

سوہنگ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان دی ہے

سوہنگ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان دی ہے

نہکنک ہر شبد بھنڈار

نؤواں بھاگ

متکرا

- ۲۴ گھنٹہ ۲۰۱۶ بکرمی گیانی گرگھ سنگھ دے گرہ اگئی اگئی سیکھ پنگت دا وبار بھلائی پڑ امرتسر ۱
- ۲۵ گھنٹہ ۲۰۱۶ بکرمی مہندر سنگھ دے گرہ بھلائی پڑ امرتسر ۲۴
- ۲۵ گھنٹہ ۲۰۱۶ بکرمی بلونت سنگھ دے گرہ جلالاباد امرتسر ۲۵
- ۲۶ گھنٹہ ۲۰۱۶ بکرمی اودھم سنگھ دے گرہ جلالاباد امرتسر ۳۱
- ۲۶ گھنٹہ ۲۰۱۶ بکرمی ماسٹر سوہن سنگھ دے گرہ رام پڑا امرتسر ۳۶
- ۲۶ گھنٹہ ۲۰۱۶ بکرمی ہری سنگھ دے گرہ کلا امرتسر ۳۷
- ۲۷ گھنٹہ ۲۰۱۶ بکرمی پریتم سنگھ دے گرہ کلا امرتسر ۴۷
- ۲۷ گھنٹہ ۲۰۱۶ بکرمی ہرنس سنگھ دے گرہ کلا امرتسر ۴۸
- ۲۷ گھنٹہ ۲۰۱۶ بکرمی گجن سنگھ دے گرہ کلا امرتسر ۵۰
- ۲۷ گھنٹہ ۲۰۱۶ بکرمی تارا سنگھ دے گرہ کلا امرتسر ۵۱
- ۲۷ گھنٹہ ۲۰۱۶ بکرمی سادھو سنگھ دے گرہ کلا امرتسر ۵۲
- ۲۷ گھنٹہ ۲۰۱۶ بکرمی پورن سنگھ دے گرہ کلا امرتسر ۵۳
- ۲۷ گھنٹہ ۲۰۱۶ بکرمی درشن سنگھ دے گرہ کلا امرتسر ۵۴
- ۲۷ گھنٹہ ۲۰۱۶ بکرمی مہندر سنگھ دے گرہ کلا امرتسر ۵۵

- ۲۷ گھنٹہ ۲۰۱۶ بکرمی چندر سنگھ دے گرہ کلا امرتسر ۵۶
- ۲۷ گھنٹہ ۲۰۱۶ بکرمی میگھ سنگھ پریتم سنگھ دے گرہ کلا امرتسر ۵۶
- ۲۷ گھنٹہ ۲۰۱۶ بکرمی جوگندر سنگھ دے گرہ کلا امرتسر ۵۶
- ۲۷ گھنٹہ ۲۰۱۶ بکرمی کندن سنگھ دے گرہ کلا امرتسر ۵۷
- ۲۷ گھنٹہ ۲۰۱۶ بکرمی روڑ سنگھ دے گرہ کلا امرتسر ۵۷
- ۲۷ گھنٹہ ۲۰۱۶ بکرمی سکھدیو سنگھ دے گرہ کلا امرتسر ۵۸
- ۲۷ گھنٹہ ۲۰۱۶ بکرمی دلپ سنگھ دے گرہ کلا امرتسر ۶۳
- ۲۷ گھنٹہ ۲۰۱۶ بکرمی گرگھ سنگھ دے گرہ کلا امرتسر ۶۴
- ۲۷ گھنٹہ ۲۰۱۶ بکرمی بھائی نرین سنگھ دے گرہ کنگ امرتسر ۶۴
- ۲۸ گھنٹہ ۲۰۱۶ بکرمی کرتار سنگھ دے گرہ کنگ امرتسر ۷۲
- ۲۸ گھنٹہ ۲۰۱۶ بکرمی ماسٹر کندن سنگھ دے گرہ مال چک امرتسر ۷۷
- ۲۹ گھنٹہ ۲۰۱۶ بکرمی مساسنگھ دے گرہ نورنگا آباد امرتسر ۸۵
- ۳۰ گھنٹہ ۲۰۱۶ بکرمی مکھن سنگھ دے گرہ نورنگا آباد امرتسر ۹۳
- پہلی پوہ ۲۰۱۶ بکرمی دربار وچ جیٹھوال امرتسر ۹۸
- ۲ پوہ ۲۰۱۶ بکرمی کرتار سنگھ دے گرہ بھوللی گرداس پُرا ۱۰۸

- ۳ پوہ ۲۰۱۶ بکرمی اجیت سنگھ دے گرہ بٹالا گرداس پُر ۱۱۶
- ۳ پوہ ۲۰۱۶ بکرمی چرن سنگھ دے گرہ ہیمرج پُر گرداس پُر ۱۲۰
- ۱۳ پوہ ۲۰۱۶ بکرمی کپتان بنتا سنگھ دے گرہ پنج گرائیاں گرداس پُر ۱۲۸
- ۱۳ پوہ ۲۰۱۶ بکرمی چرن سنگھ دے نوٹ پنج گرائیاں گرداس پُر ۱۳۹
- ۲۶ پوہ ۲۰۱۶ بکرمی دربار وِچ جیٹھووال امرتسر ۱۴۳
- پہلی پھگن ۲۰۱۶ بکرمی دربار وِچ جیٹھووال امرتسر ۱۸۸
- ۳ پھگن ۲۰۱۶ بکرمی سرین سنگھ دے گرہ ندھاں والی فروز پُر ۲۰۴
- ۴ پھگن ۲۰۱۶ بکرمی بوڑ سنگھ دے گرہ ناتھے وال فروز پُر ۲۱۳
- ۵ پھگن ۲۰۱۶ بکرمی سوداگر سنگھ دے گرہ ناتھے وال فروز پُر ۲۱۸
- ۵ پھگن ۲۰۱۶ بکرمی سوداگر سنگھ دے گرہ ناتھے وال فروز پُر ۲۲۲
- ۵ پھگن ۲۰۱۶ بکرمی حاکم سنگھ دے گرہ سماں سر فروز پُر ۲۲۴
- ۵ پھگن ۲۰۱۶ بکرمی ناظر سنگھ دے گرہ ماڑی فروز پُر ۲۲۷
- ۶ پھگن ۲۰۱۶ بکرمی گرچن سنگھ دے گرہ اُسما امرتسر ۲۵۰
- ۶ پھگن ۲۰۱۶ بکرمی رتن سنگھ دے گرہ چمبل امرتسر ۲۵۳
- ۷ پھگن ۲۰۱۶ بکرمی تارا سنگھ دے گرہ چمبل امرتسر ۲۵۹

- ۷ پھلگن ۲۰۱۶ بکرمی سوہن سنگھ دے گرہ ترنتارن امرتسر ۲۶۲
- ۱۴ پھلگن ۲۰۱۶ بکرمی دربار وچ پہاڑ گنج دلی ۲۶۳
- ۱۶ پھلگن ۲۰۱۶ بکرمی بھگت سنگھ دے گرہ اٹارسی ۲۷۰
- ۱۷ پھلگن ۲۰۱۶ بکرمی بھگت سنگھ دے گرہ اٹارسی ۲۷۴
- ۱۸ پھلگن ۲۰۱۶ بکرمی جسونت سنگھ دے گرہ اٹارسی ۲۸۶
- ۱۸ پھلگن ۲۰۱۶ بکرمی سوندر سنگھ دے گرہ اٹارسی ۲۹۲
- ۱۸ پھلگن ۲۰۱۶ بکرمی ہر دت سنگھ دے گرہ اٹارسی ۲۹۶
- ۲۱ پھلگن ۲۰۱۶ بکرمی پریتیم سنگھ دے گرہ کرول باگ دلی ۳۰۹
- ۲۲ پھلگن ۲۰۱۶ بکرمی ٹھاکر سنگھ دے گرہ نانک پُر کرنال ۳۱۳
- ۲۳ پھلگن ۲۰۱۶ سرون سنگھ دے گرہ جگاتیاں کرنال ۳۲۴
- ۲۳ پھلگن ۲۰۱۶ ہر بنس سنگھ دے گرہ ٹھیکری چھنا کرنال ۳۳۱
- پہلی چیت ۲۰۱۷ بکرمی دربار وچ جیٹھوال امرتسر ۳۳۸
- ۸ چیت ۲۰۱۷ بکرمی بچن سنگھ دے گرہ کانا کوٹا گرداس پُر ۳۸۰
- ۸ چیت ۲۰۱۷ بکرمی دھرتا سنگھ دے گرہ کانا کوٹا گرداس پُر ۳۸۴
- ۸ چیت ۲۰۱۷ بکرمی میلہ سنگھ دے گرہ کانا کوٹا گرداس پُر ۳۸۵

- ۸ چیت ۲۰۱۷ بکرمی دلپ سنگھ دے گرہ بابو پُر گرداس پُر ۳۸۹
- ۸ چیت ۲۰۱۷ بکرمی دیدار سنگھ دے گرہ بابو پُر گرداس پُر ۳۹۲
- ۸ چیت ۲۰۱۷ بکرمی سنتا سنگھ دے گرہ بابو پُر گرداس پُر ۳۹۵
- ۹ چیت ۲۰۱۷ بکرمی دلپ سنگھ دے گرہ بابو پُر گرداس پُر ۳۹۹
- ۹ چیت ۲۰۱۷ بکرمی ہزارا سنگھ دے گرہ بابو پُر گرداس پُر ۴۰۴
- ۹ چیت ۲۰۱۷ بکرمی ورکھا سنگھ دے گرہ بابو پُر گرداس پُر ۴۰۵
- ۹ چیت ۲۰۱۷ بکرمی پیارا سنگھ دے گرہ بابو پُر گرداس پُر ۴۰۶
- ۱۰ چیت ۲۰۱۷ بکرمی بلاکا سنگھ دے گرہ بابو پُر گرداس پُر ۴۱۰
- ۱۰ چیت ۲۰۱۷ بکرمی کیشن سنگھ دے گرہ الٹپنڈی گرداس پُر ۴۱۳
- ۱۰ چیت ۲۰۱۷ بکرمی تيجا سنگھ دے گرہ الٹپنڈی گرداس پُر ۴۱۶
- ۱۰ چیت ۲۰۱۷ بکرمی کیشن سنگھ دے گرہ الٹپنڈی گرداس پُر ۴۲۰
- ۱۰ چیت ۲۰۱۷ بکرمی دارا سنگھ دے گرہ الٹپنڈی گرداس پُر ۴۳۰
- ۱۱ چیت ۲۰۱۷ بکرمی چن سنگھ دے گرہ الٹپنڈی گرداس پُر ۴۳۱
- ۱۱ چیت ۲۰۱۷ بکرمی بچن سنگھ دے گرہ بابو پُر گرداس پُر ۴۳۲
- ۱۱ چیت ۲۰۱۷ بکرمی اجیت سنگھ دے گرہ کانا کوٹا گرداس پُر ۴۳۲

- ۱۱ چیت ۲۰۱۷ بکرمی اندر سنگھ --- دے گرہ آدی گرداس پُر ۴۳۳
- ۱۱ چیت ۲۰۱۷ بکرمی بوڑ سنگھ دے گرہ وزیر پُر گرداس پُر ۴۳۶
- ۱۱ چیت ۲۰۱۷ بکرمی بی بی بنتی دے گرہ نوشہرا گرداس پُر ۴۴۲
- ۱۱ چیت ۲۰۱۷ بکرمی چرن سنگھ دے گرہ بل گرداس پُر ۴۴۶
- ۱۲ چیت ۲۰۱۷ بکرمی اجاگر سنگھ دے گرہ گرداس پُر ۴۵۰
- ۱۲ چیت ۲۰۱۷ بکرمی اتر سنگھ دے گرہ اوگرا گرداس پُر ۴۵۳
- ۱۴ چیت ۲۰۱۷ بکرمی مہندر سنگھ دے گرہ دھیرا گرداس پُر ۴۶۰
- ۱۴ چیت ۲۰۱۷ بکرمی دیا گرداس پُر ۴۶۴
- ۱۴ چیت ۲۰۱۷ بکرمی موہن سنگھ دے گرہ تارا چک گرداس پُر ۴۶۵
- ۱۴ چیت ۲۰۱۷ بکرمی بختیش سنگھ دے گرہ قادر آباد امرتسر ۴۶۷
- ۱۵ چیت ۲۰۱۷ بکرمی گردھارا سنگھ دے گرہ بلو بال امرتسر ۴۷۵
- ۲۷ چیت ۲۰۱۷ بکرمی بابا موتا سنگھ دے گرہ کلسیاں امرتسر ۴۸۰
- ۲۸ چیت ۲۰۱۷ بکرمی بابا موتا سنگھ دے گرہ کلسیاں امرتسر ۴۸۸
- ۲۸ چیت ۲۰۱۷ بکرمی دلپ سنگھ دے گرہ گلوبوا امرتسر ۴۹۱
- ۲۸ چیت ۲۰۱۷ بکرمی گر بخش سنگھ دے گرہ گلوبوا امرتسر ۴۹۳

- پہلی وساکھ ۲۰۱۷ بکرمی ٹھاکر سنگھ دے گرہ جیٹھووال امرتسر ۴۹۴
- ۲ وساکھ ۲۰۱۷ بکرمی لاجھ سنگھ دے گرہ سیدپڑ امرتسر ۵۱۳
- ۲ وساکھ ۲۰۱۷ بکرمی اجیت سنگھ دے گرہ بٹالا گرداس پڑ ۵۱۸
- ۳ وساکھ ۲۰۱۷ بکرمی گرگھ سنگھ دے گرہ بھلائی پڑ ڈوگراں امرتسر ۵۲۶
- ۲۰ وساکھ ۲۰۱۷ بکرمی مہندر سنگھ دے گرہ نیا سالا امرتسر ۵۲۹
- ۲۱ وساکھ ۲۰۱۷ بکرمی مرزادے مقبرے پر قادیاں امرتسر ۵۳۹
- پہلی جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۵۴۲
- ۲ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی جاگیر سنگھ دے گرہ سوہل گرداس پڑ ۵۵۲
- ۳ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی لیفٹینینٹ چیلا سنگھ وزارت روڈ جموں ۵۶۲
- ۴ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی انگریز سنگھ دے گرہ نئی بستی جموں ۵۷۵
- ۴ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی گوڈارام دے گرہ سیخ سر جموں ۵۷۹
- ۵ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی تیج بھان دے گرہ سیخ سر جموں ۵۸۶
- ۵ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی کرم چند دے گرہ سیخ سر جموں ۵۹۲
- ۵ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی سردارا سنگھ دے گرہ سیخ سر جموں ۵۹۴
- ۵ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی مہر سنگھ دے گرہ شیکھ سر جموں ۵۹۵

- ۵ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی تیج بھان دے گرہہ سیخ سر جموں ۵۹۸
- ۶ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی رام چند دے گرہہ دیوا جموں ۶۰۹
- ۶ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی نانک چند دے گرہہ سرداری جموں ۶۱۴
- ۶ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی پورن چند دے گرہہ ملک جموں ۶۱۹
- ۷ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی بھاگ سنگھ دے گرہہ ملک جموں ۶۲۸
- ۷ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی رسال سنگھ دے گرہہ مناوہر جموں ۶۲۸
- ۷ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی دولت سنگھ دے گرہہ نواں چک جموں ۶۳۰
- ۷ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی سنت رام دے گرہہ بانیاں جموں ۶۳۲
- ۷ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی بیلا سنگھ دے گرہہ دھنگالی جموں ۶۳۳
- ۷ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی دیوا سنگھ دے گرہہ دھنگالی جموں ۶۳۶
- ۸ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی اندر سنگھ دے گرہہ دھنگالی جموں ۶۴۳
- ۸ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی وکیل چند دے گرہہ دھنگالی جموں ۶۴۵
- ۸ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی رولو دے گرہہ باویا جموں ۶۴۶
- ۸ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی کتھا سنگھ دے گرہہ موٹلا جموں ۶۴۷
- ۸ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی پچھن سنگھ دے گرہہ دھنگالی جموں ۶۵۴

- ۹ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی فرنگی رام دے گرہ توتیاں والا جموں ۶۶۲
- ۹ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی گیان چند دے گرہ توتیاں والا جموں ۶۶۳
- ۹ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی گیان چند دے گرہ کھیر والا جموں ۶۶۳
- ۹ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی دھرم چند دے گرہ بالے چکّ جموں ۶۷۱
- ۱۰ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی گردت سنگھ دے گرہ چھمب جموں ۶۸۰
- ۱۰ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی دھوندا رام دے گرہ چھمب جموں ۶۸۷
- ۱۰ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی بی بی رام کور دے گرہ چھمب جموں ۶۸۸
- ۱۰ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی ایشر سنگھ دے گرہ دڑ جموں ۶۸۹
- ۱۱ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی باجا سنگھ دے گرہ مٹو جموں ۶۹۵
- ۱۱ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی بھولا رام دے گرہ جوڑیاں جموں ۶۹۷
- ۱۱ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی پرکاش چند دے گرہ جوڑیاں جموں ۷۰۱
- ۱۲ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی سیوارام دے گرہ کلوائے جموں ۷۱۱
- ۱۲ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی سردارا سنگھ دے گرہ سیڑ جموں ۷۱۷
- ۱۳ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی دولت رام دے گرہ کوٹلی رائیا جموں ۷۳۳
- ۱۳ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی دیوی سنگھ آسلا دے گرہ گھو والی جموں ۷۳۶

۲۸ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی شبد سنگھاسن پر لکھت ہوئی مکان نن ۰۸۹۷۹ گلی نن ۰۷ ملتانى ڈھانڈا پہاڑ گنج نويس وٲى ۷۴۰

پہلی ہاڑ ۲۰۱۷ بکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۷۴۷

۲ ہاڑ ۲۰۱۷ بکرمی سرین سنگھ دے گرہ جنڈیالا گرو امرتسر ۷۵۴

۳ ہاڑ ۲۰۱۷ بکرمی سرین سنگھ دے گرہ جنڈیالا گرو امرتسر ۷۶۴

۷ ہاڑ ۲۰۱۷ بکرمی ڈاکٹر پال سنگھ دے گرہ بھلائی پُر ڈوگراں امرتسر ۷۶۹

۱۷ ہاڑ ۲۰۱۷ بکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۷۷۷

۱۸ ہاڑ ۲۰۱۷ بکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۸۰۴

۲۳ ہاڑ ۲۰۱۷ بکرمی ریشم سنگھ دے گرہ کھیہرا امرتسر ۸۲۱

۲۴ ہاڑ ۲۰۱۷ بکرمی گر بچن سنگھ دے گرہ ایہمد پُرا کپورتھلا ۸۳۳

۲۴ ہاڑ ۲۰۱۷ بکرمی جسونت سنگھ دے گرہ کرتار پُر جالندھر ۸۳۷

۲۷ ہاڑ ۲۰۱۷ بکرمی گردیال سنگھ دے گرہ میہنیاں امرتسر ۸۴۲

پہلی ساون ۲۰۱۷ بکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۸۵۴

پہلی بھادروں ۲۰۱۷ بکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۸۷۱

۲ بھادروں ۲۰۱۷ بکرمی نرین سنگھ دے گرہ نظام پُر امرتسر ۸۸۵

۳ بھادروں ۲۰۱۷ بکرمی کیہر سنگھ دے گرہ رجبوال فروز پُر ۸۹۳

- ۴ بھادروں ۲۰۱۷ بکرمی مل سنگھ دے گرہ رجیوال فروزپڑ ۹۰۱
- ۴ بھادروں ۲۰۱۷ بکرمی مختار سنگھ دے گرہ رامووالا فروزپڑ ۹۰۲
- ۵ بھادروں ۲۰۱۷ بکرمی بکر سنگھ دے گرہ رامووالا فروزپڑ ۹۰۹
- ۵ بھادروں ۲۰۱۷ بکرمی گردیال سنگھ دے گرہ رامووالا فروزپڑ ۹۱۶
- ۵ بھادروں ۲۰۱۷ بکرمی اُجاگر سنگھ دے گرہ رامووالا فروزپڑ ۹۲۳
- ۶ بھادروں ۲۰۱۷ بکرمی ہر بنس سنگھ دے گرہ چوہڑ چکّ فروزپڑ ۹۳۰
- ۷ بھادروں ۲۰۱۷ بکرمی بوڑ سنگھ دے گرہ ناتھ وال فروزپڑ ۹۴۹
- ۸ بھادروں ۲۰۱۷ بکرمی اندر سنگھ دے گرہ ناتھ وال فروزپڑ ۹۵۴
- ۸ بھادروں ۲۰۱۷ بکرمی گردیال سنگھ دے گرہ ناتھ وال فروزپڑ ۹۵۹
- ۹ بھادروں ۲۰۱۷ بکرمی سوداگر سنگھ دے گرہ ناتھ وال فروزپڑ ۹۶۷
- ۹ بھادروں ۲۰۱۷ بکرمی ماہلا سنگھ دے گرہ سماں سر فروزپڑ ۹۷۳
- ۱۰ بھادروں ۲۰۱۷ بکرمی جگیہر داس دے گرہ کھیڑی والا بٹھنڈہ ۹۸۲
- ۱۱ بھادروں ۲۰۱۷ بکرمی مکند سنگھ دے گرہ مہراج بٹھنڈہ ۹۹۶
- ۱۲ بھادروں ۲۰۱۷ بکرمی ودھاوا سنگھ دے گرہ مہراج بٹھنڈہ ۱۰۰۹
- ۱۳ بھادروں ۲۰۱۷ بکرمی بھاگ سنگھ دے گرہ کبڑی خانہ مہراج ۱۰۲۰

- ۱۳ بھادروں ۲۰۱۷ بکرمی گلزار سنگھ دے گرہ شاہو کے فروزپڑ ۱۰۲۷
- ۱۴ بھادروں ۲۰۱۷ بکرمی راج سنگھ دے گرہ فرید کوٹ فروزپڑ ۱۰۳۵
- ۱۴ بھادروں ۲۰۱۷ بکرمی کرم سنگھ دے گرہ پپلی فروزپڑ ۱۰۳۸
- ۱۵ بھادروں ۲۰۱۷ بکرمی دھرم سنگھ دے گرہ پپلی فروزپڑ ۱۰۵۰
- ۱۶ بھادروں ۲۰۱۷ بکرمی کرپال سنگھ دے گرہ گولے والا فروزپڑ ۱۰۶۰
- ۱۷ بھادروں ۲۰۱۷ بکرمی ہضورا سنگھ دے گرہ گولے والا فروزپڑ ۱۰۶۹
- ۱۷ بھادروں ۲۰۱۷ بکرمی صوبیدار رام سنگھ دے گرہ گوال ٹولی فروزپڑ ۱۰۷۵
- ۱۸ بھادروں ۲۰۱۷ بکرمی سلکھن سنگھ دے گرہ مونگے فروزپڑ ۱۰۸۷
- ۱۹ بھادروں ۲۰۱۷ بکرمی کرنیل سنگھ دے گرہ آلے والا فروزپڑ ۱۰۹۴
- ۱۹ بھادروں ۲۰۱۷ بکرمی ارجن سنگھ دے گرہ خلیل بستی فروزپڑ ۱۰۹۸
- ۲۰ بھادروں ۲۰۱۷ بکرمی --- خلیل بستی فروزپڑ ۱۱۰۱
- ۲۰ بھادروں ۲۰۱۷ بکرمی سُرین سنگھ دے گرہ ندھاں والی فروزپڑ ۱۱۰۴
- ۲۱ بھادروں ۲۰۱۷ بکرمی گرینچن سنگھ دے گرہ سدا سنگھ والا فروزپڑ ۱۱۱۶
- ۲۲ بھادروں ۲۰۱۷ بکرمی گردیال سنگھ دے گرہ سدا سنگھ والا فروزپڑ ۱۱۲۲
- ۲۲ بھادروں ۲۰۱۷ بکرمی سردارا سنگھ دے گرہ مناوا فروزپڑ ۱۱۲۳

- ۲۳ بھادروں ۲۰۱۷ بکرمی کرنیل سنگھ دے گرہ شاہ والا فروزپڑ ۱۱۲۸
- ۲۳ بھادروں ۲۰۱۷ بکرمی کرنیل سنگھ دے گرہ شاہ والا فروزپڑ ۱۱۳۲
- ۲۴ بھادروں ۲۰۱۷ بکرمی گرداس سنگھ دے گرہ شاہ والا فروزپڑ ۱۱۳۶
- ۲۴ بھادروں ۲۰۱۷ بکرمی سوہن سنگھ دے گرہ منڈی جمال فروزپڑ ۱۱۴۱
- ۲۵ بھادروں ۲۰۱۷ بکرمی بغیچہ سنگھ دے گرہ منڈی جمال فروزپڑ ۱۱۵۰
- ۲۵ بھادروں ۲۰۱۷ بکرمی بشن سنگھ دے گرہ قادر والا فروزپڑ ۱۱۵۵
- ۲۶ بھادروں ۲۰۱۷ بکرمی بیبی ہرنام کور دے گرہ تلونتی فروزپڑ ۱۱۶۰
- ۲۶ بھادروں ۲۰۱۷ بکرمی گرچن سنگھ دے گرہ اُسما امرتسر ۱۱۶۳
- پہلی آسو ۲۰۱۷ بکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۱۱۷۰
- پہلی آسو ۲۰۱۷ بکرمی راشترپتی ڈاکٹر راجندر پرساد نوں جیٹھووال امرتسر ۱۱۷۳
- پہلی آسو ۲۰۱۷ بکرمی سیری ہرمندر صاحب پنٹھ خالصہ نوں جیٹھووال امرتسر ۱۱۷۴
- ۵ آسو ۲۰۱۷ بکرمی کرتار سنگھ دے گرہ مانگا سرائے امرتسر ۱۱۷۸
- ۶ آسو ۲۰۱۷ بکرمی -- مانگا سرائے امرتسر ۱۱۸۵
- ۶ آسو ۲۰۱۷ بکرمی بیلا سنگھ دے گرہ ماہل مانگا سرائے امرتسر ۱۱۸۹
- ۷ آسو ۲۰۱۷ بکرمی ہرنس سنگھ دے گرہ مانگا سرائے امرتسر ۱۱۹۸

- ۷ اَسُو۷ ۲۰۱۷ بکرمی سوندر سنگھ دے گرہ بھلرا امرتسر ۱۲۰۱
- ۸ اَسُو۷ ۲۰۱۷ بکرمی منگل سنگھ دے گرہ سارنگڑا امرتسر ۱۲۱۰
- ۹ اَسُو۷ ۲۰۱۷ بکرمی بوٹا سنگھ دے گرہ لیلیا امرتسر ۱۲۲۲
- ۹ اَسُو۷ ۲۰۱۷ بکرمی اجیت سنگھ دے گرہ لوپو کے امرتسر ۱۲۲۶
- ۹ اَسُو۷ ۲۰۱۷ بکرمی اوتار سنگھ دے گرہ کاؤ کے امرتسر ۱۲۲۸
- ۱۰ اَسُو۷ ۲۰۱۷ بکرمی نرین سنگھ دے گرہ گمان پُر امرتسر ۱۲۳۴
- ۱۱ اَسُو۷ ۲۰۱۷ بکرمی سورن سنگھ دے گرہ گمان پُر امرتسر ۱۲۴۴
- ۱۱ اَسُو۷ ۲۰۱۷ بکرمی دلپ سنگھ دے گرہ گلوبوآ امرتسر ۱۲۵۰
- ۱۲ اَسُو۷ ۲۰۱۷ بکرمی بختیش سنگھ دے گرہ گلوبوآ امرتسر ۱۲۵۶
- ۱۲ اَسُو۷ ۲۰۱۷ بکرمی منگل سنگھ دے گرہ سوہل امرتسر ۱۲۵۸
- ۱۲ اَسُو۷ ۲۰۱۷ بکرمی سرجن سنگھ دے گرہ بھچچر امرتسر ۱۲۶۵
- ۱۳ اَسُو۷ ۲۰۱۷ بکرمی موتا سنگھ دے گرہ کلسیاں امرتسر ۱۲۷۳
- ۱۳ اَسُو۷ ۲۰۱۷ بکرمی گنڈا سنگھ دے گرہ دراج کے امرتسر ۱۲۷۶
- ۱۳ اَسُو۷ ۲۰۱۷ بکرمی پچھن سنگھ دے گرہ بھورے امرتسر ۱۲۸۱
- ۱۴ اَسُو۷ ۲۰۱۷ بکرمی بلی سنگھ دے گرہ کیروں امرتسر ۱۲۹۱

- ۱۴ اَسُو ۲۰۱۷ بکرمی مکھن سنگھ دے گرہ جوڑا امرتسر ۱۲۹۷
- ۱۵ اَسُو ۲۰۱۷ بکرمی کیشو داس دے گرہ جنڈو کے سرہالی امرتسر ۱۳۰۹
- ۱۵ اَسُو ۲۰۱۷ بکرمی سنتا سنگھ دے گرہ ترنتارن امرتسر ۱۳۱۳
- ۲۲ اَسُو ۲۰۱۷ بکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۱۳۲۲
- پہلی سنگ ۲۰۱۷ بکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۱۳۲۷
- ۱۹ سنگ ۲۰۱۷ بکرمی اجیت سنگھ دے گرہ بٹالا گرداس پُر ۱۳۵۷
- ۲۰ سنگ ۲۰۱۷ بکرمی بھگوان سنگھ دے گرہ سید پُر امرتسر ۱۳۶۷
- ۲۰ سنگ ۲۰۱۷ بکرمی ناظر سنگھ دے گرہ ملیاں امرتسر ۱۳۷۱
- ۲۱ سنگ ۲۰۱۷ بکرمی موہن سنگھ دے گرہ سکیاں والی امرتسر ۱۳۷۸
- ۲۲ سنگ ۲۰۱۷ بکرمی گیان سنگھ دے گرہ بھورچھی امرتسر ۱۳۹۲
- ۲۲ سنگ ۲۰۱۷ بکرمی گرگھ سنگھ دے گرہ بھلائی پُر ڈوگرا امرتسر ۱۳۹۸
- ۲۳ سنگ ۲۰۱۷ بکرمی اُدھم سنگھ دے گرہ جلالاباد امرتسر ۱۴۰۳
- ۲۳ سنگ ۲۰۱۷ بکرمی سوہن سنگھ دے گرہ رام پُر امرتسر ۱۴۰۷
- ۲۴ سنگ ۲۰۱۷ بکرمی سکھدیو سنگھ دے گرہ کلا امرتسر ۱۴۱۶
- ۲۵ سنگ ۲۰۱۷ بکرمی ہری سنگھ دے گرہ کلا امرتسر ۱۴۲۳

- ۲۵ سَنک ۲۰۱۷ بکرمی نرین سَنگھ دے گرہ کنگ امرتسر ۱۴۲۷
- ۲۶ سَنک ۲۰۱۷ بکرمی گرنام سَنگھ دے گرہ کنگ امرتسر ۱۴۳۳
- ۲۶ سَنک ۲۰۱۷ بکرمی کرتار سَنگھ دے گرہ کنگ امرتسر ۱۴۳۹
- ۲۶ سَنک ۲۰۱۷ بکرمی کندن سَنگھ دے گرہ مال چک امرتسر ۱۴۴۲
- ۲۶ سَنک ۲۰۱۷ بکرمی بیبی عجائب کور دے گرہ باٹھ امرتسر ۱۴۴۶
- ۲۶ سَنک ۲۰۱۷ بکرمی مہندر سَنگھ دے گرہ بان امرتسر ۱۴۴۸
- ۲۶ سَنک ۲۰۱۷ بکرمی دارا سَنگھ دے گرہ نورنگا باد امرتسر ۱۴۵۰
- ۲۷ سَنک ۲۰۱۷ بکرمی مکھن سَنگھ دے گرہ نورن باد امرتسر ۱۴۵۶
- ۲۸ سَنک ۲۰۱۷ بکرمی سرین سَنگھ دے گرہ جنڈیالا امرتسر ۱۴۶۲
- ۲۸ سَنک ۲۰۱۷ بکرمی اندر سَنگھ دے گرہ بنڈالا امرتسر ۱۴۶۸
- ۲۸ سَنک ۲۰۱۷ بکرمی سرین سَنگھ دے گرہ جنڈیالا گرو امرتسر ۱۴۷۲
- ۲۹ سَنک ۲۰۱۷ بکرمی بیبی بلونت کور دے گرہ دھارڑ امرتسر ۱۴۷۵
- پہلی مکھڑ ۲۰۱۷ بکرمی دربار وچ جیٹھوال امرتسر ۱۴۸۰
- ۰۲ سَنک ۲۰۱۷ بکرمی گرنام سَنگھ دے گرہ ویرکا امرتسر ۱۴۸۸
- ۰۳ سَنک ۲۰۱۷ بکرمی بچھوڑا سَنگھ دے گرہ ویرکا امرتسر ۱۴۹۹

۱۴ سَنک ۲۰۱۷ بکرمی گُردِپ سَنگھ دے گرہ ہر دو پھرا لا جاندر ۱۵۱۳

۱۵ سَنک ۲۰۱۷ بکرمی لال سَنگھ دے گرہ ڈلیوال جاندر ۱۵۲۲

۱۶ سَنک ۲۰۱۷ بکرمی کیسر سَنگھ دے گرہ ڈلیوال جاندر ۱۵۲۸

سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وِ شنوں بھگوان دی بے
سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وِ شنوں بھگوان دی بے
سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وِ شنوں بھگوان دی بے
سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وِ شنوں بھگوان دی بے
سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وِ شنوں بھگوان دی بے

★ ۲۴ مگھ ۲۰۱۶ پکرمی پنڈ بھلائی پُر ضلع امرتسر گیانی گرگھ سنگھ دے گھر

اکی اکی سکھ پنکٹ سنگت دا وہار ستجگ دی دھار ★

نرنکار نرنکار نرنکار، الکھ اگم بھيو پاریا۔ سو پُرکھ نرنجن کھیل اپار، آپ اپنا آپ کرا رہیا۔ ہر پُرکھ نرنجن نرنجن دھار، نرنائن ناؤں دھرا لیا۔ آد
نرنجن جوت اُجیار، دیپک ساچا اک جگا لیا۔ ابناشی کرتا میت مُرار، درگھر ساچے سو بھاپا رہیا۔ سری بھگوان سانجھیا، سچکھنڈ نواس رکھا لیا۔ پاربرہم
پر بھ بھيو نیار، بھيو ابھید بھيو چھپا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اجوئی رہت پُرکھ اکال، دین دیاں اپنا ویس وٹا لیا۔ دین دیاں پُرکھ
اکالا، ہر ہر وڈی وڈیا لیا۔ جگا جگنتر کھیل نرالا، آپ اپنا لئے کرا لیا۔ آپے چلے اپنی چالا، چال نرالی اک رکھایا۔ سنگ رکھائے کال مہاکالا، پرتپالا وڈ وڈیا لیا۔
جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، انھو پرکاش کرا لیا۔ آد پُرکھ ابناشی ہر، ہر ایک رنگ سما یا۔ وسنہارا ساچے گھر، گھر گھر مندر اک اُپایا۔ اپنا اکھر
آپے پڑھ، آپ اپنا نعرہ آپے لایا۔ اپنا گھاٹن آپے گھر، رُوپ انوپ آپ وٹایا۔ اپنی چوٹی آپے چڑھ چڑھ، آپ اپنا ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس دھر، ویس اولاک اکلا ایک کھیل کھلایا۔ سو پُرکھ نرنجن وسے سچ محلہ، ہر پُرکھ نرنجن ایک گھر سہا میندا۔ پُرکھ ابناشی

گھٹ گھٹ واسی پاربرہم ابناشی کرتا جوتی جوت آپے رلا، نورو نور ڈمگائیندا۔ اگم اگمرا شبد اناد ہر برہماد ایکنکار آپے گھلا، آپے راگ الائنیدا۔ آپے بھیو
گھلئے آپے کھ چھپائے کر کر ول چھلا، اچھل چھل دھاری آپ ہو جائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نو نو چار
لیکھ لکھائیندا۔ اک نو نو چار پار کنارہ، ہر پرکھ نرنجن آپ کرائیا۔ چھٹی جگ دے ہلار، دیونہارا بے پرواہیا۔ چوتھے جگ دیکھ اکھاڑا، لوک مات کرے
رُشائیا۔ لکھ چوراسی پنچم دھاڑا، نو کھنڈ رہی گُرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی ناؤں دھرائیا۔ آد جگاد ہر نرنکار، نرنجن روپ
سما۔ جگا جگتر لئے اوتار، لوک مات دیکھ دکھایا۔ شبد جنائے سچی دھار، آپ اپنا راگ الایا۔ سنتاں بھگتاں کھولے بند کواڑ، اندر مندر پھول بھلایا۔ سچ
دکھائے اک دوار، تھر گھر واسی ویس وٹایا۔ میل ملائے کنت بھتار، ساچی سیجا آپ ہنڈھایا۔ کلج تریتا دواپر کھیل نیار، ہر خالق خلق آپ کرایا۔ جوتی
جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا لیکھا آپ لکھایا۔ اپنا لیکھا لکھنہار، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ لکھ چوراسی کر پسار، برہما وشن شو سیو لگایا۔ ترے گن
مایا بھر بھنڈار، پنچ تت ورتائیا۔ نو دوارے کھیل اپار، آپے کھیلے کھیل کھلایا۔ اندر مندر سگیت ظاہر، گھر گھر وچ آپ لگایا۔ نرنجن جوتی کر اجیار، جوت
نرنجن ڈمگائیا۔ شبد اناد سچی دھنکار، انحد ساچا تال وجائیا۔ پنچم میتا میت مرار، ساچی سخیاں منگل گائیا۔ روپ انوپ شاہو بھوپ سچی سرکار، سچ سلطان آپ
اکھوائیا۔ نرنجن سرگن کھیل اپار، آپ اپنا ناؤں دھرائیا۔ جاگرت جوت کرے اجیار، نورو نور رُشائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد شبد
براہماد نام سچ شبد کرے گُرمائیا۔ سار شبد ہر بلوان، ایکا ایک اپائیندا۔ نرنجن کھیلے کھیل مہان، کھیلنہار دس نہ آئیندا۔ داتا دانی سرب بھگوان، بھگتن میتا
ویس وٹائیندا۔ دیکھنہار جگت دکان، چوڈاں لوک پھول بھلاییندا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں جیرج انڈاں اُتسج سیتج برہما وشن شو کروڑ تیتیسار سُرپت اند
آپے پائے اپنی آن، آپ اپنا تھم جنائیندا۔ ہر داتا دانی دیوے جیا دان، گھر گھر ہر رزق سبائیندا۔ لکھ چوراسی پن کھان، ایکا رسناکھ صلاحائیندا۔ جوتی جوت
سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی بنت بنائیندا۔ سنجگ ساچا سچ دھر، ہر ساچے ویس کرایا۔ تریتا تیرا میل در، دوارا آپ سہایا۔ کاہنا کھیل
کر، سخیاں منگل ایکا گایا۔ کلج گُرو چیلے دیوے ور، گر چیلاناؤں دھرایا۔ ویلے اتم کھیل اگم اپار کر، بودھ اگادھی بھیو ابھیدا دے گھلایا۔ جوتی جوت

سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، عقل کل دھاری ہر نرنکاری، آپ اپنی کل ورتایا۔ عقل کل دھارا ہر نرنکارا، نرگن رُپ سمانیدا۔ پُرکھ اگمرا اگمڑی
 کارا، الکھ نرنجن آپ کرانیدا۔ ست ستوادی دیپ اُجیارا، برہم برہمادی آپ جگانیدا۔ ساچا نادى ناد دُھنکارا، ناد انادی آپ وجانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، جُگ جُگ اپنا کھیل کھلانیدا۔ کھیلنہار پُرکھ سمرتھ، ہر ساچے وڈ وڈیایا۔ جُگ جُگ مہما کتھنی اکھ، وید کتیب بھو نہ رانیا۔ کھ
 چوراسی پائے نتھ، چار کُنٹ دہ دشارہیا بھوانیا۔ ویکھنہارا تیرتھ تھ، اٹھسٹھ پھول بھلایا۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، ہر جو ہر مندر رہیا سہانیا۔ کھیلے کھیل بازی
 گر نٹ، سوانگی اپنا سانگ ورتایا۔ بھاگ لگائے کایا مٹ، پنچ تت کرے وڈیایا۔ شبد انادی لائے سٹ، انحد تال وجایا۔ آتم ویکھے ساچی کھاٹ، پلنگ
 رنگیلا سبج وچھانیا۔ کدے نہ آئے آن باٹ، مات گر بھ نہ پھیرا پانیا۔ جن بھگتاں نیڑے رکھے واٹ، ہر ستن لئے ترانیا۔ پہلوں اترے اپنے گھاٹ، گرگھ
 ساچے لئے ترانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ جُگ اپنی رچن رچانیا۔ سنجگ تیری دھار نرنکارا، وار اٹھاراں جوت جگانیدا۔ ہنسا
 باؤن کر پیار، آپ اپنا میل ملائیدا۔ دھرنی دھرت دھول کر اُجیارا، جل بنب ویکھ وکھانیدا۔ رُوس پائے سار، منڈل منڈپ ڈگمگانیدا۔ برہمنڈ کھنڈ ہو
 اُجیارا، گگن پاتالاں پھول بھلانیدا۔ لوآں پُریاں ایک دھار، ایک حکم منانیدا۔ سچ تخت بیٹھ سچی سرکار، سچکھنڈ دوارا سو بھاپانیدا۔ نرگن دیا باقی اک اُجیارا،
 کملاپاتی آپ جگانیدا۔ نہ کوئی دوس نہ کوئی راتی، گھڑی پل نہ کوئی وکھانیدا۔ نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت نہ کوئی جاتی، نہ کوئی ونڈ ونڈانیدا۔ نہ کوئی پتانہ کوئی
 ماتی، پوت سپوتانہ کوئی گود اٹھانیدا۔ بھین بھنیا ساک سجن نہ کوئی ناتی، دوسر کُنٹ نہ کوئی بنانیدا۔ آپے پچھے اپنی واتی، در اپنا بھو آپ کھلانیدا۔ جُگ
 جُگ مہما کتھنی کا تھی، کتھنی کھ نہ کوئے کتھانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا بھو کھلانیدا۔ ہر ساچا بھید کھلاونا، کھجگ انتم
 ویکھ وکھانیا۔ نو سو پُرانوے چو کڑی جُگ پنڈھ مکاونا، چھٹی چھٹی ویس وٹانیا۔ چار جُگ لیکھے لاؤنا، سنجگ تریتا دواپر کھجگ لیکھا رہے نہ رانیا۔ وشنو بنسی
 آپ اٹھونا، ویکھنہارا تھاؤں تھانیا۔ برہم دے مت آپ سمجھونا، چارے ویداں پھول بھلایا۔ شکر ایک رنگ رنگاونا، ایک سکھیا بھچھیا جھولی پانیا۔ سرپت
 راجا اند آپ بلاونا، پھر باہوں لئے اٹھانیا۔ کروڑ تیتیا وقت چکاونا، جگت جگدیشا وڈ وڈیایا۔ گن گندھرب اپنی سیوا لاؤنا، ویلے آنت دے سمجھانیا۔ لوک

مات پھیرا پاونا، زرگن سرگن جوت کرے رُشائیا۔ رُو س مکھ شراونا، چاروں کُنٹ اندھیرا چھائیا۔ منڈل منڈپ نہ کوئی سُہاونا، بنک دوار ویکھ وکھائیا۔
 کلج تیرا رنگ رنگاونا، رنگنہارا اک اکھوائیا۔ عیسیٰ موسیٰ آپ اٹھاونہ، کالا سوساتن سُہائیا۔ چار یار سنگ محمد نال رلاونا، ایکا کلمہ دے سکھائیا۔ نبی رسولوں پیر
 دستگیراں شاہ حقیراں پھڑ پھڑ آپ بہاونا، حکمی حکم وچ سمائیا۔ حق حقیقت ویکھ وکھاونہ، لاشریک اک خدائیا۔ اک سدا ایکا نعرہ بے عیب پروردگار اپنا آپ
 سناونا، ایکا الف کرے پڑھائیا۔ انا الحق مقامے حق آپ وکھاونہ، جلوہ نُور بے پرواہیا۔ مکہ کعبہ بھیو چُکاونہ، دو دو آبہ ویس دھرائیا۔ حق جنابا اپنا ناؤں
 دھراونا، مکھ نقابا آپ اٹھائیا۔ سچ احبابا رباب اک وجاونا، اینکارا ہر زرنکارا اک ستار ہتھ اٹھائیا۔ بھیکھ اولاک اگلا زرگن سرگن اپنا ناؤں دھراونا، دھرنی
 دھرت دے وڈیائیا۔ نانک لیکھا پور کر اونا، نہ کوئی میٹ میٹ مٹائیا۔ سنت کبیرا نال رلاونا، سچکھنڈ دے وڈیائیا۔ ہر ہر سنتاں بھگتاں سنگ نبھاونا، ہر سنتن
 لئے ترائیا۔ گیت سُہاگی ایکا گاونا، ہر شبد وڈی وڈیائیا۔ گیت سُہاگی سچ جیکارا اک بلاونا، زرگن سرگن دے سمجھائیا۔ سو پُرکھ زرنجن اک مناونا، دوسرا شٹ نہ
 کوئی جنائیا۔ اکال پُرکھ ہر گھٹ نظری آونا، پاربرہم سچئی سرنائیا۔ ست پُرکھ زرنجن پکڑے دامنا، شبدی گنڈھ پووائیا۔ دو جہانی بنے ضامنا، ایہتھے اوتھے ہوئے
 سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، تیرا لیکھا جائے چُکائیا۔ لیکھا ہر ہر آپ چُکاونہ، وشنوں ہر اٹھائیندا۔ سچ بھنڈارا سچ
 وست گھر ساچے ویکھ وکھاونہ، تھر گھر ساچا اک سُہائیندا۔ دیونہارا کسے دس نہ آونا، نیز لوچن نین درشن کوئی نہ پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، آد پُرکھ آد اپنا رنگ رنگائیندا۔ آد اپایا وشن دھار، وشنوں روپ وٹائیندا۔ چتر بُج کھیل اپار، آد شکت جوت جگائیندا۔ بوند رکت نہ کری
 کوئی تیار، مات پت نہ کوئی بنائیندا۔ ایکا ایک اک اگلا کھیل اپار، اک اگلا آپ کرائیندا۔ ساچی سکھیا سکھ بے عیب پروردگار آپ اپنی رچن رچائیندا۔ آپے
 ہوئے سچ سکدار، امرت تال آپ سُہائیندا۔ آپے نابھ کول کر اُجیار، سرگن زرگن ویکھ وکھائیندا۔ آپے برہما کر کر باہر، پاربرہم اپنا انگ کٹائیندا۔ آپے
 شکر جنائے دھواں دھار، روپ انوپ آپ درسائیندا۔ آپے تیاں و سیا باہر، آپ اپنے انگ لگائیندا۔ آپے دیوے وست سچا دھن مال، سچ خزانہ آپ
 بھرائیندا۔ آپے کرے کرائے سچ پرتپال، پرتپالک ناؤں دھرائیندا۔ اپنی گھالن آپے گھال، ساچی سیوا آپ کمائیندا۔ آپے ترے گن مایا رچیا جال، رجو طمو

ستو ویکھ وکھائیندا۔ آپے کال آپے مہاکال، دین دیاں آپ اکھوائیندا۔ آپے کایا مائی وسے کھال، آپے سچکھنڈ دوارے سو بھاپائیندا۔ آپے لکھ چوڑاسی ویکھے کھیت ڈال، بھل بھلوڑی آپ مہکائیندا۔ آپے گھٹ گھٹ اندر دیپک بال، جوتی زرنجن آپ ٹکائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، سچ دست اک ورتائیندا۔ وشنوں دست سچ ورتائی، ہر ساچے دیا کمائیا۔ دیونہارا رزق سبائی، دانا پینا وڈ وڈیائیا۔ برہمے برہم مت اک سمجھائی، پاربرہم سچی سرنائیا۔ لکھ چوڑاسی تیری رچن رچائی، تیرا روپ سرب لوکائیا۔ شکر کرے اک پڑھائی، جو گھڑے سو بھن وکھائیا۔ پڑکھ ابناسی بھو نہ رائی، تے بہ بہ کرن صلاحیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی دست جھولی پائیا۔

ویشنوں دست انمول، ستو گن جھولی پائیندا۔ برہما برہم کنڈے ایکا تول، راجس راجس سنگ نبھائیندا۔ شکر دوارا ایکا کھول، طموتت اک سمجھائیندا۔ آپے بیٹھا رہے اڈول، بھو ابھیدا بھو چھپائیندا۔ در دروازہ ایکا کھول، سچ دوارے سو بھاپائیندا۔ شبد اگئی آپے بول، دھرت ماتا آپ سنائیندا۔ لکھ چوڑاسی جانا مول، آپ اپنا روپ وٹائیندا۔ اپ تیج وائے پر تھی آکاش پنجاں تتاں بنا کھول، اپنی رچن رچائیندا۔ اندر دھرنا نا بھ قول، اُلٹا موندھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رنگ رنگائیندا۔ کایا کھیل اپار، برہما وشن شو سیو کمائیا۔ گھر وچ گھر کر تیار، گھر بیٹھا بے پرواہیا۔ آتم سیجا ہو تیار، سویا بے پرواہیا۔ شبد دُھن سچی دُھنکار، آپ اپنی آپے گائیا۔ امرت آتم ٹھنڈی ٹھار، سچ سروور تال بھرائیا۔ دیپک جوت کر اجیار، بیٹھا گھ چھپائیا۔ ترے گن مایا وسیا باہر، متوتت نہ کوئی رکھائیا۔ آپے جانے اپنی کار، کرنی کرتا آپ کمائیا۔ آپے سُن اگئی دھواں دھار، اندھ اندھیرا ڈیرہ لائیا۔ آپے کھولے نو دوار، جگت واسنا وچ بھرائیا۔ آپے کرے پنچ پیار، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار میل ملایا۔ آپے آسا ترسنا دئے سہار، آپے جوٹھ جھوٹھ کرے پڑھائیا۔ آپے پنچم سخیاں منگلاچار، آپے پنچ دس بھو چکائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مندر کر تیار، اندر وڈ ہر زرنکار، آپ سہائے بنک دوار، گھر ساچا اک اپائیا۔ ساچا مندر کایا گڑھ، ہر ساچا آپ اپائیندا۔ سیوالائے برہما وشن شو پھڑ، ساچا حکم سنائیندا۔ ترے گن مایا بدھی لڑ، ساچی

وست جھولی پائیندا۔ بیچ تہ وکارا بنیا گڑ، ہوئے سنگت وچ لکائیندا۔ ایکات رہیا سڑ، ہونی ہون وکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ
 محلے آپے چڑھ، اُچ اٹلے آسن لائیندا۔ محل اٹل اُچ منارا، ہر ساچا آپ سہائیندا۔ لکھ چوراسی کر تیار، اپنی کھانی ونڈ ونڈائیندا۔ اُتھیج سیتیج بن ورتارا،
 جیرج انڈ بھو چکائیندا۔ برہمنڈ دیونہارا سہارا، آپ اپنی کل ورتائیندا۔ پرمانند اک دوارا، نجاند کھول وکھائیندا۔ بھرماں کندھ ادھ وچکارا، اپنا پردہ پائیندا۔
 کھیلے کھیل پڑکھ اپارا، اپنی دست آپ لکائیندا۔ من مت بدھ کر تیار، نرگن سرگن وچ دھرائیندا۔ منو آسن بن سکدارا، ساچا حکم سناائیندا۔ جگت ترسنا بھر
 بھنڈارا، تامس جوت انس ہر گر دھارا، آپے ویکھ وکھائیندا۔ مت متوالی ڈھیہہ ڈھیہہ پئے چرن دوارا، پھڑ پھڑ باہوں آپ اٹھائیندا۔ تیرا رُپ دس نہ آئے
 وچ سنسارا، گرگھ ورلے آپ وکھائیندا۔ چاروں گنٹ در در گھر گھر لکھ چوراسی لہدے پھردے چو گوارا، ہتھ کسے نہ آئیندا۔ بدھ متوالی چلی چالی، ہر
 ساچا مارگ پائیندا۔ تیرا دوارا نہ ہوئے خالی، اپنی دھوڑ تیرے مستک لکائیندا۔ جن بھگتاں کرنی سچ دلالی، ہر ونجارا آپ سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، نرگن داتا بے پرواہ، شبد سروپی سچ ملاح، لوک مات دئے سنا، برہما وشن شو آپ اٹھا، لکھ چوراسی ڈیرہ لا، گھٹ گھٹ اندر جوت جگا،
 جگ اپنی بوجھ بھجھائیندا۔ برہما تیری سد وڈیائی، ہر ساچا آپ جنائیندا۔ وشنو تیری سیو کمائی، ہر ساچا لیکھے لائیندا۔ شکر تیری آنت دہائی، ساچا ڈور وڈنک
 آپ وجائیندا۔ لکھ چوراسی ویکھ وکھائی، لیکھا رہن نہ پائیندا۔ کلجگ کوکے دئے دہائی، چاروں گنٹ سرب گر لائیندا۔ ورننا برناں پئی لڑائی، ساچی سرن نہ
 کوئی لگائیندا۔ کھتری برہمن شو در ویش ملے میل نہ ساچے ماہی، ہر سنگت نہ کوئی ملائیندا۔ نتھاوایاں دیوے نہ کوئی تھائی، پھڑ باہوں نہ گلے کوئی لگائیندا۔
 جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وشنو سدیا اپنے گھر، برہما ہتھیں لیا پھڑ، شکر آیا دوارے چل، تنناں مت رہیا سمجھائی۔ وشنو سُن کر
 دھیان، ہر ساچا آپ سمجھائیندا۔ تیرا بخشے دتا پین کھان، چار جگ جو ورتائیندا۔ برہما اٹھ نوجوان، پرہہ ساچا بھو کھائیندا۔ ویکھن آیا تیری سنتان، لکھ
 چوراسی ڈیرہ لائیندا۔ چو جنت ناتا جڑیا بیچ شیطان، ساچا سنگ نہ کوئی رکھائیندا۔ شکر تیری ترسول کمان، پرہہ ساچا ہتھ اٹھائیندا۔ اٹھ اٹھ بال نادان، ویلا
 اتم آئیندا۔ کھیلے کھیلے سری بھگوان، چار جگ بھو کوئی نہ پائیندا۔ چو داں لوکاں ویکھ آپ دکان، چو داں طبقات پھول بھلائیندا۔ سچھنڈ نواسی پڑکھ ابناشی

اپنی کل ورتے آن، کلج ویلا اتم آئیندا۔ ایکا پھڑیا تیر کمان، ساچا کھنڈا آپ چکائیندا۔ سو پُرکھ زرنجن ہر مہربان، ہنگ برہم پھول بھلائیندا۔ ناتا تے پین کھان، کھانا پینا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، آپ اپنا بھیو کھلائیندا۔ وشنوں برہما شو چرن دوار، دوئے جوڑ پے سرنایا۔ پُرکھ ابناشی کرپا دھار، تیری اوٹ اک رگھرایا۔ تیری اچھیا بھچھیا سرب سنسار، ہوں سیوک سیوار ہے کمایا۔ تیری بھچھیا ورتے ہر زرنکار، تیرے بھانے سد اکھوایا۔ توں پت پتونتا ہوں تیری نار، چرن دھوڑ مستک لائے نیوں نیوں سیس جھکایا۔ بن ہر تیرے نہ دے کوئی سہار، دوسر در نہ کوئی جنایا۔ توں داتا گھرن بھنہنہار، سمرتھ پُرکھ تیری وڈیایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دے مت رہیا سمجھایا۔ وشنوں اُپجیا اپنی رت، برہم کول بھل مہانا۔ شکر تیری جانے مت گت، گت مت سری بھگوانا۔ تیاں کرے ایکا مت، شبد سروپی بٹھے گانا۔ آد جگادی پرگٹ ہوئے نہکٹک، نت نوت لوک مات کھیل مہانا۔ لکھ چوراسی دیکھے کھیت، ہر وڈ کرسانا۔ وڈھنہارا اگیت پچھیت، آپ اپنا بل دھرانا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا دھر فرمانا۔ دھر فرمان ہر سنایا، برہم وشنوں کرے جنایا۔ کلج ویلا اتم آیا، نہ سکے کوئی بچایا۔ جوٹھا جھوٹھا بُرج دے ڈھایا، تھر کوئی رہن نہ پانیا۔ زرنجن اپنا ویس دھرایا، زرنجن نور جوت کرے رُشانیا۔ چاروں کُنٹ پھیرا پایا، اُتر پورب پچھم دکھن دیکھ وکھایا۔ برہما وشن شو دیوت سر آپ اٹھایا، ویلے اتم لے انگڑایا۔ رواس نس نس پندھ مکایا، بخششی سچ سرنایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، برہما وشن شو لیکھا رہیا سمجھایا۔ برہما وشن شو دوئے جوڑ کرے نمسکار، پر بھ وڈا وڈ وڈیایا۔ سچکھنڈ نواسی پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی سُن پکار، در تیرے منگی منگ ایکا بھچھیا منگ منگایا۔ تیری کھڑی سچی گلزار، لوک مات بسنت بہار، لکھ چوراسی ترے گن ماٹی تت ٹکایا۔ توں سچا گھمیار، ہوں کولہو چک گیارا آپے مار، توں پتھہہار وارو وار، آپے بھانڈے لے اُپایا۔ تیری دست سمرتھ پُرکھ کرتار، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کھیل کھلایا۔ برہما وشن شو اٹھ اٹھ نیتز آپے کھول، پر بھو اگے دین دُہایا۔ ایکا دست ساڈے کول، دوسر نظر نہ کوئی آیا۔ گھٹ گھٹ اندر رہیا مول، مولا روپ آپ ہو جایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا دے سمجھایا۔ برہما لیکھا ہر سمجھائے، شاہو بھوپ سکدارا۔ تیاں پھڑ پھڑ آگے لائے،

لوک مات دکھائے وارو وار۔ سچ سچ کوئی نظر نہ آئے، کجگ کوڑا دسے سرب پسار۔ گر پیر نہ کوئی منائے، سچ مندر نہ گرو دوار۔ ساچا رنگ نہ کوئی چڑھائے، نہ کوئی دسے سچ لار۔ بھگت بھگونت نہ میل ملائے، سادھ سنت ہوئے آوارہ۔ ناری کنت نہ کوئی ہنڈھائے، نار دُهاگن ہوئے وِ بچار۔ چاروں کُنٹ اندھیرا چھائے، نہ دسے روس ستار۔ رام کرشن نہ کوئی دھیائے، پائے میل نہ گھر نرنکار۔ سنگ محمد نہ کوئی ملائے، ناتا تٹا چار یار۔ اللہ رانی دئے دُھائے، اُچی کوکے کرے پکار۔ ستنام نہ کوئی الائے، ست ست نہ کوئی جیکار۔ گرو کی فتح نہ کوئی دکھائے، سرشٹ سبائی دھواں دھار۔ ساچا چند نہ کوئی چڑھائے، گر گوہند بنیا سچ لکھار۔ ساچا لیکھا دئے جنائے، کجگ اتم پرگٹ ہوئے نہکلنک نرائن ز اوتار۔ سمبل نگر ڈیرہ لائے، اُچ محلہ اک اِکلا سچ تخت بیٹھ سچی سرکار۔ ساچا عدل کمائے، برہما وِشن شو پھڑ کچھ بہائے چرن دوار۔ ایکا تھم سنائے، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کجگ تیری اتم ور، اپنا لہنا دئے مکائے۔ برہما وِشن شو کرتیار، پر بھ اپنے سنگ رکھائیا۔ نرگن سرگن کھیل اپار، نر نرنکار آپ کرائیا۔ نہکلنک لئے اوتار، لوک مات کرے رُشائیا۔ کجگ بیڑا ڈبے وِچ منجھدھار، ایکا دھکا دیوے لائیا۔ سنجگ ساچا کرے تیار، گھر ساچے ویکھ دکھائیا۔ دھرت مات دی سنے پکار، نیتز رو رو رہی گرائیا۔ کھلڑے کیس دھاہاں رہی مار، چاروں کُنٹ نین اُٹھائیا۔ سنت بھگت نہ میت مُرار، گرگھ نظر کوئے نہ آئیا۔ سنسار شکھ پسر یا سرب سنسار، رنگ رلیاں رہیا منائیا۔ تیر تھ تھ ہوئے خوار، دھیان بھیناں رہے تکائیا۔ گر در مندر مسجد مٹھ شو دوالا ہاہاکار، سچ دھرم نہ کوئی گڑمائیا۔ گر مندر اندر جوٹھ جھوٹھ کرن آہار، ساچا رسنا نام نہ لائیا۔ پڑھ پڑھ تھکے جیو گوار، ہر کا بھیو کوئی نہ پائیا۔ پنڈت پاندھے نہ کرن وِچار، جوت لائیا نہ تیک لگائیا۔ آپے ڈگے ڈوگھی غار، شاستر سمرت دئے گواہیا۔ ملا شیخ مسائق پیر رہے جھکھ مار، ساچا ثالث کوئی نظر نہ آئیا۔ اُمتی اُمت رہی لکار، سمت سمتی دئے دُھائیا۔ خالص خالص دسے نہ وِچ سنسار، جس ملیا گوہند ساچا ماہیا۔ اٹھے پھر نہ درس نرنکار، بھلی سرب لوکائیا۔ رام نہ ملیا میت مُرار، سرت سوانی سیتا رہی گرائیا۔ رادھا کرشن نہ کریا سچ پیار، نام بنسری نہ کوئی وجائیا۔ اُچی کوکن کرن گیان، ہر کا دھیان نہ کوئی لگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کجگ تیری اتم ور، برہما وِشن شو تیری دُکان، پرگٹ ہو بھگوان، سرب جیاں دا جانی جان، جانہار وڈ وڈیائیا۔ برہما وِشن شو کر صلاح، تیناں متا پکایا۔

پُرکھ ابناشی بے پرواہ، تیرا بھید کسے نہ پایا۔ جگ جگ بنے جگت ملاح، جاگرت جوت کرے رُشایا۔ اپنا ناؤں نرائن دھرا، نر نرکارا آپ اھوایا۔ کاگوں
 ہنس دے بنا، جس جن اپنی دیا کمایا۔ توں داتا ہوں ڈگے سرنا، بخشنہار بے پرواہیا۔ اسیں بن آئے گواہ، کلجگ ویلا ویکھ دکھایا۔ اٹھسٹھ تیرتھ تیرے پچھے
 پچھے پھیرا آئے پا، تیری دھوڑی مستک ٹکا لایا۔ تریبئی تریبئی ویکھیا ایک تھان، جمناسُستی گنگا رہی راہ نکایا۔ آپ پکڑی جا جا بانہہ، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ جگت
 سکھیا دے سنا، نو سو پُرانوے چوکڑی جگ تیرا اتم پندھ مُکایا۔ اگی سکھی نال لئے رلا، سنجگ تریتا دواپر کلجگ وچھڑے میل ملایا۔ سمرتھ پُرکھ سر رکھے
 ہتھ دے کر ٹھنڈی چھاں، آپ اپنے رنگ رنگیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکٹک ناؤں رکھایا۔ نہکٹک سوربیر
 بلوان، برہما وشن شو رہے دھیایا۔ آپے رام کرشن بن بن آئے کاہن، آپے عیسیٰ موسیٰ سیوا لایا۔ آپے سنگ محمد ہو پردھان، اللہ رانی لئے پرنا یا۔
 آپے نانک دیوے اک نشان، دو جہان دے جھلایا۔ ایک گوبند بخشے تیر کمان، کھڑگ کھنڈا ناؤں دھرایا۔ آپے دیوے ساچا دان، داتا دانی وڈ وڈیایا۔ آپے
 پوت سپوتا کر قربان، اپنی بھینٹا آپ چڑھایا۔ آپے دیوے درگاہ مان، درگھر ساچے وٹی ودھایا۔ آپے لکھ چوراسی چکائے کان، آپے اُتپت دے کرایا۔
 آپے جگ جگ ویکھے مار دھیان، آپ اپنی سیو کمایا۔ کلجگ ویلا اتم آیا، پُرکھ ابناشی ہو یا نگہبان، نیرنمیں اک اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، برہما وشن شو سدے در دوار، در دروازہ آپ کھلایا۔ در دروازہ غریب نوازا، ہر سجن آپ کھلایا۔ لکھ چوراسی تیرا رچیا
 کاجا، آپ اپنا منگل گائیندا۔ نال وجائے انحد واجا، دھنی ناد آپ وجائیندا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں پھرے بھاجا، دس کسے نہ آئیندا۔ گرگھ اٹھائے مار
 واجاں، لکھ چوراسی وچوں پھول بھلایا۔ پنج تت رکھائی نقابا، اپنا لکھ آپ چھپائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور،
 برہما وشن شو تیری قیمت کرتا آپے تیری جھولی پائیندا۔ وشنوں تیرا مول چکاونا، لکھ چوراسی سیو کمایا، برہمے لیکھا اپنا پاونا، لکھ لکھ لیکھا دے مُکایا۔ شکر
 تیرا پندھ مُکاونا، دُور دُراڈے واٹ نیڑے آیا۔ سُرپت راجا اند تختوں لاہونا، جگت منوتر دے گواہیا۔ کروڑ تیتیا جنم دواونا، لوک مات وڈی وڈیایا۔ نو
 کھنڈ پر تھی ویس وٹاونا، ستاں دیپاں جوت رُشایا۔ لکھ چوراسی تیل چڑھاونا، ساچی سخیاں منگل گایا۔ جگت ویلا آنت دکھاونا، گھرن بھننہار بے پرواہیا۔ شاہ

سُلطان کوئی نظر نہ آو، سِیس تاج نہ کوئی ٹکایا۔ ہندو مُسلم سکھ عیسائی نہ کسے اکھاون، ایک برہم جنایا۔ ایک اکھر سرب پڑھاون، سو پُرکھ نرنجن سچ پڑھایا۔ سچ دوارا اک گھلاونا، چار ورنایا رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، تیرا لیکھا دے مُکایا۔ تیرا لیکھا کلج جانا مک، ویلا اتم آئیندا۔ لکھ چوڑا سی بوٹا جانا سک، ہریا امرت سچ نہ کوئی کرائیندا۔ چار کُنٹاں منمکھ مکھ پینا ٹھک، گر پیر نہ کوئے بچائیندا۔ ٹھگ چور یار سو بیٹھے لگ لگ، پھڑ باہوں باہر کڈھائیندا۔ ہر کا بھانا نہ جائے رُک، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیندا۔ برہما وشن شو بیٹھے جھک، چرن دھیان رکھائیندا۔ دھرت مات سکھتا رہی سکھ، ساچا سگن اک منائیندا۔ پُرکھ ابناشی کون ویلے میری سُپھلی کرے سکھ، ہر جن ساچے میری گود بہائیندا۔ میری جُگاں جُگاں دی میٹے ترسنا بھکھ، ساچے نیز درس دکھائیندا۔ اُجل ہووے میرا مکھ، کلج شاہی آپ دھوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، آپ اپنا رنگ رنگائیندا۔ برہما وشن شو کر دھیان، چار کُنٹ ویکھ دکھایا۔ کلج اتم پرگٹ ہو یا ہر بھگوان، نہہکنکا ناؤں دھرایا۔ سمبل نگری سچ مکان، نرنجن اپنا آسن لایا۔ سرگن ساڈھے تن ہتھ مکان، آپ اپنی بنت بنایا۔ نہ کوئی باڈی گھڑے ترکان، گھڑنہارا آپ بن جایا۔ رکت بووند نہ کوئی پون مسان، اپ تیج وائے پر تھی آکاش کھیل رچایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا در سہایا۔ در سہنجننا ہر بھگوان، ہر ساچا آپ سہائیندا۔ آد نرنجن کھیل مہان، جوت نرنجن ڈگمگائیندا۔ سچھنڈ دوار اک مکان، تھر گھر وائی آپ سہائیندا۔ دیونہارا ساچا دان، ساچی وست جھولی پائیندا۔ شبد اگنی سنائے کان، لکھت پڑھت وچ نہ آئیندا۔ لیکھا جانے دو جہان، لوک مات ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، برہمے بھلوڑی ویکھنہارا ستارا ہاڑی، آپ اپنی رچن رچائیندا۔ برہما وشن شو لا بھلوڑی، سیوارہے کمایا۔ امرت پانی دین وارو واری، پر بھات سندھیانہ کوئی جنایا۔ ترے گن مایا بنی سچ کیاری، پنچ تت بوٹا دیوے لایا۔ لکھ چوڑا سی کر تیاری، ساچی پنکھڑیاں مہک مہکایا۔ ڈونگھی کُنڈر گچھا کھیل نیاری، بھور بھور گچھا بیٹھا آسن لایا۔ آپے جانے کھیل نیاری، کھیلنہار دس نہ آئیا۔ جودھا سور پربلی بلکاری، شستر دھاری اک اکھوائیا۔ نام کھنڈا تیز کٹاری، برہمنڈاں آپ چکایا۔ آد جگاد نہ گیا ہاری، پاسا ہار نہ کوئی رکھایا۔ ویکھنہار سرب سنساری، سنگر پورا ناؤں دھرایا۔ آپے ہوئے جگت جُعاری، ٹھگ چور یاری آپ کرایا۔ آپے کرنہار خواری، آپ اپنا

میل ملائیا۔ آپے چیرے دھر دھر آری، دو جہاناں وکھ وکھ کرائیا۔ آپے تئاں لوکاں کرے سکداری، ترلوکی نند دئے وڈیائیا۔ آپے سچ گھر بیٹھا جوت
 نرنکاری، نرگن نور کر رُشنائیا۔ آپے سچ تخت سلطان وڈ سکداری، شاہ بھوپ آپ اکھوائیا۔ آپے کرے پسر پساری، میٹنہار آپ ہو جائیا۔ کلجک تیری
 ویکھن آیا آپ بھلواری، برہما وشن شو جومات لگایا۔ پاوے سار موئڈ منڈائے ویکھنہار مچھ داہڑی، سپس جگدیش بھيو چکایا۔ جانے سار بہتر ناڑی، تن سو
 سٹھ ہاڈی کھوج کھوج جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری اچرج ورتے کھیل آپ رگھرائیا۔ لکھ چوراسی بوٹا کر تیار، برہما وشن شو
 خوشی رہے منایا۔ ترے گن مایا بنھ دستار، پنچم گائے چائیں چائیا۔ کلجک ملیا نام سکدار، ساچا حکم رہیا سنایا۔ جوٹھ جھوٹھ کری خبردار، ایکا کھنڈا ہتھ پھڑایا۔
 مایا متانار ٹیاری، جیو جنت لئے پرناٹیا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار، بستر گہنے تن سجاٹیا۔ آسا ترسنا کجل دھار، نیتز نین رہی مٹکایا۔ گھر گھر پھرے وارو وار،
 کامنی کام روپ وٹایا۔ شاہ سلطاناں کرے خوار، سادھاں سنتاں مت گوائیا۔ دھیرج جت ست کچھے سنسار، برہم مت نہ کوئی رکھایا۔ رتی رت نہ رہے ناڑ
 ناڑ، چاروں کنت پئی دُہایا۔ کلجک انتم کر وچار، پاربرہم دیا کامایا۔ گر گوہند میلا میت مُرار، پُرکھ اکال وڈیائیا۔ دین دیاں ہو تیار، ساچی دھر مسال دئے
 سہایا۔ ہر مندر ساچا ویکھ وچار، بیٹھا آسن لایا۔ شبد ڈنکا اپر اپار، اپنا رہیا وجایا۔ راؤ رنکاں کرے خبردار، سویا کوئی رہن نہ پائیا۔ چاروں کنت خزاں
 بہار، رت بسنت نہ کوئی دکھایا۔ ناری کنت نہ کوئی بھتار، ساچی سچ نہ کوئی ہنڈھایا۔ ہر بھگت نہ کرے کوئی شنکار، نام دوشالا اپر پائیا۔ سنت سہیلے نہ کوئی
 ادھار، گرُو چیلے نہ ویکھ دکھایا۔ گرگھ نہ بھرے کوئی بھنڈار، نام بھنڈار نہ کوئی ورتایا۔ سکھی صدق گئے ہار، سکھی سکھیا ہتھ نہ آتیا۔ لیکھا لکھ نہ سکے کوئی
 کرتار، کھانی بانی دئے دُہایا۔ پراپسنتی مدھم بیکھری ایکا دھار، چارے کھانی ویکھ دکھایا۔ ساچا ہانی ہر نرنکاری، نہ دیوے کوئی صلاحیا۔ امرت پانی ٹھنڈا
 ٹھار، بھر پیالہ نہ کوئی پیایا۔ برہما وشن شو تیری سُن پکار، ہر ساچا لئے انگڑایا۔ نو کھنڈ پر تھی ویکھ گلزار، ساچے بوٹے ویکھن آتیا۔ مالن بنی جوت نرنکار،
 نرگن کھاری ہتھ اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک انتم ویکھ دکھایا۔ نرگن جوت نور اکالن، ایک ایکا رنگ سماٹیا۔ اجونی رہت
 دین دیاں، دیناں بندھپ وڈ وڈیائیا۔ جگ جگ سنت سہیلے لوک مات چلے بھالن، آپ اپنا روپ وٹایا۔ سنجگ تریتا دوپر کریا پالن، ہر جن ساچے لئے

ترانیا۔ کلج کھیل آنت مہانن، مہاگنت گنی نہ جائیا۔ دھارے بھیکھ بل بل باون، ول چھل دھاری بھيو نہ رانیا۔ چار ورن نہ کوئی پچھانن، نیتز نین نہ کوئی
 کھلایا۔ آتم آنتر نہ دسے برہم گیانن، پاربرہم نہ میل ملایا۔ نظر نہ آئے ہر ہر کاہن، مکند منوہر لکھمی نرائن، ایکائین نہ کوئی دسایا۔ سینتا رام نہ کوئی
 پچھانن، من راون دئے ڈھایا۔ ناک نرگن نہ بنائے کوئی ضامن، ویلے آنت دئے چھڈایا۔ گر گوہند نہ پھڑائے کوئی دامن، اپنا پلو بیٹھے چھڈایا۔ کلج
 رین اندھیری شامن، چاروں کٹ اندھیرا چھایا۔ اٹھی سوانی ہر ہر مالن، اپنی انگی تن چھہایا۔ جوت نرنجن کر کر چانن، لوک مات ویکھن آتیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، آپ اپنا ویس دھرایا۔ ساچی مالن سچ دوار، سچ سیوار ہی کمایا۔ ور بھنڈی آئی ہو تیار، جگت
 ڈنڈی ویکھ دکھایا۔ واسنا گندی ویکھے نرنار، گھر گھر اپنا پھیرا پایا۔ سرشٹ سبائی نیتز اٹھی ہوئی و بچار، بھرماں کندھی نہ کوئی ڈھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، آپ اپنا ویس وٹایا۔ ہر مالن کرتار، جگ بوٹا ویکھ دکھنیا۔ پھل لگا ویکھ سنسار، لوک مات پھرے بھنیا۔ برہما
 وشن شوکھری گلزار، ساچارنگ آپ رنگیا۔ ساچے پھل توڑے توڑنہار، جس ڈالی پت اپر ہر جوٹیا۔ آپ اپنی کرپا دھار، آپ اپنا بیڑا بٹھیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، نرگن روپ ست سروپ آپ کریا اپنا کمٹیا۔ ساچی کھاری جوت کواری، نرگن اپنے ہتھ اٹھایا۔
 چارے کونٹاں پھرے وارو واری، ساچا در نظر نہ آتیا۔ اپنے مندر بیٹھ دواری، ایکا متار ہی پکایا۔ گوہند سدیا گھر درباری، در دروازہ آپ کھلایا۔ لوک
 مات تیری یاری، تیرا سنگ سگل نبھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، ساچا سگن منایا۔ گوہند ست ڈلارا، ہر ساچا سچ
 سمجھائیندا۔ پُرکھ اکال تیرا روپ اپارا، تیرا تیرے وچ سمائیندا۔ تیری بسنت تیری گلزار، تیری بہار ویکھ دکھائیندا۔ تیرا گھر تیرا بھنڈارا، تیرا آپ
 ورتائیندا۔ تیرا شبد تیرا جیکارا، نرگن سرگن آپ جنائیندا۔ تیرا روپ سرب سنسارا، دوسر رنگ نہ کوئی دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، اپنا لیکھا آپ سمجھائیندا۔ ہر لیکھا آپ سمجھاونا، پاربرہم وڈی وڈیایا۔ باون اکھری بھيو کھلاونا، بییتی اکھری جگت لکھایا۔ باون پیتا روپ چھپاونا، باون
 نال وٹی ودھایا۔ ویہ سو ویہ بکرمی رنگ رنگاونا، محبان بیدو آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی بوُجھ نبھایا۔ سولان

سال ساچا سیوک، زرگن سچی سیوکمانندا۔ اک اکال دیوی دیوت، دُوبی قدرت ویکھ وکھانندا۔ تیجے نیز بھویو بھویوک، بھویو ابھیدا آپ گھلانندا۔ چوتھے گھر وست امولک، ایک نام وکھانندا۔ پنجم وجے ساچی ڈھولک، شبد اگئی تال وکھانندا۔ چھیویں چھپر نہ کوئی گوک، جس گھر اپنا آپ کھانندا۔ ستویں ست پُرکھ زرنجن ایک ایک جانے اپنی روتک، اپنا در ویکھ وکھانندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلانندا۔ اٹھویں اٹھ تے کر پسار، نوویں نو در کھوج کھانندا۔ دسویں دس گھر میلا کنت بھتار، ہر جن لئے پرنا۔ چھوٹا بالا کرتیار، ویہ سو دس بکرمی ویکھ وکھایا۔ اند اندر اسن کھیل نیار، شاہ شاباشن پار کرایا۔ سنگھ منجیتا تیز کٹار، شبد اتیتا ہتھ اٹھایا۔ دس اک گیارا ساچی ریتا، ساچا مندر اک سہایا۔ کھیلے کھیل جگت جگدیشا، شکر ویلا دے مُکایا۔ دو دس باراں چلائی اپنی ریتا، ہاڑ ستاراں دے سہایا۔ تن دس تیراں سادھاں سنتاں ویکھیا تیا اک انگیٹھا، ہر کا شبد نظر نہ آیا۔ دس چار چوڑاں چوڑاں لوکاں پیسن پیٹھا، چوڑاں طبقاں پھول بھلایا۔ دس پنج پنڈراں ویکھے تیرتھ تھان، تیرتھ تھ سر سرور پھول بھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، سچ بھلوڑی آپ وکھایا۔ سمت سولاں پہلی چیتز، ہر ساچے دیا کمایا۔ برہے وشن شو ویکھیا تیرا کھیتز، چاروں کُنٹ پھیرا پائیا۔ ہر جو کھولیا اپنا نیز، اپنا نین رہیا اٹھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ بھلوڑی آپ مہکایا۔ سچ بھلوڑی ویکھنہارا، ایک ایک اکھوایا۔ لکھ چوڑاسی وچوں یج نیار، جن بھگتاں آپ بجایا۔ نادی سوت کرتیار، شبدی ناؤں دھرایا۔ بھگت اندر بھر بھنڈارا، اپنا گھر بنایا۔ پاربرہم پر بھ ونجارا، ساچا ونج رہیا کرایا۔ دیونہارا سچ بھنڈارا، ایک نام جھولی پایا۔ لیکھا جانے آر پارا، ادھ وچکار نہ کوئی رُڑھایا۔ نہکلنک لئے اوتارا، زرگن اپنا ناؤں وٹایا۔ سمبل نگری دھام نیار، گر گوہند گڑھ وسایا۔ ساچا کھنڈا تیز کٹار، ہر جو آپ اٹھایا۔ جوٹھے جھوٹھے بوٹے وڈھی جائے وارو وارا، لوک مات رہن نہ پایا۔ گرگھیاں کرے سد پیار، اپنی ہتھیں سیوکمایا۔ شبد سرُپی ایک واڑا، چاروں کُنٹ رہیا کرایا۔ پُرکھ ابناشی ساچا لاڑا، لوک مات ویس وٹایا۔ ویہ سو سولاں بکرمی ستاراں ہاڑا، سچ اکھاڑا آپ لگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، ساچی مالن بن دالان، اپنا کھارا سیس اٹھایا۔ ساچی کھاری چکلیا بھار، ہر پُرکھ وڈی وڈیائی۔ ساچی ناری ہو تیار، لوک مات ویکھ وکھایا۔ ستاراں ہاڑی پھل کیار، سچ بغیچہ پھول بھلایا۔ گرگھ ورلے دے سے

وِج سنسار، جس ملی ہر سرناہیا۔ گھر خوشیاں گائے منگلاچار، نار ٹیار وِجی ودھانیا۔ نرگن وِیس کرے اپر اپار، سولاں شنکار آپ کرائیا۔ سمت سولاں ہو تیار،
 نو دوارے کرے خوار، پنج چور دیوے مار، آشا ترسنار رہن نہ پانیا۔ ایک شبد بول جیکار، ایک اکھر دے سنایا۔ ایک الف میت مرار، ایک نقطہ دے بُجھانیا۔ ایک
 اکھ دے اگھاڑ، ایک این سمجھانیا۔ ایک ایشٹ آپ کرتار، سرشٹ سبائی رچن رچانیا۔ ایک دریشٹ کھول کواڑ، ہر سنگت دے ترانیا۔ ایک وار درس دے آپ
 نرنکار، سوچھ سرپوئی روپ وٹانیا۔ ساچی سیوا کرے وِج سنسار، نرگن سرگن رہیا ناؤں دھرانیا۔ گھنک پُر واسی ہو تیار، شاہو شاباشی وڈ وڈیانیا۔ منڈل راسی
 پاوے سار، ابناشی اچت آپ اکھوانیا۔ گرکھاں دوارے بنی داسی، ساچی مالن آپ ہو جانیا۔ منمکھ جیو کرن ہاسی، انتم پینی گل وِج پھاسی، گرکھ اُدھارے
 رسن سواسی، جو جن ہر ہر رہے گانیا۔ ہتھ نہ آئے پنڈت کاشی، گرنتھی پننتھی دین دُہانیا۔ مٹا شیخ نہ ملیا واس نواسی، نچ آتم نہ پنڈھ مکانیا۔ نانک گایا اکھنا
 لاکھی، آکاش آکاشی وڈ داتا بے پرواہیا۔ جن بھگتاں کرے پوری آسی، کھجک اتم ہوئے سہانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھجک تیری اتم
 ور، سنجگ اپنی دھار دے چلایا۔ ویہ سو سولاں بکرمی ساچی دھار، ہر ساچے آپ چلایا۔ پنڈرا کنگ دوس وچار، ساچی سکھیا سکھ سمجھانیا۔ اک گیاراں کر
 پیار، ایک گھر دے بہانیا۔ چار در کھول کواڑ، نو ست ویکھ وکھانیا۔ اک اک کر پیار، اک اک نال ملانیا۔ چھتھی جگاں پاوے سار، آپ اپنا رنگ رنگانیا۔ ائی
 ہو تیار، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ ڈبے پتھر آپے تار، آپے ہوئے سہانیا۔ غریب نمائیاں لئے ادھار، نانک ریتی اک چلایا۔ غریب نمانا پاوے سار، لالو
 لالن رنگ رنگانیا۔ شاہ سلطاناں دیوے در دُرکار، راج راجان دس نہ آنیا۔ ورتے ورتاوے اک بھنڈار، سچ بھنڈاری وڈ وڈیانیا۔ کھٹ نہ جائے وِج سنسار،
 آد جگاد بنت بنانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، باؤن تیری پوری آس کرائیا۔ بل باؤن کرے پوری آسا، سنجگ کھجک مول چکایا۔ چار جگ
 ایک اک بھرواسا، دوسر در نہ کوئی جنایا۔ ہر بھگت نہ ہوئے نراسا، آس نراس وِج نکایا۔ پاوے سار پر تھی آکاشا، گگن منڈل ویکھ وکھایا۔ آپے جانے اپنی
 راسا، آپ اپنی رچن رچانیا۔ کھجک اتم کھیل تماشا، بانئی گھر آپ کرایا۔ تیی مگھر داسی داسا، گھر ساچا ویکھ وکھایا۔ گر گر میلا شاہو شاباشا، گھر وِچھڑے دے
 ملایا۔ امرت پائے کایا کاسہ، نام باٹا ہتھ اٹھایا۔ دیون آیا سچ دلاسا، بھل رہے نہ رایا۔ ساچے کنڈے ہر جی تولے وٹا پایا نہ تولہ ماشہ، رتی مول نہ کوئی

رکھایا۔ گرگھیاں اندر کرے واسا، کلجک جیواں دس نہ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری انتم ور، نہہکٹنگ نرائن نر، آپ اپنا کھیل
 کھلایا۔ نہہکٹنگ پُرکھ سلطانا، ایکا اینکاریا۔ جودھا سوربیر بلی بلوانا، نام کھنڈا تیز کٹاریا۔ سو پُرکھ نرنجن ہر مہربانا، سو پُرکھ نرنجن آپ اکھوارہیا۔ جوت نرنجن
 دیپ مہانا، آد نرنجن آپ جگا رہیا۔ سچکھنڈ نواسی سری بھگوانا، سچ دوارے سو بھا پارہیا۔ تھر گھر واسی گن ندھانا، پار برہم اپنا ناؤں دھرا لیا۔ برہم برہم
 برہم کرے پچھانا، لوک مات ویس وٹا لیا۔ برہما وشن شو ہوئے خبردار، کلجک ویلا انتم آگیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری انتم
 ور، نہہکٹنگ نرائن نر، سنجگ ریتی پتت پینتی ٹھانڈی سیتی آپ چلا گیا۔ ٹھانڈی سیتی گرور گردھار، ہر کرتا آپ چلا گیا۔ ایکا نام شبد جیکار، ایکا نعرہ دے
 سنا گیا۔ ایکا مندر گرو دوار، مسجد مٹھ اک دکھایا۔ ایکا اشٹ ہر نرنکار، نمودیو اک سرنا گیا۔ واستک روپ نرنجن دھار، آستک لیکھا دے چکا گیا۔ سمتر شاستر
 گتے ہار، وید پُران رہے گر لایا۔ انجیل قرآن ہاباکار، تیس بتیس دے ڈھایا۔ کھانی بانی ہر ہر دھار، ہر ساچے آپ چلا گیا۔ نرنجن سرگن کھیل اپار، جگ
 جگ اپنا ویس وٹا گیا۔ کلجک کرے پار کینار، سنجگ ساچا مارگ لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اینکارا ہر نرنکارا، نرنجن اپنے ہتھ رکھے
 وڈیا گیا۔ سنجگ مارگ ساچی دھار، ہر ساچا آپ چلائیندا۔ سرشٹ سبائی پاوے سار، ہر جن ساچے میل ملائیندا۔ گو بند سکھی ایکا دھار، تکھی دھار آپ
 جنائیندا۔ والوں نکلی اپر اپار، بھیو کوئی نہ پائیندا۔ منی رکھی گتے ہار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری انتم ور، ساچا در آپ سہائیندا۔
 ساچا در سچ دربارا، ہر ساچے آپ سہایا۔ ساچا بھگت سچ ونجارا، ہر ساچے نام کرایا۔ ساچی دست سچ بھنڈارا، ہر ساچے آپ بھرایا۔ ساچا روپ سرجنہارا،
 سچ سچ رہیا ورتایا۔ ساچا رنگ چڑھے سنسارا، اتر کدے نہ جایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری انتم ور، نہہکٹنگ نرائن نر، ایکا اگی
 ساچی سکھی، کھنڈیوں تکھی تے والوں نکلی، نو کھنڈ دے بنایا۔ نو کھنڈ پر تھی ساچی سکھی ایکا سکھ، ہر ساچا آپ اُچھائیندا۔ سمت ویہہ سو سولاں پکرمی چووی
 گھر لیکھا دے لکھ، نہ کوئی میٹھ میٹھ ملائیندا۔ نرنجن جوتی جامہ دھار یا بھیکھ، آپ اپنا ویس وٹا لیا۔ نہ کوئی مچھ داڑی نہ دے کیس، موٹھ منڈائے نہ کوئی
 اکھائیندا۔ بھیو نہ پائے برہما وشن ہمیش گنیش، بے آنت ہر بھگونت آپ اکھائیندا۔ کلجک انتم ہر سنگت کرے اک آدیس، نیوں نیوں سیس جھکائیندا۔

پرگٹ ہو یا مجھے دیس، سرشٹ سبائی تیرا پردہ لاہندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوراسی پائے مل، گرگھ اُپجائے ساچی گل، آپ بنائے ساچے بھل، بھل بھلواری آپ مہکائیندا۔ ساچا بھل گیا بھل، لوک مات وڄی ودھائیا۔ پرکھ ابناشی پاؤن آیا مل، ایکا ائی نال رلائیا۔ سوہنگ کنڈے تو لیا تول، نانک تیراں دھار چلائیا۔ گوہند کرے پورا قول، ائی کلاں پار کرائیا۔ آد جگاد رہے اڈول، نربھے اپنا ناؤں دھرائیا۔ لکھ چوراسی رہی انھول، ہرجن ساچے لئے اٹھائیا۔ نرگن سیوا کری ساؤل سؤل، آپ اپنا کھ چھپائیا۔ کلجگ انتم اپنے اندر آپے رہیا بول، اچی کوکے دئے ڈھائیا۔ چاروں کنٹ وڄے ڈھول، پرگٹ ہو یا بے پروا ہیا۔ نو کھنڈ پر تھی کرے کھول، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک ناؤں رکھائیا۔ ساچا پھل ہر جی توڑ، اپنے ہتھ رکھائیندا۔ گرگھال چرن پریتی جوڑ، ساچا میل ملائیندا۔ آپ نبھائے لگی توڑ، ادھ وڄ نہ کوئی تڑائیندا۔ شبد چڑھائے ساچے گھوڑ، نیلا نیلی دھاروں پار کرائیندا۔ کلجگ انتم گیا بہر، براہمن گوڑ ویکھ وکھائیندا۔ دو جہاناں پنڈھ مکائے لما چوڑ، اپنے پگ آپ منائیندا۔ سسے اُپر لایا ہوڑ، نرگن سرگن میل ملائیندا۔ ہنگ برہم ویکھے مٹھا کوڑ، کوڑا ریٹھا بھن وکھائیندا۔ گرگھال بھجواؤن آیا لگی اوڑ، ایکا امرت میگھ برسائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چوتھے گھر لایا پوڑ، ایکا ڈنڈا ہتھ اٹھائیندا۔ ایکا ڈنڈا ہر برہمنڈا، اپنا آپ لگایا۔ کلجگ انتم ونڈائے ونڈاں، سنجگ ساچا راہ چلایا۔ میٹ مٹائے بھیکھ پاکھنڈا، ڈئی دوتی رہے نہ رایا۔ نام پھرائے ساچا کھنڈا، لوہار ترکان نہ دسے گھرایا۔ پنج وکار وڈھے گنڈھاں، اندرے اندر آپ چلایا۔ گرگھ ہووے نہ کدے رنڈا، ہر ہر جو کنت ہنڈھایا۔ انتم کلجگ دسے کنڈھا، ویلا انتم آیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ تیرا ساچا راہ وکھایا۔ سنجگ چال اوڑی چلے، ہر ساچا آپ چلائیندا۔ پنچم گنڈھ اپنے پلے بنھے، آپ اپنے لڑ رکھائیندا۔ غریب نمانے پار کرائے جوں دیا کمائے جٹ دھنے، آپ اپنا سنگ رکھائیندا۔ نرگن روپ جگو جگ جن بھکتاں آگے مئے، دوسر آگے نہ سیس جھکائیندا۔ کسے نہ وسدا مندر محل اٹل چھپر چھنے، گرگھال اندر ڈیرہ لائیندا۔ آد جگاد جگ جگ بیڑا آپے بنھے، نام چچو ہتھ اٹھائیندا۔ آپے گھڑے آپے بنھے، سمرتھ پرکھ ناؤں دھرائیندا۔ آپے دیونہارا ڈنٹے، کلجگ انتم ڈن وکھائیندا۔ آپے سنجگ ساچا چاڑے چٹے، گرگھ ساچے لال آپ اُپجائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، لکھ چوراسی ویکھ کیاری، بھل توڑے

جوت نرنکاری، اپنی ہتھیں سیو کمائیندا۔ ساچا بھل ہر نرنکار، کلج ڈڈی نالوں توڑ تڑائیندا۔ ساچی سوٹی کرتیار، نام کھی اگے لائیندا۔ بچھے کنڈا ہنگ پٹی سار، ست دھارا وچ رکھائیندا۔ بھل گندے واروار، آپ اپنے نال بندھائیندا۔ ایکا ائی کرتیار، ساچی سکھی کھیل کھلائیندا۔ سولائ اچھیا بھر بھنڈار، ائی کلاں پار کرائیندا۔ من مت بدھ دے ادھار، برہم مت اک دکھائیندا۔ بستر بھوشن تن شنکار، سنگر پورا آپ کرائیندا۔ اٹھسٹھ تیرتھ پھیرامار، اپنی دست آپ کھچائیندا۔ کوئی نہ کسے بنے سہار، ساچا سنگ نہ کوئی نبھائیندا۔ ائی سکھاں کرتیار، سچ برات آپ سہائیندا۔ لاڑا سوہے نرنکار، کلخی توڑا جوتی جوڑا شبدی سیس لکائیندا۔ اک اگمی پھریا گھوڑا، سولائ کلاں آسن پائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی آپے دوڑا، چوتھا پوڑا آپ اٹھائیندا۔ کلج جیو دیکھے مٹھا کوڑا، گن اوگن دیکھ دکھائیندا۔ اتم سمبل نگری آیا دوڑا، ساچا دھام اک سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، شبد ہار کرتیار، سیہرا گندے اپنی وار، آپ اپنی دیا کمائیندا۔ ساچے ہار کرتیار، ہر ساچا ہتھ اٹھائیندا۔ پنچم پیتا میت مرار، پنچم میل ملائیندا۔ ٹھنڈا سینا ایکنکار، ساتک ست ست ورتائیندا۔ پت پت پت پاپی جائے تار، پت پاون ناولں رکھائیندا۔ راون گڑ توڑ ہنکار، کلج لکا آپ تڑائیندا۔ گرگھاں سینا سرتی کر پیار، آپ اپنے در پرنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ داچکھا بھار، کلج اتم دے اتار، ویلا وقت آپ سہائیندا۔ ویلا وقت سہنجنا، ہر ساچے کھیل رچایا۔ جگائی جوت آد نرنجنا، نرگن نور نور رشنایا۔ جن بھگتاں ملیا ساچا سبنا، وچھڑ کدے نہ جایا۔ چرن دھوڑ کرائے مجنا، سر سرور اک دکھایا۔ ویلے اتم پردہ کجنا، سر اپنا ہتھ لکایا۔ جو گھریا سو بھجنا، تھر کوئے رہن نہ پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سبجگ تیری ساچی ڈور، پنجاں ہتھ پھرایا۔ پنچم جیٹھ پھڑے ڈور، سبجگ تیری بنت بنائیندا۔ پہلوں پنچے مارے چور، پنچم شبد پھیر لائیندا۔ اپنے چرنی آپے جوڑ، آپ اپنا میل ملائیندا۔ پنچ چڑھائے ساچے گھوڑ، نام گھوڑا اک دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، سبجگ ساچا راہ دکھائیندا۔ سبجگ سچا سچا راہ، ہر ساچا آپ لگایا۔ پنچ پیارے سیوالا، پنچ کرے گڑمائیا۔ پُرکھ ابناسی بن ملارج، بیڑا اپنے کندھ اٹھایا۔ پھڑ پھڑ باہوں لئے چڑھا، سبجگ تریتا دواپر کلج بھلے راہیا۔ اپنے کنٹھ لئے لگا، وڈ داتا بے پرواہیا۔ گرگھ ساجن آپ جگا، گیان نیتز آپ کھلائیا۔ انحد آواز آپ لگا، ایکا شبد سنایا۔ نہہکنک جامہ

پا، گر گوبند دے وڈیاں۔ کلج کاکھ ٹکا دیوے لاه، جو چل آئے سرنایا۔ ساچی رنگن دے چڑھا، رنگ چلوں اک وکھایا۔ نرگن دیک جوتی آپ جگا، اٹھے پہر رہے رُشناں۔ ساچا امرت جام دے پیا، نام کھنڈا وچ پھرایا۔ ساچا مٹھا دیوے پا، ہر سنگت تیری برہم ونڈ ونڈاں۔ شبد اگئی وچ سما، ساگر روپ آپ ہو جایا۔ کایا گاکر دے ٹکا، کول نابھ آپ بھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، سنجگ ساچا مارگ لایا۔ سنجگ ساچا مارگ لاؤنا، پاربرہم وڈی وڈیاں۔ پنچم پنچم راج پنچم ساز پنچم کاج آپ رچاونا، پنچم سنگ نبھایا۔ پنچم ساز غریب نواز بنک دوار سہاونا، پنچم پنچم دیکھ وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، نہکلنک نرائن نر، پنچ پیارے دیوے ور، نرگن سرگن جوت دھر، درس دکھائے آگے کھڑ، آپ اپنا روپ وٹایا۔ پنچم پیارے آئے دوار، ہر ساچے سچ ملایا۔ کر کرپا بخشے پھولنہار، اک اک گل وچ دیوے پایا۔ دو جہاناں پیج رہیا سوار، بھل رہے نہ رایا۔ گھر دکھائے ٹھانڈا دربار، سچکھنڈ دربارا اک اپایا۔ میل ملاوا پڑکھ نار، ساچا کنت آپ ہو جایا۔ جگ جگ تن کرائے شنگار، اچھیا بھچھیا جھولی پایا۔ ست سچ بھرے بھنڈار، اتوٹ اتوٹ آپ رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، پنچم پیتا اک اتیتا آپ اکھوایا۔ پنچم ونڈ کر کرتار، لوک مات ونڈاں۔ چار یار کر خوار، چار دے وڈیاں۔ ایک گھر ایک گھر بار، ایک بنک سہایا۔ ایک دیونہار سچی سرکار، ساچے تخت بے پرواہیا۔ اک اکلا ہو اُجیار، جگ جگ لوک مات ویس وٹایا۔ سنت سہیلے پھڑ پھڑ باہوں جائے تار، منجھدھار نہ کوئی رڑھایا۔ اٹھسٹھ تیرتھ کر خوار، کلج تیرا تیری جھولی پائی۔ چاروں کنت ہاکار، دھیرج دھیر نہ کوئی وکھایا۔ دوس رین رووے ناری نار، نر نرائن نظر نہ آیا۔ سرسٹ سبائی دھواں دھار، ساچا چند نہ کوئی چڑھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی رچنا آپ رچایا۔ دوس بونجا تیرتھ تٹ، ہر ساچے کھیل کھلایا۔ گر سکھاں دُرمت میل کٹ، آپ اپنے رنگ رنگایا۔ ساچا امرت ایک جھٹ، سر سرور آپ بھرایا۔ خالی کیتے تیرتھ تٹ، ویلا انت دے ڈھایا۔ کھیلے کھیل بازی گر نٹ، ہر کا بھو کسے نہ پایا۔ اُچے مندر جانے ڈھٹھ، در بنک نہ کوئے سہایا۔ پر بھ گیٹن آیا اٹلی لٹھ، گیٹا اپنے ہتھ رکھایا۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، ہر جن ساچے لئے تریا۔ ویہہ سو سولاں بکرمی ہو پرگٹ، اُچی کوکے دے ڈھایا۔ ہر سنگت ساچی کر اکھ، چووی گھڑ دوس سہایا۔ کلج کھیرا ہو یا بھٹھ، گر گوبند کھیرا دے وسایا۔ ابناشی

کرتے کری چٹھ، رویداس چمارے تیرا ڈیرہ آن وسایا۔ گنگا گوداوری سُستی تیرے چرن دوارے آئی نٹھ، نیوں نیوں رہی سپس جھکایا۔ تیری دھوڑ رسنا نال لئی چٹ، لکھ لکھ شکر منایا۔ پر بھ پکڑ بہایا نال ٹھگ، جو کنگن گیا چھپایا۔ نال رلایا سنگھ جرنیلا جٹ، جو راجا روپ وٹایا۔ پھڑ پھڑ کھیلے کھیل پُرکھ سمرتھ، پورب لہنا جھولی پایا۔ اپنی واگ پھڑائی سکھاں ہتھ، اپنے خالی ہتھ رکھایا۔ سرسٹ سبائی متھیا متھ، آنت کوئی رہن نہ پایا۔ ہر کی مہما اکتھنا اکھ، ہر کرتا آپ سمجھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، ہر سنگت ساچا میل ملایا۔ ہر سنگت میلا ہر دوار، ہر کی پوڑی آپ چڑھائی۔ ہر مندر میلا ہر نرنکار، اندرے اندرے دئے کرائیا۔ گر چیلہ ہویا خبردار، سجن سہیلا وڈ وڈیائی۔ جوت نرنجن چاڑھے تیلہ وچ سنسار، ساچا سنگن منایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اگی سکھ سیوالائے، ہر سنگت لنگر ورتے بھنڈار، سنگھ گرگھ تیرا نام اُجیار، چار جگ دئے کرائیا۔ چار جگ تیری وڈیائی، گرگھ ہر وڈیائیندا۔ ہر سنگت کرن آئی گڑمائی، ایکاشب وچولا وچ بنائیندا۔ رل مل سخیو منگل گاؤنا چائیں چائیں، پر بھ ویلا وقت سہائیندا۔ آپے بن کے آیا نین نائی، اپنا واڑا آپ منگائیندا۔ آپے کھارے لئے چڑھائی، آپے وٹنا تن ملائیندا۔ آپے سپس سیہرا رہیا بندھائی، جگدیش اپنے ہتھ اٹھائیندا۔ جوت نرنجن ساچا کجل نیناں رہی پائی، ایک ہتھ ترسول اٹھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، رچیا کاج دیس ماجھ، چار ورن تیری بنے سانجھ، اوچ نیچ نہ کوئی رکھائی۔ چار ورن تیرا سچ بھنڈار، ہر ساچے آپ ورتایا۔ پنچ پیارے رہن تیرے پہریدار، چاروں گنٹ آپ بہایا۔ چار سیوک بن ورتار، اندر وڈ دین ورتایا۔ تن سکھ دین جل وارو وار، تن بھنڈارا جل بھرایا۔ تن دال اٹھان نال نال، نام کڑچھا ہتھ رکھایا۔ تتاں پھڑائے ہتھ روٹی بھاجی، جیو ادھارے کوٹن کوٹی، جس جن آئے مکھ پایا۔ دھرم رائے نہ اتم کٹے بوٹی بوٹی، چتر گپت نہ لیکھ دکھایا۔ وچوں کڈھے واسنا کھوٹی، دُرمت میل دئے دھوایا۔ پھڑ چڑھائے ساچی چوٹی، ساچا بھوجن آپ کھوایا۔ گر سکھ نہ کوئی بٹھے تن لنگوٹی، جنگل جوہ نہ کوئی اٹھ دھایا۔ کوئی نہ چڑھے پر بت چوٹی، جل دھار نہ کوئی وہایا۔ گر سکھ تیری اتم رہی نہ سوتی، سنگر پورا آپ اٹھایا۔ نہ کوئی جننجو، نہ کوئی دھوتی، نہ کوئی تلک لٹا لگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ بھنڈار کرتار، ویکھے وگسے کرے وچار، ویکھنہار آپ ہو آئی۔ سچ بھنڈارا سچ دوار، ہر ساچے آپ بھرایا۔ اگی سکھ سیوادار، ساچی

سنگت ناؤں دھرایا۔ پنگت بنے وچ سنسار، ائی ائی جوڑ جڑایا۔ ائی کلاں دے تار، تار نہار بے پرواہیا۔ پچھلی لکھی دے نوار، اگلا لیکھا اپنے ہتھ رکھایا۔ گر گوہند میلا وچ سنسار، سنگھ روپ آپ ہو آیا۔ گر چیلہ سوہے اک دربار، در در مندر آپ کھلایا۔ گر گوہند دیوے نام کٹار، ساچا کھنڈا ہتھ پھرایا۔ گر گوہند دیوے امرت دھار، امرت آتم جل پیایا۔ گر گوہند دیکھے سیس دستار، کیس سیس چور جھلایا۔ گر گوہند دیکھے جت اپار، ست کچھ اک گر گوہند ہتھ کنگن نام شنگار، ساچی سکھیا سکھ سمجھایا۔ گر کاشد اک جیکار، واہ واہ گرو فتح بلایا۔ فتح ڈنکا سنے سرب سنسار، نہہکنکا دے وجایا۔ راؤ رنگاں لائے پار، جو جن سرنائی آیا۔ ہر جن جن کالے ادھار، جن جننی لیکھے لایا۔ کھیلے کھیل بار انک نرکار، نرگن اپنا رنگ وٹایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، ہر اپنا ناؤں دھرایا۔ در ہر ہر در بھگوانا، پار برہم وڈی وڈیائی۔ شبد اگئی اک بانا، پڑکھ اپناشی آپ اڈائی۔ لوآں پڑیاں دیکھے مار دھیانا، لوک مات پھیرا پائی۔ گرگھ ساچا چتر سبانا، لئے اٹھائی۔ آتم آتم برہم گیانا، ایکا بوجھ بھجائی۔ سو پڑکھ نرنجن ہو پردھانا، ہنگ برہم دے دکھائی۔ سوہنگ شبد سچ نشاندہ، سچھنڈ آپ سنائی۔ نانک گایا پد نربانا، ایکا روپ در سائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سو پڑکھ نرنجن ساچا ہر، ہنگ میلا سرشٹ سبائی۔ ہنگ روپ چار کھانی، ہر ساچا سچ جانیندا۔ اپناشی کرتا ساچا ہانی، جگ جگ سنگ رکھائیندا۔ نرگن داتا دیوے پانی، امرت جل بھرائیندا۔ اپنی کتھا اکھ سناے بانی، اپنا راگ لائیندا۔ آپے ہوئے جان جانی، جانہار آپ اکھوائیندا۔ آپے راجا آپے رانی، شاہ سلطان آپ ہو آئیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اگلا اینکار، آد جگاد کر پسا، آپے گر پیر اوتار، آپے سادھ سنت ادھار، آپے گرگھ لاوے پار، آپ منمگھ دے سنگھار، اپنا در آپ کھلاییندا۔ کھیلنہار پڑکھ اکالا، ایکا پڑکھ اکھوایا۔ کلجگ انتم کھیل نرالا، لوک مات آپ کرایا۔ آپے کال آپ مہاکالا، آپ اپنا ویس وٹایا۔ آپے بنیا بھگت دلالا، شبد شبدی ناؤں دھرایا۔ آپے گرو گرو گرو گرو گرا، آپے گوہند دے وڈیایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، ایکا نور کرے رُشایا۔ نہہکنک نرگن دھار، نر ہر آپ چلایا۔ کلجگ انتم لئے اوتار، گرگھ ساچے میل ملایا۔ سوہنگ شبد بول جیکار، سو پڑکھ نرنجن کرے پڑھائی۔ دائی دایا بن سنسار، سگلی سرشٹ دیکھ دکھائی۔ لکھ اگم بھو نیار، بھو بھو آپ چھپائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت

دھر، رُو داس چھیارے وسیا گھر، گرگھیاں بدھا ایکا لڑ، ساچا پلو نام رسالو، ہر ساچے ہتھ اٹھایا۔ گھر جمیا پت کالو، نرگن نرگن بال سمجھایا۔ نانک بنیا جگت دیالو، دے مت گیا سمجھایا۔ کلجگ انتم تینی ریت بالو، سانت سانت سنتام نہ کوئی کرایا۔ سنت سہیلے گرگھ سجن پاربرہم ابناشی کرتا، ایکنار آپ اپنے آپے بھالو، نہہکنک پھیرا پایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، نرگن داتا پڑکھ بدھاتا آپ اکھوایا۔ نرگن داتا دیوے دان، جیو جنت ادھاریا۔ سچ سمگری سچ پکوان، سچ بھنڈار آپ وکھالیا۔ گرگھ گرگھ ہر سنگت، مل مل بہہ بہہ کھان، ہر سنگت ناؤں دھرا لیا۔ رنگت چاڑے اک مہان، رنگ مجھیٹھی اک چڑھا لیا۔ تیر نرالا مارے بان، دئی دوتی پار کرایا۔ ساچا بخشے پین کھان، جگت ترسنا بھکھ مٹارہیا۔ ستجگ ساچے ہوئے پردھان، ساچا دھام آپ سہا لیا۔ چووی ہتھ چڑھے نشان، جس دوارے چرن چھہا لیا۔ چار ورن منن آن، کھتری براہمن شوڈر ویش سیس سرب بھکا لیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، گرگھ پال دین دیال، اپنا لال آپ اٹھالیا۔ گرگھ ناتا تھامات پت، جگت کٹمب آپ جھڈایا۔ پڑکھ ابناشی ساچا پت، سنگر پورا آپ اکھوایا۔ سنگ نبھائے نت نوت، جگ جگ ویس وٹایا۔ اٹھے پھر وسے چت، چت وت ٹھگوری کوئی نہ پانیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ست سرؤپی ست دلارا، گرگھ ساجن کر پیارا، ست سرؤپی دے ہلارا، دیوے درس اندر باہرا، گپت ظاہرا آپ ہو جائیا۔ گپت ظاہرا بن کے آیا، اپنا ناتا دے تڑانیا۔ ترے گن مایا سڑ کے آیا، اپنا لنبو اپنی ہتھیں لائیا۔ شبد اگمی گھوڑے چڑھ کے آیا، دس کسے نہ آئیا۔ سچ وسے نام ہتھ پھڑکے آیا، ہر سنگت کرے پڑھانیا۔ آد جگاد نہ کسے کولوں ڈر کے آیا، نرہجے اپنا ناؤں دھرا لیا۔ نہہکنک ناؤں ہر رکھ، شبدی ڈنک وجایا۔ پاربرہم پر بھ ہو پرتکھ، لوک مات ویس وٹایا۔ سادھاں سنتاں بھانڈے کرے سکھ، اپنی دست اپنے ہتھ رکھایا۔ گرگھ غریب نمانے لکھوں کرے لکھ، لکھ کروڑی نہ قیمت چکایا، لکھ چوڑا سی وچوں کرے دکھ، سوہنگ ٹکا مستک لایا۔ ہر سنگت تیرا نرگن نانک کرے پکھ، جس سوہنگ رسنا گایا۔ گرگوبند سوہنگ تیر کمان انتم ویلے وست لئی رکھ، دو جا چلہ نہ ہتھ اٹھایا۔ سرشٹ سبائی کرے بھٹھ، آپ اپنا بل دھرایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، آپ اپنا ڈنک وجایا۔ وجے ڈنک وچ برہمنڈ، ہر ساچا آپ وجائیندا۔ کلجگ جیو بھاگاں مند، گوڑھی نیند سو ایندا۔ مدراماس رسنا تتی

دند، ہر کا نام سرب بھلائیندا۔ گھر گھر وچ دسے نہ پرمانند، گھر میل نہ کوئی ملائیندا۔ گھر گھر نہ چڑھے نرگن چند، دپیک جوت نہ کوئی ڈگمگائیندا۔ گھر گھر نہ گائے کوئی سہاگی چند، انحد راگ نہ کوئی الائیندا۔ گھر گھر نہ گیا کسے پندھ، نو دوارے سرب بھوائیندا۔ جن بھگتاں خوشی کرے بند بند، آپ اپنا درس دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، سچ بھنڈارا ہر ورتارا، ہر سنگت آپ ورتائیندا۔ ہر سنگت پنگت جانا بن، ایک اگی گھ رکھائیا۔ جننی جنیا ساچا جن، پر بھ لیکھے لئے لگائیا۔ سوہنگ سنیا ساچے کن، دو جہاناں وجے ودھائیا۔ جھوٹھا بھانڈا لینا بھن، گڑ ہنکار رہن نہ پائیا۔ منوآ من جائے من، شبد ڈوری تند بندھائیا۔ دیونہارا دانا پانی ان، سچ بھنڈارا رہیا بھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا سنگ نبھائیا۔ سگلا سنگ ہر پتر سجانا، بھگتن میل ملائیندا۔ سنگر پورا بنیا داتا دانا، بینا آپ اکھوائیندا۔ دیوے رزق پینا کھانا، وشنو بنسی ناؤں اپائیندا۔ برہم مت اک پچھانا، گرمت ناؤں اپچائیندا۔ شکر بٹھے ساچا گانا، جو جن ہر ہر درشن پائیندا۔ کروڑ تیتیس سُرپت راجا اند اک گرسکھ تیرے رکھ چرن دھیانا، تیرا راہ تکائیندا۔ دپیک جوت جگے مہانا، آد جگادی ڈگمگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، روداس چمیار کرپا دینی کر، چور ٹھگ آیا تیرے در، پُرکھ ابناشی لیایا پھڑ، آپ اپنی دیا کمائیا۔ سنت ٹھگ کر اکتھے، ساچا میل ملائیندا۔ ایکا بہائے ساچے ہٹے، ہر سنگت ہٹ گھلائیندا۔ چور ہر جی چرنی ڈھٹھے، پچھلی بھل بخشائیندا۔ روداس گنگا تیرے چرن جٹے، امرت جل چوائیندا۔ کبڈھ ڈونمنی مٹے پھٹے، دئی دویتی میٹ مٹائیندا۔ ہر کا مال کدی نہ کوئی لٹے، گرسکھ ایہہ سمجھائیندا۔ دو جہاناں پھڑ پھڑ جڑ پٹے، جو گر کا بچن بھلائیندا۔ گر گوبند تیرا تیرا لالچھٹے، آگے ہونہ کوئی بچائیندا۔ ہر سنگت تیرا بھاگ نہ کدے نٹھٹے، وڈ بھاگی میل ملائیندا۔ لیکھے لائے کایا بٹے، ابناشی اچتے دیا کمائیندا۔ کلج گوڑی نیند نہ سٹے، سنگر پورا آپ جگائیندا۔ سنجگ بھلواری لائے بوٹے، بھلاں ہارتن پہنائیندا۔ اگی ایک دیوے جھوٹے، نام ہلارا اک دکھائیندا۔ ٹھگ چور یار کھتری براہمن شدر ویش آپ بنائے ایکا مٹھے، بدھی گنڈھ نہ کوئی گھلائیندا۔ پھڑ کے اٹھائی نرک کوئی نہ سٹے، جو جن درشن در آئے پائیندا۔ سچکھنڈ بہہ بہہ موجدال لٹے، چار جگ نہ کوئی جگائیندا۔ آون جاون لکھ چوراسی چھٹے، مات گر بھ پھند کٹائیندا۔ چووی گھڑ ساچا جل ٹھنڈا سپر پینا ایکا گھٹے، سچ بھنڈارا آپ ورتائیندا۔ کلج جیواں ناتا چھٹے، ہر سنگت میل

ملائیندا۔ گرگھ تیری بسنت رُتے، باراں ماس جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، ساچا مارگ آپے لائیندا۔ ساچا مارگ
 جانا لگ، ہر ساچے آپ لگاونا۔ بیس اکیس بکرمی وچ جگ، جاگرت جوت اک دکھاونا۔ داتا دانی سورا سرگ، ست پُرکھ آپ اکھواونا۔ سہائے بنک دوار
 چھہائے پگ، پت پریشور رُپ وٹاونا۔ جو جن سرنائی گئے لگ، بھوساگر پار کراونا۔ ہنس بنائے پھڑ پھڑ گگ، سوہنگ مانک موتی چوگ چگاونا۔ پورب جنم
 دالاہ دیوے داغ، دُرمت میل آپ دھواونا۔ اندھ اندھیر جلائے چراغ، جوتی نور اک دکھاونا۔ گرگھ بنائے پاکی پاک، پتت پُنت آپ کراونا۔ ویلے
 آنت پت لئے رکھ، پرگٹ ہو ہو درس دکھاونا۔ گرگھ تیرا دوارا دھرم رائے دا جم نہ سکے جھاک، نیتز نین نہ کسے اٹھاونا۔ پُرکھ ابناشی تیری اپنی ہتھیں
 پکڑی واگ، دوسرے ہتھ نہ کسے پھڑاونا۔ پورا کرے بھوکھت واگ، گرگوبند جو لکھاونا۔ منتمکھ نیکیل پائے نک، در در گھر گھر بندر آپ نچاونا۔ جن
 بھگتاں آپے بنے چاکر چاک، چاکر چاکری آپ کراونا۔ جوتی جوت سرُپ ہر آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر، گنگا تیرا ساچا چھلا
 ہر پھڑایا ہتھ اٹھایا کر کر ول چھلا، روداس چہارا گواہ اک رکھاونا۔ ساچا چھلا ساچا کنگن، ہر ساچا آپ رکھائیندا۔ کسے در نہ جائے منگن، جھولی آگے نہ کسے
 ڈاہندا۔ ہر بھگت لگائے اپنے انگن، آپ اپنی گود سہائیندا۔ نام بھوتی چاڑھے رنگن، رنگ رنگیلا آپ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر آپ اپنی جوت
 دھر، نہہکنک نرائن نر، سچ بھنڈارا سچ ورتارا ساچی سنگت آپ ورتائیندا۔ ساچی سنگت کھانا پینا، ہر ساچے تھال پروسیا۔ لوک مات بخشے سدا جینا، پچھلا بخشے
 کیتا روسیا۔ دو جہاناں پاٹا تن سینا، مارے نہ پھڑ بے دوسیا۔ بن پُرکھ اکال دوسر آگے نہ نیونا، گرگوبند لیکھ لکھاسیا۔ ست پُرکھ نرنجن ٹھانڈا کرے سینہ،
 جگ ترسنا پیاس مٹاسیا۔ امرت رنگ چڑھائے بھینا، بھنڑی رین اک سہاسیا۔ پار کرائے ترے گن تیناں، تن گن کرے بند خلاصیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر
 آپ اپنی کرپا کر، میل ملائے شاہو شاہاشیا۔ پینا جل امرت دھار رنج، ہر ساچا آپ پیائیندا۔ ناد انادی جائے وچ، نرگن تار ہلائیندا۔ رکھے لاج جوں جل
 دھار گج، کلجگ تندو اتند کٹائیندا۔ ہر سنگت ہر پنگت ہر کارُپ بہنا سچ، ہر ساچا آپ سچائیندا۔ ویلے آنت لاؤن نہ دیوے انج پچ، لیکھا اپنا آپ مکھائیندا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر آپ اپنی کرپا کر، اگی سکھ کر ورتار، سیوا کرے وچ سنسار، ہر جن ساچے جائے تار، تار نہارا آپ اکھوائیندا۔ تار نہارا آگیا، ہر گوبند

میت مُرار۔ نرگن دیوا اک جگا لیا، لوک مات ہو یا اُجیار۔ شبد سہاگی اک سنا لیا، ساچا ڈھولا ایکنکار۔ آد جگادی ویس وٹا لیا، پار برہم روپ کرتار۔ ہر جن ساچے میل ملا لیا، ناتا توڑ سرب سنسار۔ اپنے پوڑے آپ چڑھا لیا، سیوا کرے اپر اپار۔ جوتی جوت سروپ ہر آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کرپا دھار۔ ہر سنگت ہر پیکھنا، پار برہم کرتار۔ پر بھ کڈھے بھرم بھلیکھنا، درس دکھائے در دوار۔ لیکھ چکائے برہما وشن مہیشنا، آپ اپنی وار۔ میل ملائے دس دسمیشنا، گھر ساچے کنت بھتار۔ شاہو بھوپ نر زیشنا، بے عیب پروردگار۔ جوتی جوت سروپ ہر آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنگ نرائن نر، ہر سنگت دیوے ایکا ور، ایکا وست جھولی پائیا۔

★ ۲۵ مگھ ۲۰۱۶ پکرمی بھلائی پُر ڈوگراں مہندر سنگھ دے گھر ★

سنگر پیتا گرسکھ، گر پورا وڈ وڈیا لیا۔ جنم جنم لیکھا رہیا لکھ، کرم کرم سنگ نبھایا۔ اپنے نیتز رہیا پیکھ، دوسر دس کسے نہ آئیا۔ آد جگادی لکھنہارا لیکھ، لیکھا اپنے ہتھ رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساجن لئے ترایا۔ گرگھ گر گر رتڑا، ہر ہر نام انمول۔ گھر ساچا ایکا دکھرا، گردر مندر جگت و رول۔ آپے جانے جگت ریٹھڑا، اندر مندر وڑ وڑ بول۔ آد جگادی ٹھنڈا سیتڑا، ہر دسے سدا کول۔ آپے جانے اپنی ریتڑا، جیو جنت رہے انھول۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ میلا ساچے در، در دوارا ساچا کھول۔ در دروازہ سچ دوار، پورب دشا وڈ وڈیا لیا۔ تن سو سٹھ میل کر پیار، ایکا کار کرایا۔ پار کنارہ بیٹھ تٹ، سادھک سدھ رہیا سمجھایا۔ ایک شبد رہیا رٹ، سوہنگ سو رسن گڑمایا۔ کلجگ ویکھ جھوٹھا گھاٹ، سچ کنارے سو بھ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دوس رین درس دکھایا۔ آتم انتر اک پیار، رسنا ہر گن گائیندا۔ پُرکھ ابناشی کرپا دھار، دوس رین درس دکھائیندا۔ جھوٹھا ویکھ لوک پیار، کایا مندر ساچے اندر در ساچے سو بھ پائیندا۔ نرگن ملیا نرگن دھار، سرگن سنگ نبھائیندا۔ کملا پاتی میت مُرار، ساچی سادھنا ست ست دکھائیندا۔ میل ملاوا موہن مادھو مادھ، روپ انوپ آپ درسا ئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا سنگ رکھائیندا۔

سگلا سنگ سَنگُ سَجَن، ہر جن آپ نبھائیا۔ سَت کرائے اپنا مَجَن، دُرمت میل دھوئیایا۔ رکھنہارا جگت لَجَن، لوک لاج دے گوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر آپ اپنی کرپا کر، آتم سادھ سنت سادھ ساچے ساچا سنگ نبھائیا۔

★ ۲۵ گھڑ ۲۰۱۶ بکرمی جلالاباد بلونت سنگھ دے گھر ★

سَنگُ سچا پاتشاہ، نرِگن رُپ ہر نرِنگار۔ جگا جگنتر بن ملاح، لوک مات لئے اوتار۔ ایکنکارا اپنا ناؤں دھرا، نرِگن کھیل کرے اپار۔ سرِگن ساچا میل ملا، جوتی نور کرے اُجیار۔ شبد انادی دُھن اُچجا، راگ سُنائے انحد دھار۔ گھر وِچ گھر دے سہا، گھر مندر کھیل اپار۔ کملاپاتی ویس وٹا، کرپا کر اگم اپار۔ کھیل نرالی آپ کرا، کھیلے کھیل وِچ سنسار۔ برہما وِشن شو سیو لگا، ترے گن مایا بھر بھنڈار۔ پنج تت جوڑ جڑا، آپ اپنی کرپا کر دے سہار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اگلا وسنہارا، سچ محلہ تھر گھر واسی ہر نرِنگار۔ سَنگُ سچا پاتشاہ، پرِم پُرکھ سُلطان۔ اک چپائے ساچاناں، پرگٹ ہو والی دو جہان۔ جن بھگتاں دیوے ساچا تھاں، نتھوایاں دیوے ساچا مان۔ ستن پکڑے ہر ہر بانہہ، نرِگن سرِگن کھیل مہان۔ آتم اَنتر ایکا برہم دے جنا، پاربرہم سری بھگوان۔ ایکا منتر دے درڑا، آتمک دُھن شبد سچّی دُھنکار۔ بودھ اگادھا بھو گھلا، دیوے در دربان۔ نام اگلا دواں اک دکھا، اُچ محل کرے پچھان۔ تھر گھر واسی ویس وٹا، سچھنڈ ویکھے سچ دُکان۔ سچ سَنگھاسن آسن لا، شاہو بھوپ وڈ راج راجان۔ جوتی جوت سرُپ ہر آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل ہر مہان۔ سَنگُ سچا پاتشاہ، پاربرہم بے آنت۔ وسنہارا سچ گراں، ابناشی کرتا آد آنت۔ نہ کوئی پتا نہ کوئی ماں، نہ کوئی بنائے بنت۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل سری بھگونت۔ سری بھگونت ہر بھگوان، پرِم پُرکھ اکھوائیندا۔ سو پُرکھ نرِجن ہر مہربان، ہر پُرکھ نرِجن دیا کمائیندا۔ آد نرِجن جوت مہان، ایکنکارا ڈگمگائیندا۔ سچ تخت نوجوان، اک اگلا آسن لائیندا۔ سچھنڈ نواسی ہو پردھان، آپ اپنا تھم سناہیندا۔ دُھر فرمانا اک گیان، شبد انادی ناد وجائیندا۔ پرگٹ ہو سری بھگوان، اپنا ویس وٹائیندا۔ ویس اولّا اک اگلا، ہر پُرکھ نرِجن آپ کرائیندا۔ وسنہارا اُچ محلہ، سچ دوارا اک

سہا ئیندا۔ اپنی سکتی اپنی جوتی آپے رلا، آپ اپنا میل ملائیندا۔ اپنے دپیک آپے بلا، تیل باقی نہ کوئی رکھائیندا۔ اپنا آسن آپے ملا، سچ سنگھاسن آپ
 سہا ئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوئی رہت ناؤں دھرائیندا۔ جوئی رہت ایکنکار، پُرکھ اکال وڈی وڈیایا۔ نربھے رُپ اگم اپار، اکھ
 اگوچر بھو نہ رانیا۔ نہ مرے نہ پئے جم وچ سنسار، آدجگادی رچن رچانیا۔ ترے گن مایا وسیا باہر، پنج تت نہ کوئے دکھانیا۔ مات پت نہ سُت ڈلار، بھائی
 بھین نہ کوئی جنانیا۔ گھر مندر نہ کوئے دوار، چھپر چھن نہ کوئے چھہانیا۔ نہ کوئی دوسر میت مُرار، سگلا سنگ نہ کوئی دکھانیا۔ نہ کوئی گر پیر اوتار، سادھ
 سنت نظر نہ آئیا۔ رُو سس نہ کوئے اُجیار، تارا منڈل نہ کوئے اُپانیا۔ برہما وشن شو نہ کوئے آکار، نیوں نیوں سیس نہ کوئے جھکائیا۔ جل بنب نہ کوئے
 دھار، دھرت دھول نہ کوئے رکھانیا۔ جنگل جوہ نہ کوئے پہاڑ، ڈوگھی گندر نہ کوئے دکھانیا۔ ترے گن مایا نہ کوئے ادھار، رجو طمو ستو نہ رُپ دکھانیا۔
 پنج تت نہ کوئے پیار، پنجم جوڑ نہ کوئے جڑانیا۔ نہ کوئی دپسے نو دوار، گھر وچ گھر نہ کوئے بنانیا۔ جوت نرنجن نہ کوئے اُجیار، ونڈن ونڈ نہ کوئے رکھانیا۔ نہ
 کوئی دیسے برہم گیان، ایشٹ دیو نہ کوئے جنانیا۔ نہ کوئی دیسے ہور نشان، نہ کوئی رچن رچانیا۔ نہ کوئی گوپی نہ کوئی کاہن، منڈل راس نہ کوئے رچانیا۔ نہ
 کوئی سپت نہ کوئی رام، نہ کوئی باؤن بھیکھ وٹانیا۔ نہ کوئی عیسیٰ موسیٰ کرن سلام، محمد یار نہ سنگ رکھانیا۔ نانک گو بند نہ کوئی دکھان، تتوت نہ رُپ وٹانیا۔
 لکھ جو راسی نہ کوئے نشان، نش اکھر نہ کوئے پڑھانیا۔ چار وید نہ کوئے گیان، شاستر سمرت نہ کوئے لکھانیا۔ وید ویاس نہ کھے پُران، اٹھاراں میل نہ کوئے
 ملائیا۔ گیتا کرے نہ کوئے پردھان، راجن میت تیس بتیس نہ کوئے گانیا۔ چار کھانی نہ منگے نام ندھان، اُتھج سیتج جیرج انڈ نہ ویکھ دکھانیا۔ چار بانی نہ
 کوئے مان، پراپسنتی مدھم بیکھری کوئے نہ گانیا۔ سر سروور نہ کوئے اشان، تیرتھ تٹ کنارہ نہ کوئے بنانیا۔ گردر مندر مسجد مٹھ شودوالا نہ کوئے مکان،
 کلا کھنڈ نہ رچن رچانیا۔ ملا سچ مسائق پیر دستگیر شاہ حقیر بہہ بہہ در در کوئے نہ گان، نہ کوئی کری پڑھانیا۔ اک اگلا ایکنکار، سچ محلے کر تیار، نرگن دپیک
 کر اُجیار۔ شبد اگئی ساچی دھار، گھر ساچے آپ چلائیا۔ ساچا گھر سچکھنڈ پُرکھ اگم آپ اُپایا۔ آپے ونڈے اپنی ونڈ، برہمنڈ کھنڈ رچن رچانیا۔ آپے چاڑھے
 اپنا چند، رُو سس سیوا ساچی لایا۔ آپے ہوئے سرب بخشند، دین دیالا ناؤں دھرایا۔ آپ اُپجائے اپنا چھند، اپنی دُھن آپ الایا۔ آپے جانے اپنا پرمانند،

نجانند آپ ویکھ وکھایا۔ آپے ڈھائے بھرماں کندھ، آپے پردہ رہیا پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اینکارا اپنا ناؤں دھرایا۔ اینکارا شہنشاہ، شہنشاہ سلطانا۔ وسنہارا ساچے تھاں، سچھنڈ دوارا اک مکانا۔ تھر گھر بہہ بہہ پکڑے بانہہ، مندر اندر سچ ٹکانا۔ دو جہاناں کرے سچ نیاں، ایکا ایک سری بھگوانا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی رچن رچایا۔ ہر ساچا رچن رچنڈا، اک اکلا اینکارا۔ سچھنڈ دوارا اک سُنہنڈا، نرُگن نور کر اُجیار۔ شبد انادی دُھن لُپجندڑا، آپ اپنی کرپا دھار۔ ساچا سٹ آپ اُٹھنڈا، سار شبد کر پیار۔ دُھر فرمانا آپ سُنڈا، آپ ہویا خبردار۔ لوآں پُریاں رچن رچنڈا، منڈل منڈپ لئے اُسار۔ رُو س اپنی جوت جگنڈا، نرُگن میت میت مُرار۔ اپنا رنگ آپ رگنڈا، وشنوں رُوپ کرے کرتار۔ برہما اپنے کول کھنڈا، آپے اندر آپے باہر۔ شکر دھواں دھار رکھنڈا، نرُگن کھیل اپر اپار۔ تِناں ایکا رُوپ وسنڈا، ہر ساچا سر جنہار۔ ساچی دست اک وکھنڈا، آپ اپنا کھول دوار، برہما وشن شو نیتز ویکھ سیس نوںڈا، ڈھیہہ ڈھیہہ پین چرن دوار۔ پرہہ ابناشی اپنا بھو کھنڈا، بخشے شبد سچی دُھنکار۔ وشنوں اگے جھولی ڈھنڈا، پرہہ بھرے اک بھنڈار۔ برہما اپنی اکھ کھنڈا، نیتز گیان دیوے پرہہ کرپا دھار۔ چارے ویداں ویکھ ویکھ وکھنڈا، اُتپت کرے سرب سنسار۔ شو انتم لیکھ چُندڑا، جو اُچے دئے سنگھار۔ تِناں وچولا ہر اکھونڈا، وڈا تا سر جنہار۔ لکھ چوڑاسی ویس وٹنڈا، آپ اپنی کرپا دھار۔ اٹھاں تتاں میل ملنڈا، من مت بُدھ کرے پیار۔ جگ جگ اپنا کھیل کھنڈا، نرُگن سرُگن لئے اوتار۔ گر سترُگ ناؤں دھرنڈا، سادھاں سنتاں ہر ہر ہر دے نام اک ادھار۔ ایکا امرت جام پلنڈا، آتم اتر ٹھنڈی ٹھار۔ سر سرور اک نہنڈا، ڈونگھی بھوری کر وچار۔ کاگوں ہنس بنڈا، سر رکھ ہتھ کرتار۔ ایکا انحد تال وچنڈا، پنچم سخیاں میلا میت مُرار۔ بند کواڑی آپ کھنڈا، بجر کپاٹی دیوے پاڑ۔ آتم سیجا ہر سُنہنڈا، اپنے رنگ روے نرُکار۔ سُر ت سوانی ویکھ وکھنڈا، گر گھ ساجن کر پیار۔ ساچے شبد میل ملنڈا، ناتائے سرب سنسار۔ منگل گائے گھر ساچا اک سُنہنڈا، گیت سہاگی ساچی نار۔ پر پایا جو بن سچ ہڈھنڈا، گھر ملیا کنت بھتار۔ ساچی سیجا آپ سُنہنڈا، نرُگن نرُگن کر پیار۔ اپنے انک آپ لگنڈا، انگیکار آپ اکھونڈا، اپنے انگ لائے کرتار۔ دسم دوا ری میل ملنڈا، ہر بھگتن جائے تار۔ سچے پاتشاہ آپ اکھونڈا، آد جگادی اک اوتار۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ جگنڈا، گھلدا رہیا گر پیر اوتار۔ اپنا بھانا آپ رکھنڈا،

دس نہ آئے وچ سنسار۔ چھٹی جگ نہ ویس وٹنڈا، ویس انیکا اینکار۔ سبج تریتا دواپر رکھ منڈا، کلجگ انم کھیلے کھیل اپرا۔ رام کرشن لہنا دین چنڈا، لیکھا جانے عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد چار یار۔ نانک نرگن کھیل کھنڈا، گر گوہند ساچی دھار۔ ہر گوہند میل منڈا، سمبل نگری دھام نیار۔ سچ سنگھاسن اک وکھنڈا، ہر بھگتاں کر پیار۔ نیز اپنا آپ کھنڈا، لوچن کرے بند سنسار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انم ور، لوک مات لئے اوتار۔ لوک مات ہر اوتار، ہری ہر وڈی وڈیاں۔ جگا جگنتر کھیل نیار، کرتا پڑکھ بھیونہ رانیا۔ اپنا نام ست بھرے بھنڈارا، ست ست دئے ورتاں۔ نربھے روپ ہوئے وچ سنسار، سرشٹ سبائی لئے اٹھانیا۔ مورٹ اکال کھیل نیار، عقل کل وڈی وڈیاں۔ جونی رہت ورتے ورتاوی نرگن دھارا، نرگن داتا بے پرواہیا۔ سو پڑکھ نرنجن سرجنہارا، سر سر دیوے رزق سبائیا۔ ہر پڑکھ نرنجن کر پسارا، گھر گھر بیٹھا جوت جگائیا۔ آد نرنجن ہو اجیارا، دوس رین ڈمگائیا۔ سری بھگوان پاوے سارا، ہر بھگتن ویکھ دکھائیا۔ پڑکھ ابناشی میت مرارا، سنت سہیلے لئے جگائیا۔ پاربرہم پرگٹ ہو وچ سنسار، برہم برہم لئے اٹھائیا۔ ایک ناد شبد ڈھنکارا، برہم برہماد آپ سناںیا۔ شبد اگئی بول جیکارا، لوآں پریاں دئے سمجھائیا۔ برہما وشن شو دئے ہلارا، کروڑ تیتیسا سُرپت راجا اند آپ اٹھائیا۔ گن گندھرب کسر جھپ دئے دہائی لکھ چوراسی پاوے سارا، نو کھنڈ پر تھی ستاں دیپاں پھیرا پائیا۔ اُچے ٹلے پربت ویکھے جنگل جوہ اجاڑ پہاڑا، ڈونگھی گارا جل تھل مہینل رہیا سائیا۔ ناتھ اناتھاں ----- پوجا پاٹھ اپرا، ایک اکھر دئے پڑھائیا۔ نش اکھر دس نہ آئے وچ سنسار، سو پڑکھ نرنجن آپے گائیا۔ ہر پڑکھ نرنجن بول جیکارا، اپنے نام دئے وڈیاں۔ جن بھگتاں بھرے سچ بھنڈارا، اتوٹ اتوٹ رکھائیا۔ ہر سنتن میلا اک دوارا، ساچے گھر میل ملائیا۔ گرگھ دیوے چرن پیارا، چرن چرنودک کھ چوائیا۔ گرسکھاں تن کرے شنگارا، تن بستر بھوشن ایک نام دکھائیا۔ جگت جگدیش کھیل اپرا، سچ حدیث کرے پڑھائیا۔ راگ چھتیس نہ پاوے سارا، نارد من سُرستی رہی گرلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آدن آنتا ہر بھگونت، کھیلے کھیل جگا جگنتا، جگ کرتا وڈ وڈیاں۔ جگ کرتا ہر کرنہارا، ست پڑکھ نرنجن آپ اکھوائیندا۔ کلجگ ویکھے کوڑ پسارا، چاروں کُنٹ اندھیرا چھائیندا۔ سرشٹ سبائی ہوئی نار و بھچارا، ہر کنت نہ کوئے ہنڈھائیندا۔ نہ کوئی مندر نہ دوارا، نہ کوئی ساچی بھچھیا منگ منگائیندا۔ نہ کوئی شاہ نہ

سِکدرا، راج راجان نہ کوئے اکھوائیندا۔ نہ کوئی در نہ دربانہ، نیوں نیوں سپس نہ کوئی جھکائیندا۔ نہ کوئی گوپی نہ کوئی کاہنا، نہ کوئی بنسری نام وجائیندا۔ نہ کوئی سپتا رام بٹھے گانا، سرتی سپتا نہ کوئی پرنائیندا۔ نہ کوئی شبد نہ ترانہ، انحد راگ نہ کوئی الائیندا۔ نہ کوئی پینا نہ کوئی کھانا، آتم ترسنا بھکھ نہ کوئے مٹائیندا۔ نہ کوئی وکھائے پد نربانا، برہم پاربرہم نہ میل ملائیندا۔ پڑھ پڑھ تھکے جیو جہانا، ایش جیو ساچا رنگ نہ کوئے رنگائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، آپ اپنا ویس دھرائیندا۔ ویس وٹایا ہر اولاء، ہر پڑکھ وڈ وڈیائیا۔ سچکھنڈ نواسی اک اکلاء، قادر کرتا کھیل کھلایا۔ پاوے سار رانی اللہ، بے عیب پروردگار نور الایہیا۔ چوڈاں لوک پئے تر تھلا، چوڈاں طبقات ویکھ وکھایا۔ سچ سنہیہڑا ایک گھلا، لاشریک سرب خدایا۔ مقامے حق در گھر ساچا ایک ملا، حق حقیقت کرے کڑمائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، نرگن دھارا ہر نرنکارا، نرور وڈی وڈیائیا۔ وڈ وڈیائی پڑکھ سلطان، ہنگ برہم بھیو کھلائیندا۔ لوک مات ہو پردھان، ایک ڈنکا نام وجائیندا۔ ناتا توڑے پنج شیطان، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار میٹ مٹائیندا۔ تیر انیلا مارے بان، مکھی مکھی آپ بنائیندا۔ دھرم وکھائے اک نشان، چار ورنال آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، ساچا مارگ ایک لائیندا۔ کلج تیرا انتم پنڈھ، ہر ساچا آپ مکائیا۔ جن بھگتاں توڑے چوراسی پھند، رائے دھرم نہ دئے سزایا۔ جس جن گایا پتی دند، نج گھر ساچے میل ملائیا۔ دوس رین پرمانند، اٹھے پہر اک لولائیا۔ جوت نرنجن چاڑھے چند، نورو نور کرے رُشنائیا۔ شبد سنائے راگ انحد، تار ستار آپ ہلایا۔ جام پیائے ساچی مد، بھر پیالہ مکھ لگایا۔ پار کرائے نو دوارے حد، اپنا قلعہ آپ تڑایا۔ سنت سہیلے گرو گرو چیلے چرن دوارے اپنے سد، سنگر پورا آپ اکھوائیا۔ جگت وکارا دیوے کڈھ، ہوئے ہنگتا دئے مٹایا۔ ست پڑکھ نرنجن لڈائے ساچا لڈ، گرسکھ بال انجانے گود اٹھایا۔ آپ کرائے پار تریلوکی حد، درگاہ ساچی میل ملائیا۔ ادھ وچکار نہ جائے چھڈ، گرو پورے وڈ وڈیائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج انتم اپنا ناؤں پرگٹایا۔ سنگر پورا دین دیال، دیانندھ اکھوائیندا۔ گرو مکھ ویکھے ساچے لال، آپ اپنا میل ملائیندا۔ امرت سہائے ساچا تال، آتم انتر آپ وکھائیندا۔ دیوے نام سچا دھن مال، چور یار ٹھگ لٹ کوئے نہ جائیندا۔ آپے شاہ آپے کنگال، سچ دلال آپ ہو آئیندا۔ سچج تریتا دواپر وچھڑے کلج انتم لئے بھال، گرو گوہند ویس

وٹائیندا۔ چرن دوار رکھائے کال مہاکال، کال دیال بھیو نہ آئیندا۔ جن بھگتاں کرے سدا پرتپال، آپ اپنی سیو کمائیندا۔ لکھ چوڑاسی ویکھے پت ڈال، بھل
 بھلوڑی پھول بھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ناؤں وٹائیندا۔ ناؤں وٹنڈا گھر گمبھیر، اگم اگمڑی کار کرائیندا۔ پنج تت
 نہ کوئے سریر، ترے گن رچن نہ کوئے دکھائیندا۔ لکھ چوڑاسی نہ کوئے پھڑ، مات گربھ نہ کوئے ٹکائیندا۔ نیتر وہائے نہ کوئے نیر، ہنس مکھ نہ کوئے کھلائیندا۔
 مات سچ نہ کوئے سیر، مٹی دھار نہ کوئے چوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے انگ سمائیندا۔ رنگ رتڑا ہر کرتار، ایک رنگ
 رنگائی۔ دھام انڈٹھڑا اپر اپار، بیٹھا آسن لائی۔ کوٹن کوٹی لہجدے پھر دے جنگل جوہ وچ پہاڑ، اچے ٹلے پربت پھیریاں پائی۔ کوٹن کوٹی بیٹھے ڈونگھی غار،
 سُن سادھ لگائی۔ کوٹن کوٹی اچی کوک واجاں مار، ہر ستا بے پرواہ نہ لئے انگڑائی۔ کوٹن کوٹی ہون دھوپ کرن سنسار، جگت سمگری رہے پائی۔ بن ہر بھگت
 نہ جائے کوئی دوار، بھگت کبیرا دئے گواہیا۔ پُرکھ ابناشی کھیل اپار، جگت کرتا وڈ وڈائی۔ جس جن کرپا کرے اپر اپار، بھولے بھاؤ میل ملائی۔ دھننا جٹ
 رہیا پکار، ملیا میل ہر گوسائیا۔ کلجگ انتم کھیل نرنکار، نرگن اپنا رہیا کھلائیا۔ ہر سنگت دھنے کرتار، مورکھ موڑے پتر سگھڑ بنائی۔ میل ملائے در دوار،
 اندر مندر ڈونگھی کندر کھوج کھوجایا۔ شبد ڈوری ہتھ کرتار، ایک ایک آپ رکھائی۔ لکھ چوڑاسی وچوں بٹھ لیائے چرن دوار، آوندا جاندا دس نہ آئی۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر، اپنے ہتھ رکھی وڈائی۔ ہتھ وڈیائی نہہکنک، اک اکلا اک اینکاریا۔
 لیکھا جانے راؤ رنگ، راج راجان وچ سنساریا۔ اک سہائے سچ بنک، ہر بھگتن در درباریا۔ گرگھ اچجائے جوں جن جنک، جن جننی لیکھے لا رہیا۔ پرگٹ
 ہويا واسی پُری گھنک، گھنک پُر واسی کھیل کھلا رہیا۔ کھیلے کھیل بار انک، نت نوت ویس دھرا لیا۔ گرگھیاں میٹنہارا شنک، لکھ چوڑاسی بھرم بھلیکھا آپے
 پا رہیا۔ لہنا دین چکائے برہمے ست سنک، سنت کمار سنا تن سندن میل ملا رہیا۔ چار کُنٹ نو کھنڈ پر تھی دہ دشا جائے اپنا ڈنک، ساچا نعرہ ایک لا لیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، سننگر ساچا ناؤں دھرا لیا۔ سننگر سجن میتڑا، ست پُرکھ نرنجن ایک۔ جن بھگتاں رنگے کایا چولی
 چیتھڑا، من مت بدھ کرے بیک۔ مٹھا کرے کوڑا ریٹھڑا، آپے جانے اپنی ریت۔ آد جگادی پتت پنتیڑا، سدا سہیلا ٹھانڈا سیت۔ گرگھیاں دیوے نام

اک انڈیٹھڑا، دوس زین سے چیت۔ مائس جنم ہر جن ورلے جیتڑا، ملیا ہر ایک رنگ رنگائے ہست کپٹ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن ز، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کسے ہتھ نہ آئے گرو دوار مندر مسجد وچ مسیت۔ گرگھ مندر سچ دوار، کایا کعبہ آپ دکھائیا۔ پُرکھ ابناشی نرگن دھار، بیٹھا آسن لائیا۔ اٹھے پہر واجاں رہیا مار، شبد انادی دُھن سنائیا۔ اپنا نیتز آپ اگھاڑ، ہر جن تیرا راہ تکائیا۔ آتم سیجا ستا کر پیار، آپ اپنی سچ سہائیا۔ آسن سولاں کلیاں کر شنگار، سولاں اچھیا پور کرائیا۔ نیتز لوچن نین کسے نہ دیسا وچ سنسار، گرگھ ساچے میل ملائیا۔ پاوے بھچھیا ہر نرنگار، نام وست اک رکھائیا۔ سکھیا سکھ سکھ اترے پار، ہر جن ہر ہر میلا سچ سُبھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن سرگن کھیل کر، سرگن نرگن سرگن نرگن سرگن اپنا ناؤں دھرائیا۔ سرگن نرگن ہر نرنگار، روپ اگم اپارا۔ سرگن نرگن کھیل اپار، آون جاون پتت پاؤن کھیلے کھیل وچ سنسارا۔

★ ۲۶ مگھ ۲۰۱۶ بکرمی جلالاباد اودھم سنگھ دے گھر ★

سنگر پورا ہر ہر سبجن، پاربرہم گر اوتاریا۔ گرگھیں چرن دھوڑ کرائے ساچا مجن، سر سروور اک نہا رہیا۔ گڑھ ہنکاری بھانڈے بھجن، بھانڈا بھرم بھو آپ بھنا رہیا۔ انحد تال نگارے وچن، کایا چندر اندر بنک سہالیا۔ نیتز نین نام پائے کجل، ساچا نین آپ مٹکا لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ سبجن ویکھ دکھائیا۔ ہر ہر سبجن گر چرن دھوڑ، دُرمت میل گوائیا۔ چتر سنگھ بنائے مورکھ موڑھ، سنگر پورا وڈ وڈیائیا۔ وسنہارا نیڑے دُور، ساکھیا سچ سروپی درس دکھائیا۔ ناتا توڑے کوڑو کوڑ، سچ سچ کرے گڑمائیا۔ آد جگادی حاضر حضور، ہر گھٹ تھاں ہوئے سہائیا۔ داتا دانی وڈ جودھا سور، شاہ سلطان بے پرواہیا۔ آتم انتر بخشے ایکانور، جوتی جوت ڈگگائیا۔ آسا منسا جائے پور، ترسنا ترکھا دئے بُجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساچے لئے ترائیا۔ ساچا مجن ہر دوار، گر سنگر آپ کرائیندا۔ گرگھ ساچن لائے پار، ساچے بیڑے آپ چڑھائیندا۔ نام چپو اپر اپار، نرگن اپنے ہتھ رکھائیندا۔ سرگن دیوے سچ سہار، ساچا مارگ اک دکھائیندا۔ دو جہاناں میت مُرار، آپ اپنے انگ لگائیندا۔ انگیکار کر کرتار، ہر جن ساچے میل ملائیندا۔

ساچا سنگی وچ سنسار، نرگن سرگن ویکھ وکھائیندا۔ امرت آتم بخشے ٹھنڈی ٹھار، نچھر دھارا گھ چوائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے میل ملائیندا۔ ہر جن میلا ہر نرنکار، گر سنگر آپ ملائیا۔ لکھ چوراسی پاوے سار، گھٹ گھٹ بیٹھا آسن لائیا۔ جگا جگتر ساچی کار، جگ کرتا آپ کمائیا۔ لیکھا جانے سرب سنسار، لکھنہار دس نہ آئیا۔ سنت سہیلے لئے ابھار، برہم مت اک سمجھائیا۔ شبد سنائے سچ دھنکار، راگ انادی اک الایا۔ دیا باتی کر اجیار، کملاپاتی ویکھ وکھائیا۔ بوند سوانتی ٹھنڈی ٹھار، کول نا بھی کھ چوائیا۔ اک اکانتی جوت نرنکار، نج گھر بیٹھا تاڑی لائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ویکھے تھاؤں تھانیا۔ ہر جن ہر ہر پیکھیا، گھر مندر کھول کواڑ۔ آپے جانے پورب لیکھیا، لیکھا لکھنہار آپ گردھار۔ آد جگادی کر کر ویسا، کرے کھیل اگم اپار۔ آپے نرگن جوت سرگن جوتی کرے پر ویسا، جوت جوتی دے ادھار۔ جوتی جوت سرپ ہر آپ اپنی کرپا کر، ہر جن میلے ساچے گھر، گھر سچ محل منار۔ گھر محل سچ منار، ہر ساچا آپ اپائیندا۔ کایا گڑ تیار کر، اندر وڈ ویکھ وکھائیندا۔ اپنے پوڑے جائے چڑھ، اپنا ڈنڈا ہتھ اٹھائیندا۔ اپنے دوارے آپے کھڑ، آپ اپنا روپ وٹائیندا۔ اپنا اکھر آپے پڑھ، اپنا راگ الائیندا۔ اپنا گھاڑن آپے گھڑ، آپے ویکھ وکھائیندا۔ آپ بٹھائے اپنے لڑ، آپ اپنا میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کایا اندر ساچے مندر گرگھ ساچے ویکھ وکھائیندا۔ گرگھ تیرا سچ محلہ، ہر ساچا ویکھ وکھائیندا۔ آوے جاوے اک اکلا، دوسر سنگ نہ کوئی جنائیا۔ شبد اگمی پھڑ پھڑ بھلا، پنجاں چوراں دے ڈرائیا۔ وسنہارا نہچل دھام اٹلا، آپ اپنی دیا کمائیا۔ سرتی شبدی آپے رلا، سرت شبد کرے گڑمائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن اندر بیٹھا وڈ، سچ سنگھاسن آسن لائیا۔ سچ سنگھاسن کایا گھر، ہر جن آپ سہائیندا۔ گرگھ ورلے کھولے در، در دروازہ ویکھ وکھائیندا۔ اپنی کرنی آپے کر، اپنی کل ورتائیندا۔ آپ چکائے اپنا ڈر، سگلا بھے جگت مکائیندا۔ آپ نہائے ساچے سر، ہر جن کاگوں ہنس بنائیندا۔ آپ اپنے لئے ور، جگ جگ ساچا کنت اکھوائیندا۔ نر نرائن کرپا کر، گرگھ ناری میل ملائیندا۔ ور گھر پایا ایک ہر، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ نہ جنمے نہ جائے مر، مات گر بھ نہ پھیرا پائیندا۔ اگنی ہون نہ جائے سڑ، مڑھی گور نہ کوئی دبا ئیندا۔ دو دو ہتھیں سکے نہ کوئی پھڑ، اندر بند نہ کوئے کرائیندا۔ آد جگادی اک اونکارا ہر نرنکارا اپنا کھیل آپے کر، گرگھ ساچے ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ

اپنی جوت دھر، ہر سجن رنگ رنگیندا۔ کایا اندر ساچا رنگ، ست پُرکھ نرنجن آپ چڑھائیندا۔ سنگر پورا گر سرننگ، آپ اپنی کل ورتائیندا۔ اپنی بھچھیا اپنے کولوں منگ، اپنی جھولی آپ بھرائیندا۔ اپنا وجا آپ مردنگ، گرگھ سوئے مات اٹھائیندا۔ لوآں پریاں برہمنڈاں کھنڈاں آپے لنگھ، اتبھج سبتج جیرج انڈ ویکھ وکھائیندا۔ آپے پاوے سار نو کھنڈ، نو ست آپے ویکھ وکھائیندا۔ آپے وسنہار وچ برہمنڈ، آپے گھٹ گھٹ ڈیرہ لائیندا۔ آپے نار دُھاگن ہوئے رنڈ، آپے ساچا کنت ہنڈھائیندا۔ آپے پنچ وکارا کرے کھنڈ کھنڈ، آپے کام کرودھ لو بھ موہ ہنکار آساترنا میل ملائیندا۔ آپے نام کھنڈا تیز چنڈ پرچنڈ، سچ کٹار اپنا ناؤں دھرائیندا۔ آپ اپنی پائے ونڈ، نرگن سرگن اپنا راہ چلائیندا۔ آپے توڑنہارا دئی دوتی جھوٹھی کندھ، ہوئے ہنگتا گڑھ آپ تڑائیندا۔ آپے سنائے سہاگی چھنڈ، گرگھ ساچے ویکھ وکھائیندا۔ آپ سمائے پرمانند، نچ آتم ڈیرہ لائیندا۔ آپے کرے پرکاش کوٹن کوٹ رو سس سورج چنڈ، پرکاش پرکاش آپ سہائیندا۔ آپے گر سکھاں کرے خوشی بند بند، بندی توڑ نام دھرائیندا۔ آپے رسنا جہوا گائے بتی دند، گھنگٹ مکھ آپ رکھائیندا۔ آپے داتا دانی گنی گہند، گہر گسپیر بھو نہ آئیندا۔ آپے ہوئے سدا بخشند، بخشنہار اپنی بخشش آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سورپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ کایا مندر آپ سہائیندا۔ گرگھ گھر سچ گانا، گھر گھر وچ آپ بنایا۔ اندر بیٹھ سری بھگوانا، ساچا تخت رہیا سہایا۔ شاہو بھوپ وڈ راج راجانا، ایکنارا آپ اکھوایا۔ آپے جانے اپنا گانا، دوسر ہتھ کسے نہ آیا۔ ست سروپی اک بانا، گر شبدي ناؤں دھرایا۔ آوے جاوے دو جہانا، نرگن اپنا پنڈھ مکایا۔ لوک مات ویکھے مار دھیانا، ہرجن ساچے ویکھ وکھایا۔ راگی نادی دیوے اک ترانہ، آتم آتر آپ سنایا۔ سچ دکھائے پد نربانا، پر م پُرکھ وڈ وڈیایا۔ گر سکھاں بنھے ہتھیں گانا، ایکا تندن ڈور رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے لئے ترایا۔ کایا مندر سچ دروازہ، ہر سنگر آپ کھلایا۔ درس دکھائے غریب نوازا، گھر وجدی رہے ودھایا۔ نال رلائے انحد واجا، دُھنی دُھن وچ سمایا۔ جگا جگنتر پھرے بھاجا، گرگھ ڈھونڈے تھاؤں تھانیا۔ سچکھنڈ نواسی داسن داس آپ اپنی مارے واجا، آپ اپنی الکھ جگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے لئے اٹھایا۔ ہرجن اٹھیا نوجوان، گر سنگر آپ اٹھایا۔ اک سنایا دُھر فرمان، ساچا سوہلا منگل گایا۔ امرت دتا پین کھان، جگت ترسنا بھکھ بھجھایا۔ نام سنایا ساچا کان، بجر کپائی توڑ تڑایا۔ مندر دکھایا سچ مکان، تھر گھر واسی

ڈیرہ لایا۔ دھرم دکھایا سچ نشان، ساچے مندر آپ جھلایا۔ تخت دکھایا سری بھگوان، تخت نواسی ڈیرہ لایا۔ دیونہارا دھر فرمان، سچکھنڈ بیٹھا سو بھا پایا۔
 جگ جگ کھیلے کھیل مہان، زرگن سرگن ویس وٹایا۔ لوک مات ہوئے پردھان، آپ اپنا ناؤں دھرایا۔ آپے سینتا آپے رام، آپے کاہنا ویس وٹایا۔ آپے
 نانک گو بند کر پرنام، آپ اپنا سپس جھکایا۔ آپے ویسا ساچے نگر گرام، ساچا مندر آپ سہایا۔ آپے کرے پرکاش کوٹن بھان، اندھ اندھیر آپے ڈیرہ لایا۔
 آپے جن بھگتاں دیوے ساچا دان، داتا دانی ناؤں دھرایا۔ آپے چرن دھوڑی بخشے سچا اشان، گر سکھ تیر تھ نہاؤن کوئے نہ جایا۔ در گھر ساچے دیوے مان،
 مان نما نیاں گلے لگایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ میلا سچ سبھایا۔ سچ سبھا ہر ہر پایا، گھر آتم وٹی ودھایا۔ گھر سخیاں منگل ایکا گایا،
 گیت سہاگی اک الایا۔ ساچا سچن ویکھن آیا، زرگن اپنا ویس وٹایا۔ دو جہانی لاج رکھن آیا، لاجاوت بے پرواہیا۔ گر سکھاں پردہ کچن آیا، کلجک میٹے
 جھوٹھی شاہیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساجن کھوج کھوجایا۔ گرگھ ساجن ہر ہر پایا، آتم انتر پیر۔ گھر مندر ساچا بنک سہایا،
 چوٹی چڑھ اخیر۔ ساچی رنگن نام رنگایا، ہوئے ہنگتا کئے زنجیر۔ دوجے در نہ منگن جایا، گھر بخشے امرت ٹھانڈا سیر۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، گرگھ دیوے ساچی دھیر۔ گرگھ دھیرج ساچا جت، ست سنتو کہ آپ رکھایا۔ آتم انتر ایکا مت، برہم مت وڈی وڈیایا۔ ہر شبد پریتی ساچا مت، تتو
 تت سمجھایا۔ ناڈ بہتر نہ ابلے رت، رتی رت رہن نہ پانیا۔ چرن کول بندھائے نت، نہ کوئی توڑے توڑ تڑایا۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، گھر بیٹھا جوت کر
 رُشنائیا۔ لہنا دینا چکائے تیر تھ تھ، گنگا گوداوری جمناسرستی گر سکھ تیرے چرناں ہیٹھ وگائیا۔ اک جنائے پوجا پاٹھ، سوہنگ اکھر سچ پڑھایا۔ کلجک تیرا جھوٹھا
 گھٹ، کلجک جیواں رہیا رڑھایا۔ سبجگ نیڑے آئی واٹ، چلیا پندھ جانڈے راہیا۔ گر سکھاں پورا کرے گھٹ، ایکا نیتز درس دکھایا۔ میل ملاوا آتم
 کھٹ، سچ سہننی سچ وچھایا۔ زرگن جوتی لاٹ لاٹ، اٹھے پھر کرے رُشنائیا۔ آپ کھلائے ساچا ہاٹ، چوڑاں لوک رہے شرمایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، گرگھ سچن ویکھ دکھایا۔ گرگھ سچن ٹولیا، گر سنگر کر وچار۔ گھر اندر بہہ بہہ بولیا، کھولیا بند کواڑ۔ نام کنڈے ساچے تولیا، تولنہارا
 آپ زرنکار۔ سچ دوارا ایکا کھولیا، چار ورن کرے پیار۔ گر سکھاں اتوں آپ اپنا آپے گھولیا، آپ آپا آپے وار۔ آپے بدلایا اپنا چولیا، کلجک تیری اتم پاوے

سار۔ آد جگاد کدے نہ ڈولیا، ناؤں رکھائے نہ ہلکنک اوتار۔ گر سکھاں دوارے ہوئے آپے گولیا، سیوک سیوا کرے اپر اپار۔ منمگھ نال کدے نہ بولیا، ڈونگھی بھوری ستا پیر پسار۔ گر سکھاں سنگ کھیلے ساچی ہولیا، لال گُلا رنگ چاڑھے آپ کرتار۔ سچ مچھٹی رنگے چولیا، رنگ اترے نہ دوجی وار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساجن لئے اُبھار۔ گرگھ ساجن جن بلونت، بل بل بلہاریا۔ ہر پایا ایک ساچا کنت، سوبھاؤنت ہوئی ناریا۔ ناتا تھاپو جنت، سادھ سنت بھرے بھنڈاریا۔ گرگھ تیری مہما گنت، وید کتیب سرب پُکاریا۔ تیری آتم انتر ایک نیا منت، شبد ناد اک الا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے ویکھ دکھا رہیا۔ ہر جن ہر ہر جانیاں، پر م پُرکھ کرتار۔ سد چلے ساچے بھانیاں، نیوں نیوں جوڑ کرے نمسکار۔ مان گوائے راجے رانیاں، غریب نمانیاں لائے پار۔ درگاہ ساچی دیوے مانیاں، پھڑ پھڑ باہوں جائے تار۔ کسے ہتھ نہ آئے سگھڑ سیانیاں، وڈ ودوانی رہے وچار۔ جس جن ہوئے آپ پروانیاں، دیوے درس اگم اپار۔ شبد نشانہ مارے کانیا، مکھی تکھی اپر اپار۔ آپے جانے اپنی اکھ کہانیاں، کتھنی کتھانہ پاوے سار۔ آپے شبد ناد دُھن بانیاں، آپے گاونہار۔ آپے وسے پد نربانیاں، آپے گھٹ گھٹ جوت پسار۔ آپے داتا دانیاں، آپے در در بنے بھگھار۔ آپے گرگھ بنائے ساچی رانیاں، ہر جو آپے ہوئے سکدار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ میلے وچ سنسار۔ گرگھ سجن سہیلیا، ہر سنگر ساچے میت۔ ایک رنگ رنگائے گرو گر چیلیا، آد جگادی ٹھنڈا سیت۔ آپے وسے رنگ نولیا، آپے کرے وسیرا ہست کیت۔ اچرج کھیل پار برہم پر بھ کھیلیا، آپ چلائے اپنی ریت۔ گرگھوں دھرم رائے دی کٹے جیلیا، کرے کرائے پت پت پُنیت۔ درگھ ساچے چاڑھے تیلیا، مانس جنم ہر جن جائے جیت۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سد بیٹھا رہے اتیت۔ ترے گن اتیتا ہر نرنکار، سارنگ دھر آپ اکھوایا۔ پرکھ نیتا سرب سنسار، ثالث ثالثی سچ کمایا۔ لکھ چوراسی ویکھ وچار، گرگھ ساچے لئے جگایا۔ جم کی پھاسی گلوں لاسے ہار، تن بستر نام پہنایا۔ رس سواس کر پیار، آتم راس دئے دکھایا۔ جوت پرکاش ہر نرنکار، بچھنڈ نواسی پھیرا پایا۔ پر تھمی آکاش دئے ادھار، منڈل منڈپ آپ سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اوردھ کول آپ بگسایا۔ اوردھ کول نین مندھاری، اپنا موندھ مندھایا۔ امرت جھرنا اپر اپاری، نج آتم آپ جھرایا۔ آپے سیتل ست ٹھنڈی ٹھاری، اگنی تت آپ رکھایا۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے ویکھ وکھایا۔ ہر سَنگَر پورا دین دِیال، گر منتر نام درڑائیندا۔ گرگھ ویکھے ساچے لال، پھڑ باہوں گلے لگائیندا۔ لکھ چوراسی توڑ جنجال، آون جاون گیر کٹائیندا۔ دیوے نام سچا دھن مال، سچ خزینہ اک بھرائیندا۔ آپے سنائے ساچا تال، سچ مردنگا اک وجائیندا۔ سنت سہیلے جگ جگ بھال، آپ اپنا رنگ چڑھائیندا۔ وس رکھائے کال مہاکال، کال مہاکال آپ ہو جائیندا۔ جن بھگتاں بنے لوک مات دلال، رُپ انویا ویس وٹائیندا۔ دوس رین کرے پرتپال، سیوک ساچی سیو کمائیندا۔ اودھم سنگھ سنگھ سَنگَر لے بھال، آپ اپنے انگ لگائیندا۔ پھل لگائے پت پت ڈال، پھل پھلو اڑی آپ مہکائیندا۔ کایا مندر بنائے سچی دھر مسال، گردوارا اک وکھائیندا۔ اندر بیٹھا دین دِیال، نت نوت دیا کمائیندا۔ نہ شاہ نہ کنگال، من اچھیا پھل کھوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آد جگاد جگ جگ آپ اپنا ویس دھرائیندا۔

★ ۲۶ گھڑ ۲۰۱۶ یکرمی رام پُر ماسٹر سوہن سنگھ دے گھر ★

گرگھ رتن انمول، ہر گوہند آپ اُپائیندا۔ بند دوارا ساچا کھول، گھر ساچے آپ لکھائیندا۔ شبد اگئی کٹڈے تول، قیمت کرتا آپے پائیندا۔ لکھ چوراسی لے وروں، ہر جن ساچا ویکھ وکھائیندا۔ اپنی دھارں آپے بول، اپنا واک سنائیندا۔ لیکھا جانے کایا چول، اپنا چولا آپ بدلائیندا۔ آد جگاد رہے اڈول، گرگھ سدا اڈول رکھائیندا۔ سدا اتینا وسے کول، نت نوت ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا مانک ویکھ وکھائیندا۔ گرگھ ہیرا ساچا لال، ہر ساچے آپ لُپٹیا۔ دو جہانی بنے دلال، سَنگَر پورا ایکائیٹیا۔ دیوے نام سچا دھن مال، جن جننی ایکا جنیا۔ اپنی گھالں آپے گھال، اپنا بیڑا آپے بٹھیا۔ برہوں تیر نرالا مارے بان، کایا گڑھ آپے ونیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ کایا چولی چاڑھے رنگ بھنیاں۔ بھنڑا رنگ مٹھارس، ہر جن ہر ہر آپ چڑھائیندا۔ پُرکھ ابناشی دیونہارا، دیندیاں دے توٹ نہ آئیندا۔ میل ملاوانس نس، دو جہاناں پنڈھ مکھائیندا۔ ہر دے اندر وس وس، آپ

اپنا بھیو کھلایندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ہر ہر ویکھ وکھائیندا۔ لال انملٹا گرکھ ہیرا، گر سنگر ہٹ وکھائیندا۔ پُرکھ ابناشی گھر گسپیرا، اپنے تلٹ آپ تھائیندا۔ لکھ چوراسی قیمت رکھے نہ اک کسیرا، گر سکھ لُل نہ کوئی چکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن اپنے رنگ وکھائیندا۔ گرکھ سجَن لائے انگ، انگیکار آپ اکھوائیا۔ وڈ داتا سورا سربنگ، سرب کل وڈ وڈیائیا۔ ہر جن مندر جائے لگھ، نج آتم کھول کھلاییا۔ ساچی دست ایکا منگ، اپنی بھچھیا ویکھ وکھاییا۔ نظر نہ آئے جل ترنگ، بھوری بھور بھیو کھلاییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرکھ ساجن ساچے گھر سمایا۔ گھر سچا سمرتھ، ہر ہر آپ اپایا۔ اپنی مہما جانے اکھ، لیکھا اپنے ہتھ رکھایا۔ گرکھ مارگ ساچا دس، آپ اپنا میل ملایا۔ ترے گن مایا نہ سکے دس، پنج وکار نہ ہوئے ہلکایا۔ نجھر دیوے ساچا رس، رسک رسک رسک آپ چوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن میلے ساچے گھر، گھر مندر ڈیرہ لایا۔ مندر اندر ہر نرنکارا، نرگن اپنا رُپ رکھائیندا۔ دیا باقی کر اجیارا، گھٹ مندر ویکھ وکھائیندا۔ ساچا ناد شبد دھنکارا، ناد انادی آپ وکھائیندا۔ سر سرور ٹھنڈا ٹھارا، امرت جام پیالہ بھر پیائیندا۔ آپے وسے سب توں باہرا، آپ اپنا کھیل کھلاییندا۔ مندر اندر راج دوارا، راج جو کیشتر اپنا آسن لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن جن ہر جگ جگ جگ جن اپنے لیکھے لائیندا۔

★ ۲۶ گھر ۲۰۱۶ بکرمی پنڈ کلا ہری سنگھ دے گھر ★

سو پُرکھ نرنجن ہر بھگونت، آد جگاد سمایا۔ ہر پُرکھ نرنجن ساچا کنت، نرگن داتا بے پرواہیا۔ ایکنکارا مہما اگنت، لیکھا لیکھ نہ کوئے جنایا۔ آد نرنجن دھام سہنت، نرگن دیپک باقی جوتی ڈمگایا۔ سری بھگوان بنائے بنت، بسن بنواری آپ اکھوائیا۔ ابناشی کرتا کھیل کھلنت، کھیلنہارا دس نہ آئی۔ پاربرہم نہ کوئی رُپ نہ کوئی رنگ، ریکھ بھیکھ نہ کوئے جنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکنکارا ہر نرنکارا، جوئی رہت ناؤں دھرائیا۔ جوئی رہت پُرکھ اکالا، اگم اگمٹا دھام سہائیندا۔ آد جگادی دین دیالا، انھو پرکاش سمائیندا۔ آپے چلے اولٹری چالا، چال نرالی اک رکھائیندا۔ برہم برہمادی کھیل

نرالا، پاربرہم بھیو نہ آئیندا۔ وسنہارا سچ سچی دھر مسالہ، سچکھنڈ دوارا اک سہائیندا۔ نرگن دیپک ساچا بالا، پرکاش پرکاش اپائیندا۔ نرگن اتیت شاہ کنگلا،
 راج راجانا آپ اکھوائیندا۔ وسنہارا دھام نرالا، تھر گھر ساچے سو بھاپائیندا۔ شبد اگمی اک اک ترانہ، دُھن انادی ناد و جائیندا۔ آپ اپنی کرے پچھانا، آپ
 اپنا بھیو کھلائیندا۔ آپے دیوے اپنا دانا، اپنی بھچھیا جھولی پائیندا۔ آپے وست رکھے مہانا، پاربرہم ناؤں اپجائیندا۔ آپے وسے سچ مکانا، اُچ محل اٹل آپ
 سہائیندا۔ آپے ناری پُرکھ چتر سُجانا، کنت کنتوہل آپ ہو جائیندا۔ آپے ست سنتو کھی بنھے گانا، گھر ساچے سگن منائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، نر اکار ناؤں دھرائیندا۔ سو پُرکھ نر نجن ہر ہر میت، آد نر نجن وڈ وڈیائی۔ ہر پُرکھ نر نجن اک اتیتا، نر بھے اپنا ناؤں دھرائیا۔ ایکنکارا ٹھنڈا سیتا،
 اگنی ت نہ کوئے رکھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس دھرائیا۔ ویس اولا ایکنکارا، پُرکھ ابناشی آپ کرائیندا۔ سری بھگوان
 کھیل نیارا، بھیو ابھید بھیو چھپائیندا۔ پاربرہم پر بھ ہو اُجیارا، آپ اپنا رُپ وٹائیندا۔ آپے پُرکھ آپے نارا، آپے سچ ہنڈھائیندا۔ آپ اُپجائے سٹ ڈلارا،
 پُوت سپوتا ناؤں دھرائیندا۔ آپے دیوے دھر فرمانا، شبد سگھاسن ساچے آسن ساچا ڈیرہ لائیندا۔ لو آں پُریاں محل اُسارا، نرگن پاوے آپے سارا، برہمنڈ
 کھنڈ ویکھ وکھائیندا۔ رُو س دے سہارا، منڈل منڈپ آپ سہائیندا۔ کرنی کرتا کرے کرتارا، کر نیہار کھیل کھلائیندا۔ جاگرت جوت جوت اُجیارا، نرگن اپنا
 ناؤں دھرائیندا۔ اپنی اچھیا بھر بھنڈارا، اپنی سکھیا آپ سمجھائیندا۔ اپنا ورتے آپ ورتارا، اپنی رچن رچائیندا۔ اپنا پھل لگائے اپنے ڈالا، آپے یج بجائیندا۔
 آپ اُپجائے ساچا لاڈا، نرگن اپنا ویس دھرائیندا۔ وشنو کھیل کھیل نرالا، نر اکار ساکار ہو جائیندا۔ اندر مندر بھریا تالا، سر سرور اک اپائیندا۔ امرت
 ساچا بھر پیالہ، نا بھی کوئی آپ کائیندا۔ پاربرہم پر بھ دین دیا، دیاندھ اپنی کھیل کھلائیندا۔ آپے چلے اپنی چالا، گھر ساچے سو بھاپائیندا۔ بھل بھلو اڑی
 ویکھے لال گُلا، آپ اپنا پھل اپجائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کل ورتائیندا۔ اپنی کل ہر ورتائے، وڈ وڈا وڈ وڈیائی۔ نا بھی
 کوئی پھل کھلائے، پت ڈالی آپ مہکائی۔ امرت سنج ہرا کرائے، نیک کدے نہ جائیا۔ اپنی رُت آپ سہائے، سچ بسنتی بے پرواہیا۔ ابناشی اچت ناؤں
 دھرائے، وناشی رُپ نہ کوئے جنائیا۔ ساچے منڈل راسی پائے، گھر ساچے وجے ودھائی۔ اپنا انگ آپ کٹائے، وشنو انس ہوئے سہائی۔ برہم برہم برہم

سر بنس بنائے، ایکنکارا ونڈ ونڈائیا۔ دھواں دھار رچن رچائے، شکر میلا سچ سُبھائیا۔ بھولانا تھ آپ اُٹھائے، ہتھ ترسول پھڑائیا۔ ایک سیکھیا سچ سمجھائے،
 بھل رہے نہ رائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، مورت اکال وڈ وڈیائیا۔ مورت اکال پاربرہم، ابناشی کرتا ناؤں دھرائیندا۔ نہ مرے نہ
 پے جم، جون اجونی نہ کوئے دکھائیندا۔ آد جگادی جانے اپنائم، کرنی کرتا ناؤں اپائیندا۔ ہرکھ سوگ نہ کوئے غم، آلس نندرا وچ نہ آئیندا۔ اپنے اندر آپے
 گیا جم، مات پت نہ کوئے دکھائیندا۔ اپنا بیڑا آپے بنھ، آپے بھار اُٹھائیندا۔ نہ کوئی چھیری نہ کوئی چھن، سچکھنڈ دوارے سو بھاپائیندا۔ جوتی جوت سرپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، برہما وشن شو ایکارنگ، رنگ رنگیلا آپ ہو آئیندا۔ برہما وشن شو اپا، ہر ساچا حکم جنائیا۔ ایک دیوے رزق سبا، ایک اُتت ویس
 وٹائیا۔ ایک اتم لیکھا دئے مکا، تھر کوئے رہن نہ پائیا۔ تیاں دیوے ایک ناں، سو پُرکھ نرنجن وڈ وڈیائیا۔ سر رکھے سدا ٹھنڈی چھاں، وڈ داتا بے پرواہیا۔
 جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد انادی آپ اکھوائیا۔ آد پُرکھ ہر ایکنکارا، عقل کلا اکھوائیا۔ وشن برہما شو کرپسارا، ترے ترے ویس وٹائیا۔
 ترے گن مایا بھر بھنڈارا، سانک راجس تانس جھولی پائیا۔ لکھ چوراسی کھیل نیارا، ایک برہم سنائیا۔ ونڈے ونڈا پر اپارا، اُتت سچ سچ جیرج انڈ ایک ونڈ دکھائیا۔
 لوآں پُریاں وکھ برہمنڈ، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچ تت دیوے ور، آپ اپنی کرپا کر، سگلا سنگ رکھائیا۔
 سگلا ساتھ ہر رگھناتھا، ایک ایک اکھوائیندا۔ لکھ چوراسی سنائے گاتھا، اندر مندر ناد و جائیندا۔ شبد اگنی پوجا پاٹھا، ایک حکم الاہیندا۔ آتم اندر سر سرور مارے
 ٹھاٹھا، امرت جل بھرائیندا۔ جوت نرنجن جگے للائ، دیپک دیا اک دکھائیندا۔ بھاگ لگائے کایا ماٹا، گھر گھر وچ مندر آپ سہائیندا۔ آتم سوئے ساچی کھاٹا،
 برہم اپنا ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن سرگن ویس وٹائیندا۔ نرگن سرگن ویس اول، ہر سچا آپ کرائیا۔ سچکھنڈ
 نواسی اک اکلا، گھٹ گھٹ اندر ڈیرہ لائیا۔ وسنہارا جل تھلا، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ پھیرا پائیا۔ پون پونی آپے رلا، سواس سواس آپ چلائیا۔ سچ سنیہہرا آپے
 گھلا، شبدی شبد کرے گُٹمائیا۔ جوتی شبدی آپے رلا، نرگن داتا وڈ وڈیائیا۔ پنچ وکارا مارے ہلا، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار ہلکائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، آد انت سری بھگونت، نرگن سرگن ویس دھرائیا۔ نرگن میتا اک اپتتا، ترے گن بھو نہ ریا۔ کھیلے کھیل پت پت پت پاپی لئے ترائیا۔

ہر بھگتاں بنے ساچا پیتا، جگ جگ اپنا ویس وٹایا۔ مٹھا کرے کوڑا ریٹھا، ایک منتر نام درڑایا۔ دھام رکھائے اک انڈیٹھا، نیتز نین اک کھلایا۔ ترے گن مایا نہ تپے انگیٹھا، جس جن ہر ہر درشن پایا۔ جگا جگنت ٹھانڈا سیتا، سنت سہیلے لئے ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رنگ رنگایا۔ رنگ رنگے ہر بھگونت، پر م پُرکھ وڈی وڈیایا۔ گرکھ اٹھائے ساچے سنت، آتم برہم کرے جنایا۔ توڑے گڑھ ہوئے ہنگت، مایا ممتا موہ چکایا۔ ناتا توڑے بھکھ ننگت، سر سر دیوے رزق سبایا۔ لیکھا جانے آدانت، اٹھل آپ اکھوایا۔ گرکھ میلا ساچے کنت، ہر کنت اک رگھوایا۔ آپ دکھائے رت بسنت، پت ڈالی آپ مہکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنجگ تریتا دواپر پار کر کلجگ دیکھے سرب لوکایا۔ کلجگ انتم ہر ہر سجن، ایک رنگ سمائے۔ جن بھگتاں کرائے ساچا چرن دھوڑ مجن، دُرمت میل گوائے۔ نرگن سرگن پڑدے کجن، برہم پاربرہم دکھائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس دھرائے۔ ویسا دھاری الکھ نرنجن، اگم اگوچر بھوونہ رایا۔ جن بھگتاں نیتز پائے انجن، ایک نام ہتھ اٹھایا۔ گڑھ ہنکاری بھانڈے، بھجن، جس جن اپنی سرن لگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ کرتا ناواں دھرایا۔ جگ کرتا ہر پُرکھ سمرتھ، سنگر ساچا آپ اکھوایا۔ جگ جگ چلائے اپنا رتھ، رتھ رتھوای ویس وٹانیدا۔ سنجگ تریتا دواپر نو نو چار مہما اکھ، ست ست بھوونہ آئیندا۔ آپے کرے وکھ اٹھتت، نو در لیکھ نہ کوئے جنائیندا۔ آپے پنچ تت وکارا پائے بھٹھ، نرگن نرگن میل ملائیندا۔ آپے وسے گھٹ گھٹ، گھٹ مندر آپ سہانیدا۔ کھیلے کھیل بازی گر نٹ، ساگی سانگ ورتائیندا۔ جن بھگتاں تن پہنائے ساچا پٹ، نرگن نام دوشلا ہتھ اٹھائیندا۔ چو داں لوک کھلائے ایک ہٹ، ونج ونجارا اک کرائیندا۔ سنتن میلانٹھ نٹھ، جگ جگ ساچے دیکھ دکھائیندا۔ چرن دوارے کر اکھ، ہر ہر مت اک سمجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے میل ملائیندا۔ ہر جن سچا ایک ہے، میلا ہر نرنکار۔ پر بھ کرے بدھ بیک ہے، نرگن باقی کر اجیار۔ ترے گن مایا نہ لائے سیک ہے، پنچ تت نہ کرے خوار۔ لکھنہارا ساچے لیکھ ہے، ایک دوجا بھو نوار۔ تپے نیتز رہیا سیکھ ہے، آپ اپنا نین اگھاڑ۔ چوتھے گھر لائے میخ ہے، چوتھے پد سچھی سرکار۔ پنچم میلا اک اکیلا نہ مچھ داڑی نہ دسے کیس ہے، موئڈ منڈائے نہ ہر نرنکار۔ پر بھ کرے بدھ بیک ہے، چھیویں چھپر چھن نہ کوئی لئے دیکھ ہے، سچھنڈ

وسے وسنہار۔ ست پُرکھ زرنجن سچ آدیس ہے، ست ستوادى ساچى دھار۔ برہما وشن مہیش شو شکر رہیا ویکھ ہے، نیوں نیوں کرن نمسکار۔ جوتى جوتى
 سرُپ ہر، آپ اپنى جوت دھر، آد جگادى کھیلے کھیل اگم اپار۔ اگم اگمڑا کھیل زالا، ہر پُرکھ زرنجن آپ کرائندا۔ ہر بھگتن دیوے ساچى مالا، زرنجن
 زرنجن نام ہتھ پھرائندا۔ چرن بھکھار کرائے کال مہاکالا، دین دایلا دیا کمائندا۔ جن بھگتاں توڑے جگت جنجالا، جاگرت جوت اک وکھائندا۔ کوٹن کوٹاں
 وچوں ایک ایک بھالا، ایک ایک رنگ رنگائندا۔ شبد سرُپى بن دلالا، گر پیر اوتار آپ اکھوائندا۔ آپے سب توں وسے زالا، اپنے تھم سرب پھرائندا۔
 کوٹن کوٹى جگا جگنت لوک مات گھالن رہے گھالا، پر بھ ساچى سیوا لائندا۔ جوتى جوت سرُپ ہر، آپ اپنى جوت دھر، زرنجن رنگ سورا سربنگ رُپ
 انُپ آپ رکھائندا۔ رُپ انُپا ست سرُپا، ہر سچا شاہ سلطانیا۔ وسنہارا چارے کوٹاں، دہ دشا ہوئے پردھانیا۔ لوآں پُریاں کھنڈاں برہمنڈاں گگن پاتالاں
 دیوے ایک ہوٹا، نام ہلارا اک وکھانیاں۔ آپے برہے وشن شو کرے مودھا ٹھوٹھا، آپے ساچى وستو وچ لکانیاں۔ جوتى جوت سرُپ ہر، آپ اپنى جوت
 دھر، کھیلے کھیل سرى بھگوانیا۔ سرى بھگوان ساکھیات، زرنجن سرُگن ویس دھرائندا۔ جن بھگتاں رکھے اتم ذات، ورن گوت نہ کوئے بنائندا۔ سچکھنڈ
 دوارا وکھائے ساچا ہاٹ، دوسر در ہر جن منگن کدے نہ جائندا۔ جگا جگنتر پورا کرے گھاٹ، گھاٹا اپنے ہتھ وکھائندا۔ ہر بھگت دوارے رہیا ناٹھ، نت نوت
 کھیل کھلائندا۔ لہنا دینا چکائے پوجا پاٹھ، جس جن اپنا درس وکھائندا۔ جوتى جوت سرُپ ہر، آپ اپنى جوت دھر، زرنجن سرُگن میل ملائندا۔ زرنجن گرو
 سرُگن چیل، گر چیل میل ملایا۔ زرنجن داتا سجن سہیلا، سرُگن ساچا ویکھ وکھایا۔ زرنجن وسے اک اکیلا، سرُگن کوٹى کوٹ میل ملایا۔ زرنجن چاڑھے ساچا تیل،
 سرُگن ساچا سگن منایا۔ زرنجن پائے ساچى ویلا، سرُگن جھولی اگے ڈاہیا۔ جوتى جوت سرُپ ہر، آپ اپنى جوت دھر، زرنجن سرُگن سرُگن زرنجن اپنا ناؤں
 دھرایا۔ زرنجن ہر گوہند، ہر پُرکھ زرنجن ہر اکھوائندا۔ سرُگن میٹے سگلى چند، بھگتن بھگتى ویکھ وکھائندا۔ داتا دانى گنى گہند، گہر گہیر آپ ہو جائندا۔ ہر
 بھگت بنائے ساگر سندھ، اپنا جل وچ بھرائندا۔ آپ بنائے اپنى بند، نادى ست ناؤں دھرائندا۔ دھرم رائے نہ کڈھے چند، جس جن اپنا درس وکھائندا۔
 جوتى جوت سرُپ ہر، آپ اپنى جوت دھر، زرنجن سرُگن کھیل کر، بھگت بھگونت ویکھ وکھائندا۔ بھگت بھگونت آدانت، ایک رنگ سمايا۔ آپے نارى بنے

کنت، سُرتی شبدی میل ملایا۔ دکھ کرے وچوں لکھ چوراسی جیو جنت، آپ اپنا ہت رکھایا۔ دیہاں ناتھ بنائے ساچی بنت، دین انا تھاں لئے تریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ اتم کھیل کر، خالق خلق ویکھ دکھایا۔ خالق خلق ہر ویکھنہارا، بے عیب پروردگار۔ ثالث بن کرے پیارا، انا لخت لائے نعرہ۔ آلس نندرا وسیا باہرا، آپے گپت آپے ظاہرا۔ پیر دستگیر دے سہارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جانے اپنی دھارا۔ ساچی دھار ہر نرنکار، اپنی آپ اپنایا۔ سنجگ ساچا کر ورتار، تریتے رام روپ وٹانیا۔ دوپر کر سنا میت مُرار، نام بنسری اک وجانیا۔ کلجگ کوڑا دھواں دھار، عیسیٰ موسیٰ کالا سوسا تن جھہانیا۔ سنگ محمد چار یار، اللہ رانی وٹی ودھانیا۔ نانک نرگن نام ستار، ستنام ہتھ اٹھانیا۔ چار ورنان کر پیار، ایکا مت گیا سمجھانیا۔ ایکا شبد گر اوتار، پنج تت نہ کوئے منانیا۔ جس گھر اندر جس تن مندر وسے آپ نرنکار، سو مندر سو بھاپانیا۔ اٹھے پیر دیپ اجیار، تیل باقی نہ کوئے رکھانیا۔ دوس رین سچی دھنکار، انحد تال وجانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد کٹار اک اپانیا۔ شبد کٹار نکھی دھار، ہر ساچا سچ اپجانیندا۔ گو بند ست کر پیار، شاہ آسوار ہتھ پھرانیندا۔ آپے رکھی نکھی دھار، دوویں مکھ رکھانیندا۔ گر مکھاں کرے پار کنار، منمکھاں شوہ دریا رڑھانیندا۔ ۴۲

دھرنی دھرت دھول سُن پکار، آپ اپنی کل ورتانیندا۔ راج راجاناں کر خوار، شاہ سلطاناں ویکھ دکھانیندا۔ نوجوانا ہو تیار، بردھ بالا آپ ترانیندا۔ تیر نرالا مارے بان، انیالا آپ چلانیندا۔ سنجگ تیرا سچ نشان، ساچے ہتھ اٹھانیندا۔ لوآں پُریاں پائے آن، برہما وشن شو سمجھانیندا۔ ساچا باڈی پرگٹ ہوئے گھر ترکھان، لکھ چوراسی موچھے آپے پانیندا۔ سنجگ اپائے سچ مکان، کلجگ جھوٹھا ڈھیر آپے ڈھانیندا۔ نام اڈائے اک بان، نرگن اپنا آپ دکھانیندا۔ ساچی سخیاں ملے ساچا کاہن، گھر ساچے منڈل راس رچانیندا۔ ساچی سینتا ملے ایکا رام، سینتا سُرتی آپ پرانیندا۔ نانک گو بند کر پرنام، در گھر ساچا اک سہانیندا۔ پُرکھ ابناشی جانی جان، جگ جگ اپنا کھیل کھلانیندا۔ نمان نمانیاں دیوے مان، تان تانیاں آپ ہو جانیندا۔ گنو غریب کر پچھان، ہنکاریاں ہنکاری گڑھ تڑانیندا۔ لکھ چوراسی پُن چھان، گرگھ ورلے مات جگانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لکھ نرنجن اک الکھ، اپنی الکھ جگانیندا۔ سچ الکھ بول جیکارا، ہر شبدی ڈنک وجایا۔ نرگن سرگن دے ہلارا، سویا کوئی رہن نہ پایا۔ لکھ چوراسی تیرا ویکھ منارا، پر بھ ساچے ڈنک وجایا۔ کرے کھیل گھرن

بھنہنہارا، سمرتھ پُرکھ وڈ وڈیایا۔ اپنے ہتھ اٹھایا ساچا آراء، دو جہاناں رہیا پھرایا۔ کلج کوڑا پار کنارہ، مورکھ موڑھا رہن نہ پایا۔ جوٹھا جھوٹھا نہ کوئی سہارا، خالی ٹھوٹھا سرب کرایا۔ وِ بچار نہ کوئی نارا، سچ شنکارا تن کرایا۔ سرشٹ سبائی بولے اک جیکارا، واہ واہ گرو فنج گجایا۔ ست نام بنے ونجارا، گر ناک تولا تولا تیرا تیراں تول تلیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرگن داتا بے پرواہ، جن بھگتاں دیوے سچ صلاح، شبد سرپنی بن ملاح، ایک بیڑے دے چڑھایا۔ ساچا بیڑا ہر زرنکار، جگ جگ آپ چلائیندا۔ لوک مات کرتیار، ہر جن ساچے آپ دکھائیندا۔ جس جن دیوے نام بھنڈار، بھگتن بھگتی ساچی لائیندا۔ لیکھا منگے اپرا پار، چووی ہزار ویکھ دکھائیندا۔ ساڈے تن کروڑ دے ادھار، بہتر ناڑی میل ملائیندا۔ تن سو سٹھ ہاڈی اک ستار، تن مندر آپ وجائیندا۔ کھیلے کھیل گپت ظاہر، ظاہرا ظہور ناؤں دھرائیندا۔ ہر جن ساچے کر پیار، درگھر ساچے میل ملائیندا۔ ناتا توڑے پنچم دھاڑ، پنچم ناتا جوڑ جڑائیندا۔ کھڑگ کھنڈا تیز کٹار، سنگر ساچا ہتھ اٹھائیندا۔ جیرج انڈا پار کنار، برہمنڈاں چرناں ہیٹھ دباؤنڈا۔ پاوے ونڈاں ہر گردھار، کلج اتم ویس وٹائیندا۔ بھیکھ پکھنڈا کرے خوار، مایا متا موہ چکائیندا۔ زرگن سرگن بھرے بھنڈار، داتا دانی آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اینکارا کر پسارا، زرگن سرگن میلا وچ سنسار، بھگت بھگونت ہر سنت آد انت جگا جگنت اپنا میل ملائیندا۔ میلنہارا ہر گوپال، گرگھ سجن میل ملائیا۔ آپ اپائے اپنے لال، مانک موتی ہیرے رتن جوہر ناؤں دھرائیا۔ بھاگ لگائے کایا مائی کھال، برہم گیان اک درڈائیا۔ بخشے جوتی کوٹن بھان، روس گھ شرمایا۔ درگھر ساچے دیوے مان، انک سنہیری گل لگائیا۔ سچھنڈ دوارا دھر مکان، تھر گھر واسی آسن لائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بھگتن میلا اک گھر، گھر ساچا سو بھا پائیا۔ گھر سہنجن سچ دوار، ہر ساچے آپ سہایا۔ زرگن بیٹھا زرنکار، زرویر اپنا ناؤں رکھایا۔ جوئی رہت کھیل اپرا پار، جاگرت جوت کرے رُشایا۔ بھگتن میلا وچ سنسار، آپ اپنا دے کرایا۔ کلج تیرا ویکھ کنار، کائنات پھول بھلایا۔ عالم علمی گئے ہار، جگت و دیا بھیونہ آیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی بانی دھر دی رانی، ہر ساچا شبد چلایا۔ ہر اچھیا گر شبد سچ، گرگھ سدا صلاحیا۔ ہر شبد گر اندر جائے رچ، گرگھ رنگ رنگائیا۔ ہر شبد لو آں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں رہیا تچ، گر گرگھ رنگ چڑھائیا۔ ہر شبد بن سنگر پورے کسے نہ اندر جائے پچ، جیو جنت ہوئے ہلاکائیا۔ جوتی جوت

سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے بیٹھا بے پرواہیا۔ ہر شبد سچ سلطان، گر گر ناؤں دھرائیندا۔ ہر دیونہارا ساچا دان، گر گر جھولی پائیندا۔ ہر کرنہارا
 سد دھیان، گر گر دیکھ دکھائیندا۔ ہر آد جگادی ہوئے نگہبان، گر گر سنگ نبھائیندا۔ گر گر میلا والی دو جہان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 اپنا شبد دھر فرمان، گر گر آپ سنائیندا۔ ہر شبد دھر فرمانا، گر سترگر آپ جنائیا۔ جن بھگتاں دیوے برہم گیانا، آتم آتہراک پڑھائیا۔ ستن بخشے راگ ترانہ،
 دھنی دھن اُچائیا۔ گر رکھاں دیوے سچ نشانہ، گھر ساچے سو بھاپائیا۔ گر گھ میلا وچ جہانا، لوک مات کرے گڑھائیا۔ پُرکھ ابناشی کھیل مہانا، بھو کوئے نہ
 پائیا۔ کلجک اتم ہو پردھانا، نہہکنکا ناؤں رکھائیا۔ پنج تت نہ کوئے دکھانا، ترے گن تت نہ جوڑ جڑائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک
 تیری اتم ور، ہر جن سجن ساچے میت، آپ سنائے سہاگی گیت، گیت گوہند اک الایا۔ گیت گوہند سچ سکھ ساگر، ہر شبدی ناؤں دھرایا۔ جن بھگتاں
 نرمل کرم کرے اُجاگر، آپ اپنے رنگ رنگایا۔ بھاگ لگائے کایا گاگر، کاجی مائی پھول بھلایا۔ گر گھ ورا جگت سو داگر، ساچا لال ویا جن آید۔ پر بھ آپے
 بخشے دے دے آدر، جو جن آگے جھولی ڈاہیا۔ کریم کرتا ہر ہر قادر، رام رحیم ناؤں دھرایا۔ جن بھگتاں دیوے ساچی چادر، گر تیغ بہادر پردہ پایا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، چار ورن ایک سرن، ایک راہ دکھایا۔ چار ورن ایک رنگ، کھتری براہمن شُور
 ویش آپ چڑھائیا۔ چار ورن ایک منگ، ہر بھچھیا نام جھولی پائیا۔ چار ورن اک مردنگ، انحد شبد آپ وجائیا۔ چار ورن ایک گنگ، کایا اندر آپ وہائیا۔ چار
 ورن اک پلنگ، آتم سچ سہائیا۔ چار ورن اندر لنگھ، نرگن اپنا درس دکھائیا۔ چار ورن نبھائے ساچا سنگ، سانجھیا وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، نو کھنڈ پر تھی ایک گھر، چار ورن دئے دکھائیا۔ چار ورن اک دروازہ، مندر اک دکھائیندا۔ چار ورن غریب نوازا، ایک گھر پیار ----
 ----- چار ورن سازن سازا، گھر ساچے سو بھاپائیندا۔ چار ورن ایک راجا، ساچی رعیت آپ بنائیندا۔ چار ورن اک نوابا، شاہ سلطان اک
 دکھائیندا۔ چار ورن اک کعبہ، چار ورن سجدہ اک کرائیندا۔ چار ورن ایک امرت کول ناہا، اپنی ہتھیں آپ بھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، کلجک تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، بستر کٹار اینکار، آپ اپنی کرپا دھار، گر گھ ساچے تن پہنائیندا۔ تن کٹاری جوت نر نکاری، ہر جن تن

پہنایا۔ نگھی دھاری ہر شنگاری، کتیا کواری ناؤں دھرایا۔ لکھ چوڑاسی ویکھے وارو واری، لوک مات کھیل نیاری، اپنا ور آپے ڈھونڈن آیا۔ اچے ٹلے چڑھ
چڑھ ویکھے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑی، ڈو نگھی کندر سمنند ساگر پھول پُھلایا۔ اپنی رت سہائے اپنی واری، آپ اپنا دوس منایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، نر اوتارا کھیل اپارا وچ سنسارا، کلج تیری انتم وارا جوتی جامہ بھیکھ وٹایا۔ جوتی جامہ ہر ہر راما، رام رُپ ہو آسیندا۔ کاہنا
گھنٹیا کھیل کھیلے شاما، ساچی نگری راس رچائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ وجائے دامہ، سچ نگارہ اک دکھائیندا۔ نانک نرگن پورا کرے اپنا کاما، چار ورنناں ایک منتر نام
پڑھائیندا۔ گر گوہند ہو یا انتر جاما، بھو اُجھیدا آپ گھلائیندا۔ کلج انتم پرگٹ ہوئے نہکلنک بلی بلوانا، تیر نشانہ اک دکھائیندا۔ شبد اگمی بول ترانہ، اکھر وکھر
آپ پڑھائیندا۔ سمبل نگری سچ لکانا، ساچا دھام سہائیندا۔ ڈھر درگا ہی ساچا رانا، آپ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ تختوں لاپے شاہ سلطاناں سیس تاج نہ کوئے
لکھائیندا۔ بیس ایسا ورتے اپنا بھانا، جگت جگدیشا ویکھ دکھائیندا۔ چھتر سیس ہر اک جھلانا، نو کھنڈ ہکم سنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
نہکلنک نرائن نر، ہر بھگتن ساچے لئے ور، آپ اپنا کھول در، در دروازہ غریب نوازا، سچکھنڈ نواسی پُرکھ ابناشی، اینکارا کھیل اپارا، نرگن میلا نرگن دھارا،
ہر جن ساچے میل ملائیندا۔ ہر جن ملیا پاربرہم، لوک مات وٹی ودھایا۔ ناتا تپنج تہ تن، ہر شبد ہوئی گڑمانیا۔ اپنا بیڑا گیا بٹھ، سر اپنا بھار اٹھایا۔ راہ تنگن
سورج چن، جس مارگ ہر جن جایا۔ برہما وشن شو کہن دھن دھن، سچ کبیرا گیا سمجھایا۔ پُرکھ ابناشی ایک جائے من، ہر بھگتاں اپنے وچ لکھایا۔ جننی جنیا
ساچا جن، جن جننی لیکھے لایا۔ پنچ تہ بھانڈا بھن، نرگن جوتی جوت ملائیا۔ دس نہ آئے نیر اٹھ، گیان نیر آپ سمجھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
اپنی کرپا کر، بھگتن میلا اپنے گھر، گھر سہنجنا جگے جوت آد نرنجا، ابناشی کرتا اینکارا ہر نرنکارا، بیٹھا آپ جگایا۔ ساچا دیک ہر ہر بال، سُن اگمی راہ
نکھائیندا۔ سب اپنے آپ بھال، آپے اپنا میل ملائیندا۔ ناتا توڑ جگت جنجال، کال دیال دیا کمائیندا۔ اک دکھائے بے حنکم چال، ساچے پوڑے آپ
چڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، براہمن گوڑے اپنے پوڑے ویکھ دکھائیندا۔ اپنا پوڑا ہر ہر میت، آپے آپ
دکھایا۔ ایک رنگ رنگائے ہست کیٹ، جو جن رسنا ہر ہر ہر گن گایا۔ ہری ہر ٹھنڈا سپت، ساتک ست ست ورتایا۔ رل مل سکھیو گاؤ گوہند دے گیت،

گر گوبند کھ صلاحیا۔ کرے کرائے پت پت پت، پت پاؤن آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے ویکھ وکھایا۔ ہر جن ساچا ویکھیا، گر سنگر دین دیاں۔ لوک مات کڈھے بھرم بھلیکھیا، آتم دیک جوتی ایکا بال۔ کسے ہتھ نہ آئے ملا شیخیا، پنڈت پاندھے رہے بھال۔ جس مستک دھر دھر لیکھیا، تس ملیا لال گوپال۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، زرگن سرگن بنے دلال۔ سرگن وچولا زرگن روپ، نر نرائن اکھوایندا۔ ساچا تولا تولنہارا جوٹھ جھوٹھ، نام وٹا ایکا پائیندا۔ پھرے دروہی چارے کوٹ، مہان بیدو بھیو نہ آئیندا۔ جن بھگتاں اُپر جائے ٹھ، امرت گھٹ جام پیاایندا۔ آون جاون لکھ چوراسی جائے چھٹ، رائے دھرم پھند کٹائیندا۔ ہر بھگت رکھن ساچی اوٹ، بن ہر ہر نہ کوئی منائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپے داتا زرگن جوت، ہر جن زرگن جوت آپ ملائیندا۔ زرگن جوت جوت اکال، عقل کلا اکھوایا۔ وسنہارا سچی دھر مسال، گھر ساچے سچ سہایا۔ جن بھگتاں چلے نال نال، جگا جگنتر وڈ وڈیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، چار ورن بہائے ایکا در، اوج نیچ راؤ رنک، راج راجان شاہ سلطان نہ کوئے اکھوایا۔ راج راجانا اک دوارا، اوجاں نیچاں میل ملائیندا۔ چار ورن وکھائے اک بھنڈارا، امرت جام اک پیاایندا۔ ایکا اشٹ دیو ہر کرتارا، شبد گر اک سمجھائیندا۔ ایکا پرکھ ایکا نار، نر نرائن ناؤں دھرائیندا۔ ہر جن دیوے ست سہارا، ساچا منتر اک درڑائیندا۔ مہما اکھ کتھی نہ جائے وچ سنسارا، چار وید چارے کھ برہما گر لائیندا۔ وید پُراناں آئی ہارا، شاستر سمرت بھیو نہ پائیندا۔ گیتا گیان دے ہلارا، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ انجیل قرآن مارن نعرہ، سچ محبوب دس نہ آئیندا۔ نانک زرگن بول جیکارا، سچھنڈ دوارا اک سہائیندا۔ نام ست بن ورتارا، سرشٹ سبائی آپ ورتائیندا۔ گر گوبند سنگھ سچ سچی سرکارا، واکر و فتح اک گجائیندا۔ لکھ چوراسی لیکھ لکھے اپرا، واک بھوکھت آپ لکھائیندا۔ کلج اتم پرگٹ ہووے نہکلنک نرائن نر اوتارا، زرگن اپنا ناؤں دھرائیندا۔ شبد کھنڈا ہتھ تیز کٹارا، بہتر دھار پار کرائیندا۔ سمبل نگری سچ منارا، ایک اونکارا آسن لائیندا۔ پوت سپوتا براہمن گوڑا، سوت دلارا ہر شبدی شبد اُچائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی ستاں دیپاں ویکھے اک اکھاڑا، ایکا بنک سہائیندا۔ بھاگ لگائے ستاراں ہاڑا، ستجگ ساچا راہ چلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، جن بھگتاں منگے آپے در، در درویش نر زیش پھیری پائیندا۔

★ ۲۷ گھنٹہ ۲۰۱۶ بکرمی پنڈ کلا پریتم سنگھ دے گھر ★

گر چرن دھوڑ چرنامت، چاترک ترکھا بُجھانیا۔ کنچن کایا امرت دیوے سنج، رس بھٹا اک وکھانیا۔ نہ کوئی جانے وار تھت، پر بھ اپنے ہتھ رکھی وڈیانیا۔ جگ جگ جن بھگتاں کرے ساچا ہت، سنت ساجن لئے ترانیا۔ درس وکھائے نت نوت، نیتز نین آپ کھلایا۔ داتا دانی ساچا پت، پاربرہم ہر اکھوانیا۔ لیکھے لائے بوند رت، رتی رت ویکھ وکھانیا۔ آپے وسنہارا چت، گھر مندر سو بھاپانیا۔ ہریا کرے کایا کھیت، سچ بھلواری آپ مہکانیا۔ رت بسنتی مہینہ چیت، ہر جن ساچے آپ مہکانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ایکا بوجھ بُجھانیا۔ چرن دھوڑ گر مٹھارس، گر گرکھ جھولی پانیندا۔ ہر دے اندر آپے وس، آپ اپنا رس چکھانیندا۔ ساچا مارگ ہر جن دس، ساچے پوڑے آپ چڑھانیندا۔ اگئی بولے ہس ہس، نرگن تار ستار آپ وجانیندا۔ بہتر ناڑی تاراں کس، نام گزاک پھرانیندا۔ توں ہی تورا ہی دس، جس اپنی بوجھ بُجھانیندا۔ میل ملاوانس نس، نر نرائن آپ کرانیندا۔ اپنا تیر مارے کس، لوہار ترکھان نہ کوئے گھرانیندا۔ ترے گن مایا نہ ڈسنی سکے ڈس، جگت وکھ نہ کوئے وکھانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ پیالہ دین دیالا آتم مد ایکا جام گر منتر آپ پیانیندا۔ چرن دھوڑ ساچا رنگ، ہر جن ساچے آپ چڑھانیا۔ پُرکھ اگما نرگن گھوڑے کس تنگ، سرگن ویکھے سچ سُبھانیا۔ سو پُرکھ نر جن پھڑیا ہتھ مردنگ، ہنگ برہم رہیا رنگانیا۔ ہر جن انگیکار کرے لائے انگ، اپنا انگن آپ سُبھانیا۔ دوسر در نہ کوئی منگے منگ، ست بھنڈارا آپ رکھانیا۔ چرن درسی کوٹن گنگ، ہر جن کایا آپ وہانیا۔ اپنے مندر آپے لنگھ، اپنی سیجا دے سُبھانیا۔ ہر جن ساجن تیرا روپ پلنگ، پاوا چول نہ کوئے رکھانیا۔ اُپر بیٹھ سورا سربنگ، گھر ساچے سو بھاپانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، امرت جام اک وکھانیا۔ گر چرن دھوڑ ساچا وتھ، بھگتن جھولی پانیندا۔ پاربرہم پُرکھ سمرتھ، جگ جگ اپنی ونڈ ونڈانیندا۔ ترے گن مایا پاوے نتھ، ست سنتو کھی ڈوری ہتھ اُٹھانیندا۔ ہر جن لہنا دین چکائے ہتھو ہتھ، پچھلا مول نہ کوئے رکھانیندا۔ جگت وکارا ہر ہر متھ، ساچے مارگ آپے لائیندا۔ چرن پریتی ساچا ہٹھ، دوس رین رکھانیندا۔ دُرمت میل آپے کٹ، کایا کنچن گڑھ سُبھانیندا۔ گھر وچ کھول ساچا ہٹ، اپنا نام وکھانیندا۔ آپے لاہا لئے کھٹ، اپنی قیمت آپے پانیندا۔ آپے کرے کھیرا بھٹھ، بھٹھ

بھٹھیلا آپ تپائیندا۔ آپ امرت دیوے جھٹ، اگنی تت بھجائیندا۔ آپے جوتی نور لٹ لٹ، لال گلا ڈگمگائیندا۔ آپے مارے ساچی سٹ، انحد ایک تال
 وجائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک رنگ ہر سجن آپ رنگائیندا۔ گر چرن دھوڑ ساچی وست، انمول انمل رکھائیا۔ ایک رنگ رنگائے
 کیٹ ہست، اویچ نیچ بھو چکائیا۔ گر کھیاں رکھے سدا مست، المست آپ وڈیائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن بندھن دے تڑائیا۔ گر
 چرناں دھوڑی توڑے بندھن، بندھی بندھ رہن نہ پائیا۔ گر کھ بوٹا ساچا چندن، در گھر ساچے آپ لگائیا۔ واسنا بھرے پرمانند، نچ آتم آپ مہکائیا۔ سو
 پُرکھ سنائے سہاگی چھندن، ہنگ برہم وجے ودھائیا۔ ترے ترے توڑے آپے تندن، آپے ٹٹی گنڈھ دکھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، ہر جن میلا سہج سبھائیا۔ چرن دھوڑ گر وست انمول، چوڈاں ہٹ نہ کوئے دکھائیندا۔ جگا جگنتر در دروازہ اپنا کھول، ونچ ونجارا آپ کرائیندا۔ نرگن
 سرگن اندر بہہ بہہ اپنا تولے تول، تول ترازو نام کنڈا اک رکھائیندا۔ اپنی دھارن آپے لئے بول، بولنہارا دس نہ آئیندا۔ اپنی وست سدا رکھے کول، جوں
 بھاوے توں ورتائیندا۔ ہر جن ہر دے اندر جائے مول، آپ اپنا روپ دھرائیندا۔ امرت آتم بخشے ساچی پائل، نام کھنڈا ویچ پھرائیندا۔ دیوے وڈیائی اُپر
 دھول، جس جن اپنا رس چکھائیندا۔ ہر جن ساجن آدانت نہ جائے ڈول، دھیرج دھیر اک دکھائیندا۔ گو بند سورا حاضر حضورا کرنہارا پورا قول، پچھلی کیتی
 بھل نہ جائیندا۔ اپنا بدلایا کایا چول، جوتی نور نہ کوئے بدلائیندا۔ پُرکھ اکال وجائے سچا ڈھول، باراں راسی کس دکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، گھر ساچا اک اُپجائیندا۔ گر چرن دھوڑ میل نرنکار، تھر گھر ساچے میل ملایا۔ پھڑ پھڑ باہوں جائے تار، سنگر پورا وڈ وڈیائیا۔
 دیوے درس اگم اپار، الکھ اگوچر بے پرواہیا۔ نرگن جوتی کر اجیار، نر نرائن روپ وٹایا۔ سگلا ساتھی سرب سنسار، سگلا سنگ نبھائیا۔ گر کھیاں راکھی کرے
 ہوئے پہریدار، دوس رین سیو کمائیا۔ اکھنا لاکھی سچی سرکار، الکھ نرنجن اپنی الکھ آپ جگائیا۔ منگنہارا بھگت دوار، ایک بھچھیا منگ منگائیا۔ امرت آتم
 ٹھنڈی ٹھار، کایا کاسہ آپ لکائیا۔ چرن دھوڑ بخشے جس جن کر پیار، جنم جنم دامستک ٹکا کالی شاہی دیوے لاہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت

دھر، نہ کوئی پُرکھ نہ کوئی نار، اک اکیلا ایکنکار، کرے کھیل اگم اپار، سرشٹ سبائی دیکھ دکھائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، وسنہارا سچ مکان، رکھنہارا شبد بان، پرکھنہارا گرکھ نادان، آپ اپناروپ وٹائیا۔

★ ۲۷ گھڑ ۲۰۱۶ بکرمی پنڈ کلا ہر بنس سنگھ دے گھر ★

گر چرن دوار ٹھانڈا گھر، ساتک ست ست ورتائیا۔ گر چرن دوارا ملے ساچا ور، نام دان جھولی پائیا۔ گر چرن دوارا چکے ڈر، بھے بھیانک نہ کوئے دکھائیا۔ گر چرن دوارا ہر جن جائے تر، سنگر پورا آپ ترائیا۔ گر چرن دوارا ساچا سر، گرکھ ورا تارپاں لائیا۔ گر چرن دوارا ساچا گڑھ، گرکھ ورلے لئے چڑھائیا۔ گر چرن دوارا ایکا اکھر لینا پڑھ، ناتا تے جگت پڑھائیا۔ گر چرن دوارا گر درشن کرنا آگے کھڑ، گر گوبند میل ملائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سکھ سکھ مت سمجھائیا۔ گر چرن دوارا سچھنڈ، گھر ساچا آپ سہانیدا۔ گر چرن دوارا اُچ برہمنڈ، پاربرہم پر بھ آپ اپنیدا۔ گر چرن دوارا جن بھگتاں ونڈی ونڈ، منتمک حصہ نہ کوئے رکھنیدا۔ گر چرن دوارا جگت وکارا کرے کھنڈ کھنڈ، نام کھنڈا ہتھ اٹھنیدا۔ گر چرن دوارا ناتا توڑے جیرج انڈ، چارے کھانی پار کرانیدا۔ گر چرن دوارا خوشی کرے بند بند، جگت روگ سوگ چنتا دکھ مٹانیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرکھ سجن لیکھے لائیدا۔ گر چرن دوارا ہر ہر اوٹ، گرکھ ورلے مات تکائیا۔ گر چرن دوارا کڈھے واسنا کھوٹ، مایا ممتا موہ مٹائیا۔ گر چرن دوارا تن لگائے ساچی چوٹ، نام نگارہ اک وجائیا۔ گر چرن دوارا پار کرائے اوت پوت، جو جن رہے سرنایا۔ گر چرن دوارا نرمل جگائے بمل جوت، دیا باقی آپ رکائیا۔ گر چرن دوارا نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت، ایکا رنگ سہائیا۔ گر چرن دوارا کھولے نیر سوت، سرت شبد ملائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن دیکھے چائیں چائیا۔ گر چرن دوارا چار جگ ہر جن ناتا، نہ کوئی توڑے توڑ تڑائیدا۔ جگا جگنتر کھیلے کھیل پُرکھ بدھاتا، وڈیا رکھو نام دھرائیدا۔ میٹنہار اندھیری راتا، ساچا ہر جن چند چڑھائیدا۔ جن بھگتاں بچھے انتم واتا، آپ اپناروپ وٹانیدا۔ اچے مندر بہہ بہہ مارے جھاتا، اپنی تاکی آپ کھلائیدا۔ کلجک

اتم ساچا ساتی بنیا ساکا، نام پیالہ اک پیا نندا۔ جگت جنائی بھگت وڈیائی بھوکھت واکا، اگلا بچھلا لیکھا لیکھے لائندا۔ گر چرن گرسکھ نہ ہووے کدے جدائی، جڑیا جوڑ نہ کوئے تڑائندا۔ گرسکھ گھر وجدی رہے ودھائی، سنگر پورا سنگن منائندا۔ پاربرہم کری گڑمائی، جگت جدائی آپ چکائندا۔ ویکھنہارا تھاؤں تھاؤں، دیپاں لوآں برہمنڈاں کھنڈاں لوآں پُریاں نو کھنڈ ست دیپ لکھ چوراسی اندر وڈ کوٹن وچوں گرسکھ ورا لئے پھڑ، آپ اپنی بوجھ بُجھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن میلے گرو گرسکھ، گرسکھ پردہ لائندا۔

★ ۲۷ گھڑ ۲۰۱۶ بکری پنڈ کلا گجن سنگھ دے گھر ★

گر چرن سچ دھیان، اتم انتر اک بُجھائیا۔ گر چرن سچ گیان، ہر منتر نام پڑھائیا۔ گر چرن سچ مکان، گھر ساچا اک سہائیا۔ گر چرن سچ اشنان، سر سروور اک نہائیا۔ گر چرن اک مان، نمان نمانیاں گلے لگائیا۔ گر چرن اک بان، گرسکھ ساچے لئے چڑھائیا۔ گر چرن پین کھان، اتم ترسنا بھکھ گوائیا۔ گر چرن چکائے جم کی کان، لکھ چوراسی پھند کٹائیا۔ گر چرن میل ملائے گن ندھان، گن اوگن نہ ویکھ دکھائیا۔ گر چرن دیوے دھر فرمان، آپ اپنا شبد سنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر چرن دوارا ایکنکارا، گھر مندر اک وڈیائیا۔ گر چرن دوارا سوبھاؤنت، ہر پڑکھ زرنجن آپ صالاحیندا۔ میل ملاوا ساچے سنت، گرسکھ میل ملائندا۔ لیکھا جانے جیو جنت، جگ جگ اپنا کھیل کھلائندا۔ ایکنکارا آد آنت، آپ اپنی کل ورتائندا۔ جن وڈیائی مہما گنت، ہرجن بھیو کوئے نہ پائندا۔ آپ سنائے سچ سہاگی ایکا چھنت، آپ اپنا راگ لائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر چرن دھیان سچ بھنڈار، سچ شاہ آپ ورتائندا۔ گر چرن دوارا ڈونگھا ساگر، بھیو کوئے نہ پائندا۔ گر چرن دوارا لیکھا جانے کایا گاگر، پنچ تت ویکھ دکھائندا۔ گر چرن دوارا نام اُجاگر، رام نامہ اک دکھائندا۔ گر چرن دوارا ملے آدر، ہرجن اپنے گلے لگائندا۔ گر چرن دوارا کریم قادر، کرنی کرتا آپ اکھوائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے ویکھ دکھائندا۔ گر چرن دوارا سچ محلہ، ست پڑکھ زرنجن آپ اپیایا۔ بھگت وچھل بیٹھا اک اکلا، اچھل

چھلدھاری کھیل کھلایا۔ زرگن سرگن اندر مندر آپے رلا، گھٹ بیٹھا جوت جگایا۔ وسیا نہچل دھام اٹلا، ابناشی کرتا دس نہ آیا۔ سچ سنسہڑا ایکا گھلا، گرگھ ساچے لئے جگایا۔ سو پڑکھ زرنجن بولے ہلا، ہنگ برہم ویکھ دکھایا۔ گرگھیں پھڑائے اپنا پلا، نام پلو اک اٹھایا۔ سرشٹ سبائی جھلائے کر کر ول چھلا، نیتز نیناں دس نہ آیا۔ گرگھیں امرت دیوے ٹھانڈا جلا، امرت دھاری آپ ہو جایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے میل ملایا۔ گرچرن دوارا ساچی راس، گر پونجی اک دکھایا۔ سچ وست گر ساچے پاس، سچ خزانے آپ ٹکایا۔ پہلے ہووے بھگتن داس، دو جے پھیر دے ورتایا۔ تیجے ترے گن مایا کرے ناس، چوتھے چوتھے پد ملایا۔ پنچم پنچم کر جوت پرکاس، زرگن نور کرے رُشانیا۔ پاوے سار پر تھی آکاش، جل دھرتی پھول بھلایا۔ گرگھیں وسے سدا پاس، نیڑ دور نہ کوئے دکھایا۔ شبد سروپی ہاس بلاس، ست سنتو کھی بھوگ بھوگایا۔ نج آتم پر ماتم کر کر واس، سکھ ساتک ست ست ورتایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہنگ نرائن زر، گرچرن دوارا نام بھنڈارا ہر ورتارا آپ آپے رہیا ورتایا۔

★ ۲۷ گھڑ ۲۰۱۶ بکرمی پنڈ کلا تارا سنگھ دے گھر ★

گرچرن دوارا ساچا مندر، ہر ہر بنک سہایا۔ ہر جو بہہ بہہ اپنے اندر، اپنا دیپک آپ جگایا۔ ہر ہر پھڑے من منو آ بندر، نام نامہ بندھن پایا۔ ہر جو ہرجن ویکھے ڈو گھسی کندر، آپ اپنی دیا کمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس وٹایا۔ گرچرن دوارا سچ ملاح، ساچی نینا نام چلایا۔ گرچرن دوارا گر دیوے سچ صلاح، گر گرگھ بوجھ بوجھایا۔ گرچرن دوارا گرگھ پھڑ پھڑ پائے راہ، ساچا مارگ اک دکھایا۔ گرچرن دوارا گر پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاس، ایکا ساچی نام چوگ چگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن مندر دے وڈیایا۔ ہرجن ہر مندر سوہیا بنک، بنک دھاری ویکھ دکھائیندا۔ جن لیکھ چکائے جوں جن جنک، جانہار بھیونہ آئیندا۔ لیکھا جانے بار انک، آپ اپنا ویکھ دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن دیوے نام ور، اگیان اندھیر سرب مٹائیندا۔

★ ۲۷ گھنٹہ ۲۰۱۶ بکرمی پنڈ کلا سادھو سنگھ دے گھر ★

ہر مندر ہر سہایا، ہر وسے گھر گجپھر۔ ہر مندر ہر جوت جگایا، ہر دیکھے چوٹی چڑھ اخیر۔ ہر مندر ہر راگ الایا، ہر امرت بخشے ٹھنڈا سیر۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنی کالی چٹی اک لکیر۔ زرگن چٹی دھار، سرگن کلا رنگ رنگایا۔ دوہاں وچولا آپ زرنکار، تخت نواسی بے پرواہیا۔ سچھنڈ نواسی اینکار، پڑکھ ابناشی بھو نہ رانیا۔ سرگن جوتی کر اجیار، آپ اپنی کرے رُشانیا۔ ساچا مندر سہائے بنک دوار، جس گھر بیٹھا بے پرواہیا۔ وید کتیب شاستر سمرت انجیل قرآن کھانی بانی گیانی دھیانی نہ پاوے کوئی سار، بے آنت بے آنت رہے سرب گایا۔ سادھ سنت رہے پکار، بھگت منگن بن بھگھار، گرگھ ڈھیہہ ڈھیہہ کرن نمسکار، گرگھ باہاں رہے ہلار، منمگھ روون زارو زار، پاربرہم پر بھ کھیل اپار، ہر مندر سوہے اک دوار، سچ محلہ اک اکلا زرگن داتا پڑکھ بدھاتا آپ اپنا رہیا سہانیا۔ ہر مندر سہائے سو بھاونت، ہر سچا سچا وڈ وڈیایا۔ سرب جیاں دا ایکا کنت، لکھ چوراسی ناری زرنان پرنا یا۔ لیکھے لائے ساچا سنت، جس جن اپنے رنگ رنگایا۔ رسنا جہوا نیا منت، انڈھڑا شبد چلایا۔ دو جہان بنائے بنت، لوک مات ویکھ وکھایا۔ پڑکھ اکال مہا گنت، لیکھا لکھ نہ سکے کوئی رانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر مندر کھول سچ دروازہ، کھیلے کھیل غریب نوازا، جن بھگتاں مارے شبد اگئی واجاں، ناد انادی اک وجایا۔ ناد اناد سچا ڈھنکار، ڈھن آتمک آپ رکھانیدا۔ سگل سرشٹی سُننیاہار، سُن سادھ سمانیدا۔ گرگھ سجن لئے ابھار، اندر مندر میل ملائیدا۔ گھر میلا کنت بھتار، ساچی سخیاں ویکھ وکھانیدا۔ دوس رین منگلاچار، ڈھولا سوہلا ایکا گانیدا۔ گرگھ ناری کر شنکار، آسن سولاں تن شنکار کرانیدا۔ نیتز نیناں نام کجلا تگھی دھار، دو دھارا گھ بھوانیدا۔ راہ تگے ہر سجن میت مرار، آپ اپنی بھجا اٹھانیدا۔ پاگل وکڑی ملے زرنکار، سرت سوانی شبد ہانی میل ملائیدا۔ امرت آتم ٹھنڈا جل پانی دیوے وار، جوت زرنجن سیوا لائیدا۔ ڈھر دی بانی ساچی رانی بھگت پچھانی آپے گائے اپنی وار، اپنی دھار آپ چلائیدا۔ آپے اُتپت کرے سرب سنسار لکھ چوراسی آپے پار کرانیدا۔ ہر جن ہر بھگت گرگھ گرگھ مرے نہ جمے وچ سنسار، مرن جیوت جیوت مرن ایکا رنگ وکھانیدا۔ گھر مندر ویکھے ہری دوار، ہر ساچا آسن لائیدا۔ کملاپاتی سانجھ یار، سگلا سنگ نبھانیدا۔ جن بھگتاں بیڑا کر جائے پار، شہو

دریانہ کوئے رڑھائیندا۔ ہر سنگت میلا اک نرنکار، نام بھوجن اک کھوائیندا۔ ساچی پننگت سوہے دربار، کایا رنگت اک چڑھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
آپ اپنی جوت دھر، ہر جن چکائے جگت ڈر، نر بھے بھے اپنا اک وکھائیندا۔

★ ۲۷ مگھ ۲۰۱۶ بکرمی پنڈ کلا پورن سنگھ دے گھر ★

آتم سیجا ہر سنگھاسن، ہر مندر آپ سہایا۔ اُپر بیٹھ پڑھ ابناشن، سچھنڈ نواسی آسن لایا۔ سنگر پورا شاہو شباسن، شبد سچا اپنا ناؤں دھرایا۔ گرکھاں
بنائے ساچی راسن، آپ اپنی دیا کمایا۔ گھر گھر کرے پوری آسن، جو جن رہے دھیان لگایا۔ نرگن بنیا سرگن داسن، روپ انوپ آپ وٹایا۔ لیکھا جانے
پر تھی اکاشن، ڈونگھے ساگر پھول بھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وسنہارا ساچے گھر، ہر مندر بیٹھا آپے وڑ، چھپر چھن آپے ڈیرہ
لایا۔ چھپر چھن سہنجنا، مندر سو بھاؤنت سہائیندا۔ کسے ہتھ نہ آئے گورکھ مچھندرا، اُچے ٹلے سرب گر لائیندا۔ جن بھگتاں ہوئے سدا بخشندرا، بخشش اپنے
ہتھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر رنگ راتا اتم ذاتا میٹ مٹائے اندھیری راتا، نام سنائے ساچی گاتھا، ایک اکھر پوجا پاٹھا، ایک
منتر نام درڑائیندا۔ سوہے بنک وجے مردنگ نو نورنگ، نر نرائن آپ چڑھائیا۔ کوٹن دھارا گنگ چرن دوار رہیاں منگ، کھیلے کھیل سورا سربنگ، برہمنڈ
کھنڈ وٹی ودھائیا۔ پاوے راس گوکل نند، گوہنڈ چڑھیا ساچا چند، سوہلا گایا سہاگی چھند، گر منتر آتر آتم برہم جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
دھر، پڑکھ اکال دین دیال دیا ساگر نرمل کرم اُجاگر، گرکھاں آپ بنائیا۔ ہر مندر ہر سہنجنا، چار دیوار نہ کوئے رکھائیندا۔ سنگر پورا درد ڈکھ بھے بھنجنا،
دیناں اتاتھاں درد وندائیندا۔ ایٹھے اتھے سگلا ساتھی دو جہاناں ہوئے ساچا سنجنا، سگلا سنگ نبھائیندا۔ محل اٹل اُچ مینار اتم سب نے تجنا، بن گرو چرن دوار
گھر ساچے سو بھا کوئی نہ پائیندا۔ جس جن چرن دھوڑ کرائے ساچا مچنا، ست سروور آپ نہائیندا۔ پار برہم ابناشی کرتے اتم پردہ کچنا، سر اپنا ہتھ لکھائیندا۔
جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نور حاضر حضور، جنم جنم دے بخشنہارا قصور، ناد تورا نجد اناہت آپ و جائیندا۔

★ ۲۷ گھنٹہ ۲۰۱۶ یکرمی دشن سنگھ دے گھر پنڈ کلا ★

گرہ مندر ہر مانک موتی، ہیرے لال جواہر جڑت جڑائیندا۔ گرہ مندر ہر زرگن جوتی، نور اُجالا اک وکھائیندا۔ گرہ مندر گھر ایکو جوتی، سچھنڈ دوارا اک وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جو بن ویکھ وکھائیندا۔ گرہ مندر گھر وسیا، زر ہر ساچا سلطان۔ گرہ مندر پھرے نسیا، لو آں پُریاں کر خیراں۔ گرہ مندر مارگ دسیا، آپ اپنی دئے پچھان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جانے اپنی آن۔ گرہ مندر ہر سہایا، سگل منور تھ پُن۔ ہر جن نیز درشن پایا، لیکھا چکیا گن اوگن۔ پُرکھ ابناش ترس کمایا، جن سجن لئے چُن۔ اپنا لیکھا آپ سمجھایا، شبد جنائی ساچی دُھن۔ نج گھر واسی پون سواسی ویکھ وکھایا، سرب پکار رہیا سُن۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے لئے ور، لکھ چوراسی چھان پُن۔ لکھ چوراسی چھاچھ وِ رول، ہر جن کھن لئے کڈھایا۔ گرگھ تولے ساچے تول، ایکا کنڈا ہتھ اُٹھایا۔ مرن جیون جیون مرن، ایکا رنگ وکھائیندا۔ گھر مندر ویکھے ہری دوار، ہر ساچا آسن لائیندا۔ کملاپاتی سانجھایا، سگلا سنگ نبھائیندا۔ جن بھگتاں بیڑا کر جائے پار، شتوہ دریا نہ کوئی رُٹھائیندا۔ ہر سنگت میلا اک زرنکار، نام بھوجن اک کھوائیندا۔ ساچی پنکٹ سوہے در دربار، کایا رنگت اک چڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن چکائے جگت ڈر، زربھے بھے اپنا اک وکھائیندا۔ گھر مندر ہر گوپال، پر م پُرکھ کرتاریا۔ ہر جن ویکھے ساچے لال، سُنٹ اگئی شبد ڈلاریا۔ دو جہاناں کرے پرتپال، کرتا کارج آپ سواریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نورو نور ڈمگا رہیا۔ ہر مندر ہر سوہیا، اک اکلا اینکار۔ آد جگاد کدے نہ سویا، آلس نندرانہ کوئی وچار۔ جن بھگتاں اندر بھگتی پنج آپے بویا، ہر دے نام دان اُردھار۔ ہر بن اور نہ جانے کونیا، بھیونہ پائے سرب سنسار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اگم اپار۔ ہر مندر محل اٹاریا، ہر بیٹھا بے پرواہ۔ زرگن نور کرے اُجیاریا، جوتی جوت کرے رُشنا۔ شبد اناد سچّی دُھنکاریا، سُنے سُنائے بے پرواہ۔ شاہو بھوپ سچّی سکداریا، زرگن سرگن بنے ملاح۔ جن بھگتاں دیوے نام خناریا، جگ جگ بھیس وٹا۔ نو دوارے کرے پار کناریا، گھر دسویں میلا سچّی سُبھا۔ سرتی شبدی بھے ساچی دھاریا، نام ڈوری گنڈھ پوا۔ آتم سیجا میل ملاوا کنت بھتاریا، نار سہاگن خوشی رہی منا۔ پایا پُرکھ اک زرنکاریا،

زِگن و چھڑ کدے نہ جا۔ گھر مندر سوہے سچ دواریا، ہر مندر وسیا ایکا تھاں۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جُگاد جُگا جُگت کرے کرائے سچ نیاں۔ جُگا جُگتتر جُگ جُگ کھیل، جُگ کرتا آپ کرائیا۔ بُجھائے بسنتر جن بھگتاں میل، گھر مندر آپ کرائیا۔ جانے اتر ہر سبجَن سہیل، سَنگُر پورا ناؤں دھرائیا۔ ایکا منتر اچر پاربرہم پر بھ کھیل، زِگن سرُگن کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد زِجَن پُرکھ ابناشی داتا دانی درد دُکھ بھے بھنجن ہر بھگتن بیڑا پار کرائیا۔ بھگتن میلا ہر بھگونت، گھر مندر میل ملائیندا۔ سچ دوارے سوہن ساچے سنت، ست ستوادی ویکھ دکھائیندا۔ جاگرت جوت بنائے بنت، جگت جُگت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ہر جن کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، اتر کدے نہ جائیندا۔ پاربرہم پر بھ مہما گنت، وید کتیب بھو نہ پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پُرکھ اگم اگمڑی کار کرائیندا۔ اگم اگمڑا کھیل اول، الکھ اکھنا آپ کرائیا۔ وسنہارا نہیل دھام اٹلا، سچکھنڈ نواسی پُرکھ ابناشی اینکارا ویس وٹائیا۔ پاوے سار جلاں تھلاں، جنگل جوہ اُجاڑ پر بھاس اُچے ٹلے پربت پھول بھلائی۔ جن بھگتاں اندر آتم اتر جوتی شبدی رلا، زِگن زِگن وچ سمائیا۔ سچ سَنگھاسن شاہو شتاباشن کایا مندر آپے ملا، آتم سیجا سچ وچھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن میلا پاربرہم، ہر ہر نام کرے گڑمائیا۔

★ ۲۷ گھڑ ۲۰۱۶ بکرمی مہندر سَنگھ دے گھر پنڈ کلا ★

گُر چرن نئے ہنکار، مان ابھمان رہن نہ پائیا۔ گُر چرن تن شنگار، شبد سار آپ کرائیا۔ گُر چرن بھگت ادھار، مانس جنم لیکھے لائیا۔ گُر چرن رنگ کرتار، رنگ رنگیلا موہن مادھو آپ چڑھائیا۔ گُر چرن سچی سرکار، شاہو بھوپ ایکا ایک درسائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گُر چرن کھولے ہرن پھرن، نیتر لوچن نین اپنا درس دکھائیا۔ گُر چرن راگ ناد سنگیت، ناد انادی آپ سنائیندا۔ گُر چرن سادھ سنت سچ پریت، ساچی نیٹی ویکھ دکھائیندا۔ گُر چرن مانس منگھ جنم لئے جیت، جگت جُگت پھند کٹائیندا۔ گُر چرن زِمل کرے اتیت، زِردھن سردھن ایکا رنگ رنگائیندا۔ گُر چرن پتت پاپی کرے پُنیت، پوت پوت اپنا رنگ چڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گُر گھ گُر سکھ اپنے لیکھے لائیندا۔

★ ۲۷ مگھ ۲۰۱۶ بکرمی چندر سنگھ دے گھر پنڈ کلا ★

تال سُہاوا امرت دھار، امر امر اپد وکھانیا۔ گلونتا گل جائے تار، کل کلیش رہے نہ رانیا۔ مہما اگنت بھیونیا، نہہکنکا وڈ وڈیانیا۔ دوار بکا ویکھ کواڑ، مایا ممتا دئے مٹانیا۔ ہوئے ہنگتا گڑھ توڑ ہنکار، ساچی سنگتا لئے ملانیا۔ نام رنگن چاڑھے آپ نرنکار، کلیاں چولا دئے بدلانیا۔ غریب نمائیاں کر پیار، شاہ سلطاناں خاک رلانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا بردہ رکھانیا۔

★ ۲۷ مگھ ۲۰۱۶ بکرمی میگھ سنگھ دے گھر (پریتم سنگھ دے گھر) پنڈ کلا ★

راج جوگ سچ دھار، ہر ہر آپ چلائیا۔ لوک پرلوک کھیل اپار، مات لوک وٹی ودھانیا۔ سچ سلوک سچ دھکار، شبد اناد آپ الاانیا۔ اگادھ بودھ بھیونیا، سنت سادھ بھیونہ رانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگت جگیشتر آپ اکھوانیا۔ جوگ راج تخت سلطان، ہر ساچے تخت براجیا۔ ست وکھائے اک نشان، لوآں پُریاں پھرے بھاجیا۔ برہما وشن شو ویکھے مار دھیان، پُرکھ ابناشی لوک مات رچیا کاجیا۔ کلجگ انتم کھیل مہان، ماجھے دیس سازن سازیا۔ جھوٹھی میٹے آپ دکان، پرگٹ ہوئے غریب نوازیا۔ چار ورنال دیوے گیان، اوچ نیچ رکھنہارا لاجیا۔ گرگھ ساچے سچ پچھان، ساچا ساچی لائے آوازیا۔ بخشنہارا بخشے ساچا دان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، گرگھ چڑھائے نام سچے جہازیا۔

★ ۲۷ مگھ ۲۰۱۶ بکرمی جگندر سنگھ دے گھر پنڈ کلا ★

گھر سچن شوہ پایا، شہنشاہ مہربان۔ اپنا سالو آپ رنگیا، رنگن نام اک مہان۔ دین دیال دیا کمایا، بال انجانے بنائے چتر سُبجان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے دیوے پین کھان۔ دیونہارا ہر داتار، جیو جنت اُبھارین۔ گھر گھر مندر کھیل نرنکار، نرگن جوت نور اُجیارین۔ ہر جن

ساچے لائے پار، منجھدھار نہ کوئی ڈبائین۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا در سہائین۔ در سہاوا سگلا سنگ، نردھن دھرن دھرت
 دھول سہائیندا۔ ہر جن میلا آپے کر، ورنی برنی لیکھ لکھائیندا۔ ست ستوادی دیوے ور، چار ورنناں بھے چکائیندا۔ تن مالا پائے نام ہر، من منکا آپ
 پھرائیندا۔ جو جن چرن سرن سرنائی گیا پڑ، پڑھ لیکھا مستک بٹھے لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ سہائے اپنا گھر، آپے بنک
 دکھائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، بھگتن بھاگ اپنی ونڈ ونڈائیندا۔

★ ۲۷ مگھ ۲۰۱۶ پکرمی کندن سنگھ دے گھر پنڈ کلا ★

ہر سنگر ست ستوادی، ست سروپ سمائے۔ کھیلے کھیل آد جگادیا، جگا جگنتر ناؤں دھرائے۔ پائے سار برہم برہادیا، پار برہم ہر بھو نہ آئے۔ گرگھ
 ساجن آپے لادھیا، لکھ چوراسی پھول دکھائے۔ دھر دیبان ایکا وادیا، جن بھگت دوارے در در پھیرا پائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 ہر جن میلے سچ سبھائے۔ ہر جن میلنہار ہر، ہری ہر ہر ناؤں دھرائیندا۔ آپ دکھائے اپنا در، گھر ساچا اک سہائیندا۔ بھچھیا پائے نام ور، آتم جھولی آپ
 بھرائیندا۔ درس دکھائے آگے کھڑ، رُوپ انوپ آپ وٹائیندا۔ آپے لائے اپنے لڑ، انگیکار آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 گرگھ سجن سجن گرگھ ویکھ دکھائیندا۔

★ ۲۷ مگھ ۲۰۱۶ پکرمی روڈ سنگھ دے گھر پنڈ کلا ضلع امرتسر ★

کایا کپڑ روپ تن شنکار، تھر کوئی رہن نہ پائیا۔ من مت بدھ سرت نہ کوئی وچار، سرتی سرت بھوئیا۔ گیان دھیان اشان نہ پاوے سار، بھو ابھید
 بھو چھپائیا۔ جوگ جپ تپ ہٹھ ست ہوئے حیران، تیرتھ تھ رہے گر لائیا۔ جیو جنت سادھ سنت نٹھ نٹھ، اپنا پینڈا رہے مکائیا۔ نیر ورو لے اٹھسٹھ، نام

مدھانا ایکا پائیا۔ گیرنہارا اُلٹی لٹھی، چاروں کُنٹ رہیا پھرائیا۔ کلجگ انتم ہو پرگٹ، نہہکنکا ناؤں دھرائیا۔ اک گھلائے ساچا ہٹ، چار ورنناں ونج کرائیا۔ نام وست اندر گھت، سوہنگ شبد بھنڈار ورتائیا۔ نپتیاں رکھنہارا پت، پتونتا ساچا ماہیا۔ لیکھا جانے آد آنت، آد آنت اک رگھرائیا۔ جن بھگتاں میلا ساچے کنت، ناتا تئے جگت جدائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساجن لئے اٹھائیا۔ ترے گن مایا جگت پسار، پنچم بندھ بندھائیا۔ جوٹھ جھوٹھ کھیل نیارا، کام کرودھ لوبھ موہ پنچ شیطانیا۔ آسا ترسنا آپ شنکارا، ہوئے ہنگتا کر پردھائیا۔ گیان ویراگ نہ کرے وچارا، دھیانی دھیان نہ کوئی لگائیا۔ آر پار نہ کوئی کنارہ، لیکھا لیکھ نہ کوئی چکائیا۔ نوست دھواں دھارا، برہمنڈ کھنڈ کھوج کھجائیا۔ پت پر میشر کھیل نیارا، ایش جیو بھو چکائیا۔ جگت جگدیش ہو اجیارا، لاشریک ناؤں دھرائیا۔ پُن صواب نہ کوئی وچارا، جگت عذاب اک نشانیا۔ کھیلے کھیل نرگن دھارا، سرگن ساچا مان دکھائیا۔ شبد اگئی اک جیکارا، سو پُرکھ نرنجن ہنگ برہم کرے پروانیا۔ ہنگتا دیوے نام بھنڈارا، گھر ساچے آپ ورتائیا۔ سنگر ساچا بول جیکارا، کرے کھیل سری بھگوانیا۔ نہہکنک نرنجن اوتارا، گرگھاں بیڑا پار کرائے والی دو جہانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، درگاہ ساچی سچکھنڈ دوارے دیونہار ساچا مانیا۔

★ ۲۷ گھڑ ۲۰۱۶ بکرمی سکھ دیو سنگھ دے گھر پنڈ کلا ★

الکھ اگم ایک ایککار، آد جگاد وڈی وڈیائیا۔ ست پُرکھ نرنجن کھیل اپار، نرگن نور جوت رُشائیا۔ وسنہارا سچکھنڈ نواسی اُچ اٹل محل مینار، تھر گھر بیٹھا آسن لائیا۔ اک اکلا کھیل اپار، عقل کل آپ ورتائیا۔ سچ تخت بیٹھ سچی سرکار، سچ سلطان ناؤں دھرائیا۔ شاہو بھوپ بن سیکدار، دُھر فرمانا حکم جنائیا۔ اپنے مندر ہو تیار، اپنی اچھیا آپ پرگٹائیا۔ ساچی بھکھیا پاوے پاونہار، اپنی جھولی آپ بھرائیا۔ سری بھگوان ہر داتار، نرگن دھار نر ویر وڈی وڈیائیا۔ مورت اکال ساچی کار، اجونی رہت رہیا کرائیا۔ سو پُرکھ نرنجن کرنہار، ہر وڈ داتا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن دھار اپنی آپ بندھائیا۔ نرگن داتا ہر نرنکار، عقل کلا اکھوائیندا۔ ساچے مندر بیٹھ دوار، بنک دوار آپ سہائیندا۔ آد نرنجن جوت اجیار، نور نورانہ

ڈگمگائیںدا۔ سچکھنڈ نواسی بے عیب پروردگار، پاربرہم ناؤں دھرائیںدا۔ راج جوگ سچّی سرکار، گھر ساچے آپ کمانیںدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکلّا سچ محلہ، ہر ساچا آپ سہائیںدا۔ سچ محلہ نرگن دھار، پر بھ ابناشی آپ اُپائیا۔ سری بھگوان میت مُرار، گھر بیٹھا سو بھا پائیا۔ کرے کھیل اپر اپار، اپر اپار وڈی وڈیاںیا۔ اپنا کرے آپ وہار، آپے سگن منائیا۔ آپے ناری کنت بھتار، آپے سچ ہنڈھائیا۔ سُنّت دلارا کرتیار، شبدی ناؤں دھرائیا۔ سیوک لائے ساچی کار، کرنی کرتا حکم سنائیا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں محل اُسار، گگن پاتلا ویکھ دکھائیا۔ کر پرکاش رُوس ستار، نرگن جوت کرے رُشناںیا۔ اپنا انگ کریا انگیکار، وشنو اپنی ونڈ ونڈائیا۔ برہما کولا کریا باہر، رُپ انُپ آپ درسائیا۔ سگت میلا ہر گر دھار، بھولے ناتھ آپ اُٹھائیا۔ ترے گن مایا بھر بھنڈار، ایکات سائیا۔ پنچم پیتا ہو تیار، کرے سچ گُڑمائیا۔ ایکاشب ناد دھنکار، دُھن انادی آپ سنائیا۔ برہم برہمادی کرتیار، ساچا گھاڑن آپ گھڑائیا۔ سمرتھ پُرکھ کھیل اپار، مہما کتھ کتھی نہ جائیا۔ آپ چلائے اپنا رتھ رتھواہی ہو تیار، لوک مات دھرائیا۔ دھرنی دھرت دھول کر آکار، جل بنب آپ ٹکائیا۔ نو نو ونڈ اپر اپار، ست ست کھوج کھجائیا۔ گاوت گائے گیت آپ نرنکار، نرگن ڈھولا آپ سنائیا۔ برہما ویتا کر اُجیار، چار وید کرے پڑھائیا۔ ونڈے ونڈے سرجنہار، ور بھنڈی کھیل کھلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن سرگن میل ملائیا۔ سچکھنڈ نواسی پُرکھ ابناش، لکھ چوراسی ڈیرہ لائیںدا۔ من مت بدھ کر پرکاش، میل ملائے اپ تیج وائے پر تھی اکاس، تتوتتاں جوڑ جُڑائیںدا۔ جوت نرنجن کر پرکاش، اندھ اندھیرا رہیا وناس، گگن گگنتر آپ سہائیںدا۔ پون چلائے اک سواس، ساچے منڈل پاوے راس، دُھن انحد تال وجائیںدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا میل ملائیںدا۔ ساچا میلا ہر بھگوان، نرگن سرگن آپ ملائیا۔ آتم برہم کر دھیان، اپنی رچن دکھائیا۔ سُرّتی سُرّت سُرّت گیان، سور پیر جنائیا۔ اک دکھائے سچ نشان، گھر گھر وچ آپ جُھلائیا۔ ساچے مندر بیٹھ مکان، دسم دواہی کھوج کھوجائیا۔ آتم سیجا کر پردھان، بیٹھا ناؤں دھرائیا۔ آد جُگادی گہبان، نہ مرے نہ جائیا۔ جن بھگتاں کرے آپ پچھان، اپنی بوجھ آپ بُجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے لئے ترائیا۔ ہر جن ساچے تارنہارا، ایک ایککارا آپ اکھوائیںدا۔ سنتن میلا وچ سنسارا، گھر ساچے میل ملائیںدا۔ بھگتن دیوے ست بھنڈارا، اک ورتارا آپ

اکھوائیندا۔ اپنا نام بول جیکارا، لوک مات آپ مٹائیندا۔ منگن نہ جائے کسے دوارا، دوسر سنگ نہ کوئے دکھائیندا۔ جگا جگنتر ساچی کارا، سنگر پورا آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لوک مات ویس دھرائیندا۔ لوک مات ہر اوترا، گرمت گراؤں دھرائیا۔ اپنا کھیل آپے کرا، کرنہار بے پرواہیا۔ آپے پڑکھ ناری نعرا، نر نرائن وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنجگ تریتا دواپر لیکھا اپنا گیا سمجھائیا۔ ہر لیکھا بلوان، ہر سنگتا آپ درڑائیندا۔ ہر سنتن دیوے برہم گیان، آتم انتر میل ملائیندا۔ گرگھ بنائے چتر سجان، دئی دویتی میٹ مٹائیندا۔ گرگھیاں دیوے اک گیان، ایک نام چپائیندا۔ ایک مندر سچ مکان، ایک اشٹ دکھائیندا۔ داتا دانی سری بھگوان، نرگن نرگن روپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ اپنا کھیل کھلائیندا۔ جگ جگ کھیل کھلندڑا، پر م پڑکھ کرتار۔ گرگھ ساچے میل بلندڑا، دیوے درس اگم اپار۔ نیز نین اک کھلندڑا، نرگن نور جوت اجیار۔ گھر چوتھے میل بلندڑا، میلا کنت بھتار۔ پنچم راگ اک سوندڑا، آپے گائے گاونہار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ کرے کرائے اپنی کار۔ کرن کراونہار ہر مہربان، پر م پڑکھ اکھوایا۔ گر سنگر دیوے ساچا دان، سچ بھنڈارا آپ ورتایا۔ بھگتن بھگتی اک گیان، ایک راہ دکھایا۔ سنتن اندر ہو پردھان، آپ اپنا پردہ لاہیا۔ گرگھ میلا دو جہان، گھر گھر وچ لئے ملایا۔ گرگھ ساچا چتر سجان، گر شبدی جوڑ جڑایا۔ جگا جگنتر کھیل مہان، پڑکھ ابناشی کھیل کھلایا۔ کلجگ انتم ہو پردھان، نہککنا ناؤں رکھایا۔ نو کھنڈ پر تھی دیوے اک گیان، چار ورن ایک مارگ لایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا در کھلایا۔ پڑکھ ابناشی ٹھانڈا سیتا، ست ست وڈی وڈیائیا۔ گر سنگر اپنے جیہا کیتا، لوک مات وٹی ودھائیا۔ بھگتن میلا پتت پٹیتا، پار برہم سچی سرنائیا۔ سنتن دکھائے ساچی ریتا، آتم انتر اک لولائیا۔ گرگھیاں رنگ لائے ہست کیتا، اوچ نیچ نہ کوئی جنائیا۔ گرگھ ویکھے دھام انڈیٹھا، گھر مندر رہیا سہائیا۔ ہرجن نام ندھانا ایک پیتا، بھر پیالہ اک پیائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، ہر اپنا ویس دھرائیا۔ سو پڑکھ نرنجن سرجنہارا، ہر ہر ناؤں دھرائیندا۔ گرگھ گرگھ لئے اوتارا، سنگر اپنا ویس وٹائیندا۔ بھگتاں دیوے نام ادھارا، آپ اپنا رنگ رنگائیندا۔ سنتن میلا سچ دربارا، در دروازہ آپ کھلائیندا۔ گرگھ ساجن اترے پارا، ہر ساچا پار کرائیندا۔ گرگھ نیز لوچن درشن پائن گھر سوہے بنک دوارا، گھر مندر میل

ملائیندا۔ ہرجن ویکھے سرجنہارا، سر سر رزق سبائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، نہہکک نرائن نر، نرگن سرگن کھیل کھلائیندا۔ نرگن دھار پُرکھ کرتار، سرگن وچ کائیا۔ سرگن دپیک کر اُجیار، نرگن کرے رُشائیا۔ نرگن رُپ اگم اپار، نہ مرے نہ جائیا۔ سرگن ساچا بھر بھنڈار، ساچی دست اک اُچائیا۔ لوک مات لئے اوتار، اپنا ناؤں وڈیائیا۔ ناؤں نرنکار بول جیکار، ساچے شبد کرے پڑھائیا۔ تریانا داک ستار، ہر اپنی آپ وجائیا۔ آپے اندر آپے باہر، گُپت ظاہر آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج انتم کھیل کھلائیا۔ کلج انتم ہر سلطانا، سترگر ناؤں دھرائیندا۔ پُرکھ ابناشی والی دو جہانا، لوک مات پھیرا پائیندا۔ پتر بھج کھیل مہانا، آد شکت رنگ رنگائیندا۔ اشٹ دیو نموگر آپ اکھوانا، داستک اپنا ناؤں دھرائیندا۔ بودھ اگادھ کھیل مہانا، شبد انادی نادستار وجائیندا۔ دُھن اگئی اک ترانہ، آپ اپنا آپ دھرائیندا۔ کلج انتم ہو پردھانا، نرگن سرگن ویکھ وکھائیندا۔ جن بھگتاں بٹھے ساچا گانا، نام تندن ہتھ اٹھائیندا۔ اک وکھائے سچ مکانا، گھر گھر وچ میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے لئے ور، وراتا آپ ہو جائیندا۔ گرگھ سجن ہر ہر وریا، گر سترگر وڈ وڈیائیا۔ ہرجن ساچا گھاڑن گھریا، سمرتھ پُرکھ آپ گھرائیا۔ اندر مندر آپے وڈیا، نرگن بیٹھا آسن لائیا۔ اپنے پوڑے آپے چڑھیا، سکھمن بیٹھی مکھ بھوائیا۔ ترکٹی چھٹی ٹٹا گڑھیا، گھر ساچے وٹی ودھائیا۔ مان سرور امرت بھریا، کولا مکھ بھوائیا۔ انحد شبد انادی دُھن آپ سنائے اپنے گھریا، تال تلواڑا آپ وجائیا۔ نر بھے رُپ کدے نہ ڈریا، بھے بھیانک ہوئے سہائیا۔ گرگھ ساجن آپے پھریا، سرت شبد ملائیا۔ ترے گن مایا وچ نہ سڑیا، کام کرودھ لو بھ موہ ہنکار ہلکائیا۔ پنج تت نہ بنائے کوئی گڑھیا، چار دیوار نہ کوئی رکھائیا۔ اپنا اکھر آپے پڑھیا، نش اکھر ناؤں دھرائیا۔ جن بھگتاں لائے ساچی جڑیا، نہ سکے کوئی اکھرائیا۔ گرگھ ورلے آپے کھریا، جگ جگ اپنا رُپ وٹائیا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھریا، کایا چولا آپ بدلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ ہر بھگت دے وڈیائیا۔ بھگتن پیتا ہر گوہند، آپ اُپائے اپنی ہند، اک وکھائے سچ مہانا۔ داتا دانی گئی گہند، گر سترگر ناؤں دھرائیا۔ جگا جگنت سدا بھشند، ست پُرکھ نرنجن وڈ مہرانا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن میلے ساچے گھر، گھر ساچا اک دکھانا۔ گھر سچا مہریان، ہر ساچا آپ سہائیندا۔ گرگھ ساچے پتر سجان، پھر باہوں

آپ بہائیندا۔ ایک رنگ رنگائے سری بھگوان، سارنگ دھر بھگوان پیٹھلو دس کسے نہ آئیندا۔ سرب جیاں دا جانی جان، جاگرت جوت اک جگائیندا۔ آد
 جگادی نوجوان، بال بردھ نہ روپ وٹائیندا۔ سچھنڈ و سے سری بھگوان، نیکنڈھ نواسی آپ اکھوائیندا۔ آپے سیتا آپے رام، آپے راون لکا گڑھ تڑائیندا۔
 آپے کاہنا کرشنا ہو پردھان، نام بنسری اک وجائیندا۔ آپے نانک گوہند کھیل جہان، غریب بنانے گلے لگائیندا۔ آپے چلہ تیر کمان، شبد نشانا آپ وکھائیندا۔
 آپے جو دھا سور پیر بلی بلوان، ول چھل دھاری بھیکھ وٹائیندا۔ آپے باؤن ہوئے نگہبان، بل اپنے رنگ رنگائیندا۔ آپے بھگتی دیوے بھگتن دان، اپنی اچھیا
 ساچی بھچھیا جھولی پائیندا۔ آپے سنتن کرائے سچ اشان، آتم سر سرور آپ نہائیندا۔ آپے گرکھاں دیوے اپنا مان، درگاہ ساچی دھام وکھائیندا۔ آپے
 گرگھ ساچے ساچا بخشے چرن دھیان، چرن چرنودک مکھ چوائیندا۔ ایکنکارا کھیل مہان، نر نرکارا آپ کرائیندا۔ نہ کوئی رسنا جہوا دے سے زبان، بتی دند نہ کوئی
 وکھائیندا۔ پون سواسی نہ کوئی مسان، اگنی ہون نہ کوئے کرائیندا۔ نہ کوئی پین نہ کوئی کھان، آسا ترسانہ کوئی جنائیندا۔ نہ کوئی مندر مسجد گردوار دے
 مکان، چار دیوار نہ کوئی رکھائیندا۔ چھپر چھن نہ کھیل مہان، اٹاں گارانہ کوئی لگائیندا۔ تھر گھر بیٹھ سری بھگوان، سچ سنگھان آسن لائیندا۔ گھر وچ گھر
 کر پردھان، سچھنڈ دوارا ناؤں دھرائیندا۔ نرمل دیپک اک مہان، آد نرنجن آپ جگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن داتا پُرکھ
 بدھاتا جن بھگتاں رکھے اتم ذاتا، ورن گوت نہ کوئی رکھائیندا۔ گرگھ تیرا ساچا ورن، پر بھ ساچا دئے وکھائیا۔ ابناشی کرتا ساچی سرن، تیرا اشٹ اک
 وکھائیا۔ کروڑ تیتیسا برہما وشن تیرا پانی بھرن، پیسن پیس سیو کمائیا۔ پر بھ نیت دیوے ہرن پھرن، دوئے لوچن بند کرائیا۔ تارنہارا ترنی ترن، سمر تھ آپ
 اکھوائیا۔ روس دوس رین ڈرن بھے بھے وچ رہیا پھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن دھار اک ایکنکار، آد جگادی لے اوتار،
 ہرجن ساچے لئے اُبھار، بھگت سنت ہر لائے پار، گرگھ گرگھ آپ لیائے چرن دوار، منمکھاں دئے سزائیا۔ منمکھ نندک دُشٹ دُراچار، ہرجن ہر ہر آپ
 بھلایا۔ ایک و سربا نام کرتار، رسنا جہوا ہوئی ہلکایا۔ من مت نال رلی گڑیار، جھوٹے دھندے مات لگایا۔ بیخ ت وکارا کرے پیار، ساچا رنگ نہ کوئی چڑھایا۔
 نو در ہوئے سدا خوار، دسواں در نہ کوئی کھلایا۔ آسا ترسنا رہی ونگار، ہوئے ہنگتا جو بن اک ہنڈھایا۔ بلیا میل نہ میت مُرار، مایا بندھن نہ کوئی تڑایا۔ کایا

بنیا گڑھ ہنکار، ہر کا روپ نظر نہ آیا۔ ترے گن مایا سڑیا ہو یا خوار، ساتک ست نہ کوئی ورتایا۔ مورکھ موڑنا و بھجار، ہر ہر کنت نہ کوئی ہنڈھایا۔ لکھ چوراسی مارے مار، مارنہارا دس نہ آیا۔ بھگت و چھل آپ گردہار، گرکھ ساجن لئے ترایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن میلایا ایک گھر، گھر سہنجنا اک دکھایا۔ گھر سہنجنا پڑکھ بدھات، ایک رنگ رنگنایا۔ نہ کوئی دوس نہ کوئی رات، سورج چن نہ کوئی چڑھانایا۔ آد جگادی اک پرہات، ایک رت دکھانایا۔ بیٹھا رہے اک اکانت، آپ اپنا آسن لایا۔ کھیلے کھیل بوہ بدھ بھانت، وڈ داتا بے پرواہیا۔ نہ کوئی پت نہ کوئی مات، ساک سین نہ کوئی جنایا۔ اپنی رکھے اتم ذات، ذات اذاتی میٹ مٹانایا۔ شبد اگئی ساچی گاتھ، نرگن سرگن آپ سنایا۔ آپے جانے پوجا پاٹھ، اپنے نام کرے پڑھانایا۔ جگ جگ پار کنارہ ویکھے گھاٹ، پتن ملے سہج سبھانایا۔ کلجگ اتم کوڑ کڑیا مارے ٹھاٹھ، چارگنٹ لہر لہرائیا۔ کھیلے کھیل تریلوکی ناتھ، چوڑاں لوک وجے ودھانایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلک نرائن نر، نرگن سرگن ویس کر، ہر جن جن ہر ہر رنگ رنگنایا۔

★ ۲۷ گھڑ ۲۰۱۶ بکرمی دلپ سینگھ دے گھر پنڈ کلا امرتسر ★

گر گرکھ بخشے چرن پیار، ہر سنگر وڈ وڈیایا۔ ساچا ناد ناد دھنکار، انحد تال آپ وجانایا۔ جوت نرنجن دیپ اجیار، دیا باقی ایک ایک ڈگمگایا۔ بوند سوانتی ٹھنڈی ٹھار، نہجھر جھرناکول جھرائیا۔ شبد اگئی ساچی دھار، نچ اتم آپ دکھانایا۔ سرت سوانی لئے ابھار، ترے گن مایا پردہ لاہیا۔ گر گر میت کر پیار، اپنے رنگ رنگنایا۔ بجر کپاٹی توڑ کواڑ، گھر مندر دئے دکھانایا۔ مندر سوہے بنک دوار، نرگن داتا آپ بنایا۔ ساچی سیجا کھیل اپار، اتم انتر آپ وچھانایا۔ اُپر بیٹھ میت مرار، گرکھ ساجن راہ تکانایا۔ گر شبد وڈ بلکار، کھچی آئے واہو داہیا۔ دوہاں وچولا نر نرنکار، نرگن سرگن سرگن نرگن روپ وٹانایا۔ پایا ور ہر کنت بھتار، گرکھ گھر گھر وچ خوشی منانایا۔ سو بھاؤنتی ہوئی نار، کنت سہاگی اک ہنڈھانایا۔ وچھڑ نہ جائے وچ سنسار، دو جہان سگلا سنگ رکھانایا۔ آد جگادی پڑکھ ابناشی ایک گر اوتار، جگ جگ ہر بھگت ہر سنت ہر جن گر سیکھ گرکھ ساجن لئے ترانایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ اتم کھیل کر، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔

★ ۲۷ گھڑ ۲۰۱۶ یکرمی گرگھ سنگھ دے گھر پنڈ کلا ضلع امرتسر ★

کال دیاں پُرکھ کرتار، مہاکال رُوپ وٹائیا۔ وسنہارا سچ سچّی دھر مسال، گھر سُنہنجا اک اُپائیا۔ لیکھا جانے پنخ تت کایا مائی کھال، جیاں جنتاں ویکھ وکھائیا۔ گرگھیاں کرے آپ سنہجال، مُسکھاں دے سزائیا۔ کلجگ سادھ سنت ہوئے بے حال، پتا پوت نہ کوئی وڈیائیا۔ اپنی گھال گئے گھال، تھکے ماندے روون مارن دھائیا۔ کوئی نہ ملے سچ دلال، بیڑا بے دیوے لائیا۔ پھل نہ دے کسے ڈال، بھل بھلو اڑی نہ کوئی مہکائیا۔ ترے گن مایا نہ تٹا جنجال، تن پنجر دے دُہائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ نام ونج جھوٹھ ونجرا، کلجگ جیو ورتائیندا۔ ہر بن کوئی نہ دیوے سچ بھنڈارا، ساچارنگ نہ کوئی چڑھائیندا۔ جگت ترسا گڑھ ہنکارا، پنخ تت وکارا ونج وسائیندا۔ نام رتن امولک ہیرا اک پیارا، گر سنگر اپنے ہتھ رکھائیندا۔ گرگھ ورا بنے مات ونجرا، ایکا ونج اک کرائیندا۔ کھائے کھٹے ونج سنسارا، لہنا دینا مول مُکائیندا۔ من مت مایا متتا رہی جھکھ مارا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا بھو گھلائیندا۔ بھیکھ پکھنڈی جگت سادھ، شبد ڈوری تند بندھائیا۔ آپے بخشے بخشنہارا اپرادھ، پاپی پتت لے ترائیا۔ پتا پوت لیکھا جانے واد وواد، پورب لہنا ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچار، اجوئی جون دے کٹائیا۔ جوئی جھٹے ناتا تے، پنخ تت ہوئے بند خلاصیا۔ پھڑ پھڑ کٹے منائے رُٹھے، لگیارہن نہ دیوے کسے گٹھے، وڈا تا شاہو شباشیا۔ بنھے ایکا مُٹھے پارکنارے سٹے، سہائے ساچی رُتے، رنگ رنگائے پرتھی اکاسیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کرے کھیل گھنک پُر وایا۔

★ ۲۷ گھڑ ۲۰۱۶ یکرمی بھائی نرین سنگھ دے گھر پنڈ کنگ ضلع امرتسر ★

گرگھ اُٹھے نوجوان، سنگر پورا آپ اُٹھائیندا۔ ہتھ پھڑائے نام نشان، دو جہاناں آپ جھلائیندا۔ داتا دانی گنی ندھان، ساچی بھچھیا جھولی پائیندا۔ آتم آتر برہم گیان، پاربرہم سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساچے آپ جگائیندا۔ گرگھ سچا سوریر، ہر ساچا آپ اُپائیندا۔ ایکا

دیوے ساچا تیر، رسنا چلہ آپ چڑھائیندا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں پینڈاں جائے چیر، سچکھنڈ دوارا اک وکھائیندا۔ آپے چوٹی چاڑھے پھڑا خیر، نرگن اپنی دیا کمائیندا۔ لیکھا جانے شاہ حقیر، پیرن پیر بھیو نہ آئیندا۔ ترے گن مایا کٹ زنجیر، شبد ڈوری نال بندھائیندا۔ دُئی دوتی ہوئے ہنگتا کٹ کٹ پیر، امرت آتم ساچا جام پیندیندا۔ سیس بندھائے ساچا چیر، گر گوہند لیکھ لکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن سویا اک اٹھائیندا۔ گرگھ ساچا ساکھیا، ہر پُرکھ نرنجن آپ بنائیندا۔ ایکا بخشے ساچی دات، چرن پریتی سچ وکھائیندا۔ ایٹھے اوٹھے پچھے دات، لوک مات آپ وڈیائیندا۔ بھیو نہ پائے کانتات، لکھ چوراسی مکھ بھوائیندا۔ سورا سربنگ سگلا ساتھ، اپنا آپ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا میلا آپ ملائیندا۔ گرگھ ساچا اٹھیا، ہر سجن آپ اٹھائے۔ پُرکھ ابناشی ایکا ٹھیا، پھڑ باہوں گلے لگائے۔ امرت دیوے ساچا گھٹیا، سر سرور اک وکھائے۔ ہر کانا تا کدے نہ ٹنیا، نہ کوئی توڑے توڑا تڑائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پوت سپوتا دے سمجھائے۔ نانا توڑے جگت سنسار، سو پُرکھ نرنجن دیا کمائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن ساچی کار، جگ جگ آپ کرائیندا۔ ایک اینکارا کھیل اپار، نرگن دھارا آپ چلائیندا۔ پُرکھ ابناشی میت مرار، گھر ساچا بنک سہائیندا۔ سری بھگوان سانجھیا، سگلا سنگ نبھائیندا۔ پاربرہم پرہم بھیو نیار، بھیو کوئے نہ پائیندا۔ وسنہارا سچکھنڈ دوار، درگھر ساچے سو بھاپائیندا۔ اک اگلا نراکار، نرگن اپنا ناؤں دھرائیندا۔ اپنی اچھیا بھر بھنڈار، تھر گھر واسی ویس وٹائیندا۔ آپے پُرکھ آپے نار، ناری کنت روپ وٹائیندا۔ سوت انادی شبد ادھار، شبدی شبد اُپجائیندا۔ آپے کرے اگمی کار، اپنا انگن آپ سہائیندا۔ دیک جوتی کر اُجیار، کملا پاتی ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ دوارا اک سہائیندا۔ سچ دوارا ہر سہنجنا، پرہم پُرکھ وڈیائیا۔ جوت جگائے آد نرنجنا، نرگن داتا بے پرواہیا۔ سچ سنگھاسن بہہ بہہ سچنا، شاہو بھوپ ناؤں دھرائیا۔ نہ گھڑیا نہ بھجنا، ابناشی پُرکھ آپ اھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کل ورتائیا۔ اپنی کل آپے دھار، اپنی دیا کمائیندا۔ نرگن نرگن کر پیار، نرگن نرگن میل ملائیندا۔ نرگن کنت نرگن نار، نرگن سنگ نبھائیندا۔ نرگن محل نرگن اٹار، نرگن دیا باقی آپ جگائیندا۔ نرگن شاہ نرگن سلطان، نرگن چوبدار اھوائیندا۔ نرگن شبد اگمی دھار، نرگن اپنا آپ اُپجائیندا۔ نرگن کرے ساچی کار، کرنی کرتا ناؤں

رکھائیندا۔ آپ اپنا کر پیار، آپ اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ وشن برہما شو کر تیار، ترے ترے کھیل کھلائیندا۔ ترے گن مایا بھر بھنڈار، پنچ تت میل ملائیندا۔ لکھ
 چوراسی تن شنگار، ساچا گڑھ سہائیندا۔ من مت بدھ دے ادھار، آتر آتم بوجھ بھجھائیندا۔ نو دوارے کھول کوڑا، اپنا رس دکھائیندا۔ گھر وچ کر کھیل اپار،
 ساچا مندر آپ اُچھائیندا۔ شبد ناد سچی دھنکار، انحد ساچا تال وجائیندا۔ اپنا روپ کر پیار، برہم برہم ناؤں دھرائیندا۔ پون سواسی بھر بھنڈار، دوس رین
 چلائیندا۔ شاہو شتاباش کھیل نیار، جوت زرنجن ڈمگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرنجن داتا پُرکھ بدھاتا، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔
 زرنجن سرگن ساچی دھار، لوک مات اُچھائیندا۔ پُرکھ ابناشی کھیل اپار، آپ اپنی رچن رچائیندا۔ لکھ چوراسی کر تیار، برہما وشن شو کری گڑمائیندا۔ ساچا میت میت
 مرار، آپ اپنی کھیل کھلائیندا۔ آپے بنے گر اوتار، ہر سننگر ناؤں دھرائیندا۔ بھگت وچھل کھیل زرنکار، ہر سنتن میل ملائیندا۔ سنجگ ساچے پاوے سار، بل
 باؤن بھیکھ وٹائیندا۔ تریتا تیرا کرے ادھار، راما راون دھس گھائیندا۔ دوپر تیرا ویکھ شنگار، کاہنا بنسری اک وجائیندا۔ توڑنہارا گڑھ ہنکار، غریب نمائے گلے لگائیندا۔
 کھجگ تیرا کوڑ پسار، چاروں کُنٹ ایک اڈنک رہیا وجائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ کر پیار، کالا سو سا اک دکھائیندا۔ سنگ محمد چار یار، چار یاری متا پکائیندا۔ اللہ رانی ہو تیار، نیتز
 نین رہی مٹکائیندا۔ چاروں کُنٹ کرے خوار، دھیرج دھیر نہ کوئی دھرائیندا۔ ورننا برناں ہاہاکار، ساچی سرن نہ کوئی سرنائیندا۔ دھرنی رووے زاروزار، نیتز نیناں
 نیر وہائیندا۔ سنت سجن ہوئے خوار، گھر ملے نہ ساچا ماہیا۔ پُرکھ ابناشی کر پادھار، اپنی کل آپ ورتائیندا۔ پنچ تت کر پیار، زرنجن جوت کری رُشنائیندا۔ نانک میلا
 وچ سنسار، زرنجن سرگن کھیل کھلائیندا۔ شبد اگئی ایک ایکنکار، نام ست کرے پڑھائیندا۔ چار ورن سوہن اک دوار، ایک اسکھیا سکھ سمجھائیندا۔ کھتری برہمن شودر
 ویش نہ کوئی وچار، ایک رنگ رنگائیندا۔ انگد کریا انگیکار، آپ اپنے انگ سمائیندا۔ امر داس داس کرتار، سیوک سیوا سچ کرائیندا۔ رام داس بھر بھنڈار، سر سرور
 اک نہائیندا۔ ارجن پیتا کھیل پیار، بودھ اگادھ شبد جنائیندا۔ ساچا گرو گرو کر تیار، گرو گرنہ اک سمجھائیندا۔ جوتی نور ہر کرتار، ہر گوبند دے وڈیائیندا۔ ہر رائے
 میلا وچ سنسار، ہر کرشنا وجے ودھائیندا۔ تیغ بہادر وڈ بلکار، نام تیغ ہتھ اٹھائیندا۔ غریب نمائیاں دیوے آدر آپ اپنا آپے وار، آپ اپنا سنگ نبھائیندا۔ ست ڈلارا
 پُرکھ اکال، ایک ایک ایک اٹھائیندا۔ گوبند سورا ساچا لال، سنگھ روپ آپ وٹائیندا۔ نام کھنڈا تیز کٹار، تن گاترے اک لٹکائیندا۔ برہمنڈاں مارنہارا مار، لوک مات

ولس دھرائیا۔ جیرج انڈاں پاوے سار، اُتھج سیج کھیل نہ رائیا۔ راج راجاناں کرے خوار، شاہ سلطاناں خاک ملائیا۔ غریب نہانے لائے پار، آپ اپنی گود اٹھائیا۔ امرت بخشے ٹھنڈی ٹھار، ساچا کھنڈا وچ پھرائیا۔ پنجم مینا پنچ پیار، پنجم پنچ کرے کُٹمائیا۔ دیوے ور سچّی سرکار، گرگھ ساچے آپ وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا رنگن نام رنگائیا۔ امرت نام ست بھنڈارا، گُرم ت گر آپ ورتایا۔ چار ورنان دکھائے اک دوارا، آپے منگن منگ منگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا کھیل آپ کھلایا۔ گر گوہنڈ سنگھ سوربیر، شستردھاری وڈ وڈیائیا۔ چار ورنان پائی اک زنجیر، کٹی ہوئے پیر، دئی دوتی رہن نہ پائیا۔ لیکھا جانے شاہ فقیر، شبد نرالا پھڑیا تیر، نکھی نکھی کھی ہتھ اٹھائیا۔ آپے کٹنہارا بھیر، آپے بٹھے ساچی بیڑ، آپ اپنا ولس دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے بھانے آپ رکھائیا۔ ہر بھانا بلوان، گر سنگر آپ سمجھائیندا۔ آپے چھڈے جگت مکان، پُری اند تھائیندا۔ آپے ویکھے مار دھیان، گُری چمکور آپ سہائیندا۔ آپے سورا نوجوان، آپ اپنا کھیل کھلاییندا۔ آپے پوت سپوتا دیوے دان، ساچی بھٹا آپ دکھائیندا۔ آپے کھیوٹ کھیٹا گن ندھان، گونتا کھیل کھلاییندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سپس جگدیش آپ وٹائیندا۔ سپس جگدیش گر گوہنڈ، ایکا رنگ رنگایا۔ گرگھان میٹے سگلی چند، آپ اپنا درس دکھایا۔ داتا دانی گنی گہنڈ، گہر گسبھیر بھو نہ رایا۔ گرگھ بنایا اپنی بند، آپ اپنے رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ----- پنجم میلا آپ کراونا، پنجم ویکھے تھاوں تھانیا۔ ساچا مارگ ساچے لاونا، لوک مات کرے رُشنائیا۔ نو کھنڈ پر تھی ایکا ڈنک وجاونا، واہ واہ گر وڈی وڈیائیا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں آپ اٹھاون، سویا کوئی رہن نہ پائیا۔ سپس تاج اپنا پھیر آپ ٹکاونا، جو گرگھ تیرے سپس گیا ٹکائیا۔ ساچی سکھی سیوا لاونا، لوک مات رہیا سمجھائیا۔ اکی سکھاں نال رلاونا، چووی گھر وٹی ودھائیا۔ پہلی چیت پر بھ اپنے انگ لگاونا، والی ہند دئے اٹھائیا۔ سنگھ سنگت تیرا پچھلا لیکھا پر بھ ساچے آپ مکاونا، اپنا مکٹ آپے لئے اٹھائیا۔ آگے مارگ ساچا اک دکھاون، پچھلی میٹے لگی شاہیا۔ ساچا دامن اک پھڑاونا، پلو چھٹ کدے نہ جائیا۔ کلجک میٹے پاپی راونا، گرگھ تیرے نام تلوار اک چلایا۔ آپے بنے دھر درگا ہی ساچا ضامن، بھل رہے نہ رائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی کیتی بھل نہ جائیا۔ گُری چمکور دتا تاج، ہر ساچے سپس ٹکایا۔ کلجک انتم کھیلے کھیل دیس

ماجھ، پُرکھ ابناشی ویس وٹایا۔ نرگن سرگن سازن ساز، وید کتیب بھیونہ آیا۔ اینکارے رچیا اپنا کاج، اپنا دوس آپ سہایا۔ گرگھاں گھر گھر در در سنتیاں مارے اک آواز، گرگھ سوئے رہیا اٹھایا۔ پنچم مکھی بنیا تاج، جگت دکھی لئے تجایا۔ اتم کرے مکھی وچ سنسار، ماتا جننی جس جن ساچا جایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پچھلا دتا اگے لیون آیا۔ اٹھ سکھ ہر آپ اٹھائے، دوسر سنگ نہ کوئی رکھایا۔ گوہند ہر ہر ناؤں دھرائے، ہر گوہند روپ سمانیا۔ سنگھ سنگھ ہر پھیرا پائے، سنگھ سنگھ وجے ددھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ گرگھ اٹھنا کلج جاگ، ہر سنگر آپ جگانیدا۔ پُرکھ ابناشی ہتھ پکڑے واگ، چاروں کٹ آپ پھرائیدا۔ جنم جنم دے دھوے داغ، پچھلا کرم چکانیدا۔ جگت ترسنا بچھے آگ، دُئی دوتی پھند کٹانیدا۔ ترے گن مایا نہ ڈسے ڈسنی ناگ، آسا ترسنا وچ سمانیدا۔ اک اُپجائے ساچا راگ، اندر مندر کھوج کھجانیدا۔ دیکھنہارا ہر برہما گرگھ کایا گرگھ سہانیدا۔ کھیلے کھیل جگاد آد، آد جگادی ناؤں دھرائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا سنگ آپ رکھانیدا۔ گرگھ تیرا سچ وبارا، ہر پُرکھ نرنجن دئے کرائیا۔ گر گوہند بنایا سچ ڈارا، اتم لیکھا لیکھے لایا۔ کلج ڈھنیا پار کنارہ، ساچی نیا ہر چلایا۔ گرگھاں دکھائے اک کنارہ، منجھدھارا نہ کوئی رڑھایا۔ سر سے تیرا کر پیارا، تیرا تیرے لئے اٹھایا۔ کھچ لیاے چرن دوارا، جو جن بیٹھے راہ تکایا۔ پرگٹ ہو یا شاہ آسوارا، نیلا نیلی دھاروں پار کرائیا۔ سولاں کلیاں تن شنکارا، نرگن سرگن ویس وٹایا۔ پار برہم پر بھ گر کرتارا، کرنہارا آپ اکھوائیا۔ کھڑگ کھنڈا تیز کٹارا، مکھی دیوے دھار رکھایا۔ کلغی توڑا سپس دستارا، جوتی جوڑا میل ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے لئے ور، آپ اپنے رنگ رنگایا۔ گرگھ اٹھے ہر جن میت، ست پُرکھ نرنجن آپ اٹھانیدا۔ پُرکھ اکال دین دیال اک سنائے سہاگی گیت، نش اکھر وکھر آپ پڑھانیدا۔ جگا جگنتر ساچی ریت، لوک مات آپ چلانیدا۔ کرے کرائے پنت پنت، پنت آپ ترانیدا۔ گرگھ میلے نہ دیہرا نہ مندر مسیت، در گھر ساچے درس دکھانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکٹک نرائن نر، اپنا ناؤں دھرائیدا۔ نہہکٹک آد نرنجن، ابناشی کرتا وڈ وڈیایا۔ گرگھاں ملے ساچا سجن، گرگھ ساچے لئے جگایا۔ چرن دھوڑ کرائے ایکامجن، بنک دوارا اک دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، سنگھ سنگھ ہر سنگت

سنگ رکھائیا۔ سنگھ سنگت سنگھ ساچا وریا، سگلا سنگ رکھایا۔ کایا رنگت رنگ ایکا چڑھیا، اتر کدے نہ جایا۔ ایکا اکھر نرگن روپ پُرکھ اکال گر گوہند پڑھیا، گرگھیاں رہیا پڑھایا۔ تیر کمان سچ نشان ہتھ وچ پھریا، نیتز نیناں دس نہ آیا۔ توڑنہارا ہنکاری گرھیا، اگنی ہون کدے نہ سڑیا، جگ جگ اپنا بل رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ اٹھائے ساچے گھر، دیونہارا ساچا وریا۔ گرگھ اٹھ سچ دربار، ہر ساچا تخت سہائیندا۔ جگے جوت اک نرکار، دوسر روپ نہ کوئی دکھائیندا۔ ایکا گر اوتار، ایکا پوجس پوج پُجائیندا۔ اٹھسٹھ تیر تھ نہ کوئی وچار، جل دھارا نہ کوئی نہائیندا۔ جنگل جوہ نہ دکھائے کوئی پہاڑ، ڈوگھی کندر نہ آسن لائیندا۔ کر کپا جائے تار، سنگر پورا سو اکھوائیندا۔ پچھلا قرضہ دے اُتار، آگے ساچے راہ چلائیندا۔ تیری رکھ سیس دستار، اپنا ویس وٹائیندا۔ جھوٹھی شاہی کریا خبردار، آؤندا جاندا دس نہ آئیندا۔ جاندی واری کر گیا اُدھار، اپنا لیکھا نہ کسے سمجھائیندا۔ جو لکھیا سو سر سے دتا ڈار، ہتھ کسے نہ آئیندا۔ اتم کل پرگٹ ہووے کل کلکی اوتار، اپنی کلا آپ ورتائیندا۔ وسے ایکا دھام نیار، سمبل نگری ناؤں دھرائیندا۔ جگمگ جوت جگے اپار، ہر مندر ڈیرہ لائیندا۔ آپے اندر آپے باہر، آپے گپت آپے ظاہر، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ سرشٹ سبائی ساچا دھرم جائے ہار، گگرمی گگرم دکھائیندا۔ گردر مندر مسجد مٹھ دھیاں بھیناں کرن واپار، ساچا سر نہ کوئی نہائیندا۔ رام داس گر مارے مار، گر ارجن مکھ بھوائیندا۔ نانک نرگن دھکا دیوے مار، اپنے انگ نہ کوئی لگائیندا۔ گوہند سورا کچھ کٹار، ویلے اتم ویس وٹائیندا۔ سوہنگ بھٹھا پر اپار، اپنا چلہ تیر کمان آپ بنائیندا۔ سرب کلا سمر تھ پرگٹ ہوئے والی دو جہان، نہہکنک نرائن نر، آپ اپنی کھیل کھلائیندا۔ گرگھ اٹھ ساچے لال، گر سنگر آپ اٹھایا۔ سال اٹھونجا رہیا کنگال، پر بھ بخشے ساچی شاہیا۔ پہلوں توڑ جگت جنجال، جگت ترسنا دے مٹایا۔ ساچا مارگ آپ دکھال، اپنی انگلی لئے لگایا۔ گر شبد وچولا بن دلال، گر گوہند ناؤں دھرائیا۔ آپ اپنے لئے بھال، لکھ چوراسی پھول پھولایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، اپنا ڈنک رہیا وجایا۔ نہہکنک ہر وچیا ڈنک، سرشٹ سبائی آپ سٹائیندا۔ آپ اٹھائے راؤ رنگ، سچ نگارہ اک وجائیندا۔ سادھاں سنتاں جیاں جتاں اتم انتر کڈھے شنک، بھرم بھلیکھا سرب گوائیندا۔ گرگھ سہائے تیرا بنک، در درویشا پھیری پائیندا۔ جوتی جامہ بار انک، نرگن سرگن ناؤں دھرائیندا۔ گر سکھ پار کرائے جوں جنک، آپ اپنا میل ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ

ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھج تیری اتم ور، سبج ساچا رتھ چلائیندا۔ پہلی چیتر سمت ستاراں، ہر ساچا کھیل کھلایا۔ راج جوگ بنے سکدارا، جوگ
 جگیشتر، بھیونہ پایا۔ سیس تاج سوہے دستارا، پنجم کھی مکھ صلاحیا۔ سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان بول جیکارا، ہندو مسلم سکھ عیسائی کھتری براہمن
 شودر ویش دئے جگایا۔ پرگٹ ہوئے وچ سنسارا، اپنا پردہ دور کرایا۔ گرگھ ساچے دئے سہارا، آپ اپنا بل وکھایا۔ پار وکھائے اک کنارہ، ادھ وچکار نہ
 کوئی ڈبایا۔ ایکا اکی سچی سکھی سرجنہارا، والوں نکی دھاروں نکھی آپ بنایا۔ نو کھنڈ پر تھی آپے پیکھی، میٹ مٹائے ملا شیخی، مسائق پیر دستگیر قطب غوث
 نہ کوئی وکھایا۔ آپے جانے لیکھا دھاری کیسی، موئڈ منڈائے ویکھ وکھایا۔ پُرکھ اکال دین دیال ساچا میلادس دسمیشی، کھج دھسر دیوے گھایا۔ لیکھا چکے
 گنپت گنیشی، برہما وشن شو نہ کوئی منایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھج تیری اتم ور، نہہکٹنک نرائن نر، گرگھ ساچے آپ اٹھایا۔
 گرگھ اٹھ ہر اٹھنڈا، جودھا سور ہر بلوان۔ گھر ساچا اک وکھنڈا، دیپک جوت جگے مہان۔ شبد راگ اک سُنڈا، وید کتیب بھیونہ پان۔ درگاہ ساچی
 دھام وکھنڈا، دھرم جھلایے سچ نشان۔ ہر نشانہ نہ کوئی میٹ منڈا، لیکھا جانے زمیں اسمان۔ گگن پاتالا کھوج کھنڈا، آپے ہوئے نگہبان۔ برہمنڈاں
 کھنڈاں ویس وٹنڈا، نرگن روپ سری بھگوان۔ سچکھنڈ دوارا اک سُنڈا، سچکھنڈ واسی راج راجان۔ ساچا عدل آپ کمندڑا، دیونہارا دھر فرمان۔ شبد
 سُنہیہڑا آپ گھنڈا، سو پُرکھ نرنجن ہو مہربان۔ رام نام آپ اکھونڈا، آپے بنیا کرشن کاہن۔ عیسیٰ موسیٰ آپے رنگ رگنڈا، آپے سنگ محمد چار یار کرے
 پچھان۔ آپے نانک نرگن نام ست چندڑا، لوک مات ہو پردھان۔ آپے گرو گرنٹھ گر اک اکھونڈا، دھر درگاہی سچ نشان۔ آپے گوہنڈ گر کھنڈا ہتھ
 چمکنڈا آپے کھچے باہر میان۔ سنگھ روپ آپ وٹنڈا، جودھا سور بلی بلوانا۔ ساچے لیکھ آپ لکھنڈا، نہ کوئی میٹ میٹ مٹان۔ کھج تیرا انت بھگونت ویکھ
 وکھنڈا، نہہکٹنک گن ندھان۔ مات پت نہ کوئی اکھونڈا، جوتی نور سری بھگوان۔ سمبل نگری دھام سُنڈا، ساڈھے تن ہتھ اک مکان۔ پوت سپوتا
 برہمن گوڑا آپ اکھونڈا، وید ویاسا کرے دھیان۔ چارے ویداں پنڈھ مگنڈا، پُران اٹھاراں کرے پچھان۔ شاستر سمرت بھیو چنڈا، گیتا ویکھے گن
 ندھان۔ انجیل قرآناں پار کھنڈا، داتا دانی وڈ مہربان۔ کھانی بانی میل منڈا، نرگن سرگن وچ جہان۔ گر گوہنڈ ساچا گھر اک سُنڈا، اُچ محلہ ایکا ایک

دھوڑ سچا اشنا، جوتی چمکے کوٹن بھانا، اندھ اندھیر دے گویا۔ ساچا میلا ساچے کاہنا، گھر ساچے ویکھ دکھایا۔ تیرا مندر پد زربانا، بن تیرے ہتھ کسے نہ آیا۔
 زرگن میلا سچ مکانا، سنگر نانک راہ بنایا۔ کبیرا کرے آپ پچھانا، آپ اپنے انگ لگایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور،
 گر سکھاں سن پکار، ہر زرنکار جوتی جامہ بھیکھ بھیکھ وٹایا۔ گرگھ منگے منگ، پر بھ اگے جھولی ڈاہیا۔ جگ ترسنا میٹ بھکھ ننگ، اتم ترپت اک کرایا۔ تیرا
 رہے سدا سنگ، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ تیرا گرگھ لڑ پھرنڈا، کدے نہ کرے جنگ، تیرے شبد وڈی وڈیائیا۔ تیرا نام وجے مردنگ، تریلوک بیٹھے سیس
 جھکائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھوں رہیا سمجھائیا۔ گرگھ سنا اپنا کن لا، ہر ساچا سکھ سمجھائیا۔ ہر پرگٹ ہووے بے پرواہ، بے
 عیب اپنا ناؤں دھرائیا۔ سرشٹ سبائی آپ بنے ملاح، گرگھوں بیڑا پار کرا، منمکھ ادھ وچکار ڈبائیا۔ کلج اتم دیون آیا سچ صلاح، ساچے مارگ آپے
 پائیا۔ پکڑ اٹھائے اپنی ہتھیں آپے بانہ، کلج دس کسے نہ آئیا۔ نتھوایاں دیون آیا سچا تھاں، چرن دوارا اک دکھائیا۔ ہر بھگتاں بنے پتا ماں، گرگھ
 بال انجانے گود اٹھائیا۔ ہر جن ستا کوئی رہے نہ، سنگر پورا آپ جگائیا۔ جگ جگ بھلے نہ پاندھی اپنا راہ، اپنے مارگ آپے آئیا۔ سرشٹ سبائی تھکی
 ماندی دے سوا، مایا پردہ اُپر پائیا۔ سمت ستاراں پنٹھ پنٹھی دے جگا، گوہند کون ویس وٹائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت
 دیوے ساچا ور، ایکا رنگت رنگ چلول، نام مجیٹھی بھگت لاری آپ رنگائیا۔

★ ۲۸ گھڑ ۲۰۱۶ بکرمی کرتار سنگھ دے گھر پنڈ کنگ ★

آد پُرکھ ابناش ہر بھگوان، اک اکال ایکناریا۔ سچھنڈ نواسی کھیل مہان، جوتی جوت نور اجیاریا۔ ست سرپو شبد نشان، تھر گھر ساچے آپ سہا
 رہیا۔ کھیلے کھیل والی دو جہان، بھو ابھید بھو چھپا رہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، انھو پرکاش کرا رہیا۔ انھو پرکاش ہر بھگوانتا، ایکا در
 کرائیا۔ آپے جانے آدن آتا، دس کسے نہ آئیا۔ چال زراں جگا جگنتا، جگ کرتا آپ کرائیا۔ آپ بنائے اپنی بتا، آپ اپنا رنگ رنگائیا۔ اپنے در

درویش بنے منگتا، اپنی جھولی آپ بھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اجوئی رہت ناؤں دھرائیندا۔ اجوئی رہت اکالا، عقل کلا اھوایا۔
 پاربرہم پر بھ دین دیالا، دیاندھ ناؤں دھرائیا۔ وسنہارا سچ سچی دھر مسالہ، سچکھنڈ بیٹھا آسن لایا۔ آپے شاہ آپے کنگالا، راج راجاناں آپ ہو جایا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن داتا بے پرواہیا۔ نرگن داتا آد نرگن، ہر وڈا وڈ وڈیایا۔ آپ اپنا بنے سچن، دوسر نہ سنگ کوئی رکھایا۔
 آپ اپنا کرے محن، سر سرور اک اپایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکارنگ رنگایا۔ ایکارنگ ہر کرتارا، دس کسے نہ آسیندا۔ وسنہار
 نہچل دھام اُچ محل منارا، آپ اپنا گھر سہائیندا۔ نرگن دیاباتی کر اُجیارا، سورج چن نہ کوئی چڑھائیندا۔ سچ سنگھاسن کھیل نیارا، پُرکھ ابناشی آسن لائیندا۔ گھر
 مندر سوہے اک دوارا، در دروازہ آپ سہائیندا۔ تھر گھر واسی اینکارا، آپ اپنی کل ورتائیندا۔ آپ اپنا کر پسارا، آپے ویکھ وکھائیندا۔ پاربرہم پر بھ میت
 مرارا، سگلا سنگ آپ رکھائیندا۔ نرگن نور اگم اپارا، الکھ اگوچر بھونہ آسیندا۔ نر بھے کھیل کرے کرتارا، بھو سیس نہ کوئی جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھائیندا۔ کھیلنہارا ہر سمرتھ، پاربرہم اینکاریا۔ آپ چلائے اپنا رتھ، وڈ وڈا وڈ سیکداریا۔ اپنی مہما جانے اکھ، لیکھا
 لیکھ نہ کوئی جنا رہیا۔ نہ اُچے نہ جائے ڈھٹھ، جنم مرن نہ کوئی وکھا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک وکھائے سچ محلہ، بیٹھا رہے
 اک اکلا، آپ اپنا گھر سہالیا۔ گھر سہنجن پُرکھ ابناشی، تھر گھر آپ سہالیا۔ نرگن نور جوت پرکاسی، دیاباتی نہ کوئی رکھایا۔ اپنی پوری کرے آسی، اپنی اچھیا
 بھچھیا جھولی پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن داتا ناؤں دھرایا۔ نرگن داتا بے پرواہ، ایکارنگ سمایا۔ وسنہارا ساچے تھاں، سچکھنڈ
 بیٹھا آسن لایا۔ کرے کرائے سچ نیاں، درگاہ ساچی دھام سہالیا۔ نہ کوئی پتاناہ کوئی ماں، بھین بھائی نہ کوئی رکھایا۔ نہ کوئی نگر نہ گراں، جگت کھیڑا نہ کوئی
 وسایا۔ نہ کوئی پکڑنہارا بانہہ، نہ مارگ دئے وکھایا۔ نہ کوئی رکھے ٹھنڈی چھاں، سر ہتھ نہ کسے ٹکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا
 ناؤں رکھایا۔ اپنا رکھ ناؤں نرنگار، نرگن اپنا ویس وٹایا۔ آپے پُرکھ آپے نار، آپ اپنی بیج سہالیا۔ آپے ناری کنت بھتار، آپے انگیکار کرایا۔ آپے منگے
 منگ دوار، آپے بھچھیا جھولی پایا۔ آپے کرے سچ پیار، سچ وستو سچ اپایا۔ ست دُلارا کر اُجیارا، ہر شبدی ناؤں دھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی

جوت دھر، گھر ساچے منگل گایا۔ در گھر ساچے ساچا گیت، پُرکھ ابناشی آپے گانیا۔ پاربرہم چلائی اپنی ریت، آد جُگاد ویس وٹانیا۔ وسنہارا دھام انڈیٹھ، گھر بیٹھا آسن لائیا۔ جُگا جگتر پت پُنیت، پتت پاؤن ناؤں دھرائیا۔ سکھا سہیلا ٹھنڈا سیت، اگنی تت نہ کوئی رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در دروازہ اک کھلائیا۔ در دروازہ ہر کھول، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔ پُرکھ اگٹرا آپ اپنا بولے بول، شبدی ناؤں دھرائیندا۔ نرگن تولے ساچا تول، الکھ نرنجن کھیل کھلائیندا۔ ایکا دست رکھی کول، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں رچن رچائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پاربرہم پر بھ اپنا انگ کٹائیندا۔ اپنا انگ آپے کٹ، اپنا کھیل کھلائیا۔ اپنا نور کر پرگٹ، نرکار ساکار رُپ آپ ہو جائیا۔ وشنوں لیکھے لکھے جھٹ، برہم دے سمجھائیا۔ برہما اُپجائے اپنی رت، رکت بوند نہ کوئی دکھائیا۔ شکر دیوے ساچی وتھ، بھولا ناتھ انگ لگائیا۔ ترے گن مایا دیوے وتھ، رجو طمو ستو ویس وٹانیا۔ پنچم جوڑے ساچات، اپ تیج وائے پر تھی آکاش دیکھ دکھائیا۔ نال رلائے بُدھ من مت، گھر ساچا بنک سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن سرگن ناؤں دھرائیا۔ نرگن سرگن ناؤں رکھ، ترے گن وجے ودھائیا۔ پنچ تت پیار کر پر تکھ، لکھ چوڑاسی رچن اُپائیا۔ اپنی دھارا اندر رکھ، بیٹھا لکھ چھپائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ کرتا ناؤں دھرائیا۔ جگ کرتا ہر کر نیہارا، اپنی کل ورتائیندا۔ برہما وشن شو دے ہلارا، آپ اپنی بو جھ بھجھائیندا۔ شبد اناد سچی دھنکار، دُھن آتمک آپ اُپجائیندا۔ آتم برہم کر پسارا، پاربرہم پر بھ ویس وٹائیندا۔ ایکنکارا کھیل اپارا، اونکارا کرم کمائیندا۔ آپے سب تول و سیا باہرا، گھٹ گھٹ آپے آسن لائیندا۔ آپے پاوے اپنی سارا، اپنا بھیو آپ کھلائیندا۔ آپے دیوے نام ہلارا، گھر ساچے آپ جھلائیندا۔ آپے اپنا بن لکھارا، چارے کھ صلاحندا۔ آپے ونڈن ونڈ ونڈے سنسارا، نو ست آپے پھیرا پائیندا۔ آپے دیکھے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑا، سمنند ساگر آسن لائیندا۔ آپے جگ جگ دیکھے پار کنارہ، سنجگ ساچا راہ چلائیندا۔ نر بھے بول اک جیکارا، ایکا نام پرگٹائیندا۔ دواپر کر یا کھیل اپارا، مورگٹ سیس ٹکائیندا۔ کلجگ رُپ اپرا، عیسیٰ موسیٰ نال رلائیندا۔ دیکھنہارا سنگ محمد چار یارا، گھر ساچا اک سہائیندا۔ آد جگادی اک اوتارا، ایکا گر اکھوائیندا۔ نرگن سرگن کھیل اپارا، نرکارا آپ کرائیندا۔ پنچ تت میلا کنت بھتارا، ساچی ناری ناؤں دھرائیندا۔ نانک نر ہر ہو اُجیارا، دیا باقی ڈگمگائیندا۔ سچکھنڈ لوک مات اک دوارا،

چار ورنوں اک سمجھائیندا۔ نام ست بھر بھنڈارا، ساچی سکھیا سکھ سمجھائیندا۔ ورنوں برنوں وسیا باہرا، نہکرمی کرم کمائیندا۔ پرگٹ ہو وچ سنسارا، ساچا مارگ آپے لائیندا۔ اک شبد بول جیکارا، گرو شبد اک دکھائیندا۔ ایکا دو جا پار کنارہ، تیجانین کھائیندا۔ چوتھے پد پد زربانا، ساچا رانا ویکھ دکھائیندا۔ پنجم میل سری بھگوانا، گرو اشٹ اک جنائیندا۔ گر ار جن لیکھا لیکھ مہانا، نہ کوئے میٹے میٹ مٹائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی سنگر سچا اک ہوئے پردھانا، پنچ تت نہ کوئی اٹھائیندا۔ شبد گرو نوجوانا، بردھ بال نہ روپ وٹائیندا۔ مرے نہ جمے وچ جہانا، مڑھی گور نہ کوئی دہائیندا۔ آد جگاد سنائے سچ ترانہ، ہر کا نام لائیندا۔ جن بھگتاں دکھائے سچ مکانا، سچکھنڈ دوارا اک سہائیندا۔ چھ ست کھیل نوارنا، نورو نور ڈمگائیندا۔ اٹھ نو بھو چکانا، در دسواں اک سہائیندا۔ جودھا سور ملی بلوانا، گر سنگر ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، آپ اپنا رنگ رنگائیندا۔ کلج تیرا ویس اولہ، ہر پرکھ زرنجن ویکھ دکھائیندا۔ سو پرکھ زرنجن اک اکلا، ایک اینکارا ناؤں دھرائیندا۔ سچکھنڈ نواسی وسیا سچ محلہ، سری بھگوان بھو نہ آئیندا۔ پاربرہم پر بھ وسنہارا جلا تھلا، گھٹ گھٹ ساچی جوت جگائیندا۔ شبد سنہیہڑا جگ جگ گھلا، گر پیر سادھ سنت آپ اپجائیندا۔ جن بھگتاں اندر آسن ملا، آتم سچ سہائیندا۔ جوتی شبدی آپے رلا، زرنجن سرگن ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر سنگر مات اپجائیندا۔ سنگر پورا آپ زرنکار، گر گر شبد جنائیا۔ گر گر نام سچ بھنڈار، گر گھلاں دئے ورتائیا۔ گر گھ ساجن میت مرار، گھر ساچے میل ملائیا۔ گر سکھ سہائے بنک دوار، در دوارا اک دکھائیا۔ ناتا توڑ سرب سنسار، چرن پریتی اک جنائیا۔ درس دکھائے اگم پار، سوچھ سروپی روپ وٹائیا۔ شبد ناد سچی دھنکار، انحد راگ لائیا۔ امرت آتم ٹھنڈی ٹھار، نجھر جھرنادئے جھرائیا۔ گر گھ ورا لا پیوے پیونہار، لکھ چوراسی مرے تہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد سری بھگونت گر گھ ویکھے ساچے سنت، ہر جن لیکھا جانے آد آنت، بھل رہے نہ رائیا۔ آدن آنتا کھیل مہانا، گر سنگر وڈ وڈیائیا۔ جن بھگتاں دیوے نام ندھانا، زرنجن اپنے ہتھ رکھائیا۔ سچکھنڈ نواسی سچ نشانہ، جگ اپنا آپ چٹھائیا۔ لو آں پڑیاں اک ترانہ، ایکا ایک سنائیا۔ انحد ناد ایکا گانا، گر گھ کایا گھر وجائیا۔ مندر اندر کھیل مہانا، سنگر بیٹھا آسن لائیا۔ اپنا آپ جن پچھانا، ہر ملیا بے پرواہیا۔ کوٹن کوٹ پرکاش کرے بھانا، اندھ اندھیر مٹائیا۔ ہر کا بھو نہ جانے کوئی ودوانا، گیان دھیان رہے

راہ تکایا۔ بن ہر سنت نہ ملے کسے نشانہ، کوٹن کوٹی بھلے جو پاندھی راہیا۔ جس جن اپنا آپ دیوے دُھر فرمانا، اپنی بوجھ آپ بُجھایا۔ آپ دکھائے پد
 زربانا، ترے گن آپ وڈوڈیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد جگا جگنت جن بھگتاں ہوئے سہایا۔ بھگت سہیلا ہر زرنکار، زربھے
 رُپ سہایا۔ اک اکلا ہو تیار، لوک مات ویس وٹایا۔ سجن سہیلا خبردار، آلس نندرا وچ نہ آیا۔ آپے جانے اپنا وقت ویلا، تھت وار نہ کسے لکھایا۔ آپے
 گروگر چیلا، آپے نیوں نیوں سیس جھکایا۔ اپنا کھیل پاربرہم پر بھ آپے کھیلا، وید کتیب بھونہ رایا۔ کلجگ انتم گرکھاں میل آپے میلا، ملیا میل وچھرنہ
 جایا۔ رائے دھرم دی کٹے جیلا، لکھ چوراسی پھند کٹایا۔ آپے وسے دھام نویدا، گرسکھ اولڑے دھام وسایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 آد جگاد شبد ناد، برہمنڈاں کھنڈاں اپنا ناد وجایا۔ وجے ناد ہر سلطان، سنگر پورا آپ وجائیندا۔ شبد اگمی اک دُھنکان، دس کسے نہ آئیندا۔ کسے نہ دسے وچ
 مکان، چھپر چھن نہ کوئی چھہائیندا۔ جن بھگتاں کر کپا دیوے اپنا دان، داتا دانی ناؤں دھرائیندا۔ آتم اُپجائے برہم گیان، برہم پاربرہم دکھائیندا۔ ایک
 راگ سنائے کان، آپ اپنا حکم جنائیندا۔ چرن دھوڑ سچا اشان، دُرمت میل گوائیندا۔ اٹھسٹھ تیرتھ مکھ شرمان، جس در سنگر پورا چرن کائیندا۔ ایٹھے اوتھے
 دو جہان رکھے مان، مات گربھ پھند کٹائیندا۔ امرت آتم بخشے پن کھان، جگت ترسنا بھکھ گوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جاگرت
 جوت اک جگائیندا۔ جاگرت جوت گرسکھ مندر، کایا گڑھ سہائیندا۔ ہر جن میلا اندرے اندر، جگت نیز بند دکھائیندا۔ بجر کپائی توڑے چندر، نام کھنڈا اک
 چلائیندا۔ بھاگ لگائے اندھیری کندر، جوت زرنجن ڈگمگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے کھوج کھجائیندا۔ ہر جن ساچے
 جانیا، ہر سنگر جانہار۔ گھر اپنا آپ پچھانیا، آپ اپنی کرپا دھار۔ نام دکھایا ونجھ مہانیا، ڈونگھا ساگر کرپا پار۔ ملے میل سری بھگوانیا، نرمل جوت امم اپار۔
 آون جاون چکے کانیا، ناتاٹے جگت سنسار۔ کسے ہتھ نہ آئے راجے رانیا، غریب نمانے جائے تار۔ ونڈے ونڈ نہ سنگھڑ سیانیا، بھکھک بھچھیا پائے آپ
 کرتار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، کھیلے کھیل کھیلنہار۔ کھیلنہار دین دیالا، دیاندھ اکھوایا۔ زرنجن چلی اولڑی چالا،
 دس کسے نہ آیا۔ چرن بھکھاری مہاکالا، آپ اپنا رنگ رنگایا۔ ویکھنہارا جوت جوالا، آد شکتی پردہ لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ

اپنا ناؤں پر گٹایا۔ ناؤں رکھ ہر نہکلنک، شبدی ڈنک وجائیندا۔ اک سہائے ساچا بنک، سمبل نگری ناؤں اُچھائیندا۔ لیکھا جانے راؤ رنک، اوچ نیچ بھيو
مٹائیندا۔ گرگھ اُدھارے جوں جنک، گھر ساچے میل ملائیندا۔ واس نواسی پُری گھنک، گھنک پُر واسی کھیل کھلائیندا۔ آوے جاوے وار انک، جن بھگتاں
ہت آپ دکھائیندا۔ پھیر نہارا من کا منک، من منوآ آپ بھوائیندا۔ شبد لگائے ساچی تنک، نام ڈوری ہتھ اُٹھائیندا۔ گرگھیاں میٹے ساچی تنک، منگھ مایا
بھرم بھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سجن سچا پاتشاہ، بے پرواہ آپ اکھوائیندا۔ بے پرواہ پروردگار، نورو نور الایہا۔ حق حقیقت
پاوے سارا، لاشریک اک خدائیا۔ مقامے حق بول جیکارا، ایکا نعرہ دے لگائیا۔ نور الایہی میت مرارا، شاہ سوارا لے ملائیا۔ ملا شیخ مسائق قطب غوث نہ
پاوے کوئی سارا، پیر دستگیر رہے راہ تکائیا۔ سنگ محمد چار یار بیٹھے ادھ وچکارا، چوڈاں طبقال کُندا لاہیا۔ اللہ رانی نیوں نیوں کرے نمسکارا، نیتیر رہی
وہائیا۔ کلج اتم کوڑ پسارا، چاروں کُٹ اندھیرا چھائیا۔ چار ورن نہ کوئی سہارا، اٹھاراں برن رہے گر لائیا۔ پرگٹ ہووے گر گوہند سنگھ بول جیکارا، سمت
ستاراں راہ تکائیا۔ نوست پائے آپے سارا، نام کھنڈا ہتھ چکائیا۔ توڑ نہارا گڑھ ہنکارا، قلعے کوٹ رہیا ڈھائیا۔ گرگھیاں بنے آپ ونجارا، گھر گھر ساچا ونج
کرائیا۔ نام دکھائے سچ بھنڈارا، امرت آتم جام پیائیا۔ ایکا رنگے رنگ کرتارا، رنگنہارا دس نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ
ہر بھگت ہر سنت ہر جن گرگھ گر سکھ اپنی گود اُٹھائیا۔

★ ۲۸ مگھ ۲۰۱۶ بکرمی پنڈ ماچک ماسٹر کُندن سنگھ دے گھر ضلع امرتسر ★

زرگن جوت ہر زرنکار، اک اکلا اینکاریا۔ ست سروپی کھیل اپار، بھيو کوئی نہ پارہیا۔ سچھنڈ وسے سچ دوار، تھر گھر ساچا آپ سہا رہیا۔ شاہو بھوپ
سچا سکدار، راجن راج آپ اکھوارہیا۔ پاربرہم پر بھ روپ اپار، دس کسے نہ آ رہیا۔ کرے کر اوے اپنی کار، کرنی کرتا ناؤں دھرا رہیا۔ جوتی جوت
سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اجوئی رہت آپ اکھوارہیا۔ اجوئی رہت پُرکھ اکالا، زربھے اپنا ناؤں رکھائیندا۔ جگا جگنتر دین دیالا، ساچی کار کمائیندا۔

نہکلنک ہر شبد بھنڈار بھاگ ۹

Rev-01

وسنہار سچ سچ دھر مسالہ، سچ گھر ساچے سو بھاپائیندا۔ داس رکھائے کال مہاکالا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ ہر ناؤں پُرکھ ابناش، نہ مرے نہ جائیا۔ کھیلے کھیل شاہو شاہباش، الکھ زرنجن وڈ وڈیائیا۔ پاوے سار پر تھمی آکاش، گنگن پاتالاں ویکھ وکھائیا۔ روس کر پرکاش، منڈل منڈپ آپ سہائیا۔ برہما شو کر داس، سیوک ساچی سیو لگائیا۔ پنچ تت ترے گن مایا رکھے پاس، آپ اپنی ونڈ ونڈائیا۔ زرنجن سرگن کھیل تماش، لکھ چوراسی رچن رچائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر کرتا آپ اکھوائیا۔ ہر پُرکھ سمرتھ، پار برہم اکھوائیا۔ زرنجن سرگن چلائے رتھ، لکھ چوراسی ویکھ وکھایا۔ من مت بدھ پائے نتھ، آتم برہم رنگ رنگایا۔ گھر مندر کھول ساچا ہٹ، ساچا بنک سہایا۔ دیکھ جوتی لٹ لٹ، اگیان اندھیر گویا۔ انحد شبد ساچی سٹ، تن نگارے آپ لگایا۔ آپ سہائے ساچی کھاٹ، آتم سیجا آسن لایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پُرکھ اکال عقل کل دھار اپنی رچن رچایا۔ اپنی رچنا آپے رچ، اپنی دیا کمائیندا۔ آپے ورتے سچو سچ، ساچا منتر نام درڑائیندا۔ آپے پنچ وکارا بن بن رہیا پنچ، آپے ہر شبد دُھن اُچائیندا۔ آپ اُچائے کایا ماٹی کچ، پنچ تت بھانڈا آپے بھن وکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرنجن سرگن سرگن زرنجن اپنا ناؤں دھرائیندا۔ زرنجن سرگن ناؤں رکھ، لوک مات کرے رُشنائیا۔ پنچ تت ہو پر تکھ، آپ اپنا بھو کھلائیا۔ شبد اگنی اندر آپ اُپائے اپنا پکھ، کشا شکلا ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی ونڈ ونڈائیا۔ سنجگ ونڈ ہر کرتا، اپنی آپ ونڈائیندا۔ باؤن کھیلے کھیل اپار، نر نرائن بھو نہ آئیندا۔ تریتا تیرا نور اُجیار، اپنا آپ اُپائیندا۔ لنکا توڑ گڑ ہنکار، غریب نمانے گلے لگائیندا۔ دوپر تیرا کھول کواڑ، گیتا گیان اک درڑائیندا۔ بھگت بھگتی کر وچار، ساچا مارگ ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھج تیری انتم ور، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ کھج کھیل پروردگار، اپنا آپ کھلائیا۔ نور الہی ایک اینکار، جلوہ نور ڈگمگائیا۔ کائنات پاوے سار، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ اپنی کرپا آپے دھار، ساچی وست ونڈ ونڈائیا۔ عیسیٰ موسیٰ کر تیار، ترے گن حدیثا اک پڑھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک گراک اوتار، کھیلے کھیل محمدی یار، کلمہ نبی اک پڑھائیا۔ کلمہ نبی ہر امام، ایک ایک سنائیندا۔ آپے جانے اپنا کام، دوسر سنگ نہ کوئی رکھائیندا۔ وسنہارا کایا کھیڑا نگر گرام، پنچ تت ڈیرہ لائیندا۔ جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا نعرہ بے عیب پروردگار، مقامے حق ہو پر تکھ، ایکا ایک سنانیندا۔ ایکا نعرہ لاشریک، اپنا آپ سنانیا۔ مہبان بیو
 بی خیر یا اللہ توفیق، اعظمتو کستو اجوا تلہ اپنے لڑ بندھانیا۔ وسنہارا سد نزدیک، دُور نیڑ پندھ مُکانیا۔ بننہارا سچ رفیق، احباب رباب اک وجانیا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نوری اللہ ناؤں دھرایا۔ نورو نور ہر اجیار، بھيو کونے نہ پانیندا۔ اگم اگمرا اگمڑی کار، ہر پُرکھ زرنجن آپ کرائیندا۔
 آپے زرنجن نور کر اجیار، آپے سرگن سگن منانیندا۔ پنج تت کایا کر پیار، نانک گرھ سہانیندا۔ اندر وڑ سچی سرکار، ساچے تخت آسن لائیندا۔ دیا باقی اک
 اجیار، اٹھے پہر ڈگمگائیندا۔ شبد اناد سچی ڈھنکار، دُھن انادی آپ وجانیندا۔ زرنجن سرگن اک پیار، سچکھنڈ نواسی پُرکھ ابناشی، گھر ساچے ڈیرہ لائیندا۔ نانک
 پایا ہر پُرکھ بھتار، وچھڑ کدے نہ جانیندا۔ ایکا سوہے بنک دوار، ایکا رُپ نظری آئیندا۔ دوہاں وچولا آپ سرجنہار، اپنا کھیل آپ کھلائیندا۔ آپے بول نام
 جیکار، ست نام درٹائیندا۔ نانک زرنجن سرگن نانک بھرے بھنڈار، ایکا دست ٹکائیندا۔ لوک مات در وچار، چار ورنان آپ سمجھائیندا۔ اوچ نیچ پار کنار،
 ذات پات نہ کوئی رکھائیندا۔ جو جن رسنا لئے اچار، جم کا پھند کٹائیندا۔ لکھ چوراسی اترے پار، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ اتر پورب پچھم دکھن چارے
 کٹاں مار اڈار، ہندو سکھ ایکا رنگ رنگائیندا۔ مُسلم عیسائی ہو اجیار، ایکا کلمہ نبی پڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔
 نانک زرنجن دھار، لوک مات چلائیا۔ انتم کھیل وچ سنسار، اچرج رہیا دکھانیا۔ اپنا بھر بھگت بھنڈار، انگد انگیکار کرائیا۔ آپے ڈھیہہ ڈھیہہ پئے دوار، نیوں
 نیوں سیس جھکائیا۔ باؤن اکھرتن شنکار، پینتیس اکھرتے پڑھائیا۔ بودھ اگادھی شبد جیکار، زرنجن اپنی بو جھ بُجھائیا۔ گاوٹ گاوٹ گائے اپنی وار، ساچا
 ڈھولا آپے گائیا۔ غریب نمائیاں پاوے سار، بردھ اوستھالے ترانیا۔ امرداس پر بھ دیوے تار، گر انگد انگ لگائیا۔ امرت آتم بخشے ٹھنڈی ٹھار، ساچا جل
 دکھائیا۔ اپنے رنگ رنگے کرتار، رنگ مہیٹھی اک چڑھائیا۔ اپنی کرپا آپے دھار، رام داس دئے وڈیائیا۔ چھوٹے بالے کر پیار، پورب لہنا جھولی پائیا۔ ساچا
 سر کرتیار، امرت تال سہانیا۔ چاروں کُنٹ کھول کواڑ، چار ورنان راہ تکائیا۔ شبد اگم سچ ڈھنکار، ارجن وچ ٹکائیا۔ گر ارجن بنیا ہر لکھار، گر گرنٹھ اک
 وڈیائیا۔ سنت بھگت بھگونت گر ایکا سوہن اک دوار، گھر ساچے میل ملائیا۔ سرشٹ سبائی کہے پکار، ایکا گر شبد وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی

جوت دھر، اپنا لیکھا رہیا سمجھایا۔ گرو گرنٹھ لوک مات دھر، چار ورناں ایہہ سمجھائیندا۔ میل ملائے ساچے گھر، جو جن دھیان لگائیندا۔ دو جہاناں ملے ور، پُرکھ اکال منائیندا۔ جو زرگن سرگن اکھر لئے پڑھ، جگت ودیا مان چکائیندا۔ ترے گن مایا نہ جائے سڑ، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نیڑ نہ آئیندا۔ سنگر پورے لڑ لئے پھڑ، جگت وچھوڑا پنڈھ کٹائیندا۔ چھیواں گر ساچے گھوڑے چڑھ، میری پیری روپ وٹائیندا۔ دکھ کرے سیس دھر، نام کھنڈا اک چکائیندا۔ ستویں جوت آپے دھر، ہر رائے ہر روپ وٹائیندا۔ اٹھویں در آپے وڑ، بال اوستھا لیکھے لائیندا۔ نوویں توڑ ہنکاری گڑھ، گر تیغ بہادر بنیا سچ سوڈاگر، ساچا ونج اک کرائیندا۔ ناتا تٹا پنج تت کایا گاگر، گھر ساچا اک سہائیندا۔ غریب نمائیاں نرمل کرم کرے اُجاگر، اپنی رتی رت لیکھے لائیندا۔ درگاہ ساچی دیوے آدر، گھر ساچا آپ سہائیندا۔ کرے کھیل پر بھ کرتا قادر، آپ اپنا ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرگن داتا بے پرواہ، پُرکھ ابناشی جگت ملاج، ساچا مارگ آپ چلائیندا۔ پُرکھ ابناشی ایکنکارا، عقل کلا اکھوائیا۔ گر گوبند اُپجایا سٹ ڈلارا، گھر ساچے جنم دوائیا۔ نام کھنڈا تیز کٹارا، ساچے تن پہنایا۔ کلغی توڑا سیس دستارا، ویکھے شہنشاہیا۔ نیلا گھوڑا کر آسوارا، لوآں پُریاں رہیا پھرائیا۔ گھاٹن گھڑے اپر اپارا، بھيو کوئے نہ پائیا۔ اپنی رکھی نکھی دھارا، نکھی دھار آپ چلائیا۔ آپے چڑھے اُچ پہاڑا، ہونی ہون سہائیا۔ آپے ملے میل ہر نرنکارا، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ آپے کھولے لوک مات دوارا، کیس گڑھ سہائیا۔ آپے بولے نام جیکارا، اپنا کھنڈا ہتھ اٹھایا۔ ستاراں سو چھپنجا بکرمی سمت وچارا، گر سنگر دیا کمایا۔ گر سکھ آئے کوئی ڈلارا، پر بھ لیکھا دے سمجھایا۔ دیا سنگھ اٹھیا بول جیکارا، واہ واہ گرو وڈی وڈیایا۔ چارے آئے اپنی وارا، پنچم میلا سچ سہجائیا۔ گر سنگر کریا کھیل نیارا، دس کسے نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گوبند میلا ساچے گھر، گھر ساچے وٹی ودھائیا۔ پنچ پیارے ساچی رت، پریم رنگن اک رنگایا۔ آتم آنتر ہر ہر مت، پاربرہم ہر سمجھایا۔ پنج بیجیا ساچے وت، بھل بھلوڑی آپ مہکایا۔ چرن کول بندھایا آپ اپنانت، نہ کوئی توڑے توڑ تڑایا۔ لوک مات رکھایا دھیرج جت، ست سنتوکھ اک دکھایا۔ امرت ساچے باٹے گھت، ساچا کھنڈا وچ پھرائیا۔ پنچے بانی کر کر پاٹھ، اپنی درشی وچ سمایا۔ گر گھ دیوے سکھیا کدے نہ وکنا کسے ہاٹ، تیری قیمت کوئے نہ پائیا۔ تیرا چرن دوارا تیرتھ اٹھسٹھ، گنگا گوداوری گھ شرمایا۔ امرت آتم دے جھٹ، سنگر پورا حاضر حضورا

آپ اپنا کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، امرت رس دیوے ہس ہس، گھر ساچے سو بھاپایا۔ امرت پیالہ دین دیالا، گرکھیاں
آپ پیانیندا۔ آپے توڑ جگت جنجالا، اپنے مارگ لائیندا۔ ساچا دسے راہ سکھالا، گرمت اک سمجھائیندا۔ اتم پھل لگنا ڈالا، کلجک ویلا راہ تکائیندا۔ جوتی جوت
سروپ ہر آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ امرت جام پیالہ پیا، پُرکھ اکال منایا۔ آپے ڈھیہہ پیا سرنا، آگے اپنی جھولی ڈاہیا۔ گر چیلاروپ
آپ وٹا، چیلار آپ اکھوایا۔ دیونہارا ٹھنڈی چھاں، گھر دیکھے سہج سُبھایا۔ پنٹھ خالصہ لیا سجا، چار ورنناں ایکارنگ چڑھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ پنچ پیارے تن شنکار، شستر گھوڑا ہتھ پھرائیا۔ گجری چند کر پیار، اپنے رنگ رنگایا۔ گرکھیاں خوشی کرائے بند بند، اٹھے
پہر وجے ودھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا بھانا رہیا سمجھایا۔ ہر بھانا بلوان، گر گوہند بوہجہ بُجھائیندا۔ پُرکھ اکالا دھر فرمان، اپنا
آپ سٹائیندا۔ اندر پُر چھڈنا پئے مکان، سکلا سنگ نہ کوئی دکھائیندا۔ کلجک مایا جھوٹھی دسے رکان، مایا متا موہ مٹائیندا۔ راج راجان کرے بے ایمان، شاہ
سلطان نہ کوئی اکھوائیندا۔ گرگھ ساچے پتر سُبجان، اپنا میل ملائیندا۔ ماجھے نواسی نہ سکے چچان، مکھ بے دعویٰ ہتھ پھرائیندا۔ سنگر پورا وڈ مہربان، اپنی کیتی
بھل نہ جائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا سنگ رکھائیندا۔ پُری اندر چھڈ دوارا، رنجیت نگارے چوٹ لگایا۔ گر گوہند سورا شاہ
آسوارا، ماتا گجری رہیا سمجھایا۔ لال لعلان کر پیارا، ایک مارگ رہیا دکھایا۔ چاروں کُنٹ دھواں دھارا، کھڑگ کھنڈا رہیا چکایا۔ سنگھ اجیت دیکھے وارو وارا،
آگے پچھے پھیرا پائیا۔ آپے آئے چل کنارہ، ڈونگھا ساگر تاریاں لائیا۔ واگرو فتح بول جیکارا، گرکھیاں رہیا سمجھایا۔ تن سو سٹھ گرنتھ جو رکھیا کر تیار، سرسا
بھیٹ چڑھایا۔ بائی کروڑ نہ کوئی اُدارا، لہنا لہنے گیا چکایا۔ گرکھیاں دیوے اک ہلارا، آپ اپنی دیا کمائیا۔ ست سو سکھ سر سے اندر دیوے پہرہ، شبد روپ
وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گوہند دیکھے تھانوں تھایا۔ گر گوہند سنگر گن ندھان، اپنا کھیل کھلایا۔ چالی سنگھ نوجوان، اجیت
جُجھار نال رلائیندا۔ فتح زوراؤر وچھڑ جان، ماتا گجری میل ملائیندا۔ رات اندھیری پنڈھ مکان، گڑی چمکور آپ سُبھائیندا۔ اپنی کچھ آپ کمان، اپنا چلہ آپ
اٹھائیندا۔ میٹی جائے بے ایمان، شاہ افغانا آپ کھپائیندا۔ تن پہر کر جگت گھمسان، اپنا ویلا آپ سُبھائیندا۔ اٹھو سنگھو دیوے دھر فرمان، ساچا کھنڈا آپ

چکائیندا۔ آپے جو جھو وچ میدان، دھرت مات ونڈ ونڈائیندا۔ اجیت سنگھ نوجوان، دوئے جوڑ سپس جھکائیندا۔ تیری سکھی اتوں آپ اپنا کراں قربان، تیرا سُن پھیر اکھوائیندا۔ چھوٹا بالا مار دھیان، نیوں نیوں سپس جھکائیندا۔ وڈے ویر ملنا آگوں آن، میں تیرا راہ تکائیندا۔ گر گوہند خوشی ہويا سچا سلطان، ساچا حکم سنائیندا۔ پھڑ پھڑ مارے بے ایمان، مغللاں جڑ اکھڑائیندا۔ ادھ وچکار گیا ہوئے خیران، مکھ لبلاں نال سکائیندا۔ منگیا پانی مڑ کے آن، آگے پتا ایہہ سمجھائیندا۔ سنگھ ججھار تیرا جھلنات نشان، تیرا دادا ہتھ اٹھائیندا۔ سنگھ اجیت آئے پانی پیاں، امرت کٹورا ہتھ رکھائیندا۔ کھیل کری والی دو جہان، ہر کھ سوگ نہ کوئی جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے رنگ رنگائیندا۔ دوس سبایا کھیل تماشہ، گڑھی چمکور آپ سہائیندا۔ رین اندھیری پاوے راسا، رُوس ستار آپ نچائیندا۔ پنچم پیتا دئے دلاسا، گر گھلاں ایہہ سمجھائیندا۔ گر سنگر سداو سے پاسا، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ میرا سکھ نہ ہوئے نراسا، آس نراس وچ ملائیندا۔ ویکھن آیا جگت تماشہ، پڑکھ اکال آپ دکھائیندا۔ میرا لیکھ نہ مٹے رتی ماسہ، اپنی رت ساچات وچ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا جوت نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت، گڑھی چمکور آپ سمجھائیندا۔ ساچی سکھیا کر وچار، گر گھ مکھ صلاحیا۔ نیوں نیوں پئے چرن دوار، دوئے جوڑ سپس جھکائیندا۔ توں داتا سچّی سرکار، سب تیری وڈیائیا۔ توں اندر و سپس آپے باہر، گپت ظاہر کھیل کھلائیا۔ جا جا اپنی ویکھ سچّی سرکار، جو بوٹے لئے لگائیا۔ گڑھی چمکور بنی بسنت بہار، بھل ڈالی رہی مہکائیا۔ دتا و سچّی سرکار، سنگھ منحیت آپ سمجھائیا۔ تیرا سپس میری دستار، ساچا تاج دکھائیا۔ گڑھی چمکور ہوئے اُجیار، راج جگیشتر ویکھ دکھائیا۔ دیوے سنہیہڑا جاندی وار، تیری کیتی بھل نہ جائیا۔ کلج انتم قرضہ دئے اتار، لہنا دینا مول چکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی رچن رچائیا۔ چھوٹے بال سُن دُلا رے، ہر ساچے گھر بہائیندا۔ شاہ سلطان کرے وچارے، ساچی سکھیا نہ کوئی سمجھائیندا۔ سرہند گڑھی رکھے وچ مینارے، ساچے بُرج بند کرائیندا۔ نہیاں وچ آپ اُسارے، آگے ہو نہ کوئی جھڈائیندا۔ اُچی کوکے دھاہاں مارے، اک نلیر ملیر ہتھ پھڑائیندا۔ اک دُوبے نالوں لگن پیارے، ایکا تول تھائیندا۔ چھوٹا وڈے رہیا لکارے، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ میں جمیا بچھوں پہلے آئی وارے، گھر ساچا پہلوں ویکھ دکھائیندا۔ دُوجا بولے بول فتح جیکارے، میں تیری سیوا سیوا کمائیندا۔ توں چھوٹا بالا

بھل نہ جائے انجانے، ایسے کارن آگے لائیندا۔ پر بھہ ابناشی ورتے اپنے بھانے، گر گوہند کھیل کھلائیندا۔ ماتا گجری نئے اپنے کانے، جگت جلا د سرب
 سمجھائیندا۔ آپے چھٹی دیہہ پرانے، پران پرانی میل ملائیندا۔ گر گوہند ورتے اپنے بھانے، ماچھوواڑے ڈیرہ لائیندا۔ آپے ستادے بانہہ سرھانے، ایکا
 پُرکھ اکال دھیائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا لیکھا آپ سمجھائیندا۔ آپ آپا اتوں وار، ساچا تھان سہائیندا۔ گر گوہند سنگھ بلی بکار،
 ساچی سیجا آسن لائیندا۔ سولائ ستھر کر پیار، ایکا یار منائیندا۔ ناتا تٹا سرب سنسار، گرگھ ساچا راہ تکائیندا۔ امرت گھٹ پیتا ٹھنڈا ٹھار، اپنی بھچھیا منگ
 منگائیندا۔ دئے سنہیہڑا اپنی وار، پونی پون سمانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ گر گوہند دیوے سچ سندیش، پُرکھ
 اکال سنائیا۔ سٹ ڈلارا تیرا رہیا ویکھ، اپنی سیجا آسن لائیا۔ اپنی بھلوڑی آپے ویکھ، توں مالی ہوں سیو کمائیا۔ پت ڈالی لائے داہری کیس، سپس جگدیش
 آپ سہائیا۔ ایکا جوتی نانک دھار گر دس دسمیس، در بیٹھا لکھ جگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ماچھوواڑا دھام نیارا ویکھنہارا ہر کرتارا،
 سچھنڈ بیٹھا ویکھ وکھائیا۔ پُرکھ اکال کھول دروازہ، زرگن اپنا راہ تکائیندا۔ سچ سلطان غریب نواز، اپنا رُپ وٹائیندا۔ ماچھوواڑے آیا بھاجا، گر گوہند گلے
 لگائیندا۔ تیرا میرا ایک ساچا، تیرا پیار تیری ستار گرگھ ساچا اک و جائیندا۔ تیرا سوہے بنک دوار، نو کھنڈ پر تھمی آپ سہائیندا۔ سٹاں دیپاں تیرا جیکار، تیرا
 ڈنکا اک و جائیندا۔ چار سٹ جو دتے وار، چوتھے جگ ویکھ وکھائیندا۔ چارے کٹاں دئے ہلار، دہ دشا پھیری پائیندا۔ برہما وشن شو تختوں دئے اتار، کروڑ
 تیتیسرا رہن نہ پائیندا۔ کرے کھیل اپنی وار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پُرکھ اکالا دین دیاالا، زرگن رُپا ست سرُپا پُرکھ ابناشی گھٹ
 گھٹ واسی ایککارا کھیل اپارا، گر گوہند دئے صلاحیا۔ گوہند سورا ستگر میت، پُرکھ اکال منائیندا۔ تیری چلائی ساچی ریت، تیرا رُپ سرب دکھائیندا۔
 سرشٹ سبائی گائے تیرا گیت، پُرکھ اکال اک منائیندا۔ ایکا ہست ایکا کیٹ، اوچ نیچ ایکا رنگ رنگائیندا۔ نام پیالہ دئے انڈیٹھا، امرت جام ساچا ہتھ
 رکھائیندا۔ پت پانی کرے پُنیت، جو جن رسنا گھ لگائیندا۔ کایا ہووے ٹھنڈی سیت، سائک ست ست دھرائیندا۔ ساچا دیہرا مندر مسیت، پُرکھ اکال
 تیرے چرن وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی دھارا آپ بندھائیندا۔ پُرکھ اکال دئے صلاح، گر گوہند اے سمجھایا۔ گوہند بنیا سچ

ملاح، تیرا بیڑا ہر لئے ترایا۔ ہر جن ساچا پار دے کرا، جو رہے دھیان لگایا۔ آپے پکڑے اپنی بانہہ، گھر ساچے میل ملایا۔ کلجگ انتم کرے سچ نیاں،
 تھان دھنتر اک سہایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا بھیو کھلایا۔ گر گوہند بولے سچ جیکار، پُرکھ ابناشی رہیا سٹانیا۔ کون روپ تیرا
 ہوئے نرنکار، کلجگ انتم ویکھ دکھانیا۔ کون دھام وسے نیار، کون بنک سہانیا۔ کون نگر گرام پائُن سار، کون کھیڑا دے وڈیانیا۔ کون مات پت کرے پیار،
 کون گھ لئے لٹکانیا۔ کون دشا ہو اجیار، آپ اپنا ناؤں دھرائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا بھیو کھلایا۔ گر گوہند پُرکھ اکال، اپنا
 بھیو کھلایا۔ پاربرہم پر بھ دین دیال، نت نوت ویس وٹانیدا۔ جگا جگنتر اولڑی چال، وید کتیب نہ لیکھ لکھانیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، کلجگ تیری انتم ور، تیری نیا ساچا ڈھنیا ادھ وچکار رکھانیدا۔ ساچی نیا گر گوہند، ایک ڈھنیا بنت بنایا۔ گر گھیاں میٹے سگلی چند، جو سر سے گیا رڑھانیا۔
 گری چمکور بنائی اپنی بند، آپ اپنی گود اٹھانیا۔ چارے ڈارے گنی گھند، چارے گنت کرے رُشٹانیا۔ آپے تارے بھو ساگر سندھ، ایک چپو نام لگانیا۔ جوتی
 جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیناں ناتھ سگلا ساتھ جگ کرتا آپ اھوانیا۔ پُرکھ اکال سچ سٹاونی، ایک شبد لائیندا۔ اپنی کھیل آپ کراونی، اپنا
 لیکھا آپ لکھانیدا۔ نرگن جوتی جوت جگاونی، دیک باقی اک ڈمگانیدا۔ سمبل نگری اک دساونی، اُچ محلے آسن لائیندا۔ گر گھیاں پوری کرے بھاونی، جو
 جن دھیان لگانیدا۔ میٹ مٹائے کام کامنی، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نیڑ نہ آئیندا۔ رین نہ دے اندھیری شامنی، سٹنگر ساچا چند چڑھانیدا۔ سچ پیارے
 پکڑے دامنی، پنچم پلا آپ پھرائیندا۔ درگاہ ساچی ملی سچی ضامنی، شاہ شہیدا ناؤں دھرائیندا۔ پنٹھ خالصہ تیری پئی رہے ہاڑی ساونی، سٹنگر پورا ویکھ دکھانیدا۔
 جو سٹنگر بھلے مایا رلے وس ہوئے جگت ترسنا تامنی، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کھیل کھلایا۔ گر گھیاں چمکور نہ جائے بھل، ہر وڈا
 وڈا وڈیانیا۔ گر گھیاں پائے ساچا مل، کرتا قیمت آپ چکانیا۔ سچ پریتی جو جن گئے گھل، گھولی گھول گھول آپ گھانیا۔ آپ اٹھائے لال انمل، مانک موتی
 رتن جواہر ساچی جڑت جڑانیا۔ بھاگ لگائے ساچی گل، نادی بند آپ ترانیا۔ سچ دوارا جائے گھل، نانک گوہند ویکھ دکھانیا۔ گر گھ سبجن نہ جائے رُل، ویلا
 آنت دے گواہیا۔ گر گھ سبجن ساچے پھل، چار ورنناں ویکھ دکھانیا۔ نام ترازو تولے تول، تیراں تیراں دھار چلانیا۔ نو کھنڈ پر تھمی سنگھ شیر آپ کرائے

گھول، کرن کراونہارا دس نہ آئی۔ سچکھنڈ نواسی بیٹھا رہے اڈول، نرگن اپنا ناؤں دھرائیاں۔ شبد جیکارا آپے بول، لوک مات کرے رُشانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک جوت دس اوتار، کلجک دیکھے کھیل اپار اک اکلّا نر نرکار، اینکارا اپنا ویس وٹائی۔ ویس اولّا اک اکیلا، آد پُرکھ کرائیندا۔ آپے وسیا سچ محلہ، گھر ساچے سو بھاپائیندا۔ پاوے سار جلا تھلا، گنگن پاتالاں دیکھ دکھائیندا۔ ہرجن کایا مندر اندر سچ سنگھاسن آپے ملا، آپ اپنی بوُجھ بھجھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری اتم ور، جیو جنت آپ بھلائیندا۔

★ ۲۹ مگھ ۲۰۱۶ بکرمی مسائنگھ دے گھر نورنگاباد ضلع امرتسر ★

سو پُرکھ نرنجن اگم اتھہا، بھيو ا بھيو بھيو نہ آئیندا۔ ہر ہر بنے سچ ملاح، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ اینکارا ایکاناں، عقل کل دھاری آپ اُچھائیندا۔ آد نرنجن جوت جگا، دپیک ساچا آپ جگائیندا۔ سری بھگوان کھیل کھلا، سچکھنڈ ساچے سو بھاپائیندا۔ ابناشی کرتا ناؤں دھرا، نرگن ایک ویس وٹائیندا۔ پاربرہم پر بھ بھيو کھلا، آپ اپنی کل ورتائیندا۔ نرگن نرکار ساکار رُپ آپ وٹا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی رچنا آپ رچائیندا۔ رچنہارا پُرکھ سلطانا، اپنی کھیل کھلائیا۔ پاربرہم پر بھ ہو پردھانا، اپنی دیا آپ کمائیا۔ گھر مندر سوہے اک مکانا، تھر گھر بیٹھا آسن لائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن داتا آپ اکھوائیا۔ نرگن داتا بے عیب پروردگار، نورو نور سہائیندا۔ کرے کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر بھيو نہ آئیندا۔ ساچے مندر بیٹھ دوار، بنک دوارا آپ سہائیندا۔ پُرکھ ابناشی کھیل نیار، شاہ سلطان آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اینکارا اک محلہ، آپ اپنا آپے ملا، سچ سنگھاسن آسن لائیندا۔ سچ سنگھاسن پُرکھ اکال، ایک ایک اُچھائیا۔ کرے کھیل دین دیال، سو پُرکھ وڈ وڈیائیا۔ ہر پُرکھ چلے اولٹری چال، ایک اینکارا دس نہ آئی۔ سری بھگوان رکھنہارا سچ سچا دھن مال، سچ خزانہ آپ بھرائیا۔ پُرکھ ابناشی کھیل مہان، آد نرنجن دیکھ دکھائیا۔ پاربرہم کر دیکھے

مار دھیان، ہر ہری رُوپ وٹائیا۔ ہری رُوپ دس نشان، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر ساچے سو بھاپائیا۔ ساچا گھر سچ ہلارا، ست پُرکھ
 نرنجن آپ دو ایندیا۔ کرے کھیل اگم اپارا، کرنی کرتا ناؤں دھر ایندیا۔ لیکھا جانے ناری نارا، ناری نر ویس وٹائیندا۔ آپ اُپجائے سَت دُلارا، شبدی شبد ناؤں
 اُپجائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس دھر ایندیا۔ ویس اولّا پُرکھ ابناشا، ایکا ایک کرائیا۔ اپنی جوت کر پرکاشا، نرگن نرگن
 کرے رُشنائیا۔ آپے کھیلے کھیل تماشا، وشن برہماناں رلائیا۔ برہم پاربرہم ہویا داسی داسا، در گھر ساچے وٹی ودھائیا۔ شکر میلّا پر تھی آکاشا، گگن منڈل
 آپ سہائیا۔ آپے رُوپ پاوے راسا، آپ اپنی رچن رچائیا۔ آپے ترے گن مایا دئے بھرواسا، سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ آپے پنچ تت کرے واسا، نرگن سرگن
 میل ملائیا۔ آپے ترسنا آپے آسا، آپے بدھ مت من وچ سمائیا۔ آپے پون آپ سواسا، آپے رسنا جہوا ہلائیا۔ آپے بہتر ناڑی کر پرکاشا، اندھ اندھیر
 کرے رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن سرگن میل ملائیا۔ نرگن سرگن ہر ہر دھارا، بھيو کوءے نہ پائیندا۔ اک اکلا کر پسارا،
 لکھ چوراسی آسن لائیندا۔ شبد انادی دُھن جیکارا، آپ اپنا آپ اُپجائیندا۔ کایا مندر ویکھ منارا، سچ محلہ آپ سہائیندا۔ دُو نگھی کندر ویکھے غارا، انھو پرکاش
 کرائیندا۔ جوت نرنجن کر اُجیارا، دپیک ساچا اک ٹکائیندا۔ دُو نگھی بھوری پاوے سارا، سکھمن ویکھ دکھائیندا۔ ترینی کرے پار کنارا، ترے کوٹاں لیکھ
 لکھائیندا۔ سر سرور ٹھنڈی ٹھارا، گھر امرت جل بھرائیندا۔ انحد ناد سچّی دُھنکارا، دُھن آتمک آپ لائیندا۔ آپے توڑ گڑھ ہنکارا، اپنا مندر آپ دکھائیندا۔
 بجر کپائی آر پارا، سچ دوارا سو بھاپائیندا۔ آتم سیجا میت مُرارا، اپنا آسن آپ دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر گھر وچ آپ
 اُپائیندا۔ گھر گھر وچ آپ سہانا، تن مندر وچے ودھائیا۔ پُرکھ ابناشی ڈیرہ لایا، دس کسے نہ آئیا۔ برہم اپنی انس بنایا، پاربرہم سچّی سرنائیا۔ جوتی جوت
 سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن دھارا ایکا ایکنکارا، کھیلے کھیل اگم اپارا، گھر وچ گھر کر اُجیارا، دپیک دپیک کرے رُشنائیا۔ ہر دپیک کر اُجیارا، گھر
 مندر آپ ٹکائیندا۔ نرگن سرگن کھیل اپارا، کملاپاتی آپ کرائیندا۔ بوند سواتی ٹھنڈی ٹھارا، بھر پیالہ جام پیا ایندیا۔ اتم ذاتی کر وچارا، آپ اپنی دیا کمائیندا۔
 ساچی گا تھی شبد دُھنکارا، اگادھ بودھ سنا ایندیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کایا مندر ساچا گڑھ، نرگن اندر بیٹھا وڑ، سرگن ساچا کھیل

کھلائیندا۔ نرگن اندر ہر سلطان، ہر ساچا تخت سہائیا۔ آد جگادی نگہبان، نہ مرے نہ جائیا۔ ہر جن میلے کر دھیان، ہر بھگت دے وڈیائیا۔ داتا دانی گن
 ندھان، ساچی دست اک اپائیا۔ امرت آتم پین کھان، ترسنا بھکھ گوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ گرگھ ساجن لئے ترائیا۔
 گرگھ ساجن ہر ہر پاؤنا، گر منتر نام درڑائیندا۔ سنجگ تریتا دواپر ایکا رنگ رنگاؤنا، ایکا کھیل کھلائیندا۔ کلجک ویلا انتم آؤنا، لوآں پریاں سرب سٹائیندا۔
 وشن برہما شو ہر آپ اٹھاؤنا، سویا کوئی رہن نہ پائیندا۔ سُرپت راجا اند کروڑ تیتیسنا نال رلاؤنا، نیتز نین کھلائیندا۔ لکھ چوڑاسی پردہ لاہنا، ترے گن مایا دیکھ
 دکھائیندا۔ پنج تت لیکھا آپ چکاؤنا، اپ تیج وائے پر تھی آکاش اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا بھو جنائیندا۔
 بھو ابھیدا ہر نرکار، عقل کلا اھوائیا۔ بھگت وچھل میت مرار، وڈ وڈی وڈیائیا۔ سنت سہیلے جاوے تار، جگ جگ اپنا کھیل کھلائیا۔ گرگھ ساجن لائے پار،
 ایکا چچو نام لگائیا۔ گرگھ بخشے چرن پیار، ساچی سکھیا سکھ سمجھائیا۔ ڈئی دوتی کر خوار، شرع شریعت میٹ مٹائیا۔ ایکا رنگ رنگے کرتار، چار ورن کرے
 کڑمائیا۔ کلجک انتم دیکھے سرب سنسار، بھرے بھلی سرب لوکائیا۔ ہوئے ہنگتا گڑھ ہنکار، چاروں کُنٹ ڈیرہ لائیا۔ ناتا ٹٹا میت مرار، ساچا سنگ نہ کوئی
 رکھائیا۔ در در گھر گھر روون زاروزار، نیتز نیر وہائیا۔ ہنس رلے کاگاں ڈار، ہر ہر کا نام بھلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا
 کھیل کھلائیا۔ جگ جگ کھیل ہر بھگونت، پاربرہم کرائیندا۔ لیکھا جانے سادھ سنت، گر پیر اوتار دیکھ دکھائیندا۔ مان رکھائے جیو جنت، جس جن اپنی دیا
 کمائیندا۔ آپ بنائے ساچی بنت، بن بنواری ناؤں دھرائیندا۔ آد نرنجن مہما گنت، وید کتیب نہ کوئی جنائیندا۔ اپنا لیکھا آپے جانے آد آنت، آنت آد آپ
 ہو آئیندا۔ سرشٹ سبائی ساچا کنت، ایکنکارا ناؤں دھرائیندا۔ آپے جانے اپنا نیا منت، شبد اگما آپ اپائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 جگ جگ اپنا کھیل کھلائیندا۔ کھیل کھلندڑا ہر نرکار، ایکا رنگ سمایا۔ چوتھے جگ پاوے سار، کلجک ویلا انتم آیا۔ نہہکٹکا لئے اوتار، ساچا ڈنکا نام وجایا۔ شاہ
 سلطاناں کرے خبردار، سویا کوئے رہن نہ پایا۔ نو کھنڈ پر تھی دیوے اک ہلار، ستاں دیپاں آپ جگایا۔ جودھا سور پیر بلی بلکارا، بل اپنا آپ دکھایا۔ نام
 کھنڈا تیز کٹارا، تن گاترے آپ لٹکایا۔ لکھ چوڑاسی ماری جائے واروں وارا، مارنہارا دس نہ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری

اتم ور، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ کھیلنہارا پُرکھ سمرتھ، شاہ سلطان وڈی وڈیایا۔ جگ جگ مہماکتھنا اکھ، کتھنی کتھ نہ سکے رانیا۔ آپ اپائے اپنی ساچی وتھ،
 ہر منتر ناؤں دھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس وٹایا۔ اپنا ناؤں شبد جیکارا، ہر پُرکھ نرنجن آپ لگانیدا۔ سو پُرکھ نرنجن
 پاوے سارا، اینکارا میل ملائیدا۔ پاربرہم پر بھ سانجھ یارا، برہم اپنا ناؤں وٹائیدا۔ لوک مات ہو اُجیارا، لکھ چوراسی ویکھ وکھائیدا۔ آپے جانے اپنا آر پار
 کنارہ، برہما وشن شوگر پیر اوتار سادھ سنت بھیو کوئی نہ پائیدا۔ نام کھنڈا کھڑگ تیز کٹارا، برہمنڈاں آپ وکھائیدا۔ تیج پرچنڈ کھسی دھارا، دو جہاناں آپ
 چکائیدا۔ سنجگ تریتا دوا پر اتم جگ گھلدا رہیا اوتارا، آپ اپنا حکم سنائیدا۔ کلجگ اتم کھیل نیارا، جوتی جامہ بھیکھ وٹائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، نہکٹک نرائن نر، اپنی کل ورتائیدا۔ نہکٹک کل جامہ پا، سو پُرکھ نرنجن کھیل کھلاییدا۔ کلجگ کوڑا دئے مٹا، ہر پُرکھ نرنجن ڈنک وچائیدا۔
 مایا متا لیکھا دئے مکا، اینکارا کل ورتائیدا۔ گڑھ ہنکاری دئے تڑا، نام کھنڈا ہتھ چکائیدا۔ گرگھ ساچے لئے جگا، آپ اپنی بوجھ بُجھائیدا۔ سوچھ سرُپی درس
 دکھا، نیتز گیان اک کھلاییدا۔ چوتھے پد لئے ملا، برہم مت اک وکھائیدا۔ پنچم ند لئے وجا، ساچا راگ سنائیدا۔ آد جگادی ناؤں دھرا، دُھر دُھردی ڈیرہ
 لائیدا۔ برہمنڈ کھنڈ پھیرا آپے پا، گنگن پاتالاں آپ سہائیدا۔ رُوس جوت رہیا چکا، تارا منڈل لیکھ لکھائیدا۔ سچکھنڈ نو اسی بے پرواہ، گھر ساچے سو بھا
 پائیدا۔ کلجگ اتم بنے ملاح، اپنا بیڑا آپ چلائیدا۔ ہرجن ویکھے تھاؤں تھاں، چار ورن نو کھنڈ ست دیپ گھر گھر پھول بھلاییدا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کال،
 کاگوں ہنس اڈائیدا۔ نتھوایاں دیوے ساچا تھاں، در گھر ساچا اک وکھائیدا۔ سنجگ ساچا مارگ لاء، آپ اپنی بنت بنائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، ستنگر ساچا ہر اکھوائیدا۔ ستنگر سچا پاتشاہ، پاربرہم کرتار۔ جگ جگ لوک مات چلائے اپنارا، نرنجن سرگن لئے اوتار۔ بھگتاں پھڑے ہر ہر
 بانہہ، نت نوت کھیل اپار۔ ہر سنتاں رکھے ٹھنڈی چھاں، سمرتھ پُرکھ آپ کرتار۔ مٹمکھاں نہ دیوے کوئی تھاں، دیوے در دُرکار۔ رائے دھرم کرے
 نیاں، بیٹھا ادھ وچکار۔ چتر گپت پکڑے بانہہ، لیکھا لیکھ دئے دکھال۔ لاڑی مَوْت کرے نیاں، سیوالائے کال مہاکال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، کل کلکی اوتار۔ کل اوتارا ہر نرنکارا، نرنجن جوت کرے رُشنائیا۔ پاربرہم پر بھ کر پسارا، سرگن ساچا ویکھ وکھائیا۔ شبد اگنی

بول جیکارا، ساچا ناد وجانیا۔ لکھ چوڑاسی ویکھ گلزارا، چاروں کُنٹ پھیرا پانیا۔ وشنوں کریا خبردارا، دیونہارا رزق سبایا۔ برہما تیرا جگت اکھاڑا، برہم پردہ
 دیوے لاہیا۔ وشنوں تیرا دھام نیارا، ہر ساچا آپ سہانیا۔ شکر میلا اپرا پارا، دے مت رہیا سمجھانیا۔ کلجگ آئی اتم وارا، رین اندھیری چھانیا۔ سرشٹ
 سبائی دھواں دھارا، ساچا چند نہ کوئی چڑھانیا۔ ست دھرم نہ کوئی پیارا، گرمت نہ کوئی رکھانیا۔ گھر گھر نار دے و بھچارا، من مت کری گڑمانیا۔ کایا بنیا گڑھ
 ہنکارا، نر بھے روپ نظر نہ آتیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی سکھیا رہیا سمجھانیا۔ کلجگ سکھیا وشنوں بنسا، اپنی آپ جانیندا۔ کھیلے
 کھیل بار سہنسا، سہنسر دھاری ویس وٹانیندا۔ آپ اُپجائے اپنا بنسا، آپے میٹ مٹانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور،
 اپنا سنیہرا آپ سٹانیندا۔ برہے اُٹھ بال نادان، ہر ساچا آپ اُٹھانیا۔ اٹھے نیز کھول ویکھ جہان، چاروں کُنٹ اندھیرا چھانیا۔ چارے کھ تیرے گرلان،
 چارے وید دین دُہانیا۔ نو کھنڈ پر تھی سنجھ مسان، دھرم جیکارا نہ کوئی لائیا۔ جوٹھا جھوٹھا دے نشان، شاہ سلطان رہے جھلانیا۔ پنج وکارا بے ایمان، نو در
 پھرے ہلاکینا۔ پُرکھ ابناشی ویکھے مار دھیان، سچکھنڈ بیٹھا آسن لائیا۔ گوہند میتا نوجوان، نہ مرے نہ جانیا۔ ساچا چلہ تیر کمان، نرگن اپنا آپ اُٹھانیا۔ پون
 پونی دھر فرمان، شبدی شبد سٹانیا۔ تیر نرالا اکوبان، ایکنکار آپ چلائیا۔ بن ہر بھگت نہ سکے کوئی پچھان، مایا بھلی سرب لوکانیا۔ ناتا جڑیا پین کھان، مایا ممتا
 رہی ترسانیا۔ نظر نہ آئے شاہ سلطان، ہر ہر درس کوئی نہ پانیا۔ پڑھ پڑھ تھکے وید پُران، انجیل قرآنا رہے گانیا۔ شاستر سمرت کر کر دھیان، لیکھا لیکھ
 رہیا سمجھانیا۔ کھانی بانی کر کر گیان، گیان گرو نہ کوئی ملانیا۔ ملیا میل نہ ہر بھگوان، ساچے پوڑھے نہ کوئی چڑھانیا۔ اتم مٹنا جگت نشان، تھر کوئے رہن نہ
 پانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، برہے آپ رہیا سمجھانیا۔ اُٹھ شکر بل بل دھارا، ہر ساچا کھ صلاحیندا۔ کلجگ اتم آئی وار، تیری سیوا
 ساچی لائیندا۔ لکھ چوڑاسی کر خوار، جو گھڑیا سو بھن وکھانیندا۔ رائے دھرم کڈھے تیری وگار، تیرے حکمے سرب پھرانیندا۔ تیرے سر ہتھ رکھے کرتار،
 سمرتھ اپنا ناؤں رکھانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، برہما وشن شو آپ اُٹھانیندا۔ برہما وشن شو ہر جگا، اپنی بوُجھ
 بُجھانیندا۔ ترے گن مایا ونڈ ونڈا، ایکا رنگ سمانیندا۔ پنج تت نشانہ دے جنا، آپ اپنا راہ چلائیندا۔ جو اُتچے سو دے نہ، چارے کھانی ویکھ وکھانیندا۔ جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نہہلنک نرائن ز، آپ اپنی رچن رچائیندا۔ وشنوں دوئے جوڑ نمسکار، چرن دوار رہیا کرایا۔
 ٹوں کرتا قادر کرنہار، وڈ داتا بے پرواہیا۔ ٹوں بخشنہارا وڈ بھنڈار، ہوں سیوک سیو کمائیا۔ ٹوں کرتا پُرکھ ہوں تیری نار، در تیرے سوبھا پائیا۔ نو نو چار
 کر وچار، تیرے انک سمائیا۔ چھٹی جگ کر آکار، نراکار ویکھ وکھائیا۔ کلج اتم ڈھیہہ پیا تیرے دوار، بن تڈھ دیسے نہ ہور کوئی سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، منگے بھکھ جھولی ڈاہیا۔ وشنوں رووے نین اگھاڑ، دس کسے نہ آئیندا۔ پُرکھ ابناشی کرپا دھار، تیرا تیری سیو کمائیندا۔ تیرا رنگ
 سرب سنسار، دوسر کوئی دس نہ آئیندا۔ ہست کیٹ تیرا ادھار، انڈیٹھ شبد چلائیندا۔ تیری جوتی نور اُجیار، نورو نور ڈگمگائیندا۔ تیرا نام سچ بھنڈار، لوک
 مات ورتائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تیرے بھانے سد رہائیندا۔ برہما رووے نیتز دھوے، پر بھ تیری وڈ وڈیائیا۔ تیرا بھو نہ جانے
 کوئے، لکھیا لیکھ نہ کوئی رکھائیا۔ سو پُرکھ ٹوں داتا ایکا ہوئے، ایک ایکنکارا ناؤں دھرائیا۔ لکھ چوراسی تیرا پنج تیرا بوئے، پھل بھلوڑ تیرا مہکائیا۔ چار کھانی
 دے ڈھوئے، اُتھج سیج جیرج انڈ ویکھ وکھائیا۔ گھٹ گھٹ اندر اتم سیجا زرگن بہہ بہہ سوئے، آپ اپنا کھ چھپائیا۔ اپنا رس اپنی ہتھیں آپے چوئے،
 سواس سواس آپ چلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لکھ چوراسی تیری بھلوڑی، ہوں سیوک سیو رہیا کمائیا۔ برہما منونتر ویکھ وچار،
 چاروں گنٹ نین اٹھائیندا۔ کلج اتم آئی وار، نو نو چار کھ صلاحیندا۔ چارے وید گئے ہار، ہر کا بھو کوئی نہ پائیندا۔ کل رووے وچ سنسار، ویلا وقت نہ
 کوئی چھڈائیندا۔ جوت جگی اک زرنکار، زرگن ایکا روپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا بھو کھلائیندا۔ بھو کھلائے پُرکھ
 زرنجن، آد جگاد وڈی وڈیائیا۔ شکر تیرا ساچا سجن، بھولے ناتھ دے صلاحیا۔ جو گھڑے سوا اتم بھجن، تیری سیوا سچ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، ساچی سکھیا اک سمجھائیا۔ بھولے ناتھ ہو تیار، چرن کول منگے سرنائیا۔ پُرکھ ابناشی کرپا دھار، تیری گت مت کہی نہ جائیا۔ ٹوں داتا
 پروردگار، نورو نور سمائیا۔ لکھ چوراسی تیری دھار، تیری رچنا ویکھ وکھائیا۔ تیرا بیڑا وچ سنسار، لوک مات رہیا چلائیا۔ کون جانے تیرا پار کنار، آر پار نہ
 کوئی وکھائیا۔ تیرا اتم سچی سرکار، دھر فرمانا دے گواہیا۔ کلج اتم کراں سنگھار، جو دسے سورہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،

در آگے سپس نواںیا۔ پُرکھ سُلطان ہو مہربان، اپنی دیا کمائیندا۔ شکر سُن لے لا لاکان، تیری سیوا سیوا کمائیندا۔ چوڈاں لوک خالی کر مکان، چوڈاں طبق نہ کوئی رہائیندا۔ جوٹھ جھوٹھ نہ دسے نشان، سپس تاج راج راجان نہ کوئی ٹکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا حکم سناائیندا۔ برہے سُن کر وچار، کلجک واری اتتم آئیآ۔ تیرا برہم ویکھ پسا، پاربرہم ویس کرائیا۔ کلجک کوڈا رہیا لکار، چار کُنٹ دہ دشا پھیری پائیآ۔ ایک رنگ نہ دسے ہر نرنکار، ایک روپ نہ کوئی جنائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے بھانے آپ رہائیآ۔ وشنوؤں تیرا اک بھنڈارا، لوک مات نظر نہ آئیندا۔ نہ کوئی دسے سچ و نجارا، ساچا ہٹ نہ کوئی کھائیندا۔ کرتا دسے نہ شاہ سکدارا، ساچا عدل نہ کوئی کمائیندا۔ نہ کوئی دسے سچ بھکھارا، ایک بھچھیا نام منگ منگائیندا۔ در در گھر گھر گھر در در ہوئے سرب خوارا، دھیرج دھیر نہ کوئی دکھائیندا۔ پر بھ ابناشی بھیو نیارا، آپ اپنا ویس وٹائیندا۔ لوک مات لے اوتارا، ترے گن ناتا توڑ ٹڑائیندا۔ پنج ت کرے خوارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک اپنا ڈنک وجائیندا۔ ایک ڈنک ہر نرنکار، آد جگاد وجایا۔ ساچا دھرم دھر سنسار، اپنا مارگ آپے لایا۔ ورننا برننا و سیا باہر، چار دیوار بند نہ کسے کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نہ، آپ اپنا میل ملایا۔ گرکھاں دسے سچ پیار، انتر آتم اک لو لایا۔ نام اگنی بھر بھنڈارا، سچ خزینہ اک جنایا۔ دیوے درس اگم اپار، جگت حرص آپ مٹایا۔ عرش قُرس ایک کار، نرگن سرگن آپ کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نہ، شاہ سُلطان میٹ مٹایا۔ کلجک جودھا ہر بلوان، سوربیر اکھوائیا۔ داتا دانی دو جہان، لوک مات کرے رُشنائیا۔ جن بھگتاں ہووے نگہبان، گرکھ ساچے لئے ملایا۔ نام دکھائے سچ نشان، ایک ہتھ اٹھایا۔ لوآں پُریاں پائے آن، آپ اپنا حکم چلائیآ۔ ستن دیوے دُھر فرمان، رسنا جہوانہ کوئی ہلائیآ۔ ساچا میلا سچ مکان، ساڈے تن ہتھ دے کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری اتتم ور، نہہکنک نرائن نہ، نر اوتارا ایکنکارا کرے کھیل اگم اپارا، آد جگاد وڈی وڈیائیآ۔ کریا کھیل پُرکھ سُلطان، ویہہ صد سولاں سمت ویکھ دکھائیندا۔ پندراں کنگ سچ نشان، نو کھنڈ پر تھی آپ اٹھائیندا۔ گیارا دوس جوت مہان، گرکھ ساچے آپ جگائیندا۔ چار دوس چار جنگ، سچکھنڈ شولوک برہم لوک دیولوک پھیرا پائیندا۔ نو دوس پاوے سار، جیرج انڈ آپ اپنا گھ چھپائیندا۔ ستاں دیپاں وچ برہمنڈ، ست ست اپنا رنگ

رنگائیندا۔ اک اک کرے کھنڈ، باراں اک نال رلائیندا۔ اگلی گھڑ وچ ورجنڈ، آپ اپنا لیکھ لکھائیندا۔ دوئے دوس سورا سربنگ، گر گوہند لیکھا آپ
 چکائیندا۔ چوہی گھڑ سہاگی چھنڈ، سنجگ ساچا راہ وکھائیندا۔ پنج دوس گرکھاں اندر چڑھیا ساچا چند، ساچا دپیک آپ لکائیندا۔ ہر سنگت خوشی کرائے بند بند،
 ہر کا پوڑا اک وکھائیندا۔ دوس رین پرمانند، نجاند آپ رہائیندا۔ دئی دوتی ڈھاہے کندھ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور،
 آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ چالی دوس پار کنارہ، چالی کتے لئے ترائی۔ اپنا آپ آپے دارا، اپنا لیکھا دئے مکائی۔ ساچا ساکھ چلے وچ سنسارا، پڑھ پڑھ تھکی
 سرب لوکائی۔ مہا سنگھ نظر نہ آیا جیو گوارا، ماجھے دیس بیٹھا جوت جگائی۔ کھرگ کھنڈا تیز کٹارا، ساقت نندک دشت رہیا کھائی۔ پنج دوس کرے میل پنجم
 پیارا، پنجم میلا سنج سبھائی۔ ساچا ناد ساچی ڈھنکارا، گھر شبدی شبد وجائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چالی دوس دوس رات، اک بنائی ہر
 پرہات، ایکاروپ دسائی۔ چالی دوس چالی جگ، چھتی مول چکائیندا۔ کلجگ اودھ گئی پگ، لیکھا لیکھ نہ کوئی مٹائیندا۔ پڑکھ ابناشی بیٹھا لگ، آپ اپنا پردہ
 پائیندا۔ ہرجن ساچے آپ اپنی گودی لئے چک، نت نوت ویس وٹائیندا۔ مٹمکھاں مکھ پائے ٹھک، نندک نندیا رس جنائیندا۔ چالی دن آپے لیکھا جانے گن
 گن، لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ چالی دوس پار کنارہ، چار دس کرے گڑمائی۔ چوتھے پد میل نرنکارا، گھر دسویں وچے ودھائی۔ گرگھ ورا پاوے سارا، جس
 جن اپنی بوجھ بوجھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، ساچا لیکھا لیکھ سمجھائی۔ پنج دوس پنجم رات، آٹھ پہر گن گایا۔
 ہرجن تیری اتم ذات، ورنناں برناں بھيو مٹایا۔ ایک میلا ہر سچاپت مات، آپ اپنے انک لگایا۔ دیونہارا ساچی دات، ساچی وست جھولی پایا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنجم لیکھا ویکھ وکھایا۔ سچ دست انمول، گر سنگر ہتھ رکھائیندا۔ اپنے کٹڈے آپے تول، اپنی قیمت آپے پائیندا۔ لکھ
 چوراسی رہے انھول، ساچی اکھ نہ کوئی کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک ایک سرشٹ سبائی ساچی ٹیک، داتا دانی ہر اکھوائیندا۔
 ساچی وست ہر نام بھنڈارا، لوک مات ورتائیندا۔ ہرجن دیوے اک ادھارا، ایک مارگ لائیندا۔ ساچا مندر کھول کوڑا، ساچا راہ وکھائیندا۔ لیکھا چکے پنجم
 دھاڑا، پنج وکارا نیڑ نہ آئیندا۔ اتر اتم کرے سچ شنگارا، بستر بھوشن ایک نام وکھائیندا۔ کلجگ اتم بول جیکارا، سوہنگ ساچا نام درڑائیندا۔ سنجگ ساچے ورتے

ورتارا، سرشٹ سبائی ایک رنگ رنگائیندا۔ ایک اشٹ دیوگر ہوئے نرنکارا، دوسر سبیس نہ کوئی جھکائیندا۔ ایک مندر ایک گرو دوارا، ایک شودالا مٹھ اک وکھائیندا۔ ایک بھوپ اک سکدرا، تخت تاج اک ہنڈھائیندا۔ نو کھنڈ پر تھمی سٹاں دیپاں بنے اک ونجارا، ایک ہٹ رکھائیندا۔ ایک شستر اک کٹارا، ایک کھنڈا ہتھ اٹھائیندا۔ ایک شاہ اک آسوارا، ایک آسن سو بھاپائیندا۔ ایک روپ سرب سنسارا، نرگن سرگن آپ وکھائیندا۔ سبجگ تیرا دھرم دوارا، ہر کرتارا آپ کھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، نہکرمی اپنا ناؤں رکھائیندا۔ نہکرمی ہر بھگونت، پاربرہم اکھائیندا۔ آپ بنائے اپنی بنت، دوجا در نہ منگن جایا۔ لیکھا جانے سادھ سنت، جیو جنت ویکھ وکھایا۔ گرگھاں دیوے نام منت، آپ اپنی سیوالایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کجگ تیری اتنم ور، نہکلنک نرائن نر، پنچم پنچم ویکھ وکھایا۔

★ ۳۰ مگھ ۲۰۱۶ یکرمی کھنن سنگھ دے گھر پنڈ نورنگا باد ضلع امرتسر ★

ایک گھر ایکنکارا، نرگن اپنا آپ وسایا۔ دوجا مندر کھول کواڑ، سچھنڈ ناؤں رکھایا۔ تیجے جوت کر اجیار، تھر گھر ساچے ڈگمایا۔ چوتھے شاہ بھوپ سلطان، سچ سنگھاسن آسن لایا۔ پنچم کھیل سری بھگوان، آپ اپنی بنت بنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا لیکھا آپ جنایا۔ اک اکلا ایکنکارا، دوجا اپنا ناؤں دھرائیندا۔ تیجانا سچی دھنکارا، گھر چوتھے شبد لائیندا۔ پنچم روپ اگم اپارا، دس کسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا بھو جنائیندا۔ ایک ایک عقل کل دھارا، دوجا منگل آپے گائیندا۔ تیجے ساجن میت مرارا، گھر چوتھے سگن منائیندا۔ پنچم میلانت بھتارا، ناری نر نرائن اکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جاگرت جوت جوت وکھائیندا۔ اک اکلا نرگن دھارا، اپنی آپ اپائیندا۔ دوسر رنگ سچی سرکار، روپ ریکھ نہ کوئی جنائیندا۔ تیجا سوہے بنک دوارا، گھر ساچے آسن لائیندا۔ چوتھا اچی کوکے کرے پکارا، اپنا راگ آپ لائیندا۔ پنچم سخیاں میت مرارا، آپ اپنا میل ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر ساچا بنک سہائیندا۔ اک اکلا پاربرہم، برہم وڈی وڈیایا۔ دوجے در نہ

مرے نہ پئے جم، نہ کوئی تت رکھایا۔ تیجے گھر نہ کوئی خوشی نہ کوئی غم، ست سنتو کھی بیٹھا آسن لایا۔ چوتھے ہڈ ماس نہ ناڑی چم، پونی دم نہ کوئی رکھایا۔ پنچم اپنا جانے کم، وڈ داتا شہنشاہیا۔ اک اگلا شہنشاہ، ہر ہر اپنا ناؤں دھرائیندا۔ دوجے اپنا بنے آپ ملاح، اپنا بیڑا آپ چلائیندا۔ تیجے گھر صفت صلاح، لیکھا لیکھ نہ کوئی لکھائیندا۔ چوتھے گھر ناؤں نرکارا آپ دھرا، اپنا ناؤں وڈیائیندا۔ پنچم جیکارا دئے لگا، تھت وار نہ کوئی رکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے رنگ رنگائیندا۔ اک اونکار ایک رنگ، آد جگاد سمانیندا۔ دوسر کوئی نہ کرے بھنگ، نہ کوئی میٹ مٹائیندا۔ تیجے منگے نہ کسے کولوں منگ، اپنی بھچھیا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ چوتھے وجائے نام مردنگ، اپنا ڈھولا آپے گائیندا۔ پنچم آپے جانے اپنا پنڈھ، اپنا مارگ آپے لائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے وچ کائیندا۔ اک اگلا پُرکھ ابناش، دوسر سنگ نہ کوئی رکھایا۔ دوجا کھیلے کھیل سچ تماش، گھر ساچے رچن رچایا۔ تیجے دیوے اپنا آپ دھرواس، آپ اپنا سنگ رکھایا۔ چوتھے گھر کر پرکاش، اپنا دیپ کرے رُشانیا۔ پنچم وسے آس پاس، در سہنجنا اک سہایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچم سوہے اک دوار، در دوارا اک وڈیائیا۔ سو پُرکھ نرنجن اک اگلا، ایک گھر وسایا۔ ہر پُرکھ نرنجن دوجا رلا، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ ایکنکارا پھڑیا پلا، در تیجے سو بھاپایا۔ آد نرنجن نرگن باقی آپے بلا، گھر چوتھے کر رُشانیا۔ سری بھگوان وسنہارا نہچل دھام اٹلا، سچھنڈ دوارا سو بھاپایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچم ویکھے ایک گھر آپ اپنا ناؤں دھرایا۔ پنچم میتا پنچم جوگ، پنچم راج کماپیا۔ پنچم سنائے سچ سلوک، دھر فرمانا اک رکھایا۔ ساچا تھم نہ سکے کوئی روک، نہ کوئی میٹے میٹ مٹایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچم میلا ساچے گھر، ابناش کرتا رچن رچایا۔ پنچم جوڑ جوڑ جڑایا، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ ابناش کرتا ویس وٹایا، پنچم گھ کھلائیندا۔ پاربرہم ہر رپ دھر آیا، نرگن اپنی کل ورتائیندا۔ اپنے در متا پکایا، آپ اپنا تھم سنائیندا۔ اپنی اچھیا پور کرایا، ساچی بھچھیا اک رکھائیندا۔ قدرت دوجی ویکھن آیا، نرگن سرگن رپ وٹائیندا۔ برہما وشن شوتی تیاں سیوا لایا، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ لکھ چوراسی ترے گن مایا بنت بنایا، چوتھے مندر آپ سہائیندا۔ پنچت جوڑ جڑایا، کایا مائی سو بھاپائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ سنگھاسن پُرکھ ابناش، آپ اپنا آسن لائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن سچ سنگھاسن، ہر نر ساچا سو بھاپایا۔ ہر

پُرکھ نرنجن داسی داسن، اپنا ناؤں دھرائیا۔ اینکارا کرے کھیل آس پاسن، سچ وچولا رُوپ وٹائیا۔ آد نرنجن ہر ہو پرکاشن، سچ مشعلی ناؤں دھرائیا۔ سری بھگوان پاوے راسن، اپنی رچنا آپ رچائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچم دیکھے سچ سکھائیا۔ پنچم میلہ پنچم لایا، پنچم وٹی ودھائیا۔ پنچم در گھر اک سہایا، گھر ساچا اک دیکھ دکھائیا۔ پنچم ایکہ جوگ جنایا، پنچم اک پڑھائیا۔ پنچم اک سلوک سنایا، پنچم آپے گائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا لیکھا دئے سمجھائیا۔ پنچم لیکھا ایکہ دھار، ہر اپنی بنت بنائیدا۔ سو پُرکھ نرنجن کہے پکار، ہر پُرکھ نرنجن نال رلائیدا۔ اینکارا کر وچار، آد نرنجن آپ اٹھائیدا۔ سری بھگوان ہوتیار، پنچاں جوڑ جڑائیدا۔ ایکہ وسے سچ دوار، سچ محلہ آپ اپائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر ساچے ڈیرہ لائیدا۔ سری بھگوان سچ سلطان، ساچی دئے صلاحیا۔ آد نرنجن وڈ مہربان، مہر مہر وچ ٹکائیا۔ اینکارا سچ نشان، ساچا رہیا دکھائیا۔ ہر پُرکھ وڈ بلوان، سورپیر ناؤں دھرائیا۔ سو پُرکھ نرنجن ایکہ آن، ایکہ لیکھ سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر ساچے سو بھاپائیا۔ سو پُرکھ نرنجن ساچا میت، ہر پُرکھ نرنجن دئے صلاحیا۔ گھر ساچے دی ساچی ریت، اینکارا دیکھ دکھائیا۔ آد نرنجن دھام انڈیٹھ، نور کرے رُشنائیا۔ سری بھگوان پت پُنیت، آپ اپنا ناؤں دھرائیا۔ پنچاں گایا ایکہ گیت، سُر تال اک رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلائیا۔ پنچم راگ تار ستار، ایکہ ایک گھ صلاحیا۔ پنچم لیکھا اپنا آپے لکھ، اپنا متا پکایا۔ پنچم بہہ بہہ پائے بھکھ، ہر جھولی آگے ڈھاپیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رنگ رنگایا۔ پنچم میلہ ساچی بنت، ساچے گھر بنائیا۔ اپنی مہما لیکھا اگنت، اپنے وچ ٹکائیا۔ آپے آد آپے انت، آپے دیکھ دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلائیا۔ پنچم کھیل پُرکھ کرتارا، ہر اپنا آپ کرائیدا۔ پنچم دیوے سچ سکدارا، ساچا در سہائیدا۔ پنچم بول اک جیکارا، دھر فرمانا اک جنائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، راج بنت آپ دکھائیدا۔ در گھر ساچے ساچا راج، ہر ساچا آپ بنائیا۔ پنچم اپنا سازن ساز، پنچم کرے صلاحیا۔ پنچم اٹھائے ایکہ واج، ایکہ رُوپ درسائیا۔ کون بنے غریب نواز، جو نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ سر اپنے اُپر رکھے تاج، سیوک ہو ہو سیوکمائیا۔ اپنی رکھے آپے لاج، لاجانت ناؤں دھرائیا۔ اپنا رچے اگئی کاج، آپ اپنا سنگ نبھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت

دھر، کھیلے کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر دس نہ آئیا۔ پنجم گھر متا پکایا۔ سو پڑکھ نرنجن ہر پڑکھ نرنجن اینکارا، آد نرنجن سری بھگوان میل ملایا۔ ابناشی کرتا بنے ساچا سجن، گھر ساچے سو بھاپایا۔ پاربرہم پر بھ رکھے لجن، آپ اپنی سیو کمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سنگھاسن اک وکھایا۔ سچ گھر ساچا آپ سہائے، ہر ساچے وڈ وڈیائیا۔ ساچا تاج اک بنائے، اپنا لیکھا آپ سمجھایا۔ پنج دس ونڈ ونڈائے، نو چار وچے ودھایا۔ ترے ترے لیکھا آپ جنائے، روپ رنگ نہ کوئے وکھایا۔ پنجم کھ آپ صالاحے، جتی دند نہ کوئے کھلایا۔ نیرنن نہ کوئی پرگٹائے، ہتھ پھڑ نہ کوئے اٹھایا۔ نرنجن نرنجن سیس ٹکائے، نرنجن اپنی گنڈھ پوایا۔ ساچا راج آپ کمائے، ہر داتا بے پرواہیا۔ سچ تخت سلطان بہہ بہہ اپنا جوگ وکھائے، آپ اپنا روپ وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے رنگ سمایا۔ ساچا تاج رکھ سیس، سو پڑکھ نرنجن سو بھاپائیدا۔ ہر پڑکھ نرنجن بن جگدیش، آپ اپنا سیس جھکائیدا۔ اینکارا چھتر جھلایے سیس، آپ اپنی سیو لگائیدا۔ آد نرنجن آپ اپنا پیس پیس، آپ اپنا بل دھرائیدا۔ سری بھگوان اک حدیث، ایکا حکم سنائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا تاج اک وکھائیدا۔ ساچا تاج تخت سلطان، ہر ساچا آپ سہایا۔ پہلے گھر ہو یا مہربان، دوجے در دے وڈیائیا۔ تچے گھر ہو پردھان، چوتھا میلا سچ سبھایا۔ پنجم دیکھے نام نشان، آپ اپنا ہتھ اٹھایا۔ اپنی رکھے آپے آن، اپنے حکم آپ پھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ تخت بیٹھ ساچا راج کمایا۔ سچ تخت بیٹھ سیکدارا، ساچا حکم سنائیدا۔ ابناشی کرتا در دربانا، در دوارے سو بھاپائیدا۔ آپے بنیا ساچا رانا، اپنی رعیت آپ اھوائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی کل ورتائیدا۔ ابناشی کرتا کھول دروازہ، اپنی سیو کمائیدا۔ کھیلے کھیل غریب نوازا، اپنا حکم جنائیدا۔ پاربرہم ہر سازن سازا، ساچا روپ وٹائیدا۔ آپے بہہ بہہ مارے واجا، آپے میل ملائیدا۔ آپے رچیا اپنا کاجا، آپے سگن منائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا در سہائیدا۔ پاربرہم روپ کرتارا، اپنا آپ وٹایا۔ آپے میلا کنت بھتارا، آپے سچ ہنڈھایا۔ آپے کرے سچ پیارا، آپے گلے لگایا۔ آپے بخشے سٹ ڈلارا، ایکا دست جھولی پائیا۔ آپ وکھائے سچ بھنڈارا، آپ دے ورتایا۔ سو پڑکھ نرنجن کھیل اپارا، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پاربرہم ایہہ سمجھایا۔ پاربرہم گھر دربار، آئے سچ دواریا۔ تخت بیٹھ سچی

سرکار، دیوے ہر دُھر فرمانیا۔ تیرا میرا اک پیار، تیرا رُوپ بال انجانیا۔ تیری ونڈ سرب سنسار، تیری رچنا جگت مہانیا۔ میرا تاج تیری دستار، سپس تیرا اک سو بھانیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا دُھر فرمانیا۔ پاربرہم کر نمسکار، اپنے اگے آپے سپس جُھکانیا۔ آپے داتا شاہ سکدار، آپے حکم سنایا۔ آپے بنیا چو بدار، اپنی سیو کمایا۔ آپے بول سچ جیکار، آپے لئے بلایا۔ آپے ونڈے ونڈ اپر اپار، ونڈنہارا آپ ہو جائیا۔ آپے پاربرہم کرے پیار، آپ اپنا میل ملائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر ساچا اک سہانیا۔ ساچا گھر ہر سہایا، پاربرہم در آیا۔ سو پُرکھ نرنجن حکم سنایا۔ تخت تاج اک دکھایا۔ اک دربارا آپ اُپایا، آپ اپنی سیو کمایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا بھو جنایا۔ پاربرہم منگے منگ، سچ دوارے جھولی ڈاہیا۔ آپے داتا بن سربنگ، وڈ دانی ناؤں دھرائیا۔ آپ لگائے اپنے انگ، آپ رنگ رنگنیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پاربرہم ویکھ دکھانیا۔ پاربرہم منگے منگ، اپنی جھولی اگے ڈاہیا۔ اپنا کر آپے کارج انند، انند انند وجے ودھانیا۔ تیرا رُوپ میرا بند، ایکا ایک ہوئے کُٹمانیا۔ تیرا نام میرا چھند، میرا چھند تیرا نام گھر ساچے سو بھاپانیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی اچھیا جھولی پانیا۔ سو پُرکھ نرنجن وڈ مہربانا، اپنی دیا کمائیدا۔ تیری ونڈ دو جہاناں، کرنی کرتا آپ کرائیدا۔ برہم رُوپ کر پردھانا، سرگن سنگ نبھائیدا۔ تن پنچ کھیل آپ کرانا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا لیکھا آپ سمجھائیدا۔ پاربرہم اٹھ لے انگڑائی، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ تیرا حکم رہیا بُجھائی، تیرا بھانا سپس اٹھایا۔ اپنی ہتھیں لکھ دے وڈے شہنشاہی، نہ کوئی میٹ میٹ مٹایا۔ کوئی نہ رکھنی قلم شاہی، کاغذ کوئے دس نہ آیا۔ تیرے ناؤں لیکھا بے پرواہی، نہ کوئی میٹ میٹ مٹایا۔ پاربرہم گھر برہم جے چائیں چائیں، دائی دایا نہ کوئے لگایا۔ سدا سدا رکھے ٹھنڈیاں چھائیں، سر اپنا ہتھ لگایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا سپس تاج اپنی ہتھیں پھڑ، سر اپنے اُتوں لایا۔ ہتھ پھڑ تاج نرنکار، پاربرہم سمجھائیدا۔ ایکا ایک کر آکار، ایکنکارا ناؤں اُپائیدا۔ اوڑا اکھر کھیل اپار، بھو کسے نہ آئیدا۔ ایڑا اکھ اک اگھاڑ، اپنا رُوپ وٹائیدا۔ ایکا اشٹ ہر کرتار، ایڑی مکھ صلاحیندا۔ سدا قلعے کر تیار، ہر ساچا بنت بنائیدا۔ چو تھاکھر چار دیوار، چاروں کُنٹ رکھائیدا۔ آپ رکھایا ادھ وچکار، تاج مکھی مکھ صلاحیندا۔ ہنگ برہم اندر واڑ، پاربرہم تیری گود بہائیدا۔ سو ہنگ رُوپ کر کرتار، اپنا لیکھا

آپ لکھائیندا۔ برہما وشن شو ترے گن مایا کرتار، لکھ چوراسی تیری جھولی پائیندا۔ وشنوں کھیل کرے اپار، سر سر رزق سبائیندا۔ بھگون جوت دے آدھار، گھٹ گھٹ دیوا آپ جگائیندا۔ شیر روپ مہابلی ورتے ورتار، وچ سنسارا سنگھ اپنا ناؤں اپائیندا۔ مارنہارا ساچی مار، دس کسے نہ آئیندا۔ تیرا تیرے جن لئے تار، ساچا راج کمائیندا۔ مہاراج اپنا ناؤں دھرائیندا۔ اپنا محلہ آپے لئے اُسار، آپے ویکھ وکھائیندا۔ پار برہم نو سو پُرا نوے چو کڑی جگ رہنا سیوادار، اگلا پندھ پھیر وکھائیندا۔ پرگٹ ہو آپ نرنکار، تیرا لہنا مول چکائیندا۔ ناؤں رکھ کلکی اوتار، اپنی کل ورتائیندا۔ سوہنگ شبد کر پیار، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگون آپ اکھوائیندا۔ سپس رکھ تاج دستار، سچھنڈ دوارا لوک مات جنائیندا۔ آپے لیکھ لکھنہار، لیکھا اپنے ہتھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پُرکھ ابناشی ویس ہر، پر تھی آکاشی کھیل کھلائیندا۔

★ پہلی پوہ ۲۰۱۶ بکرمی جیٹھووال دربار وچ دیا ہوئی ★

ہر پُرکھ نرنجن سازن ساز، اپنی کھیل رہیا کھلائیا۔ چاروں گنٹ نرگن سرگن رہیا بھاج، دس کسے نہ آئیا۔ پنج تت کرائے گھر گھر ناچ، نو آٹ سرب وکھائیا۔ بن گرگھ پلے نہ دسے کسے ساچ، ساچا کرم نہ کوئے کمائیا۔ پر بھ انتم کھولن آیا سب دے پاج، کلجگ ٹلما دے وکھائیا۔ سر رہن نہ دیوے کسے دے تاج، مان اہمان دے گوائیا۔ نہ کوئی دپسے راجن راج، شاہو بھوپ نہ وڈ وڈیائیا۔ بن ہر بھگت نہ رکھے کسے دی لاج، جو آوے در دیوے دُرکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر گھر بیٹھا ویکھ وکھائیا۔ اپنی کرنی آپے کر، اپنا کھیل کھلائیندا۔ اپنی ورنی آپے ور، آپے ویکھ وکھائیندا۔ اپنی ترنی آپے تر، تارنہارا ناؤں رکھائیندا۔ گرگھ ورا سرنی جائے پڑ، پھڑ باہوں پار کرائیندا۔ دوسر ہتھ نہ کوئے سپس دھر، نیتزنین نہ کوئے وکھائیندا۔ توڑنہارا ہنکاری گڑھ، آپ اپنا ویس وٹائیندا۔ جگت وکاری لیائے پھڑ پھڑ، پھڑنہارا دس نہ آئیندا۔ اُچ محلے آپے چڑھ، چار گنٹ ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی رچن رچائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن گھر گسہیر، بھيو کوئے نہ آئیندا۔ بن ہر بھگت نہ بدلے کسے دی

تقصیر، تقدیر اپنی تدبیر نہ کسے جنائند۔ گرگھاس کٹے جگت زنجیر، ساچی سکھ مت اک سمجھائند۔ وڈ داتا ہر پیرن پیر، شاہ سلطان ناؤں دھرائند۔ مایا متا کٹ زنجیر، ایک پلو نام پھرائند۔ ایک روپ وکھائے ہست کیٹ، اوچ نیچ ایک رنگ رنگائند۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، گھر ساچے سو بھاپائند۔ کسے ہتھ نہ آئے ہر بھگوان، لکھ چوراسی رہی گرائیا۔ بھرے بھلے جیو نادان، ہر مایا بھرم بھلائیا۔ جوٹھا جھوٹھا پھڑ نشان، چاروں کٹ رہے دکھائیا۔ کرے کھیل ہر مہان، آپ اپنا بھو چھپائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، ایک اپنی ونڈ ونڈائیا۔ اک اکلا ایک ونڈ، اینکارا آپ ونڈائند۔ کھیلے کھیل وچ برہمنڈ، پاربرہم ناؤں دھرائند۔ لیکھا جانے جیرج انڈ، اُتھج سیتج ویکھ دکھائند۔ لکھ چوراسی بھیکھ بکھنڈ، چارے کٹ ڈورؤ واہند۔ من مت نار دُہاگن رنڈ، جیو جنت سرب ہنڈھائند۔ ہر ہر میتا اک اتپتا ستا دے کر کنڈ، اپنی کروٹ نہ آپ بدلایند۔ ہر بھگت وکھائے ایک اپنی ونڈ، کلج اتم آپ ونڈائند۔ دُوبے تیے دیوے دنڈ، چوتھے پلانہ کوئے پھرائند۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی رچن رچائند۔ ہر دوارا اینکارا، ایک دست رکائیا۔ گرگھ منگے بن بھگھارا، ساچا نام جھولی پائیا۔ جگت وکارانہ کوئے پیارا، ترے گن دیوے در دُرکائیا۔ پنچم کرے پنچ خوارا، گھر بیٹھا سیتج ہنڈھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی ونڈ نہ کوئے ونڈائیا۔ بن ہر بھگت نہ کوئی منگے، ہر کا دوار نظر نہ آئی۔ گرگھ ورا کایا چولی رنگے، جو آئے چل سرنایا۔ مایا متا نیڑ نہ لنگھے، جس ملیا سنگر پورا بے پرواہیا۔ آپے پرکھے ماڑے چنگے، ابھل گرو وڈ وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلائیا۔ کھیلنہارا ہر مہربانا، اپنی کل ورتائند۔ جن بھگتاں دیوے دھر فرمانا، ایک بو جھ بھجائند۔ شبد اگنی ناد ترانہ، دُھن آتمک آپ سنائند۔ شاہو بھوپ وڈ راجا رانا، ایک حکم چلائند۔ لکھ چوراسی ویکھے مار دھیانا، نرگن اپنا ویس دھرائند۔ سرگن کرے سچ پچھانا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی رچن رچائند۔ جوت ادھارا اینکارا، عقل کلا اکھوایا۔ ونڈے ونڈ وچ سنسارا، ایک دُوجا بھو چکایا۔ چار ورناں کرے اک پیارا، دُوسر دھڑانہ کوئے بنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے اپنا ور، اپنی بھچھیا جھولی پایا۔ ساچی بھچھیا نام کرتار، ہر پُرکھ نرنجن آپ ورتائند۔ بن ہر کوئے نہ پاوے سار، گرگھ ساچے آپ جگائند۔ چرن کول کرائے اک پیار، چرن

چرنودک مکھ چوانیندا۔ دھرنی دھرت دھول دے سہار، آکاش پرکاش دیا کمائیندا۔ نج آتم نج گھر نج روپ کر کر واس، نیز نین اک گھلائیندا۔ پر بھ ابناشی
 راہ تگن لکھ آکاشا آکاش، کوٹن کوٹ چرناں ہیٹھ دبانیندا۔ بن بھگت دوسر کسے ہوئے نہ وس، ہتھو ہتھ نہ کوئے پھرائیندا۔ اپنی چال نرالی آپے دس، آپے
 مارگ لائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دوسر ونڈ نہ کوئے رکھائیندا۔ نہ کوئی ونڈ نہ کوئی حصہ، آد جگاد نہ ہر ونڈائیندا۔ برہمنڈ کھنڈ
 لوآں پُریاں نو کھنڈ جوت سرؤپی ایکو دسا، دوسر نور نہ کوئے دکھائیندا۔ اینکارا نر اکارا کر پسارا ایک تاج رکھائے سپسا، جگت جگدیشا ناؤں دھرائیندا۔ جوتی
 جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کھیل گھلائیندا۔ کھیل کھلاری ہر بھگونت، آد انت بھیونہ رایا۔ ویس اولا جگ جگنت، جگ کرتا آپ کرایا۔
 لیکھا جانے ساچے سنت، ستگر اپنا بھیو مٹایا۔ جو جن آئے در ساچا منگت، ایکا بھچھیا دیوے جھولی پایا۔ کر کرپا رلائے ساچی سنگت، کوٹن کوٹ جنم راج
 بھوگی بھوگ لیکھا لیکھ نہ کسے مکایا۔ ہر جن میلے میل ملاوا ڈھر ستجوگ، گھر ساچا اک سہایا۔ پہلا کٹے ہوئے روگ، دوجا منتر نام درڑایا۔ تیجا چکے ہر کھ
 سوگ، چوتھے گھر وجے ودھایا۔ پنچم دیوے درس اموگھ، سوچھ سرؤپی روپ وٹایا۔ گرسکھ تیرا راہ تگن تے لوک، چوواں ہٹ رہے منہ اٹھایا۔ جگت
 وڈیائی نہ دیوے کسے موکھ، نہ کوئی بیڑا بنے لایا۔ پاربرہم ابناشی کرتا بن ستگر پورے جیواں جنتاں دھرم رائے بھٹھیالے دیوے جھوک، نہ سکے کوئی بچایا۔
 بن گرگھ سچ نہ بولے کوئی سلوک، شاہ سلطان ہوئے ہلکایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ جو جن آئے چل دوار،
 منگے ہر سچی سرنائیا۔ درمت میل دے اتار، امرت ساچا جام پیانیا۔ کاگ رلائے ہنسا ڈار، کاگی کاگ نہ وشٹا کھانیا۔ مانس جنم دے سدھار، لکھ چوڑاسی پھند
 کٹانیا۔ جھوٹھا توڑ گڑھ ہنکار، ہر سنگت دے ملانیا۔ جگت نہ دے کوئی اُچ دربار، جو بیڑا بنے لائیا۔ سیوک سیوا کرنی چاہے وچ سنسار، گر چرن سیو وڈی
 وڈیانیا۔ انتم در در منگدے پھرن بھکھار، شاہ سلطان گھر گھر پھیرا پانیا۔ گرگھ ساچے چتر سُبجان، در گھر ساچے بیٹھے آسن لائیا۔ جس جن ملیا ہر بھگوان،
 دوسر راہ نہ کوئے تکانیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے رنگ سمانیا۔ بن ہر بھگت نہ دیوے ور، کوٹن کوٹ رہے بلانیا۔ بن
 گرسکھ نہ جائے کسے دے در، دوجا در نہ منگن جائیا۔ بن ہر بھگت نہ نہائے کسے سر، سر سرور نہ کوئے جنانیا۔ آد جگادی اک اکلا اینکارا آپ نہ رکھے کسے

داڈر، سرشٹ سبائی بھے دکھایا۔ کایا مائی پنج تت پہلے لئے گھڑ، جیو جھانا نام دھرایا۔ کلج قلندر ڈوری بیٹھا پھڑ، دوس رین رہیا کھچایا۔ اک دوجے نال رہے لڑ، گر گوہند ملیا کسے نہ سچا ماہیا۔ اپنے پیراں اُتے سکے کوئی نہ کھڑ، دھرم دھیر نہ کوئی دکھایا۔ کلج انتم سارے جانے جھڑ، پر بھ آپے جھاڑ دکھایا۔ پُرکھ اکال دین دیاں گرکھ پھڑایا لڑ، نہ سکے کوئی چُھڈایا۔ لوک مات ہر مارن نہ دیوے کسے تڑ، اپنی کھیل آپ کھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرکھ ساچے لئے ترایا۔ گرکھ ساچے چتر سُجان، ہر ساچا سچ سُبھایا۔ دیونہارا آتم گیان، آتم انتر اک بُجھایا۔ کلج لڑن پنج شیطان، دُور دُوراڈے بیٹھے دیکھن لڑایا۔ تیرے ہتھ پھڑایا سچ نشان، پر بھ ساچا سنگ نبھایا۔ پرگٹ ہویا والی دو جہان، نرگن جوت کرے رُشٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچی سیوا اک سمجھایا۔ ساچی سیوا ہر چرن، گر سنگر میل ملنیا۔ کھولنہارا ہرن پھرن، دیوے پرکاش آتم انھیا۔ کلج جیو مرنی مرن، ویلے انت سب نوں ڈٹیا۔ گرکھ ساچے ساچی ترنی ترن، لوک مات چڑھے ساچا چٹیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا بیڑا آپ بنھیا۔ بیڑا بٹھ ہر کرتار، لوک مات رہیا چلایا۔ جوت سرُپی جامہ دھار، عقل کل آپ ورتایا۔ کالکھ کُکا مستک دھار، دھوڑی چرن نہ کسے دکھایا۔ مانس منگھ گئے ہار، مایا ممتا ہوئے ہلکایا۔ سچ نہ دسے کوئی دربار، اپنے حصے ونڈ ونڈایا۔ جس ملیاں ہوئے نانک گر گرو اتار، اُچی کوک نہ دئے سنایا۔ پر بھ پھڑ پھڑ مارے سب نوں مار، جو بھلے پاندھی راہیا۔ سر بٹھ جگت دستار، گر گوہند درس نہ پانیا۔ نہ اوہ سکھ نہ منگھ نہ اوہ نار، بیجڑا رُپ وٹایا۔ کلج انتم بانجھ دسے پروار، پوت سپوت نہ کوئی اُپایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج اپنی کھیل کھلایا۔ سورا سکھ سو جانئے، جس ملیا گوہند سور۔ سورا سکھ پہچانئے، جس آتم اندر ہر کا نام بھنڈارا بھر پور۔ سورا سکھ سو دکھانئے، جس آگے سنگر پورا حاضر حضور۔ گر سکھ سو چتر سنگھڑ سیانئے، جس جن پینڈاں گیا نیڑے دُور۔ تِس گر گر سکھ کا درس نہ پانئے، جس ملیا نہ ہر غفور۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر بنٹی کرے منظور۔ ہر بنٹی ہر جن پاس، ہر ہر جن آپ سمجھایا۔ سنگر تیرا داسی داس، پُرکھ اکال تیری سیوا کمایا۔ جگت ترسنا تیری بُجھے پیاس، گر دوار گر چرن سیس سرنایا۔ جو دیسے سو ہوئے وناش، تھر کوئے رہن نہ پانیا۔ محل اٹل دسے جنگل جوہ ہر پر بھاس، جل تھل وچ رُپ وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت

دھر، نرگن داتا بے پرواہیا۔ گرسکھ سنگ گرسکھ اُدھرے، گرسکھ سکھ سمجھائیندا۔ گرسکھ سنگ مانس جنم سدھرے، جنم مرن پھند کٹائیندا۔ گرسکھ سنگ گرسکھ کدے نہ اُجڑے، کایا کھیڑا آپ وسائیندا۔ گرسکھ سنگ گرسکھ وصل کرے ایکا جُڑے، سچ محراب اک جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا سنگ رکھائیندا۔ سگلا سنگی ہر ہر پیتا، پاربرہم روپ کرتارا۔ آد جگادی اک اتیتا، نرگن سرگن کھیل اپارا۔ جگا جگنتر آپ چلائے اپنی ریتا، لوک مات لے اوتارا۔ آپے ٹھنڈا آپے سینتا، آپے اگنی تت ورتارا۔ آپے ہست آپے کیٹا، آپے اوچ نیچ گوارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ورتے آپ ورتارا۔ ہر ورتارا ہر ہی جیہا، دوسر رنگ نہ کوئے دکھائیا۔ گرسکھاں لائے ساچا نیہنا، لگا نیہوں نہ توڑ تڑائیا۔ امرت برسے ساچا مینہا، میگھلا بیٹھا گھ شرمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل وچ سنسار، چال نرالی اک رکھائیا۔ چال نرالی جوت اکالی، ہر اپنی کھیل کھلائیندا۔ شبد اگنی سچ دلالی، جن بھگتاں سیو کمائیندا۔ پُرکھ اگتا آپے پھرے ہتھھاں خالی، دو جہاناں پھیرا پائیندا۔ لکھ چوراسی تیرامالی، بوٹا بوٹا دیکھ دکھائیندا۔ نرگن سرگن بنیا پالی، پالنہارا ناؤں دھرائیندا۔ جن بھگتاں توڑے جگت جنجالی، جاگرت جوت اک دکھائیندا۔ دیکھنہارا پت ڈالی، بھل بھلو اوڑی پھول پھولائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے رنگ سمائیندا۔ رنگ رنگیلا ہر بھگوان، پاربرہم بھیونہ آئیندا۔ سو پُرکھ نرنجن سچ نشان، گھر ساچے آپ اٹھائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن کھیل مہان، در گھر ساچے سو بھا پائیندا۔ ایکنکارا نوجوان، بردھ بال نہ روپ وٹائیندا۔ آد نرنجن جوت دکھان، نورو نور اُپائیندا۔ سری بھگوان سچ مکان، سچکھنڈ ساچے سو بھا پائیندا۔ ابناشی کرتا اک دھیان، در ایکا دیکھ دکھائیندا۔ پاربرہم پر بھ ہو پردھان، برہم اپنا روپ وٹائیندا۔ وشن شو جگت نشان، نرگن سرگن کھیل کھلائیندا۔ ست سروپی دھر فرمان، ایکا شبد سٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا لیکھ اُپائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ساچا لیکھا، اپنا آپ کرائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن نہ کوئی داڑھی دسے کیسا، موئڈ منڈائے نہ کوئے دکھائیا۔ ایکنکارا نرنزیشا، نرگن اپنا ناؤں اُپائیا۔ آد نرنجن جوت پرویسا، جوتی جوت وچ کائیا۔ سری بھگوان اپنا روپ آپے پیکھا، آپ اپنا ویس وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچم میلا سچ سُبھائیا۔ پنچم گھر میل ملایا، گھر ساچا اک سُبھائیندا۔ نرگن نرگن وچ کایا، نرگن نرگن میل ملائیندا۔ نرگن نرگن آسن

سیجا لایا، زرگن زرگن تخت سہا میندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا در سہا میندا۔ در سہنجنا زرگن دھار، زرگن اپنی آپ چلا میندا۔ سو پُرکھ زرگن زرگن دھار، ہر پُرکھ زرگن ویکھ وکھائیندا۔ ایکنکارا سہائے سچ دوار، آد زرگن وڈ وڈیائیندا۔ سری بھگوان میت مرار، سگلا سنگ نبھائیندا۔ سیس تاج اک دستار، آپ اپنی آپ کائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچم کھ آپ اپائیندا۔ پنچم کھ پنچم تاجا، ہر رُپ ریکھ نہ کونے جنائیا۔ پنچم زرگن سازن سازا، آپ اپنا ویکھ وکھائیا۔ پنچم رکھ اپنی لاجا، گھر ساچے وڈ وڈیائیا۔ پنچم ناؤں رکھ غریب نوازا، آپ اپنی دیا کمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرگن سرگن ویس وٹائیا۔ زرگن سرگن ساچی کار، کرنی کرتا آپ کرائیندا۔ جگا جگنتر لے اوتار، لوک مات ویس وٹائیندا۔ گھٹ مندر جوتی کر اُجیار، نورو نور ڈگمگائیندا۔ سنت سہیلے کر پیار، بھگت بھگتی میل ملائیندا۔ گر چیلے ویکھے اک دوار، ہر مندر آپ سہا میندا۔ اندر مندر ڈوگھی غار، کایا کندر پھول پھولائیندا۔ توڑے چندر گڑھ ہنکار، ساچا کھنڈا نام اٹھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ جگ جگ ویس ہر اکلا، ایکنکارا آپ کرائیا۔ وسنہارا جلاں تھلاں، جل تھل مہینل ڈیرہ لائیا۔ لکھ چوراسی کر پسارا، گھٹ گھٹ اندر ویکھ وکھائیا۔ آد جگادی اک اوتارا، گر سنگر ناؤں دھرائیا۔ کلجگ انتم ہو اُجیارا، نہکلنکا ناؤں رکھائیا۔ نام کھنڈا تیز کٹارا، شبدی شبد چوکائیا۔ پرگٹ ہو وچ سنسارا، ویہہ صد سولاں بکرمی دے وڈیائیا۔ اُچی کوک بول جیکارا، ایکا اکھر دے پڑھائیا۔ سو پُرکھ زرگن بن ورتارا، آپ اپنی سیو کمائیا۔ ہنگ برہم بھر بھنڈارا، اوتھ اٹھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا راج جوگ آپ وکھائیا۔ راج جوگ پُرکھ سمرتھ، وید کتیب بھیونہ آئیندا۔ جگا جگنتر چلائے رتھ، رتھ رتھوا ہی دس نہ آئیندا۔ جانے جنائے مہما اکھ، کتھنی کتھ نہ کونے صلاحیندا۔ جن بھگتاں دیوے ساچی وتھ، وست امولک کایا گولک ایکا نام کائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، نہکلنک نرائن نر، آپ اپنا بھیو کھلا میندا۔ اپنا بھیو ہر کھلاؤنا، سمت سمتی راہ نکائیا۔ چار گنٹ ایکا ڈنک وجاؤنا، سرشٹ سبائی آپ سنائیا۔ ساچا دوس در گھر سہاؤنا، ہر سنگت ویکھ وکھائیا۔ پنچم پیتا پنچم سال اپنا دیک دیوے بال، گھر گھر کرے رُشائیا۔ ہر سنگت وکھائے سچی دھر مسال، دھر دروازہ آپ کھلائی۔ جگ جگ وچھڑے لئے بھال، آپ اپنا میل ملائی۔ زرگن سرگن بن دلال، ساچا ثالث

ثالثی رہیا کمائیآ۔ نیڑ نہ آئے کال مہاکال، سو خالصہ خالص ناؤں وکھائیآ۔ جس جن توڑیا نہ جگت جنجال، گر گوہند نہ دئے گواہیا۔ جھوٹھی گھالنا رہے گھال، ساچا راج جوگ نہ کوئے جنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ سچ خالصہ ہر کرتار، انتم اپنالے پرگٹایا۔ چار ورنناں وچوں نثار، زرگن زرگن میل ملایا۔ ست سنتو کھی ست دستار، شبد سروپی آپ بندھایا۔ ساڈھے تن ہتھہ کایا مندر ساڈھے تن ہتھہ اندر پائے نام کٹار، لوہار ترکھان نہ کوئے گھڑایا۔ امرت بخش ٹھنڈی ٹھار، ساچا کھنڈا نام پھرایا۔ مٹھارس دیوے ڈار، گر سکھ گر سکھ تیرا پیار وچ سمایا۔ گر سکھ گر سکھ گر سکھ اک دوجے نوں مل مل گل وچ پائن ہار، گر سکھ نہ کرے لڑایا۔ گر گوہند سنگھ کرے پیار، جس اندر ساچی دست اک ٹکایا۔ کوٹن کوٹ راج راجان ہوئے خوار، ویلے آنت نہ کوئے جھڈایا۔ ناتا چھڈن جھوٹھے یار، بیٹھن گھ بھوایا۔ اکو ملے ہر زرنکار، دوجی اوٹ نہ کوئی رکھایا۔ گر سکھ تیری ووٹ گر چرن پیار، دوجا راہ نہ کوئے تکایا۔ لکھ چوراسی آلیوں ڈگے بوٹ، نہ سکے کوئی اٹھایا۔ نانک شبد نہ لگی تن چوٹ، گر ارجن نظر نہ آیا۔ رام داس تیرا سر سرور زرگن جگدی رہے جوت، منتمکھ جیواں دس نہ آیا۔ ونڈ ونڈائی ورن گوت، پُرکھ اکال نہ کوئے سرنایا۔ باہروں دسدے ہلدے ہونٹ، اندر کوڑی کر یا بیٹھے دبا یا۔ انتم ویکھو مردے کیہڑی موت، مارنہارا دئے سزایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر گھ اک سمجھایا۔ گر سکھ لگے نہ اگنی اگ، پنچ تت نہ ہوئے ہلکایا۔ جس ملیا سورا سربگ، دوسر ساتھی کوئے نظر نہ آیا۔ ناتا تے جھوٹھے جگ، گھر ساچا ایکا پایا۔ چرن پرس ساچے پگ، پاربرہم اک سرنایا۔ سنگر پورا کدے نہ رکھے وچ ادھ، بیڑا بنے دئے لگایا۔ سنت سہیلے آپے سد، اپنے بیڑے لئے چڑھایا۔ نو کھنڈ پر تھی وچنا ند، راج راجان شاہ سلطان راہ رہے تکایا۔ پُرکھ ابناشی بند نہ ہویا کسے دی حد، اپنا گھیرا کسے نہ پایا۔ کلجگ انتم جوٹھے جھوٹھے مایا لوٹھے ہر مندر وچوں دیوے کڈھ، گر گھ ساچے لئے وسایا۔ پُرکھ اکال نانک گوہند نالوں ہویا نہ اڈ، گر ارجن کولوں نہ گھ بھوایا۔ سمت سولاں اپنا گھ وچوں باہر کڈھے کلجگ کھڈ، سمت ستاراں کرے رُشنا یا۔ سیس دھر ساچا تاج، سرشٹ سبائی دئے سنا یا۔ لوک مات آیا وڈ راجن راج، نہ ہکلکی جامہ پایا۔ کسے دا پورا ہون نہ دیوے کاج، آپ اپنا ڈنک وجایا۔ ہر سنگت تیری رکھے لاج، دوس رین سیو کمایا۔ ساچی ساجن آپے ساز، سگلا سنگ آپ نبھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے

مندر ڈیرہ لایا۔ اپنے مندر آپے وڑ، ہر بیٹھا بے پرواہیا۔ نرگن روپ کوئی نہ سکے پھڑ، ہتھ کسے نہ آیا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھر، پنچ تت نہ کوئی
 دکھایا۔ سمبل نگری اُپر چڑھ، ہر مندر آپ سہایا۔ گر سکھ تیرے بجر فراق وچھوڑے اندر گیا سڑ، تیرا وچھوڑا جھل نہ سکے بے پرواہیا۔ کلغی توڑا سیس
 دھر، دھرنی دھرت دے وڈیایا۔ شبد اگئی گھوڑے چڑھ، نیلی دھاروں پار دکھایا۔ آپے مارے پہلا پوڑ، چاروں کُنٹ دے ہلایا۔ لکھ چوڑا سی ویکھے پرکھے
 پھل مٹھا کوڑ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، گھر ساچا اک سہایا۔ گھر سچا سلطان، ساچے تخت براجیا۔ گھر داتا ہر
 بھگوان، آد جگاد غریب نوازیا۔ گھر سچا ہر مہربان، آدن اُنتارکھے لاجیا۔ گرگھ ساچے کر پچان، پُرکھ ابناشی رچیا کاجیا۔ آپے جودھا سورہر پرگٹ ہووے
 نوجوان، روپ وٹائے دیس ماجھیا۔ آپے کھنڈا کھچ تیر کمان، دہ دشا پھرے بھاجیا۔ آپ اٹھائے دھرم نشان، گُپت گائے انحد واجیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، ایکا مارے ساچی واجیا۔ پئی آواز بول جیکارا، آپ اپنا شبد الائنیدا۔ گرگھ ساجن سچ دوارا، ہر نرنکارا آپ
 دکھائیدا۔ بلیا میل کنت بھتارا، نرزان در سہائیدا۔ دوسر کوئے نہ دسے سہارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، دیونہارا
 جگت ور، در آئے سواالی نہ جان خالی، خالی ہتھ نہ کوئے دکھائیدا۔ خالی ہتھ اک نرنکار، سرشٹ سبائی بھنڈار بھرائیدا۔ بنیا رہے سدا ورتار، جگ جگ سیو
 کمائیدا۔ لوک مات لئے اوتار، گرگھ ساچے میل ملائیدا۔ جوٹھا جھوٹھا توڑ گڑھ ہنکار، ہوئے ہنگتا بُرج ڈھائیدا۔ ست است پاوے سار، سنگر اپنا ناؤں
 رکھائیدا۔ برہم مت کر وچار، گرمت اک سمجھائیدا۔ پنچ تت کر خوار، ساچے وٹ یج بجانئیدا۔ نام بھلوڑی اپر اپار، گھر گھر آپ سہائیدا۔ کلج اتم
 کھیل اپار، جوتی جامہ بھیکھ وٹائیدا۔ ایکا شبد بول جیکار، گیت سہاگی سوہنگ گائیدا۔ برہم برہمادی پاوے سار، پار برہم پر بھ ولس وٹائیدا۔ جگاں جگاں دی
 ہر جی کار، کرنی کرتا کار کمائیدا۔ سنت سہیلے جائے تار، ترے گن مایا اتیت دکھائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایتکارا کھیل اپار،
 نرگن دھارا وچ سنسارا، اپنی آپ بندھائیدا۔ ساچی دھار پُرکھ اکال، لوک مات چلایا۔ ایکا شبد اک پیار، اک دوار چار ورن دکھایا۔ کھتری براہمن شوڈر
 ویش اک دوجے نوں نہ کرن خوار، ذات اذاتی میٹ مٹایا۔ مسلم سکھ ہندو عیسائی اک دوجے نوں نہ دیون دُکارا، در دروازہ اک دکھایا۔ سکھ نال سکھ

لڑے ہوئے گوار، امرت رس نہ کوئے چکھائیا۔ جگت دُہاگن نار وِ بھچار، جو بیٹھی کنت بھلائیآ۔ آتم سیجانہ سکی شنکار، اپنا گھر نہ آپ سہائیا۔ اپنیاں بھجیاں
 نہ سکی اُبھار، پتھر بھج نہ میل ملائیآ۔ در در کوئے کرے پکار، بن سنگر پورے کوئے نہ سننے پائیآ۔ ایکا اوٹ رکھو نرنکار، گر نانک گیا سمجھائیآ۔ کسے در نہ منگو
 بن بھکھار، اپنے گھر وچ گھر اپنا کھول کھلائیآ۔ جس جن ملے آپ نرنکار، سرشٹ سبائی پچھے پھرے ہلائیآ۔ گر سیکھ اپنا سر گر چرناں اُتوں وار، گر تیری لوک
 مات کرے رُشائیا۔ سکھی صدق سکھ کر وچار، ساکھیاں پڑھ پڑھ نہ وقت گوائیا۔ والوں کی دھاروں تکھی رکھی آپ کرتار، گر گوبند ایہہ سمجھائیآ۔ جو چڑھے
 بیڑے سو اترے پار، سنگر پورا پار کرائیا۔ سوہے سیس سچی دستار، سمرتھ ہتھ آپ کائیا۔ اُچی پدوی دیوے آپ نرنکار، مانس ذات کی دے وڈیائیآ۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا بھانا آپ ورتائیآ۔ ہر بھانا بلوان، بھو نہ آئیندا۔ بھلے جیونادان، لیکھا لیکھ نہ کوئے جنائیندا۔ ہر سچا والی دو جہان،
 نرگن سرگن کھیل کھلائیندا۔ جگ جگ پرگٹ ہووے وچ جہان، آپ اپنا ناؤں رکھائیندا۔ گرگھ ساچے کر پروان، سر اپنا ہتھ کائیندا۔ بچتر سنگھ بال نادان،
 گر گوبند دیا کمائیندا۔ مست گج ہو یا حیران، بھج بھج جان بچائیندا۔ سنگر پورا دیونہارا سرب گیان، کسے دی سکھیا وچ نہ آئیندا۔ گھٹ گھٹ ویکھے مار دھیان،
 کون سچ کون جھوٹھ کون جوٹھ ونج وہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی دیا کمائیندا۔ دیاوان ہر بھگوان، دوسر ہور نہ کوئے
 دکھائیآ۔ بھیکھم دکھائے دو نشان، ہندو مسلم بھائی بھائیآ۔ اتم کلج کھیل مہان، ہر کا بھو نہ کوئے پائیآ۔ سب دامینن آیان نشان، ایکا اک دے دکھائیآ۔ نہ
 کوئی ہندو نہ کوئی مُسلمان، سکھ عیسائی نہ کوئی جنائیآ۔ سرب جیاں دا اک نگہبان، آد آنت اکھوائیا۔ دیونہارا پین کھان، وشنوں بنس تیری وڈیائیآ۔ برہما انس
 ویکھ نشان، برہم برہم کرے گڑمائیآ۔ شکر بخشے چرن دھیان، اتم لیکھا لیکھ سمجھائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا روپ درسائیآ۔ ایکا روپ
 ہر درساونا، سنجگ ساچا راہ چلائیندا۔ چار ورنناں اک کراونا، دین مذہب نہ کوئے رکھائیندا۔ ایکا ڈھولا سب نے گاونا، نام جیکارا ایکا لائیندا۔ پُرکھ اکال اک
 مناونا، دوسر ایشٹ نہ کوئے دکھائیندا۔ نرگن روپ سرب دھیانا، سرگن پوجا آپ مٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم
 ور، نہکلنک نرائن نر، نرگن داتا پُرکھ بدھاتا میٹنہار اندھیری راتا، سنجگ ساچا چند چڑھائیندا۔ سنجگ ساچی ہر ہر دھار، اپنی آپ چلائیآ۔ کل کلکی کل لے

اوتار، کالکھ ٹکا دئے مٹایا۔ جوٹھی جھوٹھی میٹ سرکار، ویکھنہارا ساچی شاہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نہکلنک
 نرائن نر، ہرجن ساچے رہیا اٹھایا۔ ہرجن اٹھایا دیا کمایا، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ پھڑ پھڑ باہوں راہے پایا موہ چکایا، مایا ممتا میٹ مٹائیندا۔ ساچی سنگتا میل
 ملایا، ہوئے سنگتا گڑھ تڑایا، ایک دوجا بھو گوانیندا۔ غریب نمنا بھکھانگتا گلے لگایا، آپ اپنی گود اٹھایا، چار ورناں ایک رنگ رنگائیندا۔ سگلا ساتھی بن کے
 آیا، اپنا تانا تن کے آیا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر ناؤں رکھائیندا۔ سگلا سنگ سورا سربنگ، اپنا
 آپ نبھائیندا۔ نام مردنگ وچ برہمنڈ، دو جہانا آپ وجائیندا۔ میٹنہارا بھیکھ پکھنڈ، جوٹھ جھوٹھ وڈھے کنڈ، ایک کھنڈا ہتھ اٹھائیندا۔ ایک نام چند پر چند ونڈی
 جائے ساچی ونڈ، گرگھ منمکھ آپ اپنے مارگ پائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، پنچم سال سال
 بسالا، کھیلے کھیل پُرکھ اکالا، چھٹی پوہ ہو دیالا، گرگھ اٹھائے ساچے لالا، رنگ چڑھائے اک گلا، اتر کدے نہ جائیندا۔ چھٹی پوہ ویہہ صد سولاں، ساچا
 دوس سہاونا۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی، اپنا پردہ اوہلا آپے لاہونا۔ اپنا بدلے آپے چولا، ہاڑھ ستاراں لکھیا لیکھ پور کراونا۔ نو کھنڈ پر تھی ستاں دیپاں لکھ
 چوراسی بنے تولا، نام کنڈا ہتھ اٹھاوندا۔ آپے بنیا رہیا بھالا بھولا، آپے شیطان شیطانا روپ وٹاوندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ
 اپر پیر سوامی، کرے کھیل ہر نہکامی، نہکرمی ناؤں دھراونا۔ نہکرمی ہر بھگونت، کرم کانڈ نہ کوئے وکھائیندا۔ گرگھ اُدھارے ساچا سنت، سنگر اپنا ناؤں
 اُچائیندا۔ درگاہ ساچی میلا ہر ساچے کنت، گرگھ ناری آپ ہنڈھائیندا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، اتر کدے نہ جائیندا۔ آپے آد آپے آنت، مدھ اپنا
 کھیل کھائیندا۔ اپنی مہما جانے اگنت، کلج آنت اپنا بھو کھائیندا۔ لکھ چوراسی بنائے بنت، آپے اتم ڈھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، نہکلنک نرائن نر، نر نار آپ سمجھائیندا۔

★ ۲ پوہ ۲۰۱۶ بکرمی کرتار سنگھ دے گھر پنڈ بھونبلی گرداسپڑ ★

سو پڑکھ زرنجن سرب گنوت، بے عیب پروردگاریا۔ ہر پڑکھ زرنجن آد انت، آپ اپنی کل ورتا رہیا۔ اینکارا کھیل بھگونت، زرنجن اپنا روپ وٹا رہیا۔ آد زرنجن دیک جوت اک جگنت، پرکاش پرکاش سمارہیا۔ سری بھگوان بنائے بنت، آپ اپنی دیا کما رہیا۔ ابناشی کرتا آپے کرے اپنی منت، اپنا ایشٹ آپے اُپا رہیا۔ پاربرہم جگا جگنت، اپنی ریتی آپ چلا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکلا اینکارا آپ اپنا کھیل کھلا رہیا۔ کھیل کھلنڈا ہر بھگوان، آد جگاد وڈی وڈیا۔ زرنجن روپ کھیل مہان، روپ رنگ نہ کوئے دکھایا۔ کملاپاتی نوجوان، نہ مرے نہ جانیا۔ وسنہارا سچ مکان، گھر سہنجنا اک دکھایا۔ نہ کوئی بنائے لوہار ترکھان، باڈی سیو نہ کوئی کمایا۔ کرے کھیل ہر گن ندھان، وڈ داتا بے پرواہیا۔ آپ اپنا کر پردھان، آپے دیکھ دکھایا۔ آپے جانے اپنا سچ نشان، سچھنڈ نواسی آپ جھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا بھو آپ چھپایا۔ بھو ابھیدا ہر زرنکارا، بھو کوئی نہ پائیندا۔ سچ پرکاش کر آکارا، زرنجن دھارا زرنجن وچ سمانیندا۔ دیک باقی کر اجیارا، نورو نور ڈگمگمیندا۔ آپ سہائے سچ دوارا، سچھنڈ ساچا دھام دکھانیندا۔ تھر گھر کھول آپ کوڑا، گھر گھر وچ ڈیرہ لائیندا۔ پڑکھ اگنی بول جیکارا، اپنا نعرہ آپ سنائیندا۔ نہ پڑکھ نہ دے نار، سو پڑکھ زرنجن ہر پڑکھ زرنجن میل ملانیندا۔ اینکارا کر پسار، آد زرنجن دیکھ دکھانیندا۔ ابناشی کرتا میت مرارا، سری بھگوان سنگ نبھانیندا۔ پاربرہم پر بھ کر پسار، اک اکلا دیکھ دکھانیندا۔ سچھنڈ نواسی زرنجن دھارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در گھر ساچے سو بھا پائیندا۔ در گھر ساچا ہر دوار، پڑکھ ابناشی آپ اُپجائیندا۔ نہ کوئی دے چار دیوار، چھپر چھن نہ کوئی چھہانیندا۔ شاہو بھوپ سچا سکدار، زرنکارا آپ اکھوائیندا۔ سچ سنگھاسن کر تیار، پڑکھ ابناشن آسن لائیندا۔ دیونہارا دھر فرمان، آپ اپنا حکم چلائیندا۔ حکمی حکم کرے کار، کرنی کرتا آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوئی رہت اپنا ناؤں اُپجائیندا۔ جوئی رہت ہر بھگوانا، بھو کوئے نہ پائیندا۔ پڑکھ اکال کھیل مہانا، دس کسے نہ آئیندا۔ وسنہارا سچ مکانا، سچھنڈ نواسی ناؤں دھرائیندا۔ شاہو بھوپ ہر وڈ سلطانا، سچ سنگھاسن سو بھا پائیندا۔ جو دھا سور ملی بلوانا، بلدھاری بل رکھانیندا۔ ساچا کھنڈا تیز کرپانا، نام نامہ ہتھ اٹھانیندا۔ ساچا بنک اک دکھانا، بنک

دواری آپ گھلایند۔ راگ انادی اک ترانہ، دُھن اگڑی آپ اُچانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچھنڈ نواسی پُرکھ ابناشی اینکارا کھیل نیارا، پاربرہم نہ مرے نہ پئے جم، اپنی کھیل آپ گھلایند۔ سو پُرکھ زرنجن اگم اتھاہ، بھيو کوئے نہ پانیندا۔ ہر پُرکھ زرنجن بے پرواہ، اپنی رچن رچانیندا۔ اینکارا وسے ایکا تھاں، محل اٹل اچل اک دکھانیندا۔ آد زرنجن ایکا دیپک دئے جگا، آد جگاد نہ کوئے بُجھانیندا۔ سری بھگوان پتا ماں، مات پت آپ ہو جانیندا۔ ابناشی کرتا کرے سچ نیاں، ساچا ثالث ویس وٹانیندا۔ پاربرہم پر بھ پکڑے بانہہ، اپنا پلو آپ اٹھانیندا۔ ایکا سکھیا دئے سمجھا، لیکھا لکھت وچ نہ آئیندا۔ اپنی ونڈن آپ ونڈا، اپنا حصہ آپے پانیندا۔ ایکا سُت شبد جنا، جن جننی لیکھے لائیندا۔ دائی دایا نہ لیا بنا، نہ کوئی گود دکھانیندا۔ اپنی کرنی آپ کرا، کرتا پُرکھ ویکھ دکھانیندا۔ سُت ڈلارائے پُرگٹا، گھر ساچے سو بھاپانیندا۔ سچ سُنسپہڑا دئے سنا، ایکا رنگ رنگانیندا۔ لوآں پُریاں رچن رچا، برہمنڈاں کھنڈاں بنک سہانیندا۔ گنگن پاتالاں جوت جگا، رُو سس لیکھ لکھانیندا۔ اپنا انگ آپ کٹا، زرنجن سرگن رُوپ وٹانیندا۔ وشنوؤ بنس دئے چلا، برہما کول پُھل گھلایند۔ نا بھئی رُوپ آپ دھرا، امرت جل سچ ہرا کرانیندا۔ شکر میلا بے پرواہ، اندھ اندھیر اُپانیندا۔ تِناں ویکھے ایکا تھاں، ایکا تت دکھانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دین دیالا ہر گوپالا، اپنی گل آپ اُچانیندا۔ پاربرہم پر بھ کھیل اپارا، برہم اپنی گل اُچانیندا۔ وشن شو کر پسارا، ترے ترے میل ملایندا۔ زرنجن سرگن کھیل سنسارا، ساکھیات رُوپ پُرگٹانیندا۔ ترے گن مایا بھر بھنڈارا، درگھر ساچے آپ ورتانیندا۔ رجو طمو ستو دئے ہلارا، اپ تیج وائے پرتھی آکاش پنچ تت جوڑ بڑانیندا۔ پنچ دس کر پرکاش، دس پنچ لیکھ لکھانیندا۔ ترے ترے کر نواس، تئوتت اک جنانیندا۔ اندر باہر پاوے راس، گپت ظاہر دس نہ آئیندا۔ کھیلے کھیل پرتھی آکاش، جل بنب رُوپ وٹانیندا۔ پون سواسی دئے سواس، ساس گراس لیکھ لکھانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد انادی ہر برہمادی پاربرہم اپنا ناووں رکھانیندا۔ پاربرہم سیوادار، ساچی سیوا آپ کرائیا۔ لکھ چوراسی کر پیار، گھر گھر وچ کھوج کھوجانیا۔ اندر وڑے ڈوگھی غار، آپ اپنا راہ تکانیا۔ جوت زرنجن کر اُجیار، ست سرُوپی ڈگمگانیا۔ امرت آتم بھر بھنڈارا، ٹھانڈا سپر اک رکھانیا۔ آپ اپنا کھول کواڑ، آتم سیجا رہیا سہانیا۔ زرنجن سرگن کرے پیار، وڈ داتا بے پرواہیا۔ من مت بُدھ نہ پاوے سار، انبھو درِ شئی اپنے ہتھ رکھانیا۔ ناتا توڑ

گڑھ ہنکار، آسا ترسنادے مٹایا۔ لیکھا چکائے کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار، پنچم شبد کرے گڑھ مٹایا۔ دُھن اناد پتی دُھنکار، انحد ساچا راگ سٹایا۔ پنچم سخیان
 میت مُرار، ساچا سوہلا ایکا ڈھولا گانیا۔ گھر سُہنجنا آد زرنجنا ایکا بیٹھا ایکنکار، دو جاسنگ نہ کوئے دکھانیا۔ خالق خلق کر پسا، خلق خالق دئے وڈیایا۔ بے
 عیب خدائی پروردگار، نورو نور ڈگگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ محلہ اک اگلا اپنا آپ وسایا۔ سچ محلہ سچکھنڈ، ہر ساچا آپ
 اُچانیندا۔ سچ محلہ وچ برہمنڈ، ہر اپنی رچن رچانیندا۔ سچ محلہ جیرج انڈ، اُتبھج سبتج ویکھ دکھانیندا۔ سچ محلہ اک اگلا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، تھر گھر ساچا آپ اُپانیندا۔ سچ محلہ تھر گھر، دوسر در نہ کوئی دکھانیا۔ سچ محلہ جوت دھر، زرنگن جوت کرے رُشٹانیا۔ سچ محلہ اندر وڑ، پُرکھ ابناشی ڈیرہ
 لایا۔ سچ محلہ آپے چڑھ، سچ سنگھاسن آسن سوہا پانیا۔ سچ محلہ ویکھے کھڑ، ایکنکارا وڈ وڈیایا۔ سچ محلہ اک اگلا نہ کوئی سکے پھر، ہتھ کسے نہ آیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر ساچا اک سُہانیا۔ سچ محلہ اگم اتھا، سو پُرکھ زرنجن آپ اُچانیندا۔ سچ محلہ بے پرواہ، ہر پُرکھ زرنجن ویکھ دکھانیندا۔ سچ
 محلہ اک ملاح، ایکنکارا آپ اھوانیندا۔ سچ محلہ ساچا تھاں، سری بھگوان آپ سُہانیندا۔ سچ محلہ ساچا پکڑے بانہہ، ابناشی کرتا سیو کمانیندا۔ سچ محلہ کرے سچ
 نیاں، پاربرہم اپنی دیا کمانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در گھر ساچا اک دکھانیندا۔ سچ محلہ سچ سنگھاسن، ہر ساچا آپ سُہانیندا۔ سچ محلہ
 پُرکھ ابناشن، پاربرہم وڈ وڈیایا۔ سچ محلہ پر تھی آکاشن، گگن پاتال نہ کوئے بنانیندا۔ سچ محلہ ساچی راسن، زرنگن داتا آپ رچانیندا۔ سچ محلہ اک اگلا
 کرے واسن، رُپ رنگ نہ کوئے دکھانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دیوے ور، تھر تھر اندر وڑ، ایکا اپنی بوجھ بُجھانیندا۔
 سچکھنڈ دوارا پُرکھ اکال، انڈھ دھام رکھانیا۔ تھر گھر کھیل سری بھگوان، آد جگادی رہیا کرایا۔ لوک مات کھیل مہان، لکھ چوڑاسی رچن رچانیا۔ گھر وچ
 گھر سچ مکان، در گھر ساچا آپ سُہانیا۔ دیونہارا دھر فرمان، اندر مندر رہیا سٹانیا۔ ساچا مندر کر پروان، آپ اپنا چرن ٹکانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، کایا اندر آپے وڑ، آپ اپنی کھوج کھوجانیا۔ کایا اندر ہر ہر مندر، ہر ساچا آپ اُپانیندا۔ ترے ترے لایا آپے جندر، نہ کوئی توڑ تڑانیندا۔
 وسنہارا ڈو گھی کندر، اپنا گھ چھپانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر مندر ویکھ دکھانیندا۔ ہر مندر ہر سوہاؤنت، زرنگن سرگن وچ ٹکایا۔

ہر مندر میلا ساچے کنت، گھر ساچی وجے ودھایا۔ ہر مندر بھلوڑی بھل کھلے بسنت، ساچی رتڑی آپ دکھایا۔ ہر مندر ملے ایک نام منت، پُرکھ اکال اک
 منایا۔ ہر مندر بنے ساچی بنت، جاگرت جوت جوت رُشایا۔ ہر مندر مہماگنت انگت، کوٹن کوٹ روَس بیٹھے سیس جھکایا۔ ہر مندر میلا ساچے سنت،
 سنکر پورا دئے کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر گھر وچ دیکھ دکھایا۔ ہر مندر کایا گڑھ، ہر سنکر آپ سہانیدا۔ ہر مندر ہر جی دیکھے
 وڑ، اپنا کُنڈا آپے لاہندا۔ ہر مندر ایک اکھر جائے پڑھ، سو پُرکھ زرنجن آپ پڑھانیدا۔ ہر مندر اگنی ہون نہ جائے سڑ، خاکی خاک نہ کوئے ملائیدا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر مندر اک اپانیدا۔ ہر مندر سچ لکانا، گھر گھر وچ آپ رکھایا۔ ہر مندر شبد بانا، گر سنکر رہیا اڈایا۔ ہر مندر امرت
 آتم پینا کھانا، ترسنا بھکھ گویا۔ ہر مندر ملے ساچا مانا، نمان نمانیاں گلے لگایا۔ ہر مندر دیکھے اک نشانہ، دھرم نشانہ اک جھلایا۔ ہر مندر سنے ایک گانا، چھتی
 راگ نین شرمایا۔ ہر مندر ملے پد زربانا، امر اپد اک اپایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لکھ چوراسی کایا مندر ہر مندر ناؤں اُپجایا۔ ہر مندر
 ہر گوپال، ہر گوبند وڈ وڈیایا۔ ہر مندر دین دیال، دیندھ آسن لایا۔ ہر مندر جلوہ نور نور جلال، نور نورانہ ڈمگایا۔ ہر مندر نہ کوئی شاہ نہ کنگال، ایک
 رنگ سرب رنگایا۔ ہر مندر ہر کرے سدا پرتپال، پرتپالک وڈ وڈیایا۔ ہر مندر تئے جگت جنجال، لکھ چوراسی رہن نہ پانیا۔ ہر مندر ملے نام سچا دھن مال،
 سچ خزانہ اک دکھایا۔ ہر مندر ہر جن ہر آپے لئے بھال، آپ اپنی بوجھ بوجھایا۔ ہر مندر ملے گر دلال، ساچا ونج اک دکھایا۔ ہر مندر دیکھے آپ
 گوپال، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی ایککارا، زرنجن سرگن میلا کنت بھتارا، آتم سیجا اک سہانیا۔ ہر مندر ہر سہایا، بیٹھا
 ترے گن اتیت۔ ایک منتر نام درڑایا، کسے ہتھ نہ آئے گردوار مندر مسجد مسیت۔ گرگھ ساچے لئے جگایا، دکھائے دھام اک انڈیٹھ۔ پھر پھر مارگ آپے
 پایا، آپ جنائے اپنی ریت۔ نیت نین اک کھلایا، اٹھے پھر وسے چیت۔ راگ انادی اک الایا، دھن اگنی سچ سنگیت۔ بجر کپاٹی توڑ تڑایا، گڑھ ہنکارا بھے
 بھیت۔ آتم سیجا دئے سہایا، ہر جن کرے پت پُنیت۔ سر سرور اک نہایا، ایک رنگ رنگائے ہست کیٹ۔ زرنجن دیک اک جگایا، جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر ہر مندر آپے پیکھے آپے گائے اپنا گیت۔ ہر مندر ہر ساکیات، جن بھگتاں بوجھ بوجھانیدا۔ آپے بہہ بہہ مارے جھات، سچ

جھروکا آپ کھلائیندا۔ آپے بند کواڑی ویکھے تاک، اپنا پڑدا آپ رکھائیندا۔ آپے آسو گھوڑے چڑھے راک، شبد اگئی آپ دوڑائیندا۔ آپے مات پت بھائی
 بھین سجن ساک، پتا پوت آپ اکھوائیندا۔ آپے چرن دھوڑی ہوئے خاکی خاک، آپے سیس تاج کائیندا۔ آپے جانے اپنے بھوکھت واک، لیکھا اپنے ہتھ
 رکھائیندا۔ ہر مندر تیری ساچی گاتھ، گھر گبھیر آپ سنائیندا۔ سنجگ تریتا دواپر چلایا تیرا راتھ، جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، ہر مندر لیکھ لکھائیندا۔ ہر مندر لیکھا ہر نرنکار، آپ اپنا دئے لکھائیا۔ آپے گر آپے اوتار، آپے سنگر ناؤں دھرائیا۔ آپے راج جوگ
 سکدار، آپے گھر گھر الکھ جگائیا۔ آپے نام بھگت بھنڈار، اپنی دست آپ رکھائیا۔ آپے بول شبد جیکار، اچی کوک دئے سنائیا۔ آپے سنت سہیلے لئے تار،
 آتم برہم اک جنائیا۔ آپے گر گھ کرے سچ پیار، دھام اولٹا اک وکھائیا۔ آپے گر سکھ لئے اُبھار، گر دیا جوت جگائیا۔ آپے ساچے مندر ہو اُجیار، گر مندر
 سو بھاپائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، انجو پرکاش آپ رکھائیا۔ انجو پرکاش ہر بھگوتنا، بھيو کوئے نہ پائیندا۔ کھیل کھلائے آدن آنتا، ناد
 انادی ناد و جائیندا۔ جوت جگائے جگ جگنتا، لوک مات ویس وٹائیندا۔ لیکھا جانے سادھن سنتا، بھگت بھگتاں مول چکائیندا۔ گر گھ میلا ناری کنتا، نر نرائن
 کھیل کھلائیندا۔ منٹکھاں توڑے گڑھ ہنکاری ہنگتا، مایا ممتا موہ چکائیندا۔ ہر مندر بہہ بہہ آپے ہوئے منگتا، اپنی منگ آپ منگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، کلج کھیل اگم پار، الکھ اگوچر بھيو نہ آئیندا۔ الکھ اگوچر اگم اتھاہ، ہر ڈونگھا ساگر گھر گبھیریا۔ سو پُرکھ نرنجن بے پرواہ، لیکھا جانے
 نہ کوئے پیر فکیریا۔ ہر پُرکھ نرنجن آپ اُپائے اپنا ناں، ورننا برناں توڑے زنجیریا۔ ایکنکار اپنا ماں، لکھ چوراسی دیوے ٹھنڈا سیریا۔ آد نرنجن جوت جگا،
 جوت نرنجن بخشے شاہ حقیریا۔ پُرکھ ابناشی ویس وٹا، نرنجن چڑھے چوٹی اک آخیریا۔ سری بھگوان اپنا بھاگ وندا، کرے کھیل گنی گہیریا۔ پار برہم برہم ناؤں
 دھرا، آپے کئے اپنی بھیریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جانے اپنا بستر چیریا۔ ہر بستر چیر ساچارنگ، لال گلان آپ رنگائیا۔ کنجن
 گڑھ سہائے پلنگ، ساچا بنک وکھائیا۔ سو با ویس کرے انگ، گھر گبھیر بھيو نہ رائیا۔ چٹا آسن منگے منگ، اپنی سیجا آپ سہائیا۔ پیلی رنگن آپے رنگ، پیا
 پریتم ویکھ وکھائیا۔ نیلی دھاروں پار لنگھ، ترے گن میلا سچ سُبھائیا۔ کالی دھار لکھ چوراسی سنگ، کالا بھوشن اک ہنڈھائیا۔ سنگر پورا ہر سرنگ، جگ جگ

مات لوک کرے رُشناٹیا۔ نام وجائے ست مردنگ، سنت ساجن لئے اُٹھائیا۔ ہر بھگت لگائے اپنے انگ، انگیکار ناؤں رکھائیا۔ گرکھاں اندر آپے لنگھ، ہر مندر ڈیرہ لائیا۔ گرکھ آتم سیجا سچ پلنگ، سنکر پورا رہیا سہائیا۔ مانس جنم نہ ہوئے بھنگ، جس گھر ور ہر پایا سچ سکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر مندر ویکھے تھاؤں تھائیا۔ ہر مندر گرکھ تیرادر، ہر سنکر آپ سہائندا۔ چرن کول کول چرن دیوے دھر، دھرنی دھرت دھول وڈھائندا۔ سر سرور ایکا بھر، امرت دھار دھائندا۔ قلعے توڑ ہنکاری گڑھ، ایکا نام لڑ پھرائندا۔ پنچ وکار نہ جائے اڑ، مایا ممتا موہ مٹائندا۔ سنکر دوارا اُچ منارا ایکا ہر مندر بہنا وڑ، اٹاں گارانہ کوئے لگائندا۔ نرگن دیا باقی آپے دھر، دوس رین ڈگمگائندا۔ کملاپاتی آگے کھڑ، سوچھ سرُپی درس دکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری اتم ور، ایکا ایک سچ محلہ اک اکلا آپ دکھائندا۔ اک اکلا ہر بنوارا، پاربرہم بے آنت۔ کرے کھیل ایکنکارا، ول چھل دھاری جگا جگنت۔ جن بھگتاں پاوے آپے سارا، میل ملاوا ساچی سنگت۔ شبد اگئی اک ہلارا، دیونہارا آدن آنت۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری اتم ور، گرکھ کایا چولی رنگت۔ کایا رنگ چلول، گر سنکر آپ رنگائیا۔ در گھر ساچے کوئی نہ لائے مول، قیمت کرتا کوئے نہ پایا۔ جو جن چرن پریتی رہے گھول، گھولی گھول ویکھ دکھائیا۔ آتم آنتر آپے مول، اپنی دست اپنے ہتھ رکھائیا۔ ساچے کنڈے دیوے تول، نام کنڈا ہتھ اُٹھائیا۔ نو ست رہی انھول، برہما برہم مت نہ کوئے جنائیا۔ چوڑاں ہٹ کلجک کھول، اپنا ونج رہیا کرائیا۔ جوٹھ جھوٹھ تولے تول، ساچی دھار نہ کوئے بندھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری اتم ور، ہر جن ساچے لئے پھڑ، ہر مندر میل ملائیا۔ ہر اندر مندر ہر ہر میلا، گر گرکھ آپ کرائندا۔ ایکا گھر وسے گر وگر چیل، گر ساجن کھیل کھائندا۔ سنکر گر وگر وگر سیکھ سجن سہیلا، سگلا سنگ نبھائندا۔ گر سیکھ ویکھے گر گر ویلا، ویلا وقت نہ کسے جنائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری اتم ور، ہر ساجن ویکھ دکھائندا۔ ہر سجن ہر پیکھیا، پاربرہم گر کرتار۔ جن بھگتاں کھنہارا ساچا لیکھیا، پُرکھ ابناشی اگم اپار۔ چارے وید رہے بھلیکھیا، ہر کا بھیونہ پاؤن سار۔ برہما وشن شو کرن آدیسیا، دوئے جوڑ چرن نمسکار۔ نرگن سرگن لکھ چوڑا سی آپ پروسیا، آتم برہم دئے آدھار۔ جیو ایش ایش جیو کھنہارا لیکھیا، لیکھا لکھے آپ کرتار۔ سچ سلطانا ہر مہربانا نر نریشیا، دو جہانی پاوے سار۔ لہنا دینا جانے

گنپت گنیشیا، آد شکت ہوئے اُجیار۔ آپے سنجگ تریتا دواپر کلجگ دھارے بھیسیا، باؤن راما کرشن مُرار۔ آپے داتا جودھا سورِ پیر وڈ مرگیسیا، آپ اپنا بل رہیا دھار۔ آپے ملا شیخ مسائق پیر دستگیر کھے لیکھیا، آپے عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد چار یار۔ آپے شاہ سلطاناں راج راجاناں کرے خالی کھیسیا، آپے در در کرے بھکھار۔ آپے غریب نماںیاں تاج دھرے ساچے سیسیا، نو کھنڈ دئے آدھار۔ پار برہم ابناشی کرتا تیری کوئی نہ کرے ریسیا، آد جگادی گر اوتار۔ کلجگ لیکھا جانے بیس اکیسیا نانک نرگن ساچی کار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، ہر مندر سہائے بنک دوار۔ ہر مندر ہر سہنجنا، نرمل جوت کرے رُشائیا۔ ہر جن میلا ساچے سجننا، گھر بیٹھا بے پرواہیا۔ نیرت نیناں نام پائے کجلا، اندھ اندھیر مٹائیا۔ چرن دھوڑ کرائے ساچا مچا، اٹھسٹھ پنڈھ مکائیا۔ انحد تال تلواڑا کایا اندر وچنا، گر شبدی دئے سنائیا۔ سرت سوانی کول بہہ بہہ سجننا، ہر ہانیاں ہانی دئے ملائیا۔ پنچ تت جھوٹھا کچ انتم سب دا بھجننا، تھر کوئے رہن نہ پائیا۔ کال نگارہ سب دے سرتے وچنا، کال دیال آپ رگھرائیا۔ ہر جن چاڑھے سچ جہازنا، اپنا بیڑا آپ چلائی۔ سو پڑکھ نرجن مارے اپنی واجنا، ہنگ برہم لئے اٹھائیا۔ آپے رچیا اپنا کاجنا، اپنی کرنی کرت کمائیا۔ لیکھا چکے راجن راجانا، سیس تاج نہ کوئے ٹکائیا۔ پرگٹ ہوئے غریب نوازنا، گنو غریب ہوئے سہائیا۔ منمکھاں کڈھے پاجنا، جو جن بیٹھے ہر بھلائی۔ چٹے آسو چڑھے تازنا، لو آں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں گگن پاتالاں چار کُنٹ دہ دشا آپے پھیرا پائیا۔ گر سکھاں رکھے لاجنا، سر سمرتھ ہتھ رکھائیا۔ پرگٹ ہوئے دیس ماجھنا، نہکنا ناؤں جنائیا۔ سمبل نگری سازن سازنا، ساڈھے تن ہتھ ویکھ وکھائیا۔ ہر مندر سوہے شاہو شاباشنا، پڑکھ ابناشن آسن لائیا۔ سیس جگدیش رکھے تاجنا، لوک مات تخت تاج دئے اُٹائیا۔ لکھ چوراسی در در گھر گھر بھاجنا، بن ہر دے نہ کوئی سہائیا۔ وہائے لہر خضر خواجنا، اندر میگھلا میگھ برسائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، ہر جن ساچے لئے پھڑ، ہر مندر ویس وٹائیا۔ ہر مندر سوہے ساچا بنک، ہر سنگر آپ سہائیندا۔ ایکارنگ وکھائے راؤ رنگ، اوچ پنچ نہ کوئے جنائیندا۔ گر سکھ ترائے جوں جن جنک، جن جننی لیکھے لائیندا۔ شبد اناد وجائے ڈنک، چوٹ نگارے اک لگائیندا۔ پرگٹ ہوئے واسی پُری گھنک، عقل کل دھاری رُپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر مندر آپے سوہا پائیندا۔ ہر مندر ہر سہایا، گھر ساچا اک وکھنیا۔ ایکا منگل ساچا گایا، راگ ترانہ

اک بُنیا۔ ایک سجن میل ملایا، گھر چڑھیا سا چنیا۔ سنگر پورا دیکھن آیا، پُرکھ ابناشی آپے نیا۔ گھر ساچے ڈیرہ لایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن داتا پُرکھ بدھاتا، اتم ذاتا اک دکھنیا۔ ہر مندر اتم ذات، ورن برن نہ کوئے رکھائیندا۔ ہر مندر ایک امرت بوند سوانت، دُئی دویت نہ کوئے جنائیندا۔ ہر مندر ایک دات، ہر اپنا ناؤں ونڈ ونڈائیندا۔ ہر مندر ایک گاتھ، چوڈاں لوک سرب سٹائیندا۔ ہر مندر ایک پوجا پاٹھ، ایک اشٹ منائیندا۔ ہر مندر ایک تیرتھ ایک تاٹ، اٹھسٹ نہ کوئے جنائیندا۔ ہر مندر ایک گھاٹ، گرسکھ اوکھی گھاٹی آپ چڑھائیندا۔ ہر مندر کھیل بازی گرناٹ، سوانگی اپنا سانگ رچائیندا۔ ہر مندر لہنا دین چکائے آن باٹ، مات گر بھ پھند کٹائیندا۔ ہر مندر ہر نامے کرے دات، لکھ چوڑا سی پنڈھ مکائیندا۔ ہر مندر پورا کرے گھاٹ، گرگھاں جھولی آپ بھرائیندا۔ ہر مندر دکھائے ساچی کھاٹ، پریم پٹولا اُپر پائیندا۔ ہر مندر امرت رس لینا چاٹ، نچھر جھرنا آپ جھرائیندا۔ ہر مندر جوت جگے للاٹ، ڈونگھی بھوری کوری ویکھ دکھائیندا۔ ہر مندر راہ تنگن چوڈاں باٹ، چوڈاں طبقال مکھ بھوائیندا۔ ہر مندر آپ سہائے پُرکھ سمراتھ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، ہر جن رکھے دے کر ہتھ، سگلا سنگ نبھائیندا۔ ہر مندر ساچا سنگ، آدانت وچھڑ نہ جائیا۔ ہر مندر وجائے نام مردنگ، انحد ساچی سیو کمایا۔ ہر مندر کوٹن کوٹ وہے دھارا گنگ، گنگا سستی جمنا گوداوری مکھ شرمائیا۔ ہر مندر گرگھ ورا منگے منگ، لکھ چوڑا سی گوڑی نیند سوائیا۔ ہر مندر ہر جن ورا جائے لکھ، کوٹن کوٹ سادھ سنت جیو جنت بھلے پھر دے پاندھی راہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں کٹے بھکھ ننگ، آپ لگائے اپنے انگ، ہر مندر ساچے بیٹھ پلنگ، ناری رُپ چاڑھے رنگ، کنت کنتوہلا سورا سربنگ، گرگھ دوجا در نہ منگن جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آدن آنتا ہر بھگونت، جگا جگنتا سادھن سنتا، کایا چولی چاڑھے رنگ بسنتا، لوک مات اتر کدے نہ جائیا۔

★ ۳ پوہ ۲۰۱۶ بکرمی اجیت سنگھ دے گھر بٹالا ضلع گرداس پُڑ ★

سمرتھ ہتھ وڈیائی، آد جگاد کھیل کھلائیندا۔ سو پُڑکھ زرنجن بھیونہ رائی، ہر پُڑکھ زرنجن ویکھ وکھائیندا۔ ایکنکارا اگم اتھائی، بے آنت بے پرواہ اپنا ویس وٹائیندا۔ پُڑکھ ابناشی پکڑے بانہہ، سری بھگوان سنگ نبھائیندا۔ پاربرہم پرہم کرے سچ نیاں، درگھر ساچا آپ سہائیندا۔ سچکھنڈ دوارا رچن رچا، سچ نواسی آسن لائیندا۔ تھر گھر محلہ اک وسا، آد زرنجن ڈمگائیندا۔ اک اکلا سوبھاپا، گھر سہنجنا آپ وکھائیندا۔ ہر مندر ہر جیو ناؤں دھرا، زرنجن اپنارنگ چڑھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر پُڑکھ سمرتھ آپے جانے مہما اکھ، اپنی کتھا آپ لائیندا۔ ہر مہما اکھ، بھیو کوئے نہ پائیندا۔ شبد اگمی چلائے رتھ، رتھ رتھو ہی سیو کمائیندا۔ اپنے مندر ہو پرگٹ، آپ اپنی کل ورتائیندا۔ آپے دُھن انادی مارے سٹ، ویراگ آپ ہو آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ناؤں وڈیائیندا۔ ناؤں وڈیائی ہر زرنکار، آد جگاد اپائیا۔ کرے کھیل اپر اپار، آپ اپر پسر بھیونہ رائیا۔ پاربرہم پرہم ہو اُجیار، برہم میلا سچ سُبھائیا۔ لکھ چوراسی کرتیار، لوک مات ویکھ وکھائیا۔ آپے دیوے جوت ادھار، زرنجن سرگن دیا آپ لکائیا۔ آپے بخشے سچ پیار، سچ دوارا اک وکھائیا۔ آپے دیوے نام ادھار، ساچی وست جھولی پائیا۔ آپے کھول بند کواڑ، اپنا مندر دے وکھائیا۔ ساچے مندر جوت اُجیار، دوس رین ڈمگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر ساچا اک سہائیا۔ ہر مندر گھر سہنجنا، ہر ساچا آپ اپائیندا۔ سنگر پورا آد زرنجنا، زرنجن داتا آسن لائیندا۔ لکھ چوراسی ساچا سبجنا، در در گھر گھر ویکھ وکھائیندا۔ نہ گھڑیا نہ بھجنا، گھڑن بھننہار، آپ ہو جائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در گھر ساچا اک وکھائیندا۔ در گھر ساچا اُچ منارا، آد جگادی رچن رچائیا۔ سرگن میلا وچ سنسارا، زرنجن اپنا آپ کرائیا۔ آپے دیوے ناد دُھن سچّی دُھنکارا، دُھن آتمک وڈ وڈیائیا۔ گھر مندر ویکھ سچ چُبارا، میت مُرارا آسن لائیا۔ دُنگھی کندر پار کنارہ، اندھ اندھیر نہ کوئے وکھائیا۔ کملا پاتی ہو اُجیارا، نورو نور کرے رُشنائیا۔ رُو سس نہ کوئے ستارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچے مندر بیٹھا وڈ، گرگھ ساچا گھر وکھائیا۔ ساچا مندر گر سکھ گڑھ، کایا بنک آپ سہائیا۔ ست ستوادی اندر وڈ، سار شبد کرے پڑھائیا۔ سرت سوانی لئے پھر، ایکا ڈوری نام بندھائیا۔ پاربرہم برہم گھاڑن گھڑ، سہنجنی گھڑی

اک دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جُگاد جُگ جُگ گُرمکھ ورلے بوجھ بُجھایا۔ گُرمکھ بوجھ ہر در سوُجھ، ترے گن رنگ رہن نہ پایا۔
 پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی آپ گھلئے بھیو گوجھ، سنکر پورا ناؤں دھرایا۔ آپ چُکائے لہنا دینا، بھیو مٹائے ایکا دُوبے تیجے نین کرے رُشایا۔ چوُتھے
 گھر چوُتھے پد پنچ تت آپے جھوُجھ، رتی رت نہ کوئے دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے ساچے مارگ پایا۔ ساچا مارگ
 بے پرواہ، جُگ جُگ آپ لگائیندا۔ آپ اُپائے اپناناں، لوک مات آپ جپائیندا۔ سنت سہیلے پکڑ بانہہ، آپ اپنے گلے لگائیندا۔ منمکھ جیو اُڈدے کال، کاگی
 ڈار رلائیندا۔ ساچے ہنساں سر سرور دئے دکھا، مان سرور اک نہائیندا۔ مانک موتی چوگ چُگا، سوہنگ ہنسا چاپ جپائیندا۔ دُئی دوتی روگ کٹا، ہوئے
 گڑھ تڑائیندا۔ ساچا ہر مندر اک دکھا، آسا ترسنا جگت مٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے میل ملائیندا۔ جگت ابھیاس چُھٹاناتا،
 ہر پُرکھ زرنجن پایا۔ سو پُرکھ زرنجن سُنائے ساچی گاتھا، نیت نین نہ بند کرایا۔ اینکارا لہنا دین چُکائے مستک ماتھا، سر اپنا ہتھ رکھایا۔ آد زرنجن جوتی نور کر
 پرکاسا، گھر گھر وچ دیپک دئے جگایا۔ ابناشی کرتا کھیل تماشا، آپ اپنا دیکھن آیا۔ سری بھگوان پائے راسا، منڈل منڈپ آپ سہایا۔ پاربرہم آد جُگاد نہ
 کدے وناسا، نہ مرے نہ جایا۔ برہم برہم لیکھا جانے پون سواسا، لیکھا لکھنہارا آپ ہو آیا۔ کھیلے کھیل پر تھی آکاشا، کوٹن کوٹ برہمنڈ کھنڈ گنگن منڈل
 چرناں ہیٹھ دبايا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے میل کر، میل ملاوا اک دکھایا۔ ناتا توڑ ہٹھ تپ، ست جوگ اک دکھایا۔
 کوٹن کوٹ جنم اتارے پاپ، دُرمت میل دئے دھوایا۔ آپ پچھانے اپنا آپ، برہم پاربرہم دکھایا۔ میٹ مٹائے اندھیری رات، ساچا ایکا چند چڑھایا۔
 شبد اگمی اپنی گاتھ، پُرکھ سمرتھ آپ سُنایا۔ لہنا دینا چکائے سیاں ساڈھے تن تن ہاتھ، ہر جن لیکھا لیکھے پایا۔ اک جنائے پوجا پاٹھ، سوہنگ شبد سچی پڑھایا۔
 بھٹھ کرائے تیرتھ اٹھسٹھ، سچ سرور ہر چرن اک نہایا۔ لکھ چورا سی اوکھا گھاٹ، گُرمکھ ساچے آپ چڑھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، ہر مندر دکھائے ساچا گھر، گھر شبدی شبد گڑھایا۔ ناتا توڑ جگت اشنان، آتم انتر اک نہائیندا۔ ناتا توڑ جگت دکھیان، ساچا گیان اک درڑائیندا۔ ناتا توڑ
 جگت گیان، ساچی سکھیا سکھ سمجھائیندا۔ ناتا توڑ جھوٹھ دُکان، ساچے مارگ آپے پائیندا۔ ناتا توڑ پنچ شیطان، پنچم شبد میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،

آپ اپنی جوت دھر، ساچا میلا ساچے گھر، گھر مندر آپ دکھائیندا۔ ناتا توڑ جگت سادھ، ہر جن ہر رہیا ملائیا۔ ناتا توڑ جگت ناد، کایا ناد اک سنایا۔ ناتا توڑ جگت داد، نام داد جھولی پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کایا مندر میل ہر، ہر مندر ویکھ دکھائیا۔ ناتا توڑ جگت پڑھائی، آتم اندر اک لو لائیندا۔ ناتا توڑ جگت جدائی، ہر چرن پریتی جوڑ جڑائیندا۔ ناتا توڑ جگت کڑمائی، گر سنگر پلا نام پھرائیندا۔ ناتا توڑ دھی جوائی، سرت سوانی شبد پرنائیندا۔ ناتا توڑ اٹھسٹھ پانی، امرت آتم دھار اک پائیندا۔ ناتا توڑ چار کھانی، چوتھا پد اک سہائیندا۔ ناتا توڑ رسنا بانی، اجپا جاپ اک کرائیندا۔ ناتا توڑ جگت کہانی، اکھ کہانی شبد سنائیندا۔ ناتا توڑ مایا رانی، پد زبانی میل ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے ویکھ دکھائیندا۔ ناتا توڑ جگت پیار، ہر چرن کول سمجھائیا۔ ناتا توڑ پُر کھ نار، ہر کنت دے ملائیا۔ ناتا توڑ سگلا یار، ساچا ساتھی اک دکھائیا۔ ناتا توڑ ماں پُت بھین بھائی ہت سنسار، نت نوت اپنا درس دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن میلے اپنے در، در دروازہ آپ گھلائیا۔ ناتا توڑ جگت سروپ، نج آتم سروپ آپ درسائیا۔ ناتا توڑ جگت بھوپ، ہر پُر کھ میل ملائیا۔ ناتا توڑ چارے کوٹ، اتر پورب پچھم دکھن ایک رنگ رنگائیا۔ ناتا توڑ کایا سوٹ، ایک تندن تند بندھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در گھر ساچے آپ سہائیا۔ ناتا توڑ جگت سلطان، ہر ساچے میل ملائیندا۔ ناتا توڑ آسا ترسنا پین کھان، دھیرج دھیر ست سنتو کھ اک گیان سمجھائیندا۔ ناتا توڑ جیو جہان، در گاہ ساچی میل ملائیندا۔ ناتا توڑ چار دیواری جگت مکان، کایا مندر اک دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر مندر ویکھے آپے کھڑ، آپ اپنا بنک دکھائیندا۔ ہر مندر سچ دوارا، ہر ساچے آپ اُپایا۔ اک اکلا بیٹھا ایکنکارا، زرگن روپ ڈیرہ لایا۔ بودھ اگادھی شبد جیکارا، آپ اپنا دے سنایا۔ سرشٹ سبائی کھیل نیارا، وید قرآن بھو نہ رایا۔ شاستر سمرت رہے پکارا، لیکھا لیکھ نہ کسے جنایا۔ آد جگادی اک اوتارا، جگ جگ اپنا روپ وٹایا۔ چوتھے جگ کھیل نیارا، پُر کھ اگڑا رہیا کرایا۔ نہہکلکی نور اُجیارا، نورو نور ڈگمگایا۔ گرگھیاں دیوے چرن سہارا، دوجا در نہ کوئے دکھایا۔ دوس رین اٹھے پہر گھڑی پل امرت بخشے ٹھنڈی ٹھارا، سبھر جھرننا آپ جھرایا۔ گرگھیاں کھولیا بند کواڑا، اپنا درس کر کر ترس تارنہار آپ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا مارگ لایا۔ کوٹن کوٹ جنم تپ ابھیس، لیکھا لیکھ نہ کوئے لگائیا۔ کوٹن کوٹ ڈو گھی

کَندَر وڑ وڑ بیٹھے ڈُونگھے کھات، نین مُوند آسن لایا۔ کوٹن کوٹ آپ اپنا کر گھات، بیٹھے راہ تَکایا۔ کوٹن کوٹ اُچے ٹِلے چڑھ چڑھ پر بت رہے جھاک،
 آوند جاندا دس نہ آیا۔ کوٹن کوٹ دوس رین لگے رہے کھولن تاک، بند کواڑی نہ کوئی کھلایا۔ کوٹن کوٹ بن بن بیٹھے پاکی پاک، من دی میل نہ کوئے
 دھوایا۔ کوٹن کوٹ بیٹھے ساتی ساک، نام پیالہ جام نہ کوئے پیایا۔ کوٹن کوٹ شاہ سوار بیٹھے مار پلاک، اپنا آسو رہے دوڑایا۔ کوٹن کوٹ منمگھ کرن
 چالاکی چلاک، سچ چالاکی نہ کوئی کمایا۔ کوٹن کوٹ تن رمائی بیٹھے خاکی خاک، دھوڑ مستک ملی نہ ساچی شاہیا۔ کوٹی کوٹ گر در مندر مسجد بہہ بہہ رگڑدے
 ناک، بن سننگر پورے نک نیکیل کسے نہ پایا۔ کوٹن کوٹ ہون پوجا کردے پاٹھ، جگت سمگری ونڈ ونڈایا۔ کوٹن کوٹ نہاؤدے تیرتھ اٹھساٹھ، گنگا
 گوداوری جمنا سُرسی پھیرا پایا۔ کوٹن کوٹ سادھاں سنتاں وکے ہاٹ، ساچی دست کسے ہتھ نہ آیا۔ کوٹن کوٹ لا لا گدیاں مہنت بیٹھے اُپر کھاٹ، آتم
 کھاٹ نہ کسے سہایا۔ کوٹن کوٹ الوئے رس رہے چاٹ، چاترک تر کھانہ کسے بُجھایا۔ کوٹن کوٹ راس منڈل رچاؤن کر کر نوٹو آناٹ، ہر کانٹک دس نہ
 آیا۔ کوٹن کوٹ اپنے انگ رہے کاٹ، انگیکار نہ ہو یا ساچا ماہیا۔ کوٹن کوٹ مُکائی بیٹھے واٹ، جگت گیان رہے درڑایا۔ کوٹن کوٹ مستک تلک لگان
 لاٹ، ترے ترے روپ وٹایا۔ پُرکھ ابناش کلجگ اتم کسے نہ دسے ساتھ، گھر گھر خالی ٹل رہے کھڑکایا۔ کوٹن کوٹ لبھدے پھرن تریلوکی ناتھ، ناتھ
 انا تھاں نہ ہوئے سہایا۔ کوٹن کوٹ شرع شریعت بدھے حق جناب، حاضر حضور حضرت نور نہ کوئے دسایا۔ کوٹن کوٹ کھ رکھ نقاب، نیوں نیوں سجدے
 رہے کرایا۔ کوٹن کوٹ چھڈ چھڈ بھجے آپ، وچ تھلاں آسن لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اگم اپار، کلجگ تیری انتم وار،
 بن اپنی کرپا میل نہ کسے ملایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرکھاں دتا ساچا دان، ہر مندر بیٹھ کا یا مکان، راتی ستیاں درس دکھایا۔

★ ۳ پوہ ۲۰۱۶ یکرمی چرن سنگھ دے گھر ہیم راج پُر ضلع گرداسپُر ★

سو پُرکھ نرنجن ہر سلطان، اک اگلا سوبھا پائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن وڈ مہربان، نرنجن اپنا ناؤں دھرائیندا۔ نہہکنک وڈ بلوان، بلدھاری بھو چھپائیندا۔
 آد نرنجن کھیل مہان، جوتی نور ڈگمگائیندا۔ سری بھگوان نوجوان، بردھ بال نہ روپ وٹائیندا۔ ابناشی کرتا وسنہارا سچ مکان، سچکنڈ ڈیرہ آپے لائیندا۔
 پاربرہم منگے دان، گھر اپنے منگ منگائیندا۔ آپے ہوئے نگہبان، آپ اپنا کرم کمائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی اپنی کھیل
 کھلائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن وڈ بلوان، ایکا ایک اکھوائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن سچ نشانہ، در گھر ساچے آپ جھلائیندا۔ ایکنکارا پاوے سارا دو جہانا، آون جاون کھیل
 کھلائیندا۔ آد نرنجن ہو پردھانا، گھر ساچے روپ پرگٹائیندا۔ سری بھگوان سچ ترانہ، اپنا آپے گائیندا۔ ابناشی کرتا آپے ویکھے مار دھیانا، اپنائین آپ
 کھلائیندا۔ پاربرہم پر بھ ہو پردھانا، اپنا حکم سٹائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر واسا کھیل تماشا، ہر ہر ساچا آپ کرائیندا۔ سو پُرکھ
 نرنجن سچ محلہ، ایکا ایک وسائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن اوچ اٹلا، ساچے مندر سوبھا پائیندا۔ ایکنکارا آپے پھڑے اپنا پلا، آپ اپنا بندھ بندھائیندا۔ آد نرنجن اپنے
 دیک آپے بلا، باقی تیل نہ کوئے لکائیندا۔ سری بھگوان وسنہارا جلا تھلا، گھٹ گھٹ اپنا کھیل کھلائیندا۔ ابناشی کرتا سچ سنگھاسن ایکا ملا، سچ دوارے آسن
 لائیندا۔ پاربرہم سچ سندیش ایکا گھلا، شبد انادی اناد و جائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرنجن داتا بے پرواہ، جگا جگنتر بن ملاح، آپ اپنا
 روپ دھرائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن گھر گبھیر، بھو کوئے نہ پائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن آپے مارے اپنا تیر، سچ نشانہ آپ رکھائیندا۔ ایکنکارا امرت رکھے ٹھانڈا
 سیر، سر سرور اک وکھائیندا۔ آد نرنجن اپنا دیوے آپے دھیر، دھیرج دھیر آپ دھرائیندا۔ سری بھگوان ایکا رنگ سمائے ہست کیٹ، اوچ پنچ نہ کوئے
 جنائیندا۔ ابناشی کرتا وسے دھام انڈیٹھ، دس کسے نہ آئیندا۔ پاربرہم پر بھ آپے جانے اپنی ریت، جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن سچ سلطانا،
 پر م پُرکھ اکھوائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن دیوے دانا، اپنی دیا آپ کمائیندا۔ ایکنکارا بٹھے گانا، در گھر ساچے سگن منائیندا۔ آد نرنجن پائے آنا، حکمی حکم آپ
 لائیندا۔ سری بھگوان ویس وٹائے گوپی کاہنا، ناری کنت آپ ہو جائیندا۔ ابناشی کرتا بنے در دربانا، در درویش نرنزیش اپنی الفی آپ ہنڈھائیندا۔ پاربرہم

پر بھ کرے آدیس، نیوں نیوں اپنا سیس جھکائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، زرگن دھار کھیل اپار، رپ رنگ نہ کوئے جنائیندا۔ سو پُرکھ
 زرنجن شہنشاہ، ایک ہر اکھوائیندا۔ ہر پُرکھ زرنجن صفت صلاح، صلاحی صلاح نہ کوئی صلاحیندا۔ ایکنکارا بن ملاح، ساچا بیڑا آپ چلائیندا۔ آد زرنجن نتھادیاں
 دیوے ساچا تھاں، درگاہ ساچی تھان اک سہائیندا۔ سری بھگوان پکڑے بانہہ، آپ اپنے گلے لگائیندا۔ ابناشی کرتا پتا ماں، آپ اپنی گود سہائیندا۔ پاربرہم
 آپ چپائے اپنا ناں، نام ندھانا آپ بھرائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر بھو نہ آئیندا۔ سو پُرکھ زرنجن ساچا
 سجن، گھر ساچے سو بھاپائیندا۔ ہر پُرکھ زرنجن اک وکھائے ساچا مجن، چرن دھوڑی مستک ٹکا لائیندا۔ ایکنکارا آپے ہوئے پڑدے کجن، ساچا پردہ ایک
 پائیندا۔ آد زرنجن درگھر ساچے سچ نگارے دیکھے وجن، تال تلوڑا آپ وجائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر سچ محلہ آپ
 سہائیندا۔ سچ محلہ سو بھاؤنت، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔ پُرکھ ابناشی مہما گنت، وید کتیب بھو نہ آئیندا۔ آپے نار آپے کنت، آپے اپنی سچ ہنڈھائیندا۔
 آپے چاڑھے رنگ بسنت، اتر کدے نہ جائیندا۔ آپے آد آپے انت، مدھ اپنا رپ دھرائیندا۔ آپے سادھ آپے سنت، گر پیر اوتار آپ اکھوائیندا۔ آپے
 چو آپے جنت، آپے جاگرت جوت جگائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ نواسی کھیل تماشا، پُرکھ ابناشی آپ کرائیندا۔ سچکھنڈ دوار ہر
 زرنکار، ایک آپ اپائیندا۔ نہ کوئی دسے چار دیوار، نہ کوئی بنت بنائیندا۔ دیا باقی نہ کوئی اجیار، نہ کوئی سیو کمائیندا۔ شاہ سلطان نہ کوئی سکدار، جگت بھوپ نہ
 رپ وٹائیندا۔ کھڑگ کھنڈانہ تیز کٹار، تیر کمان نہ کوئی اٹھائیندا۔ نہ کوئی منگے بھکھاننگا بھکھار، بھکھک بھچھیا جھولی کوئے نہ پائیندا۔ رَس نہ کوئی ستار،
 منڈل منڈپ نہ کوئی سہائیندا۔ برہما وشن شو نہ کوئے اجیار، چارے وید نہ کوئے لکھائیندا۔ کھانی بانی نہ بھے دھار، جیرج انڈج اُتھج سیتج رچن نہ کوئی
 رچائیندا۔ محل اٹل نہ کوئے مینار، سرگن رپ نہ کوئے پرگٹائیندا۔ دھرت دھول نہ کرے پیار، جل بنب نہ کوئے دھرائیندا۔ سچکھنڈ نواسی کھیل اپار،
 پُرکھ اگمرا آپ کرائیندا۔ الکھ اگوچر وسے نیار، ست پُرکھ زرنجن اپنا ناؤں دھرائیندا۔ سو پُرکھ زرنجن میت مرار، ہر ہر اپنا میل ملائیندا۔ ہر پُرکھ زرنجن کر
 پیار، اپنے انگ لگائیندا۔ ایکنکارا دے سہارا، سگلا سنگ وکھائیندا۔ آد زرنجن جوت اجیار، نور نورانہ رپ دھرائیندا۔ سری بھگوان سانجھیا، ورن گوت نہ

کوئے بنائیندا۔ ابناشی کرتا دیکھے اک اکھاڑ، تھر گھر ساچی رچن رچائیندا۔ پاربرہم ڈھر درگاہی ساچا لاڑ، در گھر ساچا اک اکھوائیندا۔ شبد سنگھاسن کر تیار، ایک آسن سچ وچھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا بھیو کھلائیندا۔ سچھنڈ دوارے وسیا، ہر سچن شہنشاہ۔ آد جگاد پھرے نسیا، جگ جگ بنے مات ملای۔ لکھ چوراسی کایا مندر آپے وسیا، آپے بیٹھا جوت جگ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنا ناں۔ اپنا ناؤں ہر بھگوان، در گاہ ساچی آپ اچھائیندا۔ ساچا سٹ کر بلوان، شبدی شبد وڈیائیندا۔ آپے دیکھے کنسا کاهن، ساچی سو بھا آپے پائیندا۔ آپے دیوے اپنا دان، ساچی جھولی نام بھرائیندا۔ آپے در گاہ کر پروان، لو آں پریاں رہیا سنائیندا۔ آپے بخشے ساچا مان، لوک مات وڈ وڈیائیندا۔ آپے لکھ چوراسی کر پردھان، گھر گھر وچ آپ سہائیندا۔ آپے دیوے ڈھر فرمان، شبد اگمی تار ہلاییندا۔ کایا مندر سچ مکان، ترے گن ناتا جوڑ جڑائیندا۔ پنچم میل وچ جہان، اپ تچ وائے پر تھی آکاش کرے گڑھائیندا۔ من مت بدھ کر پردھان، اُپر مایا پردہ پائیندا۔ آسا ترسنا نار کان، ساچا جو بن رہی ہنڈھائیندا۔ پنچ وسائے وچ شیطان، کام کرودھ لو بھ موہ ہنکار ہلکائیندا۔ اپنا کرے بند مکان، بجر کپائی کُنڈا لائیندا۔ کسے ہتھ نہ آئے جگت جیو نادان، بھرے بھلی سرب لو کائیندا۔ گرگھ ورا ہوئے چتر سُبجان، جس سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ آتم انتر دیوے برہم گیان، پاربرہم وڈی وڈیائیندا۔ امرت بخشے پن کھان، جگت ترسنا بھکھ گوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ کھیل کھلائیندا۔ سچھنڈ کھیل کھلندڑا، پاربرہم نرنکار۔ جگ جگ اپنا ویس وٹندڑا، لوک مات لئے اوتار۔ لکھ چوراسی دیکھ ویکھنڈڑا، گھٹ گھٹ اندر جوت اُجیار۔ شبد اناد دُھن وچندڑا، انحد سنائے ساچی دھنکار۔ سر سروور اک سہندڑا، آتم بھریا جل بھنڈار۔ در دروازہ آپ کھلندڑا، دئی دوتی دیوے مار۔ آتم سیجا سچ سہندڑا، ہر جن ساچے کر پیار۔ سوئی سرتی آپ اُٹھندڑا، ایک دیوے شبد ہلار۔ گھر ساچے میل میلندڑا، کرے کھیل اگم اپار۔ برہم پاربرہم ایک رنگ رگندڑا، ناتا تئے سرب سنسار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل وچ سنسار۔ وڈ سنساری ہر بھگونت، آد جگاد سمایا۔ لیکھا جانے ساچے سنت، ہر بھگتن میل ملایا۔ گرگھ میلاناری کنت، آتم سیجا رنگ رنگایا۔ گرگھ مہاگنت اگنت، لیکھا لکھ نہ سکے کوئی راپا۔ کرے دکھ لکھ چوراسی وچوں جیو جنت، آپ اپنا درس دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد شبد برہما، ستگر ایک روپ جنایا۔ ستگر روپ ہر بھگوان، شبدی بنت

بنائیندا۔ گر گر ویکھے وچ جہان، پنج تت ڈیرہ لائیندا۔ ساچا نام کر پردھان، برہمنڈ کھنڈ آپ سنائیندا۔ لوآں پُریاں پائے ونڈ، آپ اپنا کھ چھپائیندا۔ گر گھاس
 مٹائے دئی دوتی کندھ، بھانڈا بھرم بھو بھنائیندا۔ آپ سنائے اپنا سہاگی چھند، اپنا بھيو آپے آپ گھلائیندا۔ لیکھا جانے مٹی دند، رسنا جہوا آپ ہلائیندا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل پُرکھ بدھاتا، جگ جگ میٹے اندھیری راتا، جن بھگتاں دیوے ساچی داتا، شبد پڑھائی ایکا گاتھا، ساچا منتر نام
 درڑائیندا۔ ساچا منتر ساچا نام ندھان، پُرکھ ابناشی آپ جنائیا۔ بھگتن دیوے اک گیان، ایکا برہم دکھائیا۔ ستن سنائے ساچے کان، اپنا ناد آپ وجائیا۔
 گر گھاس کرے در پروان، آپ اپنے انک لگائیا۔ گر سکھاں دیوے جیا دان، لکھ چوڑاسی پھند کٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنی
 رچن رچائیا۔ جگ جگ شبد بان، ہر ساچا سچ چڑھائیندا۔ لوآں پُریاں ویکھے مار دھیان، برہما وشن شو اپنے بھانے آپ رہائیندا۔ کروڑ تیتیس پائے آن،
 سُرپت راجا اند نیوں نیوں سیس جھکائیندا۔ لوک مات نرگن سرگن ہو پردھان، گر سنگر ناؤں دھرائیندا۔ شبد جھلائے سچ نشان، نام ساچا وڈ وڈائیندا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوڑاسی کھیل کھلائیندا۔ لوک مات ہر بھگونت اپنی دھار بندھائیا۔ جوت جگائے جگ جگنت، جگ جگ اپنی کار کماييا۔
 آپ اٹھائے ساچے سنت، نرگن سرگن ویکھ دکھائیا۔ میل ملاوا ہر ہر کنت، گھر ساچے وجے ودھائیا۔ بھرے بھلے جیو جنت، جن جنکا نہ ویکھ دکھائیا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنے رنگ رنگائیا۔ رنگ رتڑا رنگ رنگیلا، ایکا پُرکھ اکھوائیندا۔ آد جگاد چھیل چھیللا، ست پُرکھ نرنجن ناؤں
 دھرائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن آپے ویکھے اپنا سچ قبیلہ، لکھ چوڑاسی پھول پھولائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن دو جہاناں کرے اپنا چیلہ، آپ اپنا بردھ دھرائیندا۔ ایکنکارا
 جگت وکیلا، ہر جن ساچے آپ ترائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد گر بن ملاح، ہر جن ساچے لئے جگا، ساچے بیڑے آپ چڑھا، دو
 جہاناں پار کرائیندا۔ دو جہاناں اترے پار، گر سکھ وڈ وڈائیا۔ سنگر پورا دیوے تار، آد جگاد ویس وٹائیا۔ دو جہاناں کرے پیار، نرگن سرگن میل ملائیا۔
 دس نہ آئے وچ سنسار، دوئے دوئے لوچن ویکھ تھکی سرب لوکائیا۔ جس جن کھولے بند کواڑ، تیجانن آپ گھلائیا۔ ساچے پوڑے دیوے چاڑھ، سکھمن
 ٹیڈی بنک پار کرائیا۔ میٹ مٹائے پنچم دھاڑ، مایا متا موہ چکائیا۔ کرے پرکاش بہتر ناڑ، نرگن جوت ڈگگائیا۔ امرت دیوے ٹھنڈی ٹھار، نخبھر جھرنا آپ

جھرائیا۔ کاگ اڈائے ہنسا ڈار، مانک موتی چوگ چُگائیا۔ نادِ سنائے سچی دُھنکار، گھر مندر شبد الاہیا۔ آپ سنائے سناونہار، دوسر سنگ نہ کوئی رکھائیا۔ انحد
ڈھولا مردنگ وجے اپار، سنگر پورا آپ وجائیا۔ سرت سوانی رہے خبردار، آلس نندرا دے مٹائیا۔ ہوئے ہنگتا گڑھ توڑے ہنکار، ساچا مارگ اک دکھائیا۔
لیکھا جانے اندر باہر، گپت ظاہر بھیو نہ رائیا۔ ساچی سیجا کر پیار، آپے بیٹھا آسن لائیا۔ ہر جن ساچے کرتیار، آپ اپنی بُجھاں اٹھائیا۔ چتر بُجج ہر میت
مُرا، آد شکت روپ وساد، وساد رہیا سہائیا۔ کرے کھیل اگم اپار، دھام اگم اک سہائیا۔ ہڈ ماس ناڑی چڑے وسیا باہر، متوت نہ کوئی رکھایا۔ خوشی غم نہ
کوئی پیار، ہر کھ سوگ نہ کوئی جنائیا۔ گرسکھاں بخشے چرن پیار، چرن چرنودک گھ چوائیا۔ ورن گوت کرے خوار، آتم برہم اک وڈیائیا۔ ہرن پھرن نیتز
کھول گر اوتار، اپنا روپ درسائیا۔ در گھر ساچے دیوے وار، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ وانہ لگے تتی ہاڑ، جس ملیا ہر ہر سچا شہنشاہیا۔ ہوئے سہائی جنگل جوہ
اُجاڑ پہاڑ، ڈونگھی کندر ویکھ دکھائیا۔ سنگر پورا پھرے پچھے اگاڑ، جگ بھگتن سیو کماپیا۔ کلج میٹے اندھیری رات، رین اندھیری رہن نہ پائیا۔ کوڑی کریا
کرے چھار، خاکی خاک آپ اڈائیا۔ من مت نہ کرے شنکار، ویوانار نہ کوئی اکھوائیا۔ گھر گھر اندر کرے پیار، دھرت دھول دے وڈیائیا۔ کرنی کرتا
کرے آپ نرنکار، دوسر ہور نہ سنگ رکھائیا۔ کھیلے کھیل پُرکھ کرتار، نرنران وٹی ودھائیا۔ دو جہاناں بن سکدار، شاہ پاتشاہ آپ اکھوائیا۔ ست سروپی ساچا
نشانہ ایکا چاڑھ، ستے دیپاں نو کھنڈاں برہمنڈاں آپ دکھائیا۔ سیس رکھ سچ دستار، تخت تاج اک سہائیا۔ لکھ چوراسی رنج رنج کاج، لیکھا جانے بے پرواہیا۔
ساچے سنتاں مارے اک آواز، لکھن پڑھن وچ نہ آئیا۔ دُھر درگاہی دیوے داج، نام وستو جھولی پائیا۔ شبد چڑھائے سچ جہاز، ایکا چپو ہتھ اٹھائیا۔ جن
بھگتاں سازن آپے ساز، اپنے بھانڈے آپ گھرائیا۔ جگا جگنتر رکھے لاج، بھل رہے نہ رائیا۔ ہر کا نور نہ جھلے کوئی تاب، گر پیر اوتار رہے گائیا۔ شبد
جنائے بودھ اگادھ، بودھ اگادھی اک اکھوائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پُرکھ اکالا دین دیاالا، سچکھنڈ دوار وسے سچی دھر مسالہ، ساچے
سنگھاسن آسن سو بھاپائیا۔ سو بھاؤنت سچکھنڈ دوار، ساچا آسن لائیندا۔ نرگن روپ آپ نرنکار، نر ویر اپنا کھیل کھلائیندا۔ اجونی رہت انت نہ پاراوار، بھیو
ابھید نہ کوئی کھلائیندا۔ جگ جگ آوے جاوے اپنی وار، آپ اپنی رچن رچائیندا۔ سنجگ تریتا دواپر کریا پار، کلج انتم ویکھ دکھائیندا۔ لکھ چوراسی پاوے

سار، کوڑے ریٹھے بھنّ وکھائیندا۔ ہر کا بھیو اگم اپار، وید کتیب بھیو نہ پائیندا۔ کاغذ قلم لکھ لکھ گئی ہار، ہر کا حساب نہ کوئی آئیندا۔ سادھ سنت کرن پکار، اچی کوک کوک سٹائیندا۔ گر سٹگر کہے آنت نہ پارادار، بے آنت ناؤں دھرائیندا۔ کلجگ اتم لئے اوتار، نرگن اپنا روپ دھرائیندا۔ جوتی جامہ بھیو نیار، لوآں پُریاں کھیل کھلائیندا۔ لیکھا جانے روس ستار، برہما وشن شو آپ اٹھائیندا۔ کروڑ تیتپسا دئے ادھار، سُرپت راجا اکھ کھلائیندا۔ گن گندھرب لیکھا جانے آر پار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر گوپالا دین دِیلا، جگ جگ چلے اولڑی چالا، اپنی چال آپ رکھائیندا۔ جگا جگنتر اولڑی چال، نر نرائن آپ چلائیندا۔ ہر پُرکھ نر نجن کھیل نرال، عقل کل ورتائیندا۔ ایکنکار بن دلال، لوک مات ویس وٹائیندا۔ آد نر نجن جوت جلال، جلوہ نور ڈگمگائیندا۔ ابناشی کرتا سد پرتپال، سورا سربنگ ناؤں دھرائیندا۔ سری بھگوان ویکھنہارا پت ڈال، آپ اپنا بل دھرائیندا۔ پاربرہم ترے گن مایا پا جنجال، لکھ چوراسی بندھن پائیندا۔ پاربرہم، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ وڈائیندا۔ ترے گن بدھانا تا، لکھ چوراسی آپ ہنڈھائیا۔ کھیلے کھیل پُرکھ سمراتھا، مہما اگنت گنی نہ جائیا۔ جگت اندھیر اندھیری راتا، چار کٹ اندھیرا چھائیا۔ چارے ورن گان گاتھا، ہر کا روپ دس نہ آئیا۔ لہنا چکے نہ مستک ماتھا، پورب لیکھا نہ کوئی رکھائیا۔ اندر مندر نہ سٹائے کوئی پوجا پاٹھا، پڑھ پڑھ تھکی سرب لوکائیا۔ مانس جنم پورا نہ کرے کوئی گھاٹا، اٹھسٹھ تیرتھ رہے نہائیا۔ نظر نہ آئے جوت للاٹا، لاٹاں والی رہے دھئیائیا۔ امرت پیائے نہ ساچے باٹا، بھر پیالہ جام نہ کوئی پیائیا۔ نیڑ نہ دسے اپنی واٹا، آتم برہم نہ کوئی رُشنائیا۔ اپنا پردہ نہ کسے پاٹا، گھر مندر نہ ویکھ وکھائیا۔ کلجگ کھیلے کھیل بازی گر ناٹا، آپ اپنا سانگ ورتائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے سمجھائیا۔ ہر جن ساچا پیکھیا، پیکھنہار نر نکار۔ دُھر درگا ہی لکھے لیکھیا، لکھنہار آپ کرتار۔ کسے ہتھ نہ آئے اولیئے پیر شیخیا، پیر دستگیر ہوئے خوار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی جامہ دھارے بھیکھیا، نرگن مات لئے اوتار۔ مچھ داہڑی نہ دسے کیسیا، مونڈ منڈائے نہ وچ سنسار۔ آپے ہوئے نر نریسیا، سچکھنڈ نواسی بے عیب پروردگار۔ ہر ہر لیکھا جانے برہما وشن مہیش گنیشیا، آپ اپنی بٹھے دھار، آپ پھرے دیس پردیسیا، لوآں پُریاں پاوے سار۔ برہمنڈاں کھنڈاں آپ پرکاسیا، نرگن داتا جوت اجیار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور،

اپنا کھیل کرے اگم اپار۔ لکھ اگم اگمڑا، ہر ساچی کھیل کھلائیندا۔ مات پت نہ امی امڑا، سٹ گود نہ کوئی بہائیندا۔ پیسا پلے نہ دمڑھی دمڑا، ساچا ہٹ اک
کھلائیندا۔ نہ خوشی نہ غمڑا، نیتزیر نہ کوئی وہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، زرگن کھیل نہ ہر نرائن اپنا ناؤں دھرائیندا۔ کھیلے کھیل نہ ہر
بنواری، عقل کل دھرائیا۔ کھیلے کھیل اگم اپاری، زرگن جوت کرے رُشائیا۔ جن بھگتاں دیوے نام بھنڈاری، ایک دست ہتھ پھرائیا۔ گرسکھ آتم رہے نہ
مات کواری، ہر ہر ساچا کنت پرنائیا۔ اچھیا بھچھیا کرے سچ شنکاری، ایک گہنا شبد تن پہنائیا۔ سچھنڈ نواسی گھر وسائے ایک باری، ستھر یارڑا ہیٹھ وچھائیا۔ کلج
انتم آئی واری، لکھ چوراسی دے ڈھائیا۔ اللہ رانی رووے زارو زاری، نیتزیناں نیر وہائیا۔ اترپورب بچھم دکھن رہیا وچاری، سچ سنگھاسن بیٹھا بے پرواہیا۔
پنڈت پاندھے پتری نہ کسے وچاری، من کا پترانہ کوئی اٹائیا۔ گرنھنی پنھنی پڑھ پڑھ گئے ہاری، ہر کاروپ نظر نہ آئیا۔ بن سنگر کوئی نہ چڑھے اچ اٹاری،
چڑھ چڑھ تھکی سرب لوکائیا۔ اٹھسٹھ تیرتھ ہوئے خواری، دھیاں بھیناں رہے تکائیا۔ نہ کوئی پُرش نہ کوئی ناری، نہ نرائن نہ گھر بہائیا۔ جگت جیو ہوئے
ہنکاری، جگت سیوار ہے کمائیا۔ اپنی کرے نہ کوئی کاری، جگت وید سرب اھوائیا۔ بن گرنکھ لیکھے لگے نہ کسے دی داہڑی، سنگر چرن نہ جو چھہائیا۔ کایا
فصل نہ پکنا انتم ہاڑی، کچے پھل دے تڑائیا۔ بن سنگر پورے پھرے جنگل جوہ اجاڑ پہاڑی، درگاہ ساچی نہ کوئی بہائیا۔ لکھ چوراسی لٹے موت لاڑی، گھر گھر
اپنا پھیرا پائیا۔ گرنکھ ملے پایا پاربرہم پُرکھوتم بے عیب پروردگاری، ویلے آنت ہوئے سہائیا۔ شاہو بھوپ ہر سچ سکداری، ساچے تخت ڈیرہ لائیا۔ حکمی حکم
ورتے ورتاری، حکمی حکم سرب پھرائیا۔ کلج انتم کھیل نرائی، پرگٹ ہوئے بے پرواہیا۔ تیز کٹار نہ کوئی اٹھالی، کھڑگ کھنڈانہ کوئی چکائیا۔ جوتی جوت
سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، ہر جن ساچے لئے ور، جس جن بوجھ بوجھائیا۔ گرنکھ چتر سجان، گرسنگر دیا کمائیندا۔ گرسکھ چتر سجان،
سنگر میل ملائیندا۔ گرسکھ چتر سجان، گھر مندر بنک سہائیندا۔ گرسکھ چتر سجان، اندر مندر جوت جگائیندا۔ گرسکھ چتر سجان، شبد دُھن راگ الائیندا۔
گرسکھ چتر سجان، ساچی سخیاں میل ملائیندا۔ گرسکھ چتر سجان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد وچولا آپ بنائیندا۔ شبد وچولا لوک مات، جگ
جگ ہر ہر آپ پرگٹائیندا۔ بیٹھا رہے اک اکانت، درگاہ ساچی سو بھاپائیندا۔ اتم رکھے اپنی ذات، ورن گوت نہ ونڈ ونڈائیندا۔ جن بھگتاں دیوے ساچی

دات، ساچی وست ساچے ہٹ وکائیندا۔ چوڈاں لوک وکھائے ایکا کھاٹ، اپنا آسن آپے لائیندا۔ چوڈاں طبقال میٹے واٹ، دُور دُراڈا پندھ مکائیندا۔ جن بھگتاں پورا کرے گھاٹ، سر اپنا ہتھ لکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد داتا ایشٹ گردیو سرشٹ سبائی آپ بُجھائیندا۔ ایکا شبد گر سور، دوسر روپ نہ کوئی جنائیا۔ آد جگادی آسانسا پور، نہ مرے نہ جائیا۔ جگا جگتر حاضر حضور، ہر سچا بے پرواہیا۔ نہ نیڑے نہ دسے دُور، نچ آتم ڈیرہ لائیا۔ ناتا توڑے کوڑو کوڑ، کوڑی کریا دے مٹائیا۔ آد جگاد سد بھر پور، اتول اٹل آپ اھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر اک وکھائیا۔ شبد گر نوجوان، ایکا رنگ سمایا۔ آپ جھلائے سچ نشان، در گھر ساچے آپ اٹھایا۔ آپے لیکھا جانے گوپی کاہن، منڈل راس آپ رچایا۔ آپے رام روپ بھگوان، غریب نمانے گلے لگایا۔ آپے لوک مات ہو پردھان، نرگن نام ست آپ درڑایا۔ آپے کھڑگ کھنڈا پھڑ کرپان، برہمنڈاں ویکھ وکھایا۔ آپے چلہ تیر کمان، تیر تنگ آپ وکھایا۔ آپے ہوئے ہر مہربان، ہر جن ساچے لئے ملایا۔ پتت پاپی سرب تر جان، جس جن اپنی دیا کمایا۔ کرے پرکاش کوٹن بھان، اندھ اندھیر مٹایا۔ چرن دھوڑ کرائے اشان، دُرمت میل رہے نہ رایا۔ درگاہ ساچی دیوے مان، لکھ چوڑاسی پھند کٹایا۔ رائے دھرم مکھ شرممان، چتر گپت نہ لیکھ وکھایا۔ جس جن سنگر پورا ملیا آن، انتم جوتی جوت میل ملایا۔ شبد وکھائے سچ بان، لوآں پُریاں ویکھ وکھایا۔ سچکھنڈ وکھائے اک مکان، سچکھنڈ نوآسی آپ سہایا۔ ورلے سنت کنت بھگونت رنگ رلیاں منان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل وچ سنسار، جگت ساگر ویکھ وکھایا۔ جگت ساگر دُونگھی غار، ہر سنگر ویکھ وکھائیندا۔ گرگھ ساجن لئے ابھار، آپ اپنی بوجھ بُجھائیندا۔ مسمکھاں دھکا دیوے مار، دھرنی ہولا بھار کرائیندا۔ دھرم رائے در کھول کواڑ، ساچا لیکھا لیکھے ہتھ رکھائیندا۔ نہ کوئی چھڈائے سجن میت مُرار، مات پت بھائی بھین نہ سنگ رکھائیندا۔ بن سنگر پورے کوئی نہ اترے پار، ویلا انت نہ کوئی وکھائیندا۔ شاہ سلطان روون زاروزار، تخت تاج سرب تجائیندا۔ ہر سنت ہر بھگت ایکا شبد بول جیکار، ویلے انتم خوشی منائیندا۔ در گھر آئے میت مُرار، پھڑ باہوں گلے لگائیندا۔ گر سکھاں اٹھائے سر اپنے بھار، سیس جگدیش آپ لکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،

کھج تیری اتم ور، بیس اکیس شبد حدیث چار ورن چار کُٹ نو کھنڈ وچ برہمنڈ سورا سربنگ اپنا آپ پڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے دیوے ور، اک دکھائے ساچا گھر، کایا مندر آپے وڑ، آپ اپنا میل ملائیندا۔

★ ۱۳ پوہ ۲۰۱۶ بکرمی کیتان بنتا سنگھ دے گھر پنڈ پنج گراٹیا گرداس پُر ★

سو پُرکھ نرنجن ہر سلطان، آد جگاد سہائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن وڈ مہربان، رُپ انو پ آپ دھرائیندا۔ ایکنکارا کھیل مہان، الکھ اگوچر کھیل کھلائیندا۔ آد نرنجن نور مہان، جوتی جوت جوت جگائیندا۔ ابناشی کرتا نوجوان، ایکا رنگ سہائیندا۔ سری بھگوان داتا دیونہارا دان، ساچی وست رکھائیندا۔ پاربرہم ویکھے سچ نشان، در گھر ساچے آپ ہلائیندا۔ سچکھنڈ دوارا اُچ مکان، نرنجن اپنا آسن لائیندا۔ گھر وچ گھر کر پروان، تھر گھر اپنی بنت بنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اکلا کھیل اپار، سچکھنڈ دوار آپ سہائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن وڈ بلوانا، ایکا ایک اکھوائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن سچ نشانہ، در گھر ساچے آپ جھلائیندا۔ ایکنکارا ہو پردھانا، آپ اپنا حکم سہائیندا۔ آد نرنجن نور مہانا، نرنجن اپنا نور دھرائیندا۔ ابناشی کرتا آپے رکھے اپنا مانا، آپ اپنی دیا کھائیندا۔ سری بھگوان جانی جانا، بھید ابھید آپ اکھوائیندا۔ پاربرہم کھیلے کھیل دو جہانا، ویس ایکا آپ وٹائیندا۔ سچکھنڈ دوارا سچ تحت ہر سہانا، شاہو بھوپ آسن لائیندا۔ نرنجن داتا راج راجانا، آپ اپنا حکم چلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ نواسا کھیل تماشا، پرتھی آکاشا پُرکھ ابناسا آپ کرائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن سچ محلہ، ایکا ایک وسائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن اُچ اٹلا، سچ سنگھاسن آپ سہائیندا۔ ایکنکارا اپنے اندر آپے رلا، دوجات نہ کوئے بنائیندا۔ آد نرنجن اپنا ویس کرے اول، رُپ رنگ نہ کوئی دکھائیندا۔ ابناشی کرتا وسنہارا جلاں تھلاں، جل تھل مہیئل ڈیرہ لائیندا۔ سری بھگوان سچ سنہیہڑا ایکا گھلا، شبد انادی ناد وجائیندا۔ پاربرہم پھرائے پلا، ایکا پلو ہتھ رکھائیندا۔ سچکھنڈ دوارا کھیلے کھیل اچھلا، ول چھل دھاری دس نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرنجن نرنجن وچ سہائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن دھار، ہر پُرکھ نرنجن آپ اُچائی۔ ایکنکارا کر پیار، آد نرنجن لئے ملائی۔

ابناشی کرتا میت مُرار، سری بھگوان ویکھنہارا تھاؤں تھانیا۔ پاربرہم اپنے در آپے کرے نمسکار، اپنا سپس آپ جھکائیا۔ سچھنڈ وسے آپ نرنکار، دوسر ہور نہ کوئی رکھائیا۔ ساچے تخت بیٹھ سچی سرکار، شاہ سلطان ناؤں دھرائیا۔ حکمی حکم ورتے ورتار، حکم حکم آپ ورتائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پُرکھ اکالا دین دیلا کھیل نرالا آپ کرائیا۔ سو پُرکھ نرنجن ہر اکال، وڈا وڈا وڈیائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن دین دیال، دیندھ آپ اکھوائیا۔ ایکنکارا آپ پائے کال مہاکال، آپ اپنے وچ ٹکائیا۔ آد نرنجن کرے سنبھال، جوت نرنجن ویس وٹائیا۔ ابناشی کرتا ایکا رکھے سچا دھن مال، ساچا ہٹ آپ کھلائیا۔ پاربرہم کرے کرائے سدا پرتپال، دو جہاناں سیو کمائیا۔ پاربرہم آپے چلے اولڑی چال، چال اولڑی اک رکھائیا۔ سچھنڈ دوارا سچ سچی دھرمسال، سنتر بیٹھا آسن لائیا۔ تھر گھر واسا ہر بھگوانا، آپ اپنا گھ وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرنجن اپنا کھیل کھلائیا۔ نرنجن کھیل اگم اپار، لیکھا لیکھ نہ کوئی لکھائیندا۔ سچھنڈ نواسی ہوتیار، آپ اپنا بنک سہائیندا۔ بنک دوارا کھول کواڑ، آپ اپنی رچن رچائیندا۔ آپے ویکھے سچ اکھاڑ، در گھر ساچے سو بھاپائیندا۔ آپے بنے ساچا لاڑ، کنت کنتوہل آپ ہو جائیندا۔ آپے بنے اپنی نار، نرنجن روپ وٹائیندا۔ آپے سیجا رلیاں مانے کنت بھتار، نرنجن نرنجن انگ لگائیندا۔ آپے اندر آپے باہر، آپے اپنا میل ملائیندا۔ آپے کرنی کرتا کرے ساچی کار، کرتا پُرکھ ناؤں دھرائیندا۔ آپے اُپجائے اپنا سٹ ڈلار، شبدی ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در گاہ ساچی ویکھ وکھائیندا۔ در گاہ ساچی ساچا سنگ، سو پُرکھ نرنجن آپ نبھائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن سورا سربنگ، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ ایکنکارا وجائے مردنگ، آپ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ آد نرنجن وسے سنگ، سکلا سنگ رکھائیندا۔ ابناشی کرتا کسے تنگ، ساچے آسو آسن لائیندا۔ سری بھگوان منگے منگ، اچھیا بھچھیا ویکھ وکھائیندا۔ پاربرہم ساچے مندر آپے لنگھ، در دروازہ آپ کھلائیندا۔ سچھنڈ دوارا سچ پلنگ، نرنجن اپنی سچ سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اجوئی رہت آپ اکھوائیندا۔ اجوئی رہت ہر کرتار، دوسر اور نہ کوئی جنائیا۔ نرنجن کھیلے کھیلے کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر وڈا وڈیائیا۔ ست پُرکھ نرنجن بے عیب پروردگار، نوری جلوہ نور الاہیا۔ ساچے مندر سوہے آپ سکدار، تخت تاج اک ہنڈھائیا۔ دو جہاناں کرے سچا راج، در دربان نہ کوئی رکھائیا۔ آپے رچیا اپنا کاج، در گاہ ساچی وجے ودھائیا۔ آپے شاہ آپے نواب، آپے ویکھے اپنا آپ بے پرواہیا۔

آپے مائی آپے باپ، پوت سپوتا آپ اکھوائیا۔ آپے جانے اپنا وڈ پرتاپ، لیکھا لیکھے وچ نہ آئیا۔ آپے جانے اپنا جاپ، لکھن پڑھن وچ نہ آئیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سنگھاسن پُرکھ ابناسن سچکھنڈ دوارے سو بھاپائیا۔ سچکھنڈ دوارے ہر ہر وسیا، ایکا اینکار۔ بھيو اپنا کسے نہ دسیا، آد جگادی بٹھے دھار۔ دو جہاناں پھرے نسیا، نرگن رُپ اپر اپار۔ اپنے مندر بہہ بہہ ہسیا، اپنا کرے سچ پیار۔ اپنا دیا باقی آپ کرے پرکاسیا، جوتی جوت کر اُجیار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوار کھیل اپار نرگن دھار۔ نرگن دھار آد جگاد، ہر ساچا سچ چلائیندا۔ شبد وجائے ایکا ناد، تریا راگ آپ لائیندا۔ لیکھا جانے بودھ اگادھ، بھيو ابھیدا بھيو کھلائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، درگھر ساچا اک وسانیندا۔ درگھر ساچا سو بھاؤنت، ہر ساچا سچ سہایا۔ پُرکھ ابناشی ایکا کنت، نرگن بیٹھا آسن لایا۔ اپنی مہما جانے اگنت، لیکھا لکھ نہ سکے کوئی رایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، انھو پرکاش آپ کرایا۔ انھو پرکاش ہر سوربیر، ایکا ایک کرائیندا۔ داتا دانی گنی گہیر، گہر گہیر آپ اکھوائیندا۔ پنچت نہ دسے سریر، کایا گڑھ نہ کوئی وسانیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر ڈیرہ ایکا لائیندا۔ تھر گھر اندر ہر ہر وڈیا، دس کسے نہ آیا۔ اپنے پوڑے آپے چڑھیا، آپے ویکھ وکھایا۔ آد جگاد کسے نہ پھڑیا، نرگن اچرج ویس وٹایا۔ اپنی و دیا آپے پڑھیا، نہ کوئی دوسر سکے پڑھایا۔ اگنی ہون کدے نہ سڑیا، نہ مرے نہ جایا۔ اپنا گھاڑن آپے گھڑیا، نہ کوئی بھن وکھایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ نواسی ساچی درگاہ، کھیلے کھیل پُرکھ بدھاتا، آپے دیوے اپنی داتا، داتا دانی ناؤں دھرایا۔ داتا دانی ہر بھگوانا، سچکھنڈ دوارے سو بھاپائیا۔ ست سرؤپی سچ نشانہ، ست پُرکھ نرنجن آپ جھلایا۔ شاہو بھوپ بنے راج راجانا، ساچے تخت آپ سہایا۔ مہبان بیدو کھیل مہانا، مہما اگنت گنی نہ جائیا۔ اک اکلا نوجوانا، ساچا تخت آپ سہایا۔ نہ کوئی چلہ تیر کمانا، شستر بستر نہ کوئی وکھایا۔ نہ کوئی جودھاناں جوانا، نہ کوئی دسے لشکر شاہپا۔ نہ کوئی زمیں نہ اسمانا، گگن منڈل نہ ویکھ وکھایا۔ رَس نہ کوئے پردھانا، سورج چن نہ کوئی چڑھایا۔ پون پانی نہ کوئی مسانا، جل دھار نہ کوئی وہایا۔ نو کھنڈ پر تھی نہ کوئے نشانہ، ست دیپ نہ ویس وٹایا۔ برہما وشن شو نہ کوئی گیانا، چارے وید نہ کوئی پڑھایا۔ جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ نہ کوئی بیابانا، ڈو گھی کندر نہ کوئے وکھایا۔ رسنا جہوانہ کوئی گانا، بتی دند نہ کوئی ہلایا۔ نیتزنین نہ کرے کوئی دھیانا، رسن

سواس نہ کوئی دکھائیا۔ اک اکلا سیری بھگوانا، سچھنڈ دوارے بیٹھا آسن لائیا۔ اپنی کرنی کرے مہانا، کرنہار اک اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ ساچا گھر، ہر ساچا آپ سہائیا۔ سچھنڈ نواسی آد زرنجن، ایک رنگ سہائیا۔ داتا دانی درد ڈکھ بھے بھجن، اپنا ناؤں دھرائیندا۔ آپے جانے اپنا مجن، سر سرور آپ اک اپائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا سنگ اک دکھائیندا۔ ساچا بنک ہر دوار، ہر ساچا آپ اپائیندا۔ کملاپاتی میت مُرار، گھر ساچے سو بھا پائیندا۔ دیا باقی نہ کوئی اجیار، زرنجن جوتی جوت جگائیندا۔ بوند سوانتی ٹھنڈی ٹھار، اپنا تال بھرائیندا۔ دوس راتی نہ کوئی وچار، گھڑی پل نہ کوئی جنائیندا۔ اک اکانتی کھیل نیار، ہر ساچا آپ کرائیندا۔ آپے کھولے بند کواڑ، اپنا نین آپ اٹھائیندا۔ اگنی لگے نہ واتتی ہاڑ، رتی رت نہ کوئی رکھائیندا۔ نہ کوئی ناتا جوڑے بہتر ناڑ، رکت بوند نہ میل ملائیندا۔ زرنجن اُچائے زرنجن دھار، زرنجن زرنجن وچ لکھائیندا۔ زرنجن کنت زرنجن نار، زرنجن سچ ہنڈھائیندا۔ زرنجن شبد سُت ڈلار، آپ اپنا روپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ محلہ اُچ اٹلا ایک ایک وسائیندا۔ سچ محلہ سچ درگاہ، ہر ساچا سچ سہائیندا۔ زرنجن داتا بن ملاح، آپ اپنا میل ملائیندا۔ جگا جگنتر کھیلے کھیل بے پرواہ، نت نوت کار کرائیندا۔ اپنی رچنا آپ رچا، برہما وشن شو سیوا لائیندا۔ ایک وست جھولی پا، ترے گن مایا جوڑ جڑائیندا۔ پنچم ناتا سچ سُبھا، کایا گڑھ سہائیندا۔ اندر مندر ڈیرہ لا، اپنا مکھ چھپائیندا۔ گھر وچ گھر لئے رچا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوراسی آپ اپائیندا۔ لکھ چوراسی بھانڈا گھر، برہما وشن شو سیوا لگائی۔ زرنجن اندر آپے وڑ، آپ اپنا میل ملائی۔ آپے پوجا آتم برہم، ایش جیو آپ اکھوائیا۔ آپے اپنی لکھوں لئے جم، سُپھلی گکھ آپ کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوراسی ایک ور، ایک بوجھ بُجھائیا۔ لکھ چوراسی ہر ہر گھڑیا، ہر وڈا وڈ وڈیائی۔ زرنجن اندر زرنجن وڑیا، آپ اپنی دیا کمائی۔ اپنے اندر آپے چڑھیا، گھر گھر وچ کر رُشائیا۔ اپنا تالا آپے جڑیا، بجر کپائی اگے لائی۔ زرنجن ہو کدے نہ ڈریا، سرشٹ سبائی دیکھ دکھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے دیکھے بے پرواہیا۔ بے پرواہ نور الہ، ایک رنگ سہائیندا۔ کھیلے کھیل شہنشاہ، تھان تھنتر دیکھ دکھائیندا۔ آد جگاد چپائے اپنا ناں، ناؤں زرنکارا آپ رکھائیندا۔ جن بھگتاں دیوے ساچا راہ، ساچی سکھیا سکھ سمجھائیندا۔ آتم برہم گیان درڑا، ایک در دکھائیندا۔ ساچی بھچھیا جھولی پا، نام بھنڈارا آپ ورتائیندا۔ دہ دشا پھیری

پا، گر سَنگَرُ رُوپ پر گٹائیندا۔ کاگوں ہنس دے بنا، ساچی چوگ اک چُگانیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اِکلا اِکٹکار، کھیلے کھیل اگم اپار،
 لکھ چوڑاسی ڈیرہ لائیندا۔ لکھ چوڑاسی ڈیرہ لایا، گھٹ گھٹ جوت جگانیا۔ پُرکھ ابناشی کھیل کھلایا، نرگن داتا بے پرواہیا۔ سرگن ساچا میل ملایا، گھر ساچے وٹی
 ودھایا۔ گرگھ ساچے لئے اٹھایا، آپ اپنی بوجھ بُجھایا۔ نو دوارے کھوج کھجایا، سکھمن ٹیڈی بنک سہایا۔ تریبئی نیبی پار کرایا، آپ اپنا رُوپ درسایا۔
 امرت سروور اک نہایا، ساچا تال آپ سہایا۔ شبد سروپی راگ سنا، انحد ڈھولا ساچا گانیا۔ پنچم بہہ بہہ آپے گایا، آپے اپنا ناد وجانیا۔ ساچی سخیں میل
 ملایا، گھر ساچے سو بھاپانیا۔ دُئی دوتی پردہ لاہیا، ایک رنگ سمایا۔ ہوئے ہنتا گڑھ تڑایا، سَنگَر پورا وڈ وڈیائیا۔ ایک اکھر نام پڑھایا، جگت و دیا بھو کھلایا۔ آتم
 سیجا دے سہایا، سو پُجھ سہنجی سیج سہایا۔ سرت سوانی لئے بٹھایا، شبد ہانی میل ملایا۔ ٹھنڈا پانی آپ پیایا، ترے گن مایا ساچا ساقی امرت جام پیانیا۔ دین
 دیلا دیا کمایا، نج آتم کر رُشنا یا۔ جوت نرنجن ڈمگایا، دوس رین نہ کوئی رکھایا۔ روس رہیا شرمایا، ہرجن تیرا رُوپ آپ دکھائے بے پرواہیا۔ جوتی جوت
 سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد شبد اشٹ گردیو آپ لگائے، پاربرہم ابناشی کرتا برہم برہادی ساچی سیو آد جگادی سیو کمایا۔ پاربرہم برہم آپ اُپایا،
 اپنی انس بنائیندا۔ آد جگادی کھیل کھلایا، ایک رنگ سمائیندا۔ ایش چو کھیل کھلایا، جگدیش ویکھ دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن
 ساچے میل ملائیندا۔ کھیل اول پُرکھ ابناشا، آد جگاد کرائیندا۔ جگا جگتر لگا تماش، آد جگاد ویکھ دکھائیندا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں پاوے راسا، منڈل
 راس آپ رچائیندا۔ جن بھگتاں کرے پوری آسا، آس نراس سرب مٹائیندا۔ نج گھر آتم کر کر واسا، گرگھ ساچے میل ملائیندا۔ پاربرہم پر بھ سرب
 گنتاسا، گن داتا آپ اکھوائیندا۔ لیکھا جانے پر تھی اکاسا، گگن گگنتر پھول پھلاییندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ ہرجن ساچے
 آپ اٹھائیندا۔ بھگت وچھل ہر گردھارا، در دوار اک سہایا۔ ستن کرے سچ پیارا، گھر ساچے میل ملایا۔ گرگھ کرائے ونج وپارا، ایک نام ہٹ وکایا۔
 گر سیکھاں دیوے چرن کول ادھارا، دھیرج دھیر اک دھرایا۔ ترے گن مایا و سیا باہرا، پنچت نہ کوئے پرنا یا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 جگ جگ ہرجن ساچے لئے ترایا۔ ہر بھگتن پیتا ہر بھگونت، ہر سجن لئے اٹھایا۔ لیکھا جانے ساچے سنت، آتم انتر بوجھ بُجھایا۔ گرگھ بنائے ساچی بنت،

جگ جگ بیڑا بٹھ وکھائیا۔ گرسکھ میلا ناری کنت، گھر ساچی سچ سہائیا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، اتر کدے نہ جائیا۔ توڑے گڑھ ہوئے ہنگت، نون سو اکھر اک سمجھائیا۔ میل ملاوا ساچی سنگت، گرشب کرے گڑمائیا۔ جوں انگ لگایا نانک انگد، آپ اپنے انگ سمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ لیکھا لیکھ کرتار، چار وید بھید نہ آئیندا۔ پُران اٹھاراں گئے ہار، وید ویاسا رسنا جہوا آپ سٹائیندا۔ شاستر سمرت کرے گیان، گیتا گیان اٹھاراں دھیائے اک جنائیندا۔ انجیلاں قرآناں ہاباکار، کلمہ امام اپنے ہتھ رکھائیندا۔ نور الہی بے عیب پروردگار، مقامے حق حق وکھائیندا۔ نانک نرگن بول جیکار، نام ست اک درڑائیندا۔ برہم مت وچ سنسار، چار ورنان کرے پیار، اوچاں نیچاں اک پیار، ساچی رنگن اک رنگائیندا۔ ایک شبد گرو اتار، جیو جنت سرب سمجھائیندا۔ ساچے سنتاں کرے پیار، آپ اپنی گود بہائیندا۔ ہنکاریاں توڑے گڑھ ہنکار، نام کھنڈا ہتھ اٹھائیندا۔ برہمنڈاں مارے آپے مار، ساچی ونڈا ونڈا ونڈا ونڈا دئے نوار، کوڑی کریا میٹ مٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے گھر گھر، جگ جگ ویس وٹائیندا۔ ویس اولٹرا اک اکلا، نورو نور سمایا۔ کھیلے کھیل گھڑی گھڑی پل پلا، آد جگاد ناؤں دھرایا۔ آپ پھڑائے اپنا پلا، پنج تت چولا آپ ہنڈھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنے رنگ رنگایا۔ ایک گرا ایک دھار، ایک پوج پجائیا۔ ایک پڑکھ ایک نار، کنت کنتوئل اک اکھوائیا۔ ایک تن اک شنکار، بستر بھوشن اک سہائیا۔ ایک پلنگ ایک سوونہار، ایک آلس نندرا دئے گوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در گھر ساچے اپنا روپ آپ پرگٹائیا۔ ایک پڑکھ اک سلطان، ایک بنک سہائیندا۔ ایک نور نور نوران، آد شکت روپ وٹائیندا۔ ایک چتر بھج کھیلے کھیل مہان، کھیلنہارا آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، بنک دوارا اک وڈیائیندا۔ بنک دوارا سچا در، سو پڑکھ نرنجن آپ سہایا۔ ہر پڑکھ نرنجن کرپا کر، آپ اپنا ویکھ وکھایا۔ ایک کارا آگے کھڑ، آد نرنجن لئے جگایا۔ ابناشی کرتا نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، سری بھگوان مچھ داہڑی کیس نہ کوئی رکھایا۔ پاربرہم اپنا اکھر آپے پڑھ، نش اکھر آپ سمایا۔ ساچے پوڑے آپے چڑھ، اپنا مندر آپ سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنی دھار بندھایا۔ جگ جگ دھار ہر نرنکار، لوک مات آپ بندھائیا۔ سبجگ ساچے پائے سار، سارنگ دھر بھگوان میٹھلو آپ اکھوائیا۔ تریتا تریا کر وچار، غریب نمانے گلے

لگایا۔ لکا توڑ گڑھ ہنکار، دوتی دوشٹ آپ کھپایا۔ دوا پر تیرا کرم وچار، اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ پرگٹ ہو وچ سنسار، ایکا بنسری نام وجایا۔ پدر سدا ما
 جائے تار، لچ پت اپنے ہتھ رکھایا۔ رتھ رتھو ہی کھیل اپار، اپنا رتھ رہیا چلایا۔ کلجگ ویکھے کالی دھار، چاروں کُنٹ اندھیرا چھایا۔ عیسیٰ موسیٰ خبردار،
 کالا سوسا تن چھہایا۔ جگت حدیثا کر اُجیار، ایکا کلمہ آپ پڑھایا۔ کائنات ویکھ وچار، چار کُنٹ پھول بھلایا۔ چوڑاں طبقات کھول کواڑ، اک دوارا دئے
 دکھایا۔ ویکھ وکھائے سنگ محمد چاریار، اللہ رانی نال رلایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا اپنے ہتھ رکھایا۔ کلجگ انتم کوڑ پسار، ہر ساچا
 ویکھ دکھائیدا۔ دھرتی دھول کرے پکارا، جیو جنت سرب گرلائیدا۔ سادھ سنت نہ پاوے کوئی سارا، راج راجان نہ کوئی دسائیدا۔ چار ورن ہاہاکارا، دھیرج
 دھیر نہ کوئی دھرائیدا۔ پاربرہم پر بھ بھیو نیارا، اپنی رچنا آپ رچائیدا۔ نانک زرن گن کر پسار، سرگن ساچی جوت جگائیدا۔ ایکا شبد بول جیکارا، منتر نام
 اک درٹائیدا۔ آپے کھول سچ بھنڈارا، اوچاں نیچاں آپ ورتائیدا۔ ایکا شبد ونج وپارا، چاروں کُنٹ ونج دکھائیدا۔ ورنال برنال وسے باہرا، ساچی سرت
 اک کائیدا۔ ایکا لیکھا لکھنہارا، جیو جنت سرب سمجھائیدا۔ سرشٹ سبائی میت مُرارا، ایکا گیت سہاگی گائیدا۔ سوہنگ اکھرا گم اپارا، برہم پاربرہم سمائیدا۔
 انگد انگیکار کر دیوے اک ہلارا، امر امر اپد بہائیدا۔ رام داس ہو اُجیار، گرارجن آپ جگائیدا۔ انحد ناد سچی ڈھنکارا، بودھ اگادھ بھیو گھلائیدا۔ گرو گرنھ
 گر کر تیار، لکھ چوڑاسی آپ سمجھائیدا۔ سنت بھگت بھگونت سوہن اک دوارا، دوجا در نہ کوئی دکھائیدا۔ مسمکھاں مارے اپنی مارا، نام کھنڈا ہتھ چکائیدا۔ دو
 جہان کرے خوارا، رائے دھرم ہتھ پھڑائیدا۔ چتر گپت پائے سارا، لاڑی موت نال پرنائیدا۔ گرکھاں دکھائے سچ دوارا، درگاہ ساچی ساچا دھام سہائیدا۔
 جس جن ملیا ہر ہر میت مُرارا، لکھ چوڑاسی چھند کٹائیدا۔ سو پڑکھ زرنجن کھیلے کھیل کھیل انتم وارا، ہر پڑکھ زرنجن بھیو گھلائیدا۔ ایکنکارا کر پسار، لکھ چوڑاسی
 پھول پھولائیدا۔ آد زرنجن دیپک کر اُجیار، جوت زرنجن ڈگمگائیدا۔ سری بھگوان آپ وجائے اپنا تارا، شبد انادی دُھن اپر رکھائیدا۔ ابناشی کرتا ویکھے سچ
 اکھاڑا، ہر جن کایا مندر گوپی کاہن آپ نچائیدا۔ پاربرہم گر سکھ بنائے ساچا لاڑا، مستک کٹا آپ سہائیدا۔ آوے جاوے وارو وارا، جگ جگ اپنا ناؤں
 دھرائیدا۔ ایکا جوتی دس اوتارا، گر گوہند کھیل کھلائیدا۔ سنگھ روپ کر وچ سنسارا، ساچا کھنڈا ہتھ چکائیدا۔ چنڈ پر چنڈ دئے ہلارا، ایکا چنڈی ہتھ دکھائیدا۔

شستر بستر تن شنگارا، کلغی توڑا سیس کُمانیدا۔ ساچا گھوڑا شاہ آسوارا، نیلا نیلی دھاروں پار کُمانیدا۔ امرت بخشے ٹھنڈی ٹھارا، ساچا کھنڈا نام وچ پھر کُمانیدا۔ پنچم
 پیتا پنچم پیارا، پنچم ناتا جوڑ جُڑ کُمانیدا۔ پنچم بول اک جیکارا، واہ واہ گُرو فتح آپ سنا کُمانیدا۔ وجدار ہے سچ نگارہ، پُرکھ اکال آپ وجا کُمانیدا۔ ایکا اشٹ دیو گُرو
 سرشٹ سبائی پاوے سارا، ایکنکارا دُجا اشٹ نہ کوئی دکھ کُمانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جُگ کرتا ہر کرنہارا اپنا کرم کُمانیدا۔ کرتا پُرکھ ہر
 کرنے یوگ، جُگ جُگ کھیل کھل کُمانیدا۔ جُگا جُگنتر کرے سنجوگ، وجوگ لہنا دین آپ کُمانیدا۔ اپنا بھوگی بھوگے بھوگ، رس رسیا رس دکھ کُمانیدا۔ لیکھا جانے
 نیناں لوک، چوڑاں ہٹ ویکھ دکھ کُمانیدا۔ شبد اگئی اک سلوک، لوآں پُریاں آپ سنا کُمانیدا۔ برہما وشن شوانتم انت آپے دیوے جھوک، تھر کوئی رہن نہ
 پائیدا۔ ہر کا بھانا نہ سکے کوئی روک، سادہ سنت سرب سمجھ کُمانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری اتم ور، تیرا پندھ کُمانیدا۔
 کلجک پندھ کنا، ہر ساچا آپ کُمانیدا۔ کوڑ اندھیرا جگت توں کنا، اندھ اندھیر رہن نہ پائیدا۔ جوٹھا جھوٹھا بوٹا سکنہ، پت ڈالی نہ کوئی مہ کُمانیدا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، جُگا جُگنتر آپ بُجھائے لگی بسنتر، ایکا امرت میگھ برسایا۔ امرت جائے برس، ہر سننگر آپ برس کُمانیدا۔ جن بھگتاں اُپر کرے ترس،
 کایا سنج ہری کُمانیدا۔ جگت ترسنا میٹے حرص، شبد شبدی جوڑ جُڑ کُمانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے ویکھ دکھ کُمانیدا۔ کلجک دھووے
 کالا داغ، سننگر ساچے ہتھ وڈیایا۔ گر ار جن جوتی جگے چراغ، کایا مندر ہوئے رُشانیایا۔ ترے گن مایا لگی بُجھے آگ، سائک ست ست ورتایا۔ پھڑ پھڑ ہنس
 بنائے کاگ، مانک موتی چوگ چُگانیا۔ اتم اُپجائے اک ویراگ، لو اتم اک دکھ کُمانیدا۔ انحد سناے ساچا راگ، تال تلواڑا اک وجایا۔ سرت سوانی جائے
 جاگ، گھر ساچے آپ جگانیا۔ برہم برہما د وجائے ناد، نرگن ڈھولا ایکا گانیا۔ لیکھا جانے جُگاد آد، آد جُگاد بے پرواہیا۔ میل ملائے سنت سادھ، بھگت
 بھگونت ویکھ دکھ کُمانیدا۔ جو جن رسنا ہے ارادھ، دیوے درس تھاؤں تھانیا۔ میل ملاوا مادھو مادھ، ہر جن ساچے سنگ نبھانیا۔ کلجک کوڑ کُڑیا را جائے بھاگ،
 لوک مات رہن نہ پائیا۔ پُرکھ اپناشی ہتھ اپنے پکڑے واگ، گر پیر اوتار دین گواہیا۔ ہر سرناتی جو جن گیا لاگ، ویلے انت ہوئے سہانیا۔ دُرمت میل
 دھووے داغ، اُجل کھ آپ کُمانیا۔ چرن دھوڑ کرائے مجن ماگھ، گر سکھ اٹھسٹھ تیرتھ نہاؤن نہ جانیا۔ سننگر سچا سچن ساک، مات پت بھین آپ اکھوانیا۔

آپے جانے اپنا بھوکھت واک، دوسر بھو نہ کوئی رکھانیا۔ شبد اگمی چڑھے راک، اسو گھوڑا آپ دوڑانیا۔ سچ سنگھاسن مار پلاک، بیٹھے داتا شہنشاہیا۔ دو جہاناں دیوے اپنی ڈاک، سوہنگ اکھر اک پڑھانیا۔ کھیلے کھیل اکھننا الاکھ، لیکھا لکھت وچ نہ آنیا۔ انتم بہڑ دیوے بھاکھیا اپنی بھاکھ، نو کھنڈ پر تھمی دس نہ آنیا۔ سنت سہیلے گرگھ چیلے سجن لے راکھ، لکھ چوراسی پھول بھلانیا۔ آپے کرے لکھوں لاکھ، لکھو لکھ آپ کرا نیا۔ آپے درس وکھائے ہو پر تکھ، آپے بیٹھا کھ چھپانیا۔ آپے گرگھ لکھ چوراسی وچوں کرے وکھ، آپ اپنی ونڈ ونڈانیا۔ آپے جانے اپنا پکھ، کشتا شکلا ویکھ وکھانیا۔ کلجگ انتم مارگ ایکا دس، چار ورن کرے پڑھانیا۔ ہرجن ملائے نس نس، گوڑھی نیند نہ کوئی سنانیا۔ ہر دے اندر وس وس، آپ اپنی بو جھ بھجانیا۔ سوہنگ تیر نرالا مارے کس، تکھی کھی گھ رکھانیا۔ پنچم وکارا دیوے جھس، تتوت رہن نہ پانیا۔ مایا ممتا ڈسنی ڈس، ناگ ناگنی رہے گر لانیا۔ بھگتاں دسے گھٹ گھٹ، اوچ پنچ نہ کوئی اُجبانیا۔ گرگھاں اندر جوت جگائے لٹ لٹ، گر گوہند انک گیا لکھانیا۔ ڈرمت میل دیوے کٹ، امرت ساچا جام پیانیا۔ چو داں لوک وکھائے ہٹ، آپ اپنا ونج کرا نیا۔ گرگھ ورا لاہا لے کھٹ، بھرے بھلی سرب لوکانیا۔ آد جگاد ہر کا کھیل بازی گر نٹ، ہر سوانگی سانگ رچانیا۔ لیکھا جانے تیر تھ اٹھسٹھ، گنگا گوداوری جمناسرتی پھول بھلانیا۔ ویکھ وکھائے گر در مندر مسجد شو دوالا مٹھ، زرگن اپنا روپ وٹانیا۔ جو اُجایا سو جائے ڈھٹھ، تھر کوئے رہن نہ پانیا۔ پُرکھ اکال اُلٹی گیڑنہارا لٹھ، گیڑا اپنے آپ دوانیا۔ نو کھنڈ پر تھمی ستاں دیپاں کوئی نہ پہنچے نٹھ نٹھ، دو جہاناں پنڈھ نہ کوئی مُکانیا۔ کلجگ تیری کوڑی دھار دیوے کٹ، سیس دھڑ رہن نہ پانیا۔ گرگھاں آتم آتر امرت دیوے جھٹ، نجھر رس اک پیانیا۔ آپ سہائے ساچی کھاٹ، سچ سنگھاسن آسن لانیا۔ تن پہنائے شبد گہنا ساچا پٹ، کفنی کفن نہ کوئی وکھانیا۔ جو جن رسنا جہوار ہے رٹ، رتن امولک نام اپنی جڑت جڑانیا۔ دئی دویتی پٹے بھٹھ، تیجا نیتر اک گھلانیا۔ چو تھے گھر دیوے امر اپد، آپ اپنے رنگ رنگانیا۔ آپے جانے پار کنارہ حد، منجھدھار نہ کوئی رڑھانیا۔ سنت سہیلے آپ اپنے آپے سد، آپ اپنی کرے پڑھانیا۔ مسمکھاں اُپر جوٹھا جھوٹھا بھار دیوے لد، نہ سکے کوئی پیر اٹھانیا۔ سچکھنڈ دواویوں دیوے کڈھ، رائے دھرم دے سزایا۔ ویکھنہارا لگیا کوئی نہ دیوے چھڈ، برہمنڈ کنڈ جنگل جوہ پہاڑ پھول بھلانیا۔ دُہاگن نار منتمکھ نک دیوے وڈھ، سیس چوٹی نہ کوئی گندانیا۔ لیکھے لگے نہ مایا کایا ہڈ، جس بھلیا

بے پرواہیا۔ گرسکھاں لڈائے ساچا لڈ، آپ اپنی گود بہانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھجک تیرا کوڑ پسار، آپے میٹے میٹنہارا، جیو جنت بھیونہ رانیا۔ کھجک کوڑ پسار، ہر ساچے میٹ مٹاونا۔ کرے کھیل اینکار، اک اگلا ڈنک وجاونا۔ لوآں پُریاں کرے خبردار، برہما وشن شو آپ اٹھاونا۔ نو کھنڈ پر تھمی ہو تیار، جوتی جامہ بھیس وٹاونا۔ پنچ تت نہ کوئی آکار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا کھیل کھلاونا۔ جگ جگ کھیل کھنڈا، پاربرہم بے آنتیا۔ کھجک انتم وکھ وکھنڈا، چاروں گنٹ کھوج کھجنتیا۔ ساچا مندر نہ کوئی دسندڑا، پُرکھ ابناشی مایا پائی بے آنتیا۔ گرگھ وِرا ایکا اشٹ رکھنڈا، بھرے بھلا جیو جنتیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھجک تیری انتم ور، لیکھا جانے سادھ ستیا۔ سادھ سنت ہر بوجھیا، آپ اپنی کرپا دھار۔ ہر جن دوارے جو جن لوجھیا، رسنا جہوانام ادھار۔ سچ دوارا ایکا سوجھیا، ناتا توڑ سرب سنسار۔ ترے گن مایا اگنی تت کدے نہ بوجھیا، سیتل شبد کرے ہر کرتار۔ لیکھا جانے ایکا دوجیا، آپے کھولے بند کواڑ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اگلا اینکار۔ اک اگلا ہر اکھوانندا، وڈ داتا بے پرواہیا۔ دوجا محلہ سچ وسائندا، اپنی قدرت آپ رچانیا۔ تیجانن اک گھلانندا، جن بھگتاں بوجھ بوجھانیا۔ چوتھا پد آپ سائندا، درگھر ساچا آسن لائیا۔ پنجم میللا میل ملائندا، جگت وچھوڑا کٹانیا۔ چھیویں چھپر چھن نہ کوئی سہانندا، سچکھنڈ بیٹھا سچ سہانیا۔ ستویں ست پُرکھ زرنجن، اپنا روپ دھرائندا، مات پت نہ کوئی بنانیا۔ اٹھاں تتاں وکھ وکھانندا، اپ تیج وائے پر تھمی آکاش من مت بدھ نال رلائیا۔ نو دوارے کھوج کھجانندا، جگت واسنا پھول بھلائیا۔ دسم دواہی اپنا گھر وسائندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے میل ملائندا۔ دسم دوارا ساچا گھر، ہر ساچا سچ وسانیا۔ آپے زرنجن اندر وڑ، اپنی کرے آپ رُشانیا۔ آپے درس دکھائے اپنا کھڑ، روپ انوپ آپ درسانیا۔ آپ پھڑائے اپنا لڑ، آپے پلے گنڈھ دوانیا۔ آپے شبد سٹائے نش اکھر پڑھ، کھن پڑھن وچ نہ آنیا۔ آپے آتم سیجا سویا ہر چڑھ، آپے اپنی کروٹ لئے بدلانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی درگاہ کھیل اپار، ہر زرنکار آپے رہیا کھلائیا۔ کھیل اپار ہر زرنکار، گھر ساچے سچ کرائندا۔ سنتن کرے سچ پیار، آپ اپنا میل ملائندا۔ دُھن آتمک شبد جیکار، انادی ناد آپ وجائندا۔ گھر مندر دیپ اجیار، نور نورانہ ڈمگائندا۔ سر سروور اک نیار، امرت جل بھرائندا۔ گرگھ ساچے لئے نہال، کاگوں ہنس بنائندا۔ جگا جگنتر چلے

اولی چال، بھیو کوئی نہ پائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، ایکا ڈنکا شبد وجائیندا۔ ڈنکا شبد انحد تورا، ست پرکھ نرنجن
آپ وجائیندا۔ ناتا توڑے کوڑو کوڑا، کوڑ گڑیا میٹ مٹائیندا۔ جن بھگتاں آسا ترسنا کرے پورا، پوری بھچھیا جھولی پائیندا۔ آد جگادی حاضر حضورا، ظاہر
ظہورا آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، کھیل اپارا، پاربرہم برہم پائے سارا، چاروں کٹ کرے خوارا،
دھیرج دھیر نہ کوئی دھرائیندا۔ چاروں کٹ کرے خوار، کلج کوکے دے ڈھایا۔ دھرت دھول کرے پکار، سیس بھار نہ کوئی اٹھایا۔ سادھ سنت نہ بنھے
دھار، وبچار نہ کوئی ہٹایا۔ نارکت نہ کرے پیار، ویسوارپ رہی ہنڈھایا۔ مات پت نہ کوئی ادھار، پوت سپوت نہ گلے لگایا۔ مایا ممتا مارے مار، جوٹھا
جھوٹھا کھنڈا ہتھ چکایا۔ سنکر پورا پاوے سار، نیرن اپنا آپ کھلایا۔ شبد گر لے اوتار، ایکا کھیل رہیا کھلایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت
دھر، کلج اتم ویکھ تھاون تھانیا۔ کلج اتم پیکھیا، پاربرہم ہر کرتار۔ آپے ویکھے لکھیا لکھیا، لیکھا لکھنہار آپ نرنکار۔ آپے دھارے اپنا بھسیا، بھیو
ابھیدا وچ سنسار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنی کار۔ کار کرنڈا ہر مہربانا، دوسر اور نہ کوئے جنائیندا۔ درگاہ ساچی سچ نشانہ،
ست رنگا آپ چڑھائیندا۔ لوک مات ہو پردھانا، کلج اتم ویکھ دکھائیندا۔ پاوے سار دو جہاناں، گنگن پاتالاں پھیرا پائیندا۔ شبد انادی سچ ترانہ، چار ورناناں
آپ مٹائیندا۔ جن بھگتاں بنھے سگنی گانا، ساچا تند ہتھ اٹھائیندا۔ درگاہ ساچی دیوے مانا، چرن دوار اک دکھائیندا۔ آپے ورتے اپنا بھانا، ہر بھانے سد
سامائیندا۔ تختوں لائے راجا رانا، سیس تاج نہ کوئی ٹکائیندا۔ لکا توڑے گڑھ ابھمانا، مایا ممتا موہ چکائیندا۔ شبد مارے تیر نشانہ، لکھ چوراسی ڈیرہ ڈھائیندا۔ برہما
شو مگے دانا، نیر رو رو نیر وہائیندا۔ وشنوں بیٹھا بن مانا، در ساچے سیس جھکائیندا۔ شکر باسک تشکا گلوں تجائے ایکا مگے چرن دھیانا، ہتھ ترسول نہ کوئے
دکھائیندا۔ رائے دھرم ہو پردھانا، اگے اپنی جھولی ڈاھندا۔ لاڑی موت ہتھ پھڑے کانا، ساچا راہ اک ٹکائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
کلج تیری اتم ور، کھیلے کھیل سورا سرننگ، نام وجائے آپ مردنگ، مرد مردانہ آپ اکھوائیندا۔ مرد مردانہ گجیا، جودھا سورپیر سلطان۔ رن بھومی
کدے نہ بھجیا، شبد اٹھائے تیر کمان۔ تختوں لائے راجن راجیا، کرے کھیل سری بھگوان۔ لکھ چوراسی رچیا کاجیا، لہنا دینا چکائے زمیں اسمان۔ شبد

چڑھائے آسو تاجیا، پرکاش چُکائے رُو سس سورج بھان۔ آپے ہوئے غریب نوازیاء، گرگھ ساچے لئے پچھان۔ لیکھا چُکائے مکہ کعبہ حاجی حاجیا، سچ و کھائے
 اک امان۔ میٹ مٹائے دو دو آبیاء، نظر نہ آئے پنج شیطان۔ ایک رنگ رنگائے شاہ نوابیاء، پُرکھ ابناشی نوجوان۔ کلجگ اتم پھرے بھاجیا، چوڈاں طبقات ویکھے
 دُکان۔ لہنا دینا چُکائے کل کے آجیا، چار یار ہوئے حیران۔ دستگیر نہ مٹے تاجیا، شاہ حقیر مٹے نشان۔ شبد اگئی مارے واجیا، دینِ الہی کر پروان۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، آپے بنے سچ امام۔ سچ امام کلمہ کائنات، نور نورانہ آپ چلائیندا۔ حق حقیقت ویکھے مار جھات،
 لاشریک کھیل کھلائیندا۔ اپنے رکھے ہتھ گنجات، دوسر کوئی نہ پار کرائیندا۔ میٹے رین اندھیری رات، کلجگ کوڑا کوڑ کھپائیندا۔ چوڈاں طبقات ویکھے اک لغات،
 اپنا کنارہ نہ کسے دکھائیندا۔ گنگن گگنتر پردہ جائے پاٹ، امام امامہ رُوپ وٹائیندا۔ مہندی رنگ نہ رنگے خاکی خاک، لال گُلال رنگ چڑھائیندا۔ آپے ہوئے
 پاپی پاک، آپ اپنا نور دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔

★ چنن سنگھ دے نوٹ پنڈ پنج گرائیاں ضلع گرداس پُر ★

ہر سورا سربنگ، پر م پُرکھ وڈ وڈیائیا۔ ٹھگ ٹھگوری رہیا ٹھگ، لکھ چوڑاسی ویکھ دکھائیا۔ لیکھا جانے ہنس گگ، کاگ ہنس میل ملائیا۔ ترے گن مایا
 رہیا ڈن، جوتی لنبو اگنی لائیا۔ رین اندھیری رہی وگ، چاروں کُنٹ جڑ ہلائیا۔ درس دکھائے آپ اُپر شاہ رگ، نرگن داتا بے پرواہیا۔ جگا جگنتر جانے اپنا
 مگ، ساچا مارگ اک دکھائیا۔ ویکھ دکھائے اپنا پد، گھر چوٹھا سچ سُبھائیا۔ نام وجائے شبد ند، برہم برہما دے سنائیا۔ پرگٹ ہوئے آد جگاد، جگ کرتا
 بے پرواہیا۔ لیکھا جانے سنت سادھ، گر پیر اوتار سیوا لائیا۔ شبد جنائے بودھ اگادھ، برہما وشن شو بھیو نہ رائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 کھیلے کھیل ہر گھٹ تھانیا۔ سنگر پتر سُبانا، من مت بدھ نہ کوئی جنائیا۔ ست سرُپ شبد گیان، انبو پرکاش دکھائیا۔ اتم اتر ویکھے بخشے پین کھان، تر سنا بھکھ
 گوائیا۔ راگ سنائے راگی کان، سچ ستار آپ ہلائیا۔ دو جہاناں دیونہارا ایک دان، اک اکلا آپ اکھوائیا۔ نرگن رُوپ سری بھگوان، ہر گھٹ بیٹھا آسن لائیا۔

ست سنتو کھی وڈ مہربان، ہر کھ سوگ نہ کوئی جنایا۔ کوٹن کوئی بھلے پھرن وچ جہان، سنگر پورا دس نہ آیا۔ پر بت چوٹی چڑھ چڑھ کرن دھیان، نیز نین نہ
 کوئی درسایا۔ مندر بہہ بہہ کرن گیان، رسنا جہوار ہے ہلایا۔ تیر تھ تتاں کر اشان، جیو جنت رہے گرا لایا۔ کوٹن کوئی دیندے دان، دھنی دیوت رہے
 منایا۔ کوٹن کوئی پوجا پاٹھ کران، روس پوجس سپس جھکایا۔ کوٹن کوئی گان گان، رسنا جہوا کھ صلاحیا۔ کوٹن کوئی ویکھن سچ نشان، دس نہ آئے
 شہنشاہیا۔ آد جگادی اک بھگوان، بھگتن میلا سچ سبھایا۔ ساچی سخیاں ہر ہر کاہن، ساچا منگل آپے گایا۔ ایکا داتا کر پروان، اپنی اچھیا آپے ویکھ دکھایا۔
 دیونہارا ہر جی مان، ایھمان گڑھ تڑایا۔ جس جن بخشے چرن دھیان، چار ورن سرن سمجھایا۔ ساچی سرن گن ندھان، جنم مرن پھند کٹایا۔ آون جاون
 چکے کان، رائے دھرم نہ دے سزایا۔ درگاہ ساچی سچ مکان، تخت نواسی آپ سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، رنگ رتڑا ساچا ماہیا۔
 رنگ رتڑا ہر بھگوان، رنگ رنگیلا اک اکھوانیدا۔ ساچی سکھیا دو جہان، برہم و دیا آپ پڑھانیدا۔ دھر دا لیکھا ہر فرمان، شبد انادی آپ سنانیدا۔ برہما وشن
 شو کر دھیان، کروڑ تیتیسا سُرپت راجا اند نیوں نیوں سپس جھکایا۔ گن گندھرب سارے گان، رسنا جہوانہ کوئی ہلایا۔ نو نو ست ست ویکھے مار
 دھیان، لکھ لکھ گیرا آپ دوایا۔ لکھ لکھ کر پروان، چار ورن نام کرانیدا۔ نیز کھول جگت مہان، اپنی قدرت ویکھ دکھانیدا۔ ساچے تخت بیٹھ بھگوان،
 ہر مندر سو بھاپانیدا۔ ہر جن ساچے کر پروان، شبدی شبد میل ملانیدا۔ آپ کرائے اپنی سچ پچھان، اولہا پردہ آپ چکانیدا۔ کر پرکاش ساچے بھان، بمل
 روپ آپ دھرانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھانیدا۔ جگت ٹھگوری ٹھگیا، ٹھگنہار کرتار۔ لکھ چوراسی وچوں کوئے
 نہ چھڈیا، بھل نہ جائے وچ سنسار۔ ہر جن بھگت آپ اپنا آپے کڈھیا، آپ اپنی کرپا دھار۔ جگت وکارا وچوں وڈھیا، نام کھنڈا پھڑ کٹار۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پورب جنماں لئے وچار۔ پورب لیکھا ویکھنہار، ایکا ایکناریا۔ آوے جاوے وچ سنسار، جگت کھیل اگم اپاریا۔ ورتے
 ورتاوے ساچی کار، کرنی کرتا ناؤں دھرا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پورب جنم جنم ویکھ دکھا رہیا۔ جگت ٹھگ ٹھگی ٹھگدا، سجن وڈ
 دیال۔ کجگ مایا اگنی گھدا، ترسنا بھکھ نہ کوئے سکا۔ سنگر پورا ایکا لہدا، آپ اپنا بھو کھلایا۔ کھیلے کھیل سورسارگ، نانک نرگن وڈ وڈایا۔ جوتی جوت

سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کرنی آپ کرائیا۔ ٹھگی ٹھگ تجا بنیدا، ویکھے نام آدھار۔ سنکر ساچا تھم سنا بنیدا، تیرا لیکھا وچ سنسار۔ تیرا اتم پنڈھ
 مکا بنیدا، پُرکھ ابناشی پاوے سار۔ اپنی کل آپ دھرا بنیدا، رُپ انُپ سچی سرکار۔ جنم اجون اجونی آپ پھرا بنیدا، اجونی رہت کھیل اپار۔ مانس جنم پھیر
 دُآ بنیدا، بھوجل ساگر کرے پار۔ پچھلا لیکھا آپ مٹا بنیدا، آگے بخشنہار نرنکار۔ دھرم رائے نہ نین اٹھا بنیدا، چتر سکت نہ بنے لکھار۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، آپے پاو نہارا سار۔ ساچی سار سالداء، پر م پُرکھ کرتار۔ گرگھ ساچے پار اُتاردا، آپ اپنی کرپا دھار۔ کنڈھا جانے پار اُرادا، ویکھنہار
 منجھدھار۔ درگھر ساچا آپ اُساردا، سچھنڈ محلہ اُچ مینار۔ گرگھ ایکا اپنے واڑدا، لکھ چوڑا سی کرے خوار۔ جھوٹے سنتاں جڑ اُکھاڑدا، شبد ڈنڈا تیز کٹار۔ راہ
 دے نہ پروردگار دا، رسنا کوڑی گڑھ ہنکار۔ دھرم رائے آگے ڈالدا، کننھی نرکاں دیوے واڑ۔ پھر باہوں نہ کوئے نکالدا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، کلجک تیری اتم ور، کھیلے کھیل سجن ٹھگ یار دا۔ سجن سجن مندڑا، پر م پُرکھ کرتار۔ جگ ٹھگیا گیا پنڈھڑا، بھوجل اُتیا پار۔ ڈونگھا ساگر وہن
 نین دا، نین نیناں دے وکھال۔ سنکر سچا پاتشا شاہاں سر شہنشاہ، لیکھا جانے شاہ کنگال۔ دو جہاناں بنے اک ملاح، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 ساچے سنتاں کرے سنجال۔ ساچا ست اُبھاردا، ہر سجن میت مرار۔ جوٹھے جھوٹھے پھل اُجاڑدا، پت ڈالی نہ دے وچ سنسار۔ نام کھنڈا ہتھ اُٹھالدا، دو
 جہاناں مارے مار۔ توڑے لکا گڑھ ہنکار دا، غریب نمانے لئے اُبھار۔ ترے گن مایا گنی ساڑدا، اپنی گنی آپے بال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 ہر جن ساچے کرے کرائے سدا پرتپال۔ پرتپالک پرتپالیا، پر م پُرکھ کرتار۔ جن بھگتاں ہوئے آپ دیالیا، دیوے درس اگم اپار۔ چرن بھکھار بنائے کال
 مہاکالیا، دو جہاناں پیچ سوار۔ شبد وجائے ساچا تالیا، نہ کوئی دے تار ستار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سجن لائے پار۔ ہر سجن بیڑا بٹھیا،
 پر م پُرکھ کرتار۔ لوک مات چڑھیا چٹیا، نرگن جوت نور اُجیار۔ جھوٹے سادھاں دیوے ڈنیا، کلجک اتم کرے خوار۔ کلجک کایا ماٹی بھانڈا گھڑیا سو بھنیا، تھر
 رہے نہ کوئے وچ سنسار۔ بیٹھا ویکھے چھپر چھٹیاں، ڈونگھی کوری لئے اُٹھال۔ گرگھ ویرا جننی جن جنیا، جس ملیا آپ دین دیال۔ ہر در ہر جن من منوآ
 ایکا نیا، گر شبد سچا دلال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے ویکھے اپنے لال۔ گر سکھ لال انملڑا، قیمت کوئے لوک نہ پائیا۔ مات لوک نہ

رُٹا، چوڑاں لوک نہ ہٹ وکائیا۔ آپ لُجیا اپنا ساچا بھلڑا، پت ڈالی آپ مہکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن دیوے ساچا گھر، گھر
اک سمجھائیا۔ اک اک کرتار، اک اک آپ بھوائیا۔ لکھ چوڑاسی جیو نہ کرے وچار، بستر گہنا نہ کوئی دکھائیا۔ دوئے سہنسر کر پکار، باسک تشکا رہیا گر لائیا۔
وِشنوؤں ستا پیر پسا، ساگو پانگ سیج بنائیا۔ برہما چارے کھ رہیا لکار، اُچی کوک دئے ڈھائیا۔ چارے وید رہے پکار، ہر کا بھیو کوئی نہ پائیا۔ آد جگاد اجوئی
رہت کھیلے کھیل وچ سنسار، نرگن نرگن روپ وٹائیا۔ بھگت بھگونت میلا اگم اپار، اگٹری سیجا آپ سہائیا۔ ہڈ ماس ناڑی چڑے نہ پاوے کوئی سار، جوتی
جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنے نام دئے وڈیائیا۔ جھوٹھی ٹھگی جگت ٹھگور، کام کرودھ لوبھ موہ ہلکایا۔ جھوٹھی بستی ہويا بؤر، نام خُماری نہ
کوئے رکھایا۔ آتم اندھیرا ہويا گھور، گہر گبھیر دس نہ آیا۔ مانس جنم نہ گیا سور، لکھ چوڑاسی پھند نہ کوئی کٹایا۔ ساچے نام نہ رگڑا لایا پیتا دؤر، سچ پیالہ ہتھ
نہ کسے پھڑایا۔ من مور کھ چڑھیا جھوٹھے گھوڑ، ہر کاشب نہ کوئی رکھایا۔ گھر ساچے ملے نہ ایکا ہوڑ، نرگن نرگن ویکھ دکھایا۔ ہر ہر نہ گایا نر نکاری دوہر، رسنا
جگت وواد ودھایا۔ لیکھا چکے نہ تور مور، تور مور ایکا رنگ روپ رنگایا۔ پنچ تت دسے گاگر کور، ساچا اکھر نہ کسے لکھایا۔ من کا گھوڑا کسے نہ ہوڑا، دہ دشا
دئے دوڑایا۔ گرگھ وِلا سنکر پورے اپنے چرن کول سنگ جوڑا، چرن چرنودک کھ چوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے ملایا۔
ہر جن ساچے میلدا، جگا جگنتر ساچی کار۔ اپنی کھیل آپے کھیلدا، مٹمکھاں مارے مار۔ لیکھا جانے دھرم رائے دی جیل دا، لکھ چوڑاسی پاوے سار۔ جوتی
جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے اُبھار۔ ہر جن ساچے آپ اٹھایا، کرپا دین دیاں۔ درد دُکھ بھے بھنجن نام رکھایا، دیناں ناتھ
کرے پرتپال۔ سجن ٹھگ ، شبد گر بن دلال۔ جھوٹھا کاک گگ اڈایا، ویلے آنت کرے سنجال۔ کلج اگنی آپ بُجھایا، دوس رین بن رکھوال۔
جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے اٹھائے ساچے لال۔ لال اٹھایا ہر ہر میت، کرپا بندھ گن ندھان۔ کایا کرے ٹھنڈی سیت، پورب
لہنا چکے آن۔ مانس جنم جائے جیت، پُرکھ ابناشی دیوے دان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چتر سگھڑ بنائے مور کھ گلدھ انجان۔ -----

★ ۲۶ پوہ ۲۰۱۶ بکرمی جیٹھووال دربار وچ دیا ہوئی ★

ہر پُرکھ شاہ سلطان، اک اگلا بھیونہ آئیندا۔ سو پُرکھ زرنجن وڈ مہربان، آپ اپنی کھیل کھلائیندا۔ اینکارا کھیل مہان، زرنجن اپنا ناؤں دھر آئیندا۔ آد زرنجن اک نشان، نورو نور ڈگمگائیندا۔ ابناشی کرتا نوجوان، بال بردھ نہ روپ وٹائیندا۔ سری بھگوان اک گیان، اپنا آپ درڑائیندا۔ پاربرہم پر بھ ہو مہربان، اپنی کل ورتائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اگلا کھیل اپار، کرے کرائے کر نیہار، روپ رکھ نہ کوئی جنائیندا۔ روپ رکھ نہ ہر ہر رنگ، دس کسے نہ آئیندا۔ پُرکھ ابناشی سورا سربنگ، آپ اپنی رچن رچائیندا۔ آپ وجائے اپنا مردنگ، اپنا نعرہ آپ الائیندا۔ آپے رکھے اپنا سنگ، سگلا سنگ آپ نبھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اگلا وسنہارا سچ محلہ، گھر ساچا آپ سُبھائیندا۔ سچ محلہ ہر زرنکار، اپنا آپ اپنایا۔ نہ کوئی باڈی کرے تیار، نہ کوئی ویکھ وکھانیا۔ کھیلے کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر وڈ وڈیائیا۔ ست پُرکھ زرنجن ساچی دھار، گھر ساچے آپ چلایا۔ نہ کوئی دسے چار دیوار، چھپر چھن نہ کوئے چُھہایا۔ سگھنڈ نواسی کھیل کرتا، اپنی کرنی آپ کمایا۔ اپنا مندر کر کر تیار، تھر گھر بیٹھا آسن لایا۔ جوت نور نور اُجیار، نور نورانہ آپ اکھوایا۔ اپنا کر بند کواڑ، آپے بنک سُبھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اینکارا کھیل زرا، کھیلے کھیل پُرکھ اکلا، دین دیلا وڈ وڈیائیا۔ ساچا مندر کر تیار، ہر ساچی رچن رچائیندا۔ چاروں گنٹ اک وبار، ایک روپ چڑھائیندا۔ ایک شاہو بھوپ بن سکدار، ساچا تخت ہنڈھائیندا۔ ایک تھم دُھر فرمان، ایک عدل کمائیندا۔ اک جھلائے سچ نشان، ایک گھر وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پُرکھ ابناشا کھیل تماشا، ساچے گھر ایک اپنا آپ آپے ویکھ وکھائیندا۔ ساچا مندر کھیل اول، ہر ساچا آپ کرائیندا۔ سو پُرکھ زرنجن اک اگلا، زرنجن اپنا ڈیرہ لائیندا۔ ہر پُرکھ زرنجن وسایا سچ محلہ، در گھر ساچے سو بھا پائیندا۔ اینکارا سچ سنگھاسن ایک ملا، دوسر کوئے نہ سنگ وکھائیندا۔ آد زرنجن اپنے دیپک آپے بلا، آپ اپنی جوت جگائیندا۔ پُرکھ ابناشی آپے جانے اپنا ویلا، وار تھت نہ کوئے وکھائیندا۔ ابناشی کرتا بنے سجن سہیلا، ساچا سنگ نبھائیندا۔ پاربرہم بنے چیل، ہر گر گر روپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا در سُبھائیندا۔ در سُبھنا پُرکھ اگم، ایک ایک سُبھایا۔ زرنجن نور آد جگادی آپے جانے اپنا کم،

کرتا کرنی آپ کمائی۔ ست ستوادی بیڑا بٹھ، ست پُرکھ نرنجن آپ چلائیا۔ آپے گھڑے آپے لئے بھن، سمرتھ پُرکھ ناؤں دھرائیا۔ آپے جننی جن ساچا
 جن، ہر شبد شبد وڈیائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد اپنا لیکھا آپ لکھائی۔ آپے آد ہر ہر، اپنی کرنی آپ کرانیندا۔ آپے وسیا اپنے
 گھر گھر، در گھر ساچا اک سہانیندا۔ آپے پُرکھ ناری نر، نر نرائن ویس وٹانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سچا شاہ سلطان، کھیلے
 کھیل سری بھگوان، رُپ رنگ نہ کوئی نشان، جوتی نور نور مہان، رُپ انوپ آپ درسانیندا۔ ست پُرکھ نرنجن ساچی دھار، ہر ساچے آپ چلائیا۔ اگم
 اگمڑا کرے کار، بھيو اچھید رکھائی۔ الکھ اکھنا اک جیکار، ایکا نعرہ لائی۔ سچھنڈ سہائے بنک دوار، تھر گھر بیٹھا آسن لائی۔ پاربرہم رُپ اپار، نرنجن اپنا ویکھ
 دکھائی۔ ناری کنت سچ پیار، کنت بھتار وڈی وڈیائی۔ میلا میلے ڈھر دربار، درگاہ ساچی وجے ودھائی۔ ست سنگھاسن کرتیار، سو بھاؤنتی نار سہائی۔ کنت کنتوہلا
 کرے پیار، چتر بھج وڈ وڈیائی۔ آد نرنجن جوت اجیار، گھر بیٹھا دیپ جگائی۔ پُرکھ ابناشی کرے وچار، ساچا منگل ایکا گائی۔ سو پُرکھ نرنجن ہو تیار، اپنی آپ
 لئے انگڑائی۔ ہر پُرکھ نرنجن ٹھانڈا ٹھار، تھر گھر بیٹھا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در گھر ساچا اک سہائی۔ ست پُرکھ نرنجن
 سو بھاؤنت، ہر سدا سدا صالاہیا۔ الکھ اگوچر ایکا کنت، پر م پُرکھ وڈیایا۔ سچھنڈ بنائی ساچی بنت، تھر گھر ساچا دے گھلایا۔ آپے ناری آپے کنت، انگیکار
 آپ ہو جایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرنجن نرنجن میل ملایا۔ نرنجن ناری نرنجن کنت، نرنجن نرنجن گھر وسانیندا۔ نرنجن رُپ پورن
 بھگوانت، نرنجن نرنجن جوت جگانیندا۔ نرنجن داتا آد آنت، نرنجن جگ جگ ویس وٹانیندا۔ نرنجن شبد نرنجن منت، نرنجن نام درڑانیندا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، در گھر ساچا آپ سہانیندا۔ نرنجن ناری کر شنکار، گھر ساچے سو بھا پائی۔ ایکا نین کجل دھار، ایکا نور نور چکائی۔ ایکا کرے سچ پیار،
 ایکا راہ تکائی۔ ایکا رُپ پُرکھ کرتار، نرنجن اپنا آپ وٹائی۔ جھیل چھیل نوجوان ہو تیار، گھر ساچے آئے چائیں چانیا۔ ست پُرکھ نرنجن کھیل اپار، کھیلے
 کھیل اگم اتھایا۔ سچھنڈ دوارا کھول کواڑ، اپنا کُندا آپے لاہیا۔ تھر گھر ساچے پاوے سار، گھر گھر وچ ویکھ دکھائی۔ آد نرنجن نرنجن جوت سنی نار ٹیاری، اپنا
 جو بن رہی ہنڈھائی۔ کنت کنتوہلا اینکار، آپ اپنی کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچھنڈ نواسی پُرکھ ابناشی آپ اپنا میل ملایا۔

ناری کنت سچ پیارا، سو پُرکھ نرنجن میل ملایا۔ ہر پُرکھ نرنجن پا ایکا وارا، وچھڑ کدے نہ جایا۔ اینکارا سہائے بنک دوارا، دوسر در نہ کوئے گھلایا۔ جوت نرنجن کر اُجیارا، ایکا نور کرے رُشنایا۔ سری بھگوان کر پیارا، آپ اپنی گود بہایا۔ پُرکھ ابناشی میت مُرارا، ساچی دھارا رہیا چلایا۔ پاربرہم پر بھ کھیل نیارا، در گھر ساچے آپ کرایا۔ ست پُرکھ نرنجن اینکارا، کل اپنی آپ ورتایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ ویکھے سچ دوارا، در گھر ساچا اک سہایا۔ سچکھنڈ دوارا آپے کھول، سو پُرکھ نرنجن بنت بنایا۔ تھر گھر واسی وسیا کول، آپ اپنا میل ملایا۔ نرنجن ناری کرے چول، نرنجن کنت ہنڈھانیا۔ نرنجن اندر نرنجن جائے مول، رکت بوند نہ کوئے دکھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ ساچے سو بھاپانیا۔ ناری کنت ہو یا میلا، سچکھنڈ وٹی ودھانیا۔ سو پُرکھ نرنجن جانے وقت ویلا، تھت وار نہ کوئے رکھانیا۔ ہر پُرکھ نرنجن سجن سہیلا، گھر ساچے سو بھاپانیا۔ اینکارا چاڑھے تیل، ایکا سنگن منانیا۔ اچرج کھیل پُرکھ ابناشی اپنا کھیل، پاربرہم وڈی وڈیانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دوارا اک سہانیا۔ سچکھنڈ دوارا سچ دروازہ، ہر ساچے سچ اپایا۔ تھر گھر رچیا اپنا کاجا، آپ اپنا میل ملایا۔ کرے کھیل وڈ راجن راجا، شاہو بھوپ نام دھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا بھو آپ گھلایا۔ سچکھنڈ اندر سچ نواس، ہر ساچا سچ رکھانیندا۔ پُرکھ ابناشی کھیل تماش، رنگ رلیاں آپ منانیندا۔ آپے کرے ہاس بلاس، اپنی ترسنا پیاس آپ بھانیندا۔ اپنے اندر کر اپنا واس، اپنا نچ آپ بجانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوار تھر گھر مندر کرتیار، گھر گھر وچ آپ سہانیندا۔ سچکھنڈ اندر تھر گھر واسا، ہر ساچا سچ کرانیندا۔ اندر وڈ پُرکھ ابناشا، آپ اپنا کھیل کھلانیندا۔ نہ کوئی منڈل نہ کوئی راسا، رواس نہ کوئی چکانیندا۔ نہ کوئی پر تھی نہ آکاشا، گنگن گنگنتر نہ کوئے دکھانیندا۔ پنچ تترے گن نہ کوئے واسا، لکھ چوراسی نہ بنت بنانیندا۔ سادھ سنت گر پیر اوتار نہ کوئے بھر واسا، اشٹ دیو نہ کوئے رکھانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ نواسی سو بھاونت، کھیلے کھیل ناری کنت، نرنجن اپنا کھیل کھلانیندا۔ نرنجن ناری نہ ہر گھر پایا، تھر گھر ساچے وٹی ودھانیا۔ سو پُرکھ نرنجن اٹھ اٹھ ویکھن آیا، آپ اپنا پھیرا پانیا۔ ہر پُرکھ نرنجن راہ تکایا، سچ دوارا اک سہانیا۔ اینکارا پھل پھلو اڑی رہیا برسایا، سو بھاونت وے ودھانیا۔ آد نرنجن کر رُشنایا، اپنی سیو رہیا کمانیا۔ پُرکھ ابناشی منگل گایا، گن گہر گسپھر سنانیا۔

سری بھگوان کھ توں پلا لایا، اپنے نین آپ مٹکایا۔ پاربرہم گھر اک سہایا، گھر ساچے رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد آد
آد آپ اھوایا۔ آد آدی اک اکلا، ایک گھر سہانیدا۔ سچکھنڈ نواسی سچ گھر ایک ملا، تھر گھر ساچے سو بھاپانیدا۔ نہیل دھام اُچ اٹلا، دس کسے نہ آئیندا۔ جوتی
جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر اپنی سچ ہنڈھانیدا۔ گھر سیجا کنت بھتار، سچکھنڈ ہر سہانیدا۔ گھر میلا پہلی وار، پُرکھ ابناشی آپ کرائیندا۔ گھر میلا
جانے بے عیب پروردگار، نورو نور نور ڈمگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا بھو آپ چھپانیدا۔ ست پُرکھ زرنجن تھر گھر اندر وڑ،
سچ محل سہانیا۔ زرنجن زرنجن اندر کھڑ، آپ اپنا روپ درسایا۔ سو پُرکھ زرنجن ساچا گھاڑن گھر، ہر پُرکھ زرنجن سیوالایا۔ اینکارا لائے جڑ، آد زرنجن دے
صالاحیا۔ سری بھگوان آپے پھر، ابناشی کرتا بوٹا دے لگایا۔ پاربرہم پر بھ بٹھے لڑ، اپنا پلو اک دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر
گھر بیٹھا کھیل کھلایا۔ تھر کر کھیل ہر کرتارا، اپنا آپ کرائیندا۔ زرنجن زرنجن کر پیارا، زرنجن زرنجن وچ لکائیندا۔ زرنجن جننی جنے ست دلارا، زرنجن گود
اٹھانیدا۔ زرنجن بخشے سیر ٹھنڈی ٹھارا، زرنجن زرنجن آپ پائیندا۔ زرنجن روپ اینکارا، اونکار اپنا آپ اُچانیدا۔ سچکھنڈ نواسی کر پیارا، آپ اپنا روپ
وٹانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ پُرکھ ابناشی جیاست، ہر شبدی ناؤں اُچایا۔ کھیلے کھیل ابناشی اچت، آپ اپنی
کل ورتایا۔ سچکھنڈ سہائی سچی رت، تھر گھر ساچا منگل گایا۔ نہ کوئی کایا پنج تت دے بت، مات پت نہ کوئے دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
دھر، آپ اپنا رنگ رنگایا۔ اُچیاست ہر بھگوان، ہر ساچا کھیل کھنڈیا۔ شبد سروپی نوجوان، ایک رنگ دکھنیا۔ ایک وسے سچ مکان، تھر گھر ساچے بہ بہ
نیا۔ اک اٹھائے سچ نشان، اپنا بیڑا آپ بٹھیا۔ ایک بخشے اپنا مان، چرن دھیان اک رکھنیا۔ ایک مندر اک مکان، اک دکھائے چھپر چھنیا۔ ایک پُرکھ ایک
سلطان، ایک روپ سری بھگوانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ اوتارا زرنجن دھارا ست دلارا اک دکھنیا۔ ست دلارا اٹھیا نوجوان،
سچکھنڈ ہوئے رُشائیا۔ سو پُرکھ زرنجن دیوے اک گیان، ہر پُرکھ زرنجن کرے سچ پڑھانیا۔ اینکارا بخشے مان، ایک سر سمرتھ ہتھ لکایا۔ آد زرنجن بخشے جوت
مہان، جوتی نور کر رُشائیا۔ سری بھگوان دیوے دان، اپنی اچھیا بھچھیا جھولی پانیا۔ ابناشی کرتا ایک راگ سنائے کان، دُھنی دُھن وچ اُچانیا۔ پاربرہم کر

پچھان، آپ اپنا دے درسایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ اندر وڑ، نہ کوئی سیس نہ کوئی دھر، چوٹی جڑ نہ کوئی رکھایا۔ سچکھنڈ کھیل اگم، ہر ساچے آپ کرایا۔ سٹ اگمی پیا جم، ہر شبدی ناؤں دھرایا۔ سٹ پڑکھ زرنجن آپے من، اپنی منسا پور کرایا۔ آپے دیوے ساچا مال دھن، اپنا نام خزانہ اک دکھایا۔ اپنا راگ سنائے کن، درگھر ساچے آپے گایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پڑکھ اپنی مہما آپے دے لکھایا۔ سچکھنڈ نواسی بھيو ابھیدا، ہر پڑکھ زرنجن بھيو کھلایا۔ سو پڑکھ زرنجن اچھل اچھیدا، اچھل اچھل آپ کرایا۔ آپے جانے اپنا لیکھا، اکھننا لکھ نہ لکھیا جانا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، درگھر ساچا اک وڈیایا۔ درگھر ساچا ہر سہنجن، سو پڑکھ زرنجن آپ سہانیدا۔ جوت جگائے آد زرنجن، دیا باتی نہ کوئے رکھانیدا۔ داتا دانی درد دکھ بھے بھنجن، بھے بھنجن اپنا ناؤں اُچانیدا۔ اپنے نیتز آپے پائے انجن، گیان نیتز اک رکھانیدا۔ آپے دو جہانی ساک سین سجن، آپ اپنا میل ملائیدا۔ اپنا مندر اپنا اندر ہر پڑکھ زرنجن آپے تنجا، سو پڑکھ زرنجن ویس وٹانیدا۔ نہ گھریا نہ بھجن، نہ کوئی توڑے توڑ تڑانیدا۔ اپنے نگارے آپے وچنا، آپ اپنا تال سہانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے سو بھاپانیدا۔ سچکھنڈ دوارے لئے انگڑائی، ہر ساچا تخت سہانیدا۔ شاہ سلطان وڈی وڈیائی، راج راجان ویکھ دکھانیدا۔ نوجوان نہ مرے نہ جانی، ایک رنگ سہانیدا۔ لکھ اگوچر بھيو نہ رائی، بھيو اپنا آپ کھلانیدا۔ ساچا سٹ اک اُچائی، ہر شبد وڈ وڈیایا۔ ایک دست جھولی پائی، دھر فرمانا حکم سنانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے بھانے آپ رہانیدا۔ سٹ دلارا دوئے جوڑ، ہر چرنی سیس نوانیدا۔ تیری پریتی نبھے توڑ، نہ کوئی توڑے توڑ تڑانیدا۔ آد جگاد تیری لوڑ، تیرا تیرے وچ سہانیدا۔ تیرا مٹھا پھل نہ ہوئے کوڑ، تیرا رس رس دکھانیدا۔ تیرے رس رہے اوڑ، تیرا راہ تکانیدا۔ آنت آد جانا بھر، ہوں سیوک سیو کمانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دے مت آپ سمجھانیدا۔ شبد سٹ بال ندھان، ہر پڑکھ زرنجن دے صلاحیا۔ تیرا مات پت سری بھگوان، نہ مرے نہ جانا۔ سچکھنڈ نواسی پڑکھ ابناشی اک پھڑائے سچ نشان، درگھر ساچے آپ جھلایا۔ تیری میری اکو آن، تیرا حکم میری وڈیایا۔ میرو نام تیرو دان، اتوٹ اٹھ دکھایا۔ میری درگاہ تیرا مان، تھر گھر ساچے وجے ودھایا۔ سچکھنڈ نواسی کرے پروان، سٹ دلارے دے سمجھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی

جوت دھر، گھر ساچا اک سہانیا۔ بال اوستھاشد بال، در گھر ساچا ویکھ وکھائیندا۔ توں سمرتھ پُرکھ کریں سدا پرتپال، تیری اوٹ اک تکائیندا۔ ہوں بالک
 اُچیا تیری ڈال، بھل بھلو اڑی توں مہکائیندا۔ سدا سہیلا و سیں نال، تیرا سنگ موہے بھائیندا۔ تیرا نام میرا تال، تال تلواڑا اک وکھائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی دست جھولی پائیندا۔ ساچے سٹ اٹھ بل دھار، سو پُرکھ زرنجن دے وڈیائیا۔ تیرا بھرے سچ بھنڈار، تیرا تیرے نال
 سائیا۔ تیرا رنگ رنگے کرتار، اتر کدے نہ جائیا۔ تیرا مردنگ وجائے وجا ونہار، سچ ستار اک وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکاشد
 دے جنائیا۔ شبد نما نا چرن دوارا، رو رو نیتزیر و ہائیندا۔ ست پُرکھ زرنجن کرپا دھار، تیرا تیرے اگے اپنا آپ بھیٹ چٹھائیندا۔ توں زرنجن نراکار، سچکھنڈ
 ساچے سو بھاپائیندا۔ ہوں ونج کراں و پار، در تیرا منگ منگائیندا۔ توں بھگونت بھر بھنڈار، بھکھک اگے جھولی ڈائیندا۔ دوسر ہور نہ کوئی میت مرار، نہ کوئی
 پلا گنڈھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی بھچھیا جھولی پائیندا۔ ساچی بھچھیا ہر ہر ونڈ، شبدی شبد بھرایا۔ میرا روپ رچن
 برہمنڈ، تیری سیوا سیوا لگایا۔ میری دھار گنگن پاتال نو کھنڈ، تیرے ڈالی پت لگایا۔ تیرے سیوادار بنے رو س چند، سورج سوریا مکھ صلاحیا۔ تیرا لیکھا
 دُور دُراڈا میرا پنڈھ، کسے دس نہ آیا۔ میرا ناؤں تیرا چھنڈ، گیت سہاگی اک سنا یا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سکھیا سکھ سمجھایا۔ ساچی
 سکھیا سٹ ڈلار، ہر ساچا آپ سمجھائیندا۔ لوآں پُریاں برہمنڈ کھنڈ گنگن پاتال محل اُسار، تیرا تیری سیوا لائیندا۔ آکاش پرکاش دے آدھار، رو س
 میل ملائیندا۔ سورج چن سنگ ستار، آپ اپنی سو بھاپائیندا۔ پون پونی بھر بھنڈار، سچ ہلارا اک لگائیندا۔ تیرا روپ انوپ کرتار، اپنا آپ آپ پرگٹائیندا۔
 زرنجن زرنجن کر پیار، نراکار ساکار ہو جائیندا۔ وشو وشو کرتیار، نین نین نین منکائیندا۔ چتر بھج کھیل اپار، سٹح پرکاس سٹ سٹ سٹ آپ اکھوائیندا۔ کرنی
 کرے کر نیہار، کرتا اپنی کل ورتائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ آپے وشن ناؤں رکھ، ہر اپنا ناؤں وڈیائیا۔
 آپے زرنجن آپے پرتکھ، آپ اپنی کل ورتائیا۔ آپے کھیلے کھیلے اکھنڈا لکھ، لیکھا لکھ نہ سکے کوئی رائیا۔ آپے اپنا آپ نالوں کیتا وکھ، آپے اپنا میل ملائیا۔ اپنا
 مارگ آپے دس، آپے رہیا چلائی۔ آپے جانے اپنا پکھ، کشنا شکلا ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوئی رہت وڈ وڈیائیا۔ جوئی

رہت پُرکھ اکال، ایکا رنگ سمایا۔ ست پُرکھ نرنجن دین دیال، ہر پُرکھ نرنجن اپنا ناؤں رکھایا۔ سو پُرکھ نرنجن کر پرتپال، ایکنکارا وڈ وڈیایا۔ آد نرنجن دیپک بال، سچکھنڈ ساچے سو بھاپایا۔ تھر گھر وسے سچی دھر مسال، در دروازہ آپ گھلایا۔ ابناشی کرتا چلے اولڑی چال، چال نرالی اک چلایا۔ سری بھگوان بن دلال، شبد وچولا ویکھ وکھایا۔ پاربرہم پر بھ دیونہار سچا دھن مال، نام خزینہ اک لٹایا۔ وشنوں کرے آپ پرتپال، پرتپالک ہر صلاحیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا پردہ آپے لاہیا۔ اپنا پردہ آپے چک، ہر ساچے رُپ درسایا۔ ست پُرکھ نرنجن سچکھنڈ دوارے بیٹھا لگ، آپ اپنا مکھ چھپایا۔ جننی جنے نہ کوئی گکھ، پتا گود نہ کوئی بہایا۔ آد جگاد نہ ہوئے اٹاڑکھ، پُرکھ ابناشی وڈ وڈیایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، اپنی کرپا کر، اپنا ناؤں آپ دھرایا۔ اپنا ناؤں وشو دھر، ہر ساچا آپ رکھائیندا۔ اپنا کر آپ آکار، آپے ویکھ وکھائیندا۔ اپنے اندر کر پیار، آپ اپنا در سہائیندا۔ اپنا امرت کر تیار، آپے ویکھ وکھائیندا۔ آپے وشو دے آدھار، جل دھارا رُپ سہائیندا۔ آپے کوئی کول اُجیار، آپے نا بھی بھل کھائیندا۔ آپے برہما برہم پسا، پاربرہم رُپ وٹائیندا۔ آپے چار مکھ کر اُجیار، چارے دشا ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن داتا بے پرواہ، شبد سرؤپی بن ملاح، اپنا بیڑا آپ چلائیندا۔ آپے برہما کر اُتپت، آپ اپنی رچن رچنایا۔ آپے بنیا کملاپت، آپ اپنا میل ملائیا۔ آپ اُججائی اپنی رت، رتی رت وکھائیا۔ اپنا بیج آپے گھت، کول بھل آپ مہکائیا۔ کھیلے کھیل پُرکھ سمرتھ، سار شبد سنگ ملائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے بیچے اپنے وت، آپے ویکھ وکھائیا۔ برہما اُججیا برہم دھار، پاربرہم اُججیا۔ شبد سرؤپی شبد جیکار، ہر ساچا سچ سنایا۔ در گھر ساچے دیوے اک دیدار، درس درسی درس جنایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنے انگ لگایا۔ برہم ہر ہر لایا انگ، انگیکار آپ اکھوائیندا۔ دیوے مت سورا سربنگ، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ ہر کاشد تیرا مردنگ، چار کٹ سنائیندا۔ نو نو منگے ایکا منگ، سیس جگدیش بھیٹ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی بوجھ بُجھائیندا۔ برہم اُججیا شبد گیان، ہر ساچے بوجھ بُجھائیا۔ ایکا راگ ایک دھنکان، ایکا ناد وجائیا۔ سُن اگم نہ کوئے پچان، ہر ساچا کھیل کھلایا۔ داتا دیوے ایکا دان، ایکا کھچھیا جھولی پائیا۔ ایکا اندر ویکھ مکان، ساچی دست دست لگائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چرن دھیان اک وکھائیا۔

برہے ملیا ہر بھگونت، وشو ویس وٹائیندا۔ آپ بنائے اپنا بنس، آپ اپنی انس سہائیندا۔ آپے روپ کرے سہنس، آپ اپنا بھو چھپائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارائسن اگمی دھواں دھار، سچکھنڈ نواسی آئے باہر، اپنی کرے آپے کار، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ اپنی کار آپے کر، اپنا
 رنگ رنگیا۔ بھولے ناتھ دیوے ور، شکر شکر میل ملایا۔ باسک تشکا سوہے گل، ہتھ ترسول پھڑایا۔ اپنا گھاڑن آپے گھڑ، اپنے چک آپ چڑھایا۔ اپنی
 قیمت کرتا پائے اپنے گھر، آپ اپنا مل چکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما بنھائے لڑ، شکر میلا سہج سبھایا۔ شکر میلا شبد ڈور، برہما
 وشن سنگ رلائیا۔ پڑکھ ابناشی کرے کھیل دوسر اور نہ کوئی ہور، ہر اپنی رچن رچایا۔ تئاں چلے نہ کوئی زور، ہر اپنا بل دھرایا۔ تئاں چلے نہ کوئی زور، ہر
 شبدی ڈور بندھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ وشن برہما شو بنھ، ہر ساچا تھم سٹائیندا۔ روس اچا سورج چن،
 منڈل منڈپ ڈگمگائیندا۔ ایک شبد سٹائے کن، ایک مت رکھائیندا۔ ایک دیونہارا دان، ایک جھولی پائیندا۔ ایک شبد اک نشان، ایک ہتھ جھلائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تئاں ایک رنگ رنگائیندا۔ تئاں میلا ایک گھر، ہر ساچے آپ ملایا۔ تے منگن ایک ور، اپنی جھولی آگے ڈاہیا۔ تئاں دسے ایک
 ڈر، نر بھے روپ نظری آیا۔ تئاں نہائے ایک سر، چرن چرنودک اک رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ نواسا کھیل تماشا اپنا آپ
 رچایا۔ ترے ترے میلا ہر نرنکار، اپنا آپ کرائیندا۔ پاربرہم کر پیار، برہم ساچا ویکھ رکھائیندا۔ ساچی وست اینکار، اپنے ہتھ رکھائیندا۔ وشنوں نیوں نیوں
 کرے نمسکار، چرن دھوڑی مستک ٹکا لائیندا۔ برہما رووے زارو زار، نیتز نیر وہائیندا۔ شکر کرے در پکار، جٹا جوٹ گل وچ پلا پائیندا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی کل ورتائیندا۔ وشنوں دیوے ایک ایک وست، ہر ساچے وڈ وڈیائیا۔ ستوگن ساچا تے، ساچی جھولی پائیا۔ برہما اچایا وشنوں
 رت، رجوگن دے صلاحیا۔ شکر دھواں دھار پرگٹ، طمو روپ رکھایا۔ ترے گن میلا گھٹ گھٹ، گھر گھر وچ دے وسایا۔ تئاں پہنائے ایک پٹ، شبد
 دوشالا اک رکھایا۔ تئاں نگارے لائے سٹ، اپنا شبد ناد وجایا۔ تئاں اندر جوت لٹ لٹ، نرگن جوت کرے رُشٹایا۔ تئاں اندر امرت جٹ، ساچی دھار
 آپ چوایا۔ تئاں اندر وچھائی کھاٹ، بیٹھا آسن لایا۔ تئاں بھجھائی اپنی بات، اپنا لیکھا رہیا سمجھایا۔ تئاں جنائے کھیل بازی گرناٹ، سوانگی سانگ رچایا۔

تِناں اپنا انگ آپے کاٹ، اپنی ونڈ ونڈائیا۔ تِناں دکھائے ایکا ہاٹ، ونج وپار اک کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد بھنڈارا ہر برہمنڈ، اپنا آپ ورتائیا۔ وشنوں سُن کر دھیان، ہر ساچا سچ سمجھائیندا۔ میرا ناؤں تیرا نشان، لوک پر لوک دکھائیندا۔ برہمے برہم تیرا گیان، سچ دھیان اک کرائیندا۔ شکر رکھے ایکا آن، ایکا حکم سنائیندا۔ تِناں در شبد پروان، شبدی میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا بھانا آپ چلائیندا۔ وشنوں اٹھ کر تیری، ہر ساچا آپ جگائیندا۔ برہمے تیری آئی واری، پار برہم آپ پر گٹھائیندا۔ شکر کر اٹھ سواری، ہری ہر آپ چڑھائیندا۔ تِناں میلا جوت نرنکاری، نرن گن اپنا ویس وٹائیندا۔ تِناں دیوے سچ بھنڈاری، ست بھنڈار اک ورتائیندا۔ ترے گن مایا کر پیاری، ایکا جھولی پائیندا۔ اپنے آپ توں رکھی نیاری، نرن گن اپنا انگ نہ انگ ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا سچا ور، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ ترے گن مایا ہر بھنڈارا، وشن برہمے شو آپ ورتائیا۔ لکھ چوراسی کر پسارا، ترے گن تیری رچن رچائیا۔ وشنوں دیوے سچ بھنڈارا، رازق رزق سبائیا۔ برہما مٹیا اک ادھارا، اپنا بوٹا آپے لائیا۔ شکر لیکھا جانے انتم وارا، اپنا لیکھا دے مکائیا۔ ست پُرکھ نرنجن کھیل نیارا، پُرکھ کرتارا آپ کرائیا۔ دیونہارا سچ ہلارا، ساچا جھولا رہیا جھلایا۔ اینکارا نرکارا، اونکارا روپ وٹایا۔ آپے بنھے اپنی دھارا، سو پُرکھ نرنجن وڈ وڈیایا۔ ہنگ ہنگ کر پسارا، سوہنگ روپ آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ترے گن مایا ایکا ور، برہما وشن شو آگے دھر، ترے گن میلا میل ملائیا۔ ترے گن میلا ایکا گھر، ہر ساچا سچ سمجھائیندا۔ ایکا روپ ایکا رت، ایکا وت نیچ بجائیندا۔ ایکا کھیل پُرکھ سمرتھ، سار شبد دیکھ دکھائیندا۔ اپنی مہما جانے اکھ، وشن برہمے آپ سمجھائیندا۔ اپنا شبد آپے دس، اپنا نام آپ پڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، برہمے اندر شبد دھر، سچ گیان ہر بھگوان اپنا آپ درڑائیندا۔ سچ گیانا ہر بھگوانا، ہر برہما برہم سمجھائیا۔ دُھر درگا ہی سچ نشانہ، اینکارا دے دکھائیا۔ وشنوں وشن کر پروانا، وشو اپنا روپ درسائیا۔ شکر میلا وچ جہانا، ہر ساچا آپ کرائیا۔ سانگو پانگ کھیل مہانا، باسک تشکا آپ ہنڈھائیا۔ مکھ سہنسر ایکا گانا، دوئے سہنسر جہوار ہیا ہلایا۔ سچ تخت بیٹھ ہر سلطانا، ساچی سکھیا رہیا سمجھائیا۔ تِناں بدھا ایکا گانا، ایکا سگن منائیا۔ دُھر درگا ہی دُھر فرمانا، ست پُرکھ نرنجن آپ سنائیا۔ لوک مات لکھ چوراسی جیو جنت کر پردھانا، گھڑ بھانڈے آپ دکھائیا۔ جوتی جوت

سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنات آپ سمجھائی۔ اپنات ہر زرنکار، آپے آپ بُجھائیںدا۔ اپ تیج وائے پر تھی آکاش کر تیار، ترے گن میل ملائیںدا۔ بھانڈے گھڑے گھڑنہار گھمیار، چلی چک آپ پھرائیںدا۔ آپے گیڑا دیوے اگم اپار، دس کسے نہ آئیںدا۔ آپے اگنی دیوے ڈار، جوتی لنبو آپے لائیںدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سیوا سیوا کمائیںدا۔ برہما وشن شو ور ہر پا، ڈھیہہ ڈھیہہ پئے سرنائیا۔ تیری سیوا سیوک بن بن رہے کما، بخششی سچ سرنائیا۔ کون سو ویلا کون وقت تیاں دین سمجھا، اسیں بُھلے پاندھی راہیا۔ تیرا وچھوڑا رہے نہ را، تیرا درس نین بگسائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ گھلایا۔ وشن برہم شو سُن سُن کان، ہر ساچا سچ سنائیںدا۔ لکھ چوڑا سی جگت مکان، پنچت آپ بنائیںدا۔ ترے گن مایا کر پردھان، ساچا کھیل کھلائیںدا۔ نو در کھول جگت دکان، سرشٹ سبائی ویکھ وکھائیںدا۔ من مت بدھ وچ نشان، پنچ اٹھ ویکھ وکھائیںدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا بھو آپ گھلائیںدا۔ پنچت کا یا گھر سہاؤنا، بنکی بنک دواریا۔ گھر وچ گھر آپ بناؤنا، اُچ محل اٹاریا۔ ٹیڈھی بنک راہ رکھاؤنا، اچا ڈنڈا نو دواریا۔ تیاں میلا ایکا گھر بناؤنا، گھر گھر وچ ویکھ وکھا رہیا۔ ڈونگھی کوری پھیرا پاؤنا، گھر گوری جوت جگا رہیا۔ جوت زرنجن ڈمگکاؤنا، نورو نور اک وکھا رہیا۔ سچ وست ہر جھولی پاؤنا، دے مت آپ سمجھا رہیا۔ انحد شبد آپ وجاؤنا، انہت اپنا روپ وٹا رہیا۔ امرت سرور سچ بھراؤنا، نجھر جھرنا اک وکھالیا۔ بجر کپائی پردہ پاؤنا، کوئے نہ پرے ہٹالیا۔ اندر وڈ آسن لاؤنا، آتم سیجاناؤں اُپالیا۔ گھر وچ ساچا گھر سہاؤنا، گھر مندر اک وکھالیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما شو ایکا در، ترے گن میلا پنچت ایکا کر، لکھ چوڑا سی سنگ نبھالیا۔ برہم وشن شو ہر سمجھائے، گر گر پُرکھ وڈی وڈیائی۔ نو سو پُچرانوے جگ چوکڑی سیوالائے، لوک مات ویکھ وکھائیا۔ لکھ چوڑا سی رچن رچائے، چارے کھانی ونڈ ونڈائیا۔ چارے بانی وچ لکائے، دس کسے نہ آئیا۔ شبد ہانی میل ملائے، گھر وجدی رہے ودھائیا۔ برہما ویتا اک سمجھائے، وید ویدیا کرے پڑھائیا۔ چارے جگ لیکھا دئے لکھائے، بُھل رہے نہ رائیا۔ سبجگ ساچا سنگ نبھائے، مہاسار تھی وڈ وڈیائی۔ ول چھل دھاری کھیل کھلایے، بل باؤن دئے صلاحیا۔ تریتا تیرا تیر چلائے، تتوت اک سمجھائیا۔ گرٹھ ہنکاری میٹ مٹائے، غریب نمانے گلے لگائیا۔ دوا پر تیری دھار بندھائے، گنند منوہر لکھی نرائن اپنا ویس وٹائیا۔ نام ہنسری اک وجائے، ساچی سخیاں منگل گائیا۔ پنچم

لیکھا دے چُکائے، پنچم مان وڈیائیا۔ ایکا دوجا رہن نہ پائے، تیجے نین اک رگھرائیا۔ چوتھے گھر ڈیرہ لائے، چوتھے پد میل ملائیا۔ برہم ند اک وجائے،
 سنائے سرب لوکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ کرتا آپ اکھوائیا۔ جگ کرتا ہر کرنے جوگ، بے آنت بے عیب پروردگاریا۔ آپ
 اپنا کریا بھوگ، سنجگ تریتا دواپر پار اُتاریا۔ کلجگ ہویا دھر سنجوگ، لکھیا لیکھ آپ نرنکاریا۔ جوٹھ جھوٹھ لگا روگ، مایا ممتا موہ بنیا گڑھ ہنکاریا۔ پھرے
 دروہی چوڈاں لوک، چوڈاں طبق ہاہکاریا۔ عیسیٰ موسیٰ سنایا اپنا سلوک، گائے ترانہ سنگ محمد چار یاریا۔ انا الحق حق حقیقت نہ سکے کوئی روک، لاشریک کھیل
 اگم اپاریا۔ پیر دستگیر شاہ حقیر ملا شیخ قطب غوث نہ سکے کوئی روک، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل جودھا سور بلی بکاریا۔ جودھا
 سور بلی بلوان، کائنات ویکھ دکھائیا۔ مقامے حق سچ مکان، لاشریک دے گواہیا۔ محبان بیدو نوجوان، اسم اعظم اک اکھوائیا۔ آپے گائے انجیل قرآن،
 تیس بتیس آپ صلاحیا۔ آپے کلمہ نبی بن ایمان، شرع شریعت دے وڈیائیا۔ آپے شاہ بن افغان، خالق خلق ویکھ دکھائیا۔ آپے رام رحیم ہو رحمان،
 رحمت اپنے وچ لکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل وچ سنسار، عزرائیل جبرائیل میکائیل اسرافیل چاروں کُنٹ بھوائیا۔ چاروں
 کُنٹ چار یاری، چارے دشا ویکھ دکھائیا۔ شاہ سلطانا شاہ آسواری، شہنشاہ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ اعلیٰ اللہ نور الہی ہو اُجیاری، نور نورانی جوت جگائیندا۔
 احباب رباب وجائے ستاری، سچ سرنگا ہتھ اُٹھائیندا۔ اللہ رانی رہی کواری، ساچا کھونت نہ کوئے دکھائیندا۔ لوک مات آب حیات بھر نہاری، پانی ساچی سیوا
 سیو لگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی دھار چلائیندا۔ ہر سنگر ساچی دھار، ست پُرکھ نرنجن آپ چلائیندا۔ نرگن
 سرگن لے اوتار، لوک مات ویکھ دکھائیندا۔ بھگت بھگونت پیت مُرار، ہر جن ساچے میل ملائیندا۔ سنت سہیلا کر پیار، درگھر ساچا اک سہائیندا۔ نرگن باقی
 کر اُجیار، گھر دیکھ اک جگائیندا۔ کملا پاتی ہوتیار، کول نین نین مٹکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کھیل کھلائیندا۔ کھیلنہار
 پُرکھ سمرتھ، ہر سچا وڈ وڈیائیا۔ سنجگ تریتا دواپر چلایا رتھ، کلجگ ویکھے بے پرواہیا۔ لکھ چوڑا سی پائی نتھ، ڈوری اپنے ہتھ رکھائیا۔ برہما وشن شو مہما گانن
 اکھ، چار وید دین دھائیا۔ نرگن سرگن رہیا نٹھ، دو جہاناں پھیرا پائیا۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، ہر جن ساچے لئے جگائیا۔ لیکھا جانے تیرتھ اٹھسٹھ، تٹ کنارہ

پھول بھلایا۔ گنگا گوداوری دیکھے مٹھ، جمناسستی چرن لکایا۔ جوت جوالا لٹ لٹ، انھو پرکاش دکھایا۔ اُچے ٹلے پر بت چوٹی چڑھ آپے بھنے دُئی دوتی وٹ، درگھر ساچا اک سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پُرکھ ابناشی اینکارا اونکارا نراکارا ساکارا نرگن سرگن اپناروپ وٹایا۔ نرگن داتا بے پرواہ، بھو کوئے نہ پائیدا۔ شبد سروپی بن ملاح، لوک مات دیکھ دکھائیدا۔ برہما وشن شودے صلاح، ساچا متا آپ پکائیدا۔ کروڑ تینتیسانال رلا، سُرپت راجانال رلائیدا۔ گن گندھرب لئے اٹھا، کنز جھپ آپ ہلائیدا۔ لکھ چوراسی ڈیرہ لا، گھٹ گھٹ دیکھ دکھائیدا۔ گرگھ ساچے میل ملا، گھر مندر اک سہائیدا۔ پُرکھ ابناشی جوت جگا، جاگرت جوت اک جنائیدا۔ شاہ رگ اُپر ڈیرہ لا، اگنی تت بھجائیدا۔ کاگوں ہنس لئے بنا، مانک موتی چوگ چکائیدا۔ جننی جن لیکھے لا، جنک سپتری سینتارام پرنائیدا۔ ساچی سخیاں منگل گا، ایکاکاہن اپنا ناؤں دھرائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ کرتا ہر کرنیہارا، کلجگ انتم لے اوتارا، نرگن سرگن میل ملائیدا۔ نرگن سرگن ہر ہر میلا، ہر اپنی کھیل کھلائیدا۔ اپنے گھر آپے بنیا سجن سہیلا، ساکھیات روپ وٹائیدا۔ اپنا کھیل آپے کھیلا، عقل کل دھرائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن دھار ہر نرکار، پنچ تت کر پیار، سرگن میلا وچ سنسار، نانک نام وڈیائیدا۔ نانک ملیا ہر گوہند، گھر ساچے وٹی ودھایا۔ ترے گن مایا مٹی چند، پنچ تت ہوئی رُشائیا۔ امرت دھار ساگر سندھ، دوس رین وہایا۔ پُرکھ ابناشی سد بخشند، گھر گسبیر وڈی وڈیائیا۔ آپ اُپجائے اپنی ہند، نادی سٹ اُپجایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن داتا نرگن دھار، کھیلے کھیل وچ سنسار، ایکاروپ سرب درسایا۔ ایکاروپ سوراسرنگ، ہر سجن شہنشاہ۔ جن بھگتاں کایا چولی چاڑھے رنگ، وڈ داتا بے پرواہ۔ دو جہاناں کٹے بھکھ ننگ، شبد سروپی بن ملاح۔ آسو گھوڑے کسے تنگ، شاہ آسوارا ناؤں دھرا۔ لوآں پُریاں آپے لنگھ، برہمنڈ کھنڈ چرناں ہیٹھ دبا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن میلا سرگن گھر، نانک ملیا سچا پاتشاہ۔ ستگر سچا پاتشاہ، ہر سجن ہر ہر پایا۔ نہ کوئی پتا نہ کوئی ماں، بھین بھرا نہ کوئے جنایا۔ نہ کوئی زمیں نہ سماں، سورج چن نہ کوئے چڑھایا۔ نہ کوئی مندر نہ مکاں، دھرنی دھرت نہ کوئے دکھایا۔ نہ کوئی ہنس نہ کوئی کاں، کاگاں ڈار نہ کوئے اڈایا۔ نہ کوئی شبد نہ کوئی ناں، گر پیر اوتار کوئی دس نہ آیا۔ نہ کوئی تھنتر نہ کوئی تھاں، نہ کوئی ڈیرہ لایا۔ نہ کوئی برچھ نہ کوئی چھاں، چھپر چھن

نہ کوئے چھہایا۔ نہ کوئی پکڑنہارا بانہہ، نہ کوئی گلے لگایا۔ اک اگلا ویکھیا بے پرواہ، نانک میلا سہج سبھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن اندر سرگن وڑ، سرگن اپنا روپ بنایا۔ سرگن بنیا ہر ہر روپ، ہر ساچی جوت جگایا۔ شبد نگارہ چارے کوٹ، دہ دشا آپ سنایا۔ ابناشی کرتا گیا تھ، گھر ساچے وٹی ودھایا۔ اپنا لاہا آپے رہیا لٹ، اپنی جھولی آپ بھرایا۔ اپنے اندروں آپے بھٹ، اپنا نور کرے رُشانیا۔ آپے ڈھائے اپنا قلعے کوٹ، گڑھ ہنکاری رہن نہ پانیا۔ آپ لگائے اپنی چوٹ، تن نگارہ اک دکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن سرگن میلا ایک گھر، لوک مات کری کڑمائیا۔ پاربرہم برہم کر کڑمائی، گھر گھر بنک سبھایا۔ سچھنڈ دوارے وٹی ودھائی، ساچا منگل اک سنایا۔ آد نرنجن ویکھے چائیں چائیں، اپنا نین کھلایا۔ سو پڑکھ نرنجن پکڑے بانہیں، ہر پڑکھ نرنجن گلے لگایا۔ سری بھگوان نتھوایاں دیوے تھائیں، درگاہ ساچی آپ بہایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، برہما وشن شو دوارے رہے کھڑ، دوئے جوڑ پئے سرنایا۔ برہما وشن شو بن بھکھار، درگھر ساچا ایک منگیا۔ پڑکھ ابناشی کرپا دھار، در دوارے تیرے آئے دوجا در نہ کوئی لنگھیا۔ کون ویلا پائیں سار، جگ جگ ہوئے بھکھے ننگیا۔ تیرا ونڈدے رہے بھنڈار، وڈ داتے سورے سرنگیا۔ نانک وچولا وچ سنسار، تیری سیجا ستا سچ پلنگیا۔ دوسر کوئے نہ پاوے سار، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہم وشن شو دیوے ور، نانک نرگن لائے انگیا۔ برہما وشن شو سن پکار، ہر نانک نام جنایا۔ تئاں لیکھا کھے اپار، دے مت آپ سمجھایا۔ ترے گن مایا کرے خوار، پاربرہم وڈی وڈیایا۔ پنچ تت مارے مار، مارنہارا اک اکھوایا۔ کلج اتم لے اوتار، نہکھنکا ناؤں رکھایا۔ وشو روپ ورتے وچ سنسار، برہم لہنا دئے مکایا۔ شکر تیرا پارکنار، تیرا بیڑا آپ ترایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی بوجھ آپ بھجھایا۔ لیکھا لکھیا نانک نرگن نرکار، چار ورن سمجھایا۔ ایک جوتی دس اوتار، گر گوہند ناؤں وٹایا۔ شبد کھنڈا تیز کٹار، تن گاترے آپ لٹکایا۔ کلغی توڑا سپیس دستار، جوتی جوڑا شبد ملایا۔ ساچا گھوڑا شاہ اسوار، نیلا نیلی دھاروں پار کرایا۔ مٹھا کوڑا کھیل اپار، لوک مات ویکھ دکھایا۔ سٹ ڈلارا ہوتیار، ساچی سیوا آپ کمایا۔ پڑکھ اکال بول جیکار، پنچم میلا میل ملایا۔ امرت بخشے ٹھنڈی ٹھار، بھر پیالہ نام پیایا۔ کیس سپیس جگدیش سوہے دستار، ہتھیں کنگن اک پہنایا۔ دھیرج جت جگت وہار، ست سنتو کھ گیان درڑایا۔ برہم مت اپر اپار، گت مت آپ دکھایا۔ چار ورنال رنگ کرتار،

رنگ مچھٹی آپ چڑھایا۔ آپ اتریا پار کینار، گرگھ ساچے پار کرایا۔ انتم بولے شبد جیکار، واکرؤ فتح اک گجایا۔ پُرکھ اکال سانجھایا، سرشٹ سبائی رہیا سمجھایا۔ پرگٹ ہووے وچ سنسار، سنت سہائی آپ ہو جایا۔ سمبل نگری دھام نیار، اپنا ڈیرہ لئے لگایا۔ اُچا کوکے کرے پکار، ہر مندر ویکھ دکھایا۔ آلس ندرانہ سوئے کدے پیر پسا، ترے گن وچ کدے نہ آیا۔ ایک شبد شبد جیکار، لوآں پُریاں برہنڈاں کھنڈاں اپنا نعرہ دے سنایا۔ نہہکنکا لے اوتار، کلجگ انتم ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرگن سرگن میل ملایا۔ جگ جگ ویس اولٹا، ہر سنگر پُرکھ سلطان۔ کھیلے کھیل اک اکلٹا، آد جگادی نوجوان۔ سچ دوارا ایک ملٹا، سچکھنڈ نواسی ہر مہربان۔ دو جہاناں پھیرے پلٹا، جودھا سوریر بلوان۔ شبد سنسہرا اپنا گھلٹا، آپ اپنی کر پچھان۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پرگٹ ہوئے وچ جہان۔ دو جہاناں ہر ہر والی، وڈا وڈی وڈ وڈیائی۔ جگ جگ چلے چال نرالی، وید کتیب بھو نہ پائی۔ زرگن جوت اک اکالی، عقل کلا آپ اکھوئی۔ شبد سرؤپی جگت دلالی، جگ جگ اپنی آپ کرائیا۔ ویکھے پھل لگا ڈالی، برہما وشن شو جو بوٹے رہے لگائی۔ پُرکھ ابناشی بن کے آئے پالی، گرگھ گنوآں آپ چرائیا۔ سنگر ساچا لوک مات بنے ساچا ہالی، کلجگ کوڑے بیل آگے رکھائی۔ سوہنگ نکھی رکھے پھالی، منمکھاں جڑ اُکھڑائی۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، آپ اپنا لئے پرگٹائی۔ پرگٹ ہو یا ہر نرنکار، لوک مات ویس وٹایا۔ سال بونجا سویا پیر پسا، گوڑھی نیند نہ کوئے اٹھایا۔ زرگن سرگن کھیل سنسار، پُرکھ ابناشی آپ کرایا۔ بھوگیا بھوگ اپر اپار، جگت جگت وچ رکھایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا ویس وٹایا۔ ویس وٹایا شاہ سلطان، برہما وشن شو بھو نہ پائیندا۔ چار وید سرب گران، چارے جگ جگ صلاحندا۔ پُران اٹھاراں بہہ بہہ گان، دوس رین سرب صلاحیندا۔ شاستر سمتر کرن گیان، گوچھ گیان نہ کوئے گھلائیندا۔ اٹھاراں دھیائے گیتا ہو پردھان، بھگتن لیکھا ویکھ دکھائیندا۔ راہ تگن انجیل قرآن، عیسیٰ موسیٰ نین اٹھائیندا۔ چار یار سنگ محمد سرب پچھتان، اللہ رانی کون پرنائیندا۔ نانک لیکھا دھر فرمان، شبد اگئی دھارا چلائیندا۔ گوہند چلہ تیر کمان، سوہنگ بھٹھا نکھی آپ رکھائیندا۔ کلجگ پرگٹ ہووے والی دو جہان، نہہکنکا ناؤں رکھائیندا۔ سال بونجا جگت نشان، کلجگ کایا چولا آپ ہنڈھائیندا۔ انتم چھڈیا فنا مکان، سچکھنڈ دوارے سو بھاپائیندا۔ اپنی کرنی کرتا کرے بھگوان، لیکھا لیکھ نہ کوئے

مٹائیندا۔ گوہند ملیا ہر ہر آن، سمبل نگری ڈیرہ لائیندا۔ ساڈھے تن ہتھ سچ نشان، ہر مندر میل ملائیندا۔ چھبھی پوہ دوس مہان، ویہہ سو بکرمی نال رلائیندا۔
 کوٹن کوٹ راہ تگن کرشنا کاہن، کوٹن کوٹ رام نین اٹھائیندا۔ کوٹن کوٹ وشن لا لائیندا۔ کوٹن کوٹ برہماکھ صلاحیندا۔ کوٹن کوٹ شکر سُنن لا لا
 کان، دوس رین ستار و جائیندا۔ کوٹن کوٹ جگ مات کر پردھان، اپنی چلت چلائیندا۔ کوٹن کوٹ سادھ سنت دے گیان، کوٹن کوٹ سرتی شبد ملائیندا۔
 کوٹن کوٹ پون پانی مسان، کوٹن کوٹ اگنی تت وکھائیندا۔ کوٹن کوٹ راگی نادی بہہ بہہ گان، کوٹن کوٹ سُن سادھی ڈیرہ لائیندا۔ کوٹن کوٹ جنگل جوہ اُجاڑ
 پہاڑ بیٹھے بیابان، کوٹن کوٹ جل جلدھارا سیس رڑھائیندا۔ کوٹن کوٹ تن لگوٹی بنھ نشان، بوٹی بوٹی کوٹن ماس تڑھائیندا۔ نانک نرگن چڑھیا ایکا چوٹی، دوجا
 سنگ کبیر نبھائیندا۔ کلجگ انتم پُرکھ ابناشی کرے کھیل جوت اک اکلوتی، گھر گھر جوتی آپ جگائیندا۔ ویہہ سو بکرمی آد شکت نہ رہی سوتی، ہر ساچا آپ
 اٹھائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ہتھ وچ پھڑی ایکا سوٹی، ہنگ برہم آپ ہلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چھبھی پوہ سچ دہاڑا، آپ منائے
 دُھر درگاہی ساچا لاڑا، لوک مات ویکھن آیا سچ اکھاڑا، مات آکاش پاتال پھیرا پائیندا۔ ویہہ سو بکرمی ہر نرنکار، اپنی جوت جگائیا۔ ست پُرکھ نرنجن ہو تیار،
 اگمڑے دھام سوہا پائیا۔ اکھ اکھنا کر وچار، سچکھنڈ ڈیرہ لائیا۔ سچکھنڈ اندر کھیل اپار، تھر گھر سوہا پائیا۔ تھر گھر کھولنہار کواڑا، اپنی کرن باہر کڈھائیا۔ ایکا
 کرن کھیل اپار، ہر کرتا آپ کرائیا۔ برہما وشن شو کر تیار، ایکا حصہ جھولی پائیا۔ اک گیاراں ونڈ اپار، اک اک ایکے نال ملائیا۔ اک اک حصہ گر پیر
 اوتار، سادھاں سنتاں جھولی پائیا۔ اک لکھ چوڑاسی کر تیار، جوت نرنجن گھر گھر جوت جگائیا۔ نو سو پُرانوے چوڑی جگ کھیل اپار، ہر کرتا آپ کرائیا۔
 کلجگ انتم ویس نرنکار، عقل کل دھاری اپنا آپ وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا چھبھی دے سمجھائیا۔ اک اکلا اینکار، عقل کلا
 اکھوائیندا۔ دوسر قدرت کر تیار، تیجانن اک درساہیندا۔ چوتھے پد کھیل اپار، ہر جن ساچے میل ملائیندا۔ پنچم شبد دُھن جیکار، انحد نادی ناد و جائیندا۔
 چھویس چھپر چھن نہ کوئے وچار، درگھر ساچے آسن لائیندا۔ ست پُرکھ نرنجن نرنکار، نرگن اپنا ویس وٹائیندا۔ اٹھاں تتاں کھیل اپار، اپ تیج وائے پر تھی
 آکاش من مت بُدھ میل ملائیندا۔ نو دوارے کھیل سنسار، سرشٹ سبائی آپ نچائیندا۔ دسم دواوی بیٹھ نرنکار، گھر گھر وچ سوہا پائیندا۔ اک دس ہو

تیار، ایک ایک لکھ جگانیندا۔ دو دس ہو اُجیار، نورو نور ڈمگائیندا۔ ترے دس پار کینار، تیراں تیراں رنگ رنگائیندا۔ چار دس سچی سرکار، چوڑاں لوکاں پھول پھولائیندا۔ پنج دس اندر باہر، گپت ظاہر ناؤں دھرائیندا۔ چھ دس کر شنکار، گرگھ ساچے میل ملائیندا۔ ست دس سچ ستار، کایا مندر آپ وجائیندا۔ اٹھ دس امرت دھار، ٹھنڈی ٹھار آپ وہائیندا۔ نو دس پار کینار، سُنّ اگم پار لنگھائیندا۔ دس دس کھول کواڑ، سچکھنڈ دوارے سوبھا پائیندا۔ بیس بیس ہو تیار، لوک مات جوت جگانیندا۔ اک ایکسا شاہ سِکدار، سچ نشانہ اک لگائیندا۔ ایک اگئی بھر بھنڈار، اپنی لکھی آپ مٹائیندا۔ اگئی پنج پنج ورتار، پنج دس سوبھا پائیندا۔ کسے ہتھ نہ آئے وچ سنسار، نوکھنڈ سرب گرلائیندا۔ ستاں دیپاں ہاباکار، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائیندا۔ مُسلم لبھن محمدی یار، امام مہندی دس نہ آئیندا۔ ہندو گوڑ براہمن رہے پکار، وید ویسا لیکھ لکھائیندا۔ سکھ اُچی کوکن کرن ہاباکار، گر گوہند دس نہ آئیندا۔ ایک یسور رہے لو تار، بیس بیس میل ملائیندا۔ پرگٹ ہو ہر زرنکار، لوک مات کھیل کھلائیندا۔ زرنگن سرگن ایک دھار، ایک روپ چڑھائیندا۔ گوہند اندر گوہند واڑ، گوہند ویکھ وکھائیندا۔ گوہند ہڈ ماس ناڑی رت ناڑ، گوہند رکت بوند میل ملائیندا۔ گوہند پنج ت کر پیار، گوہند پنج کار وکھائیندا۔ گوہند پنج شبد بھر بھنڈار، گوہند پنجم مکھ صلاحیندا۔ گوہند پنجم بنیا میت مُرار، پنجم میل ملائیندا۔ گوہند پنجم سخیاں کنت بھتار، اپنے انگ لگائیندا۔ گوہند ساچا کھنڈا کر تیار، شبد ڈنڈا مُٹھ لگائیندا۔ لوہار ترکھان نہ گھڑے کوئی سنیار، لوہا پارس کنچن نہ کوئے رکھائیندا۔ ساچی آرن کر تیار، گرگھ تیری کایا اندر لگائیندا۔ اُتے شبد ہتھوڑا دیوے مار، انحد اپنے بھار دبائیندا۔ نگھی رکھے آپے دھار، نام پان اک چڑھائیندا۔ گر سکھ تیری رسنا بنے چلہ تیر کمان، گر گوہند جو دھا آپ کھچائیندا۔ پرگٹ ہو یا والی دو جہان، نہہکلنکا ناؤں رکھائیندا۔ چھبھی پوہ دوس مہان، ہر گوہند میل ملائیندا۔ پورن پایا پُرکھ سلطان، پوری وِدیا آپ پڑھائیندا۔ چوڑاں وِدیا مکھ شرمان، جگت گیان نہ کوئے درڑائیندا۔ ساچا دیوے دُھر فرمان، ہر سنگت آپ سمجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکلنک زراں نر، نر ہر اپنا ویس وٹائیندا۔ نر ہر زراں بن بنواری، پاربرہم پر بھ ویس وٹایا۔ کلجک تیری انتم واری، نہہکلنکا ناؤں رکھایا۔ جو دھا سور بلی بکاری، شاہ سلطاناں رہیا جنایا۔ سادھاں سنتا دے ہلاری، سویا کوئے رہن نہ پایا۔ ہتھ پھڑیا کھنڈا نام تیز کٹاری، چاروں گنٹ رہیا چکایا۔ کلجک جیو نہ دسے کوئی ہنکاری، من راون دے کھپایا۔ سینتا سرتی کرے نار پیاری، ہر ہر رام

لئے پرنا۔ رادھا رہے نہ جگت کواری، کاہنا کرشنا انگ لگایا۔ گرگھ تیری آئی واری، کلجگ انتم دے دُہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت دے سمجھایا۔ ہر سنگت اٹھنا جاگ، سنگر پورا آپ جگایا۔ دو جہاناں لگا بھاگ، لوک پرلوک ویکھ وکھایا۔ شاہ سلطان سیس لتھن تاج، سچ سیکدار نہ کوئے وڈیایا۔ جن بھگتاں سوارن آیا کاج، زرگن جوت کر رُشانیا۔ پرگٹ ہو یا دیس ماجھ، نہہکنکا ناؤں رکھایا۔ ہر سنگت تیری رکھے لاج، سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ نو کھنڈ پر تھی پینی بھاج، نہ دھیر کوئے دھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چھبھی پوہ سُبھاگا دوس، ہر سنگت سنگ نبھایا۔ سمت سولاں ساچی دھارا، دھرنی دھرت دھول سُبھانیدا۔ مات لوک جگت دوارا، سرشٹ سبائی آپ سمجھانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک زرائن نہر، اپنا بھو آپ کھلانیدا۔ سمت سولاں ہر بھو کھلایا، اچی کوکے دے سُنایا۔ نہہکنک کل جامہ پایا، لوک مات ہوئے رُشانیا۔ نو کھنڈ پر تھی دے ہلایا، نہ سکے کوئے بچایا۔ برہما وشن شو رہیا گر لایا، کھلڑے کیس دین دُہایا۔ اللہ رانی گل وچ پلا پایا، مستک اُکا رہی لگایا۔ دھرت مات جھولی رہی وچھایا، منگے منگ دے بے پرواہیا۔ رائے دھرم اٹھ اٹھ دھایا، آپ اپنا پنڈھ مُکانیا۔ چتر گپت لیکھا رہیا وکھایا، کلجگ لیکھا پھول پھولایا۔ لاڑی موت اپنے انگ وٹنا لایا، ساچے کھارے چڑھی آپ اپنی لئے انکڑایا۔ نیز کجلا ایکا پایا، دو جہان رہی مٹکایا۔ کلجگ کوڑا گہنا تن چُھہایا، مایا متا بستر بھوشن رہی ہنڈھایا۔ ساچا چوڑا ہتھ وکھایا، لال رنگن مہندی رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، منگن آئے تھاؤں تھانیا۔ چھبھی پوہ کھول دروازہ، ہر ساچا کھیل کھلانیدا۔ وشنو چرن دوارے آیا بھاجا، نیوں نیوں سیس جُھکانیدا۔ برہما رووے رکھو لاجا، ویلے آنت نہ کوئے چُھڈانیدا۔ شکر پورا ہو یا کاجا، کلجگ لیکھ مُکانیدا۔ تیاں میلا کریا اندر دروازہ، آپ اپنے کنٹھ بہانیدا۔ سچھنڈ نواسی کھول دروازہ، لوک مات راہ تکانیدا۔ ہر سنگت تیرا سازن سازا، ہر ساچا میل ملائیدا۔ زرگن جوت کریا ویس دیس ماجھا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا بھو کھلانیدا۔ لوک مات ہر آیا دوڑ، زرگن نور نور نور۔ سچھنڈ نواسی لایا ایکا پوڑ، پاوے سار دو جہاناں۔ جن بھگتاں آپے جائے بہر، نام سُنائے سچ ترانہ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، ویہہ صد پندراں گرگھاں بدھا ہتھیں گانا۔ گرگھاں ہتھیں گانا بٹھ، اٹھسٹھ مول چکایا۔ سمت سولاں چڑھیا چن، سنگر

پورے آپ چڑھایا۔ جننی جنیا ایک جن، جن جننی لیکھے لایا۔ سُنیا راگ ساچا کن، ہر سوہنگ ڈھولا گایا۔ بھانڈا بھرم بھو دتا بھن، بھنڑی رین نال رلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن دھار وچ سنسار، گرگھیاں اندر بند کرایا۔ ساچا کھنڈا جگت کٹار، ہر ساچا ویکھ وکھانیا۔ ہر سنگت کرے خبردار، لوک مات لئے اٹھانیا۔ سیوک بنیا سیوادار، سنگر پورا سیوکمانیا۔ نہ پُرکھ نہ دسے نار، نر نرائن وڈی وڈیانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا آپ سمجھانیا۔ جگت کھنڈا آر پار، ہر ساچا سیس ٹکانیندا۔ سرشٹ سبائی کرے خوار، گرگھ ساچے آپ ترانیندا۔ ہر سنگت تیرا چکھیا بھار، سر اپنے آپ اٹھانیندا۔ تیری مرنی مرے آپ کرتار، گرگھ ساچے پار کرانیندا۔ پہلی چیتر دوس لئے وچار، سیس تاج آپ ٹکانیندا۔ شاہ سلطان راہ تگن سرجنہار، غریب نمانے وچولے وچ رکھانیندا۔ پھڑ پھڑ باہوں کرے خوار، لگی جڑ سرب اکھڑانیندا۔ پرگٹ ہویا نہکھنک نرائن ز اوتار، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنا ناؤں دھرانیندا۔ گرگھیاں پایا اپنا گھیرا، کھنڈا ہتھ چکایا۔ ہر سنگت تیرا سنگر ڈھائے بھرماں ڈھیرا، اندر نرمل جوت کرے رُشایا۔ ایک رنگ وکھائے سنجھ سویرا، دوس رین نہ کوئے بنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، تیرا لیکھا دئے مکایا۔ ہر سنگت سمت سولان، ہر شبد کرے گڑمانیا۔ گرگھیاں چکھے اپنی ہتھیں ڈولا، سچ کہار آپ بن جانیا۔ کروڑ تیتیسائے ریت راجا اندر برہما وشن شو راہ وچ پاون رولا، اچی کوکن دین ڈھانیا۔ گرگھیاں دیوے وڈیائی اُپر دھولا، انتم اپنے لیکھے لئے لگانیا۔ چھٹی پوہ کرن آیا اٹا کولا، امرت امرت دئے جھرانیا۔ ہندو درس دیکھائے کاہنا کرشنا ساول سولا، رام راما روپ وٹانیا۔ مُسلم ایکا نور ہو ہو مولا، مولا آپ اپنا نور درسانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت دئے وڈیانیا۔ ہر سنگت چڑھن ساچے بیڑے، سو پُرکھ نرنجن آپ چڑھانیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن کلجگ کوڑے میٹے جھیرے، کوڑی کریا نہ کوئے وکھانیندا۔ ایکنکارا وسائے ساچے کھیڑے، سچکھنڈ دوارے سو بھاپانیندا۔ آد نرنجن کرے نیڑے، پورب لیکھا ویکھ وکھانیندا۔ پُرکھ ابناشی دیوے گیڑے، چوتھا جگ آپ بھوانیندا۔ سری بھگوان وسیا نیڑے، اپنا پردہ آپ لائیندا۔ پاربرہم ہر سنگت تیرے آیا ویڑے، گھر تیرے راہ ٹکانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ نواسی پُرکھ ابناشی، ہر جن ساچے ویکھ وکھانیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ہر نرنکار، کلجگ انتم ویس وٹانیا۔ ہر پُرکھ نرنجن ہو تیار، آپ اپنا راہ ٹکانیا۔ ایکنکارا

کر آکار، نر اکار کھیل کھلایا۔ جوت نرنجن ہو اُجیار، آد نرنجن ساچی نگری آپ وسایا۔ پُرکھ ابناشی سانجھ یار، کھتری براہمن شوڈر ویش چار ورن کرے
 کُرمایا۔ سری بھگوان کرے پیار، گھر میلا سچ سُبھایا۔ پاربرہم نردھن سردھن ایکا دھار، آپ اپنے لڑ رکھایا۔ لوک مات بنایا سچکھنڈ دوار، گھر ساچا اک
 سُبھایا۔ گر سِکھاں کایا چولی چاڑے رنگ اپار، رنگنہارا ایکا آتیا۔ طعنے مارے سرب سنسار، طعنے تک نہ کوئے لگایا۔ گانے بنھے ہتھیں ہار گیا جگت ونجار،
 جگت ناری سرب پرناٹیا۔ بن سنگر پورے آنت نہ کرے کوئی پیار، ناتا تھے مات پت بھین بھایا۔ ہر سنگت گاؤ منگلاچار، گھر پایا سچ سُبھایا۔ ہوئی سُبھاگی
 سلکھنی نار، نر ہر ساچا کنت ہنڈھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، کلج کوڑا دئے مٹایا۔ کلج کوڑا لیکھ مٹاؤنا، ہر سنگت
 سچ سُبھایا۔ سچکھنڈ ساچا مارگ لاؤنا، ست ست ورتایا۔ کلج لیکھا پور کر اؤنا، ویلا اتم دئے ڈھایا۔ سچکھنڈ دھرت مات دی گود بہاؤنا، پوت سپوتا
 ایکا جاتیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ تیری ساچی دھار، آپ لکھائے ہر نرنکار، نہ کوئی میٹے میٹ مٹایا۔ سچکھنڈ ساچا بھو کھلاؤنا،
 بودھ اگادھ جنایا۔ ستانی پوہ لیکھ لکھاؤنا، لیکھا کھت وچ نہ آیا۔ راشٹریٹ آپ اٹھاؤنا، آپ اپنا تھم جنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد
 سنہیہڑا دئے گھلایا۔ شبد سنہیہڑا دیوے ہر، راشٹریٹ پت اٹھایا۔ پاربرہم پر بھ توڑن آیا کلج گڑھ، چاروں کُنٹ ویکھ دکھایا۔ ایکا اکھر لینا پڑھ، پنڈت
 پاندھے نال ملایا۔ پہلی چیز ویکھے کھڑ، سر اپنے تاج لکایا۔ کوئی نہ سکے اندر وڑ، نہ بیٹھے کھ بھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک
 نرائن نر، نر ہر اپنا کھیل کھلایا۔ آد پُرکھ کھیل اپار، اپنا آپ دھرائیندا۔ ساچے مندر اندر ہو تیار، اپنا روپ پرگٹائیندا۔ اپنی جوت کر اُجیار، نورو نور
 ڈمگائیندا۔ نرگن نر اکار نرنکار، نر ویر روپ سامیندا۔ نرگن روپ اگم اپار، الکھ اکھٹنا آپ پرگٹائیندا۔ جونی رہت کھیل کرتار، انھو پرکاش کرائیندا۔ پُرکھ
 اکال دین دیال، آپ سُبھائے سچ دوار، سچکھنڈ ساچے آسن لائیندا۔ جونی رہت عقل کل دھار، آپ اپنی کل ورتائیندا۔ آد جگادی ساچی کار، ہر کرتا آپ
 کرائیندا۔ برہم برہادی کھیل اپار، کھیلنہارا آپ کھلاییندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن اپنا ناؤں اُچھائیندا۔ نرگن ناؤں ناؤں نرنکار،
 ہر ساچا سچ وڈیایا۔ پُرکھ ابناشی کھیل اپار، آپ اپنا ویس دھرائیا۔ سچکھنڈ سوہے بنک دوار، در دروازہ ویکھ دکھایا۔ غریب نوازا شاہ سکدار، شاہ سلطانا ناؤں

وڈیا گیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس وٹا گیا۔ ویس اوٹرا پُرکھ کرتارا، ہر سَنگُر آپ کرائیندا۔ جگ جگ لوک مات لے اوتار، نرگن سرگن میل ملائیندا۔ شبد اگمی اک جیکارا، ساچا نعرہ آپ لگائیندا۔ لوآں پُریاں دے سہارا، برہمنڈ کھنڈ ویکھ وکھائیندا۔ ترے گن مایا کھیل نیارا، رُپ انوپ آپ دھرائیندا۔ راج جوگ ہر پاوے سارا، جگت جگت ہر آپ بنائیندا۔ برہما وشن شوہر کر بھکھارا، ساچی بھچھیا جھولی نام پائیندا۔ کروڑ تپسا دے ہلارا، سُرپت آپ اٹھائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی دے ہلارا، ستاں دیپاں ونڈ ونڈائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی رچن رچائیندا۔ رچن رچائے پُرکھ کرتارا، کرنی کرتا آپ کمائیا۔ جگا جگنتر کھیل نیارا، خالق خلق ویکھ وکھائیا۔ سرشٹ سبائی بٹھے دھارا، لکھ چوراسی ڈیرہ لائیا۔ گھر گھر دیپک جوت کر اُجیارا، ہر مندر سو بھاپائیا۔ آپے وسے دھام نیارا، نرگن داتا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ کرتا آپ اکھوائیا۔ جگ کرتا پُرکھ سمرتھ، پاربرہم اکھوائیا۔ آپ چلائے اپنا رتھ، رتھ رتھو اہی ناؤں دھرایا۔ سرشٹ سبائی پائے نتھ، نام ڈوری ہتھ رکھایا۔ اپنی مہما جانے اکھ، کتھنی کتھ نہ سکے رایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھار دے چلایا۔ ساچی دھار شاہ سلطان، لوک مات آپ چلایا۔ آپے کھیلے کھیل دو جہان، آپ اپنی کل ورتائیا۔ آپے شبدی شبد گیان، آپے کرے برہم پڑھائیا۔ آپے بخشے نام ندھان، نرگن سرگن جھولی پائیا۔ آپے ست ستوادی نوجوان، نہ مرے نہ جایا۔ آپے بل باؤن ویکھے آن، آپ اپنا رُپ وٹا گیا۔ آپے سینتا رام کرے پرنام، آپے تیر کمان اٹھائیا۔ آپے گوپی میلا ساچے کاہن، ساچی بنسری آپ وجایا۔ آپے عیسیٰ موسیٰ کر پچھان، کالا سوساتن چھہائیا۔ آپے سنگ محمد دیوے دان، چار یاری ویکھ وکھائیا۔ آپے نانک کر پردھان، نام ست ونڈ ونڈائیا۔ آپے گوہند جودھا سوریر بلوان، ساچا کھنڈا آپ چکائیا۔ آپے وید شاستر پُران، آپے سمرت کرے پڑھائیا۔ آپے دیوے سچ گیان، گیتا گوہند آپ جنایا۔ آپے بائبل لیکھا جانے انجیل قرآن، تیس تپسا آپے گائیا۔ آپے کھانی بانی دھر نشان، ساچی بانی ویکھ وکھائیا۔ آپے داتا دانی ہر بھگوان، دیونہار بھو نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی رچن رچائیا۔ آپے ہوئے اٹھسٹھ نیر، جلدھارا آپ سمائیا۔ آپے گنگا گوداوری دیوے چیر، جنما سُرستی لے سہائیا۔ آپے شبد نرالا مارے تیر، ایکا کھی نام چڑھائیا۔ آپے شاہ آپے حقیر، آپے گھر گھر الکھ جگائیا۔ آپے

پیر دستگیر، شاہ شاہانہ آپ وڈیاں۔ آپ ترے گن مایا آپ زنجیر، پائے بندھن بندھ کٹائیا۔ آپ ہومے مایا رکھے بھیر، آپ ہنگتا گڑھ ڈھائیا۔ آپے چوٹی چڑھے اخیر، آپے خاکی خاک سماں۔ آپے گر پیر سادھ سنت دیوے دھیر، دھیرج دھیر اک دکھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی مہما آپے جناں۔ آپے راج بھوپ سلطان، آپے تخت تاج سہائندا۔ آپ بنے بنک دربان، در درویش ناؤں وٹائندا۔ آپے بھگتاں کرے پچھان، ہرجن آپے میل ملائندا۔ آپے جوتی نور بخشے کوٹن بھان، رو سس گھ شرمائندا۔ آپے ہوئے جانی جان، ہر گھٹ آپے ڈیرہ لائندا۔ آپے زرگن روپ سری بھگوان، سرگن آپے ویکھ دکھائندا۔ آپے گائے انحد ساچا گان، تریا راگ آپ لائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس وٹائندا۔ آپے شہنشاہ پاتشاہ، پت پتوئا آپ اکھوائیا۔ آپے سنگر داتا بن ملاح، لوک مات ناؤں دھرایا۔ آپے جگ جگ چلائے اپنا راہ، اپنا مارگ آپے لائیا۔ آپے دیونہارا سچ صلاح، ایکا اکھر کرے پڑھائیا۔ آپے اُپجائے اپنا ناں، نر نرکارا آپ صلاحیا۔ آپے دیوے نتھوایاں تھان، تھان تھنتر سو بھاپائیا۔ آپے پتا آپے ماں، بال انجانے گود اٹھائیا۔ آپے دیونہارا ٹھنڈی چھاں، سر اپنا ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے دئے سدا وڈیاں۔ آپے راج جوگ سکدار سچا بھوپ، شاہ سلطان آپ اکھوائندا۔ آپے وسے چارے کوٹ، دہ دشا پھیری پائندا۔ آپے تانا پیٹا ہوئے سوت، آپے بنت بنائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھائندا۔ ساچا لیکھا ہر نرکار، اپنے ہتھ رکھایا۔ لکھ چوراسی کرتیا، گھر گھر ڈیرہ لایا۔ سنت سہیلے کر پیار، آپ اپنی بوجھ بچھایا۔ امرت آتم ٹھنڈی ٹھار، نچھر جھرنادے جھرایا۔ شبد اناد سچی دھنکار، دھن انادی آپ وجایا۔ آپے کھول بند کواڑ، گھر ساچی سچ سہایا۔ آتم سیجا کر پیار، آپ اپنا میل ملایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنتن ویکھ دکھایا۔ سنتن میلا سچ در، ہر ساچا آپ کرائندا۔ دھر درگاہی ملیا ور، ور گھر ایکا ایک سمجھائندا۔ ناری ملیا ساچا نر، نر نرائن نظری آئندا۔ اپنی کرنی رہیا کر، کرتا پڑکھ ناؤں اُپچائندا۔ نر بھجے روپ نہ جائے ڈر، بھجے بھیانک آپ سمائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رنگ رنگائندا۔ رنگ رنگیلا سری بھگوان، ہر پیٹھل وڈ وڈیاں۔ جگ جگ ویکھے لوک مات مار دھیان، سچھنڈ نواسی بے پرواہیا۔ بھگتاں دیوے بھگتی دان، بھاونی بھگتن پور کرائیا۔ دو جہاناں رکھے مان،

اہماناں دے کھپائیا۔ سچ وکھائے اک نشان، درگاہ ساچی آپ جھلایا۔ پد وکھائے اک زربان، پرمانند نند سمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 جگ جگ اپنی کھیل کھلایا۔ جگ جگ کھیل کرنہار، اپنی کرت کمانیدا۔ سنت بھگت بھگونت لائے پار، ہر جن ساچے ویکھ وکھانیدا۔ آد آنت اپنی دھار،
 دھرنی دھرت دھول چلایا۔ جل بنب ہر پائے سار، آکاش پرکاش پھول پھلایا جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ناؤں
 وٹانیدا۔ جگ جگ ناؤں ہر ہر رکھ، اپنی کل ورتانیدا۔ زرگن سرگن ہو پر تکھ، ہر جن ساچے آپ ترانیدا۔ لکھ چوراہی وچوں کرے دکھ، اپنی ونڈن آپ
 ونڈانیدا۔ اپنا مارگ آپے دس، اپنا اکھر آپ پڑھانیدا۔ ہر دے اندر ہر ہر وس، ہر کی پوڑی آپ چڑھانیدا۔ دو جہاناں نس نس غریب نمائے گلے لگانیدا۔
 میٹے رین اندھیری مس، اگیان اندھیر نہ کوئے وکھانیدا۔ شبد زالا تیر مارے کس، ایکا کھی مکھ لگانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ
 اپنا ناؤں اُپجانیدا۔ ناؤں رکھ ساچی دھار، ست پڑکھ زرنجن آپ چلایا۔ ستجگ ویس اگم اپار، اگم اگمڑی کھیل کھلایا۔ تریتا تیرا رنگ سرب سنسار، دو دو
 میلا سچ سُبھانیا۔ دوپر تیرا میت مُرار، اک اکلا اک اکھوانیا۔ کلجگ کوڑا ویکھ پساہ، آپ اپنی کل ورتانیا۔ وید پُران گئے ہار، پڑھ پڑھ تھکی سرب لوکانیا۔
 شاستر سمرت ڈھیہہ ڈھیہہ پئے دوار، پر بھہ اگے سپس جھکانیا۔ انجیل قرآنا ہا ہاکار، دوس رین دین دُہانیا۔ کھانی بانی نہ کرے کوئے وچار، نانک گوہند دے
 گواہیا۔ بھرمے بھلا سرب سنسار، بھرم گڑھ نہ کوئے تڑانیا۔ تیرتھ تھان آئی ہار، سگلا سنگ نہ کوئے نبھانیا۔ گردر مندر مسجد دھواں دھار، زرگن جوت نہ
 کوئے رُشانیا۔ پنڈت پاندھانہ کرے وچار، مستک جھوٹھا تیک لگانیا۔ ملا شیخ مسائق روون زارو زار، نور الہی نہ میل ملانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس وٹانیا۔ ستجگ ساچا سچ پکار، ہر سنتن آپ سنانیدا۔ تریتا بنے میت مُرار، ترے گن بندھن پانیدا۔ دوپر تیرا ٹھانڈا دربار، ایکا
 گھر جنانیدا۔ کلجگ کھیل سرب سنسار، پڑکھ ابناشی آپ کرانیدا۔ ایکا گُر اک اوتار، ایکا اشٹ منانیدا۔ ایکا شبد اک جیکار، ایکا راگ سنانیدا۔ چھٹی راگ
 کرن پکار، نارد من سُرستی نال رلانیدا۔ ست نہ وجائے کوئی ستار، نام سرنگی نہ کوئی ہتھ اٹھانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ اتم
 ویکھ وکھانیدا۔ کلجگ کوڑ کوڑ کوڑیاہار، چاروں گنٹ لئے انگڑانیا۔ ہوئے ہنگتا کھنڈا تکھی دھارا، اپنے ہتھ اٹھانیا۔ دُھر دی لکھی نہ کوئی میٹے میٹنہارا، نہ کوئی

دسے ہور سہانیا۔ چاروں گنت اک لکارا، ایکا ایک دے سنانیا۔ کوار کنیا کرے شنکارا، گھر گھر کنت منانیا۔ ناری نہ ہونے و بھارا، نر نرائن دس نہ آتیا۔ پنج
 تت گڑھ بنیا ہنکارا، ست ست نہ کوئے وڈیانیا۔ کام کرودھ بول جیکارا، اندر بیٹھے دین گواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی رچنا آپ
 رچانیا۔ کلج جوٹھ جھوٹھ پردھان، نو کھنڈ ویکھ دکھانیا۔ کلج پنج تت شیطان، پنچم گئے راہ جھلانیا۔ کلج مدراماس پن کھان، آتم مدھ نہ کوئے سہانیا۔
 کلج اٹھسٹھ تیرتھ نہاون نہان، گر چرن دھوڑی اشان نہ کوئے کرانیا۔ کلج مندر مسجد گر در بہہ بہہ گان، سنگر پورا دس نہ آتیا۔ کلج گھر گھر بن گوی
 کاہن، ساچی راس نہ کوئے رچانیا۔ گھر گھر پوجا پاٹھ کرن راما رام، آتم رام نہ کوئے منانیا۔ گھر گھر رسنا گاون ستنام، نام ست نہ کوئے سہانیا۔ گھر گھر تن
 پہن جگت کرپان، نام کھنڈا نہ ہتھ اٹھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج اتم ویکھ دکھانیا۔ کلج تیرا کوڑا پسارا، چاروں گنت اندھیرا چھانیا۔
 نہ کوئے شاہ سلطان دسے سکدارا، ساچا عدل نہ کوئے کمایا۔ نہ کوئے سجن میت مرارا، ساک سین نہ کوئے بنایا۔ دھیاں بھیناں کرن ونج ونجارا، گر در
 مندر ویسوا گھر رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، اپنی کرنی کرت کمایا۔ کلج تیرا کوڑا رنگ، ہر پڑکھ نرنجن ویکھ
 دکھانیا۔ لکھ چوراسی جیو جنت سادھ سنت مایا ممتا سچ وچھائی اک پلنگ، جوٹھ جھوٹھ لیکھا رہے گنانیا۔ سچ دوارا نہ کوئی ویکھے لنگھ، بھرے بھلی سرب لوکانیا۔
 گرگھ ورا منگے ایکا منگ، کوٹن کوئی جیو رہے بلانیا۔ من مت ہوئی بھاگاں مند، گرم نہ کوئی دسانیا۔ سچ نہ دسے چڑھیا چند، کلج رین اندھیری چھانیا۔
 کسے ہتھ نہ آیا پرماند، نج آتم نہ ویکھ دکھانیا۔ دئی دوتی ہوئے کندھ، کایا گڑھ نکانیا۔ سنگر پورا ستادے کر کنڈ، نہ سکے کوئے جگانیا۔ ورن برن بھیکھ
 بکھنڈ، کلج اپنی ونڈ ونڈانیا۔ سرشٹ سبائی نار رنڈ، ہر کنت نہ کوئے ہنڈھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، تیرا لیکھا
 دے چکانیا۔ کلج لیکھا ہر چکاونا، ہر پڑکھ پڑکھ اوتاریا۔ بھرم بھلیکھا سرب کڈھاونا، لکھ چوراسی پاوے ساریا۔ برہما وشن شو آپ اٹھاونا، کروڑ تیتیس دے
 ہلاریا۔ نو کھنڈ پر تھی پھیرا پاونا، ستاں دیپاں جوت جگا رہیا۔ دھرنی دھرت دھول ہر آپ سہاونا، دھر دھرنی لیکھے لا رہیا۔ اچے ٹلے پربت پھیرا پاونا،
 جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ پھول پھولا رہیا۔ سمند ساگر ویکھ دکھاونا، جل جل رپ سما رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مارگ آپے لا رہیا۔

سَٽِج ساچا مارگ ہر ہر، ہر سَٽِگر آپ لگانیا۔ اپنی وِدیا آپے پڑھ پڑھ، گرگھاں کرے پڑھانیا۔ اپنی اگنی آپے سڑ سڑ، ہر جن تت بُجھانیا۔ اپنی کرنی آپے کر کر، گرگھ ساچے لئے ترانیا۔ گرگھ اندر آپے وڑ وڑ، اپنی بوجھ بُجھانیا۔ سَٽِج تریتا دواپر کھج پھڑ پھڑ، پورب لہنا رہیا چُکانیا۔ درس دکھائے اگے کھڑ کھڑ، نرگن سرگن ویس وٹانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھج اتم سوبھا پانیا۔ سوبھا وِنت کنت بھتار، گھر ساچا آپ سہانندا۔ ساچی سخیاں کرے اک پیار، در ساچے میل ملائندا۔ گیت سہاگی بول جیکار، اپنی بوجھ بُجھانندا۔ نام دست بھر بھنڈار، ساچی جھولی آپ بھرانندا۔ نرگن جوت کر اُجیار، گھر گھر وِچ دیپ جگانندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھج تیری اتم ور، ہر جن ساچے میل ملائندا۔ ہر جن ساچا میلیا، کر کرپا کرتار۔ ہر ملیا سَٽِج سہیلیا، وچھڑیا سنسار۔ ایکا گھر سوہے گرُگر چیلیا، گر در مندر کھیل اپار۔ دھرم رائے دی کٹے جیلیا، لکھ چوڑاسی کرے خوار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھج تیری اتم ور، نہہکنک لئے اوتار۔ نہہکنک ہر اوتار، ہر پُرکھ نرِنجن وڈ وڈیانیا۔ سو پُرکھ نرِنجن ہو اُجیار، لوک مات کرے رُشانیا۔ ایکنکارا عقل کل دھارا، اپنی کل ورتانیا۔ سوہنگ شبد بول جیکار، برہم پاربرہم ملائیا۔ تیرتھ تٹ نہ کوئے کنارہ، اٹھسٹھ نہ کوئے دکھانیا۔ نہ کوئے مندر مسجد دسے گر در دوار، گر چرن اک وڈیانیا۔ نہ کوئی کھڑگ کھنڈا چنڈ پرچنڈا دسے تیز کٹار، نام کھنڈا اک دکھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے لئے اٹھانیا۔ گرگھ آپ اٹھاون آیا، پوہ چھبسی رُت سہانندا۔ ویہ سو سولاں بکرمی نال رلایا، گر گوہند میل ملائندا۔ نانک نام اک دکھایا، ایکا شبد بندھانندا۔ سینتا رام لئے پرناہ، آپ اپنے لڑ لگانندا۔ رادھا کرشنا رنگ رنگیا، رنگ چلو لاک چڑھانندا۔ ساچے مندر ڈیرہ لایا، وید ویاسا دیکھ دکھانندا۔ پوت سپوتا براہمن گوڑا ہر جو ہر ہر بن کے آیا، ہر ساچا رنگ وٹانندا۔ تخت نواسی شاہو شاباشی پُرکھ ابناشی اپنے آسو چڑھ کے آیا، سولاں کلیاں آسن پانندا۔ برہما وِشن شو راہ وچوں پھڑ کے آیا، آپ اپنا حکم سنانندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھج تیری اتم ور، ہر جن ساچے دیکھ دکھانندا۔ ہر جن ساچے دیکھنہارا، آد جگادی اک اوتاریا۔ لوک مات کھیل نیارا، کرتا پُرکھ آپ کرارہیا۔ جوئی رہت بھو نیارا، نرگن ساچی دھار بندھا رہیا۔ گھر گھر دیک کر اُجیار، جوت نرِنجن ڈگمگا رہیا۔ ساچا ساتی کر پیارا، بھر پیالہ جام پیارہیا۔ کھولے تاکی بند کواڑا، پنچم دھاڑا پرے

ہٹا رہیا۔ کنچن گڑھ سہائے اک دوارا، قلعہ کوٹ اک دکھا رہیا۔ اندر وڑا بکنکارا، آپ اپنا میل ملا لیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا دوس آپ سہا لیا۔ ساچا دوس سوہے پر بھات، ہر رُتزی رُت سہانیا۔ نہ کوئی دوس نہ کوئی رات، گر سکھ اپنے رنگ رنگانیا۔ نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت نہ کوئی ذات نہ کوئی پات، کملاپات اک اکھوانیا۔ نہ کوئی پوجا نہ کوئی پاٹھ، نہ کوئی تیرتھ نہ کوئی سرور مارے ٹھاٹھ، چرن دھوڑ مستک ٹکا ایکا لائیا۔ نہ کوئی آگنی جلے کاٹھ، نہ کوئی گرگھ وکے ہاٹو ہاٹ، خاکی خاک نہ کوئی دبانیا۔ نہ کوئی دیوی پوجا جوت للاٹ، ا شنبھج نہ رکھے ساتھ۔ نہ کوئی میلا تریلوکی ناتھ، اک اکلا کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے لئے اٹھانیا۔ اٹھ جاگ گرگھ ستیا، ہر سننگر آپ جگانیندا۔ پرگٹ ہو یا پاربرہم ابناشی اچتیا، آپ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ کلجگ اتم آئی رُتیا، ساچا بھل نہ کوئے مہکانیندا۔ پنج تت خالی دسے بتیا، ہر کا نام نہ کوئے دھرائیندا۔ پنجاں چوراں دھن مال تیرا لٹیا، آگے ہو نہ کوئے چھڈائیندا۔ لکھ چوراسی بوٹا جانا پٹیا، پھر کوئے نہ مات لگانیندا۔ ستجگ ساچا چند ایکا بھٹیا، سننگر ساچی جوت جگانیندا۔ گرگھساں دیوے ایکا امرت اتم نام ساچا گھٹیا، آپ اپنی دیا کمانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر سکھ ساچے ویکھ دکھانیندا۔ ستجگ وچھوڑا دیوے کٹ، جو ہر گئے دھیانیا۔ تریتا پہنائے ایکا پٹ، ساچا بستر ہتھ اٹھانیا۔ دواپر ویکھے نیڑے واٹ، آپ اپنا پنڈھ مکانیا۔ کلجگ پورا کرے گھاٹ، گرگھ ساچے آپ اٹھانیا۔ زرگن جوت جگائے للاٹ، مستک ریکھا ویکھ دکھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چھٹی پوہ ہر سنگت کرے جگت زرموہ، زرگن اپنا میل ملا لیا۔ جگت ناتا دیوے توڑ، ہر سنگت ہر سمجھانیندا۔ چرن پریتی لوے جوڑ، آپ اپنے چرن لگانیندا۔ شبد چڑھائے ساچے گھوڑ، ساچا گھوڑا اک دکھانیندا۔ جگاں جگاں دی پیاس بھجائے لگی اوڑ، امرت میگھ آپ برسائیندا۔ منتمکھ درتوں دیوے ہوڑ، سسے اُپر ہوڑا اک دکھانیندا۔ لکھ چوراسی ویکھے پھل مٹھا کوڑ، کوڑا ریٹھا آپ بھٹانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت سدا سہانیندا۔ ہر سنگت اُپایا ساچا بھل، بھل بھلو اڑی مات لگایا۔ وشنو بنسی بنائی اپنی گل، اپنے بنس دے وڈیانیا۔ سری بھگوان پاوے ل، کلی کلی ویکھ دکھانیا۔ کلجگ بوٹا رہیا بھل، آپ اپنی سیو کمانیا۔ اتم تولے ساچے تول، نام ترازو ہتھ اٹھانیا۔ سچھنڈ نواسی بیٹھ اڈول، گرگھ اڈول رکھانیا۔ سدا سہیلا وسے کول، آپ اپنا درس دکھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،

آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت ست سمجھائیا۔ ہر سنگت دوس سہاونا، پاربرہم سرنایا۔ سوہنگ شبد ایکا گاون، جنم مرن رہے نہ رایا۔ پُرکھ ابناشی پکڑے دامنا، دو جہان ہوئے سہایا۔ جگت اندھیری میٹے شامنا، ساچا چند اک چڑھایا۔ نگر کھیڑا ویکھے گرامنا، کایا بنک سہایا۔ بل دھارے جوں بل باونا، ول چھل اپنا ویس وٹایا۔ گڑھ لکا توڑے جوں راما راونا، کلج گڑھ رہن نہ پایا۔ کاہنا کنسا آپے گھاونا، آپ اپنا بل دکھایا۔ ناک گوہند میل ملاونا، کایا چولی رنگ چڑھایا۔ دھر در گاہی ساچا ضامنا، ایکنارا اک اھوایا۔ آپے ہوئے پتت پاون، پتت پاپی لئے ترایا۔ شبد نرالا مارے باننا، برہو روگ دے گویا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، نہہکنکا ناوں رکھایا۔ نہہکنک جامہ پا، ہر ساچی جوت جگائیا۔ سرشٹ سبائی رہیا سمجھا، کلج پردہ آپے لایا۔ سمت ستاراں ویکھے راہ، چاروں گنت نین اٹھایا۔ شاہ سلطاناں ملے نہ کوئی تھاں، محل اٹل نہ کوئے سہایا۔ کرے پیار نہ پتر ماں، دھیاں بھیناں سرب تھایا۔ دہ دشا اڈنے جھوٹھے کاں، ہنس ڈار نہ کوئے دکھایا۔ ہندو مسلم سکھ عیسائی چار ورن کھتری براہمن شوڈر ویش رہیا سمجھا، نہہکنکا اک اھوایا۔ پُرکھ اکال دیا کما، نرگن جوت کرے رُشائیا۔ برہے لیکھا دے مُکا، ویلا انتم آئی۔ شکر تختوں دیوے لاہ، آپ اپنے وچ لکائیا۔ سُرپت راجا اند دے اٹھا، کروڑ تیتیس نہ کوئے سہایا۔ لوک مات پھیرا پا، نو کھنڈ کرے رُشائیا۔ راجا رانا دے ہلا، سیس تاج نہ کوئے لکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد نگارہ اک وجا، آپ اپنا حکم سنایا۔ ساچا حکم دھر فرمانا، ہر رانا آپ سنائیندا۔ کلج انتم مننا پئے بھانا، گر گوہند لیکھ لکھائیندا۔ چار گنت نہ دسنا کوئی نشانہ، سچ نشانہ نہ کوئے جھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، شبد کھنڈا وچ برہمنڈاں ور بھنڈا اک چکائیندا۔ شبد کھنڈا نکھی دھار، گرکھاں ہتھ پھڑایا۔ پائے ونڈ سرب سنسار، نو نو ویکھ دکھایا۔ اپنے رنگ رَوے کرتار، رنگ رنگیلا دس نہ آیا۔ چھیل چھیللا بن سکدار، سچ قبیلہ گر سکھ لئے بنایا۔ رنگ چڑھائے اپنا پیلا، پراپسنتی ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساچے دیا کمایا۔ دیا ندھ گھر گن ساگر، ہر سنگر ہر اھوایا۔ گرکھاں نرمل کرم کرے اُجاگر، کلج انتم ویکھ دکھائیندا۔ ساچے نام کرے سوڈاگر، ونج ونجارا اک کرائیندا۔ بھاگ لگائے کایا گاگر، پنج ت ماٹی جوت جگائیندا۔ ایکا نام رتی رتناگر، گھر ساچے ہٹ وکائیندا۔ ایٹھے اوٹھے دیوے آدر، جس جن اپنے چرن لکائیندا۔ آپے ہوئے کریم قادر، کرنی

کرتا آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھج تیری اتم ور، ساچا دوس آپ سہائیندا۔ ساچا دوس ہر سہنجنا، گھر ساچے وٹی
 ودھائیا۔ پایا پُرکھ اک زرنجنا، گھر ملیا ساچا ماہیا۔ داتا دانی درد ڈکھ بھے بھنجنا، بھوساگر پار کرائیا۔ نیتز پائے نام انجنا، اگیان اندھیر مٹائیا۔ ڈھر درگاہی ساچا
 سبجنا، ایککارا اک اکھوائیا۔ ویلے اتم رکھے لجننا، کھج کُوکے دے ڈھائیا۔ تخت تاج شاہ سلطان تجنا، تھر کُوکے رہن نہ پائیا۔ جو گھریا سو بھجنا، بھنہنار ہتھ
 وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھج تیری اتم ور، گُرکھ اپنے لڑ بندھائیا۔ گُرکھ تیرا پورب جنم، ہر سنگر ویکھ وکھائیندا۔ گُرکھ تیرا
 ساچا کرم، نہکرمی کرم جنائیندا۔ گُرکھ تیرا ساچا دھرم، ورن گوت نہ کُوکے اُچائیندا۔ گُرکھ تیرا ہرن پھرن، نیتز نین آپ کھائیندا۔ گُرکھ ناتا توڑے
 مرن ڈرن، زربھے اپنا میل ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھج تیری اتم ور، پرگٹ ہو ز اوتار، نہکٹک اپنا ڈنک وجائیندا۔ وجیا
 ڈنک لوک مات، سمت سولاں ویکھ وکھائیا۔ برہما وشن شورہ جھاک، در آئے سیس جھکائیا۔ دھن وڈیائی ہر ہر سنگت جس جن جڑیا چرن نات، نہ کوئی
 توڑے توڑ تڑائیا۔ پُرکھ اگمڑا ملیا اک بدھات، بدھنائین نہ سکے اٹھائیا۔ لکھ چوراسی چکی واٹ، مات گربھ نہ پھیرا پائیا۔ گُرکھ نہ وکے کسے ہاٹ، جو جن
 در دوارے درشن پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چھبھی پوہ دوس سبھاگا گُرکھاں اندر رکھائے اپنا واجا، انج اپنی ستار ہلائی۔ گُرکھ تیری سچ
 ستار، ہر کایا گھر ڈکھائیندا۔ کلی مروڑے آپ زرنکار، دس کسے نہ آئیندا۔ ساچی سُر وجائے تال، تال تلواڑا آپ رکھائیندا۔ لکھ چوراسی وچوں بھال، آپ اپنا
 میل ملائیندا۔ ایک رنگ رنگائے شاہ کنگال، اوچ نیچ نہ کُوکے وکھائیندا۔ دوس رین کرے پرتپال، آپ اپنی سیو کمائیندا۔ لیکھا جانے سر سے گھالی گھال،
 گڑھی چمکوڑ آپ سہائیندا۔ اتم پھل لگا ڈال، پت ڈالی آپ مہکائیندا۔ گوہند چلی اولڑی چال، سمبل نگری ڈیرہ لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، ہر سنگت ویکھ وکھائیندا۔ ہر سنگت تیرا ساچا میت، ایک ایک اکھوائیا۔ سوہنگ گاونا سہاگی گیت، گھر ساچے میل ملایا۔ آد جگادی وسے چیت، چت
 وت ٹھکوڑی کُوکے نہ پایا۔ ستجک چلائے ساچی ریت، ساچا مارگ ایک لایا۔ ایک رنگ رنگائے ہست کیٹ، کیٹاں کیٹ آپ اکھوائیا۔ دھام وکھائے اک
 انڈیٹھ، وید پُران رہے جس گایا۔ سر سہائے پیتمبر پیت، نام مکٹ اک بٹھایا۔ لکھ چوراسی پرکھے نیت، نیت نوت ویس وٹایا۔ ہر سنگت کرے ٹھنڈی سیت،

اپنا امرت میگھ برسایا۔ چرن پریتی ساچی ریت، سنکر پورا سچ سمجھایا۔ سنجگ ساچے کوئی نہ وسنا دیہرا مسیت، شودوالا مٹھ نہ کوئے بنایا۔ سنجگ سوہیا دھر درگاہ، ہر ساچا چرن بہانیا۔ کلجگ انتم نہکلنکا پھیرا پا، کلجگ کریا ویکھ دکھانیا۔ دو جہاناں سچ سنہسہرا رہیا سنا، شبدی شبد چلایا۔ سنجگ ساچے لئے اٹھا، آپ اپنی دیا کمائیا۔ کلجگ کوڑے رہیا سمجھا، تیرا انتم ویلا آئی۔ دوہاں وچولا بے پرواہ، اپنی کل ورتائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی اکھ جگائی۔ سنجگ اٹھائے نکا بلا، سو پڑکھ نرنجن دیا کمائیدا۔ کلجگ انتم ویکھے کھ کالا، جوٹھا جھوٹھا ٹکا اک دکھائیدا۔ سنجگ وسے سچ دھر مسالہ، ورگھر ساچا اک سہائیدا۔ کلجگ کوڑا ہو یا بے حال، لوک مات گرلائیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دوہاں وچولا کھیل کھلائیدا۔ سنجگ ساچے لے انگڑائی، ہر ساچا سچ سمجھایا۔ کلجگ اٹھ ہوئے جدائی، تیرا انتم آنت دکھانیا۔ سگلا سنگ نہ کوئے نبھائی، چار یاری کھ بھوائیا۔ سمت سولاں رت سہائی، چھبھی پوہ دے وڈیائی۔ سنجگ تیری کرگڑائی، دھرت مات دی گود بہانیا۔ آپے دھی آپ جوئی، سوہرے پیسیا آپ بن جائیا۔ آپے نار بھتار رہیا ہنڈھائی، پوت سپوتا آپے جائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ ساچے دیوے ور، سمت سولاں ایکا ایک رت سہائیا۔ سنجگ ساچا مات دھر، گرگھاں جوڑ جڑائیدا۔ کلجگ کوڑے چکے ڈر، بھے بھیانک نہ کوئے جنائیدا۔ ایکا روپ نظری آئے ہری ہر، ہر ہر اپنا میل ملائیدا۔ ایکا چرن دھوڑ نہائے ساچے سر، دُرمت میل دھوائیدا۔ ایکا ورنی رہیا ور، آپ اپنا بندھن پائیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے ویکھ دکھائیدا۔ ہر جن ساچے ویکھن آیا، عقل کل ورتائی۔ نرگن سرگن بن کے آیا، سرگن نرگن وچ سائیا۔ اپنا تانا تن کے آیا، ترے گن مایا پائی پھایا۔ ساچا رانا بن کے آیا، کلجگ میٹے جھوٹھی شاہیا۔ سٹ دُلارا جن کے آیا، آپے پتا آپے مانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر شبد دے وڈیائی۔ مات پت ہر سٹ دُلارا، شبدی شبد اُچایا۔ محل اٹل اُچ منارا، تھر گھر ساچا اک وسایا۔ سچکھنڈ نواسی سچ سکدارا، گھر ساچے سو بھاپایا۔ کلجگ انتم کھیل نیارا، نرگن اپنا ویس وٹایا۔ لوک مات لے اوتارا، نہکلنکا ناؤں دھرایا۔ کھرگ کھنڈا تیز کٹارا، دوویں اپنے ہتھ اٹھایا۔ گرگھاں کرے پار کنارہ، ادھ وچکار نہ کوئے ڈبایا۔ مٹھکھاں مارے اپنی ہتھیں مارا، نہ سکے کوئی بچایا۔ دوویں رکھیاں تھکیاں دھارا، اک اک نال دے ٹکرایا۔ پڑکھ ابناشی کھیل اپارا، بھو کسے نہ پایا۔ گر

گوہند بنی مات لکھارا، لکھیا لیکھ نہ کوئے مٹایا۔ میری پیر شاہ سوارا، شہنشاہ اپنا ناؤں دھرایا۔ نہہکنک لے اوتارا، راج راجاناں دے ہلایا۔ اپنا کھیل کر نیارا، اپنی کل آپ دھرایا۔ اپنی بنھے آپے دھارا، ساچی بنت بنایا۔ ہر سنگت وچ سوہے ساچا لاڑا، ساچے جانجی نال رکھایا۔ اللہ رانی لٹے دن دہاڑا، سورج چن نہ کوئے چڑھایا۔ گرسکھاں چار چھپیرے کرے اپنی واڑا، پھریدار آپ اھوایا۔ کوئی نیڑ نہ آوے ٹھگ چور یارا، کلجگ دھاڑا دے کھپایا۔ ہر سنگت بولے ایکو نعرہ، سوہنگ مہاراج شیر سنگھ پرگٹ ہو ہو آیا۔ پرگٹ ہو یا ہر گوہند، لوک مات وٹی ودھایا۔ ہر سنگت تیری میٹے چند، گھر گھر درس دکھایا۔ بیچ پیارے بنائے اپنی بند، آپ اپنی رت سہایا۔ سنگر پورا گنی گہند، گھر گھیر وڈ وڈایا۔ کلجگ چو لگائے اپنی بند، گھر گھر اپنے گلے لگایا۔ چھبھی پوہ سمت سولاں جنم دی میٹن آیا چند، سنجگ تریتا دواپر کلجگ میل ملائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھنڈے اُپر کھنڈا دھارا، نو کھنڈ پر تھی مارے مار، شاہ سلطان ہوئے خوار، بچیا کوئی رہن نہ پائیا۔ راج راجانا دے ہلارا، دوویں دھارا کھ پھرایا۔ آپے اندر آپے باہرا، گپت ظاہرا دس نہ آئی۔ آپے انا الحق لائے نعرہ، حق حقیقت ویکھ دکھایا۔ آپے پرگٹ ہوئے بے عیب پروردگارا، نورو نور جلوہ نور الایا۔ آپے بولے فتح جیکارا، ایک ڈنکا نام وجایا۔ چار ورن چار کُنٹ چار کھ چار وید برہما کرے خوارا، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرایا۔ ہر سنگت تیرا سچ پیارا، لوک مات دے دکھایا۔ تیرا مندر بنایا اک منارا، نو در کھول کھلایا۔ ساچی کُلی سرجنہارا، ساچارنگ چڑھایا۔ ساڈھے تن ہتھ تیرا پار کنارہ، سنگھ منجیتا دے کرایا۔ سنگھ جگدیشا بول جیکارا، ہر سنگت رہیا سمجھایا۔ مگرے آؤنا وارو دارا، راہ وچ نہ کوئے اٹکایا۔ برہما وشن شو نیوں نیوں کرن نمسکارا، گرسکھ تیرا راہ تکایا۔ سمجھنڈ نو اسی آگے کھڑا جو دھاسو پیر بلی بلکارا، چتر بھج اپنیاں بھجاں رہیا اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر، ہر سنگت لائی بھل بھلواری ویکھے تھاؤں تھانیا۔ کرے کھیل ہر سمرتھ، اپنی کھیل آپ کھلایا۔ کھنڈے اُپر کھنڈا رکھ، چند پر چند چکانیدا۔ گھر گھر گرسکھ لکھ چورا سی وچوں کرے دکھ، اپنی ونڈ ہر آپ ونڈا بنیدا۔ سوہنگ شبد ایک دس، ہنگ برہم میل ملا بنیدا۔ سادھاں سنتاں بھانڈے کیتے سکھ، ہر کاروپ دس کسے نہ آ بنیدا۔ انج لکھوں ہوئے لکھ، شاہ کروڑی خاک رلا بنیدا۔ گرسکھاں درس دکھائے ہو پر تکھ، آپ اپنا روپ وٹا بنیدا۔ چاروں کُنٹ کلجگ تیرا مٹھ، ترے گن مایا لنبو لائیدا۔ اُتر پورب

چچم دکھن آپے کرے اکھ، اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ جھوٹھا بُرج رہیا ڈھٹھ، ساچا بھار نہ کوئے ونڈائیندا۔ پہلی چیزت سسپس اُپر تاج رکھ، شاہ سلطان آپ
 اکھوائیندا۔ ہر سنگت تیرا کرے پکھ، دوسر ہتھ کسے نہ آئیندا۔ گرسکھ تیرا کھنڈا اپنے سسپس رکھ، جگدیش اپنی بھینٹا تیرے آگے چڑھائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ ساچا راہ دکھائیندا۔ ایکا کھنڈا سر جگدیش، ہر اپنے آپ ٹکائی۔ دوجی سرشٹی جائے پیس، کلج چلی آپ چلایا۔ کسے
 دے چھتر بھلے نہ سسپس، سسپس تاج نہ کوئے ٹکایا۔ نہ کوئی پڑھے جگت حدیث، نعرہ نام نہ کوئے لگایا۔ شاہ سلطاناں خالی کھیس، گھر گھر منگن بھچھیا
 کوئے نہ پائی۔ پرگٹ ہو یا پیس اکیس، پیس یسا وڈ وڈیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نہ، نو کھنڈ پر تھی دیوے آپ سزایا۔
 چنڈ پر چنڈ رکھ ہتھ کرتار، کرنی کرتا کرت کمانیندا۔ سرشٹ سبائی آر پار، سسپس دھڑ آپ کٹائیندا۔ ناری نہ ہوئے خوار، گھر پیر اوتار نہ کوئے بچائیندا۔
 چاروں گنٹ دھواں دھار، سورج چن گھ شرمائیندا۔ اللہ رانی کرے پکار، سر ہتھ نہ کوئے ٹکائیندا۔ ناتا ٹٹا اک پروردگار، سانجھیا دس نہ آئیندا۔ ہر سنگت
 تیرا بن سیوادار، ساچی سیوا آپ کمانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نہ، آپ اپنی کل ورتائیندا۔
 ورتے کلج کل، ہر ساچا آپ ورتایا۔ سرشٹ سبائی بھلائے کر کرول چھل، ہر جن ساچے لئے اٹھایا۔ وسنہارا نہچل دھام اٹل، لوک مات جوت کرے
 رُشنائیا۔ ساچا دپیک گیا بل، سمبل نگری رُت سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے ترایا۔ ہر جن ساچا پیکھیا، پر م پُرکھ
 کرتار۔ لیکھا چکائے دھاری کیسیا، منڈ منڈائے لئے ابھار۔ روپ وٹائے دس دسمیسیا، نرگن جوت کر اجیار۔ سیوالائے برہما وشن ہمیشیا، ترے گن مایا کر
 خوار۔ آپے کرے اولٹا ویسیا، نہہکنک لے اوتار۔ آپے سٹا باسک شیشیا، آپ اپنی تیج سوار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نو سو چرانوے
 چوکڑی جگ تیرا قرضہ دے اُتار۔ نو سو چرانوے چوکڑی ویلا انتم آیا، ہر ساچا ویکھ دکھائیندا۔ سرشٹ سبائی آپ اُچجائے آپے دائی آپے دایا، آپ اپنی
 بنت بنائیندا۔ پنچت منارا آپ رکھایا، آپے سیو کمانیندا۔ وشنوں دیوے رزق سبایا، سُرپت ساچی سار در گھر ساچے آپے پائیندا۔ چوتھے جگ کھیل کھلایا،
 چوتھی کوٹ ویکھ دکھائیندا۔ چوتھا پوڑا آپ رکھایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نہ، در گھر ساچا اک سہائیندا۔ در گھر ساچا ہر

سہاونا، ہر ساچے وڈ وڈیاںیا۔ کلجک ویلا آنت کرونا، لوک مات رہن نہ پائیا۔ سنجگ ساچا مارگ لاؤنا، ساچی سکھیا اک سمجھایا۔ نو کھنڈ پر تھمی شہنشاہ اک
 اکھوونا، دوسر ہور نہ بنت بنایا۔ لکھ چوراسی ایکاشد پڑھاونا، سنجگ ساچا سچ سمجھایا۔ رام کرشن نانک گوہند عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد ایکا رنگ رنگاونا، آپ اپنے
 وچ ٹکایا۔ دہ دشا ایکا روپ نظری آونا، نورو نور سواپیا۔ سوہنگ گیت سہاگی سرشٹ سبائی گاونا، لوک مات وجے ودھایا۔ پُرکھ اکال اک مناونا، پُریاں
 لوآں مات سمجھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکلنک نرائن نر، نر اوتاری کھیل اپاری، وڈ سنسارا آپ کرایا۔ وڈ سنسارا ہر سکدارا،
 ساچا شاہ سلطانیا۔ کھیلے کھیل اگم اپارا، نرگن دھارا دو جہانیا۔ گرگھیاں دیوے اک ادھارا، نام ساچا تن ترانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 چھبھی پوہ وسے گھر گھر، مندر کر پروانیا۔ گرگھ تیرا کایا مندر، ہر ستگر دے سہانیا۔ آپے ویکھے تیرا اندر، تیرا تیرے وچ سہانیا۔ آپے توڑے لگا جندر، بجر
 کپائی رہن نہ پائیا۔ آپے کرے پرکاش ڈوگھی کندر، جوتی نور نور رُشانیا۔ کسے ہتھ نہ آیا گورکھ مچندر، اُچے ٹلے بیٹھے دھونیاں تانیا۔ چاروں کُنٹ
 بھوندے بندر، من مت ہوئی ہلکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے لیکھ لکھایا۔ گرگھ ساچن ساچا لیکھا، ہر ساچا آپ لکھائیندا۔
 کلجک انتم دھریا ویسا، ویس اوٹرا آپ کرائیندا۔ میل ملاوا دس دسمیسا، درگھر ساچا اک سہانیندا۔ کلجک انتم چلے کسے دی کوئی نہ پیشہ، ہر بھانے آپ
 سہانیندا۔ شاہو بھوپ وڈ نر زیشا، نر نرائن اپنا ناؤں اُچانیندا۔ آپے ہوئے رکھی کیشا، گوردھن اپنے ہتھ اُٹھانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، کلجک تیری انتم ور، آپ اپنا بھو کھلانیندا۔ نرگن بھو جانا کھل، ہر ساچا آپ کھلایا۔ ہر سنگت اُچائی ساچی کُل، کلونتا وڈ وڈیاںیا۔ کرتا قیمت پائے
 مل، لکھ کروڑی نہ کوئے چُکایا۔ درگھر ساچے اُچیا ساچا بھل، بھل بھلوڑی آپ مہکایا۔ آد جگاد سدا اُھل، بھرم بھلکھے وچ نہ آئیا۔ ہر سنگت سوہنگ
 شبد رسنا گاؤندے سوہندے بل، پون سواس نال رلائیلا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چاروں کُنٹ کچ لکار، گرگھ اپنے اندر لیوے واڑ، قدم
 باہر نہ کوئے ٹکایا۔ شبد سرُپ کچ لیر، ہر سچ نشان لگانیندا۔ کسے ہتھ نہ آئے پیر فقیر، گیانی دھیانی نہ ویکھ دکھانیندا۔ پنڈت پاندھے جگت رہے گھت وہیر،
 کلجک پنڈھ نہ کوئے مکھانیندا۔ پرگٹ ہو یا گنی گہیر، گہر گہیر ساگر اپنا ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری انتم ور،

شبد سروپی سچ بانا گرکھاں وکھائے اک اِکنا، درگاہ ساچی دھام سہائیندا۔ درگاہ ساچی دھام اولّا، ہر سنگر آپ سہایا۔ پُرکھ ابناشی اک اِکلا، بیٹھا آسن لایا۔
 وسنہارا جلاں تھلاں، جل تھل مہیئل پھیرا پایا۔ شبدی جوتی آپے رلا، پون پونی ڈیرہ لایا۔ سچ سنہیہڑا ایکا گھلا، دُھر فرمان نہ کسے جنایا۔ جن بھگتاں
 پھڑائے جُگ جُگ اپنا پلا، کلجگ انتم ویکھ وکھایا۔ چاروں کُنٹ بولنہارا ہلا، اپنے ہتھ کھنڈا چکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکنتک نرائن
 نر، پُرکھ ابناشی آپ اکھوایا۔ پُرکھ ابناشی ہر بے انت، بھیو کوئے نہ پائیندا۔ گا گا تھکے سادھ سنت، گر پیر اوتار راہ تکائیندا۔ لکھ چوڑاسی مایا پائے بے انت،
 جُگ جُگ اپنا پردہ آپ رکھائیندا۔ آد جُگادی مہماگنت، لکھ نرنجن کوئے نہ گائیندا۔ آپ بنائی اپنی بنت، آپے گھرے آپے بھن وکھائیندا۔ لکھ چوڑاسی جیو
 جنت، نو کھنڈ پر تھی پھول بھلائیندا۔ گرکھ ناری ملیا ہر ہر ساچا کنت، جگت دُہاگن نار سرب گر لائیندا۔ رسنا جہوا نیا منت، سوہنگ شبد اک پڑھائیندا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پُرکھ اگتا نہ مرے نہ کدے جمّا، مات گود نہ کوئے سہائیندا۔ نہ کوئی مات پت کرے پیار، بھین بھائی نہ کوئے
 اکھوایا۔ دھیاں پتر نہ ست دُلا، جگت کنت نہ کوئے وکھایا۔ کام کرودھ لوبھ موہ نہ کوئی ہنکار، مایا متنا نہ انگ لگایا۔ جوٹھ جھوٹھ نہ کوئے ونجار، آسا
 ترسنا نہ سنگ رکھایا۔ اک اِکلا اینکار، جُگ جُگ اپنی کرنی آپ کرائیا۔ سنجگ تریتا دوا پر لے اوتار، آپ اپنا ویس وٹایا۔ کلجگ کوڑے کرے خوار، نرگن
 جوت کر رُشائیا۔ گرکھ ساچے لئے اُبھار، اندر وڈ وڈ دے مت آپ سمجھایا۔ اک وکھائے پارکنار، ساچے بیڑے آپ چڑھایا۔ چپو لائے سیوادار، آپ
 اپنی سیو کمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، نرگن جوتی جوت اُجالا، دینا بندھپ گر گوپالا، گرکھاں کرے سدا پر تپالا، پر تپالک وڈ وڈایا۔ پر تپالے ہر مہربان،
 جُگ جُگ دیا کمائیندا۔ جن بھگتاں دیوے بھگتی دان، ساچی بھچھیا جھولی پائیندا۔ آتم انتر اک گیان، برہم گیان آپ سمجھائیندا۔ ایکا رسنا پین کھان، ایکا
 تریپت وکھائیندا۔ ایکا ناد دُھن دُھکان، ایکا منگل آپ سنائیندا۔ ایکا گھر سچا مکان، سچکھنڈ دوارا آپ اپائیندا۔ ایکا دھرم سچا نشان، در گھر ساچے آپ
 جھلائیندا۔ لال رنگ نہ سکے کوئی پچھان، لالن اپنا رنگ رنگائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ہو پردھان، کنچن رُپ وٹائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن اپنی آن، اپنی آن آپ
 وکھائیندا۔ سوہی دھار اینکار، نرگن اپنی آپ چلائی۔ چٹا رنگ سورا سربنگ، گھر ساچے ویکھ وکھایا۔ پیلا ویس در درویش، گر گوبند دئے گواہیا۔ نیلی دھار

کرے آدیس، رُو سس سورج چن منڈل منڈپ ستار، نیوں نیوں سیس جھکائیآ۔ کالا سوسا عیسیٰ موسیٰ، ہر ساچا تن پہنایآ۔ کلج ویکھے جگت حدیثا، کوڑی
 کریا کوڑ پڑھائیآ۔ لیکھا جانے چینا رُوسا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیآ۔ اپنی جانے آپے وتھ،
 نہ ہتھ کسے پھڑائیندا۔ ہر سنگت ساچا کر اکلھ، گرمت اک رکھائیندا۔ چار ورن نہ کوئی وٹ، دُئی دوتی پردہ لاہندا۔ گرچرن دوارا ساچا ہٹ، ہندو مسلم سکھ
 عیسائی ایکا دھام بہائیندا۔ امرت آتم لینا چٹ، نجھر جھرنا آپ جھرائیندا۔ جوت جگائے لٹ لٹ، دیپک دیپک سنگ رلائیندا۔ بھاگ لگائے کایامٹ، ہر جو
 ہر مندر ویکھ دکھائیندا۔ سیوا کرے نٹھ نٹھ، گرگھ سوئے آپ اٹھائیندا۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، آپ اپنا کھ چھپائیندا۔ اک جنائے پوجا پاٹھ، گر منتر اک
 سناائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، ستجگ تیری ساچی دھار، پرگٹ کرے وچ سنسار، ساچا مارگ آپے لائیندا۔ ساچا
 مارگ ہر ہر لاؤنا، کلج کریا دئے مٹائیآ۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں راو رنکاں ایکا دھام بہاؤنا، اوج نیچ نہ کوئی دکھائیآ۔ سرشٹ سبائی سوہنگ اکھر جاپ جپاؤنا،
 بیس پیسارہ تکائیآ۔ سیس تاج جگدیش کاکاؤنا، پنجم کھ کھ رکھائیآ۔ سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان اپر لیکھ لکھاؤنا، آپ اپنی دیا کمائیآ۔ ست رنگ
 نشانہ آپ چڑھاؤنا، دئی دوارے پھیرا پائیآ۔ پندراں سنگ دوس سہاؤنا، بیس اکیسا کھیل کھلایآ۔ لکھیا لیکھ نہ کسے مٹاؤنا، میٹنہار نہ کوئے اکھوائیآ۔ چٹے اپر کالی
 دھار رکھاؤنا، نقطہ این نہ کوئی جنائیآ۔ الف الفی ایکا پاؤنا، ایکا ایک کھ صلاحیا۔ اوڑا انکار ناؤں دھراؤنا، ترے لوک اپنے وچ بند کرائیآ۔ ایڑا اکھ اک
 کھلاؤنا، نرگن سرگن ویکھ دکھائیآ۔ ایڑی ایشٹ سرب بناؤنا، ایش جیو وڈ وڈیائیآ۔ سسا قلعہ آپ سہاؤنا، چارے کنت بند کرائیآ۔ اپر ہوڑا اک کاکاؤنا، نرگن
 سرگن میل ملائیآ۔ ہاہا ہر کاروپ وٹاؤنا، اپر پٹی دئے سہائیآ۔ برہم برہم پر بھ ویکھ دکھاؤنا، لکھ چوراسی پھول بھلایآ۔ کرے کرائے جو ہر بھاؤنا، ہر بھانا وڈ
 وڈیائیآ۔ ہر سنگت دے بانہ سرہانے سونا، ویلے آنت سنگر پورا گھر گھر دئے اٹھائیآ۔ اٹھدیاں جاگدیاں چرن دھیان رکھاؤنا، چرن کول ہر دے وچ کائیآ۔
 سنگر پورا نظری آؤنا، سوچھ سروپ روپ وٹائیآ۔ بال انجانے پھڑ پھڑ گلے لگاؤنا، جوں ماواں پتراں لاڈ لڈائیآ۔ کاکوں ہنس بناؤنا، سوہنگ ہنسا چوگ چنگائیآ۔
 جنم جنم داروگ مٹاؤنا، لکھ چوراسی کٹے پھایا۔ گر سکھ ہر کھ سوگ وچ کدے نہ آؤنا، پر بھ ملیا بے پرواہیا۔ در گھر ساچے ہر ساچا ایکا پاؤنا، دوجا راہ نہ کوئے

تکایا۔ کلج اتم دسے ڈراونا، شاہ سلطان رہے گر لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن ز، جوتی جامہ بھیکھ وٹایا۔ جوتی جامہ ہر ہر دھر، الکھ زرنجن الکھ جگایا۔ گوہند کایا اندر وڑ، محل اٹل سہایا۔ نہ کوئی سپس نہ کوئی دھر، پنج تت نظر نہ آیا۔ کوئی نہ سکے ہتھیں پھڑ، لہج لہج تھکی سرب لوکایا۔ ہر سنگت اُپر کرپا کر، ہر اپنا میل ملایا۔ شیر سنگھ کلج گنی گیا سڑ، گرگھاس گنی رہیا بھجایا۔ جگت ودیا نہ گیا پڑھ، پنڈت پاندھے نہ کری پڑھایا۔ اپنا نش اکھر وکھر آپ بندھایا اپنے لڑ، لوک مات آیا چائیں چانیا۔ گرگھاس لگائی ڈونگھی جڑ، نہ سکے کوئی اُکھڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن ز، شبد کھنڈا تیز کٹار، گرگھ تیرا سچ پیار، اپنے اتوں دیوے وار، ساچی سکھیا سکھ سمجھایا۔ سنجگ تیری ساچی سکھی، چار ورن سمجھانیندا۔ آپے رکھے دھاروں نکھی، ورن گوت میٹ مٹانیندا۔ آپے دیکھے والوں نکئی، دس کسے نہ آسیندا۔ گوہند تیری رکھے لکھی، نہ کوئی میٹ مٹانیندا۔ کلج اتم بھگتے اپنی پیشی، در دوارے ہر بلائیندا۔ نال رلایا دس دسمیشی، در درویش ویس وٹانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا حکم مٹانیندا۔ کلج آیا چل دوار، نیتز نین نیر رہیا وہایا۔ چھبھی پوہ دھاہاں رہیا مار، پر بھ ساچا در ڈرکایا۔ نو دوارے کرن نہ دے پار، گرگھاس ہتھ کھنڈا چکایا۔ آپے اٹھ کے گیا باہر، کلج کوڑا ویکھ وکھایا۔ ہر سنگت تیرا کرن نہ دتا دیدار، تیرے درس کوٹن کوٹ پاپی لئے ترایا۔ آپے ہویا خبردار، گرگھ ساچے لئے جگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج کوڑے رہیا سمجھایا۔ کلج سُن کر دھیان، ہر ساچا آپ سمجھانیندا۔ گرگھ ساچے ویکھ پچھان، پر بھ ساچا مستک ٹکا لائیندا۔ ایکا بخشے چرن دھیان، دوجا در نہ کوئے وکھانیندا۔ تیری منے نہ کوئی آن، سنگر پورا سر اپنا ہتھ رکھانیندا۔ نو کھنڈ پر تھی تیری دکان، گرگھ ونج نہ کوئے کرانیندا۔ چھبھی پوہ ہر سنگت چرن دھوڑ کرایا اشان، جنم جنم دی میل گوانیندا۔ گرگھاس ہتھ پھڑا تیز کرپان، کلج کوڑا باہر کڈھانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھاس اندر بیٹھا وڑ، دس کسے نہ آسیندا۔ کلج کوڑا نین اگھاڑ، اپنا راہ تکانیندا۔ پُرکھ ابناشی کرپا دھار، ساچا در نہ کوئے دسانیندا۔ اتم ناتا مٹنا سرب سنسار، سگلا سنگ نہ کوئے وکھانیندا۔ کواری کتیا لاڑی موت ہوئی ٹیار، گھر گھر اپنا آپ وکھانیندا۔ ور منگے کنت بھتار، ساچا ہانی نہ کوئے دسانیندا۔ لکھ چوراسی کرے وچار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، کلج ساچے

ایہہ سمجھائیندا۔ کلج اٹھ اٹھ گھر جا، ہر ساچا سچ سمجھائیا۔ تیری پُتری دے ویاہ، کواری کتیا رہن نہ پائیا۔ پہلی چیز دوس سہا، سر اپنے گٹ رکھائیا۔ تیری مہندی تیرے رنگن تیرے ہتھیں دے چڑھا، تیرا سگن منائیا۔ تیری کتیا تیری ڈولی پا، تیرے کندھ چکائیا۔ کرے کھیل بے پرواہ، بھو ابھیدا بھو چھپائیا۔ لوک مات وچ دے ٹکا، مکھ گھنگٹ دے اٹھائیا۔ جودھے سوربیر بلوان نال رلا، نو کھنڈ پر تھی اکٹھ کرائیا۔ کلج سویمبر دے رچا، ساچے لاڑے آپ بہائیا۔ تیری پُتری اپنی آساچ ہار ہتھ اٹھا، لکھ چوراسی دیوے گل پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چھٹی پوہ دتا ور، کلج منگن آیا گھر، سنگت اندر نہ سکیا وڑ، سنگر پورا آپ دُرکائیا۔ سنگر پورے تکھا کھنڈا، گرگھماں ہتھ پھڑایا۔ کلج تیریاں وڈھے گنڈھاں، اپنی ہتھیں ونڈ ونڈایا۔ میٹن آیا بھیکھ بکھنڈا، جوٹھ جھوٹھ رہے نہ رایا۔ گرگھماں توڑن آیا وچا جندا، اپنی کُنجی نام لگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکٹک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایک شبد اک کٹار، ایکارُپ آپ نرنکار، دوجی قدرت کرے پیار، گرگھ ساچے لئے ابھار، چھٹی پوہ دوس وچار، پار کرائے نرنار، بردھ بال جو جن سرنائی آیا۔ ہر چرن سچی سرنائی، ہر ہر جن میل ملائیندا۔ ہر چرن ملے وڈیائی، چرن چرنودک مکھ چوائیندا۔ ہر چرن سچ گُرمائی، ہر ساچا سگن منائیندا۔ ہر چرن مٹے پیڑ پرائی، ہر اپنی دیا کمائیندا۔ ہر چرن مٹے جھوٹھی شاہی، ساچا تلک للاٹ لگائیندا۔ ہر چرن ملے ٹھنڈی چھائیں، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا ویلا وقت سہائیندا۔ ہر چرن ہر دوارا، ہر پُرکھ نرنجن آپ سہائیندا۔ ہر چرن بخشے سچ پیارا، ساچی دھارا آپ بندھائیندا۔ ہر چرن ملے میت مُرارا، نرگن اپنا میل ملائیندا۔ ہر چرن کھیلے کھیل اگم اپارا، اگم اگمٹرا ویس وٹائیندا۔ ہر چرن بول اک جیکارا، ایک اکھر نام صلاحیندا۔ ہر چرن ملے سچ بھنڈارا، ہر ساچا آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر ساچا اک دکھائیندا۔ ہر چرن دوارا ساچا راج، دُھر درگا ہی آپ دکھائیا۔ ہر چرن دوارا پورن کاج، گر سنگر پور کرائیا۔ ہر چرن دوارا دیس ماجھ، گر سکھ ساچے لئے ملائیا۔ ہر چرن دوارا سچ جہاز، ہر سنگت بیڑے آپ چڑھائیا۔ ہر چرن دوارا پورن ہوئے کاج، ہر کرتا آپ کرائیا۔ ہر چرن دوارا رکھے لاج، ویلے آنت ویکھ دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے لئے اٹھائیا۔ ہر چرن دوارا سچ محلہ، ہر پُرکھ نرنجن آپ وسائیندا۔ ہر چرن دوارا پار دکھائے جلاں

تھلاں، ڈونگھی دھار نہ کوئے وہائیندا۔ ہر چرن دوارا سچ سنہسہڑا ایکا گھلا، نام ندھانا آپ سنائیندا۔ ہر چرن دوارا جوت جگائے گھڑی گھڑی پل پلا، اپنی پلک آپ گھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در گھر ساچا آپ اُچائیندا۔ ہر چرن دوارا سچ دروازہ، سو پُرکھ زرنجن آپ گھلائیا۔ ہر چرن دوارا غریب نواز، غریب نمانے لئے ترانیا۔ ہر چرن دوارا اک وجائے انحد واجا، دُھن اپنے ہتھ رکھائیا۔ ہر چرن دوارا گرگھلاں دیوے آسو تازا، زرنگن سرگن شبد چڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در گھر ساچا اک بُجھائیا۔ چرن دوارا سچھنڈ، ہر ساچا سچ سمجھائیندا۔ گرگھ منگے ساچی منگ، پر بھ پوری آس کرائیندا۔ لوآں پُریاں آیا لنگھ، لوک مات جوت جگائیندا۔ سدا سہیلا وسے سنگ، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ کرے کرائے اگمی کار اپنے لائے انگ، اپنا انگن آپ سہائیندا۔ مائس جنم نہ ہوئے بھنگ، گرگھ ساچے آپ اُٹھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چرن دوارا ایکنکارا ایکا گھر دکھائیندا۔ چرن دوار ساچی راس، ہر ساچا سچ جنائیا۔ سچ دست ہر ساچے پاس، ہر سجن آپ ورتائیا۔ چرن دوارا راہ تگے پر تھی آکاش، نیترنین نین اُٹھائیا۔ چرن دوارا گرگھ ہر دے واس، گھر وچ گھر وجے ودھائیا۔ چرن دوارا رس سواس، پونی پون سامیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چرن دوارا اک دکھائیا۔ چرن دوارا جس جن پیکھیا، مٹیا جگت سنتپ۔ سنگر پورا لکھے لیکھیا، آپ بُجھائے اپنا آپ۔ درس دکھائے زرنیشیا، اکھر پڑھائے ایکا جاپ۔ جوتی جامہ دھریا بھیکھیا، نہ کوئی مائی نہ کوئی باپ۔ مجھ داہڑی نہ دے کیسیا، جوتی نور وڈ پرتاپ۔ شبد اگمی دس دسمیسیا، آپے اتریا اپنے گھاٹ۔ زرنائن وڈ زرنیشیا، آپے سویا سمبل نگری ساچی کھاٹ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چرن دوارا دکھائے ساچا ہاٹ۔ چرن دوارا ساچا ہٹ، چوڈاں لوک گھ شرمائیا۔ چرن دوارا ایکا دات، زرنگن سرگن جھولی پائیا۔ چرن دوارا وڈ کرامات، نہکرمی کرم کٹائیا۔ چرن دوارا لیکھا چکے آن باٹ، گر بھ واس نہ پھند رکھائیا۔ چرن دوارا بستر تن پہنائے پاٹ، کایا چولی رنگ رنگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چرن دوارا دے وڈیائیا۔ چرن دوارا ہر ہر کھول، لوک مات ویس وٹائیندا۔ سچ دست ہر رکھے کول، جن بھگتاں آپ ورتائیندا۔ ناد انادی آپے بول، ایکنکارا نعرہ لائیندا۔ ساچے کٹڈے ساچا تول، اپنی دھارن آپ چلائیندا۔ گرگھلاں اندر آپے مول، اپنا روپ درسائیندا۔ اٹا کرے نا بھ کول، امرت آتم آپ بھرائیندا۔ دیوے وڈیائی اُپر دھول، کلجک

ویلا انتم آئیندا۔ رکھی کیش ساول سول، مکند منوہر لکھمی نرائن آپ اپنا ناؤں وٹائیندا۔ نہ کوئی جانے پنڈت پاندھارول، حساب کتاب نہ کوئے دکھائیندا۔ نور
 الٰہی ایکا اللہ اول، اولیا پیر نہ کوئے گنائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چرن دوارا اک اُپجائیندا۔ چرن دوارا ساچا سر، گرگھاں آپ
 نہائیا۔ نربھے چکائے جھوٹھا ڈر، مورت اکال درس دکھائیا۔ جوئی رہت لئے ور، اجون اجوئی پھند کٹائیا۔ نام ست بھنڈارا بھر، گھر ساچا اک سہائیا۔ کرتا
 پُرکھ کرنی کر، اپنی کار کمائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر چرن دوارا ساچا کھول، شبد اگم وجائے ڈھول، دس کسے نہ آئیا۔ چرن دوارا
 ساکھیات، لوک مات دسائیندا۔ گرگھ بنائے پارجات، جو جن سرنائی آئیندا۔ ایکا دیوے ساچی دات، سوہنگ ساچی جھولی پائیندا۔ چرن کول بندھائے اپنا
 نات، آپ اپنے انگ لگائیندا۔ دُرم میل دیوے کاٹ، کایا کنچن گڑھ سہائیندا۔ گرگھیں پورا کرن آیا گھاٹ، ساچا تولا ویس وٹائیندا۔ آپ ستانہ کسے
 کھاٹ، آلس نندرا نہ کوئے رکھائیندا۔ بھاگ لگائے گرگھ تیری کایا ماٹ، آتم سیجا سو بھاپائیندا۔ رسنارس نجرنا لینا چاٹ، رسک رسک آپ وہائیندا۔
 لہنا دینا چکے تت آٹھ، نو در ساچا پنڈھ مکائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چرن دوارا اک وڈیائیندا۔ چرن دوارا وڈیائی، ہر وڈا صفت
 صلاحیا۔ گرگھ ویکھے تھاؤں تھائیں، تھان تھنتر گگن گگنتر پھول بھلائی۔ پکڑنہارا نرگن باہیں، سوہنگ منتر اک پڑھائیا۔ ترے گن بھجائے گئی بسنتر،
 امرت میگھ اک برسائیا۔ آپے بدھ جانے انتر، گت مت اپنی آپ بھجائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چرن دوارا اک سہائیا۔ چرن
 دوارا سچ سلطان، ساچا تخت سہائیندا۔ پُرکھ ابناشی وڈ مہربان، لوک مات ویس وٹائیندا۔ کلج انتم ہو پردھان، نہکنا ناؤں رکھائیندا۔ ست ستوادی اک
 نشان، برہم برہادی آپ جھلائی۔ آد جگادی اپنی کان، دو جہاناں آپ رکھائیندا۔ سنت سہیلے کر پچھان، گر چیلے میل ملائی۔ شبد سرپئی اک بان، سنگر
 پورا آپ رکھائیندا۔ جن بھگتاں دیوے ساچا مان، آپ اپنے گلے لگائیندا۔ آون جاون چکے کان، لکھ چوراسی ویکھ وکھائیندا۔ پنت پاون سری بھگوان، اپنا
 ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چرن دوارا ایکا گھاٹ، لیکھا چکے تیرتھ تاٹ، اٹھسٹھ نہاؤں کوئے نہ جائیندا۔ چرن دوارا سچ
 سرور، ہر ساچا سیر بھرائیا۔ لیکھا جانے گردھر گور، گھر گسپھر وڈی وڈیائی۔ آپے ہوئے وڈا زوراور، آپ اپنا بل دھرائیا۔ اپنا گھوڑا پُرکھ ابناشی آپے

لئے پھڑ، آپ اپنی واگ اٹھائیا۔ اگم اگما اُپر چڑھ، نرگن نرگن لئے دوڑائیا۔ راہ وچ نہ جائے اڑ، برہما وشن شو بیٹھے راہ تکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دوارے ساچی دھار، آپ چلائے اینکار اک اکلا کھیل کھلائیا۔ چرن دوارا ساچا آسن، ہر سنگر پُرکھ لگائیندا۔ کھیلے کھیل پر تھی آکاشن، منڈل منڈپ ویکھ دکھائیندا۔ ایہتھے اوتھے پاوے راسن، گوپی کاہن آپ نچائیندا۔ آپے کھیلے کھیل تماشن، نوؤ آنت آپ اکھوائیندا۔ جن بھگتاں ہوئے داسی داسن، جگ جگ سیو کمائیندا۔ کلجگ انتم گھنک پُر کر یا داسن، پُری گھنک آپ سہائیندا۔ سنگر پورا شاہو شاہباشن، شاہ سلطان ویس وٹائیندا۔ گر سکھاں پوری کرن آیا آسن، جو سر سے بھیٹ چڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا گھر آپ وڈیائیندا۔ چرن دوارا مستک دھوڑ، جس جن آپ لگائیندا۔ پتر سنگھ بنائے مورکھ موڑھ، مایا ممتا موہ چکائیندا۔ ناتا توڑے کوڑو کوڑ، سچ سچ میل ملائیندا۔ گھر وچ بخشے ساچا نور، جوتی نور ڈگمگائیندا۔ گر سکھاں آگے حاضر حضور، ظاہرا ظہور جوت جگائیندا۔ آسا منسا کرے پور، گر سکھ نر اسانہ کوئے دکھائیندا۔ دو جہاناں پیٹھا جانے نیڑا دُور، ہر اپنا پندھ نمکائیندا۔

سرب کل ہر بھر پور، گر سکھاں بھنڈارے آپ بھرائیندا۔ پنچ وکارا کرے چور، نام کھنڈا ہتھ اٹھائیندا۔ داتا دانی جودھا سور، سور پیر ویس وٹائیندا۔ شبد نرالا مارے تیر، سوہنگ مکھی آگے لائیندا۔ اٹھسٹھ ورو لے آپے نیر، نام مدھانا ایک پائیندا۔ تن ورو لے پیر فقیر، دستگیر کھوج کھوجائیندا۔ شاہ سلطاناں لاہے چیر، خاکی خاک رلائیندا۔ گر سکھ چوٹی چاڑھے اخیر، اُچی کوک کبیر سٹائیندا۔ ہر ملیا شاہ وڈ پیرن پیر، غریب نمائے میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، لگی پریتی توڑ نبھائیندا۔ لگی پریتی نبھے توڑ، گر چرن آپ لگائیا۔ گر سکھاں آپے گیا بہر، کلجگ سوئے لئے جگائیا۔ جگاں جگاں دی لگی اوڑ، دے درس آپ بھجائیا۔ کایا مندر اندر لایا پوڑ، سوہنگ ڈنڈا وچ لگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چرن دوارا اک سمجھائیا۔ چرن دوارا جس جن جانیا، ہر میلا شاہو شاہباش۔ گھر ساچے سچ رنگ مانیا، پورن ہوئی آس۔ در ہو یا مان نمائیا، لیکھے لگا سواس سواس۔ پر بھ ملیا وڈ جروانیا، زر جو بن ہوئے ناس۔ گر سنگر گر سکھ آپ پچھانیا، آپ اپنی ویکھی راس۔ ملیا میل ساچے ہانیا، وٹی ودھائی پر تھی اکاس۔ امرت دیوے ٹھنڈا پانیا، گر سکھ بوٹا نہ جائے وناس۔ پھل پھلو اڑی آپ مہکانیا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل سرب گنتاس۔ چرن دوارا ہر بھگونت، ایک ایک

رکھائیندا۔ گرگھ ساچے ہوئے سنت، جس جن میل ملائیندا۔ دھن سُبھاگن سوبھاؤنت، جس ملیا ہر ہر کنت، گھر ساچی سیج سُبھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، چرن دوارا ہر نرنکار، اپنا گھر دکھائیندا۔ چرن دوارا ایکنکار، ایک رنگ سما۔ کلج اتم کھیل اپار، لوک مات ویس وٹایا۔ چبھی پوہ دوس
 وچار، نرگن جوت کرے رُشایا۔ گوہند تیرا قرضہ دے اُتار، تیرا لہنا رہے نہ رایا۔ تیری سکھی کرتیار، ساچی سکھیا دے سمجھایا۔ ایک اگی میل سنسار، بھو
 ساگر دے تریا۔ اپنے نیتز پیکھی آپ کرتار، کرتا قدرت دیکھ دکھایا۔ آپے گھرن بھننہار، آپے بھانڈے لئے اُچھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، چرن دوارا اک رکھایا۔ چرن دوارا ایک رکھ، ایک اکھ کھائیندا۔ سنگر پورا ہو پرتکھ، گرگھ ساچے آپ ترائیندا۔ آپے کرے لکھوں لکھ، لکھو کلھ
 آپ بنائیندا۔ سنت سہیلے گرُگُر چیلے آپ اپنے لئے رکھ، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ کلج اتم ہو پرگٹ، آپ اپنا ڈنک دکھائیندا۔ ہر سنگت دکھائے ساچا تیرتھ
 تٹ، سچکھنڈ دوارا اک سُبھائیندا۔ تن پہنائے سوہنگ پٹ، تانا پیٹا آپ ملائیندا۔ تھر گھر وچے ساچے ہٹ، چرن پریتی قیمت پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت سنگ سمائیندا۔ ہر سنگت سبجگ ساچی دھار، سنگر آپ سمجھایا۔ چار ورن کرنا اک پیار، دُئی دوتی نہ کوئی رکھایا۔ ناری رلیاں
 مانے نال بھتار، دوسر سیج نہ کوئی ہنڈھایا۔ کواری کنیا نہ کرے شنکار، نیتز نین نین شرمایا۔ ماواں پتراں دھرم پیار، دھیرج جت اک دکھایا۔ بھین
 بھراواں اک ادھار، ایکارت اُچھایا۔ ایک شبد اک جیکار، ایک راگ سنایا۔ ایک مندر اک دوار، ایک اشٹ دیو ہر اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، سبجگ ساچا مارگ لایا۔ سبجگ مارگ ساچا رس، ہر سنگت وچ بھرائیندا۔ اک دُوجے نوں ملیا ہس ہس، پریم گل وکڑی اک پوائیندا۔ نرالا تیر
 مارے کس، نین نیناں وچ رکھائیندا۔ جگت وکارا ہر سنگت تیرے چرناں ہیٹھ دیوے جھس، بے مکھاں سر خاک اڈائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، ساچا راہ اک دکھائیندا۔ سبجگ تیرا سچ پیار، ہر سنگت وچ رکھائیندا۔ نہ کوئی تگے دھی بھین ٹیار، بھین بھائی سرب بنائیندا۔ ہر سنگت وچ نہ
 کرے کوئی شنکار، نیتز نین سرب شرمائیندا۔ چرن بخشے اک ادھار، دوسر پلُونہ کوئی بندھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچی سکھیا سکھ
 دکھائیندا۔ ساچی سکھیا ہر دربار، ہر سنگت سبجگ سُبھائیا۔ دوئے جوڑ کر نمسکار، گر سنگر سپس جھکایا۔ بن ہر چرن نہ تگے کوئی مکھ وچ دربار، استری پُرش ایک

رُپ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی ریتی آپ بندھائیا۔ سنجگ ایکا گیا جاگ، ہر ساچے آپ جگایا۔ چھبھی پوہ ہر سنگت دھوے تیرا پچھلا داغ، اگے مارگ اک وکھایا۔ آئے دوار بنائے ہنس کاگ، مان سرور اک نہایا۔ نبھیا دیپ جگائے چراغ، تیل باقی نہ کوئے پایا۔ جگت ناتا توڑے ساک، کوڑ کُٹمب وکھایا۔ سنگر پورا پاکی پاک، ہر جن ساچے لئے بنایا۔ اندر بیٹھا رہیا جھاک، دوئے لوچن نیناں دس نہ آیا۔ جس جن پچھے آپے وات، آپ اپنا پردہ لاہیا۔ چرن دوار دکھائے ساچا ہاٹ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، تیرا لہندا دئے چکایا۔ کلجگ لہنا جانا مک، ہر ہر آپ مکایا۔ جوٹھا جھوٹھا بوٹا جانا سُنک، ہر یا سنج نہ کوئی کرائیا۔ مٹمکھاں مکھ پینا ٹھک، سمت سمتی دیکھ وکھائیا۔ سولاں سال لنگھائے لگ لگ، اتم پردہ دیوے لاہیا۔ ہر سنگت تیرا بھار اپنے کندھے چک، دو جہاناں آوے جاوے واہو داہیا۔ گرسکھاں رکھیا اپنی کُکھ، ہر سچ جنیندی مائیا۔ کرن آیا اُجل مکھ، اپنی ہتھیں سیو کمائیا۔ جگت وچھوڑا مٹے دُکھ، دُکھ سُنکھ وچ سمائیا۔ جنم جنم دی لگی بھکھ، کلجگ اتم ترپت کرائیا۔ سنگھ شیر بگھیلا رہیا بک، کوئی اگے ٹھہر نہ پائیا۔ نو کھنڈ پر تھی لئے لٹ، ٹھگ چور یار رُپ وٹائیا۔ شاہ سلطاناں کڈھے کُٹ، نام کھنڈا ہتھ اٹھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چرن دوار اک سہائیا۔ چرن دوارا ساچا گڑھ، ہر سنگت آپ سمجھائیندا۔ گرنکھ اندر گیا وڑ، مٹمکھ راہ نہ کوئے تکائیندا۔ ہر جن پوڑے گیا چڑھ، سنگر پورا آپ چڑھائیندا۔ بھگتن پھڑیا ساچا لڑ، بھگت بھگتی دیکھ وکھائیندا۔ سنت سہیلا ایکا اکھر پڑھ، سوہنگ ڈھولا ساچا گائیندا۔ سنجگ ساچی لائی جڑ، لوک مات دھرائیندا۔ کھیلے کھیل ناری نر، نر زرائن ویس وٹائیندا۔ بے ودھائی گھر گھر، گرنکھ ساچے آپ جگائیندا۔ ساچا امرت پیالہ آپے بھر، ساچا ساتی آپ پیائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنجگ تیرا سچ پیارا، ورتے ورتاوے وچ سنسارا، لوک مات آپ ورتائیندا۔ سنجگ ورتے ساچا ست، ست وچے ودھائیا۔ چار ورتاں ہر ہر مت، پاربرہم آپ سمجھائیا۔ ہر سنگت ساچی کر اُتپت، برہم اُتپت دئے مٹائیا۔ پر بھ کوئے نہ جانے تیری گت، تیری قیمت کوئے نہ پائیا۔ نہ کوئی جانے وار تھت، دوس رین نہ کوئے وکھائیا۔ دھن سو ویلا جن بھگتاں کرے ساچا ہت، جگ جگ اپنا ویس وٹائیا۔ کھیلے کھیل نت نوت، آپ اپنی رُت سہائیا۔ راہ تلتے مہینہ چیت، سمت ستاراں دیکھ وکھائیا۔ آپے اٹھ اٹھ آئے اپنے کھیت، آپے رن جھو جھے آپے کرے

لڑایا۔ آپے ہوئے نیتن نیت، نرگن نور نور رُشایا۔ آپے لیکھا جانے پنچم جیٹھ، ہر جن ساچے لئے ترایا۔ کپڑ پچھاڑے وڈ وڈ سیٹھ، جگت دھناڈ نہ کوئی
 رکھایا۔ ہر سنگت رکھے چھایا ہیٹھ، سر اپنا ہتھ رکھایا۔ کلجک ہاڑی وڈھے اگیت پچھیت، وڈ کرسانا ہر رگھرایا۔ چاروں کُنٹ بالو ریت، ترے گن گنی تت
 تپایا۔ دہ دشا پھرن جن پریت، جگت جیت کرے لڑایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت سکھ سمجھایا۔ ہر سنگت سکھیا لینی سکھ،
 ہر ساچا آپ سمجھانیدا۔ اگلا لیکھا اپنی ہتھیں لکھ، پچھلا کیتا آپ مکھانیدا۔ چھبھی پوہ جو جن منگے نام بھکھ، سچ بھنڈارا آپ ورتانیدا۔ راتی ستیاں جا جا کرے
 ہت، پھڑ باہوں گلے لگانیدا۔ درس دکھائے نیت نوت، آلس نندرا وچ نہ آئیندا۔ اگلا دھام دتے اندٹھ، ساچا نین اک کھانیدا۔ سمت سولاں سولاں سال
 ستا رہیا دے کر پیٹھ، اپنی کروٹ آپ بدلانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ستجگ ساچا راہ وکھانیدا۔ ستجگ ساچا چڑھیا چند، ہر سنگت
 آپ چڑھایا۔ ہر سنگت تیرا خوشی کرائے بند بند، بندی چھوڑ وڈی وڈیایا۔ اٹھے پہر پرمانند، پرم پڑکھ آپ وکھایا۔ جو جن تجائے مدراماس گند، رائے
 دھرم نہ دے سزایا۔ سوہنگ شبد سنائے سہاگی چھند، تھر گھر ساچے وجے ودھایا۔ دئی دوتی ڈھائے کندھ، بھرم گڑھ رہن نہ پانیا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ سمگری جوت اگری اپنے ہتھ رکھایا۔ ساچی وست ہر انمول، سنگت پورا اپنے ہتھ رکھانیدا۔ ہر سنگت ساچی اپنے کندھے
 لوے تول، نام کھنڈا ہتھ اٹھانیدا۔ چھبھی پوہ اوچی کوک آپے بول، سمت سولاں لیکھ لیکھانیدا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں کڈھن آیا پورب پول، سادھاں
 سنتاں آپ ہلانیدا۔ شبد نگارہ وجے ڈھول، ہر نرنکار آپ وجانیدا۔ ساچی وست رہن نہ دیوے کسے کول، اپنی وست اپنے وچ ٹکانیدا۔ گرگھاں اندر جائے
 مول، نرگن اپنا روپ وٹانیدا۔ دوس رین کسے دھرت دھول دھول، زمیں اسمان آپ ہلانیدا۔ گر سنگت کھ لگائے ساچی پائل، رسنا سوہنگ رس چٹانیدا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت تیرا سچ بھنڈارا، سنگت ساچا آپ بھرانیدا۔ بھرے بھنڈارا نام رنگ، ہر سجن شہنشاہیا۔ ہر سنگت
 چاڑھے اُچ اٹل محل پلنگ، در گھر ساچے آپ سہایا۔ دوسر در نہ لئے منگ، دوجے در نہ لکھ جگایا۔ جن بھگتاں رکھے سدا سنگ، بھگت وچھل آپ
 اکھوایا۔ کلجک جیو بھاگاں مند، بیٹھے کھ چھپایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت سنگ رکھایا۔ ہر سنگت سکھ ساکھ، ہر پڑکھ نرنجن

آپ رکھائیندا۔ لہنا دینا چکچیا پوجا پاٹھ، جوگ ابھياس نہ کوئے دکھائیندا۔ ساچا تیر تھہ ایکا تاٹ، ایکا گھر دکھائیندا۔ اک پریتی ایکا نات، ایکا داتا جوڑ جڑائیندا۔ چھبھی پوہ لیکھا جانے دوس رات، بھنڑی رین نال رلائیندا۔ ہر سنگت تیری بچھن آیا وات، تیرے دکھڑے مکھ رکھائیندا۔ اتم کرمی تیری ذات، ورن گوت نہ کوئے بنائیندا۔ ساچا میلا کملاپات، کول کولا دیکھ دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت مان دوائیندا۔ ہر سنگت تیری ساچی رت، ہر سنگت آپ سہائیا۔ کھیلے کھیل ابناشی اچت، آپ اپنی دیا کمائیا۔ گرگھ ڈلارے ساچے ست، شبدی جنم دوائیا۔ جگت دواویوں بوٹے لئے پٹ، گھر اپنے آپ لگائیا۔ لکھ چوراسی گئی چھٹ، جو آئے چل سرنائیا۔ نام پیائے ساچا گھٹ، اٹھے پھر خمار دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت دیوے مان وڈیائیا۔ مان وڈیائی ساچا ہر، ہر سنگت آپ دوائیندا۔ لاڑی موت چکچیا ڈر، ویلے انت درس دکھائیندا۔ اپنی کرپا آپے کر، ہر جن ساچے میل ملائیندا۔ سفل گکھ دئے کر، جس جن اپنا درس دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے رنگ رنگائیندا۔ رنگ رنگیلا ہر چلوں، ہر سنگت آپ چڑھائیا۔ گوہند تیرا لیکھا گیا نہ بھول، انتم لہنا رہیا مکائیا۔ برہما وشن شو ہر سنگت تیرے اتے برسن آئے پھول، پر بھ ساچے سیو لگائیا۔ ست سروپی شاہو بھوپی، ساچے تخت برابے نہ کوئی پاوانہ کوئی چول، نہ کوئی باڈی بنت بنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے دیکھے تھل اسگاہ، زرگن جوت نور رشنائیا۔ زرگن جوتی نور اجالا، ہر ساچا دیپ جگائیندا۔ کھیلے کھیل گر گوپالا، گوہند اپنا ویس وٹائیندا۔ جن بھگتاں توڑن آیا جگت جنجالا، جاگرت جوت اک جگائیندا۔ چرن رکھائے کال مہاکالا، کال دیال روپ وٹائیندا۔ سمبل نگری ساچی دھرم دھرم دھرم سالہ، ہر ساچا آسن لائیندا۔ ہر سنگت تیرا بن رکھوالا، ساچی سیوک سیوک مکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر، چھبھی پوہ دوس سہائیندا۔ چھبھی پوہ بھنڑی رین، گرگھاں راہ تکائیا۔ آپے کھولے اپنائین، آپے دیکھ دکھائیا۔ ہر سنگت ہر جی ساچا ساک سین، ساچا ناتا اک بندھائیا۔ آپے نقطہ جانے عین عین، آپے الف ناؤں وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل کھلائیا۔ کھیلنہارا پرکھ اکالا، کلجگ کالی دھار دیکھ دکھائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی مارے اک اچھالا، ست ساگر آپے پھول پھولائیندا۔ گرگھ ساچے لبھے لالا، لال لالن روپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،

آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے لیکھے لائیندا۔ ساچا لیکھا چرن دوارے، ہر سنگر آپ چُکائیا۔ ہر سنگت تیرے سوہن بنک دوارے، کایا مندر ہوئے
 رُشائیا۔ گھر گھر دیک کر اُجیارے، جوت زرنجن ویکھ وکھائیا۔ گرگھ ساچے کر پیارے، مکھ اپنے آپ صلاحیا۔ ساچا بھرے سچ بھنڈارے، اتوٹ اتٹ نام
 ورتائیا۔ جو جن سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان لائے پنچ جیکارے، کوٹن کوٹ جنم دے جوگ ابھیاں پاسکو تول نہ تول تُلایا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھنڈا ہتھ اُٹھائیا۔ ساچا کھنڈا ہر جی پھڑیا، سوہنگ ڈنڈا نال لگائیندا۔ تٹاں لوکاں ایک پاسے دھریا، لکھ چوراسی نال رلائیندا۔ برہما
 وشن شو پھڑ اُپر کریا، ساچا میل ملائیندا۔ دُجے پاسے کھیل اپریا، ہر ساچی کھیل کھلائیندا۔ گرگھ تیری چرن دھوڑی اپنی ہتھیں پھڑ پھڑ اندر وڑیا، ساچا
 چھابا آپ بھرائیندا۔ چار جگ رہیا ڈریا، ساچا تول نہ کوئے تُلاندا۔ کلج اتم نہکلنک ہر لئے اوتریا، اپنی کرنی آپ کمائیندا۔ لکھ چوراسی بھانڈا آپے گھڑیا،
 اتم آپے بھن وکھائیندا۔ گرگھ موت کولوں کدے نہ ڈریا، سنگر پورا آپ سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ تیرا راہ تکائیندا۔
 ہر کھ سوگ نہ کوئی ڈکھ، چنتا چت نہ کوئے جنایا۔ سنجگ خالی رہے نہ کوئی لکھ، بن پتر ماں نہ دیوے کوئے ڈھایا۔ چھوٹا بوٹا جائے نہ سک، پتا پت نہ
 ہوئے جدائیا۔ پہلوں وڈیاں لئے چک، بچھوں واری نکیاں آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ ساچی دھار بندھائیا۔ سنجگ ساچا کر
 اُجیار، ہر لوک مات وڈیائیندا۔ نیز کوئی نہ رووے زارو زار، نین نیر نہ کوئے وھائیندا۔ مٹی دند نہ ہاہاکار، رسنا جھوانہ کوئے ہلائیندا۔ ایک روپ نظر آئے
 کرتار، زرنجن اپنی جوت جگائیندا۔ ست سنتو کھی لائے سچ دربار، سچ سنگھاسن آسن سو بھاپائیندا۔ ابناشی کرتا بن سکدار، آپ اپنا راج کمائیندا۔ پر تھمی آکاشن
 ایک دھار، برہما وشن شو سمجھائیندا۔ سوہنگ شبد چو داں لوک کرن بے جیکار، برہم پار برہم اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک
 اپنی کل ورتائیندا۔ نہکلنک عقل کل دھار، سنجگ روپ وٹایا۔ ہر سنگت سہائے اک دوار، در دروازہ اک کھلایا۔ غریب نمائیاں کرے پیار، آپ اپنی گود
 بہایا۔ چھوٹے بالے کرتیار، ہر سنگت ایہہ سمجھایا۔ سنگھ منیخت ہو تیار، ست رنگ رنگن رنگایا۔ پری اندر کرے خوار، سُرپت راجا اندر رہن نہ پایا۔ جگت
 جگدیشا ہو تیار، راہ ساچا ویکھ وکھایا۔ شکر گل وچوں لائے ہار، ہتھ ترسول سٹایا۔ ساچی پری وچوں آئے باہر، پورب لہنا جھولی پایا۔ سچ گھر سچ سکدار، ہر

ساچے آپ بہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر ساچا ویکھ وکھایا۔ برہمے تیری انتم وار، برہمے دے سمجھایا۔ پُرکھ ابناشی کھیل اپار، ہر ساچا آپ کرائیا۔ ساچا سکھ کر تیار، ساچے پوڑے آپ چڑھایا۔ سنگھ پال سچی سکدار، ایکا ہتھ پھڑایا۔ برہمے تیری اُتیت دے سنگھار، سنجگ اپنے بوٹے دیوے لایا۔ سچھنڈ نواسی کھیل اپار، وید پُران شاستر سمتر کھانی بانی بھو نہ رانیا۔ گا گاتھکے سادھ سنت گر پیر اوتار، بے آنت بے آنت کہہ کہہ گئے وچ لوکانیا۔ ایکنکار آپے جانے اپنا پسر پسر، آد آنت مدھ آپے ڈیرہ لایا۔ نہکٹنکالے اوتار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کھیل کھلایا۔ بھنی رینڑیئے اٹھ نیتز کھول، ہر سنگر آپ کھانیندا۔ بھنی رینڑیئے اٹھ شبدی ایکا بول، ہر سنگر آپ سمانیندا۔ بھنی رینڑیئے اٹھ وجا سچا ڈھول، ہر مردنگا ہتھ پھڑانیندا۔ بھنی رینڑیئے اٹھ تول ساچا تول، ہر ساچا کھنڈا ہتھ وکھانیندا۔ بھنی رینڑیئے اٹھ گر سکھ اندر جائیں موئل، تیرا تیرے وچ رکھانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، رین بھنڑی ویکھ وکھانیندا۔ بھنڑی رین چڑھیا چا، ہر سنگت درشن پانیا۔ پُرکھ ابناشی بنیا ملاح، کھیوٹ کھیٹا بے پرواہیا۔ دیونہارا سچ صلاح، صفت صلاح نہ کوئی صلاحیا۔ ہر سنگت پھڑائی آپے بانہہ، سچ نیاں آپ کرائیا۔ نتھوایاں دیون آیا تھاں، نمائیاں مان دھرائیا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاں، لیکھا کھکھے کاغذ قلم نہ کوئی شاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اٹھاراں بھار بنا سبت گر سکھ تیرے چرناں ہیٹھ دبانیا۔ ہر چرن سچی پر بھات، امرت ویلا آپ وکھانیندا۔ سنگر پورا اک اکانت، آد جگاد سمانیندا۔ گرگھاں لیکھا جانے کھات، وہی کھاتہ نہ کوئی بنایندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکٹنک نرائن نر، کھجگ انتم ویکھ وکھانیندا۔ چار کٹ سنگر ساچا اٹھ اٹھ ویکھے، نرگن اپنا روپ وٹانیا۔ نال رلایا دس دسمیسے، دہ دشا پھیری پانیا۔ آپ اپنے آپے پیکھے، آپ اپنے لئے جگایا۔ چھبھی پوہ ہر سنگت بہہ بہہ کھکھے لیکھے، نہ کوئی میٹے میٹ مٹانیا۔ پار اُتارے دھاری کیسے، مونڈ منڈائے نال رلایا۔ بن سنگر پورے لکھ چوراسی جنم کسے نہ لیکھے، لیکھا کوئے نہ سکے مکانیا۔ راہ تگن ادھ وچکار بیٹھے، برہما وشن مہیش گنیشے، نیتز نین رہے اٹھایا۔ جیو جنت سادھ سنت کھجگ پئے بھرم بھلکھے، مایا پردہ ایکا پانیا۔ ہر سنگت تیرا روپ بن بن آپے ویکھے، آپ اپنا نین کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت دتا ساچا ور، آپ لگایا اپنے لڑ، ویلے آنت ہوئے سہانیا۔ آنت سہائی آپ پر بھ، ہر جن ساچے سچ

ترائیندا۔ لکھ چوڑاسی وچوں لہج، اپنے لال اپنے گل لٹکائیندا۔ ہر سنگت ہر دوارے رہی پھب، ساچی امرت چھہبر لائیندا۔ کلجک واتتی رہی وگ، چاروں
 کُنٹ اگنی تت جلائیندا۔ گرسکھ تیرا واس کرائے اُپر شاہ رگ، سُرتی شبدی ڈور بندھائیندا۔ ہر مندر لٹکایا سجا پگ، کلجک جیواں دس نہ آئیندا۔ گھر گھر گئی
 ویکھو اگ، تتوت نہ کوئے بُجھائیندا۔ سنگھ سنگت تیری رکھی پگ، اپنا تاج تیرے سپس لٹکائیندا۔ لہنا دین چکائے کل کے اچ، سمت ستاراں راہ تکائیندا۔
 دوس رین رہیا بھج، واہ واہ گرو اپنا کھیل کھلائیندا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں آیا تچ، لوک مات آسن لائیندا۔ ہر سنگت تیرا پردہ لئے کج، سر اپنا ہتھ
 رکھائیندا۔ کلجک کال نگارہ جانا وچ، ہر ساچا آپ وجائیندا۔ جو گھڑیا سو جائے بھج، بھنہنہار دس نہ آئیندا۔ پہلی چیت اپنے سپس رکھائے تاج، تخت تاج
 سرب مٹائیندا۔ گرسکھاں مارے ستیاں وانج، سوہنگ شبد ساچی سیوا لائیندا۔ چھبھی پوہ رچیا کاج، ساچی ناری کنت پرنائیندا۔ اپنی ہتھیں دیون آیا داج، پلے
 نام گنڈھ بندھائیندا۔ سوہرے بیئے رکھے لاج، درگاہ ساچی آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری اتم ور، ہر سنگت اگے اپنا
 آپ دھر، دھرن دھرنی وچ لٹکائیندا۔ ہر سنگت تیرا ساچا گھر، سنگر ساچا آپ سہائیا۔ ہر سنگت تیرے اندر وڑ، تیرے بنک دئے وڈیائیا۔ ہر سنگت تیری
 اگنی پہلوں گیا سڑ، شیر سنگھ شیر نظر نہ آئیا۔ سچکھنڈ نوآسی بیٹھا مار ڈر، سولاں سال اپنا کھ بیٹھا چھپائیا۔ ساچے دوس چھبھی پوہ ہر مندر بیٹھا آپے چڑھ،
 نرگن جوت کرے رُشائیا۔ شاہ سلطانا لیائے پھڑ، چرن دوارا اک دکھائیا۔ نو کھنڈ پر تھمی ٹٹے گڑھ، ہر شبدی دھکا ایکا لائیا۔ سنت سہیلے گرو گریچلے کر کر
 میلے آپ لگائے اپنے لڑ، اپنا پلا آپ پھڑائیا۔ اگنی ہون نہ جائے سڑ، مڑھی گور نہ کوئے دبائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ہر سنگت دیوے ساچا
 دان، سچ سچ کایا کچ آپ لٹکائیا۔ کایا کچ مائی گگریا، ہر ساچا آپ اُچائیندا۔ ترے گن روپ ساچی نگریا، نرگن سرگن ویکھ دکھائیندا۔ نام دست سچ سمگریا، گھر
 ساچے آپ لٹکائیندا۔ جگے جوت اک ایک گریا، اک اکلا ویکھ دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ
 وشنوں بھگوان، ہر سنگت چاڑھے نام رنگت، جوں نانک انگ لگایا انگد، انگیکار آپ اکھوائیندا۔

★ پہلی بھگن ۲۰۱۶ بکرمی جیٹھووال دربار وچ ★

سو پُرکھ نرنجن نرگن دھار، آد آنت نہ کوئے جنایا۔ ہر پُرکھ نرنجن اگم اپار، اگم اگمڑا بھو نہ رایا۔ اینکارا نرنکار، روپ رکھ نہ کوئے جنایا۔ آد نرنجن جوت اُجیار، نورو نور ڈمگائیا۔ سری بھگوان کھیل اپار، لیکھا لیکھ نہ کوئے لکھایا۔ ابناشی کرتا ست کرتار، ست ستوادی ست سمایا۔ پاربرہم ایکا دھار، اپنی آپ چلایا۔ وسنہارا سچھنڈ دوار، گھر ساچے سو بھا پانیا۔ محل اٹل اُچ منار، تھر گھر اپنا آپ اپانیا۔ دیک باقی کر اُجیار، نورو نور آپ دھرایا۔ شاہو بھوپ سچی سرکار، گھر ساچے سو بھا پانیا۔ تخت تاج اک سیکدار، راو رنگ وڈ وڈیایا۔ حکمی حکم کرے اپار، آپ اپنا حکم جنایا۔ سنے سناوے سُننہار، دوسر کوئے دس نہ آیا۔ اپنے رنگ روے کرتار، کرنی کرتا کرت کمایا۔ آپ سہائے بنک دوار، گھر بیٹھا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک اینکار اپنا ناؤں رکھایا۔ سو پُرکھ نرنجن سرب گنوت، بھو کوئے نہ پانیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن آد آنت، آپ اپنی کھیل کھلایا۔ اینکارا مہما اگت، لیکھا لیکھ نہ کسے جنایا۔ آد نرنجن بنائے بنت، جوتی جوت نور اُپجائیندا۔ سری بھگوان ساچا کنت، ایکا پُرکھ اکھوائیندا۔ ابناشی کرتا آپے جانے اپنی انس، آپ اپنا در سہائیندا۔ پاربرہم بنے منگت، در اپنا ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے رنگ رنگائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ہر رنگ راتا، ہر ہر وڈی وڈیایا۔ ہر پُرکھ نرنجن آپے جانے اپنا ناتا، آپ اپنا میل ملایا۔ اینکارا آپ نبھائے اپنا ساٹھا، آپ اپنا سنگ رکھایا۔ آد نرنجن دیک جوت پرکاشا، پرکاش پرکاش آپ کایا۔ سری بھگوان چلائے راتھا، رتھ رتھو ہی دس نہ آیا۔ ابناشی کرتا گائے اپنی گاتھا، گاونہار گیت الایا۔ پاربرہم نیوں نیوں نمسکار ٹیکے ماتھا، اپنی پے ڈھیہہ سرنایا۔ سچھنڈ نواسی گھر سچ نواسا، تھر گھر ساچے سو بھا پانیا۔ سچ سلطان شاہو شاہاشا، نہ مرے نہ جانا۔ آپے داس آپے داسا، داسی داس سیو کمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کھیل کھلایا۔ سو پُرکھ نرنجن ہر مہربانا، بھو کوئے نہ پانیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن سری بھگوانا، دس کسے نہ آیندا۔ آد نرنجن جوتی نور نورانہ، نورو نور ڈمگائیندا۔ ابناشی کرتا سچ ترانہ، اپنا آپے گائیندا۔ سری بھگوان مرد مردانہ، اپنا ناؤں رکھائیندا۔ پاربرہم کرے دھیانا، سچ دھیان اک جنایا۔ سچھنڈ نواسی نوجوانا، روپ انوپ آپ درسائیندا۔ آپے ہوئے جانی

جانا، جانہار کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرُگن داتا بے پرواہ، آپ اپنا بنے ملاح، اپنا بیڑا آپ چلائیندا۔ نرُگن بیڑا کر تیار، سو پُرکھ نرُجن سیو لگائیا۔ ہر پُرکھ نرُجن سیو دار، آد نرُجن نال رلائیا۔ اینکارا کر پیار، سری بھگوان ویکھ وکھائیا۔ ابناشی کرتا کرے دھیان، پاربرہم سچ صلاحیا۔ سچکھنڈ دوارے وسے اک مکان، دوسر در نہ کوئے کھلائیا۔ تھر گھر ویکھے اک نشان، سچ دوارے آپ جھلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اجوئی رہت وڈ وڈیائیا۔ اجوئی رہت پُرکھ اکلا، ایک رنگ سہائیندا۔ وسنہارا سچ سچی دھر مسالہ، سچکھنڈ دوارے سو بھا پائیندا۔ دینا بندھپ دین دیا، گھر اپنے دیا کمائیندا۔ آپے چلے اپنی چالا، تھر گھر بیٹھا ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، انجو پرکاش آپ کرائیندا۔ انجو پرکاش ہر نرُکار، اپنا آپ کرائیا۔ سچکھنڈ سہائے بنک دوار، سو بھاونت وڈی وڈیائیا۔ نرُگن باقی کر تیار، کملا پاتی آپ جگائیا۔ آد جگاد ساچی کار، کرتا پُرکھ آپ کرائیا۔ سو پُرکھ نرُجن ساچی دھار، گھر ساچے ویکھ وکھائیا۔ ہر پُرکھ نرُجن کر پسا، آپ اپنا گھر وسائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ بیٹھا بے پرواہیا۔ سچکھنڈ نواسا پُرکھ ابناشا، ایک رنگ سما۔ جوتی نور کھیل تماشا، جاگرت جوت کرے رُشائیا۔ آپے پاوے ساچی راسا، آپ اپنا منگل گایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در گھر ساچا اک سہایا۔ در گھر سُنجننا ہر سہائے، سو بھاونت وڈی وڈیائیا۔ سو پُرکھ نرُجن دیا کمائے، گھر ساچے وٹی ودھائیا۔ ہر پُرکھ نرُجن ویکھن آئے، آپ اپنا ویس دھرائیا۔ آد نرُجن کر رُشائے، اپنا نور رہیا وکھائیا۔ اینکارا منگل گائے، آپ اپنا راگ الائیا۔ سری بھگوان سگن منائے، گھر ساچے سو بھا پائیا۔ ابناشی کرتا راہ تکائے، اپنا مارگ ویکھ وکھائیا۔ پاربرہم گھر ساچے آئے، گھر ساچا اک وکھائیا۔ سچکھنڈ دوارا رنگ رنگائے، رنگ رتڑا ہر ہر ماہیا۔ سچ سَنگھاسن اک وچھائے، پاوا چول نہ کوئے بنائیا۔ اپنی سیجا آپ سہائے، نرُگن بیٹھا آسن لائیا۔ نرُگن ناری نرُگن کنت نرُگن نرُگن لئے پرنائے، گھر ساچے میل ملائیا۔ نرُگن میلا سہج سُبھائے، نرُگن ساچا سنگ رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر ساچا ویکھ وکھائیا۔ گھر ساچا سچکھنڈ دوارا، ہر ساچا آپ سہائیندا۔ نرُگن نرُگن کر پسا، نرُگن دھارا وچ رکھائیندا۔ نرُگن ناری کنت پیارا، نرُگن ساچی سچ ہنڈھائیندا۔ نرُگن اندر نرُگن باہرا، نرُگن کُپت ظاہرا رُپ وٹائیندا۔ نرُگن جوت نور اُجیارا، نرُگن رکت بوند اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،

آپ اپنی جوت دھر، گھر ساچا آپ وسائیندا۔ سچکھنڈ دوارا ہر وسندڑا، پاربرہم بے آنت۔ آد جگاد بھیونہ کوئے کھنڈڑا، مہماگنت اگنت۔ گھر ساچے آپ سہندڑا، آپے ہوئے سوبھاؤنت۔ آپ اپنا میل ملندڑا، آپے ناری آپے کنت۔ آپ اپناست لپجندڑا، آپے گائے سہاگی چھنت، آپ اپنا ناؤں رکھندڑا، پاربرہم سری بھگوانت۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جانے اپنی بنت۔ نرگن ناری کنت پیاری، ہر پڑکھ نرنجن آپ پرناٹیا۔ نرگن سبجا رہیا وچاری، نرگن بیٹھا آسن لائیا۔ نرگن انگیکار کرے اپنے انگ لگائے سچ سکداری، سرب سوکھ آپ اکھوائیا۔ نرگن داتا بن بھنداری، اپنا بھندارا آپ ورتائیا۔ نرگن کرے نرگن شنگاری، ست شنگار آپ دکھائیا۔ ساچارنگ اپر اپاری، پڑکھ نرنجن آپ رنگائیا۔ اپنی جوت کر کواری، آپے اپنے نال ہنڈھائیا۔ رنگ رلیاں مانے بے عیب پروردگاری، نورو نور نور اکھوائیا۔ مقامے حق سچی یاری، حق حقیقت اپنے وچ رکھائیا۔ سچکھنڈ دوارے تیج سواری، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا بھیو آپ کھلائیا۔ ست پڑکھ نرنجن بھیو کھلاؤنا، آپ اپنی کل ورتائیندا۔ سو پڑکھ نرنجن میل ملاؤنا، ہر پڑکھ نرنجن انگ لگائیندا۔ آد نرنجن ویکھ دکھاؤنا، اینکارا در سہائیندا۔ سری بھگوان منگل گاؤنا، ابناشی کرتا راگ لائیندا۔ پاربرہم پرہہ اک دکھاؤنا، سچکھنڈ دوارا اک سہائیندا۔ ایک ناری ایک کنت مناؤنا، دوجی تیج نہ کوئی ہنڈھائیندا۔ ست دلارا اک اُپجاؤنا، ہر شبدی ناؤں دھرائیندا۔ ساچا بستر اک رنگاؤنا، آپ اپنا رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچی ونڈن آپ ونڈائیندا۔ سو پڑکھ نرنجن لال رنگ، ستھ پرکاس آپ رنگائیا۔ ہر پڑکھ نرنجن سچ پلنگ، کچن روپ وٹائیا۔ آد نرنجن منگے منگ، سوہا ویس بے پرواہیا۔ اینکارا تیج دوارا لنگھ، چٹارنگ رنگ لایا۔ سری بھگوان سوراسرنگ، پہلی دھار دھار صلاحیا۔ ابناشی کرتا پھڑ مردنگ، آپ اپنا حکم چلائیا۔ نیلی دھار ایک رنگ، اپنی اچھیا آپ وہائیا۔ پاربرہم اپنا ڈھکے آپے ننگ، کالا رنگن رنگ چھہائیا۔ سچکھنڈ دوارے بنیا سنگ، گھر ساچے وٹی ودھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک ایک کھیل کھلائیا۔ ست رنگ نشانہ سچکھنڈ، ہر ساچے سچ جھلایا۔ سو پڑکھ نرنجن ونڈی ونڈ، ہر پڑکھ نرنجن ویکھ دکھایا۔ آد نرنجن نبھائے سنگ، اینکارا میل ملایا۔ سری بھگوان ویکھے لنگھ، ابناشی کرتا خوشی منایا۔ پاربرہم پرہہ لایا انگ، آپ اپنے انگ بھہایا۔ سچ وچھائی تیج پلنگ، سچ تخت سلطان آپ سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پڑکھ اگم

اگڑی دھار رکھایا۔ اگڑی دھار بے پرواہ، سچکھنڈ دوار چلائیا۔ ست رنگن رنگ رنگا، نرگن جوت نورِ الایا۔ اپنا روپ آپ وٹا، آپے ویکھ وکھایا۔ اپنی
 رچنا آپ رچا، آپ اپنے وچ سمائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دوارے ساچا بھوشن اپنا آپ بنائییا۔ ساچا بھوشن ست رنگ دھار،
 ہر ساچا سچ سمائییا۔ سچ سنگھاسن کر تیار، اُپر آسن لائیندا۔ آپے بنے ہر سکدار، آپ اپنا حکم چلائیندا۔ آپے بنے در چوہدار، آپ اپنا سیس جھکائیندا۔ آپے
 منگے در بن بھکھار، آپے اپنی جھولی ڈاہندا۔ آپے دیوے سچ بھنڈار، ساچی وستو آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا حکم
 سنائیندا۔ ساچا حکم دھر فرمانا، ہر پُرکھ نرنجن آپ سنائیندا۔ ست رنگ نشانہ اک جھلانا، ایک میل ملائیندا۔ ایک مندر اک مکانا، گھر ایک سوہا پائیندا۔ ایک راج
 اک راجانا، شاہو بھوپ اک اکھوائیندا۔ ایک در اک دربانا، ایک تخت تاج سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا حکم جنائیندا۔ حکمی حکم
 کر تیار، نرگن نرگن دئے جنائییا۔ نرگن ہوئے سچا سکدار، نرگن بیٹھا آسن لائییا۔ نرگن وس سچ دربار، در دربارا آپ سہائییا۔ نرگن کھیل اگم اپار، الکھ
 اگوچر بھو نہ رائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی بھچھیا آپ ورتائییا۔ اپنی بھچھیا دیوے پا، نرگن نرگن سیو کمایا۔ سچ سنسہڑا دئے سنا،
 دھر فرمانا آپ جنایا۔ اپنی بنت آپ بنا، آپے رہیا سمجھایا۔ اپنی مہما آپ گنا، آپے ویکھ وکھایا۔ اپنی جننی آپ جنا، جن جننی آپ ہو جایا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر گھر ساچا اک وسایا۔ تھر گھر وسیا ہر نرنکار، سچکھنڈ دوار سوہا پائییا۔ پاربرہم پر بھ بھو نیار، آپ اپنا بھو کھلایا۔ اپنی
 سیوا کرے بن سیوادار، سیوک ساچی سیو کمائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رنگ رنگائییا۔ رنگیا رنگ رنگ انمول، روپ رنگ
 نہ کوئے وکھائیندا۔ ست پُرکھ نرنجن اپنے کنڈے تولیا تول، دوسر تول نہ کوئے تھائیندا۔ اپنا اکھر آپے بول، اپنا آپ سنائیندا۔ اپنی دست رکھے کول، اپنے
 ہٹ وکائیندا۔ اپنا دوارا آپے کھول، آپے ونج کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی وست آپ وندائیندا۔ ساچی وست ہر کر تیار، سو
 پُرکھ نرنجن دئے سمجھائییا۔ ہر پُرکھ نرنجن اک پیار، ایک رنگ رنگائییا۔ آد نرنجن در دربار، در در الکھ جگائییا۔ ایککارا ایککارا، اک اکلا آپ کرائیا۔ سری
 بھگوان کر پیار، پنچم میل ملائییا۔ اپناشی کرتا بنے سچا سنیار، ساچے کنڈے تول تھائییا۔ پاربرہم کٹھالی دیوے ڈار، آپ اپنی دیا کمائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر،

آپ اپنی کرپا کر، پنچم پنچم ویکھ وکھائیا۔ پنچم میلا سچ دوارے، ہر ساچا آپ کرائیندا۔ پنچم کھیل اگم اپارے، پنچم ویکھ وکھائیندا۔ پنچم تخت پنچم سکدارے، پنچم سنگ رلائیندا۔ پنچم بہہ بہہ واجاں مارے، آپ اپنا حکم لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچم میلا ایک گھر، آپے دیوے اپنا ور، آپے گھاڑن لئے گھر، آپے کنڈے تول تلائیندا۔ آپے تولا تولنہارا، نرگن تولنہارا اکھوایا۔ آپے بولا بولنہارا، اپنا بول دئے جنایا۔ آپے پردہ کھولنہارا، اپنا پردہ دئے اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچھنڈ نواسی پُرکھ ابناشی گھر ساچا اک سہایا۔ سچھنڈ پنچم گھر، پنچم ویکھ وکھنیا۔ پنچم رکھیا کسے نہ گھر، جننی جن نہ کسے جنیا۔ پنچم سوگ نہ پنچم دُکھ، پنچم بھوگ نہ کوئے بھگنیا۔ پنچم ہوئے نہ اٹارکھ، پنچم تت نہ کوئے بنیا۔ پنچم بیٹھا اندر لگ، گھر ساچا آپ سہنیا۔ پنچم گودی آپے چک، پنچم پائے ساچے میا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جانے گن اوگنیاں۔ پنچم میلا پنچم دوار، سچھنڈ وجے ودھایا۔ ست پُرکھ نرنجن کھیل اپار، اگم اگمرا کھیل کھلایا۔ الکھ نرنجن بول جیکار، ایک ایک سنایا۔ ست رنگ نشانہ، روپ اپار، گھر ساچے رہیا سہایا۔ اک اکلا ہر سکدار، در گھر ساچے سو بھاپایا۔ تخت شاہ ہویا تیار، بھوپ آسن اک وچھایا۔ تھر گھر ہوئے منگلاچار، تھر گھر واسی آپ کرایا۔ جوت پرکاش ہوئی اجیار، نورو نور نور رُشانیا۔ ابناشی کرتا بن سنیار، پنچم گھر رہیا سہایا۔ پاربرہم بن سیوادر، ساچا تاج ہتھ اٹھایا۔ اپنی رتڑی اپنا درس نرگن نرگن لئے وچار، تھت وار نہ کوئے جنایا۔ اپنے سیس رکھے سچی سرکار، آد پُرکھ وڈی وڈیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا تخت وڈیایا۔ پنچم کھی ساچا تاج، ہر ساچا سیس جھکائیندا۔ دھر درگا ہی ساچا راج، اپنے چرناں ہیڈ دباکیندا۔ شبا گمی اک آواز، پُرکھ آکال آپ لگائیندا۔ اپنا رچیا آپے کاج، آپے ویکھ وکھائیندا۔ ست رنگ نشانہ دتا داج، گھر ساچے آپ اڈائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ آپ اکھوائیندا۔ آد پُرکھ ہر ہر ایک، دوسر اور نہ کوئے۔ سو پُرکھ نرنجن رکھے ٹیک، ہر پُرکھ نرنجن دیوے ڈھوئے۔ آد نرنجن آپے پیکی، ایککارا کدے نہ سوئے۔ سری بھگوان لکھے لیکھ، ابناشی کرتا کرے سوئی ہوئے۔ پاربرہم بنیا در درویش، آپے سکدار در دربان آپ کھلوئے۔ در دربان بنیا راجا، تخت تاج سہایا۔ پُرکھ ابناشی غریب نوازا، سچھنڈ دوارا اک سہایا۔ آپے رکھے اپنی لاجا، آپ اپنا ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی

بھچھیا اپنی اچھیا آپے جھولی پائی۔ اپنی بھچھیا بھر بھنڈار، آپے ویکھ وکھائیندا۔ آپے تاج رکھ سکدار، آپے محم سٹائیندا۔ آپے زرگن روپ نرکار، ریکھ رنگ نہ کوئے وکھائیندا۔ آپے ابناشی کرتا ہوتیار، آپ اپنی کھیل کھلائیندا۔ آپے پاربرہم میت مرار، آپ اپنا روپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کھیل کھلائیندا۔ ست رنگ نشانہ پنجم تاج، سچکھنڈ دوارے آپ بنایا۔ پُرکھ ابناشی اپنا سازن ساز، اپنی گھاٹ گھٹن گھڑایا۔ اپنی ایرن کرتیار، اپنا ہتھوڑا آپ اٹھایا۔ اپنی کٹھالی آپے گال، اپنے سانچے آپے پایا۔ اپنا رنگ چاڑھے اپار، اتر کدے نہ جایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر ساچے آپ ٹکایا۔ ساچی وست کرتیار، گھر ساچے آپ ٹکایا۔ اپنی ہتھیں رکھ نرکار، آپے بند کرائیا۔ آپے ویکھے کرے وچار، وڈ داتا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی دے گواہیا۔ ساچی وست سچ درگاہ، ہر ساچا آپ ٹکائیندا۔ زرگن زرگن کرے صلاح، اپنا متا آپ پکائیندا۔ زرگن زرگن بنے ملاج، زرگن بیڑا آپ ترائیندا۔ اپنی رچنا آپ رچا، آپے کھیل کھلائیندا۔ اپنا روپ آپ وٹا، نرکار ساکار آپ اکھوائیندا۔ آپے وشنوؤں نام دھرا، آپے امرت جل بھرائیندا۔ آپے نا بھی پھل لے کھلا، کول کولا آپ اُچائیندا۔ آپے برہما ویتا ناؤں دھرا، آپ اپنا روپ وٹائیندا۔ آپے سُن اگم ڈیرہ لا، دھواں دھار آپ رہائیندا۔ آپے شکر لے بنا، آپ اپنا ویس کرائیندا۔ آپے میلادے ملا، آپ اپنی بوجھ بھجھائیندا۔ آپے اشٹ دے وکھا، گردیو آپ منائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی کل آپ ورتائیندا۔ برہما وشن شو کرتیار، ہر ساچا کھیل کھلائیندا۔ زرگن زرگن بن بھکھار، زرگن زرگن منگ منگائیندا۔ زرگن راج جوگ سکدار، زرگن ساچا تخت سہائیندا۔ زرگن جانے اپنی کار، کرتا پُرکھ ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی مہما آپ سٹائیندا۔ زرگن مہما آد انت، لیکھا لیکھ نہ کوئے جنایا۔ زرگن جانے اپنا منت، دوسر کرے نہ کوئے پڑھایا۔ زرگن اُچائے جیو جنت، لکھ چوڑاسی روپ وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ترے گن اپنے رنگ رنگایا۔ ترے گن رنگ ہر بھگوان، اپنا آپ سمجھایا۔ راجس تامس ساتک کر پروان، آپ اپنی دے سالاحیا۔ وشنوؤں وشواک گیان، ایکا اک سمجھایا۔ برہما برہم کر پردھان، پاربرہم روپ درسایا۔ شکر شکر اک کلیان، ہر ساچا ویکھ وکھایا۔ تئاں وچولا ہر مہربان، ترے گن ساچا سنگ رلائی۔ آپے رکھے اپنی آن،

اپنے بھانے سد رہائیا۔ نرگن رُوپ نہ سکے کوئی پچھان، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی بھچھیا آپے رہیا پائیا۔ ساچی بھچھیا بھر بھنڈارا، ہر کرتا کھیل کھلائیندا۔ برہما ویتا کر پیارا، لکھ چوڑاسی میل ملائیندا۔ پنج تت دے آدھارا، اپ تیج وائے پر تھمی آکاش ویکھ دکھائیندا۔ وشنوؤں بنے سچ ورتارا، رازق رازق آپ ہو جائیندا۔ شکر کرے سچ سنگھارا، تھر کوئے رہن نہ پائیندا۔ آپے زمیں اسمانا بھئے دھارا، لوآں پُریاں رچن رچائیندا۔ آپے برہمنڈ کھنڈ دے سہارا، گگن گگنتر ویس وٹائیندا۔ آپے رُو س بنے ستارا، منڈل منڈپ آپ سہائیندا۔ آپے لکھ چوڑاسی گھٹ گھٹ اندر کر پسارا، آپ اپنا آسن لائیندا۔ آپے جگت پت بن ونجارا، ساچا ونج آپ کرائیندا۔ آپے چوڈاں لوک کھول دوارا، چوڈاں ہٹ ویکھ دکھائیندا۔ آپے تیاں لوکاں رکھے پار کنارہ، تریلوکی چرناں ہیٹھ دہائیندا۔ آپے باسک سیجا کر شنگارا، سانگو پانگ ہنڈھائیندا۔ آپے جل بنب دے سہارا، دھرت دھول آپ سہائیندا۔ آپے پون سواسی دے ہلارا، رسنا جہوا آپ چلائیندا۔ آپے شبد اگئی بول جیکارا، راگ انادی آپ سٹائیندا۔ آپے کھولے بند کوڑا، تال تلواڑا آپ و جائیندا۔ آپے لائے ساچا کھاڑا، آپے گوپی کاہن نچائیندا۔ آپے بنے ڈھر درگا ہی ساچا لاڑا، سر اپنے تاج کائیندا۔ آپے لکھ چوڑاسی منگن آئے واڑا، آپے گھر گھر لکھ جگائیندا۔ آپے کرے پرکاش بہتر ناڑا، آپے اندھ اندھیر سہائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رُوپ وٹائیندا۔ آپے رُوپ اگم پُرکھ کرتار، قادر کرتا وڈ وڈیائیا۔ آپے برہما وشن شو سیوالائے سیوادار، ساچی سیوک سیوکمائیا۔ آپے ترے گن مایا بن ورتار، آپے پنچم میلا سچ سبھائیا۔ آپے من مت بدھ کرتار، گھر ساچے آپ کائیا۔ آپے نو دوارے کھول کوڑا، جگت واسنا وچ بھرائیا۔ آپے پنچم رکھے دھاڑا، آپے پنچم سخیاں بہہ بہہ منگل گائیا۔ آپے در گھر ساچے دیوے واڑا، آپے بیٹھا کھ بھوائیا۔ آپے رائے دھرم کرے پیار، آپے چتر گپت رہیا سمجھائیا۔ آپے لاڑی موت کر شنگار، لکھ چوڑاسی دے پرنائیا۔ آپے ویا سب توں باہر، پار برہم وڈی وڈیائیا۔ ایکنکارا کھیل اپار، بھيو بھيدا بھيو چھپائیا۔ اپنی کرپا آپے دھارا، اپنی کرنی کرت کمائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دست اپنے ہتھ رکھائیا۔ اپنی دست سچا شاہ، اپنے ہتھ رکھائیندا۔ دوسر ہتھ نہ دے پھرا، نیڑ کوئے نہ جائیندا۔ نہ کوئی منگے کسے کولوں صلاح، صفت صلاح وچ نہ آئیندا۔ نہ پھرائے کسے نوں اپنی بانہہ، ہتھو ہتھ نہ کوئے دھرائیندا۔ دو

جہاناں کرنہارا سچ نیاں، پُرکھ ابناشی آپ اکھوائیندا۔ نہ کوئی پتاتے نہ کوئی ماں، بالک گود نہ کوئے اٹھائیندا۔ اپنے سر رکھے اپنی چھاں، سر اپنا تاج سہائیندا۔
 سیس جگدیش اک بنا، نرگن نرگن میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس دھرائیندا۔ ویس اولّا اک اگلا، ہر پُرکھ
 نرنجن آپ کرائیندا۔ وسنہارا جلاں تھلاں، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ ویکھ دکھائیندا۔ شبدی جوتی آپے رلا، رُپ رنگ نہ کوئے دکھائیندا۔ لکھ چوڑاسی آسن ملا، گھر
 گھر ڈیرہ لائیندا۔ سچ سنہیہڑا ایکا گھلا، جگ جگ شبد سنائیندا۔ دیک جوتی ایکا بلا، اگیان اندھیر مٹائیندا۔ آپے پُھلیا آپے پھلا، بھل پُھلواری آپ مہکائیندا۔
 آد جگاد کدے نہ ہلا، رُت بسنت اک سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ ترے ترے میلا ہر کرتار، ہر
 ساچے آپ کرایا۔ ایکا نام سچ بھنڈار، پاربرہم برہم میلا میل ملایا۔ شبدی ناد دُھن جیکار، چارے ویداں لئے سنایا۔ چارے جگ کھیل اپار، سنجگ تریتا
 دواپر کجگ ونڈ ونڈایا۔ گر پیر بن اوتار، سادھ سنت رُپ وٹایا۔ بھگت بھگونت ساچا یار، یار یاری رہیا نبھایا۔ رام رام رُپ اپار، رام راما وچ سمایا۔ سینتا
 سرتی کر پیار، سچ سوانی لئے پرنایا۔ کاہنا گونی میت مُرار، نام بنسری اک وجایا۔ رتھ رتھو ہی کھیل اپار، لکھ چوڑاسی رتھ چلایا۔ گیتا گیان اک ادھار،
 دس اٹھ میل ملایا۔ وید ویاسا کریا پار، پُران اٹھاراں لئے پڑھایا۔ ایکا چولا کرتیار، ساچا رنگ آپ رنگایا۔ کجگ سو سا اک شنکار، تن بستر آپ پہنایا۔ عیسیٰ
 موسیٰ ہوتیار، سنگ محمد چار یار ڈور وایا۔ انجیل قرآناں کر اُجیار، تیس بتیسا سوہلا گایا۔ اللہ رانی کنت بھتار، سچ محبوب اک پرنایا۔ حق جناب خبردار، سچ
 رباب اک ہلایا۔ آب حیات کرتیار، سچ محرابے آپ ٹکایا۔ دو دو آب بنھے دھار، ترے ترے مول چُکایا۔ چوتھے جگ کھیل اپار، انا الحق نعرہ لایا۔
 لاشریک سانجھ یار، نور نور جلوہ جلال اک اُچجایا۔ شرع شریعت کرتیار، ساچا کلمہ اک پڑھایا۔ ساچا سجدہ وچ سنسار، در گھر ساچے آپ کرایا۔ پنخے کھ
 ویکھے واروں وار، پنچم سیس تاج محمد دس نہ آیا۔ اُمت اُمتی کہہ گیا لکار، نیوں نیوں خاکی خاک رمایا۔ صدی چوڑھویں پاوے سار، نور الہی نور آپ
 خُدا یا۔ چوڑاں طبقات کھولے بند کواڑ، اگلا ہٹ دے دکھایا۔ پرگٹ ہوئے وچ سنسار، سچ امام ناؤں دھرایا۔ کھ نقاب دے اُتار، پردہ کوئے رہن نہ پایا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس وٹایا۔ ویس اولّا اک اگلا، آد جگادی رُپ وٹائیندا۔ وسنہارا سچ محلہ، سچکھنڈ دوارا اک سہائیندا۔

نرگن دیوا نرگن باقی نرگن جوت آپے بلا، نرگن پرکاش پرکاش وکھائیندا۔ نرگن میٹنہارا سلا، دُئی دویتی میٹ مٹائیندا۔ نرگن پھڑائے سرگن پلا، سرگن
 نرگن میل ملائیندا۔ لیکھا جانے رانی اللہ، الہی نور آپ اکھوائیندا۔ آپے کرے ول چھلا، اچھل اچھل بھوونہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، نرگن اپنا ویس وٹائیندا۔ نرگن ویس وٹایا، رکھیا ناؤں وچ سنسار۔ نانک ایکتا بُجھایا، ایکا روپ انوپ سچی سرکار۔ ایکا مندر سوبھاپایا، ایکا گھر
 ہویا جیکار۔ ایکا سخیاں منگل گایا، ایکا پھولن برکھے پر اپار۔ ایکا نیتر درشن پایا، ست پُرکھ نرنجن سچی سرکار۔ لوک مات ویکھن آیا، مات پت کر پیار۔ پنج
 تت چولا آپ ہنڈھایا، اندر وڈیا سرجنہار۔ آؤندا جاندا دس نہ آیا، پنڈت پاندھے تھکے ہار۔ ملا شیخ مسائق پیر دستگیر، بھوونہ کسے نہ رایا۔ گل تسبیح مالا پائے
 ہار، بن سنگر نانک ایک ایک نظر کسے نہ آیا۔ چارے جگ گئے ہار، ست پُرکھ نرنجن گھر ساچے میل ملایا۔ سچھنڈ سوہے بنک دوار، سرگن نرگن گھر
 سدایا۔ جوتی شبدی کر پیار، سرگن نرگن سیس جھکایا۔ نرگن نرگن دے ادھار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نانک جوت اک رُشنا۔
 نانک نرگن جوت، پُرکھ اکال آپ جگایا۔ نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت، چار ورنناں کرے پڑھایا۔ مورکھ مگدھ پتت پاپی ادھارے کوئی کوٹ، کوئی کوٹ گیا
 ترانیا۔ تن نگارے لائی چوٹ، ستنام ڈنکا اک وجایا۔ ہنکاریاں کڈھیا کایا کھوٹ، آتم آنتر برہم جنایا۔ چار ورن وکھائی ایک اوٹ، پُرکھ اکال اک وڈیایا۔ در
 منگدے برہما وشن شو اوت پوت، جگا جگنتر ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا گھر سہایا۔ نانک نرگن ہر ہر پایا، سچھنڈ
 وجے ودھایا۔ پُرکھ ابناشی روپ وٹایا، آپ اپنی دیا کمائیا۔ ست رنگ نشان چڑھایا، سچھنڈ رہیا سہایا۔ پنجم مکھ تاج سیس ٹکایا، نانک نرگن پیکھ رہیا بگسایا۔
 نیوں نیوں اپنا سیس جھکایا، پار برہم تیری وڈیایا۔ ہوں سیوک ٹوں داتا رگھرایا، سو پُرکھ نرنجن تیری مہما کہن نہ جایا۔ ہنگ برہم ویکھ وکھایا، سوئم روپ
 سوہنگ تیری سرنا۔ کاغذ قلم لکھے نہ رایا، چار وید رہے گر لایا۔ پُران اٹھاراں بہہ بہہ گایا، شاستر سمرت دین گواہیا۔ انجیل قرآناں راہ تکایا، سنگ محمد
 چڑھ چڑھ تھکے راہیا۔ نانک نرگن دوارے تیرے آیا، ملیا میل چائیں چانیا۔ تیرا درشن ہر جو تیرے ہر مندر پایا، دوسر در دے ناہیا۔ تیرا سیس تاج
 موہے ساچے بھایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ ست پُرکھ نرنجن تیرا تاج، گھر ساچے سوبھاپائیندا۔ ست سوامی تیرا

راج، تیرے گھر سہا میندا۔ ست ستوادی تیری واج، تیرا شبد سنا میندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا دوار ہر نرنکار، لوک مات موہے بھائیندا۔ سچھنڈ دوارا لوک مات، سنگر ناک منگ منگائیا۔ پُرکھ ابناشی دیوے دات، دے مت اک سمجھائیا۔ تیرا چلے جگت راتھ، چار ورنناں لئے چڑھائیا۔ تیری پوجا تیرا نام پاٹھ، تیری اچھیا جگت پڑھائیا۔ تیرا رکھے تیرا ساتھ، تیرا تیرے وچ سمائیا۔ تیرا ہوئے انا تھاں ناتھ، ناتھ انا تھاں لئے اٹھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دئے آپ گواہیا۔ آپے بنیا سچ گواہ، آپے حکم سنا میندا۔ آپے سنگر ناک لیا منا، آپے راگ الامیندا۔ آپے ڈھولا لیا گا، لوک مات آپ سنا میندا۔ آپے ستنام لیا درڑا، گھر ساچا ویکھ وکھائیندا۔ آپے اپنا بھيو دئے کھلا، بھيو ابھیدا آپ ہو جائیندا۔ سوہنگ اکھر اک پڑھا، رُوپ انوپ آپ ملا میندا۔ ساچا تاج دئے وکھا، لوک مات ویس وٹائیندا۔ ست رنگ نشانہ دئے چڑھا، ستنام آپ وڈیائیندا۔ اُپر ساچا لیکھ لکھا، آدانت میل ملا میندا۔ پنچم گھ تاج لئے اُپا، نرگن سیونہ کوئے لگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا آپ لکھائیندا۔ پنچم تاج ہر پرگٹاؤنا، ناک سنگر ہر صلاحیا۔ نرگن رُوپ رُوپ وٹاؤنا، رُوپ رنگ نہ کوئے وکھائیا۔ نرگن اُپجایا نرگن گھڑایا، نرگن لوک مات اٹھ لے دھائیا۔ نرگن حکم چلایا نرگن شبد جنایا، نرگن شبد دئے وڈیائیا۔ اپنا ناؤں لئے پرگٹایا، نہہکنک ناؤں رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دو جہاناں اپنا چھتر جھلایا۔ ناک سُنیا دھر فرمانا، رسنا ہر گن گایا۔ کلجگ اتم آؤنا ساچا رانا، نہہکنک ناؤں دھرایا۔ جوت سروپی پہرے بانا، چار ورنناں دس نہ آیا۔ آپے ورتے اپنا بھانا، بھانے وچ نہ کسے رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سرشٹ سبائی ایہہ سمجھایا۔ نہہکنک اترے، آوے وچ سنسار۔ تانا پیٹا نہ کوئی سوترے، نہ کوئی بنت بنائے جیو گوار۔ مات پت بھین بھائی ساک سجن سین پت نہ پوترے، نہ کوئی ناری کرے پیار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل آپ نرنکار۔ نرگن ناک میل ملنیا، پایا پر م پُرکھ کرتار۔ گھر ساچا اک سہنیا، وچھڑیا سنسار۔ ساچا میت کسے نہ جھیا، آوے جاوے وارو وار۔ نہ گھڑیا نہ بھنیا، سرشٹ سبائی گھرن بھنہنار۔ تین لوک کسے نہ ڈٹیا، چوڈاں ہٹ نہ پان سار۔ جگ جگ دسے نہ آتم انھیا، ہر سنتن کرے پیار۔ جن بھگتاں بچھے پھرے بھنیا، لوک مات لے اوتار۔ جننی جن نہ کسے جنیا، جٹ دھٹا لائے پار۔ گرگھ ورلے سنگر پورا مٹیا، ناک رسنا کہے پکار۔ لکھ

چوڑاسی دیونہارا ڈٹیا، انتم کھج پرگٹ ہووے نہہکنک نرائن ز اوتار۔ کدے وسے نہ چھپر چھٹیا، مندر ماڑی نہ کرے پیار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل اگم اپار۔ کھیل اپارا ہر نرنکارا، وچ سنسارا آپ کرائیا۔ ایکنکارا کر پسارا، لکھ چوڑاسی ویکھ وکھائیا۔ شبد اگمی اک جیکارا آپے بولے اپنی وارا، جگ جگ داتا بے پرواہیا۔ کھج تیرا رپ نیارا، چاروں گنٹ دھواں دھارا، ساچا چند نہ کوئے چڑھائیا۔ نانک بولے ست جیکارا، ورنناں برناں کرے پیارا، ساچی سرنا اک رکھائیا۔ ایکا انگد انگیکارا، امرداس امرت دھارا، رام داس ملائیا۔ ارجن بول سچ جیکارا، بودھ اگادھ شبد جنائیا۔ ایکا گر اک اوتارا، ایکا ایک ایک اکھوائیا۔ گرو گرنٹھ کھیل اپارا، سادھ سنت لئے ملائیا۔ بھگتن دیوے سچ آدھارا، گھر ساچے ویکھ وکھائیا۔ ہر گوبند پاوے سارا، سارنگ دھر وڈ وڈیائیا۔ ہر رائے ہر کا دوارا، ہر جن ساچے میل ملائیا۔ ہر کرشن اتارے پارا، بال اوستھا وڈ وڈیائیا۔ تیغ بہادر نکھی دھارا، دو دھارا دھار چلائیا۔ گوبند سورا ست ڈلارا، پُرکھ اکال اک منائیا۔ ساچا شبد بول جیکارا، واگرو فتح اک گجائیا۔ ایکا اشٹ دیو ایکا میت مرارا، گھر ساچے اک سہائیا۔ ایکا کھرگ کھنڈا کٹارا، ہتھ بھگوتی اک اٹھائیا۔ ایکا امرت سچ بھنڈارا، ساچا جام آپ پیائیا۔ ساچا ساتی بن ورتارا، ساچی بھچھیا جھولی پائیا۔ ساچے مندر کھول کوڑا، سچکھنڈ دوارا بوہا لاہیا۔ سچکھنڈ دوارا بیٹھا ہر نرنکارا، نرگن نور نور رہیا چکائیا۔ پایا درس اگم اپارا، نیز نین خوشی منائیا۔ لوچن کھولے اک دوارا، دو جہاناں ویکھ وکھائیا۔ پنچم تاج سیس دستارا، پنچم کھ رہیا صلاحیا۔ ایکا بولے سچ جیکارا، دوئے دوئے میل ملائیا۔ واہ واہ گر گر کہے پکارا، واگرو فتح گجائیا۔ سچکھنڈ چوں آیا باہرا، پُرکھ اکال منائیا۔ کیس گڑھ سوہے دربارا، گھر ساچے سوہا پائیا۔ پنچم کرے پنچ پیارا، پنچم تاج اگے ٹکائیا۔ پنچم راج جوگ سکدارا، پنچم سچی شہنشاہیا۔ پنچم پیتا پنچم اتینا پنچم ٹھانڈا پنچم سینا، پنچم ریتا اک وکھائیا۔ پنچم مندر پنچم مسیتا، پنچم مٹھ شوڈوالا پنچم گرو دوارا دئے سمجھائیا۔ پنچم تپے نہ تت انگیٹھا، پنچم رتی رت رہے نہ رائیا۔ پنچم نام ندھانا پیتا، گر ارجن تیری کھوپری ساچا باٹا آپ بنائیا۔ پنچم بانی پاٹھ بہہ بہہ آپے کیتا، شبد شبدی وچ سمائیا۔ پت پاپی کرے پنینتا، پت پاؤن آپ اکھوائیا۔ پنچم مارے پنچم جیتا، پنچم ناد دھن سنائیا۔ پنچم ہست پنچم کیتا، پنچم دیوے وڈ وڈیائیا۔ پنچم دکھائے دھام انڈیٹھا، سرتی شبد میل ملائیا۔ نانک گوبند ایکا کیتا، پُرکھ اکال سچی سرنائیا۔ ایکا شبد اک حدیثا، ایکا کرے پڑھائیا۔ ایکا جگت اک جگدیشا، جاگرت جوت کرے

رُشانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچم میلا سہج سُبھائیا۔ گر گوبند سنگھ سنگھ بکارا، ہر ہر پُرکھ منایا۔ پنچ پیارے دے آدھارا، ایکا مت سبھائیا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش نہ کوئے وچارا، آپ اپنے رنگ رنگایا۔ آپ اندر آپے باہرا، آپے گپت آپے ظاہرا، آپ اپنا ویکھ دکھایا۔ آپے کھڑگ کھنڈا تیز کٹارا، سپس بھیٹ آپ چڑھایا۔ آپے کرے تن شنکارا، بستر بھوشن آپ سجایا۔ آپے تلک للاٹ لگائے لگا ونہارا، سوارتی کیسر نال رلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا سنگ نبھایا۔ پنچ پیارے کر پروان پنچم دے وڈیائیا۔ پنچم دیوے دُھر فرمان، ساچا حکم سنائیا۔ پنچم راج پنچم راجان، شاہ سلطان پنچ بنایا۔ پنچم رکھے ساچی آن، سرشٹ سبائی اک دکھائیا۔ پنچم ہتھ پھڑائے نشان، لوک مات دے جھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل آپ کھلایا۔ پنچ پیارے ہر ہر سانج، گر سجن میت اکھوایا۔ اپنے سر توں لاه کے تاج، گر سکھاں چرناں سپس جھکایا۔ تہاڈی سکھی میری لانج، لُج پت تہاڈی جھولی پایا۔ میری سیوا تہاڈا کاج، میں سیوک سیوا کرنے آیا۔ تہاڈی دست ساچا راج، لوک مات دکھاؤن آیا۔ چار ورن چلاؤنا اک جہاز، اوچ پنچ نہ کوئے بنایا۔ کرتا رکھے سر تیرے تاج، آپ اپنی دیا کمایا۔ گر گوبند سنگھ اٹھائی اک آواز، واہ واہ گر فتح گجایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا سنگ رکھایا۔ پنچم پیارے پنچم رنگ، پنچم ویکھ دکھائیندا۔ داتا دانی سورا سر بنگ، سور پیر بھیو نہ آسیندا۔ آپ ہوئے شاہ ملنگ، آپے تخت تاج ہنڈھائیندا۔ آپے آسو گھوڑے کسے تنگ، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں آپ دوڑائیندا۔ آپے کھڑگ کھنڈا کرے جنگ، چنڈ پر چنڈ آپ چکائیندا۔ آپے سر سا رہیا لنگھ، گڑھی چمکوڑ آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا بھیو رکھائیندا۔ گڑھی چمکوڑ ہر کا دھام، سنجگ ساچے آپ سہایا۔ تریتا آیا چل کے رام، وشٹ گر اک منایا۔ دواپر بنسری وٹی کاہن، سرتی گوپی ناچ نچایا۔ نانک وسایا نگر گرام، انت کنت بھگونت ملایا۔ ہر گوبند پیایا ساچا جام، چھیواں گھر پھول بھلایا۔ گر گوبند کریا پورا کام، کلجگ لہنا رہے نہ رایا۔ نیلے گھوڑے دتی لگام، سولاں کلیاں آسن پایا۔ چار جگ دا سہایا دھام، دھرمی دھرمی دھرم کمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گڑھی چمکوڑ دے سبھائیا۔ سنجگ باؤن بل بل دھار، بل راجا ایہہ سبھائیا۔ بلکھ بکھاریوں آیا کر وچار، ڈیرہ ڈیرے لئے لگائیا۔ پوجا پاٹھ کریا سندھیا وچار، ایکا اشٹ اشٹ منائیا۔ درس دکھایا ہر کرتار، چٹے آسو

پھیرا پایا۔ رُوپ اگم ویکھ نرنکار، بل باون ڈھیہہ ڈھیہہ پئے سرنایا۔ منگے منگ بن بھکھار، اپنی جھولی اگے ڈاہیا۔ توں داتا داتار سد سُننہیار، ہوں رسنا
جہوا گانیا۔ دھرنی دھرت دھول رہی پکار، تیرا راہ تکانیا۔ تیرا چرن چھوہے وچ سنسار، غریب نمانے لئے ترانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
کر کرپا میل ملانیا۔ ----- جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دے مت رہیا سمجھانیا۔ کلجک ویلا اتم آونہ، کلجک کوکے دئے ڈہانیا۔ گوہند
پھیرا ساچا پاؤنا، گھر ساچے وجے ودھانیا۔ غریب نمانیاں گلے لگاؤنا، چار ورنان لئے اٹھانیا۔ ساچی دھرنی آپ سہاؤنا، چل کے آئے ساچا ماہیا۔ آپ اپنا
بھیٹ چڑھاؤنا، ہنس سرہنس لیکھے لائیا۔ سر تاج اک وکھاؤنا، گرگھ آپ اُچھانیا۔ چار جگ دا لیکھا مول چکاؤنا، پورب لہنا رہے نہ رانیا۔ اپنی دستار کر پیار
گرگھ ساچے سپس لکاؤنا، سنگھ سنگت ہر سنگت رُوپ سمانیا۔ کلغی توڑا دوسر کسے نہ ہتھ پھڑاؤنا، برہما وشن شو کروڑ تیتیا بیٹھے راہ تکانیا۔ سولاں سچ پھیر
ہنڈھاؤنا، ساچا ستھر آپ وچھانیا۔ ساچا یار اک مناؤنا، ایکا وجے ودھانیا۔ بل تیرا اُلھاما، لوک مات چوتھے جگ لاہنا، ستجگ تریتا دواپر دین نال گواہیا۔
ساچا ثالث بنکے آونہ، ساکھیات رُوپ وٹانیا۔ پھڑ پھڑ کاگوں ہنس بناؤنا، کاگ ہنساڈار رلائیا۔ تخت تاج آپ تجاؤنا، گرگھان بخشے ساچی شاہیا۔ جوتی جوت
سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس وٹانیا۔ سولاں ستھر ہیٹھ وچھایا، ایکا یار دھیانیدا۔ پون پونی سیوالایا، پون پوناں وچ لکانیدا۔ آون گون پار
کرایا، ترے بھون پنڈھ مکانیدا۔ باون بون لیکھ مکایا، بل بل ویکھ وکھانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے رنگ رنگانیدا۔ شب
سُننہیار ساچے یار، گر گوہند آپ گھلایا۔ پُرکھ ابناشی کر پیار، آپ اپنی جھولی پایا۔ آپے پڑھے اپنی وار، اپنا بندھ آپ گھلایا۔ ایکا اوڑا کر تیار، ترے گن
میلا میل ملایا۔ تن لوک ترے گن برہما وشن شو بند کرے ادھ وچکار، چوڈاں لوک چار گنٹ بٹھایا۔ نرگن رُوپ نرکار گر گوہند میلا وچ سنسار، شب شبی
ڈنک وجایا۔ تیرا سوہے بنک دوار، در دروازہ اک گھلایا۔ جنک اُلھاما دئے اُتار، ہر جن ساچے گلے لگایا۔ بدر سُداما کرے پیار، کاہنا کرشنا ویکھ وکھایا۔ بھیلنی
بنے در بھکھار، گھ اپنے بھوگ لگایا۔ ساچا ورتے امرت وچ سنسار، پُرکھ ابناشی دئے ورتایا۔ چار ورنان دئے ادھار، من منو آ آپ بندھایا۔ مت متوالی نہ
ہوئے خوار، بدھ بیک جنایا۔ نام کھنڈا تیز کٹار، تن گاترے دئے لٹکایا۔ پنجاں دُشٹاں کرے سنگھار، پنچم پنچم دئے کھپایا۔ اتم کلجک پرگٹ ہوئے نہکلنک

نرائن ز اوتار، نرگن اپنا ناؤں دھرایا۔ سمبل نگری دھام نیر، ساڈھے تن ہتھ بنت آپ بنایا۔ جگ جگ جوت جگے اپار، تیل باقی نہ کوئی رکھایا۔ گھر وچ گھر کر تیار، گھر گھر وچ میل ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن ز، ایک ڈنک دے وجایا۔ کلجگ انتم کھیل کر اونا، ہر ہر آپ جنایا۔ سو پڑکھ نرنجن ویس وٹاونا، ایک کارا ناؤں دھرایا۔ آد نرنجن جوت جگاونا، جوت نرنجن کرے رُشانیا۔ پڑکھ ابناشی ویس وٹاونا، دس کسے نہ آئی۔ سری بھگوان اپنا بھو کھلاونا، آپ اپنا ڈھولا گایا۔ پاربرہم اک سمجھانا، ایک اشٹ دیو کھانیا۔ وشنو وشنو وشنو رلاونا، لوآں پریاں برہمنڈاں کھنڈاں پھیرا پانیا۔ برہما وید چار پڑھانا، اپنی ویدیا آپ سکھانیا۔ شکر باسک تشک گل سہاونا، ہتھ ترسول اٹھانیا۔ کروڑ تیتیا در بہاونا، سُرپت راجا اند منگے سرناپیا۔ گن گندھرب گیت ایک گاونا، کنز پچھپ ناچ نچانیا۔ دھرم رائے سپیس جھکاونا، پتر گپت نین شرمایا۔ لاڑی موت سپیس گنداونا، لال مہندی ہتھ رنگانیا۔ کوڑ کڑیا راجل پانا، جوٹھ جوٹھ نین مٹکانیا۔ آسا ترسنا پیار ودھاونا، ہومے ہنگتا بستر بھوشن اک ہنڈھانیا۔ بیچ وکارا بہہ بہہ گاونا، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار ہوئے ہکانیا۔ چار کنٹ جگت نگارہ اک وجاونا، دہ وٹا دے اٹھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن جوت کرے رُشانیا۔ کلجگ انتم ہوئے اندھیرا، ساچا چند نہ کوئی دکھانیا۔ سادھاں سنتاں ڈھے ڈیرہ، گھر وچ گھر نہ کوئی دکھانیا۔ کایا اُجڑ اُجڑ وسے کھیڑا، رت بسنت نہ کوئی مہکانیا۔ پنچم نہ لائے کوئی اُکھیڑا، پنچم شبد نہ کوئی سنایا۔ ویلے آنت نہ بنھے کوئی بیڑا، گھر گھر بیٹھے بہہ بہہ رام اکھوانیا۔ پڑکھ ابناشی پائے گھیرا، نرگن لئے مات انگڑانیا۔ چوتھے جگ کرے حق نیرا، گرکھ منمکھ دیکھے تھاون تھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک اپنا ناؤں رکھانیا۔ نہکلنک ہر بھگوانا، ایک ایک کاریا۔ جوت سروپی نور مہانا، نورو نور اُجاریا۔ شبد سروپی ست ترانہ، گر شبدی ناؤں دھرا لیا۔ کلجگ انتم پہریا بانا، آپ اپنا روپ وٹا لیا۔ سوہنگ شبد تیر کمانا، ساچا چلہ ہتھ اٹھالیا۔ نرگن سرگن دیکھے دو جہانا، پر تھی آکاش پھیرا پالیا۔ ایک راگ اک ترانہ، ایک سوہلا گا لیا۔ ایک مرد اک مردانہ، گر چیل اک بنا لیا۔ ایک پینا ایک کھانا، ایک رسنا رس دکھالیا۔ دند بتیا ایک گانا، ایک گوبند سگن منا لیا۔ ایک تیر ایک کھنڈا ایک تیز کرپانا، اپنی کرپا دھار دکھالیا۔ ایک مندر اک مکانا، سمبل نگری ڈیرہ لا لیا۔ ہر جو ہر مندر اڈائے سچ بانا، شبد شبدی سیو کما لیا۔ آپے بنے ساچا رانا، سپیس اپنا تاج سہا لیا۔ آپ چڑھائے ست

نشانہ، ست رنگ آپ رنگا لیا۔ کلجگ انتم ہو پردھانا، اپنا ڈنک وجا لیا۔ سمت سولاں لیکھ لکھانا، شاہ سلطانا میٹ مٹا لیا۔ گرگھ ساچے نوجوانا، گرگوبند گود سہا لیا۔ پہلی چیتر پہنائے ساچا بانا، کایا چولی رنگ رنگا لیا۔ ایک اگی اک وانا، ساچی سکھی سکھ سمجھا لیا۔ پنچم میلا دو جہانا، جوت لائی تلک وکھا لیا۔ لکھ چوراسی سہنا جہانا، ہر ہر حکمی حکم پھرا لیا۔ آپ چکائے ان دانا، پینا کھانا اپنے ہتھ رکھا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا تاج دھر درگاہی، ایک ایک وکھا لیا۔ پنچم گھ ساچا تاج، نو سو پُرانوے چوکڑی جگ، دس کسے نہ آیا۔ کلجگ انتم زرگن رچیا اپنا کاج، زرگن ویکھن آیا۔ پرگٹ ہو یا دیس ماجھ، بھل رہے نہ رایا۔ سرشٹ سبائی راجن راج، شاہو بھوپ آپ اکھوایا۔ ویہ سو ویہ بکری پورا کرنا اپنا کاج، ساچے تخت آپ سہایا۔ نو کھنڈ پر تھی سنائے اک آواز، ستاں دیپاں آپ ہلایا۔ گر سنگت چڑھی سچ جہاز، سنگر پورا آپ چڑھایا۔ لکھ چوراسی بھانڈا بھجنا کل کہ آج، کل کوکے دئے ڈبایا۔ لاڑی موت نچائے ناچ، کھ گھنگ رہی اٹھایا۔ کایا ویکھے صراحی کاج، جگت پیالہ مدھ دئے پیایا۔ سنگر پورا گرگھاں ہر دے اندر جائے راج، ساڈھے تن کروڑ اپنا انگ بنایا۔ نیڑ نہ آئے کلجگ آنج، تتی وانہ لگے رایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، ساچا دوس دئے سہایا۔ ساچا دوس ہر سہاوانا، پہلی چیتر ویکھ وکھائیندا۔ ویہ سو تیراں بکری دن یاد کراوانا، راج راجاناں لیکھ لکھائیندا۔ ساچی دستار ہتھ پھراوانا، بھیو ابھیدا بھیو چھپائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چوتھے سال چوتھے جگ، چارگنٹ ویکھ وکھائیندا۔ سمت ویہ صد تیراں پہلی چیت، راج راجان سادھ سنت آپ اٹھایا۔ سنجا ہونا کایا کھیت، ساچی رت نہ کوئے وکھائیا۔ کلجگ ہاڑی وڈھے اگیت پچھیت، تن دن اپنے لیکھے لایا۔ چوتھے دوس سادھ سنت کوئی نہ دے نیتن نیت، چوتھا چیت دئے گواہیا۔ کلجگ سنت ہوئے پریت، چارگنٹ ویشاگھ گھ پائیا۔ پُرکھ ابناشی تیرا کسے نہ پایا بھیت، بیٹھے اپنے آسن لایا۔ انتم سر وچ پینی بالو ریت، کلجگ کڑچھا ہتھ اٹھایا۔ گر راجن کرن آیا بھیت، سڑدے ہر دے سانت ست کرایا۔ گھر ترکھاناں پیاجم آپے لائے وینت، سدھا چیر آپ کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، راج راجاناں شاہ سلطاناں، چار ورنناں اچی کوک رہیا سنایا۔ چار ورن جانا جاگ، ہر ساچا جوت جگائیندا۔ ماجھے دیس لگا بھاگ، چاروں گنٹ ہلائیندا۔ منمکھاں سر پائے خاک، سنگ محمد چار یار کلجگ نال اڈائیندا۔ آپے چڑھیا ایک راک، شبد گھوڑا ہر

دوڑائیندا۔ شاہ سلطاناں نکیل پائے ناک، تخت تاج سرب مٹائیندا۔ گرگھیاں بنے سجن ساک، سنجگ ناتا جوڑ جڑائیندا۔ جنم جنم دا پورا کرے گھاٹ، ساچا
تولا اپنا تول تُلانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنچ پیارے ایہہ سمجھائیندا۔ پنچ پیارے نیز کھول، ہر سنگر آپ کھلایا۔ پنجاں اندر جائے
بول، اپنا کھ - پنجاں اندر تولے تول، اپنا کنڈا ہتھ اٹھایا۔ پنجاں کرے سدا اڈول، نہ کوئی ڈولے ڈول ڈلایا۔ پنجاں اتوں آپ اپنا گھولی گھول، گھولی
گھول سیو کمایا۔ امرت آتم بخشے ساچی پاہل، مٹھارس وچ بھرایا۔ دیوے وڈیائی اُپر دھول، دھرنی نیوں نیوں سیس جھکایا۔ امرتس رکھائے امرت کول،
گھ نا بھی نا بھ بھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا سنگن آپ جنایا۔ پنچ پیارے اگی سکھ، ایکا بندھن پائیندا۔ ہر سنگت تیرا لیکھا لکھ، چار
ورن سمجھائیندا۔ دین مذہب در میٹے بھیکھ، بیس یسارہ نکائیندا۔ سرشٹ سبائی آپے ویکھ، اپنا مارگ آپے لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
کر، سوارتی ساچا کیسر سنگھ پرگٹ سیوا لائیندا۔ پرگٹ سنگھ کیسر سوارتی، پہلی چیتر بھیت چڑھایا۔ ہر سنگت وانہ لگے تتی، اپنی ہتھیں لیکھا دے لکھایا۔
ہر کا بھوونہ پانن جگ چھتی، راگ چھتی رہے صلاحیا۔ سادھ سنت جیو جنت گا گاتھکے دند بتی، کملاپتی بھوونہ رانیا۔ کلجگ انتم ملیا سچا ساتھی، جگت وچھوڑا
چھند کٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اگی سکھاں ایکا رنگ چڑھایا۔ ڈھائی گز چٹا بستر، کیسر رنگ رنگاونا۔ اگی سکھاں نام پہنائے تن ساچا
شستر، لوک مات کسے گلوں نہ لاہونا۔ تن پہنائے اپنا نام زر بکتر، تیر تلوار نہ کھنڈا کسے گھاونا۔ آتم نیچ نیچے اپنے وتر، بھل بھلواری آپ مہکاونا۔ لیکھا
جانے افغان لکھ ستر، بھگت بہتر میل ملاونا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکتک نرائن نر، نر نرائن کھیل کھلاونا۔ پہلی چیتر ساڈھے دس،
تھت وار ہر سمجھایا۔ ہر سنگت آونانس نس، سنگر ملے بے پرواہیا۔ ساچا مارگ دیوے دس، کوڑی کریا دے مٹایا۔ شبد تیر نرالا دیوے مار کس، برہو روگ
مٹایا۔ ہر دے اندر جائے وس، ہر ہر کا روپ سائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا تاج غریب نواز، گرگھ ساچے ہتھ پھڑایا۔ ہتھ تاج
ہر پھڑاونا، سنگر پورا آپ سمجھائیندا۔ پنجاں سکھاں اگے لاونا، نگی دو کٹار چکائیندا۔ چھیویں گھر پنڈھ مکاونا، چھ در پھول پھولائیندا۔ سنگھ نرائن سیو کمائنا،
ساچی سیوا آپ کرائیندا۔ سچا ہتھ اگے ودھاونا، کھتا بیٹھاں منہ دھرائیندا۔ اُپر تاج آپ کھاونا، آپ اپنے رنگ رنگائیندا۔ پچھلا لہنا قرض مکاونا، اپنی وست

دست بدست، شاہ ہست کیٹ ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، آپ اپنا ویکھ وکھائیندا۔ اکی سکھ پہریدار، کیسر رنگ رنگائیا۔ سنگت گائے متکلا چار، دُھن وجدی رہے ودھائیا۔ پُرکھ ابناشی کرے پیار، نیوں نیوں اپنا سسپس جگدیش جُھکائیا۔ بھل بھلوٹھی کھڑے گلزار، لوک مات آپ مہکائیا۔ کلج تیری آنت بہار، سنجگ بسنت اپنے ہتھ رکھائیا۔ ہوئے ملاواناری کنت بھتار، آتم سیج سہاوی سرت شبد کرے کُڑمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، ہری ہر ہر ہر کارُپ درسائیا۔ ہر کارُپ اگم اتھاہ، وید کتیب بھیو نہ رایا۔ چار جگ چار ورن اٹھاراں برن سادھ سنت جیو جنت رہے گا، آد آنت نہ کسے جنایا۔ جگا جگنتر جن بھکتاں پکڑے آپ بانہہ، آپ اپنا بھیکھ وٹایا۔ گر سکھ اٹھائے جوں بالک ماں، آپ اپنی گود سہایا۔ کاگوں ہنس دے بنا، مانک موتی سوہنگ ہنسا چوگ چُکایا۔ نرگن جوتی دے جگا، کایا مندر ڈمگایا۔ انحد تال نگارے چوٹ دے لگا، تال تلواڑا اک وجایا۔ آتم سیجا دے سہا، بند کواڑی آپ کھلایا۔ آلس نندرا دے مُکا، آس نراسا پور کرایا۔ چرن بھروسا اک وکھا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ہر سنگت دیوے ساچا دان، آتم انتر برہم گیان، نام ست ہوئے پردھان، جگت پردھانگی آپ کمایا۔

★ ۳ پھگن ۲۰۱۶ بکرمی پنڈ ندھاں والی سرین سنگھ دے گھر ضلع فیروز پُر ★

سو پُرکھ نرنجن اگم اتھاہ، آد جگادی ہر اکھوائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن بے پرواہ، بھیو ابھیدا بھیو چُھپائیندا۔ ایکنکارا صفت صلاح، لیکھا لیکھ نہ کوئے جنائیندا۔ آد نرنجن جوت جگا، نورو نور ڈمگائیندا۔ سری بھگوان ایکاناں، اپنا آپ اُپجائیندا۔ ابناشی کرتا وسے ساچے تھاں، سچکنڈ دوارا سو بھا پائیندا۔ پاربرہم کرے اک نیاں، اک اکلا کھیل کھلاییندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا در سہائیندا۔ در سہنجنا ہر نرنکار، ایکا ایک اُپائیندا۔ سچکنڈ محلہ نرگن دھار، تھر گھر واسی ڈمگائیندا۔ پُرکھ ابناشی کھیل اپار، الکھ اگوچر اگم اتھاہ بے پرواہ بھیو نہ آئیندا۔ نہ پتا نہ کوئے ماں، ساچی گود نہ کوئے

سُہانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی رچن رچانیدا۔ اپنی رچنا آپ رچائے، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ اینکارا ناؤں دھرائے، نہ مرے نہ جائیا۔ سچھنڈ نواسی ڈیرہ لائے، محل اٹل اک اپائیا۔ تخت تاج اک دکھائے، شاہ سلطان وڈ بھوپ ایکا روپ اُپجائیا۔ وسنہارا چارے کونٹ، دہ دشا پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکلا سچ محلہ، نرگن دھارا اینکارا، عقل کل دھاری آپ وسائیا۔ عقل کل دھار ہر بھگونت، آد جگاد سمانیدا۔ آپ بنائے اپنی بنت، دوسر کوئے نہ سنگ رلانیدا۔ آپے ناری آپے کنت، آپے نرگن نرگن سچ ہنڈھانیدا۔ آپے ویکھے رت بسنت، بھل بھلوڑی آپ مہکانیدا۔ آپے نیا آپے منت، آپ اپنا جاپ درڑانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اجوئی رہت ناؤں دھرائیدا۔ اجوئی رہت پُرکھ اکال، ایکا رنگ سائیا۔ آد جگادی دین دیال، گھر ساچے سو بھاپائیا۔ آپے چلے اولڑی چال، چال نرالی آپ اپائیا۔ وسنہارا سچ سچئی دھر مسال، تھر گھر بیٹھا آسن لائیا۔ ست سرُپی شاہ کنگال، نر بھے اپنا ناؤں دھرائیا۔ آپے دھن آپے مال، سچ سمگری اپنی آپ اپائیا۔ آپے کرے کرائے سدا پرتپال، پرتپالک ہتھ وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست پُرکھ نرجن اپنا ناؤں دھرائیا۔ ست پُرکھ نرجن ناؤں رکھ، اگم اگڑی کار کرائیدا۔ سچھنڈ دوارے ہو پرتکھ، نرگن دیاباتی جوت جگانیدا۔ آپے بنے کملاپت، میت مرارا آپ اکھوانیدا۔ آپے جانے مت گت، گت مت داتا بھوونہ آئیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوت اُجالا ہر گوپالا دین دیالا کھیل کھلانیدا۔ کھیل کھلائے پُرکھ اگم، اگڑی کار کرائیدا۔ ہڈ ماس ناڑی نہ دسے چم، پنج تت نہ کوئے رکھانیدا۔ نہ کوئی پون سواسی دم، رسنا جھوانہ کوئے گانیدا۔ اپنا بیڑا آپے بنھ، نرگن نرگن آپ چلانیدا۔ آپے جننی آپے جن، آپ اپنی گود سُہانیدا۔ آپے وسے ساچی چھیری چھن، چار دیوار نہ کوئے اپانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اکلا اینکارا، کھیلے کھیل اپرا، لیکھا لیکھ نہ کوئے جنانیدا۔ اینکارا ہر نرکارا، بھو کوئے نہ پانیدا۔ آد جگادی کھیل اپرا، جگ جگ ویس وٹانیدا۔ لوآں پُریاں بٹھے دھارا، برہمنڈ کھنڈ ویکھ دکھانیدا۔ آپے رواس بن ستارا، منڈل منڈپ آپ سُہانیدا۔ آپے زمیں اسماناں دے ہلارا، آپ اپنا کھیل کھلانیدا۔ آپے پرتھی آکاش کرے پیارا، گگن گگنتر سو بھاپانیدا۔ آپے ترے گن مایا کھول کوڑا، آپ اپنے رنگ رنگانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،

آپ اپنے رنگ سمانندا۔ رنگ سماءے ہر رنگ راتا، لیکھا لیکھ نہ کوئے جنائیا۔ ابناشی کرتا پُرکھ بدھاتا، پاربرہم پر م پُرکھ اکھوائیا۔ اپنی رکھے اُتم ذاتا، ورن
گوت نہ کوئے بنائیا۔ بیٹھا رہے اک ایکانتا، درگھر ساچے سوبھا پائیا۔ آپے پُچھے اپنی واتا، آپ اپناسنگ رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
آپ اپنا روپ وٹائیا۔ روپ وٹنڈا ہر بھگوان، بھيو کوئے نہ پائیندا۔ سچکھنڈ دوارے سچ نشان، ست پُرکھ نرنجن آپ جھلائیندا۔ ست ستوادى ہو مہربان،
آپ اپنی دیا کمانندا۔ ساچا ست ست بلوان، شبدى شبد اُپجائیندا۔ ایکا گیت ایکا راگ ایکا دھنکان، راگ انادی آپ سنانندا۔ ایکا مندر اک مکان، تھر گھر
ساچا ویکھ دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا دان، داتا دانی ایکا وست ہتھ پھرائیندا۔ ساچی دات دھر دربار، ہر ساچے ہتھ
رکھائیا۔ اپنی کرپا آپے دھار، اپنی جھولی آپ بھرائیا۔ آپے وشنوں کر تیار، دیوے رزق سبائیا۔ آپے کولا کولی ہو اُجیار، نا بھی نا بھی امرت کھ چوائیا۔
آپے برہم کر پیار، پاربرہم دئے وڈیائیا۔ آپے وسے دھواں دھار، سُن اگم آپ سبائیا۔ آپے شکر دئے آدھار، ساگلو پانگ سیج سہائیا۔ آپے ترے گن کھیل
کرے نرنکار، آپ اپنا بندھن پائیا۔ آپے تیج تیت میل اوچ سنسار، اپ تیج وائے پرتھی اکاش آپ اپنا روپ درسائیا۔ آپے وسے جل بنب جل جل دھار،
دھرت دھول آپ وڈیائیا۔ آپے من مت بدھ کر جوت اُجیار، دیا باقی نرنجن اپنا آپ لکائیا۔ آپے چو داں لوک کھول تاک، ساچی ہائی آپ سہائیا۔ آپے
شبد اگم بول واک، اپنا ناؤں لئے پرگٹائیا۔ آپے ست سروپی چڑھے راک، آسو اپنا آپ دوڑائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکلا
کھیل اپارا، وسنہارا سچکھنڈ دوارا، ترے گن پیتا ہر اتیتا، ترے ترے وست اپنی ونڈ ونڈائیا۔ ترے گن بھنڈارا ہر نرنکارا، برہما وشن شو آپ ورتائیا۔ اپنا
دیوے نام سہارا، نرنجن نرنجن روپ درسائیا۔ اکھ اگوچر اگم اپارا، اگادھ بودھ شبد کرے گڑمائیا۔ آپے شبدى شبد بن لکھارا، بھيو ابھیدا بھيو گھلائیا۔ آپے
ونج آپ ونجارا، اپنی وست آپے وچ لکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، لکھ چوراسی گھاٹن گھر، اتم برہم کرے گڑمائیا۔
اتم برہم ہر ہر ناتا، ہر سنگر آپ بنایا۔ آپے دوس آپے راتا، آپ اپنی کھیل کھلایا۔ آپے کھیلے کھیل بوہ بوہ بھانتا، وید کتیب لیکھا لکھ نہ سکے رایا۔ آپے
دیوے اپنی داتا، برہما رو رو نیتزن نیر وہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ کھیل کھلنڈا ست سروپ، مہما کتھ کتھی نہ

جائیا۔ شاہ سلطانا وڈا بھوپ، سچ سکدار اک اھوائیا۔ ایک تانا ایک سوت، ایک پیٹا رہیا پائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوراسی اندر وڑ، بند کوڑا آپ کرایا۔ لکھ چوراسی گھاڑن گھڑیا، بھيو کوءے نہ پائیندا۔ سرگن اندر نرگن وڑیا، دس کسے نہ آئیندا۔ اپنے پوڑے آپے چڑھیا، شبد ڈنڈا ہتھ رکھائیندا۔ نو دوار کتے نہ اڑیا، ڈونگھی بھور نہ کوءے پھرائیندا۔ سنگھن ناڑی پار کریا، تریبئی نین مٹکائیندا۔ سر سرور آتم بھریا، جل دھارا اک سہائیندا۔ انحد تال انادی ایک جڑیا، ساچا ڈنکا آپ وجائیندا۔ دسم دواڑی آپے کھڑیا، ساچی سیجا آپ سہائیندا۔ پنچ وکارا آپے لڑیا، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار آپے دیکھ دکھائیندا۔ ہوئے ہنگتا آپے گڑھیا، گڑھ ہنکاری آپ سہائیندا۔ آسا ترسنا کدے نہ سڑیا، گھٹ ساچے سو بھا پائیندا۔ اپنی وڈیا آپے پڑھیا، برہما ویتا آپ پڑھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جاگرت جوت اک دکھائیندا۔ جاگرت جوت پڑھ ابناشا، بھيو ابھیدا بھيو چھپائیا۔ لکھ چوراسی کھیل تماشا، گھر گھر وچ آسن لائیا۔ جوت نرنجن کر پرکاشا، دوس رین ڈمگائیا۔ انحد شبد سرب گن تاسا، ناد انادی ناد وجائیا۔ ست ستوادی شاہو شاباشا، در گھر ساچے سو بھا پائیا۔ جن بھگتاں دیوے نام دلاسا، ایک اپنا ناؤں سنائیا۔ بھاگ لگائے کایا کاسہ، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ داتا بے پرواہیا۔ جگ جگ داتا ہر نرنکار، اپنا کھیل کھائیندا۔ سنجگ ویس اپر اپار، ویس انیکا روپ وٹائیندا۔ سنت بھگت لئے ادھار، آتم برہم میل ملائیندا۔ جگت جگت اپر اپار، ہر جن ساچے آپ جنائیندا۔ ساچی شکت دے ادھار، بوند رکت دیکھ دکھائیندا۔ کاغذ قلم لکھ لکھ گئے ہار، ہر کا بھيو کوءے نہ پائیندا۔ جس جن کرپا کرے اپار، کرپا میل ملائیندا۔ آپے گھڑے بھنے بھننہار، سمرتھ پڑھ آپ اھوائیندا۔ چلائے رتھ وچ سنسار، رتھ رتھو ہی دس نہ آئیندا۔ سنجگ ساچے دے ہلار، نام ہلار اک دکھائیندا۔ سو پڑھ نرنجن میت مرار، ہر پڑھ نرنجن میل ملائیندا۔ ایکنکارا دے ادھار، آد نرنجن دیکھ دکھائیندا۔ سری بھگوان سچ دوار، ابناشی کرتا سو بھا پائیندا۔ پار برہم پر بھ ہو تیار، آپ اپنا روپ وٹائیندا۔ برہم برہم کھیل نیار، ہنگ ہنگ آپ اھوائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنجگ تیرا ساچا گھر، ہر ساچا آپ سہائیندا۔ ساچا گھر سہنجنا، ہر ساچا آپ سہائیندا۔ جوت جگائے آد نرنجن، آد جگادی ڈمگائیندا۔ جن بھگتاں چرن دھوڑ کرائے ساچا مچا، نرگن سرگن روپ وٹائیندا۔ سنگر پورا ساکھیات ملے ساچا سجننا، سگلا سنگ نبھائیندا۔ نیز نین

پائے نام کجلا، لوچن اک گھلانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ تریتا دواپر اپنا ویس وٹانیندا۔ تریتا کھیل اپار، ہر پُرکھ زرنجن آپ کرائیا۔ دواپر جوت اُمّ اپار، زرنجن دیا باقی ایکا ڈمگانیا۔ کلج کھیل وچ سنسار، کرنی کرتا آپ کرائیا۔ عیسیٰ موسیٰ میت مرار، سنگ محمد چار یار کرے کڑمائیا۔ انجیل قرآنا بول جیکار، ایکا نعرہ دے سنایا۔ حق حقیقت ویکھ وچار، لاشریک اک خدایا۔ محبان بیدو ہو تیار، اپنی عظمت آپ دکھایا۔ چوڈاں طبقات کھول کواڑ، ایکا جلوہ نورِ الہیا۔ ایکا نبی دے وچار، اُمّت اُمّتی آپ سمجھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ویس وٹایا۔ جگ جگ ویس ہر بھگوانا، اپنا آپ وٹانیندا۔ زرنجن سرگن ہو پردھانا، نانک ناؤں دھرائیندا۔ ست سروپی ست ترانہ، شبدی شبد اُچھانیندا۔ ایکا گوپی ایکا کاہنا، ایکا گھر سہانیندا۔ ایکا مندر ایک مکانا، سچ سنگھاسن اک وچھانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی ویس وٹانیندا۔ آد جگادی ہر بھگونت، پر م پُرکھ اکھوایا۔ ہر جن تارے ساچے سنت، سنگر ساچا ناؤں دھرایا۔ لیکھا جانے جیو جنت، ہست کیٹ ویکھ دکھایا۔ ابناشی کرتا مہما اگنت، شاستر سمتر کتھ نہ سکے رایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرنجن داتا بے پرواہ، نانک بنیا سنگر ملاح، چار ورنال لئے تریا۔ چار ورنال سچ دربار، سنگر پورا اک جنایا۔ اوچال نیچال کرے پیار، راؤ رنک نہ کوئے دکھایا۔ ساچا ڈنکا وچ سنسار، نام ست رہیا وجایا۔ گرگھ جنکا لئے اُبھار، جن جننی ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی دیا کمایا۔ نانک زرنجن زرنجن داتا، زرویر روپ سمایا۔ آتم انتر اک گیاتا، ایکا برہم دکھایا۔ ایکا پتا ایکا ماتا، پُرکھ اکال اک جنایا۔ ایکا بنھے ساچا ناتا، نہ مرے نہ جایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا جوتی دس اوتار، گر گوہند بولے سچ جیکار، سنگھ اپنا روپ وٹایا۔ ساچا نام بول جیکار، گر گر اک سمجھایا۔ ایکا گر اک اوتارا، ایشٹ دیواک دکھایا۔ ایکا بھگت بھگونت کرے پیارا، ایکا میت سچ سکھائیا۔ ایکا لکھ چورا سی دے ہلارا، ایکا سادھ سنت کرے کڑمائیا۔ ایکا نام بنے سچ ورتارا، ایکا بھچھیا جھولی پائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر شبد دے وڈیائی۔ گر شبد ساچا سجن، لوک مات ہر وڈیائیندا۔ گر شبد ساچا مجن، گر کھال آپ کرائیندا۔ گر شبد ساچا کلج، نام نیز دھار بندھانیندا۔ گر شبد سچ جہازن، ہر جن ساچے پار لنگھانیندا۔ گر شبد ساچا تاجن، سنگر پورا آپ چٹھانیندا۔ گر شبد اگئی مارے واجن، دُھن آتمک آپ سنائیندا۔ گر شبد

ساجا راجن، شاہو بھوپ نام دھرائیندا۔ گرشب غریب نوازن، غریب نمانے گلے لگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا منتر گُر گُر نام درڑائیندا۔ گُر گُر منتر نام ہر سچ، ست پُرکھ زرنجن آپ درڑایا۔ ویکھنہارا کایا ماٹی بھانڈا کچ، پنچ تت پھول پھولایا۔ من منو آتن رہیا نچ، بن سنگر بندھن کوئے نہ پایا۔ ترے گن گنی رہیا مچ، امرت جل نہ کوئے دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ انتم ویس وٹایا۔ کلجگ انتم ویس، ہر اپنا آپ وٹایا۔ بھو نہ جانے برہما وشن مہیش گنیش، کروڑ تیتیسارہیا گرا لایا۔ ست ستوادی در درویش، زرنگن سرگن کھیل کھلایا۔ داتا دانی دس دسمیس، کلجگ دہ سر دیوے گھایا۔ ویکھنہارا موئڈ منڈائے دھاری کیس، در درویشا پھیری پایا۔ آد زرنجن زرنیش، ساچے تخت سو بھاپایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنت کنت بھگونت، ایکا سچ سہایا۔ ساچی سچ ہر سہائے، ہر جن ساچے میل ملتیا۔ اپنی درشی آپ گھلایے، جوتی نور سری بھگونیا۔ ایکا اشٹ آپ جنائے، پُرکھ اکال وڈ گن گنیا۔ سرشٹ سبائی پردہ لاپے، ہر والی دو جہنیا۔ کلجگ رین اندھیری چھائے، ساچا دسے نہ کوئی چٹیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، آپ اپنا کھیل کھلنیا۔ کلجگ کھیل کھلنڈا، ہر سنگر شاہ سلطان۔ جوتی جامہ بھیکھ وٹنڈا، زرنگن رُپ سری بھگوان۔ برہم پاربرہم ملنڈا، دیونہارا دانی دان۔ ساڈھے تن ہتھ بنک سہنڈا، آد جگادی نوجوان۔ سمبل نگری ویکھ وکھنڈا، سچکھنڈ نواسی سچ مکان۔ شبد انادی تال وچنڈا، لوآں پُریاں ہون خیران۔ کروڑ تیتیسا سیس جھکنڈا، شو شکر ویکھے چرن لا دھیان۔ برہما نیتز نیر وھنڈا، وشنوں ڈھیہہ ڈھیہہ منگے دان۔ پُرکھ ابناشی کھیل کھلنڈا، لیکھا کھے نہ کوئے جہان۔ گو بند ساچا تیر اٹھنڈا، رسنا چلہ تیر کمان۔ نو کھنڈ ویکھ وکھنڈا، ستاں دیپاں نگہبان۔ رواس گھ لگنڈا، نیتز نین سرب شرمان۔ رائے دھرم سیس جھکنڈا، چتر گپت کرے بیان، ہر کا بھو کوئے نہ پنڈا، چارے وید سرب گران۔ شاستر سمرت گیت سُنڈا، پُراں اٹھاراں نال مل جان۔ گیتا گیان اک وکھنڈا، سینا رام کرے دھیان۔ کاہنا کرشنا اوٹ رکھنڈا، کول نین کھیل مہان۔ عیسیٰ موسیٰ راہ تکنڈا، لیکھا چکے پنچ شیطان۔ سنگ محمد سیو کمندڑا، چار یاری وسے ایکا گھر مکان۔ مکہ کعبہ آپ کھلنڈا، چو داں طبقات اک ایمان۔ نانک زرنگن سرگن آپ اکھونڈا، سنگر پورا وڈ مہربان۔ گو بند کھنڈا اک چمکنڈا، پنچم پیتا وچ جہان۔ انتم لیکھا سچ کھنڈا، کلجگ میڈے جھوٹھی کان۔ نہہکنکا بھو کھنڈا، ہر مورت سری

بھگوان۔ سچ دھام آپ سُنہنڈا، سچکھنڈ کرے پروان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، کھیلے کھیل وڈ مہربان۔ مہربان ہر گوہنڈ، ہر پُرکھ زرنجن آپ اکھوانیندا۔ جن بھگتاں میٹے سگلی چند، جگ جگ ویس وٹانیندا۔ داتا دانی گنی گہنڈ، گہر گمبھیر سمانیندا۔ امرت آتم دیوے ساگر سندھ، بھر پیالہ جام پیمانیندا۔ گرگھ اُپجائے اپنی بند، نادی سْت ناؤں دھرانیندا۔ منمکھ لگائے اپنی نند، جوٹھا جھوٹھا سنگ وکھانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد گر گہر گمبھیر، ہر جن کرے سانت سریر، ڈکھ درد سرب مٹانیندا۔ ڈکھ درد ڈھاہے ڈیرہ، گر سترگر ہتھ وڈیانیا۔ آپے تارے کر کر مہرا، مہربان بھيو نہ آتیا۔ ایکارنگ رنگائے سنجھ سویرا، دوس رین نہ کوائے دکھانیا۔ چاروں کٹ چکے گھیرا، دوتی دُشت رہن نہ پانیا۔ وسدا رہے کایا کھیرا، جس سر اپنا ہتھ لکائیا۔ دُدا تارنہارا بیڑا، بن ملاح بٹھے لائیا۔ دیونہارا اٹا گیرا، اپنی لٹھ آپ بھوانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر شبد دے ملانیا۔ گر شبدی ہر ہر ساچا میلا، ہر جن ساچے آپ کرانیندا۔ آپے گرُ گرُ گرُ گرُ چیل، گر گوہنڈ ویکھ وکھانیندا۔ دو جہانی سجن سہیلا، کلج ساچا سنگ نہانیندا۔ درگاہ ساچی چاڑھے ساچا تیل، گھر ساچے سگن منانیندا۔ پنچم سخیاں بہہ بہہ پان ویلا، گیت انادی راگ سنانیندا۔ پاربرہم ابناشی کرتا اپنا کھیل آپے کھیل، کھیلنہارا دس نہ آنیندا۔ کٹنہارا رائے دھرم دی جھوٹھی جیلا، لکھ چوراسی چند کٹانیندا۔ گرگھ تیرا آپے جانے وقت ویلا، تھت وار نہ کوائے لکھانیندا۔ آپے وسے سد نویلا، نج گھر آپے ڈیرہ لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست سرُپی ایکا دھار، شبد اگنی بول جیکار، کایا مندر کھول کواڑ، درس دکھائے پر اپار، در گھر ساچا آپ سہانیندا۔ در گھر ساچا سو بھاونت، گر سیکھ سجن وٹی ددھانیا۔ پُرکھ ابناشی پایا سچا کنت، سچ سہنجنی سچ سہانیا۔ لیکھا چکے آدانت، مدھ بھيو رہے نہ رانیا۔ مانس دیہی بنے بنت، مانکھ لیکھا دے چکانیا۔ ویکھنہارا لکھ چوراسی چيو جنت، ہر سنت لئے اٹھانیا۔ گر سگھاں کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، اتر کدے نہ جائیا۔ توڑے گڑھ ہوئے ہنگت، چرن پریتی اک دکھانیا۔ ہر جن دوجے گھر نہ ہوئے منگت، جس ملیا سترگر پورا بے پرواہیا۔ آپ ملائے ساچی سنگت، پورب لہنا ویکھ وکھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے ویکھ وکھانیا۔ ہر جن ساچا پیکھیا، کر کرپا کرتا۔ گر سترگر لکھے لیکھیا، گھر مندر بہہ گھر بار۔ آپ چکائے بھرم بھلیکھیا، دُئی دوتی پردہ دے اتار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی

جوت دھر، ایکا نین ایکا سین، ایکا کرے سچ پیار۔ سچ پیارا ہر نرنکارا، ہر بھگتن آپ کرائیندا۔ گرگھ سوہے سچ دوارا، درگھر ساچا آپ سہائیندا۔ ہر بھگتی بھرے بھگت بھنڈارا، اتوٹ اتوٹ دکھائیندا۔ آپے ونج آپ ونجارا، آپ اپنی وست دکھائیندا۔ آپے خالق خلق دے سہارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن سرگن کھیل کر، سرگن نرگن میل ملائیندا۔ نرگن میلا گرگھ رنگ، پاربرہم سرنایا۔ سرگن چیل سچ پلنگ، تھر گھر آسن لایا۔ سورا سربنگ لائے انگ، سنگر پورا وڈ وڈیایا۔ کٹے بھکھ ننگ، سر سروور آتم نہائے ساچی گنگ، دُرمت میل دھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھج کوڑا میٹے دُکھ، آتم آتم ایکا سکھ، سفل کرائے مات گھ، جن جنی ہر جن ساچا جایا۔ دُکھ دلدر جگت وناس، تتوت رہن نہ پانیا۔ گھر وچ گھر دیپ پرکاش، گھر نور کرے رُشنائیا۔ گھر میٹے گئی جگت پیاس، ترسنا ترپت کرائیا۔ گھر میل ملائے شاہو شاباش، میل ملاوا ساچے ماہیا۔ گھر پور کرائے آس، نراسا کوئے رہن نہ پانیا۔ گھر لیکھا لائے سواس سواس، جو جن ہر ہر رسنا گانیا۔ گھر لہنا چکائے دس دس ماس، مات گر بھ بھند کٹائیا۔ گھر مندر ہر کر نواس، نچ گھر بیٹھا تاڑی لایا۔ گھر گوپی کاہن پائے راس، سرتی شبدی میل ملائیا۔ گھر بھوگ گھر راس بلاس، گھر ہس گھ سچ سکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ سجن لے ترائیا۔ تارنہارا پُرکھ اکال، اور نہ دسے کوئے۔ آد جگاد دین دیال، جن بھگتاں دیوے نام ساچے ڈھوئے۔ توڑنہارا جگت جنجال، آلس نندرا وچ کدے نہ سوئے۔ شبد وجائے ساچا تال، سوئم روپ آپ ہو جائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ویکھے اپنے گھر، گھر ساچا آپے سوہے۔ سوہے گھر در دروازہ، پُرکھ اکال آپ سہائیندا۔ ابناشی کرتا غریب نواز، غریب بنانے گلے لگائیندا۔ مٹمکھاں کھولنہارا پاچا، کوڑی کرپا ویکھ دکھائیندا۔ ہر بھگت دوارے پھرے بھاجا، جگ جگ ویس وٹائیندا۔ ہر جو ہر جن ہر مندر آپے سازن سازا، کایا بنک سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے رکھنہارا لاجا، آپ اپنا سنگ نبھائیندا۔ سنگ نبھائے پُرکھ سمرتھ، جس جن دیا کمائیا۔ لہنا دین چکائے سپاں ساڈھے تن تن ہتھ، دھرنی دھرت دھول ونڈ ونڈائیا۔ نام چڑھائے ساچے رتھ، دو جہاناں آپ چلائیا۔ پُرکھ نرنجن مہما اکھ، کاغد قلم نہ لکھے شاہیا۔ سگل سورے جان لٹھ، جو جن نیز لوچن نین درشن پانیا۔ جگت وکارا دیوے متھ، ایکا کرے نام پڑھائیا۔ جوٹھا جھوٹھا بُرج جائے ڈھٹھ، سچ سچ دے وڈیایا۔ پنچ وکارا

جائے نٹھ، سٹگر کھنڈا ہتھ چکائیا۔ جگت ترسنا ہووے بھٹھ، ساتک ست ست ورتائیا۔ گر چرن دوار دکھائے ایک ہٹ، چوڑاں لوک رہے شرمائیا۔ سر سرور ایک تٹ، اٹھسٹھ لیکھا رہیا مکائیا۔ گنگا گوداوری جمنائستی راہ تلگن نٹھ نٹھ، ہر درس نین بگسائیا۔ جن بھگتاں امرت آتم دیوے جھٹ، آپ اپنی سیو کمائیا۔ دئی دوتی میٹے پھٹ، ایک رنگ رنگائیا۔ جوت جگائے لٹ لٹ، نورو نور نور رُشنائیا۔ تن پہنائے ساچا پٹ، شبد دوشالا ہتھ اٹھائیا۔ جھوٹھی میل دیوے کٹ، ترے گن مایا اگنی لنبو لائیا۔ ہر کا نام بیچے ساچے وت، گر سیکھ بھل پھلواری آپ مہکائیا۔ لیکھا جانے اٹھ تے، اپ تیج وائے پر تھی آکاش من مت بدھ نو در کھو جے سہج سُبھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن میلے ساچے در، در دربارا اک سُبھائیا۔ در دربار سُبھنجا، سو بھاونت سہج گن میت۔ داتا دانی درد دُکھ بھے بھنجا، ست سنائے ساچا گیت۔ جو گھڑیا سو بھنجا، آد جگادی ساچی ریت۔ بن سٹگر پورے پردہ کسے نہ کجنا، کسے ہتھ نہ آئے مندر مسیت۔ شبد سروپی ہر ہر گجنا، لکھ چوراسی پرکھے نیت۔ کال نگارہ چاروں گنٹ نو کھنڈ ست دیپ لکھ چوراسی سرتے وچنا، لیکھا چکے ہست کیٹ۔ راج راجان شاہ سلطان محل اٹل تخت تاج سب نے تچنا، جھوٹھی رہے نہ جگت پریت۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن میلے اپنے گھر، گھر سچا اک انڈیٹھ۔ انڈٹھ دھام ہر سُبھنڈا، چھپر چھن نہ کوئے پُھنڈا۔ سورج چند نہ کوئے چڑھنڈا، منڈل منڈپ نہ کوئے دکھائیا۔ زمیں اسمان نہ کوئے سُبھنڈا، گگن منڈل نہ ویکھ دکھائیا۔ برہما وشن شو نہ کھیل کرنڈا، ترے گن نہ کرے گڑمائیا۔ سمند ساگر ڈونگھی دھار نہ کوئے وہنڈا، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ نہ ڈیرہ کوئے دکھائیا۔ لکھ چوراسی نہ میل ملنڈا، اُتبھج سیتج جیرج انڈ نہ ونڈ ونڈائیا۔ سادھ سنت نہ کوئی رسنا جہوا جاپ کرنڈا، بھگت بھگونت بتی دند نہ کوئے گائیا۔ ملا شیخ مسائق پیر دستگیر کوئے نہ ناؤں رکھنڈا، کلمہ نبی نہ کوئے پڑھائیا۔ اک اکلا ایککار بکھنڈ نو اسی ساچا دھام سُبھنڈا، جگے جوت امم اپار۔ ساچا ڈنک شبد وچنڈا، اپنا کھیل کرے کرتار۔ جگ جگ ہر بھگتاں میل ملنڈا، نرگن سرگن لے اوتار۔ کلجگ اتم کھیل کلنڈا، بیڑا ڈوبے وچ منجھار۔ سبجگ ساچا راہ چلنڈا، چار ورنال اک پیار۔ اوچ نیچ نہ کوئے رکھنڈا، کھتری براہمن شو در ویش ایک روپ سچی سرکار۔ غریب نمانے آپ اُھنڈا، شاہ سلطان توڑ ہنکار۔ سچ نشانہ آپ جُھلنڈا، دو جہاناں ایک دھار۔ نو کھنڈ پر تھی ویکھ دکھنڈا، نو نو لیکھا گنے جگ چار۔ نو سو چرانوے چو کڑی جگ گھ جُھنڈا،

آنت بھگونت پرگت ہووے نہہکنک نرائن زلی اوتار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی وسے ایکا گھر، در گھر ہر نر، اپنا آپ سہائیندا۔
گرگھاں چکے جگت ڈر، بھے بھیانک نہ کوئے وکھائیندا۔ کرنی کرتا کرپا کر، کریا کرم میٹ مٹائیندا۔ سچ بھنڈارا نام بھر، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
جوت دھر، روگ سوگ چنتا دکھ جائے ہر، ہر کی پوڑی آپ چڑھائیندا۔

★ ۴ بھگن ۲۰۱۶ بکری ناٹھیوال بوڑ سنگھ دے گھر ضلع فروزپور ★

سنگر پورا ہر مہربان، پر م پڑکھ وڈی وڈیاہیا۔ ہرجن ویکھے مار دھیان، جگ کرتا ویس وٹائیا۔ میل ملاوا دو جہان، لوک مات کرے گڑمائیا۔ شبد
سروپی ست گیان، آتم آتر برہم جنائیا۔ رسنا جہوا پین کھان، ہر شبدی ترپت کرائیا۔ در گھر ساچا کر پروان، گھر مندر سو بھاپائیا۔ ست ستوادی اک نشان،
زرگن سرگن دے وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی بو جھ بھجھائیا۔ سنگر پورا سرب گنونت، ہر پڑکھ نرنجن بھو نہ رائیا۔ مہما
جانے آد آنت، جگا جگنتر کھیل کھلائیا۔ لیکھا جانے سادھ سنت، لکھ چوڑا سی روپ سمائیا۔ نگر کھیڑا دھام سہائے اک بھگونت، محل اٹل منارا ویکھ وکھائیا۔
جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلائیا۔ سنگر پورا ہر نرنکار، سگلا سنگ رکھائیندا۔ بھگتن میتا ہو اجیار، لوک مات ویس وٹائیندا۔
گھٹ گھٹ اندر پاوے سار، ساقظ بندک دُشٹ ویکھ وکھائیندا۔ بھگتی داتا نام بھنڈار، بھگون بھگتن جھولی پائیندا۔ چرن چرنامت ٹھنڈی ٹھار، بھر پیالہ جام
پپائیندا۔ آتم تاکی کھول کواڑ، ساچی جھاکی آپ وکھائیندا۔ ساچا ساتی پروردگار، نچھر نامہ کھ صلاحیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ
نواسی ساچا گھر، ہر ساچا آپ سہائیندا۔ سچکھنڈ نواسی صفت صلاح، سنگر ساچا کھیل کھلائیندا۔ زرگن اندر زرگن بن ملاح، اپنی دست وند وندائیندا۔ آتم برہم
روپ وٹا، پاربرہم کھیل کھلائیندا۔ بیخ ت کا یادے ٹکا، دیپک جوتی آپ جگائیندا۔ اپنی دھارا آپ سما، آپے ویکھ وکھائیندا۔ راگ انادی آپے گا، گیت گو بند
آپ لائیندا۔ پون سواسی آپ چلا، پون پونی نام رکھائیندا۔ ترے گن میلا سچ سبھا، ترے ترے لیکھ لکھائیندا۔ وشن سیوار ہیا کما، برہما اپنا رنگ رنگائیندا۔

شکر آتم لاوے ڈھاہ، کھیڑا کوئے رہن نہ پائیندا۔ جو اُچے سولے سما، آپ اپنے در وسائیندا۔ آپے باہر لئے کڈھا، آپ اپنا ویس وٹائیندا۔ رکت بوند ویکھ
 وکھا، پنج تت ناتا جوڑ جڑائیندا۔ ہڈ ماس ناڑی رت میل ملاوا سچ سُبھا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچھنڈ ویکھے ساچا گھر، گھر ساچا سچ
 صلاحیندا۔ گھر ساچا ہر اُچایا، نرگن رُپ اپار۔ نہکرمی کرم کمایا، کاغذ قلم نہ پاوے سار۔ برہما وشن شورہے گرلایا، کون رُپ کھیل کرے کرتار۔ لکھ
 چوڑاسی انگ سما، اندر وڈیا ڈونگھی غار۔ رُپ رکھ نہ کوئے دکھایا، نظر آئے نہ وچ سنسار۔ اپنا بھو آپ گھلایا، جس جن بخشے چرن پیار، جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے لکھنہار۔ لیکھا لکھنہار گوپالا، سو پُرکھ نرنجن وڈ وڈیائیا۔ بھگتن دتے راہ سکھالا، ہر پُرکھ نرنجن سچ سُبھائی۔ آپے
 چلے اولڑی چالا، اینکارا بھو نہ رائی۔ میل ملاوا پنج تت مائی کایا کھالا، آد نرنجن جوت رُشائی۔ دیک جوتی آپے بالا، جوت نرنجن ڈمگائی۔ سری بھگوان
 وسے دھرم سچّی دھرمسالہ، آپ اپنا بنک گھلایا۔ ابناشی کرتا گل پائے مالا، آپ اپنا شبد الائی۔ پاربرہم پرہم کھیل نرالا، برہم میلا سچ سُبھائی۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لوک مات ویکھ دکھائی۔ لوک مات ہر وسنڈا، پرم پُرکھ کرتار۔ کایا مائی ویکھ دکھنڈا، پنج تت رُپ آکار۔ اپنا مندر آپ
 سہنڈا، آپے ہوئے گھرن بھنہار۔ آپ اپنی جوت جگنڈا، میٹ مٹائے اندھ اندھیار۔ آپ اپنا گیت سنڈا، گاونہارا گائے اپنی وار۔ در گھر ساچا اک
 دکھنڈا، محل اٹل اُچ مینار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اُپائے اپنی دھار۔ ساچی دھار ہر بھگوان، اپنی آپ اُچائی۔ ہر بھگتن ویکھے مار
 دھیان، جگ کرتا وڈ وڈیائیا۔ ست ستوادی نگہبان، ست پُرکھ نرنجن آپ اکھوئی۔ گرگھاں دیوے ساچا دان، ساچی وسنت نام جھولی پائی۔ پورن کر نہارا
 کام، اچھیا بھچھیا وچ ٹکائی۔ ایختے اوختے رکھے مان، شاہ سلطانا وڈ وڈیائیا۔ ایکا بخشے چرن دھیان، چرن چرنودک کھ چوئی۔ جوٹھ جھوٹھ مٹے نشان، سچ سچ
 کرے رُشائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وسنہارا کایا سچ مکان۔ کایا مندر سچ مکان، ہر ہر اپنا بنک سہائیندا۔ آد جگادی ڈھر فرمان، دُھن
 آتمک آپ الائی۔ سچھنڈ نواسی سچ گیان، بودھ اگادھ آپ جنائیندا۔ امرت آتم پین کھان، جگت ترسنا بھکھ مٹائیندا۔ شبد انادی ایکا گان، راگ راگاں
 آپ الائی۔ کوٹن کوٹ پرکاش کر کر بھان، بھوای چرناں ہیٹھ دبا ئیندا۔ بھگوان رُپ دو جہان، بھگوت اپنا کھیل کھلاییندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی

جوت دھر، ہر جن ساچے لیکھ لکھائیندا۔ ہر جن لیکھا ڈھر دربار، گھر مندر بیٹھ لکھائیا۔ آپ لیکھا لئے وچار، آپ اپنا بھو کھلایا۔ لوک ماتی لے اوتار، ساچا ساتی ویکھ وکھائیا۔ لہنا دین چکائے باقی آپ نرنکار، آپ اپنی ونڈ ونڈائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرہ مندر پھیرا پائیا۔ گرہ مندر ہر سہایا، پنچ تت کا یا محل مینار۔ پُرکھ ابناشی ڈیرہ لایا، دس نہ آئے وچ سنسار۔ ساچی سیجا آپ سہایا، آپے کریا بند کواڑ۔ آپ اپنا میل ملایا، آپے ستا پیر پسا۔ آپے آس نندرا دئے گویا، آپے نین مدھاری کرے کھیل بے عیب پروردگار۔ آپے ہر جن لئے اٹھایا، دیوے درس اگم اپار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرکھ ساچے ویکھ وکھایا۔ گرکھ سجن تیری ونڈ، سو پُرکھ نرنجن آپ ونڈائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن پلے بٹھے ایک گنڈھ، ساچی دست جھولی پائیا۔ ایکنکارا ویکھ برہمنڈ، آپ اپنا نین اٹھایا۔ آد نرنجن ویکھے چند، رُو سس مکھ شرمائیا۔ سری بھگوان ساچا چھند، اپنا آپ الایا۔ ابناشی کرتا پرمانند، بیٹھا آسن لایا۔ پاربرہم ہو بخشند، برہم میلے سچ سُبھائیا۔ گرکھاں مٹائے ڈئی دوتی کندھ، بھانڈا بھرم بھو بھنائیا۔ میٹ مٹائے اندھیرا اندھ، اگیان رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے بے پرواہیا۔ لیکھا جانے بے پرواہ، نرگن رُوپ اکھوایا۔ سرگن بن وچ ملاح، سنگر اپنا ناؤں دھرایا۔ جن بھگتاں دیوے سچ صلاح، سنت سہیلا بھو نہ رایا۔ گرکھ انگ لئے لگا، گر سکھ اپنی گود بٹھایا۔ ساچی دست جھولی دیوے پا، برہما وشن شونال رلایا۔ کروڑ تینتیس پھولن برکھارہے لا، گھر ساچا آپ وڈیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے میل ملایا۔ میل ملاو سچ در، ہر سنگر آپ کرائیندا۔ گرکھاں اندر آپ وڑ، آپ اپنا پردہ لاہندا۔ اپنی وڈیا آپے پڑھ، ہر جن ساچے مات پڑھائیندا۔ سچکھنڈ نواسی سچکھنڈ دوارے کھر، لوک مات گرکھاں راہ نکائیندا۔ لکھ چوڑاسی بھانڈا گھر، گھٹ اپنی دست نکائیندا۔ گر سکھ پھڑائے اپنا لڑ، دوسر ہتھ کسے نہ آئیندا۔ سچ سنگھاسن اُپر چڑھ، شاہو بھوپ سو بھاپائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی دست رکھائیندا۔ دست امولک کا یا گولک، ہر ساچے سچ نکائیا۔ گیت گائے سچ دُھن رائے شبد وجائے ساچی ڈھولک، تال تلواڑا نال رکھائیا۔ اپنا راگ آپے بولت، رسنا جہوانہ کوئے ہلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا وڈ وڈیایا۔ وڈ وڈیائی وڈ داتا میت، گرکھاں آپ وڈیائیندا۔ ست پُرکھ نرنجن سدا اتیت، نرگن سرگن کھیل کھلاییندا۔ آپے وسنہارا چیت، چاترک

ترکھا آپ بُجھائیندا۔ آپ چلائے اپنی ریت، اپنا مارگ آپ دکھائیندا۔ آپے کرے پت پت پُنت، پت پاون اپنا ناؤں رکھائیندا۔ ہر جن کا یا کرے ٹھانڈی سیت، ساتک ست ست ورتائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرہ مندر لیکھ لکھائیندا۔ گرہ مندر لیکھا ساچے گھر، ہر سنگر آپ کرایا۔ آپے دیونہارا ور، آپے پور کرایا۔ آپ چکائے اپنا ڈر، آپے لیکھا دئے سمجھایا۔ آپے کرپا دیوے کر، مہربان بے پرواہیا۔ آپے خالی بھنڈارے دیوے بھر، دیندیاں توٹ نہ رانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوراسی ویکھ دکھایا۔ لکھ چوراسی آپے والی، سو پُرکھ نرنجن ناؤں دھرائیندا۔ دو جہاناں آپے پالی، پرتپالک سیو کمائیندا۔ آپے کرے سچ دلالی، ونج ونجارا دس نہ آئیندا۔ آپے لکھ چوراسی ویکھے پت ڈالی، پھل پھل بھلوڑی آپ مہکائیندا۔ آپے بال بردھ آپے نوجوانی، آپے آدنت گھ چھپائیندا۔ آپے بخشے پد نربانی، پرم پُرکھ میل ملائیندا۔ آپے ہوئے جیونادانی، جیون جگت مُت نہ کوئے کرائیندا۔ آپے وس عالے جابدانی، خلق خالق روپ وٹائیندا۔ آپے ہوئے لاثانی، لاشریک ناؤں دھرائیندا۔ آپے دیوے جن بھگتاں نام نشانی، لوک مات سو بھاپائیندا۔ آپے بخشے امرت آتم، ٹھنڈا پانی بھر پیالہ جام پیاائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا بوٹا آپ لگائیندا۔ ساچا بوٹا آتم جڑ، پرم پُرکھ آپ لگائیندا۔ ست پُرکھ نرنجن اپنی ہتھیں پھڑ، کا یا مندر آپ لگائیندا۔ پرتپال کرے سیس دھر، توت سنگ نبھائیندا۔ جوت سروپی اندر وڑ، آپ اپنا برد رکھائیندا۔ پون سواسی اندر کر، آپے رس چکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی بوجھ بُجھائیندا۔ امرت رس نخبھر دھار، نچ گھر ساچا آپ وہانیا۔ اٹا رُکھ کرتیار، اپنا بوٹا آپے لائیا۔ آپے پانی دیوے سنج کیار، آپے سیو کمائیا۔ آپے رازق رحیم کرے پیار، اپنی روزی دئے پُچائیا۔ آپے کرے کرائے سدا پرتپال، مات پت بھیونہ رانیا۔ آپے ویکھے اپنا لال، لال گلا گود سہانیا۔ آپے دیکھ دیوے بال، جوتی نور کر رُشائیا۔ آپے سانچے دیوے ڈھال، آپ اپنی کرت کمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے لیکھا دئے بُجھائیا۔ آپے لیکھا کھنہار، ایکا ایکنکار اکھوایا۔ آپے قدرت کر پیار، رکت بوند میل ملایا۔ آپے تیجا کھول کوڑ، پنچت ویکھے سبج سُبھایا۔ آپے چوتھے گنی دیوے ڈار، ساچی بھٹھی آپ بنایا۔ آپے پنچم سبج سکھ دھار، امرت اپنا دئے چھڑکایا۔ آپے چھیویں خبردار، انگی انگ لئے لٹکایا۔ آپے ستویں ست پُرکھ نرنجن کرے پیار، اپنی راس وچ

رکھایا۔ آپے اٹھاں تئاں بٹھے دھار، من مت بُدھ دے صلاحیا۔ آپے ناویں ہوئے خبردار، اپنی بوُجھ دے بُجھایا۔ آپے دسویں پھل لائے کرتار، اپنا میوہ
 ویکھ وکھایا۔ آپے دوس رین کرے کُفتار، آپ اپنی بوُجھ بُجھایا۔ آپے بنیا رہے شیرخوار، آپ اپنا رس چوایا۔ آپے دوئے جوڑ کرے نمسکار، نیوں نیوں
 سیس جُھکایا۔ آپے منگے در کر پیار، نیز لوچن درشن اک رُگھرایا۔ آپے کرپا کرے اپار، حکمی حکم آپ سُنایا۔ آپے اندر آپے باہر، آپے دیوے گود سُهاریا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رنگ رنگایا۔ رنگ رتزا ہر بھگونت، دس دس وجے ودھانیا۔ گرہ مندر ناتا ساچے کنت، باہر ویکھے
 جگت لوکانیا۔ گھر میلار سنا چہوا نیا منت، در واسنا واسنا وچ رکھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی دیا کمانیا۔ اُتجے سٹ سٹ دُلارا،
 لکھ چوڑاسی آپ اُپجائیندا۔ بھگتن کھیل کرے کرتارا، آپ اپنا بھو کھلائیندا۔ پاربرہم برہم دے سہارا، برہم ودیا برہم پڑھائیندا۔ آسا ترسنا جگت دوارا،
 نمسکارا سیس کرانیندا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار کر خوارا، در در دھکا لائیندا۔ آتم درسی درس اپارا، داسن داسی آپ وکھائیندا۔ نچھر میگھ امرت دھارا،
 امرت جھرنا آپ جھرائیندا۔ ساچا شبد سچ جیکارا، سو پُرکھ زرنجن آپ سُنائیندا۔ ہنگ برہم دے آدھارا، سوہنگ رُپ آپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، ہر جن لیکھا بہہ سمجھائیندا۔ بہہ لیکھا ہر سمجھاونا، ستگر پورا وڈ مہربان۔ لوک مات نشان جُھلاونا، در گھر ساچے دیوے دان۔ پورب لہنا
 جھولی پاونا، اکی جنم ہوئے پردھان۔ مات گر بھ پھیر نہ آونا، پتا پوت نہ کوئے چچان۔ کایا بنک نہ ویکھ وکھاونا، پنچ تت نہ کوئے مکان۔ ایکا گوہند گیت گاونا،
 رسنا گائے سری بھگوان۔ لکھیا لیکھ نہ کسے مٹاونا، دو جہان ہوئے خیران۔ نہہکنک زرائن ز ہر اک اکھواونا، جوت سرُپی جوت مہان۔ گر سکھ اپنے گھر
 بہاونا، سچکھنڈ دوار کر پردھان۔ لوک مات آپ وڈیاونا، ایکا بخشے سچ گیان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن بنائے چتر سُبجان۔ چتر سُبجان
 گر گھ سچن، بردھ بال نہ کوئے جنانیا۔ ستگر پورا پردے کچن، سر اپنا ہتھ لکانیا۔ داتا دانی درد دُکھ بھے بھجن، بھو ساگر پار کرانیا۔ نام ندھانا نیز پائے
 انجن، اگیان اندھیر مٹانیا۔ دھوڑی مستک لکائے چندن، چرن سرور آپ نہانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پوت سپوتاپت مات دیونہار
 سچ وڈیانیا۔ دیونہار گھر گن ساگر، سرب سکھاں سکھ داتا۔ نرمل کرم کرے اجاگر، میٹے رین اندھیری راتا۔ ساچا وچ کرائے سچ سوڈاگر، ہر جن میٹے

اندھیری راتا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھیاں دیوے ساچا ور، آپے جوت جوت میں جاتا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ہو مہربان، چرن کول کول چرن بندھائے سچا ناتا۔

★ ۵ بھگن ۲۰۱۶ بکرمی سوداگر سنگھ دے گھر ناتھیوال ضلع فیروزپور ★

سنگر پورا ہر سلطان، نر ہر نرائن آپ اکھوانیندا۔ سچھنڈ نواسی کھیل مہان، ست پڑکھ نرنجن آپ کھلانیندا۔ اکھ اگوچر سری بھگوان، اگم اتھاہ بے پرواہ، بھيو کوءے نہ پانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اگلا اینکار، آد جگادی کرپسار، جگ جگ اپنا ویس وٹانیندا۔ سنگر پورا ہر بھگونت، جوئی رہت وڈی وڈیا نیا۔ ہر جن تارے ساچے سنت، لکھ چوراسی ویکھ وکھانیا۔ ویکھنہارا جیو جنت، چارے کھانی پھول بھلایا۔ پاربرہم پر بھ مہما اگت، وید کتب بھيو نہ رانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پڑکھ اکال کھیل کھلایا۔ پڑکھ اکال ہر سمرتھ، ایکا ایک ایک اکھوانیندا۔ آپ چلائے اپنا رتھ، جگ جگ ویس وٹانیندا۔ پڑکھ ابناشی مہما اکھ، کتھنی کتھ نہ کوءے سنانیندا۔ جن بھگتاں دیوے ساچی و تھ، ساچی وست جھولی پانیندا۔ جگت وکارا دیوے متھ، ایکا منتر نام درڑانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل کھلانیندا۔ سنگر پورا ہر مہربان، ایکا گھر سہانیندا۔ تھر گھر وسے سچ مکان، محل اٹل آپ اپانیندا۔ ست سرُپی اک گیان، اپنا نام جنانیندا۔ آتم آتر ویکھے مار دھیان، دس کسے نہ آنیندا۔ لکھ چوراسی ساچا کاہن، گھر منڈل راس رچانیندا۔ کرے پرکاش کوٹن بھان، رواس کھ شرمیندا۔ دھن اناد سچی دھنکان، انحد سیوا سیو کمانیندا۔ گرگھ ورا لاچتر سُبجان، جس جن اپنی بوُجھ بھجھانیندا۔ ایکا بخشے چرن دھیان، چا ترک ترکھا بھجھانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر ساچا ویکھ وکھانیندا۔ سنگر ساچا نر ہر نرائن، دوسر اور نہ کوءے۔ گرگھ ویکھے اپنے نین، آپ اپنے جیہا ہوئے۔ لکھ چوراسی جیو جنت رسنا سارے کہن، گھر ملے نہ کسے ڈھوئے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد جگا جگتر کھیلے کھیل تے تے لوئے۔ تے تے تریلوک پڑکھ اکالا، اپنی کل ورتانیندا۔ دینا بندھپ دین دایالا، آپ اپنا ویس

وٹائیندا۔ وسنہارا سچھنڈ سچی دھر مسالہ، تھر گھر اپنا آسن لائیندا۔ آپے شاہ آپے کنگالا، سچ خزانہ آپ ورتائیندا۔ آپے توڑنہارا جگت جنجالا، جاگرت جوت آپ جگائیندا۔ آپے کرے کرائے سدا پرتپالا، جگ جگ اپنی سیو کمائیندا۔ آپے پھل لگائے ڈالا، پت ڈالی ویکھ وکھائیندا۔ آپے شبد سروپی بن دلالا، لوک مات ویس وٹائیندا۔ جن بھگتاں دسے راہ سکھالا، لکھ چوراسی پھند کٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنگر پورا اک اکھوائیندا۔ سنگر پورا ہر گوبند، ایک رنگ سما۔ جن بھگتاں میٹے سگلی چند، چنتا سوگ رہے نہ رایا۔ سنگر پورا گنی گہند، گھر گمبھیر آپ اکھوایا۔ گرسکھ اُپجائے اپنی بند، آپ اپنی گود اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ ایک ویس، در درویش لکھ زرنجن آپ کرایا۔ لکھ زرنجن اگم اتھاہ، بے انت بھیونہ آئیندا۔ جگ جگ بنے مات ملاح، ہر سنتن راہ وکھائیندا۔ ست سروپی ایکاناں، گرشدی ناؤں درڑائیندا۔ نتھادیاں دیوے ساچا تھاں، غریب نمائیا گلے لگائیندا۔ آپے پتا آپے ماں، ست ڈلارا ویکھ وکھائیندا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاں، مانک موتی ایکاناں چوگ چکائیندا۔ بھوساگر پار کرائے پھڑ پھڑ بانہہ، سنگر پورا سیو کمائیندا۔ دو جہانی کرے سچ نیاں، لکھ چوراسی پھند کٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے ویکھ وکھائیندا۔ سنگر پورا ساکھیاں، زرنجن سرگن ویس وٹائیندا۔ جن بھگتاں دیوے ساچی دات، نام وست جھولی پائیندا۔ نج نیز درس وڈ کرامات، آپ اپنا نین گھلائی۔ میٹے رین اندھیری رات، گھر گھر وچ دیپک آپ جگائیندا۔ بند کواڑ کھول تاک، ڈئی دوتی پردہ لاہندا۔ پنچ وکارا کرے خاک، خاکی خاک ملائی۔ شبد گھوڑا ساچا راک، گرگھ ساچے آپ وکھائیندا۔ ہر جن چڑھے مار پلاک، لوآں پڑیاں پار کرائیندا۔ سچھنڈ دوار وکھائے کھولے تاک، محل اٹل آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنگر پورا ہر بھگونت، ہر جن میلاناری کنت، آتم ساچی سچ سہائیندا۔ آتم سچ سہنجنا، ہر سنگر وڈ مہربان۔ جن بھگتاں چرن دھوڑ کرائے ساچا منجا، آتم آتر دیوے برہم گیان۔ نیز نین پائے ایک کجلا، جگت لوچن نین شرمان۔ میل ملائے ساچے سجننا، گھر مندر سری بھگوان۔ جو گھڑیا سو بھجننا، تھر دسے نہ کوئے نشان۔ کال نگارہ سرتے وچنا، چاروں گنٹ ہوئے حیران۔ پنچ تت مکان سب نے تنجا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ ہر جن ساچے لئے پچھان۔ ہر جن سچا پیکھیا، پیکھنہار کرتار۔ آپے لکھیا لکھیا، لیکھا جانے نہ وید چار۔ نہ ہر زرائن دھارے بھیکھیا، لوک مات لے اوتار۔

آپے مچھ داہری رکھائے کیسیا، مونڈ مونڈائے سرجنہار۔ آپے ہونے دس دسمیسیا، آپے نانک نرگن دھار۔ آپے گرو گرنٹھ اُپدیسیا، گر منتر شبد جیکار۔
 آپے کھیلے کھیل نرزیسیا، آپے رام کرشن اوتار۔ آپے برہما وشن ہمیش گنیشیا، آپے ترے گن مایا بھرے بھنڈار۔ آپے سچکھنڈ دوار کرے پرویسیا، نرگن
 نور اگم اپار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ کھیلے کھیل وچ سنسار۔ وڈ سنساری ہر نرنکار، دھرت دھول ویکھ دکھائیا۔ چوڈاں لوکاں
 کھول کوڑا، ہائی ہٹ کرے رُشائیا۔ پُرکھ اگما بھر بھنڈار، ترے بھون آپ وکائیا۔ برہمنڈاں کھنڈاں دے آدھار، لوآں پُریاں کھیل کھلائیا۔ زمیں اسماناں
 ایکا دھار، شاہ سلطاناں آپ بندھائیا۔ رَوَس میل ستار، منڈل منڈپ آپ وڈیائیا۔ پونی پون دے ہلار، رُوپ انوپ بے پرواہیا۔ آپے وسے دھام نیار،
 نہیل بیٹھا ڈیرہ لائیا۔ گھر وچ گھر کر تیار، گھر بیٹھا جوت جگائیا۔ گھر مندر سوہے بنک دوار، گھر اپنا تال سنائیا۔ گھر انحد دُھن سچّی دُھنکار، آپ اپنا ناد
 وجائیا۔ گھر سخیا منگلاچار، گیت گوہند صلاحیا۔ گھر امرت ٹھنڈی ٹھار، ہر مندر آپ بھرائیا۔ گھر میلا کنت بھتار، گھر بیٹھا سچ سکھدائیا۔ گھر کرے سچ
 پیار، ہر سنگر ناؤں دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن میلے تھواؤں تھانیا۔ ہر جن ہر ہر میلیا، کر کرپا کرتار۔ گھر ساچے سوہے
 گرو گر چیلیا، گر گوہند میت مُرار۔ گھر وسے دھام نویلیا، چھپر چھن نہ کوئے پسار۔ گھر پایا سجن سہیلیا، وچھڑیا سنسار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، ہر جن ساچے لئے ابھار۔ ہر جن ہر ہر جانیا، ایکا رنگ کرتار۔ در گھر ساچے ایکا مانیا، ملیا میل میت مُرار۔ چلے چلائے ساچے بھانیا، ہر بھانا کر
 پیارا۔ رسنا گاوے ساچا گانیا، ہر ہر ساچا ناؤں اُچارہ۔ آتم دیوے برہم گیانیا، سنگر پورا بھرے بھنڈارا۔ در گاہ ساچی دیوے مانیا، آپ دکھائے اک دوار۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لوک مات مار جھات، ہر جن میل ملائے کملاپات، پت پتونتا کھیل نیارا۔ پت پتونتا ہر میتڑا، پر م پُرکھ کرتار۔
 گر سکھ کایا چولی رنگے چیتھڑا، چاڑھے رنگ پر اپار۔ دیوے نام شبد انڈیٹھڑا، کایا مندر سچ دوار۔ مٹھا کرے کوڑا ریٹھڑا، میٹ مٹائے کام کرودھ لوہ موہ
 ہنکار۔ امرت بخشے ٹھانڈا سیتڑا، ست ست ورتے ورتار۔ کرے کرائے پت پنیٹڑا، پت پانی جاوے تار۔ جگ جگ چلے چلائے اپنی ریتڑا، لکھ چوڑا سی نہ
 پائے سار۔ ساچا مندر دیہرا گرو دوار مسیتڑا، جس ملیا ہر نرنکار۔ گر سکھ گائے سہاگی گیتڑا، اجپا جاپ اپر اپار۔ ہر بھانا لگے پیٹھڑا، نیوں نیوں ڈھیہہ ڈھیہہ

کرے سرنِ نمسکار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر بھگتاں کرے اُدھار۔ بھگتن ہر رنگ رتیا، رام رنگ چلوں۔ آپے دے سمجھاوے تیا، پُرکھ ابناشی کنت کنٹول۔ یج یجے ساچے وتیا، آتم انتر اُپجائے ساچا پھول۔ آپے بخشے ساچی ستیا، چرن کولا بخشے دھول۔ ہر جن جانے مت گتیا، گت مت نہ جائے بھول۔ گرگھ ورلے لاہا کھٹیا، گر شبد پنگھوڑا لیا جھول۔ کلج کھیل بازی گر نٹیا، سرشٹ سبائی رہی بھول۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سکھاں کرنہارا سولیوں سول۔ گر سکھ تیرا بندھن کٹ، گر سنگر دیا کمائیدا۔ دُئی دویتی میٹے پھٹ، نام پٹی اک بندھائیدا۔ امرت آتم ساچا جھٹ، جگت ترسنا بھکھ بھجھائیدا۔ دُرمت میل دیوے کٹ، نرمل نرمل آپ سمانیدا۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، ہر گھٹ آپے سو بھاپائیدا۔ نرگن سرگن ہو پرگٹ، پر م پُرکھ ویس وٹائیدا۔ جوت اُجالا لٹ لٹ، نور نورانا ڈمگائیدا۔ شبد اگئی مارے سٹ، دس کسے نہ آئیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے ساچا ور، گھر ساچے میل ملائیدا۔ ور گھر ہر نر ساچا پاؤنا، گر سنگر میل ملنیا۔ دُکھ دلدر ڈیرہ ڈھاؤنا، پون پونی دیوے ڈنیا۔ ایک مارگ ساچے لاؤنا، پُرکھ اکال سری بھگونیا۔ پاربرہم پر بھ میل ملاؤنا، رُپ انوپ اک وکھنیا۔ نرگن ساچا چن چڑھاؤنا، سرگن کہے دھن دھن دھن دھنیا۔ چاترک ترکھا آپ بھجاؤنا، آتم جام پیائے امرت ہر ہر بھنیا۔ کاگوں ہنس آپ بناؤنا، ساچی چوگ کھ وکھنیا۔ جم کا جیڑا آپ کٹاؤنا، رائے دھرم نہ دیوے ڈنیا۔ چتر گپت دا لیکھ چکاؤنا، لاڑی موت کھ شرنیا۔ گرگھ اپنی گود بہاؤنا، سر اپنا ہتھ دھرنیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن دیوے اپنا ور، آپے لائے بیڑا بٹھیا۔ بیڑا بنے دیوے لا، ہر شبد وڈی وڈیا۔ سنگر شبد جگت ملاح، گرگھ سجن لئے ترایا۔ نرگن چپائے اپنا ناں، سرگن نرگن وچ سمایا۔ ہوئے سہائی سبنا تھاں، تھان تھنتر ویکھ وکھنیا۔ پاربرہم پر بھ پکڑے بانہہ، جو جن منگے سچ سرنایا۔ نانک گو بند میلا ایک تھاں، سچکھنڈ و بے ودھایا۔ اپ تیج وائے پر تھی آکاش ویکھ وکھا، ست نام نام نربان ایک بان لگایا۔ بھوت پریت پسو چکر نہ رہے کسے تھاں، نام کھنڈا اک چکایا۔ ہانکی ڈاکنی سیس دے مڈا، بیر اٹھاراں رہے گر لایا۔ چنڈ پر چنڈا اک چکا، آپ اپنی ونڈ ونڈایا۔ گر سکھ گرگھ در گھر ساچے دے بہا، گھر مندر آپ سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت چکائے جھوٹھا ڈر، نام نامہ ہوئے سہایا۔

★ ۵ بھگن ۲۰۱۶ بکرمی ناتھیوال ★

گھر ٹھاکر ابناشیا، گھر سگل منور تھ پُن۔ گھر منڈل پاوے راسیا، گھر اُتجے شبدی دُھن۔ گھر کھیل پر تھمی آکاشیا، گھر گنگن منڈل منڈپ سُن۔ گھر میلا پون سواسیا، گھر لیکھا گُن او گُن۔ گھر بھوگ رس بلاسیا، گھر پکار رہیا سُن۔ گھر رکھے ہر جو واسیا، گھر گھ سجن چُن۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوڑا سی چھان پُن۔ گھر سلطان سہنجنا، شاہو بھوپ سِدار۔ گھر مہربان زرخنا، جوت نور اجیار۔ گھر سنگر ساچا سجن، کرے کھیل اپار۔ گھر تال تلواڑا وچنا، گھر شبد ناد دُھنکار۔ گھر سنگر چرن دوارے بہہ بہہ سجن، گھر امرت بھرے بھنڈار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے ایکا وار۔ گھر دھرنی دھرت دوارکا، گھر دھول دھرم دیا کا پوت۔ گھر کرے کرائے آرتی آرتا، گھر میلا کنت کنتول۔ گھر ویس پُرکھ نار دا، نر نرائن چکائے مول۔ گھر کھیل بے عیب پروردگار دا، گھر برکھنہارا پھول۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنا مول۔ گھر میلا کنت سہاگیا، گھر سو بھاونتی نار۔ گھر کنت بھتارا جاگیا، گھر سوہے بنک دوار۔ گھر وجے انحد واجیا، گھر سنے سنائے سُننیہار۔ گھر آوے جاوے پھرے بھاگیا، اندر باہر گپت ظاہر۔ گھر ہنس بنائے کاگیا، آپ اڈائے اپنی ڈار۔ گھر بہہ بہہ مارے واجیا، آلس نندرا پار کنار۔ گھر چڑھے ساچے تازیا، آسو گھوڑا شبد شنکار۔ گھر کھیل غریب نوازیا، گھر گھ گرجن لئے اُبھار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پاونہارا ساچی سار۔ گھر ونج سچ ونجارا، گھر پرکھنہارا لال۔ گھر بیٹھ میت مرارڑا، آپ اپنے رہیا بھال۔ گھر کرے پار کنارڑا، گھر مانک موتی دے اچھال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ وجائے اپنا تال۔ گھر ونجارا سچ سو داگر، گھر ساچا در گھلائیندا۔ گھر ویکھنہارا کایا گاگر، محل منارا آپ اپائیندا۔ گھر نہکرمی کرے کرم اجاگر، آپ اپنی دیا کمائیندا۔ گھر کرے کرائے ساچا آدر، آد جگادی ویس وٹائیندا۔ گھر میلا کرتا قادر، رحیم رحمان رحمت اپنے ہتھ وکھائیندا۔ گھر کرے کھیل پدر مادر، موہن مادھو روپ وٹائیندا۔ گھر راگ سنائے اپنا دادر، دروہی خدائے اک جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر گھر وچ تاڑی لائیندا۔ گھر تاڑی ہر بھگونت، گھر ندری ندر نہالیا۔ گھر واڑی منگے سنت، در آئے بن سوالیا۔ در کھاری چکے کنت، بھل پھولن آپ اٹھالیا۔ گھر ویکھے رت بسنت، پت ڈالی آپ مہکالیا۔ گھر لیکھا جیو جنت، سری بھگونت

آپ بُجھالیا۔ گھر جانے مہما گنت، آپ اپنا مکھ چھپالیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر دیا باقی اک جگا لیا۔ گھر دیا باقی کر پرکاش، گھر اندھ اندھیر دکھائیندا۔ گھر کھیل کرے سرب گنتاس، گھر گھڑا مکھ چھپائیندا۔ گھر اپنا کر کر واس، گھر نظر کسے نہ آئیندا۔ گھر وسے آس پاس، گھر دُور دُراڈا پندھ جنائیندا۔ گھر پوری کرے آس، نراسا نراس سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر ایک رنگ رنگائیندا۔ گھر رنگے ایک رنگ، رنگن رنگ نہ کوئے جنائیا۔ گھر بیٹھ سورا سربنگ، سارنگ دھر آپ اکھوائیا۔ گھر دیکھ سچ پلنگ، سچ سہنجنی سچ سہائیا۔ گھر آپ لگائے اپنے انگ، انگیکار بے پرواہیا۔ گھر منگے بن ملنگ، رُپ انُپ آپ وٹائیا۔ گھر سدا رکھے سنگ، سگل منور تھ پور کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر ساچا آپ سہائیا۔ گھر ساچا آپ اُپایا، نرگن سرگن ساچی دھار۔ گھر چھپر چھن بُجھایا، گھر باڈی بن کرتار۔ گھر دیکھ جوت جگایا، دوس رین رہے اُجیار۔ گھر ماٹی بھانڈا پوچ پوچایا، گھر بنیا ہر گھمیار۔ گھر چکی چک بھوایا، آپے دیکھے اپنی وار۔ گھر بھانڈے آپ تپایا، ترے گن گنی دیوے ڈار۔ گھر اپنا مکھ گھلایا، آپے دیکھے چار دیوار۔ گھر اپنی وست ٹکایا، ہر امرت بھر بھنڈار۔ ہر ہر ہر دیکھن آیا، گھر دیکھے سچ دوار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے اگم اپار۔ گھر بھانڈا بہہ ساچا گھڑ، کنچن گڑھ سہائیا۔ ست سرُپی اندر وڑ، اپنی وست وچ ٹکایا۔ آپے مکھ بند کر، آپے دئے گھلایا۔ آپے پون سواس دھر، آپے شبد جنائیا۔ آپے امرت دیوے سر، آپے مکھ رس رسائیا۔ آپے ناری آپے نر، آپ اپنا رُپ وٹائیا۔ آپے اپنی کرپا کر، گرگھاں ایہہ بُجھائیا۔ سنت ساجن لائے لڑ، گھر ساچے وجے ودھائیا۔ دیوے درس اگے کھڑ، جگت حرص رہے نہ رانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھٹ بھانڈا دیکھ دکھائیا۔ گھٹ بھانڈا ہر پیکھیا، نیتز نین اگھاڑ۔ اپنے لوچن آپے دیکھیا، اپنے ہتھ لائے ٹنکار۔ آپے قیمت پائے نر نریشیا، آپے ونج کرے وپار۔ آپے سچ سوڈاگر پھرے دیس پردیسیا، گرگھ سجن لئے بھال۔ بال جوانی بردھ نہ کوئے وریشیا، ایک رنگ روے کرتار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے کرے پیار۔ ہر جن بھانڈا نام انمل، لکھ چوڑا سی قیمت کوئے نہ پائیا۔ ترے گن مایا کنڈے نہ سکے تل، چوڑاں لوک نہ کوئے تھلایا۔ خرید نہ سکے کوئی تل، بن سنکر پورے ہتھ کوئے نہ پائیا۔ ابناشی کرتا آپے جانے اپنا تل، آپے لیکھا دئے مکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی وست اپنے

ہتھ رکھائیا۔ گرسکھ کا یا کایا مٹ، کرتا قیمت آپے پائیندا۔ چرن دوارا ساچا ہٹ، لوک مات آپ کھلائیندا۔ آپے ویکھے نٹھ نٹھ، دوس رین پندھ مکائیندا۔ آپ تپایا اپنے بھٹھ، بھٹھ بھٹھیا لاناہ کوئے رکھائیندا۔ اپنی کھولے بدھی گھٹ، اپنا پلو اگے ڈائیندا۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، ہر جن ساچے ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لہنا آپ چکائیندا۔ گرسکھ کایا قیمت ہر ہر پا، اپنا لیکھا دئے چکائیا۔ آپ اپنا گرسکھاں اتوں گھول گھما، گھولی گھول سیو کمائیا۔ چار جگ دی بولی دئے ویاہ، پورب لہنا دئے مکائیا۔ کایا چولی دئے رنگا، سچ چوٹرا ویکھ وکھائیا۔ نام موئی تند بندھا، ساچی مہندی رنگ رنگائیا۔ ایک وٹنا دئے لگا، اپنی ہتھیں تن چھہائیا۔ ساچے کھارے دئے چڑھا، آپ اپنا منگل گائیا۔ سیس سیہرا دئے سجا، سولاں کلیاں آپ لٹکائیا۔ شبد گھوڑی آپ بہا، جوت نرنجن واگ رہے گندائیا۔ ساچا نیز کجلا پا، ساچا سنگن وکھائیا۔ گرسکھ جانجی نال رلا، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ درگاہ ساچی ڈھکے جا، نام مردنگ سچ سارنگ ایک راگ الائیا۔ سچکھنڈ دوارے ڈیرہ لا، آپ اپنا تھان سہائیا۔ پڑکھ ابناشی بے پرواہ، اگوں آوے چائیں چائیا۔ اپنا میلان لئے ملا، گھر ساچے وجے ودھائیا۔ دھی جوئی ناں رکھا، ایک سیج سہائیا۔ گرسکھ گرسکھ میل ملاوا کرے ساچے تھان، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سگلا سنگ سدا سدا رکھائیا۔

★ ۵ پھگن سمت ۲۰۱۶ بکرمی پنڈ سماں سر حاکم سنگھ دے گھر ضلع فروزپور ★

گرسکھ گرسکھ سبج پائیا، ہر ملی سچ سرنائیا۔ سگل منور تھ اچھ پُن سبج سکھدایا، درگھر ساچے میل ملائیا۔ رتن امولک ہیرا نام وڈیایا، لوک مات وجے ودھائیا۔ سچ سلوک منتر نام درڑایا، دب درشت آپ کھلائیا۔ چنتا ہر کھ سوگ مٹایا، ساتک ست ست وکھائیا۔ جگت وکارا نیڑ نہ آیا، نرگن سرگن بوہج بھجائیا۔ پنج ت کایا کھیل کھلایا، ترے گن میل بندھن پائیا۔ اپنا دیک آپ جگایا، گھر ساچے آپ لٹکائیا۔ آپے اتم لئے بھجایا، آپ اپنے وچ سمائیا۔ جگت نیز دس نہ آیا، بھرے بھلی سرب لوکائیا۔ پڑکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی ہر جن حصہ آپ ونڈایا، ہر مندر ڈیرہ لائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا

کر، برہم پاربرہم سرنایا۔ سچ سرنائی سنگر میت، سگلا روگ وناسیا۔ اینکارا وسیا چیت، گھر میلا شاہو شاہاشیا۔ کایا مندر ٹھنڈا سیت، زرگن نور دیپ پرکاسیا۔ رسنا گائے سہاگی گیت، گوپی کاہن پاوے راسیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے کھیلے کھیل تماشیا۔ سچ سرنائی ہر زرنکار، سگلا سکھ اُپجایا۔ ناتا توڑ جگت سنسار، گھر ساچے میل ملائیا۔ میل ملاو میت مرار، گھر بلایا سجن بے پرواہیا۔ آتم آنتراک دیدار، آپ اپنی دید درسایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ لیکھا لیکھ لکھایا۔ ہر سرنائی سرنگت، ہر سنگر ویکھ دکھائیدا۔ نام بیچے ساچے وت، کایا کھیت ویکھ دکھائیدا۔ آپ لگائے ڈالی پت، بھل بھلو اڑی آپ مہکائیدا۔ آپے رکھے دے کر ہتھ، سر اپنا ہتھ لکھائیدا۔ ست سروپی ساچی وتھ، ایکا برہم گیان درڑائیدا۔ گرگھ سگل وسورے گئے لٹھ، درگھر ساچے درشن پائیدا۔ جھوٹا برج گیا ڈھٹھ، تھر کوئے رہن نہ پائیدا۔ پُرکھ ابناشی میلا نٹھ نٹھ، درگاہ ساچی دھام سہائیدا۔ لیکھا جانے جوں بھرت گھر دسرتھ، رام راما ویکھ دکھائیدا۔ ہر ہر مہما اکتھنا اکھ، وید کتیب کوئے نہ گائیدا۔ جگ جگ گیرے اپنی لٹھ، چاروں گنٹ پھرائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شستر دھاری ویس وٹائیدا۔ جوں راما میت بھرت بھراتا، ہر سنگر ویکھ دکھایا۔ توں سنگھ روپ ہوئے اک اکانتا، دیوے درس اگم اتھاپیا۔ جن اتم رکھی ہر ہر ذاتا، جوت جات جگت آپ جگایا۔ آپ سنائی اپنی گاتھا، ہر مندر اندر کر پڑھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر ساچا ویکھ دکھایا۔ ایکا میت ساچا سنیا، بھنیا اپنا ناؤں رکھائیدا۔ اک زرائن ایکا نیا، ایکا زرگن روپ چڑھائیدا۔ ایکا گیرنہارا پھیہ، پیا پریتم ویس دھرائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل کھلائیدا۔ آپے کھیلے کھیل کھلاری، خالق خلق وچ سمایا۔ آپے بھگتن میلا وڈ سنساری، لوک مات میل ملائیا۔ آپے شبد اناد بول جیکاری، ساچا راگ ناد سنایا۔ آپے محل اٹل لئے اُساری، گھرن بھننہار آپ اکھوایا۔ آپے پنچ تت میلا ترے گن سکداری، آتم برہم کرے شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن میلے اپنے گھر، گھر ساچا اک دکھایا۔ کایا مندر جگت منارا، ترے گن میل ملایا۔ پنچم پیتا کھیل نیارا، اک اتیتا رہیا کرایا۔ ٹھانڈا سیتا اینکارا نرادھارا، زرگن اپنا ناؤں دھرایا۔ ہر جن بخشے چرن پیارا، چاترک ترکھا دے بُجھایا۔ اک دکھائے سچ دوارا، سچھنڈ ساچا آپ سہایا۔ جگ جگ جن بھگتاں کرے مات پیارا، آپ اپنی گود اٹھایا۔ دیوے دان سری بھگوان، ایکا رنگ رنگے

کرتارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی نور ہوئے اُجیارا۔ جوت اُجالا ہر گوپالا، گوبند گہر گبھیرا۔ گرگھ ویکھے ساچا لالا، اپنی چوٹی چڑھ
 اخیرا۔ دوس رین کرے پرتپالا، امرت بخشے ٹھانڈا سیرا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے دیوے ساتنک ساچی دھیروا۔ دھیروج دھیروست
 سنتوگھ، گر سَنگُر ہتھ وڈیا نیا۔ گرگھ تیرے قدم چھے مکتی موگھ، نیوں نیوں سیس جھکانیا۔ نہ کوئی ہرکھ نہ کوئی سوگ، چنتا دکھ نہ کوئے دکھانیا۔ بھرے
 بھلے بھرمی لوک، لوک اگنی اگ لگانیا۔ ہرجن گائے سہاگی سلوک، درگھر ساچے میل ملا نیا۔ ہر کا بھانا نہ سکے کوئی روک، سادھ سنت گر پیر اوتار بیٹھے
 سیس جھکانیا۔ پر بھ درشن کو لوچن کوٹن کوٹ، کوٹن کوٹی راہ تکانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر سیکھ ساچے لئے ملا نیا۔ گرگھ سجن
 میلیا، گھر ساچے سَنگُر سجان۔ آپے ہوئے گرو گر چیلیا، دیونہارا ساچا دان۔ دو جہانی سجن سہیلیا، رام روپ سری بھگوان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، آپ اپنے لئے پچھان۔ اپنے آپ پچھان آیا، دُھر درگاہی ہر نرنکارا۔ جگ جگ وچھڑے میل ملاون آیا، نرگن روپ وچ سنسارا۔ شبد ڈوری
 بندھ بندھاون آیا، کھیلے کھیل اگم اپارا۔ جگت ناتا توڑ تڑاون آیا، جوٹھا جھوٹھا پار کنارہ۔ ساچا مارگ اک سکھاون آیا، گرگھان کرے سچ پیارا۔ دے مت
 آپ سمجھاون آیا، نیتز رووے نہ کوئے زارو زارا۔ گھر ساچے سگن مناون آیا، کھلی رہے بسنت بہارا۔ گر شبدی لڑ پھڑاون آیا، آپ کرائے پار کنارہ۔
 چنتا سوگ سرب مٹاون آیا، نام وجائے سچ ستارا۔ کاگوں ہنس اڈاون آیا، آپ رلائے اپنی ڈارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن دیوے
 اک سہارا۔ سچ سہارا نام وتھ، گر سَنگُر ہتھ وڈیا نیا۔ ہر سنت چڑھائے اپنے رتھ، بے پرواہ آپ چلا نیا۔ لوآں پُریاں آپے متھ، برہمنڈ کھنڈ ویکھ دکھانیا۔
 گر سیکھ تیرا کدے نہ وچھائے ستھر ستھ، سگلے ساتھی ست سمجھانیا۔ لہنا دینا چکلیا سیاں ساڈھے تن تن ہتھ، مات گر بھ پھیر نہ آ نیا۔ پایا پُرکھ اک اکھ،
 کتھنی کتھ نہ سکے رانیا۔ انتم میلا جوں راما دسر تھ، بھرت بھاونی وچ نکانیا۔ مانس جنم لاہا کھٹ، آتم ساچی کھاٹ ہنڈھانیا۔ تن پہنایا شبد پٹ، نام رسالو اک
 رنگانیا۔ انتم وکیا ساچے ہٹ، کرتے قیمت ساچی پانیا۔ تن خاک نہ زلیا تیر تھ کسے تٹ، گنگا گوداوری بیٹھی منہ چھپانیا۔ جوت جو لالٹ لٹ، تیرا راہ

تکائیا۔ اتم اتریا ساچے گھاٹ، کھیوٹ کھیٹا پار کرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دوارا اینکارا گرگھ میلانت بھتارا، سنگھ حاکم
آتم پر ماتم وچ سمایا۔

★ ۵ پھگن ۲۰۱۶ بکرمی پنڈ ماڑی ناظر سنگھ دے گھر دیا ہوئی ضلع فروز پُر ★

سو پُرکھ نرنجن اگم اتھاہ، آد انت بھو نہ رایا۔ ہر پُرکھ نرنجن بے پرواہ، بھو ابھیدا بھو چھپایا۔ اینکارا اک اکلا اپنا ناؤں اُپا، آپ اپنی رچن رچایا۔
آد نرنجن جوت جگا، جوتی نور نور رُشایا۔ ابناشی کرتا ویس وٹا، آپ اپنا بنک سُہایا۔ سری بھگوان کھیل کھلا، کھیلنہارا دس نہ آیا۔ پاربرہم پر بھ دھام سُہا،
آپ اپنی الکھ جگایا۔ سچکھنڈ دوارا رچن رچا، تھر گھر اپنا آسن لایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پُرکھ اکال دس نہ آیا۔ پُرکھ اکالا ہر
بے انت، بھو کوئے نہ پائیندا۔ کھیلے کھیل آد انت، جگ جگ اپنی دھار بندھائیندا۔ آپ بنائے اپنی بنت، مہاگنت نہ کوئے گنائیندا۔ آپے ناری آپے
کنت، ہر ساچی سچ ہنڈھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوئی رہت ویس وٹائیندا۔ جوئی رہت پُرکھ اگم، بھو کوئے نہ پائیا۔ نہ مرے
نہ پے جم، آون جاون کھیل کھلایا۔ پون سواسی نہ کوئی دم، تتوت نہ کوئے اپایا۔ ہڈ ماس ناڑی نہ دیسے چم، جننی جن نہ کوئے کرایا۔ نہ کوئی ترسنا نہ
کوئی تم، آلس نندرا نہ کوئے دکھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ نواسا پُرکھ ابناشا، آپ اپنا دھام سُہایا۔ دھام اولا اینکارا، ہر ساچا
آپ اپائیندا۔ تھر گھر وسے اک دوارا، در ساچے سو بھا پائیندا۔ نرمل دیپ کر اُجیارا، کملا پاتی ویکھ دکھائیندا۔ سچ سنگھاسن کھیل نیارا، شاہو شتاباش آسن
لائیندا۔ سچ سلطانا ہر وڈ سکدارا، تخت تاج اک اپائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در ساچا آپ دکھائیندا۔ در گھر ساچا ہر سُہنجنا، پر بھ
اپنا رُوپ وٹایا۔ پاربرہم درد دکھ بھے بھنجنا، گھر ساچے سو بھا پائیا۔ آپے بنیا اپنا سبجنا، سگلا سنگ آپ رکھایا۔ نہ گھڑیا نہ بھجنا، گھرن بھتہنہار وڈی وڈیایا۔
جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر بھو نہ رایا۔ الکھ اگوچر دین دیالا، دیانڈھ ناؤں دھرائیندا۔ وسنہارا سچ سچئی

دھر مسالہ، سچھنڈ ساچے ڈیرہ لائیندا۔ آپے کال آپے مہاکالا، آپ اپنی کل ورتائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچھنڈ نواسا کھیل
تماشا، اپنی رچنا آپ رچائیندا۔ سچھنڈ دوارا سوبھاؤنت، سو پُرکھ زرنجن آپ سہائیا۔ ہر پُرکھ زرنجن ساچا کنت، گھر ساچا ویکھ وکھائیا۔ ایکنکارا مہا اگنت، لیکھا
لیکھ نہ کوئے جنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جاگرت جوت اک رُشنائیا۔ جاگرت جوت ہر مہربان، اپنی آپ جگائیا۔ ست سرُپی ست
نشان، گھر ساچے آپ وکھائیا۔ آپے ہوئے گہبان، آپ اپنی دیا کمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی رچن رچائیا۔ رچن رچا ونہار
زرنکارا، آد جگاد سمایا۔ اگم اگمرا اگمڑی کارا، پُرکھ زرنجن آپ کرایا۔ الکھ اگوچر بھیو نیارا، زرنجن اپنے ہتھ رکھایا۔ آپ سہائے سچھنڈ دوارا، تھر گھر بیٹھا سیج
ہنڈھایا۔ آپے پُرکھ آپے نار، زرنائن ناؤں اُچایا۔ آپے پار برہم پر بھ کر پسار، آپ اپنا رُپ وٹایا۔ آپے وشن آپے برہم آپے شو دئے ہلارا، آپ اپنا
رنگ رنگایا۔ آپے ترے گن مایا بھر بھنڈارا، آپ اپنی رہیا ورتایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا بنک سہایا۔ آپے بنک دوارا کھول،
سچھنڈ ساچا سوبھا پائیا۔ آپے شبد اگمی بول، ناد انادی ناد وجائیا۔ آپے اپنے جائے مول، آپ اپنے وچ سمائیا۔ آپے آد جگادی رہے اڈول، جگا جگنتر کھیل
کھلائیا۔ آپے نا بھی کوئی رہیا مول، آپے امرت جام پیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کل آپ ورتائیا۔ کل ورتتا ہر بھگوانا، بھیو ابھید
کھلائیندا۔ جگا جگنتر کھیل مہانا، اپنا ویس وٹائیندا۔ برہما وشن شو بخشے اک دھیانا، ایکا رُپ درسائیندا۔ لو آں پُریاں کھیل مہانا، برہمنڈ کھنڈ پھیرا پائیندا۔ لیکھا
جانے رُوس سورج چن بھانا، منڈل منڈپ میل ملائیندا۔ زرنجن سرُگن ہو پردھانا، آپ اپنا ناؤں اُچائیندا۔ پنچ تت میل وچ جہانا، اپ تیج وائے پر تھی
آکاش کھیل کھلائیندا۔ من مت بدھ بنھے گانا، زرنجن اپنا سگن منائیندا۔ آتم برہم کر پردھانا، کایا بنک سہائیندا۔ کھیلے کھیل مرد مردانہ، اپنا مارگ آپے
لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا لیکھ لکھائیندا۔ لیکھا لکھنہارا ہر ہر، ہر وڈا وڈ وڈائیا۔ لکھ چوراسی جوت دھر دھر، دھر دھرنی
رہیا سہائیا۔ اپنی کرنی آپے کر کر، کرتا پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا جوت نور رُشنائیا۔ جوتی نور نور اُجالا، سو پُرکھ
زرنجن آپ کرائیندا۔ ہر پُرکھ زرنجن دین دیالا، آپ اپنا انگ کٹائیندا، ایکنکارا سد پرتپالا، لکھ چوراسی سیو کمائیندا۔ آد زرنجن دیپک جوتی بالا، جوت زرنجن

ونڈ ونڈائیندا۔ پُرکھ ابناشی وسے سچ پتئی دھر مسالہ، در گھر ساچے سوبھا پائیندا۔ ابناشی کرتا ایکاپائے پتئی گل مالا، آپ اپنا ناؤں اُچھائیندا۔ پاربرہم کھیلے کھیل
 نرالا، برہم اپنا روپ وٹائیندا۔ نرگن سرگن وجائے تالا، انحد ساچی سیو کمائیندا۔ ترے گن مایا پا جنجالا، اپنا بندھن اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی ایکنکارا، کھیلے کھیل وچ سنسارا، دھرت دھول ہو اُجیارا، گنگ منڈل دے ہلارا، برہما وشن شو سیو لگائیندا۔ ترے گن مینا
 اک اتینا، آد جگاد وڈی وڈیائیا۔ آد جگادی ٹھنڈا سیتا، تھر گھر بیٹھا آسن لائیا۔ پاربرہم برہم ساچا مینا، پتت پُنیتا ہر رگھرائیا۔ لیکھا جانے ہست کیٹا، راؤ
 رنکاں ویکھ وکھائیا۔ نام جنائے اک انڈیٹھا، لکھن پڑھن وچ نہ آئیا۔ ترے گن مایا ویکھ انگیٹھا، پنچ تت کرے کڑمائیا۔ نام ندھانا ایکاپیتا، گھر ساچے جام
 وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد نرنجن وڈ وڈیائیا۔ آد نرنجن شاہ سلطانا، ایکا رنگ سمائیندا۔ برہما وشن شو کر پردھانا، حکمی محکم لائیندا۔
 ترے گن میلا وچ جہانا، ساچا سنگ وکھائیندا۔ ایکا شبد اک ترانہ، ایکا راگ لائیندا۔ ایکا امرت پینا کھانا، ترسنا بھکھ گوائیندا۔ اک وکھائے پد نربانا، گھر
 ساچے سوبھا پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اکلا سچ محلہ اُچ اٹلا آپ سہائیندا۔ سچ محلہ سچ دوارا، ہر ساچا آپ سہائیا۔ ساچا بھوپ شاہ
 سکدرا، سچ سلطان آپ اکھوائیا۔ ساچا نام سچ جیکارا، گھر ساچے آپ لائیا۔ ساچی وست سچ بھنڈارا، ہر ساچا سچ بھرائیا۔ ساچا شبد سچ ورتارا، ساچی سیو
 کمائیا۔ ساچا وچ سچ ونجارا، ساچی جھولی آپ بھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن اپنی ونڈ ونڈائیا۔ نرگن ونڈے اپنی ونڈ، بھيو کوائے نہ
 آئیندا۔ آپ اُچھائے کھنڈ برہمنڈ، گنگ پاتالاں ڈیرہ لائیندا۔ آپ لیکھا جانے سور سربنگ، دوسر بھيو کوائے نہ پائیندا۔ آپ لکھ چوراسی کایا چولی رنگ، آپ
 اپنا رنگ رنگائیندا۔ آپے گھر گھر اندر بیٹھا بھچھیا رہیا منگ، اپنی جھولی آگے ڈاھندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لکھ چوراسی وچ سمائیندا۔
 لکھ چوراسی ہر سما، دس کسے نہ آئیندا۔ گھر وچ گھر اک اُپایا، آپ اپنا بنک کھائیندا۔ سچ سنگھاسن اک وچھایا، پُرکھ ابناشن ڈیرہ لائیندا۔ دپیک جوتی ڈگمگایا،
 نورو نور اُچھائیندا۔ انحد ساچا راگ سنایا، پنچم پنچ سالاحیندا۔ امرت ٹھنڈی دھار دھار، نچھر جھرنا آپ جھرائیندا۔ کول کولا آپ کھلایا، کملاپاتی بھيو نہ آئیندا۔
 ڈوگھی بھوری پار کرایا، کایا کوری ویکھ وکھائیندا۔ ترے ترے میلا سچ سُبھایا، اپنا لیکھا آپ جنائیندا۔ نو در کھوجے کھوج کھوجایا، اپنا مارگ آپے لائیندا۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی وسَت نام انمول، آپ اپنی دے ورتائیا۔ نام وست اک انمول، پر بھ ساچے ہتھ رکھائیا۔ دُھر درگاہی ایکا
 کنڈے دیوے تول، دوسر ہتھ نہ کسے پھڑائیا۔ آپے جانے اپنا بول، اپنی دھارا آپ سنائیا۔ جن بھگتاں پردہ آپے کھول، آپ اپنی بوجھ بُجھائیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل سچ سکھائیا۔ بھگتاں دیوے نام اپارا، سو پُرکھ زرنجن وڈ وڈیایا۔ کایا مندر بھر بھنڈارا، آپے ویکھے ویکھنہارا۔
 ایکا نادشبد دُھنکارا، دُھن انادی آپ وجایا۔ آپے سُنے سُنائے سُننہارا، گھر ساچی سیو کمایا۔ درس دکھائے اگم اپارا، سوچھ سرُپی رُپ وٹایا۔ زرنجن سرُگن
 میلا کنت بھتارا، سنت سہیلے لے جگایا۔ جاگرت جوت دیپک کر اُجیارا، گھر گھر وچ آپ ٹکایا۔ آپے اندر آپے باہرا، گپت ظاہرا بھو نہ رایا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا کھیل کھلایا۔ جگ جگ کھیل کھلندڑا، پاربرہم پُرکھ ابناشیا۔ زرنجن سرُگن ویس وٹندڑا، لیکھا جانے پر تھی
 آکاشیا۔ سنت ساجن میل ملندڑا، کایا منڈل پائے راسیا۔ شبد گیان اک درُندڑا، نج آتم کرے واسیا۔ بند کوڑا آپ کھلندڑا، ہر سنگر شاہو شاہباشیا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے کرے پوری آسیا۔ پوری آسا ساجن سنت، سو پُرکھ زرنجن آپ کرائیندا۔ رسنا جہوا نیا منت، ایکا منتر نام
 درُرائیندا۔ میل ملاوا ساچے کنت، گھر ساچی سچ سہائیندا۔ لیکھا جانے آد انت، مدھ اپنا بھو کھلاییندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا
 اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ساچا لیکھا دُھر کرتار، اپنے ہتھ رکھائیا۔ ونڈے ونڈ وچ سنسار، جگ کرتا بے پرواہیا۔ چارے جگ کرتار، چارے کھانی وچ سہایا۔
 ایکا اکھ دے ادھار، سو پُرکھ زرنجن وڈ وڈیائیا۔ ہنگ برہم کرتار، آپ اپنے رنگ رنگائیا۔ تیجانیتز کھول کوڑا، سوچھ سرُپی رُپ درسائیا۔ چوتھا پد اک
 دوار، آپ اپنا چرن دکھائیا۔ پنچم میلا پُرکھ بھتار، گھر ساچے سو بھاپائیا۔ چھوواں چھپر چھن نہ کوئے مینار، زرنجن بیٹھا آسن لائیا۔ ستویں ست پُرکھ زرنجن
 ساچی کار، اگم اگمرا رہیا کرائیا۔ اٹھویں اٹھاں تتاں وسیا باہر، اپ تیج وائے پر تھی آکاش من مت بدھ نہ سنگ رلائی۔ نو در نہ دسے کوڑا، پنچت نہ کوئے
 ہنڈھائیا۔ جن بھگتاں کرے سچ پیار، لکھ چوراسی پھول بھلایا۔ دسم دوارا اک گھر بار، گھر میلا سچ سکھائیا۔ کاغذ قلم نہ پاوے سار، لیکھا لکھ لکھ تھکے
 شاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ویس دھرائیا۔ سنجگ ویس ست ست کار، ست ستوادی آپ کرائیندا۔ زرنجن سرُگن ہو

اُجیار، وار اٹھاراں دھار بندھائیا۔ چارے ویداں اک جیکار، آپ اپنی گنت گنائیندا۔ آپے وسیا سب توں باہر، گھٹ گھٹ اپنا آسن لائیندا۔ آپے بھگتی
 بھرے بھنڈارا، بھگتن ساچا سنگ نبھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا کھیل کھلائیندا۔ سنگر ساچا پار اتارا، بھو کوئے نہ
 آئیندا۔ تریتا ویکھے وچ سنسارا، ساچی کل ورتائیندا۔ پُرکھ اگما کھیل نیارا، رُوپ اَنُوپ وٹائیندا۔ آپے جانے اپنی کارا، کرنی کرتا کرنی آپ کمائیندا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، رام نام آپ پرگٹائیندا۔ آپے رام رُوپ اوتارا، آپے راون بنک سُہائیا۔ آپے دیونہار سچ بھنڈارا، آد جگادی آپ
 ورتائیا۔ آپے منگے بن بھکھارا، گھر ساچے اپنی الکھ جگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ آپے چلہ تیر کمانا، آپے ہتھ
 اٹھائیندا۔ آپے جو دھا سوربیر بلوانا، آپ اپنا بل دھرائیندا۔ آپے مارے سچ نشانہ، پار کنارہ آپ دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے
 توڑ ہنکاری گڑھ قلعے کوٹ آپ مٹائیندا۔ آپے رام رام کر پیار، آپ اپنا رُوپ وٹائیا۔ آپے ہوئے نین مُدھار، کول نین بھو نہ رانیا۔ آپے رتھ رتھوا ہی بن
 سنسار، اپنی سیوا آپ کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ ویس انیک وٹائیا۔ ویس انیکا ہر ہر، اپنا آپ وٹائیندا۔ سنت سُہیلے ساچے
 پھڑ پھڑ، آپ اپنے سنگ ملائیندا۔ لیکھا جانے سیس دھڑ دھڑ، گھر گھر پھول بھلائیندا۔ اپنی ویدا آپے پڑھ پڑھ، ساچا منتر نام درڑائیندا۔ گیتا گیان آپے
 کر کر، آپ اپنا راگ سٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وید ویاسا آپے ور، پُران اٹھاراں گھ صلاحیندا۔ پُران اٹھاراں آپے گا، آپے
 ویکھ دکھائیا۔ سنجگ تریتا دوپر پھیرا پا، آپ اپنا رُوپ وٹائیا۔ کلجگ کھیل بے پرواہ، پُرکھ ابناشی آپ کرائیا۔ چوتھا جگ لئے اٹھا، گھر چوتھے وچے ودھائیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دے مت رہیا سمجھائیا۔ کلجگ اٹھیا نوجوان، ہر سنگر آپ اٹھایا۔ ایکا بخشے چرن دھیان، دے مت رہیا سمجھایا۔
 تیرا راگ سرشٹ سبائی سنے کان، جوٹھ جھوٹھ تیری جھولی پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا بل دھرایا۔ کلجگ اٹھیا بال نادانا، نیتر
 رو رو نیروہائیندا۔ پُرکھ ابناشی تیرا چرن دھیانا، دوسرا اوٹ نہ کوئے تکائیندا۔ تیرا راگ میرا گانا، گیت اک لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، ور ساچا جھولی پائیندا۔ ساچا ور بھر بھنڈارا، ہر ساچا حکم سٹائیندا۔ تیری کل ورتے وچ سنسارا، کل قلندر آپ نچائیندا۔ تیرا گڑھ ہوئے ہنکارا، کام

کرودھ لوبھ موہ ہنکار میل ملائیندا۔ آسا ترسنا کرے پیارا، تیرا در سہائیندا۔ جوٹھ جھوٹھ بنے ونجارا، چاروں کُنٹ ونج کرائیندا۔ اُچی کوکے لائے نعرہ، اپنا بول سنائیندا۔ نہ کوئی دیسے سجن یارا، میت مُرار نہ کوئی دکھائیندا۔ چاروں کُنٹ دھوآں دھارا، ساچا چند نہ کوئے چڑھائیندا۔ کرے کھیل اگم اپارا، تیرا سگلا سنگ دکھائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ کر تیار، تیرے رنگ رنگائیندا۔ ایک کلمہ بول نعرہ، کائنات آپ سنائیندا۔ سنگ محمد چار یارا، ایکاروپ وٹائیندا۔ حق حقیقت کھول کوڑا، لاشریک ویکھ دکھائیندا۔ لاشریک بے عیب پروردگارا، نورو نور ڈمگائیندا۔ بے عیب خدائی پروردگارا، مقامے حق اک دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی رچن رچائیندا۔ نورِ الہی بے پرواہ، نورو نور نور نورانہ ڈمگائیندا۔ ست سرُپی بنے ہر ملاج، تامس ترسنا وچ سہائیندا۔ تریکوکی نندن نام دھرا، تیاں لوکاں کھوج کھجائیندا۔ شو برہا وشن سیوالا، آد جگادی سگلا سنگ نبھائیندا۔ تیرا سنگ بنے پرہ بے پرواہ، تیرا مارگ ایک لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اکلا کھیل کھلائیندا۔ کلجگ تیرا رنگ چلول، ہر ساچا آپ چڑھائیا۔ سچ سنگھاسن ہر جی بیٹھانہ کوئی پاوانہ کوئی چول، دس کسے نہ آئیا۔ جوتی جامہ بھیکھ وٹا، لوک مات ویکھ دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ دیوے ساچا ور، گھر ساچے اک سمجھائیا۔ چاروں کُنٹ آپ اٹھوانا، ایک ڈنکا نام وجائیا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں آپ جگاونا، سویا کوئی رہن نہ پائیا۔ در منگن بھکھیا کسے نہ پاوانا، در در آپ پھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ ساچا ویکھ دکھائیا۔ کلجگ ور گھر ساچا پایا، گھر ساچے وٹی ودھائیا۔ پُرکھ ابناشی آگے سیس جھکایا، تُوں داتا بے پرواہیا۔ تیرا لیکھا لیکھ نہ کسے مٹایا، لیکھا لیکھے وچ نہ آئیا۔ برہا وشن شو تیری سیو کمایا، کروڑ تیتیسارہے دھیائیا۔ رام کرشن تیرا جس گایا، ایک نام وڈی وڈیائیا۔ انجیل قرآناں آپے گایا، تیس بتیس دے وڈیائیا۔ نورِ الہی ڈمگایا، جلوہ نور بے پرواہیا۔ مہبان بیدو آپ اکھوایا، بی خیریا اللہ دس نہ آئیا۔ چوڈاں طبقاں ایک رنگ ہر ساچا آپ چڑھائیندا۔ جن بھگتاں درس دکھائے کایا مندر اندر لنگھ، اپنی دیا کمائیندا۔ کھیوٹ کھیٹا بن ونجارا، کلجگ ویکھ دکھائیندا۔ پُرکھ ابناشی کھیل نیارا، نیتزینا درس کوئے نہ پائیندا۔ آپے جانے اپنی دھارا، اپنا لیکھا آپ سنائیندا۔ آوے جاوے وارو وارا، جگ جگ ویس وٹائیندا۔ بے عیب خدائی پروردگارا، اپنا ناؤں رکھائیندا۔ لاشریک بول ایک نعرہ، اپنا کلمہ آپ لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،

آپ اپنی کھیل کرائیندا۔ چار کُنٹ کرے پُکار، محمد ساچی سیو کمائیا۔ چار یاری کرے خوار، اپنا پلو رہی پھرائیا۔ چار ورن روون زارو زار، کھتری براہمن شوڈر ویش رہے گُرائیا۔ چارے وید ہاہاکار، آپ اپنی رہے سٹائیا۔ گیتا گیان گیا ہار، اٹھاراں دھیائے نہ کوئے الایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج دیوے ساچا ور، گھر سُنہجنا اک سہائیا۔ پُرکھ ابناشی کھیل کر، آپ اپنے رنگ رنگائیندا۔ دوہاں دیوے ایکا ور، ایکا گھر بہائیندا۔ ناتا جُڑیا اک گھر، دوویں میل ملائیندا۔ اک دُو بے نوں دیکھن کھڑ، نیتز نیناں نال ملائیندا۔ اپنی چوٹی آپے چڑھ، واسنا کھوٹی آپ کرائیندا۔ آپے کوٹن کوٹی لئے پھڑ، آپ اپنے بھرم بھلائیندا۔ آپے بوٹی بوٹی دے کر، آپے ساچا سنت صلاحیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ کلج کھیل رانی اللہ، الای نور سمانیندا۔ جگت دوارا ایکا ملا، گھر ساچا اک دکھائیندا۔ پھرے دروہی جلاں تھلاں، پیر دستگیر سرب گُرائیندا۔ نہ کوئی پھڑائے کسے پلا، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دو دو آب اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ ونڈے ونڈ دیوے دات، ایکا ونڈ ونڈائیا۔ نرگن آپے ہوئے سنجھ سویرا سنجھ پرہات، دوس رین آپ اکھوائیا۔ آپ بیٹھا رہے اک اکانت، نرگن جوت نور رُشائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج کھیل سچ سُبھائیا۔ کلج کوڑا ہویا ڈھور، پنج تت شور مچایا۔ چاروں کُنٹ ٹھگ چور، بیٹھے ڈیرہ لایا۔ گھر گھر دسن حرام خور، ہر کا نام نہ کوئے دھیایا۔ کوڑی کریا بندھی ڈور، ساچا تند نہ کوئے بندھایا۔ مایا ممتا ناتا جوڑ، جیواں جنناں رہے ستایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی لئے انگڑایا۔ لئے انگڑائی ہر بھگوان، اپنی کروٹ آپ بدلایا۔ لوک مات دیکھے مار دھیان، دھرنی دھرت دھول لکھ چوراسی رہی گُرائیا۔ سچ نہ دسے کوئے گیان، چار ورن نہ میل ملائیا۔ چاروں کُنٹ ہویا حیران، دھیرج دھیر نہ کوئے دکھائیا۔ نہ کوئی مذہب نہ ایمان، دین اسلام نہ کوئے پڑھائیا۔ نہ کوئے کلمہ نہ کوئے کلام، نہ کوئی ساچا رنگ رنگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی دیا کمائیا۔ نرگن ہر ہر کرپاندھ، اپنی دیا کمائیندا۔ آپ بنائے اپنی بدھ، اپنا روپ وٹائیندا۔ کرے کرائے کارج سدھ، سنگر ساچا ناؤں اُچائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن سرگن ویس وٹائیندا۔ نرگن سرگن ویس وٹایا، گر نانک ناؤں دھرائیا۔ آپ اپنا وچ رکھایا، گھر ساچے ہوئی رُشائیا۔ ایکا بنک دے سہایا، گھر سُنہجنا سوبھاپائیا۔ ایکا منتر

دے درڑایا، نام ست وٹی ودھائی۔ چار ورنان دے جپایا، اوچ نیچ نہ ویکھ وکھائی۔ راؤ رنکاں گلے لگایا، ہنکاریاں گڑھ تڑائی۔ من کا منکا آپ پھرایا، مت متوالی دے صلاحیا۔ بدھ بیکی روپ وٹایا، امرت جام اک پیایا۔ سچ سنیہہرا ہر سنیایا، ہر شبد وٹی ودھائی۔ چاروں کُنٹ پھیرا پایا، جیو جنت سرب اٹھایا۔ ایک پُرکھ اکال منایا، دوجا اشٹ نہ کوئے وکھائی۔ نمودیو اک رگھرایا، واسک روپ آپ سہایا۔ خالق خلق وچ دے وکھایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ناؤں دھرائیا۔ نانک نرگن ناؤں رکھ، لوک مات ویکھ وکھائیدا۔ سنگر پورا ہو پرکھ، ہر جن ساچے میل ملائیدا۔ آپے کرے لکھوں لکھ، لکھوں ککھ بنائیدا۔ گھر گھر دیوے ساچی وتھ، ساچا نام جھولی پائیدا۔ پُرکھ ابناشی اک سمرتھ، جپاں جتاں آپ سمجھائیدا۔ جگ جگ چلائے مات رتھ، آپ اپنا ویس وٹائیدا۔ سچ دوارا کھولے ہٹ، چرن دوارا اک سہائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک جوتی دس اوتار، گر گوبند اُتجے ست ڈلار، سوربیر آپ اُچائیدا۔ سوربیر سلطان، گر سنگر وڈ وڈیائی۔ ایک کھنڈا تیر کمان، اپنا آپ چکائی۔ گرگھ ساچے کر پچھان، امرت جام پیایا۔ پنچم مینا ہو پردھان، پنچم میلے سچ سکھائی۔ پنچم دیوے اک گیان، ایک شبد پڑھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نانک گوبند ایک گھر ساچا دے وسایا۔ نانک گوبند سچھنڈ، گھر ساچا آپ سہائیدا۔ کلجگ اتم ونڈے ونڈ، آپ اپنا بھو کھلائیدا۔ سرشٹ سبائی ہوئی رنڈ، ساچا کنت نہ کوئے ہنڈھائیدا۔ چاروں کُنٹ بھیکھ پکھنڈ، چار ورن سرب گرلائیدا۔ پنڈت پاندھے ہون آتم اندھ، ساچا گیان نہ کوئے سمجھائیدا۔ ملا شیخ نہ مکائے کوئی پندھ، ساچا سجدہ نہ کوئے کرائیدا۔ سادھ سنت رسنا لاون مدراماس گند، آتم جام نہ کوئے وکھائیدا۔ جوٹھ جوٹھ رکھن اند، پرمانند نہ کوئے سہائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا آپ سمجھائیدا۔ کلجگ ویلا اتم آوٹا، نانک نرگن دے سمجھائی۔ گوبند لیکھا لیکھ لکھاوٹا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائی۔ پُرکھ ابناشی پھیرا پاوٹا، جوئی رہت ویس وٹائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ناؤں دے سمجھائی۔ ہر کا ناؤں ہر نرکار، ہر ساچا سچ اُچائیدا۔ جگا جگتر کھیل اپار، جگ کرتا آپ کرائیدا۔ کلجگ اتم کھیل نیار، نرگن اپنا کھیل کھلائیدا۔ پرگٹ ہووے وچ سنسار، نہکنا ناؤں اُچائیدا۔ شبد ڈنکا جگت نگار، آپ اپنا تال سنائیدا۔ لوآں پُریاں پاوے سار، برہما وشن شو ویکھ وکھائیدا۔ کروڑ تیتیس پار کنار، سُرپت راجا اند نال رلائیدا۔ گن گندھرب نہ کرے کوئے شنکار،

بستر بھوشن نہ کوئے ہنڈھائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی ہو تیار، آپ اپنی جوت جگائیندا۔ ستاں دیپاں کھول کوڑا، آپ اپنا بھرم مٹائیندا۔ ویہہ سو بکرمی ایک کار، اپنی کل ورتائیندا۔ اک اکلا روپ اپار، جوتی نور ڈگمگائیندا۔ دو جی قدرت پاوے سار، تیجا لیکھا لیکھ مکائیندا۔ چوتھے گھر پر بھ ہو تیار، پنچم اتپتا روپ دھرائیندا۔ چھویں چھپر چھن و سیا باہر، گھر ساچے جوت جگائیندا۔ ستویں ستواد ہر کرتار، ست پڑکھ زرنجن ناؤں دھرائیندا۔ اٹھویں کھیل کرے زرنکار، اپنا لیکھا آپ جتائیندا۔ نوویں توڑے گڑھ ہنکار، نو در بھانڈا بھرم بھٹائیندا۔ دسویں جوتی کر اجیار، دسم دوارا پندھ مکائیندا۔ اک گیاراں میت مرار، ساڈھے تن ہتھ رچن رچائیندا۔ دس دو باراں اپنے رنگ رہوے زرنکار، زرنگن سرگن ویکھ دکھائیندا۔ دس تن تیراں سادھاں سنتاں دئے ہلار، شاہ سلطاناں آپ اٹھائیندا۔ چوڈاں چوڈاں طبقاں کرے خوار، چوڈاں ودیا نہ کوئے پڑھائیندا۔ پندرہاں اٹھسٹھ تیرتھ مارے مار، گنگا گوداوری جمنا سرتی پھول بھلائییندا۔ سولہاں کھیل اپر اپار، ویہہ صد بکرمی میل ملائییندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرنگن اپنا ناؤں دھرائیندا۔ زرنگن ناؤں ہر بھگوان، اپنا آپ اُچھائی۔ نہہکنک بلی بلوان، جوتی نور نور رُشنائیا۔ شبد سروپی سچ نشان، ستاں دیپاں آپ جھلائی۔ میٹ مٹائے راج راجان، شاہ سلطان دس نہ آئی۔ چار ورنناں اک گیان، ایک کرے پڑھائی۔ چار ورنناں اک مکان، ایک شبد دئے دکھائی۔ چار ورنناں اک بان، ایک نام چڑھائی۔ چار ورنناں ایک پین کھان، ایک امرت جام پیائی۔ چار ورنناں ایک دیوے دان، داتا دانی آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ انتم لیکھا دئے مکائی۔ کلجگ لیکھا جانا تک، ہر سنگر آپ مکائیندا۔ ہر کا بھانا نہ جائے رُک، نہ کوئی میٹ مٹائیندا۔ لکھ چوڑاسی بوٹا جانا سک، ہر یا سنج نہ کوئے کرائیندا۔ مات گربھ ویکھے اٹا رُکھ، گھر گھر وچ پھول بھلائییندا۔ گرگھ ورلے اُجل گھ، جو رسنا ہر ہر گائیندا۔ آتم انتر ساچا سکھ، آتم برہم دکھائیندا۔ سفل کرائے مات گھ، جن جننی لیکھے لائیندا۔ دو جہاناں ویکھے جھک، سچ سنگھاسن سو بھاپائیندا۔ جن بھکتاں میٹے چنتا ڈکھ، ہر کھ سوگ نہ کوئے دکھائیندا۔ لکھ چوڑاسی اندر بیٹھا لُک، گرگھ ورلا درشن پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک زرائن زر، اپنا ناؤں اُچھائی۔ نہہکنک سنگر میت، سو پڑکھ زرنجن آپ اکھوائیندا۔ اک سنائے سہاگی گیت، آپ اپنا نام درڑائیندا۔ سدا سہیلا وسے چیت، آتم سیجا آپ سہائیندا۔ کرے کرائے پت پت پت، پت پاپی مات ترائیندا۔ لکھ چوڑاسی پرکھے نیت، لیکھا اپنا

آپ کرائیندا۔ گرکھاں کایا کرے ٹھنڈی سیت، سچ پیالہ نام پیماندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے رنگ رنگائیندا۔ گرگھ رنگ اپار، ہر سَنگر آپ رنگایا۔ مانس جنم دے سوار، لکھ چوڑاسی پھند کٹایا۔ درگاہ ساچی دھام نیار، ست سہنجنا دھام دکھایا۔ ایٹھے اوٹھے دے سہار، دو جہاناں ویکھ دکھایا۔ مرے نہ جمے وچ سنسار، آوے جاوے بے پرواہیا۔ شد گر بن ونجار، درگھر ساچے ونج کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ وچھڑے میل ملایا۔ جگ وچھڑے ہر میلیا، کر کرپا گر کرتار۔ اپنا کھیل آپے ہر کھیلیا، کلجگ انتم لے اوتار۔ آپے گرو گرو گر چیلیا، ہر سا جن میت مُرار۔ آپے وسے دھام نویلیا، آپ سہائے بنک دوار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سکھ سجن لائے پار۔ گر سکھ اترے پار گھاٹ، پار کنارہ اک دکھایا۔ دوسر وکے نہ کسے ہاٹ، کرتا قیمت آپے پائیا۔ دُرمت میل دیوے کاٹ، سر سرور اک نہایا۔ امرت رس لینا چاٹ، سنجھر جھرنارہیا جھرایا۔ کلجگ انتم کی واٹ، دُور دُراڈا پندھ مکایا۔ لکھ چوڑاسی پینا کھات، دھرم رائے کھاتا رہیا کھلایا۔ ہر جن ورلے میلا پُرکھ سمراتھ، جس ہر ہر اوٹ رکھایا۔ چاروں کُنٹ اگنی کاٹھ، ترے گن تت دکھایا۔ نگر کھیڑا ہوئے بھٹھ، جگت بھٹھیلا اک تپایا۔ لہنا دینے چکائے اٹھسٹھ، تیر تھ تٹ نہ کوئے دکھایا۔ کھیلے کھیل بازی گر نٹ، ہر نو آساگ ورتایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ انتم جوت کرے رُشانیا۔ کلجگ جوت نور نورانی، نرگن اپنی آپ جگانندا۔ پار برہم پر بھ دیوے سچ نشانی، جن بھگتاں بوجھ بُجھائیندا۔ گرکھاں مارے تیر کانی، انیلا تیر آپ چلائیندا۔ کایا اندر انحد بانی، اپنا راگ سنایندا۔ آتم انتر ٹھنڈا جل پانی، امرت پیالہ کھ پیماندا۔ گھر وکھائے اک پد نربانی، درگھر ساچا آپ سہائیندا۔ آپے ہویا جان جانی، جانہار رُپ وٹائیندا۔ آپے ہوئے برہم گیانی، برہم پار برہم ملایندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ سجن آپ اٹھائیندا۔ گرگھ سویا اٹھیا جاگ، ہر سَنگر آپ جگایا۔ کلجگ کایا لگا بھاگ، گھر مندر ہوئے رُشانیا۔ دیک جوتی جگے چراغ، اندھ اندھیر مٹایا۔ دُرمت میل دھوے داغ، جنم جنم دا لیکھا دے چکایا۔ ہنس بنائے پھڑ پھڑ کاگ، سوہنگ ہنسا چوگ چکایا۔ جگت ترسنا بُجھائے لگی آگ، امرت میگھ اک برسایا۔ مایا ڈسے نہ ڈسنی ناگ، سر اپنا ہتھ رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ سجن لئے تریا۔ گر سکھ سجن تریا، کر کرپا ہر گو بند۔ جگ دکھڑا روگ نواریا، امرت پیایا ساگر سندھ۔

گھر میلا کنت بھتاریا، آپ اُپجائی اپنی بند۔ کھجگ انتم ویکھ وکھا لیا، ہر سنگر ہو بخشند۔ ڈبدا پتھر آپ ترا لیا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، میٹنہارا سگلی چند۔ گر سکھ سجن جاگیا، جاگرت جوت جگائے۔ گھر ساچے لگا بھاگیا، پر بھ ملیا ہر ہر رائے۔ سرن سرنائی ساچی لاگیا، جم ڈنڈ نیڑ نہ آئے۔ لکھ چوڑا سی کٹی پھاسیا، رائے دھرم نہ دئے سزائے۔ کرے کرائے بند خلاسیا، درگاہ ساچی میل ملائے۔ سنگر پورا شاہو شاباشیا، وچھڑ کدے نہ جائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ویکھے سہج سُبھائے۔ گر گمھ سجن رتڑا، سنگر رنگ اپار۔ نہ ٹھنڈا نہ تتر، ایکا روپ سچی سرکار۔ سگل سورا جگت جہان لتھڑا، گھر پایا درس مرار۔ لیکھا چکے ساڈھے تن تن ہتھڑا، لیکھا لکھیا رویداس چمار۔ کیرا نیوں نیوں چرنی ڈھٹھڑا، سچھنڈ میلا کنت بھتار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنی دھار۔ نرگن دھار ہر اولی، اپنی آپ اُپائیا۔ گر گمھ ویکھے ساچی کلی، لوک مات آپ مہکائیا۔ گر گوہند سورا حاضر حضورا ہوکا دیوے گلیو گلی، گر سکھ سجن لئے اُٹھائیا۔ اپنا سیس رکھنا تلی، لوک لاج جگت گوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گمھ ساچے ویکھ وکھائیا۔ گر گمھ سجن سچ دروازہ، ہر ساچا سچ گھلائیندا۔ اندر وڑ غریب نوازا، آپ اپنے رنگ رنگائیندا۔ شبد وجائے انحد واجا، آپ اپنا راگ سٹائیندا۔ سچ سنگھاسن ساچا راجا، شاہ سلطان آسن لائیندا۔ جگا جگنتر رچیا کاجا، جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ کھجگ انتم پرگٹ ہووے دیس ماجھا، سمبل نگری دھام سٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے سنگ لائیندا۔ سگلا ساتھی ہر رکھنا تھ، اور نہ کوئے جنائیا۔ گر سکھاں لین دین چکائے مستک ماتھ، پورب لہنا جھولی پائیا۔ اک چپائے ساچا پاٹھ، برہم پاربرہم ملائیا۔ اک اتارے اپنے گھاٹ، منجھدھار نہ کوئے رڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گمھ سجن لئے ترائیا۔ تارنہار ہر گردیو، گر گمھ ساچے آپ ترائیندا۔ آپ لگائے ساچی سیو، ساچی سکھیا سکھ رکھائیندا۔ پھل کھوائے آتم میو، ریٹھا کوڑا آپ بھنائیندا۔ رسناگن ہر ہر جہو، گیت گوہند اک لائیندا۔ الکھ نرنجن الکھ ابھیو، بھيو ابھیدا بھيو چھپائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر سکھاں دیوے ایکا راہ، چار ورن بنائے بھین بھرا، اوچ نیچ نہ کوئے جنائیندا۔ چار ورن اک دوار، سنگر نانک نام بھجائیا۔ گر گوہند سنگھ سنگھ کرے پیار، چار ورنل ایکا امرت جام پیائیا۔ چار ورنل اک سکدار، صاحب سلطان اک اھوائیا۔ چار ورنل اک بھنڈار، اک داتا رہیا ورتائیا۔ جوتی جوت

سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج میٹے کوڑ پساہ، جھوٹھا لکا گڑھ توڑے ہنکارا، شاہ سلطان رہن نہ پانیا۔ کلج کوڑا پار کنار، پُرکھ اکال آپ کرایا۔ سنجگ ساچا کر اُجیار، لوک مات کرے رُشانیا۔ کلج کرے ہاہاکار، ویلا اتم آئیا۔ سنجگ ہویا خبردار، ویہہ سو سولاں بکرمی دئے صلاحیا۔ دوہاں وچولا آپ نرنکار، لوک مات کھیل کھلایا۔ سمت ستاراں دھکا دیوے مار، اپنا بل آپ دکھایا۔ سنجگ ساچے کر پیار، آپ اپنی گود سہانیا۔ سمت اٹھاراں ہاہاکار، چاروں کُنٹ سرشٹ کُرا لایا۔ سنجگ اُٹھے میت مُرار، ہرجن دیکھے ویکھ دکھایا۔ ویہہ صد اُنی اللہ رانی چوٹی جائے مُئی نہ کوئی دیسے سنگ محمد چار یار، انا الحق نعرہ کوئے نہ لایا۔ سنجگ ساچا ہوئے خبردار، آپ اپنا روپ وٹایا۔ بیس بیس پُرکھ کرتار، کھڑگ کھنڈا اک چکایا۔ شاہ سلطان کر خوار، تخت تاج دئے مٹایا۔ نو کھنڈ پر تھی ایکا دھار، ستاں دیپاں آپ بندھایا۔ لیکھا جانے جمن کنار، گرتیج بہادر تیرا سیس جگدیش ویکھ دکھایا۔ کلنی توڑا سیس دستار، جوتی جوڑا شبد کُرمایا۔ اَسو گھوڑا کر تیار، نیلا نیلی دھاروں پار کرایا۔ سوہے تخت آپ سچی سرکار، دلی دوارے پھیرا پانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج سنجگ لیکھا اپنے ہتھ رکھایا۔ سنجگ ساچا مارگ لا، ست ست ورتاونا۔ چار ورنان ایکا برہم جنا، ایکا روپ سرب درساونا۔ ہندو مسلم سکھ عیسائی ایکا رنگ رنگا، ایکا منتر نام درڑاونا۔ پُرکھ اکال اک منا، سیس جگدیش اک جھکاونا۔ ایکا برن دئے وکھا، چار ورن اٹھاراں برن پنڈھ مکاونا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، سنجگ ساچا مات دھراونا۔ سنجگ ساچا ست ستواد، ہر لوک مات اُپجایا۔ شبد جنائی بودھ اگادھ، ست اکھر کرے پڑھایا۔ لیکھا جانے سنت سادھ، بھگت بھگونت ویکھ دکھایا۔ گرسکھ ساچے سجن لادھ، آپ اپنا میل ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا کھے تھاوں تھانیا۔ لیکھا لکھیا سکھ دُلا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹانیدا۔ اپنے سٹ کیا پیار، ابناشی اچت دیا کمانیدا۔ کایا بُت دئے آدھار، رُت بسنت آپ دکھانیدا۔ لوک مات کھڑی گلزار، پت ڈالی آپ مہکانیدا۔ لیکھا جانے سرب پروار، بردھ بال جوان آپ ترانیدا۔ گھر ویکھے سُبھاگن نار، ناری کنت کنت وڈیانیدا۔ گھر بھرے سچ بھنڈار، اتوٹ اٹھ آپ ورتانیدا۔ چوگ کھٹ نہ جائے وچ سنسار، ساچا ساقی جام پیمانیدا۔ نہ کوئی لٹے چور یار، ٹھگ ٹھگوری کوئے نہ پانیدا۔ گرسکھاں نال نہ کرے کوئی اُدھار، اپنا پچھلا قرض مُکانیدا۔ اپنا آپ اتوں وار، آپ اپنی سیو کمانیدا۔ اپنی رت اتم دھار، برہم

مت وِچ ٹکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ سجن مکھ صلاحیندا۔ گرسکھ صلاح صلاحیون جوگ، ہر بھگت وڈی وڈیائیا۔ گرسکھ درشن پائے اک اموگھ، لوک مات نہ کوئے چترائیا۔ گھر مندر نئے سچ سلوک، سوہنگ شبد اک پڑھائیا۔ چوڈاں لوک نہ سکن روک، گرسکھ سرتی شبد ملایا۔ چرن کول رکھائے ساچی اوٹ، آپ اپنی دیا کمائیا۔ جگت واسنا کڈھے کھوٹ، کوڑی کریا دئے کھپائیا۔ تن لگائے ساچی چوٹ، سچ نگارہ نام وجایا۔ آتم بھرے امرت پوٹ، ترسنا ترکھائے بھجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ ساچے وجے ودھائیا۔ گرسکھ سجن گھر ودھائی، ہر ساچے منگل گایا۔ سرت شبد ہوئی گڑمائی، آپ اپنا میل ملایا۔ پیا پریتم ملیا چائی چائی، آپ اپنا روپ درسایا۔ پکڑ اٹھائے پھڑ پھڑ بانہیں، سیوک ساچی سیوکمایا۔ سدا سہیلا اک اکیلا جگ جگ رکھے سر ٹھنڈیاں چھائیں، آپ اپنا روپ وٹایا۔ آپے پتا آپے مائی، مات پت بھیونہ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ سورا آپ تریا۔ گرسکھ سورا تریا، کلج تیری اتم وار۔ دیوے درس ہر نرنکاریا، نرگن سرگن روپ کرتار۔ گھر بھرے سچ بھنڈاریا، ایکا ونج کرے وپار۔ گھر جوت نور اجباریا، نور نورانہ کرپسار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر کھولے بند کواڑ۔ بند کواڑا کھولیا، پر بھ اپنی کرپا دھار۔ گرسکھ شبدی اندر وڑ وڑ بولیا، دس نہ آئے وچ سنسار۔ گرسکھ اپنے کنڈے تولیا، تولنہارا اک نرنکار۔ نانک تیراں دھار بولیا، تیرا انت نہ پاراوار۔ جس جن وسے کایا چولیا، چاڑھے رنگ پر اپار۔ گرسکھ پاوے اپنے ڈولیا، سنگر پورا بنے کہا۔ چکی جائے بھار ہولیا، آپ اپنے سر نرنکار۔ کرے ہولا بھار دھولیا، دھرن دھرتی تیج سوار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ اچھیا بھل کولیا، گھر ساچے کھڑی گلزار۔ کول نا بھی ساچا بھل، گرسکھ آپ اچھائیندا۔ بھاگ لگائے ساچی کل، کل کلونتا ویکھ دکھائیندا۔ نام امولک دست انمل، ہر جو ہر مندر آپ ٹکائیندا۔ آد جگاد سدا اٹھل، لکھ چوڑاسی آپ بھلائیندا۔ ترے گن مایا نہ جائے رُل، اپنی قیمت آپے پائیندا۔ جن بھگتاں کرے سدا چول، نچ آتم ڈیرہ لائیندا۔ ہر کا بھیونہ جانے کوئی پنڈت پاندھارول، لیکھا لیکھ نہ کوئے گنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ ساچے تھان سہائیندا۔ گرسکھ تھان سہندڑا، ہر ویکھے سچ سبھائے۔ سچھنڈ نواسی ویکھ دکھندڑا، آپ اپنا روپ وٹائے۔ کر کرپا میل ملندڑا، آتم انتر اک لولائے۔ جاگرت جوت جگت جگندڑا، جوتی نور نور رُشنائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ

اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے اٹھائے۔ ہر جن سچا اٹھیا، لوک مات ہو یا پردھان۔ پُرکھ ابناشی ساچا تھیا، دیونہارا جیا دان۔ امرت پیائے آتم گھٹیا، شبد جنائی دھر فرمان۔ گلیا رہن نہ دیوے کسے گھٹیا، چار کُنٹ کرے پچھان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن بخشے چرن دھیان۔ چرن کول جن ساچا ناتا، ایکا ایک ایک سمجھائیا۔ گرسکھ تیری اتم ذاتا، ورن گوت نہ کوئے بنائیا۔ ہر جن تیرا پتاما، پُرکھ اکال اک اکھوائیا۔ ہر جن تیری ساچی گاتھا، سوہنگ شبد سچ پڑھائیا۔ ہر جن تیرا مستک ماتھا، جوت للائی ویکھ دکھائیا۔ ہر جن تیرا پوجا پاٹھا، گرسکھ دھیان لگائیا۔ ہر جن تیرا تیرتھ تاتا، مستک دھوڑی خاک رمائیا۔ لیکھا چکے آن باٹا، آون جاون پھند کٹائیا۔ گرسکھ تیرا کرے پورا گھٹا، ساچا تولا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، ہر جن جن ہر گرسکھ سنت بھگت بھگونت میل ملاوا ایکا تھانیا۔ کوٹن کوٹ پاپ اتاریا، جو جن آئے سرنائیا۔ ایکا بخشے نام آدھاریا، کرپا آپ گوسائیا۔ گرسکھ سجن دے سہاریا، نمائیاں گلے لگائیا۔ اک دکھائے سچ دواریا، اوج نیچ اک وڈیائیا۔ ایکا امرت جام پیارہیا، نام کٹورا ہتھ اٹھائیا۔ آپ سہائے بنک دواریا، سنگر ویکھے تھاون تھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگھ ناظر پکڑے بانہیا۔ ننا نرگن دھار، نانک نام چلائی۔ ججا ظاہر ہو وچ سنسار، ظاہر ظہور وڈی وڈیائیا۔ رار رام کرے پیار، ایکا نام وٹی ودھائیا۔ سسا قلعہ کر تیار، ساچا گھر اک بنائیا۔ اوڑا اکھر اونکار، انکارا روپ سائیا۔ ایڑا اکھ دے اگھاڑ، نچ نیتز نین کھلائیا۔ ایڑی اشٹ سچی سرکار، سنگر پورا آپ ہو جائیا۔ ساچا مندر اک نیار، سو پُرکھ نرنجن آپ اپائیا۔ ہنگ روپ سرب سنسار، جیو آتم ناؤں دھرائیا۔ پر ماتم کرے سچ پیار، آپ اپنا کھیل کھلائیا۔ دیناں انتھاں دے سہار، سگلا سنگ نبھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پتت پاپی لئے ترائیا۔ پتت پاپی کرے پُنیت، جو جن آئے چل دوار۔ گرسکھ کایا ٹھنڈی سیت، اگنی تپے نہ تتی ہاڑ۔ ساچا مندر گرو دوار مندر مسیت، کرے پرکاش بہتر ناڑ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن میٹے پنچم دھاڑ۔ پنچم ناتا دیوے توڑ، سنگر پورا ہر اکھوائیندا۔ چرن پریتی چرن کول جوڑ، دھرت دھول مان رکھائیندا۔ آتم آتم آپے بہرے، آپ اپنا میل ملائیندا۔ شبد اگنی چڑھیا گھوڑ، نرگن اپنا گھوڑا آپ دوڑائیندا۔ دو جہاناں لایا ایکا پوڑ، سرگن نرگن میل ملائیندا۔ لکھ پوراسی ویکھے پھل مٹھا کوڑ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ ساچے سکھ اپجائیندا۔ آتم سکھ سرب

گنوت، پر م پُرکھ ابناسیا۔ لیکھا جانے جیو جنت، کھیلے کھیل پر تھی آکاشیا۔ اینکار سرب گنوت، سری بھگوان داسن داسیا۔ پُرکھ ابناشی مہما گنت، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن دیکھے کنجن پاسیا۔ کایا کنجن روپ اپارا، گرگھ آپ اپانیا۔ آپے دیکھے سرجنہارا، اپنانین کھلایا۔ آپے بخشے چرن سہارا، چرن چرنودک گھ چوانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنت پاؤن آپ اکھوانیا۔ پنت پاؤن ہر بھگوان، بھگتن لیکھ جنائندا۔ شبد سروپی اک گیان، اگیان اندھیر مٹائندا۔ کرے پرکاش کوٹن بھان، جلوہ نور نور چکائندا۔ مارے شبد تیر نشان، من ہنکاری گڑھ تڑائندا۔ سرت سوانی کرے پچھان، ساچے ہانی میل ملائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت پاپ روگ سنتا گر سکھ سجن آپ چکائندا۔ جگت سنتا چکے روگ، چنتا سوگ رہن نہ پانیا۔ سنگر پورا دیوے ایکا جوگ، تن بھوتی نام لگایا۔ سو پُرکھ نرنجن گاؤنا سچ سلوک، ہنگ برہم وجے ودھایا۔ لہدے پھردے کوٹی کوٹ، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ ڈونگھی کندر اُچے پربت سمند ساگر پھیریاں پانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ڈگے آلیوں بوٹ، اپنی ہتھیں آپ اُٹھایا۔ گر سکھ ساچا آپ اُٹھایا، ہر سیوک سیو کمانندا۔ سچ سنگھاسن آپ سہایا اپنا مندر آپ دکھائندا۔ ایکا منکا من پھرایا، جن جنکا لیکھے لائندا۔ واسی پُری گھنکا دیکھن آیا، جوتی جامہ بھیکھ وٹائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھاس کرے سچ دلالی، شبد سروپی بن سواالی، نرگن جوت جگی اکالی، مورت اکال ناؤں دھرائندا۔ مورت اکال کرتا پُرکھ، انھو پرکاش پرکاسیا۔ نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، گرگھاس اندر کرے نواسیا۔ نام کسوٹی لکھ چوراسی لئے پرکھ، آپے جانے کھیل تماشیا۔ گرگھ ورلے دیوے اپنا درس، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، میل ملے شاہو شاباشیا۔ پنت پاپی اُترن پار، نیتز لوچن نین ہر ہر درشن پایا۔ ہوئے ہنگتا تھے گڑھ ہنکار، نون سو اکھر آپ سمجھایا۔ جوٹھ جوٹھ کرے خوار، سچ سچ بھنڈار بھرایا۔ نیڑ نہ آئے پیچ وکار، آسا ترسنادے ڈرکایا۔ ایکا اکھر بول جیکار، سو روپ آپ درسایا۔ ہنگ برہم میلانکنت بھتار، آتم سچ سہنجنی ڈیرہ لایا۔ رنگ رلیاں مانے اپر اپار، رنگ رنگیلا موہن مادھو ساول سندر گھر گھر پایا۔ چھیل چھیل سا نچھایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نردھن سردھن دیکھ دکھایا۔ نردھن سردھن ایکا داتا، آد جگاد اکھوانندا۔ گرگھاس رکھے سگلا سا تھا، ساچا سنگ نہ کوئے تڑائندا۔ چکے لہنا مستک ماتھا، انک بنک دیکھ دکھائندا۔

سرب کل پُرکھ سمراتھا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جیون جگت جگت اپنی آپ سمجھائیندا۔ جیون جگت جگت گر چرن سرن، جنم مرن دئے چکائیا۔ نیتز کھولے ہرن پھرن، دُئی دوتی پردہ لاپہا۔ آون جاون چکے مرن ڈرن، درگاہ ساچی دھام سُبھائیا۔ لیکھائے ورن برن، ذات پات نہ کوئے دکھائیا۔ ایکا رُپ ست سرُپ پاربرہم اپائے اپنا برہم، برہم برہم وٹی ودھائیا۔ نہکرمی کرے اپنا کرم، کرم کانڈ نہ کوئے دکھائیا۔ جو جن ہر لاگا ساچی سرن، آسامنسا پور کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے ہوئے ترنی ترن، تارنہار وڈ وڈیائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ہر سنگت دیوے درس بے پرواہیا۔

من مت جیوتیاگ، گرمت اک پرنائیا۔ آتم آتر اک ویراگ، ہر چرن کول لو لائیا۔ سرتی سوئی جائے جاگ، آلس نندرا پردہ لاپہا۔ چرن دھوڑی مجن ماگھ، گر چرن دوار نہائیا۔ جھوٹھانا تا ویکھ سجن ساک، بن ہر اور نہ سنگ نبھائیا۔ شبد گھوڑھے چڑھنا ساچے راک، نو دوارے پار کرائیا۔ جگت و سورے جان لاتھ، گر پورے درشن پائیا۔ جوت لائی ایکا لائے مستک ماتھ، نورو نور نور رُشنائیا۔ انحد شبد سنائے ساچی گاتھ، گھر مندر تال وجائیا۔ ایکا منتر سنکر ناؤں پوجا پاٹھ، رسنا جہوا ہر گن گائیا۔ گھر وچ دکھائے تیرتھ اٹھ ساٹھ، آپ اپنی بوجھ نبھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگ گگ گگھاں دیوے سچ صلاحیا۔ ایکا جپنا ہر ہر ناؤں، کایا رنگن رنگ چڑھائیندا۔ میل ملاوا اگم اتھاہو، بے پرواہو ویکھ دکھائیندا۔ وسنہارا کایا نگر گراؤں، ساچا کھیڑا آپ وسائیندا۔ گر سکھ اٹھائے پھڑ پھڑ باہوں، سویا لوک مات کوئے رہن نہ پائیندا۔ کرے کرائے سچ نیاؤں، سچکھنڈ واسی پھیرا پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن آپ سمجھائیندا۔ من مت جھوٹھانا تا، کلجگ کوڑ رہیا گر لائیا۔ چاروں گنٹ اندھیری راتا، ساچا چند نہ کوئے چڑھائیا۔ ایکا گر منتر نام سچی داتا، سنکر نانک گیا سمجھائیا۔ گر گوہند چڑھائے ساچے راتھا، واکر واکھراک پڑھائیا۔ لہنا دینا چکے ت آٹھا، تتوت نہ کوئے ستائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا مارگ آپے لائیا۔ ساچی کرنی کار، ساچی کرت جنائیندا۔ چار ورنال اک پیار، دُئی دوتی میٹ

مٹائیندا۔ تچے نیز اک دیدار، آتم درسی درس دکھائیندا۔ چوتھے پد سچّی سرکار، گھر ساچے میل ملائیندا۔ پنچم سوہے بنک دوار، پنچم اپنا کھیل کھلائیندا۔ سرب جیاں دا سانجھ یار، ایکنکار آپ اکھوائیندا۔ ورتے ورتاوے وچ سنسار، آد انادی ویس وٹائیندا۔ ست ستوادى اپنی دھار، برہم برہمادی آپ جنائیندا۔ دُهن اناد سچّی دُهنکار، آتم اندر آپ سنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گُرمٹ اک رکھائیندا۔ من مت ناتا دینا توڑ، گُرمکھ سکھ سمجھائیا۔ ہر چرن پریتی لینی جوڑ، پُرکھ اکال اک منائیا۔ جگت وکارا دینا ہوڑ، در بنک رہن نہ پائیا۔ سنگر پورا آپے جائے بہڑ، جس جن تیری بنت بنائیا۔ ویکھے پھل مٹھا کوڑ، لکھ چوراسی پھول بھلائیا۔ دُهر درگاہی رہیا دوڑ، شبد سرُپی ویس وٹائیا۔ گھر وچ گھر لگایا پوڑ، محل اٹل آپ سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سکھیا وچ سنسار، دیونہار آپ نرنکار، نرگن سرگن دے سمجھائیا۔ نرگن سرگن صفت صلاح، اپنا شبد جنائیندا۔ سنگر پورا بن ملاح، جگت جگت ویس دھرائیندا۔ گُرسکھ سچن لئے جگا، جس جن اپنی بوجھ بھجھائیندا۔ جوت نرنجن دیپ جگا، اگیان اندھیر مٹائیندا۔ امرت آتم جام پیا، جگت ترسنا بھکھ گوائیندا۔ ساچا مارگ اک وکھا، ایکا پنڈھ چلائیندا۔ راگ انادی اک سنا، اکھر وکھر آپ پڑھائیندا۔ بودھ اگادھی بھيو گھلا، گُرار جن میل ملائیندا۔ جگت پاندھی دیوے پنڈھ مُکا، آپ اپنے در سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ پریتی سچ وہارا، آپ کرائے وچ سنسارا، ہر جن ساچے آپ اٹھائیندا۔ ساچی کرت کمائی، ہر جن ساچے آپ درڑائیندا۔ سرشٹ سبائی نین ویکھے بھینا بھائی، نیز اکھ نہ کوئے اٹھائیندا۔ بن ہر اور نہ دے کوئے سائیں، سمرتھ پُرکھ نہ کوئے اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سکھیا اک رکھائیندا۔ ساچی سکھیا وچ سنسار، ہر سنگر آپ چلائیا۔ آپے رام رُپ اوتار، رام راما وٹی ودھائیا۔ آپے کاہنا کرشنا کھیل نرنکار، جگت بنسری نام وجائیا۔ آپے سخیاں کرے منگلاچار، منڈل راس آپ رچائیا۔ آپے دوتی دُشٹ دے سنگھار، غریب نمانے گلے لگائیا۔ آپے جانے آر پار کنار، منجھدھار آپ سمائیا۔ آپے عیسیٰ موسیٰ ہو اُجیار، جلوہ نور کرے رُشنائیا۔ ایکا الفی کر تیار، تن شنکار اک دکھائیا۔ آپے انا الحق بول جیکار، کلمہ نبی آپ پڑھائیا۔ آپے ویکھ محمد یار، چار یاری دے صلاحیا۔ آپے مکہ کعبہ کھول کوڑ، دو دو آہ دے ملائیا۔ آپے کھیلے کھیل بے عیب پروردگار، مقامے حق وجے ودھائیا۔ آپے اللہ ہو ہو لائے نعرہ، آپے لسمیل رُپ سمائیا۔ آپے نرگن سرگن بھر

بھنڈار، نانک جوت کرے رُشائیا۔ آپے ستنام بول جیکار، چار ورن کرے گڑمائیا۔ آپے دیونہارا جگت آدھار، آپ اپنی دیا کمائیا۔ آپے ایکا جوتی دس اوتار، آپے واگرو فتح گجائیا۔ آپے امرت بھرے سچ بھنڈار، بھر پیالہ جام پیائیا۔ آپے بٹھے سپس دستار، آپے بیٹھا مونڈ مُنڈائیا۔ آپے کھرگ کھنڈا کٹار، چنڈ پرچنڈ آپ چمکائیا۔ آپے برہنڈ کھنڈ بٹھے دھار، لوآں پُریاں پھیرا پائیا۔ آپے گگن گگنتر دے ہلار، آپ اپنا کھیل رچائیا۔ آپے برہما وشن شو کرے پیار، اپنی سکھیا آپ سمجھائیا۔ آپے کروڑ تیتیس دے سدھار، ساچی سکھیا اک سمجھائیا۔ آپے کھانی بانی کھیل نیار، پراپسنتی مدھم بیکھری آپے رہیا گائیا۔ آپے ویداں دے اُچار، پُراں اٹھاراں کرے پڑھائیا۔ آپے بنیا سانجھیا ر، صدق صبوریا آپ نبھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لوک مات جیو جنت آپ سمجھائیا۔ کلجک جیو اٹھنا جاگ، ہر ساچا آپ جگائیندا۔ مائس دیہی ہوئی کاگ، ہنس روپ نہ کوئے وٹائیندا۔ گھر گھر وچ نہ جگے کوئے چراغ، دیپک جوت نہ کوئے جگائیندا۔ ترے گن مایا لگی آگ، پنج ت نہ کوئے بُجھائیندا۔ انتم ہونا خاکی خاک، خاکی خاک سرب سمائیندا۔ گر کاشد تن بٹھنا تاگ، سنگر پورا سگن منائیندا۔ ایٹھے اوتھے پکڑے واگ، دو جہاناں سنگ رکھائیندا۔ من مت جگ دینی تیاگ، گرمت رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ اک دکھائیندا۔ من مت ناتا جائے چھٹ، گرگھ ساچی بوجھ بُجھائیا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار وچوں کڈھے کٹ، نام کھنڈا ہتھ اٹھائیا۔ آسا ترسنا جڑ دیوے پُٹ، مایا ممتا دے تجائیا۔ امرت پیوے ساچا گھٹ، گر گوہند دے پلائییا۔ آون جاون جائے چھٹ، لکھ چوراہی پھند کٹائیا۔ تن نگارے لگے چوٹ، انحد تال تلواڑا آپ وجائیا۔ کلجک جیو آلیوں ڈگے بوٹ، سچ محل نہ کوئے ٹکائیا۔ جگت واسنا بھری کھوٹ، دوس رین ہوئی ہلکائیا۔ بن ہر نام بھرے نہ کسے دی پوٹ، سائتک ست نہ کوئے ورتائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کرنی آپ سمجھائیا۔ ساچی کرنی چرن گر سیو، گر گر گر ویکھ دکھائیندا۔ امرت آتم ساچا میو، پھل ساچا آپ لگائیندا۔ پُرکھ زرنجن الکھ ابھیو، آد جگادی کھیل کھائیندا۔ داتا دانی دیوی دیو، سور پیر ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، من مت در دُرکائیندا۔ من مت دُر کنارہ، گر سکھ تیری وڈ وڈیائیا۔ تیرے گھر وسے زرنکارا، بن گر ویکھ کوئے نہ پائیا۔ من پیکھی اڈے دہ دِش دھارا، شبد ڈور نہ کوئے بندھائیا۔ سرت سوانی نار کوارا، ساچا کنت نہ ویکھ دکھائیا۔ ہر جو ملے نہ ہر میت مُرارا،

مر مر جے سرب لوکائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر مت اک سمجھائی۔ گر مت برہم تت، پاربرہم سرنائی۔ بہتر ناڑ نہ ابلے رت، رتی رت نہ دے سُکایا۔ ست سنتو کھی دھیرج جت، شبد گیان درڑایا۔ دئی دوتی میٹنا پھٹ، ایکا رنگن رنگ رنگایا۔ ہر وسنہارا گھٹ گھٹ، گھر گھر وچ بیٹھا آسن لایا۔ جس جن دُرمت میل دیوے کٹ، آپ اپنا روپ دکھایا۔ بھاگ لگائے کایا مٹ، جوتی نور ڈگمگایا۔ کلج اتم لاہا لینا کھٹ، گر چرن دوار دھیان دھرایا۔ ساڈھے تن ہتھ منارا جانا ڈھٹھ، تھر کوئے رہن نہ پایا۔ مانس جنم نہ ہوئے بھٹھ، سنگر پورا لئے اٹھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ اک اُچھایا۔ ساچی کرنی کار میل ہر سنگت، رسنا جہوا ہر گن گائی۔ کایا چولی چڑھے رنگت، رنگ چلولا آپ چڑھائی۔ گر سکھ دُوبے در نہ جانا منگت، پُرکھ اکال اک منائی۔ پرہ کٹنہارا بھکھ ننگت، نام دوشالا اُپر پائی۔ ہر جن انگ لگائے جوں نانک انگد، انگیکار آپ اُکھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا اپنا جاپ جپائی۔ ایکا جاپ منتر ستنام، گر گر نام درڑایا۔ آپ پیائے امیوں رس جام، دوس رین خمار کرایا۔ ناتا ٹٹے ماٹی چام، کوٹن بھان ہوئے رُشئی۔ تیر نرالا مارے بان، انیالا آپ چلایا۔ نام پھڑائے تیز کرپان، لوہار ترکھان نہ کوئے گھڑایا۔ پنجاں لاہے آپے گھان، آپ اپنا وار دکھایا۔ کایا کھیڑا سچ مکان، گر دوار گر آپ سہایا۔ ٹیڈھی بنک پار نشان، سکھمن آپے پندھ مکایا۔ ترینی نینی اک گیان، ایڑا پنگل مکھ صلاحیا۔ سر سرور وچ مہان، امرت آتم تال بھرایا۔ بند کواڑی کھول دکان، دسم دوا ری دے دکھایا۔ انحد ناد سچی دھنکان، شبد اگئی آپ الایا۔ پنچم بہہ بہہ آپے گان، آپ اپنا نام صلاحیا۔ آتم سیجا ہو پردھان، سچ سنگھاسن اک وچھایا۔ جوت جگے سری بھگوان، برہم اپنا ناؤں دھرایا۔ آپے پائے اپنی آن، اپنا بھانا آپ دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر گھر وچ میل ملایا۔ گر سکھ گاؤنا ہر گوہند، دوس رین دڈیایا۔ کلج مٹے سگلی چند، چنتا سوگ نہ کوئے رکھایا۔ داتا دانی گئی گہند، گھر گھیر اک اُکھوائیا۔ گر گھ اُچھائے اپنی بند، جو جن بیٹھے سیس جھکائی۔ منمکھ لگائے جگت نند، نندک نندیا مکھ صلاحیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر مت اک دکھائی۔ گر مت کوکے کوک پکارے، چار ورن جنائی۔ پُرکھ ابناشی کنت بھتارے، سکھنڈ بیٹھا سو بھاپائی۔ تھر گھر وسے اُچ منارے، استھل اپنا دھام بنائی۔ کاغذ قلم لکھ لکھ ہارے، برہما وشن شو بھیو نہ رائی۔ نانک سنگر چڑھیا اک چبارے، دوسر ہتھ کسے نہ آئی۔

کبیر جولہا رہیا پکارے، نچ نیتز درشن پانیا۔ پاربرہم پر بھ میت مرارے، جگ جگ جن بھگتاں راہ تکانیا۔ جو جن گر کا نام شبد اچارے، انتم میلا سہج سُبھانیا۔ دھرم رائے نہ آئے دوارے، پتر گپت نہ لیکھ دکھانیا۔ لاڑی موت نہ کرے شنگارے، ویلے آنت نہ کوئے پرنا نیا۔ گر شبد بیٹھائے سچ بانے، دھرو پرہلا د جوں مات ترانیا۔ ہر جن ہوں سگھڑ سیانے، من مت نہ سنگ رکھانیا۔ گومت چلائے گر کے بھانے، ہر بھانا وڈ وڈیانیا۔ تختوں لاپے راجے رانے، سپس تاج نہ کوئے ٹکانیا۔ کال مہاکال کھیل بھگوانے، دین دیال بھو نہ رانیا۔ کلجک جیو بال انجانے، ایکا بھلیا ساچا ماہیا۔ بن ہر سنگر پورے نہ کوئے پچھانے، شاستر سمرت وید پُران، کھانی بانی دئے گواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک دکھائے ساچا گھر، کرنی کرت لینی کر، ہر کا نام ایکا اک سچی پڑھانیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنے ہتھ رکھی وڈیانیا۔

اپ تیج وائے پر تھمی آکاش، تیج ت ہر ہر بنت بنائیندا۔ من مت بدھ کر پرکاش، نرگن اپنا انگ کٹائیندا۔ پون سواس دئے دھرواس، رسن سواس چلائیندا۔ نچ گھر آتم رکھے واس، برہم اپنا روپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوراسی بنت بنائیندا۔ نو دس گیاراں بیس تیس چار، لکھ چوراسی جوں اپانیا۔ اک لکھ اسی ہزار، بھوت پریت ونڈ ونڈانیا۔ نانک بنیامات لکھار، اپنا لیکھا گیا سمجھانیا۔ سرتی سرت دئے آدھار، سرتی سرت سنگ سامانیا۔ آکال مورت کھیل نیار، جونی رہت بھو نہ آنیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بل آپ دھرانیا۔ اپنا بل آپے دھر، آپے کھیل کھلائیندا۔ لکھ چوراسی بھانڈے گھر، آپے ویکھ دکھائیندا۔ آپے کایا مندر وڑ، اپنا آسن لائیندا۔ آپے چوٹی بیٹھا چڑھ، دس کسے نہ آئیندا۔ آپے بیر بیتالے لائے لڑ، اپنا حکم سنانیندا۔ آپے ہاکن ڈاکن لئے پھر، آپے سر منڈائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی کھیل کھلائیندا۔ آپے بنے مونگی سار، نانک ہتھ پھرانیا۔ آپے مارنہارا مار، پسو پریت جن خبیٹ نیڑ نہ آنیا۔ آپے کر نیہار خوار، آپے جونی جوں بھوانیا۔ آپے کرے بھگتاں ہیبت، آپ اپنا نام جنانیا۔ آپے وسے کایا کھیت، آپ اپنی کر رُشائینا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد بان اک دکھانیا۔ شبد بانا ہر نرنکارا، اپنا آپ

سہانیدا۔ آپے جانے اپنی کارا، آپے کھیل کھلائیدا۔ آپے پون ہونے اسوارا، پون پونی آپ دوڑائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی رچن رچائیدا۔ اپنی رچن آپ رچا، آپے کھیل کھلائیا۔ ستنام منتر درڑا، جگت پردھان آپ بنایا۔ مسان پون کاروپ دے ہئا، پون پونی ڈیرہ ڈھاپیا۔ جم کا بیٹا دے کھپا، کالی کاکا سر لگایا۔ اونی ماتا میٹ مٹا، گورجاں ڈنک نہ کوئے وجایا۔ جگت کنگرا دیوے ڈھا، آپ اپنا مردنگ دکھایا۔ ہنسا بٹکا بنو دیا پیر دے سوا، گوڑھی نیند آپ دکھایا۔ کالیا دُنیا نہ پھیرا سکے پا، شبد کھنڈا اک چکایا۔ احمد محمد دیوے در دُرکا، بھور پاتال نہ نیڑے آیا۔ بھیروں مکھ جائے بھوا، بھاونی بھاؤ نہ کوئے رکھایا۔ ہنونت نیوں نیوں بیٹھا رہیا سیس جھکا، پر بھ ساچا شبد جنایا۔ کھلنتا سلسلا رہے راہ تکا، آپ اپنا نین اٹھایا۔ انجنی کنجی نرنجی کلا سودری سنگ رلا، بھین بھرا، شکتی بھگتی نال رلائی۔ نانک سنگر بنے ملاح، دُبا بیڑا دے ترایا۔ گل وچ پھاسی دے لٹکا، بھوت پریت ویکھ دکھایا۔ سنت ساجن ہو سہا، سر اپنا ہتھ رکھایا۔ انجنی کنجی نرنجی کلا سودری لیکھا دے مُکا، لیکھا کھیا رہن نہ پانیا۔ گر کا شبد اک سنا، ایکا کرے پڑھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سوہنگ شبد ساچا اکھر بجر کپائی توڑے پتھر، تیر نرالا اک لگایا۔ سوہنگ اکھر ہر ہر گاؤنا، پنج تت کرے شنکاریا۔ دیوی دیو نہ کوئے مناؤنا، ملے اک کنت بھتاریا۔ سُت دُلا راسُت بناؤنا، ابناشی اچت ایہہ سمجھا رہیا۔ کایا بُت سفل کراؤنا، رسنا ڈھولا اک سنا لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، غریب نمانے آپ اٹھ لیا۔ گرگھ میلا ناری کنت، ہر جن ساچے ساچا سنگ نبھایا۔ گرگھ رُتڑی بسنت، ہر بسنت بہار دکھایا۔ گرگھ میلا سری بھگونت، بھل بھلو اڑی آپ مہکایا۔ گرگھ ملے نام سنگنت، آپ اپنا وچ لکایا۔ گرگھ وڈیائی وچ جیو جنت، سنگر پورا آپ رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پت ڈاہلی ویکھ دکھایا۔ گرگھ سو بھاؤنت، گھر سجن سنگر پایا۔ گرگھ وڈگنونت، گرگوبند میل ملایا۔ گرگھ مہما اگنت، گر منتر اک درڑایا۔ گرگھ بنائے بنت، گر سجن سیو کمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنے در بہایا۔ گرگھ راجن بھوپ، گھر میلا سچ سبھایا۔ گرگھ پرگٹے چارے کوٹ، چوتھے جگ وچے ودھایا۔ گرگھ ناتا توڑے جوٹھ جھوٹھ، کوڑ کوڑیارا رہن نہ پانیا۔ گرگھ سگھاں اُپر آپے ٹٹھ، سر اپنا ہتھ رکھایا۔ امرت جام پیائے گھٹ، گھر جھرنا آپ جھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے ویکھ دکھایا۔ گرگھ سچا

سنگ، ہر سنگر آپ رکھائیںدا۔ گرسکھ منگے منگ، گرسبدی نام وڈائیںدا۔ گرسکھ لگے انگ، ہر انگی انگ وکھائیںدا۔ گرسکھ ڈوری نام پتنگ، آکاش پرکاشاں
آپ پھرئیںدا۔ گرسکھ جگت دوارا دیکھے لنگھ، گھر ساچے میل ملائیںدا۔ گرسکھ میلا آتم پلنگ، سچ سنگھاسن آپ سہائیںدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
کرپا کر، گرسکھ گر گر روپ وٹائیںدا۔ گر گر روپ گر گھ دھار، گر وگر گر دے بُجھائیا۔ سنگر پورا ہر نرنکار، سارنگ دھر بھیونہ رانیا۔ کایات کرے پیار،
برہم مت اک درسائیا۔ بیچے بیچ سچ کیار، آپ اپنی سیو کمائیا۔ بوٹالائے وچ سنسار، پھل بھل آپ مہکائیا۔ آپے پکھڑی کھول ہوئے گلزار، سچ سنگدھی
آپ مہکائیا۔ آپے مالن بنے جوت اکال، نرگن اپنا روپ وٹائیا۔ آپے لکھ چوراسی وچوں لے بھال، آپ اپنی کھوج کھوجائیا۔ آپے ست سروپی بن دلال،
لوک مات دیکھ وکھائیا۔ آپے نال رلائے کال مہاکال، دو جہاناں پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ ساچا مات اُجھائیا۔ گرسکھ
ساجن ساچا بوٹا، ہر جگ جگ آپ لگائیںدا۔ آپے دیوے پونی ہوٹا، ہر کی پوڑی آپ چڑھائیںدا۔ آپ درسائے اپنا روپا، انھو پرکاش آپ جنائیںدا۔ آپے
پاوے سار چارے کونٹاں، دہ دشا دیکھ وکھائیںدا۔ آپے تانا پیٹا ہوئے سوٹا، جگت سوٹک نہ کوئے لگائیںدا۔ آپے کھیوٹ بن بن کھیٹا، ساچا بیڑا آپ
چلائیںدا۔ آپے مات پت ہوئے بیٹی بیٹا، روپ انوپ آپ وٹائیںدا۔ آپے ہوئے نیتن نیتا، نج گھر اپنا واس دھرائیںدا۔ آپے دیکھنہارا ساچا کھیتا، سچ کرسان
بھیونہ آئیںدا۔ آپے پھرے بالو ریتا، آپے جنگل جوہ اُجاڑ ڈیرہ لائیںدا۔ آپے لوک مات جگ جگ جن بھگتاں دیوے نیتنا، شبد سروپی حکم سنائیںدا۔ آپے
سیوالائے برہما ویتا، برہم و دیا اک پڑھائیںدا۔ آپے وشنوؤں جانے لیکھا، لکھیا لیکھ نہ کوئے مٹائیںدا۔ آپے شکر رکھے چرناں بیٹھا، کال مہاکال نیڑ نہ آئیںدا۔
آپے جانے اپنا ویسا، در درویشا پھیری پائیںدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ ترائیںدا۔ سچن سچا میت ایککار، ایکارنگ
سمائیںدا۔ ست سورنی ساچی دھار، ورنی برنی پار وکھائیںدا۔ تارن ترنی آپ کرتار، کرتا پڑکھ کھیل کھلائیںدا۔ ہرنی پھرنی کھول کواڑ، آتم درسی درس دکھائیںدا۔
مرنی مرے نہ وچ سنسار، جو جن سچ سرنائی آئیںدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے پار کرئیںدا۔ گرسکھ دلارا ساچا ست، ست
پڑکھ نرنجن آپ اُجھائیںدا۔ آپ وکھائے بسنتی رت، رت رتڑی آپ سہائیںدا۔ لیکھا جانے ابناشی اچت، دوسر ہتھ نہ کسے پھڑائیںدا۔ جوتی جوت سروپ ہر،

آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے میل ملائیںدا۔ گرسکھ تیرا رُوپ اپار، ہر ساچا سچ سمجھائیںدا۔ گرسکھ تیرا کایا پنچ تت مینار، لوک مات آپ سہائیںدا۔ گرسکھ تیرا شبد وچار، گرسکھ تیرا امرت بھنڈار، سچ پیالہ جام پیاںدیںدا۔ گرسکھ تیرا سچ دوار، سچھنڈ ساچی ونڈ ونڈائیںدا۔ گرسکھ تیرا سچ سِکدار، ہر حکمی حکم سنائیںدا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن لگائے اپنے لڑ، اپنا بندھن آپے پائیںدا۔ اپنا بندھن ہر ہر پاء، ہر سچن لئے ترائیا۔ لکھ چوراسی کٹے پھاہ، جم کا دوت نیڑ نہ آئیا۔ درگاہ ساچی دئے سہا، بیکنٹھ نواسی بے پرواہیا۔ کال پھاس دا پھند کٹا، ویلے انت نہ پائے پھایا۔ سچ دھرواسا اک دکھا، چرن کول سچی سرنائیا۔ درگھر ساچے پھیری پاء، درد دکھ دئے مٹائیا۔ ہر سنگت میلا سچ سبھا، گرسکھ ساچے آپ کرائیا۔ گرسکھ ایکا رنگ رنگا، نو جو بن آپ ہنڈھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی رُتڑی سو بھاپائیا۔ ساچی رُتڑی جگت گلزار، گرسکھ رُوپ آپ مہکایا۔ سچ واسنا بھر بھنڈار، نام سنگدھی اک رکھایا۔ امرت جھرنا جھرے اپار، سچھر دھارا دئے وہایا۔ ساچے مندر کر اجیار، دیکھ دیا اک دکھایا۔ نرمل جیا کر سنسار، ہر جن ساچے دیکھ دکھایا۔ ساڈھے تن ہتھ سیاں اترے پار، آپ اپنی ونڈ ونڈایا۔ بیجیا بیاگم اپار، آپ آپے دیکھ دکھایا۔ ایکا دوجا تیا کھیل نیار، گھر چوتھے آپ سما۔ پنچم جانے جانہار، پنچم سخیاں بہ بہ منگل گایا۔ چھند سہاگی اینکار، ساچا سوہلا آپ اُپجایا۔ سنے ویراگی سُننیہار، جگت گیانی بھو نہ رایا۔ گرسکھ ورلے سرتی سوئی جاگی، جس جن ہر ہر آپ جگایا۔ کلجک پاپاں دھوے داغی، دُرمت میل رہے نہ رایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ سچن دیکھ دکھایا۔ گرسکھ منو آجگت ٹھگور، چاروں کُنٹ ٹھگ دکھائیا۔ شاہ سلطانا اٹھیا کور، کور آپ اپنا حکم سنائیا۔ گرسکھ گرسکھ چکائے مور تور، تورا مورارہے نہ رایا۔ سو پُرکھ نرنجن پھڑی ایکا ڈور، ہنگ برہم لئے بندھائیا۔ سوہنگ اکھر جڑیا جوڑ، آد جگادی رچن رچائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ میلا سچ سکھدائیا۔

★ ۶ بھگن ۲۰۱۶ یکرمی گرچن سنگھ دے گھر پنڈ اُسا ضلع امرتسر ★

سو پُرکھ زرنجن گھر گبھیرا، پاربرہم وڈی وڈیاںیا۔ ہر پُرکھ زرنجن مارے ایکا تیرا، پُرکھ ابناشی رُپ وٹاںیا۔ ایکنکارا چوٹی چڑھے اخیرا، سری بھگوان
 ویکھ وکھانیا۔ آد زرنجن کھیلے کھیل وڈ پیرن پیرا، بھيو بھیدا بھيو چھپانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پُرکھ اکال ناؤں اُپانیا۔ پُرکھ اکالا دین
 دیا، آد جگاد آپ اکھوانیندا۔ وسنہارا سچکھنڈ ساچی دھر مسالہ، در گھر ساچا آپ سہانیندا۔ تھر گھر سوہے شاہ کنگلا، آپ اپنا بنک وکھانیندا۔ دپیک جوت ایکا
 بالا، نور نورانہ ڈگمانیندا۔ شبد اناد پتی دھکانا، راگ انادی آپ الایندا۔ جونی رہت کھیل مہانا، انجو پرکاش سمانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، اپنی مورت آپے ویکھ وکھانیندا۔ اپنی مورت ہر ہر رنگ، سو پُرکھ زرنجن ویکھ وکھانیا۔ ہر پُرکھ زرنجن وسے سنگ، دوسر رُپ نہ کوئے جناںیا۔ ایکنکارا سچ
 سنگھاسن سوہے پنگ، پاوا چول نہ کوئے بناںیا۔ آد زرنجن چاڑھے چند، جوتی نور کرے رُشناںیا۔ سری بھگوان وجائے مردنگ، آپ اپنا ڈھولا گانیا۔ ابناشی
 کرتا سچکھنڈ دوارا آپے لنگھ، آپ اپنا آسن لائیا۔ پاربرہم نیوں نیوں منگے منگ، گھر ساچے سپس جھکانیا۔ پُرکھ اکال سورا سربنگ، اپنے ہتھ رکھے وڈیاںیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ نواسا پُرکھ ابناشی سچ محلہ اُچ اٹلا ایکنکارا آپ سہانیا۔ سچ محلہ سچ سنگھاسن، ہر ساچا آپ لگانیندا۔ کھیلے کھیل
 پر تھی آکاشن، آد جگادی دس نہ آئیندا۔ شاہو بھوپ ہر شاہو شباشن، تخت تاج آپ سہانیندا۔ اپنے منڈل پاوے راسن، گوپی کاہنا آپ نچانیندا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا سوبھاؤنت، پُرکھ ابناشی ایکا کنت، نر نرائن ناؤں دھرانیندا۔ سچکھنڈ دوارا سہنجننا، ہر ساچا آپ سہانیندا۔
 جوت جگائے آد زرنجن، آد جگادی ناؤں دھرانیندا۔ داتا دانی درد دُکھ بھے بھنجننا، بھے ہور نہ کوئے جناںیا۔ تھر گھر واسی ساچا سجننا، سگلا سنگ نبھانیندا۔ نہ
 گھریا نہ بھجننا، رُپ انوپ نہ کوئے جناںیا۔ تال نگارے آپے وچنا، آپ اپنی چوٹ وکھانیندا۔ آپے سچکھنڈ نواسی پُرکھ ابناشی بہہ بہہ سجننا، سچکھنڈ دوارا
 آپ سہانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوت اُجالا ہر گوپالا، دین دیا آپ اکھوانیندا۔ رنگ رنگیلا ہر کرتارا، دوسر ہور نہ کوئے
 جناںیا۔ جگا جگنتر کھیل اپارا، کرنی کرتا آپ کمانیندا۔ لکھ چوراسی بھے دھارا، برہما وشن شو سیو لگانیندا۔ اندر باہر گپت ظاہرا، لکھ چوراسی پاوے سارا، نو در

کھوج کھجائیندا۔ لکھ چوڑاسی ہو اُجیارا، گھر گھر وچ دیپ لکھائیندا۔ ڈونگھی کندر پاوے سارا، اندھ اندھیارا، ایڑاپنگل سکھمن مارگ پائیندا۔ تریلوکی کھیل کھیل نیارا، آپ اپنا بھیو کھلائیندا۔ آتم انتر سچی دھارا، نچھر جھرنا آپ جھرائیندا۔ کول کولا کر تیارا، ایکاکھ بھوائیندا۔ آپے کرے بند کواڑا، آپے کُنڈا لائیندا۔ آتم سیجا کھیل نیارا، کرنی کرتا آپ کمائیندا۔ انحد راگ سچی دھنکارا، دُهن آتمک آپ سٹائیندا۔ ساچی سخیاں منگلاچارا، بہہ بہہ گیت لائیندا۔ کنت کنتوہل میت مُرارا، آپ اپنا رُوپ وٹائیندا۔ برہم برہم پرہہ کھیل نیارا، آپ اپنا گھر سہائیندا۔ دسم دواہری جوت اُجیارا، نرگن دھارا آپ چلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لکھ چوڑاسی دیکھے گھر، گھٹ گھٹ اپنا آسن لائیندا۔ گھٹ گھٹ و سیا پُرکھ اگم، دس کسے نہ آئیندا۔ نہ مرے نہ پئے جم، مات پت نہ کوئی رکھائیندا۔ ہڈ ماس ناڑی نہ دسے جم، رکت بوند نہ میل لائیندا۔ جگا جگنتر جانے اپنا کم، گر پیر اوتار سادھ سنت آپ ہو جائیندا۔ گگن پاتالاں دیوے تھم، بن تھماں آپ رہائیندا۔ ترے گن مایا بیڑا دیوے بٹھ، لوک مات آپ چلائیندا۔ آکاش پرکاش سورج چن، منڈل منڈپ آپ سہائیندا۔ نہ کوئی جننی جنے جن، پتا پوت نہ کوئے اکھوائیندا۔ نہ کوئی راگ سنائے کن، نہ کوئی ودیا ہور پڑھائیندا۔ نہ کوئی چھپر نہ کوئی چھن، سچ سنگھاسن آسن لائیندا۔ پاربرہم ابناشی کرتا اپنا بیڑا آپے بٹھ، برہمنڈ کھنڈ جیرج انڈا تہج سیتج ویکھ وکھائیندا۔ ایکا وست نام دھن، سچ دست جھولی پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے آپ جگائیندا۔ پُرکھ ابناشی رُوپ وٹایا، آپ اپنی دیا کمائیندا۔ لکھ چوڑاسی ویکھ وکھایا، آپ اپنا سنگ نبھائیندا۔ ہرجن ساچا آپ اٹھایا، اشٹ درشٹ آپ کھلائیا۔ رُوپ انوپا درس دکھایا، آتم حرص سرب مٹائیا۔ چنتا سوگ ہرکھ گویا، آپ اپنا رنگ رنگائیا۔ نام کسوٹی پرکھ وکھایا، کنچن سونا رُوپ وٹائیا۔ نرگن سرگن ترس کمایا، ترے گن میٹے لگی شاہیا۔ پورب لہنا قرضہ لاہیا، جنم جنم دا لیکھا رہیا چکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن لیکھا لیکھے لائیا۔ ہرجن لیکھا آپ لکھ، جگ جگ ویس وٹائیندا۔ ہور کسے نہ رہیا دس، کوٹن کوٹی راہ تکائیندا۔ جگت وکارا چڑھی وس، بن ہر نام نہ کوئے لائیندا۔ مایا متارہے پس، کلج چٹی آپ چلائیندا۔ خالی دسن سب دے کھس، نام دھن نہ کوئے وکھائیندا۔ مایا ڈسنی رہی دس، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے آپ ترائیندا۔ گرگھ سجن تارنہارا، ایکنکارا اک اکھوائیا۔ سنگر رُوپ وچ سنسارا، شبد شبدی رُوپ وٹائیا۔ آد جگاد

کرے پیارا، دوس رین میل ملائیا۔ سارنگ دھر کھیل نیارا، آپ اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہارا، لکھ لکھ تھکی ست سرور شاہیا۔ گرسکھ تیرا پار کنارہ، منجھدھار نہ کوئے رُڈھائیا۔ برہما وشن شوکتن تیرا دوارا، نیوں نیوں بیٹھے سپس جھکائیا۔ جس جن ملیا ہر نرنکارا، جاگرت جوت کرے رُشنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرکھاں اک اک سمجھائیا۔ گرگھ آتم نیز کھول، سنگر پورا درس دکھائیدا۔ ناد انادی وجائے ڈھول، انحد ساچی سیو کمائیدا۔ شبد اگئی آپے بول، ڈھر فرمانا آپ جنائیدا۔ نت نوت وسے کول، وار تھت نہ کوئے دکھائیدا۔ کایا پنچ تت کرے چول، اپنا چولا آپ بدلاییدا۔ سرتی شبدی رہیا مول، سچ پھلوڑی آپ مہکائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے ویکھ دکھائیدا۔ گرسکھ ہر ہر ویکھیا، کرپا کرتار۔ آپے کڈھے بھرم بھلیکھیا، ہوئے ہنگتا گڑھ نوار۔ آپے درس دکھائے گرگر دس دسمیسیا، نانک گوہند ساچی دھار۔ آپے لیکھا جانے دھاری کیسیا، مونڈ منڈائے لئے اُہار۔ آپے پھرے دیس پردیسیا، دو جہاناں ایکا دھار۔ آپے شاہو بھوپ نرنیشیا، ہر سچا سچئی سرکار۔ جگ جگ دھارے اپنا ویسیا، شاستر سمتر وید پُراں نہ پان سار۔ گرگھ ورلے نیز ویکھیا، جس جن کرپا کرے آپ نرنکار۔ سرشٹ سبائی بھرم بھلیکھیا، کایا گڑھ ہو یا ہنکار۔ جوت اولا دھارے بھیکھیا، اچھل اچھل روپ اپار۔ بل باون دیوے سکھیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ایکنکار۔ ایکنکارا پُرکھ ابناشا، ایکا رنگ سمایا۔ جگا جگتر کھیل تماش، لوک مات ویکھن آیا۔ جن بھگتاں دیوے نام دلاسا، بھگت بھگونت میل ملایا۔ لیکھا جانے رسن سواسا، جو جن رسنارہے گایا۔ ہر بھگت ہر جن گرگھ گرسکھ کوئے نہ رہے نراسا، نو کھنڈ پر تھی میل ملایا۔ ہر بھگت کدے نہ آوے ہار پاسا، اپنے وٹے نام تُلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، مورت اکال دین دیال، جوئی رہت سرب پرتپال، چرن رکھائے کال مہاکال، گرکھاں دکھائے سچ سچئی دھر مسال، تھر گھر ساچا اک وسایا۔

★ ۶ پھلگن ۲۰۱۶ بکرمی رتن سنگھ دے گھر پنڈ چمبل ضلع امرتسر ★

سو پُرکھ زرنجن لال گُلا، سٹخ پرکاس رُوپ وٹائیا۔ ہر پُرکھ زرنجن کنجن ڈھالا، مہمانو پ بے پرواہیا۔ اینکارا سوہا ویس در درویش کھیل نرالا، اپنی دھار بندھائیا۔ آد زرنجن جوت اُجالا، ست سفیدی رُوپ سمائیا۔ سری بھگوان ہو دلالا، پیلا رنگ آپ اُپجائیا۔ ابناشی کرتا اولڑی چالا، نیلا تندن پائیا۔ پاربرہم پر بھ ہر گوپالا، کالی کفنی اک ہنڈھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا رُوپ وٹائیا۔ اپنا رُوپ ساچے گھر، ایکا ایک وٹائیندا۔ دُو بے مندر آپے وڑ، تیجا بنک سہائیندا۔ چوتھا دیوے کھول کواڑ، پنچم سوہا پائیندا۔ چھیویں دے نہ کوئی ناری نہ کوئی نر، زرنجن اپنا کھیل کھلائیندا۔ ستویں مندر بیٹھا چٹھ، سچ سنگھاسن آسن لائیندا۔ پہلا گھر اگم اتھا، ہر ساچا آپ سہائیندا۔ دُو بے در بن ملاح، اپنا راہ چلائیندا۔ تیجا دیوے سچ صلاح، صفتی صفت آپ وڈیائیندا۔ چوتھے ڈھولا ایکا گا، اپنا ناؤں دھرائیندا۔ پنچم بولا آپ الا، اپنا راگ سنائیندا۔ چھیویں پردہ دے ہٹا، آپ اپنا ویکھ وکھائیندا۔ ستویں میلا لے ملا، گھر ساچے سوہا پائیندا۔ پہلے گھر اگم اپار، اپنی الکھ جگائیا۔ دُو بے در ہو تیار، اپنی کروٹ لے بدلایا۔ تیجے در کھیل اپار، زرنجن زرنجن ویکھ وکھائیا۔ چوتھے گھر میت مُرار، آپ اپنا سنگن منایا۔ پنچم بنے سچ بھتار، آپ اپنا رُوپ سہائیا۔ چھیویں ناری جوت اُجیار، نورو نور ڈگمگائیا۔ ستویں ست پُرکھ زرنجن کرے پیار، آپ اپنا انگ لگائیا۔ ستویں گھر انگ لگا، چھیویں میل ملائیندا۔ پنچم یج دے بجا، چوتھے گھر اُپجائیندا۔ تیجے در بھل بھلو اڑی دے لگا، دُو بے گھر آپ مہکائیندا۔ پہلے گھر ویکھ وکھا، آپ اپنے رُوپ سمائیندا۔ پہلا گھر ہر زرنکار، اپنا آپ وکھائیندا۔ دُو بے بنھے اپنی دھار، اپنا رُوپ پرگٹائیندا۔ تیجے پاونہارا سار، اپنی اچھیا پور کرائیندا۔ چوتھے گھر ہو اُجیار، دیک جوت آپ جگائیندا۔ پنچم بیٹھ سچی سرکار، سچ سنگھاسن اک سہائیندا۔ چھیویں گھر کھیل اپار، آپ اپنا متا پکائیندا۔ ستویں دیونہار ادھار، زرنجن زرنجن رنگ رنگائیندا۔ زرنجن رنگ اپرا، ہر ساچا آپ رنگائیا۔ آپے کھول سچ دوارا، سچکنڈ بیٹھا آسن لایا۔ آپے تھر گھر پاوے سارا، گھر گھر وچ رہیا سہائیا۔ آپے بن چوہدار دیوے پہرہ، آپ اپنی سیو کمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر ساچے سوہا پائیا۔ پہلے گھر زرنیش، اپنا تخت سہائیندا۔ اپنی جوت آپ پرویش، آپے ویس وٹائیندا۔ اپنا لکھے آپے لیکھ، لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ اپنا

نیز آپے لئے پیکھ، آپ اپنا رُوپ صلاحیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رُوپ وٹائیندا۔ پہلے گھر رُوپ وٹایا، بھيو کوءے نہ پائیندا۔ دُو جی دھار دئے چلایا، تیجے اپنا کھیل کھلائیندا۔ چوئتھے کھ آپ کھلایا، آپ اپنا بول جنائیندا۔ پنچم نعرہ ایکا لایا، چھیویں تال و جائیندا۔ ستویں ست ستوادی سُننے آیا، گھر گھر بہہ بہہ آسن لائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ محلہ اک و سائیندا۔ سچ محلہ ایکنکار، اپنا آپ و سائیا۔ دُو جی بَنھے ساچی دھار، سچ رُوپ وٹائیا۔ تیجا سہائے تخت تاج سچی سرکار، سچ سَنگھاسن سو بھاپائیا۔ چوئتھے بیٹھ پُرکھ کرتا، آپ اپنا تھم سَنائیا۔ پنچم ہووے فرمانبردار، آپے نیوں نیوں سیس جُھکائیا۔ چھیویں در اندر باہر، گپت ظاہر بھيو نہ رائیا۔ ستویں ست پُرکھ نرنجن اپنی کار، ہر ساچا آپ کرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست رنگ ساچی دھار، آپ اُپجائے ایکنکار، نو سو چُرانوے چو کڑی جگ نہ پائے کوئی سار، لیکھا لیکھ نہ کوءے جنائیا۔ ست رنگ جوت جگا، سچکھنڈ دوارے سو بھاپائیندا۔ ست رنگ نشانہ آپ چڑھا، آپے ویکھ دکھائیندا۔ اپنا تھم آپ سنا، آپے سیو کمائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا در سہائیندا۔ در سہنجنا پُرکھ اکال، گھر ساچے وٹی ودھائیا۔ ست رنگ نشانہ دین دِیال، گھر ساچے آپ چڑھائیا۔ آپے جلوہ نُور نُورانی جلال، نُور و نُور ڈگمگائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ ست رنگ نشانہ ہر بھگوانا، اپنی دھار آپ رنگائیندا۔ ست پُرکھ نرنجن نُوجوانا، آپ اپنا تھم چلائیندا۔ آپے در درویش بنے دربانا، آپ اپنی کار کمائیندا۔ آپے دیوے دُھر فرمانا، آپے تھم سَنائیندا۔ آپے جانے اپنا بھانا، اپنے بھانے آپ رہائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا اک اُپجائیندا۔ سچکھنڈ دوارا سو بھاؤنت، نرگن اپنا آپ اُپایا۔ آپے بیٹھ سری بھگوانت، گھر ساچا آپ سہایا۔ آپے مہما جانے اگنت، آپ اپنا بھيو رکھایا۔ آپ بنائے اپنی بنت، آپ اپنا رُوپ دھرایا۔ آپے آد آپے آنت، مدھ اپنا ڈیرہ لایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا چھتر اک جُھلایا۔ ساچا چھتر ہر بھگوان، سچکھنڈ دوارے آپ جُھلایا۔ نہ کوئی زمیں نہ کوئی اسمان، گگن منڈل نہ کوءے اکھوائیا۔ نہ کوئی پون پانی دیوے دان، جل بنب نہ کوءے ترائیا۔ ترے گن مایا نہ کوءے پردھان، برہما وشن شو نہ کوءے وڈیائیا۔ پنچ تت نہ کوءے مکان، برہم رُوپ نہ کوءے وٹائیا۔ راگ ناد نہ کوءے گان، سُر تال نہ کوءے دکھائیا۔ رُو سس نہ کوءے بھان، سورج چن نہ کوءے چڑھائیا۔

کھنڈا کھڑگ نہ کوئے کرپان، تیر کمان نہ کوئے اٹھایا۔ رام کرشن نہ کوئے بلوان، رتھ رتھواہی نہ کوئے چلایا۔ سمرت شاستر نہ کوئی وید پُران، چارے کھ نہ کوئے گانیا۔ بھگت بھگونت نہ کوئے نشان، آتم برہم نہ کوئے دکھایا۔ گوپی دسے نہ کوئی کاہن، منڈل راس نہ کوئے رچایا۔ بردھ بال نہ کوئے جوان، جگت وریش نہ کوئے وڈیایا۔ نہ کوئی پین نہ کوئی کھان، آلس نندرا نہ کوئے اُپجایا۔ نار کنت نہ کرے پچھان، سہنجنی سیج نہ کوئے ہنڈھایا۔ نہ کوئی داتا نہ کوئی دیوے دان، آگے جھولی کوئی نہ ڈاہیا۔ نہ کوئی تیرتھ کرے اشان، سر سرور نہ کوئے دکھایا۔ نہ کوئی شبد نہ کوئی گیان، نہ کوئی کرے پڑھایا۔ نہ کوئی دین مذہب دسے ایمان، ورن برن نہ کوئے بنایا۔ نہ کوئے شریعت انجیل قرآن، تیس بتیسا نہ کوئے گایا۔ عیسیٰ موسیٰ نہ کوئے پردھان، جگت حدیثا نہ کوئے دکھایا۔ سنگ محمد نہ کرے کوئی پروان، چار یار نہ کوئے منایا۔ نانک گوہند نہ کرے کوئی دھیان، کھانی بانی نہ کوئے سنایا۔ اک اکلا ہر بھگوان، سچکھنڈ بیٹھا آسن لایا۔ سیس چھتر جھلایے ست رنگ نشان، دوسر ہتھ نہ کوئے وڈیایا۔ آد جگادی مہربان، نہ مرے نہ جانیا۔ آپے جانے اپنی آن، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر ساچے سو بھا پانیا۔ چوٹھا گھر سیج دروازہ، سو پُرکھ زرنجن آپ گھلایا۔ آپے بہہ مارے واجا، اپنا ناؤں آپ الایندا۔ آپے رچیا اپنا کاجا، آپ اپنا منگل گانیدا۔ آپ اپنا سازن سازا، آپ اپنی رچن رچانیدا۔ آپ چلایے اپنا جہازا، اپنا بیڑا آپ ترانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ست رنگ نشانہ کرتیار، پُرکھ ابناشی اچھیا دھار، اپنی بھچھیا جھولی پانیدا۔ اپنی اچھیا پُرکھ اکال، آپے آپ پرگٹایا۔ آپے ہویا دین دیال، اپنی دیا آپ کمانیا۔ آپے وسیا اپنی سیج سچی دھر مسال، سچکھنڈ بیٹھا آسن لایا۔ آپے کرے اپنی پرتپال، پرتپالک بے پرواہیا۔ آپ اپنا بنے دلال، آپ اپنی بوُجھ بُجھایا۔ سر چھتر سوہے ست رنگ نشان، دوجی دست اک سمجھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی گنت گنایا۔ سچکھنڈ دوارا ایکنکارا، زرنگن زرنگن آپ سمانیدا۔ اک اکلا کھیل نیارا، دوجا کوئے نہ جانے پارادارا، تیجے بھو نہ کوئے گھلایا۔ چوٹھے روپ اگم اپارا، پنچم لائے سیج اکھاڑا، اپنی دھارا آپ بندھانیدا۔ پہلی دھار سو پُرکھ زرنجن، اپنی ونڈ ونڈایا۔ دوجی کھیل کرے کرتار، دو دو میلا سبھایا۔ ایکنکارا ہو تیار، اپنا روپ آپ پرگٹایا۔ آد زرنجن جوت اُجیار، اندر وڑ کرے رُشانیا۔ سری بھگوان پاوے سار، کملا پاتی کھیل کھلایا۔ پنچم سوہن اک دوار، پنچم روپ وٹایا۔ ادھ وچکارے چڑھ

زرنکار، اپنا آسن لائیا۔ اُچی کوک کرے پکار، سو اپنا ناؤں وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنچم ویکھے ایک تھانیا۔ پنچم رُپ اپار، سو پُرکھ
 زرنجن آپ وٹایا۔ ہر پُرکھ زرنجن کھیل اپار، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ ایکنکارا ہوتیار، اپنی گھاڑن رہیا گھڑائیا۔ آد زرنجن کرے سچ پیار، آپ اپنا سنگ نبھایا۔
 سری بھگوان ایک دھار، ایک پانچا میل ملایا۔ دوہاں وچولا آپ کرتار، آپے آوے جاوے پھیرا پایا۔ پنچم میلا سچکھنڈ، ہر ساچا آپ کرائیندا۔ آپے کرے
 اپنی ونڈ، آپے حکم سٹائیندا۔ آپے دیونہارا گنڈھ، آپے اپنی آپ کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی دیا کمائیندا۔ پنچم گھر پنچم میلا
 پنچ پردھان، پنچاں ویکھ وکھائیندا۔ پنچم دیوے اپنا دان، پنچم آپے منگ منگائیندا۔ پنچم بنے آپے کاہن، آپ اپنی کھیل کھلائیندا۔ پنچم بخشے اک دھیان، ایک
 رُپ درسائیندا۔ پنچم کرے اک پچان، آپ اپنا میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا جوڑ جڑائیندا۔ سو پُرکھ زرنجن ہر پُرکھ
 زرنجن جڑیا جوڑ، کرپا آپ جڑائیندا۔ ایکنکارا چڑھیا گھوڑ، آپے ویکھ وکھائیندا۔ آد زرنجن سری بھگوان جائے بہر، سگلا سنگ آپ نبھائیندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنچم ایک ڈور بندھائیندا۔ پنچم رنگ اپار، پنچم جوڑ جڑائیا۔ پنچم رُپ آپ زرنکار، زرنگن زرنگن ویکھ وکھایا۔ پنچم شاہ بھوپ
 سکدار، پنچم اپنا حکم سٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے بخشے سچ سچ شہنشاہیا۔ پنچم شاہ سلطان، سچکھنڈ ساچے سو بھاپائیندا۔ پنچم ہو یا آپ
 مہربان، آپ اپنی دیا کمائیندا۔ پنچم ویکھے ست نشان، ست ستوادی آپ جھلائیندا۔ پنچم ویکھے مار دھیان، سیس جگدیش نظری آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی اچھیا آپ پرگٹائیندا۔ اپنی اچھیا آپے کر، آپے کھیل کھلایا۔ اپنی بھچھیا آپے بھر، اپنی ونڈ ونڈائیا۔ اپنا گھاڑن آپے گھڑ، آپ
 اپنی رچن رچائیا۔ اپنا سیس اپنے آگے دھر، آپے ویکھ وکھایا۔ آپے تخت نواسی جائے بن، شاہو شاباشی بے پرواہیا۔ آپے پنچم گھ تاج پھڑ، زرنگن اپنے
 سیس لکایا۔ ابناشی کرتا سچکھنڈ دوارے بیٹھا چڑھ، آپ اپنا حکم چلائیا۔ پاربرہم ہر لیا پھڑ، دے مت رہیا سمجھایا۔ پنچم تاج سیس لکایا، ہر جگدیش وڈی
 وڈیائیا۔ ابناشی کرتا در دربان بہایا، دیوے حکم صفت صالاحیا۔ پاربرہم در سد بہایا، دھر فرمانا اک جنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا
 ساچا ور، پنچم گھ بھيو کھلایا۔ پنچم گھ بھيو کھلاؤنا، ہر تاج وڈی وڈیائیا۔ چار گھ چار جگ چار وید پاٹھ پڑھاؤنا، چار ورن کرے گڑمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،

آپ اپنی جوت دھر، پنچم مکھ آپ وڈیاںیا۔ پنچم مکھ اینکار، اپنا گھر دکھائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن بھر بھنڈار، ہنگ برہم وچ سمائیندا۔ ہنگ روپ کر ساکار،
 وشنوں اپنا کھیل کھائیندا۔ آپے بھرے ست بھنڈار، اپنا کول روپ وٹائیندا۔ آپے پنکھڑی بن کھلے گلزار، سچ بہار آپ جنائیندا۔ آپے برہم ہوئے باہر،
 ہنگ اپنا ناؤں رکھائیندا۔ آپے سیا دھواں دھار، سُن اگمی ڈیرہ لائیندا۔ آپے شکر کر تیار، ساکھیات روپ درسائیندا۔ آپے وسے سب توں باہر، سو پُرکھ
 نرنجن ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سوہنگ اپنا روپ وٹائیندا۔ سو پُرکھ پُرکھ اکال، ہر وڈا وڈ وڈیاںیا۔ ہنگ اُپائے اپنے لال،
 برہما وشن شو وٹی ودھائیا۔ آپے چلے اولڑی چال، چال نرالی اک رکھائیا۔ ترے گن مایا آپ دلال، اپنا ونج آپ دکھائیا۔ ساتک وشنوں کرے پرتپال،
 ست ست سب بھجائیا۔ راجس برہمے جھولی دیوے ڈال، دے مت اک سمجھائیا۔ تاس شکر بدھا کال، ساچا سگن منائیا۔ تیاں وچولا کھیل کرپال، کرنی
 کرتا کرت کمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنچم مکھ ساچا تاج، دُھر درگا ہی ایکاراج، آد جگادی کرے کاج، بھيو کوئے نہ پائیا۔ چارے مکھ
 ہر بھگوان، اپنی کھیل کھائیا۔ برہمے دیوے ایک دان، ایک بو جھ بھجائیا۔ چاروں کُنٹ جگت گیان، کرے سچ پڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، آپ اپنی ونڈ ونڈائیا۔ چارے جگ ونڈی ونڈ، چارے مکھ صلاحیندا۔ لیکھا جانے اُتھج سیتج جیرج انڈ، آپ اپنا لیکھ لکھائیندا۔ آپے ستارہ دے کر
 کنڈ، آپ اپنا مکھ چھپائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل کھائیندا۔ نرنجن ہر ہر کھیل کھلایا، سچھنڈ نواسی سچھنڈ دوارا اک
 سہائیندا۔ پنچم مکھ تاج اُپایا، پُرکھ ابناشی بھيو نہ آئیندا۔ چار مکھ جگت جگایا، چار کھانی لیکھ لکھائیندا۔ پنچم بہہ بہہ اپنا آسن لایا، آپ اپنی کل ورتائیندا۔ برہما
 وشن شو سیو کمایا، دُھر فرمانا آپ جنائیندا۔ ساچا رانا آپ ہو جایا، لکھ چوراسی رعیت اک دکھائیندا۔ دُھر دا گانا آپ سنایا، آپ اپنا ناؤں اُچائیندا۔ اپنا بانا
 آپ اُٹھایا، دس کسے نہ آئیندا۔ اپنی لکھوں اپنا آپ آپے جایا، مات پت نہ کوئے بنائیندا۔ لکھ چوراسی تیرا دانی دایا، پُرکھ اکال اک اکھوائیندا۔ ترے گن مایا
 رکھی چھایا، لکھ چوراسی پردہ پائیندا۔ آد جگاد جگ جگتر جگ جگ اپنا بھيو کھلایا، گر پیر اوتار سادھ سنت مات گھلائیندا۔ اپنے بھانے سرب رکھایا، حکمی حکم
 آپ چلائیندا۔ نیوں نیوں سپس رہے جھکایا، پنچ ت چولا جو ہنڈھائیندا۔ شبد انادی وچ لکایا، گر گر دے بھجائیندا۔ اپنا آپ ہر اپنے دھام وسایا، لیکھا لیکھ نہ

کوئے دکھائیندا۔ نو ست نہ کل کوئے ونڈ ونڈایا، عقل کل دھاری آپ ہو جائیندا۔ سبجگ تریتا دواپر ویکھ دکھایا، کلجگ انتم بھیو چکائیندا۔ نرگن روپ نہہکلنک جامہ پایا، جاگرت جوت اک جگائیندا۔ تریا راگ اک سنایا، سُنن سکھوپت جاگرت نہ کوئے منائیندا۔ اپنا بھیو آپ گھلایا، گر پیر اوتار بے انت بے انت بے انت کہہ کہہ سب نوائیندا۔ سچکھنڈ دوارا لوک مات دکھایا، سولاں کلا پنڈھ مکائیندا۔ سمت سولاں چڑھ کے آیا، گڑھ ہنکاری آپ تڑائیندا۔ دُھر درباناست رنگ نشانہ پھڑ کے آیا، لوک مات آپ چڑھائیندا۔ سوہنگ اکھر ایک پڑھ کے آیا، لکھ چوڑاسی آپ پڑھائیندا۔ اپنی جوتی آپے سڑ کے آیا، ترے گن مایا نہ اگن لگائیندا۔ سچکھنڈ نواسی سچکھنڈ دوارے وڑ کے آیا، آپ اپنا بنک گھلاییندا۔ اپنا بھانا اپنے ہتھ تے دھر کے آیا، نہ کوئی میٹ میٹ مٹائیندا۔ اپنا کھنڈا آپے پھڑ کے آیا، نکھی دھار نہ کوئے دکھائیندا۔ پنچم گھ تاج سبیس اپنے دھر کے آیا، لوک مات آپ اُچائیندا۔ ساڈھے تن ہتھ سینگھاسن اُپر چڑھ کے آیا، پُرکھ اکال ویس وٹائیندا۔ برہما وشن شو کروڑ تیتیس سُرپت راجا اند راہ وچ آپے پھڑ کے آیا، آپ اپنا حکم سنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا ویس وٹائیندا۔ نرگن گھڑیا پنچم گھ تاج، آد آد ہر وڈیائیا۔ دُھر درگاہی سچا راج، ہر کرے سچ شہنشاہیا۔ کلجگ انتم رچیا کاج، نو نو چار دے گواہیا۔ اپنی شبد اگمی مار آواز، آپ اپنا حکم سنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا وقت سہایا۔ وقت سہاونا پُرکھ اکال، لوک مات وٹی ودھایا۔ ہرجن ساچے ویکھے لال، دین دیال دیا کمایا۔ چرن چُمنے کال مہاکال، در بیٹھن سبیس نوائیا۔ برہما وشن شو ہوئن بے حال، نیتز رو رو نیر وہایا۔ کروڑ تیتیس نہ ملے کوئی دلال، بیڑا پار نہ کوئے کرایا۔ پُرکھ ابناشی چلی اولڑی چال، وید کتیب بھیو نہ رانیا۔ کوئن کوٹ سادھ سنت گھاننا گئے گھال، لیکھا لکھ نہ سکے رانیا۔ نانک کبیرے لیا بھال، سچکھنڈ وٹی ودھایا۔ کلجگ انتم کھیل نرال، پُرکھ ابناشی آپ کرایا۔ پہلوں پھڑیا سنگھ پال، آپ اپنے انگ لگایا۔ دُوجے وجایا ساچا تال، پُوت سپوتا ویکھ دکھایا۔ پُت پوترے دیوے سچا دھن مال، نام خزانہ اک دکھایا۔ لگے پھل سچے ڈال، لوک مات آپ مہکایا۔ گوہند تیری کایا مائی کھال، کایا اڈدی دے شاہیا۔ تیرا ہویا نہ ونگا وال، گھوڑے چڑھیا ساچا ماہیا۔ پُرکھ ابناشی لئے بھال،

لو آں پُریاں ویکھ وکھائیا۔ دُشٹ دمن گھالی گھال، سپت سرنگ ہم گنٹ پھول بھلایا۔ ست رنگ نشانہ تیرے ہتھ پھڑائے دین دیاں، لوک مات دے چڑھایا۔ ایکا رنگ رنگائے شاہ کنگال، راج جوگ اک وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکنتک نرائن نر، اگلا لیکھا اپنا بند رکھایا۔

★ ۷ بھگن ۲۰۱۶ بکرمی تارا سنگھ دے گھر پنڈ چمبل ضلع امرتسر ★

ہر سنگر سچا پاتشاہ، روپ رنگ نہ کوئے جنایا۔ پُرکھ ابناشی داتا بے پرواہ، پاربرہم وڈی وڈیایا۔ آد جگادی اک ملاح، اپنا ویس وٹایا۔ ایکنکارا صفت صلاح، مہماگنت گنی نہ جانیا۔ الکھ اگوچر اگم اتھاہ، ہر پُرکھ نرنجن سچ سکھدایا۔ وسنہارا ساچے تھاں، سچکھنڈ بیٹھا سوبھا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر سچا اک اھوئیا۔ سنگر سچا ایکنکار، اک اکلا ہر اھوئیا۔ جگا جگنتر کھیل اپار، جگ کرتا آپ کرانیدا۔ نرگن سرگن ساچی دھار، ست پُرکھ نرنجن آپ چلائیندا۔ دو جہاناں اک آدھار، ایکا بندھن پائیندا۔ لوک مات لے اوتار، لکھ چوڑاسی ویکھ وکھائیندا۔ بھگتن کرے اک پیار، آپ اپنی بوچھ بھجائیندا۔ ستن میلا دھر دربار، درگھر ساچا اک سہائیندا۔ گرگھ سجن لے ابھار، آپ اپنا میل ملائیندا۔ گرگھ نیا جائے تار، اپنا بیڑا آپ چلائیندا۔ کھیلے کھیل وچ سنسار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر پورا بھو نہ آئیندا۔ سنگر پورا ہر بھگونت، پاربرہم وڈی وڈیایا۔ ہر جن میلے ساچے سنت، آپ اپنے رنگ رنگایا۔ گرگھ بنائے اپنی بنت، آپ اپنا بھو کھلایا۔ گرگھ رلائے ساچی سنگت، سگلا سنگ آپ نبھایا۔ دوسر در نہ جائے منگت، گر پورے اک وڈیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وڈ وڈا شہنشاہیا۔ شہنشاہ ہر وڈ سلطان، مہما پر اپاریا۔ وسنہارا سچ مکان، تھر گھر واسی کر پاریا۔ دیونہارا ایکا دان، ایکنکارا آپ اھوارہیا۔ ساچا کھیل سری بھگوان، بھگتن اپنا ویس وٹالیا۔ شبد انادی اک گیان، وڈ دھناڈھی آپ دھرا لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل کھلا لیا۔ سنگر پورا ہر بھگوانا، اور نہ کوئے دسائیندا۔ گرگر روپ وچ جہانا، اپنا میل ملائیندا۔ گرگھ کرے جگت پردھانا، شبد شبدی ناد و جائیندا۔ گرگھیں بخشے چرن دھیانا، چاترک ترکھا آپ بھجائیندا۔ جگا جگنتر دیوے دھر فرمانا، شبد اگنی بول سٹائیندا۔ جوتی

جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنے رنگ رنگیندا۔ سنگر پورا شبد بھنڈار، گر گر جھولی آپ بھرایا۔ گر گر پورا بن ورتار، گر گھاس دیوے
تھاؤں تھانیا۔ گر گھ ساچا بول جیکار، گر گھ سجن لئے اٹھانیا۔ گر گھ نیوں نیوں کرے سدا نمسکار، در ساچے سیس جھکانیا۔ لوک ماتی کھیل نیار، نرگن
سرگن آپ کرائیا۔ کملاپاتی میت مرار، پیت پیتمبر آپ سہانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تخت تاج اک سہانیا۔ تخت تاج ہر نرائن،
نرگن اپنا آپ سہانیندا۔ گر گر بخشے ایکائین، آپ اپنی اکھ دکھانیندا۔ گر گھاس چکائے لہنا دین، جگ جگ مارگ آپے لائیندا۔ گر گھ بنائے ساک سجن
سین، بنس سر بنس ویکھ دکھانیندا۔ دھام اکٹھے ایکائین، در گھر ساچا اک وسائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا ویس وٹائیندا۔ سنگر
سچا ہر نرنکار، گھر ساچے سو بھاپائیندا۔ سنگر پورا بن سکدار، نرگن سرگن روپ وٹائیندا۔ گر گھاس دیوے شبد ادھار، نرگن باقی جوت جگائیندا۔ گر گھاس در
بنے بھکھار، ایکائے الفی گل ہنڈھائیندا۔ آوے جاوے وارو وار، جگ جگ اپنا روپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شاہو بھوپ آپ
اکھوائیندا۔ شاہو بھوپ ہر سکدار، در گاہ ساچی آپ سہانیا۔ سنگر پورا بن چوہدار، لوک مات سیو کمائیا۔ گر گھاس واجاں رہیا مار، سوئے لوک مات اٹھانیا۔
گر گھاس پھڑ پھڑ باہوں دئے اٹھال، آلس نندرا دئے مٹانیا۔ لکھ چوراسی وچوں بھال، جم کی پھاسی پھند کٹانیا۔ شبد سروپی بن دلال، جگت وچولا بے پرواہیا۔
ایک دسے راہ سکھال، مارگ پنتھ آپ دکھانیا۔ اپنی گھالن آپے گھال، گر گھاس پورن گھال کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن میلہ سنج
سبھانیا۔ سنگر پورا ہر بلوان، بلدھاری آپ اکھوائیندا۔ سچھنڈ وسے سچ مکان، تھر گھر اپنا آسن لائیندا۔ ست دکھائے اک نشان، سچ نشانہ آپ جھلائیندا۔
تخت تاج سری بھگوان، آپ اپنا ویکھ دکھانیندا۔ آپے بیٹھا ساچا کاہن، آپ اپنا در سہانیندا۔ آپے دیوے دھر فرمان، آپ اپنا حکم لائیندا۔ جوتی جوت
سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھوشن آپ سہانیندا۔ اپنا بھوشن ہر نرنکار، آپے آپ بنانیا۔ اپنے گھر کر تیار، آپے ویکھ دکھانیا۔ آپے تاگا سوتر وٹ
چاڑھے گرور گر دھار، گھر گھیر وڈی وڈیانیا۔ آپے تانا تے اپر اپار، آپے پیٹا دیوے پانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بستر آپ اپانیا۔
اپنا بستر کر تیار، ہر ہر ویکھ دکھانیندا۔ آپے سیوے سیونہار، ساچی سوئی آپ چلائیندا۔ لیکھا جانے اینکار، دوسر دس کسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،

آپ اپنی کرپا کر، ساچی دھار آپ چلائیندا۔ ست رنگ ست کرتار، ست ستواد بنائیا۔ اپنی ونڈ ونڈے بے عیب پروردگار، باراں باراں مول چُکائیا۔ ایکا دوجا کرپیار، اٹھ چار ویکھ وکھائیا۔ چار مکھ کھول کواڑ، اٹھ تت دے وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی الفی آپ بنائیا۔ ساچی الفی ہر مہربان، اپنی آپ بنائیندا۔ ست رنگ وکھائے اک نشان، باراں باراں جوڑ جڑائیندا۔ سچھنڈ دوار کر پروان، اپنا حکم آپ جنائیندا۔ نو سو چرانوے چوکڑی ستا رہیا بن انجان، لوک مات نہ پھیرا پائیندا۔ کلجگ انتم ہو پردھان، نرگن اپنا روپ وٹائیندا۔ کھیلے کھیل دو جہان، کھیلنہارا دس نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر آپ اپنی کرپا کر، اپنی الفی آپ اپائیندا۔ ایکا الفی ہر ہر الفت، مہماگنت گنی نہ جائیا۔ لیکھا جانے نہ کوئی نبی رسول امت، امام ااما وڈ وڈیائیا۔ آپے ودی سدی جانے اپنا سمت، گہر گسپھر بھو نہ رائیا۔ آپے آد آپے انت، ہر بھگونت کھیل کھلایا۔ آپ اٹھائے ساچے سنت، ساچی سکھیا اک سکھایا۔ آپے گر مکھ نیا بنے منت، نام نامہ آپ درڑایا۔ آپے گر سکھ اُپجائے وچوں جنت، جاگرت جوت کر رُشائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تن شنکار اک وکھائیا۔ نرگن اپنا ویس وٹاؤنا، کلجگ انتم ویکھ وکھائیندا۔ ست رنگ نشانہ اک چڑھاؤنا، لوک مات پھیرا پائیندا۔ سپس تاج اک رکھاؤنا، درگھر ساچا اک وڈیائیندا۔ بستر تن اک چُھھاؤنا، چوڑاسی کلیاں ویکھ وکھائیندا۔ ست باراں جوڑ جڑاؤنا، رنگ رنگیلا رنگ رنگائیندا۔ ساڈھے تن ہتھ لمبا من کر اؤنا، ودھ گھٹ نہ کوئے بنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی کھیل کھلاییندا۔ ساڈھے تن ہتھ الفی گل ہر پا، لوک مات ویکھ وکھائیا۔ ایکا الف دے پڑھا، نرگن سرگن بے پرواہیا۔ عین اکھ دے کھلا، غین غفلت نہ کوئے رکھایا۔ نقطہ نوون دے مٹا، سپس مکھ آپ اٹھایا۔ اپنی ترمیم آپے دے کرا، اپنا لیکھا آپ جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا الفی تن شنکار، کھیلے کھیل پُرکھ کرتار، لکھ چوڑاسی ویکھ وکھایا۔ لکھ چوڑاسی ساچی ڈور، ہر شبدی شبد بندھائیندا۔ وسنہارا اندھ گھور، جوت اُجالا روپ وٹائیندا۔ ست ستوادی چڑھیا گھوڑ، شاہ سوار ناؤں دھرائیندا۔ لوآں پُریاں رہیا دوڑ، برہمنڈاں کھنڈاں پھیرا پائیندا۔ گرکھاں بُجھائے لگی اوڑ، امرت میگھ اک برسائیندا۔ ویکھنہارا مٹھا کوڑ، کوڑا ریٹھا آپ بھنائیندا۔ کلجگ انتم گیا بہر، گر گوبند میلا آپ ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا الفی ہر کرتار، اپنی آپ بنائیندا۔ الفی تن شنکار، ترے گن تت مٹایا۔ کھیلے کھیل

اگم اپار، برہم مت کرے کڑمائیا۔ چار ورنناں اک ادھار، پُرکھ اکال آپ درسائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پہلی چیز کھگ کھیتر اپنے نیتز
 ویکھ دکھائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، زرگن سرگن سرگن اپنا ناؤں دھرائیا۔

★ ۷ پھگن ۲۰۱۶ بکرمی سوہن سنگھ دے گھر ترن تارن ★

ہر باڈی چھن چھندڑا، چار دیوار نہ کوئے رکھائیا۔ اپنی سیوا آپ کمندڑا، آد جگاد وڈی وڈیائیا۔ ساچا رنگ اک رگندڑا، رنگ رنگیلا موہن مادھو ساچا
 ماہیا۔ ست دروازہ اک کھندڑا، آپ اپنا در سمجھائیا۔ دپیک جوت اک جگندڑا، جوتی نور نور رُشائیا۔ ساچا دھام آپ سہندڑا، سوبھاؤنت بے پرواہیا۔ ساچا
 کھیل آپ کھندڑا، ایکنکارا دس نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در ایکا ایک بُجھائیا۔ ساچا باڈی ہر پُرکھ سلطان، اپنی بنت بنائیدا۔ سچکھند
 بنائے سچ مکان، سچ سنگھاسن آپ وچھائیدا۔ ساچی سیجا کر پروان، در گھر ساچے آپ سہائیدا۔ اُپر بیٹھ نوجوان، زرگن اپنا دھام سہائیدا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا واس دھرائیدا۔ ساچا باڈی سچا شاہ، گھر ساچے سچ سہائیدا۔ تخت تاج اک بنا، آپ اپنے مندر ڈاہندا۔ چارے
 کوٹاں ویکھ دکھا، دہ دشا آپ سہائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی سیوا کمائیدا۔ ساچا باڈی سچ سنگھاسن، ہر ساچا سچ اُپجائیا۔ آپ
 بنائے پُرکھ ابناشن، پر م پُرکھ بے پرواہیا۔ سچ دوارے آپ لگائے نہ کوئی پر تھمی نہ آکاشن، پاوا چول نہ کوئے دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، اپنا سوتر آپے لائیا۔ اپنا سوتر آپے لا، ہر آپے ویکھ دکھائیدا۔ آپے بنیا بے پرواہ، آپے چیر چرائیدا۔ آپے ونڈی دیوے پا، اپنا حصہ آپ ونڈائیدا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا تخت آپ سہائیدا۔ آپے رکھ تکھا آرا، اپنی دھار چلائیدا۔ آپے پیرے پیر نہارا، سدھا چیر اک دکھائیدا۔
 آپے پھڑ سچ کھاڑا، اپنی ہتھیں آپ لگائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا باڈی دس نہ آئیدا۔ ساچا باڈی اٹھ بلوان، اپنا بھار اٹھائیدا۔
 سچ لگائے اک نشان، سچ نشانہ اک دکھائیدا۔ آر پار کرے دھیان، ادھ وچکار نہ کھ چھپائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی کھیل

کھلائیندا۔ سچ سنگھاسن آپے ٹھوک، ہر ساچا سو بھاپائیندا۔ آپ رکھائے اُپر چوڑاں لوک، لوآں پُریاں چرناں ہیٹھ دباہنندا۔ اُپر بیٹھ پڑھے سلوک، سو پُرکھ
 زرنجن آپے گائیندا۔ ہنگ برہم نہ سکے کوئے روک، روکنہارا دس نہ آہنندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مندر اک سہائیندا۔ سچ سنگھاسن
 ساچے مندر، ہر ساچا سچ سہائیندا۔ ساڈھے تن تن رکھے اندرے اندر، تریلوک بھیونہ آہنندا۔ تانا پیٹا ڈونگھی کندر، گھر گمبھیر آپ اوانائیندا۔ بند کواڑے
 مار جندر، در گھر ساچے آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا باڈی کھیل کھلائیندا۔ ساچا باڈی پروردگار، تخت تاج سہائیندا۔ نور
 نورانہ ہو اُجیار، شاہ سلطانا آسن لائیندا۔ اپنا لیکھا آپ وچار، لیکھا لیکھے وچ ٹکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اگم اتھاہ بے پرواہ صفت
 صلاح آپ جنائیندا۔ سچ سنگھاسن سو بھاؤنت، سو پُرکھ زرنجن آپ سہائیندا۔ ہر پُرکھ زرنجن ایکا کنت، گھر ساچے منگل گائیندا۔ ایکنکارا ہوئے منگت، آد
 زرنجن سنگ رکھائیندا۔ سری بھگوان چاڈھے رنگت، پُرکھ ابناشی آپ اٹھائیندا۔ پاربرہم آد جگاد نہ ہوئے بھگت، جگا جگنتر کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا باڈی پُرکھ کرتار، برہما وشن شو لکھ چوراسی گھرنہار، گھر بھنے بے پرواہیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آد جگادی
 کھیل نیارا، جگا جگنتر مات اوتارا، بھگتن کرے سچ پیارا، دوت دُشت در دُرکایا۔

★ ۱۴ پھگن ۲۰۱۶ بکرمی دئی دربار وچ لکھت ہوئی پہاڑ گنج گلی نن ۷ ملتانی ڈھانڈا مکان نن ۹۷۸۹ ★

پیت پیتمبر سوہے سیس، سو پُرکھ زرنجن وڈ وڈیائیا۔ ہر پُرکھ زرنجن ہر جگدیش، ایکنکارا بھیونہ رانیا۔ آد زرنجن بیس اکیس، راگ چھتیس بھیونہ
 رانیا۔ سری بھگوان تیس بتیس، رسنا جہوانہ سکے گائیا۔ ابناشی کرتا اک حدیث، آد جگادی آپ چلائیا۔ پاربرہم زرنجن اپنا پیسن پیس، سیوک ساچی سیو
 کمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکلا کھیل کھلائیا۔ پیت پیتمبر ہر بھگوان، سو پُرکھ زرنجن آپ سہائیندا۔ سچ سو پیتمبر دو جہان، ہر پُرکھ
 زرنجن آپ کرائیندا۔ ایکنکارا نوجوان، آپ اپنا سگن منائیندا۔ آد زرنجن جوت مہان، نور نورانہ ڈمگائیندا۔ ابناشی کرتا کر دھیان، آپ اپنا بل دھرائیندا۔

سری بھگوان کھیل مہان، کھیل اپنا آپ کھلائیندا۔ پاربرہم پر بھ ہو پردھان، سچکھنڈ ساچے سوبھاپائیندا۔ ست ستوادی ست ودھان، ست سرؤپی آپ بنائیندا۔ آپے سخی آپے کاہن، آپ اپنا منگل گائیندا۔ آپے شاہ بھوپ راج راجان، آپ اپنا حکم سٹائیندا۔ آپے تخت تاج ویکھے مار دھیان، تھر گھر واسی ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکلا کھیل کھلائیندا۔ پیت پیتھر ہر بھگونت، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ سو پُرکھ نرنجن ساچا کنت، ہر پُرکھ نرنجن لئے پرناپیا۔ اینکارا ایک چاڑھے رنگ بسنت، اجونی رہت آپ رنگائیا۔ آد نرنجن آد انت، آپ اپنا دیپ جگائیا۔ ابناشی کرتا کھیل بے انت، امگمگمرا کار کمائیا۔ سری بھگوان سوبھاونت، سچکھنڈ دوارا اک سہائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن اپنا ویس دھرائیا۔ پیت پیتھر نرگن دھار، پُرکھ اکال ویکھ دکھائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ہوتیار، ہر پُرکھ نرنجن میل ملائیندا۔ اینکارا کر پیار، آپ اپنا سنگ رکھائیندا۔ آد نرنجن ہو اجیار، ست سرؤپی ڈمگمگائیندا۔ پُرکھ ابناشی بن بھکھار، در اپنے منگ منگائیندا۔ سری بھگوان ہوتیار، ساچی بھچھیا جھولی پائیندا۔ پاربرہم پر بھ بن ورتار، اپنی جھولی آپ بھرائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر گھر ساچا ویکھ دکھائیندا۔ پیت پیتھر ہر بھگوان، ہر جو ہر گھٹ آپ سہائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن وڈ مہربان، ہر پُرکھ نرنجن ویکھ دکھائیندا۔ اینکارا کھیل مہان، آد نرنجن آپ کھلائیندا۔ سری بھگوان بھے گان، پُرکھ ابناشی ویکھ دکھائیندا۔ پاہرہم پر بھ چتر سگھڑ سیان، اپنا لیکھا آپ چکائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر سہنجن اک سہائیندا۔ پیت پیتھر ہر نرائن، نرگن اپنا آپ اُپجائیا۔ سو پُرکھ نرنجن بنے ساک سجن سین، ہر پُرکھ نرنجن سجن میل ملائیا۔ اینکارا ویکھے اپنائین، آد نرنجن سنگ رکھائیا۔ ابناشی کرتا چکائے لہن دین، سری بھگوان اپنی دست آپ اٹھائیا۔ پاربرہم پر بھ ایک دھام اکٹھے بہن، نرگن نرگن وچ سمائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر گھر ساچے وڈ وڈیائیا۔ تھر گھر ساچا ہر سہاونا، سو پُرکھ نرنجن آپ سہائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن کھیل کھلاونا، اینکارا رنگ رنگائیندا۔ آد نرنجن ڈمگمگائیا، ابناشی کرتا رُپ وٹائیندا۔ سری بھگوان سنگ رکھاون، پاربرہم ناؤں دھرائیندا۔ سچکھنڈ دوارا اک سہاونا، چھپر چھن نہ کوئی دکھائیندا۔ ساچا تخت اک وچھاون، آسن بیج نہ کوئی ہنڈھائیندا۔ ساچا کاہن اک اکھاون، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پُرکھ اکالا دین دیا، گھر ساچا آپ سہائیندا۔ تھر گھر ساچا اُچ محلہ، سو

پُرکھ زرنجن آپ سہانیا۔ ہر پُرکھ زرنجن بیٹھ اک اکلا، اینکارا سوبھا پانیا۔ آد زرنجن دیک بلاء، ابناشی کرتا کرے رُشانیا۔ سری بھگوان اپنا آسن آپے ملا، پاربرہم دے وڈیانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سمگری ساچی راس، گھر مندر آپ ٹکانیا۔ ساچی راس پُرکھ کرتا، کرنی کرتا آپ اُچانیندا۔ ساچے مندر بیٹھ زرنکار، سچکھنڈ ساچا آپ سہانیندا۔ تھر گھر دیک کر اُجیار، رُپ انوپ ڈگمگانیندا۔ سچ سنگھاسن بیٹھ سچی سرکار، حکمی حکم آپ چلائیندا۔ زرنگن زرنگن کر پیار، ناری کنت رُپ وٹانیندا۔ بن وچولا سرجنہار، گھر گھر وچ پھیرے پانیندا۔ میل ملاوا کنت بھتار، زرنانن رنگ رنگانیندا۔ ساچی سخیان منگلپار، اجونی رہت آپ کرائیندا۔ آپے گائے گا ونہار، دوسر کوئے نہ سنگ دکھانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ نواسی پُرکھ ابناشی اینکارا کھیل اپارا، زرنگن دھارا آپ چلائیندا۔ زرنگن دھار ست سرُپ، سو پُرکھ زرنجن آپ چلائیا۔ ہر پُرکھ زرنجن چارے کوٹ، اینکارا دہ دشا ویکھ دکھانیا۔ آد زرنجن اپنے نور آپے پُھٹ، نورو نور کرے رُشانیا۔ ابناشی کرتا اُج محل اٹل مینار چڑھے چوٹ، سچ سنگھاسن آسن لایا۔ سری بھگوان ویس وٹائے کوٹن کوٹ، کوٹن کوٹی بھو نہ رانیا۔ پاربرہم سچ لگائے اپنی چوٹ، ست نگارہ اک دکھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پُرکھ اگتا نہ مرا نہ کدے جم، آون جاون کھیل کھلائیا۔ آون جاون ہر کرتا، اپنا کھیل کھلائیندا۔ سچکھنڈ نواسی اینکارا، عقل کل آپ ورتانیندا۔ تھر گھر بیٹھ سچے دربار، سچ سلطانا ناؤں دھرائیندا۔ سچ ترانہ گائے اپنی وار، ناد انادی گیت لائیندا۔ سٹ ڈلارا کرتیا، پُوت سپوتاناؤں وٹانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنے رنگ رنگانیندا۔ رنگ رنگیلا ہر ہر میت، سو پُرکھ زرنجن وڈ وڈیانیا۔ ہر پُرکھ زرنجن ست اتیت، گھر ساچے سوبھا پانیا۔ اینکارا وسے دھام انڈیٹھ، دس کسے نہ آتیا۔ آد زرنجن آپ اپنا آپے جیت، گھر اپنے سوبھا پانیا۔ پُرکھ ابناشی ہست کیٹ، آپ اپنا رُپ وٹانیا۔ سری بھگوان ساچی ریت، سچکھنڈ ساچے آپ چلائیا۔ پاربرہم وسنہارا سچ مسیت، تھر گھر ساچا اک سہانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جاگرت جوت کرے رُشانیا۔ پیت پیتمبر زرنگن تاج، پُرکھ زرنجن آپ بنانیندا۔ آدن آد رچیا کاج، انت مدھ نہ کوئے دکھانیندا۔ اپنا سازن آپے ساز، سچ سنگھاسن آپ وچھانیندا۔ آپے بنیا راجن راج، آپ اپنا آسن لائیندا۔ آپ اپنی مار آواز، در دربان آپ اکھوانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا ویکھ دکھانیندا۔

دیکھنا پڑھ سمرتھ، دوسر اور نہ کوئی جنائیندا۔ اپنی مہا جانے اکتھ، کتھنی کتھ نہ کوئے سٹائیندا۔ کھیلے کھیل اپنے گھاٹ، سچ دوارا ویکھ وکھائیندا۔ آپے اندر وڈیا آن باٹ، آپ اپنا روپ پرگٹائیندا۔ آپے سویا اپنی کھاٹ، آپ اپنا پردھ دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا بھیو کھائیندا۔ بھیو اولہ ہر بھگوان، اپنا آپ کھائیا۔ نرگن جوت نور مہان، آد جگاد ڈگمگائیا۔ آپے جانے اپنا سچ نشان، آپ اپنے رنگ رنگائیا۔ وسنہارا سچکھنڈ مکان، چار دیوار نہ کوئے بنائیا۔ نہ کوئی روس دسے سورج چن بھان، منڈل منڈپ نہ کوئے وکھائیا۔ پرتھی آکاش گگن منڈل برہمنڈ کھنڈ نہ کوئے نشان، اُتبیج سبیج جیرج انڈ نہ کوئے وڈیائیا۔ شبد دھن نہ کوئے گیان، نام نامہ نہ کوئے سٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا بنک وکھائیا۔ بنک دوارا ہر سہنجنا، ایک ایک اپایا۔ سو پڑکھ نرنجن آد نرنجنا، ہر ہر بیٹھا آسن لایا۔ اینکارا گھر ساچے بہہ بہہ سچنا، ساچا تخت آپ وڈیائیا۔ آپ کرائے اپنا جنا، ابناشی کرتا ناؤں دھرایا۔ سری بھگوان نہ گھڑیا نہ بھجنا، نہ مرے نہ جایا۔ پاربرہم اپنے مندر آپے بہہ بہہ سچنا، تھر گھر ساچا اک سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ پیتمبر آپ اپایا۔ سچ پیتمبر ساچی دھار، پر پڑکھ آپ اُجائیا۔ سچ پریتم کر پیار، پر پڑکھ ویکھ وکھائیا۔ سچ سچ گھر سچ شنگار، سچ ساچا آپ کرائیا۔ سچ پڑکھ ہر ساچی نار، سچ سچ کرے گڑمائیا۔ سچ مندر سچ گھر بار، سچ اندر ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر ساچا اک وسائیا۔ گھر وسائے ہر پڑکھ اگڑا، ایک ویس وٹائیندا۔ قیمت کوئے نہ پائے دمڑی دمڑا، ہٹو ہٹ نہ کوئے وکھائیندا۔ وسنہارا بن ناڑی چڑا، تتو تت نہ کوئے جنائیندا۔ مات پت نہ امی امڑا، بال گود نہ کوئے اٹھائیندا۔ کرے کھیل اگم اگڑا، آپ اپنی کھیل کھائیندا۔ ساچا تھان اک سہندڑا، سچکھنڈ ساچے آسن لائیندا۔ سچ سنگھاسن جوت جگندڑا، نورو نور نور رُشائیندا۔ شاہو بھوپ روپ وٹندڑا، مہماروپ نہ کوئے گنائیندا۔ حکمی حکم آپ سندنڈا، دھر فرمانا آپ لائیندا۔ چاروں گنٹ ویکھ وکھندڑا، دہ دشا پھیری پائیندا۔ شبد سٹ اک اٹھندڑا، آپ اپنے مارگ لائیندا۔ تخت تاج اک وکھندڑا، دو جہاناں کھیل کھائیندا۔ ست رنگ ساچی دھار وھندڑا، ست ستوادی آپ رنگائیندا۔ پنچم مکھ کھول کھلندڑا، آپ اپنا ڈھولا گائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نرگن میل ملائیندا۔ نرگن میلا بے پرواہ، ہر ساچا آپ کرائیا۔ سو پڑکھ نرنجن بن ملاح، ہر پڑکھ نرنجن سیو کمائیا۔ اینکارا دے صلاح، آد

زرنجن بھیننا بھائی۔ ابناشی کرتا پھڑائے بانہہ، سری بھگوان آپ اٹھائی۔ پاربرہم ویکھے ساچا تھاں، تھر گھر ساچا اک وکھائی۔ سچکھنڈ نواسی کرے سچ نیاں،
 زرنجن مینا حکم سنائی۔ پیت پیتمبر آپ بنا، آپ اپنے ہتھ اٹھائی۔ سچ سویمبر ویکھ وکھا، آپ اپنانین لگائی۔ کاغذ قلم نہ لکھے شاہ، لکھنہارا کوئے دس نہ آئی۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی وست آپ اپائی۔ ساچی وست سچ انمول، ہر ساچا آپ اپائیدا۔ کوئے نہ سکے کنڈے تول، قیمت کرتا نہ
 کوئے وکھائیدا۔ اپنا اکھر آپے بول، شبد شبدی آپ اپائیدا۔ اپنی جوتی آپے مول، آپ اپنا روپ وٹائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ
 اپنا کھیل کھلائیدا۔ کھیل کھلندڑا ہر سلطان، تخت تاج وڈیائی۔ آد جگادی نوجوان، نہ مرے نہ جائی۔ ست ستوادی ست نشان، ست پڑکھ زرنجن آپ
 جھلایا۔ دو جہاناں نگہبان، ڈئی دوتی نہ کوئے رکھائی۔ آپے جانے اپنا دھر فرمان، اپنے بھانے آپ سمائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی
 وست آپ اٹھائی۔ اپنی وست ساچی راس، سو پڑکھ زرنجن آپ اٹھائیدا۔ ہر پڑکھ زرنجن وسے پاس، ایکنکارا سنگ نبھائیدا۔ آد زرنجن کر پرکاش، اندھ
 اندھیر گوائیدا۔ سری بھگوان سرب گنتاس، ابناشی کرتا آس چجائیدا۔ پاربرہم پاوے راس، اپنا منڈل آپ سہائیدا۔ زرنجن روپ شاہو شاباش، ساچی رچنا
 ویکھ وکھائیدا۔ نہ کوئی پر تھی نہ آکاش، منڈل منڈپ نہ کوئے جنائیدا۔ آد جگاد نہ کوئے وناس، ابناشی کرتا آپ اکھوائیدا۔ اپنے مندر کر کر واس، تھر گھر
 ساچا آپ سہائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا حکم سنائیدا۔ حکمی حکم سچ دربار، ہر ساچا سچ سنائی۔ آپے بن بن چوہدار، نیوں نیوں
 اپنا سیس جھکائی۔ آپے ہوئے خبردار، آلس نندرا نہ کوئے رکھائی۔ آپے اندر پھرے باہر، گپت ظاہر وڈ وڈیائی۔ آپے پڑکھ آپے نار، کنت کنٹول آپ ہو
 جائی۔ آپے پوت سپوتا بن ست ڈلار، آپ اپنی گھ سہائی۔ آپے بہہ بہہ کرے پیار، آپ اپنا میل ملائی۔ آپے ونج ونجارا کرے وپار، آپ اپنا ہٹ
 کھلایا۔ آپے وست رکھے ہر اپر اپار، روپ رنگ نہ کوئے جنائی۔ آپے گھاڑن گھڑے سچا سنیا، اپنی کٹھالی آپے تائی۔ آپے سہاگا دیوے ڈار، آپے سونا
 کنجن روپ وٹائی۔ آپے جڑتی جڑے کرتار، زرنجن زرنجن ونج لگائی۔ آپے بن سچ سکدار، شاہ سلطان آپ اکھوائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 الکھ الکھنا الکھ جگائی۔ الکھ زرنجن بول الکھ، در گھر ساچا منگ منگائیدا۔ سچکھنڈ نواسی ہو پرتکھ، آپ اپنا روپ وٹائیدا۔ اپنی قیمت آپے پائے کروڑ لکھ، لکھیا

لیکھ نہ کوئی جنائیندا۔ آپ اپنے نالوں کر کر وکھ، آپ اپنی سیو کمائیندا۔ اپنے چرناں اُپر جائے ڈھٹھ، آپے پھڑ پھڑ گلے لگائیندا۔ آپے کھیل پُرکھ سمرتھ، آپ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آپے مہماکتھنا اکھ، اکھ کہانی آپ جنائیندا۔ آپے اپنا چلائے آپ رتھ، رتھ رتھوہی ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا رنگ رنگائیندا۔ آپے رعیت آپے راجا، شاہو بھوپ آپ اکھوائیا۔ آپے سیس پہنے تاجا، آپے کفنی اپنی آپ ہنڈھائیا۔ اپنے گل پائے الفی مارے واجا، آپے بنیا وڈا شہنشاہیا۔ آپے چاروں کُنٹ پھرے بھاجا، آد جُگاد ویکھ وکھائیا۔ آپے آسو چڑھے ساچے تازا، آپ اپنا آپ درڑائیا۔ آپے ہو غریب نوازا، اپنی آسا پور کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پیت پیتمبر اک وکھائیا۔ پیت پیتمبر سیس رکھ، رکھنہارا آپ اکھوائیندا۔ اپنا لیکھا آپے لکھ، اپنی گنتی آپ گنائیندا۔ اپنا مارگ آپے دس، آپ اپنا بھيو کھلائیندا۔ اپنے اندر آپے دس، آپ اپنی بوجھ بوجھائیندا۔ اپنے حکمے آپے نس، حکمی حکم آپ چلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شاہ سلطان ناؤں دھرائیندا۔ شاہ سلطان وڈ راجن راجا، تخت تاج براجیا۔ سیس سہائے ساچا تاجا، لیکھا جانے وڈ وڈ مہاراجیا۔ اپنے آسن بہہ بہہ اپنا رچیا آپے کاجا، آپے رکھنہارا لاجیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پاربرہم دیوے ایکا داجیا۔ پاربرہم اٹھ جاگ، سو پُرکھ زرنجن آپ جگائیا۔ میرا ناؤں تیرا راگ، تیرا راگ میری شنوائیا۔ میری دُھن تیرا ساز، میری اکھ جگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی تار ہلائی۔ سو پُرکھ زرنجن سچ ستار، اپنی ویکھ وکھائیندا۔ ہر پُرکھ زرنجن ہو تیار، اپنا پردہ آپے لائیندا۔ اینکارا نین اگھاڑ، پرتکھ رُپ وٹائیندا۔ آد زرنجن سچ اکھاڑ، گھر ساچے آپ وکھائیندا۔ ابناشی کرتا سانجھیا، میت مُرا میل ملائیندا۔ سری بھگوان کھیل اپار، سوانگی اپنا سانگ رچائیندا۔ ابناشی کرتا ہو تیار، سچ مردنگ ہتھ اٹھائیندا۔ پاربرہم دے ادھار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ ساچا آپ سہائیندا۔ پاربرہم پر بھ سچ مردنگ، اپنے ہتھ اٹھائیا۔ سری بھگوان اک سارنگ، سارنگ سارنگ اک وجائیا۔ ابناشی کرتا سچ ترنگ، تریا دھار اڈائیا۔ آد زرنجن سورا سربنگ، سورپیر ویکھ وکھائیا۔ اینکارا کس تنگ، آسن سَنگھاسن اک وچھائیا۔ ہر پُرکھ زرنجن بیٹھ پلنگ، آپ اپنا نین اٹھائیا۔ سو پُرکھ زرنجن اُچ محلے آپے لنگھ، آپ اپنا آسن لائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھيو ابھیدا بھيو کھلائیا۔ سو پُرکھ زرنجن دھر فرمانا، ہر پُرکھ زرنجن آپ

جنانیندا۔ ایکنکارا کر دھیانا، اندر باہر ویکھ وکھانیندا۔ آد زرنجن ست سہانا، چتر سگھڑ وڈ وڈیانیندا۔ سری بھگوان اک نشانہ، ایکاناؤں وکھانیندا۔ ابناشی کرتا گائے گانا، شبد انادی ناد وجانیندا۔ پاربرہم سچ مئے بھانا، اپنے بھانے آپ سمانیندا۔ پاربرہم نیا ساچا بھانا، ہر ساچا آپ سمانیندا۔ پُرکھ ابناشی ساچا رانا، گھر ساچے عدل کمانیندا۔ اپنا ویس آپ وٹانا، ویس انیکا آپ کرانیندا۔ اپنی جوت آپے ڈمگگنا، جوتی نور و نور آپ اکھوانیندا۔ آپے رُوس کر پردھانا، آپ اپنا چرن چھہانیندا۔ چرن کول وکھائے اک گیانا، ساچے نیتز میل ملانیندا۔ آپ رکھائے پنڈھ زمیں اسمانا، اپنی اچھیا آپ لکانیندا۔ ہر کا بھيو کسے نہ پانا، بھيو ابھید بھيو کھانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس وٹانیندا۔ رُوس کر تیار، پاربرہم آپ اُچھانیا۔ آد زرنجن جوت کر اُجیار، نور نورانہ، وچ لکانیا۔ ایکنکارا بن سکدار، ساچا لھم سنانیا۔ آد جگادی ایکا دھار، اپنے ہتھ رکھی وڈیانیا۔ تیجا لوچن اک اگھاڑ، چرن کول درسایا۔ دوئے لوچن اپر اپار، نین موند آپ وکھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ رُوس کر پرکاش، جوتی جوت لکانیا۔ دوہاں وچولا پُرکھ ابناش، دُوسر سنگ نہ کوئی رکھایا۔ ساچے منڈل ساچی راس، منڈل منڈپ نال رلایا۔ کوٹن کوٹ کر کر واس، تار ستار آپ ہلایا۔ گرہ گرہ میلا وچ آکاش، ترے ترے دس نہ آیا۔ اپنا کر کر آپے واس، اپنے بھانے آپ رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پاربرہم پر بھ ساچی سیو کمایا۔ پاربرہم پر بھ اندر وڈ، رُوس کرے رُشانیا۔ آپے اگے رہیا کھڑ، آپے لکھ بھوانیا۔ آپے اُپر بیٹھا چڑھ، چرناں ہیٹھ دبانیا۔ نہ کوئی سپس نہ کوئی دھڑ، پُرکھ ابناشی بھيو نہ رانیا۔ نہ کوئی چوٹی نہ کوئی جڑ، ساچا یج نہ کوئی وکھانیا۔ دو دو ہتھیں نہ سکے کوئی پھڑ، نیتز نین نہ رہے وکھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، رُوس بوجھ بُجھانیا۔ رُوس کر پکار، نیتز رو رو نیروہایا۔ پاربرہم تیری ساچی دھار، جوتی نور نور رُشانیا۔ ایکا کرن اک وپار، اک اک نال دئے ملایا۔ تیرا چرن سچ پیار، سچھنڈ ساچے ویکھ وکھانیا۔ تیرا لکھ سچی سرکار، پنچم بہہ بہہ نال سہایا۔ ادھ وچکارے کھیل اپار، زرنگن اپنا ناؤں اُچھانیا۔ اپنا کر بند کواڑ، اپنی دست وچ لکانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تخت نواسی پُرکھ ابناشی شاہو شاہاشی بھيو چھپایا۔ شاہو شاہاشی بھيو زالا، سو پُرکھ زرنجن بھيو چھپانیندا۔ ہر پُرکھ زرنجن جوت اکالا، عقل کل دھاری دس نہ آسیندا۔ ایکنکارا اولڑی چالا، آدن آنتا آپ چلانیندا۔ آد زرنجن جوت

۲۷۰

اُجالا، ہر گوپالا دس نہ آئیندا۔ ابناشی کرتا راہ سکھالا، نرگن اپنا روپ دکھائیندا۔ سری بھگوان بن دلالا، تھر گھر ساچا ویکھ دکھائیندا۔ پاربرہم بن رکھوالا، ساچی سیو کھائیندا۔ روس دوویں لالا، لال لال آپ اُچائیندا۔ آپ اُچائے دیا کماے، نوری کرن کرن سائیا۔ کرنی کرتا کرت کماے، کرنہارا دس نہ آئیا۔ اپنا نور نور رُشنائے، نور نور ڈمگائیا۔ تخت تاج ہر اک سہائے، شاہ سلطان دے وڈیائیا۔ ساچا راج آپ کماے، دُھر درگا ہی اک اکھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ پیتمبر دے وڈیائیا۔ سچ پیتمبر پنچم گھ، ہر گھڑا گھ صلاحیا۔ نہ کوئی چنتا نہ کوئی دُکھ، ہر کھ سوگ نہ کوئے جنایا۔ نہ کوئی جنی رکھے گھ، پتاما نہ کوئے وڈیائیا۔ نہ کوئی ترسنا نہ کوئی بھکھ، ترے گن بندھ نہ کوئے بندھائیا۔ نہ کوئی کایا نہ کوئی گھ، رسنا جہوا نہ کوئے دکھایا۔ سچکھنڈ نواسی سچکھنڈ دوارے بیٹھا لگ، نرگن نور نور رُشنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا لیکھا لیکھ دکھایا۔ اپنا لیکھا لکھنہارا، بھو ابھید رکھائیندا۔ سچکھنڈ نواسی ہر نرکار، تھر گھر ساچے سو بھاپائیندا۔ ست سروپی بن سکدار، عدل عدالت اک دکھائیندا۔ پیت پیتمبر سوہے دستار، دستگیر روپ وٹائیندا۔ اپنی اچھا ساچا ہار، تن ساچے آپ لٹکائیندا۔ اپنی بھچھیا بھر بھنڈار، گھر اپنے آپ ورتائیندا۔ اپنی بھچھیا منگے بن بھکھار، آپ اپنا پھیرا پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ سچ دروازہ، آپے کھولے غریب نوازا، بہہ بہہ اپنا کاج رچائیندا۔ کاج رچنڈا پُرکھ سلطان، نرگن داتا بے پرواہیا۔ آد پُرکھ کھیل مہان، انت اپنے ہتھ رکھائیا۔ اپنی اُتج آپ سلطان، آپ اپنا ناؤں دھرائیا۔ پنچم گھ اک گیان، ایکا پردہ لاہیا۔ ایکا ویکھ سچ نشان، ایکا لے اٹھائیا۔ نرکار پائے آن، ساکار روپ وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنے سیس رکھائیا۔

★ ۱۶ بھگن ۲۰۱۶ بکرمی بھگت سنگھ دے گھر اٹاری ★

اجونی رہت نرگن دھار، پُرکھ اکال وڈ وڈیائیا۔ آد جگادی اینکار، اک اکلا کھیل کھلایا۔ نرگن سرگن روپ کرتار، انہو پرکاش بھو نہ رایا۔ شاہو بھوپ وڈ سکدار، تخت تاج آپ سہائیا۔ سنے سنائے سننیہار، حکمی تھم آپ چلایا۔ سچکھنڈ سہائے سچ دوار، تھر گھر اپنا آسن لایا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہار، گر

پیر اوتار دین گواہیا۔ جاگرت جوت اگم اپار، الکھ اگوچر بے پرواہیا۔ نور نورانہ بے عیب پروردگار، بے پرواہ آپ اکھوانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس وٹانیا۔ اجونی رہت ست سروپ، ست پُرکھ زرنجن وڈ وڈیانیا۔ آد جگادی شاہو بھوپ، جگا جگنتر ویس وٹانیا۔ نہ کوئی رنگ نہ کوئی روپ، گھٹ گھٹ بیٹھا آسن لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ اجونی رہت پُرکھ اکلا، ایک رنگ سمایا۔ آد جگادی دین دیا، جگ جگ ویس وٹانیا۔ جگا جگنتر کھیل زالا، کرنی کرتا آپ کرایا۔ سیوالائے کال مہاکالا، اولڑی چالا آپ چلایا۔ لیکھا جانے آد شکت جوت جوالا، ہون ہونی روپ وٹانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آدن آنتا آپ اکھوانیا۔ آدن آنتا ہر بھگوانا، جگ جگ وڈی وڈیانیا۔ کھیلے کھیل دو جہاناں، ترے ترے لیکھا آپ چکانیا۔ چوڈاں چوڈاں ہو پردھانا، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے رنگ سمایا۔ رنگ اولاک اکلا، ایک اک اکھوانیندا۔ وسنہارا جلاں تھلاں، جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ ڈونگھی کندر پھیرا پائیندا۔ آد زرنجن اپنا دپیک آپے بلا، تیل باقی نہ کوئے رکھائیندا۔ سچ سنگھاسن ایک ملا، سچکھنڈ نواسی سو بھاپائیندا۔ آپے وسے نہچل دھام اٹلا، اُچ محل اٹل مینار وکھائیندا۔ کرے کھیل ول چھلا، ول چھلدھاری بھيو نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی رچن رچائیندا۔ رچن رچاونہار کرتار، ایک کھیل کھلاییندا۔ آد جگادی لے اوتار، جگ جگ ویس وٹانیندا۔ زرنجن سرگن کھیل اپار، کھیلنہار آپ کھلاییندا۔ برناں ورنناں وسے باہر، پنج تت نہ کوئے ہنڈھائیندا۔ گھٹ گھٹ اندر کھیل اپار، کملاپاتی آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی جوت جوت جگائیندا۔ جاگرت جوت ہر جگا، اپنا ویس وٹانیندا۔ زرنجن سرگن ناؤں رکھا، لوک مات ویکھ وکھائیندا۔ پاربرہم پر بھ بھيو گھلا، برہم برہم آپ بھجھائیندا۔ وشنوں میلا سچ سُبھا، شکر سنگ رکھائیندا۔ آپ اپنا کھ چھپا، اپنی کار آپ کرائیندا۔ پردہ اوہلا جگت وکھا، جگت وچولا ناؤں دھر آئیندا۔ اپنا ڈھولا آپے گا، ساچا بولا آپ الائیندا۔ لکھ چوڑاسی تولا ایک تولا لئے تلاء، دوسر کنڈانہ کوئے اٹھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا روپ دھر آئیندا۔ اپنا روپ آپے رکھ، آپ اپنے وچ ٹکانیا۔ آپے بھانڈے کرے سکھ، آپے سکھنے لئے بھرائیا۔ آپ اپنے آپے پرکھ، ہرجن ساچے مات ترانیا۔ ست سروپی مارگ دس، نون سواکھر اک پڑھائیا۔ کرے کرائے ککھوں لکھ، ککھوں

لکھ آپ دکھائیا۔ سرب کل آپ سمرتھ، پُرکھ اکال وڈ وڈیائیا۔ سرشٹ سبائی پائے نتھ، لوآں پُریاں آپ اُپائیا۔ جُگا جُگنتر رہیا نٹھ، آپ اپنا رتھ چلائیآ۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دھام اولّا اک اُپائیا۔ دھام اولٹرا ہر نرنکار، آد جُگاد اُپائیندا۔ کھیل کرنڈرا سرجنہار، ساقت نندک ویکھ دکھائیندا۔
 بھگت وچھل ہر میت مُرار، بھگت بھگتی اک دکھائیندا۔ آپ اپنی پر بھ کرپا دھار، آپ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ آپ اپنے رنگ رَوے کرتار، کرنی کرتا کھیل
 کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، در گھر ساچا اک سہائیندا۔ در سہایا سرب سٹکھ، ہر سٹنگر آپ کرائیندا۔ میٹنہارا
 ترسنا بھکھ، ہر جن ساچا آپ جگائیندا۔ اُجل کرے مات کھ، دُرمت میل دھوائیندا۔ لکھ چوڑاسی وچوں پُٹ، اپنا بوٹا ساچا مالی آپ لگائیندا۔ امرت جام
 پیائے ساچا گھٹ، دو جہانی ہتھ کسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی دھار بندھائیندا۔ ہر جن ساچا ہر رنگ راتا، سو پُرکھ
 نرنجن آپ رنگائیآ۔ ہر پُرکھ نرنجن پتا ماتا، اینکارا گر سہائیآ۔ آد نرنجن دیوے داتا، سری بھگوان سچ سکھائیآ۔ پُرکھ ابناشی بٹھے ناتا، چرن پریتی اک
 سکھائیآ۔ پاربرہم برہم رکھائے اُتم ذاتا، نہ مرے نہ جائیا۔ نرنجن بیٹھا اک اکانتا، سچکھنڈ دوارا اک سہائیآ۔ نہ کوئی دوس نہ کوئی راتا، سورج چن نہ کوئے
 چڑھائیآ۔ شبد اگئی ایکا گاتھا، جُگا جُگنتر آپ چلائیآ۔ آپے ہو تریلوکی ناتھا، ترے ترے اپنا بندھن پائیآ۔ آپے پوجا آپے پاٹھا، نش اکھر آپے کرے پڑھائیآ۔
 آپے تیرتھ آپے تاٹا، اٹھسٹھ اپنا روپ دھرائیا۔ آپے وسے آن باٹا، آپ اپنا ویس وٹائیآ۔ آپے کرے پورا گھاٹا، پورب لہنا جھولی پائیآ۔ آپے رکھے نیڑے
 واٹا، بچھلا پنڈھ مکائیآ۔ آپے اگی انگ ملاتا، آد شکت ناؤں دھرائیا۔ آپے باسک سیجا سٹا کھاٹا، سانگو پانگ آپ ہنڈھائیآ۔ آپے وسے کایا ماتا، لکھ چوڑاسی
 پھول بھلائیآ۔ آپے بھریا امرت باٹا، ست پیالہ ہتھ اٹھائیآ۔ آپے کھیلے کھیل بازی گر ناٹا، سوانگی اپنا سوانگ ورتائیآ۔ آپے سمن مؤسن بن بن چک لیائے
 آٹا، اپنی کل آپ چلائیآ۔ ونج ونجارا در دربارا آپے بیٹھا ہاٹا، اپنا کنڈا ہتھ اٹھائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے رنگ رنگائیآ۔
 رنگ رتڑا پُرکھ اکال، سو پُرکھ نرنجن اک اکھوائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن بن دلال، اینکارا میل ملائیندا۔ آد نرنجن سچکھنڈ بیٹھ پتی دھر مسال، ابناشی کرتا ویکھ
 دکھائیندا۔ سری بھگوان وجائے تال، شبد انادی ناد سنائیندا۔ پاربرہم پر بھ شاہ کنگال، شہنشاہ آپ اکھوائیندا۔ آد جُگاد جُگا جُگنٹ سنت سہیلے گرو گُر چیلے آپے

بھال، آپ اپنے میل ملائیندا۔ گرگھ اٹھائے ساچے لال، پوت سپوتا رنگ رنگائیندا۔ دوس رین وسے نال، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ بھاگ لگائے کایا مائی
 کھال، پنج تت چولا آپ ہنڈھائیندا۔ پھل لگائے ساچے ڈال، پت ڈالی آپ مہکائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا لیکھا اپنے ہتھ
 رکھائیندا۔ لیکھا لکھنہار گوہند، دوسر اور نہ کوئے دکھائیندا۔ آد جگادی گنی گہند، گہر گبھیر ناؤں دھرائیندا۔ ابناشی کرتا ساگر سندھ، ساچا امرت تال
 بھرائیندا۔ ہرجن اُچجائے اپنی ہند، سُت انادی ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن لیکھا آپے لکھ، دوسر ہٹ نہ کسے
 وکائیندا۔ نہ کوئی ہٹ نہ ہٹوانا، شوگدی نہ کوئے ہنڈھائیا۔ نہ کوئی راجان نہ کوئی رانا، حکمی حکم نہ کوئے سنائیا۔ نہ کوئی بردھ نہ بال دسے نوجوانا، بلدھاری نہ
 کوئے وڈیائیا۔ نہ کوئی شستر بستر دسے تیر کمانا، کھڑگ کھنڈا نہ ہتھ اٹھائیا۔ نہ کوئی گوپی نہ کوئی کاہنا، منڈل راس نہ کوئے دکھائیا۔ نہ کوئی سیتا نہ کوئی راما،
 جنک پُتری نہ کوئے پرنائیا۔ نہ کوئی راون مارے بانا، تیر کمان نہ ہتھ اٹھائیا۔ نہ کوئی بھیکھ دھرے بل باون وچ جہانا، چار وید نہ کوئے پڑھائیا۔ نہ کوئی
 شاستر سمتر دئے گیانا، صفتی صفت نہ کوئے صلاحیا۔ نہ کوئی ست سنتو کھی بٹھے گانا، دھیرج جت نہ کوئے جنائیا۔ اک اکلایری بھگوانا، نرگن اپنا کھیل
 کھلایا۔ ہرجن ویکھے چتر سُبانا، لکھ چوراسی پھول بھلایا۔ ایک دیوے نام ندھانا، دھر درگا ہی سچ پڑھائیا۔ آتم آتم پد نربانا، نربھے اپنا روپ دکھائیا۔ دو جہانی
 ساچا مانا، مان اہمانا دئے گوائیا۔ آپ رکھائے اپنے بھانا، ہر بھانا وڈ وڈیائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، پورب لیکھا ویکھ
 دکھائیا۔ پورب لیکھا ہر چکاونا، کلج تیری اتم وار۔ چوتھے جگ بھار لاہونا، ترے گن ستا کر پسا۔ ترے ترے لیکھا مول مُکاونا، برہما وشن شو رہے پکار۔
 ہرجن تیرا سنگ نبھاون، تیری بٹھ سیس دستار۔ دو جہاناں ایک رنگ رنگاونا، رنگ بسنتی کھوی گلزار۔ تیرا پیسن پیسا لیکھے لاونا، سیس جگدیش کر پیار۔ جوتی
 جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا اپنا ور، ورتا آپ نرکار۔

★ ۱۷ بھگن ۲۰۱۶ بکرمی بھگت سنگھ دے گرہ اٹاریسی ★

سو پُرکھ زرنجن زراکار، زرویر ناؤں دھرائیا۔ ہر پُرکھ زرنجن اگم اپار، الکھ اگوچر بھیونہ رائیا۔ اینکارا کھیل نیار، رُوپ رکھ نہ کوئے دکھائیا۔ آد زرنجن جوت اُجیار، دیپک کرے رُشائیا۔ سری بھگوان سرجنہار، آپ اپنا میل ملایا۔ ابناشی کرتا میت مُرار، سگلا سنگ آپ رکھائیا۔ پاربرہم پر بھ کر پسار، زرنجن زرنجن ویکھ دکھائیا۔ سچکھنڈ دوارا سچ اُسار، گھر ساچے سو بھاپایا۔ گھر وچ گھر کرتیار، تھر گھر اپنا بنک دکھائیا۔ سچ سنگھاسن شاہ سِکدار، زرنجن آسن لایا۔ زرنجن جوتی رہت اُجیار، نُوں نُوں ڈمگایا۔ بے عیب خدائی پروردگار، پر م پُرکھ آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی جوت جوت رُشائیا۔ سو پُرکھ زرنجن سچ محلہ، ہر سچا آپ وسائیندا۔ ہر پُرکھ زرنجن اک اکلا، اینکارا ڈیرہ لائیندا۔ آد زرنجن دیپک بلا، اگیان اندھیر نہ کوئے دکھائیندا۔ ابناشی کرتا آپے جانے اپنا دل جھلا، اچھل اچھل کھیل کھلائیندا۔ سری بھگوان سچ سنگھاسن آسن ملا، تخت نواسی ڈیرہ لائیندا۔ پاربرہم اپنی شکتی آپے رلا، اجوئی رہت دس نہ آسیندا۔ سچکھنڈ دوارا نہچل دھام اٹلا، چار دیوار چھپر چھن نہ کوئے بنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، رُوپ اُوپ ست سرُوپ، ست سلطانا آپ اکھوائیندا۔ سو پُرکھ زرنجن شاہ سلطانا، دوسر سنگ نہ کوئے رکھائیا۔ ہر پُرکھ زرنجن نوجوانا، نہ مرے نہ جائیا۔ اینکارا وڈ بلوانا، بلدھاری بھیونہ رائیا۔ آد زرنجن جوت مہانا، آد جگاد کرے رُشائیا۔ ابناشی کرتا نگاہانا، لوچن نین نہ کوئے دکھائیا۔ سری بھگوان سچ ترانہ، راگ انادی آپے گائیا۔ پُرکھ ابناشی والی دو جہانا، رنگ رنگیلا موہن مادھو ساچا ماہیا۔ پاربرہم دُھر فرمانا، آپ اپنا حکم سنایا۔ سچکھنڈ دوارا وسے سچ مکانا، تھر گھر بیٹھا سو بھاپایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، انھو پرکاش آپ کرائیا۔ سو پُرکھ زرنجن سچ پرکاس، ہر پُرکھ زرنجن آپ کرائیندا۔ اینکارا پائے راس، آد زرنجن ویکھ دکھائیندا۔ سری بھگوان سرب گنتاس، پُرکھ ابناشی کھیل کھلائیندا۔ پاربرہم سد وسے پاس، واس نواسا آپ ہو جائیندا۔ سچکھنڈ دوارا ساچی راس، منڈل منڈپ آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رُوپ دکھائیندا۔ سو پُرکھ زرنجن ہر بھگونت، آد جگاد بھیونہ آسیندا۔ ہر پُرکھ زرنجن ساچا کنت، اینکارا ویس وٹائیندا۔ آد زرنجن مہا گنت، لیکھا لیکھ نہ کوئے رکھائیندا۔ ابناشی کرتا جگ جگنت،

جگ جگ اپنی دھار چلائیندا۔ سری بھگوان لیکھا جانے آد آنت، مدھ اپنا روپ وٹائیندا۔ پاربرہم پر بھ ناری کنت، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ سچکھنڈ دوارا سو بھاؤنت، سچ سہنجنی سچ سہائیندا۔ تھر گھر واسی ناری کنت، کنت کتھولا میل ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرگن زرگن ویکھ وکھائیندا۔ سو پُرکھ زرنگن دھار، ہر پُرکھ زرنگن آپ چلائیا۔ اینکارا کھیل اپار، عقل کل دھاری دس نہ آئیا۔ آد زرنگن سچ سکدار، سری بھگوان سیو کمائیا۔ ابناشی کرتا چوہدار، دوس رین سیو کمائیا۔ پاربرہم دے ہلار، آپ اپنی لئے انگڑائیا۔ سچکھنڈ دوارا کھول کواڑ، تھر گھر ساچا ویکھ وکھائیا۔ ساچے مندر سچ اکھاڑ، ابناشی کرتا آپ لگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، زرگن زرگن دے وڈیائیا۔ سو پُرکھ زرنگن ہر وڈیائی، ہر ساچا آپ کرائیندا۔ ہر پُرکھ زرنگن بے پرواہی، بے پرواہ ناؤں رکھائیندا۔ اینکارا تھاوں تھائیں، تھان تھنتر آپ سہائیندا۔ آد زرنگن آپ اپنی پکڑے بانہیں، آپ اپنا بل وکھائیندا۔ سری بھگوان چائیں چائیں، ابناشی کرتا انگ لگائیندا۔ پاربرہم وسے ایکا تھائیں، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر سہنجنا اینکار، آد زرنگن کھیل نیار، زرگن اپنا ویس دھرائیندا۔ سچکھنڈ نواسا پُرکھ ابناشا، بھو کوئے نہ پائیندا۔ زرگن جانے زرگن راسا، زرگن ویکھ وکھائیندا۔ زرگن پوری کرے آسا، زرگن بھچھیا جھولی پائیندا۔ زرگن اندر زرگن واسا، زرگن زرگن وچ لگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اجوئی رہت بھو نہ آئیندا۔ اجوئی رہت پُرکھ اکالا، ایکا رنگ سمایا۔ سو پُرکھ زرنگن دین دیالا، ہر پُرکھ زرنگن وڈ وڈیایا۔ اینکارا بن دلالا، گھر ساچے ویس وٹایا۔ آد زرنگن جوت جلالا، جلوہ نور آپ وکھایا۔ سری بھگوان وسے سچ سچ دھر مسالہ، سچ سنگھاسن سو بھاپایا۔ ابناشی کرتا آپ بنائے کال مہاکالا، آپ اپنا حکم چلایا۔ پاربرہم پر بھ بن رکھوالا، آد جگادی ویکھ وکھایا۔ آپے چلے اولڑی چالا، زرگن زرگن دے صلاحیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر ساچا اک وکھایا۔ گھر ساچا سچکھنڈ دوار، سو پُرکھ زرنگن آپ اپنایا۔ ہر پُرکھ زرنگن کرتیا، اینکارا دے وکھائیا۔ آد زرنگن دیک دیا کر اجیار، ایکا ایک ڈمگائیا۔ ابناشی کرتا کھیل اپار، دوس رین ویکھ وکھائیا۔ سری بھگوان سانجھ یار، گھر ساچے سو بھاپایا۔ پاربرہم کرے نمسکار، نیوں نیوں اپنا سپیس جھکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ تخت سچ سلطان، آپے بیٹھ سری بھگوان، اپنا حکم آپ سنایا۔ سچ تخت سچکھنڈ نواسا، ہر ساچا آپ

کرائیندا۔ اپنے چرن رکھ بھروسا، اپنی اوٹ آپ تکائیندا۔ اپنی پوری کرے آسا، اپنی بچھیا آپے پائیندا۔ اپنا کارج آپے کرے راسا، آپ اپنی سیو
 کمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے ہوئے راج راجان، آپے بنے در دربان، اپنا کھیل آپ کھائیندا۔ سچکھنڈ دوارے ساچے تخت ہر
 ساچا چڑھ، سچ سنگھاسن سو بھاپائیندا۔ اپنا اکھر آپے پڑھ، آپ اپنا حکم سنائیندا۔ اپنے آگے آپے کھڑ، آپے نیوں نیوں سپس جھکائیندا۔ اپنا گھاٹن آپے گھڑ،
 آپے ویکھ وکھائیندا۔ نہ کوئی سپس نہ کوئی دھر، تتوت نہ کوئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا اک وڈیائیندا۔ سچکھنڈ
 دوارے ساچا بھوپ، ہر سجن شاہ اکھوائیندا۔ نہ کوئی رنگ نہ کوئی روپ، لیکھا لیکھ نہ کوئے وکھائیندا۔ نہ کوئی تانا پیٹا دے سوت، رنگن رنگ نہ کوئے
 چڑھائیندا۔ نہ کوئی مات پت دے پوت، گودی گود نہ کوئے سہائیندا۔ نہ کوئی سال برکھ مہینہ دے رت، بسنت بہار نہ کوئے جنائیندا۔ ترے گن مایا پنج تت
 نہ دے بت، پون سواس نہ کوئے چلائیندا۔ اینکارا ابناشی اچت، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔ آپ اُپجائے اپناست، ہر شبدی ناؤں اُپجائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ست ڈلارا کرتیار، حکم سنائے ہر زرنکار، حکمی حکم آپ چلائیندا۔ ساچا حکم ڈھر فرمانا، ہر سچا آپ جنائیا۔ تخت نواسی ایکا
 رانا، اینکارا دے صلاحیا۔ آد جگادی ایکا بھانا، ہر بھانا وڈ وڈیائیا۔ ایکا پیٹا ایکا تانا، آپ اپنا میل ملائیا۔ ایکا راگ ایکا گانا، ایکا ناد وجائیا۔ ایکا پینا ایکا کھانا، ایکا
 بو جھ بھجھائیا۔ ایکا گھر اک مکانا، ایکا میل بے پرواہیا۔ ایکا مان اک ابھمانا، ایکا ایک روپ درسائیا۔ ایکا پُرکھ اک سلطانا، ایکا جوگ جگت جنائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، آپ اپنا بھيو کھلائیا۔ شبد ست اٹھ بلدھار، سو پُرکھ زرنجن آپ جگائیندا۔ ہر پُرکھ زرنجن کر پیار، ہر اپنا ہتھ
 رکھائیندا۔ اینکارا دے آدھار، آپ اپنا میل ملائیندا۔ آد زرنجن خبردار، جوت زرنجن جھولی پائیندا۔ سری بھگوان ایکا دھار، گھر گھر وچ میل ملائیندا۔
 ابناشی کرتا امرت ٹھار، بوند سوانتی آپ پیائیندا۔ پاربرہم بن سکدار، ساچا حکم سنائیندا۔ تیرا روپ اگم اپار، دس کسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، سچ سنگھاسن پُرکھ ابناشن اک اکلا ڈیرہ لائیندا۔ اک اکلا بے پرواہ، سچکھنڈ دوارے سو بھاپائیا۔ صفتی صفت صفت صلاح، گھر ساچے متا
 پکائیا۔ زرنجن دے راہ، زرنجن ساچا ویکھ وکھائیا۔ شبد ڈلارا لئے اٹھا، آپ اپنی بو جھ بھجھائیا۔ اپنی دست جھولی پا، سچ بھنڈار اک جنائیا۔ تیرا حکم ورتے

سبنی تھان، دیونہار آپ اھوائیا۔ نرگن پتا نرگن ماں، سو پُرکھ نرنجن آپ اھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر گھر ساچا اک وکھایا۔ تھر گھر ساچے ہر مہربان، اپنا بنک سہایا۔ اُپر بیٹھ سری بھگوان، سچ سنگھاسن ڈیرالایا۔ ست ستوادی اک نشان، نرگن اپنا آپ جھلایا۔ شاہو بھوپ بن وڈ راجان، آپ اپنا تھکم چلایا۔ آپے دیوے دُھر فرمان، دُھر درگاہی ویکھ وکھایا۔ آپے وسے سچ مکان، سچ محلہ آپ سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ ست رنگ نشانہ نرگن جوت، سچکھنڈ دوارے آپ جھلایا۔ لیکھا جانیا جگ جگ کوٹی کوٹن کوٹ، دوسر گھر نہ دے وڈیایا۔ شبد نگارے لائے چوٹ، ساچا دھونسا نام وجایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی لائے انگڑایا۔ پاربرہم پر بھ لائے انگڑائی، اپنی کروٹ آپ بدلائیندا۔ ابناشی کرتا دے صلاحی، ساچی سیوا سیو کمائیندا۔ اپنا گھاڑن گھڑے بے پرواہی، اپنا نیز آپ کھلائیندا۔ اپنی دست آپے پکڑے چائیں چائیں، سمرتھ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آپے بھجاں رہیا اٹھائی، چترنج ناؤں دھرائیندا۔ آپے سیس چھتر رہیا جھلایا، ساچا چھتر ہتھ وکھائیندا۔ آپے پنچم دیوے پنچ وڈیائی، پنچم پنچم ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا تخت سہائیندا۔ تخت نواسی غریب نوازا، ایک رنگ سمایا۔ شبد اگئی وجے واجا، آپ اپنی دُھن اُچھایا۔ ست سرُپی ساچا تاجا، نرگن اپنا آپ اُچھایا۔ پنچم کھی ایک تاجا، نرگن نرگن سیس اُکھایا۔ گھر گھر وچ بیٹھا ساچا راجا، رازق رزق رحیم اھوایا۔ نرگن نرگن رچ رچ کاجا، گھر نرگن منگل گایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سیس جگدیش ایک گٹ سہایا۔ ایک گٹ پنچ گھر، نرگن نرگن سیس اُکھائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ویکھے گھر، ہر پُرکھ نرنجن پردہ لائیندا۔ ایک کارا اگے جھک، آد نرنجن آپ اُٹھائیندا۔ سری بھگوان لیکھا جانے لگ لگ، ابناشی کرتا گھر چھپائیندا۔ پاربرہم ویکھنہارا ترسنا بھکھ، آلس نندرانہ کوئی جنائیندا۔ شبد انادی گودی چک، آپ اپنی گود سہائیندا۔ نہ مانس نہ کوئی منگھ، رُپ انوپ آپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا درس دکھائیندا۔ شبد دلارا درشن پا، ایک ایک وکھایا۔ دوے دوے جوڑ سیس جھکا، چرن کول دھیان اُکھایا۔ منگے منگ بے پرواہ، توں داتا بے پرواہیا۔ خالی جھولی رہیا وکھا، چارے کٹیاں آپ اُٹھایا۔ ساچی وست جھولی پا، اٹھ بھنڈار ورتایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے سچ وڈیایا۔ سچ وڈیائی ہر نرنکار، اپنے ہتھ رکھائیندا۔ شبد شبدی کر پیار، ساچا تھکم سٹائیندا۔

لو آں پُریاں محل اُسار، برہمنڈ کھنڈ تیری سیو کمانیندا۔ ایکا کرن کر اُجیار، تیرے رنگ رنگانیندا۔ سورج چنّ میل ستار، ساچے منڈل آپ لٹکانیندا۔ پر تھی
آکاش دے اُسار، جل بنب روپ وٹانیندا۔ ترے گنّ مایا انگیکار، رجو طمو ستو ویکھ وکھانیندا۔ اپنا روپ کر آکار، نراکار ساکار اکھوانیندا۔ وشنوں بنسی کھیل
اپار، کول نین نین مٹکانیندا۔ سانگو پانگ کر تیار، ساچی بیج وچھانیندا۔ امرت آتم بھر بھنڈار، کول کولاً بھل کھلانیندا۔ پاربرہم پر بھ ہو تیار، برہم اپنا روپ
وٹانیندا۔ شکر میلا دھواں دھار، سچ سمگری سنگ رکھانیندا۔ ایکا جوتی ایکا دھار، ایکا روپ وٹانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچھنڈ نواسا
ساچا دھام، کھیلے کھیل ہر ہر رام، رام رام بھو نہ آئیندا۔ شبد ڈلارا سیو کما، چوڈاں لوک ہٹ کھلائیا۔ زمیں اسماناں بنت بنا، گگن منڈل ویکھ وکھائیا۔ برہمنڈ
کھنڈ رچن رچا، اپنا بندھن آپے پائیا۔ رُو سس لئے لٹکا، ایکا ڈوری نام وکھائیا۔ آکاش پرکاش رہیا جگا، جاگرت جوت جوت رُشنائیا۔ برہما وشن شو لھم سنا،
لھمی لھم دے وڈیائیا۔ ایکا دست جھولی پا، ترے گنّ میلا سچ سُبھائیا۔ اپنے دوارے آپے آ، گھر ساچا آپ سُبھائیا۔ آپے بنیا شہنشاہ، پاتشاہ آپ اکھوائیا۔
جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر ساچا اک سُبھائیا۔ سُنٹ ڈلارا در گھر آیا، سچھنڈ دوارے ڈیرہ لائیندا۔ پُرکھ ابناشی تیرا درس درس موہے موہ
بھایا، دوسر کوئے دس نہ آئیندا۔ تیرا نور جلوہ جلوہ الاهی اک رُگھرایا، آد جُگادی ڈگمگانیندا۔ تیرا تاج تیرا راج تیرا کاج سچ سکھدایا، سگل سمگری دست
وکھانیندا۔ تُوں مات پت پتا مایا، دائی دایا تُوہی گود اُٹھانیندا۔ ہوں بھکاری ہر نرنکاری در تیرے تے آیا، تُدھ بن در نہ اور سکھانیندا۔ ایکا اکھر تیرا تیرے
در پڑھن آیا، ساچی ودیانہ کوئی جنانیندا۔ سو پُرکھ نرنجن تیرا لڑ پھڑ کے آیا، آپ اپنا میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا بخشے ساچا
ور، دوجا در نہ کوئی سکھانیندا۔ سُنٹ ڈلارا منگے ور، پر بھ اگے سیس جُھکائیا۔ آد جُگاد چھکے ڈر، نر بھتے تیرا ناؤں اک جنائیا۔ نہ جمانہ جائے مر، آون جاون
کھیل کھلائیا۔ اک نہاؤتا ساچے سر، سر سرور اک وڈیائیا۔ ایکا ترنی جانا تر، تار نہار آپ اکھوائیا۔ اپنی کرنی کرتا پُرکھ دینی کر، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
اپنی کرپا کر، سیس جگدیش اک وکھائیا۔ ہر بھگوان وڈ مہربان، شبدی شبد کرے جنائیا۔ میرا نام تیرا نشان، آد جُگاد وچے ودھائیا۔ تُوں گوپی ہوں ساچا
کاہن، برہمنڈ کھنڈ راس رچائیا۔ دیونہارا ساچا دان، سچ بھنڈار اک ورتائیا۔ برہما وشن شو کر تیار، ساچی بھچھیا جھولی پائیا۔ اپنا کھیل کرے کرتا، کر نہار

آپ ہو جائیو۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بھیو اُجھیدا بھیو کھلایا۔ سُت دُلارا وڈ بکارا، ایکا منگ منگائیندا۔ پُرکھ ابناشی شاہو شباشی نرُگن دھارا، تیرا رُپ انُپ جنائیندا۔ تیرا تحت تیرا تاج تُوہی سِکدارا، تیرا حکمی حکم الامیندا۔ کون رُپ ورتے وِچ سنسارا، لوک مات ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو دینا دس، شبد سرُپی شبد وس، لیکھا لیکھ نہ کوئے لکھائیندا۔ ہر بھگونت سچ سِکدارا، شبدی شبد کرے جنایا۔ میرا رُپ اپرا، مہما گنت گنی نہ جائیا۔ ایکا وسال سچکھنڈ دوار، اگم اگمرا تھان وکھایا۔ نرُگن جوت کر اُجیار، نورو نور نور رُشانیا۔ نہ کوئی چن سورج نہ منڈل ستار، دھرت دھول نہ کوئے وکھایا۔ نہ کوئی پسر نہ کوئی پسا، نہ کوئی ترے گن میل ملایا۔ پنج تت نہ کوئے آکارا، نرُگن رُپ نہ کوئے درسایا۔ ایکا نام سچا جیکار، گھر ساچے آپ سنایا۔ سو پُرکھ نرُجن بنے بھتار، اپنی نار آپ پرناپا۔ آپے سیجا سوئے پیر پسا، آپے اپنا انگ لگایا۔ آپے اندر آپے باہر، گپت ظاہر آپ ہو جائیا۔ آپے سجن میت مرار، سگلا سنگ آپ نبھایا۔ آپے سُت دُلارا کر تیار، تیرا جنم دوائیا۔ لکھ چوڑاسی کر تیار، ترے گن ساچی ونڈ ونڈائیا۔ برہما ویتا اک بھنڈار، بُھل رہے نہ راپا۔ میری اچھیا تیری دھارا، نرُگن نرُگن کرے گڑمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سُت آپ سمجھایا۔ شبد سُت نین اٹھا، نیز درشن پائیندا۔ پاربرہم تیرا سچا تھان، تھان تھنتر اک سہائیندا۔ سو پُرکھ نرُجن تیرا ناں، میرا نام مان دھرائیندا۔ کون وست برہمے جھولی دیواں پا، کون ونڈ ونڈائیندا۔ سو پُرکھ نرُجن دے سنا، ایکا حکم آپ چلائیندا۔ میری اچھیا برہمے جھولی دینی پا، ہنگ ساچا ناؤں دھرائیندا۔ سوہنگ رُپ آپ بے پرواہ، پنچم کھ کھ صالاحیندا۔ چارے کھ دے لگا، ساچا مورکٹ لوک مات دھرائیندا۔ اپنی وِچ لگا، اپنا اکھر آپ پڑھائیندا۔ چارے ویداں لیکھا دے لکھا، چارے جگ ونڈ ونڈائیندا۔ سچک تریتا دواپر رچن رچا، کلجگ اپنا کھیل کھلائیندا۔ نو نو چار لیکھے لا، الکھ الکھ آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوت اُجالا ہر گوپالا دین دایلا ایکنکارا کھیل نیارا، ابناشی کرتا بھیو کوئے نہ پائیندا۔ شبد سُت سچ ہلارا، برہما وشن شو آپ لگایا۔ آپے بھر سچ بھنڈارا، آپے دے ورتایا۔ آپے لکھ چوڑاسی دیک کر اُجیارا، نو دس گیارا بیس تیس چار کرے گڑمائیا۔ آپے انڈج جیرج محل اُسار، اُتسج سیتج اپنی ونڈ ونڈائیا۔ آپے اپ تیج وائے پر تھی آکاش ویکھ مینار، اپنا گھاٹن آپ گھڑایا۔ آپے من مت بُدھ کر اُجیار،

نرگن نرگن وچ سماييا۔ آپے نو دوارے کھول کواڑ، جگت واسنا وچ رکھاييا۔ آپے ڈوگھی کندر کرے کھيل نيار، ٹيڈھی بنک پھيرا پاييا۔ آپے ترے بينی نینی سرور دھارا، آتم امرت جل دکھاييا۔ آپے کرے بند کواڑ، بجر کپائي کُنڈا لاييا۔ آپے گھر وچ گھر کھيل نيار، آتم سيجا آپ سہاييا۔ آپے شبد ناد سچي دھنکارا، ناد انادي راگ لاييا۔ آپے پنچم بہہ بہہ گائے گا دنہارا، آپ اپنا راگ سنایيا۔ آپے کنت بنے بھتارا، آپے ناری نر نرائن پرناييا۔ آپے سرتی سرت ہوئے اسوار، شبدی شبد گھوڑ چڑھاييا۔ آپے کھڑگ کھنڈا بن تیز کٹارا، شستر بستر تن سجايا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنچ تت ميلا ساچے گھر، ہر مندر آپے بيٹھا وڑ، دسم دواړی چوٹی چڑھ، دس کسے نہ آييا۔ شبد ست ساچا پیتا، گھر سجن ويکھ دکھائيندا۔ پار برہم تیرا دھام انڈيٹھا، دس کسے نہ آيئندا۔ آد جگادی اولڑی ريتا، بھيو کوئے نہ پائيندا۔ اينکارا ٹھانڈا سیتا، تتوت نہ کوئے رکھائيندا۔ سو پڑکھ نرنجن پتت پُنپیتا، پتت پاؤن ناؤں دھرائيندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جاگرت جوت اک دکھائيندا۔ جاگرت جوت اجيار، نرگن اپنی آپ کرائيا۔ سچکھنڈ نواسی کھيل اپار، لوآں پُریاں ويکھ دکھاييا۔ برہمنڈ کھنڈ دے آدھار، لکھ چوراسی ميل ملاييا۔ گھر وچ گھر کرتيار، گھر بيٹھا گھ چھپاييا۔ لکھ اگوچر اگم اپار، بودھ اگادھ بھيو نہ راييا۔ چلے چلائے اولڑی چال، چال نرالی اک رکھاييا۔ نرگن سرگن وجائے تال، شبد شبدی چوٹ لگاييا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ليکھا جانے ساچے گھر، در گھر ساچا دھر در گاھيا۔ دھر در گاھی سچ محلہ، ہر ساچا سچ وسائيندا۔ پڑکھ ابناشی اک اکلا، آپ اپنا آسن لائيندا۔ ليکھا جانے جلاں تھلاں، جل تھل مہيل آپ سائيندا۔ اپنی جوت آپے بلا، تيل باقی نہ کوئے پائيندا۔ سچ سُننہرا آپے گھلا، دھر فرمانا آپ سنائيندا۔ جگا جگنتر آپ پھڑائے اپنا پلا، نرگن سرگن راہ دکھائيندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ سنگھاسن کھيل تماشا، کرے کرائے پڑکھ ابناشا، ويکھ دکھائے پر تھی آکاشا، گگن گگنتر پھول بھلايئندا۔ گگن منڈل ساچی راس، ہر ساچا سچ ورتاييا۔ اپنے مندر کر کر واس، آپے ويکھ دکھاييا۔ لوک مات جن بھگتاں پوری کرے آس، جس جن اپنی بوجھ بھجاييا۔ سنت سہيلا داسی داس، گرگھ سجن لے اٹھاييا۔ گرگھ ميلا سرب گنتاس، سنگر پورا ميل ملاييا۔ ہوئے سہائی جنگل جوہ اجاڑ وچ پرہاس، سمنند ساگر پھول بھلاييا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا بھيو کھلایيا۔ ہر ہر ساچا بھيو کھلایيا، ہر شبدی شبد جنائيندا۔

ساچا مارگ لوک مات چلایا، لکھ چوڑاسی جون دھرائیندا۔ آتم برہم اک وکھایا، پاربرہم ونڈ ونڈائیندا۔ وشنوں رزق دے سایا، برہما اُتپت ویکھ وکھائیندا۔ شکر
 لیکھا دے مکایا، تھر کوئے رہن نہ پائیندا۔ سنت بھگت بھگونت ہر ساچا میل ملایا، شبد سُنہیہڑا اک سنائیندا۔ اپنا ڈھولا آپے گایا، جگ جگ بولا آپ لائیندا۔
 ساچا تولا آپ اکھوایا، نام کنڈا ہتھ اُٹھائیندا۔ گر پیر اوتار لوک مات سیوا آپے لایا، حکمی حکم آپ پھرائیندا۔ پنچ تت چولا آپ ہنڈایا، زرگن زرگن گھ
 چھپائیندا۔ اپنی کل آپ ورتایا، عقل کل دھاری بیو کوئے نہ پائیندا۔ برہما وشن شو سیس رہے جھکایا، کروڑ تیتسیا ایک راہ رہے تکایا، سُرپت راجا اند رہیا
 گرلایا، دوس رین نیتز نیناں نیر وپائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ اپنی ونڈ ہر کرتار، آپے کھیل کھلائیندا۔ شبد
 سٹ دے سہار، آپ اپنی بو جھ بھجھائیندا۔ نو سو پُرانوںے چو کڑی جگ رہنا خبردار، تیری ساچی سیو کمائیندا۔ برہے منونتر جائے ہار، ست اک نہ میل
 ملائیندا۔ شکر لاپے باسک تشکا ہار، ہتھ ترسول سٹائیندا۔ جٹا جوٹ نہ کوئے پیار، دھواں دھار نہ کوئے وکھائیندا۔ برہما ویتا رووے زارو زار، چارے وید نہ
 پاٹھ سنائیندا۔ چارے کھانی ہوئے خوار، چارے بانی لیکھ لکھائیندا۔ پراپنستی ایک دھار، مدھم بیکھری آپ جنائیندا۔ سارنگ سرنگا نہ کوئے سنسار، ساچا راج
 نہ کوئے پھرائیندا۔ مین ترنگ دے میل کرا، سورا سرنگ اک اکھوائیندا۔ منگے منگ نہ بن بھکھار، داتا دانی ویس وٹائیندا۔ کرے جنگ نہ پھڑے کٹار، تیر
 ٹپھنگ نہ کوئے اُٹھائیندا۔ کھڑگ کھنڈا نہ دے دھار، شستر بستر نہ کوئے سچائیندا۔ اپنے رنگ روے کرتار، رنگ رنگیلا کھیل کھلائیندا۔ لکھ چوڑاسی بھانڈا کر
 تیار، ساچا گھاڑن آپ گھڑائیندا۔ آپے بھنے اپنی وار، دوسر ہتھ نہ کسے پھرائیندا۔ جگا جگنتر کھیل اپار، جگ چو کڑی ویکھ وکھائیندا۔ ستجگ ساچا کر تیار، وار
 اٹھاراں ویس وٹائیندا۔ بل باون میلا اپر اپار، دُشت ہنکاری راون میٹ مٹائیندا۔ راما روپ اگم اپار، کاہنا بنسری نام وچائیندا۔ پنچم پیتا میت مرار، ساچی گیتا
 نام درڑائیندا۔ وید ویاسا کر شنکار، کایا چولی رنگ رنگائیندا۔ پُران اٹھاراں اک وچار، باراں اکھر آپ پڑھائیندا۔ برہما نارد میل اپر اپار، میل ملاوا آپ
 وکھائیندا۔ آپے جانے آر پار کنار، اپنی کل آپ دھرائیندا۔ آپے دیوے بودھ اگادھ گیان، سچ دھیان آپ جنائیندا۔ آپے عیسیٰ موسیٰ کر پردھان، اپنی
 ویدیا آپ سنائیندا۔ آپے حکمی نبی امام، رحیم رحمان رازق رزق رحیم آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی ویس وٹائیندا۔

آپے بے عیب پروردگارا، نورو نور الاہیا۔ آپے سنگ محمد وسے چار یارا، نبی رسول آپ اکھوائیا۔ آپے انا الحق بول نعرہ، حق حق حقیقت دے وڈیایا۔ آپے لاشریک ورتے وچ سنسارا، خدی خدائی مول نہ بھائیایا۔ آپے احباب رباب وجائے ستارا، سچ ستار آپ ہلایا۔ آپے آب حیات کر پیارا، ایکا ساتی جام پیایا۔ آپے خاکی خاک دے سہارا، آپے کفنی گل ہنڈھائیایا۔ آپے ایکا الفی الف شنگارا، ایکا نقطہ دے بھجھائیایا۔ آپے ایکا اکھ نین اگھاڑا، آپ اپنا روپ درسائیایا۔ آپے ملا شیخ مسائق پیر دستگیر گپت ظاہرا، جلوہ نورو نور الاہیا۔ آپے انجیل قرآناں دے سہارا، تیس بتیس آپ پڑھائیایا۔ آپے زرگن نور کر اجیارا، نانک پنچ تت کرے گڑمائیایا۔ آپے بول شبد جیکارا، پنچ پنچ دے وڈیایا۔ آپے ست نام ست ورتارا، چار ورتاں بھجھیا جھولی پائیایا۔ آپے کھتری براہمن شودر ویش ایکا رنگ رنگے سنسارا، آپے اپنی ونڈ ونڈائیایا۔ آپے ایکا جوتی دس اوتارا، گوہند میلا سہج سبھائیایا۔ آپے امرت ٹھانڈا ٹھارا، بھر پیالہ جام دکھائیایا۔ آپے لیکھا لکھے بن لکھارا، اگادھ بودھ آپ جنائیایا۔ آپے گرو گرنٹھ گر اوتارا، گر گوہند دے وڈیایا۔ آپے بھگتاں بنے سہارا، جگ جگ تیج رکھائیایا۔ آپے سنتاں کرے پار کنارہ، جگت ملاح بے پرواہیا۔ آپے گرکھاں دیوے نام جمارا، آتم انتر اک لو لائیایا۔ آپے گرکھاں بخشے چرن پیارا، چرن چرنودک گھ چوایا۔ کلجگ انتم لئے اوتارا، نہہکٹکا ناؤں رکھائیایا۔ اوچاں نیچاں کرے پار کنارہ، راؤ رنکاں راج راجاناں شاہ سلطاناں ایکا دھام بہائیایا۔ گرکھاں بنھے ساچا گانا، زرگن ساچا سگن منائیایا۔ سو پڑکھ زرنجن اک سنائے سچ ترانہ، ہنگ برہم کرے گڑمائیایا۔ نمائیاں دیوے ساچا مانا، آپ اپنی گود اٹھائیایا۔ لکھ چوراسی سرتے ورتے بھانا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیایا۔ نہ کوئی رہسی راجارانا، تخت تاج نہ کوئی ہنڈھائیایا۔ نہ کوئی راگ نہ گانا، سچ ستار نہ کوئی وجائیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، ست شبد کر پیارا، تیرا کرے سچ وہار، لوک مات لئے اوتارا، آپ اپنا روپ وٹائیایا۔ ہر ہر اپنا روپ وٹاونا، کلجگ انتم ویکھ دکھائیندا۔ نہہکٹکی جامہ پاونا، وید ویاس لکھیا لیکھ پور کرائیندا۔ شبد ڈنکا اک وجاونا، نانک تولا تیراں تیراں دھار چلائیندا۔ راؤ رنکاں ایکا رنگ رنگاونا، گوہند چولا آپ رنگائیندا۔ رام راجا آپ اکھواونا، سیتا سرتی آپ پرنائیندا۔ ساچی بنسری نام وجاونا، جگت گوالا پھیرا پائیندا۔ قلمہ امام اک پڑھاونا، ایکا اکھر وکھر آپ سنائیندا۔ سچ ایمان اک دھراونا، اپنی رحمت وچ رکھائیندا۔ دھر فرمانا اک جاناونا، سنگر پورا ناؤں دھرائیندا۔ نانک گوہند میل ملاونا، دئی دویتی کٹ دکھائیندا۔ نہہکٹک

کل کھیل کھاونا، خالق خلق ویکھ وکھائیندا۔ گرسکھ لکھ چوراسی وچوں پکڑ اٹھاونا، آپ اپنی دیا کھائیندا۔ آتم آتم برہم گیان درڑاونا، سچ دھیان اک جنائیندا۔
 غریب نمانے گلے لگاونا، کایا گڑھ ہنکار مٹائیندا۔ سوچھ سرؤپی درس دکھاونا، لوچن نین اک کھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری
 اتم ور، ہرجن ساچے ویکھ وکھائیندا۔ ہرجن ساچا ویکھنہارا، آد جگاد سہائیندا۔ جگا جگنتر لئے اوتارا، آپ اپنا رُپ وٹائیندا۔ ستن پاوے ست ست سارا،
 سارنگ دھر بھگوان پیٹھلو آپ اپنی کھیل کھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری اتم ور، پورب لہنا لیکھے لائیندا۔ نامے تیری
 وڈ وڈیائی، ہر چھپر چھن چھہائیا۔ موئی گٹو جگت جوئی، جاگرت جوت جوت رُشائیا۔ بھر پیالہ پیئے چائیں چائیں، کپلا گٹو دوہ آپ لے آئی۔ دیہرا پھیر دئے
 وڈیائی، پنڈت پاندھے مکھ شرمائیا۔ پاربرہم درس دکھائی، بہتر ناڈ کرے رُشائیا۔ زرگن گھر آیا چائیں چائیں، دوس رین سیو کھائیا۔ کھچھیا مگے کھاوے آپے
 آپے اپنی رضائی، دوسر بھيو کوئی نہ پائیا۔ اپنی سکھیا آپ سمجھائی، دے مت کرے پڑھائیا۔ نامے میلا ہر رگھرائی، رگھپت میلا سچ سبھائیا۔ جوتی جوت
 سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی کھیل کھائیا۔ نامے میلا ہر بھگونت، چھپر چھن چھہائیندا۔ باڈی بنیا ہر ساچا کنت، چار دوارے اک دکھائیا۔
 آپے رنگ ویکھے بسنت، سچ گلزار آپ کھائیا۔ آپے بنیا رسنا جہوا منیا منت، گیت گوبند آپے ہر ہر گائیا۔ لیکھا کوئے نہ جانے آد انت، وڈ داتا بے پرواہیا۔
 جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر اگم اتھاہ بے پرواہ اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ نامے میلا ہر گوبند، چنتا چکھا رہن نہ
 پائیا۔ امرت ملیا ساگر سندھ، گہر گمبھیر میل ملائیا۔ چو جنت کرن بند، بندک بندیا مکھ بھرائیا۔ ہرجن ساچا ساچی بند، پُرکھ ابناشی آپ بنائیا۔ جوتی جوت
 سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی رچن رچائیا۔ نامے میلا ہر گوپال، دوس رین دھیائیندا۔ تیرا رُپ جلوہ جلال، جل تھل مہیشل شبد سہائیندا۔ میری
 کایا ماٹی دسے کھال، پنج تت کایا چولا ہنڈھائیندا۔ تیرا نام انملڈالال، نامہ کون ہٹ رکھائیندا۔ سچ کٹھالی دینا گال، کنچن سونار رُپ وٹائیندا۔ تیرا گنگن تیرا
 دیپک تیرا تھال، تیرا مانک موتی تیرا رُوس تیرا منڈل تیرا مکھ سہائیندا۔ کون نور ہر تیری جوتی، ہر ظاہر ظہور بن ورن گوئی، لہجدے پھردے کوٹن
 کوٹی، ہتھ کسے نہ آئیندا۔ نامے تیڑاک لنگوٹی، تیرا بھوجن میری بوٹی، تیرا شبد میری واسنا کھوٹی، پتت پتت آپ کرائیندا۔ توں ٹھا کر چاڑھے چوٹی، ہوں

سیوک در آن کھلوتی، دوئے نین نیز روتی، جگ جگ سوانی رہی سوتی، بن ہر کنت نہ کوئی اٹھائیندا۔ ہماری دسے پائی دھوتی، سر دے اُتے رکھی چوٹی، مستک تلک تیری جوتی، تیرا رُپ مہا انوپ ست سرُپ سرب سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا درس دکھائیندا۔ درس دکھندڑا ہر بھگونت، نامے من من بھانیا۔ چولی رگندڑا ساچا کنت، سالو رنگن لال رنگانیا۔ ناری نر نرائن دکھندڑا، نیز اک کھندڑا، پایا درس سری بھگوانیا۔ آتم سچ وچھندڑا، پھولن برکھا لگندڑا، گھر گھر آیا کنت وڈ پردھانیا۔ گل گلو کڑی پاوند اس بھوگ بلاس دکھندڑا، چھٹا ناتا سرب جہانیا۔ پیپا پریتم اک ملندڑا، ایکارُپ پرہ ست سرُپ آپ دکھندڑا، لیکھا جانے دو جہانیا۔ نامہ ڈھیہہ ڈھیہہ چرن دھوڑ مستک لگندڑا، دُرمت میل گوانیا۔ پاربرہم سد بخشندڑا، جو جن رکھے اک دھیانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، آپ اپنی بوُجھ بُجھانیا۔ بوُجھ بُجھائے ہر بنواری، نامے نام جنانیا۔ پُرکھ ابناشی کنت بھتاری، جگ جگ گرگھ ناری نار پرانیا۔ ساچا سیس تاج سچ سکداری، شاہ سلطان آپ اکھوانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نامے دکھائے ایکا گھر، نرگن نور جوت رُشائیا۔ نامے در ویکھیا، آتر اک دھیان۔ آپے بخشے اپنا لیکھیا، دسہار سری بھگوان۔ رُپ رنگ نہ کوئی ریکھیا، بردھ بال نہ کوئی جوان۔ کون رُپ دھرے لوک مات بھیسیا، نرگن سوربیر بلوان۔ سرگن تیری کرے پریکھیا، نہ دسے تیرا نشان۔ ناما منگے در در بھیکھیا، پرگٹ والی دو جہان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے دیوے اپنا دان۔ نامے رکھنا یاد، ہر بھگوان بھگت جنانیا۔ نرگن رُپ سری بھگوان، نرگن بھگت دے جنانیا۔ نرگن کھیل دو جہان، زمیں اسمان ویکھ وکھائیا۔ ترے گن ویکھے مار دھیان، لکھ چوڑاسی ڈیرہ لائیا۔ نرگن دیوے دھر فرمان، گر پیر اوتار سادھ سنت حکمی حکم جنانیا۔ نرگن بنے ساچا کاہن، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ نرگن ہوئے لوک مات پردھان، کلجگ انتم کوکے دے ڈھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لیکھا جانے تھاؤں تھانیا۔ نامے ہر نیا کہنا، دوئے جوڑ سیس جھکائیندا۔ نرگن تیرا درشن نینا، کون دوارے ناما پائیندا۔ پنج تت رکھنا بستر گہنا، کایا گڑھ سہائیندا۔ اندر وڑکے آپے بہنا، تیری سچ اک وچھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی شبد سہائیندا۔ نامے اتم ہر ہر آونا، نہہکنک کرے رُشائیا۔ سو پُرکھ نرنجن ڈنک وجاونا، پاربرہم میل ملائیا۔ نرگن رُپ لوک مات پرگٹاونا، دس کسے نہ آئیا۔

گرمکھ ساچے آپ جگاونا، جگ جگ وچھڑے میل ملائیا۔ تیرا دوارا پھیر سہاونا، تیری چھپر دے چھہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا آپ جنائیا۔ نامے ور گھر ہر ہر پایا، گھر ساچے وجے ودھایا۔ دوئے جوڑ سیس جھکایا، نیز نین دس نہ پایا۔ کلجگ انتم راہ تکایا، نرگن نرگن ڈیرہ لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نام ناما جھولی پایا۔ نام ناما نام دھرا، پنج تت چولی تن رنگائیا۔ لوک ماتی جنم دوا، مات گربھ باہر میل ملائیا۔ اندر وڑ نہ گیا سما، دس ماس نہ اگن تپائیا۔ رکت بوئد نہ کوئی رکھا، مات پت نہ کوئی جنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبدی سٹ بھکت وڈیائیا۔ سٹ دلارا سچ سپوتا، ہر ہر آپ اپنائیدا۔ لیکھا جانے چارے کوٹا، دہ دشا ویکھ دکھائیدا۔ پنج تت کایا چولا دسے جھوٹھا، گھر ساچی دست ٹکائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بول اپنا تول، اپنے کندے ٹکائیدا۔ تولنہارا ہر بھگونت، ایکا کنڈا ہتھ اٹھائیدا۔ لیکھا جانے ساچے سنت، سنگر اپنا ناؤں دھرائیدا۔ بھو کھلائے جیو جنت، جن جننی لیکھے لائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، آپ اپنا رُپ درسائیدا۔ چھ گھر چھ اپدیش، نامے رسنا ہر ہر گایا۔ ایکا رُپ ہو پرویش، چھ در دے کھلایا۔ چھ شاستر جھکائیں سیس، باسک تشکانیوں نیوں چرن دھیان لگایا۔ آپے ویکھے رکھی کیس، گوردھن دھاری بے پرواہیا۔ لیکھا جانے دس دسمیس، آپ اپنا رُپ وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نامہ ٹھا کر رہے ہمیش، نہ مرے نہ جایا۔ نامے تیری روٹی دال، پر بھ ساچے لیکھے لائیا۔ گھر آئے چارے تیرا مال، ست سوانی بھو نہ رانیا۔ آد جگاد کرے پرتپال، جگ جگ اپنا ویس وٹایا۔ نیڑ نہ آئے کال مہاکال، ہر جن ساچے اپنے وچ ٹکائیا۔ شبد سرُپی بن دلال، لوک مات لئے ملائیا۔ تیری گھالن آپے گھال، گرمکھاں سیو کمائیا۔ سنگھ بھکت بھگون آپے بھال، نام ناما ساچے رنگ رنگائیا۔ اپنے سرور مار اچھال، اپنا موتی آپے باہر کڈھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، نرگن درس اپنا آپ دکھائیا۔ نرگن درس اگم اپار، ہر ہر آپ دکھائیدا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہار، ست سرور اٹھاراں بھار بناست گھ شرمائیدا۔ گرمکھ تیرا پار کنار، آر پار نہ کوئی جنائیدا۔ لیکھا جانے ہر نرنکار، جگ اپنا ویس وٹائیدا۔ کلجگ انتم لئے اوتار، نہہکنکا ناؤں دھرائیدا۔ ساچی بھومکا سہائے بنک دوار، جس در ساچا چرن ٹکائیدا۔ ناما آیا ترے ترے وارا، ترے ترے دن اپنی الفی ہیٹھ وچھائیدا۔ منگے منگ بن بھکھارا، کون رُپ

نرگن لوک مات وٹائیندا۔ کلج انتم کھیل نیارا، ساچی بھومکا دئے سہارا، سچ سنگھاسن اُپر ڈاہندا۔ بچھلا لہنا قرض اُتارا، بھگتن بھگوان کرے پیارا، شبد وچولا
 اگم اپارا، برہما وید بھیونہ پائیندا۔ پُران اٹھاراں رہے پکارا، گیتا گیان کرے سہارا، انجیل قرآنا ایکا نعرہ، کھانی بانی بنھے دھارا، بن ہر ساچے گھر نہ کوئی
 پائیندا۔ گرگھ میلا ہر سجن میت مرارا، میت مراری پھیرا پائیندا۔ جھوٹا جوٹھا تاج سرب سنسارا، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار ترے گن اگنی آپے لائیندا۔
 وپچار کرائے ناری نارا، دُشٹ دُراچارا ویکھ وکھائیندا۔ بن گر سکھ آتم ہوئے نہ ٹھنڈی ٹھارا، جیو جنت سرب گر لائیندا۔ پاربرہم ابناشی کرتا، در درویش نر
 نریش نامے گھر سنگھ بھگت ور منگن آیا چکلے واڑا، نرگن اپنی جھولی آگے ڈاہندا۔ سنجگ بنے اک دوارا، شاہ پاتشاہ نیوں نیوں سیس جھکائیندا۔ تخت نواسا
 پُرکھ ابناشا، بے پرواہ بنے ملاح کلج بیڑا آپ ترائیندا۔ مورکھ گدھ انجان کرن ہاسے، کلج اندر بہہ بہہ دئے دلاسا، رائے دھرم ویکھ وکھائیندا۔ ہر بھگتاں
 بخشے چرن بھروسا، لیکھا جانے رسن سواسا، پون سواسی آپ سمائیندا۔ پار کرائے گگن لگنتر پر تھی آکاشا، سچھنڈ دوارا اینکارا، نرگن دھار پُرکھ اگمرا، ہڈ
 ماس ناڑی نہ چڑا، ہر جن ساچے جیو پنڈتن کاچے ساچی دست اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پھل پھلواڑی آپے ویکھ
 وکھائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اگلا جنم ڈھر دا کرم، لیکھا لکھیا ڈھر آپ پرگٹائیندا۔

★ ۱۸ پھگن ۲۰۱۶ بکرمی جسونت سنگھ دے گھر اٹارسی شہر مدھ پردیس ★

پُرکھ ابناشی ایکا کٹڈا، نرگن اپنے ہتھ رکھائیندا۔ دو جہاناں پاوے ساچی ونڈا، اپنا حصہ آپ کرائیندا۔ تول تلالے کھنڈ برہمنڈا، ور بھنڈی ویکھ
 وکھائیندا۔ لیکھا جانے جیرج انڈا، اتجج سیتج آپ اٹھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی سیو کمائیندا۔ ساچا کٹڈا ہر کرتا، سو
 پُرکھ نرنجن ہتھ اٹھایا۔ ہر پُرکھ نرنجن دئے ہلار، دوویں پاسے ویکھ وکھایا۔ اینکارا بن سنیار، ساچے وٹے ہتھ اٹھایا۔ آد نرنجن پاوے بھار، نام نامہ وچ
 لکایا۔ ابناشی کرتا ادھ وچکار، اپنا ہتھ وکھایا۔ سری بھگوان دست نرادھار، امول امولک وچ لکایا۔ پاربرہم اپنی دھارن گائے اپنی وار، اپنا واک سنایا۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے کنڈے تول ترازو، تولنہارا کھیل کھلایا۔ ساچا کنڈا پُرکھ اتھاہ، اپنے گھر رکھائیندا۔ سچکھنڈ نواسی کر صلاح، اپنا متا پکائیندا۔ لوآں پُریاں رچن رچا، اپنا بھار ونڈائیندا۔ لکھ چوراسی کھیل کھلا، گھٹ گھٹ ویس وٹائیندا۔ آتم برہم سرب جنا، جاگرت جوت دیپ دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اکلا کھیل اپار، اک نال اک کرے پیار، اک ایکا ویکھ دکھائیندا۔ ایکا اک اکل کل دھار، ایکا رنگ سہائیندا۔ ایکا برہما وشن شو کر پیار، ایکا لکھ چوراسی بندھن پائیندا۔ ایکا دست رکھے پر اپار، آپ اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ لوک مات کھیل نیار، نرگن سرگن آپ کھلاییندا۔ ساچے کنڈے ویکھے بھار، نیتز نین آپ کھلاییندا۔ تولا ماشہ رتی کر کر باہر، ست ستوادی بھو کھلاییندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی ونڈ رکھائیندا۔ اک اک کھیل اپار، لکھ چوراسی ویس وٹائیندا۔ ایکا ایک کر نیار، تھر گھر ساچے آپ سہائیندا۔ جگا جگنتر کھیل نیار، پُرکھ ابناشی آپ کرائیندا۔ بیخ تت ویکھ منارا، جیو برہم اٹھائیندا۔ ایکا دیوے ست بھنڈارا، سچ ونجارا ونج کرائیندا۔ گھاژن گھڑے بن بن ٹھھیارا، نام سنیارا رُپ وٹائیندا۔ کنڈا رکھ نرگن دھارا، دو جہاناں رُپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دست دست انمول اپنے ہتھ رکھائیندا۔ اک اک ہر وسے باہر، گپت ظاہر بھو نہ رانیا۔ لکھ چوراسی کر کر خبردار، چار کھانی دے وڈیایا۔ آپ اپنی کرپا دھار، آپ اپنا لے پرگٹایا۔ بھگت بھگوان ویکھ وچار، ایکا رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگ جگ اپنا حصہ آپ رکھایا۔ اک اک پار کنارہ، اک ایکا ویکھ دکھائیندا۔ اک سو گیاراں کھیل اپار، برہمنڈ کھنڈ اپنا حکم چلائییندا۔ ایکا ایک برہم وشن شو اجیارا، اک ایکا لکھ چوراسی رچن رچائیندا۔ ایکا ایک بھرے بھگت بھنڈارا، لکھ چوراسی پورا تول نہ کوئی کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بھگت بھگونت آپ پرگٹائیندا۔ بھگت اپائے ہری ہر گھاٹ، ہر جن ویکھ دکھایا۔ ہر جن اپائے تیر تھ تاٹ، ہر ہر چرن چھہانیا۔ ہر جن ہر میل ملائے کایا ماٹ، دیپک جوتی جوت جگانیا۔ ہر جن ہر ہر سوئے آتم کھاٹ، ساچی بیج آپ سہانیا۔ ہر جن ہر بستر پہنائے تن ساچا پاٹ، ساچی الفی گل دکھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر بھگتاں ایکا رنگ رنگانیا۔ بھگتن ونڈ پُرکھ سلطان، ایکا اک اک کرانیا۔ آپ جھلائے اپنا سچ نشان، جن بھگتاں ہتھ پھرائیا۔ ناتھ اناتھاں ہوئے مہربان، دین دین دے وڈیایا۔ ناد انادی وجائے ناد،

ناد ناداں وِچ ٹکایا۔ شبد جنائی بودھ اگادھ، اگادھ بودھ بھیونہ رانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتن ہتھ بھگون ڈور، تار ستار آپ ہلایا۔ بھگتن میلا بھگتی گھر، بھگونت کھیل کھلایند۔ لوک مات مانس جنم کر، جنم جنماں ویکھ وکھائند۔ پنچ تت کایا چولا اندر وڑ، کایا گڑھ پھول بھلایند۔ ست سرُپی شبد شبدی لئے پھڑ، نام نامہ بندھن پائند۔ گرہ مندر اپنا گھاڑن گھڑ، گھر گھر وِچ آسن لائند۔ سچ محل اُچ اٹار آپے چڑھ، آپ اپنا گھ کھلایند۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک بھگت لکھ چوراسی پار شکت دھارن دھارن اک وکھائند۔ لکھ چوراسی ایک اتول، جونی جون آپ ٹکایا۔ پُرکھ ابناشی اپنی رسنا آپے بول، ہر بھگتن دیوے وڈ وڈیایا۔ سچھنڈ نواسی سچ دوارا کھول، ساچی دست وند وندایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتن ہر رنگ رتڑا، رنگ رنگیلا اک اکھوایا۔ بھگتن اندر ہر بھنڈارا، ہر شبدی شبد بھرائند۔ سچ ترازو سرجنہارا، خالص اپنے ہتھ اٹھائند۔ آپے جانے آر پار کنارہ، منجھدھار ویکھ وکھائند۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتن میلا ایکے در، ایک اکھر آپ پڑھائند۔ ایک اکھر ہر جن پڑھ، پڑھ پڑھ اپنا رُپ وٹایا۔ ایک پوڑے ہر جن چڑھ، چڑھ چڑھ اپنا گھر سہایا۔ ایک پلو ہر جن پھڑ، پھڑ پھڑ ملے بے پرواہیا۔ ایک اگنی ہر جن سڑ، سڑ سڑ اپنی جوت کرے رُشٹایا۔ ایک گھاڑن ہر جن گھڑ، گھڑ گھڑ بھانڈا بھرم بھو بھٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نش اکھر رُپ سمایا۔ ایک رنگ ہر ہر کر، رنگ رتڑا اک رنگائند۔ ایک میلا ہر ہر در، در دروازہ آپ کھلایند۔ ایک نہاؤن ہر ہر سر، سر سرور اک سہائند۔ ایک گھر ہر ہر وڑ، ہر جن ساچے آپ اٹھائند۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتن رُپ اگم اپار، ہر بن اور نہ کوئے جنایا۔ بھگتن رُپ اپر پار، ہر بن اور نہ کوئے منایا۔ وید کتیب نہ پاؤن سار، گا گا تھکی سرب لوکایا۔ شاستر سمرت نہ کرے وچار، بھیو ابھید نہ کوئے کھلایا۔ سنت کنت رہے پکار، انتر آتم اک لو لایا۔ گر پیر ایک دھار، ہر ہر سچی سرنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتن دیوے وڈ وڈیایا۔ بھگت وڈیائی ہتھ نرنکار، اپنا بھیو کھلایند۔ اکی جنم مانس کر اُجیار، مانکھ مانکھ آپ سمجھائند۔ ایک بخش چرن پیار، چرن چرنو دک کھ لگائند۔ اٹھے پہر سچ گفتار، نام ستار آپ وجائند۔ ست سرُپی شبدی ہار، تن شنگار اپنا آپ وکھائند۔ پنچ تت کر خوار، برہم مت بھر بھنڈار، دھیرج جت اک دھرائند۔ رتی رت پنچ سوار، نرگن جوت

نور اُجیار، پُرکھ اکال ایکا رُوپ درسائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت تیرا رُوپ آپ وٹائیندا۔ اِگی جائے مائس رکھ، ایکا منتر نام درٹائیا۔ پرہلاد پر بھ کر پرتکھ، رُوپ انُوپ آپ درسائیا۔ لکھ چوراسی وچوں کیتا وکھ، رام نام اک پڑھائیا۔ اپنا مارگ آپے دس، آپے لئے چلائیا۔ گڑھ ہنکاری جائے ڈھٹھ، ڈھاو نہار آپ اُکھوائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جُگ جُگ جن بھگتاں پیج رکھائیا۔ اِگی جنم سچ سکدار، مائس مائس رُوپ وٹائیندا۔ اِگی برس ایکا دھار، ایکا شبد ایکا اکھر آپ پڑھائیندا۔ اِگی برس جت ست دھار، نیتز نین مؤند لو تارگفتار آپ سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ اِگی جنم جگت دوا، ساچا سنگ نبھائیا۔ اک اک اکھر دئے پڑھا، ایکا ایکے نال ملایا۔ رکھی مُنی آپ سمجھا، سچ مت اک درسائیا۔ نکھی دھار آپ چلا، اینکار آپے ویکھ وکھائیا۔ ونڈے ونڈے پرواہ، برہمنڈ کھنڈ کھوج کھوجائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے ویکھے تھاوں تھانیا۔ پرہلاد پکاریا در نمسکاریا، ہر وچاریا نر نرائن ویکھ وکھائیندا۔ تیز کٹاریا پربت ہلاریا اگنی ساڑیا، متوت نہ کوئے جلائیندا۔ ہر چرن پیاریا ایکا دھاریا نیوں نیوں نمسکاریا، دوجا سنگ نہ کوئے رکھائیندا۔ سر جنہاریا پاوے ساریا، رُوپ دھاریا، کیٹاں وچ کیٹ آپ اُکھوائیندا۔ تھم ٹھاریا چڑھ سخر مناریا، بھگت ونجاریا ساچا ونج اک کرائیندا۔ دُشت بداریا گود اُٹھارہیا، پار کرا لیا، نر سنگھ رُوپ وٹائیندا۔ پرہلاد کرے گریہ زاریا، توں بے پرواہ تیرا انت نہ پاراواریا، کون رُوپ ویس کرے وچ سنساریا، جن بھگتاں لاج رکھائیندا۔ پُرکھ ابناشی بول جیکاریا، شبد سُننیہڑا اک سنا رہیا، کلجگ انتم آوے واریا، نہکلنک لئے اوتاریا، ہر جن بھگت پرہلاد اپنے آپ آپ پرنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، بھگتن میلا میل ملا لیا۔ سنجگ بھگت ہر بھگوان، اک پرہلاد ترائیا۔ جوتی جامہ سری بھگوان، مائس منکھ نہ کوئے درسائیا۔ کلجگ انتم کھیل مہان، نرگن نور کرے رُشنائیا۔ گرگھ ویکھے بال انجان، جگت کان نہ کوئے جنائیا۔ ایکا دیوے دُھر فرمان، سو اکھر کرے پڑھائیا۔ ہنگ برہم پر بھ اپنی انس پچھان، آپ اپنی گود بہائیا۔ لکھ چوراسی وچوں آپ پچھان، ہر جن ساچے لئے اُٹھائیا۔ نمانیا دیوے ساچا مان، چرن کول اک وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ ویکھے کھیل اگم اتھایا۔ پرہلاد رسنا گایا رام، آتر ہر لو لائیندا۔ کلجگ انتم گرسکھاں سوہنگ پیتا ساچا جام، ہر ساچا آپ پیائیندا۔ انتم پورا کر کام، کرنی کرتا آپ کرائیندا۔

ہر جن تیرا کھیڑا نگر گرام، سدا سہیلا آپ وسائیندا۔ تیری ماٹی کایا چام، ہر ساچا آپ ہنڈھائیندا۔ تیری جوتی کوٹن بھان، رُو سس مکھ شرمائیندا۔ تیرا ناؤں
 کروڑ تیتیس برہما وشن شو آد جگادی گان، گات گات آپ سٹائیندا۔ پُرکھ ابناشی ہو پردھان، لوک مات ویس وٹائیندا۔ دیونہارا ڈھر فرمان، سچ سندیشہ اک
 سٹائیندا۔ کلج گنی تپت مہان، جگت وکارا ہرنانش اگن لگائیندا۔ پُرکھ ابناشی جانی جان، ہر جن ساچے آپ بچائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، کرپا ندھ گہر گبھیہر ڈونگھا ساگر، کایا گاگر جل دھارا ویکھ وکھائیندا۔ جل دھارا امرت رس، نچھر جھرنا آپ جھرائیا۔ پُرکھ ابناشی نس نس، کلج کایا تھم
 ویکھ وکھائیا۔ ہر جن چٹھائے ہس ہس، چرناں ہیٹھ دے دبا ئیا۔ دوسر کسے نہ ہووے وس، جیو جنت رہے گر لایا۔ ہر بھگتن ساچا مارگ دس، سچ سنیہہڑا
 اک سٹائیا۔ تیر نرالا مارے کس، انیالی کھی آپ وکھائیا۔ جوت سرُپ ہو پرتکھ، سوچھ سرُپ رُوپ وٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا
 لیکھا آپ سمجھائیا۔ اگی جنم جگ جگ دھار، مائس مائس آپ اُچھائیندا۔ اگی برکھ نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، ایکا ایکا راہ وکھائیندا۔ ایکا اگی آپے پرکھ، اپنی
 سوئی ہتھ اٹھائیندا۔ انتم انت انت اگی جنم دے دے درس، کایا چولا آپ جھڈائیندا۔ برہم برہم پر بھ کر کر ترس، آپ اپنا سنگ رکھائیندا۔ ویکھنہارا جگت
 حرص، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا میل ملائیندا۔ ہر جن آتم اپنے اندر رکھ، گھر ساچے آپ سہائیندا۔ پہلاں پرگٹ ہوئے آپ
 پرتکھ، ہر جن ساچے پھیہر جگائیندا۔ ہر دے اندر آپے وس، شبد شبدی میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر بھگتن ایکا رنگ
 رنگائیندا۔ بھگتن رنگ چلول، سچ مجیٹھی آپ رنگائیندا۔ بھگتن میلا کنت کنتول، گھر مندر آپ سہائیندا۔ بھگت سنگھاسن سچ پنکھوڑا رہیا جھول، سچکھنڈ
 نواسی آپ جھلائیندا۔ ترے گن داسی برکھے پھول، پھولن برکھا آپ لگائیندا۔ آپے جانے اپنا مول، لیکھا اپنے ہتھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، بھگتن لیکھا وچ سنسار، آپے جانے آپ نرکار، جگ جگ کرے کھیل اپار، کھیلنہارا کھیل کھلائیندا۔ کھیلنہارا پُرکھ سمرتھ، گھر ساچے
 سو بھاپائیندا۔ اپنی مہما جانے اکھ، کتھنی کتھ نہ کوئی سٹائیندا۔ آپ چلائے اپنا رتھ، رتھ رتھو ہی سیو کمائیندا۔ جن بھگتاں دیوے ساچی و تھ، دست امولک
 ہتھ پھڑائیندا۔ کایا مندر کھول ہٹ، ونج ونجارا ویکھ وکھائیندا۔ آپے کھیلے کھیل بازی گر نٹ، نٹو آسانگ ورتائیندا۔ اپنا دیک اپنے گھر آپے رکھ، جوتی

جوت جوت آپ جگانیندا۔ آپے انحد مارے سٹ، تال تلواڑا آپ وجانیندا۔ آپے رُوپ انُوپ کر پرگٹ، گھر گھر وِچ درس دکھانیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بھگتن میلا دُھر درگاہ، لوک ماتی دے صلاح، ساچا بیڑا آپ چلانیندا۔ ساچا بیڑا بٹھ کرتار، ایکا چپو نام لگانیا۔ ساچی نیا آر پار، ساچا سَیا پار کرائیا۔ بھینا بھینا دے ادھار، پتا پوت مات وڈیا نیا۔ جس جن میلا ہر نرنکار، میل ملاوا ایکا تھانیا۔ اتم انت اترے پار، منجھدار نہ کوئی رُٹھانیا۔ بھگت بھگوت اک پیار، کپیر جلاہا دے گواہیا۔ کلجگ انتم کھیل نیار، پُرکھ ابناشی آپ کھلایا۔ نرگن رُوپ وِچ سنسار، گھر بھگتن پھیرا پانیا۔ جوں سٹ کمالا دے ادھار، تیوں اکھڑا اک پڑھانیا۔ پت ڈال ویکھ گلزار، غنچا پنکھڑیا آپ کھلایا۔ ہر بھگت تیری بسنت بہار، آد جگاد مہک مہکانیا۔ پُرکھ ابناشی سیوادر، سچ امرت بوٹے ہرے کرائیا۔ آپے بنے مالن گرور گرودھار، نام کھاری ہتھ اٹھانیا۔ پھل توڑے اپنی وار، سچ سنگدھی اپنی وِچ بھرائیا۔ بھورا گونجے سچ گنجا، تُوہی تُوہی راگ الاہیا۔ جوت اکالن نار ٹیار، اپنی کھاری سیس اٹھانیا۔ آپے آئے چل سچے دربار، سچکھنڈ دوارا اک سہانیا۔ ہار گندے اپنی وار، ساچی سوئی نام اٹھانیا۔ پریم دھاگا اندر ڈار، اک نال اک لئے بندھانیا۔ اک اک نال کر تیار، تریلوک مکھ بھوانیا۔ سگن منائے آپ نرنکار، لال بھوشن گل پہنایا۔ سیس گندے سرجنہار، مینہڈھی تن تن وٹ چڑھانیا۔ اپنے اندروں آئے باہر، تھر گھر واسی سچ دوارا آپ گھلایا۔ رُو سس کرن نمسکار، برہما وشن شو بیٹھے سیس جھکانیا۔ چرن بھکھیا منگن وارو وار، آگے اپنی جھولی ڈاہیا۔ پُرکھ ابناشی بے پرواہ آپے جانے اپنی دھار، بندھن بندھ نہ کوئی بندھانیا۔ چوڑاں لوک چرن ہیٹھ لتاڑ، آوے جاوے واہو داہیا۔ لوک مات لئے اوتار، ہر جن ویکھے تھاؤں تھانیا۔ جوں پرہلاڈ گل لگایا آپ کرتار، پھڑ پھڑ آپ جگت بانہیا۔ کلجگ انتم کھیل پار، پنچ تت رُوپ نہ کوئی دسانیا۔ گھر گھر در در پھرے وارو وار، دوس رین نہ کوئی جنایا۔ اک سو گیاراں سکھ تارے ایکا وار، اک اک نال بندھانیا۔ راتی سنتیاں دیوے تیج سوار، جوگ ابھیاں نہ کوئی کرائیا۔ ایکا نام سچ شنگار، گر سکھاں تن کرائیا۔ مالن آئی دُھر دربار، جوت اکال سیو کمانیا۔ سوہنگ ہار کرتار، لوک مات پھرے چائیں چانیا۔ بردھ بال نوجوان، گر سکھ ویکھے اک دھیان، دوجی اکھ نہ کوئی دکھانیا۔ چرن کول سچ دھیان، ایکا منتر برہم گیان، آتم وِدیا اک پڑھانیا۔ چوڑاں وِدیا ہون حیران، لیکھا چکے زمیں اسمان، پون پانی ہوئے انجان، ہر کا بھيو کوئی نہ پانیا۔

گرمکھ ساچے پتر سگھڑ سیان، پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی، کجگ انتم ملیا آن، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ ڈُونگھی کندر سمند ساگر پھولن کوئی نہ جائیا۔ گھر گھر بیٹھیاں کرے انت کلیان، اک دکھائے سگھنڈ نواسی سچ نشان، شاہ سلطانا ہو مہربان، شاہ پاتشاہ آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دو جہاناں بن بن مالی، جن بھگتاں کرے سچ دلالی، زرگن سرگن سرگن اپنا کھیل کھلایا۔ ست رنگ نشانہ سنگر چاڑھ، ست پُرکھ زرنجن کھیل کھلایا۔ ہر جن دیکھے ساچے لال، درگاہ ساچی آپ سہانیدا۔ لوک مات جگت اکھاڑ، جوگی جتی سرب گرا لائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، زرگن وسے سچ مکان، ہر جن ساچے دیکھ دکھائیدا۔

★ ۱۸ پھگن ۲۰۱۶ بکرمی بھگت سنگھ دے سپوت سندر سنگھ دے گھر کھت ہوئی اٹاریسی ★

بھگتن ہر بھنڈار، نام ورتایا۔ ستن سنگ اپار، آد جگاد رکھایا۔ گرمکھ میت مُرار، گر بندھن ایکا پایا۔ گرمکھ سجن لے اُبھار، گھر ساچا دیکھ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، رنگ رنگیلا اک اکھوایا۔ بھگتن نام انمول، جھولی پائیدا۔ ستن وسے کول، وچھڑ کدے نہ جائیدا۔ گرمکھ سدا اڈول، آپ کرائیدا۔ گرمکھ پردہ کھول، شبد جنائیدا۔ تونہارا ساچا تول، کنڈا نام دکھائیدا۔ لکھ چوراسی لے وروں، نام ہلارا اک لگائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا بھو کھلایا۔ ہر بھگتن ہر ملاح، آپ اکھوایا۔ ستن سچ صلاح، نام جپایا۔ گرمکھ پھڑ پھڑ بانہہ، پار کرایا۔ گرمکھ دیوے ساچا تھاں، چرن چھہایا۔ کرے کرائے سچ نیاں، جگ جگ ویس وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا ویس وٹایا۔ بھگتن ہر دوار، ہر ہر سمانیدا۔ ستن کھول کواڑ، بھو جنائیدا۔ گرمکھ اندر واڑ، رنگ رنگائیدا۔ گرمکھ جائے تار، ترنی ترن دیا کمائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کار کمائیدا۔ بھگت وڈیائی اپنے ہتھ، گھر ساچے سو بھاپایا۔ سنت چلائے ایکا رتھ، رتھ رتھو ہی بے پرواہیا۔ گرمکھ میلا ہر سمرتھ، گھر ساچے و بے ودھانیا۔ گرمکھ سگل سورے جائن لٹھ، نیتزیناں درشن پائیا۔ ہر ہر مہما کتھنا اکھ، کوئی کتھ نہ سکے رانیا۔ جوتی جوت سروپ

ہر، آپ اپنی جوت دھر، اچرج اپنی ریت چلائیا۔ بھگتن اندر وسیا، ایک اینکار۔ ستن مارگ دسیا، کرپا پر اپار۔ گرگھ دوارے پھرے نسیا، آد جگادی
ایکا کار۔ گرگھ گھر گھر بہہ بہہ وسیا، آپ اپنا کھول کواڑ۔ لیکھا چکے رین اندھیری مسیا، سورج چن کرائے سیوادر۔ تیر نرالا ایک کسیا، مارنہارا مارے مار۔
جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بھگتن کرے سچ شنگار۔ بھگتن تن شنگار، سچ سائیا۔ ستن امرت دھار، میگھ برسائیا۔ گرگھ میلا اگم اپار، گھر
میلے سچ سُبھائیا۔ گرگھ منگے اک دوار، دوجا در نہ کوئی دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا کھ لیکھ اپنے ہتھ رکھائیا۔ بھگتن لیکھ اپار،
ہر جنائندا۔ ستن ساچی کار، سیو کمائندا۔ گرگھ جوت اجیار، ڈگگائندا۔ گرگھ ادھرے پار، درس کرائندا۔ دس نہ آئے وچ سنسار، نظر چھپائندا۔ جوتی
جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے کاغذ آپے شاہی، آپے قلم چلائندا۔ بھگت لیکھا کاغذ قلم، لیکھ لکھ نہ کوئی جنائیا۔ ستن جانے آپے جنم، اپنا روپ
درسائیا۔ گرگھ لیکھے لائے کرم، نہکرمی وڈ وڈیائیا۔ گرگھ دکھائے ایک دھرم، ورن جوت اک جنائیا۔ پُرکھ ابناشی ساچی سرن، سرنگت بے پرواہیا۔
جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اکلا ویکھ دکھائیا۔ بھگتن میلا اک اکلا، ہر ساچے گھر کرائندا۔ ستن وسائے سچ محلہ، درگھر ساچا آپ
سُہائندا۔ گرگھ پھڑائے ایک پلا، آپ اپنے رنگ رنگائندا۔ گرگھ دتے راہ سکھالا، او جھڑ مارگ نہ کوئی جنائندا۔ ست سندیش آپے گھلا، آپ اپنا حکم
سنائندا۔ آپے کرے ول چھلا، اچھل چھلدھاری کھیل کھلائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنا جوت دھر، آپ اپنا نیج بجائندا۔ بھگتن نیج اپار، ہر
اپایا۔ ستن نیج کیار، ہرا کرایا۔ گرگھ بھل بھلوڑ، مات لگایا۔ گرگھ توڑ ہار، گل پہنایا۔ پُرکھ ابناشی کھیل اپار، زرگن سرگن جوڑ جڑایا۔ جوتی جوت
سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا راگ سنایا۔ بھگتن راگ اناد، نادی ناد سنائندا۔ ستن کھیل برہما، برہمنڈ کھنڈ ویکھ دکھائندا۔ گرگھ آد جگاد، جگ
جگ مات پرگٹائندا۔ گرگھ دیوے ساچی داد، ایک وست جھولی پائندا۔ لکھ چوڑاسی وچوں لادھ، لال لال آپ اُچائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے سچ وڈیائندا۔ بھگت وڈیائی ہر بھگونت، جگ جگ آپ کرائیا۔ لیکھا جانے ساچے سنت، دوسر ہتھ نہ کسے پھڑائیا۔ گرگھ مہما
اگت، وید کتیب رہے جس گائیا۔ گرگھ وڈیائی جیو جنت، لال انملا اک دکھائیا۔ میت سکھائی ساچا کنت، پیت پیتمبر سیس چھہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،

آپ اپنی جوت دھر، گھٹ اپنی سچ سہانیا۔ بھگتن اندر سچ سہنجی، ہر ساچا آپ وچھانیندا۔ ستن میلا جوت زرنجی، زرن گن زرن گن ویکھ وکھانیندا۔ گرگھ پایا درد دکھ بھے بھنجی، بھے بھیانک دے مٹایا۔ گرگھ تیر مارے نام انجی، اگیان اندھیر مٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ اپنا ویس وٹایا۔ بھگتن ویس وٹنڈا، پر م پڑھ کرتار۔ سنت ساجن ویکھ وکھنڈا، آپ اپنی کرپا دھار۔ گرگھ ساچا تھان سہنڈا، تھان تھنتر اپر اپار۔ گرگھ ایکا رنگ رنگنڈا، رنگ رنگیلا ہر کرتار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے سرب سنسار۔ لیکھا لکھنہارا گوپالا، دین دیا ایکا ایک وڈیایا۔ جگا جگنتر اولڑی چالا، کھیل نرالا پڑھ ابناشی آپ کرایا۔ وسنہارا سچھنڈ سچھی دھر مسالہ، جوت اکالا نورو نورو رُشانیا۔ بھگتن پائے پھولن مالا، لوک مات بن دلالا، سیوک سیوا سچ کماہیا۔ شبد اناد وجائے تالا، پھل لگائے ساچے ڈالا، پت ڈالی آپ مہکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر بھگتن لیکھا سچ سہانیا۔ بھگتن پایا بھو گو بند، بھوای بھگتن وچ سماہیا۔ ستن میٹے سگلی چند، چنتا چکھا آپ جلاہیا۔ گرگھ ورا گنی گہند، گھر ویکھے بے پرواہیا۔ گرگھ دھار ساگر سندھ، امرت آتم لکھ چوہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل وکھایا۔ بھگتن کھیل اپار، ہر وکھانیندا۔ ستن در بھگھار، منگن آہیندا۔ گرگھ بن ونجار، ونج کرائیندا۔ گرگھیں وست اپار، جھولی پانیندا۔ آپے وسے سب توں باہر، دس نہ آہیندا۔ جگ جگ کھیل اپار، زرن گن جوت جگانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلانیندا۔ کھیل اپار ہر زرنکارا، بھو ابھیدا بھو رکھایا۔ آد جگادی لے اوتارا وچ سنسار، لکھ چوہاسی ویکھ وکھایا۔ بھگتن بھر بھنڈارا، نام ادھارا، اک اکلا آپ ورتایا۔ ستن پیتا سٹ دُلا راج سہارا، شبدی شبد شبد گڑمایا۔ گرگھ بول اک جیکارا لائے نعرہ، سو پڑھ زرنجن سچ پڑھایا۔ گرگھ ڈھیہہ ڈھیہہ پے دوارا کرے نمسکارا، مستک ٹکا دھوڑی چرن چھہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا اک اکھوایا۔ دیون کوگر ایکا دینا، اور نہ کوئے وکھانیندا۔ جن بھگتاں کرے ٹھانڈا سینہ، سائنک ست ست ورتانیندا۔ ستن میلا جوں جل مینا، آپ اپنا میل ملائیندا۔ گرگھ پار کنارہ لوکاں تینا، ترے گن وچ پھیر نہ آہیندا۔ گرگھ رنگ چاڑھے بھینا، اتر کدے نہ جانیندا۔ ابناشی کرتا دانا بینا، بینا دانا آپ اکھوانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جاگرت جوت اک جگانیندا۔ جاگرت جوت پڑھ کرتار،

اینکارا اپنی آپ جگایا۔ دیک باقی کر اُجیار کھیل اپار باقی تیل نہ کوئے رکھایا۔ لیکھا لکھے کھنہار اگم اپار، الکھ اگوچر وڈ وڈیایا۔ بھگتن دیوے اک آدھار وچ سنسار، پُرکھ اکال اوٹ تکایا۔ ستن میلانکت بھتار، نر نرائن کرے پیار، ناری رُوپ سرب درسایا۔ گرگھ جیتے آپ اپنا اپنی وار، پنچ تت کرے خوار، ایکا منتر نام درڑایا۔ گر سیکھ اترے پارکنار، ملے میل دُھر دربار، در گھر ساچا اک سہایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی وار بن بن ڈھاڈی آپے گایا۔ گاونہارا گاویو، گھر گبھیر سُن۔ بھگتن میل اگم اپاریو، آپے جانے گن اوگن۔ ستن اُپجیو سٹ دُلا ریو، لکھ چوراسی وچوں لئے چُن۔ گرگھ بھرے اک بھنڈاریو، شبد اناد نادی دُھن۔ گر سیکھ ایکا رُوپ دکھارو، کسے ہتھ نہ آوے رکھ مَن۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی پکار آپے رہیا سُن۔ سُنے پکار ہر نرنکار، آد جگادی کھیل اپاریا۔ بھگت بھگتی کوکاں رہے مار، اُنچ محل اٹار ایکا راگ الا لیا۔ ستن دسے ٹھنڈا دربار، نیتز نیوں نیوں کرن نمسکار بے عیب پرورد گاریا۔ گرگھ پائَن ور ایکا وار، لڑ چھٹے سرب سنساریا۔ گر سیکھ تر کھادے نوار، نیتز نین اک اگھاریا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے مندر آپے واڑیا۔ مندر اُنچ محل، بھگت سہانیدا۔ ستن نہچل دھام اٹل، اک دکھانیدا۔ گرگھ رویا جل تھل، رُوپ درسائیدا۔ گر سیکھ دُئی دوتی میٹے سل، ایکا رنگ رنگانیدا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا لیکھا بہہ سمجھانیدا۔ لیکھا ہر سلطان، ایکا ایک ایک رکھایا۔ ترے ترے منگن ساچا دان، ہر ہر جھولی آپ بھرایا۔ بھگتن بخشے ساچا مان، جگ جگ سر اپنا ہتھ رکھایا۔ ستن دیوے اک گیان، دُئی دوتی پردہ لایا۔ گرگھ بنائے چتر سگھڑ سیان، بدھ بیسی آپ کرایا۔ گر سیکھ ساجن کرے پچھان، رُوپ انوپ آپ درسایا۔ امرت بخشے پن کھان، جگت تر سنا بھکھ مٹایا۔ چرن کول رکھائے ایکا آن، حکمی محکم آپ چلایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن میل ایکا گھر، در دروازہ اک گھلایا۔ در دروازہ سچھنڈ، ہر ستر آپ گھلایا۔ گر گرامات ونڈائے ونڈ، ہر ستن ویکھ دکھانیدا۔ سنت سہیلے منگاں رہے منگ، اپنی ریتی آپ چلایا۔ گرگھ سیجا سچ پلنگ، منڈل منڈپ آپ سہانیدا۔ گر سیکھ کٹنہارا بھکھ ننگ، سچ خزینہ اک ورتانیدا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دیا درشتی دیوے دان، اشٹ سرشٹ اک جنانیدا۔

★ ۱۸ پھلن ۲۰۱۶ بکرمی ہر دت سنگھ دے گھر اٹاری سی ★

ہری ہر روپ نرکار، نرگن اپنا ناؤں رکھائیا۔ سنگر کھیل پڑکھ کرتار، سچھنڈ دوارے آپ کھلائیا۔ لوک مات لے اوتار، گرگر ویکھ دکھائیا۔ جن بھگتاں دیوے اک آدھار، آسانسا ترپت کرائیا۔ سنت سہیلے کھول کواڑ، گھر گھر وچ میل ملائیا۔ گرگھ ساچے پوڑے چاڑھ، شبد ڈوری ہتھ پھرائیا۔ گرگھ اُجالا ناڑناڑ، دین دیا لا آپ کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنی کھیل کھلائیا۔ نرگن داتا بے پرواہ، آد جگاد سمایا۔ سنگر پورا بن ملاح، لوک مات ویس وٹایا۔ گرگر شبد دے جنا، اشٹ دیواک اکھوایا۔ بھگت بھگونت میل ملا، آپ اپنا رنگ رنگایا۔ سنت سہیلے لے جگا، آلس نندرا دے مٹایا۔ گرگھ انگی انگ کرا، آپ اپنی گود سہایا۔ گرگھ سکھیا سکھ پڑھا، سکھ مت اک درڑایا۔ دھر دا کھیا جھولی پا، جگت مٹھیا دے دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے ہوئے بے پرواہیا۔ نرگن داتا دھر دربار، گھر ساچا اک سہایا۔ سنگر روپ اگم اپار، اپنا آپ آپ پرگٹایا۔ گرگر ویکھے ایکا دھار، ایکا ایک سچ جنایا۔ بھگت بھگونت کھیل سنسار، آد جگاد ویکھ دکھائیا۔ سنت کنت بن بھتار، نار پیار سچ ہنڈھائیا۔ گرگھ ناد شبد دھنکار، دھن آتمک انتر آپ وجایا۔ گرگھ درس درس اپار، گھر گھر وچ آپ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیا باقی اک ٹکایا۔ نرگن دیا باقی کملاپاتی، ہر مندر آپ سہانیدا۔ بنک کواڑا کھولے تاکی مارے جھاک، آپ اپنا پردہ لاہندا۔ امرت بائی ساچا ساقی، بھر پیالہ جام پیمانیدا۔ آسو گھوڑا ساچا راک، مار پلاکی سچ سنگھاسن آسن لائیندا۔ پڑکھ ابناشی پاکن پاکی، لیکھا جانے خاکن خاکی، خالق خلق روپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در اپنا آپ سہانیدا۔ نرگن نرگن نرگن رنگ، ہر آپ اپنا ویکھ دکھائیا۔ سنگر پورا اک سربنگ، سوربیر وڈی وڈیایا۔ گرگر وجائے سچ مردنگ، ست دامہ ہتھ اٹھایا۔ بھگتاں اندر آپے لنگھ، آپ اپنا در کھلائیا۔ سنتن مانے سچ پلنگ، آپے ستا بے پرواہیا۔ گرگھ لگائے اپنے انگ، اپنا انگن آپ سہایا۔ گرگھ سچ دوارے جائے لنگھ، ادھ وچکار نہ کوئے رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ ہتھ وڈیائی رکھ کرتار، سرجنہار سگلا کھیل کھلائیندا۔ جوت اُجالا ہو اُجیار، وچ سنسار نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ دین دیا لا سچھنڈ سچ دھر مسال، وسنہار لوک ماتی ویس وٹائیندا۔ کال مہاکالا کر بھکھار،

ساچے تخت سچی سرکار، حکمی تھم آپ چلائیندا۔ سنگر روپ ایکنکار، آد جگادی ناؤں رکھائیندا۔ گر گر جانے ساچی کار، لوک مات راہ دکھائیندا۔ بھگتن بھگتی
بھر بھنڈار، ست بھنڈارا آپ ورتائیندا۔ سنت سہیلے ویکھے ڈونگھی غار، کایا کوری پھول پھلائیندا۔ گر گھ سجن ساچے تار، ترے ترے لوکاں پار کرائیندا۔
گر سکھ میل میت مرار، پریتم پیارا آپ ملائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی جوت وچ سائیندا۔ جوت سمائے ہر رگھرائے، بھو کوئے
نہ پائیندا۔ کھیل کھلائے بے پرواہے، دس کسے نہ آئیندا۔ بنت بنائے رچن رچائے، لکھ چوراسی رنگ رنگائیندا۔ گھٹ گھٹ اندر جوت جگائے ڈمگائے، اندھ
اندھیر گوائیندا۔ انحد ناد وجائے دھن سنائے، ساچا منگل آپے گائیندا۔ امرت جام پیائے، سرب سرور اک نہائے، دُرمت میل دھوائیندا۔ کاگوں ہنس
بنائے، سوہنگ ہنسا چوگ چکائے، مانک موتی آپ اپائیندا۔ جوٹھا جھوٹھا داغ مٹائے، آتم جوتی چراغ جلائے، گھر مندر اک سہائیندا۔ ساقی بن بن جام
پیائے، ترسنا بھکھ آپ مٹائے، ساتک ست آپ کرائیندا۔ پورب لیکھا ویکھ دکھائے، آگے لہنا جھولی پائے، لکھیا لیکھ نہ کوئے مٹائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر،
آپ اپنی کرپا کر، آپے لیکھا لکھنہارا، آپے کرے ونج ونجارا، آپے ہٹو ہٹ وکائیندا۔ ساچا ہٹ نرگن نرائن، ایکا ایک کھلائیا۔ اوکھا گھاٹ کوئی نہ ویکھے
نین، کوٹن کوٹ راہ تکائیا۔ سنگر پورا ساک سین، ایکا مارگ دئے دکھائیا۔ گر گر مورت ایکا دھام اکٹھے بہن، پُرکھ اکال وڈی وڈیائیا۔ بھگتن چکائے لہنا
دین، لیکھا لیکھے لئے لگائیا۔ سنتن بنے ساک سین، سجن میت بے پرواہیا۔ گر گھ دھن دھن سد رسنا کہن، جہوا گن وڈ وڈیائیا۔ گر سکھ پیکھے درس نج نیز
نین، آپ اپنی اکھ کھلائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، داسن داسا شاہو شاباشا، پُرکھ ابناشا کھیل تماشا، جگ جگ ویکھ دکھائیا۔ کھیل اپارا ہر
نرکارا، جگ جگ ویکھ دکھائیندا۔ لئے اوتارا وچ سنسارا، گر گر ناؤں اپائیندا۔ بھگت بھنڈارا بن ورتارا، ساچی بھچھیا اک دکھائیندا۔ سنت ہلارا شبد جیکارا،
ایکا راگ الائیندا۔ گر سکھ اجیارا پایا پُرکھ اپارا، اگم اگمڑی کھیل کھلائیندا۔ گر سکھ اتارا پار کنارہ، بھو ساگر نہ کوئے رڑھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ
اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا آپے ویکھ دکھائیندا۔ لیکھا لکھے نرگن داتا، دوسر اور نہ کوئے جنائیندا۔ سنگر پورا پُرکھ بدھاتا، پُرکھ پُرکھوتم ناؤں دھرائیندا۔ گر گر وچ
سنسارا ورن، ورن گوت نہ کوئے جنائیندا۔ بھگتن بنے پتا ماتا، بال بالا گود اٹھائیندا۔ سنتن میٹ اندھیری راتا، نرگن ساچا چند چٹھائیندا۔ گر گھ میل اک

اکانتا، اک اکل پھیری پائیندا۔ گر سکھ جنائے ساچی گاتھا، گیت گوبند آپ لائیندا۔ آپ نبھائے سکلا سا تھا، در گھر ساچے سنگ دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے میل ملائیندا۔ میل ملائے ساچا میتا، اک اتینا ایکا رنگ سائیا۔ جگ جگ جانے اپنی ریتا، پتت پتیتا پتت پاپی لئے ترائیا۔ ایکا رنگ رنگائے ہست کیٹا، دھام دکھائے اک انڈیٹھا، سچکھنڈ دوارا سو بھاپائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی مت اپنے ہتھ رکھائیا۔ ساچی مت سنگر ہتھ، ست ست ست ورتائیندا۔ گر گر چلائے جگت رتھ، رتھ رتھو ہی پھیرا پائیندا۔ بھگتن دیوے ایکا و تھ، ساچی وستو ونڈ ونڈائیندا۔ ستتن کرے اک اکٹھ، ایکا اکھ نام پڑھائیندا۔ گر کھاں گیڑے الٹی لٹھ، من منوآ آپ پھرائیندا۔ گر سکھاں امرت دیوے جھٹ، نچھر جھرنا آپ جھرائیندا۔ آپے سوئے ساچی کھاٹ، ساچی سیجا آپ ہنڈھائیندا۔ آپے جانے نیڑے واٹ، دُور دُراڈا پندھ مکائیندا۔ آپے چڑھے اوکھے گھاٹ، پار کنارے ڈیرہ لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا منگل آپے گائیندا۔ منگل گائے گیت سہاگی ہر ہر راگی، لیکھا لیکھ نہ کوئے جنائیا۔ آد جگادی بن بیراگی ہوئے تیاگی، ترے گن میل انوپ ملائیا۔ اپنا ورتے سوانگ سوانگی، نہ کوئی جانے راگی نادی، راگ راگاں بھیو نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در درویشا اک اھوائیا۔ در درویش شاہ نریش، ایکا ایک اھوائیندا۔ لیکھا جانے برہما وشن مہیش گنپت گنیش، گن گن لیکھا آپ چکائیندا۔ آپے سویا باسک شیش، آد جگادی رہے ہمیش، جیون مرن نہ کوئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی جامہ بھیکھ وٹائیندا۔ جوتی جامہ شبد دامہ، زرگن اپنا آپ وجائیندا۔ کرے کھیل سری بھگوانا، دو جہاناں لوک مات ویکھ دکھائیندا۔ ساچی سخیاں گوپی کاہنا، گن ندھانا ایکا بنسری نام سٹائیندا۔ ساچی سرتی پیتا راما، بخشے چرن دھیانا، ست سنتو کھ اک درڑائیندا۔ ساچا منتر سچ گیانا، دیونہار پُرکھ سلطانا، برہم و دیا اک پڑھائیندا۔ بھگتن بٹھے ساچا گانا، وچ جہانا ساچا سگن منائیندا۔ ستتن آتم دیوے پینا کھانا، آپے رکھے اپنے بھانا، ہر بھانے آپ سمائیندا۔ گرگھ سٹائے ایکا گانا دھر فرمانا، اناد انادی راگ لائیندا۔ گر سکھ بنائے چتر سگھڑ سیانا، بال انجانا بالی بڈھ ویکھ دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نردھن سردھن نردھن ایکا گھر بہائیندا۔ نردھن سردھن زرگن روپ، ہری ہر ہر آپ بنائیا۔ سنگر پورا ست سرُپ، چاروں کُنٹ ویکھ دکھائیا۔ بھگتن میٹے اندھ کوپ، اندھ اندھیر

رہن نہ پایا۔ سنت اُپجائے ساچے پوت، درگھر ساچے وجے ودھایا۔ گرگھ پنھوڑا لینا جھوٹ، درگاہ ساچی آپ جھلایا۔ گرگھ ناتا توڑے جوٹھ جھوٹھ، سچ سچ میل ملایا۔ پُرکھ ابناشی آپے تھ، جگ جگ وچھڑے میل ملایا۔ جام پلائے امرت گھٹ، سر سرور اک نہایا۔ آون جاون لکھ جوڑاسی جم کی پھاسی جائے چھٹ، رائے دھرم نہ دے سزایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن ملائے اپنے گھر، سو جن وچھڑ کدے نہ جایا۔ سو پُرکھ زرنجن ہر سمرتھ، مہما کتھ کتھی نہ جایا۔ ہر پُرکھ زرنجن چلائے اپنا رتھ، آد جگاد وڈی وڈیایا۔ ایک اینکارا زراکارا سچھنڈ دوارے آپے وس، تھر گھر اپنا آپ سہایا۔ آد زرنجن کھیل تماش، پُرکھ ابناش اپنا آپ دکھایا۔ سری بھگوان سرب گنتاس، گنوتا بے پرواہیا۔ ابناشی کرتا پاوے راس، درگھر ساچے وجے ودھایا۔ پاربرہم ایک مندر ہو پرکاش، زرنجن نور کرے رُشٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پُرکھ اکالا دین دیا، اجونی رہت انہو پرکاش دکھایا۔ سو پُرکھ زرنجن بے پرواہ، بھو کوئے نہ پائیدا۔ آد زرنجن کھیل کھلا، جگ جگ اپنا ویس وٹائیدا۔ ایک اینکارا رنگ رنگا، رنگ مچھٹی اک چٹھائیدا۔ آد زرنجن جوت جگا، تھر گھر ساچا آپ سہائیدا۔ ابناشی کرتا وسے ایک تھاں، محل اٹل اُچ مینار آپ پائیدا۔ سری بھگوان کرے کرائے سچ نیاں، سچ تخت سلطان سہائیدا۔ پاربرہم ویکھنہارا تھاؤں تھاں، تھان تھنتر آپ وڈیائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرنجن روپ زراکار، کھیلے کھیل اگم پار، الکھ اگوچر بھو کوئے نہ آئیدا۔ الکھ اگوچر اگم اتھاہ، ایک ایک اینکاریا۔ جگ جگ بنے آپ ملاح، اپنا بیڑا آپ چلا رہیا۔ اپنی دیوے آپ صلاح، آپ اپنا سنگ نبھا رہیا۔ آپے وسے ساچے تھاں، سچھنڈ نواسی ڈیرہ اپنا لا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرنجن اپنا روپ وٹا لیا۔ زرنجن روپ اک اگلا، ہر سچا سچ وڈیایا۔ وسے نہچل دھام اٹلا، دس کسے نہ آئیا۔ جل تھل مہیئل آپے رلا، آپ اپنے وچ سمایا۔ سچ سنگھاسن ایک ملا، سوبھاؤنت بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ابناشی کرتا اک اکھوائیا۔ اک اگلا کر پسار، ایک ایک ویکھ دکھائیدا۔ سچھنڈ وسائے اک دوارا، در ساچا آپ پائیدا۔ شاہو بھوپ بن سکدارا، شہنشاہ ناؤں دھرائیدا۔ حکمی حکم ورتے ورتار، حکمی حکم آپ چلائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کھلائیدا۔ کھیلنہار ہر بھگونت، بھو کوئے نہ پائیدا۔ سچھنڈ نواسی سوبھاؤنت، روپ ریکھ نہ کوئی جنائیدا۔ آپے ناری آپے کنت، آپے

ساچی سیج ہنڈھائیندا۔ آپے آد آپے آنت، مدھ اپنی کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرُگن ناؤں پرگٹائیندا۔ زرُگن ناؤں ہر
 گوپال، پرم پُرکھ آپ دھرائیا۔ آپے وسے سچ سچ دھر مسال، گھر ساچا اک اُپجائیا۔ دیکھ جوتی آپے بال، نور نورانہ ڈمگائیا۔ آپے چلے اپنی چال، چال
 زِالی بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ سگھاسن پُرکھ ابناشن، آپ اپنا آسن لائیا۔ ساچا آسن ہر ہر لا، سگھنڈ دوارا آپ
 سہائیندا۔ ساچا تاج سیسِ نکا، تخت تاج ویکھ وکھائیندا۔ در دربان بن بے پرواہ، نیوں نیوں سیسِ جھکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 اپنا بھانا ساچا رانا، اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ہر بھانا بلوان، بھیو کوئی نہ پائیندا۔ ہر وسے سچ مکان، چھپر چھن نہ کوئے رکھائیندا۔ ہر داتا دانی دو جہان، آپ اپنا
 کھیل کھلائیندا۔ آد جگادی وڈ مہربان، بھگوان اپنا رُپ وٹائیندا۔ ست سرُپی نوجوان، بردھ بال نہ کوئی رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، سگھنڈ دوارا اینکارا، زرُگن دھارا کھیل اپارا، الکھ اکھٹنا آپ لکھائیندا۔ زرُگن رُپ پُرکھ اگم، آد جگاد سہائیندا۔ نہ مرے نہ پئے جم، جگ جگ اپنی
 کھیل کھلائیندا۔ کرنی کرتا کرے کم، کرتا پُرکھ ناؤں دھرائیندا۔ برہما وشن شو آپ اپنے لئے جم، اپنی گودی آپ سہائیندا۔ آپے پون سواسی دیوے دم،
 آپ اپنے رنگ رنگائیندا۔ آپے ترے ترے بیڑا بٹھ، بھار اپنے کندھ اٹھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرُگن سرُگن رُپ وٹائیندا۔
 زرُگن سرُگن ساچی دھار، ہر ساچا سچ ورتائیا۔ اپنا رُپ اگم اپارا، ہر آپے ویکھ وکھائیا۔ آپے بھرے سد بھنڈار، وڈ بھنڈاری بے پرواہیا۔ آپے ورتے ہر
 ورتار، ہری ہر آپ اکھوائیا۔ ترے گن مایا کر تیار، ترے ترے میل ملائیا۔ آپے ونڈ ونڈے اپر اپارا، سو پُرکھ زرنجن کھیل کھلائیا۔ ہنگ برہم کر تیار، سوئم
 رُپ آپ درسائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، زرُگن سرُگن ویکھ وکھائیا۔ زرُگن سرُگن گھاٹن گھڑ، اپنی رچن رچائیندا۔ ترے گن مایا بٹھے
 لڑ، پنچم تت ویکھ وکھائیندا۔ اپ تیج وائے پر تھی آکاش لائے جڑ، آپے آنت اُکھڑائیندا۔ زرُگن رُپ اندر وڑ، گھٹ گھٹ اپنا آسن لائیندا۔ اگنی ہون نہ
 جائے سڑ، مڑھی گور نہ کوئے دباؤنڈا۔ ہتھو ہتھ نہ سکے کوئی پھر، دس کسے نہ آئیندا۔ اپنی ویدیا آپے پڑھ، لوک مات آپ پڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا کھیل کھلائیندا۔ لکھ پوراسی کر تیار، برہما شو سیو لگائیا۔ نو دوارے کھول کوڑا، پنچ تت میل ملائیا۔ من مت بدھ بھر

بھنڈار، نرگن اپنی دست لکائی۔ کایا کوری کرتیار، سکھن بیٹھا گھ چھپائی۔ ترے ترے میلا ادھ وچکار، بجر کپائی کُنڈا لایا۔ شبد اناد سچی دھنکار، گھر مندر
 بند دکھائی۔ آپے کرے منگلاچار، پنچم بہہ بہہ راگ الایا۔ آپے سیجا ستا پیر پسا، آتم برہم ویکھ دکھائی۔ جیو آتم نراکار، پر م آتم ویکھ دکھائی۔ پُرکھ ابناشی
 اینکار، نرگن سرگن کھیل کھلایا۔ سو پُرکھ نرنجن ہو تیار، ہنگ برہم کرے کُرمائی۔ گھٹ گھٹ اندر جوت اُجیار، آد نرنجن ڈگمگائی۔ بن ہر بھگت نہ پاوے
 کوئی سار، دس کسے نہ آئی۔ ہر سنتن کھولے آپ کوڑا، سر اپنا ہتھ لکائی۔ گرگھیاں میٹے پنچم دھاڑ، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نیڑ نہ آئی۔ گرگھ ساچے
 مندر دیوے واڑ، در دروازہ اک کھلایا۔ جوت جگائے بہتر ناڑ، اندھ اندھیر رہن نہ پائی۔ کایا مندر دکھائے سچ اکھاڑ، گونپ کاهن آپ نچائی۔ لیکھا جانے
 جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ، سمند ساگر پھول بھلایا۔ ہرجن گھوڑی دیوے چاڑ، شبد ڈوری ہتھ پھرائی۔ منمکھ ستے پیر پسا، لوک مات نہ کوئے اٹھائی۔ کاگ رلے
 کاگی ڈار، ہنس مانک موتی چوگ نہ کوئے چگائی۔ جون اجونی ہوئے خوار، اجونی رہت دے سزائی۔ دھرم رائے در مارے مار، نہ دسے کوئے سہائی۔ بن
 سنگر پورے کوئے نہ اترے پار، نہ دیوے سچ گواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد اناد شبد برہمادا، اپنا کھیل آپ کھلایا۔ اپنا کھیل کھلندڑا
 ہر بھگوان، آد جگادی ویس وٹائیندا۔ لوک ماتی دھر فرمان، جگ جگ اپنا آپ سنایندا۔ آپے پنچت کایا چولا ہو پردھان، سرگن نرگن میل ملایندا۔ آپے
 دیوے اپنا دان، اپنی بھچھیا جھولی پائیندا۔ آپے آتم اتر ہو برہم گیان، اپنا اکھر وکھر پڑھائیندا۔ آپے راگ راگی گائے گان، دُھن انادی ناد و جائیندا۔
 آپے لیکھا جانے وید پُراں، شاستر سمرت آپ سنایندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا بھيو کھلاییندا۔ بھيو ابھیدا ہر ہر کھول، ہر
 بھگتن سچ درڑائی۔ شبد اگمی ایکا بول، دئی دوتی پردہ لایا۔ نام مردنگا وجے ڈھول، سنت سہیلے لئے جگائی۔ گرگھیاں سد سے کول، وچھڑ کدے نہ جائیا۔
 گرگھ تولے ساچے تول، نام کُنڈا ہتھ اٹھائی۔ جگت سرشٹ سبائی رہے انبول، سوئے مات نہ کوئے اٹھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 نرگن داتا بے پرواہیا۔ شبد سروپی بن ملاح آپ، لوک مات پھیرا پائی۔ شبد گردیو ساکھیات، آد جگاد سمائی۔ ہرجن بنائے پارجات، پر م پُرکھ میل ملایا۔
 ویکھنہارا کائنات، پروردگار بے عیب خدایا۔ گھٹ گھٹ اندر مارے جھت، نگاہبان رُوپ وٹایا۔ ہر سنتن کھولے اپنا تاک، اپنی درشتی آپے پایا۔ آپے

ہوئے پاکی پاک، پت پاپی لئے تریا۔ شبد گھوڑے چاڑھے راک، لوآں پُریاں ویکھ دکھایا۔ برہما وشن شو رکھے آس، نیز نین رہے اٹھایا۔ کروڑ تیتسیا گئی پیاس، سُرپت راجا اند رہیا گر لایا۔ جن بھگتاں پوری کرے آس، لوک مات پھیرا پایا۔ ہر ستن ہوئے داسی داس، جگا جگنتر سیو کمایا۔ گر کھماں ویکھے پر تھی آکاش، ترے گن مایا پھند کٹایا۔ گر سکھ اندر کر کر واس، اپنا منتر آپ درڑایا۔ لیکھا جانے سواس سواس، رسنا جہوا آپ چلایا۔ آد جگاد نہ ہوئے وناس، سترگر پورا سو اکھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی رچن رچایا۔ سترگر پورا ہر بھگوان، دوسر اور نہ کوئے دکھایا۔ کھیلے کھیل دو جہان، برہمنڈ کھنڈ ویکھ دکھایا۔ آد جگادی نوجوان، نہ مرے نہ جایا۔ ہتھ اٹھائے ست نشان، سترگر دوارا آپ کھلایا۔ تخت بیٹھ ساچا کاہن، آپ اپنا ویکھ دکھایا۔ لوک مات ہو پردھان، سترج تریتا دواپر ویکھ دکھایا۔ کجگ اتنم کھیل مہان، نرگن جوت نور رُشائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس دھرائیا۔ ویس اولاک اکل، ہر ساچا سچ کر ایندا۔ سمبل نگری سچ محلا، نرگن اپنا آسن لائیندا۔ لکھ چوراسی آپ بھلائے کر کر ول چھلا، اچھل چھل دھاری کھیل کھلایا۔ جوتی شبدی آپے رلا، دس کسے نہ آئیندا۔ ایک پھڑیا تکھا بھلا، لوآں پُریاں کھنڈاں برہمنڈاں جیرج انڈاں پار دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کجگ تیری اتنم ور، ویکھنہار آپ نرکار، پنچ تت نہ کوئے رکھائیندا۔ پنچ تت نہ کوئے چولا، گر پیر نہ کوئے اکھوایا۔ پُرکھ ابناشی بنیا تولا، نرگن اپنا ویس وٹایا۔ نہ کوئی جانے کلا سولاں، عقل کل آپ اکھوایا۔ ایک گائے ساچا ڈھولا، برہما وشن شو کروڑ تیتسیا، لکھ چوراسی آپ سنایا۔ کجگ اتنم کھیلے ہولا، نو کھنڈ پر تھی ستاں دیپاں آپے ویکھ دکھایا۔ آپے رُپ انوپ ہوئے مولا، نور نورانہ ڈگمگایا۔ آپے وسے اُپر دھولا، آپے سانگو پانگ سچ ہنڈھایا۔ آپے رُپ وٹائے ساول سولا، گند منوہر لکھی نرائن آپ اپنی کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کجگ تیری اتنم ور، لیکھا جانے بے پرواہیا۔ کجگ اتنم آیا، ہر ساچا کھیل کھلایا۔ وید ویاسا گیا لکھایا، پوت سپوتا براہمن گوڑا اُچے ٹلے پر بت آسن لائیندا۔ نانک نرگن ایک گایا، پُرکھ اکال منائیندا۔ گو بند ساچا راہ چلایا، ساچا دھام اک دکھائیندا۔ ہر مندر ہر جو اک سہایا، دوجا در نہ کوئے کھلایا۔ آوند ا جاندا دس نہ آیا، ترے گن کوئے نہ میل ملایا۔ گر کھ ورلے لئے جگایا، جس جن اپنا درس دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد

اگنی ساچی دھار، پرگٹ کرے آپ نرنکار، نرگن ایکا ناؤں رکھائیندا۔ نرگن ناؤں ہر کرتارا، سرگن ساچا میل ملائیندا۔ ستجگ تریتا دوپر لئے اوتارا، ایکا گر اھوائیندا۔ پیر دستگیر شاہ حقیر پاوے سارا، بے نظیر روپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، نہہکلنک ایکا ڈنک وچائیندا۔ نہہکلنک پُرکھ سلطانا، مانس مانگھ نہ کوئے جنائیا۔ شبد سروپی سچ ترانہ، دُھر فرمانا آپ سناٹیا۔ تختوں لاپہ راجا رانا، سیس تاج نہ کوئے ٹکائیا۔ لکھ چوراسی ورتے بھانا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، آپ اپنا حکم چلائیا۔ کلجگ انتم ساچی دھار، ہر ساچے سچ چلائیا۔ چار ورنناں اک پیار، کھتری برہمن شودر ویش ایکا رنگ رنگائیا۔ اوج نیچ پارکنار، راؤ رنگ راج راجان شاہ سلطان اک وڈیائیا۔ ایکا اکھر کر پردھان، سرشٹ سبائی دے جنائیا۔ سرب جیاں دا اک بھگوان، دُئی دویت نہ کوئے دکھائیا۔ گھر گھر بیٹھا ساچا کاہن، گھر گھر وچ راس رچائیا۔ گھر گھر میلا سیتا رام، سرتی سیتا رام پرنائیا۔ گھر گھر نانک دیوے دُھر فرمان، جو جن رسنا جہوا گائیا۔ گھر گھر گوبند ملے آن، جو جن چرن دھیان رکھائیا۔ لکھ چوراسی کرے پچھان، گھٹن بھٹنہار اک اھوائیا۔ رانا راجا دو جہان، ہر جن ساچے لئے جگائیا۔ امرت آتم پینا کھانا دیوے وچ جہان، اگنی تت بُجھائیا۔ برہوں تیر نرالا مارے بان، آر پار آپ کرائیا۔ درگاہ ساچی سکھنڈ نواسی دیوے مان، ابھمان رہن نہ پائیا۔ کلجگ بُھلے جیونادان، ہر کاروپ دس نہ آئیا۔ مدراماس پین کھان، مایا متا موہ ہلکائیا۔ جس جن سنگر پورا ملیا آن، شبدی شبد لئے ملائیا۔ ناتا تے جگت جہان، مات پت بھائی بھین ساک سجن سین نہ کوئے دکھائیا۔ ایکا منتر ہر ہر نامہ گان، دوسر دے نہ کوئے پڑھائیا۔ چرن دھوڑ سچا ایشان، اٹھسٹھ تیر تھ رہے شرمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا ویس وٹائیا۔ ویس وٹائے پُرکھ اکالا، گر گر نہ کوئے اھوائیندا۔ سرب جیاں کرے پر تپالا، پر تپالک ناؤں رکھائیندا۔ چرن رکھائے کال مہاکالا، سیوک ساچی سیو لگائیندا۔ شبد اناد وجائے تالا، تال تلواڑا آپ اٹھائیندا۔ جگا جگنتر اولڑی چالا، لوک مات آپ چلائیندا۔ جن بھگتاں دسے راہ سکھالا، اپنا اکھر آپ پڑھائیندا۔ ہنگ برہم گل پائے مالا، ہڈ ماس ناڑی چم لیکھے لائیندا۔ انتم توڑے جگت جنجالا، لکھ چوراسی پھند کٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن سرگن ساچی دھار پرگٹ کرے آپ نرنکار، ورتے ورتاوے وچ سنسار، ورن برن نہ کوئی رکھائیندا۔ ورن برن نہ کوئی

ونڈ، گھٹ گھٹ اندر ہر پساریا۔ لیکھا جانے کوٹ برہمنڈ، ہر جن ساچے لئے اُبھاریا۔ میٹ مٹائے بھیکھ پکھنڈ، جگ جگ لئے مات اوتاریا۔ منمکھاں ستا دے
 کر کٹڈ، دس نہ آئے وچ سنساریا۔ نار دُھاگن ہوئی رنڈ، ہر کنت نہ کوئی ہنڈھا رہیا۔ گرگھاں ساچی وست ایکا نام دیوے ونڈ، نام ست جھولی آپ بھرا رہیا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستگر پورا ناؤں دھرا لیا۔ ستگر پورا ہر مہربان، گھر ساچے آپ سہائیندا۔ کلجگ انتم ہو پردھان، نہکنا ناؤں
 دھرائیندا۔ چار ورنناں اک گیان، ایکا شبد جنائیندا۔ چار ورنناں اک مکان، سچکھنڈ دوارا اک دکھائیندا۔ چار ورنناں اک دھیان، پُرکھ اکال اک جنائیندا۔ چار
 ورنناں ایکا مان، اُوچ نیچ نہ کوئی وڈیائیندا۔ چار ورنناں ایکا پین کھان، دُئی دویتی نہ کوئی رکھائیندا۔ چار ورنناں ایکا میللا سری بھگوان، جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، ستگر پورا آپ ہو جائیندا۔ ستگر پورا اک ایکنکارا، عقل کل اکھوائیا۔ کل کلکی لئے اوتارا، ڈنکا شبد وجایا۔ راؤ رنکاں کرے خوارا، بنک
 دوار نہ کوئی سہایا۔ چاروں کٹاں دھواں دھارا، اندھ اندھیر دکھایا۔ جیو جنت ہاباکارا، من مت کرے لڑایا۔ گُرم ت ہو یا پار کنارہ، ساچی سکھیا سکھ بھلایا۔
 کلجگ وہن ڈونگھی گارا، بھرے بھلے جیو بھرم گڑھ نہ کوئی تڑایا۔ مایا ممتا لگا اکھاڑا، آساترنا وچ نچایا۔ لگی اگ گنی ہاڑا، امرت سنج ہرا نہ کوئی کرایا۔ گر
 کاشد نہ کرے پیارا، ہر کارُپ نہ ردے وسایا۔ نہ کوئی پُرکھ نہ کوئی نار، نر نرائن نہ ویکھ دکھایا۔ ساچا گھر نہ دے کوئی منارا، گھر گھر وچ نہ کوئی رُشانیا۔
 اگئی شبد نہ سنے کوئی دھنکارا، انحد تال نہ کوئی وجایا۔ آتم سیج نہ کرے پیارا، کنت کنتوہل نہ ویکھ دکھایا۔ رسنا کرے جگت وکارا، واہ واہ گرو نہ کوئی وڈیایا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم دھار، آپ چلائی وچ سنسار، آپے انتم کرے پار، لیکھا اپنے ہتھ رکھایا۔ من مت جگت
 گرلائے، چاروں کٹ ہاباکاریا۔ ستگر پورا نظر نہ آئے، نرگن نور نور اُجیاریا۔ گر کاشد آپ بھلائے، رسنا جہوانہ کسے اُچاریا۔ من کا منکا نہ کوئی بھوئے،
 من منو آ ہوئے ہلکاریا۔ مت متوالی نہ بندھن پائے، مایا ممتا نہ موہ چکا رہیا۔ بدھ بیک نہ کوئی رکھائے، ایکا ایک نہ ٹیک دھرا لیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، جیو جنت آپ بھلا لیا۔ کلجگ جیو گیا بھل، ہر نام نہ کوئے وڈیایا۔ جھوٹے کٹڈے گیاٹل، ساچی وست نظر نہ
 آئی۔ اپنی قیمت نہ جانے ل، کوڈی کوڈی ہٹ وکایا۔ امولک ہیرا گیا رُل، خاکی خاک سمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم

ور، بے کھیاں سر پائے شاہیا۔ بے مکھ تیرا کوڑا ناتا، لوک مات جڑایا۔ دوس رین اندھیری راتا، ساچا چند نہ کوئی چڑھایا۔ نہ کوئی پوجا نہ کوئی پاٹھا، گاستری منتر نہ کوئی پڑھایا۔ نہ امرت پیا ساچے باٹا، گر گوہند دس نہ آیا۔ نانک نہ سویا آتم سیجا ساچی کھانا، انگی انگ نہ کوئی کرایا۔ گرؤ گرنٹھ گر اشٹ دیو نہ کسے واپا، جگت و اشنا وچ رکھایا۔ پنج تت دسے بھانڈا کاجا، تھر کوئے رہن نہ پایا۔ منو آدہ دس اٹھ اٹھ ناچا، نو دوارے کھوج کھجایا۔ ہر کاشد جانے ہاسا، ہر کا بھو کوئی نہ پایا۔ ابناشی کرتا جگ جگ کھیلے کھیلے تماشہ، زرگن سرگن روپ وٹایا۔ جن بھگتاں کرے پوری آسا، گھر گھر اپنا درس دکھایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرگن زرگن ایکار، گھر سہنجنا جگے جوت آد زرخنا، دیا باقی نہ کوئی ٹکایا۔ آد زرخن سٹخ پرکاس، انہو روپ سمانیدا۔ آد جگاد نہ جائے وناس، ابناشی کرتا ناؤں دھرائیدا۔ منڈل اپنے پائے راس، رو سس سورج چن آپ نچائیدا۔ لکھ چوراسی کر کر واس، پرتھی آکاش جل بنب روپ سمانیدا۔ دیناں بندھپ دیناں ناتھ سرب گنتاس، کھیا لیکھ نہ کوئی مٹائیدا۔ پورن جوت سری بھگونت ایکا جانے ساچا سنت، سنت سہیلا آپ اکھوائیدا۔ گرگھ اُدھارے لکھ چوراسی وچوں جیو جنت، جاگرت جوت اک جگائیدا۔ گر سکھ بنائے تیری بنت، آپ اپنا رنگ رنگائیدا۔ آپے ناری آپے کنتا، گرگھ کایا چولی چاڑھے رنگ بسنتا، اتر کدے نہ جائیدا۔ توڑے گڑھ ہوئے ہنگتا، آپ رلائے ساچی سنگتا، بن بن منگتا ایکا لکھ جگائیدا۔ آد جگادی بھکھا سنگتا، ہر بھگت بھنڈار آپ بھرائیدا۔ ہر جن اُدھارے جوں نانک انگدا، انگیکار انگ سمانیدا۔ چار جگ آؤندا جاندا مول نہ سنگدا، بھو ابھیدا بھو چھپائیدا۔ اُچ محل اٹل اٹل آپے چڑھدا، سچھنڈ دوارے آسن لائیدا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری کالی دھار آپے ویکھے وچ سنسار، چاروں کُنٹ نار و بھچار، جیو جنت ہوئے خوار، گھر گھر منگل کوئے نہ گائیدا۔ گھر منگل نہ کوئی دھنکارا، گھر شبد نہ کوئی جنایا۔ گھر سجن نہ میت مرارا، گھر ملے نہ ساچا ماہیا۔ گھر دیپ نہ کوئی اُجیارا، گھر اندھیر نہ کوئی مٹایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوراسی ویکھے تھاوں تھانیا۔ گھر مندر سچ مکانا، سچ وست نہ کوئی دکھائیدا۔ گھر مندر ملے میل نہ سری بھگوانا، گھر اشٹ نہ کوئے جنائیدا۔ گھر مندر نہ کوئی بانا، ساچے شبد نہ کوئی چڑھائیدا۔ گھر ملے نہ ساچا رانا، تخت تاج نہ کوئی دکھائیدا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی کھیل اپارا، ورتے ورتاوے ہر زرخنکارا، زرگن سرگن

میلا وچ سنسار، گر پیر بن اوتارا، اپنا حکم چلائیندا۔ حکم نرالا جوت اکالا، جگ جگ آپ سنائیندا۔ جن بھگتاں دتے راہ سکھالا، ایکا منتر نام درڑائیندا۔ آپے
 اگن شکتی جوت جوالا، نورو نور ڈگمگائیندا۔ آپے سیوالائے کال مہاکالا، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ آپے شبد سروپی بن دلالا، گر شبدی ناؤں دھرائیندا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھجک تیری اتم ور، آپ اپنا رنگ رنگائیندا۔ کایا چولی رنگے ساچے سنت، رنگ مچھٹی اک چڑھائیندا۔ آپ بنائے
 ساچی بنت، سیوک ساچی سیوکمائیندا۔ سرب جیاں دا ساچا کنت، گھر ساچے آپ بہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھجک تیری اتم ور،
 تیرا انت ویکھ وکھائیندا۔ کھجک اتم ویکھ وکھانا، بھل رہے نہ رانی۔ سنگ محمد چار یار لیکھا آپ مکاونا، انجیل قرآن پھول بھلائیا۔ ایکا کلمہ آپ پڑھانا، نبی
 رسول آپ پڑھائیا۔ بن بن ساقی جام پیانا، آب حیات ہتھ اٹھائیا۔ دو دو آہ میل ملاونا، شاہ نوابا بے پرواہیا۔ مکہ کعبہ پھیرا پاونا، آپ اپنا چرن چھہائیا۔
 مکھ نقاب پردہ لاہونا، نوری جلوہ نور الایہا۔ پیر دستگیر شاہ حقیر آپ اکھاون، لیکھا لکھے نہ کاغذ قلم شاہیا۔ پنڈت پاندھا آپ اٹھانا، مستک رگا جوت لاٹ
 ویکھ وکھائیا۔ اٹھسٹھ تیرتھ پھیرا پاونا، گنگا گوداوری جمنائستی اپنے میل ملائیا۔ گر در مندر مسجد مٹھ ہر ساچے ویکھ وکھانا، ویکھنہارا دس نہ آئی۔ نو کھنڈ
 پر تھی شبد ہلارا اک لگاونا، ستاں دیپاں دے ہلائیا۔ لکھ چوراسی تیرا پردہ لاہونا، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ گر سکھ ساچے آپ اٹھانا، آپ اپنے گل لگایا۔
 سوہنگ اکھر اک پڑھانا، آد جگادی روپ درسایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھجک تیری اتم وار، ستجگ بنھے ساچی دھار، ست
 ستوادی ناؤں رکھائیا۔ کھجک اتم پار کنارہ، سو پرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ ستجگ ساچے دے سہارا، سویا پوت آپ اٹھائیندا۔ دوہاں وچولا سرجنہارا، دس
 کسے نہ آئیندا۔ ونج کرائے ہر ونجارا، ساچا ہٹ آپ کھلائیندا۔ کھجک رووے زارو زارا، دوس رین گرائیندا۔ ستجگ ساچے نین اگھاڑا، ایکا راہ نکائیندا۔
 دھرت مات کرے ہاباکارا، ہولا بھار نہ کوئی کرائیندا۔ من مت لگا جگت اکھاڑا، ساچا تال نہ کوئی وچائیندا۔ چار ورناناں جھوٹھی دھاڑا، کام کرودھ لو بھ موہ
 ہلائیندا۔ لگی اگ بہتر ناڑا، ترے گن تت آپ جلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھجک تیری اتم ور، ستجگ ساچا آپ اٹھائیندا۔ ستجگ
 ساچے جانا اٹھ، ہر پرکھ نرنجن آپ جگائیا۔ اینکارا گیائٹھ، دے مت رہیا سمجھائیا۔ گر لکھ کرے ایکا مٹھ، ایکا گنڈھ بندھائیا۔ متمکھ کڈھے وچوں کٹ،

رائے دھرم در بہائیا۔ تیر نرالا جائے چھٹ، پُرکھ اکالا آپ چلایا۔ کلج جڑ دیوے پُٹ، لوک مات رہن نہ پائیا۔ منمکھ جیواں بھاگ گئے ٹکھٹ، ملیا میل
 نہ ہر رگھرائیا۔ ناتا جڑیا اوت پوت، نارکت خوشی منایا۔ دسم دواہی نہ کھلیا سروت، آتم تاکی نہ کسے کھلایا۔ بھرمی بھرم بھلایا ورن گوت، نرگن جاتا نہ
 ساچا ماہیا۔ لہدے پھردے کوئی کوٹ، جنگل جوہ اُجاڑ پھیریاں پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، اپنا کھیل آپ
 کھلایا۔ کھولنہار دیناں بندھن، دیناں ناتھا بند کٹائیندا۔ گرکھاں دکھائے پرماندن، نجاند آپ سامیندا۔ تلک للاٹ لگائے ساچے چندن، چندن نام آپ
 اُچائیندا۔ آپے دیوے سچ سگندھن، نرمل وشنا وچ مہکائیندا۔ دئی دوتی ڈھاہوے کندھن، بھانڈا بھرم بھو بھنائیندا۔ سرب جیاں آپے بخشدن، پاربرہم
 اک اکھوائیندا۔ کلج جیو بھاگاں مندن، وڈبھاگی ہر ساچا اپنے بھانے نہ کوئی رکھائیندا۔ رسنا گایا نہ بتی دندن، ساچا چھند نہ کوئی الائیندا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ ساچے سچ دکھائیندا۔ سنجگ اُٹھ اُٹھ بلدھار، ہر ساچے سچ جنایا۔ دھرت مات دی تیج سوار، تیرے ہتھ رکھے وڈیایا۔ لوک
 مات ویکھ وچار، چاروں کُنٹ نین اُٹھایا۔ جیو جنت ہوئے خوار، دھیاں بھیناں رہے تکایا۔ ماتا پتر نہ کرے سچ پیار، ناری کنت نہ کوئی ہنڈھایا۔ گھر گھر
 دسے بھر شٹاچار، ایک ایشٹ گئے بھلایا۔ ملا شیخ مسائق پیر کرن پکار، ایک جلوہ نور الایا۔ بے عیب خدا پروردگار، حق حقیقت ویکھ دکھایا۔ لاشریک ہو تیار،
 چوڈاں طبقاں ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنجگ ساچے آپ جگایا۔ سنجگ ساچے جانا جاگ، ہر ساچا آپ جگائیندا۔ کلج
 اتم لگی آگ، لوک مات نہ کوئے بھجائیندا۔ مانس جیو بدھی ہوئی کاگ، دوس رین رین گر لائیندا۔ ملے محن دھوڑی نہ ساچا ماگھ، گر چرن ایشان نہ کوئے
 کرائیندا۔ ہوئے ہنگلتا لگا داغ، دُرمت میل نہ کوئے دھوائیندا۔ گھر گھر جوتی بھجی چراغ، دیپ پرکاش نہ کوئے کرائیندا۔ مایا ڈسے ڈسنی ناگ، گر در مندر
 ویکھ دکھائیندا۔ گرکھ ورلے وڈ وڈبھاگ، جو جن ہر ہر درشن پائیندا۔ ناتا تے کلج ساک، سجن سین میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، کلج تیری اتم ور، شبد کھنڈا اک چکائیندا۔ شبد کھنڈا سورا بلوان، ہر اپنے ہتھ اُٹھائیندا۔ لوآں پریاں ویکھے مار دھیان، وشن برہما شو آپ اُٹھائیندا۔
 کروڑ تینسا ایک آن، ایک تھم سناائیندا۔ لکھ چوراسی کر دھیان، ہر جن ساچے میل ملائیندا۔ ایک راگ سنائے کان، رسنا جہوانہ کوئے پلائیندا۔ آپ دکھائے پد

نربان، چوتھا پد آپ وڈیا نیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، سنجگ ساچا راہ چلا نیندا۔ سنجگ ساچا مارگ لاونا، ہر ساچے ہتھ وڈیا نیا۔ ایک اکھر سرشٹ سبائی آپ سناونا، ہندو مسلم سکھ عیسائی کرے پڑھایا۔ ایک اشٹ پُرکھ اکال جناونا، زرگن نور نور رُشنا نیا۔ ایک راج راجان شاہ سلطان ہر اکھواونا، سیس تاج نہ کوئی ٹکانیا۔ ایک در دربان سچ مکان ہر آپ بہاونا، ہر بھگت دے وڈیا نیا۔ ایک تیر اک کمان ایک چلہ آپ چڑھاونا، اک نشانہ آپ لگانیا۔ ایک کھنڈا کھڑگ کٹار آپ چکاونا، چند پر چند آپ دکھایا۔ ایک برہمنڈ کھنڈ ہر آسن لاونا، سچ سنگھاسن بیج سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد اگئی مارے مار، زرگن کھیل کرے کرتار، سرگن روپ نہ کوئے وٹانیا۔ سرگن اندر زرگن وٹیا، دس کسے نہ آئیندا۔ سمبل نگری آپے چڑھیا، ساڈھے تن ہتھ بنت بنائیندا۔ اپنا اکھر آپے پڑھیا، نش اکھر ناؤں دھرائیندا۔ اپنا کھنڈا ایک پھریا، نکھی دوویں دھار بنائیندا۔ دو جہاناں شاہ سلطاناں آگے دسے نہ کوئے اڑیا، تخت تاج سرب اٹائیندا۔ لکھ چوراسی گھاٹن گھریا، ویلے اتم آپے بھن دکھائیندا۔ گرگھ ویرا پارہم ابناشی کرتے کلج اتم آپے پھریا، آپ اپنا میل ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے مندر ڈیرہ لائیندا۔ ساچا مندر کرتار، ہر مندر آپ سہایا۔ نہ کوئی دسے چار دیوار، چھپر چھن نہ کوئے چھہایا۔ روس نہ کوئے اُجیار، تارا منڈل نہ کوئے رُشنا نیا۔ گر پیر نہ کوئے اوتار، سادھ سنت نہ کوئے جنا نیا۔ اک اگلا اینکار، گھر ساچے بیٹھا آسن لائیا۔ حکمے ورتے سرب ورتار، دھر فرمانا آپ سنا نیا۔ آپے کلج لوک مات دے سہار، مان تان آپ رکھایا۔ آپے میل ملاوا عیسیٰ موسیٰ سنگ محمدی یار، چار یاری دیکھ دکھایا۔ آپے اتم بیڑا کر دے پار، تھر کوئے دس نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے بھانے آپ سنا نیا۔ ہر بھانا بلوان، بھو کوئے نہ پائیندا۔ آپے کھیلے وچ جہان، جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ کلج تیری جھوٹھ دکان، ویلے آنت لٹائیندا۔ آپ سنا نئے تیرے کان، نیر نین آپ گھلا نیندا۔ لکھ چوراسی پُن چھان، ہر جن ساچے لال اپنے آپ اٹھائیندا۔ سرب جیاں پر بھ جانی جان، بھرم بھلیکھا کوئے نہ پائیندا۔ ابناشی کرتا جیو نہ سکے کوئی پچھان، من مت بدھ پتھرائی نہ کوئے جنا نیندا۔ جس جن کرپا کرے آپ مہربان، تِس جن ساچی سو جھی پائیندا۔ پہلاں بخشے چرن دھیان، دوجا شبدی شبد ملائیندا۔ تیجے نیر اک گیان، چوتھے پد ملائیندا۔ پنچم راکھے اک دھیان، ایک ویس وٹائیندا۔ چھیویں چھپر چھن

مکان، ہر ساچا آپ سہايندا۔ ستوں ست پُرکھ نرنجن کھیل مہان، اگم اگمڑی کھیل کھلایندا۔ اٹھویں اٹھاں تتاں ہو پردھان، نو دوارے کھوج کھجایندا۔ دسم دواړی ہر بھگوان، دیپک جوتی نور جگایندا۔ راگ شبد سچّی دھنکان، دھنی ناد آپ وجایندا۔ سرت سوانی کر پروان، آپ اپنے انگ لگایندا۔ گھر وچ گھر سچ مکان، گھر ساچا آپ سہايندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، ہر جن ساچے ویکھ وکھایندا۔ ویکھنہارا ہر بھگوانتا، ہر جن ساچے میل ملنیا۔ لیکھا جانے ساچے سنتاں، بھيو چکائے اتم انھیاں۔ گرگھ رنگ رنگتا، رنگ رنگیلا موہن مادھو سیری بھگوانیا۔ سرشٹ سبائی رکھی چنتا، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرتیاں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن دیوے ایکا ور، اتم برہم پاربرہم، ساچی جننی جن جنیاں۔

★ ۲۱ بھگن ۲۰۱۶ بکرمی پریتم سنگھ دے گھر کرول باگ وٹی ★

سو پُرکھ نرنجن ستح پرکاشا، ایکا ایک بھيو نہ رایا۔ ہر پُرکھ نرنجن پُرکھ ابناشا، آد جگادی اک سمايا۔ ایکنکارا کھیل تماشا، نرگن نور نور رُشنايا۔ آد نرنجن پاوے راسا، منڈل راس آپ رچایا۔ ابناشی کرتا سچھنڈ نواسا، تھر گھر ساچے ڈیرہ لایا۔ سیری بھگوان اپنے مندر کرے واسا، دوسر دھام نہ کوئے بنایا۔ پاربرہم کھیل پر تھمی آکاشا، گگن منڈل منڈپ ویکھ وکھایا۔ روس دے بھر واسا، جوتی جوت جوت سوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن کھیل اگم اپار، اگم اتھاہ بھيو نہ رایا۔ اگم اتھاہ ہر بے انت، پاربرہم وڈی وڈیایا۔ لیکھا جانے جگا جگنت، جگ کرتا ناؤں دھرتیا۔ ہر ہر مہماگنت اگنت، کتھنی کتھ نہ سکے راتیا۔ لیکھا جانے گرگھ ورا سنت، جس جن اپنی بوجھ بھجایا۔ ایکا شبد رسنا جہوا منیا منت، رام نام نام وڈیایا۔ نر نرائن ناری کنت، ست پُرکھ نرنجن سو بھا پاتیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ست ستوادی ساچی دھار برہمنڈ کھنڈ پائے سار، اپنی ونڈ آپ ونڈایا۔ برہمنڈ کھنڈ شبد ہلارا، ایکنکارا آپ لگایندا۔ آد جگادی ایکنکارا، ایکا گھر سہايندا۔ ستجگ تریتا دواپر کھیل اپارا، کلج اپنا ویس وٹایندا۔ نرگن دیا باقی کر اجیارا، گھر ساچے آپ سہايندا۔ سچھنڈ کھول کوٹا، لوک ماتی راہ تکایندا۔ نو کھنڈ پر تھمی اک اکھاڑا، ستاں دیپاں ویکھ وکھایندا۔ چو داں طبقاں مارے مارا، مارنہارا دس نہ

آئیندا۔ برہما وشن شوپاوے سارا، کروڑ تیتیسآ آپ اٹھائیندا۔ لکھ چوڑاسی جیو گوارا، من مت سرب گرلائیندا۔ گرگھ ورا پتر سگھڑ سیانا، جس جن ہر ہر اپنی
 بوجھ بھجائیندا۔ نہ کوئی دسے راجا رانا، شاہ سلطان نہ کوئے اکھوائیندا۔ چار ورنان مننا بھانا، ورن برن میٹ مٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، سچھنڈ نواسا پڑکھ ابناشا، شاہو بھوپ سلطان دو جہان ویکھ وکھائیندا۔ دو جہاناں ہر ہر والی، دوسر ہور نہ کوئے جنائیندا۔ نرگن جوت جوت اکالی، آد
 شکت روپ وٹائیندا۔ شبدی شبد کرے دلالی، نرگن سرگن ویکھ وکھائیندا۔ سرشٹ سبائی بنیا پالی، دوس رین سیو کمائیندا۔ پھل لگا ویکھے ڈالی، کلجگ انتم پھیرا
 پائیندا۔ چلے چلائے اولڑی چالی، وید کتیب بھو نہ آئیندا۔ اپنے ہتھاں رکھے خالی، جن بھگت بھگتی بھنڈار جھولی بھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے ویکھ وکھائیندا۔ ہر جن ساچا سچن میت، ہر سنگر پڑکھ آپ بنائیندا۔ ایک دیوے نام اتیت، ترے گن مایا نیڑ نہ آئیندا۔ کایا کرے
 ٹھنڈی سیت، پتت پاؤن آپ کرائیندا۔ اک سنائے سہاگی گیت، سو پڑکھ نرنجن ڈھولا آپ لائیندا۔ دوس رین دسے چیت، گھر ساچے سو بھاپائیندا۔ ایک
 رنگ رنگائے ہست کیٹ، اوچ نیچ ویکھ وکھائیندا۔ وسنہارا دھام انڈیٹھ، نج گھر آتم ڈیرہ لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن میلے
 ساچے گھر، گھر ساچا آپ وڈیائیندا۔ ہر جن ساچا ایک رنگ، ہر ستن آپ ترائیا۔ آپے بھگت دوارا رہیا منگ، نرگن سرگن روپ وٹائیا۔ داتا دانی سورا
 سربنگ، سو پڑکھ اک اکھوائیا۔ جگت دوارے آپے لنگھ، ہر جن میلے سچ سبھائیا۔ آتم سیجا ویکھ پلنگ، سچ سہنجنی سچ ہنڈھائیا۔ دئی دوتی ڈھائے کندھ،
 ہوئے ہنگتا مایا متا گڑھ رہن نہ پائیا۔ آپ مکائے اگلا پچھلا پنڈھ، ساچے مارگ آپ چڑھائیا۔ لیکھا جانے رسنا جہوا بتی دند، پون سواسی ویکھ وکھائیا۔ آتم
 اتنر بنانند، نج آتم دے وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن میلے کایا گھر، گھر گھر وچ آپ وکھائیا۔ کایا مندر ساچا گھر، ہر پڑکھ نرنجن
 آسن لائیندا۔ نرگن اندر بیٹھا وڑ، جوت سروپی دس نہ آئیندا۔ گرگھ ورا لے پھڑ، جس جن اپنی دیا کمائیندا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، پنچ تت نہ
 کوئے رکھائیندا۔ اپنی وڈیا آپے پڑھ، جن بھگتاں آپ پڑھائیندا۔ آپ پھڑائے اپنا لڑ، ادھ وچکار نہ کوئے تڑھائیندا۔ ساچے پوڑے جائے چڑھ، اُچ محل
 اٹاری آپ سہائیندا۔ درس دکھائے آگے کھڑ، سوچھ سروپی روپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن جوت نراکار، ست سروپی

کھیل اپار، بے عیب پروردگار آپ اکھوائیندا۔ بے عیب پروردگار ہر ہر راما، ایکا اینکاریا۔ شبد نادِ انادی وجائے داممہ، لوآں پُریاں آپ سنا رہیا۔ جگا جگتر کرے کرائے اپنا کاما، کرنی کرتا کرم کما رہیا۔ زرگن سرگن پہریا جامہ، رُوپ انُوپ آپ وٹا رہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ویکھے ایکا در، در دروازہ اک کھلا رہیا۔ در دروازہ ساچا بنک، ہر سَنگر آپ کھلایا۔ لیکھا جانے راؤ رنک، گھٹ گھٹ کھیل بے پرواہیا۔ ہر جن لائے ایکا تنک، شبد شبدی بندھن پانیا۔ لیکھا جانے جوں جن جنک، جن جننی ویکھ دکھانیا۔ شاہو شتاباشی واسی پُری گھنک، وار انک کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھج تیری انتم دھار، ویکھنہارا آپ زرنکار، ہر بھگتن میلا سہج سُبھانیا۔ بھگتن میلا دُھر درگاہ، سبھگنڈ دوارا آپ سُبھانیندا۔ سَنگر پورا بن ملاح، لوک مات پھیرا پانیندا۔ اپنا لیکھا آپے دئے جناء، آپ اپنا بھيو کھلایا۔ برہما چارے وید رہیا سنا، چارے کھ صلاحیندا۔ وید ویاسا پُران اٹھاراں گیا گا، لکھ چار ہزار ستاراں سلوک آپ گناتیندا۔ گیتا گیان ار جن درڑا، گند منوہر لکھمی نرائن نام بنسری اک وجانیندا۔ عیسیٰ موسیٰ صفت صلاح، سنگ محمد چار یار میل ملانیندا۔ انجیل قرآناں پکڑے بانہہ، کلمہ نبی آپ سنانیندا۔ کانات پھیرا پا، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ زرگن زرگن جوت جگا، نر نرائن رُوپ وٹانیندا۔ نام ست منتر درڑا، چار ورن آپ سمجھانیندا۔ دہ دشا پھیرا پا، چار کُنٹ ویکھ دکھانیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی اینکار کھیلے کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر دس نہ آسیندا۔ الکھ اگوچر پُرکھ اگم، نیتز نین دس نہ آسیندا۔ نہ مرے نہ پئے جم، آون جاون کھیل کھلایا۔ جگ جگ لکھ چوراسی دیونہارا ڈن، آپے گھڑے آپے بھن دکھانیندا۔ گرگھ ورلے شبد ڈوری لئے بنھ، آپ اپنے انگ لگانیندا۔ ایکا راگ سنائے کن، دُھن آتمک آپ وجانیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھج تیری انتم دھار، ورتے ورتا وے وچ سنسار، لیکھا لیکھ نہ کوئے مٹانیندا۔ لیکھا لکھنہار گوپال، شاہ سلطان وڈ وڈیا نیا۔ کھیلے کھیل دین دیاں، دیناں ناتھ بے پرواہیا۔ ویکھ دکھائے کال مہاکال، دو جہان ویس وٹانیا۔ برہمنڈ کھنڈ اولڑی چال، گنگن منڈل پھیرا پانیا۔ رُو سس وجائے تال، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ لکھ چوراسی ویکھے شاہ کنگال، راؤ رنک پھول بھلایا۔ ہر سنت ہر بھگت ہر ہر آپے لئے بھال، آپ اپنی بوجھ بھجھانیا۔ دیوے نام سچا دھن مال، سچ خزانہ ٹھگ چور یار لٹ کوئے نہ جانیا۔ شبد کٹھالی ساچی گال، سونا کنچن رُوپ وٹانیا۔ آپ بنائے

ساچے لال، لال انملٹا کرتا قیمت آپے پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم وار، کھیلے کھیل وچ سنسار، کھیلنہارا دس نہ آیا۔ کلج انتم کھیل اپارا، سو پرکھ زرنجن آپ کرانیدا۔ زرنجن جوت نور اجیارا، ہر پرکھ زرنجن ڈگمگانیدا۔ ایکنارا بول جیکارا، نام نامہ اک سنانیدا۔ آد زرنجن پاوے سارا، گھر گھر دیک آپ دکھانیدا۔ سری بھگوان بول جیکارا، ساچا نعرہ ایکا لائیدا۔ ابناشی کرتا ویکھے جگت اکھاڑا، نو کھنڈ پر تھی آپ لگانیدا۔ پاربرہم بنے ساچا لاڑا، برہم ساچی سوانی آپ پرانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیرا انتم روپ، چاروں کُنٹ جوٹھ جھوٹھ، سچ سچ نہ کوئے دکھانیدا۔ کلج تیرا جھوٹھانا، جیو جنت بندھن پایا۔ ملے میل نہ پرکھ بدھاتا، ہر ہر رسنا نہ کوئے گایا۔ دوس رین اندھیری راتا، ساچا چند نہ کوئے چڑھایا۔ جوت نہ جگے مستک للاٹا، جگت گھاٹا نہ کوئے پور کرایا۔ ناتا نہ چھٹے آن باٹا، آون جاون نہ پنڈھ مکایا۔ آتم ملے نہ ساچی کھاٹا، گھر ساچے نہ کوئے وڈیایا۔ امرت ملے نہ سر سروور ساچے باٹا، بھر پیالہ ساچا ساقی جام نہ کوئے پیایا۔ منتمکھ وکیا ہاٹو ہاٹا، آنت کوڈی کوڈی آپ وکایا۔ گرکھ ورلے سگل دسورا لاتھا، جس سنگر پورے درشن پایا۔ میل ملاوا تریلوکی ناتھا، ترے ترے لیکھا آپ چکایا۔ سنجگ سنائے ساچی گاتھا، کلج انتم پھیرا پایا۔ ایکا پوجا ایکا پاٹھا، ایکا منتر نام درڑایا۔ ایکا سر سروور تیرتھ اٹھسٹھ مارے ٹھاٹھا، گنگا گوداوری جمناسرتی چرناں ہیٹھ دباہا۔ ایکا آد شکت جوت للاٹا، سنگھ روپ شیر وٹایا۔ ایکا کھیلے کھیل بازی گر ناٹا، ہر سوانگی سوانگ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیرا کوڑ پسارا، چاروں کُنٹ اندھ اندھیارا، ساچا راہ نہ کوئے چلایا۔ ساچا راہ بھلا پنڈھ، جگت پاندھی رہے کر لایا۔ مدراماس رسنا گند، مٹی دند دین ڈھانیا۔ گھر مندر نہ چڑھیا ساچا چند، کایا گرٹھ نہ کوئے سہانیا۔ نج گھر نہ ملیا نجانند، پرمانند نہ کوئی دکھانیا۔ چوتھے پد نہ سنیاسہاگی چھند، تیجانین نہ کوئی کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، تیرا لہنا تیری جھولی پانیا۔ کلج تیرا لہنا آپ چکانا، پرکھ ابناشی آپ چکانیا۔ جوٹھا جھوٹھا بستر گھنا تیرے تن پہناونا، تیرا شنکار ویکھ دکھانیدا۔ مایا ممتالائے انگ نیتز نیناں کجل پاون، روپ انوپ تیرا مٹکانیدا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار بھینا بھینا تیرا ساک سین بناونا، تیرے سنگ رلانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیرا انتم ویس، ویکھنہارا وارو وار در درویش پھیرا پانیدا۔ کلج کوڑا کر شنکار، ہر ساچی گھوڑی دے چڑھانیا۔ کوڑی کریاناں

پیار، جوٹھ جھوٹھ کری گڑمایا۔ چارے گنٹ کر خوار، سنگ محمد چار یار اللہ رانی نال پر نایا۔ ڈھر در گاہی دھکا دیوے مار، آپے سٹے منہ دے بھار، منجھدھار
 آپ رڑھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، ویس اولاک رکھایا۔ پاربرہم کھیل نیار، کرتا پڑکھ آپ کرائیا۔ سری
 بھگوان بھگتن سنگ، ہر بھگون روپ وٹایا۔ بھگت بھگتی چاڑھے رنگ، ساچی رنگن نام رنگایا۔ ایک نام وجائے مردنگ، تال تلواڑا اپنے ہتھ رکھایا۔ سو
 پڑکھ زرنجن شاہ سلطان کسے تنگ، سولاں کلیاں آسن لایا۔ پاوے سار کوٹ برہمنڈ، جیرج انڈا تبھج سیتج ویکھ دکھایا۔ آپے کرے کھنڈ کھنڈ، ساچا کھنڈا ہتھ
 چکایا۔ جیو جنت نار دہاگن رنڈ، کوڑ گڑیارا ویس کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج مندر دیوے ڈھاہ، چار دیوار نہ کوئی بنا یا۔
 کلج مندر جاوے ڈھٹھ، چار دیوار رہن نہ پائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی گئے اٹلی لٹھ، اپنا گیڑا آپ دو ایندا۔ مایا متا ہوئی بھٹھ، آسا ترسنا نال رلا ایندا۔ لیکھا
 چکے اٹھسٹھ، اٹھ اٹھوتری مالا ویکھ دکھایا۔ جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ ڈونگھی کندر ویکھے نٹھ نٹھ، اچے ٹلے پربت پھول بھلا ایندا۔ ہرجن کرائے ایک دھام اکٹھ،
 چرن دوارا اک دکھایا۔ ایک دیوے برہم مت، پاربرہم آپ سمجھایا۔ ست سنتو کھ دھیرج جت، من مت نہ کوئی گرا لایا۔ آپے جانے مت گت،
 لیکھا اپنے ہتھ رکھایا۔ پڑکھ ابناشی کملاپت، پیت پتمبر سیس سہا ایندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے میل ملا ایندا۔ پیت پتمبر
 سوہے سیس، سری بھگوان وڈی وڈیا یا۔ لیکھا جانے شاہ جگدیش، شاہ سلطانا بے پرواہیا۔ نورو نور نور بیس اکیس، اک اکلا کھیل کھلایا۔ لیکھا جانے راگ
 چھتیس، تیس بتیس بھو کھلایا۔ آپ جنائے اک حدیث، چار ورناس سچ پڑھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، تیری
 خاک تیرے سیس پائیندا۔

★ ۲۲ بھگن ۲۰۱۶ بکرمی ٹھا کر سنگھ دے گھر پنڈ نانک سر ضلع کرنال ★

گرہ مندر ہر سہایا، پاربرہم پڑکھ کرتا۔ ابناشی کرتے کھیل رچایا، آد جگادی ایکنکار۔ جوت سروپی ویس وٹایا، زرنجن جوت نور اجیار۔ گھٹ گھٹ
 دیک آپ جگایا، پڑکھ اگم اگڑی کار۔ سو پڑکھ زرنجن ویس وٹایا، ہر پڑکھ زرنجن میت مرار۔ ایکنکارا رنگ رنگایا، آد زرنجن دے سہار۔ ابناشی کرتا ویکھ

دکھایا، سری بھگوان روپ اپار۔ پاربرہم پر بھ بھیونہ رایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر مندر اک سہایا۔ گرہ مندر ہر سجن، تھر گھر ساچے وڈ وڈیائی۔ پُرکھ ابناشی آد زرنجنا، زرنگن داتا بے پرواہیا۔ اک اکیلا درد دکھ بھے بھنجننا، دو جہاناں کھیل کھلایا۔ بھگتن بنیا ساچا سجن، زرنگن سرگن روپ وٹایا۔ نیز نام پائے ایکا انجنا، اگیان اندھیر مٹایا۔ چرن دھوڑ کرائے ساچا منجا، دُرمت میل رہن نہ پائیا۔ لکھ چوراسی بھانڈا بھجننا، جو گھریا سو بھن دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوت اُجالا ہر گوپالا، دین دِیالا وڈ وڈیائی۔ گرہ مندر کھیل کھلندڑا، ایکا ایک ایکنکار۔ پُرکھ ابناشی جوت جگندڑا، دیا باقی کر اُجیار۔ شبد انادی تال وجندڑا، انحد دُھن سچی دُھنکار۔ سچکھنڈ دوارا ویکھ دکھندڑا، آپ اپنی کرپا دھار۔ سچ سَنگھاسن سچ وچندڑا، شاہو بھوپ سچی سرکار۔ تخت تاج اک رچندڑا، روپ رنگ نہ کوئی وچار۔ آسن سَنگھاسن آپ رکھندڑا، چھپر چھن نہ کوئی وچار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر ویکھے سرجنہار۔ گھر مندر سچ محلہ، ہر سنگر آپ سہانیدا۔ وسنہارا اک اِکلا، در گھر ساچے سو بھا پائیدا۔ لیکھا جانے جلاں تھلاں، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ دُونگھی کندر ویس وٹانیدا۔ جوتی شبدی آپے رلا، لکھ چوراسی ڈیرہ لائیدا۔ شبدی شبد سنسہرا گھلا، دُھر فرمانا آپ جنائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرہ مندر کرے پوت، کھیلے کھیل نت نوت، آپ اپنی کھیل کھلایا۔ کھیل کھلندڑا پُرکھ سلطان، گھر مندر وجے ودھایا۔ جگے جوت سری بھگوان، بسمل روپ آپ وٹایا۔ ویکھ دکھائے دو جہان، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں پھیرا پائیا۔ شبد سروپی ست گیان، ست ستوادی کرے پڑھایا۔ ایکا راگ اک دُھنکان، دُھن آتمک آپ جنایا۔ برہے دیوے دُھر فرمان، چارے ویداں کرے پڑھایا۔ وشنوں بخشے چرن دھیان، سچ سہنجی سچ سہایا۔ سنگر پائے اپنی آن، ناتھ اناتھاں وڈ وڈیائی۔ لیکھا جانے زمیں اسمان، منڈل منڈپ پھول پھلایا۔ رُو س دیوے دان، پرکاش پرکاش وچ ٹکایا۔ آپے ہوئے جانی جان، جانہار اک اکھوایا۔ وسنہارا سچ مکان، سچکھنڈ بیٹھا آسن لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرنگن جوت زراکار، الکھ اگوچر اگم اپار، اگادھ بودھ بھیونہ رانیا۔ سچکھنڈ وسے سچ مکانا، پر م پُرکھ وڈی وڈیائی۔ کھیلے کھیل دو جہاناں، جاگرت جوت کرے رُشانیا۔ ست سروپی شبد ترانہ، آپ اپنا حکم سنایا۔ زرنگن سرگن پھرے بانا، باؤن اپنا روپ دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،

گرہ مندر ویکھے ایکا در، در دروازہ اک گھلایا۔ سچکھنڈ دوارا آپے کھول، نرگن اپنا آسن لائیندا۔ شبد اگئی وجے ڈھول، تال تلواڑا آپ رکھائیندا۔ اپنی دست اپنے رکھے کول، آد جگاد جگ جگ آپ ورتائیندا۔ ساچے کنڈے تولے تول، نام ترازو ہتھ اٹھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرہ مندر بیٹھا آپے وڈ، آپ اپنا در سہائیندا۔ گرہ مندر ہر جو وڈیا، دس کسے نہ آئیندا۔ پُرکھ ابناشی گھاڑن گھریا، پنچ تت نہ کوئے جنائیندا۔ ترے گن مایا نہ بٹھے لڑیا، آپ اپنا کھیل کھلاییندا۔ آد جگاد کدے نہ مریا، مات گربھ نہ پھیرا پائیندا۔ پُرکھ ابناشی کھیل کریا، نر نرائن ویس وٹائیندا۔ اپنی چوٹی آپے چڑھیا، اُچ محل اٹل سچ سگھاسن سو بھاپائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر ساچے سچ وڈیائیندا۔ گھر سچا ہر مہربان، ایکا ایک اُپایا۔ ست سروپی سچ نشان، سچکھنڈ دوارے آپ جھلایا۔ سچ تخت بیٹھ سری بھگوان، حکمی لحم آپ پھرایا۔ آپے بنے در دربان، نیوں نیوں اپنا سیس جھکایا۔ آپے ہوئے راج راجان، شاہ سلطان سو بھاپایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در گھر ساچا اک وکھایا۔ در گھر ساچا سو بھاؤنت، سو پُرکھ نرنجن آپ اُپائیندا۔ اینکارا سری بھگوانت، ہر پُرکھ نرنجن کھیل کھلاییندا۔ لیکھا جانے آد انت، الکھ اکھنا ویکھ وکھائیندا۔ آپے ناری آپے کنت، کنت کنتول روپ وٹائیندا۔ آپے رُترئی سہائے بسنت، پھل پھل بھلواڑی آپ مہکائیندا۔ آپ اُپائے جیو جنت، لکھ چوراسی برہما وشن شو سیو کرائیندا۔ آپے لیکھا جانے ساچے سنت، آتم آتر برہم گیان درڑائیندا۔ توڑے گڑھ ہوئے ہنگت، مایا ممتا موہ چکائیندا۔ در بھکھاری ہوئے منگت، در درویشا پھیری پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گرہ مندر رنگ رنگائیندا۔ گرہ مندر رنگ میٹھ، سنگر پورا آپ رنگایا۔ پُرکھ اکال وسے دھام انڈیٹھ، دس کسے نہ آیا۔ آپے ستادے کریٹھ، آپ اپنا کھ چھپایا۔ گرگھ ورلے جنائے بھانا پیٹھ، نش اکھر وکھر کرے پڑھایا۔ کایا کرے ٹھنڈی سیت، ساتک ست ست ورتایا۔ سو پُرکھ نرنجن سنائے سہاگی گیت، ہنگ برہم کرے کڑمایا۔ بیٹھا رہے اک اتیت، نہ مرے نہ جائیا۔ جگ جگ چلائے اپنی ریت، سنجگ تریتا دواپر ویس وٹایا۔ ایکا رنگ رنگائے ہست کیٹ، اوچ پنچ نہ کوئے جنایا۔ کرے کرائے پت پنت، پت پاون آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گھر مندر ہر سہنجنا، جگے جوت آد نرنجنا، تیل باقی نہ کوئے رکھایا۔ آد نرنجن کر پرکاش، کلج دوارا آپ سہائیندا۔ ساچے منڈل پاوے

راس، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ لیکھا جانے پر تھی آکاش، دھرت دھول ویکھ وکھائیندا۔ جن بھگتاں پوری کرے آس، جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ آپے ہوئے داسی داس، سیوک ساچی سیوکمائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر مندر اک سہائیندا۔ گھر مندر ہر سہایا، ایک رنگ رنگائیا۔ ساچی سخیاں منگل گایا، سنے سنائے بے پرواہیا۔ پنچم نادی دُھن وجایا، انحد اپنا تال الایا۔ بے عیب پروردگار ویکھ وکھایا، رام رحیم وڈ وڈیایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ نواسا پُرکھ ابناشا لوک مات ویکھے جگت تماشا، لکھ چوراسی پھول بھلایا۔ جگ جگ کھیلے کھیل کھیلنہار، زرگن سرگن روپ وٹائیندا۔ لوک ماتی لے اوتار، پنچ تت چولا آپ ہنڈھائیندا۔ سرگن ساچے کرے پیار، گھر گھر وچ ویکھ وکھائیندا۔ آپے کھولے بند کواڑ، پنچم دھاڑ میٹ مٹائیندا۔ نج آتم وکھائے سچ اکھاڑ، گوپی کاہن آپ نچائیندا۔ دُھر درگا ہی ساچا لاڑ، گر شبدی ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد گردیو آتم اشٹ سرشٹ سبائی میل ملائیندا۔ سرشٹ سبائی ساچا ناتا، ہر شبدی جوڑ جڑھائیندا۔ کرے کھیل پُرکھ بدھاتا، وید کتیب بھو نہ پائیندا۔ جن بھگتاں دیوے ساچی داتا، ساچی بھچھیا اک وکھائیندا۔ میٹے زین اندھیری راتا، سنگر ساچا چند چڑھائیندا۔ شبدی دیوے ایک گاتھا، ساچی سکھیا سکھ سمجھائیندا۔ جگ جگ پورا کرے گھاٹا، پورب لہنا ویکھ وکھائیندا۔ امرت پیائے ساچے باٹا، نام پیالہ ہتھ اٹھائیندا۔ آتم ویکھے ساچی کھاٹا، نام رنگیلا ایک پانگ وچھائیندا۔ چوداں لوک گھلائے ایک ہاٹا، چوداں طبقاں مول چکھائیندا۔ پُرکھ ابناشی کھیل بازی گر ناٹا، سوانگی اپنا سوانگ رچائیندا۔ ویکھ وکھائے تیر تھ تاتا، اٹھسٹھ پھیرا آپے پائیندا۔ لکھ چوراسی ویکھے کایا ماٹا، جوت زرنجن ڈگمگائیندا۔ گرکھ چلائے ساتھ راتھا، رتھ رتھو ہی سیوکمائیندا۔ لیکھا جانے تریلوکی ناتھا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرہ مندر ڈونگھی کندر، ہر ہر ویکھ وکھائیندا۔ ڈونگھی کندر کایا گار، بھوکسے نہ پایا۔ ہر جن ورلے کرم اُجاگر، جس جن سنگر پورا دیا کمایا۔ دیوے نام رتی رتناگر، رتی رت رہے نہ رایا۔ زمل کرم کرے اُجاگر، سر سمر تھ ہتھ رکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا ویس وٹایا۔ جگ جگ ویس پُرکھ کرتار، لوک ماتی کھیل کرائیندا۔ سنج تریتا دواپر پاوے سار، کلجگ انتم ویکھ وکھائیندا۔ نانک زرگن جوت نور اُجیار، گر گو بند میل ملائیندا۔ ایک گھر سوہے بنک دوار، چیلار ایک رنگ رنگائیندا۔ ایک فتح بول جیکار، واہ واگر واک وکھائیندا۔ شبد گر کر تیار،

سرشتِ سبائی مول وکھائیندا۔ پُرکھ اکال سرجنہار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر مندر ایک وڈیائیندا۔ گھر مندر پُرکھ اکال، تھر گھر ساچا آپ وسایا۔ سیوالائے کال مہاکال، دینِ دِیال دیا کمایا۔ اپنا دپیک آپے بال، آپے ویکھ وکھایا۔ آپے بیٹھ تختِ سلطان، سیس تاج آپ اُکایا۔ آپ اُجھلائے سچ نشان، دُھر درگاہ ویس وٹایا۔ آپے ہوئے وڈ بلوان، بلدھاری بل دھرایا۔ آپے وسے سُنح مسان، رُپ انوپ آپ درسایا۔ آپے برہما وشن شو کر پردھان، ترے ترے میل میل ملایا۔ آپے پنچ تت دیوے دان، اپ تیج وائے پرتھی آکاش کھیل کھلایا۔ آپے من مت بُدھ کرے گیان، انتر منتر آپ سمجھایا۔ آپے ہویا بے پچھان، دس کسے نہ آیا۔ سرب جیاں دا جانی جان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھجگ انتم کھیل کھلایا۔ کھجگ انتم کھیل گوبند، سو پُرکھ زرنجن آپ کرائیندا۔ داتا دانی گنی گہند، گھر گسپھر بھو نہ آئیندا۔ جن بھگتاں میٹے سگلی چند، جوت سرُپ دس وکھائیندا۔ امرت سر سرور وکھائے ساگر سندھ، نچھر جھرننا آپ جھرائیندا۔ لیکھا چکائے کروڑ تیتیسائے راجا اند، شو شکر مول مُکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھجگ تیرا کھیل اپارا، ویکھنہار ہر زرنکارا، جگ جگ لے مات اوتارا، آپ اپنا ویس وٹائیندا۔ ویس اولہ، پُرکھ اکال آپ وٹایا۔ پاوے سار رانی اللہ، سنگ محمد چار یار ویکھ وکھایا۔ عیسیٰ موسیٰ چھٹے پلا، سگلا سنگ نہ کوئے نبھایا۔ کلمہ امام کائنات ایکا گھلا، عظمتو کسمتو دے صلاحیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا سچ گھر، گرہ مندر اک رکھایا۔ گرہ مندر ہر سہاونا، زرنجن سرگن ساچی دھار۔ لوک مات ناؤں اُپجاونا، سمبل نگری کر تیار۔ گوبند ساچا آسن لاونا، پوت سپوتا اک پیار۔ پُرکھ اکال اک مناونا، دوجا اشٹ نہ کوئے وچار۔ تیجانن اک کھلاونا، چوتھے پد سچّی سرکار۔ پنجم بہہ بہہ راگ گاونا، راگ انادی ایکا دھار۔ چھویں چھپر چھن نہ کوئے وکھانا، سچکھنڈ نواسی وسے سچکھنڈ دوار۔ ست ستوادی ست پُرکھ زرنجن ایکا رُپ وٹاونا، اچھل چھل کرے کرتار۔ اٹھان تتاں مول چکاونا، ترے گن مایا دیوے ساڑ۔ نو دوار لکھ چوراسی کھوج کھجاونا، جگت واسنا ویکھ وکار۔ دسم دوا ری کُنڈا لاہونا، گرگھ ساجن لئے اُبھار۔ آتم سیجا اک سہاونا، گھر میلانت بھتار۔ امرت ساچا جام پیاونا، رس رسیا ٹھنڈا ٹھار۔ گیت انادی ایکا گاونا، انحد شبد سچّی دُھنکار۔ سوچھ سرُپ رُپ درساونا، بجر کپاٹی پردہ پاڑ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرہ مندر پاوے سار۔ گرہ مندر ہر وسیا، سنگر دین دِیال۔ گرگھ ورلے

مارگ دسیا، ہوئے آپ ہر کرپال۔ کرے پرکاش کوٹن رو سسیا، توڑنہارا جگت جنجال۔ جگا جگنتر پھرے نسیا، گرگھ ویکھے ساچے لال۔ گھر مندر بہہ بہہ
 ہسیا، نیڑ نہ آئے کال مہاکال۔ شبد نرالا تیر کسیا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرہ مندر مارے اک اچھال۔ گرہ مندر سچ اچھال، سنگر پورا
 آپ لگانیدا۔ ہرجن اُپجائے ساچا لال، لال انملٹرا ویکھ دکھانیدا۔ لوک مات بنے دلال، آپ اپنی سیو کمائیدا۔ لیکھا جانے کایا مائی کھال، مندر اندر سو بھا
 پائیدا۔ دیونہارا نام سچا دھن مال، سچ خزینہ اک لٹائیدا۔ دو جہانی شاہ کنگال، نرگن سرگن ویکھ دکھانیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن
 ویکھے ساچا گھر، گھر وچ آپ بہائیدا۔ گھر وچ گھر کر تیار، کایا گڑھ سہائیا۔ اندر وڑ پڑکھ کرتار، بیٹھا آسن لائیا۔ جگگ جوت جگے اپار، دوس رین رُشائیا۔
 رُوسس ہوئے شرمسار، نیتز نین نہ کوئے اُٹھائیا۔ ایکا ناد پچی ڈھنکار، ناد انادی ناد وجائیا۔ امرت دیوے ٹھنڈی ٹھار، سر سرورر اک بھرائیا۔ تربینی مینی اک
 پیار، سکھمن ٹیڈھی بنک بھوائیا۔ کاغد قلم نہ لکھنہار، چارے وید دین گواہیا۔ پُران اٹھاراں کرن پکار، ہر کا بھيو کوئے نہ پائیا۔ ہرجن ورا پاوے سار،
 جس جن اپنی بوجھ بُجھائیا۔ کلجگ تیری اتم وار، نرگن نور نور رُشائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے میل ملائیا۔ گھر مندر کھول
 دروازہ، ہر ساچا ویکھ دکھانیدا۔ ویکھنہار غریب نواز، جیواں جنناں دس نہ آئیدا۔ شبد وجائے انحد واجا، چھتتی راگ نہ کوئے لائیدا۔ اپنا مندر آپے ساچا،
 آپے ویکھ دکھانیدا۔ آسو گھوڑے چڑھیا تازا، لوآں پُریاں آپ دوڑائیدا۔ شاہ سلطان راجن راجا، سیس تاج آپ لٹائیدا۔ کلجگ تیرا اتم کاجا، ہر ساچا آپ
 کرائیدا۔ کوئے نہ رکھے تیری لاجا، سگلا سنگ نہ کوئے نبھائیدا۔ لیکھا چھکے کل کہ آجا، کل کلکی اوتار ہر اکھوائیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، گرہ مندر ویکھے ساچا گھر، نو کھنڈ پھیرا آپے پائیدا۔ ست دیپ نو کھنڈ، لکھ چورا سی ویکھ دکھانیدا۔ لیکھا جانے جیرج انڈ، اُتبج سیج پھول بُھلائیدا۔
 پاربرہم پر بھ پائے ونڈ، ونڈنہارا دس نہ آئیدا۔ لیکھا جانے کوٹ برہمنڈ، آپ اپنی اکھ لٹائیدا۔ جگا جگنتر دیوے دنڈ، ایکا کھنڈا ہتھ اُٹھائیدا۔ نام ندھانا چنڈ
 پرچنڈ، دو جہاناں آپ چکائیدا۔ میٹنہارا بھیکھ پکھنڈ، جوٹھ جوٹھ آپ مٹائیدا۔ ساچا نام ایکا ونڈ، چار ورنان میل ملائیدا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش ایکا
 پلے بٹھے گنڈھ، آپ اپنے رنگ رنگائیدا۔ ذئی دویتی ڈھاوے کندھ، ہوئے ہنگتا گڑھ تڑائیدا۔ اک سنائے سہاگی چھنڈ، پڑکھ اکال آپ لائیدا۔ آپ

جنائے اپنا پرمانند، نجانند آپ سمانند۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے ویکھ وکھانند۔ ویکھنہار پُرکھ سمرتھ، گھٹ اندر جوت جگایا۔ جگ جگ چلائے اپنا رتھ، اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ جن بھگتاں دیوے ساچی و تھ، نام امولک جھولی پانیا۔ سگل و سورے جائن لٹھ، جس جن نیتز لوچن نین درس دکھایا۔ پنچ وکارا ہوئے ستھ، کلجگ ستھر ہیٹھ وچھایا۔ ترے گن مایا کرے بھٹھ، ایکا اگنی تت جلائی۔ ساچا مارگ سنگر دس، من مت دے گویا۔ گومت ساچی ہر دے رکھ، ہر ہر ساں لئے ملائی۔ لکھ چوراسی وچوں کرے وکھ، جس جن اپنا رنگ رنگایا۔ لکھوں کر نہارا لکھ، لکھوں ککھ آپ کرایا۔ ہر جن میلانٹھ نٹھ، کلجگ انتم ویکھ دکھایا۔ منمکھ کھیڑا دسے بھٹھ، بھٹھ بھٹھیالا اگن تپایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ انتم کھیل نرالا، چلے چلائے اولڑی چالا، چار ورنناں اک پڑھایا۔ چار ورن اک گیان، ہر ساچا سچ جنانند۔ چار ورن اک دھیان، پُرکھ اکال اک منانند۔ چار ورن اک دان، ایکا نام جھولی پانند۔ چار ورنناں ایکا مان، چرن کول اک دکھانند۔ چار ورن ایکا پن کھان، آتم انتر امرت آپ پیمانند۔ چار ورن اک پچھان، نیتز نین اک کھانند۔ چار ورن ایکا شبد گان، ساچا ڈھولا اک منانند۔ چار ورن اک مکان، سچھنڈ دوارا اک دکھانند۔ چار ورن اک بھگوان، بھگت بھگتی رنگ رنگانند۔ چار ورن ایکا کاہن، ایکا منڈل راس رچانند۔ چار ورن ایکا رام، رام رُپ آپ وٹانند۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، نہکنتک نرائن نر، نرگن جامہ سری بھگوانا، دو جہاناں کھیل کھیل، نرگن نور رُپ بے پرواہیا۔ گرگھاں کرے ساچا میل، جگ جگ وچھڑے لئے ملائی۔ ٹھا کر ابناشی چاڑھے تیل، گھر ساچا سگن منایا۔ دھرم رائے دی کئی جیل، ویلے آنت نہ دے سزایا۔ لیکھا جانے گرو گر چیل، گر گوہند شبد ملائی۔ سمرتھ پُرکھ سجن سہیل، سگلا سنگ آپ نبھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، گھر وچ دے وڈیایا۔ گھر گھر وچ ہر اُپایا، چار دیوار نہ کوئے بنایا۔ اٹ گارا نہ کوئے لایا، چھپر چھن نہ کوئے چھہایا۔ جگت نیتز دس نہ آیا، لہ لہ تھکی سرب لوکانیا۔ جیو جنت ہوئے ہلکایا، ہر کا رُپ نظر نہ آیا۔ سادھ سنت دے دُباہا، دیہرا مندر مسیت ملے نہ سچا ساچا ماہیا۔ جس جن اپنی دیا کمایا، گھر گھر وچ دے دکھایا۔ سنگر پورا سچ سنگھاسن بیٹھا آسن لایا، نج گھر اپنی تاڑی لایا۔ گر سکھ میلا گر گوہند سچ سُبھایا، گر نانک پھڑ پھڑ تارے بانہیا۔ جس جن پُرکھ اکال

اک منایا، دُوبے در نہ منگن جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھج تیری اتم ور، کل کلونتا آپ ورتائیا۔ کل کلونتا اکل کل دھار، کھج
 اتم ویس وٹائیندا۔ شبد ڈنکا وچ سنسار، راؤ رنکاں آپ سٹائیندا۔ واسی پُری گھنکا ہوتیا، سمبل نگری آپ سٹائیندا۔ وید ویاسا کرے پکار، پوت سپوت
 براہمن گوڑا راہ تکائیندا۔ پُرکھ ابناشی کھیل اپار، اُچے ٹلے ساچے پربت اپنا آسن آپے لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر مندر آپ
 جٹائیندا۔ اُچا ٹلا پربت چوٹی، کایا مندر آپ سٹائیا۔ آپ جگائے نرمل جوتی، نرُور رُپ سٹائیا۔ گرگھ اُدھارے وچوں کوٹن کوٹی، دے مت آپ سمجھائیا۔
 آپے کڈھے واسنا کھوٹی، سچ سنگدھی نام بھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے رنگ سٹائیا۔ رنگ سمایا ہر رُگھرایا، بھيو کونے نہ
 پائیندا۔ کھج اتم ویس وٹایا، نرگن اپنا ناؤں رکھائیندا۔ شبد شبدی شبد الایا، شبد شبدی مول چکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ
 لیکھا دیوے کر، پورب لہنا جھولی پایا۔ گرگھ لیکھا آد جگاد، ہر سنگر ویکھ دکھائیندا۔ پاوے سار برہم برہما، بھيو ابھیدا بھيو کھائیندا۔ دیونہارا بودھ اگادھ، شبد
 شبدی شبد سٹائیندا۔ سنت سہیلے ساچے لادھ، در گھر ساچے میل ملائیندا۔ لکھ چوراسی وچوں کاڈھ، آپ اپنے گھر بہائیندا۔ لیکھا جانے اندھیری کھاڈ، ڈو گھی
 کندر پھول بھٹائیندا۔ ناتا توڑے ہڈ ماس، اتم برہم پار برہم ملائیندا۔ سنگر پورا نہ ہوئے وناس، ابناشی اپنا ناؤں دھرائیندا۔ لیکھا جانے سواس سواس، جو جن
 رسنا جہوا گائیندا۔ جگ جگ پوری کر نہارا آس، ہر جن ساچے پار کرائیندا۔ بنیا رہے داسی داس، سیوک سیوا آپ کمائیندا۔ لیکھا لیکھائے دس دس ماس، درد
 ڈکھ آپ ونڈائیندا۔ پار کرائے پر تھی آکاش، سچھنڈ دوارے آپ بہائیندا۔ جوتی جوت کر پرکاش، آون گون پنڈھ مکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے آپ اٹھائیندا۔ ہر جن آپ اٹھاون آیا، نرگن رُپ امم اپار۔ آپ اپنا رُپ درساؤن آیا، پُرکھ ابناشی کھیل نیار۔ بھانڈا
 بھرم بھو بھٹاون آیا، گر منتر کر اجیار۔ جوٹھا جھوٹھانانا تڑاون آیا، بخشنہار چرن پیار۔ مایا ممتا موہ چکاؤن آیا، دیوے نام شبد بھنڈار۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ویکھے اک اکل، وسنہارا سچ محلا، گھر ساچا بنک دوار۔ بنک دواوی آپ پر بھ، گھٹ گھٹ بیٹھا آسن لائیا۔ گرگھ ساچے لئے
 لہ، جگ جگ اپنا کھیل کھلائیا۔ امرت چوئے کول نہ، کول کولا آپ کھلائیا۔ جگت وکارا دیوے دب، سر اپنا ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی

جوت دھر، ہر جن میلے ساچے گھر، در گھر ساچا اک وکھائیا۔ در گھر ساچا ہر بھگوان، ایکا ایک وکھائیندا۔ لوک مات نہ کوئی نشان، جیو جنت نہ کوئی بنائیندا۔ نظر نہ آئے ساچا کاہن، ساچا مندر نہ کوئی سہائیندا۔ جوٹھا جھوٹھا پین کھان، کام کرودھ سرب گرائیندا۔ ہر کاروپ نہ سکے کوئی پچھان، آتم پر ماتم نہ کوئی ملائیندا۔ ایش جیو نہ کوئی دھیان، جگت جگدیش نہ کوئی صالحیندا۔ ساچا چھتر نہ سپس کوئی جھلان، راج راجان نہ بنک سہائیندا۔ نام نہ دیوے کوئی دان، جیاں بھچھیا نہ جھولی پائیندا۔ چرن دھوڑ نہ کوئے اشان، دُرمت میل نہ کوئی دھوائیندا۔ ہر مندر نہ دسے کوئی مکان، ساچا گیت نہ کوئی سٹائیندا۔ کلج جھوٹھی کھول دکان، جھوٹھا ونج کرائیندا۔ اٹھسٹھ تیرتھ سرب گران، لچ پت نہ کوئی رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ورلے آپ اٹھائیندا۔ ہر بھگت اٹھ جاگ، ہر ساچا نیز نین کھائیندا۔ ہر سنت پیارے سُن سُن راگ، پُرکھ ابناشی ایکا گائیندا۔ گرگھ ساچے سچ ویراگ، برہوں تیر نرالا ایکا لائیندا۔ گرگھ بھجھائے لگی آگ، امرت میگھ اک برسائیندا۔ آپ بنائے ہنس کاگ، سوہنگ ہنسا موتی چوگ چکائیندا۔ دپیک جوت جگے چراغ، دوس رین ڈگگائیندا۔ جنم جنم در دھووے داغ، تن بستر اک پہنائیندا۔ جو جن سرنائی گیا لاگ، لکھ چوراسی پار کرائیندا۔ میل ملاوا موہن مادھو مادھ، گھر ساچا ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر قیمت گر کرتا گر ساچے ہٹ وکھائیندا۔ گر ہٹ ونج ونجارا، گر سکھ ویکھن آئیا۔ ہر بھگتی بھگت بھنڈارا، پر بھ ساچا آپ ورتائیا۔ گر گرگھ کر اجیارا، گور مڑھی پنڈھ چکائیا۔ گر سکھ دئے سچ آدھارا، چرن کول دھیان لگائیا۔ لیکھا جانے آر پار کنارہ، منجھدار نہ کوئی رڑھائیا۔ بھو ساگر ویکھے ڈونگھی غارا، جل تھل مہیئل پھیرا پائیا۔ گر سکھ سہائے اک دوارا، مبان بیو وڈ وڈیائیا۔ لکھ نرنجن بول جیکارا، لکھ اکھٹا لکھ سٹائیا۔ جگ جگ لئے مات اوتارا، ہر جن ساچے آپ اٹھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بھگوان میٹھلو بھو نہ رائیا۔ بھگتن پیتا ہر بھگونت، پر م پُرکھ آپ اکھوائیندا۔ لیکھا جانے جیو جنت، جن جننی ویکھ وکھائیندا۔ آد جگادی مہما گنت، رسنا جہوانہ کوئی گنائیندا۔ سرب جیاں دا ساچا کنت، پُرکھ اکال اک اکھوائیندا۔ لکھ چوراسی نیامنت، دھر فرمانا آپ جنائیندا۔ آپ بنائے اپنی بنت، آپے اتم ڈھاہندا۔ دُجے در نہ جائے منگت، آپ اپنا گھر سہائیندا۔ دیوے وڈیائی ساچی سنگت، جوں نانک انگد انگ لگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری کالی دھار، نو کھنڈ

پر تھی وچ سنسار، ست ستواد نہ کوئی دکھائیندا۔ ست ستواد نہ کوئے رنگ، لال گلاب رنگ چڑھائیا۔ کنجن رنگ نہ سچ پلنگ، سوہا ویس نہ کوئی وٹائیا۔ چٹی دھار نہ دیکھے لنگھ، پیلا بستر تن چھبھائیا۔ نیلی دھاروں گیا لنگھ، سگلی چنت نہ کوئی مٹائیا۔ کلج کالا وجائے مردنگ، کال کوکے دئے ڈھائیا۔ لاڑی موت مگے منگ، رائے دھرم نال رلائییا۔ پُرکھ ابناشی سورا سربنگ، سورپیر دئے وڈیائییا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج کوکے کوک پکارے چاروں کنت ہاہا نعرے، ہر کا نام نہ کوئی دھیائییا۔ کلج کوکے کوڑ کڑیارا، چار کنت لئے انگڑائییا۔ دوس رین اندھ اندھیارا، ساچا چن نہ کوئی چڑھائییا۔ جیواں جنتاں مان موہ ہنکارا، ایک سنگ نبھائییا۔ سادھ سنت کرن و بھچارا، ناری کنت بھتار نہ کوئی ہنڈھائییا۔ بھیناں بھنیا نہ کوئے پیارا، پتا پوت نہ کوئے وڈیائییا۔ مات پت نہ دئے سہارا، نہ کوئی دیسے دھی جوائیا۔ ساک سین نہ میت مرارا، کوڑی کریا دیکھ دکھائییا۔ پاربرہم پر بھ پاوے سارا، دھرت دھول رہی گر لائییا۔ کلج آئی اتم وارا، نہ دیسے کوئے سہائییا۔ انا الحق نہ بولے کوئی نعرہ، حق حقیقت لکھ شرمائییا۔ لاشریک کرے کھیل نیارا، بے عیب پروردگار آپ خدائییا۔ مقامے حق پاوے سارا، شرع شریعت دیکھ دکھائییا۔ ملا شیخ مسائق پیر روون زارو زارا، دستگیر نہ کوئے سہائییا۔ چوڈاں طبقات اک ہلارا، نبی رسولان دئے جگائییا۔ پنڈت پاندھے مارے مارا، تلک للائی دیکھ دکھائییا۔ کھتری براہمن کر خوارا، شودر ویش پھول بھلائییا۔ کھیلے کھیل اگم اپارا، پاربرہم وڈی وڈیائییا۔ نہہکنک لئے اوتارا، نرگن اپنا ناؤں رکھائییا۔ لکھ چوراسی ونج وپارا، ایک ہٹ کرائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرسکھ تیرا ساچا میلا، میل ملائے گرو گرسکھ، چیلار گرسکھ آپ اکھوائیا۔ چیلار دین کے ناتھ، ناتھ انا تھاں ہوئے سہائییا۔ سنگر پورا سگلا ساتھ، آد جگاد نبھائییا۔ آپ چکائے پوجا پاٹھ، ساچا منتر اک پڑھائییا۔ آپ اتارے اپنے گھاٹ، پار کنارہ اک دکھائییا۔ آپ سائے اپنی کھاٹ، اتم سیجا اک وچھائییا۔ آپ وکائے اپنے ہاٹ، گرسکھ تیری قیمت کرتا آپے پائییا۔ کسے ہتھ نہ آیا نو نو ناتھ، سدھ چوراسی رہے گائییا۔ گرسکھاں نیڑے رکھے واٹ، دور ڈراڈا پندھ مکائییا۔ جنم جنم دا پورا کرے گھاٹ، جس جن اپنی گود بیٹھائییا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن دیکھے تھاؤں تھانیا۔ تھان تھنتر پھولیا، پاربرہم گرسکھ کرتا۔ گرسکھ ساچے کڈے تولیا، تولنہار آپ نرنکار۔ سچ دوارا ایک کھولیا، ایک ونج اک وبار۔ لکھ چوراسی پاوے رولیا، دس نہ آئے سرجنہار۔ وسنہارا کایا مندر اپنے

پردے اولیا، آپ اپنا پردہ ڈار۔ گرکھاں وسے سدا کولیا، کول نین میت مُرار۔ ہوئی ہوئی آپے بولیا، شبد انحد وجائے سچی دُھنکار۔ سنگر پورا کدے نہ ڈولیا، اڈول اڈل وچ سنسار۔ ہر جن کایا اندر مولیا، بھل بھلواری کھڑے گلزار۔ دو جہاناں کرے بھار ہو لیا، کوٹن کوٹ پاپ دے اُتار۔ جس جن ایکا اکھڑ ہر ہر بولیا، بھو ساگر اُترے پار۔ دیونہار شبد جھکولیا، اُنجا پون کرے خوار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سکھ ساچا جائے تار۔ تار نہار دین دیال، ہر جن ساچے آپ ترانیدا۔ گر سکھ ویکھے ساچا لال، لال انملڑا آپ اُٹھانیدا۔ آپ اپنے آپے بھال، آپ اپنا میل ملائیدا۔ شبد سروپی بن دلال، گھر گھر وچ پھول بھلائیدا۔ کلجک چلی اولڑی چال، بھو کوئے نہ پائیدا۔ پنج تت نہ دیسے ماٹی کھال، ترے گن نہ جوڑ جڑائیدا۔ اگم اگمرا وچے تال، اگمی سُر آپ رکھائیدا۔ سچھنڈ دوار بیٹھ سچی دھر مسال، دھر درگاہی ویکھ وکھائیدا۔ جن بھگتاں کرے سدا پرتپال، پرتپالک آپ اکھوائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے دیوے ور، میل ملاوا ساچے گھر، گرہ مندر آپ سہائیدا۔ گرہ مندر وسے ہر ہر راجا، شاہ پاتشاہ وڈی وڈیائیا۔ سو پُرکھ نرنجن غریب نوازا، آسن سنگھاسن آپ سہائیا۔ گر سکھ اُٹھائے دیا کمائے آپ جگائے مارے واجاں، آلس بندرا وچ نہ آئیا۔ ست پُرکھ نرنجن چلائے سچ جہازا، سچ ساچے لئے چڑھائیا۔ ویلے انتم رکھے لاجا، جگت جگدیش اک اکھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سکھاں لیکھا لکھنہار ورتے ورتا وے وچ سنسار، پُرکھ پُرکھو تم کھیل اپار، کاغز قلم نہ لکھنہار، کرم دھرم جرم ورن برن ساچی سرن اک رکھائیا۔ ان روپ سریر کو جان، نرگن نور نور رُشائیا۔ تن سریر سری بھگوان، نچ بیٹھا آسن لائیا۔ نہ کوئی پین نہ کوئی کھان، رسن گیان نہ کوئے لائیا۔ نہ کوئی روپ نہ نشان، نیتز نین نہ کوئے دسائیا۔ نہ کوئی بردہ نہ جوان، بال اوستھانہ کوئے دسائیا۔ نہ کوئی ہتھ پیر دسے کان، گھ ناک نہ کوئے لگائیا۔ نو در نہ کوئے نشان، پنج تت نہ کوئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا روپ انوپ درسائیا۔ نرگن روپ نرگن دھار، نرگن نرگن وچ اپائیا۔ نرگن مندر کر تیار، نرگن بیٹھا آسن لائیا۔ نرگن کنت نرگن بھتار،

★ ۲۳ بھگن ۲۰۱۶ بکرمی سرون سنگھ دے گھر پنڈ جگاتیاں ضلع کرنال ★

سو پُرکھ نرنجن ایکا داتا، آد جگاد سمانندا۔ ہر پُرکھ نرنجن سچا ناتا، جگا جگ آپ بندھانندا۔ اینکارا پُرکھ بدھاتا، ایکا رنگ رنگانندا۔ آد نرنجن اتم ذاتا، ورن گوت نہ کوئے دکھانندا۔ سری بھگوان میٹے اندھیری راتا، ساچا چند اک چڑھانندا۔ ابناشی کرتا اک اکاتا، سچ سنگھاسن آسن لائندا۔ پاربرہم پتا ماتا، آپ اپنا ولس دھرانندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پُرکھ اکال عقل کل دھار، الکھ اگوچر اگم اپار، بھيو اھیدا آپ کھلانندا۔ سو پُرکھ نرنجن سوبھاونت، ایکا رنگ سمايا۔ ہر پُرکھ نرنجن آد آنت، روپ انوپ آپ درسایا۔ اینکارا مہما اگنت، لیکھا لیکھ نہ کوئے جنایا۔ آد نرنجن جگا جگنت، جوت نرنجن دے رُشنايا۔ ابناشی کرتا ساچا کنت، کنت کنتوہل وڈ وڈیايا۔ سری بھگوان بنائے بنت، نہ کوئی دوسر سنگ رکھایا۔ پاربرہم آپے جانے اپنا آنت، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرنجن اپنا کھیل کھلایا۔ نرنجن داتا بے پرواہ، اجونی رہت بھيو نہ رانیا۔ کرتا پُرکھ اک ملاح، ایکا بیڑا سچ چلایا۔ دُھر درگاہی وسے ساچے تھاں، سچکھنڈ نواسی پُرکھ ابناشی ایکا آسن ڈیرہ لایا۔ دو جہاناں کرے سچ نیاں، حکمی حکم آپ چلایا۔ کھیلے کھیل اگم اتھاہ، الکھ اکھنا وڈ وڈیايا۔ تھر گھر بنک رہیا سہا، در دروازہ آپ کھلایا۔ آپے ہوئے شاہ پاتشاہ، شہنشاہ صفت صلاحیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوت اُجالا ہر گوپالا، دین دیال اک اکھوایا۔ اک اکلا اینکار، عقل کلا اکھوایا۔ وسنہارا سچ دوار، سچکھنڈ ساچے سوبھا پانندا۔ تھر گھر کھولے آپ کواڑ، ٹھانڈا دربار آپ اُپجانندا۔ تخت بیٹھ سچی سرکار، آپ اپنا آسن لائندا۔ در درویش ہوئے چوبدار، سیس جگدیش اپنا آپ جھکانندا۔ ورتے ورتاوے ہر ورتار، آپ اپنا حکم جنانندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ نواسا پُرکھ ابناشا کھیلے کھیل پر تھی آکاشا، گگن منڈل پاوے راسا، لوآں پُریاں دیکھ دکھانندا۔ لوآں پُریاں کھیل اولا، سو پُرکھ نرنجن آپ کرانندا۔ وسنہارا نہچل دھام اٹلا، سچ محلہ آپ سہانندا۔ جلاں تھلاں آپے رلا، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ آپے ڈیرہ لائندا۔ شبد انادی سچ سندیش نرنجن دھارا ایکا گھلا، برہما وشن شو آپ سمجھانندا۔ جوتی جوت آپے رلا، نورو نور ڈگمگانندا۔ نرنجن سرگن پھڑائے پلا، آتم پر ماتم رنگ رنگانندا۔ آپے کرے کھیل ول چھلا، اچھل چھل دھاری بھيو نہ آئندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگا جگ اپنا

ولیس وٹائیندا۔ ویس وٹندڑا پُرکھ سلطان، آد جگاد وڈی وڈیائیا۔ لوک مات ہوئے پردھان، نرگن سرگن روپ وٹائیا۔ دُھر درگاہی اک فرمان، سچ ساچا سچ جنائیا۔ شبد انادی سچ دُھکان، دُھن انادی آپ الایا۔ برہمنڈ کھنڈ ویکھے مار دھیان، جیرج انڈا تَبھج سبتج ویکھ وکھائیا۔ لکھ چوراسی جگت نشان، چاروں کُنٹ آپ جُھلایا۔ دہ دشا ہو پردھان، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ داتا دانی گن ندھان، ایک منتر نام درڑایا۔ بھگتاں دیوے بھگتی دان، بھگون اپنا میل ملائیا۔ ست وکھائے سچ دُکان، چوداں لوک کھ بھوائیا۔ گرگھ بخشے اک دھیان، آتم آتر بوجھ بُجھایا۔ گر سکھاں دیوے ساچا دان، ساچی بھچھیا جھولی پائیا۔ ایک شبد رسنا گان، اکھر وکھر آپ پڑھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنے نام رکھے وڈیائیا۔ ہر ہر ناواں اپار، وید کتیب بھو نہ پائیندا۔ برہما لکھ لکھ گیا ہار، چارے ویداں کھ صلاحندا۔ صفتی صفت کرے وچار، نیترنین نہ کوئے درساہندا۔ دیونہار اک نرکار، سرگن ساچا میل ملائیندا۔ سچکھنڈ نواسی کھیل اپار، شاہو شتاباشی آپ کھلایندا۔ ترے گن مایا وسے باہر، پنچت نہ میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی رچن رچائیندا۔ جگ جگ کھیل پُرکھ اکال، اپنا آپ کرائیندا۔ گرگھ ویکھے ساچے لال، لکھ چوراسی وچوں آپ اٹھائیندا۔ شبد سروپی بن دلال، سچ ونجارا ونج کرائیندا۔ ایک دیوے نام سچا دھن مال، سچ خزینہ ہتھ پھرائیندا۔ لیکھا جانے کال مہاکال، جگت جنجال توڑ تڑائیندا۔ پھل لگائے کایا ڈال، بھل بھلوڑی آپ مہکائیندا۔ امرت سروور بخشے تال، کایا مندر آپ بھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا کھیل کھلایندا۔ کھیلنہار پُرکھ سمراتھ، ایک رنگ سائیندا۔ جگ جگ مہاکتھنا اکاتھ، کتھنی کتھ نہ کوئے سائیندا۔ سبجگ تریتا دوپر چلائے راتھ، کلج ویلا انتم آئیندا۔ لکھ چوراسی بیٹھی گھاٹ، ساچا بیڑا نہ کوئے رکھائیندا۔ لہنا دینا چکلیا اٹھ ساٹھ، تیرتھ تاٹ نہ کوئے نہائیندا۔ گھر گھر جوت نہ دے کوئے للاٹ، اگیان اندھیر نہ کوئے گوائیندا۔ انحد شبد نہ وجے سٹ، تن نگارہ نہ کوئے وجائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے ویکھ وکھائیندا۔ ہر جن ساچا جگ دھار، سو پُرکھ نرنجن آپ چلایا۔ بھگتن پیتا ایکنکار، روپ انوپ آپ وٹایا۔ بھگت وچھل وچ سنسار، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ دُبدے پاتھر دیوے تار، جس جن اپنی دیا کمائیا۔ ہر جن بخشے سچ پیار، سچ دوارا اک وکھایا۔ میٹ مٹائے اندھ اندھیار، کوڑ گڑیار دس نہ آئیا۔ جوت نرنجن کر اجیار، گھر گھر وچ دے وکھایا۔ شبد

اناد سچی دھنکار، انحد تال آپ وجائیآ۔ امرت دیوے ٹھنڈی ٹھار، بھر پیالہ جام پیائیآ۔ کھول وکھائے بند کواڑ، بجر کپائی پردہ لاہیا۔ گھر ساچے سچ دیوے واڑ، سرتی شبدی میل ملائیآ۔ ناری کنت سچ پیار، آتم سیجا آپ وکھائیآ۔ میل ملاوا جوت نرنکار، نرگن نرگن وچ ٹکائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، جگ جگ اپنی ونڈ ونڈائیآ۔ ساچی وست ہتھ کرتار، گر سنگر آپ ورتائیندا۔ گر گر پاونہارا سار، لوک مات ویس وٹائیندا۔ گر گھ ساجن جائے تار، دے مت تت سمجھائیندا۔ گر سکھ لیکھا آر پار، منجھدھار نہ کوئے رڑھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ تار نہار ایکو دینا، دیناں ناتھ ہوئے سہائیآ۔ جن بھگتاں کرے ٹھانڈا سینہ، آپ اپنی بوجھ بُجھائیآ۔ گر سکھ سہارا جوں جل مینا، چا ترک ترکھا آپ بُجھائیآ۔ کایا چولی چاڑھے رنگ بھینا، اتر کدے نہ جائیآ۔ پار کرائے لوکاں تیناں، گھر ساچے وچے ودھائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ ہر جن ساچے میل ملائیآ۔ میل ملاوا ہر بھگوان، ہر ساچا آپ کرائیندا۔ آتم انتر اک گیان، ایکا برہم وکھائیندا۔ گھر وچ گھر سچ مکان، چھپر چھن نہ کوئے چھہائیندا۔ دیا باتی جوت مہان، کملا پاتی آپ ٹکائیندا۔ سناوے گا تھی دھر فرمان، بودھ اگادھی بھيو گھلائیندا۔ ایکا ناد وجائے سچی دھنکان، آتم انتر بوجھ بُجھائیندا۔ کرے پرکاش کوٹن بھان، روس گھ شرمائیندا۔ گر گھ گر سکھ کاگ ہنس بن جان، مان سروور جو جن نہائیندا۔ سنگر پورا دیوے دان، دیا درشتی آپ کمائیندا۔ سرب جیاں دا ساچا کاہن، لکھ چوراسی گوپی آپ نچائیندا۔ ایتھے اوتھے ایکا رام، دوسر روپ نہ کوئی وٹائیندا۔ گر گھیاں دیوے ساچا مان، درگاہ ساچی آپ سہائیندا۔ اک وکھائے پد نربان، نر بھے اپنا ناؤں دھرائیندا۔ برہما وشن شو کروڑ تیتیسائرت راجا اند بہہ بہہ گان، کوئی کوٹ دھیان لگائیندا۔ کسے ہتھ نہ آئے سری بھگوان، بھيو ابھیدا بھيو چھپائیندا۔ جگ جگ لوک مات ہو پردھان، آپ اپنا روپ وٹائیندا۔ سنت سہیلے گر وگر چیلے لئے پچھان، پورب لہنا ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ انتم پھیرا پائیندا۔ کلجگ انتم ہر ہر دھار، نرگن نرکار چلائیآ۔ جوتی جامہ کھیل اپار، جوتی جوت رُشنائیآ۔ شبدی شبد شبد جیکار، ساچا نعرہ ایکا لائیآ۔ وسنہارا دھام نیار، سمبل بیٹھا رُت سہائیآ۔ اچا ٹلا پربت آپے پاڑ، آپ اپنا پردہ لاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیرا انتم ویس، نرگن روپ نر نریش کھیلے کھیل در درویش، الکھ اکھنا اپنی الکھ جگائیآ۔ الکھ اکھنا ہر

بھگوان، بھيو کوءَ نہ پائيندا۔ دس نہ آئے زمين اسمان، دھرت دھول نہ کوئی رکھائيندا۔ ويد پُران شاستر سمتر سارے گان، ہر ہر اپنا کھيل کھلائيندا۔ گر پير سادھ سنت اوتار آد جگادی سچ نشان، لوک مات آپ اُپجائيندا۔ اک اِکلا ديونہارا دُھر فرمان، جگ جگ اپنا حکم سنائيندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چار ورن رنگ رنگائيندا۔ چار ورن رنگ انمول، ہر ساچا آپ چڑھائيا۔ لکھ چوراسی ایکا کنڈے دیوے تول، نام کنڈا ہتھ اُٹھائيا۔ شبد اگمی وجے ڈھول، برہمنڈ کھنڈ آپ سنايا۔ اپنی دھارن آپے بول، ترے ترے لیکھا دئے مُکائيا۔ سچھنڈ نواسی سچ دوارا ایکا کھول، ایکا ونج کرائيا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھجگ انتم ویکھ وکھائيا۔ کھجگ انتم ویکھنہارا، ایکا ایک ایکنکاریا۔ کھیلے کھيل اگم اپارا، الکھ اگوچر بھيو نہ آرہيا۔ ست ستوادی ساچی دھارا، ست ست آپ چلا رہيا۔ پاوے سارا پُرکھ نارا، ناؤں نرائن آپ دھرا ليا۔ جن بھگتاں دیوے نام آدھارا، آپ اپنا بھيو کھلا ليا۔ ستن ميلا ميت مُرارا، گھر سجن ویکھ وکھا ليا۔ گرگھاں دکھائے پار کنارہ، ساچا بیڑا آپ چلا رہيا۔ گرگھ سہائے بنک دوارا، بنک دواری ویس وٹا ليا۔ ویس وٹنڈا ہر ہر ميت، لوک مات ویکھ وکھائيا۔ کرے کرائے پنت پنت، پنت پاؤن بے پروا ہيا۔ گرگھ کایا ٹھنڈی سیت، اگنی تت نہ کوئی جلايا۔ دھام وکھائے اک انڈیٹھ، لکھن پڑھن وچ نہ آيا۔ مانس جنم جانا جیت، جگت ٹھگوری کوءَ نہ پائيا۔ ایکا رنگ رنگائے ہست کپٹ، راؤ رنگ نہ کوئی وکھائيا۔ سنجگ تیری ساچی ریت، ہر ساچا سچ چلايا۔ نہ کوئی مندر ناں مسیت، شودوالا مٹھ نہ کوئی وکھائيا۔ کایا مندر ایکا گیت، ہر مندر آپ سنايا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ اپنا کھيل کھلايا۔ جگ جگ کھيل پُرکھ سلطان، ست ستوادی آپ کرائيندا۔ کھجگ ميٹے کوڑ نشان، سنجگ ساچا مارگ لائيندا۔ چار ورن ایکا گيان، ایکا ہر ہر نام درڑائيندا۔ ناتا توڑے پنج شيطان، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نيڑ نہ آئيندا۔ آشا ترسنا سرب مٹ جان، جو جن سنگر پورے درشن پائيندا۔ توڑنہارا مان ابھمان، نون سو اکھر آپ سمجھائيندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے لیکھے لائيندا۔ ہر جن لیکھا کھنہارا، ایکا ایک ایکا کھوايا۔ پورب لہنا کرم وچار، نیتز نیناں درس دکھایا۔ بھو ساگر جن جائے تار، جن جننی ویکھ وکھایا۔ میل ملاوا دُھر دربار، در دروازہ ایکا کھلايا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے لئے پھر، شبد ڈوری ہتھ اُٹھایا۔ شبد ڈور ہتھ کرتار، جگ جگ اپنی سیو کمائيندا۔ ہر جن میلے وچ

سنسار، نرگن سرگن ویکھ وکھائیندا۔ ایکا بخشے چرن پیار، چرن چرنودک مکھ چوائیندا۔ کایا گڑھ توڑ ہنکار، مایا ممتا موہ مٹائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم راس، آپے پائے پر تھی آکاش، نوست کھیل کھائیندا۔ نوست ہر ہر ڈیرہ، دس کسے نہ آئیندا۔ لکھ چوراسی ہیرا پھیرا، کر کر مات بھلائیندا۔ دیونہارا اٹھا گیڑا، اپنی لٹھ آپ گڑائیندا۔ شاہ سلطاناں مکے جھیرا، سپس تاج نہ کوئے وکھائیندا۔ نہ کوئی وسے نگر کھیرا، سچ گراں نہ کوئے سہائیندا۔ دھرت مات دا کھلا ویڑا، جگ جگ آپ کرائیندا۔ جن بھگتاں بنھنہارا بیڑا، کھیوٹ کھیٹا روپ وٹائیندا۔ کلج انتم لائے اُکھیرا، چاروں کُنٹ ہلائیندا۔ کرے کرائے حق نیڑا، گر سنگر ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ جگائیندا۔ جاگنہار ایک گردیو، دوسرا کھ نہ کوئے کھائیا۔ پاربرہم الکھ ابھیو، بھیو ابھیدا بھیو پھچپھچایا۔ ہر جن لگائے ساچی سیو، آپ اپنا نام سبھجایا۔ جو جن گائے رسنا جہو، جاگرت جوت کرے رُشٹایا۔ کوسک نیا لائے تھیو، تک لائی ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتن میلا سچ سبھجایا۔ بھگتن میلا ہر گوہند، سچکھنڈ وجے ودھایا۔ میٹنہارا سگلی چند، چنتا چکھا دئے گوائیا۔ ابناشی کرتا گنی گہند، گہر گمبھیر آپ اکھوائیا۔ امرت بھریا ساگر سندھ، بھر پیالہ جام پیایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دین دیالا وڈ وڈایا۔ دین دیال درد دکھ بھے بھنچنا، ایکا رنگ سما۔ جن بھگتاں نیتز پائے نام انجنا، اگیان اندھیر مٹایا۔ دو جہانی ساچا سبھنا، لوک مات ویکھن آیا۔ چرن دھوڑ کرائے ساچا مچنا، دُرمت میل گویا۔ گڑھ ہنکاری بھانڈا بھجنا، بھانڈا بھرم بھو آپ بھٹایا۔ شبد نگارے ساچے وجنا، تن مندر کھیل کرایا۔ امرت آتم پی پی رجننا، ہنس کاگ آپ بنایا۔ جگت سورے سگلے لتھنا، روگ سوگ دئے مٹایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچی سیوالایا۔ ہر جن ساچی سیوالگ، ہر ہر رسنا ناؤں دھیانیندا۔ میل ملاوا سورے سربگ، گھر ساچا ویکھ وکھائیندا۔ جگت بھجائے لگی اگ، امرت آتم میگھ برسائیندا۔ درس دکھائے اُپر شاہ رگ، نو دوارے پنڈھ چکائیندا۔ ہنس بنائے بگلا گگ، سوہنگ ہنسا موتی چوگ چکائیندا۔ نام پیالہ پیائے ساچی مد، دوس رین خمار جنائیندا۔ دُھن وجائے انحدند، راگی راگ آپ لائیندا۔ لکھ چوراسی وچوں کڈھ، آپ اپنا میل ملائیندا۔ تیخ وکارا دیوے وڈھ، نام کھنڈا ہتھ اٹھائیندا۔ کرے پرکاش اندھیری کھڈ، نور نورانہ دیپ جگائیندا۔ دوس رین لڈائے لڈ، دسم دواوی ویکھ وکھائیندا۔ اک

جنائے نربان پد، پرمانند آپ جنائندا۔ سچ دوارے آپ سد، ہر جن ساچے ویکھ وکھائندا۔ کلجک جوٹھا جھوٹھا بھار رہیالہ، ویلے آنت نہ کوئے اٹھائندا۔ سنگی ساتھی جان چھڈ، ساچا پلو نہ کوئے پھڑائندا۔ انتم ویلا انتم آئی حد، برہما وشن شو سرب گرائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری انتم ور، ہر جن ساچے آپ اٹھائندا۔ ہر جن ساچا جاگیا، جگا ونہار آپ کرتار۔ من اُتجے اک بیراگیا، ایک شبد سچی لو تار۔ میل ملاوا موہن مادھیا، گھر میل میت مرار۔ لیکھا جانے آد جگادا، جگا جگنتر پاوے سار۔ ہر جن پھڑ پھڑ باہوں آپے کاڈھیا، اگنی اگ وچوں لئے اُبھار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویکھنہار آپ نرنکار۔ ویکھنہار پُرکھ اکالا، دوسر سنگ نہ کوئے جنائندا۔ جگا جگنتر اولڑی چالا، لوک مات ویس وٹائندا۔ کلجک انتم کھیل نرالا، نرگن اپنا ناؤں دھرائندا۔ شبد بنائے اک دلالا، پنج ت نہ گر وکھائندا۔ کایا وسے سچ سچی دھر مسالہ، سچ سنگھاسن سو بھاپائندا۔ دیک جوتی ایک بالا، پرکاش پرکاش آپ اٹھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری انتم ور، ہر جن ساچے ویکھ وکھائندا۔ ہر جن نیتز پیکھیا، پر م پُرکھ کرتار۔ پچھلی مٹے لکھی ریکھیا، اگے لکھنہار نرنکار۔ لیکھا جانے در درویشیا، در در بنے آپ بھگھار۔ آپے ستا باسک سیجیا، ساگو پانگ لئے ہلار۔ آپے برہما لکھے ویدیا، گن داتا وڈ بھنڈار۔ آپے شکر ویکھے کھلے کیسیا، جٹا جوٹ اگم اپار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری انتم ور، کھیلے کھیل وچ سنسار۔ ہر سنگت وڈیائی دھن، ہر ساچے مات بنایا۔ ہر سنگت وڈیائی دھن، لوک مات مات رُشانیا۔ ہر سنگت وڈیائی دھن، ہر ساچے سچ من بھایا۔ ہر سنگت وڈیائی دھن، ہر راگی راگ سنایا۔ ہر سنگت وڈیائی دھن، گر سیکھ تیری چھیری چھن چھبھایا۔ ہر سنگت وڈیائی دھن، ہر نام کری گڑمانیا۔ ہر سنگت وڈیائی دھن، ہر ہر دے رہے وسایا۔ ہر سنگت وڈیائی دھن، گھر ساچے چڑھے چن، سکے رُکھڑے ہرے کرایا۔ ایک بیڑا دیوے بنھ، نام چپو اک لگایا۔ ہر سنگت تیرا کہنا من، اگے اگا دئے ودھایا۔ اندھیر گھور وکارے دیوے ڈن، کشنا شکلا بیٹھا آسن لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگت کولوں منگ ور، گر سیکھ تیری جھولی پانیا۔ ہر سنگت تیری اتم ذات، ہر سنگت آپ بنائندا۔ ہر سنگت تیرے ہتھ سچی دات، گر سنگت منگ منگائندا۔ ہر سنگت تیری اک پر بھات، دوس رین نہ کوئے وکھائندا۔ ہر سنگت تیرا ساچانات، نرگن سرگن جوڑ جڑائندا۔ ہر سنگت تیری اتم کھاٹ، ہر ساچا آسن لائندا۔ ہر سنگت

چڑھائے اوکھے گھاٹ، گرسکھ ساچے پار کرائیندا۔ آگے رکھے نیڑے واٹ، دُکھ شکھ وچ روپ وٹائیندا۔ پورا کرے بچھلا گھاٹ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی بھچھیا جھولی پائیندا۔ دیکھنہار ہر برہمنڈ، گھٹ گھٹ اندر پھول بھلائیندا۔ ترے گن مایا ونڈی ونڈ، اپ تیج وائے پر تھی آکاش پنچ تت ناتا جوڑ بڑائیندا۔ لیکھا جانے جیرج انڈ، آپ اپنی کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جنم کرم اپنے ہتھ رکھائیندا۔ پنچ تت ناتا کایا مندر، من مت بدھ وچ لکائیا۔ جوت جگائے اندرے اندر، دس کسے نہ آئیا۔ بیٹھارہے اندھیری کندر، آپ اپنا گھ چھپائیا۔ آپے ککھی لایا جندر، آپے دئے کھلائیا۔ سرب جیاں ہر ساچا بخشنڈر، بخشش اپنے ہتھ رکھائیا۔ جیو جنت جگ بھاگاں مندر، بھاوی بھاگ وچ رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، پوت سپوتا جھولی پائیا۔ پوت سپوتا ست ڈلارا، گھر ساچے سچ سہایا۔ دس دس ماس دئے آدھارا، آپ اپنی دیا کمایا۔ پون سواسی اک سہارا، رسنا جہوا آپ چلایا۔ سو پرکھ زرنجن کھیل نیارا، ہنگ برہم جھولی آپ بھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، جگت سنتان ہر بھگوان، اپنا لیکھا دئے لکھایا۔ دوئے ہتھ چرن گر سیو، دُکھ روگ رہن نہ پائیا۔ نیتز درس الکھ ابھیو، چنتا سوگ مٹائیا۔ رسنا گاؤنا ساچی جہو، سوہنگ شبد سچ سکھائیا۔ کایا لگے ساچا میو، پت ڈالی ویکھ دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہتھو ہتھ ساچی دست پھرائیا۔ ایکا ہتھ ہر سنگت رنگ، دوئے بھچھیا جھولی پائیندا۔ دوئے جوڑ منگے منگ، انگ سنگ آپ اکھوائیندا۔ لیکھا جانے کاپی ونگ، رتن امولک ہیرا آپ بنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا بخشے ساچا ور، جگت روگ آپ گوائیندا۔ ہر سنگت سچ دوار، آتم آنتر رہی دھیائیا۔ روگ سوگ چنت نوار دُکھ دلدر دئے گوائیا۔ مات پت بھرے بھنڈار، ککھی ککھ سہایا۔ جو جن منگے شبد آدھار، شبد اناد دُھن سنایا۔ جو جن منگے درس اپار، راتیں سنتیاں درس دکھائیا۔ جو جن مانگے چرن پیار، چرن دھوڑی مستک لکائیا۔ جو جن مانگے سچھنڈ دوار، سچھنڈ نواسی دئے دکھائیا۔ جو جن مانگے لکھ چوڑاسی پار کنار، آون جاون پھند کٹائیا۔ جو جن مانگے زمل جوت اجیار، گھر گھر وچ دیپ جگائیا۔ جو جن مانگے امرت ٹھانڈی ٹھار، بھر پیالہ جام پیائیا۔ جو جن مانگے نانک گر ٹھانڈا دربار، نانک درشن دئے کرائیا۔ جو جن مانگے گوہنڈ گھوڑ آسوار، نیلے والا نیلی دھاروں پار دکھائیا۔ جو جن مانگے ہر سنگت پیار، گرسکھ ناتا جوڑ

جڑایا۔ جو جن مانگے تن ہنکار، من کا منکا دے بھوایا۔ جو جن مانگے جوٹھ جھوٹھ شنگار، کوڑ گڑیارا ویس وکھانیا۔ جو جن منگے ہر ساچا کنت بھتار، آتم سیجا دے ملانیا۔ ہر سنگت تیرا دکھ درد دے نوار، جو جن آئے چل سرنا نیا۔ گرسکھ وسدا رہے سدا دوار، در دروازہ آپ گھلایا۔ لیکھے لگا پڑکھ نار، بردھ بال جوان ماتا گھھ ایکارنگ رنگانیا۔ آپے ادر پاوے سار، اگنی تت نہ کوئے جلا نیا۔ وڈبھاگی ہر پایا دوار، سنگر پورا وچھڑ کدے نہ جانیا۔ انتم ویلے ہوئے سہار، آپ اپنی گود اٹھانیا۔ سچکھنڈ دوارے دیوے واڑ، جوتی جوت آپ ملانیا۔ گھڑی سہنجنی سچ دہاڑ، گھر پایا بے پرواہیا۔ خوشی کرائے بہتر ناڑ، بندی بند آپ کٹانیا۔ غریب نمانے جائے تار، آپ اپنے گلے لگانیا۔ گرگھ تیرا سچ پیار، لکھ کروڑی قیمت کوئے نہ پانیا۔ ہر سنگت تیرا سچ بھنڈار، لوک مات ورتے ورتاوے پڑکھ ابناشی سیو کمانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جیاں جنتاں دکھڑے ہر، گھر گھر وچ سکھ اُچانیا۔

★ ۲۳ پھگن ۲۰۱۶ بکرمی ہر بنس سنگھ دے گھر پنڈ ٹھیکری چھنہ ضلع کرنال ★

زرگن روپ اینکار، عقل کلا وڈ وڈیانیا۔ زرگن جوت نور اُجیار، پڑکھ ابناشی بھو نہ رانیا۔ پڑکھ اکالا کھیل اپار، کھیلنہارا بے پرواہیا۔ وسنہارا سچ دوار، سچکھنڈ بیٹھا آسن لایا۔ ایکارگ سچی دھنکار، شبد انادی ناد الایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرگن اپنا ناووں رکھانیا۔ زرگن داتا ہر مہربان، آد جگاد سمانیدا۔ اک اکلا کھیل مہان، کھیلنہارا دس نہ آسندا۔ تخت نواسی سری بھگوان، سچ سنگھاسن آسن لاینیدا۔ سچکھنڈ دوارا اک مکان، تھر گھر آپے ویکھ وکھانیدا۔ آد زرگن جوت مہان، سو پڑکھ زرگن آپ جگانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر ساچا ویکھ وکھانیدا۔ اینکارا کھیل اپارا، لیکھا لیکھ نہ کوئے جنانیا۔ شاہو بھوپ وڈ سکدارا، تخت تاج آپ ہنڈھانیا۔ حکمی حکم کر پسارا، حکمی حکمی آپ چلانیا۔ اکھ اگوچر کھیل نیارا، بودھ اگادھ وڈی وڈیانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر گھر نواسا پڑکھ ابناشا منڈل راس آپ رچانیا۔ منڈل راس پڑکھ سلطان، ہر ساچا سچ رچانیدا۔ آپے دیوے دھر فرمان، آپ اپنا حکم سنانیدا۔ لوآں پڑیاں ویکھے مار دھیان، برہمنڈ کھنڈ پھیرا پانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت

دھر، جوت اُجالا ہر گوپالا دین دیلا، آپ اپنے رنگ سہانیدا۔ رنگ رنگیلا ہر کرتار، گھر ساچے سو بھاپایا۔ رُوپ رنگ نہ کوئے سکے وچار، دس کسے نہ آئیآ۔ ست سرُوپی ساچی دھار، ست ستوادی آپ چلانیآ۔ کھیلے کھیل اگم اپار، اگم اگمڑی کار کرائیآ۔ ناد تورت اک دھنکار، ہر شبدی شبد سنائیآ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ وسائے سچ محلہ بیٹھا رہے اک اگلا، دوسر کوئے نہ سنگ رکھائیآ۔ اک اگلا کھیل اپار، سو پُرکھ زرنجن آپ کرائنیدا۔ ہر پُرکھ زرنجن میت مُرا، سگلا سنگ رکھانیدا۔ اینکارا کرے پیار، آپ اپنا میل ملائیندا۔ آد زرنجن ہو اُجیارا، نور نورانہ ڈمگائیندا۔ سری بھگوان بٹھے دھارا، آپ اپنی بنت بنائیندا۔ ابناشی کرتا اندر باہرا، گپت ظاہرا کھیل کھلائیندا۔ پاربرہم پر بھ بن سکدارا، ساچا در آپ سہانیدا۔ سچکھنڈ تھر گھر ٹھانڈا دربارا، آپ اپنا آسن لائیندا۔ در درویش بنے چو بدارا، گھر ساچے ساچی سیو کمائیندا۔ کھڑگ کھنڈانہ کوئی کٹارا، شستر بستر نہ کوئے دکھائیندا۔ پنج تت نہ کوئے آکارا، ترے گن میل نہ کوئے ملائیندا۔ رُو سس نہ کوئے ستارا، زمیں اسمان نہ بنت بنائیندا۔ منڈل منڈپ نہ کوئے اکھاڑا، گوپا کاہن نہ کوئے نچائیندا۔ برہما وشن شو نہ کوئے اُجیارا، چارے مکھ نہ کوئے صالائیندا۔ کروڑ تیتیس نہ کوئے سہارا، سُرپت راجا اند نہ رُوپ وٹائیندا۔ گر پیر نہ کوئے اوتارا، سادہ سنت نہ کوئے دکھائیندا۔ مات پت نہ کوئے سنسارا، بھین بھیا نہ ویکھ دکھائیندا۔ محل اٹل نہ کوئے منارا، مندر گرو دوار نہ کوئے اپائیندا۔ ست سرور جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑا، اُچے ٹلے پر بت نہ ویکھ دکھائیندا۔ نہ کوئی پُرکھ نہ کوئی نار، ناری کنت نہ کوئے ہنڈھائیندا۔ سچکھنڈ نواسی اینکارا، اک اگلا کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اجوئی رہت بھو نہ آئیندا۔ اجوئی رہت پُرکھ اکال، ایکا رنگ سمایآ۔ آپے چلے اولڑی چال، وید کتیب بھو نہ رایا۔ وسنہارا سچکھنڈ سچّی دھر مسال، در دروازہ آپ کھلایا۔ چرن بھکھار بنائے کال مہاکالا، دین دیال ناؤں دھرایا۔ اپنا دیپک آپے بال، پاربرہم پر بھ ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ نواسا پُرکھ ابناشا، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ سچکھنڈ دوارے ساچی دھار، سو پُرکھ زرنجن آپ چلائیندا۔ ہر پُرکھ زرنجن پاوے سار، آپ اپنی گنت گنائیندا۔ اینکارا دئے آدھار، اچھیا بھچھیا آپ دکھائیندا۔ آد زرنجن سانجھیا، دیپک دیپ آپ جگائیندا۔ پُرکھ ابناشی ہوتیار، آپ اپنا ویس وٹائیندا۔ سری بھگوان بول جیکار، آپ اپنا نعرہ لائیندا۔ پاربرہم کھول کواڑ، رُوپ انوپ آپ درسائیندا۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در گھر ساچا آپ وڈیائیندا۔ در گھر ساچا ہر سہنجنا، ایکا رنگ سمایا۔ پُرکھ اکالا آپے بنیا اپنا سجنّا، آپ اپنا سنگ رکھایا۔ نہ گھڑیا نہ بھجنّا، مورت اکال ویس وٹایا۔ آد جگادی اپنی آپے رکھے لجنّا، آپ اپنا رُپ در سایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے دیوے اپنا ور، اپنی جھولی آپ بھرایا۔ آپے بنے در بھکھاری، شاہ سلطان آپ اکھوایا۔ آپے کرے سچ سکداری، آپے نیوں نیوں سپس جھکایا۔ آپے نرگن جوت کر اجیاری، آپے نور نور وچ ٹکایا۔ آپے بنے وڈ بھنڈاری، اپنی دات اپنے ہتھ رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا میل ملایا۔ آپے میل ملنڈا، ناری کنت بھتار۔ آپے ہر ہر تیج سہنڈا، تھر گھر بیٹھ سچے دربار۔ آپے اپنا رس بھوگ بلاس کرنڈا، نرگن نرگن کر پیار۔ آپے سُنّت ڈلارا لُپجندڑا، آپ اپنی کرپا دھار۔ آپے دھر فرمانا حکم سُنندڑا، پوت سپوتا کر کر خبردار۔ لوآں پُریاں رچن رچنڈا، برہمنڈ کھنڈ محل اُسار۔ ترے گن مایا ہتھ وکھنڈا، گھاٹن گھڑے اپر اپار۔ نرکار ساکار رُپ آپ وٹنڈا، وشن رُپ اپر اپار۔ امرت نا بھی آپ سہنڈا، آپے کھڑے سچی گلزار۔ آپے پکھڑی مکھ وکھنڈا، آپے اندروں آئے باہر۔ آپے برہاناؤں رکھنڈا، پاربرہم کھیل اپار۔ آپے سُنّ اگم رھنڈا، آپے وسے دھواں دھار۔ آپے شکر جوت جگنڈا، اپنے رنگ روے کرتار۔ شبد داتا اک وکھنڈا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنی دھار۔ شبد داتا بے پرواہ، نرگن اپنا سُنّت اُپجائیندا۔ سچھنڈ دوارے دیوے سچ صلاح، ساچا حکمی حکم سنایندا۔ برہما وشن شو سیوا دئے لگا، سیوک سیوا سچ کرانیندا۔ ایکا اکھر دئے پڑھا، سو پُرکھ نرنجن نظری آئیندا۔ تخت تاج اک وکھا، دھر دربارا آپ سہانیندا۔ راجن راج بے پرواہ، پاربرہم اپنا رُپ وٹانیندا۔ تیناں میلا سچ سُبھا، ترے گن ساچا رنگ رنگانیندا۔ لکھ چوڑاسی رچن رچا، ایکا مت تت وکھانیندا۔ پنج تت میل ملا، اپ تیج وائے پر تھی آکاش جھولی پائیندا۔ من مت بُدھ وچ ٹکا، نرگن اپنا رُپ چھپائیندا۔ گھر وچ گھر دئے سہا، گھر اپنا بنک بنائیندا۔ نرگن دیپک اک ٹکا، جوت نرنجن ڈگمگانیندا۔ شبد انادی دُھن اُچھا، انحد تال و جائیندا۔ سر سرور اک وکھا، امرت جھرنا آپ جھرائیندا۔ آتم سیجا ڈیرہ لا، برہم پاربرہم اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوڑاسی رچن رچا، آپے اندر وڑیا سچ، کایا مائی بھانڈا کچ آپ وکھانیندا۔ کایا مائی کر تیار، نو در کھول کھلایا۔ پنچم پنچ کر پیار، پنچم ناد دُھن سنایا۔ پنچم میلا وچ سنسار، کام کرودھ

لوبھ موہ ہنکار انگ لگایا۔ پنچم راج جوگ سکدار، پنچم لیکھا بے پرواہیا۔ پنچم ویکھے بنک دوار، ڈونگھی بھوری پھول بھلایا۔ پنچم توڑے گڑھ ہنکار، پنچم کھنڈا ہتھ چمکایا۔ بنے وچولا آپ نرنکار، شبد شبدی روپ وٹایا۔ آسا ترسنا کرے پیار، ہوئے ہنگتا رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوراسی اندر وڑ، نرگن بیٹھا گھ چھپایا۔ لکھ چوراسی اندر وڑیا، ہر ساچا دس نہ آئیندا۔ اپنے پوڑے آپے چڑھیا، محل اٹل آپ سہائیندا۔ اپنا گھاڑن آپے گھڑیا، آپے بھن وکھائیندا۔ اپنی وڈیا آپے پڑھیا، اکھر وکھر آپ جنائیندا۔ اگنی ہون کدے نہ سڑیا، متوت نہ کوئے رکھائیندا۔ نہ جنمے نہ کدے مریا، آون جاون کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہم اپنا روپ درسائیندا۔ برہم برہم ہر کھیل نیارا، دیک دیا آپ جگایا۔ اندر وڑ پڑکھ کرتارا، گھٹ بیٹھا آسن لایا۔ لکھ چوراسی پاوے سارا، بھل رہے نہ رانیا۔ لوک مات کھیل اپارا، شبد انادی ناد وجایا۔ بھگتن دیوے اک ادھارا، آتم انتر بوجھ بھجایا۔ درس دکھائے اگم اپارا، نیتز لوجن نین اک گھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا ناؤں اُججایا۔ جگ جگ ناؤں ہر نرنکار، جن بھگتاں آپ سنائیندا۔ ستن پیتا وچ سنسار، سچ سمگری جھولی پائیندا۔ گرگھ اتیتا ٹھانڈے دربار، گھر ساچے آپ وڈیائیندا۔ گرگھ پت پُنیتا کرے کرنہار، پت پاپی آپ ترائیندا۔ دیوے نام انڈیٹھا اگم اپارا، اکھر وکھر آپ پڑھائیندا۔ مٹھا کرے کوڑا ریٹھا آپ نرنکار، جس جن اپنی دیا کمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے ویکھ وکھائیندا۔ بھگتن اندر وسیا، پر م پڑکھ کرتارا۔ ستن میٹے اندھیری مسیا، نرگن جوت کر اُجیار۔ گرگھماں دوارے پھرے نسیا، جگا جگنتر ساچی کار۔ گرگھ مارگ ایکا دسیا، میل ملائے کنت بھتار۔ تیر نرالا ایکا کسیا، بجر کپاٹی دیوے پاڑ۔ ترے گن مایا مول نہ ڈسیا، جس جن ملیا میت مرار۔ جگت وکارا چرناں بیٹھاں جھسیا، نیڑ نہ آئے لوبھ موہ ہنکار۔ کرے پرکاش کوٹن رو سسیا، دیک دیا کر اُجیار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ لئے مات اتار۔ ہر اتارا کھیل اپارا، نرگن سرگن روپ وٹائیندا۔ نت نوت کھیل نیارا وچ سنسار، ہر ساچا آپ کرائیندا۔ بھگت ادھارا دُشٹ سنگھارا، ساکھیات روپ وٹائیندا۔ نام ادھارا بول جیکارا، ہر جن ساچے آپ اٹھائیندا۔ تیز دھارا مارے کٹارا، اگم اپارا کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ ویس اولاک اگلا، ہر ہر آپ کرائیندا۔ آد جگادی

اچھل اچھلا، دس کسے نہ آئیندا۔ ہر بھگتن جوتی شبدی رلا، جوتی جوت جوت جگائیندا۔ سچ سنگھاسن آتم ملا، ایسا سبجا آپ وچھائیندا۔ وسنہارا جلاں تھلاں، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ پھول بھلائیندا۔ گرگھ پھڑائے اپنا پلا، دو جہان نہ کوئے جھڈائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا ویس وٹائیندا۔ ویس اپارا ہر سلطان، جگ جگ آپ کرائیندا۔ بھگتن دیوے برہم گیان، آتم آتر بوجھ بھجائیندا۔ ستن دیوے سچ نشان، سچ نشانہ اک بھلائیندا۔ گرگھ بنائے چتر سنگھڑ سیان، چاترک ترکھا آپ بھجائیندا۔ گرگھیاں دیوے اک گیان، ایسا منتر نام درڑائیندا۔ سنجگ ساچے ہو پردھان، روپ انوپ آپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا کھیل کھلائیندا۔ ایسا گر ایسا ویس، پرکھ اکال اک اکھوائیا۔ ایسا در اک درویش، ایسا اپنی اکھ جگائیا۔ ایسا نر اک نریش، نر نرائن وڈ وڈیائیا۔ ایسا آدجگادی رہے ہمیش، نہ مرے نہ جائیا۔ ایسا کھنہار لیکھ، ایسا ایک ایک وڈیائیا۔ ایسا لحم جنائی برہما وشن ہمیش گیش، حکمی لحم سرب پھرائیا۔ ایسا ایک رہیا ویکھ، لکھ چوراسی آپ سمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا رنگ رنگائیا۔ سنجگ رنگ ست ستواد، سو پرکھ نرنجن آپ رنگایا۔ لیکھا جانے برہم برہما، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ آپے آنت آپے آد، مدھ اپنا کھیل کھلایا۔ آپے شبد انادی بودھ اگادھ، برہما وید نہ کوئے الایا۔ آپے دیونہارا ساچی داد، گر اوتار روپ وٹایا۔ آپے لوآں پریاں وجائے ناد، شبد جیکارا آپ سٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا روپ درسایا۔ جگ جگ روپ اپارا، نرگن سرگن آپ وکھائیندا۔ لوک مات لے اوتار، آپ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ سنجگ ساچے ساچی کار، کرنی کرتا آپ کرائیندا۔ بھگتاں دیوے بھگتی آدھار، بھگت بھگون میل ملائیندا۔ رنگ انملا ایسا چاڑھ، کایا چولی آپ رنگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی رچن رچائیندا۔ رچن رچاونہار گوپال، دوسرا اور نہ کوئے وکھائیا۔ آپے جانے اپنی چال، سنجگ تریتا ویکھ وکھائیا۔ نرگن سرگن بن دلال، رام روپ آپ وٹائیا۔ آپے روپ ہوئے کال، کال روپ آپ رکھائیا۔ آپے راون دیوے گھال، تیر کمان آپ چلائی۔ ہر جن ساچے لئے پچھان، غریب نمانے گلے لگائیا۔ سر سرور توڑے مان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنے رنگ رنگائیا۔ سنجگ تریتا پار کنارہ، ہر دواپر ویکھ وکھائیندا۔ کاہنا کرشنا میت مرارا، کول نین نین مٹکائیندا۔ پنچم میتا سچ آدھارا، پنچم ویکھ وکھائیندا۔ دروپد ست پائے سارا، دریودھن

میٹ مٹائیندا۔ رتھ رتھواہی شاہ سوارا، خالی ہتھ سرٹ سبائی وکھائیندا۔ اٹھاراں دھیائے بول جیکارا، گیتا گیان اک درڑائیندا۔ آپے جانے آر پار کنارہ، آپے ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی کار کرائیندا۔ دواپر اتریا اپنے گھاٹ، ہر ساچے پار اٹاریا۔ کلج وچھائی اپنی کھاٹ، لوک مات آسن لا لیا۔ کوڑ کڑیارا کھول ہاٹ، جوٹھی جوٹھی دست وچ لکا لیا۔ کھیلے کھیل بازی گر ناٹ، گھر گھر اپنا سوانگ ورتا لیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا حکم جنا لیا۔ دھر فرمانا ہر بھگوان، جگ جگ آپ سنائیندا۔ سنجگ تریتا دواپر کر پردھان، انتم میل ملائیندا۔ کلج ویکھے جگت نشان، نو کھنڈ پر تھی پھیرا پائیندا۔ ستاں دیپاں اک گیان، ایک حکم سنائیندا۔ مایا ممتا مد پین کھان، کایا چولی رنگ رنگائیندا۔ ہر کا نام نہ سکے کوئی پچھان، اندھ اندھیر ایک چھائیندا۔ روس نہ چڑھے کوئی بان، جوت زرنجن نہ کوئی جگائیندا۔ ساچی سخی نہ میلا ہوئے کاہن، نام بنسری نہ کوئی وجائیندا۔ سیتا سرتی نہ ملے رام، شبد ہانی نہ کوئی وکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس دھرائیندا۔ ویس اولا رانی اللہ، ہر ساچے آپ وٹایا۔ بسمل روپ اک اکلّا، زرنجن بیٹھا کھیل کھلایا۔ کلمہ امام ایک گھلا، سچ حدیث اک سنایا۔ موسیٰ عیسیٰ پھرایا پلا، آپ اپنے لڑ بندھایا۔ فرس خاکی اک مصلّا، لوک مات ہیٹھ وچھایا۔ عرش قرص ڈیرہ ملا، دس کسے نہ آیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کائنات ویکھ وکھایا۔ کائنات مار جھاک، پروردگار ویکھ وکھائیندا۔ بے عیب بنیا آپ ساتی، بھر پیالہ جام پیائیندا۔ آپے چڑھیا اپنے راکی، ساچا آسو آپ دوڑائیندا۔ لیکھا کوئی نہ جانے بندہ خاکی، خاکی خاک سرب وکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا حکم سنائیندا۔ حکمے اندر ہر ورتارا، ہر وڈا وڈیایا۔ شبد سروپی کھیل اپارا، کلمہ نبی آپ جنایا۔ لیکھا جانے محمدی یارا، در گھر ساچا پھول پھلایا۔ حق حقیقت کھیل اپارا، لاشریک ویکھ وکھایا۔ مقامے حق ایک نعرہ، انا الحق اپنا روپ درسایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا کلمہ آپ پڑھایا۔ اپنا کلمہ جگت حدیث، نور الہی آپ لائیندا۔ آپے گائے بتیس تیس، تیس بتیس آپ سنائیندا۔ اپنا پیسن آپے پیس، آپ اپنی سیو کمائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا بھو کھائیندا۔ اپنا بھو آپے کھول، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ ایک کلمہ اپنا بول، چوڈاں لوک آپ جنائیندا۔ عرش فرس وچے ڈھول، ہر مردنگا ہتھ اٹھائیندا۔ جوتی جوت

سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی دھار بندھائیندا۔ انجیل قرآنا بنھی دھار، لوک مات گڑھائیا۔ شرع شریعت کر وچار، خالق خلق ویکھ وکھائیا۔ راجا رعیت کرے خوار، دھیرج دھیر نہ کوئی دھرائیا۔ جگت حقیقت جائے ہار، شاہ حقیر رو رو نیر وہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھنہارا ساچا گھر، جگ جگ اپنا ویس وٹائیا۔ ویس وٹائے ہر نرنکارا، نرگن نرگن ناؤں اُپجائیندا۔ نانک میل وچ سنسارا، پنچ تت چولا آپ ہنڈھائیندا۔ نام ست بول جیکارا، چار ورنناں آپ سمجھائیندا۔ اوچاں نیچاں پار کنارہ، راؤ رنکاں ایکارنگ رنکائیندا۔ غریب نمائیاں پاوے سارا، آپ اپنے گلے لگائیندا۔ ہنکاریاں توڑے گڑھ ہنکارا، اُچے ٹلے پھول بھلائییندا۔ ساچا ونج کرائے اک ونجارا، چوڈاں ہٹاں مان گوائیندا۔ چوڈاں طبقات کرے کنارہ، کوٹ کوٹن وچ سمائیندا۔ میل ملاوا اک ایکنکارا، پُرکھ اکال اک وکھائیندا۔ ورنناں برناں وسے باہرا، ذات پات نہ کوئی جنائیندا۔ ہر کاشد اک نرنکارا، ساچا گراک اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد شبدی میل ملائییندا۔ شبد گرا سچا سوربیر، نانک پنچ تت صلاحیا۔ جن بھگتاں کڈھے ہوئے پیر، آپ اپنی دیا کمائیا۔ سنتن مارے ساچا تیر، تیر نرالا اک چلائییا۔ گراگھ چوٹی چاڑھے اخیر، ادھ وچکار نہ کوئی وڈیائییا۔ گرا سکھاں کٹے جگت زنجیر، لکھ چوراسی پھند کٹائییا۔ وڈ داتا ہر پیرن پیر، گرا گرا ایکاروپ وٹائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکاشد دے وڈیائییا۔ شبد گرا وڈ بلوانا، آد جگاد سمایا۔ کھیلے کھیل دو جہانا، لوک مات ویس وٹایا۔ نانک گائے نام ترانہ، تار ستار نرنکار وجایا۔ لکھ چوراسی بنھے گانا، گھر گھر سگن منایا۔ ساچی سخی ملے کاہنا، منڈل راس آپ رکھایا۔ درگاہ ساچی دیوے مانا، جس جن نیوں نیوں سیس جھکایا۔ ایکارگ سنائے گانا، انحد ساچی سیوالایا۔ دیونہارا دھر فرمانا، شبد شبدی دے جنایا۔ کلجگ انتم ہوئے ویرانہ، تھر کوئے رہن نہ پایا۔ جیو جنت ناتا جڑے پنچ شیطانا، کام کرودھ ہوئے ہلکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس وٹایا۔ نرگن نانک بول جیکارا، لکھ چوراسی گیا سنائییا۔ کلجگ انتم ہوئے دھواں دھارا، جھوٹھی رین اندھیری چھائییا۔ مات پُت کرے پیارا، بھین بھنیا سچ ہنڈھائییا۔ نہ کوئی دے سے میت مرارا، ساک سین نہ کوئی اکھوائیا۔ سرشٹ سبائی ہوئے وچھارا، ہر ہر کنت نہ کوئی ہنڈھائییا۔ سادھ سنت ہر بھگونت نہ کرے کوئی پیارا، تن ویسوا شنگار کرائیا۔ گرا در مندر ہوئے خوارا، دھیاں بھیناں راہ تکائییا۔ پُرکھ ابناشی پاوے سارا، نرگن ویکھے تھاول تھانیا۔ برہمنڈ کھنڈ

دے ہلارا، لوآں پُریاں آپ ملائیا۔ لوک مات لئے اوتارا، نہہکنکا ناؤں رکھائیا۔ شبد ڈنکا ہر اپارا، شاہ سلطاناں دے جگائیا۔ جن بھگتاں کرے اک پیارا، آپ اپنا میل ملائیا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہارا، لیکھا چھے سمند ساگر جگت شاہیا۔ کرے کھیل اگم اپارا، اینکار بھیو نہ رائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ انتم ویکھ وکھائیا۔ کلجگ انتم ویکھنہارا، ایکا ایک اکھوائیندا۔ کھیلے کھیل وچ سنسارا، سنگر پورا ناؤں دھرائیندا۔ ایکا جوتی دس اوتارا، گر گوہند گمھ صلاحیندا۔ پوت سپوتا بن دلارا، گھر ساچے سوہا پائیندا۔ پُرکھ اکال اک جیکارا، رسنا جہوا ایکا گائیندا۔ آپے جانے آر پار کنارہ، آپ اپنا بھیو کھلائیندا۔ لیکھا لکھ دھر سنسارا، نہ کوئی میٹے میٹے مٹائیندا۔ کلجگ انتم آئے وارا، دھواں دھار سرب وکھائیندا۔ پرگٹ ہوئے ہر نرنکارا، نہہکنکا ناؤں دھرائیندا۔ سمبل نگری دھام نیارا، پُرکھ ابناشی آسن لائیندا۔ ایکا شبد بول جیکارا، ہنگ برہم میل ملائیندا۔ نام کھنڈا تیز کٹارا، دو جہاناں آپ چکائیندا۔ راج راجانا کرے خوارا، سیس تاج نہ کوئی ہنڈھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، ویکھنہار سورا سربنگ، سنگر پورا ناؤں دھرائیندا۔ سنگر پورا ہر مہربان، اینکارا وڈ وڈیائیا۔ پرگٹ ہوئے وچ جہان، دو جہاناں ویکھ وکھائیا۔ دیونہارا دھر فرمان، شبدی ڈھولا ایکا گائیا۔ لکھ چوراسی توڑے مان، جگت ایدھمان رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کلجگ انتم ویکھ وکھائیا۔

★ پہلی چیت ۲۰۱۷ بکرمی جیٹھووال دربار وچ ★

سو پُرکھ نرنجن وڈ مہربان، آد جگاد سمائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن کھیل مہان، نرگن اپنا آپ کرائیندا۔ اینکارا وڈ بلوان، بھیو کوئے نہ پائیندا۔ آد نرنجن جوت مہان، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ ابناشی کرتا نوجوان، بردھ بال نہ کوئی وکھائیندا۔ سری بھگوان سچ نشان، ست ستوادی آپ جھلائیندا۔ پاربرہم وسے سچ مکان، سچ سنگھاسن آسن لائیندا۔ بچھنڈ دوارا اک مکان، چھپر چھن نہ کوئی وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکلا اینکارا، کھیلے کھیل اگم اپارا، لکھ اگوچر دس کسے نہ آئیندا۔ سو پُرکھ نرنجن کھیل مہانا، ہر پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ اینکارا گن ندھانا، جوت نرنجن ڈگمگائیندا۔ پُرکھ

ابناشی اک ترانہ، سری بھگوان آپے گائیندا۔ پاربرہم کھیلے کھیل مہانا، آپ اپنی رچن رچائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی کھیل اپار، کرے کرے ہر نرنکار، دس کسے نہ آئیندا۔ کھیل اپارا ہر نرنکار، اپنا آپ کرائیندا۔ وسنہارا دھام نیارا، نرگن اپنا گھر وکھائیندا۔ سچکھنڈ وسائے بنک دوارا، بنک دواوی ناؤں دھرائیندا۔ رُوس نہ کوئے ستارا، سورج چن نہ کوئے چڑھائیندا۔ لوآں پُریاں برہمنڈ کھنڈ نہ کوئے سہارا، جیرج اند اُتبیج سیتج نہ رچن رچائیندا۔ جنگل جوہ نہ کوئے اُجاڑ پہاڑا، ڈونگھی کندر نہ پھیری پائیندا۔ وسنہارا دھام نیارا، نرگن دیا باقی کملاپاتی اپنا آپ جگائیندا۔ ساچے مندر کھول تاکی، آپ اپنا کھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی کھیل کھلائیندا۔ آد جگادی کھیل اولا، ہر ساچا آپ کرائیندا۔ بیٹھارہے اک اِکلا، عقل کل ناؤں دھرائیندا۔ وسنہارا جل تھلا، گھٹ گھٹ اپنا رُپ وٹائیندا۔ اپنے دیپک آپے بلا، اگیان اندھیر نہ کوئے وکھائیندا۔ شبد جوتی آپے رلا، سچ سندیش سچ ترانہ اپنا آپ سٹائیندا۔ آد جگادی رہے ہمیش، دُوسر رنگ نہ کوئے وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ نواسا پُرکھ ابناشا کھیل تماشاشاہو شاباشا، اپنا آپ کرائیندا۔ سچکھنڈ نواسی ہر بھگوان، اپنی کھیل کھلائیا۔ سو پُرکھ نرنجن مار دھیان، ہر پُرکھ نرنجن دے سمجھائیا۔ ایکنکارا کر پچھان، آد نرنجن لئے اُٹھائیا۔ سری بھگوان دیوے دان، ابناشی کرتا جھولی پائیا۔ پاربرہم منگے ایکادان، در درویش اپنی الکھ جگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنے رنگ رنگائیا۔ رنگ رنگیلا ہر کرتار، ساچا رنگ رنگائیندا۔ لال لال اگم اپار، کچن رُپ آپ وٹائیندا۔ سوہا ویس در درویش الکھ اکھنا بول جیکار، آپ اپنی الکھ جگائیندا۔ چٹی دھار کھیل اپار، رُپ انوپ آپ درسائیندا۔ پیلا بستر کر شنگار، سچ سگھاسن آسن سوہا پائیندا۔ نیلی دھار کھیل اپار، خالق خلق رُپ وٹائیندا۔ کالا رنگ سورا سربنگ، آد جگاد جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ اپنے مندر آپے لنگھ، آپ اپنا ویکھ وکھائیندا۔ نشان چاڑھے ست رنگ، ست ستوادی آپ جھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست رنگ نشانہ کرتیار، سچکھنڈ دوارے دیوے چاڑھے، دُوسر در نہ کوئے وکھائیندا۔ ست رنگ نشانہ کرتیار، سچکھنڈ نواسی خوشی منائیا۔ آپے ویکھے ویکھنہار، دُوسر دس کسے نہ آئیا۔ نرگن داتا نرگن بھکاری نرگن اپنی ہتھیں دیوے چاڑھے، نرگن آپے ویکھ وکھائیا۔ نرگن شاہ نرگن گھوڑا سوار، نرگن اپنا آپ دوڑائیا۔ نرگن کھنڈا تیز کٹار تیر کمان نرگن

اپنا ناؤں دھرائیا۔ نرگن شاہ نرگن سلطان، نرگن راج نرگن راجان، شاہو بھوپ وڈ وڈیائیا۔ دیوے حکم دھر فرمان، آپ اپنا بھيو گھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر ساچے ویکھ وکھانیا۔ گھر ساچا ہر سہنجنا، پُرکھ ابناشی آپ سہانیدا۔ جگے جوت آد نرنجنا، دیا باقی نہ کوئی ٹکانیدا۔ اپنا بنیا آپے سجننا، ساک سین ناؤں دھرائیدا۔ اپنا پردہ آپے کجنا، اپنا پردہ ہتھ اٹھانیدا۔ نہ گھریا نہ بھجنا، آد جگادی ناؤں دھرائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچھنڈ سچ محلا آپ وسائے اک اکلّا، سچ سگھاسن آسن لائیدا۔ سچ سگھاسن پُرکھ کرتارا، اپنا آسن لایا۔ دیوے دھر فرمانا اگم اپارا، آپ اپنا حکم جنایا۔ نہ کوئی دسے چو بدارا، دوارپال نہ کوئی ٹکانیا۔ نہ کوئی نیوں نیوں کرے نمسکارا، چرن سیس نہ کوئی رکھایا۔ نہ کوئی بولے کوکے نعرہ، رسنا جہوانہ کوئی ہلایا۔ اک اکلّا پروردگارا، بے عیب خدائی بیٹھا جلوہ نور الایا۔ رام روپ نرکارا، نرگن اپنا کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا تخت آپے رہیا سہانیا۔ تخت سہاوا ہر سلطان، الکھ اگوچر بھيو نہ آئیدا۔ ست رنگ جھلایے اک نشان، سچھنڈ دوارے آپ وکھانیدا۔ دوجا دیوے دھر فرمان، سو پُرکھ نرنجن حکم جنائیدا۔ ہر پُرکھ نرنجن کر دھیان، نیوں نیوں سیس جھکائیدا۔ اینکارا سنے لا لاکان، آپ اپنا راہ ٹکانیدا۔ آد نرنجن وڈ بلوان، سیوک سیوا لکھ کرانیدا۔ ابناشی کرتا بن راجان، آپ اپنے سیس ٹکانیدا۔ سری بھگوان کھیل دربان، در درویش الکھ جگائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنچم لکھ پنچم تاج دھر درگا ہی ساچا راج، سچھنڈ دوارے آپ بنائیدا۔ سچھنڈ دوارا ہر نرنکارا، تخت تاج اک سہانیا۔ پنچم لکھ پنچ اُجیارا، پنچم ویکھے بے پرواہیا۔ دس نہ آئے وچ سنسارا، نیتز نین درس کوئے نہ پانیا۔ آد جگادی کھیل نیارا، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچے تخت سو بھاونت کھیلے کھیل سری بھگونت، آپ اپنا حکم چلایا۔ اپنی اچھیا دھر فرمانا، ساچا حکم جنائیدا۔ سچھنڈ نو اسی ہر ہر رانا، آپ اپنا تخت سہانیدا۔ آپے جانے اپنا بھانا، بھيو کوئی نہ پائیدا۔ آپے پہرے اپنا بانا، روپ انوپ آپ وٹائیدا۔ آپے شاہ آپے سلطانا، شہنشاہ آپ اکھوائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا حکم چلایا۔ اپنا حکم سچ دربار، ہر ساچا سچ جنایا۔ سو پُرکھ نرنجن کرپا خبردار، ہر پُرکھ نرنجن لے اٹھایا۔ اینکارا کر دھیان، آد نرنجن میل ملائیا۔ سری بھگوان ویکھے اک نشان، ست ستوادی آپ جھلایا۔ پُرکھ ابناشی پنچم لکھ تاج سہان، تخت تاج

دے وڈیا۔ نہ کوئی دیسے در دربان، اپنی اچھیا آپے لئے پرگٹایا۔ سُت ڈلارا نوجوان، ہر شبدی شبد اٹھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سنہہڑا اک سمجھایا۔ سُت ڈلار کرتیار، سکھنڈ دوارے آپ بہایا۔ زرُگن کرے سچ پیار، سچ ساچا میل ملایا۔ تیرا رُپ اپرا، میرا بنس ناؤں اُپجایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیری دھار تیرا تیرے وچ رکھایا۔ شبد ڈلارے ہو تیار، ہر ساچا سچ جنائندا۔ لوآں پُریاں کرتیار، برہمنڈ کھنڈ رچن رچائندا۔ وشن دینا اک ادھار، زرُگن سرُگن کھیل کھلائندا۔ کوئی کولا کر اُجیار، برہما سُت سُت اکھوائندا۔ ابناشی اچُت کھیل اپرا، اپنی رُت آپ سہائندا۔ آپے اندر آپے باہر، گُپت ظاہر آپ اکھوائندا۔ آپے برہما کر پسا، چارے مکھ مکھ صلاحیندا۔ آپے دیوے شکر دھار، آپ اپنا رنگ رنگائندا۔ آپے تیاں وسیا باہر، بھو کوئی نہ پائندا۔ ترے گن مایا بھر بھنڈار، ساچی دست نال لائندا۔ پنچ پنچیس ویکھ وکھائندا۔ لکھ چوراسی اک ادھار، گھڑ بھانڈے آپ رچائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل کھلائندا۔ لکھ چوراسی گھاڑن گھڑیا، برہما وشن شو سیو لگایا۔ پُرکھ ابناشی اندر وڈیا، دس کسے نہ آئی۔ من مت دوار کسے نہ پھڑیا، بدھ متوالی رہی گر لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اجوئی رہت پُرکھ اکال، کھیلے کھیل دین دیاں، آپ اپنی دیا کمائی۔ دین دیا ہر گوپالا، عقل کلا ورتائندا۔ لکھ چوراسی کھیل نرالا، آپ اپنی رچن رچائندا۔ ترے گن مایا پا جنجالا، شبد ڈوری نال بندھائندا۔ کھیلے کھیل ہر نرالا، خالق خلق وچ سمائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی ونڈ ونڈائندا۔ اپنی ونڈ ہر ونڈے، بھو کوئی نہ پائندا۔ لوآں پُریاں کھیلے کھیل برہمنڈ کھنڈ کھنڈے، کھنڈ کھنڈ اپنا آپ کرائندا۔ آپے جانے جیرج انڈے، اُتبیج سیتیج میل ملائندا۔ آپے جانے آر پار کنڈھے، ادھ وچکارے ڈیرہ لائندا۔ آپے چڑھے ساچے ڈنڈے، اپنا ڈنڈا اپنے ہتھ رکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی ونڈ کرے کرتار، سبجگ تریتا دواپر وچ سنسار، اپنا مارگ آپے لائندا۔ ونڈے ونڈ پُرکھ اکالا، بھو کوئی نہ پائندا۔ برہمے دتے راہ سکھالا، چارے ویداں مکھ سنائندا۔ سیوالائے کال مہاکالا، دھرم رائے رنگ رنگائندا۔ پتر گُپت پھل ویکھے لگا ڈالا، لاڑی مَوْت توڑ تڑائندا۔ لیکھا جانے شاہ کنگالا، نہ بھو کوئی چھپائندا۔ جن بھگتاں پائے شبد سرُپ تِن ساچی مالا، اجپا جاپ آپ کرائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا ویس وٹائندا۔

ویس اولّا پُرکھ اکال، اپنا آپ کرایا۔ جگا جگنتر اولٹری چال، جاگرت جوت کرے رُشنایا۔ شبد وجائے تال، لوآں پُریاں آپ سُنایا۔ بھگتن دیوے ساچی
 گھال، نام بھگتی جھولی پانیا۔ لوک مات آئے بن بن دلال، نرگن سرگن روپ وٹانیا۔ پنچ تت ماٹی بھاگ لگائے کایا کھال، آپ اپنا کھ چھپانیا۔ وسنہارا سچ
 سچّی دھر مسال، سچھنڈ دوارا در دروازہ اک گھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ناؤں دھرائیا۔ سنجگ ناؤں رکھ کرتار، لوک
 مات ویس وٹانیندا۔ ہر جن ساچے جائے تار، آپ اپنا میل ملائیندا۔ بھگتن دیوے نام آدھار، ایکا دست جھولی پانیندا۔ لیکھا جانے وار اٹھار، اٹھ دس پھول
 بھلائیندا۔ سنجگ تیرا پار کنار، تریتا اپنے رنگ رنگائیندا۔ لنکا توڑ گڑھ ہنکار، رام راما ویکھ دکھائیندا۔ ست سوانی کر پیار، سیتا سرتی اک پرنائیندا۔ غریب
 نمانے جائے تار، آپ اپنے گلے لگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ کھیل کھلندڑا ہر بھگونت، بھيو کوءے نہ
 پانیندا۔ لیکھا جانے ساچے سنت، ہر جن ساچے میل ملائیندا۔ گرگھ ملاواناری کنت، آپ اپنے انگ لگائیندا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، اتر کدے نہ
 جائیندا۔ جگ جگ مہاگنت اگنت، وید کتیب بھيو کوءے نہ پانیندا۔ آپے آد آپے انت، مدھ اپنا ڈیرہ لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، کھیلے کھیل وچ سنسار، جوتی نور نور اُجیار، نورو نور ڈگمگائیندا۔ تریتا تریا پار کنار، ترے گن بھيو بھن نہ رانیا۔ کھیلے کھیل اگم اپارا، آپ اپنا روپ
 وٹانیا۔ آپے بنے جگت لکھارا، پُران اٹھاراں آپے گانیا۔ آپے کاہنا کرشنا میت مرارا، مگند منوہر لکھمی نرائن روپ انوپ آپ وٹانیا۔ آپے گیتا گیان دئے
 سہارا، اٹھاراں دھیائے رسنا گانیا۔ آپے پنچم کرے پیارا، بھگت بھگونت ویکھ دکھانیا۔ آپے رتھ رتھواہی کھیلے کھیل اپارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، دوپر تیرا انک انک سمانیا۔ دوپر انک انک ہر لیکھا، دس کسے نہ آئیندا۔ وید ویاسے نیتز پیکھا، رسنا جہوا گائیندا۔ مچھ داہری نہ دسے کیسا، سو پُرکھ
 نرنجن ناؤں دھرائیندا۔ جن بھگت دوارے بنے در درویشا، جگ جگ اپنی الکھ جگائیندا۔ بھيو نہ پائے برہما وشن مہیش گنیشا، کروڑ تیتسرا راہ تکائیندا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوت اُجالا ہر گوپالا، دین دایالا اپنا ناؤں دھرائیندا۔ دین دایالا کھیل اپارا، اپنا آپ کرایا۔ کلج روپ اپرا پار، نو
 کھنڈ پر تھی دہ دشا چارے کوٹ آپ چڑھانیا۔ پنچم پنچ پنچ پیار، پنچم ویکھے تھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیرا کھیل اپارا، ہر

ساچا آپ کھلایا۔ کجگ کھیل سچ محلا، ہر ساچا سچ کرائیندا۔ چوڈاں طبقات ایکا نور وکھائے رانی اللہ، آپ اپنا ناؤں جنائیندا۔ کلمہ امام پھڑایا پلا، نبی رسولان
آپ سمجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی دھار بندھائیندا۔ کلمہ امام نور الاهی، جلوہ جلوہ ہر بھگوانیاں۔ کھیلے کھیل بے پرواہی، دو
جہانان اک نشانیا۔ جوٹھی جھوٹھی کرے شاہی، شاہ سلطان وڈ بلوانیاں۔ ناتا توڑے بھینان بھائی، سبجن میت نہ کوئے اکھوانیاں۔ جوتی جوت سروپ ہر،
آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنے رنگ رنگنیاں۔ عیسیٰ موسیٰ پار کنارہ، سنگ محمد کرے گڑمانیا۔ ویکھنہارا چار یارا، چوڈاں طبق دئے ہلایا۔ حق حقیقت کھول
کوڑا، بنک دوارا اک جنایا۔ دھر درگاہی ساچا لاڑا، نورو نور نور رُشانیا۔ پاوے سار زمیں اسمان نو کھنڈ پر تھی ویکھے اک اکھاڑا، لوآں پُریاں پھول بھلایا۔
جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے رنگ رنگنیاں۔ رنگ امولا ہر نرنکار، اپنا آپ رنگنیاں۔ پنج تت چولا کرتیار، نرگن نرگن وچ
ملائیندا۔ سرگن بولا بول جیکار، نانک نام دھرائیندا۔ نام ست ونج وپار، چار ورن آپ کرائیندا۔ ایکا نام نام کرتار، کرنی کرتا آپ درڑائیندا۔ دھرنی
دھرت دھول دئے سہار، ساچا بیڑا آپ چلائیندا۔ رسنا گائے سوہنگ دھار، سو پُرکھ نرنجن اک منائیندا۔ ہنگ برہم کرے پیار، دُئی دویت نہ کوئے
وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی بوجھ بھجھائیندا۔ نانک میلا پُرکھ اکال، گھر ساچے سچ ملائیندا۔ ویکھنہارا دپیک مستک ساچا
تھال، گگن گگنتر آپ سہائیندا۔ سر سرور آتم آتر بھریا تال، سچ بھنڈارا آپ ورتائیندا۔ ایکا وست نام دھن سچا دھن مال، سچ خزینہ ہتھ پھڑائیندا۔ چرن
بھکھار کرائے کال مہاکال، آپ اپنا حکم سنائیندا۔ دوس رین کرے پرتپال، پرتپالک بھو نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا
ور، ایکا حکم سنائیندا۔ ساچا حکم دھر فرمانا، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ نانک سنگر سنے سچ دھیانا، آپ اپنا ویکھ وکھائیندا۔ مات لوک کوڑو کوڑو ہوئے پردھانا، سچ سچ نہ
کوئے جنائیندا۔ نہ کوئی دسے شاہ سلطانا، تخت تاج نہ کوئے سہائیندا۔ ملے نہ میل سری بھگوانا، چار ورن سرب گرا لائیندا۔ نام نہ دیوے کوئی دانا، بھکھک
بھچھیا جھولی کوئے نہ پائیندا۔ کون روپ کھیلے کھیل گن ندھانا، نانک نرگن آپ جنائیندا۔ نہ ہکلی پہرے بانا، لکھیا لیکھ نہ کوئے مٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ
ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا جوتی شبد سندیش، لیکھا جانے دس دسمیش، در درویش ویس وٹائیندا۔ دس دسمیش در دربارا، در دروازه آپ کھلایا۔ پُرکھ اکال

بنایا سَت دُلا را، آپ اپنا ناؤں وٹایا۔ پنجم مینا پنچ پیارا، پنجم پنچ کرے جنایا۔ پنجم ناد دُهن جیکارا، پنجم شبد شبد سنایا۔ پنجم کھڑگ کھنڈا کٹارا، پنجم چند پر چند چکانیا۔ پنجم امرت دیوے ٹھنڈی ٹھارا، ساتک ست ست ورتایا۔ پنجم سپس بھے دستارا، مکھ اپنے مکھ صلاحیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا دئے سمجھایا۔ ساچا لیکھا ہر بھگوان، اپنا آپ چلائیندا۔ گر گوہند سنگھ نوجوان، سورپیر آپ اٹھائیندا۔ ساچا کھنڈا سچ کرپان، سچ بھگوتی سری ہتھ پھرائیندا۔ سچ وکھائے اک نشان، سچکھنڈ دوارا آپ جنائیندا۔ شاہ سلطان راج راجان، سرب سپس جھکان، سپس تاج نہ کوئے لکائیندا۔ پُرکھ اکال ایکا گان، دُجا نام نہ کوئے وڈیائیندا۔ ایکا چمکے ساچا بھان، کوٹن کوٹ شمع آپ چلائیندا۔ ایکا راگ وجائے تان، دُجا تال نہ کوئے لائیندا۔ ایکا دیوے دُھر فرمان، ساچا حکمی حکم سنائیندا۔ کھلج اتم پرگٹ ہووے نہکلنک بلی بلوان، پُرکھ ابناشی اپنا روپ وٹائیندا۔ لیکھا جانے سیتا رام، گنپت گنیش برہما وشن مہیش، اپنی جھولی پائیندا۔ روپ وٹائے کرشنا کابھن، وید ویاسا دھیان لگائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ کر پروان، سنگ محمد دیوے اک ایمان، شرع شریعت اک جنائیندا۔ نانک گوہند سچ نشان، آپ جھلائے دو جہان، والی دو جہاناں ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وڈ مرگیسن اپنا ویس وٹائیندا۔ وڈ مرگیسن نر نریش، دس دسمیش آپ اٹھایا۔ لیکھا جانے رکھی کیش، کیشو اپنا روپ وٹایا۔ آد جگادی رہیا دیکھ، مکھ گھڑا آپ چھپایا۔ آپے لکھنہارا لیکھ، لکھیا لیکھ دئے مٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رنگ رنگایا۔ گر گوہند سنگھ گوہند سورا، ہر گوہند رنگ رنگایا۔ شبد ناد انادی ٹورا، تریا راگ آپ سنایا۔ آسا منسا کرے پورا، پت پر میثور ناؤں دھرایا۔ آد جگادی حاضر حضورا، نہ مرے نہ جایا۔ ناتا توڑے کوڑو کوڑا، سچ سچ ناتا آپ بندھایا۔ بخشنہارا ساچی دھوڑا، مستک لگا آپ لگایا۔ کایا چولی رنگن رنگ چڑھائے گوڑھا، اتر کدے نہ جایا۔ چتر سنگھ بنائے مورکھ موڑھا، آپ اپنا میل ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا آپ جنایا۔ گوہند سُن ہر فرمانا، ہر ہر وچ آپ ملائیندا۔ تیرا روپ سری بھگوانا، میں میری میٹ ملائیندا۔ تیرا ناد تیرا ترانہ، سُر تال اک وجائیندا۔ تیرا تیری ہتھیں بدھا گانا، نہ کوئی توڑ تڑائیندا۔ تیرا اٹھائے سچ نشانہ، دو جہاناں آپ جھلائیے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا آپے آپ ملکائیندا۔ لیکھا ہر مکاونا، بھو کسے نہ رایا۔ چارے ویداں مکھ شرماونا، برہما گا گاتھکا رسنا جہوا ہو ہلکایا۔

شاستر سمتر لیکھا لیکھ نہ کسے جناونا، لیکھا لکھ نہ سکے کوئی رایا۔ اٹھاراں دھیائے گیتا ایکا روپ درساونا، پُرکھ اکال وڈ وڈیایا۔ انجیل قرآناں ڈھولا گاونا، صفتی صفت صلاحیا۔ کھانی بانی اک سمجھونا، پر بھ ساچے پد ترایا۔ ہر کا بھو کسے نہ پاونا، گر گوہند آپ سمجھایا۔ تیرا ساچا ڈنک وجاونا، شبدری تیرا ناؤں رکھایا۔ تیرا نگر کھیڑا پھیر وساونا، سمبل ناؤں رکھایا۔ آنت وچھوڑا آپ کراونا، پنچ تت ناتا توڑ تڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا بھو کھلایا۔ بھو کھلندڑا ہر بھگوان، ایکا اینکاریا۔ کھیلے کھیل دو جہان، لوک مات لئے اوتاریا۔ دیونہارا ساچا دان، ساچی دست اک وکھا رہیا۔ ہرجن میلا گوپی کاہن، گھر بنسری نام وجا رہیا۔ سیتا سرتی میلا رام، جگت بنواس آپ کٹا رہیا۔ نانک نام دیوے ستنام، نام ست اک سمجھا رہیا۔ گر گوہند تیرا نگر گرام، ساڈھے تن ہتھ ویکھ وکھا رہیا۔ تیری مائی کایا جام، ہڈ ماس ناڑی رت، گر کھھاں رنگ رنگا رہیا۔ تیرا چار ورن پکڑے دام، دامنگیر آپ بنا رہیا۔ کلج مٹے اندھیری شام، تیرا نور چند چڑھا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سکھیا اک سمجھا رہیا۔ گر گوہند سنگھ سنگھ کر پروانا، پاربرہم میل ملایا۔ توں داتا ہوں بینا دانا، سیوک سیوا سچ کمایا۔ آد جگادی تیرا نشانہ، گر پیر رہے جھلایا۔ بن تیرے دسے نہ کوئے ٹکانا، پُرکھ اکال اک وڈیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا لیکھا گیا سمجھایا۔ ساچا لیکھا گڑھی چمکوڑ، ہر پُرکھ زرنجن آپ جنائندا۔ سو پُرکھ زرنجن ویکھے اندھ گھور، چاروں گنٹ اندھیرا چھائندا۔ اینکارا پکڑنہارا ٹھگ چور، زرنجن اپنا ناؤں دھرائندا۔ آد زرنجن جوتی نور دیوے جوڑ، نور و نور ڈمگائندا۔ سری بھگوان چڑھے گھوڑ، نیلا نیلی دھار ویکھ وکھائندا۔ ابناشی کرتا آپے دوڑ، آپ اپنا سیس ٹکائندا۔ پاربرہم پر بھ لایا پوڑ، لوک مات ویکھ وکھائندا۔ گر کھھاں بھجائے گئی اوڑ، امرت میگھ آپ برسائندا۔ لکھ چوڑاسی ریٹھا ویکھے مٹھا کوڑ، جو گھڑیا بھن وکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گوہند میلا ایکا رنگ رنگائے گرو گرو چیل، سیس تاج اپنی ہتھیں آپ پہنائندا۔ چیل گرا ایکا دھار، ایکا رنگ رنگایا۔ اپنے سیس رکھ دستار، گرگھ ساچے سچ وڈیایا۔ انتم کلج پاوے سار، لہنا لہنا دئے چکایا۔ لیکھا کرے سچ دربار، پُرکھ اکال وچ رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، آپ اپنا روپ وٹایا۔ روپ وٹندڑا ہر بھگوان، کلج انتم ویکھ وکھایا۔ کھیلے کھیل نوجوانا، نہ مرے نہ جائیا۔ شبد انادی دھر فرمانا، آد جگاد

سناٹیا۔ شاہو بھوپ وڈ راج راجانا، شہنشاہ آپ اکھوٹیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، نہکلنک ناؤں رکھائیا۔ نہکلنک ناؤں رکھ، ہر اپنا آپ پرگٹایا۔ ویہ سو بکرمی ہو پرکھ، جوتی جامہ ویس وٹایا۔ ویہ سو اک لیکھا لکھ، دئی دوتی میٹ مٹایا۔ تیجے نیز آپے پیکھ، ہر جن ساچے لئے جگایا۔ چوتھے پد لائے میخ، پنچم میلا سچ سُبھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ وٹایا۔ ویہ سو بکرمی ہو تیار، لوک مات کری رُشائیا۔ سولاں برس چھپیا رہیا وچ سنسار، آپ اپنا پردہ آپے پائیا۔ تیرتھ تٹاں آپ وچار، گُردر مندر مسجد مٹھ شودوالے ویکھ وکھائیا۔ سادھاں سنتاں جانے سار، اندر مندر کھوج کھوجائیا۔ دُونگھی بھوری ویکھے اندھ اندھیار، سنگھمن ناڑی اپنے ہتھ رکھائیا۔ کوئے نہ کرے کلج پار، سر سرور کوئے نہ نہاؤن جائیا۔ کاگ رلے کاگاں ڈار، ہنس، ہنسکھ چوگ نہ کوئے چُکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، اپنا پردہ دے اٹھائیا۔ سمت ستاراں پہلی چیتز، ہر ساچے سچ جنائیا۔ پُرکھ ابناشی لوک مات آیا ساچے کھیتز، نو کھنڈ پر تھمی ویکھ وکھائیا۔ راشٹری کھولنا نیز، ہر ساچا رہیا جنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سیس تاج اک کائیا۔ راشٹری اٹھ نادان، راج اندر پرشاد ہر ساچا آپ سناٹیدا۔ پرگٹ ہويا والی دو جہان، بھرم بھلیکھا سرب مٹائیدا۔ راج تاج تخت سرب مٹ جان، شاہ سلطان نہ کوئے اکھوٹیدا۔ لوک مات نہ رہنا کسے دامان، مان ابھمائی آپ مُکائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا لیکھا شبد سندیشہ آپ سناٹیدا۔ راشٹری اٹھ اٹھ جاگ، پنڈت نہرُ نال رلاونا۔ ماجھے دیس لگا بھاگ، پر بھ ساچے سچ لکھاونا۔ نو کھنڈ پر تھمی گنی آگ، آگے ہو نہ کسے بچاونا۔ شاہ سلطاناں اُدے دسدے کاگ، ساچی چوگ نہ کسے چُکاون۔ بن ہر پکڑے نہ کوئے واگ، دیس پردیساں آپ سناونا۔ جو جن سرنائی جائے لاگ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سُنہیہرا دیوے ور، سویا لوک مات اٹھاون۔ نیز نین لینا کھول، کلج کوکے دے دھائیا۔ پُرکھ ابناشی رہیا بول، شبد اگئی آپ سناٹیا۔ ستاں دیپاں وجے ڈھول، ست رنگ نشانہ دے گواہیا۔ تولن آیا پورے تول، نام کنڈا ہتھ اٹھائیا۔ جیاں جنتاں کھیلے ہولی ہول، دھرنی ہولا پار کرائیا۔ پورا کرن آیا قول، گو بند کیتا بھل نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شاہ سلطاناں رہیا جگائیا۔ راشٹریت مار دھیان، پُرکھ ابناشی کھیل کھلائیدا۔ ست رنگ

چڑھایا اک نشان، شب کھنڈا ہتھ چکائیندا۔ آپے بنے شاہ سلطان، راج راجان ہر اکھوائیندا۔ سچکھنڈ دوارا اک مکان، پاربرہم آپ سہائیندا۔ دیونہارا دُھر فرمان، دُھر دی بانی بان لگائیندا۔ کلجگ انتم چکئی کان، تھر کوئے رہن نہ پائیندا۔ شاہ سلطان ہون خیران، بیابان راہ دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، نو کھنڈ پر تھی آپ اٹھائیندا۔ راشٹریپت ہر ساچا پکڑ اٹھائیندا۔ کلجگ ویلا انتم آیا، ماجھے دیس جوت جگائیندا۔ سمبل نگری دھام سہایا، گر گوہند شب چلائیندا۔ ایک ڈنکا نام وجایا، پُرکھ اکال کھیل کھلائیندا۔ دس کسے نہ آیا، ثالث اپناروپ وٹائیندا۔ نرگن سرگن بن کے دھایا، کال مہاکال چرناں ہیٹھ دہائیندا۔ آپ اپنا بھار دکھایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل اگم اپار، ساچا لیکھا لیکھ لکھائیندا۔ لیکھا لکھنہار گوپال، بُھل رہے نہ رائیا۔ پھل نہ دسے کسے ڈال، پت جھڑ کلجگ آپ کرائیا۔ سرتے کوئے سب دے کال، نہ سکے کوئے بچائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سرشٹ سبائی دے سمجھائیا۔ ساچا لیکھا دُھر فرمانا، در دوارے آئیندا۔ سمت ستاراں آسوتن دوس ہوئے سہانا، ہر میلا میل ملائیندا۔ کلجگ ہتھیں بٹھے گانا، گھر گھر سگن منائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک لیکھا دتے ہر، دوس دہاڑا آپ جنائیندا۔ آسوتن ملنا میل، راشٹریپت دے جنائیا۔ کھیلے کھیل گروگر چیل، سنگر پورا وڈ وڈیائیا۔ کٹنہارا دھرم رائے دی جیل، آون جاون پھند کٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن جوت کرے رُشائیا۔ آسوتن آونا دوار، ہر میلا میل ملنیاں۔ اپنے نیز ویکھ لینا سنسار، کون دوار چڑھے سچ چنیا۔ توڑنہارا گڑھ ہنکار، آد جگادی پھرے بھنیا۔ شب سروپی مارے مار، جو اڑیا سو آگے ڈنیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اچی کوئے کرے پکار، جو گھڑیا سو بھنیاں۔ ہرجن آونا در دروازہ، ہر ساچا سچ سمجھائیندا۔ پُرکھ ابناشی غریب نوازا، غریب نمانے گلے لگائیندا۔ کلجگ انتم رچیا کاجا، ساچا کھنڈا اک چکائیندا۔ نہ کوئی دسے راجن راجا، تخت تاج سرب مٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شب سُننہرا دیوے بھیج، جوتی نور وکھائے تیج، لیکھا جانے جوں شمس تبریز، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم دھار، اپنے ہتھ رکھی کرتار، دوسر ہتھ نہ کسے رکھائیندا۔ پنتھ خالصہ گر گر دھار، ہر سنگر شب جنائیا۔ نانک نرگن کر پیار، چار ورن کرے گڑمائیا۔ گوہند پیتا میت مرار، سنگھ سنگھ روپ وٹائیا۔ سچ وکھائے اک دوار، اوچ پنچ بھو نہ رائیا۔ سر امرت

امرت ست بھنڈار، سر سروور اک دکھایا۔ نہا نہا تھکے جو گوار، کاگ ہنس نہ روپ وٹایا۔ جو جن سنگر پورے کرے پیار، دُئی دویتی رہن نہ پائیا۔ کایا توڑے گڑھ ہنکار، گرو گرنہ دے گواہیا۔ گر ار جن بنیا میت مرار، گھر ساچے ویکھ دکھایا۔ گو بند لیکھا اپرا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹایا۔ کلجگ اتم آئی وار، پر بھ ساچا کھیل کھلایا۔ سمبل نگری دھام نیار، ساڈھے تن ہتھ بنت بنایا۔ اندر وڑیا گر کرتار، گر شبدی ناؤں دھرایا۔ پُرکھ اکال میت مرار، ساچا سنگ نبھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہ ہکنک نرائن نر، ایکا اپنا روپ درسایا۔ گو بند سورا حاضر حضورا، انھو پرکاش سمایا۔ شبدی دیوے نادى تورا، ناد انادی راگ سنایا۔ آسا نسا کرنہارا پورا، پورب لہنا ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہ ہکنکا ناؤں رکھایا۔ نہ ہکنک سنگر ہر ہر، دوسر اور نہ کوئے جنایا۔ سچ پیالہ نام دیوے بھر بھر، اپنی ہتھیں جام اٹھایا۔ درس دکھائے اندر وڑ وڑ، کلغی توڑا سیس لکایا۔ لکھ چوراسی بھانڈے گھر گھر، گھرن بھنہار آپ ہو جائیا۔ اچے پوڑے آپے چڑھ چڑھ، اپنا مندر آپ سہایا۔ اپنا اکھر آپے پڑھ پڑھ، واہ واہ گرو فتح گجایا۔ اپنی اگنی آپے سڑ سڑ، اپنا ہون آپ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، بھرم بھلیکھا دے کڈھایا۔ پرگٹ ہو یا ہر مہربانا، گرکھاں آپ جنائندا۔ شبد دکھائے تیر نشانہ، تیر تیراں آپ چلائندا۔ جو دھا سور بیر بلی بلوانا، پار برہم ناؤں دھرائندا۔ ہر جن میلا دو جہاناں، گر سکھ سنگھ آپ سائندا۔ آون جاون چکے کانا، لکھ چوراسی بھند کٹائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے ویکھ دکھائندا۔ اٹھنا جاگ ہر ہر آیا، ہر سچا سچ وڈیایا۔ ورن برن ہر میٹ مٹایا، چار ورن اک سر نایا۔ چوتھا جگ دے گواہیا، کلجگ انت رہن نہ پائیا۔ ساچی سکھیا سکھ دے سمجھایا، بن ہر نہ اور سر نایا۔ کاغذ قلم نہ لکھے رایا، لیکھ لیکھا بے پرواہیا۔ پنڈت پاندھے بھو نہ آیا، پڑھ پڑھ تھکی سرب لوکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، ساچا کٹ ساچا تاج، سر رکھے آپ غریب نواز، دوسر سیس نہ کسے لکایا۔ سوہے سیس تاج جگدیش، جاگرت جوت جوت رُشانیا۔ لیکھا چکنا بیس اکیس، ہر ساچا آپ چکایا۔ لہنا جانے راگ چھتیس، رسنا جہوار ہی گایا۔ انجیل قرآنا ویکھے حدیث، کلمہ نبی کون پڑھایا۔ وید پُران پیس رہے پیس، سنجگ تریتا دواپر کلجگ وند وندایا۔ شاہ سلطاناں خالی کھیس، ترے گن بیٹھے کھ چھپایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،

کھج تیری انتم وار، سنجگ ساچی دھار آپ بندھائی۔ سنجگ ساچی دھار چلاونی، پاربرہم گر کرتار۔ کھج تیری ریت مٹاونی، ناتا توڑ سرب سنسار۔ جن بھگتاں پورن کرے بھاونی، دیوے درس اگم اپار۔ نیڑ نہ آئے کامن کامنی، مارے تت پنج ہنکار۔ درگاہ ساچی دیوے ضامنی، اک اکلاینکار۔ مٹے رین اندھیری شامنی، ساچا چند کرے اُجیار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنجگ لاوے آپ نرنکار۔ سنجگ ساچا ہر لگاونا، نرگن جوتی جامہ دھار۔ کھج کوڑا پندھ مُکاونا، چوتھے جگ آئی ہار۔ شاہ سلطاناں خاک ملاونا، راؤ رنکاں کر خوار۔ گرگھ ساچے آپ جگاونا، آپ اپنی کرپا دھار۔ ایکا سوہنگ اکھر پڑھاونا، چار ورنناں کر پیار۔ دُئی دویتی پندھ مُکاونا، آسا ترسنا دیوے مار۔ کایا چولی رنگ رنگاونا، رنگنہار آپ کرتار۔ بھیناں بھائی اوج نیچ آپ بناونا، ناتا جوڑ وچ سنسار۔ شبد کھنڈا ہتھ اٹھاونا، نکھی رکھے دوویں دھار۔ ہر کا لحم نہ کسے مٹاونا، نہ کوئی میٹے میٹنہار۔ جو گھڑیا سو بھنّ دکھاونا، کل کلکی لئے اوتار۔ امام مہندی نام دھراونا، مُسلم نورِ الہی لئے اُبھار۔ کلمہ اپنا آپ پڑھاونا، حق حقیقت ویکھ وچار۔ لاشریک آپ اکھواونا، خدی خدائی دیوے مار۔ عظمت اپنے ہتھ رکھاونا، غفلت کرے نہ پروردگار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بیڑا کرے تیار۔ کھج انتم مگنا، ہر ساچا آپ مُکائی۔ ہر کا بھانا کدے نہ رُکنا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائی۔ ہریا بوٹا سارا سُکنا، بن سنگر پورے امرت جام نہ کوئی پیائی۔ سنگھ شیر لوک مات نہیں لگنا، پرگٹ ہويا بے پرواہیا۔ پاتشاہاں دے گھر جا جا بگنا، سمت ستاراں دے گواہیا۔ سر تاج رکھ دو جہاناں آد شکت تیرے دوارے جھکنا، جوت نرنجن لئے پرنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھج انتم دے کھپائی۔ کھج انتم آپ کھپاونا، ہر ساچا کھیل کھلائیندا۔ لکھ چوراسی میٹ مٹاونا، بچیا کوئے رہن نہ پائیندا۔ جل تھل مہیسل پھیرا پاؤنا، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ ویکھ دکھائیندا۔ شاہ سلطاناں ساچی تیج کسے نہ ملے سونا، تخت تاج نہ کوئے ہنڈھائیندا۔ گھر گھر گر در مندر مسجد کسے نہ ملے گاؤنا، راگ تال نہ کوئے وجائیندا۔ چھتر جھلائے نہ کوئے پونا، اُنجا پون اپنے چرناں ہیٹھ دہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھج تیری انتم ور، تیرا پندھ مُکائیندا۔ کھج تیرا پندھ مُکاونا، ہر ساچے ساچی جوت جگائی۔ لوآں پُریاں آپ اٹھاونا، ستاں دیپاں دے اٹھائی۔ لوآں پُریاں پھیرا پاؤنا، کروڑ تیتپسا دے جگائی۔ برہما وشن شو پھڑ ہلاؤنا، شبد ہلارا اک دکھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سکھنڈ نواسا

پُرکھ ابناشا جگ جگ کھیلے کھیل تماشا، پر تھی آکاشا رُوپ وٹایا۔ رُوپ وٹایا ہر نر نکار، دس کسے نہ آئیندا۔ کلجگ کوڑا کرے پار، جھوٹھی دھار آپ وہائیندا۔ نال رلائے محمدی یار، چار یاری ویکھ وکھائیندا۔ اللہ رانی نیتز رو رو کرے پکار، پیر دستگیر دھیر نہ کوئے دھرائیندا۔ شرع شریعت آئی ہار، چو داں طبقات ہر ساچا ویکھ وکھائیندا۔ چو دھویں صدی کرے خوار، خالق خلق رُوپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ انتم ویکھ وکھائیندا۔ پنڈت پاندھے روون مار دھا، اٹھسٹھ تیر تھ رہے گر لایا۔ بن ہر ساچے دسے نہ کوئی ملاح، سادھ سنت جوٹھے جھوٹھے بیٹھے دھونیاں تانیا۔ سر سر بیٹھے پا پا سواہ، تن سواہ نہ کوئی کرایا۔ رسنا جہوار ہے گا، گا ونہارا دس نہ آئی۔ ایکارام نہ ملیا کسے تھان، رام بیٹھا مکھ چھپایا۔ ہتھیں پُن کراؤندے گان، جیو آتما پُن نہ کسے کرایا۔ گھر گھر پو جدے پتر ماں، اپنا پتر نہ کوئی منایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویکھنہارا گھر گھر، پنڈت پاندھے پھول بھلایا۔ پنڈت پاندھے تک للاٹ لگایا، اوکھی گھاٹ آپ چڑھایا۔ تیر تھ تاٹ جگت نہایا، اپنا ناؤن نہ کوئی وکھایا۔ گھر گھر میگھ ساؤن برسایا، امرت جھرنانہ کوئی جھرائیا۔ من ہنکاری راون کسے نہ ڈھایا، چار کُنٹ پئی لڑایا۔ سیتا سرتی رام دامن نہ کسے پھڑایا، بناس رہی گر لایا۔ کلجگ نہکلنک پر بھ ایکو آیا، دوسر کوئے رہن نہ پانیا۔ ----- کلجگ تیرا ویس مُکانا، نہ دسے اندھیری رات۔ سنجگ ساچا چن چڑھانا، پُرکھ ابناشی ویکھے مار جھات۔ ساچا تخت اک سہاوانا، بیٹھا اک اکانت۔ ایکارگ نو کھنڈ ستاں دیپاں لوآں پُریاں گاونا، سوہنگ شبد آئے آواز۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، ویکھن آیا تیرا سماج۔ کلجگ تیرا سماج ویکھنا، چار کُنٹ نین اگھاڑ۔ پُرکھ ابناشی لکھنا لیکھنا، برہما شو وشن نال لیایا کرتیار۔ انتم کسے نہ نیتز پیکھنا، چاروں کُنٹ ہو یا اندھیار۔ مچھ داہڑی نہ دسے کیسنا، سرب جیاں داسا نچا یار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، نہکلنک نرائن نر، کل کھیل اگم اپار۔ کلجگ ناتا ٹٹنا، توڑے پُرکھ اگم۔ تیر نرالا شبد جھنڈنا، لکھ چوڑا سی لاسے چم۔ سنگھ شیر کلجگ جھل وچ بگنا، آپے مارے اپنی مار۔ نو کھنڈ پر تھی اندر وڑ کسے نہ لگنا، کرے کھیل اپر اپار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، تیرے سیس پائے تیری چھار۔ کلجگ چھار متمکھ شاہی، مستک لگا آپ لگائیندا۔ کام کرودھ لو بھ موہ ہنکار دئے گواہی، ساچا سنگ نبھائیندا۔ آسا ترسنا پھڑ پھڑ باہیں، لڑنال لڑ بندھائیندا۔ گوبند بوٹا ایک

پنیا کا ہی، کلج تیری جڑ اُکھرائیندا۔ میل ملایا چھیمے نائی، جھیور جٹ انگ لگائیندا۔ کلج انتم پھڑ پھڑ تارے باہیں، آپ اپنی دیا کمائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، تیرا بوٹا دیوے پُٹ، شتوہ دریائے دیوے سٹ، آر پار نہ کوئے دکھائیندا۔ کلج انتم اُترنا پار، چوٹھا جگ لے انکڑائی۔ سنجگ ساچی بنھے دھار، سنگر داتا بے پرواہیا۔ سو پُرکھ زرنجن ہو تیار، ہر پُرکھ زرنجن میل ملائی۔ ایکنکارا کر پیار، آد زرنجن لے اٹھائی۔ ابناشی کرتا ساچا یار، سری بھگوان رنگ رنگائی۔ پار برہم روپ اپار، ہنگ برہم کرے کڑمائی۔ جوت سرُپی جامہ دھار، شبد شبدی ڈنک وجائی۔ گلیا رہیا وچ سنسار، اٹھسٹھ سال نہ کھ دکھائی۔ باؤن اکھری کر تیار، آپ اپنے وچ لگائی۔ پینتیس اکھری جیواں جنتاں دے ادھار، ستاراں اکھری زرنجن اپنے وچ سمایا۔ ستارواں اکھری اٹھریا پر اپار، سمت ستاراں ویکھ دکھائی۔ پرگٹ ہو یا ہر زرنکار، بونجا باؤن اپنا روپ وٹائی۔ باؤن باؤن دے ادھار، ہر گوہند تیری وڈیائی۔ منگی منگ ڈھیہہ ڈھیہہ دوار، لکھ چوڑاسی کون پار کرائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، باراں سال کھیل تماش، ست ستوادی اپنی ونڈ ونڈائی۔ سنجگ ساچا ہر ہر لاؤنا، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ کلج انتم میٹ مٹاؤنا، چاروں کُنٹ آپ مٹائیندا۔ گرگھ ساچے آپ اٹھاؤنا، آپ اپنا حکم سٹائیندا۔ لکھ چوڑاسی پھند کٹاؤنا، لکھ چوڑاسی اپنی جھولی پائیندا۔ پرماند اک دکھاؤنا، نجاند آپ دسائیندا۔ امرت جام جام پیاؤنا، ترسنا بھکھ مٹائیندا۔ شبد اناد ناد وجاؤنا، انحد اپنا راگ سٹائیندا۔ آتم سچ سچ سہاؤنا، سچ دوار آپ وڈیائیندا۔ سرتی شبدی میل ملاؤنا، میل ملاوا آپ کرائیندا۔ سچھنڈ دوارے ساچا تخت آپ سہاؤنا، سچ سنگھاسن آسن لائیندا۔ سپس تاج جگدیش لگاؤنا، پنچم پنچم راج کمائیندا۔ لوک مات پھیرا پاؤنا، نہکُنکا ناؤں اُپائیندا۔ شبد راجا اک جگاؤنا، دوس رین حکم سٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، پنچم پنچم میل ملائیندا۔ ساچے تخت سچا پاتشاہ، سوہے ہر زرنکار۔ جگ جگ بنے جگت ملاح، گر سنگر لے اوتار۔ لکھ چوڑاسی دے راہ، ہر منتر نام پیار۔ ----- گرگھ ساچے لے اُبھار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ ساچی بنھے دھار۔ سنجگ ساچا لاؤنا، پر م پُرکھ آپ کرتار۔ بیس ایکسا نام دھراؤنا، زرنجن نور جوت اُجیار۔ دلی دوارے پھیرا پاؤنا، نو کھنڈ ہو اُجیار۔ سرشٹ سبائی سپس جھکاؤنا، شاہ سلطان در دربار۔ دھر درگا ہی حکم چلاؤنا، لیکھا جانے نہ کوئی سنسار۔ چار ورنال اک بناؤنا، کھتری براہمن شوڈر ویش نہ کوئی وچار۔

راؤ رنگ اک کروانا، ایک رنگ رنگے کرتا۔ تخت تاج اک سہاونا، ایک در سچا دربار۔ سیاست وراست میٹ مٹاونا، کلجگ انتم جائے ہار۔ شاستر سمتر پندھ
مکاونا، وید پُران کرن پکار۔ گیتا گیان وچ سماونا، ایک اکھر ایکنکار۔ انجیل قرآنا گود بہاونا، آپ اپنی گود اٹھال۔ کہانی بانی رنگ رنگاونا، پُرکھ اکال اک
جیکار۔ سوہنگ شبد اک سناونا، سو پُرکھ زرنجن میت مُرار۔ ہنگ برہم نظری آونا، برہم رُوپ سرب سنسار۔ ترسنا طمع سرب مٹاونا، آسا آسا بھرے
بھنڈار۔ خوشی غم نہ کوئی جناونا، نیتز رووے نہ کوئی زارو زار۔ ایک بستر تن پہناونا، ایک کرے سچ شنگار۔ ایک کجل نین پونا، ہر ہر نام اپر اپار۔ ایک بھوشن
بھوشن آپ سہاونا، رنگ مجیٹھی چاڑھے آپ زرنکار۔ پیا پریتم اک پرناونا، ایک کنت ایک نار۔ نیتز نین نہ کسے اٹھاونا، نہ دسے کوئی و بچار۔ گھر گھر مندر کایا
گڑھ سہاونا، زرنگن دیک جوت کر اُجیار۔ انحد تال اک وجاونا، آپے گونجے گونجہنا۔ سر سروور اک نہاونا، امرت آتم ٹھنڈی ٹھار۔ دیک دپ اک
جگاونا، زرنگن باقی کملاپاتی کر اُجیار۔ راشٹری نہ کسے اکھاونا، نہ کوئی دسے چوہدار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ست رنگ نشانہ دیوے
چاڑھ۔ ستجگ ست نشانہ چاڑھنا، ہر سچ سچ سمجھائی۔ پنچم تاج سیس رکھاونا، پنچ پیارے دے وڈیائی۔ پنچم راج جوگ کماونا، جگت جگت اک دکھائی۔ پنچم
ہرکھ سوگ مٹاونا، مایا متا موہ مٹائی۔ پنچم تن لوکاں پار کروانا، چوتھے پوڑے آپ چڑھائی۔ پنچم جگت وجوگ مٹاونا، سچ سنجوگ بے پرواہیا۔ جوتی جوت
سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنچم دیوے ساچا راج، نو کھنڈ پر تھی کرے کاج، آپ اپنا حکم سنائی۔ پنچم راج جوگ سلطانا، پنچم سچ شہنشاہیا۔ پنچم دیوے
شبد بانا، پنچم چاروں کُنٹ بھوئیائی۔ پنچم دیوے راگ ترانہ، پنچم انحد شبد سنائی۔ پنچم دیوے پرکاش کوٹن بھانا، رُو سس مکھ شرمائی۔ پنچم میلے ساچا کاہنا،
رُوپ نوپ آپ درسائی۔ پنچم دیوے اک نشانہ، شبد نشانہ تیر چلائی۔ پنچم بٹھے ایک گانا، پُرکھ ابناشی سگن منائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
ستجگ سچا ساچا سنگ دکھائی۔ ستجگ ساچا لاونا، لاونہار بے پرواہ۔ ایک تاگا سوٹ آپ بناونا، ایک اننیہار جلاہ۔ ایک بستر تن چھہاونا، ایک اوڈھے تھاؤں تھاں۔
ایک پردہ ہر ہر پونا، ایک پکڑنہارا بانہہ۔ ایک ساچا دھام سہاونا، ایک کرے سچ نیاں۔ ایک شاہ سلطان اکھاونا، ایک نتھوایاں دیوے تھاں۔ جوتی جوت سروپ ہر،
آپ اپنی کرپا کر، بخشنہارا ٹھنڈی چھاں۔ بخشنہارا آپ پرہ، جگ جگ دیا کمائیدا۔ ستجگ ساچے دیوے ور، پنچم مکھ صلاحندا۔ ایک اگی گھاڑن گھڑ،

سَٔج سَٔجی سَٔکھی ناؤں دھرائیندا۔ والوں نکی آپے کر، دھاروں تَکھی آپ بنائیندا۔ مُنی رِکھی رہے ڈر، سنت سادھ سرب گرائیندا۔ جیو جنت مایا متا رہے ہر، ہر کا نام نہ کوئی دھرائیندا۔ نہ کوئی دے ناری نر، ناری نر نہ انگ لگائیندا۔ اپنی اپنی وِدیا رہے پڑھ، ہر کاشد نہ کوئی سٹائیندا۔ اپنے اپنے اندر رہے وڑ، ہر مندر کوئے نہ ڈیرہ لائیندا۔ اپنی اگنی رہے سڑ، کلجگ اگنی نہ کوئے بُجھائیندا۔ اپنی لڑائی رہے لڑ، پنچ چور نہ کوئے مار مُکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سَٔج ساچا دیوے ور، ساچی ریتی اک چلائیندا۔ سَٔج تیرا ساچا رُپ، ہر ساچے مات لگوانا۔ پرگٹ ہوئے شاہو بھوپ، سچ سلطان نام دھراونا۔ اک جیکارا چارے کوٹ، سوہنگ اکھڑاک پڑھاونا۔ نانا توڑے جوٹھ جھوٹھ، کنجن کایا گڑھ سہاونا۔ ہر سنگت اُپر آپے تھ، آپ اپنے مارگ لاونا۔ آپ بندھائے اپنی مُٹھ، ایک تندر نام رکھاونا، گُیا رہن نہ دیوے کسے گُٹھ، جس ہر ہر نام دھیاونا۔ مُسکھاں ہتھ پھڑے خالی تھوٹھ، چار کُنٹ دہ دشا آپ بھواونا۔ در دواروں کڈھے کُٹ، شبد کھنڈا ہتھ چکاونا۔ سرشٹ سبائی پینی لُٹ، دھن مال نہ کسے بچاونا۔ کوئی نہ چڑھے پہاڑی چوٹ، اُچے ٹلے پر بت پھول بُھلاونا۔ سمیرُ نیتز رووے ہاڑے کڈھے کوٹن کوٹ، دھیرج دھیر نہ کوئے دھراونا۔ آد جگادی پاربرہم کرتا ایک نرمل جوت، جگ جگ اپنا ویس وٹاونا۔ آپے جانے اپنا اوت پوت، ہنس ہنسا آپ سہاونا۔ جن بھگتاں کھولنہارا سوت، نچ نیتز آپ گھلاونا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سَٔج ساچا رنگ رنگاونا۔ سَٔج ساچا رنگ، رنگ رنگ وچ سائیندا۔ پُرکھ ابناشی سورا سربنگ، نرگن سرگن وکھائیندا۔ گر گوہند سنگھ سورپیر نیلے گھوڑے کیا تنگ، نیلا نیلی دھاروں پار کرائیندا۔ کلجگ تیرا ویکھن آوے جنگ، اپنے شستر اپنے چرناں ہیٹھ دباؤنڈا۔ نو کھنڈ پر تھی دھرم رائے دے دوارے دیوے ٹنگ، جو جن ہر ہر توں گھ بھوائیندا۔ سنگھ سنگت اُچایا وچ کنگ، اپنا کٹ اپنے سر رکھائیندا۔ کسے کولوں کچھ نہ رہیا منگ، سرب جیاں دا داتا آپ اکھوائیندا۔ اپنا مندر سچکھنڈ دوارا آپے آیا لنگھ، لوک مات آسن لائیندا۔ کلجگ جیو ویکھے کاجی ونگ، اپنے ویلے آپے بھن وکھائیندا۔ گر سکھاں کٹے بُکھ ننگ، لکھ چوراسی الفی اپنے گل ہنڈھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہہکنکا جامہ پائیندا۔

سنت رنگ چاڑھ نشان، سرشٹ سبائی دئے سناٹیا۔ سر رکھ تاج مہان، برہمے چارے مکھ دئے مٹائیا۔ شکر ہو یا آنت حیران، باسک تشکا گلوں لاہیا۔
 وشنوں اگے آیا کرن بیان، پر بھ اگے سپس جھکائیا۔ کروڑ تیتیا سرب گران، سُرپت راجا اند دئے ڈہائیا۔ لکھ چوراسی جیو جنت سادھ سنت آنت پچھتان،
 ویلا گیا ہتھ نہ آئیا۔ گرسکھ ساچے سوہنگ گان، سو ملیا بے پرواہیا۔ ہنگ برہم کرمی پچھان، آپ اپنے لئے ملائیا۔ ہر بھل نہ جائے بن انجان، جگ جگ
 آوے واہو داہیا۔ سیوالائے سورج رواس بھان، حکمی حکم رہیا پھرائیا۔ لیکھا جانے زمیں اسمان، برہمنڈ کھنڈ چرناں ہیٹھ رکھائیا۔ جیرج انڈ نہ کوئی نشان،
 اتبھج سیتج دس نہ آئیا۔ آپے دیونہارا برہمے وشن شو ترے گن مایا دان، آنت اپنی جھولی آپے لئے پائیا۔ نہ کوئی مندر نہ مکان، مسجد گرو دوار نہ کوئی دکھائیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہ ہکنک نرائن نہ، کلج تیری اتم ور، سنجگ ساچا لوک مات دھر، اپنی ریتی آپ دکھائیا۔ سنجگ ساچا اٹھیا
 آیا چرن دوار، ابناشی کرتا پار برہم نرگن روپ ایک اٹھیا، بھرے نام نام بھنڈار۔ لوک مات نہ جائے لٹیا، نیڑ آئے نہ ٹھگ چور یار۔ بوٹا لگا نہ جاوے پٹیا،
 لگا ونہار آپ کرتار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نہ ہکنک نرائن نہ، آپے کرے اپنی کار۔ کار کراون آیا ہر کرتار،
 کرتا قیمت کوئے نہ پائیا۔ اپنی تیج آپے رہیا سوار، جگ جگ بھگتاں تیج رکھائیا۔ چنڈی ہو کے چمکے وچ سنسار، جوتی جوت سیو لگائیا۔ دامنی دکے آپ نرنکار،
 چارے گنٹ کرے رُشائیا۔ کھڑگ کھنڈا بن کٹار، کھنڈ برہمنڈ ویکھ دکھائیا۔ جیرج انڈ دئے ہلار، بھیکھ پکھنڈ دئے مٹائیا۔ گرسکھ کرے ٹھنڈا ٹھار، سیتل
 سیتل دھار وہائیا۔ ایک اگی سکھی کرتیار، تیج بہادر تیری چادر، سرشٹ سبائی اُپر آپ ٹکائیا۔ تیج بہادر تیری رت، رتی رت رنگائندا۔ تیرا روپ برہم مت،
 گرسکھاں وچ ٹکائندا۔ تیرا چرن تیرتھ اٹھسٹھ، سر سرور اک نہائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ ساچا لوک مات دھر، ساچا مارگ
 ایک لائندا۔ چار ورن ٹٹناناتا، ہندو مسلم سکھ نہ کوئی اکھوائیا۔ پار برہم کرے پر بھ اتم ذاتا، ذات اذاتی میٹ مٹائیا۔ میٹنہارا اندھیری راتا، کالی رین رہن نہ
 پائیا۔ ایک گائے ساچی گاتھا، گہر گمبھیر وڈ وڈیائیا۔ کھیلے کھیل تریلوکی ناتھا، ترے ترے اپنی گود بہائیا۔ سرب جیاں دا سگلا ساتھ، پُرکھ اکال اک اکھوائیا۔
 سگل و سورا ہر جن لاتھا، جو جن ہر ہر درشن پائیا۔ کوٹن کوٹ مستک تلک لگان لائا، جوت للاٹ نہ کوئے جگائیا۔ کلج اتم پورا کرن آیا گھاٹا، ساچے

کڈے تول تُلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکَنک نرائَن ز، مہاراج شیر سَنگہ وِشنوؤں بھگوان، اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ وڈ وڈیائی پُرکھ
 اکال، دُسر اوٹ نہ کوئی جنائندا۔ اگئی سَکھ بنائے ساچے لال، لالَن لالنا رنگ چڑھائندا۔ جوت اکالَن سیوادار، ساچی سیو کمانندا۔ بنی مالن دُھر دربار،
 پھولن ہار اک گندايندا۔ کھاری چک سچّی سرکار، لوک مات ویس وٹائندا۔ لیکھا جانے پُرکھ نار، ناری پُرکھ ویکھ وکھائندا۔ پھڑ پھڑ پائے گل وِچ ہار، کلی کلی
 نال گندايندا۔ اندر دھاگا دیوے ڈار، آپ اپنا نام سہائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اگئی سَکھ بنن درباری، سَچگ ساچی چلے وہاری،
 کرتا کرنی کاری آپ کرائندا۔ اگئی سَکھ بنن درباری، ہر ساچا ونڈ ونڈائندا۔ ساچے تخت سوہے جوت نرنکاری، نرگن اپنا روپ ڈگمگائندا۔ چار چاروں کُنٹ
 سیواداری، پنج پیارے پنچم چرن دھیان وکھائندا۔ چار دوویں جوڑ کرن نِمسکاری، انتر منتر بوُجھ بُجھائندا۔ پنج ترے منگن بن بھکھاری، اٹھ ت ت میٹ
 مٹائندا۔ اپ تیج وائے پرتھی آکاش کرے خواری، من مت مول چُکائندا۔ لیکھا جانے بھگت لکھاری، شبدی دھار دھار وِچ کُکائندا۔ حکمی حکم حکم
 سرکاری، شاہ سلطاناں آپ جنائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ ایکا لائندا۔ ساچا مارگ وِچ سنسار، ست پُرکھ نرنجن آپ لگایا۔
 نہ کوئی دسے جیو گوار، مورکھ موڑ، دس نہ آئیا۔ نہ کوئی کرے ہاہکار، من مت نہ کوئی گُرائیا۔ نہ کوئی رووے زارو زار، اُچی کوکے دے دُہائیا۔ گھر گھر
 ہووے بے جیکار، رسنا جہوا ہر گن گائیا۔ بتی دند کرن پیار، آتم آتر اک لولائیا۔ چھٹی راگ کرن نِمسکار، ہر جن تیری وڈ وڈیایا۔ برہما وِشن شو بن
 بھکھار، گر سَکھ ساچے تیری سیو رہے کمائیا۔ پُرکھ ابناشی دیونہار، دُجے در نہ منگن جائیا۔ جُگا جُگنتر گر پیر لے اوتار، اپنی سَکھیا دے سمجھائیا۔ سنتاں
 بھرے ست بھنڈار، ساچی دست ایکا ہٹ وکائیا۔ چوڈاں لوکاں پاونہارا سار، چوڈاں طبقات پھول بھلائییا۔ تِناں لوکاں وسیا باہر، سَکھنڈ نواسی آپ اکھوایا۔
 چھپر چھن نہ کوئی سہار، محل اٹل آپ بنائیا۔ آپے ہویا سیوادار، جُگ جُگ ساچی سیو کمائیا۔ ہر سگت تیرا سچ پیار، سَنگر ساچا آپ کرائیا۔ سَچگ تریتا دوپر
 وِچھڑے یار، کَلجگ انتم لے ملائییا۔ ساچا بیڑا کر تیار، اپنے بیڑے لے چڑھائییا۔ اپنے سرتے چکے بھار، گرکھ ہوئے بھار رکھائییا۔ سَنگہ منجیتا آپے آپے
 وار، جگدیشا راہ چلائییا۔ برہما ویکھے نین اگھاڑ، سَنگھ پالا آوے واہو داہیا۔ سَنکر ڈھیہہ ڈھیہہ کرے نِمسکار، چھوٹے بالے وڈ وڈیایا۔ کروڑ تیتپسا کرے پکار،

سُرپت راجا اند رہن نہ پایا۔ من منخیتا ہو اُجیار، گھر ساچے اک جیکار سُنایا۔ پرگٹ ہو یا کرتا، برہے منونتر مول چُکایا۔ ساچا منتر کر اُجیار، سوہنگ شبد کرے پڑھایا۔ نہہکنک اُتریا نرنکار، مات گر بھ نہ واس رکھایا۔ دس ماس نہ کریا کوئی پیار، رکت بوند نہ جوڑ جڑایا۔ گود چک نہ دے کوئی ہلار، جگت لوری نہ کوئی رکھایا۔ ہڈ ماس ناڑی نہ کوئی اُدھار، رتی رت نہ کوئی بنایا۔ نرگن جوت کر اُجیار، آپ اپنا ویس وٹایا۔ شبد گر لے اوتار، لوک مات آیا پھیرا پایا۔ سمبل نگری دھام نیار، ساڈھے تن ہتھ آپ رچایا۔ گوہند سورا وڈ بکار، جو دھا اپنا ناؤں دھرایا۔ چوڑاسی کلیاں تن شنگار، چوڑاسی الفی آپ ہنڈھایا۔ اپنا حلفیہ دے بیان، نہ کوئی میٹے میٹ مٹایا۔ گرکھاں لیکھا جانے دُھر درگاہ سری بھگوان، اپنا لیکھا آپے دے لکھایا۔ سادھ سنت ہوئے حیران، ہر کا بھو کوئی نہ پایا۔ اندر وڑ وڑ سارے گان، دس کسے نہ آیا۔ جس جن اُپر ہوئے آپ مہربان، چرن دوارے کھچ لیا۔ سچکھنڈ توں آیا آپ بھگوان، گن ندھان لوک مات ویکھ دکھایا۔ اُتر پورب پچھم دکھن ویکھے مار دھیان، بھل رہے نہ رایا۔ ہر سکھ گر سکھ گر گھہ ہر بھگت ایکا پائے اپنی آن، اپنا درس کر کر ترس، گھر گھر وچ آپ دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پہلی چیتز دے وڈیایا۔ پہلی چیتز لوک مات چڑھیا، سمت سترہ لیکھ لکھانیدا۔ پُرکھ ابناشی اپنے گھوڑے آپے چڑھیا، اپنا آسن ہیٹھ وچھانیدا۔ نو کھنڈ پر تھی ایکا کھنڈا ہتھ وچ پھریا، برہمنڈاں چرناں ہیٹھ دبانیدا۔ گر سکھاں لڑ آپے پھریا، اک دوجے نال بہانیدا۔ جیو جنت سادھ سنت تریلوک پار برہم اپنا گھاڑن گھریا، برہما وشن شو سیو کمانیدا۔ چوتھے گھر آپے وڈیا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، ست پُرکھ نرنجن آپ اکھوانیدا۔ ست پُرکھ نرنجن آیا، لوک مات وٹی ودھایا۔ اکھ اکھنا اکھ اکھوایا، اکھ اگوچر وڈ وڈیایا۔ سُن اگمی پیراں ہیٹھ چھڑکے آیا، آپ اپنا روپ وٹایا۔ دسم دوا ری گرکھاں اندر وڑ کے آیا، آپ اپنا کُنڈا لاہیا۔ سکھمن ناڑی ٹیڈھی بنک اپنی ہتھیں سدھی کر کے آیا، تریبئی مینی پنڈھ مکایا۔ نو دوارے تچ کے آیا، جھوٹھا بھانڈا بھو بھٹایا۔ گرگھ ساچے کایا پنڈ آپے واپے بھانڈے کاچے اپنے در پھڑ کے آیا، شبد ڈوری اک دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، ایکا جوت کری رُشنا یا۔ جوت اُجالا ہر گوہند، بھل رہے نہ رایا۔ جن بھگتاں میٹے سگلی چند، گھر گھر درس دکھایا۔ ہر جن بنائے اپنی پنڈ، نادی سُن اُپجایا۔ داتا دانی گنی گہند، گہر گہیر آپ اکھوایا۔ امرت

بخشے ساگر سندھ، بھر پیالے راتیں سنتیاں جام پیا۔ دھرم رائے نہ کڈھے چند، جو چل آئے سرنا۔ لکھ چوڑاسی کرے بند، ویلے آنت دے سزایا۔ ہر سنگت تیرا ہوئے بخشند، اپنی گود بہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، ایکنکارا اک اکھوایا۔ ایکنکار ہر نرنکار، ایک رنگ سما۔ پرگٹ ہو یا وچ سنسار، نہہکنکی جامہ پایا۔ شبد گڑ کر تیار، گڑ گوبند ناؤں دھرایا۔ سمبل نگری دھام نیار، ساڈھے تن ہتھ آسن لایا۔ ایک کھنڈا ہتھ پھڑ سرجنہار، نو کھنڈ پر تھی رہیا ہلایا۔ روس کرن نمسکار، نیوں نیوں بیٹھے سپس جھکایا۔ برہما منگے بن بھکھار، آگے اپنی جھولی ڈھایا۔ وشنوں رووے زارو زار، ویلا انتم آیا۔ رزق نہ دیوے کوئی سنسار، تیرا جھنڈارا تیرے آگے سٹایا۔ باسک تشکا گلوں لاہے شکر ہار، ہتھ ترسول دس نہ آیا۔ کروڑ تیتیا تن نہ کوئی شنگار، اپچھراں ناچ نہ کوئی نچایا۔ گن گندھرب کوئی نہ اوچی کوکے کرے پیار، ساچا تال نہ کوئی وجایا۔ سادھ سنت کوئی نہ چڑھے اُچ مینار، پر بھ ابناشی اُتوں پھڑ کے تھلے لاہیا۔ بن گرسکھ کوئے نہ اترے پار، پار برہم پار کر اون آپ آیا۔ ہر سنگت تیرا پیار، دو جہاناں بھل نہ جایا۔ کلجگ انتم دیکھ آپ نرنکار، جوتی جامہ بھیکھ وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، سرشٹ سبائی اپنا گھاڑن آپے گھڑ، آپے بھن وکھایا۔ بھنہار پُرکھ سمرتھ، دوسر اور نہ کوئے جنائندا۔ جگ جگ چلائے اپنا رتھ، رتھ رتھو ہی ناؤں دھرائندا۔ لکھ چوڑاسی دیوے متھ، اپنے بھانڈے بھن وکھائندا۔ آپے جانے مہما کتھ، کتھنی کتھ نہ کوئے سنائندا۔ گڑکھاں اندرے اندر پائے نتھ، من پنچھی بٹھ وکھائندا۔ لیکھا جانے راما دسر تھ، رام روپ آپ ہو آئندا۔ کاہنا کرشنا دیکھے ستھ، سخیاں منگل ناچ نچائندا۔ اُلٹی گیرنہارا لٹھ، کلجگ گیرا آپ چلائندا۔ پاوے سار اٹھسٹھ، گنگا گوداوری جمنا سُرستی پھول بھلائندا۔ لوآں پُریاں نٹھ نٹھ، اپنا پنڈھ مُکائندا۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، گھٹ گھٹ اندر اپنی جوت جگائندا۔ دیپ نرالالٹ لٹ، نور نورانہ ڈگمگائندا۔ انحد شبد مارے سٹ، تال تلوڑا آپ وجائندا۔ بھاگ لگائے کایا مٹ، جس جن اپنی دیا کمائندا۔ چوڑاں لوک وکھائے ایکھا ہٹ، آپ اپنا در کھلائندا۔ دُئی دویتی میٹے پھٹ، ایک رنگ رنگائندا۔ تن لپیٹے ساچا پٹ، شبد پلا ہتھ اٹھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر، پُرکھ اکالا دین دیا، آپ اپنا کھیل کھلائندا۔ کھیلنہارا ایکنکار، آد جگاد سما۔ کلجگ انتم لئے اوتار، نہہکنکی جامہ پایا۔ لکھ چوڑاسی پاوے سار، بھل رہے نہ

رایا۔ نو دس گیاراں بیس تیس کھیل اپار، چار چار رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلنہارا کھیل اپار، آپ اپنا بھو گھلایا۔ بھو گھلایے ہر بھگونت، بھل رہے نہ رانیا۔ گرگھ اٹھائے ساچے سنت، آپ اپنی بوجھ بھجھایا۔ ایک میل ملائے ناری کنت، کنت کنتوہل آپ اکھوایا۔ سیجا سہائے پھولن رت دکھائے اک بسنت، بھل بھلوڑی آپ مہکانیا۔ بھرے بھلا جیو جنت، ہر کاروپ دس نہ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، ایک ایک سرشٹ سبائی بخشے ٹیک، جن بھگتاں کرے بدھ بیک، پچھلی ریکھا دئے مٹانیا۔ پچھلا لیکھ مٹاون آیا، ہر سچا بے پرواہ۔ سچ مارگ ایک لاون آیا سبج دیوے سچ صلاح۔ گرگھ ساچے آپ جگاؤن آیا، دیوا گھر گھر دئے ٹکا۔ اپنا شبد آپ پڑھاؤن آیا، انحد راگ دئے سنا۔ اپنا امرت آپ پیاون آیا، گر گوہند بن ملاح۔ ساچے بیڑے آپ چڑھاؤن آیا، سخی سرور بے پرواہ۔ تختوں تاجوں آپ لاہون آیا، خاکی خاک دئے ملا، شاہ سلطانا آپ جگاؤن آیا، ایک ڈھولا رہیا گا۔ ہر سنگت میل ملاؤن آیا، میل ملائے بھین بھرا۔ ماواں پتراں رنگ رنگاؤن آیا، اپنی گودی لئے اٹھا۔ جگ جگ وچھڑے ایک گھر بہاؤن آیا، سچھنڈ دوارا ایک دئے دکھا۔ ڈھر درگا ہی سچ ملاجی بن کے آیا، کھیوٹ کھیٹا اپنا بیڑا رہیا چلا۔ گوہند بیٹا پڑکھ اکال ایک ایک رل کے آیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، نر ہر آپ اکھوایا۔ نر ہر نر ویر، ایک ایک اکھوایا۔ کلج انتم ورتے قہر، نہ کوئی میٹ مٹانیدا۔ ویکھنہارا سوا پھر، سوا سیر ان اپنے سر اٹھانیدا۔ ایک وقت نہ کوئی لائے دیر، دور ڈراڈا پنڈھ مکانیدا۔ نو کھنڈ پر تھی رہیا گھیر، برہما وشن شو سرب گرا لائیدا۔ لیکھا جانے انڈج جیر، اتبج سبج پھول پھلانیدا۔ جس جن تارے پر بھ ساچا کر کر مہر، گنی تت آپ بھجھانیدا۔ پرگٹ ہو یا سنگھ شیر، شیر دلیر کوئے نہ روک رکھانیدا۔ کلج تیرا اٹا گٹر رہیا گٹر، لٹھ اپنے ہتھ رکھانیدا۔ جیو جنت اک دوجے نال دیوے بھیر، پچھے کھ نہ کوئی بھوانیدا۔ گلی جڑ سب دی دئے اکھیر، لوک مات نہ کوئی لگانیدا۔ دھرت مات تیرا کھلا کرے ویہڑ، ہولا بھار آپ دکھانیدا۔ سمت ستاراں چھیڑاں دیوے چھیڑ، اتر پورب پچھم دکھن پھیرا پانیدا۔ ویہہ سو پکرمی دئے زبیرا زبیر، آپ اپنا رنگ دکھانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، کال روپ آپ ہو جانیدا۔ آپے کال آپے دیال، نرگن سرگن روپ دکھانیا۔ چلے چلاوے اولڑی چال، چال نرالی اک دکھانیا۔ ترے گن مایا ہتھ جنجال، لکھ

چوڑاسی لئے پھسائی۔ پھل نہ دے کسے ڈال، چاروں گنٹ ویکھ دکھائی۔ لیکھا جانے حق حلال، حق حقیقت بے پرواہیا۔ لاشریک جلوہ نوری جلوہ جلال، بے عیب ناؤں خدائیا۔ پرگٹ ہو یا بن دلال، دس کسے نہ آئی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہی الای نوری، انا الحق اک آواز لگائیدا۔ سرب کلا آپے بھرپور، سرشٹ سبائی رہیا تک دس کسے نہ آئیدا۔ توڑنہارا شاہ فقیراں حقیراں غرور، بے نظیر ناؤں دھرائیدا۔ آپے چوٹی چڑھے اخیر، آپے خاکی خاک رمائیدا۔ آپے امرت ہووے ٹھانڈا سپر، آپے آب حیات پمائیدا۔ آپے میٹنہارا تقدیر، تقصیر تدبیر اپنے ہتھ رکھائیدا۔ آپے مارنہارا زنجیر، نہ کوئی میٹ مٹائیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل وچ سنسار، کھیلنہارا آپ ہو آئیدا۔ کھیلنہارا آیا کھیل کھلاری، کھتری براہمن شودر ویش بھو نہ رائی۔ جگی جوت اک زرنکاری، در درویش زرنیش برہما وشن شو بھو کھلایا۔ لیکھا جانے گنپت گنیش، بھل رہے نہ رائی۔ ہر سنگت دوارے در درویش، گل کفنی ایکا پایا۔ جوں نانک زرن موڈھے دھریا کھیس، ہتھ کھونڈی سرشٹ سبائی رہیا بھلایا۔ گر گوبند سورا دس دسمیش، چارے چارے گیا گھمائی۔ مات پتا اپنی اکھیں لئے ویکھ، ہر سنگت تیری سیوا لایا۔ ہر کا کوئی نہ جانے بھو، بھیکھ کون روپ ورتے وچ سنسار بے پرواہیا۔ کلجگ انتم کھیا لیکھ، آپے دے مٹایا۔ بھاگ لگائے ماجھے دیس، ہر مندر تیری وڈ وڈایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، نہہکنک زرائن زر، ستجگ ساچا ایکا رنگ رنگایا۔ روپ رنگ ریکھ بھیکھ سنگر ساچا آپے ویکھ دکھائیدا۔ آپے نو نو دوارے ناچا، نو نو آپے کھ چھپائیدا۔ آپے ہر ہر ہر دے وچا، ہر ہر اپنا روپ وٹائیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، کرے کھیل اگم اپار، پرگٹ ہو وچ سنسار، ساگر سندھ پھول پھلایا۔ ساگر سندھ ڈونگھی گاگر، کایا مٹ آپ دکھایا۔ جن بھگتاں زرنل کرم کرے اجاگر، جس جن اپنی بو جھ بھجھائی۔ دیوے نام رتی رتاگر، رتی رت رہن نہ پایا۔ کلجگ انتم بنیا ہر سوداگر، گر شبدی روپ وٹایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، ہر سنگت سنگ نبھائی۔ ہر سنگت تیرا ساچا سنگ، ہر پڑکھ زرنجن آپ نبھائیدا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ، رنگ مجیٹھی اک دکھائیدا۔ آتم انتر پرمانند، پریم پڑکھ آپ کرائیدا۔ مدراماس تجاونا گند، رسنا جہوانہ کوئی لگائیدا۔ ہر کاناؤں گاؤنا بتی دند، اکھر وکھر اک پڑھائیدا۔ سو پڑکھ زرنجن سنائے

سہاگی چھند، ہنگ برہم آپ لائیندا۔ دُئی دوتی ڈھاہے کندھ، بھانڈا بھرم بھو بھٹائیندا۔ سنجگ ساچا چڑھے چند، سنگر آپ چڑھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بیس ایکسا ہر جگدیشا، آپ اپنا میل ملائیندا۔ میل ملائے ہر بنواری، بھل رہے نہ رائیا۔ گر سکھ سرتی نہ رہے کواری، گر شبدی رنگ رنگایا۔ دوس رین کرے شنگاری، سولائ کلیاں ست شنگار دکھایا۔ دیوے نام شبد بھنڈاری، وڈ داتا بے پرواہیا۔ ہوئے سہائی۔ جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑی، ڈونگھی کندر ویکھ دکھایا۔ نو دوار پار کناری، جگت ترسنا میٹ مٹایا۔ ایک ایک دکھائے محل اٹاری، اوچا مندر سو بھاپایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن دیوے ساچا ور، در گھر ساچے میل ملائیا۔ سچھنڈ دوار اُج محلا، ہر ساچا آپ سہائیندا۔ پُرکھ ابناشی بیٹھا اک اِکلا، نانک کبیرا درشن پائیندا۔ اپنا پھرایا آپ پلا، آپ اپنا سنگ رکھائیندا۔ شبد سنیہڑا ایک گھلا، ایک بو جھ بھجائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ اتم ویکھ دکھائیندا۔ کلجگ اتم ویکھن آیا، کوڑی کریا دھار۔ بھیکھ پکھنڈا میٹن آیا، لیکھا جانے ت وکار۔ ہوئے ہنگتا گڑھ تڑاون آیا، پھڑ کھنڈا نام کٹار۔ ایک دو جاپندھ مُکاؤن آیا، تیجانین کھول کوڑا۔ چوتھے پد آپ بہاؤن آیا، مایا ممتا توڑ جنجال۔ پنچم شبد آپ سناؤن آیا، ستویں ست پُرکھ زرنجن دین دیال۔ اٹھاں تتاں رنگ رنگاؤن آیا، نو دوارے گھالے گھال۔ دسویں دسم دواوی جوت جگاؤن آیا، زرنجن دیپک جوت اکال۔ گر شبد اک بنایا، لوک مات بن دلال۔ پنچ ت نہ گر کوئے بنایا، آد جگادی ہر ہر چال۔ جس جن اندر اپنا آپ دے ٹکایا، ساچا دیپک دیوے بال۔ سادھ سنت گر پیر اوتار سو اکھوایا، جس گئی نبھے نال۔ جس اپنا بھو ہر آپ گھلایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے دیوے ساچا سچ سچا دھن مال۔ دھن مال خزانہ ہر زرنکار، جگ جگ آپ ورتائیندا۔ کلجگ اتم بن دلال، ہر شبدی ناؤں دھرائیندا۔ گر گھ ساچے رہیا بھال، پرتپالک سیو کمائیندا۔ جو جن گھالن رہے گھال، لیکھا لیکھے آپے لائیندا۔ ویلے انت نہ کھائے کال، جم کا دوت نہ کھ دکھائیندا۔ سچھنڈ بنائے سچی دھر مسال، درگاہ ساچی آپ دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، ہر سنگت تیرے آگے آپ اپنا سیس دھر، اپنی بھینڈا آپ چڑھائیندا۔ ہر سنگت تیرا اُج دوارا، سو پُرکھ زرنجن آپ بنایا۔ گر پیر اوتار آئے تیرے سیوادارا، تیری سیوا سیو کمایا۔ درس دکھائے آگے ہو ظاہرا، نورو نور کرے رُشنائیا۔ کلجگ اتم ورتے قہرا، اگنی اگن جلا یا۔ کال نہ چھڈے کسے دا کھہڑا،

سر سر اپنا ڈنک وجایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا آپ دے سمجھایا۔ دیال رُپ ہر بن کے آیا، گر سکھ لئے ترانیا۔ کال رُپ ہر بن کے آیا، منمکھاں دے کھپانیا۔ دیال رُپ ہر بن کے آیا، بھگتن دے وڈیانیا۔ کال رُپ ہر بن کے آیا، مایا ممتا دے جلائیا۔ دیال رُپ ہر بن کے آیا، ہر سنتاں لئے اٹھانیا۔ دیال رُپ ہر بن کے آیا، گرگھ اپنے انگ لگانیا۔ کال رُپ ہر بن کے آیا، مورکھ موڑے میٹ مٹانیا۔ دیال رُپ ہر بن کے آیا، کوڑی کریا دے مٹانیا۔ دوہاں وچولا نرگن اپنا رُپ دھر کے آیا، شبدری شبد کرے کڑمانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے بنیا بے پرواہیا۔ دیال رُپ ہر بن کے آیا، ہر بھگتاں میل ملائیندا۔ کال رُپ ہر بن کے آیا، کال نگارہ اک وجائیندا۔ دیال رُپ ہر بن کے آیا، ہر سنتاں نین کھلائیندا۔ کال رُپ ہر بن کے آیا، دھرم رائے آپ جگائیندا۔ دیال رُپ ہر بن کے آیا، گرگھاں شبد دُھن اُچائیندا۔ کال رُپ ہر بن کے آیا، چتر گپت حساب لکھائیندا۔ دیال رُپ ہر بن کے آیا، گر سکھ اپنے رنگ رنگائیندا۔ کال رُپ ہر بن کے آیا، لاڑی موت سپس گندائیندا۔ دوہاں وچولا نرگن رُپ پُرکھ اگڑا دھر کے آیا، دُھر دُھردی جوت جگائیندا۔ دیال رُپ ہر بن کے آیا، ہر سنگت دے وڈیانیا۔ کال رُپ ہر بن کے آیا، کال قلندر رہیا نچانیا۔ دیال رُپ ہر بن کے آیا، ہر سنتن امرت آتم جام پیانیا۔ کال رُپ ہر بن کے آیا، کاغذ قلم نالے لیکھا جانے شاہیا۔ دیال رُپ ہر بن کے آیا، گر سکھاں اپنی گود بہانیا۔ کال رُپ ہر بن کے آیا، ترے بھون اُون گون پھیرا پانیا۔ دیال رُپ ہر بن کے آیا، گر سکھ گر کی بانی آپ سنانیا۔ کال رُپ ہر بن کے آیا، کھجک جیواں کال ہانی دے ملانیا۔ کال دیال آپ پر بھ بن کے آیا، آد جگاد سمایا۔ جگ جگ کھیل کرے اگادھ بودھ، بودھ اگادھ بھيونہ رایا۔ ہر جن ہر دا آپے سودھ، ہر کارُپ دے درسایا۔ منمکھاں کرے ممتا جودھ، جودھا کام نال رلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھجک تیری انتم ور، سمت ستاراں رہیا ور، واہوا ستنگر نام وڈیایا۔ واہوا گرُ ستنگر ست، ست ست وڈی وڈیانیا۔ واہوا گرُ گرمت، گر گوہند گیا سمجھانیا۔ واہوا گرُ گرمت، وڈ منتر گیان پڑھانیا۔ واہوا گرُ گرمت، ایکات تت سمجھانیا۔ واہوا گرُ گرمت، کملاپت اپنا قول نبھانیا۔ واہ واہ گرُ گرمت سمرتھ، سمرتھ پُرکھ وڈی وڈیانیا۔ واہوا گرُ چلائے رتھ، جگت جگدیشا اپنا بھیس وٹانیا۔ واہ واہ گرُ کھیڑا کرے بھٹھ، جو جن بیٹھے مکھ چھپانیا۔ واہوا گرُ

گرمت، ہر سنگت کرے ایک دھام اکٹھ، چار ورنانا ناتا جوڑے بھینناں بھائیآ۔ گرسکھ سگل وسورے جان لٹھ، سنگر پورے درشن پائیآ۔ منتمکھ درتوں جانن
نٹھ، جنم کرم ٹکن نہ پائیآ۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرم کرم لیکھا دئے جنائیآ۔ جنم کرم ہتھ کرتار، لیکھا لکھنہار دین دیالیآ۔ گھٹ
گھٹ بھانڈے لئے اُسار، جوتی دیوے نور اُجالیا۔ من مت بدھ دیوے ڈار، اگنی تت تت وکھا لیا۔ نال رلائے پنچ وکار، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار وجائے
تالیا۔ کھیلے کھیل اگم اپار، گھر گھر وچ آپ سہا لیا۔ اندر مندر ناد دھنکار، شبدی ڈنک آپ وجالیا۔ سنے سنائے سننیہار، دوسر ہتھ کسے نہ آلیآ۔ گرسکھ
ساچے لئے اُبھار، آپ اپنا بھو کھلا لیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، ہر سنگت کرے پرتپالیا۔
پرتپالنہارا ایک ہے، اک اکلّا ایکنکار۔ آد جگادی ساچی ٹیک ہے، پر بھ ساچا سرجنہار۔ جگا جگنتر رہیا ویکھ ہے، جتے مرے نہ وچ سنسار۔ آپے جانے اپنا
بھیکھ ہے، دوجا لکھے نہ کوئی لکھار۔ ہر بھگتاں میلا رہے ہمیش ہے، میل ملائے آپ کرتار۔ اتم جوتی کر پریش ہے، پر م پڑکھ کرے اُجیار۔ جوتی جوت
سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ لوک مات لئے اوتار۔ لوک مات اوتارا ہر نرنکارا، اپنا بھیکھ وٹائیندا۔ نرگن سرگن رکھے دھارا، دوویں روپ
جنائیندا۔ تیجا شبد اگم اپارا، اپنا ناد وجائیندا۔ چوتھا پد اُچ منارا، جگت نیتز دس نہ آئیندا۔ پنچم شبد سچّی دھنکارا، دُھن آتمک آپ سنائیندا۔ جن بھگتاں کٹے لکھ
چوراسی آون جاون گیار اُکھ جگت نوارا، ہر ہر ساچا دیا کمانیندا۔ پارس پرس کنچن لوہا سونا اُتیا پارا، سچ کسوٹی ایک لائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی
جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، اک وکھائے پد نربان، شبد اڈائے سچ بان، لیکھا جانے دو جہان، اپنا پنڈھ آپ مُکائیندا۔ ہر ساچے پنڈھ مُکاون، جو جن آئے
سرنائیآ۔ سچکھنڈ دوارا اک وکھاون، گھر ساچے وجے ودھائیآ۔ آپ اپنا میل ملاونا، ملیا میل وچھڑ نہ جائیا۔ جوتی جوت جوت رلاونا، جوتی جوت جوت سمائیآ۔
پنچ تت نہ کوئی وکھاون، روپ رنگ نظر نہ آئیآ۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، سرب جیاں دا ایک داتا، پاربرہم پر بھ
پڑکھ بدھاتا، دوسر در نہ کوئی جنائیآ۔ سرب جیاں پر بھ دیوے دان، ساچی وست اک ورتائیندا۔ سرب جیاں اک بھگوان، ایک رام وکھائیندا۔ سرب جیاں
ایک کاہن، ایک بنسری نام وجائیندا۔ سرب جیاں اک نشان، ایک گھر سہائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، ست ستوادی

برہم برہادی کھوج کھجائیندا۔ برہم برہادی ہر ویکھ وکھایا، بھيوَ بھيدا بھيوَ اپاریا۔ شبد انادی ناد وجایا، نام ترانہ اک اپاریا۔ بودھ اگادھی راگ سنا یا، ساچا سوہلا آپے گا لیا۔ ہنس کاگی ڈار رلایا، کاگ ہنسا روپ وٹا لیا۔ سارنگ دھر آپ اکھوایا، سچ دُھن دُھن سما لیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، تخت تاج ویکھ وکھ لیا۔ لیکھا لکھنہار اک، ایکا ایک اینکاریا۔ ترے ترے گن منگنہار بھکھ، کوٹن کوٹ کھڑے دواریا۔ شبدی سکھیالین سکھ، آپ سناے سناون ہاریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ بھنڈارا آپ ورتا رہیا۔ لیکھا لکھنہار لیکھ، ایکا ایک رنگ سما یا۔ آد جگادی ساچی ریت ایک، ہر سنگر آپ چلایا۔ آپے سب نوں رہیا ویکھ، ویکھنہارا دس نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا اک اک وڈیا یا۔ ایکا گھر اک مکانا، ایکا سوہا پائیندا۔ ایکا شبد اک بانا، ایکا سنگر آپ اڈائیندا۔ ایکا پُرکھ اک سلطانا، ایکا راج کمائیندا۔ ایکا مہربان مہربانا، مہر مہر وچ رکھائیندا۔ ایکا شبد راگ ترانہ، گیت انادی ایکا گائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ تیری ونڈ ونڈائیندا۔ ایکا ونڈ پنچت، اپ تیج وائے پرتھی آکاش کری گڑمانیا۔ ایکا ونڈ بوند رکت، ہڈ ماس ناڑی جوڑ جڑائیا۔ ایکا ونڈ من مت بدھ، ایکا ایک سنگ نبھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا لیکھا لیکھے وچ لکائیا۔ ایکا ونڈ شبد دھنکار، پنچم دھام سہانیا۔ ایکا روپ ہری ہر ہر رام، رام روپ سری بھگوانیا۔ ایکا امرت جام، ساچا پیاونہار، اک اکھوانیا۔ ایکا دھارے روپ باونا بان، بل بل اپنا بل جنانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا راہ وکھانیا۔ ایکا مارگ ساچا دس، پنچم میل ملایا۔ سنگر ساچا ہر دے اندر وس، آپ اپنا لیکھا دے جنانیا۔ تیر نرال مارے کس، بجر کپاٹی توڑ تڑایا۔ ترے گن مایا نہ سکے ڈس، موہ مایا نیڑ نہ آیا۔ آتم دیوے ساچا رس، رس رسیا کھ چوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنچم جوت جائے جگ، سنگر پورا آپ جگائیندا۔ ہنس بنائے پھڑ پھڑ گت، سوہنگ موتی چوگ چگائیندا۔ درس دکھائے پُر شاہ رگ، گھر گھر وچ میل ملاییندا۔ کلج بھجائے لگی اگ، آپ اپنی دیا کمائیندا۔ پنچم کھی تاج گرسکھ ہیرے جڑے وچ نگ، چک چک وچ لکائیندا۔ لوک مات دیپک جائے جگ، سنگر ساچا آپ جگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی دھار رکھائیندا۔ ہیرے مانک مانک موتی، گرسکھ وڈ وڈیا یا۔ لوک مات جگدی رہے جوتی، جاگرت جوت آپ جگائیا۔ پہلی چیتر ناتا ٹٹیا ورن

گوئی، ورن گوٹ نہ کوئی رکھائیا۔ ہر سنگت آتم اٹھائی سوتی، گوڑھی نیند نہ کوئی سوائیا۔ وچوں واسنا کڈھے کھوئی، کوٹن کوٹ پاپ مُکائیا۔ آپے اندر وڑ کے ویکھے چوٹی، آوند ا جاندا دس نہ آئیا۔ رسنا کھائے نہ کوئی ماس بوٹی، بوٹی بوٹی نہ کوئی کٹائیا۔ سنگھ کرم درس درس منگدا گیا مردان ہوتی، پر بھہ اتم ملے بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا تاج اپنا نگ آپ بنائیا۔ سنت پکارن آد جگاد، ہر آنتراک لو لائیا۔ پُرکھ ابناشی دیونہارا ور، ایکا دست دست پھڑائیا۔ جگت وجائے اپنا ناد، ترے گن وچ کدے نہ آئیا۔ ہر بھگتاں سُنے سد فریاد، جو رہے جگت بللائیا۔ پُرکھ ابناشی موہن مادھو مادھ، گمند منوہر لکھی نرائن نین نین دکھائیا۔ ایکا جانے بودھ اگادھ، اگم اگمڑی کرے پڑھائیا۔ ہر جن ساچے لکھ چوڑاسی وچوں کاڈھ، آپ اپنی گود بہائیا۔ سچھنڈ کرے لاڈ، برہم پیالہ جام پیائیا۔ تیناں لوکاں پار کرائے پندھ مُکائے پچھلی حاد، اگلا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، مانک موتی آپ چکائیا۔ گرسکھ چمکیا وچ سنسارا، ہر سنگر آپ چکایا۔ جوں نانک انگد کریا پیارا، آپ اپنے انگ لگایا۔ جوں انگد امر داس دے سہارا، در اپنا اک بُجھایا۔ جوں امر داس رام داس کرے اُجیارا، گھر مندر جوت جگایا۔ جوں رام داس گربھرے بھنڈارا، گرا رجن شبد سنایا۔ گرا رجن سنگر بن لکھارا، گرو گرنٹھ گیا لکھایا۔ گرو گرنٹھ سوہے سچ دوارا، ہر مندر ہر جو ہر ہر ڈیرہ لایا۔ کوڑ گڑیارانہ وڑے اندر، جس جن سنگر درشن پایا۔ کلجک جیو ہوئے بندر، گرا کاشد بُجھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرا شبدی اک وڈیائیا۔ سنگر پورا ایک ہے، گرا کھیاں آپ لئے ملائے۔ سنگر پورا ایک ہے، گرا سکھ لئے ملائے۔ ہر گوبند رکھی ٹیک ہے، ہر رائے لئے ترائے۔ ہر ہر رائے ہر لئے ویکھ ہے، ہر کرشنا لئے جگائے۔ ہر کرشنا کریا بھیکھ ہے، بابا لیکھا دئے چھپائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر پورا دئے وڈیائے۔ سنگر پورا اک رگھناتھ، ہر سنگر دئے وڈیائیا۔ ابناشی کرتا رہے ساتھ، آپ اپنا ساتھ نبھائیا۔ کھیلے کھیل پُرکھ پُرکھو تم پُرکھ سمرتھ، ہتھ سمرتھ وڈیائیا۔ ایکا جوت گوبند اندر رکھ، گوبند گوبند گڑھ سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا ائی منگ منگائیا۔ ایکا ائی ساچی سکھیا سنگر بھائیا۔ پُرکھ ابناشی لیکھا لیکھیا، کلجک اتم دئے وڈیائیا۔ سرشٹ سبائی دسے مٹھیا، تھر کوئے رہن نہ پائیا۔ کلجک مایا پیسین پیسا، ترے گن مایا چچی آپ چلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے ترائیا۔ ساچی ائی ایکنکار، اک اگلا آپ

اُپائیندا۔ ست رنگ نشانہ اپر اپار، تنان لوکاں آپ وکھائیندا۔ ست ستوادی ساچی دھار، زرگن زرگن رُوپ وٹائیندا۔ ست ستوادی بول جیکار، سچ ڈھولے
 شبد سٹائیندا۔ چوڈاں لوک اک اکھاڑ، چوڈاں چوڈاں حکم سٹائیندا۔ چوڈاں سکھاں چوڈاں لوکاں چوڈاں طبقال اندر دیوے واڑ، آپ اپنا حکم سٹائیندا۔ پنچ
 پیارے کر پیار، اک سہائے بنک دوار، ساچا دھام آپ سہائیندا۔ اکی سکھ ایکا رُوپ وکھائے ایکا سٹ بنائے ایکا لال، اپنا نام چپائیندا۔ ایکا گھالن گئے گھال،
 گھالی گھال لیکھے لائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچے مانک نیاں آپ بنائیندا۔ مانک نیا پائے مل، کرتا قیمت آپ چکائیا۔ ویہہ سو
 سولاں پکرمی ساچے کنڈے گئے مل، سنگر پورا آپ ٹلائی۔ بھاگ لگائے اپنی کُل، اکی کلاں مات ترائی۔ جس جن رسنا گایا سوہنگ بھل، بھلیاں رُلایاں لیکھے
 لئے لگائی۔ کروڑ تیتیس برکھے بھل، سرپت راجا اند سیو کمائی۔ جس جن ایکا اکھڑ ایکا وار گایا مل، ایکا ایک دے ملایا۔ امرت آتم نہ گیا ڈھل، جو ہر ہر دے
 وچ وسانیا۔ مانس جنم نہ گیا رُل، ہیرا ساچے ہٹ وکائی۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، گرسکھ اپنا سیس تاج بنائی۔ گرسکھ
 بنیا سیس تاج، ہر سنگت جڑت جڑایا۔ پُرکھ ابناشی سازن ساز، لوک مات میل ملایا۔ بن کے آیا غریب نواز، غریب بنانے لئے اٹھایا۔ ست چلائے سچ
 جہاز، سٹجگ ساچا راہ وکھایا۔ کلجگ کوڑ کڑیارا رہیا ناچ، نو آنٹ سوانگی سوانگ وکھایا۔ چاروں گنٹ لگی آنچ، اگنی اگت رہی جلائی۔ جوتی جوت سرُوپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، سنگت دیوے ساچا ور، گھر گھر دیوے درس وکھایا۔ گھر گھر درشن دکھانا، ہر سنگت ہر ہر یاد۔ راتیں سٹیاں آپ اٹھانا، پھڑ باہوں سٹے
 فریاد۔ روگ سوگ سرب مٹاونا، دیوے نام ساچی داد۔ ایکا مندر آپ سہاونا، شبد جنائی بودھ اگادھ۔ ساچی سخیاں منگل گاونا، میل ملاوا موہن مادھو مادھ۔
 جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے لئے لادھ۔ ہر جن ساچا لادھیا، کر کرپا آپ کرتار۔ گرسکھ آتم مدھ سدا مدھیا، دوس رین رہے
 خمار۔ وجے نادی ناد ندیا، دوس رین ڈھنکار۔ سچ دوارے سنگر سدیا، آپ اپنا کر پیار۔ سرشٹ سبائی ناتا چھڈیا، جس ملیا کر کرتار۔ پنچ وکارا وچوں کڈھیا،
 دئی دوتی دیوے مار۔ کرے پرکاش اندھیری کھڈیا، نرمل جوت ہوئے اجیار۔ گھر ساچے لڈائے لڈیا، مات پت جوں کرے پیار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت بخشے امرت دھار۔ امرت دھار انوٹھارس، ہر سنگت جام پیائی۔ سنگر پورا دیوے ہس ہس، لوک مات ویس وٹائی۔ ہر دے

اندر وس وس، من مت دے گوائیا۔ شبدی مارے تیر کس، انیلا تیر آپ چلائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا جس ہر سنگت رہیا گائیا۔ ہر سنگت تیرا جس ہر ہر گاونا، برہم مت اک وچار۔ گر کاشد نہ کسے بھلاونا، سنجگ سُن شبد جیکار۔ گھر مندر بہہ بہہ گاونا، ملے میل پُرکھ کرتار۔ مندر مسجد مٹھ شو دوالا ایکار رنگ رنگاونا، ایکار رنگ رنگے کرتار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت ساچی جائے تار۔ تار نہارا دین کے ناتھ، دیناں ناتھ دیا کمائندا۔ لہنا چکائے مستک ماتھ، پورب لیکھا جھولی پائندا۔ ناتائے سیاں ساڈھے تن تن ہاتھ، رویداس چمارا لیکھ لکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، شبد بھگوتی اک چکائندا۔ شبد بھگوتی بھگوان دھار، آد شکت رہی شرمائیا۔ جوت جوالا پانی بھر نہار، پونی سیو کمائیا۔ پُرکھ اکالا ہوئے سہار، سر سر اپنا ہتھ لکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، نر ہر اپنا نام سنائیا۔ نر ہر نرائن ہر بنواری، نرگن اپنا کھیل کھلائندا۔ پاربرہم پر بھ نرگن جوت کر اُجیاری، نورو نور ڈگمگائندا۔ شبد ناد برہما د سنائے وڈ سنساری، سچ ساچا حکم لائندا۔ ہر سنگت ہر ہر کر پیاری، آپ اپنا میل ملائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سیس رکھیا ہر سنگت تاج، ویلے انتم رکھے لاج، لاجاوت آپ ہو جائندا۔

سو پُرکھ نرنجن آد آنت، اپنی رچنا آپ رچائندا۔ ہر پُرکھ نرنجن بنائے بنت، دوسر سنگ نہ کوئی رکھائندا۔ اینکارا مہا اگنت، لیکھا لیکھ نہ کوئی وکھائندا۔ آد نرنجن سو بھاؤنت، جوت اُجالا ڈگمگائندا۔ ابناشی کرتا ناری کنت، ساچا میل اپنا آپ ملائندا۔ سری بھگوان دھام سہنت، سچکھنڈ دوارا آپ وڈیائندا۔ پاربرہم پر بھ آپے ہوئے منگت، اپنی بھچھیا آپ منگائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر ساچا آپ سہائندا۔ تھر گھر ساچا سچ دربار، سو پُرکھ نرنجن آپ سہائندا۔ ہر پُرکھ نرنجن شاہ سیکارا، وڈ سلطان ناؤں دھرائندا۔ اینکارا کھیل اپارا، نرگن دھارا رُپ دھرائندا۔ آد نرنجن جوت اُجیاری، ست پسارا آپ کرائندا۔ پُرکھ ابناشی میت مُرارا اگم اپارا، الکھ اگوچر کھیل کھلائندا۔ سری بھگوان کنت بھتارا ناری نار، نر نرائن ویکھ وکھائندا۔ پاربرہم در دربار، اپنا آپ سہائندا۔ ایکار اک وسنہارا سچ منارا، محل اٹل آپ سہائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اجوئی رہت

نام دھرائیندا۔ اجوئی رہت پُرکھ اکال، عقل کل وڈیایا۔ سچھنڈ دوارا آپ سہائے سچ سچّی دھرمسال، ہر ہر بیٹھا آسن لایا۔ ایکا دست رکھے سچ سچّا دھن مال، نیت نوٹ آپ ورتایا۔ لیکھا جانے شاہ کنگال، شہنشاہ بے پرواہیا۔ روپ بنائے کال مہاکال، پرتپال آپ کرایا۔ اپنا دپیک آپے بال، نرمل جوت کرے رُشانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچھنڈ نواسا پُرکھ ابناشا، اپنا آپ کرایا۔ سچھنڈ سچ مینار، ہر ساچا سوہا پائیندا۔ الکھ اگوچر اگم پار، اک اگلا ویکھ دکھائیندا۔ شاہو بھوپ سچّی سرکار، ستگر پورا ناؤں دھرائیندا۔ ایکا کرے بند کواڑ، چار دیوار نہ کوئے دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ سگھاسن پُرکھ ابناشن اپنا آسن لائیندا۔ نرگن آسن شاہو شاباش، ہر ہر ساچا آپ لگایا۔ اپنے مندر پاوے راس، نورو نور ڈمگایا۔ آپے ہوئے اپنا داسی داس، سیوک ساچی سیو کمایا۔ آپے وسے اپنے پاس، آپ اپنے انگ لگایا۔ اپنی جوت آپے کر پرکاش، سو پُرکھ نرنجن ویکھ دکھایا۔ آد جگاد نہ جائے وناس، جگ کرتا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچھنڈ مینار وسنہار ایکنکارا، ایکا رنگ رنگایا۔ رنگ اولٹرا اک اگلڑا، آد پُرکھ نرنجن آپ رنگائیندا۔ ساچا دھام اک سُنہنڈا، سوہاونت آسن لائیندا۔ اپنا میل آپ بلندڑا، ناری کنت روپ وٹائیندا۔ ست دوارا اک وکھنڈا، شبدی شبد آپ اُپجائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ کھیل کھلاونہار سمرتھ، سو پُرکھ نرنجن وڈ وڈیایا۔ ہر پُرکھ نرنجن مہما اکھ، کتھنی کتھ نہ سکے رانیا۔ آد نرنجن دیوے ساچی وتھ، پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی ایکا دست جھولی پانیا۔ سری بھگوان شاہو شاباش، اپنی کرے پور آس، پاربرہم میل ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل کھیل پار، تھر گھر واسی تھر دربارا اک سہایا۔ تھر دربارا ٹھانڈا گھر، ہر ساچا آپ سہائیندا۔ آپے اندر بیٹھا وڑ، دس کسے نہ آئیندا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھر، تتوت نہ کوئی رکھائیندا۔ نہ کوئی وڈیا گیا پڑھ، رسنا جہوانہ کوئی گائیندا۔ قلعے کوٹ نہ گھاڑن گھر، چھپر چھن نہ کوئی چھہائیندا۔ نرنجن رکھے نہ کسے کوئی ڈر، آپ اپنا حکم چلائیندا۔ نہ جنمے نہ جائے مر، اجوئی رہت روپ وٹائیندا۔ دھرت آکاش آپ اپنا آپے دھر، آپ آپے ویکھ دکھائیندا۔ نام ست بھنڈارا بھر، سچھنڈ دوارا آپ ورتائیندا۔ کرتا پُرکھ کھیل کر، کرنی کرتا آپ کمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ڈھر درگاہی ساچا لاڑ، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ کھیلنہار ایکنکار، عقل کلا اکھوایا۔

سجھنڈ دوارے کر پسا، زرگن نور ڈمگایا۔ شبد سنگھاسن کر تیار، پُرکھ ابناشن آسن لایا۔ شاہو بھوپ ایکا ایک اک سِکدار، حکمی حکم بھوایا۔ کاغد قلم نہ لکھنہار، بھيو اجدیا بھيو چھپایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر ساچے سچ جنایا۔ سجھنڈ دوارا ایکا گھڑ، گھاڑن گھڑیا نہ کوئی بھٹانیندا۔ سجھنڈ دوارا زربھے رُپ اپنا دھر، بھے بھیانک سرب جنانیندا۔ سجھنڈ دوارا اینکارا آپے کھڑ، آپ اپنا حکم سنانیندا۔ سجھنڈ دوارا ہر سجن میت مِرا آپ پھڑائے اپنا لڑ، دوسر سنگ نہ کوئی رکھانیندا۔ سجھنڈ دوارا اُچ مینار، اٹل محل آپ سہانیندا۔ سجھنڈ دوارا شبدی دھار، سٹ دُلارا آپ وہانیندا۔ سجھنڈ دوارا امرت ٹھنڈی ٹھار، سر سروور آپ دکھانیندا۔ سجھنڈ دوارا نرمل دیا جوتی کر اُجیار، نورو نور ڈمگایا۔ سجھنڈ دوارا نور خدائی بے عیب پروردگار، جلوہ نور آپ دکھانیندا۔ سجھنڈ دوارا رام رُپ سچی سرکار، گھر ساچا سو بھاپانیندا۔ سجھنڈ دوارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس دھرانیندا۔ سجھنڈ نواسا، ہر ساچے سچ وڈیایا۔ سجھنڈ پرکاشا، ہر ساچا آپ کرایا۔ سجھنڈ بھروسا، ہر اپنا آپ دھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سجھنڈ ساچی بوجھ بُجھایا۔ سجھنڈ اندر ہر ہر وڈیا، دس کسے نہ آئیندا۔ پُرکھ ابناشی اپنے پوڑے آپے چڑھیا، اپنے مارگ آپے لائیندا۔ نہ کسے باڈی گھاٹ گھریا، نہ کوئی بنت بنانیندا۔ اپنی جڑت آپے جڑیا، آپ اپنے رنگ رنگانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سجھنڈ دوارا آپ وڈیایا۔ سجھنڈ دوارا سچ منارا، ہر ساچے سچ اُپایا۔ اندر وڑے اینکارا، گھر ساچا آپ سہایا۔ نرمل نور کر اُجیارا، نور نورانہ ڈمگایا۔ ست سروپی ست ہلارا، ست ستوادی آپ ہلایا۔ ست پُرکھ زرنجن کھیل اپارا، کھیلنہارا دس نہ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سجھنڈ دوارے آپے وڑ، اپنا گھاڑن آپ گھرایا۔ سجھنڈ دوارے گھاڑن گھڑ، گھر گھر وچ آپ بنایا۔ تھر گھر اندر دیوے دھر، در دروازہ آپ کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے بے پرواہیا۔ تھر گھر ساچا کر تیار، زرویر ناؤں دھرانیندا۔ آپے جانے آر پار کنار، منجھدھار بھيو کونے نہ پانیندا۔ آپے دتے اندر باہر، گپت ظاہر کھیل کھلایا۔ آپے پُرکھ آپے نار، آپے ساچی تیج ہنڈھانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر گھر ساچا کھول کواڑا، اندر وڑے آپ زرنکارا، سچ سنگھاسن سو بھاپانیندا۔ سچ سنگھاسن سو بھاونت، تھر گھر ساچا آپ سہایا۔ پُرکھ ابناشی بیٹھ اکت، کنت کنتوہلا تیج ہنڈھایا۔ آپے جانے اپنا رنگ بسنت،

سچ سُنہنجی سچ ہنڈھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر دربارا کھیل اپارا، گھر گھر وچ آپ کرائیا۔ گھر وچ گھر کر تیار، ہر ساچا تخت سہائیندا۔ اُپر بیٹھ سچی سرکار، شاہ سلطانا شاہو بھوپ رُپ وٹائیندا۔ اپنی ہتھیں بنھے گانا، آپ اپنا گن جنائیندا۔ رسنا راگ گائے ترانہ، شبدی شبد الائیندا۔ پاربرہم پر بھ پُرکھ سری بھگوانا، آپ اپنی رچن رچائیندا۔ آپے دیوے دھر فرمانا، حکمی حکم آپ سٹائیندا۔ آپے جانے اپنا پد نربانا، آپ اپنا گھر سہائیندا۔ آپے پہرے اپنا بانا، رُپ انوپ آپ وٹائیندا۔ آپے راجا آپے رانا، آپے رعیت ناؤں دھرائیندا۔ آپے بنے در دربانا، در درویش آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سندیش نر نریش، نر گن اپنا آپ سٹائیندا۔ شبد سندیش ہر نر نرکار، تھر گھر ساچے آپ اُپائیا۔ سچکھنڈ دوارے ہو تیار، آپ اپنی لئے انگڑائیا۔ آپے کھولے بند کواڑ، اپنا کُنڈا آپے لاہیا۔ آپے سُن اگئی ویکھے دھاڑ، رُپ انوپ آپ وٹائیا۔ اپنا ویکھے سچ اکھاڑ، منڈل راس رچائیا۔ رُوس سورج چن نہ دسے کوئی ستار، برہمنڈ کھنڈ ویکھ دکھائیا۔ گگن پاتال نہ کوئی آدھار، دھرت دھول نہ کوئی وڈیائیا۔ آکاش پرکاش نہ ہوئے اُجیار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوار آپے کھول، نیش اکھر وکھر رہیا بول، وجائے نام مردنگا ساچا ڈھول، دُھن ناد آپ سٹائیا۔ تُریا ناد سچ ترانہ، ہر ساچا آپے گائیندا۔ سچکھنڈ نواسی ہر بھگوانا، آپ اپنا حکم سٹائیندا۔ ابناشی کرتا نوجوانا، نیوں نیوں اپنا سیس جھکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در گھر ساچا اک سہائیندا۔ در گھر ساچا تُریا راگ، ہر ہر ناد ہر ساچا آپ سٹائیا۔ ست دوارے سُنے فریاد، پر بھ ساچا شبد جنائیا۔ لیکھا کھ نہ سکے کوئے دانی دیونہارا ساچی داد، سچ وست اک رکھائیا۔ تیرا رُپ ویکھے برہم برہاد، لوآں پُریاں تیرا رنگ رنگائیا۔ نہ کوئی سنت نہ کوئی سادھ، گر پیر اوتار نہ کوئی دسائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دوار ہو اُجیار، کھیلے کھیل اگم اپارا، جوتی نور ہو اُجیار، تھر گھر ساچے سو بھاپائیا۔ آپے جانے اولڑی چال، چال اولڑی اک رکھائیندا۔ سچکھنڈ دوارے گھان گھال، ساچی سیوا آپ کمائیندا۔ سُنٹ دُلا رابنیا لال، اپنی گودی آپ بہائیندا۔ پُرکھ ابناشی دین دیال، بن دلال آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ چرناں ہیٹھ رکھائے کال مہاکال، اپنا بل آپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دوارے آپے وڑ، اپنا آسن لائیندا۔ تھر گھر ساچا سچ منارا، ہر ساچا سچ سہائیا۔ کھیلے کھیل پُرکھ کرتارا، قادر کرتا وڈ وڈیائیا۔

آسن سنگھاسن اپر اپارا، شاہو شباشن آپ سہایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ محلہ آپ سہایا۔ سچ محلا وسیا، وساونہار کرتار۔ اپنا بھيو کسے نہ دسیا، نہ کوئی پاوے سار۔ برہم برہما پھرے نسیا، شبد سنائے ساچی دھار۔ گھٹ گھٹ اندر آپے وسیا، زرگن رُپ اپر اپار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے بنے سچا سکدار۔ سچ سکدار ہر بھگوانا، گھر ساچے آپ اکھوانیدا۔ آپے جانے اپنا ست رنگ نشانہ، سچکھنڈ دوارے آپ چڑھانیدا۔ پنچم گھہ تاج مہانا، اینکارا آپ اپانیدا۔ دیونہارا ساچا دانا، درگاہ ساچی آپ ورتانیدا۔ جوت سرؤپی جوتی بانا، اپنا آپ ہنڈھانیدا۔ ایکا شبد دُھر فرمانا، سری بھگوانا آپ سنانیدا۔ جگا جگنتر کھیل مہانا، جگ جگ ویس وٹانیدا۔ سنجگ تریتا دواپر ویکھے جگت مکانا، ترے گن میل میل ملانیدا۔ پنچتت کایا کھیل مہانا، لکھ چوراسی جوڑ جڑانیدا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ت آپ رکھانیدا۔ لکھ چوراسی کرتیار، برہما وشن شو سیو کمایا۔ من مت بدھ کرتیار، زرگن اپنی وست لکایا۔ کایا مندر پاوے سار، ڈونگھی کندر پھول بھلایا۔ نو دوارے کھول کواڑ، جگت واسنا وچ بھرائیا۔ پنچم پنچ دے ادھار، پنچم پنچ وچ لکایا۔ پنچم ناد دُھن جیکار، پنچم منگل اک سنایا۔ پنچم ڈھیہہ ڈھیہہ پئے دوار، پنچم پنچم نیوں سیس جھکایا۔ پنچم کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار، آپ اپنا بل دھرائیا۔ کھیلے کھیل پُرکھ کرتار، گھر گھر وچ آپ سہایا۔ لیکھا جانے ٹیڈھی دھار، ڈونگھی کوری بھوری آپ سہایا۔ اندر کریا بند کواڑ، بجر کپائی سلا لگایا۔ سر سرور بھر بھنڈار، بیٹھا گھہ چھپایا۔ آتم سیجا کرتیار، سچ سہاونی سچ وچھایا۔ اندر وڑ ہر زرنکار، زرگن اپنا رُپ وٹایا۔ دس نہ آئے وچ سنسار، دوئے دوئے لوچن رہیا چکایا۔ جس جن کرپا دیوے کر ہر کرتار، آپ اپنی بو جھ بھجھایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ تریتا دواپر دیوے ور، گرگھ ساچے لئے اٹھایا۔ سنجگ تریتا دواپر ہر ہر بھگت، ہر جی بو جھ بھجھانیدا۔ لیکھا جانے آد شکت، جوتی نور ڈگمگانیدا۔ آپے جانے بوند رکت، رتی رت ویکھ وکھانیدا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنتن ویس وٹانیدا۔ سنتن ہر رنگ رتڑا، پاربرہم گر کرتار۔ کایا چولی رنگے چیتھڑا، چاڑھے رنگ اپر اپار۔ وکھائے دھام اک اندیٹھڑا، سچکھنڈ نواسی سچ دوارا۔ نام ندھانا جس جن پیترڑا، ناتا چھٹے سرب سنسار۔ اک سنائے سہاگی گیتڑا، سو زرنجن پُرکھ زرنکار۔ ہنگ برہم پر بھ ساچے جیتڑا، آد جگادی اک اوتار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل وچ سنسار۔ وڈ سنساری ہر

کرتار، جگ جگ ویس وٹائیندا۔ لوک مات لئے اوتار، آپ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ لکھ چوراسی پاوے سار، نو کھنڈ پر تھی ستاں دیباں پھول بھلائیندا۔ ایکا بول سچ جیکار، ہر ہر ساچا نام درڑائیندا۔ جیواں جنٹاں دئے آدھار، سادھاں سنتاں میل ملائیندا۔ بھگتاں دیوے بھگون بھگتی بھنڈار، ساچی وست اک دکھائیندا۔ کایا کرے ٹھنڈی ٹھار، بھر پیالہ آپ پیائیندا۔ ساچا ساتی بنے بے عیب پروردگار، حقیقی جام ہتھ اٹھائیندا۔ سچ ضراحی سکھمن ناڑی دیوے ایکا دھار، امرت جھرنانہ جھر آپ جھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا بھرے سچ پیالہ، آپے ہوئے دین دیا، گرگھ ویکھے ساچے لالا، جگت ترسنا حرص مٹائیندا۔ جگت ترسنا بھجھے پیاس، جس جن سنگر پورا دیا کمائیا۔ لوک مات مار جھات پوری کرے آس، ہر جن نراس نہ کوئی دکھائیا۔ آد جگادی اینکار برہمنڈ ہوئے داسی داس، سیوک پتی سیوکمائیا۔ گھر وچ گھر کرے پرکاش، آپ اپنی کر رُشائیا۔ میل ملائے شاہو شاباش، ست سروپی نظری آئی۔ گگن منڈل دکھائے پر تھی آکاش، نج آتم نج گھر پر م آتم ویکھ دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت کرتا وڈیائیا۔ جگت کرتا جانی، ایکا رنگ اپار۔ درگاہ ساچی اپنا رنگ آپے مانیا، سچھنڈ بیٹھ پتی سرکار۔ آپے ورتے اپنے بھانیاں، نہ کوئی میٹے میٹنہار۔ آپے گائے اپنے گانیاں، بولے نادشبد ڈھنکار۔ تریاراگ اک دکھائیاں، درگھر ساچے آپ نرنکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، گھر ساچا آپ سوہانیاں۔ اپنی اچھیا ہر نرنکار، تریاراگ سمجھائیندا۔ پائے بھچھیا سرب سنسار، گھر گھر ونڈ ونڈائیندا۔ بن سنت سنگر کوئے نہ پائے سار، کوٹن کوٹی جیو بھوائیندا۔ برہما چارے کھ چارے وید گا گیا ہار، آد آنت نہ کوئے دکھائیندا۔ بے آنت بے آنت بے عیب پروردگار، ہر بھگونت اپنا بھيو آپ چھپائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا روپ نہ کوئی دکھائیندا۔ ترے جگ پار کنارہ، ترے گن مایا ویکھ دکھائیا۔ چوتھے جگ ہوئے اُجیارا، ہر ساچے وڈیائیا۔ ایکا کلمہ کر تیارا، کائنات امام بنائیا۔ ایکا شبد سچ بھنڈارا، نام ست ورتائیا۔ ایکا گر شبد اوتارا، نانک گوہند اک سمجھائیا۔ ایکا منگے سچھنڈ دوارا، دوجے در نہ منگن جائیا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ ہر کا بھيو نہ پاوے کوئی سنسارا، وید کتیب نہ کوئی دکھائیا۔ کھانی بانی کرے پکارا، رسنا جہوا ہوئی ہلکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، اپنا بھیکھ آپ کرائیا۔ کلج اتم بھیکھ اولہ، ہر پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ لیکھا جانے

رانی اللہ، سَمیل اپنا روپ وٹائیندا۔ سچکھنڈ نو اسی اک اِکلا، آپ اپنی کل ورتائیندا۔ پاوے سار جلا تھلا، جل تھل مہینل پھول بھلائیندا۔ شبد سرو پی پھریا پلا، چاروں کُنٹ اُٹھائیندا۔ سچ سنہیہڑا ہر ساچے گھلا، ہر جن ساچے آپ جگا ئیندا۔ سو پُرکھ زرنجن پھڑے پلا، ہنگ برہم میل ملائیندا۔ جیو جنت بھلائے کر کر ول چھلا، اچھل چھل دھاری کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھجک تیری اتم ور، نہکٹک اپنا ناؤں دھرائیندا۔ نہکٹک ہر سوریر، پنج تت نہ کوئی رکھائیا۔ نہ کوئی شستر نہ کوئی تیر، جگت کمان نہ کوئی اُٹھائیا۔ نہ کوئی طوق نہ زنجیر، کھڑگ کھنڈا نہ کوئی چکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرنجن اپنا بل آپ دھرائیا۔ زرنجن سوریر سلطانا، سننگر پورا ناؤں دھرائیندا۔ زرنجن سوریر نو جوانا، ایکا روپ دکھائیندا۔ زرنجن کھنڈا تیر کمانا، ساچا شبد چلائیندا۔ زرنجن دیکھے جگت میدانا، نو نو پھیرا پائیندا۔ زرنجن لکھ چوراسی بٹھے گانا، گھر گھر سگن منائیندا۔ زرنجن راگ سنائے گانا، انحد ساچا تال وجائیندا۔ زرنجن جوت جگائے مہانا، کھجک اتم ویس وٹائیندا۔ زرنجن میٹ مٹائے راج راجانا، شاہ سلطانا نہ کوئی دکھائیندا۔ زرنجن ورتے اپنے بھانا، گر گویند لیکھ لکھائیندا۔ زرنجن اپنا جانے سچ اِکانا، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ زرنجن چڑھیا سچ بانا، نام بانا اک اُڈائیندا۔ زرنجن روپ پون مسانا، بل اگنی بل دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھجک تیری اتم ور، آپ اپنا کھیل ورتائیندا۔ زرنجن داتا بے پرواہ، آد جگاد سمایا۔ زرنجن داتا صفت صلاح، صفت صلاحی کسے نہ گایا۔ زرنجن داتا اک ملاح، چو داں طبقاں بیڑا رہیا چلایا۔ زرنجن داتا وسے ایکا تھلا، مقامے حق ڈیرہ لایا۔ زرنجن داتا کرے سچ نیاں، جگ جگ اپنا عدل کمایا۔ زرنجن داتا جن بھگتاں پکڑے آپے بانہہ، آپ اپنا میل ملایا۔ زرنجن داتا غریب نوازا بنے پتا ماں، آپ اپنی گود اُٹھایا۔ زرنجن داتا ستتن دیوے ٹھنڈی چھاں، سر اپنا ہتھ اِکایا۔ زرنجن داتا پھڑ پھڑ ہنس بنائے کال، سوہنگ شبد ساچی چوگ چکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھجک تیری اتم ور، زرنجن اپنا ویس وٹایا۔ زرنجن داتا پُرکھ زرنجن، ہر ساچا وڈ وڈیائیا۔ زرنجن نیت نام پائے انجن، اگیان اندھیرے مٹائیا۔ زرنجن سکھا سکھائی درد دکھ بھے بھنجن، بھو ساگر آپ ترایا۔ زرنجن چرن دھوڑ کرائے ساچا محن، دُرمٹ میل گوائیا۔ زرنجن آد جگادی ساچا سجن، سچکھنڈ دوارے بیٹھا آسن لایا۔ زرنجن کھجک اتم گر سکھاں آیا پردے کجن، جوتی جامہ بھیکھ وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرنجن دھارا اپرا پارا، ہر

نرنگار آپ چلائی۔ نرنگن داتا ہر سمرتھ، سرب کل آپ اکھوائیندا۔ نرنگن چلائے اپنا رتھ، جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ نرنگن مہماکتھنا اکھ، وید کتیب کوئی نہ گائیندا۔ نرنگن سنائے اپنی گاتھ، لوک مات مارگ لائیندا۔ نرنگن پوجا نرنگن پاٹھ، نرنگن اشٹ دیو بن جائیندا۔ نرنگن تیرتھ نرنگن تاٹ، نرنگن چوڑاں ہٹ سمانیندا۔ نرنگن کنارہ نرنگن گھاٹ، نرنگن جل جل دھار بندھائیندا۔ نرنگن بستر نرنگن پاٹ، نرنگن نام دھیان آپے لائیندا۔ نرنگن سیجا نرنگن کھاٹ، نرنگن آسن ہر سنگھاسن آپ دکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ نرنگن گوپی نرنگن کاہن، نرنگن بنسری نام وجائی۔ نرنگن سینا نرنگن رام، نرنگن بن بن کھوج کھوجائی۔ نرنگن نام نرنگن ندھان، نرنگن نرنگن جھولی پائی۔ نرنگن ساقی نرنگن جام، نرنگن بھر پیالہ جام پیائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرنگن ایک ایک اک اکھوائی۔ نرنگن شبد نرنگن بانی، نرنگن حکمی حکم سنائیندا۔ نرنگن چارے وسے کھانی، چارے جگ دیکھ دکھائیندا۔ نرنگن چارے وید جنائے بانی، نرنگن اپنا میل ملائیندا۔ نرنگن داتا جی پرانی، قرآن قرآناں وچ سمانیندا۔ نرنگن راجا نرنگن رانی، نرنگن اکھ کہانی آپ لائیندا۔ نرنگن امرت دیوے ٹھنڈا پانی، نرنگن انگی تت جلائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نہہکنک اپنا ناواں رکھائیندا۔ نہہکنک ہر بھگوانا، نرنگن جوت نور رُشائیا۔ کلج اتم ہوئے پردھانا، شبد ڈنکا اک وجائی۔ لوآں پُریاں دیکھے مار دھیانا، برہما وشن شو آپ اٹھائی۔ جن بھگتاں ہتھیں بنھے گانا، لوک مات اک رُشائیا۔ سوہنگ شبد سنائے سچ ترانہ، آتم برہم پاربرہم ملائی۔ دو اکھر گائے ایک گانا، چوٹھا جگ میٹ مٹائی۔ کھ شرمائے روس بھانا، نیتز نین نہ کوئے اٹھائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، کھڑگ کھنڈا اک چکائی۔ کھڑگ کھنڈا ہر جگدیش، شبدی شبد اٹھائیندا۔ لکھ چوڑا سی پیسین جائے پیس، کلج چلی جوٹھی جھوٹھی آپ چلائیندا۔ لیکھا جانے جگت حدیث، انجیل قرآنا پھول بھلائیندا۔ راج راجانا دیکھے سیس، سیس تاج نہ کوئی لکھائیندا۔ لیکھا جانے بیس ایکس، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، ساچی دھارا آپ چلائیندا۔ بیس ایکسا ہر جگدیشا، شاہو شیشیا آپ اکھوائی۔ ساچا تاج رکھائے سیسا، سنگر پورا وڈ وڈیائی۔ نو کھنڈ پر تھی اک حدیثا، چار ورنال کرے پڑھائی۔ لیکھا جانے موسیٰ عیسیٰ، سنگ محمد چار یار ایک دھار وہائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور،

نہہکنک نرائن نر، نر نرنکار اپنا کھیل آپ کھلایا۔ نر نرائن ہر نرنکار، نرگن اپنا ناؤں دھرایا۔ پرگٹ ہو یا وچ سنسار، کلجگ انتم ویکھ دکھایا۔ لو آں پُریاں کھیل اپار، اندج جیرج اُتبیج سیتج بھیونہ رایا۔ ونڈنہارا آپے ونڈ، اپنا حصہ آپ ونڈایا۔ کلجگ چوٹے دے کر کنڈ، پُرکھ ابناشی پھیرا پایا۔ سرشٹ ہوئی رنڈ، ساچا کنت نہ کوئی ہنڈھایا۔ تیرتھ تٹاں بھیکھ پکھنڈ، گنگا گوداوری جمناسرتی ساچا کنت نہ کوئی ملایا۔ گر در مندر مسجد پائُن ڈنڈ، ہر کاروپ دس نہ آیا۔ بھرماں ڈھائی نہ کسے کندھ، ہوئے کندھ نہ کوئی تڑایا۔ گھر گھر چڑھیا نہ ساچا چند، گر کاشد نہ کسے الایا۔ خوشی ہو یا نہ بند بند، نرگن روپ نظر نہ آیا۔ رسنا لایا مدراماس گند، پرمانند سرب تجایا۔ جو جن ایکا اکھر گائے سہاگی چھند، لکھ چوراسی دے کٹایا۔ کلجگ انتم سوہنگ شبد جو گائے بتی دند، بیس پیسا ایکا دھار بندھایا۔ سنگر پورا ہر بخشند، کوٹن کوئی پاپی لئے ترایا۔ منتمکھ جیو بھاگاں مند، انتم بیٹھے مکھ بھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر، گرگھ ساچے لئے جگایا۔ گرگھ ساچے جگاؤن آیا، نرگن جوتی جامہ دھار۔ جگ وچھڑے میل ملاؤن آیا، نہہکنک نرائن نر اوتار۔ شبد گر اک سمجھاؤن آیا، آد جگادی میت مُرار۔ گھر مندر دیپ جگاؤن آیا، گھور اندھیرے ہوئے اُجیار۔ بوند سوانتی آپ پیاؤن آیا، بھر پیالہ ٹھنڈی ٹھار۔ اک اکانتی درس دکھاؤن آیا، سوچھ سرؤپی ہر نرنکار۔ ساچے مارگ آپے لاؤن آیا، ہر بوٹا جگت اپار۔ پنچ وکارا گڑھ تڑاؤن آیا، نام کھنڈا مارے مار۔ جوٹھا جھوٹھا لڑ پُچھڑاؤن آیا، سچ سچ کرے پیار۔ آسا ترسنا جگت مٹاؤن آیا، گر چرن کرائے اک پیار۔ اُجڑیا گھر پھیر وساؤن آیا، کایا مندر کھول کواڑ۔ پنچ پیارے نال رلاؤن آیا، سر بنھی سچی دستار۔ تخت تاج راج جوگ ساچی دست جھولی پاؤن آیا، لوک مات بن سکدار۔ کاگوں ہنس بناؤن آیا، گر سکھ رلے نہ کاگی ڈار۔ انتم اپنی گود سہاؤن آیا، گرگھ ساچے لال لئے اُبھار۔ جوتی جوت جگاؤن آیا، گھر گھر دیپک ہوئے اُجیار۔ جگت ابھیاں پنڈھ مُکاؤن آیا، سر ہتھ رکھ کرتار۔ چار جگ دی لگی پیاس بُجھاؤن آیا، ہتھ پھر ضراحی میت مُرار۔ برہما وشن شوگر سکھ تیری سیو لگاؤن آیا، کروڑ تیتیا نیوں نیوں کرے نمسکار۔ برہمنڈ کھنڈ تیرا داسی داس بناؤن آیا، تیرا مندر دکھائے اُچ دربار۔ سچکھنڈ دوارا آپ سہاؤن آیا، نرگن جوتی جامہ دھار۔ گرگھ ایکا رنگ رنگاؤن آیا، جودھا سور پیر گر کرتار۔ نام کھنڈا اک چکاؤن آیا، چنڈی چمکے وارو وار۔ ور بھنڈی میٹ مٹاؤن آیا، بھیکھ پکھنڈی نہ

دسے وچ سنسار۔ ساچی ڈنڈی راہ چلاؤن آیا، چار ورنناں کرے پیار۔ واسنا گندی سرب کڈھاؤن آیا، شبد سنگندھی بھرے بھنڈار۔ چند نوچندی آپ چڑھاؤن آیا، آپے ویکھے سیتلا دھار۔ بھاگاں مندی دھرت مات پھیر اٹھاؤن آیا، کلجگ انتم ہولا کرے بھار۔ ہر سنگت تیرے اتوں بھل برساون آیا، اپنی سیوا کرے سیوادار۔ رائے دھرم تیرے درتوں آپ دُرکاؤن آیا، چتر گپت لیکھا دئے نہ کوئی وکھال۔ لاڑی موت کھ شرامون آیا، نیتز نیناں لئے اگھاڑ۔ گرسکھ تیری سچ سہاؤن آیا، اندر وڈ آپ زرنکار۔ بجر کپاٹی توڑ تڑاؤن آیا، شبد ہتھوڑا دیوے مار۔ سر سروور آپ نہاؤن آیا، دُرمت میل دئے اتار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، درس دکھائے آپ کرتار۔ ہر درشن چکے جگ لیکھا، جوگ ابھیاں نہ کوئے جنائیا۔ جس جن آئے نیتز پیکھا، اجپا جاپ روپ وٹائیا۔ سنگر پورا دس دسمیشا، راما کرشنا رنگ رنگائیا۔ عیسیٰ موسیٰ جانے لیکھا، چار یار سنگ محمد کرے کڑمائیا۔ کلجگ انتم کڈھے بھرم بھلیکھا، بھانڈا بھرم بھو بھٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے میل ملائیا۔ میل ملندڑا ہر بھگوانا، شاہو بھوپ اکھوایا۔ شبد سنگندڑا دھر ترانہ، راگی راگ الایا۔ جوت جگندڑا دو جہانا، جاگرت جوت کرے رُشائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ انتم پھیرا پایا۔ پھیرا پائے ہر رگھرائے، رگھپت وڈی وڈیائیا۔ ڈبڈے پاتھر لئے ترائے، جو جن آئے سرنائیا۔ ترے گن مایا نہ ستھر کوئی وچھائے، پنج تت نہ سچ سہائیا۔ نیتز نین اتھر نہ کوئی وہائے، جس ہر ملیا بے پرواہیا۔ کلجگ بھگھڑ رہیا بھلائے، جیو جنت جڑ اکھڑائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے اٹھائیا۔ کلجگ اندھیر جھلیا، چار گنٹ نو کھنڈ۔ کلجگ بوٹا انتم بھلیا، پر بھ ویکھنہار برہمنڈ۔ سمت ستاراں اٹھاراں جائے ہلیا، دیسے دہاگن رنڈ۔ ساچے تول نہ کسے تلیا، پر بھ پائی نہ کوئی ونڈ۔ لوک مات نہ پئے ملیا، ناتا جڑیا بھیکھ پکھنڈ۔ سچ دوارا ایکا کھلیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے اپنے لئے منگ۔ ہر جن ساچے منگن آیا، دیناں ناتھ کے ناتھ۔ اپنے انگن آپ اٹھاؤن آیا، آپ رکھائے سگلا ساتھ۔ اپنا کنگن نام پہناؤن آیا، آپ جنائے پوجا پاٹھ۔ اپنا مردنگن آپ وجاؤن آیا، سوہنگ شبد اتارے ایکا گھاٹ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، نہ بھکنک زرائن زر، گرسکھ وکائے نہ کسے ہاٹ۔ گرسکھ ہٹ کسے نہ وکنا، کرتا قیمت آپے پائیا۔ لکھ چوراسی تیرا راہ تگنا، ساچا مارگ پنٹھ اک وکھائیا۔ نام دو

جہانی رکھنا، جیو جنت رسنا گایا۔ لکھ چوڑاسی وچوں ورو لے کھننا، سرشٹ سبائی چھاچھ بنایا۔ انتم کلج کرے بھکھ نہ، تیرا تیرا ہوئے سہایا۔ بن بھکاری
 منگے ڈچھنا، آگے اپنی جھولی ڈاھیا۔ جوٹھ جھوٹھ کایا وچ نہ رکھنا، کوڑی کریا باہر کڈھایا۔ بن ہر نامے بھانڈا سکھنا، ویلے آنت کم نہ آئی۔ ساچا مارگ بن سنکر
 پورے کسے نہ دسنا، بھرے بھلی سرب لوکایا۔ وید کتیب ہر کا نام گائے جسناء، ہر کا نام ہتھ نہ کسے پھڑایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 کلج تیری انتم ور، ہر جن ساچے آپ ملایا۔ ہر جن ساچا میلنا، کر کرپا آپ نرنکار۔ کلج انتم کھیل کھیلنا، پرگٹ ہو وچ سنسار۔ جوت نرنجن چاڑھے
 تیلنا، آد نرنجن کر پیار۔ سنکر پورا سجن سہیلنا، لوک مات کرے وچار۔ آپے جانے وقت ویلنا، وار تھت پاوے سار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، گرگھ رکھائے ساچے لاڑ۔ گرگھ ساچا لاڑا، ہر ساچا آپ اٹھائیدا۔ شبد گھوڑے آپے چاڑھا، واگ اپنے ہتھ رکھائیدا۔ میٹ مٹائے پنچم دھاڑا،
 موہ وکارا میٹ مٹائیدا۔ جوت جگائے بہتر ناڑا، گھر گھر وچ ویکھ وکھائیدا۔ اندر مندر وکھائے اک اکھاڑا، گوپی کاہن آپ نچائیدا۔ ہوئے سہائی جنگل جوہ
 اجاڑ پہاڑا، ڈوگھی کندر ویکھ وکھائیدا۔ شبد اٹھائے تیز کٹارا، چند پر چند آپ چکائیدا۔ تکھیاں رکھے دوویں دھارا، گرگھ مٹمکھ ویکھ وکھائیدا۔ گرگھیں بخشے
 چرن پیارا، مٹمکھ در دوار آپ پھرائیدا۔ دوہاں وچولا سرجنہارا، بھو کوئے نہ پائیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی جامہ ہر بھگوانا،
 بھگوان روپ وٹائیدا۔ بھگوان روپ شاہو بھوپ، نرگن نرائن وٹایا۔ ویکھنہارا چارے کوٹ، دہ دشا پھیری پائی۔ جگت ناتا توڑے جوٹھ جھوٹھ، سنج سچ
 سچ ورتایا۔ جن بھگتاں اُپر جائے تھ، گومت اک سمجھایا۔ من مت سنکر دواریوں جائے رٹھ، در گھر ساچے رہن نہ پائی۔ ہر جن ہر جگت وکارا کڈھے
 کٹ، کایا کندر پھول بھلایا۔ دئی دوتی ویکھے پھٹ، بھرمی بھرم بھلایا۔ ہر سنگت بنائے ایک مٹھ، چار ورن بھینا بھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ ہتھ وڈیائی پاربرہم، جگ جگ کھیل کھلایا۔ نہ مرے نہ پئے جم، مات گر بھ نہ پھیرا پایا۔ پون
 سواسی نہ لئے دم، رسنا جہوانہ کوئی ہلایا۔ نیتنن نہ رووے چھم چھم، آلس نندرا وچ نہ آیا۔ ہر کھ سوگ نہ خوشی غم، چنتا چکھانہ کوئے جلا یا۔ نہ گھڑے
 نہ کوئی جائے بھن، گھرن بھنہار آپ اھوایا۔ جن بھگتاں بیڑا دیوے بٹھ، جگ جگ اپنا روپ وٹایا۔ دھرو پر ہلاد چڑھایا چین، نرگن ساچا کھیل کھلایا۔

ہر جن آتم جائے من، من منکا آپ پھرایا۔ جوت جگائے کایا تن، تتی وارہے نہ رایا۔ گر سکھ مت کہے دھن دھن، سنکر پورا ساچا پایا۔ سنیا راگ ایکا کن،
 چھٹی راگ رہے شرمایا۔ دھن جنیندی مائی جس جنیا جن، سنکر پورے میل ملایا۔ بھانڈا بھرم دیوے بھن، لنکا گڑھ ہنکار تڑایا۔ لیکھا لگا کھادا پیتا پانی ان،
 جس جن نیتر ہر ہر درشن پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، گر گھ ساچے لئے ترایا۔ کلج تتی اگنی اگ، سرشٹ سبائی رہی
 جلائی۔ سنکر پورا اک سرگ، سوربیر آپ اکھوئی۔ گر گھان بنھے ساچا تگ، نام تندن تند بندھائی۔ درس دکھائے پر شاہ رگ، شاہ سلطانا وڈی وڈیائی۔
 دیک جوتی گیا جگ، جگ کرتا آپ جگایا۔ شبد نگارہ رہیا وج، سنکر پورا آپ وجایا۔ ہر سنگت تیری رکھے لج، شبد دوشالہ اپر پائی۔ جو گھریا سو جائے بھج،
 تھر کوئے رہن نہ پائی۔ کلج لاؤن نہ دیوے کسے اج پج، کایا کفنی پھول بھلایا۔ ہر جن تیرا مکہ کعبہ کایا مندر کرنا ساچے حاجی ج، اُج محراب ہر نواب
 ساچے حجرے بیٹھا آسن لایا۔ چرن گھوڑے دئے رکاب، دئی دوتی گھ پردہ لاہے نقاب، اپنے ہتھ رکھے صراحی آب حیات، بھر پیالہ آپ پیایا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن بیڑے دیوے چاڑھ، ساچا بیڑا اک دکھایا۔ ساچا بیڑا کر تیار، ہر سنکر سیو کمائیندا۔ گر گھان چکے آپے بھار،
 اپنے کندھ اٹھائیندا۔ چچولائے نام اپار، منجھدھار آپ ترائیندا۔ ڈونگھا ساگر کرے پار، کلج دیکھ دکھائیندا۔ آپے جانے آر پار، سچ کنارہ آپ سہائیندا۔
 ست ستوادی دئے سہار، ست ساگر پھول بھلاییندا۔ کایا ساگر کھیل اپار، ہر جن ساچے میل ملائیندا۔ بھگت سو داگر ونج واپار، نامہ ہٹ کھلائیندا۔ شبد انمول
 بھر بھنڈار، کایا چولا رنگ رنگائیندا۔ تولا بنیا ہر نرنکار، ساچا کنڈا ہتھ اٹھائیندا۔ سولاں کلانہ کوئی اوتار، عقل کل دھاری روپ وٹائیندا۔ بھولا بھالا بن وچ
 سنسار، سرشٹ سبائی آپ بھلاییندا۔ گر سکھ دوارے گولا ہوئے آپ نرنکار، نرگن سرگن سیو کمائیندا۔ سرگن میلا وچ سنسار، نرگن بھل کدے نہ جائیندا۔
 نرگن ساچا میت مرار، سرگن وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ سرگن ڈھیہہ ڈھیہہ پئے دوار، نرگن پھڑ پھڑ گلے لگائیندا۔ نرگن دیوے سچ پیار، سرگن لکھ لکھ شکر
 منائیندا۔ سرگن پھڑ پھڑ پوڑے دیوے چاڑھ، نرگن اپنے اپنے گھر بہائیندا۔ گر سکھ گر سنکر سوہے اک دوار، گر چیلاناؤں وٹائیندا۔ جاگرت جوت جگائے
 اگم اپار، دیا باقی اک دکھائیندا۔ کملا پاتی میت مرار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن میلا ایکا گھر، گھر گھر وچ میل ملائیندا۔ گھر میلا

کملاپاتیا، گھر نینن نین دھار۔ گھر ایک رنگ ویکھے پر بھاتیا، دوس زین نہ کوئی وچار۔ گھر گائے ساچی گاتھیا، اکھر وکھر اپر اپار۔ گھر مندر پوجا پاٹھیا، گھر پون گھر دیپ ہلار۔ گھر میلا سگلا ساتھیا، میل ملاو ساچے یار۔ گھر ہوئے ساچی آرتیا، دھوپ دیپ کھیل اپار۔ گھر منڈل راس منڈپ آپ سہاسیا، گھر چند سورج اوتار۔ گھر اتم ہوئے ذاتیا، گھر برہم کرے وچار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے لائے پار۔ گھر مندر ہر سہنجنا، گھر سوہے ہر بھگوان۔ گھر دیپک جگے زرنجا، گھر جھولے سچ نشان۔ گھر میلا ساچے سجن، گھر درس سری بھگوان۔ گھر کرنا سچا مجنا، گھر دھوڑ چرن اشنان۔ گھر کرنا ساچا حنجا، گھر ملے اک امام۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے لئے پچھان۔ ہر جن ساچا آپ پچھانیا، کر کرپا گر کرتار۔ دیوے نام گن ندھانیا، ناتا توڑ سرب سنسار۔ لکھ چوراسی پُن پُن چھانیا، گرگھ لال لئے نکال۔ کسے ہتھ نہ آئے راجے رانیا، شاہ سلطان رہے بھال۔ کسے دے نہ مندر گانیا، گر در مندر مسجد بیٹھے لالا دھیان۔ گر سیکھ تیرا ہٹ مکانیا، اندر وڑیا دین دیال۔ دیونہارا دھر فرمانیا، شبد جنائی وڈ مہربان۔ جو جن چلے سنگر بھانیا، گھر گھر درس دکھائے آن۔ لبھن جائے نہ کوئی وچ بیابانیاں، لکھ چوراسی خاک رہی چھان۔ گر سیکھ گرو گر سنگر آپ پچھانیا، اپنی کرے جان پچھان۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے ہوئے گن ندھانیا۔ گن ندھانا ہتھ نہ آنودا، سرشٹ سبائی رہی گر لائیا۔ کوشن کوئی جیو گر لانو دا، نیتز نیر رہے وہائیا۔ اٹھسٹھ تیرتھ منمکھ خاک چھاندا، کایا مندر نہ پھول بھلائی۔ گیان دھیان جگت واسنا پھرے واجدا، من واسنا نہ کوئے گوائیا۔ چاروں گنٹ پھرے ناچدا، نج آتم نہ کوئی رسائیا۔ بھانڈا ویکھ ماٹی کاج دا، پوچے پوچ چکائیا۔ اپنی وست نہ آپے جاچدا، ساچا کنڈا ہتھ اٹھائیا۔ اپنا گھر نہ کسے بھاسدا، گھر بھلی سرب لوکائیا۔ کلج ویلا جنگل جوہ اُجاڑ پر بھاس دا، سنجی زین اندھیری چھائیا۔ گرگھ ورا درسی درس پیاس دا، در ہر درشن آس رکھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ بھگتن ہوئے سہائیا۔ بھگتن ہوئے سہانک، ہر ساچا سچ بھگوانیا۔ جس جاتا ہر ہر نانک، ہر دیوے دھر مانیا۔ آد جگادی سدا سہانک، سمرتھ پُرکھ اک اھوانیا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے ور، کسے ہتھ نہ آئے وڈ وڈ دانیا۔ گیانی دھیانی وڈ وڈوانی، چاروں گنٹ کھوج کھوجائیا۔ کسے ہتھ نہ آئے سچ نشانی، پڑھ پڑھ رسنا جہوا واد وواد ودھائیا۔ انتر منتر پڑھیا اکھر نہ ایکابانی، جو بان نرالا دئے لگائیا۔

رسنا جہوارِ رُکھیا پانی، ساچا مکھن ہتھ نہ آئی۔ بن سَنگَر پورے کوئے نہ مارے تیرِ نشانی، سچ نشانہ نہ کوئے لگایا۔ بن ہر شبد لیکھے لگے نہ کسے بردہ بال جوانی، مانس بیٹھے جنم گوانیا۔ کسے ہتھ نہ آئے ٹھنڈا پانی، اٹھسٹھ تیرتھ پھیریاں رہے پانیا۔ نظر نہ آئے پدِ زبانی، دوئے دوئے لوچن جگت ویکھ دکھانیا۔ رنگ مانیاں چارے کھانی، بھوگ بلاس وڈ وڈیاں۔ ہر کاشد نہ ملیا ساچا ہانی، ساچی سچ نہ کسے سہانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے ویکھے تھاؤں تھانیا۔ تھان تھنتر سو بھاؤنت، ہر سَنگَر آپ سہانیدا۔ ہر سنگت بھجائے تیری بسنتر، امرت میگھ اک برسائیدا۔ سوہنگ شبد گاؤنا ساچا منتر، جم کا دُوت نیڑ نہ آئیدا۔ گر کا چرن دھیان ساچا منتر، لکھ چوراسی پھند کٹائیدا۔ آپے بدھ جانے انتر، جو جن نیتر درشن پائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا نام آپ رکھائیدا۔ سوہنگ شبد برہم پاربرہم، ہر ہر ناؤں دھرایا۔ ہر سنگت لیکھا چکھیا جگت غم، چنتا چکھا دئے مٹایا۔ رسنا گاؤنا دما دم، جہوا ساچی سیو کمایا۔ من کی واسنا رکھے من، من پنکھی بندھ بندھایا۔ مت متوالی رکھے تن، تتوت نہ کوئے جلايا۔ بدھ بیسکی کہے دھن دھن دھن، سَنگَر سچا پانیا۔ آگے دیوے نہ کوئی ڈن، رائے دھرم نہ سیس اٹھایا۔ جس جن بیڑا دیوے بٹھ، منجھدار نہ کوئی ڈبایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت تیرا بن ملاح، کھیوٹ کھیٹا روپ وٹایا۔ کھیوٹ کھیٹا سَنگَر پورا، جگت ملاح اکھوایا۔ گرگھاں آگے حاضر حضورا، آد جگادی ویس وٹایا۔ کلج جوٹھا جوٹھا ہوٹھے کوڑا، کوڑی کریا میٹ مٹایا۔ ہر سنگت تیرے مستک لائے چرن دھوڑا، جوت لائی آپ جگایا۔ چتر سگھڑ بنائے مورکھ موڑا، جو جن سرنائی آيا۔ سوہنگ رنگ رنگائے گوڑھا، اتر کدے نہ جایا۔ نام ننگن پہنائے چوڑا، آپ اپنا سگن منایا، کلج انتم اپنا قول کرے پورا، کیتا قول بھل نہ جایا۔ سَنگَر پورا داتا سورا، سرنگ آپ اکھوایا۔ وسنہارا نیڑ دورا، دُور نیڑے پنڈھ مکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت میلے اپنے در، در دروازہ غریب نواز، اپنا آپ کھلایا۔ در دروازہ کھلیا، کھولنہار کرتار۔ سَنگَر پورا کدے نہ لائے ملیا، دیوے درس اگم اپار۔ آپے پھلیا آپے بھلیا، ہر سنگت دکھائے سچی گلزار۔ ہر جن لوک مات کدے نہ رُلیا، کرے کرائے سچ ونج وپار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت تیرے آگے کھڑ، لیکھا جانے لکھنہار۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرب جیاں داسا نچا یار۔

★ ۸ چیت ۲۰۱۷ بکرمی بچن سنگھ دے گھر پنڈ کانا کاوٹا ضلع گرداس پُڑ ★

ہر ساچے سچ گھاڑن گھڑیا، ہر وڈا وڈ وڈیا۔ سو پُڑکھ زرنجن اندر وڈیا، زرنجن اپنا کھیل کھلایا۔ ہر پُڑکھ زرنجن پھڑیا لڑیا، انگیکار آپ اکھوایا۔ ایکنکارا اکھر پڑھیا، نش اکھر آپ پڑھایا۔ آد زرنجن کدے نہ سڑیا، نہ مرے نہ جایا۔ سری بھگوان اپنے آگے آپے اڑیا، آپ اپنا بل دھرایا۔ ابناشی کرتا زربھے بھے آپے کریا، گھر گبھیر بے پرواہیا۔ پاربرہم پر بھ بیٹھا ڈریا، در دوار سہایا۔ سچکھنڈ دوارا سچکھنڈ نواسی بنائے ایکا سریا، سر سرور اک سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رنگ وٹایا۔ رنگ وٹایا پُڑکھ اکال، سٹح پرکاس اکھوایا۔ لال لال جلوہ نوری جلال، بے مثال آپ اکھوایا۔ وسنہارا سچکھنڈ سچّی دھر مسال، سچ مقام اک وڈیائیندا۔ ست سرُپی بن دلال، تھر گھر ساچے میل ملائیندا۔ کھیلے کھیل دین دیال، گوہند گوپال ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دوارا کھیل اپارا، زرنجن دھارا آپ چلائیندا۔ زرنجن دھار کھیل اپارا، ہر ساچا سچ ورتایا۔ سو پُڑکھ زرنجن ہوتیار، آپ اپنا بل دھرایا۔ اپنی اچھیا بھر بھنڈار، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ اپنا سہائے بنک دوار، ایکا بنک دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، زرنجن لیکھا سچ سہایا۔ زرنجن لیکھا کنچن رنگ، ہر ساچے مندر سو بھاپائیندا۔ پاربرہم سور سربنگ، دس کسے نہ آئیندا۔ آد جگادی آپ اپنے لگائے انگ، اپنی سچ آپ ہنڈھائیندا۔ سچکھنڈ دوار منگے ایکا منگ، بھچھیا اچھیا ویکھ دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در گھر ساچا آپ وڈیائیندا۔ در گھر ساچے ہر ہر ویس، سوہی دھار چلایا۔ پر م پُڑکھ پر بھ ہو پر ویش، زرنجن جوت نور رُشنائیا۔ آد جگادی اک آدیس، ایکا ایک سیس جھکایا۔ اک اکلا رہیا ویکھ، گھر ساچے کر رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے بے پرواہیا۔ بے پرواہ ساچی دھار، ست سفیدی آپ وہائیندا۔ در گھر ساچے کر پیار، ہر ہر ساچا سگن منائیندا۔ اپنے رنگ روے کرتار، اپنی ندری ندر سہائیندا۔ جانہارا کھیل اپارا، سچکھنڈ نواسی ویکھ دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا بندھن پائیندا۔ بندھن پائے ہر ہر رُپ، پیلا رنگ وٹایا۔ وسنہارا چارے کوٹ، دہ دشا پھیرا پائیا۔ آد جگادی ست سرُپ، در گھر ساچے رہیا سہایا۔ ایکا تانا ایکا سوت، تانا پیٹا اک دکھایا۔ آپے جانے اپنی رُت، بھل بھلو اڑی آپ مہکایا۔ آپے ہوئے ابناشی اچت،

جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویکھ دکھایا۔ ویکھنہارا بے پرواہ، ہر سجن شاہ سلطانیا۔ نیلا رنگ لئے رنگا، اپنی چولی آپ دکھانیا۔ اپنے انگ لئے لگا، انگیکار سری بھگوانیا۔ ساچا سنگ لئے نبھا، درگاہ ساچی ہو پروانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے ورتے اپنے بھانیا۔ اپنا بھانا جانے صاحب سلطان، ست پُرکھ نرنجن آپ جنائندا۔ آپے جانے اپنی آن، آپے حکمی حکم سنائندا۔ آپے پائے پد نربان، گہبان آپ ہو آئندا۔ آپے کرے سچ پچھان، اپنی قیمت آپے پائندا۔ آپ سہائے سچ استھان، سچ سنگھاسن آسن لائندا۔ اپنا رنگ اک پچھان، کالکھ رگا مستک لائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست رنگ کرتیار، سچکھنڈ جوتی دھار، سچ سنگھاسن ہر نرنکار، آپے بیٹھے سرجنہار، آپ اپنی جوت جگائندا۔ ست رنگ ہر ہر دھار، سو پُرکھ نرنجن آپ چلائندا۔ ہر پُرکھ نرنجن ویکھنہارا، نیز نین اک اٹھائندا۔ ایکنکارا کر پسار، گھر ساچے خوشی منائندا۔ آد نرنجن پاوے سارا، گپت ظاہر روپ انوپ آپ درسائندا۔ ابناشی کرتا کر پیارا، آپ اپنا سنگ نبھائندا۔ سری بھگوان سچی سرکارا، ساچا بستر اک دکھائندا۔ پاربرہم کر شنگار کھولے بند تھر گھر کوڑا، نچ ڈیرہ آپے لائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ست نشانہ ہر بھگوانا، گھر ساچے آپ جھلائندا۔ ست رنگ نشانہ کرتیار، سچکھنڈ آپ جھلائیا۔ پنجم مکھ سپس دستار، ہر ساچا آپ رکھایا۔ سچ سنگھاسن بیٹھ نرنکار، حکمی حکم سنائیا۔ شبد اگمی لئے ابھار، ست دلارا آپ اٹھایا۔ اپنی شکتی بھر بھنڈار، سچ واکتی اک بنایا۔ بوند رکتی نہ کوئے پسار، مات گربھ نہ کوئی رکھایا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہار، لیکھا کھے نہ کوئی شاہیا۔ سچکھنڈ وسے آپ نرنکار، سچ دوارا سو بھاپایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ ساچا تخت سچ سلطانا، ہر ساچا کرم کمائندا۔ شبد ناؤں دھر سری بھگوانا، نر ہر نرائن آپ اکھوائندا۔ دھریا ویس ساچے کاہنا، ساچا مکھ سپس لکھائندا۔ شبد اگمی پہرے بانا، دس کسے نہ آئندا۔ گائے راگ دھن ترانہ، تال تلواڑانہ کوئے وجائندا۔ آپے ہو یا جانی جانا، اپنی بوجھ آپ بھجائندا۔ آپے دیونہارا مانا، آپ اپنا مان رکھائندا۔ آپے ورتے اپنا بھانا، ہر بھانا وڈ وڈیائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے بیٹھا وڑ، سچ سنگھاسن آسن لائندا۔ سچکھنڈ دوارے ہر ہر براجے، ساچے تخت سہایا۔ پُرکھ ابناشی اپنا رچیا آپے کاجے، آپے ویکھ دکھایا۔ آپ سہائے سپس تازے، آپے رنگ رنگیا۔ آپے مارنہارا واچے، آپ اپنا حکم سنایا۔ آپے

رکھنہارا لاجے، اپنی لجا آپ رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ تخت بیٹھ سلطانا، اپنا کرے آپ دھیانا، آپ اپنا بھیو گھلایا۔ ست رنگ نشانہ ہر ہر چاڑھ، سچھنڈ دوارا آپ سہانیا۔ دھر درگا ہی بن بن لاڑ، تخت تاج دے وڈیا نیا۔ اپنی اچھیا اپنے وچوں کاڈ، اپنی جھولی آپ ٹکانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی کھیل کھلایا۔ پنچم تاج رکھ سپس ہر، ساچا کھیل کھلایا۔ شبد انادی سٹ اگے دھر، آپ اپنا حکم چلائیندا۔ سٹ دلارا چرنی گیا پڑ، نیوں نیوں سپس جھکائیندا۔ ایکا اکھر جاواں پڑھ، دوجا لیکھ نہ کوئی دکھائیندا۔ آد جگادی تیرا در، در ساچا اک سہائیندا۔ سو پڑ رکھ زرنجن دتاور، بالک بھچھیا منگ منگائیندا۔ ہر پڑ رکھ زرنجن کرپا دیوے کر، دے مت آپ سمجھائیندا۔ دو جہان چکائے تیرا ڈر، بھے اپنا آپ دکھائیندا۔ تیری دھار تیرا پیار تیرے نال جائے رل، ہر ساچا آپ رلائیندا۔ کرے تیار مہاکال، شبد شبدی سنگ رکھائیندا۔ پنچم گھ سہائے ایکا وار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ شبد منگی منگ ہر دوار، ہر ساچا جھولی پائیندا۔ اپنی اچھیا کر تیار، مہاکال نال رلائیندا۔ پنچم گھ سہائے ایکا وار، چھیواں در گھلائیندا۔ ستویں وجے ساچا تال، ست ستوادی آپ وجائیندا۔ مہاکال بن بھگھار، پاربرہم اگے جھولی ڈائیندا۔ کون روپ ہوئے تیرا زرنکار، ویس ایکا بھیو کوئے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دے مت آپ سمجھائیندا۔ مہاکال کر دھیان، ہر ساچا سچ جنا نیا۔ کھیلے کھیل سری بھگوان، بھیو ابھید بھیو چھپانیا۔ سچھنڈ دوار سچ مکان، آد جگادی آسن لائیا۔ جھلدار ہے شبد نشان، ہر ساچا آپ جھلایا۔ بیٹھار ہے راج راجان، سپس اپنا مگٹ ٹکانیا۔ دیندار ہے دانی دان، وڈ داتا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا بھیو گھلایا۔ مہاکال سُن ہر جن میت، سچھنڈ دوارے آپ سنانیا۔ پاربرہم چلائے اپنی ریت، سو پڑ رکھ زرنجن حکم سنانیا۔ آد جگاد جگائنتر پت پت پت، پت پاون آپ اکھوانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا بھیکھ دکھانیا۔ ہر لیکھا لیکھ اپار، بھیو کوئے نہ پائیندا۔ سٹ دلارا تیرا یار، تیرا سنگ رکھائیندا۔ برہمنڈ کھنڈ لوآں پڑیاں محل لئے اُسار، رُو سس تیری انس بنائیندا۔ منڈل منڈپ کر پسا، کوٹن کوٹ ستار چکائیندا۔ برہما وشن شو دے ادھار، اپنی بھچھیا اک دکھائیندا۔ لکھ چوراسی کر تیار، ساچے بھانڈے آپ گھرائیندا۔ ساچا بنے ہر ٹھٹھیار، روپ انوپ آپ وٹائیندا۔ کھیلے کھیل اگم اپار، وید کتیب نہ کوئی جنا نیندا۔ گر پیر نہ پاوے سار،

سادھ سنت نہ کوئے لکھائیندا۔ منگن منگ بن بھکھار، ساچا دراک سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا ویس وٹائیندا۔ لکھ چوراسی کرپسار، جگ جگ اپنی کھیل کھلائیا۔ سٹ ڈلارے کرے پیار، شبد شبدی وچ سائیا۔ آپے کرے بند کوڑا، اندر بیٹھا گھ چھپائیا۔ آپے کرے سچ جیکار، اپنا نعرہ آپے لائیا۔ آپے پاونہارا سار، ہرجن ساچے لئے اٹھائیا۔ آپے کرنہار خوار، گھٹ گھٹ دیکھ دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، مہاکال اک سمجھائیا۔ مہاکال ہر سمجھایا، بھل رہے نہ رائیا۔ پُرکھ ابناشی آپ اُچھایا، تیری بند آپ دھرائیا۔ مات پت نہ کوئی بنایا، شبد ڈلارا بنیا بھائیا۔ تیری سیوا سچ دکھایا، ہر ساچا آپ کرائیا۔ دوسر کوئی دیکھ نہ پایا، نیتزن نظر نہ آئیا۔ چرن دوار اک سمجھایا، درگھر ساچا آپ وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی کھیل کھلائیا۔ چرن دوار ساچا گھر، مہاکال سمجھائیندا۔ نہ پُرکھ نہ ناری نہ، نر نرائن رُپ وٹائیندا۔ اپنی کرنی آپے کر، کرتا کرنی کھیل کھلائیندا۔ پاوے سار دھرنی دھر، دھرت دھول آپ وڈیائیندا۔ گگن پاتالاں آپے کھڑ، اپنے نیتز دیکھ دکھائیندا۔ سچکھنڈ دوار سہائے گڑھ، تھر گھر ساچے آسن لائیندا۔ آپ پھڑے اپنا لڑ، اپنا پو شبد رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیری سیوا سیو سمجھائیندا۔ مہاکال تیری ساچی دھار، ہر ساچے سچ چلائیا۔ جگ جگ نہ ہونا خبردار، لوک مات نہ لئے انگڑائیا۔ تیرا شاہو بھوپ ہر سکدار، دوسر ٹھم نہ کوئے سنائیا۔ نو سو پُرانوے چوکڑی جگ ستا رہنا پیر پسار، نہ سکے کوئی اٹھائیا۔ اتم کلج آئے تیری وار، پر بھ ساچا لئے جگائیا۔ لوک مات لئے اوتار، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ ست رنگ نشانہ کرتیار، نو کھنڈ پر تھمی دئے دکھائیا۔ پنچم گھ سیس دستار، شاہ سلطانا آپ ٹکائیا۔ راج راجاناں کرے خوار، تخت تاج نہ کوئی ہنڈھائیا۔ اتم آئے تیری وار، تیرا رُپ سرب درسائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہاکال دئے ڈھائیا۔ مہاکال در دوارا، ہر ساچا آپ کھلائیندا۔ اک دکھائے پنچم تاجا، سچکھنڈ دوارے سو بھاپائیندا۔ ست رنگ نشانہ مارے واجاں، ستاں دیپاں آپ اٹھائیندا۔ نرگن سرگن رچیا کاجا، دس کسے نہ آئیندا۔ دوس رین وجے انحد واجا، تیرا گھر دکھائیندا۔ دو جہاناں پھرے بھاجا، لوآں پُریاں چرناں ہیٹھ رکھائیندا۔ سچ چلائے نام جہازا، اپنا آپ بنائیندا۔ جن بھگتاں رکھے اتم لاجا، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ بھاگ لگائے دیس ماجھا، سمبل وڈ وڈیائیندا۔ نہ کوئی شاہ نہ نوابا، نورو نور ڈگمگائیندا۔ نہ کوئی پاپ پُن صوابا،

جگت عذابا نہ کوئی رکھائیندا۔ نہ کوئی مکہ نہ کوئی کعبہ، جگت محراب حجرے ڈیرہ لائیندا۔ نہ کوئی تیرتھ اٹھسٹھ دسے آبا، سر سروور نہ کوئی نہائیندا۔ نہ کوئی گریپیر اوتار سنت سادھ دسے بابا، بردھ بال نہ کوئی جنائیندا۔ نہ کوئی گھوڑا نہ چرن رکابا، آسن سنگھاسن نہ کوئی دکھائیندا۔ نہ کوئی تیر تلوار کھنڈا کھڑگ نہ سازن سازا، شستر بستر نہ کوئی چمکائیندا۔ شبد سروپی پھرے بھاجا، مہاکال نام دھرائیندا۔ پاربرہم پر بھ تیری کوئی نہ جھلے تابا، نیتز نین نہ کوئی اٹھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، گھر ساچا آپ سہائیندا۔ مہاکال لئے انگڑائی، چرن کول کرے نمسکاریا، پاربرہم تیری وجدی رہے ودھائی، تیرا کھیل اپر اپاریا۔ سار شبد تیری سار نہ پائی، سرشٹ سبائی دیکھ وچاریا۔ لکھ چوراسی ہوئی ہلکائی، لکھ لکھ گیار نہ کسے نواریا۔ پڑکھ ابناشی بے پرواہی، کھج کرے کھیل آپ نرنکاریا۔ نرگن جوت جوت اجیار ہوئے رُشنائی، شبدی جامہ گر گر دھاریا۔ ہر جن پکڑے پھڑ پھڑ باہیں، منمکھ جیو آپ سنگھاریا۔ مہاکال اتم پھرے چائیں چائیں، چارگنٹ وچ سنساریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل پڑکھ کرتاریا۔ پڑکھ کرتا کھیل کھلاونا، شبد ڈلارا آپ اٹھایا۔ مہاکال ہر سنگ رلاونا، ہر گھر ساچے میل ملایا۔ دوہاں وچولا آپ اکھواونا، دو دو دھار آپ بندھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھج تیری اتم ور، حکمی حکم آپ سناہا۔

★ ۸ چیت ۲۰۱۷ بکرمی دھرتا سنگھ دے گھر پنڈ کانا کاؤنٹا ضلع گرداس پور ★

ہر جن ہر ہر میلیا، کرپا سنگر دین۔ میل ملاوا گرو گر چیلیا، گھر ساچے جوں جل مین۔ ہر ملیا سجن سہیلیا، در ٹھانڈا کرے سین۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پار کرائے لوکاں تین۔ نناں لوکاں پار کنارہ، ترے گن دیکھ دکھائیا۔ چوتھے گھر میت مرارا، ہر جن دیکھ دکھائیا۔ پنچم دیوے نام سہارا، پنچم موہ تڑائیا۔ آد جگادی اپنکارا، گرگھ لئے اٹھائیا۔ دو جہاناں پار کنارہ، جگت ساگر دیکھ دکھائیا۔ تیرے کول اک پیارا، دیوے دیونہار سہج سکھائیا۔ گرگھ میلا وچ سنسارا، گر سنگر دے کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھج تیری اتم ور، پکڑ باہوں دے ترائیا۔ تارنہارا سنگر

پورا، سرب کلا سمرتھ۔ درس دکھائے حاضر حضورا، سگل وسورے دیوے متھ۔ آسا منسا کرے پورا، سد رکھے دے کر ہتھ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرکھاں بخشے ایکا نام ندھان۔ ساچی وست سوہنگ دات، نام ندھان جھولی پانیا۔ ہر جن بچھے اپنا آپ، ہوئے رنگ گوانیا۔ میٹ مٹائے تینو تاپ، ترسنا اگن بچھانیا۔ جگت وکار میٹے سنتاپ، ست سنتو کھ ورتانیا۔ آپے ہوئے مائی باپ، گر سکھ بال انجانے گود بہانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، میٹ مٹائے اندھیری رات، گھر ساچا چند وکھانیا۔ چند چندرما سیتل دھار، سنگر چرن دوار۔ پُرکھ ابناشی پاوے سار، گرکھ ساچے لئے اُبھار۔ سنگر پورا بخشے چرن پیار، جو جن منگے منگ بھکھار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سکھ سجن اتارے پار کنار۔

★ ۸ چیت ۲۰۱۷ بکرمی میلا سنگھ دے گھر پنڈ بابو پُرا ضلع گرداس پُرا ★

سنگر پورا ہر بھگونت، ہری ہر آد جگاد سمایا۔ کھیلے کھیل جگا جگت، جگ جگ اپنا ویس وٹایا۔ آپ بنائے اپنی بنت، نرگن سرگن جوڑ جڑایا۔ شبد جنائی مہما اگنت، ناد انادی ناد وجایا۔ سچھنڈ نواسی ساچا کنت، ہر سجن ناؤں دھرایا۔ ساچا چاڑھے رنگ بسنت، نام ندھانا اتر نہ جایا۔ لیکھا جانے آد آنت، مدھ اپنا ویس دھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، عقل کل دھاری کھیل کھلایا۔ سنگر پورا ہر مہربان، ایکا رنگ سامیندا۔ سنگر پورا والی دو جہان، اک اکل کھیل کھلایا۔ سنگر پورا اگن ندھان، نرگن اپنا ناؤں رکھانیندا۔ سنگر پورا ساچا کاہن، سمرتھ پُرکھ آپ اپنا ناؤں دھرانیندا۔ سنگر پورا وڈ مہربان، دین دیال دیا کمانیندا۔ سنگر پورا سچ نشان، نام نشانہ آپ جھلانیندا۔ سنگر پورا دھر فرمان، آد جگادی آپ سنانیندا۔ سنگر پورا دیوے مان، مان نمائیاں آپ ہو آئیندا۔ سنگر پورا پائے آن، حکم حکم آپ سنانیندا۔ سنگر پورا جانی جان، ہر گھٹ اندر ویکھ وکھانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر شبد شبد وڈیائیندا۔ سنگر ساچا سور، سور بہر آپ اکھوانیندا۔ سنگر پورا ایکا نور، نور نورانہ ڈگمانیندا۔ سنگر پورا ایکا تور، ناد انادی آپ وجانیندا۔ سنگر پورا حاضر حضور، جگ جگ اپنی جوت جگانیندا۔ سنگر پورا سرب کلا بھر پور، سمرتھ پُرکھ آپ اکھوانیندا۔ سنگر پورا آپے نیڑے آپے دور، دور دُر اڈا پنڈھ ممانیندا۔ سنگر پورا

نانا توڑے کوڑو کوڑ، ساچا جوڑا جوڑ جڑائیندا۔ سننگر پورا مستک لائے ساچی دھوڑ، ڈرمت میل آپ گوائیندا۔ سننگر پورا چتر سنگھڑ بنائے مورکھ موڑ، جس سر
 اپنا ہتھ رکھائیندا۔ سننگر پورا ایکا بخشے جوتی نور، جوتی زرنجن ڈمگائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس وٹائیندا۔ سننگر پورا
 صاحب سلطان، ایکا اینکاریا۔ سننگر پورا نوجوان، بال بردھ نہ روپ وٹا رہیا۔ سننگر پورا سری بھگوان، شبد بھگوتی ہتھ اٹھا رہیا۔ سننگر پورا ست نام، نشانہ ایکا
 ایک جھلا رہیا۔ سننگر پورا سچ گیان، آتم آتر اک دھیا رہیا۔ سننگر پورا ست بان، ست ستوادی آپ دکھا رہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، زرنگن داتا بے پرواہ، آد جگادی بن ملاح، ساچا بیڑا آپ چلا رہیا۔ سننگر پورا بیڑا بنھ، اپنے کندھ اٹھائیندا۔ سننگر پورا آد جگادی کہے دھن دھن دھن،
 نامہ ہٹ وکائیندا۔ سننگر پورا ایکا راگ سنائے کن، چھتی راگ دس نہ آئیندا۔ سننگر پورا بھاگ لگائے کایا تن، جوتی جوت ڈمگائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ہرجن ساچے ویکھ دکھائیندا۔ سننگر پورا دین دیال، دیاندھ اکھوائیندا۔ کرے کرائے سدا پرتپال، آپ اپنے رنگ
 رنگائیندا۔ سننگر پورا دیونہار سچا دھن مال، نام خزانہ ہٹ وکائیندا۔ سننگر پورا توڑنہار جنجال، جاگرت جوت اک جگائیندا۔ سننگر پورا ست سرپ بن دلال،
 ساچا میلا میل ملائیندا۔ سننگر پورا آپ وجائے اپنا تال، تار ستار آپ ہلائیندا۔ سننگر پورا پھل لگائے کایا ڈال، بھل بھلوڑی ویکھ دکھائیندا۔ سننگر پورا آپے
 چلے اوڑی چال، وید کتب بھیونہ پائیندا۔ آپ اپنی گھالے گھال، گھولی گھول آپ گھمائیندا۔ سننگر پورا چلے نال نال، ہرجن ساچے آپ چلائیندا۔ سننگر
 پورا دیپک جوتی دیوے بال، اگیان اندھیر مٹائیندا۔ سننگر پورا انحد وجائے ساچا تال، انحد اناہت راگ الائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 وسنہارا ساچے گھر، سننگر پورا آپ اکھوائیندا۔ سننگر پورا گھر گبھیر، بھیو کسے نہ پایا۔ سننگر پورا امرت بخشے ٹھانڈا سیر، ہرجن ساچے کھ چوایا۔ سننگر پورا شبد
 نرالا مارے تیر، آر پار آپ کرایا۔ سننگر پورا ہوئے ہنگتا دئی دوتی کڈھے پیر، مایا ممتا موہ چکایا۔ سننگر پورا چوٹی چاڑھے اک اخیر، در مندر آپ کھلایا۔
 سننگر پورا وڈ پیرن پیر، گر پیر اوتار اپنی سیوالایا۔ سننگر پورا آد جگادی لکھ چوڑاسی کٹنہارا پیر، تھر کوئے رہن نہ پایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، گھر ساچا بنک سہایا۔ سننگر پورا سرب گن ساگر، ہر سننگر ناؤں دھرائیندا۔ جگ جگ جن بھگتاں کرے کرم اجاگر، ڈرمت میل دھوائیندا۔ آپے بنے

سچ سو داگر، ہر جن ساچے اپنا ونج وکھائندا۔ ایکا نام رتی رتناگر، چو داں لوکاں ایکا ہٹ وکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنکر پورا کھیل کھائندا۔ سنکر پورا اینکار، عقل کل ورتائیا۔ سنکر پورا کرپسار، آد جگاد ویکھ وکھائیا۔ دیوے جوت رُو سس سورج چن ستار، نور نور وچ رکھائیا۔ سنکر پورا پاوے سار، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ، ڈونگھے ساگر ہوں ترائیا۔ سنکر پورا مجھ کچھ دیوے تار، لکھ لکھ اپنا گیر بھوائیا۔ سنکر پورا ساچا مارگ دیوے دس، جگ داتا بے پروا ہیا۔ سنکر پورا دو جہاناں پنڈھ مکائے نس، اپنا ڈیرہ سورا سربنگ آپ اٹھائیا۔ سنکر پورا ہردے اندر جائے دس، ہر جن ساچے آپ جگائیا۔ سنکر پورا رین اندھیری میٹے مس، اندھ اندھیر گوائیا۔ سنکر پورا جگت وکارا دیوے جھس، گر سکھ تیرے چرن ہیٹھ دبائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ویکھے تھاؤں تھائیا۔ سنکر ساجن میت، ایکا رُوپ درسایا۔ اک سنائے سہاگی گیت، کھن پڑھن وچ نہ آیا۔ برہے چارے وید ایکا اکھر لیا جیت، ہر کا رُوپ ہر ہی وچ ٹکایا۔ بن ہر بھگت کوئے نہ کرے کایا ٹھنڈی سیت، سنکر پورا امرت میگھ اپنا آپ برسایا۔ آد جگادی پتت پُنیت، پتت پاپی لئے ترایا۔ میٹ مٹائے تیری ریت، سنجگ ساچا مارگ لایا۔ نہ کوئی دیہرا نہ مندر مسیت، شودوالا مٹھ نہ کوئی سہایا۔ نہ کوئی ہست نہ کوئی کیٹ، نہ کوئی راو رنک راج راجان شاہ سلطان نہ کوئی اکھوایا۔ ابناشی کرتا کرے کھیل اک انڈیٹھ، کھانی بانی رہی گر لایا۔ سرتے سوہے پنچم پیت، ست پُرکھ زرنجن اپنی چھبر آپے لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنکر پورا سرب سکھایا۔ سنکر ناؤں، گر گر پورا وڈی وڈیائیا۔ نتھوایاں دیوے ساچا تھاؤں، ساچی سرن سرن اک سرنائیا۔ ہر جن اٹھائے پھڑ پھڑ باہوں، آپ اپنی سیو کمائیا۔ وسنہارا کایا نگر گراؤں، ساچا کھیڑا آپ وسائیا۔ سدا سہیلا اک اکیلا رکھے ٹھنڈی چھاؤں، سمرتھ اپنا ہتھ ٹکائیا۔ آپے پتا آپے ماؤں، بال انجانے ساچا سیر بتی دھار کھ چوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنکر پورا وڈ بلوان، کھیلے کھیل دو جہان، لیکھا جانے زمیں اسمان، رُو سس ہوئے حیران، بھيو کوئے نہ پائیا۔ سنکر پورا دھر فرمانا، برہے وشن آپ جنائندا۔ سنکر پورا اک ترانہ، کروڑ تیتسا جھولی پائندا۔ سنکر پورا اک گیانا، سُرپت راجا اند آپ سنائندا۔ سنکر پورا اک بانا، گن گندھرب آپ اڈائندا۔ سنکر پورا کھیل مہانا، کاغذ قلم نہ کوئی لکھائندا۔ سنکر پورا نوجوانا، بردھ بال نہ رُوپ وٹائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ویس وٹائندا۔ ویس وٹایا

ہر نرنکار، ایک رنگ سمایا۔ مرے نہ جے وچ سنسار، سچھنڈ نواسا پُرکھ ابناشا اپنا کھیل کھلایا۔ آوے جاوے وارو وار، لوک مات لئے اوتار، دھر دھرنی ویکھ وکھایا۔ رُو سس کرن پُکار، نیتز روون زارو زار، دھیرج دھیر نہ کوئی دھرایا۔ برہما ویتا گیا ہار، لیکھا لکھیا جگ یار، جگ کرتا بھو نہ رایا۔ شکر کرے گریازار، باسک تشکا لئے اُبھار، سہنسر کھ ساچی سیجا وشنوؤ آسن لایا۔ ایکنکارا کھیل اپارا نراکار، بنھے دھار وچ سنسار، نہکٹکا جامہ پایا۔ شبد ڈنکا راؤ رنکا واسی پُری گھنکا، اپنا آپ سنایا۔ ہر جن اٹھائے جوؤں جن جنکا، آپ پھرائے من کا منکا، پوجا پاٹھ نہ کوئی کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستنگر پورا و سیا ساچے گھر، کایا مندر بنک سہایا۔ کایا مندر گرو دوار، ہر ستنگر آپ سہانیدا۔ جن بھگتاں کرے سچ پیار، گھر ساچے میل ملائیدا۔ ستن دیوے امرت دھار، نج رس کھ چوائیدا۔ گرگھ ساچے لئے اُبھار، کایا کوری پھول بھلائیدا۔ گرگھ ساجن جائے تار، ترے گن مایا پھند کٹائیدا۔ درس دکھائے اگم اپار، پورب لہنا موں چکائیدا۔ لکھ چوراسی کر خوار، بند خلاصی آپ کرائیدا۔ رس سواسی پاوے سار، مدراماسی در دُرکائیدا۔ پنڈت کاشی گئے ہار، ہر کا روپ دس نہ آئیدا۔ جوت پرکاش اک نرنکار، گرگھ ساچے جوت جگائیدا۔ گھنک پُر وای ہو تیار، گھر چوتھے در گھلائیدا۔ شاہو شتاباشی میت مرار، پنچم میللا جوڑ جڑائیدا۔ پوری کرے کرائے آس، جگت نراس نہ کوئی دکھائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کایا مندر اندر وڑ، ہر جن ساچے آپ اٹھائیدا۔ کایا مندر ستنگر وڑیا، دس کسے نہ آیا۔ اپنے پوڑے آپے چڑھیا، ساچا ڈنڈا ہتھ رکھایا۔ پہلوں توڑے ہنکاری گڑھیا، دوجا توڑ تڑایا۔ سکھمن ناڈی آپے کھڑیا، ٹیڈھی بنک پار کرایا۔ سمند ساگر اپنا تال آپے وڑیا، شبد ڈھولا آپے گایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ستنگر پورا وسے ایکا گھر، گھر مندر آپ وڈیایا۔ گھر مندر ہر سہایا، پنچ تت آکار۔ ستنگر پورے ڈیرہ لایا، نرگن جوت کر اُجیار۔ اپنا ڈھولا آپے گایا، انحد وجائے تار ستار۔ ہنگ سویا آپ اٹھایا، برہم کریا گھر اُجیار۔ باراں سس رہے شرمایا، ابھیاں گئے ہار۔ ہر کی کرن بھو نہ رایا، گرگھ اندر کرے اُجیار۔ کوٹن کوٹ رُو سس کرن نمسکار، جس گھر اندر ستنگر پورے چرن ٹکاپا۔ بجر کپاٹی لائے پاڑ، بند کواڑا آپ کھلایا۔ سر سرور چرن دوارے گرگھ آئے ٹھنڈا ٹھار، چرن چرنودک کھ لگایا۔ آتم سیجا آپ سہائے میت مرار، ستنگر پورا سیو کمایا۔ گرگھ سواالی کر شنگار، سولاں اچھیا بھچھیا جھولی پایا۔ تن بستر پہنائے اک نرنکار، نام گیتا اک

وکھایا۔ ساچا کنگن کر پیار، کنت کنٹول ہتھ اٹھایا۔ نام رنگن مہندی وچ سنسار، ہرجن ساچے ہتھ رنگایا۔ مولیٰ تندن گرور گر دھار، دو جہاناں بندھن پایا۔
 ترے گن مایا بھرن بھنڈار، گرگھ ساچی گھوڑی آپ چڑھایا۔ جوت زرنجن گندے واگ اپنی وار، آپ اپنا وٹ چڑھایا۔ ساچی سخیاں منگلاچار، گیت گو بند
 اک الایا۔ گھر ور پایا پڑکھ کرتار، نہ مرے نہ جایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری اتم ور، سنگر پورا اک اکھوایا۔ سنگر پورا ہر ہر
 آیا، دوسر اور نہ کوئے جنائندا۔ سب دا پردہ دیوے لاہیا، مایا پردہ نہ کوئے رکھائندا۔ چوتھا بُرج دیوے ڈھایا، گرگھ ہنکار نہ کوئی بنائندا۔ مایا ممتا کری صفایا،
 صفت صلاحی آپ ہو جائندا۔ سرشٹ سبائی دائی دایا، ہر ساچا روپ وٹائندا۔ سادھاں سنتاں ویکھے پنچ تت کایا، کاگی کاگ آپ اڈائندا۔ گرگھ ورلے ہر ہر
 پایا، جس جن اپنی بو جھ بھجھائندا۔ گھر گھر مندر جگت بنایا، ہر کا مندر نہ کوئی وکھائندا۔ ویدیا پڑھ پڑھ جگت سنایا۔ اتم ویدیا نہ کوئی لائندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے دیوے ور، سنگر پورا دیا کھائندا۔ سنگر پورا پاربرہم، پرہم پڑکھ اکھوایا۔ ہرجن تیرا جانے آپے کم، تیری کرنی
 کرت کمایا۔ جگ جگ بیڑا رہیا بٹھ، بنھنہار بے پرواہیا۔ کسے نہ وسیا چھپر چھن، چار دیوار بند نہ کسے کرایا۔ جگت راگ نہ سنے اپنے کن، ناد انادی اناد
 وجایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایککارا کھیل اپارا، زرنجن دھار آپ چلایا۔ زرنجن دھار سورا سربنگ، پڑکھ زرنجن آپ چلایا۔ سنگھنڈ دوار
 سچ پلنگ، دوسر گرگھ سچ سہائیا۔ ترے کال درسی آپے رنگ، ترے ترے ناتا توڑ تڑائیا۔ کسے دروں نہ منگے منگ، دیونہار آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، وڈ داتا سورا سربنگ، ہرجن لگائے اپنے انگ، انگیکار آپ اکھوایا۔

★ ۸ چیت ۲۰۱۷ بکرمی دلپ سنگھ دے گھر بابو پڑ ضلع گرداس پور ★

من مت چیوتیاگ، درگھر ساچا اک بھجھایا۔ گر شبد نام ویراگ، برہوں تیر نرالا لایا۔ ہنس بنیا کلجک کاگ، رسنا جہوا وشاکھ تاجایا۔ ترے گن مایا
 بھجھے آگ، توتت اک وکھایا۔ مایا ڈسے نہ ڈسنی ناگ، روگ سوگ نہ کوئی وکھایا۔ سچ سرنائی ایکا لاگ، بن سنگر نہ کوئی سہائیا۔ ہر ہر میلا کنت سہاگ،

سوبھاؤنت نار وڈیائیا۔ سُرَت سوانی جائے جاگ، گر شبدی شبد جگائیا۔ گھر مندر لگے ساچا بھاگ، میل ملاوا ساچے ماہیا۔ جوتی جگے اک چراغ، اندھ اندھیر گوائیا۔ انحد سنائے اپنا راگ، لو آتر آپ بُجھائیا۔ چرن دھوڑی مچن ماگھ، دُرمت میل گوائیا۔ شبد سروپی بنھے تاگ، دھیرج جت سنتوگھ اک دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی بوجھ بُجھائیا۔ من مت تئے نات، گر سنگر آپ سمجھائیا۔ مٹے رین اندھیری رات، اگیان اندھیر گوائیا۔ اتم کرے ہر جن ذات، دین مذہب نہ کوئی دکھائیا۔ درس دکھائے اک اکانت، نوری جلوہ نورِ الاہیا۔ امرت دیوے بوند سوانت، نجھر جھرنا آپ جھرائیا۔ درس دکھائے اک اکانت، اک اکلارُپ وٹائیا۔ نام دکھائے ساچی دات، سچ دست اپنی جھولی آپ بھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، من مورکھ موڑھ آپ سمجھائیا۔ من مورکھ گلدھ انجان، سنگر پورا آپ سمجھائیدا۔ ایکا دیوے نام ندھان، سچ نشانہ ہتھ پھرائیدا۔ شبد جنائے دھر فرمان، حکمی تھم آپ الائیدا۔ ایکا راگ سنائے کان، راگی راگ سنائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، من ممتا موہ چکائیدا۔ من ممتا موہ چکاونا، ہر جن ساچے کر پیار۔ در دوارے درس دکھاونا، در درویشا بن بھگھار۔ گھر گھر ساچا دیپ جگاونا، جوتی نور کر اجیار۔ امرت ساچا جام پیاونا، بھر پیالہ ٹھنڈا ٹھار۔ پھڑ اپنے مارگ لاونا، او جڑ مارگ ویکھ سنسار۔ ہر سنگت ساچا میل ملاونا، ہر جن ساچے لئے اُبھار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، من مت کرے خوار۔ من مت ہوئے خوار، ہر کرائیدا۔ ہر جن کرے پیار، دیا کمائیدا۔ دیوے درس اپار، رُپ وٹائیدا۔ گھر مندر سوہے دوار، چرن چُھبائیدا۔ رنگ چاڑھے ہر اپار، اتر نہ جائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرمت اک دکھائیدا۔ گرمت گر کارُپ، سنگر شبد جنایا۔ لیکھا جانے جوٹھ جھوٹھ، مایا ممتا موہ مٹایا۔ جت دوارے جائے تھ، در درکا ویکھ دکھایا۔ پیائے پیالہ جام گھٹ، گھر امرت آپ رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، من مت تیاگے شبد بیراگے، سنت سہاگے میل ملایا۔ سنت سہاگا سوبھاؤنت، ہر سجن میت مُرارڑا۔ گھر نرائن ہر ہر کنت، دوس رین کرے پیارڑا۔ وڈ وڈیائی ہر رگھرائی کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، رنگ رنگے اپر اپارڑا۔ آد جگاد لیکھا جانے جیو جنت، جن بھگتاں میت مُرارڑا۔ جگا جگنتر مہما اگنت، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے آر پار کینارڑا۔ آر پار ہر ہر ڈیرہ، دس کسے نہ آیا۔ آپے چار گنٹ رکھنہارا پھیرا، دہ دشا ویکھ

دکھایا۔ آپ سے نیرن نیرا، دُور دُراڈا آپ ہو جایا۔ آپے تارے کر کر اپنی مہرا، مہربان ناؤں دھرایا۔ آپے بھرم بھلائے کر کر ہیرا پھیرا، ول چھل
 دھاری کھیل کھلایا۔ آپے دیوے اُلٹا گیرا، من منوآ آپ گڑایا۔ آپ وسایا کایا کھیڑا، ہر مندر ہر جو ڈیرہ لایا۔ آپے بننہارا بیڑا، جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، ایک چپو نام لگایا۔ ہر جن بیڑا دیوے تور، ہر ساچا سیو کمانیا۔ ہوئے سہائی اندھ گھور، کلجگ کوکے دئے دُہانیا۔ اپنے ہتھ رکھے ڈور، نہ
 کوئی توڑے توڑ تڑانیا۔ گرگھ گرگھ پایا ور جیہا لوڑ، گھر ملیا ساچا ماہیا۔ جگاں جگاں دی لگی اوڑ، سنگر پورا دئے بُجھانیا۔ غریب نمائیاں آپے جائے بہڑ، اپنا
 لیکھا آپ دکھانیا۔ لکھ چوراسی دیکھے رس مٹھا کوڑ، رسنا جہوانہ کوئے ہلانیا۔ ایتھے اوتھے دو جہاناں سری بھگوانا ایک لائے نام پوڑ، اُچے ڈنڈے ہتھ پھڑانیا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے ور، گھر میلا میل ہلانیا۔ گومت گر گر رنگ، سنگر ساچا آپ چڑھانیا۔ گر گر سورا سربنگ،
 ہر جن ساچے دیکھ دکھانیا۔ گر گر وجائے نام مردنگ، تار ستار نہ کوئی ہلانیا۔ گر گر بیٹھ دیکھے آپ پلنگ، آتم سیجا اک سہانیا۔ گھر گھر سدا سہیلا وسے
 سنگ، وچھڑ کدے نہ جانیا۔ گر گر کٹنہار بھکھ ننگ، سنگر پورا اپنا ناؤں دھرانیا۔ گر گر چڑھائے ساچا چند، چند چکور اک لو لایا۔ گر گر خوشی کرائے بند
 بند، بندی توڑ وڈ وڈیانیا۔ گر گر دکھائے پرمانند، نج آتم کر رُشانیا۔ گر گر مٹائے جگت وکارا گند، بتی دند نہ مکھ چُھہانیا۔ گر گر سنائے سہاگی چھند، واہ واہ
 گیت گو بند لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے اُٹھانیا۔ گرگھ سجن ساک، ہر ناتا جوڑ جوڑایا۔ پُرکھ ابناشی پاکی پاک، پتت
 پاپی لئے ترایا۔ سنگر پورا آپے جانے اپنا واک، بھوکھت بھوکھتی لئے سنایا۔ ہر ہر چڑھے آپے اپنے راک، ساچا گھوڑا نام دوڑایا۔ پاربر ہم پر بھ لکھنا لاکھ،
 لیکھا لکھ نہ سکے رایا۔ کر نہارا کھٹوں لاکھ، کھٹوں کھٹ آپ بنایا۔ آپے درس دکھائے ہو پر تکھ، کلجگ انتم ویس وٹایا۔ لیکھا جانے کشنا سُکلا کھہ، ودی سُدی گھ
 بھوایا۔ آپ اپنے آپے لئے رکھ، جگ جگ سر اپنا ہتھ رکھایا۔ لکھ چوراسی پائے نتھ، لوآں پُریاں آپ پھرایا۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، ہر جو ہر مندر ہر ہر
 ڈیرہ لایا۔ گرگھ کایا دُرمت میل دیوے کٹ، بھر پیالہ امرت جام پیایا۔ شبد انادی دُھن دُھن مارے ایکاسٹ، راگ راگنی آپ ہلانیا۔ پرگٹ ہووے آپے

جھٹ پٹ، زرگن سرگن رُوپ وٹایا۔ آپ گھلّے اپناہٹ، ایکا دستونام وکایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، من مت ناتا دیوے توڑ، گرمت گر چرن پریتی دیوے جوڑ، جوڑنہار دس نہ آیا۔

★ ۸ چیت ۲۰۱۷ بکرمی دیدار سنگھ دے گھر پنڈ بابو پُر ضلع گرداس پُر ★

نیز لوجن نین درس دیدار، ہرجن روگ سوگ مٹائیندا۔ گر چرن کول دھول سچ پیار، ہرجن ساچے میل ملائیندا۔ دھرنی دھرت دھول کر اُجیار، در گھر ساچے کھیل کھلائیندا۔ اورنی ورن گرور گر دھار، پرم پُرکھ بھو نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رُوپ دھرائیندا۔ درس دیدار سنگر میت، نیز نین اگھاڑیا۔ سنگر پورا ہرجن وسے چیت، گھر مندر ہر اُجیاریا۔ میل ملائے نام انڈیٹھ، اُچ محل اٹل مناریا۔ کایا کرے ٹھنڈی سیت، سیتل دھار آپ چوارہیا۔ ایکا رنگ رنگائے ہست کیٹ، کیٹ کیٹا آپ اُپا رہیا۔ امرت جام پیائے ایکا پیٹھ، رس ساچا آپ بھرارہیا۔ ہرجن مائس دیہی جائے جیت، مائس جنم لیکھے لا رہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے درس دکھا رہیا۔ درس نیز ہر گر سجن، ترسنا بھکھ گوانیا۔ میل ملاو درد دکھ بھے بھجن، بھو ساگر پار کرائیا۔ نیز نام ندھانا دیوے انجن، اگیان اندھیر مٹائیا۔ چرن دھوڑ بخشے سچا مجن، سر سرور اک نہائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا درش درس آپ کرائیا۔ ساچا درس در دربار، ہر ساچا سچ کرائیندا۔ ساچا رُوپ پُرکھ کرتار، زرگن سرگن آپ وٹائیندا۔ ساچا رنگ رنگے سنسار، رنگ رنگیلا اک دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا درس اپنا بھو الکھ نرنجن گرو گردیو، آپے آپ کھلائیندا۔ لکھ چوراسی کرتیار، ہری ہر کھیل کھلائیا۔ مائس مانکھ ہو اُجیار، جوتی نور کرے رُشائیا۔ شبدی شبد شبد دھنکار، گھر مندر آپ سنائیا۔ اندر وڑ ہر نرنکار، اپنا بیٹھا مکھ چھپائیا۔ آد جگادی ساچی دھار، سچ ساچے آپ اپائیا۔ بھگتن کرے مات پیار، جگ جگ اپنا کھیل کھلائیا۔ آپے بخشے بخشہار، بخشش اپنے ہتھ رکھائیا۔ سہنسر مکھ نہ سکے وچار، رسنا جہوا گن گائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا بھو کھلائیا۔ لکھ چوراسی کرتیار، برہم

برہم سمجھائیندا۔ برہم برہم بنے بھکھار، پاربرہم سنگھاسن آسن سو بھاپائیندا۔ دوئے جوڑ کرے نمسکار، روپ رنگ نہ کوئے دکھائیندا۔ ڈھیہہ ڈھیہہ منگے منگے
دوار، در دروازہ اک سہائیندا۔ نیتز رووے زاروزار، نینن نین نہ کوئی مٹکائیندا۔ شبدی شبد کرے پکار، رسنا جھوانہ کوئی ہلاکائیندا۔ پُرکھ ابناشی کرپا دھار، دے
مت آپ سمجھائیندا۔ تیرا روپ آپ زرنکار، تیرا میرا سنگ دکھائیندا۔ میرا سنگ سرب سنسار، تیرا تیرے رنگ رنگائیندا۔ تیری منگ بھرے بھنڈار، آپ
اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ برہم وست پاوے پاونہار، ساچی دست ہتھ پھڑائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دے مت آپ سمجھائیندا۔ دیوے
مت پاربرہم برہم، ہر ساچا سچ سناکائیندا۔ میرا تیرا ایک دھرم، دوسر برن نہ کوئے دکھائیندا۔ میرا حکم تیرا کرم، کرنی کرت ویکھ دکھائیندا۔ جوتی جوت
سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سکھیا اک رکھائیندا۔ ساچی سکھیا سُن اٹھ کر دھیان، ہر ساچا سچ جنائیا۔ برہم برہم تیرا روپ مہان،
پاربرہم روپ جنائیا۔ لکھ چوراسی دیوے مان، اپنی انس آپ اُچھائیا۔ اپنے ہتھ رکھے نشان، تیرا نشانہ آپ جھلائی۔ آپے دیوے جیاں دان، جی داتا
بے پرواہیا۔ تیرا بنائے اک مکان، پنچم میل میل ملائی۔ سناوندار ہے دھر فرمان، سچ ستار اک ہلائی۔ بھل نہ جائے بن انجان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
اپنی کرپا کر، آپ اپنی بوجھ بُجھائیا۔ برہم ویکھ نیتز کھول، ہر ساچا سچ سناکائیندا۔ میرا روپ توہی توہی رہیا بول، تیرا میرا رنگ دکھائیندا۔ ہوں وسنہارا سدا
کول، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ آد جگادی وجاونہار ڈھول، اپنا مردنگ ہتھ اٹھائیندا۔ تیرا مندر آپے پھول، تیری دست تیرے ہتھ پھڑائیندا۔ تیرا بھنڈارا
بھرے امرت کول، ٹھانڈا سپتا اک جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا حکم آپ سناکائیندا۔ ساچا حکم برہم پچھان، پاربرہم جنایا۔
دیونہارا دھر فرمان، ساچے تخت رہیا سہایا۔ زرگن روپ سری بھگوان، گوپی کاہن نہ کوئے نچایا۔ لیکھا جانے نہ سیتا رام، رام سیتا آپے گایا۔ اک اکلا
نوجوان، نہ مرے نہ جایا۔ آد جگادی پاوے آن، اپنے بھانے سد رہایا۔ دیونہارا دیوے دان، داتا دانی اک اکھوایا۔ جگ جگ تیری کرے پچھان، آپ اپنا
روپ وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا تیرا لیکھ لکھایا۔ سُن فرمانا ہر بھگوان، برہم نیتز نین اگھڑایا۔ ابناشی کرتا توہی جان، ہوں سیوک
چرن بلہاریا۔ تیرا شبد نرالا بان، آد جگادی ایکا ماریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا ویس دھرا لیا۔ سُن برہم اٹھ اٹھ جاگ، ہر ساچے

سچ جگانیندا۔ پاربرہم پر بھ لائے بھاگ، اپنی انس ویکھ وکھائیندا۔ اپنے ہتھ رکھے تیری واگ، چار جگ آپ بھوائیندا۔ چار کٹنٹ مایا ممتا لایا داغ، اُپر پردہ ایک پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ برہم پکارے سُن پکار، ہر ساچے سچ رگھرایا۔ ہوں سیوک تیرا سیوادار، لوک مات سیوکمایا۔ لکھ چوراسی اندر رہیا توں واڑ، اپنا لکھ بند کرایا۔ پہریدار کرائی پنچم دھاڑ، دوس رین رہی گرایا۔ ترے گن گئی لایا اک اکھاڑ، نو آٹ سوانگ ورتایا۔ تیرا میرا اک پیار، بھل کدے نہ جایا۔ برہم ٹھانڈا دربار، تھر گھر تیرا اک سہایا۔ سچکھنڈ دوارے سُن پکار، منگنہار سیس جھکائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا دئے سمجھایا۔ سُن پکار ہر نرنکار، برہم پاربرہم سمجھائیندا۔ بھکتن اندر اپنی دھار، ساچا شبد ٹکائیندا۔ تیرا میل کرے سنسار، در گھر ساچا ویکھ وکھائیندا۔ اپنی ہتھیں کھول کواڑ، در دروازہ آپ کھلائیندا۔ کرے کرائے سچ پیار، ساچا میلا میل ملائیندا۔ نام کرائے اک شنگار، ساچا بستر تن سجا ئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی بوجھ بُجھائیندا۔ برہم تیری پاوے سار، نرگن اپنا ویس وٹایا۔ سچ دوارے ہو اُجیار، گھر دیک جوت جگایا۔ بھر پیالہ امرت دھار، ٹھانڈا جل وکھایا۔ بند کواڑی کھول کواڑ، آپ اپنا چرن ٹکایا۔ ساچی سیجا میل بھتار، ہر کنتن کنت وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا بندھن پایا۔ جگ جگ بندھن ہر بھگونت، برہم برہم بندھایا۔ آپ اُپجائے اپنے سنت، اپنا لیکھا آپ گنایا۔ مہا جانے گنت اگنت، لکھ سکے نہ کوئی رایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پردہ اوہلا آپ چکایا۔ پردہ اوہلا چکنا، ہر ساچا آپ چکائیندا۔ برہم تیرا پینڈا مگنا، پاربرہم درس دکھائیندا۔ کایا مندر پھیر نہ ٹکنا، آپ اپنے وچ نہ ٹکائیندا۔ دوسر دوار کدے نہ جھکنا، ہر ساچا رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی بوجھ بُجھائیندا۔ برہم تیرا کھیل اپار، پر بھ ساچا مات کرائیا۔ پرگٹ ہو وچ سنسار، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ آپے بن گر داتار، آپ اپنا حکم سنائیا۔ آپے بھکتاں لئے اُبھار، آپ اپنا رنگ چڑھائیا۔ آپے سنتن بھرے بھنڈار، ساچی بھچھیا جھولی پائیا۔ آپ گرسکھ بنائے یار، آپ اپنے انگ لگایا۔ آپے گرسکھ جائے تار، تار نہارا ہر رگھرائیا۔ آپے اندر وڑ میٹ مٹائے پنچم دھاڑ، نو دوارے کھوج کھوجائیا۔ آپے کوری بھوری کرے اُجیار، جوت نرنجن آپ جگایا۔ آپے امرت بخشے ٹھنڈی دھار، امیوں رس آپ وکھایا۔ آپے مندر ہو اُجیار، ساچا تخت

آپ سہانیا۔ آپے شبد سنائے دُھن سچی دُھنکار، اپنا گیت آپے گایا۔ آپے مکھ گھنگھٹ دے اُتار، دُئی دویتی پردہ لایا۔ آپے سنپٹ دے نرنکار، نرگن جوت اگنی تت جلائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا میرا میلا میل ملائی۔ میل ملاوا ہر کرتار، آتم برہم ملائیندا۔ پُرکھ ابناشی میت مُرار، سگلا سنگ بھائیندا۔ گھر مندر ساچے کر پیار، اپنی گود بھائیندا۔ رنگ رلیاں مانے آپ بھتار، ساچی سیج سہائیندا۔ سوہے گھڑا نرگن دھار، نیتز نین نہ کوئی مٹکائیندا۔ مٹی دند نہ کوئی جیکار، رسنا جھوانہ کوئی ہلائیندا۔ سیس نہ کرے کوئی شنگار، شبد گھنا نہ کوئے ہنڈھائیندا۔ نہ کوئی گھوڑا شاہ آسوار، آسن سنگھاسن نہ کوئی وچھائیندا۔ نہ کوئی سجن میت مُرار، در دربان نہ کوئی دکھائیندا۔ اک اکلاینکار، ایکا اپنا روپ وٹائیندا۔ برہم برہم برہم کر پیار، گھر ساچے درس دکھائیندا۔ نیتز لوچن نین درس دیدار، نرگن نرگن آپ دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگ برہم پار برہم ملائیندا۔

★ ۸ چیت ۲۰۱۷ بکرمی سنتا سنگھ دے گھر پنڈ بابو پُر ★

ہر شبد سنت ہر شبد گر، ہر ہر ناما وڈ وڈیائی۔ ہر شبد کنت ہر شبد میلا دُھر، ہر ساچا آپ ملائی۔ ہر شبد آد، ہر شبد آنت، ہر شبد چاڑھے رنگ بسنت، رنگ رنگیلا اک اھوائیا۔ ہر شبد جیو ہر شبد جنت، ہر شبدی شبد جنایا۔ ہر شبد نیا ہر شبد منت، ہر رسنا جھوا گایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا نام دے وڈیائی۔ ہر شبد بان ہر ساچا رانا، تخت تاج سہائیندا۔ ہر شبد راگ دُھن ترانہ، ہر شبد ہوئے پون مسانا، دو جہاناں پھیرا پائیندا۔ ہر شبد گوپی ہر شبد کاہنا، ہر شبد سیتا ہر شبد راما، روپ انوپ آپ وٹائیندا۔ ہر شبد بھومکا ہر شبد استھانا، ہر شبد اپنا کھیل کھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا ویکھ دکھائیندا۔ ہر شبد ہر تال، ہر شبد مردنگ ہر ساچا سیج وچھائیندا۔ ہر شبد گھالن رہیا گھال، آپے مندر آپے لنگھ، آپنے ویکھ دکھائیندا۔ ہر شبد سرور اک اچھال، ہر شبد ساچا سیج پلنگ، ہر ساچا آسن لائیندا۔ ہر شبد وسے سدا نال، ہر شبد دھار گنگ، ہر ساچا آپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد انادی آپ اھوائیندا۔ ہر شبد دیوار ہر شبد دھار ہر سیج پساہ، ہر شبدی دے بھيو گھلائی۔ ہر شبد پُرکھ ہر شبد نار، ہر شبد تیج رہیا سوار، ہر

شبد وڈ وڈیائیا۔ ہر شبد راج جوگ سکدار، ہر شبد بھوگے بھوگ وچ سنسار، بھسمر اپنا ناؤں دھرائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک شبد دئے ورتائیا۔ ہر شبد سنجوگ ہر شبد وجوگ، ہر شبد میل ملائیا۔ ہر شبد وسے تئاں لوک، ہر شبد سنائے اک سلوک، اپنا ڈھولا آپے گائیا۔ ہر شبد مکت ہر شبد موکھ، ہر شبدی شبد بھوائیا۔ ہر شبد ہر کھ ہر شبد سوگ، ہر شبد ہنگتا ڈکھ گوائیا۔ ہر شبد لکھ چوراسی دیوے جھوک، آد جگاد نہ سکے کوئی روک، جوتی جوتن آپ بھوائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ ہر شبد پوجا ہر شبد پاٹھ، ہر شبد سرور ہر شبد ٹھاٹھ، ہر شبد اگنی ہر شبد کاٹھ، ہر شبد جوتی لاٹ لاٹ، ہر شبدی ڈگگائیا۔ ہر شبد ونجارا ہر شبد ہاٹ، ہر شبد چوڈاں لوکاں ایک رنگ دکھائیا۔ ہر شبد ہونے تریلوکی ناتھ، ہر شبد نبھائے سگلا ساتھ، دو جہاناں پھیرا پائیا۔ ہر شبد چلائے جگ جگ راتھ، ہر شبد مہما اکتھنا اکھ، چارے وید نہ سکے گائیا۔ ہر شبد لہنا دین چکائے سپاں ساڈھے تن تن ہاتھ، ہر شبد ویکھ دکھائے مستک ماتھ، اندر مندر کھوج کھوجائیا۔ ہر شبد ملاوا کملاپات، میٹ مٹائے اندھیری رات، ایک ساچا چند چڑھائیا۔ ہر شبد نہ رکھائے کوئی ذات پات، دیونہارا ساچی دات، ایک وست ہتھ رکھائیا۔ ہر شبد وڈ کرامات، لیکھا جانے دو جہاناں کھات، کھنہار آپ اھوائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبدی شبد وڈ وڈیائیا۔ شبد گر شبد گردیو، شبد کرائے ساچی سیو، شبد مہما آپ جنائندا۔ شبد داتا لکھ ابھیو، شبد نرنجن سدا ابھیو، نرل اپنا تھاؤں سہائندا۔ شبد مات شبد پت، شبد کرے ساچا ہت، آد جگاد جگ اپنا ویس وٹائندا۔ شبد وار شبد تھت، شبد پرگٹے نت نوت، برس ماس نہ کوئی جنائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی شبد آپ اھوائندا۔ شبد تیر شبد ترنگ، شبد گر سورا سرنگ، شبد لائے اپنے انگ، شبد وجائے نام مردنگ، لوآں پڑیاں آپ سنائندا۔ شبد سیجا شبد پلنگ، شبد روپ دے انرنگ، شبد شبدی منگے منگ، ہر شبدی ونڈ ونڈائندا۔ شبد لوآں پڑیاں رہیا لنگھ، شبد شبدی کسیا تنگ، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا شبد چلائندا۔ شبد نرالی دھار، ہر چلائیا۔ سنجگ ساچے کر تیار، سو پڑکھ نرنجن صفت صلاحیا۔ ہر پڑکھ نرنجن میت مرار، آپ اپنا گیت سنائیا۔ ایکنکارا ہویا خبردار، کھ نقاب پردہ لاہیا۔ آد نرنجن کر اُجیار، دیک جوت کرے رُشائیا۔ سری بھگوان سانجھ یار، سگلا سنگ آپ رکھائیا۔ اپناشی کرتا بن سکدار، لوک مات پھیرا پائیا۔ پاربرہم پر بھ در دربان، در درویش لکھ جگائیا۔ برہم برہم

برہم کرے پچھان، ہر ساچا وڈ وڈیاں۔ سچ دوارے دھرم نشان، سچ دوارے آپ جھلایا۔ ایک دیوے برہم گیان، ہنگ برہم میٹ مٹایا۔ لیکھا جانے کوٹن
 بھان، رُوَس رہیا چکانیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک شبد کرے پڑھایا۔ ایک شبد ایک جاپ، ایک اکھر پڑھائیندا۔ ایک بوجھے اپنا آپ،
 آپ آپا وچ پرگٹائیندا۔ ایک مائی ایک باپ، ایک پت ہت کرائیندا۔ ایک ست اک سنتاپ، ایک سگلا سنگ نبھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 آپ اپنا شبد اُچھائیندا۔ آپے شبد راگ ترانہ، ہر ساچا سچ اُچھائیندا۔ آپے داتا گن ندھانا، نرگن اپنا ناؤں دھرائیندا۔ آپے وشو رُوپ ہو پردھانا، گھر گھر
 رزق پُچھائیندا۔ آپے برہما برہم پچھانا، انس بنس رنگ رنگائیندا۔ آپے شکر ہو نما، نیوں نیوں سیس جھکائیندا۔ آپے ترے گن مایا بدھا گانا، اپنا سگن
 منائیندا۔ آپے پنج ت کر نشانہ، اپ تچ وائے پر تھی آکاش میل ملائیندا۔ آپے من مت بدھ دیوے دانا، گھر گھر وچ آپ لکائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد شبدی مکھ صلاحیندا۔ ہر شبد اپار اینکار، نرگن نرگن آپ اُپایا۔ سچکھنڈ وجائے سچ ستار، سچ سارنگ ناؤں دھرایا۔ ایک رنگ روے
 کرتار، راگ راگنی نہ کوئے دکھایا۔ لوک مات کھیل اپار، جوتی نور ڈگگایا۔ سچک ساچے ساچی دھار، سو پُرکھ نرنجن آپ چلایا۔ ہنگ برہم پرہم کر پیار،
 آپ اپنا میل ملایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک شبدی ونڈ ونڈایا۔ سو پُرکھ نرنجن ونڈے ونڈے، دس کسے نہ آئیندا۔ چاروں کُنٹ شبد سرُوپی
 چار دیواری رکھے کندھ، آپ اپنا پردہ پائیندا۔ نو دوارے کر کر بند، در دروازہ نہ کوئی کھلاییندا۔ آپے جانے اپنا دُور دُراڈا پندھ، نیڑ دُور نہ کوئی دکھائیندا۔
 آپے گائے شبد سہاگی ہر چھند، گیت گوہند آپ الائیندا۔ آپے جانے پرمانند، نچ گھر اپنا رس اپنے وچ لکائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر
 شبدی شبد صلاحیندا۔ شبد صلاحیا ہر بھگوان، گر سنگر ناؤں دھرائیا۔ لوک مات کر پردھان، گر گر بوجھ بوجھایا۔ گر گر دیوے ایک دان، جیاں داتا وڈ وڈیاں۔
 آپ اپنی کرے پچھان، ہر بھگتن میل ملایا۔ بھگتن پائے ساچی آن، سر اپنا ہتھ رکھایا۔ سنتاں دیوے ست ست دان، ست ستوادی جھولی پائیا۔ تیر
 نرالا مارے بان، شبدی چلہ آپ اٹھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ شبد چلہ شبد تیر، شبد نشانہ ہر لکائیندا۔ شبد امرت
 شبد سیر، بھر پیالہ جام پیائیندا۔ شبد چوٹی چاڑھے اک اخیر، سچ محلے آپ بہائیندا۔ شبد کڈھے ہوئے پیڑ، روگی روگ مٹائیندا۔ شبد کٹے جگت زنجیر، لکھ

چوڑاسی چند مکائیندا۔ شبد دیونہارا دھیر، دھیرج دھیر اک دھرائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک شبد نام وڈیائیندا۔ شبد گر گہر گبھیر، ہر ساچے سچ اُچھایا۔ شبد ٹھانڈا سنگر سیر، بھر پیالہ جام پیایا۔ شبد داتا جودھا سوربیر، وڈ بلوان اک اکھوایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا شبد حکمی حکم آپ چلایا۔ حکمی حکم ہر فرمان، شبدی شبد سنائیندا۔ جگ جگ کھیلے کھیل مہان، لوک مات ویس وٹائیندا۔ سنت ساجن کر پچھان، آپ اپنا میل ملائیندا۔ جوٹھ جوٹھ میٹ نشان، سچ سچ مارگ اک دکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل کھلاونہارا، ہری اوم ایکٹکار۔ ایک شبد نام چلاونہارا، دو جہان پاوے سار۔ ایک بھگتی بھگت وڈیاونہارا، اوچی کوکے بولے نام جیکار۔ ایک مارگ ہر ہر لاونہارا، چاروں کٹ ہوئے اُجیار۔ ایک سکھیا سچ سمجھاونہارا، چار ورنان کرے پیار۔ جگ متھیا آپ دکھاونہارا، میٹ مٹائے جیو گوار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک پھڑ شبد کٹار۔ شبد کٹار دو دھار کھنڈا، ہر ساچا ہتھ اٹھائیندا۔ پاونہارا جگ جگ وٹا، کجگ انتم وٹ وٹائیندا۔ لکھ چوڑاسی جیو جنت رنڈا، سادھ سنت کنت نہ کوئی ہنڈھائیندا۔ مایا مٹا موہ بھاگاں مندا، بھانڈا بھرم نہ کوئے بھٹائیندا۔ مدراماس گھ اہار رکھائے گندہ، امرت رس نہ کوئے چکھائیندا۔ جوت نرنجن نور نورانہ چڑھیا چندا، چند چکور نہ میل ملائیندا۔ سنت سنگر ویکھنہارا آپ اپنا بندہ، بندی خانہ پھول بھلائیندا۔ سناونہارا ساچا چندا، سوہنگ ایک گائیندا۔ ہرجن توڑیا آپے چندا، نام ہلارا اک دکھائیندا۔ دئی دوتی ڈھائی کندھا، درگھر ساچے میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک شبد گھ رکھائیندا۔ شبد گر سرب گنونت، آد جگاد رکھایا۔ ہر شبد لیکھا جانے جیو جنت، بھل رہے نہ رایا۔ بھگتن مہما گائے اگنت، جگت لیکھا لیکھ سمجھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھانی بانی رچن رچایا۔ ہر مہما جگت بانیاں، چار وید کرن پکار۔ پُران اٹھاراں اکھ کہانیاں، ایک گائے ہر نرنکار۔ شاستر سمرت بن بن رانیاں، منگن منگ بن بھگھار۔ گیتا گیان اک دکھانیاں، رسنا بول کرشن مرار۔ انجیل قرآناں میل ملاوا ساچے ہانیاں، کلمہ رسول دھر فرمان۔ نانک گایا پد نربانیاں، میل ملاوا کنت کتھول۔ ارجن اکھڑ اک پچھانیا، ترے لوک برساون ہارا پھول۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد دکھائے اک انبھل۔ ہر شبد کدے نہ بھلیا، جگ جگ کھیل کھیل اپار۔ ہر شبد کدے نہ رلیا، رلنہار سرب سنسار۔ ہر شبد کدے نہ تلیا، نہ کوئی تولے

اگم اپار۔ ہر شبد بھنڈارا جگ جگ ایک کھلیا، ورتا ورتا ہر آپ نرنکار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل وچ سنسار۔ شبد بھنڈارا کھولیا، ہر ساجن سنکر میت۔ سوہنگ اکھر ایک بولیا، سنجگ تیری ساچی ریت۔ جس جن گایا ساچا ڈھولیا، لیکھا چکلیا مندر مسیت۔ سنکر و سیا سدا کولیا، اٹھے پہر پرکھے نیت۔ ہوئی ہوئی اندر مندر بہہ بہہ بولیا، کایا کرے ٹھنڈی سیت۔ بھاگ لگائے ساچے چولیا، مانس جنم ہر جن ساچا جائے جیت۔ ہر ہر دے اندر مولیا، ایک رنگ رنگائے ہست کیت۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتتم ور، منمکھاں ستا دے کر پیٹھ۔ منمکھ جیو انجانیا، نیتز نین اگھاڑ۔ کھیلے کھیل سری بھگوانیا، شبد سرپ ساچی دھار۔ جن بھگتاں کرے مات پچھانیا، اک اپنا درس و کھال۔ دیونہارا دھر فرمانیا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دسے راہ سکھال۔ ساچا مارگ ہر ہر دسنا، ہر ہر دے اندر وس۔ ہر جن میٹے رین اندھیری مسنا، تیر نرالا مارے کس۔ منمکھ در توں اٹھ اٹھ نسا، کسے نہ چلے کوئی وس۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنا رس۔

★ ۹ چیت ۲۰۱۷ بکرمی دلپ سنگھ دے گھر پنڈ بابو پرا ★

نرگن شہنشاہ پاتشاہاں شاہ، ہر سنکر پُرکھ اکھوانیدا۔ نرگن داتا بے پرواہ، بے آنت نام دھرائنیدا۔ نرگن نور الہی اک خدا، جلوہ نور ڈگمگائینیدا۔ نرگن رام راجا ناؤں دھرا، در گھر ساچا آپ سہانیدا۔ نرگن راج راجا کرے سچ نیاں، سچ سنگھاسن سو بھاپائینیدا۔ نرگن دھر فرمانا دے جنا، آپ اپنا حکم سنانیدا۔ نرگن سچکھنڈ دوار دے وس، سچکھنڈ واسی کھیل کھلائینیدا۔ نرگن تھر گھر اپنی رچن لئے رچا، چار دیوار نہ کوئی دکھائینیدا۔ نرگن دیپک جوت لئے جگا، آد نرنجن سیوا لائینیدا۔ نرگن ساچا سچ نشانہ دے چڑھا، آپ اپنے رنگ رنگائینیدا۔ نرگن سیس تاج لئے لکا، راج جوگ اک دکھائینیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر ساچا اک وڈیائینیدا۔ نرگن شاہ نرگن سلطان، نرگن راؤ رنگ اکھوانیا۔ نرگن بھگت نرگن بھگوان، نرگن سنکر ویس وٹانیا۔ نرگن جیو جنت جہان، نرگن شبد گن وڈیائیا۔ نرگن دیوے دھر فرمان، نرگن راگ ناد سنانیا۔ نرگن پنچ تت کرے دھیان، نرگن ترے ترے میل ملانیا۔ نرگن

ویکھے مات دکان، نرگن ہٹوہٹ وکائی۔ نرگن زمیں نرگن اسمان، نرگن روس آپ چکائی۔ نرگن گن گندھرب کرے آپ پچھان، نرگن کروڑ تیتیسیا
 روپ وٹائی۔ نرگن برہما وشن کرے پردھان، نرگن شبد کھیل کھلایا۔ نرگن من مت بدھ کرے سنتان، آپ اپنی انس اُپجائی۔ نرگن کام کرودھ لوبھ
 موہ ابھمان، آساترنا روپ جنائی۔ نرگن جوٹھ جھوٹھ دیوے دان، سچ سچ کرے وڈیائی۔ نرگن مندر مسجد کھیلے کھیل جگت مکان، نرگن آسن سچ سنگھاسن
 اک وچھائی۔ نرگن رائے دھرم پھڑائے بان، آد جگاد تیر چلایا۔ نرگن چتر گپت بیٹھا لیکھا کھے جہان، لیکھا جانے پنچم شاہیا۔ نرگن وسنہارا اُچ اٹل مکان،
 سچھنڈ دوارے سو بھاپایا۔ نرگن سو پڑکھ نرنجن دیونہارا جیا دان، ہر پڑکھ نرنجن سنگ رلایا۔ نرگن اینکارا کرے کلیان، کلکاتی نیڑ نہ آیا۔ نرگن آد نرنجن
 مہما مہان، لیکھا گنت نہ کوئی گنایا۔ ابناشی کرتا نوجوان، تھر گھر بیٹھا جوت جگایا۔ سری بھگوان بن بن کاہن، ساچے منڈل راس رچایا۔ پاربرہم کرے
 اک دھیان، نیوں نیوں اپنا سیس جھکایا۔ سچ تخت سچ سلطان، ہر ساچا سو بھاپایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن ایک اک اک اک
 ورتایا۔ ایک ایک ہر نرنکارا، نرگن کھیل کھلایا۔ آد جگادی کرپسارا، جگ جگ ویکھ وکھانیندا۔ سچھنڈ نو اسی کھول دوارا، آپ اپنا بنک سہانیندا۔ آپے اندر
 آپے باہر، گپت ظاہر آپے روپ وٹانیندا۔ سچ تخت سچ سکدار، ساچا حکم چلانیندا۔ راگ ناد دُھن ستار، تال تلواڑا اک وجانیندا۔ بودھ اگادھ شبد جیکار،
 پڑکھ ابناشی آپ سنانیندا۔ سچ دواریوں آئے باہر، آپ اپنا پگ ٹکانیندا۔ سُن اگم دھواں دھار، سورج چن نہ کوئی چڑھانیندا۔ نہ کوئی دسے منڈل منڈپ
 ستار، گگن لگنتر نہ کوئی وکھانیندا۔ اپنے رنگ روے کرتار، نورو نور سہانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن داتا ہر نرنکارا، کھیلے کھیل
 اگم اپار، آد جگادی ساچی کار، سچ ساچی کھیل کھلایا۔ ہر ساچا کھیل کھلندڑا، نرگن روپ انوپ۔ گھر ساچے دیپ جگندڑا، کرے پرکاش چارے کوٹ۔
 ساچے تخت آپ سہندڑا، پڑکھ ابناشی ایک بھوپ۔ دھر فرمانا اک سُنندڑا، شبد اٹھائے ساچا دوت۔ سُن اگم ویکھ وکھندڑا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، آپے جانے اپنا پوت۔ پوت سپوتا ہر بلوان، شبدی شبد وڈیائیندا۔ مہاکال میل مہان، گھر ساچے میل ملانیندا۔ چرن کول اک دھیان، ایک اکھڑ
 وکھر آپ پڑھانیندا۔ ایک ورن دیوے دان، دوسر ہور نہ کوئی دسانیندا۔ ایک تخت اک سلطان، ایک حکم چلانیندا۔ ایک ہوئے گہبان، آد جگادی ویکھ وکھانیندا۔

اک جھلائے سچ نشان، رنگ رنگیلا آپ رنگیندا۔ ایک کھ سہج شکھ سجان، نورِ الہی آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرگن نور
 سرنگ، آپ اپنا رنگ دکھائیندا۔ از رنگ داتا پُرکھ بدھاتا، بھیدا بھو نہ کوئی جنایا۔ بیٹھا رہے اک اکانتا، عقل کل وڈ وڈیایا۔ سچھنڈ نو اسی مارے جھاتا،
 اندر مندر کھوج کھوجایا۔ سُن اگئی اندھیری راتا، پرکاش نہ کوئی دکھایا۔ شبد شبدی دیوے ساٹھا، ساچا سنگ رکھایا۔ مہاکال نیوں نیوں ٹیکے ماتھا، پر بھ
 تیری وڈ وڈیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی کل ورتایا۔ سُن اگئی دھواں دھارا، دھرت دھول نہ کوئی وڈیایا۔ گگن منڈل نہ کوئی
 پسار، ساکار رُپ نہ کوئے وٹایا۔ شبدی کھیل ہر زرنکارا، آپے ویکھ دکھایا۔ مہاکال در بنے بھگھارا، نیتز رو رو نیروہایا۔ منگے منگ ایک وارا، اپنی جھولی آگے
 ڈاہیا۔ پوت سپوت سوت ڈلارا، ہر ساچا دے اُچایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بھو بھیدا بھو کھلایا۔ مہاکال سپس جھکا، پر بھ آگے نیتز
 نیروہائیندا۔ ایک دست جھولی پا، دوسر منگ نہ کوئی منگائیندا۔ سگلا سنگ دے دکھا، حکمی حکم الائیندا۔ میرا انگ دے کٹا، انگیکار وڈ وڈیائیندا۔ اک مردنگ
 دے وجا، چاروں گنٹ سٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در گھر ساچے آپ سٹائیندا۔ مہاکال سُن کر دھیان، ہر ساچا دیوے وڈ وڈیایا۔
 پوت سپوتا دیوے دان، تھر گھر ساچے رہن نہ پائیا۔ سچھنڈ دوار نہ سکے آ، نیتز نین نہ درشن پائیا۔ تیرا بوٹا دے لگا، جڑ اپنے ہتھ رکھایا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی بھچھیا جھولی پائیا۔ مہاکال تیرا ساچا پوت، ہر ساچا سچ اُچائیندا۔ تیرا پیٹا تیرا سوت، تیرا تانا وچ
 ٹکائیندا۔ تیرا لیکھا تیری کوٹ، تیری دشا پھول بھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک اپنا حکم سٹائیندا۔ مہاکال اُتجے پوت سوت ڈلارا،
 ہر ساچے شبد جنایا۔ دھواں دھار کر پسار، سُن اگم ٹکایا۔ سُن اگم کڈھے باہر، مات پت نہ کوئے دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 دیونہارا ساچا ور، ساچی بھچھیا جھولی پائیا۔ اچھیا بھچھیا اُچھیا بال، توت نہ کوئی رکھایا۔ مہاکال کرے پرتپال، کال اپنے رنگ رنگایا۔ سنگر داتا دین دیال،
 ایکنکارا آپ اکھوایا۔ آپے چلے اپنی چال، چال زراں اک جنایا۔ کسے نہ وسے وچ مکان، بنک دوار نہ کوئی سہایا۔ نیتز دے نہ کوئی نشان، رُپ سرُپ نہ
 کوئے وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی سیوا لایا۔ کال اُچھیا کالی دھار، ہر ہر رنگ سمایا۔ مہاکال در بن بھگھارا، ایک منگ منگایا۔

پُرکھ ابناشی کرپا دھار، گھر گھر وچ دے سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سکھیا اک سکھایا۔ ساچی سکھیا ہر سمجھائے، وڈا وڈ وڈیایا۔ تیری سیوا آپ لگائے، برہمنڈ کھنڈ کھوج کھوجایا۔ مات لوک ہر رچن رچائے، دھرت دھول اُپایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوڑاسی بھانڈے گھڑ دکھائے، برہما وشن شو سیو کمایا۔ لکھ چوڑاسی بھانڈا گھڑنا، پنج تت بنت بنایا۔ سرُگن زرُگن اندر وڈنا، زرُگن سرُگن رُپ وٹایا۔ شبد سرُپ کسے نہ پھڑنا، ہتھ کسے نہ آیا۔ جگا جگنتر لوک مات لڑنا، پنچم کرے لڑایا۔ گرگھ ورلے ساچے پوڑے چڑھنا، جس سَنگر آپ چڑھایا۔ کال دوارے ادھ وچ اڑنا، نہ کوئی سکے پندھ مُکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ اُبجیا کال ہوئے بلوان، ہر ساچے سچ اُپجایا۔ لکھ چوڑاسی میٹ نشان، تیرا تیری جھولی پایا۔ ہر جن ساچے کر پچھان، ساچی سکھیا اک سمجھایا۔ ہنگ برہم پرہم دیوے دان، سو پُرکھ زرُجن میل ملایا۔ ہر سنت بنے ساچا کاہن، پُرکھ ابناشی سیو کمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ نشانہ اک دکھایا۔ گرگھ تیرا سچ نشانہ، ہر سَنگر سچ سمجھائے۔ درگاہ وجے اک ترانہ، نادى دُھن اُپجائے۔ راہ دے اک سکھاڑا، گھر گھر وچ میل ملائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی وديا آپ جنائے۔ اپنی وديا ہر بھگوان، ایکا ایک جنایا۔ آد جگاد جگ جو جن سوہنگ گان، کال مہاکال نیڑ نہ آیا۔ آگے آگے چلے بھگوان، پنچھے پنچھے آپ چلایا۔ دو جہاناں دیوے مان، پُرکھ ابناشی کھیل کھلایا۔ مہاکال کرے چرن دھیان، نیوں نیوں سپس جھکایا۔ تاج تخت سوہے اک گہبان، دوس رین ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سکھیا اک سکھایا۔ کال ڈھیہہ پیا دوار، مہاکال سنگ رلایا۔ کون رُپ ہوئے وچ سنسار، تیرا تیرا ناؤں اُپجایا۔ کون شبد لائے جیکار، بے بے پُریاں لوآں آپ کرایا۔ کون شستر ہوئے ڈھال، تیز کٹار نہ کوئی گھایا۔ کون ہر جن گھالن جائے گھال، بھگت بھگتی ویکھ دکھایا۔ کون شبد وجے تال، ناد انادی ناد سنايا۔ کون دست سچا دھن مال، جھولی کون بھرایا۔ کون پھل ویکھے ڈال، پھل پھلواری آپ مہکایا۔ کون رُپ کرے پرتپال، تیرا بھيو کسے نہ آیا۔ جگا جگنتر اولڑی چال، چال زراى اک رکھایا۔ پُرکھ ابناشی کرے پرتپال، ہر جن ساچے آپ اُٹھایا۔ کایا مندر ویکھ دھر مسال، گھر ساچے ڈیرہ لایا۔ گرگھ اُٹھائے اپنے لال، انملڑے قیمت کوئے نہ مات چکایا۔ ایکا دپیک دیوے بال، اندھ اندھیر رہے نہ رایا۔ لکھ چوڑاسی وچوں بھال،

آپ اپنے لئے اٹھایا۔ نام پائے ساچی گل مال، من کا منکا لئے پھرایا۔ نیڑ نہ آئے کال مہاکال، دین دیال سر ہتھ رکھایا۔ توڑنہارا جگت جنجال، جاگرت جوت کرے رُشایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا مارگ آپ دکھایا۔ ہر مارگ ساچا پنتھ، بھیو کوئے نہ پایا۔ ہر مہما شبد شاستر وید پُران گرنٹھ، انجیل قرآن سرب گایا۔ ہر کاروپ آد آنت، نہ کوئی میٹے میٹ مٹایا۔ جگ جگ راہ تگن سادھ سنت، گر پیر اوتار رہے صالاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنے در بیٹھا آسن لایا۔ نرگن در سہنجنا، اُج اگم اتھا۔ ہر بیٹھا اک نرنجا، شہنشاہ سر شہنشاہ۔ داتا دانی درد دکھ بھجے بھنجنا، دو جہانی بنے ملاح۔ جن بھگتاں نیر پائے نام انجنا، اندھ اندھیرا دئے گوا۔ چرن دھوڑ کرائے مجنا، اٹھسٹھ دیوے نہ کوئی تھاں، جگ جگ جن بھگتاں پردہ کجنا، شبد سروپی دوشالہ ہتھ اٹھا۔ ہر شبد نہ گھڑیا نہ بھجنا، پنج تت چولا رہیا ہنڈھا۔ تال نگارہ ایک وجنا، گر پورا دئے وجا۔ کال دوارا چھڈ چھڈ نٹھنا، مڑ تگے نہ گرسکھ تیرا راہ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے بنے مات ملاح۔ مات ملاح کھیوٹ کھیٹا، ہر سنگر پُرکھ اکھوائیندا۔ گرکھ اُپجائے اپنا بیٹا، آپ اپنی گود سہائیندا۔ شبد سروپی ساچے شبد آپ لپیٹا، تتی وانہ کوئی لگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ ترائیندا۔ تارنہارا ست پُرکھ، دوسر اور نہ کوئی جنائیندا۔ لکھ چوراسی وچوں سنت سہیلے لئے پرکھ، نام کسوٹی ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن اپنا کھیل کھائیندا۔ نرگن داتا دیاوان، آد جگاد سمایا۔ نرگن داتا ہر بھگوان، ہر جن ساچے لئے جگایا۔ نرگن داتا وڈ مہربان، غریب نمانے گلے لگایا۔ نرگن داتا سچ نشان، لوک مات آپ جھلایا۔ نرگن داتا رمیا رام، راون گرھ ہنکار تڑایا۔ نرگن روپ کرشنا کاہن، نام بنسری اک وجایا۔ نرگن نانک کر پرنام، نام ست منتر درڑایا۔ نرگن وسے کایا نگر گرام، فتح ڈنکا اک وجایا۔ نرگن میٹے اندھیری شام، جگ جگ ساچا چند چڑھایا۔ نرگن چلہ تیر کمان، نرگن ساچا بان دکھایا۔ نرگن کھیلے کھیل دو جہان، لوآں پُریاں پھیرا پایا۔ نرگن کلجگ انتم ہو پردھان، آپ اپنا روپ وٹایا۔ شبد ڈنکا وچے دو جہان، برہمنڈ کھنڈ آپ سنایا۔ راؤ رنک اٹھائے راج راجان، سویا کوئی رہن نہ پایا۔ گرکھاں دیوے ساچا دان، داتا دانی بن کے آیا۔ لکھ چوراسی چھند کٹان، رائے دھرم نہ دئے سزایا۔ جو جن چرنی ڈگے آن، ویلے آنت ہوئے سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن اپنا ویس وٹایا۔ ویس اولٹا ہر ہر کرتار، اپنا

آپ کرائیندا۔ کرے کرائے ورتے ورتائے وچ سنسار، سارنگ دھر بھگوان، اپنا کھیل کھلائیندا۔ پاوے سار پُرکھ نر نار، نر ہر ہری ہر نرائن اپنا روپ وٹائیندا۔ کھڑگ کھنڈا تیز کٹار، برہمنڈ نام چکائیندا۔ سپس تاج اک دستار، تخت تاج آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن سرگن ایکا کھیلے کھیل سور سربنگ، گھر ساچے سو بھاپائیندا۔ گھر ساچا ہر بھایا، وڈ داتا گھر گبھیہر۔ جگ ترسنارنگ مٹایا، من سائنگ ست سریر۔ کوڑا ناتا توڑ تڑایا، مایا ممتا کٹ زنجیر۔ ہر درشن نیتز پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، ہر جن پیائے امرت ساچا سیر۔

★ ۹ چیت ۲۰۱۷ پکرمی ہزارا سنگھ دے گرہ بابو پُر ★

ہست کیٹ وسیا، گر ساگر گھر گبھیہر۔ ہر جن ورلے مارگ دسیا، کر کرپا شاہ حقیر۔ ہر جن ہر دے اندر وسیا، وڈ داتا پیرن پیر۔ بان نرالا ایکا کسیا، شبدی شبد چلائے تیر۔ گھر مندر پھرے نسیا، دو جہاناں پینڈا چیر۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے بٹھنہارا بیڑ۔ بٹھے بیڑ گر کرتا، کرپاندھ وڈ وڈیائیا۔ بھو جل ساگر کرے پار، بھے بھیانک ہوئے سہایا۔ جل تھل مہینل پائے سار، ڈونگھا ساگر ویکھ وکھایا۔ ایکا نیا کر تیار، ہر جن ساچے لئے چڑھایا۔ پار کرائے پار کنار، منجھدار نہ کوئی وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن ہر ہر جن جگ جیون مکت کرائیا۔

کال پھانس کٹے جم کنکر، دوٹی دُشٹ نیڑ نہ آئی۔ ہوئے سہائی وچ بھینکر، بھے بھیانک روپ وٹایا۔ لیکھا جانے ایکا انکر، ایکا گر دے سمجھایا۔ پوجا چھی گنیش شنکر، شو دوالا مٹھ اک وکھایا۔ اگن بھجھائے لگی بسنتر، سیتل دھار وہایا۔ سرب جیاں بدھ جانے آنتر، بھل رہے نہ رانیا۔ ہر جن گائے سوہنگ منتر، من مت بدھ لیکھے لائی۔ آنت کال بنائے بنتر، جم تراس نہ کوئی وکھایا۔ لیکھا جانے جگا جگنتر، جگ کرتا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہم پار برہم کرے سو منتر، سرت شبد اک لو لائی۔

اندھ اندھیار ہر کاڈھیا، کر کرپا ہر رائے۔ دُکھ دلدر واڈھیا، نام کھنڈا اک چکائے۔ چرن دوارے لڈائے لاڈیا، جوں بالک پتا ماں لے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر اپنا ہتھ رکھائے۔ ہتھ رکھ سمرتھ کرتار، بال انجانے آپ اٹھائیا۔ دیوے وتھ اپر اپار، نام شبد ونج کرائیا۔ ملے وڈیائی وچ سنسار، لچپت اپنے ہتھ رکھائیا۔ گھر مندر ہوئے اُجیار، بند دروازہ آپ کھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، غریب نوازا غریب نمانے گلے لگایا۔ نمانیاں مان ہر نرنکار، جگ جگ کھیل کھلایا۔ پھڑ پھڑ باہوں جائے تار، جگت ملاح آپ ہو آسندا۔ ایہتھے اوتھے کرے پیار، سگلا سنگ نبھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نار کنت رنگ بسنت کایا چولی ایکا رُپ دکھائندا۔

دیناں ناتھ دین ہر ٹھاکر، دین دیاں اکھوایا۔ نرمل کرم کرے اُجاگر، جو جن سرنائی آیا۔ ساچا نام رتن رتناگر، رتی رت وچ لکایا۔ ونج کرائے اک سوڈاگر، نام دست جھولی پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لال انملڑا ایکا ہٹ وکایا۔ لال انملڑا گرگھ سکھ، سکھی سکھی سکھ وپچاریا۔ ساچا لیکھا آپے دیوے لکھ، پچھلا لیکھا ہتھیں پاڑیا۔ نیتزن آئے دس، ساچا لوچن اک اگھڑیا۔ جگت میٹے لگی ترکھ، آتم بھرے سچ بھنڈاریا۔ جو جن منگے ایکا بھکھ، دیونہار آپ ورتا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیناں ناتھ دین ہر، دانن داتا دانی دیا کما رہیا۔

★ ۹ چیت ۲۰۱۷ بکرمی ورکھا سنگھ پنڈ بابو پُر ★

جیو جنت ہر تاریا، جگ جگ کھیل اپار۔ ہر ہر جن کرے پیاریا، آپ اپنی کرپا دھار۔ سنساروگ سرب نواریا، روگ سنتاپ اترے پار۔ گھر مندر ہوئے اُجیاریا، جوت جگائے اگم اپار۔ ہست کیٹ پیچ سواریا، اوچ نیچ نہ کوئے وچار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے بخشے ایکا دھار۔ شبد گردیو، سنساروگ جلائیا۔ گر سکھ لگائے ساچی سیو، سیوک سیوا آپ کرائیا۔ ابناشی کرتا الکھ ابھیو، الکھ اگوچر بے پرواہیا۔ جو جن گائے رسنا جہو، جیو جگت

جُگتِ اکِ سمجھائیا۔ کرے کھیل ہر نہکیو، نہچل دھام وڈیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے در بہایا۔ در دروازہ سچ در گاہ، در دوار دکھائیندا۔ ندري ندر بن ملاح، کرمی کرم بند کٹائیندا۔ ورنی برنی پار کر، ساچی سرنا اک دکھائیندا۔ تارن ترنی آپ اکھوا، ہر جن ساچے آپ ترائیندا۔ ہر نی پھرنی درس دکھا، نیتز نین آپ ترپتائیندا۔ امرت میگھ برسہا، کروڑ چھیانویں گھ شرمائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ بُجھائے کئی اگ، دیوے درس سورا سربگ، پھڑ پھڑ ہنس بنائے گگ، ساچی چوگ ایکا نام چگائیندا۔

★ ۹ چیت ۲۰۱۷ بکرمی پیارا سنگھ دے گھر پنڈ بابو پُر ★

ستویں گھر ست ستواد، ست پُرکھ زرنجن آسن لایا۔ سو پُرکھ زرنجن آدن آد، سچ سنگھاسن اک سہایا۔ ہر پُرکھ زرنجن سگلا ساتھ، در گھر ساچے آپ نہبھایا۔ اینکارا چلائے اپنا راتھ، رتھ رتھوا ہی اک اکھوایا۔ آد زرنجن جوت پرکاش، زرنجن نور ڈگمگایا۔ سری بھگوان مہا اکتھنا اکتھ، کتھ سکے نہ کوئی رایا۔ ابناشی کرتا دیوے دات، ساچی دست اک دکھایا۔ پاربرہم لہنا چکائے اپنا آپ، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ سچھنڈ دوارا ساچا کھات، ہر ساچے سچ سہایا۔ اُپر بیٹھ پُرکھ ابناش، تخت نواسی آسن لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستواں گھر اک سمجھایا۔ ستواں گھر ہر سلطان، زرنجن ساچا سچ سہائیندا۔ اُپر بیٹھ سری بھگوان، زرنجن جوتی جوت جگائیندا۔ نہ کوئی دوسر ہور نشان، سگلا سنگ نہ کوئی رکھائیندا۔ نہ کوئی گوپی نہ کوئی کاہن، نہ کوئی منڈل راس رچائیندا۔ نہ کوئی سیتا نہ کوئی رام، دھننش بان نہ کوئی اٹھائیندا۔ نہ کوئی سنت بھگت کرے پرنام، نیوں نیوں نہ کوئی سیس جھکائیندا۔ نہ کوئی رواس سورج چن سے بھان، منڈل منڈپ نہ کوئی رکھائیندا۔ نہ کوئی اُتپت مات پت سنتان، پوت سپوتانہ گود سہائیندا۔ نہ کوئی زمیں نہ آسمان، دھرت دھول نہ کوئی وڈیائیندا۔ نہ کوئی پانی پون مسان، گن گندھرب نہ کوئی نچائیندا۔ برہما وشن شونہ کرے کوئی کلیان، چارے وید نہ کوئی لکھائیندا۔ نہ کوئی کرے پوجا پاٹھ، وید ویاس نہ روپ وٹائیندا۔ مچھ کچھ نہ ہوئے پردھان، تیس بتیس نہ کوئی صلاحیندا۔ نہ کوئی دے در بان، دوارپال نہ کوئی رکھائیندا۔ جوتی جوت

سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست ستوادی ایگا گھر دکھائیندا۔ ستواں گھر آد زرنجن، زرنجن کھیل کھلائیندا۔ نہ کوئی دے دوسر سجن، نہ کوئی سنگ رلائیندا۔ آپے بیٹھا اپنا کرے مجن، آپ اپنا میل ملائیندا۔ داتا دانی درد دکھ بھے بھجن، دکھ روگ نہ کوئے دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ست گھر وسیا آپ، آپ اپنا در سہائیندا۔ ستواں گھر ساچی دھار، ہر ساچے سچ چلائیا۔ سو پُرکھ زرنجن کھیل اپار، ہر پُرکھ زرنجن آپ دکھائیا۔ ایکنکارا کر پیار، آد زرنجن دے وڈیائیا۔ ابناشی کرتا دے ہلار، سری بھگون آپ اٹھائیا۔ پاربرہم ایگا ایک کرے دھیان، گھر ایگا ویکھ دکھائیا۔ سچکھنڈ نواسی وسے سچ مکان، اُچ محل اٹل ایگا ایک سہائیا۔ ساچا دھام ہر ہر جو ملا آں، آپے سو بھاپائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستواں گھر ست سنتو کہ نہ کوئی ہر کہ نہ کوئی سوگ، چنتا روگ نہ کوئی دکھائیا۔ ستویں گھر گھاٹن گھڑیا، اپنی بنت بنائیا۔ زرنجن روپ اپنے پوڑے آپے چٹھیا، اُچا ڈنڈا نہ کوئی رکھائیا۔ آپے وڈیا اپنے سریا، سر سرور اک وڈیائیا۔ آپ اپنے جیہا کریا، آپ اپنا گھ دکھائیا۔ آپے سکا آپے ہریا، بھل بھلواری آپ مہکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست دروازہ آپے کھول، ابناشی کرتا آپے بول، آپ اپنا حکم سنائیا۔ ستواں گھر ست پُرکھ ساکھیات، زرنجن آپ سہائیندا۔ آپے جانے اپنی ذات، ورن برن نہ کوئے بنائیندا۔ نہ کوئی دوس نہ کوئی رات، گھڑی پل نہ کوئے دکھائیندا۔ بیٹھا رہے اک اکانت، اک اکل سو بھاپائیندا۔ آپے جانے اپنی وات، اپنی سیو کمائیندا۔ آپے دیوے اپنی دات، اپنی بھچھیا آپ بھرائیندا۔ کھیلے کھیل بؤہ بدھ بھات، روپ انوپ رنگ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست ست ستواں گھر ایگا بیٹھا اندر وڑ، آپ اپنا کھ صلاح حد۔ کھ صلاح ہر بلوان، ایگا رنگ سایا۔ ستویں گھر سچ نشان، ست پُرکھ زرنجن آپ جھلایا۔ آپے ویکھے مار دھیان، ویکھنہار آپ ہو جایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنے رنگ رنگایا۔ رنگ رنگیلا ہر بھگونت، اپنا کھیل کھلائیندا۔ آد جگادی مہا اگنت، وید کتیب نہ کوئی لکھائیندا۔ کھیلے کھیل جگا جگنت، جگ جگ ویس وٹائیندا۔ آپے آد آپے انت، آپ اپنی کل ورتائیندا۔ آپے نار آپے کنت، آپے سچ ہنڈھائیندا۔ آپے چاڑھے رنگ بسنت، رنگ میٹھ اک چٹھائیندا۔ آپ بنائے اپنی بنت، ساچا گھاٹن آپ گھرائیندا۔ آپے جو آپے جنت، آپے جاگرت جوت جگائیندا۔ آپے سادھ آپے سنت، آپے سنگر ناؤں دھرائیندا۔ آپے رسنا جہوا نیا منت، آپ اپنا مات

پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ست ستوادی ہر برہادی برہم آپ پھول بھلائیندا۔ آپ برہما آپ برہم، ہر سچا وڈ وڈیایا۔
 آپ مرے آپ پئے جم، اُتت آپ اکھوایا۔ آپ پون سواسی لئے دم، آپ ستا سچ وچھایا۔ آپ خوشی آپ غم، آپ ست سنتوکھ دئے وڈیایا۔
 آپ ترسنا آپ تم، آپ ساتک ست کرائیا۔ آپ جننی آپ جن، آپ گود سہایا۔ آپ کایا پنچ تت تن، آپ بیٹھا اندر آسن لایا۔ آپ من مت
 بدھ بیڑا رہیا بنھ، آپ چارے کٹناں رہیا بھوایا۔ آپ وسے چھپر چھن، ہر مندر آپ سو بھاپایا۔ آپ راگ سنائے کن، شبد ڈنکا اک وجایا۔ آپ
 دیونہارا ڈن، جگ اپنا ویس وٹایا۔ آپ گھڑے آپ لئے بھن، اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ آپ سورج آپ چن، آپ نرگن جوت کرے رُشایا۔
 آپ گن گندھرب ویکھے گن، کنز یچھ آپ ناچ کرائیا۔ آپ کروڑ تیتیس دیوے دھن، ساچی وست جھولی پائی۔ آپ شکر بیڑا دیوے بنھ، باسک تشکا
 گل لگایا۔ آپ برہما ویتا جائے من، لکھ چوراسی آپ اپایا۔ آپ وشنو باسک سچ سانگو پانگ سویا دے کر کنڈ، آپ دیوے رزق سبایا۔ آپ ترے گن
 مایا کرے کھن کھن، آپ پنچ تت جوڑ جڑایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سری بھگوان وڈ مہربان، نرگن داتا پُرکھ بدھاتا بے پرواہ آپ
 اکھوایا۔ ست پُرکھ نرنجن بے پرواہ، آد جگاد سما۔ سو پُرکھ نرنجن بن ملاح، آپ اپنا ویس وٹایا۔ ہر پُرکھ نرنجن بیڑا رہیا چلا، دو جہانی سیو کمایا۔ اینکارا ایک
 گیت رہیا گا، ہر ہر نام آپ صالاہیا۔ آد نرنجن جوت جگا، نور نورانہ ڈمگایا۔ سری بھگوانا سچ رہیا رکھا، جگ جگ رکھا آیا۔ ابناشی کرتا دیوے سچ صلاح،
 ساچے سنتاں دئے اٹھایا۔ پار برہم پر بھ پکڑے بانہ، جو جن رسنا جہوار ہے گایا۔ ویس اویسا آپ وٹا، آپ اپنا رُپ دھرایا۔ گر پیر اوتار آپ اکھوا، پنچ
 تت چولا آپ ہنڈھایا۔ شبد انادی ڈھولا آپے گا، برہم برہادی آپ سنایا۔ ہر جن ساچے لئے جگا، جاگرت جوت کر رُشایا۔ وسادی وساد گیا سما، وشو رُپ
 آپ وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بگھنڈ نواسی پُرکھ ابناشی آپ اپنا کھیل کھلایا۔ آپ لکھنہارا لیکھ، ایک ایک اینکاریا۔ جگا جگنتر ساچی
 ٹیک، لوک مات لئے اوتاریا۔ جن بھگتاں کرے بدھ بیک، ایک منتر نام وڑا رہیا۔ ترے گن مایا نہ لائے سیک، امرت جام اک پیارہیا۔ آپے ویکھ،
 لوچن تیجا آپ کھلا رہیا۔ آپ لکھنہارا لیکھ، پورب لیکھا لیکھ مٹا رہیا۔ مچھ داہڑی نہ دے کیس، نرگن اپنا ویس دھرا لیا۔ آپ لیکھے جانے برہما برہما وشن

مہیش گنیش، درگھر ساچے آپ سمجھا لیا۔ آپ ہوئے رکھی کیش، گوردھن اپنے ہتھ اٹھا لیا۔ آپے داتا زرنیش، حکمی حکم آپ چلا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے ہوئے در درویش، ایک الفی گل ہنڈھا رہیا۔ ایک الفی الہی نور، آپ اپنے تن رکھائیندا۔ سرب کلا آپے بھر پور، حاضر حضور ویس وٹائیندا۔ ناد ترانہ وجائے نور، حق بحق نعرہ ایک لائیندا۔ داتا دانی وڈ جودھا سور، خالق خلق ویکھ وکھائیندا۔ مہان بیو بخشنہارا ایک نور، نور الہی ڈگمگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر ساچا سچ صلاحندا۔ ساچا گھر خدائی ذات، زیر زبر نہ کوئی وکھایا۔ ایک جانے کائنات، چوڈاں طبق پھول بھلایا۔ مقامے حق مارے ایک جھت، اپنا پردہ آپے لاہیا۔ دیونہارا سرب نجات، گھر بیٹھا کھ چھپایا۔ آد جگادی پچھے وات، اپنا کلمہ آپ پڑھایا۔ دین ایمان رکھے اپنے ساتھ، رمز رحمان اک سمجھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر ستواں ست سمجھایا۔ ستویں گھر جلوہ نور، نور نورانہ آپ وکھایا۔ چوڈاں طبقات سنائے ایک تور، ادھ وچکارے ناد وجایا۔ محمد راہ تگے دور، چار یاری سنگ رکھایا۔ منگے منگ آسا حور، ترسنا آگے ناچ نچایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بے پرواہ مولا آپ اکھوایا۔ بے پرواہ مولا اللہ، بھیو کوئے نہ پائیندا۔ سچ حدیث کلمہ امام پڑھا، لوک مات ویکھ وکھائیندا۔ حقیقی جام دے پیا، لاشریکی کھیل کھلاییندا۔ جگت تاریخی دے مٹا، ساچا چند اک چڑھائیندا۔ عشق حقیقی دے کرا، طالب طلب اک وکھائیندا۔ احباب رباب دے وجا، تار ستار آپ ہلاییندا۔ مکہ کعبہ پھیرا پا، شاہ نوابا روپ وٹائیندا۔ پُن صوابا لہنا دینا دے چکا، آب حیاتا گھٹ پیائیندا۔ کھ نکابا دے اٹھا، آپ اپنا پردہ لاہندا۔ ساچا چرن رکابا دے ٹکا، اپنا آسو آپ دوڑائیندا۔ چار کُنٹ دہ دشا نو کھنڈ پر تھی جیو اُپا، ستاں دیپاں آپ جگائیندا۔ برہما وشن شو دے ملا، حکمی حکم سنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد پاربرہم آپ کھلاییندا۔ کھیل کھلندڑا ہر بھگوان، جگ جگ کھیل کھلایا۔ ست پُرکھ زرنجن نوجوان، نہ مرے نہ جایا۔ سچکھنڈ دوارے جھلایے سچ نشان، ست ستوادی ویکھ وکھایا۔ لوک مات بن بن آئے ساچا کاہن، جگ جگ اپنا ویس وٹایا۔ تریلوکی نندن راج راجان، شاہو بھوپ بے پرواہیا۔ چوتھا گھر وسائے اک مکان، چوتھے در لئے اُپجایا۔ پنچم ڈھولا سارے گان، واہ واہ ستنگر سچا پایا۔ جن بھگتاں میلا وچ جہان، ستن لیکھا آپ مکایا۔ گرگھ اٹھائے پتر سجان، ترسنا ترکھا دے بھجایا۔ گرگھیں دیوے جیا دان، جیون جگت اک جنایا۔ لکھ

چوڑاسی پھند کٹان، بندی چھوڑ نام دھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستوں گھر دیوے واسا، جس جن رکھیا چرن بھرواسا، پوری آسادیے کرایا۔ گرسکھ پورن آس کر، گھر ساچے آپ بہائیندا۔ ہر جن سچ دھرواس دھر، دھیرج دھیر اک دکھائیندا۔ ستن جوت پرکاش کر، اپنا میل ملائیندا۔ سرب جیاں داداس ہر، جگ جگ سیو کمائیندا۔ پرتھی آکاش چکے ڈر، جو جن سرنائی آئیندا۔ کلجگ اتم ساچی ترنی جائے تر، بھوساگر نہ کوئی رڑھائیندا۔ سنگر پورا گرکھاں آگے آئے کھڑ، دھرنی دھول میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچے گھر سچ سنگھاسن ایک سوہے پُرکھ ابناش، جن بھگتاں پوری کرے آسن، جگت نراس نہ کوئی کرائیندا۔

★ ۱۰ چیت ۲۰۱۷ پکرمی بلاک سنگھ آسا سنگھ پیارا سنگھ ہزارا سنگھ دے گھر پنڈ بابو پُر ★

ہر بھانا بلوان، ہر اپنے ہتھ رکھایا۔ آدجادی کھیل مہان، پُرکھ ابناش آپ کرایا۔ ویس انیکا دو جہان، نت نوت آپ وٹایا۔ سچ نشانہ سری بھگوان، سچھنڈ دوارے آپ جھلایا۔ دیونہارا دھر فرمان، سچ سندیشہ شبد سنایا۔ پُریاں لوآں پائے آن، برہمنڈ کھنڈ اپنا منڈل آپ سہایا۔ روس کر پردھان، سیوک سیوا سرب لگایا۔ برہما وشن شو اک نشان، نرگن اپنا ناؤں دھرایا۔ ترے گن مایا کر پردھان، سگلا سنگ نبھایا۔ تتوت تت مہربان، کرنی کرت آپ دکھایا۔ اتم برہم ایک دان، داتا دانی آپ ورتایا۔ گھر مندر ویکھ سچ مکان، لکھ چوڑاسی ڈیرہ لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ وڈ بھانا ہر بھگونت، اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آپے آد آپے انت، اپنی کھیل کھلایا۔ آپے سادھ آپے سنت، گر پیر آپ اکھوائیندا۔ آپے نیا آپے منت، آپے من مت بدھ دھرائیندا۔ آپے ناری آپے کنت، آپے ساچی تیج ہنڈھائیندا۔ آپے چاڑھے رنگ بسنت، نام لاری آپ رنگائیندا۔ آپے توڑے گڑھ ہوئے ہنگت، مایا ممتا موہ چکائیندا۔ آپے لیکھا جانے بھکھانگت، سیس تاج آپ کائیندا۔ آپے ہر ہر بنائے ساچی سنگت، سگلا سنگ آپ دکھائیندا۔ آپے پاندھا آپے پنڈت، گیان گوشت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آپے برہمنڈ کھنڈ کرے کھنڈت، آپے رچنا سچ رچائیندا۔ آپے جیرج آپے اندج،

اُتہج سیتج آپ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر بھانے سد رہائیندا۔ ہر بھانا اتھاہ، بھيو کوءے نہ پائیندا۔ ہر شبدی شبد صلاح، اپنا حکم
 سٹائیندا۔ ہر سٹگر بن ملاح، جگ جگ ویس وٹائیندا۔ ہر وسے ساچے تھاں، سچھنڈ دوارا اک سہائیندا۔ ہر پکڑنہارا بانہہ، زرگن سرگن میل ملائیندا۔ ہر ہنس
 بنائے کاں، ایکا مانک موتی چوگ چکائیندا۔ ہر نتھوایاں دیوے تھاں، درگاہ ساچی دھام وڈیائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر بھانے سد
 سٹائیندا۔ ہر بھانا ڈھر درگاہ، ساچا سچ سٹائیندا۔ ہر بھانا گر پیر اوتار رہے منا، جگ جگ اپنا حکم چلائیندا۔ ہر بھانے کسے ہتھ نہ سکے آ، کھوجت کھوج نہ کوئی
 کھجائیندا۔ ہر بھانے کرے سچ نیاں، ساچے تخت سٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وڈ بھانا آپ کرائیندا۔ وڈ بھانا ہر بلوان، ایکا ایک
 رکھایا۔ آد جگادی سری بھگوان، ساچا تخت سٹایا۔ گرؤ آں پیراں دیوے دان، سادھاں سنتاں حکم جنایا۔ آپے بخشے چرن دھیان، مات لوک وچ آیا۔ پیچ
 تت جگت نشان، اپنا بندھن ایکا پایا۔ اندر مندر سچ فرمان، ہر ساچے آپ سٹایا۔ ایکا رکھے شبدی آن، دوسر ڈنک نہ کوئی وجایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، اپنے بھانے رچن رچایا۔ اپنے بھانے رچنارچ، ہر ساچے سچ وکھایا۔ اپنا حکم کرے سچ، سچو سچ ورتایا۔ لکھ چراسی بھانڈا کچ، آپے گھڑے
 بھن وکھایا۔ آپے گھٹ گھٹ اندر رہیا سچ، سوانگی اپنا سوانگ ورتایا۔ آپے ترے گن گنی رہیا سچ، جوتی لنبو ایکا لایا۔ آپے مارگ ساچ دس، دہ دشا پھیری
 پایا۔ آپے لیکھا جانا ہس ہس، گر پیر اوتار سادھ سنت اپنا حکم سٹایا۔ آپے میل ملائے نس نس، زرگن سرگن سیو کمایا۔ آپے شبد نرالامارے تیر کس، نکھی
 دھار آپ وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر بھانا سد صلاحیا۔ بھانے اندر روس، سورج چن آپ بھوایا۔ بھانے اندر اندھیر مس،
 پرکاش پرکاش دے وڈیائیا۔ بھانے اندر اُتجے جائے ڈھٹھ، ہر بھانے مرے جے جائیا۔ ہر بھانے گیرے اپنی لٹھ، جگ جگ گیرا آپ بھوایا۔ ہر بھانے
 کرے گرگھ اک اکھ، ہر سنگت میل ملائیا۔ ہر بھانے لو آں پوریاں برہمنڈاں کھنڈاں پائے نتھ، لکھ چوراسی آپ بھوایا۔ ہر بھانے جیو جنت سٹھر دیوے
 گھت، خاکی خاک خاک ملائیا۔ ہر بھانے کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، تھر کوئے رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد ہر ہر بھانا
 نوجوانا نہ مرے نہ جائیا۔ ہر بھانا نوجوان، آد جگاد سمایا۔ سور پیر پھر نشان، چار جگ اٹھ اٹھ دھایا۔ دیونہارا ڈھر فرمان، ساچے تخت سٹایا۔ تخت تاج اک

بھگوان، سری بھگوان آپ سہایا۔ سری اسکیت گن ندھان، سرشٹ بھگت ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنے رنگ رنگیا۔
 وڈ بھانا سری اسکیت جگت کے ایس، جاگرت جوت کری رُشانیا۔ نانک گوہند اک حدیث، پُرکھ ابناشی آپ پڑھائیا۔ ابناشی کرتا ایک چھتر جھلائے سیس،
 دوسر کوئی رہن نہ پائیا۔ جگا جگنتر ہر ہر اپنا پیس پیس، لوک مات چلی اک چلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر بھانا حکم جنایا۔ ہر بھانا ہر
 ہر نیا، چار کٹ جیکار۔ جو آیا سو ڈنیا، لیکھا رہے نہ وچ سنسار۔ جو گھڑیا سو بھنیا، گھرن بھنہار آپ زرنکار۔ ہر جن بیڑا ورلے بنھیا، کرپا آپ
 کرتار۔ جس بھانا سنگر نیا، کلجگ انتم کرے وچار۔ درگاہ ساچی چڑھے چنیا، چن سورج مکھ شرمسار۔ سنگر پورا بٹھے تندیا، سگن منائے اگم اپار۔ اک اُپجائے
 پرماندیا، نج آتم امرت ٹھنڈی ٹھار۔ سوہنگ گائے سہاگی چھندیا، سچھنڈ نو اسی ملے کنت بھتار۔ لکھ چوراسی تٹے پھندیا، رائے دھرم نہ کرے خوار۔
 گر سکھ دوسر در نہ کرے بندھنا، جس ملیا آپ زرنکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے بھانے ورتے سرب سنسار۔ ہر بھانا ورتاونا، سادھ
 سنت دھیان لگایا۔ ہر بھانا ورتاونا، برہما وشن شوین اٹھایا۔ ہر بھانا ورتاونا، کروڑ تیتیسائیوں نیوں سیس جھکایا۔ ہر بھانا ورتاونا، وید پُران دین گواہیا۔
 ہر بھانا ورتاونا، رام راما گیا سمجھایا۔ ہر بھانا بلوان، ارجن کرشنا گیتا گیان اک درڑایا۔ ہر بھانا ورتاونا، عیسیٰ موسیٰ رہے گر لایا۔ ہر بھانا بلوان، انجیل قرآنا
 سنگ رلائی کاغذ شاہیا۔ ہر بھانا بلوان، نانک نیوں نیوں سیس جھکایا۔ ہر بھانا بلوان، گر ارجن بھید ابھید آپ گھلایا۔ ہر بھانا بلوان، گر گوہند اپنی رت،
 پُرکھ اکال تیرے لیکھے لایا۔ ہر بھانا بلوان، سنگر پورا اک سہایا۔ ہر بھانا ورتاونا، کلجگ انتم کوکے دے ڈھایا۔ ہر بھانا ورتاونا، ہر اپنی اچھیا آپے پور کرایا۔
 ہر بھانا ورتاونا، گر گر بھچھیا جھولی پائیا۔ ہر بھانا ورتاونا، بچھلا لکھیا لیکھا دے مٹایا۔ ہر بھانا ورتاونا، اگلا مارگ آپے لایا۔ ہر بھانا ورتاونا، اوچاں نیچاں
 میٹ مٹایا۔ ہر بھانا ورتاونا، راو رنگاں ایک رنگ رنگایا۔ ہر بھانا ورتاونا، چار ورتاونا ایک دھام بہایا۔ ہر بھانا ورتاونا، لکھ چوراسی جیو جنت سوہنگ ڈھولا ایک
 گایا۔ ہر بھانا ورتاونا، گر در مندر مسجد مٹھ شودوالے سنگر پورا ایک نظری آئی۔ ہر بھانا ورتاونا، زرنگن جوت کرے رُشانیا۔ ہر بھانا ورتاونا، گھٹ گھٹ اندر
 دیک جوت اک جگایا۔ ہر بھانا سمجھاون، جن بھگتاں در گھر ساچے بخشے سچی شہنشاہیا۔ ہر بھانا ورتاونا، تخت تاج کوئے رہن نہ پائیا۔ ہر بھانا ورتاونا، نیوں

نیوں پڑھے نہ کوئی نماز، پنجم وقت سپس نہ کوئے جھکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، اپنا سچ سماج اک رکھائیا۔ ہر بھانا ورتنت، آد جگاد سمایا۔ جگ جگ بنائے اپنی بنت، دوسر سنگ نہ کوئے رکھایا۔ پُرکھ ابناشی مہما اگنت، لکھیا لیکھ نہ کوئے جنایا۔ کلج اُپجائے ساچے سنت، جس جن اپنا درس دکھایا۔ اٹھسٹھ تیرتھ مایا پائے بے آنت، ہر کا بھيو کوئی نہ پایا۔ گھر گھر بیٹھے جگت مہنت، ویلے انتم دئے سزایا۔ کسے نہ ملیا ہر ہر کنت، اوچی کوکن رو رو رہے سنایا۔ من مانیا مایا مت، تن بھیکھ پکھنڈ بنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھانا اپنے آگے دھر، پچھے اپنا حکم سنایا۔ اپنا بھانا آگے رکھ، ہر ہر وڈ وڈیائیا۔ گرکھ سماجن لئے رکھ، کلج تنی وانہ لگے رایا۔ نو نو ست ست دیوے متھ، نہ سکے کوئی بچایا۔ دھرت مات ستھر بیٹھی گھت، گل پلو ایکا پائیا۔ نیتز نیر ورو لے سٹے آتھ، کھلڑا کیس رہی دکھایا۔ انتم قیمت پئے نہ کروڑی لکھ، ککھوں لکھ آپ وکایا۔ چاروں کُنٹ کھیل بازی گرنت، کلج اپنا ویس وٹایا۔ سادھا سنناں جڑاں رہیا پٹ، اپنی ہتھیں رہیا اکھڑایا۔ کسے نہ لیکھے لگا کایا کھادھا ان مٹ، ساچی کرت نہ کوئی کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر بھانا حکم سنایا۔ بھانا روپ اندٹھ، دس کسے نہ آیا۔ جن بھگتاں کرے سدا ہت، جگ جگ اپنا میل ملایا۔ جوٹھا جھوٹھا اُجاڑے کھیت، کلج انتم یج بجایا۔ سادھ سنت ہوئے جن پریت، جن ہر ہر درس نہ نیتز پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، نہہکنک نرائن ز، ہر سنگت دیوے ایکا ور، بھانا ہر سنگت نیڑ نہ آیا۔

★ ۱۰ چیت ۲۰۱۷ بکرمی کیشن سنگھ دے گھر پنڈ اڑ پندئی ضلع گرداس پُر ★

گر سکھ سچا آکھئے، جس ملیا ہر نرنکار۔ گر سکھ سچا آکھئے، جس ملیا نام آدھار۔ گر سکھ سچا آکھئے، جس ملیا ہر کنت بھتار۔ گر سکھ سچا آکھئے، جس ہر مندر پایا درس اپار۔ گر سکھ سچا آکھئے، جس سنگر سرتی کرے پیار۔ گر سکھ سچا آکھئے، جس بجر کپائی جائے پاڑ۔ گر سکھ سچا آکھئے، جس امرت آتم لے ٹھنڈی ٹھار۔ گر سکھ سچا آکھئے، جو اڈے ہنساں ڈار۔ گر سکھ سچا آکھئے، جس دُرمت میل دئے اتار۔ گر سکھ سچا آکھئے، جس ناتا توڑے پنچ وکار۔ گر سکھ سچا

آکھئے، گڑھ توڑے مایا ممتا ہوئے ہنگتا کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار۔ گُرسکھ سچا آکھئے، آسا ترسنا دیوے مار۔ گُرسکھ سچا آکھئے، گھر منگے منگ بھکھار۔ گُرسکھ سچا آکھئے، ناتا توڑے نو دوار۔ گُرسکھ سچا آکھئے، نیز لوچن راہ تگے میت مُرار۔ گُرسکھ سچا آکھئے، چرن کول منگے ایکا نمسکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل پر اپار۔ سَنگَر سچا آکھئے، ایکا ایکنار۔ سَنگَر سچا آکھئے، الکھ اگوچر اگم اپار۔ سَنگَر سچا آکھئے، وسنہارا سچھنڈ سچے دوار۔ سَنگَر سچا آکھئے، الکھ نرنجن جوت اُجیار۔ سَنگَر سچا آکھئے، سُن اگئی پاوے سار۔ سَنگَر سچا آکھئے، نزل دیا باقی کملاپاتی گھر مندر کرے پسا۔ سَنگَر سچا آکھئے، آپے دیکھے مار جھاک، دس نہ آئے وچ سنسار۔ سَنگَر سچا آکھئے، کھولے کواڑ بند تاکی، آپ اپنی کرپا دھار۔ سَنگَر سچا آکھئے، ساچا جام پیائے بن بن ساقی، بھر پیالہ ایکا وار۔ سَنگَر سچا آکھئے، شبد گھوڑ چٹھائے ایکا مار پلاکی، دو جہاناں کرے پار۔ سَنگَر سچا آکھئے، لیکھا جانے نہ جیو خاکی، کنچن محل دے اُسار۔ سَنگَر سچا آکھئے، اپنا جانے بھوکھت واکی، ایکا شبد کرے پیار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کرائے ونج واپار۔ گُرسکھ سچا آکھئے، جس ملیا بے پرواہ۔ گُرسکھ سچا آکھئے، جس پایا پُرکھ اتھاہ۔ گُرسکھ سچا آکھئے، جس ملے شبد صلاح۔ گُرسکھ سچا آکھئے، جس سَنگَر پورا پکڑے بانہہ۔ گُرسکھ سچا آکھئے، جس درگاہ ملے تھاں۔ گُرسکھ سچا آکھئے، جس ملیا ایکا پتا ماں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کرائے سچ نیاں۔ سَنگَر پورا آکھئے، گن داتا گھر گمبھیر۔ سَنگَر پورا آکھئے، وڈ داتا پیرن پیر۔ سَنگَر پورا آکھئے، جن بھگت امرت آتم دیوے ٹھانڈا سیر۔ سَنگَر پورا آکھئے، دُئی دویتی کڈھے پیر۔ سَنگَر پورا آکھئے، ایکا رنگ رنگائے ہست کیر۔ سَنگَر پورا آکھئے پتت پاپیاں گدھ انجانیاں آپے بٹھے پیر۔ سَنگَر پورا آکھئے، شبد نرالا مارے تیر۔ سَنگَر پورا آکھئے، لکھ چوڑا سی کٹے زنجیر۔ سَنگَر پورا آکھئے، چوٹی چڑھائے پھر اخیر۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا جانے ہر جن ساچا، ایکا گھر بہائے امرت بخشے ساچا سیر۔ گُرسکھ سچا آکھئے، جس ملیا سچا شاہ۔ گُرسکھ سچا آکھئے، جس ناتا تٹا بھین بھرا۔ گُرسکھ سچا آکھئے، ہر ہردے لئے وسا۔ گُرسکھ سچا آکھئے، جو درگاہ ساچی ساچے گھر تاریاں رہیاں لا۔ گُرسکھ سچا آکھئے، جو اُچی کوک دے سنا۔ گُرسکھ سچا آکھئے، لوک لُجیا دے تجا۔ گُرسکھ سچا آکھئے، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا پھڑائے اپنی بانہہ۔ سَنگَر سچا آکھئے، جوتی جوت سِری بھگوان۔ سَنگَر پورا آکھئے، دیونہارا جیا دان۔ سَنگَر پورا آکھئے،

سرب جیاں دا ساچا کاہن۔ سنگر پورا آکھیے، دیونہارا مان سینتارام۔ سنگر پورا آکھیے، وسنہارا سچھنڈ ساچے گرام۔ سنگر پورا آکھیے، آد جگاد جگ اپنی بھگتی منگے نہ کوئے دام۔ سنگر پورا آکھیے، نہچل دھام وسے کرے بسرام۔ سنگر پورا آکھیے، لیکھا جانے ہڈ ماس ناڑی چام۔ سنگر پورا آکھیے، برہوں مارے تیر نرالا بان۔ سنگر پورا آکھیے، امرت بخشے پین کھان۔ سنگر پورا آکھیے، ہوئے سہائی سنجھ مسان۔ سنگر پورا آکھیے، ہر جن پت رکھے آن۔ سنگر پورا آکھیے، شبد بیٹھائے اک بان۔ سنگر پورا آکھیے، گر پیر اوتار سادھ سنت ایکا رنگ دکھائے مہان۔ سنگر پورا آکھیے، اُپر تخت بیٹھے آپ نگہبان۔ سنگر پورا آکھیے، آد جگاد دیونہارا جو دھر فرمان۔ سنگر پورا آکھیے، ہر سنتن رکھے مان۔ سنگر پورا آکھیے، لکھ چوراسی وچوں آپ اپنے لئے پچھان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جانے اپنی کان۔ گر سکھ سچا آکھیے، ہر صفتی صفت صلاحیا۔ گر سکھ سچا آکھیے، جس سنگر سچا ہوئے سہایا۔ گر سکھ سچا آکھیے، جس جگت ناتا توڑ تڑایا۔ گر سکھ سچا آکھیے، جس کا یا مندر گھر سہایا۔ گر سکھ سچا آکھیے، جس اپناراگ آپ الایا۔ گر سکھ سچا آکھیے، سر سرور جس بھرایا۔ گر سکھ سچا آکھیے، جس سنگر اپنے در بہایا۔ گر سکھ سچا آکھیے، ایکا پوجا ایکا پاٹھ لو انتر اک رکھایا۔ سنگر پورا آکھیے، گر سکھ سوئی آتم آپ اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ سنگر پورا آکھیے، ہر سچا بھگونت۔ سنگر پورا آکھیے، سرب جیاں دا ایکا کنت۔ سنگر پورا آکھیے، جوت جگائے جگا جگنت۔ سنگر پورا آکھیے، آد جگادی مہماگنت۔ سنگر پورا آکھیے، سیوالائے سادھ سنت۔ سنگر پورا آکھیے، آپ بنائے ساچی بنت۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لیکھا جانے جیو جنت۔ گر سکھ سچا آکھیے، گر چرن کول دھیان۔ گر سکھ سچا آکھیے، جس ملیا ہر مہربان۔ گر سکھ سچا آکھیے، جس پایا پد نربان۔ گر سکھ سچا آکھیے، گھر شبد دُھن ہوئے نشان۔ گر سکھ سچا آکھیے، جس کوٹن کوٹ دیوت نرنیوں نیوں سپس جھکان۔ گر سکھ سچا آکھیے، جس برہما وشن شوراہ نکان۔ گر سکھ سچا آکھیے، سُن اگم کوٹن کوٹ رو سس پرکاش کرے رو سس بھان۔ گر سکھ سچا آکھیے سچھنڈ دوار ہوئے پردان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنا دھر فرمان۔ سنگر پورا آکھیے، آد جگاد سمائے۔ سنگر پورا آکھیے، برہم برہما اپنی کھیل کھلایے۔ سنگر پورا آکھیے، شبد انادی ناد وجائے۔ سنگر پورا آکھیے، گر و آں پیراں سادھاں سنتاں اپنا بودھ اگادھ شبد سنائے۔ سنگر پورا آکھیے، جگا جگنت گر لکھ گر سکھ اپنے لادھ

آپ اپنا میل ملائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے رنگ آپ سمائے۔ گرسکھ سچا آکھیے، جس ملیا پاربرہم۔ گرسکھ سچا آکھیے، جس سنگر پورا لائے کم۔ گرسکھ سچا آکھیے، نہ خوشی نہ کوئی غم۔ گرسکھ سچا آکھیے، رسنا جہوا گائے دمام۔ گرسکھ سچا آکھیے، برہوں نیر وہائے چھماں چھم۔ گرسکھ سچا آکھیے، جس ہر شبد ترسنا تم۔ گرسکھ سچا آکھیے، ورا جننی جنیا جن۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے بیڑا دیوے بنھ۔ گرسکھ سچا آکھیے، جس پایا ہر گو بند۔ سنگر پورا آکھیے، جو میٹے سگلی چند۔ گرسکھ سچا آکھیے، آپ اُپجائے اپنی بند۔ سنگر پورا آکھیے، وڈ داتا گئی کہند۔ گرسکھ سچا آکھیے، امرت بھریا ساگر سندھ۔ سنگر پورا سچا آکھیے، سرب جیاں آپ بخشند۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنی بند۔

★ ۱۰ چیت ۲۰۱۷ بکرمی تیجا سنگھ دے گھر پنڈ الٹ پندی ضلع گرداس پور ★

سرب ویاپی سرب سکھ، دیونہار داتار۔ سرب ویاپی میٹے ڈکھ، کر کرپا اپرا پار۔ سرب ویاپی اُجل کرے مکھ، ایکا بخشے نام آدھار۔ سرب ویاپی سچھل کرے مکھ، مانس جنم پیچ سوار۔ سرب ویاپی گیڑا میٹائے اٹا رکھ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے رنگ رنگے کرتار۔ سرب ویاپی سچ سکھ داتا، سنگر پُرکھ اکھوایا۔ سرب ویاپی پتا ماتا، آد جگاد سمایا۔ سرب ویاپی میٹے اندھیری راتا، گیان بھان پرکاش کرایا۔ سرب ویاپی رکھے اتم ذاتا، جوت جگت اک دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنے انگ لگایا۔ سرب ویاپی ہر ہر پیتا، ہر جی ویکھ دکھایا۔ سرب ویاپی پتت پُنیتا، پتت پاپی لئے ترائیا۔ سرب ویاپی شبد جنائی جنائے دھام انڈیٹھا، رسنا جہوا ہر گن گایا۔ سرب ویاپی کایا مندر کرے ٹھنڈا پیتا، امرت برکھا اک برکھایا۔ سرب ویاپی میل ملائے جوں بن وچھوڑا رام پیتا، اتم پنڈھ مکایا۔ سرب ویاپی ایکا راگ سنائے جوں ار جن اٹھاراں دھیائے گیتا، کرشن گھننیا دوجی و دیا نہ کوئی پڑھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ بندھائے اپنے لڑ، بھولے بھاؤ سچ سبھایا۔ سرب ویاپی ایکا ہر، ہری ہر جن آپ ترائیا۔ سرب ویاپی ایکا گھر، گھر ساچا سچ بھجھایا۔ سرب ویاپی ایکا در، غریب نوازا آپ کھلایا۔ سرب ویاپی ایکا نر، نر نرائن ناؤں دھرائیا۔ سرب ویاپی ایکا سر، سر سرور

سج سُبائیا۔ سرب ویاپی ایکا اکھر پڑھ، سرشٹ سبائی رہیا پڑھائیا۔ سرب ویاپی توڑ گڑھ، ہنکار وکار دے مٹائیا۔ سرب ویاپی لائے جڑ، اپنی ہتھیں بوٹا آپے لائیا۔ سرب ویاپی درس دکھائے آگے کھڑ، جس جن اپنی دیا کمائیا۔ سرب ویاپی ہر جن بندھائے اپنے لڑ، شبد پلو گنڈھ بندھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے ساچا رنگ چڑھائیا۔ سرب ویاپی ہر داتار، آد جگاد سمایا۔ سرب ویاپی لکھ چوڑاسی کرے پیار، آپ اپنی دیا کمائیا۔ سرب ویاپی ورن برن وسے باہر، ذات پات نہ کوئی جنایا۔ سرب ویاپی کھیلے کھیل گپت ظاہر، اندر باہر ویس وٹایا۔ سرب ویاپی ہر جن ساچے لئے اُبھار، جگ جگ اپنا روپ وٹایا۔ سرب ویاپی گرگھ سجن لائے پار، ساچے بیڑے نام چڑھایا۔ سرب ویاپی، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی بوجھ بُجھایا۔ سرب ویاپی سرب گنوت، ہر سنگر پُرکھ اکھوایا۔ سرب ویاپی لیکھا جانے جیو جنت، گھٹ گھٹ اپنا آسن لایا۔ سرب ویاپی ہر جن اُٹھائے ساچے سنت، آپ اپنا میل ملایا۔ سرب ویاپی جس جن لوک مات بنائے بنت، لکھ چوڑاسی وچوں باہر کڈھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جم کی پھاسی پھند کٹایا۔ سرب ویاپی گوہند روپ، سنگر پُرکھ اکھوایا۔ سنگر پُرکھ شاہو بھوپ، ساچا حکم جنائیدا۔ سرب ویاپی وسنہارا چارے کوٹ، دہ دشا پھول بھلائیدا۔ سرب ویاپی نانا توڑے جوٹھ جھوٹھ، ساچا منتر نام آپ درڑائیدا۔ سرب ویاپی جس جن ہر جائے ٹٹھ، آپ اپنا میل ملایا۔ سرب ویاپی ایکا امرت آتم دیوے گھٹ، اگنی تت بُجھائیدا۔ سرب ویاپی، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلائیدا۔ سرب ویاپی سنگر داتا، ساچی کھیل کھلایا۔ سرب ویاپی پُرکھ بدھاتا، ایکا ایک سنگ سمایا۔ سرب ویاپی آپ رکھائے سگلا ساتھ، وچھڑ کدے نہ جایا۔ سرب ویاپی ایکا شبد جنائے پوجا پاٹھا، سوہنگ منتر نام درڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سرب جیاں بدھ جانے امر، جگت بسنتر تت گویا۔ سرب ویاپی گن ندھان، اوگن نہ کوئے جنایا۔ سرب ویاپی ہر بھگوان، ہر بھکتن ویکھ وکھائیا۔ سرب ویاپی سچ نشان، گرگھ مات جھلایا۔ سرب ویاپی جانی جان، گھٹ گھٹ مندر کھوج کھوجائیا۔ سرب ویاپی شبد فرمان، اپنا راگ آپ سنایا۔ سرب ویاپی چکائے آون جان، ہر جن ساچے لئے ترائیا۔ سرب ویاپی دو جہانی بخشے مان، جو جن آئے سرنائیا۔ سرب ویاپی ایکا اکھر دیوے دان، نام وکھر شبد پڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ناتھ انا تھاں ہوئے سہائیا۔ سرب ویاپی اکھنا لکھ، لکھ اگوچر بھيو

نہ رانیا۔ سرب ویاپی ہو پرتکھ، لوک مات جوت کرے رُشائیا۔ سرب ویاپی ہر جن ساچے لئے رکھ، ایک منتر نام پڑھائیا۔ سرب ویاپی کرنہارا کھوں ککھ، کرتا قیمت دے چُکائیا۔ سرب ویاپی مارگ ایک دس، مانس جنم دے وڈیائیا۔ سرب ویاپی ہر دے اندر وس، ہر کی پوڑی دے چڑھائیا۔ سرب ویاپی ایک دیوے آتم رس، رسنا جہوا بھیو نہ رانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے بے پرواہیا۔ سرب ویاپی ایک رام، نرگن سرگن کھیل کھلائندا۔ سرب ویاپی دیوے نام، نام نامہ جھولی پائندا۔ سرب ویاپی پیائے جام، سچ پیالہ ہتھ اٹھائندا۔ سرب ویاپی پورن کرے کام، کایا کپٹ پھول پھلائندا۔ سرب ویاپی لیکھا جانے ماٹی چام، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن دیوے اپنا ور، درگھر ساچے آپ بہائندا۔ سرب ویاپی ہر کرتار، کرنی کرتا آپ اکھوائندا۔ سرب ویاپی کرے سرب پیار، کپٹ کپٹاں روپ سمائندا۔ سرب ویاپی دیوے سرب دھار، شبد شبدی میل ملائندا۔ سرب ویاپی ایک ایک بخشے چرن پیار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی بوجھ بُجھائندا۔ سرب ویاپی بوجھیا، ہر سننگر دین دیال۔ سرب ویاپی ایک سُجھیا، گرگھ ورلے ساچے لال۔ سرب ویاپی ایک بھو چُکائے ایک دوجیا، ساچا دسے راہ سکھال۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے پت ڈال۔ سرب ویاپی سچ پھلوڑی، ہر جن ویکھ دکھائیا۔ سرب ویاپی آپے کھیت آپے واڑی، سرب رکھیا آپ کرائیا۔ سرب ویاپی آپے ویکھے اپنی فصل ہاڑی، اپنی جھولی آپے پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت چُکائے جھوٹھا ڈر، ہر جن ساچے اپنے بھے رکھائیا۔ سرب ویاپی ساکھیات، اپنا درس دکھائیا۔ سرب ویاپی غریب نواز پارجات، بھل پھل آپ مہکائیا۔ سرب ویاپی دُھر درگا ہی دات، ساچی وست جھولی پائیا۔ سرب ویاپی اتم کرائے ذات، چار ورنان گھ شرمائیا۔ سرب ویاپی پچھلا پورا کرے گھاٹ، اگلا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ سرب ویاپی اک دکھائے تیرتھ تاٹ، سر سرور چرن نہائیا۔ سرب ویاپی آگے رکھے نیڑے واٹ، دُور دُراڈا پندھ مُکائیا۔ سرب ویاپی روگ سوگ چنتا دُکھ دیوے کاٹ، آتم سُکھ سچ سکھدائیا۔ سرب ویاپی اک دکھائے سچا ہاٹ، ہر جن ساچے بوجھ بُجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، غریب نمائیاں اندر وڑ، اپنی سیجا آپے رہیا سُہائیا۔ سرب ویاپی نرگن جوت، آد جگاد سمایا۔ سرب ویاپی تارے کوٹی کوٹ، کوٹن کوٹی لیکھے لایا۔ سرب ویاپی کڈھے واسنا کھوٹ، امرت آتم رس بھرایا۔ سرب ویاپی دیوے اک بھنڈارا اتوٹ، آد

جُگاد نَکھٹ نہ جایا۔ سرب ویاپی ترسنا تر کھا بھرے پوٹ، آسا منسا پور کرایا۔ سرب ویاپی آپ بٹھائے آلیوں ڈگے بوٹ، کجگ انتم ہوئے سہایا۔ سرب ویاپی شبد نگارے لائے چوٹ، آپ اپنا تال وجایا۔ سرب ویاپی ایکا اک وکھائے چرن اوٹ، دوسر در نہ کونے پھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرپا کرم وکھ وکھایا۔ سرب ویاپی کھیل برہمنڈ، ہر ہر آپ کرائیندا۔ سرب ویاپی جیرج انڈ، جگ جگ وکھ وکھائیندا۔ سرب ویاپی آپے جانے اپنا پنڈھ، دو جہاناں پھیری پائیندا۔ سرب ویاپی ویکھنہارا نو کھنڈ، لوک مات ویس وٹائیندا۔ سرب ویاپی، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا روپ دھرائیندا۔ سرب ویاپی ڈونگھا ساگر، ہر ہر روپ سما۔ سرب ویاپی آپے وسے کایا گاگر، گھر گبھیر دس نہ آیا۔ سرب ویاپی غریب نمائیاں کرے کرم اُجاگر، اپنی ہتھیں لیکھ لیکھایا۔ سرب ویاپی آد جگادی اک سو داگر، ساچا ونجی ونج کرایا۔ سرب ویاپی جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سہائے تھان سگلا ساتھ، ایکا ٹیک بخشے رگھناتھ، رگھپت اپنا سنگ رکھایا۔ چار ورنناں سچ پریت، سچ سچا اک رکھایا۔ چار ورنناں اک ریت، ساچی ریت چلایا۔ چار ورنناں ایکا مندر مسیت، گرو دوار اک وکھایا۔ چار ورنناں پرکھے نیت، کھتری براہمن شوڈر ویش بھل نہ رایتا۔ چار ورنناں کایا کرے ٹھنڈی سیت، جو جن رسنا سوہنگ گایا۔ چار ورن کرائے پت پت پت، دُرمت پاپاں میل دھوایا۔ چار ورن مائس جنم جائن جیت، چرن کول کول چرن اُپر دھول جو جن سیس جھکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہست کیٹ کیٹ ہست ساچا میت اک اھوایا۔ جگ جیون داتا بھیشیا، جل تھل مہیسل پور۔ سنگر پایا کھیوٹ کھیٹیا، لیکھا جانے نیڑے دور۔ ناتا بدھاتا پتا پوت بیٹیا، آد جگادی حاضر حضور۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بخشنہارا چرن دھوڑ۔ سنگر پورا پایا، گنوتنا گن ندھان۔ من سنسا روگ چکایا، آتم دیوے اک گیان۔ دئی دوتی پردہ لایا، درس دکھائے سچ مکان۔ ہوئے ہنگتا گڑھ تڑایا، شبد وکھایا سچ نشان۔ تن سڑدا آپ بچایا، کرپا مہربان۔ اُپر پردہ ایکا پایا، ویلے آنت ہوئے گہبان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی شبد نام ناما دیوے ساچا دان۔ نردھن سردھن ایکا رنگ، ہر سنگر آپ رکھایا۔ نردھن سردھن وسے سنگ، اپنی سیو کمایا۔ نردھن سردھن ایکا دھار وہائے گنگ، امرت کھ چوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نون سو اکھر اک پڑھایا۔ ایکا اکھر ایکا اکھ ایکا نین، ایکا کھ صلاحیا۔ ایکا پت لئے رکھ ایکا نرنائن، ایکا اک

ہوئے سہائیا۔ ایک بھرے ایک بھانڈے کرے سکھ ایک چُکائے لَین دین، ایک ایک وڈ وڈیائیا۔ ایک مہما اکتھنا اکتھ ایک ناتا جوڑے بھائی بھین، ساک سین اک اکھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ چلائے کایا رتھ، رتھ رتھو، ہی اک اکھوائیا۔ ایک گر ایک دھار، ایک شبد جنایا۔ ایک سکھ اک پیار، ایک لکھ لکھ جھولی پائیا۔ ایک روپ ہر ہر رہیا وس، گھٹ گھٹ اندر جوت جگائیا۔ ایک مٹائے دئی دوتی وس، مٹھارس اک کھائیا۔ ایک ونڈے اپنا ہس، ساچی ونڈن ایک پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نمائیاں دیوے اپنا مان، ایختے اوختے سگل جہان، آتم درس دیوے گھر آن، ہر گھر گھر وچ ہوئے سہائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، نردھن اپنی جھولی پائیا۔

★ ۱۰ چیت ۲۰۱۷ بکرمی کیشن سنگھ دے گھر دیا ہوئی الٹ پینڈی ضلع گرداسپور ★

سو پُرکھ نرنجن سچ سکدار، ہر ساچا حکم سنائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن بن سنیار، نیوں نیوں سیس جھکائیندا۔ ایکنکارا کٹھالی کرتیا، اپنی وست آپ وکھائیندا۔ آد نرنجن دیپک دیوے بال، لال لالائی ڈمگائیندا۔ ابناشی کرتا آپ اپنا وچ دیوے گھال، کنجن روپ وٹائیندا۔ سری بھگوان اپنی وست لئے سنبھال، آپ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ پاربرہم پر بھ بن دلال، ساچا ونج کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر اپنے کھیل کھلائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ست فرمان، اپنا آپ جنایا۔ ہر پُرکھ نرنجن کر پروان، سیوا سیوا کمائیا۔ ایکنکارا کر دھیان، آپے نیوں نیوں ویکھ وکھائیا۔ آد نرنجن دیپ مہان، گھر ساچے کرے رُشنائیا۔ ابناشی کرتا اپنا لیکھ لکھے مہان، ایک اکھر آپے پائیا۔ سری بھگوان بن دربان، ساچی وست کٹائیا۔ پاربرہم ویکھ نشان، بیٹھا راہ نکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا گھاٹن آپ گھڑائیا۔ سو پُرکھ نرنجن کھیل کریا، بھيو کوائے نہ پائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن گھاٹن گھڑیا، گھر نہارا آپ اکھوائیندا۔ ایکنکارا اندر وڈیا، آپ اپنا وچ کٹائیندا۔ آد نرنجن جوتی نور جڑیا، رنگ رنگیلا ڈمگائیندا۔ سری بھگوان ہتھ وچ پھڑیا، گھر ساچے ویکھ وکھائیندا۔ ابناشی کرتا ویکھے دریا، در دروازے سو بھاپائیندا۔ پاربرہم نرائن نر ہریا، برہم اپنا ویس دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر

اپنا آپ سہايندا۔ سو پُرکھ نرنجن ہر بھگوان، اپنا آپ جنايا۔ ہر پُرکھ نرنجن کر پروان، سگلا سنگ وکھانیا۔ اينکارا کر پچھان، اپنے ہتھ اٹھانیا۔ آد نرنجن دیوے مان، آپ اپنا میل ملايا۔ ابناشی کرتا نوجوان، اپنی لئے آپ انگڑائيا۔ سری بھگوان دیوے دان، ایکا وست ہتھ اٹھانیا۔ پاربرہم ویکھنہارا ساچا کاہن، نیتزین اک اٹھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر ساچے سو بھاپانیا۔ سو پُرکھ نرنجن ساچا کاہن، گھر ساچے آپ سہايندا۔ ہر پُرکھ نرنجن سچ نشان، ساچے ہتھ رکھاندا۔ اينکارا ہو پردھان، چاروں گنٹ آپ ہلاندا۔ آد نرنجن ہويا جانی جان، اپنا بھيو آپ گھلاندا۔ ابناشی کرتا کرے پروان، پنچم ساچا سنگ رکھاندا۔ پنچم میلادھر دی بان، پُرکھ ابناشی آپ کراندا۔ ساچے تخت راج راجان، سچکھنڈ نواسی آپ سہايندا۔ شاہو بھوپ بن سلطان، تخت نواسی حکم چلاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا سنگن آپ مناندا۔ سو پُرکھ نرنجن ہر بے آنتا، بھيو کوئے نہ پاندا۔ ہر پُرکھ نرنجن بنے منگتا، اپنی جھولی آگے ڈاھندا۔ اينکارا آپے ہوئے بھکھاننگتا، دھن مال خزینہ آپ بھراندا۔ آد نرنجن سچ دوارا آپے لنگھدا، اندر باہر نہ کوئے وکھاندا۔ ابناشی کرتا در درویش کدے نہ سنگدا، الکھ الکھنا اپنی الکھ جگاندا۔ پنچم کھ ایکا بھکھ منگدا، ایکا وست ہتھ پھراندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سنگھاسن ہر بھگوانا، ایکا آپ سہایا۔ ست سروپی ست نشانہ، ست پُرکھ نرنجن آپ چڑھایا۔ آد نرنجن وڈ مہربانا، آدن آنتا آپ اکھوایا۔ اپنا بھے آپے گانا، ساچا سنگن منایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ نواسا کھیل تماشہ، پُرکھ ابناشا ویکھ وکھایا۔ سو پُرکھ نرنجن ویکھنہارا، اپنی کھیل آپ کھلایا۔ ساچا تخت کر تیار، سچ سنگھاسن اک وچھانیا۔ ساچا دیپک کر اجیارا، نور نورانہ آپ کھانیا۔ ساچا چور دے ہلارا، پُرکھ ابناشی آپ جھلایا۔ ساچا بھوپ بن سکدارا، آپ اپنا چرن کھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ بیٹھا ساچا ماہیا۔ سچکھنڈ سچ سنگھاسن ہر نرنکار، ایکا آپ وچھایا۔ جگمگ جوت جگے اپار، آد جگادی آپ جگایا۔ کملاپاتی ہو تیار، سچ سہنجنی سچ سہایا۔ اک اکانتی بیٹھ کرتار، اپنی کرنی رہیا کمایا۔ آپے بنیا چوبدار، آپ اپنا حکم سنايا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پتر بھج آپ اکھوایا۔ پتر بھج ہر سلطانا، دس کسے نہ آیا۔ آپے مرد مردانہ، آپ اپنا ناؤں اُپایا۔ آپے گوپی آپے کاہنا، آپے اپنے گھر گھر راس رچایا۔ آپے کھیلے کھیل بھگوان روپ سری بھگوانا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ

اپنی جوت دھر، ساچا مندر اک سہایا۔ ساچا مندر ہر سہاونا، ہر ساچی کرپا دھار۔ ساچا بھوپ اک بناونا، آپ اپنا کر پیار۔ ساچا روپ اک وٹاونا، دس نہ آئے وچ سنسار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے ہوئے ساچا سکدار۔ سچ سکدار اک اکھواونا، شاہو بھوپ راج راجان۔ ساچا حکم اک چلاونا، پُرکھ ابناشی کر دھیان۔ سچ نشانہ اک چڑھاونا، اُچ محلے ہر بھگوان۔ ایکا تاج سیس کاونہ، پنچم گھ گھ نشان۔ سو پُرکھ زرنجن اپنا کھیل آپ کھلاونا، کھیلنہار گن ندهان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا راگ الاونا۔ پنچم گھ پنچم تازا، ہر ساچے سچ اُچایا۔ اُپر لایا نام سہاگا، سچ کُٹھالی ایکا تایا۔ آپے سویا آپے جاگا، نت نوت آپے ویکھ دکھایا۔ آپے پایا پریم پیارا دھاگا، ترے گن ہتھ نہ کسے دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر مندر اک سہایا۔ پنچم تاج سیس رکھ، سچکھنڈ دوارے سو بھاپایا۔ زرنجن اگے زرنجن روپ ہو پرتکھ، زرنجن زرنجن ویکھ دکھایا۔ زرنجن اندر باہر زرنجن دکھ، زرنجن زرنجن وچ سمایا۔ زرنجن اکھنا الکھ، اگم اگوچر زرنجن آپ اکھوایا۔ زرنجن سو پُرکھ زرنجن ہوئے پرتکھ، روپ انوپ آپ درسایا۔ اپنا مارگ سچکھنڈ دوارے آپے دس، اپنی بوُجھ آپ بُجھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھار آپ چلائی۔ سو پُرکھ زرنجن ساچی دھار، گھر ساچے آپ چلائی۔ جگا جگنتر آد جگادی کوئے نہ پاوے سار، لیکھا لیکھ نہ کوئے لکھائیدا۔ کوٹن کوٹ جو جن دے ہلار، ایکا ہلارا آپ ہلائییدا۔ خالق خلق بے عیب پروردگار، ثالث کوئے نہ وچ رکھائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در گھر ساچا اک وڈیائییدا۔ تخت تاج سہاونا، سچکھنڈ وچے ودھایا۔ راج راجان اک اکھواونا، پر بھ ساچا شہنشاہیا۔ دو جہان جوگ کماونا، حکمی حکم آپ چلائی۔ دھر فرمانا اک سناونا، نہ کوئی لکھے قلم شاہیا۔ ساچا تخت اک وڈیونا، پاوا چول نہ کوئے بنائی۔ زمیں اسمان کسے نہ ڈاہونا، دھرت دھول نہ کوئی بھار اُٹھایا۔ سادھ سنت گر پیر اوتار ہر سنگھاسن مہما کسے نہ گاونا، بے آنت بے آنت بے آنت کہہ کہے گئے وچ لوکائی۔ اپنا بھيو ہر آپ کھلاونا، زرنجن جوت کر رُشنائیا۔ پُرکھ اکال دین دیال اپنا راگ آپ الاونا، آپے بیٹھا رہیا سنائی۔ سچکھنڈ نو اسی تال اک وجاونا، تال تلواڑا نہ کوئے سنائی۔ در دروازہ اک کھلاونا، پاربرہم وڈی وڈیائی۔ غریب نوازا نام دھراونا، دو جہاناں کرے سچی پاتشاہیا۔ جگ جگ اپنا کاج رچاونا، ڈور اپنے ہتھ رکھایا۔ شاہ سلطاناں میٹ مٹاونا، خاکی خاک دے ملائی۔ ساچا کھنڈا اک چکاونا، تھر گھر بیٹھا آپ گھڑائی۔ جو دھا سور پیر

آپ اکھوانا، آپ اپنا بل دھرائیا۔ رُو سس برہمنڈ کھنڈ چرناں ہیٹھ دباونا، کوئی سکے نہ بھار اٹھائیا۔ جو گھڑیا سو بھنّ وکھوانا، حکمی حکم حکم چلائیا۔ دُھر درگاہی
ایکاناد وجاونا، تریا راگ آپ سنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سیس اپنا تاج ٹکائیا۔ ساچا تاج سیس سلطان، ہر ساچے سچ ٹکایا۔ پُرکھ ابناشی
وڈ مہربان، سچکھنڈ بیٹھا آسن لایا۔ دو جہاناں دیکھے مار دھیان، آپ اپنا نین گھلایا۔ شبد اگئی پاوے آن، سچ فرمانا آپ جنایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ
اپنی جوت دھر، آپ اپنی رچن رچایا۔ سچکھنڈ واسی رچن رچائے، وڈ داتا بے پرواہیا۔ لوآں پُریاں بنت بنائے، برہمنڈ کھنڈ میل ملائیا۔ برہما وشن شو اپنی
بند اُپجائے، آپ اپنی دیا کمائیا۔ ترے گن مایا وست ٹکائے، گھٹ گھٹ جھولی آپ بھرائیا۔ لکھ چوراسی جوڑ جڑائے، پنج تت گھاڑن آپ گھڑائیا۔ شبد انادی
وچ ٹکائے، دس کسے نہ آئیا۔ برہم برہمادی کھیل کھلایے، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، راج جوگ جگت وکھائیا۔ راج
جوگ جگت جگدیشتر، لوک مات آپ چلائیندا۔ سرب جیاں دا ایکا لیشتر، ایکا رُوپ درسائیندا۔ آپ اُپجائے تپی تپیشتر، منی منیشتر سیو لگائیندا۔ جوتی جوت
سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی رچن رچائیندا۔ راج جوگ جگت سلطانا، لوک مات کھیل کھلائیندا۔ مائس مانکھ کر پردھانا، لکھ چوراسی وڈ سیکدار آپ
بنائیندا۔ لیکھا جانے تت مکانا، ہٹو ہٹ پھول بھلائیندا۔ دُھر درگاہی نام ترانہ، شادیانہ سچ و جائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا حکم
الائیندا۔ راج جوگ جگ چانن، ہر ساچا آپ کرائیندا۔ بھگتاں دیوے بھگتی دانن، آتم برہم گیان دھرائیندا۔ سنتن میلا ساچے رام رامن، رام رام
آپ اکھوائیندا۔ گرکھاں پکڑے آپے دامن، دامنگیر آپ اکھوائیندا۔ گر سکھاں ہوئے سچا ضامن، آد آنت دیا کمائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا
کر، جگ جگ اپنا کھیل کرائیندا۔ جگ جگ کھیل پُرکھ کرتار، سو پُرکھ زرنجن آپ کرائیا۔ ہر پُرکھ زرنجن کر پسا، ایکنکارا سیوا لائیا۔ آد زرنجن بن پنہار،
گھر گھر پھیرا پائیا۔ ابناشی کرتا دئے آدھار، سری بھگوان اپنا رنگ رنگائیا۔ پاربرہم ہوتیار، اپنی ونڈن ونڈ وندائیا۔ برہم رُوپ سرب سنسار، لکھ چوراسی
وچ ٹکائیا۔ جیو آتم کرتیار، زرنجن بیٹھا مکھ چھپائیا۔ وسنہارا دھرت مینار، ساچا گڑھ وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در گھر ساچا اک
سمجھائیا۔ در گھر ساچا کایا مندر، ہر ساچا سچ سمجھائیندا۔ زرنجن سرگن وڈیا اندر، اپنا مکھ چھپائیندا۔ آپے لایا اپنا جندر، نہ کوئی توڑ تڑائیندا۔ لیکھا جانے اندھیری

کندھر، دُو گھئی بھور کھ پُچھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جُگ جُگ اپنی راس رچائیندا۔ جُگت راس رچائے لیلہ، لال لال رنگ ہو اُجباریا۔ آپے جانے اپنا ویس کنچن سوہا چٹا پیلا، نیلا کالا ویکھے دھاریا۔ آپے کرے اپنا حیلہ، دو جہاناں پاوے ساریا۔ آپے ہوئے چھیل چھیلہ، زِر گن داتا بے عیب پرورد گاریا۔ آپے جانے اپنا سچ قبیلہ، ہر ستن کرے پیاریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جُگ جُگ کھیلے کھیل اگم اپاریا۔ اگم اپار ہر زرنکار، اپنا کھیل کھلائیندا۔ آد جگادی اک اوتار، گر گر ناؤں دھرائیندا۔ گر گر رُپ وچ سنسار، سَنگر تھم سَنائیندا۔ سنتاں دیوے نام آدھار، ایکا وست ہتھ پھرائیندا۔ بھگتن اندر بھر بھنڈار، ساچی دات آپ ورتائیندا۔ گر گھٹاں بخشے چرن پیار، چرن چرنودک کھ چوائیندا۔ گر سیکھاں کرے پار کنار، آدھ وچکار نہ کوئے دُبائیندا۔ سچ تخت سچ سِکدار، ساچا عدل کمائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ جُگ اپنا ویس وٹائیندا۔ کُجک اتم ویس اولہ، ہر ساچا سچ کرائیندا۔ لیکھا جانے رانی اللہ، نورِ الہی آپ الائیندا۔ آپ پھڑے چار یاری سنگ محمد پلا، اپنا پلو آپ پھرائیندا۔ آپے وسے نہیل دھام اٹلا، آپے لوک مات کھیل کھلائیندا۔ آپے لکھ چوراسی بھلائے کر کر ول چھلا، ول چھل دھاری ناؤں دھرائیندا۔ جوتی شبدي آپے رلا، آپ اپنا رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آتم رنگ رنگائیندا۔ رنگ رنگیلا ہر کرتار، کرتا قدرت وچ سمایا۔ رام رُپ پسر پسار، رو رہیا سرب تھانیا۔ کرے کھیل اگم اپار، آپ اپنی کل ورتائیا۔ عقل کلا کل آپے دھار، چاروں کُنٹ ویکھ وکھائیا۔ نو کھنڈ پر تھمی پاوے سار، نام کھنڈا اک چکائیا۔ برہمنڈاں ویکھے ہو تیار، جیرج انڈاں پھول بھلائییا۔ بھیکھ پکھنڈا کرے خوار، دُئی دوتی میٹ مٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ لیکھا لکھنہار شاہ، وڈا داتا آپ اکھوایا۔ آپے بنے جگت ملاح، جُگ جُگ بیڑا آپ چلایا۔ آپے پاوے اپنے راہ، مارگ پنٹھ آپ دسایا۔ آپے ہوئے صفت صلاح، رسنا سکے نہ کوئے صلاحیا۔ آپے وسے جل تھل اسگاہ، مہیئل اپنا رُپ وٹایا۔ آپے جانے اپنا ناں، کوٹن کوٹی نام اُپایا۔ آپے وسے اپنے گراں، سچ محلہ آپ وسایا۔ آپے بھگتن پکڑے بانہہ، لوک مات پھیرا پایا۔ آپ نتھوایاں دیوے تھان، تھان تھنتر اک سُبایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کُجک تیری اتم ور، اپنا کھیل آپ کھلائیا۔ کھیلنہار پُر کھ سمر تھ، ایکا ایکناریا۔ آد جگاد مہما اکھ، وید کتیب بھید نہ پارہیا۔ جُگ جُگ چلائے اپنا رتھ،

رتھ رتھو ای دس نہ آرہیا۔ جن بھگتاں دیوے ساچی وتھ، ساچی وسنت نام وکھارہیا۔ نوکھنڈ پر تھمی پائے نتھ، جیو جنت سادھ سنت چاروں کنت بھوا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، ہر جن ساچے آپ اٹھارہیا۔ ہر جن ساچے اٹھاونہار، ایکا آپ اکھوایا۔ جگ جگ لئے مات اوتار، گر پیر نہ دئے کوئی صلاحیا۔ کلج انتم پاوے سار، نرگن نور کر رُشنایا۔ شبد ڈنک وجائے اپر اپار، لوآں پُریاں دئے ہلایا۔ ایکا بول سچ جیکار، ہنگ برہم لئے ملائیا۔ ہنگ برہم ہوئے اجیار، سو پُرکھ نرنجن کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پورب لیکھا ویکھ وکھایا۔ پورب لیکھا ویکھنہار گپالا، اپنا بھو آپ رکھائیدا۔ ہر جن ویکھے ساچے لالا، جگ وچھڑے میل ملائیدا۔ نرگن سرگن بن دللا، گھر ساچے سیو کمائیدا۔ آپے چلی اولڑی چالا، جوتی جامہ بھیکھ وٹائیدا۔ آپ اٹھائے نکا بالا، گرگھ سویا آپ جگائیدا۔ آپے کرے کرائے سرب پرتپالا، پرتپالک اپنا ناؤں رکھائیدا۔ آپے گھالے اپنی گھالا، گھولی گھول آپ گھمائیدا۔ آپے سنگ رکھائے کال مہاکالا، آپ اپنا تھم سٹائیدا۔ آپ پھل لگائے ڈالا، پت ٹاہنی ویکھ وکھائیدا۔ آپے توڑے جگت جنجالا، جاگرت جوت اک جگائیدا۔ آپ سہائے سچھنڈ سچّی دھر مسالہ، گھر ساچا آپ سہائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پورب لہنا ویکھ وکھائیدا۔ پورب لہنا ویکھن آیا، آپ اپنی کرپا دھار۔ گرگھ ساچے پرکھن آیا، نام کسوٹی رکھی نال۔ لکھ چوراسی وچوں رکھن آیا، غریب نمانا لالوال۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سروپی بن دلال۔ شبد سروپی بن دلال، ہر ساچی سیو کمائیدا۔ گرگھ گھالی ساچی گھال، سٹگر ساچے لیکھے لائیدا۔ جنم جنم کرے پرتپال، مرن مرن دا پلا چھڈائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا میل ملائیدا۔ میل ملاوا ہر نرنکار، گرگھ سجن آپ کرائیا۔ سیوک سیوا کری کر پیار، سٹگر ساچے لیکھے لائیا۔ مٹھارس نہ دسے کوئی وچ سنسار، رس کودرا اک بھرائیا۔ نانک کریا اک پیار، غریب نمانا گلے لگائیا۔ سر تیرا چلیا اپنے بھار، انتم ویلے دئے مکائیا۔ لینا جنم وچ سنسار، مانس روپ پھیر وٹائیا۔ نہکلنک آئے پھیر اپنی دار، نرگن جوت کر رُشنائیا۔ سر رکھ سیس تاج دستار، دو جہاناں چرناں ہیٹھ رکھے شہنشاہیا۔ تیرا قرضہ دئے اُتار، سر ہو لا بھار رکھائیا۔ سور پیر بلی ہر نرنکار، اگی سکھاں نال رلائی۔ اپنا قرض نہ رکھیا کوئی اُدھار، ہر سنگت دئے وکھائیا۔ پھر بیٹھا تخت سچّے دربار، اپنا گھ سکھاں وکھائیا۔ سر رکھ سچّا تاج آپ نرنکار، گرگھ سکھاں

دیوے درس بے پرواہیا۔ نو کھنڈ پر تھی برہمنڈ کھنڈ کروڑ تیتیس برہما وشن شو سادھ سنت گر پیر اوتار بن پنہار، پر بھ ساچا حکمی رہیا پھراہیا۔ پر بھ گر سکھاں
 آلوں دیوے وار، ساچا تاج تیرے چرناں ہیٹھ لکایا۔ تیرا دوارا سچکھنڈ، ادھ وچکار نہ کوئے اٹکایا۔ اچی کوکو کرو پکار، پر بھ پایا سچ ساچا ماہیا۔ آون جاون
 چھٹیا وچ سنسار، لکھ چوراسی رہن نہ پانیا۔ برہما بنے در بھکھار، لالو تیری وڈ وڈیایا۔ وشنوؤں روپ کر یا کرتار، تیرے در بھچھیا منگن آہیا۔ شکر نیز
 رووے زاروزار، ہتھ ترسول نہ کوئی دکھایا۔ چھوٹے بالے دھکا دتار، نہ سکے کوئے اٹھایا۔ سنگھ پالا بیٹھا کر شنگار، چاروں کٹ راہ تکایا۔ کروڑ تیتیس
 گیا ہار، سرپت راجا اند رہیا گر لایا۔ سنگھ منجیتا اتیتا ہے چرن دوار، پر بھ ساچے تخت بہانیا۔ تیا انگیٹھا سرب سنسار، ہر ساچا رہیا تپانیا۔ نام ندھان گر گھ
 پیتا چرن دوار، اٹھے پھر خمار رکھایا۔ ہست کیٹا رنگیا رنگ کرتار، اوچ پنچ نہ کوئے جنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکتک نرائن نر،
 سچکھنڈ دوار سوہے نرکار، ہر سنگت بنائے اپنا پر یوار، اتم وار اپنے چرن بہانیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوؤں بھگوان، ستجگ ساچی سچ سچا کرے شہنشاہیا۔

ہر شبد وڈی وڈیایا، سنگر ساچا ناؤں دھرائیندا۔ سنگر ساچے وڈ وڈیایا، گر گر اپنا روپ وٹائیندا۔ گر ساچے وڈ وڈیایا، ہر بھگتن رنگ رنگائیندا۔ ہر
 بھگتن وڈ وڈیایا، ستن سنگ نبھائیندا۔ ہر ستن وڈ وڈیایا، گر گھیاں کھیل کھلائیندا۔ ہر گر گھ وڈ وڈیایا، گر سکھ ساچے میل ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، شبد شبدی ویس وٹائیندا۔ ہر شبد مہربان، سنگر گھر وسایا۔ سنگر دیوے ساچا دان، گر گر جھولی پایا۔ گر گر بخشے اک گیان، ہر بھگتن دیکھ
 دکھایا۔ ہر ستن میلا ساچے کاہن، گھر ساچے راس دکھایا۔ ہر ستن دیوے ایک مان، گر گھ ساچے ویس وٹایا۔ گر گھ بخشے اک دھیان، گر سکھ ساچے رنگ
 رنگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر شبدی شبد صلاحیا۔ ہر شبد سورسیر، سنگر ہتھ رکھایا۔ سنگر مارے ساچا تیر، گر گر نشانہ اک کرایا۔ گر
 گر کڈھے ہوئے پیڑ، بھگتن لیکھا آپ سمجھایا۔ بھگتن بننا ہر ہر بیڑ، ستن آد انت ہوئے سہایا۔ چوٹی چاڑھے اک اخیر، اپنی دیا کمایا۔ گر گھیاں آتم دیوے
 ٹھنڈا سیر، گر سکھ ساچے ایک جام پیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا شبد وڈیایا۔ شبد وڈیائی سنگر دیوے، ہر ساچا سچ رکھائیندا۔ آد جگادی

الگھ ابھیو، گر گر ناؤں دھرائیندا۔ بھگتن دیوے اک میو، امرت پھل اک کھوائیندا۔ سنتن جانے رسنا جہو، گن اوگن نہ کوئے وکھائیندا۔ گرگھ مستک
 لاوے ساچا تھیو، کوستک نیا آپ چکائیندا۔ گرگھ میل ملاو سدا نہکیو، نہچل ایکا دھام وسائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر شبد بنانا ساچا
 رانا، ایکا ایک اڈائیندا۔ سنگر شبد بان، ہر ساچا آپ اڈائیا۔ گر گر میلا وچ جہان، دو جہاناں ویکھ وکھائیا۔ بھگتن بھگتی کر پروان، بھگوان اپنا روپ درسائیا۔
 ساچے سنتاں کر پروان، گھر ساچے میل ملائیا۔ گرگھ بنائے چتر سنگھڑ سجان، برہم مت اک سمجھائیا۔ گرگھ بال انجان پچھان، آپ اپنے انگ لگائیا۔ آد
 جگادی جانی جان، بھلنہار اُھل آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا شبد بنے رتھو اہیا۔ شبد چلائے ساچا رتھ، سنگر ساچی سیو
 کمائیندا۔ گر گر مہما اکھنا اکھ، اپنا لیکھا آپ جنائیندا۔ بھگتن رکھے دے کر ہتھ، سر اپنا ہتھ لکھائیندا۔ سنتن دیوے ساچی و تھ، ایکا وست جھولی پائیندا۔
 گرگھیں سگل و سورے جائن لٹھ، نیز لوچن نین اک کھلائیندا۔ گرگھیں مارگ ایکا دس، ساچے مارگ آپے پائیندا۔ ہر دے اندر ہر جووس، ہر مندر میل
 ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد گر بن ملاح، ساچا بیڑا آپ چلائیندا۔ شبد گر سچ ملاح، سنگر آپ اپایا۔ گر گر دیوے اک صلاح،
 صفتی صفت صلاحیا۔ بھگتن چپائے ایکا ناں، نام ندھان اک وکھایا۔ سنتن پکڑے آپے بانہہ، آپ اپنی دیا کمایا۔ گرگھیں دیوے ساچا تھان، چرن
 دوار اک وکھایا۔ گرگھیں بنے پتا ماں، پُرکھ ابناشی سیو کمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد رانا ساچے تخت آپ بہایا۔ شبد تخت تاج
 سلطان، ہر سنگر آپ سہایا۔ گر گر پورا نوجوان، آد جگادی کھیل کھلایا۔ بھگتن میلا دو جہان، ایکنکارا آپ کرایا۔ سنتن ویکھے مار دھیان، نو کھنڈ پر تھی
 پھول بھلایا۔ گرگھیں پائے ایکا آن، ایکا حکمی حکم سنایا۔ گرگھیں دیوے دھر فرمان، شبد انادی دُھن جنایا۔ امرت آتم پین کھان، جگت ترسنا بھگھ مٹایا۔
 ایکا راگ سنائے کان، دُھن آتمک آپ الایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شاہ آسوار آپ اکھوایا۔ شاہ آسوار ہر نرنکار، شبد آسو آپ دوڑائیا۔
 سنگر پورا ہوتیار، سچکھنڈ دوارا ویکھ وکھائیا۔ اپنے اندروں آپے آئے باہر، آپ اپنا چرن اٹھائیا۔ چاروں گنٹ پاوے سار، دہ دشا ویکھ وکھائیا۔ محل اٹل اُچ
 مینار، آپ اپنا دئے تجائیا۔ آوے وارو وار، جگ جگ جگت ویس وٹائیا۔ لوک مات لئے اوتار، ایکا شبد کرے پڑھائیا۔ جوتی جلوہ آگم اپار، جوتی

جوت جوت جگایا۔ ورن گوتی وسیا باہر، ذات پات نہ کوئی رکھایا۔ آپے گپت آپے ظاہر، اندر مندر بیٹھا آسن لایا۔ آپے پُرکھ آپے نار، نر نریشا وڈ وڈیایا۔ آپے کرے اپنی کار، دوس رین سیو کمایا۔ آپ اٹھائے اپنا بھار، سیس جگدیش آپ اٹھایا۔ آپے ویکھے سچ اکھاڑ، گھر ساچے سو بھاپایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک شبد وجے ودھایا۔ شبد ترانہ ہر بھگوانا، دو جہاناں آپ وجائیندا۔ گرگھیاں دیوے اک بنا سچ نشانہ، بینا دانا دیا کمائیندا۔ ہتھیں بٹھے ایک گانا، امرت بخشے پینا کھانا، آپ چلائے اپنا بھانا، سد بھانے آپ سمانیندا۔ تیر نرالامارے بانا، تختوں لاہے راجارانا، بھو نہ پائے پتر سگھڑ سیانا، مایا بھرم سرب بھلائیندا۔ ہر جن دیوے ساچا مانا، آتم توڑے جگت اہمانا، چرن دھوڑ کرائے اشانا، دُرمت میل آپ دھوائیندا۔ لیکھا جانے گوپی کاہنا، آپے ہوئے نین مدھانا، نرگن سرگن پہرے بانا، روپ انوپا آپ وٹائیندا۔ ایک کھنڈا تیر کمانا، آپے جو دھاسور پیر بلی بلوانا، آپے ہوئے نوجوانا، جگت واسی نہ کوئی بندھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی ناؤں دھرائیندا۔ آپے بھوپ چارے کوٹ، دہ دشا پھیری پائی۔ آپے نرگن ست سروپ، نر ہر ناؤں دھرائیا۔ آپے تاگا آپے سوت، تانا پیٹا آپے پائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد ڈوری مایا تند آپے بٹھے اپنے بند، بندی چھوڑ آپ اکھوایا۔ آپے رچیا اپنا کاجا، آپے رکھے اپنی لاجا، آپ اپنا ویس دھرائیندا۔ آپے آسو آپے تاجا، آپے ہوئے شاہ نوباہ، آپے اپنا آسن لائیندا۔ آپے جانے دو دو آہ، آپے تن وجائے اک ربابا، مکہ کعبہ ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد نشانہ ہر بھگوانا، ایک ایک رکھائیندا۔ شبد گر ہر بھگوان، ایک ایک اپایا۔ جگ جگ کھیلے کھیل مہان، لوک مات ویس وٹایا۔ ایک راگ سچی دھنکان، ناد برہما دے سنایا۔ جیو جنت نہ سکے کوئی پچھان، نیتز نین دس نہ آیا۔ جس جن بخشے اپنا مان، سو جن ساچی بوجھ بُجھایا۔ کایا مندر سنائے دھر فرمان، لیکھا لیکھ نہ کوئی دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک شبدی شبد اُچھایا۔ شبد اُچھائے ساچا ہر، ہر وڈا وڈا وڈیایا۔ جگا جگنتر مات دھر، لکھ چوراسی دے سمجھایا۔ سنگر گر آپے ور، بیخ ت کرے گرٹمایا۔ بھگتن چکائے لکھ چوراسی ڈر، در ایک ایک دکھایا۔ ستن میلا ہری ہر، ہر مندر دے کرائیا۔ گرگھیاں پھرائے اپنا لڑ، ایک پلو ہتھ اٹھایا۔ گر سکھ پوڑے جائے چٹھ، جس جن آپ چٹھایا۔ کایا مندر آپے وڑ، سرت سوانی لئے جگایا۔ جگت وکارا جائے جھڑ، بیخ ت رہے شرمایا۔ درس

دکھائے آگے کھڑے، نج گھر بیٹھا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی اپنا ناؤں اُپجائیا۔ شبد گرو گرو اندر وڑیا، کایا مندر آپ سہایا۔ ساچے پوڑے آپے چڑھیا، اپنا ڈنڈا آپ لگایا۔ اپنے دوارے آپے کھڑیا، آپ اپنا گھ وکھایا۔ اپنا گھاڑن آپے گھڑیا، بھنہنہار نہ کوئی بھن وکھایا۔ اپنی جڑتی آپے جڑیا، رکت بوند نہ کوئے وکھایا۔ اگنی ہون کدے نہ سڑیا، نہ مرے نہ جایا۔ اپنی ودیا آپے پڑھیا، برہما ویتا آپ پڑھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک شبدی رُپ وٹایا۔ شبد رُپ ہر ان رنگ، دس کسے نہ آئیندا۔ نام وجائے اک مردنگ، اپنی سیوا آپ کمانیندا۔ سچکھنڈ دوارا آپے لنگھ، لو آں پڑیاں ڈیرہ ڈھاہندا۔ نو کھنڈ پر تھی کرے ننگ، ستاں دیپاں ڈیرہ ڈھاہندا۔ لیکھا جانے سرب ورجنڈ، ایشٹ رُپ نہ کوئے وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد نگارہ اینکارا، دھواں دھار آپ وجائیندا۔ شبد نگارہ وجیا، وجا ونہار نرنکار۔ نو کھنڈ پر تھی پھرے بھجیا، ایتھے اوتھے پاوے سار۔ ترے گن مایا پردہ کسے نہ کھیا، پنج تت نہ کوئی آکار۔ جن بھگتاں رکھے لجیا، گر پیر بن اوتار۔ کلجگ اتم اپنے مندر اپنے سنگھاسن آپے سبیا، نرگن رُپ جوت نراکار۔ ایک نام چلائے سچ جہازیا، کلجگ بیڑا دیوے تار۔ لیکھا چکے کل کے آجیا، لکھ چوراسی نہ ہوئے خوار۔ میٹ مٹائے راجن راجیا، شاہ سلطاناں مارے مار۔ سیس رکھے نہ کوئی تاجیا، کرے نہ کوئی شنگار۔ گھر مندر نہ دسے ناچیا، ویسوار رُپ کرے نہ کوئی وچار۔ پرگٹ ہویا دیس ماجھیا، کلغی توڑا سیس دستار۔ نہ کوئی ویکھے حاجی حاجیا، اُچی کوک نہ کرے پکار۔ اٹھسٹھ تیر تھ کوئی نہ پھرے بھاجیا، گنگا گوداوری جمناسرستی گئی ہار۔ ایک شبد سو پڑکھ نرنجن مارے واجیا، جلگت برہم کرے خبردار۔ پرگٹ ہوئے غریب نوازیاء، غریب نمانے جائے تار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک بولے شبد جیکار۔ شبد جیکارا سوہنگ سو، ہر سچ سچ جنایا۔ گرگھاں دُرمت میل دھو، آپ اپنا میل ملایا۔ نج آتم رس ایک چو، بجر کپائی کھول گھلایا۔ شبد انادی دیوے ڈھو آ ڈھو، انحد رہیا سیس جھکایا۔ اپنی ہتھیں پنج دتا بو، نہ سکے کوئی جڑ اُکھڑایا۔ پر بھ پار کرائے تیاں لو، چو داں لوکاں پنندھ مُکایا۔ گرگھ سجن دھرم رائے کولوں اپنی ہتھیں لئے کھو، لیکھا اپنے ہتھ رکھایا۔ ویلے آنت دوسر نیڑ نہ آوے کو، لاڑی موت نہ کھ وکھایا۔ چاروں گنٹ شبد سہاگا رہیا جو، ساچا ہالی ہر بن بن آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد ڈوری اک رکھایا۔ شبد ڈور ہتھ کرتار، کلجگ اتم آپ اٹھایا۔ لکھ چوراسی کرے

خوار، دہ دشا ایک نرک پھرائیا۔ گرگھیاں کرے سچ پیار، کنبھی نرک کوئی نہ جانیا۔ ندھڑک ہوئے کرے پکار، گھر ملیا شہنشاہیا۔ ہتھ کھڑگ پھڑ آیا تیز کٹار، اٹھے پہر سیو کمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک شبد روپ وٹائیا۔ شبد کٹارا ہر جو پھڑیا، گرگھیاں لاج رکھائیندا۔ نرگن روپ ہو لوک مات چڑھیا، دس کسے نہ آئیندا۔ گرگھ ورا آپ اپنا آپے پھڑیا، لکھ چوراسی وراول دکھائیندا۔ ایک اکھڑ گرگھ ورا پڑھیا، سوہنگ اپنا ناؤں پڑھائیندا۔ ہیرا مانک موتی اپنے سپس تاج گرگھ جڑیا، سر اپنے آپ اٹھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سورا ہر نرکارا، کلج تیری انتم دارا، آپ اپنا ویس وٹائیندا۔ ویس وٹایا پڑکھ سلطان، نرگن وڈا وڈ وڈیائیا۔ گرگھیاں دیون آیا دان، ایک دست ہتھ رکھائیا۔ شبد دکھائے سچ نشان، سنکر پورا آپ جھلایا۔ جگت چکائے جھوٹھی کان، کایا اپنے لیکھے لایا۔ جو جن ہر ہر رسناگان، گاونہارا آپ ہوئے سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، رکھنہارا اپنے گھر، گھر محلہ اُچ اٹلا نہیل استھل تھر ٹھانڈا آپ دکھایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہ پڑکھ نہ دسے نار، ایک روپ آپ نرکارا، گرگھیاں کرے شبد پیار، دوجارنگ نہ کوئے جنایا۔

۲۳۰

۲۳۰

★ ۱۱ چیت ۲۰۱۷ بکرمی دارا سنگھ دے گھر اڑپنڈی ضلع گرداس پور ★

سرب جیاں کرے پرتپال، پرتپالک ہر رگھرایا۔ ہر جن ونگا ہوئے نہ وال، جس اپنی بوجھ نبھایا۔ ساچے ڈھانچے دیوے ڈھال، نام کٹھالی ایک پایا۔ لیکھا جانے شاہ کنگال، مایا ممتا ویکھ دکھایا۔ پھل لگائے ساچے ڈال، امرت میوہ پھل کھوایا۔ سدا سہیلا وسے نال، دوس رین سنگ نبھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا ایک تھان وڈیایا۔ تھان تھنتر چرن گردوار، گرگر مندر اک سہایا۔ بھجے بسنتر وچ سنسار، گرگر امرت میگھ برسایا۔ جانے بدھ آتر ہر نرکارا، جیو آتما ویکھ دکھایا۔ کرپا کرے کرپن ہر گردھار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مان تان وچ جہان، جن جن کا آپ رکھایا۔

★ ۱۱ چیت ۲۰۱۷ بکرمی چنن سنگھ دے گھر بابو پُرا ضلع گرداس پُرا ★

کال پھاس جم کٹ، ہر بخشے چرن دواریا۔ گھر مندر دکھائے ساچا ہٹ، چوڈاں لوک کر اُجباریا۔ امرت نہائے تیر تھ تٹ، سر سرور اک دکھا رہیا۔
 دُرمت میل دیوے کٹ، کر کرپا پار اُتاریا۔ گرگھ ورلے لاہار ہے کھٹ، ہر پُرکھ نرنکاریا۔ رسنا رس رہیا چٹ، سوہنگ اکھر جاپ اپاریا۔ دُئی دُیتی مٹے
 پھٹ، سنگر پورا آپ مٹا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنے رنگ رنگا رہیا۔ رنگ رنگیلا ہر کرتا، رنگ مٹیٹھی اک چڑھائیندا۔
 کھیلے کھیل اگم اپار، اگم اگمڑی کار کرانیندا۔ اکھ اگوچر بھو نیار، جگ جگ اپنا بھو چھاپائیندا۔ سنت سہیلے پیت مُرار، گر گر چیلے ویکھ دکھائیندا۔ اک اکیلے
 دے ادھار، بنس سر بنسانال رلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پھل امرت میوہ، ہر جن ساچے آپ کھوائیندا۔ امرت رس ساچا دُدھ،
 رسنا جہوا آپ کھوائیا۔ آپے کرے بیک بُدھ، من مت دُور کرانیا۔ کرتا کرے کارج سدھ، سگلا بھو چُکایا۔ گھر سہائے نو ندھ، اٹھ اٹھاراں اک
 سرنائیا۔ پر بھ ملن دی ساچی بدھ، سنگر اپنے ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دین دیاں ہر گوپالن، لال لالن ویکھ دکھائیا۔ دین
 دیاں سرب جگ پیتا، پر م پُرکھ اکھوایا۔ ہر جن پر کھنہار انیتا، من منوآ دے بھوایا۔ چرن کول بندھائے پریتا، جگت پریتی موہ چُکایا۔ نام ندھان دیوے
 انڈیٹھا، بھر پیالہ جام پیایا۔ سدا سہیلار کھے سدا ٹھنڈا پیتا، اگن تت نہ کوئے رکھایا۔ پتا پوت ایکا رنگ ہر ساچے کیتا، دوجا رنگ نہ کوئے چڑھایا۔ لیکھا
 جانے پچھلا پیتا، اگلا لہنا لہنے جھولی پایا۔ سنگر پورا نہ مر یا نہ کدے جیتا، جمن مرن وچ نہ آیا۔ کوٹن کوٹ ادھارے پتت پاپی کر پیتا، جنم جنم وچھڑے
 میل ملایا۔ آپ چلائی اپنی ریتا، وید پُران شاستر سمرت انخیل قرآن کھانی بانی بھو نہ رایا۔ نہ کوئی مندر نہ مسیتا، ہر جن کایا مندر اپنا آسن آپ سہایا۔ کایا
 آسن سو بھاؤنت، سہج سہج سہائیا۔ گھر ملاوا ہر ہر کنت، نج آتم وجے ودھائیا۔ پایا پریتم اک بھگونت، بھگنت بھگتی کر گڑمائیا۔ سوہنگ گایا سہاگی چھنت، گھر
 چوتھا اک دکھائیا۔ آد جگادی مہمانت، اگنت گنی نہ جائیا۔ تن کایا چولی رنگ بسنت، چیتز چیتن رت سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 ہر جن بنائے ساچی بنت، کرم جرم دھرم اپنے ہتھ رکھائیا۔

★ ۱۱ چیت ۲۰۱۷ بکرمی بچن سنگھ دے گھر بابو پُر ضلع گرداس پُر ★

نچم کڈھے کایا چور، حرام خور رہن نہ پانیا۔ لیکھا جانے اندھ گھور، گھور اندھیرا ویکھ وکھانیا۔ شبد وکھائے ساچا زور، جور زور نہ کوئے وڈیانیا۔ جگت وکارا دیوے ہوڑ، نام کھنڈا اک چکائیا۔ چرن پریتی دیوے جوڑ، کر کرپا بے پروا ہیا۔ نام چڑھائے ساچے گھوڑ، کایا مندر اندر آپ دوڑانیا۔ ور پایا جہا لوڑ، کنت سہاگی اک ہنڈھانیا۔ پوری کر جگت تھوڑ، اتوٹ اٹھ وکھانیا۔ سنگر پورا سا جن جائے بہر، جھوٹ نیڑ نہ آنیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چارے کوٹ ہوئے سہانیا۔

★ ۱۱ چیت ۲۰۱۷ بکرمی اجیت سنگھ دے گھر کانا کاوٹا ضلع گرداس پُر ★

ہر ہر نام ساچا سنگھ، جگت ترسنا روگ مٹانیا۔ ہر ہر نام اُجل کھ، لوک مات دے وڈیانیا۔ ہر ہر نام سفن کرائے کھ، جن جننی لیکھے لایا۔ ہر ہر نام گربھ واس کٹے اٹاڑکھ، لکھ چوراسی پھند کٹانیا۔ ہر ہر نام، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ ورلے جھولی پانیا۔ ہر ہر نام اتھم کرائے ذاتا، ذات پات نہ کوئے رکھانیندا۔ ہر ہر نام میٹے اندھیری راتا، گھر گھر ساچا چند چڑھانیندا۔ ہر ہر نام اتھم پچھے سنگر ہٹ وکانیندا۔ ہر ہر نام اتھم کرائے ذاتا، ذات پات نہ کوئے رکھانیندا۔ ہر ہر نام ہر درس دکھائے اک اکانتا، جو جن رسنا جہوا گانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ واتا، بھنیا بیبا سنگ نہ کوئے رکھانیندا۔ ہر ہر نام ہر درس دکھائے اک اکانتا، جو جن رسنا جہوا گانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ ورلے ایکا نام جھولی پانیندا۔ نام پدارتھ ساچی و تھ، سنگر اپنے ہتھ رکھانیا۔ گرسکھاں دیوے پُرکھ سمرتھ، جگ جگ لوک مات ورتانیا۔ لکھ چوراسی وچوں لئے رکھ، تتی وانہ لگے رانیا۔ لیکھا جانے سپاں ساڈھے تن ہتھ، دھرت مات نہ گود سہانیا۔ ایکا منتر چپائے پوجا پاٹھ، ہنگ برہم میل ملائیا۔ پورب پچھلا پورا کرے گھاٹ، ساچے کنڈے نام تلانیا۔ گرسکھ وکے نہ کسے ہاٹ، وید شاستر پُران گرنتھ قیمت کوئے نہ پانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ادھارے وچوں سنگھ، اسکھ سنگھ اسکھاں پھول بھلائیا۔

★ ۱۱ چیت ۲۰۱۷ بکرمی اند سنگھ درشن سنگھ کرم سنگھ دے گھر پنڈ آدی ضلع گرداس پُر ★

سو پُرکھ زرنجن سرب گنوت، آد جگاد سمايا۔ هر پُرکھ زرنجن مہما گنت، بھيو کسے نہ پایا۔ اينکارا بنائے بنت، اپنی رچنا آپ رچایا۔ آد زرنجن ساچا دھام سہنت، سچکھنڈ دوارا آسن لایا۔ ابناشی کرتا ساچا کنت، زرنجن زرنجن لے پرنايا۔ پاربرہم آد آنت، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ پاربرہم لیکھا جانے ساچے سنت، شبد انادی دھار چلایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ نواسا کھیل تماشا، اپنا آپ کرایا۔ سچکھنڈ سچ محلہ، ہر ساچا سچ وسائیندا۔ سو پُرکھ زرنجن اک اگلا، ہر پُرکھ زرنجن آسن لائیندا۔ اينکارا وسنہارا جلا تھلا، آد زرنجن جوت زرنجن جگائیندا۔ سری بھگوان شبد سنہہرا ایکا گھلا، ابناشی کرتا لکھ چوراسی آپ سٹائیندا۔ پاربرہم برہم پائے ہلا، ہنگ برہم ویکھ دکھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اگم اپر، الکھ اکھٹنا بھيو نہ کوئی جنائیندا۔ سو پُرکھ زرنجن ٹھانڈا سیتا، آد جگاد سمايا۔ آپ چلائے اپنی ریتا، آپ اپنا ویس وٹایا۔ کھیلے کھیل ہست کیٹا، جون اجونی آپ پھرایا۔ اپنا رس جانے میٹھا، انرس اپنا آپ دکھایا۔ ایکا دھام اولڑے بیٹھا، سچ سنگھاسن سو بھاپایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، زرنجن جوت پُرکھ بدھاتا، اتم ذاتا اک کرایا۔ زرنجن داتا بے پرواہ، ایکا رنگ سٹائیندا۔ جگا جگنتر بن ملاح، لوک مات ویس وٹائیندا۔ شبد سرؤپی شبد صلاح، آپ اپنی بوجھ نبھائیندا۔ ساچے سنتاں دیا کما، اتم آنتر برہم گیان درڑائیندا۔ گرکھ ساچے میل ملا، ایکا دوجا بھو چکائیندا۔ گرکھ ساچے سنگ رلا، آپ اپنا درس دکھائیندا۔ سورا سربنگ آپ اکھوا، نام مردنگ اک وجائیندا۔ کایا مندر ڈیرہ لا، انحد تال اک وجائیندا۔ سر سرور اک دکھا، امرت آتم آپ بھرائیندا۔ بجر کپائی توڑ تڑا، ساچی سیجا آپ سٹائیندا۔ پاربرہم پر بھ ویس وٹا، گھر گھر وچ آپ ٹکائیندا۔ دیا باقی اک جگا، جوت زرنجن اک دکھائیندا۔ بوند سوانتی دے پیا، سیتل دھار اک وھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی کھیل کھلاییندا۔ عقل کلا کل دھار، کھیل کھلاییندا۔ لوک ماتی لے اوتار، جگ جگ ویس وٹائیندا۔ آپ لگائے ساچی کار، ہر جن ساچی کارے لائیندا۔ اندر مندر گپت ظاہر، آپ اپنے رنگ رنگائیندا۔ شبد اناد سچی ڈھکار، آپے آنتر شبد وجائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ کرتا ناواں دھرائیا۔ جگ کرتا ہر کر نیہار، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ کھیلے کھیل اگم اپار، لوک مات ویس وٹایا۔

شبد اگمی بول جیکار، نرگن ڈھولا ایکا گانیا۔ لکھ چوڑاسی پاوے سار، برہما وشن ثولے اٹھانیا۔ سُرپیت دے اک ادھار، بُھل رہے نہ رانیا۔ ساچے سنتاں کر
 پیار، آپ اپنا میل ملائیا۔ لیکھا جانے رُو سس سورج چن ستار، منڈل منڈپ کھوج کھوجانیا۔ برہمنڈ کھنڈ دے ادھار، نو کھنڈ ستاں دیپاں رہیا سمانیا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی دھار چلائیا۔ جگ جگ دھار ہر کرتار، لوک مات چلائیندا۔ ہر جن ساچے لائے پار، جس جن اپنی
 بوُجھ بُجھانیندا۔ ناتا توڑے کام کرودھ لو بھ موہ ہنکار، آسا ترسنا میٹ مٹانیندا۔ ساچی دست رکھے گھر تھار، تھر گھر واسی دیا کمانیندا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہار، وید
 کتیب نہ کوئی سنانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ اٹھانیندا۔ ہر جن ساچے ویکھنہار، ایکا رنگ سمایا۔ ایکا بخشے چرن پیارا،
 چرن چرنودک گھ چوایا۔ آپے کھولے بند کوڑا، ڈو گھی کندر پھیرا پایا۔ اک کرائے سچ جیکار، واہ واہ گرُ روپ وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، گر شبد اک جنایا۔ شبد گر سنکر پورا، دوسر اور نہ کوئی جنانیندا۔ جگا جگنتر حاضر حضورا، روپ رنگ نہ کوئی دکھانیندا۔ اجونی رہت نورو نورا، پُرکھ
 اکال آپ اکھوانیندا۔ آپ وجائے انادی تورا، تار ستار آپ ہلانیندا۔ سنتاں بھگتاں آسا منسا کرے پورا، سرب کل آپ اکھوانیندا۔ ناتا توڑے کوڑو کوڑا، ساچا
 منتر نام درڑانیندا۔ گرگھ وِلا بخشے چرن دھوڑا، چرن دھوڑا آپ سہانیندا۔ کایا چولی رنگ چاڑھے گوڑھا، اتر کدے نہ جانیندا۔ چتر سگھر بنائے مورکھ
 موڑھا، جس جن اپنا سنگ رکھانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد گر سچ نشان ویکھنہارا دو جہان، لوآں پُریاں پھیرا پانیندا۔ شبد گر وڈ
 بلوانا، ہر ساچا سچ دھرانیندا۔ سچکھنڈ نواسی جھلائے سچ نشانہ، درگاہ ساچی آپ چڑھانیندا۔ لوآں پُریاں پائے آنا، حکمی حکم آپ سنانیندا۔ لکھ چوڑاسی کر
 پردھانا، آتم برہم وچ ٹکانیندا۔ شبد سنانے اک ترانہ، راگ راگنی گھ شرمائیندا۔ گرگھ وِرا لے بنھے گانا، سنکر پورا سنگن منانیندا۔ آپے ہوئے پینا دانا، داتا دانی
 ناؤں دھرانیندا۔ سرب جیاں ہر جانی جانا، دس کسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنکر پورا آپ اکھوانیندا۔ سنکر پورا ہر کرتار،
 اچرج کھیل کھلائیا۔ ورتے ورتاوے وچ سنسار، جگ جگ اپنا روپ وٹایا۔ سبجگ تریتا دوپر کرپا پار، کھجگ کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ سچکھنڈ نواسی ہو تیار،
 پُرکھ ابناشی سیو کمانیا۔ برہما وید نہ پائے سار، چارے گھ رہیا صالاحیا۔ پُران اٹھاراں گئے ہار، وید ویاسا گیا گانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،

شبد ملاح جُگ جُگ اپنا ولس دھرائیا۔ شبد گُر سورا سربنگ، ایکا ایک اھوایا۔ جُگ جُگ وجائے اپنا مردنگ، نام ستار ہتھ اٹھایا۔ برہمنڈ کھنڈ لو آں پُریاں آپے لگھ، گنگن پاتالاں پھیرا پایا۔ لوک مات جن بھگتاں نبھائے سدا سنگ، وچھڑ کدے نہ جایا۔ ناتا توڑے بھکھ ننگ، ساچی وست ایکا جھولی پایا۔ کلجگ کوڑی چڑھی کنگ، چاروں کُنٹ لہر لہرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سَنگَر پورا دیوے ایکا ور، لکھ چوڑاسی جھولی پایا۔ سَنگَر سچی سرکار، ہر ساچا سچ اُچھائیندا۔ سچھنڈ نواسی کھیل اپار، برہمنڈ ویکھ دکھائیندا۔ جیرج انڈ پاوے سار، اُتبیج سیتیچ پھول بھلائیندا۔ بھیکھ پکھنڈا وچ سنسار، چاروں کُنٹ اندھیرا چھائیندا۔ آتم رنڈا جیو گوار، ساچا کنت نہ کوئی ہنڈھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد گُر و گُر پورا، ایکا آپ اھوائیندا۔ ایکا شبد سَنگَر دیو، ہر ساچا سچ اُچھائیندا۔ ابناشی الکھ ابھیو، بھيو ابھید کھائیندا۔ ہر جن لائے ساچی سیو، سیوک سیوا سچ کرانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد گُر وڈ بلوان، دو جہاناں پھیرا پائیندا۔ ہر شبد گُر نوجوانا، نہ مرے نہ جائیا۔ کھیلے کھیل سری بھگوانا، اپنی اچھیا رُپ وٹائیا۔ لکھ چوڑاسی ہو پردھانا، لُگ لُگ بیٹھا آسن لائیا۔ آپے چلہ تیر نشانہ، شستر بستر آپ سہائیا۔ آپے مرد مرد مردانہ، پاربرہم اک اھوائیا۔ آپے بنھنہارا گھر گھر گانا، آپ اپنا سگن منائیا۔ آپے دیوے پرکاش رواس سورج بھانا، اپنا تیج آپ چکائیا۔ آپے ورتے اپنا بھانا، ہر بھانے سد سمائیا۔ گُرگھ ورلے ہر کاشد مات پچھانا، نیتزنین دس نہ آئیا۔ ہر جن ہو یا چتر سگھڑ سیانا، جس سر سمرتھ ہتھ لکائیا۔ آون جاون چھکے کانا، لکھ چوڑاسی پھند کٹائیا۔ شبد سرُپ لے اک بانا، سَنگَر دے چڑھائیا۔ سچھنڈ ساچا دھام سہانا، تھر گھر ساچے و بے ودھائیا۔ ناتا تٹا آون جانا، وچ جوتی جوت سمائیا۔ گُرگھ ورا پائے پد نربانا، پر م پُرکھ آپ اپنا میل ملائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جیو جنت سادھ سنت آدانت ہر بھگونت ساچا کنت ساچی آتم تیج سو بھاپائیا۔

★ ۱۱ چیت ۲۰۱۷ بکرمی بوڑ سنگھ دے گھر پنڈ وزیر پُر ضلع گرداس پُر ★

سو پُرکھ زرنجن پاتشاہ، زرنگن ایکا ایک اکھوانیندا۔ ہر پُرکھ زرنجن بے پرواہ، آپ اپنی کل دھرائیندا۔ اینکارا سچ ملاح، ساچا بیڑا آپ چلائیندا۔ آد زرنجن نور نورانہ ڈمگہ، نور الہی ناؤں دھرائیندا۔ ابناشی کرتا وسے اپنے تھاں، بھومکا آپ سہائیندا۔ سری بھگوان کرے سچ نیاں، آد جگادی حکم چلائیندا۔ پاربرہم آپ اپنا روپ لئے وٹا، آپ اپنا ویس دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر ساچا سچ سہائیندا۔ گھر ساچا ہر سہاونا، اینکارا ایکا ایک۔ پُرکھ ابناشی ڈیرہ لاونا، دوسر رکھے نہ کوئی ٹیک۔ سچ سنگھاسن اک وچھاونا، ہر بہہ بہہ لکھے لیکھ۔ تخت تاج اک سہاونا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنا بھیکھ۔ ساچا بھیکھ ہر زرنکار، سچکھنڈ دوارے آپ وٹایا۔ زرنگن روپ اگم اپار، ست پُرکھ زرنجن آپ دسایا۔ الکھ اکھٹنا کھیل اپار، اگم اگوچر بھینہ رانیا۔ زرنگن باقی کرتیار، کملاپاتی جوت جگایا۔ ساچی کھائی کھیل اپار، ہر کرتار آپ کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر شاہاں اک اکھوانیا۔ سنگر سچا شہنشاہ، ایکا رنگ سمایا۔ سچکھنڈ بیٹھا آسن لاء، روپ رنگ نہ کوئی دکھایا۔ اپنا تخت رہیا سہا، تخت نواسی دس نہ آیا۔ اپنا حکم رہیا چلا، اپنے بھانے سد سمایا۔ در دربانا الکھ جگا، درگاہ ساچی نیوں نیوں سیس جھکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا آپے کھول، آپ اپنا آسن لایا۔ سچکھنڈ دوارا سچ دروازہ، پُرکھ ابناشا آپ کھلائیندا۔ کھیلے کھیل غریب نوازا، زرنگن اپنی دھار چال چلائیندا۔ آپے رنگ آپے راجا، آپ اپنا حکم سنایندا۔ آپے مارے اپنی واجا، شبد اگمی آپ پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ آپ رنگائیندا۔ ساچا رنگ شبد رنگنہار، ہر ساچا آپ اُچایا۔ ویکھ دکھائے ہر برہما، آد جگاد کھوج کھوجایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا شبد دے وڈایا۔ ہر شبد وڈ بلوان، ہر ساچے گھر اُچایا۔ ہتھ رکھ سری بھگوان، پرتکھ روپ وٹایا۔ پاوے سار دو جہان، زرنگن نور نور ڈمگایا۔ آد جگادی ایکا آن، حکمی حکم آپ سنایا۔ لیکھا جانے دھر فرمان، سچ سندیشہ آپ الایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا کھیل اپار، اینکارا آپ کرایا۔ اینکارا پُرکھ اگم، بھینہ کوئے نہ پائیندا۔ نہ مرے نہ پئے جم، پنج تت نہ کوئی رکھائیندا۔ جگا جگنتر جانے اپنا کم، کرنی کرتا کرت کمائیندا۔ نہ کوئی گھڑے نہ سکے بھن، گھٹن بھنہار آپ اکھوانیندا۔ اپنا

بیڑا آپے بٹھ، پاربرہم آپ چلائیندا۔ رسنا جھوانہ کہے کوئی دھن دھن، بٹی دند نہ کوئی ہلائیندا۔ نہ کوئی سنے سنائے نادکن، راگی راگ نہ کوئی الائیندا۔ نہ کوئی جننی جنے جن، پوت سپوتانہ کوئی رکھائیندا۔ سچھنڈ دورانہ کوئی سورج نہ کوئی چن، منڈل منڈپ نہ کوئی سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد اُجالا دین دِیالا اپنا آپ پرگٹائیندا۔ شبد اُپجایا ہر بھگوان، تھر گھر ساچے وجے ودھائیا۔ پُرکھ ابناشی ویکھے مار دھیان، جگ جگ اپنی تیج دھرائیا۔ دیونہارا ساچا مان، درگاہ ساچی ساچا تھان سہائیا۔ ایک راگ سنائے کان، دُھن اپنی آپ اُپجایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا رنگ رنگائیا۔ شبد سُت سورا بلوان، ہر پُرکھ زرنجن آپ اُپایا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں آپ اُٹھائے سچ نشان، ساچا بیڑا آپ بندھایا۔ برہما وشن شوکر پردھان، آپ اپنے انگ لگایا۔ آپے ترے گن مایا دیوے دان، داتا دانی دس نہ آیا۔ آپے پنچ تت ناتا جوڑے دو جہان، لکھ چوڑاسی میل ملایا۔ آپے زرنجن سرگن ہو پردھان، دیا باقی اک جگایا۔ آپے شبد سنائے پٹی دُھن کان، انحد راگ اک الایا۔ آپے وسے کایا مندر سچ مکان، آپ اپنا رُپ چھپایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد گُریو کمایا۔ ہر شبد تیج سواریا، سنگر ساجن میت مُرار۔ گُریو وچ سنساریا، لوک مات لئے اوتار۔ سنت کنت کرے پیاریا، انتر آتم دے ادھار۔ پنچ تت کرے خواریا، میٹ مٹائے کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار۔ امرت بخشے ٹھنڈا ٹھاریا، آسا ترسنا دیوے مار۔ ایک بول سچ جیکاریا، کایا مندر ہر مندر گردوار۔ آتم سیجا دھام سہا رہیا، آپ اپنی کرپا دھار۔ زرنجن سرگن میل ملا رہیا، شبد وچولا بن کرتار۔ ساچا چولا آپ بدلا لیا، جگ جگتر ساچی کار۔ ایک ڈھولا اپنا گارہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر شبد بھرے بھنڈار۔ ہر شبد بھنڈارا شبد بھر پور، سو پُرکھ زرنجن آپ بھرائیندا۔ ہر پُرکھ زرنجن آسا منسا پور، جگ جگ اپنا میل ملائیندا۔ ایکنکارا وسنہارا نیڑے دُور، دُور دُراڈا پندھ مُکائیندا۔ آد زرنجن ظاہرا ظہور، جوت زرنجن ڈگمگائیندا۔ ابناشی کرتا ایکا تور، ناد اناد وجائیندا۔ سری بھگوان ناتا توڑے کوڑو کوڑ، درگھر ساچے میل ملائیندا۔ پاربرہم لیکھا جانے مورکھ مگدھ موڑھ، جس جن سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سروپی رُپ وٹائیندا۔ شبد سروپی رُپ انوٹھا، دس کسے نہ آیا۔ وسنہارا چارے کوٹاں، دہ دشا پھیری پایا۔ جگ جگ لکھ چوڑاسی کرے خالی ٹھوٹھا، جو گھڑیا بھن وکھایا۔ گُریو ورلے اُپر تھھا، ایک امرت جام نام پیایا۔ جوتی جوت سروپ

ہر، آپ اپنی کرپا کر، گردیو شبد اکھوایا۔ گردیو شبد اشٹ کرتار، ایکا جگت کرائیا۔ واستک رُپ سرب سنسار، وشو اپنا ناؤں دھرائیا۔ آستک جیو ہوئے ہنکار، ناستک رُپ آپ سائیا۔ پرکاش جوت سرب زراکار، زرگن ویکھے تھاؤں تھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا کھیل کھلایا۔ جگ جگ کھیل کھلندڑا، پاربرہم گر کرتار۔ سنجگ ساچا لیکھ لکھندڑا، آپ اپنی کر وچار۔ تریتا تیرا پندھ گمنڈڑا، رُپ دسے نہ وچ سنسار۔ دوپر انتم لیکھ لکھندڑا، چاروں گنٹ پاوے سار۔ کلجگ انتم جوت جگندڑا، رین اندھیری ویکھے دھواں دھار۔ چار ورن سرب کرنڈڑا، دھیرج دھرے نہ کوئے کرے پیار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل اگم اپار۔ کلجگ اندھیری رین، چاروں گنٹ اندھیرا چھایا۔ نہ کوئی ساک سجن دسے سین، سگلا سنگ نہ کوئے نبھایا۔ مایا رانی کھائے ڈین، جت ست دھیرج دئے گویا۔ ہر کا درس نہ ویکھے کوئی نین، سنت سادھ رہے گرلایا۔ جوٹھا جھوٹھا بستر پایا گھن، ہر کا شبد نہ کوئے بندھایا۔ دئی دوتی ڈبے وہن، سچے بیڑے نہ کوئے چڑھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ آپے لئے جگایا۔ گرگھ ویرلا جاگیا، جس کرپا کرے آپ زراکار۔ سچ سرنائی سنگر لاگیا، ہر شبد کرے پیار۔ ترے گن لگی بُجھی آگیا، پنج تت ہوئے خوار۔ مایا ڈسے نہ ڈسنی ناگیا، نیڑ نہ آئے کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار۔ سنگر پورا اپنی ہتھیں پکڑے واگیا، دو جہاناں پائے سار۔ زرگن سرگن اندر پھرے بھاگیا، رُپ انوپ سچی سرکار۔ پھڑ ہنس بنائے کاگیا، امرت آتم ایکا ڈار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے ابھار۔ ہر جن ساچا اٹھیا، پایا پُرکھ اپار۔ ہر شبدی گر گر ٹھٹھیا، دیوے درس آپ زراکار۔ لوک مات نہ جائے لٹیا، لٹ نہ سکے ٹھگ چور یار۔ مانس جنم بھاگ نہ کھٹھیا، ملیا میل میت مرار۔ انتم چڑھے ساچی چوٹیاں، رائے دھرم نہ کرے خوار۔ کڈھنہارا واشنا کھوٹیاں، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ سہائے بنک دوار۔ بنک دوار سہنجنا، ہر ساچا ویکھ وکھائیندا۔ جوت جگائے آد زرنجا، نور نورانہ ڈمگائیندا۔ داتا دانی درد ڈکھ بھے بھنجنا، بھو ساگر پار کرائیندا۔ جن بھگتاں نیتر پائے نام انجنا، اگیان اندھیر مٹائیندا۔ چرن دھوڑ کرائے ساچا مچنا، اٹھسٹھ پندھ مکائیندا۔ جو گھڑیا سو بھنجنا، تھر کوئے رہن نہ پائیندا۔ جن بھگتاں پردہ آپے کجنا، شبد دوشالا ہتھ اٹھائیندا۔ کال نگارہ نو کھنڈ پر تھی لکھ چوراسی سپس وچنا، شاہ سلطان نہ کوئے بچائیندا۔ راج راجاناں تخت تاج جگ تجنا، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائیندا۔

گرگھ ورلے امرت آتم پی پی رجنّا، جس ہر ہر آپ پیانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے میل ملائیندا۔ گرگھ ساچا میلیا، کرپا آپ کرتار۔ ایکا رنگ رنگے گرگیلیا، رنگ رنگیلا اپر اپار۔ گھر پایا سجن سہیلیا، وچھڑیا سنسار۔ کٹے دھرم رائے دی جیلیا، لکھ چوراسی کرے پار۔ ہر جو کھیل اپنا آپے کھیلیا، زرگن رُپ لئے اوتار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لائے پار۔ ہر جن ساچا بیڑا بنھ، گرگھ سترگ آپ چلائیندا۔ گرگھ چڑھیا ساچا چن، لوک مات ویکھ دکھائیندا۔ سترگ کہے دھن دھن، رسنا جھوانہ کوئے ہلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دوار ایکنار لوک مات کھیل اپار، زرگن سرگن ویکھ دکھائیندا۔ زرگن سرگن پیکھیا، جوتی جوت نور اجیار۔ زرگن سرگن لکھے لیکھیا، لیکھا جانے دھرم دوار۔ زرگن سرگن ویکھے ریکھیا، کرم دھرم کرے وچار۔ زرگن سرگن دھارے بھیکھیا، نہکلنکا لئے اوتار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر شبد کرے وپار۔ ہر شبد ونجار ست، ست پڑکھ زرنجن آپ کرائیندا۔ ہر شبد ونجار ست، سترگ پورا ساچے ہٹ وکائیندا۔ ہر شبد ونجار ست، گرگھ ایکا رنگ وکھائیندا۔ ہر شبد ونجار ست، بھگتن جھولی آپ بھرائیندا۔ ہر شبد ونجار ست، سنت ساجن ویکھ دکھائیندا۔ ہر شبد ونجار ست، گرگھ ایکا بوجھ بھجھائیندا۔ ہر شبد ونجار ست، گرگھ سنگ نبھائیندا۔ پڑکھ ابناشی دیونہارا برہم مت، من مت نہ کوئے دکھائیندا۔ آد جگادی جانے مت گت، جگ جگ اپنی رچن رچائیندا۔ آوے جاوے نت نوت، بھگتن میت کھیل کھلائیندا۔ نہ کوئی وار نہ کوئی تھت، ماس برکھ نہ ونڈ ونڈائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا رُپ دھرائیندا۔ شبد جنائی دھر فرمان، ست پڑکھ زرنجن آپ جنائیندا۔ سترگ دیوے دھر فرمان، گرگھ بوجھ بھجھائیندا۔ گرگھ دیوے ایکا مان، بھگتن سنگ ترائیندا۔ بھگتن دیوے اک دھیان، ایکا اشٹ دکھائیندا۔ ایکا اشٹ سری بھگوان، سنتن میل ملائیندا۔ سنتن کھولے اک دکان، چوڈاں لوک گھ شرمائیندا۔ ایکا دیوے ساچا دان، داتا دانی ساچی بھچھیا جھولی پائیندا۔ گرگھ ساچے پتر سجان، آپ اپنا بھیو کھلائیندا۔ اندر مندر اک نشان، ست ستوادی آپ جھلائیندا۔ گرگھ اٹھائے بال انجان، آپ اپنی گود بہائیندا۔ جگت چکائے جھوٹھی کان، دے مت آپ سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ اٹھائیندا۔ ہر شبد ساجن میت، سترگ ہتھ وڈیائیا۔ گرگھ بیٹھا اک اتیت، زرگن سرگن بے پرواہیا۔ بھگتن کایا کرے ٹھنڈی

سیت، سنتن ست ست ورتائیا۔ گرگھ چلائے اپنی ریت، وید کتیب بھیونہ رائیا۔ گرگھ ملے ہر ساچا میت، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ مانس جنم جائے جیت، لکھ چوراسی پھند کٹائیا۔ ایک رنگ رنگائے ہست کیٹ، سنگر پورے ہتھ وڈیائیا۔ امرت رس دیوے ساچا پیٹھ، نجھہر جھہرنا آپ جھہرائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے دیوے ور، کایا مندر ویکھ دکھائیا۔ کایا مندر سچ محلہ، ہر ساچے سچ وسایا۔ زرگن بیٹھا اک اکلا، نج آتم ڈیرہ لایا۔ آتم سیجا سچ سنگھاسن ملا، آپ اپنی سو بھاپایا۔ شبد سنہیہرا ایک گھلا، ناد انادی دُھن وجایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے ویکھ دکھایا۔ ہرجن کایا مندر ڈونگھا ساگر، سر سرور آپ سہائیا۔ بھاگ لگا بیچ ت گاگر، سنگر پورا آپ لگائیا۔ نزل جوت کرے اجاگر، دوس رین ڈگگائیا۔ ایک نام کرائے ونج سوداگر، ساچی دست ساچے ہٹ وکائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ تیرا کایا مندر پھول بھلائیا۔ کایا مندر ڈونگھی بھوری، سکھمن ناڑی پھول بھلائیندا۔ اندھ اندھیری ویکھے کوری، دیک اپنا آپ لکائیندا۔ سرت سوانی اوری گوری، شبد ہانی آپ ملائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن تیرا کایا مندر آپ سہائیندا۔ کایا مندر سچ دوارا، گرگھ آپ جنائیندا۔ سرتی شبدی کرے پیارا، گھر ساچے میل ملائیندا۔ اگم اگمرا دے ہلارا، اگمی دھار آپ وہائیندا۔ انحد دُھن سنائے آپ دُھنکارا، پنجم سخیاں منگل گائیندا۔ آپے ویکھے ویکھنہارا، رپ انوپ آپ پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ کایا اندر وڈ، آپ اپنا تخت سہائیندا۔ گرگھ کایا اندر وڈیا، گر سنگر آپ کرتار۔ ساچے پوڑے آپے چڑھیا، ناتا توڑ نو دوار۔ ٹیڈھی بنک گھاڑن گھڑیا، آپے ہوئے آر پار۔ اپنا اکھر آپے پڑھیا، آپے بولے سچ جیکار۔ اپنا پلا آپے پھڑیا، آپے بنیا میت مرار۔ اپنا گڑھ آپے توڑے، اگے کوئے نہ اڈیا، بجر کپائی دیوے پاڑ۔ سر سرور ساچا امرت آپے بھریا، پُرکھ ابناشی ٹھنڈا ٹھار۔ سکا بوٹا ہریا کریا، ہنس اڈائے کاگوں ڈار۔ ساچی سیجا چرن دھریا، آتم سیجا کر پیار۔ گرگھ ساچا آپے وریا، پُرکھ ابناشی میت مرار۔ ایک سیجا پیر پسریا، ناری میلا کنت بھتار۔ گھر وچ گھر گھر اجریا، اندھ اندھیرا دے نوار۔ آد جگاد کدے نہ مریا، سنگر پورا گر اوتار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے لائے پار۔ آتم سیجا سچ پلنگ، سنگر پورا آپ سہائیندا۔ سرت سوانی منگے منگ، شبد ہانی میل ملائیندا۔ امرت دھار وہائے گنگ، ساچی دھار آپ چلائیندا۔ شبدی شبد سورا سربنگ، گر گر

ایکا رُپ وٹائیندا۔ کٹنہارا بُھکھ ننگ، ترسنا روگ میٹ مٹائیندا۔ پنچ وکار نہ کرے جنگ، ساچا کھنڈا اک چکائیندا۔ سچ دوارے آپے لنگھ، آپ اپنا راہ چلائیندا۔ ساچے اَسو کس ننگ، ساچی گھوڑی گُرکھ آپ چڑھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن وسے ساچے گھر، گھر مندر آپ صلاحندا۔ گھر مندر سو بھاؤنت، گُر سَنگَر آپ سہائیا۔ گُرکھ میلا ناری کنت، ہر کنت کنتوہل اک ہنڈھائیا۔ کایا چولی چاڈھے رنگ بسنت، اتر کدے نہ جائیا۔ توڑے گڑھ ہوئے ہنگت، ہنکار وکار دے مٹائیا۔ ناتا جوڑے ساچی سنگت، سگلا سنگ دکھائیا۔ ہرجن میلا جوں نانک انگد، زرگن سرگن ہوئے سہائیا۔ سَنگَر پورا کسے در نہ جائے منگت، دیونہار سرشٹ سبائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن وسے ساچے گھر، کایا کھیڑا آپ وسائیا۔ کایا کھیڑا سچ گراں، ہر ساچا سچ سہائیندا۔ آپے ویکھے اپنا تھاں، اپنی ونڈ آپ ونڈائیندا۔ آپے پکڑنہارا بانہہ، آپ اپنی گود سہائیندا۔ آپے ہنس بنائے پھڑ پھڑ کاں، کاگوں ہنس آپ اڈائیندا۔ آپے پتا آپے ماں، پوت سپوتا آپ اکھوائیندا۔ آپے کرے سچ نیاں، گھر گھر وچ آسن لائیندا۔ آپ جنائے اپنا ناں، ہنگ برہم آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کایا کھیڑا آپ وسائیندا۔ آپ وسائے کایا کھیڑا، ہر ہر جوت جگائیا۔ آپے دیوے ایک گیرا، من ہنکار دے بھوائیا۔ آپے کرے حق نیرہا، سرتی شبدی میل ملائیا۔ آپے کرے کھلا ویہڑا، پنچ دوت دے مٹائیا۔ آپے بنھے ساچا بیڑا، ایکا چپو نام لگائیا۔ آپے ڈھائے بھرماں ڈیرہ، نام گیان اک درڑائیا۔ آپے جانے سنجھ سویرا، اندھیری زین رہن نہ پائیا۔ آپ مٹائے ہیرا پھیرا، ایکا پھیرا ہر درسائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرسکھ تیرا کایا مندر آتم سیجا آپ سہائیا۔ گرسکھ کایا سچ سنگھاسن، ہر ساچا سچ سہائیندا۔ آد جگادی داسی داسن، جگ جگ سیو کمائیندا۔ نج گھر آتم کرے نواسن، نیوں نیوں سیس جھکائیندا۔ پوری کرے ساچی آسن، آسا ترسنا میٹ مٹائیندا۔ گھر مندر بہہ بہہ پائے راسن، گوپی کاہن آپ نچائیندا۔ لین دین چکائے دس دس ماسن، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔

★ ۱۲ چیت ۲۰۱۷ بکرمی بی بی بنتی پنڈ نوشہرا ضلع گرداس پور ★

ایش چو اُپایا، کھیل اگم اپار۔ جگدیش کھیل رچایا، جگ جگ ویکھنہار۔ برہم اپنا رنگ رنگایا، پاربرہم گر کرتار۔ جنم مرن کھیل کھلایا، لکھ چوڑاسی کر پسار۔ آپ اپنا بردھ دھرایا، چو پاوے نہ کوئی سار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنی دھار۔ آتم برہم اُپائیندا، پاربرہم وڈی وڈیائی۔ لکھ چوڑاسی وچ ٹکانیندا، پنج تت کر گڑمائی۔ حکمی حکم آپ پھرائیندا، اجوئی جون آپ پھرائیا۔ کرم دھرم آپ جنائیندا، ورن برن ویکھ وکھائی۔ ساچے مارگ آپے جان دا، دے مت رہیا سمجھائی۔ کوڑی کریا جگت پچھاڑدا، کوڑا دھندا ویکھ وکھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا لیکھ لکھائی۔ آتم برہم ہر کرتار، ایش چو اُپایا۔ ورتے ورتاوے وچ سنسار، چو جنت ویکھ وکھایا۔ گھٹ گھٹ اندر ہو اُجیار، دیا باقی آپ جگایا۔ ساچا ساقی ہر نرنکار، امرت جام آپ پیایا۔ آپے ستا پیر پسار، خاکی خاک دس نہ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا رنگ رنگایا۔ چو ایش آتم دھار، ہر ہر آپ اُپجائی۔ ست ستوادی ساچی کار، جگ جگ آپ کرائیا۔ لکھ چوڑاسی وسنہار، سیوک سیوا سچ کمائی۔ برہم آتم ایکا دھار، استھان بھومکا سہائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے ویکھے تھاؤں تھانیا۔ پاربرہم برہم پایا، گھر مندر بنک دوار۔ پاربرہم پر بھ کھ بھوایا، دس نہ آئے اندھ اندھیار۔ پاربرہم برہم سمجھایا، ایکا شبدی شبد دھنکار۔ پاربرہم برہم سہایا، آپ اپنا پردہ ڈار۔ پُرکھ ابناشی بھو نہ آیا، کھیلے کھیل اگم اپار۔ لکھ چوڑاسی ویکھ وکھایا، کیٹ کیٹاں کر پسار۔ شاہ سلطانا روپ وٹایا، سنگر نام بن سکدار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے آپ کرتار۔ لیکھا ہر کرتار، برہم پاربرہم اکھوائیندا۔ لکھ چوڑاسی کر اُجیار، گھر گھر دیپ آپ ٹکانیندا۔ کملاپاتی کھیل اپار، دھر دی رانی آپ کرائیندا۔ ڈونگھی گندر بہہ بہہ مارے جھاک، نرنکار اپنی تاکی آپ گھلائیندا۔ لہنا دینا جانے باقی، واہ واہ جگا جگتتر ولس وٹائیندا۔ ساچا ساقی میت مرار، امرت پیالہ ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا در آپ سہائیندا۔ آتم برہم وچھوڑیا، پاربرہم بے انت۔ اپنا جوڑا آپے جوڑیا، گرگھ ورلے ساجن سنت۔ آپے بخشے ساچا گھوڑیا، نام سنائے سہاگی چھنت۔ آپے در دوارے دیوے ہوڑیا، مایا پائے بے انت۔ آپے چڑھائے ساچے پوڑیا، لیکھا جانے آد انت۔ آپے ویکھے رس

مٹھا کوڑیا، ہر ہر مہماگنت اگنت۔ آپے پھرے دو جہاناں دوڑیا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے ہر بھگونت۔ بھگون ہر بھگوان، پاربرہم وڈی وڈیا۔ برہم ویکھ مات نشان، جیو ایش رُپ وٹا۔ انتر آتم اک گیان، آتم برہم اک سمجھایا۔ آپے دیونہار دان، گھر ساچی دست رکھایا۔ آپے سحیاں مل مل منگل گائے کاہن، آپے بیٹھا کھ چھپایا۔ آپے بردھ بال نوجوان، آپے رُپ رنگ نہ کوئی سُہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوڑاسی اپنی ونڈ ونڈایا۔ لکھ چوڑاسی ونڈی ونڈ، ہر ساچے کرم کمایا۔ کھیلے کھیل وچ ورجنڈ، نو دس گیاراں بیس تیس چار سگلا سنگ رکھایا۔ آپے جیرج آپے انڈ، اُتبیج سیتج رُپ وٹایا۔ آپے ستادے کر کنڈ، آپے ساچی سیتج ہنڈھایا۔ آپے نار دُہاگن ہوئے رنڈ، کنت کنتوہل آپ سُہایا۔ آپے پلے بٹھے اپنی گنڈھ، آپے خالی ہتھ پھرایا۔ آپے کرے کھنڈ کھنڈ، آپے ایک بندھن پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا اپنے ہتھ رکھایا۔ لکھ چوڑاسی کھیل نیار، برہم پاربرہم کرایا۔ جیو ایش کر تیار، سچ حدیث اک پڑھایا۔ کرم نہکرمی کرے وچار، جنم جنم ویکھ وکھایا۔ دھرمی دھرم کرے پکار، ساچا دھام اک وکھایا۔ ایک میت ہر کرتار، قادر کرتا قدرت وچ سما۔ ایک نام ایک نعر، ایک نور ڈگمگایا۔ ایک اگت ایک ظاہر، ظاہر ظہور اک وکھایا۔ پاربرہم پر بھ کرے پیار، پاربرہم وڈی وڈیا۔ ایک نام دے آدھار، دوسراوٹ نہ کوئی تکایا۔ ایک کنڈا تولنہار، سچ ترازو ہتھ اٹھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک مت آپ سمجھایا۔ لیکھا جانے پاربرہم، پاربرہم آپ سمجھائیندا۔ پنج تت کایا تن، گھر ساچا آپ وسائیندا۔ اندرے اندر بیڑا بٹھ، ساچے مندر آپ ٹکائیندا۔ دوسرین راگ سنائے کن، ساچا حکم لائیندا۔ کرے پرکاش ساچے چن، جوت زرنجن سیوالائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہم آتم گھر سُہائیندا۔ برہم دوارا سچ گھر بار، سچ سچ ٹکایا۔ برہم ویکھے چار دوار، آتم بنک سُہایا۔ آتم لو کر اُجیار، برہم اندر بند کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کایا مندر آپے وڑ، آپے ویکھے بے پرواہیا۔ برہم استھان آتم پرکاش، ایش جیو کرائیندا۔ آد جگاد نہ ہوئے وناش، ابناشی کرتا کھیل کھلائیندا۔ اپنی اچھیا بخشے سواس، ساچی دھار اک وہائیندا۔ کایا گڑھ پر تھمی آکاش، گگن منڈل رُپ وٹائیندا۔ آپے وسے آس پاس، سگلا سنگ آپ نبھائیندا۔ داتا دانی سرب گنتاس، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کایا مندر ساچا گڑھ، ایک بنک سُہائیندا۔ برہم نواسا آتم پرکاشا، برہم

آتم وڈوڈیا۔ پُرکھ ابناشی ویکھے کھیل تماشا، گھر گھر وچ جوت جگایا۔ ایکا دیوے نام بھروسا، نچ مندر آپ اُپجایا۔ ایکا گن چلائے سواس سواسا، ایکا راگ
 سنا۔ ایکا پوری کرے آسا، آسا آسا وچ کُٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہم لیکھا لیکھے پانیا۔ برہم لیکھا ہر بھگوان، آد جگاد جنائندا۔
 لکھ چوراسی کر پردھان، جوُن اجوئی آپ پھرائندا۔ مانس مانکھ دیوے اک گیان، آپ اپنی بوجھ بُجھائندا۔ شبد سرُپی ساچا دان، نہ ہر ساچی جھولی پائندا۔
 امرت بخشے آتم پین کھان، ترسنا بُکھ نہ کوئے دکھائندا۔ گھر وچ گھر پرکاش کرے مہان، نور نورانہ ڈگمگائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 اپنا وچھوڑا آپ کٹائندا۔ برہم وچھوڑا ہر ہر پاپا، لکھ چوراسی رہیا بھوایا۔ آد جگاد نہ سکے کوئی جھڈا، پھندن پھند نہ کوئی کٹایا۔ پنج تت چولی تن دے پہنا، پشو
 پنکھی ایکا رنگ رنگایا۔ کوکر سوکر جوڑ جڑا، ترور سرور آپ بھوایا۔ مجھ کچھ ڈیرہ لا، گج اپنا روپ وٹایا۔ ہنسا ہنسا چوگ چگا، سنسا اپنا روپ دکھایا۔ اپنی انسا
 ویکھے تھاؤں تھاں، پاربرہم وڈی وڈیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا وچھوڑا آپ کٹایا۔ آتم وچھوڑا دیوے کٹ، پر م آتم وڈی وڈیایا۔
 آپ دکھائے اپنا ہٹ، کایا مندر کھول کھلایا۔ درس دکھائے ہو پرگٹ، نور نورانہ بے پرواہیا۔ ساچا امرت نچھر دیوے جھٹ، آپ اپنی سیو کمایا۔ آتم
 سہائے ساچی کھاٹ، برہم تھان اک وڈیایا۔ پور کرائے آپے گھاٹ، ایش جیو جھولی پانیا۔ آتم رس لئے چاٹ، پُرکھ ابناشی آپ چٹایا۔ آپے ویکھے نیڑے
 واٹ، دُور دُراڈا پندھ مُکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پھند آپ کٹایا۔ پاربرہم پھند کٹنہارا، لکھ چوراسی رہن نہ پانیا۔ جگا جگتر کھیل
 اپارا، جگ کرتا آپ کرایا۔ نرگن سرگن لئے اوتارا، لوک مات کرے رُشایا۔ دُھر درگا ہی سچی دُھنکارا، شبد انادی ناد و جائیا۔ آپے گائے سُننہارا،
 اکھر وکھر کر پڑھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ وچھڑے میلا میل ملایا۔ میل ملاوا ہر گوہند، برہم پاربرہم کرائندا۔ آپے میٹے اپنی
 چند، اپنا لیکھا آپ چلائندا۔ آپے ساگر آپ سندھ، آپ نیر ورو لے امرت میگھ آپ برسائندا۔ آپے صاحب گھر گبھیر گنی گہند، آپ اپنی رچن
 رچائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوراسی پھول بھلائندا۔ لکھ چوراسی لکھ لکھ وار، لکھ لکھ گیرا آپ دوائندا۔ صد بیس نہ کرے کوئی
 وچار، بیس پیسا آپ پھرائندا۔ پُرکھ ابناشی کھیل اپارا، بھید ابھیدانہ کوئی کھلائندا۔ ایکا نام جگدیش نرنکار، رسنا کدے نہ کوئی سنایندا۔ راگ چھتیس گئے

ہار، ہر کاروپ نہ کوئی صلاحیندا۔ شاستر سمرت وید پُراناں وسیا باہر، گیتا گیان سرب گُرائیندا۔ کھیلے کھیل آپ اپنی وار، جگ جگ اپنا ویس دھرائیندا۔
 شبد برہما برہم پاوے سار، لکھ چوراسی کایا چولا پھول پُھلائیندا۔ ایش جیو دے آدھار، ساچا چھتر سپس جُھلائیندا۔ ہنس ہنس دے وچار، رسنا جہوا سرب
 ہلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت وچھوڑا آپ کٹائیندا۔ جگت وچھوڑا کٹنہارا، سو پُرکھ زرنجن آپ اکھوایا۔ ہر پُرکھ زرنجن کھیل اپارا،
 ایکنکارا سیوار ہیا کمایا۔ آد زرنجن کر اجیارا، گھر گھر اندھیرا دے مٹایا۔ ابناشی کرتا ہوئے خبردارا، آلس نندرا دے گویا۔ سری بھگوان کرے سچ پیارا، آپ
 اپنا شبد سنایا۔ پاربرہم پرہم پاوے سار، برہم اپنی گود بہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا لیکھا آپ لکھایا۔ لکھ چوراسی
 گھر گھر، برہم پاربرہم دس نہ آیا۔ تیرتھ تھان پھر پھر اکا، پھر پار نہ کوئے کرائیا۔ سجدہ کریا مدینہ مکہ، ساچا سپس لیکھے کوئے نہ لایا۔ سادھ سنت نہ
 دے ساک سجن سین سکا، جو ساچے بیڑے دے چٹھانیا۔ وید پُران شاستر سمرت دیون دھکا، ساچی نیا نہ کوئی دکھایا۔ جگت نیتز نہ دے ہر اکھٹنا اکھٹا،
 لکھ لکھ جہوار ہی گانیا۔ چاروں کُنٹ نو کھنڈ پر تھمی جگت مندر دے ڈھٹھا، ساچی جوت نہ کوئی کائیا۔ شاہ سلطاناں وچھایا ستھر ستھا، ساچی سچ نہ کوئی
 ہنڈھانیا۔ گر در مندر مسجد جیو جنت ہارے ٹیک ٹیک متھا، مستک رکھ نہ کوئی مٹانیا۔ لکھ چوراسی پھر پھر برہم آتم جیو تھکا، سچ سنگھاسن نہ کوئی سہانیا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا بھو کھلایا۔ جیو اپایا چھوٹا بالا، برہم چار جگ بھوائیندا۔ پُرکھ ابناشی کھیل نرالا، بھو کوئے نہ پائیندا۔ آد
 جگادی اولڑی چالا، جگ جگ آپ چلائیندا۔ سنگ رکھائے کال مہاکالا، ساچی سیو آپ کمائیندا۔ آپے ہوئے دین دیالا، دینا بندھپ اپنا ناؤں دھرائیندا۔
 پھل لگائے ساچے ڈالا، پت جھڑ آپ کرائیندا۔ آپے توڑے جگت جنجالا، جگت جنجالا آپے پائیندا۔ آپے شاہ آپے کنگالا، آپے گھر گھر لکھ جگائیندا۔ آپے
 بنے سچ دلالا، ایکاونج نام کرائیندا۔ آپے کرے کرائے سدا پرتپالا، نت نوت ویس وٹائیندا۔ آپے وسے سچکھنڈ سچی دھر مسالہ، آپے لگ لگ کھ دکھائیندا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہم پاربرہم آپ درسائیندا۔ برہم میلا گر چیللا، ہر گھر ساچے وجے ودھانیا۔ سنگر میلا سجن سہیلا، زرنجن سرگن
 کھیل کھلایا۔ آون جاون دھرم رائے دی کٹے جیلا، لکھ چوراسی چھند کٹانیا۔ اپنی ہتھیں سنگن منایا گرگھ سجن چاڑھے تیللا، ساچا وٹنا تن دکھانیا۔ دھام

تال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے سنبھال۔ ہر جن ساچا سوبھاؤنت، ہر بھگتن وڈ وڈیایا۔ پُرکھ ابناشی میلا ایکا کنت، درگاہ ساچی دئے ملائیا۔ ایکا شبد ایکا نام ایکا رسنا جہوا نیا منت، مایا ممتا ہوئے ہنگتا روگ گوائیا۔ روگ سوگ مٹائے بھکھ ننگت، چنتا ڈکھ رہن نہ پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرکھ ویکھے ساچے تھانیا۔ ساچا تھان آپ سہاونا، ایکا اینکار۔ ہر جن سویامات جگونا، جگت کھیل اگم اپار۔ نیز لوچن نیناں درس اک دکھونا، آتم تاکی کھول کواڑ۔ بھر پیالہ امرت جام اک پیاونا، پنچ وکارا میٹے دھاڑ۔ سچ دوار اک دکھونا، سچکھنڈ نواسی کھیل اپار۔ برہم پاربرہم سماونا، زرگن سرگن دئے ادھار۔ ایکا جوگ سچ دکھونا، ساچے تخت آپ زرنکار۔ شبد شبدی حکم جناونا، آپ سنائے گپت ظاہر۔ بھيو اھید بھيو گھلاونا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے لائے پار۔ ہر جن ساچے پار کنار، سنگر پورا آپ کرانیدا۔ کوئے نہ آئے وچ منجھدھار، سنسار ساگر نہ کوئی رُٹھانیدا۔ نام دیوے بیڑے چاڑھ، ایکا چپو آپ لگانیدا۔ آپے وسے ادھ وچکار، دُور دُراڈا پندھ مُکائیندا۔ آدجگادی کھیل اپر اپار، بودھ اگادھ کھیل کھلائیندا۔ سادھاں سنتاں پائے سار، ہر شبد برہما دکھوج کھجائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ہر جن لیکھا ہر کرتار، اپنے ہتھ رکھائیا۔ رائے دھرم نہ کرے خوار، ویلے آنت نہ دئے سزائیا۔ پُرکھ ابناشی کرپا دھار، ہر جن ساچے لئے ملائیا۔ ایکا بخشے چرن پیار، چرن چرنودک گھ چوائیا۔ کاگ رلائے ہنساں ڈار، سوہنگ ہنسا چوگ چکائیا۔ ہنس سرہنسا جائے تار، جس در اپنا چرن چھبائیا۔ سنگر پورا میت مُرار، زرگن داتا اک اکھوائیا۔ ورنناں برناں وسے باہر، ذات پات نہ کوئی رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن میلا سچ سُبھائیا۔ سچ سُبھاگر سچن پایا، گر سنگر گھر گبھیر۔ آون جاون پندھ مُکایا، چوٹی چڑھے اک انیر۔ نو دروازے جگت تجایا، جگت ترسنا کٹی پیر۔ ساچا مندر اک سہایا، امرت بخشے ٹھاندا سپر۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھج تیری اتم ور، کھیلے کھیل گنی گبیر۔ بے پرواہ ہر پُرکھ زرنجن، آدجگاد بھيو نہ آئیندا۔ صفت صلاح ساچا سچن، رُپ رُپ رُپ وٹائیندا۔ جگت ملاح کرائے مچن، ساچا بیڑا آپ چلائیندا۔ دو جہانی پردے کچن، نام دوشالہ دین دایلا گر گوپالا، ساچا ہتھ اٹھائیندا۔ جگ جگ چلے اولڑی چالا، ہر کا بھيو نہ کوئی پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سرُپ بن دلال، ہر جن ساچے میل ملائیندا۔

ہر جن ہر ہر ملیا، برہم پاربرہم سمائے۔ ایک گھر وسائے گروگر چیلیا، گوبند لیکھا لیکھ چکائے۔ آپے وسے دھام نویلیا، سچ محلہ آپ اپائے۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے اٹھائے۔ ہر جن ساچے اٹھ اٹھ جاگ، سنگر پُرکھ آپ جگانیندا۔ آتم جوتی جگے چراغ، اگیان اندھیر
 گوانیندا۔ دُرمت میل دھوئے داغ، پورب کرماں ویکھ دکھانیندا۔ ہر جن اُپجائے اک ویراگ، جن ویراگی اک کرانیندا۔ جگت دکھائے جھوٹا تیاگ، سگلا
 سنگ آپ نبھانیندا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاگ، سر سر اپنا ہتھ رکھانیندا۔ سرن سرنائی جو جن گیا لاگ، برہم برہم آپ وڈیانیندا۔ چرن دھوڑ کرائے محن
 ماگھ، سر سروور اک سہانیندا۔ دو جہاناں سجن ساک، سگلا سنگ رکھانیندا۔ پُرکھ ابناشی پاکی پاک، گھٹ گھٹ واسی ویکھ دکھانیندا۔ پُرکھ ابناشی چڑھیا راک،
 اپنا آسو آپ دوڑانیندا۔ بجر کپائی توڑے تاک، انحد تال تلواڑا آپ وجانیندا۔ ڈوگھی کندر بیٹھا رہیا جھاک، ساچی سو بھاپانیندا۔ آپے جانے اپنا بھوکھت
 واک، جگ جگ آپے پور کرانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سجن میل ملانیندا۔ ہر سجن ہر رنگ مانیاں، ہر پایا بے انت۔ گھر مندر
 اک پچھانیاں، پُرکھ ابناشی ساچا کنت۔ نرگن روپ سری بھگوانیاں، دس نہ آئے جیو جنت۔ بھرے بھلے سنگھڑ سیانیاں، کلجک مایا پائی بے انت۔ ترے گن
 وچا اک نشانیاں، پنج تت گڑھ بنیا ہوئے ہنگت۔ گھر ملیا نہ ہر بھگوانیاں، ملیا میل نہ ساچے سنت۔ چوتھا پد نہ کسے پچھانیا، نار سہاگن ہنڈھائے نہ کنت۔
 رسنا گا گاتھکی گانیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل جگا جگنت۔ جگت کھیل اولڑا، سو پُرکھ نرنجن آپ کرانیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن اک
 اکڑا، جوتی جامہ ویس وٹانیندا۔ اینکارا ایک مارگ دسے سکھلڑا، ساچا مندر اک جنانیندا۔ آد نرنجن اپنے دیپک آپے بلڑا، نورو نور ڈمگانیندا۔ سری بھگوان
 پھڑائے پلڑا، شبد پلڑا اک دکھانیندا۔ ابناشی کرتا اپنی جوتی آپے رلڑا، دوسر سنگ نہ کوئی رکھانیندا۔ پاربرہم سچ سندیش ایک گھلڑا، جیو آتم برہم آپ سنانیندا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سندیشہ نرنیشا ہر جن ساچے آپ سنانیندا۔ شبد سندیشہ ہر بھگونت، جگ جگ آپ سنانیندا۔ لیکھا جانے ساچے
 سنت، سنت سنگر میل ملانیندا۔ گرگھ ملائے آپے کنت، ہر ساچا وچھڑ نہ جانیندا۔ گرگھ بنائے ساچی بنت، آپ اپنی دیا کمانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، گھر دیا باقی کر پرکاش، اگیان اندھیر دے وناس، میل ملائے شاہو شاباش، گھر ساچا آپ سہانیندا۔ گھر ساچا ٹھانڈا دربار، ہر ساچا آپ

اُپائیندا۔ جس جن ملیا گر کرتا، مانس مانکھ لیکھے لائیندا۔ دھرت دھول تیج دے سوار، آکاش پرکاش آپ سہائیندا۔ اکال مورت نراکار، اجوئی رہت ایکا ویس وٹائیندا۔ سنتن کرے سچ پیار، ساتنک ست ست آپ ورتائیندا۔ گرگھ ساچے لئے اُبھار، گیان گر اک وکھائیندا۔ گرگھ ساچے بخشے چرن پیار، جگت ناتا توڑ تڑائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے سچ سمجھائیندا۔ ہر جن ساچے ساچی دھار، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن کر پیار، کرنی کرت اپنی رہیا کمائیا۔ نرگن ایکنکارا ہوتیار، نرگن سرگن ویکھ وکھائیا۔ آد نرنجن دُھر دربار، اپنا نور کرے رُشائیا۔ ابناشی کرتا سانجھا یار، ورن گوت نہ کوئی بنائیا۔ سری بھگوان بن سکدار، دو جہاناں راج کمائیا۔ پاربرہم پرہم سیوادار، لوک مات ویس وٹائیا۔ برہما وشن شو کر پیار، ترے گن مایا ساچارنگ رنگائیا۔ پنچم کایا چولا کرتیار، اپ تیج وائے پر تھی آکاش اپنا سنگ وکھائیا۔ اندر وڑ نراکار، نچ آتم سچ سہائیا۔ شبدی شبد جیکار، دوس رین آپ سٹائیا۔ گرگھ وِلا سنے سُننیہار، لکھ چوراسی گوڑھی نیند سوائیا۔ جگا جگنتر لئے اوتار، جوگ جگت اپنے ہتھ رکھائیا۔ سنتن بھرے سچ بھنڈار، ساچی وست اک ورتائیا۔ بھگتن میلا دُھر دربار، سچکنڈ دوارے آپ کرائیا۔ نرگن رُوپ نراکار، نرُویر اپنا ناؤں اُپجائیا۔ ساچا نام بول جیکار، ایکا ڈھولا رہیا سٹائیا۔ اوچاں نیچاں کرے پیار، راؤ رنگاں راج راجاناں شاہ سلطاناں ایکا رنگ رنگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے لئے اٹھائیا۔ گرگھ وِلا اٹھیا، جس سٹگر آپ اٹھائے۔ سٹگر پورا ایکا ٹٹھیا، پاربرہم وڈ وڈیائے۔ امرت دیوے ساچا گھٹیا، نیز لوچن آپ گھلائے۔ ناتا توڑے جوٹھیا جھوٹھیا، سچ سچ گیان اک درڑائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ ملائے۔ ہر جن ساچا جاگیا، جگا ونہار کرتار۔ گر سٹگر سرنائی لاگیا، ناتا توڑ سرب سنسار۔ سٹگر پورا پکڑے اپنی ہتھیں داگیا، لوآں پُریاں کرے پار۔ دو جہاناں پھرے بھاگیا، اک اِکلا ایکنکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ہمانے بال انجانے آد جگادی جائے تار۔ گرگھ بال بالی بدھ، گر سٹگر ویکھ وکھائیندا۔ بردھ بال جوانا پائے سدھ، آپ اپنا بھيو گھلائیندا۔ بھيو گھلائے اپنا گجھ، شبد شبدی ناد و جائیندا۔ گرگھ گرگھ اپنا گھر جائے سچھ، گھر گھر وچ میل ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ ترائیندا۔ تار نہارا ایکا گر، دوسر در نہ کوئی جنائیندا۔ میلا ملائے لیکھا دُھر، دُھر سنجوگی ویکھ وکھائیندا۔ لین دین چکائے تور مور، اندھ گھور

پھول بھلائیندا۔ شبدی سرتی بھھے ڈور، من منو آدہ دشا پنچھی اڈ اڈ نہ پھیری پائیندا۔ مارنہارا پنچے چور، نام کھنڈا ہتھ چکائیندا۔ آپے چاڑھے ساچے گھوڑ، شبد گھوڑا اک وکھائیندا۔ دھردر گاہی آئے دوڑ، نرگن سرگن روپ وٹائیندا۔ سچکھنڈ نواسی سچکھنڈ دوارے لائے پوڑ، برہمنڈ کھنڈ جیرج اندا تہج سبتج اپنے چرناں ہیٹھ دہائیندا۔ لکھ چوراسی ویکھے پھل مٹھا کوڑ، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے دیوے ور، گرگھ ساجن آپ ترائیندا۔

★ ۱۲ چیت ۲۰۱۷ پکرمی اُجاگر سنگھ دے گھر ★

جگ جگ کھیل اپار، سو پڑکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ ہر پڑکھ نرنجن لئے اوتار، روپ انوپا آپ وٹائیندا۔ اینکارا کرے کار، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی رچن رچائیندا۔ جگ جگ کھیل پڑکھ سلطانا، پاربرہم آپ کرائیا۔ لوک مات ہو پردھانا، گر سنگر ناؤں دھرائیا۔ ہر جی ویکھے جگت جہانا، نمان نمانیاں ہوئے سہائیا۔ ایکا بخشے چرن دھیانا، چرن کول وڈ وڈیائیا۔ ست ستوادی بھھے گانا، ساچی ڈوری بندھن پائیا۔ لیکھا جانے سینتاراما، رام راما روپ وٹائیا۔ سر سرور مان گوانا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا بھگتن گلے لگائیا۔ ایکا ایک سرب گن داتا، آد جگاد سما۔ میٹے رین اندھیری راتا، جگ جگ اپنا چند چڑھایا۔ شبد چلائے ساچی گاتھا، منتر نام اک درٹایا۔ ایکا جانے پوجا پاٹھا، اپنی وڈیا آپ پڑھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نردھن اپنا روپ وٹایا۔ نردھن ہر بھگوان، آد جگاد سمائیندا۔ سنگر پورا بن مہربان، لوک مات ویس وٹائیندا۔ ہر جن ویکھے مار دھیان، چارے کتیاں دہ دشا پھول بھلائیندا۔ لیکھا جانے کرشنا کاہن، نام منتر اک جنائیندا۔ پیر سدا دیوے مان، جگت دلدری گلے لگائیندا۔ ساچا بخشے پین کھان، نام کھنڈا اک پھرائیندا۔ آپ دکھائے اُچ اٹل مکان، استھل اپنا روپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لیکھ لکھائیندا۔ لیکھا کھنہار داتار، ہر وڈا وڈا وڈیائیا۔ غریب نمانیاں پاوے سار، سر اپنا ہتھ رکھائیا۔ ایکا بھگت کر پیار، گھر بدر چرن ٹکائیا۔ رسنارس لئے اپار، چھتتی بھوجن کھ شرمائیا۔ اٹھاراں دھیائے گیتا نہ کرے پکار، ہر بھگت بھو کوئی نہ پائیا۔ جس جن ملیا ہر نرنکار، جگت ترسنا بھکھ گوائیا۔ گھر مندر

سوہے اک دوار، گھر ساچے وجے ودھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نتھاویاں دیوے ساچا تھاں، درگاہ ساچی دھام سہائیا۔ درگاہ ساچی دھام سہائیا۔ ہر جن ساچے آپ دکھائیندا۔ نیز پائے نام انجنا، اگیان اندھیر مٹائیندا۔ دُھر درگاہی سچا سچنا، سگلا سنگ نبھائیندا۔ جو گھڑیا سو بھجنا، گھڑن بھنہار آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا روپ وٹائیندا۔ روپ اولاک اکلہ، ہر ہر نام وٹائیندا۔ وسنہارا جلاں تھلاں، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ ڈونگھی کندر پھیرا پائیندا۔ سچ سنگھاسن پُرکھ ابناشن ایکا ملا، سچکھنڈ دوارا اک سہائیندا۔ جوتی شبدی آپے رلا، پونی پون سہائیندا۔ دیک پرکاش اپنے آپ بلا، سورج چن نہ کوئی چڑھائیندا۔ سچ سندیش نر زیش ایکا گھلا، شبد انادی ناد و جائیندا۔ آپے لکھ چوراسی بھلائے کر کر ول چھلا، اچھل چھل دھاری کھیل کھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بن ہر بھگت نہ پھڑائے اپنا پلا، جیو جنت سرب گرلائی۔ جیو جنت رہیا گرلائے، چاروں کُٹ اندھیرا چھایا۔ کلجگ کوکے دے دہائے، ہر کارو پ دس نہ آیا۔ پُرکھ ابناشی نظر نہ آئے، نرگن اپنا روپ وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ کھیلنہارا دین دیالا، آد نرجن وڈ وڈیائیا۔ لکھ اگوچر پُرکھ اکالا، اگم اگمرا اگمڑی کار کرائیا۔ گرگھ ویکھے ساچے لالا، لال انمٹے اپنے ہتھ رکھایا۔ شبد سروپی بن دلالا، لوک مات میل ملائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نردھن سردھن ایکا جوت کرے رُشائیا۔ نردھن اندر و سیا، پاربرہم گر کرتار۔ ایکا مارگ اپنا دسیا، نرگن روپ وچ سنسار۔ ساچے مندر بہہ بہہ ہسیا، شبد داتا بے عیب پروردگار۔ ہر جی تیر نرالا ایکا کسیا، ہر ہری مارے اپنی مار۔ دو جہاناں پھرے نسیا، کلجگ انتم لئے اوتار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سچن ساچے لئے اُبھار۔ گرگھ سچن ملایا، کر کرپا ہر بھگونت۔ سر اپنا ہتھ رکھایا، آپ بنایا ساچا سنت۔ بھولا بھاؤ اک رکھایا، لیکھا جانے جگا جگنت۔ کرم کانڈ نہ کوئے دسایا، مایا ممتا کر بھسمنت۔ نور نورانی درس دکھایا، بھیو چُکایا آد انت۔ مانس جنم لیکھے لایا، آپ بنائی ساچی بنت۔ کاگ ہنساں ڈار ملایا، ملیا میل ساچی سنگت۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے لائے اپنے انگت۔ انگیکار کر کرتار، اپنی گود بہائیندا۔ روگ سوگ چنتا دے نوار، سگلا سگھ جنائیندا۔ اُجل گھ کر پیار، شبد دھارا اک جنائیندا۔ شبد وکارا کڈھے کُٹ، ساچا شبد صفت صلاحندا۔ سنگر پورا آپے جائے تھہ، اپنی دات ساچی دست جھولی پائیندا۔ کلجگ سکے نہ کوئی لُٹ، چور یار

نیڑ نہ آئیندا۔ مانس جنم بھاگ نہ جائے نکھٹ، رائے دھرم نہ ڈن لگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج بھلوڑی دیوے پٹ، بوٹا اپنے گھر لگائیندا۔ ساچا پھل سچ بھلوڑی، ہر ساچا سچ لگایا۔ آپے کرے ساچی داری، سیوک سیوا آپ کمایا۔ آپے تیج رہیا سواری، مورکھ موڑھ گلے لگایا۔ آپے دیوے شبد ادھاری، نج آتم دھیر دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ڈبے پتھر آپ ترایا۔ کلج پتھر گدھ من پاہن، مایا بھرم بھلایا۔ ساچا دکھائے ایکا دین، اشٹ دیوگر نظری آیا۔ رسنا جہوا گر سکھ رہیا چین، چت وت ٹھکوری کوائے نہ پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نردھن اپنے رنگ رنگایا۔ نردھن رنگ اپار، گر سنگر آپ چٹھائیندا۔ پھڑ پھڑ باہوں جائے تار، تار نہارا دس نہ آئیندا۔ دوس زین کرے پیار، اندھ اندھ ویکھ دکھائیندا۔ کوڑی کریا دئے نوار، ساچے مارگ آپے پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے گھر دیوے دھر، در گھر ایکا ایک سالاجندا۔ سچ دوارا دھر دھام، سچکھنڈ نواسی آپ ملایا۔ لیکھا جانے نگر گرام، گر سکھ کایا کپڑ آپ وسایا۔ لیکھا جانے ہڈ ماس ناڑی چام، اگنی ت آپ بھجھایا۔ میل ملاوا ایکا رام، رام راما میل ملایا۔ پورن کرے سنگر کام، کام کامنی نیڑ نہ آئیا۔ پلے بنھے ساچا دام، ایکا شبدی گنڈھ پوایا۔ امرت پیائے ایکا جام، ترسنا بھکھ مٹایا۔ کرے پرکاش کوٹن بھان، نرگن جوت نور رُشائیا۔ آپے دیوے جیا دان، جیاں داتا بے پرواہیا۔ ایٹھے اوٹھے بخشے مان، پت ڈالی آپ مہکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے پھڑ، آپ اپنے لڑ بندھایا۔ آپ پھڑایا اپنا لڑ، گر سکھ بال انجانیاں۔ آپے گھاٹن لیا گھڑ، دس نہ آئے سنگھڑ سیانیاں۔ آپے لائے چوٹی جڑ، کھیلے کھیل دو جہانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا مان نمائیاں۔ مان نمائیاں دیوے مان، درگاہ ساچی سچ وڈیایا۔ ایکا اکھر ہر ہر گان، سو پڑھ نرنجن میل ملایا۔ ہنگ برہم چکے کان، چاکر چاکری اک دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سکھ گرگھ ہر جن ہر بھکت وسائے ایکا گھر، گھر سچا سچ سکھدایا۔

★ ۱۲ چیت ۲۰۱۷ بکرمی عطر سنگھ دے گھر پنڈ اوگرا ★

سِت پُرکھ نرنجن ہر مہربان، نرگن روپ وڈی وڈیا۔ سچکھنڈ دوارے وسے سچ مکان، جوتی نور نور رُشائیا۔ تھر گھر ساچا کر پروان، سچ سنگھاسن آپ سہائیا۔ تخت بیٹھ سری بھگوان، شاہ بھوپ اک اکھوائیا۔ سِت ستوادی دھر فرمان، شبد انادی آپ الایا۔ کھیلے کھیل دو جہان، آپ اپنا روپ وٹایا۔ چترنج آپے ہوئے جانی جان، آپ اپنا بھو کھلایا۔ لو آں پُریاں ویکھے مار دھیان، برہمنڈ کھنڈ اپنی رچن رچایا۔ برہما وشن شو دیوے دان، ایک دست ہتھ پھڑایا۔ ترے گن مایا کر پردھان، ترے ترے ولس وٹایا۔ اتم میلا وچ جہان، لوک مات کرے کُٹمایا۔ من مت بدھ کر نشان، نرگن اپنا انگ کٹایا۔ لکھ چوراسی کھیل مہان، گھٹ گھٹ اپنی جوت جگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن داتا اک اکھوائیا۔ سِت پُرکھ نرنجن وڈ مہربانا، آد جگاد سما۔ کھیلے کھیل گن ندھانا، گنوتا بھو نہ رایا۔ شبد انادی دُھن ترانہ، اگم اگمرا آپ سنا۔ لکھ چوراسی ویکھے مار دھیانا، نرگن سرگن میل ملایا۔ بھگتن دیوے دھر فرمانا، شبد انحد راگ سنا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سِت پُرکھ نرنجن کھیل کھلایا۔ سِت پُرکھ نرنجن سوریر، وڈ داتا ہر بھگوانیا۔ آد جگاد چلائے ایک تیر، ساچا شبد مارے بانیا۔ لو آں پُریاں پینڈا آپے چیر، آپے جانے اپنی آیا۔ بھگتن بخشے امرت آتم ٹھانڈا سیر، شبد چڑھائے سچ بانیا۔ دو جہاناں بنھے دھیر، رتھ رتھو ہی کھیل مہانیا۔ ایک رنگ رنگائے ہست کیٹ، اوچ نیچ نہ کوئی جانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھار چلایا۔ سِت پُرکھ نرنجن سچ محلہ، ایک ایک وسائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن بیٹھا اک اکلا، سچ دوار سہائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن وسنہارا جلاں تھلاں، نہچل دھام آپ سہائیندا۔ ایکنکارا سِت سروپی ان رنگ اللہ، آپے پھڑے اپنا بھلا، آپ اپنا سنگ نبھائیندا۔ آد نرنجن درد دُکھ بھے بھنجن اپنے دیک آپے بلا، دیا باقی نہ کوئی رکھائیندا۔ اپناشی کرتا آپے جانے اپنا ول چھلا، اچھل چھل دھاری دس نہ آئیندا۔ سری بھگوان سچ سنہیرا شبدی شبد آپے گھلا، ناد ترانہ دُھن اُچھائیندا۔ پاربرہم پر بھ آپے رلا، اپنی انس آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سِت پُرکھ نرنجن ساچا دھام آپ وڈیائیندا۔ سِت پُرکھ نرنجن سوبھاؤنت، ہر مہما کہن نہ جائیا۔ آد جگادی ایک کنت،

لکھ چوڑاسی لئے پرنائیا۔ لیکھا جانے ساچے سنت، ہر بھگتن مان رکھائیا۔ گرگھ بنائے اپنے سوت، گھر میلا بے پرواہیا۔ گرگھ اُچجائے وچوں جیو جنت، جاگرت جوت کر رُشنائیا۔ جُگا جگتر ساچا کنت، وید کتیب رہے جس گائیا۔ مٹمکھاں مایا پائے بے انت، اپنا پردہ آپ رکھائیا۔ کایا گرگھ بنائے ہوئے ہنگت، جوٹھ جھوٹھ کرے گڑمائیا۔ آسا ترسنا ہوئی ننگت، ہوئے روگ وچ لکائیا۔ جس جن میلے ساچی سنگت، کایا چولی رنگ رنگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست پُرکھ نرنجن آپ اکھوائیا۔ ست پُرکھ نرنجن پُرکھ اکلا، ایک رنگ سمایا۔ دیناں بندھپ دین دایلا، جگ جگ اپنا ویس وٹایا۔ چلے چلائے اولٹری چالا، چال نرالی اک رکھایا۔ چرن دوار رکھائے کال مہاکالا، حکمی حکم آپ سنایا۔ شبد وجائے ساچا تالا، لوآں پُریاں آپ الایا۔ لکھ چوڑاسی پھل لگائے ڈالا، اپنا میوہ ویکھ وکھایا۔ جن بھگتاں دسے راہ سکھالا، آتم آتر ایک برہم گیان درڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست پُرکھ نرنجن ست ستواد، لیکھا جانے برہم برہما، آد جگاد اپنا لیکھ آپ مکایا۔ ست پُرکھ نرنجن ہر سمرتھ، دوسر اور نہ کوئی جنائیا۔ آپ چلائے اپنا رتھ، وڈ رتھوا ہی بے پرواہیا۔ شبد جنائے مہما اکھ، لیکھا لکھ نہ سکے کوئی رانیا۔ لکھ چوڑاسی پائے نتھ، شبدی ڈوری ہتھ رکھائیا۔ جن بھگتاں دیوے ایک و تھ، نام ست جھولی پائیا۔ سگل وسورے جائن لٹھ، جو جن ہر ہر درشن پائیا۔ وسنہارا سدا جگت، نرنجن سرگن روپ وٹائیا۔ لیکھا جانے تیر تھ اٹھسٹھ، سر سروور پھول وکھائیا۔ چوڑاں لوک وکھائے ایک ہٹ، وڈ داتا بے پرواہیا۔ ہر جن بھاگ لگائے کایا مٹ، نرنجن جوت کرے رُشنائیا۔ دُرمت میل دیوے کٹ، سنگر پورا وڈ وڈیائیا۔ من منو آکھیلے کھیل بازی گر نٹ، مت متوالی رہی گر لائیا۔ بدھ بیک کرے جھٹ، جس سر اپنا ہتھ لکائیا۔ دُئی دویتی میٹے پھٹ، تیر نرالا ایک لائیا۔ ہنکاری بُرج جائے ڈھٹھ، پُرکھ ابناشی آپے ڈھائیا۔ کایا گٹرے اُلٹی لٹھ، اپنا گٹر آپ دوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھٹ گھٹ اندر آپے وڑ، گھر گھر وچ آسن لائیا۔ گھر وچ گھر ہر جی وڈیا، دس کسے نہ آسیندا۔ گرگھ دوارے آپے چڑھیا، اپنی بوُجھ آپ بُجھائیندا۔ اپنی وڈیا آپے پڑھیا، ہر جن ساچے آپ پڑھائیندا۔ آپے توڑے ہنکاری گڑھیا، پنچ وکارا میٹ مٹائیندا۔ اگنی ہون کدے نہ سڑیا، مڑھی گور نہ کوئے دبائیندا۔ ادھ وچکار کدے نہ اڑیا، پار کنارہ اک وکھائیندا۔ گرگھ بندھائے اپنے لڑیا، ایک پلو ہتھ اٹھائیندا۔ مانک موتی گرگھ در گھر ساچے آپے جڑیا، آپ اپنی سیو کمائیندا۔ نہ کوئی سپس نہ

کوئی دھڑیا، سنگر پورا ناؤں دھرائیندا۔ در دوارے آگے کھڑیا، ہر جن آتم برہم دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست پڑکھ زرنجن اک اتینا، آپے جانے اپنی ریتا، جگ جگ اپنی کار کرائیندا۔ ست پڑکھ زرنجن بے پرواہ، ایک رنگ سما۔ جگ جگ بنے مات ملاح، لوک ماتی ویس وٹایا۔ جن بھگتاں دیوے نام صلاح، ایک مارگ دے دکھایا۔ پار اتارے پھڑ پھڑ بانہہ، سیوک ساچی سیوکمایا۔ نتھاوایاں دیوے ساچا تھاں، درگاہ ساچی دھام سہایا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاں، سوہنگ مانک موتی چوگ چگایا۔ آد جگاد جگاد جگنت کرے سچ نیاں، لیکھا اپنے ہتھ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست پڑکھ زرنجن ایکو داتا، آپے ہوئے برہم گیاتا، پاربرہم ویس دھرایا۔ برہم گیانا برہم گیان، آپ اپنا شبد جنایا۔ آتم انتر اک دھیان، لو آتم اک دکھایا۔ سر سرور پین کھان، ترسنا بھکھ گوائیا۔ داتا دانی گن ندھان، اچھیا بھچھیا جھولی پائیا۔ ہتھ پھڑائے شبد کمان، رسنا جھواتیر چلایا۔ کھانی بانی ہوئے خیران، ہر کا بھیو کوئے نہ پائیا۔ گرگھ ورا لاچتر سجان، جس جن اپنی بوجھ بھجھایا۔ کایا مندر سچ مکان، ہر مندر آپ سہایا۔ آتم سیجا کر پروان، سنگر پورا ویکھ دکھایا۔ اُپر بیٹھ سری بھگوان، تخت تاج اک سہایا۔ ایک راگ سنائے کان، انحد ساچی سیوا لایا۔ کرے پرکاش کوٹن بھان، اندھ اندھیر رہن نہ پائیا۔ شبدی دیوے سرتی دان، سرت سوانی میل ملائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست پڑکھ زرنجن ایکنکار، آد جگادی ساچی کار، جگ کرتا آپ کرائیا۔ ست پڑکھ زرنجن گن ندھانا، گن اوگن نہ کوئی جنائیندا۔ پر م پڑکھ سری بھگوانا، پاربرہم ویس وٹائیندا۔ جگ جگ کھیلے کھیل مہانا، وید پُران نہ کوئی لکھائیندا۔ برہما ویکھے نیتز کرے دھیانا، نیوں نیوں چرن سیس جھکائیندا۔ وشنوں منگے ایک دانا، ساچی وست جھولی پائیندا۔ شکر منے ست ست بھانا، باسک تشک گلوں سٹائیندا۔ سرت راجا اند ہوئے خیرانا، ہر کا بھیو کوئی نہ پائیندا۔ کروڑ تیتیسامنگے اک نشانہ، اشٹ دیو ہر منائیندا۔ لکھ چوراسی جیونادانا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست پڑکھ زرنجن ساچی کار، ست پڑکھ آپ کرائیندا۔ ست پڑکھ زرنجن کرنے یوگ، ایک ایک اکھوایا۔ جن بھگتاں میلادھر سنجوگ، جگ جگ میل ملایا۔ آپے کٹے ہوئے روگ، مایا متاموہ چکایا۔ ایک شبد دکھائے ساچا جوگ، بن کھنڈ نہ پھیرا پایا۔ رسنا جگے ساچی چوگ، امرت میوہ پھل کھوایا۔ جگ ناتا ٹٹے وجوگ، گر شبدی میل ملایا۔ آتم سیجا بھوگے بھوگ، دوجی سچ نہ کوئی ہنڈھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی

کرپا کر، ست پُرکھ نرنجن ساچا پیتا، اک اتینا ناؤں دھرائیندا۔ ست پُرکھ نرنجن میت مُرار، ایکا دھام سُہائیندا۔ آپے وسے سچکھنڈ دیوار، چار دوار نہ کوئی بنایندا۔ چھپر چھن نہ کوئی سہار، آپ اپنی رچن رچائیندا۔ رُوَس نہ کوئی ستار، منڈل منڈپ نہ کوئی دکھائیندا۔ زمیں آسمان نہ کوئی دھار، رچن رچائیندا۔ ترے گن مایا نہ کوئی پیار، پنچ تت نہ کوئی بندھائیندا۔ گر پیر نہ کوئی اوتار، سادھ سنت نہ کوئی اکھوائیندا۔ جل بنب نہ کوئی دھار، چھمبر دھار نہ کوئی وہائیندا۔ تیرتھ تٹ نہ کوئی کنار، اٹھسٹھ نہ بھیکھ وٹائیندا۔ شبد دُھن نہ کوئی جیکار، راگ ناد نہ کوئے سنائیندا۔ برہما وشن شو نہ کوئے اجیار، نرگن سرگن بھیکھ نہ کوئے وٹائیندا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہار، مس سیاہی ست سُمندر نہ کوئے بنایندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست پُرکھ نرنجن ایکا داتا، اپنی وست آپ اپائیندا۔ آپے نرگن ہر گوبند، درگھر ساچے سو بھاپائیندا۔ آپے میٹے سگلی چند، ساتک ست ست ورتائیندا۔ داتا دانی گہر گبھیہر گنی گہند، سنگر اپنا ناؤں رکھائیندا۔ پاربرہم پر بھ اُپجائے اپنی بند، آپ اپنا انگ کٹائیندا۔ آپے دھار وہائے امرت ساگر سندھ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در گھر ساچا آپ سُہائیندا۔ ست پُرکھ نرنجن سچ دوار، تھر گھر ساچا آپ سُہائیا۔ الکھ نرنجن بول جیکار، اپنی الکھ آپ جگائیا۔ آپے منگے بن بھگھار، اپنی انفی گل ہنڈھائیا۔ آپے بنے سچ سکدار، ساچا تخت سُہائیا۔ آپے ہوئے چو بدارا، نیوں نیوں اپنا سیس آپ جھکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست پُرکھ نرنجن اپنی کھیل آپ کھلایا۔ ست پُرکھ نرنجن سچ دروازہ، سچکھنڈ دوارے آپ کھلایا۔ الکھ اگوچر غریب نواز، آپ اپنی کل ورتائیندا۔ ہر مندر بہہ بہہ مارے واجا، اپنا مندر آپ سُہائیندا۔ آپے رچے اپنا کاجا، نرگن نرگن کھیل کھلایا۔ شبد سنائے انحد واجا، آپ اپنا راگ سنائیندا۔ آپے چلائے سچ جہاز، اپنی سیوا آپ کمائیندا۔ آپے آسور کھے تازا، آسن سنگھاسن آپ سُہائیندا۔ آپے لوآں پُریاں پھرے بھاجا، منڈل منڈپ آپے راس رچائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا آپ سُہائیندا۔ سچکھنڈ دوار ہر نرنکار، اپنا آپ سُہائیا۔ شاہو بھوپ وڈ سکدار، شاہ سلطانا ناؤں دھرائیا۔ کلغی توڑا سیس دستار، ہر جگدیش آپ لکائیا۔ جوتی شبدی جوت کرتیار، لوک مات ویکھ دکھائیا۔ سسے اُپر ہوڑا نرگن سرگن بنے دھار، ہنگ برہم میل ملائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے تھاؤں تھائیں، ایکا تئو رنگ رنگائیا۔ تئوت رنگ رنگایا، کنچن گڑھ سُہائیندا۔ پُرکھ

ابناشی کھیل کھلایا، ہرجن ساچے آپ اُچھائیندا۔ ترے گن بندھن پھند کٹایا، ساچی سکھیا سکھ سمجھائیندا۔ ست سروپی چند چڑھایا، دیک بھان اک پرکاش کرائیندا۔ پرمانند آپ رکھایا، نج آتم رس چوائیندا۔ دئی دوتی پردہ لایا، من بندر بھنہ دکھائیندا۔ شبد قلندر ڈوری ہتھ رکھایا، گھر اپنے ناچ کرائیندا۔ سہاگی چھندن ایکا گایا، گیت گوہند الائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر ساچا آپ وڈھائیندا۔ گھر سچا ہر وڈھائی، پاربرہم برہم بے آنتیا۔ گھر وڈا کرے ست گڑھائی، لیکھا جانے ساچے ستیا۔ ہرجن وجے سچ ودھائی، پایا پڑھ اک بھگونتیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جانے آد آنتیا۔ آدن آنتا ہر بھگونتیا، ایکا رنگ سمایا۔ کھیلے کھیل جگا جگنتا، جگ جگ اپنا ویس وٹایا۔ آپے ٹھکھا آپے ننگتا، شاہو بھوپ اپنا ناؤں دھرایا۔ آپے در در پھرے مگنتا، گھر گھر اپنا نام اپنے ہٹ وکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی چال چلایا۔ چال اولی جوت اکالی، اپنی آپ چلائیندا۔ دو جہاناں ساچا والی، لکھ چوڑاسی بوٹا ویکھ دکھائیندا۔ دوس رین بنیا رہے پالی، ہرجن ساچی سیو کھائیندا۔ میٹے رین اندھیری کالی، ستجگ ساچا چند چڑھائیندا۔ توڑنہارا مایا متا جگت جنجالی، جاگرت جوت اک جگائیندا۔ اپنے ہتھ رکھے خالی، گرگھ سچ بھنڈارا نام بھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ جگ جگ کھیل اولڑا، ست پڑکھ زرنجن آپ کرائیندا۔ دو جہاناں اک اکلڑا، زرنجن سرگن روپ وٹائیندا۔ جن بھگتاں در دوارے آگے کھڑا، سوچھ سروپی درس دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستجگ ساچی بھنہ دھار، اک اکلا ایکنکار، لکھ چوڑاسی دئے آدھار، ایکا اکھر شبد پڑھائیندا۔ ایکا اکھر جگت وکھر، ہر پڑکھ زرنجن آپ پڑھائیندا۔ جن بھگتاں بجر کپائی توڑے چندر، دوجی سیلا آپ اٹھائیندا۔ پنج وکارا کرے ستھر، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نیڑ نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی دست ہتھ رکھائیندا۔ ساچی دست ہتھ کرتار، آد جگاد رکھایا۔ جن بھگتاں دیوے کر پیار، دوسر ہٹ نہ کسے وکایا۔ ستتن بھرے نام بھنڈار، اتوٹ اٹھ رکھائیا۔ گر سکھ سجن جائے تار، کر کرپا بے پرواہیا۔ گر سکھاں بخشے چرن پیار، ساچا ناتا جوڑ جڑائیا۔ درگاہ ساچی پاوے سار، آپ اپنا درس دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ لیکھا لیکھ جنائیا۔ ستجگ لیکھا لیکھا، تریتا بنھے دھار۔ دوپر پینڈا مکیا، کلجگ آئی ہار۔ اٹھسٹھ تیرتھ سکیا، امرت ملے نہ جل، ساچے گھر نہ کوئی

وچار۔ سادھ سنت در در پھرے لگیا، اُوچی کوک نہ کرے پکار۔ امرت سوما کدے نہ بھٹیا، نام پئے نہ سچ بھہار۔ تیر نرالا کدے نہ چھٹیا، ملے میل نہ گوہند یار۔ امرت پیتا کسے نہ گھٹیا، کھلے بند نہ کوئی کواڑ۔ ہر کا نام کسے نہ لاہا لٹیا، لکھ چوڑا سی جھکھ رہی مار۔ گرگھ ورلے اُپر پار برہم ابناشی آپے ٹھٹیا، آپے دیوے نام ادھار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل اگم اپار۔ اگم اپارا ہر نرنکارا، نرگن رُپ سما۔ آد جگادی اک اوتارا، اک گر اھوایا۔ شبد سرُپی سچ بھنڈارا، ہر ساچا سچ ورتایا۔ سو پُرکھ نرنجن بول جیکارا، ہنگ برہم لئے جگایا۔ دوہاں وچولا بن سنسارا، ایک رنگ رنگایا۔ ایک ڈھولا گائے اپنی وارا، آپ اپنا راگ جنایا۔ ساچا تولا بے عیب پرورد گارا، چوڑاں لوکاں لئے ٹلایا۔ چوڑاں طبقات دئے ہلارا، سنگ محمد ویکھ دکھایا۔ چار یاری کرے پکارا، اللہ ہو ہو نعرہ لایا۔ انا الحق کڈھے ہاڑا، مقامے حق راہ تکایا۔ پُرکھ ابناشی کھیل نیارا، نورِ الہی آپ کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، ساچا لیکھا آپ سمجھایا۔ ساچا لیکھا نور نورانہ، ہر ساچا سچ سمجھائیندا۔ بے عیب نورانی کھیل مہانا، خالق خلق ویکھ دکھائیندا۔ اُمت امتی بھے گانا، ساچا سگن منائیندا۔ کلمہ امام اک دکھانا، کائنات آپ جنائیندا۔ پیر دستگیر پیر کرے پروانہ، ملا شیخ مسائق ویکھ دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ اپنی دھار چلائیندا۔ ملا شیخ مسائق پیر، اُچی کوکن دین دہانیا۔ ہتھ نہ آئے دستگیر، بے نظیر رُپ وٹانیا۔ نہ کوئی میٹے تقدیر، تقصیر تدبیر نہ کوئی دکھانیا۔ چاروں گنٹ وچا زنجیر، اللہ رانی رہی گر لائیا۔ پُرکھ ابناشی وڈ پیرن پیر، اپنی کھیل رہیا کھلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل بے پروا ہیا۔ بے پروا اللہ الہ، ایک حکم سنائیندا۔ نور نور بن ملاح، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ ایک کلمہ صفت صلاح، سچ صلاحی آپ صلاحیندا۔ آپے ویکھے اپنا تھاں، زمیں اسماناں پھول بھلائیندا۔ مکہ کعبہ پھیرا پا، دو دو آہ جج دکھائیندا۔ حق جنابا آپ اھوا، سچ نوابا رُپ وٹائیندا۔ بے آہ ویکھے تھاؤں تھاں، نوری تاب نہ کوئی جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک وجائے سچ ربابا، احباب ستار آپ دکھائیندا۔ سچ ستار شبد دھنکار، ہر ساچا آپ سنائیا۔ دو جہاناں نوجوانا سری بھگوان پائے سار، سچ نشانہ اک دکھائیا۔ گوپی کاہنا میت مُرار، منڈل راس اک دکھائیا۔ سیتا رام کر پرنام، اپنا کام آپ کرائیا۔ جن بھگتن دیوے امرت جام، آب حیات آپ پیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، آپے میٹے کوڑ پساں،

توڑنہارا گڑھ ہنکار، جھوٹھا گڑھ رہن نہ پایا۔ جھوٹھا گڑھ جانتا، ہر ساچا آپ تڑا نہیں۔ لکھ چوڑا سی ناتا جائے چھٹ، سگلا سنگ نہ کوئے نبھائیں۔ کلج
لوک مات وچوں کڈھے کٹ، تھر کوئے رہن نہ پائیں۔ گر کا تیر نرالا رہیا چھٹ، ساچا چلہ ہتھ اٹھائیں۔ جھوٹھی شاہی جڑ دیوے پٹ، اپنی سیوا آپ
کمائیں۔ گھر گھر اندر دسے پھٹ، بھین بھائی نہ میل مائیں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری کالی دھار، چاروں گنٹ کرے خوار،
ساچا پیار نہ کوئی کرائیں۔ ساچا پیار نہ سجن میت، مات پت بھین بھائی نہ کوئی سکھائیں۔ کلج چلائی اپنی ریت، مندر مسیت دین گواہیا۔ سادھاں سنتاں کایا
ہوئے نہ ٹھانڈی سیت، اگنی اک نہ کوئی بھجھائیں۔ تیر تھ تتاں پرکھے نیت، گنگا گوداوری سرتی جمنائیں شرمائیں۔ ہر جو ہر گھٹ ہر مندر و سیا دسے نہ وچ
قلبو، ٹھگوری رہیا پایا۔ نہ گائے گوبند گیت، رسنا جہوا ہوئی ہلکائیں۔ سنگر پورا کایا اندر ستا دے کر پیٹھ، اپنی کروٹ لئے بدلایا۔ ہرجن ورا مائیں
جنم رہیا جیت، جس اپنی بوجھ بھجھائیں۔ ملیا نام دھام انڈیٹھ، دس کسے نہ آئیں۔ ایکارنگ دکھائے ہست کیٹ، اوچ نیچ بھو چکائیں۔ صدی چودھویں رہی بیت،
سنگ محمد رہیا گرائیں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے لئے اٹھائیں۔ گرگھ آپ اٹھوانا، کر کرپا اپرا۔ گھر دیک اک جگوانا، نرگن
جوت کر اجیار۔ امرت ساچا جام پیوانا، دوس رین رکھے ٹھنڈا ٹھار۔ گیت سہاگی اک سوانا، انحد شبد بول جیکار۔ آتم سیجا سچ سہوانا، آپ اپنا کر پیار۔
سرت سوانی میل ملاوانا، شبد ہانی خبردار۔ سچ سوانی سنگ نبھوانا، کنت کنتوہل کرے پیار۔ امرت سپر مٹھا اک برسوانا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
کر، آپے بخشے نجھر دھار۔ نجھر دھار امرت رس، گرگھماں آپ پیائیں۔ ہر دے اندر وس وس، ہر اپنا روپ درسائیں۔ ایک مارگ دس دس، جھوٹھانا تا توڑ
تڑائیں۔ تیر نرالا مارے کس، نکھی نکھی آپ بھوائیں۔ جگت وکارا دیوے جھس، شبدی شبد دباہیں۔ ترے گن مایا نہ ڈسے ڈس، ناگ ناگنی مکھ بھوائیں۔ ہرجن میلے
ہس ہس، گھر ساچے کر گڑمائیں۔ منمکھ در توں جائن نس، ہر کاشد نہ رسنا گائیں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، سنت
ساجن ویکھ دکھائیں۔ سنت ساجن میترا، گر سنگر ویکھ دکھائیں۔ کایا چولی رنگے چیتھرا، لال گلا رنگ دکھائیں۔ گرگھ منمکھ ویکھے کوڑا ریٹھرا، گھٹ گھٹ
اپنا آسن لائیں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے لیکھ دکھائیں۔ ہرجن لیکھا چکھا، سنگر پورا آپ چکھائیں۔ چاروں گنٹ رہن نہ

دیوے کتے لگیا، پورب لہنا ویکھ وکھائیندا۔ سنت سنگر بوٹا کدے نہ سکلیا، امرت سنج ہرا کرائیندا۔ کلجک ویلا انتم ڈھکیا، لکھ چوراسی رو رو سرب گرا لائیندا۔
جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ اپنی گودی چکیا، درگاہ ساچی دھام بہائیندا۔

★ ۱۴ چیت ۲۰۱۷ بکرمی مہندر سنگھ دے گھر پنڈ دھیرا ضلع گرداس پور ★

سو پڑکھ نرنجن ایکا گاونا، سنگر پورا وڈ وڈیائیا۔ ہر پڑکھ نرنجن اک دھیوانا، نرگن داتا بے پرواہیا۔ اینکارا ویکھ وکھوانا، نج نیتز نین گھلایا۔ آد نرنجن
اک جگاونا، جوت نرنجن کر رُشائیا۔ سری بھگوان درشن ایکا پاون، دوسراہ نہ کوئے تکایا۔ ابناشی کرتا گھر بہاونا، گھر مندر وجے ودھایا۔ پاربرہم پرہ
میل ملاونا، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ سچھنڈ دوارا اک سہاونا، اُج محل اٹل مینار سوبھاپایا۔ تھر گھر واسی رنگ رنگاونا، رنگ رنگیلا بے پرواہیا۔ شبد انادی ڈھولا
ایکا گاونا، ناد دُھن آپ سنایا۔ برہما وید ہر کھوج کھجوانا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پڑکھ اکال اک اکھوایا۔ پڑکھ اکال بے پرواہ، آد
جگاد سما۔ وسنہارا نہچل دھام اتھاہ، آپ اپنا روپ اُپایا۔ شاہو بھوپ آپ اکھوا، تخت نواسی کھیل کھلایا۔ شبدی شبد حکم دے جنا، دُھر فرمانا آپ سنایا۔ ساچا
رانا ڈیرہ لا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، درگھر ساچا اک وڈیایا۔ درگھر ساچا سوبھاؤنت، سچھنڈ دوار وڈی وڈیایا۔ ہر ہر بیٹھا ایکا کنت، نر
نرائن آپ اکھوایا۔ ہر پڑکھ نرنجن میل ملاوا ساچے کنت، درگاہ ساچی سوبھاپایا۔ اینکارا مہما گنت، بھيو ابھید چھپایا۔ ابناشی کرتا جگا جگنت، جگ جگ
اپنی کار کرایا۔ سری بھگوان میل ملائے ساچے سنت، نرگن سرگن ویکھ وکھایا۔ پاربرہم آپ جنائے اپنی بنت، اکھر وکھر نام پڑھایا۔ لیکھا جانے جیو
جنت، لکھ چوراسی آپ سہایا۔ ترے گن مایا پائے بے آنت، نیتز نین دس نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچھنڈ دوارا اینکارا اُج محل
اٹل منارا آپ سہایا۔ سچ منارا وسیا، بیٹھا ہر ہر اینکار۔ اینکارا بن ہر بھگتاں کسے نہ دسیا، لکھ چوراسی کرے وپچار۔ جگا جگنت پھرے نسیا، نرگن سرگن
لئے اوتار۔ جن ہر ہر جن ہر ہر دے اندر آپے وسیا، امرت آتم بخشے ٹھنڈی ٹھار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے ویکھے سچ دربار۔ سچ

دربار سہنجنا، سنگر ساچا آپ سہائے۔ دیکھ دیپ جگائے آد زرخنا، نور نورانہ ڈمگائے۔ گھر میلا ساچے سجننا، پُرکھ ابناشی سنگ نبھائے۔ ناد انادی ایکا وچنا، انحد ساچی سیو کمائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر بنک ویکھ وکھائے۔ بنک دوارا ہر سہائیندا، رُپ انُپ آپ کرتار۔ ساچے مندر سو بھاپائیندا، سچ تخت بیٹھے سچی سرکار۔ پُرکھ اکال ناؤں دھرائیندا، جوتی جوت بے عیب پروردگار۔ گگن منڈل رچن رچائیندا، پُریاں لو آں بٹھے دھار۔ برہما وشن شو سیو کرائیندا، ترے گن مایا دئے بھنڈار۔ اندر باہر آپ اکھوائیندا، سرگن زرخن بٹھے دھار۔ پنج تت کایا گڑھ بنائیندا، گھاڑن گھڑے اپر اپار۔ اندر وڈ وڈ آسن لائیندا، گھر وچ گھر کرتیار۔ اپنی ہتھیں جنڈا لائیندا، نہ کوئی توڑے وچ سنسار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر ساچا آپ اُچائیندا۔ گھر اُچایا پاربرہم، تھر گھر واسی دیا کمائیا۔ آپے اندر رکھیا برہم، زرخن رُپ نہ کوئے دکھائیا۔ اپنے آنتر آپے پئے جم، مات پت نہ کوئے بنائیا۔ آپ اُچائے اپنا نام، نہ کوئی دوسر کرے پڑھائیا۔ نہ کوئی ترسنا نہ کوئی تام، خوشی غم نہ کوئی رکھائیا۔ نہ کوئی نگر نہ گرام، جگت کھیرا نہ ویکھ دکھائیا۔ نہ کوئی رُو س تیج دیوے بھان، منڈل منڈپ نہ کوئی دکھائیا۔ نہ کوئی چلہ تیر کمان، کھڑگ کھنڈا کٹار نہ ہتھ اٹھائیا۔ جو دھا سوربیر بلی بلوان، ایکنکارا آپ اکھوائیا۔ سچکھنڈ سچ تخت بیٹھ سلطان، دو جہاناں حکم چلائییا۔ شبد انادی دھر فرمان، لوک مات آپ جنائیا۔ جن بھگتاں دیوے ساچا دان، آتم آنتر برہم گیان درڑائیا۔ آپ اپنی کرے کرائے سچ پچھان، دُئی دوتی پردہ لاہیا۔ در دوارے دیوے مان، جس جن اپنی بوجھ بُجھائیا۔ ایکا تُوڑ سنائے ساچے کان، راگ راگنی بھیو نہ پائیا۔ جگا جگنتر توڑے مان ابھمان، کوڑی کریا میٹ مٹائیا۔ سچ دھرم جھلائے اک نشان، چاروں کُنٹ دکھائیا۔ نو کھنڈ پر تھمی ستاں دیپاں پائے ایکا آن، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ دو جہاناں ہو پردھان، ہر بھگوان اپنا آسن آپ سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ محلہ ایکنکار، زرخن دیکھ کر اُجیار، کملا پاتی بیٹھا میت مُرار، سچ سنگھاسن آپ سہائیا۔ سچ سنگھاسن ہر بھگوان، اپنا آپ سہائیندا۔ نہ کوئی دوسر ہور نشان، سگلا سنگ نہ کوئے رکھائیندا۔ نہ کوئی گوپی نہ کوئی کاہن، منڈل راس نہ کوئے رچائیندا۔ نہ کوئی پیتانہ کوئی رام، بنواس پھیرا نہ کوئی پائیندا۔ نہ کوئی شبد دُھن نہ کوئی کرے پرنام، نیوں نیوں سیس نہ کوئی جھکائیندا۔ نہ کوئی پین نہ کوئی کھان، تن بستر نہ کوئی ہنڈھائیندا۔ نہ کوئی جگت اکھر سنائے کان، رسنا جہوا بتی دند نہ

کوئی ہلائیندا۔ نہ کوئی داتا دانی دیوے دان، آگے جھولی نہ کوئے رکھائیندا۔ سچکھنڈ دوارے اک مہربان، اپنی بھچھیا آپے پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پُرکھ ابناشی اک اِکلا، آپے وسے سچ محلہ، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ در گھر ساچا تھر دوار، در دروازہ آپ کھلائیا۔ غریب نوازا دیکھنہار، اپنی دشا آپے دیکھ وکھائیا۔ اُتر پُورب پچھم دکھن نہ سکے وچار، دہ دشانہ رُپ وٹائیا۔ جیرج انڈج اُتیبھج سیتج نہ کوئے پسار، کھانی بانی نہ کوئے دکھائیا۔ اکھ کتھنی گائے آپ نرنکار، وید کتیب بھو نہ رائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا سو بھاؤنت، ایکا بیٹھا ہر نر سری بھگونت، نر ہر نرائن آپ اکھوائیا۔ گھر سہایا پُرکھ اِگم، گھر ساچے وٹی ودھائیا۔ نہ مرے نہ پئے جم، مات گربھ نہ پھیرا پائیا۔ آد جُگاد پون سواس نہ لئے دم، الکھ اگوچر اِگم اتھاہ، بے پرواہ وڈ وڈیائیا۔ نہ کوئی پتانہ کوئی ماں، بالک گود نہ کوئے اُٹھائیا۔ رسنا جہوانہ چے کوئی ناں، آپ اپنے وچ رہیا سمائیا۔ آپے وسے ساچے تھاں، تھاں تھنتر آپ اپائیا۔ جُگا جگنتر کرے سچ نیاں، کاغذ قلم نہ لکھے کسے شاہیا۔ جن بھگتاں چپائے ایکا ناں، گھر مندر اندر اپنا راگ آپ سنائیا۔ آپ اُٹھائے پھڑ پھڑ بانہہ، آلس نندرا دئے گوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در گھر ساچا اک وڈیائیا۔ در گھر ساچا پایا، کر کرپا آپ نرنکار۔ سو پُرکھ نرنجن آسن لایا، ہر پُرکھ نرنجن سیوادار۔ اک اونکارا تھم چلایا، آد نرنجن نرنجن جوت کرے اُجیار۔ سری بھگوان رہیا سنایا، ابناشی کرتا پاوے سار۔ پاربرہم اپنا نیوں نیوں سیس جھکایا، ہر ہر کرے خبردار۔ سنت ساجن دیکھ وکھایا، جُگا جگنتر لئے اوتار۔ جگت ساگر پھول بھلایا، کایا گاگر ہو اُجیار۔ ساچا وُج سوڈاگر اک کرایا، نام وکائے ایکا ہٹ بازار۔ چوڈاں لوکاں کھ بھوایا، چوڈاں طبقاں کرے خوار۔ لوآں پُریاں بیڑا آپ چلایا، برہمنڈ کھنڈ اُٹھائے بھار۔ تریلوکی نندن ترے ترے دیکھ وکھایا، آپے جانے اپنی سار۔ جگ جگ لہنا آپ چکایا، سنجگ تریتا دواپر کرپا پار۔ کلجگ انتم دیکھ وکھایا، نرنجن جوت کرے اُجیار۔ لکھ چوڑا سی گھٹ گھٹ مندر کھوج کھجایا، تخت نواسی پٹی سرکار۔ کرم کُگرم دیکھ وکھایا، من مت بدھ نہ پاوے سار۔ گرگھ ساچے دھندے لایا، ایکا بخشے نام پیار۔ منتمکھ اندھے گوڑھی نیند سواہا، نال رلایا کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے دیکھے سچ دوار۔ سچ دوارا ہر پُرکھ رہیا کھولیا، آد انت سمائے۔ سو پُرکھ آپے بولیا، شبد انادی ڈنک وجائے۔ ہر پُرکھ وسے کولیا، ایکا دُجا بھو چکائے۔ ایکنکارا آپے مولیا، پھل

بُھلوڑی آپ مہکائے۔ آد زرنجن کدے نہ ڈولیا، اڈل اڈول آپ ہو جائے۔ سری بھگوان تولے ساچا تولیا، نام کنڈا ہتھ اٹھائے۔ پُرکھ ابناشی بنیا گولیا، ساچی ساچا سیو کمائے۔ پاربرہم وچ وچولیا، شبدی وچولا ناؤں اُپجائے۔ برہم پردہ آپے پھولیا، کایا مندر ویکھ وکھائے۔ لیکھا جانے کلا سولیا، عقل کل آپ رگھرائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے امرت نا بھی کولیا، ننجھر جھرنا آپ جھرائے۔ ننجھر جھرنا آپ جھرائیڈا، ہر سنگر سجن میت۔ امرت میگھ آپ برسائیندا، کایا کرے ٹھنڈی سیت۔ سچ پیالہ جام پیماندا، کرے کرائے پت پُنیت۔ دین دیا لکھائیندا، آپ سٹائے اپنا گیت۔ پُرکھ اکالا میل ملائیندا، مانس جنم ہر جن جائے جیت۔ ساچی چالا آپ چلائیندا، بیٹھا رہے اک اتیت۔ کال مہاکال چرناں ہیٹھ دہائیندا، ایک رنگ رنگائے ہست کیٹ۔ سچ محلہ آپ وسائیندا، سچھنڈ دوارا اک انڈیٹھ۔ گرگھ ساچے آپ جگائیندا، آد جگادی جگ ریت۔ کایا مندر مسجد کعبہ آپ دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوراسی پرکھے نیت۔ لکھ چوراسی پرکھنہارا، ایک ایک اونکاریا۔ جگا جگنتر لئے اوتارا، گر شبدی ناؤں دھرا رہیا۔ ایک گھر وسے دوئے دھارا، دھر دھرنی سو بھا پارہیا۔ روس سورج چن ستارہ، منڈل منڈپ سرب گرا رہیا۔ شکر رووے زارو زارا، باسک تشکا گلوں سٹا رہیا۔ برہما منگے وارو وارا، چارے مکھ اک صلاح رہیا۔ وشنوں ساگو پانگ تے سچ دوئے جوڑ کرے نمسکارا، چرن کول دھیان لگا رہیا۔ باسک سہنسر مکھ گائے اپنی وارا، دوئے سہنسر جہوا آپ ہلا لیا۔ ہر کا بھیو اگم اپارا، الکھ زرنجن لیکھ نہ کسے لکھا لیا۔ ست پُرکھ زرنجن ہو اُجیارا، گھر ساچے آپ سہا رہیا۔ گلج انتم کھیل اپارا، جوتی جامہ بھیکھ وٹا رہیا۔ ورن گوتی وسے باہرا، ذات پات نہ کوئے رکھا لیا۔ پنچ تت نہ کرے پیارا، من مت بُدھ نہ میل ملا لیا۔ شبد اگمی اک جیکارا، پُرکھ اگمڑا آپ سٹا رہیا۔ نو کھنڈ پر تھی پاونہارا سارا، سارنگ دھر ناؤں دھرا رہیا۔ گرگھ سجن لائے پارا، شبد دھار نہ کوئی رُٹھا لیا۔ جوتی جوت نور اُجیارا، نہ کھنکا ناؤں رکھا لیا۔ سمبل نگری دھام نیارا، اینکارا آسن لا رہیا۔ وید ویاسا بن لکھارا، اُچاٹلا پر بت اک سہا رہیا۔ پوت سپوت براہمن گوڑا، آپے وسے دھام نیارا، اُچا پوڑا آپ لگا رہیا۔ انتم ویکھے جگت اکھاڑا، لکھ چوراسی بھیڑ بھڑا رہیا۔ شبد اگمی رکھے دھاڑا، شاہ سلطاناں میٹ مٹا رہیا۔ گر سکھ بنائے ساچا لاڑا، سر اپنا ہتھ لگا رہیا۔ میٹ مٹائے پنچم دھاڑا، پنچم پنچم دیوے شبد دھنکارا، دُھن آتمک آپ سٹا رہیا۔ اندرے اندر درس گر میت

مُرا، جگت نیز بند کر رہیا۔ تیجانین کھول کواڑا، ہر جن ساچے سچ سمجھا لیا۔ چوتھے پدمیت مُرا، آپ اپنا سنگ وکھا رہیا۔ پنجم بول اک جیکارا، برہم پاربرہم سا رہیا۔ آتم سیجا کر پیارا، شبدي سُرتی رنگ لگا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ گرگھ دیوے ساچا ور، نام نہانا ہر بھگوانا ایکا وست کایا مندر اندر ڈونگھی کندر سچ ساچی جھولی آپ بھرا رہیا۔

★ ۱۴ چیت ۲۰۱۷ پکرمی دیا ضلع گرداس پُ ★

دیناں ناتھ درد دُکھ بھنجن، دین دیاں آپ اکھوانیندا۔ غریب نمانیاں ساچا سچن، سنگر ساچا سیو کمانیندا۔ کجگ آنت کرائے ایکا مجن، دوجا تال نہ کوئے وکھانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر اپنا ہتھ رکھانیندا۔ دیناں ناتھ انا تھاں ناتھ، سگلا سنگ رکھانیا۔ سرب وست پر بھ رکھے ساتھ، جگ جگ آپ ورتانیا۔ لہنا دین چکائے مستک ماتھ، پورب جنماں ویکھ وکھانیا۔ دھرم رائے نہ پھولے کھات، کھاتا وحی نہ کوئے وکھانیا۔ جس جن سنائے اپنی گاتھ، سوہنگ ڈھولا ایکا گانیا۔ لیکھ چکائے مستک ماتھ، بدھنا لیکھا دے مٹانیا۔ کرے کرائے پورا گھاٹ، نام بھنڈارا اک ورتانیا۔ ہر مندر وکھائے ساچ ہاٹ، چرن دورا بے پروا ہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دین دین دیاں دیا کمانیا۔ دیناں ناتھ دیاں گر سنگر، ہر پُرکھ زرنجن دیا کمانیندا۔ میل ملائے لکھیا دھر، دھر مستک ویکھ وکھانیندا۔ جگت جگت گھر جائے بہر، آپ اپنا بھيو گھلانیندا۔ در دیاں درد وندائے دوڑ، دُکھ دلدر میٹ مٹانیندا۔ مٹھارس کرے ریٹھا کوڑ، امرت پھل آپ پکانیندا۔ چرن پریتی ساچی جوڑ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دینا بندھپ نام دھرانیندا۔ دینا بندھپ دیندھ ساگر، گھر گمبھیر سمایا۔ آد جگادی آپے جانے اپنی بدھ، پُرکھ بدھاتا بھيو نہ رایا۔ ناتھ انا تھاں کرے کارج سدھ، ساچی آس جھولی پایا۔ آتم آنتر دیوے ودھ، تیر نرالا بان چلایا۔ در بھکھار کرائے نو ندھ، نیوں نیوں بیٹھی سپیس جھکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سگلا سنگ آپ نبھایا۔ سگلا سنگ سرب گر دینا، گرگھ آپ رکھانیندا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ بھینا، تن من ہریا آپ کرائیندا۔ لیکھا چکائے ترے گن تیناں، لوک

پر لوک آپ سہانیدا۔ ترکھا مٹائے جوں جل مینا، امرت میگھ اک برسائیدا۔ دوس رین ٹھانڈا سینا، ہر شبدری شبد وکھائیدا۔ ڈھنی وجے اگئی مینا، بنے میننتی لیکھے لائیدا۔ اپنے ہتھ رکھائے مرنا جینا، جیون کُمت آپ کرائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دین دیال آپ اکھوائیدا۔ دین دیال سرب سکھ داتا، ہر جن ساچے لئے ترایا۔ نام چڑھائے ساچے راتھا، رتھ رتھوہی سیو کمائیا۔ ایکا اکھر کرائے پوجا پاٹھا، سوہنگ شبد وڈ وڈیایا۔ کرے کرائے پورا گھاٹا، پچھلا لیکھا رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر اپنا ہتھ دھرائیا۔ سر رکھے ہتھ کرتار، دین دنی ویکھ وکھائیدا۔ سمرتھ پُرکھ کھیل اپار، گن اوگنی بھیونہ آئیدا۔ ورتے ورتاوے وچ سنسار، لکھ چوراسی چھانی پُنی، گرگھ ساچے باہر کڈھائیدا۔ اک پکار ہر نرنکار سنی، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ اپنے رنگ رنگائیدا۔ رنگ رنگائے ہر مچھٹھ، کایا چولی اپر اپاریا۔ رسنا جہوانا نام جپائے ایکا میٹھ، گنوتا وڈ بھنڈاریا۔ کایا کرے ٹھنڈی سیت، سیتل دھارا گھ چوارہیا۔ مائس جنم جن جائے جیت، جو جن سنگر پورے نیتز درشن پارہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کرائے پت پُنیت، پت پُنیت پت پاون اپنا برد آپ رکھا رہیا۔

★ ۱۴ پیتر ۲۰۱۷ بکرمی موہن سنگھ دے گھر پنڈ تارا چک "ضلع گرداس پُر" ★

ہر شبد وچولا لوک مات، جگ جگ وچھڑے میل ملائیا۔ میٹے رین اندھیری رات، سنگر ساچا چند چڑھائیا۔ چرن پریتی بخشے ایکا دات، سر اپنا ہتھ رکھائیا۔ درس دکھائے اک اکانت، نور نورانہ بے پرواہیا۔ اتم رکھے گر سکھ ذات، برہم پاربرہم وکھائیا۔ نام جنائے اپنی گاتھ، ساچی سکھیا سکھ سمجھائیا۔ آد جگاد رکھے ساتھ، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ لہنا دین چکائے سپاں ساڈھے تن تن ہاتھ، کلجک ویکھے بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن لیکھا آپ گنائیا۔ لیکھا لکھنہار گوپالا، پُرکھ ابناشی آپ رکھائیدا۔ کایا مندر ویکھے سچ سچ دھرمسالہ، گھر مندر سو بھاپائیدا۔ شبد وجائے ساچا تالا، تال تلواڑا نہ کوئے وکھائیدا۔ توڑنہارا جگت جنجالا، جاگرت جوت اک جگائیدا۔ شبد سروپی بن دلالا، ہر جن ساچے میل ملائیدا۔ پھل لگائے ساچے ڈالا، امرت میوہ

آپ کھوائیندا۔ لکھ چوڑا سی توڑ جنجالا، جنم مرن چھند کٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے رنگ سمائیندا۔ ساچا رنگ سما یا ہر جن پوت، سنگر ساچا میل ملائیندا۔ پُرکھ ابناشی پاوے سار چارے کوٹ، دہ دشا پھول بھلائیندا۔ ناتا توڑے جوٹھ جھوٹھ، سچ سچ اک وکھائیندا۔ آپ سہائے اپنی رت، بھل بھلواری آپ مہکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے ویکھ وکھائیندا۔ ہر جن ساچا پیکھیا، پیکھنہار کرتار۔ ترے گن مایا ویکھے بھیکھیا، پنج تت پاوے سار۔ لکھ چوڑا سی لکھے لیکھیا، لیکھ لکھاونہار آپ کرتار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے ابھار۔ ہر جن ساچا سچ گھر، ہر ساچا سچ بہائیندا۔ سنگر پورا ایکا ور، گر جھولی نام بھرائیندا۔ آون جاون چکے ڈر، جم کا دند نہ کوئے وکھائیندا۔ اپنے مندر آپے چڑھ، گر سکھ ساچے آپ جگائیندا۔ شبد پھرائے ساچا لڑ، ایکا پلو گنڈھ دوائیندا۔ کایا مندر بیٹھا وڑ، دس کسے نہ آئیندا۔ گرگھ وِرا لئے پھڑ، جس جن اپنی بوجھ بھجائیندا۔ قلعے کوٹ ہنکاری گڑھ، ہوئے بُرج آپے ڈھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے سچ صلاحیندا۔ ہر جن سچ صلاحیا، ہر سنگر پُرکھ سُجان۔ کر کرپا درس دکھایا، وڈ داتا وڈ مہربان۔ گھر مندر ویکھ وکھایا، لیکھا چکے سُنج مسان۔ ہر مندر جوت جگایا، جوتی نورو نور نوران۔ امرت دھارا اک وہایا، جل بھر سری بھگوان۔ ساچا شبدی ناد وجایا، انحد وجائے سچی دھنکان۔ در گھر ساچے بہہ بہہ منگل گایا، راگ ناد ہوئے خیران۔ آتم سیجا تخت سہایا، تخت نواسی ساچا کاہن۔ سرت سوانی میل ملایا، شبد ملاوا ہانی ہان۔ ایکا دھام دئے وسایا، گھر مندر سچ مکان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچی ناری کر پروان۔ گرگھ ناری نر نرائن ہر پایا، گھر ساچے وٹی ودھائیا۔ کنت کنتوہلا ویکھن آیا، نرگن روپ بے پرواہیا۔ نام رسالو رنگ رنگایا، ویس اولڑا آپ کرائیا۔ دین دیاو بھو گھلایا۔ اپنا پردہ دئے چکائیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے پرنائیا۔ ہر جن ساچا نار سہاگن، گھر کنت سہاگی پایا۔ جنم جنم دا دھویا داغن، دُرمت میل گویا۔ ہنس بنیا گھر ساچے کاگن، سر سرور ایکا نہایا۔ دیک جوت جگے چراغن، اندھ اندھیر مٹایا۔ اُتجے شبد من بیراگن، من منسا دئے مٹایا۔ سنگر پورے جو جن سرنائی لاگن، سنساروگ دئے مٹایا۔ جگت ترسنا بھجائے آگن، تتوت نہ کوئے ستایا۔ مایا ڈسے نہ ڈسنی ناگن، وکار ہنکارا نیڑ نہ آیا۔ گرگھ وِرا لے سوئے جاگن، جس جن ہر ہر آپ جگایا۔ چرن دھوڑ

کرائے سچا ماگھن، امرت جل آپ بھرایا۔ گر کی مہما گائے راگنی راگن، وید پُران رہے جس گیا۔ جس جن ہر ہر کنت پایا سو سُبھاگن، گھر مندر دئے سُبھایا۔ سچ سوامی شبد اگنی مارے واجن، آپ اپنا تھم الایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن میلے سچ سُبھایا۔ سچ سُبھاؤ میل ہر، غریب نمانے لئے ترایا۔ اک دکھائے ساچا در، دربار ساچے سو بھاپایا۔ نہ پُرکھ نہ دسے نار، نرگن داتا بے پرواہیا۔ اپنی کرنی رہیا کر، آد جگاد ویس وٹایا۔ نہ جننے نہ جائے مر، جگ جگ اپنا کھیل کھلایا۔ نر بچے رُپ نہ جائے ڈر، بچے بھیانک نہ کوئے دکھایا۔ پُرکھ اکال اپنی کرنی کرتا کر، دوسر لئے نہ کوئے صلاحیا۔ جو جن سرنائی جائے پڑ، سرنگت اک دکھایا۔ اپنی کرپا آپے کر، کرم گکرماں لیکھے لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مایا بندھن دیوے توڑ، سرتی شبدی دیوے جوڑ، نام چڑھائے ساچے گھوڑ، بانکی چال اک رکھایا۔ شبد گھوڑ شاہ سوارا، ہر ست پُرکھ نر جن آسن لائیندا۔ گرگھ ملائے اگم اپارا، الکھ اگوچر بھو نہ آسیندا۔ کھچی آئے وارو وارا، دوس رین سیو کمانیندا۔ لکھ چوڑاسی پاوے سارا، گھر گھر مندر کھوج کھجائیندا۔ ہر جن اپنی ہتھتھیں کڈھے آپے باہرا، ساچا نعرہ اک سنائیندا۔ ساچا ونج کرائے نام ونجارا، کلجگ ایکا ہٹ کھلائیندا۔ چار ورنناں سچ پیارا، اوچاں نیچاں میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سکھاں دیوے اک دوارا، چرن سرن سرن چرن ساچا دھام دکھائیندا۔

★ ۱۴ چیت ۲۰۱۷ بکرمی بخشیش سنگھ دے گھر دیا ہوئی قادر آباد ضلع امرتسر ★

صاحب سچا سو آکھیے، آد جگاد سمائے۔ صاحب سچا سو بھاکھیے، نرگن سرگن رُپ وٹائے۔ صاحب سچا اکھننا الاکھیے، لیکھا لکھ نہ سکے کوئی رائے۔ صاحب سچا سگلا سا تھیے، جگا جگنتر ویکھ دکھائے۔ صاحب سچا پُرکھ سمرا تھیے، اینکار ناؤں دھرائے۔ صاحب سچا سنائے سچی گاتھیے، سو پُرکھ نر جن ناؤں اُپجائے۔ صاحب سچا اک جنائے پوجا پاٹھیے، ہنگ برہم میل ملائے۔ صاحب سچا چلائے سچا راتھیے، ہر جن ساچے لئے چڑھائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن داتا اک اکھوائے۔ صاحب سچا پائیے، ہر سنگر گھر گبھیہر۔ صاحب سچا ویکھ دکھائیے، سائک کرے ست سریر۔ صاحب سچا

گھر ساچے آپ بہائیے، برہوں وچھوڑا کٹے پیر۔ صاحب سچا درگاہ سچا درشن پائیے، لکھ چوڑاسی کٹے زنجیر۔ صاحب سچا سچکھنڈ نواسی اک دھیائیے، امرت بخشے ٹھانڈا سیر۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وڈ داتا دانی گنی گہیر۔ صاحب سچا سلطان، پاربرہم اکھوائیندا۔ صاحب سچا مہربان، سنگر ناؤں دھرائیندا۔ صاحب سچا مہربان، ساچے تخت آسن لائیندا۔ صاحب سچا مہربان، راج جوگ آپ کمائیندا۔ صاحب سچا مہربان، ساچا حکم آپ سٹائیندا۔ صاحب سچا مہربان، تخت نواسی ویس وٹائیندا۔ صاحب سچا مہربان، سچکھنڈ دوارے سوبھا پائیندا۔ صاحب سچا ہر ایکاکا ہن، نام بنسری اک و جائیندا۔ صاحب سچا ہر ایکاکا رام، سیتا سرتی سرب پرنائیندا۔ صاحب سچا ہر ایکاکا جان، ہر جن ساچے مات ترائیندا۔ صاحب سچا اک پچھان، مان نمائیاں آپ اکھوائیندا۔ صاحب سچا ایکاکا دیوے دانی دان، ساچی وست جھولی پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وڈ داتا آپ اکھوائیندا۔ صاحب سچا سورپیر، سو پڑکھ زرنجن وڈ وڈیائی۔ صاحب سچا وڈ پیرن پیر، شہنشاہ آپ اکھوائیا۔ صاحب سچا دو جہاناں گھتے وہیر، لوآں پڑیاں دے ہلایا۔ صاحب سچا لیکھا جانے پیر فقیر، دستگیر ویکھ دکھایا۔ صاحب سچا اپنے رنگ رنگائے شاہ حقیر، حق حقیقت دے صلاحیا۔ صاحب سچا بے نظیر، لکھ سکے نہ کوئی چھایا۔ صاحب سچا میٹے تقدیر، تدبیر اپنے ہتھ رکھایا۔ صاحب سچا آپے جانے اپنی تقصیر، تصویر کسے نہ ہتھ پھڑایا۔ صاحب سچا کٹنہار زنجیر، جوڑو زر رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ سلطان آپ اکھوائیا۔ صاحب سچا مہربان، ہر پڑکھ زرنجن آپ اکھوائیندا۔ صاحب سچا جھلائے سچ نشان، درگاہ ساچی آپ چڑھائیندا۔ صاحب سچا ایکاکا دیوے دھر فرمان، برہما وشن شو آپ سمجھائیندا۔ صاحب سچا جن بھگتاں رکھے ساچا مان، لوک مات ویکھ دکھائیندا۔ صاحب سچا جانی جان، ہر جن ساچے میل ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، درگاہ ساچی سوبھا پائیندا۔ صاحب سچا گنی گہیر، پاتشاہ سر شاہ اکھوائیا۔ سنگر سچا ہر جن ساچے کرے سانت سریر، اگنی تت نہ کوئے جلائی۔ صاحب سچا امرت جام پیائے ساچا نیر، نرمل اپنا روپ درسائی۔ صاحب سچا ساچا شبد تن پہنائے بستر چیر، سچ کٹار ہتھ پھڑایا۔ صاحب سچا کٹنہارا بھیر، آدانت ہوئے سہایا۔ صاحب سچا بننہارا بیر، گن اوگن نہ کوئے جنائی۔ صاحب سچا ایکاکا رنگ رنگائے ہست کیٹ، اوچ نیچ نہ ویکھ دکھایا۔ صاحب سچا وسے دھام انڈیٹھ، تھر گھر واسی بیٹھا آسن لایا۔ صاحب سچا گرگھ ملائے ساچا میت، گھر

ساچے وجے ودھائیا۔ صاحب سچا اک سنائے سہاگی گیت، سوہنگ اکھر وکھر جگت پڑھائیا۔ صاحب سچا کرے کرائے پتت پُنیت، کوٹن کوٹی لئے ترایا۔ صاحب سچا ہر ستن وسے آپے چیت، چیتن روپ آپ کرائیا۔ صاحب سچا آد جگاد ٹھنڈا سیت، نہ مرے نہ جانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ صاحب سچا ہر بھگونت، بھگون کھیل کھلائیندا۔ صاحب سچا ہر ساچا کنت، گرگھ ناری آپ پرناہندا۔ صاحب سچا کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، نام مچھٹی رنگ رنگائیندا۔ صاحب سچا ہر بے آنت، بھيو کوئے نہ پائیندا۔ صاحب سچا مہما گنت، اکھ زرنجن اکھ اکھنا آپ اکھوائیندا۔ سچا صاحب آد آنت، جگ جگ اپنا ویس دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی رچن رچائیندا۔ آد جگادی واسیا، ہر ساچا سچ سمائے۔ جگا جگتھر ویکھے کھیل تماشا، دو جہاناں پھیری پائے۔ زرنجن جوت کر پرکاشیا، اگیان اندھیرا آپ مٹائے۔ ہر جن بھگتاں ہوئے داسی داسیا، سنت ساجن میل ملائے۔ لیکھا جانے پر تھی اکاشیا، گگن گگنتر پھول بھلائے۔ گرگھ ہر دے اندر رکھے واسیا، گھر مندر ڈیرہ لائے۔ سنگر پورا شاہو شاہاشیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ کرتا آپ اکھوائے۔ جگ کرتا کھیل کھلائیندا، جگا جگتھر بٹھے دھار۔ روپ انوپا آپ وٹائیندا، پُرکھ ابناشی اگم اپار۔ زرنجن سرگن کھیل کھلائیندا، ایک روپ گر اوتار۔ ساچا ڈنکا شبد وجائیندا، لوآں پُریاں کرے خبردار۔ سنجگ تریتا دواپر پار کرائیندا، کلجگ انتم آئی ہار۔ چاروں کُنٹ اندھیرا چھائیندا، روس ہوئے شرمسار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے ورتے اپنا ورتار۔ سچ ورتار ورتاون آیا، نہہکنتک بلی بلوانا۔ کلجگ انتم پندھ مکاون آیا، مارے شبدی تیر نشانہ۔ سنجگ ساچا چند چڑھاؤن آیا، ست سروپی بٹھے گانا۔ چار ورتاں ایک گھر بہاؤن آیا، دیوے نام گن ندھانا۔ اوچاں نیچاں میل ملاؤن آیا، اک دکھائے پد زربانا۔ سوہنگ اکھر آپ پڑھاؤن آیا، سرب جیاں پر بھ جانی جانا۔ روڑی سکھر ویکھ دکھاؤن آیا، کرپاندھ سری بھگوانا۔ کلجگ پتھر بھن دکھاؤن آیا، جوٹھا جھوٹھا مٹے نشانہ۔ لکھ چوراسی ستھر آپ وچھاؤن آیا، چاروں کُنٹ سنج مسانا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل دو جہاناں۔ دو جہاناں کھیل اگمڑا، ہر ساچا سچ کرائیندا۔ ہر جن پھڑائے اپنا پلڑا، لوک مات ویکھ دکھائیندا۔ شبد سنہیہڑا ایک گھلڑا، آپ اپنا تھم لائیندا۔ سچ سنگھاسن پُرکھ ابناشن آتم سیجا ایک ملڑا، جگت نیتز دس نہ آئیندا۔ بیٹھا رہے اک اکلڑا، اک اونکارا ناؤں دھرائیندا۔ سنجگ مارگ دتے

اک سکھڑا، ایکا دست نام امولک جھولی پائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رنگ رنگائیدا۔ سنجگ نام ساچا ہر، ہر ایکا اکھر آپ پڑھائیا۔ لوک مات آپے دھر، دھر دھرتی دھول دے سہائیا۔ اپنی کرنی کرتا آپے کر کر، اپنی قیمت آپے پائیا۔ نو کھنڈ پر تھی اک دکھائے ساچا سر، سر چرن دوارا وڈ وڈیائیا۔ گرگھ سہیلے اپنی ہتھیں پھڑ پھڑ، درگھر ساچے میل ملائیا۔ نج آتم پوڑے آپے چڑھ چڑھ، سوئے سنت لئے اٹھائیا۔ آپے توڑ ہنکاری گڑھ گڑھ، قلعے کوٹ نہ کوئے دکھائیا۔ اپنی اگن آپے سڑ سڑ، گرگھیاں اگ رہیا بھجھائیا۔ اپنا ناتا توڑ سیس دھڑ دھڑ، گرگھ سیس دھڑ ہوئے سہائیا۔ درس دکھائے اگے کھڑ کھڑ، سوچھ سرُپی رُپ وٹائیا۔ اپنی وڈیا آپے پڑھ پڑھ، ہر سنگت ساچی کرے اک پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن مات لئے ترائیا۔ ہر پڑھائے سچ سلوک، مہما اگنت گنی نہ جائیا۔ گرگھ تیرے چرن چھے مُت موکھ، پر بھ ساچا دیوے در دُرکائیا۔ تیرا راہ تگن تے لوک، چو داں ہٹ نین اٹھائیا۔ برہما وشن شو گائن اک سلوک، کروڑ تیتیا کرے پڑھائیا۔ رائے دھرم نہ سکے کدے روک، نیوں نیوں اپنا سیس جھکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ ساچا مارگ اک دکھائیا۔ سنجگ مارگ لاؤنا، ہر ساچا بے پرواہ۔ ایکا شبد جہاز چلاؤنا، پُرکھ ابناشی بن ملاح، ایکا چپو ہتھ اٹھاؤنا، نام نامہ لئے دکھا۔ چارے کُنٹ آپ پھراؤنا، دہ دشا پھیری پا۔ گرگھ ساچا آپ جگاؤنا، شبد ہلونا دیوے لا۔ امرت جام اک پیانا، بھر پیالہ کھ دے چھکا، گیت سہاگی اک سناؤنا، سوہنگ ڈھولا آپے گا۔ کاگوں ہنس آپ بناؤنا، سر سرور سچ نہا۔ جنم جنم دا داغ مٹاؤنا، دُرمت میل دے گوا۔ نام ویراگ اک لگاؤنا، برہوں تیر نرالا دے چلا۔ ساک سین آپ اکھواؤنا، آپے بنے پتا ماں۔ بال انجانے گود اٹھاؤنا، سر رکھے ٹھنڈی چھاں۔ ساچے تخت آپ بہاؤنا، کرے کرائے سچ نیاں۔ درگاہ ساچی مان دواؤنا، نتھوایاں دیوے اپنا تھاں۔ سنجگ ساچا سنگ نبھاؤنا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل بے پرواہ۔ سنجگ ساچا چند چڑھاؤنا، سیتل ست کرے رُشائیا۔ گرگھ نور نورا نہ آپ چکاؤنا، جوتی نور نور سوائیا۔ نیتز نین آپ مٹکاؤنا، نین مڈھار ویکھ دکھائیا۔ چھیل چھیل آپ اُچاؤنا، ساچا جو بن اک دکھائیا۔ چار ورن قبیلہ اک بناؤنا، ذات پات نہ کوئے رکھائیا۔ پیلا دستار سیس آپ بندھاؤنا، لکھ چورا سی سر اپنا ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ ساچے کرے گڑمائیا۔ سنجگ ساچا سوہنا، سہائے بنک دوار۔ پُرکھ ابناشی ہر

گھٹ من منوآ آپے موہنا، آپ اپنی کرپا دھار۔ ساچا ڈھولا ایکا گاؤنا، زرگن بول شبد جیکار۔ منمکھ کسے نہ ملے سیجے سؤنا، شبد اگئی مارے مار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ کھولے سچ کواڑ۔ سچ کواڑا کھولنا، پر بھ اپنی کرپا دھار۔ لکھ چوراسی جگ ورولنا، گرگھ ساچے لئے اُبھار۔ ایکا کنڈے نام تولنا، دوسر وٹانہ رکھے وچ سنسار۔ لکھ چوراسی پردہ پھولنا، سادھاں سنتاں پاوے سار۔ گرگھ ورولا لال امولنا، قیمت کرتا پائے اپنی وار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ جیکارا ایکا بولنا، سو پُرکھ زرنجن ہر زرنکار۔ ہر زرنکارا سنجگ دھارا، اپنی آپ چلائیا۔ آپے ورتے اپنی کارا، وڈ داتا بے پرواہیا۔ جیواں جتناں کرے سچ پیارا، گھر ساچے میل ملائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ ساچا راہ دکھائیا۔ سنجگ مارگ ساچا پنٹھ، ست پُرکھ زرنجن آپ چلائیا۔ آپے پوجا پاٹھ ہوئے وید شاستر سمتر گرنٹھ، اپنے نام کرے پڑھائیا۔ آپے اپنا ناد وجائے ساچا سنکھ، اپنی بانگ ازاں آپ الائیا۔ آپے ہنس ہوئے اڈے پنکھ، مچھ کچھ جل دھارا آپ سہائیا۔ آپے گائے مکھ سہنس، اپنی جہوا آپ ہلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنجگ ساچے سو بھاپائیا۔ سنجگ ساچے ساچا گن، ہر ساچا وچ لکائیندا۔ سرب ویاپی سرب پکار لئے سُن، دوس رین راہ تکائیندا۔ سنت ساجن آپے چُن، آپ اپنے رنگ رنگائیندا۔ کرے کرائے چھان پُن، جگت چھاچھ ورول دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ تیرا ساچا راہ، پُرکھ ابناشی بن ملاح، لوک مات آپ چلائیندا۔ لوک مات ساچی دھار، ہر ساچا آپ چلائیا۔ ایکا ڈنکا وچے وچ سنسار، ایکا چھتر سیس بھلائیا۔ ایکا راج راجان ہوئے سکدار، شاہ سلطان اک اکھوائیا۔ ایکا دیوے دُھر فرمان، ایکا شبد نام پڑھائیا۔ ایکا حکمی حکم ورتے ورتار، دوسر ہور نہ کوئے صلاحیا۔ ایکا مندر مسجد گرو دوار، شودوالا مٹھ مسیت اک دکھائیا۔ ایکا راگ ناد وجائے ستار، سارنگ سارنگ آپ ہلائیا۔ ایکا گات گائے اپنی وار، پوڑی گوڑی آپ الائیا۔ ایکا وسے سچ مینار، گھر ساچے سو بھاپائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ ساچا ویکھ دکھائیا۔ سنجگ ساچا جائے لگ، ہر ساچے ساچ لگاونا۔ جن بھگتاں درس دکھائے اُپر شاہ رگ، دوس رین ایکا رنگ رنگاونا۔ اک دکھائے چوتھا پد، پر م پُرکھ میل ملاونا۔ پنچم شبد وجائے ند، نانا روپ آپ وٹاونا۔ آپے جانے پار کنارہ اپنی حد، برہما دھوج کھجاونا۔ آپے گائے شبد بودھ اگادھ، کھانی بانی بھو نہ پاونا۔ آپے رنگ رنگائے سنت سادھ، بھگت بھگونت آپ اکھواونا۔ آپے روپ وٹائے

موہن مادھو مادھ، گند منوہر لکھمی زائے کھیل کھلاونا۔ آپ نے سرب فریاد، ساچے تخت آپ سہاونا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنجگ ساچا رنگ رنگاونا۔ سنجگ ساچا رنگ اپار، چار ورنناں آپ چڑھایا۔ ناتائے کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار، آساتر سنا میٹ مٹایا۔ ہوئے ہنگتا دیوے مار، جگت ترسنا بھکھ گوانیا۔ ساچے شبد کرے پیار، ہنگ برہم وجے ودھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ ساچے دیوے ور، راؤ رنگ نہ کوئے دکھایا۔ راؤ رنگ ایک رنگ، ہر ساچا آپ رنگائیندا۔ پُرکھ ابناشی سورا سربنگ، سگلا سنگ نبھائیندا۔ نام وجائے اک مردنگ، برہمنڈ کھنڈ آپ سہائیندا۔ سچھنڈ دوارا آپے لنگھ، ساچے تخت چرن ٹکائیندا۔ دُئی دوتی ڈھائے کندھ، بھانڈا بھرم بھاؤ بھٹائیندا۔ اک اُپجائے پرمانند، نچ آتم رس چوانیندا۔ جیو جنت رسنا کوئے نہ لائے مدرا ماس گند، سوہنگ سو ساچا جاپ جپائیندا۔ خوشی کرائے بند بند، بندی توڑ دیا کمائیندا۔ ہر جن چڑھائے ساچے چند، لوک مات آپ رُشائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ ساچا سچ سمائیندا۔ سنجگ اندر سچ دھر، سچ ساچا ویکھ دکھایا۔ پُرکھ ابناشی دیوے ور، گھر ساچے وست ٹکایا۔ جگت جہان چکے ڈر، جیو جیو نہ کوئے ترسایا۔ سو پُرکھ زرنجن کرپا کر، من مت دئے گوانیا۔ گُرم ت ساچی آگے دھر، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چار ورنناں دئے سمجھایا۔ چار ورن اٹھاراں برن آپ سمجھاؤنا، ساچی سکھیا سکھ سمجھائیندا۔ ہندو مسلم سکھ عیسائی نہ کسے اکھواؤنا، آتم برہم سرب دکھائیندا۔ کھتری براہمن شودر ویش پندھ مکاؤنا، ذات پات میٹ مٹائیندا۔ اکھر وکھر ایک جاپ جپاؤنا، دوئے دوئے روپ وٹائیندا۔ زرنجن سرگن میل ملاؤنا، میل ملاوا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ ساچا کھیل کھلائی۔ سنجگ ساچا ورتے ورتنت، سو پُرکھ زرنجن آپ ورتایا۔ ایک ناتا جیو جنت، سگل سرشٹی بھین بھایا۔ ناری میلا ساچے کنت، دوسرین نہ کوئے اٹھایا۔ ہر کا نام نہ منگن جائے کوئی بن بن منگت، ہٹوہٹ نہ کوئے دکھایا۔ ساچی بنائے ہر ہر سنگت، ہر کی پوڑی آپ چڑھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ ساچا ویکھ دکھایا۔ سنجگ ساچی ایک گوت، پُرکھ ابناشی آپ اپائیندا۔ زرنجن میلا ساچی جوت، جوتی جوت کھیل کھلائی۔ تن نگارے شبدی چوٹ، اگم اگمرا آپ لگائیندا۔ کوئے نہ رکھے واسنا کھوٹ، مایا متانہ کوئے پرنائیندا۔ کوئے نہ پیوے پوست گھوٹ، مد پیالہ نہ ہتھ اٹھائیندا۔ کوئے نہ در در منگے روٹ، در درویش نہ کوئے اکھوائیندا۔ نہ کوئی

بُھنے کباب بوٹی بوٹ، رسنا جھوانہ کوئے ہلاکیندا۔ کوئی نہ سوئے کر کر بند سوت، پُرکھ ابناشی گھر گھر درس دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ ایکا لائیندا۔ نہ کوئی ہون نہ کوئی دھوپ، دیوا ہٹی نہ کوئے جلائیا۔ نہ کوئی سل پاتھر پاہن لئے پوج، برہما وشن شو گنیش نہ کوئے منایا۔ نہ کوئی شستر کھنڈے جائے جھو جھ، تیر کمان نہ کوئے چلائیا۔ پُرکھ زرنجن ایکنکارا لکھ چوراسی آپے لئے بو جھ، ساچی سو جھ اپنے ہتھ رکھایا۔ نیتز نین اٹھانہ کوئی دیکھے چند دوج تیج، گھر گھر چندرما پرکاش کرائیا۔ گرکھ سجن جائے تیج، پیاپر یتیم گھر وچ پائیا۔ آپے کرے ساچی ریجھ، گرکھ سچ شنگار اک دکھایا۔ دوس رین بیٹھا رہے اگے در دہلیز، آپ اپنی سیو کمائیا۔ ہر جن چرن کول جن جائے بھیج، امرت میگھ آپ برسایا۔ ساچی رُتڑی ایکا نیج دیوے نیج، کایا دھرتی ہل چلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ سچ بھلو اڑی آپ مہکایا۔ سنجگ بوٹا لائے بھل، گرکھ ساچا نیج بجائیندا۔ پُرکھ ابناشی کدے نہ جائے بھل، جگ جگ اپنی رچن رچائیندا۔ کرے کھیل امول امل، امولک اپنی دست رکھائیندا۔ آد آنت پاونہارا ساچا امل، لکھ کروڑی نہ کوئے چکائیندا۔ زرنگن کنڈے تولے تول، سرگن ہتھ نہ کوئے دکھائیندا۔ سنجگ اُپجائے اپنی کل، وشو اپنی دھار چلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سگلا سنگ آپ رکھائیندا۔ سگلا سنگ پُرکھ بدھاتا، سنجگ ساچے آپ نبھایا۔ آپے دیوے اپنی داتا، داتا دانی سیو کمایا۔ آپ سنائے اپنی گاتھا، واہ واہ گرو وڈ وڈیایا۔ آپے جانے پوجا پاٹھا، نام ست ست پڑھایا۔ آپے پورا کرے گھاٹا، ساچا تولا بے پرواہیا۔ نہ کوئی دے سے تیر تھ تاتا، اٹھسٹھ رہن نہ پائیا۔ بھاگ لگائے کایا ماٹا، سر سرور اک دکھایا۔ درس دکھائے ساچی کھاٹا، مندر گردوارا نہ کوئے بنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ ساچے ساچی بنت بنایا۔ سنجگ ساچے ساچا گردوارا، ہر جن کایا بنک سہائیندا۔ اندر وڈ گر کرتار، اپنا آسن آپ وچھائیندا۔ آپے بولے اپنی دھار، اپنا واک آپ لائیندا۔ آپے پردہ دیوے ڈار، آپے گھ چھپائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر مندر آپ سہائیندا۔ گھر مندر ہر سہاونا، پنچ تت کایا کر پیار۔ ہر مندر آپ بناونا، اٹاں گارا نہ لائے زرنکار۔ چھپر چھن نہ کوئے رکھاونا، نہ کوئی گھاٹن گھڑے جگت سنیار۔ ساچا سورن اک چکاونہ، کنجن نیوں نیوں کرے نمسکار۔ شبد گر وچ وساونا، جنمے مرے نہ وچ سنسار۔ گرنتھی کوئی پڑھن نہ لاونا، آپے سنائے ہر زرنکار۔ سارنگ ڈھڈ نہ کوئے وجاونا، انحد رکھے

سچی دھنکار۔ جگت سٹیج نہ کوئے رکھاون، اُتے چڑھے نہ کوئی گوار۔ پُرکھ ابناشی اپنا واک الاونا، آپ اپنی کرپا دھار۔ گُرو گرنتھ اک وکھاون، جل ڈوبے نہ
 اگنی دیوے ساڑ۔ کسے کاغذ قلم شاہی نہ مان دواونا، نیش اکھر رُوپ آپ نرنکار۔ سنجگ ساچے ساچا اکھر اک پڑھاون، اٹھے پہر رکھے دھنکار۔ من پنکھی اپنی
 ڈور آپ بندھاون، دہ دِشانہ کرے وچار۔ مت متوالی دُو جاراہ نہ کوئے تکاونا، چار کُنٹ نہ ہوئے خوار۔ بُدھ بیسی آپ کراونا، ترے گُن مایا نہ دیوے ساڑ۔
 مَلا شیخ مسائق نہ کوئے اکھاون، پیر دستگیر نہ دے آدھار۔ پنڈت پاندھے تلک نہ کسے لگاونا، گل جنجُو نہ کرے شنکار۔ جگت سُنت نہ کسے کراونا، کٹے انگ
 نہ ہوئے خوار۔ سورا سربنگ سَنگر پورا اک اکھاون، کرے کھیل وچ سنسار۔ راجا رانا میٹ مٹاونا، نہ کوئی ہووے چھتر دھار۔ در دربان نہ کسے بہاونا، نہ
 کوئی ونڈے ونڈ وچ سنسار۔ دُھر درگا ہی ایکا حکم چلاونا، نہ کوئی رکھے ڈاک تار۔ چٹھی رساُن کاغذ کسے نہ ہتھ پھڑاونا، نہ کوئی گھر گھر پھیرے دیوے مار۔
 راتیں سُنتیاں اپنا حکم سناونا، شبد اگنی ہلا ستار۔ سچکھنڈ بیٹھے لوآں پُریاں بندھن پاونا، ایکا ڈور اپر اپار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ
 ساچے ساچا کرے وبار۔ سنجگ چکے پوجا پاٹھ، پُرکھ ابناشی آپ چکائی۔ سنجگ کوئے سروور نہ مارے ٹھاٹھ، جل دھار نہ کوئے وڈیائی۔ سنجگ سادھ سنت
 نہ کھولے کوئی ہاٹ، ہر کا نام نہ کوئی وکائی۔ سنجگ سَنگر پورا دپیک جوت جگائے للاٹ، دوسر در منگن کوئے نہ جائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، دوس رین کرے پڑھائی۔ دوس رین شبد چلاونا، آلس نندرا نہ کوئی رکھائے۔ گُرکھ ساچے میل ملاونا، کایا چندرا توڑ تڑائے۔ مد پیالہ نام پیانا، سچ خمار
 اک وکھائے۔ نیتز نین اک کھلاونا، اٹھے پہر رُشنائے۔ سوہنگ ساچا جاپ جپاونا، سو پُرکھ نرنجن گھر گھر پھیرا پائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، سنجگ ساچا تخت سہائے۔ سنجگ ساچا تخت سلطان، دو جہاناں آپ صلاحیا۔ پُرکھ ابناشی وڈ مہربان، جیواں جنتاں دے وڈیائی۔ ایکا اکھر کر پردھان،
 پاربرہم برہم کرے گُرمائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سَنگھ وشنوؤں بھگوان، سرشٹ سبائی اپنا ایشٹ دیکھ
 وکھائی۔

★ ۱۵ چیت ۲۰۱۷ بکرمی گردهارا سنگھ دے گھر بلووال ضلع امرتسر ★

سو پُرکھ زرنجن ایکا پاونا، آد جگاد سمائے۔ ہر پُرکھ زرنجن ایکا گاونا، اگم اگمڑا اگمڑی کار کرائے۔ اک اونکارا ایک دھیوانا، نہ مرے نہ جائے۔ آد زرنجن ویکھ وکھانا، جوت سروپی ڈمگائے۔ سری بھگوان تخت بہاونا، سچکھنڈ واسی بے پرواہے۔ ابناشی کرتا سیس جھکاونا، دوسر ایشٹ نہ کوئی منائے۔ پاربرہم برہم سماونا، ایکا دوجا بھو چکائے۔ تھر گھر ساچے پھیرا لاونا، محل اٹل اک دکھائے۔ برہما وشن شیو سیو لگاونا، حکمی حکم آپ سنائے۔ لکھ چوڑا سی رنگ رنگاونا، اپنے بھانڈے آپ گھڑائے۔ پنج تت ساچا میل ملاونا، ترے گن ایکا بندھن پائے۔ نو دوارے کھوج کھجاونا، بنک دواری ویکھ دکھائے۔ گھر گھر وچ آپ سہاونا، ہر ساچی رچن رچائے۔ دُھن نادی ناد وجاونا، برہم برہمادی آپ الائے۔ سر سرور اک سہاونا، امرت آتم جل بھرائے۔ آتم سیجا رنگ رنگاونا، آپ اپنا ویس دھرائے۔ ساچا محل اٹل اک اپاونا، دسم دواری سو بھاپائے۔ بجر کپائی گنڈا لاہونا، دُئی دویتی میٹ مٹائے۔ ناری کنت میل ملاونا، ساچی سیجا سو بھاپائے۔ رس رسنا اک کھواونا، رس رسیا آپ چکھائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا اپنے ہتھ رکھائے۔ سو پُرکھ زرنجن پیکھنا، ایک نین گھلائے۔ ہر پُرکھ زرنجن دھارے بھیکھنا، روپ انوپ آپ وٹائے۔ ایکنکارا لکھے لیکھنا، جگا جگنتر کھیل کھلائے۔ آد زرنجن آپے جانے اپنی ریکھنا، روپ رنگ نہ کوئی دکھائے۔ ابناشی کرتا مچھ داہڑی نہ دے کیسنا، سیس جگیش نہ موند موندائے۔ سری بھگوان لیکھا جانے برہما وشن مہیش گنیشنا، حکمی حکم آپ پھرائے۔ پاربرہم دھارے اپنا بھیکھنا، برہم لیکھا بہہ سمجھائے۔ آپے زرنائن ساچ زریشنا، ساچے آسن سو بھاپائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرنگن اپنا نام دھرائے۔ سو پُرکھ زرنجن دھیوانا، دو جہاناں والی۔ ہر پُرکھ زرنجن ساچے مندر آپ بہاونا، آد جگاد کرے پرتپالی۔ ایکنکارا سنگر پورا اک دکھانا، دوسر کرے نہ کوئے دلالی۔ آد زرنجن ڈمگانا، میٹے رین اندھیری کالی۔ سری بھگوان سنگ رکھانا، دُھر درگا ہی بنے ساچا مالی۔ ابناشی کرتا کنت ہنڈھاونا، لیکھا جانے شاہ کنگالی۔ پاربرہم اپنا رنگ رنگاونا، شبد وجائے ساچی تالی۔ سچکھنڈ دوارے سو بھاپاونا، ویکھے محل اٹل اُچ مناری۔ ترے گن مایا چھند کٹاونا، پنچم پنچ نہ کرے خواری۔ گھر سنگر ایکا پاونا، ہر شبد سچا سکداری۔ انحد اپنا راگ الاونا، دُھنی آتمک وجے سچی دُھنکاری۔ نخبھر جھرنا

آپ جھراونا، امرت سوہے بنک دواری۔ پیا پریتم گھر گھر پاونا، لیکھا چکے دسم دواری۔ ست ستوادی ایکا نظری آونا آد جگادی ایکنکاری۔ سرتی شبدی ایکا رنگ رنگاونا، رنگنہارا ہر لاری۔ دھام اوڑے آپ بہاونا، نہ کوئی دیسے چار دیواری۔ ساچا دیپک اک جگونا، دوس زین کرے اجیاری۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل ام پاری۔ سو پڑکھ زرنجن ساچا گایے، ہر داتا گھر گسپھر۔ ہر پڑکھ زرنجن سنگ سالیے، امرت بخشے ساچا سیر۔ ایکنکارا انگ لگایے، دئی دوتی کٹے پیر۔ آد زرنجن جوت جگایے، چوٹی چاڑھے اک اخیر۔ ابناشی کرتا ویکھ وکھایے، درس دکھائے بے نظیر۔ سری بھگوان درشن پایے، وڈ داتا پیرن پیر۔ پاربرہم گلے لگایے، لکھ پوراسی کٹے زنجیر۔ آون جاون سچھل کرایے، لیکھا چکے ہست کیٹ۔ ایکا مندر سو بھاپایے، سچھنڈ دوارا دھام انڈیٹھ۔ رس رسنا ہر شبد ایکا لایے، آپ کھوائے سنگر میٹھ۔ بھرماں کندھ ایکا ڈھایے، گایے شبد سہاگی گیت۔ گھر پنچم ناد وجایے، کایا ہوئے پت پنت۔ امرت میگھ اک برسایے، کرے کرائے ساتک سیت۔ درد ڈکھ بھے بھنجن نر نرائن ایکا اشٹ منایے، آد جگاد چلائے اپنی ریت۔ کوڑا ناتا توڑ تڑایے، گو بند گایے ساچے گیت۔ کلجگ سوساتن تجایے، اتم صدی رہی بیت۔ ایکا ڈھولا آکھ سنایے، سوہنگ وسے ساچے چیت۔ پردہ اوہلامات اٹھایے، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جانے ہار جیت۔ سو پڑکھ زرنجن دھیوانا، تھر دربارے بیٹھا ہر رائے۔ سنگر سچا ایکا پاونا، گرشبدی میل ملایے۔ بھگتن روپ مات وٹاونا، ایکا بھگتی نام درڑایے۔ سنت ساچا آپ اکھواونا، ہر چرن کول چت لایے۔ گرگھ اپنا ناؤں دھراونا، مایا ممتا موہ تجایے۔ گرشکھ اپنا لیکھ لکھوانا، لکھنہارا بے پرواہے۔ پچھلا کیتا پندھ مکاونا، پورب جنماں ویکھ وکھائے۔ ایکا چھند سہاگی گاونا، ست پڑکھ زرنجن آپ پڑھائے۔ نج آتم رس ایکا پاونا، امرت آتم دے پیائے۔ کوٹ جنم داپاپ گاونا، سنگر ساچے درشن پائے۔ اپنی کیتی بھل بخشاونا، آگے مارگ دے وکھائے۔ کاگ اپنا ہنس روپ وٹاونا، سوہنگ ساچی چوگ رسنالایے۔ کالا داغ جگت دھواونا، آیا چل سچی سرنائے۔ من ویراگ اک اچاونا، بن ہر نظر کونے نہ آئے۔ کلجگ کوڑا پندھ مکاونا، جھوٹا ناتا توڑ تڑایے۔ ستجگ ساچا سنگ نبھاونا، ورگھر پایا ہر ہر رائے۔ مل سخیان بہہ بہہ منگل گاونا، گیت گو بند اک الایے۔ سو پڑکھ زرنجن کاج رچاونا، کرنی کرتا کھیل کھلائے۔ ہر پڑکھ زرنجن سچ سہاگ گاونا، شبد شبدی ناد سنایے۔ ایکنکارا اپنا سنگن مناونا، مستک تلک للاٹ وکھائے۔ ابناشی کرتے

گھر وساونا، آد زرنجن لئے اُٹھائے۔ سری بھگوان ساچے گھوڑے آپ چڑھاونا، پاربرہم پر بھ اپنی ہتھیں واگ گندائے۔ جوت زرنجن کجلا پاون، نام سلائی ہتھ اُٹھائے۔ سوہراپینیا ایک گھر دکھاونا، ہر ہر نار کنت ملائے۔ ساچی ڈولی آپ بہاونا، جگت کہا نہ کوئے رکھائے۔ ساچے کندھے آپ اُٹھاونا، خاکی بندے نہ کوئی لگائے۔ مایا اندھے بھرم بھلاونا، گرگھ ساچے لئے جگائے۔ جھوٹے دھندے پندھ مُکاونا، سچ سچ مارگ ایک لائے۔ نار دُہاگن نہ کوئے پرناونا، و بھچار نیڑ رہن نہ پائے۔ لوک لاج سرب تجاونا، گرگھ سیکھ مت اک سمجھائے۔ سنگر پورے ساچے نام جہاز چڑھاونا، ساچا بیڑا لئے ترائے۔ ساچا داج ہر کانوں گنڈھ بندھاونا، درگاہ ساچی لے کے جائے۔ سچھنڈ اُج محلے آپ بہاونا، شبد رنگیلا پیرھا ہیٹھ رکھائے۔ سچ سالو آپ رنگاونا، سیس جگدیش آٹکائے۔ گھ گھنگٹ آپ اُٹھاونا، دو جہاناں پردہ دئے چکائے۔ پیا پریم نظری آونا، زرنجن داتا بے پرواہے۔ گرگھ سخی انک سماونا، انگیکار آپ کرائے۔ دوسر دس کسے نہ آونا، لکھ چوراسی دیکھے نین اُٹھائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ست ستوادی ساچی دھار بندھائے۔ سو پُرکھ زرنجن سدا سیویئے، اک اکل کھیل اپار۔ ہر پُرکھ زرنجن وڈا وڈا وڈا دیویئے، دیوت سُر کرن نمسکار۔ ایکنارا الکھ ابھیویئے، برہما وشن شو ہوئے پنہار۔ آد زرنجن کتھنی کتھ نہ سکے رسنا جھویئے، لیکھا کھئے نہ کوئی لکھار۔ ابناشی کرتا دیوے ساچا میویئے، امرت پھل کرتیار۔ سری بھگوان ساچا میت گھر گھر سیویئے، گھر مندر کھیل اپار۔ پاربرہم نہ مرے نہ پئے جم جگا جگنتر ایک سیویئے، زرنجن سرگن بنھے دھار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اگم اپار۔ اگم اگوچر بھجیا، جس اپنی دیا کمائے۔ سنگر پورا بھيو کھلائے گھجیا، آتر آتم آپ سنائے۔ لیکھا چکے ایک دوجیا، نینی نین ہوئے رُشنائے۔ چوتھے پد پینڈا گمیا، امر اپد آپ دکھائے۔ پنچم بہہ بہہ نیڑے ڈھکیا، زرنجن میلا سہج سُبھائے۔ چھویں اُجل کرے کھیا، سر اپنا ہتھ دھرائے۔ ستویں ست پُرکھ زرنجن لکھ چوراسی کولوں لگیا، گرگھ ورلے درس دکھائے۔ ہر جن بوٹا کدے نہ سکيا، پت ڈالی آپ مہکائے۔ جو جن سرنائی جُھکیا، پھڑ فرشوں عرش بہائے۔ کلجک ویلا انتم ڈھکیا، عرش فرش رہیا گرلائے۔ لیکھا جانے مانس منگھیا، دیوت سُر بھيو نہ رائے۔ ہر جن اُجل کرے کھیا، سوچھ سروپی درس دکھائے۔ گرگھ ورلا اپنی گودی ہر ہر چکیا، گرگر ساچی سیو کمائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگا جگنتر اپنا کھیل کھلائے۔ سو پُرکھ زرنجن جائے بہر، ہر پُرکھ زرنجن وڈ

وڈیاںیا۔ ایکنارا چڑھے ساچے گھوڑ، آد زرنجن واگ اٹھایا۔ ابناشی کرتا دو جہاناں لائے ایکا پوڑ، سری بھگوانا سیو کماںیا۔ پاربرہم آد جگادی رہیا دوڑ، زرنجن اپنا کھیل کھلایا۔ ہر ہر بُجھائے لگی اوڑ، ساچا میگھ اک برسایا۔ لکھ چوڑاسی ویکھے پھل مٹھا کوڑ، کوڑا ریٹھا بھنّ وکھایا۔ ہر سنت بھگت چرن پریتی دیوے جوڑ، جاگرت جوت کر رُشنایا۔ من متوالہ دیوے ہوڑ، ایکا کھنڈا شبد اٹھایا۔ سرتی بٹھے اپنی ڈور، نام نامہ بندھن پانیا۔ لیکھا جانے اندھ گھور، جوت زرنجن کر رُشنایا۔ پکڑ بدارے پنچم چور، چور یار ٹھگ آپ مٹایا۔ پنچم مٹائے مور تور، ہوئے ہنگتا رہن نہ پانیا۔ پنچم وکھائے اپنا زور، وڈ جابر بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگا جگنتر کھیل کھلایا۔ سو پڑکھ زرنجن ٹھیا، ہر سچا بے پرواہ۔ ایکنارا اپنے بل آپے اٹھیا، ہر پڑکھ زرنجن دے صلح۔ ابناشی کرتا آپ ویکھے اپنی گٹھیا، آد زرنجن کر رُشنا۔ پاربرہم کدے نہ جائے لٹیا، سری بھگوان بنے گواہ۔ ہر شبد چڑھے آپے ساچی چوٹیا، سچ محلے ڈیرہ لا۔ لکھ چوڑاسی ویکھے واسنا کھوٹیا، گھٹ گھٹ اندر پھیرا پا۔ گر سکھ لبھے وچوں کوٹن کوٹیا، آپ اپنے لئے جگا۔ دیوے نام اک اتوٹیا، سچ بھنڈارا ہر ورتا۔ اتم دھرم رائے نہ توڑے بوٹیا، پتر گپت نہ دے سزا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے بے پرواہ۔ سو پڑکھ زرنجن داتا سوربیر، بلوان آپ اکھوائیندا۔ ہر پڑکھ زرنجن آسا پور، ساچا امرت سیر جام پیانیندا۔ ایکنارا مارے تیر، تیر زالا اک چلائیندا۔ آد زرنجن گھر گمبھیر، بھيو اھیدا بھيو کھلائیندا۔ ابناشی کرتا وڈ پیرن پیر، دستگیر ناؤں دھرائیندا۔ سری بھگوان شاہ حقیر، حق حقیقت پھول بھلائیندا، پاربرہم پر بھ بٹھے پیر، جگ جگ بیڑا آپ چلائیندا۔ جن بھگتاں کٹے ساچی بھیر، لوک مات روپ وٹائیندا۔ ایکا بختے ساچا سیر، نیر پیالہ جام پیانیندا۔ چٹے اُپر کھچ لکیر، کاغذ شاہی میل ملائیندا۔ چار جگ چار ورن چار کھانی چار بانی لکھیا کھت کرے تقدیر، تکبیر تدبیر اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا بندھن پانیندا۔ سو پڑکھ زرنجن بندھن پا، لکھ چوڑاسی ویکھ وکھائیندا۔ ہر پڑکھ زرنجن رُوس سورج چندن دے چڑھا، ایکنار حکم سنائیندا۔ آد زرنجن جوتی وچ دے ٹکا، جگا جگنتر ڈگمگائیندا۔ ابناشی کرتا رہیا بھوا، دوس رین بنائیندا۔ سری بھگوان ویکھے زمیں سماں، گگن گگنتر پھول بھلائیندا۔ پاربرہم آپے کھڑا اپنے تھاں، سچکھنڈ دوارا اک سہائیندا۔ جگ جگ کرے سچ نیاں، اپنا گیرا آپ چلائیندا۔ جن بھگتاں پھڑے لوک مات بانہہ، زرنجن سرگن روپ وٹائیندا۔ ایکا

اکھر نام دے جپا، ساچا ڈھولا آپے گائیندا۔ ساچا مارگ دے وکھا، اپنا پنٹھ چلائیندا۔ راگ انادی دے سنا، ایکا راگ الائیندا۔ واد وواد دے مٹا، آد جگاد کھیل کھلائیندا۔ سادھ سنت لئے ملا، آپ اپنا درس دکھائیندا۔ بودھ اگادھ شبد جنا، آپ اپنے رنگ رنگائیندا۔ دُھر دی داد جھولی پا، ساچا ہٹ اک کھلائیندا۔ چارے ویداں دے لکھا، اپنی ونڈن آپ ونڈائیندا۔ برہما ویتا منگے ڈھیہہ ڈھیہہ سرنا، چرن دھوڑی مستک اک چُھہائیندا۔ وشنو کوکے اچی کر کر بانہہ، بھگوان ساچا راہ تکائیندا۔ شکر منگے چرن دوارے تھاں، تن بھوتی اک رمانیندا۔ پاربرہم پر بھ بے پرواہ، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ ساچے سنتاں درشن دیوے آ، نت نوت جوت جگائیندا۔ لکھ چوراسی وچوں لئے اٹھا، نو کھنڈ پر تھی پھول بھلائیندا۔ ورن گوت نہ دے کوئی بنا، ذات پات نہ کوئی منائیندا۔ ایکا برہم دے وکھا، سرت شبدی میل ملائیندا۔ نہکرمی اپنا کرم لئے کما، ہر جن ساچے مان دوائیندا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاں، جگت وشنانہ کوئے پھول بھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی دھار بندھائیندا۔ سو پُرکھ زرنجن جینا جاپ، دُوجے اکھر نہ کوئے پڑھائیا۔ ہر پُرکھ زرنجن وڈ پرتاپ، پر م پُرکھ وڈ وڈیائیا۔ ایککارا مارے تینوں تاپ، ترے گن ناتا توڑ ٹڑائیا۔ آد زرنجن میل ملاوا کملاپات، کول نین نین درسائیا۔ ابناشی کرتا کھولے تاک، بند کواڑی آپ کھلائیا۔ سری بھگوان ویکھے مار جھاک، آتم سبجا سبج سہائیا۔ پاربرہم پر بھ بنے ساچا سجن سین ساک، سگلا سنگ نبھائیا۔ برہم برہم برہم وکھائے پاکی پاک، پتت پُنیت وڈ وڈیائیا۔ جن بھگتاں پردہ لئے ڈھاک، ڈھاکن کوپت آپ اکھوائیا۔ لیکھا جانے خاکی خاک، خالق خلق ویکھ وکھائیا۔ جیو جنت ایکا پائے نکیل ناک، مایا ممتا ڈوری اک وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی راس رچائیا۔ سو پُرکھ زرنجن ساچا سجن، سبکھنڈ دوارے سو بھاپائیندا۔ ہر پُرکھ زرنجن نہ گھڑیا نہ بھجنا، تتوت نہ کوئے رکھائیندا۔ ایککارا زرنجن روپ کسے نہ لبھنا، جگت نیتز درشن کوئے نہ پائیندا۔ آد زرنجن کسے پھندی وچ نہ بھجنا، آد جگادی کھیل کھلائیندا۔ ابناشی کرتا اپنے مندر بہہ بہہ آپے سجن، تھر گھر ساچا آپ سہائیندا۔ سری بھگوان شبد نگارہ، بن بن آپے وچنا، اپنا تال آپ سناائیندا۔ پاربرہم پر بھ پردہ آپے کچنا، اپنا گھ آپ چُھپائیندا۔ برہم برہم برہم کرائے ساچا مجنا، سر سروور اک نہائیندا۔ گرگھ ورلے امرت درگھر ساچے پی پی رجننا، کول نابھ آپ کھلائیندا۔ ہر شبد چڑھنا ساچے جہازنا، پار کنارہ آپ وکھائیندا۔ ست سروپی مارے اک آوازنا،

شبدی شبد جیکارا لائیندا۔ کھیلے کھیل غریب نوازنا، غریب نمانے میل ملائیندا۔ ہنکاریاں توڑے گڑھ کھولے پاچنا، نام کھنڈا اک چکائیندا۔ شاہو بھوپ وڈ راجن راجنا، سچ سلطانا ویکھ وکھائیندا۔ کلجگ انتم ویس اولادیس ماجھنا، ساچی نگری پھیرا لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ست پُرکھ نرنجن ست ستواد لیکھا جانے آد جگاد، جگ جگ اپنا راہ چلائیندا۔ راہ چلندڑا پُرکھ اکال، دینا بندھپ وڈ وڈیائیا۔ وسنہارا سچکھنڈ سچی دھر مسال، منڈپ ماڑی نہ کوئے سمائیا۔ ساچا دیپک بیٹھا بال، دیوا بتی نہ کوئے رکھائیا۔ ساچے تخت بیٹھا نوری جلوہ جلال، شاہ کنگال نہ وڈ وڈیائیا۔ آپے بنے سچ دلال، ساچا ونج آپ کرائیا۔ آپے سیوادار اٹھائے کال مہاکال، دین دیال بے پرواہیا۔ آپے سچ دواویوں مارے اپنی چھال، قلعے کوٹ پار کرائیا۔ آپے اپنی گھال جگ جگ لئے گھال، ہر داتا اک اکھوائیا۔ سنجگ تریتا دواپر چلی جگت چال، کلجگ اولڑی چال اپنے ہتھ رکھائیا۔ کریا کھیل بے مثال، وید شاستر سمتر پُران انجیل قرآن کہانی بانی گر پیر اوتار سادھ سنت بھیسو کوئے نہ پائیا۔ دو جہاناں ایکا چال، چوواں طبقات ایکا راہ وکھائیا۔ گرکھاں چلے نال نال، بے عیب پروردگار ناؤں اکھراک خدائیا۔ کلجگ انتم کرے کال، کال نگارہ اک وجائیا۔ گرگھ سجن لئے بھال، بھگون اپنی بھگتی آپ کمائیا۔ ترے گن مایا توڑ جنجال، بندھن بند دئے کٹائیا۔ آپے ویکھے اپنے لال، لال امولک موتی ہیرے مانک جوہر آپ اٹھائیا۔ انت کنت بھگونت کرے سنت پرتپال، جگا جگتر سیو کمائیا۔ بنائے بنت ہر دین دیال، درد دکھ بھے بھجن دیناں انا تھاں درد ونڈائیا۔ لکھ چوڑا سی حال بے حال سرت سنجال، کوئی پاندھی راہ نہ چلے راہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نہ، ہر جن ساچے لئے پھڑ، اپنا بندھن آپے پائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگونان، رکھنہار بخشے سچ سچی سرنائیا۔

★ ۲۷ چیت ۲۰۱۷ بکرمی بابے موتا سنگھ دے گھر دیا ہوئی کلسپاں ضلع امرتسر ★

سو پُرکھ نرنجن گن ندھان، ہر وڈا وڈیائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن مہریان، نرنجن داتا بے پرواہیا۔ ایکنکارا نوجوان، نہ مرے نہ جائیا۔ آد نرنجن کھیل مہان، اک اکل کھیل کھلائیا۔ سری بھگونان داتا دانی دیوے دان، آد جگادی وڈ وڈیائیا۔ ابناشی کرتا پائے ایکا آن، آپ اپنا تھم چلائیا۔ پاربرہم ویکھے مار

دھیان، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں ایکا نین اُٹھایا۔ ایکا منتر اک گیان، سچکھنڈ دوارے آپ جنایا۔ ست پُرکھ زرنجن دُھر دی بان، بے آنت بے پرواہ آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ نواسا کھیل تماشا، اگم اگمڑا اگمڑی کار کرایا۔ اگم اگمڑا کھیل اول، سو پُرکھ زرنجن آپ کرائیندا۔ ہر پُرکھ زرنجن اک اکلّا، ایکنکار سنگ رلائیندا۔ آد زرنجن وسنہارا جلاں تھلاں، ابناشی کرتا گھٹ گھٹ ڈیرہ لائیندا۔ سری بھگوان جوتی شبری آپے رلا، زرنجن رنگ رنگ رنکائیندا۔ پاربرہم سچ سنگھاسن ایکا ملا، تھر گھر ساچے سو بھا پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ سچکھنڈ نواسا کھیل تماشا، سو پُرکھ زرنجن آپ کھلائیا۔ ہر پُرکھ زرنجن پر تھی آکاشا، گگن منڈل منڈپ دیکھ دکھایا۔ اک اکلّا پاوے راسا، رُوس سورج چن حکمی حکم پھرایا۔ آد زرنجن ہو پرکاشا، جوتی نور کرے رُشنائیا۔ ابناشی کرتا داسی داسا، سیوک ساچی سیو کماپیا۔ پُرکھ ابناشی پوری کر نہارا آسا، اچھیا بھچھیا جھولی پاپیا۔ پاربرہم گھٹ گھٹ اندر کرے واسا، نج اپنی جوت جگایا۔ سچکھنڈ نواسی شاہو شاباشا، ساچے تخت آپ سہایا۔ برہما وشن شو بختے چرن بھروسا، کول کولائین کھلائیا۔ امرت آتم دے بھجھائے پیاسا، ساتک ست ست ورتایا۔ آد جگاد نہ کدے وناسا، جگا جگنتر دیکھ دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکلّا بے پرواہیا۔ بے پرواہ اک اکلّا، سچکھنڈ دوارے سو بھا پائیندا۔ وسنہارا سچ محلہ، بنک دوارا آپ سہائیندا۔ بیٹھا رہے نہیل دھام اٹلا، اُچ محل اٹل آپ اپائیندا۔ اپنے دپیک آپے بلا، ست پرکاش آپ کرائیندا۔ سچ سنہیہرا شبد اگمی آپے گھلا، جگ جگ اپنا حکم چلائیندا۔ ترے ترے پھڑائے آپے پلا، آپ اپنے انگ لگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا بندھن آپے پائیندا۔ جگ جگ بندھن ہر کرتار، لوآں پُریاں آپے پاپیا۔ برہما وشن شو کر خبردار، دُھر فرمانا دے جنایا۔ ترے گن مایا بھر بھنڈار، ایکا بنک سہایا۔ پنچ تیت کر آکار، زراکار وچ سہایا۔ ہڈ ماس ناڑی کر شنگار، تن بستر اک سہایا۔ اندر مندر کھول کواڑ، ساچی ہائی دیکھ دکھایا۔ چوڑاں لوکاں بٹھے دھار، چوڑاں طبقاں دیکھ دکھایا۔ برہمنڈ کھنڈ اندر دیوے واڑ، ست سرُپی دیا کماپیا۔ آپے ہوئے پھریدار، دوس رین سیو کماپیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ کرتا اک اکھوایا۔ جگ کرتا پُرکھ سمرتھ، ہر ساچا ہر اکھوایا۔ آپ چلائے اپنا رتھ، رتھ رتھو ہی نہ کوئے دکھائیندا۔ لکھ چوڑاں پائے نتھ، چار کُنٹ دہ دشا جون اجون آپ

پھر ایندیا۔ آپ جنائے پوجا پاٹھ، ابناشی کرتا نام درڑ ایندیا۔ چارے ویداں کھول ہاٹ، شبد انادی ناد وجائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ کرنی کرتا کرت کما ایندیا۔ جگ کرتا ہر بھگوان، وڈ داتا بے پرواہیا۔ ست سرُپ ست نشان، سچ دوارے آپ بھلائیا۔ نو کھنڈ ویکھے مار دھیان، ستاں دیباں پھول بھلائیا۔ لکھ چورا سی ہو پردھان، گھر گھر بیٹھا لکھ جگایا۔ آپے گائے ناد دھنکان، دُھن آتمک شبد سنایا۔ آپے لیکھا جانے پنچ شیطان، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار ہوئے ہلکایا۔ آسا ترسنا پن کھان، مایا ممتا اپنے رنگ رنگایا۔ آپے برہوں تیر نرالا مارے بان، نمکھ نمکھ آپ کٹایا۔ آپ جوت ست جگائے مہان، اندھ اندھیر دئے گویا۔ آپ سنائے دھر فرمان، گھر ساچے وجے ودھایا۔ آپے سنت اٹھائے دیوے مان، بھگت بھگونت اک وڈیایا۔ آپے جودھا سور پیر بلوان، تیر کمان آپ اٹھایا۔ آپ کھڑگ کھنڈا تیز کرپان، سنکھ چکر گدا آپ بھوایا۔ آپے برہمنڈ کھنڈ ہو پردھان، آپ اپنا ویس دھرایا۔ آپے لیکھا جانے گوپی کاہن، آپے سنیاں منڈل راس رچایا۔ آپے میل ملائے سینتا رام، سینتا سرتی رام شبد پرنا نیا۔ آپے امرت پیائے ساچا جام، نام پیالہ ہتھ اٹھایا۔ آپے ساچا سجدہ کر پرنام، آپے نیوں نیوں سیس جھکایا۔ آپے کلمی کلمہ پڑھے امام، کائنات آپ پڑھایا۔ آپے اسم اعظم ہوئے اسلام، نبی رسول آپ اکھوایا۔ آپے آبے حیات پیائے جام، ملاکوت اپنا روپ وٹایا۔ آپے پرگٹ کرائے ستنام، نام نامے وڈ وڈیایا۔ آپے وسے کایا کھیڑا ساچے نگر گرام، گھر مندر سو بھاپایا۔ آپے بھاگ لگائے ماٹی چام، اپ تیج وائے پر تھی آکاش، من مت بُدھ اپنے ویج ٹکایا۔ آپے میٹے رین اندھیری شام، ساچی سچ کرے رُشنائیا۔ آپے لیکھا جانے کوٹن کوٹی بھان، کوٹ کوٹی ایک کرن دئے وڈیایا۔ آپے آد جگادی جانی جان، جگ جگ اپنا ویس وٹایا۔ آپے ستجگ ساچے کرے پردھان، آپے تریتا تیر چلایا۔ آپے دوپر ہو یا نو جوان، گند منوہر کھھی نرائن وڈ وڈیایا۔ آپے کلج کھیلے کھیل دو جہان، لوک مات پھیرا پانیا۔ آپے عیسیٰ موسیٰ جگت نشان، کالا سوسا تن پہنایا۔ آپے مذہب دین اسلام، انجیل قرآنا آپے گایا۔ آپے وید شاستر سمرت ہوئے پُران، گائتری منتر آپ پڑھایا۔ آپے اوانگ روپ آپ بھگوان، سوئم روپ سرب درسایا۔ آپے بھگوت بھگوتی کھچے میان، سنگھ اسوار آپ ہو جائیا۔ آپے ہوئے بال نادان، روپ انوپ آپ وٹایا۔ آپے نانک نرگن دیوے دان، ساچی دست جھولی پانیا۔ آپے گوہند جودھا بنے بلوان، ایک کھنڈا ہتھ چکایا۔ آپے امرت

آتم کرے پان، پت پُنیت آپ کرایا۔ آپے بخشے سچاپن کھان، جگت ترسنا بھکھ گویا۔ آپے جگا جگتر ہو پردھان، لوک مات نرگن جوت کرے رُشایا۔ آپے سرگن شبد سنائے کان، نرگن اپنا نش اکھر کرے پڑھایا۔ کلجگ انتم لئے پچھان، چاروں کُنٹ اندھیرا چھایا۔ رُو سس مکھ شرمان، سیتل دھار نہ کوئے وہایا۔ کاغذ قلم ہوئے خیران، لکھ لکھ تھکی ست سرور تیری سیاہیا۔ بسدھاگن نہ جانے گن ندھان، اُچی کوئے دئے ڈھایا۔ کروڑ تیتیا چرن دوارے منگن آن، خالی جھولی رہے دکھایا۔ برہما نیز اٹھے رووے نیر ورو لے اپنا آپ نہ رہیا پچھان، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرایا۔ شکر بیٹھا سنج مسان، سرشٹ سبائی رہیا جنایا۔ وشنوؤں سنے ہر کا شبد لا لا کان، باسک ساگو پانگ، بیج بیٹھا آسن لایا۔ ایکنکارا سری بھگوان، نرگن داتا اپنی کھیل رہیا کھلایا۔ سچھنڈ نواسی پُرکھ ابناشی پرگٹ ہوئے والی دو جہان۔ گھنک پُر واسی اپنا ناؤں دھرایا۔ شبد اٹھائے سچ نشان، درگاہ ساچی آپ جھلایا۔ لوک مات ویکھے مار دھیان، ہرجن ساچے لئے جگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکنکارا کھیل اپارا جگ جگ پسارا، آپ اپنا ویکھ دکھایا۔ ہر پسارا پیکھیا، نرگن روپ اپار۔ برہما وشن شو نہ جانے لیکھیا، چارے وید رہے پکار۔ ہر کارو پ مجھ داہڑی نہ دے کیسیا، موئڈ منڈائے نہ وچ سنسار۔ بھانا جانے گرو دس دسمیشیا، کلجگ انتم ورتے ورتاوے جو کرتار۔ تخت تاج نہ دے نرزیسیا، نر نرائن کرے خوار۔ جوتی جامہ دھارے بھیکھیا، نہہکنک لئے اوتار۔ شبدی وچولا دیس پردیسیا، ڈھولا گائے آپ اپنی وار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اگم اپار۔ اگم اپار ہر ہر کھیل، بھيو کوئے نہ پائندا۔ جگ جگ ہر جن ہر بھگت ساچے سنت لئے میل، آپ اپنا میل ملائندا۔ آد نرنجن چاڑھے تیل، جوت نرنجن سگن منائندا۔ اچرج پار برہم پر بھ کھیلے کھیل، گرگھ ورلے بو جھ بھائندا۔ سکھا سکھائی سجن سہیل، نرگن سرگن رنگ رنگائندا۔ وسنہارا دھام نویل، دھرتی دھول آپ سہائندا۔ لیکھا جانے گرو گر چیل، گر سنگر سنگ نہائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، جوتی جامہ بھیکھ وٹائندا۔ جوتی جامہ ہر گوپال، نہہکنک ناؤں رکھایا۔ پُرکھ ابناشی دین دیال، درگھر ساچے بیٹھا سو بھاپایا۔ گرگھ ویکھے ساچے لال، جگ وچھڑے میل ملائیا۔ ناتا توڑے کال مہاکال، آپ اپنی گود بہایا۔ کلجگ انتم چلی اولڑی چال، لیکھا لکھ نہ سکے کوئی رایا۔ شبد سروپی بن دلال، گر گوبند دئے گواہیا۔ نو کھنڈ پر تھی تیرا سہائے ساچا تال، اٹھسٹھ

لیکھا دے مُکائیا۔ سَجگ ساچی وست دیوے سچا دھن مال، نام خزانہ اک وکھائیا۔ ایکا رنگ رنگائے شاہ کنگال، اوچ نیچ رہن نہ پائیا۔ لکھ چوراسی پھل
 لگائے ایکا ڈال، بھل بھلواری مات مہکائیا۔ گر سکھ سچن ساچے بھال، بھوجل انتم پار کرائیا۔ دوس رین وسے نال، روس رہے راہ تکائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، جوتی جامہ بھیکھ وٹائیا۔ جوتی جامہ بھیکھ وٹایا، ہر وڈا وڈ وڈیائیا۔ گھنک پُر واسی پھیرا پایا، سمبل بیٹھا
 جوت جگائیا۔ نرگن سرگن بن کے آیا، سرگن نرگن وچ سمائیا۔ نرگن نرگن گھوڑے چڑھ کے آیا، لوآں پُریاں چرناں ہیٹھ دباٹیا۔ شبد اگئی کھنڈا پھڑ کے
 آیا، بہتر ناڑ رہی گر لائیا۔ کلج گئی آپے سڑ کے آیا، گر سکھاں گئی دے بُجھائیا۔ دُھر درگاہی دُھر داشد ایکا پڑھ کے آیا، سو پڑھ نرگن کرے سچ
 پڑھائیا۔ چار ورنال لڑ پھڑ کے آیا، کھتری براہمن شودر ویش ایکا جوت جگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکنکارا پڑھ اکالا، آپے چلے
 اولڑی چالا، جگت اولڑی چال چلائیا۔ چال اولڑی ہر نرائن، نرگن اپنی آپ چلائیندا۔ سرگن کوئے نہ سکے کہن، لیکھا دوسر ہتھ نہ کسے پھرائیندا۔ دس نہ
 آئے دوئے نین، جگت نیز سرب ترسائیندا۔ جس جن سنگر پورا ملیا ساک سچن سین، نج نیز اگھ گھلائیندا۔ ناتا تے مات پت بھائی بھین، گر شبدی جوڑ
 جُرائیندا۔ نیڑ نہ آئے لاڑی موت ڈائن، دھرم رائے نہ بندھن پائیندا۔ جو جن سوہنگ شبد رسنا کہن، لکھ چوراسی بھند کٹائیندا۔ کلج انت چکائے لین دین،
 دیونہار آپ اکھوائیندا۔ گر وگر گر سکھ دھام اکٹھے ساچے بہن، سچکھنڈ دوارا سو بھاپائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور،
 نہکٹک نرائن نر، نرگن اپنا بھيو گھلائیندا۔ نرگن بھيو اولڑا، وید کتیب کہن نہ جائیا۔ پڑھ اباشی اک اکلڑا، جگ جگ اپنی رچن رچائیا۔ سچکھنڈ دوارا ایکنکارا
 تھر دربارا آپے کھلڑا، سنگھاسن آسن کر رُشائیا۔ گر پیر اوتار پھڑائے پلڑا، لوک مات شبد گڑمائیا۔ سچ سندیش ہر نریش جگا جگتر آپ اپنا گھلڑا، حکمی حکم
 سرب چلائیا۔ کلج انتم ویس اولڑا، نرگن اپنا رنگ وٹائیا۔ ہڈ ماس ناڑی نہ دیسے چھڑا، جوتی جوت کرے رُشائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 نرگن کھیل کرے ہر، ہری ہر آپ اکھوائیا۔ ہری ہر کھیل اپارا، ہر ساچا ویس وٹائیندا۔ نرگن سرگن دوویں دھارا، لوک مات چلائیندا۔ گر سنگر ساچا لے
 اوتارا، اپنا کھیل گھلائیندا۔ شبد انادی اک جیکارا، سرشٹ سبائی آپ سٹائیندا۔ ورنال برنال وسے باہرا، ذات پات نہ کوئے بنائیندا۔ پینتیس اکھر نہ پاوے

سارا، باؤن اکھر نہ کوئے پڑھائیندا۔ چار وید نہ بنے لکھارا، برہما لکھ نہ چار صلاحیندا۔ وشنوں نیوں نیوں نہ کرے نمسکارا، نیتز دھیان نہ کوئے لگائیندا۔ سچکھنڈ وسے آپ نرنکارا، سچ سنگھاسن آسن لائیندا۔ کلجگ انتم کھیل نیارا، خالق خلق ویکھ وکھائیندا۔ بے عیب خدائی پروردگارا، نورو نور ڈگمگائیندا۔ من مت پاوے سارا، لاشریک ویکھ وکھائیندا۔ عظمتو کسمتو رنگ رنگے رنگنہارا، رنگ رنگیلا آپ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، چوڈاں طبقات اک ہلارا، پیر دستگیر لیکھا جانے گپت ظاہرا، جگت نیتز ویکھ وکھائیندا۔ پیر دستگیر شاہ حقیر، ہر ساچا سچ اُچھائی۔ خدی خدائی مارے تیر، بے نظیر بے پرواہیا۔ لیکھا چکے بونجا پیر، بے تال دئے ڈھائی۔ شرع شریعت توڑ زنجیر، ایک کلمہ دئے پڑھائی۔ مقامے حق چوٹی چاڑھے اک آخر، انا الحق بحق دئے وکھائی۔ کلجگ تیری میٹ تقدیر ویکھے تقصیر، اپنی تدبیر آپ بنائی۔ راہ تگدے نیتز پیر فقیر، امام امامہ نور الایہا۔ پُرکھ ابناشی شبد اگئی گھت وہیر، چارے کوٹاں پندھ نمکائی۔ چار یاری منگے سیر، آب بے آب ویکھ وکھائی۔ شاہ نواب نہ کٹے کوئی بھیر، دیونہار عذاب سزائی۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ مولا اللہ، نورو نور سمایا۔ چوڈاں طبقات بن ملاح، صدی چوڈھویں چپو دئے لگایا۔ انتم بھلے ایک راہ، نوح ہتھ کسے نہ آیا۔ سخی سرور نہ پڑے کوئی بانہہ، سخاوت سکے نہ کوئی تریا۔ پنکھی پنچھی ترور سرور کوکن گران کاں، کاگ ہنس نہ روپ وٹایا۔ سپس نہ رکھے کوئی ٹھنڈی چھاں، کلجگ اگنی تت تپایا۔ نہ کوئی سہارا پتا ماں، پتا پوت نہ میل ملایا۔ لیکھا چکائے سور گاں، جگت قصائی چھری ہتھ نہ کوئے رکھایا۔ سرشٹ سبائی لیکھا دئے چکا، کلجگ ویلا انتم آیا۔ ایک نام ڈنکا دئے وچا، سوہنگ اکھر اک پڑھایا۔ سنگھ شیر ہر ناؤں دھرا، سنگھ روپ لئے وٹایا۔ آد شکت جگت بھوانی سیوالا، بھگت بھگتی لئے تریا۔ جگ جگ دابانی آپ اکھوا، ستجگ مارگ دئے وکھایا۔ کلجگ جھوٹا مندر دیوے ڈھاہ، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار گڑھ کوئے دس نہ آیا۔ پُرکھ اکال ایک نام دئے چپا، لکھ چوراسی جہوا ہر گن گایا۔ بھر پیالہ امرت جام دئے پیا، جاگرت جوت کرے رشنایا۔ کاگوں ہنس دئے بنا، مانک موتی چوگ چگایا۔ شاہ رگ اپر درس دکھا، جگت ترسنا اگت دئے بھجھایا۔ امرت میگھ اک برس، نچھر جھرن دئے جھرایا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں دیوے خاک ملا، غریب نمانے گلے لگایا۔ ست رنگ نشانہ دئے جھلا، ستاں دیپاں تھم سنایا۔ پُرکھ ابناشی کھیلے کھیل تھاوں تھان،

تھان تھنتر ویکھ وکھایا۔ کسے نہ وسے نگر گراں، گرسکھ تیری کایا مندر اندر ڈیرہ لایا۔ آد آنت پکڑے بانہہ، جوں ماتا پوت گود اٹھایا۔ اک جپائے اپنا ناں، دو جایشٹ نہ کوئے رکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نہ، ایک ڈنکا آپ وجایا۔ ایک ڈنکا شبد نرنکار، ہر اپنا آپ وجایا۔ کلج کوڑا میٹ پسار، سنجگ ساچا مارگ لایا۔ چار ورن سوہن اک دوار، ہندو مسلم سکھ عیسائی، ناتا بنائے بھیناں بھائی۔ مندر مسجد شودوالا مٹھ ایک بولے نام جیکار، گر در مندر ایک کوک سنایا۔ ایک ڈنکا وجے وچ سنسار، فتح واگرو آپ اپنی اپنے ہتھ رکھایا۔ مہاراج شیر سنگھ ہو تیار، وشنوں کھیل کرے بے پرواہیا۔ بھگون جوتی جوت کر اجیار، ہنگ برہم کرے کڑمایا۔ سو پڑکھ نرنجن میت مرار، سگلا سنگ نبھایا۔ راج جوگ سچا سکدار، ساچی رعیت دے سہایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر وڈ وڈیایا۔ الکھ اگوچر گھنک پڑ واس، پری گھنک آپ تجایا۔ سچھنڈ دوارے کر پرکاش، لوک مات ویکھ وکھایا۔ گوبند رکھی ایک آس، پڑکھ اکال راہ تکایا۔ صاحب سنگر داسی داس، سیوک یاچک چاکر سیو کمایا۔ جن بھگتاں پوری کرے آس، جگا جگنتر ہر سنت لئے ترایا۔ پارکنارہ جائے پر تھی آکاش، پر م پڑکھ وڈی وڈیایا۔ دھرتی تیرا ویکھے کھیل تماش، جل دھارا آپ سہایا۔ سمند ساگر نہ ہوئے نراس، اچے ٹلے پر بت جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ ویکھ وکھایا۔ مان سرور رکھے آس، کون پیاس دے نبھایا۔ پاربرہم ابناشی کرتا نرگن روپ ست سرپ پوری کر نہارا آس، پورب پورب ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نہ، نرگن داتا اک اکھوایا۔ نرگن داتا ہر بے آنت، پر م پڑکھ اکھوایا۔ گرگھ ورا جانے سنت، جس جن اپنی بوجھ نبھانیدا۔ ہر جن میلاناری کنت، نر نرائن آپ پر نایندا۔ بھگتن مہاگنت اگنت، لیکھا لیکھ نہ کوئے لکھانیدا۔ بھر م بھلا جیو جنت، جاگرت جوت نہ کوئے جگانیدا۔ گرسکھ کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، نام مھیٹھی رنگ رنگانیدا۔ دھن سہاگ ہوئے دھن دھنوت، پریا پریتم میل ملائیدا۔ منمکھ مایا پائے بے آنت، کایا کپڑ گورھی نیند سوانیدا۔ آپے جانے جنائے اپنا منت، اکھر وکھر شبد پڑھانیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی جوڑا شبدی گھوڑا چاروں گنت دوڑانیدا۔ چاروں گنت رہیا دوڑ، سنگر پورا وڈ وڈیایا۔ نرگن لایا ایک پوڑ، دو جہاناں ویکھ وکھایا۔ لکھ چوراسی ویکھے پھل مٹھا کوڑ، گھٹ گھٹ بیٹھا ڈیرہ لایا۔ گرسکھ ورلے جائے بہرے،

باہوں پکڑ گئے لگائیا۔ جگ جگ دی لگی بُجھائے اوڑ، دے درس تریپت کرائیا۔ کسے ہتھ نہ آئے پوت سپوتا براہمن گوڑ، اُچے ٹلے پریت بیٹھے راہ تکائیا۔
 سمبل نگر کوئے نہ جانے لماں چوڑ، گر گوہند گیا لکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، شبد ترانہ ہر بھگوانا دو جہاناں
 آپ سنائیا۔ شبد ترانہ ساچا راگ، ہر ساچا سچ الائنیدا۔ گر گھ ورلے وڈ وڈ بھاگ، جس جن اتم آنتر کھوج کھائیندا۔ دُرمت میل دھوے داغ، ساچی
 رنگن نام رنگائیندا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاگ، جس جن اپنے چرن لگائیندا۔ دیپک جوت جگے چراغ، گیان بھان پرکاش آپ دکھائیندا۔ گھر میلاناری کنت
 سہاگ، سرتی شبدی میل ملائیندا۔ چرن دھوڑ کرائے محن ماگھ، اٹھسٹھ پیٹا آپ مکھائیندا۔ ایٹھے اوٹھے دو جہانی پکڑے واگ، ادھ وچکار نہ کوئے اٹکائیندا۔
 جس جگائے سو جن جائے جاگ، دوسرا کھ نہ کوئے کھائیندا۔ ترے گن مایا لگی آگ، پنج تہ بسترنہ کوئے بُجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، نام اکھراک وڈیائیندا۔ ایکا اکھرا ہر کاناؤں، لکھن پڑھن وچ نہ آئیا۔ ایکا اکھرا وسے ہر گھٹ تھاؤں، دس
 کسے نہ پائیا۔ ایکا اکھرا کرے سچ نیاؤں، آد جگاد وڈی وڈیائیا۔ ایکا اکھرا پتا ماؤں، ایکا اکھرا بال سکھائیا۔ ایکا اکھرا دیوے سدا ٹھنڈی چھاؤں، چارے وید دین
 گواہیا۔ ایکا اکھرا ستگر پورا آپے جانے، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، ایکا نام کرے پڑھائیا۔ ایکا اکھرا شبد بانا، گر ستگر
 ہتھ رکھایا۔ ایکا اکھرا پندھ مکائے آون جانا، لکھ چوراسی گیت چکایا۔ ایکا اکھرا گرو آں پیراں رکھے اپنے بھانا، ہر بھانا وڈ وڈیائیا۔ ایکا اکھرا لہنا دینا چکائے راجا رانا،
 راج راجاناں دئے سزائیا۔ ایکا اکھرا بھچھیا منگے در دربانا، در در پھیری لکھ جگایا۔ ایکا اکھرا ہوئے پروانہ، پر م پُرکھ میل ملایا۔ ایکا اکھرا روپ سری بھگوانا،
 نہ مرے نہ جایا۔ سو اکھرا ستجگ ساچے چڑھے نشانہ، پُرکھ ابناشی آپ چڑھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بھگت ہر ہر ہر گائے گانا،
 پاربرہم دئے صلاحیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوانا، نرگن نرگن نرگن نرگن کھیل کھلایا۔

★ ۲۸ چیت ۲۰۱۷ بکرمی موتا سنگھ دے گھر پنڈ کلسیاں ★

سجھنڈ دوار سُہندڑا، پُرکھ ابناشی وڈ مہربان۔ تھر گھر واسی جوت جگندڑا، آد جگادی نوجوان۔ شبد انادی راگ اندڑا، گا ونہارا گائے گان۔ سُن اگمی
 ویکھ وکھندڑا، وڈ داتا دانی دان۔ لوآں پُریاں لیکھ لکھندڑا، لیکھا جانے زمیں اسمان۔ رُو سس نُور چمکنڈڑا، منڈل منڈپ ہو پردھان۔ آپ اپنی راس رچندڑا،
 جُگا جگنتر کھیل مہان۔ دھرت دھول ویکھ وکھندڑا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنی آن۔ دھرت دھول وڈیائی، ہر پُرکھ
 زرنجن آپ وڈیا نیندا۔ زرنگن سرگن کر گڑمائی، جگت وچولا کھیل کھلانیندا۔ بھگتن بھگتی بھچھیا جھولی پائی، نام بھنڈاری آپ اکھوانیندا۔ ساچے سنتاں لئے
 جگائی، جاگرت جوت اک وکھانیندا۔ جگ جگ اپنا میل ملائی، لوک مات دیا کمانیندا۔ کھجگ انتم کرے سچ نیائیں، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، آپ اپنا کھیل کھلانیندا۔ سچ نیاؤں ہتھ کرتار، آد جگاد رکھایا۔ جگا جگنتر لے اوتار، لوک مات کرے رُشنائیا۔ کھجگ کھیل اگم اپار، وید اتھرن دے
 دُہایا۔ وید ویاسا کر پُکار، رسنا جہوا گیا گیا۔ نانک گو بند بول جیکار، ایکا اکھر گیا پڑھایا۔ پُرکھ اکال میت مُرار، جونی رہت اک اکھوایا۔ ڈکھ درد بھجے بھنجن ہر
 ۲۸۸ سرب سنسار، سگلا سنگ آپ ترایا۔ شاہ سلطان بھوپ اک سکدار، دو جہاناں راج جوگ اک دکھایا۔ حکمی حکم کرے ورتار، وڈ بھانے بھاناں وچ ٹکایا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگا جگنتر ویس وٹایا۔ جگ جگ کھیل کھلندڑا، پار برہم پر بھ بے آنت۔ زرنگن اپنا ویس وٹندڑا، لیکھا جانے جیو جنت۔
 پنچ تت کایا چولا آپ ہڈھندڑا، لیکھا جانے آد آنت۔ گرکھ ورلے آپ جگندڑا، شبد جنائی نیا منت۔ ساچا کنت سہاگ ہڈھندڑا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، سرشٹ سبائی ساچا کنت۔ کنت کنٹولا ہر بھگوان، مہما اکھ کتھی نہ جائیا۔ جگا جگنتر کھیل مہان، پُرکھ سمرتھ آپ کرائیا۔ کھجگ انتم ہو
 پردھان، پُری گھنک کرے رُشنائیا۔ ساچے سنتن آتم گیان، برہم گیان اک درڑایا۔ بخشش بخشے چرن دھیان، لو آنتر آپ لگایا۔ من مانیا ملیا جیا دان،
 جیون جگت اک سکھانیا۔ گھر سخی ملیا ساچا کاہن، ساچے مندر بنسری نام وجایا۔ لیکھا چکا سییا رام، سیتل دھار سہج سکھانیا۔ ایکا زرنگن کر پرنام، جگت
 جگدیش سیس جھکانیا۔ کھیڑا ویکھیا سچ گرام، جگت جھیرا دے کٹایا۔ کوٹن کوٹ شرمائن رُو سس سورج بھان، ایکا کرن ہر رُشنائیا۔ سنت منی سنگھ چرن

دوارے ڈگا آن، ہر ملیا پھڑ پھڑ بانہیا۔ ارجن گیتا دتا اک گیان، دوسر پستک نہ ہتھ پھڑایا۔ کلجگ انتم سچ نشان، اپنا اکھر دیوے وچ لکایا۔ بجر کپائی پتھر توڑ سچ مکان، ساچی سکھیا اک سمجھایا۔ کلجگ بھلا جیونادان، مایا پردہ ایکا پانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، کھیل پسارا ہر نرنکارا نراکارا نرگن دھارا آپ چلایا۔ سنت منی سنگھ بے بے ونت، جیتسری ایکا راگ سمایا۔ پاربرہم پر بھ پایا ساچا کنت، سری راگ گھر مندر آپ الایا۔ کایا چولی چڑھیا رنگ بسنت، بسنت منگلا چار رہیا دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، در گھر ساچا اک در سایا۔ در گھر ساچا ہر بھگونت، پاربرہم وڈی وڈی پانیا۔ لیکھا جانے ساجن سنت، سنگر داتا بے پرواہیا۔ سخی میلا ساچے کنت، گرور گر دھر گرہ مندر پھیرا پانیا۔ سکھا سہیلا آد انت، جگا جگنت سگلا سنگ رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اچرج اپنی رچن رچایا۔ اچرج رچنا ہر ہر رچ، آد جگاد سمایا۔ گھٹ گھٹ اندر رویا سچ، سچ مندر آپ اپایا۔ پنچ تت کایا دیسے کچ، تھر کونے رہن نہ پایا۔ جگا جگنت رہیا پنچ، سوانگی اپنا سوانگ ورتایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نو نو چار اپنا بندھن آپ رکھایا۔ نو نو چار بندھن پا، جگ چوکڑی آپ چلایا۔ برہما منوتر لیکھا دے لکھا، ست اک کرے گڑمائیا۔ اٹھ تت رنگ رنگا، نو نو کھوج کھوجائیا۔ پنچ پنچ لیکھا دے مکا، دس دس ویکھ دکھایا۔ لکھ لکھ گیرا دے ڈا، لکھ میں جگدیش بے پرواہیا۔ کلجگ جھیرا دے مکا، پُرکھ اگڑا اگڑی کار کمائیا۔ ست سروپی جامہ پا، تتوت اک رکھایا۔ نہہکرمی نہہکرمی ہر آپ اکھوا، کرم کرمی ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، ساچی دھرنی آپ سہایا۔ نو نو چار کرے پکار، برہما ویتا سنگ رلائیا۔ وشنوں نیتر رووے زارو زار، کول نین نہ کونے مٹکائیا۔ شکر ڈھیہہ ڈھیہہ کرے نمسکار، دھوڑی مستک لکایا۔ دھرتی منگے ساچی چھار، اگے اپنی جھولی ڈاہیا۔ کروڑ تینتیس بن بھکھار، ایکا لکھ رہے جگائیا۔ لکھ چوڑا سی کرے وچار، کون لیکھا دے مکائیا۔ دھرم رائے تنگے دوار، ادھ وچکار تاڑی لایا۔ جگ چوکڑی درس منگے کرتا، ہو لا بھار نہ کونے کرائیا۔ گر پیر اوتار اچی کوک کرن پکار، بن ہر نہ کونے سہایا۔ شاستر سمرت وید پُران نہ پان سار، انخیل قرآن کھانی بانی رہی گائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، دھام اولٹا اک سہایا۔ دھام اولٹا سچھنڈ نواس، تھر گھر آپ وڈیایا۔ پُرکھ ابناش شاہو شاباش، ساچے تخت ڈیرہ لایا۔

نرگن جوت جوت پرکاش، دیا باتی نہ کوئے جگایا۔ نہ کوئی پون نہ سواس، رسنا جہوانہ کوئے ہلایا۔ نہ کوئی پر تھی نہ آکاش، گنن منڈل نہ کوئے دکھایا۔
 آپے رچے اپنی راس، آپ اپنی سیو کمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، تیرا گیڑا دئے چکایا۔ کلج گیڑا چکنا، دھرت
 دھول کرے پکار۔ سنگھ شیر دلیر ایکا بکنا، شاہ سلطاناں کرے خوار۔ ہر کا بھانا کدے نہ رکننا، ورتے ورتا وے وچ سنسار۔ اندر وڑ کسے نہ لگنا، شبد اگمی
 مارے مار۔ کلج بوٹا جھوٹھا سکنا، پھل دے نہ کسے ڈار۔ گرگھ ورا گودی چکنا، درگاہ ساچی کرے پیار۔ ہر کاروپ نہ مانس نہ دے منگھنا، نرگن جوت
 نور اُجیار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی دھرنی سنے پکار۔ دھرنی سُن پکار، جگدیش جگت وڈیایا۔ پری گھنک گھنک وچار، بھوساگر دیکھ
 دکھایا۔ جوں جنک سپتری جائے تار، دھنک دھنٹ اپنے ہتھ اٹھایا۔ جوں توڑنہارا گڑھ ہنکار، لکا راون رہن نہ پائیا۔ جوں کنس دُسان مارے مار،
 دریودھن میٹ مٹایا۔ جوں کھنڈا کھڑگ کچ کٹار، چلے تیر کمان چڑھایا۔ کلج انتم کھیل بے عیب پروردگار، نوری اسم جسم آپ اکھوایا۔ بسمل کرے
 سرب سنسار، ایکا دھار دھار چلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل آپ خدایا۔ خالق خلق بے نظیر، نور نورانہ آفتاب مہتابیا۔
 چوڈاں چوڈاں پائے زنجیر، لیکھا چکے شاہ نوابیا۔ سچے صوفی چکائے انتم بھیر، جس پایا مکہ کایا کعبیا۔ درس دکھائے پیرن پیر، اَسو گھوڑے ساچے چرن دے
 رکابیا۔ چوٹی چڑھیا اک اخیر، لیکھا جانے غیب اغیبیا۔ کھ نقاب بستر چیر، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، میل ملائے دو
 دو آبیہ۔ دو دو آب ہر ہر میلا، دو جہاناں دیکھ دکھایا۔ لیکھا جانے گر گر چیللا، گر گر ایکا روپ سمائی۔ سنت ملائے سجن سہیلا، گھر ساچے و بے ودھایا۔
 آپے جانے اپنا وقت ویلا، پنڈت پاندھا تھکا ماندانہ سکے کوئے بتایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، نہہکنک ایکا ایک
 اکھوایا۔ نہہکنک ہر بھگوان، دوسر اور نہ کوئے جنائندا۔ ست سروپی سچ نشان، سچکھنڈ دوارے آپ جھلایندا۔ چوڈاں لوکاں پائے آن، لکھ چوراسی سھم
 سٹانیندا۔ کلج انتم ہو پردھان، روپ رکھ آپ دکھانیندا۔ گرگھ ساچے پتر سنان، جس جن ساچی بوجھ بھانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، کلج تیری انتم ور، کالا سوسا دیکھ دکھانیندا۔ کالا سوسا کالی دھار، کل کلوٹا دیکھ دکھایا۔ ست سفیدی کر پیار، ست ستوادی لئے ملایا۔ بودھ اگادھی

شبد جیکار، ایکا ڈھولا ساچا گایا۔ سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، پرگٹ ہوئے وچ سنسار، پردہ اوہلا رہے نہ رانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن اندر نرگن وڑ، سرگن ڈنکارہیا سنانیا۔

★ ۲۸ چیت ۲۰۱۷ بکرمی دلپ سنگھ دے گھر پنڈ گلوبو آ ضلع امرتسر ★

نرگن ہر ہر رام، ہری ہر ہر کھیل کھلایندا۔ نرگن ہر ہر شام، گھنٹیا نیامات چلایندا۔ نرگن ہر ہر وڈ امام، کائنات کلام آپ پڑھایندا۔ نرگن ہر ہر ستنام، ست منتر اک درڑایندا۔ نرگن ہر ہر گوہند جام، بھر پیالہ آپ پیایندا۔ نرگن ہر ہر وسنہار سچ گرام، نگر کھیڑا آپ سہایندا۔ نرگن ہر ہر پورن کرے کام، قادر کرتا آپ اکھوایندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد نشان اک جھلایندا۔ نرگن ہر ہر بے پرواہ، سچھنڈ دوارے سوہا پانیا۔ نرگن ہر ہر بھگت ملاح، جگ جگ بیڑا رہیا چلایا۔ نرگن ہر ہر پاوے ساچے راہ، مارگ پنٹھ اک دسایا۔ نرگن دکھاوے نتھوایاں ساچا تھاں، تھان تھنتر ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ نرگن ہر ہر ساچا میت، سچھنڈ دوارے سوہا پانیا۔ نرگن ہر ہر اک اتیت، گھر مندر جوت جگایندا۔ نرگن ہر ہر آپے جانے اپنی ریت، جگ جگ اپنا ویس وٹایندا۔ نرگن ہر ہر پت پت پاپی کرے پنت، پت پاؤن ناؤں دھرایندا۔ نرگن ہر ہر سے چیت، ہر جن ساچے میل ملایندا۔ نرگن ہر ہر ایک رنگ رنگائے ہست کیٹ، اوچ نیچ ورن برن نہ کوئے دھرایندا۔ نرگن ہر ہر شبد جنائے اک انڈیٹھ، اپنی مہما آپ گنایندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنے رنگ رنگایندا۔ نرگن رنگ ہر ہر چلوں، مہما گنت گنی نہ جانیا۔ نرگن ہر ہر نہ جائے بھول، گرگھ ساچے میل ملایا۔ نرگن ہر ہر کنت کنتوہل، ہر جن سخی ویکھ وکھایا۔ نرگن ہر ہر سچ پنگھوڑا رہیا جھول، ہر جن ساچے آپ جھلایا۔ نرگن ہر ہر آپ چکائے بچھلا مول، آگے لیکھارہے نہ رانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل آگم اتھاپیا۔ نرگن ہر ہر سگلا سنگ، پر م پڑکھ پت پر میشور آپ نبھایندا۔ نرگن ہر ہر سورا سربنگ، چارگٹ نام مردنگ آپ وجایندا۔ نرگن ہر ہر لوآں پریاں آپے لنگھ،

لوک مات گرگھ ساچے آپ جگانیندا۔ نرگن ہر ہر ساچی سیجا ستا اک پلنگ، آتم انتر آسن لائیندا۔ نرگن ہر ہر وہائے سر سرور ساچی گنگ، امرت تالاب آپ بھرائیندا۔ نرگن ہر ہر آپے لائے اپنے انگ، انگیکار دیا کمانیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنت سہیلے ویکھ دکھائیندا۔ نرگن ہر ہر ساچا سنگر، ہر وڈا وڈا وڈیا نیا۔ نرگن ہر ہر لیکھا جانے درگاہ دھر، دھر درگاہ ویکھ دکھائیا۔ نرگن ہر ہر شبد جنائے ایکا سر، سر تال نہ کوائے دکھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر میلا سہج سبھائیا۔ نرگن ہر ہر وڈا بلوانا، گھر گھبھیر آپ اکھوائیندا۔ نرگن ہر ہر شاہ سلطانا، رُوپ انوپ آپ دھرائیندا۔ نرگن ہر ہر ایکا دیوے پد نربانا، نرؤیر اپنا کھیل کھلائیندا۔ نرگن ہر ہر ایکا دیوے برہم گیانا، برہم پاربرہم ملائیندا۔ نرگن ہر ہر ایکا دیوے دانا، ساچی وست جھولی پائیندا۔ نرگن ہر ہر، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کھیل کھلائیندا۔ نرگن ہر ہر وڈا مہربان، مہما کتھن کتھی نہ جائیا۔ نرگن ہر ہر بے پچان، رُوپ رنگ نہ کوائے دکھائیا۔ نرگن ہر ہر ایکا وسے سچ مکان، چھپر چھن نہ کوائے پھہائیا۔ نرگن ہر ہر، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نور نورانہ ڈگمگائیا۔ نرگن ہر ہر نور نورانہ، جلوہ جلال آپ درسائیندا۔ نرگن ہر ہر کھیل مہانا، لکھ چوراسی کھیل کھلائیندا۔ نرگن ہر ہر راگ ترانہ، نادى شبد وجائیندا۔ نرگن ہر ہر آپے پائے اپنی آنا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا تھم چلائیندا۔ نرگن ہر ہر سچ فرمان، دو جہاناں آپ سنائیا۔ نرگن ہر ہر دھر دیبان، دھر لیکھا دئے مکائیا۔ نرگن ہر ہر شبد نرالا مارے بان، تیر انیالا آپ چلائیا۔ نرگن ہر ہر آپے ہوائے جانی جان، گھر گھر وچ کھوج کھوجائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن داتا ہر بے انت، ہر ہر میلا ساچے سنت، گھر ساچے وجے ودھائیا۔ نرگن ہر ہر سنت پیارڈا، سرگن میلا سہج سبھائے۔ پنچم ملاوامیت مرارڈا، ترے گن ونڈن ونڈا ونڈائے۔ لیکھا جان آر پار کنارڈا، منجھدار اپنا چچو رہیا لگائے۔ آپے ستا ستھر یارڈا، سچ سنگھاسن پُرکھ ابناشن ساچی سچ آپ سہائے۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن ہر ہر اچرج کھیل آپ کھلائے۔ نرگن ہر ہر سرب گونتا، پر م پُرکھ اکھوائیندا۔ پاربرہم بے انت بے انتا، جیو جنت سادھ سنت رسنا سرب گائیندا۔ آپے جانے اپنا لیکھا آد انتا، جگ جگ اپنا ویس دھرائیندا۔ آپے شبد راگ ناد گائے آپے پوتھی دیوے سنتھا، منتر نام آپ سنائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن اپنا رنگ

رنگیندا۔ زرگن رنگ اگم اپارا، وید کتیب کہن نہ پانیا۔ ہر ہر وسے دھام نیارا، تھر گھر اپنی سیج ہنڈھانیا۔ تھر گھر سوہے بنک دوارا، در دروازہ نہ کوئے لگایا۔ محل اٹل اُچ منارا، لیکھا کھئے نہ کاغذ قلم شاہیا۔ سنت سَنگَر پاورے سارا، جس اپنا میل ملائیا۔ ساچا شبد سیج دُھنکارا، دُھن دُھن وِج اُپجایا۔ سُنے سناوے سُننہبارا، سُن سادھ بودھ اگادھ لو لو وِج لُکایا۔ کھیلے کھیل اگم اپارا، آد جگادی سیج جیکارا، سو پُرکھ زرنجن آپ لگایا۔ کھلج اتم گپت ظاہرا، کھیلے کھیل ہر کرتارا، ایکا اکھر کرتارا، ہنگ برہم کرے نیارا، زرگن سرگن جوڑ جڑائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نُوْر نُوْر نُوْر ڈگمگایا۔ نُوْر اُجالا ہر گوپالا، دیناں ناتھاں دیا کمائیدا۔ ست پُرکھ زرنجن کھیل نرالا جوت اکالا، سرشٹ سبائی ویکھ وکھائیدا۔ بھيو چُکائے کال مہاکالا اولڑی چالا، جگت جنجال توڑ تڑائیدا۔ ایکا مندر سہائے سچی دھر مسالہ، لیکھا جانے جوت جوالا، دیک دیا اک لُکائیدا۔ جن بھگتاں آتم پائے ساچی مالا، شبد سرپنی بن دلالا، من کا منکا آپ پھرائیدا۔ لیکھا جانے شاہ کنگالا، پھل ویکھے لکھ چوراسی ڈالا، پاتی پاتی کملاپاتی دوس راتی ویکھ وکھائیدا۔ گر سکھاں دتے راہ سکھالا، چرن پریتی گھالن گھالا، رائے دھرم نیڑ نہ آئیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرگن کھیل ساچا ہر، ہری ہر ہر جن ساچے لئے ور، در اپنا میل ملائیدا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کاغذ قلم وید کتیب شاستر سمرت انجیل قرآن، گر پیر اوتار سادھ سنت برہما وشن مہیش گنپت در درویش اپنی لائے آپے سیو، اپنا لیکھا نہ کسے جنائیدا۔

★ ۲۸ چیت ۲۰۱۷ بکرمی گر بخش سنگھ دے گھر گلوبو آ ضلع امرتسر ★

سنگھ دُکھ ایکا دھار، چنتا سوگ نہ کوئے جنائیا۔ مانس مانکھ کرے پیار، من ممتا دئے تجائیا۔ ساچا شبد جگت ادھار، گر سکھ رسنا جہوا گانیا۔ سگلا بھو دئے نوار، سَنگَر پورے ہتھ وڈیائیا۔ اتم بخشے بخشہبار، بخشش اپنے ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست ست گُرم ت اک پڑھائیا۔ دُکھ سکھ ہر کاروپ، ہری ہر ہر کھیل کھلائیدا۔ کر پسا چارے کوٹ، دہ دشا ویکھ وکھائیدا۔ بیخ ت آکار ناتا جھوٹھ، سگلا سنگ نہ کوئے رکھائیدا۔ گر گھ وِرا اُتجے ساچا پوت، جس جن ساچے سوت نام بندھن پائیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دُکھ سکھ وِج وکھائیدا۔ دُکھ دیاں سہج سکھ ساگر،

گرمکھ ورلے ونڈ ونڈائیا۔ کایا چولی چڑھے رنگ گُلال، جو جن دُکھ وِچ ہر ہر رہیا دھیائیا۔ ہر جن بنے ساچے لال، ترے گن مایا گودڑی نہ کوئے ہنڈھائیا۔
 پُرکھ پُرکھو تم کرے پرتپال، زین نین دوس سیو کمائیا۔ اتم پوہ نہ سکے کال، جگت جنجال نہ دے پھاہیا۔ جس جن دیوے نام سچا دھن مال، دو جہاناں دے
 وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا چُکائے شاہ کنگال، گرسکھ بھانے وِچ سمائیا۔ شکھ دُکھ جگت جگ پرتاپ، پورن پر میثور آپ
 رکھائیندا۔ دُکھ وِچ بچھے اپنا آپ، شکھ ساچا نظری آئیندا۔ جس جن سَنگَر پورا ملیا مائی باپ، چنتا سوگ نہ کوئے جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، گرسکھاں دیوے ایکا ور، چکھا چنتا ہڈیاں بالن نہ کوئے تپائیندا۔

★ ۱۔ ساکھ ۲۰۱۷ پکرمی ٹھا کر سَنگھ دے گھر جیٹھووال دیا ہوئی ضلع امرتسر ★

سو پُرکھ زرنجن صاحب سلطان، آد جگاد سمانیندا۔ ہر پُرکھ زرنجن وڈ بلوان، اگم اگمرا کھیل کھلائیندا۔ ایکنارا وڈ مہربان، الکھ اکھنا ناؤں دھرائیندا۔
 آد زرنجن جوت مہان، زرنجن نورو نور ڈمگائیندا۔ ابناشی کرتا والی دو جہان، اک اکلا سوبھا پائیندا۔ سری بھگوان نوجوان، بردھ بال نہ رُپ وٹائیندا۔
 پاربرہم ست فرمان، ست پُرکھ زرنجن آپ لائیندا۔ ساچے تخت ہو پردھان، سچھنڈ ساچے ڈیرہ لائیندا۔ نہ کوئی مندر نہ مکان، چھپر چھن نہ کوئے
 دکھائیندا۔ نہ کوئی زمیں نہ اسمان، گنگ منڈل نہ کوئے اپائیندا۔ رَس نہ کوئے نشان، لوآں پُریاں نہ رچن رچائیندا۔ برہما وشن شو نہ کوئے گیان، چرن
 دھیان نہ کوئے لگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پُرکھ اکال اپنی کھیل آپ کھلائیندا۔ سو پُرکھ زرنجن سرب گنونت، ہر پُرکھ زرنجن وڈ
 وڈیائیا۔ ایکنارا مہما گنت، آد زرنجن لکھا نہ جائیا۔ سری بھگوان ساچا کنت، ابناشی کرتا آپ ہنڈھائیا۔ پاربرہم آد انت، مدھ اپنی کھیل رچائیا۔ سچھنڈ
 نواسی لیکھا جانے جیو جنت، جگا جگنتر ویس دھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، عقل کل آپ اکھوائیا۔ سو پُرکھ زرنجن ساچی دھار، در
 گھر ساچے آپ وہائیندا۔ ہر پُرکھ زرنجن کر پیار، ایکا انک لگائیندا۔ ایکنارا کھیل اپار، زہر اپنی آپ کرائیندا۔ آد زرنجن ٹھانڈا ٹھار، ساتک ست ست

ورتائیندا۔ سری بھگوان ہوتیار، نرگن اپنا روپ وٹائیندا۔ ابناشی کرتا ساچا بھر بھنڈار، ساچی وست آپ اپائیندا۔ پاربرہم پر بھ بن بھگھار، اپنی جھولی آگے ڈاھندا۔ سچکھنڈ نواسی کھیل کرے کرتار، کرنی کرتا آپ کرائیندا۔ راج جوگ کرے سکدار، ساچے تخت سو بھاپائیندا۔ حکمی حکم کرے وچار، دھر فرمانا آپ الائیندا۔ نہ کوئی دیسے چوہدار، دوارپال نہ کوئے رکھائیندا۔ اک اکلّا نرکارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، درگھر ساچا آپ سہائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ساچا گھر، ہر سچا سچ سہائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن اندر وڑ، بیٹھا آسن لائیا۔ ایکنکارا پھر لڑ، اپنا پلو نال بندھائیا۔ آد نرنجن ساچے پوڑے آپے چڑھ، اُنچ محلے ڈگمگائیا۔ سری بھگوان آگے کھڑ، روپ انوپ آپ درسائیا۔ ابناشی کرتا اپنا اکھڑ آپے پڑھ، نش اکھڑ آپے کرے پڑھائیا۔ پاربرہم پر بھ گھاڑن گھڑ، اپنی رچنا آپ رچائیا۔ سچکھنڈ دوار نہ کوئی چوٹی نہ کوئی جڑ، آد آنت نہ کوئے دکھائیا۔ نہ کوئی قلعے کوٹ دے گڑھ، چار دیوار نہ کوئے دکھائیا۔ شاہ سلطان نہ سکے کوئے پھر، راج راجان نظر نہ آئیا۔ جل دھار نہ دے ہڑ، دھرت دھول نہ کوئے وڈیائیا۔ بیخ تہ نہ دے ناڑی نڑ، ترے گن نہ بندھن پائیا۔ نہ جنمے نہ جائے مر، لکھ چوراسی نہ کوئے بھوائیا۔ نہ کوئی تیرتھ تہ دے سر، سر سروور نہ کوئے دکھائیا۔ اپنی کرنی رہیا کر، آد جگادی بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آگم آگمڑی کھیل کھلایا۔ سو پُرکھ نرنجن ہر سلطانا، درگاہ ساچی سو بھاپائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن سچ نشانہ، ست ستوادی آپ جھلاییندا۔ ایکنکارا پد نربانا، اپنا آپ جنائیندا۔ آد نرنجن وچ سمانا، نورو نور دھرائیندا۔ سری بھگوان نہ کسے چھانا، روپ رکھ نہ کوئے دکھائیندا۔ پاربرہم ویس مہانا، اک اکلّا آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے ساچے وڑ، گھر گھر وچ آپ بنائیندا۔ سچکھنڈ دوارا ہر اُپا، اپنی دیا کمائیندا۔ سچ سنگھاسن آسن لا، تخت تاج سہائیندا۔ دھر فرمانا آپ جنا، حکمی حکم پھرائیندا۔ راجارانا آپ اکھوا، اپنا سیس جھکائیندا۔ ناد ترانہ آپ وچا، تار ستار ہلاییندا۔ پاربرہم پر بھ ناؤں دھرا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے اندر وڑ، آپ اپنا بھو کھلاییندا۔ سچکھنڈ دوارا ہر سہنجنا، مہما کتھی نہ جائیا۔ سو پُرکھ نرنجن درد دُکھ بھے بھنجنا، ہر داتا بے پرواہیا۔ ایکنکارا سچ دوار کرائے مجنا، سر سروور اک دکھائیا۔ آد نرنجن رکھے لچنا، اندھ اندھیر نہ کوئے دکھائیا۔ سری بھگوانا نہ گھڑیا نہ بھجنا، بھننہار ہتھ وڈیائیا۔ ابناشی کرتا آد جگادی ایکا گجنا، شبد انادی ناد وچائیا۔ پاربرہم سچکھنڈ اندر تھر گھر

بہہ بہہ سجناء، گھر گھر وچ آپ سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اِکلا کھیل کھلایا۔ اک اِکلا اینکارا، بھیو کوئے نہ پائیندا۔ آد آنت اک اوتارا، ایکا ویس وٹائیندا۔ ساچے تخت بیٹھ سچی سرکارا، سچھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔ کھیلے کھیل اگم اپارا، اکھ اگوچر بھیو نہ آئیندا۔ نہ کوئی پُرکھ نہ کوئی ناراء، نر نرائن ناؤں دھرائیندا۔ نہ کوئی سجن میت مُرارا، پُتر دھیاں نہ بنت بنائیندا۔ نہ کوئی ناری کنت بھتارا، سچ سہنجنی نہ کوئے ہنڈھائیندا۔ نہ کوئی سخیاں منگل گائے اپنی وارا، رچناراس نہ کوئے رچائیندا۔ نہ کوئی تال نہ تلواڑا، راگنی راگ نہ کوئے سٹائیندا۔ پُرکھ ابناشی کھیل اپارا، در گھر ساچے آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ جوت اُجالا ہر گوپالا، تھر گھر ساچے سو بھاپایا۔ اپنی کرے آپ پرتپالا، آد جگاد سیو کمایا۔ آپے کھیلے کھیل نرالا، وید کتیب نہ کوئے پڑھایا۔ نہ کوئی گل وچ پائے مالا، رسنا جھوانہ کوئے ہلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچھنڈ دوارے آپ براجے، ساچے سیس سوہے تاجے، پنچم گھ آپ سہائیا۔ پنچم گھ تاج سہاونا، سچھنڈ دوارے سو بھاپایا۔ سو پُرکھ نرنجن ایکا نظری آونا، دوسر ہور نہ کوئے دکھایا۔ ہر پُرکھ نرنجن ایکا گاونا، واہوا وجدی رہے ودھایا۔ اینکارا رنگ رنگاونا، رنگ چلول اک چڑھایا۔ آد نرنجن جوت جگاونا، جوت نرنجن ڈگمگایا۔ سری بھگوان کھیل کھلاونا، اپنی مہما آپ دکھایا۔ ابناشی کرتا ناؤں دھراونا، نرگن جوت کر رُشٹایا۔ پاربرہم تھر گھر ساچے ڈیرہ لاونا، اپنا تخت تاج سہائیا۔ ساچی ونڈ آپ ونڈاونا، اپنی بھچھیا اچھیا منگ منگایا۔ آپے جھولی آگے ڈاھونا، شاہ حقیر آپ اکھوایا۔ بے نظیر آپ اکھوونا، تدبیر تقصیر آپ بنایا۔ لاشریک نام دھراونا، نورو نور جلوہ الایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رنگ رنگایا۔ سو پُرکھ نرنجن ہر رنگ راتا، رنگ رتڑا ساچا ماہیا۔ ہر پُرکھ نرنجن اتم ذاتا، ورن گوت نہ کوئے بنایا۔ اینکارا سوہے اپنی کھاٹا، پاوا چول نہ کوئے بنایا۔ آد نرنجن کرے پرکاش چوڈاں ہاٹا، چوڈاں لوک اک رُشٹایا۔ سری بھگوان دیوے داتا، وڈ داتا اک اکھوایا۔ ابناشی کرتا آپے گائے اپنی گاتھا، نرگن نرنجن کرے پڑھایا۔ پاربرہم سرب کلا سمراتھا، سمرتھ پُرکھ آپ اکھوایا۔ آپے چلائے اپنا راتھا، رتھ رتھوایا اک اکھوایا۔ آپ نبھائے سگلا ساتھا، سگلا سنگ آپ ہو جایا۔ آپے پتا آپے ماتا، آپے جن جننی ناؤں دھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا آپ لکھایا۔ سو پُرکھ نرنجن نرکارا، ایکا رنگ سمایا۔ ہر پُرکھ

نرِجن میت مُرار، گھر سجن سچا پایا۔ اینکارا کر پیار، سچ سہاوی دے سہایا۔ آد نرِجن دپیک باقی بال، پرکاش پرکاش دے کرایا۔ سری بھگوان چلے اوٹری
چال، چال نرالی اک رکھایا۔ ابناشی کرتا اپنا روپ وٹائے کال مہاکال، دین دیال اپنا ناؤں دھرایا۔ پاربرہم اپنا آپے پائے جنجال، آپ اپنا کھیل کھلایا۔
آپے شبد اگمی بن دلال، پوت سپوتا آپے جایا۔ آپے دیکھے ساچالال، ساچی گودی آپ بہایا۔ آپے اپنا پھل لگائے اپنی ڈال، پت ڈالی آپ مہکایا۔ آپے
اپنی گھالن رہیا گھال، سیوک ساچی سیوکمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرِگن اندر نرِگن وڑ، نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، ناری کنت سیجے
چڑھ، شبد ڈلاراست اُچجایا۔ شبدست سچ بلوانا، سچکھنڈ دوارے آپ اُپائیندا۔ تھر گھر واسی دیوے دھر فرمانا، درگاہ ساچی آپ سٹائیندا۔ لوآں پُریاں پاوے
تیری آنا، تیرا بنک وسائیندا۔ میراگ تیرا گانا، تیری دھار چلائیندا۔ تیرا روپ سری بھگوانا، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ ست سرُپ بدھا گانا، ست پُرکھ
نرِجن سدا منائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل ست ستواد لیکھا جانے آد جُگاد، برہم برہماد اپنی رچن رچائیندا۔ اپنی رچنا ہر
رچائے، وڈ داتا بے پرواہیا۔ شبد ڈلارا سیوکمائے، اگم اگمٹری کھیل کھلایا۔ سچکھنڈ دوارا تچ تھر گھر واسی باہر آئے بھج، آپے رکھے اپنی لُج، لاجاوت آپ
اکھوایا۔ شبد شبدی پردہ رہیا کُج، آپ اپنا پردہ پانیا۔ اپنے نگارے آپے رہیا وُج، تار ستار نہ کوئے رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک
اکلا اینکار کرے کھیل اپر اپار، سٹ ڈلارا کرتیا، اپنے اندر لیوے واڑ، آپے باہر کڈھایا۔ آپے پوت سپوتامات پت، جن جننی آپ اکھوایا۔ آپے آد
جُگاد جُگانت کھیلے کھیل نت نوت، ویس اوویا ویس وٹائیندا۔ آپے جوتی ناری کرے ہت، آپے کنت روپ سٹائیندا۔ آپے وسے ساچے کھیت، پُھل
پُھلوٹری آپ مہکائیندا۔ آپے رکھے چھایا ہیٹھ، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ آپے ہوئے نیتن نیت، نت نت اپنی رچن رچائیندا۔ آپے ہارے آپے لئے جت،
آپے اپنی چال چلائیندا۔ آپے وسے دھام انڈٹھ، نیترن نہ کسے دکھائیندا۔ آپے ساچی سیجا رہیا لیٹ، ساچی کھاٹ ہیٹھ وچھائیندا۔ آپے سوت تانا پیٹ،
آپے ساچی بنت بنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرِگن اندر نرِگن دھار، نرِگن اپنا روپ وٹائیندا۔ نرِگن اندر نرِگن باہر، نرِگن گپت
نرِگن ظاہر، نرِگن نور کرے رُشٹایا۔ نرِگن سجن نرِگن میت مُرار، نرِگن میلا سچ سبھایا۔ نرِگن ٹھانڈا در دربار، نرِگن بیٹھا آسن لایا۔ نرِگن ورتے سچ

ورتار، نرگن ستواد اکھوائیا۔ نرگن شبد بول جیکار، آپ اپنا ناؤں اُپجائیا۔ نرگن ناؤں رکھ نرنکار، نرکار کھیل کھلائیا۔ نرگن اپنا آپ لئے پاڑ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، درگھر بیٹھا لکھ جگائیا۔ نرگن آیا نرگن دوار، نرگن ویکھ دکھائیا۔ نرگن پُرکھ اگمڑا اینکار، نہ مرے نہ جائیا۔ نرگن پُرکھ اکال بول جیکار، اپنا ناؤں آپے اُپجائیا۔ نرگن وشو کرپسار، وشنوں اپنی کل ورتائیا۔ نرمل امرت بھریا ٹھنڈی ٹھار، ست سرودر آپ لگائیا۔ نرگن کول ہویا اُجیار، نا بھی کول آپ بھوائیا۔ نرگن کھڑی سچی گلزار، پت پت آپ مہکائیا۔ نرگن ساچی سچ بہار، پاربرہم دیکھے چائیں چائیا۔ برہم اندروں آیا باہر، پرہم ساچے ہتھ وڈیائیا۔ دیوے درس اگم اپار، بودھ اگدھ کرے پڑھائیا۔ ایکا اکھرنش اکھر آپ وچار، کوئی دوسر دس نہ پائیا۔ برہمے اندر کرپسار، برہم و دیا اک سمجھائیا۔ برہمانیوں نیوں کرے چرن نمسکار، مستک لگا دھوڑی خاک رمائیا۔ توں ٹھا کر ہوں سیوک تہار، آد جگاد سیوکمائیا۔ توں داتا وڈ سرجنہار، سر دینا رزق سبائیا۔ تیرے در بنے بھکھار، ایکا بھچھیا منگ منگائیا۔ پُرکھ ابناشی کرپا دھار، دیونہار بے پرواہیا۔ ایکا دست بھرے بھنڈار، نام دست امولک جھولی پائیا۔ نکھٹ نہ جائے وچ سنسار، ایکا ایک دے سمجھائیا۔ تیری کرائے دھندھوکار، سُن اگم وڈی وڈیائیا۔ آپے شکر کرے پیار، ایکا تخت دکھائیا۔ ایکا تن پہنائے ہار، باسک تشکا گل لٹکائیا۔ ایکا ترسول کر تیار، جوتی نور کرے رُشنائیا۔ وشنوں ستا پیرپسار، ساگو پانگ اک ہنڈھائیا۔ سچھنڈ نواسی کھیل کرے اپار، آپ اپنا نین کھلائیا۔ دیوے حکم سچی سرکار، سیوک سیوا سچ لگائیا۔ لکھ چوراسی کر پیار، برہمے برہم مت سمجھائیا۔ وشنوں گھر گھر بھر بھنڈار، تیرے ہتھ ہتھ وڈیائیا۔ شکر انتم دے سنگھار، تھر کوئے رہن نہ پائیا۔ تیاں وچولا آپ نرنکار، دس کسے نہ آئیا۔ شبد اگمی واجاں مار، تھر گھر بیٹھا سچ سہائیا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہار، لیکھا کھسے نہ کوئے شاہیا۔ برہمانیوں نیوں کرے نمسکار، اٹھے نیتز رہے شرمائیا۔ وشنوں گل پلا پا پا رہیا پکار، تیرا وچھوڑا جھلیا نہ جائیا۔ شکر گلوں لاہے اپنے ہار، بن تیرے کجھ نہ بھائیا۔ تیرا حکم سچی سرکار، شہنشاہ میٹیا نہ جائیا۔ توں دسین وڈ ٹھٹھیار، ہوں گھمیار گھمیار اکھوائیا۔ لکھ چوراسی کرنی کار، قادر تیری قدرت اک جنائیا۔ برہما وشن شو کی کرن وچار، تیری چرن اوٹ تکائیا۔ اک دست دیویں تھار، تھر گھر وسیا اک ملاہیا۔ پُرکھ ابناشی کرپا دھار، اپنی درشتی آپے پائیا۔ ترے گن مایا کوڑپسار، رجو طمو ستوا اپنے رنگ رنگائیا۔ برہما وشن شو دیوے کر پیار، اک اک جھولی پائیا۔ وشنوں ستو کریا گل

داہار، رجو برہما رنگ رنگایا۔ طمو شکر ویکھے اپنے اکھاڑ، گھر ساچے ناچ نچایا۔ پُرکھ ابناشی سچ دُلا، تے لے اُپجایا۔ ترے گن مایا بنائی جگت نار، گھر ساچے کرے کُرمایا۔ ساچا منگل آپ اُچار، سو پُرکھ زرنجن ڈھولا گایا۔ ہنگ برہم کرے پیار، اپنی ونڈ آپ ونڈایا۔ ہر کا بھو نہ کوئے وچار، لیکھا لیکھ نہ لکھیا جائیا۔ اکھ زرنجن بے عیب پروردگار، نورو نور جلوہ الایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ترے گن مایا پائی ونڈ، کھیلے کھیل وچ برہمنڈ، رچنا رچی وچ ورہنڈ، لکھ چوراسی دتی گنڈھ، ساچی دست جھولی پائی۔ ساچی دست وست انمول، وشن برہما شو جھولی پائیندا۔ پاربرہم اپنے کنڈے آپے تول، نام ترازو ہتھ اُٹھائیندا۔ لوآں پُریاں کُنڈا کھول، برہمنڈاں کھنڈاں ویکھ دکھائیندا۔ گگن منڈل وجائے ڈھول، رُو سس اپنی جوت چکائیندا۔ اپ تیج وائے پر تھی آکاش پنچ تت آپے کرے چوہل، ترینگن مایا جگت جُڑائیندا۔ آپے اندر رکھیا کھول، آکاش پرکاش آپ کرائیندا۔ آپے رکھیا پردہ اوہل، اپنا گھ آپ چھپائیندا۔ آپے ہوئی ہوئی رہیا بول، اپنا راگ آپ الائیندا۔ اپنے اندر گیا موئل، موئل روپ آپ اکھوائیندا۔ آپے بنیا اپنا کول، کول کولا نام دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ترے گن مایا بھر بھنڈارا، برہما وشن شولائے سیوادارا، لکھ چوراسی آپ اُپائیندا۔ برہما وشن شو ترے گن وست جھولی پا، دوئے جوڑ کرن نمسکاریا۔ توں پاتشاہ سچا شہنشاہ، تیرا روپ نہ کسے وچاریا۔ توں مارگ سچا دینا لا دیویں سچ صلاح، تیرا انت نہ پاراواریا۔ توں اپنا نام آپے دیس سنا، ہوں مورکھ گدھ گواریا۔ توں اپنا ایشٹ آپے دے دھرا، ساری سرشٹ تیرا رنگ رنگاریا۔ توں ساڈی درشٹ دے گھلا، دیو دیوانمو دیو ایشٹ گر واستک روپ تیرا نظری آرہیا۔ توں داتا لکھ ابھو تیری برتھانہ جائے سیو، توں سمرتھ پُرکھ ناؤں دھرا لیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا بھو جنا لیا۔ بھو جنائے ہر بھگوان، برہمے وشن شو کرے جنایا۔ لکھ چوراسی مات نشان، لوک مات وڈ وڈیایا۔ پنچ تت پردھان، ترے ترے تت آپ رکھایا۔ پنچم شبد پنچ گیان، پنچ دس وجے ودھایا۔ پنچ نال رلائے شیطان، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار ہلکایا۔ پنچم دیوے لوک مات دان، آسا ترسنا ہوئے ہنگتا میل ملایا۔ پنچم بنائے سچا کاہن، من منو آ وڈ وڈیایا۔ پنچم مت کرے پردھان، ایک حکم سنایا۔ پنچم بدھ بسکی لے پچھان، گھر ساچے ویکھ دکھایا۔ نو در کھولے جگت دکان، جگت وشنا وچ رکھایا۔ گھر وچ گھر دھرے مہان، زرنجن اپنی ونڈ ونڈایا۔ سکھمن ناڑی ٹیڈ ندھان، اندھ گھور

گھور سمایا۔ ایڑا پنگل نہ سکے کوئے وکھان، مارو دند کرے جدایا۔ پنچ وکارا مارے بان، من منو آ کرے شہنشاہیا۔ من مت بدھ ہوئے نادان، ساچا بل نہ کوئے رکھایا۔ پُرکھ ابناشی وڈ مہربان، اپنی دیا آپ کمایا۔ اندر رکھے سچ نشان، جوت زرنجن کر رُشانیا۔ ساچی دُھن سنائے ساچے کان، دُھن آتمک آپ الایا۔ انحد گائے اپنا گان، پنچم میلا سچ سُبھایا۔ امرت آتم رکھے پن کھان، کول کولا آپ بھرایا۔ شبد زالا مارے بان، تکھی تکھی تیر چلایا۔ بجر کپاٹی ویکھ چٹان، نہ کوئی بھنے بھن ہٹایا۔ ہر کاشد سنگر پورا ہوئے آپ مہربان، اپنا پردہ دیوے لاہیا۔ گھر وچ گھر جوت جگائے مہان، دسم دواری کھیل کھلایا۔ ساچی سیجا ستا نوجوان، کنت کنتو ہلا اک اکھوایا۔ سرت سوانی ساچی سخی ملے سچا کاہن، گھر ساچے راس رچایا۔ ساچی سیجا ہو پروان، پاربرہم میل ملایا۔ گھر وچ گھر کھیل مہان، گھر گھر وچ رہیا کرایا۔ لکھ پچوراسی دیوے دان، جیاں داتا جی دان جھولی پانیا۔ وشنوں برہما شو ہوئے حیران، برہم کون روپ اکھوایا۔ پاربرہم کون دوارے دیوے مان، کون گھر وجے ودھایا۔ کون پُرکھ ہوئے سُبجان، جس ملے سچا ماہیا۔ کرم دھرم جرم وچ جہان، تیاں لیکھا ایک رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہمے دیوے ایک ور، وشنوں بھنڈارا ساچا بھر، شکر انم دینا ہر، تھر کوئے رہن نہ پانیا۔ ترے بھکھاری در دروازے، نیوں نیوں سپس جُھکایا۔ شبد اگئی وچن واچے، پُرکھ اکال رہیا سنایا۔ ساچے تخت بیٹھا وڈ راجن راجے، تھر گھر محلہ اُچ اٹلا ساچے سچ سہایا۔ کرے کھیل غریب نوازے اَسو گھوڑے چڑھے تازے، لوآں پُریاں آپ دوڑایا۔ برہمے وشن شو تیری رکھے لاجے، جس تیری بنت بنایا۔ آپے رچیا اپنا کاجے، پر بھ آپے ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک اکھر آپ بُجھایا۔ ایک اکھر پُرکھ اکال، سو اپنا نام درڑایا۔ برہمے اُپر ہو دیال، دین دیال دیا کمایا۔ تن پہنایا ساچا لال، لال گُلالا آپ اکھوایا۔ پھل لگائے اپنے ڈال، آپ اپنی رت سُبھایا۔ آپ بنائی دھرم سچی دھرمسال، برہمے اندر ڈیرہ لایا۔ شبد وجایا ساچا تال، زرنگن کرے سچ پڑھایا۔ اپنا مارگ دس سکھال، چارے وید کرے جنایا۔ چارے جگ کرے بحال، اپنا بندھن توڑ تڑایا۔ اپنی چوکڑی گھالن گھال، آپ اپنی سیو کمایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سکھیا اک سبھایا۔ ساچی سکھیا ہر سبھجائے، برہمے بُھل رہے نہ رانیا۔ تیرا ویلا اتم آئے، تھر کوئے رہن نہ پانیا۔ تیرا کال دئے بتائے، مہاکال وڈ وڈیایا۔ تیرا جنجال دئے تڑائے، ترے گن میڈے

تیری شاہیا۔ تیری گھال لیکھے لائے، نو سو چرانوے چوکڑی جگ انتم پنہہ مکائیا۔ تیرا تھاں مستک ویکھ وکھائے، گگن لگننتر پھول وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تیرا لہنا دے چکائیا۔ برہے نیتز نیر وہایا، پرہہ تیرا بھانا سر سر نیا۔ ہوں چاکر تیری سیو کمایا، ویلے آنت نہ جاواں ڈٹیا۔ گھڑ گھڑ بھانڈے اٹاں لاواں، میں جو گھڑیا سوٹوں ہی بھنیا۔ ترے گن مایا تیرا تپدا رہے آوا، تیرا حکم سورج چن نیا۔ کون ویلا میں تیرا درشن پاواں، تون میرے دوارے آویں بھنیا۔ پرہہ تیری سرنگت تیری سرنائی بل بل جاواں، میٹوں تیری چھایا میں وساں تیری چھپر چھنیا۔ تون میرا پتا تون میرا مایا، تون میرا دائی دایا، تیری سرن تیری سرنائی گھولی گھول گھماواں، تیرے حکمے اندر آیا، لکھ چوراسی سیو کمایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے دیوے اپنا ور، تیرا بھانا سر سر نیا۔ پُرکھ ابناشی شبد جنایا، برہے بوجھ بُجھائیا۔ لکھ چوراسی تیرا کھیل رچایا، ویکھنہارا بے پرواہیا۔ ترے گن مایا رنگ رنگیا، پنچم مکٹ مکٹ جڑائیا۔ برہم برہم وچ برہم ٹکایا، پار برہم بھو نہ رانیا۔ دھرت دھول دے سہایا، دھرنی دھرن ویکھ وکھائیا۔ سادھ سنگت تیرا سنگ نبھایا، بھگت بھگونت دے وڈیائیا۔ اپنا ناوں لے اُججایا، اپنے سیوک آپ سناٹیا۔ گر پیر روپ لے وٹایا، اوتار اپنا کھیل کھلایا۔ سہنسر مکھ باسک سیوا لایا، دو سہنسر جہوا رہیا ہلایا۔ وشنوں ساگو پانگ ڈیرہ لایا، ساگو پانگ رہیا کھلایا۔ انتم ویلا کوئی بھو نہ پایا، تیرے وید دین گواہیا۔ پُرکھ ابناشی زرگن روپ ست سروپ لے وٹایا، لوک مات کرے رُشائیا۔ کوٹن کوٹ جیو جنت بھرم بھرم کسے ہتھ نہ آیا، جگ چوکڑیاں جان بتائیا۔ اٹھاسی اٹھاسی ہزار برس جس تپ کمایا، زرگن گھر لے نہ سچا ماہیا۔ کھنڈ کھنڈ جس تن کرایا، اگنی اگنی بھیٹ چڑھائیا۔ رتی رت جو رہے سکایا، رتی نام نہ ہٹ وکایا۔ تیر تھ تھ جو رہے نہایا، جٹا جوٹ دھار گنگا اپنی دھار وہایا۔ سُرسی جمنانہ پار کرایا، گوداوری دے دہائیا۔ اٹھسٹھ نیر رہے گرلایا، کایا گرہ صاف نہ کوئے کرایا۔ رُو سس رہے شرمایا، جوت پرکاش نہ کوئے کرایا۔ گن گندھرب دین دہایا، گھر مندر راگ نہ کوئے سناٹیا۔ چارے وید ہوئے ہلکایا، ہر کا روپ نہ کوئے وکھائیا۔ برہما اپنا ویلا وقت نہ کسے جنایا، اپنے بھانے آپ سمائیا۔ تیرا انتم اپنے لیکھے لے لگایا، تیری بدلی کرے شاہیا۔ ساچے سکھاں مان دے دواہیا، برہم پُری آپ بہائیا۔ مستک چرن آپ بچھایا۔ اگم اگم بوجھ آپ بُجھائیا۔ ساچی سرن اک تکایا، سنسار روگ رہے نہ رانیا۔ ساچا چھتر سپس جھلایا، جگدیش ہتھ وڈیائیا۔

امرت جھرنا دے جھرایا، امیوں رس آپ بھرایا۔ اٹھے پہر درس دکھایا، سنگھ پال روپ وٹایا۔ آپے پتا آپے مایا، آپ اپنی گود سہایا۔ تیرا لیکھا دے چکایا، پورب لہنا ویکھ وکھایا۔ اپنا روپ لئے وٹایا، نہکنا ناؤں دھرایا۔ پنچ تت نہ کوئے دکھایا، من مت بدھ نہ کوئے چٹرایا۔ شبد اگئی ایکا گایا، چارے وید لکھن نہ پائیا۔ برہے لکھ لکھ شکر منیا، سجدہ کرے بے پرواہیا۔ تیرا تیری گود سہایا، تیرا سوہنگ ممارسنا سیر ایکا پیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی کھیل کھلایا۔ وشنوں بخشتے وشو دھار، ست ستوادی کھیل کھلایا۔ لکھ چوڑاسی تیرا آہار، لیج فیج آپ بنائیدا۔ بھکھ بھوج کر تیار، روزی رزق رازق نام دھرائیدا۔ چوچی چوج کرے نرکار، چال اولڑی اک دکھائیدا۔ بودھ اگادھی کھیل نیار، شبد انادی ناد و جائیدا۔ اتوٹ اتٹ بھر بھنڈار، آد جگاد ورتائیدا۔ آپے اتم پاوے سار، آپ اپنی کل ورتائیدا۔ بھگت بھگونت کرے پیار، جاگرت جوت اک جگائیدا۔ اندر مندر کھول کواڑ، کچن گڑھ سہائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن اپنی انس اُجائیدا۔ انسا بنسا ہر کرتار، سہنسر سہنسا ناؤں رکھایا۔ اپنا بیڑا وچ سنسار، ساچے ساگر آپ تریا۔ آپے جانے آر پار، منجھدھار آپ ڈبایا۔ آپے ونج کرے واپار، آپے ہٹوہٹ وکایا۔ آپے کھیوٹ کھیٹا سانجھایا، پُرکھ اکال آپ اکھوایا۔ آپے بیٹی بیٹا لئے اُبھار، آپ اپنی گود سہایا۔ آپے نیتن نیتا میت مرار، نت نوت ویکھ وکھایا۔ آپے ٹھانڈا سیتا سچ دربار، سچکھنڈ بیٹھا آسن لایا۔ آپے پتت پُنت نرگن نرکار، پتت پاپی لئے تریا۔ آپے ہست کیتاں پسر پسر، اوچ نیچ اپنی جوت جگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشنوں سیوا اک سمجھایا۔ وشنوں سیوا ساچی کر، ہر ساچا سچ سمجھائیدا۔ گھٹ گھٹ اندر و سیا ہر، بن ہر نظر کوئے نہ آئیدا۔ گھلا رکھے سدا در، نہ بند کوئے کرائیدا۔ اپنی کرنی آپے کر، قادر قدرت ویکھ وکھائیدا۔ اپنا بھانا آپے جر، آپ اپنے سپس ٹکائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وشنوں چاڑھے ایکا رنگ، پاربرہم سور سربنگ نام وجائے سچ مردنگ، ساچا دھونسا آپ و جائیدا۔ وشنوں سُن کر دھیان، ہر ساچے سچ جنایا۔ تیرا مٹے انت نشان، میٹنہار آپ اکھوایا۔ کوٹن کوٹ بیٹھے در دربان، وشن برہے لکھ جگایا۔ رسنا جہوا بہہ بہہ گان، بتی دند رہے ہلایا۔ جس جن کرپا کرے آپ بھگوان، ساچی سیوا دے لگایا۔ لوک مات کرنی سچ پچھان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا حکم دھر فرمانا، دیونہارا ساچا رانا، وڈ سچا

شہنشاہیا۔ شاہ سلطانا، ہر مہربانا ایک اینکاریا۔ وشنوں راگ سنائے ترانہ، نادی ناد و جا رہیا۔ ست سرُوپی بھئے گانا، ساچا سگن منا رہیا۔ انتم ویکھے مار دھیانا،
 آپ اپنی دیا کما رہیا۔ میلے میل دو جہاناں، ترے بھون میٹ مٹا رہیا۔ آون گوَن اِک ترانہ، ایک راگ سنا رہیا۔ لکھ چوڑا سی جانی جانا، گھٹ گھٹ اندر ویکھ
 دکھا رہیا۔ آپے ہوئے مات پردھانا، نرگن اپنا ناؤں دھرا رہیا۔ سچ جھلائے اِک نشانہ، ساچا مارگ اِک دکھا رہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 آپ اپنی بوجھ بُجھا رہیا۔ وشن برہما شو جنایا، ہر اپنا بھو کھلائیندا۔ نرگن سرگن کھیل کھلایا، سرگن نرگن رُوپ وٹائیندا۔ نرگن اندر جوت جگایا، سرگن
 ڈگمگائیندا۔ سرگن تاک آپ کھلایا، بند کواڑی آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا ویس وٹائیندا۔ ویس وٹائے ہر بھگوانا، آد
 جگاد وڈی وڈیائی۔ سنجگ ساچے ہو پردھانا، ساچا تخت اِک سہایا۔ سرشٹ سبائی ساچا رانا، راو رنک ویکھ دکھایا۔ برہمنڈ کھنڈ سنائے سچا گانا، لو آں پُریاں
 آپے گائیا۔ لوک مات اِک ترانہ، ثریا ناد اِک وجایا۔ سفن سکھوپت جاگرت ہوئے خیرانا، جگ جیون داتا بھو نہ رانیا۔ آپے گائے کھانی بانی اِک ترانہ،
 شاستر سمتر آپ الاہیا۔ آپے رام رُوپ ہو پردھانا، سیتا سرتی لئے پرناہیا۔ آپے تریتا تریا ویس کرے بہانہ، تیر کمان آپ اٹھایا۔ آپے پھرے جنگل جوہ
 اُجاڑ پہاڑ بیابانا، آپے غریب نمائیاں گلے لگایا۔ آپے بھیلنی دیوے دانا، چرن سرن سچی سرناہیا۔ آپے لنکا گڑھ توڑے مارے راون وڈ بلوانا، آپے میٹے
 جھوٹھی شاہیا۔ آپے ایک نام ہوئے پردھانا، دوئے دوئے اکھر جوڑ جڑایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرنی کرتا کھیل کھلایا۔ کرنی کرتا
 ساچا کاہن، بھو کوئے نہ پائیندا۔ مکند منوہر لکھی نرائن آپے دیوے سچا دان، مورمٹ سپس تاج آپے کائیندا۔ آپے سخیاں منگل گائے گان، ساچی راس
 آپے رچائیندا۔ آپے بن گوالا دیوے دان، آپے بنسری نام وجائیندا۔ آپے ارجن بخشے گیتا گیان، اٹھاراں دھیائے آپے درڑائیندا۔ آپے پنچم کرے در
 پروان، دروپت لجا آپے رکھائیندا۔ آپے بدر سداما دیوے مان، ہنکاریاں ہنکار میٹ مٹائیندا۔ آپے میٹے جھوٹھ نشان، ساچا ساچی سکھیا اِک سمجھائیندا۔ جوتی
 جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شاستر سمتر وید کتیب آپے گائے اپنی جہو، وید کتیب ہر کارُوپ نہ کوئے بنائیندا۔ آپے کھیل کھیلے بھگوانا، بھو
 کوئے نہ پائیندا۔ آپے کلجگ ہو پردھانا، پریا پریتم ویکھ دکھائیندا۔ آپے جانے آون جانا، لکھ چوڑا سی آپے بھوائیندا۔ آپے پھرے اپنا بانا، ویس اینکا رُوپ

دھرائیندا۔ آپے دیوے دُھر فرمانا، بُدھ بیسی آپ کرائیندا۔ آپے عیسیٰ موسیٰ بدھا گانا، کالا سوساتن دکھائیندا۔ آپے سنائے اک ترانہ، سچ حدیثا آپ پڑھائیندا۔ آپے درگاہ کرے پروانہ، نُور نُور وِچ لکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا بھیو کھائیندا۔ آپے نُور الٰہی جلوہ نُور، نُور نُور سچ ظہور ہوئے مہانیا۔ آپے راہ تنگے اُپر کوہ طور، آپے موسیٰ بھیکھ وٹانیا۔ آپے منگ منگے بہشتی حور، آپے کھیلے کھیل سری بھگوانیا۔ آپے بنے شاہ غفور، آپے پائے فُور پنج شیطانیا۔ آپے توڑنہار غرور، آپے حضور ہوئے پردھانیا۔ آپے دیوے آب حیات سرور، آپے بھر پیائے اک پیمانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل دو جہانیا۔ دو جہاناں خالق خلق، بے عیب ناؤں دھرائیندا۔ آپے وسے اپنے فلک، اپنا پردہ آپے لائیندا۔ آپے نُوری اسم رکھے اپنا تعلق، طالب طلب اپنی پوری آپ کرائیندا۔ آپے محبوب عاشق عشق، احباب رباب آپ وجائیندا۔ آپے صادق آپے بھکھک، صبر صبوری آپ ہنڈھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جلوہ نُور الٰہ، آپے بنے سچ ملاح، چوڈاں طبقات ویکھ دکھائیندا۔ چوڈاں طبقات آپے امام، کائنات ویکھ دکھائیا۔ آپے چار یاری بنے غلام، جبرائیل میکائیل اسرافیل عزرائیل آپ اکھوائیا۔ آپے دیونہارا سچ پیغام، آپے قاصد رہیا اڈائیا۔ آپے گھوڑے دیوے اک لگام، چرن رکاب اک رکھائیا۔ آپے جانے حقیقی کلام، لاشریکی ہتھ وڈیائیا۔ تحقیقی تحریکی میٹے دو جہان، نُوری نُور کرے رُشنائیا۔ سچ توفیقی کرے کام، توفیق اک خدائیا۔ نام حقیقی دیوے جام، اندھیری شام گوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا کلمہ دے پڑھائیا۔ ایکا کلمہ ہر حدیث، اُمتی اُمت آپ سکھائیندا۔ ایکا پیسن رہیا پیسن، چاروں گنٹ گیرا آپ لکھائیندا۔ ایکا چھتر ایکا سپس، ایکا امام ناؤں دھرائیندا۔ چوڈاں چوڈاں ویکھے تیس بتیس، آپ اپنا حکم سنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا رنگ رنگائیندا۔ سنگ محمدی چار یار، رانی اللہ نال رلائیا۔ محبان بیو کھیل اپار، انا الحق کرے گڑمائیا۔ سچ محرابے کرے پکار، مکہ کعبہ دے ڈھائیا۔ شاہ نوابا پروردگار، خاکی تن نہ کوئے رکھائیا۔ امام امامہ سر ہوئے سکدار، رعیت ویکھے خلق خدائیا۔ دُھر فرمانا مارے مار، تیر کمان نہ ہتھ اٹھائیا۔ ایکا کلمہ کرے پیار، قرآن قرآن انجیل انجیل بھیو نہ رائیا۔ ساچا بالم ہوئے آپ تیار، صنم اپنا نام رکھائیا۔ سلا پتھر دیوے تار، اُچے پر بت چرن پُچھائیا۔ محمد چرن دوارے منگے منگ بھکھار، اگے اپنی جھولی ڈھاپیا۔ صدی چوڈھویں جائے

ہار، چوڑاں لوک نہ کوئے سہانیا۔ چوڑاں طبقال مارے مار، مارنہارا دس نہ آئیا۔ دُلُ دل اعلیٰ شاہ سوار، نیلے بستر تن رکھانیا۔ کالی کفنی دیوے پاڑ، ایکا الفی آپ ہنڈانیا۔ ایکا الف کرے درکار، نجھر دھارا آپ چوانیا۔ الف روپ آپ کرتار، زرگن اپنی ونڈ ونڈانیا۔ بھيو نہ پائے کوئی جيو گوار، جگت وديا گھ چھپانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک اونکارا وسے اپنے گھر، سچھنڈ بیٹھا آسن لائیا۔ سچھنڈ دوارے وسیا، پاربرہم پر بھ بے انت۔ گرگھ ورلے مارگ دسیا، میل ملائے ساچے سنت۔ جگ جگ جن بھگتاں پھرے پچھے نسیا، ڈھر درگا ہی ساچا کنت۔ تیر نرالا ایکا کسیا، آپ مارے مہما گنت اگنت۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے آد انت۔ آد انت ہر ہر کھیل، بھيو کوئے نہ پائیندا۔ گرگھ سچن لئے میل، آپ اپنی بوجھ بُجھانیندا۔ کایا چولی چاڑھے تیل، گھر ساچے سگن منانیندا۔ میل ملائے سچن سہیل، سنگر پورا سنگ نبھانیندا۔ دھام بہائے اک نویل، سچھنڈ دوارا آپ بنانیندا۔ لیکھا جانے گرو گر چیل، گر چیلآ آپ اکھوانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ویس وٹانیندا۔ ویس اولٹرا پُرکھ اگم، زرگن آپ دھرانیندا۔ نہ مرے نہ پئے جم، مات گر بھ نہ پھیرا پائیندا۔ پون سواس نہ لئے دم، رسنا جھوانہ کوئے ہلانیندا۔ ہڈ ماس ناڑی نہ دے سے چم، پنخ تت نہ کوئے رکھانیندا۔ آپے جانے اپنا کم، جگ جگ آپ ترانیندا۔ نہ کوئی ترسانہ کوئی تم، آلس نندرا وچ نہ آسیندا۔ نہ کوئی خوشی نہ کوئی غم، متا موہ نہ کوئے ودھانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا بھيو چھپانیندا۔ اپنا بھيو آپے رکھ، جگ جگ کرے وڈیانیا۔ آپے زرگن سرگن کر پرتکھ، بھگت بھگتی ویکھ وکھانیا۔ آپے لیکھا جانے مستک متھ، گگن منڈل کر رُشانیا۔ آپے پائے نام سروپی ساچی نتھ، ہر جن ساچے آپ اٹھانیا۔ آپے دیوے ساچی وتھ، شبد امولک کایا گولک آپ ٹکانیا۔ آپے درس دکھائے ہو پرگٹ، سوچھ سروپی روپ وٹانیا۔ آپے امرت آتم دیوے جھٹ، نجھر جھرنا آپ جھرانیا۔ آپے جوت جگائے لٹ لٹ، اگیان اندھیرا دئے مٹانیا۔ آپے وسے گھٹ گھٹ، ہست کپٹ ایکا رنگ سمانیا۔ آپے دئی دوتی میٹے پھٹ، برہوں روگ رہن نہ پانیا۔ آپے ناتا توڑے آن باٹ، مات گر بھ دس دس ماس نہ کوئے تپانیا۔ آپے دُرمت میل دیوے کٹ، جس جن اپنی بوجھ بُجھانیا۔ پاربرہم ابناشی کرتا سرب کلا سمرتھ، سمرتھ پُرکھ آپ اکھوانیا۔ سمرتھ پُرکھ اک اکلآ، گھر ساچے سو بھاپائیندا۔ لوک مات وسائے سچ محلہ، زرگن سرگن ویکھ

وکھائیندا۔ وسنہارا جلاں تھلاں، سمنڈ ساگر ڈیرہ لائیندا۔ کرے کھیل ول چھلا، اچھلا ناؤں اُچھائیندا۔ لیکھا جانے رانی اللہ، آپ اپنا پنڈھ مُکائیندا۔ اپنا
 نور آپے گھلا، ست سرُپ آپ وٹائیندا۔ پنچ تت کایا جوتی رلا، شبدی ڈنک وجائیندا۔ نانک پھڑایا ساچا بھلا، نام ست منتر اک درڑائیندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ نواسا کھیل تماشا، پُرکھ ابناشا اپنا آپ کرائیندا۔ نانک نرگن سرگن دھار، لوک مات چلائیا۔ پُرکھ ابناشی کر پیار، آپ
 اپنا میل ملائیا۔ دوہاں وچولا سرجنہار، ست پُرکھ نرنجن ناؤں دھرائیا۔ سچھنڈ دوارا سہائے بنک دوار، اکھ اکھنا بے پرواہیا۔ تخت بیٹھ سچی سرکار، سیس
 جگدیش سو بھاپائیا۔ پنچم مکھ تاج ہر نرنکار، آپ اپنا دئے پرگٹائیا۔ سو پُرکھ نرنجن کھیل اپار، ہنگ برہم گیا کرائیا۔ شہنشاہ سچا سکدار، شاہ پاتشاہ آپ
 اکھوائیا۔ نانک درشن پایا ہر کرتار، درگاہ وٹی سچ ودھائیا۔ سو پُرکھ نرنجن کر پیار، آپ اپنے انگ لگائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن بول جیکار، نام ست کرے پڑھائیا۔
 اینکارا بھے دھار، دھار دھار وچ لگائیا۔ آد نرنجن ہو تیار، جوتی جوت جوت ملائیا۔ سری بھگوان خبردار، لوک مات سنگ نبھائیا۔ ابناشی کرتا اک جیکار،
 چارے ورنان دئے سنائیا۔ پاربرہم پر بھ میت مُرار، کھتری براہمن شودر ویش ایکار رنگ رنگائیا۔ اٹھاراں برناں کر خوار، پُرکھ اکال اک جنائیا۔ چاروں کُنٹ
 دئے ہلار، دہ دشا کرے رُشنائیا۔ ہنکاریاں توڑے گڑھ ہنکار، نام کھنڈا اک چکائیا۔ غریب نمائیاں پاوے سار، ستنام کرے پڑھائیا۔ جگت وکاراں کر خوار،
 من مت دئے تجائیا۔ گرمت ساچی کر آکار، ساکار دئے سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک شبد گُر اکھوائیا۔ شبد گُر داتا سور، نانک گُر
 دئے گواہیا۔ آد جگادی حاضر حضور، نہ مرے نہ جائیا۔ نورِ الٰہی جلوہ نور، نورو نور ڈگمگائیا۔ شبد وجائے نادی تُو، تار ستار نہ کوئے ہلائیا۔ ناتا توڑے کوڑو
 کوڑ، سچ سچ کرے کُرمائیا۔ جس جن مستک لائے دھوڑ، مورکھ مگدھ چتر سگھڑ بنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا بھو کھلائیا۔ نانک
 کھولیا بھو ہر نرنکار، ایک اکھ نام جنائیندا۔ بہتر ناڑ وچے ستار، سارنگ ساچی سیو کمائیندا۔ چھٹی راگ رہے پکار، راگ راگنی محکم سنائیندا۔ انحد دیوے ساچی
 دھنکار، تال تلواڑا آپ سنائیندا۔ پُرکھ اگم اگمڑی گُفتار، گُفتم اپنی آپ جنائیندا۔ پیشتو پیش سنے سننہار، پیشانی آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، بودھ اگادھ آپ لائیندا۔ بودھ اگادھ بھو ابھیدا، نانک ہر جنایا۔ لیکھا جانے نہ چارے ویدا، سادھ سنت رہے دھیایا۔ لیکھا لکھے نہ کوئے کتیب،

گر پیر رہے صلاحیہا۔ رسنا گائے نہ کوئی جہوا، جیو جنت رہے گر لایا۔ پُرکھ ابناشی الکھ ابھیوا، الکھ اگوچر اگم اتھاہ بے پرواہ اپنا ناؤں دھرایا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد اگما سچ جیکار، آپ سنائے سناونہار، ایکا نانک جھولی پایا۔ نانک سُن شبد جیکار، اُچی کوکے دئے ڈھایا۔ پُرکھ ابناشی اک
 نرنکار، دوسر اشٹ نہ کوئے جنایا۔ جگا جگنتر گر پیر اوتار سادھ سنت پنہار، ملا شیخ موسیٰ اک پیر دستگیر سیو کمایا۔ آپے کرتا جانے اپنی کار، فُدرت قادر
 ویکھ دکھایا۔ سرشٹ سبائی اندھ اندھیار، سچ چندرمانہ کوئے چڑھایا۔ ورن برن ہاہاکار، ساچی سرن نہ کوئے تکایا۔ سبجگ تریتا دواپر ہو یا پار، کلجگ انتم
 رہن نہ پایا۔ ایڑا اتھر بن کرے وچار، اللہ رانی نال صلاحیا۔ صدی چودھویں آئے ہار، چوڈاں طبقاں ویکھ دکھایا۔ وید ویاسا بن لکھار، پُران اٹھاراں گیا
 جنایا۔ کلجگ انتم پرگٹ ہووے نہ ہکنک نرائن نر اوتار، پوت سپوتا براہمن گوڑا اُچے ٹلے پر بت اپنا ڈیرہ لایا۔ نانک گایا ایکا وار، ایکا مت رہیا سمجھایا۔
 کسے کٹھوں نہ جئے لئے اوتار، مات پت نہ کوئے بنایا۔ مہابلی اترے وچ سنسار، نرگن جوت کرے رُشانیا۔ شبد سروپی تیز کٹار، کھڑگ کھنڈا اپنا لئے
 چکایا۔ برہمنڈاں کھنڈاں پاونہارا سار، برہمے ویلا دئے مُکایا۔ شکر کرے پار کینار، شو پُری ویکھ دکھایا۔ اند اندرا سن تج بنے بھکھار، بھوگی بھوگ نہ کوئے
 کرایا۔ کروڑ تیتیا رووے زارو زار، اُچی کوکے دئے ڈھایا۔ گن گندھرب نہ گائے کوئی اپنی وار، کز جھپ نہ نانچ نچایا۔ پرگٹ ہووے ہر کلکی اوتار،
 نرگن اپنا ناؤں دھرایا۔ لکھ چوڑا سی جائے ہار، بیڑا پار نہ کوئے کرایا۔ کلجگ ڈبے وچ منجھدھار، سیس بھار نہ سکے اٹھایا۔ لیکھا کھئے آپ نرنکار، حکمی حکم
 کرے جنایا۔ ایکا جوتی دس اوتار، گو بند سنگھ سنگھ اکھوایا۔ سنگھ سنگھ بول جیکار، ایکا فتح ڈنک وجایا۔ پنچم پنچم دئے آدھار، پنچم کرے سچ گُرمایا۔ پنچم بنایا
 سچا سکدار، پنچم بخشے شہنشاہیا۔ پنچم مار تیز کٹار، نام دھار آپ چلایا۔ پنچم کر نمسکار، اگے اپنی جھولی ڈھایا۔ پنچم امرت بھر بھنڈار، کایا باٹے آپ پیایا۔
 مٹھارس ہر نرنکار، گربانی وچ لکایا۔ گرو ار جن بنیا میت مُرار، گر شبد دئے گواہیا۔ گرو گرنٹھ گر میت مُرار، چار ورنناں اک سمجھایا۔ جگت سُت نہ
 کرے پیار، ابناشی اچت اک منایا۔ سہائی رُت سانجھے یار، بسنت رُتری ویکھ دکھایا۔ آپے ستھر ستا پیر پسا، منگے درس ساچے ماہیا۔ پُرکھ ابناشی ملیا ایکنکار،
 جنگل جوہ میل ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لیکھا لیکھ نہ کوئے جنایا۔ نانک گو بند ہر ہر میلا، ایکا جوتی جوت رُشانیا۔ آپے گرو گرو

گر چیلہ، گر چیلہ آپ اکھوائیا۔ آپے بنیا سجن سہیلا، پُرکھ اکال آپ منائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا بندھن پائیا۔ گر گوہند سنگھ
 بلکار، سنگر پورا ناؤں دھرائندا۔ شبد کھنڈا تیز کٹار، تیر ترکش آپ اٹھائندا۔ کلغی توڑا سیس دستار، پنچم پیارا آپ اکھوائندا۔ واگرُ فتح بول جیکار، چار درناں
 ڈنکا اک سنائندا۔ اوچاں نیچاں ایکا دھار، امرت ساچا جام پینائندا۔ نیلے گھوڑے ہو آسوار، شاہ آسوار کھیل کھلائندا۔ انتم وار گیا پکار، سرشٹ سبائی ایہہ
 سمجھائندا۔ نہہکنک لئے اوتار، پُرکھ اکال اشٹ دکھائندا۔ دُو بے در نہ بنے کوئی بھکھار، پنچ تت گرُ نہ کوئے اکھوائندا۔ شبد گرُ سرب سنسار، جگ جگ
 سگلا سنگ نبھائندا۔ کایا دیس لئے اوتار، در درویش کھیل کھلائندا۔ پُرکھ اگم اگڑی دھار، لوک مات آپ چلائندا۔ سمبل نگری دھام نیار، ساچی سکھیا سکھ
 سمجھائندا۔ اک اگلا وسے ایکنکار، دُو جا کوئے رہن نہ پائندا۔ ہر مندر ویکھے سچ دوار، اتر پورب پچھم دکھن دشا پھول بھلائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، آپ اپنی کل ورتائندا۔ کلجگ ویلا انتم آیا، ایکا ڈھنیا دئے گواہیا۔ پُرکھ ابناشی جامہ پایا، زرگن جوت کرے رُشائیا۔
 ساچا ڈنکا شبد وجایا، برہما وشن شو کروڑ تیتپسا لئے اٹھائیا۔ لوک مات ناؤں دھرایا، آپ اپنی کر پڑھائیا۔ سمبل نگری ڈیرہ لایا، ساڈھے تن ہتھ ویکھ دکھائیا۔
 گوہند میلا سچ ملایا، پرہم ملیا وچھڑ نہ جائیا۔ گر چیلہ ایکا رنگ رنگیا، سیس اپنا تاج کٹائیا۔ سوہنگ اکھر آپ لکھایا، نانک رسنا گیا گائیا۔ کبیر جلاہہ دئے ڈہایا،
 درشن پایا ساچے ماہیا۔ پُرکھ ابناشی دیا کمایا، کلجگ کھیل کرے بے پرواہیا۔ زرگن سرگن آپے بن بن آیا، سرگن زرگن میل ملایا۔ سنگر ساچا گھاٹن گھڑ
 کے آیا، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ شاہ سوار ہر زرنکار شبد اگمی گھوڑے چڑھ کے آیا، نو کھنڈ پر تھی ستاں دیپاں رہیا دوڑائیا۔ ایکا نام کھنڈا ہتھ پھڑ کے آیا، لما
 چوڑا نہ کوئے جنائیا۔ سیس دھڑ اڈ اپنا کر کے آیا، لکھ چوڑا سی دئے کٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، نہہکنک زرائن
 زر، ایکنکار آپ اکھوائیا۔ نہہکنک ہر زرنکار، دوسر اور نہ کوئے اکھوائیا۔ پرگٹ کل کلکی اوتار، کل کلیش دئے مٹایا۔ دس دسمیش کرے پیار، دہ دشا ویکھ
 دکھایا۔ زر زرش ہو تیار، سچ سنگھاسن سو بھاپایا۔ در درویش بنے بھکھار، گر سکھ دوارا منگن آیا۔ مچھ داہڑی کیس نہ دسے وچ سنسار، نہ کوئی موئڈ منڈایا۔
 گنپت گنیش نہ کرے پیار، اشٹ دیو نہ کوئے رکھایا۔ سرشٹ سبائی سانجھ یار، ہر اپنا ناؤں دھرایا۔ گرگھ ساچے لئے ابھار، ہر جن ساچے ویکھ دکھایا۔ ہر

ستن کرے پیار، پاربرہم وڈی وڈیایا۔ بھگت بھگونت میت مرار، پیت پیتمبر رہیا سہایا۔ امرت بخشے ٹھنڈی ٹھار، اپنی چھبر آپے لایا۔ کروڑ چھیانویں گیا ہار، سیتل دھار نہ کوئے وہایا۔ بن سنگر پورے کوئے نہ کرے پار، سنگر پورا پُرکھ اکال اک بنا یا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نہہکتک نرائن نر، ساچا تخت تاج سہایا۔ تخت تاج ہر گوہند، ایکا ایک سہائیندا۔ جن بھگتاں میٹے سگلی چند، جس جن اپنا درس دکھائیندا۔ ہر سنت بنائے اپنی بند، سٹ انادی ناؤں دھرائیندا۔ گرگھ امرت دھار وہائے ساگر سندھ، کول کولا آپ بھرائیندا۔ گرگھیں ہوائے سدا بخشند، بخشش اپنے ہتھ رکھائیندا۔ منمکھ لگائے اپنی بند، مکھ ٹھکاں آپ بھرائیندا۔ وڈا تاگنی گہند، گہر گہیر بھو نہ آئیندا۔ لیکھا جانے، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ کھیلے کھیل پُرکھ کرتار، ہر بھگتاں دے وڈیایا۔ جس جن کھولے بند کواڑ، بجر کپاٹی توڑ تڑایا۔ امرت بخشے ٹھنڈی ٹھار، بوند سوانتی آپ پلایا۔ کایا مندر اندر دکھائے سچا گرو دوار، سنگر بیٹھا راہ تکایا۔ نیز نین کرے اجیار، تیجا لوچن آپ کھلایا۔ انحد شبد سنے ڈھنکار، ساچا راگ آپے گایا۔ جو جن آئے چل دوارا، پر بھ لیکھا دے مکایا۔ لکھ چوراسی پار کنارہ، رائے دھرم نہ دے سزایا۔ لاڑی موت نہ کرے شنکارا، ویلے انت نہ لئے پرنا یا۔ سنگر پورا کرے پیارا، گرگھ اپنی گود بہایا۔ کلج اتم لئے اوتارا، چار جگ وچھڑے میل ملایا۔ جو سر سے ڈبے ڈونگھی دھارا، آپ اپنے گلے لگایا۔ سیس جگدیش اتوں جس وارا، گڑھی چمکوہر ہوئے سہایا۔ چالی چالی پار کنارہ، چھتی جگ سیو کمایا۔ گر گوہند میت مرار، گھر میلا سہج سہجایا۔ شاستر سمتر وید پُراناں انجیل قرآنا سے باہرا، کھانی بانی رہی گن گایا۔ کرے کھیل گپت ظاہرا، اندر باہرا آپ اکھوایا۔ چار ورن سنائے ایکا نعرہ، سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان کرے پڑھایا۔ شاہ سلطاناں راج راجاناں آؤنا چل دوارا، ویہہ سو بیس بکرمی راہ تکایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، اپنی مایا آپے چھایا۔ آپے مایا آپے چھایا، آپے پردہ پائیندا۔ آپے گر آپ اوتار پیرن پیرا آپ اکھوایا، آپے بھو رکھائیندا۔ آپے منتر آپے نام آپے شبدی شبد درڑایا، آپے گیان گوجھ دکھائیندا۔ آپے رسنا آپے جہوا آپے بتی دند ہلایا، سُن سادھ آپے کرائیندا۔ آپے نیز لوچن نین بند دکھایا، آپے نین نین درسا ئیندا۔ آپے دیک جوت دیا آپ جگایا، اگیان اندھیر آپ دکھائیندا۔ آپے کلج اتم نہہکتک بن کے آیا، ہر جن

ساچے آپ جگانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سیکھی سیکھی سمجھانیندا۔ ساچی سیکھی سیکھی وچار، سیکھی سیکھی وچ نہ آئی۔ پُرکھ ابناشی کرپا
 دھار، اپنی درشی دے کُنیا۔ چرن دوار ساچی بھگتی وچ سنسار اک سمجھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جوگ ابھياس نہ کوئے کرانیا۔ جوگ
 ابھياس تُٹاناتا، سَنگر پورے درشن پایا۔ رسنا جہوا چھٹی گاتھا، ہر ہر ایک رسنا گایا۔ لہنا دینا چکلیا پوجا پاٹھا، پت پر میثور نظری آیا۔ سر سرور گیا گھاٹا، چرن
 دھوڑا ایک نہایا۔ امرت پیتا کایا باٹا، پُرکھ ابناشی آپ پیایا۔ آگے آئی نیڑے واٹا، پچھلا چوراسی پنڈھ مُکایا۔ گُر سیکھ کدے نہ کھائے گھاٹا، سَنگر ساچے کنڈے
 تول تُلایا۔ سیوا کرے آد شکت جوت للاٹا، ہونی ہون گُر سیکھ تیرا پریم اہوتی وچ پوایا۔ اتم ہوتی جکت ذاتا، جوتی جاتا ایک پایا۔ لیکھا چکلیا مستک ماتھا، جس
 جن چرنی مستک لایا۔ پاربرہم پر بھ سگلا ساتھ، پُرکھ اکال سنگ نبھایا۔ گُر سیکھ وکے نہ کسے ہاٹا، بن سَنگر پورے قیمت نہ سکے کوئی چکایا۔ کلج کھیل بازی گر
 ناٹا، سوانگی اپنا سوانگ رچایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سیکھی سیکھی اکھوایا۔ ساچی سیکھی گو بند گوپال، ہر ساچا میل ملائیندا۔ گُر گھ ویکھے
 ساچے لال، لال گُلا رنگ چڑھانیندا۔ لکھ چوراسی وچوں بھال، آپ اپنے انگ لگانیندا۔ آپ وجائے ساچا تال، تن نگارے چوٹ لگانیندا۔ لکھ چوراسی توڑ
 جنجال، جاگرت جوت اک جگانیندا۔ سمت ستاراں بن دلال، کلج بیڑا پار کرانیندا۔ پہلی وساکھ ہوئے خوشحال، جو جن نیز درشن پانیندا۔ ویلے آنت نہ
 کھائے کال، جم کا دُت نیڑ نہ آئیندا۔ سچھنڈ بہائے سچی دھر مسال، سَنگر پورا اپنی ہتھیں آپ اٹھانیندا۔ ایتھے اوتھے دو جہانی چلے نال نال، آلس نندرا وچ
 نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گُر گھ ساچے میل ملائیندا۔ گُر سیکھ من تن رتڑا، ہر نامہ رنگ امول۔ ہر جن نہ ٹھانڈا نہ تترڑا، ایک تترڑ
 تُلے تول۔ گُر مت ویکھے ساچی متڑا، من مت نہ بولے بول۔ لیکھا ملے ہتھو ہتھڑا، شبد نگارہ و بے ڈھول۔ کلج انتم راہوں گھتھڑا، سچ دست نہ کسے
 کول۔ بسنت سوہے نہ کوئے رتڑا، پت ڈالی نہ رہی مَوَل۔ لکھ چوراسی چیو سنبل رُکھ نہ پھل نہ بھلڑا، امرت آتم چھگی نہ ساچی پوہل۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، گُر گھاں پردے دیوے کھول۔ گُر سیکھ تیرا پردہ کھولنا، کر کرپا سر جنہار۔ تیری کایا مندر بولنا، ہوئی ہوئی کرے گُفتار۔ تیری سرتی
 سرتی مَوَلنا، شبد شبدی کھیل نیار۔ تیرا کرے بھار ہو لنا، سر اپنے چکے بھار۔ کلج آنت کدے نہ ڈولنا، چاروں کُنٹ ہوئے ہاہاکار۔ پُرکھ ابناشی سچ دوارا ایک

کھولنا، چار ورن بنے بھگھار۔ اُوچاں نیچاں راؤ رنکاں راج راجاناں ایکا کنڈے تولنا، تولنہارا آپ نرنکار۔ جو جن چرن پریتی گھولی گھول گھولنا، بھو ساگر اترے پار۔ سوہنگ شبد ایکا بولنا، سنجگ ساچی سچ جیکار۔ نو کھنڈ وبے ڈھولنا، مردنگا گونجے نام گنجار۔ ہر جن تیرا ڈونگھی بھوری کایا کوری پردہ آپے کھولنا، لیکھا جانے اندھ اندھیار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، سر رکھ تاج دستار۔ گرسکھ سویا جاگیا، کلجگ اتم چکلیا مول۔ پُرکھ ابناشی لوک مات آیا بھاگیا، جوں دھرو پرہلا دلیا کنت کنتول۔ جو جن رہے وچ آگیا، شبد پنگھوڑا لئے جھول۔ ہر ملیا کنت سہاگیا، دو جہانی برکھے پھول۔ سنگر پورا پایا وڈ وڈ بھاگیا، ساچا داتا دُوھو دُوھ۔ من اُپجائے اک ویراگیا، گرسکھ نہ جائے بھول۔ جو جن سرنائی لاگیا، سرنگت کملاپت ایکا کنت ہر بھگونت کنت کنتول۔ گرسکھ سویا اٹھیا، کلجگ اتم لئے انگڑائی۔ سنگر پورا آپے ٹھیا، لوک مات دیون آیا نام ودھائی۔ چارکنت رہن نہ دیوے لگیا کسے گٹھیا، ہر شبد کرے گڑمائی۔ مہمکھ جیو نہ دے جوٹھا جھوٹھیا، ویلے آنت رائے دھرم دے سزائی۔ کنبھی نرک ٹنگے پٹھیا، اگنی تت بالو پائے سر شاہی۔ گرسکھ پورب جنم جو رسیا، کلجگ اتم لئے ملائی۔ آپ اندر وڈ بھجائے گرسکھ تیرا غسیا، تیرا پیس پیس سیو کمائی۔ تیرا تن بنائے اپنا سوسیا، اپنی چولی دے تجائی۔ لیکھا چکائے عیسیٰ موسیا، گرکھاں بخشے ساچی شاہی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اجونی رہت پُرکھ اکالا پرگٹ ہوئے دین دیالا، چرن دوار رکھائے کال مہاکالا، در آئے ترائے کوٹن کوٹ جنم دے وڈ گناہی۔ گرسکھ سویا ساچی نید، سنگر پورا آپ سوانیندا۔ سگلی میٹے دو جہاناں چند، چنتا چکھانہ کوئے دکھائیندا۔ داتا دانی وڈ مہربانی گنی گہند، وڈ مہربان ساگر سندھ آپ اکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن دیوے ساچا ور، ور گھر ساچا ایکا ایک سمجھائیندا۔ ور گھر ایکا پاونا، ہر سچا ایکنکار۔ ایکا کنت ہنڈھاونا، پُرکھ ابناشی کر پیار۔ ایکا سچ سہاونا، ہر سچن میت مُرار۔ ایکا انگ لگونا، وچھڑ نہ جائے وچ سنسار۔ ایکا بنک سہاونا، آتم سیجا کر تیار۔ ایکا رنگ چڑھاونا، رتی رت برہم مت آتم تت اتوں وار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرکھ ساچے جائے تار۔ گرکھ ساچا تاریا، آد جگاد وڈی وڈیا۔ سنجگ ساچے کھیل اپاریا، دس اٹھ کرے رُشائیا۔ دوئے دوئے روپ آپ نرنکاریا، نرگن سرگن کھیل کھلایا۔ بیخ تت جوت اُجیاریا، شبد شبدی ڈنک وجایا۔ ہر بھگت کرائے ونج سچ ونجاریا، ایکا بھچھیا جھولی پائی۔ کلجگ آئی اتم

واریا، چاروں کُنٹ اندھیرا چھائی۔ ورنہاں برناں پھڑ پھڑا رہیا، شاہ سلطان کرن لڑائی۔ ناری کنت نہ کوئے پیاریا، وِ بھچار رہی کمائی۔ پتا پوت نہ سُت ڈلاریا، بھائی بھین نہ پت رکھائی۔ نہ کوئی سجن میت مُراریا، سرشٹ سبائی ہوئی گناہیا۔ سادھ سنت من ہنکاریا، جگت وِ دیا واد ودھائی۔ پُرکھ ابناشی نہ کوئے منا رہیا، اپنے گیت رہے گائی۔ گھر مندر نہ جوت کوئی جگا رہیا، گرد مندر مسجد شودوالے مٹھ کرن رُشائی۔ اپنا شبد نہ کسے الا لیا، رسنا پڑھ پڑھ جگت سنائی۔ اپنا لیکھانہ کسے پڑا لیا، جیواں جنناں لیکھا رہے جنائی۔ اپنا کنت نہ کسے منا لیا، گھر گھر شادیاں رہے رچائی۔ چوتھے پد پر بھ ابناشی کسے نہ پا لیا، چوتھی لانو پوری ہوئی نہ وِچ سنسار، ڈہاگن نار سرب اکھوارہیا۔ جس جن سنکر پورے چرن پیار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرکھ ساچے لئے ور، آپ اپنے گھر بہا لیا۔ گھر سُہاوا تھر دربارا، مہماگت گنی نہ جائی۔ ایکا وسے ایکنکارا، عقل کلا اکھوائی۔ سچھنڈ نواسی ساچی دھارا، درگاہ ساچی آپ چلایا۔ ساچا تخت سچی سرکارا، سچ سنگھاسن آسن لائی۔ پُرکھ ابناشی کھیل اپارا، سیس تاج آپ لکائی۔ پنچم مکھ مکھ اُجیارا، سپتم اپنا رنگ رنگائی۔ ست پُرکھ زرنجن کھیل نیارا، ست ستوادی آپ کرائی۔ کلجگ انتم لئے اوتارا، نہہکنک ناواں دھرائی۔ گر سکھ گرکھ ہر جن ہر بھگت ہر سنت وسن اک دوارا، ایکا منگل گائی۔ گر سکھاں چھٹا جگت سنسارا، ناتا جڑیا بے پرواہیا۔ کلجگ مایا کٹھا کھائے سرب سنسارا، بچیا کوئے رہن نہ پائی۔ جس جن ملیا سچا ہر دوارا، ہر جن ہر کاروپ سائی۔ گرکھ اترے پار کنارہ، منمکھ و ہندی دھار وہائی۔ جگا جگنتر ساچی کارا، ست پُرکھ زرنجن آپ کرائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، گر سکھ پھڑائے اپنا لڑ، ٹھاکر ابناشی کرپا کر، ٹھاکر لئے ترایا۔ ٹھاکر ترایا دھٹا جٹ، ٹھاکر ٹھاکر روپ وٹائیندا۔ ٹھاکر لاہالے کھٹ، ٹھاکر ٹھاکر مکھ وکھائیندا۔ ٹھاکر وسے گھٹ گھٹ، گھٹ ٹھاکر آسن لائیندا۔ ٹھاکر کھولے ساچا ہٹ، ٹھاکر ونج وپار اک کرائیندا۔ ٹھاکر پہنائے تن پٹ، ٹھاکر چھن چھن جھہائیندا۔ ٹھاکر گائے موئی جوالے جھٹ، ٹھاکر کپلا دوہ لے آئیندا۔ ٹھاکر کھیلے کھیل بازی گر نٹ، پنڈت پاندھا بھو نہ پائیندا۔ ٹھاکر گر سکھاں پہلوں بھرے کایا مٹ، اپنی ترسنا پھیر بُجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے ٹھاکر آپے ٹھاکر، اپنی ٹھوکر آپے لائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وِ شنوں بھگوان، آد جگادی کھیل مہان، جگ جگ اپنی کھیل کھلائیندا۔

★ ۲ وساکھ ۲۰۱۷ بکرمی لایجھ سنگھ دے دروازے آگے پنڈ سید پُر ضلع امرتسر ★

سو پُرکھ زرنجن اگم اپار، آد جگادی کھیل اپاریا۔ ہر پُرکھ زرنجن بھيو نيار، رُوپ رکھ نہ کوئے جنا رہیا۔ اینکارا ساچی دھار، ست ستوادی آپ وها رہیا۔ آد زرنجن جوت اُجیار، نور نورانہ ڈمگا رہیا۔ سری بھگوان میت مرار، ساچا سنگ رکھا رہیا۔ ابناشی کرتا دو جہاناں پاوے سار، زرنجن اپنا کھیل کھلا رہیا۔ پاربرہم پر بھ آپے جانے اپنی کار، کرنی کرتا ناؤں دھرا رہیا۔ وسنہارا سچھنڈ دوار، سچ سنگھاسن آسن لا رہیا۔ شاہو بھوپ سچّی سرکار، وڈ سلطان بھيو اپاریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پُرکھ اکالا دین دیالا نراکار دس نہ آ رہیا۔ سو پُرکھ زرنجن گھر گمبھیر، وڈ داتا بے پرواہیا۔ ہر پُرکھ زرنجن چوٹی چڑھے اک اخیر، محل اٹل آپ سہانیا۔ اینکارا شاہ حقیر، ایکا رنگ سمانیا۔ آد زرنجن آپ اپنی بٹھے بیڑ، جوتی جاتا آپ اکھوانیا۔ سری بھگوان وڈ پیرن پیر، پیت پیتمبر سیس پُجھانیا۔ ابناشی کرتا آپے جانے اپنا امرت سیر، اپنے ہتھ رکھے وڈیا نیا۔ پاربرہم جودھا سور وڈ داتا پیرن پیر، بلی بلوان آپ اکھوانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ بیٹھا سو بھا پانیا۔ سچھنڈ دوارا سچ محلہ، ہر ساچا سچ سہانیدا۔ پُرکھ ابناشی اک اِکلا، تھر گھر واسی آسن لائیندا۔ اپنی جوتی دیک آپے بلا، دیا باقی نہ کوئے کائیندا۔ کملا پاتی وسے نہچل دھام اٹلا، الکھ اگوچر اگم اتھا بے پرواہ اپنا ناؤں دھرا نیندا۔ سچ سندیش ہر زرنیش شبد اگم ایکا گھلا، دھر فرمانا آپ جنائیندا۔ ست ستواد برہم برہما آپ پھڑائے اپنا پلا، اپنی رچنا آپ رچائیندا۔ آپے ہوئے اچھل اچھلا، دل چھل دھاری کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آدن آنتا ہر بھگونت، جگ جگ اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ سو پُرکھ زرنجن وڈ مہربان، ہر پُرکھ زرنجن بے پرواہیا۔ اینکارا نوجوان، آد زرنجن نہ مرے نہ جائیا۔ سری بھگوان دیوے دان، ابناشی کرتا اتوٹ، اٹل آپ ورتانیا۔ پاربرہم کھیلے کھیل مہان، اپنی اچھیا بچھیا جھولی پانیا۔ سچھنڈ دوار ہر زرنکار کھیل اپار، زرنجن زرنجن دیوے مان، زرنجن اپنی ونڈ ونڈانیا۔ زرنجن شاہ زرنجن سلطان، راج راجان آپ اکھوانیا۔ زرنجن گوپی زرنجن کاہن، زرنجن ساچا سنگ نبھانیا۔ زرنجن میلا دو جہان، زرنجن ویکھے تاڑی لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوت اُجالا ہر گوپالا، آدن آنتا اک اکھوانیا۔ آدن آنت سری بھگونت، دوسر اور نہ کوئے جنائیندا۔ آپے ناری آپے کنت، آپے ساچی سچ ہنڈھائیندا۔ آپے اپنی

مہما جانے اگت، لیکھا لیکھ نہ کوئے دکھائیدا۔ آپے اپنا رنگ رنگے اک بسنت، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ نواسا کھیل تماشا پُرکھ
 ابناشا اپنا آپ کرائیدا۔ سچکھنڈ اٹاری جوت نرنکاری، نرگن اپنی آپ جگائیا۔ جگا جگنتر ہو اُجیاری، تھر گھر ساچے سو بھاپائیا۔ وجے شبد ناد دُھن سچی دُھنکاری،
 دُھنی دُھن ناد اُپجائیا۔ آپے سُنے سُنائے سُننیہاری، اپنا ڈھولا آپے گائیا۔ آپے ونج آپ وپاری، آپے ساچا ہٹ کھلائیا۔ آپے بھکھک منگے بن بھکھاری،
 آپے داتا دانی ناؤں دھرائیا۔ آپے پاربرہم ابناشی کرتا نرگن کھیلے کھیل گھیل امّ اپاری، الکھ اگوچر بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر
 مندر سوہے سو بھاؤنت، کھیلے کھیل سری بھگونت، ہر ہر اپنا کھیل کھلائیا۔ ہر کھیل اولٹا، اک اکلٹا، ساچے دھام کھلائیدا۔ سچکھنڈ نواسی سچ تخت سلطان
 آپے لٹا، مہربان آپ آسن لائیدا۔ سچ سندیش نرنزیش اینکارا اونکارا آپے گھلٹا، نرکارا تھم سٹائیدا۔ اپنے در دوار آپے کھلٹا، در درویش آپ
 اکھوائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا اینکارا اپنا آپ سٹائیدا۔ سچکھنڈ دوارا تھر گھر واس، پُرکھ ابناشی سو بھاپائیا۔ نرنزائے کھیل
 تماش، آپ اپنا ویکھ دکھائیا۔ اپنے مندر پاوے راس، اپنا منڈل آپ سٹائیا۔ اپنے آگے آپے ہوئے داس، آپے نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ آدانت نہ جائے
 وناس، تھر گھر واسی بے پرواہیا۔ نہ کوئی پرتھی نہ آکاش، دھرت دھول نہ کوئے وڈیائیا۔ رُوس نہ کوئے پُرکاش، ترے گن مایا نہ تت دکھائیا۔ پنجم پنچ نہ
 کوئے دھرواس، رکت بوند نہ کوئی دکھائیا۔ نہ کوئی پون نہ کوئی سواس، رسنا جہوانہ کوئے ہلاییا۔ نرگن نور نور پُرکاش، سچکھنڈ دوارے سو بھاپائیا۔ مات
 گربھ نہ وسے دس دس ماس، پتا پوت نہ ناؤں دھرائیا۔ جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ نہ دسے کوئی پربھاس، سمند ساگر نہ ویکھ دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، در گھر ساچا اک سٹائیا۔ در گھر ساچا ہر سٹھنجا، نرگن جوت دیپ پُرکاشیا۔ پُرکھ ابناشی درد دُکھ بھجے بھنجا، آد جگاد نہ کدے وناسیا۔ سکھا سٹھیا
 ساچا سٹھنا، آپ اپنی پوری کرے آسیا۔ آپے جانے اپنا مچنا، امرت دھارا آپ چلاسیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا ہر جی وسے
 اینکارا ایک رنگ سماسیا۔ ایک رنگ رنگ اپار، رنگ رٹٹا آپ اکھوائیا۔ سو پُرکھ نرنجن ہو اُجیاری، ہر پُرکھ نرنجن ویس وٹائیا۔ اینکارا دے ہلار، آد نرنجن آپ
 جگائیا۔ سری بھگوان ساچی کار، ابناشی کرتا کرے کرت کمائیا۔ پاربرہم پربھ ہو تیار، جن جننی آپ اکھوائیا۔ سٹ ڈلارا کرتیار، ہر شبدی ناؤں دھرائیا۔

لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں محل اُسار، چوڑاں لوکاں ونڈ ونڈائیا۔ اپنی اچھیا آپے دھار، وشو اپنا رُوپ وٹائیا۔ آپے کول کو لا کھڑے گلزار، آپے ناہی امرت سچ بھرائیا۔ آپے اندر آپے باہر، گُپت ظاہر آپ اکھوائیا۔ آپے برہم کر پسار، پار برہم اپنی ونڈ ونڈائیا۔ آپے شکر بنیا میت مُرار، ہتھ ترسول اٹھائیا۔ آپے ترے گن مایا بھر بھنڈار، ستور جو طمو اپنے رنگ رنگائیا۔ آپے پنچ تت کھیلے کھیل سنسار، اپ تیج وائے پر تھی آکاش بنت بنائیا۔ لکھ چوڑا سی کر تیار، مانس مانکھ دئے وڈیائیا۔ نو دوارے کھول کواڑ، جگت واسنا وچ کائیا۔ گھر وچ گھر کر تیار، گھر بیٹھا آسن لائیا۔ گھر مندر دسے دھواں دھار، گھر ساچا چند چڑھائیا۔ گھر پنچ شبد سچّی دھنکار، گھر سُن سادھ وکھائیا۔ گھر بہہ بہہ مارے مار، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار ہوئے ہلکائیا۔ گھر نام وجائے سچ ستار، تار ستار نہ کوئے ہلکائیا۔ گھر امرت بھریا ٹھنڈا ٹھار، ناہی کولی مکھ بھوائیا۔ گھر انحد شبد وجائے سچّی سرکار، تال تلواڑا نہ کوئے وکھائیا۔ گھر مان سرور لئے اچھال، ساچی وسٹو آپ رکھائیا۔ گھر بجر کپائی لائے پاڑ، دُئی دوتی پردہ دئے مٹائیا۔ گھر آتم سیجا کر تیار، نج بیٹھا ڈیرہ لائیا۔ گھر سخیاں منگلچار، گھر گیت گوہند لائیا۔ گھر ویس کرے کُریار، من مت کھیل کھلایا۔ گھر بُدھ بیسی کرے پیار، گھر سگلا سنگ رکھائیا۔ گھر سنگر بیٹھا میت مُرار، دُو نگھی کندر مکھ چھپائیا۔ گھر سوہے بنک دوار، گھر وجدی رہے ودھائیا۔ گھر میلا کنت بھتار، ناری سرتی لئے پرنائیا۔ گھر ایکا سیجا سٹے پیر پسار، نہ کروٹ لئے بدلایا۔ گھر پایا میت مُرار، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوڑا سی ویکھ وکھائیا۔ لکھ چوڑا سی آتم ذات، ہر ساچے سچ اپائیا۔ نرگن بخشے اپنی دات، جیو آتم پرم آتم میل ملائیا۔ ایش جیو ویکھے مار جھات، بند تاک آپ کھلایا۔ آپے ہوئے پتت پاک، پوت اپنا ناؤں دھرائیا۔ آپے ساک سین سجن ساک، مات پت بھائی بھین آپ ہو جائیا۔ آپے اتم پت لئے راکھ، ویلے آنت ہوئے سہائیا۔ آپے پچھنہارا وات، کملاپت آپ اکھوائیا۔ آپے لہنا دین چکائے باق، رائے دھرم ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی رچن رچائیا۔ لکھ چوڑا سی بھانڈا گھڑیا، برہما وشن شو سیو کمائیا۔ نرگن سرگن اندر وڈیا، دس کسے نہ آئیا۔ اپنے مندر آپے چڑھیا، ہر بیٹھا ڈیرہ لائیا۔ آوندا جاندا کسے نہ پھریا، نیتز لوچن نین نہ کوئے وکھائیا۔ اپنی وڈیا آپے پڑھیا، نش اکھر کرے پڑھائیا۔ اگنی ہون کدے نہ سڑیا، مڑھی گور نہ کوئے دبا ئیا۔ پھر کٹار کدے نہ لڑیا، حکمی حکم رکھے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر،

آپ اپنی جوت دھر، سچھنڈ دوار کھیل اپار، ہر گردھار آپ کرائیا۔ ہر گردھار سچ نشانی، تھر گھر ساچے آپ وکھائیندا۔ آد شکت جوت بھوانی، جاگرت جوت اک جگائیندا۔ چتر بھج کھیل مہانی، مورت اکال روپ وٹائیندا۔ جوئی رہت وڈا دانی، نربھے اپنا بھو جنائیندا۔ شبد اگمی گائے ترانی، اپنا سوہلا آپ الائیندا۔ آپے جانے اپنی بانی، برہے بھچھیا ایک جھولی پائیندا۔ چار وید لوک مات نشانی، لکھ چوڑاسی جیو جنت آپ سمجھائیندا۔ آپے دیکھے چارے کھانی، انڈج جیرج سیج اُتبیج گھٹ گھٹ پھول پھلاییندا۔ آپے راجا آپے رانی، تخت تاج آپ سہائیندا۔ آپے ہویا جان جانی، آپ اپنا ویس دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ پرکاش پُرکھ ابناش، اک اکلآ آپ کرائیندا۔ اک اکلآ گم اتھاہ، عقل کلا اکھوائیا۔ لکھ چوڑاسی بن ملاح، لوک مات ویس وٹائیا۔ نرگن سرگن ناؤں دھرا، پنچ ت کرے کڑمائیا۔ شبد اگمی وچ ٹکا، راگ ناد آپ الائیا۔ دپیک جوتی اک جگا، گھر گھر وچ کرے رُشنائیا۔ اپنا آپ دے جنا، برہم برہم برہم دے وکھائیا۔ رواس رہے شرما، جس جن ملیا سچا ماہیا۔ لوک مات پھیری پا، ہر بھگت لئے اٹھائیا۔ ہر سنتاں دیوے صفت صلاح، نام ندھانا جھولی پائیا۔ دو جہاناں بن ملاح، ساچا بیڑا آپ چلائییا۔ کھیوٹ کھیٹا نام دھرا، سرشٹ سبائی دیکھ وکھائیا۔ نو کھنڈ پر تھمی پھیرا پا، ستاں دیپاں لئے انگڑائیا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں دیکھ وکھا، برہما وشن شولے سمجھائیا۔ جگ جگ لیکھا دے مکا، تھر کوئے رہن نہ پائیا۔ سو پُرکھ نرنجن کھیل کھلا، ہنگ برہم وچ سمائیا۔ سوئم روپ اپنا آپ کرا، اوانگ اپنا ناؤں اُپجائیا۔ دیوی دیوا بھو نہ پائے کوئی را، الکھ ابھیو وڈی وڈیائیا۔ واستک روپ وشنو اپنا نام دھرا، نمو دیو اک اکھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دوارے نرکار تخت نواسی بے عیب پروردگار، خالق خلق دیکھ وکھائیا۔ بے عیب پروردگار ہر نرنکار، جگ جگ اپنی کھیل کھلاییندا۔ بھگتاں دیوے بھگتی دھرا، آتم شکتی اک دھرائیندا۔ بوند رکتی کر پیار، جگت واکتی آپ اٹھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل وچ سنسار، ثالث اپنا ناؤں دھرائیندا۔ سچا ثالث ہر بھگونت، لوک مات ویس وٹائیندا۔ آپ اٹھائے ساچے سنت، ست دھرم اک درڑائیندا۔ آپ جنائے برہم مت، برہم و دیا اک پڑھائیندا۔ آپ رکھائے نرگن مت، تتوت نہ کوئے جنائیندا۔ آپے جانے مت گت، گت مت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آپے نیچ نیچے ساچے مت، بھل بھلواڑی آپ مہکائیندا۔ آپے سنتن جوڑے چرن کول نت، جگت

نانا توڑ تڑائیندا۔ چار ورن وکھائے ایکا ذات پات، کھتری براہمن شوڈر ویش نہ ونڈ ونڈائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جُگا جُگنتر لوک مات
 بُجھائے لگی بسنتر، سرب جیاں بدھ جانے انتر، ساچے سنتن میل ملائیندا۔ سنتن میلا ہر بھگوان، گرگھ وڈا وڈ وڈیائیا۔ شبد جنائی دُھر فرمان، کاغد قلم نہ لکھے
 شاہیا۔ ہر جن پائے پد نربان، پر م پُرکھ میل ملائیا۔ جو جن رسنا جہوا ہر ہر گان، گھر ساچے و بے ودھائیا۔ امرت آتم بخشے پین کھان، ترسنا بُکھ دے
 مٹائیا۔ ایکا راگ سنائے کان، انھو پرکاش کرائیا۔ ایکا دیوے برہم گیان، جگت گیان نہ کوئے دکھائیا۔ سچ دکھائے ست نشان، ست پُرکھ نرنجن آپ
 جھلائیا۔ جن بھگتاں اُپر ہوئے آپ مہربان، سر اپنا ہتھ لکائیا۔ آپ کرائے اپنی پچھان، سوچھ سرُپی درس دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، جگ جگ لیکھا ویکھ دکھائیا۔ جگ جگ لیکھا ہتھ کرتار، چار جگ چو کڑی آپ بھوائیندا۔ آپے برہما منوتر پائے سار، جُگا جُگنتر کھیل کھلائیندا۔ آپے
 شاستر سمتر وید رہیا وچار، کھانی بانی پھول بھلائیندا۔ آپے انجیل قرآنا پاوے سار، شاہ سلطانا ناؤں دھرائیندا۔ شبد ترانہ اپر اپار، گرگھ ورلے آپ
 سنائیندا۔ کایا مندر اندر کھیل اپار، دُنگھی کندر آپے گائیندا۔ بجر کپائی توڑے جندر، اپنا گھ آپ دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ
 بھگوتی بھگوت دھار، اپنی آپ دکھائیندا۔ ساچی دھار دُھر درگاہ، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ رتھ رتھو ہی اک ملاح، لکھ چوڑاسی بیڑا آپ چلائیندا۔ جن بھگتاں
 دیوے سچ صلاح، ایکا نام چپائیندا۔ رام راما دے ملا، رام رُپ آپ اکھوائیندا۔ پورن کام دے کرا، نہکرمی کرم کمائیندا۔ کایا نگر کھیڑا دے وساء، جس جن
 اپنی بوجھ بُجھائیندا۔ جھوٹھا جھیرا دے مُکا، بھانڈا بھرم بھو بھنائیندا۔ پنج تت ستھر دے وچھا، آسا ترسنا میٹ مٹائیندا۔ ایکا اکھر دے پڑھا، لکھن پڑھن وچ
 نہ آئیندا۔ گر پیر اوتار سادھ سنت رہے گا، تریا ناد اک وجائیندا۔ گرگھیاں جاگ دے گھلا، تیجانیر آپ کھلائیندا۔ چوتھے پد دے ملا، گھر ساچے سو بھا
 پائیندا۔ پنچم میلا سچ سُبھا، پُرکھ ابناشی آپ کرائیندا۔ چھویں چھپر چھن نہ رکھے کوئی چھاں، سر اپنا ہتھ دھرائیندا۔ ستویں ست پُرکھ نرنجن جوتی جوت
 لئے ملا، جوتی جوت وچ لکائیندا۔ اٹھویں اٹھاں تتاں دے کھپا، اپ تیج وائے پر تھی آکاش من مت بدھ نظر نہ آئیندا۔ ناویں نو دوارے کھوج کُجھا، کایا
 گڑھ پھول بھلائیندا۔ دسم دواہری جوت جگا، گرگھ ساچے راہ دکھائیندا۔ سکھمن ناڑی پار کرا، ٹیڈھی بنک پنڈھ مکائیندا۔ ایڑا پنگل لیکھا دے جنا، لیکھا لیکھ

نہ کوئے دکھائیندا۔ سنگر پورا ناؤں دھرا، آپ اپنا روپ وٹائیندا۔ کاگوں ہنس دے بنا، سوہنگ مانک موتی چوگ چکائیندا۔ گھر گھر جوتی دے جگا، نام پٹی ایکا لائیندا۔ کوٹن کوٹ رہے دھیا، دس کسے نہ آئیندا۔ رام نام گھر گھر بیٹھے رہے گا، رام رنگ نہ کوئے رنگائیندا۔ کاہنا کرشنا نیتز نین رہے تگا، مکند منوہر لکھی نرائن نین درس کوئے نہ پائیندا۔ جس جن بنے سجن سین، گھر ساچے میل ملائیندا۔ ناتا توڑے بھائی بھین، بھنیا پیا آپ اکھوائیندا۔ آپ چکائے لہن دین، جگ جگ وچھڑے میل ملائیندا۔ ہر بھگت لاڑی موت نہ کھائے ڈین، چتر گپت نہ حساب کھائیندا۔ رائے دھرم نیوں نیوں چرنی پین، جس دوارے گرگھ جائیندا۔ برہما وشن شو اگے ہو ہو بہن، در در ساچا درس کرائیندا۔ ہر ستن مہما کوئے نہ سکے کہن، سنت سہیلا اک اگلا ایکا رنگ رنگائیندا۔ برہم پاربرہم ایکا دھام اکھھے بہن، سوہنگ روپ آپ ہو جائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے لئے ور، درس دکھائے آتم گھر، نج آتم میل ملائیندا۔ نج آتم نج بھر رس، نج دھارا آپ چلائیا۔ نج مندر میلا ہس ہس، نج گھر وجے سچ ودھائیا۔ نج در مارگ دیوے دس، ساچا پنتھ اک دکھائیا۔ نج تیر نرالا مارے کس، نکھی نکھی نام چڑھائیا۔ نج ہر دے اندر جائے وس، نرگن اپنی دیا کمائیا۔ جگا جگنتر جن بھگتاں ہو یا رہیا وس، نت نوت اپنا ویس وٹائیا۔ جگت وکار ہنکار چرناں ہیٹھ دیوے جھس، تریلوکی ناتھ اپنا بھار اُپر پائیا۔ لیکھا جانے سر سرور تیر تھ اٹھسٹھ، گنگا گوداوری جمناسرتی دیکھ دکھائیا۔ آپے جانے کینار تھ، آپ اپنا پھیرا پائیا۔ جن بھگتاں دئی دوتی میٹے پھٹ، ایکا پٹی نام بندھائیا۔ آتم امرت سر سرور دیوے جھٹ، بھر پیالہ جام پیائیا۔ آتم سچ سوائے کھاٹ، پلنگ رنگیلا آپ وچھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن میلے اپنے گھر، گھر ساچا ہر ساچا در ساچا ور ساچا ملے میل سچ سکھائیا۔

★ ۲ وساکھ ۲۰۱۷ بکرمی اجیت سنگھ دے گھر بٹالا ضلع گرداس پُر ★

سو پُرکھ نرنجن شاہ سلطان، شاہ پاتشاہ آپ اکھوائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن سچ نشان، ست ستوادی آپ جھلائی۔ ایکنکارا وڈ مہربان، اپنی رچنا آپ رچائیا۔ آد نرنجن کھیل مہان، گھر ساچے کرے رُشائیا۔ ابناشی کرتا نوجوان، نر نرائن ناؤں دھرائیا۔ سری بھگوان آپے ہو یا جانی جان، اپنا لیکھا آپ گنائیا۔

پاربرہم پر بھ ہو پردھان، بھو ابھیدا بھو گھلایا۔ سچھنڈ دوارے نگہبان، نہر اپنا نین گھلایا۔ دہ دشا ویکھے مار دھیان، چارے کوٹاں پھول بھلایا۔ تخت
 نواسی راج راجان، شاہو بھوپ بے پرواہیا۔ امگمرا ڈھر فرمان، الکھ اکھنا آپ سنایا۔ دو جہاناں ایکا آن، حکمی حکم پھرایا۔ ایکا شبد ایکا گان، نام ترانہ ایکا
 لایا۔ ایکا جوتی ہر بھگوان، گھر ساچے سو بھاپایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اولا، تھر گھر واسی
 آپ کرائیندا۔ آد جگادی اک اگلا، عقل کل ورتائیندا۔ وسنہارا جلاں تھلاں، جل تھل مہیئل ڈیرہ لائیندا۔ سچ سنگھاسن ایکا ملا، سچھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔
 جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پڑکھ اکلا دین دیلا جوئی رہت دس نہ آئیندا۔ جوئی رہت پڑکھ اکال، روپ رنگ نہ کوئے جنایا۔ جگا جگنتر
 اولڑی چال، چال نرالی آپ رکھایا۔ اپنی وست اپنے ہتھ رکھے بھگوان، اچھل اچھل وڈی وڈیایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ
 اپنا ویس وٹایا۔ جگ جگ ویس پڑکھ سلطان، نرگن سرگن روپ وٹائیندا۔ لوآں پڑیاں ویکھے مار دھیان، برہمنڈ کھنڈ اپنا کھیل گھلایا۔ لوک مات ہو
 پردھان، دھرت دھول آپ سہائیندا۔ لیکھا جانے زمیں اسمان، چوڈاں لوکاں پھول بھلایا۔ برہما وشن شو دیوے دان، ساچی بھچھیا جھولی پائیندا۔ چرن
 دوارا بخشے مان، در دروازہ اک گھلایا۔ ست سرپ پائے آن، اپنا بھانا آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا بھو گھلایا۔
 بھو اولا ہر بھگونت، اپنا آپ گھلایا۔ کھیلے کھیل جگا جگنت، جگ کرتا بے پرواہیا۔ لیکھا جانے آد آنت، آنت آد وڈی وڈیایا۔ آپ اٹھائے ساچے سنت، ایکا
 منتر نام درڑایا۔ میل ملائے ساچے کنت، ہر دُلھا آپ اکھوایا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، اتر کدے نہ جایا۔ مہما جانے اگنت، اگنت لیکھا لیکھ نہ
 کوئے رانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا ویس وٹایا۔ جگ جگ کھیل ہر نرکارا، لوک مات آپ ورتائیندا۔ آپے وسے سچھنڈ
 دوارا، تھر گھر ساچے سو بھاپائیندا۔ آپے گگن منڈل ہو اُچارا، رواس آپ چکائیندا۔ آپے برہما وشن شو دئے آدھارا، آپ اپنی جوت لکائیندا۔ آپے شبد
 اگئی بول جیکارا، الکھ نرنجن اپنی الکھ جگائیندا۔ آپے ورتے ورتا وے ہر ورتارا، آپ اپنی دھار بندھائیندا۔ آپے پنج تت کرے پیارا، ترے گن آپے میل
 ملائیندا۔ آپے برہم کر پسارا، پاربرہم کھیل گھلایا۔ آپے گر پیر اوتارا، بھگت بھگونت اپنا ناؤں دھرائیندا۔ آپے انحد شبد سچھی دھنکارا، دُھن انادی ناد

وجائیندا۔ آپے امرت سرور ٹھنڈی ٹھارا، کول کولا آپ دھرائیندا۔ آپے جوت نرنجن ہو اُجیارا، گھر گھر دیا آپ ڳائیندا۔ آپے آتم سیجا کر پیارا، ساچی سخیاں میل ملائیندا۔ آپے گائے گا ونہارا، گاوت گاوت اپناراگ الائیندا۔ آپے بھرے سچ بھنڈارا، نام ونجارا آپ اکھوائیندا۔ آپے ستن کھولے بند کواڑا، بجر کپاٹی پردہ لائیندا۔ آپ وکھائے سچ اکھاڑا، گوپی کاہن آپ نچائیندا۔ آپے میٹے پنچم دھاڑا، مایا ماما موہ چکائیندا۔ آپے جوت جگائے بہتر ناڑا، اگیان اندھیر گوائیندا۔ آپے ویکھ وکھائے دُھر درگا ہی ساچا لاڑا، ساچے گھوڑے آپ چڑھائیندا۔ آپے کھیلے کھیل جنگل جوہ اُجاڑ پھاڑا، دُو نگھی کندر پھول بھلائیندا۔ آپے اگنی تت بُجھائے تتی ہاڑا، سائتک ست ست آپ ورتائیندا۔ آپے لیکھا لکھنہارا، چارے ویداں بھيو کھلائیندا۔ آپے برہما کرے پیارا، چارے کھ کھ صلاحندا۔ آپے وشنوں بخشے چرن سہارا، وشو اپناروپ سہائیندا۔ آپے باسک سیجا ستا پیر پسارا، سانگو پانگ آپ ہنڈھائیندا۔ آپے شکر ہو اُجیارا، ہتھ ترسول اُٹھائیندا۔ آپے کروڑ تپتسا بٹھے دھارا، امرت ساچا جام پيائیندا۔ آپے لکھ چوراسی کر پسارا، گھٹ گھٹ اپنا آسن لائیندا۔ آپے نرگن سرگن کھیل کرے سنسارا، سارنگ دھر بھگوان پیتھلو، دس کسے نہ آئیندا۔ آپے جاگرت جوت کرے اُجیارا، آپ اپنا ڈگمگائیندا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادا ہر برہمادا، شبد چلائے ناد انادا، راگ راگنی آپ الائیندا۔ شبد انادا ہر بھگونت، پاربرہم آپ اُپجائیا۔ آپ سنائے ساچے سنت، ست ستوادی دیا کمائیا۔ آپے توڑے گڑھ ہوئے ہنگت، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نہ ہوئے ہلکائیا۔ آپے لیکھا جانے جیو جنت، ایش جیو وڈی وڈیائیا۔ آپے شبد گائے نیا منت، من منوآ آپ بندھائیا۔ آپے میٹ مٹائے سگلی چنت، چنتا چکھانہ کوئے جلائیا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگا جگنترا اپنا کھیل کھلائیا۔ جگا جگنترا کھیل اپارا، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن لے اوتارا، لوک مات ویکھ وکھائیندا۔ ایکنارا کر پسارا، آپ اپنارنگ رنگائیندا۔ آد نرنجن میت مرارا، جوت نرنجن ڈگمگائیندا۔ سری بھگوان بول جیکارا، شبد اگنی آپ سنائیندا۔ ابناشی کرتا کر پیارا، ہرجن ساچے ویکھ وکھائیندا۔ پاربرہم پر بھ بھر بھنڈارا، اتوٹ اٹوٹ آپ ورتائیندا۔ نام ونج کرائے سچا سکدارا، راؤ رنگ راج راجان ایکا رنگ رنگائیندا۔ ایکا دست رکھے ہر تھارا، تھر گھر ساچے آپ ڳائیندا۔ اُچ محل اٹل منارا، پچھنڈ دوارا سو بھاپائیندا۔ اٹھے پھر رہے اُجیارا، سنجھ سویر نہ کوئے رکھائیندا۔ نہ کوئی سورج چند دسے ستارہ، منڈل منڈپ نہ

کوئے رُشائیندا۔ تخت بیٹھ سچی سرکار، سپس ساچا تاج لُکائیندا۔ پنچم لکھ ہو اُجیارا، درگاہ ساچی کھیل کھلائیندا۔ چار جگ کر پسارا، ایکا چو کڑی بندھن پائیندا۔
 برہما ویتا منگے بن بھکھارا، اگے اپنی جھولی ڈاہندا۔ پاربرہم پر بھ دیونہارا، ساچی بھچھیا اک وکھائیندا۔ وشنوں دوئے جوڑ کر نمسکارا، مستک لُکا چرن دھوڑی
 آپ لگائیندا۔ پاربرہم تیرا سچ پیارا، لوک مات بھل نہ جائیندا۔ شکر رووے زارو زارا، نیتز نیناں نیر وہائیندا۔ بھولا ناتھ منگے اک سہارا، ایکا ناتا جوڑ جڑائیندا۔
 پُرکھ زرنجن ایکنکارا، آپے جانے اپنی کارا، ساچارانا دُھر فرمانا آپ سنائیندا۔ لوک مات لئے اوتارا، ترے گن ویکھے جگت پسارا، پنچ تت کرے پیارا، آپ اپنی
 جوت جگائیندا۔ بھگتن دیوے نام ادھارا، ستن بخشے چرن دوارا، گرگھاں کرے دیپ اُجیارا، گرگھاں بخشے امرت ٹھنڈی ٹھارا، ہرجن ساچے ویکھ
 وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سرب کل آپے سمرتھ، جگا جگنتر چلائے رتھ، رتھ رتھو ہی اپنا ناؤں دھرائیندا۔ رتھ رتھو ہی ہر
 زرنکار، جگ جگ گیارا آپ دوائیا۔ سنجگ تریتا دواپر کریا پار، کلجک ویلا اتم آئیا۔ چارے کُنٹاں دئے ہلار، آپ اپنا دھکا لائیا۔ لکھ چوڑا سی ہوئے خوار، جو
 گھڑیا سو بھن وکھائیا۔ رُو س نہ رہے اُجیارا، پرکاش پرکاش نہ کوئے جنائیا۔ دھرنی رووے دھاہاں مار، دھولا بھار نہ کوئے اُٹھائیا۔ ساؤل سولا میت مُرار،
 کاہنا کرشنا روپ وٹائیا۔ رام راما ہو اُجیارا، کلجک لنکا راون گڑھ دئے تڑائیا۔ شتر بستر تیز کٹار، گوبند چیرا سپس گندائیا۔ زرن گن زرویر کرے کھیل نیار، نانک
 چار ورن کرے پڑھائیا۔ نام ست بول جیکار، کلجک رین اندھیری رات، ساچا چند نہ کوئے چڑھائیا۔ تیرتھ تھ چوڈاں ہٹ اٹھسٹھ روون زارو زار، سپس
 جگدیش ہتھ نہ کوئے لُکائیا۔ سادھاں سنتاں خالی مٹ، کایا گڑھ نہ کوئے وڈیائیا۔ جوت نہ جگے لٹ لٹ، جوت جوالا رہے جگائیا۔ دُرمت میل نہ دیوے
 کٹ، سر سرور تال تاریاں رہے لائیا۔ گردر مندر مسجد شو دوالے بیٹھے مٹھ، مایا ممتا موہ نہ کوئے چُکائیا۔ کھیلے کھیل بازی گرنت، کلجک سوانگی اپنا سوانگ
 رچائیا۔ دوس رین مارے سٹ، جوٹھ جھوٹھ نکسال ہتھ اُٹھائیا۔ گھر گھر الٹی گیڑی جائے لٹھ، من منو آنال رلائیا۔ نو کھنڈ پر تھی راج راجان کوئی نہ رکھے
 کسے دی پت، پت پر میثور گئے بھلائیا۔ گھٹ گھٹ اندر اُبلے رت، رتی رت نام دس نہ آئیا۔ نہ کوئی دھیرج سنتو کھ دسے جت، کام کامنی ہوئی ہلکائیا۔ کسے
 در نہ اُتجے برہم مت، من مت جگت پرنائیا۔ ساچا نیچ نہ بیجیا اتم وٹ، سچ کیاری نہ کوئے مہکائیا۔ آسا ترسنا اندر لئی گھت، دوس رین رہی ستائیا۔ کوڑ

کُٹمب بدھانات، پُرکھ بدھاتا دس نہ آئیا۔ جھگڑا پایا ذات پات، جاگرت جوت نہ کوئے رُشانیا۔ دُو نگھی کندر اندھیری رات، جوت نرنجن نہ کرے رُشانیا۔
 اتم پورا کرے نہ کوئے گھاٹ، ساچے کٹڈے نہ کوئے تُلانیا۔ کلجگ نیڑے آئی واٹ، اوچی کوکے دئے دُہانیا۔ کایا بستر سب دا جانا پاٹ، تھر کوئے رہن نہ
 پانیا۔ دھرم رائے دے وکنا ہاٹ، گر پیر نہ دیوے کوئی گواہیا۔ رنگ کسبڑا جائے پاٹ، لال گلالا نہ کوئے رنگانیا۔ آتم سیجا سٹتا نہ ساچی کھاٹ، گھر ملیا نہ
 ساچا ماہیا۔ لیکھا چکے نہ آن باٹ، مات گر بھ نہ پھند کٹانیا۔ جس جن سنگر پورا دیوے اپنا ساتھ، دو جہاناں ہوئے سہانیا۔ لہنا دینا چکائے ہتھوں ہاتھ،
 پاربرہم وڈی وڈیانیا۔ کھیلے کھیل تریلوکی ناتھ، تتاں لوکاں ویکھ وکھانیا۔ کلجگ اتم آپ جنائے ساچی گاتھ، سبجگ ساچا راہ وکھانیا۔ گر سکھاں لہنا دینا چکائے
 سیاں ساڈھے تن تن ہاتھ، رویداس چمارا نال رلانیا۔ لیکھا چکے پوجا پاٹھ، جو جن سنگر پورے درشن پانیا۔ آپے پتا آپے مات، ہر جن بال انجانے گود
 اٹھانیا۔ چار ورن بنائے بھین بھرات، کھتری براہمن شوڈر ویش برن اٹھاراں ایکا رنگ رنگانیا۔ آد جگادی بیٹھا رہے اک اکانت، اک اکل کھیل کھلانیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگا جگنتر ویس وٹانیا۔ جگا جگنتر بھیکھ بھگونت، بھگون اپنی کھیل کھلانیا۔ لیکھا جانے ناری کنت، نر نرائن ویکھ
 وکھانیا۔ آپے مایا پائے بے انت، دئی دوتی پردہ آپے لاہندا۔ آپے سار سمالے جیو جنت، جم کی پھاسی آپ کٹانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، جگ اپنا رنگ رنگانیا۔ رنگ رتڑا ہر کرتار، مہما کتھ کتھن نہ جانیا۔ برہما چارے وید لکھ لکھ گیا ہار، ہر کا بھیو کوئے نہ پانیا۔ وید ویاسا بن
 لکھار، پُران اٹھاراں کرے پڑھانیا۔ شاستر سمتر کر وچار، چھ چھ دیون نال گواہیا۔ گیتا گیان کر اُجیار، دس اٹھ میل ملانیا۔ انجیل قرآن کھول کواڑ،
 جگت حدیث کرے پڑھانیا۔ کھانی بانی ساچی دھار، دُھر درگا ہی آپ الایا۔ سادھ سنت کرن پکار، پر بھ داتا بے پرواہیا۔ بھگت بھگونت سانجھا یار، میت
 مُرار اک اکھوانیا۔ گر گھ لیکھا جانے دُھر دربار، دُھر مستک لیکھ چکانیا۔ گر سکھ سبجن لئے اُبھار، لکھ چوراسی وچوں باہر کڈھانیا۔ دُبدے پاہن پاتھر لئے تار،
 ساچی سلا ستو چرن چھہانیا۔ غریب نمانے لائے پار، جو آتم آتم رہے دھیانیا۔ جگا جگنتر کھیل اپار، کلجگ اتم ویکھ وکھانیا۔ شبد ڈنکا اپر اپار، واسی پُری گھنکا
 آپ وجانیا۔ میٹے شنکا سرب سنسار، سنساروگ دئے گوانیا۔ جوں کاہنا کنسا کرے خوار، راون راما دئے مٹانیا۔ کلجگ اتم مارے مار، نرگن داتا بے پرواہیا۔

ساجا کھنڈا تیز کٹار، نام ندھانا ہتھ اٹھایا۔ لو آں پُریاں پاوے سار، کروڑ تیتیس سُرپت راجا اند برہما وشن شو لے جگایا۔ گن گندھرب دے ہلار، سویا کوئے رہن نہ پانیا۔ پشو پرتیاں کرے خوار، مانس مانگھ آپ اٹھایا۔ گرسکھ ساچے لائے پار، ساچے بیڑے نام چڑھایا۔ کلج ڈبے وچ منجھار، وھندی دھار آپ وہایا۔ نال رلائے محمدی یار، صدی چو دھویں دے ڈھایا۔ اللہ رانی رووے زارو زار، نیتز نیر رہی وہایا۔ آب حیات ٹھنڈا پانی نہ ملے وچ سنسار، ناتا تٹا سچ خدایا۔ خالق خلق پاوے سار، مخلوق ویکھے سرب لوکایا۔ کائنات آر پار، چو داں طبق رہے شرمایا۔ ساچا ساتھ نہ کوئے کرے آنت پیار، ساچا راہ نہ کوئے دکھایا۔ کلمی کلمہ رہے وچار، امام امامہ آپ اکھوایا۔ جگت دمامہ وجے اک نرنکار، ہر ہر ساچا آپ وجایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، لیکھا لیکھے لے لگایا۔ لیکھا لیکھے لاونا، کلج تیرا اتم وار۔ جو گھڑیا سو بھن دکھانا، پرکھ ابناشی کھیل اپار۔ شکر ساچی سیوا لاونا، لکھ چو راسی دے سنگھار۔ برہے بھانڈا آپ گھڑاونا، وچ وست رکھے ہر تھار۔ وشنوں روزی رازق آپ پچاونا، دیوے رزق سرب سنسار۔ پرہے سب دامول چکاونا، اپنا ورتے سچ ورتار۔ کھانڈینا پہننا بند کرانا، تن کرے نہ کوئے سنگار۔ سولاں اچھیا ویکھ دکھانا، سولاں کلیاں نہ پاوے کوئی ہار۔ ساچا سپس نہ کسے گنداونا، نیتز نین نہ کل دھار۔ ہٹی دند نہ مکھ ہساونا، نیتز روون زارو زار۔ گیت سہاگ کسے نہ گاونا، گھر گھر ہوئے خوار۔ ساچا کنت نہ کسے ہنڈھاونا، ناری نہ کوئے پیار۔ جگت و بچار اک دکھانا، سرشٹ سبائی دھواں دھار۔ جوتی لنبو ایکا لاونا، گنی تت دیوے ساڑ۔ گرکھ ورا آپ بچاونا، کر کرپا ہر نرنکار۔ سر اپنا ہتھ ڈکاونا، نرگن سرگن کر پیار۔ سوہنگ ساچا جاپ جپاونا، سنجگ ساچی بٹھے دھار۔ ترے گن مایا تیرا تاپ مٹاونا، تینو تاپ دیوے مار۔ امرت میگھ اک برساون، کایا کرے ٹھنڈی ٹھار۔ کول کولا جھرنا آپ جھراونا، نچھر رس اپار۔ گرسکھ کاگوں ہنس بناونا، مانس جنم تیج سوار۔ جنم جنم دا بچھلا داغ دھواونا، کر کرپا آپ کرتار۔ اگلا لیکھا آپ لکھانا، برہے وید نہ پان سار۔ گرسکھ ساچے تخت بہاونا، درگاہ ساچی سچ سچ دھر مسال۔ اتم جوتی جوت میل ملاونا، پھل لائے ساچے ڈال۔ آون جاون پنڈھ مکاونا، جو جن گھالن رہے گھال۔ ساچے مندر آپ سہاونا، کرے کرائے سدا پرتپال۔ گرکھ دوسر ہتھ نہ کسے پھڑاونا، ویلے آنت نہ کھائے جم کال۔ کال مہاکال اپنے چرناں ہیٹھ دباونا، لکھ چو راسی توڑ جنجال۔ کرے کرائے جو ہر بھانا، جگا جگنتر اولڑی چال۔ جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پُرکھ اگمّا اگمڑی کار، کرے کرائے وِچ سنسار، نرِگن جوتی جامہ لے اوتار، شبد ڈنکا اک و جاونا۔ شبد ڈنکا وِجیا، چار کُنٹ جیکار۔ برہما وِشن شو پھرے بھجیا، کروڑ تیتیا کرے پکار۔ لکھ چوراسی کوئے نہ رکھے لجیا، مانس جنم گئے ہار۔ کال نگارہ سرتے وِجیا، اوچی کوکے کرے پکار۔ گرسکھ وِلا سنگر دوارے بہہ بہہ سبجیا، ہر سنگت کرے پیار۔ چرن دھوڑ کرے ساچا مجن مچیا، دُرمت میل لے اُتار۔ ویلے اتم پردہ کھیا، کرپا آپ نرِنگار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیرا اتم رنگ، آپے دیکھے سورا سربنگ، سچ مردنگ ایکا وِجیا۔ نام مردنگا ڈھول نگارہ، ترے گن مایا رہیا جگایا۔ آپ وجائے ہر نرِنگار، پنج تت دے اُٹھایا۔ مت بُدھ دے ہلار، منوآ سویا رہن نہ پایا۔ گرسکھ وِلا پاوے سارا، جس جن اتم بوُجھ بُجھایا۔ منمکھ جیو ہوئے گوارا، گر کاشد نہ کوئے گایا۔ اندر مندر سے نہ ہر نرِنگار، گھر بنک نہ کوئے سہایا۔ جنک سپتیری نہ کرے کوئے پیارا، سیتا سُرتی نہ کوئے پرناپا۔ بن ہر نامے اترے نہ کوئے پارا، کبیر جلاہا دے گواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، نہہکلک نرائن نر، لیکھا جانے چو ویاں اوتارا، چوتھا جگ ویکھ وکھایا۔ چوتھے جگ ساچی دھار، چار ویداں پھول بھلایا۔ چارے کھانی پاوے سار، چارے بانی بھو جنایا۔ چار ورن رہے پکار، چارے دشانین اُٹھایا۔ چارے گھر راہ تنگن میت مُرار، کون دوارے ہر ہر پھیرا پائیندا۔ اتر پورب پچھم دکھن دس نہ آئے وِچ سنسار، جیو جنت راہ تکائیندا۔ جس جن بخشے چرن پیار، گھر مندر ویکھ وکھایا۔ تن ماٹی ہائی کھول کواڑ، اوکھی گھائی آپ چڑھایا۔ تیر تھ تائی سر سرور آر پار، جوت للائی ڈمگائیندا۔ اک اکانتی کھیل اپار، بوند سوانتی دیوے ٹھنڈی ٹھار، گرسکھ چاترک ترکھا بُجھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اٹھے پہر رکھے پر بھاتی، سویر سنجھ نہ کوئے بناپیندا۔ گرسکھ تیری سچ پر بھاتی، اٹھے پہر رنگ رنگایا۔ راتیں سوتیاں پچھے داتی، سُفن سکھوپت جاگرت تریا اپنا کھیل کھلایا۔ اتم رکھی تیری ذاتی، ذات پات نہ وند وندایا۔ کلج مٹی اندھیری راتی، سنگر ساچا چند چڑھایا۔ کلج مارے نہ اپنی کاتی، تکھا تیر نہ کوئے وکھایا۔ گرسکھ ہووے نہ کوئے گھاتی، گر چرن دھیان اک دھرایا۔ پر بھ دیونہارا ساچی داتی، دست امولک جھولی پایا۔ سبجگ تیری بوند سوانتی، امرت میگھ اک برسایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوت اُجالا ہر گوپالا، دین دیا لا اپنا ناؤں دھرایا۔ دین دیا لا گھر گن ساگر، سنگر پورا

وڈ وڈیاں۔ گرکھاں نرمل کرم کرے اُجاگر، مایا ممتا موہ چُکائیا۔ ایک ونج کرائے سچ سوداگر، ساچی وست ایک ہٹ وکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ کرتا بے پرواہیا۔ جگ کرتا بے پرواہ، بھیو ابھیدا بھیو چھپائیندا۔ شبد سروپی بن ملاح، گر سنگر ناؤں دھرائیندا۔ نام ست دیوے سچ صلاح، ساچا مارگ اک دکھائیندا۔ کلجگ کوڑا پندھ دے مُکا، کوڑی کریا میٹ مٹائیندا۔ ستجگ ساچا دیوے لا، دھرت مات دی گود بہائیندا۔ ورن برن نہ کوئے ونڈ ونڈا، ایشٹ دیو اک رکھائیندا۔ نہ کوئی کھائے سور گان، اک حدیث سرب پڑھائیندا۔ ہندو مسلم سکھ عیسائی ایک رنگ دے رنگا، آپ اپنی کھیل کھلائی۔ راج جوگ ساچا دے سکھا، ساچی رعیت میل ملائی۔ نو کھنڈ پر تھی ایک حکم سنا، ستاں دیپاں سچ نشان جھلائی۔ جگت جگدیش پر بھ کھیل کھلا، آپ اپنا کرم کمائیندا۔ سیس تاج اک ٹکا، راج راجاناں آپ سمجھائیندا۔ شبد آسو رہیا دوڑا، چارے واگاں ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ کرے پار کنارہ، ستجگ ساچی بٹھے دھارا، دوہاں وچولا ہر نرنکارا، گر سکھاں کرے سچ پیارا، ہر جن ساچے پار کرائیندا۔ ہر جن بیڑا بٹھنا، اپنی گنڈھ سنبھال۔ ہر ہر بھانا سرتے منا، پُرکھ ابناشی اولڑی چال۔ جو گھڑیا سو بھننا، ویکھنہارا گنگ منڈل ساچا تھال۔ جیو ہنکاری سرب ڈننا، جگت وجائے جھوٹھا تال۔ گرگھ ورا جننی جننا، جس ہوئے آپ کرپال۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، گر سکھاں کرے آپ سنبھال۔ گر سکھاں سدا سمبھالدا، سنگر سورا وڈ مہربان۔ لیکھا جانے دو جہان دا، آپ جھلائے سچ نشان۔ لیکھا چکائے دھرم رائے دی کان دا، لاڑی موت نہ کرے پروان۔ درگاہ ساچی اک دکھان دا، میل ملائے سری بھگوان۔ ناتا تے آون جان دا، لکھ چورا سی پندھ مُکان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، سمبل نگری بیٹھا وڈ، ساڈھے تن ہتھ ویکھ مُکان، کھیلے کھیل کھیل مہان۔

★ ۳ وساڪھ ۲۰۱۷ بکرمی گُرگھ سَنگھ دے گھر بھلائی پُر ڈوگراں ★

هر مورت اکال، كال رهت اڪھوآيا۔ هر مورت دِيال، دِين دِيال وڏي وڏيايا۔ هر مورت اکال، عقل كل بے پرواهيا۔ هر مورت دِيال، اگم اتھاه بے پرواهيا۔ هر مورت اکال، ايڪا اپنا ناؤں اُچاڻيا۔ هر مورت دِيال، ساڇا ڏنڪا شبد وجاڻيا۔ هر مورت اکال، سڳھنڏ ساڇے سو بھاپاڻيا۔ هر مورت دِيال، تھر گھر ساڇے آسن لائيا۔ هر مورت اکال، برھمنڏ ڪھنڏ ڪرے رُشائيا۔ هر مورت دِيال، لوآں پُرياں ونڏ ونڏاڻيا۔ هر مورت اکال، لوڪ مات ويس وڻاڻيا۔ هر مورت اکال، برھما وشن مھيش سيوا لائيا۔ هر مورت اکال، نر نریش نر نرائن اڪھوآيا۔ هر مورت دِيال، مڇھ داھڙي نہ دے ڪيس، سيس جگدیش نہ مونڏ منڏاڻيا۔ هر مورت اکال دو جھاناں در درویش، گھر گھر اپني الڪھ جگاڻيا۔ هر مورت دِيال نرگن سرگن اولڙا ويس، پاربرھم پر بھ رُپ وڻاڻيا۔ هر مورت اکال، جوتي جوت سرُپ هر، آپ اپني جوت دھر، ايڪا داتا آپ اڪھوآيا۔ هر مورت اکال، لوڪ مات پساريا۔ هر مورت دِيال، ترے گن ماياتت پياريا۔ هر مورت اکال، پنڇم ناتا جوڙ جُڙا رھيا۔ هر مورت دِيال، من مت بڏھ ناتا چرن بندھارھيا۔ هر مورت اکال، گھر وچ گھر بنڪ سھاليا۔ هر مورت دِيال، انحد واجا شبد وجا ليا۔ هر مورت اکال، ساڇے تخت راجن راجا آپ اڪھوارھيا۔ هر مورت دِيال، لڪھ چوڙاسي سوارے ڪاجا، گھڙ بھانڏے وکھ دکھارھيا۔ هر مورت اکال آپے هوے غريب نواز، غريب نمانے گلے لگا رھيا۔ هر مورت اکال، شبد اگي مارے واجا، تار ستار آپ ھلا رھيا۔ هر مورت اکال جُگا جگنتر رچيا ڪاجا، ترے بھون وکھ دکھارھيا۔ هر مورت دِيال آسور ڪھے ايڪا تازا، دھ دشا آپ دوڙا رھيا۔ هر مورت اکال، جوتي جوت سرُپ هر، آپ اپني جوت دھر، آپ اپنا بردھ رکھاليا۔ هر مورت اکال، گھر گھبھير سمايا۔ هر مورت دِيال، آدانت بھيون نہ رايا۔ هر مورت اکال امرت بخشے ساڇا سير، در گھر ساڇے جام پيايا۔ هر مورت دِيال ليکھا جانے شاھ فقير، گر پير اوتار سيوا ليايا۔ هر مورت اکال لڪھ چوڙاسي مارے زنجير، نرگن سرگن بندھن پايايا۔ هر مورت دِيال شبد چلائے ايڪا تير، سڪھي سڪھي دھار بندھايايا۔ هر مورت دِيال، جوتي جوت سرُپ هر، آپ اپني جوت دھر، جُگا جگنتر گرگھاں وکھي آتم بھکھي، دے درس ترس ڪمايا۔ هر مورت اکال، روگ سوگ وچ نہ آيايا۔ هر مورت دِيال، دھر دا جوگ اک دکھانيايا۔ هر مورت اکال، چوڏاں لوڪ بھيو گھلايايا۔ هر مورت دِيال، نام

نِدهانا سچ سلوک اک سٹانیا۔ ہر مورت اکال بخشنہاری ساچی موکھ، مکتی در در سیوا لائیا۔ ہر مورت دیاں، ہر جن بھوگے ساچا بھوگ، رس رسپارس وکھانیا۔
 ہر مورت اکال لیکھا جانے دُھر سنجوگ، دُھر دی ریکھ نہ کوئے مٹانیا۔ ہر مورت دیاں جھوٹھا میٹے جگت وِجوگ، برہوں اگ نہ کوئے لگانیا۔ ہر مورت
 اکال، درس دکھائے آپ اموگھ، نیتز نین اک گھلایا۔ ہر مورت دیاں نام چنگائے ساچی چوگ، جگت ترسنا بھکھ مٹانیا۔ ہر مورت اکال ہر جن ادھارے
 وچوں کوٹن کوٹی کوٹ، سر اپنا ہتھ رکھانیا۔ ہر مورت دیاں سچ نگارے لائے چوٹ، ایک ڈنکا آپ وجانیا۔ ہر مورت اکال ہر جن کڈھے ممتا کھوٹ، ست
 سنتوگھ گیان درٹانیا۔ ہر مورت دیاں نرگن بمل جگائے جوت، دھواں دھار نہ کوئے وکھانیا۔ ہر مورت اکال نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت، ذات پات نہ
 کوئے وڈیانیا۔ ہر مورت دیاں، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی نور کرے رُشانیا۔ ہر مورت اکال، جگا جگنتر کھیل کھلانیندا۔ ہر مورت
 دیاں، لگی بستر آپ بھجانیندا۔ ہر مورت اکال، نام منتر اک درٹانیندا۔ ہر مورت دیاں، ساچی بنتر آپ بنانیندا۔ ہر مورت اکال، سرب جیاں بدھ
 جانے انتر، اپنا بھيو آپ چھپانیندا۔ ہر مورت دیاں، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے ویکھ وکھانیندا۔ ہر مورت اکال، بھگتن
 دیوے وڈ وڈیانیا۔ ہر مورت دیاں، سنت ساجن لئے جگانیا۔ ہر مورت اکال، گرگھ میلے سچ سُبھانیا۔ ہر مورت دیاں، گرگھ اپنے گلے لگانیا۔ ہر مورت
 اکال، ساچی بھچھیا بھکھ جھولی پانیا۔ ہر مورت دیاں، اگلا لیکھا دیوے لکھ، بچھلا آپ مٹانیا۔ ہر مورت اکال ساچی مستک لائے میخ، بدھنا بدھ نہ کوئے
 وڈیانیا۔ ہر مورت دیاں، ہر سجن آپے ویکھ، چرن کول پریت بندھانیا۔ ہر مورت اکال، کرے کرائے اولٹا ویس، اک اکلٹا بھيو نہ رانیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے بے پرواہیا۔ ہر مورت اکال، بھيو بھيو چھپانیندا۔ ہر مورت دیاں، چارے وید برہما رسنا ہر جس گانیندا۔ ہر
 مورت اکال، لیکھا لکھے نہ کوئے کتیب، آدانت نہ کوئے وکھانیندا۔ ہر مورت دیاں گانہ سکے کوئی جہو، جہواگن نہ کوئے وڈیانیندا۔ ہر مورت اکال گرگھ
 ورلے لائے سیو، جس جن اپنی بوجھ بھجانیندا۔ ہر مورت اکال نرگن داتا الکھ ابھيو، الکھ اگوچر نام دھرانیندا۔ ہر مورت دیاں، جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، ساچا لیکھا آپ لکھانیندا۔ ہر مورت اکال، ساچا لیکھا لیکھ لکھانیندا۔ ہر مورت دیاں، ہر جن بھرم بھلیکھا دور کرانیندا۔ ہر مورت

اکال، پون پونا ساچا چور سپس جھلانیندا۔ ہر مورت دیال، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچا سنگ نبھانیندا۔ ہر مورت اکال، آد جگادی سدا سہیلیا۔ ہر مورت دیال، جگا جگتر گرکھ میلیا۔ ہر مورت اکال، ایکارنگ رنگائے گروگر چیلیا۔ ہر مورت دیال، سگلا سنگ نبھائے سجن سہیلیا۔ ہر مورت دیال، لکھ چوراسی کٹے دھرم رائے دی جیلیا۔ ہر مورت اکال، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا کھیل آپے کھیلیا۔ ہر مورت اکال، گھٹ گھٹ اندر آپ سائیا۔ ہر مورت دیال، مندر اندر سو بھاپائیا۔ ہر مورت اکال، نرگن دیا باقی اک جگائیا۔ ہر مورت دیال، کملا پاتی ساچی سچ سہایا۔ ہر مورت اکال، بند کوڑا کھولے تاکی، ساچا ساقی جام پیایا۔ ہر مورت دیال، لیکھا جانے بھوکھت واکی، اکھر وکھر کرے پڑھائیا۔ ہر مورت اکال ساچے آسو چڑھے راکی، چاروں گنٹ آپ پھرائیا۔ ہر مورت دیال، دو جہان نہ سے کوئی عاقی، آگے سپس نہ کوئے اٹھائیا۔ ہر مورت اکال، گرسکھاں لہنا دیوے باقی، پورب مول چکائیا۔ ہر مورت دیال، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے ویکھ دکھائیا۔ ہر مورت اکال، مایا متا موہ تھانیندا۔ ہر مورت دیال، ہوئے ہنگتا گڑھ تھانیندا۔ ہر مورت اکال، بھکھا ننگتا گلے لگانیندا۔ ہر مورت دیال، نانک انگدا انگ سمانیندا۔ ہر مورت اکال، ساچی سنگت ویکھ دکھانیندا۔ ہر مورت دیال، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے دیا کمائیندا۔ ہر مورت اکال، ہر جن ساچا آپ اٹھائیا۔ ہر مورت دیال، درگھر میلا ساچا میل ملائیا۔ ہر مورت اکال، جگا جگتر آپے جانے اپنا ویلا، وار تھت نہ کوئے رکھائیا۔ ہر مورت دیال، اچرج کھیل آپے کھلیا، نت نوت ویس وٹائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے دئے وڈیائیا۔ ہر مورت اکال، ہری ہر ہر ناؤں دھرانیندا۔ ہر مورت دیال، کرنی کرتا کر کر ویکھ دکھانیندا۔ ہر مورت اکال، دھرنی دھرت دھول جل آپے دھرتا، جل بنب اپنا روپ وٹانیندا۔ کول بھل کول نا بھی امرت جل آپے بھردا، ساچا جھرنا آپ جھرانیندا۔ گرسکھ کایا اندر آپے وڑدا، سرتی شبدی میل ملائیندا۔ تخت نواسی ساچے پوڑے آپے چڑھدا، سچ سنگھاسن سو بھاپائیندا۔ لکھ چوراسی وچوں ہر جن ساچے آپے پھردا، نام ڈوری ہتھ اٹھانیندا۔ اپنا اکھر اپنے مندر بہہ بہہ آپے پڑھدا، ہنگ برہم سورپ سمانیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن میلے ساچے گھر، آپ اپنا بردھ رکھانیندا۔

★ ۲۰ وساڪھ ۲۰۱۷ ٻڪرمي مهندر سنگھ دے گھر پنڈ نياشالا ضلع گرداس پُر ★

سو پُرڪھ نرنجن پايا، اڪ اڪلا ڪھيل اپار۔ هر پُرڪھ نرنجن گايا، نرنجن جوت نور اُجيار۔ اينڪارا وڪيه وڪھايا، گھر مندر سوہے بنڪ دوار۔ آد نرنجن ديپ
جگايا، ميٺ مٺائے اندھ اندھيار۔ سري بھگوان سنگ نبھايا، ميل ملاواڪنت بھتار۔ ابناشي کرتا گود اُٺھايا، جُگا جُگنتر ساڇي ڪار۔ پاربرهم ويس وٺايا، رُوپ
انوپ سڇي سرڪار۔ سڳھنڌ دوارا اڪ سُهيايا، سڳھنڌ نواسي سرجنهار۔ سڇ سنگھاسن آسن لايا، پُرڪھ ابناشي هو اُجيار۔ شاهو شاباشن مھم چلايا، شبد اگني اڪ جيڪار۔
ايڪا اپني بنت بنايا، نرنجن نرنجن ڪر پيار۔ جوتي جوت سروپ هر، آپ اپني جوت دهر، ڪھيلے ڪھيل اگم اپار۔ اگم اپارا ڪھيل نيارا، مھماگنت گني نہ جائيا۔ سو
پُرڪھ نرنجن اڪ ونجارا، ايڪا وست وڪيه وڪھانيا۔ هر پُرڪھ نرنجن ساڇي وست رکھ تھارا، تھر گھر ساڇے آپ ٺاڪيا۔ اينڪارا ڪر پيسارا، آد جُگا وڪيه وڪھانيا۔ آد
نرنجن بھيو نيارا، ليڪھا ليڪھ نہ ڪوئے جنائيا۔ سري بھگوان سڇا سڪدارا، ساڇے تخت سڇ سلطان سو بھ پائيا۔ ابناشي کرتا بن دربارا، آپ اپنا سيس جُھڪايا۔
پاربرهم پربھ منگے دانا، نرنجن آپ اپني اچھيا بھچھيا وڪيه وڪھانيا۔ سڳھنڌ دوارا سڇ مڪانا، اُچ محل اٺل آپ سُهيايا۔ آپے پھريا اپنا بانا، مات پت نہ ڪوئے بنايا۔
آپے گائے اپنا گانا، ناد تران آپ وجائيا۔ جوتي جوت سروپ هر، آپ اپني جوت دهر، در گھر ساڇا اڪ سُهيايا۔ در گھر ساڇا سو بھاونت، سو پُرڪھ نرنجن آپ
سُهائيندا۔ هر پُرڪھ نرنجن بے آنت بے آنت، بھيو ڪوئے نہ پائيندا۔ اينڪارا ايڪا ڪنت، ايڪا سڇ هنڌھائيندا۔ آد نرنجن ليڪھا جانے جيو جنت، جاگرت
جوت اڪ جگائيندا۔ سري بھگوان ميل ملاوے ساڇے ڪنت، ڪنت ڪنٺول ڪھيل ڪھلائيندا۔ ابناشي کرتا بنائے بنت، آپ اپني رچن رچائيندا۔ پاربرهم ليڪھا
جانے آد آنت، مدھ اپني دھار چلائيندا۔ جوتي جوت سروپ هر، آپ اپني جوت دهر، سڳھنڌ نواسا ڪھيل ابناشا، ابناشي کرتا آپ ڪرائيندا۔ ابناشي کرتا پُرڪھ
اڪال، رُوپ رکيه نہ ڪوئے جنائيا۔ سڳھنڌ دوارا وسے سڇي دهر مسال، تھر گھر بيٺھا آسن لائيا۔ اپني آپ ڪرے پرتپال، پرتپالڪ بے پرواھيا۔ آپ وجائے اپنا
تال، شبد شبدی دُھن رکھائيا۔ آپے ليڪھا جانے ڪال مھاکال، دين ديال وڏ وڏيايا۔ آپے اپني گھالن لئے گھال، آد جُگا ويس وٺائيا۔ جوتي جوت سروپ هر،
آپ اپني ڪرپا ڪر، سڳھنڌ دوارا اينڪارا، نرنجن بيٺھا جوت جگائيا۔ نرنجن داتا بے پرواھ، سو پُرڪھ نرنجن ڪھيل ڪھلائيندا۔ هر پُرڪھ نرنجن سڇ صلاح، صفتي صفت

آپ صلاحندا۔ اینکارا بن ملاح، ساچا بیڑا آپ چلائیندا۔ آد زرنجن جپائے ایکاناں، نش اکھر وکھر آپ پڑھائیندا۔ سری بھگوان وسے ساچے تھاں، تھان تھنتر سو بھاپائیندا۔ ابناشی کرتا آپے کر سچ نیاں، شاہو بھوپ آپ اکھوائیندا۔ پاربرہم میل ملاوا ایکاناں، نام ندھانا جھولی پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اگم اپار، اکھ اگوچر بھو نہ آئیندا۔ اکھ اگوچر اگم اپار، دس کسے نہ آئیندا۔ جگا جگنتر کھیل اپار، آپ اپنا روپ وٹائیندا۔ برہما وشن شو کر پیار، شبد شبدی ناد و جائیندا۔ ترے گن مایا بھر بھنڈار، ایکات وکھائیندا۔ برہم مت کر اجیار، آپ اپنی رت ترائیندا۔ سرب کل سمر تھ پڑکھ زرنکار، جوتی رہت کھیل کھلائیندا۔ لوآں پڑیاں برہمنڈاں کھنڈاں محل اٹل لئے اُسار، آپ اپنی بنت بنائیندا۔ دیا باقی کر اجیار، زرن گن ایک جوت ڈمگائیندا۔ کملا پاتی میت مرار، درگھر ساچے میل ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے رنگ رنگائیندا۔ رنگ رنگیلا ہر کرتارا، برہما وشن شو دے جنائیا۔ آپے بھے اپنی دھارا، زرن گن سرگن کھیل کھلائیا۔ آپے دیوے ست بھنڈارا، ست ستوادی آپ ورتائیا۔ آپے دیوے شبد ہلارا، اپنی بوجھ آپ بھجائیا۔ آپے وسے دھواں دھارا، سُن اگم آپ سمائیا۔ آپے کرے پار کنارہ، ادھ وچکار اپنا ڈیرہ لائیا۔ آپے ترے گن مایا پائے سارا، رجو طمو ستورہن نہ پائیا۔ پنچت کر پیار، اپ تیج وائے پرتھی آکاش آپ اپنی کھیل کھلائیا۔ آپے جیو جنت بن ورتارا، لکھ چوڑا سی جھولی پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پڑکھ اکلا دین دیا آد زرنجن درد دکھ بھے بھنجن، دیناں ناتھ دیا کمائیا۔ ساچی وسنت نام امولک، سو پڑکھ زرنجن ہتھ رکھائیندا۔ ہر پڑکھ زرنجن تولے ایک تول، ساچا کنڈا آپ اٹھائیندا۔ اینکارا بولے بول، اپنی دھارن آپ چلائیندا۔ آد زرنجن سدا اڈول، جگا جگنتر نہ کوئے ڈلائیندا۔ سری بھگوان وسے کول، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ ابناشی کرتا رہیا موئل، روپ رنگ نہ کوئے وکھائیندا۔ پاربرہم برہم اٹا کرے کول، امرت اپنا جام بھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرن گن داتا زرنکار، کرے کھیل اپر اپار، آپ اپنی ریکھ اُچھائیندا۔ آپے کول آپے امرت رس، آپ اپنا وچ لکائیا۔ آپے ترے گن میلا کرے ہس ہس، آپ اپنا بندھن پائیا۔ آپے پنچت پیار کرے نس نس، درگھر ساچے جوڑ جڑائیا۔ آپے برہما مارگ رہیا دس، چارے وید کرے پڑھائیا۔ آپے شبد تیر نرالا مارے کس، چارے کھ کھ بھوائیا۔ آپے ہر دے ہر ہر جائے وس، ہر جو ہر مندر ڈیرہ لائیا۔ آپے

کرے پرکاش کوٹن رو سس، جوتی نور نور وچ لکائی۔ آپے باسک تشکا مارے ڈس، وش آتم آپ رکھائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جانے اپنی دھار، آد جگادی کھیل اپار، اک اکلآ آپ کرائی۔ اک اکلآ سری بھگوان، دوسر سنگ نہ کوئے رکھائیدا۔ سچھنڈ دوارے وسنہارا سچ مکان، چار دیوار نہ کوئے بنائیدا۔ نہ کوئی چلہ تیر کمان، شستر بستر نہ کوئے سچائیدا۔ نہ کوئے جودھا سور پیر بلوان، دوسر رنگ نہ کوئے رنگائیدا۔ اک اکلآ والی دو جہان، آپ اپنا بل دھرائیدا۔ پون پانی سرب شرمان، لکھ چوراسی جیو جنت زرگن جوتی آپ لکھائیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، گھر ساچے سو بھاپائیدا۔ در گھر ساچا ہر بھگونت، ایک ایک سہائیدا۔ لیکھا جانے آد آنت، جگ جگ اپنا ویس وٹائیدا۔ لیکھا جانے سادھ سنت، سنگر اپنی کھیل کھائیدا۔ آپے گڑھ ہوئے ہنگت، پنچ وکارا اپنا ت اپائیدا۔ آپے کایا چولی رنگے رنگت، رنگ مچھٹھی اکا رنگ رنگائیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی کھیل اپار، کرے کرائے کر نیہارا، کرتا پڑکھ ناؤں دھرائیدا۔ کرتا پڑکھ کرنے یوگ، اپنی کرنی آپ کرائیدا۔ دو جہاناں آپے رسیا بھوگے بھوگ، اپنی رچنا آپ رچائیدا۔ آد جگاد جگ جگنتر آپے جانے ڈھر سنوگ، سنوگ و جوگ اپنا اپنے ہتھ رکھائیدا۔ آپے لیکھا جانے چوڈاں لوک، لوک پر لوک اپنی کھیل کھائیدا۔ آپے گائے شبد سلوک، برہما ویتا آپ سمجھائیدا۔ آپے جانے کت موکھ، جون اجونی آپ پھرائیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی نور ڈگمگائیدا۔ جوتی نور نور اجالا، ایک ایک رنگ رنگائی۔ جگ جگنتر اوٹھی چالا، بھو بھیدا بھو چھپائی۔ آپے جانے اپنی مالا، آپ اپنا ناؤں دھرائیا۔ آپے دیکھے سچ سچ دھر مسالہ، سچھنڈ دوارے سو بھاپائی۔ آپے لکھ چوراسی پھل لگائے کایا ڈالا، بھل بھلو اڑی آپ مہکائی۔ آپے انحد ناد وجائے تالا، تال تلواڑا اپنے ہتھ رکھائی۔ آپے آتم امرت بھریا تالا، سر سرور ساچا نہاؤن آپ نہائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وسنہارا ساچے گھر، گھر ساچا اک وڈیائی۔ گھر وڈا ہر وڈیایا، پار برہم بے آنت۔ در گاہ ساچی جوت جگایا، پڑکھ ابناشی ایک کنت۔ سچ سنگھاسن آسن لایا، مہا گنت گنت۔ شاہو بھوپ اک اکھویا، آپ بنائے ساچی بنت۔ شبدی سٹ اک اچایا، آپ جنائے اپنی بنت۔ برہما وشن شو جوت جگایا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لیکھا جانے آد آنت۔ آد آنت ہر وسیا، پار برہم کرتار۔ اپنا بھو کسے نہ دسیا، لیکھا کھے نہ وید چار۔ دو جہاناں

پھرے نسیا، نرگن جوت کر اُجیار۔ آپ اُپائے رُو سسیا، منڈل منڈپ دے سہار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا ناؤں دھرے نرکار۔
 نرکار ہر ناؤں رکھ، نرگن اپنی جوت جگایا۔ وشنوں رُپ ہو پر تکھ، ساگو پانگ سیج ہنڈھایا۔ برہما ویتا لئے رکھ، پاربرہم وڈی وڈیایا۔ شکر دیوے ایکات،
 باسک تشکا گل لٹکایا۔ ترے گن مایا رکھے ہتھ، آپ اپنی لئے اُپجایا۔ پنچ تت دکھائے ایک اہٹ، سیج بھنڈارا آپ ورتایا۔ ایک دست اندر گھت، نرگن جوت
 دے جگایا۔ سنگ رکھائے من بڈھ مت، نرگن اپنی ونڈ ونڈایا۔ لیکھا جانے کایا پنچ تت مٹ، نرگن سرگن رُپ وٹایا۔ کھولے کواڑ کایا گھٹ، گھر گھر
 وچ رُپ پرگٹایا۔ لکھ چوراسی لائے پھٹ، آپ اپنا تیر چلایا۔ نرگن سرگن اندر ہو پرگٹ، دھرت دھول کرے رُشٹایا۔ اپنی میل آپے کٹ، اُجل گھ
 آپ دھرایا۔ اپنی کروٹ آپے وٹ، آپ اپنا نور کرے رُشٹایا۔ آپے سوئے ساچی کھاٹ، گھر گھر آتم سیج آپ ہنڈھایا۔ آپے مستک جوت دھرے
 لاٹ، جوت نرنجن آپ جگایا۔ آپے جگ جگ جانے اپنی واٹ، اپنا پنڈھ آپ مُکایا۔ برہما دوویں جوڑ چرن دوار مستک ٹیکے ماتھ، نیوں نیوں سیس
 جھکایا۔ پُرکھ ابناشی اپنی دتے آپے گاتھ، انتر آتم کرے پڑھایا۔ سگل و سورے جان لاتھ، نیرنن درشن پانیا۔ سرب کل ہر سمرتھ، اپنا گیارہیا
 چلایا۔ آپ اُپجائے آپے دیوے متھ، برہما وشن شو تیری پیش کوئے نہ جانیا۔ کھیلے کھیل سوانگی بازی گر نٹ، آپ اپنی رچن رچایا۔ سچھنڈ دوارے ساچے
 تخت بیٹھ ہو پرگٹ، پر م پُرکھ اپنا ناؤں دھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہمے دیوے ایک مت، مت تت وچ رکھایا۔ مت تت ہر
 ساچی دھار، پاربرہم برہم سمجھانیدا۔ برہما تیرا لیکھا وید چار، تیری بنت بنانیدا۔ شبد انادی اک جیکار، ست اک نال ملانیدا۔ پُرکھ ابناشی کھیل اپار، پنچ
 تت نہ کوئے رکھانیدا۔ جگ جگ نہ مرے وچ سنسار، لاڑی موت نہ کوئے پرانانیدا۔ کرے کھیل اگم اپار، اگم اگمڑی چال چلانیدا۔ ہڈ ماس ناڑی چڑے
 وسیا باہر، رکت بوئد نہ کوئے اُپانیدا۔ تیرے اندر کر پیار، آپ اپنی تار و جانیدا۔ چارے وید کر تیار، چارے جگ نال رلانیدا۔ چارے کھانی پاوے سار،
 چارے بانی میل ملانیدا۔ گر پیر اوتار آون دارو وار، جگ چوکڑی آپ پھر انیدا۔ رُو سس سورج چن کرن پکار، دوس رین سیو کمانیدا۔ کروڑ تیتیا منگے
 بن بھکھار، سُرپت راجا راہ تکانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد آد کھیل برہما، آپ اپنی رچن رچانیدا۔ برہمے سُن کر دھیان، ہر

ساچے سچ جنایا۔ تیرا رُوپ سچ جہان، تیرا انگ انگ کٹایا۔ پرگٹ ہووے وچ جہان، نہ بھو اپنا ناؤں رکھایا۔ میرا شبد تیرا فرمان، سر شٹ سبائی دے سنایا۔ میرا امرت پین کھان، نہ بھہرنا اک وکھایا۔ میرا ناؤں تیرا شبد وکھان، رسنا جہوا ایک گایا۔ میری درگاہ تیرا مان، میری سرن تیری سرنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک اور دیوے ساچے گھر، ساچے تخت سچ سلطان ہو مہربان، برہے بھچھیا جھولی پائی۔ برہے بھچھیا ساچی پا نرگن نراکار، اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ پر بھہ ابناشی تیرا چرن دوار، جگ جگ نہ کوئے چھڈائیندا۔ تیری سیوا کراں اپار، سیوک جھولی آپ بھرائیندا۔ تیرا ونج میرا واپار، تیرا ہٹ میں چلائیندا۔ تیرا گھر بنک دوار، جگ جگ دیکھ وکھائیندا۔ وچھڑ نہ جائیں وچ سنسار، مایا بھرم نہ موہے بھلائیندا۔ لکھ چوراسی تیری دھار، لوک مات تیرا رُوپ پرگٹائیندا۔ برہم انس کر تیار، گھٹ گھٹ اندر جوت جگائیندا۔ سہنسہ سہنس پاوے سار، آپ اپنا وچ لکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ برہے تیرا ہر ہر پیتا، ست پڑکھ نرنجن آپ اکھوائیا۔ میرا در ٹھانڈا سیتا، جگا جگنتر اک رکھایا۔ جگا جگنتر چلائے ریتا، لوک مات کرے رُشایا۔ میری دھار پت پت پت پت پائی لئے ترایا۔ میرا رنگ ہست کیٹا، اوچاں نیچاں آپ رنگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی بو جھ آپ رہیا بھجھایا۔ اپنا رنگ آپ چڑھایا، برہے لیکھا اک سمجھائے۔ نیتز نین اک گھلایا، کول نین بے پرواہے۔ جوتی جوت ڈمگایا، ایک نور کرے رُشائے۔ اپنا بھو آپ گھلایا، کاغذ قلم کوئی لکھ نہ سکے رائے۔ لیکھا ہتھ نہ کسے پھڑایا، تخت نواسی سچھنڈ دوارے ڈیرہ لائے۔ لکھ چوراسی جیو اپایا، ہنگ برہم اندر بند کرائے۔ پار برہم برہم میل ملایا، نرگن سرگن دیکھ وکھائے۔ سہاگی چند ایک گایا، آپ اپنا لئے اُپجائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دوارا سو بھاؤنت، ہر جو بیٹھا ساچا کنت، گھر ساچے ڈیرہ لائے۔ درگاہ ساچی ہر پردھانا، دوسر ہو نہ کوئے وکھائیندا۔ ست پڑکھ نرنجن نوجوانا، ایک رنگ رنگائیندا۔ ایک وسے سچ مکانا، تھر گھر ساچے سو بھاپائیندا۔ آپے گوپی آپے کاہنا، آپے اپنا سنگ نبھائیندا۔ آپے مٹے اپنا بھانا، ہر بھانے سد سمائیندا۔ آپے گائے اپنا گانا، راگ انادی آپ سنائیندا۔ آپے پنہے جوتی جامہ، نرگن اپنا رُوپ پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے برہے دیوے مانا، وشن شو آپ اپنے رنگ رنگائیندا۔ ایک ناکارا کھیل اولا، ہر ساچا سچ کرائیا۔ آپے وسیا سچ

محلہ، تھر گھر بیٹھا جوت جگایا۔ آپے جوتی شبدی رلا، نرگن اپنی دھار بندھائی۔ آپے سچ سنہیہرا ایکا گھلا، حکمی تھم آپ سنائی۔ آپے برہے پھڑایا اپنا پلا،
 آپ اپنے لڑ بندھائی۔ آپے وسیا جلاں تھلاں، جل تھل مہیئل ڈیرہ لائی۔ آپے لیکھا جانے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ ڈونگھی ڈلا، دھرنی دھرت دھول آپ
 وڈیائی۔ آپے بیٹھا رہے اک اگلا، نرگن اپنی جوت کر رُشائی۔ آپے وسے ہنچل دھام اٹلا، محل اٹل سو بھاپائی۔ آپے کرے کرے اپنا ول چھلا، اچھل
 چھلدھاری وڈ سکداری بھو نہ رائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہما لیکھا جانے چارے وید، ساچی کرپا آپ کرائی۔ چارے وید ساچی سکھیا،
 پر بھ ابناشی کرتا آپ جنائی۔ چار جگ منگن بھکھیا، اگے بیٹھے جھولی ڈاہیا۔ سرشٹ سبائی دیسے مٹھیا، تھر کوئے رہن نہ پائی۔ ایکنکارا ایکا ایک جس جن
 پیکھیا، کال مہاکال نیڑ نہ آئی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، ور داتا آپ اکھوائیندا۔ ور داتا شبد بھنڈاری، ایکا ایکنکاریا۔
 نرگن جوت نور اُجیاری، نورو نور اُبجا رہیا۔ آد جگادی کھیل نیاری، خالق خلق وچ کھلا رہیا۔ جگا جگنتر سانجھ یاری، آپ اپنا روپ وٹا رہیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چارے ویداں لیکھا لکھ، برہے دیوے ایکا سکھ، ساچی سکھیا سکھ سمجھا رہیا۔ برہما لکھ وید چار، اگے کوئے دے ڈھائی۔ سو
 پُرکھ نرجن تیری کوئے نہ پائے سار، تیرا لیکھا لکھت وچ نہ آئی۔ توں داتا داتار سرجنہار، تیری مہماگنت گنی نہ جائیا۔ سیوک سیوا کرے وچ سنسار،
 ساچی سیوا جو لگائی۔ ویلا اتم میلا ہوئے پُرکھ بھتار، ناری کنت لئے پرنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ایکا شبد کرے جنائی۔
 برہے ہر ہر شبد جنایا، اتم برہم سمجھائیندا۔ نو سو پُرانوے چو کڑی جگ تیری سیوا لایا، جیو جنت تیرے نال پرنائیندا۔ تیرا روپ برہم درسا یا، ہنگ برہم
 آپ اُبجائیندا۔ تیرا سگلا سنگ نبھایا، وشنو سر رزق سبائیندا۔ شکر لیکھا دے مکایا، جو گھڑیا سو بھن وکھائیندا۔ چار جگ گہرا آپ چلایا، گہرا گہرے وچ
 رکھائیندا۔ نو نو چار پر بھ ساچا ویکھ وکھایا، ساچے تخت ڈیرہ لائیندا۔ چارے کھانی بھو نہ رایا، بھو ابھیدا آپ چھپائیندا۔ سرگن روپ آپ پرگٹایا، لوک
 مات ویکھ وکھائیندا۔ اپنی دھارا آپ چلایا، آپ اپنا کھیل کھلا ئیندا۔ بے آنت بے آنت اپنا ناؤں اُبجایا، سادھ سنت سب رسنا گائیندا۔ رو سس راہ رہے نکایا،
 منڈل منڈپ ویکھ وکھائیندا۔ تیرا گہرا نہ کوئے چکایا، بن ہر میل نہ کوئے ملا ئیندا۔ نو نو چار جگ وقت دے چکایا، آپ اپنی کھیل کھلا ئیندا۔ پنج تہ نہ کوئے

رُوپ وٹایا، کایا بنک نہ کوئے سہائیندا۔ نرگن جوت نور کرے رُشایا، نرگن اپنا ویس وٹائیندا۔ نہکلنکی جامہ اک رکھایا، مات پت نہ کوئے بنائیندا۔ بھینا
 بھینا نہ کوئے رکھایا، ساک سین نہ ویکھ وکھائیندا۔ دھرت دھول کسے دس نہ آیا، آکاش پرکاش نہ کوئے جنائیندا۔ برہما وشن شو ویلا انتم دے وکھایا، آپ
 اپنا مول چُکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچے تخت تخت سلطانا، آپے بیٹھا والی دو جہاناں، سچکھنڈ ویکھے مار دھیانا،
 لوآں پُریاں ویکھ وکھائیندا۔ برہمنڈ کھنڈ گنگن گنگنتر، لوآں پُریاں ویکھنہارا ایکا اینکاریا۔ جُگا جُگنتر لے اوتارا، نرگن سرگن رُوپ وٹا رہیا۔ سچگ تریتا دوپر
 پار کنارہ، کُجگ انتم آئی وارا، کھانی بانی کرے وچارا، تت ورو لے سرجنہاریا۔ سادھاں سنتاں پاوے سارا، آتم آتم برہم پاربرہم کھیل نیاریا۔ چارے
 ویداں دے ہلارا، پُراں اٹھاراں کھوج کُجرا رہیا۔ سمتر شاستر کرے وچارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رُوپ وٹا رہیا۔ رُوپ
 وٹنڈا ہر بھگوانا، مہما کتھ کتھی نہ جائیا۔ کھیل کھنڈا دو جہاناں، لوک مات کرے رُشایا۔ پرگٹ ہو سری بھگوانا، گھر ساچا ویکھ وکھایا۔ نو کھنڈ پر تھی ویکھے
 مار دھیانا، ستاں دیپاں پردہ لاہیا۔ چوواں ویدا ویکھے جگت گیانا، لکھ چوواسی مات پڑھایا۔ رام رمیا کھیل مہانا، سیتا سرتی کون پرناہیا۔ لیکھا جانے گوپی کاہنا،
 نام بنسری اک وجائیا۔ عیسیٰ موسیٰ ویکھ نشانہ، کالا سوسا اک چُھہایا۔ سنگ محمد جگت ترانہ، چار یاری نال گایا۔ اللہ رانی کھیل مہانا، انا الحق وٹی ودھایا۔
 حقیر فقیر شاہ ویکھے وچ جہانا، پیر دستگیر کھوج کھوجایا۔ عالم غلاما کرے دھیانا، عالم گیر بے پرواہیا۔ جگت زنجیر اک وکھانا، تقدیر تقصیر وچ بندھایا۔ لیکھا
 جانے شاہ سلطانا، راج راجانا بھو کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل اگم پار، آد جُگاد وڈی وڈیایا۔ سنگ محمد چار یار، اُمت اُمتی
 ویکھ وکھائیندا۔ نبی رسولان پاوے سار، نوبت اپنی آپ وکھائیندا۔ کایا کعبہ ویکھ کواڑ، دو دوآبہ میل ملائیندا۔ لیکھا جانے پنچم جھوٹھی دھاڑ، پنچ شیطانا آپ
 مٹائیندا۔ پنچم ترانہ گائے وارو وار، لاشریک کھیل کھلایا۔ ساچا گانا کر تیار، مہندی موی نام رنگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جُگ جُگ
 کھیل وچ سنسار، کھیلنہار آپ کھلایا۔ کھیل اولہ ہر کرایا، بھو کوئے نہ پائیندا۔ نرگن جوتی جوت جگایا، نانک نرگن آپ اٹھائیندا۔ نام ست منتر اک
 درڑایا، چار ورنان آپ اٹھائیندا۔ غریب نمائیاں گلے لگایا۔ ہوئے گڑھ تڑائیندا۔ اُچی کوکے دے دُہایا، سرشٹ سبائی آپ سٹائیندا۔ ایکا اکھر جگت پڑھایا،

گر گر بانی ناؤں دکھائیندا۔ ایکا گر گر لئے پرگٹایا، جوتی جوت جوت جگائیندا۔ گر ار جن سیوا ساچی لایا، ساچا سنگ نبھائیندا۔ ایکا جوتی نور کر رُشایا، گوہند میلا میل ملائیندا۔ پنجم میلا میل ملایا، ساچی سیس دستار بندھائیندا۔ امرت ساچا جام پیایا، ایکا کھنڈا وچ پھرائیندا۔ کاگوں ہنس دے بنایا، سور پیر وڈ وڈیائیندا۔ چار ورنال ایکا گود بہایا، کھتری براہمن شودر ویش پنڈھ مکائیندا۔ مٹھارس ایکا پایا، ایکا جام ہتھ اٹھائیندا۔ آپ اپنا وار دکھایا، ساچی سیوا سیو مکائیندا۔ انتم ویلے گیا سٹایا، پُرکھ ابناشی شبد جنائیندا۔ کلجگ انتم ہوئے رُشایا، جگت اندھیرا آپ مٹائیندا۔ نہکلنک کل ہر روپ وٹایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل ساچے گھر، گھر ساچا اک وڈیایا۔ گھر ساچا ہر ہر سہائیندا، تھر گھر سچا دربار۔ چار دیوار نہ کوئے بنائیندا، چھپر چھن نہ کوئے وچار۔ نہ کوئی باڈی نال رلائیندا، گھاڑن گھڑے نہ وچ سنسار۔ سچ سادھی آپے لائیندا، بودھ اگادھی شبد جیکار۔ وسادی روپ سائیندا، اک اکلّا ایتکار۔ ملا شیخ مسائق بھو نہ پائیندا، سچ مہربانا پاوے سار۔ ساچا حاجی جج نہ کوئے دکھائیندا، مکہ کایا کعبہ نہ کوئی پاوے سار۔ پنج غازی نہ کوئے مٹائیندا، کام کرودھ لوہ موہ ہنکار۔ ساچے تازی نہ کوئے چڑھائیندا، ملے میل نہ شاہ سوار۔ ساچا نمازی نظر نہ آئیندا، پنچے وقت ہوئے خوار۔ ڈھر دی آواز ساچے ہجرے نہ کوئے لگائیندا، جگت محراب نہ مارے نعر۔ نورو نور ظاہر ظہور درس نہ کوئے دکھائیندا، کوہ طور راہ تنگ ساچے یار۔ آسا پور نہ کوئے کرائیندا، اللہ رانی رووے زارو زار۔ گر گوہند تیرا لیکھا لکھیا نہ کوئے مٹائیندا، کلجگ انتم پرگٹ ہوئے نہکلنک نرائن ز اوتار۔ نو کھنڈ پر تھمی ساچی سکھیا اک سمجھائیندا، سو پُرکھ زرنجن میت مُرار۔ ہنگ برہم میل ملائیندا، شبدی سرت کر پیار۔ ڈونگھی کندر پھول پھلھائیندا، سکھمن ویکھے ڈونگھی غار۔ تزیینی بینی پنڈھ چکائیندا، سر سرور دے نہال۔ کاگوں ہنس آپ کرائیندا، سوہنگ موتی چوگ ڈار۔ ہنسا روپ آپ وٹائیندا، زرگن سرگن اپنے رنگ روے کرتار۔ ساچی سرسا آپ نہائیندا، نیلے والا ہو اُجیار۔ گرگھاں اُپر ترس مکائیندا، پھڑ پھڑ باہوں جائے تار۔ کلجگ ترسنا حرص مٹائیندا، دیوے نام شبد آدھار۔ امرت میگھ اک برسائیندا، کروڑ چھیانویں ہوئے خوار۔ گھر ساچا اک دکھائیندا، دسم دواہری کھول کواڑ۔ بجر کپائی توڑ تڑاوند، ایکا دھکا دیوے مار۔ لکھ چوراسی پھند کٹاوند، سر ہتھ رکھ زرنکار۔ ساچی درگاہ آپ بہاوند، جوتی جوت کر اُجیار۔ کلجگ کوڑا پنڈھ مکاوند، تھر رہے نہ وچ سنسار۔ لکھ چوراسی بھانڈا بھن دکھاوند، بھنہار آپ ٹھٹھیار۔

برہما وشن شو سرب گرلاوندا، ویلا انتم آئی ہار۔ کروڑ تیتیس نہ دھیر دھراوندا، سُرپت رووے زارو زار۔ سادھاں سنتاں ایکا راہ وکھاوندا، پُرکھ اکال پتی
 سرکار۔ ساچا ڈھولا ایکا گاوندا، تولا بن آپ نرنکار۔ اپنا چولا آپ بدلاوندا، جوتی جامہ بھیکھ اپار۔ ساچا سوبلا ایکا گاوندا، ہندو مسلم سکھ عیسائی دے آدھار۔
 کلجک جھوٹھارولا ایویں پاوندا، آنت نبھے نہ کوئے نال۔ رائے دھرم نال اٹھالدا، چار جگ جو گھالن رہیا گھال۔ چتر گپت حساب وکھالدا، ہتھ پھڑ نام مثال۔
 لاڑی موت آپ شنگاردا، گھر گھر ویکھے شاہ کنگال۔ گرگھیاں اتوں آپ اپنا آپے واردا، ویلے آنت بنے دلال۔ درگاہ ساچی آپے واردا، نیڑ نہ آئے مایا کال۔
 آپے توڑے گڑھ ہنکار دا، ناتا پچھٹے جگت جنجال۔ منمکھ ترے گن گنی آپے ساڑدا، ویلے آنت نہ سکے کوئے سنبھال۔ لیکھا رکھیا اپنے ہتھ مہینہ ہاڑ دا، پُرکھ
 ابناشی کھیل نرال۔ ہر جن ساچی گھوڑی چاڑھدا، گرگوبند ہر گوپال۔ کلجک جیواں بہتر ناڑی دسدا گھر اُجاڑدا، نہ کوئی سکے سرت سنبھال۔ شبد گرو بیٹھا
 سب نوں تاڑدا، نہ کوئی چوواں لوک جھلے جھال۔ ویکھے کنارہ جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ دا، ست سنندر ویکھے ڈونگھا تال۔ نو کھنڈ پر تھی جڑ اُکھاڑدا، پت دے نہ
 کسے ڈال۔ نہ ہکنک نرائن نہ چوتھے جگ کرم وچاردا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی چلے چال۔ چال نرالی جوت اکالی، کلجک انتم
 آپ چلائی۔ کسے نہ دیوے کوئے دلالی، سرشٹ سبائی خالی ہتھ وکھائی۔ بوٹا پٹے آپے مالی، لوک مات جو لیا لگائی۔ شاہ سلطاناں کھیسے کرے خالی، در در
 بھکھیا منگن بھکھ کوئے نہ پائی۔ کلجک جڑ اُکھیرے ساچا ہالی، سوہنگ تکھا پھالا اگے لائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن داتا بے آنت
 بے آنت بے آنت بے پرواہ بھیو نہ رانیا۔ بے پرواہ سو پُرکھ نرنجن، سرب جیاں داتارا۔ جس جن نیتز پائے نام انجن، میٹ مٹائے اندھ اندھیارا۔ جن
 بھگتاں بنے ساچا سجن، لوک مات لئے اوتارا۔ ہر جن ہر ہر پردے کجن، ایکا دیوے نام سہارا۔ کلجک کال نگارے سرتے وجن، سرشٹ سبائی دھواں
 دھارا۔ شاہ سلطان تخت تاج تجن، چاروں گنٹ ہاہاکارا۔ گرگھ گرگھ ہر جن ہر بھگت ہر چرن دوارے بہہ بہہ سجن، پایا پُرکھ اگم اپارا۔ جس جن چرن دھوڑ
 کرائے مجن، اٹھسٹھ تیرتھ اترے پار کنارہ۔ پی پی امرت گرگھ رجن، نبھر جھرے ساچی دھارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن
 سرگن کھیل کر، اپنی کل ورتے سنسارا۔ کل ورتے ہر کلونت، کل کالکھ ککا دے مٹائی۔ گرگھ اُبھارے ساچے سنت، لکھ چوڑاسی وچوں لئے اٹھائی۔ ایکا شبد

کرائے نیا منت، من منو آ لئے بندھائیا۔ سرت سوانی میلا ہر ہر کنت، گر شد کرے گڑمائیا۔ لیکھا جانے جو جنت، جاگرت جوت اک جگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن میلا ساچے گھر، میل ملاوا سچ سُبھائیا۔ ہر جن ہر ہر میلیا، میلنہار نرنکار۔ لیکھا جانے گرو گڑ چیلیا، گڑ چیلہا سوہن سدا اک دوار۔ پر بھ پایا سبجن سہیلیا، لکھ چوراسی اترے پار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گڑگھ ساچے لئے اُبھار۔ گڑسکھ ساچا مانک موتی، ہیرے رتن جڑت جڑائیا۔ سنگر پورا آپ جگائے نرگن جوتی، گھر دیک کرے رُشائیا۔ لہدے پھر دے کوٹن کوٹی، تیرتھ تھال پھیرا پائیا۔ چاروں کُنٹ پھرن بنھ لنگوٹی، چکرورتی رہے اکھوائیا۔ کوٹن کوٹ چھڈ چھڈ روٹی، اگنی دھونیاں رہے تائیا۔ کوٹن کوٹی تل تل بوٹی، آپ اپنا رہے جلائییا۔ بن سنگر پورے کوئے نہ کڈھے واسنا کھوٹی، تیجانیتز نہ کوئے کھلائییا۔ چوتھے پد نہ چاڑھے چوٹی، چوٹی مُن مُن بیٹھے پاندھی راہیا۔ جس جن ملی نام سوٹی، پنجان چوراں دئے ہٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گڑگھ سبجن لئے اُٹھائیا۔ گڑسکھ سبجن اُٹھیا، سنگر پورا آپ اُٹھائیا۔ گڑسنگر پورا اُٹھیا، دے درس دیا کمائیا۔ پنج وکارا آپے کُٹھیا، مایا ممتا موہ گوائیا۔ کلجک مایا نہ جائے لُٹیا، ساچا ہٹ اک دکھائیا۔ امرت جام پیائے گھٹیا، دوس رین خمار دکھائیا۔ پوجا پاٹھ لیکھا جُھٹیا، جس جن اپنی گود بہائیا۔ گڑسکھ بوٹا جائے نہ پٹیا، سنگر پورا آپ لگائیا۔ سنگر پورا کدے نہ رُٹھیا، رُٹھے سکھ آپ منائیا۔ پھڑ پھڑ بندھائے ایک اُٹھیا، ذاتاں پاتاں میٹ مٹائیا۔ تیر نرالا ایک اُٹھیا، بجر کپائی توڑ تڑائیا۔ دس ماس جو ٹنگیا رہیا پُٹھیا، اتم پندھ مٹائیا۔ سچھنڈ دوارے اپنے چرناں آپے سُٹیا، دوسر دھام نہ کوئے رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گڑگھ ساچے لئے ور، گھر ساچا دیکھ دکھائیا۔ گھر ساچا آپے پیکھیا، کایا مندر اندر سچ دوار۔ آپے لکھیا ساچا لیکھیا، قلم شاہی نہ کرے پیار۔ سنگر پورا نرگن روپ مچھ داہری نہ دے کیسیا، مونڈ منڈائے نہ وچ سنسار۔ آد جگاد رہے ہمیشیا، مرے نہ جمے نرگن دھار۔ آپے نر آپے نریشیا، آپے تخت تاج سلطان سکدار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اگم اپر، گڑگھ ساچے کر پیار۔ گڑسکھ گڑ گڑ پیارا پایا، جگت جہانا ناتا توڑ۔ سنگر گڑ دوارا ایک منگن آیا، ست سروپی چڑھیا ساچے گھوڑ۔ کایا چولی رنگن آیا، چرن پریتی ناتا جوڑ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ویلے اتم جائے بہڑ۔ ویلا اتم ہر

بھگوئت، گرگھاس ہوئے سہائیا۔ لیکھا جانے ساچے سنت، سنگر پورے ہتھ وڈیائیا۔ میل ملائے ناری کنت، نرگن سرگن سنگ نبھائیا۔ مان رکھائے وچ جیو جنت، لکھ چوراسی وڈ وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے دیکھ وکھائیا۔ ہرجن ہر ہر جانیا، پاربرہم کرتار۔ چرن دوارا ایکا مانیا، گھر میلا میت مرار۔ سدا چلے چلائے اپنے بھانیا، ہر بھانا وڈ بکار۔ درس دکھائے غریب نمائیاں، نمان نمائیاں آپ نرنکار۔ گڑھ توڑے وڈ زروائیاں، شاہ سلطاناں کر خوار۔ اک سنائے ساچی بانیاں، سو پڑھ نرنجن بول جیکار۔ ہنگ برہم پائے پد نربانیاں، ترے گن ناتا توڑ جگت جنجال۔ سنے سنائے اکھ کہانیاں، گا ونہارا گر گوپال۔ دھر لیکھا پئے نیسانیا، گرگھ اُچجائے ساچے لال۔ امرت بخشے ٹھنڈا پانیا، جو جن گھالن رہے گھال۔ شبد ملاوا ساچے ہانیاں، گھر وجے انادی تال۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دوس رین کرے پرتپال۔ پرتپالک وڈ سنساریا، ہر داتا گھر گبھیر۔ گرگھ منگے اک دلایا، شبد سروپی شاہ فقیر۔ آپے چلے اولڑی چالیا، آپ ورو لے اٹھسٹھ نیر۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ چوٹی چاڑھے اک اخیر۔ گرگھ چوٹی ساچی چڑھیا، سچھنڈ ساچی دھر مسال۔ نرگن اکھڑ ایکا پڑھیا، شبد سروپی وجے تال۔ اگنی ہون کدے نہ سڑیا، پھل لگے کایا ڈال۔ دھرم رائے آگے ہو کسے نہ پھڑیا، چتر گپت لیکھا لیکھ نہ سکے دکھال۔ لاڑی موت مستک سڑیا، سنگ ہونہ پائے جنجال۔ درگاہ ساچی گرگھ ورا چڑھیا، جس سنگر پورا کرے سنجال۔ سنگھ ہندر لڑ ایکا پھڑیا، پھڑایا آپ باپ گوپال۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی گھال آپے رہیا گھال۔

★ ۲۱ و ساھ ۲۰۱۷ بکرمی مرزادے مقبرے پر کادیاں ضلع گرداس پُر ★

لاشریک بے عیب پروردگار، نور نورانہ بے پرواہیا۔ آد جگادی سانجھیا، ایکا کلمہ نام پڑھائیا۔ امام امامہ شاہ سکدار، شاہ سلطان وڈ وڈیائیا۔ کھیلے کھیل اگم اپار، جلوہ نور اک الاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا وسے ایکا گھر، ایکا ایک کرے رُشنائیا۔ ایکا نور نور نورانہ، لیکھا لیکھ نہ کوءے جنائیا۔ پڑھ ابناشی کھیل مہانا، درگاہ ساچی آپ کرائیا۔ ایکا وسے سچ مکانا، چار دیوار نہ کوءے بنائیا۔ ایکا کلمہ کرے پروانہ، عالماں علما کرے پڑھائیا۔ ایکا

دیوے دُھر فرمانا، لکھن پڑھن وچ نہ آئی۔ ایکا بُھے ساچا گانا، ساچا سگن اک منائی۔ اک سنائے آتم دُھن نام ترانہ، تُعارف اپنا آپ دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، الٰہی نُور اک اھوایا۔ الٰہی نُور نُور الٰہ، حق حقیقت ویکھ دکھائیندا۔ لاشریک اک خُدا، خالق خلق رُپ وٹائیندا۔ پیر فقیر شاہ حقیر اپنے رنگ دے رنگا، جس جن اپنی دیا کمائیندا۔ سچ مردنگ کایا محراب دے وجا، ایکا کعبہ آپ دکھائیندا۔ دو دو آہ ویکھ دکھا، آب حیات جام پیاپیندا۔ پُن صواب اک گنا، آپ اپنا راہ چلاپیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا جلوہ جلوہ نُور، اک اگلا حاضر حضور، رحمت رحمان آپ اھواییندا۔ رحمت رحمان ہر محبان بیو بی خیر یا اللہ نُور الٰہیپا۔ سرب جیاں دا سچ ایمان، اُمت اپنی کرے پڑھایا۔ آپے جانے اپنی اک کلام، کاغد قلم نہ لکھے شاہپا۔ آپے بنیا رہے سد غلام، آپ اپنی سیو کمائی۔ آپے دیوے ساچا تام، جگت ترسنا بُھکھ گوائیا۔ آپے کرے کر اویے اپنا کام، کائنات ویکھ دکھایا۔ آپے میٹے اندھیری شام، ساچا چند کر رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا آپ جنائی۔ اپنا لیکھا ہر مہربان، طالب طلبا آپ پڑھائیندا۔ درگاہ ساچی دکھائے اک نشان، سچ ساچا آپ جُھلاپیندا۔ دو جہانی ویکھے مار دھیان، چوڑاں طبقات پھول جُھلاپیندا۔ لیکھا جانے زمیں اسمان، جیو جنت ڈیرہ لائیندا۔ کرے پرکاش آپ اپنے بھان، دس کسے نہ آئیندا۔ جس جن دیوے اپنا دان، آتمک و دیا اک سنائیندا۔ چوڑاں و دیا ہون خیران، بھيو بھیدا بھيو گُھلاپیندا۔ ایکا ناد و جائے کان، راگ الٰہی آپ لائیندا۔ آپ سنائے اپنا کلام، رسنا جہوانہ کوئے ہلاپیندا۔ سچ مُقدس ویکھ مقام، مقامے حق راہ تکاپیندا۔ انا الحق اک پیغام، دُھر درگاہی آپ سنائیندا۔ احمد محمد پکڑے دام، دامنگیر دامن اپنا آپ پھڑاپیندا۔ سچ دوارے کر پروان، نگہبان ویکھ دکھائیندا۔ نیڑ نہ آئے جگت شیطان، مہربان کھیل کھلاپیندا۔ حق جماعت کر پردھان، یا حق محکم سنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا کلمہ آپ جنائیندا۔ ایکا کلمہ لاشریک، سرشٹ سبائی آپ پڑھایا۔ میٹنہار جگت تاریک، اندھ اندھیر رہن نہ پائی۔ ہر کا اکھر اک باریک، جگت نیتر پڑھن نہ پائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل بے پرواہپا۔ بے پرواہ ایکا اللہ، گھر ساچے سو بھاپائیندا۔ سچ سنگھاسن ایکا ملا، گھر گھر وچ ڈیرہ لائیندا۔ احمد سنیہرٹا ایکا گھلا، حکمی محکم لائیندا۔ چار ورن پھڑائے پلا، جوتی نُور ڈگمگائیندا۔ کرے کھیل اک اگلا، عقل کل آپ ورتائیندا۔ پون پونی آپے رلا، ڈو نگھی کندر جنگل

جُوہ اُجاڑ پہاڑ پھیرا پائیندا۔ کوڑ گڑیارا کرے ہلا، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا روپ درسائیندا۔ درگاہ ساچی سچ بہشت، گھر ساچا سچ سہائیندا۔ جس جن دیوے اپنا اشٹ، ایش جیو آپ ملائیندا۔ جگت واسنا کرے بھر شٹ، نہ بھو بھے سرب وکھائیندا۔ کلجگ انتم لیکھا جانے سرب سرشٹ، روپ انوپ آپ درسائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چار یاری تئے راہ، سنگ محمد بن ملاح، احمد لیکھا دئے دکھا، آپ اپنا پردہ لاہیا۔ اپنا پردہ دیوے چک، نورو نور کرے اجیاریا۔ جوٹھا جھوٹھا سنہیہرا جائے نک، سچ سچ ورتے وچ سنساریا۔ پرگٹ ہووے جو بیٹھا لگ، ڈنک وجائے اپراپاریا۔ ہر بھگت بوٹا نہ جائے نک، مرشد مرید ایکارنگ رنگا رہیا۔ اپنی گودی لئے چک، آپ اپنا سنگ نبھارہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا ویکھے سچ دُعا، نبی رسولان نال رلا، پیر پیغمبر ویکھ دکھا، دستگیر دست ملا، دست بردار نہ آپ اکھوائیا۔ دست بدست ویکھ تقدیر، تکبیر لیکھا آپ جنائیندا۔ آپ جنائے اپنی تدبیر، تلقین اک کرئیندا۔ کایا کعبہ ویکھے شاہ فقیر، قُطب غوث پھول بھلائیندا۔ جھوٹھا توڑے جگت زنجیر، جس جن رحمت رحمان آپ کرئیندا۔ چوٹی چاڑھے اک اخیر، ساچی صدا بانگ اوچی کوک آپ سنائیندا۔ ایکا میلادئے ملا، نور نور وچ رکھائیندا۔ کلمہ کلام دئے پڑھا، کاتب بھیو کوئے نہ پائیندا۔ خادم بنے آپ خُدا، بائیل دُعا جو منگ منگائیندا۔ جھوٹھا نظام ناظم دئے مٹا، جگت نہاد ویکھ وکھائیندا۔ ساچا ثالث بنے بے پرواہ، عدل اپنا آپ کمائیندا۔ غالب غُربت دئے گوا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ مقام مقامے حق، خُدی خُدا رہیا تک، حق حقیقت ویکھ وکھائیندا۔ حق حقیقت سچا حقدار، حاکم حکم آپ جنائیا۔ میل ملائے میت مرار، اندر مندر حکم سنائیا۔ آپ جنائے اپنی گُفتار، جگت رفتار نہ کوئے دکھائیا۔ احباب رباب وجائے سنسار، سارنگ سارنگی نہ ہتھ دکھائیا۔ انجیل قرآن کرے پکار، بیس بیس دئے گواہیا۔ خالق خلق کرے پیار، دُئی دویت نہ کوئے رکھائیا۔ نندک دُشٹ دُراچار، چاروں کُنٹ دین دُہائیا۔ پرگٹ کرے اپنا نور اجیاریا، مہتاب بے آب ہوئے گر لائیا۔ سرشٹ سبائی پکڑے واگ، دُور اپنے ہتھ اٹھائیا۔ ساچے گھر جگائے چراغ، تیل بتی نہ کوئے پائیا۔ ت وکارا بھجے آگ، مایا ممتا دئے گوائیا۔ ایکا کلمہ پڑھائے ایدھیا کاشی پرآگ، مکہ کعبہ کرے اک جنائیا۔ جس جن اُچبائے آتم ویراگ، بسمل روپ آپ دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا نور شاہ سلطانا، کھیلے کھیل سیری

بھگوانا، بھارت کھنڈ ویکھ برہمنڈ، نو نو کھنڈ پھیرا پائیا۔ سچ دُعا ہوئے قبول، جس جن ایک ایک دھیایا۔ نہ قاتل نہ دے مقتول، کایا مقبرہ ویکھ دکھایا۔ خُداوند کریم عظیم نہ جائے بھول، تعلیم روزہ اک پڑھایا۔ آپے جانے اپنا سچ اصول، بے قاعدگی وچ کدے نہ آیا۔ آپ جنائے اپنا جنون، جاگرت جوت کرے رُشایا۔ پہلا میٹے سرب قانون، ذات پات ورن گوت برن اٹھاراں دے کھپایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ مُقدّس ویکھے دھام، ایک کھیڑا اک گرام، ایک اچھیا ایک کام، ایک بھچھیا دیوے رام، نام ندھانا ایک گایا۔

★ پہلی جیٹھ ۲۰۱۷ پکرمی جیٹھووال دربار وچ ★

لال رنگ ہر گُلا، سو پُرکھ نرنجن آپ اُپجائیندا۔ بنے لاری پُرکھ اکالا، ہر پُرکھ نرنجن نال رلائیندا۔ اینکارا چلے اولڑی چالا، چال نرالی اپنی آپ اُپائیندا۔ ابناشی کرتا وسے سچکھنڈ سچّی دھر مسالہ، دُھر دربارا آپ سہائیندا۔ سری بھگوان بنے دلالا، درگھر ساچے سیو کمائیندا۔ پاربرہم راہ ویکھے اک سکھالا، مارگ اپنا پندھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لال رنگ رنگ رنگیلا آپ رنگائیندا۔ لال رنگ ہر انمولہ، ایک ایک اُپجائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن بنیا تولا، ساچے کنڈے آپ تلائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن در درویش بن بن گولا، اپنی بھکھیا منگ منگائیندا۔ ایک اونکارا بولے ایک بولا، ایک حکمی حکم جنائیندا۔ آد نرنجن گائے ساچا ڈھولا، روپ رنگ نہ کوئے دکھائیندا۔ سری بھگوان وسے کولا، آپ اپنا پردہ لاہندا۔ ابناشی کرتا رنگے چولا، دوسر رنگ نہ کوئے جنائیندا۔ پاربرہم آپ مٹائے پردہ اوہلا، آپ اپنا روپ پرگٹائیندا۔ سچکھنڈ دوارے سنائے ایک سوہلا، ناد انادی راگ لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا رنگ اُپائیندا۔ ساچا رنگ لال اپارا، سو پُرکھ نرنجن آپ اُپجائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن کر پیارا، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ اک اونکارا بن لارا، ساچی سیوک سیو کمائیندا۔ سری بھگوان کرے کھیل نیارا، کھیلنہارا دس نہ آئیندا۔ ابناشی کرتا وسے اُچ چُبارا، محل اٹل اک سہائیندا۔ آد نرنجن ہو اُجیارا، دیک دیا اک جگائیندا۔ پاربرہم نیتز نین اک اگھاڑا، آپے اپنا درشن پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک رنگ رنگے لال، لال اپنا ناؤں

دھرائیندا۔ لال لال پُرکھ اگتا، دوسر ہور نہ کوئے جنائیندا۔ آپے جانے اپناکما، آد جُگادی کھیل کھلائیندا۔ مات پت جننی جن نہ کسے جنا، رسنارس نہ کوئے
 دکھائیندا۔ راگ ناد نہ سنائے کوئی کتا، رسنا جہوانہ کوئے ہلائیندا۔ نہ کرے پرکاش کوئے روس چتا، سورج سوریا نہ کوئے چڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، لال رنگ اپر اپارا، آپ اُپائے ہر نرنکارا، در گھر ساچے آپ سہائیندا۔ در گھر ہر سہنجنا، پُرکھ ابناشی آپ سہائیا۔ کھیل کرے درد
 ڈکھ بھے بھنجنا، بھو ابھیدا بھو چھپائیا۔ اپنا لیکھا آپے جانے نہ گھریا نہ بھجنا، گھرن بھنہار بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ
 دوارے آپے وڑ، آپ اپنا ولس دھرائیا۔ سچکھنڈ دوارے آپے وڑیا، نرگن اپنا ناواں دھرائیندا۔ نرنکارا اپنی بیج آپے چڑھیا، آپ اپنا سگن منائیندا۔ اپنا
 پلا آپے پھڑیا، سالو اپنی گنڈھ بندھائیندا۔ اپنا گھاڑن آپے گھریا، رُپ رکھ نہ کوئے دکھائیندا۔ اگنی پونی کدے نہ سڑیا، تتوت نہ کوئے جلائیندا۔ ودیا اکھر
 کوئے نہ پڑھیا، آپ اپنا شبد سنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا کھیل اپارا، ہر نرنکارا آپ کرائیندا۔ کھیل اپارا سری بھگوان،
 اپنا آپ کرائیا۔ سچکھنڈ دوارا سہائے سچ مکان، سچ سنگھاسن آسن لائیا۔ آد جُگادی نوجوان، بردھ بال نہ رُپ وٹائیا۔ اپنی جوتی نال رلائے نار رکان، انگ
 انگیکار کرائیا۔ اپنی سیجا کرے پروان، پرم پُرکھ وڈ وڈیائیا۔ اپنا ویکھے مار دھیان، نرگن نرگن نین ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 سچکھنڈ دوارا کھیل اپارا، اک اونکارا آپ کھلائیا۔ اک اونکارا سچ محلہ، سچکھنڈ سوبھاپائیندا۔ ساچی سیجا اک اکلا، اپنا آسن لائیندا۔ آپ پھڑائے اپنا پلا، آپ
 اپنا میل ملاییندا۔ آپ وسائے نہچل دھام اٹلا، اگم اتھاہ آپ اکھوائیندا۔ اپنا آسن آپے ملا، آپ اپنا چرن لکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 آپ اپنا رنگ رنگائیندا۔ سچکھنڈ دوارا سوبھاؤنت، ہر سچ کری گڑمائیا۔ ہر ہر بنیا ناری کنت، نر ہر نرائن ویکھ دکھائیا۔ آپ بنائی اپنی بنت، آپ اپنی رچن
 رچائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو دے کھلائیا۔ سچکھنڈ دوارا ہر بھگوانا، تخت نواسی سوبھاپائیندا۔ اپنے ہتھیں بٹھے گانا، آپ اپنا سگن
 منائیندا۔ آپے بولے سچ ترانہ، تریاراگ آپ لائیندا۔ آپے ویکھے سچ نشانہ، در گھر ساچے آپ جھلائیندا۔ آپے بن بن نوجوانا، اپنا جوبن رُپ سہائیندا۔
 آپے مستی مستستانہ، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ آپے آد شکت بنے نوجوانا، نرگن نار بھتار رُپ وٹائیندا۔ آپے سوہرے پیسے دیوے مانا، آپ اپنا حکم

چلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل اگم اپار، لکھ اگوچر دس نہ آسیندا۔ سچکھنڈ دوارا پاربرہم، ایک رنگ سما۔ نہ مرے نہ پئے جم، متوت نہ کوئے اُپایا۔ آپے جانے اپنا کم، کرتا کارج آپ رچایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ نواسا کھیل تماشا، پُرکھ ابناشا آپ کرایا۔ پُرکھ ابناشا کھیل کرندڑا، گھر ساچے وجے ودھائیا۔ ساچے تخت آپ سُنھنڈا، سو بھاؤنت بے پرواہیا۔ اپنی رچنا آپ رچندڑا، رچ رچ ویکھے ویکھنہارا دس نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ آپ رنگائیا۔ نرگن ناری نرگن کنت، نرگن بنے وچولیا۔ نرگن دھام نرگن کام نرگن سو بھاؤنت، نرگن گائے ڈھولیا۔ نرگن جام نرگن منت، نرگن بولے بولیا۔ نرگن آد نرگن انت، نرگن کھیلے اپنی ہولیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے رنگے اپنی چولیا۔ نرگن ناری کنت بھتارا، سچکھنڈ ڈیرہ لایا۔ نرگن کرے سچ پیارا، نرگن اپنا میل ملایا۔ نرگن نیتزین ویکھے ایک دھارا، دھار دھار وچ ٹکایا۔ نرگن کُپت نرگن ظاہرا، ظاہر ظہور رُپ وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویکھ وکھایا۔ نرگن میل پُرکھ بدھاتا، آد نرگن وڈ وڈیائیا۔ کھیلے کھیل اک اکانتا، عقل کل بھیو نہ رایا۔ نہ کوئی دوس نہ کوئی راتا، گھڑی پل نہ کوئے بنایا۔ نہ کوئی برس نہ کوئی ماس نہ کوئی لیکھا کھے گا تھا، نہ کوئی کرے پڑھائیا۔ نہ کوئی منڈل منڈپ رُوس چلائے راتھا، کھمی تھم نہ کوئے بھوئیا۔ اک اکلہ ہر سمراتھا، سچکھنڈ بیٹھا آسن لایا۔ اپنے اندر مارے ساچی ٹھاٹھا، سر سرور آپ اکھوئیا۔ اپنا بنے آپے بائا، امرت اپنا وچ ٹکائیا۔ آپے بیچے اپنے بائا، چوڈاں ہٹ نہ وچ وکھائیا۔ آپے سوہے اپنی کھاٹا، سچ سُنھنجی اک وچھائیا۔ آپے جوتی نور ہوئے للاٹا، نورو نور ڈگمگائیا۔ آپے وڑے آن بائا، آپے پردہ دئے تڑائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن کھیل اگم اتھاہیا۔ نرگن بائا امرت بھریا، پریم پریم وچ سمائیندا۔ آپے پھڑ پھڑ آگے کریا، آپے ویکھ وکھائیندا۔ آپے ناری نر دیوے دریا، ور گھر اپنا آپ سُبھائیندا۔ آپے اپنا سگن کریا، پریم رنگن رنگ رنگائیندا۔ لال رنگ پہلی ویر پُرکھ ابناشی کریا، سچکھنڈ دوارے اپنی سچ سُبھائیندا۔ اپنا پلو آپے پھڑیا، دوسر کوئے نہ ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل اگم اپار، اگم اگم کھیل کھلائیندا۔ لال رنگ ہر نرکارا، گھر ساچے آپ رنگائیا۔ ناری کنت میل بھتارا، پریا پریتم ویکھ وکھائیا۔ ساچا سالو ہوئے تیارا، دین دیاو آپ کرائیا۔ آد جگادی انت نہ پاراوارا، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔

کوئے نہ جانے آر پار کنارہ، بے آنت بے پرواہیا۔ لال رنگ زرگن دھارا، سٹح پرکاس آپ کرائیا۔ سچھنڈ نواسی آپے جانے اپنی دھارا، آپ اپنے وچوں پرگٹایا۔ کرے کھیل کھیلنہارا، ساچی رچنارچ وکھایا۔ سچھنڈ داریوں آوے باہرا، سُن اگم سَمایا۔ سُن اگم ہو اُجیارا، پاربرہم لئے اُٹھایا۔ پاربرہم پر بھ بھر بھنڈارا، برہم وِ دیا اک جنایا۔ برہم برہم کر اُجیارا، وِ شنوں وِ شو رُوپ پرگٹایا۔ شکر کھیل وِچ سنسارا، سَنگر پورا آپ کرائیا۔ تَنّاں وِچولا بن زرنکارا، ترے گن جھولی اک بھرایا۔ ایکاشد شبد جیکارا، دُهن آتمک آپ سَنایا۔ چارے ویداں بن لکھارا، چارے کھ دے صالحیا۔ چارے جگ بھرے بھنڈارا، چارے کھانی ویکھ وکھایا۔ چارے بانی اپنی دھارا، آپ اپنا شبد سَنایا۔ چارے ورن کرے پکارا، چار چاراں ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا آپ جنایا۔ لیکھا ہر بھگونت، بھيو کوئے نہ پائندا۔ کھیلے کھیل جگا جگنت، جگ جگ وِیس وِٹائندا۔ آپے ناری آپے کنت، کنت کنتوہل ناؤں دھرائندا۔ آپے چولی چاڑھے رنگ بسنت، کایا کپڑ ویکھ وکھائندا۔ آپے نیا آپے منت، آپے شبد رُوپ پرگٹائندا۔ آپے جیو آپے جنت، لکھ چوڑاسی آپ سَمائندا۔ آپے سادھ آپے سنت، آد آنت ویکھ وکھائندا۔ آپے ہوئے آپے ہنگت، خماں غریبی آپ ہنڈھائندا۔ آپے بھکھا آپے ننگت، شاہ سلطان آپ ہو جائندا۔ آپے در در بھکھاری بنے منگت، آپے منگیاں بھچھ نہ پائندا۔ آپے چولی چاڑھے ساچی رنگت، رنگ رنگیلا آپ چڑھائندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی دھار بندھائندا۔ لال رنگ ہر کرتار، اپنا آپ رنگایا۔ پرگٹ کرے وِچ سنسارا، گر سَنگر بوجھ بُجھایا۔ زرگن سرگن کر پیار، پیا پریتم دے ملایا۔ گھر سُنھنجا کھیل اپار، آد زرخنا آپ کرائیا۔ درد دُکھ بھے بھنجنجا پاوے سار، نیترا نجا ایکا پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لوک مات دے وِڈیایا۔ لال رنگ لوک مات، گر سَنگر آپ چڑھائندا۔ پُرکھ ابناشی ویکھے مار جھات، نیترا نین نہ کوئے دکھائندا۔ لیکھا چُکائے دوس رات، سویر سنجھ نہ کوئے بنائندا۔ ہر بھگت سَنائے اپنی گاتھ، آپ اپنا نام لائندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لال رنگ وِند وِندائندا۔ لال رنگ وِند وِند، وِند نہار کرتارا۔ بھيو نہ پائے کوئی وِچ برہمنڈ، لکھ لکھ تھکا سرب سنسارا۔ آنت نہ جانے جیرج انڈ، اُتبیج سیتج دے نہ پار کنارہ۔ دس نہ آئے وِچ نو کھنڈ، ست دپ نہ کوئے اُجیارا۔ پُرکھ ابناشی اپنی سیجاستا دے کر کنڈ، نیترا نین نہ کوئے اُگھاڑا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر،

آپ اپنی جوت دھر، آپے جانے اپنی کارا۔ لال رنگ ہر سلطان، در گھر ساچے آپ ورتائیندا۔ جگا جگنتر ہو مہربان، جن بھگتاں جھولی پائیندا۔ گر سنگر دیوے ساچا دان، گن ندھان دیا کمائیندا۔ جس سخی ملیا سچا کاہن، تس سالو لال رنگائیندا۔ لکھ چوراسی جیو جنت سرب پچھتان، نیتز درس کوئے نہ پائیندا۔ کوٹن کوٹ رسنا گان، کایا کوٹ نہ کوئے تڑائیندا۔ جس جن اُپر ہوئے آپ مہربان، تس جن اپنا رنگ رنگائیندا۔ جگ جگ کرے مات پروان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گھ ساچے آپ اٹھائیندا۔ گر سکھ لگے نہ داغ، گر سنگر آپ دھوائیندا۔ گر سکھ نہ ہوئے کاگ، مانک موتی چوگ چکائیندا۔ گر سکھ اُتےجے اک ویراگ، برہوں تیر نرالا انیالا آپ لگائیندا۔ گر سکھ جوتی جگے چراغ، اندھ اندھیرا آپ مٹائیندا۔ گر سکھ پکڑے آپ واگ، ساچی سیوا سیو کمائیندا۔ گر سکھ تیری سرن ہر ساچا جائے لاگ، لوک مات تیری اوٹ رکھائیندا۔ تیرے گھر لگی بھجائے آگ، اپنا امرت میگھ برسائیندا۔ تیرے مندر گائے اپنا راگ، اپنی دُھن آپ اُچائیندا۔ تیرا بنے سجن ساک، آپ قبیلہ نہ کوئے دکھائیندا۔ تیری دھوڑی مگے خاک، سچکھنڈ دوارے آپ لگائیندا۔ آپ چڑھائے پھڑ پھڑ باہوں ساچے راک، شبد گھوڑا آپ دوڑائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گھ ساچے میل ملائیندا۔ گر سکھ مانک موتی ہیرا لال، سنگر پورا قیمت پائیا۔ نیڑ نہ آئے کال مہاکال، رائے دھرم نہ دئے سزائیا۔ دو جہان کرے پرتپال، گر پیر دین گواہیا۔ چارے بانی کرے پکار، چارے کھانی دئے مکائیا۔ سچکھنڈ وکھائے سچی دھرمسال، دوسر در نہ کوئے بھوائیا۔ جس جن چاڑھے رنگ لال، اتر کدے نہ جائیا۔ کلجگ بنیا آپ دلال، دس کسے نہ آئیا۔ شبد سروپی مارے ایکو چھال، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں پار کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لال رنگ اک اکھوائیا۔ لال رنگ سچ دربارا، ہر ساچا آپ اُپائیندا۔ جگ جگ رنگے وچ سنسارا، سنجگ تریتا دواپر پار کرائیندا۔ کلجگ انتم آئی دارا، نانک نرگن بول سنائیندا۔ کبیرا اؤچی کوکے کرے پکارا، ساچے لال ن درشن پائیندا۔ واہوا تیرا وسدرا ہے دوارا، در تیرا اک سہائیندا۔ در درویش بنے بھکھارا، ایکا منگن منگ منگائیندا۔ نانک پایا ایکا وارا، اک اونکارا ویکھ وکھائیندا۔ پُرکھ ابناشی بھر بھنڈارا، ساچی وست ہتھ پھرائیندا۔ ملیا میل نار بھتارا، نرگن ناری نانک ہر ہر ساچا کنت منائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی رنگن آپ چڑھائیندا۔ نانک چڑھیا رنگ چلوں، چولا ترے گن آپ رنگایا۔ ایکا اکھسٹر ایکا مول، ایکا منتر نام

سچ درڑایا۔ ایک سیجا ایک پھول، ایک آسن سنگھاسن سہایا۔ ایک کنت اک کٹھول، ایک ناری نر نرائن پرنایا۔ ایک شبد پنگوڑا رہیا جھول، پاوا چول نہ کوئے رکھایا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا میل ملایا۔ نانک میل کنت بھتار، سچھنڈ وٹی ودھائی۔ پایا پُرکھ اینکار، ایک میلا ساچے ماہیا۔ دو جہاناں ایک
 دھار، ایک رنگ سمایا۔ وچھڑ نہ جائے وچ سنسار، سگلا سنگ آپ نبھائی۔ چاڑھے رنگ اپر اپار، لال گُلا آپ دکھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، جگ جگ اپنا ویس وٹائی۔ چار جگ نو سو چرانوے چوکڑی دھار، گرگھ ورلے دیا کمائیندا۔ لکھ چوراسی وچوں ایک بھگت لیائے چرن دوار، اچی کوک کبیر
 الائیندا۔ بن نانک نہ کرے کوئی سچ پیار، سچھنڈ دوارے میل ملائیندا۔ نانک کہے سچ پکار، لوک مات مات سمجھائیندا۔ کلجگ اتم آئے وار، رین اندھیری
 اندھیرا چھائیندا۔ نہ کوئی دسے میت مرار، ساک سین نہ کوئے بنائیندا۔ ناتا تے گر پیر اوتار، سادھ سنت نہ کوئے منائیندا۔ پڑھ پڑھ بانی نہ کرے کوئے
 وچار، کلجگ اپنا بان لگائیندا۔ سرپانی نہ کرے کوئی ٹھنڈا ٹھار، سروور اگنی ت جلائیندا۔ جگت و دیا نہ کرے پار، بیڑا مات نہ کوئے ترائیندا۔ ورن برن ہون
 خوار، ساچی سرن نہ کوئے رکھائیندا۔ ہرن پھرن نہ کھلے کواڑ، سادھ سنت جوٹھ جھوٹھ مکھ رکھائیندا۔ پرگٹ ہووے نہ ہکک کل کلی اوتار، جوتی جامہ
 ویس وٹائیندا۔ سمبل نگر ہویا اجیار، ساڈھے تن ہتھ لیکھ لکھائیندا۔ گوبند پیتا بے عیب پروردگار، ایک نعرہ آپ سنائیندا۔ شبد کھنڈا پھڑے سچ کٹار، سچ
 سلطان ہتھ اٹھائیندا۔ پنج شیطاناں مارے مار، جگت وکارا میٹ مٹائیندا۔ بھگت دوارا منگے بن بھکار، ایک الفی الف آپ ہنڈھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی دیا کمائیندا۔ چوتھے جگ ہر اوتار، نرگن اپنا کھیل کھلائیندا۔ شبد اگنی اک جیکارا، ساچا حکم سنائیندا۔ شاہی لشکر نہ کوئے گھوڑ
 آسوار، تیر تلوار نہ ہتھ اٹھائیندا۔ نام کھنڈا تیز کٹار، دو جہاناں آپ چلائیندا۔ لکھ چوراسی مارے مار، مارنہارا دس نہ آئیندا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہارا، ست
 سمندر مس بسدھا دھار نہ کوئے دھرائیندا۔ آد آنت نہ پاراوار، سادھ سنت سرب گرلائیندا۔ اپنی مت گت جانے آپ نرکارا، دوسر سنگ نہ کوئے
 رلائیندا۔ کلجگ کھیل کرے اپار، خالق خلق ویکھ دکھائیندا۔ اچی کوکے بولے نعرہ، انا الحق حق ملائیندا۔ تن ویس کرے شنگارا، محبان مہربان اپنا میل
 ملائیندا۔ مکہ کعبہ دو دو آہ دے ہلار، چوڑاں طبقات پھول بھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا بھیکھ وٹائیندا۔ بھیکھ وٹایا الہی

نور، جلوہ نور وچ دکھایا۔ آپ سے کوہ طور، آپ بیٹھا کھ چھپایا۔ آپ ہوئے حاضر حضور، حضرت نوح آپ ہو جایا۔ آپے بخشے سچ ظہور، شاہ غفور وڈو ڈیایا۔ آپے نیڑے آپے دور، آپے جُبرہ رہیا دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا لیکھا دے سمجھایا۔ اپنا لیکھا بن ملاح، لوک مات سمجھانیندا۔ نبی رسولان دیوے سچ صلاح، امام امامہ رُپ وٹانیندا۔ پھڑ پھڑ پائے اپنے راہ، قلمی کلمہ آپ پڑھانیندا۔ آپے بسمل رُپ ہو جائے سما، آپ اپنا رُپ آپ پرگٹانیندا۔ آپے رانی اللہ ناؤں دھرا، اپنا سالو آپ رنگانیندا۔ لال رنگ اک چڑھا، ساچی مہندی ہتھ لگانیندا۔ امام مہندی ویس وٹا، ویس اولآ آپ کرائیندا۔ اُمت اُمتی ویکھ دکھا، سمت سمتی لیکھ چکانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لال رنگ اک سمجھانیندا۔ محمد اُچی ایکا آس، بے عیب آپ اُچجایا۔ پروردگار بُجھائے پیاس، بے پرواہ وڈو ڈیایا۔ ایکا کلمہ اک سواس، ایکا آرت دے پڑھایا۔ ایکا کرے بند خلاص، بندہ بندی خانہ لئے تڑایا۔ ایکا کرے درگاہ ساچی واس، وصل محبوب اک دکھایا۔ ایکا پڑھے سچ نماز، نون سواکھر اک پڑھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دیا آپ کمایا۔ محمد تکیا جلوہ الاهی، ایکا رنگ سما۔ چار یار ملایا بن ملاچی، ساچا میلا میل ملایا۔ نوری نور سے ایکا تھائیں، تھان تھنتر اک سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لوک مات مار جھات، چوڈاں لوک رکھے اپنے کھات، چوڈاں طبقات ویکھے اک برات، محمد بندھایا ساچا نات، اللہ رانی نال پرناہیا۔ اللہ رانی جُڑیا جوڑ، لال رنگ رنگایا۔ شاہ سوارا چڑھیا ساچے گھوڑ، مولی مہندی گانا ہتھ بندھایا۔ ساچی تسبیح اپنی لئی توڑ، من کا منکا آپ پھرایا۔ مٹھا کریا ریٹھا کوڑ، امرت رس آپ بھرایا۔ درشن دیا ہر ہر دوڑ، آپ اپنا پنڈھ مکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رُپ آپ درسایا۔ محمد ویکھیا لال رنگ، بسدھا سدھ رہے نہ رانیا۔ چوڈاں طبق نیچیا بن ملنگھ، اللہ رانی نال نچایا۔ چوتھیا ر نال رہیا زین سنگھ کنگ، ہتھ کنگن آپ بندھایا۔ جگ جگ کئے نہ کسے دا پنڈھ، نہ کوئی پاندھی اپنے قدم گنایا۔ چار ورنان سناؤندا آیا اپنا چھند، حق حقیقت ویکھ دکھایا۔ آپے وسیا پرمانند، نجاند رُپ وٹایا۔ جس جن ڈھائے بھرماں کندھ، ایکا جلوہ نور دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لال رنگ دے وڈیایا۔ لال رنگ ہر آپ چڑھایا، دوسر ہور نہ کوئے رنگانیندا۔ محمد جلوہ آپ دکھایا، تورا ناد ناد وچانیندا۔ سچ سروور آپ رڈھایا، بھر پیالہ مد پیمانیندا۔ سچ صراحی ہتھ

اُٹھایا، نورِ الٰہی سیو کمانیندا۔ آؤندا جاندا دس نہ آیا، ویس اویسا ویس دھرائیندا۔ جس جن اپنا کلمہ آپ دے سُنایا، تیس بتیس شرع شریعت آیت نہ کوئے سُنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ آپ رنگائیندا۔ محمد تئیا لال انمول، سُدھ رہی نہ رانیا۔ اپنا چکلیا جائے نہ ڈولا، چار کھار رہیا بلانیا۔ پروردگار کھیلے ہولا، لوک مات ویکھ وکھانیا۔ کربلا بنیا آپ وچولا، ایکا رنگن رنگ وکھانیا۔ سُنایا اپنا ساچا ڈھولا، دے مت گیا سمجھانیا۔ چوڈاں صد رہے رولا، مولا میل نہ کوئے ملانیا۔ صدی چوڈھویں بدلے چولا، امام امامہ وڈا شہنشاہیا۔ لوک مات سُنائے ایکا ڈھولا، چار جگ کسے ہتھ نہ آیا، ایکا رنگ نہ کوئے وکھانیا۔ نانک بنیا ساچا تول، تیراں تیراں تیری دھار چلانیا۔ بن ہر ہر جی کرے نہ کوئی بھار ہولا، دھرنی دھرت دھول رہی گرلانی۔ کرشن ہویا کلا سولاں، ارجن بنیا رتھ رتھواہیا۔ کلجگ اتم پُرکھ ابناشی شبد سرُپ مارے گولہ، نہ سکے کوئے بچانیا۔ جن بھگتاں اندر اپنا مندر آپے کھولا، اپنا پردہ دے گوانیا۔ سوہنگ گائے ساچا ڈھولا، ہنگ برہم میل ملانیا۔ کایا رنگے ساچا چولا، لال رنگ اک وکھانیا۔ سرشٹ سبائی کھیڈے ہولا، واہوا تیری وڈ وڈیانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا چولا رنگ رنگیا، نرگن سرگن تن پہنایا، اندر اپنا ڈیرہ لایا، واہوا مندر اک سہایا، لوہار ترکھان نہ کسے بنایا، نہ کوئی باڈی سنگ رکھانیا۔ لال رنگ ہر نرکارا، کلجگ اتم آپ رنگائیندا۔ ست رنگ نشانہ کرپیارا، نواں کھنڈاں آپ سمجھانیندا۔ گر سکھاں کرے پار کنارہ، نو دوارے پنڈھ مکائیندا۔ درس دکھائے کھول کواڑا، راتیں ستیاں آپ اُٹھائیندا۔ ڈھردر گاہی ایکا لاڑا، لوک مات ویکھ وکھائیندا۔ گر سکھ پرنائے ساچی نار، ساچی سخیاں ویکھ وکھائیندا۔ آون جاون توڑن وچ سنسارا، لکھ چوراسی پھند کٹائیندا۔ لیکھے لائے ساڈھے تن ہتھ منارا، مایا ممتا موہ گوانیندا۔ اک دکھائے سچ دوارا، درگاہ ساچی آپ سہائیندا۔ سچکھنڈ نواسی بن سکدارا، ساچا حکم چلانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھاں کرے وڈ وڈ بھاگ، پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاگ، کاگوں ہنس آپ اُٹھائیندا۔ وڈبھاگی ہر پایا، پاربرہم سلطان۔ جگت جھوٹا پنڈھ مکایا، مٹیا آون جان۔ ہر ساچا کنت ہنڈھایا، سُنخی سیج نہ ہوئے دو جہان۔ پریا پریتم گلے لگایا، آپ اپنے لئے پچھان۔ لکھ چوراسی مکھ بھوایا، کروٹ بدلے نہ گن ندھان۔ ساچی سخیاں آپ ہنڈھایا، پُرکھ ابناشی ساچا کاہن۔ گھر گھر بنسری نام وجایا، ڈھنی راگ سُنائے ساچے کان۔ گوال بالا رُپ وٹایا، گر سکھ گواں چارے وچ بیابان۔ ساچا مکٹ سپس ٹکایا، بنیا شاہاں

داشاہ سلطان۔ ست رنگ نشانہ اک اٹھایا، میٹ مٹائے بے ایمان۔ لال رنگ اک رنگایا، گرسکھ سارے خوشی منان۔ گھر سہنجنا پُرکھ ابناشی ور گھر پایا، ناتا تٹا جیو جہان۔ چوتھے جگ چوتھی لانو، چوتھے گھر آپ دواوا، گرنٹھی پنٹھی نہ سکن پچھان۔ پُرکھ ابناشی سب نے گایا، درس کسے نہ دیوے آن۔ کلجگ ساچا وقت سہایا، سنجگ تریتا دواپر وچھڑے میلے آن۔ رام کرشن آپ گھلایا، عیسیٰ موسیٰ کر پروان۔ محمد کلمہ آپ پڑھایا، چالی برس میٹ شیطان۔ نانک میلا سہج سُبھایا، در گھر ساچے کھیل مہان۔ پوت سپوتا اک اُپجایا، گر گوہند نوجوان۔ سنتاں بھگتاں آپ سبھایا، کایا اندر کھول دکان۔ کلجگ انتم ویس وٹایا، شبد سروپ ہر بھگوان۔ جوتی جامہ کھیل کھلایا، پنج تت نہ کوئے نشان۔ گرسکھاں رنگ چٹھاؤن آیا، آپ اپنا کر دھیان۔ ہندو مسلم سکھ عیسائی دیکھ دکھایا، ونڈ نہ پائے شاستر سمرت وید پُران، کھانی بانی انجیل قرآن۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، لال رنگ کرے پردھان۔ لال رنگ کر پردھان، سنجگ ساچا دئے دکھایا۔ چار ورن چار کُنٹ لکھ چوڑاسی سارے گان، ایکا ایک کرے پڑھایا۔ جن بھگتاں دیوے ایکا دان، داتا دانی ہر اکھوایا۔ گرسکھ انتم ملے میل سری بھگوان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی چولی آپ رنگایا۔ گرسکھ تیری پریم رت، لال رنگ رنگایا۔ تیری انتم رکھے پت، تیرا تیرے دوارے آیا۔ تیرا دھیرج تیرا ست، تیرا رتھ دئے چلایا۔ تیری بڈھ تیری مت، گرمت دئے سبھایا۔ تیرا پنج تیرے وٹ، تیری کایا دئے بجایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کایا کیاری اک دکھایا۔ کایا کیاری لائے کیسر، نہہکرمی کرم کمایا۔ مستک ٹکا لگے کھنیسر، دھرت دھول وڈ وڈیائی۔ لیکھا جانے نہ برہما وشنوؤں مہیش مہیشتر، چار وید بھیو نہ پائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لال رنگ اک وڈیائی۔ لال رنگ ہر لُبجندڑا، نرگن نرگن دھار۔ لوک مات کھیل کھلندڑا، سنت بھگت بھگونت کرے پیار۔ گرگھ ساچے دیکھ دکھندڑا، ناتا توڑے نرنا۔ آپ اپنے انگ لگندڑا، انگیکار کرے کرتار۔ بھانڈا بھرم بھو بھندڑا، دُئی دوتی دیوے مار۔ ایکا ساچا شبد سُنندڑا، دوس رین رہے دھنکار۔ جگت ججالا توڑ تڑندڑا، لیکھا چکے تٹ کنار۔ خوشی غم ایکا رنگ دکھندڑا، ہر سنگت کر پیار۔ سمت سولاں راہ چلندڑا، گرسکھ رووے نہ زارو زار۔ لال رنگ اک چڑندڑا، چووی گھڑ دوس وچار۔ سچ ملاح آپ اکھوندڑا، بھر بھر بیڑا لائے پار۔ جو جن ساچی سیو کمندڑا، مائس جنم لئے سوار۔ جوتی جوت سروپ ہر،

آپ اپنی کرپا کر، ایک تن کرے شنگار۔ سچ شنگار لال رنگن، رنگ رنگیلا آپ کرائیا۔ گرسکھ پایا ساچا کنگن، رام نام آپ گھڑائیا۔ دوجے در نہ گیا منگن، بخشش اپنے ہتھ رکھائیا۔ منگھ چو درتے سنگن، نیتز دسے نہ بے پرواہیا۔ بن گرسکھ نہ سہائے کوئی اپنا انگن، گھر بنک نہ کوئے سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لال رنگ اک دکھائیا۔ لال رنگ ہر چڑھایا، ایک بھٹھی نام تپائیندا۔ ترے گن مایا بھٹھی بیٹھاں ڈاہیا، اگی جیٹھ لکھت لکھائیندا۔ ناں تھیہ والا نام وڈیایا، آپ اپنا رنگ رنگائیندا۔ سولاں سال تپدا رہیا کڑھایا، پڑھ ابناشی جوتی لنبو آپے لائیندا۔ سمت ستاراں پہلی چیت دوس سہایا، ساچا تاج سپس لکھائیندا۔ لوک مات شاہ پاتشاہ بن کے آیا، سنساروگ سرب چکھائیندا۔ اپنی ہتھیں گرسکھاں تن نام چولا دئے پہنایا، پھر ہتھیں نہ کوئے لائیندا۔ سمت ستاراں ہاڑ ستاراں دوس دئے سہایا، کون رنگ سورا سربنگ جن بھگتاں آپ چڑھائیندا۔ سچکھنڈ نواس پڑھ ابناش آپے سوئے آتم سبجا لنگھ، سچ پانگ آپ سہائیندا۔ کلج بھنے کاجی ونگ، گرسکھ کنگن آپ پہنائیندا۔ داتا دانی سورا سربنگ آپ اپنی دیا کمانیندا۔ شبد وجائے نام مردنگ، اپنی اچھیا مردانہ روپ دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، رنگ اولاک اکلا ایکاونکار آپ چڑھائیندا۔ چڑھیا رنگ رنگ مچھ، اتر کدے نہ جائیا۔ سنگر ملیا اک انڈیٹھ، جگت نیتز دس نہ آئیا۔ جگت پیسن آپے پیٹھ، پیسن پیسن رہیا سیو کمانیا۔ زرگن ہو ہو وسیا چیت، سرگن بھو نہ جانے رانیا۔ کرے کرائے پت پت پت، پت پاپی لئے ترانیا۔ جو جن گائے سہاگی گیت، سوہنگ اکھراک پڑھائیا۔ پاربرہم ملے پرہ سچا میت، میت مرارا ساچا پھیرا پائیا۔ اک رنگ رنگائے ہست کیٹ، اوچ نیچ نہ کوئے جنائیا۔ سپس سہائے پیتمبر پیت، جس اپنا جس آپ کرائیا۔ آپے جانے اپنی ریت، جگا جگنتر ویس وٹائیا۔ ساچا ویڑا کایا کعبہ مندر مسیت، گردوارا اک دکھائیا۔ جس جن سنگر ملیا اک اتیت، ترے گن ناتا دئے تڑائیا۔ کایا کرے ٹھنڈی سیت، لال رنگ دئے دکھائیا۔ مانس جنم گئے جیت، جو جن آئے سرنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکاک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ہر جن دیوے ایکادان، جیا دان جھولی پائیا۔

★ ۲ جیڈھ ۲۰۱۷ بکرمی جگیر سنگھ دے گھر پنڈ سوبل ضلع گرداس پُر ★

سو پُرکھ نرنجن سد مہربان، ہر داتا بے پرواہیا۔ ہر پُرکھ نرنجن سچ نشان، آد جگاد جھلایا۔ اک اونکارا نوجوان، نر ہر نہ مرے نہ جایا۔ آد نرنجن جوت مہان، پرم پُرکھ آپ جگایا۔ سری بھگوان ساچا دان، تخت نواسی آپ ورتایا۔ ابناشی کرتا کھیل مہان، اک اکلآ آپ کرایا۔ پاربرہم پر بھ گن ندھان، گنوتا وڈ وڈیایا۔ سچھنڈ وسے سچ مکان، محل اٹل اُچ مینار اک دکھایا۔ دوسر دسے نہ کوئے نشان، نر گن بیٹھا گھ چھپایا۔ آپے گوپی آپے کاہن، آپے سگلا سنگ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کجک تیری اتم ور، اپنارنگ رنگایا۔ سو پُرکھ نرنجن ہر ہر داتا، ایکارنگ سمانیدا۔ ہر پُرکھ نرنجن شبد گیاتا، دُھن انادی ناد وجانیدا۔ اینکارا گائے اپنی گاتھا، بودھ اگادھ آپ اکھوانیدا۔ سری بھگوان سگلا ساچا، در گھر ساچے آپ نبھانیدا۔ ابناشی کرتا آپے کھیلے کھیل تماشا، منڈل راس آپ رچانیدا۔ پاربرہم در گھر ساچے کر واسا، بنک دوارا اک سہانیدا۔ سچھنڈ دوارا جوت پرکاشا، نر گن نور ڈمگائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی اینکارا کھیلے کھیل اگم اپارا، الکھ اگوچر بھیو نہ آسیندا۔ سو پُرکھ نرنجن سوبھاؤنت، ہر پُرکھ نرنجن وڈ وڈیایا۔ اینکارا آد آنت، آد نرنجن سوبھا پایا۔ سری بھگوان ساچا کنت، ابناشی کرتا سچ ہنڈھایا۔ پاربرہم بنائے اپنی بنت، دوسر سنگ نہ کوئے رکھایا۔ سچھنڈ دوارا مہما گنت، لیکھا لیکھ نہ کوئے دکھایا۔ آپے آد آپے آنت، سچ سگھاسن پُرکھ ابناشن ڈیرہ لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکلآ کھیل اپارا، کرے کرائے کرنیہارا، کرنی کرتا ناؤں دھر انیدا۔ کرنی کرتا کرنے یوگ، دوسر اور نہ کوئے دکھانیدا۔ نر گن نر گن کرے بھوگ، سچ سنجوگ آپ ہنڈھانیدا۔ آپے وسے اپنے لوک، دو جہاناں آپ سمانیدا۔ آپے شبد سچ سلوک، راگ ترانہ آپ لائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پُرکھ اکالا دین دیالا، تھر گھر ساچے آسن لائیدا۔ تھر گھر ساچا سچ محلہ، سو پُرکھ نرنجن آسن لائیدا۔ ہر پُرکھ نرنجن آپ اپنا پھڑائے پلا، آپ اپنی ونڈ ونڈانیدا۔ اینکارا مارگ لائے آپ سکھلا، ساچا پوڑا آپ دکھانیدا۔ آد نرنجن اپنے دیپک آپے بلا، باقی تیل نہ کوئے دکھانیدا۔ سری بھگوان سچ سندیش ایکا گھلا، نر نرائن حکم سمانیدا۔ ابناشی کرتا اپنی جوتی آپے رلا، تتوت نہ کوئے دکھانیدا۔ پاربرہم آپے جانے اپنا ول چھلا، اچھل اچھل

آپ ہو جائیں۔ سچکھنڈ دوارا اک منارا نہیل دھام اٹلا، نرگن داتا آپ وسائیں۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ سنگھان سچ سلطان، بیٹھنہارا ہر مہربان، دوسر در نہ کوئے اُپائیں۔ سو پُرکھ نرنجن سچ سلطانا، سچکھنڈ دوارے سو بھاپائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن آپے جانے ایکا پد نربانا، نر بھے اپنا ناؤں رکھائیا۔ اینکار کھیل مہانا، جوتی رہت وڈ وڈیائیا۔ ابناشی کرتاگن ندهانا، اوگن وچ نہ کوئے کائیا۔ سری بھگوان وڈ بلوانا، جودھا سوربیر اک اکھوئیا۔ پاربرہم لیکھا جانے در دربانا، در درویش اکھ جگائیا۔ سچکھنڈ دوارا اک مکانا، چار دیوار نہ کوئے رکھائیا۔ تھر گھر واسا پُرکھ ابناشا، گھر گھر وچ آپ کائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر سہنجن جوت جگائے آد نرنجن، نور نورانہ نور دھرائیا۔ سو پُرکھ نرنجن ساچا نور، نرگن اپنا آپ دھرائیں۔ (ہر پُرکھ نرنجن) حاضر حضور، ہر ہر اپنا ویس وٹائیں۔ اینکارا آسا منسا پور، اپنی آسا وچ رکھائیں۔ آد نرنجن جوت جگائے حاضر حضور، در گھر ساچے آپ رکھائیں۔ سری بھگوان آپے وسے نیڑے دور، دور دواڈا پندھ نہ کوئے جنائیں۔ ابناشی کرتا آپے چاڑھے اپنا رنگ گوڑھ، لال گلالا رنگ رنگائیں۔ پاربرہم منگے ساچی دھوڑ، اپنی دھوڑی آپ اٹھائیں۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دوارا سو بھاؤنت، ہر ہر وسے ساچا کنت، نر ہر وڈی وڈیائیا۔ نر ہر نرائن پُرکھ بھتارا، پاربرہم اکھوئیں۔ سچکھنڈ سہائے ایکا دوارا، سچ سنگھان آسن لائیں۔ شاہو بھوپ بن سکدارا، حکمی حکم سنائیں۔ دھر فرمانا بول جیکارا، شبد انادی ناد و جائیں۔ آپے بھے اپنی دھارا، کاغذ قلم نہ لیکھ لکھائیں۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے وسے ساچے گھر، در دروازہ آپ کھلائیں۔ در دروازہ پروردگار، در گاہ ساچی آپ کھلائیا۔ اک اکلا کر پسا، نرگن بیٹھا بے پرواہیا۔ جلوہ نور نور اجیار، نور نورانہ شہنشاہیا۔ ساچے تخت سوہے سچی سرکار، سیس جگدیش وڈ وڈیائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، در گھر ساچا بنک اُپائیا۔ بنک دوارا ہر سہائے، بھيو کوئے نہ پائیں۔ سچکھنڈ دوارا جوت جگائے، جوتی جوت ڈمگائیں۔ سو پُرکھ نرنجن اپنا ناؤں دھرائے، ہر پُرکھ نرنجن گیت سہاگی آپے گائیں۔ اینکارا سگن منائے، آپ اپنے رنگ رنگائیں۔ آد نرنجن ایکا روپ درسائے، ریکھ بھیکھ نہ کوئے وٹائیں۔ ابناشی کرتا در درویش پھیری پائے، سری بھگوان میل ملائیں۔ پاربرہم نیوں نیوں در دوارے اپنے سیس جھکائے، اپنی جھولی آگے ڈاھندا۔ شاہ سلطان آپ بن جائے، آپ اپنی ونڈ ونڈائیں۔ ایکا وست

ہتھ اٹھائے، نیز نین نہ کوئے در سائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچھنڈ کھیل اولّا، کرے کرائے اک اکلّا، ایکا ایک ایک اکھوائیندا۔ ایکا پُرکھ اگم اپار، در گھر گھر ساچے آسن لائیندا۔ آپ سہائے سچ دربار، در درباری ویس وٹائیندا۔ چھتر جھلائے اینکار، سیوک ساچی سیوک کمائیندا۔ شاہو بھوپ بن سکدار، چوہدار آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در گاہ ساچی ساچا گھر، ایکا وسے ہری ہر، ہر ہر اپنا ناؤں دھر ائیندا۔ ہر ہر اپنا ناؤں رکھ، نر نر نکار آپ وڈیائیا۔ ساچے مندر ہو پرتکھ، ہر مندر دئے سہائیا۔ نر گن اندر نر گن باہر، نر گن گپت نر گن ظاہر، نر گن وچوں نر گن ہو یا وکھ، نر گن نر گن وچ سائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے ہوئے سرب کلا سمرتھ، عقل کل وڈ وڈیائیا۔ عقل کلا ہر بھگوانا، ایکا رنگ سمائیندا۔ سچھنڈ دوارے گائے اک ترانہ، آپ اپنا ناد و جائیندا۔ ایکا لھم دھر فرمانا، دھر دی دھار بندھائیندا۔ مات پت کر نشانہ، پوت سپوتا آپ اکھوائیندا۔ بیخ تت نہ کوئے گیانا، برہم مت نہ کوئے دھر ائیندا۔ رتی رت نہ کوئے پچھانا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در گاہ ساچی ونڈے ونڈ، ونڈ نہارا آپ اکھوائیندا۔ ونڈ نہارا پُرکھ اکل، آپ اپنی ونڈ ونڈیائیا۔ سچھنڈ دوارے ہو دیال، دیندھ آپ اکھوائیا۔ لیکھا جانے کال مہاکال، اولٹری چال آپ چلائی۔ آپ اپنا توڑ جنجال، اپنا بندھن دئے گوائیا۔ اپنے سرور مارے اچھال، اپنا مانک لئے اٹھایا۔ آپ سہائے ساچا تال، امرت اپنا ناؤں وکھایا۔ آپ اُچجائے اپنا لال، شبد ڈلارا آپ ساچا ناؤں رکھایا۔ آپے بنے ہر دلال، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ آپے اپنا تت دئے ڈھال، ہڈ ماس ناڑی رت نہ کوئے جنائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے مندر ایکا وڑ، نہ کوئی سیس نہ کوئی دھر، رُپ رنگ نہ کوئے وکھایا۔ اپنے اندر آپے وڈیا، سچھنڈ دوارا سو بھا پائیندا۔ سو پُرکھ نر نجن در درویش ہو ہو اگے کھڑیا، نر گن نیوں نیوں اپنا سیس جھکائیندا۔ ہر پُرکھ نر نجن اپنی وڈیا آپے پڑھیا، باون رُپ نہ کوئے دھر ائیندا۔ اینکارا اپنا پھڑے آپے لڑیا، اپنی اوٹ آپ رکھائیندا۔ آد نر نجن اگنی تت کدے نہ سڑیا، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ سری بھگوان نہ کوئی بھنے نہ کسے گھڑیا، بھن گھڑ نہارا آپ ہو جائیندا۔ ابناشی کرتا ساچے پوڑے آپے چڑھیا، سچھنڈ دوارے ڈیرہ لائیندا۔ پار برہم نر نریش نرائن نریا، نر ہر ہری اپنا ناؤں رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے دیوے اپنا ور، اپنی اچھیا آپے بھچھیا جھولی پائیندا۔ ساچی بھچھیا ہر بھگونت، اپنی آپے

جھولی پائی۔ درگاہ ساچی بنی ناری کنت، نرگن نرگن سیج ہنڈھائی۔ سچھنڈ دوارا بنائی بنت، برہما وشن شو بھو نہ رانی۔ اپنا چاڑھے آپے رنگ بسنت، اتر
 کدے نہ جائی۔ اپنی دُھن اُپجائے اپنا منت، شد شدی ناؤں رکھائی۔ نہ کوئی سادھ نہ کوئی سنت، ست ستوادی بیٹھا جوت جگائی۔ لیکھا جانے آد انت،
 آپ اپنا کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ ہر ہر وسیا، آد جگادی پھرے نسیا، آپ اپنی سیو کمائی۔ ساچی سیوا ہر نرنکار، درگھر
 ساچے آپ کمائیدا۔ اپنا روپ کرتیار، آپ اپنے وچ رکھائیدا۔ آپ اپنا کرپسار، آپے ویکھ وکھائیدا۔ آپ بنائے سچا گھر بار، سچھنڈ دوارا ناؤں دھرائیدا۔
 گھر وچ گھر کرتیار، تھر گھر اپنا آسن لائیدا۔ چارگنٹ دہ دشا دسے نہ کوئی دوار، ونڈن ونڈ نہ کوئے ونڈائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 آپ اپنا ویکھ وکھائیدا۔ آپ اپنا آپے ویکھ، اپنی خوشی منائی۔ اپنا دھاریا آپے بھیکھ، مات پت نہ کوئے بنائی۔ اپنا لکھیا آپے لیکھ، کاغذ قلم نہ رکھے کوئی
 شاہیا۔ مچھ داہری نہ دسے کیس، نہ کوئی ہر ہر مونڈ منڈائی۔ گنپت نہ کوئے گنیش، برہما وشن شو اشٹ نہ کوئے جنائی۔ اک اکلآ آپ اپنی کرے آدیس،
 آپ اپنا سیس جھکائی۔ جگا جگنتر رہے ہمیش، نہ مرے نہ جائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دوار کرپسارا آپے جانے اپنی کارا، کرتا
 پُرکھ آپ اکھوائیا۔ کرتا پُرکھ کرنہارا، اپنی کرنی کرت کمائیدا۔ اپنے گھر ہو اجیارا، اپنا دیپک آپ جگائیدا۔ اپنے گھر بھر بھنڈارا، آپ اپنا ناؤں وکھائیدا۔
 اپنے گھر بن ونجارا، آپ اپنا ونج کرائیدا۔ اپنے گھر بن ورتارا، ہر اپنا ہٹ چلائیدا۔ آپے وست رکھے اک تھارا، تھر گھر ساچے کھیل کھلاییدا۔ نرگن بنھے
 نرگن دھارا، نرگن رنگ رنگائیدا۔ نرگن تھم سچی سرکارا، دھر فرمانا آپ سنائیدا۔ نرگن بول سچ جیکارا، ساچا نعرہ ایکا لائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، سچھنڈ دوارا سو بھاؤنت، کھیلے کھیل ناری کنت، کنت کنتوہل اپنا روپ وٹائیدا۔ کنت کنتوہل پاربرہم، گھر ساچے وجے ودھائی۔ نہ مرے نہ پئے
 جم، لکھ چورا سی نہ کوئے بھوائیا۔ کرے کرائے اپنا کم، اپنی کرنی آپ کرائیا۔ نہ خوشی نہ کوئی غم، نیتزیر نہ کوئے وہائی۔ نہ کوئی پون سواسی لئے دم، رسنا
 جہوانہ کوئے ہلایا۔ نہ کوئی سورج نہ کوئی چن، تارا منڈل نہ کوئے دکھائی۔ نہ کوئی گندھرب نہ کوئی گن، کروڑ تیتسیا ویکھ وکھائی۔ نہ کوئی چھپر نہ کوئی
 چھن، نہ کوئی باڈی بنت بنائی۔ نہ کوئی ترے گن مایا متا و سے تن، نہ کوئی ڈن رکھائی۔ نہ کوئی جننی جنے جن، مات گربھ نہ کوئے کائی۔ نہ کوئی بدھ مت

نہ دے من، پنج تت نہ کوئے ہنڈھانیا۔ نہ کوئی دے سے مکھ نک کن، گیت گانہ کوئے سنا گیا۔ پُرکھ ابناشی اپنے گھر نر ہر اپنا بیڑا آپے بیٹھا بٹھ، آپے رہیا
 چلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دوارا کھول کواڑ، بھيو ابھیدا بھيو کھلایا۔ نرگن کنت نرگن ناری، نرگن اپنا آپ پرنا۔ نرگن محل
 نرگن اٹاری، نرگن اپنی تیج وچھایا۔ نرگن تت نرگن شنگاری، نرگن کملپت ویکھ دکھایا۔ نرگن پائے اپنی ساری، آپ اپنا پردہ لاہیا۔ نرگن کرے اک
 پیاری، پیا پریم آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا سگن منایا۔ سگن منڈرا ہر ہر کاہن، درگاہ ساچی ویکھ دکھایا۔ اپنے در
 دوار ہوئے پردھان، پاربرہم وڈی وڈیایا۔ اپنا دیوے تیج فرمان، ساچا حکمی حکم الایا۔ لال رنگ لال رنگ مہان، دین دیا ہر گوپالا اپنا روپ آپ
 درسایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دوار ہو اجیار، کرے کھیل اگم اپار، اگم اگمڑی چال چلایا۔ اگم اگمڑا اگمڑی چال، ہر ساچا تیج
 چلایا۔ شبد سروپ وجائے تال، ناد انادی راگ الایا۔ اپنی گھال آپے گھال، آپ اپنی سیو کماندا۔ آپے کرے سدا پرتپال، پرتپالک آپ اکھوایا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سگھاسن پُرکھ ابناشن کھیل تماشن آپ کراندا۔ کھیل تماشنا سچی رہراس، درگھر ساچے آپ دکھایا۔ داتا دانی
 سرب گنتاس، گنوت بے پرواہیا۔ اپنی پوری کرے آس، اپنی ترکھا آپ بُجھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا شبد سٹ لئے اٹھایا۔ اٹھ
 سٹ نوجوان، ہر ساچا آپ اٹھاندا۔ ہتھ پھڑائے تیج نشان، درگاہ ساچی آپ بُجھاندا۔ میری تیری ایکو آن، ایکا رنگ رنگاندا۔ میرا حکم دھر فرمان،
 تیری دھار بندھاندا۔ تُوں پوت سپوتا بن نادان، ہوں تیرا برد رکھاندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی شبد آپ وڈیایا۔ ہر شبد
 بلکار، پُرکھ ابناشی آپ اٹھایا۔ دیوے وڈی سچی سرکار، ساچا لہنا جھولی پایا۔ تیری ونڈ اپر اپار، نرگن نرگن دے سمجھایا۔ لوآں پُریاں برہمنڈ کھنڈ محل لئے
 اُسار، تیرا منڈل ویکھ دکھایا۔ تیری رسن بنائے روس ستار، بنس سرہنسا ناؤں رکھایا۔ تیری جوت جگے اپار، تیرے گھر ہوئے رُشایا۔ پاربرہم کرے پیار،
 ساچی تیج آپ ہنڈھایا۔ ایکا مندر کر تیار، ہر ہر جو ڈیرہ لایا۔ تیرا بھرے ست بھنڈار، تیج بھنڈار آپ ورتایا۔ نرکار ہوئے ساکار، نرگن سرگن ویس
 کرایا۔ وشن روپ اپر اپار، آپ اپنا لئے پرگٹایا۔ کول نین کر اجیار، نین نیناں وچ رکھایا۔ آپ اپنا کر پسا، آپ آپے ویکھ دکھایا۔ وشنوں اندر امرت

دھار، نا بھی کول آپ اُچایا۔ کھلے کول ہوئے گلزار، برہم برہم لئے پرگٹایا۔ برہم بولے اک جیکار، پُرکھ ابناشی تھم سنایا۔ گھر ساچے بیٹھ سچے دربار، ساچی ونڈن اک رکھایا۔ چارے بانی کرتیار، تریاناد اک سنایا۔ چارے جگ کرتار، چارے کھانی لئے اُپایا۔ چار ورنناں بھر بھنڈار، چار کھ دے صلاحیا۔ چار ویداں لئے اُچار، بھیو ابھیدا بھیو کھلایا۔ اچھل اچھل آپ نرنکار، دس کسے نہ آیا۔ آپے شکر بنھے دھار، دھواں دھار ویکھ وکھایا۔ سُن اگم ہو اُجیار، اپنا نور لئے چکایا۔ ایکاشد بھر بھنڈار، ترے ترے دے ورتایا۔ ترے ترے ویس کرے سچّی سرکار، ترے گن اپنا ت رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد آد ہر برہما، برہم برہم ویکھ وکھایا۔ پار برہم برہم پایا، گھر برہم وٹی ودھائی۔ وشنو ویکھن آیا، وشنو اپنا ناؤں دھرائی۔ آپے دیوے رزق سبایا، رازق رحیم آپ ہو جائی۔ آپے لئے انت کھپایا، شکر ہتھ ترسول اٹھائی۔ اپنا برج آپے ڈھایا، آپ اپنا کھیل کھلای۔ آپے ترے گن لڑ پھرایا، رجو طمو ستو کری گڑمائی۔ آپے پنچ ت میل ملایا، اپ تیج وائے پر تھی آکاش اپنا انک بنائی۔ آپ اپنا کر پر ویش، در درویش کھیل کھلای۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنچ ت کرپسار، کھیلے کھیل اینکارا، سو پُرکھ نرنجن رکھے ساچی دھارا، ہر پُرکھ نرنجن شبد انادی رہیا اُچارا، آپ اپنا ناد و جائی۔ پنچ ت ہر ہر گھاٹن گھریا، ترے گن میل ملائیندا۔ برہما وشنو شو آپے پھریا، آپ اپنا تھم سنائیندا۔ اپنا اکھر آپے پڑھیا، اکھر وکھر آپ سنائیندا۔ اپنے مندر آپے کھریا، آپ اپنا درس دکھائیندا۔ اپنے گھر آپے لڑیا، آپ اپنی رچن رچائیندا۔ اپنے در ہیرے مانک موتی لال جوہر آپے جڑیا، ہر مندر آپ سائیندا۔ اپنے گھر آپے سے ڈونگھی غاریا، اندھ اندھیرا آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنچ ت کر پردھان، لوک مات دکھائے اک نشان، جگت نشان آپ جھلائیندا۔ پنچ ت کایا گڑھ کرتیار، ترے گن بندھن پایا۔ پنچم پنچ کر جیکار، پنچ راگ ناد و جایا۔ پنچم کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار، پنچم میلا سہج سُبھایا۔ پنچ دس کرے وچار، ہس ہس ویکھ وکھایا۔ مت بدھ دے آدھار، نرنجن اپنی ونڈ وکھایا۔ من منو آکر سکدار، نو دوارے تخت سجایا۔ کرے کھیل آپ نرنکار، اپنی رچنا ویکھ وکھایا۔ گھر وچ گھر کرپسار، بجر کپائی کُنڈا لاہیا۔ سکھمن ٹیڈھی بنک کرتیار، ساچی پوڑی آپ چھپایا۔ امرت سروور بھر بھنڈار، اپنا کُنڈ رہیا وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے سوہے سچّا دربار، آتم سبجا اک آدھار، در گھر ساچا آپ

سُہایا۔ آتم سبجا کھیل اپارا، ہر ساچا سچ کرائیا۔ نادشبد سچی دھنکارا، ہر بہہ بہہ منگل گایا۔ پرکاش آکاش کر اُجیارا، واس نواس آپ دکھایا۔ پون سواس نہ لئے ہلارا، داس داسی آپ جنایا۔ نج گھر واس نج آتم کرے پیارا، ایش جو وڈ وڈیایا۔ جگدیش سوہے سچ دوارا، در دروازہ آپ گھلایا۔ پاربرہم ہر ہر میلا کنت بھتارا، ہر ساچا کنت آپ کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سرگن اندر نرگن وڑ، میل ملایے سچ سُبھایا۔ نرگن سرگن ہر ہر میلا، لوک مات کرایا۔ لکھ چوراسی گروگر چیلا، گر ہر روپ وٹایا۔ جگا جگنتر سجن سہیلا، ساقی اپنا ناؤں دھرایا۔ آپے جانے اپنا وقت ویلا، وید کتیب بھیونہ آیا۔ اچرج کھیل پاربرہم پر بھ کھیلا، لوک مات وڈ وڈیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوراسی کر تیار، مانس منگھ کر پیار، روپ انوپ آپ درسایا۔ روپ انوپا شاہو بھوپا، ہر سنگر پُرکھ اکھوانیدا۔ وسنہارا چارے کوٹا، دہ دشا پھیری پانیدا۔ آپے لائے اپنا بوٹا، آپے جڑ اُکھرائیدا۔ آپے لیکھا جانے جوٹھا جھوٹھا، سچ سچ آپ ورتانیدا۔ آپے کرے خالی ٹھوٹھا، بھر پیالہ آپے ہتھ پھرائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہما وشن شو دیوے ور، حکمی حکم آپ سنانیدا۔ ساچا حکم دھر فرمانا، برہما وشن شو کرے جنایا۔ چارے جگ ورتے اپنا بھانا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹایا۔ دو جہانی ساچا رانا، پاتشاہ آپ اکھوایا۔ لوک مات سنت بھگت کرے پردھانا، آپ اپنا گیت سنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تیاں دیوے ایک اور، ایک سکھیا سکھ سمجھایا۔ تیاں سوت کر دھیان، ہر ساچے سچ سُہایا۔ چار وید جگت گیان، برہمے ودیا اک پڑھایا۔ وشنوں تیرا رکھے مان، سچ بھنڈارا آپ ورتایا۔ شکر تیری ایک کان، باسک تشکا ویکھ دکھایا۔ سانگو پانگ سچ کر پروان، آپ بیٹھا آسن لایا۔ نو سو پُرانوے چوکڑی جگ برہمے منونتر تیرا جھلدا رہیا نشان، پُرکھ ابناشی آپ جھلایا۔ سبجگ تریتا دواپر چلے مات دکان، چو داں ہٹ ویکھ دکھایا۔ جگ جگ ہوئے آپ مہربان، اپنا روپ لئے پرگٹایا۔ نرگن سرگن دیوے مان، جوت شبد جوت وچ ٹکایا۔ آپے رام ہوئے بلوان، آپے راون دھسر گھایا۔ آپے ویکھے گوپی کاہن، دُشٹ ہنکاری میٹ مٹایا۔ آپے بھگتاں کرے پروان، غریب نمانے گلے لگایا۔ آپے کلجک ویکھے کوڑ نشان، کوڑا ڈنکا جگت سنایا۔ آپے عیسیٰ موسیٰ ہو پردھان، کالا سوساتن دکھایا۔ آپے انجیل قرآن گائے گان، تیس بتیسا آپ سما۔ آپے سنگ محمد چاری دیوے دھر فرمان، اللہ رانی متا آپ پکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا شبد

سچ سندیش، آپ سنائے نر زیش، سچکھنڈ بیٹھا حکم سنایا۔ ساچا حکم ساچا شاہ، ہر ساچا سچ سنائیندا۔ جگا جگنتر بنے ملاح، جگ جگ بیڑا آپ ترائیندا۔ جن بھگتاں دیوے سچ صلاح، ایک منتر نام درڑائیندا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاں، ساچی مانک موتی چوگ چکائیندا۔ درگاہ ساچی رکھائے ساچا تھاں، تھان تھنتر اک وڈیائیندا۔ کرے کرائے سچ نیاں، ہنکاری دُشاں آپ کھپائیندا۔ کلج کھیڑا دیکھے نگر گراں، نو کھنڈ پر تھمی سٹاں دیپاں پھول بھلائیندا۔ نانک نرگن گیا سنا، بن ہر کوئے نہ پار لنگھائیندا۔ ایک منتر گیا جتا، نام ست سرب پڑھائیندا۔ اوج نیچاں ایک رنگ رنگا، کھتری براہمن شودر ویش ایک دھام بہائیندا۔ ایک کلمہ نبی گیا لکھا، جگت رسول آپ وڈیائیندا۔ محبان بدوبی خیر یا اللہ بنے سچ ملاح، چوداں طبقاں بیڑا آپ ترائیندا۔ ایک جوتی دس دس ناؤں رکھا، نورو نور نور آپ دھرائیندا۔ شبد اگمی حکم سنا، سرشٹ سبائی آپ جکائیندا۔ کلج انتم ویلا جائے آ، چاروں کُنٹ اندھیرا چھائیندا۔ ناتا تٹے پتر ماں، پتا پوت نہ دیکھ وکھائیندا۔ نہ کوئی دے سے بھین بھرا، بھیناں بھینا نہ سنگ رلائیندا۔ بدھ بیسکی کاگ وانگ رہی گراں، چاروں کُنٹ کوگ سنائیندا۔ کسے نہ ملے سچا تھاں، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائیندا۔ راج راجان نہ کرے سچ نیاں، غریب نمائیاں کوئے نہ گلے لگائیندا۔ جگت نائیاں پکڑے کوئی نہ بانہہ، پھڑ باہوں نہ کوئے اٹھائیندا۔ پُرکھ ابناشی بے پرواہ، درگاہ ساچی دیکھ وکھائیندا۔ انتم پرگٹ ہووے آ، نہکُنکا ناؤں دھرائیندا۔ شبد ڈنکا دے وجا، راؤ رنکاں آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ رکھے اپنی دھار، پُرکھ ابناشی کھیل اپار، لوک مات آپ کھلائیندا۔ نانک دھار نرگن روپ، نر نرائن چلایا۔ گوہند سورا ست سروپ، ست دُلا را وڈ وڈیائیا۔ لیکھا جانے جوٹھ جھوٹھ، ہوئے ہنگتا گڑھ تڑائیا۔ پُرکھ اکال جائے توٹھ، مہربان مہربان مہربان وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی دھار بندھائیا۔ جگ جگ دھار ہر چلائے، وید کتیب بھو نہ رایا۔ سادھ سنت سد رہے گائے، رسنا جھوا جگت ہلایا۔ دھر فرمانا آپ سنائے، آپ اپنی دیا کمایا۔ بودھ اگادھا شبد الائے، نرگن سرگن میل ملایا۔ اپنا پردہ دے چکائے، بھگت بھگوت ہوئے سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج انتم کھیل کھلایا۔ کلج ویلا انتم آوئا، چار کُنٹ جنت گرائے۔ سرشٹ سبائی دھیر نہ کوئے دھراوئا، ست سنتو کھ نہ کوئے دکھائے۔ ساچا منتر نہ کسے درڑاوئا، ہری ہر نہ کوئے ملائے۔ پڑھ پڑھ ویدیا واد و دھاوئا، گیان دھیان نہ وچ کائے۔

سادھ سنت سرب گراؤنا، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نہ کوئی میٹے میٹ مٹائے۔ ساچا تخت نہ کسے دکھاؤنا، ساچا عدل نہ کوئے کمائے۔ ایکا رنگ نہ کسے رنگاؤنا، نام لاری دس نہ آئے۔ نہہکنک ہر جامہ پاؤنا، جوت نور کرے رُشنائے۔ ساچا شبد ڈنک وجاؤنا، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں اُتبیج اند جیرج سبتیج لئے جگائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ناؤں آپ پرگٹائے۔ ہر نہہکنک لوک مات اوتارا، دس کسے نہ آئی۔ جوتی نور جوت اجیارا، جوت جوت وچ ٹکائی۔ شبد نام سچا جیکارا، ساچا نعرہ دئے سنائی۔ چارے ورنناں دے ہلارا، چاروں کُنٹ آپ اُٹھائی۔ نو کھنڈ دیکھے آر پارا، دیپ ست پھول بھلایا۔ برہے نیترن اگھاڑا، آلس نندرا دئے مٹائی۔ وشنو دیکھے مات سنسارا، دوس رین سیو کمائی۔ شکر چاروں کُنٹ دے لکارا، اُچی کوکے کوک سنائی۔ رائے دھرم کھول کوڑا، در دروازہ رہیا کھلایا۔ چتر گپت بن لکھارا، اپنا لیکھا رہیا سمجھائی۔ لاڑی موت کرے شنگارا، نین کجل رہی پائی۔ کلج آئی انتم وارا، سالو رٹھی اپنا رنگ رنگائی۔ لکھ چوراسی ورے کنت بھتارا، گھر گھر پھیری پائی۔ گرگھ ورا اترے پارا، جس سنگر سچا ملیا بے پرواہیا۔ سمت سمتی دے ہلارا، سنمل رُکھ سرشٹ سبائی۔ پھل نہ دسے کسے ڈالا، پت ڈالی رہی کملائی۔ چاروں کُنٹ آئی ہارا، شاہ سلطان پنج شیطان کرے لڑائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر، نرگن جوت کرے رُشنائی۔ نرگن جوت اُجالا ہر گوپالا، نہہکنکا ناؤں رکھائیدا۔ لوک مات بھگت دلالا بنے رکھوالا، سیوک ساچی سیو کمائیدا۔ نال رلائے کال مہاکالا، اولڑی چالا جگت جنجالا توڑ تڑائیدا۔ کایا مندر دکھائے سچی دھر مسالہ، امرت سہائے ایکا تالا، سر سرور آپ نہائیدا۔ ایکا نام گل پائے ساچی مالا، من کا منکا آپ پھرائیدا۔ انحد شبد وچے ساچا تالا، دُھن آتمک راگ ناد آپ سنائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر، سرشٹ سبائی آپ اُٹھائیدا۔ سرشٹ سبائی اُٹھنا جاگ، ہر سنگر آپ جگائیدا۔ نو کھنڈ پر تھی گئی آگ، لوک مات نہ کوئی بھجائیدا۔ کسے گھر نہ دسے چراغ، دیا باقی نہ کوئی جگائیدا۔ چاروں کُنٹ اڈنے کاگ، ہنس روپ نہ کوئے وٹائیدا۔ ناری ملے نہ کنت سہاگ، سہاگی رت نہ کوئے دکھائیدا۔ مایا متا جوٹھا جھوٹھا لگا داغ، بن سنگر پورے نہ کوئے دھوائیدا۔ آنت نہ پکڑے کوئی واگ، کنت بھگونت کھ چھپائیدا۔ مایا متا ڈسنی ڈسے ناگ، کلج اپنا کھیل دکھائیدا۔ ہر بھگت نہ اُتجے من ویراگ، برہوں تیر نہ کوئے لگائیدا۔

جھوٹے دس سجن ساک، آنت سنگ نہ کوئے نبھائیدا۔ جو جن ہر سرنائی جائے لاگ، سر سمرتھ ہتھ رکھائیدا۔ چرن دھوڑ کرائے مجن ماگھ، اٹھسٹھ تیرتھ پندھ مکائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، جیو جنت آپ سمجھائیدا۔ جیو جنت اٹھنا جاگ، ہر جاگرت جوت کرے رُشائیا۔ شبد سروپی بنھے تاگ، ترے گن گنی دے بُجھائیا۔ اک سنائے ساچاراگ، لکھن پڑھن وچ نہ آئیا۔ کایا مندر اندر جوتی جگے چراغ، ہر مندر ہوئے رُشائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن دیوے ساچار، گھر ساچے میل ملائیا۔ ہر جن ہر ہر پایا، گر سنگر گھر گمبھیر۔ کلج اتم پندھ مکایا، لکھ چوراسی کٹی بھیر۔ پرمانند آپ سما، چوتھے پد چٹھ اخیر۔ نیتز تيجا آپ کھلایا، امرت بخشے ٹھانڈا سیر۔ دئی دوتی پندھ کٹایا، ایکارنگ دکھانے ہست کیٹ۔ ایک اونکار میل ملایا، وڈ داتا پیرن پیر۔ گھر سچا شاہو پایا، لوک مات مٹے تقصیر۔ ناری بہہ بہہ کنت منایا، برہوں ناٹھی گھروں پیر۔ پیا پریتم منگل گایا، لالں رنگیا اپنا چیر۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، ہر جن ساچے دیوے دھیر۔ دھیرج دیوے ست گیان، چرن کول وڈیائیا۔ آتم انتر مارے بان، برہم شستر آپ چلایا۔ پنجاں چوراں لاہے گھان، آسا ترسنا دے مٹایا۔ میٹ مٹائے جھوٹھ نشان، گڑھ ہنکار رہن نہ پائیا۔ ایک دیوے نام ندھان، نج نیتز آپ کھلایا۔ ایک شبد سنائے کان، آپ اپنی دھن اُچھائیا۔ سچھنڈ دوارے دیوے ساچا مان، مکتی گر سکھاں چرناں ہیٹھ دہائیا۔ برہما وشنو شوراہ تگن آن، جس مارگ گرسکھ جائیا۔ سنگر پورا سور پیر بلوان، دو جہاناں ہوئے سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچار، گرسکھ لگائے اپنے لڑ، آپ اپنا بندھن پائیا۔ بندھن بندھپ دیوے پا، پاونہار نرنکارا۔ سنت سنگر لئے ملا، لوک مات کھیل اپارا۔ بھگت بھگونت ہوئے سہا، نرگن جوت کر اُجیارا۔ لکھ چوراسی لئے بھلا، مایا متتا کھیل نیارا۔ جگ جگ وچھڑے لئے ملا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ سہائے بنک دوارا۔ بنک دوارا سوہیا، لوک مات وڈیائیا۔ گرسکھ گر گر جہا ہويا، جس جن اپنی دیا کمائیا۔ آلس نندرا وچ نہ سویا، جس جن ہر ہر آپ جگائیا۔ گھر ساچے لے کے آیا ڈھوآ، ایک نام دست دکھائیا۔ ہر بن اور نہ جانے کوآ، نیتز لوچن دس کسے نہ آئیا۔ گرسکھ پنج ساچا بوآ، پھل پھلواری آپ مہکائیا۔ کرے پرکاش ترے ترے لوآ، لوآں پُریاں سچ رُشائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے ساچار، ساچی دست جھولی

پائیا۔ ساچی وست نام جاگیر، سنگھ جگیر دکھائیا۔ سنگ رکھائے انت اخیر، چور یار لٹ کوئے نہ جائیا۔ سنگر پورا کٹنہارا بھیر، جگت جنجالا دئے تڑائیا۔ بھر پیالہ پیائے امرت سیر، مد پیالہ دئے سٹائیا۔ تن پہنائے ساچا چیر، بستر اپنا شبد دکھائیا۔ اٹھسٹھ کایا اندر ورو لے نیر، نجھر جھرنا امرت آپ جھرائیا۔ جنم جنم دی نکلے پیر، مانس جنم لیکھے لائیا۔ گرسکھاں گرسکھ ملایا وچھڑیا ویر، راہ تئے سرب لوکائیا۔ رس وچ رس جوں مٹھارس کھیر، دودھی دھار آپ وہائیا۔ کسے ہتھ نہ آئے پیر فقیر، ملا شیخ مسائق رہے گر لائیا۔ پنڈت پاندھے نیتز وہائن نیر، وشنوں بھگوان درس نہ کسے دکھائیا۔ گرسکھ ساچے ہتھے دھیر، دھرنی دھرت دھول اپنے رنگ رنگائیا۔ پہلاں کٹے جگت زنجیر، دوجی ڈوری نام بندھائیا۔ تیجے ہرن پھرن نیتز دکھائے پیرن پیر، چوتھے پد آپ سمائیا۔ پنچم رنگ رنگائے شاہ حقیر، شاہ سلطان روپ وٹائیا۔ چھیویں چھپر چھن نہ دسے بے نظیر، رحمت رحمان آپ اھوائیا۔ ستویں ست ست ست میٹے آپ تقدیر، تقصیر اپنی ونڈ ونڈائیا۔ اٹھویں اٹھت نہ پائے وین کیر، اپ تیج وائے پرتھی آکاش من مت بدھ نہ کوئے سدائیا۔ نوویں نو دوارے کٹے بھیر، نو در کھوجے سچ سبھائیا۔ دسویں بخشے امرت سیر، بھر پیالہ آپ پیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کجگ تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، گرسکھ سجن چرن دھوڑ کرائے ایکاجن، دُرمت میل آپ گوائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سچ سچا سچ شہنشاہیا۔

★ ۳ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی لیفٹینینٹ چیلا سنگھ دے گھر وزارت روڈ جموں ★

سو پُرکھ نرنجن ہر سلطان، اک اکل وڈ وڈیائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن مہان، بیدوبی خیر یا لاہیا۔ ایک اونکارا نوجوان، پروردگار اک خدائیا۔ آد نرنجن جوت مہان، نور نورانہ نور رُشائیا۔ سری بھگوان دو جہان، آد جگاد ویس وٹائیا۔ ابناشی کرتا اک نشان، عقل کل آپ جھلائیا۔ پاربرہم برہم اک گیان، ایک کلمہ رہیا پڑھائیا۔ دُھن اناد سچئی دُھنکان، امام امامہ آپ سٹائیا۔ بچکھنڈ دوارا کھول دکان، سچ سنگھاسن آسن لائیا۔ حکمی حکم دھر فرمان، ایک اسم آپ سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جلوہ نور اک دکھائیا۔ جلوہ نور ہر جلال رحمان، رحمت وچ رکھائیندا۔ جگ جگنتر ایک آن، عالم گیر

آپ رکھائیندا۔ سچ جھلائے نام نشان، چوڑاں لوکاں ویکھ وکھائیندا۔ چوڑاں طبقات ہو پردھان، حق حقیقت پھول بھلائیندا۔ لاشریک گھبان، واحد اپنا ناؤں
 اُچائیندا۔ مالک کُل گن نِدهان، خالق اپنا روپ وٹائیندا۔ ثالث بنے دیوے جیا دان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پُرکھ اکلا دین دیالا،
 رام رحیم آپ اکھوائیندا۔ رام رحیم بے عیب پروردگار، ایک اونکارا کھیل کھلائیندا۔ آد جگادی سانجھیا، جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ ایک کلمہ کرتیار، نبی
 رسول آپ پڑھائیندا۔ ایک نام کر اُجیارا، رام نام آپ لکھائیندا۔ ایک شبد بول جیکارا، جاگرت جوت آپ جگائیندا۔ ایک وسے دھام نیارا، اُچ محل اٹل آپ
 بنائیندا۔ پنج تت نہ کوئے آکارا، ہڈ ماس ناڑی رت نہ کوئے وکھائیندا۔ مڑھی گور نہ کوئے پسارا، اگنی ہون نہ کوئے کرائیندا۔ رنگ روپ نہ گپت ظاہرا، ظاہر
 ظہور آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک شاہ اک سلطان، ایک حکم اک فرمان، آپ اپنا حکم چلائیندا۔ ساچا حکم دھر فرمانا،
 کلمہ امام آپ پڑھائیندا۔ آپے جانے اپنا بھانا، ورتے ورتاوی وڈا شہنشاہیا۔ راج جوگ اک دکھانا، حکمی حکم سرب پھرائیندا۔ ایک گائے راگ ترانہ، ناد انادی
 آپ سنائیندا۔ ایک برہم کرے پچھانا، پاربرہم وڈی وڈیائیندا۔ ایک جودھا سوربیر ملی بلوانا، شاہ سوار اک اکھوائیندا۔ ایک بھٹے ساچا گانا، ایک مولی مہندی رنگ رنگائیندا۔
 ایک ویکھے مار دھیانا، نیتز نین نہ کوئے گھلائی۔ ایک رکھے تیر کمانا، ایک شاستر آپ چکائیندا۔ ایک دیوے برہم گیانا، برہم و دیا سرب پڑھائیندا۔ ایک کرے سچ سنتانا،
 وشنوں انس اُچائیندا۔ ایک رنگ دو جہاناں، ہر بھگوانا آپ چڑھائیندا۔ ایک دیوے وشنوں دانا، دیوے رزق سرشٹ سبائیندا۔ ایک شنکر مارے بانا، ایک ہتھ ترسول
 پھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لیکھا جانے بے پرواہیا۔ لیکھا لیکھ اک اکلا، ہر ساچا سچ رکھائیندا۔ آپے وسے سچ محلہ، نوری اللہ ناؤں
 دھرئیندا۔ اپنی جوت اپنے نور بسمل ہوئے آپے رلا، بھيو کوئے نہ پائیندا۔ جگ جگ گر پیر اوتار سادھ سنت دستگیر آپے گھلا، ملا شیخ مسائق آپ
 اکھوائیندا۔ پنڈت پاندھے اندر آپے رلا، اپنا گیان آپ درڑائیندا۔ چار ورن پھرائے ایک پلا، ساچی سکھیا آپ سمجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، جوت اُجالا ہر گوپالا، آپ اپنی کل ورتائیندا۔ عقل کلا ہر مہرانا، دوسر اور نہ کوئے جنائیندا۔ لوک مات کھیلے کھیل مہانا، خالق خلق روپ
 وٹائیندا۔ ایک دیوے دھر فرمانا، حکمی حکم آپ سنائیندا۔ آپے وسے سچ مکانا، درگاہ ساچی دھام وکھائیندا۔ سرب جیاں ہر جانی جانا، آپ اپنا کھ چھپائیندا۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک رنگ رنگ کرتارا، کھیلے کھیل اگم اپارا، آد جگادی ساچی کارا، جگ جگ اپنی دھار بندھائیندا۔ جگ جگ دھار بے پرواہ، بے آنت آپ بندھائیا۔ آپے بنے سچا شہنشاہ، راج راجان آپ اکھوائیا۔ حق حقیقت دیکھے تھاوں تھان، تھان تھنتر دیکھ وکھائیا۔ لوآں پُریاں پھیرا پا، چوڈاں طبقات کھوج کھوجائیا۔ مقامے حق حق ایک نعرہ لا، آپ اپنا دئے جنائیا۔ ایک بانگ اک صدا، اک محراب دئے سنائیا۔ ایک میٹے سرب اجزاں، سرب غزا رہیا پُچائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہربان ہو مہربان، ایک مارگ دئے دکھائیا۔ ایک مارگ ہر بھگوان، دو جہان آپ چلائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن گن ندھان، ہر ہر اپنا کھیل کھلائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن نوجوان، بال بردھ نہ رُپ وٹائیندا۔ ایک اونکارا ایک رکھے آن، دوسر سیس نہ کوئے اٹھائیندا۔ آد نرنجن دانی دان، ساچی بھچھیا جھولی پائیندا۔ سری بھگوان کھیل مہان، درگاہ ساچی آپ کھلائیندا۔ ابناشی کرتا گائے ایک گان، گیت الایہی آپ لائیندا۔ پاربرہم ہو پردھان، لوک مات ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگا جگنتر آپے بدھ جانے انتر، بھيو ابھیدا آپ کھلائیندا۔ بھيو اولاک اکلا، ہر ساچا آپ کھلائیندا۔ آپے رُپ وٹائے نوری اللہ، انا الحق آپے نعرہ لائیندا۔ آپے وسے جلاں تھلاں، جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ ڈونگھی کندر آپ سمائیندا۔ سچ سندیش نرنیش اپنا آپ آپے گھلا، عزرائیل جبرائیل میکائیل اسرافیل ساچی سیوا آپ لگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نورو نور ڈمگائیندا۔ نورو نور نرائن، ہری ہر آپ اکھوائیندا۔ رسنا جھوانہ سکے کوئی کہن، وید کتیب بھيو نہ پائیندا۔ ہرجن ورا لیکھا جانے میٹے نقطہ غین، عین اپنی اکھ کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک الف الفی پروردگار نرنجن سرگن بنھے دھار، آپ اپنی دھار چلائیندا۔ ساچی دھار پُرکھ اکال، پاربرہم آپ چلائیا۔ آپے دیکھے چارے لال، چار یاری کرے گڑمائیا۔ سنگ محمد کر پرتپال، ایک جلوہ دئے دکھائیا۔ خالق خلق رہیا سنجال، گھر گھر اپنی جوت کر رُشائیا۔ ایک ایک بنے دلال، دوسر ہو نہ کوئے سہائیا۔ گھر گھر دیپک اپنا بال، سچ چراغ کرے رُشائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک کلمہ کائنات، آپے رہیا پڑھائیا۔ کائنات ہر کارُپ، چار ورن درسايا۔ دیکھنہارا چارے کوٹ، دہ دشا پھیری پایا۔ لیکھا جانے جوٹھ جھوٹھ، سچ سچ اک درڑایا۔ جگ جگ پیر فقیر شاہ سلطان آپے جائے تھہ، مہربان اپنا ناؤں دھرایا۔ پنج شیطان جگت وکارا دیوے کٹھ، ساچا منتر نام

اک درڑایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا کھیل کھلایا۔ جگا جگنتر ویس اولڑا، پُرکھ ابناشی آپ کرائیندا۔ درگاہ ساچی ساچے دھام اک اکلڑا، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ اپنی جوتی آپے رلڑا، جوتی جوت جوت جگائیندا۔ کھیلے کھیل اچھل اچھلڑا، دل چھلدھاری اپنا ناؤں دھرائیندا۔ سنجگ تریتا دواپر آپ پھڑایا اپنا پلڑا، جن بھگتاں آپ اٹھائیندا۔ شبد اگئی ایکا گھلڑا، لکھن پڑھن وچ نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی ودیا آپ پڑھائیندا۔ اپنی ودیا چارے وید، برہمے چارے مکھ سٹائیا۔ اپنا لیکھا رکھے ابھید، بھو ابھیدا آپ چھپائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی سکھیا ساکھیا لوک مات لئے پرگٹائیا۔ ساچی سکھیا لوک مات، ہر ساچا آپ چلائیندا۔ آپے دیکھے مار جھات، مکھ نقاب آپے لاہندا، آپے لیکھا جانے شاہ نواب، آپ اپنا سھم سٹائیندا۔ آپے عرش فرش قُرس دیکھے ہو بے تاب، آب حیات اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آپے سحر ہوئے باد، بادبانا آپ جھلائیندا۔ آپ وجائے اگئی ناد، ثریا راگ آپ سٹائیندا۔ آپے ہوئے سچا گاڈ، آپ اپنے رنگ رنگائیندا۔ جن بھگتاں کرے ساچا لاڈ، ساچی گودی آپ سہائیندا۔ جگت چوراسی وچوں دیوے کاڈھ، جم کی پھانسی آپ کٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنے رنگ سمانیندا۔ رنگ سمایا ہر بھگونت، مہما کتھ کتھی نہ جائیا۔ لیکھا جانے ساچے سنت، سنگر پورا آپ اکھوائیا۔ میل ملاواناری کنت، گھر ساچی سچ ہنڈھائیا۔ کایا چولی چاڈھے رنگ بسنت، اتر کدے نہ جائیا۔ ایکا رام نام منو آمنت، پیتا سرتی رام پرنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ کھیلے کھیل دو جہان، آذر نجن جوت جگائیندا۔ آپے بنے ساچا کاہن، ساچی سخیاں میل ملائیندا۔ نام بنسری وجائے آپ بھگوان، بھگوان بھگتی بھگونت آپ الائیندا۔ آپے غریب بنائیاں دیوے دان، بال انجانیاں آپ اٹھائیندا۔ آپے شاہ سلطاناں کرے خیران، تخت تاج دیکھ وکھائیندا۔ آپے میسنہار جیو شیطان، لیکھ انت اپنا آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ جگ جگ ویس ہر مہربانا، اپنا آپ کرایا۔ عیسیٰ موسیٰ ہو پردھانا، کالا سوسا رنگ رنگایا۔ سنگ محمد چار یار ہو یا پردھانا، ایکا پلُو پروردگار آپ پھڑایا۔ انجیل قرآنا کر پردھانا، بیس پسا آپے گایا۔ چوڈاں طبقات اک نشانہ، زمیں اسماناں آپ جھلایا۔ مکہ کعبہ اک گیانا، دو دو آہ میل ملایا۔ آپے ساچے گھوڑے چڑھیا شاہ نوابا، اپنا آسو آپ دوڑایا۔ آپے چرن چھہائے وچ رکابا، محبان اپنا رُپ وٹایا۔ آپے

ہوئے خادمِ خاداء، درِ درویشِ آپ کہایا۔ جوتی جوتِ سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اکِ اِکلا کھیل اپارا، کرے کرائے وِج سنسارا، نرِگنِ رُپِ نُوَر اُجیارا، بچ
تت نہ کوئے دکھائیندا۔ ساچا نعرہ ہری ہرِ رام، اپنا آپ سنائیا۔ اوانگِ رُپِ سری بھگوان، سوہنگِ ساچی دھار بندھائیا۔ لیکھا جانے کرِشنا کاہن، نامِ بنسری
آپ وجائیا۔ ایک اکھشر کر پروان، نشِ اکھر کرے پڑھائیا۔ ایک کلمہ دکھائے سچِ امام، امامِ امامہ وڈ شہنشاہیا۔ ایک حقیقی پیائے جام، صُراحی اپنے ہتھ اُٹھائیا۔
احبابِ ربابِ وجائے وِجِ جہان، سچِ ستارِ آپ ہلائی۔ لیکھا جانے پُنِ صواب، مہمانِ بیدونہ کوئے خُدا ئیا۔ ایک لیکھا کھے ہزارا درُود، بصریِ اسمِ آپ پڑھائیا۔
آپے ہوئے سچاِ مِجُوب، عاشقِ عِشِقِ وِجِ رکھائیا۔ آپے سے وِجِ قلوبت، آپے نُوَرِ نُوَرِ نُوَرِ اکھوائیا۔ اپنا دیوے آپِ ثبوت، گرِ پیرِ اوتارِ دینِ گواہیا۔ جوتی
جوتِ سرُپ ہر، آپ اپنی جوتِ دھر، ایک جوتِ کرے رُشنا ئیا۔ جوتی نُوَرِ ہرِ گوہند، ایک رنگِ اُپایا۔ داتا دانی گنی گہند، گہرِ گبھیہرِ آپِ اکھوایا۔ امرت
برکھے ساگرِ سندھ، آبِ حیاتِ اپنے وِجِ لُکائیا۔ ہر جن بنائے اپنی بند، نادی سُنْتِ ناؤں دھرایا۔ جوتی جوتِ سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگِ جگِ اپنا
کھیل کھلایا۔ جگِ جگِ کھیل ہرِ بھگوان، لوکِ ماتِ کرائیندا۔ کجگِ ویکھے مارِ دھیان، نرِگنِ اپنا ویسِ وٹائیندا۔ نانکِ دیوے پدِ نربان، ایک رُپِ درسائیندا۔
ایک شبدِ اکِ گیان، راگِ ترانہِ اکِ سنائیندا۔ ہندوُ مُسلمِ بدھا گان، دُئی دویت نہ کوئے دکھائیندا۔ مکہ کعبہ آپِ پچھان، کاشی ایدھیا پرآگِ پھیری پائیندا۔
جوتی جوتِ سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک سکھیا ہرِ سُلطان، لوکِ ماتِ آپِ جنائیندا۔ ایک کلمہ نبیِ رسول، چارِ ورنِ کرے پڑھائیا۔ ایک کنتِ اکِ کنتوہل،
پُرکھِ اکالِ اکِ اکھوائیا۔ ایک شبدِ پنگھوڑا لینا جھول، سچِ بہشتی آپِ جھلایا۔ ایک برکھنہارا پھول، اپنا رحمِ رہیا کمائیا۔ ہرِ کاشد نہ جانا بھول، گھرِ گھرِ اندر
کرے پڑھائیا۔ جوتی جوتِ سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نانکِ دِتا ایک در، ایک میلا سچِ سُبھائیا۔ ایک الفی گلِ وِجِ پا، نانکِ نرِگنِ رُپِ وٹایا۔ ایک سکھیا گیا
سجھا، اُوچِ پِنجِ بھو نہ رایا۔ سرشٹِ سبائی مِتھیا گیا گنا، تھر کوئے رہن نہ پایا۔ ہندوُ مُسلمِ بنائے بھین بھرا، ساچا ناتا جوڑ جڑایا۔ درگاہِ ساچی ملے ایک تھاں،
پروردگار نہ ونڈ و نڈایا۔ رام اللہ ایکو ناں، ایک دھام رہیا سُبھایا۔ ایک سجدہ سب نوں رہیا کرا، ایک سیسِ جُھکایا۔ ایک نماز رہیا پڑھا، ایک بانگِ دے سنایا۔ ایک
جُجرہ دے دکھا، ایک حضرت لئے ملایا۔ ایک شجرہ سب دادے بنا، آپ اپنی قلم چلایا۔ قلمی کلمہ آپِ اُپا، عالمِ علما دے پڑھایا۔ شرفِ مولا آپِ خُدا، ہر فن

مولا دئے سہایا۔ رام نام اک جپا، کاہنا کرشنا رُوپ وٹایا۔ اعلیٰ شاہ آپ اکھوا، ساچا کھنڈا رہیا چکایا۔ دُلدُل اپنا آپ دوڑا، آپے ویکھ وکھایا۔ نانک سکھیا سچ
 سُبھا، سرشٹ سبائی رہیا جنایا۔ اُچی کوکے دئے سنا، آپ اپنا پردہ لاہیا۔ بن ہر بھگونت نہ کوئی کنت، ساچی نار نہ کوئے اکھوایا۔ عشق حقیقی نہ دئے کوئی
 کرا، سچ معشوق نہ کوئے ملایا۔ پتت پُنتی کرے اک خُدا، جو جن نیتز نین درشن پایا۔ ایکا امرت جام دئے پلا، گوہند میلا سچ سُبھایا۔ اوچاں نیچاں راؤ
 رنگاں ایکا رنگ رنگا، ایکا ودیا رہیا پڑھایا۔ دوئی دُشٹاں دئے کھپا، گڑھ ہنکاری توڑ تڑایا۔ پیر فقیراں شاہ حقیراں بے نظیراں دئے ملا، پیرن پیرا آپ اکھوایا۔
 ساچا سیرا کھ چوا، سائتک ست دئے ورتایا۔ آنت اخیرا گیا جنا، کھجک ویلا کوکے دئے ڈھایا۔ چاروں کُٹ اندھیرا جائے چھا، سچ سچ نہ کوئے رُشایا۔ رُو سس
 رہے مکھ شرما، آفتاب طلوع نہ کسے کرایا۔ پاندھی بھلے اپنا راہ، تھکے ماندے دین ڈھایا۔ کھجک آندھی وگے واہو داہ، شاہ سلطاناں رہی ہلایا۔ ہر کی باندھی نہ
 سکے کوئے جھڈا، صدی چوڑھویں محمد ایہہ سمجھایا۔ وید ویاسا گیا لکھا، براہمن گوڑا پوت سپوتا بھيو کھلایا۔ نانک زرگن دھار رہیا چلا، زرگن رُوپ کرے
 رُشایا۔ گر گوہند پردہ گیا لاہ، سرشٹ سبائی آپ اُٹھایا۔ پُرکھ ابناشی پرگٹ ہووے بے پرواہ، مندر مسجد گرو دوار بند نہ کسے کرایا۔ شو دوالے مٹھ نہ بیٹھا
 ڈیرہ لا، گھٹ گھٹ اندر نور کرے رُشایا۔ کھجک آنت جوت جگا، نہ کھنکا اپنا ناؤں رکھایا۔ سمبل نگری دئے وساء، اُچے ٹلے پر بت آسن لایا۔ ساچا شبد سنیہہڑا
 دئے گھلا، سرشٹ سبائی آپ اُٹھایا۔ شاہ سلطاناں راج راجاناں لئے جگا، سویا کوئے رہن نہ پایا۔ ست رنگ نشانہ لئے بنا، نو کھنڈ پر تھمی ستاں دیپاں لئے
 دکھایا۔ سولاں سال بھيو لئے چھپا، سمت ستارویں کرے رُشایا۔ بھارت کھنڈ جوت جگا، برہمنڈ ویکھ وکھایا۔ جیرج انڈ پھیری پا، اُتبھج سیتج پھول بھلایا۔
 چارے ورنناں ایکا راگ دئے سنا، دُئی دویتی دئے مٹایا۔ شاہ ^{بھبھیکھن} لئے جگا، آپ اپنا ایشٹ وکھایا۔ راشٹر پت نیتز دئے گھلا، آسوتن دوس سہایا۔ پنچم
 تاج جھولی دتا پا، بھل رہے نہ رایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، زرگن داتا پُرکھ بدھاتا کھیلے کھیل اک اکتا، آپ چلائے اپنی گاتھا، کھیلے
 کھیل تریلوکی ناتھا، لہنا جانے سپاں ساڈھے تن تن ہاتھا، پوجا پاٹھ ویکھ وکھایا۔ پوجا پاٹھ اٹھسٹھ نیر، ہر ہر ساچا ویکھ وکھائیندا۔ کایا کعبہ ویکھے پیر فقیر، اندر
 مندر ڈیرہ لائیندا۔ آپے کٹے اپنی جگت زنجیر، ساچی ڈوری نام بندھائیندا۔ آپے چوٹی چاڑھے پھڑ اخیر، منزل اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آپے بخشے امرت ساچا

سیر، نجھر دھارا آپ وہائیندا۔ آپے لیکھا جانے شاہ حقیر، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس وٹائیندا۔ کلجگ انتم ویس وٹایا، کھیلے کھیل شاہ نواب۔ شاہ سلطاناں رہیا جگایا، پُرکھ ابناشی بیٹھ سچی محراب۔ ایک حکم رہیا سنایا، لیکھا جانے ساچا کعبہ۔ ایک رُپ رہیا درسیا، ہر ساچا موہن مادھو مادھا۔ گند منوہر لکھمی نرائن نہر آیا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رنگ رنگایا۔ رنگ رتڑا ہر ساچا میت، ایک رنگ سیاہ۔ سرشٹ سبائی پرکھے نیت، گلیا کوئے رہن نہ پایا۔ لیکھا جانے ہست کیٹ، کیٹ کیٹاں رُپ وٹایا۔ لکھ چوراسی لئے جیت، شبد کھنڈا ہتھ اٹھایا۔ آپے بھنے کوڑے ریٹھ، آپ اپنی کھیل کرایا۔ کلجگ تیا اک انگیٹھ، ترے گن گنی رہیا لایا۔ کوئے نہ کرے ٹھنڈا سیت، نو کھنڈ رہے گر لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، آپ اپنی جوت کرے رُشایا۔ جوت جگائے سری بھگوانا، سری دھر اپنا ناؤں دھرائیندا۔ چار ورنناں دیوے اک گیانا، کھتری براہمن شور ویش آپ سمجھائیندا۔ ہندو مسلم سکھ عیسائی گائے اک ترانہ، ایک کلمہ آپ سکھائیندا۔ ایک گھر اک مکانا، درگاہ ساچی اک دکھائیندا۔ ایک مندر مسجد سچ نشانہ، جو ہر ہر دھیان لگائیندا۔ ایک ہوئے داتا دانی دانا، ساچی بھچھیا جھولی پائیندا۔ ایک بخشے دھر دھر اپنا مانا، مان ابھمانا آپ گوائیندا۔ ایک ہوئے ساچا رانا، سیس ساچا تاج لگائیندا۔ ایک ہوئے شاہ شہانہ، شاہ سلطاناں رُپ رنگ نہ کوئے دکھائیندا۔ ایک ہوئے نر نر کاہنا، ساچی بنسری نام و جائیندا۔ ایک رام رام ہوئے پردھانا، کلجگ راون ہنکاری میٹ مٹائیندا۔ ایک کر بلا پھڑے تیر کمانا، ایک جل جل آپ ترسائیندا۔ ایک دیوے پد نربانا، گھر ساچے آپ بہائیندا۔ ایک مقامے حق دکھائے سچ نشانہ، جگت تاریکی آپ مٹائیندا۔ ایک کرے پرکاش کوٹن بھانا، سورج چند نہ کوئے چڑھائیندا۔ ایک بٹھے گنی گانا، انتم اپنا سگن مٹائیندا۔ ایک دوزخ دکھائے راہ شیطانا، سچ بہشتی اک بہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، ایک حکم سرب سنائیندا۔ حکم سنیہہرا دھر درگاہ، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ سرشٹ سبائی رہیا اٹھا، پردہ اوہلا نہ کوئے رکھائیندا۔ راشٹری دے ہلا، نیتز نین آپ گھلائییندا۔ چار گنٹ نو کھنڈ پر تھی رووے مارے دھاہ، نیتز نیر سرب وہائیندا۔ اچے مندر اڈنے کاں، ساچا راگ نہ کوئے لائیندا۔ دین مذہب انتم بیٹھنے ایک تھاں، ونڈی ونڈ نہ کوئے رکھائیندا۔ سانجھا یار لوک مات جائے آ، آپ اپنا پردہ لاکھ دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چار ورنناں ایک رُپ درسائیندا۔ چار ورن

ہر کا روپ، پاربرہم برہم اُپجائیندا۔ اندر سے ست سرُپ، ست ستوادی کھیل کھلائیندا۔ نو دوارے ناتا جھوٹھ، پنج شیطان نال رلائیندا۔ جس جن اُپر جائے تھ، آپ اپنی بوجھ بُجھائیندا۔ ساچا جام پیائے گھٹ، امرت مکھ چوائیندا۔ دئی دوتی جائے چھٹ، مایا ممتا موہ چکائیندا۔ جگت وکارا جڑ دیوے پُٹ، سچ سچ بوٹا ایکا لائیندا۔ ورنال برنال ناتا جائے چھٹ، ایکا روپ سرب درسائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کایا مندر آپ سہائیندا۔ کایا مندر ہر جو وڑ، ساچا گڑھ سہائیا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھر، ایکا نور نور رُشائیا۔ نہ کوئی وِدیا رہیا پڑھ، چو داں وِدیا کرے پڑھائیا۔ بجر کپائی توڑے گڑھ، سکھن ٹیڈھی بنک پار کرائیا۔ امرت نہائے ساچے سر، سر سرور اک دکھائیا۔ کاگوں ہنس دے کر، سنکر پورے وڈ وڈائیا۔ ایکا رنگ رنگائے ناری نر، نر نرائن بے پرواہیا۔ آتم سیجا درس دکھائے کھڑ، سچ سرُپی روپ وٹائیا۔ سنت سہیلے لئے پھر، مسمکھاں دس نہ آئیا۔ اپنی کرنی آپے کر، کرتا قدرت ویکھ دکھائیا۔ نر بھے روپ نہ رکھے کوئی ڈر، بھے بھیانک اپنی کھیل کھلائیا۔ شاہ سلطاناں لئے پھر، راج منتری ویکھ دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، گھر گھر وِچ کرے رُشائیا۔ گھر وِچ دیپک بالیا، نرگن روپ اپار۔ گھر وِچ دکھائے پئی دھر مسالیا، گھر میلا میت مُرار۔ گھر گھر وِچ جگے جوت جاکیا، گھر سوانی کرے شنگار۔ گھر گھر وِچ سینگھ شیر ہوئے آسوار۔ ویکھے کھیل لاٹاں والیا، لٹ لٹ نور ہوئے اُجیار۔ گھر گھر لیکھا چکے ماتا کالیا، کالکھ کُگا دے اتار۔ گھر گھر کرے آپ رکھوالیا، پاربرہم بے عیب پروردگار۔ جگ چلے اولڑی چالیا، وید کتیب نہ پاؤن سار۔ جگی جوت اک اکالیا، عقل کلاکل اپنی دھار۔ چوتھے جگ بن آیا ہالیا، لیکھا منگے سرب سنسار۔ راج راجان پھرن ہتھھاں خالیا، ویلے آنت نہ کرے کوئی وچار۔ پھل دسے نہ کسے ڈالیا، سنمل رُکھ لئے ہلار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتنم ور، نہکٹنک نرائن نر، کلغی توڑا سیس رکھے دستار۔ کلغی توڑا ہر بھگوت، ایکا ایک رکھایا۔ شبد وجائے ایکا ڈنک، برہما وِشن شولے اٹھایا۔ کروڑ تینتیا ویکھے بنک، گن گندھرب پھول بھلایا۔ لوک مات آپ جگائے راؤ رنگ، نیتز نین اک دکھایا۔ پرگٹ ہويا واسی پری گھنک، وار انک ویکھ دکھایا۔ گرگھ اُدھارے جوں جن جنک، جنک سپتری سینا سرتی لئے پرنايا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتنم ور، آپے ویکھے وِچ سنسار، چاروں کُنٹ ہاباکار، دین مذہب رہے گرلایا۔ دین الاهی دیناں ناتھ، درد دکھ بھے

کرپا کر، کھیلے کھیل سرشت سبائیا۔ ایک ساجن ایک ہر، ایک گر ایک گھر، ایک در سہائیندا۔ ایک ناری ایک نر، نر ہر نرائن ایک روپ وٹائیندا۔ ایک کرنی آپ کر،
 کلجک انتم ویکھ وکھائیندا۔ ایک دھرت دھول دھرنی اُپر چرن دھر، ہولا بھار آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک کڈھے بھرم
 بھلیکیا، لیکھا جانے دھاری کیسیا، مونڈ منڈائے ویکھ وکھائیندا۔ ویکھنہارا گھٹ گھٹ اندر، دس کسے نہ آئیندا۔ کایا ویا ساچے مندر، گھر گھر وچ جوت
 جگائیندا۔ کرے پرکاش ڈونگھی کندر، کافر مومن روپ وٹائیندا۔ آپے توڑے لگا جندر، بند کواڑا آپ کھلائیندا۔ لیکھا جانے گورکھ مچندر، اُچے ٹلے پھول
 بھلائیندا۔ منتمکھ جیو چاروں گنت بھوندے بندر، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک مت ایک بدھ ایک ات ایک
 سدھ، ایک برہم نرمل ددھ، ایک نیر دے وکھائیا۔ ایک نیر ہر ورو، کایا مندر ویکھ وکھائیا۔ جوٹھی جھوٹھی چھاچھ کلجک کنڈے تولے، کرتا قیمت کوئے نہ
 پائیا۔ اندر وڑ آپے بولے، اپنا سمل روپ وٹائیا۔ نرگن ہوئے وسے چولے، کایا الفی آپ ہنڈھائیا۔ آپے رکھے اپنے پردے اوہلے، آپ اپنا گھ چھپائیا۔
 ۵۷۱ مُرید مُرشد گائے ڈھولے، جس یلیا بے پرواہیا۔ سدا سہیلا ویا کولے، دُور دُراڈا پندھ مُکائیا۔ چار ورن پائے اپنے رولے، ہر کاروہ نظر کسے نہ آئیا۔
 کوئی اندر وڑ وڑ لہدے اکھاں کھولے، کوئی اُچی کوکے دے ڈھائیا۔ مولا کایا اندر کسے دے نہ مولے، ملک الموت دے ڈھائیا۔ آپے گائے اپنے سوہلے،
 سالیباں صاحب اپنا آپ لگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چار ورن وکھائے اک دروازہ، پاربرہم پر بھ غریب نوازا، آپ وجائے اپنا اند
 واجا، تار ستار نہ کوئے رکھائیا۔ اندر واجا وجے ستار، ہر ساچا آپ وجائیا۔ گرگھ ورن لے کرے آپ گفتار، گُپت ظاہر باطنی روپ وٹائیا۔ سچ سہنجنی سیجا
 کرے پیار، آپ اپنا رنگ ویکھے نورِ الہیا۔ طالب طلب کرے سنسار، عالم علم بھو نہ رانیا۔ غُربت توڑے گڑھ ہنکار، آپ اپنا بل دھرائیا۔ مُرشد ملے ہو
 ہو ظاہر، مکہ کعبہ کایا وچ وکھائیا۔ سچ محمد اُچی کوکے کرے پکار، عالمین یا مبین اک خدائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک انتم کھیل
 نیارا، کرے کرائے وچ سنسار، سنجک ساچی بٹھے دھارا، ساچا مارگ اک رکھائیندا۔ ساچا مارگ سچ سندیش، نو نو ست ست آپ جنایا۔ لیکھا جانے برہما وشن
 مہیش گنیش، گنپت لیکھا بوجھ بھجھایا۔ بھو چکائے دیوی دیوت، در درویش اکھوا سچ لکھایا۔ پرگٹ ہوئے آد نرنجن سد آدیس، آد انت ویس وٹایا۔ لیکھا

جانے رکھی کیش، جگت گوردھن آپ ہلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، سرشٹ سبائی بنھے دھار، دھر دھرنی دھرت
دھول ایک رنگ رنگایا۔ دھرنی دھرت دھول پر بھ دیوے رنگ، کلج ایک رنگ رنگایا۔ اک وجائے نام مردنگ، لوآں پریاں آپ سنایا۔ لوآں پریاں
آپے لنگھ، برہمنڈ کھنڈ ویکھ دکھایا۔ کلج ڈھاہے بھرماں کندھ، بھرم بھلیکھا دئے مٹایا۔ ست ستوادی چڑھے چند، نور اُجالا کر رُشٹایا۔ چار ورن گان ایک
چھند، سو پُرکھ نرنجن ہر منایا۔ خوشی کرائے بند بند، بندی چھوڑ بند کٹایا۔ لیکھا جانے بتی دند، رسنا رس آپ بھرایا۔ اک دکھائے پرمانند، نچ آتم
امرت رس چوایا۔ آپ گوائے مدراماس گند، نو کھنڈ ویکھے تھاؤں تھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیرا انتم ویلا، لیکھا جانے گرو
گر چیل، مرید مرشد ایک رنگ رنگایا۔ ایک رنگ مرشد مرید، ہر ساچا سچ رنگیندا۔ ایک ایک کرے ساچی دید، درشٹ اشٹ سرشٹ آپ کھلائیندا۔ اک
دکھائے ساچی عید، نرگن اپنا چند چڑھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج انتم کھیل اپارا، لوک مات آپ کرائیندا۔ کھیل اپارا ہر نرنکارا،
کلج انتم انت کرایا۔ بیس پیسا ہو اُجبارا، شاہ آسوارا چاروں کُنٹ پھیرا پاپایا۔ سنگت ہر ہر بھرے بھنڈارا، پاربرہم وڈی وڈیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
آپ اپنی کرپا کر، اک دکھائے سچ نشانہ، ست رنگ جھلے دو جہاناں، دو جہان والی آپ جھلایا۔ لوک مات تیرا راج، پنچم پنچ وڈیاییندا۔ ویہ سو بیس بکرمی
ہوئے کاج، ہر ساچا آپ کرائیندا۔ سیس کسے نہ دسے تاج، تخت تاج سرب اُلٹائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی اُٹھائے اک آواز، سیاست وراشت نہ کوئے بناکیندا۔
غریب نمائیاں پر بھ رکھے لاج، سرشٹ سبائی ایک رنگ رنگیندا۔ سنجگ ساچا سازن ساز، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ ایک شاہ اک نواب، ایک عدلی عدل
کمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ نشانہ ہر مہربانا، ایک ایک اُٹھائیندا۔ ست رنگ نشانہ ست ستوادی، لوک مات کرے رُشٹایا۔ پُرکھ
ابناشی رکھنا یاد، بھل کوئے نہ جائیا۔ ہر کاشد بودھ اگادھ، لکھن پڑھن وچ نہ آئی۔ ستاں دیپاں لیکھا جانے سنت سادھ، لوک مات سوئے لئے اُٹھایا۔
جمن کنارے وجے ناد، نادی سٹ آپ وجایا۔ امام امامہ سر ہوئے نواب، سچ دامامہ اک رکھایا۔ اپنا نور اپنے وچوں کاڈھ، لوک مات کرے رُشٹایا۔ اک
خدا اک آد، اک واگرو رام نام رہے وساد، ایک کرشن روپ درسایا۔ ایک نانک گو بند سنے فریاد، آپ اپنا درس دکھایا۔ ایک میٹے واد وواد، کوڑی کریا رہن

نہ پائیا۔ سچا پیر سب نوں جائے لادھ، ہوئے پیڑ دئے گوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ اتم گھاڑن گھڑ، ساچے پوڑے آپ چڑھائیا۔
 ساچا پوڑا ہر نرنکار، لوک مات لگائیندا۔ براہمن گوڑا روپ اپار، پوت سپوتا ویس وٹائیندا۔ محمد لیکھا وچ سنسار، چوڈاں طبقال ویکھ وکھائیندا۔ نانک نرگن لئے
 اُدھار، نہکلنک روپ وٹائیندا۔ گوہند کھنڈا تیز کٹار، نام پرچنڈ آپ چمکائیندا۔ برہمنڈ کھنڈ دئے ہلار، ورہنڈ ونڈ وٹائیندا۔ کھنڈ کھنڈ کرے سنسار، نار دُہاگن
 رنڈ نہ کوئے دکھائیندا۔ کلر کندھ ڈھیہہ ڈھیہہ ہوئے گار، سچ محل نہ کوئے بنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا جوتی ہو اُجیار، کھیلے کھیل
 پر اپار، اگم اگمرا اگمڑی کار کرائیندا۔ اگم اگمرا نوری اللہ، ایکا ایک اکھوائیندا۔ ہڈ ماس ناڑی چمڑا پنج تت کدے نہ رلا، سچ سنگھاسن سوہا پائیندا۔ جگا جگنتر سچ
 سندیش نر زیش ہو پرویش اپنا گھلا، حکمی حکم آپ سنائیندا۔ کلجگ اتم کرپا ولا چھلا، بل باؤن بھیکھ وٹائیندا۔ حضرت نوح در دوار ایکا ملا، ساچی نیا ہتھ
 رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل گروہ گردھار، گرہ اپنا ویکھ وکھائیندا۔ گرہ مندر ہر ویکھیا، کایا کعبہ کھول کواڑ۔ اپنے نیتز
 آپے پیکھیا، اپنا روپ اگم اپار۔ اپنا آپے لکھیا لیکھیا، جگت بھگت نہ پاوے سار۔ روپ وٹائے دھاری کیسیا، مونڈ منڈائے سچی سرکار۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، پوت سپوتا براہمن گوڑا، اچے ٹلے پربت لائے پوڑا، بجر کپائی آپے بہڑا، شبد سرُپی رکھے ہتھوڑا، لکھ چوڑا سی ویکھے جیو مٹھا کوڑا، کوڑا
 ریٹھا آپے بھن وکھائیا۔ آپے بھن بھنہنہار، بدھ اپنی آپ کرائیندا۔ جگ جگ کرے پار کنارہ، ستجگ تریتا دواپر ویکھ وکھائیندا۔ لیکھا جانے گر گر اوتارا،
 سادھ سنت حکم سنائیندا۔ بھگتاں بھرے بھگتی نام بھنڈارا، ونج ونجارا اک ونج کرائیندا۔ ملا شیخ مسائق پیر سوہن سچ دوارا، بھکھک بھچھیا ایکا جھولی پائیندا۔
 ایکا کوک ایکا نعرہ، حق بحق آپ سمجھائیندا۔ ایکا رام نام کر پیارا، ایکا ایشٹ روپ درساہنڈا۔ ایکا نانک ستنام بول جیکارا، نام ست سرب درڑائیندا۔ ایکا گوہند
 دئے ہلار، واہوا گرو فتح گجائیندا۔ آپے ویسا سب توں نیارا، نہچل دھام آپ وکھائیندا۔ کلجگ اتم کھیل اپارا، نرگن نرگن آپ کرائیندا۔ آپے میل ملائے
 محمدی یارا، احمد محمد کھیل کھائیندا۔ آپ عیسیٰ موسیٰ ہوئے اُجیار، آپ اپنا روپ وٹائیندا۔ آپے نر نرائن کھیل کرے وچ سنسار، نہکلنکا کلنک سرب
 گوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جیون داتا پُرکھ بدھاتا، اک سنائے ساچی گاتھا، لیکھا چکے مستک ماتھا، ساڈھے تن تن ہتھ مول

مُکائیندا۔ ساڈھے تِن تِن ہتھ مڑھی گور، ہندو مُسلم ویکھ وکھائیا۔ بن ہر نامے ساچے کلمے ہوئے چور، جگت بیڑی نہ سکے کوئے تڑائیا۔ سچ ایمان ساچی شرع کسے ورلے کول، حرام خور سرب لوکائیا۔ اپنے نیتز کھاندے ویکھے ڈھور، ڈور ہتھ نہ نبی پھڑائیا۔ اتم و سناچے اندھیر گھور، گر پیر نہ کوئے جھڈائیا۔ چاروں کُنٹ کرن غل شور، جو رو زور رہے وکھائیا۔ پُرکھ ابناشی پروردگار سب نوں پھڑ کے آگے لئے تور، حاکم حکم نہ کوئے جھڈائیا۔ چڑھ کے آیا ساچے گھوڑ، عرش فرش زمیں اسمان برہمنڈ کھنڈ اپنا پھیرا پائیا۔ سنت بھگت بھگونت گرگھ گرگھ ساچے صوفی اپنے انگ لئے جوڑ، آپ اپنا سنگ نبھائیا۔ ایک الف چکائے مور تور، دوسر راہ نہ کوئے تڑائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری اتم ور، مُسلم ہندو سکھ عیسائی ایکالے سچ گوسائیں، لیکھا جانے تھاؤں تھائیں، یسوہ کر سچُن گیا سمجھائیا۔ یسوہ بیٹا مریا جایا، نبی خُدا اکھوائیندا۔ آنت اندھیرا سرشٹ سبائی چھایا، ساچا نور نہ کوئے دھرائیندا۔ میرا خون رہے دھیایا، یورو شلم سرب گرلائیندا۔ ویلا اتم ویکھ وکھایا، آپ اپنا روپ پرگٹائیندا۔ سویا کوئے رہن نہ پایا، گھر خالی سرب دسائیندا۔ بھین بھائی نہ ساتھ رکھایا، پتا پوت نہ میل ملائیندا۔ بیوی خوت نہ کوئے ہنڈھایا، ساچی سچ نہ کوئے سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا نبی ہوئے اُجیار، ایکا گر لئے اوتار، ایکا رام کھیل سنسار، ایکا نانک جوت اُجیار، ایکا گوہند بھھے دھار، ایکا شبد کرے جیکار، نہہکنک اپنا ناؤں رکھائیا۔ نہہکنک ہر بھگونت، دوسر اور نہ کوئے وکھائیندا۔ آد جگادی مہما گنت، چارے وید سرب الائیندا۔ اٹھاراں پُران ویکھ نیا منت، وید ویاسا بھو کھلائیندا۔ شاستر سمرت پڑھ پڑھ تھکے جنت، ہر ہر دس کسے نہ آئیندا۔ اٹھاراں دھیائے گائے گیتا بے آنت بے آنت، کاہنا کرشنا اپنا روپ دسائیندا۔ انجیل قرآن کھیل مہانا ایکا نور دسائے سری بھگونت، سر ساگر آپ نہائیندا۔ کھانی بانی اک نشانی آپے جانے جگا جگنت، جگ جگ اپنی دھار چلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری اتم ور، اک کھلائے ساچا در، دوسر در نہ کوئے وکھائیندا۔ ساچا در اک کھلاؤنا، چار ورن سرنائیا۔ دین مذہب اسلام اک بناؤنا، عالم گیر بے پرواہیا۔ دامنگیر دامن اک پھڑاؤنا، دُوھو دُوھ آپ اکھوائیا۔ ظالماں ظلم آپ گواؤنا، جمنی اپنی آپے لئے لکھائیا۔ رام نام اشٹ اک کراؤنا، وششٹ گر شبد گُرمائیا۔ لنگا گڑھ ہنکاری توڑ تڑاؤنا، پنڈت راون دہ سر گھائیا۔ کوڑ گُریارا کنس میٹ مٹاؤنا، کاہنا کرشنا بل وکھائیا۔ پنچم پنچ گلے لگاؤنا، در در یودھن دئے

دُر کائیا۔ کلجک نفس بند کراؤنا، ہوس حرص دے کھائیا۔ مومن روپ سرب اکھواؤنا، گھر ملیا میل سچے ملاہیا۔ نام منتر ست اک درڑاؤنا، ست نام دے گواہیا۔ واکرؤ فتح جیکارا جگت بلاؤنا، جو اپنا تن من چت لئے گرو بھیٹ چڑھائیا۔ پاربرہم اپنا بھیو کھلاؤنا، سو پرکھ زرنجن اکال پرکھ جوئی رہت ایکا روپ درسائیا۔ ہنگ برہم جیو جنت سرب بھجاؤنا، پر بھ اپنی انس اُپجائیا۔ ترے ترے میلا ویکھ وکھاؤنا، رجو طمو ستو ترے گن مایا بندھن برہم وشن شو وند وندائیا۔ زرنگن سرگن اندر رکھیا اپنا پرماندن، چندن نچ واس مہکائیا۔ آپ سنائے ساچا چھندن، پابند رکھے اک خدا سرب خدائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو دیوے کھول، سمت سمتی لوک مات بول، ساچا ڈھول دے وجائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا وست نام ندھان رکھے کول، سرشٹ سبائی دے ورتائیا۔

★ ۴ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی انگریز سنگھ منگل سنگھ دے گھر نئی بستی جووں ★

بھگت ادھارن آپ پر بھ، ہری ہر روپ وٹائیندا۔ جگا جگنتر میل ملائے لہہ، لکھ چوراسی پھول بھلائیندا۔ امرت جام پیائے مد، نام نُماری اک چڑھائیندا۔ اُلٹی کرے کول نبھ، نچھر جھرنا آپ وکھائیندا۔ پنج وکارا دیوے دب، مایا ممتا موہ مٹائیندا۔ نو دوارے کرائے پار حد، جوٹھا جھوٹھا نیہوں مکائیندا۔ اک اُپجائے ساچی جد، وشنوں بنسی کھیل کھلائیندا۔ شبد وجائے انحد ند، راگ ترانہ آپ سنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بھگت وچھل ہر میت مرار، کھیلے کھیل وچ سنسارا، زرنگن سرگن روپ دھرائیندا۔ بھگت وچھل ہر گردھار، ایکا دھام وڈ وڈیائیا۔ جگا جگنتر پاوے سار، دیاوان بے پرواہیا۔ غریب نمانے ویکھے مار دھیان، سر اپنا ہتھ رکھائیا۔ بخشش کرے نام دان، آتم بھچھیا ایکا پائیا۔ انتر منتر برہم گیان، زرنگن شبد کرے پڑھائیا۔ ایکا راگ سنائے کان، کاغذ قلم نہ لکھے شاہیا۔ دو جہاناں پائے ساچی آن، ساکھیات روپ درسائیا۔ برہوں تیر نرالا مارے بان، انیالا تیر آپ چلائیا۔ گھٹ گھٹ ہوئے جانی جان، ہر گھٹ بیٹھا سہج سُبھائیا۔ آد جگادی سری بھگوان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ویکھے تھاول تھانیا۔

ہر جن ہر ہر جانیا، ہر میلا سبج سُبھائے۔ ہر جن دیکھے گن نِدھانیاں، گنوتا رنگ رنگائے۔ آپ چلائے اپنے بھانیا، ایک اکھر بوجھ بُجھائے۔ آپ بنائے چتر
 سگھر سیانیا، مورکھ موڑھے لئے ترائے۔ ایک سنائے اکٹھ کہانیاں، اکٹھ کٹھ آپ الائے۔ آپے جانے اپنی بانیاں، آپ اپنا حکم سنائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، ہر جن میلا وچ سنسار، آپ کرائے۔ اک اونکار، ہر جن ساچے کر پچھان۔ ہر جن ہر ہر ایک ہے، ایک رنگ سما۔ پُرکھ ابناشی کرے
 بدھ بیک ہے، آتم آنتر دیکھ دکھایا۔ ترے گن مایا نہ لائے سیک ہے، پنچم تت نہ تت جلا۔ ست سرُپئی لائے میخ ہے، نہ کوئی سکے مات اُکھڑایا۔ ایک رنگ
 رنگائے دھاری کیس ہے، موٹڈ مُنڈائے گود بہایا۔ لیکھا جانے دُھر دا لیکھ ہے، لکھنہار بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر بھگونت آد
 آنت ہر جن ساچے لئے اُٹھایا، ہر جن ساچا سو بھاؤنت، ہر ستگر پُرکھ منائیدا۔ میل ملاوا ہر ہر کنت، گھر ساچی سبج ہنڈھائیدا۔ مائس جنم بنائی بنت، من منوآ
 آپ سمجھائیدا۔ توڑے گڑھ ہوئے ہنگت، آسا ترسنا میٹ مٹائیدا۔ ناتا توڑے بھکھ ننگت، ساچی بھچھیا جھولی پائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، بھگتن پوری کرے آسا، چرن کول بخشے سبج بھروسا، ساچی سکھیا اک سمجھائیدا۔ ساچی سکھیا گن وچار، ہر ساچے سبج پڑھائیا۔ ایک اکھر ایکنکار، ایک
 اونکار رُپ جنائیا۔ سو پُرکھ زرنجن خبردار، آد جگاد رہیا سمائیا۔ ہر پُرکھ زرنجن میت مرار، اک اکلّا بے پرواہیا۔ آد زرنجن ہو اُجیار، جوت زرنجن سرب
 جگائیا۔ سری بھگوان ٹھانڈا ٹھار، سا تک ست دئے ورتائیا۔ ابناشی کرتا کھیل اپار، گھر گھر اپنا ویس وٹائیا۔ پار برہم سے دھام نیار، برہم اپنا رُپ درسائیا۔
 ایش چو ایک دھار، جگت جگدیش دیکھ دکھائیا۔ سیس دھڑ نہ ہوئے اُجیار، پیس پیس سیو کمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتاں اندر آپے
 وسے، آپ اپنا دھام سُبھائیا۔ بھگتن اندر سیا، زرنجن رُپ اپار۔ ساچا مارگ ایک دسیا، ناتا توڑ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار۔ کرے پرکاش کوٹن کوٹ رو سسیا،
 رُوس ہوئے شرمسار۔ جگا جگنتر پھرے نسیا، لوآں پُریاں دئے ہلار۔ برہمنڈ کھنڈ جیرج اند اُتبیج سبج تیر زالا ایک کسیا، دو جہاناں مارے مار۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے اُبھار۔ ہر جن ساچا اُٹھیا، لوک مات لئے انگڑائیا۔ سو پُرکھ زرنجن ستا اُٹھیا، ایک رُپ انوپ درسائیا۔ جام
 پیائے امرت گھٹیا، نیتز نین اک کھلائیا۔ ناتا توڑے جوٹھ جھوٹھیا، سبج سبج ونج دکھائیا۔ میل ملائے ابناشی اپتیا، چت وت ٹھگوری کوئے نہ پائیا۔ آپ سُبھائے

ساچی رُتیا، بسنت بہار آپ دکھائی۔ آپے درس دکھائے ہر جن سُنیاں، آلس نندرا دئے مٹایا۔ پنچ وکارا پھڑ پھڑ کُٹیا، جگت شیطان نیڑ نہ آتیا۔ ہر بھگت نہ
 جائے کدے کُٹیا، نام خزانہ ملیا بے پرواہیا۔ آون جاون چھٹیا، لکھ چوڑا سی رہن نہ پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے ترایا۔
 ہر جن ہر ہر تاریا، کرپا ہر نرنکار۔ جگ جگ کھیلے کھیل وچ سنساریا، نرگن سرگن ہو اُجیار۔ بھگت بھگونت بھگتی ایکا مارگ لا رہیا، جگت جگت جوگ سچ
 وہار، ساچی شکتی آپ دھرا رہیا۔ آد شکت اگم اپار، ایکا جوتی نور ڈمگا رہیا۔ جوت سروپی جوت نرنکار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن
 لیکھ لائے در، در دوار اک سہا لیا۔ در دوارا ہر بھگونت، ایکا ایک سہانیدا۔ سچھنڈ دوار بنائے بنت، اپنا گھاٹن آپ گھڑائیدا۔ گرگھ ورا لایکھے سنت، جس
 جن ساچے پوڑے آپ چڑھائیدا۔ لیکھا جانے آد آنت، مدھ اپنا ویس وٹائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے ور، آپ اپنے
 لڑ بندھائیدا۔ ہر جن ہر ہر میتڑا، پاربرہم گر کرتار۔ کایا چولی رنگے چیتھڑا، دُرمت میل دئے اتار۔ نام جنائے اک انڈیٹھڑا، ساچے مندر کھول کواڑ۔
 کرے کرائے پت پت پنیٹڑا، پت پانی لئے ادھار۔ آپے جانے اپنی ریتڑا، جگا جگنتر لئے اوتار۔ ست پُرکھ نرنجن ٹھانڈا سیتڑا، ست ستوادی کھیل نیار۔ ایکا
 گائے سہاگی گیتڑا، سوہنگ شبد اگم اپار۔ مانس جنم ہر جن جیتڑا، لکھ چوڑا سی نہ ہوئے خوار۔ ایکا رنگ دکھائے ہست کسٹڑا، چار ورن سوہن اک دوار، جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے بھرے بھنڈار۔ سچ بھنڈارا نام ونڈ، ہر سَنگر آپ ونڈائیدا۔ وسنہارا وچ برہمنڈ، جیرج انڈ پھول
 پھلاییدا۔ آد جگادی کدے نہ دیوے کنڈ، جو جن رسنا ہر ہر گائیدا۔ منمکھ جیو نار دہاگن رنڈ، ساچا کنت نہ کوئے ہنڈھائیدا۔ ہر جن ڈھائے دئی دوتی
 کندھ، بھانڈا بھرم بھو آپ بھنائیدا۔ آپ مُکائے جھوٹا پنڈھ، ساچے پوڑے آپ چڑھائیدا۔ اک دکھائے پرمانند، نچ آتم رس چوائیدا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے ویکھ دکھائیدا۔ ہر جن ساچا سوہیا، گھر مندر بنک دوار۔ ایکا پنچ ساچا بویا، لوک مات کھڑی گلزار۔ درگاہ ساچی
 ملے ڈھوآ، ڈھولا گائے ایک اونکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر بھگت دیوے نام ادھار۔ ہر ہر نام انمول، سَنگر ساچے ہٹ وکائیدا۔
 جگت تتر سکے نہ کوئی تول، نو کھنڈ پر تھی مکھ شرمائیدا۔ اپنی دست ہر آپے رکھے کول، اپنی قیمت آپے پائیدا۔ لکھ چوڑا سی جیو جنت وراول، ہر جن ساچے

میل ملائیندا۔ شبد اناد وجائے ڈھول، انحد مردنگا آپ اٹھائیندا۔ ساچے مندر آپے بول، اپنا نعرہ آپے لائیندا۔ سچکھنڈ دوارا ایکا کھول، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچی دست اک رکھائیندا۔ ساچی دست ہر ہر نام، ہر سنگر آپ اُپایا۔ آپے رکھے کایا مندر گرام، گھر گھر وچ دئے ٹکایا۔ کوئے نہ لائے ہر جو دام، قیمت کوئے نہ سکے چُکایا۔ جس جن ہوئے آپ مہربان، تس دیوے آپ رُگھرایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے جگایا۔ ہر جن ساچا جاگیا، نیتز نین کھول کواڑ۔ من تن اُتےجے اک ویراگیا، واؤ لگے نہ تتی ہاڑ۔ ترے گن مایا بجھے آگیا، پنچ وکار نہ سکے ساڑ۔ دُرمت میل دھوئے داغیا، امرت بخشے ٹھنڈا ٹھار۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاگیا، سر سرور دئے نہال۔ گھر دیپک جوت جگے چراغیا، میٹ مٹائے اندھ اندھیار۔ میل ملاوا کنت سُبھاگیا، دھن سکھنی سوبھاؤنتی نار۔ چرن دھوڑ مچن کرائے ماگیا، ہر سچن میت مُرار۔ جو جن سرنائی لاگیا، آون جاون اُترے پار۔ لکھ چوڑاسی وچوں کاڈھیا، رائے دھرم نہ کرے خوار۔ سچکھنڈ نواسی کرے لاڈیا، سر رکھ ہتھ سمرتھ کرتار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے پائے سار۔ سار سمالین ساکھیات، سرب کلا بھر پوریا۔ گرسکھ بنائے پار ذات، پُرکھ ابناشی حاضر حضوریا۔ ہر بھگت بندھائے چرن نات، ذات پات نہ کوئے دکھا رہیا۔ اک چڑھائے ساچے راتھ، رتھ رتھوہی کھیل کھلا رہیا۔ ایکا منتر پوجا پاٹھ، اکھر وکھر آپ پڑھا رہیا۔ ایکا امرت سرور مارے ٹھاٹھ، کایا جل آپ ٹکا رہیا۔ چوڈاں لوک دکھائے ایکا ہاٹ، ونج ونجارا روپ دھرا رہیا۔ ایکا سویا ساچی کھاٹ، آتم سیجا آسن لا لیا۔ ایکا جانے نیڑے واٹ، دُور دُراڈا پنڈھ مُکا لیا۔ ایکا پوری کرے گھاٹ، سوچھ سرؤپی درس دکھا لیا۔ اک نہائے تیرتھ تاٹ، اٹھسٹھ ایکا دھار بندھا لیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن دیوے ایکا ور، دُئی دوتی موہ مٹا لیا۔ دُئی دوتی دیوے توڑ، گرسنگر ہتھ وڈیایا۔ شبد چڑھائے ساچے گھوڑ، تریاراگ آپ سنایا۔ جگت وکارا دیوے ہوڑ، در دوار رہن نہ پائیا۔ مٹھا کرے ریٹھا کوڑ، امرت آتم آپ چوائیا۔ ایٹھے اوٹھے جائے بہڑ، دو جہاناں ہوئے سہائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن اپنی دیا کمائیا۔ جس جن ہوئے دیال، سو جن پار اُتاریا۔ نیڑ نہ آئے کال مہاکال، گرسنگر دئے سہاریا۔ توڑ تڑائے جگت جنجال، جاگرت جوت اک جگا رہیا۔ دیوے نام سچا دھن مال، سچ خزینہ آپ دکھا رہیا۔ کایا مندر اندر سچی دھر مسال، مانک موتی ہیرے لال

جڑت جڑا رہیا۔ گگن مستک ویکھے ساچا تھال، رُو سس سپس جھکا رہیا۔ آد زرنجن دیپک آپے بال، اندھ اندھیرا سرب مٹا لیا۔ انحد شبد وجائے تال، پنجم اپنا راگ سنا لیا۔ سُر ت سوانی کرے سنبھال، ساچا ہانی شبد ملا لیا۔ آتم سیجا کر پروان، آپ اپنے انگ لگا لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے لئے ور، گھر ساچے سگن دکھا لیا۔ ہرجن وریا کرپا کر، گر سنگر گھر گسبھر۔ لیکھا جانے زرائن ناری نر، آد جگاد شاہ سلطان پیرن پیر۔ اپنی کرنی آپے کر، کرتا پڑکھ کر نیہار بنھے بیڑ۔ کلج چکائے جھوٹھا ڈر، گر گھ چوٹی چاڑھے پھڑا خیر۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر بھگت بندھائے ایکا لڑ، گر گھ ویکھے آپے کھڑ، ہر ستن لائے ساچی جڑ، امرت بخشے ٹھانڈا سیر۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نردھن سردھن نردھن نراکار نرادھار نرویر ایکا شبد دکھائے ساچی دھیر۔

★ ۴ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی گوڑھارام دے گھر پنڈ شیخ سر ضلع جموں ★

سو پڑکھ زرنجن شاہ سلطانیا، آدن آنتا کھیل اپار۔ ہر پڑکھ زرنجن وڈ مہربانیا، زرنجن داتا بے عیب پروردگار۔ ایکنکارا کھیل مہانیا، کرے کرائے آپ کرتار۔ آد زرنجن جوتی نور ڈمگنیا، دیپک نور کرے اجیار۔ سری بھگوان ایکا رنگ سمانیا، رُوپ رنگ نہ کوئی وچار۔ ابناشی کرتا سچھنڈ دوارا اک سہانیا، سچ سنگھاسن ہر سکدار۔ پاربرہم آپے جانے اپنی اکھ کہانیاں، گادت گائے اپنی وار۔ تھر گھر ساچا اک نشانیا، آپ سہائے بنک دوار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل اگم اپار۔ اگم اپار کھیل نیارا، سو پڑکھ زرنجن آپ کرائیندا۔ ہر پڑکھ زرنجن میل ملاوا، ایکنکارا، آد زرنجن ڈمگنیا۔ ابناشی کرتا کرپسار، سری بھگوان دئے ہلارا، پاربرہم پر بھ ویکھ دکھائیندا۔ سچھنڈ نواسی کھیل نیارا، ساچا شبد سچی دھنکارا، راگ انادی آپ الایندا۔ حکمی حکم ورتے ورتارا، اپنی اچھیا بھرے بھنڈارا، ساچی سکھیا دھر دربارا، درگاہ ساچی دھام سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچھنڈ نواسا کھیل تماشاء، پڑکھ ابناشا آپ کرائیندا۔ پڑکھ ابناشا اک اکلّا، آد جگادی کھیل کھلایا۔ زرنجن وسے سچ محلہ، نراکار رُوپ درسانیا۔ اوچو اوچ اُچ اٹلا، نہچل اپنا دھام سہانیا۔

آپے پھڑیا اپنا پلا، اپنا بندھن آپے پائیا۔ اپنی شکتی اپنی جوتی آپے رلا، آپ اپنا بل رکھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دوارا کھیل
اپارا، ایکنکارا آپ کرانیا۔ ایکنکارا نرگن دھار، سچھنڈ دوارے آپ چلائیندا۔ کملاپاتی میت مرار، کول نین آپ مٹکائیندا۔ ساچی گاتھی کرتیار، شبد انادی ناد
وجائیندا۔ پُرکھ بدھاتی دُھر دربار، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ ست ستواد ہو اُجیار، اگم اگڑی کار کرانیندا۔ اکھ نرنجن بول جیکار، اپنی اکھ آپ سٹائیندا۔
جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دوارا سوبھاؤنت، آپے وسے سری بھگونت، ناری کنت رپ وٹائیندا۔ ناری کنت ہر بھگوانا، اپنی سچ
ہنڈھائیا۔ ایک مرد اک مردانہ، مہربان اک اکھوائیا۔ ایک بٹھے ساچا گانا، ایک گھر گھر سگن منائیا۔ ایک گائے راگ ترانہ، تریا راگ ناد وجائیا۔ ایک کھولے سچ
دُکانا، در دروازہ آپ کھلایا۔ ایک دسے پد نربانا، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ ایک بخشے برہم گیانا، آپ اپنی دیا کمائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
جوت اُجالا نرگن داتا کھیلے کھیل پُرکھ بدھاتا، اک اکانتا آسن لایا۔ ساچا آسن شاہ سلطان، تھر گھر ساچے آپے لائیندا۔ آپے گوپی آپے کاہن، آپے منڈل
راس رچائیندا۔ آپے سیتا آپے رام، رام اپنا رپ وٹائیندا۔ آپے نرگن نرگن کرے کام، آپے ساچا در سہائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
نرگن داتا بے پرواہ، آد جگادی سچ ملاح، ساچا بیڑا آپ چلائیندا۔ ساچا بیڑا ہر بھگونت، آد جگاد چلائیندا۔ لیکھا جانے جگا جگنت، جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا۔
آپے شبد ہوئے نیامنت، آپ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ اپنی مہا جانے اگنت، لیکھا لیکھ نہ کوئی دکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچھنڈ
کھول دروازہ، کھیلے کھیل غریب نوازا، آپ وجائے اپنا واجا، تار ستار نہ کوئی رکھائیندا۔ سچا شبد در گھنگھور، گھر مندر آپ سٹائیا۔ کرے کھیل اندھ گھور،
نرگن نور کر رُشائیا۔ آپے چڑھے اپنے گھوڑ، دُور دُراڈا ساچا ماہیا۔ ساچے گھر لائے ایک پوڑ، اُچا ڈنڈا اپنے ہتھ رکھائیا۔ آپے ہوئے براہمن گوڑ، پوت سپوتا
بے پرواہیا۔ لوآں پُریاں رہیا دوڑ، دو جہاناں برہمنڈاں کھنڈاں پھیری پائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل پُرکھ اکالا، اپنی دھار آپ
چلائیندا۔ آپ اپنی کرے سدا پرتپال، پرتپالک رپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے ساچے گھر، گھر ساچا اک سہائیندا۔
ساچا گھر گھر سہنجنا، ہر ساچی جوت جگائیا۔ پُرکھ ابناشی آد نرنجنا، نرگن بیٹھا آسن لایا۔ دیناں ناتھ درد دکھ بھے بھنجنا، بھو ساگر آپ ترانیا۔ سرب جیاں

داساچا سجنّا، اینکارا اک اھوائیا۔ نہ گھڑیا نہ بھجنّا، گھڑے بھنے سرشٹ سبائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا گھر تھر دربارا پُرکھ ابناشی
 پاوے سارا، روس نہ کوئی ستارا، زمیں اسمانا دے ہلارا، اینکارا کھیل کھلائیا۔ اینکارا ہر گوہند، مہما کتھ کتھی نہ جائیا۔ آپ اُپجائے اپناست دُلارا، شبد
 شبدی ناؤں دھرائیا۔ آپے ہوئے گنی گھیرا، گھر گھسپھر وڈ وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا سٹ کر تیار، ابناشی اچت پاوے سارا،
 سہائے رت اگم اپارا، آپ اپنی ویکھ وکھائیا۔ سٹ دُلارا نوجوانا، ہر ساچے گھر اُپایا۔ شبد انادی دُھر فرمانا، آد جُگادی آپ سنایا۔ چرن کول بخشے اک دھیانا،
 نیز لوچن اک کھلایا۔ انتر آتم اک گیانا، ایک اشٹ دیو وکھایا۔ ایک مندر اک مکانا، اک سنگھاسن سوہا پایا۔ ایک شاہ اک سلطانا، ایک بیٹھا جوت جگایا۔ ایک
 چلہ تیر کمانا، ایک شستر بستر آپ سجایا۔ ایک مارنہارا بانا، آر پار ایک رُپ درسایا۔ ایک بٹھے ساچا گانا، درگاہ ساچی سگن منایا۔ ایک دیوے ساچا دانا، ساچی کھچھیا
 جھولی پایا۔ اک سنائے سچ ترانہ، راگ انادی آپے گایا۔ اک دکھائے اپنا بھانا، ہر بھانے سد سمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچی رچنا
 لئے رچ، اندر بڑے ہو ہو سچ، ساچا ویس وٹایا۔ ہر ساچا شاہ سلطان، ایک ایک اینکاریا۔ سچکھنڈ جھلائے اک نشان، دو جہاناں پاوے ساریا۔ لو آں پُریاں
 ویکھے مار دھیانا، چوڈاں لوکاں دے ہلاریا۔ اون گون دُھر فرمان، پون پونی آپ سنا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا سٹ کر تیار،
 ابناشی اچت پاوے سارا، سہائے رت سچکھنڈ نواسا داسی داسا، سیوک ساچی سیوک کام رہیا۔ ساچی سیوا ہر ہر میت، ایک ایک کمانیدا۔ شبد سنایا ساچا گیت،
 سٹ دُلارا ویکھ وکھائیدا۔ آپ چلائی اپنی ریت، اپنا بنس آپ سہائیدا۔ آپے ہوئے ٹھانڈا سیت، سائک اپنا ناؤں دھرائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، ایک وسے سچ دوار، دُجی دسے نہ کوئی دھارا، تیجے کھولے بند کواڑ، چوتھے پد ہوئے اُجیار، پنچم میلا سچی سرکار، چھیویں چھپر نہ کوئی وچار،
 ستویں ست ست کرے ساچی کار، اٹھویں اٹھاں تتاں کر پیار، نوویں نو در کھولے بنک دوار، دسویں اپنا آسن لائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، ساچا گھر ساچا ہر ساچا ور ایک کنت منائیدا۔ ایک کنت گائے ڈھولا، شبد انادی گیت گائیا۔ نرگن اپنا بدلا چولا، سرگن اپنا رُپ درسائیا۔ شبد
 سروپی بن وچولا، دوہاں ایک میل ملائیا۔ آپے وشنوں ہوئے گولا، آد جُگادی سیوک کمانیا۔ آپے پار ہر ہر ہم بنیا تولا، اپنا کنڈا ہتھ اُٹھائیا۔ آپ چکائے اپنا پردہ

اولہا، آپ اپنا وِجِ لُکائیَا۔ اپنے کول آپے مولا، آپے امرت تال سہائیَا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے اندر بیٹھا وڑ، باہر گھ آپ
 کھلایَا۔ آپے اندر آپے باہر، گپت ظاہر ظہور آپ اھوائیندا۔ آپے پُرکھ آپے نار، نر نرائن اپنی سچ آپ سہائیندا۔ آپے جوتی کرے سچ پیار، ورن گوتی نہ
 رُپ درسائیندا۔ آپے اُچی چوٹی چڑھے آپ نر نکار، محل اٹل آپ سہائیندا۔ شبد سرُپی ور گھر پا، گھر ساچے شبد جنائیندا۔ پُرکھ ابناشی ایکا گا، ایکا ہر
 الائیندا۔ ایکا ویکھے ساچا تھاں، تھان تھنتر آپ سہائیندا۔ ایکا پتا ایکا ماں، رُپ رنگ نہ کوئے وکھائیندا۔ ایکا وشنوں لئے اُچھا، ایکا کول نابھ آپ اُپائیندا۔
 ایکا بھل لئے کھلا، ایکا برہما رُپ وٹائیندا۔ ایکا چار کھ لئے بنا، چارے کوٹاں ویکھ وکھائیندا۔ ایکا چارے ویداں دئے لکھا، چارے ناؤں آپ الائیندا۔ ایکا
 چارے کھانی لئے رچا، آپ اپنی رچن رچائیندا۔ ایکا چارے جگ وند وندآ، وند نہارا دس نہ آئیندا۔ ایکا لکھ چوراسی بنت بنا، پنج ت میل ملائیندا۔ ایکا
 ترے گن مایا جوڑ جڑا، جاگرت جوت وِجِ لُکائیندا۔ ایکا اپ تیج وائے پرتھی اکاش رنگ رنگا، من مت میل ملائیندا۔ ایکا نو دوارے دئے کھلا، جگت واسنا
 وِجِ بھرائیندا۔ ایکا رتھ رتھو اہی رتھ لئے چلا، سرشٹ سبائی آپ ہلائیندا۔ ایکا اپنا رُپ وٹا، سُن سادھی پھول بھلائیندا۔ ایکا دھواں دھار رہیا سما، دس کسے
 نہ آئیندا۔ ایکا شکر لئے اُچھا، باسک تشکا گل لُکائیندا۔ ایکا ترسول ہتھ اٹھا، چاروں کُنٹ پھیری پائیندا۔ ایکا سرشٹ سبائی ویکھے تھاؤں تھاں، جو گھڑیا بھن
 وکھائیندا۔ ایکا بنے آپ ملاح، کھیوٹ کھیٹا آپ اھوائیندا۔ ایکا دیوے صفت صلاح، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ اک وکھائے ساچا ناں، ناؤں نر نکارا آپ
 جپائیندا۔ ایکا مارگ دئے درڑا، دو جہاناں آپ چلائیندا۔ برہما وشن شو لئے سمجھا، ایکا اکھر آپ پڑھائیندا۔ نش اکھر اپنا رُپ درسا، آپ اپنے وِجِ لُکائیندا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے بٹھے اپنی دھار، آد جگادی کھیل اپار، کرے کرائے کرنہار، کرتا پُرکھ ہو اُجیار، اجوئی رہت وِجِ سنسار،
 نر بھے ہوئے سچی سرکار، مورت اکال پاوے سار، دین دیال اپنا ناؤں دھرائیندا۔ لکھ چوراسی جنت اُپایا، گھر ساچے وٹی ودھائیَا۔ پار برہم پر بھ رُپ وٹایا،
 جگت اپنا ناؤں دھرائیا۔ سوئم رُپ سوہنگ ہو ہو لوک مات پھیرا پایا، اک دُوبے نال کرے کُرمائی، ایکا شبد سچی دھار بندھایا، نیتز لوچن نین دس نہ آئیَا۔
 گھٹ گھٹ اندر جوت جگایا، ایش جیو میل ملائیَا۔ جگت جگدیش کھیل رچایا، خالق خلق وِجِ سمائیَا۔ رفیق توفیق دئے اک خدایا۔ آپ اپنی رچن رچائیَا۔

لاشریک پائے اپنی مایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے دیوے اپنا ور، دوسر سنگ نہ کوئے رلائیآ۔ ساچا ور ترے گن دات، برہما وشن
 جھولی پائیندا۔ لکھ چوراسی بدھانات، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیندا۔ آپے بیٹھا رہے اک اکانت، در گھر ساچے سو بھاپائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، آپ اپنی کھیل کھلائیندا۔ ساچی کھیل لوک مات، جگ جگ آپ کرائیندا۔ آپے ویکھے مار جھات، آپ اپنا کھ چھاپائیندا۔ لیکھا جانے دوس رات،
 گھڑی پل گنت گنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ونڈنہارا ساچی ونڈ، کھیلے کھیل وچ برہمنڈ، لیکھا جانے جیرج انڈ، اُتبیج سبتج ویکھ
 دکھائیندا۔ چارے کھانی کر تیار، ہر ساچا ویکھ دکھائیندا۔ چارے بانی بھر بھنڈار، ایکاشد سناائیندا۔ چارے جگ ورتے ورتار، سبتج تریتا دواپر کلج میل
 ملائیندا۔ چارے ویداں کر تیار، ساچی بھچھیا جھولی پائیندا۔ چار ورنان ایکا دھار، جگا جگنتر آپ چلائیندا۔ مانس مانس کر پیار، مانکھ اپنی بوجھ بھجھائیندا۔ شبد
 اگئی ہر گفتر، آتر دھار آپ لائیندا۔ ساچے سنت کر تیار، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ بھگت بھگونت میت مرار، گھر ساچے میل ملائیندا۔ اک دکھائے سچ
 دربار، درگاہ ساچی آپ لگائیندا۔ سیس رکھ تاج نرنکار، پنچم لکھ سالائیندا۔ پنچم در کھول کواڑ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا لیکھا آپ
 گنائیندا۔ ساچا لیکھا لکھنہارا، جگ جگ اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ سبتج تریتا دواپر کرے پار کنارہ، کلج ویلا انتم آئیندا۔ توڑنہارا گڑھ ہنکارا، ہوئے ہنگتا روگ
 مٹائیندا۔ کھڑگ کھنڈا تیز کٹارا، چند پر چند آپ چلائیندا۔ اُتبیج ہو اُجیارا، شاہ آسواراناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ
 اپنا کھیلے کھیل اگم اپار، ایکا حکم سناائیندا۔ بودھ اگادھ شبد جیکارا، ہر ساچا سچ لگائیندا۔ بھگت بھگونت میت مرار، گھر ستن میل ملائیندا۔ دوتی دُشت در
 دُکارا، در در میل نہ کوئی ملائیندا۔ لیکھا جانے آر پار کنارہ، منجھدھارا پھیری پائیندا۔ لکھ چوراسی دے سہارا، اپنا گیرا آپ دوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، سبتج داتا بے پرواہ، تریتا بنے آپ ملاح، دواپر بے دیوے لا، کلج انتم تگے راہ، چاروں کُنٹ دھواں دھار ساچا چند نہ کوئی
 چڑھائیندا۔ شاہ سلطان گئے ہار، راج راجان پاندھی راہیا۔ سادھ سنت ہوئے خوار، ہر کا پوڑا نظر نہ آئیآ۔ پڑھ پڑھ وید نہ سکے وچار، پُران اٹھاراں نہ ملیا
 ساچا ماہیا۔ شاستر سمرت رہے پکار، اُچی کوک دین دُہائیآ۔ گیتا گیان دے اُچار، اٹھاراں دھیائے دے گواہیا۔ انجیل قرآن سرب پچھتان، ملا شیخ مسائق

پیر سچ مصلاً ہیٹھ نہ کوئی وچھائی۔ کہانی بانی نہ کوئی دھار، دھرت دھول دے وڈیائی۔ پڑھ پڑھ تھکے جیو گوار، رسنا جہوا واد وواد ودھائی۔ گرگھ ورلے ملیا ہر
 نرنکار، کلجگ اتم بے پرواہیا۔ ناتا توڑ سرب سنسار، ایکا سنگر لئے منائی۔ ساچے شبد کرے پیار، پتر دھی بھین بھائی نہ کوئی دھی جوئی۔ ورن گوت توں
 وسیا باہر، ذات پات نہ کوئی رکھائی۔ اک اکانت بول جیکار، بے عیب پروردگار مقامے حق ایکا نعرہ رہیا لگائی۔ رام نام بول جیکار، کرے پیار جو جن رسنا
 جہوار ہے گائی۔ ایکا ناد شبد دھنکار، گند منوہر کھمی نرائن نام بنسری اک وجائی۔ ایکا اللہ ہو ہو کرے پکار، انا ہو انا الحق ویکھ دکھائی۔ ایکا بولے نام ست دھر
 دی دھار، ست ستوادی لئے اٹھائی۔ ایکا گرو فتح کر پیار، واہ واہ گرو دے سمجھائی۔ سرب جیاں دا ایکنکار، دوسر ونڈ نہ کوئی ونڈائی۔ چار جگ کراؤندا لوک
 مات وبار، ورن برن کھیل کھلایا۔ کھتری براہمن شودر ویش کر اجیار، گھر گھر اپنی ونڈ ونڈائی۔ آپے وسیا سب توں باہر، جگت ویدیا جگ پھڑائی۔ کسے ہتھ نہ
 آئے مندر مسجد گرو دوار، گھر گھر بیٹھا جوت جگائی۔ کایا کعبہ کھول کواڑ، چوواں طبقات ویکھے بن ملاہیا۔ سنت بھگت دے ادھار، تن مندر سو بھاپائی۔ گھر
 شبد سچی دھنکار، گھر سخیاں منگل گائی۔ گھر امرت ٹھنڈا ٹھار، بھر پیالہ جام پیائی۔ گھر اتم سیجا کرے شنکار، سولاں کلیاں آپ سہائی۔ سولاں اچھیا بھرے
 بھنڈار، آسا ترسنا دے مٹائی۔ ناری میلا کنت بھتار، گھر ساچے وجے ودھائی۔ مورکھ گدھ نہ پاؤن سار، چاروں کوٹ اچی کوک دین ڈھائی۔ کسے نہ ملیا
 سانجھیاں، سخی سرور سلطان رہے منائی۔ ڈوگھی گندر کرے پیار، من بندر اپنی ڈور بندھائی۔ بجر کپائی لگا توڑے جندر، نام کھنڈا ہتھ اٹھائی۔ اچے ٹلے
 چڑھ چڑھ تھکے گورکھ مچندر، گر پیر دین گواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیرا کھیل اپارا، کرے کرائے ہر نرنکار، ورتے
 ورتا وے وچ سنسار، دھرت دھول ویکھ دکھائی۔ دھرت دھول ہر دیکھن آیا، لوک مات جوت رُشائی۔ چار ورنناں ہرنا پھرنا کھولن آیا، دب نیتز اک
 درسائی۔ چوٹھے پد چڑھ چڑھ میلا میل ملاون آیا، گھر ساچے وٹی ودھائی۔ پنچم سخیاں بہہ بہہ منگل گایا، گیت گو بند اک الایا۔ کاغذ قلم کوئی لکھن نہ پایا،
 ست سمندر رہے گر لائی۔ بسدھا اپنا گھ چھپایا، بنا سبت رہی نین شرمائی۔ بن ہر بھگت ہر جو ہر مندر دس نہ آیا، نیتز لوچن نین درس نہ کوئی پایا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ اتم کھیل نرالا، کرپا کرے پُرکھ اکالا، چار ورنناں ایکا سرنا ایکا رنگ رنگائی۔ چار ورنناں اک گیان، ایکا نام شبد

پڑھائیا۔ چار ورنائ اک دھیان، ست ستوادی اک سرنائیا۔ چار ورنائ ایکا دان، آتم بھچھیا برہم وکھائیا۔ چار ورنائ ایکا کاہن، ساچی سخیاں وکھ وکھائیا۔
 چار ورنائ ایکا رام، پیتا سرتی لئے پرنائیا۔ چار ورنائ دسے ایکا بھان، ایکا نور کرے رُشنائیا۔ چار ورن سناے ایکا گان، دُھن آتمک آپ الاہیا۔ چار ورنائ
 دیوے ایکا مان، ہندو مسلم سکھ عیسائی نہ کرے وڈیائیا۔ چار ورنائ کرے آپ پچھان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل سیری بھگونت،
 لیکھا جانے آد آنت، آنت آد آپ اکھوائیا۔ آد آنت بھو ابھیدا، پُرکھ ابناشی کھیل کھائیندا۔ لیکھا جانے چار ویداں، وید و داتا آپ اپائیندا۔ کلجک میٹے
 اندھیری راتا، اتھر بن آنت کرائیندا۔ اللہ رانی بچھے واتا، سنگ محمد ویکھ وکھائیندا۔ لیکھا جانے تریلوکی ناتھا، آپ اپنا روپ وٹائیندا۔ ستجگ چلاے ساچی گاتھا،
 سونش اکھر آپ پڑھائیندا۔ لہنا دین چکائے مستک ماتھا، پورب لیکھا ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا منتر پوجا پاٹھا، ایکا
 سرور مارے ٹھاٹھا، تین لوک گھلاے ایکا ہاٹا، امرت پیائے ساچے ہاٹا، لیکھا جانے جوت لائا، جوتی نور آپ جگائیندا۔ جوتی نور جگاؤن آیا، جاگرت جوت ہر
 رگھرائیا۔ کلجک اتم لیکھ مٹاؤن آیا، ہر سچا شہنشاہیا۔ ستجگ ساچا مارگ آپ وکھاؤن آیا، زرگن بنیا آپ ملاہیا۔ جگ جگ وچھڑے سنت کنت بھگونت میل
 ملاؤن آیا، آپ اپنے لئے جگائیا۔ مستمکھ گوڑی نیند ساؤن آیا، مایا پردہ اُپر پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ہر دے اندر جائے وس،
 ایکا مارگ دیوے دس، آپ اپنی بوجھ بچھائیا۔ ساچا مارگ ہر ہر پنٹھ، ہری ہر اپنا آپ جنائیندا۔ لیکھا جانے سنکھ اسنکھ، کوٹن کوٹ گنت گنائیندا۔ وید پُران
 پُکارن گرنٹھ، بن سنگر پار نہ کوئے کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے لئے پھڑ، آپ اپنی بوجھ بچھائیندا۔ ہر جن ہر ہر
 بچھیا، کرپا کری آپ بھگوان۔ بھو چکائے ایکا دوجیا، تیجانیتز کھول مہان۔ گھر اپنا آپے سوجھیا، تن مندر سچ مکان۔ جو جن چرن کول ہر ہر جھوجیا، ملے
 وڈیائی دو جہان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن دیوے ساچا مان۔ مان نماںیاں آپ ہر، جگ جگ ویکھ وکھائیندا۔ بھگت بھگونت آئے
 در، در درویش پھیری پائیندا۔ کرنی کرتا آپے کر، اپنی کروٹ آپ بدلائیندا۔ لیکھا جانے ناری نر، پردھ بال جوان نہ روپ دھرائیندا۔ لکھ چوڑاسی بھانڈا
 گھڑ، گھٹ وستو تھر دھرائیندا۔ ہر جن ساچے لئے پھڑ، آپ اپنا میل ملائیندا۔ سنگر پورا نہ سیس نہ دسے دھر، پنج تت نہ کوئی وکھائیندا۔ کایا اندر ساچے

پوڑے آپے جائے چڑھ، آوند ا جاندا دس نہ آئیندا۔ ہر جن چکائے جگت ڈر، نہ بھئے اپنا بھئے کرائیندا۔ جو جن ایکا اکھر جائے پڑھ، نش اکھر ویکھ وکھائیندا۔ کلج اگن نہ جائے سڑ، ترے گن متوت بُجھائیندا۔ سچ بھنڈارا اپنا بھر، اتوٹ اٹھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن دیوے ساچا ور، وراتا آپ اکھوائیندا۔ دیوے ور رنگن نام، رنگ مجیٹھی اک چڑھائیا۔ لیکھا جانے کایا مائی چام، ساچا دام اک بندھائیا۔ آپ وسائے نگر گرام، کایا کھیڑا سچ سکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے دیوے ور، نام نہدھانا ہر مہربانا ایکا جھولی پائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جیا داتا پڑکھ بدھاتا، پڑکھ پڑکھو تم آپ اکھوائیا۔

★ ۵ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی تیج بھان دے گھر شیخ سر ضلع جموں ★

ست پڑکھ نہجن ست ست دھار، ست ستوادی آپ چلائیندا۔ اگم اگمڑی کھیل اپار، اگم اگمڑی کھیل کھلائیندا۔ الکھ اکھنا الکھ جیکار، الکھ اگوچر آپ لگائیندا۔ سچھنڈ نواسی ہوتیار، درگھر ساچے بنت بنائیندا۔ شبد اناد سچی ڈھنکار، تھر گھر ساچے آپ سنائیندا۔ سو پڑکھ نہجن میت مرار، ہر پڑکھ نہجن ویس وٹائیندا۔ ایکنکارا نراکار، نہرگن اپنا روپ درسائیندا۔ آد نہجن ویکھ پساہ، آپ اپنا پردہ لائیندا۔ ابناشی کرتا وسے سچ سچے دربار، گھر محلہ اک سہائیندا۔ سری بھگوان سرجنہار، درگاہ ساچی ویس وٹائیندا۔ پاربرہم پر بھ راج راجان، شاہ سلطان ناؤں دھرائیندا۔ تخت تاج وڈ مہربان، دو جہاناں آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی رچن رچائیندا۔ سچی رچنارچ کرتار، گھر مندر سو بھاپائیا۔ نہرگن نہرگن کر پیار، نہرگن اپنے انگ لگائیا۔ نہرگن سبجاستا پیر پساہ، نہرگن اپنی لئے انگڑائیا۔ نہرگن کھیل اگم اپار، نہرگن ویکھے بے پروا ہیا۔ نہرگن داتا دیونہار، سرگن بھچھیا رہیا پائیا۔ نہرگن ونج کرے واپار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، درگاہ ساچی ایکا گھر، ست پڑکھ نہجن بیٹھا وڑ، دوسر سنگ نہ کوئے رکھائیا۔ ست پڑکھ نہجن سچا شہنشاہ، شاہ شاہانہ آپ اکھوائیندا۔ تخت نواسی بیٹھا ڈیرہ لا، روپ رنگ نہ کوئی جنائیندا۔ ابناشی کرتا جوت جگا، نہرگن دیا باقی اک لگائیندا۔ تخت تاج آپ

سُہا، راج جوگ آپ کمانیندا۔ در دربانا بیٹھا سیس جھکا، در درویشا آپ کراہیندا۔ دُھر فرمانا حکم سنا، اپنا مارگ آپے لائیندا۔ سو پُرکھ زرنجن آپ جگا، اپنی کل آپ ورتائیندا۔ ہر پُرکھ زرنجن دیوے سچ صلاح، ساچی سکھیا جھولی پائیندا۔ اینکارا بنائے ملاح، ساچا کھیوٹ کھینٹا بھار اٹھائیندا۔ آد زرنجن گنت گنا، آپ اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ سری بھگوان آپ دکھائے اپنا تھاں، دھرت دھول نہ کوئی جنائیندا۔ ساچا مندر رہیا سُہا، چھپر چھن نہ کوئی اپائیندا۔ سچ سنگھاسن لیا ڈاہ، پاوا چول نہ کوئی جڑائیندا۔ پُرکھ ابناشی اُپر بیٹھا بے پرواہ، آپ اپنا تخت سُہائیندا۔ زرنجن داتا آپ اکھوا، آپ اپنی کل ورتائیندا۔ اپنی اچھیا بھچھیا جھولی لے پاء، پاربرہم ساچی سیو کمانیندا۔ ساچی سیوا کرے آپ خُدا، نورو نور ڈمگائیندا۔ اپنا جلوہ آپ دکھا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در گھر ساچے سچ بانا، آپے رکھے ساچا رانا، دوسر بھیو نہ کوئی جنائیندا۔ نہ کوئی دوسر نہ دوار، در درویش نہ کوئی اکھوائیندا۔ اک اِکلا اینکار، تھر گھر آسن لائیندا۔ جگت جگت جوت جگائے اگم اپار، پر بھ ساچے سچ وڈیائیا۔ سچکھنڈ سوہے بنک دوار، گنگن منڈل نہ کوئی رُشنائیا۔ رواس نہ کوئی ستار، برہما وشن شو نہ سیس جھکائیا۔ کروڑ تیتیس نہ کوئی ادھار، سُرپت راجا اند نہ ملے ساچا ماہیا۔ گن گندھرب نہ کوئی پکار، گیت گوہند نہ کوئی الایا۔ لکھ چوڑاسی نہ کوئی پسار، ترے گن مایا نہ جڑت جڑائیا۔ پنچ تت نہ کوئی ادھار، زرنجن سرگن نہ کوئے درسائیا۔ جنگل جوہ نہ کوئی پہاڑ، جل تھل مہینٹل نظر کوئی نہ آئیا۔ نو کھنڈ نہ کوئی اکھاڑ، ست دیپ نہ ونڈ ونڈائیا۔ سادھ سنت نہ گر پیر اوتار، سیس چھتر نہ کوئے جھلائیا۔ چوڑاں ودیا نہ کوئی وچار، رسنا جہوانہ کوئی پڑھائیا۔ چارے وید نہ کوئی لکھار، پُران اٹھاراں نہ کوئی گائیا۔ انجیل قرآن نہ کوئی وچار، گیتا گیان نہ کوئی درڑائیا۔ کھانی بانی نہ کوئی پسر پسار، ایشٹ دیو نہ کوئی منائیا۔ ا شتُبھج نہ سنگھ آسوار، چکر گدانہ کوئی ہلائییا۔ چار جگ نہ کوئی دھار، چار گنت نہ کوئی دکھائیا۔ دہ دشانہ کوئی پسار، اتر پورب پچھم دکھن ونڈ نہ کوئی ونڈائیا۔ من مت بُدھ نہ کوئی وچار، نو در نہ کھوج کھوجائیا۔ دسویں نور نہ کوئی اُجیار، سُن سادھ نہ کوئی سمائیا۔ اٹھسٹھ تیر تھ نہ وہے دھار، گنگا گوداوری نہ دھار وہائیا۔ گر در مندر مسجد مٹھ نہ پاوے کوئی سار، چار دیوار نہ کوئی جنائیا۔ کھیلے کھیل بازی گرنت وچ سنسار، ہر زرنکار زرنجن بیٹھا ساچے تخت آسن لائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اِکلا کھیل اپارا، زرنجن کرے کرائے بے پرواہیا۔ سچکھنڈ دوارا ہر ہر وسیا، پاربرہم ہر کرتار۔ نہ کوئی رین اندھیری دے

مسیاء نہ کوئی چند ہوئے اُجیار۔ نہ کوئی تیرِ نرالا کسے کسیا، نہ کوئی رامِ راون مارے مار۔ نہ کوئی چار کُنٹ پھرے نسیا، نہ کوئی جودھا سُو رِ بلی بلکار۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچھنڈ سچ دوارے کرے کھیل اگم اپارے، ایک کھیل سورا سرگیا۔ سورا سرگ سرب گن داتا، مہما کتھ کتھی نہ
 جایا۔ آپے دیکھے کھیل تماشا، نرگن سرگن رُپ وٹایا۔ اپنا نُور کرے پرکاشا، ترے ترے میلا سچ سُبھایا۔ آپ بُجھائے اپنی پیاسا، امرت دھار آپ
 وہایا۔ آپے پائے ساچی راسا، سانگو پانگ سچ آپ ہنڈھایا۔ آپے پوری کرے اپنی آسا، آپ اپنی رچن رچایا۔ آپے لکھ چوراسی کر کر واسا، نچ گھر بیٹھا
 کھ چھپایا۔ آپے ہوئے داسی داسا، سیوک سیوادر آپ اکھوایا۔ آپے کرے پنچم سچ پرکاشا، دیوے مات وڈ وڈیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، آد آد شبد برہما، ساچا ناد آپ وجایا۔ ساچا ناد ہر نرکار، ایک آپ وجائیدا۔ لکھ چوراسی کر تیار، گھڑ بھانڈے دیکھ دکھائیدا۔ اندر دھر نام بھنڈار،
 اپنی ہتھیں بند کرائیدا۔ چو جنت نہ پاوے سار، جگا جگت سرب گرائیدا۔ بھگت بھگونت کرے کھیل اپار، نرگن سرگن بوجھ بُجھائیدا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ابناشی کرتا اپنی کل آپ ورتائیدا۔ آد برہما شبد اپایا، پاربرہم وڈی وڈیایا۔ نرگن چارے کوٹاں گایا، چارے کھ
 آپ صلاحیا۔ نرگن واجا سچ وجایا، سچ ستار آپ ہلایا۔ نرگن پردہ دئے گویا، نُور و نُور کر رُشنائیا۔ نرگن راجا بن کے آیا، شاہ سلطان وڈ وڈیایا۔ نرگن
 سازن ساز دکھایا، لکھ چوراسی بنت بنایا۔ نرگن سرگن جوڑ جڑایا، اپ تیج وائے پر تھی آکاش نال رلایا۔ نرگن ساچا تھم سنایا، برہما وشن شو سمجھایا۔ چار
 جگ جگ گیر دکھایا، کولہو چلی چک پھرائیا۔ گر پیر اوتار ساچی سیوا لایا، جگ جگ ساچا تھم سنایا۔ نو سو چرانوے چو کڑی جگ ایک مارگ لایا، منو منونتر اپنے
 وچ ٹکایا۔ کلجگ انتم دیکھے کھیل سبایا، پُرکھ ابناشی بے پرواہیا۔ کلجگ اگنی اگ تپایا، چاروں کُنٹ آپ دکھایا۔ آپ اپنا رُپ لئے وٹایا، نرگن نرگن اک
 خدایا۔ ثالث ثالث بن کے گھر گھر پھیرا پایا، رُپ رکھے نہ کوئی دکھایا۔ در درویش نر زریش ہو ہو لکھ جگایا، اپنی کھیل کھلایا۔ رُترئی رُت دئے سُبھایا،
 ابناشی اچت وڈ وڈیایا۔ ایک دوس مات دھرایا، ودی سدی کھ شرمایا۔ اموس چن نہ کوئی چٹھایا، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ پہلا مندر ہر سُبھایا، سچھنڈ دوار
 وٹی ودھایا۔ دوجا جندر توڑ تڑایا، اپنا پردہ دئے گوائیا۔ تیجا ست لئے اُپجایا، ہر شبدی ناؤں دھرائیا۔ چوتھے گھر گھر بہہ بہہ آپ سُبھایا، چوتھا پد دئے

دکھایا۔ پنچم بل بل منگل گایا، ایک دوجا دوجا ایک رنگ سمانیا۔ پنچم شبد آپ الایا، پنچم راگ راگنی رہے سپس جھکایا۔ پنچم لیکھا لیکھ لکھایا، چار وید بھیونہ
 رانیا۔ پنچم گھوڑے آپ چڑھایا، ساچی ڈور ہتھ اٹھایا۔ پنچم پنچ سلطانا پھیرا پایا، گھر پنچم وٹی ودھایا۔ لوک مات ہو رُشایا، پنچم جیٹھ خوشی منایا۔ برہما وشن
 شو در دوار بیٹھے سپس جھکایا، گل پلو رہے دکھایا۔ کروڑ تیتسا نیتزیر وہایا، سُرپت راجا اند منگے ور بے پرواہیا۔ پُرکھ ابناشی رہیا سمجھایا، ساچا شبد اک الایا۔
 کلجک اتم دے مٹایا، جگت اندھیر رہے نہ رانیا۔ پُرکھ ابناشی پھیرا پایا، نرگن سرگن کر رُشایا۔ بل باؤن بھیکھ دے چکایا، بھولے بھاؤ سرب لوکایا۔ راون
 گڑھ دے تڑایا، رام راما روپ وٹایا۔ کنس ہنکاری دے کھپایا، کلجک جورو زر نہ کوئی دھرائیا۔ مورکٹ سپس ٹکایا، ایک حکم دے سنایا۔ جوٹھ جھوٹھ سُبھ
 نِسبھ رہن نہ پایا، اشنج اپنی کل دکھایا۔ ایک چکر دے پھرایا، چکر سندرشن نیوں نیوں سپس جھکایا۔ ساچی گدا لے اٹھایا، نو کھنڈ پر تھی اپنی انگل لے
 ٹکایا۔ دو جہاناں گیرا دے دواہیا، دوس رین آپ بھوایا۔ سورج چن رہے گرلایا، تی اگنی رہی سرب جلائی۔ پنچم جیٹھی ہر ہر پھیرا پایا، پنچم بخشے سچ سرنایا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچم دیوے ساچا مانا، ہر جن بخشے سچ دھیانا، اتم اُپجائے برہم گیانا، میل ملائے گن ندھانا، اوگن نہ کوئے
 جنایا۔ پنچم جیٹھ ہر کا دوار، ہر ساچا سچ سہانیدا۔ بھگتن کرے سچ پیار، در گھر ساچا ویکھے دکھانیدا۔ دھن سلکھنی ہوئی نار، نر ہر ایک کنت منانیدا۔ ناتاٹھا
 جگت سنسار، و بچار جگت وکار نیڑ نہ آئیدا۔ تن بستر ہوئے سچ شنکار، نیتزیناں کجل نام پائیدا۔ سالو رنگے اپر اپار، لال گللا رنگ دکھانیدا۔ کنگن پائے ہر
 نرنکار، لال مہندی ہتھ دکھانیدا۔ ساچی سخی کرتیار، گھر ساچے میل ملائیدا۔ چارے پد ہوئے کہاں، چوتھے گھر آپ بہانیدا۔ پنچم ملیا پیا بھتار، نار ٹیاریا
 آپ پرانیدا۔ ساچی سخیان منگلاچار، جگت وید اک سنانیدا۔ شبد اناد و بے دھنکار، دھنی ناد آپ سنانیدا۔ گادت گادت گائے آپ نرنکار، ساچا سوہلا آپ
 الایندا۔ ڈھولا رہیا بول جیکار، سوہنگ بولا آپ سنانیدا۔ ساچا تولا بن سنسار، نام کسوٹی ہتھ رکھانیدا۔ اپنی درشت سہاگا دیوے ڈار، کنچن اپنے رنگ
 رنگانیدا۔ گرکھاں کرے سچ پیار، سچ سہنجی سچ سہانیدا۔ اک دکھائے سچ دربار، جگت ناتا توڑ تڑانیدا۔ جگت جگت جوت جگے اپار، دیا باقی نہ کوئی رکھانیدا۔
 مکلاپاتی میت مرار، گھر مندر آپ دکھانیدا۔ چتر بھج اپنیاں بھجاں رہیا پسار، اشٹ اپنا روپ وٹانیدا۔ لیکھا جانے دھر دربار، سچکھنڈ دوارا آپ سہانیدا۔ پنچم

جیٹھی دوس وچار، نیتزینی روپ وکھائیندا۔ جگ جگ وچھڑے میلے یار، سبجگ تریتا دوپر پورب لہنا جھولی پائیندا۔ ساچی سیوا کرے کرتار، بھگت وچھل اپنا
 ناؤں دھرائیندا۔ پھڑ پھڑ پاتھر جائے تار، ستی اہلیا چرن چھہائیندا۔ رام نام بلی بلکار، گڑھ ہنکاری توڑ تڑائیندا۔ بھیلنی کلکھنی کرے پار، مکھ اپنے بھوگ
 لگائیندا۔ غریب نماںیاں پاوے سار، جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ بدر سدا دے تار، دروید لجیا آپ رکھائیندا۔ ارجن رتھ چلائے وچ سنسار، رتھ رتھو، ہی
 آپ اکھوائیندا۔ پنچے پاندو کر پیار، پنچم اپنے رنگ رنگائیندا۔ جگت ہنکاری کر خوار، درویدھن دُشت مُکائیندا۔ کلجگ انتم ہو اُجیار، ایک منتر نام درڑائیندا۔
 نانک وجائے نرگن دھار، ست ست سرنگی ہتھ پھڑائیندا۔ ارجن بنیا لیکھ لکھار، بودھ اگادھ شبد جنائیندا۔ گرو گوبند کر پیار، پنچم ناتا جوڑ جڑائیندا۔ امرت
 کھنڈا تیز کٹار، سیس دستار آپ سہائیندا۔ ساچے گھوڑے ہو آسوار، ساچے مارگ آپ رکھائیندا۔ ویلے انتم کرے پکار، پر بھ ابناشی راہ تکائیندا۔ پُرکھ
 ابناشی کرپا دھار، اپنا میل ملائیندا۔ شبد سٹائے سٹی ڈھنکار، آپ اپنا حکم جنائیندا۔ چوتھے جگ کھیل اپار، کلجگ انتم ہر ہر آپ کرائیندا۔ پرگٹ ہووے وچ
 سنسار، نہکنا ناؤں رکھائیندا۔ سمبل نگری دھام نیار، ساڈھے تن ہتھ رچن رچائیندا۔ ایک دیپک کر اُجیار، تیل باقی نہ کوئے پائیندا۔ شبد ڈنکا وجائے سرب
 سنسار، راؤ رنگاں آپ اٹھائیندا۔ پنچم جیٹھ پاوے سار، نرگن سرگن میل ملائیندا۔ جگت جلدے جائے ٹھار، پاپی گندے میٹ مٹائیندا۔ اپنے بندے کرے
 پیار، آتم اندھے در دُرکائیندا۔ چند نو چند چڑھے وچ سنسار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچم جیٹھ دوس اپار۔ پرگٹ ہو یا آپ نرنگار،
 سرگن روپ وچ سنسار، سنسار ساگر ویکھ وکھائیا۔ سنسار ساگر ڈونگھی کندر، جگت اندھیرا چھایا۔ لکھ چوراسی بھونڈی بندر، من منو آنہ کسے بندھایا۔ گھر گھر
 نہ توڑیا کسے جندر، ترے گن مایا بندھن پایا۔ سدا وسیرا ڈونگھی کندر، گیان دیپ نہ کوئی جگایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے
 لئے ملایا۔ دوس سبھاگا پنچم جیٹھ، لوک مات وڈیائیا۔ غریب نماں رکھے چھایا ہیٹھ، جو جن آئے سرنائیا۔ لکھ چوراسی بھنے کوڑے ربٹھ، مٹھارس نہ کوئی
 دکھائیا۔ انتم چڑیاں چگیا کھیت، چاروں گنٹ سرشٹی سرشٹ دے دہائیا۔ مایا ممتا ہوئے پریت، جگت جیو نہ سکے کوئی بچائیا۔ ہر ہر ملیا نہ نیتن نیت، نیتزین نہ
 درشن پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے لئے ترائیا۔ ہر جن ساچا تاریا، کر کرپا آپ بھگوان۔ لکھ چوراسی گیار نواریا، آون

جاون چچی کان۔ اک وسائے سچ دواریا، در گھر ساچے سچ مکان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن میلے چتر سُجان۔ ہر جن چتر سُجان، مورکھ موڑھے دھندے لایا۔ جس جن بخشے چرن دھیان، من شیطان رہن نہ پایا۔ آتم اُتجے اک گیان، گیتا گیان دے گواہیا۔ میل ملائے ساچے رام، پیتا سرتی رام پرناہیا۔ ایک شبد سنائے کان، اوانگ سوہنگ رُپ اک درساہیا۔ اک دکھائے سچ نشان، سنگر پورا آپ جھلایا۔ ایک پائے اپنی آن، رائے دھرم نہ دے سزایا۔ ویلے آنت کرے پچھان، ہر جن ساچے اپنی گود بہانیا۔ سنگر پورا سد مہربان، نہ مرے نہ جانیا۔ جودھا سوربیر بلی بلوان، کلجگ انتم پھیرا پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچم دوس پنچم دہاڑا، گرگھہ ویکھے ساچا لاڑا، کرے پرکاش بہتر ناڑا، کایا مندر سچ اکھاڑا، گوپی کاہن آپ نچایا۔ گوپی کاہن ہر ہر میلا، سرتی شبد ملائیندا۔ لیکھا جانے گروگر چیلہ، چیلہ گر رنگ سمانیندا۔ آد جگادی سبجن سہیلا، نیت نوت اپنا ویس وٹائیندا۔ آپے جانے اپنا وقت ویلا، وید کتیب نہ کوئی لکھائیندا۔ کلجگ انتم اچرج کھیل پاربرہم پر بھ کھیلہ، زرگن نور جوت جگائیندا۔ آپے وسے دھام نویلا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچم جیٹھ دوس سُبھاگا، گرگھہ ورا سوہیا جاگا، جس جن آپ جگائیندا۔ گرگھہ ساچا جاگیا، جگاونہار آپ نرنکار۔ سچ سرنائی ایک لاگیا، ناتا توڑ سرب سنسار۔ ہنس بنیا در گھر ساچے کاگیا، چاروں کُنٹ اک اڈار۔ من سمرت اک ویراگیا، بھگتی بھگت بھرے بھنڈار۔ دُرمت میل دھوے داغیا، مانس جنم دے سوار۔ آپ چڑھائے سچ جہازیا، بیڑا پار کرائے وچ منجھدھار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے لائے پار۔ پار کنارہ دسے گھاٹ، پتن بیٹھا ساچا ماہیا۔ کلجگ انتم نیڑے آئی واٹ، پاندھی بھلے جگت راہیا۔ بن ہر کوئی نہ سوئے آتم سیجا کھاٹ، ساچی سچ نہ کوئی ہنڈھائیا۔ کلجگ سوانگی نوٹ آ کھیل کرے ناٹ، گھر گھر اپنا ڈنک وجائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھہاں دکھائے ایک ہاٹ، در دروازہ آپ دکھائیا۔ ایک ہاٹ ہر ہر کھولیا، نو کھنڈ پر تھی بول جیکارا۔ ایک اکھر ہر ہر بولیا، سوہنگ شبد سچ جیکارا۔ گیان کنڈے ساچے تولیا، تولنہار آپ نرنکار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے کرے پیارا۔ ہر جن رسیا ہر رنگ رتڑا، کنجن رنگ سمائے۔ پُرکھ ابناشی نہ ٹھنڈا نہ

تترہ، سیتل دھار رکھائے۔ اپنے در بیٹھا اپنے رنگ رتڑا، رنگ رنگیلا موہن مادھو آپ اھوائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچم جیٹھ
 ویہ صد بکرمی ستاراں، سچ بہارا آپ لگایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، لیکھا جانے ناری نارا، بردھ بال جوانا، ایکاروپ درسائیا۔

★ ۵ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی کرم چند دے گھر پنڈ شیخ سر جموں ★

ہر بھگت سدا ترپتاسیا، تیر اچھیا پور کرائے۔ ہر بھگت بھجھائے پیاسیا، امرت آتم میگھ برسائے۔ ہر بھگت لیکھا جانے سواس سواسیا، پون سواس لیکھ
 کرائے۔ ہر بھگت اڈائے پر تھی اکاسیا، گنگن گگنتر آپ پھرائے۔ ہر بھگت میل ملاوا شاہو شاباشیا، درگاہ ساچی آپ ملائے۔ ہر بھگت نچ گھر ساچے کرے
 واسیا، محل اٹل اک سہائے۔ ہر بھگت مانس جنم ہوئے رہر اسیا، باراں راسی بھو نہ رائے۔ ہر بھگت ناتا تھے دس دس ماسیا، مات گربھ نہ پھیرا پائے۔ ہر
 بھگت آد جگاد نہ کدے وناسیا، ابناشی کرتا دیا کمائے۔ ہر بھگت، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے رنگ رنگائے۔ ہر بھگت ہر ہر پایا،
 ایکارنگ بسنت۔ ہر بھگت سرب سکھدایا، پُرکھ ابناشی ملیا کنت۔ ہر بھگت در دروازہ اک گھلایا، گھر سجن سوبھاونت۔ ہر بھگت غریب نواز اک ملایا، شبد
 جنائے نیامنت۔ ہر بھگت ایکاکھ نام درڑایا، گڑھ تھنا ہوئے ہنگت۔ ہر بھگت لکھ چوراسی سنگل آپ تڑایا، میل ملاوا ساچے سنت۔ ہر بھگت ساچا منگل ہر
 ہر گایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لیکھا جانے آد انت۔ ہر بھگت ہر بھینٹیا، نرگن روپ نراکار۔ ہر بھگت ساچا بیٹیا، مات پت اک
 کرتار۔ ہر بھگت سیجا ساچی لیٹیا، سچ سنگھاسن اپر اپار۔ ہر بھگت ملیا کھیوٹ کھیٹیا، اک اگلا ایکنکار۔ ہر بھگت مٹھا ہوئے کوڑا ریٹھیا، امرت بھریا آپ
 بھنڈار۔ ہر بھگت اپنے نیتر ہر ہر آپے ویکھیا، اپنا لوچن سچ اگھاڑ۔ ہر بھگت ہر کڈھے بھرم بھلیکھیا، گھر مندر دپیک جوت کر اجیار۔ ہر بھگت درشن پائن
 برہما وشن مہیش گنیشیا، شو شکر کرے پیار۔ ہر بھگت سدا ادیسیا، مرے نہ جے وچ سنسار۔ ہر جوتی جوت پرویشیا، ایکاشد راگ سنائے سچی دھنکار۔ ہر
 بھگت میل ملایا نریشیا، ساچے تخت سچی سرکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بھگتن دیوے نام بھنڈار۔ ہر بھگت سچ سکھدایا، گھر ساچے

وہی ودھایا۔ ہر بھگت ترے گن مایا چھندن توڑ تڑایا، آتم برہم کرمی گڑمایا۔ ہر بھگت ساچا چھندن ایکا گایا، رسنا جہوا ایکا گن دکھایا۔ ہر بھگت پرماندن آپ سما، نجاندنج گھر آپ چوایا۔ ہر بھگتن جھوٹا بندھن آپ تڑایا، مایا ممتا کئی پھاپیا۔ ہر بھگت ایکا درشن ہر ہر پایا، بھگت کبیر دے گواہیا۔ اُچ محلے چڑھ چڑھ ڈھولا گایا، آپ اپناراگ سناپیا۔ ایکا ساچا بنک سہایا، کنچن گڑھ ناؤں دھراپیا۔ پُرکھ ابناشی لڑ بندھایا، نہ کونے توڑے توڑ تڑاپیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر بھگت دیکھے تھاوں تھانیا۔ ہر بھگت سچ بھنڈار، پُرکھ ابناشی آپ ورتانیدا۔ داتا دانی دیونہار، اتوٹ اتٹ آپ دکھانیدا۔ جُگا جُگتر کھیل اپار، لوک مات آپ کرائنیدا۔ اپنی بانی کرتیار، سچ سوانی آپ اٹھانیدا۔ شبد ہانی میل بھتار، ساچا جوڑا جوڑ جڑانیدا۔ نرگن بنھے اپنی دھار، دھار دھار وچوں آپ کڈھانیدا۔ سار شبد ایکنکار، سارنگ دھر آپ اپنی کل ورتانیدا۔ سرگن اندر نرگن واڑ، آپ اپنا کھ چھپانیدا۔ اپنا کھول آپ کواڑ، آپ اپنی دُھن سنانیدا۔ آپے اندر آپے آئے باہر، رپ رنگ نہ کونے دکھانیدا۔ رسنا جہوا سیو کرے اپار، بتی دند آپ ہلانیدا۔ گن اوگن نہ کرے کوئی وچار، نرگن سرگن ایکا رپ درسانیدا۔ بھگتن اندر میت مُرار، بہہ بہہ آسن لائیندا۔ لیکھا جانے روداس چسار، کایا چڑا آپ ہنڈھانیدا۔ بالمیک دیکھ بٹوار، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ پھیرا پائیندا۔ اندر رکھ سچی ستار، ست ستوادی آپ وجانیدا۔ نانک پرگٹ کرمی وچ سنسار، ایکنکارا آپے گانیدا۔ ساچا سارنگا ہو اُجیار، آپ اپنی سُر سنانیدا۔ لیکھا دھر دربار، دھر درباری آپ لائیندا۔ بھگتن اندر کر وچار، دُونگھی غار کھیل کھلانیدا۔ بھو نہ پائے کوئی جیو گوار، کون رپ ہر وٹانیدا۔ کھج انتم کھیل سچی سرکار، ساکھیات اپنی بنت بنانیدا۔ رپ نہ دے نرنار، نرنارن دیکھ دکھانیدا۔ ہر جن ساچے لئے اُبھار، لکھ چوراسی پھول پھلانیدا۔ پورب کرم لہنا کر وچار، تن بستر گہنا ایکا پائیندا۔ درشن نیناں گرو رگدھار، گھر مندر آپ دکھانیدا۔ کرم گکرماں کرے وچار، نہہکرمی اپنا کرم آپ کرائیندا۔ بیڑی سنگ لوہا جائے تار، جگت بھار نال اٹھانیدا۔ جس جن کریا درس سچا دیدار، دید اپنی آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھکوان، آد جگاد سدا مہربان، سر اپنا ہتھ رکھانیدا۔

★ ۵ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی سردارا سنگھ دے گھر جموں ★

گھر مندر بنک دوارا، گرہ بھیت آپ وسایا۔ گھر سبجن میت مرارڑا، ہر بیٹھا بے پرواہیا۔ گھر کرے سچ پیارڑا، جن ساجن میل ملایا۔ گھر چاڑھے رنگ اپارڑا، رنگ مجیٹھی اک رنگایا۔ گھر کرے ہر شنگارڑا، سولاں شنگار آپ کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرہ مندر سوہا پانیا۔ گرہ مندر ہر ہر سبیا، گرمت گر گھر گبھیر۔ گھر مندر تال و جیا، وجا ونہارا گنی گبیر۔ گھر گڑھ ہنکاری بھجیا، گھر پایا امرت سیر۔ گھر پردہ اپنا کھیا، گھر مٹے تقدیر تقصیر۔ گھر رکھنہارا لجیا، گھر لیکھا جانے شاہ فقیر۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر چوٹی چڑھ اخیر۔ گھر مندر سوہنا سوہنا وانت، گھر سچی محل اٹاریا۔ گھر بیٹھا سیری بھگونت، عقل کل اپنی دھاریا۔ گھر لیکھا آد انت، گھر جگ جگ تیج سواریا۔ گھر شبد اندھڑا منت، گھر شبد پتی دھنکاریا۔ گھر مہما ہر بے انت، گھر روپ اگم اپاریا۔ گھر میلا ساچے کنت، گھر میلا شاہ سرکاریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر مندر بنے آپ پجاریا۔ گرہ مندر گھر گھر پاٹھ، سچ پوجا آپ کرائیندا۔ گھر مندر مارے سروور ٹھاٹھ، سر امرت آپ دکھائیندا۔ گھر نورو نور نورانی جوت لاٹ، گھر دیوی دیوا اشٹ منائیندا۔ گھر شبد اناند ناد، گھر اننت سیو کمانیندا۔ گھر کھیل پڑکھ سمراتھ، گھر ڈھول مردنگ و جائیندا۔ گھر اُپجائے ساچی گاتھ، گھر بودھ اگادھ سنائیندا۔ گھر میل تریلوکی ناتھ، گھر سخیاں منگل گائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بنک دوارا اک سہائیندا۔ گھر مندر سوہے بنک، ہر ساچا آپ سہائیندا۔ گھر بھجائے ایک انک، ایک اکھر نام پڑھائیندا۔ گھر میٹے بھرما شنک، سنساروگ آپ چکائیندا۔ گھر بھگت بنائے جوں جن جنک، جن جننی لیکھے لائیندا۔ گھر میلا واسی پری گھنک، گھنی شام ویکھ دکھائیندا۔ گھر جوتی شبدی لائے تنک، گھر تریمت تریا ویس وٹائیندا۔ گھر مردنگ و جائے ڈنک، ڈورو اپنے ہتھ اٹھائیندا۔ گھر لیکھا گھر ساچا انک، نت نوت ویس دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرہ مندر کھوج کھجائیندا۔ گرہ مندر ہر پھولیا، اوچا بنک دوار۔ ساچے کٹڈے آپے تولیا، پڑکھ ابناشی تولنہار۔ اپنی دھارا آپے بولیا، سوہنگ شبد سچ جیکار۔ گرہ مندر کدے نہ ڈولیا، ساچے تخت بیٹھ سچی سرکار۔ جن بھگتاں اندر آپے مولیا، نرگن جوت کر اجیار۔ امرت بھرے ساچا کولیا، اُلٹی نا بھی دے پھہار۔ آپے ہوئے کلا سولیا،

آپے کل کلکی لئے اوتار۔ آپے بدلے اپنا چولیا، چولے رنگے گُرمھ میت مُرار۔ آپ مٹائے پردہ اولیا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھے بنک سچا گھر بار۔ گھر بار ہر ہر پیکھیا، کایا گڑھ محل۔ آپے لکھنہارا لیکھیا، بیٹھا نہچل دھام اٹل۔ آپے لیکھا جانے دس دسمیسیا، آپے بھرم بھلیکھا پائے ول چھل۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بنک دوارا آپے بیٹھا مل۔ بنک دوارا سچ سنگھاسن، ہر ہر ساچا سو بھا پائیا۔ کرے کھیل پر تھی آکاشن، شاہ شتابشن وڈ وڈیائیا۔ ہر جن لیکھا جانے رسن سواسن، انتر آتم بوجھ بُجھائیا۔ نج گھر آتم کر کر واسن، گھر مندر دئے سہائیا۔ ہر بھگت نہ ہونے کدے اُداسن، چنتا سوگ نہ کوئی دکھائیا۔ مانس جنم کرے رہ راسن، اجونی اجون نہ کوئی بھوائیا۔ بھگت سہیلا سدا داسی داسن، دوس رین پیسن پیس سیو کمائیا۔ ہر جن ساچے سد بل بل جاسن، جس پایا ہر رگھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرہ مندر گھر کرے پوت، امرت رس ساچا سنج، پھل پھل بھلو اڑی آپ مہکائیا۔

★ ۵ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی مہر سنگھ دے گھر شیخ سر جھوں ★

ہر شبد سچا گُردیو، ایک ایشٹ سرب درسائیا۔ پُرکھ ابناشی الکھ اھیو، جگ جگ اپنا کھیل کرائیا۔ آد زرنجن وڈ دیوی دیو، شاہ سلطان بے پرواہیا۔ آپے جانے اپنی سیو، سیوک سیوا سچ دکھائیا۔ نام چپائے رسنا جہو، گنونت وڈ وڈیائیا۔ کونستک نیا مستک لائے تھیو، نورو نور جوت رُشائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لیکھا جانے اگم اتھا، ساچی سیوا ہر مہربان، ہر جن اک سمجھائیا۔ رسنا جہوا گن ندھان، ایک ایک دھیائیا۔ ایک ایشٹ دو جہان، سرشٹ سبائی آپ دکھائیا۔ ایک سخی ملے ساچا کاہن، ایک بنسری نام وجائیا۔ ایک دیوے سچ گیان، اندھ اندھیر اک مٹائیا۔ ایک بخشے پین کھان، ترسنا بھکھ مات گوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک سیوک سیوادار، ہر جن ساچے کرے پیار، بھگت وچھل ہر وڈ گُردھار، گرور اپنا رُپ پر گٹائیا۔ کایا مندر سچ دوارا، گھر سچا سو بھا پائیندا۔ کرے کھیل اپر اپارا، تھر دربارا آپ وسائیندا۔ اچی کوک بول جیکارا، ایک نعرہ آپے لائیندا۔ سار شبد کر پسارا، برہما د برہم

رچن رچائیندا۔ آپے نختے سُت ڈلارا، ساچی بھچھیا جھولی پائیندا۔ آپے ونج کرائے بن ونجارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سیوک ہوئے
 سیوادارا، سیوک بل اپنا آپ رکھائیندا۔ سیوک سیو بل ایکا دھار، بلی بلوان آپ اکھوائیندا۔ سکھنڈ نواسی ہو تیار، آپ اپنا حکم جنائیندا۔ لوآں پُریاں
 برہنڈاں کھنڈاں کر تیار، اپنی دست وچ ٹکائیندا۔ سیوالائے سورج چن ستار، منڈل منڈپ آپ سہائیندا۔ آپے جانے اپنی کار، کرتا قادر آپ کرائیندا۔
 جل بنب ہر کر تیار، دھرت دھول آپ ٹکائیندا۔ برہما وشن شو اک پیار، چرن دوار اک دکھائیندا۔ ترے گن مایا در ورتار، در در اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ لکھ
 چوراسی کھیل نیار، خالق خلق اپنی کھیل کھلائیندا۔ گھر مندر ساچا کر تیار، گھر گھر وچ بنت بنائیندا۔ ڈونگھی کندر کھیل اپار، محل اٹل آپ سہائیندا۔ پاربرہم
 برہم کر اُجیار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر مندر آپ ٹکائیندا۔ گھر مندر ہر رکھیا، پرہہ اپنا آپ سنبھال۔ آد جگاد کسے نہ لکھیا، دینا
 بندھپ دین دیال۔ بن ہر بھگت نہ کسے پرکھیا، لکھ چوراسی ہوئی بے حال۔ ستگر بن گر مارگ کسے نہ دسیا، ساچی چلے نہ کوئی چال۔ کال مہاکال چرناں ہیٹھ
 جھسیا، کرے کھیل پُرکھ اکال۔ گرگھ ورلے ہر دے اندر وسیا، آپ دکھائے سچی دھر مسال۔ زرگن سرگن بچھے پھرے نسیا، لیکھا جانے شاہ کنگال۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کرائے سدا پرتپال۔ پرتپالک پرتپالدا، پرتی بنب ویکھ دکھائے۔ راہ جانے کال مہاکال دا، دین دیال اپنا ناؤں
 دھرائے۔ پھاہ توڑے جگت جنجال دا، جس جن سر اپنا ہتھ ٹکائے۔ اپنا دیپک آپے بالدا، اگیان اندھیرا دے چکائے۔ گرگھاں آپے سرت سمبھالدا،
 آلس نندرا دے مٹائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر ساچا اک سہائے۔ گھر ساچا ہر سہنجنا، ہیرے موتی جڑت جڑایا۔ گھر بیٹھا آد
 زرنجا، آپ اپنا آسن لایا۔ جس جن ملے ساچا سجننا، گرہ مندر دے دکھایا۔ جو گھڑیا سو بھجننا، تھر کوئے رہن نہ پایا۔ کال نگارہ سب دے سرتے وچنا، جو
 آیا سو چل دکھایا۔ کلجگ اتم سنگھ شیر دلیر ہو ہو گجننا، گرگھ ساچے لئے ترایا۔ آپ اپنے چرن دوار کرائے مچنا، جوٹھا جھوٹھا پنڈھ مکایا۔ گرگھاں وچ بہہ
 بہہ آپے سجننا، اپنی سیو نہکیو زردھن ہو ہو آپ کمایا۔ ہر سنگت تیرا درس کر کر ہر ہر رجننا، اپنی تریپت آپ کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، ہر جن ساچے ویلے آنت لئے ملایا، آنت ملاوا آنت کال، کال گراس نہ کوئی چبائیا۔ آنت ملاوا آنت لئے سنبھال، کرے سنبھال ستگر پورا بے پرواہیا۔

اَنٓتِ ملاوا آپ اُٹھائے اپنے لال، آپ اپنے گلے لگائیا۔ اَنٓتِ لیکھا وکھائے شاہ کنگال، گُرگھ شاہ پاتشاہ آپ جنائیا۔ لکھ چوڑاسی وچوں بھال، مانک موتی نرگن
 جوتی سرتی سوتی آپ اُٹھائیا۔ لہدے پھردے کوٹن کوٹی، سنگر پورا نظر کسے نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جنم جنم دی کڈھے واسنا
 کھوٹی، جس جن اپنے چرن لگائیا۔ گُرکھاں اُتوں وارے اپنی بوٹی بوٹی، تن اگنی بھیٹ چڑھائیا۔ نرگن ہوئے چڑھیا چوٹی، اتر کدے نہ جائیا۔ ہتھ پھرائی
 سوہنگ سوٹی، چور یار ٹھگ کوئے نیڑ نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن دسائے ساچے گھر، در دوار دوار کا آپ کھلائیا۔ کام
 دھین امرت رس، ہری ہر نامہ آپ سمجھائیا۔ گھر گمبھیر ہوئے وس، ست سرُپ دئے کرائیا۔ ایک مارگ ساچا دس، درد ڈکھ بھے بھجن دیا کمائیا۔ لوک
 مات کرائے ساچا جس، اُچس خاکی خاک ملائیا۔ ہری مندر ہر ہر ہر دے وس، ہر کی پوڑی دئے چڑھائیا۔ جو جن پر بھ ملن دی رکھے آس، کر کپا میل
 ملائیا۔ جنم جنم دی بھے پیاس، ترسنا ترپت آپ وکھائیا۔ در دوار نہ دسے کوئے نراس، نردھن سردھن ایک رنگ رنگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، ایک امرت گھ چوائیا۔ کام دھین نرمل دُدھ، ہر امرت رس چکھائیندا۔ اُجل کرے آپے بُدھ، بُدھ بیسکی رُپ وٹائیندا۔ کارج کرے گھر گھر
 سُدھ، ست روگ سرب چکھائیندا۔ اپنا بھو گھلائے گجھ، مایا پردہ آپے لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن لیکھا لیکھ گنائیندا۔ کام
 دھین گرہ وسے گھر، ہر کھ سوگ نہ کوئی جنائیا۔ نیتیان دیوے ور، پریتی پر م پُرکھ سکھائیا۔ کایا سیتی شبد گیان، دھیان ندھان وچ رکھائیا۔ ست سرُپ
 اک بان، پر م پُرکھ پت پر میشور پت پتالا آپ وکھائیا۔ ہری ہر ہر کر پچھان، ہر جو ہر ہر ویکھ وکھائیا۔ جس جن اُپر ہوئے آپ مہربان، جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک نام دئے درڑائیا۔ ایک نام ندھان نربان، مہربان آپ جنائیندا۔ اون گون پون کرے پچھان، باؤن جوتی ویکھ وکھائیندا۔
 دیناں انا تھاں دیوے دان، درد بھنڈاری درد وندائیندا۔ کرپا کرے شاہ سلطان، سمرتھ اپنی وتھ جھولی پائیندا۔ چنتا روگ سوگ سرب مٹ جان، جو جن
 رسنا سوہنگ گائیندا۔ لیکھا دسے سرب جہان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چرن بچھائے ساچے گھر، سل پاتھر کایا مائی کاپچی گاگر آپ
 ترائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایک ونج کرائے سچا سو داگر، ساچی دست ایک ہٹ وکائیندا۔

★ ۵ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی تیج بھان دے گھر شیخ سر ضلع جموں ★

سو پُرکھ نرنجن نرگن دھار، نرور آپ چلائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن عقل کل کھیل اپار، آد جگادی آپ کھلائیندا۔ اینکارا رُوپ اگم اپار، الکھ اکھنا آپ دکھائیندا۔ آد نرنجن ہو تیار، ست سرُوپی آپ درسائیندا۔ سری بھگوان بل اپنا دھار، در گھر ساچے سو بھاپائیندا۔ ابناشی کرتا نہ پُرکھ نہ دسے نار، اپناتت آپ اپائیندا۔ پاربرہم شاہو بھوپ سچی سرکار، شاہ شاہانہ ناؤں وٹائیندا۔ سچ دوارا کھول کواڑ، سچکھنڈ اپنا تخت سہائیندا۔ تھر گھر مندر پاوے سار، گھر گھر وچ آپ سہائیندا۔ باڈی بن آپ نرنکار، ساچی سیوک سیوک کمائیندا۔ سچ سنگھاسن کر تیار، پاوا چول نہ کوئی رکھائیندا۔ آسن لائے دھر دربار، درگاہ ساچی آپ وچھائیندا۔ نہ کوئی دسے چوہدار، در دربان نہ کوئی سہائیندا۔ اک اگلا ہو اجیار، نوجوان اپنا رُوپ وٹائیندا۔ اپنی اچھیا آپے کر وچار، اپنی منگن آپ منگائیندا۔ اپنی سکھیا دیونہار سچی سرکار، ساچا حکم آپ چلائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی رچن آپ رچائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن سٹح پرکاس، پر م پُرکھ آپ کرائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن شاہو شباش، نہ مرے نہ جائیا۔ اینکارا پاوے راس، منڈل اپنی راس رچائیا۔ آد نرنجن رکھے واس، واس نواسا اک کرائیا۔ سری بھگوان داسی داس، داسن داس آپ ہو جائیا۔ ابناشی کرتا کھیلے کھیل پر تھی آکاش، آپ اپنا رُوپ وٹائیا۔ پاربرہم برہم کر پرکاش، جوتی جوت جوت جگائیا۔ سچکھنڈ دوارا ساچے تخت نواس، نرگن بیٹھا حکم چلائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ محلہ دے اُسار، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ سچ محلہ اگم اپار، اگم اگم آپ سہائیندا۔ اچلا کر تیار، اچھل اچھل آسن لائیندا۔ چاروں کُنٹ نہ کوئی دیوارا، چھپر چھن نہ کوئی سہائیندا۔ ایک دیپک کر اجیار، نرگن باقی جوت جگائیندا۔ شہنشاہ شاہ بن سکدارا، شاہ بھوپ آپ اکھوائیندا۔ اپنے رنگ روے کرتارا، دوسر رنگ نہ کوئی رنگائیندا۔ اپنی اچھیا اپنا کر پسار، آپے ویکھ دکھائیندا۔ بے عیب خدائی پروردگارا، جلوہ نور ڈگمگائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دوارا بیٹھا وڑ، دس کسے نہ آئیندا۔ سچکھنڈ دروازہ غریب نواز، ایک ایک رکھائیا۔ شاہو بھوپ وڈ راجن راجا، لیکھا جانے بے پرواہیا۔ آد جگادی سازن سازا، سچ رچنا آپ رچائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ سنگھاسن سو بھاؤنت، آپے بیٹھ سری بھگوانت، بھگوان اپنا رُوپ درسائیا۔ ساچے تخت سچ سلطان، ہر ساچا آپ

سہانیندا۔ ساچا روپ سیری بھگوان، گھر ساچے آپ پرگٹائیندا۔ گھر ساچے ویکھے ساچا کاہن، گھر ساچے رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کھیل کھلائیندا۔ سچھنڈ دوارا اینکارا، کل اپنی آپ رکھائیا۔ نرگن جوت کر اجیارا، نور نورانہ ڈمگائیا۔ آپے بنے بھوپ سکدارا، شہنشاہ پاتشاہ آپ اکھوائیا۔ اپنی گھاٹ گھڑے بن سنیارا، سچ کٹھالی آپ تپائیا۔ اپنی جوت لائے انگیارا، اگنی اپنی آپ دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے تخت شاہ نواب، ایک بیٹھا سوبھا پائیا۔ سوبھا و انت ہر بھگوان، تخت نواسی تخت بر اجیا۔ آپ جھلایے سچ نشان، کھیلے کھیل غریب نوازیا۔ اپنا دیوے دھر فرمان، شہد اگنی مارے واجیا۔ آپے بنے راج راجان، آپے رکھے اپنی لاجیا۔ آپے جودھا سور پیر بلی بلوان، آپ سوارے اپنا کاجیا۔ آپے ویکھے اپنا مار دھیان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ہوئے آپ محتاجیا۔ ساچے گھر اچے مندر چڑھ، ہر اپنا آپ ویکھ دکھائیندا۔ آپے اگے بیٹھا کھڑ، آپ اپنا گھ بھوائیندا۔ آپے اپنی ودیا رہیا پڑھ، آپے اپنا راگ لائیندا۔ آپے اپنا گھاٹن گھڑ، گھڑن بھننہار آپ ہو جائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم سچ سندیش، آپ سنائے نر نریش، نر نرائن اپنا ناؤں دھرائیندا۔ نر نرائن ہر ناؤں رکھ، اپنا نور لئے پرگٹائیا۔ آپے ساکھیات ہوئے پر تکھ، در گھر ساچے سوبھا پائیا۔ آپے کھیلے کھیل اکھٹا اکھ، الکھ اگوچر وڈ وڈیائیا۔ آپے اپنا مارگ دس، ساچا راہ آپ چلائیا۔ آپے اپنے اندر وس، اپنات آپ بھجائیا۔ آپے اپنے سنگ رہیا ہس، آپ اپنی خوشی دکھائیا۔ آپے گائے اپنا جس، اپنا گن آپ جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن کھیلے کھیل اپار، عقل کل دھار آپ چلائیا۔ عقل کل دھارا کھیل اپار، ہر ساچا سچ کرائیندا۔ سچھنڈ نواسا دھر دربارا، در دروازہ آپ کھلائیندا۔ ساچا رانا بن سکدارا، عادل عدلی حکم کمائیندا۔ ایک گھر سوہے دربارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا آپ گنائیندا۔ سو پڑکھ نرنجن ہو تیار، اپنی بنت آپ بنائیا۔ ہر پڑکھ نرنجن بھر بھنڈار، ایک دست رہیا دکھائیا۔ اینکارا بن سنیارا، ساچی گھاٹ رہیا گھڑائیا۔ آد نرنجن ساچا دپیک کر تیار، ایک جوت کرے رُشنائیا۔ سیری بھگوان جڑت جڑائے اگم اپار، اپنا روپ انوپ وچ لکائیا۔ پنچم بنے سیوادر، ساچی سیوا سچ دکھائیا۔ پنچم کھ کر تیار، پنچم میل میل ملائیا۔ سیری بھگوان سوہے دربارا، اپنی دست آپ دکھائیا۔ پار برہم کرے نمسکار، نیوں نیوں اپنا سپیس جھکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،

ساچی گھاٹ آپ گھڑائیا۔ سو پُرکھ زرنجن گھاٹ گھڑ، اپنا آپ درسایا۔ ہر پُرکھ زرنجن جڑتی جڑ، لال امولک وچ لکایا۔ اینکارا ہتھیں پھڑ، آپ اپنے ہتھ
 اٹھایا۔ آد زرنجن اگے کھڑ، ساچی دیوے صفت صلاحیا۔ ابناشی کرتا سیس لئے دھر، درگاہ ساچی سگن منایا۔ سری بھگوان دیوے ور، واہوا اپنا شبد سنایا۔
 پاربرہم سرن سرنائی جائے پڑ، در درویشا لکھ جگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، درگاہ ساچی کھیل کھلایا۔ سو پُرکھ زرنجن کھیل اپارا، ساچی
 بنت بنایا۔ ہر پُرکھ زرنجن سیوادارا، گھر ساچی سیو کمائیا۔ اینکارا بن پنہارا، چاکر چاک آپ اکھوائیا۔ آد زرنجن بن کہارا، چاروں گنٹ رہیا اٹھائیا۔ ابناشی
 کرتا شاہ سیکدارا، ساچا تخت رہیا سہائیا۔ سری بھگوان کر پیارا، سیس تاج اک لکایا۔ پاربرہم بنے بھگھارا، اگے اپنی جھولی ڈاھیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا بھو کھلایا۔ ساچا تاج سچ سلطان، پنچم مکھ اپائیندا۔ اپنے سیس رکھ ہر بھگوان، ساچا حکم سنائیندا۔ لوآں پُریاں اک گیان، دھر
 فرمانا اک الائیندا۔ ایک شبد نوجوان، سٹ ڈلارا آپ اٹھائیندا۔ سیوا لائے دو جہان، دو جہاناں والی ویس وٹائیندا۔ چرن دوارا بخشے مان، درگاہ ساچی اک
 سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی بھچھیا آپ ورتائیندا۔ ساچی بھچھیا ہر زرنکار، اپنی بوجھ بھجھایا۔ پنچم مکھ تاج کرتیا، ابناشی کرتا
 سیس لکایا۔ سری بھگوان میت مرار، زرنجن ساچا میل ملایا۔ پاربرہم پر بھ کرے وچار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک شبد دئے وڈیایا۔
 سو پُرکھ زرنجن سچ تخت برانج، اپنا بھو کھلایا۔ ہر پُرکھ زرنجن بخشے رانج، درگاہ ساچی دھام سہایا۔ اینکارا کرے کاج، کرتا پُرکھ آپ کرایا۔ آد زرنجن رکھے
 لاج، لاجونت بے پرواھیا۔ سری بھگوان غریب نواز، گھر ساچے سو بھاپایا۔ ابناشی کرتا دیکھے اک جہاز، اک اکلہ رہیا چلایا۔ پاربرہم پر بھ دیوے دانج،
 ساچی وست جھولی پایا۔ ایک شبد مارے وانج، سار شبد سنگ رلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھو ابھیدا آپ جنایا۔ ست پُرکھ زرنجن شبد سار،
 آپ اپنے وچوں پر گٹائیندا۔ اگم اگم بول جیکار، لکھ اکھٹنا آپ سنائیندا۔ تیجے گھر آئے سچھنڈ دوار، تھر گھر اپنا گنڈا لائیندا۔ چوتھے گھر کرپسار، اپنی رچنا
 دیکھ دکھائیندا۔ سُن اگم دھواں دھار، رُپ انوپ نہ کوئے درسائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا تخت ساچا تاج، آپے رچے غریب
 نواز، رچ رچ آپے دیکھ دکھائیندا۔ ساچا تاج سیس سوہے بھگوان، سچھنڈ ساچے وٹی ودھائیا۔ اینکارا نوجوان، بردھ بال نہ رُپ وٹایا۔ جو دھا سورپیر

بلوان، بل دھاری اپنا بل دکھائیا۔ مات پت نہ کوئے نشان، پتا پوت نہ گود سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا لیکھا لیکھے لئے لگائیا۔ اپنا لیکھا لکھنہارا، وید کتیب نہ کوئے رکھائیدا۔ اپنے نیز اپنا آپ پیکھنہارا، دوئے دوئے لوچن نہ کوئے کھائیدا۔ اپنے تخت تاج سچا شاہو بیٹھنہارا، جگت رعیت نہ کوئے بنائیدا۔ اپنے سیس تاج ہر پر کھنہارا، پر لیکھا وچ کدے نہ آئیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا سیس تاج رکھ اپنی کھیل کرے پر تکھ، نرگن وچوں نرگن ہوئے دکھ، آپ اپنا رنگ وٹائیدا۔ نرگن اندروں آیا باہر، شبدی اپنا ناؤں دھرائیا۔ نرگن جوت مات کرے پیار، دُھن شبد گود سہائیا۔ پُرکھ اکال کرے پیار، پتا پوت وڈ وڈیائیا۔ بنھے سیس سچی دستار، ساچا تاج نام ٹکائیا۔ بھرے اٹھ آپ بھنڈار، پر بھ وڈا شہنشاہیا۔ سٹ دُلارا ڈھیہہ ڈھیہہ پئے چرن دوار، دوئے جوڑ سیس جھکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی ونڈ آپ ونڈائیا۔ نرگن اپنی ونڈی ونڈ، ونڈنہار آپ اکھوایا۔ اپنے پلے بھائی آپے گنڈھ، اپنا بھار آپ اٹھایا۔ سٹ شبد سنایا ایکا چھند، ہر ساچے آپ الایا۔ میرا روپ تیرا پرمانند، تیرا میرے وچ ٹکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا اکھر آپ دکھایا۔ سٹ شبد ہر اکھر ویکھیا، اپنا نین اگھاڑ۔ نہ روپ نہ دسے ریکھیا، نہ کوئی در دوار۔

۶۰۱

اک اکلّا و سے سچ محلہ نرگن جوت شبد پرویسیا، آپ وجائے اپنی سچ ستار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے شبد دئے ادھار۔ ساچے شبد سُن ساچے لال، ہر ساچا سچ سمجھائیا۔ تیرے پھل لگے ڈال، تیری بھلواری آپ مہکائیا۔ تیرا بنے آپ دلال، تیرا ونج اک کرائیا۔ تیری گھالن رہیا گھال، وڈ وڈا شہنشاہیا۔ تیری ساچی چلے چال، سچکھنڈ بیٹھا دیوے سچ صلاحیا۔ سار شبد کرے تیری پر تپال، سر اپنا ہتھ رکھائیا۔ تیرا وجدار ہے تال، پُرکھ ابناشی آپ وجائیا۔ تیری اُپجائے سچی دھر مسال، در دروازہ آپ کھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا مت رہیا سمجھائیا۔ سٹ دُلارا سُن سندیش، اپنی آپ لئے انگڑائیا۔ پاربرہم سد رہے ہمیش، آد جگاد وڈی وڈیائیا۔ تس پُرکھ کو سدا آدیس، نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ ساچے سجن میں وسال تیرے دیس، تیرا گھر موہے بھائیا۔ توں پتا ہوں بالک بال اٹھ وریس، تیرا بھو نہ جانا رائیا۔ تیرا ست سروپ رہیا ویکھ، نرگن جوت تیری رُشنائیا۔ میری کوئی نہ چلے پیش، اک اکلّا بیٹھا راہ تکائیا۔ میں بنیا رہاں تیرا درویش، در تیرے سیس جھکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سٹ شبد دیوے ور، ایکا

بھچھیا جھولی پائیا۔ سُنْت شبد سُن فرمان، سو پُرکھ نرنجن آپ سنانیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن ہو یا آپ مہربان، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ ایکنکارا دیوے دان، ساچی
 بھچھیا جھولی پائیندا۔ آد نرنجن ہو پردھان، آپ اپنا بل وکھائیندا۔ سری بھگوان بخشے مان، چرن دوارا اک جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، اپنی ونڈ آپ ونڈائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن کھیل اولڑا، ایکا ایک کرائیندا۔ شبد پھڑائے ساچا پلڑا، دے مت آپ سمجھائیندا۔ تیرے در نرنجن آپے کھلڑا،
 آپ اپنا روپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی ونڈ وٹائیندا۔ ساچی ونڈ ہر نرنکار، اپنی آپ ونڈائیا۔ ساچے شبد کر پیار، اپنی
 بوُجھ آپ بُجھائیا۔ اپنا روپ کر تیار، انوپ مہما کتھ نہ جائیا۔ ایکا ہنگ پسر پسا، شاہو بھوپ لے وٹائیا۔ اپنی اچھیا کر وچار، وشو اپنا روپ دھرائیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ایکا دوجا ویکھ وکھائیا۔ وشو روپ وشنوں رنگ، ہر ہر آپ رنگیا۔ آپے مانی اپنی سچ پلنگ، آپ اپنا
 کنت ہنڈھایا۔ آپے منگی اپنی منگ، دیونہار آپ اکھوایا۔ آپے رکھے ساچا سنگ، سگلا ساتھی ناؤں دھرایا۔ آپے جانے اپنا اگلا پندھ، آپے پچھلا رہیا نکایا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دتا ساچا ور، آپ اپنا روپ پرگٹایا۔ اپنا روپ آپ پرگٹائے، ہر وڈا بے پرواہیا۔ اپنا کول آپ کھلائے، آپے
 امرت رہیا بھرائیا۔ آپے نا بھی باہر کڈھائے، آپ اپنا لے مہکائیا۔ آپے اپنا گل کھلائے، آپے پنکھڑی ویکھ وکھائیا۔ آپے برہم ناؤں دھرائے، پاربرہم
 صفت صلاحیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی کل ورتائیا۔ آپے برہما ویتا پایا میتا، نا بھی کول بھل کھلائی۔ آپے ہوئے کھیوٹ کھڈیا،
 اپنا بیڑا آپ چلائیا۔ آپے مات پت ہوئے بی بی بیٹا، پتا پوت آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ سنگھاسن ہر بھگوان، آپ اپنا
 اپنا سچ نشان، آپے لے جھلائی۔ آپے وشن برہما کر تیار، شکر روپ وٹائیندا۔ آپے وسے دھواں دھار، سُن اگم آپ سمانیندا۔ آپے بنیا پست مرار، آپ
 اپنے انگ لگائیندا۔ آپے سو پُرکھ نرنجن ہو یا مہربان، ساچا دان آپے جھولی پائیندا۔ آپے ہنگ روپ کر پردھان، ترے ترے میل میل ملائیندا۔ سوہنگ
 اکھر اک نشان، اپنے سیمس تاج لگائیندا۔ ترے گن مایا جگت نشان، نرنجن اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سوہنگ اکھر کر
 تیار، کرے کھیل اگم اپار، برہما وشن شو آپ پڑھائیندا۔ برہمے لیکھا آپ جنایا، پر بھ وڈا وڈ وڈیائیا۔ اپنا شبد اپنا راگ الایا، آپے دے سمجھائیا۔ اپنا نیز آپ

گھلایا، آپے دیوے درس بے پرواہیا۔ اپنے مارگ آپے لایا، دے مت رہیا سمجھایا۔ ایکا وست ہتھ پھڑایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے تھاؤں تھانیا۔ وشنوں بنسی کرتیار، اپنا بنس سہانیدا۔ ساچی وست بھر بھنڈارا، ساچا حکم لائیندا۔ آد جگاد رہے ورتارا، سیوک سیوا اک وکھانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے دیوے ساچا ور، دوجا در نہ کوئے بنانیدا۔ شکر پیتا کرتیار، ساچی سکھیا ہر سمجھایا۔ انڈیٹھا دیوے شبد بھنڈار، دوس رین رہیا جگایا۔ بھولے ناتھ تن شنگار، باسک تشکا گل لٹکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیاں کرے ایکا میلا، آپ بنے گرو چیلا، چیلا گرو آپ سمجھایا۔ تیاں دیوے اک دھیانا، پر بھ وڈا وڈا ڈیایا۔ تیاں دیوے اک گیانا، ایکا کرے پڑھایا۔ تیاں دیوے اک نشانہ، ایکا مارگ لایا۔ تیاں جنائے اک ترانہ، ایکا تال وکھایا۔ تیاں بدھا ایکا گانا، ایکا سگن منایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل اگم اپار، بودھ اگادھ اپنے ہتھ رکھایا۔ بودھ اگادھ شبد اناد، ہر اپنے ہتھ رکھایا۔ برہے دیوے ساچی داد، ایکا ودیا لئی پڑھایا۔ چارے وید سنے فریاد، اوچی کوکے دئے ڈھایا۔ ویکھنہار برہم برہما، پاربرہم وڈی وڈیایا۔ وسنہارا آد جگاد، جگ جگ اپنی رچن رچایا۔ تنہاں دیوے ساچی داد، اپنی ونڈا اک وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، ساچے بھانڈے آپ گھڑایا۔ ساچا بھانڈا کرتیار، پر بھ ابناشی ایہہ سمجھانیدا۔ ترے گن مایا بھر بھنڈار، ساچے گھر سہانیدا۔ پنچم جوڑ سچی سرکار، پنچم میلا میل ملائیندا۔ پنچ پنچ کرے آہار، پنچ دس سو بھاپانیدا۔ اٹھ دس نہ کوئے دھار، دھرنی دھرت دھول آپ سہانیدا۔ پُریاں لوآں دئے سہار، روس آپ چکانیدا۔ منڈل منڈپ ہو اجیار، نورو نور ڈگمگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہے دیوے ایکا تت، آپے پائے اپنی رت، رکت بوند نہ کوئے رکھانیدا۔ رکت بوند نہ پتاما، لکھ چوراسی بنت بنایا۔ ہنگ برہم رکھی ساچی ذات، پُرکھ ابناشی اپنا ناؤں دھرائیا۔ آپے ہویا کملاپات، چو جنت ناری نر نرائن آپ پر نایا۔ آپ سنائی اپنی گاتھ، اپنا ڈھولا آپے گایا۔ سرب کلا ہویا سمرتھ، پُرکھ اکال وڈی وڈیایا۔ لکھ چوراسی بھانڈا پتھ، کوبلو چکی چک آپ چلایا۔ من مت بدھ پائی آپے نتھ، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار وچ سمانیا۔ پنچ شبد آپے کر پرگٹ، گھر گھر وچ دئے لکایا۔ نو دوارے کھول جگت کھاٹ، آسا ترسنا دئے سوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے لگیا اندر بجر کپاٹ،

اپنا کُٹا آپے لائیا۔ سو پُرکھ زرنجن ونڈ ونڈائے، ونڈنہار زرنکارا۔ جیو پنڈ پر بھ آپ بنائے، آپے دیوے سچ سہارا۔ نو دوارے انڈ ہیٹھ دبائے، کھیلے کھیل
دُھر دربارا۔ برہمنڈ اپنی رچن رچائے، رُو سس کر اُجیارا۔ اُپر اپنا آسن لائے، گھر بیٹھ سچّی سرکارا۔ در مندر اپنا گیت لائے، آپے ہوئے سُننیہارا۔ جوتی
جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے بوجھے آپے پاوے اپنی سارا۔ ہنگ برہم پر بھ رچن رچایا، لکھ چوڑاسی بنت بنائیا۔ نو دس گیاراں بیس تیس لکھ
چار ویکھ دکھایا، چوڑاسی لکھ آپ بھوائیا۔ چارے بانی رہیا پڑھایا، چارے وید رہیا گائیا۔ چارے کھانی وچ سمایا، جانی جان آپ اکھوائیا۔ دُھر دی بانی شبد الایا،
جگ جگ لوک مات سنائیا۔ اکھ کہانی بھینو نہ آیا، کتھ سکے نہ جیو لوکائیا۔ کاغذ قلم نہ لکھے شاہیا، سمنند ساگر رہے گر لائیا۔ پار برہم اپناشی کرتے اپنا پردہ آپے
لاہیا، جن بھگتاں دے بُجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سوہنگ اکھر کر تیار، برہما وشن شو کرپا پسر پسا، لکھ چوڑاسی لئے اُہارا، اپنی انس
آپ بنائیا۔ بنک پسا ایلنکارا، دُوجی قدرت ویکھ دکھائیندا۔ تیجے در کھیل نیارا جوت اُجیارا، اشٹ درِشٹ آپ کھلائیندا۔ چوتھے در میت مُرارا کرے پیارا،
گھر ساچے سوہا پائیندا۔ پنجم بولے سچ جیکارا ایکا نعرہ، زرنجن اپنا آپ لگائیندا۔ چھیویں چھپر چھن نہ کوئے سہارا چار دیوارا، سچکھنڈ دوارا اک سہائیندا۔ ستویں
ست پرکھ زرنجن نہ کوئی پُرکھ نہ کوئی نارا، نہ کوئی کرے تن شنگارا، ویس اوویسا ویس وٹائیندا۔ اٹھویں اٹھ تتاں وسے باہرا کھیل نیارا، اپ تیج وائے پر تھی
آکاش من مت بدھ نہ کوئے رکھائیندا۔ نو دوارے در نہ کوئے کواڑا، وانہ لگے تتی ہاڑا، گنی اگ نہ کوئے بنائیندا۔ دسویں بیٹھا کر پسا کھیل نیارا، ہنگ
برہم اپنا میل ملائیندا۔ سوہنگ شبد سچّی دھنکارا، آپ وجائے وجا ونہارا، تُریا ناد آپ سنائیندا۔ سچکھنڈ نو اسی ہو تیارا، لوک مات لئے اوتارا، جگ جگ اپنا ویس
وٹائیندا۔ جن بھگتاں دیوے چرن پیارا، ساچا نام بھرے بھنڈارا، اتوٹ اٹھ آپ ورتائیندا۔ انحد شبد وجے نگارہ، بجر کپاٹی پردہ پاڑا، آتم سیجا آپ سہائیندا۔
امرت دیوے ٹھنڈی ٹھارا، ساگر ورو لے آپ زرنکارا، چوڑاں لوکاں پھول بھلائیندا۔ گرسکھ نہ اڈے کاگاں ڈارا، ہنس بنائے وچ سنسارا، سوہنگ مانک موتی
چوگ چکائیندا۔ پرگٹ ہو یا بے عیب پروردِ گارا، سر رکھ تاج آپ زرنکارا، شاہ سلطانا کرے خوارا، راج راجان نہ کوئے رکھائیندا۔ شبد کھنڈا تیز کٹارا، آپے
رکھے تکھی دھارا، چاروں کُنٹ دے ہلارا، نو کھنڈ پر تھی آپ ہلائیندا۔ ستاں دیپاں پار کنارہ، رُو سس نہ کوئے اُجیارا، لوآں پُریاں دھواں دھارا، آپ اپنا

بل وکھائیندا۔ برہما وشن رہے پکارا، اٹھے نیز کھول کواڑا، کون کوٹے پاربرہم اپنا کھیل کھائیندا۔ سمبل نگری دھام نیارا، گر گوہند بنیامات لکھارا، وید ویاسا کرے وچارا، پوت سپوتا براہمن گوڑا اُچے ٹلے ساچے پر بت اپنی جوت جگائیندا۔ لکھ چوراسی جیو جنت سادھ سنت لٹی جائے دن دھاڑا، بھیو کوئے نہ پائیندا۔ کلجک تیرا دیکھن آیا آپ اکھاڑا، نو سو چرانوے چو کڑی جگ نہ کھ وکھائیندا۔ جو گھلدا رہیا گرو پیر اوتارا، آپ اپنا حکم سنائیندا۔ کلجک انتم ہوئے اجیارا، برہمنڈ کھنڈ اپنے چرناں ہیٹھ دباکھیندا۔ جن بھگتاں کرے سچ پیارا، ساچی گود آپ بہائیندا۔ کرن آیا ونج و نجارا، نام کنڈا ہتھ اٹھائیندا۔ تولن آیا جھوٹھ و بھچارا، شتوہ دریائے آپ رٹھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سوہنگ اکھر کر تیار، لکھ چوراسی کرے پساہ، آپے اندر آپے باہر، آپے گپت آپے ظاہر، برہم پاربرہم آپ اکھائیندا۔ برہم روپ آپ نرنکارا، ایش جیو آپ اکھائیندا۔ جگت جگدیش کھیل نیارا، سپس تاج آپ سہائیندا۔ اک حدیث سرب سنسارا، نرگن سرگن کرے پڑھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پُرکھ اکالا دیاوان، پرگٹ ہوئے سری بھگوان، دھرم جھلائے سچ نشان، میٹ مٹائے جیو شیطان، گرگھ اٹھائے چتر سجان، آپ اپنی بو جھ بھجھائیندا۔ اپنی بو جھ بھجھائے گر سنگر، دھر مستک ویکھ وکھائیندا۔ ہر جن ہر بھگت چرن پریتی جائے جڑ، منتمگھ در دُرکائیندا۔ ایک شبد ایک تال ایک سُر، رنگ رتزا ساچا ماہی آپ وجائیندا۔ پاربرہم ابناشی کرتا چڑھ کے آیا ساچے گھوڑ، سولاں کلیاں آسن پائیندا۔ نرگن نرویر نراکار رہیا دوڑ، دو جہاناں پندھ مکائیندا۔ جنم جنم دی گئی اوڑ، گرگھیاں آپ بھجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے ویکھ وکھائیندا۔ ہر جن ساچے ویکھن آیا، آپ اپنی کل کل دھار۔ ساچا لیکھا لکھن آیا، دھر درگا ہی ہو تیار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن ہر ہر جن بہائے اک دوار۔ اک دوارا بھگھنڈ، ہر ساچے سچ سہایا۔ سنج تریتا دواپر ونڈدا آیا ساچی ونڈ، دھرو پرہلا دئے گواہیا۔ لیکھا چکائے جیرج انڈ، جو جن سرنائی آیا۔ نگئی ہون نہ دیوے انتم کنڈ، سر اپنا ہتھ لکایا۔ رائے دھرم نہ دیوے دنڈ، چتر گپت نہ لیکھ وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنچم پیتا اک تیتا کسے ہتھ نہ آئے گرو دوار مندر مسیتا، گھٹ گھٹ بیٹھا آسن لایا۔ گھٹ گھٹ اندر ہر جو وڈیا، ہر مندر آپ سہائیندا۔ نرگن روپ کسے نہ پھڑیا، باہر لہدی پھرے لوکائیندا۔ نش اکھر آتم اندر کسے نہ پڑھیا، پڑھ پڑھ و دیا جگت ہوئی ہلاکائیندا۔ اپنی اگنی کوئے نہ سڑیا، گھر

گھر لبورہے لگایا۔ اپنے پوڑے کوئے نہ چڑھیا، اُچ محل اٹل تے آسن لایا۔ اپنا توڑیا نہ ہنکاری گڑھیا، سرشٹ سبائی ویکھ دکھایا۔ گرسکھ وِرا سَنگر پورے
 سرن سرنائی پڑیا، سَنگر پورا لئے ترایا۔ گرسَنگر نہ جنمے نہ کدے مریا، مڑھی گور نہ کدے دبایا۔ جن بھگتاں در دوارے آگے کھڑیا، نرگن سرگن روپ
 وٹایا۔ کلجگ انتم آپ اپنا آپے پھڑیا، سوئی سرتی لئے اٹھایا۔ سوہنگ اکھر جس جن پڑھیا، لکھ چوراسی دئے کٹایا۔ درگاہ سچی جا کے وڑیا، جس نیتز درشن
 پایا شہنشاہیا۔ ادھ وچکار کدے نہ اڑیا، جوئی جون نہ کوئے بھوایا۔ مات گربھ بھانڈا پھیر نہ گھڑیا، دس ماس نہ کوئے تپایا۔ جگت جیواں نال گرگھ لڑیا،
 ممتکھ مارن طعنے رسنا بول ہوئی ہلکایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنچم جیٹھ دیون آیا سچ ودھایا۔ پنچم جیٹھ ہر بھگت وڈیائی، پنچم میتا ہر ہر پایا۔
 گرسَنگر ہوئی شبد گڑمائی، سرت سوانی لڑ بندھایا۔ چوتھے پوڑے دئے چڑھائی، ور پایا بے پرواہیا۔ رسنا گاؤنا چائیں چائیں، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، پنچم جیٹھ دیوے ور، ہر جن ساچے اپنیاں بھجباں اٹھایا۔ اپنیاں بھجباں آپے چک، ہر جن ساچے پار اُتاردا۔ گرسکھ نہ جائے بوٹا سک، سَنگر پورا تیج
 سواردا۔ ممتکھاں پیٹدا جائے نہ مگ، رائے دھرم راہ وِچ ونگاردا۔ ویلے آنت نہ جائے کوئی لگ، جو من تیا در ہنکاردا۔ شوہ دریا دیوے سٹ، کنسبھی ڈکھ
 نہ کوئے نواردا۔ ہر بھگت لاہارہے لٹ، پایا درس پروردگار دا۔ نیتز درس امرت آتم پیٹا گھٹ، مانس جنم تیج سواردا۔ آون جاون جائے چھٹ، لکھ چوراسی
 گیر نواردا۔ ممتکھ در توں کڈھے کٹ، انتم پاسا آیا ہاردا۔ پُرکھ ابناشی کسے کولوں نہ منگے ووٹ، اک اِکلا اپنی کھیل آپ کھلاردا۔ جوتی جوت سرپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، پنچم جیٹھ دکھائے ساچا گھر، پنچم میتا تن شنگاردا۔ پنچم تن رنگایا، ہر سجن وڈ مہربان۔ نام مجیٹھی اک چڑھایا، اتر نہ جائے دو جہان۔
 ساچی ریتی اک چلایا، چار ورنائ اک گیان۔ اوچاں نیچاں ایکا دھام بہایا، لیکھا جانے راج راجان۔ ساچا منتر اک درڑایا، سوہنگ شبد کر پردھان۔ برہم
 پاربرہم ملایا، اک دکھائے چرن دھیان۔ ساچے ساقی ساچا جام پیایا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے مات پچھان۔ ہر جن ساچے
 سجن، تیرا درس اگم اپار۔ تیرے در درویش ہر ہر بہہ بہہ کرے مجنا، تیرا امرت ٹھنڈا ٹھار۔ تیرا پردہ تیرے کجنا، تیری رکھ سیس دستار۔ تیرے نکلے
 کرے ساچا ججنا، حاجی بن آپ نرنکار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے کرے پیار۔ سچ پیارا ہر نرنکارا، ہری ہر ہر جن آپ

کرانیندا۔ دئے سہارا چرن دوارا، نین نیارا اک کھلائیندا۔ شبد دھنکارا اندر باہرا، تال اناد اناد و جائیندا۔ جاگرت جوت کر اُجیارا میٹے اندھیارا، شاہ سوارا درس
 دکھائیندا۔ پون ہلارا ٹھنڈی ٹھارا، آتم دھارا آپ وہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا دیوے سچ سندیش، تخت برابے نر نیش، وشیش
 اپنی کھیل کھلائیندا۔ بھنی رینڑیئے اٹھ جاگ، ہر ساچا آپ جگایا۔ لوک مات لگا بھاگ، نو نو ہوئے رُشائیا۔ گرگھاس بُجھاوَن آیا لگی آگ، امرت میگھ اک
 برسائیا۔ دپیک جوت جگائے چراغ، تیرا اندھیرا دئے مٹائیا۔ ایکا بخشتے نام ویراگ، کاگ ہنس روپ وٹائیا۔ ترے گن ڈسے نہ ڈسنی ناگ، مایا ممتا موہ مٹائیا۔
 ہر ہر ملے کنت سہاگ، ساچی رین وٹی ودھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا میل ملائیا۔ بھنڑی رین نیتز کھول، چاروں کُنٹ دیکھ
 دکھایا۔ کون کوٹ پر بھ رہیا بول، شبد اگئی آپ الایا۔ کون کُنڈے تولے تول، کون ترازو ہتھ اٹھایا۔ کون مردنگ وجائے ڈھول، سُتیاں رہیا جگایا۔ کون
 وست سد رکھے کول، جن بھگتاں آپ ورتایا۔ لکھ پچوراسی ستی رہی انھول، ویلا گیا ہتھ نہ آیا۔ پاربرہم پر بھ مارن آیا رول، پردہ اوہلا آپ رکھایا۔
 مٹمٹکھاں کولوں کرائے مخول، گرگھاس گھ امرت آپ چوایا۔ بھنی رینڑیئے توں رہنا سدا اڈول، تیرا ناتا سنگت آپ جڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، ساچی رین دئے سہایا۔ بھنڑی رین چڑھیا چاء، پر بھ ابناشی شکر منایا۔ دھن بھاگ میرے جے بھین پیاری ملیا گر سکھ بھرا، میری لچیا لئے
 رکھایا۔ میرے سر اُپر رکھے ٹھنڈی چھاں، دوٹی دُشت نیڑ کوائے نہ آیا۔ سنجگ دکھائے ساچا راہ، چار ورنانا ناتا جوڑ جڑایا۔ نہ کوئی کھائے سور گاں، رتی
 گھ رت نہ کوائے لگایا۔ گھر گھر اڈنے انتم کاں، سنجی رین دئے دُہایا۔ بن سنگر پورے کوائے نہ پکڑے بانہہ، ویلے آنت نہ کوائے چھڈایا۔ جگ جگ کردا آیا
 سچ نیاں، راما کرشنا روپ وٹایا۔ کلجگ انتم نتھوایاں دیوے ساچا تھاں، غریب نمائیاں گود بہایا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں دیوے خاک بلا، سیس تاج نہ
 کوائے ٹکایا۔ ساچا شبدی حکم دئے چلا، دوجی دھار نہ کوائے بندھایا۔ نو کھنڈ پر تھی ایکا مارگ لئے لگا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بھنڑی
 رین دکھائے ساچا گھر، ہر سنگت میل ملاییا۔ بھنڑی رین سنگت میلا، پنچم جیٹھ ہوئی کڑمائیا۔ لیکھا جانے گرو گر چیلہ، گو بند داتا بے پرواہیا۔ آد جگادی سجن
 سہیلا، سکھ ساگر روپ وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھنڑی رین دئے صلاحیا۔ بھنی رینڑیئے تیرا سچا رنگ، ہر سنگت آپ چڑھائیا۔ ہر

سنگت منگے ایکا منگ، گر درس نین تریپتایا۔ سنگر پورا داتا وڈ سربنگ، دوہاں میلے ساچے تھانیا۔ آپ لگائے اپنے انگ، اپنے انگن دے وڈیایا۔ شبد وجائے
 اک مردنگ، آپے سنتیاں رہیا جگایا۔ لوآں پریاں برہمنڈاں کھنڈاں آیا لنگھ، لوک مات جوت کرے رُشانیا۔ اک سنائے سہاگی چھند، ساچا ڈھولا آپے
 گایا۔ کلج جیو بھاگاں مند، کروٹ کوائے نہ سکے بدلایا۔ جس جن دیوے اپنا پرمانند، پریا پریتم دے ملایا۔ جس رسنا تجیا مدراماس گند، بھرماں کندھ
 آپے ڈھاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھنی رینڑیئے تیرا ساچا چھند، در گھر ساچے آپے گایا۔ در گھر ساچے گاونا، ہر پاتشاہ سلطان۔
 ست پُرکھ نرنجن اک مناونا، ابناشی کرتا دو جہان۔ دوسر سیس نہ کسے جھکاونا، انتم مٹے سرب نشان۔ پُرکھ اکال ایکا نظری آونا، چار ورناں اک گیان۔ ایکا
 اشٹ دھیان لگاونا، ساچا اشٹ سری بھگوان۔ پتھر کاغذ کسے نہ پار لنگھاونا، گا گا تھکے وید پُران۔ انخیل قرآناں ایہہ سمجھاونا، ساچا نبی دیوے سچا اک
 ایمان۔ امام امامہ آپ اکھواونا، آپے میٹے پنج شیطان۔ دامنگیر دامن آپ پھڑاونا، آپ سنائے اللہ اک رام۔ در دروازہ اک گھلاونا، جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، پنچم میلا ساچے گھر، پنچم موہ آپ چکاونا۔ پنچم ناتا دیوے جوڑ، گر سنگر وڈ وڈیایا۔ پنچم ناتا دیوے توڑ، گر سنگر بے پرواہیا۔ پنچم
 چاڑھے ساچے گھوڑ، گر سنگر سچا شہنشاہیا۔ پنچم در تے دیوے ہوڑ، دیونہارا آپ سزایا۔ پنچم میتا پنج پیارا ایکنکارا ڈھر دربارا آپے جائے بہرے، آپ اپنا روپ
 وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنچم جیٹھ دوس سہاونا، ہر سنگت ہر ہر نام اک دھیانا، ایکا لیکھا دے مکایا۔ ایکا لیکھا پار کرائے، بندی
 چھوڑ آپ اکھوانیدا۔ ایکا بیڑے لئے چڑھائے، ساچا بیڑا آپ چلانیدا۔ ایکا کھیڑا دے وسائے، ساچے نگر ڈیرہ لائیندا۔ جگت جھیرا دے مٹائے، جو جن
 سوہنگ رسنا گائیندا۔ اُلٹا گیڑا آپ دوائے، من منکا آپ پھرائیندا۔ گھلا ویڑا آپ دکھائے، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن دیوے ایکا ور،
 گھر ساچا آپ سہانیدا۔ گھر ساچے سکھ پایا، ہوئے روگ نوار۔ پُرکھ ابناشی اک منایا، ناتا توڑ سرب سنسار۔ کنت سہاگی اک ہنڈھایا، دھن سکھنی
 سو بھاونتی ہوئی نار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ہر جن دیوے جیا
 دان، داتا دانی دیا آپ کما یا۔

★ ۶ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی رام چند دے گھر پنڈ دیوا ضلع جموں ★

ایکناکر عقل کل دھار، سو پُرکھ زرنجن ویس وٹائیندا۔ زرگن رُوپ اگم اپار، آد جگادی کھیل کھلائیندا۔ سچکھنڈ سہائے بنک دوار، پُرکھ ابناشی ڈیرہ لائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگا جگنتر ویس وٹائیندا۔ جگا جگنتر ہر بھگوان، اپنی رچنا آپ رچانیا۔ زرگن سرگن کھیل مہان، رُوپ انُوپ آپ وٹانیا۔ شبد انادی دُھر فرمان، لوک مات آپ سنانیا۔ لکھ چوراسی اک گیان، آتم اتر بوجھ بُجھانیا۔ ہر سنتاں دیوے ساچا مان، بھگتن میلا سہج سُبھانیا۔ اک دکھائے سچ مکان، کایا مندر گڑھ بنانیا۔ دیک جوت جگے مہان، بمل رُوپ آپ درسائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ کرتا وڈ وڈیانیا۔ جگ کرتا ہری ہر بھگونت، مہما اکھ کتھی نہ جانیا۔ لکھ چوراسی بنائے بنت، برہما وشن شو سیو کمانیا۔ لیکھا جانے آد انت، اپنا گیٹرا آپ دوانیا۔ ہرجن اُپجائے ساچے سنت، سادھن سدھ آپ ترانیا۔ آپ چپائے اپنا منت، نش اکھر کرے پڑھانیا۔ اجونی رہت ساچا کنت، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ لیکھا آپ چکانیا۔ جگ جگ لیکھا ہر مہربان، لکھ چوراسی آپ چکانیندا۔ ہر بھگتن دیوے برہم گیان، آتم و دیا آپ پڑھانیندا۔ ساچا دیوے شبد نشان، در گھر ساچے آپ دکھانیندا۔ سرشٹ سبائی ایکاپائے آن، ایکا تحم سنانیندا۔ شاہو بھوپ والی دو جہان، راج راجانا آپ اکھوانیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ جگ تریتامات ہنڈھایا، دواپر اپنی کھیل کھلائیا۔ زرگن سرگن ویس وٹایا، لوک مات کر رُشنائیا۔ بھگت وچھل ہر ناؤں دھرایا، اپنا برد آپ دھرائیا۔ ایکانیا نام چلایا، ہرجن ساچے لئے چڑھانیا۔ ساچا سنیا بن کے آیا، رام راما وڈ وڈیانیا۔ ایکا گھننیا رُوپ وٹایا، گند منوہر بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے لئے اُٹھانیا۔ ہرجن ساچا میترا، ہر ہر آپ جنائیندا۔ کایا چولی رنگے چیتھرا، رنگ رنگیلا آپ اکھوانیندا۔ ایکا نام دکھائے سچ انڈیٹھرا، ساچی سیوا آپ کمانیندا۔ آپے پنت پانی کرے پُنیترا، پنت پاپی آپ ترانیندا۔ جگ جگ چلائے اپنی ریترا، ستگر ساچی دھار بندھانیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھجگ اتم ویکھ دکھانیندا۔ کھجگ اتم اندھیری رات، چاروں کُنٹ اندھیرا چھانیا۔ سچ دست نہ کسے پاس، جیو جنت رہے گرلائیا۔ ترے گن مایا بدھانات، پنچ وکار رہیا گرلائیا۔ ساچا سنگ نہ دسے ساتھ،

سگلا سنگ نہ کوئی نبھایا۔ دس نہ آئے تریلوکی ناتھ، تین لوک پئی دہایا۔ رسنا جہوا چکیا پوجا پاٹھ، پڑھ پڑھ اکھر جگت پڑھایا۔ کوئی نہ نہاوے ساچا گھاٹ، اٹھسٹھ تیرتھ نیتز نیر رہے وہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج کرے کھیل بے پرواہیا۔ کلج ویلا اتم آیا، اچی کوکے دے دہایا۔ پُرکھ ابناشی کھیل کھلایا، لوآں پُریاں پھیرا پانیا۔ برہمنڈاں کھنڈاں کھوج کھجایا، لوک مات ویکھ دکھایا۔ نو کھنڈ پر تھی دے ہلایا، ستاں دیپاں آپ جگایا۔ شاہ سلطاناں دیوے خاک ملایا، سیس تاج نہ کوئی ٹکایا۔ شاہ نواب کوئی رہن نہ پایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج کرے کھیل اگم اپار، ایکنکارا آپ اکھوایا۔ ایک ایکنکارا اک اکلّا، در گھر ساچے سو بھاپنیدا۔ ویکھنہارا جلاں تھلاں، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ ڈوگھی کندر پھول بھلاینیدا۔ سچ سندیش نرنیش نرنائن ایکا گھلا، شبدی شبد آپ سناینیدا۔ گرگھ ورلے پھڑائے ایکا پلا، ہرجن سویا آپ اٹھاینیدا۔ بھگتاں اندر بھگتی رلا، بھگون اپنا درس دکھاینیدا۔ آپ بھلائے کرول چھلا، باون بھیکھ دھرائنیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج اتم کھیل اپار، کرے کرائے ہر نرنکار، نرگن سرگن دوویں دھار، ساچی دھارا آپ دکھاینیدا۔ ساچی دھار ہر بھگونت، لوک مات چلایا۔ لیکھا جانے جیو جنت، چارے کُنٹ ویکھ دکھایا۔ توڑنہارا گڑھ ہوئے ہنگت، جوں راما راون گھایا۔ لیکھا جانے ساچے سنت، ست ستوادی بے پرواہیا۔ نار دُھاگن ویکھے کنت، جو ہر ہر رہے دھیایا۔ لکھ چوراسی مایا پائے بے انت، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے آپ اٹھایا۔ ہرجن ساچے سجن میت، غریب نماںیاں گلے لگاینیدا۔ جگاں جگاں دی ساچی ریت، سنکر ساچا آپ نبھاینیدا۔ ایکا رنگ رنگائے ہست کیٹ، اوچ نیچ راؤ رنگ راج راجان نہ کوئی دکھاینیدا۔ آپے کرے کایا ٹھنڈی سیت، امرت اتم میگھ برساینیدا۔ کرے کرائے پت پُنیت، پت پاؤں اپنا ناؤں دھرائنیدا۔ مانس جنم ہر بھگت جائے جیت، لکھ چوراسی پھند کٹاینیدا۔ ایکا گائے گو بند گیت، گیت گو بند آپ سناینیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج اتم کھیل نیارا، کرے کرائے کرنہارا، دو جہاناں آپ کرانینیدا۔ دو جہاناں دھر فرمان، ہر شبدی شبد جناینیدا۔ برہما دیوے اک گیان، ایکا اکھر آپ پڑھاینیدا۔ وشنو دیوے ساچا مان، آپ اپنے رنگ رنگاینیدا۔ شنکر کرے در پروان، در درویش ویکھ دکھاینیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج اتم میٹے کوڑ گڑیارا، نو نو دے شبد ہلارا، ست ست کرے

پارکنارہ، برہم مت آپ سمجھائیندا۔ برہم مت دیوے ساچا ایشٹ، آتم درشٹ آپ گھلایا۔ لیکھا جانے سرب سرشٹ، ساکھیات رُوپ وٹایا۔ بھيو چُکائے
 راما وششٹ، رُوپ انُوپ اک درسایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن دیوے ساچا ور، روگ سوگ چنت گوائیا۔ روگ سوگ مٹے
 دُکھ، جس جن اپنی دیا کمائیندا۔ لوک مات کرائے اُجل کھ، دُرمت میل آپ دھوائیندا۔ کرے کرائے ہر رگھرائے اک اُپجائے ساچا سکھ، سامتک ست
 ست آپ دکھائیندا۔ کر درس نیتز نین جگت ترسنا مٹے بھکھ، آتم ترپت آپ دکھائیندا۔ دُھر دا لیکھا دئے کھ، لکھیا لیکھ نہ کوئی مٹائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا دیوے ساچا ور، ہر اپنا نام درڑائیندا۔ ساچا منتر شبد گیان، گرمت گر آپ جنایا۔ جن بھگتاں بخشے اک دھیان، لو انتر آپ
 لگایا۔ اک سنائے راگ کان، چھٹی راگ بھو نہ رانیا۔ نیڑ نہ آئے پون مسان، جس درشن پایا ساچے ماہیا۔ گھر کرے پرکاش کوٹن بھان، جوت نرنجن کر
 رُشٹایا۔ نام دکھائے ساچی کھان، گھر گھر وچ آپ لگایا۔ سرب جیاں دا جانی جان، ساچے مندر اندر بیٹھا آسن لایا۔ لکھ چوراسی وچوں ہر جن ساچے لئے
 پچھان، پورب لہنا ویکھ دکھایا۔ ایکا دیوے نام ندھان، نج نیتز آپ گھلایا۔ چوتھے پد کر پروان، پر م پُرکھ میل ملایا۔ پنجم دکھائے سچ نشان، درگاہ ساچی
 آپ جھلایا۔ پُرکھ ابناشی ہو مہربان، غریب نمانے گلے لگایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھجک تیرا اتم ویلا، ایکا بنے سجن سہیلا، لیکھا
 جانے گرو گُر چیلا، گُر چیلا رُوپ وٹایا۔ گُر چیلا ہر نرائن، نرگن اپنی دھار چلائیندا۔ گُرگھ ویکھے ساچے ساک سجن سین، جگ وچھڑے میل ملایندا۔
 درس دکھائے اپنے نین، دوئے لوچن بند کرائیندا۔ لاڑی موت نہ کھائے ڈین، رائے دھرم نیڑ نہ آئیندا۔ جو جن ہر ہر ناؤں رسنا کہن، لین دین سرب
 چُکائیندا۔ مایا ممتا نہ وہنا جھوٹھے وہن، سچی دست اک پھرائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن لگائے اپنے لڑ، ایکا پلو نام دکھائیندا۔
 ہر جن ساچے پلو پھڑیا، پُرکھ ابناشی آپ پھڑایا۔ ساچے پوڑے ایکا چڑھیا، گھر مندر پوڑی لایا۔ سکھمن ناڑ کدے نہ اڑیا، دُو نگھی بھوری چرناں ہیٹھ دبا یا۔
 امرتسر نہائے ساچے سریا، ہنس کاگ رُوپ وٹایا۔ شبد اناہد اُپر دھول پُرکھ ابناشی آپے دھریا، سُر تال اپنے ہتھ رکھایا۔ بجر کپائی توڑ گڑھیا، دُوئی دوتی
 پردہ لاہیا۔ آتم سیجا ہر جن ساچے آپے وڑیا، آپ اپنا میل ملایا۔ گُرگھ گُر گُر آپ اپنے جیہا کریا، ایکا رنگن رنگ چڑھایا۔ آون جاون چکے ڈریا، لکھ

چوڑاسی بھند کٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے لئے پھڑ، آپ اپنا بندھن پائیا۔ بندھن پائے نام ڈور، نرگن سرگن ویکھ وکھائیندا۔ بنھنہارا بچے چور، کام کرودھ لو بھ موہ ہنکار میٹ وٹائیندا۔ آسا ترسنا دیوے ہوڑ، جگت واسنا آپ کھائیندا۔ اک پریتی دیوے جوڑ، نہ کوئی توڑے توڑ تڑائیندا۔ من منو آنہ پائے شور، دہ دشانہ اٹھ اٹھ دھائیندا۔ مت متوالی نہ کرے زور، زور اپنا آپ وکھائیندا۔ گرگھ چڑھائے ساچے گھوڑ، شبد آسو آپ دوڑائیندا۔ آپ اپنے سنگ لئے تور، دوسر ہور نہ کوئے وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر بھگتن ایکا رنگ وکھائیندا۔ بھگتن ہر رنگ رتیا، آد جگاد سمائے۔ ایکا دیوے ساچی تیا، برہم و دیا آپ پڑھائے۔ اپنا مارگ آپے دسیا، نو دوارے کھوج کھجائے۔ گھر دسویں بہہ بہہ ہسیا، پڑکھ ابناشی بے پرواہے۔ بھگت دوارے پھرے نسیا، جگ اپنی تیج رکھائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے دیوے ور، در گھر ساچا وڈ وڈیائے۔ در گھر ساچا کھلی کھ، الکھ نرنجن آپ سہائیندا۔ درس دکھائے ہو پر تکھ، نرگن اپنا روپ وٹائیندا۔ کرنہارا کھوں کھ، لکھ کروڑی خاک ملائیندا۔ ہر بھگت ہر جن لکھ چوڑاسی وچوں کرے وکھ، اپنی ونڈن آپ ونڈائیندا۔ میل ملاوانٹھ نٹھ، دور دڑاڈا پندھ چکائیندا۔ ایکا پلے بٹھے نام گھ، ساچی گھٹری ہتھ وکھائیندا۔ کلجگ انتم گیڑے الٹی لٹھ، جیو جنت سرب گر لائیندا۔ بن پیا کھیڑا دسے بھٹھ، سوہرا پیسے نہ کوئے سہائیندا۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، گھٹ انتر کھوج کھجائیندا۔ ہر جن امرت آتم نچھر دھارا دیوے جھٹ، ساچا جھرنا آپ جھرائیندا۔ آپ سہائے ساچی کھاٹ، آتم سیجا آسن لائیندا۔ بجر کپاٹی پھر جائے پاٹ، جو جن نیتز درشن پائیندا۔ ہر جن نہ وکے کسے ہاٹ، چوڈاں لوکاں پندھ مکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن وکھائے اپنا گھر، گھر مندر اک سہائیندا۔ گھر مندر ہر سچ منارا، ایکا ایک وکھائیا۔ آپے وسے ایکنکارا، اونکارا روپ وٹائیا۔ آپے ہوئے شاہ سکدارا، شاہ سلطان بے پرواہیا۔ آپے حکمی تھم کرے ورتارا، دھر فرمانا آپ سنائیا۔ آپے لیکھا جانے روس ستارا، منڈل منڈپ آپ بھوائیا۔ آپے زمیں اسماناں دئے ہلارا، گگن گلنتر کھوج کھوجایا۔ آپے برہما وشن شو کرے پیارا، آپے کروڑ تیتیسا سُرپت راجا اند لئے اٹھائیا۔ آپے ترے گن مایا بھر بھنڈارا، پنچم ناتا جوڑ جڑائیا۔ آپے لکھ چوڑاسی کر پسارا، نرگن سرگن ویکھ وکھائیا۔ آپے جگا جگنتر لے اوتارا، ہر جن ساچے لئے ترائیا۔ آپے سنجگ تریتا دواپر کیتا پار کنارہ،

کھجک انتم ویکھے بے پرواہیا۔ آپے وید پُراناں دے ہلارا، شاستر سمرت آپ سنایا۔ آپے وید ویاسا بن لکھارا، چار لکھ ہزار ستاراں سلوک گیا گنایا۔ آپے اٹھاراں دھیائے کر پسارا، ارجن گیان اک درڑا یا۔ آپے انجیل قرآناں لیکھا جانے بے عیب پروردگارا، مقامے حق کرے رُشنا یا۔ آپے قلمی کلمہ پڑھے شاہ سوارا، اُچے ٹلے کوکے دے دُہا یا۔ آپے جلوہ نور کر اُجیارا، نور نورانہ رُوپ درسا یا۔ آپے مکہ کعبہ کھول کوڑا، دو دو آہ پھیری پانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جُگادی کھیل اولاء، آپ کرائے الہی اللہ، حق حقیقت ویکھ دکھانیا۔ حق حقیقت لاشریک، پروردگار ویکھ دکھانیا۔ آپے میٹنہارا جگت تاریک، آپ اپنا چند چڑھانیا۔ آپے لیکھا کھے وڈ بریک، تیس بتیس نہ کوئے گانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے گائے اپنی دھار، پرگٹ ہو وچ سنسار، نرگن تت کرے وچار، ایک تت آپ سہانیا۔ نرگن تت نانک نرائن نرپایا، گھر ساچے وٹی ودھانیا۔ منتر نام ست درڑایا، چار ورنال کرے پڑھانیا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش ایک رنگ رنگیا، ذات پات نہ کوئے دکھانیا۔ راؤ رنگاں راج راجاناں آپ سمجھایا، جگت دے سے جھوٹھی شاہیا۔ ساچا ڈنکا اک وجایا، چارے کوٹاں پھیری پانیا۔ گوبند کھنڈا اک چکایا، چند پرچنڈ آپ چکایا۔ جیرج انڈ ویکھ دکھایا، اُتبیج سیتیچ پھول بھلایا۔ چوتھا جگ دے دُہایا، چارے کوٹاں پھیری پانیا۔ بن ہر ہوئے نہ کوئی سہایا، گر پیر اوتار دین گواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اگم اپار، پرگٹ ہو وچ سنسار، نہکلکی جامہ دھار، شبدی ڈنک وچے سنسار، سرشٹ سبائی آپ اٹھانیا۔ سرشٹ سبائی جگا ونہارا، آد جُگاد سما یا۔ ایک شبد بول جیکارا، لوآں پُریاں ویکھ دکھایا۔ برہم پار برہم کرے سچ پیارا، ایش جیو میل ملایا۔ گھر مندر سوہے اک دوارا، سنگر ساچا آپ سہایا۔ میٹ مٹائے دھواں دھارا، اندھ اندھیرا رہن نہ پایا۔ جس جن بُجھائے دیا کمائے اک دوارا، گھر گھر وچ دے دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے پار کرایا۔ پار کرایا بن ملاح، بیڑا لوک مات چلایا۔ سوہنگ اکھر دیوے سچ صلاح، ستجگ سچ کرے گڑمانیا۔ کھجک کوڑا مٹے ناں، تھر کوئے رہن نہ پانیا۔ سدا سہیلا سر رکھے ٹھنڈی چھاں، سمرتھ پُرکھ ہتھ وڈیا یا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاں، سوہنگ ہنسا موتی چوگ چکایا۔ نتھوایاں دیوے ساچا تھاں، غریب نمانے گلے لگایا۔ دو جہاناں کرے سچ نیاں، تخت نواسی بے پرواہیا۔ شاہ سلطانا دیوے خاک ملا، کھجک ویلا اتم آ یا۔ در در گھر گھر اڈن کاں،

سرشی درشی کاگ وانگ گرائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے ساچی وست اک دکھایا۔ ساچی وست نام انمول، ہرجن ساچی جھولی پائیندا۔ آدجادی رکھے کول، جگ جگ اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ ست ستوادی ساچے کنڈے تول، تولہارا آپ اکھوائیندا۔ اپنی دھارن آپے بول، سوہنگ اکھر شبد پڑھائیندا۔ سرتی شبدی جائے مول، آپ اپنا روپ وٹائیندا۔ اٹا کرے نابھ کول، امرت آتم رس بھرائیندا۔ مان رکھائے اپر دھول، دھر دھرنی آپ وڈیائیندا۔ درس دکھائے سندر ساول، روپ انوپ آپ پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر مندر آپ سہائیندا۔ گھر مندر ہر سو بھیا، درگھر کھیل مہان۔ ملے گیان اک اگادھ بودھیا، رسنا جہوانہ کرے بیان۔ گر کا شبد سدا وڈ جودھن جودھیا، مرے نہ جئے دو جہان۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا اکھر دیوے دھر فرمان۔ دھر فرمانا ساچا رانا، ہری ہر ہر آپ سٹائیا۔ کلجگ ورتے ہر ہر بھانا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ بھو نہ پائے سکھڑ سیانا جگت ویدیا دئے ڈھائیا۔ گرگھ ویرا کر پروانہ، اپنی بوجھ آپ بھجائیا۔ ایکا بخشے چرن دھینا، چاترک ترکھائے گوائیا۔ درس دکھائے بوہ بدھ نانا، آپ اپنی کل ورتائیا۔ ست سنتو کھی بنھے گانا، دھیرج جت اک دھرائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک وسائے ساچے گھر، مندر سوہے سری بھگونت، لیکھا چکھے جیو جنت، ذات پات نہ کوئی رکھائیا۔

★ ۶ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی نانک چند پریم چند بھولا رام دے گھر پنڈ سرداری ضلع جموں ★

جوت جگائے جگت جوت، جاگرت جوت ہر رگھرائیا۔ جگت بھوائے کوئی کوٹ، کوٹن کوٹ روپ وٹائیا۔ شبد لگائے ساچی چوٹ، سچ نگارہ آپ وجائیا۔ اک رکھائے اپنی اوٹ، پُرکھ ابناشی وڈ وڈیائیا۔ برہما وشن شو بنائے اوت پوت، برہما وشن شو لوک ویکھ دکھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوت اُجیار اک کرائیا۔ جوت اُججائے ہر رگھرائے، آد آت نہ کوئی جنائیندا۔ سٹخ پرکاس آپ کرائے، آپ اپنا روپ وٹائیندا۔ اپنے مندر آپ ٹکائے، گھر بنک آپ سہائیندا۔ اپنا کھیل آپ کھلائے، دوسر سنگ نہ کوئی رکھائیندا۔ اپنی سو بھا آپ جنائے، گنوتا ناؤں دھرائیندا۔ اپنی کھیل آپ کھلائے،

اپنا بھیو آپ گھلایندا۔ ساچی کرنی کرت کماے، کرتا پُرکھ ناؤں وڈیائندا۔ درگاہ ساچی ڈیرہ لائے، در سُنجننا اک رکھائندا۔ سو پُرکھ نرنجن اپنا پردہ آپے لائے، آپ اپنا روپ پرگٹائندا۔ ایکنارا ناؤں رکھائے، نرنجن دھارا آپ چلائندا۔ ابناشی کرتا اپنی گت مت آپ جنائے، لیکھا لیکھ نہ کوئی وکھائندا۔ سری بھگوان ساچے تخت ڈیرہ لائے، شاہ سلطان اپنا حکم چلائندا۔ پاربرہم نرنجن نور کر رُشنائے، جوتی جوت ڈمگائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک جوت جوت اُجالا، ایک نور پُرکھ اکالا، دین دِیالا کھیل کھلائندا۔ ساچی جوت ہر کرتیار، اگم اگمڑے دھام سہائیا۔ ایک کھول آپ کواڑ، آپے ویکھے ویکھ وکھائیا۔ اپنے اُپر آپے ہوئے موہت نرنکار، نرنجن نرنجن لائے پرنائیا۔ نرنجن کنت نرنجن نار، نرنجن ساچی بیج سہائیا۔ نرنجن کنت نرنجن بھتار، نرنجن سیوک سیوا کرے اپار، درگاہ ساچی سیوکمائیا۔ نرنجن آپ اپنا محل لائے اُسار، جوتی باقی کر رُشنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک جوتی جوت جگائیا۔ جوتی جوت گئی جگ، سری بھگوان آپ جگائندا۔ کرے کھیل سورا سربنگ، بھیو کوئی نہ پائندا۔ اپنی سرنائی آپے لگ، آپ اپنا حکم منائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچی جوت کرتیار، جوتی اندروں آئے باہر، ساچی دھارا آپ وھائندا۔ ساچی دھارا جوتی جوت، پُرکھ ابناشی جوت اُپائندا۔ آپے کھیلے کھیل الکھ نرنجن انک بار، کوئی کوٹ کوٹ کوٹاں ویس وٹائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اگم اپار، کھیل کھلنتا آپ ہو جائندا۔ گوہند گایا ہر ہر گیت، انتر آتم اک لولائیا۔ نہ مندر وڈیا کسے مسیت، گردوار نہ چرن ٹکائیا۔ پُرکھ اگم ایک دھام رہیا ڈبھ، چاروں کُنٹ ویکھ وکھائیا۔ آد جگادی نہ سوئے دے کر پیٹھ، جو جن دھیان لگائیا۔ سدا سہیلا ہوئے میت، میت مُرار بے پرواہیا۔ تھر گھر وسے دھام اتیت، ترے گن مایا بندھن پایا۔ لکھ چوڑاسی پرکھے نیت، گر گوہند ویکھے سچا ماہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا گیت دے سمجھائیا۔ ساچا گیت گایا ڈھولا، پُرکھ ابناشی اک منایا۔ ماچھو وڈا پانا چولا، سولاں سٹھر ہبھ وچھایا۔ پنج تت مائی رکھیا اوہلا، اپنا بولا نہ کسے سُنایا۔ نرنجن اندر کر یا تولا، اپنا ہٹ آپ چلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی بوُجھ بُجھایا۔ گوہند گائے ہر ہر کرتار، رسنا جہوانہ کوئی ہلایا۔ نرنجن ہوئے کدے نہ ڈردا، بھے اپنا سرب وکھائیا۔ اجوئی رہت کدے نہ مردا، جنم مرن وچ نہ آئیا۔ گرو آں پیراں سادھاں سنتاں گھاڑن گھڑدا، گھرن بھنہار آپ

اُکھوایا۔ پنچ تت کایا چولے اندر آپے وڈا، آپ اپنی وست لُکایا۔ گوہند اک اکل سجدہ ایکا کردا، دوسر سس نہ کسے جھکایا۔ ہوں سیوک ہویا تیرا بردا، تیری بدھی نہ کوئی چھڈایا۔ کریا کھیل نراین زردا، نرنیش سبئی تھانیا۔ تیرا بھانا میں لوک مات جردا، مات پت ناتا توڈیا ساک سجن سین نہ کوئی دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سنہیہڑا اک سٹایا۔ شبد سنہیہڑا اک بھگوان، اپنا آپ سٹانیدا۔ پُرکھ ابناشی دھر فرمان، شبد اگمی آپ جنانیدا۔ گوہند سورا نوجوان، آپ اپنے گل لگانیدا۔ ایٹھے اوٹھے دیکھے دو جہان، وچھڑ کدے نہ جانیدا۔ تیرا تیرے اوتوں کر قربان، آپ اپنی جھولی پانیدا۔ تیرا جھلائے سچ نشان، لوک مات آپ دکھانیدا۔ سرشٹ سبائی مٹے آن، ایکا حکمی حکم سٹانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک سٹائے سچ سندیش، پاربرہم پر بھ نرنیش، دس کسے نہ آئیدا۔ گوہند گائے گوہند ہر، گوہند گوہند وچ سٹایا۔ گوہند ناری کنت ملیا ور، گر گوہند سچ ہنڈھایا۔ گوہند اگے گوہند اپنا آپ دتا دھر، گوہند گوہند جھولی پانیا۔ گوہند بھنڈارا رہیا بھر، گوہند گوہند رہیا ورتایا۔ اپنی کرنی آپے لئے کر، آد انت بھیو نہ رانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا کرے قول اقرار، کیتا قول آپ نبھایا۔ ساچا کریا ہر اقرار، قلم لیکھ نہ کوئی لکھانیدا۔ نرگن نرگن کرے پیار، نرگن نرگن ویکھ دکھانیدا۔ نرگن شاہ بنے سکدار، نرگن نرگن حکم چلانیدا۔ نرگن جوت جگے نرنکار، نرگن نرگن ویکھ دکھانیدا۔ نرگن بھٹھ کرے سنسار، نرگن کھیڑا آپ سٹانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی بوجھ نبھانیدا۔ پُرکھ ابناشی بھیو کھلایا، گوہند گر سمجھایا۔ تیرا لہنا اپنی جھولی پایا، سر اپنے رہیا اٹھایا۔ تیرا چولا لئے بدلایا، ایکا ڈھولا آپے گایا۔ تیرا ہولا لئے منایا، کھیلے کھیل سرشٹ سبایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در گھر ساچا اک دکھایا۔ گوہند سنیا ہر ہر گیت، سو پُرکھ نرنجن آپ سٹایا۔ مانس جنم جانا جیت، پنچ تت تت مُکایا۔ کھجگ انتم چلے چلائے ساچی ریت، لوک مات پھیرا پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تیرے تیرے دئے لڑ لگایا۔ کھجگ ویلا انتم آؤنا، شاہ پاتشاہ آپ جنانیدا۔ گوہند تیرا سنگ نبھاؤنا، پُرکھ ابناشی میل ملائیدا۔ نرگن ہو ہو جامہ پاؤنا، مات پت نہ کوئی بنانیدا۔ تیرے اندر ڈیرہ لاؤنا، تیری پلنگ سچ سٹانیدا۔ تیرے مندر بہہ بہہ گاؤنا، تیرا اٹھ آپ منانیدا۔ تیری ویکھے ٹھنڈی پونا، ساتک اپنا آپ کرانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا حکم آپ

سناہیندا۔ ساچا حکم سُن گوہند، گھر ساچے خوشی منائیندا۔ جگت مٹوئی سگلی چند، چنت سوگ نہ کوئی رکھائیندا۔ میل ملاو گئی گہند، گھر ساچے سوہا پائیندا۔
 پُرکھ ابناشی آپ اُپجائی اپنی بند، دُشٹ دمن لیکھے لائیندا۔ نہ کوئی کرائے ہون کُنڈ، نیناں دیوی نہ دیو جگائیندا۔ ہم کُنڈ نہ ہونا سُن، نیتز بند نہ کوئی
 دکھائیندا۔ تیرے اندر رکھے اپنی دُهن، اپنا راگ آپ سمجھائیندا۔ تیری پُکار لئے سُن، جگت پُکار تیرے آگے رکھائیندا۔ تیرے تیرے وچوں کڈھے چُن،
 جو تیری سیو لگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ سندیشہ اک سناہیندا۔ سچ سندیشہ سَنگر سُنیا، لوک مات خوشی منائیا۔ لیکھا چُکيا گن
 اوگنیا، گنوت نہ کوئی گن دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، میل ملاو کرے کرائے سچ سُبھائیا۔ اپنی کیتی کدے نہ بھلے، اُبھل آپ
 اکھوائیندا۔ جھوٹھے کُنڈے کدے نہ تُلے، ساچا تولا تول تُلاندا۔ ترے گن مایا وچ کدے نہ رُلے، درگاہ ساچی سوہا پائیندا۔ دیکھنہارا کایا کُلے، گھر گھر اپنی
 جوت جگائیندا۔ گوہند بوٹا کدے نہ بُلے، پُرکھ ابناشی پھل لگائیندا۔ بھاگ لگائے ساچی کُلے، کُلوتا آپ اکھوائیندا۔ کجگ اندھیرا ایکا جھلے، لکھ چوڑا سی جڑ
 اُکھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کیتا قول پور کراندا۔ کیتا کولا ہر بھگوان، اپنی کھیل آپ کھلائیا۔ پرگٹ ہوئے والی دو جہان،
 نہہکنک ناؤں رکھائیا۔ تیرا کرے اک دھیان، سچ گیان اپنے وچ دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے کریا قول اقرار، کھیلے کھیل اگم
 اپار، بھل نہ جائے وچ سنسار، اُبھل گر آپ اکھوائیا۔ نہہکنک ناؤں دھرایا، پُرکھ ابناشی جوت جگائیا۔ گوہند ساجن میل ملایا، تھر گھر ساچے وٹی ودھائیا۔ سچ
 سَنگھاسن آسن لایا، پُرکھ ابناشی سچ سُبھائیا۔ سمبل نگری ناؤں دھرایا، جوت اگری اک جگائیا۔ شبد انادی ناد سُنیا، برہم برہادی کھوج کھوجائیا۔ آد جگادی
 ویس وٹایا، اک اکلّا بے پرواہیا۔ برہما وشن شولے جگایا، تیری سیوک بخشے سچ سرنائیا۔ ساچے مندر کر رُشناہا، اگیان اندھیر دے مٹائیا۔ تیرا بوٹا مات لوک
 دے لگایا، ساڈھے تن ہتھ رچن رچائیا۔ نو در مندر آپ کھلایا، در دروازہ بے پرواہیا۔ ست رنگ نشانہ تیری رت آپ رنگایا، گر ارجن میل ملایا۔ پنچم
 مکھی تاج تیرے سیس لکایا، گڑھی چمکور بھل نہ جائیا۔ تیرا دُبدایا ساچا جہاز آپ ترایا، سرسا لیکھا رہیا مُکائیا۔ اپنا سازن ساز پرہ آپے آیا، نہ کوئی
 دیوے ہور صلاحیا۔ ماجھے دیس ڈیرہ لایا، نر نریش اک اکھوائیا۔ پہلی چیت دوس منایا، ویہہ سو ستاراں بکرمی نال رلائیا۔ یاراں نال یار بن کے آیا، گواراں

نال ہو گوار، بن بن ہتھ رہیا ملائیا۔ اپنی کھچ سچی کٹار، تیرے میانوں کڈھے باہر، گرگھیاں ہتھ پھڑائیا۔ اپنا سیس دتا ادھ وچکار، جگت جگدیش نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ تیرا دیکھے راج جوگ سچا سگدار، نو کھنڈ پر تھی تیری سرن تکائیا۔ برہما وشن شو دیوت سُر برہمنڈ کھنڈ کرن نمسکار، دوسراوٹ نہ کوئے تکائیا۔ تیرا ورتے سرب ورتار، تیری سکھیا سچ پڑھائیا۔ چار ورن کرن پیار، ہر میلا سچ سُبھائیا۔ ورن برن ہون خوار، ملے در نہ سچا کوئے تھائیا۔ جو جن پُرکھ اکال بولے اک جیکار، ہنگ برہم لئے ملائیا۔ کریا قول سچا اقرار، بے قرار پورا لئے کرائیا۔ بھل نہ جائے بن کے یار، ستھریا جو رہیا ہنڈھائیا۔ متر پیارا کرے پیار، آپ اپنا روپ وٹائیا۔ مُرید مُرشد سوہن اک دوار، ایکا حجرہ رہیا بنائیا۔ نو کھنڈ کرے خوار، کلجک مُجرا دئے دکھائیا۔ کوڑ کڑیا رنچے گھر گھر بار، گلہ گھوگٹ لئے اٹھائیا۔ تیرے تیرے دوارے پھر پھر دیوے تار، تیرا پلو آپ پھڑائیا۔ آپے چٹھ کے آئے گھوڑا سوار، نیلا نیلی دھاروں پار کرائیا۔ کلنی توڑا سیس دستار، جوتی جوڑا شبد ملائیا۔ تیرا پوڑا لگے وچ سنسار، براہمن گوڑا روپ وٹائیا۔ پوت سپوتا کر تیار، شبد اودھوتا رہیا دوڑائیا۔ چارے کوٹاں دئے ہلار، جوٹھا جھوٹھا ٹھوٹھا بھن دکھائیا۔ تیری گنڈھ پوے سنسار، نہ کوئی کھولے کھول گھلائیا۔ کرے ونڈاں ہر نرنکار، ونڈنہارا دس نہ آئیا۔ کریا قول سچی سرکار، اُپر دھول پور کرائیا۔ گر سکھ نہ بھلنا نہ ہونامات خوار، بن سنگر پار نہ کوئے کرائیا۔ چارے کھانی کرے پکار، پر بھ ملن دامارگ رہی بتائیا۔ جس جن سنگر پورا ملے آن، جپ تپ نہ کوئے دکھائیا۔ ایکا اکھر پڑھے ہر مہربان، سوہنگ شبد سچی گڑمائیا۔ سخیاں ملیا ساچا کاہن، گھر گھر بنسری نام وجائیا۔ جگت بناس کٹیا جوں پیتا رام، پیتا سرتی بن بن کھو جن کدے نہ جائیا۔ گھر ملیا گھنٹیا شام، اندھیری شام دئے مٹائیا۔ گھر ناک کر پرنام، گھر گوہنڈ فتح گجائیا۔ گھر دیونہارا مان، غریب نمانے گلے لگائیا۔ گوہنڈ تیرے لئے پچھان، آدانت بھل نہ جائیا۔ انتم دیوے درگاہ ساچی مان، سچکھنڈ دوارا آپ گھلائیا۔ جو جن چرنی ڈگا آن، لکھ چوراسی دئے کٹائیا۔ ایکا دیوے برہم گیان، پار برہم میل ملائیا۔ جھلدار ہے سچ نشان، ہر ساچا آپ جھلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنا قول کر، پورے کرے انتم ور، بھرم بھلیکھا دئے کڈھائیا۔ بھرم بھلیکھا ہر جن چکنا، مٹے رین اندھیار۔ کلجک جھوٹھا پنڈھ انتم گنا، سبجک سچ ہوئے اُجیار۔ ہر کا بھانا کدے نہ رُکنا، گر گوہنڈ کرے پیار۔ گر گھ بوٹا کدے نہ سُننا، پُرکھ ابناشی امرت سِنچے ٹھنڈا ٹھار۔ ممتکھ جیو اندر وڈ کسے نہ لُکنا،

انت جم ڈنڈ کھائے مار۔ دھرم رائے کنجھی نرک پھڑ پھڑ سٹنا، جوُن اجوئی پھرائے وارو وار۔ گرسکھ اُچی کوک لوک مات وچ بگنا، نال ملیا سگھ شیر سٹی سرکار۔ اپنا بھار گرسکھ کسے نہ چکنا، پُرکھ ابناشی چکناہار۔ دو جہاناں پینڈا گنا، پاندھی پندھ نہ کرے دو جی وار۔ چرن دوارے جس جن جھکنا، لکھ چوڑا سی نہ ہوئے خوار۔ گرسکھ بال انجانا اپنی گودی آپے چکنا، شبد پنکھوڑا دے ہلار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے کرے پیار۔ ہر جن تیرا سچ پیار، سٹنگر ساچا بھل نہ جائیا۔ جگ جگ بنیا رہیا بھکھار، جن بھگت دوارے منگن آئیا۔ آوے جاوے اپنی وار، وار تھت نہ کوئے رکھائیا۔ نرگن سرگن لئے اوتار، نت نوت ویس وٹائیا۔ غریب نمائے آپ بنائے اپنے گل دا ہار، لال انملڑے اپنے گلے لٹکائیا۔ ہنکاریاں گڑھ توڑے وچ سنسار، دوئی دُشٹ آپ کھپائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، گرسکھ بندی کھانیوں لئے جھڈائیا۔ بندی خانہ توڑن آیا، ہر سورا وڈ بلوان۔ چرن پریتی جوڑن آیا، دیونہارا دُھر فرمان۔ دھرم دوارا درتے ہوڑن آیا، سچکھنڈ دوارا کر پردھان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن دیوے اک گیان۔ اک گیان ہر نرکار، چرن کول درسائیا۔ ایکا نیتز درس بھگوان، جگت ترسنا دے مٹائیا۔ ایکا راگ سنائے انحد کان، دُھن آتمک آپ الاٹیا۔ ایکا جوت کرے پرکاش کوٹن بھان، اندھ اندھیر دے مٹائیا۔ ایکا در کرے پروان، جو جن آئے سرنائیا۔ کلج جیو انت پچھتان، لیکھا سکے نہ کوئے مکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے دیوے اپنا ور، آپے ویکھے اپنے گھر، گھر اپنے پور کرائیا۔ مہاراج شیر سگھ وشنوں بھگوان، بردھ بال نہ کوئے جوان، روپ رنگ نہ دے وچ جہان، جوتی جوت جگے مہان، شبد ناد دُھن آپ وجائیا۔

★ ۶ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی پورن چند دے گھر پنڈ ملک ضلع جموں ★

امرت سروور سٹنگر پاس، جگ جگ آپ ورتائیندا۔ جن بھگتاں بھجائے لگی پیاس، آسا ترسنا پور کرائیندا۔ نج گھر اندر کر کر واس، آپ اپنی دیا کمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا امرت آپ رکھائیندا۔ ساچا امرت شیخ سر، ہر ساچے سچ اُچھایا۔ تیج بھان اندر دھر، چاروں کُنٹ

جیواں جنتاں آپ پیایا۔ مہتمکھ ڈردے سرور اندر نہ سکن وڑ، دُور دُراڈے دین دُہایا۔ سنت سہیلے لائے اپنے لڑ، گر چیلے ویکھ وکھایا۔ بھانڈا توڑ ہنکاری
 گڑھ، امرت آتم جام پیایا۔ ساچا راجا شاہ پاتشاہ پر بھ آئے گھر، گھر ساچی سچ ہنڈھایا۔ سچ سنگھاسن چرن دھر، دُھر دالیکھا دئے مُکایا۔ پاوے سار ناری نر،
 نر نرائن رُپ وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا تال اک وکھایا۔ ساچا تال امرت دھار، ہر جن نچھر آپ جھرائیا۔ کایا مندر اندر کر
 تیار، در دوارا بند وکھایا۔ جس جن کھولے آپ کوڑا، سو جن ویکھن پائیا۔ شیخ سروانہ لگے تتی ہاڑ، سنگر پورا سر اپنا ہتھ رکھایا۔ گر کھماں جوت جگائے بہتر
 ناڑ، دوس رین کرے رُشنائیا۔ اپنا گھڑیا ساچا گھاڑ، گھرن بھنہار وڈ وڈیائیا۔ پھر پھر باہوں اپنے تال دیوے واڑ، کاگ ہنس رُپ بنایا۔ لیکھا چکے وسیرا
 جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ، درگاہ ساچی دھام سہایا۔ ساچا راجا ویکھے سچ اکھاڑ، تخت سلطان بیٹھا جوت جگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر سرور
 کر تیار، دُبدے پاتھر جائے تار، جس جن اپنا درس وکھایا۔ گر سیکھ نہایا ساچے تال، سر سرور آپ اپنیدا۔ ناتا توڑ کال مہاکال، دین دیال اپنا میل
 ملائیدا۔ لکھ چوراسی تے جگت جنجال، رائے دھرم نیڑ نہ آئیدا۔ اک وکھائے سچی دھر مسال، ساچا مندر آپ بنائیدا۔ کایا گھر ساچا دیک بال، گھر گھر وچ
 ویکھ وکھائیدا۔ پھل لگائے ساچے ڈال، امرت میوہ مکھ کھوائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا ساچا سر وکھائیدا۔ ساچا سر سچی سرکار، گھر
 ساچے آپ جنایا۔ نو دوارے کرائے پار، اپنے مارگ آپے لایا۔ سکھمن ناڑی ٹیڈھی بنک گر سکھاں ہیٹھاں دئے لتاڑ، اپنا پلو آپ پھڑایا۔ تربینی نبینی دئے
 آدھار، ایڑا پنگل ویکھ وکھایا۔ ساچے سرور دیوے واڑ، اپنی ہتھیں سیو کماہیا۔ آگے کھڑ کرے پرتپال، وڈ داتا بے پرواہیا۔ سرت سوانی بنھے اپنے نال،
 شبد ڈوری ایکا پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شیخ سر دئے وڈیائیا۔ شیخ سر ہر کارُپ، شیخی کسے دی رہن نہ پائیا۔ ہر کا ڈنکا وچنا چارے
 کوٹ، باراں باراں کوس ہوئے رُشنائیا۔ جیواں جنتاں ناتا تے جوٹھ جھوٹھ، رسنا جہوا ہر ہر گن ہر ہر سارے گائیا۔ رہن نہ پائے خبیث ڈائن جن بھوت،
 جادوگر کرتوت نہ کوئے وکھایا۔ شبد ڈوری بنھے کچے سوٹ، ساچا تند نہ کوئے تڑائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد ڈنڈا ہتھ اٹھایا۔ جن
 پریت بھوت تے ناتا، گر کھماں آپ تڑائیدا۔ مہتمکھ جیو ہوئے نار کمذاتا، ساچا کنت نہ کوئے ہنڈھائیدا۔ مٹے نہ رین اندھیری راتا، ساچا چند نہ کوئے

چڑھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی ڈائن اک سمجھائیندا۔ ساچی ڈائن من مت، جیواں جتناں رہی ستائیا۔ گرگھ وِلا جانے برہم مت، پاربرہم جس وِدیا اک پڑھائیا۔ سنکر پورا چرن کول بندھائے ساچانت، شبد کھنڈا ہتھ پھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل اگم اتھایا۔ اگم اگمرا اگمرا کار، جگا جگنتر آپ کرائیندا۔ سنت سہیلے جائے تار، گرگھ ساچے میل ملائیندا۔ بھگتاں کرے اک پیار، نام بھگتی سچ درڑائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نام کھنڈا اک چکائیندا۔ جنم جنم دا پورب پاپ، جیواں جتناں رہیا ستائیا۔ جس جن لگیا کھنگ تاپ، ایکا بھلیا ہر رگھرائیا۔ جو جن رسنا چے سوہنگ جاپ، تینوں تاپ دے مٹائیا۔ اک دکھائے ساچا ہاٹ، سنکر پورا نظری آئیا۔ گرگھ گرگھ گرگھ نہ سوئے کسے کھاٹ، بیٹھاں ستھر نہ کوئے وچھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، دُکھ دلدر دے مٹائیا۔ کھنگ تاپ جائے مک، جس ہر ہر درشن پایا۔ کایا مندر وچوں جڑ دیوے پُٹ، سوہنگ تکھی مکھی آپ لگایا۔ امرت جام پیائے گھٹ، سانک ست آپ کرایا۔ مٹمکھاں بھاگ جان کھٹ، جو بیٹھے مکھ بھوایا۔ کلجگ انتم پینی لُٹ، ہر کاروپ بن کے ہر ہر آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھاں کٹے ہوئے روگ، شبد کرائے سچ سنجوگ آتم سیجا بھوگے بھوگ، جگت وجوگ نہ کوئے رکھایا۔ کھنگ تاپ کرے پکار، جس در ہر چرن لکائیندا۔ گر کا شبد مارے مار، ساچا کھنڈا ہتھ چکائیندا۔ اچی رووے زاروزار، نیتز نیناں نیر وھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا بل آپ دھرائیندا۔ اپنا بل آپے رکھ، اپنی درشتی آپے پائیا۔ آپے کایا وچوں کھنگ تاپ کرے وکھ، کشنا شکلا پکھ وکھ وکھائیا۔ گرگھاں رچھیا کرے نس نس، آتم بھچھیا ایکا جھولی پائیا۔ ساچا مارگ جائے دس، سوہنگ ساچا شبد پڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل بے پروا ہیا۔

ہند چین نہ جڑے جوڑ، جوڑی جوڑ نہ کوئے جڑائیندا۔ پُرکھ ابناشی چڑھیا ساچے گھوڑ، لوک مات پھیرا پائیندا۔ لوآں پُریاں رہیا دوڑ، ستاں دیپاں نواں کھنڈاں وکھ وکھائیندا۔ لکھ پوراسی پھل ویکھے مٹھا کوڑ، کوڑا ریٹھا بھن وکھائیندا۔ دوہاں دواریوں دیوے ہوڑ، اپنا بھانا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت

سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی رچن رچائیندا۔ پنجابی صوبہ جھوٹھی منگ، لوک مات رہن نہ پائیا۔ پُرکھ ابناشی نو کھنڈ پر تھمی رنگے ایک رنگ، شبد رنگن اک چڑھائیا۔ گرنٹھی پنٹھی ہوئے ننگ، ہر کارُپ دس نہ آئیا۔ ہر مندر ہر کا پوڑا نہ گئے لنگھ، ساچے سرور تاریاں کوئے نہ لائیا۔ مایا رانی سر چھی پنڈ، نہ سکے سر کوئی بھار اٹھائیا۔ پُرکھ ابناشی کرے کھیل وچ برہمنڈ، جیواں جنناں ایک رُپ درسائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا لکھنہار کرتارا، جیو جنت کی کرے وچارا، مت بدھ نہ پائے سارا، من منوآ دے ڈھائیا۔ منوآ کوکے جگت پیار، ساچی دھار نہ کوئے دکھائیندا۔ مت متوالی ہوئے خوار، ساچا مارگ دس نہ آئیندا۔ بدھ بیسی گئی ہار، کلج اپنا بل دھرائیندا۔ بن ہر شبد نہ اترے کوئی پار، کھنڈا کٹار جیو جہان سرب چکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا ویس دھرائیندا۔ ویکھنہارا پاک ہند، نرگن داتا بے پرواہیا۔ جیو جنت کی کرن چند، جگت چندیا ہتھ کچھ نہ آئیا۔ مُسلم ہندو پر بھ کی بند، سرب جیاں دا اک گوسائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آر پار کھیلے کھیل دو دو دھار، اپنی دھار آپ بندھائیا۔ ہند پاک نہ کوئے ناتا، ساچا میل نہ کوئے ملائیا۔ اُنی اُنسا جھٹے ساتھ، سگلا سنگ نہ کوئے دکھائیا۔ پُرکھ ابناشی بنائے ایک جماعتا، واحد لاشریک اک خدائیا۔ پروردگار لہنا دینا ویکھے مستک ماتھا، جلوہ نور نورِ الہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، اپنی بدھ اپنے ہتھ رکھائیا۔ ساچی بدھ ہر کرتار، جگت سیاست بھیو نہ آئیندا۔ جگا جگتر کھیل مہان، ابناشی کرتا آپ کرائیندا۔ تختوں لاپے راج راجان، غریب نمائیاں دیا کمائیندا۔ ہر جن ساچے کر پچھان، آپ اپنا میل ملائیندا۔ ایک دیوے شبد ندھان، نج آتم آپ وسائیندا۔ گھر راگ سنائے سچی دھنکان، انحد اپنا تال وجائیندا۔ تریا راگ کر پروان، ثورت ثورت وچ رکھائیندا۔ سنگر پورا وڈ مہربان، ہر جن ساچے ویکھ دکھائیندا۔ سخیاں ملے ساچا کاہن، گھر آتم سچ ہنڈھائیندا۔ سرتی سینا ملے ساچا رام، شبدی میلا میل ملائیندا۔ ہند پاک نہ کوئے نشان، گرسکھ دوہاں در دُرکائیندا۔ گرسکھ پار کرائے چوڈاں لوک چوڈاں ہٹ اک دکھائے سچ مکان، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔ جس جن دیوے دھر فرمان، رسنا جہوانہ کوئے ہلائیندا۔ سار شبد شبد کرے پردھان، دھار دھار وچ ٹکائیندا۔ اندر باہر کھیل اپار، گُپت ظاہر رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنے دھام سہائیندا۔ دھام سہنجنا ہر بھگونت، مہما اکھ کتھی نہ جائیا۔ ہر جن ویکھے ساچا سنت،

جس ملیا ساچا ماہیا۔ لوک مات بنائی بنت، ناری کنت اک ہنڈھائیآ۔ کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، اتر کدے نہ جائیا۔ اک سنائے سہاگی چھنت، واہوا سنگر
 وڈ وڈیائیآ۔ کھیلے کھیل آد جگاد جگا جگنت، جگ کرتا آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل پُرکھ ابناشن، آپ براجے سچ
 سنگھاسن، ساچے منڈل پاوے راسن، سورج چن نہ کوئے چمکائیآ۔

سنگر سدا صلاحیئے، انت نہ پاراوار۔ گر گر سدا وڈیائیئے، لوک مات لئے اوتار۔ بھگت بھگونت سدا رسنا گائیئے، کھیلے کھیل اپر اپار۔ سنت ساجن
 ویکھ وکھائیئے، نام چے اگم اپار۔ گر گھ ایکارنگ رنگائیئے، رنگ مچھیٹی وچ سنسار۔ گر سیکھ بل بل سد جائیئے، جس ملیا ہر نرنکار۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، ویکھنہارا ڈھر دربار۔ ڈھر دربار سہندڑا، پاربرہم ہر کرتار۔ جگا جگنتر ویس وٹندڑا، لوک مات لئے اوتار۔ بھل بھلواری آپ گندڑا، مالی
 بنے سرجنہار۔ گر سیکھ ساچی کلی آپ کھندڑا، اٹھے پنکھریاں کر اجیار۔ نام تاگا بٹھ اٹھندڑا، آپ اپنی کرپا دھار۔ سوئی سرتی ویکھ وکھندڑا، ویکھنہارا نراکار۔
 پھڑ پھڑ کلی اک گندڑا، سچ بنائے سچا ہار۔ سنگر پورے بھیٹ چٹندڑا، گر سنگر کرے پیار۔ اپنے نیتز آپے ویکھ وکھندڑا، تیجا نیتز کھول کواڑ۔ چوتھے گھر
 آپ سہندڑا، چوتھا گھر سچا دربار۔ پنچم میلا آپ ملندڑا، پنچم شبد سچا ڈھنکار۔ پنچم سخیاں راگ سندنڈا، گیت گوہند آپ نرنکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، آپے کرے سچ شنگار۔ سچ شنگار ہر پھولن مالا، کول نین آپ مٹکائیآ۔ گر گھماں بنے لوک مات دللا، شبدی اپنا ناؤں دھرائیا۔ کایا مندر اندر
 دکھائے سچا دھر مسالہ، ہر مندر بیٹھا آسن لائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ ساچی پھولن نام کیاری، ہر ساچا آپ
 لگائیندا۔ گر سیکھ تیری کایا کھاری، آپے بھر دکھائیندا۔ آپے توڑے وارو واری، اپنی سیوا آپ کمائیندا۔ قیمت کوئے نہ پائے لکھ ہزاری، کرتا قیمت آپ
 چکائیندا۔ جگا جگنتر ویکھ وکھائے سچ پھلواری، لوک مات پھیرا پائیندا۔ برہے وشن شو تیری پکی ہاڑی، ترے گن تیرا پھل پکائیندا۔ پنچت تیری آئی واری،
 پر بھ ساچا وڈ دکھائیندا۔ کرے کھیل سرجنہاری، دوسر سنگ نہ کوئے رلائیندا۔ گر گھماں اوتوں آپ اپنا رہیا واری، سیس دھڑ نہ کوئی بنائیندا۔ ہر بھگت سرتی

نہ رہے کواری، سنگر پورا آپ پرنائیندا۔ تن سولاں کرے شنگاری، اچھیا بھچھیا وچ ٹکانیندا۔ دوس رین پھرے پچھے اگاڑی، پردہ اوہلا نہ کوئی رکھائیندا۔
 جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک پھل رہیا بھل، ساچے کٹھے جائے تل، تولنہارا اک اکھوائیندا۔ ایک تولا تولنہارا، دوجا سنگ نہ کوئی
 رکھائیندا۔ تہی دھارن بولنہارا، چوتھے پد آپ سائیندا۔ پنچم در گھر کھولنہارا، چھیویں چھپر چھن نہ کوئی بنائیندا۔ ستویں ست پرکھ نرنجن آد آنت کدے نہ
 ڈولنہارا، نہ ڈولے نہ کوئی ڈلائیندا۔ اٹھائیں تتاں وسے باہرا، اپ تیج وائے پر تھی آکاش من مت بدھ نہ کوئی دکھائیندا۔ لکھ چوراسی نو دوار کھول کواڑا،
 جگت واسنا وچ سائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سر سرور بھرے تال، لگی پریتی نہی نال، نہ کوئی توڑے توڑ تڑائیندا۔ تال لگایا کرپا
 دھار، چوہنت بھو نہ رانیا۔ گرکھ بھال اٹھایا وچ سنسار، سنسار ساگر آپ ترانیا۔ گھر دیک جوتی دیا دتا بال، تیل باقی نہ کوئی رکھانیا۔ شبد اناد دھن وجے
 ساچا تال، تار ستار نہ کوئی ہلائیا۔ تیج بھان بھان ہر کر پیار، جیا دان جھولی پانیا۔ جو جن چرن دھوڑ کرے اشان، دُرمت میل رہن نہ پانیا۔ جوتی جوت
 سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن دیوے ساچا ور، درس دکھائے اندر وڑ، نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، اپنے پوڑے آپے جائے چڑھ، اُچ محل اٹل
 مینار، آپے کھولے بند کواڑا، اپنی تاکی آپ دکھانیا۔ اپنی تاکی آپے کھول، سنگر پورا دیا کمانیندا۔ شبد اگمی آپے بول، سچ جیکارا شبد سناونیندا۔ اک انادی وجے
 ڈھول، وجا ونہارا آپ وجائیندا۔ اک اتتا وسے کول، ساچا پتا میل ملائیندا۔ ساچی سیجا کرے چوہل، آپ اپنی گود بہائیندا۔ آپے اندر جائے مول، جوتی
 جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن میلے ساچے در، در دروازہ آپ کھلائیندا۔ در دروازہ سچ دوارا ہر سنگر آپ کھلائیا۔ چار ورنال کرے اک پیارا،
 کھتری براہمن شوڈر ویش نہ کوئی بنانیا۔ ایک شبد سچا سکدرا دو جہانال راج کمانیا۔ گاوندے آئے گر اوتارا، سادھ سنت اُچی کوکن دین ڈھانیا۔ سچکھنڈ وسے
 آپ نرنکارا، نرگن نور کر رُشنائیا۔ ساچے تخت بہہ ساچا بھوپ ہو اُجیارا، چوہدار نہ کوئی بنانیا۔ پنچم تاج سیس رکھے جگدیش ایکنکارا، سو پرکھ نرنجن وڈ
 وڈیانیا۔ ست پرکھ نرنجن ست رنگ نشانہ دئے ہلارا، پاربرہم پر بھ اپنی گنڈھ بندھانیا۔ جگا جگنتر کھیل نیارا، وید کتیب بھو نہ رانیا۔ آپے کرے اپنی کارا،
 آپے لیکھا کھنہارا، لیکھا لکھے نہ کسے نال شاہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر مندر اندر جوت دھر، نرگن سرگن کرے رُشنائیا۔ نرگن

سرگن کھیل نیارا، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن ساچی دھارا، نراکار آپ کرائیندا۔ اینکارا کھیل اپارا، اجوئی رہت ویس وٹائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ہو اجیارا، جوت نرنجن سرب جگائیندا۔ ابناشی کرتا میت مرارا، گھر گھر اپنا حکم سٹائیندا۔ سری بھگوان دیوے پہرہ، جن بھگتاں سیو کمائیندا۔ پاربرہم ہر کرپسارا، اتم ونڈ آپ ونڈائیندا۔ وشن شودے ہلارا، برہم اپنا حکم سٹائیندا۔ ترے گن مایا تیرا پارکنارہ، کلجگ اتم پندھ مکائیندا۔ پنچ تت تن ہوئے خوارا، دھیرج دھیر نہ کوئی دھرائیندا۔ کرے کھیل گھرن بھٹنہارا، سمرتھ پُرکھ اپنا روپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساچے آپ جگائیندا۔ گرگھ ورا لا جا گیا، سنگر پورا آپ جگائے۔ من اُتجے اک ویرا گیا، پر بھ ملیا بے پرواہے۔ سرن سرنائی ساچی لا گیا، من منکا بھرم مٹائے۔ ہنس بنیا چیو کا گیا، رسنا کاگ نہ کوئی گرائے۔ چرن دھوڑ کرائے محن ماگیا، اٹھسٹھ تیرتھ رہے شرمائے۔ دُرمت میل دھووی داغیا، آپ اپنی سیو کمائے۔ میل ملائے کنت سہا گیا، ساچا ڈھولا ایکا گائے۔ دُھر دا وجا ساچا نادیا، سویا کوئی رہن نہ پائے۔ کایا مندر اندر دھریا انحد واجیا، سنگر پورا آپ وجائے۔ جس جن تیرا سازن سازیا، تیرا تن من اپنے لیکھے لائے۔ گرگھ نو دوار نہ پھرے بھاجیا، من پنکھی اڈ نہ دہ دس دھائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن سچ سروور آپ نہائے۔ ہر سروور ہر جن نہاتا، نرل نیر پچھانیا۔ اتم ہوئی لوک مات ذاتا، اُتجے برہم گینیاں۔ مٹے رین اندھیری راتا، کرے پرکاش کوٹن بھانیاں۔ گرگھ بال انجانے گود اٹھائے جوں پیاری ماتا، پتا سر اپنا ہتھ رکھانیاں۔ ایکا دیوے ساچی ذاتا، دُھر شبد سری بھگوانیاں۔ درس دکھائے اک اکانتا، سوچھ سروپی روپ وٹانیاں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لہنا دینا چکائے مستک ماتھا، پچھلا لیکھا آپ مٹانیا۔ پچھلا لیکھا آپ مکاؤنا، کرم دھرم جنم ویکھ دکھائیا۔ نہکرمی نہکرم مکاؤنا، ایکا کرے سچ پڑھائیا۔ نش اکھر جاپ آپ کراؤنا، اجپا جاپ وڈ وڈیائیا۔ بجر کپائی پتھر پرے ہٹاؤنا، آپ اپنا پردہ لئے اٹھائیا۔ رنگ رنگیلا گرگھ ساچا ایکا رنگاؤنا، رنگ رتڑا ساچا ماہیا۔ کایا ماٹی ہڈ ماس ناڑی چم اپنے لیکھے لاؤنا، رتی رت رہن نہ پائیا۔ ہر جن سوہنگ سو گاؤنا، راتیں ستیاں سنگر پورا لئے جگائیا۔ جگت ناتا موہ تجاؤنا، مایا متا در دُرکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن نہائے ساچے سر، دُونگھا تال آپ دکھائیا۔ دُونگھا تال کایا کندر، جگت اندھیرا آپ رکھایا۔ کلجگ چیو چاروں کُنٹ بھووندے بندر، بن سنگر

پورے ہتھ کسے نہ آیا۔ سنگر پورا پہلوں توڑے اپنا چندر، آپ اپنے سنگ لئے ملایا۔ پھڑ پھڑ چاڑھے ساچے مندر، ہر کا پوڑا آپ سہایا، میل ملاوا اندرے اندر، پنڈ انڈ برہمنڈ سچھنڈ اپنا تھان سہایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک رکھائے ساچا سر، گھلا رکھے اپنا در، جگت بھے چکے ڈر، نہ بھو اپنا بھے جنایا۔ نہ بھو مورت اکال، اجونی رہت اک اھوئیایا۔ آپے کال آپ دیال، آپ اپنی رچن رچائیایا۔ آپے وسے سچ سچی دھر مسال، سچھنڈ سو بھا پائیایا۔ آپے کنبھی نرک مارے چھال، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دوویں دھار آپ چلانیایا۔ آپے نرگن سرگن داتا، آپے جوتی جوت سمانیادا۔ آپے پُرکھ پُرکھوتم بن بدھاتا، پُریاں لوآں پھیرا پائیادا۔ آپے بنے پت ماتا، سوت دُلا راشب اپنی گود بہانیادا۔ آپے دوس آپے راتا، آپے سورج چن چڑھانیادا۔ آپے بانی بودھ گائے گاتھا، گیان دھیان آپ رکھانیادا۔ آپے بن رتھو اہی چلائے راتھا، جگ جگ اپنا ویس وٹانیادا۔ سبجگ تریتا دواپر کھیلے کھیل تریلوکی ناتھا، دیناں انا تھان گلے لگانیادا۔ آپے وید پُراناں گائے پوجا پاٹھا، شاستر سمرت آپ پڑھانیادا۔ آپے دو جہانی پھرے ناٹھا، اون گون ترے بھون رپ وٹانیادا۔ آپے بھگتاں کرے پورا گھاٹا، اپنی درشتی وچ لگانیادا۔ آپے نرگن جگے للاٹا، نورو نور ڈگمگانیادا۔ آپے تیرتھ آپے تاتا، سر سرورر آپ سہانیادا۔ آپے وسے آن باٹا، مات گربھ اگنی ہون آپ کرانیادا۔ آپے نا بھی کول امرت باٹا، آپے اگنی تت تپانیادا۔ آپے چوداں لوک کھولے ہاٹا، چوداں طبقات ڈیرہ ڈھانیادا۔ آپے وکے ہاٹو ہاٹا، اپنی قیمت کوئے نہ پانیادا۔ آپے کھیلے کھیل بازی گر ناٹا، گر پیر اوتار اپنا رپ وٹانیادا۔ آپے باون بنے کھیوٹ کھیٹا، بل اپنا رپ درسانیادا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگا جگنتر ساچی کار اک چلائے ہر نرکار، کھن پڑھن وچ نہ آسانیادا۔ آپے پیر دستگیر، شاہ حقیر آپ اھوئیایا۔ آپے مارنہار زنجیر، آپے تندن تند تڑائیایا۔ آپے چوٹی چڑھے اخیر، مقامے حق دیکھے اک خدائیایا۔ آپے آب حیات ورو لے نیر، بے آب آپ تڑپھائیایا۔ آپے بخشے ٹھانڈا سیر، جل تھل اپنا رپ وٹائیایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگا جگنتر رپ انویا آپ درسائیایا۔ آپے ہوئے الہی اللہ، انا الحق آپ پکاردا۔ آپے رپ سمائے بسملا، بسمل اپنا آپ کرانیادا۔ آپے وسے اُچ محلہ، اُچے ٹلے آسن لانیادا۔ آپے لوک مات پھرے بن بن جھلا، جیو جنت بھيو کوئے نہ پانیادا۔ آپے ساچا حکم دھر فرمان آنت عنایت کر کر گھلا، شرع شریعت اپنا رپ وٹانیادا۔

آپے مکہ کعبہ پھڑائے اپنا پلا، ملا شیخ مسائق آپ تڑپھانیندا۔ آپے زرگن جوتی پنچ تت نانک چولا رلا، زرگن سرگن ویکھ دکھانیندا۔ آپے نام ست ست بولیا بولا، چار ورنان ونج کرانیندا۔ آپے ارجن چکایا پردہ اولہا، بودھ اگادھاشد سنانیندا۔ آپے گوہند بدلایا اپنا چولا، ست دلارا ناواں دھرانیندا۔ آپے دھرنی دھرت دھول جگ جگ بھار کرا آیا ہولا، دُشت ہنکاری آپ مٹانیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، ساچا کھیل آپ کھلانیندا۔ ساچا کھیل کھلاون آیا، زرگن روپ اگم اپار۔ ساچا ڈنک شبد وجاؤن آیا، دو جہاناں ہوتیار۔ راؤ رنگاں آپ اٹھاؤن آیا، سویا رہے نہ وچ سنسار۔ ہر جن ساچے میل ملاؤن آیا، آپ اپنی کرپا دھار۔ دُئی دوتی پھند کٹاؤن آیا، توڑ تڑائے گڑھ ہنکار۔ اتم ذاتی آپ کراؤن آیا، چار ورن کرے پیار۔ اندھیری راتی میٹ مٹاؤن آیا، ساچا چند ہوئے اجیار۔ سوہنگ اکھراک پڑھاؤن آیا، ستجگ تیری آئی وار۔ راج راجانا شاہ سلطانا خاک ملاؤن آیا، سیس تاج نہ رکھے کونے دستار۔ گرسکھاں ساچے امرتسر وچ نہاؤن آیا، دو جہاناں اپنی چبھی مار۔ مانک موتی ہیرے لال اپنے باہر کڈھاؤن آیا، پارکھو بن سچا سنیار۔ ساچی کسوٹی ہتھ پھڑکے آیا، نام کٹھالی کرتیار۔ شیخ سر سر ہٹی آپ کھلاؤن آیا، امرت بھرے ہر بھنڈار۔ مٹمکھاں چٹی آپ بھراؤن آیا، در در کرے آپ خوار۔ اٹھسٹھی نیر سپر گرسکھ چرناں تیریاں ہیٹھ دباؤن آیا، گنگا سستی جمنا گوداوری پاوے سار۔ کیسوا کیسو اپنا روپ وٹاؤن آیا، گوردھن چکایا جھوٹھا بھار۔ کیسی کیس ویکھ دکھاؤن آیا، دس دسمیش لئے اوتار۔ باسک شیش پیچ پانگو سانگ آپ ہنڈھاؤن آیا، آپے ستا پیر پسا۔ اپنی ترسول آپ چکاؤن آیا، شو شکر کرتیار۔ برہم ودیا برہم سرب پڑھاؤن آیا، پاربرہم میلا کرے آپ زرنکار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ویکھے اپنے گھر، گھر سوہے بنک دوار۔ گھر بنک دوار سہنڈا، گرہ مندر وٹی ددھانیا۔ سنگر پورا درس دکھنڈا، دب نیتراک کھلایا۔ ساچا راگ اک سندر، چھٹی راگ رہے شرمایا۔ ناری کنت میل بلندرا، جگت وچھوڑا دئے کٹانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ سہائے بنک دوار، گھر وچ گھر کرتیار، دیک جوت کرے زشانیا۔ گھر مندر گرہ سوبھاؤنت، ہر سچا سنگر پایا۔ ساچی سخی ملیا ہر ہر کنت، ایکا منگل ہر ہر گایا۔ لوک مات بنی ساچی بنت، گر سنگر آپ بنایا۔ آپے رس رسیا آپے نیا منت۔ آپے شبدی شبد سنا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ویکھے ساچے در، در سہنجانا جگے جوت آد

زرنجا، زرگن جوت کر رُشایا۔ زرگن جوت آد زرنجن، جوت زرنجن روپ وٹایا۔ آد جگادی درد دکھ بھے بھجن، دیہاں انا تھاں دکھ مٹایا۔ ایہتھے اوتھے دو جہانی ساچا سجن، سنگر پورا آپ اکھوایا۔ لکھ چوراسی بھانڈے بھجن، تھر کوئے رہن نہ پایا۔ کال نگارے سرتے وجن، کلج کوک رہیا گر لایا۔ آنت کنت بھگونت رکھے لجن، سمرتھ پُرکھ وڈ وڈایا۔ شاہ پاتشاہ تخت تاج تجن، چاروں کُنٹ جیو گر لایا۔ نہ کوئی حاجی کرے حجن، مکہ کعبہ نہ کوئے دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج کھیلے کھیل سرشٹ سبایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرگھ گر سکھ ہر جن ہر بھگت چار ورن اک سرن ہندو مسلم سکھ عیسائی لکھ چوراسی وچوں لئے ترایا۔

★ ۷ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی بھاگ سنگھ دے گھر پنڈ ملک ضلع جموں ★

من باچھت ہر سردھا پور، دکھ سکھ وچ رکھایا۔ جینے ویکھے تینے حاضر حضور، دوس رین دیا کمایا۔ پینڈا اچھے نیڑا دور، حاضر حضور بے پرواہیا۔ ناتا توڑے کوڑو کوڑ، ساچی سرن اک رکھایا۔ چتر بنائے مورکھ موڑھ، گر پورا وڈ وڈایا۔ دیوے دات ہر دانی سور، سرب کل سمرتھ آپ اکھوایا۔ جس جن بخشے چرن دھوڑ، جنم جنم دے پاپ گویا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نون سوا کھر اک سمجھایا۔

★ ۷ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی رسال سنگھ صاحب سنگھ دے گھر پنڈ مناوڑ ضلع جموں ★

سنگر پورا سرب جیاں داتا، ورن گوت نہ کوئے رکھائیندا۔ سرشٹ سبائی پتا ماتا، لکھ چوراسی گود بہائیندا۔ ہر بھگتاں دیوے ساچی داتا، نام بھنڈارا آپ ورتائیندا۔ شبد چڑھائے ساچے راتھا، آد جگاد آپ چلائیندا۔ ایکا منتر جپائے پوجا پاٹھا، ساچا مندر آپ سہائیندا۔ اک سروور بنائے تیرتھ تاتا، گھٹ اندر آپ نہائیندا۔ ایکا درس دکھائے جوت للاٹا، نورو نور ڈمگائیندا۔ اک سوائے ساچی کھاٹا، آتم سیجا آپ سہائیندا۔ ایکا وچ کرائے ساچے ہاٹا، سچھنڈ دوار

سوبھا پائیندا۔ ایکا پورا کرے گھاٹا، مانس جنم لیکھے لائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر پورا اک اکھوائیندا۔ سنگر پورا ہر بلوان، لو آں پریاں آپ سائیا۔ جگ جگ دیوے دھر فرمان، اپنا نام آپ اپائیا۔ جیواں جنناں سادھاں سنتاں پائے ایکا آن، ایکا حکمی حکم سنائیا۔ ہرجن ساچے لئے پچھان، لکھ چوراسی وچوں آپ جگائیا۔ انتر آتم دیوے برہم گیان، برہم ودیا اک پڑھائیا۔ ایکا بخشے چرن دھیان، نیتز نین اک کھلائیا۔ میل ملائے ساچے رام، رام رمیا آپ اکھوائیا۔ درس دکھائے گھننیا شام، کاہنا اپنا روپ وٹائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر سچا شہنشاہیا۔ سنگر سچا پاتشاہ، پاربرہم نرنکار۔ جن بھگتاں بنے جگت ملاح، نرگن سرگن لئے اوتار۔ ہرجن پھڑ پھڑ راہے پا، لکھ چوراسی گیرا دئے نوار۔ آپے کٹے جم کا پھاہ، رائے دھرم نہ کرے خوار۔ نام جپائے صفت صلاح، جگا جگنتر ایکا کار۔ اک دوارا دئے وکھا، دھرم کھنڈ کھول کواڑ۔ برہمنڈ ہر پھیری پا، جیرج انڈ دیوے تیج سوار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اگم اپار۔ سنگر پورا صاحب گنونت، ایکنکارا اک اکھوائیا۔ ہرجن اٹھائے ساچے سنت، ساچی ودیا اک پڑھائیا۔ جگ جگ بنائے ساچی بنت، لوک مات ویکھ دکھائیا۔ کلجک ویلا آیا آنت، چارکنت اندھیرا چھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن داتا ہر بھگوان، پرگٹ ہووے وچ جہان، جوتی جامہ بھیکھ وٹائیا۔ جوتی جامہ ہر ہر راما، نرگن سرگن ویس کرانیندا۔ نام وجائے سچ دامہ، سچ نگارے چوٹ لگائیندا۔ کھیلے کھیل گھر گھر شاما، ساچی بنسری آپ وجائیندا۔ اپنا کرے پورن کاما، کرتا پڑکھ ویس دھرائیندا۔ گرکھاں دیوے نام گن ندھانا، گن اوگن نہ کوئے جنائیندا۔ اک دکھائے سچ نشانہ، درگاہ ساچی آپ جھلائیندا۔ آپ بٹھائے شبد بانا، ساچا رانا سیو کمائیندا۔ آون جاون چکے کانا، لکھ چوراسی پھند کٹائیندا۔ جو جن رسنا گائے سوہنگ گانا، سو پڑکھ نرنجن میل ملائیندا۔ لکھ چوراسی سرتے ورتے بھانا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے ویکھ دکھائیندا۔ سنگر پورا دین دیاں، دیاندھ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ ہرجن ویکھے ساچے لال، بال انجانے آپ اٹھائیندا۔ شبد سرپ بن دلال، کلجک انتم سیو کمائیندا۔ پورب جنم دا لیکھا چکے گھالی گھال، لہنا لہنیدار جھولی پائیندا۔ ساچا بنک سہائے سچی دھر مسال، جس دوارے چرن ٹکائیندا۔ سدا سہیلا کرے سدا پرتپال، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ پھل لگائے کایا ڈال، پت ڈالی آپ مہکائیندا۔ گرگھ توڑ جگت جنجال، ہر سنگت ساچی میل

ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، روگ سوگ جگت سنتاپ، جنم جنم دے کٹے پاپ، دُرمت میل آپ دھوائیندا۔ جو جن سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان چپے جاپ، جاگرت جوت آپ وکھائیندا۔ گرگھاں کرے وڈ پرتاپ، آپ اپنا روپ بنائیندا۔

★ ۷ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی دولت سنگھ دے گھر دیا ہوئی پنڈ نواں چک صُلع جموں ★

ایکا اوٹ ہر بھکت سوامی، ہر جن ساچے آپ ترائیندا۔ آد جگاد سدا نہکامی، نہکرمی اپنا کرم کمائیندا۔ گھٹ گھٹ وسے انترجامی، گھر گھر اپنی جوت جگائیندا۔ آپ سنائے اپنی انج بانی، گھر مندر راگ الائیندا۔ آتم دیوے ٹھنڈا پانی، امرت جام آپ پیائیندا۔ اپنی سنائے اکھ کہانی، اکھ کتھا آپے گائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ سوامی اک اھوائیندا۔ سچ سوامی ایک اوٹ، پُرکھ ابناشی وڈ وڈیائیا۔ جنم جنم دے پاپ اتارے کوٹی کوٹ، کوٹن کوٹ جیو آپ ترائیا۔ مایا ممتا ہوئے ہنگتا واسنا کڈھے کھوٹ، ساچی سُرمت شبد لو لائیا۔ آپ اٹھائے آلیوں ڈگے بوٹ، ہر جن ساچے گود بہائیا۔ تن نگارے لائے چوٹ، ایک ڈنکا نام وجائیا۔ نرگن نرَویر جگائے اندر جوت، اندھ اندھیرا دئے مٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ سوامی بے پرواہیا۔ سچ سوامی ہر سلطان، سچکھنڈ دوارے سو بھاپائیندا۔ شبد جھلاؤنا اک نشان، لوآں پُریاں آن رکھائیندا۔ ایک دیوے دُھر فرمان، ساچے سنتاں سیوا لائیندا۔ لوک مات بخشے چرن دھیان، گیان دھیان اک درڑائیندا۔ ایک بخشے پین کھان، جگت ترسنا بھکھ مٹائیندا۔ ایک راگ سنائے کان، اپنی وڈیا آپ پڑھائیندا۔ لیکھا جانے دو جہان، چتر بُج روپ وٹائیندا۔ ساچی سخیاں میلا ساچے کاہن، گھر منڈل راس رچائیندا۔ آد جگادی مہربان، ہر جن ساچے آپ ترائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کُلی ککھ کر پروان، ہوئے پرتکھ سری بھگوان، رنگ اپنا رنگ رنگائیندا۔ سچ سوامی پُرکھ ابناشا، درگاہ ساچی دھام سُبھائیا۔ جگ جگ کھیلے کھیل تماشا، نرگن سرگن روپ وٹائیا۔ جن بھگتاں پوری کرے آسا، جوں پیر سُداما گلے لگائیا۔ غریب نمائیاں دئے دِلاسا، پدر الوُنا ساگ کھائیا۔ جس جن دیوے چرن بھرواسا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر ساچا ویکھ وکھائیا۔ سچ سوامی پُرکھ اکال، کال

پھاس نہ کوئے رکھائیا۔ بھگت میٹھل سد کرپال، بھگت بھگونت ویکھ وکھائیا۔ لکھ چوراسی توڑ جنجال، اپنے لیکھے لئے لگائیا۔ ایک نام دیوے وست سچا دھن مال، ساچے ہٹ آپ وکائیا۔ جو جن سیوار ہے گھال، گھالی گھال لیکھے پائیا۔ لیکھا جانے شاہ کنگال، اوچ نیچ نہ کوئے بنائیا۔ سہجگ تریتا دوپر بندا آیامات دلال، گرکھ ساچے آپ اُپجائیا۔ کلجگ انتم کھیل کرے گوہند گوپال، اک اونکارا ویس وٹائیا۔ سو پُرکھ زرنجن چلے اولٹری چال، ہر پُرکھ زرنجن دئے اک صلاحیا۔ اک اونکارا چلے چلائے نال نال، آد زرنجن جوت کر زشائیا۔ سری بھگوان آپ اپنے آپے لئے بھال، ابناشی کرتا ویکھ وکھائیا۔ پاربرہم برہم پھل لائے ساچے ڈال، بھل بھلوڑی ویکھ وکھائیا۔ برہم وشن شو تیرا پورا کرے اک سوال، چارے ویداں ویکھ وکھائیا۔ دیوے رزق رہیا سرت سنبھال، گھر مندر بے پرواہیا۔ شکر لیکھا چکے جگت کال، جگت گراس اک وکھائیا۔ ہر جن ویکھے ساچے لال، سواس سواس رسنا جہوا جو جن رہے دھیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سوامی سچا داتا، اک اونکارا پُرکھ بدھاتا، آپے جانے اپنی گاتھا، ساچا راتھا آپ چلائیا۔ ساچا رتھ رتھ رتھواہی، جگت جگت آپ چلائیندا۔ آپے مارگ پنڈھ مکائے بن بن پاہی، آپ اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ آپے غریب نمائیاں پاوے سار تھاوں تھائیں، شاہ سلطاناں آپ خاک ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتن میتا اک اتیتا ٹھنڈا سپتا اک اھوائیندا۔ ٹھنڈا سپتا سپتل دھار، ست پُرکھ زرنجن آپ وٹائیا۔ الکھ اگوچر اگم اتھاہ بے پرواہ کرے پیار، اگم اگمٹرا اگمٹری کار کمائیا۔ زرنجن سرگن شبد سروپی دیوے سچ صلاح، ہر کانام وڈی وڈیائیا۔ چار ورنناں ایک پتا ایک ماں، پاربرہم پر بھ آپ اھوائیا۔ اگے ذات کوئے پچھے نہ، جھوٹھی کریا جگت اپائیا۔ بن رام نہ پکڑے کوئی بانہہ، درگاہ ساچی نہ کوئی بہائیا۔ چار گنٹ دہ دیشا نو کھنڈ ست دیپ مایا ممتا اڈدے کال، ہنس روپ نہ کوئی وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سوامی دامنگیر آپے توڑے وچھا زنجیر، پھڑکے چوٹی چاڑھے اخیر، اپنی منزل آپ وکھائیا۔ ساچی منزل اُچا پوڑا، کایا مندر اندر آپ لگائیندا۔ جن جن ہر جو ہر مندر آئے بھڑا، پھڑ باہوں پار کرائیندا۔ وید کتیب نہ جانن لما چوڑا، لکھ لکھ حکمی حکم سنائیندا۔ کسے ہتھ نہ آئے براہمن گوڑا، پوت سپوتا روپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سوامی سرب گونتا، آپ اٹھائے ساچے سنتا، سنت ساجن میل ملائیندا۔ ساچا سنت سنگر میت، لوک مات وڈیائیا۔ ایک گائے ہری گوہند دے گیت، رسن جہوا سچ

سکھدائیا۔ پُرکھ اگما وسے چیت، ٹھگ ٹھگوری کوئے نہ پائیا۔ ایکا رنگ دسائے ہست کیت، ہست کیت ہر آپ سائیا۔ نام جنائے دھام انڈیٹھ، جگت نیتز دس نہ آئیا۔ جس جن کایا کرے ٹھنڈی سیت، اگنی تت نہ کوئے تپائیا۔ پاربرہم پر بھ لے ساچا میت، گھر وجدی رہے ودھائیا۔ ایکا گائے سہاگی گیت، رسنا جہوا ایکا گن دکھائیا۔ کرے کرائے پتت پُنت، جو جن رہے سرنائیا۔ درس دکھائے اک اتیت، ترے گن مایا وچ نہ آئیا۔ ہر جن مانس جنم جائے جیت، بھرے بھلی سرب لوکائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم وار، سچ سوامی زرگن نہکامی، نردھن سردھن آپ اکھوائیا۔ نردھن سردھن ایکا سنگ، دئی دویت نہ کوئی رکھائیندا۔ ہر جن ڈھائے بھرماں کندھ، گڑھ ہکاری آپ تڑائیندا۔ اک اُپجائے پرمانند، نچ آتم رس دکھائیندا۔ جو جن تجائے مدراماس گند، کر کرپا درس کرائیندا۔ خوشی کرائے بند بند، جن بھوت پریت کوئی نیڑ نہ آئیندا۔ رسنا گائے بتی دند، سوہنگ امرت گھ چوائیندا۔ دس نہ آئے نیتز اندھ، اگیان اندھیر سرب دکھائیندا۔ جن بھگتاں میلا ملیا ہر بخشند، بخشنہارا اپنی بخشش اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آون جاون چُکیا پندھ، لکھ چوراسی پھند کٹائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن دیوے ساچا ایکا ور، نام خزانہ دیونہارا پینا دانا، ہر جن کرے ٹھنڈا سینہ، جل پینا آپ ترائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، لیکھا چکائے لوک تینا، ترے گن مایا موہ مٹائیندا۔

★ ۷ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی سنت رام دے گھر پنڈ بانیاں ضلع جموں ★

پنج تت مندر کایا گڑھ، ترے گن مایا بنت بنائیندا۔ اپ تیج وائے پر تھی آکاش جڑت جڑ، ہڈ ماس ناڑی رت میل ملائیندا۔ من مت بُدھ اندر دھر، زرگن اپنی کھیل کھلائیندا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار بھائے لڑ، آسا ترسنا وچ ٹکائیندا۔ ساچا گھاڑن آپے گھڑ، گھر گھر وچ آپ سہائیندا۔ نو دوارے کھول کواڑ، جیو جنت بنت بنائیندا۔ زرگن جوت کر اُجیار، جوت زرجن ڈمگائیندا۔ شبد اٹل سچّی ڈھنکار، انحد راگ آپ الائیندا۔ اندر وڑ کرے پیار، ڈو نگھی گندر آسن لائیندا۔ بجر کپاٹی کھول کواڑ، اپنا مندر آپ سہائیندا۔ ایکا دیوے سچ ہلار، اُنجا پون آپ جھلائیندا۔ پون سواسی کر تیار، تن مندر آپ ٹکائیندا۔ کرم

نہکرمی بھر بھنڈار، ساچی وست آپ دکھائیندا۔ من منو آ کر سکدار، ساچے تخت آپ سہائیندا۔ ساچی سکھیا دیوے دیونہار، اپنی بوچھ آپ بھجھائیندا۔ پاربرہم پر بھ اندر واڑ، اپنے آسن سو بھاپائیندا۔ کملاپاتی میت مرار، بند تاکی آپ گھلائیندا۔ ساچا ساتی بن کرے پیار، امرت ساچا جام آپ پیائیندا۔ لہنا دینا باقی ویکھ وچ سنسار، اپنا لیکھا آپ گنائیندا۔ روگ سوگ چنتا دکھ ترسنا بھکھ آپے اندر دیوے واڑ، اپنا حکم آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بہتر ناڑی ویکھ دکھائیندا۔ بہتر ناڑی گھاڑن گھڑیا، رکت بوند میل ملائیا۔ جگت وکارا آپے بھریا، پُرکھ ابناشی بھو نہ رائیا۔ اپنی کرنی آپے کریا، گھر گھر دیوے رزق سبائیا۔ مانس مانکھ مانس آپے پھڑیا، آپے دے سزائیا۔ آپے پھڑ پھڑ باہوں رہیا تریا، تارنہارا اک اکھوائیا۔ آپے جانے آر پار کنارہ، منجہدار اپنا ڈیرہ لائیا۔ ہڈی ہڈ ویکھے ویکھنہارا، رسنا جہوا کھایا پارا، رتی رت وچ سمائیا۔ اٹھے پہر لگا رہے ساڑا، ساتک ست نہ کوئی کرائیا۔ لگی اگت تتی ہاڑا، آلس نندرا گئی گوائیا۔ چنتا دکھ بنیا اکھاڑا، ساچا سکھ نہ کوئی اُچھائیا۔ سنگر پورا آیا چل دوارا، کایا بنک ویکھ دکھائیا۔ جو جن چرن سرن کرے نمسکارا، دکھ روگ سوگ رہن نہ پائیا۔ نام کھنڈا مارے تیز کٹارا، دو دو دھڑ آپ دکھائیا۔ رسنا گائے سوہنگ شبد اک جیکارا، برہم برہماد برہم ملائیا۔ لکھ چوراسی ہوئے پار کنارہ، جم دند نہ دیوے کوئی آئیا۔ درگاہ ساچے دکھائے دھام نیارا، اینکار بیٹھا زرگن آسن لائیا۔ بھکھک منگے بھکھ دوارا، ساچی بھچھیا ہر ہر جھولی پائیا۔ کرے رچھیا وچ سنسار، رچھک اپنا ناؤں دھرائیا۔ بھگت وچھل آپ گردھارا، جن بھگتاں تیج رکھائیا۔ بدر سدا ما کریا پار کنارہ، بھیلنی بیر گھ اپنے پائیا۔ غریب نمائیاں پاوے سارا، گنو غریباں ہوئے سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کایا دکھ دیوے کٹ، تن پہنائے شبد پٹ، آپ اپنی دیا کمائیا۔

★ ۷ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی بیلا سنگھ جگت سنگھ دے گھر پنڈ دھنگالی ضلع جموں ★

ہر سنگت روگ مٹاونا، دکھ دلدر دے گوائے۔ گھر گھر سوگ نہ کسے مناونا، ساچا سکھ اک اُچھائے۔ ایکا ساچی چوگ چکاونا، سوہنگ رسنا ہر ہر گائے۔ درس اموگھ آپ کراونا، آپ اپنا پردہ دے اُٹھائے۔ ساچا جوگ اک دکھانا، ہر سرن سچئی سرنائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،

امرت میگھ اک برسائے۔ امرت میگھ سہاونا، ہر سنگت گھ چوانیندا۔ کایا ڈکھڑا سرب مٹاونا، آپ اپنی دیا کمانیندا۔ ایکا شبد تن شنگار کراونا، دُئی دویتی پردہ
 لاہندا۔ پھڑ پھڑ کاگ ہنس بناونا، سوہنگ ساچی چوگ چکانیندا۔ لوک مات داغ دھواونا، اپنی سیوا آپ کمانیندا۔ شبد جیکارا ایکا گاونا، ساچی سکھیا آپ
 سکھانیندا۔ پد نربانا ایکا پاونا، گھر ساچا آپ وسانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت ویکھ وکھانیندا۔ ہر سنگت تیرا آتم محلہ، پر بھ
 ابناشی آپ وسایا۔ آپے پھڑے تیرا پلا، اپنا پلو ہتھ وکھانیا۔ تیری جوتی آپے رلا، اپنی جوت کر رُشانیا۔ تیری جوتی آپے کھلا، آپ اپنی لئے انگڑانیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت دیوے مان وڈیانیا۔ مان وڈیائی ساچے گھر، جنم مرن کٹانیندا۔ دُکھ دلدر دیوے ہر، ہر کے پوڑے آپ
 چڑھانیندا۔ جو جن سرنائی آئے چل، نہیل دھام آپ بہانیندا۔ جو ہر سنگت وچ گیا رل، مات گربھ وچ نہ آسیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، ساچا سکھ اک وکھانیندا۔ ساچا سکھ گر چرن دوار، چنتا روگ رہن نہ پانیا۔ اُجل کھ وچ سنسار، دوئے نین درس درس کر ترپتایا۔ کرے سُسپھل گُگھ آپ
 نرنکار، دھن دھن جنیندی مایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت میل ملاواں بھیناں بھانیا۔ بھیناں بھانیاں سچا ناتا، ہر سچا جوڑ
 جڑانیندا۔ ناری کنت اک پچھاتا، دوسر نین نہ کوئے اٹھانیندا۔ گرگھ نیوں نیوں تگے جوں کچھمن سپتاماتا، ست نت ہر ہر مت اک وکھانیندا۔ جو جن بھلے ہر
 کی گاتھا، جوں اجوئی آپ بھوانیندا۔ پورا کرے نہ کوئی گھٹا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت آپ وڈیانیندا۔ ہر سنگت تیرا سچ پیار، سچ
 ساچا آپ بندھانیا۔ تیرا گھر تیرا دربار، تیرے در وٹی ودھانیا۔ تیرا شبد تیرا جیکار، تیری جھولی پانیا۔ تیرا نام تیرا بھنڈار، تیرا تیرے در ورتانیا۔ تیرا دُکھ
 دلدر دئے نوار، دوتی دُشٹ کوئی تیرا رہن نہ پانیا۔ تیرے اُتے کرے نہ کوئی وار، تیری رکھیا کرے آپ ہر رُگھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، اپنی دیوے آپ صفایا۔ ہر سنگت تیرا توڑ جنجال، دُکھ اپنی جھولی پانیندا۔ تیری پریتی نبھے نال، چرن کول کول چرن آپ جڑانیندا۔ تیرا پیار ساچی
 ڈھال، اپنے ہتھ رکھانیندا۔ تیرا درد وندے دین دیال، دیناں ناتھاں سر اپنا ہتھ رکھانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت دیوے تیج
 سوار، خوشی کراوے نرنار، بردھ بال جوان آپ ترانیندا۔ بردھ بال جائے تر، جس درشن ہر ہر پایا۔ جادو جڑی جن بھوت نہ دیوے کوئی ڈر، جس جن

سوہنگ رسنا گایا۔ ہر سنگت دیوے ساچا ور، پُرکھ ابناشی ایہہ سمجھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا شبد وِج ٹکایا۔ ہر سنگت تیرا رکھے مان، مان اہمانا دے گویا۔ اپنا دکھائے سچ نشان، درگھر ساچے آپ جُھلایا۔ آپے پائے اپنی آن، اپنا حکم آپ سناٹیا۔ گرگھ سُننا لا لکان، چرن کول دھیان وڈ وڈیایا۔ تیری پاہن کرے پردھان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ ہر سنگت ساچا مان دواؤنا، بال بالے آپ اٹھائیندا۔ ایکا ڈنڈا ہتھ پھڑاؤنا، نام کھنڈا آپ چکائیندا۔ ٹونا جادو سرب مٹاؤنا، لکھ لکھ جام نہ کوئے پیماندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا بل دھرائیندا۔ گرگھ تیرے پیر جتی چم، بھوت پریتاں سر لگایا۔ تیرے دوارے کوئی چیل لے نہ سکے دم، جو آئے جائے گرایا۔ تیرا میٹے جگت غم، اپنی رنگن اک چڑھایا۔ تیرا بیڑا دیوے بٹھ، سر اپنے بھار اٹھایا۔ تیری سوہے چھری چھن، محل اٹل دیوے ڈھایا۔ غریب نمائیاں اندر گیارل، آؤندا جاندا دس نہ آئی۔ سچ سنگھاسن بیٹھا مل، مسمکھاں دس نہ آئی۔ اندر بیٹھا وجائے ٹل، مندر دوارا اک سہایا۔ پنڈت پاندھے بھلائے کر کرول چھل، نیتز نیناں نظر کسے نہ آئی۔ کلج انتم وڑیا گر سکھاں دی ساچی جھل، آپ اپنا گھ چھپایا۔ ڈھدر گاہی لے کے آیا ساچا پھل، ہر سنگت آپ کھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت ایکا تندن نام بندھایا۔ تینوں تند بندھے بٹھ، آپ اپنا بندھن پائیندا۔ گھر گھر چڑھے نوچندی ساچا چند، نوگرہ نہ کوئے دکھائیندا۔ باراں راسی مکائے پندھ، بند خلاصی آپ کرائیندا۔ گیت سناے ساچا چھند، ساچا ڈھولا آپ الائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، درس دکھائے گھر گھر، ہر سنگت ویکھ دکھائیندا۔ ہر سنگت ویکھے اپنے نیتز، نج نیتز آپ کھلایا۔ لکھ چوڑاسی وڑیا کھیتز، ساچا مالی پھیرا پائی۔ بھاگ لگایا پہلی چیتز، سیس جگدیش آپ ٹکایا۔ کلج آگے دھریا ایکا ، سدھ بڈھ رہی نہ رایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت ساچا سنگ رکھایا۔ ساچا سنگ سکلا ساتھ، سنگر پورا آپ رکھائیندا۔ سگل وسورے جان لاتھ، جو جن ہر ہر درشن پائیندا۔ لہنا دینا چکے سیاں ساڈھے تن تن ہاتھ، رویداس چمارا لیکھ لکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت میلا سچ درگا، پُرکھ ابناشی اک ملاح، ایک اونکارا چپائے اپناناں، نر نر نکارا آپ دھرائیندا۔ نام نر نکارا نرگن دھار، نرکارا آپ چلایا۔ ہر سنگت تیج جائے سوار، جیون مرن ایکا رنگ دکھایا۔ گرگھ گرگھ نہ روئے دھاہاں مار،

دھیرج دھیر دھرت دھول آپ جنایا۔ سنگر پورا امرت بخش ٹھنڈی ٹھار، سائتک ست آپ ورتایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت
 میلا ایک در، گھر ساچے آپ کرائیا۔ ہر سنگت تیری سچ پر بھات، سنگر پورا آپ دکھائیندا۔ کلجک مٹے اندھیری رات، زین اندھیری نہ کوئے دکھائیندا۔
 صاحب سچا سد و سیا اک اکانت، اک اکل کھیل کھلائیندا۔ داتا دیوے دانی دات، سچ بھنڈارا آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگت
 چاڑھے نام رنگ، دوجا در نہ لئے منگ، ایک بھچھیا جھولی پائیندا۔ ایک بھچھیا پُرکھ سلطان، ہر جن جھولی پائیا۔ اُتے آنتر اک گیان، گیان گوجھ آپ دکھائیا۔
 لیکھا چکے پون مسان، پون پونی دئے بھوایا۔ دیکھ دکھائے پر تھی آکاش، آکاش آکاشاں پھیرا پائیا۔ گرگھ نہ ہوئے کدے اداس، ست سنو کھ گیان ایک
 اک درڑایا۔ اپنے اندر آپے کرے واس، سرت شبد میل ملائیا۔ لیکھا ٹٹے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ بھرواس، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر
 سنگت دوارے آپے کھڑ، اپنا روپ لئے پرگٹایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرگھ تیری پانہی کرے بلوان، وچ چھب سچ نشان، جن خبیث رہن
 نہ پائیا۔

★ ۷ جیٹھ ۲۰۱۷ پکرمی دیوا سنگھ دے گھر پنڈ دھنگالی ضلع جموں ★

ہر سنگر پورا اٹھیا، ابناشی کرتا نوجوان۔ جن بھگتاں اُپر ٹٹھیا، زرگن ہويا آپ مہربان۔ امرت پیائے ساچے گھٹیا، دھرم دکھائے اک نشان۔
 آپے چڑھیا ساچی چوٹیا، کایا مندر دیکھ مکان۔ وچوں کڈھے واسنا کھوٹیا، داتا دانی گن ندھان۔ ایک بخشے چرن اوٹیا، جگا جگنتر ہو مہربان، جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک بخشے برہم گیان۔ سنگر پورا جاگیا، دیناں بندھپ دین دیاں۔ لوک مات آیا بھاگیا، زرگن کھیل کرے دو جہان۔ گرگھ اُپجائے
 اک ویرا گیا، شبد اناد وجائے تال۔ جنم جنم دا دھوے داغیا، آپ اپنی کرے پر تپال۔ گھر گھر دیک جگاوے چراغیا، آد زرنجن ایک جوتی دیک بال۔ میل
 ملائے کنت سہاگیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے نام سچا دھن مال۔ سنگر سچا بھڑیا، پاربرہم بے آنت۔ گرگھیں پیاس بُجھائے لگی اوڑیا،

سوہنگ جنائے ساچا منت۔ آپ چڑھائے سچے پوڑیا، درگاہ ساچے دھام سہنت۔ پھل ویکھے مٹھا کوڑیا، لکھ چوراسی جیو جنت۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں
 پھرے دوڑیا، ویس انیکا آد آنت۔ ویس ادھار براہمن گوڑیا، پوت سپوت بناے بنت۔ گرسکھ آپ اپنے نال جوڑیا، گڑھ توڑیا ہوئے ہنگت۔ ہر جن اُپایا جیسا
 لوڑیا، ملیا میل ساچی سنگت۔ کلجگ انتم در تون ہوڑیا، در در بھکھاری پھرے ننگت۔ پُرکھ ابناشی چڑھے ساچے گھوڑیا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، آپے جانے اپنی منت۔ سنگر پورا سوریر، ست پُرکھ زرنجن آپ اکھوائیا۔ ایکا چلہ پھڑیا تیر، سوہنگ کھی آپ لگائیا۔ دو جہاناں پینڈا آیا چیر، لوک مات
 جوت جگائیا۔ شاہ سلطاناں کرے فقیر، در در آپ پھرائیا۔ گرسکھاں کڈھے ہوئے پیر، برہوں روگ رہن نہ پائیا۔ امرت بخشے ساچا سیر، بھر پیالہ جام
 پیائیا۔ چرن دوار بناے بھکھار وڈ بیرن بیر، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرنجن جوت کرے رُشائیا۔ سنگر سچا ہر گوبند، گوبند مہما کتھن نہ
 جائیا۔ گوبند میٹھے سگلی چند، ساکھیات درس دکھائیا۔ گہر گبھیر گنی گہند، وڈ مرگند بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کر کرپا میل ملائیا۔
 سنگر پورا پاربرہم، برہم و دیا اک پڑھائیندا۔ نہ کوئی خوشی نہ کوئی غم، چنتا سوگ نہ کوئے رکھائیندا۔ اک چپائے ساچا نام، امرت جام آپ پلائیندا۔ پورن
 کرن آیا پورے کام، پورب لہنا ویکھ وکھائیندا۔ پلے بنھے ساچا دام، دامنگیر دیا کمائیندا۔ گرسکھ تیرا نگر کھیڑاوسے گرام، گھر مندر سو بھاپائیندا۔ لیکھا جانے
 مائی چام، رُوس آپ چکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ ساچے آپ وڈیائیندا۔ گرسکھ وڈیائی دھن، ہر سنگر سچا پایا۔ گرسکھ وڈیائی
 دھن، گھر ساچا منگل گایا۔ گرسکھ وڈیائی دھن، گھر انجن نیتز پایا۔ گرسکھ وڈیائی دھن، ڈکھ بھنجن میل ملایا۔ گرسکھ وڈیائی دھن، گھر سجن ویکھن آیا۔
 گرسکھ وڈیائی دھن، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پورب لیکھا رہیا چکایا۔ ہر بھگت وڈیائی دھن، گھر دھن ہر نامہ پایا۔ ہر سنت وڈیائی دھن،
 گھر دیک جوت جگایا۔ ہر بھگت وڈیائی دھن، گھر انادی شبد الایا۔ ہر سنت وڈیائی دھن، برہم برہادی کھوج کھجایا۔ ہر بھگت وڈیائی دھن، آد جگادی ایکا
 ایشٹ رکھایا۔ ہر سنت وڈیائی دھن، آتم درشٹی اک کھلایا۔ ہر بھگت وڈیائی دھن، سرب سرشٹی دے تجایا۔ ہر سنت وڈیائی دھن، ایکا ہر ہر رہیا منایا۔ ہر
 بھگت وڈیائی دھن، زربھو ساچا بھو چکایا۔ ہر سنت وڈیائی دھن، آتم سیجا ساچی سوتی، گھر ساچا کنت ہنڈھایا۔ ہر بھگت وڈیائی دھن، جوتی جوت سرُپ ہر،

آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ گر گر وڈیائی دھن، لوک مات ویس وٹائیندا۔ سٹگر وڈیائی دھن، گھر ساچے سو بھاپائیندا۔ گر وڈیائی دھن، دُھر فرمانا حکم جنائیندا۔ سٹگر وڈیائی دھن، حکمی حکم آپ پھرائیندا۔ گر گر وڈیائی دھن، ایکا اکھر جگت پڑھائیندا۔ سٹگر وڈیائی دھن، درگاہ ساچی دھام سہائیندا۔ گر گر وڈیائی دھن، ڈبڈے پاتھرات ترائیندا۔ سٹگر وڈیائی دھن، سچکھنڈ دوارا اک اونکارا ایکا گھر دسائیندا۔ گر گر وڈیائی دھن، جیاں جتاں دے آدھارا، ایکا سکھیا سکھ سمجھائیندا۔ سٹگر وڈیائی دھن، لکھ چوراسی کرپسارا، برہما وشن شو سیو لگائیندا۔ گر گر وڈیائی دھن، زرگن شبد بول جیکارا، اپنی دھارا آپ بندھائیندا۔ سٹگر وڈیائی دھن، جگا جگنتر کھیل اپارا، نرکارا آپ کرائیندا۔ گر گر وڈیائی دھن، کھانی بانی کرے وچارا، بودھ اگادھ گیان آپ سٹائیندا۔ سٹگر وڈیائی دھن، محل اٹل اُچ منارا، دیک جوتی جوت جگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کل ورتائیندا۔ گر سکھ وڈیائی دھن، دھرت دھول ملے وڈیائیا۔ گرگھ وڈیائی دھن، گھر مندر سو بھاپائیا۔ ہر سنت وڈیائی دھن، پیا پریتم ویکھ وکھائیا۔ ہر بھگت وڈیائی دھن، پریت اک بھگوان لگائیا۔ گر گر وڈیائی دھن، شبد شبدی کرے پڑھائیا۔ سٹگر وڈیائی دھن، اپنی رچنا آپ رچائیا۔ ابناشی کرتا اپنا بیڑا آپے بٹھ، آد جگاد رہیا چلائییا۔ سو پڑکھ زرنجن آپ چڑھائے ساچا چن، روس کرے رُشنائیا۔ ہر پڑکھ زرنجن دیوے گیان آتم اٹھ، اینکارا روپ سمائییا۔ آد زرنجن کسے نہ جننی جنیا جن، مات پت نہ کوئے بنائیا۔ ابناشی کرتا پنچ تت نہ دسے تن، ترے گن نہ روپ درسائیا۔ سری بھگوان نہ دیوے کوئی ڈن، گھڑ بھن نہ کوئے بنائیا۔ ابناشی کرتا پاربرہم نہ مرے نہ پئے جم، جننی گود نہ کوئے اٹھائیا۔ جگا جگنتر جانے اپنا کم، زرگن سرگن ویس وٹائیا۔ سٹگر وڈیائی دھن، اکھ زرنجن کھیل کھلائیندا۔ گر گر وڈیائی دھن، ہو پر تکھ درس دکھائیندا۔ بھگت وڈیائی دھن، گیت گو بند ایکا گائیندا۔ سنت وڈیائی دھن، موہن مادھو گھر اپنے آپ دسائیندا۔ گرگھ وڈیائی دھن، دین دنی سرب تھائیندا۔ گر سکھ وڈیائی دھن، ایکا راگ سنے کن، دو جا راگ نہ کوئے لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا شبد شبد سندیش، آپ سٹائے برہما وشن مہیش گنیش، کروڑ تیتیا آپ سمجھائیندا۔ سٹگر پورا پاربرہم، ابناشی کرتا ناؤں دھرائیندا۔ گر گر نہ مرے نہ پئے جم، نت نوت ویس وٹائیندا۔ بھگت بھگوت گائے دما دم، آپ اپنی کرت کمائیندا۔ سنت ساجن جائے من، من منکا آپ پھرائیندا۔ گرگھ ویکھے چڑھیا ساچا چن،

اندھ اندھیر سرب گوانیندا۔ گرسکھاں بھانڈا بھرم بھو دیوے بھن، ایک دوجا بھو چکانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے ڈھر دربار، آد جگادی ساچی کار، کرنہارا آپ کرانیندا۔ گرسکھ وڈیائی دھن، دھن دھن جنیندی مانی۔ گرسکھ وڈیائی دھن، رسنا گاوندی ساچا ماہیا۔ ہر سنت وڈیائی دھن، دوس رین وچھڑ نہ جانی۔ ہر بھگت وڈیائی دھن، آتر آتم اک لولائی۔ گرسکھ وڈیائی دھن، ہر کاشد دے سنائی۔ سنگر وڈیائی دھن، جگ جگ اپنی کرے آپ جنائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھارا آپ دکھائی۔ سنگر وڈیائی دھن، تھر گھر ساچے سو بھاپانیندا۔ گرسکھ وڈیائی دھن، سُن اگئی پندھ مکانیندا۔ گرسکھ وڈیائی دھن، چوتھے پد سدا رہانیندا۔ گرسکھ وڈیائی دھن، گھر گھر مندر ہر ہر درشن پانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن سرگن کھیل کھلانیندا۔ سرگن بھے نرگن دھار، نرگن نرگن وچ کائی۔ نرگن سرگن کرے پیار، گرسکھ ناؤں اچجائی۔ گرسکھ کرپا کرے وچ سنسار، گرسکھ ساچے لئے ترائی۔ گرسکھ ساچا ہوئے خبردار، گرسکھ ساچے لئے اٹھائی۔ گرسکھ اٹھیا وچ سنسار، آلس نندرا دے مٹائی۔ کرے درس ہر نرکار، چنتا سوگ رہے نہ رانی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سنیشہ نر زیشا آد جگادی اک سنائی۔ سنگر پورا آد جگاد، آبناشی کرتا آپ سما۔ گرسکھ کھیلے کھیل وچ برہماد، جگ جگ اپنا ڈنک وجایا۔ بھگت وجائے ساچا ناد، در گھر ساچے آپ سنایا۔ سنتن ہر ہر لیا لادھ، دوسر ہتھ کسے نہ آیا۔ گرسکھ میلا مادھو مادھ، گھر ساچا ویکھ دکھایا۔ گرسکھ ملی ساچی داد، ساچی بھچھیا جھولی پایا۔ جگ جگ سندا آیا آپ فریاد، جو جن رہے بللایا۔ میٹنہارا واد وواد، ساچی سکھیا اک سمجھایا۔ لکھ چوراسی وچوں کاڈھ، جم کی پھاسی دے تڑایا۔ لیکھے لائے چم ماس ناڑی ہاڈ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر پورا دیوے ساچا ور، سمرتھ پُرکھ آپ اکھوایا۔ سنگر پورا پُرکھ سمرتھ، درگاہ ساچی دھام سہانیندا۔ گرسکھ چلائے اپنا رتھ، رتھ رتھو ہی کھیل کھلانیندا۔ بھگتاں دیوے ساچی وتھ، ایک دست ہتھ پھڑانیندا۔ سنتن سنائے مہما اکھ، اکھ کہانی آپ جنانیندا۔ گرسکھاں سگل وسورے جان لٹھ، در گھر ساچے درس کرانیندا۔ گرسکھ چرن سرن سرنائی جائے ڈھٹھ، پھڑ باہوں گلے لگانیندا۔ جگ جگ گیلے اپنی لٹھ، سرشٹ سبائی آپ بھوانیندا۔ بن ہر کھیڑا دسے بھٹھ، ستھریار نہ کونے سہانیندا۔ کلجک پیڈا مکے نہ ٹھٹھ، چو جنت سرب گرانیندا۔ ترے گن مایا بیخ ت وکاراں پائی نتھ، کال قلندر آپ نچانیندا۔ رائے دھرم دور دواڈا بیٹھا

رہیا ہس، ویلا اتم آئیندا۔ لاڑی موت لال مہندی ہتھیں رہی جس، سمت ستاراں ویکھ وکھائیندا۔ سنگر پورا گرکھاں مارگ ایکا دس، ساچا منتر نام
 درڑائیندا۔ چار دوارے کر اکھ، دیناں انا تھاں درد وندائیندا۔ اتم انت پت لئے رکھ، پت پتونتا دیا کھائیندا۔ گرسکھ تیرا نیتز نرگن اکھ، نین نرائن آپ
 مٹکائیندا۔ تیرا برج نہ جائے ڈھٹھ، ہر مندر آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی بوجھ بوجھائیندا۔ سنگر پورا گھر گمبھیر، اکھ
 اگوچر بھیونہ آئیندا۔ گر گر داتا پیرن پیر، شاہ حقیر ویکھ وکھائیندا۔ بھگتن چڑھائے چوٹی اک اخیر، جلاہا کبیر آکھ سناائیندا۔ سنتن بخشے ٹھانڈا سپر، ست ستواد
 دھرم درڑائیندا۔ گرکھاں دو جہاناں پینڈا جائے پیر، ادھ وچکار نہ کوئے اٹکائیندا۔ گرسکھ توڑ جگت زنجیر، اپنا پھندن آپ کٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے میل ملائیندا۔ سنگر ساچا سرب جیاں داتا، لکھ چوراسی وچ سمانیا۔ گر گر دیوے اک گیاتا، گیان گوجھ وڈ وڈیائیا۔ بھگتن
 دیوے ساچا ساتھ، سگلا سنگ بے پرواہیا۔ سنتن لیکھا چکے مستک ماتھا، جوت نرنجن کرے رُشنائیا۔ گرگھ وکائے ساچے ہاٹا، کرتا قیمت آپے پائیا۔ گرکھاں
 پیائے امرت ہاٹا، کایا کاسہ آپ بھرائیا۔ سنجگ تریتا دواپر کلجگ اتم پور کرائے گھاٹا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا سنگ رکھائیا۔
 گرکھ تیری وڈیائی دھن، تیری گت مت آپ جنائیندا۔ گرگھ وڈیائی دھن، کملاپت میل ملائیندا۔ ہر سنت وڈیائی دھن، برہم مت اک سمجھائیندا۔ ہر
 بھگت وڈیائی دھن، رتی رت لیکھے لائیندا۔ گر گر وڈیائی دھن، اُتپت ساری جھولی پائیندا۔ سنگر وڈیائی دھن، جو گھڑیا سو بھن وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنی چال چلائیندا۔ سنجگ تریتا دواپر چال نرالی، ہر پُرکھ نرنجن آپ چلائیا۔ کلجگ اتم جگی جوت اک اکالی، کال دیال
 روپ وٹائیا۔ اپنے ہتھ رکھے خالی، کھنڈا تیر ٹنگ، کٹار ہتھ نہ کوئے اٹھائیا۔ لکھ چوراسی برہمے وشن شو تیری ویکھے پت پت ڈالی، بھل بھلو اڑی جومات
 لگائیا۔ چار جگ دیندا آیا آپ دلالی، گر پیر اوتار سیو کمائیا۔ آپے لیکھا جانے جلوہ نور جلالی، ظاہر ظہور ہر غفور آپ اکھوائیا۔ اپنا بگیچ ویکھن آیا آپے مالی،
 نرگن جوت کر رُشنائیا۔ ساچے بوٹے لکھ چوراسی وچوں رہیا بھالی، گرگھ سجن آپ اٹھائیا۔ کلی کلی ویکھی گئی پت ڈالی، چاروں گنٹ پھیرا پائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ جگت بگیچ ویکھن آیا، پنچ نیچاں وچ سمانیندا۔ سچ حدیثا پڑھاؤن آیا، بیس پیرا راہ تکائیندا۔ چھتر

سپس آپ جھلاؤن آیا، شاہ سلطاناں میٹ مٹائیندا۔ خالی کھپسا سب دا کرن آیا، ترے گن مایا مول چکائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے ساچا سنگ رکھائیندا۔ گرگھ ساچا سنگ، ہر سجن آپ رکھائیا۔ گھر گھر بھچھیا مگے منگ، در در الکھ جگائیا۔ نو در ویکھے آپے لنگھ، دسویں پنڈھ مکائیا۔ آتم سیجا سچ پلنگ، گر سنگر آپ ہنڈھائیا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ، رنگنہارا اک اھوایا۔ سرتی ڈوری نام پتنگ، برہمنڈ کھنڈ آپ اڈائیا۔ کلجک بھنے کاجی ونگ، کاجی لگریا رہن نہ پائیا۔ جوٹھ جوٹھ چاروں کٹ نچے بن ملنگ، مایا الفی گل ہنڈھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گرگھ لئے سماپیا۔ سنگر ساچا جاگیا، گر گر میل ملائے۔ ہر بھگت اچجائے اک ویراگیا، ستن میلا سچ سبھائے۔ گرگھ ملاوا کنت سہاگیا، گر سیکھ منگل بہہ بہہ گائے۔ منمنگھ دہ دشا پھرے بھاگیا، من ٹھور نہ کوئے رکھائے۔ کاگاں ڈار رلیا بن بن کاگیا، سوہنگ مانک موتی چوگ نہ کوئے چکائے۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری انتم ور، تخت تاج اک سہائے۔ تخت تاج سہنجا، سو پڑکھ نرنجن آپ سہائیندا۔ سچھنڈ نواسی بہہ بہہ سجا، ڈھر دربارے آسن لائیندا۔ گر سیکھ سن میت ہمارے سجا، تیرا ساچا سنگ نبھائیندا۔ انتم آپے پردہ کجنا، تیری لچ پت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے سد سماپیندا۔ گرگھ سماپا آپ ہر، دس کسے نہ آپیا۔ گر سیکھاں اندر گیا وڑ، اپنا روپ آپ وٹائیا۔ سنت سہیلے لئے پھر، جاگرت جوت کر رشانیا۔ بھگتاں پھڑایا اپنا لڑ، ایکا پوڑے لئے چڑھائیا۔ گر گر و دیا گیا پڑھ، ساچی پڑھے نام پڑھائیا۔ سنگر پورا اگم اتھاہ بے پرواہ درس دکھائے آگے کھڑ، نرگن اپنا روپ وٹائیا۔ گرگھساں لگائے ساچی جڑ، نہ سکے کوئے اکھڑائیا۔ منمنگھ جیو جوٹھے وہن جائن ہڑ، پار کنارہ نہ کوئے درسائیا۔ جم کے دوت ادھ وچکار لین پھر، رائے دھرم ہتھ پھڑائیا۔ چتر گپت لیکھا لکھیا آگے دیوے دھر، مانس جنم جو رہے گمرم کمائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے لئے ترائیا۔ گرگھ تارنہارا آگیا، کل کلکی اوتار۔ سپس ساچا تاج ٹکا لیا، سرشٹ سبائی کرے خوار۔ اچی کوک شبد جنا لیا، آپ اپنا پردہ دئے اُتار۔ نر بھو اپنا ناؤں رکھا لیا، لکھ چوراسی مارے مار۔ کال مہاکال اپنیاں چرناں ہیڈ دبا لیا، اُتے پائے اپنا بھار۔ برہما وشن شو آپ اٹھا لیا، پڑیاں لو آں کرے خبردار۔ سرتیت راجا اند نال رلا لیا، کروڑ تیتیسائیں اگھاڑ۔ گن گندھرب آپ ہلا لیا، کنر بیچھپ کرے پکار۔ لوک مات جوت جگا لیا، پرگٹ ہو

چوویاں اوتار۔ شبد کھنڈا ہتھ اٹھا لیا، تکھی رکھے دوویں دھار۔ دھرم جیکارا ایکا لا لیا، چار ورنناں کر پیار۔ اٹھاراں برنناں میٹ مٹا رہیا، کرے کھیل وچ سنسار۔ ساچی سرنا اک تکا رہیا، نو کھنڈ پر تھی کھول دوار۔ سٹاں دیپاں راہے پارہیا، بھلیا رہے نہ جو گوار۔ شاہ سلطاناں آپ نو ارہیا، دو جہاناں کرے کھیل نرنکار۔ سیاست وراست سرب مٹا لیا، ایکا حکم سچی سرکار۔ تخت تاج آپ سہا لیا، شاہو بھوپ بن سکدار۔ گرگھ ساچا آپ بہا لیا، آپ اپنے چرن دوار۔ سنگر اٹھیا پڑکھ اکالیا، کلج کالی رین میٹ اندھیار۔ گھر گھر دیپک گرگھیاں آپے بالیا، جوں ایدھیارام کرے پیار۔ ساچی دھر مسال آپ بہا لیا، نہ کوئی دسے چار دیوار۔ چھپر چھن نہ کوئے جُھہا لیا، گھر وچ مندر اک تیار۔ گرگھ تیرا رنگ پارہم اپنی چولی آپ چڑھا لیا، چوڑا سی کلیاں کر تیار۔ تیرا پریم پیار اپنی انلی آپ ہنڈھا رہیا، تن کرے سچ شنگار۔ تیرا چند سنجگ ساچا آپ چڑھا رہیا، نرگن جوت کر اجیار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے آپ بہائے ساچے دربار۔ در دربار پارہم، برہمنڈ اُپر آپ رکھائیدا۔ گرگھیاں سوارے آپے کم، دوس رین سیو کمائیدا۔ جو جن رسنا سوہنگ گائے دم، درگاہ ساچی میل ملائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ تیرا ساچا گھر، سچکھنڈ دوارا آپ بنائیدا۔ سچکھنڈ دوارا جانئے، جتھے نرمل جوت ہوئے پرکاش۔ سچکھنڈ دوارا جانئے، جتھے بھگتاں پوری ہووے آس۔ سچکھنڈ دوارا جانئے، جتھے ملے شاہو شاباش۔ سنگر پورا ایکا حکم دکھانئے، گھر مندر پاوے راس۔ سچکھنڈ دوارا جانئے، جتھے کوئے نہ جائے نراس۔ سچکھنڈ دوارا جانئے، لیکھا چکے پر تھی آکاش۔ سچکھنڈ دوارا جانئے، سنگر پورا گرگھیاں اندر کرے واس۔ سنگر پورا جانئے، غریب بنائیاں کرے بند خلاص۔ سچکھنڈ ساچا جانئے، جتھے دھرو پرہلا دھارے وچ پرہاس۔ سچکھنڈ ساچا جانئے، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھیاں دسے سدا پاس۔ گرگھ تیرے سنگ دسیرا، انگ سنگ ہوئے آپ سہائیا۔ تیرا گھر بنائے اپنا دسیرا، میرا تیرا ہن نہ پائیا۔ تیرا گھر میرا ڈیرہ، تیرا دھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے پھڑائے اپنا لڑ، آپ اپنے نال بندھائیا۔ ساچا لڑ ساچا پلا، ہرجن ساچے آپ پھرائیدا۔ پڑکھ ابناشی آد جگاد بنیا رہیا جھلا، دل چھل دھاری کھیل کھلائیدا۔ ہر بھگت ہرجن گرگھ گرگھ مٹائے دئی دویتی سلا، ایکا ساچے مارگ لائیدا۔ کرے کھیل اک اکلّا، وشنو وشنو وشنو وشنو۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے کرتا ہر

بھگوان، آپے وِشنوؤں دیوے دان، آپے برہما برہم اُپت کرے سنتان، آپے شنکر میٹے سرب نشان، پُرکھ ابناشی اپنی کل ورتائیا۔ آپے وِشنوؤں باسک سچ ہنڈھائے، سانگو پانگ نام دھرائیا۔ آپے برہما چارے وید سنائے، ایکا اکھر کرے پڑھائیا۔ آپے شنکر ہتھ تِرسوُل پھڑائے، باسک تشکا گل لٹکائیا۔ آپے سمنڈ ساگر وِروُل وکھائے، چوڈاں رتن آپ کڈھائیا۔ آپے جل بنب ڈیرہ لائے، دھرت دھول اُپر آپ لٹکائیا۔ آپے رُو سس سورج چن چڑھائے، منڈل منڈپ آپ سہائیا۔ لوآں پُریاں آپے رچن رچائے، برہمنڈ کھنڈ آپے ویکھ وکھائیا۔ آپے لکھ چوڑاسی بھانڈے گھڑ وکھائے، بھننہار آپ ہو جائیا۔ آپے چار جگ جگ ویس وٹائے، نت نوت اپنی کھیل کھلائیا۔ آپے اپنا منتر نام چپائے درڑائے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل کھلائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، کلجگ انم ہو مہربان، سنجگ جھلایے سچ نشان، لیکھا جانے زمیں اسمان، چوڈاں طبقات ویکھے مار دھیان، چوڈاں لوکاں دیوے اک گیان، ایکا شبد کرے پڑھائیا۔

★ ۸ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی اندر سنگھ دے گھر دیا ہوئی پنڈ دھنگالی ★

سادھ سنگت ہر بخشے دان، درگاہ ساچی وڈ وڈیائیا۔ چرن پریتی چرن دھیان، چرن کوُل چت لائیا۔ ساچی نیتی وِچ جہان، جوٹھ جھوٹھ نہ مکھ وکھائیا۔ کایا پتت پُنتی سرتی شبد گیان، ایکا کرے نام پڑھائیا۔ امرت بخشے ساچا پین کھان، جگت کامنا میٹ مٹائیا۔ دھوڑ کرائے سچ اِشان، مکھ اُجل آپ وکھائیا۔ برہوں بارے تیر نرالا بان، من منوآ لئے ڈھاہیا۔ مت متوالی پائے ایکا آن، گُرمِت اک سمجھائیا۔ بُدھ بیسکی کر پچھان، ساچی سُدھ آپ کرائیا۔ بھيو کھلایے گجھ سنگر پورا ہو مہربان، آپ اپنی بوجھ بُجھائیا۔ نیتز لوچن نین دیوے درس مہان، داسی داس سیو کمائیا۔ شبد سنائے دُھر فرمان، آد جگاد وڈی وڈیائیا۔ تولا بنیاگن ندھان، رام نام کنڈا ہتھ اُٹھائیا۔ لکھ چوڑاسی کرے پچھان، گھٹ گھٹ اندر کھوج کھوجائیا۔ گُرسکھ گُرمکھ دیوے اپنا دان، اچھیا بھچھیا جھولی پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سادھ سنگت وِچ سمائیا۔ سادھ سنگت ہر دیوے مانا، جگت ابھمان رہن نہ پائیا۔ ایکا اکھر پڑھائے وڈ

وِوانا، جگت وِ دیا مول چُکایا۔ ست سنتو کھی بَنھے گانا، دھیرج دھرم سرب سکھدایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت دیوے وڈ وڈیایا۔
 سادھ سنگت وِٹھو قُربان، ہر ہر ساچی سیو کمانیدا۔ شبد سرُپوئی سچ بان، گن ندھان آپ دکھانیدا۔ آپے ہویا جانی جان، جیون جگت آپ سکھانیدا۔ لیکھا
 چھکے پون مسان، پون پانی دھرت دھول ویکھ دکھانیدا۔ اکھ کہانی سنائے ایکا کان، آپ اپنا نام الایندا۔ کلجک جیو سرب پچھتان، ویلا گیا ہتھ نہ آئیندا۔
 گرگھ گھر گھر بیٹھے خوشی منان، گوہند ساچا میل ملائیندا۔ ہری ہر نر نرائن نوجوان، بردھ باللاں ویکھ دکھانیدا۔ ناری کنت کرے پچھان، رُپ بسنت آپ
 چڑھانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سادھ سنگت مات وڈیاییندا۔ ہر سنگت ہر دانا بینا، ایکنکارا اک اکھوایا۔ گرگھ اُدھارے جوں جل مینا،
 جل امرت تال سہایا۔ اگنی تت بُجھائے ٹھانڈا کرے سینہ، سیتل سیتل دھار دہایا۔ لیکھا چھکے لوک تیناں، ترے گن پھندن دے کٹایا۔ گڑھ ہنکاری بھنے
 بینا، میں توں نہ کوئے جنایا۔ گر چرن دوارے وسے ساچا جینا، آپے میٹے بھرم دی کایا۔ اپنا تن پاٹا آپے سینا، سوہنگ سوئی ہتھ پھڑایا۔ ایکا رنگ
 چڑھائے ہر ہر بھینا، بھنڑی رین نال رلائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت سنگ نبھایا۔ سادھ سنگت بخشے ہر دات، داتا دانی ناؤں
 دھرائیندا۔ ہر درس وڈ کرامات، بھیو ابھیدا بھیو کھلائیندا۔ چار ورن بندھائے نات، ذات پات نہ کوئے دکھانیدا۔ کلجک میٹے اندھیری رات، ستمج ساچا چند
 چڑھانیدا۔ آپ اتارے اپنے گھاٹ، ساچے پتن ڈیرہ لائیندا۔ سدا سہیلا ہوئے کھیوٹ کھاٹ، کھیٹا اپنا رُپ وٹائیندا۔ ایکا جوت جگائے للاٹ، نور نورانہ
 ڈگمگائیندا۔ گرگھاں دکھائے ایکا ہاٹ، پُرکھ ابناشی آپ کھلائیندا۔ سچ وست ہر رکھے پاس، منگن در نہ کسے جائیندا۔ گرگھاں لیکھے لائے سواس سواس، جو
 جن رسنا سوہنگ گائیندا۔ جنم جنم دی گئی بُجھائے پیاس، گھر امرت میگھ برسائیندا۔ ہر سنگت ہویا ہر داسی داس، در در گھر گھر سیو کمانیدا۔ کرتا کرے
 پوری آس، نچ آتم واس اپنا آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سادھ سنگت دیوے جیا دان، جگت جگت مُت ہتھ بھگوان، بھگوان
 بھگتن ویکھ دکھانیدا۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنو بھگوان، در دوار دیناں انا تھاں بخشے مان، ابھمانیاں مان دے گویا۔

★ ۸ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی وکیل چند دے گھر پنڈ دھنگالی ضلع جموں ★

ہر گھٹ دیکھ بالیا، گھر گھر کرے رُشائیا۔ گھٹ گھٹ جوت جو الیا، لاٹ لٹائی اک دکھائیا۔ گھر گھر پُرکھ اکالیا، کالکھ ٹکا دے مٹائیا۔ گھر گھر بنائے سچی دھر مسالیا، گھر گھر ساچا ناد سٹائیا۔ گھر گھر توڑے جگت جنجالیا، گھر گھر وجدی رہے ودھائیا۔ گھر گھر کرے سدا پرتپالیا، گھر گھر گرگھ رہیا جگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرہ مندر دے وڈیائیا۔ گھر گھر گرگرو گرگرو گر دیو، گھر گھر نمودیو نمسکار کرائیندا۔ گھر گھر پرگٹ ہوئے الکھ ابھیو، گھر گھر اپنی الکھ جگائیندا۔ گھر گھر دیوت سُر لگائے سیو، گھر گھر اپنا حکم چلائیندا۔ گھر گھر وسے رسنا جہو، گھر گھر بتی دند صلاحیندا۔ گھر گھر امرت بخشے سوہنگ ساچا میو، گھر گھر امرت پھل آپ کھوائیندا۔ گھر گھر کرم کٹے نہکرمی نہکیو، گھر گھر دھرمی دھرم دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر گھر وچ روپ درسائیندا۔ گھر گھر دیوا گھر گھر باقی، گھر گھر جوت جگائیا۔ گھر گھر دوس گھر گھر راتی، گھر گھر سورج چن کرے رُشائیا۔ گھر گھر بوند گھر سوانتی، گھر گھر ساتک ست ورتائیا۔ گھر گھر میلا کملا پاتی، گھر گھر کول نین نین مٹکائیا۔ گھر گھر بنے ہر ہر راتھی، گھر گھر رتھ رتھو ای، آپ دیا کمائیا۔ گھر گھر جنائے پوجا پاٹھی، گھر گھر سوہنگ شبد کرے پڑھائیا۔ گھر گھر لہنا دینا چکائے باقی، گھر گھر ساچا ساقی جام پیائیا۔ گھر گھر من منو آتن رہے نہ عاتی، گھر گھر گرگھ رہیا اٹھائیا۔ گھر گھر کھولے بند کواڑا تاکی، گھر گھر دسم داری ڈیرہ لائیا۔ گھر گھر رکھے چال بانکی، گھر گھر آسو گھوڑا آپ دوڑائیا۔ گھر گھر بندھائے ایرپت ہاتھی، چوڑاں رتناں و رول دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرہ مندر کھوج کھوجائیا۔ گھر گھر میتا گھر کول نین، گھر گھر نرائن سہائیندا۔ گھر گھر میتا گھر سجن سین، گھر ساک سبندھ ملائیندا۔ گھر گھر ناتا ویکھے بھائی بھین، گھر مات پت درسائیندا۔ گھر گھر ناری کنت اکٹھے بہن، گھر ساچی بیج سہائیندا۔ گھر گھر چکائے لین دین، گھر پورب لیکھا جھولی پائیندا۔ گرگھ جھوٹے وہن کدے نہ وہن، ساچے بیڑے آپ چڑھائیندا۔ لاڑی موت نہ کھائے ڈان، ویلے آنت اپنی گود بہائیندا۔ کھجگ انتم آیا لین، پچھلا پنڈھ مکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرب جیاں دا ایکا کاہن، ایکا منڈل راس رچائیندا۔

★ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی روہلو دے گھر پنڈ بانیاں ضلع جموں ★

بردھ اوستھابنی بدھ، بدھ بدھنا لیکھ چُکایا۔ ہر کرتا کارج کرے سدھ، صدق صبوری آپ نبھایا۔ گھر اُپجائے نو ندھ، اٹھاراں سدھ پھرے ہلکایا۔ آتم آتر دیوے ودھ، سوئی سار شبد ہتھ پھڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جنم اجنا ویکھ دکھایا۔ بردھ اوستھ آتر گت جانی، پنچ تت کایا ویکھ دکھایا۔ ناتا تئے پنچ شیطانی، شاہ سلطان ایکا نظری آئی۔ ایکا بخشے چرن دھیانی، گیان دھیان اک درڑایا۔ تیر نرالی مارے کانی، آر پار آپ کرایا۔ گھر آیا دے کے جاوے سچ نشانی، درشن ہوئے رین سُبائی۔ گھر امرت بخشے ٹھنڈا پانی، بانی اپنی آپ پڑھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت بڈھیپا ویکھ دکھایا۔ جگت بڈیپا بڈھا ہوئے ندھا، گرگھیاں گھر جنم دوائیا۔ پنچ تت ناتا توڑ کرو اڈو اڈا، ہڈ ماس ناڑی اگن جلائی۔ دس ماس مات گربھ نہ رکھے ڈوگھی کھڈا، تت اپنے نال ملائی۔ نو مہینے اٹھاراں دوس کبھ اندھیرے وچوں کڈھا، پنچ تت اپنی وستو دے کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، گھر ساچا اک دکھایا۔ جگت بڈھیپا دینا کٹ، کٹنہارا اک اکھوائیندا۔ اپنی قیمت پائے اپنے ہٹ، کرتا قیمت آپ چُکائیندا۔ اک نہائے ساچے تٹ، سرور تیر تھ اک دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، گھر ساچے جنم دوائیندا۔ ہوئے جنم گھر ساچے میت، گرگھ مکھ وڈیائی۔ تیرا بڈھیپا چھوٹے پچیاں دسے ریت، بالی بدھ سوہنگ ڈھولا گائی۔ تیری کایا پتت پُنیت، پتت پاؤن دے کرایا۔ مانس جنم جائے ساچی جگ جیت، جگ جیون داتا جگتی اپنی آپ جنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پچھلا لیکھا دیوے ہر، اگے اپنا پنڈھ دکھایا۔ ساچا پنڈھ مارگ ہر، سرن سو بھت سو بھ سکھ پایا۔ گیان نیتز کھلے ہرن پھرن، مرن ڈرن بھو چُکایا۔ ناتا تٹا ورن برن، کرنی کرن اپنا میل ملایا۔ دھن سُنہنجی سوہے دھرتی دھول دھرن، جتھے ہر ہر درس دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لہنا لہنا جھولی پایا۔ لہنا لہنا دیونہارا، ایکا ایک اکھوائیندا۔ جگ جگ دیوے بھر بھنڈارا، وڈ بھنڈاری ویس وٹائیندا۔ آد جگاد بنیا رہے ورتارا، لوک پرلوک ویکھ دکھائیندا۔ سچ سلوک بولے اک جیکارا، دُھر دربارا آپے گائیندا۔ جگت بڈھیپا ہوئے پار کنارہ، اپنی دھارا آپ بندھائیندا۔ کرپا کرے ہر نرنکارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے لیکھ مُکائیندا۔ ہر جن

لیکھا گیا، کیا پندھ اخیر۔ کایا پنجر جو بیٹھا لکھا، چوٹی چڑھے انت اخیر۔ جن بھگتاں درس پیسا پھرے بٹھکھا، آپے ہویا حال بے حال فقیر۔ گرسکھ گرسکھ ہر بھگت ہر سنت لوک مات نہ رہے رُسیا، پر بھ ملے ہو ہو آپ حقیر۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بردھ دیکھے لیکھا بال، ساچی گودی دے بہال، آپے کرے ساچی رکھیا۔ رکھیا کر نیہارا ہر گوپال، گوہند اپنا ناؤں دھرائیا۔ بھل بھلواری مہکائے ساچے ڈال، آپ اپنی مہک مہکائیا۔ گھر سہائے سہنجنا تال، ترور سرور پنکھی پنچھی تاریاں لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، جنم کرم دھرم اپنے ہتھ رکھائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اک رکھائے ساچی سرن، سرنگت اک بے پرواہیا۔

★ ۸ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی کتھا سنگھ جیون سنگھ دے گھر پنڈ مول ضلع جموں ★

ہر پُرکھ زرنجن اک اکلڑا، جگا جگنتر کھیل کھلائیندا۔ درگاہ ساچی دھام سہندڑا، زرنجن اپنی جوت جگائیندا۔ سرگن اپنا ویس وٹندڑا، لوک مات پھیرا پائیندا۔ لکھ چوراسی ویکھ وکھندڑا، گھر گھر اپنا آسن لائیندا۔ سنت سہیلے آپ اٹھندڑا، آتم آتر گیان درٹائیندا۔ ساچا شبد اک سوندڑا، دُھر فرمانا آپ سٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ جگا جگنتر ویس اولہ، ہر ساچا سچ کرائیا۔ لکھ چوراسی بھلائے کر کر ول چھلا، زرنجن سرگن روپ وٹائیا۔ کلجگ انتم لیکھا جانے رانی اللہ، انا الحق ویکھے خدائیا۔ سنگ محمد پھڑائے اپنا پلا، چاروں گنٹ پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ کلجگ انتم کالا رنگ، نو کھنڈ پر تھی آپ چڑھائیندا۔ جوٹھ جھوٹھ جگت مردنگ، سرشٹ سبائی آپ وجائیندا۔ غریب نمانے ہوئے ننگ، سر ہتھ نہ کوئے رکھائیندا۔ راج راجان شاہ سلطان مایا ممتا ہوئے اندھ، نیرتین نہ کوئے کھلائیندا۔ ساچا دسے نہ کسے چند، مسیائین سرب وکھائیندا۔ ورننا برناں ہوئی کندھ، بھانڈا بھرم نہ کوئے بھٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، آپ اپنا ناؤں اُچھائیندا۔ کلجگ تیرا کوڑ پسارا، چاروں گنٹ دے ڈھائیا۔ چوڈاں طبقات کھیل نیارا، زمیں آسماناں ویکھ وکھائیا۔ شرع شریعت پاوے سارا، لاشریک اک

خُدايَا۔ غفلت کرے نہ بے عیب پروردگارا، غافل کرے سرشٹ سُبایَا۔ اُچی کوکے لائے نعرہ، اپنی صدا آپ سُنایَا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنی رچن رچایَا۔ کلجگ کوڑا وِجیا ڈنک، چاروں کُنٹ اُٹھ گرایَا۔ ناتا تھاراؤ رنک، شاہ سلطان دین دُہایَا۔ سچ دوارا دسے نہ کوئے بنک، ساچا مندر نہ کوئے سُبایَا۔ پرگٹ ہو یا واسی پُری گھنک، عقل کل دھاری اپنا ناؤں رکھایَا۔ ہر جن ویکھے جوں جن جنک، جن جننی لیکھے لایَا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ میٹے کوڑا پسار، ساچا چند اک چڑھایَا۔ کلجگ کنسا اتنم اتن، ہر پُرکھ نرنجن آپ مٹایَا۔ چاروں کُنٹ مایا پائے بے اتن، ترے گن اپنا روپ درسایَا۔ ہری ہر نہ ملے کوئی سنت، چاروں کُنٹ ٹھگوری پائیَا۔ ابناشی کرتا مہما بے اتن، لیکھا گنت نہ کوئے گنایَا۔ لیکھا جانے جیو جنت، سرشٹ سبائی آپ اُٹھایَا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا دے سمجھایَا۔ لیکھا کھنہار نرنکار، آد جگاد سمانیندا۔ وِشنوں کرے سچ پیار، بنس اپنا ویکھ وکھانیندا۔ برہما نیتز رہیا اُگھاڑ، چارے کوٹاں ویکھ وکھانیندا۔ شنکر اپنا کھول کوڑا، ہتھ ترسول چکھانیندا۔ پُرکھ ابناشی کریا خبردار، شبد سنسہڑا اک گھلانیندا۔ چوتھے جگ آئی ہار، برہم مت نہ کوئے پڑھانیندا۔ پنج تت کایا تیا انگیار، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار سرب جلانیندا۔ رتی رت نہ دسے وِچ سنسار، آسا ترسنا سرب بھرانیندا۔ ساچی کھاٹ نہ سووے کوئی پیر پسار، ہر ہر کنت نہ کوئے منانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سُنسہڑا اک سنسار، وِشنوں اُٹھ ہو تیار، پُرکھ ابناشی آپ جگایَا۔ تیرا وِشو روپ نہ دسے وِچ سنسار، نرناری گئے بھلایَا۔ تیرا بھریا اک بھنڈار، ٹوں داتا رِزق سبایَا۔ ٹوں گھر گھر بنے جگت ورتار، تیری سیوا سچ کمايَا۔ تیرا لیکھا لکھیا نہ سکے کوئے وِچار، بھرے بھلی سرب لوکایَا۔ پڑھ پڑھ تھکے جیو گوار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دے مت رہیا سمجھایَا۔ برہمے اُٹھ کر دھیان، پُری برہم آپ ہلانیندا۔ چارے جگ گیرے مہربان، چارے وید میل ملائیندا۔ اتھر بن اتنم آئی ہان، چاروں کُنٹ سرب وکھانیندا۔ اللہ رانی ہوئی نادان، نیتز سچ نہ کوئے گھلانیندا۔ وِبھاری جیو نہ سکے کوئے پچھان، ساچا کرم نہ کوئے کرانیندا۔ تیرا تیج گلیا وِچ جہان، برہم جوت نہ کوئے جگائیندا۔ آتم برہم نہ سکے کوئے پچھان، ایش جیو نہ کوئے ملائیندا۔ کلجگ کوڑا ہو یا پردھان، ڈور و ڈنکا اک وجانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہما اکھڑا اک پڑھانیندا۔ شنکر اُٹھ ہو تیار، ہر ساچے سچ جنایَا۔ کلجگ اتنم کوکے کرے پکار،

راہ تکتے تیرا واہو داہیا۔ جو گھڑیا سو بھنّ وچ سنسار، تیری سیوا سچ دکھایا۔ لکھ چوڑا سی ہوئے خوار، ساچے تخت نہ کسے وڈیا یا۔ راج راجان کرن ہاہکار، اُچی کوکن دین دہایا۔ ترے گن مایا دینی ساڑ، پنج تت نظر نہ آیا۔ ایکا گنی لاؤنی ہاڑ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیاں ویکھے ایکو تھانیا۔ وشنوں تیری ساچی کار، ہر کرتا آپ کرانیدا۔ برہمے تیرا برہم پیار، پاربرہم ویکھ دکھانیدا۔ شکر تیرا آنت شنگار، باسک تشکا گل لٹکانیدا۔ دو جہاناں پاوے سار، لوک مات جوت جگانیدا۔ مایا بھلے بھرمی جیو گوار، ہر کا نام نہ کوئے دھیانیدا۔ گھر گھر بھریا لوبھ ہنکار، دھیرج جت نہ کوئے دھرانیدا۔ ناری کنت نہ کوئے پیار، ساچا مندر نہ کوئے سہانیدا۔ دھرم رائے دھر دربار بیٹھا کرے وچار، چتر گپت نال رلانیدا۔ چوٹھے جگ کھول کواڑ، اپنا لیکھا آپ سمجھانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، تیرا پنڈھ مکھانیدا۔ کلجگ اتم پنڈھ مکاونا، چار ورن رہن نہ پانیا۔ شاہ سلطاناں تختوں لاہنا، سیس تاج نہ کوئے لکانیا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش ایکا رنگ رنگاونا، ایکا اکھر کرے پڑھانیا۔ ہندو مسلم نہ کسے اکھواونا، روزہ بانگ نہ کوئے سنانیا۔ ساچے حجرے بہہ کسے نہ گاونا، مکہ کعبہ پھول بھلایا۔ پنڈت پاندھا وید شاستر سمرت ایکا رنگ رنگاونا، رنگ رنگیلا اک اکھوانیا۔ سچ دوارا اک کھلاونا، اوج نیچ بھو چکانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ میٹے کوڑی شاہیا۔ کلجگ مٹے کوڑا شاہ، جگت سکدار رہن نہ پانیا۔ اینکارا بنے اک ملاح، سری بھگوان بیڑا آپ چلایا۔ اباشی کرتا دیوے سچ صلاح، ساچی سکھی مات سکھانیا۔ نہ کوئی سجدہ کرے سیس نوا، پنج وقت نماز نہ کوئے پڑھانیا۔ نہ کوئی مُصلّا سکے ہیٹھ وچھا، وُضو بانگ نہ کوئے جنایا۔ نہ کوئی مستک تلک لئے لگا، جوت للائی اک دکھانیا۔ ایکا برہم دے درڑا، پاربرہم وڈی وڈیا یا۔ سبجگ ساچا مارگ لا، ساچی سکھی اک سمجھانیا۔ نو کھنڈ پر تھی وسے ایکا تھان، ستاں دیپاں میل ملا یا۔ سچ سندیشہ دے سنا، برہما وشن مہیش گنیشا اپنے رنگ رنگانیا۔ نہ کوئی جانے دھاری کیسا، مونڈ منڈائے آپے ویکھ دکھانیا۔ آپے دھارے اپنا ویسا، نرگن سرگن جوت رُشانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنی رچن رچانیا۔ سبجگ اُتریا پار کنارہ، باؤن بل بل بھیکھ وٹایا۔ تریتا تیری پاوے سارا، رام رگھننس آپ کہا یا۔ دو پر تیرا آنت کنارہ، مگند منوہر آپ کرایا۔ کلجگ اتم لے اوتارا، نہ ہکٹکا ناؤں رکھایا۔ وید ویاسا بن لکھارا، براہمن گوڑا گیا سمجھایا۔ پوت سپوتتا ہو تیار، اُچے ٹلے پر بت بیٹھا آسن لایا۔ نانک

اُچی کوکے کرے پکارا، اینکارا اک منایا۔ گوہند بولے سچ جیکارا، سہیل نگری ناؤں اُپایا۔ پرگٹ ہوئے ہر سرجنہارا، جوتی نور کر رُشایا۔ ایکا ڈنک وجائے
 وجاونہارا، دس کسے نہ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لیکھے لایا۔ کلجگ کوڑ پسارا کوڑیا، کوڑی رین اندھیار۔ لکھ چوراسی چکھے
 لینا دینیا، جیو جنت کوئے نہ اترے پار۔ ناتاٹے ساک سجن سینیا، بیڑا ڈبے وچ منجھدھار۔ لاڑی موت کھائے ڈینیا، تن سولاں کر شنکار۔ گرگھ ورلے ہر
 ہر رسنا کہن، ہر سنگر کرے پیار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل اگم اپار۔ کھیل اگمرا اگمڑی کار، ست پرکھ نرنجن آپ کرایا۔
 سو پرکھ نرنجن ہو تیار، آپ اپنی رچن رچایا۔ سچھنڈ نواسی کھیل اپار، گھنک پر واسی آپ کرایا۔ بند خلاصی کرے وچ سنسار، گرگھ سجن آپ اٹھایا۔
 جم کی پھانسی دے ہلار، جو جن ہر ہر گئے بھلایا۔ پنڈت کاشی نہ کرے وچار، گرنتھی پنٹھی دین دھایا۔ جوت پرکاشی نرنجن دھار، آد نرنجن آپ جگایا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، تیرا کھیڑا ویکھ دکھایا۔ کلجگ کھیڑا نوکھنڈ، دھرت دھول آپ وسایا۔ پرکھ ابناشی ونڈے
 ونڈ، چارے کوٹاں ویکھ دکھایا۔ دہ دشا ویکھے بھیکھ پکھنڈ، سچ سچ نہ کوئے درڑایا۔ من مت نار دھاگن ہوئی رنڈ، گھر کنت سہاگ نظر نہ آیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن دیوے ساچا ور، گرگھ ساچے لئے ترایا۔ ساچا کھیڑا ساچی سنگت، ہر ساچا سنگ نبھایا۔ اندرے اندر بنن منگت،
 رسنا کہن نہ سکن رایا۔ پرکھ ابناشی کٹے بھکھ ننگت، بھکھیاں ننگیاں دیوے رزق سبایا۔ غریب نمانے لائے انگت، انگیکار آپ کرایا۔ ٹٹے گڑھ ہوئے
 ہنگت، گھر گھر وجدی رہے ودھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیوے درس بے پرواہیا۔ ساچا کھیڑا وسیا جیو جنتیا، بردھ بال جوان ویکھ
 دکھائیندا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ بسنتیا، ہری ہر چولا آپ رنگائیندا۔ ایکا دیوے نیا منتیا، شبد شبدی جھولی پائیندا۔ ٹٹے گڑھ ہوئے ہنگتیا، ہر ہر روپ
 درسائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ ساچا کھیڑا سنگت وسیرا، گھر ساچے میل ملایا۔ دکھاں درداں ڈھاہے ڈیرہ،
 جو جن سرنائی آیا۔ چاروں گنٹ پائے شبدی گھیرا، قلعہ کوٹ نہ کوئے دکھایا۔ آپے وسے نیرن نیرا، نبھر گھر اپنا ڈیرہ لایا۔ غریب نمانیاں بٹھے بیڑا، ایکا
 چپو ہتھ اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا ویلا دے سہایا۔ دکھاں روگاں توڑے ناتا، جس جن نیتز درشن پایا۔ میٹے رین اندھیری

راتا، اندھ اندھیرا دئے گویا۔ اک دکھائے پوجا پاٹھا، رام نام اک درڑایا۔ اک دکھائے ساچا ہاٹا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے رنگ رنگیا۔ ساچا کھیڑا نگر گراں، گرہ اپنے وچ رکھائی۔ سدا سہیلا سر رکھے ٹھنڈی چھاں، تتی وانہ لگے رانیا۔ دکھ دلدر توڑے پھڑ پھڑ بانہہ، در آیا دکھیا کوئے رہن نہ پانیا۔ جو جن سوہنگ شبد گائے ساچا ناں، جم کی پھاسی دئے کٹائی۔ نتھاویاں دیوے ساچا تھان، تھان تھنتر اک سہانیا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاں، ایکا مانک نیا ہنسا ساچی چوگ چنگائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا اشٹ اک دکھانیا۔ ساچا کھیڑا ساچا اشٹ، دیوی دیوا آپ دکھانیدا۔ بھگتن کھولے بھگتی درشٹ، اپنا پردہ آپے لاہندا۔ ناتا توڑے جھوٹھی سرشٹ، در گھر ساچے میل ملائیدا۔ میل ملاوا جوں راما وششٹ، گر چیلایا ایکا رنگ رنگیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن آپ وڈیائیدا۔ ساچا نگر دیا پر بھ دھار، دیناں انا تھان وڈی وڈیائیا۔ خالی کھ نہ رہے کوئی گھر گھر گودی وچ دئے ہلار، سکے زکھڑے آپ ہرے کرائیا۔ اپنا امرت نچھر برسے ٹھنڈی ٹھار، سائک ست ست ورتائیا۔ جو جن آئے چل دوار، در دوار کا دئے دکھانیا۔ میل ملاوا کرشن مرار، ساچی بنسری اک وجانیا۔ رادھا کوکے کرے پکار، کول نین راہ تکانیا۔ مورگٹ سیس دستار، چھیل چھیلایا ساچا ماہیا۔ پن گھٹ آیا ویکھے تٹ کنار، جمن کنارہ سو بھاپانیا۔ گوکل بندرابن بن بن واجاں مار، آپ اپنی کھیل کھلایا۔ ساچی سخیاں کرے پیار، گھر منگل ایکا گانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے لئے اٹھانیا۔ نگر کھیڑا اوچو اوچ، پار برہم پر بھ پایا۔ لیکھا چکلیا نیچو نیچ، نیچاں اندر آپ سمایا۔ ویکھنہارا کھیوٹ کھیٹ، انڈھ روپ وٹایا۔ پیت پیتبر سوہے سیس، جگت جگدیش کھیل کھلایا۔ چاروں کُنٹ پیسن رہیا پیس، کلج چلی اک چلایا۔ اللہ رانی پڑھے حدیث، کلمہ امام آپ سنایا۔ پڑھ پڑھ تھکے راگ چھتیس، راگاں والا دس نہ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، ہر جن کھیڑا دئے وسایا۔ ہر جن کھیڑا اچا گھر، محل اٹل دکھانیا۔ سنگر پورا اندر وڑ، دس کسے نہ آئی۔ اپنے پوڑے گیا چڑھ، کایا مندر اندر آپ لگانیا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھر، ساچی سیجا رہیا ہنڈھانیا۔ اپنی ودیانش اکھر آپے پڑھ، گرگھ ساچی کرے پڑھانیا۔ جس پھرایا اپنا لڑ، دو جہانی پار کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے لئے جگانیا۔ نگر کھیڑا سچ کانا، ہر جن ساچے سو بھاپانیا۔ گر گر دیوے شبد بانا،

سیوک ساچی سیو کمائیا۔ دُھر درگاہی ساچا رانا، سَتجگ ساچی بوُجھ بُجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا دیوے ساچا ور، خالی گکھ نہ رکھائیا۔ خالی گکھ نہ جائے رہ، گر سَتگر دیا کمائیندا۔ جو جن سنگت وِچ آئے بہہ، مند بھاگی بھاگ لگائیندا۔ رسنا کوئی کہے نہ کہے، گکھ گکھ اندر ویکھ دکھائیندا۔ دُکھیاں اندر دُکھ نہ رہے، بانجھ نار نہ کوئی جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچے پھل آپ لگائیندا۔ ساچا پھل پھل آپ لگائے، کایا کنجن گڑھ سُبھائیا۔ امرت سِج ہرا کرائے، پت ڈالی آپ مہکائیا۔ خالی بھانڈے دئے بھرائے، بھر نہار آپ اکھوائیا۔ ماتا نہ رووے پتر دے ہاوے، پوری اچھیا آس کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دُبدے پاتھر لئے ترائیا۔ دُبدے پاتھر تار نہار گوپالا، سو پُرکھ نرنجن دیا کمائیندا۔ ہر جن اُپجائے ساچے لالا، لال انمولاناؤں رکھائیندا۔ گل وِچ پائے سوہنگ مالا، ہنگ برہم میل ملائیندا۔ پار برہم پر بھ چلے اولڑی چالا، لوک مات کھیل کھلائیندا۔ سنگ رکھائے کال مہاکالا، لکھ چوراسی پھول پُھلائیندا۔ ہر جن بہائے سچ سچ دھر مسالہ، سچکھنڈ دوارا آپ وڈیائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے پار کرائیندا۔ ہر سنگت ہر تاریا، دیناں ناتھ دیندھ دھار۔ گرگھ اترے پار کئاریا، پایا پُرکھ اگم اپار۔ گھر وسد ارہے دواریا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا بخشے سچ پیار۔ سچ پیار چرن کول، نا بھی کول کھ گھلائیا۔ ملے وڈیائی اُپر دھول، دھر دھرنی دئے صلاحیا۔ آتم اتر جائے مول، مولا رُپ آپ اکھوائیا۔ میل ملاو سندر سول، گھر ویکھ سچ سُبھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن لیکھ لئے لگائیا۔ ہر جن لیکھ لاؤنا، لکھیا دُھر کرتار۔ ساچے مندر آپ بہاونا، اُچ محل اٹل مینار۔ ساچی سخیں میل ملاونا، سولاں کلیاں کر شنگار۔ گیت گوہند ایکا گاونا، سوہنگ شبد بول جیکار۔ پُرکھ ابناشی در گھر پاونا، گھر میلا کنت بھتار۔ آون جاون پھند کٹاونا، ناتا بچھٹے سرب سنسار۔ سچ رنگیلی اک ہنڈھاونا، درگاہ ساچی دُھر دربار۔ پُرکھ اگمرا اک مناونا، جنم نہ مرے آوے جاوے وارو وار۔ سَتجگ تریتا دواپر ویکھ دکھاونا، راما کرشنا لے اوتار۔ کلجگ انتم پنڈھ مُکاونا، نہکلی جامہ دھار۔ سَتجگ ساچا مارگ لاؤنا، چار ورن کرے پیار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے اُبھار۔ ہر جن ساچا سوہیا، تیرا بنک دوار۔ ہر جو ساچا نیچ بویا، پھل لگے اپر اپار۔ دُھر دالے کے آیا ڈھوآ، کرائے ونج سچا پوار۔ کھ امرت ساچا چویا، کھڑیا پھل ہوئی گلزار۔ جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن دکھائے سچ بہار۔ سچ بہار بسنتی رُت، گرگھ تیری آپ بنائیندا۔ لیکھا جانے ابناشی اچت، پاربرہم پر بھ کھیل کھائیندا۔ آپ اُپجائے ساچے سُت، برہم تت اک دکھائیندا۔ پنچ وکارا کڈھے کُٹ، ایکا کھنڈا ہتھ چکائیندا۔ امرت جام پیائے ساچا گھٹ، بھر پیالہ ہتھ اٹھائیندا۔ لکھ چوڑا سی جائے چھٹ، جس جن اپنی دیا کمائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ہر ہر رنگ رنگائیندا۔ ہر جن ہر ہر رنگیا، رنگے نام چلوں۔ دیوے دان مونہوں منگیا، جو جن سرنائی آئے بھول۔ گرگھ گر در کدے نہ سنگیا، میل ملاوا کنت کنتوہل۔ آپے جانے اپنا بال بھینگیا، جگا جگنتر نہ جائے بھول۔ ساچا میل ملایا ساچے سنگیاں، اپنا توڑے نہ کدے اصول۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپ کر، غریب نمانے کرے قبول۔ غریب نمانے جھولی پا، اپنا شکر منائیندا۔ اپنا قرضہ دیوے لاہ، مقروض نہ کوئے اکھوائیندا۔ اپنا فرض کرے ادا، عادل ساچا عدل کمائیندا۔ گر سکھاں کولوں ہوئے نہ کدے جداء، جگ جگ ساچا سنگ نبھائیندا۔ کلجگ اتم اپنا آپ کر فدا، اپنی فطرت نہ کوئے دکھائیندا۔ شبد اگئی ناد و جا، حضرت اپنا ناؤں رکھائیندا۔ کاغذ قلم کوئی لیکھا جانے نہ، بے انت بے انت سرب گائیندا۔ گرگھ ورلے اپنی بوجھ دئے بُجھا، گیان گوجھ آپ درڑائیندا۔ تیجا نیتز دئے گھلا، نج نیتز ویکھ دکھائیندا۔ چوتھے پد دئے بہا، گھر چوتھے میل ملائیندا۔ پنچم ڈھولا دیوے گا، شبد وچولا روپ وٹائیندا۔ گر سکھ کایا چولا دئے بدلا، جیون مُت آپ کرائیندا۔ سولاں کلا روپ پرگٹا، روپ برائی آپ اکھوائیندا۔ عقل کل کل ویس وٹا، نہہکنکا ناؤں رکھائیندا۔ ہر جن ساچے لئے جگا، جاگرت جوت اک جگائیندا۔ ساچے کھیڑے چرن ٹکا، اُجڑیا کھیڑا آپ وسائیندا۔ ڈبدا بیڑا لئے ترا، ساچی سیوا سیوا کمائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی اٹا گیرا دئے دوا، کلجگ جھیرا آپ مکائیندا۔ دھرت مات دا گھلا ویڑا دئے کرا، چاروں کُٹ ویکھ دکھائیندا۔ گرگھیاں اُپر اپنا ہتھ ٹکا، ویلے انت آپ بچائیندا۔ سمرتھ پُرکھ ناؤں دھرا، ساچا رتھ آپ چلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت دیوے ایکا ور، راتی سُنیاں نہ آوے کسے ڈر، دُکھ روگ سوگ چنتا جائے ہر، جو جن چرنی سیس نوائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دے کے جاوے جیا دان، جو جن کرے چرن دھوڑ سچا اشنان، دُرمت میل آپ گوائیندا۔

★ ۸ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی پچھن سنگھ دے گھر پنڈ دھنگالی ضلع جوں ★

اک اِکلا اِکنکارا، عقل کلا ورتانیا۔ دُجا سِکھنڈ وسے سچ دوارا، لوآں پُریاں بنت بنانیا۔ تیجے برہمنڈ کھنڈ کر تیارا، رُوَس ستارا آپ چکایا۔ چوٹھے برہما وشن شو کر اُجیارا، اپنی رت تت بنانیا۔ پنچویں ترے گن مایا بھر بھنڈارا، پُرکھ ابناشی آپ ورتانیا۔ چھیویں لکھ چوڑاسی کر پسارا، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ ستویں شبد انادی بول جیکارا، گھر گھر وچ جوت جگانیا۔ اٹھویں اٹھاں تتاں کھیل نیارا، اپ تیج وائے پر تھی آکاش من مت بدھ نال رلایا۔ نوویں نو در کھولے وچ سنسارا، جگت واسنا آپ بھرانیا۔ دسویں زرگن جوتی کر اُجیارا، گھر گھر وچ کرے رُشانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ اک اِکلا عقل کل دھار، دُجی قُدرت ویکھ وکھائیندا۔ تیجے کھولے بند کواڑ، چوٹھے پد آسن لائیندا۔ پنچم بول نام جیکارا، چھیویں چھپر چھن سہانیندا۔ ستویں ست ستوادی دھار، اٹھویں اپنی گنت گنائیندا۔ نوویں نو کھنڈ کر تیار، دسویں اپنا رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، رُوپ انُوپ آپ درسائیندا۔ اک اِکلا کھیل اولّا، ہر ساچا سچ کرانیا۔ دُجے سِکھنڈ وسائے سچ محلہ، اُچاٹلا آسن لایا۔ تیجے جوتی نور آپے بلا، آد زرنجن کر رُشانیا۔ چوٹھے سچ سندیش ایکا گھلا، دُھر دی بانی بان لگانیا۔ پنچویں پنجاں تتاں آپے رلا، کایا بنک آپ سہانیا۔ چھیویں کرے اپنا ہلا، پنچ تت پنچ وکار کرے کُڑمانیا۔ ستویں ست ستوادی پھل لگائے ایکا ڈالا، پت ڈالی آپ مہکانیا۔ اٹھویں کھیلے اولڑی چالا، لوک مات ویکھ وکھانیا۔ نوویں نو در ویکھے جگت جنجالا، جیو جنت بندھن پانیا۔ دسویں کھیل پُرکھ اکالا، زرگن سرگن وچ کرانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لیکھا جانے بے پرواہیا۔ اک اِکلا کھیل نیارا، زرگن اپنا آپ کرانیندا۔ دُجا بھرے شبد بھنڈارا، ست ستوادی آپ ورتانیندا۔ تیجا جانے آر پار کنارہ، منجھدھارا اپنی کھیل کھلائیندا۔ چوٹھا لیکھا لکھے پُرکھ نار، نر نرائن اپنا ناؤں دھرائیندا۔ پنچم ایٹھے اوٹھے دے سہارا، دُھر دا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ چھیویں شاستر سمرت وسے باہرا، وید پُران بھو نہ پائیندا۔ ستویں ست ستوادی نہ پُرکھ نہ دے نار، ایکا جوتی جوت ڈمگائیندا۔ اٹھویں کھیلے کھیل اگم اپارا، لکھ اگوچر اپنا ناؤں دھرائیندا۔ ناویں ناد وجائے اوچی کوکے کرے پکارا، آپ اپنا حکم سنائیندا۔ دسویں در مندر سوہے سچا گھر بارا، دیا بانی آپ کائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،

مہما گنت بے انت آپ رکھائیںدا۔ اک اِکلا آد جگاد، پُرکھ ابناشی آپ اکھوائیا۔ دُوجا وجائے ساچا ناد، برہمنڈ کھنڈ آپ سناٹیا۔ تیجے شبد چلائے بودھ اگادھ، لکھن پڑھن وچ نہ آتیا۔ چوتھے گھر رہے وساد، بسمل اپنا روپ وٹائیا۔ پنچم لیکھا جانے سنت سادھ، گھر مندر کھوج کھوجائیا۔ چھیویں گُرکھ ساچے لئے لادھ، لوک مات ویکھ وکھائیا۔ ستویں ست پُرکھ زرنجن میٹے اندھیری رات، ساچا نور کرے رُشناٹیا۔ اٹھویں اٹھاں تتاں مٹے جگت وواد، کوڑی وکھ رہن نہ پائیا۔ نوویں نو در تے رس سواد، پھیکا رس نہ کوئے وکھائیا۔ دسویں گھر میل ملاوا موہن مادھو مادھ، آپ اپنا میل ملاٹیا۔ اک اِکلا سورا سربنگ، سرب کلا بھر پوریا۔ دُوجا آسن لائے سچ پلنگ، پُرکھ ابناشی حاضر حضوریا۔ تیجے اپنے اندر آپ لنگھ، آپے چاڑھے ست سروریا۔ چوتھے گھر وجائے ست مردنگ، جوت جگائے نورو نوریا۔ پنچم پنج ت ویکھے کایا ونگ، لیکھا چکے نیڑ دوریا۔ چھیویں سناٹے سہاگی چھند، انحد وچے ساچی توریا۔ ستویں میٹے اندھیری اندھ، ناتا مٹے کوڑو کوڑیا۔ اٹھویں اٹھاں تتاں مکے پندھ، آپے مکائے شاہ غفوریا۔ نوویں نو چندی چاڑھے ایک چند، ایک بخشے ساچی دھوڑیا۔ دسم دواہری ویکھ وکھائے ہر برہمنڈ، جیو پنڈ حاضر حضوریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آسانسا آپے پوریا۔ اک اِکلا سچ سلطانا، در ہر ساچے سو بھاپائیںدا۔ دُوجا تخت سری بھگوانا، درگاہ ساچی آپ سہائیںدا۔ تیجے جھلائے سچ نشانہ، اُچ مکانا آپ رکھائیںدا۔ چوتھے بھے سنگی گانا، سکھنڈ دوارے اپنا سنگن منائیںدا۔ پنچم تاج اک مہانا، آپ اپنی بنت بنائیںدا۔ چھیویں بنے ساچا کاہنا، گھر ساچے سو بھاپائیںدا۔ ستویں مرد مردانہ، آپ اپنا ناؤں اُچائیںدا۔ اٹھویں اٹھ اٹھ ویکھے دو جہاناں، نیتز نیناں آپ وکھائیںدا۔ نوویں نو در کر پروانہ، پاربرہم پر بھ رنگ چڑھائیںدا۔ دسویں چھٹاپینا کھانا، آساترسانہ کوئے وکھائیںدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی ونڈ ونڈائیںدا۔ اک اِکلا کھیل برہمنڈ، پاربرہم آپ کرائیا۔ دُوجی ونڈے ساچی ونڈ، پُریاں لوآں ویکھ وکھائیا۔ تیجے ڈھاہے اپنی کندھ، اپنا پردہ دے چُکائیا۔ چوتھے وکھائے پرمانند، پر م پُرکھ بے پرواہیا۔ پنچم مٹائے اندھیرا اندھ، زرنگن باقی کملا پاتی کر رُشناٹیا۔ چھیویں درسائے نجاند، نچ گھر بیٹھا تاڑی لائیا۔ ستویں جگت جنجالا توڑے پھند، بندی چھوڑ آپ اکھوائیا۔ اٹھویں آپے دیوے اپنی گنڈھ، ساچی گنڈھ نام پوائیا۔ نوویں نو در رکھے ٹھنڈ، اگنی پوہ نہ سکے رائیا۔ دسویں میلا ہر گوہند، آپ وجائے سچ ودھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگت اپنے ہتھ رکھائیا۔

اک اِکلا سچ سَنگھاسن، تھر گھر ساچا آپ سُهائیندا۔ دُجا کھیل پُرکھ ابناشن، پاربرہم پر بھ آپ کرائیندا۔ تیجا ویکھے کھیل پر تھمی آکاشن، آکاش آکاشاں اُپر ڈیرہ لائیندا۔ چو تھے گھر رکھے واسن، چو داں لوک اک سلوک سَنائیندا۔ پنچم گھر جوت پرکاشن، برہما وشن شو دیپ اِکائیندا۔ چھویں پوری کرے آسن، گر پیر اوتار، سادھ سنت رنگ رنگائیندا۔ چھویں ویکھے کھیل تماشن، لوک مات ولس وٹائیندا۔ ستویں در گھر ساچے کرے نواسن، نردھن اپنا رُوپ وٹائیندا۔ اٹھویں وسے آس پاسن، سواس سواسن اپنا رنگ چڑھائیندا۔ نوویں نو در اپنی بھکھیا بھاسن، ساچی بھچھیا جھولی پائیندا۔ دسویں گھر شاہو شاباشن، ساچا شاہ آپ ملائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کل ورتائیندا۔ اک اِکلا ہر گوہند، گھر گمبھیر سمایا۔ دُجے میٹے سگلی چند، اپنی چنتانہ کوئے دکھایا۔ تیجے ہوئے سدا بخشند، بخشنہار بے پرواہیا۔ چو تھے گھر نادى سَت اُپجائے اپنی بند، مات پت نہ کوئے بنایا۔ پنجویں امرت دھار وہائے ساگر سندھ، سنسار روگ نہ کوئے جنایا۔ چھویں لیکھا جانے کروڑ تیتیس سُرپت راجا اند، اند اندر اسن پھول بھلایا۔ ستویں داتا گنی گھند، آپ اپنے وچ سمایا۔ اٹھویں اٹھ ت نہ سکے کوئی بند، نندیا وچ کدے نہ آیا۔ نوویں نو در جگت واسنا بھری ٹنڈ، کام کرو دھ لو بھ موہ ہنکار وچ دھرایا۔ دسویں گھر وسیا ہر، لیکھا چکے پنڈ انڈ، برہمنڈ اپنی رچن رچایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا دئے سمجھایا۔ پہلے گھر ہر نرنکار، نرگن اپنی جوت جگائیندا۔ دُجے گھر ہو تیار، سچھنڈ دوارا آپ سُهائیندا۔ تیجے سچ سَنگھاسن کر تیار، شاہو بھوپ آسن لائیندا۔ چو تھے بنے در دربان، در درویشا اپنی سیوا آپ کمائیندا۔ پنچم پنچم تاج اک بھگوان، اپنے سیس آپ اِکائیندا۔ چھویں ہوئے آپ مہربان، اپنا حکم آپ سَنائیندا۔ ستویں ست پُرکھ نرنجن نوجوان، اپنا جو بن آپ ہنڈھائیندا۔ آپے سَت جنے سری بھگوان، پوت سپوتا شبدی ناؤں دھرائیندا۔ نوویں رنگ رنگے دو جہان، اجونی رہت اپنی کل ورتائیندا۔ دسویں سوہے راج راجان، راج راجانا آپ اکھوائیندا۔ اک دس گن ندھان، اپنی مہما آپ گنائیندا۔ اپنے در جھلائے سچ نشان، تھر گھر ساچا آپ وڈائیندا۔ دو دس ہو پردھان، دُور دُراڈا ویکھ دکھائیندا۔ تن دس پائے اپنی آن، اپنے بھانے سد رہائیندا۔ چار دس پاربرہم برہم کرے پچھان، اپنی ونڈن آپ ونڈائیندا۔ پنچ دس برہما وشن شو اپنی جھولی پائے دان، آپے نا بھی کوئی بھل کھلائیندا۔ چھ دس کرے اپنی آپ کلیان، آپے اندر آپے باہر آپے گپت آپے ظاہر، آپ اپنا رُوپ وٹائیندا۔ دس

چھ ہو تیار، ایک نور کرے اجیار، برہم اپنا سٹ اُچھائیندا۔ دس ست چارے گھ کر تیار، چارے کوٹاں ویکھ وکھائیندا۔ اٹھ دس بھر بھنڈار، چارے ویداں آپ پڑھائیندا۔ نو دس کر تیار، ترے گن مایا جھولی پائیندا۔ دس دس بیس کھیل جگدیش، لکھ چوڑاسی رچن رچائیندا۔ اک اکیس سنائے حدیث، ساچا شبد آپ لائیندا۔ دو بیس اپنا پیسن پیس، اپنا ہٹ آپ کھلائیندا۔ تن بیس پاربرہم تیری کوئی نہ کرے ریس، اپنے بھانڈے آپے گھر وکھائیندا۔ چار بیس کرے کھیل جگدیش، پنج تت میلا میل ملائیندا۔ بیس پنج نیز وہائے انجھ، جو گھریا سو بھن وکھائیندا۔ اک اگلا ہر اوتارا، دو جا سرگن روپ وٹائیندا۔ تیجے کھیل کرے وچ سنسارا، چوتھے دین دنی ویکھ وکھائیندا۔ پنجم شستر تیز کٹارا، چھیویں شکر ہتھ پھرائیندا۔ ستویں ست پڑکھ نرنجن ہو اجیار، ست ستوادی دھار بندھائیندا۔ اٹھویں کھیل اگم اپارا، الکھ اگوچر اپنا ناؤں دھرائیندا۔ نوویں رنگ نہ دسے کوئے سنسارا، دسویں روپ نہ کوئے وکھائیندا۔ گیارویں مگے نہ کوئے سہارا، بارھویں میل نہ کوئے ملائیندا۔ تیرویں مگے نہ کوئے دوارا، چودھواں چوڑاں لوکاں آپ کھلائیندا۔ پندرہویں پنڈت بن نہ بنے کھھارا، سولویں سولاں کل نہ کوئے اُچھائیندا۔ ستارویں آپے جانے اپنی دھارا، اٹھارویں اپنا پردہ لائیندا۔ اک نو اُنپسا کھیل نیارا، جگت جگدیشا آپ کرائیندا۔ بیس پیسا ہوئے خبردار، آلس نندرا وچ نہ آئیندا۔ اک اکیس بول جیکارا، سچ حدیث آپ سنائیندا۔ دو بیس ویکھے سچ اکھاڑا، چاروں گنٹ پھیرا پائیندا۔ تن بیس بدھ بیسی کر اجیار، گیان بودھ سرب درڑائیندا۔ چار بیس چوویاں نہہکنک نرائن نر اوتارا، جوتی جامہ بھیکھ وٹائیندا۔ پنجمی پر کرتی کرے پار کنارہ، نرت سرت ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے رنگ سائیندا۔ اک اگلا رنگ امولا، ہر ساچا آپ رکھائیا۔ دو جی قدرت بنیا تولا، تولنہارا دس نہ آئیا۔ تیجے بولے ساچا ڈھولا، سچ سندیشہ دے سنائیا۔ چوتھے بدلایا اپنا چولا، سرگن نرگن روپ وٹائیا۔ پنجم دسے پردے اوہلا، دس کسے نہ آئیا۔ چھیویں آپے پائے اپنا رولا، آپ اپنی دھن اُچھائیا۔ ستویں ہوئے ست پڑکھ نرنجن مولا، نرگن نور کر رُشائیا۔ اٹھویں لیکھا جانے دھرت دھولا، دھر دھرنی ویکھ وکھائیا۔ نوویں نو در نو کھنڈ در دروازہ آپے کھولا، اپنی ہتھیں گنڈا لاپیا۔ دسویں گھر دسے ہر کسے ہتھ نہ آئے بھالا بھولا، بھلی سرب لوکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا رہیا لکھائیا۔ پہلے اندر ایک وڑیا، دو جا پردہ آپ چکائیا۔ تیجے پوڑے آپے چڑھیا، چوتھے گھر کرے رُشائیا۔

پنچم و دیا ایکا پڑھیا، چھیویں کرے سرب پڑھایا۔ ستویں ست پُرکھ نرنجن اپنا گھاٹن گھڑیا، اٹھویں لکھ چوڑاسی جڑت جڑایا۔ نوویں نو در اپنی آسا ترسنا آپے سڑیا، دسویں آپے بیٹھا جوت جگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر سہائے ساچا مندر، ہر مندر اک وڈیایا۔ اک اکلّا سچ محلہ، ہر سجن آپ سہانیدا۔ دوجا وسے جلاں تھلاں، تیجے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ پھیری پائیندا۔ چوتھے کرے پرکاش ڈونگھی ڈلا، پنچم ساچا چند چڑھانیدا۔ چھیویں نرنجن سرگن آپے رلا، ستویں ساچا تھم سنانیدا۔ اٹھویں شبد اگمی پھڑائے پلا، پلو اپنے نال بندھانیدا۔ نوویں در دروازے آپے کھلا، خالق خلق روپ وٹانیدا۔ دسویں دئی دوتی میٹے سلا، ثالث سچ ثالثی آپ کمانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا وسے ساچا گھر، گھر ساچا آپ سہانیدا۔ اک اکلّا عقل کل دھار، لیکھا لیکھ نہ کوئے جنایا۔ دوجی جوت جگے نرنکار، تیجے شبد وے شنوایا۔ چوتھے گھر کھیل نیار، پنچم سخیاں منگل گایا۔ چھیویں گھر سچی سکدار، ستویں ست ستوادی آپ کمانیا۔ اٹھویں کھیل وڈ سنسار، نو نو ویکھے بے پرواہیا۔ دسویں جوت جگے اپار، لاٹ للائی اک رُشانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا لیکھے وچ لگایا۔ اک اکلّا سرب گنتاس، قادر کریم آپ اکھوانیدا۔ دوجا گھر گھر رکھے واس، تیجا در در پھیری پائیندا۔ چوتھے جوت کر پرکاش، پنچم نرنجن روپ وٹانیدا۔ چھیویں دیوے پون سواس، ستویں ساچی راس رچانیدا۔ اٹھویں وسے وچ آکاش، نوویں پر تھی کھوج کھجانیدا۔ دسویں ہوئے داسی داس، در درویشا ویس وٹانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در گھر ساچا آپ سہانیدا۔ اک اکلّا گم اتھاہ، اکھ اگوچر بھو نہ رایا۔ دو جہاناں بنے ملاح، جگ جگ اپنا پھیرا پایا۔ آپ اُپائے ساچاناں، ناؤں نرنکارا آپ اکھوایا۔ ساچی قدرت دے وساء سرشٹ سبائی لیکھ لکھایا۔ اپنی بنت لئے بنا، گھر بھانڈے روپ وٹایا۔ چو جنت جوت جگا، برہم تت بند کرایا۔ ہرکھ سوگ نہ کوئے رکھا، اپنا گیڑا رہیا چلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھو ابھیدا بھو کھلایا۔ جگ جگ گیڑا چار، چار ویداں کرے پڑھانیا۔ جگ جگ گیڑا چار، چارے کھ کرے صلاحیا۔ جگ جگ گیڑا چار، چارے بانی کرے پڑھانیا۔ جگ جگ گیڑا چار، چارے کھانی لئے اُپجایا۔ جگ جگ گیڑا چار، چارے ورنال روپ وٹایا۔ جگ جگ گیڑا چار، چار جگ چو کڑی اک بنایا۔ جگ جگ گیڑا چار، چار نو آپ بھوایا۔ جگ جگ گیڑا چار، چار ست دے ڈھانیا۔ جگ جگ گیڑا چار، چار کٹ ویکھ وکھانیا۔ جگ جگ گیڑا چار، چار

یار رہے گر لائیا۔ جگ جگ گیترا چار، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی وتھیا دیوے دس، چار وید بھیو نہ پائیا۔ جگ جگ گیترا ہر کرتار، چاروں جگ بھوانیندا۔ سنجگ تریتا دوپر پاوے سار، بھگت بھگونت ویکھ وکھائیندا۔ سنتاں کرے سچ پیار، ساچی سکھیا اک سکھائیندا۔ گرگھ سجن لئے ابھار، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ گرگھ پھڑ پھڑ لائے پار، جگ جگ بیڑے آپ چڑھائیندا۔ نت نوت ہر ساچی کار، وار تھت نہ کوئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نو سو چرانوے چوکڑی جگ، اپنی کل ورتائیندا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ، اپنے بھگت آپ اپائیا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ، اپنے سنت آپ اٹھائیا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ، اپنے گرگھ میل ملائیا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ، اپنے گرگھ لئے سمجھائیا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ، اپنا لیکھا آپ لکھ، اپنے آگے لئے ٹکائیا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ، برہما وشن شو منگدے آئے بھکھ، آگے اپنی جھولی ڈاہپا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ، کوٹن کوٹ اندر اپنا تخت تاج گئے تجائیا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ، کروڑ تیتیس اپنا روپ رہے وٹائیا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ، رو سس اپنی کایا گئے پٹائیا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ، نو دھرو اپنا لکھ گئے چھپائیا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ، کوٹن کوٹ رام کرشن بیٹھے ویس وٹائیا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ، پُرکھ ابناشی اپنی کھیل آپ کھلائیا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ تیری اودھ گئی پگ، آگے لیکھا رہے نہ رائیا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ، کوٹن کوٹ جی تپ ہٹھی تیشتر منی رکھیشتر اپنی چوگ گئے چگائیا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ، برہما لیشتر گر گورکھ اچے ٹلے پھیریاں گئے پائیا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ، دوس رین دائی دایا بن بن سیو گئے کمائیا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ، ایکامائی تن چیلے اپنے گئے بنائیا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ، کوئی لیکھا نہ سکیا لکھ، بے انت بے انت بے انت سارے رہے گائیا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ، تیرا ہتھ تپ ابھیاں جوگ جگت جگت گئے دکھائیا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ، تیرے سنت بھگت بھگونت گرگھ گرگھ اپنے پیٹے پائیا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ تیرا آیا انت، کلج اپنا روپ وٹائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہپا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ، سنت سہیلے جو اپنے سنگ رکھایا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ، بھگت بھگونت میل ملائیا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ، گرگھ ساچے رہیا تریا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ، گرگھ ساچے ویکھ دکھایا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ،

تیرا لہنا اپنے ہتھ رکھایا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ، پُرکھ ابناشی ساچا گہنا لوک مات اپنا آپ لئے پرگٹایا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ، اپنا کہنا پورا دئے کرایا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ، تیرا لیکھا اپنیاں نیناں ویکھ دکھایا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ، پُرکھ ابناشی ساچا ساک سجن سین گرسکھ اک رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نو سو چرانوے چوکڑی جگ دے وچھڑے میت، کلجگ اتم کرے پتت پُنیت، لوک مات جنم دواپا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ رکھے اپنی گود، سچھنڈ اپنا ڈیرہ لائیا۔ کلجگ اتم کریا اپنا جودھ، جودھا سورپیر آپ اکھوائیا۔ اپنا ساہ آپے سودھ، سچ تاریخ اک لکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا لہنا دئے چکایا۔ سچ تاریخ ہر مہربان، لوک مات اک جنائندا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ کرا آیا سدا دھیان، مہربان اپنی سیو کمائندا۔ کلجگ اتم ہو پردھان، نہہکنا جامہ پائندا۔ گرگھ ساچے کر پروان، ہر سنگت ناؤں دھرائندا۔ پنج بیجیا وچ جہان، ہاڑستاراں رت سہائندا۔ امرت پھل دتا پین کھان، رسن وکار سرب مٹائندا۔ سنت بھگت گرگھ گرگھ جگ جگ دے وچھڑے کٹھے کیتے آن، سوئے مات آپ اٹھائندا۔ اپنیاں کرے آپ پچھان، جگت وچولانہ کوئے رکھائندا۔ ساچا دھام کرے پروان، سچ نشانہ آپ چڑھائندا۔ گرگھ گرگھ ہر سنگت روپ ہوئی بھگوان، اپنی جوتی وچ رکھائندا۔ دیون آیا دھر فرمان، سوہنگ سوہلا اک مٹائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ ہر سنگت تیری سیوا آپ کمائندا۔ ہر سنگت ہر سیوا کر، اپنا شکر منایا۔ جگ جگ وچھڑے بنھے لڑ، اپنی ہتھیں گنڈھ دوائیا۔ درشن کرن آیا گھر گھر، درس پیاسا سچا ماہیا۔ گرسکھاں بھار سر اپنے اتے دھر، چاروں گنٹ پھرے چائیں چائیا۔ ہر سنگت وکارا تیرا اپنی جھولی لئے بھر، تیرا ہولا بھار کرائیا۔ گرسکھ تیرا دھرم رائے دا چکے ڈر، سنگر پورا اپنا بھے اک دکھایا۔ پہلوں گرسکھاں چرنی جائے پڑ، پھر گرسکھ اپنے چرن لگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اچرج اپنی کھیل کھلایا۔ اک اگلا درس پیاسا، دوجا سکھاں راہ نکائندا۔ تیجے سنگت اندر کرے واسا، چوتھے اپنا گھ دکھائندا۔ پنچم پاوے ساچی راسا، چھیویں چھپر چھن چھہائندا۔ ستویں ست پُرکھ زرنجن پوری کرے آسا، چرن بھرواسا اک دھرائندا۔ اٹھویں تتاں کرے تیرا خلاصہ، بندی توڑ بندیاں اپ جھڈائندا۔ نویں نو در نہ جھوٹھا ہوئے واسا، خالی ٹھوٹھا آپ کرائندا۔ دسویں گھر سرب گنتاسا، ہر جن ساچے میل ملائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،

سچھنڈ دوارا رہیا تاج، لوک مات آیا بھج، ہر سنگت وچ رہیا سچ، ساچی سکھیا آپ سمجھائیندا۔ ساچی سکھیا سُن جن میت، اُبھل گُر آپ سمجھائیا۔ تیری میری اک پریت، پریتوان آپ لگائیا۔ اٹھے پہر گرسکھاں دے ہر گائے گیت، دوسر ہور نہ کوئے سناٹیا۔ گرسکھ تیری کایا تیرا مندر مسیت، اندر بیٹھا سیو کمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لوک مات پھیرا پائیا۔ لوک مات ہر پھیرا پایا، نرگن جوت کر رُشناٹیا۔ ہر سنگت ساچی ویکھن آیا، دُور دُراڈا کر کے دھائیا۔ بردھ بال جواناں ایک رنگ رنگایا، ناری پُرش نہ ونڈ ونڈائیا۔ نر نرائن سر ہتھ رکھایا، لیکھا جانے تھاؤں تھانیا۔ درس پیاسا پھرے تہایا، بن گرسکھ تیرے درس، ترکھا نہ کوئے بُجھائیا۔ گرسکھاں گھر امرت رہیا برس، ایک میگھ چھبر لائیا۔ ہر سنگت سَنگر پورے اُتے کرنا ترس، تیرا ترس میری وڈیائیا۔ ہر سنگت گُر وسن دینا اُتے فرش، بن سنگت گُر اُتے فرش رہن نہ پائیا۔ ہر سنگت تیرا وسیرا اُتے عرش، پُرکھ ابناشی چاروں گنٹ پہرہ آپ رکھائیا۔ کلجگ انتم اپنی میٹن آیا حرص، گرسکھ تیرا درشن پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت دیوے مان وڈیائیا۔ ہر سنگت تیرا اُچا در، پُرکھ ابناشی منگن آیا۔ اپنے پریم جھولی دینی بھر، در آیا نراسا مڑ کدے نہ جایا۔ لوک مات دینا ساچا ور، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت تیرا پھڑے لڑ، چھٹ کدے نہ جایا۔ واہ واہ سکھ تیری وڈیائی، وڈ وڈا آپ وڈیایا۔ واہ واہ سکھ تیری وڈیائی، تیری درگاہ دھام سُبھائیندا۔ واہ واہ سکھ تیری وڈیائی، تیرے گھر ہر سَنگر تیری پوجا آپ کرائیندا۔ واہ واہ سکھ تیری وڈیائی تیرا بھو کھولے گو جھا، گو بند اپنا پردہ لائیندا۔ واہ واہ سکھ تیری وڈیائی تیرا در ایک سو جھا، نو کھنڈ پر تھی سرب تھائیندا۔ واہ واہ سکھ تیری وڈیائی تیرے اُتوں تیرا سَنگر جھو جھا، آپ اپنا بھیت چڑھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت ویکھے ایک گھر، ساچا گھر اک اُچھائیندا۔ گرسکھ وڈا صلاحیئے، جس ملیا پار برہم گُر کرتار۔ پھڑ پلا پار لنگھ جائیئے، بیڑا ڈبے نہ وچ منجھدھار۔ گرسکھ تیرا لکھ لکھ شکر منائیئے، تیرا سوہیا بنک دوار۔ گرسکھ تیرے در نیوں نیوں سیس جھکائیئے، تیرا سنگت نال پیار۔ ساچی سکھیا سکھ سمجھائیئے، ہر سنگت ساچا گُر دوار۔ گُر دُور تھان نہ کسے پائیئے، کلجگ آئی انتم وار۔ مندر مسجد دین دُہائیئے، اُچی کوکن کرن پکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گُر گھ دیوے ایک ور، تیرا وسدا رہے دوار۔ گرسکھ دوارا وسیا، لوک مات ہوئے رُشناٹیا۔ سَنگر پورا آیا نسیا، دُور دُراڈا پنڈھ مَکائیا۔

ہر دے اندر آ کے وسیا، اپنی کرمی سچ پڑھائیا۔ اوچی کوک کسے نہ دسیا، کرے کھیل بے پرواہیا۔ منمکھ کسے نہ آئے ہتھیا، نیز روون مارن دھائینا۔ ابناشی کرتا پُرکھ سمرتھیا، ہر جن ساچے لئے ملائیا۔ لیکھا چکائے سیاں ساڈھے تِن تِن ہتھیا، لیکھا لیکھے لئے لگائیا۔ جس جن چرن سپس ٹکایا اپنا متھیا، مستک لیکھا دئے مکائیا۔ گرکھ ورلے لاہا کھٹیا، جیو جنت بھرم بھلائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جس ہر دے اندر آ کے وسیا، آپ اپنا میل ملائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لیکھا کھے آپ نرنکار، سیوا کرے روداس چمار، چٹے اُپر پائے کالی شاہیا۔

★ ۹ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی فرنگی رام دے گھر پنڈ توتیاں والی والی ★

بندھن توڑ کٹ جم پھاس، چم مائی لیکھے لائیا۔ جگت جنم دی بھجے پیاس، ہر سنگر دئے بھجھائیا۔ لیکھا لکھیا وید ویاس، بھوکھت پُران گیا جنائیا۔ کنڈی ڈیرہ شاہو شتاباش، شالہ اپنا لئے لگائیا۔ بیاسا کرے پوری آس، سر اپنا ہتھ رکھائیا۔ ساچے مندر کر کر واس، دیا باقی کرے رُشائیا۔ ایک رنگ رہے دوس رات، سچ پر بھاتی آپ دکھائیا۔ جگا جگنتر بچھے وات، جو جن بیٹھے راہ تکائیا۔ سدا سہیلا وسے ساتھ، جیو جہاناں دس نہ آئیا۔ لہنا چکائے مستک ماتھ، دینا بچھلا جھولی پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آساتر سنادے مٹائیا۔ آساتر سنا بھجے اگ، اگنی تت نہ کوئی دکھائیا۔ ساچے مندر دھرے پگ، پر تھمی جھوم جھوم خوشی منائیا۔ ہر جن سرنائی جائے لگ، گھر ساچے میل ملائیا۔ ست سنو کھی دھیرج بنھے ایک تگ، ایک ڈوری پائیا۔ درس دکھائے دیا کمائے اُپر شاہ رگ، شہنشاہ آپ اکھوائیا۔ اندر لہنا چکھے سہنسر بھگ، ہر ساچا دئے چکائیا۔ اُچی کوک سنائی بانگ، اپنا راگ آپ الائیا۔ پُرکھ ابناشی اپنا آپ سوانگ، نرگن نور کرے رُشائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کاکھ ٹکا دئے مٹائیا۔ کاکھ ٹکا جائے تھ، گوتم مستک لایا۔ کھیلے کھیل پُرکھ سمرتھ، جیو جوانی ویکھ دکھایا۔ جگ جگ چلائے اپنا رتھ، رتھوا ہی سیو کمایا۔ بچھلا جنم ہویا بھٹھ، اگلا کھیڑا دئے وسایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک اکھر نام پڑھایا۔ ایک اکھر ہر ہر جینا ناؤں، نتھاویاں ہوئے سہائیا۔ آپ پار اتارے پھڑ پھڑ باہوں، بھسمر اپنا روپ وٹائیا۔ ستجگ

کرے سچ نیاؤں، کلجگ انتم لیکھا دے مُکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ستی اہلیا ویکھ وکھائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، کرپا کرے گن ندھان، گنونت گن کہن نہ جائیا۔

★ ۹ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی گیان چند دے گھر پنڈ توتیاں والی ضلع جموں ★

ہر گوبند کھیل اپارا، پورب ویکھ وکھائیا۔ پنکھی اُتاق ندی کنارہ، بیٹھا آسن لائیا۔ چرن رکاب سنگر آسوارا، دوئے نین ویکھے اک اُٹھائیا۔ من اُپجیا چاؤ درس نیارا، دھن مائس جو درشن رہے پائیا۔ نرگن پرگٹی اندر نرگن دھارا، نرگن بوجھ بُجھائیا۔ سنگر صاحب سلطان پاوے سارا، گھٹ گھٹ انتر ویکھ وکھائیا۔ دیوے حکم پئی سرکارا، شبدی شبد کرے جنائیا۔ تیرا جنم ہوئے وچ سنسارا، مائس ساچارُپ وٹائیا۔ نرگن آئے ہو اُجیارا، تیرا لیکھا دے مُکائیا۔ ناؤں رکھ نہکلنک نرائن نر اوتارا، ستلج لیکھا دے مُکائیا۔ کنڈھی ڈھاب دے سہارا، پُرکھ ابناشی بے پرواہیا۔ دیوے نام شبد آدھارا، جیون جگت اک سکھائیا۔ سوہنگ شبد سچ پیارا، گر سنگر وچ ملائیا۔ تیری آسا ترسنا بنے جگت سہارا، تیرا لیکھا ویکھ وکھائیا۔ پنکھی نیوں نیوں کرے نمسکارا، اندرے اندر سیس جھکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، پچھلا لہنا رہیا مُکائیا۔

★ ۹ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی گیان چند دے گھر پنڈ خیر ووال ضلع جموں ★

ست پُرکھ نرنجن صاحب سلطان، ست ستوادی ست سہائیا۔ اگم اگمرا کھیل مہان، گھر اگمڑے آپ کرائیا۔ الکھ نرنجن وڈ مہربان، الکھ اکھنا لکھیا نہ جائیا۔ سو پُرکھ نرنجن گن ندھان، گنونت بے پرواہیا۔ ہر پُرکھ نرنجن نوجوان، اک اگلا آپ اکھوائیا۔ اینکارا وے سچ مکان، سچ محلہ آپ سہائیا۔ آد نرنجن جوت مہان، نورو نور ڈمگائیا۔ ابناشی کرتا شاہ سلطان، تخت نواسی اک اکھوائیا۔ سری بھگوان ساچا کاہن، روپ رنگ نہ کوئے وکھائیا۔ پاربرہم کھیلے کھیل

مہان، در گھر ساچے کھیل کھلایا۔ سچھنڈ دوارا سچ مکان، ہر ہر ساچا آسن لایا۔ شاہو بھوپ وڈ راج راجان، عقل کل آپ ورتایا۔ جوتی جوت سرپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، در گھر ساچے دیوے وڈیایا۔ ست پڑکھ نرنجن سوبھاؤنت، اکھنا اکھ نہ لکھیا جانیا۔ ابناشی کرتا ایک کنت، ایکنکارا رپ وٹایا۔ سو پڑکھ
 نرنجن بنائے بنت، ہر پڑکھ نرنجن ویکھ وکھایا۔ سچھنڈ دوارا آپ سہائے ساچا دھام سہنت، نرگن باقی کر رُشانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 در گاہ ساچی ایک نور کرے رُشانیا۔ در گاہ ساچی سچ کانا، تھر گھر ساچے آسن لائیندا۔ پاربرہم پر بھ سری بھگوانا، پرم پڑکھ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ اپنا کھیل
 کرے ہر مہانا، بھو بھیدا بھو چھپائیندا۔ ساچے مندر ہو پردھانا، آپ اپنا حکم چلائیندا۔ آپے دیوے دھر فرمانا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، ساچے تخت آسن لائیندا۔ ساچے تخت آسن لایا، سچھنڈ ساچا سوبھا پائیندا۔ نرگن داتا اک اھوایا، داتا دانی رپ وٹائیندا۔ اپنی بھچھیا اک وکھایا،
 ساچی بھچھیا جھولی پائیندا۔ اپنی اچھیا آپ کرایا، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ اپنا لیکھا آپ لکھایا، دوسر کوئے نہ سنگ رلائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، سچھنڈ محلے بیٹھا چڑھ، آسن سنگھاسن آپ وچھائیندا۔ سچ محلہ اُچ منارا، ہر ساچا آپ سہائیندا۔ اک اکللا وسے سرجنہارا، آپ اپنا دھام سہائیندا۔
 آپے پڑکھ آپے نارا، آپے ساچی سچ ہنڈھائیندا۔ آپے اُچے سٹ ڈلارا، ہر شبدی ناؤں دھرائیندا۔ آپے ویکھے اپنا سچ اکھاڑا، اپنی دھارا آپ بندھائیندا۔
 جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچھنڈ نواسا کھیل تماشا، پڑکھ ابناشا آپ کرائیندا۔ سچھنڈ نواسی کھیل اپارا، نرگن اپنا آپ کرایا۔ سار شبد
 سٹ کر تیار، آد جگاد ویس وٹایا۔ ایک ناد سچی دھنکارا، شبد اگمی آپ لایا۔ ایک حکم سچی سرکارا، دھر فرمانا آپ جنایا۔ برہما وشن شو کر تیار، ترے گن مایا
 رنگ رنگایا۔ پنچ تت ہر بھر بھنڈارا، اپنی دست ہتھ پھڑایا۔ گگن منڈل لوآں پڑیاں ہو اُجیارا، رواس کرے رُشانیا۔ سُن اگمی پار کنارہ، رپ انویا
 آپ درسایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن اپنا ویس وٹایا۔ نرگن دھار سرگن رپ، ست پڑکھ نرنجن کھیل کھلاییندا۔ لیکھا جانے
 چارے کوٹ، دہ دشا ویکھ وکھائیندا۔ شبد ہلارا ایک جوت، لوآں پڑیاں پھیری پائیندا۔ ایک تاگا ایک سوت، ایک تندن بندھ بندھائیندا۔ ایک پتا ایک پوت، پوت
 سپوتا سرب وکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا آپ گناییندا۔ ساچا لیکھا لکھنہارا، آد جگاد سمایا۔ برہما وشن شو کر تیار، لکھ چوراسی

بنت بنایا۔ گھر گھر مندر کر تیار، نو در جگت ویکھ وکھایا۔ اندر وڑ سچّی سرکارا، پُرکھ ابناشی آسن لایا۔ پنچم رکھے باہر دھاڑا، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار آپ
وسایا۔ پنچم بول شبد جیکارا، گھر ساچی دُھن سنایا۔ امرت بھرے ٹھنڈی ٹھارا، کول نا بھی آپ کُکایا۔ آپے کریا بند کوڑا، بجر کپاٹی کُنڈا لایا۔ آپے آتم سیجا
ہو اُجیارا، ساچا تخت رہیا سہایا۔ آپے برہم رُوپ پرگٹ ہو سنسارا، بنک اپنا ناؤں رکھایا۔ سو پُرکھ زرنجن نہ مرے نہ پئے جم، نورو نور سدا رُشنا۔ نہ خوشی
نہ کوئی غم، ہرکھ سوگ وچ نہ آیا۔ نہ ترسانہ کوئے تم، آلس نندرا نہ کوئے وکھایا۔ جگ جگ بیڑا لوک مات بنھ، لکھ چوڑاسی آپ چلایا۔ وسنہارا چھپر
چھن، محل اٹل ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرنجن داتا بے پرواہ، سرگن بنے شبد ملاح، ساچا راگ اک سنایا۔ شبد اُپائے ہر
زرنکار، اپنی اچھیا آپ جنایا۔ لوآں پُریاں محل اُسار، برہمنڈ کھنڈ آپ وسایا۔ لکھ چوڑاسی کر تیار، گھر گھر وچ آپ بہایا۔ سرگن زرنجن کر پیار، اپنا جوڑا
آپ جُڑایا۔ بخشے ناد سچّی دُھنکار، گھر مندر وجے ودھایا۔ آپے سادھ سنت گر پیر بن اوتار، لوک مات کرے جنایا۔ آپے ہر ہر ناؤں لئے اُچار، آپے
بیٹھا لکھ بھوایا۔ آپے ایشٹ بنے گردھار، آپے سرشٹ ویکھ وکھایا۔ آپے زرنجن نور ہوئے اُجیار، آپے سرگن بند کرایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ
اپنی کرپا کر، جگ جگ سنت کنت بھگونت اپنی دھار چلایا۔ آپے سنتن ہوئے میت، برہم و دیا آپ پڑھایا۔ آپے ترے گن رہے اتیت، مایا بندھن کوئے
نہ پانیا۔ آپے ٹھانڈا آپے سیت، سائنک ست آپ ورتایا۔ آپے گائے گو بند گیت، لکھ چوڑاسی آپ پڑھایا۔ آپے وسے ہست کیت، اوچ نیچ نہ کوئے
وکھایا۔ آپے تیج سہائے دھام انڈیٹھ، کایا مندر اندر ڈیرہ لایا۔ آپے برہم پار برہم کرائے سچ پریت، ایش جیو میل ملایا۔ آپے جگ جگ چلائے اپنی
ریت، اپنا ڈھولا آپے گایا۔ آپے لیکھا جانے مندر مسیت، آپے گر در کھوج کھوجایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرنجن رُوپ نرادھار،
زراکار اک اکھوایا۔ زراکار ہر ہر گوپالا، وید کتیب بھو نہ پانیدا۔ جگ جگ چلے اپنی چالا، لیکھا اپنے ہتھ رکھانیدا۔ سیوالائے کال مہاکالا، جگت جنجالا ویکھ
وکھانیدا۔ بھگتاں بھگتی پھل لگائے ڈالا، امرت میوہ اک کھوینیدا۔ ہر سنتن وکھائے کایا مندر سچّی دھر مسالہ، چار دیوار نہ کوئے بنانیدا۔ جوت زرنجن کر
اُجالا، گھر ساچا دیک جگانیدا۔ سوہنگ پائے سچّی گل مالا، ہنگ برہم رنگ رنگانیدا۔ بھاگ لگائے کایا مائی کھالا، خالق خلق ویکھ وکھانیدا۔ انحد وجے ساچا

تالا، تال تلواڑا آپ وجائیندا۔ امرت سروور مارے اک اُچھالہ، مانسروور آپ بھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ کرتا کرنیہار، آدجگادی اک اوتار، سادھاں سنتاں پاوے سار، لیکھا جانے گر پیر اوتار، حکمی حکم آپ پھرائیندا۔ ست پُرکھ نرنجن سچا پاتشاہ، پُرکھ اکال وڈی وڈیایا۔ الکھ نرنجن ایکا الکھ لئے جگا، دو جہاناں آپ سناہیا۔ نرگن سرگن روپ وٹا، سنگر گر گر ناؤں دھرائیا۔ سنت سہیلے لئے جگا، جاگرت جوت کر رُشناہیا۔ بھگت بھگونت لئے اٹھا، آتم درشی آپ گھلایا۔ گرگھ ساچے لئے ملا، آپ اپنا پردہ لاپیا۔ گرگھ ساچے انگیکار لئے کرا، اپنی گود آپ بہایا۔ سنجگ تریتا ویکھیا دواپر اپنی پھیری پا، اپنی کل آپ ورتایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل اگم اپارا، اگم اگڑی کار کرائیا۔ نرگن سرگن ایکا رنگ، جس جن اپنی دیا کمائیندا۔ صاحب سلطان سورا سربنگ، پُرکھ ابناشی آپ اکھوائیندا۔ جن بھگتاں آتم سیجا ستا سچ پلنگ، دوسر سچ نہ کوئے ہنڈھائیندا۔ نام انڈیٹھا وجائے مردنگ، ساچی سیوا آپ کمائیندا۔ اک چڑھائے ساچا چند، رُو سس گھ شرمائیندا۔ خوشی کرائے بند بند، جس سر اپنا ہتھ لکھائیندا۔ لیکھا چکائے جیرج انڈ، اُتسج سیتج پار کرائیندا۔ چرناں ہیٹھ دباے کوٹن برہمنڈ، پاربرہم پرہم ویس وٹائیندا۔ لیکھا جانے سرب ورجھنڈ، الکھ چوراسی ناچ نچائیندا۔ جن بھگتاں سناے اپنا چھند، لکھن پڑھن وچ نہ آئیندا۔ نہ کوئی گائے پتی دند، رسنا جھوانہ کوئے ہلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ ویس کرے اول، کایا مندر ویکھے سچ محلہ، اُچ اٹلا آسن لائیا۔ نرگن سرگن ساچا میت، میت مرارا آپ اکھوائیا۔ نرگن سناے سہاگی گیت، سرگن کوئے دئے ڈہایا۔ نرگن بیٹھا رہے اتیت، سرگن چاروں گنٹ بھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنی دھار بندھایا۔ جگ جگ دھار ہر نرنکار، لوک مات آپ چلائیندا۔ لکھ چوراسی لیکھا کرے آر پار، سرب سنسار ویکھ وکھائیندا۔ سنجگ تریتا دیوے ہلار، دواپر ویلا آنت وکھائیندا۔ کجگ کوئے کرے پکار، چار گنٹ اپنا ڈور واهندا۔ جوٹھ جھوٹھ کر پسا، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نال رلائیندا۔ آسا ترسنا بھر بھنڈار، در در اپنی ونڈن ونڈ وندائیندا۔ سرشٹ سبائی کر نار و بچار، اپنا حکم چلائیندا۔ کسے نہ ملے کنت بھتار، کھلی مینڈھی سرب وکھائیندا۔ سادھ سنت گئے ہار، ہر کا پوڑا نہ کوئے چڑھائیندا۔ چار وید روون زاروزار، ڈبدا بیڑا نہ کوئے ترائیندا۔ پُران اٹھاراں کرن وچار، ساچا متانہ کوئے پکائیندا۔ گیتا گیان پائے سار، اک دھیان بھگت

رکھائیں۔ انجیل قرآن کر پردھان، سنگ محمد چار یار ویکھ وکھائیں۔ دین ایمان سرب گران، سچ رسول نہ کوئے نظری آسیندا۔ مکہ کعبہ ہوئے ویران، ساچا حج نہ کوئے کرئیںدا۔ کھانی بانی بھلے جیونادان، زرگن میل نہ کوئے ملائیںدا۔ گھر لگے پنچ شیطان، پنچ شبد نہ کوئے سٹائیںدا۔ ایکا بھلیا ہر بھگوان، ساچا مارگ نہ کوئے وکھائیںدا۔ ورن برن گھ شرم، ساچا کاہن نظر نہ آسیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا ویس وٹائیںدا۔ کلجگ کوڑا کر پسار، چار ورنناں رہیا لڑائیا۔ اٹھسٹھ تیرتھ کریا پار کنارہ، گنگا گوداوری دے ڈھائیا۔ مندر مسجد گرو دوار ہاہاکار، مایا رانی اپنا رنگ چڑھائیا۔ سادھاں سنتاں من ہنکار، ہر کاروپ نہ کوئے درسائیا۔ ساچا مندر کایا وسائے نہ کوئی گرو دوار، گھر ٹھا کر نظر نہ آئیا۔ اندر ہون دھوپ نہ ہوئے کوئے اُجیارا، ساچا گھرت نہ کوئے وکھائیا۔ جوت للاٹ نہ کوئے پسار، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ کھوجن در در اپنی الکھ جگائیا۔ گھر شبد نہ سنے کوئے ڈھکارا، جگت تال رہے وجائیا۔ گھر امرت پیئے نہ ٹھنڈا ٹھارا، دوس رین ہوئے ہلائییا۔ گرگھ ورلے پر بھ ملیا اینکارا، گھر ساچے وٹی ودھائیا۔ سنگر روپ اگم اپارا، الکھ اگوچر بھو نہ رانیا۔ پرگٹ ہوئے وچ سنسارا، زرگن سرگن ناؤں دھرائیا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہارا، لیکھا لیکھ نہ کوئے جنائیا۔ جس جن کرپا کر وکھائے اپنا در دوارا، سو جن بو جھن پائیا۔ کلجگ انتم نہ ہکٹک نرائن نزلے اوتارا، زرگن جوت کرے رُشائیا۔ ایکا شبد بولے جیکارا، سوہنگ اکھر اک پڑھائیا۔ نام ست آنت نہ پاراوارا، اونکارا کھیل کھلایا۔ آد زرنجن کر اُجیارا، اوانگ روپ سرب سائیا۔ ترے گن مایا وسے باہرا، پنچ تت کھیل کھلایا۔ لکھ چوراسی گھر گھر مندر پاوے سارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، اک اکل کھیل اپارا، آپ کرائے ہر کرتارا، لوک مات لے اوتارا، تارنہار آپ اکھوائیا۔ کلجگ تیرا کوڑا بھیکھ، چاروں گنٹ ویکھ وکھایا۔ نہ کوئی نرنہ نریش، راج راجان دس نہ آیا۔ بڈھ بیسی کھلڑے کیس، نیرنیاں نیر وہائیا۔ مت متوالی اپنے ویکھے لیکھ، لیکھا لکھیا نہ کوئے مٹایا۔ من منو آ مچھ داڑھی نہ دسے کیس، اپنا موٹڈ آپے رہیا منڈایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ ویکھے تیرا گھر، نو کھنڈ پر تھی پھول بھلایا۔ کلجگ انتم ویکھن آیا، زرگن اپنا جامہ دھار۔ چوتھے جگ گیرا رہیا دواہا، چارے کٹاں دے ہلار۔ برہما وشن شو رہیا اٹھایا، آپ کرائے شبد بے دار۔ ایکا حکمی حکم رہیا سنایا، لکھ چوراسی دے ہلار۔ شاہ سلطان کوئے رہن نہ پایا، راج راجان ہوئے ویران۔ گڑھ ہنکاری دے تڑایا، بن ہر

نامے خالی دسن مکان۔ منتمکھ جیو دئے کھپایا، لیکھا چکے پنج شیطان۔ ایکا کلمہ نو کھنڈ پر تھمی دئے پڑھایا، سرشٹ سبائی اک ایمان۔ ایکا شبد انادی دئے سنایا،
 میل ملاو سری بھگوان۔ نو دوارے بند کرایا، دسویں جوت جگائے اک مہان۔ اٹھان تان پھیرا پایا، ست سرپ وکھائے اک نشان۔ چھیویں چھپر چھن
 چھہایا، پنچم شبد راگ دھنکان۔ چوتھے پد ڈیرہ لایا، تیجا نیز کھولے ہو نگہبان۔ دو جا گھر اک سہایا، سچکھنڈ نو اسی وسے سچ استھان۔ ایکا اینکارا ویکھ وکھایا،
 پُرکھ ابناشی ہو مہربان۔ کلجگ انتم پھیرا پایا، پرگٹ ہو یا والی دو جہان۔ گرگھ ساچے لئے جگایا، دیوے نام سچا دھن مال۔ من مت جھوٹھی دئے گویا،
 گرمت کرے گھر پردھان۔ من پنکھی اڈ اڈ دہ دیش نہ جایا، آپ پائے اپنی آن۔ سکھمن تیرا ٹیڈھا پنڈھ مکیا، گر سکھاں ہو آپ مہربان۔ ایڑا پنگل چرناں
 ہیڈھ دبا یا، پُرکھ ابناشی جانی جان۔ ہرجن ساچے سنگ رلایا، امرت آتم سرور آپ وکھائے اپنا کر دھیان۔ کاگوں ہنس آپ وٹایا، ساچے سر کرائے اشان۔
 ایکا راگ برہادی آپ سنایا، سنن نہ پائے کسے کان۔ اگادھ بودھی بھیو کھلایا، لیکھا جنائے دھر فرمان۔ سرتی شبدی میل ملایا، کرپا آپ مہربان۔ آتم
 انتر بیج ہنڈھایا، گر سنگر نو جوان۔ نہ مرے نہ کدے جایا، آد جگادی ساچا کاہن۔ ساچی سخیاں ویکھ وکھایا، گرگھ کرے پروان۔ دسم دوا ری وچوں باہر
 کڈھایا، آپ اپنا پھڑائے سچ نشان۔ سن اگئی پار کرایا، جودھا سوریر بلوان۔ تھر گھر ساچے آپ لکایا، پنچ تت نہ کوئے نشان۔ سچکھنڈ دوارا آپ گھلایا،
 گرگھ ساچے آپ پچھان۔ الکھ اگوچر میل ملایا، ملیا میل سری بھگوان۔ ست ستوادی ویکھ وکھایا، ست پُرکھ زرنجن جانی جان۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، جن ہر کرے در پروان۔ ہرجن ساچا سو بھاؤنت، وید پُران سرب جس گائیندا۔ جس جن ملیا ہر ہر کنت، کھانی بانی روپ
 پرگٹائیندا۔ لیکھا چکے نیا منت، رسنا شبد نہ کوئے گائیندا۔ دھن سبھاگی ساچا سنت، جو ہر ہر درشن پائیندا۔ جگت جیواں مایا پائی بے آنت، کلجگ اپنا پردہ
 پائیندا۔ چاروں کُنٹ بھکھ ننگت، ہر کا نام نہ کوئے ورتائیندا۔ بن ہر دسے نہ کوئے ساچی سنگت، سگلا سنگ نہ کوئے رکھائیندا۔ بن ہر نامے کوئے نہ چاڑھے
 رنگت، رنگ مچھ نہ کوئے رنگائیندا۔ بن سنگر کوئے نہ توڑے گڑھ ہوئے ہنگت، ہنگ برہم نہ کوئے وکھائیندا۔ بن گر مانس جنم ہوئے بھنگت، لکھ
 چورا سی پھند نہ کوئے کٹائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، ہرجن ساچے آپ اٹھائیندا۔ کلجگ تیرا کوڑا ڈنک، نو کھنڈ

پرتھی وچیا۔ ناتا تھاراؤ رنگ، پنج وکارا پھرے بھجیا۔ نہ کوئی میٹے کسے داسنک، نہ کوئی رکھے کسے لچیا۔ گرگھ ورا اُدھرے جوں جن جنک، جس جن چرن دھوڑ کرائے ساچا میا، جوتی شبد لائے تنک۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج انتم کھیل اپارا، کرے کرائے کرنہارا، ہر جن رکھے ساچی لچیا۔ ہر جن تیرا سچ نشانہ، سنگر پورا آپ جھلایندا۔ گر گر دیوے شبد بانا، لوک مات آپ چڑھانیندا۔ آتم انتر برہم گیانا، برہم و دیا آپ پڑھانیندا۔ آتم امرت پینا کھانا، جگت ترسنا بھکھ گوانیندا۔ اک دکھائے پد نربانا، نربھے اپناروپ جنانیندا۔ ساچے تخت سچ سلطانا، ہر بھگوانا آسن لائیندا۔ جن بھگتاں بٹھے ایکا گانا، لوک مات سگن منانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، نہنک نرائن نر، شبد اکھنڈ وچ برہمنڈ اپنا آپ چلانیندا۔ شبد گرو گر مہربان، آد جگاد سمایا۔ جگ جگ رکھے سچ نشان، لوآں پڑیاں آپ جھلایا۔ جگ جگ پائے اپنی آن، سنج تریتا دواپر پار کرایا۔ جگ جگ ہوئے مات پردھان، اپنا ڈنکا آپ وجایا۔ جگ جگ میٹے جھوٹھ نشان، سچ سچ دے درٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جوگ جگت اپنے ہتھ رکھایا۔ جگ جگ ویس اولٹا، شبدی گر روپ وٹائے۔ جن بھگتاں مارگ دسے اک سکھلا، متمکھ جیوسر بھلائے۔ در دوارے آتم سیجا سچ سنگھاسن آپے کھلا، آپ اپنا درس دکھائے۔ نرگن سرگن پھڑائے پلڑا، آپ اپنے نال بندھائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ گر سنگر ناؤں دھرائے۔ سنگر شبد ہر جگدیش، نرگن سرگن وچ سامانیندا۔ اپنی پڑھائے اک حدیث، شرع شریعت آپ جنانیندا۔ آپے لیکھا جانے راگ چھتیس، ست سُرستی آپ سمجھانیندا۔ آپے لہنا دین چکائے بیس اکیس، جو گھڑیا سو بھن دکھانیندا۔ آپے ہر جن تیرے چھتر جھلائے سیس، درگاہ ساچی دھام سہانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لوک مات ویکھے گھر، ہر جن تیرا بنک وڈیانیندا۔ ساچا بنک بنک دوارا، درگھر ساچا اک سہانیا۔ ساچا بھگت بھگونت ونجارا، پُرکھ ابناشی ایکا ونج کرائیا۔ ساچا سنت ہر سُرست دلارا، ست پُرکھ نرنجن آپ اُچانیا۔ ساچا گرگھ سوہے اک دوارا، در دروازہ آپ گھلایا۔ ساچا گر سکھ منگے منگ بن بھکھارا، اپنی جھولی آگے ڈاہیا۔ ساچا سنگر بنیا رہے ورتارا، دیندیاں توٹ کوائے نہ آئیا۔ آد جگادی اک اوتارا، ایکا گر اکھوائیا۔ کلج انتم کرے پار کنارہ، نو نو لیکھا دے چکایا۔ ایکا شبد بول جیکارا، سوہنگ ڈھولا آپے گایا۔ ساچا تولا بن نرنکارا، سرشٹ سبائی تول تلائیا۔ گر سکھ نہ آئے پاسا ہارا، ہار جیت

پر بھ اپنے ہتھ رکھائیا۔ بھرے بھلا بھرم گوارا، بھرم گڑھ نہ کوئے تڑائیا۔ جوٹھا جھوٹھا تن شنگارا، ویسوارو پ رہیا وٹائیا۔ گھر ملیا نہ پُرکھ اپارا، ساچا کنت
 نہ درس دکھائیا۔ آتم سیج نہ کرے کوئی پیارا، سُنجی سیج دے ڈھائیا۔ سُرَت سوانی کو کے رووے زارو زارا، سَنگَر شبد ساچا ہانی، ملیا نہ بے پروا ہیا۔ آر پار نہ
 دے کوئے کنارہ، ڈوگھے ساگر بھوری بھور رہی بھوائیا۔ جس جن کرپا کرے آپ نرنکارا، در گھر آئے درشن دیوے جم کی پھاہی دے کٹائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، گر سکھ کلج ساگر جائے تر، جو جن سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان رسنا گائیا۔ کلج ساگر کرنا
 پار، ایکا نام بول جیکارا۔ گر سکھ تیرا چپ تپ اُتریا پار، تیرے اندر وڑیا آپ نرنکارا۔ تیرا جنم جنم دا اُتریا بھار، تیرا بھار چکے آپ گردھارا۔ تیرا دوارا ٹھنڈا
 ٹھار، ہر امرت بر سے میگلا دھارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے کرے پیارا۔ سیج پیار سہادی رات، رین بھنڑی رنگ رنگائیا۔
 سَنگَر بخشی ساچی دات، آتم جھولی نام بھرائیا۔ اپنا درس دکھائے آپ وڈ کرامات، کرم دھرم جرم لیکھے لائیا۔ من مت نیڑ نہ آئے ڈھاگن نار کمذات،
 گر مت ایکا ایک سکھائیا۔ آد آنت بچھے وات، نرگن سرگن روپ وٹائیا۔ درس دکھائے بوہ بدھ بھانت، کر کرپا بے پروا ہیا۔ آپے بنے پتامات، گرگھ بال
 انجانے گود اٹھائیا۔ درس دکھائے اک اکانت، اک اکل پھیری پائیا۔ شبدی شبد سنائے ساچی گاتھ، سوہنگ نام وڈی وڈیائیا۔ ہر سنگت چڑھی ساچے راتھ،
 رتھ رتھو ہی رہیا رتھ چلائیا۔ نہ کوئی پوجا نہ کوئے پاٹھ، جوگ ابھياس نہ کوئے کرائیا۔ نہ کوئی تیرتھ نہ کوئے تاٹ، مندر گرو دوار نہ کوئے رکھائیا۔ کر
 کرپا چڑھائے اپنے گھاٹ، اپنا بیڑا آپ اٹھائیا۔ گر سکھ تیری لکھ چوراسی کمی واٹ، مات گر بھ نہ پھیری پائیا۔ پر بھ سیج وچھائی ساچی کھاٹ، درگاہ ساچی اک
 رکھائیا۔ گر چرن دوارے وکنا ایکا ہاٹ، چو داں لوک نہ بھرم بھلائیا۔ کلج کھیل بازی گر ناٹ، سوانگی رہیا سوانگ رچائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، انتر دیوے شبد گیانا، گیان دھیان وچ رکھائیا۔ گیان دھیان چرن گر ٹیک، دوجی ٹیک نہ کوئے مکائیندا۔ سَنگَر پورا کرے کرائے بدھ بیک،
 کایا کھوٹ آپ گوائیندا۔ ترے گن مایا نہ لائے سیک، اگنی ہاڑ نہ کوئے تپائیندا۔ پورب ویکھنہارا لیکھ، اگے لیکھا آپ مکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، نہ ہکنک نرائن نر، گر سکھ وسائے ساچے گھر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سر اپنا ہتھ مکائیندا۔

★ ۹ جیڈھ ۲۰۱۷ بکرمی دھرم چند دے گھر پنڈ بالے والا ضلع جموں ★

سو پُرکھ زرنجن کھیل اپاریا، آدن آنتا اک رگھرائیا۔ ہر پُرکھ زرنجن جوت اُجیاریا، نور نورانہ بے پرواہیا۔ اینکارا زرنجن دھاریا، رُوپ رُوپ آنو پ آپ درسایا۔ آد زرنجن ڈمگا رہیا، الکھ اکھٹنا لکھیا نہ جانیا۔ سری بھگوان تخت سہا رہیا۔ درگاہ ساچی آسن لایا۔ ابناشی کرتا حکم چلا رہیا، دُھر فرمانا آپ سنا یا۔ پاربرہم پر بھ وٹا رہیا، ویس انیکا آپ رکھائی۔ لو آں پُریاں رچن رچا رہیا، منڈل منڈپ آپ سہایا۔ شبد ڈلاراست آپ اُپا رہیا، دیوے مان وڈی وڈیا یا۔ رُو س دیپک آپ جگا رہیا، تار ستار کرے رُشنا یا۔ وشنو رُوپ آپ دھرا رہیا، وشنو میلا سہج سُبھایا۔ نا بھی کول بھل کھلا رہیا، امرت دھارا آپ چلا یا۔ برہم اپنا ناؤں دھرا رہیا، اندر باہر بھو نہ رانی۔ دھواں دھار آپ سما رہیا، سُن اگئی ڈیرہ لایا۔ شکر اپنا انگ کٹا رہیا، ہتھ ترسول پھڑایا۔ وشنو و شو اک اُپا لیا، دے مت ایکا سمجھایا۔ برہما چارے مکھ گھلا لیا، اٹھے نیتراہ تکا یا۔ شکر ساچا سنگ نبھا لیا، ایکا عقل کل ورتا یا۔ وشنو ایکا وست جھولی پا رہیا، داتا دیوے رزق سبایا۔ برہما ایکا ہر ہر گیان درڑا رہیا، چارے ویداں دے لکھایا۔ شکر ایکا رنگ رنگ لیا، باسک تشکا گل لٹکا یا۔ وشنو اپنا رنگ وٹا لیا، زرنجن نور سرگن نور کرے رُشنا یا۔ برہما اپنی ونڈ ونڈا رہیا، چار چار کرے پڑھایا۔ شکر ساچا گھر وسا لیا، پُرکھ ابناشی ویکھ وکھایا۔ پُرکھ ابناشی اپنا راہ چلا رہیا، بے آنت بے پرواہیا۔ ترے گن اپناتت بنا لیا، رجو طمو ستونام رکھایا۔ ستو وشنو جھولی پا رہیا، رجو برہمے انگ لگایا۔ تانس شکر ہتھ پھڑا رہیا، لہنا لہنا رہیا وکھایا۔ تنان ایکا حکم سنا لیا، آپ اپنی دیا کمائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ست ست اپنی دھار آپ بنا رہیا۔ سو پُرکھ زرنجن ایکا گاونا، دوسر ہور نہ کوئی جنائندا۔ ہر پُرکھ زرنجن ایکا گاونا، ایکا اشٹ آپ دھرائندا۔ اینکارا زراکارا ویکھ وکھانا، رُوپ رنگ نہ کوئی وکھائندا۔ آد پُرکھ زرنجن ساچا دیپ جوت جگاونا، آد جگادی ڈمگا ئندا۔ ابناشی کرتا گھر گھر پاونا، ساچے کھنڈ ساچے آسن لائندا۔ سری بھگوان ایکا سنگ رکھانا، وچھڑ کدے نہ جائندا۔ برہم پاربرہم رُوپ وٹاونا، زرنجن سرگن کھیل کھلائندا۔ ترے ترے ساچا ویس کرانا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا بھو آپ کھلاونا۔ اپنا بھو اگئی کھول، اپنا پردہ دے چکا یا۔ ست پُرکھ زرنجن ساچی وست رکھے کول، دوسر ہتھ نہ کسے پھڑایا۔ الکھ زرنجن

الکھ جیکارا ایکا بول، اپنا نعرہ اک لگایا۔ سچھنڈ دوارے وے ڈھول، ساز مردنگا ہتھ اٹھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اچرج اپنی ریت چلایا۔ اچرج ریت ہر بھگوان، آد آد اپنی آپ چلائیندا۔ اپنے تحت بیٹھ سلطان، ساچا تھم آپ ورتائیندا۔ شاہو بھوپ راج راجان، راج جوگ آپ کمائیندا۔ ساچے مندر بیٹھ مکان، تھر گھر ساچا آپ سہائیندا۔ ساچا دیپک جگے مہان، تیل باقی نہ کوئے کمائیندا۔ ساچا راگ گائے گان، گاونہارا دس نہ آئیندا۔ کھیلے کھیل سری بھگوان، سارنگ دھر آپ اکھوائیندا۔ اپنی کرے آپ پچھان، اپنا میلا آپ ملائیندا۔ آپے ہوئے نوجوان، اپنا رُپ انُپ اپنا آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ در گھر ساچا سوبھاؤنت، سو پُرکھ نرنجن آپ سہایا۔ جگے جوت آد نرنجن ایکا بیٹھا ہر ہر کنت، کنتوہل وڈی وڈیایا۔ آد جگادی درد ڈکھ بھے بھنجن شبد جائے اپنا سوت، ناد انادی ناد وجایا۔ سچھنڈ نواسا ساچے دھام ساچا سجن کرے کھیل بے آنت، اگم اتھاہ بے آنت بے پرواہ اپنا ناؤں دھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے لیکھا جانے اپنے جنت، جیو جنت لئے اپایا۔ برہمے دیوے اک گیان، ایکا اکھر آپ پڑھایا۔ وشنوؤں دیوے دُھر فرمان، دُھر داشد آپ جنایا۔ شکر سُننا لالا کان، سنساروگ رہے نہ رایا۔ چوڈاں لوک کھول دُکان، پُرکھ ابناشی ڈیرہ لایا۔ تریلوک اک نشان، آپ اپنا دئے جھلایا۔ ساچا تھم دُھر فرمان، دُھر دی وادی دُھر دی دھار بندھایا۔ لکھ چوڑاسی دیوے دان، ایکا جھولی وست کُکایا۔ برہما کرے در پروان، نیوں نیوں سپس جھکایا۔ پُرکھ ابناشی ہو یا مہربان، دے مت رہیا سمجھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ برہما سیوک سیوادار، ترے پنج جوڑ جڑائیندا۔ گھاڑن گھڑے اپر اپار، اٹ گارانہ کوئے دکھائیندا۔ اندر مندر کھیل اپار، دُونگھی کندر آپ کرائیندا۔ لکھ چوڑاسی کرتیار، لوک مات ونڈ ونڈائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر اپنا ناؤں دھرائیندا۔ لکھ چوڑاسی کرتیار، برہما وشن شو خوشی منایا۔ پُرکھ ابناشی تیری سار، ہوں سیوک مول نہ پانیا۔ تُوں شاہ سچا سکدار، ہوں رعیت سیو کمائیا۔ تُوں داتا دانی گر کرتار، ہوں بھچھک جھولی اگے ڈھایا۔ تُوں صاحب سچا داتار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا مت رہیا سمجھایا۔ برہمے سُن سچ گیان، پُرکھ ابناشی آپ جنائیندا۔ لکھ چوڑاسی داتا دان، تیری جھولی پائیندا۔ وشنوؤں سیوا کرے مہان، گھر گھر رزق پچائیندا۔ شکر

آنت کرے کلیان، جو گھڑیا بھنّ وکھائیندا۔ سچھنڈ نواسی کرے کھیل مہان، اپنی ونڈن ونڈ ونڈائیندا۔ چارے وید تیرا دھیان، تیری اچھیا بھچھیا جھولی پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک دیوے ساچا ور، ساچی سکھیا آکھ سٹائیندا۔ برہما اٹھ لئے انگڑائی، نیتز نین اگھڑایا۔ پُرکھ ابناشی تیری وڈیائی، تیرا بھو کسے نہ پالیا۔ تیرا حکم مٹاں میرے سچے سائیں، تیرا چھایا سر رکھالیا۔ تیری سیو کماواں چائیں چائیں، لکھ چوڑاسی بھار اٹھالیا۔ تیرا درشن منگاں اچیاں کر کر باہیں، نیتز نین راہ تکا لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ گھلا رہیا۔ برہمے سُن تیری فریاد، نہر ساچا دیا کمائیندا۔ ایک دیوے تیری داد، تیری وستو جھولی پائیندا۔ کھیلے کھیل وچ برہما، آد جگاد رچن رچائیندا۔ چار جگ نو سو پُرانوے چو کڑی جگ تیرا میلا کردا رہے سنت سادھ، گر پیر اوتار نال رلائیندا۔ لوک مات و جاوند ارہے ناد، جگ جگ اپنا حکم سٹائیندا۔ شبد جنائے بودھ اگادھ، دُھر بانی لیکھ لکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھو ابھیدا آپ گھلائیندا۔ برہما دوئے جوڑ کرے نمسکار، پر بھ چرن سیس جھکائیا۔ جگ جگ راہ تگاں تیرا پروردگار، بن تیرے میرا ہوئے نہ کوئے سہائیا۔ جو لوک مات آوے اوتار، جس تیرا اپنا دئے گوائیا۔ جو سادھ سنت کرے پسار، اچی کوکن دین دُہائیا۔ سر شٹ سبائی کرن پکار، ایک اکھر کرن پڑھائیا۔ جگا جگتر کھیل نیار، رُوپ انوپا لئے وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا درس موہے بھائیا۔ پُرکھ ابناشی دین دِیالا، دِیاندھ آپ اکھوائیندا۔ برہمے دسے راہ سکھالا، آپ اپنی بوجھ بُجھائیندا۔ اپنا ناؤں رکھائے کال مہاکالا، اولڑی چالا آپ چلائیندا۔ ترے گن مایا پائے جنجالا، ساچا گانا آپ گنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوڑاسی ویکھ وکھائیندا۔ لکھ چوڑاسی گر پیر اوتار، سادھ سنت کرے جنائیا۔ ایک شبد بول جیکار، اپنا نعرہ دئے سٹائیا۔ ایک جوت کر آکار، نر گن دھارا دئے بندھائیا۔ ایک کھول بند کواڑ، اپنا درس دئے دکھائیا۔ ایک میل ملائے ساچے لاڑ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ برہما لیکھا رہیا بچھ، گھر ساچے کر پکاریا۔ لوک مات تیرا رُوپ نر گن سر گن دیوے سکھ، ساچا سکھ کون وکھا رہیا۔ لکھ چوڑاسی میٹے کون دُکھ، دُکھیاں دُکھ کون ونڈا رہیا۔ نمائیاں میٹے کون بُکھ، بُکھیاں رِزق کون پُچار رہیا۔ مار جھات لیکھا چکائے کون اُٹا رُکھ، مات گر بھ پھند کون کٹا رہیا۔ پُرکھ ابناشی کرپا کر، دئے سندیش برہمے نر گن آپے بن مانگھ، پنج تت چولا آپ ہنڈھا رہیا۔

گُرمکھ سنت بھگت لکھ چوڑاسی وچوں چنگ، آپ اپنی بوجھ بھجارہیا۔ ہتھ پھڑائے نام دُج، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی دیا کمائیندا۔
 برہما آگے کرے پُکار، سُن داتا بے پرواہیا۔ کون پُرکھ ہوئے وچ سنسار، گر پیر اوتار کون اکھوائیا۔ کون میٹے سوگ ہرکھ، ایک رنگ رنگائیا۔ کون کرے تیری
 رچنائے ترس، تیرا تیرا ہوئے سہائیا۔ کون امرت میگھ دیوے برس، سائیک ست دے ورتائیا۔ کون میٹے میری حرص، ہو س رہن نہ پائیا۔ کون لیکھا
 جانے عرش فرش، فُرس گرا ویکھ دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک اکھر رہیا بھجائیا۔ لوک مات اوتار نشانی، برہمے برہم رہیا سمجھائیا۔
 جگ انت کرے جیو شیطانی، چولا چولا لئے بدلایا۔ آپے جانے اپنی بانی، رام نام کرے پڑھائیا۔ لیکھا جانے اکھ کہانی، اکھ اکھنا آپ اکھوائیا۔ جن بھگتاں
 دیوے ٹھنڈا پانی، امرت آتم جام پیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت بھگوت ایک رنگ رنگائیا۔ سنت نشانہ ہر بھگوانا، ایک ایک
 سمجھائیندا۔ بیخ ت دیوے مانا، ابھمانا میٹ مٹائیندا۔ اپنا راگ سنائے ترانہ، دُھن آنمک آپ وجائیندا۔ ایک بٹھے ساچا گانا، پُرکھ ابناشی سگن منائیندا۔ ایک
 دیوے دُھر فرمانا، اپنا اکھر آپ دکھائیندا۔ جیواں جنناں وچ وسے ہو ہو نما، نماں نماں آپ اکھوائیندا۔ ہر کا سرتے منے بھانا، سو سنت مات اکھوائیندا۔
 برہمے برہم رُپ دکھانا، پار برہم آپ سمجھائیندا۔ گر گر ویکھ جگت وچار، ہر ساچا بوجھ بھجائیندا۔ سنگر کرپا کرے آپ کرتار، گر گر جنم دوائیندا۔ مات
 گربھ وسے باہر، دس ماس نہ اندر آئیندا۔ نو اٹھاراں کر کر پار، اپنا چولا رُپ وٹائیندا۔ برہم پار برہم کر پیار، جوتی جوت وچ ٹکائیندا۔ آپ سنائے سٹی
 دُھنکار، دُھر داشد آپ الائیندا۔ آپے لیکھا جانے دُھر دربار، درگاہ ساچی آپ بہائیندا۔ آپے وچ کرائے وپار، ساچی وستوہٹ وکائیندا۔ آپے نام بھرے
 بھنڈار، اپنی ونڈن اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آپے گنڈھ پاوے سنسار، لوک مات جوڑ بڑائیندا۔ آپے ست ست بول جیکار، جگت جیکارا اک دکھائیندا۔ آپے
 ورن برن کر پیار، دُئی دوتی میٹ مٹائیندا۔ آپے ساچی سرن دتے نرکار، نرگن سرگن میل ملائیندا۔ گر گر کرے کھیل اپار، گرمت سکھیا اک سمجھائیندا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ گھلائیندا۔ برہما سُن اٹھیا نوجوان، پر بھ ساچے سچ سمجھائیندا۔ چار جگ تیرا آوے جاوے دُھر فرمان،
 جیو جنت سرب گائیندا۔ تیرا شبد ڈنکا وجے وچ جہان، تیرا نام سرب الائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دے ساچا ور، تُوں کون رُپ

پرگٹائیندا۔ ساچا ور دے پرتپالک، برہما پاربرہم سٹائیندا۔ کون کھیل کرے وچ خالق، نرگن نرگن روپ وٹائیندا۔ کون جگ بنیں ثالث، سچ ثالثی مات کرائیندا۔ کون روپ ہوئے خالص، سرشٹ سبائی بند خلاص کرائیندا۔ کون روپ نہ نندرانہ رکھے آلس، جوئی رہت کون اکھوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہمے دیوے ساچا ور، اپنا پردہ آپے لائیندا۔ پُرکھ ابناشی سچ جنایا، آپ اپنا بھیو کھلائییندا۔ سچکھنڈ دوارے آسن لایا، تھر گھر ساچا آپ وڈیائیندا۔ سٹ دُلارا اک اُچایا، ہر شبدی ناؤں دھرائیندا۔ پُریاں لوآں برہمنڈاں کھنڈاں حکم چلایا، لکھ چوراسی بندھن پائیندا۔ گر پیر اوتار سادھ سنت حکمی حکم پھرایا، اپنا بھانا آپ منائیندا۔ اپنا نام سچ جیکارا اک سٹایا، رسنا جہوا سرب گائیندا۔ اک دھیان ایشٹ گر آپ اکھویا، ایکا نیتر نین کھلائییندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا روپ وٹائیندا۔ برہما رووے دھاہاں مار، پرہ ساچی کر جنایا۔ کون جگ سٹے سرب پکار، لوک پر لوک برہمنڈ کھنڈ تیرا راہ رہے تکانیا۔ کون روپ سٹے سچ سلوک، لکھ چوراسی تیرا ایکا ناؤں گائیا۔ کون روپ بخشے ساچی موکھ، کمتی چرناں ہیٹ رکھائیا۔ کون روپ میری رچنا دیوے جھوک، ایکا جوتی لنبو لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی بوُجھ دے بُجھائیا۔ برہمے بوُجھ کر وچار، ہر پُرکھ نرنجن آپ سٹایا۔ چار جگ ایکا بنھے دھار، سنجگ تریتا دواپر کلجگ اپنا بندھن پایا۔ اک چوکڑی چوکوی اوتار، دس اٹھ اٹھاراں ویکھ وکھایا۔ باؤن اکھر کرے تیار، پیتی اکھر لوک مات پرگٹایا۔ ستاراں اکھر گر پیر نہ پاؤن سار، اپنے اندر بند کرایا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ تیرا کر پسا، تیرا لیکھا ویکھ وکھایا۔ وشنوں دے دے تھکے سرب بھنڈار، جیو جنت تریپت نہ کوئے کرایا۔ انتم آئے چل دربار، اپنی وتھیا دے سٹایا۔ پُرکھ ابناشی کرپا دھار، ہوں ڈھٹھا تیری سرنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہمے ایکا اکھر رہیا پڑھایا۔ نو سو چرانوے چوکڑی تیرا پسا، اکثر منوتر دین گواہیا۔ روس پانی ہارا، سورج چن نچن واہو داہیا۔ منڈل منڈپ اک سہارا، شبد ڈوری بندھن پائیا۔ نو گرہ کرے چرن بھکھارا، دھرو دربارا اک سہائیا۔ لیکھا چکائے نو نو وارا، چار جگ آپ بھوئیا۔ نو کھنڈ پر تھی دے ہلارا، سچ ہلونا ایکا لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا دیوے بھیو کھول، شبد انادی ایکا بول، بولنہارا اک اکھوائیا۔ شبد انادی بولیا، ساچی دھن جیکار۔ برہمے پردہ کھولیا، پُرکھ ابناشی کھیل اپار۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ تیرا باغیچہ مولیا، لوک مات کھڑی گلزار۔

کھجک انتم کرے ہو لیا، چاروں کُنٹ پھیرا مار۔ نہر بنے ساچا تولیا، نام کُنڈا ہتھ اٹھال۔ تیرا پورا کرے کیتا قولیا، بھل نہ جائے بے عیب پروردگار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے دسے اپنی دھار۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ پندھ مکاؤنا، چار جگ گیرا آپ دوائیا۔ چار وید پر بھ بھیو کھلاؤنا، چارے کھ صلاحیا۔ چار کُنٹ پر بھ پھیرا پاؤنا، چار ورن ویکھ دکھائیا۔ چارے بانی آپ پڑھاؤنا، پراپسنتی مدھم بیکھری اپنی دھار چلائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا آپ لکھائیا۔ برہے کھجک انتم آؤنا، نو نو چار پندھ مکاؤنا۔ سنجگ تریتا دواپر پار لنگھاؤنا، کھجک انتم ویکھ دکھاون۔ راما کرشنا میل ملاؤنا، عیسیٰ موسیٰ آپ جگاؤنا۔ سنگ محمد چار یار ڈھولا گاؤنا، انا الحق نعرہ لاؤنا۔ مقامے حق اک دکھاؤنا، سچ امام رُپ پرگٹاؤنا۔ ایک کلمہ نبی پڑھاؤنا، نبی رسول آپ سمجھاؤنا۔ ملا شیخ مسائق آپ اٹھاؤنا، پیر دستگیراں راہ دکھاؤنا۔ حق حقیقت ویکھ دکھاؤنا، لاشریک ڈنک وجاؤنا۔ ساچی تاریخ اک جناؤنا، نہ کوئی میٹ میٹ مٹاؤنا۔ چو داں طبقاں ڈیرہ ڈھاؤنا، اچی کوک آپ سناؤنا۔ دامنگیر نہ کسے اکھاؤنا، ہتھ دامن نہ کسے پھڑاؤنا۔ ضامن ہو نہ کسے جھڈاؤنا، اللہ رانی کھ شراماؤنا۔ نانک نرگن جوت جگاؤنا، سرگن اپنا رُپ دھراؤنا۔ پُرکھ اکال ایکا گاؤنا، اینکارا گھر بہاؤنا۔ ست نام نام ست منتر درڑاؤنا، چار ورن اک پڑھاؤنا۔ ہندو مسلم ایکا رنگ رنگاؤنا، دُئی دوتی میٹ مٹاؤنا۔ کھجک مارگ اک دکھاؤنا، جھوٹا ٹھوٹھا بھن دکھاؤنا۔ تانا پیٹا ایکا پاؤنا، ایکا سوتر رنگ رنگاؤنا۔ اُچاں نیچاں راؤ رنگاں ایکا دھام بہاؤنا، ساچا تخت اک دکھاؤنا۔ انگد انگیکار کراؤنا، امرؤ امر اپد درساؤنا۔ رام داس ساچا سر بھراؤنا، امرت تال سہاؤنا۔ ارجن لیکھا بودھ گیان درڑاؤنا، گرو گرنتھ اک لکھاؤنا۔ ہر گوہند ساچے گھوڑے آپ چڑھاؤنا، دو دھارا آپ بندھاؤنا۔ ہر رائے ہر آپ ملاؤنا، ہر کرشنا ویکھ دکھاؤنا۔ تیغ بہادر تیغ اٹھاؤنا، دھرت دھول ہولا بھار کراؤنا۔ گوہند سٹ آپ اُچاؤنا، تن کٹار آپ سجاؤنا۔ کلغی توڑا سیس ٹکاؤنا، پنج پیارے میل ملاؤنا۔ امرت باٹے جام پیاؤنا، اُچاں نیچاں رنگ رنگاؤنا۔ آپ اپنا وار دکھاؤنا، سر بھانا سچ مناؤنا۔ ماچھو واڑے اک دھیواؤنا، سولاں ستھر ہیٹھ وچھاؤنا۔ شبد سنیہہرا اک گھلاؤنا، متر پیارے حال سناؤنا۔ پُرکھ ابناشی دیا کماؤنا، گر گوہند میل ملاؤنا۔ برہے تیرا رنگ چڑھاؤنا، رنگ رتڑا آپ اکھاؤنا۔ گوہند گوہند گھر سہاؤنا، گوہند گوہند سو بھا پاؤنا۔ گوہند ڈنکا اک وجاؤنا، پُرکھ ابناشی آپ وجاؤنا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی اینکار، کھیلے کھیل وچ سنسار،

نرگن سرگن رکھے دھار، دھار اوٹی آپ چلاونا۔ نرگن ملیاگر گوہند، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ تیرا امرت ساگر سندھ، لوک مات دے وہایا۔ چار ورن بنائے
 تیری بند، تیرا ڈنکا اک وجایا۔ داتا دانی گنی گہند، گھر گمبھیر آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گوہند میلا ساچے گھر، گھر ساچا اک
 وڈیائیا۔ برہے سُن کر وچار، ہر پُرکھ نرنجن آپ سنانیندا۔ وید ویاسا بنے لکھار، لیکھا اپنا آپ جنانیندا۔ گوہند جودھا بن بلکار، ایکا بھچھیا منگ منگانیندا۔ نانک
 بولے سچ جیکار، سرشٹ سبائی آپ سمجھانیندا۔ پُرکھ ابناشی کھیل اپار، جگا جگنتر آپ کرانیندا۔ کھجگ آئے انتم وار، چاروں گنٹ اندھیرا چھانیندا۔ سرشٹ
 سبائی ہوئے نار و بھچار، ساچا کنت نہ کوئے ہنڈھانیندا۔ ورن برن اپنا دھرم جائن ہار، ساچا دھرم نہ کوئے دکھانیندا۔ گھر گھر بھرے اک ہنکار، مایا ممتا موہ
 ہلکانیندا۔ آسا ترسنا کرے خوار، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرانیندا۔ سکھ نال سکھ نہ کرے پیار، سکھیا سکھ سکھی توڑ نہ کوئے نبھانیندا۔ انتم لئے نہکلنک نرائن
 نر اوتار، جوتی جامہ بھیکھ وٹانیندا۔ گوہند تیرا کرے سچ پیار، تیری نگری آپ سہانیندا۔ سمبل تیرا دھام اپار، اُچے ٹلے ڈیرہ لائیندا۔ امرت جام بھر
 بھنڈار، ہر ورتارا اک ورتانیندا۔ نو کھنڈ پر تھی بول جیکار، واہوا گرو فتح اک گجانیندا۔ رام نام کرے پیار، کاہنا گیت اپنے آپ لائیندا۔ ایکا کلمہ سچ نیار،
 اُچی کوک آپ سنانیندا۔ آپے وسے سب توں باہر، دس کسے نہ آئیندا۔ کھجگ میٹے کوڑ پساہ، کوڑی کریا ویکھ دکھانیندا۔ لوک مات لائے سچ دربار، در دروازہ
 آپ گھلانیندا۔ برہے بننا پئے بھکھار، شو شکر نال رلائیندا۔ وشن روپ کرے تیار، ترے ترے اپنا کھیل کھلانیندا۔ بھگوان جوت جگے سنسار، نرگن دیا آپ
 جگانیندا۔ برہے تیری پائے سار، ہنگ روپ تیرا ویکھ دکھانیندا۔ سوئم روپ ہوئے سرجنہار، سو پُرکھ نرنجن اپنا ناؤں اُچانیندا۔ سوہنگ شبد کر تیار، لوک
 مات آپ دھرانیندا۔ سنجگ بیڑا کرے تیار، ساچا باڈی بنت بنانیندا۔ لکھ چوراسی پاوے سار، گھر گھر بھانڈے پھول بھلانیندا۔ ہندو مسلم سکھ عیسائی نہ
 کرے کوئی وچار، ذات پات وچ نہ آئیندا۔ دین مذہب نہ کوئے آدھار، شرع شریعت نہ بندھن پانیندا۔ سرب جیاں دا سانجھا یار، پُرکھ اکال اک
 اکھوانیندا۔ کھجگ انتم کھیل کرے اپار، نرگن اپنا روپ وٹانیندا۔ بھرے بھلا سرب سنسار، بھرم گڑھ نہ کوئے تڑانیندا۔ کایا چلھے تپے اک انگیار، ترے گن
 مایا گنی لائیندا۔ گرگھاں کھلے دیوے آپ بھنڈار، ساچا نام آپ ورتانیندا۔ کھجگ کلکی لے اوتار، نرگن اپنا ناؤں دھرانیندا۔ امام مہندی پاوے سار، دشا

لہندی پھول بھلائیندا۔ انجیل قرآن اکٹھی ہو ہو بہندی، کون کوٹے ہر ہر جوت جگانیندا۔ لال رنگن رنگائے ساچی مہندی، گھر ساچا سگن منائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا نور آپے ڈگمگائیندا۔ نور نورانہ شاہ سلطانا مہربان اک اھوائیا۔ شاہ سوار نوجوانا، شاہ پاتشاہ بے پرواہیا۔ چوداں طبقات دیکھے مار دھیانا، جلوہ نور نور الایا۔ ایکا کلمہ کلام کر پروانہ، علما علمائے پڑھائیا۔ ایکا رکھے تیر کمانا، شاہ افغانا دیکھ دکھائیا۔ لیکھا جانے غفور اپرانا، مہبان بھیونہ رائیا۔ میٹ مٹائے پنج شیطانا، اک نشانہ دئے لگائیا۔ کرے کھیل والی دو جہاناں، بے عیب پروردگار اپنا ناؤں رکھائیا۔ طالب طلبا آپ پڑھانا، ایکا منتر نام درڑائیا۔ لیکھا جانے انجیل قرآنا، تیس بتیسا دئے گواہیا۔ چار یاری کر پردھانا، سنگ محمد میل ملائیا۔ عزرائیل جبرائیل میکائیل اسرافیل گائے اک ترانا، واحدے لاشریک ایکا ایک خدائیا۔ پُرکھ ابناشی کھیل مہانا، امام امامہ سر اھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، کالا سوساتن چھہائیا۔ کالا سوساتن شنگار، اپنی الفی آپ ہندھائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ پاوے سار، مسلم سنی دیکھ دکھائیندا۔ مکہ کعبہ کھول کواڑ، دو دو آہ کھوج کھائیندا۔ شاہ نوابا سانجھ یار، چرن رکابے آپ لکائیندا۔ دہ دشا پھرے شاہ سوار، اپنا گھوڑا آپ دوڑائیندا۔ ہرجن ساچے لئے اُبھار، اُمت اُمتی دیکھ دکھائیندا۔ صوفیاں صوفی کرے پیار، اپنا نشہ نام چڑھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، آپ چکائے تیرا لہنا، تیرا بستر تیرے گل پہنائے گہنا، جوٹھ جوٹھ نال لکائیندا۔ جوٹھا جوٹھا تیرا بستر، کلجگ تیرا سنگ رکھائیندا۔ مایا رانی تیرا شستر، تیری قمر بندھائیندا۔ تیری بدھ جانے انتر، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار تیرا گڑھ بنائیندا۔ ترے گن مایا تیری بسستر، گھر گھر اگ لکائیندا۔ سنجگ چلائے اپنا منتر، سوہنگ ساچا جاپ جپائیندا۔ گرگھ سدا رہے سنتر، دُرمت میل دھوائیندا۔ آپ بنائے بھگتاں بنتر، برہم گیان آپ درڑائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیرا کھیل نیارا، کرے کرائے کرنہارا، کرنہار آپ اھوائیندا۔ کلجگ تیرا کالا چولا، چارے کنیاں رہیا دکھائیا۔ تیری سرشٹی کھیلے ہولا، لال رنگن اک دکھائیا۔ چارے جگ چکن ڈولا، نو کھنڈ پر تھی وچ بہائیا۔ رانی موت اپنا گیت گائے ڈھولا، نین دیکھے چائیں چائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل رہیا کھلائیا۔ کھیلے کھیل ہری دوار، ہری ہر اپنا روپ وٹائیندا۔ رائے دھرم ہو تیار، پُرکھ ابناشی تھکم سنائیندا۔ ورن برن ہوئے خوار، ساچی سرن نہ

کوئے رکھائیندا۔ دھیرج جت ٹٹا سنسار، ساچی پت نہ کوئے رکھائیندا۔ رتی رت گئی ہار، برہم مت نہ کوئے دھرائیندا۔ اٹھسٹھ ہویا و بھچار، ناری پُرش نگا
تاریاں لائیندا۔ گردر مندر مسجد سچ دھرم نہ دسے اکٹھ، جگت سیاست ناچ کرائیندا۔ پُرکھ ابناشی ویکھنہارا اک سمرتھ، سرب کل اپنا ناؤں دھرائیندا۔ کلجگ
انتم ہوئے پرگٹ، نہہکنکا جامہ پائیندا۔ گرگھ سجن کرے دکھ، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ سنجگ مارگ ساچا دس، بھلے پاندھی راہے پائیندا۔ گر گوہند ملائے میلا
نٹھ نٹھ، دوس رین سیو کمائیندا۔ کلجگ بُرج رہیا ڈھٹھ، کلر کندھ نہ کوئے بچائیندا۔ جھوٹا کھیڑا ہونا بھٹھ، بن یار ستھر نہ کوئے ہنڈھائیندا۔ جوتی جوت
سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، ہر جن ساچے میل ملائیندا۔ میل ملاوا ہر گوہند، چنتا سوگ رہے نہ رائیا۔ ستنگر پورا سدا بخشند، نہ مرے
نہ جائیا۔ متمکھ لگائے اپنی بند، بندک نندیا کھ بھرائیا۔ ہر جن اُپجائے ساچی بند، مات پت آپ اکھوائیا۔ در آیاں میٹے سگلی چند، ساتک ست ست ورتائیا۔
جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے لئے جگائیا۔ ہر جن ساچا جاگیا، پر بھ کرپا کری اپار۔ شاہو ملیا وڈ راجن راجیا، ناتا ٹٹا سرب
سنسار۔ متمکھ جیو چاروں کٹ پھرے بھاجیا، مگر لگا کام کرودھ ہنکار۔ گھر ملیا نہ غریب نوازیا، دیوے تیج سوار۔ انحد و جے نہ ساچا واجیا، دُھنی سنے نہ ناد
دھنکار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھماں آپ نوازیا، زِگن سرگن کر پیار۔ زِگن میلا ملیا، سرگن پریم پیار۔ زِگن کھیل گروگر چیلیا،
گر چیلانے دھار۔ زِگن ستنگر سجن سہیلیا، سرگن ویکھے اک دوار۔ زِگن کٹے دھرم رائے دی جیلیا، سرگن لکھ چوڑاسی اترے پار۔ جوتی جوت سرُپ
ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نہ، لیکھا جانے کلغی توڑا، جوڑی جوڑا شاہ آسوار۔ کلغی توڑا ہر زرنکار، آد انت رکھائیندا۔ شبد گھوڑے ہو آسوار، جگ
جگ پھیرا پائیندا۔ مٹھا کوڑا پرکھے پرکھنہار، لکھ چوڑاسی پھول بھلائیندا۔ گرگھماں کھولے بند کوڑا، اپنی درشی آپے پائیندا۔ کرے پرکاش بہتر ناڑ، جوت
زرنجن آپ جگائیندا۔ امرت بخشے ٹھنڈا ٹھار، گھر سرور آپ پائیندا۔ آتم سیجا ہو تیار، سچ سنگھاسن آسن لائیندا۔ سرت سوانی میلے شبد بھتار، گھر سخیاں
منگل گائیندا۔ پنچم شبد بول جیکار، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ رنگن رنگ چڑھے اپار، چڑھیا رنگ اتر نہ جائیندا۔ چارے جگ گئے ہار، ویلا انتم آئیندا۔ نارد
من ویس کرے اپار، کلجگ تیرا سنگ نبھائیندا۔ باراں اکثر کرے تیار، برہما ویتا نال لائیندا۔ جگت سرتی کرے پیار، چھتی راگ لائیندا۔ پار برہم پر بھ

بھیو نیار، لیکھا لیکھ نہ کوئے جنائیندا۔ جیو جنت چاروں کُنٹ رہے جھکھ مار، حقیقی جام نہ کوئے پیائیندا۔ پُرکھ اکال دین دِیال آد جُگادی اک اوتار، دُوسر گُرو نہ کوئے دکھائیندا۔ جس تن چولے کرے پیار، پنچ تت بنک سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، سمبل نگر بیٹھا وڑ، نہ کوئی سپس نہ کوئی دھر، نہ کوئی جیو جنت سکے پھر، در در گھر گھر بیٹھ رہے گر لائیا۔ پُرکھ ابناشی کریا کھیل اپارا، چار جگ کھ شرمایا۔ لیکھ نہ لکھیا کسے کر اُجیارا، گر پیر اوتار رہے راہ تکائیا۔ کون رُپ پرگٹے وچ سنسار، نہہکنک کون اکھوائیا۔ گر گوہند بنیا سچ لکھارا، کھ لکھ لیکھا دئے گواہیا۔ سوہنگ شبد ہوئے اُجیارا، چلے تیر کمان نہ کوئے دکھائیا۔ دو جہاناں مارے مارا، شاہ سلطاناں خاک ملائیا۔ غریب نمائیاں پاوے سارا، گرٹھ ہنکاریاں دئے تڑائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، اک وجائے ساچا ڈنکا، آپ اُٹھائے راو رنکا، راج راجان سویا کوئے رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چار ورن ایگا گھر، ستجگ ساچا گھاٹن گھر، نو کھنڈ پر تھی ست دیپ برہمنڈ کھنڈ اُتبیج سیتیج جیرج اند ایکا ایک رنگ رنگائیا۔

★ ۱۰ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی گردت سنگھ دے گھر چھب ضلع جموں ★

سنگر پورا ہر نرنکار، اک اکلّا ہر اکھوائیندا۔ گر گر رُپ وچ سنسار، شبدی ڈھولا ایکا گائیندا۔ بھگتی بھگت کرتیار، بھگون اپنی بوجھ بُجھائیندا۔ ستن دیوے نام آدھار، ساچا مارگ اک دکھائیندا۔ گر گھ سجن لئے ابھار، آتر آتم پردہ لاہندا۔ گر سکھ ساچے کرے پیار، چرن دوارا اک دکھائیندا۔ آد جُگادی کھیل اپارا، جگ جگ اپنا کھیل کھلائیندا۔ لوک مات پاوے سار، لکھ چوراسی دیکھ دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنگر ساچا آپ اکھوائیندا۔ سنگر ساچا ہر مہربان، در گھر ساچے سوہا پائیا۔ گر گر دیوے اک نشان، شبد نشانہ ہتھ پھرائیا۔ بھگتاں دیوے بھگتی دان، ساچی بھچھیا جھولی پائیا۔ ستن دیوے برہم گیان، برہم ودیا اک پڑھائیا۔ گر گھ دیکھے گن ندھان، گنوتا بے پرواہیا۔ گر سکھاں چرن دھوڑ کرائے اشان، امرت ساچا جام پیائیا۔ کھیلے کھیل دو جہان، جگ جگ اپنا ویس وٹائیا۔ داتا دانی سری بھگوان، ساچی وست آپ دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک

اِکلا اینکارا، آد جگادی کھیل اپارا، در گھر ساچے آپ کرائیا۔ سَنگَر سچا سرب گُنونت، سَت پُرکھ نرنجن آپ اکھوائیندا۔ گُر گُر بنائے آپے بنت، اپنی جوتی آپ جگانیندا۔ بھگتن میلا ہر ہر کنت، گھر ساچا ویکھ وکھائیندا۔ ستنن کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، رنگ مجھیٹھی اک رنگائیندا۔ گُر گھاس دیوے ایکا منت، منتر نام درڑائیندا۔ گُر سیکھاں بنائے ساچی بنت، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ لیکھا جانے آد آنت، آد جگادی بھیو نہ آئیندا۔ ترے گن مایا رکھے بے آنت، لکھ چوراسی پردہ پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرنجن اپنی دھار چلائیندا۔ سَنگَر پورا ہر مہربانا، سچکھنڈ دوارے سو بھاپائیا۔ گُر گُر شبد کر پردھانا، لوک مات کرے رُشائیا۔ بھگتاں بٹھے ساچا گانا، آپ اپنا سگن منائیا۔ ستنن دیوے اک ترانہ، انحد نادی ناد وجائیا۔ گُر گھاس بخشے اک دھیانا، آنتر آتم ہر لولائیا۔ گُر سیکھاں کرے آپ پچھانا، دُئی دوتی پردہ دے چُکائیا۔ اک وکھائے پد نربانا، پرم پُرکھ بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی اک اِکلا، اک وسائے سچ محلہ، تھر گھر بیٹھا جوت جگائیا۔ سَنگَر پورا نوجوان، اگم اگمڑی کار کمائیندا۔ گُر گُر رُپ سری بھگوان، نرنجن سرگن ویکھ وکھائیندا۔ بھگتن میلا دو جہان، آپ اپنا سنگ نبھائیندا۔ ستنن پائے ساچی آن، اپنے بھانے وچ رکھائیندا۔ گُر گھاس چُکائے جم کی کان، لکھ چوراسی چھند کٹائیندا۔ گُر سیکھاں راگ سنائے ایکا کان، اپنا ڈھولا آپے گائیندا۔ اک وکھائے سچ مکان، گھر گھر وچ آسن لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھیو ابھیدا بھیو کھلائیندا۔ سَنگَر پورا ست رنگ، سَت ستوادی آپ سمایا۔ گُر گُر مگے ایکا منگ، نرنجن سرگن جھولی پایا۔ بھگت وجائن نام مردنگ، پُرکھ ابناشی ہتھ پھڑایا۔ سنت سہیلے نہاون ساچی گنگ، امرت سرور اک وکھائیا۔ گُر گھر نو دوارے جائن لنگھ، اپنا پردہ آپ تڑایا۔ گُر سیکھ جگت مایانہ مارے ڈنگ، ممتا موہ دے چُکایا۔ سَنگَر پورا صاحب سنگ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، عقل کل آپ ورتایا۔ سَنگَر پورا عقل کل دھار، جُگا جگنتر ویس وٹائیندا۔ گُر گُر رُپ وچ سنسار، پنج تت چولا آپ ہنڈھائیندا۔ شبد ناد دُھن جیکار، اپنا راگ سنائیندا۔ نرنجن جوتی کر اجیار، گھر دیک آپ لکائیندا۔ ہنکاریاں توڑے گڑھ ہنکار، غریب نمائے گلے لگائیندا۔ ایکا بخشے چرن پیار، چرن چرنودک مکھ چوائیندا۔ ایک ایشٹ گردیو وکھائے سچی سرکار، نمو نمسکار آپ کرائیندا۔ واستک رُپ وچ سنسار، وشو اپنا کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در گھر ساچا اک وڈیائیندا۔ سَنگَر پورا آد

نرنجن، آد جگاد سمايا۔ گر گر نيز پائے انجن، گيان نيز اک گھلایا۔ ديناں ناتھا درد دُکھ بھے بھنجن، دین دُنی ویکھ وکھایا۔ سرب جیاں داساچا سجن، بے پرواہ
مولا اپنا ناؤں دھرایا۔ جگ جگ آوے بھگتاں پردے کجن، مٹمکھاں دے سزایا۔ گر گھماں رکھے لوک مات لجن، نام دوشالہ ہتھ اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ
ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا روپ لئے پر گٹایا۔ سنگر پورا شاہو بھوپ، شاہ پاتشاہ آپ اکھوئیا۔ گر گر ویکھے چارے کوٹ، دہ دشا پھیریاں پائیا۔ اک اکلا ست
سروپ، ست ستوادی آپ اکھوئیا۔ ناتا توڑے جوٹھ جھوٹھ، سچ سچ دے درڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر پورا شبد بھنڈارا، لوک
مات بنے ورتارا، اپنا ہٹ آپ گھلایا۔ سنگر پورا کھولے ہٹ، چوڈاں لوکاں ونڈ ونڈائیندا۔ گر گر لاپا رہیا کھٹ، آگے اپنی جھولی ڈائیندا۔ لوک مات ہو
پرگٹ، پاربرہم برہم لیکھا آپ جنائیندا۔ ویکھ وکھائے کایا مٹ، پنج تت پھول بھلائیندا۔ لیکھا جانے ہڈ ماس ناڑی رت، رکت بوند ویکھ وکھائیندا۔ ہر جن
دیوے ساچی مت، برہم مت اک درسائیندا۔ آپے جانے مت گت، گت مت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ شبد جنائی ایکا تت، تتوت مٹائیندا۔ نام چڑھائے
ساچے رتھ، رتھ رتھوئی پھیرا پائیندا۔ شبد سنائے ساچی گاتھ، انمولا ڈھولا آپے گائیندا۔ جگ جگ ویکھے اپنا گھاٹ، ساچے پن پھیرا پائیندا۔ جوتی جوت
سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر ساچا اپنا ناؤں دھرائیندا۔ سنگر سچا دین دیاں، سو پرکھ نرنجن وڈ وڈایا۔ گر گر اُپجائے ساچا لال، شبد شبدی ویکھ
وکھایا۔ برہمنڈ بٹھائے سچی دھر مسال، نو نو لیکھا آپ گنائیا۔ جن بھگتاں بنے دلال، ساچا ونج اک وکھایا۔ ایکا دیوے وست نام دھن مال، سچ خزانہ دے
لٹایا۔ نيز نہ آئے جھوٹھا کال، دیاں سر اپنا ہتھ لٹایا۔ مہاکال کرے پرتپال، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر سچا سکھائیا۔ سنگر سچا ہر
پرکھ نرنجن داتا، بھيو ابھید نہ کوئے گھلائیندا۔ گر گر روپ ہر آپ پچھاتا، رنگ رکھ نہ کوئے وکھائیندا۔ کھیل کھلائے تریلوکی ناتھا، لوآں پُریاں پھیرا پائیندا۔
چتر بھج پرکھ سمراتھا، اپنیاں بھجاں آپ اٹھائیندا۔ جن بھگتاں نبھائے ساچا ساٹھا، ا شنبھج روپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی
کل ورتائیندا۔ سنگر پورا پرکھ ابناشی، سچکھنڈ دوارا اک سہائیندا۔ گر گر روپ جوت پرکاشی، نرگن سرگن ونج لٹائیندا۔ بھگتاں اندر کرے نواسی، نج آتم
ڈیرہ لائیندا۔ نام جپائے پون سواسی، بند خلاصی آپ کرائیندا۔ کایا منڈل پاوے راسی، رواس آپ چکائیندا۔ من مت نہ ہوئے کوئے اداسی، جگت

ویراگ نہ کوئے دکھائیںدا۔ سُرَت سوانی رہے پیاسی، ہر درشن تریپت کرائیںدا۔ نرگن جوت آد جگاد نہ کدے وناسی، جگ جگ اپنی کھیل کھلائیںدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر پورا روپ وٹائیںدا۔ سنگر پورا جودھا بلکار، شستر بستر آپ اٹھائیا۔ گر گر روپ وچ سنسار، ترے گن اتیت بے پرواہیا۔ سنجگ ساچے پائی سار، سنک سندن سناتن سنت کمار ناؤں رکھائیا۔ براہ روپ دھر اپر اپار، یگے پُرش دے وڈیائیا۔ حیگر یو کھیل نیار، نر نرائن جوت کرے رُشائیا۔ کپل مَن بنیے دھار، ایکات گیان درڑائیا۔ دتاترے پاوے سار، رکھپ دیو وچے ودھائیا۔ پرتھو رڑکے زمیں اسمان، پُرکھ ابناشی سیوالائیا۔ متس سے وچ جل دھار، مین اپنی کل دھرائیا۔ کچھپ چکے ساچا بھار، مندرا اپنی پیٹھ اٹھائیا۔ دھنتر وید ہوئے اُجیار، اوکھد سارے دیکھ دکھائیا۔ موہنی روپ ورتے ورتار، شکر لیکھا دے چُکائیا۔ باون دھر روپ نر نکار، بل راجا لے ترائیا۔ نر سنگھ جوت کر اُجیار، پرہلاد اگنی پوہے نہ پائیا۔ ہنسا چوگ جُگے اپار، پنکھی پنچھیاں وچ سہائیا۔ ہری ہر کرے پیار، دھرو پرہلاد نال ترائیا۔ ہر نر اپنی کھیل اپار، گج تندوے تند لے کٹائیا۔ سنجگ جوت جگے اپار، نرگن سرگن ویس وٹائیا۔ تریتا تیرا کرم وچار، پاربرہم پر بھ کھیل کھلائیا۔ پرس رام دے آدھار، پتا پوت کرے گڑمائیا۔ کورو کُشیتھر کھیل اپار، ساچا ساگر اک سہائیا۔ رام رامالے اوتار، گھر دسرتھ وٹی ودھائیا۔ سینا سرتی کر پیار، جنک سِپتھی لے پرنائیا۔ چڑھے چلہ تیر کمان، ساچا دھنکھ آپ اٹھائیا۔ بن بن کھوجے اپر اپار، جنگل جوہ پھیرا پائیا۔ بانر باندر دے تار، بالی سگریو انگد گلے لگائیا۔ ہنوتا دیوے اک آدھار، مہانسیر وڈی وڈیائیا۔ غریب نمائیاں لائے پار، جگت بھیلنی آپ اٹھائیا۔ لکا توڑ گڑھ ہنکار، ہنکاری راون دے کھپائیا۔ چار وید چھ شاستر نہ کرے وچار، دھسر اپنا ناؤں دھرائیا۔ پُرکھ ابناشی کھیل اپار، جگ جگ اپنا دیکھ دکھائیا۔ دوپر تیرا ہو اُجیار، تیرا روپ دیکھ دکھائیا۔ کواری کتیا بھرے بھنڈار، وید ویاسا سٹ اُپجائیا۔ پُران اٹھاراں کھے لیکھ اپار، نارد مَن نال رلائییا۔ باراں اکھر کر تیار، برہمے دین صلاحیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر پورا اک اکھوائیا۔ سنگر پورا ہر بھگوان، دوسر اور نہ کوئے دکھائیںدا۔ جامہ دھارے کرشنا کاهن، گند منوہر لکھی نرائن ناؤں دھرائیںدا۔ پنجاں دیوے اک گیان، ساچی سکھیا اک سمجھائیںدا۔ دروید سٹ کرے پروان، اپنا پردہ اُپر پائیںدا۔ پدر سُداما کر پچھان، غریب نمائے گلے لگائیںدا۔ ارجن دیوے اک گیان، اٹھاراں دھیائے آپ سٹائیںدا۔ گیتا

گیان کر پردھان، لوک مات راہ چلائیندا۔ جوٹھا جھوٹھا میٹ نشان، دھرم یدھ اک دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنی کھیل کھلائیندا۔ دوپر تیرا پار کنارہ، یادو بنس رہن نہ پائیا۔ پُرکھ ابناشی ہو اُجیارا، اتھر بن وید ویکھ دکھائیا۔ عیسیٰ موسیٰ کر اُجیارا، جلوہ نُور کرے رُشائیا۔ ایک حکم دُھر دربارا، کلمہ قلمی آپ پڑھائیا۔ نبی رسول کر پیارا، شرع شریعت اک دکھائیا۔ ایک دھام دکھائے سانجھا یارا، مقامے حق حق وڈیائیا۔ سچ توفیق بے عیب پروردگار، رحیم رفیق اک اکھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگ محمد چار یار، لیکھا جانے پروردگار، بے پرواہ اپنا ناؤں دھرائیا۔ چار یاری پار کنارہ، پُرکھ ابناشی کھیل کھلائیندا۔ نرگن سرگن لے اوتارا، نانک جوتی جوت جگائیندا۔ ایک جوتی دس اوتارا، گر گوبند لیکھا آپ جنائیندا۔ پتا پوت کر پیارا، گھر مندر اک دکھائیندا۔ سچکھنڈ نواسی وسے سچ دوارا، آد جگادی ویس وٹائیندا۔ کلج کوڑا کوڑا کڑیارا، چار کٹ اندھیرا چھائیندا۔ ورننا برناں ہاباکارا ایک رنگ نہ کوئے رنگائیندا۔ گر پپر لیکھا جانے جیو گوارا، دے مت سرب سمجھائیندا۔ کلج تیری بٹھے دھارا، بدھ بیک بیکسی اک اکھوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنگر سچا شہنشاہ، گر گر بنے مات ملاح، اپنا بیڑا آپ چلائیندا۔ سنگر سدا صالحیئے، نرگن روپ اگم۔ سنگر سدا صالحیئے، نہ مرے نہ پئے جم۔ سنگر سدا صالحیئے، گگن پاتال رکھائے بن بن تھم۔ سنگر سدا صالحیئے، لوآں پُریاں بیڑا رہیا بٹھ۔ سنگر سدا صالحیئے، کرے پرکاش بن سورج چن۔ سنگر سدا صالحیئے، ساچا راگ سنائے کن۔ سنگر سدا صالحیئے، پنچ وکارے دیوے ڈن۔ سنگر سدا صالحیئے، لیکھا چکائے چھری چھن۔ سنگر سدا صالحیئے، کر کرپا جائے من۔ سنگر سدا صالحیئے، لیکھے لائے جننی جن۔ سنگر سدا صالحیئے، دیوے گیان آتم انھ۔ سنگر سدا صالحیئے، دیوے نام سچا دھن۔ سنگر سدا صالحیئے، ہنکاری گڑھ دیوے بھن۔ سنگر سدا صالحیئے، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر پورا اک بھگوان۔ سنگر پورا سدا صالحیئے، مہربان مہربان۔ سنگر پورا سدا صالحیئے، آد جگادی نوجوانا۔ سنگر پورا سدا صالحیئے، دُھن آتمک ناد سنائے راگ ترانہ۔ سنگر پورا سدا صالحیئے، دیوے گن گن ندھانا۔ سنگر پورا سدا صالحیئے، انتر بدھ کرے آپ پچھانا۔ سنگر سدا صالحیئے، لیکھا جانے پون مسانا۔ سنگر پورا سدا صالحیئے، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے دُھر فرمانا۔ سنگر پورا ہر گوبند، سنگھ ساچا روپ وٹائیندا۔ آپے میٹے اپنی چند، ہرکھ سوگ نہ

کوئے رکھائیندا۔ لیکھا جانے اندراسن اند، کروڑ تیتسیا ویکھ وکھائیندا۔ ویکھ وکھائے برہما وشو شو مرگند، آپ اپنا پردہ لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر پورا ایک ایک، لکھ چوراسی بخشے ٹیک، ایک روپ انوپ درسائیندا۔ جگ جگ سنگر سچا ایکو ایک، ایک رنگ سایا۔ چار جگ لکھ چوراسی جیو جنت گر پیر اوتار سادھ سنت رکھدے آئے ٹیکا، رسنا جہوا گن گن گایا۔ نانک کبیر اُپر چڑھ چڑھ ویکھا، اپنی ترسنا آپ بُجھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج انتم کھیل کھلایا۔ جگ جگ اوتارا ہر نرنکارا، نرگن دھار آپ چلائیندا۔ لوک مات کھیل اپارا وچ سنسارا، پُرکھ ابناشی آپ کرائیندا۔ نرگن جوتی کر اُجیارا پاوے سارا، ہر جن ساچے آپ جگائیندا۔ شبد اگئی بول جیکارا اگم اپارا، اکھ اکھنا کھیل کھلائیندا۔ پرگٹ ہووے وچ سنسارا، نہہکلنک نر اوتارا اپنا ناؤں دھرائیندا۔ کھڑگ کھنڈا تیز کٹارا، چنڈ پرچنڈا آپ اٹھائیندا۔ ونڈے ونڈ ونڈ نہارا، برہمنڈ کھنڈ اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ سنگر پورا ہو تیارا، لوک مات پھیری پائیندا۔ کرے کھیل چوویاں اوتارا، چوواں دس میل ملائیندا۔ آپے جانے پار کنارہ، لیکھا اپنا آپ لکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر سچن سچا ایک میت، بیٹھا رہے اک اتیت، شبد سنائے سہاگی گیت، ساچا منتر آپ درڑائیا۔ سنگر پورا جاگیا، نرگن جوتی جامہ دھار۔ کلج تیری پکڑی ہتھ اپنے واگیا، چاروں گنٹ دئے ہلار۔ بادشاہ شاہ سلطاناں لتھے تاجیا، سیس رہن نہ دیوے کسے دستار۔ پرگٹ ہو یا دیس ماجھیا، نہہکلنکی لے اوتار۔ سنگھ شیر ہو ہو گاگیا، چار گنٹ دہ دشا مارے لکار۔ اپنے چڑھیا اُسو تازیا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل آپ کرتار۔ سنگر پورا اٹھیا، نرگن روپ نرکارا۔ گرکھاں اُپر ٹٹھیا، سنجگ تریتا دواپر وچھڑے میلے یار۔ امرت جام پیائے ساچا گھٹیا، مٹے زین اندھیری دھواں دھار۔ آپ چڑھائے ساچی چوٹیا، شبد ہلارا ایک مار۔ وچوں کڈھے واسنا کھوٹیا، پنچ وکارا دیوے مار۔ اک رکھائے چرن اوٹیا، سوہنگ شبد پڑھائے سچ جیکار۔ لہجدے پھردے کوٹن کوٹیا، جنگل جوہ وچ اُجاڑ۔ مانس دیہی پڑھ پڑھ تھکی پوتھیاں، درس نہ پایا ہر نرنکار۔ ہنکاری گلاں کرن تھوتھیاں، تھر رہنا کسے نہ وچ سنسار۔ پُرکھ ابناشی انتم پھڑ پھڑ مٹے چوٹیاں، چاروں گنٹ کرے خوار۔ رائے دھرم توڑے بوٹیاں، کنسہی نرک کرے وچار۔ گر سکھاں گھر گھر جگن جوتیاں، نرمل جوت ہوئے اُجیار۔ آپ اٹھائے رُوحاں سوتیاں، شبد ہلارا دئے مار۔ گرگھ ورن لے اپنی دُرمت میل دھوتیا، جو آئے چل دوار۔ منتمکھ ممتا دوس زین

روندیا، اُچی کوکے کرے پکار۔ دُهاگن نار اپنی مینڈھی کھوہندیا، سر ننگی پھرے وچ سنسار۔ گرگھ سوانی گیت سہاگی گاوندیا، گھر پایا ور کرتار۔ منمگھ تیرا مل
 نہ پئے کوڈیا، خالی ہتھ جائیں وچوں سنسار۔ گرگھ ساچے درگاہ ساچی لائیاں پوڑیاں، سننگر پورا آپ چڑھاونہار۔ منمگھاں ویلاں ہونیاں کوڑیاں، آپے پٹ
 پٹ سٹے باہر۔ گرگھیاں بھجھائے لگی اوڑیا، امرت برکھے ٹھنڈی ٹھار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سننگر پورا سرجنہار۔ سننگر پورا رزق
 سبائندا، جگا جگنتر کار۔ سننگر پورا گرگھیاں میل ملائندا، لوک مات لے اوتار۔ سننگر پورا منمگھاں در دُرکائندا، ایکا دھکا دیوے مار۔ سننگر پورا گرگھ ساچے
 دھام بہائندا، سیوا کرے سیوادار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، نہکلنک لئے اوتار۔ نہکلنک ہر بگیا، شبد ڈکا وجے انت۔
 لوک مات کسے کولوں نہ رُکیا، کھیلے کھیل ہر بے انت۔ کلج ویلا اتم ڈھکیا، گھر گھر رووے جیو جنت۔ گرگھ بوٹا کدے نہ سکیا، جو جن سوہنگ گائے نیاں
 منت۔ اتم کسے پانی نہ دے حقیقا، ہر جن بنائے ساچے سنت۔ مدرا ماس پینڈا مکیا، گرگھ کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت۔ گر کا شبد کدے نہ اکیا، آد جگادی
 مارے آد انت۔ چار کٹ نہ رہے کوئے لگیا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے انت بے انت بے انتا بے پرواہ انہو
 پرکاش وکھائیا۔ آپ اٹھائے ساچے سنتا، انڈھ دھام دئے وڈیائیا۔ ایکا مندر ایکا بنک ایکا ہر سہنتا، ایکا ہر جن ویکھ وکھائیا۔ ایکا راگ دُھن سُن سادھ آپ
 بُجنتا، پُرکھ ابناشی کھیل بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سننگر سچا کایا ماٹی بھانڈا ویکھے کچا، وست اموک اپنے ہتھ رکھائیا۔ وست
 اموک کایا گوک، گر سننگر آپ ٹکائندا۔ انحد وجائے ساچی ڈھولک، تار ستار نہ کوئے وکھائندا۔ درس دکھائے اک اموک، مل کوئے نہ لائندا۔ جوتی جوت
 سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے میل ملائندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سننگر میت سنجگ چلائے ساچی ریت، چار ورن ایکا سرن ایکا
 برن وکھائندا۔

★ ۱۰ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی دھونڈارام دے گھر دیا ہوئی چھب ضلع جموں ★

نیتز درشن ہر ہر پا، ہر جن چنتا سرب مٹائیا۔ پورب لہنا ویکھ وکھا، گر سنگر پیاس بُجھائیا۔ مانس جنم لیکھے لا، اگلا لیکھا آپ چُکائیا۔ سنگر پورا سر ہتھ
ٹکا، دیوے مات جگت وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ویکھے تھاؤں تھانیا۔ تھان تھنتر ہر سُہایا، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ گھٹ گھٹ
اندر ویکھ وکھایا، جس جن انتر ہر لو لائیا۔ رسنا جہوا جو رہے دھیایا، میل ملائے سہج سُبھائیا۔ جگت ترسنا اگت بُجھایا، امرت میگھ اک برسائیا۔ جگت جلندے
آن ترایا، ڈبڈے پاتھر باہر کڈھائیا۔ پُرکھ ابناشی ہوئے سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن ہر ایک بوُجھ بُجھائیا۔ مانس جنم کرم وچار،
نہکرمی کرم کمانیدا۔ لیکھا جانے ڈھر دربار، درگاہ ساچی ویکھ وکھائیدا۔ لوک مات ہو اُجیار، ہر جن ساچے آپ ترائیدا۔ غریب نمائیاں پاوے سار، شاہ
سلطاناں در دُرکائیدا۔ جس اندر اپنا رکھے سچ پیار، سو مندر آپ سُہائیدا۔ کایا بند کھول کواڑ، پنچم دھاڑ میٹ مٹائیدا۔ اگت نہ لگے تتی ہاڑ، سیتل سائک
ست آپ کرائیدا۔ ہوئے پرکاش بہتر ناڑ، جوت زرنجن اک جگائیدا۔ درگاہ ساچی دیوے واڑ، سچکھنڈ دوارا اک وکھائیدا۔ بردھ اوستھا لائے پار، جگت
بڈھیپا اپنے ہتھ رکھائیدا۔ کر کرپا لیکھا کھکھنہار، لکھ لکھ اپنے لیکھے پائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آتم انتر دیوے ایک رس، رس اپنا
اک وکھائیدا۔ ساچار س مٹھاناؤں، ہر نامے وڈ وڈیائیا۔ کایا وسائے نگر گراؤں، گھر وجدی رہے ودھائیا۔ ہر جن اٹھائے پھڑ پھڑ باہوں، زرنگ سرگن میل
ملائیا۔ کرے کرائے سچ نیاؤں، جگت جگت وڈی وڈیائیا۔ جن بھگتاں بنے پتا ماؤں، آپ اپنی گود بہائیا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاؤں، کاگوں ہنس آپ اڈائیا۔
بھیو ابھیدا سر رکھے ٹھنڈی چھاؤں، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، ایک دیوے جیا دان، جگت جگت بھگت بھگونت چرن سچی سرنائیا۔

★ ۱۰ جیڈھ ۲۰۱۷ بکرمی بی بی رام کور دے گھر چھب ضلع جموں ★

تھر گھر ساچا سچ دربارا، سو پُرکھ نرنجن آپ بنائیندا۔ محل اٹل اُچ منارا، ہر پُرکھ نرنجن آپ سہائیندا۔ نہ کوئی دیسے چار دیوارا، اینکارا کھیل کھائیندا۔ چھپر چھن نہ کوئے سہارا، آد نرنجن جوت جگائیندا۔ نہ کوئی مندر دے گرو دوارا، سچکھنڈ ساچا آپ سہائیندا۔ ابناشی کرتا ہو اُجیارا، سچ سنگھاسن آسن لائیندا۔ سری بھگوان آپے ہویا خبردارا، اپنا حکم آپ ورتائیندا۔ پاربرہم پرہم کر پسارا، آپ اپنا ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر گھر ساچا آپ وڈیائیندا۔ تھر گھر ساچا سچ محلہ، ہر ساچے جوت جگائیا۔ ایکا بیٹھا اک اِکلا، اینکارا روپ رکھ نہ کوئے وکھائیا۔ سچ سنگھاسن ایکا ملا، درگاہ ساچی سچ وڈیائیا۔ اپنے دیک آپے بلا، تیل باقی نہ کوئے رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر ساچا سچ دروازہ، غریب نوازا آپ گھائیا۔ تھر گھر ساچا ڈھر دربارا، ہر ساچا سچ وڈیائیندا۔ تخت نواسی اینکارا، شاہو بھوپ آپ اکھوائیندا۔ حکمی حکم ورتے ورتارا، شبدی شبد آپ جنائیندا۔ کرے کھیل وچ سنسارا، ہر جن ساچے آپ اٹھائیندا۔ ایکا دیوے نام آدھارا، نام نامہ جھولی پائیندا۔ ایکا ونج کرائے ونجارا، ساچی وست ہتھ رکھائیندا۔ اُچی کوک بولے جیکارا، ساچا ڈھولا آپے گائیندا۔ گرگھ وِلا تھر گھر بیٹھے ہونیارا، منتمکھ جیو سرب گُرا لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر ساچا ساچا کھول، شبد اگئی ایکا بول، ہر جن ساچے آپ جگائیندا۔ تھر گھر بیٹھن ہر جن سنت، دوسر ہتھ کسے نہ آیا۔ گرگھ ناری میلا ہر ہر کنت، ساچی سچ اک ہنڈھایا۔ درگاہ چڑھے رنگ بسنت، پُرکھ ابناشی آپ چڑھایا۔ رسنا جہوا ہر ہر نیا منت، من منکا دے بھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر ساچا اک وکھایا۔ تھر گھر ساچا سو بھاؤنت، پُرکھ ابناشی آپ سہایا۔ جن بھگتاں وکھائے جگا جگنت، جگ جگ اپنی کھیل کھلایا۔ لیکھا جانے آد آنت، نہ مرے نہ کدے جایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر نواسی پُرکھ ابناشی، منڈل راس آپ رچایا۔ تھر گھر ساچے کھیل اپار، نرگن جوت کرے زشائیا۔ لوک مات گر لے اوتار، نرگن سرگن کھیل کھلایا۔ سننگر پورا جن بھگتاں کاج آپ سوار، دوس رین سیو کمائیا۔ گھر گھر ورتے نام بھنڈار، خالی بھانڈے آپ بھرائیا۔ منتمکھ تے رہن پیر پسار، مایا پردہ اُپر پائیا۔ ہوئے گڑھ بنے ہنکار، ہر کارو پ دس نہ آئیا۔ دھن سکھنی

سوبھاؤنتی نار، جو ایک پُرکھ رہی منائیا۔ استھل سوہن سچ سچ چُبار، تھر گھر ساچے مات وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در گھر ساچا اک سمجھائیا۔ در گھر ساچا ہر سمجھانا، ہر ہر ساچی سیو کمائندا۔ دوتی دُشٹ آپ مُکانا، نام کھنڈا اک چمکائندا۔ ساچا اِشٹ اک جناونا، گر گوہند رُپ در سائندا۔ پھڑ باہوں مارگ پانا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر ساچا اک وڈیائندا۔ تھر گھر ساچا ڈونگھا ساگر، مچھلی نیر وچھنی رہی بلایا۔ گر گھاں دکھائے کایا گاگر، امرت جل بھریا سچ صُراحیا۔ دیوے نام رتی رتناگر، ساچا ونج اک کرائیا۔ پیا پریتم بنے جگت سو داگر، سو پُرکھ نرنجن وڈ وڈیائیا۔ گر گھاں کرے نرمل کرم اُجاگر، جاگرت جوت کر رُشائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر ساچا اک سہائیا۔ تھر گھر ساچا ہر سہنجنا، لیکھا جانے اک اِکانت۔ جگے جوت آد نرنجنا، ایک رنگ رین دوس پر بھات۔ گر گھ میلا ساچے سچنا، لیکھا چکے ذات پات۔ کایا بھانڈا سب دا بھجنا، ساچی وست نہ کسے کول رکھی دات۔ گر گھ ورلے امرت پی پی رجننا، بند کوڑا کھول تاک۔ تھر گھر ساچے بہہ بہہ سچنا، ناتا تھے سچن ساک۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر ویکھے ساچا گھر، گھر ساچا پاک۔

★ ۱۰ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی ایشر سنگھ دھیان سنگھ دے گھر پنڈ دڑ ضلع جموں ★

ہر سنگر سچا پاتشاہ، پُرکھ ابناشی ایک اونکار۔ آد جگادی صفتی صفت صلاح، نرگن نور اگم اپار۔ جگا جگنتر بنے جگت ملاح، لوک مات لے اوتار۔ لکھ چوراسی دسے ساچا راہ، شبد اگمی بول جیکار۔ ایک اکھر چپائے اپنانا، آپ اپنی کرپا دھار۔ نتھوایاں دیوے ساچا تھان، نرگن سرگن کر پیار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنی کار۔ کار کرندڑا ہر کرتار، کرتا پُرکھ آپ اھوائندا۔ جونی رہت بھینیا، اجون اجونی ویس وٹائندا۔ مورت اکال ہو اُجیار، دین دیال ڈگمگائندا۔ سچکھنڈ وے سچی دھر مسال، سچ سنگھاسن آسن لائندا۔ دیک جوتی اپنا بال، سچ پرکاش کرائندا۔ اپنی مشقت آپے گھال، اپنی پریتی آپ بھانئندا۔ اپنے مندر وجائے اپنا تال، شبد انادی آپے گائندا۔ آپے چلے اولڑی چال، نرگن سرگن ویس وٹائندا۔ آپے پاربرہم برہم،

مُرت لئے سنبھال، آپ اپنا دیکھ وکھائیں۔ آپ تے گن مایا پانچال، لکھ چوراسی بندھن پائیں۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنی
 کھیل کھلائیں۔ آپے پاتشاہ سلطان، ست پُرکھ زرنجن آپ اکھوائیں۔ آپے پُرکھ ابناشی وڈ مہربان، اینکارا اپنی دیا آپ کمائیں۔ آپے سو پُرکھ زرنجن
 جھلئے سچ نشان، آپے ہر پُرکھ زرنجن سیو کمائیں۔ آپے ابناشی کرتا ہوئے نوجوان، آپے سری بھگوان سنگ نبھائیں۔ آپے پاربرہم پر بھ ہو پردھان،
 برہم اپنا حکم سنائیں۔ آپ اٹھئے سچ نشان، درگاہ ساچی آپ جھلائیں۔ آپے وسے سچ مکان، تھر گھر ساچا آپ بنائیں۔ آپے ہوئے گہبان، زرویر اپنا
 ناؤں دھرائیں۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا روپ وٹائیں۔ شاہ پاتشاہ اینکارا، عقل کلا اکھوائیں۔ آد جگادی کھیل اپارا، زرنجن
 داتا آپ کرائیں۔ آپ اپنا کرپسار، آپے دیکھ وکھائیں۔ آپے زرنجن لے اوتارا، سرگن ساچی جوت جگائیں۔ آپے پنچم شبد بول جیکارا، تن مندر آپ سہائیں۔
 آپے وسے اندر باہر، گپت ظاہر آپ ہو جائیں۔ آپے شاہو بھوپ سکدارا، آپے دھر فرمانا حکم جنائیں۔ آپے تخت تاج رکھے سیس دستارا، آپے ونڈن ونڈ
 ٹڑائیں۔ آپے آسو ہوئے شاہ آسوارا، ساچا گھوڑا آپ دوڑائیں۔ آپے پون دے ہلارا، لوآں پُریاں پھیرا پائیں۔ آپے لیکھا جانے سورج چن ستارہ، منڈل منڈپ
 کھوج کھوجائیں۔ آپے پاوے سار زمیں اسمان گگن منڈل دیکھے آر پارا، دھول ساگر ڈیرہ لائیں۔ آپے نو کھنڈ پر تھی دیکھے کھاڑا، ستاں دیپاں جوت کرے
 رُشنائیں۔ آپے ہوئے دھر درگاہی سچا لاڑا، سنگر ساچا ناؤں دھرائیں۔ آپے لیکھا جانے جنگل جوہ اجاڑ پہاڑا، ڈونگھی کندر آپے پھول پھلائیں۔ آپے بھگتاں
 کرے سچ پیارا، منمکھاں دے سزائیں۔ آپے شبد ناد دھن جیکارا، آپے پنچ وکار کرے ہلکائیں۔ آپے امرت تال سہائے ٹھنڈی ٹھارا، آپے اگنی تت جلائیں۔
 آپے وسے اندھ اندھیارا، آپے زرنجن جوت آد زرنجن کرے رُشنائیں۔ آپے دیکھے کایا مندر سچ دوارا، آپے بیٹھا کھ چھپائیں۔ آپے کھنڈا شبد تیز کٹارا، شستر
 بستر آپ سجائیں۔ آپے پُرکھ آپے نار، زرنجن آپ ہو جائیں۔ آپے گوبند جانے دھارا، دھرنی دھرت دھول دے وڈائیں۔ آپے گرگھاں بنے مات سہارا،
 جگ جگ اپنا ویس وٹائیں۔ آپے خلق خالق دیکھے پروردگارا، آپے مخلوق دے صلاحیا۔ آپے پنڈت پاندھا لیکھا جانے آر پارا، گیان دھیان آپ درڑائیں۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنگر سچا پاتشاہ، پاربرہم اک اکھوائیں۔ سچا پاتشاہ ہر زرنجن، زرنجن اپنا ناؤں دھرائیں۔ لکھ چوراسی دیکھے ایکائین،

دُجی اکھ نہ کوئے گھلانیدا۔ جگ جگ چُکائے لہنا دین، جنم کرم پر بھ اپنے ہتھ رکھانیدا۔ جن بھگتاں پائے بستر نام گہن، تن سچ شنگار کرانیدا۔ منتمگھ جھوٹھے وہن و ہن، ساچا راہ نہ کوئے چلانیدا۔ اُچی کوک سارے کہن، ہر کا درس نہ کوئے پانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سَنگر ساچا بن ملاح، گرگھ ساچے آپ ترانیدا۔ سَنگر صفت صلاحیندا، سرب گناں گُنوت۔ آپ چُکائے لہنا دینا، آد جُگاد سری بھگونت۔ کجگ اتم ویکھے اپنے نیناں، پُرکھ ابناشی مہما اگنت۔ جوٹھا جھوٹھا دسے ساک سجن سینا، بن ہر نام نہ بنائے ساچی بنت۔ تھر دربار کسے نہ بہنا، بھرے بھلے جیو جنت۔ گرگھ وِرا درشن کرے نیناں، دھن وڈیائی ساچے سنت۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل جُگ جگنت۔ جُگا جگنتر کھیل اپارا، ست پُرکھ زرنجن آپ کرایا۔ ایک گُر اک اوتارا، ایک نام کرے پڑھایا۔ ایک شبد اک جیکارا، نام ست اک دکھایا۔ ایک رام کرشن مُرارا، ایک اللہ نور درسایا۔ ایک فتح بول جیکارا، واہ واہ گُرُ اک سمجھایا۔ ایک وسے دھام نیارا، سچھنڈ بیٹھا آسن لایا۔ کھانی بانی پاوے سارا، ناد دُھنی آپ وجایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ جگ کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ جُگ جگ کھیل سری بھگوان، اپنا آپ کرانیدا۔ پرگٹ ہووے والی دو جہان، گُر گُر اپنا ناووں دھرانیدا۔ سَنگر ساچا بن مہربان، ہر سنگت میل ملائیدا۔ شبد جنائی برہم گیان، ساچے ستن آپ اٹھانیدا۔ گُرگھیاں بخشے اک دھیان، اشٹ دیو اک اپانیدا۔ گُر سکھ بنائے چتر سُبجان، مورکھ موڑھے اپنے دھندے لائیدا۔ ایک دیوے نام ندھان، داتا دانی آپ ورتانیدا۔ آتم انتر دیپ جگائے مہان، اندھ اندھیر مٹانیدا۔ ساچا شبد سنائے کان، اکھر وکھر آپ پڑھانیدا۔ چوڈاں و دیا ہوئی خیران، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جُگ جگ اپنی چال چلانیدا۔ جُگ جگ کھیل جگت پسارا، پُرکھ زرنجن ویکھ دکھانیدا۔ برہما وشن شو پاوے سارا، کروڑ تیتسیا پھول بھلانیدا۔ سُرپت اند دے ہلارا، برہمنڈ کھنڈ ویکھ دکھانیدا۔ لکھ چوڑا سی گت مت جانے اندر باہرا، بھو ابھیدا بھو گھلانیدا۔ گرگھ جگائے دیا کمائے وچ سنسارا، آپ اپنی بو جھ بھھانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ جگ اپنا بندھن پانیدا۔ جُگ جگ بندھن ہر مہربان، اپنا آپے پانیا۔ سَنجگ ساچے سچ نشان، ایک ایک ونڈ ونڈایا۔ تریتا رام نام کر پردھان، ترے گن لیکھا دے چُکایا۔ دواپر ویکھے کرشنا کاہن، رتھ رتھوا ہی بے پرواہیا۔ کجگ عیسیٰ موسیٰ کر پردھان، سنگ محمد چار یار کرے گُرمانیا۔ انجیل قرآن

کھول دکان، چوڑاں طبق کرے رُشائیا۔ پُرکھ ابناشی کھیل مہان، نانک نرگن جوت کرے رُشائیا۔ درگاہ ساچی کر پروان، سچھنڈ دوارے میل ملائیا۔ نام ست دیوے دان، لوک مات مات وڈیائیا۔ چار ورنائ اک گیان، ایکا اکھر رہیا پڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا حکم آپ سنائیا۔ ساچا حکم دھر فرمانا، نانک نرگن گائیندا۔ ستنام کر پردھانا، چار کٹ ڈنک وجائیندا۔ ایکا راگ سنائے گانا، تار ستار آپ ہلائیندا۔ اک دکھائے سچ بانا، لوآں پُریاں آپ اڈائیندا۔ ایکا ہویا جانی جانا، بودھ اگادھ شبد چلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ کرے ساچی کار، کرنی کرتا آپ اکھوائیندا۔ کرنی کرتا مارگ چلائے پنتھ، وڈ داتا بے پرواہیا۔ گر ارجن میلا ایکا ہر لیکھا جانے گرو گرنٹھ، اکونجا بونجا دھار چلائیا۔ شبد انادی وجے سنکھ، سنت بھگت لئے جگائیا۔ ناری ملیا ساچا کنت، گھر ساچی خوشی منائیا۔ پاربرہم مہا گنت، بے انت کہے لوکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنی رچن رچائیا۔ ایکا جوتی کھیل اپارا، گھر دسویں آپ جگائیندا۔ آپ اپائے ست دُلا را، گوہند ناؤں دھرائیندا۔ سنکھ روپ کر وچ سنسارا، کھڑک کھنڈا ہتھ پھرائیندا۔ تیج پرچنڈا کر تیار، برہمنڈاں کھوج کھجائیندا۔ پاوے ونڈاں پاونہارا، اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ ایکا امرت بھر بھنڈارا، پنچم پیتا تیج پلائیندا۔ آپ بن سچا سکدارا، ساچی سکھیا سکھ سمجھائیندا۔ گر چیل سوہے اک دوارا، ایکا گھر بہائیندا۔ آپ اپنا آپے وارا، اپنا لیکھا آپ مکھائیندا۔ آپے ملیا ساچے یارا، ڈھولا ماہی ایکا گائیندا۔ پُرکھ ابناشی کرے پیارا، درگاہ ساچی دھام سہائیندا۔ شبد اگنی بول جیکارا، آپ اپنی بوجھ بوجھائیندا۔ کلج کوکے چاروں کٹ کرے پُکارا، دہ دشا اندھیرا چھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگا جگنتر کھیل اولاء، آپے دیکھے سچ محلہ، جلاں تھلاں پھیرا پائیندا۔ جل تھل مہینل آپ سما، ترے گن اتینا وڈ وڈیائیا۔ لکھ چوڑا سی ڈیرہ لایا، پنت پنت پنتا دس نہ آئیا۔ گرگھ ساچے لئے جگایا۔ جاگرت جوت کر رُشائیا۔ سچ سندیش اک سنایا، واکرؤ فتح آپ گجائیا۔ ایکا اوٹ ہر رکھایا، پاربرہم تیری سچی سرنائیا۔ پُرکھ اکال اک منایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا کھیل کرائیا۔ کھیل کرائے کرنہارا، قادر کرتا کریم آپ اکھوائیندا۔ آپے پرگٹ ہووے وچ سنسارا، روپ انوپ آپ وٹائیندا۔ آپے وسے ڈو گھسی گارا، اُجل لکھ آپ دکھائیندا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہارا، ہر کا بھیو کوئے نہ پائیندا۔ لکھ اگوچر اگم اپارا، لکھ اکھننا اپنا ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی

جوت دھر، جگ جگ اپنی بنت بنائیندا۔ بنت بنائے ہر مہربانا، کلجگ ویکھ وکھائیندا۔ کرے کھیل ہر والی دو جہاناں، لوک مات ویکھ وکھائیندا۔ چاروں گنٹ جیو شیطانا، پنج تت سرب رکھائیندا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار ہويا بلوانا، زور اپنا آپ دھرائیندا۔ منو آمن ہوئے پردھانا، ساچا حکم چلائیندا۔ پنج شبد ہوئے ندھانا، گھر سنتن کوئے نہ پائیندا۔ مایا رانی نار رکانا، جیو جنت سرب پرنائیندا۔ مدراماس پینا کھانا، آتم رس نہ کوئے وکھائیندا۔ رسنا چے جگت گانا، انحد تال نہ کوئے وکھائیندا۔ ہر کاروپ نہ کسے پچھانا، گر گوبند ایہہ سمجھائیندا۔ کلجگ انتم ورتے بھانا، نہ کوئی میٹے میٹ میٹائیندا۔ پرگٹ ہووے نہ کھنک بلی بلوانا، کل کلکی اوتار آپ اکھوائیندا۔ شبد ڈنکا وجائے دو جہاناں، سویا کوئے رہن نہ پائیندا۔ پکڑ اٹھائے راج راجاناں، کلجگ تیری رعیت ویکھ وکھائیندا۔ رائے دھرم سنائے دھر فرمانا، آپ اپنا حکم چلائیندا۔ دھرم رائے اٹھیا نوجوانا، چتر گپت نال رلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا کھیل کھلائیندا۔ کلجگ انتم کھیل اول، پُرکھ ابناشی آپ کرائیا۔ لیکھا چکے رانی اللہ، بسمل روپ آپ کرائیا۔ چوداں طبقات مارے ایکا ہلا، شبد اگئی فوج چڑھائیا۔ کرے کھیل اچھلا، ول چھل دھاری اپنا ناؤں دھرائیا۔ آپے وسے نہچل دھام اٹلا، سچھنڈ بیٹھا آسن لائیا۔ آد جگادی اک اگلا، نہ مرے نہ جائیا۔ آپے وسے جلاں تھلاں، جل ڈونگھر آپ سمایا۔ اپنی جوتی آپے رلا، اپنا شبد آپے گائیا۔ سچ سندیش ایکا گھلا، لوک مات کرے جنائیا۔ نو کھنڈ پر تھمی ڈونگھا ڈلا، نہ کسے کوئے بچائیا۔ ستاں دیپاں پھرائے نہ کوئے پلا، سگلا سنگ نہ کوئے رکھائیا۔ جوٹھا جھوٹھا کلجگ ہويا جھلا، چاروں گنٹ پھرے واہو داہیا۔ منمکھاں دے اندر رلا، من مت نال رلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ جوت کرے رُشنائیا۔ کلجگ انتم جوت اُجالا ہر گوپالا، پُرکھ ابناشی آپ کرائیندا۔ کھیلے کھیل دین دِیالا اولڑی چالا، لوک مات ویس وٹائیندا۔ گرگھاں دسے راہ سکھالا توڑے جگت جنجالا، لکھ چوڑا سی پھند کٹائیندا۔ چرن رکھائے کال مہاکالا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ انتم ویکھ وکھائیندا۔ کلجگ انتم ویکھن آیا، پاربرہم کرتار۔ نہ کھنکی جامہ پایا، نرگن جوت اُجیار۔ ساچا ڈنکا رہیا وجایا، دو جہاناں پاوے سار۔ کلجگ ہنکارے رہیا ڈھایا، نہ کوئی دیسے چار دیوار۔ گرگھ سنتاں رہیا اٹھایا، دیوے شبد ہلار۔ ساچا کتنا میل ملایا، ہوئی سُبھاگن نار۔ پُرکھ ابناشی درشن پایا، وسریا سنسار۔ جم کی پھاسی دے کٹایا، رائے دھرم نہ کرے خوار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ

اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، کرے اگٹری کار۔ کار اگٹری پُرکھ اگما، آپے آپ کرانیندا۔ نہ مرے نہ کدے جتا، مات گربھ نہ پھیرا پانیندا۔ پون
 سواسی لئے نہ دماں، نیتزیر نہ کوئے وہانیندا۔ ہڈ ماس نہ ناڑی چتا، پنج تت نہ کوئے رکھانیندا۔ ہرکھ سوگ نہ کوئے غما، آلس نندرا وچ نہ آسیندا۔ جگ جگ
 جن بھگتاں سوارے کتا، اپنی سیوا آپ کرانیندا۔ سنجک بیڑا سنگر بنھا، سچ ملاح آپ اکھوانیندا۔ آپ اٹھائے اپنے کندھا، کھیوٹ کھیٹا ناؤں دھرانیندا۔
 مانس مانکھ رہن نہ دیوے کوئی پاپی گندہ، کوڑا ریٹھا بھنّ دکھانیندا۔ گھٹ گھٹ اندر سنائے ایکا چھندا، ایکا نام جنانیندا۔ منمکھ جیو نہ دیسے کلج اندھا، اندھ
 اندھیر سرب گوانیندا۔ گرکھاں اُپجائے پرماندا، نج آتم رس چوانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، نہہکلنک نرائن نر،
 جوتی جامہ بھیکھ وٹانیندا۔ جوتی جامہ مات دھر، دھرتی دھول دے وڈیایا۔ سنت سہیلے ساچے پھڑ، آپ اپنا میل ملائیا۔ ہر جن ساچا گھاٹن گھڑ، کاچے
 بھانڈے بنت بنایا۔ نرگن اندر بیٹھا وڑ، ساچے آسن ڈیرہ لایا۔ اگنی پوڑے بیٹھا چڑھ، مارگ اپنا آپے پانیا۔ جگت جیو نہ سکے کوئی پھڑ، کوٹن کوٹ
 پھاندی بیٹھے اپنیاں پھاپیاں لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرکھ ساچے آپ جگایا۔ گرکھاں اندر جوت دھر، اپنی دیا کمانیندا۔ سنگر پورا
 کرپا کر، ہر جن ساچے آپ اٹھانیندا۔ شبد جنائی آتم در، پر م آتم میل ملائیندا۔ جھوٹھا توڑ ہنکاری گڑھ، مایا متا موہ چکانیندا۔ پنج وکارا پٹے جڑ، سچ سچ مارگ
 ایکا لائیندا۔ گھر وچ دکھائے اپنا گھر، گھر مندر بنک سہانیندا۔ امرت پیالہ جام بھر، گرکھاں آپ پانیندا۔ کلج اتم دیوے ساچا ور، سنگر پورا دیا کمانیندا۔
 ہر جن سرنائی گیا پڑ، جم کا بھو چکانیندا۔ آپ بھائے اپنے لڑ، ادھ وچکار نہ کوئے چھڈانیندا۔ درگاہ ساچی لائے جڑ، گرکھ بوٹا آپ لگانیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے میل ملائیندا۔ ہر جن ساچا سچ گھر، سنگر ساچا آپ بہانیا۔ اپنی کرپا آپے کر، آپ اپنی گود اٹھانیا۔ آون جاون
 چکے ڈر، لکھ چوراسی پھند کٹانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نہہکلنک نرائن نر، ہر جن ساچے آپ ترانیا۔ ہر جن ساچا
 تاریا، کر کرپا آپ بھگوان۔ ایکا دیوے نام ادھاریا، ست سروپی برہم گیان۔ اک دکھائے سچ دواریا، چرن کول ہر دھپان۔ ایکا ونج کرائے جگت ونجاریا،
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکلنک نرائن نر، گرکھ بنائے چتر سجان۔ چتر سجان مورکھ موڑھ، ہر سنگر آپ بنایا۔ جس جن بخشے چرن

دھوڑ، ڈرمت میل دئے گوائیا۔ کایا چولی رنگ چاڑھے گوڑھ، اتر کدے نہ جائیا۔ کلج ناتا توڑے کوڑو کوڑ، سنجگ سچ کرے کڑمائیا۔ ممتکھتا رکھے دُرو
دُور، گرگھ نیڑے نیڑ وسا ئیا۔ جگت وکارا کرے چور، نام کھنڈا اک چکائیا۔ سنگر داتا جودھا سور، بلی بلوان آپ اکھوائیا۔ گرگھماں آشنا منسا پور، جگت ترسنا
دئے مٹائیا۔ جگا جگنتر حاضر حضور، پردہ اوہلا نہ کوئی رکھائیا۔ کلج انتم نرگن کریا پرگٹ اپنا نور، جوتی جوت ڈگمگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا
کر، کلج تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر، ہر جن ساچے ویکھ دکھائیا۔ ویکھنہارا ہر گوپال، گوہند مہما کہی نہ جائیا۔ گرگھ ویکھے ساچے لال، لوک مات پھیرا
پائیا۔ شبد گر بن دلال، گھر گھر ویکھے چائیں چائیا۔ جنم جنم دا توڑ جنجال، کرم کرم دا پھند کٹائیا۔ گرگھ شاہ بنائے جگت کنگال، نام دھن ایکا جھولی پائیا۔
پھل لگائے کایا ڈال، امرت رس جہوا آپ کھوائیا۔ لکھ چوراسی وچوں بھال، آپ اپنے لڑ لگائیا۔ دوس رین کرے پرتپال، پرتپالک سیوکمائیا۔ گرگھ نیتز نین
درس کر ہون نہال، ممتکھ روون مارن دھاہی اچی کوکن دین دھائیا۔ گرگھ تیری سچی ویکھے دھر مسال، کایا بنک کھوج کھوجائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے لئے ور، پُرکھ ابناشی کریا کر، لیکھا جانے ہری ہر، ہر نرائن آپ اکھوائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرگھماں دیوے
اک گیان، ورن برن نہ کوئی جنائیا۔

★ ۱۱ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی باجا سنگھ دے گھر پنڈ مٹو ★

ہر ہر شبد اپار، ہر جن رسنا گائیندا۔ رام نام اُردھار، ہر ہر دے اندر آپ ٹکائیندا۔ آپے کرے بند کواڑ، بند تاکی آپ رکھائیندا۔ آپے لیکھا جانے
اگم اپار، بھيو اھید آپ جنائیندا۔ آپے کایا مندر ویکھے سچ دوار، در درویشا آسن لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے ویکھے ایکا
گھر، جگا جگنتر ویکھ دکھائیندا۔ کایا مندر سچ محلہ، ہر شبدی نام ٹکایا۔ آپے ویکھے اک اکلّا، نرگن اپنا روپ جنایا۔ جس جن پھڑائے اپنا پلا، آپ اپنی بوجھ
بُجھایا۔ بیچ وکار نہ مارے ہلا، کام کرودھ دئے گویا۔ آپ پھڑائے دیا کمائے شبد سروپی ایکا پلا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر نام بھنڈارا

آپ ورتایا۔ نام بھنڈارا اپنی ورتائے دات، ہر سنگر آپ ورتایا۔ نہ کوئی بچھے ذات پات، ورن برن نہ کوئی جنایا۔ ہر بھگتاں میٹے اندھیری رات، اگیان اندھیر مٹائی۔ شبدی شبد سنائے ساچی گاتھ، ایک رام نام وڈیایا۔ ساچا ہون پوجا پاٹھ، گاتری منتر آپ پڑھایا۔ ایک اکھشتر بچھے اپنا آپ، باراں راسی پھول پھلایا۔ لیکھا جانے پون سواس، گرکھاں بے پرواہیا۔ ہرجن میلا شاہو شتاباش، سری بھگوان آپ کرایا۔ آد جگادی کھیل تماش، جگ جگ لوک مات ویکھ دکھایا۔ گھر مندر پاوے ساچی راس، گوپی کاہن آپ نچایا۔ بھگتن کرے پوری آس، برہم برہماد کھوج کھوجایا۔ نج گھر آتم رکھے واس، نجانند آپ درسایا۔ مہما جانے پر تھی آکاش، اپ تیج وائے پر تھی آکاش ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچی وسنت نام اتول اپنے کٹڈے دیوے تول، تولنہارا آپ اھوایا۔ تولنہارا تولے تول، نام کنڈا ہتھ اٹھایا۔ اپنی دھارا آپے بول، پاربرہم برہم کرے پڑھایا۔ نرگن وسے سرگن کایا چول، ساچی وست اک ٹکایا۔ اپنی اچھیا جائے مول، روپ رنگ نہ کوئی دکھایا۔ امرت بھرے ساچے کول، کول نا بھی آپ بھوایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچی وست سچ ورتا، ہر ہر ساچا آپ ورتایا۔ نام وست ہر ورتنت، انک کلا کل دھاریا۔ جن بھگت ویکھے ساچے سنت، جگ جگ کھیل اپاریا۔ نام چپائے نیاں منت، ایک رام نام سچ سکھ دھاریا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، آپے رنگے اپنی واریا۔ میل ملائے ہر ہر کنت، ہر جن سوبھاؤنتی ناریا۔ کھیلے کھیل آد انت، پُرکھ ابناشی جگت جواریا۔ جیواں جنناں مایا پائے بے انت، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن اٹھائے دیوے درس اپاریا۔ درس امولا ہر نرائن، رسنا جہوا کھ نہ سکے رانیا۔ جن بھگتاں کھولے اپنائین، دب درشی آپ گھلایا۔ جن بھگتاں مکائے اپنا دین، شبد ڈھولا ایک گایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے ساچی سکھ اک سمجھایا۔ ساچی سکھیا منتر نام گردیو، اشٹ درشت آپ گھلایا۔ ابناشی کرتا پاربرہم الکھ ابھیو، سرشت سبائی رزق پچھانیدا۔ اجونی رہت وڈ دیوی دیو، اینکارا نراکارا نرادھار آپ اھوایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن میلا ایک گھر، گھر مندر آپ دکھانیدا۔ گھر مندر ہر سچ منارا، کایا گڑھ سہانیا۔ نرگن دیپک کر اجیارا، جوت نرنجن رہیا ڈگمگایا۔ شبد اناد ڈھن گائے وارو وارا، انحد ساچا راگ الایا۔ امرت بھر ہر بھنڈارا، نام ورتارا اک دکھایا۔ سرگن اندر نرگن دھارا، نرگن سرگن کھیل کھلایا۔ کھولے

بولے بند کواڑا، ساچا ڈھولا آپے گایا۔ آتم سیجا ہوتیارا، رُوپ انوپ آپ درسایا۔ بھگتن پیتا اینکارا، سرتی شبدی جوڑ جڑایا۔ اک دکھائے ٹھانڈا دربارا، تتی واؤ نہ لاگے رانیا۔ جس جن بخشے چرن پیارا، جگ جگ اپنا میل ملانیا۔ سنجگ تریتا دواپر کریا پارکنارہ، کلجگ انتم ویس وٹانیا۔ نہہکلنک نرائن نر لے اوتارا، نرگن اپنی کھیل کھلایا۔ ہر جن ساچے کرے پیارا، شبد آوازن اک لگانیا۔ سوہنگ شبد بول جیکارا، برہم پاربرہم ملانیا۔ آد جگادی اک اوتارا، گر سنگر ناؤں دھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتن چاڑھے ایکا بھگتی رنگ، داتا دانی سورا سربنگ، تیج دکھائے آتم پلنگ، جھوٹھا در نہ کوئے جنایا۔ جھوٹھا در جگت ناتا دیوے توڑ، مایا بندھن رہن نہ پانیا۔ ایکا رام نام چڑھائے ساچے گھوڑ، سولاں کلیاں آسن پانیا۔ سرتی شبد دیوے جوڑ، دُور دُراڈا پندھ مکانیا۔ آپ بھجائے برہوں لگی اوڑ، امرت میگھ اک برسایا۔ مٹھا کرے ریٹھا کوڑ، سر اپنا ہتھ رکھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن وسائے اپنے گھر، گھر میلا سچ سُبھانیا۔ گھر ملیا ہر گوپال، رگھناتھ رگھپت بے پرواہیا۔ بنس بنسا کرے سرت سنجال، انسا بنسا ویکھ دکھانیا۔ کوٹن کوٹ جنم سہنس سہنسا کرے رکھوال، آپ اپنی سیو کمانیا۔ کلجگ انتم اولڑی چال، پُرکھ ابناشی آپ رکھانیا۔ ہر جن ساچے لئے بھال، لکھ چوراسی پھول بھلایا۔ اندر وڑ وڑ بنے آپ دلال، رسنا جہوانہ کوئے ہلایا۔ جو جن پورب جنم جنم گھالن آئے گھال، گھال اپنے لیکھے لایا۔ ناتا توڑے جگت جم کال، تت کال رُوپ وٹانیا۔ پرگٹ ہو دین دیال، ناتھ اناتھاں ہوئے سہانیا۔ کایا مندر دکھائے سچی دھر مسال، سنگر بیٹھا تخت سہانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن دیکھے اپنے گھر، گھر ٹھانڈا رُوپ درسایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، چرن دوارے بخشے مان، مان نمائیاں آپ رکھانیا۔

★ ۱۱ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی بھولا رام دے گھر پنڈ جیوڑیاں ★

آد شکت رُوپ وٹایا، کملاپاتی ہو اُجیار۔ ساچی ہونی ہون کرایا، نرگن جوت گھرت ڈار۔ پون پونی آپ سمایا، الکھ اگوچر اگم اپار۔ لاٹ لاٹ آپ دکھایا، میٹ مٹائے دھواں دھار۔ ساچے گھاٹ ڈیرہ لایا، لیکھا جانے آر پار۔ تیرتھ تاٹ اک گھلایا، کر کرپا اینکار۔ سچ ہاٹ اک دکھایا، قیمت کرتا آپے

ڈار۔ نام وست اک سمجھایا، شبد اناد پتی ڈھنکار۔ بودھ اگادھی کھیل گھلایا، لیکھا کھے نہ کوئے وچ سنسار۔ نرگن سرگن روپ دھرایا، لوک مات لے اوتار۔ بھگتاں بھگتی دیکھن آیا، پورب کرماں کر وچار۔ ساچی شکتی نال لیا، آپ اپنی کرپا دھار۔ بوند رکتی ویکھ وکھایا، لیکھا جانے پنج تت آکار۔ اک ویکتی آپ اکھوایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل کھیلنہار۔ آد شکت آد بھوانی، نرگن جوت جوت جگایا۔ پُرکھ ابناشی شاہ سلطانی، درگاہ ساچی دھام سہایا۔ گائے جس وید پُرانی، اپنی مہما آپ سنایا۔ آپے دتے اکھ کہانی، رسنا کھ نہ سکے رانیا۔ آپے جانے دُھر دی بانی، اپنا بھو آپ گھلایا۔ آپے ویکھے ساچی رانی، ساچے تخت بیٹھا سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی کھیل وکھایا۔ آد شکت انڈھ روپ، آد پُرکھ نرنجن آپ اُپایا۔ لیکھا جانے ساچا بھوپ، سچ سنگھاسن آسن لایا۔ ویکھنہارا چارے کوٹ، دہ دشا پھول بھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا نور آپ درسایا۔ آد شکت نور نورانہ، نورو نور ڈمگائیندا۔ اچاٹلا پر بت نہ کوئے مکانا، سچکھنڈ ساچے آسن لائیندا۔ شبد اگئی اک بانا، ساچی رانی آپ چڑھائیندا۔ لیکھا جانے آون جانا، دو جہاناں ویس وٹائیندا۔ کرے کھیل سری بھگوانا، اینکارا اپنی کل ورتائیندا۔ آد نرنجن ملائے نار رکنا، ساچا جو بن آپ ہنڈھائیندا۔ آپے دیوے دُھر فرمانا، شبد اگئی آپ سنائیندا۔ آپ وکھائے سچ لکانا، سچکھنڈ دوارا اک وکھائیندا۔ آپے بخشے چرن دھیانا، مکھ گھنگٹ آپے لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن اپنا ناؤں دھرائیندا۔ آد شکت شستر دھار، نرگن روپ انوپ درسایا۔ آپے سنگھ ہوئے اسوار، آپ اپنا بل رکھایا۔ آپے ا شنبھج کر اجیار، سنگھ چکر گدا ہتھ اٹھایا۔ آپے کھڑگ کھنڈا پھڑ تیز کٹار، بن جنگل پھیرا پانیا۔ آپے منگے در ہو ہونار، پُرکھ ابناشی اک منانیا۔ لوک مات توڑ ہنکار، سنبھ نسنبھ دئے کھپایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے بے پرواہیا۔ نسنبھ بداریا شکت آد، ایکا کھنڈا آپ چکایا۔ ویلے انتم ہر جو آیا یاد، مایا ممتا موہ تڑایا۔ دُرگا اک وجایا ناد، دُور واپنے ہتھ اٹھایا۔ دھرت دھول ڈگا رہیا آرادھ، پر بھ تیری سچ سرنا یا۔ بن تیرے کون سنے فریاد، ہووے کون سہایا۔ ایکا بخش ساچی داد، تیرا درس منگاں بن تہایا۔ دوس رین کراں یاد، جگت وچھوڑا دے کٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ا شنبھج آپ سمجھایا۔ نسنبھ پکارے دھرت دھر، دھڑ سیس نہ کوئے سو بھاپانیا۔ پُرکھ ابناشی کرپا کر، تیری دھول نہ دئے وڈیایا۔

اپنا کیتا رہے بھر، لوک مات بھلیا بے پرواہیا۔ تیرا وچھڑیا آنت در، درگاہ دھام نہ کوئے سہانیا۔ چوڑاسی وچوں آوے ڈر، نرک نواس نہ کوئے رکھانیا۔ تیرے کھنڈے کریا وار، مکتی مکت نہ کیوں کرایا۔ انتم ٹوٹے ہو کے ڈگا تیرے چرن دوار، تیری چرن دھوڑ مستک لگی شاہیا۔ تیرا شبد شیر رُوپ رہیا جگ تار، اُپر شکتی آپ ٹکانیا۔ برہما نیز کھول رہیا وچار، اٹھے نین راہ تکانیا۔ چتر بُج اپنیاں بُجھاں آپ پسا، ا شنبُج گلے لگانیا۔ اپنے وچوں آپ نکال، آپ اپنی دے صلاحیا۔ میرا رُوپ اگم اپار، پُرکھ نار نہ ویس وٹانیا۔ تیرا لہنا دیواں وچ سنسار، بھل رہے نہ رانیا۔ تن جگ سونا پیر پسا، ستیاں کوئے نہ لئے اٹھانیا۔ کھجگ انتم آئے وار، نرگن جوت ہوئے رُشانیا۔ نہرکنا جامہ دھار، تیرا لیکھا لئے پھولانیا۔ کیتا وار چنڈی تلوار، برہمنڈی کھوج کھوجانیا۔ کھیلے کھیل اگم اپار، نرگن جوت کر رُشانیا۔ سنگھ شیر آئے اپنی وار، جگت بنا آپ ہنڈھانیا۔ جھوٹا چولا دے اتار، نرگن نرگن وچ سماںیا۔ نرگن داتا ہو تیار، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ ا شنبُج کر پیار، آپ اپنے لڑ بندھانیا۔ ناری کنت کرے بھتار، لال بھوشن آپ رنگانیا۔ پرگٹ ہو گرور گر دھار، گرہ اپنا ویکھ دکھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا اپنا دے سمجھانیا۔ کھجگ ویلا آنت سلاخنا، پُرکھ ابناشی کرپا دھار۔ نسنبھ تیرا میل ملاؤنا، کر کرپا آپ نر نکار۔ اپنا بل آپ دھراؤنا، رُوپ رنگ دے نہ وچ سنسار۔ اپنا کھنڈا شبد ہتھ اٹھاؤنا، ایکا کرے پھیر وار۔ تیرا مانس جنم لیکھے لاؤنا، تیرے اندروں مارے کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار۔ سنگھ چیل نام دھراؤنا، بوٹا لائے اگم اپار۔ پھل لوک مات کھواؤنا، تیری رتی رت کر اُجیار۔ بنس سر بنس آپ تراؤنا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا قرضہ دے اتار۔ تیرا قرضہ انتم جانا لٹھ، سنگر پورا آپ مکانیا۔ تیرا دھڑ لٹھا ستھر ستھ، تیرا سپس دے گواہیا۔ تُوں منگی ایکا دتھ، پر بھ چرن سرن سچی سرناںیا۔ چھپنجا سال رکھیا ڈھک، اُپر پردہ اپنا پانیا۔ آنت جگت کُٹھالی وچوں کڈھ، اپنے امرت جل وچ ٹکانیا۔ اپنے تاج جڑایا ہیرا نگ، سوہنگ وچ وچ ٹکانیا۔ اپنا واسا کریا رگ رگ، بلدی اگت آپ بُجھانیا۔ نام پیائی ساچی مد، نسنبھ جو پیالہ رہیا ہتھ رکھانیا۔ چرن دوارے اپنے سد، پچھلا لیکھا دے مکانیا۔ لکھ چوڑاسی وچوں کڈھ، گھر چرن دوارے آپ بہانیا۔ جگت قبیلہ پچھے دیوے نہ چھڈ، تار نہارا بھیناں بھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے دھر کرتار، آد شکت اک پیار، ا شنبُج سنگھ آسوار، نرگن دھار آپ چلانیا۔ نرگن دھار دھر نر نکار،

اپنا کھیل کھلائیندا۔ سنجگ کلج کر پیار، دوہاں ناتا جوڑ جڑائیندا۔ کلج دھکا دیوے مار، سنجگ ساچا راہ دکھائیندا۔ سنجگ ساچے کرے پیار، ساچا مارگ اک دکھائیندا۔ کلج کوڑا کر خوار، در دوار آپ دکھائیندا۔ سنجگ ساچی بنے بسنت بہار، گرگھ پھل پھل آپ مہکائیندا۔ کلج رُترئی خزاں ڈگے پت ڈال، پت پنکھڑی رہن نہ پائیا۔ گرگھ بھورا گونجے گونجہنہار، سچ سنگدھی وچ مہکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے ساچے گھر، گھر مندر ویکھ دکھائیا۔ گھر مندر سہاونا، جگے جوت اپار۔ گھر پُرکھ ابناشی اک مناونا، اک اگلا اینکار۔ گھر گیت سہاگی گاونا، سوہنگ شبد سچّی جیکار۔ برہم پار برہم ملاونا، ناتا توڑ سرب سنسار۔ ساچی درگاہ آپ بہاونا، لوآں پُریاں کر کر پار۔ ایکا گودی آپ اٹھاونا، رائے دھرم نہ کرے خوار۔ ورن گوتی بھيو چکاونا، جوتی جگی اک نر نکار۔ سرتی سوئی آپ اٹھاونا، شبد انادی ہلونا مار۔ میرا تیرا بھيو مٹاونا، میں توں نہ کرے وچار۔ پوت سپوتا آپ اکھاونا، سُت دلارا کر پیار۔ چارے کوٹاں ویکھ دکھاونا، بھل نہ جائے بھلنہار۔ ساچا جھوٹا آپ جھلاونا، شبد ہلارا دے آپ کرتار۔ رس مٹھا کھ چواونا، نچھر برکھے امرت دھار۔ سنجگ رُٹھا آپ مناونا، کلج کاچا ٹھوٹھا گھر ٹھٹھیار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن تیرا ویکھے کایا محل مینار۔ سچ منارا اچی چوٹی، ہر ساچے تخت سہایا۔ نرمل نرگن جگے جوتی، دیا باقی نہ کوئے دکھایا۔ دُرمت میل کلیور دھوتی، نرمل نرمل روپ درسایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پورب لیکھا لیکھے لایا۔ پورب لیکھا چکھیا، لوک مات وجے ودھائیا۔ ہر کا بھانا کدے نہ رُکيا، گر پیر گئے منائیا۔ آسا ترسنا بوٹا کدے نہ سکيا، جس جن پر بھ چرن اوٹ رکھائیا۔ ہر بھگت کدے نہ رہے لگيا، پر بھ ساچا لئے پرگٹائیا۔ اجل کرے مات کھيا، کھ اپنے آپ صلاحیا۔ سُپھل کرائے مات کھيا، دھن دھن جنیندی مائیا۔ گر کا شبد تیر نشانہ کدے نہ آگيا، جس مارے پار کرائیا۔ سنگھ شیر شاہ آسوار ہو ہو بگيا، نرگن جوت کر رُشنائیا۔ پنچ وکارا جڑوں پٹيا، متوت دے گوائیا۔ گرگھ کدے نہ جائے لٹيا، ٹھگ چور یار دین دھائیا۔ گر سکھ مارگ کدے نہ گھتھيا، جس اپنے مارگ لائیا۔ آپ اٹھائے کلج ستیا، دوس رین سیو کمائیا۔ سو بھاؤنت ہوئی ساچی رُتیا، رُت رُترئی دے گواہیا۔ ملیا میل پُرکھ اپتھیا، چت چیتن روپ درسایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، ہر جن ساچا لیکھ چکایا۔ لیکھ چکایا کرپا کر، پچھلا قرضہ اتاریا۔ آگے جھولی دیوے بھر، دیوے نام بھنڈاریا۔ اپنا سپس جگدیش گرگھیاں پیراں

ہیٹھ دھر، سر اپنا بھار اٹھا رہیا۔ آپ اپنا پنج تت چولا چھڈیا گھر، گرگھاں گھر آپ وسارہیا۔ بالمیک بجواڑا لیا پھڑ، سولاں گھڑ ویہ سو دس بکرمی ا شنبھج
 روپ درسا رہیا۔ سنگھ منجیتا لایا آگے پھڑ، گرگھ ساچے راہے پارہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنا
 کھیڑا پہلے اُجاڑ، گرگھاں اندر آسن لا رہیا۔

★ ۱۱ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی پرکاش چند دے گھر جموں شہر ★

سو پُرکھ صاحب سلطان، ہر وڈا وڈا وڈیا نیا۔ ہر پُرکھ نرنجن مہربان، آد جگاد اک اکھوایا۔ اینکارا کھیل مہان، اگم اگمڑی کھیل کھلایا۔ آد نرنجن
 جوت مہان، نور نورانہ ڈمگنیا۔ سری بھگوان ہو پردھان، عقل کل آپ اکھوایا۔ ابناشی کرتا نوجوان، ایک ایک سمایا۔ پاربرہم پرہم کھیل مہان، آپ
 اپنا ویس وٹایا۔ برہم برہم کر پردھان، ترے ترے دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ سو پُرکھ نرنجن شاہ پاتشاہ،
 ایک ایک اکھوایا۔ ہر پُرکھ نرنجن سیج ملاح، ساچا بیڑا آپ چلایا۔ ایک اینکارا ایک اپنا ناؤں رکھا، ایک ڈنکا نام وجایا۔ آد نرنجن درگھر ساچا کر رشنا، دیک ساچا
 اک دکھایا۔ ابناشی کرتا بے پرواہ، ساچی سیجا اپنا آسن لایا۔ سری بھگوان سہائے تھاں، تھر گھر روپ انوپ وٹایا۔ پاربرہم کرے کرے اپنا آپ نیاں،
 دھر در لیکھا اپنے ہتھ رکھایا۔ پاربرہم برہم روپ دھرا، نرگن سرگن جوت جگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ سو
 پُرکھ نرنجن گھر گمبھیرا، بے انت وڈا وڈیا نیا۔ ہر پُرکھ نرنجن آد جگادی ٹھانڈا دھیرا، ست سنتو کھ اک رکھایا۔ اینکارا شاہ فقیرا، داتا دانی درگھر ساچے سو بھا
 پائیا۔ آد نرنجن ایک گھر کرے وسیرا، دوسر در نہ کوئی بنایا۔ ابناشی کرتا آپے کرے اپنی مہرا، مہربان آپ ہو جائیا۔ سری بھگوان سچکھنڈ دوارا اک وسائے
 ساچا ڈیرہ، ایک آسن آپے لایا۔ پاربرہم برہم وسے نیرن نیرا، دور دُرڈانہ کوئی اکھوایا۔ برہم برہم پنج تت کرے وسیرا، ترے ترے اپنا جوڑ جڑایا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ سو پُرکھ نرنجن ساچا میتا، ایک رنگ سمایا۔ ہر پُرکھ نرنجن سدا اتیتا، جنم مرن وچ نہ آیا۔

آد زرنجن جوت جگائے ہونی اک انگیٹھا، اپنا ت آپ رکھایا۔ سری بھگوان ٹھانڈا سپتا، سیتل دھارا آپ وہایا۔ ابناشی کرتا آپ اپنا رہیا جیتا، ہار جت اپنے ہتھ رکھایا۔ پاربرہم سدپنیتا، پتت کوائے نہ روپ وٹایا۔ برہم اُپجائے ہست کیٹا، گھر گھر اپنا آسن لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرنجن زرویر اپنا ناؤں رکھایا۔ سو پُرکھ زرنجن پُرکھ اکلا، ایکا ایک اکھوایا۔ ہر پُرکھ زرنجن دین دِیالا، جاگرت جوت کرے رُشانیا۔ ایکنکارا اولڑی چالا، جُگا جُگنتر آپ چلایا۔ آد زرنجن وسے سچ سچئی دھر مسالہ، جوت زرنجن ڈگمگایا۔ سری بھگوان توڑے جگت جنجالا، زرنجن جوت کر رُشانیا۔ ابناشی کرتا سنگ رکھائے کال مہاکالا، بلدھاری اپنا بل دھرایا۔ پاربرہم اپنا ناؤں گل پائے اپنی مالا، آپ اپنی سیو کمایا۔ برہم وسائے پنچ ت سچئی دھر مسالہ، اپ تیج وائے پرتھی آکاش گڑھ بنایا۔ ترے گن مایا ت آپے ڈھالا، برہما وشن شو سیو کمایا۔ لکھ چوراسی کھیل نرالا، گھر بھانڈے آپ دکھایا۔ اپنے پھل لگائے ڈالا، مچھ داہری آپ بنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرنجن داتا بے پرواہیا۔ سو پُرکھ زرنجن ہر ہر کنت، گھر ساچے سو بھاپنیدا۔ ہر پُرکھ زرنجن ایکا رنگ رنگے بسنت، دوسر رنگ نہ کوئی چڑھانیدا۔ ایکنکارا مہا اگنت، لکھ لکھ لیکھ نہ کوئی دکھانیدا۔ آد زرنجن لیکھا جانے آد انت، مدھ اپنا ویس وٹانیدا۔ سری بھگوان دیوے جوت جیو جنت، لکھ چوراسی جیا دان جھولی پانیدا۔ ابناشی کرتا ایکا شبد اُپجائے نیا منت، آپ اپنی دُھن رکھانیدا۔ پاربرہم لیکھا جانے ساچے سنت، لوک مات میل ملائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اگم اپار، لکھ اگوچر بھو نہ آئیدا۔ لکھ اگوچر سری بھگوانا، بھو ابھیدا بھو چھپانیا۔ سچکھنڈ دوارے وسے اک مکانا، درگاہ ساچی دھام سہانیا۔ تھر گھر دیکھے مار دھیانا، گھر گھر وچ کرے رُشانیا۔ شاہو بھوپ وڈ سلطانا، سچ سنگھاسن آسن اک وچھانیا۔ اُپر بیٹھ راج راجانا، آپ اپنا بل دھرایا۔ آپ دکھائے سچ نشانہ، دو جہاناں آپ جھلایا۔ آپے دیکھے پنچم گھ پنچم تاج گن ندھانا، زرنجن زرنجن ہتھ رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ نواسا پُرکھ ابناشا، کھیل تماشا اپنا آپ رچانیا۔ سچکھنڈ دوارا اُچ محلہ، ہر ساچا سچ سہانیدا۔ ایکنکارا اک اکلا، ایکا آسن لائیدا۔ وسنہارا جلاں تھلاں، درگھر ساچے سو بھاپنیدا۔ کرے کھیل اچھل اچھلا، ول چھل دھاری اپنا ناؤں دھرائیدا۔ سچکھنڈ دوارا ایکا ملا، سیس جگدیش اپنا آپ سہانیدا۔ شبدی جوتی آپے رلا، حکمی حکم آپ سنانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ

اپنی کرپا کر، لوک مات ویس وٹائیندا۔ لوک مات کھیل اپارا، زرگن سرگن روپ وٹائیا۔ برہما وشن شو کر تیار، لکھ چوراسی ویکھ وکھائیا۔ ترے گن مایا بھر
 بھنڈارا، پنچ تت کرے گڑمائیا۔ آد جگادی دیونہارا، دیندیاں توٹ نہ آئیا۔ اجوئی رہت سب توں وسے باہرا، اجون اجوئی آپ بھوئیا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، سرگن کھیل ویکھے بے پرواہی۔ سرگن کھیل ہر زرنکارا، زرگن ویکھ وکھائیندا۔ زرگن جوت جگے اپارا، سرگن اندر آپ ٹکائیندا۔
 سرگن دیوے نام آدھارا، گھر مندر اک وکھائیندا۔ زرگن بول شبد جیکارا، سرگن ساچے آپ سٹائیندا۔ سرگن منگے بن بھکھارا، آگے اپنی جھولی ڈاہندا۔
 زرگن بنیا رہے ورتارا، ساچا ہٹ آپ گھلائیندا۔ سرگن ڈھیہہ ڈھیہہ پئے دوارا، دوئے جوڑ سیس جھکائیندا۔ زرگن میل ملائے میلنہارا، آپ اپنا رنگ
 رنگائیندا۔ پاربرہم برہم کر پیارا، ایکاروپ درسائیندا۔ سوہنگ شبد شبد نیارا، لوک مات آپ چلائیندا۔ جگت رت پار کنارہ، برہم مت اک سمجھائیندا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر گھر جوتی آپ ٹکائیندا۔ گھر گھر جوتی پُرکھ اکالا، دین دیالا لکھ چوراسی آپ جگائیا۔ کایا مائی ویکھ دھر مسالہ، پھل
 لگائے ساچے ڈالا، لوک مات وڈی وڈیائیا۔ شبد سروپی بنے دللا، گھر گھر دُھن ناد شبد رہیا وجائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اکل کھیل
 اپارا، ورتے ورتاوی وچ سنسارا، جگا جگنتر ساچی کارا، زرگن سرگن ویکھ وکھائیا۔ ہر بھگوان زرگن داتا، سرگن جیو دان جھولی پائیندا۔ اتم رکھے اپنی ذاتا،
 ورن گوت نہ کوئے رکھائیندا۔ برہم پاربرہم بندھے ناتا، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیندا۔ لیکھا جانے اٹھ تاتا، نو دوارے کھوج کھجائیندا۔ ایکارو مترا ایکارو پوجا ایکارو پاٹھا،
 اشٹ دیو اک اکھوائیندا۔ ایکارو تیر تھ ایکارو تاتا، سر سروور اک نہائیندا۔ ایکارو جوتی اک للاٹا، ایکارو گھاٹ آپ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 آپ زرگن سرگن روپ پرگٹائیندا۔ زرگن میل لوک مات، پُرکھ زرنجن آپ کرائیا۔ سرگن چیلہ بخشے دات، داتا دانی وڈ وڈیائیا۔ زرگن پچھے جگا جگنتر وات،
 سرگن ساچی دئے صلاحیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ کرتا ہر کرنہارا، اپنا جانے آپ پسارا، لیکھا جانے روس سورج چن ستارہ،
 منڈل منڈپ کھوج کھوجائیا۔ منڈل منڈپ ویکھے برہمنڈ، لکھ اکھٹنا لکھیا نہ جائیا۔ بھو چکائے جیرج انڈ، اُتبیج سیتج اپنا پردہ لاہیا۔ آپے وندے اپنی وند،
 وندنہارا دس نہ آئیا۔ لیکھا جانے نو دوار نو کھنڈ، نو گرہ اپنے تھم چلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکارو کھیل سرشٹ سبائیا۔ سرشٹ

سبائی کھیل اپارا، سو پُرکھ زرنجن آپ کرائیندا۔ ہر پُرکھ زرنجن ہوتیارا، اک اونکار میل ملائیندا۔ ہر پُرکھ زرنجن کھول کوڑا، ابناشی کرتا راہ تکائیندا۔ سری بھگوان بن سکدارا، پاربرہم پر بھ آپ اٹھائیندا۔ برہم دیوے دُھر فرمانا، لوک مات تھم چلائیندا۔ شبد سروپی انحد گانا، گھر گھر تال آپ وجائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنچم تت تت اپارا، آپ اُپجائے وچ سنسار، سار شبد شبد چلائیندا۔ پنچ تت کر پسارا، اپ تیج وائے پرتھی آکاش میل ملائیندا۔ بوند رکت کر پیارا، ایک دوجا جوڑ جڑائیندا۔ نو در کھول جگت کوڑا، پنچم دھاڑا نال ملائیندا۔ کایا مندر ڈو نگھی غارا، سچ اکھاڑا آپ دکھائیندا۔ گھر وچ گھر کر تیارا، محل اٹل ناؤں دھرائیندا۔ پنچم شبد بول جیکارا، ساچا منگل آپے گائیندا۔ امرت بھر ٹھنڈی ٹھارا، کول نابھ گھ اٹائیندا۔ آپے کرے بند کوڑا، آپ اپنا کُنڈا لائیندا۔ آپے ساچی سیجا کر پسارا، زرنجن اپنا گھ چھپائیندا۔ آپے وسے دسم دوارا، نیز نین دس کسے نہ آئیندا۔ آپے جانے سچ منارا، اُچ اٹل ایک دھام سہائیندا۔ آپے روپ وٹائے اینکارا، عقل کل آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوت اُجالا ہر گوپالا، گو بند اپنا ناؤں رکھائیندا۔ گو بند گوپال پُرکھ ابناشا، ایک ایک اکھوائیندا۔ جگا جگنتر ویکھے جگت تماشا، لوک مات ویس وٹائیندا۔ اپنے منڈل پاوے ساچی راسا، زرنجن زرنجن ویکھ دکھائیندا۔ لیکھا جانے پرتھی آکاشا، آکاش پرکاش آپ دھرائیندا۔ لکھ چوراسی کر کر واسا، نواس نواسا روپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جاگرت جوت اک جگائیندا۔ جاگرت جوت گھر گھر اندر، برہم آپ اُکائیندا۔ آپے وسے اپنے مندر، اپنی سو بھا آپ گنائیندا۔ نہ کوئی توڑے لگا جندر، پردہ کوئے نہ پرے ہٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، زرنجن سرگن ویکھ دکھائیندا۔ زرنجن سرگن کھیل اپارا، پاربرہم وڈی وڈیایا۔ لوک مات لے اوتارا، گر سنگر ناؤں دھرائیا۔ شبد کھنڈا تیز کٹارا، ایک اپنے ہتھ اٹھائیا۔ آپے آئے بھگتن چل دوارا، ساچے سنت لے اٹھائیا۔ پنچ وکارا کر خوارا، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار گوائیا۔ آسا ترسنا مارے مارا، ہوئے ہنگتا گڑھ دیوے ڈھاہیا۔ ایک نام کرے اُجیارا، رام نام سچ پڑھائیا۔ انتر آتم سنے آپ پکارا، گھر بیٹھا سچا ماہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک اکھر کرے پڑھائیا۔ ایک اکھر بودھ گیانا، اگادھ بودھ آپ جنائیندا۔ ایک پنڈت ہر بھگوانا، سرشٹ سبائی آپ پڑھائیندا۔ ایک شاہ اک راج راجانا، سچ سلطان اک اکھوائیندا۔ اک سکدار دو جہاناں، دو جہانیں اپنا تھم چلائیندا۔ ایک تھم دُھر فرمانا،

سنتاں بھگتاں آپ سنائیندا۔ ایک راگ اک ترانہ، گیت انادی ایک گائیندا۔ ایک مندر اک مکانا، بنک دوار اک سہائیندا۔ ایک پُرکھ چتر سُبانا، درگھر ساچے سوہا
 پائیندا۔ ایک پد پد نربانا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا کھیل کھائیندا۔ جگ جگ کھیل کر کرتا، لوک مات گِڑا اپنے ہتھ رکھایا۔
 سرگن سنگر لے اوتار، گرگر اپنا رُپ وٹایا۔ شبد منتر کر اُجیار، ساچی سکھیا کرے پڑھایا۔ سنت بھگت بھگونت دیوے تار، آپ اپنا میل ملائیا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا ویس دھرائیا۔ جگ جگ ویس وٹندڑا، پُرکھ اگم اتھاہ۔ ساچا مارگ آپ دکھندڑا، ایک اکھر نام چپا۔ سنجگ
 ساچا ویکھ دکھندڑا، لوک مات بن ملاح۔ دواپر تریتا پار کندنڈا، غریب نمائیاں گلے لگا۔ گرٹھ ہنکاریاں آپ تڑندڑا، ایک دھکا دیوے لا۔ رام نام آپ چپندڑا،
 دو دو اکھر دے دکھا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کاہنا کرشنا رُپ وٹندڑا، سولائ کل کل ورتا۔ دواپر تریتا سنجگ اُتریا پار، کلجگ لوک مات
 لے انگڑایا۔ عیسیٰ موسیٰ ہو یا خبردار، سنگ محمد چار یار کری گڑمایا۔ اللہ رانی بول جیکار، اُچی کوک کرے سنایا۔ مقامے حق ایک یار، پروردگار ساچا ماہیا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا رُپ پرگٹایا۔ رُپ اپارا اینکارا، وید کتیب بھیو نہ پائیندا۔ لکھ لکھ تھکا وید ویاس بن لکھارا،
 برہما چارے لکھ سالاجندا۔ چارے وید کرے پکارا، اتھر بن اپنا لیکھا آپ دکھائیندا۔ گیتا گیان اک سہارا، برن اٹھاراں میٹ مٹائیندا۔ چار ورنائ کرے سچ
 پیارا، کھتری براہمن شودر ویش نہ کوئے ونڈ ونڈائیندا۔ جس جن ملے آپ کرتارا، نیچوں اوچ آپ کرائیندا۔ سرب جیاں دا سانجھا یارا، لاشریک اک
 اکھوائیندا۔ حق حقیقت بول جیکارا، شرع شریعت ویکھ دکھائیندا۔ ایک جوتی نور اُجیارا، جلوہ نور آپ دکھائیندا۔ چوڑاں طبقاں پاوے سارا، چوڑاں لوکاں کھوج
 کھجائیندا۔ تئاں لوکاں وسے باہرا، لوآں پُریاں چرناں ہیٹھ دہائیندا۔ سچکھنڈ نوآسی کھیل اپارا، پُرکھ ابناشی آپ کرائیندا۔ الکھ اگوچر ہو اُجیارا، الکھ اکھٹا کھیل
 کھائیندا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہارا، گیان دھیان نہ کوئے رکھائیندا۔ راؤ رنگ نہ پاوے سارا، راج راجانا کھ شرمائیندا۔ ایک بھگتاں دے آدھارا، آپ اپنی دیا
 کمائیندا۔ ساچے سنتاں دیوے نام سچ ہلارا، اپنا پردہ آپے لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ کرتا ہر کرنے جوگ، گرگھماں کرے
 سچ سنجوگ، سنگر ساچا میل ملائیندا۔ ساچا میلا ہر کرتا، جن بھگتاں آپ کرائیا۔ آدجگادی کھیل اپارا، جگا جگنتر آپ کرائیا۔ ایک بخشے چرن پیار، اچھیا بھچھیا

اک دکھائیا۔ ساچی سکھیا دُھر دربار، دُھر دی دھار آپ چلائیا۔ جگا جگنتر کھیل نیار، اک اکلّا آپ کرائیا۔ کلج پرگٹ ہو وچ سنسار، ساچا سنگ آپ
 نبھائیا۔ میٹ مٹائے اندھ اندھیار، ایکا جوت کرے رُشنائیا۔ ناتا توڑے کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار، آسا ترسنا دئے کھپائیا۔ مایا ممتا کرے خوار، جوٹھ جھوٹھ
 دئے مٹائیا۔ شبد اگمی مارے مار، کلج کوڑا رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، تیرا لیکھا دئے مٹائیا۔ کلج تیرا
 لیکھ مٹاؤنا، تیرا لیکھا رہے نہ رائیا۔ کوڑ گڑیارا میٹ مٹاؤنا، صدی چو دھویں دئے مٹائیا۔ اللہ رانی کھ شرمائونا، کھ گھنگٹ ایکا پائیا۔ پُرکھ ابناشی کلمہ اک
 پڑھاؤنا، کائنات ویکھ دکھائیا۔ ساچی شریعت اک جناؤنا، کایا مکہ کعبہ دئے دکھائیا۔ ایکا ایشٹ آپ مناؤنا، لاشریک روپ خدائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، کلج تیرا پار کنارہ، انتم کوکے دئے دُہائیا۔ کلج انتم اترنا پار، لوک مات رہن نہ پائیا۔ ورن برن ہون خوار چار ورن دین دُہائیا۔ بھگت
 بھگونت کرے پیار، گھر میلا سہج سُبھائیا۔ ایکا گائے شبد جیکار، گیت گو بند اک الائیا۔ ایکا مندر ویکھے در دربار، اٹاں گارا نہ کوئے لگائیا۔ چھپر چھن نہ
 کرے تیار، کایا مندر سو بھا پائیا۔ اپنا دیپک کر اُجیار، دیا باقی نہ کوئے لگائیا۔ اٹھے پہر شبد دُھنکار، ڈھولک چھیننا نہ کوئے وجائیا۔ ممتکھ بھلائے باہر، سنگر
 بیٹھا اندر تاڑی لائیا۔ کلج کوڑا کرے خوار، من منو آکھن نہ پائیا۔ دہ دشامارے اڈار، شانت ست نہ کوئے کرائیا۔ مت متوالی ہوئی خوار، مایا ممتا موہ
 ہلاکائیا۔ بدھ بیسی گئی ہار، گھر ملیا نہ ساچا ماہیا۔ جوٹھ جھوٹھ کر پیار، کلج جیو بھلے پاندھی راہیا۔ ساچے در نہ چڑھے کوئی دوار، بند تاک نہ کوئے کھلائی۔
 امرت ملیا نہ ٹھنڈا ٹھار، اٹھسٹھ تیرتھ نہاؤن رہے نہائیا۔ گھر جوت نہ جگی زرنکار، مندر دیپک رہے لگائیا۔ گھر ملیا نہ میت مُرار، پڑھ پڑھ ویدیا رہے سنائی۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیرا کوڑا پسار، انتم کرے پار کنارہ، مات لوک رہن نہ پائیا۔ کلج میٹے اندھیرا اندھ، مسیارین آپ چُکائیا۔
 جوٹھا جھوٹھا مکے پنڈھ، اگلا مارگ آپ دکھائیا۔ چار ورن بخشے پرمانند، نچ آتم وچے ودھائیا۔ سنجگ ساچے کوئے نہ لائے رسنا مدراماس گند، امرت جام اک
 پیائیا۔ پشو پنکھی پنچھی مائس گاؤن اک سہاگی چھند، سوہنگ شبد وڈی وڈیائیا۔ گھر گھر دیپک ہوئے اُجالا چڑھے چند، جوت زرنجن کرے رُشنائیا۔ دوتی دوتی
 ڈھائے کندھ، بھرماں گڑھ آپ تڑائیا۔ کدے نہ سووے دے کر کنڈ، گرگھیاں کھ ویکھ دکھائیا۔ داتا دانی سنگر سدا بخشند، بخشنہارا اک اکھوائیا۔ جوتی

جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ ساچا مارگ دے وکھائیا۔ کلجگ تیرا توڑے ناتا، ورن برن میٹ مٹائیندا۔ من مت رہے نہ نار کمذاتا، گرمت اک سمجھائیندا۔ ایک پوجا ایک پاٹھا، ایک منتر نام درڑائیندا۔ ایک کھولے ساچا ہاٹا، ہر جو گھٹ گھٹ نظری آئیندا۔ ایک نبھائے سگلا ساٹھا، آد جگاد سیو کمائیندا۔ ایک چلائے ساچا راٹھا، جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ ایک چکائے لہنا مستک ماتھا، پورب لہنا جھولی پائیندا۔ ایک ویکھے آد شکت جوت لٹاٹا، آد بھوانی ایک رُپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا ایشٹ دیوگر واستک رُپ آپ سمائیندا۔ واستک رُپ وشو دھار، وشن ناؤں کرے پرگٹائیا۔ برہما لیکھا جانے وید چار، چارے جگ آپ بھوائیا۔ شکر تیری ساچی سار، جگت سنگھار سیوا لائیا۔ تناں وچولا آپ نرنکار، نرگن نرور اک اکھوائیا۔ آپے اپنی کرے وچار، وچار وچ کسے نہ آئیا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ کریا کھیل اگم اپار، چار جگ چوکڑی اک گنائیا۔ برہمے منونتر اکثر کرے پارکنار، اپنی دھار وکھائیا۔ ساچا شستر نہ تن کٹار، ذرا بکتر نہ تن وکھائیا۔ ایک استر ہر نرنکار، شبد گھوڑا رہیا دوڑائیا۔ لوآں پُریاں کرے پار، برہمنڈ کھنڈ ویکھ وکھائیا۔ لوک مات کھیل اپار، نو کھنڈ پر تھمی کھوج کھوجائیا۔ ستاں دیپاں پردہ دے اتار، ست سمندر ورو لے چھاچھ نام مدھانا ایک پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ انتم کھیل اول، لیکھا جانے رانی اللہ، بسمل رُپ آپ سمائیا۔ بسمل رُپ آپ اناد، برہما ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جگ آد جگاد، جگ اپنا رُپ آپ پرگٹائیندا۔ لیکھا جانے سنت سادھ، بھگت بھگونت میل ملائیندا۔ پرگٹ ہو موہن مادھو مادھ، اپنی بنسری نام وچائیندا۔ جن بھگتاں سنے سد فریاد، غریب نمانے گلے لگائیندا۔ ایک دیوے ساچی داد، ہر کا نام جھولی پائیندا۔ لکھ چوراسی وچوں کاڈھ، اپنی گودی آپ بہائیندا۔ سدا سدا پر بھ کرے لاڈ، لال لال ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، تیرا لیکھا جاوے تک لکھ چوراسی بوٹا جائے سک، ہریا امرت سنج نہ کوئے کرائیندا۔ کلجگ تیرا کوڑا رنگ، نو کھنڈ پر تھمی ویکھ وکھائیا۔ کلجگ تیری جھوٹھی کنگ، جیواں جنتاں رہی ہنڈھائیا۔ کلجگ تیری تیج پلنگ، کام کامنی رُپ وٹائیا۔ کلجگ تیری انتم منگ، سنگ محمد چار یار ہوئے گڑمائیا۔ کلجگ تیری ڈھائے کندھ، کلر کندھ رہن نہ پائیا۔ کلجگ تیرا مکے گند، جگت وکار نہ کوئے ہنڈھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تیرا لیکھا دے چکائیا۔ کلجگ تیرا چکنا لیکھا، ویلا انتم آئیندا۔ پُرکھ ابناشی کڈھے بھرم بھلیکھا،

سرِ شٹِ سُبائی آپ سمجھائیندا۔ نہ کوئی جانے دھاری کیسا، موئڈ مُنڈائے سرب بھلائیندا۔ آپے ہوئے نریشا، دس دسمیسا رُوپ وٹائیندا۔ آپے ہوئے در درویشا، بھگت بھکھاری ناؤں دھرائیندا۔ آپے لیکھا جانے برہما وشن مہیش گنیشا، شو شکر میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، تیرا پندھ مُکائیندا۔ تیرا پندھ ہر مُکائونا، کلجگ انتم کھیل اپار۔ سنجگ ساچا مارگ لاونا، بیس یسا کر وچار۔ جگت جگدیشا اک اکھوانا، دُو جَا اِشٹ نہ وِچ سنسار۔ رام کرِشَن میل ملاونا، نانک گوہند اک پیار۔ عیسیٰ موسیٰ لڑ بندھاونا، سنگ محمد چار یار۔ وید پُراناں آپے گاونا، گیتا گیان دئے آدھار۔ انجیل قرآنا حکم سناونا، سچ ایمانا پروردگار۔ کھانی بانی ویکھ وکھاونا، پراپسنتی مدھم بیکھری اک وچار۔ سنجگ ساچا رنگ چڑھاونا، ایکا کھول سچ دوار۔ ایکنکار سب نوں نظری آونا، جگت جوت جگے اپار۔ پنج تت نہ کوئے وکھاونا، من مت نہ کوئے دھار۔ گر در مندر مسجد ایکا رُوپ وٹاونا، شو دوالا مٹھ پاوے سار۔ کایا بنک اک گھلاونا، سکھمن ٹیڈھی بنک کر پار۔ تربینی نیئی آپ نہاونا، سر رکھ ہتھ کرتار۔ امرت ساچا جام پیاونا، نچھر جھرنا جھرے اپار۔ اُلٹی نا بھی مکھ اُلٹاونا، کول نابھ کھڑے گلزار۔ پھڑ کاگوں ہنس بناونا، سوہنگ ہنسا کرے پیار۔ بجر کپائی توڑ تڑاونا، دُئی دویتی دئے نوار۔ انحد شبد اک سناونا، دُھن آتمک سچّی دھنکار۔ آتم سیجا پردہ لاہونا، دسم دواری میلا کنت بھتار۔ ہندو مسلم سکھ نہ کوئے وکھاونا، برہم پاربرہم انس وِچ سنسار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ ساچی چلے چال۔ سنجگ چلے چال نرالی، مہما گنت گنی نہ جائیا۔ کلجگ میٹے رین اندھیری کالی، شاہ سلطاناں خاک ملائیا۔ پھل نہ دے کسے ڈالی، پت جھڑ آپ وکھائیا۔ ویلے آنت نہ دیوے کوئے دلالی، جوٹھ جھوٹھ نہ دئے گواہیا۔ چار ورن دسن ہتھاں خالی، رام کرِشَن نانک گوہند عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد چار یار ملیا میل نہ ساچے ماہیا۔ سمت ستاراں دھرم رائے وکھائے حق حلالی، چتر گپت آپ اٹھائیا۔ پرگٹ ہو یا دو جہاناں والی، ور بھنڈ کھوج کھوجائیا۔ سب توں منگن آیا اپنا ہالی، لکھ چوڑاسی کایا دھرتی پھول بھلائیا۔ برہمے وشن شو لگایا بوٹا ویکھنہارا ہر ہر مالی، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ گرگھ ویکھے جنہاں گھال گھالی، ہر ہر کا نام رہے دھیائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ ساچا مارگ دس، ہر ہر دے اندر جائے وس، ہر کے پوڑے آپ چڑھائیا۔ سنجگ مارگ ساچا دسنا، چار ورن اک پیار۔ کوڑ گڑیاں کولوں نسنہ، جو جن سوہنگ بولے شبد جیکار۔ میٹے رین اندھیری مسنا، گھر

دیک جوت جگے نرنکار۔ بھگت بھگونت ایگا گھر وسنا، دوسر کوئے نہ ہور وچار۔ کرے پرکاش کوٹن رو سسنا، روس کرن نمسکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنجگ ساچا کرے وبار۔ سنجگ ساچامات رکھ، بیس میسا کرے گڑمایا۔ نرگن روپ ہو پرتکھ، جگت جگدیشا ویکھ دکھایا۔ عیسیٰ موسیٰ اڈنے ککھ، ائی انیسا دئے ڈھایا۔ نو نو کرے دکھو دکھ، بندھن بندھ نہ کوئے بندھایا۔ آپے کرے ککھوں ککھ، ہٹوہٹ آپ وکایا۔ انجیل قرآنا بہہ بہہ رہی ہس، صدی چو دھویں خوشی منایا۔ چار یار نس نس، اپنا پندھ رہے مکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن جوت کرے رُشایا۔ سنجگ ساچا دھر نامات، دھرت دھول آپ وڈیائیندا۔ کلجگ تیری کوئی نہ دسنی ذات، ورن برن نہ کوئے رکھائیندا۔ سنجگ بنے سچ جماعت، ایکا منتر نام درڑائیندا۔ کلجگ تیرا کرے گھات، دس اٹھ اٹھاراں راہ تکائیندا۔ سنجگ تیری ہوئے پر بھات، امرت ویلا آپ سہائیندا۔ کلجگ میٹے اندھیری رات، اندھ اندھیر نہ کوئے دکھائیندا۔ سنجگ تیرا اُتجے دھیرج ست، کلجگ دھیرج جت نہ کوئے دھرائیندا۔ سنجگ پنج نیچے اپنے وت، کلجگ تیری جڑ اُکھڑائیندا۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، جیو جنت ویکھ دکھائیندا۔ سوانگی سوانگ رچیا بازی گر نٹ، نٹ نو آروپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنی کھیل کھلاؤنڈا۔ کھیل کھلاؤنہارا ہر بھگوان، مہما کتھ کتھی نہ جائیا۔ سنجگ روپ ہو مہربان، بل باؤن بھیکھ دھرایا۔ تریتا رام نام کر پردھان، دھسر باناں نال گھایا۔ دوپر روپ وٹائے کرشنا کاہن، مور مٹ سپس ٹکایا۔ ایکا بھگت دئے گیان، گیان گیتا آپ درڑایا۔ سولاں کلا ہو پردھان، سولاں اچھیا پور کرایا۔ سولاں کلیاں سچ نشان، ولیا چھلیا آپ دکھایا۔ ساچی گوپیاں دیوے مان، جو کرشن کرشن دھیایا۔ غریب نمائیاں ویکھے مار دھیان، بدر سُداما گلے لگایا۔ جگا جگنتر کھیل مہان، ہنکاری دُشٹ دئے کھپایا۔ کلجگ انتم ویکھے مار دھیان، سرشٹ سبائی رہی گرا لایا۔ کسے ہتھ نہ آئے سچ گیان، چو داں و دیا دئے ڈھایا۔ پنڈت پاندھا ملا شیخ گرنتھی پنتھی کوئے نہ وڑیا اپنے سچ مکان، دور دراڑے بیٹھے راہ تکایا۔ گر در مندر مسجد بہہ بہہ گان، کایا مندر نہ کوئے وسایا۔ پڑھ پڑھ سناؤندے نام بھگوان، بھگوان درشن کوئے نہ پائیا۔ مایا ممتا لو بھی ہوئے نادان، گن ندھان دس نہ آئی۔ ناتا تھانہ پنج شیطان، پنج وقت نماز سنائی۔ بانی مارے نہ ساچا بان، من گھائل نہ کوئے کرایا۔ گائتری منتر نہ دیوے دیوند پُراں، دیوی دیوا دس نہ آئی۔ کلجگ سُنجا جیو نادان، گھر وست نہ

سچ لکائی۔ جوٹھ جھوٹھ پین کھان آسا ترسنا جہوا ہلکائی۔ کلجگ انتم پُرکھ ابناشی کرے پچھان، جوتی جامہ بھیکھ وٹائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، اپنا ناؤں رکھائی۔ نہہکنک ہر بھگوان، پنچ تت نہ کوئے رکھائیندا۔ شبد سرُپی اک گیان، آتم برہم آپ جنائیندا۔ سچ دکھائے اک نشان، سچکھنڈ دوارے آپ جھلائیندا۔ نرمل جوت جگے بھگوان، ورن گوت نہ کوئے رکھائیندا۔ چوڑاں لوکاں ویکھے آپ دُکان، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ لوک مات ہوئے مہربان، ہرجن ساچے آپ اٹھائیندا۔ درس دکھائے درگھر آن، پورب لہنا ویکھ دکھائیندا۔ نام ندھانا بخشے ساچی کھان، چار یار لٹ کوئے نہ جائیندا۔ اک رکھائے اپنی آن، دوسر در نہ کسے پھرائیندا۔ شبد اگئی اک بان، بھگت بھگونت آپ چڑھائیندا۔ لکھ چوڑا سی مٹے کان، رائے دھرم نہ ڈن لگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیرا انت کنارہ، پرگٹ ہوئے ہر اوتارا، لوک مات کھیل دکھائیندا۔ لوک مات کھیل نیارا، پُرکھ ابناشی آپ کرائیا۔ چوٹھے جگ چوویاں اوتارا، کل کلکی آپ اکھوائیا۔ شبدی جوتی جوڑا کلنی توڑا سیس دستارا، نام گھوڑا اک دوڑائیا۔ گرکھاں بہڑا آپ نرنکارا، جنم جنم دی لگی اوڑ پیاس بُجھائیا۔ امرت برکھے ٹھنڈی ٹھارا، نچھر جھرنا انڈ ٹھارس مکھ چوائیا۔ درس دکھائے اگم اپارا، سوچھ سرُپی روپ وٹائی۔ سمت ویہہ سو ستاراں بکرمی ہو اُجیارا، بھارت کھنڈ کرے رُشائیا۔ اِلابت کیتمال دئے ہلارا، ہرورکھ ویکھ دکھائیا۔ کپورکھ کرے پیارا، بھدر نرگن جوت کرے رُشائیا۔ شاہ سلطاناں ایک شبد سنائے بول جیکارا، والی ہند آپ اٹھائیا۔ بن ہر نرائن کوئے نہ بیڑا لائے پار کنارہ، کلجگ نیا رہیا ڈُبائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرکھاں بنے ساچا سنیا، دھرم رائے نہ کڈھے وئی۔ باقی لیکھا دئے مکائیا۔ گرکھ لیکھ مکاونا، کرپا آپ کرتار۔ ساچے بیڑے نام چڑھاونا، آپے لائے پار کنار۔ کھیوٹ کھیٹا آپ اکھواونا، سیوا کرے وچ سنسار۔ مستک لیکھا آپ چکاونا، پُرکھ ابناشی کرپا دھار۔ اولیا پیر شیخ مسائق میٹ مٹاونا، اُچی کوک نہ کرے کوئے پکار۔ سنجگ ساچا راہ چلاونا، ست پُرکھ نرنجن ساچی کار۔ گرکھ رنگ رنگیلا آپ رنگاونا، چار ورنناں کر پیار۔ نو کھنڈ پر تھی سرشٹ سبائی قبیلہ اک بناونا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل کھلاونا۔ نو کھنڈ پر تھی اک قبیلہ، گھر مندر اک سہائیا۔ سوہنگ شبد بنے وسیلہ، دُئی دویتی رہن نہ پائیا۔ پُرکھ ابناشی ملے میل چھیل چھیل، نرگن داتا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،

کھج تیری اتم ور، سنجگ ساچا لئے اُجائیایا۔ سنجگ ساچا پرگٹائے، پرگٹ آپ نرنکار۔ ونج ونجارا ایکا ہٹ وکھائے، پُرکھ ابناشی چرن دوار۔ لکھ چوڑاسی پھڑ اٹھائے، سویارہے نہ کوئے وچ سنسار۔ سوہنگ شبد آپ پڑھائے، ایکا اکھر بول جیکار۔ گھٹ گھٹ مندر دیپ جگائے، کملاپاتی نین مُدھار۔ نین کول ہر آپ مٹکائے، وشنوؤں کرے کھیل اپار۔ ساگو پانگ تیج آپ ہنڈھائے، باسک تشکا کر پیار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، لیکھا جانے اپنی وار۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوؤں بھگوان، ایکا جوت نُور مہان، کرے پرکاش دو جہان، نوست اک گیان، برہم مت دیوے دان، اتم وت ایکا یج بجائیایا۔

★ ۱۲ جیٹھ ۲۰۱۷ پکرمی سیوارام رسیارام دے گھر دیا ہوئی پنڈ کلوئے ★

اک اونکارا اگم اتھاہ، الکھ اگوچر ناؤں دھرائیندا۔ پُرکھ ابناشی بے پرواہ، بے عیب پروردگار جوت جگائیندا۔ سری بھگوان صفت صلاح، مہما اگت نہ کوئے گنائیندا۔ ابناشی کرتا جگت ملاح، جگ جگ بیڑامات چلائیندا۔ نرگن سرگن ویس وٹا، عقل کل اپنی کھیل کھلائیندا۔ شبد اگئی ڈھولا گا، راگ ناد اک وجائیندا۔ لکھ چوڑاسی ڈیرہ لا، گھٹ گھٹ اپنا مندر سہائیندا۔ برہما وشن شو سیوالا، ترے گن پلے گنڈھ بندھائیندا۔ تیج تت کر رُشنا، جوت نرنجن دیپ جگائیندا۔ نو دوارے ویکھ وکھا، جگت ترسنا وچ بھرائیندا۔ من مت بدھ دے ٹکا، رُپ انوپ آپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی کھیل آپ کھلائیندا۔ کھیلنہارا ہر سمرتھ، آد جگاد وڈی وڈیائیایا۔ پُرکھ اکال چلائے اپنا رتھ، دین دیال سچا رتھوہیا۔ سچکھنڈ نواسی ایکا رکھے ساچی وتھ، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں آپ ورتائیایا۔ ایکا منتر نام درڑائے پوجا پاٹھ، نش اکھر وکھر کرے پڑھائیایا۔ اک سرور وکھائے تیرتھ تاٹ، امرت اتم تال بھرائیایا۔ اک وجائے نگارے انحد سٹ، شبد انادی آپ سنائیایا۔ ایکا سوئے ساچی کھاٹ، سچ سگھاسن آپ ہنڈھائیایا۔ ایکا جانے اپنی واٹ، دو جہاناں پنڈھ مُکائیایا۔ ایکا کھولے چوڈاں ہاٹ، چوڈاں لوک نرگن جوت کر رُشنائیایا۔ ایکا لیکھا جانے آن باٹ، جیو جنت پھول بھلائیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ کرتا وڈ وڈیائیایا۔ اک اکلا ہر نرنکارا، جگ جگتھر کھیل کھلائیندا۔ سچکھنڈ نواسی اک سہائے سچ دوارا، تھر گھر ساچے آسن لائیندا۔ شاہو بھوپ وڈ

بن سِکدرا، راجن راج آپ اکھوائیندا۔ ست سرُوپی سچ نشانہ دے ہلارا، درگاہ ساچی آپ جھلاییندا۔ حکمی تھم ورتے ورتارا، دُھر فرمانا آپ سناہیندا۔ وشنوؤ
 بنسی کر اُجیارا، گھر گھر اپنا رزق سبائیندا۔ برہما آتم آتر بھر بھنڈارا، شبد شبدی جھولی پائیندا۔ چارے ویداں بن لکھارا، چارے جگ چارے مکھ آپ
 صلاحندا۔ شکر ساچے گھر کر پیارا، آپ اپنے رنگ رنگائیندا۔ ایکا بخشے ساچی کارا، جو گھڑیا بھنّ وکھائیندا۔ ترے گن اتیتا ایکنکارا، انڈیٹھا کھیل کھلاییندا۔
 لوک مات لے اوتارا، نرگن سرگن میل ملائیندا۔ گر گر رُوپ ورتے آپ کرتارا، جوتی شبدی میل ملائیندا۔ بھگت بھگونت وکھائے اک اکھاڑا، آپ اپنی
 بوجھ بھجھائیندا۔ سنتاں دیوے سچ ہلارا، دُئی دوتی پردہ لائیندا۔ گرگھماں کرے اک پیارا، گھر مندر میل ملائیندا۔ گرگھماں دیوے امرت ٹھنڈا ٹھارا، بھر پیالہ
 جام پیائیندا۔ جگا جگنتر کھیل نیارا، پُرکھ ابناشی آپ کرائیندا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہارا، وید پُران سرب جس گائیندا۔ آپے وسے سچ محل اُچ اٹل منارا، دُھر
 دربارا آپ سہائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن کھیل اپارا، دو جہانی آپ کرائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن میت مُرارا، درگھر ساچے سو بھاپائیندا۔ ایکنکارا کر پسارا، آپ اپنا
 ویکھ وکھائیندا۔ آد نرنجن ہو اُجیارا، گھر گھر دیا باقی آپ کرائیندا۔ سری بھگوان بھر بھنڈارا، اتوٹ اٹٹ اپنا ناؤں رکھائیندا۔ ابناشی کرتا بن ورتارا، لوک
 مات آپ ورتائیندا۔ پاربرہم پر بھ کھیل نیارا، خالق خلق رُوپ وٹائیندا۔ رام رُوپ ایکا ادھارا، رنگ ریکھ نہ کوئی جنائیندا۔ جگا جگنتر آپ ورتے اپنا ورتارا،
 دُوسر سنگ نہ کوئی رلائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ سنگھاسن پُرکھ ابناشن اپنا ڈیرہ لائیندا۔ سچ محلہ ایکنکارا، سچکھنڈ دوار آپ سہائیا۔
 جل تھل مہیئل کر پسار، آپ اپنی رچن رچائیا۔ دھرت دھول کر پیارا، رُوپ انو پ ست سرُوپ آپ وٹائیا۔ لیکھا جانے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ، دُونگھی کندر
 اُچے ٹلے پر بت پھول بھلاییا۔ لکھ چوراسی ویکھ وچار، ہر بھگتاں لئے اُٹھاییا۔ ایکا دیوے نام ادھارا، رام نام کرے پڑھاییا۔ لیکھا جانے کایا ماٹی نگر گرام،
 ساچا کھیڑا ویکھ وکھاییا۔ امرت امیوں رس پیائے ساچا جام، سنگر پورا ہتھ اُٹھاییا۔ سنتاں کرے پورا کام، کام کامنی میٹ مٹاییا۔ آسا ترسنا مٹائے اندھیری
 شام، ہوئے ہنگتا رہن نہ پائیا۔ سچ پرکاش کرے ایکا بھان، بھگوان بھگتن ہوئے سہائیا۔ ایکا بخشے دانی دان، نام ندھانا جھولی پائیا۔ چرن دوارے بخشے مان،
 جگت ابھمانا دے مٹاییا۔ اک وکھائے سچ نشان، سچکھنڈ دوارے آپ جھلاییا۔ لوک مات ہو پردھان، جگ جگ اپنی رچن رچائیا۔ سبجگ ساچا کر پروان،

آپ اپنے وِج ٹکائیآ۔ تریتا لیکھا جانے سپیارام، راون لنکا گڑھ ٹڑائیآ۔ دواپر دوئے جوڑ کرے پرنام، کاہنا بنسری ایکا نام وجائیآ۔ کلجگ انتم پرگٹ ہوئے والی دو جہان، نرگن اپنا ناؤں رکھائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ کرتا ہر کرنہار، آد جگادی اک اوتار، بھگت بھگونت پائے سار، ساچے ستن دیوے نام آدھار، گرگھ سجن لائے پار، گرگھ ساچے میل ملائیآ۔ کلجگ انتم کھیل اولٹا، سو پُرکھ نرنجن آپ کراونا۔ آد جگادی اک اکلٹا، رُپ انُپ آپ وٹاونا۔ سچکھنڈ دوار سہائے سچ محلٹا، تھر گھر ساچے ڈیرہ لاونا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، لوک مات ویس وٹاونا، لوک مات ویس اپارا، ہر پُرکھ نرنجن آپ کرائیآ۔ نرگن رُپ اگم اپارا، جوتی باقی آپ جگائیآ۔ سرگن کرے سچ پیارا، گھر گھر وِج میل ملائیآ۔ میٹ مٹائے اندھ اندھیارا، دھواں دھار نہ کوئے دکھائیآ۔ سُن اگئی پار کنارہ، اپنا پندھ آپ چکائیآ۔ اک وسائے سچ دوارا، گھر گھر وِج کر رُشنائیآ۔ ستنگر کھیل اپرا، گر گر اپنا ناؤں وٹائیآ۔ دوہاں وِچولا بنے آپ نرنکارا، شبدی اپنا ناؤں دھرائیآ۔ شبد سرُپی بول جیکارا، ہر ہر ناؤں لئے پرگٹائیآ۔ کلجگ انتم کھیل نیارا، نہکناک اپنا ناؤں رکھائیآ۔ بے عیب خدائی پروردگارا، جلوہ نُور نُورِ الہیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد جگ جگتر، آپ بُجھائے لگی بسنتر، امرت میگھ آپ برسائیآ۔ کلجگ انتم لگی اگ، چار کُنٹ گرا لئیندا۔ کوئی نہ دیوے دھیرج جت، ست سنتو کھ گھ بھوائیندا۔ شاہاں پاتشاہاں لتھی پت، راج راجان کوئے نظر نہ آئیندا۔ لکھ چوڑاسی اُلی رت، سائتک ست نہ کوئے ورتائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا ویس دھرائیندا۔ کلجگ انتم کوک پکار، جیو جنت رہیا گرا لئیندا۔ نُو کھنڈ پر تھی ہاہاکار، ست دیپ دین دُہائیآ۔ ورننا برناں کوئے نہ کرے سچ پیار، ساچی سرن نہ کوئے رکھائیآ۔ ہرناں پھرناں نیتر کھلے نہ بند کوٹا، سادھ سنت بیٹھے تاڑیاں لائیآ۔ گھر گھر اگئی لگی ہاڑ، پنچ تیت رہی جلائیآ۔ اُبلے رت بہتر ناڑ، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار ہلکائیآ۔ جوٹھ جھوٹھ بنایا اک اکھاڑ، سچ سچ نہ کوئے دکھائیآ۔ ایکا بھلیا ہر کرتار، رسنا چہوا کوئے نہ گائیآ۔ کلجگ کوک کرے پیار، چارے کُٹاں رہیا سنائیآ۔ چوڑاں طبقات دیاں ہلار، سنگ محمد دئے گواہیا۔ چوڑاں لوکاں بناواں اک اکھاڑ، نُو کھنڈ پر تھی چرناں ہیٹھ دبائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنی دھار چلائیآ۔ کلجگ کوڑا وڈ بلوان، جھوٹھ شستر ہتھ اٹھائیندا۔ چاروں کُنٹ کرے ویران، گڑھ بنک نہ کوئے سہائیندا۔ لیکھا

توڑے انجیل قرآن، سچ ایمان نہ کوئے دھرائیندا۔ نال رلائے پنج شیطان، کلمہ نبی نہ کوئے پڑھائیندا۔ گھر گھر گل گل تسبیح پائے بے ایمان، من کا منکا نہ کوئے بھوائیندا۔ اللہ رانی نین شرمان، ویلا انتم آئیندا۔ چار یار رون گران، پیر دستگیر نہ کوئے ملائیندا۔ پُرکھ ابناشی کھیل مہان، جگ جگ اپنی کار کمائیندا۔ پنڈت پاندھانہ دیوے کوئے گیان، ساچا منتر نہ کوئے درڑائیندا۔ اٹھسٹھ تیرتھ نہاؤن نہان، دُرمت میل نہ کوئے کٹائیندا۔ مندر بہہ بہہ ایکا گان، کایا مندر نہ کوئے وسائیندا۔ ٹھا کر پوجا کرن بھگوان، بھگون ہتھ نہ کسے آئیندا۔ جوٹھی جھوٹھی کھول دکان، مایا رانی نال پرنائیندا۔ کلجک دیکھے مار دھیان، آپ اپنا حکم چلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ میٹھ کوڑ پساہ، پرگٹ ہوئے وچ سنسار، سبجگ تریتا دوپر پار اتارا، کلجک انتم واری آئی۔ کلجک تیرا انتم وار، چاروں کُنٹ اندھیرا چھایا۔ دیناں انا تھاں کوئے نہ سنے پکار، درد دُکھ نہ کوئے ونڈایا۔ غریب نمانے دھاہاں رہے مار، بال بردھ جوان اُچی کوکن دین دُہایا۔ نیتز رووے زرار، زارو زار نیر وہایا۔ جوٹھے جھوٹھے ہوئے سکدار، ساچا عدل نہ کوئے کمایا۔ چاروں کُنٹ ہوئے و بھچار، کام کرودھ لو بھ موہ ہلکایا۔ ہنکار اپنا گڑھ کرتیار، کایا مندر اندر ڈیرہ لایا۔ پُرکھ ابناشی پاونہارا سار، لکھ چوراسی دیکھ وکھایا۔ سادھ سنت کرن پکار، ہر کا پوڑا دس نہ آیا۔ انتم ڈگے منہ دے بھار، پھڑ باہوں نہ کوئے اٹھایا۔ کلجک پائے گل وچ ہار، آپ اپنے انگ لگایا۔ چاروں کُنٹ جھوٹھ شنکار، تن ویسواروپ وٹایا۔ ملے میل نہ ہر زرنکار، نیتز نین درس کسے نہ پایا۔ گھر مندر نہ جوت اُجیار، ہون دھوپ دیپ نہ کسے وکھایا۔ گھر کنت نہ کوئے پیار، نار دُہاگن سرب گرلایا۔ رُت بسنت نہ کھڑی گلزار، پت ڈالی نہ کوئی مہکایا۔ بھورا گونجے نہ سرجنہار، سچ سنگدھی نہ دیکھ وکھایا۔ منمکھ جیو اپنا جنم گئے ہار، جم کا جیڑا نہ کسے کٹایا۔ کلجک آئی انتم وار، نوست ست نوہر ہر دیکھ وکھایا۔ برہم مت پر بھ پاوے سار، تتوت اک بُجھایا۔ گت مت جانے زرار، زرارن اپنا ناؤں رکھایا۔ رتھ چلائے سرب سنسار، جگ جگ اپنا ناؤں وٹایا۔ مہما کتھ بول جیکار، ساچا نعرہ ایکا لایا۔ ساڈھے تن تن ہتھ رہیا وچار، دھرت دھول دھرنی تیری ونڈ ونڈایا۔ جو دیسے سو جائے ڈھٹھ انتم وار، بھٹھ کھیڑا آپ کرایا۔ اُلٹی گیڑے لٹھ آپ زرنکار، جگ چوتھا دیکھ وکھایا۔ اتھر بن آئے ہر دوار، گل پلو ایکا پایا۔ پُرکھ ابناشی کرپا دھار، کلجک ناتا دے تڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے دیوے ساچا ور، ساچا شبد آپ جنایا۔ اتھر بن سنی ہر پکار، ایکا

تھم جنایا۔ برہمے سدے وچ دربار، سچ دربارا آپ لگایا۔ تیری چوکڑی ہو یا پار کنار، تیرا جگ سرنائی آیا۔ اودھ گئی پگ وچ سنسار، جگت چوگ نہ کوئے
 دکھایا۔ خالق خلق سنے پکار، مخلوق دیکھے سچ سبھایا۔ آفتاب طلوع نہ ہوئے اپنی دھار، نبی نوع دے ڈھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج
 تیری اتم ور، تیرا لیکھا دے مکایا۔ کلج سورا سوربیر سربنگ، بل اپنا آپ دکھایا۔ سرشٹ سبائی وجائے مردنگ، ساچا ڈورو ہتھ اٹھایا۔ راج راجاناں
 کرے ننگ، سیس تاج نہ کوئے لکایا۔ لیکھا جانے گوداوری گنگ، جمناسرستی اٹھسٹھ تیرتھ پھیرا پانیا۔ گدر در مندر مسجد اپنی بھکھیا رہیا منگ، در درویشا آپ
 اکھوایا۔ نو دوارے آپے لنگھ، نو نو کھوج کھوجایا۔ رسن آہار کرایا مدراماس گند، ہتی دند ہر کا نام نہ کوئے صلاحیا۔ جوت نرنجن چڑھے نہ چند، اندھ
 اندھیرے سستی سرب لوکایا۔ بھرماں ڈھائے نہ کوئے کندھ، دوجا پردہ نہ کوئے اٹھایا۔ کسے ہتھ نہ آئے پرمانند، نچ آتم گئے گویا۔ گھر سنے نہ ساچا چھند،
 انخ شبد نہ کوئے سنایا۔ خوشی ہوئے نہ بند بند، ترے گن مایا بندھن پانیا۔ من اچھیا نہ کرے کوئے کھنڈ کھنڈ، من مت نہ کوئے سمجھایا۔ برہم مت نہ
 ونڈے ونڈ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا کھیل آپ کرایا۔ کلج کوڑا راجا، چارکٹ اکھواینیدا۔ دہ دشا پھرے بھاجا، آپ اپنا
 دیکھ دکھواینیدا۔ لکھ چوراسی رچیا کاجا، ساچا سگن مناینیدا۔ رائے دھرم مارے واجاں، ستیاں آپ اٹھواینیدا۔ لاڑی موت دیوے داجا، ساچی وست ہتھ
 اٹھواینیدا۔ ناتا توڑے سنتاں سادھاں، ساچا سنت نہ کوئے دکھواینیدا۔ ملے میل نہ کرشن رادھا، سچ سوامی نہ کوئے مناینیدا۔ پیتا رام نہ مادھو مادھا، سرتی سینتا
 شبد نہ کوئے پرناینیدا۔ کھانی بانی شبد نہ جانے بودھ اگادھا، پڑھ پڑھ رسن وواد ودھواینیدا۔ گھر گھر وجائے نہ کوئے نادا، دھن آتمک نہ کوئے سناینیدا۔
 امرت بھوجن کسے نہ کھادھا، جوٹھ جھوٹھ گھ دکھواینیدا۔ نظر نہ آیا مکہ کعبہ، ساچا حاجی حج نہ کوئے کرائینیدا۔ کلج اٹھ اٹھ دیکھے شاہ نوابا، چرن رکابا آپ
 لکھواینیدا۔ ستاں دیپاں پھرے بھاجا، دوس رین رین دوس ایکارنگ دکھواینیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، تیرا لیکھا آپ
 مکھواینیدا۔ کلج تیرا سازن ساز، چوتھے جگ کری گڑمایا۔ تیری سرتی رہی بانجھ، ساچا ست نہ کوئے دکھایا۔ تیرے نیتزیر انجھو آنجھ، اکھ پر تکھ دیکھ
 دکھایا۔ تیرا ناتا ٹٹے جگت سانجھ، سنگر پورا دے تڑانیا۔ اتم کل پرگٹ ہوئے دیس ماجھ، نہہکنک ناؤں رکھایا۔ ستجگ ساچے ساچا بخشے راج، سچ سچ دے

وڈیایا۔ ست دھرم دا سیس رکھائے تاج، دھیرج جت اک دکھایا۔ جن بھگتاں سنتاں رکھے لاج، جو ہر ہر رسنا گایا۔ بچھلا لگا دھوے داغ، آگے نزل
آپ کرائیا۔ چرن دھوڑ کرائے مجن ماگھ، دُرمت میل رہن نہ پائیا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاگ، سوہنگ ساچی مانک موتی چوگ چُکایا۔ گھر گھر دیپک جوت
جگے چراغ، انحد شبد وجے ودھایا۔ سرشٹ سبائی اپنے ہتھ پکڑے واگ، چاروں کُنٹ آپ پھرایا۔ ست ستوادی چلائے اک جہاز، چارے ورنائے لئے
چڑھایا۔ اٹھاراں برن نہ کرن ناچ، سوانگی سانگ نہ کوئے دکھایا۔ لیکھا جانے کایا مائی کاج، گھر سچ سچ دئے دکھایا۔ ترے گن لگی بُجھائے آنج، سیتل دھار
اپنی آپ چوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ ساچے دئے وڈیایا۔ سنجگ ساچا لاونا، کلجگ تیری انتم وار۔ بل باون بھیکھ وٹاونا، نرگن
رُپ اگم اپار۔ کلجگ ہنکاری مارے راونا، شبد کھنڈا تیز کٹار۔ جوٹھ جھوٹھ کنسا پکڑ گراونا، کرشنا کاہنا ہو اُجیار۔ تیرا کوڑا پندھ مُکاونا، مٹے رین اندھیری
دھواں دھار۔ سنجگ ساچا چن چڑھاونا، جگے جوت اک نرکار۔ چار ورنائے ایک رنگ رنگاونا، کھتری براہمن شوڈر ویش کرن پیار۔ سکھ عیسائی ہندو مُسلم ایک
دھام بہاونا، اک دکھائے مندر مسجد گروڈوار۔ ایک رام نام درس کراونا، مٹے حرص سرب سنسار۔ پاربرہم پر بھ ترس کماونا، برہم میلے کرپا دھار۔ ایک اکھر
جاپ چپاونا، سو پُرکھ نرنجن نرکار۔ ہنگ ہنگتا میٹ مٹاونا، ساچی سنگتاں بخشے اک آدھار۔ کایا چولا رنگ رنگاونا، اتر نہ جائے دوجی وار۔ بھانڈا بھرم بھو
بھٹاونا، شبد ہتھوڑا ایک مار۔ سوہنگ سو ساچا جاپ چپاونا، جاگرت جوت ہوئے اُجیار۔ گھر گھر منگل ایک گاونا، ایک رنگ رنگائے نرنار۔ ست ستوادی کھیل
کھلاونا، برہم برہادی کرے وچار۔ آد جگادی رُپ وٹاونا، جگا جگنتر ساچی کار۔ جن بھگتاں میل ملاونا، سنتن کھولے بند کواڑ۔ گرکھاں امرت جام پیانا،
گرکھاں ترسنا دئے نوار۔ دُھر دا لیکھا آپ سمجھاونا، تھر رہے نہ کوئی وچ سنسار۔ غریب نمانے گلے لگاونا، شاہ سلطاناں کر خوار۔ سرشٹ سبائی تیرا مارگ
اک دکھانا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، کرے کھیل وچ سنسار۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، بھگت بھگونت بھگوان
آد جگادی جائے تار۔

★ ۱۲ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی سردارا سنگھ فقیر سنگھ دے گھر پنڈ سیڑ ضلع جموں ★

سِت پُرکھ زرنجن سرب گنونت، آد جگاد سہانیدا۔ اکھ اگوچر اگم اتھاہ بے انت، بے پرواہ ایکاناؤں دھرائیندا۔ سو پُرکھ زرنجن مہما اگنت، بھيو اھید نہ کوئی پائیندا۔ ہر پُرکھ زرنجن ساچا کنت، گھر ساچا آپ سہانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکنارا اپنی کھیل کھلائیندا۔ ایکنارا ہر زرنکار، در گھر ساچے سو بھا پائیا۔ آد زرنجن ہو اُجیار، زرنجن جوت کرے رُشائیا۔ ابناشی کرتا بے عیب پروردگار، جلوہ نور نور اُچائیا۔ سری بھگوان ایکا وسے سچکھنڈ سچے دوار، تھر گھر اپنا آسن لائیا۔ پاربرہم پر بھ جائے اپنی دھار، جگ جگ اپنا ویس وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، عقل کل آپ اکھوائیا۔ سو پُرکھ زرنجن عقل کل دھاری، رُوپ انوپ ریکھ رنگ نہ کوئی جنائیندا۔ ہر پُرکھ زرنجن کھیل اپاری، اک اکلآ آپ کرائیندا۔ ایکنارا سچ سکداری، درگاہ ساچی آپ کمائیندا۔ آد زرنجن زرنجن رُوپ اگم اپاری، آپ اپنا آپ پرگٹائیندا۔ ابناشی کرتا شاہو بھوپ راجن راج ایکا وسے اُچ محل اٹل مناری، تخت تاج آپ سہانیدا۔ سری بھگوان آپ اٹھائے سچ نشان، دو جہاناں آپ جھلائیندا۔ پاربرہم پر بھ ہو پردھان، زرنجن کھیل کرے مہان، کھیل اولڑی آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، درگاہ ساچی آپ سہانیدا۔ سو پُرکھ زرنجن ہر بھگوانا، مہما اکتھ کتھی نہ جائیا۔ ہر پُرکھ زرنجن وسے سچ مکانا، چھپر چھن نہ کوئی چھہائیا۔ ایکنارا گن ندھانا، گن اوگن نہ کوئی جنائیا۔ آد زرنجن اپنی کل آپ ورتانا، دوسر سنگ نہ کوئی رکھائیا۔ سری بھگوان نوجوانا، بردھ بال نہ رُوپ وٹائیا۔ ابناشی کرتا جگ جگتر کرے کھیل مہانا، نہ مرے نہ جائیا۔ پاربرہم اپنے گھر منگے دانا، اپنی جھولی آگے ڈاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکلآ ویس وٹائیا۔ سو پُرکھ زرنجن اک اکلآ، لیکھا لیکھ نہ کوئی لکھائیندا۔ ہر پُرکھ زرنجن وسے سچ محلہ، درگاہ ساچی دھام سہانیدا۔ ایکنارا اپنی جوتی آپے رلا، مات پیت نہ کوئی بنائیندا۔ آد زرنجن سٹخ پرکاس آپے بلا، باقی تیل نہ کوئی کائیندا۔ سری بھگوان سچ سنگھاسن ایکا ملا، پاوا چول نہ کوئی رکھائیندا۔ ابناشی کرتا وسے نہیل دھام اٹلا، دس کسے نہ آئیندا۔ پاربرہم آپے پھڑے اپنا پلا، اپنا سنگ آپ نبھائیندا۔ سو پُرکھ زرنجن سو بھاؤنت، ایکا رنگ سمایا۔ ہر پُرکھ زرنجن ساچا کنت، زرنجن اپنا رُوپ وٹایا۔ ایکنارا اپنی مہما آپے جانے اگنت، اپنا لیکھا اپنے وچ کایا۔ آد زرنجن کھیلے کھیل

آد انت، مدھ اپنا ویس وٹایا۔ سری بھگوان دو جہان بنائے بنت، نش اکھر آپ اُپایا۔ پاربرہم آپے ہوئے در درویشا منگت، نیوں نیوں اپنا سیس جھکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ست ستوادی آد جُگادی اپنی رچن آپ رچایا۔ سو پُرکھ نرنجن شاہ سلطان، تخت تاج اک ہنڈھائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن راج راجان، دُھر فرمانا حکم سناہیندا۔ اینکارا بن دربان، در گھر ساچے سو بھاپائیندا۔ آد نرنجن اپنی مٹے آپے آن، اپنا حکم آپ چلاہیندا۔ سری بھگوان دیکھے مار دھیان، اپنا پردہ آپے لاہندا۔ ابناشی کرتا آپے ہوئے جانی جان، اپنا لیکھا آپ گناہیندا۔ پاربرہم ایک مگے دان، داتا دانی آپ ہو جائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن داتا ہر بے آنت، آپے نار آپے کنت، اپنی سیج آپ ہنڈھائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ناری کنتا، گھر ساچے سو بھاپائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن آپ بنائے اپنی بنتا، اپنی سیجا آپ ہنڈھائیندا۔ اینکارا اپنی چولی آپے رنگدا، دوسر سنگ نہ کوئے دکھائیندا۔ آد نرنجن اپنا در آپے لنگھدا، دوسر در نہ کوئے کھلاہیندا۔ ابناشی کرتا لیکھا جانے سیج پنگ دا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در گھر ساچے آپے وڑ، آپ اپنا آسن لائیندا۔ در گھر ساچے آپے وڑیا، نرگن اپنی کھیل کھلاہیندا۔ اپنے پوڑے آپے چڑھیا، دس کسے نہ آہیندا۔ اپنا گھاڑن آپے گھریا، سچکھنڈ دوارا ناؤں دھرائیندا۔ سچکھنڈ اندر تھر گھر آپے کریا، گھر گھر وچ آپ سماہیندا۔ آپے پُرکھ ناری نریا، نر نرائن اپنا ناؤں دھرائیندا۔ اپنا آپ آپے وریا، ہر جو اپنے مندر سو بھاپائیندا۔ اپنا بھوگ بلاس نرگن نرگن سنگ کریا، متوت نہ کوئے کرائیندا۔ اپنے اندر آپے وڑیا، اپنی بند آپ کرائیندا۔ آپے باہر در دوار آئے کھریا، رُپ انوپ آپ وٹائیندا۔ اپنی وڈیا آپے پڑھیا، نش اکھر اپنا جاپ جاپائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچکھنڈ دوارا کر تیار، جوت جگائے آگم اپار، اینکارا کھیل نیرا، کھیل اولآ آپ کرائیندا۔ سچ محلہ کر تیار، ہر ساچا کھیل کھلاہیندا۔ ایکا دیپک کر اجیارا، آد جُگادی ڈگمگائیندا۔ رُوس نہ کوئے ستارا، سورج چن نہ کوئے چڑھائیندا۔ منڈل منڈپ نہ کوئے ہلارا، آکاش پرکاش نہ کوئے دکھائیندا۔ برہما وشن شو نہ سوہے دوارا، ترے گن تت نہ کوئے جنائیندا۔ پنج تت نہ کوئے ادھارا، اپ تیج وائے پر تھی آکاش نہ رُپ وٹائیندا۔ جنگل جوہ نہ کوئے پہاڑا، جل تھل نہ کوئے ڈیرہ لائیندا۔ سادھ سنت نہ گر پیر کوئی اوتارا، اینکارا اپنی کل ورتائیندا۔ نہ کوئی نام شبہ بولے جیکارا، دُھن ناد نہ کوئے وجائیندا۔ نہ کوئے امرت دیکھے ٹھنڈا ٹھارا، جل دھارا نہ

کوئے بنائیندا۔ نہ کوئی نیوں نیوں کرے نمسکارا، سپس جگدیش نہ کوئے جھکائیندا۔ لکھ چوڑاسی نہ کوئے پسار، گھڑ بھانڈے نہ کوئے بنائیندا۔ نہ کوئی چلہ تیر کمان تیز کٹارا، شستر بستر نہ کوئے رکھائیندا۔ نہ کوئی پُرکھ نہ کوئی نار، جگت سیج نہ کوئے ہنڈھائیندا۔ نہ کوئی دسے وڈ بھنڈارا، پھڑ ہتھ نہ کوئے ورتائیندا۔ چوڑاں لوک نہ کوئے اکھاڑا، ترے بھون نہ کوئے پھرائیندا۔ کروڑ تیتیس نہ کرے کوئے پیارا، سُرپت راجا اند، راگ تال نہ کوئے وچائیندا۔ نہ کوئی سجن میت مُرارا، راج راجان نہ کوئے اکھوائیندا۔ نہ کوئی در درویش منگے بن بھکھارا، گل الفی نہ کوئے ہنڈھائیندا۔ چار ورن نہ کوئے سہارا، کھتری براہمن شوہر ویش رنگ نہ کوئے رنگائیندا۔ نہ کوئی بٹھے سپس دستارا، مونڈ منڈایا نہ کوئے رکھائیندا۔ ست پُرکھ زرنجن اگم اپارا، الکھ اگوچر اپنی رچنا آپ رچائیندا۔ سچھنڈ سہائے اک دوارا، آد آد اپنا کھیل کرائیندا۔ ساچے تخت بیٹھ سچی سرکارا، حکمی حکم آپ سناائیندا۔ زرنجن رُوپ آپے پائے اپنی سارا، من مت بدھ نہ کوئے دھرائیندا۔ کام کرودھ لوہ موہ نہ کوئے ہنکارا، آسا ترسنا نہ میل ملائیندا۔ پوت سپوت نہ سُت دُلارا، مات گربھ نہ کوئے پھیری پائیندا۔ رنگ رلیاں مانے نہ نال کوئی نار بھتارا، سگلا سنگ نہ کوئے دکھائیندا۔ چار وید نہ کوئے لکھارا، چارے گھ نہ کوئے گائیندا۔ اٹھاراں پُران نہ کوئے سہارا، چوڑاں ویدیا نہ کوئے پڑھائیندا۔ گیتا گیان نہ کرے آدھارا، دس اٹھ اٹھاراں نہ میل ملائیندا۔ نو دہاں نہ دسن دوارا، اٹھاراں سدھاں نہ رُوپ وٹائیندا۔ جوگ ابھیاں جپ تپ ہٹھ ست سنجم نیم نہ کوئے کرے دربارا، ہونی ہون نہ کوئے دکھائیندا۔ دھوپ دیپ گھرت دیا باقی نہ کرے کوئے اجیارا، اشٹ دیونہ کوئے منائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچھنڈ نواسا، کھیل تماشا پُرکھ ابناشا اپنا آپ کرائیندا۔ سچھنڈ دوارا ہر مہربان، ایکنکارا جوت جگائیا۔ ست پُرکھ زرنجن کھیل مہان، در گھر ساچے آپ کرائیا۔ ساچے تخت بیٹھ سچا سلطان، آپ اپنی لئے انگڑائیا۔ آپے ہوئے وڈ مہربان، مہربان اپنی دیا کمائیا۔ ست سرُوپی اک چڑھائے سچ نشان، جوتی دھارا آپ بدلایا۔ پہلے گھر گن ندھان، لال لال رُوپ وٹائیا۔ دُوبے در کر دھیان، کنجن اپنا گڑھ سہائیا۔ تیجا ویس سری بھگوان، سوبا ثالث آپ اکھوائیا۔ چوٹھے گھر ہو پردھان، ست سفیدی دھار وہائیا۔ پنچم اپنا آپ کر پچھان، پیلار رُوپ وٹائیا۔ چھیویں ویکھنہارا چھپر چھن مکان، نیلی دھار دھار بندھائیا۔ ابناشی کرتا والی دو جہان، کالا رنگ سورا سرننگ، در گھر ساچے آپ پرگٹائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر،

آپ اپنی کرپا کر، درگاہ ساچی سچ و سیرا درگھر ساچا آپ سہائیا۔ درگھر ساچا ہر سہنجنا، تھر گھر ساچے سو بھاپائیا۔ پُرکھ ابناشی آد زرنجنا، زرنگن بیٹھا ڈیرہ لائیا۔ داتا دانی درد ڈکھ بھے بھنجنا، دیناں ناتھ آپ اکھوائیا۔ آپے بنے اپنا سجننا، آپ اپنا سنگ رکھائیا۔ آپے کرے اپنا منجا، آپ اپنا امرت لئے پرگٹائیا۔ نہ گھڑیا نہ بھجننا، گھڑن بھننہار آپ اکھوائیا۔ ساچے تخت ساچے بھوپ، ہر بھگوان بہہ بہہ سجننا، درگاہ ساچی دھام سہائیا۔ اپنا پردہ آپے کجننا، دوسر ہور نہ کوئے دکھائیا۔ اپنا چلائے سچ جہازنا، زرنگن زرنگن بن رتھوہیا۔ آپے رچیا اپنا کاجنا، کرتا پُرکھ وڈ وڈیائیا۔ اپنا سازن آپے سازنا، اکال مورت بے پرواہیا۔ آپے ہوئے شاہ نوابنا، جوئی رہت بھینو نہ رائیا۔ اپنی کرے آپ آرادھنا، اپنا ناؤں آپے گائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے آپے وسیا، آد جگادی پھرے نسیا، نسنہارا دس نہ آئیا۔ سچ محلہ اُچ اٹاری، تھر گھر ساچا آپ سہائیندا۔ جوت جگائے اینکاری زراکاری، زرنگن اپنی کھیل کھلائیندا۔ گھر مندر سوہے بنک دواری، دُھر درباری آپ سہائیندا۔ اپنا میلا کرے پُرکھ ناری، آپ اپنی سچ ہنڈھائیندا۔ جوتی شکتی کھیل نیاری، جگتی اپنی آپ بنائیندا۔ آپے مات پت بنے وڈ سنساری، پوت سپوتا اپنا آپ پرگٹائیندا۔ سٹ ڈلارا کرتیاری، شبدی ناؤں رکھائیندا۔ سار شبد اک آدھار، آپ اپنے وچ ٹکائیندا۔ آپے اندر آپے باہر، آپے گپت آپے ظاہر، آپے سچکھنڈ وسائے سچ دوار، تھر گھر آسن آپے لائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے منڈل پاوے راس، روس نہ کوئے پرکاش، گگن گگنتر نہ کوئے دکھائیندا۔ ساچے مندر کھیل اپارا، سٹ ڈلارا اپنا آپ اُچائیا۔ ساچے سٹ کرے پیارا، اپنی گود بہائیا۔ آپے کرائے ونج ونجارا، ایکا وستو ہتھ پھڑائیا۔ تیرا رپ میری دھارا، میری جوت تیرا سہارا، تیرا نام میرا جیکارا، تیرا گھر میرا دربارا، در دربارا اک اکھوائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا سٹ کرتیاری، سار شبد بھرے بھنڈار، سچکھنڈ دوارا اپنا حکم سنائیا۔ ساچا حکم ساچا رانا، ہر ساچا سچ اُچائیندا۔ پوت سپوتے منناچے بھانا، بھانے اندر سب دکھائیندا۔ تیرا رکھاں دو جہان مانا، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ میرا تال تیرا گانا، تیرا راگ میرا ناد سنائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے دیوے ایکا ور، ساچے سٹ آپ سمجھائیندا۔ شبد ڈلارا سٹ، سٹ پُرکھ زرنجن اگے سیس جھکائیا۔ کرپا کر ابناشی اچت، ہوں سیوک سیوکمائیا۔ تیری سوہے ساچی رُت، رُت رُتڑی ویکھ دکھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی

کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ور گھر ساچا جھولی پائیآ۔ ور گھر ساچا ہر زرنکار، شبد شبدی آپ سنائیندا۔ تیری سیوا اگم اپار، اگم اگمڑا آپ لگانیندا۔ تیرے سر ہتھ
 اک کرتار، تیری رچنا آپ رچائیندا۔ تیرا رُپ زرن گن دھار، دس کسے نہ آئیندا۔ تیری ونڈ ونڈے پر اپار، تیری جھولی آپ بھرائیندا۔ برہمنڈ کھنڈ کر
 تیار، دھر فرمانا حکم جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنے رنگ رنگائیندا۔ سُنٹ ڈلارا اٹھیا، ہر شبدی نوجوان۔ پر بھ سنگر میرا اٹھیا،
 ہويا آپ مہربان۔ ساچی دست دینی ایک اٹھیا، ہوں منگے بھکھک دان۔ میرا در نہ جائے لٹیا، آد جگادی جھلدا رہے نشان۔ میرا بوٹا نہ جائے پٹیا، پُرکھ
 ابناشی ہوں تیری سنتان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے ور سیری بھگوان۔ سیری بھگوان اگم جنائی، شبد سار سمجھایا۔ تیری رچنا آپ
 رچائی، مات پت آپ اکھوایا۔ تیری سیوا رہیا کمائی، دائی دایا نہ کوئے لگایا۔ تیری کدے نہ ہوئی جدائی، تیرا وچھوڑا موہے نہ بھایا۔ تیری وجدی رہے
 ودھائی، سچکھنڈ ساچے سو بھاپایا۔ تیرے سر سمرتھ ہتھ رہیا لکائی، اپنی وتھ ونڈ ونڈایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے دیوے ساچا ور،
 درگاہ ساچی دھام سہایا۔ درگاہ ساچی ور گھر پا، ہر شبد خوشی منائیندا۔ پُرکھ ابناشی ملیا بے پرواہ، نہ کوئی ناتا توڑ تڑائیندا۔ ایک دیوے صفت صلاح، ساچی
 سکھیا اک سمجھائیندا۔ ایک بنے سچ ملاح، ساچا بیڑا آپ چلائیندا۔ اک دکھائے اپنا راہ، اپنا مارگ آپے لائیندا۔ اک دھرایا اپنا ناں، ناؤں زرنکارا آپ
 اکھوائیندا۔ میری سیوا دتی لا، آپ اپنا حکم سنائیندا۔ حکم ورتے تھاؤں تھاں، تھان تھنتر نظر کوئے نہ آئیندا۔ سچکھنڈ بیٹھا متا رہیا پکا، تھر گھر اپنا کُنڈا
 لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ سُن شبد کر دھیان، ہر ساچے سچ جنایا۔ ایک رُپ سیری
 بھگوان، دوسر ویس نہ کوئے کرایا۔ تیرا پائے تیری آن، میرا بھانا تیرے سر رکھایا۔ میرا شبد تیرا گیان، میرا حکم تیرا فرمان، دو جہاناں دے جنایا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دتا ساچا ور، ساچی اچھیا پور کرایا۔ ساچی اچھیا بھچھیا جھولی بھر، ساچے سُنٹ خوشی منائیآ۔ زربھو چُکایا اپنا ڈر، زرویر
 اپنا رُپ درسائیآ۔ اکال مورت کرنی کر، کرتا پُرکھ کرے گڑمائیا۔ اجونی رہت ملیا ہر، آد جگاد ہوئے سہائیآ۔ ایکنکارا لڑ لیا پھر، نہ کوئی چھوڑے نہ چھوڑ
 چھڑائیآ۔ ایک اکھر اپنا آپے پڑھ، آپ اپنے وچ بند کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک لیکھا لیکھ سمجھائیآ۔ سُنٹ ڈلارا ہو مہربان، اپنی رچنا

آپ رچائیندا۔ اپنے مندر مار دھیان، اپنا اندر پھول بھلائیندا۔ آپے ویکھے اپنا ہان، آپ اپنا میل ملائیندا۔ آپ اپنا کر پروان، آپ اپنے گلے لگائیندا۔ آپے وسے سچ مکان، ساچا ڈیرہ آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی رچنا آپ رچائیندا۔ ساچی رچنا ہر رچائے، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ اپنی ونڈ آپ ونڈائے، اک کرن سچھنڈ دواویوں باہر کڈھائیا۔ لوآں پڑیاں بنت بنائے، رُو س کرے رُشائیا۔ منڈل منڈپ ویکھ وکھائے، دیپک تارکا آپ جگائیا۔ اپنا روپ آپ پرگٹائے، نرگن سرگن کھیل کھلائیا۔ نرکار ساکار آپ ہو جائے، وشو کھیل بے پرواہیا۔ وشنوں اپنا ناؤں دھرائے، گھر امرت تال سہائیا۔ امرت جل آپ بھرائے، اپنی نا بھی لئے لُکائیا۔ اپنا بوٹا آپ لائے، اپنی ہتھیں سیو کمائیا۔ اپنا بھل آپ کھلائے، اٹھے پنکھڑیاں ویکھ وکھائیا۔ پاربرہم برہم روپ وٹائے، برہم اپنا ناؤں دھرائیا۔ شبد ڈلارا سیو کمائے، ساچی رچنا ویکھ وکھائیا۔ ڈھر فرمانا تھم سنائے، ایکاشب کرے پڑھائیا۔ سُن اگئی پھول بھلائے، دھواں دھار ویکھ وکھائیا۔ اپنا شکل روپ وٹائے، لیکھا کرے بے پرواہیا۔ ترے ترے لیکھا ویکھ وکھائے، ترے گن وچ کدے نہ آئیا۔ ترے گن مایا رچن رچائے، رجو طمو ستو کرے گڑمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد ڈلارا وڈ بلوان، کھیلے کھیل ہر گھٹ تھائیا۔ ترے گن مایا کر پردھان، برہمے وشن شو جھولی پائیا۔ پنچ تت تت نشان، اپ تیج وائے پر تھی آکاش آپ اپنا رنگ رنگائیا۔ پنچ پنچھی میل وچ جہان، نرگن سرگن ویکھ وکھائیا۔ سرگن ساچا کر پروان، بوند رکت میل ملائیا۔ ہڈ ماس ناڑی چم بنائے اک مکان، بہتر ناڑی تن سو سٹھ ہاڈی جوڑ جڑائیا۔ نو در کھول دُکان، جگت واسنا وچ بھرائیا۔ نال رلائے کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار پنچ شیطان، آسا ترسنا میل ملائیا۔ ہوئے ہنگت گڈ نشان، اچا برج دئے وکھائیا۔ من منوآ کر پردھان، سچ سکدار اک بنائیا۔ مت متوالی کھیل مہان، نرگن اپنی انس اُچائیا۔ بُدھ بیسکی کرے پچھان، اپنی دست اپنے ہتھ رکھائیا۔ کرے کھیل سری بھگوان، گھر گھر وچ رچن رچائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنچ تت کرے پیارا، کرے کھیل اپرا، نرگن سرگن ویکھ وکھائیا۔ کایا مندر بنیا بنک دوار، نو در ہر ہر ویکھ وکھائیندا۔ پاوے سار اندھیری ڈو گھی غار، ڈو گھی کندر پھول بھلائیندا۔ کرے کھیل اپرا، اپنی رچنا آپ رچائیندا۔ سکھمن ٹیڈھی بنک اندھ اندھیار، دھواں دھار سرب وکھائیندا۔ تربینی نبینی کھیل اپرا، آپ اپنا رنگ رنگائیندا۔ گھر مندر امرت دھار، نا بھی کول آپ

بھرائیندا۔ گھر مان سرور کرتی، ساچا جل وچ کائیندا۔ گھر انحد شبد سچّی دھنکار، دوس رین تال وجائیندا۔ گھر پنجم سخیاں گائِن وارو وار، گیت گوہند اک
 الائیندا۔ گھر بجر کپائی لائے پاڑ، بند دروازہ آپ کرائیندا۔ گھر آتم سیجا کرتی، گھر گھر وچ جوت جگائیندا۔ جوت زرنجن کر اجیار، رُوپ انُوپ آپ
 درسائیندا۔ گھر سرت سوانی کرے پیار، اپنا میلا میل ملائیندا۔ گھر شبد ہانی ملے ساچا یار، ساچی بیج ہنڈھائیندا۔ گھر رنگ رلیاں مانے نال بھتار، پریم پیار اک
 دکھائیندا۔ گھر ناتا تئے سرب سنسار، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیندا۔ گھر کوٹن کوٹ رُو سس کرن اجیار، باراں راسی کھ شرمائیندا۔ اپنی دست ہتھ رکھ کرتار، کایا
 مندر اندر بند کرائیندا۔ ساچا گر سَنگَر ہو تیار، آپ اپنا ویس وٹائیندا۔ لوک مات کھیلے کھیل اپار، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی
 رچن رچائیندا۔ ساچی رچنا ہر ہر رچ، برہما وشن شو سیو کمائیندا۔ ہر کاشد اندر وسے سچ، دس کسے نہ آئیندا۔ من منوآدہ دشا رہیا سچ، چاروں گنٹ پھیرا
 پائیندا۔ کایا مائی بھانڈا دسے کچ، کنجن گڑھ نہ کوئی بنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لکھ چوراسی پاؤنی سار، لوک مات لئے اوتار، اپنی
 دھارا آپ بندھائیندا۔ زرنگن سرگن کھیل اپارا، کرتا پُرکھ آپ کرائیا۔ پنچ تت کرے پیار، پاربرہم برہم ویکھ دکھایا۔ شبد اگئی بھیو نیارا، بھیو ابھیدا آپ
 گھلایا۔ گر گر رُوپ پرگٹ ہو وچ سنسار، اپنا ناؤں دے جنایا۔ ساچے بھگتاں کرے پیار، بھگت بھگونت میل ملائیا۔ میٹ مٹائے پنچ وکارا، جوٹھ جوٹھ
 رہن نہ پائیا۔ آسا ترسنا کرے خوارا، ہوئے ہنگتا گڑھ تڑائیا۔ کایا مندر کر اجیار، دھواں دھار دے گوائیا۔ اپنا نام بول جیکارا، پنجم تت دے سمجھایا۔
 گیان دھیان ہر زرنکارا، ایک ایشٹ دے دکھایا۔ بودھ اگادھ بول جیکارا، بُدھ بیک آپ کرائیا۔ سَنگَر رُوپ دکھائے اگم اپارا، شبدی شبد اپنا شبد سَنائیا۔ نو
 دوارے کرے پار کنارہ، ادھ وچکار نہ کوئے رکھایا۔ سکھمن ناڑی ہو اجیار اپنا درس دے کرائیا۔ پھڑ پھڑ باہوں کرے پار کنارہ، ڈوگنھی غارا پنڈھ مُکائیا۔
 جوت زرنجن کر اجیار، گھر ساچا ویکھ دکھایا۔ بھگتاں دکھائے اک دوارا، آپ اپنی بوجھ بُجھایا۔ ساچے امرت نہائے ٹھنڈے ٹھارا، کاگ ہنس رُوپ وٹایا۔
 ایک چوگ چگائے چگا ونہارا، اپنا ناؤں رسنا کھ لگایا۔ اک سَنائے سچّی دھنکارا، دُھن آتمک ناد وجایا۔ بجر کپائی کرے پار کنارہ، آر پار اپنا رُوپ درسایا۔
 سرتی شبدی میلا کنت بھتار، آتم بیج وجے ودھائیا۔ دسم دوا ری کھیل نیارا، سَنگَر پورا آپ کرائیا۔ گھر مندر سوہے اُچ منارا، استھل ویکھے بے پرواہیا۔ اپنی

جانے آپے کارا، سنت سُہیلے نال ملانیا۔ دسم دواہری ہوئے باہرا، سُن اگمی پار کرائیا۔ کرے کھیل اینکارا، عقل کل وڈی وڈیانیا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں
کھنڈاں چوڈاں لوکاں کرے پار کنارہ، برہما وشن شورہے راہ تکانیا۔ جن بھگتاں دکھائے اک دربارا، درگاہ ساچی دھام جنانیا۔ اکھ اکھنا کرے کھیل نیارا،
لیکھا لیکھ نہ لکھیا جانیا۔ اگم اگمڑا اگمڑی کارا، اگمڑے دھام آپ دکھانیا۔ ست پُرکھ نرنجن آپے کرے اپنے ست ورتارا، سچ ساچے لئے ملانیا۔ جوتی جوت
سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرنجن سرُگن ویکھ دکھانیا۔ نرنجن سرُگن جوتی شبدی جوڑا، پنچ تت میل ملانیندا۔ سو پُرکھ نرنجن سسے اُپر لایا ہوڑا، برہم
ہنگ رُپ وٹانیندا۔ آد جگادی جگ جگنتر جن سنتاں آپے بہڑا، آپ اپنا رُپ درسانیندا۔ اُچ محل اٹل لگایا اپنا پوڑا، چوتھا ڈنڈا اک رکھانیندا۔ گرگھیاں لگی
بُجھائے پیاس آتم اوڑا، امرت میگھ آپ برسانیندا۔ لکھ چوڑاسی ریٹھا ویکھے کوڑا، گھر گھر اندر پھول بھلانیندا۔ دو جہاناں پھرے دوڑا، سیوک ساچی سیو
کمانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر شبدی اپنا ناؤں دھرانیندا۔ ستگر پورا ہر نرنکار، سچکھنڈ ساچے ڈیرہ لائیندا۔ گر گر رُپ وچ سنسار،
نام ندھان ایکا ایک پرگٹانیندا۔ بھگت بھگونت کھیل مہان، در گھر ساچے میل ملانیندا۔ ساچے سنتاں کرے پردھان، آتم برہم گیان درٹانیندا۔ گرگھیاں لکھ
چوڑاسی چُکائے کان، مات گربھ چھند کٹانیندا۔ گر سکھاں بخشے چرن دھیان، در دواہراک دکھانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا گر اک
اوتارا، ایکا شبداک بھنڈارا، ایکا داتا دیونہار، جگ جگ لوک مات ورتارا، ایکا شبدا دیو گر اشٹ، ہر ساچا سچ وڈیانیا۔ ایکا شبدا کھلائے درشٹ، ایکا درشٹ ویکھ
دکھانیا۔ ایکا رُپ دسے سرب سرشٹ، دس کسے نہ آتیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا شبدا گر مہربان، ایکا جانے دو جہان، دو جہاناں
کھیل کھلانیندا۔ شبدا گر سورا مہربانا، اپنی دیا کمانیندا۔ جن بھگتاں بنھے بھگتی گانا، ساچا سگن منانیندا۔ سنتاں دیوے اک نشانہ، ساچا مارگ اک دکھانیندا۔
گرگھیاں سنائے ایکا راگ کانا، دُھنی دُھن ناد وجانیندا۔ گر سکھاں چرن دھوڑ دھوڑ سچ اشانا، دُرمت میل گوانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
دھر، جگ جگنتر ساچی کارا، آپ کرائے اینکارا، شبدا شبدی سیو کمانیندا۔ شبدا اُجالا گر گوپالا، پاربرہم پُرکھ سمرتھیا۔ لیکھا جانے کال مہاکالا، آپ چلائے اپنا
رتھیا۔ آپے توڑے جگت جنجالا، آپے وسے گھٹ گھٹیا۔ آپے پھل لگائے ساچے ڈالا، آپے ویکھے دکھائے پت ڈالی پتیا۔ آپے پھرے ہتھ کھالا، آپے

بھگتاں جھولی اپنے نام رتیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی کھیل اپارا، کرے کرائے کرنیہارا، لوک مات لئے اوتارا، نرُگن سرُگن اپنا رُپ وٹائیندا۔ نرُگن سرُگن ساچا میلا، سو پُرکھ نرُجن آپ کرائیندا۔ ہر پُرکھ نرُجن گُرُگُر چیل، گُر چیل رُپ وٹائیندا۔ ایکنارا سجن سہیلا، جگ جگ سنگ نبھائیندا۔ آد نرُجن جوت نرُجن چاڑھے تیلا، گھٹ گھٹ دیپ آپ جگائیندا۔ ابناشی کرتا آپ جانے اپنا وقت ویلا، وید پُران بھیو نہ پائیندا۔ سری بھگوان جگ جگ اپنا کھیل اچرج آپے کھیلا، مہماگنت نہ کوئے گنائیندا۔ پاربرہم اپنے دھام آپے وسے اک اکیلا، رُپ انوپ نہ کوئے درسائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ کرتا ہر کرنیہارا، نرُگن سرُگن لے اوتارا، لکھ چوڑا سی پاوے سارا، لوک مات جوت جگائیندا۔ لوک مات جگے ہر جوت، نرُگن سرُگن وچ ٹکائیا۔ سنگر پورا نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت، ذات پات نہ کوئے رکھائیا۔ لیکھا جانے کوئی کوٹ، کوئی کوٹ رُپ وٹائیا۔ جن بھگتاں تن نگارے لگائے چوٹ، شبد ڈنکا اک وجائیا۔ مایا متا واسنا کڈھے کھوٹ، سچ سچ آپ سمجھائیا۔ آپ اٹھائے آلیوں ڈگے بوٹ، گُر منتر نام درٹائیا۔ اک رکھائے چرن اوٹ، دوجی ہور نہ کوئے سرنائیا۔ نام بھنڈارا دئے اتوٹ، چور یار ٹھگ لٹ کوئے نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے ترائیا۔ جگ جگ اوتار ہر بھگوانت، بھگتاں تیج رکھائیندا۔ لیکھا جانے ساچے سنت، سنت سنگر میل ملائیندا۔ گُرکھ میلا ناری کنت، گھر مندر تیج ہنڈھائیندا۔ گُر سکھ کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، اتر کدے نہ جائیندا۔ کر کرپا گڑھ توڑے ہوئے ہنکت، بھکھ ننگت آپ کٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے ویکھ دکھائیندا۔ ہر جن ساچے پیکھیا، پر م پُرکھ کرتار۔ آپے لکھنہارا لیکھیا، آپے ویکھے وچ سنسار۔ آپے دھارے اپنا بھیکھیا، آپے گُر سنگر لے اوتار۔ آپے لیکھا جانے مجھ داہڑی کیسیا، آپے موئڈ منڈائے سر جنہار۔ آپے ویکھے برہما وشن مہیش گنیشیا، آپے وید ویدانتا پاوے سار۔ آپے سچا نر نریشیا، آپے بھوپ ہوئے سکدار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے بھگتن کرے پیار۔ آپے بھگت دوارا منگدا، جگ جگ جگنتر ساچی کار۔ آپے سنتن چولی رنگدا، رنگ مجیٹھی ایکا چاڑھ۔ آپے گُرکھاں اندر لنگھدا، اپنا بند کھول کواڑ۔ آپے گُر سکھاں نال ہنڈھدا، مرے نہ جئے وچ سنسار۔ آپے نام انملا اپنا ونڈدا، ساچے کنڈے تولنہار۔ آپے لیکھا چکائے بھیکھ پکھنڈ دا، کوڑی کرپا دئے نوار۔ آپے لیکھا جانے جیرج انڈ دا، اُتھج

سیتج پاوے سار۔ آپے پردہ لاپہ کھنڈ برہمنڈ دا، نوست ہونے اُجیار۔ آپے ویکھے پرکاش سورج چنّ دا، آپ اپنی کرن کر اُجیار۔ آپے دھرت دھول
 آکاش بیڑا بنھدا، شبد ڈوری پر اپار۔ آپے سچھنڈ دوارے درگاہ ساچی بہہ بہہ وسدا، آپے لکھ چوراسی کرے پسار۔ آپے جوئی رہت ہو ہوندا، آپے
 جوئاں اندر کھاوے مار۔ آپے تیر نرالا کسدا، شبد اگمی مارے بان۔ آپے ترے گن مایا ہو ہوندا، آپے بنے پنچ شیطان۔ آپے امرت جام پیائے ساچے
 رس دا، آپے ہونے گہبان۔ آپے پنچ وکارا پیراں ہیٹھاں جھدا، آپے نال رلائے وڈ بلوان۔ آپے گرکھاں اپنا مارگ دسدا، جگا جگنتر کھیل مہان۔ آپے
 گرکھاں اندر وسدا، کایا مندر سچ مکان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جوت سروپ ہر بھگوان۔ ہر بھگوان پُرکھ اگمڑا، اگمڑی کار کرانیندا۔ ہڈ
 ماس نہ دسے چمڑا، رتی رت نہ کوئے دکھانیندا۔ مال دھن نہ کوئی دمڑھی دمڑا، خالی ہتھ سد پھر انیندا۔ مات پت نہ امی امڑا، ساچی گود نہ کوئے سہانیندا۔
 آپے جانے اپنا کمڑا، جگ جگ اپنی چال چلانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگا جگنتر کرے کھیل اپارا، جن بھگتاں دیوے شبد ہلارا، چوڈاں
 لوکاں پار کنارہ، سچ دوارا اک دکھانیندا۔ سچ دوارا سنگر میت، گر سکھ اک دکھانیا۔ اٹھے پہر پرکھے نیت، ہر جن سگلا سنگ نبھانیا۔ کرے کرائے پت پُنیت،
 گر پورے وڈ وڈیانیا۔ من منوآنہ جائے جیت، شبد ڈوری تند بندھانیا۔ کایا کرے ٹھنڈی سیت، اگنی تت نہ کوئے رکھانیا۔ اک بندھائے چرن پریت،
 ساچی ریت مات دکھانیا۔ شبد سنائے سہاگی گیت، گھر مندر اندر انحد تال وجانیا۔ ایکارنگ دکھائے ہست کیٹ، اوچ پنچ نہ کوئے وڈیانیا۔ دھام دکھائے اک
 انڈیٹھ، جگت نیتز دس نہ آنیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اگلا کھیل مہانا، پُرکھ ابناشی آپ کرانیا۔ اک اگلا ایکنکار، گھر ساچے سوہا
 پانیندا۔ دو جا اپنا کر پسار، آپ اپنا کھیل کھلانیندا۔ تیجا بھگتاں نیتز دے اپار، دوئے لوچن بند دکھانیندا۔ چوتھے پد سچّی سرکار، گھر ساچا آسن لانیندا۔ پنچم شبد
 دُھن جیکار، آپ اپنا راگ سنائیندا۔ چھیویں مندر اگم اپار، نہ کوئی دلپسے چار دیوار، چھپر چھن نہ کوئے چُھہانیندا۔ ستویں ست پُرکھ نرنجن ست ستوادی
 کرے ساچی کار، جگا جگنتر کھیل کھلانیندا۔ اٹھویں اٹھاں تتاں وسے باہر، من مت بڈھ اپ تیج وائے پر تھی آکاش تت نہ کوئے بنائیندا۔ ناویں نو در بیڑا
 کرے پار، ڈو نگھی کوری بھوری پاوے سار، جس سر اپنا ہتھ رکھانیندا۔ دسویں در گھر میلا سچّی سرکار، سرت شبدی میل ملانیندا۔ گرگھ گر سکھ ہر بھگت

ہر جن آپ سہائے اپنے سچ دربار، در گھر ساچے آپ بہانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک گر مہربان، سنکر دیوے دھر فرمان، دھر دی بان آپ رکھانیدا۔ سنکر پورا سچا جانئے، پنج تت کرے پچھان۔ سنکر پورا جانئے، رتی رت دیوے مان۔ سنکر پورا جانئے، ناتا توڑے پنج شیطان۔ سنکر پورا جانئے، چرن دکھائے اک دھیان۔ سنکر پورا جانئے، برہوں مارے ایک بان۔ سنکر پورا جانئے، دیوے نام گن ندھان۔ سنکر پورا جانئے، شبد بیٹھائے اک بان۔ سنکر پورا جانئے امرت دیوے پن کھان۔ سنکر پورا جانئے، در گھر ساچے دیوے مان۔ سنکر پورا جانئے، ایک بخشے برہم گیان۔ سنکر پورا جانئے، اُپجائے دُھن سچی دُھکان۔ سنکر پورا جانئے، ناتا توڑے پون مسان۔ سنکر پورا جانئے، ایک اپنی رکھے آن۔ سنکر پورا جانئے، کایا مندر اندر دکھائے سچ دُکان۔ سنکر پورا جانئے، دو جہاناں ہووے سنگ مات لوک لکھ چورا سی پھند کٹان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک دیوے دھر مان۔ سنکر پورا جانئے، درس دکھائے ساکھیات۔ سنکر پورا جانئے، گر سکھ بنائے پارجات۔ سنکر پورا جانئے، شبد اگنی دیوے دات۔ سنکر پورا جانئے، چرن کول بندھائے نات۔ سنکر پورا جانئے، اک بانا سہائے آتم سیجا ساچی کھٹ۔ سنکر پورا جانئے، ناتا توڑے تیر تھ تاٹ۔ سنکر پورا جانئے، دو جہاناں نیڑے رکھے واٹ۔ سنکر پورا جانئے، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوت جگائے اک لاٹ۔ سنکر پورا جانئے، پار برہم پُرکھ سمر تھ۔ سنکر پورا جانئے، جگ جگ چلائے رتھ۔ سنکر پورا جانئے، ایک دیوے نام وتھ۔ سنکر پورا جانئے، لیکھا چکائے سیاں ساڈھے تن تن ہتھ۔ سنکر پورا جانئے، کایا مندر اندر اپنی بدلے آپ کروٹ۔ سنکر پورا جانئے، جگت وچھوڑا میٹے پھٹ۔ سنکر پورا جانئے، ہر مندر ساچے وسے آد جگاد نہ جائے ڈھٹھ۔ سنکر پورا جانئے، اپنی ہتھیں گیرے اپنی لٹھ۔ سنکر پورا جانئے، شبد پہنائے تن پٹ۔ سنکر پورا جانئے، امرت آتم دیوے جھٹ۔ سنکر پورا جانئے، لیکھا چکائے آن باٹ۔ سنکر پورا جانئے، گہر گبھیر گنی گہند۔ سنکر پورا جانئے، امرت آتم دیوے ساگر بندھ۔ سنکر پورا جانئے، گر گھ اُپجائے اپنی بند۔ سنکر پورا جانئے، جگت جہاناں مٹائے چند۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، آد جگاد سدا بخشند۔ سنکر پورا جانئے، ایک ایکنکار۔ سنکر پورا جانئے، وسے سچکھنڈ سچے دوار۔ سنکر پورا جانئے، تھر گھر کھولے بند کواڑا۔ سنکر پورا جانئے، سُن اگنی کرے پار کنارہ۔ سنکر پورا جانئے، دسم دوا ری پاوے سارا۔ سنکر پورا

جانئے، بند کواڑی کھولے تالا۔ سَنگَر پُورا جانئے، امرت مارے اک اُچھالہ۔ سَنگَر پُورا جانئے، ایک راگ سنائے سچی دھنکانا۔ سَنگَر پُورا جانئے، میل ملائے کایا مندر سچ مکانا۔ سَنگَر پُورا جانئے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، آد جُگاد سری بھگوانا۔ سَنگَر سچا جانئے، ہر سچا صاحب کنت۔ سَنگَر سچا جانئے، کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت۔ سَنگَر سچا جانئے، ایک شبد جنائے نیا منت۔ سَنگَر سچا جانئے، مورکھ موڑ بنائے چتر سگھر دیوے وڈیائی وچ جیو جنت۔ سَنگَر پُورا جانئے، گرھ توڑے ہوئے ہنگت۔ سَنگَر پُورا جانئے آپ ملائے اپنی سنگت۔ سَنگَر پُورا جانئے، امرت جام پیائے آپ بہائے اپنی پنکنت۔ سَنگَر پُورا جانئے، انگی کار کرے آپ لگائے اپنے انگت۔ سَنگَر پُورا جانئے، دُوبے در نہ جائے منگت۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک سَنگَر سچا شاہ، گرگھیاں بنے آپ ملح، لکھ چوراسی کٹے پھاہ، مائس جنم پیچ سواریا۔ سَنگَر پُورا جانئے، دیوے ست سننوکھ گیان۔ سَنگَر پُورا جانئے، جنم کرم پائے نیسان۔ سَنگَر پُورا جانئے، اپنے نیز ویکھے مار دھیان۔ سَنگَر پُورا جانئے، اپنی درشی دیوے گیان۔ سَنگَر پُورا جانئے، لکھ چوراسی سرب سرشٹ کرے پچان۔ سَنگَر پُورا جانئے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل والی دو جہان۔ سَنگَر پُورا جانئے، ناتا توڑے جوگ ابھياس۔ سَنگَر پُورا جانئے، جن بھگتاں ہووے داسی داس۔ سَنگَر پُورا جانئے، گرگھیاں اندر کرے واس۔ سَنگَر پُورا جانئے، جگت ترسنا بُجھائے پیاس۔ سَنگَر پُورا جانئے، آد جُگاد نہ جائے وناس۔ سَنگَر پُورا جانئے، لیکھا جانے پر تھی آکاش۔ سَنگَر پُورا جانئے، گھر منڈل پاوے راس۔ سَنگَر پُورا جانئے، پوری کرے آس۔ سَنگَر پُورا جانئے، جگت جنجالا توڑے جھوٹھا بنواس۔ سَنگَر پُورا جانئے، گھر زمل جوت کرے پرکاش۔ سَنگَر پُورا جانئے، گھر تخت بیٹھے شاہو شاہباش۔ سَنگَر پُورا جانئے، جوتی جوت سرُپ ہر آپ اپنی جوت دھر، آد جُگادی ایک ہر، ایک جانے اپنی راس۔ سَنگَر پُورا جانئے، دین درد دکھ بھجن۔ سَنگَر پُورا جانئے، نیز نام پائے اک انجن۔ سَنگَر پُورا جانئے، چرن دھوڑ کرائے ساچا مجن۔ سَنگَر پُورا جانئے، دو جہاناں بنے سجن۔ سَنگَر پُورا جانئے، آد انت پردے کجن۔ سَنگَر پُورا جانئے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ چلائے سچ جہازن۔ سَنگَر پُورا جانئے، ہر سچا شہنشاہ۔ سَنگَر پُورا جانئے، وڈ صفتی صفت صلاح۔ سَنگَر پُورا جانئے، جن بھگتاں بنے آپ ملح۔ سَنگَر پُورا جانئے، گرگھیاں بھار اپنے سپس لئے اٹھا۔ سَنگَر پُورا جانئے، پھر پھر باہوں اپنے راہے دیوے پا۔

سَنگَر پُورا جانے، اتم کرے سچ نیاں۔ سَنگَر پُورا جانے، ہنس بنائے کاں۔ سَنگَر پُورا جانے، گُرگھیاں لاڈ لڈائے جوں بالک ماں۔ سَنگَر پُورا جانے، سر رکھے سدا ٹھنڈی چھاں۔ سَنگَر پُورا جانے، کر کرپا درگاہ ساچی لئے بہا۔ سَنگَر پُورا جانے، نتھوایاں دیوے ساچا تھاں۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جانے اپنا ناں۔ سَنگَر پُورا جانے، دَب درِشٹ دے کھلایا۔ سَنگَر پُورا جانے، مہربان اک اکھوایا۔ سَنگَر پُورا جانے، جپ تپ ہٹھ نہ کوئی کرایا۔ سَنگَر پُورا جانے، دھونی اگ نہ کوئی تپایا۔ سَنگَر پُورا جانے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا میل ملایا۔ سَنگَر سو بلوان، گُرگھیاں دیا کمائیندا۔ ایک دیوے نام بان، پھر باہوں اُپر بہائیندا۔ اپنی درِشٹی لیکھا چکائے دو جہان، لکھ چوڑا سی پھند کٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سَنگَر سچا آپ اکھوائیندا۔ سَنگَر سچا ہے، سرب کلا بھر پور۔ سَنگَر سچا ہے، سدا سدا حاضر حضور۔ سَنگَر سچا ہے، ایک ایک جوتی نور۔ سَنگَر سچا ہے، ناتا توڑے کوڑو کوڑ۔ سَنگَر سچا ہے، گُرگھیاں بخشے چرن دھوڑ۔ سَنگَر سچا ہے، ایک رنگ رنگائے گوڑھ۔ سَنگَر سچا ہے، سگھر بنائے مورکھ موڑ۔ سَنگَر سچا ہے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لیکھا چکائے نیڑے دُور۔ سَنگَر سچا ایک ہے، ایکو پُرکھ اکھوائے۔ جگ جگ بھگتاں بخشے ساچی ٹیک ہے، آپ اپنی دیا کمائے۔ کرے کرائے بدھ بیک ہے، جگت دوتی ویکھ دکھائے۔ آپے لکھنہارا لیکھ ہے، اپنا لیکھا دے سمجھائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگا جگتتر آپ چلائے اپنا منتر، لوک مات بُجھائے لگی بسنتر، سائتک ست آپ ورتائے۔ سنجگ تریتا دواپر رام نام اپارا، سولاں کل کھیل کھلایا۔ اوم رُپ سچی سرکارا، اشٹ دیو سرشٹ سبایا۔ استک رُپ اگم اپارا، وشنوں اپنا ناؤں دھرایا۔ نمو دیو کرے نمسکارا، نمو نمو سرب لوکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگا جگتتر اپنا ناؤں دھرایا۔ سنجگ تریتا اُتریا پارا، دواپر آنت رہن نہ پایا۔ گر پیر سادھ سنت لئے اوتار، حکمی حکم سرب پھرایا۔ ہر ہر ناؤں بول جیکار، حیواں جنتاں گئے سمجھایا۔ پُرکھ ابناشی ایک ایک گھر ساچے وسنیہار، دوجا در نہ کوئی دسایا۔ چوتھا جگ کرے پکار، ایڑا اتھر بن اکھ کھلایا۔ بودھ گیانا وچ سنسار، ایک رساتیر چلایا۔ پُرکھ ابناشی بھو نیار، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ اپنا کلمہ کر تیار، اپنا بنس آپ پڑھایا۔ ساچا سجدہ پروردگار، سپس جگدیش آپ جھکایا۔ عیسیٰ موسیٰ کھول کواڑ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک رُپ آپ وٹایا۔

عیسیٰ موسیٰ کالا سوسا شاہ اپنے تن پہنایا۔ ایک شبد اک حدیثا، ایک حکم سنایا۔ لیکھا جانے تیس بتیسا، بھیو ابھید آپ گھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پروردگار سانجھ یار، نورو نور الایہا۔ نورِ الہی اللہ نور، مقامے حق سہانیدا۔ اپنا وجائے ساچا نور، ناد انادی آپ الاینیدا۔ آپے ہوئے جلوہ حضور، بے پرواہ اپنا کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس وٹانیدا۔ ویس وٹائے اک اکلا، لیکھا لیکھ نہ لکھیا جایا۔ آپے ناؤں دھرائے رانی اللہ، انا الحق نعرہ لایا۔ اپنے ہتھ اٹھائے جگت مُصلا، آپے نیوں نیوں سیس جھکایا۔ آپے کلمہ امام کائنات سچ سندیش گھلا، انجیل قرآن کرے پڑھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنگ محمد چار یار آپے وسے سچ محلہ، چوڈاں طبقات ویکھ دکھایا۔ چوڈاں طبقات کُندا کھول، زمیں اسماناں پھول بھلایا۔ ایک اؤچی کوکے بول، نعرہ حق آپ لاینیدا۔ ایک تولے ساچا تول، تولنہارا دس نہ آسیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اگم اپار، آد جگاد اپنی رچنا ویکھ دکھانیدا۔ اپنی رچنا ویکھنہارا، سرشٹ سبائی ویکھ دکھایا۔ زرگن جوتی کر اُجیارا، نانک پنچ تت کرے کُرمایا۔ سچھنڈ سہائے اک دوارا، سرگن زرگن میل ملایا۔ ایک نام ست بول جیکارا، چار ورناں کرے پڑھایا۔ ایک جوت نور دس اُجیارا، گوہند فتح اک گجایا۔ کلج چاروں کُنٹ بن اندھیارا، ساچا چند نہ کوئی دکھایا۔ سرشٹ سبائی دھواں دھارا، دھرت دھول دے دُہایا۔ شاہ سلطان نہ کوئی سکدارا، ساچا تخت نہ کوئی ہنڈھایا۔ سادھ سنت آتم آتر نہ دے کوئی ہلارا، شبد ہلونا نہ کوئی لگایا۔ مایا رانی گھر گھر سستی پیر پسارا، لوک مات نہ لے انگڑایا۔ کلج کوڑ کُریارا کرے خوارا، جوٹھ جھوٹھ وٹی ددھایا۔ کوئی نہ چڑھے کایا مندر اُچ منارا، گھر گھر تھکے پاندھی راہیا۔ پُرکھ ابناشی کھیل نیارا، ہر جن ساچے لے جگایا۔ کسے ہتھ نہ آئے مندر مسجد گرو دوارا، کایا کعبہ بیٹھا روپ چھپایا۔ جس جن کرے آپ سچ پیارا، آپ اپنی بوُجھ بھجھایا۔ تریا راگ بول جیکارا، سُفن سکھوپت جاگرت پنڈھ مکایا۔ بیکھری مدھم پسنتی کرے پار کنارا، آپ اپنا روپ درسایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، پُرکھ ابناشی اپنی کھیل کھلایا۔ کلج ویلا اتم آیا، سو پُرکھ زرنجن کھیل کھلایا۔ جوتی جامہ بھیکھ وٹایا، نہہکنک ناؤں دھرائیدا۔ شبد ڈنکا اک وجایا، لوآں پُریاں برہما وشن شو دیوت سُر آپ اٹھانیدا۔ راؤ رنکاں راج راجاناں شاہ سلطاناں رہیا جگایا، سادھاں سنتاں پردہ لاہندا۔ گرکھاں پھڑ پھڑ میل ملایا،

آپ اپنی گود بہائیندا۔ سچ سچ جپ تپ اک دکھایا، چرن سرن اک تکائیندا۔ جوگ ابھياس وچ پرہاس ڈیرہ اک دکھایا، جو جن سوہنگ سورنا گائیندا۔ جنم مرن دا گیڑ کٹایا، لکھ چوراسی رہن نہ پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر ملن دی ساچی بدھ، اپنی آپ سمجھائیندا۔ ہر ملے ہر دوار، ہری ہر کاروپ وٹایا۔ گھر مندر بیٹھا کر پیار، جل تھل ہتھ کسے نہ آیا۔ کلج کلجیا ٹھگ بن سرب سنسار، شاہ رگ اُپر چڑھ کوائے نہ جائیا۔ تیا اگنی اگت جھوٹھ انگیار، پنچ تت رہیا جلائی۔ سرت سوانی ہوئی نار و بھچار، شبد کنت نہ کوائے ہنڈھائی۔ پڑھ پڑھ تھکے جیو گوار، پڑھ پُستک واد ودھائی۔ پیا پریتم نہ کریا سچ پیار، سُنجی سچ وچھائی۔ کلجک اتم نرگن جوت کر اجیار، گرسکھ غریب نمانے لئے اٹھائی۔ پھڑ پھڑ اپنے مندر آپے دیوے واڑ، راہ وچ نہ کوائے اٹکائی۔ گرسکھ تیرے چرناں ہیٹھ دبائے پنچم دھاڑ، نو بندھ اٹھاراں سدھ تیرے دوارے روون دین دھائی۔ رائے دھرم نہ کرے خوار، چتر گپت نہ حساب دکھائی۔ لاڑی موت نہ کرے شنکار، ویلے آنت نہ لئے پرنائیا۔ سنگر پورا کرے پیار، اپنی گودی لئے اٹھائی۔ سچھنڈ دوارے دیوے واڑ، اُچے ڈنڈے آپ چڑھائی۔ گرسکھ کوئی نہ ڈبے وچ منجھدار، جس ہر ملیا بے پرواہیا۔ ایکا شبد سوہنگ گاونا بول جیکار، برہم پار برہم سمائی۔ چار جگ دا قرضہ دے اُتار، چوتھے جگ دیکھ دکھائی۔ پرگٹ ہو سچی سرکار، ساچے تخت ڈیرہ لائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھاں دیوے ساچا ور، گھر مندر وچے ودھائی۔ گرسکھ ساچے درشن پاونا، نیتز نین نین درسا ئیندا۔ مانس جنم پنڈھ مکاونا، ساک سجن سین آپ ہو جائیندا۔ اپنی گود آپ اٹھاونا، دوسر ہتھ نہ کسے پھڑائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری اتم ور، سنجگ ساچا دسے جاپ، کوٹ جنم دے اُتارے پاپ، ترے گن مایا رہی کانپ، تینوں تاپ میٹ مٹائیندا۔ سنگر سچا ہر ہر آیا، گھر ساچے وچے ودھائی۔ گرسکھ ساچے لئے جگایا، جاگرت جوت کر رُشائی۔ آپ اپنا میل ملایا، دُئی دوتی میٹ مٹائی۔ چنتا سوگ ہر کھ دے گویا، امرت میگھ آپ برسائی۔ غریب نمانیاں اُپر ترس کمایا، ترے کال درسی اپنا پھیرا پائی۔ عرش فرش قُرس گره دیکھ دکھایا، قادر قدرت روپ وٹائی۔ ساچا ثالث بن کے آیا، کلجک سنجگ کرے نیائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن میلے ساچے گھر، میل ملاوا ساچی تھانیا۔ ہر جن ہر ہر پاونا، گرسنگر ساچا میت۔ گھر منگل ایکا گاونا، سو پُرکھ نرنجن سہاگی گیت۔ ڈو لکھی کندر وڑ نہ کسے دھیاونا، ہر وسنہارا چیت۔ اُچی

کوک نہ کسے سناونا، کسے ہتھ نہ آئے مندر مسیت۔ گھر گھر اپنا مندر آپ سہاونا، گرسکھ کر کر پت پت پت۔ دیک جوتی آپ جگوانا، آپے بہہ بہہ گائے گیت۔ اپنا درس آپ کراونا، دھام دکھائے اک انڈیٹھ۔ سوہنگ ہنسا چوگ چگوانا، ستجگ ساچی چلے ریت۔ بنس سربنسا آپ تراونا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک رنگ رنگائے ہست کیٹ۔ گرسکھ سجن سچا پایا، سنگر دین دیال۔ جگت وچھوڑا پھند کٹیا، کلجگ اتم ایکا گھالی گھال۔ گرجن من چت جوڑ جڑایا، پھل لگا ساچے ڈال۔ سنگر پورا ساچی گھوڑی لئے بہایا، آپے چلے نال نال۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھاں دیوے ایکا ور، لیکھا جانے شاہ کنگال۔ شاہ کنگال کلجگ لٹیا، ساچی دست نہ کسے کول۔ کلجگ جیواں بھاگ نکھٹیا، مایا متا رہی ورو۔ ڈھر در گاہوں ناتا تٹیا، نو کھنڈ پر تھی وجے ڈھول۔ ہر کاشد تیر نرالا چھٹیا، لکھ چوراسی پردہ دیوے کھول۔ جوٹھا جھوٹھا بوٹا جائے پٹیا، لگا رہے نہ اُپر دھول دھول۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا پورا کرے قول۔ گرسکھ من وٹی ودھائی، من متا جگت گوائیا۔ من پنکھی اڈ اڈ دہ دہ نہ جانی، نیوں نیوں بیٹھا سیس جھکایا۔ سنگر سوٹی شبد ہتھ اٹھائی، اپنا بل آپ دکھایا۔ آتم واسنا کھوٹی کڈھ دھرائی، جھوٹھی وکھ رہن نہ پائیا۔ مایا رانی چوٹی آپ کٹائی، در در دیوے انت دہانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھاں سر ہتھ دھر، سمرتھ سیو کماپیا۔ صاحب سمرتھ سرب گونتا، جیاں داتا اک اکھوانیندا۔ ستجگ بنائے ساچی بتا، کلجگ کوڑ گڑیا رامیٹ مٹانیندا۔ گرسکھاں دوارے آپے بنے منگتا، پریم بھچھیا منگ منگانیندا۔ آوندا جاندا آد جگاد برہم برہماد کدے نہ سنگدا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نرکار سرگن ساکار دوہاں وچولا شبد دھار، آر پار اپنی کھیل کھلانیندا۔ گرسکھ گرسکھ بھگت بھگونت سنت کنت لئے ابھار، آپ اپنے گلے لگانیندا۔ سنگر پورا جودھا سوربیر بلی بکار، اپنا بل آپ رکھانیندا۔ گرسکھاں کرے سچ پیار، ساچی سمگری ہتھ پھڑانیندا۔ جو جن اک وار ایکنکار کرے نمسکار، منجھدھار نہ کوئے ڈبانیندا۔ کلجگ اتم ویکھ وچار، نرہار نرکار نرادھار نردھن اپنے رنگ رنگانیندا۔ جگت محلے وچوں کڈھ اپنے محلے لئے واڑ، در دروازہ بند کرانیندا۔ مسمکھاں مگر لگائی پنچم دھاڑ، آگے ہونہ کوئے بچانیندا۔ گھر گھر در در تپے اگنی تتی ہاڑ، ترے گن لنبو ایکا لائیندا۔ نو دوارے نو کھنڈ ہوئی اجاڑ، ساچا گھر نہ کوئے دسانیندا۔ گرسکھ ورلے بخشے چرن پیار، چرن چرنودک کھ چوانیندا۔ پھڑ پھڑ ڈبڈے پاتھر جائے تار،

جس جن اپنا چرن پُھہائیندا۔ سنجگ بدھی ساچی دھار، ایکا منتر آتر مکھ رکھائیندا۔ کسے اپنا نام نہ دسے اندر واڑ، اُچی کوک آپ سناہیندا۔ ساچے پوڑے دیوے چاڑھ، جو جن سرنائی آہیندا۔ گر سکھ بنائے ساچا لاڑ، ناری کنت رُوپ وٹائیندا۔ گر مکھ گر سکھ سخیاں گاؤن منگلاچار، گھر گھر اپنا گیت سناہیندا۔ واہ واہ ہر ہر پایا کنت بھتار، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ کلجک جیو اُچی کوکن روون بانہہ ہلار، پیا پریتم نہ کوائے ملاہیندا۔ نار دُہاگن ہوئی و بھچار، جوٹھ جوٹھ تن شنکار کرہیندا۔ گر مکھ پایا ایکا کجل اپنا نین اگھاڑ، نام ندھانا ہر بھگوانا اک وکھائیندا۔ جو جن منگے ہر ہر ناؤں بن بھکھار، کایا نگر کھیڑا آپ وسائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک اتم کھیل اپارا، نہہکٹک لے اوتارا، زرگن سرگن ساچی دھارا، شبد شبد شبدی شبد رُوپ سمانیندا۔

★ ۱۳ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی دولت رام دے گھر کوٹلی رائیاں ضلع جموں ★

ہر بھگت وڈیائی جگ چار، جگا جگنتر لے پرگٹائیا۔ ہر بھگت وڈیائی جگ چار، بھگت بھگونت میل ملائیا۔ ہر بھگت وڈیائی جگ چار، لوک مات کرے کڑمائیا۔ ہر بھگت وڈیائی جگ چار، پُرکھ ابناشی لے اٹھائیا۔ ہر بھگت وڈیائی جگ چار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ویکھے تھاوں تھائیا۔ ہر بھگت وڈیائی سچ گھر، سچھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔ ہر بھگت وڈیائی میلا پُرکھ نر، نرائن میل ملاہیندا۔ ہر بھگت وڈیائی ایکا اکھر جائے پڑھ، زرگن اپنا آپ پڑھائیندا۔ ہر بھگت وڈیائی چکے ڈر، لکھ چوراسی پھند کٹائیندا۔ ہر بھگت وڈیائی ایکا ملے ساچا ہر، ہر کی پوڑی آپ چڑھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے ویکھ وکھائیندا۔ ہر بھگت وڈیائی ہر چرن لیکھ، لیکھا لکھ بے پرواہیا۔ جگا جگنتر آپے ویکھ، نیترنین دے کھلائی۔ کرے کرائے اولٹا ویس، رُوپ رنگ نہ کوائے رکھائیا۔ سورپ ہر نر زیش، وڈ مرگیسن اک اکھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر بھگتن میلا سچ سبھائیا۔ بھگتن میلا ہر کرتار، آد جگاد کرہیندا۔ ایکا بخشے شبد آدھار، آتم آتر بوجھ بُجھائیندا۔ ایکا جوت کر اُجیار، اندھ اندھیر مٹائیندا۔ ایکا کھول بند کواڑ، دھرم دوار اک وکھائیندا۔ اک چلائے نام سار، آر پار آپ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر بھگت وسائے ساچے گھر، گھر

مندر آپ سہا نہیں دے گا۔ گھر مندر ہر کا یا گڑھ، جن بھگتاں آپ دکھائیں۔ بیچ و کارا مارے پھر، دُت دُشت رہن نہ پائیں۔ ساچا گھاڑن آپے گھر، گھر گھر وچ لئے
 ٹکائیں۔ ساچی وستو اندر دھر، امرت ساچا تال بھرائیں۔ جن بھگتاں دیوے ساچا ور، بھر پیالہ جام پیاں۔ ایک روپ دسائے ہری ہر، نیتز نین اک گھلائیں۔
 قلعے توڑ ہنکاری گڑھ، ایک مندر دے بہائیں۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچا ویکھ دکھائیں۔ ہر بھگتن میل غریب نوازا، پُرکھ ابناشی
 آپ ملائیں۔ آپے کھولے بند دروازہ، اپنا پردہ آپے لاہندا۔ پاوے سار وڈ راجن راجا، شاہ سِکدار دیا کمائیں۔ گھر مندر وجائے اپنا واجا، انحد ساچا راگ
 سنائیں۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتاں اندر بھگتی بھر، بھانڈا بھرم بھو بھنائیں۔ ہر بھگتاں بھگتی کر پیار، آتم شکتی اک دکھائیں۔ بوند
 رکتی لیکھے لائے وچ سنسار، اپنے رنگن اک رنگائیں۔ جگے جوت اگم اپار، اندھ اندھیرا دے مٹائیں۔ دیوے درس ٹھانڈے دربار، گھر گھر وچ وجے ودھائیں۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتن لیکھا دے سمجھائیں۔ بھگتن لیکھا پر اپار، کتھنی کتھ نہ سکے کوئی رائیں۔ بھگتاں اندر ایک دھارا، نرگن اپنی
 آپ رکھائیں۔ بھگتن اندر شبد ہلارا، شبد شبدی آپ چلائیں۔ بھگتن اندر ہو اُجیارا، دیک جوت کرے رُشنائیں۔ بھگتاں اندر امرت دھارا، نخبھر جھرننا آپ
 جھرائیں۔ بھگتاں بنے آپ سہارا، جگ جگ لوک مات ویس وٹائیں۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتن ایک بوُجھ بُجھائیں۔ بھگتن ایک در بُجھیا،
 پایا پُرکھ ہر کرتار۔ لیکھا چکے ایک دُجیا، تیجانین ہوئے اُجیار۔ چوتھے پد ہر چرن کول لبھیا، پنچم ملے شبد دُھنکار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 بھگتاں دیوے نام بھنڈار۔ نام بھنڈارا وست انمول، ہر بھگتن جھولی پائیں۔ آد جگادی رکھے کول، جگ جگ آپ ورتائیں۔ اپنے کٹدے آپے تول، آپ
 اپنا بھار دکھائیں۔ آپے ہوئے کلا سول، عقل کل دھاری آپ اکھوائیں۔ آپے وسے کا یا چول، آپے نرگن روپ وٹائیں۔ آپ وجائے ساچا ڈھول، آپے
 سُن سادھ سہائیں۔ آپے پردہ دیوے کھول، آپے اپنا کھ بھوائیں۔ آپے لکھ چوراہی لئے وِروں، ہر جن ساچے باہر کڈھائیں۔ آپے شبد اگئی نام جیکارا
 دیوے بول، جگ جگ اپنا ناؤں دھرائیں۔ آپے کھیلے ہولی ہول، دھرت ہو لا بھار آپ کرائیں۔ آپے بیٹھا رہے اڈول، جیو جنت آپ ڈلائیں۔ آپے نو
 کھنڈ پر تھی ویکھے گھول، گھر گھر اپنا بل دکھائیں۔ آپے بچھنڈ دوارا دیوے کھول، ساچے بھگتاں میل ملائیں۔ آپے سرتی شبدی جائے مول، جوتی جوت

سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر بھگتاں دیوے ایک ور، ایک وست جھولی پائیندا۔ سُرَت شبد سچ پیار، تن مندر آپ کرائیا۔ گھر پیا پریتم کنت بھتار، انک سہیلڑی ویکھ وکھائیا۔ اپنے رنگ روعے زرنکار، زرن گن داتا اک اکھوائیا۔ آتم سیجا سووے پیر پسا، آد جگاد وڈی وڈیائیا۔ گرکھ ساچے لئے اٹھال، جس جن اپنی دیا کمائیا۔ گھر دیک باتی دیوے بال، اندھ اندھیرا دئے گوائیا۔ اک وکھائے سچی دھر مسال، دھرم دوارا بے پرواہیا۔ ناتا توڑ جگت جنجال، کال پھاس دئے مٹائیا۔ جو جن گھالن رہے گھال، انتم لیکھے لئے پائیا۔ شبد سرُپ بن دلال، لوک مات ونج وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بھگتاں اندر آپے وڑ، کایا گڑھ آپ سہائیا۔ کایا گڑھ سچ منارا، پنچ تت بنک بنایا۔ کرے کھیل پڑکھ زرنکارا، زرن گن سر گن ویکھ وکھائیا۔ بھگت بھگونت کر اُجیارا، لوک مات پنچ دھرایا۔ جگ جگ لئے آپ اوتارا، سنجگ تریتا دواپر ویس وٹایا۔ کلجک ز ہر انتم وارا، نہہکتک اپنا ناؤں رکھایا۔ ہر جن ساچے کرے سچ پیارا، سچ سرنائی اک درڑایا۔ اک وکھائے چرن دوارا، چار ورن میل ملایا۔ ایک بھرے نام بھنڈارا، دیونہار اک اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتاں دیوے نام ندھان، اک وکھائے سچ نشان، سچ محلے آپ جھلایا۔ سچ نشانہ ہر جھلاؤنا، چار کنت و بے ودھائیا۔ گرکھ سجن میت ساچا مان دواؤنا، مایا ممتا موہ مٹائیا۔ ایک اکھر برہم و دیا آپ پڑاؤھنا، پار برہم کرے گڑمائیا۔ ساچے سرور آپ نہاؤنا، تال سہاوا اک وکھائیا۔ لکھ چوراسی پھند بند بند کٹاؤنا، بندی چھوڑ دیا کمائیا۔ سنجگ ساچا چند چڑھاؤنا، گھر گھر دیک کرے رُشائیا۔ کوڑ گڑیارا پنڈھ مکاؤنا، جوٹھا جھوٹھانا دئے تڑائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر بھگتن دیوے جگت وڈیائیا۔ ہر بھگت سدا صالحیئے، ملیا میل سری بھگوان۔ ہر بھگت سدا گن گایئے، پرگٹ ہووے دو جہان۔ ہر بھگت سدا درشن پائیئے، جس ملیا آپ مہربان۔ ہر بھگت سدا سنگ رکھائیئے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بھگتن دیوے برہم گیان۔ برہم گیان بھگت بھگونت درڑیتا، سر اپنا ہتھ رکھائیا۔ آپے کرے پنت پُنیتا، پنت پاؤن بے پرواہیا۔ لیکھا جانے رام سیتا، رام راما اک اکھوائیا۔ بھو کھلائے گیان گیتا، کاہنا بنسری نام وجائیا۔ گرکھیں دیوے نام اندیٹھا، بھگتن گائے چائیں چانیا۔ جگ جگ چلائے اپنی ریتا، چال اولڑی اک وکھائیا۔ --- کلجک انتم انت اپنا آپ جنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے دیوے شبد صلاحیا۔ شبد صلاح صلاحنا، صاحب سچا

ایک۔ درس دیکھے ہر ہر نیناں، تن من نہ لگے سیک۔ درگاہ ساچی سچھنڈ دوارے ساچے بہنا، گر چرن دوارا ایکا ایک۔ ہر ہر ناؤں پاؤنا شبد گہنا، پُرکھ
 ابناشی لئے دیکھ۔ ایکا بھانا سرتے سہنا، ہر ہر جو ہر مندر بہہ بہہ لکھے لیکھ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بھگتن میلا ایکا گھر، گھر ساچا لئے
 دیکھ۔ گھر ساچا ہری ہر مندر، کملاپاتی آسن لائیا۔ میل ملاوا ڈونگھی کندر، اپنا پلو آپ پھڑائیا۔ آپے توڑے ہنکاری جندر، ہوئے ہنگتا دئے مٹائیا۔ درس
 دکھائے اندرے اندر، در در اپنی الکھ جگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر بھگت بندھائے اپنے لڑ، ایکا بندھن اپنا پائیا۔ ہر بھگتن
 بندھن نام پا، ڈوری اپنے ہتھ رکھائیندا۔ لکھ چوراسی کولوں کھ پُچھا، گرکھاں درس دکھائیندا۔ اپنا لیکھا آپے دئے گنا، بھیا ابھیدا آپ کھائیندا۔ مایا متا موہ
 دئے چکا، ساچی سنگتا میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتن دیوے بھگتی دان، انتر آتم اک گیان، گن ندھان دیکھ دکھائیندا۔
 گن ندھانا سیری بھگوانا، جگا جگنتر کھیل کھائیا۔ آپے گائے اپنا گانا، اپنا ناؤں آپ پرگٹائیا۔ اپنا اڈائے سچ بنا، ہر جن ساچے آپ چٹھائیا۔ آپے دیوے
 درگاہ ساچی مانا، مان نمائیاں ہوئے سہائیا۔ آپے ورتے اپنا بھانا، لکھ چوراسی اپنے بھانے وچ رکھائیا۔ لیکھا جانے راج راجانا، شاہو بھوپ ساچے تخت آسن
 لائیا۔ جن بھگتاں دکھائے اک نشانہ، سچھنڈ دوارے آپ جھلائیا۔ گیت گوہند گائے ترانہ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتاں اندر آپے
 وس، اپنا مارگ دیوے دس، جگت ناتا توڑ تڑائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آدجگادی نگہبان، جن ہر ہر جن دیکھ دکھائیا۔

★ ۱۳ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی دیوی سنگھ اصلا دے گھر گھو والی ضلع جموں ★

جنم جنم دی میٹے تھکاوٹ، جو جن آئے سرنائیا۔ مانس جنم بنائے بناوٹ، پنج تت کایا دیکھ دکھائیا۔ رسنا جہوا ہر ہر گھٹ مندر جو جن رہے گاوت،
 گاونہارا ویس وٹائیا۔ کھجگ انتم دیون آیا دعوت، شبد ڈھولا ایکا گائیا۔ نرگن سرگن بنیا مہاوت، نام نیزہ ہتھ اٹھائیا۔ پچھے جگ جگ رہے کہاوت، در دوار
 گرگھ درشن پائیا۔ چرن دھوڑ جو جن نہاوت، دُرمت میل رہے نہ رائیا۔ پنج وکارا کرے بغاوت، گھر گھر پی لڑائیا۔ بن سنگر پورے نہ کرے کوئی سخاوت،

رحمت ہتھ نہ کسے رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت بڈھیپا ویکھ وکھائیا۔ جگت بڈھیپا گیا تھک، لوک مات پندھ مگن نہ پائیا۔ کایا مائی سکی رت، بڈ ماس ناڑی پنجر رہیا نہ رائیا۔ یج نہ یجیا آتم وت، بھل بھلو اڑی دس نہ آئیا۔ جھوٹھیا کھولے رکھیا کھاتا کھت، نام وست نہ وچ ٹکائیا۔ مٹی نہ اندھ اندھیری رات، ساچا چند نہ کوئے چڑھائیا۔ پُت پوترانہ کوئی دسے ساتھ، سگلا سنگ گئے تجائیا۔ بن ہر کوئے نہ لہنا چکائے مستک ماتھ، پورب جنم نہ ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک لیکھا دئے سمجھائیا۔ مائس جنم ملیا مات، دس دس ماس اگنی کُنڈ تپایا۔ دُھر درگاہی ملی ایکا دات، نام امولا جھولی پایا۔ بنس سر بنس بدھانات، ناتا بدھاتا جوڑ جڑایا۔ گھر مندر دکھائے ساچا ہاٹ، نر ہر ساچا رہیا کھلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویکھنہارا پورب ور، مائس مانکھ پھول پھولایا۔ پورب جنم ماری مار، کرم گت نہ کوئے کٹائیا۔ پتا پوت ناتا تٹا وچ سنسار، تاگا سوت تانا پیٹا نہ کوئے دکھائیا۔ آر پار بیٹھا اک کنار، آپے بو جھے آپے دئے بھجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت وچھوڑا جائے جگ، پتا پتر لگی برہوں اگت، شاہ رگ رہی تڑپھائیا۔ پتا پوت ہویا وچھوڑا، برس برسی دئے گواہیا۔ ہت پیار کسے نہ بہڑا، میلا میل نہ کوئے ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے اندر وڑ، کایا مندر کھوج کھوجایا۔ کایا مندر جگت پیاسی، دوس رین رہے بللائیا۔ کون کرے بند خلاصی، جگت بندھن توڑ تڑائیا۔ بردھ اوستھا نردھن جوت ساچا نور نہ کوئے پرکاشی، اندھ اندھیرا گیا چھائیا۔ پوری ہوئی نہ مات آسی، آسا نراسا دئے ڈھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بردھ بڈھیپا رہیا جان، سچ سندیش دئے گن ندھان، ایک اکھر دئے سنائیا۔ سچ سندیشہ سننا کر دھیان، ہر سجن آپ سنائیدا۔ تیرا پوت جگت نشان، چیچو ملیاں ڈیرہ لائیدا۔ اوتھے کھول جگت دکان، پنساری ہٹ سیو کمائیدا۔ کر سنت ہویا مسلمان، ایمان شرع اپنے گل لگائیدا۔ پنج نمازاں پڑھے قرآن، مکہ کعبہ ویکھ وکھائیدا۔ اک دکھائے سچ ایمان، شرع شریعت بند کرائیدا۔ پوت بھلیا پتا نادان، جگت ناتا توڑ تڑائیدا۔ گھر ناری کنت ملی رکان، مایا ممتا موہ ہنڈھائیدا۔ مگر لگے پنج شیطان، سر کوئے نہ دوسر ہور اٹھائیدا۔ بردھ اوستھا سرت سوانی ایک مانگے ساچا دان، ہر ہر نام اک دکھائیدا۔ آون جاون چکے کان، جم کی پھاسی پھند کٹائیدا۔ ملے میل سری بھگوان، اپنا نیتز آپ کھلائیدا۔ دوئے نیتز جگت دکھان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت تھکاوٹ دیوے

چک، اگلا پینڈا رہیا تک، ساچا پاندھی آپ مکھیندا۔ آیا دکھیا در دوار، دکھ اپنا پھول سنایا۔ جگت وچھوڑا مارے مار، وجوگ روگ کین نہ پانیا۔ سنگر پورا کرپا کرے اپار، ایکا سکھیا دے سمجھایا۔ بن ہر کرتار کوئی نہ سچا یار، مات پت بھین بھائی ساک سجن پتر دھیاں انت نہ سنگ نبھایا۔ ایکا ہر کاناؤں رسنا جہوا لینا اچار، ترے گن مایا پھند کٹایا۔ اٹھانویں برس امر اترے پار، نو اٹھ وے ودھایا۔ نو نو کھولے آپ کوڑا، دسویں میلا شہنشاہیا۔ تیجا نیز کر اچار، کایا کھیتر ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، غریب نمائے دیوے در، درد دکھ بھے بھجنن آپ اکھوایا۔ دیناں انا تھاں دین دیا، اپنی دیا مکھیندا۔ اک دکھائے سچ سچی دھر مسالہ، ساچی سکھیا اک سمجھیندا۔ پھل لگائے کایا ڈالا، پت ڈالی ویکھ دکھیندا۔ لکھ چوڑا سی توڑ جنجالا، آپ اپنے رنگ رنگیندا۔ سوہنگ پائے گل ساچی مالا، من کا منکا آپ پھر ایندا۔ نیڑ نہ آئے کال مہاکالا، پڑکھ ابناشی سر اپنا ہتھ رکھیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھکھک بھچھیا دیوے در، جو جن سرن سرنائی منگن آسیندا۔ جگت تھکیواں جانا لھ، پنج ت چولا رنگ رنگینا۔ سگل وسورے جائن لھ، چنتا چکھا دے مکھینا۔ جس جن چڑھائے اپنے رتھ، در گھر ساچے میل ملایا۔ لہنا دینا چکائے سیاں ساڈھے تن تن ہتھ، اپنی ونڈ آپ کرایا۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، لکھ چوڑا سی ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لہنا لہنے جھولی پانیا۔ زرگن کھیل ہر زرنکار دا، آد جگادی آپ کرائے۔ بھيو اولٹرا پروردگار دا، روپ رکھ نہ کوئے دکھائے۔ کرے کھیل سانجھے یار دا، ورن برن نہ کوئے جنائے۔ توڑے گڑھ ہنکار دا، نام کھنڈا ہتھ اٹھائے۔ جن بھگتاں تیج سوار دا، جگ جگ اپنی جوت جگائے۔ ساچے سنتاں پھڑ پھڑ تاردا، مارگ پنٹھ اک دکھائے۔ گڑکھاں روگ نواردا، ہوئے روگ رہن نہ پائے۔ گڑکھ ساچے پار اٹاردا، سنگر پورا سیو کمائے۔ آپ آپا اتوں وارد، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت ساچی ویکھ دکھائے۔ ہر سنگت ساچا رنگ، سنگر پورا آپ چڑھایا۔ گھر گھر آتم ویکھے سچ پلنگ، دسم دوا ری ڈیرہ لایا۔ نو دوارے رہیا لنگھ، ٹیڈھی بنک پار کرایا۔ ہتھ پھڑ نام مردنگ، ساچا ناد اک سنایا۔ دئی دوتی ڈھائے کندھ، پردہ اوہلا دے چکایا۔ اک اُپجائے پرمانند، نجاند اپنا روپ درسایا۔ سچ سنائے سہاگی چھند، سوہنگ ڈھولا آپے گایا۔ گڑکھاں خوشی کرے بند بند، بندی خانہ دے کٹایا۔ آپ چڑھائے ساچا چند، زرگن جوت کر رُشنا یا۔ جس جن گایا بتی دند، اتم میلے تھاؤں تھانیا۔ منمکھاں ستا

دے کر کنڈ، نیز دس کسے نہ آئی۔ کرے کھیل وچ ورجنڈ، جوتی جامہ بھیکھ وٹائی۔ پاوے سار جیرج انڈ، اُتبیج سیتیج کھوج کھوجائی۔ وسنہارا ہر برہمنڈ، پاربرہم ناؤں دھرائیا۔ جگ جگ ونڈے اپنی ونڈ، سبجگ تریتا دواپر کھجگ اپنی ونڈی رہیا پائی۔ آپے کرے کھنڈ کھنڈ، نو کھنڈ پر تھی ویکھ وکھائی۔ آپ رکھائے چند پر چند، کھئی دھار آپ چکائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے ویکھ وکھائی۔ گرگھ ساچا لال انملڑا، گر سنگر ویکھ وکھائیدا۔ جگا جگنتر ساچے کنڈے تُلڑا، کرتا قیمت آپے پائیدا۔ ترے گن مایا وچ کدے نہ رُڑا، خاکی خاک نہ کوئے ملائیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت میلا سچ دوار، چار ورنناں کرے اک پیار، اوچاں نیچاں راؤ رنکاں راج راجاناں شاہ سلطاناں ایکا دھام بہائیدا۔ چار ورنناں اک گیانا، ایکا اکھر کرے پڑھائی۔ چار ورنناں اک بھگوانا، پرم پُرکھ میل ملائی۔ چار ورنناں ایکا دانا، نام ندھانا جھولی پائی۔ چار ورنناں دیوے برہم گیانا، آتم آتر کرے جنائی۔ کھجگ انم پرگٹ ہو نہہکنک بلی بلوانا، بل اپنا آپ وکھائی۔ ست رنگ جھلئے اک نشانہ، ستاں دیپاں کرے رُشائی۔ گرگھساں بٹھے ہتھیں گانا، گھر گھر اپنا سگن منائی۔ سمت سترہ ہو پردھانا، بیس بکرمی کرے جنائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت میلا ایکا گھر، گھر وجدی رہے ودھائی۔ ہر سنگت ہر کر پروان، سچ پروانہ ہتھ پھرائیدا۔ سچکنڈ دوارے ایکا مان، دھرم دوارا اک وکھائیدا۔ آون جاون چکے کان، سری بھگوان میل ملائیدا۔ گرگھ بوٹے لوک مات سدا مہکان، سچ سگندھی نام بھرائیدا۔ بھگت وشنا بھرے وچ جہان، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت دیوے ایکا ور، ہر ساچا کھیل کھلائیدا۔ ہر سنگت ہر پایا، ہر ہر کارپ اپار۔ در در گھر گھر ویکھ وکھایا، گرگھساں کر پیار۔ جیٹھ گنی تپش دے بُجھایا، امرت ورکھے ٹھنڈی ٹھار۔ ترسنا حرص دے مٹایا، آتم آتر دھر پیار۔ اپنا ترس آپ کمایا، گرگھ ساچے لائے پار۔ زرگن سرگن درس دکھایا، نیز نیناں آپ اگھاڑ، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے ہوئے سہایا۔ ہر جن تیری ساچی مت، برہم مت اک وکھائی۔ سنگر پورا رکھے پت، لوک مات ہوئے سہایا۔ تیری لیکھے لگے رت، رتی رت اپنے لیکھے پائی۔ سنگر سچا جانے مت گت، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے ترائی۔ ہر جن ساچا تاریا، کرپا آپ کرتار۔ جنم جنم داروگ نواریا، ایکا بخشے چرن پیار۔ گھر مندر کر اجیاریا، میٹ مٹائے اندھ اندھیار۔ دیوے درس

اگم اپاریا، بند تاکی کھول کواڑ۔ جیٹھ اگن کسے نہ ساڑیا، تتی واؤ نہ کرے خوار۔ جو جن بولے سوہنگ شبد سچ جیکاریا، مانس جنم نہ آئے ہار۔ پورب لہنا لیکھا پار اتاریا، لیکھا دیونہار سچی سرکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرکھاں بھرے نام بھنڈار۔ نام بھنڈارا ہر بھگونت، جگا جگنتر آپ ورتائیندا۔ گرگھ ورلے ویکھے سنت، جس جن جھولی نام بھرائیندا۔ لکھ چوراسی مایا پائے بے آنت، ترے گن پردہ اک رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ میلاناری کنت، گھر مندر آپ سہائیندا۔ گھر مندر ہر سہاونا، نرگن نور جوت اجیار۔ گرگھ ساچا ویکھ وکھاونا، اندر مندر گپت ظاہر۔ در درویشا پھیرا پاوناء، الکھ نرنجن بول جیکار۔ شبد انادی اک سناونا، آتم دھن وجے اپار۔ گرگھ گرگھ ایک دھام وساونا، جس گھر وسے آپ نرنکار۔ در آیاں لیکھے لاونا، جائے پیج سوار۔ منمکھاں گھ شراما، من رکھیا اک ہنکار۔ گرگھ ورلے سپس جھکاونا، جس جھکیا آپ نرنکار۔ دوس دہاڑا سچ سہاونا، تیرا تیرا کرے پیار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے پاوے سار۔ سار سالیئن دوس رین پرہات، گھڑی پل پل ویکھ وکھائیا۔ وسنہارا کائنات، چار کنت دہ دس اپنا کھیل کھائیا۔ لکھ چوراسی مارے جہات، ہر جن ساچے لئے اٹھائیا۔ آپے مچھنہارا وات، واستک اپنا رپ درسائیا۔ چرن کول بندھائے ساچا نات، دھرت دھول دئے وڈیائیا۔ گرگھاں ہوئے پتاما، مات پتا آپ اکھوائیا۔ ورن برن نہ کوئے ذات، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکنت نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ہر سنگت میلان وچ جہان، دو جہاناں والی آپ کرائیا۔

★ ۲۸ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی شبد سنگھاسن پر لکھت ہوئی مکان نن ۰۸۹۰ گلی نن ۰۷ ملتانئی ڈھانڈا پہاڑ گنج نویں دلی ★

ہست کیٹ ہر کرتار، جون اجونی کھیل کھائیندا۔ روپ انوپ بے عیب پروردگار، نورو نور ڈمگائیندا۔ ست سروپ شاہو بھوپ سچی سرکار، سچ سلطانا ناؤں دھرائیندا۔ لکھ چوراسی کھیل اپار، گھٹ گھٹ باقی آپ کھائیندا۔ کملپاتی میت مرار، نرگن اپنی رچن رچائیندا۔ آد جگادی نرکار، ساکار روپ وٹائیندا۔ سرشٹ سبائی پاوے سار، گھٹ گھٹ اندر پھول بھلائییندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہست کیٹ جیرج انڈ روپ رکھ نہ کوئے وکھائیندا۔

ہست کیٹ ہر کی دھار، ہر ساچا سچ اُپجائیا۔ اک اِکلا کھیل اپار، اینکارا آپ کرائیا۔ سچھنڈ نواسی ہو اُجیار، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں ویکھ وکھائیا۔ ایکا نور کر اُجیار، شبدری دھار وِچ لُکائیا۔ شبد ناد دُھن جیکار، پون پونی آپ سمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہست کیٹ ایکا ہتھ وڈیائیا۔ ہست کیٹ ہر سمایا، بھیو ابھید بھیو جنائندا۔ اکھ اگوچر اگم اتھا بے پرواہیا، اپنا ناؤں دھرائندا۔ اپنی کل آپ ورتیا، جُگا جگنتر کھیل کھائندا۔ پُرکھ ابناشی سچ ملاح بن کے آیا، کھیوٹ کھیٹا آپ چلائندا۔ ہر جن ساچے سنت سہیلے نرگن سرگن رُپ آپ اپنا میل ملایا، اپنا ہت آپے ویکھ وکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہست کیٹ ایکا سنگ، ساچا سنگ آپ نبھائندا۔ ہست کیٹ سگلا ساتھ، ہر ساچا سچ نبھائیا۔ پاربرہم پُرکھ ابناش، آد جُگاد دے وڈیائیا۔ کھیلے کھیل پر تھمی آکاش، آکاش آکاشا اپنا رُپ سمایا۔ جن بھگتاں ہو یا رہے داس، جُگا جگنتر سیو کما ئیا۔ گھٹ گھٹ اندر رکھے داس، نرگن سرگن بے پرواہیا۔ منڈل بہہ بہہ پاوے راس، گھر مندر آپ سہائیا۔ گرگھاں پوری کرے آس، اوچ نیچ نہ ویکھ وکھائیا۔ سدا سہیلا وسے پاس، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہست کیٹ ایکا رُپ درسائیا۔ ایکا رُپ ہر کرتار، اپنا آپ اُپجائندا۔ اجون اجونی ہو تیار، نرگن ہر گھٹ ڈیرہ لائندا۔ ایکا اکھر کر وچار، ساچی سکھیا آپ سمجھائندا۔ لیکھا لکھ نہ سکے وید چار، پُران شاستر بھیو نہ پائندا۔ آد جُگادی کھیل اپار، جُگا جگنتر آپ کرائندا۔ بودھ اگادھی نام جیکار، سچ جیکارا آپ سنائندا۔ سچھنڈ نواسی ہو تیار، لوک مات ویس وٹائندا۔ ترے کال درسی بھیو نیار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہست کیٹ ویکھ وکھائندا۔ ویکھنہارا ہر بھگونت، آد جُگاد سمایا۔ ویکھنہارا جُگا جگنت، مہما گنت لیکھا لیکھ نہ کوئی لکھایا۔ ہر جن ویکھے ساچے سنت، لکھ چوراسی کھوج کھجایا۔ گھر مندر اُپجائے ہر ہر ناؤں نیا منت، اپنی وڈیا آپ پڑھایا۔ دو جہاناں بنائے ساچی بنت، ست پُرکھ نرنجن اپنی سیوا آپ لگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگا جگنتر ہر ہر ویس، کرے کرائے نرنیش، ہست کیٹ میل ملایا۔ ہست کیٹ میلا بھگوان، ہر ساچا آپ کرائیا۔ جُگ کرتا دیونہار دان، کرتا پُرکھ ناؤں دھرائیا۔ مورت اکال وڈ مہربان، اجونی رہت ناؤں دھرائیا۔ آد جُگادی نوجوان، نہ مرے نہ جائیا۔ شبد اٹھائے سچ نشان، درگاہ ساچی آپ جھلائیا۔ پُریاں لوآں برہمنڈاں کھنڈاں پائے ایکا آن، رُو س رہے سپس جُھکائیا۔ برہما وشن شو کرن

دھیان، کروڑ تیتیس سُرپت راجا اند، نین نین رہے اٹھایا۔ پُرکھ ابناشی وڈ مہربان، آپ اپنی کل ورتایا۔ ہر جن ساچے کرے پروان، در گھر ساچا ویکھ
 دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے منڈل ساچی راس، پاربرہم برہم کر پرکاش، نرگن پوری کرے آس، ہست کیٹ ایکا بھچھیا جھولی
 پائی بھچھیا نام ندھان، ایکا جھولی بھرائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن وڈ مہربان، ایککارا کھیل کھلائیندا۔ آد نرنجن دیوے دان، ابناشی کرتا سنگ رکھائیندا۔
 سری بھگوان بخشے مان، نمانیاں گلے لگائیندا۔ پاربرہم ایکا پائے اپنی آن، دوسر حکم نہ کوئی جنائیندا۔ گرگھ ساچے چتر سُبجان، جُگا جگنتر ویکھ دکھائیندا۔ لوک
 مات کھول سچ دُکان، ساچا ہٹ اک دکھائیندا۔ جیو جنت نہ سکے کوئی پچھان، لکھ چوراسی بھرم بھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہست
 کیٹ پاوے سار، لکھ چوراسی اگم اپار، بھيو اہید آپ کھلائیندا۔ ہست کیٹ ہر رنگ راتا، رنگ رتزا ساچا ماہیا۔ آپ سنائے اپنی گاتھا، جُگا جگنتر کرے اک
 پڑھایا۔ لیکھا جانے لہنا دینا مستک ماتھا، پورب پورب ویکھ دکھایا۔ پنج تت کایا مائی چلائے راتھا، مہاسار تھی بے پرواہیا۔ کرے کھیل تریلوکی ناتھا، چووداں
 لوک کر رُشائیا۔ جن بھگتاں پورا کرے گھاٹا، ایکا وست ہتھ پھڑایا۔ نرگن جوتی نور جگے للاٹا، آد نرنجن کر رُشائیا۔ سر سروور دکھائے تیرتھ تاتا، تٹ
 کنارہ سو بھا پائیا۔ لیکھا چُکائے آن باٹا، مات گر بھ بھند کٹایا۔ اگے نیڑے آئے واٹا، دُور دُراڈا پندھ مُکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 ہست کیٹ سد مہربان، سچ نشان اک دکھایا۔ سچ نشان دُھر دربار، ہر ساچا سچ دکھائیندا۔ محل اٹل اُچ مینار، پُرکھ ابناشی آپ بھلائیندا۔ گرگھ ساچے کر
 تیار، جُگا جگنتر آپ دکھائیندا۔ آپے کھولے بند کواڑ، لوچن لوٹن آپ درسائیندا۔ چوتھے پد آپے واڑ، پنچم جوڑا آپ جڑائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، ہست کیٹ لائے لڑ، ایکا پلو نام پھرائیندا۔ نام پلو سچ گنڈھ، ہر ساچے ہتھ وڈیایا۔ جُگا جگنتر ونڈے اپنی ونڈ، دوسر سنگ نہ کوئی رکھایا۔
 وسنہارا ہر برہمنڈ، لوآں پُریاں کھوج کھوجایا۔ لیکھا جانے جیرج انڈ، اُتبیج سیج بھل نہ رانیا۔ پاوے سار سورج چند، رُو سس ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنا پندھ، اپنا لیکھا ویکھ دکھایا۔ اوچ نیچ ہست کیٹ سرب جی داتا، ایکا رنگ سایا۔ پاربرہم پر بھ پُرکھ بدھاتا،
 بھيو کسے نہ پایا۔ جگ جگ میٹی اندھیری راتا، اندھ اندھیرا دئے گویا۔ جن بھگتاں نبھائے سگلا ساتھ، سگلا سنگ آپ رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ

اپنی کریا کر، ہست کیٹ ہر سنجوگ، ہر ساچے آپ کرایا۔ لیکھا جانے چوڈاں لوک، چوڈاں چوڈاں ویکھ وکھایا۔ پُری برہم اک سلوک، سَنگھ شیر نام سُنایا۔
 وِشنوؤں وِشو بھانا نہ سکے روک، نیوں نیوں اپنا سیس جھکایا۔ ہر بھگت نہ منگے کوئی موکھ، پر بھ درس رہے تریپتایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، ہست کیٹ ایکا سنگ نبھایا۔ ہست کیٹ ایکا سنگ، ہر سنگر سنگ رکھائیندا۔ کلجگ اودھ رہی لنگھ، کلجگ ویلا اتم آمیندا۔ سرشٹ سبائی دھرت مات
 ساچی سچ مانگے پلنگ، نوست اک وچھائیندا۔ جلدھار نہ دسے کوئی گنگ، سر سروور امرت بوند نہ کوئی کھ چوائیندا۔ چارے گنٹ ہوئے ننگ، ساچا پردہ نہ
 کوئی پائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ایکا آسو کسے تنگ، ہر پُرکھ نرنجن سیو کمائیندا۔ ایکنکارا سچھنڈ دوارا آپے لنگھ، آد نرنجن ویکھ وکھائیندا۔ ابناشی کرتا وجائے
 مردنگ، سری بھگوان ہتھ اٹھائیندا۔ پاربرہم ہر جن ساچے لائے اپنے انگ، برہم برہم ویکھ وکھائیندا۔ لکھ پوراسی جیو جنت مایا متا جھوٹھی گنڈھ، ہوئے
 ہنگتا گڑھ نہ کوئی تڑائیندا۔ سنگر پورا گھر گمبھیرا سورا سربنگ، سو پُرکھ نرنجن اک اکھوائیندا۔ گرکھاں اندر نرنجن روپ نراکار آپے لنگھ، آتم سیجا آپ
 سہائیندا۔ کایا مائی کاجی ونگ، کنچن گڑھ آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہست کیٹ چکائے ڈر، نرنجھے اپنا بھے وکھائیندا۔
 نرنجھے روپ ہر نرنکارا، ہر جن ساچے آپ جگایا۔ ایکا بخشے چرن پیار، چرن چرنودک کھ چوائیا۔ شبد جنائی دُھن جیکار، ناد انادی آپ وجایا۔ کلجگ اتم کھیل
 اپار، کھیلنہارا آپ کھلایا۔ نرنجن روپ نراکار، نردھن سردھن ویکھ وکھایا۔ ساقظ نندک دُشٹ دُراچار، سادھ سنت بھگت بھگونت میل ملائیا۔ سنت کنت
 میلانا رہتار، گرکھ ویکھے سچ سُبھایا۔ گرکھ سوہے بنک دوار، گھر وجدی رہے ودھایا۔ منمکھ ڈبے وچ منجھدھار، جگا جگنتر رہیا رُٹھایا۔ نہ کوئی دیسے پار
 کنار، نیا نام نہ کوئے چڑھایا۔ سگلا سنگ چھٹا سنسار، بھینا بھنیا دس نہ آئیا۔ کڈھ وئییا دھرم رائے کرے خوار، لیکھا کھیا نہ سکے کوئی چکایا۔ گرکھ ساچا
 اُچی کوکے کرے پکار، سنگر تیری سچ سچ سرنایا۔ سنگر پورا پھر پھر باہوں لائے پار، ویلے انت ہوئے سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 ہست کیٹ ناتا، آپے توڑے پُرکھ بدھاتا، لڑ اپنا اک وکھایا۔ ہست کیٹ جگت کھیل، اوچ نیچ ونڈ ونڈایا۔ ہر جن ہر ساچا لئیے میل، ہر جن اپنی دیا کمایا۔
 گھر مندر جوت جگائے بن باقی بن تیل، دوس رین اک رُشٹایا۔ ست ستوادی بنے سجن سہیل، گھر میلا سچ سُبھایا۔ لیکھا جانے گرو گُر چیل، چیل گُر

رُوپ اُکھوائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا جگت مان وڈیائیا۔ ہست کیٹ سوہے بنک، سچکھنڈ نواسی آپ سہائیندا۔ لیکھا جانے راؤ
 رنک، ایکا ڈنک آپ وجائیندا۔ ایکا نام وجائے ساچا ڈنک، چار ورنناں آپ سٹائیندا۔ پرگٹ ہویا واسی پُری گھنک، گھنک پُر واسی اپنی کھیل آپ کھلائیندا۔ ہر
 جن جن ہر مان رکھائے جوں جن جنک، گھر گھر اپنا رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، ہست کیٹ کر پیار، تھر
 گھر دیوے شبد دھار، پیت پتمبر سہائیندا۔ پیت پتمبر ہر جگدیش، شاہ سلطان آپ جھلایا۔ اپنا پیسن آپے پیس، کلجک چکی رہیا چلایا۔ چار کُنٹ چار
 جگ چار ورن چار بانی چار کھانی چار وید چار یار اک حدیث، اک کلمہ علما آپ پڑھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، واسٹک رُوپ سرب سنسار،
 ہست کیٹ دے آدھار، پتت اُدھارن اپنا ناؤں آپ دھرائیا۔ پتت اُدھارن دین دیا، دیندھ پُرکھ ابنشیا۔ جگا جگنتر اولٹری چالا، کرے کرائے شاہو
 سبسیا۔ چرن دوار رکھے بھکھار کال مہاکالا، بہہ کھیلے کھیل تماشیا۔ لکھ چوراسی ونج وپار، دو جہان پر تھمی اکاشیا۔ گرگھ ساچے لئے اُبھار، گھر مندر نرگن
 جوت کر پرکاشیا۔ کاغد قلم نہ کھنہار، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہست کیٹ داسن داسیا۔ ہست کیٹ ہر وسیرا، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔
 آپے پھرے نیرن نیرا، دُرن دُور آپ ہو جائیندا۔ آپ چکائے میرا تیرا، تیرا میرا نہ کوئی رکھائیندا۔ آپے ڈھائے بھرماں ڈیرہ، بھرم گڑھ آپ
 تڑھائیندا۔ آپے کرائے سنجھ سویرا، رین اندھیرا نہ کوئی دکھائیندا۔ آپے شبد سرُوپی پائے گھیرا، چار کُنٹ اپنا گھیرا پائیندا۔ آپے کرے حق نیڑا، جگ جگ
 ویس وٹائیندا۔ گر سکھاں ویکھے کایا کھیڑا، پنچ تت مندر کھوج کھجائیندا۔ آپے دھرت مات کرے کھلا ویڑا، جو گھڑیا بھن دکھائیندا۔ آپے ترے گن مایا لائے
 اُکھیڑا، آپے پنچم جڑ پٹائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہست کیٹ بیڑا بنھ، کرے کھیل سری بھگوان، بھگوان اپنی کھیل کھلائیندا۔
 ہست کیٹ وست انمول، سو پُرکھ نرنجن جھولی پائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن تولے ساچا تول، جگت کُنڈا نام ہتھ اُٹھائیندا۔ آد نرنجن اپنی دھاروں آپے بول،
 سری بھگوان ساچی سکھیا دے سمجھائیندا۔ ابناشی کرتا وسے کول، پار برہم کھ پرده آپے لائیندا۔ برہم برہم پر بھ آپے بول، سرگن ڈھول مردنگ وجائیندا۔
 دُئی دویتی پردہ کھول، ساچا مندر اک سہائیندا۔ اُلٹا کرے نابھ کول، امرت کولا آپ بھرائیندا۔ سرتی شبدی جائے مَول، مَولا اپنا ناؤں رکھائیندا۔ جوتی

جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہست کیٹ چکے ڈر، ساچی سکھیا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ہست کیٹ لیکھ چکاؤنا، ستگر ساچا رنگ رنگائیا۔ چار ورنال ایکا برن رکھاؤنا، سرنگت بے پرواہیا۔ چار کٹ ایکا شبد پڑھاؤنا، اکھر وکھر جاپ بے پرواہیا۔ چار جگ پندھ مکاؤنا، چار یار دین گواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، ہست کیٹ اپنی گود اٹھائیا۔ ہست کیٹ دیا کر، اپنی دیا کمائیندا۔ ستجگ ساچا مات دھر، دھرت دھول دھول آپ وڈیائیندا۔ نو نو ست ست ایکا ور، ہر ہر اپنی جھولی پائیندا۔ ہست کیٹ چکے ڈر، اوچ نیچ نہ کوئے دکھائیندا۔ راؤ رنگ نہ دسے ناری نر، نر نرائن اپنی کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہست کیٹ لیکھا جائے مک، ہر ساچا آپ مکائیندا۔ ہست کیٹ سرب سکھدیو، چار ورن کرے کڑمائیا۔ پاربرہم ابناشی کرتا لکھ ابھیو، پرم پڑکھ اک اکھوائیا۔ ایکا اشٹ ایکا دیو، دیوی دیو اک منائیا۔ لکھ چوڑاسی رسنا جہو، پڑکھ اکال اک وڈیائیا۔ مائس مانکھ مستک تھیو، کوستک نیا جوت رُشنائیا۔ پاربرہم سدا نہکیو، کیول اپنے ناؤں دے وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہست کیٹ سرب ہر میت، ستجگ چلائے ساچی ریت، مندر مسیت نہ کوئی دکھائیا۔ ساچا مندر دیہرا مسیت، کایا گڑھ چار ورن اک جنائیندا۔ ست پڑکھ نرنجن بیٹھا اتیت، اندر وڑ دس کسے نہ آئیندا۔ جس جن پھڑائے اپنا لڑ، پھڑ مارگ آپے لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہست کیٹ ایکا ور، اپنی بھچھیا جھولی پائیندا۔ ساچا مندر ہر مینار، کایا مندر اک درسائیا۔ دیپک جوت جگے اجیار، بمل روپ اک درسائیا۔ شبد ناد وے ڈھنکار، دُھن آتمک آپ سنائیا۔ سوہے بنک بنک دوار، در دروازہ نہ کوئی کھلائیا۔ بنے بنت نہ چار دیوار، چھپر چھن نہ کوئی چھہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہست کیٹ ایکا کر، ہر مندر آپ دکھائیا۔ ہر مندر ہری دوار کا، ہر ساچا سچ درسائیا۔ پاوے راس منڈل تارکا، رواس کرے رُشنائیا۔ کرے کرائے گھر آرت ساچی آرتا، گگن منڈل ویکھ دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہست کیٹ دکھائے ایکا گھر، گھر ساچا اک سمجھائیا۔ گھر ساچا ہر سُبھنجا، اُچ اٹل مینار۔ جگے جوت اک نرنجنا، دوس رین ہوئے اجیار۔ نہ گھڑیا نہ بھجنا، نہ ڈھیہہ ڈھیہہ ہوئے خوار۔ اندر وڑ پھیر پھیر نہ تجنا، ملے میل ہر میت مُرار۔ در دوار بہہ بہہ سبنا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہست کیٹ دکھائے اک گھر بار۔ ہست کیٹ لیکھا سچکھنڈ، پر بھ سچی سچ سرنائیا۔ ست جگ

چلائے ساچی ونڈ، برہمنڈ اک سرناہیا۔ ترے گن دیونہارا دنڈ، پنچم ویکھے تھاؤں تھانہیا۔ لیکھا جانے جیرج انڈ، انڈج جیرج کھوج کھوجاہیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہست کیٹ ایکا دھام بہانہیا۔ ہست کیٹ دھام سہاونا، جس یلیا سنگر میت۔ گھر مندر ایکا پاونہ، سنجگ چلے ساچی ریت۔ اشٹ درشٹ اک وکھاونہ، رنگ رنگیلا ہست کیٹ۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ور داتا ہست کیٹ۔ ہست کیٹ ور پایا، ہر یلیا بے پرواہ۔ ایکا دوجا بھو چکایا، تیجا سنگر شبد ملاح۔ چو تھادر اک سمجھایا، گھر مندر میلا شہنشاہ۔ پنچم ناتا توڑ تڑایا، پنچم نادشبد دُھن رہیا سنا۔ چھیویں چھہبر ایکا لایا، امرت میگھ دے برس۔ ستویں ست پڑکھ زرنجن ست ستوادی جوت جگایا، اندھ اندھیرا دے گوا۔ اٹھویں اٹھان تتاں ویکھ وکھایا، اپ تیج وائے پر تھی آکاش من مت بدھ دے سمجھا۔ نو دوارے کھوج کھجایا، جگت واسنا باہر کڈھا۔ دسویں میلا سنج سُبھایا، بجر کپائی پردہ لاہ۔ آتم سبجا رنگ رنگایا، سچ سُنہجی سچ ہنڈھا۔ پیا پریتم ویکھ وکھایا، گھر مندر بے پرواہ۔ آسا ترسنا رہے نہ رایا، سنساروگ دے چکا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہست کیٹ دیوے ور، ایکا اپنا بندھن پایا۔ ہر ہر بندھن نام اپارا، دس کسے نہ آہیا۔ گرگھیاں دیوے سچ سہارا، سارنگ دھر بھگوان پیٹھلو اپنی دیا آپ کماہیا۔ کلجگ انتم سنجگ کھیل کرے نیارا، ادھ وچکار ڈیرہ لائیا۔ دوہاں وچولا سرجنہارا، وڈ داتارا کھیل کھلائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے ویکھے کھڑ، ہست کیٹ اپنی انش بناہیا۔ ہست کیٹ انش سپوت، مات پت ہر اکھوانہندا۔ ایکا دھاگا ایکا سوت، تانا پیٹا ایکا پائیندا۔ ایکا وسنہارا چارے کوٹ، ایکا اپنا کھیل کھلائیندا۔ ایکا کلجگ ناتا توڑے جوٹھ جھوٹھ، ایکا سچ سچ مارگ اپنا آپے لائیندا۔ ایکا گرگرگھیاں اُپر جائے تھہ، امرت گھٹ آپ پیاہنندا۔ ایکا سہائے اپنی رت، رت بسنتی بھل بھلو اڑی آپ مہکانہندا۔ میلے میل پاربرہم ابناشی اچت، سٹ دُلا رے میل ملاہنندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر، ہست کیٹ ویکھے ایکا در، در دوارا آپ کھلائیندا۔

★ پہلی ہاڑ ۲۰۱۷ بکرمی جیٹھووال دربار وچ ★

دھن بھاگ دھاڑا پہلی ہاڑ، ہر اپنی اکیم ویکھ وکھائیا۔ مات لوک ویکھے پُرکھ ابناشی اک اکھاڑ، دو جہاناں ویس وٹائیا۔ شاہ سلطانا ساچا لاڑ، ترے ترے اپنا بھو گھلائیا۔ لکھ چوڑا سی ٹوہے ناڑ ناڑ، چوٹھے گھر کرے کھیل بے پرواہیا۔ پنچ وکارا دیوے ساڑ، پنچم شبد دُھن شنوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی اکیم ویکھ وکھائیا۔ ہر اکیم اپار، ودی سُدی نہ کوئے رکھائیندا۔ رُو سس نہ پائُن سار، پُنیا اماوس نہ رُوپ وٹائیندا۔ برس ماس نہ کوئی دھار، دوس رین نہ کوئے جنائیندا۔ گھڑی پل نہ کوئے پیار، ویلا وقت نہ کوئے وکھائیندا۔ اپنی اچھیا آپے دھار، اپنی کل ورتائیندا۔ نہ کوئی سکھیا سکھے وچ سنسار، بے پرواہ اپنی کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی اکیم آپ سہائیندا۔ ساچی اکیم ہر نرکار، اپنی آپ اپائیا۔ سچکھنڈ دوارے بیٹھ سچی سرکار، ساچی ونڈن ونڈ وٹائیا۔ لوآں پُریاں ہويا باہر، گگن پاتال نہ کوئے وکھائیا۔ منڈل منڈپ نہ کوئے سہار، زمیں اسمان نہ رُوپ درسائیا۔ جل بنب نہ کوئے آکار، مہینل رُوپ نہ کوئے وٹائیا۔ برہما وشن شو نہ کوئے ونجار، چوڈاں لوک نہ ہٹ گھلائیا۔ ترے بھون نہ کوئے آدھار، اون گون نہ کوئے پھرائیا۔ انجا پون نہ کوئے ہلار، رُوپ رکھ نہ کوئے وکھائیا۔ ساچے مندر بیٹھ سچی سرکار، درگھر ساچا آپ سہائیا۔ اپنی اچھیا کر وچار، اپنی بھچھیا جھولی پائیا۔ ساچا نام بھنڈارا کرتیار، داتا دانی اپنے ہتھ رکھائیا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہار، لیکھا مگے نہ کوئے شاہیا۔ جگت جگت نہ کوئے وچار، بھگت بھگونت نہ کوئے صلاحیا۔ نارکنت نہ کوئے پیار، سیج سہنجی نہ کوئے ہنڈھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی اکیم آپ بنائیا۔ ایکا اکیم ہر بھگوان، اپنی آپ اپائیندا۔ دوسر نہ کوئی دسے نشان، نہ کوئی رچن رچائیندا۔ محل اٹل نہ کوئے مکان، چھپر چھن نہ کوئے چھہائیندا۔ دُھن ناد نہ کوئے گان، راگنی راگ نہ کوئے سنائیندا۔ پون پانی نہ کوئے مسان، اگنی تت نہ کوئے رکھائیندا۔ ودیا منتر نہ کوئے گیان، سکھیا سکھ نہ کوئے سمجھائیندا۔ سرودن سنے نہ کوئے کان، انتر دھیان نہ کوئے لگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی اکیم آپ اچھائیندا۔ اپنی اکیم ہر کرتار، درگھر ساچے آپ بنائیا۔ سو پُرکھ نرجن کر تیار، ہر پُرکھ نرجن میل ملائیا۔ ایکنکارا بن بن میت مرار، آد نرجن انگ رکھائیا۔ ابناشی کرتا کھول کواڑ، سری بھگوان ویکھ وکھائیا۔ پاربرہم برہم کرتیار،

ایکا ایک دے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا ایک اک سمجھائی۔ ایکا ایک اک کرتارا، ایکا گھر سہائیندا۔ ایکا جوت نورُ اُجیارا، ایکا دیپ جگائیندا۔ ایکا نام بول جیکارا، آپ اپنا گھر سہائیندا۔ ایکا وسَت نام ہر تھارا، تھر گھر ساچے آپ ٹکائیندا۔ ایکا ونج کرے ونجارا، ایکا ہٹ کھائیندا۔ ایکا قیمت پائے پاونہارا، ایکا مل چکائیندا۔ ایکا منگے بن بھکھارا، ایکا بھچھیا ہتھ پھڑائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی اکیم اپنے رنگ رنگائیندا۔ ایکا اکیم سچکھنڈ، ہر ساچے سچ اُچائییا۔ نہ کوئی دسے برہم برہمنڈ، جیرج انڈ نہ کوئے وڈیائییا۔ نہ کوئی سنائے سہاگی چھنڈ، رسنا جہوانہ کوئے ہلاییا۔ نہ کوئی جانے دو جہاناں پنڈھ، اپنا ڈگت نہ کوئے اٹھائییا۔ نہ کوئی ویکھے پرمانند، نجائند نہ کوئے وڈیائییا۔ نہ کوئی امرت دھارا ساگر سندھ، بھر پیالہ جام نہ کوئے پیائییا۔ نہ کوئی مات پت اُچجائے پوت سپوت اپنی بند، رکت بوند نہ کوئے دکھائییا۔ شاہ پاتشاہ نرند، مرگند رُپ نہ کوئے وٹائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا اپنا ناؤں دھرائیا۔ ایکا اپنا ناؤں دھر، ہر اکیم رُپ درسایا۔ سچکھنڈ دوارے کھیل کر، نش اکھر اپنا تھم چلایا۔ شاستر سمتر وید پُران نہ آگے دھر، اکھر وڈیا نہ کوئے پڑھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا ایک رُپ وٹایا۔ ایکا اکیم پُرکھ اکال، آد آد اپنی آپ بنائییا۔ ست پُرکھ نرنجن ست ستواد، گھر ساچے خوشی منائییا۔ انتم ویکھے کھیلے کھیل جگاد، جگ جگ وڈیائییا۔ اک اُچجائے اپنی اولاد، مات پت اک اکھوائیا۔ ایکا رُپ سنت سادھ، ایکا نین درس دکھائییا۔ ایکا شبد بودھ اگادھ، ایکا نام کرے رُشائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اکیم اپنا ناؤں رکھائییا۔ اکیم اپنا ناؤں رکھ، ہر ساچے کھیل کھلایا۔ سچکھنڈ دوارے ہو پرتکھ، نرگن اپنا رُپ وٹایا۔ لیکھا لیکھ اکھٹنا اکھ، لیکھے وچ نہ کسے گنایا۔ اپنا مارگ آپے دس، اپنی ونڈن آپ ونڈایا۔ آپے اندر جائے وس، آپ اپنا بنک سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اگم اپارا، ایکا اپنا نام دھرایا۔ ایکا نام ہر مہربان، اپنا آپ جنائییا۔ آپے ویکھے مار دھیان، اپنے ہتھ رکھے وڈیائییا۔ آپ دکھائے ایکا سچ نشان، سچکھنڈ دوارے آپ اٹھائییا۔ ست رنگ لیکھا جوت مہان، سو پُرکھ نرنجن دے لکھائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا پردہ آپے لایا۔ اک نشانہ کرتیار، سچکھنڈ دوارے آپ سہایا۔ ساچا کھیل اگم اپارا، پُرکھ اکال دین دیال آپ دکھایا۔ پھل لگائے اپنے ڈال، آپے چلے اولٹری چال، آپ اپنا ویس دھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،

وسنہارا ساچے گھر، سچھنڈ دوارا اک وڈیا۔ سچھنڈ دوارا وسیا، پُرکھ ابناشی آپ وسائیندا۔ ایکنکارا بہہ بہہ ہسیا، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ اپنی نگری پھرے نسیا، سچ سمگری ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پُرکھ اگما اگمڑی کار کمائیندا۔ اگمڑی کار کرنہارا، اپنی کل ورتائیندا۔ نرگن اندر نرگن دھارا، نرگن آپ کائیندا۔ نرگن نرگن کرے پیارا، نرگن سنگ سائیندا۔ نرگن اندر نرگن باہرا، نرگن روپ انوپ درسائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی اکیم آپ بنائیندا۔ نرگن کھیل کر کرتا، گھر بنک آپ سہایا۔ اپنی دشا آپ وچا، اپنا حصہ آپے پایا۔ اپنا لیکھا لکھنہارا، لیکھا لیکھ نہ کوئے جنایا۔ پُرکھ ابناشی کرپا دھارا، ساچا سگن آپ منایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد آد اپنی رچن رچایا۔ اپنی رچنارچنہارا، اپنی بنت بنائیندا۔ اپنی اکیم کر تیار، نرکارا ساکار روپ وٹائیندا۔ وشنوں وشو ہو تیار، دیپ اُجیارا آپ کرائیندا۔ اپنے مندر رکھی اپنی دھارا، اپنی ونڈن ہر وڈیائیندا۔ آپے برس ماس دوس رین گھڑی پل کر وچارا، آپ اپنے وچ کائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا پردہ آپے پائیندا۔ وشنوں کر ہر تیار، اپنی اکیم آپ سنایا۔ نرگن ماس برس نرگن کرے وچا، نرگن دوس رین اپنے وچ کائیا۔ پُرکھ ابناشی کھیل اپار، کرے کرائے بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک لیکھا دے لکھایا۔ ایک لیکھا لکھنہارا، دوجا اور نہ کوئے جنائیندا۔ پہلی ہاڑ دوس وچارا، ہر نرکارا وشنوں جنم دوائیندا۔ اپنے اندروں کڈھیا باہرا، مات پت نہ کوئے دکھائیندا۔ رنگیا رنگ رنگ کرتارا، دوسر رنگ نہ کوئے چڑھائیندا۔ آپ دکھایا در دربارا، در دروازہ آپ کھلائیندا۔ آپے امرت بھریا امر بھنڈارا، آپ اپنی دھار چوائیندا۔ جھرنا جھرے پر اپارا، بوند بوند آپ برسائیندا۔ ایک اکیم نیوں نیوں کرے نمسکارا، اگلا راہ نہ کوئے سمجھائیندا۔ ایک ساتا ہو اُجیارا، سو پُرکھ نرگن ہر پُرکھ نرگن ایکنکارا میل ملائیندا۔ آد نرگن ہو اُجیارا، ابناشی کرتا کھیل کھلائیندا۔ سری بھگوان لیکھا جانے چرن دھوڑ محن، پاربرہم مول چکائیندا۔ وشنوں نیتز پایا انجن، اندھ اندھیر نہ کوئے دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ اک ست کر پیارا، امرت بوند سوانتی آپ چوائیا۔ وشنوں اندر بھر بھنڈارا، کول کولا آپ کائیا۔ آد جگادی بنیا ٹھنڈا ٹھارا، وسادی روپ وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشنوں اندر اپنی دست آپ کائیا۔ وشنوں اندر نا بھی دھارا، پُرکھ ابناشی آپ چلائیندا۔ چرن کول ہر

امرت کر پیار، نراکار ساکار جھولی پائیندا۔ ساڈھے تن کروڑ بوند کر تیار، اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل
 کھلائیندا۔ وشنوں اندر امرت دھارا، ہر ساچے آپ کھائیا۔ ایک اکیم دے ہلارا، ست ستوادی بے پرواہیا۔ اپنا جانے آپ دھاڑا، دوسر ہتھ نہ کوئے وڈیائیا۔
 تت نہ دسے بہتر ناڑا، رکت بوند نہ میل ملائیا۔ کملپت میت مرارا، مل اپنی سچ ہنڈھائیا۔ پیچے پنج اگم اپارا، پت ڈالی آپ مہکائیا۔ ستاراں دوس سچ وہارا،
 نرگن نرگن آپ کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کل آپ ورتائیا۔ ستاراں دوس و شورس، ہر ہری آپ پیائیندا۔ نرگن روپ
 اندر وس، نراکار کھیل کھلائیندا۔ اپنا مارگ دیوے دس، بودھ اگادھ گیان درڑائیندا۔ میرا روپ ہوئے پرکاش، تیری نا بھی بھل کھلائیندا۔ نرگن جوت
 ہوئے پرکاش، اندھ اندھیر نہ کوئے جنایندا۔ اپنی پوری کرے آس، اپنی کھچھیا جھولی پائیندا۔ تیرے اندر کرپا واس، کھ کھی باہر رکھائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی بنت آپ بنایندا۔ اپنی بنت بناونہارا، آد جگاد سمایندا۔ وشنوں نا بھی کول کر تیار، سچ ونجارا ویکھ وکھائیندا۔ کول کولا کر
 تیار، جل جل آپ کھائیندا۔ آپے پکھڑیاں بن کھولے کھ کوڑا، آپ اپنا پردہ لاہندا۔ آپے پاربرہم روپ کر پیارا، برہم اپنا روپ وٹائیندا۔ دھن سبھاگ
 ہوئے ستاراں ہاڑا، برہما وشنوں گود بہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، وراتا آپ اکھوائیندا۔ برہما وشن کر تیار، اچھیا اچھیا
 وچ رکھائیا۔ پُرکھ ابناشی کرپا دھارا، لیکھا لکھیا دے سمجھائیا۔ اندرے اندر سچ پیار، ست ستار دے وجائیا۔ کھچھنہارا وارو وار، دس کسے نہ آئیا۔ پاوے سار
 دھواں دھارا، سُن اگم ڈیرہ لائیا۔ آپے شکر کر اجیار، اپنا سنسنا لے چکائیا۔ ساچا بنس کر تیار، اپنی انس ناؤں دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، ایک اکیم دے ودھائیا۔ برہما وشن شو کر تیار، ترے گن مایا آپ اُچھائیندا۔ پنچ تت بھر بھنڈار، لکھ چوراسی جوڑ جڑائیندا۔ پون سواسی کر شنگار، من مت
 بدھ نال رلایندا۔ آتم برہم دے آدھارا، ایش چپو ویکھ وکھائیندا۔ کرم کرم بھر بھنڈار، آسا ترسنا وچ کھائیندا۔ جنم مرن وچ سنسار، ریتی پیتی آپ
 وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا حکم چلائیندا۔ حکم چلائے دھر فرمانا، شاہو بھوپ وڈی وڈیائیا۔ اک اکلا اینکارا ساچا رانا، اپنی
 رعیت ویکھ وکھائیا۔ آپ جنائے اپنا بھانا، ترے ترے لیکھا بوُجھ بھجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، حکمی حکم رکھے وڈیائیا۔ حکمے اندر سورج

چن، منڈل منڈپ آپ بھوانیندا۔ حکمے اندر برہا وشن شو بیڑا بٹھ، لکھ چوڑاسی نیا آپ وکھانیندا۔ حکمے اندر وسائے چھپری چھن، حکمے جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ پھر انیندا۔ حکمے اندر دیوے مال دھن، حکمے حکمی بھکھ منگانیندا۔ حکمے اندر دیونہارا ڈن، سر سر اپنا حکم منانیندا۔ حکمے اندر راگ سنائے کن، سویا کوئے رہن نہ پانیندا۔ حکمے اندر جننی جنے جن، حکمے اندر جو گھڑیا بھن وکھانیندا۔ حکمے اندر رکھے نیترا نٹھ، حکمے اندر گیان نیترا آپ گھلانیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ سمجھانیندا۔ حکمے اندر کر اُتپت، حکمی حکم پھر انیا۔ حکمے اندر میل ملائے بوئد رکت، حکمے اندر جیرج انڈا تیبھج سیتج لئے اُپجائیا۔ حکمے اندر رکھے برہم مت، حکمے اندر ایکات وکھانیا۔ حکمے اندر بندھائے نت، حکمے اندر توڑ تڑانیا۔ حکمے اندر سنائی گاتھ، برہما چار وید کرے پڑھانیا۔ حکمے اندر وشنوں جنایا اپنا پاٹھ، سوہنگ پوجا اک سمجھانیا۔ حکمے اندر شکر پورا کرے گھاٹ، کنٹھ مالا گل لٹکانیا۔ حکمے اندر ویکھے چووداں ہاٹ، حکمے اندر زمیں اسمان دین دہانیا۔ حکمے اندر جگ جگ نیڑے رکھے واٹ، حکمے اندر پنڈھ مکانیا۔ حکمے اندر اُپجائے دوس رات، ماس برس حکمے آپ بنانیا۔ حکمے اندر آپے بیٹھا رہے اک اکانت، اپنا حکم نہ توڑے نہ کوئے تڑانیا۔ حکمے اندر ویکھے مار جھات، حکمے اندر بیٹھا مکھ چھپانیا۔ حکمے اندر بنائی ذات پات، حکمے اندر دئے کھانیا۔ حکمے اندر نبھائے ساتھ، حکمے اندر سگلا سنگ تجانیا۔ حکمے اندر چلائے راتھ، حکمے اندر رتھ رتھو اپنا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک اکیم دئے سمجھانیا۔ ایک اکیم ہر کرتارا، اپنا آپ سمجھانیندا۔ زرگن گھر زرگن لے اوتارا، زرگن میل ملائیندا۔ زرگن شاہ زرگن سکدارا، زرگن حکم سنائیندا۔ زرگن در دربان بنے دوارا، زرگن سیس جھکانیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی ونڈن آپے ہتھ رکھانیندا۔ لوک مات ونڈ ونڈائے، روس حصہ آپ ونڈانیا۔ ودی سدی جھولی پائے، برہما لیکھا دئے لکھانیا۔ باراں ماس جوڑ جڑائے، تیس بتیس ایک گانیا۔ پُرکھ ابناشی بھو نہ رائے، کون رتزی ہر سہانیا۔ کون ماس آپ وڈیائے، کون دوس وچے ودھانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی بنت آپ بنانیا۔ بنت بنا ہر بنواری، اپنے وچ لکھانیندا۔ اپنا لیکھا لکھ لکھاری، سچھنڈ دوارے آپ لکھانیندا۔ چارے ویداں لوک مات یاری، لکھ چوڑاسی آپ بندھانیندا۔ ونڈے ونڈ وڈ سنساری، جگت ساگر ویکھ وکھانیندا۔ سنجگ تریتا بٹھی دھاری، دواپر اپنی کھیل کھلانیندا۔ کلجگ بنیا جگت جواری، اپنا پیشہ آپ کمانیندا۔ نو نو گئی واری، چار چار گر لائیندا۔ چار چار ٹٹی یاری،

چار چار گھ بھوائیندا۔ چار چار نار و بھجاری، سچ شنگار نہ کوئے کرائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ویلا آپ سہائیندا۔ نو نو چار پار کنارہ، چار نو نو ویکھ وکھائیا۔ نو نیا ویکھے منجھدھارا، نو دوارے دین ڈھائیا۔ چار ورن روون زاروزارا، چار یاری نہ سنگ وکھائیا۔ پُرکھ ابناشی کھیل اپارا، جگ چو کڑی رہیا بھوائیا۔ کلجگ انتم کھیل کرے کرتارا، خلق سمجھ نہ سکے رائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی اکیم آپ سمجھائیا۔ اپنی اکیم ہر زرنکار، آپے آپ سمجھائیندا۔ وشنوں سہائے تیرا دوار، تیرا جنم خوشیاں نال منائیندا۔ برہما تیرا پورا کرے وبار، تیرا لیکھا لیکھ چکائیندا۔ شکر تیرا کرے پیار، تیرا تیری گود سہائیندا۔ ایکا ساتا اینکار، زراکار گھر وسائیندا۔ سچھنڈ نواسی کھول کواڑ، دھر دربارا ڈیرہ لائیندا۔ کلجگ واوتی ہاڑ، سرشٹ سبائی آپ چلائییندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی کل ورتائیندا۔ ایکا کل عقل کل دھار، دھر دھرنی ویکھ وکھائیندا۔ آکاش پرکاش ہو اجیار، سچ نواسی نواس کرائیندا۔ آپے سے ادھ وچکار، مدھ اپنا ڈیرہ لائیندا۔ آپے لوک مات لئے اوتار، نو سو چرانوے چو کڑی جگ بھوائیندا۔ آپے کلجگ انتم ہو تیار، تیج تت نہ کوئے رکھائیندا۔ آپے زرگن نور ہو اجیار، اپنا دیک آپ جگائیندا۔ آپے شبد روپ ورتے وچ سنسار، سنگر ساچا ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا راہ تکائیندا۔ جگ جگ راہ تکدا آیا، تنہارا بے پرواہ۔ جگ جگ بھگتاں تیج رکھدا آیا، زرگن سرگن بن ملاح۔ جگ جگ گرسکھاں پردے ڈھکدا آیا، ڈھاکن کوپت اپنا ناؤں رکھا۔ جگ جگ مسمکھاں اگنی ساڑدا آیا، اپنا لنبو آپے لا۔ جگ جگ ساچے پوڑھے چڑھ چڑھ درس دکھایا، اُچ محل اٹل ڈیرہ لا۔ جگ جگ جیواں جنناں مایا متارو لا وچ رکھایا، اپنا پردہ اوہلا نہ سکے چکا۔ جگ جگ اپنا ڈھولا گاؤندا آیا، سنجگ تریتا دواپر باؤن راما کرشنا دے صلاح۔ جگ جگ اپنا بولا گاؤندا آیا، اپنا کلمہ نبی پڑھا۔ جگ جگ ڈبڈے تراؤندا آیا، ستنام منتر اک پڑھا۔ جگ جگ اپنی فتح گجاؤندا آیا، واگرؤ اپنا ناؤں رکھا۔ جگ جگ وچھڑے میل ملاؤندا آیا، سوہنگ اپنا روپ وٹا۔ جگ جگ اپنا ناں دھراؤندا آیا، کلجگ انتم دے سمجھا۔ پہلی ہاڑ، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا اکیم دے وکھایا۔ ایکا اکیم آئی جگ، ہر ساچا آپ لیاؤندا۔ اک ست سے اُپر شاہ رگ، گھر ساچے ڈیرہ لائیندا۔ اک ست بٹھے ست تگ، ترے گن مایا پھند کٹائیندا۔ اک ست پیائے مد پار کرائے حد، رائے دھرم نہ گھ وکھائیندا۔ پہلی ہاڑ وشنوں تیری ویکھی جد، تیرا

بنس آپ اپائیندا۔ گرگھ سجن ساچے سد، آپ اپنے انگ لگائیندا۔ برہا تیرے گیڑے وچوں کڈھ، اپنی جھولی پائیندا۔ شکر تیری لاڑی موت نہ لڈائے کوئی
 لڈ، چتر گپت نہ حساب دکھائیندا۔ درگاہ ساچی سچھنڈ دوارے سچ نشانہ دتا گڈ، نہ کوئی جڑ اکھڑائیندا۔ کلجک تیرا کوڑ گڑیا را پھاہ دتا وڈھ، نام کھنڈا آپ
 چلائیندا۔ ستارویں دن ہر سنگت کر دینی اڈ، سمت ستاراں آپ سہائیندا۔ گر سکھاں اندر وڑ دیکھے اندھیری کھڈ، دئی دویتی پردہ لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، وشورپ آپ دکھائیندا۔ وشنوں تیرا سچ توہار، ہر ساچا سنگن منائیندا۔ گر سکھاں کرے سچ پیار، ساچی سیوا آپ کمائیندا۔ ترے گن مایا بنے
 پنہار، جگت پنہاری در دُرکائیندا۔ تیرا کایا کنجن گڑھ بنائے آپ سنیار، سچ کٹھالی آپے پائیندا۔ وشنوں بنیا بھگون یار، بھگت ساچے میل ملائیندا۔ چار کنت
 کرائے بے بے جیکار، ایکا ڈنکا نام وجائیندا۔ ستاراں دوس راتیں ستیاں گر سکھاں گل جا جا پائے ہار، آوند ا جاندا دس نہ آئیندا۔ ناری کنت کرے پیار، آتم
 سیجا آپ ہنڈھائیندا۔ آپ اپنا اتوں وار، ہولا بھار سرب کرائیندا۔ دُکھ بھنجن ملیا میت مرار، نیترا نجن نام پائیندا۔ ساچا سجن وچ سنسار، وچھڑ کدے نہ
 جائیندا۔ ڈبڈے پاتھر دیوے تار، پاہن اپنا چرن چھہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا اکیم رنگ رنگائیندا۔ اکیم ہر رنگ رنگیا، رنگنہار
 نرنکار۔ وشنوں دوارا ایکا منگیا، پر بھ ساچا سر جنہارا۔ آد جگاد نہ بھکھا ننگیا، بھریار ہے سد بھنڈارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل
 وچ سنسار۔ کھیل اپارا وچ سنسار، ہر نرنکارا آپ کرائیندا۔ نرگن نرگن لے اوتارا، سرگن سرگن میل ملائیندا۔ اپنی رتڑی کر پیارا، رتی رت آپ
 سہائیندا۔ اپنی بھل بھلو اڑی پائے سارا، پت ڈالی دیکھ دکھائیندا۔ مالی بنے ہر نرنکارا، مالن جوت اکالن ناؤں دھرائیندا۔ سچ کھاری سیس اٹھائے سیوا کرے
 اگم اپارا، لوک مات پھیرا پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایککار، کرے کھیل اگم اپارا، الکھ اگوچر اگم اتھاہ اپنا ناؤں دھرائیندا۔
 مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، پنج تت نہ کوئے نشان، جگت ودیا نہ کوئے گیان، پتر دھیاں نہ کوئے مان، گر سکھ بنائے سچ نشان، دو جہان آپ جھلائیندا۔

★ ۲ ہاڑ ۲۰۱۷ بکرمی سرین سنگھ دے گھر جنڈیالا گرو ضلع امرتسر ★

پُرکھ اگمڑا کھیل اپارا، نرکارا آپ کرائیندا۔ وسنہارا دھام نیارا، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔ گھر وچ گھر کر تیارا، تھر دربارا ناؤں دھرائیندا۔ نرمل جوتی کر اُجیارا، دیک دیا آپ ٹکائیندا۔ ایکا راگ اک دُھنکارا، ناد انادی شبد الائیندا۔ ساچے تخت بیٹھ سچی سرکارا، شاہو بھوپ رُپ وٹائیندا۔ اک اکلا اینکارا، عقل کل آپ ورتائیندا۔ حکمی حکم ورتے ورتارا، حکمی حکم آپ پھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اگمڑا دھام سہائیندا۔ دھام اگمڑا پُرکھ اکال، جونی رہت آپ سہائیا۔ ایکا وسے دین دیال، دوسر سنگ نہ کوئے رکھائیا۔ الکھ نرُجن اولڑی چال، اگمڑا اتھار آپ رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرُجن دھارا آپ بندھائیا۔ نرُجن دھارا ہر بھگوان، اپنی آپ چلائیندا۔ سچکھنڈ دوارے سچ نشان، تھر گھر ساچے آپ جھلائیندا۔ آد جگادی کھیل مہان، بھيو کوئے نہ پائیندا۔ رُپ رنگ نہ سکے کوئے دکھان، نیترنن نہ کوئے درسائیندا۔ سچ تخت نواسی والی دو جہان، سچ سنگھان سو بھاپائیندا۔ ایکا وسے اک مکان، دُجا در نہ کوئے کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کل ورتائیندا۔ کل ورتتا ہر بھگونت، پُرکھ ابناش وڈی وڈیائیا۔ آپے جانے آد آنت، لیکھا لکھ نہ سکے کوئے رائیا۔ نرُجن بنائے نرُجن بنت، نرُجن نرُجن میل ملایا۔ نرُجن ناری نرُجن کنت، نرُجن نرُجن سچ ہنڈھائیا۔ نرُجن ہوئے سو بھاؤنت، گھر ساچے وچے ودھائیا۔ نرُجن لیکھا آد آنت، نرُجن اپنا بھيو کھلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرُجن اپنا ناؤں رکھائیا۔ نرُجن ہر ہر ناؤں رکھ، سچکھنڈ دوارے سو بھاپائیندا۔ آپ اپنا کر پرکھ، آپ اپنی کھیل کھلائیندا۔ لیکھا جانے اکھنا الکھ، الکھ اگوچر اگمڑا اتھار اپنا ناؤں جنائیندا۔ آپے وسے سب توں وکھ، بھيو ابھیدا بھيو چھپائیندا۔ اپنا مارگ آپے دس، آپے گھر دکھائیندا۔ اپنی دشا آپے نس، اپنا پنڈھ مکائیندا۔ اپنے مندر آپے وس، سچکھنڈ دوار سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی دھار بندھائیندا۔ اپنی دھار ہر نرُکارا، آد آد بندھائیا۔ نرُجن نرُجن کر آکارا، نرُجن نرُکارا سمائیا۔ نرُجن جوت جوت اُجیارا، نرُجن نور نور رُشنائیا۔ نرُجن ناد ناد دُھنکارا، نرُجن شبد شبد شنوائیا۔ نرُجن محل اٹل مینار، سچکھنڈ دوارا سو بھاپائیا۔ نرُجن تھر گھر بنائے اک دربارا، در دروازہ نہ کوئے دکھائیا۔ نرُجن سُت نرُجن ڈلار، نرُجن پتا پوت

اکھوائیا۔ نرگن مات دئے آدھار، داتا دانی بے پرواہیا۔ نرگن بیٹھ اک اکانت سچی سرکار، سچ سنگھاسن سو بھاپائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، تھر گھر ساچا آپ وڈیائیا۔ تھر گھر ساچا ہر سہنجنا، اپنا گڑھ بنایا۔ جوت جگائے آد نرنجا، اُپر چڑھ آسن لایا۔ آد جگادی درد ڈکھ بھے بھنجنا، نر بھے اپنا ناؤں دھرایا۔ سدا سہیلا ساچا سبھتا، نہ مرے نہ جایا۔ نہ گھریا نہ بھجنا، گھرن بھننہار آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا سچ محلہ پُرکھ ابناشی و سیا اک اکلّا، دوسر سنگ نہ کوئے رلایا۔ سچکھنڈ دوارا ساچا تھان، ہر ساچا آپ سہانیندا۔ پرگٹ ہو سیری بھگوان، ابناشی کرتا کھیل کھلائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن نوجوان، ہر پُرکھ نرنجن میل ملائیندا۔ آد نرنجن جوت مہان، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ پاربرہم ہو پردھان، آپ اپنی کھیل دکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اگم اگمرا اگمرا کار کرائیندا۔ اگم اگمرا پُرکھ اکالا، آد جگاد وڈی وڈیائیا۔ سچکھنڈ نواسی وسے سچ سچی دھر مسالہ، تھر دربارا سو بھاپائیا۔ جگا جگنتر اولڑی چالا، آپ اپنی آپ رکھائیا۔ سنگ رکھائے کال مہاکالا، دین دیلا بے پرواہیا۔ اپنا پھل لگائے اپنے ڈالا، پت ڈالی آپ مہکائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اگمرا کار آپ کمائیا۔ اگمرا کار کراونہارا، اپنی کھیل کھلائیندا۔ سچکھنڈ کھول دوارا، گھر ساچے آسن لائیندا۔ ساچی سیجا کرتیار، نرگن نرگن ویکھ دکھائیندا۔ میل ملاوا کنت بھتارا، گھر ساچا سنگن منائیندا۔ آپے اندر آپے باہرا، گپت ظاہر اُرپ دھرائیندا۔ آپے مات پت بن ونجارا، ساچی وست اپنے ہٹ ٹکائیندا۔ آپے پرگٹ ہوئے سٹ ڈلارا، شبدي ناؤں دھرائیندا۔ آپے شاہو بھوپ بن سکدارا، دھر فرمانا حکم سنائیندا۔ آپے نیوں نیوں کرے نمسکارا، سیس جگدیش آپ جھکائیندا۔ آپے بے عیب ہوئے پروردگارا، نورو نور ڈگمگائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ نواسا کھیل تماشا، پُرکھ ابناشا اپنا آپ کرائیندا۔ سٹ ڈلارا کرتیار، ہر ساچا سچ سمجھائیندا۔ تیرا رپ میری دھار، تیرا رنگ سرب سمائیندا۔ تیرا مردنگ سنے سچ سرکار، ست پُرکھ نرنجن گھر ساچے آپ سنائیندا۔ تیرا انگ کرے انگیکار، آپ اپنے انگ لگائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سٹ ڈلارے ایہہ سمجھائیندا۔ شبد سٹ کر دھیان، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ پُرکھ ابناشی وڈ مہربان، آپ اپنی دیا کمائیندا۔ چرن کول دکھائے اک دھیان، دوسر اوٹ نہ کوئے رکھائیندا۔ میرا حکم تیرا فرمان، در دربان وچ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی

کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سکھیا اک رکھائیندا۔ ساچی سکھیا سُن لاکن، ہر ساچا سچ سمجھائیندا۔ پُرکھ اکال تیرا بنیا جننی جن، مات پت نہ کوئے
 وکھائیندا۔ پنچ تت نہ دسے تن، ترے گن نہ ونڈ ونڈائیندا۔ دوسر کوئے نہ دیوے ڈن، نہ کوئی گھڑے بھن وکھائیندا۔ کدے دسیرا نہ ہووے چھپر چھن،
 مندر اندر بند نہ کوئے کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی وست جھولی پائیندا۔ ساچی وست پاربرہم، ایک جھولی پائیا۔
 شبد شبدی نہ مرے نہ پے جم، جوں اجوئی نہ کوئے پھرائیا۔ نہ خوشی نہ کوئے غم، چنتا سوگ نہ کوئے دکھائیا۔ تیرا جانے تیرا کم، تیرے ہتھ رکھی وڈیائیا۔
 لوآں پُریاں بیڑا بنھ، رُو سس کر رُشائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ایک اکھڑ دے پڑھائیا۔ ساچی سکھیا سُن سٹ دُلا را،
 دوئے جوڑ سیس جھکائیندا۔ پُرکھ ابناشی تیرا دھام نیارا، نر اکارا ویکھ وکھائیندا۔ لوآں پُریاں بنے منارا، منڈل منڈپ آپ اُچھائیندا۔ رُو سس اُچھائے چن
 ستارا، آکاش پرکاش آپ رکھائیندا۔ آپے ونج کرے ونجارا، آپ اپناہٹ گھلائیندا۔ آپے وشوپائے سارا، وشنوؤں اپنی کل دھرائیندا۔ آپے امرت جل جل
 دھارا، نا بھی بند وکھائیندا۔ آپے پرگٹ ہو آئے باہرا، کول کولارُپ وٹائیندا۔ آپے پاربرہم برہم کرپسارا، برہم اپنا ناؤں دھرائیندا۔ آپے شکر دے ہلارا،
 سُن اگم آپ سمائیندا۔ آپے تنان وسے باہرا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے در، در دروازہ آپ گھلائیندا۔ در دروازہ کھولیا، شبد
 سٹ نوجوان۔ وشنوؤں اندر وڑ وڑ بولیا، برہم دیوے اک گیان۔ شکر اپنے کٹڈے تولیا، تولنہار سری بھگوان۔ نرگن نرگن بدلے چولیا، دسے نہ کوئے
 نشان۔ اک سنائے ساچا ڈھولیا، سو پُرکھ نرنجن وڈ مہربان۔ ہنگ رُپ آپے مولیا، انس بنس کر پچھان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے
 پائے اپنی آن۔ ترے ترے پتا اک اتپتا، ترے ترے دھار بندھائیا۔ درگاہ ساچی بیٹھا ٹھانڈا سینا، سائتک ست رُپ وٹائیا۔ سار شبد چلائی اپنی ریتا، پتت
 پُنیتا بے پرواہیا۔ آپے بنیا ساچا مپتا، کرے کھیل رتھ رتھوہیا۔ چلائے شبد نام انڈیٹھا، رُپ رنگ نہ کوئے دکھائیا۔ اپنا رنگ اپنا رُپ اپنا بھیکھ آپے کیتا،
 ویس اولٹا آپ وٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، برہما وشن شو لے اُچھائیا۔ برہما وشن شو کر تیار، شبد شبدی حکم
 سنائیندا۔ اگم اگمٹرا بھيو نیارا، ہڈ ماس ناڑی چڑانہ کوئے وکھائیندا۔ امی امڑانہ کوئے وچ سنسار، مات پت نہ کوئے بنائیندا۔ دمڑھی دمڑانہ کرے پیار، مایا

رُوپ نہ کوئے وٹائیندا۔ اگٹری کرے اگٹراکار، آپ اپنا حکم سٹائیندا۔ اپنا کھول سچ بھنڈار، ست ستوادی آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، اپنی اچھیا پائے بھچھیا، بھکھک بھچھیا اک وکھائیندا۔ ساچی بھچھیا ہر کرتار، اپنی آپ اپنیا۔ ترے گن مایا کرتار، ترے ترے ونڈ ونڈائیا۔ ستو
 کرے ست شنگار، وشنوں انگ لگائیا۔ رجو دیوے اک آدھار، برہمے جھولی پائیا۔ طموتت اک وچار، شکر رنگ رنگائیا۔ تنان میلا ہر نرنکار، ترے گن مایا
 جوڑ جڑائیا۔ شبد ست بول جیکار، ایک نعرہ دے سٹائیا۔ تنان کرے خبردار، آلس نندرانہ کوئے وکھائیا۔ ساچی سیوا سیوک کرے وچار، چاکر چاکری اک
 سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد آد کرتا اک اکھوائیا۔ آد کرتا کرنے جوگ، نراکار ہر اکھوائیندا۔ اپنا کرے آپے بھوگ، آپ اپنا
 سنگ رکھائیندا۔ آپے کرنہار سنجوگ، درگھر ساچا آپ سہائیندا۔ آپ اُچجائے اپنا سچ سلوک، آپ اپنا راگ لائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، ساچا نام اک وکھائیندا۔ ساچا نام انمول، ہر ساچے آپ اُچجایا۔ اپنے کڈے آپے تول، وشنوں جھولی پایا۔ وشنوں رہنا سدا اڈول، پُرکھ اپناشی سیس
 ہتھ لکایا۔ میری وست تیرے کول، در تیرا بند وکھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد شبدی ویکھ وکھایا۔ برہمے ویکھ کر دھیان، ہر ساچا سچ
 سمجھائیندا۔ میرا نام تیری دکان، ساچا ہٹ گھلائیندا۔ میرا رُوپ تیرا نشان، دو جہان آپ جھلائیندا۔ میرا ناد تیری دھنکان، دُھن دُھن وچ رکھائیندا۔ میرا
 در تیرا مان، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک اپنا حکم جنائیندا۔ شکر سُن لے اگٹرائی، ہر ساچے سچ جنایا۔ ہر شبد کرمی گڑمائی، ایک بند دھن بندھ
 بندھایا۔ تیری سیوا سیو لگائی، سیوک سیوا دے سمجھایا۔ ویکھنہارا سبئیں تھائیں، بھل کدے نہ جایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم
 رہیا سٹایا۔ وشن برہما شکر ہر مہربانا، ایک شبد کرے جنایا۔ پاربرہم پر بھ کھیل مہانا، مہماگنت گنی نہ جائیا۔ شاہو بھوپ وڈ سلطانا، تخت تاج رہیا سہائیا۔
 ترے گن مایا کر پردھانا، ترے ترے انگ لگائیا۔ ایک بدھا ساچا گانا، ساچا سگن منائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سچکھنڈ
 دوارے بیٹھا حکم سٹایا۔ سچکھنڈ دوارا دسیا، ہر ساچا آپ وسائیندا۔ اپنے مندر بہہ بہہ ہسیا، آپ اپنا ویکھ وکھائیندا۔ اپنے رس آپے ہوئے رسیا، رسنارس نہ
 کوئے جنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، درگھر ساچا آپ وڈیائیندا۔ درگھر ساچا وڈی وڈیائی، سو پُرکھ نرنجن سو بھاپائیندا۔ شبد ست وٹی

ودھائی، گھر ساچے منگل گائیندا۔ وِشنوؤں وِشو رہیا سمجھائی، نام بھنڈارا جھولی پائیندا۔ جگت وِنجارا بن سبُنیں تھائیں، گھر گھر رِزق پُچائیندا۔ برہمے پھڑ اُٹھائے
 باہیں، سچ ہلونا ایکا لائیندا۔ ایکا وِدیا رہیا سکھائی، چارے وِداں مکھ صلاحِندا۔ تیرے ہتھ دیوے وِڈیائی، برہم رُوپ پاربرہم تیری جھولی پائیندا۔ لکھ چوڑاسی
 رچن رچائی، رچ رچنا ویکھ وکھائیندا۔ کایا مائی کچ بنائی، اپ تیج وائے پر تھی آکاش پنچ تت تیری جھولی پائیندا۔ من مت بده وِچ دھرائی، نرگن اپنی ونڈ
 ونڈائیندا۔ نو دوارے کھول وکھائی، دسواں بند رکھائیندا۔ برہم انس نہ رُوپ جنائی، آتم اپنا رنگ رنگائیندا۔ پر م آتم سنگ نبھائی، ایش جیو ویکھ وکھائیندا۔
 منّا تھم اِک گوسائیں، گھر گمبھیر آپ سمجھائیندا۔ لکھ چوڑاسی ویکھیں چائیں چائیں، چارگنٹ دہ دشا ونڈ ونڈائیندا۔ شکر سویا رہن نہ پائی، پاربرہم آپ
 جگائیندا۔ جو گھڑیا سو بھن وکھائیں، تھر دس کوئے نہ آئیندا۔ چاکر بن کے سیو کمائیں، ساچی سکھیا اِک سکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 اپنی رچنا رچائے سچ، سچ سچا کھیل کھلائیندا۔ وِشن برہما شو مٹیا بھانا، دوئے جوڑ کرن نمسکاریا۔ توں صاحب سلطان پاتشاہ شاہ سچا رانا، ہوں تیرے دربار
 دربانیاں۔ تیری مٹئے سدا آنا، تیرا تھم دُھر فرمانیاں۔ توں رکھنا چرن دوارے ساچا ماناں، ہوں بالک بال نادانیاں۔ تیرا نام ملے ایکا گانا، دوسر دسے نہ
 راگ ترانیاں۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ایکا دیوے دُھر فرمانیاں۔ دُھر فرمانا ساچا بول، سو پُرکھ نرنجن آپ سنائیا۔ ہر
 پُرکھ نرنجن وجائے ایکا ڈھول، ایکنکارا تال وکھائیا۔ آد نرنجن پردہ اپنا دیوے کھول، سیری بھگوان ویکھ وکھائیا۔ ابناشی کرتا کرے سدا چول، پاربرہم ہوئے
 گڑمائیا۔ برہم رہنات اڈول، نہ کوئی ڈولے ڈول ڈلائیا۔ اگم اگمڑاوسے کول، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ وِشنوؤں اندر آپے مَوَل، کول تیری نابھ کھلائیا۔ تیری
 رچنارچے اُپر دھول، جل بنب آپ ٹکائیا۔ اپنی اچھیا جائے مَوَل، دس کسے نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا تت رہیا سمجھائیا۔ برہما
 وِشن شو دوئے جوڑ در منگن بن بھکھاریا۔ پاربرہم تیری ساچی لوڑ، تیرا در ہوں ونج وِنجاریا۔ کون سو ویلا ساڈی مٹے اوڑ، امرت جھرن تیرا جھرے اگم
 اپاریا۔ کون رُوپ جائے بھڑ، لوک مات وِچ سنساریا۔ کون رنگ ویکھے دوڑ دوڑ، اجوئی رہت بے عیب پرورد گاریا۔ کون منڈل لائے پوڑ، گگن گگنتر دے
 سہاریا۔ کون تند بندھے ڈور، کچھی آئے چرن دواریا۔ کون راج کون دسے زور، کون جگت نر نرنکاریا۔ کون رُوپ کریں پرکاش اندھ گھور، لیکھا ویکھیں

سورج چن ستاریا۔ کون سنگ لکھ چوراسی زرگن سرگن دیویں توڑ، کون بیڑا پار کرائے جگت کناریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دے ساچا ور، ڈھیہ پئے تیرے دواریا۔ پُرکھ ابناشی ساچا پیتا، ایکا شبد سٹانیندا۔ وشنوں رہنا سدا اتیتا، ہر ساچا ویکھ وکھانیندا۔ برہے تیری برہم ریتا، پاربرہم آپ چلانیندا۔ شکر تیرا جگت انگیٹھا، اپنے تت آپ تپانیندا۔ لکھ چوراسی ہست کیتا، جون اجونی آپ اُپجانیندا۔ گھر وچ دھام بنایا اک انڈیٹھا، ساچا مندر آپ سہانیندا۔ گرو دوار نہ مندر مسیتا، شودوالا مٹھ نہ کوئے رکھانیندا۔ کنچن گڑھ آپے کیتا، دسم دواری سو بھاپانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا روپ آپ سہانیندا۔ وشن برہے شو ہر سمجھایا، انتر اک گیان درڑانیا۔ زرگن اپنا روپ دھرایا، سار شبد وجے ودھانیا۔ سچکھنڈ دوارا بنک بنایا، تھر گھر بیٹھا آسن لایا۔ تخت تاج آپ وڈیایا، شہنشاہ کرے سچی پاتشاہیا۔ سپس تاج اک ٹکایا، پنچم کھی بے پرواہیا۔ ست رنگ نشانہ رہیا جھلایا، درگاہ ساچی وجے ودھانیا۔ دھر فرمانا حکم سنایا، حکمی حکم کرے کھیل بے پرواہیا۔ برہما وشن شو تیرا روپ وٹایا، انس بنس وڈی وڈیایا۔ لکھ چوراسی گود بہایا، لوک مات ویکھ وکھانیا۔ چوڈاں لوک ہٹ گھلایا، ترے بھون آپ سمانیا۔ نام نگارہ ڈنک وجایا، ایکا ناد ہر الایا۔ بودھ اگادھ بھو گھلایا، برہے کرے پڑھانیا۔ چارے ویداں چارے مکھ صلاحیا، چارے گنٹ پھیرا پانیا۔ چارے جگ گیڑ دواہیا، چار ورنناں ویکھ وکھایا، چارے بانی روپ وٹانیا۔ چارے کھانی وچ سماہیا، چارے یاری بندھن پایا، پرماندن آپ دسانیا۔ سچ سہاگی چھندن گایا، مٹی دندن نہ تال وجایا، رسنا جھوانہ کوئے جنانیا۔ شبد اگئی تار ہلایا، سچ ستار آپ وجایا، جگت سارنگ نہ ہتھ اٹھانیا۔ پُرکھ اکال ویکھ وکھایا، دین دیال دیا کمایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا اکھر کرے پڑھانیا۔ نش اکھر وکھر برہم پڑھنا، برہم پاربرہم سمجھانیندا۔ ساچے پوڑے ایکا چڑھنا، ادھ وچکار نہ کوئے اٹکانیندا۔ سچکھنڈ دوارے ساچے وڑنا، سچ دوارا آپ جنانیندا۔ سری بھگوان لڑ ایکا پھڑنا، نہ کوئی توڑے توڑ تڑانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی ونڈن ونڈ ونڈانیندا۔ ساچی ونڈ ہر زرنکار، اپنی آپ ونڈانیا۔ برہے ویدیا دتی وید چار، وید ویدانت مکھ صلاحیا۔ اپنا بھو رکھے نیار، بھو ابھید نہ کوئے گھلایا۔ دیوے حکم سچی سرکار، سر سر مننا سبنس تھانیا۔ نو نو چار چوکرٹی کھیل وچ سنسار، من منونت دین گواہیا۔ ایکا ساتا کرے پیار، اکیم اپنی کل ورتانیا۔ چار چار جگ اترن پار، چار چار ویکھ وکھانیا۔ لکھ چوراسی

پسر پیار، الکھ اکھنا کھیل کھلایا۔ آوے جاوے وچ سنسار، زرگن سرگن رُوپ وٹایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا رنگ دکھایا۔
 زرگن سرگن کھیل اپارا، ہر ساچا سچ سہانیدا۔ پاربرہم پرہم لے اوتارا، جگ جگ ویس وٹانیدا۔ گرگر رُوپ ورتے وچ سنسارا، سنگر اپنا رُوپ درساںیدا۔
 سنتن دیوے نام بھنڈارا، ساچی وست جھولی پانیدا۔ بھگت دکھائے اک دوارا، سچ دوارا آپ کھلایا۔ گرکھاں دیوے ہر ہلارا، ہری ہر ہر میل ملاںیدا۔
 گرسکھاں کرے سچ پیارا، آتم ساچی سچ ہنڈھانیدا۔ جوت زرنجن کر اُجیارا، اندھ اندھیر مٹانیدا۔ شبد سنائے سچی دھنکارا، انحد ناد وجانیدا۔ امرت بخشے
 ٹھنڈی ٹھارا، بھر پیالہ جام پیاںیدا۔ کاگ اڈائے ہنس ڈارا، کاگوں ہنس رُوپ وٹانیدا۔ کھولنہارا بند کواڑا، بجر کپائی توڑ تڑانیدا۔ پنچ تت وکارا اگنی ہاڑا، آسا
 ترسنا آپ مٹانیدا۔ دسم دواری کر پیارا، ہر اپنا کھیل کھلایا۔ سرت سوانی پاوے سارا، شبد ہانی میل ملاںیدا۔ ناری کنت سوہن اک دوارا، ایک سچ
 ہنڈھانیدا۔ ایک میت اک مرارا، ایک سخیاں منگل گانیدا۔ وشن برہمے شو تیری سنے آنت پکارا، اپنا کیتا قول آپ نبھانیدا۔ چار جگ کرے آر پارا، نو نو چار
 ویکھ دکھانیدا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نو نو چار چوکڑی جگ، اپنا گیڑا آپ دوآنیدا۔ جگ جگ گیڑا آپ دوآونا، ہر ساچے کل ورتایا۔
 گر پیر اوتار آپ اکھوآونا، زرگن سرگن رُوپ وٹایا۔ شبدی شبد نام دھراؤنا، شبدی شبد کرے جنایا۔ ست پُرکھ زرنجن ڈنک وجاؤنا، اُچی کوکے دئے ڈھایا۔
 سچ سلوک ایک گاؤنا، سو پُرکھ زرنجن بنت بنایا۔ ہنگ رُوپ سرب درساؤنا، برہم ایش جیو کرے گڑمانیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا
 ساچا ور، جگ کرتا آپ اکھوآنا۔ جگ کرتا ہر سمرتھ، ست ستوادی ناؤں دھراںیدا۔ ابناشی کرتا چلائے اپنا رتھ، رتھ رتھوہی ویس وٹانیدا۔ دیونہارا ساچی
 وتھ، جگ جگ اپنی ونڈ ونڈانیدا۔ سبجگ تریتا دواپر دئے متھ، کلجگ ویلا اتنم آسیندا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں پائے نتھ، گگن پاتالاں ویکھ دکھانیدا۔
 انڈج جیرج کرے بھٹھ، اُتبیج سبجگ پھول بھلایاںیدا۔ آپے جانے اپنا گھاٹ، اپنا بیڑا آپ چلاںیدا۔ پاندھی پاہی اپنی جانے واٹ، اپنا پینڈا آپ مکاںیدا۔
 چوڈاں طبقتاں ویکھے ہاٹ، چوڈاں لوکاں کھوج کھجانیدا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنی کار کماںیدا۔ جگ جگ کار کرے کرتارا،
 قادر کرتا کریم اپنا ناؤں دھراںیا۔ لوک مات لے اوتارا، کرے کھیل بے پرواہیا۔ کلجگ اتنم دئے ہلارا، چارے ورنناں ویکھ دکھایا۔ چارے کوٹاں پاوے

سارا، اتر پورب پچھم دکھن ویکھ وکھانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچے در، در دروازہ اک کھلایا۔ در دروازہ دھر درگاہ، در درویشا آپ کھلایند۔ سنجک تریتا دواپر بنیا آپ ملاح، جگت نیا آپ چلایند۔ باون راما رپ وٹا، کاہنا کرشنا کھیل کھلایند۔ تیر کمانا ہتھ اٹھا، رتھ رتھو ہی رتھ چلایند۔ انتم لیکھا گیا مکا، لہنا لہنے جھولی پانیندا۔ بھگت بھگونت لئے ملا، غریب نمانے گلے لگایند۔ سوچھ سرپوئی درس دکھا، جگت ترسنا بھکھ مٹانیندا۔ نیز گیان اک کھلا، نج نیز اپنا رپ درسامیندا۔ ساچے پوڑے دے چڑھا، چوتھے پد سامیندا۔ پنچم دھن راگ الا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنی کار کرائیندا۔ جگ جگ کار کرن کارن کرتا، کلج اپنا کھیل کھلایا۔ عیسیٰ موسیٰ کرتیا، سنگ محمد چار یار ایکا گھر کری گڑمانیا۔ انجیل قرآناں دے ادھار، کلمہ امام آپ پڑھانیا۔ نبی رسولان کر ادھار، نور نورانہ نور درسایا۔ حق حقیقت وکھائے سانجھیا، بے عیب پروردگار اپنا ناؤں دھرائیا۔ دو جہاناں پاوے سار، حق حقیقت ویکھے تھاوں تھانیا۔ ثالث بنے وچ سنسار، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا ویس وٹانیا۔ ایکنکار ویس اولٹا، آد جگاد کرائیندا۔ گرگھاں کرے بھاری پلڑا، بے مکھ ہوئے بھار رکھانیندا۔ اپنا مارگ دے سکھلڑا، ساچے مارگ آپ چلایند۔ نہپل دھام وکھائے اٹلڑا، سکھنڈ دوارا سو بھاپانیندا۔ اپنی جوتی آپے رٹا، شبد شبدی ڈھولا گانیندا۔ آپے ہوئے اچھل اچھلڑا، ول چھل دھاری اپنا کھیل کھلایند۔ آپے نرگن سرگن اندر سچ سنگھاسن ملڑا، درگھر ساچے سو بھاپانیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن رپ نراکار، آد جگادی اک اوتار، جگ جگ اپنا ویس وٹانیندا۔ ہر اوتارا کھیل اپارا، نرگن دھارا نر ہر اپنی آپ چلایند۔ کلج انتم پاوے سارا، رپ انوپ سچی سرکارا، ریکھ بھیکھ نہ کوئے وکھانیندا۔ سکھنڈ دوارا کھول کوڑا، آپے بنھے اپنی دھارا، پنچ تت کر پیارا، دیا باقی آپ جگائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وسنہارا ساچے گھر، گھر ساچا اک وکھانیندا۔ گھر سچے صاحب سلطان، ست پڑکھ نرنجن ایکا وسیا۔ سنگر پورا ہو مہربان، لوک مات پھرے نسیا۔ دھر درگاہی سچ نشان، ہر جن ساچے ایکا دسیا۔ شبد سنائے ساچے کان، میٹے رین اندھیری مسیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے رو سسیا۔ لیکھا جانہارا ہر نرنکار، دوسر اور نہ کوئے جنانیندا۔ لوک مات کھیل اپارا، نرگن سرگن رپ وٹانیندا۔ نام ست بول جیکار، نانک اپنا رنگ رنگانیندا۔ ترے گن مایا وسیا باہر، آپ اپنی کل

ورتائیندا۔ چار ورنہاں کرے پیار، اُوچ نیچ راو رنک راج راجان شاہ سلطان نہ کوئے دکھائیندا۔ ملا شیخ مساق پیر دستگیر دیوے اک گیان، انجیل قرآن ایکا سبق پڑھائیندا۔ پنڈت پاندھے دیکھے مار دھیان، نگاہبان اپنا ناؤں دھرائیندا۔ ناتا توڑے پنج شیطان، جو جن سرنائی آئیندا۔ اک اُپجائے برہم گیان، آتم ودیا اک پڑھائیندا۔ امرت بخشے پین کھان، جگت ترسنا بھکھ گوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر اوتار روپ انوپ آپ وٹائیندا۔ نانک سنگر سرب جی داتا، لوک مات دیکھ دکھائیا۔ چوتھے جگ ست نشان جھلاتا، بودھ اگادھ وڈی وڈیائیا۔ مٹے رین اندھیری راتا، ساچا چند اک چڑھائیا۔ ستنام ساچی گاتھا، اوچاں نیچاں کرے پڑھائیا۔ سرب جیاں دا ایکو پتہ ماتا، پُرکھ اکال رہیا سمجھائیا۔ بن سنگر پورے ویلے آنت نہ مجھے کوئی داتا، رائے دھرم دے سزائیا۔ مانس جنم پورا کرے نہ کوئی گھاٹا، کلجک جوئے جنم گیا ہرائیا۔ لیکھا چکے تیرتھ تاتا، جس سنگر ملیا بے پرواہیا۔ جوت جگائے کایا ماما، دوس رین ہوئے رُشنائیا۔ لیکھ جانے مستک لانا، لیکھا کھیا دے مٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ ایکا اپنی کل ورتائیا۔ کلجک کل نانک دھار، نرگن سرگن آپ چلائیندا۔ سرشٹ سبائی کر پیار، نو کھنڈ پر تھمی گلے لگائیندا۔ ستاں دیپاں ہو اُجیار، ست ستوادی تھم سنائیندا۔ ہر کاشد سچا پیار، ساچا شبدی مات لگائیندا۔ ہر کاناؤں میت مرار، سگلا سنگ دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، آپ اپنی کل ورتائیندا۔ سنگر نانک چار ورن جنایا، اُوچ نیچ رہن نہ پائیا۔ جو گھڑیا سو بھن دکھایا، تھر کوئے دس نہ آئیا۔ ہنکاریاں گڑھ دے تڑایا، نام کھنڈا ایکا چمکائیا۔ برہمنڈاں کھنڈاں کھوج کھوجایا، جیرج انڈاں پھول پھولائیا۔ سد بخشند اپنا ناؤں دھرایا، گنی گھندا بے پرواہیا۔ منمکھ جیواں ننڈیا رہیا کرایا، ننک ننڈیا کھ دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، آپ اپنی بوجھ بُجھائیا۔ نانک ہر ہر جانیا، سچکھنڈ نو اسی گھر گبھیہر۔ اپنا مول آپ پچھانیا، ست ہو یا سانت سریر۔ آپے چلے ہر ہر بھانیا، چوٹی بیٹھا چڑھ اخیر۔ پایا پُرکھ اک سلطانیا، وڈ جو دھا سوریر۔ ساچے گھر ہو یا پروانیا، امرت ملیا ٹھنڈا سیر۔ گنوتا گن ندھانیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چوتھے جگ لیکھا جانے پیرن پیر۔ ایکا جوت جوت اکالا، عقل کلا اکھوائیا۔ ایکا جوت دس دس مالا، موئڈ نٹیاں آپ لٹکائیا۔ ایکا جوت ترے ترے کالا، ترے درسی کھیل کھلائیا۔ ایکا جوت سچی دھر مسالہ، سچکھنڈ وسے بے پرواہیا۔ ایکا جوت کال مہاکالا، آپ اپنا

رنگ رنگا گیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک جوتی کھیل اپارا، نانک گوہند ساچی دھارا، سنگھ اپنا روپ وٹا گیا۔ نانک گوہند ہر کرتار، مائی تت بھیو نہ رایا۔ شبد ڈنکا اپر اپار، بازی گر نائی کھیل کھلایا۔ کلجک ہائی ونج وپار، تیرتھ تائی ویکھ وکھایا۔ اوکھی گھائی چڑھنیہار، اپنا پینڈا رہیا مکایا۔ اچی کوک کرے پکار، سرشٹ سبائی دے سمجھایا۔ کلجک انتم پاوے سار، وڈ داتا بے پرواہیا۔ نہہکنک لئے اوتار، نانک نرگن اک جنایا۔ گوہند سچا شاہ آسوار، ساچا گھوڑا رہیا دوڑایا۔ لوآں پڑیاں آر پار، اپنے چرناں ہیٹھ رکھایا۔ کلغی توڑا سیس دستار، جوتی جوڑا شبد ملایا۔ پنچم مینا میت مرار، بھر پیالہ جام پیایا۔ آپے ڈھیہہ ڈھیہہ پئے دوار، اپنی جھولی آگے ڈھایا۔ جیو جنت نہ پائے سار، پڑکھ اکال کھیل رچایا۔ کلجک انتم آئے وار، گر گوہند اپنا تن لئے چھپایا۔ گرسکھاں اندر کرے جوت آکار، نرگن نور ہوئے رُشنا یا۔ اچی کوکے شبد جیکار، ساچا نعرہ دے سنایا۔ کل کلکی لے اوتار، کل کلکارو پ وٹایا۔ سمبل نگری دھام نیار، گھر ساچے ڈیرہ لایا۔ جوت انگری جگے وچ سنسار، تیل باقی نہ کوئے رکھایا۔ کملا پاتی بنے سانجھیا، سکلا سنگ اک رکھایا۔ اندھیری راتی ہوئے دھوآں دھار، رواس مکھ شرمایا۔ راج راجان شاہ سلطان جائن ہار، کلجک انتم کوکے دے ڈھایا۔ چار ورن روون زارو زار، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرایا۔ دھرتی کوکے کرے پکار، کال کھلڑے کیس وکھایا۔ پیر فقیر نہ کوئے سہار، اللہ رانی نین مٹکایا۔ پڑکھ ابناشی پاوے سار، جوتی جامہ بھیکھ وٹایا۔ پرگٹ ہووے نہہکنک نرائن نر اوتار، لوآں پڑیاں برہمنڈاں کھنڈاں جیرج انڈاں ویکھ وکھایا۔ ساچے سنتاں کرے پیار، کایا مندر کھوج کھوجایا۔ بھگتاں دیوے بھگتی آدھار، بھگوان اپنا میل ملایا۔ گرسکھاں کرے تن شنکار، نام بستر ایکاپایا۔ گرسکھاں امرت دیوے ٹھنڈا ٹھار، نام ندھانا جام پیایا۔ لکھ چوڑاسی وچوں کڈھے باہر، آپ اپنی گود اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا رنگ رنگا گیا۔ رنگ رتڑا پار برہم، آد نرنجن وڈ وڈیا گیا۔ پڑکھ ابناشی نہ مرے نہ پئے جم، سری بھگوان مات گر بھ نہ ڈیرہ لایا۔ سو پڑکھ نرنجن نہ خوشی نہ کوئی غم، ہر پڑکھ نرنجن آلس نندرا وچ نہ آ گیا۔ پار برہم پون سواسی لئے نہ دم، رسنا جہوا نہ کوئے ہلایا۔ آپے کرے اپنا کم، لکھ چوڑاسی ویکھ وکھایا۔ لیکھا جانے چھری چھن، اچے ٹلے پربت جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ ڈوگھی کندر ویکھ وکھایا۔ جل تھل مہینل بیڑا دیوے بٹھ، سمند ساگر ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، جگ جگ اپنے ہتھ رکھے وڈیا گیا۔ جگ

جگ وڈیائی ہتھ کرتار، برہما وشن شو سیو کمائیندا۔ حکمے اندر گر پیر اوتار، سادھ سنت پھیری پائیندا۔ کرے کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر اپنا ناؤں دھرائیندا۔ لکھ چوراسی کرتار، گھٹ گھٹ بھانڈے آپ بنائیندا۔ ایک وست رکھے ہر تھار، در گھر ساچے آپ ٹکائیندا۔ پاربرہم برہم کر اجیار، ایش چوہ بنت بنائیندا۔ آپے گھڑے بھنے بن ٹھٹھیار، کولہو چلی چک آپ بھوائیندا۔ آپے رکھے تکھی دھار، آپے اپنا مکھ بھوائیندا۔ آپے سکھ جانے سنسار، آپے دکھی دکھ پھرائیندا۔ آپے مانس مانکھ لئے اُبھار، آپے خاکی خاک ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی کھیل اپار، آوے جاوے وارو دارا، جگا جگنتر لے اوتار، لوک مات ویکھ دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن سرگن کھیل کر، ساچے مندر بیٹھا ڈ، نہ کوئی سپس نہ کوئی دھڑ دس کسے نہ آئیندا۔

★ ۳ ہاڑ ۲۰۱۷ بکرمی سُرین سنگھ دے گھر جنڈیالا گرو ضلع امرتسر ★

گر سکھ جوہن ونت، جوہن ہر ہر نام وڈیائیا۔ گر مکھ سوبھاونت، گھر سچ شنکار کرائیا۔ گر مکھ ور منگے ساچا کنت، ست پڑکھ نرنجن اک رگھرائیا۔ گر مکھ آسانسا پور کنت، پاربرہم وڈ وڈیائیا۔ گر مکھ اک دکھانے نیا منت، جہوار سنا ہر ہر گائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن جوہن ویکھ دکھائیا۔ گر سکھ جوہن رتڑا، لال گلالا رنگ اپار۔ در گھر ساچے بیٹھا دکھرا، آپ اپنی کر وچار۔ سگل و سورا جگت لتھڑا، چنتا سوگ نہ کوئے پیار۔ لال رنگیلا رنگ چڑھائے ہتھڑا، جگت مینہدی ہوئے خوار۔ میل ملاوا کلا پتڑا، پت پتونتا ہر کرتار۔ اک چڑھائے ساچے رتھڑا، رتھ رتھو ہی سچا سکدار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن جوہن دے ہلار۔ ہر جن جوہن جگت جوانی، سنگر سچی سرنائیا۔ شبد ملاوا ایکا ہانی، ہر ہر کنت منائیا۔ گھر اندر امرت ٹھنڈا پانی، نیر سپر وہائیا۔ بنک دوارا انحد بانی، دوس رین آپ جنائیا۔ سچ مکانا پد نربانی، پاربرہم آپ دکھائیا۔ اکھ کھ سنائے کہانی، کتھنی کھ نہ سکے رائیا۔ گر مکھ بنائے ساچی رانی، سچ محل آپ وسائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن جوہن دے وڈیائیا۔ ہر جن جوہن ساچا سکھ، سکھ ساگر روپ

سمائیندا۔ سنڱر ميٽو ٻوٽو ڏکھ، گھر پريا پريتم ميل ملائيندا۔ درس ڏکھائے پرده چڱ، نيز نين مٽڪائيندا۔ بال اوستھا جو رهيا لڳ، آپ اپنا بھيو ڪھلائيندا۔ ويڪھنھارا جھڪ جھڪ، آپ اپني ڪل ورتائيندا۔ جوتي جوت سروپ هر، آپ اپني ڪرپا ڪر، جو بن رنگ اک چڙھائيندا۔ گرگھ جو بن رنگ ڪرتار، سنڱر ساڇا آپ رنگائيا۔ لوڪ مات لے اوتار، هر جن ساڇو ويڪھ وڪھائيا۔ شبد وچولا بنو وچ سنسار، دس ڪسو نه آيا۔ گولا بنو در پنھار، پڪھا پھير سيو ڪمائيا۔ سڇ ڪرائے تن شنڪار، ايڪا الفی ھتھ اُٿائيا۔ اندر باھر ايڪا دھار، جوتي جوت سروپ هر، آپ اپني ڪرپا ڪر، هر جو بن ويڪھ شهنشاھيا۔ گرگھ جو بن پايا، سنڱر چرن دوار۔ سنڱر پورا ڏيا ڪمايا، ايڪا بھرے سڇ بھنڌار۔ سڇ بھنڌارا آپ ورتايا، استھل سوھن گھر چڙھار۔ گھر چڙھارے پھيرا پايا، آپ اپني ڪرپا دھار۔ ڪرپا نڍھ ناؤں رکھايا، دس نه آئے وچ سنسار۔ سنسار ساگر و رول وڪھايا، نام نڍھانا دئے ٺھار۔ نام نڍھانا ايڪا پايا، پيڪھنھار سڇي سرڪار۔ ساڇو شاھو روپ وٺايا، ڪرے ڪھيل اگم اپار۔ اگم اپار بھيو نه رايا، هر جن ويڪھ سڇ ڏلار۔ هر جن اپنے انگ لگايا، گرگھ ڪرے مات اجيار۔ گرگھ ساڇا رنگ چڙھايا، اتر نه جائے دوجي وار۔ جوتي جوت سروپ هر، آپ اپني ڪرپا ڪر، هر جن ساڇو ڪرے پيار۔ هر جن جو بن رنگ اپارا، دس ڪسو نه آيندا۔ رنگنھارا آپ نر ڪارا، نر ڪار سيو ڪمائيندا۔ آد جڳادي بنيار ھے لارا، جگت و نڇارا پھيري پائيندا۔ ليڪھا جانے آر پار، سڇ ڪنارہ ڏيرہ لائيندا۔ توتت ڪرائے اک شنڪار، برھم مت بھوشن اک وڪھائيندا۔ ايڪا سيس جگديش دستار، جوتي جوت سروپ هر، آپ اپني ڪرپا ڪر، گرگھ ساڇو ويڪھ وڪھائيندا۔ گرگھ جو بن مانيا، هر مليا سڇا شاھو۔ پايا پد اک نر بانيا، مليا ميل اگم اٿھو۔ اپنا گھر آپ پڇھانيا، آپے چليا سڇو راھو۔ جوتي جوت سروپ هر، آپ اپني ڪرپا ڪر، آد جڳاد هر جن بنو سڇ ملاھو۔ سڇ ملاح پُرڪھ اڪال، ڪال جنجال تڙائيا۔ بھگت بھگونت آپے بھال، دين ڏيال ڏيا ڪمائيا۔ سادھ سنت بنو رکھوال، آد آنت بے پرواھيا۔ جيو جنت ڪرے سنھال، جو جن رھے سر نائيا۔ ھنگ برھم ويڪھ دھر مسال، ڪا يا بنڪ آپ سھانجا۔ گرگھ بنائے ساڇو لال، هر جن اپنا سنگ رکھائيا۔ توڙنھارا جگت جنجال، جاگرت جگت اک جنائيا۔ ليڪھا جانے شاھ ڪنگال، شاھ پاتشاھ وڏي وڏيايا۔ جوتي جوت سروپ هر، آپ اپني ڪرپا ڪر، گرگھ جو بن جوگ ڪمائيا۔ گرگھ جو بن دھر سنجوگ، هر ساڇا ميل ملايا۔ آتم آتم رسيابھوگے بھوگ، بھسمر اپنا ڪھيل ڪھلایا۔ جگت وچھوڙا ڪئے وچوگ، ٻوٽو روگ دئے مٽايا۔ انھد اناھت سنائے سڇ سلوڪ، اڪھر وڪھر آپ پڙھايا۔ چرن

داسی کرائے مُت موکھ، سر اپنا ہتھ دھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہ ہرکھ نہ کوئے سوگ، گرگھیاں چُگائے ایکا چوگ، آتم ترسنا بھکھ مٹایا۔ آتم ترسنا ہوئے دُور، گر سنگر دیا کمائیدا۔ گھر مندر وسے سدا حضور، ہر مندر ہر کی پوڑی آپے لائیدا۔ زرگن دپیک جوت جگائے نُور، ظاہر ظہور کھیل کھلائیدا۔ آسا فسدا سد پور، سر سر اپنا ہتھ رکھائیدا۔ جگت جو بن دسے کوڑ، ہر جن جو بن سچ ہنڈھائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بخشنہارا ساچی دھوڑ، مستک ٹکا نام لگائیدا۔ ساچی دھوڑ مستک ماتھ، برہم مت درڑائیا۔ جو بن جوانی ایکا ساتھ، گرہ مندر ویکھ دکھائیا۔ لال رنگن ویکھے ہاتھ، نیتزنن آپ کھلائیا۔ بنک دوارے بہہ بہہ گائے گاتھ، ناتھ انا تھاں ویکھ دکھائیا۔ ہون گھرت ویکھے پوجا پاٹھ، پاتھشالا تن سہائیا۔ سرور سہائے تیرتھ تاٹ، امرت جل آپ بھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا جو بن رنگ اولا اپنے ہتھ رکھائیا۔ چار جگ جگت جو بن، سرگن سرگن نال ہنڈھایا۔ سادھ سنت ایک نام نیچ ساچا بوون، پت ڈالی پھل مہکایا۔ آتم سیجا چٹھ چٹھ ساچی سوون، ساچا پوڑا نام لگایا۔ دُرمت میل مل دھوون، مایا ممتا موہ چُکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ چار جگ جگت جو بن ہوئے خوار، کاپی ماٹی رہن نہ پائیا۔ فرید کوکے کرے پکار، کاگ نین کھ لگائیا۔ سرشٹ سبائی جائے ہار، ہر کارُپ دس نہ آئیا۔ گرگھ وِرا پائے سار، جس جن اپنی بوجھ بُجھائیا۔ چڑھے محل اٹل مینار، دُئی دوتی پردہ دیوے لایا۔ کوڑی کریا کرم تچے سنگار، ساچی الفی اک ہنڈھائیا۔ نام ندھانا پائے کجل دھار، نیتزنن اک کھلائیا۔ سولاں کلیاں سچ پیار، سولاں اچھیا پور دکھائیا۔ جو بن ہنڈھائے نار ٹیاری، گرگھ گھر ساچے سو بھاپائیا۔ کنت بھتارا ہر زرنکار، دُھو دُھ کرے پیار پار برہم بے پرواہیا۔ ساچی سیجا پھولن برسے برکھا دھار، سچ سنگدھی اک مہکائیا۔ رُوس نہ کوئے ہوئے اُجیار، زرگن جوت کرے رُشنائیا۔ امرت برکھے ٹھنڈا ٹھار، گھر ساچے سنگن منائیا۔ زرگن رُپ سچی سرکار، ساچا تخت آپ سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا جو بن ویکھ دکھائیا۔ سرگن جو بن سرگن میلا، سرگن سنگ رکھایا۔ سرگن گرو سرگن چیل، چار جگ کھیل کھلایا۔ سرگن سبجن سرگن سہیلا، سرگن سرگن ویکھ دکھایا۔ زرگن وسیا اک اکیلا، دس کسے نہ آیا۔ اچرج کھیل پار برہم پر بھ اپنا کھیل، کجگ ویلا اتم آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی کل ورتایا۔ زرگن ہر زرنکار، زرگن آتم برہم

جنایا۔ زرگن کنت ہر بھتار، زرگن سرتی لئے پرناٹیا۔ زرگن شبد سچ جیکار، زرگن نام مردنگ وجایا۔ زرگن جو بن لئے ہلار، رُوپ رنگ بے پرواہیا۔ زرگن
 مندر کرتیار، گھر گھر وچ دیکھ دکھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی کھیل کھلایا۔ زرگن جو بن دس نہ آئے، گرگھماں رنگ رنگانیدا۔
 کلج حصہ آپ ونڈائے، اپنی ونڈن ونڈ دکھانیدا۔ دہ دشا اٹھ اٹھ پھیری پائے، دو جہاناں پنہ دکھانیدا۔ گرگھ ساچے میل ملائے، گوہند سگلا سنگ
 نبھانیدا۔ لال گُلا رنگ چڑھائے، اپنا جو بن دیکھ دکھانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا میل ملانیدا۔ زرگن جو بن اپرا، زرگن
 ایش جیو رنگایا۔ زرگن تت نہ کوئے دھارا، زرگن ہر ہر رُوپ سمایا۔ زرگن رنگ نہ دسے وچ سنسارا، زرگن سگلا سنگ نبھانیا۔ کلج اتم کھیل نیارا، سرگن
 رُوپ نہ کوئے درسایا۔ اندر مندر کرے پیارا، سنگر سچا شہنشاہیا۔ رنگ چڑھائے اگم اپرا، رنگنہارا دس نہ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 ایکا جو بن دیکھ دکھانیا۔ گرگھ اندر ساچا جو بن، ہر ساچے نام رکھایا۔ رنگ رلیاں مانن ایکا سیجے سوون، سرتی شبدی کھیل کھلایا۔ اپنے آگے آپے ہوون، دوجا
 رُوپ نہ کوئے وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا اپنا پردہ لاہیا۔ سرتی جو بن سچ گھر، اپنا دیکھ دکھانیا۔ گرگھ بلیا ساچا ور، گھر وجدی رہے
 ودھانیا۔ میل ملاو ناری نہ، نہر ایکا دھام بہانیا۔ نہر بھے چکایا جگت ڈر، بھے اپنا اک درسایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا رنگن دیکھ
 دکھانیا۔ سرتی رنگ شبد لارا، ہر کرتا آپ رنگانیدا۔ دسم دوا ری دئے ہلارا، ساچا جو بن دیکھ دکھانیدا۔ سچ سہنجنی سوئے کنت بھتارا، جوت نہر جن
 ڈمگانیدا۔ درد دُکھ بھے بھنجن کرے کھیل اپنی وارا، چوتھا جگ گھ صالاجندا۔ زرگن رُوپ لئے اوتارا، جوتی جامہ بھیکھ وٹانیدا۔ زرگن اتم پاوے سارا،
 پر م آتم دیکھ دکھانیدا۔ زرگن دھام کرتیار، گھر گھر وچ ڈیرہ لانیدا۔ زرگن جو بن دیکھنہارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے میل
 ملانیدا۔ گرگھ ملیا ہر سرنائی، مٹے جگت اندیسہ۔ پُرکھ ابناشی دیا کمائی، کلج اتم دیوے سچ سندیشہ۔ نہکنا جامہ پائی، پرگٹ ہوئے ماجھے دیسا۔ سمبل نگری
 اک سہائی، تخت سہایا نہر زیشا۔ ہر مندر ساچی جوت جگائی، در منگن برہما وشنو شوبن درویشا۔ اپنی کل آپ ورتائی، رُوپ رنگ نہ کوئے جنائی، دس نہ
 آئے مچھ داہڑی کیسا۔ جوتی جوت کر زشائی، لوک مات خوشی منائی، جوئی رہت دھارے بھیسا۔ پُرکھ اکال وٹی ودھائی، زرگن ڈھولا گائے چائیں چائیں،

آپ چُکائے اپنا لیکھا۔ گرگھ اٹھائے پھڑ پھڑ بانہیں، کرے کرائے سچ نیامیں، لوک مات کوئے نہ چلے کسے دی پیشا۔ سر دیون آیا ٹھنڈیاں چھائیں، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے وسے اپنے دیسا۔ دیس دستر سہاونا، ہر ساچا سچ سہانیدا۔ زرگن زرگن میل ملاونا، سرگن سرگن پندھ مکائیدا۔ زرگن زرگن کھیل کھلاونا، سرتی شبدی جوڑ جڑائیدا۔ زرگن زرگن جوگ کماونا، جگت ہٹھ نہ کوئے دکھائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ میلے اپنے گھر، گھر جو بن اک دکھائیدا۔ گھر جو بن جوگ جگت، جاگرت جوت کرے رُشائیدا۔ گھر بھوگی بھوگ کرے اپنی بھگت، بھگون بھگتن سنگ رکھائیدا۔ لوک پر لوک دو جہان، بنائے اپنی جگت جگ کرتا وڈ وڈیائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، نہہکتک نرائن زر، گرگھ لگائے اپنے لڑ، زرگن زرگن سنگ رکھائیدا۔ زرگن سرتی شبد پیاری، سنت کنت میل ملنیا۔ گرگھ گھر شاہو پایا سچا سکداری، گرہ مندر بہہ بہہ نیا۔ در گھر ساچے لگی یاری، پُرکھ اکال ایکا نیا۔ جو بن دیکھے تن شنکاری، کروٹ لئے نوجونیا۔ گرگھ ساچے لئے ابھاری، لوک مات دیکھ دکھنیا۔ اچی کوک کرے پکاری، آپ اپنا راگ سنیا۔ چرن کول لیکھا دھر درباری، سچکھنڈ دوارا کھیل کھنیا۔ کلج آئی انتم واری، ساچا تخت نہ کوئے سہنیا۔ شاہ سلطانا آئے ہاری، ہر کا رُپ کسے نہ نیا۔ گرگھ ہو یا شاہ اسواری، ساچے گھوڑے چرن رکاب لکھنیا۔ ابناشی کرتا پاوے ساری، لیکھا جانے دو جہنیا۔ گرگھ نار نہ رہے کواری، گھر کنت کٹوہلا پھرے بھنیا۔ جو بن ہنڈھائے اپنی واری، پاوے ساری چھپر چھنیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وسنہارا ساچے گھر، مات پت نہ کسے جنیا۔ مات پت نہ کوئی دادا، بنس سر بنس نہ کوئی جنایا۔ کرے کھیل آد جگادا، اک اکلا وڈ وڈیائیدا۔ لیکھا جانے بودھ اگادھا، شبد شبدی رُپ سمایا۔ اپنا مندر آپے لادھا، سچکھنڈ دوارا آپ سہایا۔ آپ وجائے اپنا نادا، ثریا ناد آپ دکھایا۔ آپے ہوئے رہے وسادا، وسادی اپنا ناؤں دھرائیا۔ آپ لڈائے اپنا لاڈا، جگ جگ اپنی کھیل کھلایا۔ آپے لیکھا جانے ستن سادھا، سنگر اپنا ناؤں دھرائیا۔ آپے گرگھ ساجن ساچے لادھا، لکھ چوڑاسی کھوج کھوجایا۔ آپ وجائے اپنا انحد واجا، تار ستار نہ کوئی ہلایا۔ آپے سوارے گرگھوں کاجا، گر سنگر وڈ وڈیائیدا۔ آپے رکھنہارا لاجا، سمرتھ پُرکھ آپ اکھوایا۔ آپے شاہو بھوپ بن وڈ راجن راجا، تخت تاج اک سہایا۔ آپے چلائے سچ جہازا، ساچا بیڑا اپنے ہتھ رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،

جُگِ اپنی بنت آپ بنائیا۔ اپنی بنت ہر بنواری، درگاہ ساچی آپ بنائیدا۔ زرگن جوت زراکاری، زرادھاری ویکھ وکھائیدا۔ کلجگ انتم لے اوتاری، ساچی دھاری مات بندھائیدا۔ گرگھ جو بن ویکھے ایکا واری، لکھ چوراسی پھند کٹائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ویکھے ساچے گھر، گھر ساچا اک سہائیدا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرگھاں دکھائے سچ نشان، گھر گھر در در ہر ہر آپ اٹھائیدا۔

★ ۷ ہاڑ ۲۰۱۷ پکرمی ڈاکٹر پال سنگھ دے گھر پنڈ بھلائی پُر ڈوگراں ضلع امرتسر ★

سو پُرکھ زرنجن صاحب سلطان، اگم اتھاہ بے پرواہ اکھوائیدا۔ ہر پُرکھ زرنجن وڈ مہربان، آد جگاد جگ جگتر اپنی کار کمائیدا۔ ایکنکارا کھیل مہان، عقل کل دھاری بھیو کوئی نہ پائیدا۔ آد زرنجن جوت مہان، اجونی رہت نورو نورو ڈگمگمائیدا۔ سری بھگوان کھیل مہان، بھیو ابھیدا اچھل اچھیدا دس کسے نہ آئیدا۔ ابناشی کرتا نوجوان، مورت اکال رُپ انوپ وٹائیدا۔ پاربرہم کھیلے کھیل دو جہان، سچکھنڈ دوارے سو بھاپائیدا۔ سچکھنڈ دوار و سنہارا گن ندھان، گنوتنا گن آپ جنائیدا۔ گھر وچ گھر ہر مکان، تھر دربارا آپ سہائیدا۔ شاہو بھوپ بن وڈ راجان، ست ستوادی ست ست آسن لائیدا۔ شبد اگمی دھر فرمان، ناد انادی ناد و جائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکلا ایکنکارا، آد جگادی کھیل اپارا، زرگن جانے زرگن دھارا، دوسر رُپ نہ کوئی وکھائیدا۔ سو پُرکھ زرنجن ہر ہر میتا، ایکا رنگ سمائیدا۔ ہر پُرکھ زرنجن ٹھانڈا سیتا، درگاہ ساچی آسن لائیدا۔ ایکنکارا پتت پُنیتا، پتت پاؤن ناؤں دھر آئیدا۔ آد زرنجن سدا انڈیٹھا، نیز لوچن نین دس نہ آئیدا۔ سری بھگوان آپے جانے اپنی ریتا، جگ جگتر کھیل کھائیدا۔ ابناشی کرتا آپے بنے اپنا میتا، دوسر سنگ نہ کوئی رکھائیدا۔ پاربرہم ایکا رنگ سمائے ہست کیتا، اوچ پینچ نہ کوئی وکھائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکلا اگم اپارا، تھر گھر بیٹھ سچے دربار، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیدا۔ سچکھنڈ دوارا سو بھاونت، ہر ساچا آپ سہائیا۔ ایکنکارا زہر کنت، زرنائن سچ سہنجنی سچ سہائیا۔ سو پُرکھ زرنجن ایکا رنگ چڑھائے بسنت، آد آنت اتر نہ جائیا۔ ایکا گیت گائے سہاگی چھنت، گھر مندر بے پرواہیا۔ اپنا لیکھا جانے آد آنت، دوسر ہتھ نہ کوئی وڈیایا۔

پُرکھ پُرکھو تم مہما اگنت، الکھ اگوچر بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوت اکالا دین دیا، در گھر ساچے سو بھا پایا۔ در گھر ساچا تھر دربارا، ہر ساچے آپ اُپایا۔ زر گن جوت کر اُجیارا، ہری ہر بیٹھا کھیل کھلایا۔ چار کُنٹ نہ کوئی کواڑا، دہ دشا نہ کوئی دکھایا۔ کرے کھیل ایکنکارا، زراکارا ایکا رُپ وٹایا۔ ساچی دُھن سچی دُھنکارا، شبد اگمی ناد وجایا۔ راگ راگنی نہ پاوے سارا، لیکھا لیکھ نہ کوئی گنایا۔ الکھ زرنجن آپ اپنا بول جیکارا، آپ اپنا ناؤں دھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دوارا سچ محلہ، پُرکھ ابناشی اک اکلا، سچ سنگھاسن سو بھا پایا۔ سچ سنگھاسن سیری بھگوان، ایکا آسن لائیندا۔ سچکھنڈ نو اسی نوجوان، زہر اپنا رُپ وٹائیندا۔ ست سنتو کھی ست نشان، ست ستوادی ناؤں دھرائیندا۔ دو جہاناں ایکا مان، لو آں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں ایکا تھم سنائیندا۔ ایکا شبد اک دُھنکارا، پُرکھ ابناشی بیٹھ سچ مکان، سچکھنڈ دوارے آپے گائیندا۔ سُر تال نہ کوئی دکھانا گن گندھرب نہ کوئی پچھان، کروڑ تیتیس نہ مکھ صلاحیندا۔ سُرپت نہ کرے کوئی دھیان، شنکر سنے نہ لا لاکان، برہما دیکھے نہ مار دھیان، وشنوں کوئی نہ کھیل کھلاییندا۔ لکھ چوڑاسی نہ کوئی پردھان، پنچ تت نہ کوئی مان، من مت بدھ نہ کوئی گیان، رسنا جہوانہ کوئی ہلائیندا۔ نہ کوئی زمیں نہ اسمان، پانی پون نہ کوئی نشان، اگنی ہون نہ مارے بان، تتوت نہ کوئی اُپجائیندا۔ چار وید نہ کوئی پُران، چارے کھانی نہ کوئی کلیان، چارے بانی نہ کوئی گان، چارے جگ نہ کوئی نشان، چار ورن نہ کوئی دکھائیندا۔ اک اکلا ہر بھگوان، تھر گھر وسے نوجوان، بردھ بال نہ رُپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکلا کھیل اپارا، کرے کرائے کرنہارا، کرتا پُرکھ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ کرتا پُرکھ ہر بھگونت، مہما اکھ کتھی نہ جائیا۔ در گاہ ساچی سو بھاؤنت، سچکھنڈ نو اسی بے پرواہیا۔ تھر دربارے میل ملاواناری کنت، زہر وڈی وڈیائیا۔ ایکا نام جنائے منیا منت، زہر نکارا آپے گائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد اگمی ہر ہر دھار، جوتی جوت کرے اُجیارا، کوٹن کوٹی رُپ اپارا، ریکھ رنگ نہ کوئی دکھائیا۔ ریکھ رنگ نہ کوئے رُپ، ہر کا بھو کوئے نہ پائیندا۔ آد جگادی ست سرُپ، ست پُرکھ زرنجن اپنا ناؤں رکھائیندا۔ وسنہارا چارے کوٹ، دہ دشا ڈمگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا گھر ہر سہائے، کملاپاتی دیپ جگائے، تیل باقی نہ کوئے رکھائیندا۔ تیل باقی نہ کوئے پیار، زر گن جوت کرے رُشائیا۔ کملاپاتی میت مرار، تھر گھر ساچے کرے رُشائیا۔ رَو

س نہ کوئے اُجیار، سورج چن نہ کوئے چڑھایا۔ منڈل منڈپ پاوے سار، کرے کھیل بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در گھر ساچا اک وڈیایا۔ در گھر ساچا ہر وڈیایا، سچکھنڈ دوار سوبھا پائیدا۔ گھر گھر وچ آپ ٹکایا، تھر گھر ساچا ناؤں دھرائیدا۔ سچ سنگھاسن اک وچھایا، پاوا چول نہ کوئے بنائیدا۔ سولاں کلیاں آسن پایا، آپ اپنا کھیل کھلائیدا۔ نرگن نور کر رُشایا، جوتی جامہ بھیکھ وٹائیدا۔ شاہو بھوپ وڈ راج راجا اپنا ناؤں دھرایا، سچ سنگھاسن چرن ٹکائیدا۔ در دربان در درویش آپ اکھوایا، نرگن اپنی انٹی ایک اپنے انگ لگائیدا۔ آپے نیوں نیوں سیس جھکایا، آپے اپنا حکم سنائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا اُچ اٹلا، پُرکھ ابناشی آپے ملا، آپ اپنا بنک سہائیدا۔ بنک سہائے ساچا گھر، گھر ساچے وٹی ودھایا۔ نہ کوئی ناری نہ کوئی نر، نر نرائن اپنی رچن رچایا۔ اپنا بھوگ آپے کر، اپنی تیج ہنڈھایا۔ آپے اُتپت بن بن دیوے ور، آپے اپنی گود سہایا۔ آپے سوت ڈارالائے لڑ، انگیکار آپ کرائیا۔ نرگن نرگن گھاٹن گھر، نرگن نرگن جھولی پائیا۔ نرگن نرگن لائے جڑ، نہ سکے کوئے اُکھرائیا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، رکت بوند نہ میل ملائیا۔ اکھر ودیانہ جائے پڑھ، نش اکھر کرے پڑھایا۔ اپنے مندر آپے کھر، سوچھ سرُپی اپنا درس دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا اینکارا نر اکارا نر ادھارا آپ ہو جائیا۔ نر اکار نرگن داتا، نر ویر اپنا ناؤں دھرائیدا۔ آد جگادی پُرکھ بدھاتا، اپنا برد آپ رکھائیدا۔ آپے پتا آپے ماتا، آپے بالک رُپ وٹائیدا۔ آپے دیوے اپنی ساچی داتا، آپے بھکھک اپنی جھولی آگے ڈاھندا۔ آپے جانے جنائے اپنی گاتھا، آپے اپنا شبد الائیدا۔ آپے چلائے اپنا راتھا، رتھ رتھو ہی آپ اکھوائیدا۔ آپے نبھائے اپنا ساٹھا، سگلا سنگ آپ رکھائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد اگمی ایک بول، سچکھنڈ دوارا دیوے کھول، اپنا بھو آپ جنائیدا۔ بھو ابھیدا ہر جنایا، اپنی اچھیا پور کرائیا۔ ست ستوادی سیو کمایا، پاربرہم وڈی وڈیایا۔ آد جگادی ویس وٹایا، آپ اپنی کل دکھایا۔ آپ اپنا رُپ وٹایا، نرگن نرگن لئے انکڑایا۔ وشو اپنی گود بہایا، وشنوں میلا سچ سبھایا۔ گھر امرت نابھ چوایا، کول کول لئے اُچجایا۔ اپنی ڈالی پھل لگایا، پت پنکھڑیاں دیکھ دکھایا۔ اپنا رُپ آپ وٹایا، پاربرہم برہم اپنا ناؤں رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا دئے سمجھایا۔ اُچجیا پوت برہماست، وشنوں کول کھ گھلایا۔ پاربرہم ابناشی اچت، اپنا لیکھا دئے سمجھایا۔ وار تھت نہ

کوئی رُت، دوس ماس برکھ نہ کوئے جنایا۔ پنج تت نہ کوئی بُت، ترے گن مایا نہ بندھن پایا۔ زرگن دھری زرگن جوت، جوتی جوت کر رُشایا۔ نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت، ونڈن ونڈ نہ کوئے ونڈایا۔ نہ کوئی ترسانہ کوئی کھوٹ، مایا ممتا نہ کوئے تپایا۔ ہوئے ہنگتا نہ لائے کوئی چوٹ، جوٹھ جوٹھ نہ کوئے دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پاربرہم برہم روپ کر، آپ اپنا بنس سہایا۔ وشنوؤ انس برہم دلارا، برہما بنس سر بنس وڈیایا۔ پُرکھ ابناشی کھیل نیارا، اپنی مہما آپ کرایا۔ اپنی اچھیا بن ورتارا، ساچی بھچھیا ترے گن روپ درسایا۔ ترے گن دیوے اک ہلارا، ترے لوکاں کرے گڑمایا۔ ترے ترے سیوک لائے سیوادارا، شنکر اپنی بوجھ بُجھایا۔ ایک وست وست ہر تھارا، تھر اپنے ہتھ رکھایا۔ لوآں پُریاں بنایا محل منارا، اٹ گارا نہ کوئے لگایا۔ بندھن پایا سورج چن ستارہ، آکاش پرکاش آپ لگایا۔ آپے وسیا سب توں باہرا، بے انت بے پرواہ ہر وڈا وڈ وڈیایا۔ کرے کھیل گپت ظاہرا، ظاہر ظہور شہنشاہیا۔ جوتی نور کر اُجیارا، اپنی دھارا آپ بندھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما شو دیوے ور، آپ اپنی دیا کما یا۔ ور داتا ہر بھنڈاری، ترے ترے وست آپ ورتائیندا۔ کرے کھیل ایکنکاری، اونکارا اپنا ناؤں درسائیندا۔ ایک ونج اک وپاری، ایک ہٹ گھلائیندا۔ ایک در درویش بنے بھکھاری، در در اپنی الکھ جگائیندا۔ ایک اشٹ گر وڈ پنہاری، ہر اپنا ناؤں رکھائیندا۔ ایک پوجا اک پُجاری، ایک نیوں نیوں سیس جھکائیندا۔ ایک شاہ سچا سلطان کرے سکداری، ایک حکمی حکم پھرائیندا۔ ایک وسے محل اٹل اُچ مناری، سچھنڈ دوارے سو بھائیندا۔ ایک ترے گن مایا دئے آدھاری، وشن برہما شو نال پرنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ ساچی سکھیا ہر بھگوان، برہمے وشن شو آپ سنائیندا۔ آد اُپجایا ہر نشان، آد آدی آپ اکھوائیندا۔ جگت جگت پائے اپنی آن، جاگرت جوت اک لگائیندا۔ دُھر درگاہی دُھر فرمان، دو جہان آپ چلائیندا۔ برہما وشن شو رکھی آن، سر اپنا ہتھ لگائیندا۔ لکھ چوراسی کر پردھان، جیو جنت روپ وٹائیندا۔ چارے کھانی کر پچھان، انڈج جیرج اُتبیج سبیج میل ملائیندا۔ نو نو چار چو کڑی جگ اک گیان، چار جگ اپنا گیڑ رکھائیندا۔ برہما سنے لا لاکان، ہر کا حکم نہ کوئے بھوائیندا۔ وشنوؤ کرے چرن دھیان، نیتزیناں نیر وھائیندا۔ شنکر ویکھ ہو یا حیران، بھے بھیانک روپ ہر درسائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی اک اکیلا، لکھ چوراسی سجن سہیلا، آپے جانے اپنا ویلا، تھت وار نہ کوئے

رکھائیندا۔ تھت وار نہ دوس ماس، ودی سدی نہ کوئے رکھائیا۔ پُرکھ ابناشی کھیل تماش، درگاہ ساچی آپ کھلائیا۔ سچکھنڈ دوارے پاوے ساچی راس، ساچا
 تخت آپ سہائیا۔ آد جگادی کر پرکاش، پرم پُرکھ آپ اکھوائیا۔ اپنی کرے آپے پوری آس، بے آس نہ ہوئے خدائیا۔ ثالث بنے شاہو شتاباش، شاہ
 سلطانا بھل نہ جائیا۔ لکھ چوراسی کر کر واس، پون سواسی دئے صلاحیا۔ لیکھا جانے پر تھی آکاش، گنگ منڈل پھول پھولائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، برہم مت ایکات رہیا سمجھائیا۔ برہم مت اک گیان، ہر شبدی شبد جنایا۔ پُرکھ ابناشی سچ نشان، درگھر ساچے آپ جھلایا۔
 ایکا لحم اک فرمان، ایکا نادی ناد وجایا۔ ایکا رُپ سری بھگوان، رُپ انوپا دئے ورتایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا لیکھا آپ چُکایا۔
 ساچا لیکھا جگت دھار، پاربرہم برہمے جھولی پائیا۔ شبد جنائی وید چار، چارے جگ کرے کُرمائیا۔ چارے کھانی کر تیار، چارے بانی کرے پڑھائیا۔ چار جگ
 کر ورتار، چار ورن ویکھ وکھائیا۔ چار یاری پاوے سار، سار پاشا کھیل کھلائیا۔ اتم بازی جائے ہار، تھر کوئے رہن نہ پائیا۔ نو نو چار چوکڑی جگ کر خوار،
 گر پیر اوتار سادھ سنت سیوالائیا۔ پنڈت پاندھے اچی کوکن کرن پکار، وید سمتر شاستر دین دُہائیا۔ ملا شیخ مسائق پیر روون زارو زار، دستگیر رہے گر لائیا۔
 ہر کا کھیل اپر اپار، انجیل قرآن نہ سکے گائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ چار جگ جگت گیزا، ہر ساچا آپ
 دوئیندا۔ سنجگ تریتا دواپر چُکیا جھیرا، کلجک ویلا اتم آئیندا۔ حق حقیقت لاشریک کرے حق نبیرا، بے عیب عیب سرب ویکھ وکھائیندا۔ جن بھگتاں بنھے
 آپے بیڑا، لکھ چوراسی پھول بھلاییندا۔ نو کھنڈ پر تھی ستاں دیپاں دھرت مات دا کھلا کرے ویڑا، پر تھی آکاش آپ اپنی رچن رچائیندا۔ لکھ چوراسی من
 مت اٹا دیوے گیزا، بدھ بیک نہ کوئے رکھائیندا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار کایا نگر سے کھیرا، ہر کانام نہ کوئے درڑائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، چار جگ دئے ہلارا، آپے جانے آر پار کنارہ، دُور دُراڈا ویکھ وکھائیندا۔ کلجک اتم آئی وار، دھرتی کوکے دئے دُہائیا۔ مانس مانکھ آپ اپنا گئے
 ہار، دھیرج جت ست سنتو کھ نہ کوئے رکھائیا۔ نہ کوئی پُرکھ نہ کوئی نار، ساچا کنت نہ کوئے ہنڈھائیا۔ سرشٹ سبائی ہوئی و بچار، کوڑی کرپا کر م کُرمائیا۔ ہر
 ملیا نہ کنت بھتار، اتم سچ نہ کوئے سہائیا۔ گھر مندر نہ ہوئے اُجیار، دیا باقی نہ کوئے جگائیا۔ سرت سوانی رووے زارو زار، بے آب مرے تہائیا۔ امرت

جھرنا جھرے نہ ٹھنڈا ٹھار، بھر پیالہ جام نہ کوئے پیایا۔ اٹھسٹھ تیرتھ گئے ہار، گنگا گوداوری جمنا سستی رہی گر لایا۔ سادھ سنت ساچا کرے نہ کوئے شنکار، تن جھوٹھی بھبھوت رہے رامایا۔ ملے میل نہ پیا پریتم یار، تریا ترکھانہ کوئے بُجھایا۔ ترے گن مایا جگت بھنڈار، پنچ وکارا ونڈ ونڈایا۔ آسا ترسنا کرے خوار، گھر گھر جو بن رہی دکھایا۔ منمکھ جیو نہ پائے سار، ہر کارو پ نہ کوئے درسایا۔ گرگھ ورا اترے پار، جس جن اپنی بو جھ بُجھایا۔ بند کواڑی کھول کواڑ، پنچم دھاڑ دئے مٹایا۔ کرپا کر آپ نرنکار، نرگن سرگن لئے ملایا۔ ایکانین دئے اگھاڑ، دوئے لوچن بند دکھایا۔ وانہ لگے تی ہاڑ، بخشے سنگر چرن سچی سرنایا۔ ساچے پوڑے دیوے چاڑھ، چوتھے پد میل ملایا۔ پنچم نادشبد ڈھکار، گھر مندر دئے سٹایا۔ پُرکھ ابناشی کھیل اپار، کاغذ قلم نہ لکھے شاہیا۔ برہما ویتانہ پاوے سار، چار وید کرے پڑھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگا جگنتر ساچی کار، کرے کرائے کر نیہار، لوک ماتی لے اوتار، نرگن سرگن کھیل کھلایا۔ جگا جگنتر اک اوتار، سو پُرکھ نرنجن روپ وٹائیدا۔ ہر پُرکھ نرنجن کھیل نیار، خالق خلق وچ کرائیدا۔ ایکنکارا ہو اُجیارا، آد نرنجن جوت جگائیدا۔ سری بھگوان پاوے سار، ابناشی کرتا میل ملائیدا۔ پار برہم برہم دئے ہلار، نرگن سرگن ویکھ دکھائیدا۔ سرگن روپ وچ سنسار، پنچ تت ناتا جوڑ جڑائیدا۔ گرگھ ساجن کر پیار، ترے گن مایا پھند کٹائیدا۔ جوت نرنجن دیپک کر اُجیارا، اگیان اندھیر گوائیدا۔ انحد شبد سچی ڈھنکارا، پنچم مل سخیاں منگل گائیدا۔ ویکھے وگسے کرے وچارا، ویکھنہارا دس نہ آئیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ انتم اپنا ویس وٹائیدا۔ کلجگ انتم ہر پرویش، جوتی جامہ بھیکھ وٹائیدا۔ آپے نر آپ نریش، آپے سیوک سیوک کمائیدا۔ آپے لیکھا جانے برہما وشن مہیش گنیش، در در آپے لکھ جگائیدا۔ آپے ویکھنہارا مچھ داہری کیس، آپے اپنا موئڈ مُنڈائیدا۔ آپے بہہ بہہ لکھنہارا لیکھ، لکھیا لیکھا آپ مٹائیدا۔ آپے چار جگ کر پرویش، اپنی چوکڑی آپ چلائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، اپنی کھیل آپ کھلاییدا۔ کلجگ انتم کھیل کرتار، اپنی آپ کرائیا۔ نہہکلنکالے اوتار، نرگن جوت کرے رُشٹایا۔ شبد ڈنکا وچ سنسار، چاروں گنٹ دئے سٹایا۔ نو کھنڈ کرے خبردار، سویا کوئے رہن نہ پائیا۔ برہمنڈ مارنہارا مار، چووداں لوک دئے ہلایا۔ چووداں طبقال کر خوار، صدی چوودھویں ویکھ دکھایا۔ چوودس چن نہ ہوئے اُجیارا، اماوس رین سرب لوکایا۔ بن سنگر پورے نہ پاوے

کوئے سار، بھوساگر پار نہ کوئے کرائیا۔ رائے دھرم کرے خوار، پتر گپت دے گواہیا۔ لاڑی موت کر شنکار، کلجک جیواں لئے پرنائیا۔ ہر جن ساچے
 اترن پار، جس جن ملیا ہر سچا پاتشاہیا۔ ایکا نام دے آدھار، ہر ہر دے وچ ٹکائیا۔ اجپا چاپ کر تیار، کنٹھ مالا آپ پہنائیا۔ رسنا جھوانہ کوئے وچار، سواس
 سواس وچ سمائیا۔ ہتی دند نہ کرے پکار، اچی کوک نہ کوئے سنائیا۔ ہر کا چھند سہاگی نچھر دھار، دُھن آتمک آپ الایا۔ برہم آتم کرے پیار، ایش جیو کر
 گڑمائیا۔ جگت جگدیش پاوے سار، جگت جگت جگ اپنے ہتھ رکھائیا۔ لکھ چوراسی کرے پار، جم کی پھاسی دے تڑائیا۔ گھنک پُر واسی میت مُرار، جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا دیا ایکا باتی، آپ جگائے کملا پاتی، میٹے زین اندھیری راتی، سنجگ ساچا چند چڑھائیا۔ سنجگ ساچا چند چڑھاؤنا،
 پار برہم برہم دیا کمائیندا۔ گرگھ گرگھ دیک آپ جگاؤنا، تن مندر آپ سہائیندا۔ امرت جام پیالہ اک پیاؤنا، نچھر جھرنا اک جھرائیندا۔ انحد ناد اک وجاؤنا،
 کایا بنک آپ سنائیندا۔ برہم برہمادی بھو کھلاؤنا، دُئی دوتی پردہ آپ اٹھائیندا۔ بودھ اگادھ شبد جناؤنا، گرگھ ساچے میل ملائیندا۔ واد وواد سرب مٹاؤنا، جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے میل کر، گھر اپنا میل ملائیندا۔ گھر میلا انتم دھار، کایا کنچن گڑھ سہایا۔ سنگر پورا کر پیار، تن مندر
 ویکھ دکھایا۔ دُگھی کندر کر پیار، ہنکاری چندر توڑ تڑایا۔ من بندر پھر ہنکار، گر شبدی بندھن پایا۔ ایکا بخشے چرن پیار، چرن چرنودک مکھ چوایا۔ دُرمت
 میل دے اتار، جو جن سرنائی آیا۔ قادر قدرت کرے پیار، قدرت قادر ویکھ دکھایا۔ ہر جن ساچے کر پیار، سنجگ ساچا مارگ لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سچ سمگری جھولی پایا۔ سچ سمگری نام دھن راس، گرگھوں جھولی پائیندا۔ نج گھر آتم کر کر واس، بند خلاصی آپ
 کرائیندا۔ اندھیری کندر کر پرکاش، کوٹن کوٹ رو سس آپ چڑھائیندا۔ ست سنتو کھ دھیرج جت دے دھرواس، دھرم دیا اک دکھائیندا۔ گرگھوں پوری
 کرے آس، پورب جنم لیکھے لائیندا۔ ہر جن ہوئے نہ مات اداس، ہر کی پوڑی آپ چڑھائیندا۔ لیکھا کٹے دس دس ماس، مات گر بھ نہ اگن تپائیندا۔ لیکھے
 لائے سواس سواس، جو جن سوہنگ رسنا گائیندا۔ پار کرائے پر تھی آکاش، سچکھنڈ دوارے آپ بہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھوں
 بنے میت مُرار، آد جگادی لے اوتار، گر گر اپنا ناؤں دھرائیندا۔ گر چیلار ساکھیات، گر گھر گسپھر سمائیندا۔ گرگھ سجن بنائے پارجات، گر گرگھ سیو

کمائیندا۔ گر ہر جن میٹے اندھیری رات، گر ست ست ساچا چند چڑھائیندا۔ گر گہر گمبھیرا بچھے وات، آد آنت سنگ نبھائیندا۔ گر کڈھے ہوئے پیرا، امرت سیرا گھ چوائیندا۔ گر توڑے جگت زنجیرا، نام ڈوری آپ بندھائیندا۔ گر چوٹی چاڑھے پھڑا خیرا، چوتھے گھر آپ بہائیندا۔ گر لیکھا جانے شاہ حقیرا، اڈچاں نیچاں راؤ رنگاں راج راجاناں شاہ سلطاناں ایکا دھام بہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر اشٹ دیو نمو استک روپ، وشو اپنا ناؤں دھرائیندا۔ گر وشو چار ورن، کھتری براہمن شودر ویش ویکھ وکھائیا۔ گر سنگر پورا بخشے ایکا سرن، چرن کول وڈی وڈیائیا۔ سنگر پورا لیکھا چکائے مرن ڈرن، ترنی ترن آپ اکھوائیا۔ گر گر کھولے ہرن پھرن، نج نیز کرے رُشائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، ہر جن ساچے لئے تراپیا۔ ہر جن ساچا تاریا، سر ہتھ رکھ کرتار۔ آون جاون گیڑ نواریا، لکھ چوراسی اترے پار۔ ایکا بخشے چرن پیاریا، گھنک پُر واسی ہو اُجیار۔ پچھلا لیکھا اپنی ہتھیں پاڑیا، لیکھا چکھیا دھرم دوار۔ پایا درس ہر نرنکاریا، درس دیوے آپ کرتار۔ مائس جنم نہ جوئے ہاریا، ملیا میل میت مرار۔ گھر سوہے بنک دواریا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ہر جن ہر ہر میلا گرو گر چیلاناری کنت بھتار۔ کنت بھتار سرب شکھ سوامی، گہر گمبھیرا اکھوائیندا۔ نیہکرم کرے نہکامی، نردھن سردھن اپنے لیکھے لائیندا۔ سرب جیاں پدھ جانے اتر اتر جامی، اترگت آپے ویکھ وکھائیندا۔ جن بھگتاں امرت آتم دیوے ٹھنڈا پانی، بھر پیالہ جام پیائیندا۔ امگٹرا سٹائے اگمی بانی، ناد اناد اپنا آپ وجائیندا۔ گر گھ گرسکھ پایا پد پد نربانی، سچ نشانی اک وکھائیندا۔ چار ورن چار جگ ہر جن گائے اکھ کہانی، کتھ کتھاکھ آپ سٹائیندا۔ گرسکھ دُھر درگاہے بنی ساچی رانی، درگاہ ساچی سچ محل اُچ اٹل مینار آپ بہائیندا۔ سنگر سچا صاحب سلطان آد جگاد جگا جگنت کرے سدا پرتپالی، پرتپالک اپنا ناؤں رکھائیندا۔ کلجگ انتم بنیا والی، گر کھھاں بھنڈارے بھرے خالی، خالی اپنے ہتھ رکھائیندا۔ نرگن چلی اولڑی چالی، سرگن بھیو نہ کوئے پائیندا۔ غریب نمائیاں کرے آپ دلالی، شبد وچولا ناؤں دھرائیندا۔ کایا مندر اندر وسے سچی دھر مسالی، چھپر چھن چار دیوار نہ کوئے بنائیندا۔ گھر گھر اندر نرگن جوت جگے اکالی، پُرکھ اکال آپ جگائیندا۔ ہر سنگت بوٹا لایا مالی، کل مالک خالق اپنی خلق ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر، اپنی کرپا آپے کر، گر گھ سجن لئے ور، گھر اپنا میل

ملائیندا۔ گھر میلا بھگونت، گھر گھر وچ ودھایا۔ گھر میلا گروگر سنت، گھر گھر وچ خوشی دکھایا۔ گھر شبد ناد دُھن منت، گھر انحد راگ الاہیا۔ گھر مایا پائے بے انت، گھر گھر وچ گوڑھی نیند سوائیا۔ گھر گھر وچ اٹھائے ہر جن ساچا سنت، جس جن اپنی دیا کماہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ میلا ناری کنت، میل ملاوا ہر بھگونت، آد جگادی مہما اگنت، سادھ سنت وید پُران شاستر سمرت رہے جس گایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نرکار نرگن ایکا رُپ سائیا۔

★ ۱۷ ہاڑ ۲۰۱۷ بکرمی پنڈ جیٹھووال دربار وچ شبد دھار ★

سَت پُرکھ نرنجن نرگن گن ندھان، گنوتا وڈ وڈیائیا۔ الکھ اگوچر اگم اتھاہ بے پچھان، رُپ رنگ رکھ نہ کوئی جنایا۔ سچھنڈ دوارے وسے دھام مکان، تھر گھر ساچے آسن لایا۔ شبد انادی دُھر فرمان، دُھر دربارے آپ سناہیا۔ آد جگادی کھیل مہان، اگم اگمڑا کھیل کھلایا۔ سَت سروپی نوجوان، نہ مرے نہ جایا۔ سو پُرکھ نرنجن ہو مہربان، اپنی کل ورتایا۔ ہر پُرکھ نرنجن دیوے دان، دیونہار بے پرواہیا۔ ایکنکارا سچ نشان، سَت ستوادی اک بنایا۔ آد نرنجن نُر مہان، نُر نورانہ جوت جگایا۔ ابناشی کرتا آپ اپنی کر پچھان، نرگن نرگن ویکھ دکھایا۔ سری بھگوان کرے کھیل مہان، گھر مندر سو بھاپایا۔ پاربرہم آپ اپنی رکھے آن، دوسر تھکم نہ کوئے پھرایا۔ تخت نواسی راج راجان، شاہو بھوپ وڈ وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن وسے نرگن گھر، نرگن میلا سچ سُبھایا۔ نرگن ہر ہر وسیا، ساچے تخت سچ سلطان۔ بھو ابھید کسے نہ دسیا، جگا جگنتر کھیل مہان۔ اپنی سیجا آپے بہہ بہہ ہسیا، آپے جانے دُھر فرمان۔ آپے رس مانے بن بن رسیا، آپے ویکھے مار دھیان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل سری بھگوان۔ سری بھگوان سرب گنوتا، گن اوگن کہن نہ جایا۔ آپے آد آپے آنتا، مدھ اپنی رچن رچایا۔ آپے لیکھا جانے جگا جگنتا، جاگرت جوت آپ دکھایا۔ آپے دھام کھنڈ سچ سہنتا، آپے تھر گھر کرے رُشائیا۔ آپے محل اٹل رچن رچنتا، اُچ مینار ویکھ دکھایا۔ آپے جو بن رُپ ہڈھنتا، آپے نُر نور

درسایا۔ آپے ناری آپے کتنا، آپے پھولن برکھ لایا۔ آپے در درویش بنے منگتا، آپ اپنی الکھ جگایا۔ آپے ثالث چولی رنگن رنگتا، نرگن رنگیلا ساچا ماہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل اگم اتھایا۔ اگم اتھاہ بے پرواہ، پروردگار اکھوانیندا۔ نور نورانہ صفت صلاح، صفتی صفت وچ نہ آئیندا۔ دو جہاناں دھر ملج، ساچا بیڑا آپ اٹھائیندا۔ ایکا اپنا ناؤں دھرا، ایکا الفی تن ہنڈھائیندا۔ ایکا بستی دے دکھا، ایکا نگر گرام سہائیندا۔ ایکا میت گھوڑا لے دوڑا، شاہ آسوار اک بنائیندا۔ ایکا پوڑا لے چڑھا، درگاہ ساچی آپ چڑھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ کھیلے کھیل پڑکھ سمرتھ، سو پڑکھ نرنجن وڈ وڈیایا۔ ہر پڑکھ نرنجن چلائے رتھ، مہما اکھ کتھی نہ جایا۔ ایکنکارا اپنی جھولی پاوے وتھ، اپنی دست آپ ونڈایا۔ آد نرنجن نرگن نور گھت، ساچا دیپ کرے رُشانیا۔ سری بھگوان آپے دیکھے اپنی پت، پت پر میثور ناؤں دھرایا۔ ابناشی کرتا آپ اپنا کر اُتپت، آپے لیکھ لے لکھایا۔ پاربرہم آپے دیکھے جانے اپناہٹ، دوسر در نہ پھیرا پایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نرگن لے اپایا۔ نرگن پڑکھ اکال، اپنی کل ورتائیندا۔ نرگن پڑکھ دیال، دین دیال آپ ہو جائیندا۔ نرگن روپ مہاکال، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ نرگن کرے کرائے سدا پرتپال، پرتپالک دس نہ آئیندا۔ نرگن پائے اپنا آپ جنجال، کال روپ آپ وٹائیندا۔ نرگن وسے سچ سچی دھر مسال، سچھنڈ دوارے سو بھا پائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بھو ابھیدا اچھل اچھیدا آپ اپنا بھو کھلائیندا۔ سچھنڈ وسے آپ نرنکار، نرگن نور آپ رُشانیا۔ دوسر دسے نہ کوئے دھار، قدرت کرتا نہ کوئے بنایا۔ روس نہ کوئے اجیار، گنگ منڈل نہ کوئے وڈیایا۔ دھرت دھول نہ کوئے سہار، زمیں اسمان نہ کوئے بنایا۔ جنگل جوہ نہ کوئے پہاڑ، سمند ساگر نہ کوئے دکھایا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہار، لیکھا جانے نہ کوئے شاہیا۔ پنچ تت نہ کوئے ورتا، ترے گن رنگ نہ کوئے رنگایا۔ من مت بدھ نہ کوئے وچار، چتر سگھڑ نہ کوئے دکھایا۔ منمکھ موڑھے نہ کوئے گوار، ہوئے ہنگتا نہ کوئے ورتایا۔ بھکھانگتا نہ دسے کوئے دربار، شاہ سلطان نہ سیس تاج دکھایا۔ کھڑگ کھنڈا نہ دسے کٹار، شستر بستر نہ کوئے سجایا۔ جورو زر نہ کوئے بھتار، تیر کمان نہ ہتھ اٹھایا۔ شاہی لشکر نہ شاہ آسوار، آسو گھوڑا نہ کوئے دوڑایا۔ تیر ٹنگ نہ مارے مار، کال روپ نہ کوئے وٹایا۔ لاڑی موت نہ کرے شنکار، رائے دھرم نہ دے سزایا۔ چتر گپت نہ

کرے وچار، لیکھا لکھے نہ تھاؤں تھانیا۔ لکھ چوڑا سی نہ کوئے پیار، چارے کھانی نہ ویکھ وکھانیا۔ چارے بانی نہ کوئے شبد نگار، چارے وید نہ کوئے پڑھانیا۔
 چارے مکھ نہ کوئے پکار، چاروں کُنٹ نہ کوئے سنایا۔ چار جگ نہ کوئے کلیان، چار چار نہ وجے ودھانیا۔ نو کھنڈ نہ کوئے نشان، ست دیپ نہ روپ
 درسایا۔ برہمنڈ کھنڈ نہ کوئے پردھان، برہما وشن شو نہ حکم جنایا۔ اشٹ دیو نہ پوجا گیان، سمتر روپ نہ کوئے وکھانیا۔ دریشٹ ویشٹ رام نہ دیوے
 کوئے مان، کاہنا بنسری نہ کوئے اٹھانیا۔ زرگن کھیل سری بھگوان، زر ہر اپنا آپ کرائیا۔ سچکھنڈ نواسی وسے سچ مکان، آپ اپنا گھر سہانیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر گھر وسے سچ دوار، اک اکلاینکار، زرگن روپ اگم اپار، الکھ اگوچر بھو نہ رانیا۔ سچکھنڈ دوار ہر زرنکار، ایکا ایک
 وسائیندا۔ زرگن نور نور اجیار، نور نور ڈمگائیندا۔ سچ سنگھاسن کرتیار، پُرکھ ابناش آسن لائیندا۔ اُپر بیٹھ سچی سرکار، سو پُرکھ زرنجن ایکا ناؤں دھرائیندا۔
 ہر پُرکھ زرنجن بنے چوبدار، در دربان الکھ جگائیندا۔ ایکنکارا بول جیکار، اُچی نعرہ اک لائیندا۔ آد زرنجن ہو اجیار، گھر دیپک ڈمگائیندا۔ سری بھگوان بن
 پنہار، در ساچی سیو کمائیندا۔ ابناشی کرتا کرے سچ وہار، گھر ساچے سچ کمائیندا۔ پار برہم ڈھیہہ ڈھیہہ پئے چرن دوار، آپ اپنا سیس جھکائیندا۔ ست پُرکھ
 زرنجن سچ وچار، آد پُرکھ آد جگادی کھیل اپار، اپنی دھار آپ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکلایس وٹائیندا۔ اک اکلای عقل
 کل دھار، آپ اپنی کل ورتائیندا۔ سچکھنڈ دوار کھول کوڑا، آپ اپنا آسن لائیندا۔ آپے بنے سچی سرکار، ساچے تخت آپ سہائیندا۔ اپنی کرنی کر وچار، کرتا
 پُرکھ آپ اکھوائیندا۔ اپنی سرنی پڑ منگے منگ بن بھکھار، اپنی جھولی آگے ڈاہندا۔ آپے ور دیوے دیونہار، داتا دانی ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ نواسا کھیل تماشا، ایکنکارا نرادھارا زرویر اپنا ناؤں رکھائیندا۔ زرویر اکال مورت، اجونی رہت بھو نہ آسیندا۔ پُرکھ ابناشی ساچی
 صورت، سچکھنڈ دوارے آپ بنائیندا۔ اپنی منسا آپے پورت، ایکا رنگ رنگائیندا۔ نہ کوئی نیڑ نہ کوئی دُورت، گھر گھر وچ جوت جگائیندا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر گھر وچ کرتیار، آپے ویکھے ویکھنہار، آد جگادی ساچی کار، ہر ساچا آپ کرائیندا۔ گھر وچ گھر گھر نیار، ہر ساچے کھیل کھلایا۔
 سچکھنڈ نواسی زراکار، زرگن نور کرے رُشایا۔ تھر گھر پائے آپے سار، آپ اپنا بنک وکھایا۔ اوچو اوچ بے عیب پروردگار، جلوہ نور نور رکایا۔ تخت نواسی

شاہو شباشی بھیو نیار، آپ اپنا ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بنک آپ وڈیایا۔ ساچا بنک سوہے در، در دروازہ آپ گھلایا۔ پُرکھ
ابناشی ہری ہر، ہری ہر اپنا رُپ وٹایا۔ اپنی کرنی آپے کر، کرتا پُرکھ کھیل گھلایا۔ اینکارا ایکا ہر، نرنکارا سنگ نبھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
جوت دھر، آپ چُکایا اپنا ڈر، نربھے اپنا ناؤں رکھایا۔ نربھے ہویا شاہو بھوپ، شاہ سلطانا آپ اکھوانیندا۔ نہ کوئی رنگ نہ کوئی رُپ، رُپ رنگ نہ کوئی
رکھانیندا۔ نہ کوئی دِشانا نہ کوئی کوٹ، نہ کوئی ونڈن ونڈ ونڈانیندا۔ نہ کوئی سچ نہ کوئی جھوٹھ، نہ کوئی ونجی ونج وکھانیندا۔ نہ کوئی ٹھگ چور یار سکے لوٹ،
چوگ کھٹ نہ کوئی وکھانیندا۔ پُرکھ اکال نرگن شاہو بھوپ، مورت اکال اپنا ناؤں دھرانیندا۔ ایکا کھیل بار انک کوٹن کوٹ کوٹ رُپ، اپنا ڈیرہ لانیندا۔
جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ سچ دوار، ایکا وسے وسنہار، دوسر کوئے نہ سنگ رکھانیندا۔ نہ کوئی سنگ سگلا ساٹھا، نہ کوئی میل ملٹیا۔ نہ
کوئی بہہ بہہ گائے گاٹھا، وید پُران نہ کوئی پڑھنیا۔ نہ کوئی پوجا نہ کوئی پاٹھا، مندر مسجد چار دیوار نہ کوئی رکھنیا۔ امرت رس نہ مارے ٹھاٹھا، سر سرور نہ
کوئی نہنیا۔ نہ کوئی پون پونی نہ کوئی جوت لائا، اگنی لائا نہ کوئی رکھنیا۔ نہ کوئی پنج تت وسے کایا ماٹا، نہ کوئی نیوں نیوں سیس جھکٹیا۔ چوڈاں لوک نہ دسے
چوڈاں طبق وچھائی کھاٹا، نہ کوئی سچ ہڈھنیا۔ کرے کھیل پُرکھ ابناشا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوار اک سہنیا۔ سچکھنڈ دوار
سوبھاؤنت، نرگن ساچا اک سہانیندا۔ پُرکھ ابناشی ساچا کنت، ہر ہر ناری نر نرائن آپ پرانیندا۔ آپ اپنی بنائے بنت، واہ واہ اپنا کھیل گھلایا۔ آد جگاد
جگا جگنتر مہما اگنت، لیکھا لکھت وچ نہ آئیندا۔ نہ کوئی سادھ نہ کوئی سنت، گر پیر اوتار نہ کوئی اکھوانیندا۔ نہ کوئی رسنا جہوا منیا منت، من مت بُدھ نہ کوئی
دھرانیندا۔ نہ کوئی ہوئے نہ کوئی ہنگت، نہ کوئی گڑھ ہنکار وکھانیندا۔ نہ کوئی ورن برن ایکا رُپ نہ دسے کوئی سنگت، تتوت نہ کوئی ملانیندا۔ جوتی جوت
سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا کھیل اپار، کرے کرائے کر نیہار، قادر اپنی کھیل گھلایا۔ قادر کریم بے عیب پروردگار، نورو نور جلوہ الاہیا۔
پاربرہم پر بھ بھیو نیار، پُرکھ ابناشی دس نہ آئی۔ سری بھگوان ہوتیار، آپ اپنا گھر وسایا۔ ساچے تخت سچی سرکار، سچ سنگھاسن سو بھاپایا۔ راج جوگ اک
نرنکار، نرگن اپنا رُپ درسایا۔ حکمی حکم کر وچار، حکمی حکم وچ رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی بنت وکھایا۔ بنت بنائے ہر

بھگوان، سچکھنڈ دوار سہانیندا۔ نرگن نرگن ہو مہربان، نرگن نرگن ویکھ وکھائیندا۔ نرگن گوپی بن بن کاہن، نرگن نرگن میل ملائیندا۔ نرگن ست بن ستان، نرگن اپنا گھر وسائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوار آپ سہانیندا۔ سچکھنڈ دوار وڈ وڈیائی، ہر وڈا وڈ وڈیائیندا۔ پُرکھ ابناشی کری گڑمائی، نرگن نرگن اپنا آپ پرنائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن گھر وے ودھائی، ہر پُرکھ نرنجن گیت سہاگی آپے گائیندا۔ ایکنکارا ویکھے چائیں چائیں، آد نرنجن نال رلائیندا۔ سری بھگوان پکڑے بانہی، ابناشی کرتا آپ اٹھائیندا۔ پاربرہم اپنی سیوارہیا کمائی، سیوک سیوادار ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دوار آپ سہائے کرے کھیل بے پرواہے، بے پرواہ اپنی کل ورتائیندا۔ سچکھنڈ دوار سہنجنا، ہر ساچا آپ سہانیندا۔ جوت جگائے آد نرنجن، آد انت ویکھ وکھائیندا۔ داتا بن درد دُکھ بھے بھنجنا، نرنجنے اپنا ناؤں دھرائیندا۔ نرمل نرور کر کر مجنا، امرت ساچا تال سہانیندا۔ سدا سہیلا بن بن سجننا، ساچا سنگ نبھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا ایک ایکنکارا، آپے جانے اپنا آپ پسارا، دوسر ہور نہ کوئی وکھائیندا۔ ایکنکارا پُرکھ اگم، الکھ اگوچر بھیونہ رایا۔ اپنی گودی آپے پیاجم، مات پت نہ کوئی بنایا۔ اپنا بیڑا آپے بٹھ، آپے رہیا چلایا۔ آپے وسیا اپنی چھپر چھن، سچکھنڈ دوارا آپ سہایا۔ آپ راگ سنائے اپنے کن، ناد انادی آپ وجایا۔ آپ اپنے مندر بہہ بہہ گیا من، آپ اپنا تحم سنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو دے گھلایا۔ بھیو گھلایے سچکھنڈ، ست پُرکھ نرنجن وڈ وڈیائیا۔ پہلی ونڈی اپنی ونڈ، سو پُرکھ نرنجن ناؤں دھرائیا۔ دوجی کھولی نرگن گنڈھ، ہر پُرکھ نرنجن ویکھ وکھائیا۔ تیجے ہویا آپ بخشند، ایکنکارا ناؤں اُچائیا۔ چوتھے آپے جانے اپنا پنڈھ، آد نرنجن کر رُشنائیا۔ پنجویں میل گنی گھند، ابناشی کرتا سنگ رکھائیا۔ چھیویں گھر در در ہر نر ایک بند، سری بھگوان لئے اُچائیا۔ ستویں در گنی گھند، پاربرہم روپ وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا لیکھا دے بُجھائیا۔ پہلا لیکھا ہر کرتار، سو پُرکھ نرنجن ناؤں دھرایا۔ دوجا لیکھا دھر دربار، ہر پُرکھ نرنجن ویس وٹایا۔ تیجا در کھول کواڑ، ایکنکارا انگ لگایا۔ چوتھا اندر کرتیار، آد نرنجن جوت جگایا۔ پنچم میلا میلنہار، ابناشی کرتا ویکھ وکھایا۔ پنچم میلا دھر دربار، نرگن نرگن آپ کرایا۔ ساچا تخت کرتیار، سچ سنگھاسن آسن لایا۔ پنچم پنچم کر پیار، پنچم ویکھے تھاؤں تھانیا۔ پنچم ایک دے آدھار، پنچم ایک روپ سمایا۔ پنچم اک کر سکدار، پنچم ایک تاج وکھایا۔ پنچم

دکھایا اک دربار، پنچم ایک حکم جنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ نواسی پُرکھ ابناشی آپ اپنی کل ورتایا۔ سو پُرکھ زرنجن ہر پُرکھ زرنجن
 پایا، آد زرنجن وٹی ودھائی۔ ابناشی کرتا منگل گایا، آپ اپنا گیت الائی۔ ساچا بنک آپ سہایا، گھر ساچا صفت صلاحیا۔ شاہو بھوپ اک دھرایا، شاہ سلطانا
 ویکھ دکھائی۔ پنچم مکھ مکھ صلاحیا، پنچم دیوے آپ ودھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا رانا آپ بنائی۔ ساچا رانا ہر سلطان، سچکھنڈ
 دوارے سو بھاپنیدا۔ پنچم پنچ کر پروان، پنچم پنچ پردھان آپ بنائیدا۔ پنچم دیوے سچ نشان، پنچم تاج مکھ صلاحیا۔ پنچم جانے اک گیان، پنچم اک روپ
 دکھائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ نواسی ساچا بھوپ، ہر ساچا آپ اکھوائنیدا۔ پنچ مکھ پنچ نشانہ، ہر ساچے سچ اپایا۔ زرنجن بن بن
 راج راجانا، راجن راج آپ اکھوایا۔ ست سنتو کھی بدھا گانا، ست ست اپنا سگن منایا۔ گت مت جانے آپ بھگوانا، بھگوان اپنی کھیل کھلایا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنچم تاج سو بھاونت، آپ سہائے سری بھگونت، آد انت آپ سہایا۔ پنچم تاج کر تیار، پنچم مکھ مکھ صلاحیا۔ تخت نواسی بیٹھ
 تخت سرکار، زرنجن اپنے سپس لکائی۔ سچکھنڈ نواسی آپ پروردگار، جلوہ جلوہ وچ تکائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنچم مکھ سچا تاج، آپ
 رکھائے سپس غریب نواز، دوسر ہور نہ کوئے وڈیائی۔ سپس رکھ تاج زرنکار، زرنجن سچی کھیل کھلایا۔ دوجی بھے ساچی دھار، سری بھگوان سیو لگائیدا۔
 پاربرہم کرے خبردار، آپ اپنا حکم سنائیدا۔ ست سرُپی ست ورتار، گھر ساچے آپ ورتائیدا۔ زرنجن جوت ہوئے اجیار، آپ اپنا رنگ وٹائیدا۔ سچ
 پرکاس کر زرنکار، زرنکار کھیل کھلایا۔ لال گلا رنگ چاڑھ، کچن اپنا روپ وٹائیدا۔ سوہا ویس ہر آپ سرکار، چٹی دھار میل ملائیدا۔ پیلا میل اگم اپار،
 نیلا نیلی دھار پار کرائیدا۔ کالا ویس کرے انیک انک کل کل وچار، آپ اپنی کل ورتائیدا۔ ایک جوت کھیل نیار، گھر گھر وچ آپ کرائیدا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک جوتی اک جھکار، آپے ویکھے کھول اپنی اکھ، اپنا نین آپ کھلایا۔ ایک جوتی ساچی دھار، ست ست رنگ سمائی۔
 سچکھنڈ دوارے کر اجیار، تھر گھر ساچے دئے بہائی۔ تھر گھر ساچے آپے واڑ، اپنا کڈا اپنی ہتھیں لاہیا۔ سچکھنڈ دوارے کر اجیار، تھر گھر ساچے دئے
 بہائی۔ نہ کوئی پُرکھ نہ دسے نار، زرنجن کھیل کرے بے پرواہیا۔ سولاں کرے نہ کوئی شنکار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا دئے

سمجھائیا۔ ایک جوتی ست رنگ، ست ستوادی آپ وٹائیندا۔ آپ لائے اپنے انگ، انگیکار آپ اکھوائیندا۔ آپ وکھائے اپنا اشٹ اشٹ وچ وکھائیندا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچے گھر، گھر ساچا آپ وکھائیندا۔ ساچے گھر کھیل اپار، ساچی جوت جوت رُشائیا۔ رنگے رنگ
 نرُگن نرُگن دھار، ایک رنگ چڑھائیا۔ ونڈے ونڈ سچّی سرکار، ونڈنہارا دس نہ آئیا۔ ایکنکارا کھیل اپار، نر ادھار سچّی سرکار، شاہو بھوپ آپ اکھوائیا۔ ساچے
 تخت بیٹھ کرے وچار، ساچے ہتھ سچّی وڈیائیا۔ آد جُگادی حکمی حکم ورتے ورتار، نہ کوئی میٹ میٹ مٹائیا۔ اچا مندر ہو اُجیار، سچکھنڈ و سے وسنہار آپ
 اکھوائیا۔ آد جُگاد جُگاد جُگاد پُرکھ ابناشی سرب گھٹ و اسی اپنا مارگ آپے دتے، دوسر مارگ کوئی نہ لائیا۔ ساچے مندر آپے و سے، تھر گھر ساچا آپ و سائیا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ محلہ سچ پسار، کرے کرائے ہر کرتار، سچ سنگھاسن کھیل اپار، پنچم تاج سیس دستار، ست پُرکھ نرُجن
 آپ سچائیا۔ پُرکھ نرُجن سازن سازیا، سہائے ساچا گھر۔ پُرکھ ابناشی غریب نوازیاء، آپے دیونہارا ور۔ آپے رکھے سیس تاجیا، آپے در درویش بنے در۔
 آپے رچیا اپنا کاجیا، آپے گھاڑن لئے گھڑ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے ساچا ہر۔ ساچا ہر ہر سلطانا، ہر سچّی بے پرواہ اکھوائیندا۔
 پنچم تاج تاج مہانا، تخت نو اسی سیس ٹکائیندا۔ چھیویں گھر گھر فرمانا، در در آپ سمجھائیندا۔ ستویں ست پُرکھ نرُجن گن ندھانا، اپنا گن آپ وکھائیندا۔
 ست رنگ نشانہ دو جہاناں، ہر بھگوانا آپ جُھلائییندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی ونڈن آپ ونڈائیندا۔ ست رنگ نشانہ دیوے چاڑھ،
 سچکھنڈ وٹی ودھائیا۔ آپے بنھے اپنی دھار، ہار جت نہ کوئے وکھائیا۔ نہ کوئی سچّی میت مُرار، دوٹی دشمن نہ کوئے وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، نرُگن کھیل کرے ہر، ہر کی گت نہ کوئے جنائیا۔ ست رنگ نشانہ سچ دوارے، ہر ساچا سچ چڑھائیندا۔ سو پُرکھ نرُجن کر وچارے، ہر پُرکھ نرُجن
 آکھ سٹائیندا۔ ایکنکارے تیری کارے، کار کرتا آپ کمائیندا۔ آد نرُجن ہو اُجیارے، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ ابناشی کرتا پاوے سارے، لے اوتارے کھیل
 کھلائییندا۔ پاربر ہم بھیو نیارے، آپ اپنی کل ورتائیندا۔ ساچے مندر استھل بیٹھ چُبارے، آپ اپنا متا پکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 سچکھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔ ساچا متا ہر پکایا، سچکھنڈ وٹی ودھائیا۔ ست رنگ نشانہ اک چڑھایا، آد جُگاد جُھلائییا۔ پنچم کھ تاج پہنایا، پنچم دیوے مان وڈیائیا۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی اچھیا اپنے وچ رکھائیا۔ اپنی اچھیا اپنے اندر دھر، آپے باہر کڈھائیندا۔ آپے دیونہارا ور، ور داتا ناؤں
 رکھائیندا۔ آپے اپنی کرپا کر، کرپا کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی دھار بندھائیندا۔ کرپا کر سِری بھگوان، اپنی اچھیا
 پور کرائیا۔ کرے کھیل والی دو جہان، دو دو دھار آپ چلائیا۔ آپے زرگن نور مہان، آپے آد آد وڈیائیا۔ آپے شکت ہوئے پردھان، آپ اپنی کھیل
 کھلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنے گھر اپنی رچنا ویکھ وکھائیا۔ گھر وچ گھر رچن رچایا، رچ رچنا ویکھ وکھائیا۔ ساچے مندر ہو اُجیار
 آپ اپنا رنگ رنگایا، ہر ساچا میل ملائیا۔ ناتا بدھاتا جوڑ جڑایا، اک اکانتا کھیل کھلائیا۔ دوس راتا نہ کھیل کھلایا، دائی دایا نہ سیو کمائیا۔ جوتی جاتا آپ ہر جایا،
 جاگرت جوت اک جنائیا۔ اپنا نور نور درسایا، نور نورانہ نور نور ڈمگائیا۔ آپ اپنا ویلا وقت سہایا، تھت وار نہ کوئے جنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، آپ اپنا بیج بجائیا۔ بویا بیج اپنے کھیتر، آپے بل چلائیندا۔ آپے ویکھے اپنے نیتر، اپنی درشٹی آپ کھلائیندا۔ آپے رت جانے اپنی بسنت بسنتی
 چیتر، آپے میل ملائیندا۔ آپے کرے ساچا ہیتر، نت نوت اپنی دھار بندھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا پردہ لائیندا۔ ہر پردہ
 آپ چکایا، آپ اپنی کرپا دھار۔ سچھنڈ دوار سچ وسایا، زرنکار زرنکار زرنکار۔ جوتی جوت میل ملایا، گھر گھر وچ بھریا بھنڈار۔ گھر گھر وچ کر رُشایا، گھر گھر
 ہوئے اُجیار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے بنیا ناری کنت بھتار۔ ناری کنت بنیا ہر ہر، ہر سچا بے پرواہیا۔ اپنی جوت اپنے اندر دھر دھر،
 آپ اپنا میل ملایا۔ اپنے مندر آپے کھڑ کھڑ، آپ اپنا درس دکھایا۔ اپنے پوڑے آپے چڑھ چڑھ، آپ اپنا کُنڈا لایا۔ آپ اپنا نور آپے دھر دھر، آپ
 اپنا انگ لگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سو پُرکھ زرنجن اپنا لیکھا دئے سمجھایا۔ سو پُرکھ زرنجن اچھیا دھار، اپنی کھیل کھلائیندا۔ ہر پُرکھ
 زرنجن کر پیار، اپنی گود بہائیندا۔ ایککارا اندر دیوے واڑ، انتر اپنا بیج بجائیندا۔ آد زرنجن زرگن جوت کرتیار، آپ اپنا میل ملائیندا۔ اپناشی کرتا آپے اندر
 آپے باہر، رسیا بھوگی آپ ہو جائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست سنجوگی اپنا ناؤں دھرائیندا۔ سچھنڈ دوارے بھوگے بھوگ، بھسمر اپنا
 رُپ وٹایا۔ ایکا ایک زرگن جوت، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ نہ کوئی قلعہ نہ کوئی کوٹ، نہ کوئی در سہایا۔ نہ کوئی نگارہ نہ کوئی چوٹ، تال تلواڑانہ کوئی وجایا۔

کسے رکھے نہ کوئی اوٹ، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ نواسی کھیل اپارا، کرے کرانے کرینہارا، کرتا پُرکھ اپنا ناؤں دھرایا۔ کرتا پُرکھ ناؤں رکھ، آپ اپنی کل ورتائیندا۔ سچھنڈ دوارے ہو پرتکھ، زرگن زرگن روپ وٹائیندا۔ ساچے مندر آپے وس، آپ اپنا بل دھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ نواسی سو بھاپایا۔ ست پُرکھ زرنجن دھریا بھیس، ہر پُرکھ زرنجن آپ وٹائیندا۔ اینکارا تیرے کھے لیکھ، آد زرنجن نال رلائیندا۔ سری بھگوان کرے آدیس، دیس اپنا آپ سہائیندا۔ ابناشی کرتا زرنیش، اپنی الفی آپ ہنڈھائیندا۔ پاربرہم آپ اپنا رہیا ویکھ، شاہو بھوپ سچھنڈ ساچے آسن لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچھنڈ نواسا کھیل تماشا، پُرکھ ابناشا آپ کرائیندا۔ ایکا وسیا سچھنڈ زرنکارا، آپ اپنی جوت جگایا۔ اک سہائے سچ دوارا، ساچا تخت سہایا۔ شاہو بھوپ سچی سرکارا، سچھنڈ اپنا آسن لایا۔ ست رنگ نشانہ کرتارا، دو جہاناں آپ چٹھایا۔ ست پُرکھ زرنجن ساچی دھارا، دُھر دی دھار آپ سہایا۔ ست پُرکھ زرنجن بول جیکارا، ایکا اپنی الکھ جگایا۔ تھر گھر وسیا وسنہارا، بند کوٹا آپ گھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی کل ورتایا۔ ست دوارا کھولیا، کھولنہار آپ زرنکار۔ اپنا وجود زرگن زرگن آپے تولیا، تولنہارا بولے ایکا دھار۔ آد جگاد رہے اڈولیا، نہ ڈولے ڈولنہار۔ سچھنڈ نواسی سچ دوارا ایکا کھولیا، اتوٹ اٹھ رکھے بھنڈار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی کھیل اپار۔ آد جگادی ایکا ہر سچا پاتشاہ، ساچے تخت ہوئے تھیا۔ دُھر درگاہی اک ملاح، جگا جگتر کدے نہ رُٹھیا۔ دیونہارا سچ صلاح، لگیا بیٹھا ایکا گٹھیا۔ سچھنڈ دوارے مکھ چھپا، کسے کولوں جاوے نہ کدے لُٹیا۔ ٹھگ چور نہ لئے چرا، ہر کا جوگ نہ کدے نکھٹیا۔ بھنڈارا اپنا رہیا ورتا، پُرکھ ابناشی بوٹا کدے نہ جاوے پُٹیا۔ لکھ چوراسی رہیا لگا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا آد آپے سمجھا۔ آد پُرکھ آپ اپایا، اپنی دیا کمائیا۔ اپنی ونڈ رہیا ونڈایا، آپ اپنی سیو لگائیا۔ سچ دوارا آپ اُچجایا، وست اتوٹ اٹھ جھولی پائیا۔ اپنی لجیا آپ رکھایا، آپے دیداں رہے ودھائیا۔ اپنا مندر آپ سہایا، اپنی جوت کر رُشائیا۔ اپنا منگل آپے گایا، سُر تال نہ کوئی وجائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچھنڈ دوار اینکارا، کرے کھیل اگم اپار، پاربرہم اپنی کل ورتائیا۔ کلوٹا کال دیاں، اپنی کل ورتائیندا۔ سر سرور اک اُچھال، پُرکھ ابناشی آپ لگائیندا۔ اپنی کرے آپ سنجال، آپ اپنا ویکھ وکھائیندا۔ اپنا توڑ

آپ جنجال، آپ اپنی چال دکھائیں۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، گھر بنک اک سہائیں۔ گھر بنک ہر سہاونا، سہائے ہر کرتار۔ پُرکھ ابناشی بھیو گھلاونا، گھر مندر بیٹھ سچی سرکار۔ ایکا سٹ سٹ اُپجاونا، ابناشی اچت کھیل اپار۔ پنج تت نہ تت بناونا، رکت بوند نہ کوئی پیار۔ برہم جوت نہ کوئے جگونا، من مت نہ دے ادھار۔ کایا بنک نہ کوئی وساونا، کرے کھیل اگم اپار۔ آپ اپنی گود دھراونا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے ور دیونہار۔ سو پُرکھ زرنجن ور گھر پایا، وڈ داتا بے پرواہیا۔ ہر پُرکھ زرنجن خوشی منایا، گھر وجدی رہے ودھائیا۔ ایکنکارا گاون آیا، آپ اپنا رُپ وٹائیا۔ جوت زرنجن کر رُشایا، آد زرنجن کھیل کھلایا۔ سری بھگوان بنے ملاہیا، اپنا بیڑا رہیا چلایا۔ ابناشی کرتا چپو لایا، آپ اپنا بل دھرائیا۔ پاربرہم برہم صلاحیا، گھر ساچے صفت صلاحیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھیو ابھید آپ جنایا۔ سو پُرکھ زرنجن وست امول، اپنی آپ جنائیں۔ ہر پُرکھ زرنجن تولے تول، ایکا کنڈا ہتھ رکھائیں۔ ایکنکارا دھارن بول، سچ جیکارا ایکا لائیں۔ آد زرنجن مندر کھول، اپنے اندر آپ رکھائیں۔ ابناشی کرتا جائے مول، مولا اپنا ناؤں رکھائیں۔ سری بھگوان پورا کرے قول، کیتا قول آپ نبھائیں۔ پاربرہم نہ کوئی رُپ ساول سول، الکھ ابھید نہ کوئی جنائیں۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی بنت بنائیں۔ سو پُرکھ زرنجن سچ پیار، ہر پُرکھ زرنجن نال کرائیں۔ ایکنکارا ساچی سچ کرتار، گھر ساچے آپ سہائیں۔ آد زرنجن پھرے چاروں طرف ایکا وار، چاروں کُنٹ پھیرا پائیں۔ ابناشی کرتا اندرے اندر بھنج بھنڈار، سچ بھنڈار آپ ورتائیں۔ سری بھگوان آئے باہر، آپ اپنی کل ورتائیں۔ پاربرہم ہو اُجیار، آپ اپنا رُپ وٹائیں۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی جوت جوت سہائیں۔ جوت اُجالا ہر گوپالا، جوتی جوت کری رُشائیا۔ پُرکھ ابناشی دین دایالا، دیا ندھ وڈی وڈیائیا۔ سچکھنڈ وسائے سچی دھر مسالہ، تھر گھر بیٹھا آسن لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، زرنجن وٹائیا۔ زرنجن رُپ سری بھگوانا، اپنی کھیل کھلاییں۔ زرنجن مات پت بنے بال نادانا، بالی بالا آپ اکھوائیں۔ زرنجن وشنو بن انجانا، آپ اپنی کل ورتائیں۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے دیونہارا ساچا مانا، آپ اپنا مان رکھائیں۔ آپے وسیا زراکار، زرنجن نور نور اُپایا۔ آپ اپنا بھر بھنڈار، آپے دے ورتایا۔ آپے اتم کرے پیار، آپ اپنا میل ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،

آپ اپنی کرپا کر، زرگن سرگن وچ ٹکایا۔ آپ اندر ہر کرتار، آپے کل ورتائیندا۔ آپے امرت بھر بھنڈار، ناہی آپ اٹائیندا۔ آپے نور کر اجیار، آپے
 باہر دکھائیندا۔ آپے پاربرہم پاوے سار، برہم اپنا آپ اُپائیندا۔ آپے بھل کھڑی گلزار، آپے پنکھڑیاں مکھ گھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، وشن برہما شو کرتار، پاربرہم دیکھ دکھائیندا۔ کرے کم سچّی سرکار، نہکرمی کرم کمائیندا۔ مانس جنم اپنے ہتھ وندے کرتار، اپنا بھانا آپ سمجھائیندا۔
 ورن برن نہ کوئے پیار، ساچی سرن اک رکھائیندا۔ چرن سرن چرن اک سرکار، سچّی سرن اک دکھائیندا۔ ترنی ترن تارنہار، جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی جوت جگائیندا۔ برہما ویتا پاربرہم، برہم برہم کری گڑمائیا۔ وشنوں اندر آپے جم، آپ اپنا روپ وٹائیا۔ اپنا بیڑا آپے بنھ،
 آپے کھیل کھلایا۔ آپے شکر چاڑھے چن، دھواں دھار آپے سمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا اپنے وچوں باہر کڈھایا۔ برہما وشن
 کرتار، ہر اپنا کھیل کھلایا۔ درگاہ ساچی سچ دربار، تخت نواسی حکم سنایا۔ شبد انادی دُھر جیکار، انادی ناد وجایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 ایک وار ایک اکھر آپ پڑھایا۔ ایک وار ایک اکھر آپ پڑھائے، پاربرہم برہم سمجھائیندا۔ وشنوں تیرا لیکھا پر بھ اپنے ہتھ رکھائے، تیری سیوا آپ کمائیندا۔
 شکر تیرا زور تیرا بل دھرائے، تیرا تیری جھولی پائیندا۔ تئاں وچولا آپ رگھرائے، ترے ترے ساچا ویس وٹائیندا۔ اپنی دست دے ورتائے، ترے گن
 تت اُپائیندا۔ رجو طمو ستوانگ لگائے، آپ اپنی کل دکھائیندا۔ تئاں ترے ترے رنگ چڑھائے، رنگنہار رنگ رنگائیندا۔ سورا سربنگ آپ اکھوائے، اپنا
 انگ نہ بھنگ کرائیندا۔ ست سروپ سرب سمائے، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کل ورتائیندا۔ ساچی رچنارچ کرتار، ترے گن ترے
 ترے میل ملایا۔ ایک حکم دُھر دربار، دُھر فرمانا آپ جنایا۔ شبدی شبد شبد جیکار، شبد گر آپ دکھایا۔ شبد نور نور اجیار، شبد شبد پرکاش دکھایا۔ شبد لوآں
 پُریاں لئے اُسار، شبد برہمنڈ کھنڈ بنت بنایا۔ شبد سورج چن کرے اجیار، منڈل منڈپ دیکھ دکھایا۔ شبد ونج شبد واپار، شبد ہٹوہٹ وکایا۔ شبد محل شبد اٹار،
 شبد ساچی سچ ہنڈھایا۔ شبد ناری شبد کنت بھتار، شبد انگی انگیکار کرایا۔ شبد سٹ ہوئے دُلا، شبد گودی گود سہایا۔ شبد جودھا سوربیر بلکار، شبد کھڑگ کھنڈا
 تیز چکایا۔ شبد گر پیر ہوئے اوتار، شبد سادھ سنت روپ وٹایا۔ شبد وشنوں بھرے بھنڈار، ساچی دست جھولی پایا۔ شبد برہما کرے پیار، اپنا لیکھا آپ

سمجھایا۔ شبد وشنوں کرے شنگار، سچ الفی اک رکھایا۔ شبد اندر آپ نرنکار، دوسرہٹ نہ کوئی دکھایا۔ شبدی شبد کرے پراپکار، اپکار اپنا اک کمایا۔ شبد جت شبد ہار، شبد جھنڈا اک لہرایا۔ شبد کھنڈ برہمنڈ جیرج انڈ ہوئے اجیار، لوک پرلوک ہوئے سہایا۔ شبد کرے کھنڈ کھنڈ شبد نار ڈھاگن رنڈ، شبد ساچا کنت ہنڈھایا۔ شبد بھیکھ شبد پکھنڈ، شبد سچ سچ درڑایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک اکھر آپ سمجھایا۔ ایک شبد ساچی وست انمول، وشنوں ہر سمجھائیندا۔ آپے تیرا تولے تول، ہر شبدی کھنڈا ہتھ اٹھائیندا۔ شکر تیرا تیتوں رکھے اڈول، تیری دھارن آپ چلائیندا۔ شبد اگئی وسے کول، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا شبد اک سمجھائیندا۔ ساچا شبد ہر نرنکار، وشنوں آپ درسایا۔ شبد وسے سچھنڈ دوار، ایک گونج گونج وچ ٹکایا۔ شبد سنائے ایک دھار، دھر فرمانا اک سنایا۔ وشنوں چارے گنٹ کرے وچار، ہر کا شبد دس نہ آیا۔ دوئے جوڑ کرے نمسکار، پُرکھ ابناشی تیری داسی سیو کمایا۔ سیوک بن سیو ادار، چرن دھوڑی مستک خاک رمایا۔ تیری وست میرا ادھار، میرا ادھار تیری سہایا۔ توں پتا ہوں سُن دُلا، کیوں بیٹھا مکھ چھپایا۔ ہو بھکھک منگے بن بھکھار، وشنوں اگے جھولی ڈاہیا۔ پُرکھ ابناشی کرپا دھار، شبد اگئی حکم سنایا۔ وشنوں بنسی کر اجیار، تیرا میرا رپ وٹایا۔ میرا حکم تیری نمسکار، میرے رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا دے سمجھایا۔ وشنوں سُن کر دھیان، ہر ساچا آپ سمجھائیندا۔ پہلاں بنایا تیرا مکان، اپنا آسن وچ لگائیندا۔ دوسر نہ دے کوئی نشان، رپ رنگ نہ کوئے دکھائیندا۔ نہ کوئی سخی نہ کوئی کاہن، نہ کوئی ناری کنت ہنڈھائیندا۔ کسے ہٹ نہ دے دکان، نہ کوئی ونج ونجارا ونج کرائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی کھیل کھلائیندا۔ وشنوں سنیا دھر فرمان، نیتز نیناں نیر وہانیا۔ توں شاہ پاتشاہ سچ سلطان، شہنشاہ وڈی وڈیایا۔ ہوں در درویشا بنے دربان، تیری الفی گل وچ پانیا۔ تیرا مندر اک مکان، توں وسے بے پرواہیا۔ ہوں منگن آئے دان، داتا دانی ایک بھچھیا جھولی پانیا۔ توں میرا جانی جان، میں تیری انس اکھوائیا۔ توں میرا نگاہبان، میں تیری اوٹ تکانیا۔ توں میرا سچ نشان، ہوں منگاں سچ سرنانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک وشنوں دے سمجھانیا۔ وشنوں تیتوں آد اپایا، تیرا پتا آپ نرنکار۔ تیرا بوٹا آپ لگایا، مالی بنیا سرجنہار۔ ساچا امرت آپ چوایا، اپنی برکھے نچھر دھار۔ کروڑ چھیانوے میگھ نہ کوئے دکھایا، نہ کوئی سیوا کرے

سیوادار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھولے بھیو آپ زرنکار۔ وشنوں تیرا مان رکھانا، ہر ساچے سچ جنائیا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ تیرا
 مکھ نہ کسے دساونا، چار چار جگ چوکڑی گیرا دے گرائیا۔ تیرا بھنڈارا آپ ورتاونا، تیری دست ہتھ رکھی رگھرائیا۔ تیرا انتم کھیل کھلاونا، سر اپنا ہتھ
 رکھائیا۔ انت تیرا چولا آپ وٹاونا، کایا چولی بھیو نہ رانیا۔ تیرا گولا ہر اکھواونا، تیرا تولا بنے سہائیا۔ تیرا ڈولا اپنے کندھ اٹھانا، ہوئے کہاں سچا شہنشاہیا۔ تیرا
 مکھ نہ کسے دکھانا، گھنگھٹ ایکائے کڈھائیا۔ اپنا پردہ آپ اٹھانا، اپنی نار اپنے انگ لگائیا۔ دوسر ہتھ نہ کسے لگاونا، لوک مات تیری کوئے نہ کری گڑمائیا۔
 تیری جوت اپنے وچ لکاونا، جوتی جوت کرے رُشائیا۔ ورن گوت وچ نہ آونا، کوٹن کوٹ جنم دے بھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 وشنوں دیوے ایک اور، ایک اکھر دے سمجھائیا۔ وشنوں سُنیا سچ سندیش، پُرکھ ابناشی آپ سُنایا۔ نیوں نیوں کرے چرن کول آدیش، مستک دھوڑی ٹکا لایا۔
 کون روپ ملے زرنیش، تیرا بھیو کسے نہ پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشنوں دیوے ایک اور، زرن گن روپ دے درسایا۔ وشنوں ہر
 سُنائیدا، اٹھ سٹ بال نادان۔ تیرا نیزا اک کھلائیدا، سچکھنڈ ویکھ سچا مکان۔ پُرکھ ابناشی آسن لائیدا، ست رنگ جھلائے اک نشان۔ پنچم مکھ سیس تاج
 لکائیدا، زرن گن جوت سری بھگوان۔ تیرا ویلا انتم سہائیدا، لوک مات کرے کھیل مہان۔ جوتی جامہ روپ وٹائیدا، تیرا لیکھا چکائے آن۔ زرن گن سر گن
 کھیل کھلائیدا، کھیلے کھیل کھیلنہار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، ساچی بھچھیا جھولی پائیدا۔ وشنوں ویلا انتم آونا، ہر ساچا
 دے سمجھائیا۔ آپ اپنا روپ وٹاونا، آپ اپنا کھیل کھلائیا۔ تیرا نام وڈیاونا، آپ اپنی کر گڑمائیا۔ زرن گن تیرا میل ملاونا، زرن گن وجدی رہے ودھائیا۔ ساچی
 سیجا آپ سہاونا، سُنھی سچ سرب دکھائیا۔ زرن گن زرن گن میل ملاونا، نو نو چار لیکھا دے مکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور،
 ساچے تخت سہائیا۔ ساچا سگن بٹھے ڈور، ہر ساچے سچ کمایا۔ آپ اپنے نال لئے تور، آپ اپنے بھانے وچ رکھایا۔ جگ جگ چلن نہ دیوے کسے دا جور و زور،
 بل باون اپنی کھیل کھلایا۔ ہر بن اور نہ دے کوئی ہور، روپ انوپ نہ کوئی وٹایا۔ لیکھا جانے اندھ گھور، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا
 دے سمجھایا۔ وشنوں لیکھا جانیا، ہر سچے شہنشاہ۔ تیرا حکم دھر فرمانیا، میرا بنے جگت ملاح۔ توں صاحب سچا رانیا، توں صفتی صفت صلاح۔ جوتی جوت

سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا بخشتے اپنا ناں۔ وشنوں منگے نام دان، پر بھ اگے جھولی ڈاہیا۔ پُرکھ ابناشی کر کلیان، تیری کل وڈی وڈیا یا۔ کون روپ تیرا دھیان، زرگن زرگن لئے ملانیا۔ پُرکھ ابناشی اپنا دیوے آپ بیان، دوسر کوئی نہ گواہ رکھانیا۔ سو روپ سری بھگوان، ہنگ تیری کرے گڑمانیا۔ توں انس میرا نشان، سر بنس تیرا لئے بنانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھار آپ بندھانیا۔ وشنوں سوہنگ گایا، پایا ہر بھگوان۔ دوسر کوئے نظر نہ آیا، ایکا دسیا سچ نشان۔ گھر مندر اک دسیا، اُچ اٹل مکان۔ گیت گو بند اک الایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے ہو یا جانی جان۔ جانی جان پار برہم، ایکا اپنے ہتھ رکھے وڈیا یا۔ برہم اُپجائے اپنی دُھن، دُھن دُھن وچ سما یا۔ آپ بُجھائے اپنا گن، گنوتا گن جنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ آپ چُکایا۔ برہم ہر سمجھائیندا، پار برہم ہر کرتار۔ ایکا شبدی شبد الایندا، الای نور آپ نرنکار۔ صفتی صفت صلاحندا، صفت صلاحی پروردگار۔ اُلفت اپنی آپ کر ایندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا الف کر اُجیار۔ شبد اُچارن کر بھگوان، ایکا اکھر آپ پڑھایا۔ ایکا بخشتے چرن دھیان، دوسر ستھ نہ کوئی وچھایا۔ بخشنہارا دانی دان، داتا دانی آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کل اپنی وچ رکھایا۔ اپنی کل اندر دھار، دھرم دیا آپ کما یا۔ سو تک سو تک کر وچار، پر سو تک ویکھ دکھانیا۔ در گھر ساچے کھیل اپار، ہر ساچا آپ کرائیا۔ اُٹا رکھ نہ کوئی وچار، ایکا کھ کھ صلاحیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گو بھ گو بھ دئے کھلایا۔ گو بھ گیان دھیان پر بھ دیوے برہم وچار، ایکا اکھر نام پڑھایا۔ چیتن چت ہر نرنکار، ساچا گیترا آپ دکھایا۔ گیترا گیترا گیترا نہار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کرائے کر نہار۔ ایکا گیترا شبد ناد، ناد انادی آپ وجانیا۔ برہم برہم دکھائے برہم، برہم برہم وٹی ودھانیا۔ روپ دکھائے آد جگاد، آد انت بے پرواہیا۔ ایکا ناری ملے کنت سہاگ، سہاگی کنت اک اکھوایا۔ ایکا نیتز کھولے جاگ، نیناں ایکا روپ درسا یا۔ ایکا گھر لائے بھاگ، سری بھگوان اپنی دیا کما یا۔ ایکا اک اُپجائے ویراگ، ویراگی اپنا ناؤں دھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا وست اندر دھر، دھر دھر ویکھ دکھانیا۔ اندر دھریا دھام اپارا، نورو نور نور اُجیار یا۔ پُرکھ ابناشی بھریا سچ بھنڈارا، کرائے وچ وچ وچا ریا۔ آپے بنے ہر ورتارا، ورتا ورتا ہر اگم اپاریا۔ لیکھا جانے کھنہارا، لیکھا کھ نہ پاوے کوئی ساریا۔ چارے ویداں

کھول کو اڑا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ لگائے ایک نعریا۔ اپنا نعرہ سچ جیکار، اوانگ روپ آپ لگایا۔ سوہنگ روپ ساچی دھار، برہم پاربرہم چلایا۔ دوئم رنگ رنگے سچی سرکار، گھر ساچے رنگ چڑھایا۔ شبد مردنگ وجے سچی ڈھنکار، ناد انادی آپ سنایا۔ بودھ اگادھی شبد جیکار، بھیو ابھیدا آپ سنایا۔ چارے ویداں بن لکھار، چارے کھانی میل ملایا۔ چارے بانی کرپیار، چارے جگ گیز گڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا ویکھ وکھایا۔ برہمے ملیا سچ دربار، ہر ساچے تخت سہایا۔ اُپر بیٹھ سچی سرکار، آپ اپنا روپ درسایا۔ نیوں نیوں کرے نمسکار، نیتز نین نین شرمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی کل ورتایا۔ برہما نین نیر ورولے، نیتز نین نہ دھیر دھرایا۔ پُرکھ ابناشی تخت نواسی بیٹھا اڈول نہ بولے، شبدی شبد جنایا۔ آپ سنائے اپنے سوہلے، گیت گیان وچ لکائی۔ آپے وسیا اپنے اوہلے، اپنا پردہ آپے پائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہم برہم رکھے سرنایا۔ پاربرہم برہم اُپایا، گھر مندر اک سہانیدا۔ پُری برہم ویکھ وکھایا، چرناں اپنیاں ہیٹھ دبانیدا۔ اُپر اپنا بھار لکایا، برہما بھار نہ سیس اٹھانیدا۔ چارے مکھ روٹا پایا، چاروں کُنٹ کوک سنانیدا۔ نیوں نیوں سیس دے جھکایا، سچ حدیث اک پڑھانیدا۔ آپ اپنا حکم چلایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا بھیو چُکائیدا۔ بھیو چُکایا ہر بھگونت، برہمے برہم جنایا۔ تیری بنائی آپ بنت، تیرا روپ وٹایا۔ تُوں ناری ہر ساچا کنت، تیری سچ ہنڈھایا۔ تیرا لیکھا آد آنت، ہر اپنے ہتھ رکھایا۔ تیری مہمانام منت، ساچا منتر سنایا۔ ہر کی مہماسدا بے آنت، تیرے مکھ صلاحیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل اپنے گھر وکھایا۔ برہمے پایا ہر کا بھاؤ، بھیو ابھید مٹایا۔ نتھاویاں دیوے ساچا تھاؤں، منگن در دروازے تیرے آیا۔ پُرکھ ابناشی پکڑیں باہوں، ہوں سیوک سیوکمایا۔ تُوں ہی پتا تُوں ہی ماؤں، ہوں بالک روپ رکھایا۔ تیرا ناؤں ہنس ہوں کاؤں، ہنس مکھ چوگ چُکایا۔ سدا دینی ٹھنڈی چھاؤں، سر میرے ہتھ رکھایا۔ میرا نگر تیرا گاؤں، تیرا کھیڑا تُوں ہی دین و سایا۔ تیرے چرناں بل بل جاؤں، چرن دھوڑ مستک لکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا دے بُجھایا۔ برہمے دتی ایک بوُجھ، پاربرہم سمجھانیدا۔ تیرا برہم نہ کوئی دوج، میری انس اکھوانیدا۔ تیری انس میرے چرن کولاں جائے جوُجھ، چرن چرن کولاں وچ لکائیدا۔ ایک بھیو رکھے گوُجھ، تیری جھولی نہ کوئی پائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،

آپ اپنا حکم سنائیندا۔ سُنیا حکم برہم دھار، دھیرج دھیر نہ کوئی دھرائیا۔ پُرکھ ابناشی تیری دھار، تیرے وِچ سائیا۔ ہوں مَورکھ گدھ کی جاناں گوار، تُوں بے اُنت بے پرواہیا۔ ہوں بالک منگاں بن بھکھار، تُوں سمرتھ داتار، دیونہار اکھوائیا۔ ہوں مَورکھ لاؤنا اپنی کار، سیوک سیوا لئے کمائیا۔ تیرے در بنیا رہاں بھکھار، تیری بھچھیا موہے بھائیا۔ تیرا منگدا رہاں دوار، وِچھڑ کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دست ہتھ اڈول، دستگیر بنیا ساچا ماہیا۔ دستگیر ہر آپ سُنایا، شاہ پاتشاہ ناؤں دھرائیندا۔ برہے سیر اک پیایا، امرت آپ چوائیندا۔ سچ زنجیر اک بندھایا، اپنا بندھن آپے پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا آپ لکھائیندا۔ لیکھا برہے برہم دھار، پار برہم جنایا۔ نو سو پُرانوے چو کڑی جگ تیرا رہے پساہ، لوک مات ویکھ دکھایا۔ لکھ پُوراسی تیرا کرے بے جیکار، تیرا رنگ رنگایا۔ اتم اُنت پر بھ کرپا کھیل اپنی وار، آپ اپنی کل ورتایا۔ چارے وید نہ پاؤن سار، تیری وِدیانہ کوئے جنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا بھو کھلایا۔ سُنیا بھو ہر بھگوان، برہما خوشی منائیندا۔ تُوں صاحب سچا سلطان، سچکھنڈ دوارے سو بھاپائیندا۔ تیرا جھلئے آپ نشان، جگا جگنتر آپ جھلائیندا۔ تُوں مہربانا مہربان، مہر اپنی اک رکھائیندا۔ تیرا پریم نرالا بان، ہوں اپنے وِچ لگائیندا۔ تیرے چرن میرا مان، نمانیاں مان آپ رکھائیندا۔ تیرا حکم دُھر فرمان، تیری آن سرب پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی دیا کمائیندا۔ دیا ندھ سچ گن پورا، اپنی دیا کمائیندا۔ برہے تیرا اُنت کرے پورا، وقت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ لوک مات پرگٹ ہوئے حاضر حضورا، نرگن اپنی کھیل کھلائیندا۔ اپنا شبد ناد وجائے تورا، تریا راگ آپ الائیندا۔ ناتا توڑے کوڑو کوڑا، کوڑی کرپا آپ مٹائیندا۔ تیرے مستک لائے اپنی دھوڑا، تیرا لیکھا لیکھے پائیندا۔ کرپا قول کرے پورا، بھل کدے نہ جائیندا۔ ابناشی کرتا سنگر سورا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا حکم سنائیندا۔ برہے ویلا اتم آؤنا، ہر ساچا دئے جنایا۔ پُرکھ ابناشی ویس وٹاؤنا، دس کسے نہ آئیا۔ وِشنوں اپنے انگ لگاؤنا، تیرا لیکھا دئے مٹائیا۔ تیری جوت اپنے وِچ لگاؤنا، جوتی جوت لئے ملائیا۔ اپنا قلعے کوٹ پھیر وساؤنا، تیری پُری نہ کوئی درسائیا۔ اپنا ڈنک آپ وجاؤنا، چارے وید دئے کھپائیا۔ ساچا بھو کسے نہ پاؤنا، نو سو پُرانوے چو کڑی جگ دئے ڈھائیا۔ اُچی کوک شبد سناؤنا، واہ واہ تیری قُدرت ویکھ دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کل آپ ورتائیا۔

برہے سُنیا لا کر کن، پر بھ تیرا بھیو نیارا۔ تیرے در سوہے سورج چن، کوئی کوٹ کرن نمسکارا۔ ہوں جنیا توں بن کے جننی جن، اُپجیا سٹ ڈلارا۔ توں
 بیڑا دتا بٹھ، ہوں کھڑا ادھ وچکارا۔ تیرا حکم لیا من، دوئے دوئے جوڑ کراں نمسکارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کرائے سچ پیار۔
 برہے تیرا سچ پیار، ہر ساچے آنت کماونا۔ تیرا لہنا دینا دئے اُتار، آپ اپنا قرضہ لاہونا۔ ساچے تخت بیٹھ سچّی سرکار، جوتی جامہ بھیکھ وٹاونا۔ شاہ سلطانا
 ناؤں دھر پنچم مکھ سپس رکھ دستار، لوک مات ویکھ دکھاونا۔ اپنی انس کر اُجیار، ساچا رتھ پھیر چلاونا۔ تیری پُری کر خوار، اپنا دھام آپ وساونا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا آپے کرے پورا قول، بھل کدے نہ جاونا۔ لیکھا جانے دھرنی دھرت دھول دھول، آکاش
 آکاشاں ویکھ دکھائیا۔ آپے گھٹ گھٹ رہیا مَوَل، آپ اپنی کل ورتائیا۔ آپے امرت بھریا نا بھ کوَل، آپے بھریا دئے ڈُلائیَا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، آپے شکر دھواں دھار، رُوپ انُوپ درسائیا۔ ایکا رُوپ سچّی سرکار، جوتی جوت جگائیندا۔ ایکا وسے اُچ مینار، محل اٹل اک سُبھائیندا۔ شکر کر
 آپ پیار، آپ اپنی انس سُبھائیندا۔ باسک تشکا کر تیار، کنٹھ مالا آپ دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سچ ترسول ہتھ
 پھڑائیندا۔ شکر منگی چرن دھوڑی، ہر ساچا دیا کمائیندا۔ ایکا رنگن چاڑھے گوڑھی، اک بھوٹ دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کل
 ورتائیندا۔ چرن دھوڑی ملیا دان، شکر خوشی منائیا۔ اک جھلائے سچ نشان، اپنا بل دھرائیا۔ پُرکھ ابناشی ملیا ساچا کاہن، ناری کنت میل ملائیَا۔ واہ واہ وسیا
 گھر مکان، پیا پریتم ویکھ دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شکر ایکا وست آپ ورتائیا۔ شکر منگے وست اپار، پُرکھ ابناشی آپ ورتائیندا۔
 میرا درس نور اپار، ایکا اپنی منگ دکھائیندا۔ تیری لگی رہے پیاس، ناتا کوئے نہ توڑ تڑائیندا۔ تیرے نین میرا شنگار، میرا سنگ تیری توڑ نبھائیندا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ رکھیا ہتھ سر ہر کرتار، سمرتھ سمرتھ دیا کمائیندا۔ پائے نتھ آپ نرکار، اپنی ڈوری نال
 بندھائیندا۔ برہما وشن کر پیار، ایکا شکر سنگ نبھائیندا۔ تھر رہے نہ کوئی وچ سنسار، جو گھڑیا سو بھن دکھائیندا۔ تباں لوکاں پاوے سار، ترے گن تیرے نال
 پرنائیندا۔ تیرا ات کرے وچار، آپ اپنی رت دکھائیندا۔ سچ سچّی سرکار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا میل ملائیَا۔ شو شکر منگی سچ

بھوتی، پر بھ چرن دھوڑ لگایا۔ پُرکھ ابناشی تیری اک اہوتی، جگت ہون تپایا۔ لکھ چوراسی ویکھاں چارے کوئی، جو گھریا سو بھن وکھایا۔ تیری بھلے نہ کدے اکال مورتی، مورت اکال دیا کمایا۔ تیرا وجدار ہے ناد ثورتی، ثورت تریا آپ سنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے اپنا ور، اپنا لیکھا دے سمجھایا۔ شکر تیرا ساچا ناتا، ہر ساچا جوڑ جڑائیندا۔ تیری گائے آپے گاتھا، تیرا حکم سنائیندا۔ تیری دھوڑ لائے ماتھا، تیرا مستک آپ چکائیندا۔ جٹا جوٹ تیری ہر پوجا پاٹھا، تیرا ساچا مٹھ کھائیندا۔ تیرے اندر بھریا ایک باٹا، اکھر لیکھ نہ کوئی لکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی دیا کمائیندا۔ دیاندھ گھر گن ساگر، شکر ایہہ سمجھایا۔ آپے ویکھنہارا گاگر، آپ اپنا روپ وٹایا۔ تیرا سندھ تیرا ساگر، تیری لہر لہر وچ سمایا۔ تیرا کرم کرے اجاگر، نہکرمی ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا حکم سنایا۔ شکر سُن گوبند گیت، ہر ساچا آپ سنایا۔ آد بندھائی تیری ریت، تیرا بھيو دے کھلایا۔ نہ کوئی مندر نہ مسیت، شودوالا مٹھ نہ کوئی وکھایا۔ ایک ایک پت پت پت، پاپی لئے ترایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اتم لیکھا اپنے ہتھ رکھایا۔ وشنوں سنیا اتم لیکھا، کھیا ہر بھگوان۔ آپ میٹے اپنا بھرم بھلیکھا، ستوادی ست سے اک نشان۔ زرگن روپ درسایا مچھ داہڑی نہ سے کیسا، مؤنڈ مؤنڈائے نہ کوئی جہان۔ بھيو ابھید کرے اولٹا ویسا، لیکھا کھے نہ کوئی مہان۔ شکر نیوں نیوں کر ادیسا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ڈھر فرمان۔ ڈھر فرمانا شبد جنائی، ہر ساچے سچ جنایا۔ شکر تیری بنت بنائی، بناونہارا آپ اکھوایا۔ اتم لہنا دینا چکائی، نو نو چار پندھ مکایا۔ تیرا بنک آپ سہائی، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ تیری جوتی جوت ملائی، جوتی جوت لئے سمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنے رنگ رنگایا۔ وشنوں اتم جانیا، ہر کا کھیل اپار۔ پُرکھ ابناشی تیرا سچا بھانیا، ہوں مٹاں مٹنہار۔ توں دانی دیونہارا دانی، ہوں بھکھک منگدے رہے بھکھار۔ تیرا ویلا وقت نہ کسے جانیا، کون روپ ہوئے اجیار۔ ہوں گاواں تیرا گانیا، لو اتر کر پیار۔ تیری بسنتر جگے دو جہانیا، منتر پھرے وچ سنسار۔ تیرا منتر گن ندھانیا، تتوت کرے خوار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے کھنہار۔ لیکھا کھنہار گوپالا، ایک کھیل کھائیندا۔ شکر تیرا توڑ جنجالا، تیری جوتی جوت ملائیندا۔ انت آد ہوئے رکھوالا، آپ اپنی سیو کمائیندا۔ اپنے گل پاوے تیری مالا، مؤنڈ منکے آپ بنائیندا۔ آپے چلے اولٹری چالا، چال

نرالی اک رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیشہ نر زیشا اک سنائیندا۔ سچ سندیشہ ہر مہربانا، برہما وشنوں شو سنایا۔ لکھ چوراسی کر پردھانا، چو ایش میل ملایا۔ پنج تت تت مکانا، ہر ہر جن برہم مت وچ لکایا۔ بوند رکت اک نشانہ، لوک مات اک دکھایا۔ شبد شبدی ڈھر فرمانا، گھر گھر وچ آپ سنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا اکھر دے پڑھایا۔ ایکا اکھر سچ پڑھائی، پُرکھ ابناشی آپ جنائیندا۔ برہمے وشن شو کری گڑمائی، تِٹاں میلا میل ملائیندا۔ ساچے در وچے ودھائی، در دوار آپ سہائیندا۔ کرے کھیل بے پرواہی، بے پرواہ اپنی بنت بنائیندا۔ کل ورتتا گھر گھیر، بھو کوئی نہ پائیندا۔ برہما وشن شو دیوے دھیر، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ امرت بخشے ٹھانڈا سیر، اور ہتھ کسے نہ آئیندا۔ برہمنڈ کھیلے کھیل آخر، اپنا بیڑا آپ اٹھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اگم اگڑی کار کمائیندا۔ تِٹاں شبد اک ہلارا، ہر ساچے آپ سنایا۔ لکھ چوراسی کر پسارا، لوک مات ویس وٹایا۔ رُوس کر اُجیارا، سورج چن منڈل منڈپ آپ سہایا۔ زمیں اسمانا لائے پاڑا، آپ اپنی کل ورتایا۔ دھرت دھول ویکھ (اوڑا)، جل بنب آپ سمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی بوُجھ بُجھایا۔ ساچا بھو ہر کرتار، ابھید بھید کھلائیندا۔ پار برہم برہم آپ اپایا، آپ اپنی دھار بندھائیندا۔ شکر تیری سیو کمایا، وشنوں کھیل کھلائیندا۔ پُرکھ ابناشی بے پرواہیا، تھر گھر بیٹھا ویکھ دکھائیندا۔ سچھنڈ نواسی سچ دوارا اک سہایا، جوتی جوت جگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رنگ چڑھائیندا۔ چڑھیا رنگ ترے گن تت، ہر ساچا آپ چڑھائیندا۔ آپ اپنی اُپجائے مت، برہم مت بھو کھلائیندا۔ آپے نیچے اپنے وت، آپ اپنی سیو کمائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، برہمے وشن شو آپ سمجھائیندا۔ برہمے وشن شو شاہ سلطان، ہر ساچا آپ سمجھائیندا۔ تِٹاں میلا آپ جہان، دو جہاناں والی ہر کرائیندا۔ لکھ چوراسی کر پردھانا، سچ نشان آپ جھلائیندا۔ چارے جگ کرے کلیان، چارے ویداں آپ پڑھائیندا۔ سادھ سنت دیوے مان، گر پیر اوتار آپ اپائیندا۔ شبد جنائے ڈھر فرمان، نادی ناد سنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا بھو چھاپائیندا۔ بھو چھاپا ونا صاحب جن میت، ابھید ابھید اکھوائیندا۔ چارے جگ بودھ اگادھ گائے گیت، گر پیر اوتار آپ اپنا راگ الائیندا۔ آپے بیٹھا رہے اتیت، ترے گن وچ کدے نہ آئیندا۔ سدا سہیلا وسے مندر مسیت، ساتک اپنا ناؤں دھرائیندا۔ جگ

جگ چلائے اپنی ریت، جگ چوکڑی آپ بھوانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھار آپ بندھانیدا۔ نبھے دھار لوک مات، ترے گن جوڑ جڑایا۔ پنج تت جگت کرامات، کرم کرمی بندھن پایا۔ اگم اگمڑی اندر دھر سوغات، ساچا سنگ رکھایا۔ نو دوارے دیکھے مار جھات، واسنا واسنا وچ ٹکایا۔ آپے اندر دیکھے ڈونگھا کھات، در گھر ساچے ڈیرہ لایا۔ آپے دیکھے اپنا کھات، اپنا لیکھا آپ جنایا۔ آپے وکائے اپنے ہاٹ، دوسر ہٹ نہ کوئی دکھایا۔ آپے کھولے چوڑاں ہاٹ، چوڑاں طبقال ونڈ ونڈایا۔ آپے ہوئے آتم پر ماتم سچا ساک، سجن سین ناؤں دھرایا۔ آپے ایش جیو ہوئے پاکی پاک، جگدیش جگدیش سیو کمایا۔ آپے اسو شبد گھوڑے چڑھے مار پلاک، آپے اپنا آسن لایا۔ آپے بودھ اگادھ بولے شبد بھوکھت واک، آپے کھانی بانی لئے سمجھایا۔ آپے ہوئے سب توں عاق، آپے نیوں نیوں سیس جھکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، برہما وشن شو لئے سمجھایا۔ برہما وشن شو ہر سمجھایا، بھل رہے نہ رانیا۔ نو سو چرانوے چوکڑی اپنا گیر بنایا، گیر اگیرا دئے گوانیا۔ جگ جگ اپنا پندھ مکایا، سنجگ تریتا دواپر کلجگ دئے گواہیا۔ جگ جگ راما کرشن باؤن بھیکھ وٹایا، عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد دئے صلاحیا۔ جگ جگ نانک گو بند بھیکھ وٹایا، پُرکھ ابناشی اپنی دیا کمایا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ نرگن روپ نہ کسے درساہا، نہہکٹک نہ ناؤں دھرایا۔ برہمے وشن شو پُرکھ ابناشی پھڑکے آپ اٹھایا، پھڑ باہوں لئے ملانیا۔ میرا تھم بھل نہ جایا، وید شاستر سمرت پُران انجیل قرآن دین گواہیا۔ گر پیر اوتار سادھ سنت چار کٹ لوک مات جو اچھایا، انتم اپنے وچ ملانیا۔ اچی کوک نہ کوئے دیوے ڈھایا، ہوں بھانا دینا اٹانیا۔ شاہ پاتشاہ آپ اکھوایا، وشنو تیرا سنگ نبھانیا۔ برہمے تیرا پندھ دئے مکایا، تیری پُری اپنے چرناں ہیٹھ دبانیا۔ چار چوکڑی نو سو چرانوے جگ گیرا دئے مکایا، کولہو چلی چک آپ بھوایا۔ نانک نرگن سیو دار بنکے آیا، اچی کوکے دئے ڈھانیا۔ چھٹی جگ بھوکھلایا، کوئے ہر کا بھو نہ پانیا۔ نرگن آپے آپ اپنا پردہ پایا، نہ سکے کوئی لاہیا۔ سچھنڈ بیٹھا آپے آسن لایا، دو جہاناں دیکھ دکھانیا۔ برہما وشن شو تیرا لیکھا دئے جنایا، تیرا جنم اپنے وچ وچ ٹکایا، تیرا ورن نہ کوئی بنانیا۔ کرنی کرتا آپ اکھوایا، کرتا پُرکھ سچی سرناہیا۔ دھرنی دھرت دھول دئے وڈیایا، آکاش پرکاش کرے رُشناہیا۔ رُو سس سورج چن چرناں ہیٹھ لئے دباہا، آپ اپنا بھار ٹکانیا۔ نرگن جوت کرے رُشناہا، اک اکل پھیری پانیا۔ دوسر اگے نہ سیس جھکایا، آپ اپنا بل دھرایا۔ جو گھڑے سو

بھنّ وکھایا، برہما وشن شو نال رلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، برہمے دیوے ساچا ور، وشن شو آگے کھڑ، شکر لیکھا چھکے سپس دھڑ، تن
 خاکی خاک نہ کوئی رمانیا۔ تناس سنیا ہر کا ہر سندیش، ترے چیلے نیوں نیوں سپس جھکایا۔ پُرکھ ابناشی تیرے آگے چلے نہ کوئی پیش، تیرا ویس اولٹرا دس نہ
 آیا۔ کوٹن کوٹ جنم اجنم دھارے ویس، برہما وشن ہمیش تیری سیوک سیوکمایا۔ ٹوں آد جگادی رہے ہمیش، جگ جگ تیری ساچی چھایا۔ ہوں بھانا تیرا
 لئیے ویکھ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا ایک ایک دے جنایا۔ انتم بھانا ہر وکھانا، کریا قول اقرار۔ پُرکھ ابناشی جامہ پاوانا، نرگن نور ہوئے
 اُجیار۔ شبد ڈنکا اک وجاوانا، شبد اگمی ایکا تار۔ پنج تت نہ کوئی رکھانا، ترے گن ویس نہ وچ سنسار۔ دیپک دیا اک جگوانا، وشنوں نور اُجیار۔ برہم پاربرہم
 ملاوانا، پاربرہم کرے پیار۔ برہم تیرا رُپ پاربرہم ملاوانا، پاربرہم کرے پیار۔ شکر تیرا ٹھوٹھا اپنے ہتھ رکھانا، نرگن چاروں گنٹ بنے بھگھار۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل کھیلنہار۔ وشنوں شو کرن پکار، شکر نال رلایا۔ کون روپ لئے اوتار، لوک مات ہوئے رُشایا۔ کون جن لئے
 ادھار، جن جننی لیکھے لایا۔ کون من لئے سوار، من منکا دے پھرایا۔ کون تن کرے ادھار، تن تن کا بھیو چُکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، اپنا آپ دے سمجھایا۔ انتم آنت کھیل کھلاوانا، بھیو ابھید ہتھ رکھائیندا۔ نرگن نرگن جامہ پاوانا، نرگن نرگن وند وندائیندا۔ وشنوں تیرا سنگ نبھوانا،
 سگلا سنگ نبھائیندا۔ شبد گر اک اُجوانا، گر گر میل ملائیندا۔ چار جگ اپنے ہتھ رکھانا، سنت ساجن میل ملائیندا۔ بھگتاں بھگتی لیکھے لاؤنا، پورب لہنا جھولی
 پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی دیا کمائیندا۔ چار جگ ہر کرے دھیانا، پاربرہم وڈی وڈیایا۔ گرگھ ساچے چتر سگھڑ میل ملانا،
 میل ملائے سچ سُبھایا۔ گر سگھاں انتم دیوے اک دربانا، ایکا روپ درسایا۔ ہر بھگتن دیوے برہم گیانا، پاربرہم میل ملائیا۔ ستن ہتھیں بنھے گانا، ساچا
 سگن آپ کرائیا۔ نو سو پُرانوے چوکڑی جگ انتم جگ لوک مات ہوئے پردھانا، نہکٹک ناؤں رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنے
 لئے اُجیایا۔ نو سو پُرانوے چوکڑی جگ ویلا انتم آؤنا، آنت آنت کھیل کھلائیندا۔ گرگھ ساچے شبد جگوانا، سترگر ساچا اپنی دیا کمائیندا۔ گرگھ ساچا بیڑا
 اٹھوانا، دوس رین سیوک کمائیندا۔ ایکا ایک میل ملاؤنا، دُئی دوتی ہر گوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنے رنگ رنگائیندا۔

کھج ویلا انتم آیا، ہر ساچا دیا کمانیندا۔ چوتھے جگ پھیرا پایا، نہہکنا ناؤں رکھانیندا۔ جگ جگ وچھڑے میل ملایا، پورب لہنا مول چکانیندا۔ آپ اپنا سنگ نبھایا، سگلا سنگ رکھانیندا۔ رام کرشنا روپ وٹایا، رام راما آپ ہو جانیندا۔ عیسیٰ موسیٰ انگ لگایا، سنگ محمد جوت جکانیندا۔ نانک نرگن ناؤں دھرایا، منتر ستنام درڑانیندا۔ گوبند جوت آپ جگایا، واپگرو فتح آپ جکانیندا۔ نرگن نرگن کھیل کھلایا، کھیلنہارا دس نہ آئیندا۔ اپنی چوکڑ پھیرا پایا، چوتھے جگ کھ بھوانیندا۔ گرکھاں اوکڑ کٹن آیا، آپ اپنا بھیٹ چڑھانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا رنگ رنگانیندا۔ کٹن آیا دھر دی پھاسی، جم کی پھاسی رہن نہ پائی۔ نرگن سرگن کلیاں چولی پائی چوراسی، گر سکھ چوراسی وچ کوئی نہ آئی۔ پرگٹ ہویا گھنک پڑ واسی، شاہو شباشی ناؤں دھرائیا۔ اندر وڑ اپنے مندر کرے واسی، واس نواسا آپ دکھائی۔ بھو نہ پان پنڈت کاشی، گیانی دھیانی دس نہ آئی۔ ہر جن مانس جنم کرے رہراسی، گھر منڈل راس رچائی۔ سوہنگ شبد پون سواسی، سو پڑکھ نرنجن آپ جپائی۔ جگ جگ کردا آیا پورن آسی، پورن پت پر میثور ناؤں دھرائیا۔ کھج انتم نرگن جوت ہوئے پرکاشی، سمبل نگری دھام سہائی۔ جن بھگتاں بنیا داسن داسی، سیوک سیوا آپ کمانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھج کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ گر سکھاں پھاسی کٹن آیا، ہر جن بن جگت ملاح۔ سواس سواسی گر سکھاں دانام چین آیا، اپنا تن کر سواہ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت تیرا لیکھا دئے لکھا۔ ہر سنگت لیکھا آپ لکھاونا، لکھنہار آپ اکھوایا۔ سمت ستاراں ہاڑ ستاراں دوس دویاونا، وڈ وڈا ویکھ دکھایا۔ سو پڑکھ نرنجن درشن پاونا، دردیاں درد دئے مٹایا۔ چوتھے جگ ہر سنگت تیری چرن دھوڑی مستک تلک آپ لگاونا، تیری للاٹ جوت کرے رُشایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سوارتی ایکا کیسر جگ جگ اپنے ہتھ رکھایا۔ سوارتی کیسر جگت جلال، لالو لال رنگ چڑھانیندا۔ گر سکھ نیڑ نہ آئے کال، مہاکال سیس جھکانیندا۔ ہر جن میلادین دیال، سنگر پورا آپ ملانیندا۔ لکھ چوراسی وچوں بھال، آپ اپنا تول تلانیندا۔ بھاگ لگائے کایا مائی کھال، پنچت کایا ویکھ دکھانیندا۔ جنم جنم گھالن جو رہے گھال، کیتی گھال لیکھے لانیندا۔ سچ سہائے سچی دھر مسال، چھپر چھن نہ کوئی پُھہانیندا۔ دیوے نام سچا دھن مال، سچ

خزانہ اک دکھائیندا۔ آپے بنیا رہے کنگال، گرسکھ اپنے شاہ بنائیندا۔ جگ جگ چلے اولڑی چال، چال نرالی اک دکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت تیرا ساچا لیکھا، لکھنہار دس دسمیسا، درگھر ساچے آپ لکھائیندا۔ کیسر سوارتی، گرسکھ لوک مات ونڈ ونڈائیا۔ گرسکھاں وانہ لگے تتی، اگنی تپے سرشٹ سبائیا۔ پُرکھ ابناشی دیوے ایکامتی، ایکابرہم چار ورن جنائیا۔ گرسچرن دارا ساچی ہٹی، دوسرہٹ نہ کوئی دکھائیا۔ گرسکھ لاہا رہے کھٹی، منمکھ گوڑھی نیند سوائیا۔ کوڑ گڑیا جڑ رہیا پٹی، جھوٹھا بوٹا کوئی رہن نہ پائیا۔ سنجگ ساچی پوہ آپے بھٹی، سنگر نور ہوئے رُشائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تن جگ داساچا لیکھا، رام بھرت جوں آپے ویکھا، شتر وگھن میل ملایا۔ بھرت بھارت بھون بھے کر، بھے بھیانک کھیل کھائیندا۔ گرسچرن سیس دھر، دھر مستک ٹکا لائیندا۔ رام نام ایکاہر، ہر ہر روپ سمانیندا۔ راج تلک ملیا سچے گھر، پتا پوت نہ کوئی وڈیائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا آپے کر، آپے حکم سنانیندا۔ حکم سنانا سنگھ پرگٹ، پرگٹ ہو ہر جنائیا۔ پُرکھ ابناشی وسنہارا گھٹ گھٹ، گھٹ گھٹ جوت کرے رُشائیا۔ سوارتی کیسر لیا ونا جھٹ، پہلی چیت جو منگ منگائیا۔ تلک جوت لگائے لاٹ، اپنی لاٹ گرسکھاں وچ ٹکائیا۔ دئی دوتی مٹے پھٹ، پھڑ گرسکھ کوئی دس نہ آئیا۔ سنگر پورا توالے اپنے تکرے، اپنا کڈا ہتھ اٹھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اکھ لیکھا پھیر دے سمجھایا۔

چوتھے جگ کھیل اپارا، چار ورنناں آپ کرائیندا۔ نرگن نر نرائن لئے اوتارا، نر ہر اپنا روپ وٹائیندا۔ جگا جگنتر ویکھنہارا، جگ جگ اپنی کل ورتائیندا۔ ستن دے نام ہلارا، رام نام اک وڈیائیندا۔ بھگتن میلا دھر دربارا، ہر گردھارا آپ کرائیندا۔ گرسکھاں کرے سچ پیارا، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ گرسکھ میلا وچ سنسارا، چیلار روپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچی ونڈن ونڈ ونڈائیندا۔ ونڈی ونڈ سنگر پورے، ساچا حصہ اپنے ہتھ رکھایا۔ کلجگ ناتے دسن کوڑے، کوڑو کوڑ جگت وڈیائیا۔ منمکھ جیو مایا ممتا موڑھے، ہوئے ہنگتا گھر ہلکائیا۔ گرسکھ ورلے بنخشے چرن دھوڑے، چرن کول سچی سرنائیا۔ چتر سنگھ بنائے مورکھ موڑھے، سر اپنا ہتھ رکھایا۔ کایا رنگن رنگ چڑھائے گوڑھے، اتر کدے نہ جائیا۔ درشن پا اترن

سگل و سوزے، وکھ آتم رہے نہ رانیا۔ شبد سروپی دیوے تت، رتی رت وچ لکانیدا۔ ست سنتو کھی دھیرج جت، ہٹھ تپ آپ سکھانیدا۔ ایکا نیج آتم گھت، بھل بھلواری مات مہکانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا بوٹا مات لکانیدا۔ نو جنم مانس مانگھ، من ممتا وچ بھوانیا۔ مات گربھ آئے اٹارکھ، اگن کڈ آپ تپانیا۔ دوس رین سکھنا سکھ، نو اٹھاراں پنڈھ مکانیا۔ سچھل کرائے مات گھ، کھ اپنا باہر رکھانیا۔ درس دیوے جیو اندر لگ، بیٹھا پردہ پانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن لیکھادے سمجھانیا۔ نو جنم نو وار، مانس مانس آپ اپانیدا۔ آپ اپنادے آدھار، آپ اپنا نام درڑانیدا۔ آپ اپنی کرپا دھار، آپ اپنا میل ملائیدا۔ نو جنم چپ تپ کرے سنسار، ہٹھ مٹھ آپ رکھانیدا۔ تیرتھ تٹ کرے خوار، تٹ تٹ کنارے آپ پھرانیدا۔ گر در مندر مٹھ کرے پکار، شودوالے راہ تکانیدا۔ جوت جوالا لٹ لٹ کرے اجیار، گھر گھر دیک آپ وکھانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا ویس دھرانیدا۔ نو جنم لوک مات، مانس روپ وٹانیا۔ دیونہارا ساچی دات، ساچی وست جھولی پانیا۔ ایکا اکھر وڈ کرامات، ہر ہر کی کرے پڑھانیا۔ اتم رکھے گرگھ ذات، ورن برن نہ کوئی رکھانیا۔ اک رنگ رنگائے دوس رات، رین اندھیری نہ کوئی دکھانیا۔ آپے ویکھے مار جھات، آپ اپنا پردہ لاہیا۔ کھولنہارا بند تاک، بند کواڑ آپ تڑانیا۔ بچھنہارا اتم ذات، پُرکھ ابناشی اک اکھوانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن لیکھادے سمجھانیا۔ پہلا جنم مانس پا، اپنی بوجھ نہ کوئی رکھانیدا۔ بال جوانی لئے گوا، ہر کانام نہ کوئی دھیانیدا۔ انتم ویلا راہ تکا، نیوں نیوں سیس جھکانیدا۔ پُرکھ ابناشی دیا کما، آپ اپنا ہتھ رکھانیدا۔ مانس جنم دے دوا، دوجی وار جوت جگانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن لیکھا آپ سمجھانیدا۔ دوجی وار مانس جوت، تن ماٹی آپ مہکانیا۔ آپ بندھائے وچ ورن گوت، برہم روپ نہ کوئی جنانیا۔ تن نہ لگے شبد چوٹ، من منکانہ کوئی بھوانیا۔ واسنا کڈھے نہ کوئی کھوٹ، زرویر نہ کوئی درسانیا۔ پُرکھ اکال نہ دسے اوٹ، ایکا اشٹ نہ کوئی وکھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی دیا کمانیا۔ ویلا انتم بردھ اوستھ، جنمی جنم سواردا۔ آپ جنائے اپنا است، آپے تیج سواردا۔ لیکھا جانے کیٹ ہست، کھیلے کھیل سچ سرکار دا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، میل ملائے ڈھر دربار دا۔ انت بڈھیپا سنتن سنگ، ہرجن آپ کرانیا۔ کر درس نہ کوئی سکے منگ منگ،

نیز نین رہے شرمایا۔ مانس جنم نہ ہوئے بھنگ، لیکھا لیکھے لئے لگایا۔ تیجے چولے چاڑھے رنگ، مانس جنم دے اُپایا۔ آپ پھرائے تیر تھ تھ جمنا سُرستی گنگ، چاروں گُنٹ پھیرا پانیا۔ ہر کا نام نہ لائے انگ، دُرمت میل نہ کوئی دھوایا۔ بن بن سنت بھچھیا رہیا منگ، ساچی بھچھیا نہ کوئی دکھایا۔ سرشٹ سبائی در دروازہ رہیا لنگھ، اپنا کُنڈا نہ کوئی کھلایا۔ آنت بڈھیپا آئے پندھ، جم کی پھاسی نہ کوئی کٹایا۔ ساچے بھگت میل ملائے کرے وچھوڑا بندی بند، ایکا بندنا دے کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چوٹھے لیکھا دے دکھایا۔ چوٹھا جنم لوک مات، مانس منگھ آپ دھرایا۔ بردھ جوانا نہ پُچھے وات، ویلا گیا ہتھ نہ آیا۔ ہر ہر ناؤں نہ گائے گاتھ، ہر دے ہر نہ کوئی وسایا۔ من مت پھرے ہاٹو ہاٹ، ساچے ہٹ نہ کوئی وکایا۔ انتم کایا چولا جائے پاٹ، تھر کوئی رہن نہ پایا۔ آتم ہر دے رکھے واس، ہر کا نام نہ مات دھیایا۔ پُرکھ ابناشی کر پرکاش، اپنی دیا کمایا۔ پنچم جامہ دے دھرواس، پوت سپوتا رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ پنچم جامہ مات دھر، دھرت دھول سہانیدا۔ جوانی اوستھا ملے ور، آپ اپنا مل پوانیدا۔ سنت ساجن لبھے گھر گھر، در در پھیری پانیدا۔ وقت لنگھائے ڈر ڈر، بھے بھیانک اک جنانیدا۔ ہر کے پوڑے نہ سکے چڑھ، ڈنڈا ہتھ نہ کوئی پھڑانیدا۔ مایا متا بیٹھے اڑ، دوسر بھار نہ کوئی ونڈانیدا۔ کاچے پتر جان جھڑ، ساچا پھل نہ کوئی کھوانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا ویس دھرانیدا۔ جوان اوستھا جو بن جوانی، جگ جگ ہنڈھایا۔ ہر کا نام نام نشانی، لہدے پھردے تھاؤں تھانیا۔ تیر نشانہ نہ وجے کانی، تیر انیلا نہ کوئی چلایا۔ امرت ہتھ نہ آئے ٹھنڈا پانی، سر سرور پھیری پانیا۔ ویلے انتم گائے ہر کی بانی، انتم ہر ہر لو لایا۔ پُرکھ ابناشی جان جانی، جانہار دیا کمایا۔ چھیواں جامہ دیوے دو جہانی، لوک مات کر رُشانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سُرت سوانی لئے اٹھایا۔ سُرت سوانی آپ جگائے، اپنی دیا کمانیدا۔ جو بن اوستھا رنگ رنگائے، ایکا ت سمجھانیدا۔ جگت و دیا آپ پڑھائے، گر گر کھیاں گن گن آپ سمجھانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چھیواں رُپ آپ درسا نیدا چھیواں جامہ چھ چھ دھار، چھ گھر آپ لگایا۔ جو بن جوانی پائے سار، مست مستانی رہے نہ رانیا۔ لبھے ہانی وچ سنسار، سُرت سوانی دے دہانیا۔ اُچی کوکے کرے پکار، چاروں گُنٹ پھیرا پانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آسا آسا وچ سمایا۔ انتم آسا پر بھ ملن

کا چاؤ، چاؤ گھنیرا اک رکھائیندا۔ آد جگادی کرے پساؤ، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ دیکھنہارا تھائیں تھائوں، تھان تھنتر آپ سہائیندا۔ کایا کھیڑا دیکھے نگر
 گراؤں، اپنا بھیو کھلائیندا۔ آپے مارگ پائے پھڑ پھڑ باہوں، پار کنارہ آپ دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست ست اپنا روپ
 وٹائیندا۔ ستواں جامہ لوک مات دے، ایکامت سمجھائیندا۔ سنگر لگے ساچانیہ، بن سنگر کوئے نہ پار کرائیندا۔ امرت برکھے نہ کوئی مینہ، میگھ روپ نہ
 کوئی وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی دیا کمائیندا۔ اٹھویں جامے سرت پیاسی، آتم آتر رہی بللایا۔ چارکٹ دہ دشا پھرے
 بن بن داسی، کوئی سنت لئے ملایا۔ کون روپ نچ گھر کرے واسی، سواسی سواس کون سمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی بدھ اپنے ہتھ
 رکھایا۔ اٹھویں جامے ہر بللائے، ساتک ست ست نہ کوئی کرائیندا۔ بال جوانی بردھ اوستھا ہری گن گائے، گن گا گا سیو کمائیندا۔ اٹھے پہر ایک لو
 لائے، نیتزین نہ کوئی کھلائیندا۔ وکار ہنکار سرب گوائے، پیار ادھار اک رکھائیندا۔ کون یار میل ملائے، سنجی سیج کون ہنڈھائیندا۔ کون نارکت رلائے،
 دو جہاناں پنڈھ مکائیندا۔ کون نین شنگار کرائے، سولاں اچھیا پور کرائیندا۔ کون کنگن تن پہنائے، ٹھگ چور یار کون دکھائیندا۔ کون سرت مشرانی لئے
 منائے، کون براہمن روپ وٹائیندا۔ کون گنگا تیر تھ یاترا لئے کرائے، رام نام کون سنائیندا۔ کون اٹھاں تتاں لیکھا دئے مکائے، اپ تیج وائے پر تھی آکاش
 من مت بدھ سمجھائیندا۔ کون مانس جنم راس کرائے، کون جم کی پھاسی پھند کٹائیندا۔ کون چوتھے پد لئے ملائے، چوتھے گھر کون بہائیندا۔ کون برہم ند
 وجائے، راگ انادی سنائیندا۔ کون ساچی ہوئے ٹپائے، آد جگادی کھیل کھلائیندا۔ دھر دی وادی کون رکھائے، ایکا شبد بول سنائیندا۔ پُرکھ ابناشی ہر
 رگھرائے، ہر جن ساچے میل ملائیندا۔ سنت ساجن دئے سمجھائے، بھرم بھلیکھا سرب کڈھائیندا۔ ویلے آنت ہر بھگونت جو جن لو آتر لائے، سر اپنا ہتھ
 ٹکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نوواں جامہ پھیر دوائیندا۔ نوواں جامہ مانس دھار، لوک مات لئے انگر ایلا۔ گر سکھ بنے وچ سنسار، سنگر
 پورا لئے بنایا۔ پُرکھ ابناشی لئے اوتار، آپ اپنا میل ملائیا۔ سر رکھ ہتھ سمر تھ کرتار، پچھلا لہنا جھولی پائیا۔ چڑھے رتھ سچی سرکار، رتھ رتھوا ہی
 بے پروا ہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سکھ تیرا جنم دئے سمجھایا۔ نوویں جامے جنم رکھ، سنگر سچے میل ملایا۔ جگا جگنتر ہو پر تکھ، گر لکھ

ساچے گود بہایا۔ لکھ چوڑاسی وچوں کرے وکھ، نو دوارے نہ کوئی پھرایا۔ کر نہارا کھوں لکھ، کھوں لکھ دے بنایا۔ درس دکھائے ہو پر تکھ، جوتی نور نور
 رُشنا یا۔ کلج وچوں انتم لئے رکھ، سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ مانس جنم نہ ہوئے بھٹھ، کلج بھٹھیالے نہ کوئی تپایا۔ نہ کوئی پوجا نہ کوئی پاٹھ، پچھلا لیکھا اپنے ہتھ
 رکھایا۔ نہ کوئی دھونی لائے پھڑ پھڑ کاٹھ، اگنی ہون نہ کوئی کرایا۔ نہ کوئی جائے تیر تھ تاٹ، سر سرور نہ کوئی نہایا۔ نہ کوئی مندر مسجد مٹھ، شودوالا نہ
 کوئی دکھایا۔ ایک چرن دوارے کر اکھ، آپ اپنے گلے لگایا۔ گر کھ تیرا کھولیا ساچا ہٹ، سنگر و نجارا بن کے آیا۔ تیری سیجا ستا ساچے پٹ، آپ اپنا آسن
 لایا۔ توں اپنی کروٹ آپے لئی وٹ، ویلا انتم دے ڈھایا۔ بن نہکلنک کسے نہ میٹنا لگا پھٹ، کوٹن کوٹ سادھ سنت دین ڈھایا۔ ساون رس ہر چرن رہے
 چٹ، دوس رین اک دھیان لگایا۔ گر سکھ تیری نیڑے واٹ، پچھلا دور ڈراڈا پندھ مکایا۔ انتم اترنا اپنے گھاٹ، ادھ وچکار نہ کوئی رُٹھایا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، نو نو لیکھا دے مکایا۔ نو جنم در چلیا بھار، نو نو چوڑاسی گیڑے آپ بھوایا۔ نو چار واشنا کر خوار، نو نو کرے
 ہلکایا۔ نو دوارے رو روزار، نو نو دے ڈھایا۔ کلج آئی انتم وار، پر کھ ابناشی کھیل کھلایا۔ ہر جن ساچے لئے اُبھار، جوں بالک ماتا گود بیٹھایا۔ ثالث
 بنے آپ نرنکار، حق حقیقت دے دکھایا۔ خالص کرے سرب سنسار، چار ورن اک پڑھایا۔ بالک بردھ نہ کرے وچار، جو جن جگت نہ دے وڈیایا۔
 گر کھ سجن کر پیار، چرن دھوڑی مجن اک دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے ترایا۔ ہر جن ساچا تاریا، گر سکھ گو بند
 ذات۔ کر کرپا پار اتاریا، ویلے انتم پچھی وات۔ جھوٹا کھیل نہ کوئی کھلاریا، جوں لکھیا لیکھ سنکھنی سچ دوات۔ آپے آپا اتوں واریا، کلج مٹی اندھیری
 رات۔ گر سکھ تیری تیج سواریا، اندر بہہ بہہ رہیا جھات۔ تیرا جھوٹا مندر پاڑیا، آپ دکھایا اپنا گھاٹ۔ دوس سہایا ستاراں ہاڑیا، سنگر پورا پچھے وات۔ گر سکھ
 ساچے لاڑیا، تیری چڑھی سچ برات۔ سچکھنڈ دوارے تیری جوتی ماتا تیرے اتوں پانی واریا، نرگن بدھا ساچا نات۔ تیری سرت نہ رہے کواریا، نام لے
 سوہنگ سچی دات۔ تیرا وجدار ہے نگاریا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنی واٹ۔ گر سکھ سوہنے سجن، اٹھ میت پیارے میت۔
 کلج کایا بھانڈے بھجن، نہ دسن دیہرے مسیت۔ شاہ سلطان راج راجان گھر تجن، سہاگی گائے نہ کوئی گیت۔ مکہ کعبہ حاجی نہ حجن، ملا شیخ نہ دسے

مسیّت۔ گرسکھ گرجن دوارے بہہ بہہ سجن، لوک مات ہوئے پت پت پنت۔ مدراماس جو جن تجن، انتم مٹی نہ ہوئے پیت۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک رنگ رنگائے ہست کیٹ۔ گرسکھ سچے دُلہیا، تیری دُلہن ہر نرنکار۔ تیرے گل ادرش پھولیا، بھل بھلوڑی ہوئی اجیار۔ پُرکھ ابناشی چکائے مولیا، بن مالن پائے ہار۔ تیری سوئی ہوئی سوئیا، سنگر پورے چکلیا بھار۔ گرسکھ بوٹا کدے نہ ہلیا، لوک مات کھڑی گلزار۔ آئے در جو پھرے بھلیا، دُوبے گھر نہ کوئی واپار۔ کسے اگ نہ ملنی چلھیا، ناری کنت نہ کرے پیار۔ کلجک مایا ممتا اندر رُلیا، پھل دسے نہ کسے ڈال۔ گرسکھ تیرا سنگر پورا پائے ملیا، قیمت کرتا در وچار۔ لال انملڈا کدے نہ رُلیا، لال لعلان وچ کرے شنگار۔ جو جن در در آئے بھلیا، چرن سرن کرے نمسکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرسکھ گرسکھ ہر جن ہر بھگت کر کرپا جائے تار۔

★ ۱۸ ہاڑ ۲۰۱۷ بکرمی دربار وچ جیٹھووال ★

سکھنڈ نواسی ہر نرنکار، گھر ساچا سچ سہانیدا۔ پُرکھ ابناشی نرنکار، نرویر اپنا ناؤں دھرائیندا۔ جوت پرکاشی اگم اپار، کھنڈ برہمنڈ سہانیدا۔ سرب نواسی سرجنہار، آدانت ویس وٹانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دُھر سچ دوارا آپ سہانیدا۔ سچ دوار سہنجا، پر م پُرکھ کرتار۔ جوت جگائے آد نرنجا، اک اکلاینکار۔ ساچے مندر بہہ بہہ سجا، آپ سہائے بنک دوار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کرائے ساچی کار۔ کار کرنڈا پُرکھ اکال، پاربرہم وڈی وڈیا۔ جگا جگنتر کھیل نیار، کھیلنہار آپ کھلایا۔ لکھ چوراسی پھل دیکھے ڈال، پت ڈالی پھول پھولایا۔ ہٹ وکائے کال دیال، نرگن نرگن بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی رچنا دیکھ وکھایا۔ اپنی رچنا لکھ چوراسی دیکھنہار، ترے ترے اپنی کھیل کھلاینیدا۔ نرگن دیا کر اجیار، ساچا مندر آپ سہانیدا۔ کول نین میت مرار، آپ اپنی کل ورتانیدا۔ شبد اگنی سچ جیکار، دُھر دربارا آپ سہانیدا۔ گھٹ گھٹ اندر کرپسار، آپ اپنا آسن لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا سگن آپ منانیدا۔ لکھ چوراسی رچن رچا، ہر ساچا کھیل کھلاینیدا۔

برہما وشن شو سیوالا، ساچا حکم جنائندا۔ دُھر فرمانا اک سنا، رسنا جہوانہ کوئی ہلائیندا۔ اپنا تانا آپ تنا، اپنا پیٹا آپ دکھائیندا۔ ساچا رانا بن دُھر درگا، بے پرواہ اپنا ناؤں وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنے رنگ رنگائیندا۔ رنگ رتڑا پار برہم بے آنت، مہما آگت گنی نہ جائیا۔ لیکھا کھے جگا جگت، جگ جگ وڈی وڈیائیا۔ لیکھا جانے آد آنت، آنت آد بھیونہ رانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا لیکھا دے سمجھائیا۔ ایکا لیکھا ہر سمجھایا، برہما وشن شو اٹھائیندا۔ ساچی سیوا سیوادار کرایا، بھیو ابھیدا آپ کھائیندا۔ دیوی دیوا آپ اکھوایا، آپ اپنی کل ورتائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی دست اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ساچی دست لال گلال، ہر اپنے ہتھ رکھائیا۔ دو جہاناں بنے دلال، در گھر ساچے دے وڈیائیا۔ لیکھا چکائے کال مہاکال، دین دیال ہوئے سہائیا۔ وسائے دھرم سچی دھر مسال، در دروازہ اک کھائیا۔ کرے کرائے سدا پرتپال، پرتپالک آپ ہو جائیا۔ اپنے پھل لگائے ڈال، برہما وشن شو اُچھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی دست اپنے سنگ نبھائیا۔ برہما وشن شو کرن دھیان، چرن کول چت لایا۔ پُرکھ ابناشی بخشے دان، تیرا دان جیاں رزق سبایا۔ ہوں سخی منگے بن بن کاہن، کاہنا تیرا رُپ سمایا۔ ہر رکھنا ایکا مان، مان نمائیاں گلے لگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھار دے سمجھایا۔ ساچی دھار ہر نرنکار، ترے ترے آپ سمجھائیندا۔ میرا رُپ تھر دربار، سچکھنڈ دوار ویس وٹائیندا۔ انس بنس کھیل نیار، پوت سپوتا ویکھ دکھائیندا۔ ساچا سچ دے ہلار، سچ ساچی کھیل کھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا میلا آپ ملائیندا۔ میل ملاو نہار گوپال، مہما اکھ کتھی نہ جائیا۔ وشنوں اٹھایا اپنا لال، برہمے اپنی گود سہائیا۔ شکر بنیا آپ دلال، سچ وچولا بے پرواہیا۔ چرن پریٹ نبھائے لگی نبھے نال نال، ساچی جوڑی جوڑ جڑائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچی ریٹ اک دکھائیا۔ ساچی ریٹی ہر نرنکار، اپنی آپ چلائیندا۔ تیاں کرے اک پیار، دیا ناتھ دیا کمائیندا۔ سچکھنڈ دوارا کھول کواڑ، چرن کول باہر کڈھائیندا۔ اپنا رس آپے کر تیار، امرت ناؤں رکھائیندا۔ پُرکھ ابناشی کھیل اپار، نرگن نرگن آپ کھائیندا۔ وشنوں پھڑیا نرکار، آکار آکار آکارا ویکھ دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی کھیل کھائیندا۔ امرت ساچا سنگر صاحب سلطان، سچکھنڈ دوارے ہتھ رکھائیندا۔ پُرکھ ابناشی کھیل مہان، تخت نواسی آپ کرائیندا۔ وشنوں شو برہما کر

پردھان، اپنا میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی کل ورتائیندا۔ ساچا امرت ہر بھنڈار، پُرکھ اکال بھرایا۔ وِشنوؤں کرے سچ پیار، پُوت سپوتا گلے لگایا۔ اپنی رت کڈھے باہر، لال رنگن رنگ رنگایا۔ برہم تت کر تیار، ایک مت دے سمجھایا۔ ساچا ست وِچ سنسار، نرگن دھار بندھن پایا۔ شکر میلا سچ دوار، گھٹ گھٹ واسی آپ دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا رس آپ چوایا۔ وِشنوؤں رت امرت رس، ہر امر امر دکھایا۔ پُرکھ ابناشی کریا کھیل ہس ہس، نرگن اپنا رُپ وٹایا۔ پُرکھ اگمڑا اپنا مارگ ساچا دس، ساچا راہ اک چلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لال گُلا رنگ چٹھایا۔ ایک امرت ہر کرتارا، ساچا سچ دکھائیندا۔ دوجی وِشنوؤں رتڑی دھارا، رتی رت رنگائیندا۔ دوہاں میلا اپرا پارا، پُرکھ کرتار آپ کرائیندا۔ نہ جل نہ رت پساہ، دوہاں میل ملائیندا۔ اپنا رنگ آپے چاڑھا، رنگ رنگیلا ویکھ دکھائیندا۔ لہو مجھ نہ دے سے گارا، ہڈ ماس نہ جوڑ جڑائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا بھو کھلائیندا۔ امرت رت تت کر تیار، ہر ساچے بنت بنایا۔ برہما وِشن شو بہائے اٹھال، دے مت آپ سمجھایا۔ سچکھنڈ نواسی وسے ترے ترے کال، ترے کال درسی بھو نہ رانیا۔ اپنا رکھے اگے اک سوال، سوال سوامی دے سمجھایا۔ کون رُپ ہوئے مہاکال، کون دوارے کال دکھایا۔ کون توڑے توڑنہار جنجال، جاگرت جوت کون رُشانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے مندر دے ودھایا۔ ساچے مندر گھولن گھولیا، امرت رت کر تیار۔ پُرکھ ابناشی ایک بولیا، وِشنوؤں سُن تیری پُکار۔ آد جگادی رہے اڈولیا، برہما تیری پاوے سار۔ شکر تیرا لہے چولیا، چولی رنگے آپ نرنکار۔ آپے کھیلنہارا ساچی ہولیا، لال گُلا رنگ چاڑھ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے کرے سچ وبار۔ سچ وبارا ہر نرنکارا، دُھر دربارا آپ کرائیندا۔ آد آد کھیل اپارا، دس کسے نہ آئیندا۔ امرت رس رت رتڑی دھارا، رتی رت رنگائیندا۔ ساچا تلک کر تیار، پُرکھ ابناشی اپنے ہتھ لگائیندا۔ برہما وِشن شو لگائے وارو وارا، تیاں اپنے وِچ بند کرائیندا۔ اُچی کوگ بول جیکارا، ایکا حکم سنائیندا۔ لکھ چوڑاسی ورتے ورتارا، اجون اجونی گیڑ دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی مت آپ رکھائیندا۔ لکھ چوڑاسی بھرے بھنڈار، وڈ بھنڈاری آپ اکھوائیندا۔ جیواں جنتاں دے ادھارا، جیون اپنا ناؤں دھرائیندا۔ ناری کنت کرے شنگارا، ساچی سچ ہنڈھائیندا۔ بنائے بنت اگم اپارا، اگم اگمڑا میل ملائیندا۔ ہڈ ماس ناڑی

چڑے سے باہرا، امڑا امڑی نہ کوئی رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دُھر فرمانا اک الائیندا۔ دُھر فرمانا شبد جنایا، پُرکھ اکال وڈی وڈیائیا۔ لکھ چوراسی گیڑ بنایا، جوُن اجوئی ویکھ وکھائیا۔ چارے جگاں بندھن پایا، سنجگ تریتا دواپر کلجگ انک لگائیا۔ برہم برہم ویتا برہم وٹایا، رُوپ انُوپ آپ درسائیا۔ کھیوٹ کھیٹا ناوُن دھرایا، زرگن جوت کرے رُشنائیا۔ مات پتا جننی جن جن جایا، دھن دھن جنیدی مائیا۔ کاغد قلم لکھ لکھ تھکی شاہیا، چارے وید دین دُہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا تلک لئے لگائیا۔ مستک لگا تلک للاٹ، وشنوُن کوک کوک پکاریا۔ پُرکھ ابناشی تیرا کوُن کنارہ پار گھاٹ، کوُن دوارے بیٹھ کرے کھیل زرنکاریا۔ کوُن گھر تیرا کُھلے ہاٹ، کوُن ونج ہوئے ونجاریا۔ کوُن نُور تیرا جوت للاٹ، کوُن نُور و نُور اُجیاریا۔ کوُن لیکھا چکائے آن ہاٹ، لکھ چوراسی پاوے ساریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھولے بھو اگم اپاریا۔ پُرکھ ابناشی بھو کھلایا، وشنوُن ایکا اک سنائیندا۔ آد جگادی اک رگھرایا، دُوسر ہور نہ کوئی دسائیندا۔ اپنا گیڑا رہیا چلایا، گیڑا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ ایکا بندھن پایا، دُوسر بندھ نہ کوئی رکھائیندا۔ اپنا تندن تند وکھایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا رنگ رنگایا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ کوُن دھار، پر بھ ساچے سچ ورتاونی۔ کوُن رُوپ آوے وچ سنسار، پورن کرے بھاونی۔ کوُن سوہے بنک دوار، کوُن میٹے رین اندھیری شامنی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، بھیکھ ویکھ وگے باونی۔ پُرکھ ابناشی آپ الایا، زرگن زراکار اڈول۔ وشنوُن تیرا لیکھا دئے وکھایا، شبد اگمی انادی بول۔ جگ جگ پنڈھ دئے مُکایا، چوکڑی جگ ہٹ ورو لے کھول۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، انتم انت ہر بھگونت تیری مورت جائے موُل۔ ساچی مورتی مورت اکال اکال، مورتی وڈ وڈیائیا۔ پُرکھ ابناشی آپ اپنے لئے بھال، دو جہاناں ویکھ وکھائیا۔ آپے بنے ثالث شال، سچ ثالثی آپ کمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا آپ لکھائیا۔ چوکڑی جگ انت کراونا، نو نو چار رہن نہ پائیا۔ وشنوُن بھگوان میلا آپ ملاونا، آپ اپنا رُوپ انُوپ درسائیا۔ اپنا تلک ہتھیں پھیر لگاونا، تیری للاٹ وچ رُشنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چار جگ جگ گیڑا تلک للاٹی آپ وکھائیا۔ برہے تلک للاٹ لگایا، آتم برہم ہوئی جنائیا۔ پردہ اوہلا آپ ہٹایا، ساچی ہٹ وٹی ودھائیا۔ آتم کھاٹ ساچی سچ زہر پایا، ناری کنت خوشی منائیا۔

نیڑے واٹی پندھ مُکایا، اوکھی گھاٹی آپ چڑھائی۔ دیا باقی مندر سُہایا، کملا پاتی میل ملائی۔ گائی گاتھی شبد الایا، چار ویداں کرے پڑھائی۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا تلک لئے لگائی۔ تلک تلک لوک مات دھر، دھرن دھول سُہایا۔ سادھ سنت منگاں منگدے رہے در، پُرکھ ابناشی بھچھیا پایا۔
 باؤن رُپ آگے کھڑ، بل دوارا منگ منگایا۔ پہلی وار مستک لایا ہر، نرُگن سرُگن ویس دھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل
 کھلایا۔ باؤن تیری ساچی دھار، رت رت وچ لگائی۔ تیری آسا جگت پیار، ترسنا ترسنا دیکھ دکھائی۔ تیرا پھل سچی گلزار، پت ڈالی آپ مہکائی۔ تیرا بوٹا ہویا
 اُجیار، کلی کلی آپ مہکائی۔ نام دھر وچ سنسار، ایکا کیسر ناؤں رکھائی۔ نہ کوئی جانے جیو جنت گوار، بھیو ابھیدا آپ چھپائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، باؤن تیری رتی رت، اندر پائی برہم مت، پُرکھ ابناشی ایکا ت، دھرنی دھرت دھول دے سمجھائی۔ ساچا کیسر کرتیار، چار جگ آپ سمجھایا۔
 جگت جگدیش کھیل اپار، پنڈت پاندھا دیکھ دکھایا۔ تھکا ماندا جیو گوار، ہر کا رُپ دس نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ ساچا راہ
 چلایا۔ سنجگ ساچا راہ چلایا، ہر ساچے وڈی وڈیائی۔ نرُگن سرُگن ویس وٹایا، ورن گوت نہ کوئی جنائی۔ برہمے سُت آپ اُجیایا، ایکا و دیا کرے پڑھائی۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل دے کھلایا۔ باؤن دھریا باؤن رُپا، بھیکھ اولٹرا اک رکھائیدا۔ وسنہارا چارے کوٹا دہ دشا پھیری پائیدا۔ اک
 لگایا ساچا بوٹا، رتن امولک آپ کڈھائیدا۔ آپے دیوے ساچا جھوٹا، سچ ہلارا نام رکھائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنے رنگ
 رنگائیدا۔ برہمے سیتج تیری جوئی، باؤن اپنا رنگ رنگایا۔ پُرکھ ابناشی پکار سنی، سُن داتار ویس وٹایا۔ لیکھا جانے گن اوگنی، گنونتا بے پرواہیا۔ اپنی رت آپے
 چھان پنی، پُن چھان آپ کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا پھل دے کھوایا۔ ساچا کیسر کرتیار، چار جگ آپ سمجھائیدا۔ سنجگ تریتا
 اُترے پار کنار، دواپر اپنا کھ چھپائیدا۔ تریتا پہلوں آئے وار، تریا دیکھ دکھائیدا۔ گوتم اہلیا کر خوار، ایکا محم سنائیدا۔ ولیا چھلیا آپ نرُکار، اچھل اچھل بھیو
 نہ پائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا رُپ وٹائیدا۔ رُپ وٹائے پُرکھ کرتار، آد جگاد وڈی وڈیائی۔ تریا تریتا کر پسار، رام راما ناؤں
 دھرائیا۔ دسر تھ ہوئے سُت دُلا، جگت ایدھیا بھاگ لگائی۔ وششٹ گرو کر پیار، ایکا رنگ رنگائی۔ سرشٹ سبائی بن ونجار، ساچا ونج اک کرائیا۔ گھر مندر

تج گڑھ دوار، بن دھار پھیری پائیا۔ ساچی سینتا کر پیار، جنک پُتری آپ پرنائیا۔ دھنکھ چلہ کر اُجیار، اُچی کوکے دئے ڈھایا۔ پھرے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ، اُچے ٹلے پر بت پھیرا پائیا۔ بھرت بھنیا کر سِکدار، ساچی سِکھیا اک سمجھایا۔ ایک لایا انگیکار، پچھمن اپنے انگ لگایا۔ شتر و گھن سوہے دوار، چھتر ایک ہتھ اُٹھایا۔ بھرت منگے بن بھکھار، آگے اپنی جھولی ڈاہیا۔ کرپا کرے رام اوتار، ایک کیسر رتی ہتھ پھڑایا۔ سوارتی تیرا ہوئے ونج و نجا، چار جگ لیکھا تیرا سکے نہ کوئی گنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن داتا پُرکھ بدھاتا، آد جگاد وڈی وڈیایا۔ ساچی وست جھولی پا، بھرت خوشی منائیندا۔ صاحب سچے تیری سرنا، صدق صبوری نال ہنڈھائیندا۔ سچ دیپ اک جگا، تیرا ہون ویکھ دکھائیندا۔ تیرے در در سیس جھکا، اپنا بردھ رکھائیندا۔ تون کملاپاتی ہو نرگن سرشٹ سبائی جانے بھرا، ہوں سیوک ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، رام راما آپ سمجھائیندا۔ رام رام آپ سمجھایا، بھرت اپنی ونڈ ونڈایا۔ تیری جھولی ایک رتی کیسر پایا، لوک مات وٹی ودھایا۔ لکھ پوراسی سیسر بنکے آیا، پاربرہم وڈی وڈیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دست دست انمول، ساچے کنڈے آپے تول، ساچے تکڑ آپے پائیا۔ ساچے تکڑ آپے تولیا، تول تولے آپے گرو گردھار۔ رام رام اکھر بولیا، رام روپ آپ کرتار۔ آپ چکائے پردہ اولیا، دس نہ آئے ونج سنسار۔ جگت کایا بدلے چولیا، نرگن سرگن کر پیار۔ شبد اگمی بولے ڈھولیا، ایک بولے سچ جیکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کرائے اپنی کار۔ ساچی وست ساچے گھر، ہر ساچا آپ لگایا۔ پُرکھ ابناشی دتا ور، ایک کنڈا دئے پھڑایا۔ تریتا تیرا چکے ڈر، گڑھ ہنکار دئے تڑایا۔ ہونتا اندر آپے وڑ، بلونتا بل دھرایا۔ سگر یو بالی لئے پھڑ، انگد انگ دکھایا۔ جامونت منگے ور، دیونہارا بے پرواہیا۔ توڑنہارا انکا گڑھ، ایک اک کرے چڑھایا۔ تیر کمانا ہتھیں پھڑ، شاہ سلطانا دئے کھپایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کل آپ ورتایا۔ ساچی رتی کرتیار، لوک مات ویس وٹایا۔ تریتا تیرا پار کنار، دوپر ویلا دئے سہایا۔ سولاں کلیاں کر شنگار، سولاں کل روپ وٹایا۔ سوہے سیس مکٹ سچی دستار، ساچی سخیاں منگل گایا۔ بن گرو ونج سنسار، بن کھنڈ اپنا پھیرا پایا۔ متھرا گوکل بٹھے دھار، بندرا بن آپ سہایا۔ جمنا کنارہ آر پار منجھ دھار، کالی ناگ پھندن پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی وست ہتھ لگایا۔ ساچی وست نام

رتی، رتی رت رنگیندا۔ سرب جیاں داکملاپتی، کول نین نین مٹکانیدا۔ اپنی کھے آپے پٹی، اپنا اکھر آپ پڑھانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر بھیونہ آئندا۔ ساچی رتی کر تیار، کیسر اپنے ہتھ اٹھایا۔ رتھ رتھوہی کھیل اپار، کھیل اوڑی آپ چکانیا۔ جگت تھانیر کر وچار، بھوم بھوم مکا دے سہانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک رتی سچ لٹا، پنچم ادھارے اپنے گھاٹ، مستک ٹکا دے لگانیا۔ ساچی رتی تیک لگایا، کیسر اپنا ناؤں دھرائندا۔ جگت تھانیر پایا، سرشٹ سبائی آپ کھپانیدا۔ اپنا ویس آپ وٹایا، نرگن نرگن جوت جگانیدا۔ جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ ڈیرہ لایا، چرن کول آپ رکھانیدا۔ بدھک ہو ہو بان چلایا، تیر نشانہ اک رکھانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی دھار رکھانیدا۔ بدھک ماریا تیر نرالا، چرن کول کول چھہانیا۔ لئے انگڑائی کرشنا کاہنا، کاہنا اپنا روپ وٹانیا۔ آپے ویکھے مار دھیانا، پچھلا لیکھا رہیا مٹکانیا۔ آپے جانے ساچا بھانا، ہر بھانے وچ رکھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک رتی دے وڈیانیا۔ ایک رتی نال نال پیار، کاہن گھننیا آپ کرانیدا۔ چرن کول رت آئی باہر، ایک حصہ ونڈ ونڈانیدا۔ چوتھا حصہ کر تیار، چوتھے جگ تیری جھولی پانیدا۔ اپنی رسنا کہے پکار، سواری ناؤں رکھانیدا۔ اٹھاراں بھار نہ تئلے کوئی بھار، بناپت ویکھ رکھانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کیسر اک اچانیدا۔ سواری ور داتار، ایک ایک رکھایا۔ دوپر کرپا پار کینار، کلجگ لوک مات پھیرا پایا۔ جیو جنت ونج واپار، بے انت آپ رکھایا۔ سادھ سنت کرن شنکار، جگت بھوت رہے ہنڈھایا۔ چارے کوٹ کرن پکار، لال رنگ نہ کولے چڑھایا۔ جوٹھ جھوٹھ ہوئے ہاہاکار، آساترنا من لبھایا۔ پنچ تت تت وکار، رتی رتی نہ کوئی دسایا۔ چوڑاں ہٹ ہوئے خوار، چوڑاں طبق رہے گرلایا۔ عیسیٰ موسیٰ رو رو گئے زارو زار، ساچا کیسر ہتھ نہ آیا۔ سنگ محمد آہیں رہیا مار، اللہ رانی نین شرمایا۔ پُرکھ ابناشی کھیل اپار، اپنی دست اپنے ہتھ رکھایا۔ نرگن سرگن لئے اوتار، پنچ تت دے وڈیایا۔ جگی جوت اگم اپار، نانک اپنا ناؤں دھرایا۔ ایک کیسر کر تیار، اپنے امرت وچ ملایا۔ ساچا امرت کر تیار، اپنے مگھ چوایا۔ لہنا اتریا پار کینار، دینا کولے رہے نہ ریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک کیسر دے سمجھایا۔ ساچا کیسر ہر کرتار، ایک ویکھ رکھانیدا۔ ایک بوٹا کر اُجیار، پت ڈالی آپ مہکانیدا۔ رتی بسنت رت پیار، امر امر پھل لگانیدا۔ امرت پھل ہو یا تیار، رام داس آپ اکھوانیدا۔ رس ویکھے ارجن

دھار، پکا بوٹا وڈھ وکھائیندا۔ سچ اہوتی دیوے چاڈھ، لوحاں اُپر بہائیندا۔ لیکھا جانے اپنی وار، ہر ساچا آپ کرانیندا۔ گر تیغ بہادر ساچی بھٹھی دیوے چاڈھ، اُپر اپنا گھول گھمائیندا۔ رنگ رتے رنگ کر تیار، سچ لاری دیکھ وکھائیندا۔ پُرکھ ابناشی کرے کرائے کر نیہار، آپ اپنی کل ورتائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کیسر اک اُچائیندا۔ ساچا کیسر رتی، رتی رت وچ ملائیا۔ دُشٹ دمن اُچایا جتی ستی، ست ست ناؤں دھرائیا۔ ساچی ناری ملیا ایکا پتی، پت پتونتا وڈ وڈیائیا۔ گھر جگائے بیٹھا نرگن پتی، پتی تیل نہ کوئی دکھائیا۔ سچھنڈ دوار دکھائے ایکا ہٹی، چوڈاں لوک چرناں ہیٹھ دہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا بوٹا دئے لگائیا۔ ساچا بوٹا کیسر کر تیار، ارجن بھیٹ چڑھایا۔ آپے وڈھے اپنی وار، سچ کرسانا ہر اکھوایا۔ ساچی بھٹھی دیوے چاڈھ، تیغ بہادر جوتی لنبو اگنی لایا۔ سچ لاری رنگ کرتار، گوبند چولا اک بنایا۔ سچھنڈ کھیل اپار، لوک مات دیکھن آیا۔ کیس گڑھ ہو تیار، سیس دھڑ آپ رنگایا۔ اُپر چڑھ بولے کوک کرے پکار، گرگھیاں ایہہ سمجھایا۔ آپے کھنڈا کچھ کٹار، اپنے ہتھ رہیا چکایا۔ کوئی آئے پہلی وار، گر گر کا روپ سمایا۔ سنگھ دیا کر پیار، اٹھ اٹھ اپنا سیس نوایا۔ سنگر پورا جائے چرن بلہار، نیوں نیوں اپنا سیس جھکایا۔ اپنا کھنڈا اپنی گردن آپے مار، آر پار آپ کرایا۔ گرگھیاں کر پیار، ساچے سٹ گود بہایا۔ اپنی رنگی لہو دھار، گر سکھ رنگ نہ کوئی چڑھایا۔ گر تیغ بہادر تیرا پیار، گر گوبند اپنی تیغ چڑھایا۔ جگت ظلم کرے خوار، مظلوماں لئے بچایا۔ پنج پیارے کر تیار، ساچا بستر تن سجایا۔ آپ اپنا کرے کھیل کرتار، کھیلنہارا دس نہ آیا۔ ساچا رنگ کر تیار، لال گُلالا رنگ چڑھایا۔ سنجگ کوکے اٹھے کرے پکار، گر گوبند آگے آیا۔ تیری جوتی جگی اپار، تیرے درس ہر در پایا۔ تریتا آیا اپنی وار، کیتا قول دئے سمجھایا۔ در دواپر رووے زارو زار، پنچاں پریتی بھل نہ جایا۔ یُدھشٹر ڈھیہہ ڈھیہہ پئے چرن دوار، چرن چرنودک کھ چوایا۔ کلجگ آئی انتم وار، نانک بوٹا اک دکھایا۔ گر ارجن آیا اتوں وار، ساچا میوہ پھل لگایا۔ گر تیغ بہادر کر تیار، اپنا سیس وچ رکھایا۔ سچا دکھائے جگت وہار، گر گوبند اپنا بھیو نہ کسے جنایا۔ ساچا امرت باٹا کر تیار، اپنی ریتی رہیا چلایا۔ جگت پتاسے پائے کرے مٹھا کھار، مٹھا رس وچ لگایا۔ ساچی رت وچ کرے امرت راس، ساچا سچ پیالہ اک بنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، کلجگ ساچے دئے سمجھایا۔ سنجگ تریتے دواپر کلجگ، گر گوبند ایہہ سمجھائیندا۔ جگ جگ اودھ جائے

لنگھ، تھر کوئی رہن نہ پائیندا۔ ہر کا بھیونہ رہے گجھ، لوک مات آپ پرگٹائیندا۔ اپنا بھانا آپے رہیا سنجھ، اپنے بھانے وچ آپ رہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گوہند ایہہ سمجھائیندا۔ سَتجگ اُٹھ نوجوان، تیرا لیکھا دے مُکائیا۔ ساچا سَت میرا بلوان، سَنگھ اجیت تیری جھولی پائیا۔ مستک کُگا لائے اک نشان، نرگن آپ ہوئے رُشائیا۔ تریتا تیرے دیکھے مکان، جُجھار جھوج جھوج سائیا۔ دواپر تیری مٹے آن، زوراور اپنا بل دھرائیا۔ کلج سکے نہ کوئی پچھان، فتح ڈنکا فتح رہیا وجائیا۔ چوہاں لیکھا چکھے وچ جہان، گر گوہند دے مُکائیا۔ کوئے جیو جنت نہ سکے کر پچھان، بھیو ابھیدا گیا نہ کسے سمجھائیا۔ ایکا دسیا سچ نشان، پُرکھ اکال اک منائیا۔ گرُو گرنتھ گرُو گر آن، گر منتر نام پڑھائیا۔ پُرکھ ابناشی سد مہربان، جگ جگ اپنی کل ورتائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سوارتی ساچا کیسر، گر گوہند اپنی جھولی پائیا۔ سوارتی کیسر پلے بنھی گنڈھ، سَنگُر پورا خوشی منائیندا۔ گر سیکھاں اندر پائے ٹھنڈ، امرت آتم لکھ چوہائیندا۔ لکھ چوہاں دیوے ونڈاں ونڈ، اپنا حصہ آپ کرائیندا۔ آپے سَتا دے کر کنڈھ، کروٹ اپنی نہ بدلائیندا۔ کلج ویلا جائے ہنڈھ، ماچھو واڑے ایہہ سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پُرکھ اکال اک منائیندا۔ پُرکھ اکال ہر ہر نیا، گر گوہند وٹی ودھائیا۔ چار سَت چار جگ چاڑھے چنیا، چار جگ ہوئے رُشائیا۔ کلج بیڑا تیرا بنھیا، ڈونگھی دھار نہ کوئی وہائیا۔ گر سیکھاں دوارے پھرے بھنیا، گر سیکھاں سیو کمائیا۔ گر سکھ اپنی کُھوں جمیا، نکھی دھار کٹار ملایا۔ تیری تاب سکے نہ کوئی بھلیا، من منکا دے بھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا لیکھا رہیا لکھائیا۔ گر گوہند سچ دوار، ایکا ایک سہائیندا۔ پُرکھ اکال کرے پیار، گھر ساچے میل ملائیندا۔ دواں رنگ ایکا دھار، برہمنڈ روپ چڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا آپ سمجھائیندا۔ ساچا لیکھا ہر نرکار، گر گوہند آپ سمجھایا۔ تیری رت کرے پیار، آنتر کوئی رہن نہ پایا۔ تیرا نیچ نیچے ساچے وت وچ سنسار، چار ورن دے مٹایا۔ ایکا مت کرے کرتار، نو کھنڈ پر تھی پھیرا پایا۔ ایکا ہٹ کھولے دوار، دوسر ہٹ نہ کوئی جنایا۔ تیر تھ تھ مارے مار، اٹھسٹھ لیکھا دے چکایا۔ تیری کھولے گٹھ آپ نرکار، جو پلے بن لیا۔ پرگٹ ہوئے وچ سنسار، نہہکنک ناؤں دھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھانا آپ سمجھایا۔ سُنیا بھانا ہر بھگوان، گر گوہند خوشی منائیندا۔ پُرکھ ابناشی تیرا کون مکان، کون دوارے ڈیرہ لائیندا۔ کون دکھائے مات نشان،

کون روپ درسائیندا۔ کون ہوئے تیرا مکان، کون ڈھولا نام الائیندا۔ کون مارے نرالا بان، چلہ تیر کمان کون اٹھائیندا۔ کون سکے تیرا روپ پچھان، کون
 وچولا میل ملائیندا۔ ابناشی کرتا جانی جان، بھیو ابھیدا آپ کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دیا کمائیندا۔ گوہند وچولا لوک مات، مات
 لوک کرے کڑمائیا۔ شبد ڈھولا تیری دات، دو جہاناں وجے ودھائیا۔ تیرا نام سچی کرامات، لوآں پڑیاں دے وڈیائیا۔ تیرے مندر کھولے تاک، اپنا نور
 کرے رُشائیا۔ تیرا ہٹ ویکھے ساچا ہاٹ، چوڈاں چوڈاں ویکھ وکھائیا۔ تیری سیجا سوہے ساچی کھاٹ، دوسر آسن نہ کوئی لگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ور گھر ساچا اک رکھائیا۔ گوہند ہر ہر جانی، ایکا ناؤں کرتار۔ تیرا کھیل سری بھگوانیا، ورتے وچ سنسار۔ آپا آپ کرے
 قربانیا، پنج تت نہ کوئے آکار۔ ایکا گھر سوہے مہربانیا، سمبل نگری دھام نیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے اپنی وار۔ سمبل نگری
 سچ دوار، ہر ساچے سچ سمجھایا۔ پرگٹ ہوئے آپ نرکار، نرگن نور کرے رُشائیا۔ شبد شبدي وانج لئے مار، اچی کوکے دے سنایا۔ چار ورنان کرے پیار،
 چوتھا جگ رہن نہ پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر اپنا ہتھ رکھایا۔ کلجک ویلا انتم آونا، ہر ساچا کھیل کھلائیندا۔ پُرکھ ابناشی جامہ پاونا،
 نرگن اپنا روپ وٹائیندا۔ بونجا اکھر ویکھ وکھانا، باون اپنی کل ورتائیندا۔ پینتیس اکھر رنگ رنگاونا، ستاراں اکھر اپنی جھولی پائیندا۔ دوئے روپ اک کراونا،
 دوآ اکھر اک وکھائیندا۔ تئاں لوکاں صفر صفر صفر آپ کراونا، بیس بیس اپنا کھیل کھلائیندا۔ بیس سو اپنا رنگ چڑھاونا، رنگ ہو نہ کوئی بنائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی رچن رچائیندا۔ ویہ سو بکرمی کھیل اپارا، اپنی رت دے جلائی۔ رتی رت کر اُجیارا، اگن لاٹ اک وکھائیا۔ اگن
 لاٹ بھر بھنڈارا، اسمانا دھواں دھار بنائیا۔ دھواں دھار کرے اُجیارا، جوتی جوت کر رُشائیا۔ گوہند سچ کرے پیارا، بنک دوارا اک وکھائیا۔ ساچے مندر کر
 پسارا، سمبل اپنا گڑھ وسائیا۔ شبد بول ست جیکارا، گوہند تیرا ناؤں وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوڑاسی ویکھ وکھائیا۔ لکھ چوڑاسی
 ویکھنہارا، ایکا ایک اکھوایا۔ کلجک آئی انتم وارا، برہما وشنوں شو لئے انگڑایا۔ پُرکھ ابناشی جوت جگائی لوک مات ہو یا اُجیارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، آپے بٹھے اپنی دھارا۔ ایکا جوتی ایکا دھار، دو جے اپنی کھیل کھلائیا۔ تیجے برس ہو تیار، چوتھے سرشٹی ونڈ ونڈائیا۔ پنچم پنچاں پاوے سار، چھیویں

چھیویں گھر وے ودھایا۔ ستویں ست پُرکھ نرنجن ساچی کار، اٹھاں تتاں آپ دکھایا۔ نوونے در کھیل کرے آپ کرتار، دسویں اپنا لیکھا دے گنایا۔
 ساچا بالا کرتیار، جوت جوالا دے بُجھایا۔ شاہ کنگلاں پاوے سار، پرتپالک وڈ وڈیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، رتی رت رہن نہ پایا۔
 رتی رت پائی ہون، آہوتی آپ دکھائیندا۔ لیکھا چکائے اون گوَن، پون پوناں وچ سائیندا۔ امرت میگھ برے سون، ساون اپنا روپ وٹائیندا۔ لیکھا جانے
 پون پون، دل چھلدھاری کھیل کھائیندا۔ توڑے ہنکاری گڑھ راون، رام راما بان اٹھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا حکم سناؤیندا۔
 حکم سنایا دھر فرمان، ہر ساچا شبد جنائیندا۔ شبد پھٹ ہوئے قربان، سکھ سورا سواکھوائیندا۔ ہتھ پھڑائے نہ کوئی کرپان، جگت میان نہ کوئی بناؤیندا۔ نرگن
 روپ نگہبان، نرگن اپنا تیر چلاؤیندا۔ سنگر جودھا نوجوان، اک اتیا آپ اٹھائیندا۔ پتت پُنیتا کرے پُن چھان، ساچی ریتا آپ دکھائیندا۔ رتی رت گن
 ندھان، تت نت نہ کوئی جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا رنگ آپ رکھائیندا۔ ساچا رنگ چاڑھنہارا، دس اک
 کرے گڑمائیا۔ ساچا بنے مات منارا، ساڈھے تن ہتھ ویکھ دکھایا۔ دسم دواری پار کنارہ، ویہ سو دس بکرمی نال رلائیا۔ سولاں گھڑ کر شنگارا، ساچی چولی
 آپ رنگائیا۔ آپے کچھے چرن دوارا، سچکھنڈ دوارا اک وڈیایا۔ آپے دیوے سچ سہارا، ساچا ساچی کرے کھیل رگھرائیا۔ اندر مندر سوہے اندر دھارا، شبد
 سنگھاسن سو بھاپایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا لال گُلا رنگ چڑھائیا۔ لال گُلا رنگ اندٹھا، رنگ رنگے رنگنہار۔ کھیلے کھیل ابناشی لپتتا،
 آد جگادی ساچی دھار۔ آلس نندرا وچ کدے نہ ستا، ستارہ سرب سنسار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ سہائے اپنی ریتا، کرے کھیل
 اگم پار۔ ساچی رت سہاونی، ہر ساچا آپ سہائیندا۔ گر گوہند تیری پور کرائے بھاونی، بھانا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ تیری پکی ہاڑی ساونی، پھل بوٹا ویکھ
 دکھائیندا۔ اپنی ہتھیں آپے گاہونی، دوسر نال نہ کوئی رلاؤیندا۔ تیری رکھے وچ ضامن، ضامن اک گر بناؤیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 کجک تیری انتم ور، اپنا انگ اک دکھائیندا۔ ساچی رت سوارتی کیسر ہر نرنکار، ساچی سچ کرے جنایا۔ ویہ سو گیاراں کریا خبردار، پنجاں پیاریاں لئے
 اٹھایا۔ ساچی سچ کرے کرتار، کرنی کرتا آپ کرائیا۔ لال قلعے ویکھ وچار، دلی پھیرا پایا۔ اپنا پردہ اتوں اتار، گر سکھاں ہیٹھ وچھائیا۔ سیوا کرائے کرنیہار،

ساچی سیوک سیوکمانیا۔ مولیٰ تند بنے تند شنگار، ساچا سنگن رہیا منانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویہہ سو بکرمی گیارا دس دو وار پار کنارہ،
 ایک ملیا ساچا یارا، یاری یاراں نال نبھانیا۔ دسم دواہی ناتا گیا ٹٹ، پُرکھ اکال پر بھ پایا۔ کایا مندر لیکھا گیا چھٹ، سچھنڈ دوارے آپے بہایا۔ لوک مات
 ترے گن مایا لٹ، گرسکھ خالی ہتھ رکھایا۔ دھرم رائے دواہیوں کڈھیا کٹ، چتر گپت نیڑ نہ آیا۔ لاڑی موت گت سٹی پٹ، در دوار نہ پھیرا پایا۔ آون
 جاون گرسکھاں گیا چھٹ، جس جن اپنی گود بہایا۔ لکھ چوراسی وچوں لہجی ایکا مٹھ، نو کھنڈ پر تھی پھول پھولایا۔ ابناشی کرتا گیا ٹٹھ، گر گوبند دے
 صلاحیا۔ بھر پیالہ جام پیایا ایکا گھٹ، نشہ اتر کدے نہ جایا۔ وچوں کڈھے واسنا کھوٹ، شبد چوٹ اک لگایا۔ آپ اٹھائے آلیوں ڈگے بوٹ، آپ اپنے
 انگ لگایا۔ دیوے نام بھنڈارا اتوٹ، سوہنگ اکھراک پڑھایا۔ گرسکھاں اُپر سنگر پورا ٹٹھ، گھر گھر اپنا اپنا تان گرسکھاں وچ لگایا۔ گرسکھاں دی رکھی سدا
 اوٹ، گرسکھ اپنا سیس تاج سہایا۔ گرسکھاں نگارہ گھر گھر وچے چوٹ، سنگر پورا ڈکا آپ لگایا۔ لہجے پھر دے کوئی کوٹ، دس کسے نہ آیا۔ کلجک جیاں
 مایا ممتا بھری نہ پوٹ، آسا ترسانہ بھیکھ وٹایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے قلعے دتا ور، نانک لیکھا نال ملایا۔ نانک لیکھا گم اتھاہ، مہما
 اکھ کتھی نہ جانیا۔ شبد گرو اک ملاح، چار ورنان گیا سمجھانیا۔ ہندو مسلم سکھ عیسائی بھین بھرا، اوج نیچ نہ کوئی دکھانیا۔ سنگر پورا سدا ملاح، سب دا بیڑا رہیا
 ترانیا۔ نمانیاں گلے لئے لگا، غریب نمانے گود سہانیا۔ جروانیاں در دے ڈکا، وڈ داتا بے پرواہیا۔ لالو تیرا لیکھا دے مُکا، کایا قلعے ویکھ دکھانیا۔ لال قلعے
 چرن چھہا، لال رنگ گر نانک دے چڑھانیا۔ دواہاں وچولا بن ملاح، پُرکھ ابناشی سیوکمانیا۔ انگیکار لئے کرا، آپ اپنی دیا کمانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، سمت سمتی سچ وہارا، ہر ساچا آپ دکھانیا۔ سمت گیاراں سچ وہارا، ہر ساچے سچ کرایا۔ لیکھا لیکھیا اپرا پارا، نہ کوئی میٹ مٹایا۔ سمت ستاراں
 ستاراں ہاڑا، نو مہینے اٹھاراں دن مات گر بھ پھند دے کٹایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا لیکھے وچ لگایا۔ سمت باراں سچ دہاڑا، ہاڑ ستاراں
 وٹی ودھانیا۔ سمت تیراں کریا سچ وہارا، لوک مات رہیا چلایا۔ نہ کوئی گر نہ اوتارا، گرسکھاں دے وڈیاں لگایا۔ ایکا بھرے سچ بھنڈارا، سچ اوتارا آپ اکھوانیا۔
 اوجاں نیچاں کریا پار کنارہ، کھتری براہمن شودر ویش ایکا گود رکھانیا۔ اٹھاراں برن نہ کوئی ونجارا، ایکا رنگن رنگ چڑھانیا۔ ایکا شبد اک جیکارا، سوہنگ سو

کرے پڑھائیا۔ ایک مندر اک دوار، گر سرن اک سرنائیا۔ ایک رکھے رکھنہارا، جگ جگ ہر جن پیج رکھائیا۔ بھگت وچھل ہر گردھارا، ہر بھگت لئے ترائیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی رچنا آپ رچائیا۔ سمت تیراں تیری دھار، تریلوکاں آپ چلائیندا۔ کلجگ سنتاں مارے مار، ساچے سنتاں
 میل ملائیندا۔ چوتھے جگ مارے مار، خاکی بندے خاک ملائیندا۔ شاہ سلطاناں کر خوار، تخت تاج ملائیندا۔ گرگھ ساچے کر پیار، ساچے در سہائیندا۔ والی
 ہند کرے خبردار، سویا کوئی رہن نہ پائیندا۔ کلجگ آئی انتم وار، در گھر سنگ نہ کوئی نبھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سمت چوڑاں سچ
 وہار، ایک اکی پاوے وچ سنسار، ساچی سکھی آپ اپائیندا۔ ساچی سکھی ایک رنگ، ہر ہر آپ رنگایا۔ سنگر پورا سورا سرنگ، سر اپنا ہتھ لگایا۔ نام وجائے اک
 مردنگ، دُھن انادی ناد سنایا۔ آتم سیجا سچ پلنگ، آتم سیجا ڈیرہ لایا۔ گرگھان بھچھیا رہیا منگ، ایک جھولی آگے ڈاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، چوڑاں ہٹاں ویکھ وکھایا۔ چوڑاں ہٹاں پار کنارہ، پندراں پندراں ویکھ وکھائیا۔ تیرتھ تھان پار کنارہ، تھ کنارہ نہ کوئی سہائیا۔ گرگھ ساچے کر تیار، چار
 کُنٹ آپ پھرائیا۔ ایک شبد شبد جیکارا، سرشٹ سبائی رہیا سنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرپا کھیل کھلائیا۔ کرپا کر کھیل کھلائیندا، خالق
 خلق روپ وٹائیا۔ سمت سولاں ویس وٹائیندا، بالک بردھ نہ کوئی رکھائیا۔ شاہو بھوپ ناؤں دھرائیندا، ست سروپ ان رنگ وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، ہر جن تیرا ساچا ور، ہر ساچا پور کرائیا۔ سمت سولاں سولاں دھار، سولاں سولاں وچ لگائیا۔ چار جگ دا بھریا بھنڈار، کلجگ انتم دئے
 ورتائیا۔ ایک گر گر دوار، گرچرن سچی سرنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویکھنہارا ساچا گھر سچ دوار، ہر ساچا سچ سہائیا۔ تینتی اکھر و سیا باہر،
 بھیکھ کوئی نہ پائیندا۔ برہم ویتانہ کرے وچار، وید کتیب نہ کوئی گائیندا۔ ستاراں اکھر نرگن دھار، سال ستاراں آپ رکھائیندا۔ سال ستارویں ہو اُجیار، آپ
 اپنی کل ورتائیندا۔ پنچم سیس تاج کر اُجیار، لوک مات ویس وٹائیندا۔ شبد انادی بول جیکار، لوآں پُریاں آپ سنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، آپ اپنی کل ورتائیندا۔ کل ورتتا ہر بھگوان، انتم کھیل کھلائیندا۔ اک وکھائے سچ نشان، سنجگ ساچا آپ اُٹھائیندا۔ سمت ستاراں ہو پردھان،
 من کا بھرم ملائیندا۔ سچ سخیاں میلے ساچا کاہن، مل سخیاں منگل گائیندا۔ ساچا میلا سرتی رام، رام سرتی آپ پرنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی

کرپا کر، آپ اپنا راہ دکھائیں۔ سمت ستاراں سچ و ہارا، ہر ساچے سچ کرایا۔ کلج تیرا پار کنارہ، سنجگ ساچا رنگ چڑھایا۔ رتی کیسر کر تیار، سنگھ پرگٹ ہتھ
 پھڑایا۔ نال رلایا پریتم سنگھ ڈلارا، بھرت شتر وگھن میل ملایا۔ کرے کرائے اپنی کارا، کل اپنی آپ ورتایا۔ آیا انتم سچ دہارا، ہاڑ ستاراں خوشی منایا۔ گرسکھ
 تیرا سچ پیارا، ہر ساچے آپ اُپایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا امرت آپ دکھایا۔ ہر سنگت تیرا ست پیار، ہر امرت روپ وٹائیں۔ رتی
 کیسر کر تیار، سوارتی میل ملائیں۔ پُرکھ ابناشی بٹھے دھار، ترے گن روپ نہ کوئی درساہیں۔ رنگ رنگیلا موہن ساچا یار، ساچی سچ ہنڈھائیں۔ پتت پُنیتا
 کرے اک و ہار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا میل ملائیں۔ ساچی رتی گرسکھاں رت، ہر امرت وچ سماں۔ ایک دیونہارا برہم مت،
 پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ ہر سنگت تیرا ایک نٹ، توت نہ کوئی رکھائی۔ رکھے ہتھ سر سمرتھ، سمرتھ پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ سوہنگ سو پوجا پاٹھ، پوجس پوجس
 پوج پُجائیا۔ آپ اتارے اوکھے گھاٹ، کلج بیڑا رہیا چلائیا۔ اگے نیڑے رکھے واٹ، پچھلا پنڈھ مُکائیا۔ گھر گھر جوت جوت جگے للاٹ، گرسکھ تیرا مستک
 ٹکا آپ چُھہائیا۔ تیری سیجا سوئے کھاٹ، اپنا آسن آپ وچھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن دیوے وڈ وڈیائیا۔ ہر جن وڈ وڈیائی
 دیونہارا، وڈ وڈا آپ اکھوائیں۔ پنجاں میلاں میل ملاونہارا، آپ اپنا میل کرائیں۔ ایک کیسر پھڑکے وچ سنسارا، ہر سنگت رنگ رنگائیں۔ بھکھ ننگ نہ رہے
 دوارا، کال مہاکال در دُرکائیں۔ ساچا سنگ سچی سرکارا، سنگر پورا آپ نبھائیں۔ آتم اندھ چکے اندھیرا، سنجھ سویر اک دکھائیں۔ بھرم گوائے ہیرا پھیرا،
 بھرم گڑھ رہن نہ پائیا۔ لیکھا چکے تیرا میرا، میرا تیرا روپ وٹائیا۔ پرگٹ ہو یا سنگھ شیر دلیرا، سنگھ روپ گرسکھ سرب دکھائیا۔ ہر شبد من چاؤ گھنیرا،
 پُرکھ ابناشی خوشی منایا۔ گرسکھ وسدا رہے گھر تیرا، سنگر پورا آپ وسائیا۔ بھاگ لگائے کایا کھیرا، گھر رتزی آپ مہکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، اپنا لیکھا ہر سنگت وچ ٹکائیا۔ ساچا کیسر چرن کول، گرسنگت پیار سماہیں۔ دیوے وڈیائی اُپر دھول، دھرتی دھرت دھول بھار مٹائیں۔ تیرا قرضہ
 لایا کرشنا ساول سول، بدھک بان نہ کوئی چلائیں۔ گرسکھاں اندر آپے مول، اپنا رنگ رنگائیں۔ گرسکھ گوبند چھکائی ایک پول، امرت جام آپ پیائیں۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ صلاحیندا۔ سوارتی کیسر کرپاندھ، کرم کانڈ میٹ مٹائیا۔ گرسکھ تیرا کارج کرے سدھ، نو ندھ

تیرے چرناں سیو کمائیا۔ آپ بنائی اپنی بدھ، گرگھ ساچے لئے ملائیا۔ تیر نرالا گیا ودھ، نکھی نکھی آپ چلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سوارتی ساچا کیسر تیرا آنت وہارا وچ سنسار، سمت ستاراں ہاڑ ستاراں دئے کرائیا۔ چار جگ لیکھا پور کرایا، سمت ستاراں وٹی ودھائیا۔ ساچی سنگت رنگ چڑھایا، دوسر رنگ کسے رہن نہ پائیا۔ ہر کارُپ وچ سنسار دس نہ آیا، وپچار سرب لوکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لال رنگن اک رنگائیا۔ لال رنگ گیا چڑھ، سنگر ساچے آپ چڑھایا۔ گرگھ ساجن لئے پھڑ، چرن دوار آپ بہایا۔ آپ بندھائے اپنے لڑ، ایک پلو ہتھ رکھایا۔ قلعے کوٹ ہنکاری توڑ گڑھ، آپ اپنا در وکھایا۔ ایک اکھر و دیا پڑھ، ہنگ برہم رہیا پڑھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا ویلا آپ سہایا۔ سمت ستاراں لال رنگ، ہر سنگت آپ چڑھائیا۔ سرشٹ سبائی ہوئے ننگ، چاروں کُنٹ دئے ڈھائیا۔ پنج تت تئے کاپی ونگ، کلجگ انتم بھن وکھائیا۔ مانس مانکھ ہوئے بھنگ، تھر کوئے رہن نہ پائیا۔ آکاش نہ ڈوری اڈے پتنگ، گڈیا لوک مات گرلائیا۔ جو جن نر نرکار سچ دوار نو در آئے لگھ، ملے میل ساچے ماہیا۔ دو جہاناں مٹے پنڈھ، جم کی پھاسی تئے پھند، تندن تند آپ کٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کیسر ہر سنگت رُپ وٹایا تھننیر، تھر گھر ساچا اک وسائیا۔ تھر گھر وسیا ہر کرتار، ہر سنگت آپ وکھائیندا۔ اُچ بنائے اک دربار، لوک مات ویس وٹائیندا۔ ایک رنگ رنگے رنگنہار، لال گللا رنگ چڑھائیندا۔ سوارتی کیسر کرتار، گرگھ ساچے میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، انتم دھار آپ وکھائیندا۔ انتم دھار ہر کرپا، کسے توٹ رہن نہ پائیا۔ چار جگ چار وید چار ورن چار بانی چار کھانی آسا پور کرپا، نر اسارہن کوئی نہ پائیا۔ گرگھ ساکھان اندر واسا رکھے ہریا، چرن بھرواسا اک رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، رتی رت آپ کھچائیا۔ رتی رت کھچی ڈور، گر سنگت میل ملائیندا۔ عرش فرش رہیا ہوڑ، اندھ گھور پھول پھولائیندا۔ لیکھا چکائے تور مور، منمکھ در توں ہوڑ آپ ڈرکائیندا۔ گرگھ چڑھائے اپنے گھوڑ، ساچا راکی نام دوڑائیندا۔ ہر جن اپنے آپے لوڑ، لڑینڈا ساجن میل ملائیندا۔ پُرکھ نرنجن آپے بہڑ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کالی شاہی آپ مٹائیندا۔ کالکھ شاہی مٹیا داغ، سمت ستاراں وٹی ودھائیا۔ ہاڑ ستاراں جگے چراغ، گرگھ گھر ہوئے رُشنائیا۔ پھڑ بنایا ہنس کاگ، سوہنگ موتی چوگ چُگائیا۔ سوئی سرتی

گئی جاگ، جاگرت جوت اک دکھائیا۔ ترے گن بُجھی آگ، توتت وچ سمانیا۔ ہر سنگت ہويا وڈ وڈ بھاگ، وڈبھاگی خوشی منائیا۔ آپ کرایا مجن ماگھ، دھوڑی ٹکا مستک خاک رمانیا۔ جو جن سرنائی گیا لاگ، رائے دھرم نہ دے سزائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت ایکا کیسر تیری رتی رت بنائیا۔ تیری رت سچ اچھال، لوک مات کرایا۔ کرے کھیل ہر ت کال، ترے گن ت آپ تپایا۔ دوس زین ہوئے رکھوال، گرسکھاں ساچے لئے بچایا۔ پھل لگائے کایا ڈال، امرت پھل آپ کھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مندر اک دکھایا۔ ساچا مندر سہاوناء، سہائے آپ زرنکار۔ کھجگ انتم رنگ رنگاونا، چاڑھے رنگ سچی سرکار۔ پنج پیارے جوت جگاونا، اگی اگی اکیاں اتوں وار۔ ایکا سکھی سکھ بناونا، چار ورن کر خوار۔ تیری نکھی دھار رکھاونا، والوں کی وچ سنسار۔ نیت پیکیہ پیکیہ روپ درساونا، دیناں انا تھا دے ادھار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت لائے پار۔ ہر سنگت بیڑا چکھیا، کر کرپا دین دیال۔ گرسکھ بوٹا کدے نہ سکھیا، ہوئے سہائی آپ کرپال۔ کھجگ ویلا انتم ڈھکیا، پھل دے نہ کسے ڈال۔ لکھ چوڑاسی چوگ کھٹھیا، گھر گھر ویس کرائے کال۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہويا مہربان۔ پُرکھ ابناشی اپنا کھیل آپے کھیلیا، دیون آیا دانی دان۔ لکھ چوڑاسی کٹے جیلیا، بخشے چرن دھوڑا شان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا دانی دان۔ دان اولٹرا پُرکھ اکالا، ایکا سوہنگ جاپ جپائیندا۔ اجپا جاپ پائے گل مالا، بھگت بھگتی بھگتاں وچ سمانندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ ساچی ونڈ ونڈائیندا۔ گرسکھ ونڈی ونڈا پار، سنگر پورا آپ ونڈائیا۔ سمت ستاراں ہاڑ ستاراں دوس وچار، دوس زین دیکھ دکھائیا۔ کالکھ کال میٹے دھار، لال لال رنگائیا۔ ایکا کیسر کرے پیار، سواری رت سمانیا۔ پریشور میلا وچ سنسار، پر م پُرکھ آپ ملانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھجگ تیری انتم ور، ہر سنگت دیوے مان وڈیائیا۔ ساچا امرت بھریا بھنڈار، کیسر رتی نال رنگ رنگایا۔ سنگھ بٹن بنے اک ورتار، ہر سنگت دے ورتایا۔ روگ سوگ چنتا ڈکھ لتھے ڈکھڑا بھار، جو جن چرن دھیان لگایا۔ اُجل کھڑا ہوئے وچ سنسار، اُٹا زکھڑا پندھ مکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلنک زانن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھکوان، برہما وشن شو دیون آیا دان۔ نو سو چرانوے چو کڑی جگ کرے کلیان، ہر سکھاں دیکھے مار دھیان، گرسکھاں میل ملایا۔ ہر سکھ ہر ہر دیکھن آیا، ہر جوتی جوت

جگا۔ گر سیکھ گر گر گود بہایا، گر گوبند گیا سمجھا۔ مانک موتی چوگ چُگایا، سرتی سوتی لئے اٹھا۔ ورن گوتی پندھ مُکایا، ایک چوٹی دئے چڑھا۔ پاندھا پوتھی نہ کوئی پڑھایا، مُلا مسیتی نہ دئے سنا۔ گرننتھی پننتھی نہ راہ تکایا، نہ کوئی بنے جگت ملاح۔ ستگر پورا آپے اپنے دیکھن آیا، کلجگ انتم لایا اپنا داء۔ نرگن سرگن وچ سمایا، ایک پردہ اُپر پا۔ گر نانک ڈھانکن کو پت ایک شبد گا اُچی کوک گیا سنایا، اک اترے نہکلنک کلجگ انتم پھیری جائے پا۔ پریم پٹولا گر سیکھ تیرا رُوپ دکھایا، گزراں فیتیاں نال لئے منا۔ سر اپنے اُتے لئے لُکایا، سر رکھے ٹھنڈی چھاں۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ہر سنگت لئے ترا۔ تارنہارا آگیا، نرگن رُوپ پڑکھ اکال۔ دیا باقی جوت جگا گیا، کایا بیٹھ دھرم سچّی دھرمساں۔ گر سیکھ اُتجے من ویرا گیا، کوٹن کوٹی کوٹ نہ سکے بھال۔ گھر جگے جوت چراغیا، مُرشد مُریداں آپے رہیا بھال۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ڈھدر گا ہی بنیامات دلال۔ جگت دلال بنکے آیا، نرگن اپنا رُوپ وٹائیندا۔ کال مہاکالا اپنے سچّے ہتھ پھڑکے آیا، آپ اپنا سنگ نبھائیندا۔ کال چرناں ہیٹھ دبنکے آیا، اُپر اپنا بھار رکھائیندا۔ برہما وشن شو اپنی اُنکلی لاء، چرن دوارا اک درس، ایک اکھر آپ پڑھا، سرشٹ سبائی پڑھاؤن آیا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، سمت ستاراں ہاڑ ستاراں کرے کرائے سچ و ہار، گر کھیاں کرے اک پیار، ایک اپنے انگ لگائیا۔ گر سیکھ سچّج جس آپ جگایا، جگا و انہار سدا اتیت۔ سرشٹ سبائی رہیا سوا یا، ہر کا بھیو کسے نہ پایا، لکھ چورا سی رہی بیت۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سیکھاں دیوے ساچا ور، امرت دیوے ٹھنڈا سیت۔ ڈھدر گا ہی ساچا مان، ہر سنگت میل ملائیندا۔ کلجگ انتم کرے پچھان، گر سیکھ تیرے ڈھولے گائیندا۔ آپے بیٹھ سچ مکان، دو جہاناں تیرا راہ تکائیندا۔ شبد سرُوپی لئے بان، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، ساچی کھیل دیوے کر، کھیلنہارا آپ اکھوائیندا۔ سمت ستاراں جائے لنگھ، ستگر پورا دیا کمائیندا۔ گر سیکھ تیری مانے سچ پلنگ، اپنا آسن آپ وچھائیندا۔ پنجاں پیاریاں چاڑھے رنگ، گر گوبند گود سہائیندا۔ اکیاں منگی ایک منگ، ایک سیکھی رُوپ وٹائیندا۔ ایک ڈوری ہر سنگت پتنگ، دو جہاناں آپ اڈائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، ہر سنگت اوتوں آپ اپنا کر قربان، دیون آیا دانی دان، گر اپنی رت گر سیکھاں برہم مت سمجھائیندا۔

★ ۲۳ ہاڑ ۲۰۱۷ بکرمی ریشم سنگھ دے گھر پنڈ خیرا ضلع جالندھر ★

ست پڑکھ زرنجن زرنجن دھار، آد جگاد رکھائیندا۔ سو پڑکھ زرنجن کھیل اپار، جگا جگنت آپ کرائیندا۔ ہر پڑکھ زرنجن لکھ اگوچر اگم اپار، بھيو اھیدا بھيو نہ آئیندا۔ اینکارا نور اُجیار، آد زرنجن جوت جگائیندا۔ ابناشی کرتا وسنہارا سچکھنڈ دوار، تھر گھر ساچے سو بھا پائیندا۔ سری بھگوان آپے جانے اپنی کار، کرنی کرتا پڑکھ آپ اکھوائیندا۔ پار برہم پر بھ ہو تیار، جوئی رہت اپنا ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پڑکھ ابناشی کرتا، آپ اپنا ویس وٹائیندا۔ ویس اولا اینکارا، آد جگاد وٹائیا۔ زرنجن نور کر اُجیار، جوتی نور ڈگمگائیا۔ سچکھنڈ نواسی سچکھنڈ دوارے وسنہارا، تھر گھر بیٹھا بیج ہنڈھائیا۔ محل اٹل اُچ منارا، ہر مندر آپ سہائیا۔ شاہو بھوپ سچا سکدارا، راج راجاناں عھم سناٹیا۔ دھر فرمانا اک جیکارا، شبد انادی ناد و جائیا۔ در درویش بن بھکھارا، زرنیش لکھ جگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ نواسا پڑکھ ابناشا آپ اپنا کھیل کھلایا۔ سچکھنڈ دوارا سچ محلہ، ست پڑکھ زرنجن آپ وسائیندا۔ سو پڑکھ زرنجن اک اکلا، آدن آنتا آسن لائیندا۔ ہر پڑکھ زرنجن اچھل اچھلا، ول چھل اپنا آپ وکھائیندا۔ اینکارا اپنے دپیک آپے بلا، آد زرنجن ڈگمگائیندا۔ سری بھگوان اپنی جوتی آپے رلا، دوسر سنگ نہ کوئے وکھائیندا۔ ابناشی کرتا کرے کھیل جلاں تھلاں، جل تھل مہینٹل ڈیرہ لائیندا۔ پار برہم بیج سنگھاسن ایکلا، ساچی سیجا آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اگم اپار، لکھ اگوچر بھيو نہ آئیندا۔ لکھ اگوچر اگم اتھاہ، پڑکھ ابناشی بھيو نہ رائیا۔ آد جگادی بے پرواہ، جگ جگ اپنی رچن رچائیا۔ زرنجن بنے زرنجن ملاح، زرنجن کھیوٹ کھیٹا بیڑا آپ چلاٹیا۔ زرنجن صفتی صفت صلاح، بے عیب پروردگار اپنا ناؤں دھرائیا۔ زرنجن وسے سچکھنڈ دوارے ساچے تھان، تھر گھر ساچے سو بھا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرنجن روپ زراکار، اکال مورت کھیل اپار، اجوئی رہت وڈ وڈیائیا۔ اجوئی رہت پڑکھ اکالا، بھيو کوئے نہ پائیندا۔ آد جگادی دین دیا، دیا بندھ اپنا ناؤں رکھائیندا۔ ایکلا وسے سچکھنڈ سچّی دھر مسالہ، چھپر چھن نہ کوئے چھہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر ساچا سچ دوارا، زرنل دیا باقی کر اُجیار، کملا پاتی ویکھ وکھائیندا۔ کملا پاتی ہر بھگوان، مہما اکھ کتھی نہ جائیا۔ آد جگادی نوجوان، بردھ بال نہ روپ وٹائیا۔ سدا سہیلا سد مہربان، انھو

پرکاش سمائیا۔ جگا جگنتر کھیل مہان، چاروں گنٹ جوت کرے رُشائیا۔ اک دکھائے سچ نشان، شبد نشانہ ہتھ اٹھائیا۔ پاوے سار دو جہان، دو جہاناں ویکھ دکھائیا۔ ایکا ناؤں کر اُجیار، سرشٹ سبائی ہر کرتار دے سنائیا۔ اپنے گھر ہو پردھان، اپنی بانی آپ سنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے وسے سچ محلہ، پُرکھ ابناشی اک اِکلا، ایکنکارا ایکا جوت رُشائیا۔ اک اِکلا کر پِسار، ایکنکارا آد اپنا آپ پر بھ ساچا آپ اپائیندا۔ شاہو بھوپ بن سکدارا، شاہ سلطان ناؤں دھرائیندا۔ حکمی حکم ورتے ورتار، حکمی حکم آپ چلائیندا۔ سچ سنگھاسن کھیل نیارا، پُرکھ ابناشی آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ابناشی کرتا، آپ اپنی کل ورتائیندا۔ اپنی کل ہر ورتتا، ہر وڈا وڈا وڈیائیا۔ نرگن روپ سری بھگونت، سارنگ دھر آپ اکھوائیا۔ جگا جگنتر ویس وٹنتا، روپ ریکھ نہ کوئے دکھائیا۔ شبد انادی ناد وجنتا، سُر تال نہ کوئے جنائیا۔ تھر گھر ساچا دھام سہنتا، سچھنڈ وجدی رہے ودھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔

تئاں لیکھا اپنے ہتھ رکھایا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیندا۔ سچھنڈ نواسی ساچے تخت آسن لایا، شاہو بھوپ اپنا حکم چلائیندا۔ پنچم تاج سیس ٹکایا، پنچم گھہ صلاحندا۔ تئاں لوکاں تئاں ایکا رنگ رنگایا، چوتھا گن آپ سمجھائیندا۔ چارے گھہ دے گھلایا، چارے ویداں آپ پڑھائیندا۔ چارے جگ وند وندایا، چارے کھانی آپ اپجائیندا۔ چارے بانی دُھن اناد وجایا، شبد انادی اک رکھائیندا۔ چارے ورتاں ویس وٹایا، چاریاری میل ملائیندا۔ چاروں گنٹ ویکھ دکھایا، آپ اپنا گھہ چھپائیندا۔ وشنو تیری سیوا لایا، سیوک تیرا ناؤں دھرائیندا۔ تیرا روپ آپ وٹایا، نرگن سرگن کھیل کھلائیندا۔ برہما ویتا برہم دھرایا، پاربرہم برہم اپنا انگ کٹائیندا۔ ایکا اکھر شبد پڑھایا، نام نامہ ہٹ چلائیندا۔ شکر سنسا دے چکایا، نرگن اپنا روپ درسائیندا۔ جو گھریا سو بھن دکھایا، تھر کوئے رہن نہ پائیندا۔ آد جگادی ہر رگھرایا، جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں ویکھ دکھایا، آپ اپنا سنگ نبھائیندا۔ اُتبیج سیتیج جیرج انڈ بیج تیرا جھولی پایا، ترے گن ساچا جوڑ جڑائیندا۔ لکھ چوراسی وند وندایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی وست جھولی پائیندا۔ ساچی

وست نام انمول، ہر وشنوں جھولی پائی۔ پُرکھ ابناشی وسے تیرے کول، جیاں داتا رزق سبائی۔ ترے گن تیرا وجائے ڈھول، راجس تیرا رُوپ درسائی۔ ساتک ست سرُوپی جائے مَوَل، کرپا کرے بے پرواہیا۔ طموتت جائے کھول، اگنی تت اک جلائی۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک ونج اک ونجار، ایک کھولے ہٹ دوارا، در دروازہ اک گھلایا۔ در دروازہ کھولیا، کرپا آپ کرتا۔ نرگن وشنوں اندر بولیا، ایک شبد راگ جیکار۔ ابناشی کرتا سناے ساچا ڈھولیا، تیرا رُوپ اگم اپار۔ نرگن سرگن بدلے چولیا، سوہنگ شبد بھرے بھنڈار۔ تیری آتم انتر مَوَلیا، امرت کھڑی سچی گلزار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے دست اک اپار۔ وشنوں دست ایک پا، پُرکھ ابناشی سیس جھکائیندا۔ تُوں پاتشاہ سچا پاتشاہ، نیوں نیوں اپنا سیس جھکائیندا۔ تیرا در تیرا گھر میں منگدار ہواں، سدا سد ایک اور در گھر ساچا اک سہائیندا۔ تُوں پتا تُوں میری ماں، بالک تیرا ناؤں دھیائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، تیرا چرن تیرا کول تیرا رُوپ درسائیندا۔ پُرکھ ابناشی ور گھر دیا، وشنوں دیوے وڈ وڈیائی۔ کرتا پُرکھ کر نرمل جیا، جیاں جوت کر رُشائی۔ چارے جگ سیوا کرنی کر کر ہیا، نو سو چرانوے چوکڑی جگ دے بھوئی۔ تیرا نیچ آپے بیا، بھل بھلوڑی دیکھے ساچا ماہیا۔ کلجگ اتم تیری ونڈ ونڈا ساڈھے تن ہتھ سیاں، دھرت دھول کرے رُشائی۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشنوں دیوے ایک ور، نو سو چرانوے چوکڑی جگ سیوک تیری سیوا دھر، انت دھرتی دھرت دھول سہائی۔ وشنوں ور ہر ایک پایا، گھر ساچے خوشی منائیندا۔ نیوں نیوں سیس در جھکایا، سیس اپنا بھار آپ اٹھائیندا۔ ہر جگدیش نظری آیا، جاگرت جوت اک جگائیندا۔ چھتر سیس اک جھلایا، پنچم کھ تاج بنائیندا۔ چھویں گھر ڈیرہ پار کرایا، چھپر چھن نہ کوئے جھہائیندا۔ ستوں ست رنگ نشانہ اک چڑھایا، سٹح پرکاس دکھائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ہتھ اٹھایا، ہر پُرکھ نرنجن دیکھ دکھائیندا۔ ایککارا سلگن منایا، آد نرنجن کھیل کھائیندا۔ ابناشی کرتا دیکھن آیا، سری بھگوان اپنے ہتھ اٹھائیندا۔ پار برہم پر بھ دے جھلایا، در گھر ساچے سو بھا پائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست پُرکھ نرنجن ساچی دھار آپ چلائے اگم اپار، لیکھا لیکھ نہ کوئے لکھایا۔ لیکھا کسے نہ لکھیا، ہر صاحب سچا بے انت۔ نیتز نین کسے نہ دسیا، آد جگادی ساچا کنت۔ برہما وشن ونڈایا اپنا حصیا، نام ملیا نیا منت۔ پُرکھ ابناش دیوے ساچی سکھیا، وڈ داتا گنی گنوت۔ دُھر درگا ہی پائے بھچھیا، لکھ چوراسی

اُپاؤنا چيو جنت۔ امرت جھرنا ايڪا رِسيا، امرت بخشے ساچا کنت۔ جوتی جوت سرُپ هر، آپ اپنی کرپا کر، برہے دیوے ايڪا ور، در بنائے ساچي بنت۔
 پاربرہم برہم اُپجاياء، پُرکھ ابناشی کرپا دھار۔ اپنی انس آپ اُپجاياء، رُپ انوُپ ست سرُپ صاحب سچي سرکار۔ پاتی پاتی آپ مہکاياء، کملاپاتی میت مرار۔
 ساچے ساتی جام پييا، امرت بھریا سچ بھنڈار۔ ساچي تاکی کھول وکھاياء، اپنا کھوليا آپ کواڑ۔ جوتی جوت سرُپ هر، آپ اپنی کرپا کر، ايڪا برہم کرے
 اُجيار۔ پاربرہم برہم اُپجاياء، نرگن کرپا کھيل اپار۔ اپنی کل آپ ورتاياء، نرگن ورتے سچ ورتار۔ جوتی جوت جوت جگاياء، ديک ديا کرپيار۔ مات پت نہ
 کوئے بناياء، رکت بوند نہ لاياء گارا۔ ہڈ ماس ناڑی نہ جوڑ جڑاياء، ترے گن بھريانہ کوئے بھنڈارا۔ من مت بُدھ نہ وچ ٹکاياء، آسا ترسانہ کوئے وچار۔ آپ
 اپنا انگ کٹاياء، کھيلے کھيل سورس رنگ نرکارا۔ گھر ساچا شبد وجاياء، نرگن ناد دُھن جیکارا۔ ايڪا وديا اکھر پڑھاياء، نش اکھر نہ پاوے کوئی سارا۔ جوتی جوت
 سرُپ هر، آپ اپنی کرپا کر، برہے دیوے اک ہلارا۔ برہما اُتیت کملاپات، پت ڈالی آپ مہکاياء۔ نہ کوئی ورن گوت نہ دیسے ذات، برن برن وچ نہ
 کوئے لگاياء۔ نہ کوئی بھين نہ بھرات، ساک سين نہ کوئے اکھوئياء۔ نہ کوئی دوس نہ کوئی رات، سورج چن نہ کوئے چڑھاياء۔ نہ کوئی پوجانہ کوئی پاٹھ،
 اشٹ دیو نہ کوئے وکھاياء۔ نہ کوئی تيرتھ نہ کوئی گھاٹ، اٹھسٹھ نہ کوئے نہاياء۔ نہ کوئی سيجانہ کوئی کھاٹ، آسن سنگھاسن نہ کوئے وچھاياء۔ نہ کوئی چووداں
 لوک دسے ہاٹ، ترے بھون نہ رچن رچاياء۔ نہ کوئی ليکھا جانے آن ہاٹ، مات گربھ نہ اگن تپاياء۔ نہ کوئی کھيلے کھيل بازی گرناٹ، سوانگی سوانگ نہ
 کوئے وکھاياء۔ نہ کوئی بجر نہ کپاٹ، تُريانا نہ کوئے وجاياء۔ نہ کوئی جوت نہ للاٹ، نُور نُور نہ کوئے درساياء۔ پُرکھ ابناشی آپ اُتاريا اپنے گھاٹ، پاربرہم
 برہم برہم لئے اُپجاياء۔ آپے جانے اپنی واٹ، دُوسر پنڊھ نہ کوئے وکھاياء۔ جوتی جوت سرُپ هر، آپ اپنی کرپا کر، ايڪا ست کيا اُتیت آپے دیوے برہم
 مت، دُوجا ست نہ کوئے جناياء۔ برہما ویتا آپے جاياء، آپ اپنی گودي گود سُهائياء۔ دائی داياناؤں دھراياء، سيوک سيوا سيو کمائياء۔ اپنی گودي آپ اُٹھاياء، نرگن
 دس کسے نہ آيياء۔ ساچے ساتی ساچا جام پييا، امرت جھرنا اک جھرايياء۔ اکھنا لاکھی لاکھ اپنا کھيل کھلایا، ليکھا لکھ نہ سکے کوئے راياء۔ پُرکھ ابناشی ديا کماياء،
 نج گھر واسی ڈيرہ لاياء۔ پون سواس نہ کوئے چلایا، رسنا جھوانہ کوئے ہلایا۔ جوتی جوت سرُپ هر، آپ اپنی کرپا کر، برہما ویتا ست دُلارا، آپ اُپائے هر

نرنکارا، وشنوں ساچا سنگ ملائیا۔ برہما سوت کر پیار، نرگن اپنی دیا کمائیدا۔ شبد انادی دے دھنکار، ساچا ناد و جائنیدا۔ سنے سنے سنیہار، گھر مندر سوہا
 پائیدا۔ ہر مندر ساچے میت مرار، اپنا روپ در سائیدا۔ ٹھانڈا سینتا دھر دربار، در ساچا گھر آپ وڈیائیدا۔ انڈیٹھا وکھائے دھام نیار، نیتر نین نہ کوئے
 کھائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہمے دیوے ساچا ور، ساچا حکم آپ سنائیدا۔ برہمے سنا کر دھیان، ہر ساچا شبد سنائیدا۔ تیرا ناؤں
 ہو یا پردھان، پار برہم تیرا رنگ آپ رنگائیدا۔ تیرے ہتھ رکھائے نشان، سچ نشان آپ جھلائیدا۔ تیری جھولی پائے اک گیان، اپنی بھچھیا ونڈ و نڈائیدا۔
 آد جگاد رہے نگاہان، جگ جگ ویکھ وکھائیدا۔ نو سو پُرانوںے چوکڑی جگ رکھے اپنی آن، حکمی حکم آپ پھرائیدا۔ سر سر سنا پئے بھان، ہر بھانا وڈ
 دھرائیدا۔ دو جہاناں ایکا آن، ایکا اپنی کل ورتائیدا۔ تیری دست چار کھان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، ساچی ونڈن
 آپ ونڈائیدا۔ ساچی ونڈن ونڈنہارا، پُرکھ اکال اکھوائیدا۔ برہمے دیوے نام بھنڈارا، آتم آتم آپ لکائیدا۔ گھر مندر دیا کر اُجیار، نرگن جوت جوت
 جگائیدا۔ شبد اناد ناد دھنکارا، دھن آتمک آپ سنائیدا۔ چار کنت ہو اُجیارا، دہ دشا ڈگمگائیدا۔ چار ویداں بن لکھارا، چار جگاں جھولی پائیدا۔ چار ورن کر
 ونجارا، اٹھاراں برن ویکھ وکھائیدا۔ چارے بانی بول جیکارا، چوتھا پد آپ سہائیدا۔ لیکھا چکے چار یارا، پنچم جوتی جوت ڈگمگائیدا۔ لیکھا جانے ایکنکارا، آپ
 اپنی کل ورتائیدا۔ نو نو چار ہوئے پار کنارہ، کلجک ویلا اتم آئیدا۔ منونتر اکثر نہ کوئے سہارا، جگ چوکڑی نہ کوئے وکھائیدا۔ تیرا وید نہ پائے سارا، آپ
 اپنا آپ چھپائیدا۔ آپے جانے اپنی اتم وارا، لیکھا لیکھ نہ کوئے لکھائیدا۔ تیرا کرے پار کنارہ، تیرا لیکھا مول چکائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، برہمے دیوے ایکا ور، ایکا ت سمجھائیدا۔ برہمے اتم ہر بو جھیا، پر بھ ساچے دیا کمائیا۔ پُرکھ ابناشی بھو کھلایا گو جھیا، بھو رہے نہ رائیا۔ لیکھا چکے
 ایکا دو جیا، تیجے نین ہوئے رُشائیا۔ چوتھے پد ہر درس کر کر لو جھیا، پنچم گھر وجے ودھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا مندر دے سہائیا۔
 مندر سہایا ہر بھگوان، نرگن جوت کر رُشائیا۔ برہمے دیا ایکا دان، جیا داتا آپ اکھوائیا۔ ترے گن مایا ست نشان، ست ستوادی جھولی پائیا۔ پنچت کر
 پردھان، اپ تیج وائے پر تھی آکاش میل ملائیا۔ لکھ چوراسی تیری سنتان، تیری انس آپ وکھائیا۔ من مت بدھ اک نشان، نرگن اپنی ونڈ و نڈائیا۔ برہم

مت ہوئے پردھان، ایش جو کرے گڑمایا۔ نو دوارے جگت دکان، آسا ترسنا وچ لکایا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار پنج شیطان، پنچم میلانے ملایا۔ پنچم
 شبد ناد دھنکان، گھر گھر وچ دئے وجایا۔ انحد ناد سچی دھنکان، ہر مندر دئے سنایا۔ سکھمن ٹیڈھی بنک نشان، ایڑا پنکل سنگ نبھایا۔ سر سرور اک مہان،
 امرت آتم جل بھرایا۔ بجر کپائی گھٹ دکان، اپنی ہتھیں بند کرایا۔ شبد دکھائے سچ نشان، گھر ساچے آپ جھلایا۔ پُرکھ ابناشی کھیل مہان، کایا بنک گڑھ
 آپ سہایا۔ زرگن جوت جگے مہان، جوت زرنجن ڈگمگایا۔ آتم سیجا ہوئے پردھان، دسم دوا ری در کھلایا۔ سرت سخی ملے ساچا کاہن، گھر وجدی رہے
 ودھایا۔ پیا پریتم ایکا جان، پریم پیالہ دئے پیایا۔ آتم اتراک گیان، نش اکھر دکھر کرے پڑھایا۔ بودھ اگادھا ہر بھگوان، شبد اناد ناد وجایا۔ برہمے پنچ
 تت مائس مانکھ رکھے تیرا جگت نشان، ہر داتا بے پرواہیا۔ زرگن سرگن کھیل کرے مہان، اپنا روپ آپ وٹایا۔ لکھ چورا سی کرے پُن چھان، اپنی ونڈن
 ونڈ ونڈایا۔ آپے جوتی دیپ جگے مہان، آپ اپنی کل دھرایا۔ آپے شکتی روپ ہووے نوجوان، آد شکت اپنا جو بن آپ ہنڈھایا۔ آپے گر پیر دیوے
 دان، ساچی وست جھولی پانیا۔ آپے پرگٹ ہووے والی دو جہان، پتھر بھج اپنا روپ آپ وٹایا۔ آپے گائے ساچا گان، دُھر فرمانا آپ سنایا۔ آپے پون پانی
 مسان، سواس سواس آپ چلایا۔ آپے کھانی بانی پائے آن، اُتھج سیج جیرج انڈ پرا پستی مدھم بیکھری اپنی دھار بندھایا۔ آپے چار جگ ونڈن ونڈے
 ونڈ، ستجگ تریتا دوا پر کھج اپنے انگ لگایا۔ آپے پائے سار ہر ہر برہمنڈ، برہما وشن شو ویکھ دکھایا۔ آپے روس سورج چن تارا منڈل دیوے ڈن، جو
 گھڑیا سو بھن دکھایا۔ آپے ہونے نار دُہاگن رنڈ، آپے ساچا کنت ہنڈھایا۔ آپے ویس وٹائے بھیکھ پکھنڈ، آپے سچ سچ دئے درٹایا۔ آپے ہونے پرمانند،
 نجانند اپنا ڈیرہ لایا۔ آپے دُئی دویٹی ڈھائے اپنی کندھ، آپے ہوئے گڑھ وسایا۔ آپے سووے دے کر کنڈ، اپنی کروٹ نہ دئے بدلایا۔ آپے اپنا آپ
 لائے اپنے انگ، برہم پاربرہم میل ملایا۔ آپے سنائے سہاگی چھنڈ، جگ جگ ڈھولا اپنا آپے گایا۔ آپے برہما تیرا مکائے نو سو پُرانوںے چوکڑی جگ پنڈھ،
 گیڑا اپنے ہتھ رکھایا۔ آپے وسنہارا سچے سچکھنڈ، آپے دھرت دھول زرگن سرگن روپ لئے پرگٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہمے
 ساچی سکھیا دئے سمجھایا۔ برہمے سنیا ہر سندیش، دوئے جوڑ کرے نمسکارا۔ توں صاحب سچا زیش، بے عیب پروردگار۔ ہوں ٹھا کر کراں آدیس، منگاں

منگ بن بھکھارا۔ آد جگادی تیرا ویس، جگا جگنتر گر پیر اوتارا۔ میری کوئی نہ چلے تیرے آگے پیش، ہوں سیوک سیوادارا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک ایلے ساچا ہر، چھٹ جائے نہ تیرا دوارا۔ پُرکھ ابناشی حکم جنایا، برہما سُن لئے انگڑائیا۔ چارے وید تیری دھار بندھایا، چار جگ کرے کڑمائیا۔ لکھ چوراسی تیری جھولی پایا، گھڑ بھانڈے آپ دکھائیا۔ انتم ویلا اپنے ہتھ رکھایا، کوئی لکھ نہ سکے رائیا۔ چوکڑی جگ گیرا رہیا دویا، ترتالی لکھ بیس ہزار ایک رنگ دکھائیا۔ ساچی ونڈن آپ ونڈایا، آپے ویکھنہار ہوئے بے پرواہیا۔ لوآں پُریاں دھرت دھول جیرج انڈ اپنا کھیڑا لوآں وسدا کھیڑا لوآں اُجڑائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہمے دیوے ایک ور، ور داتا آپ اکھوآیا۔ برہمے مٹیا ہر کا بھانا، نیتز نیر وہایا۔ پُرکھ ابناشی ساچا رانا، ساچے تخت سُبھایا۔ سچکھنڈ نوآسی بے مہانا، ہر کسے نہ پایا۔ آپے ہوئے جانی جانا، جانہار دس نہ آیا۔ جو گھڑیا سو بھن دکھانا، تھر کوئے رہن نہ پایا۔ آپے جانے اپنا بھانا، ہر بھانے سد سمایا۔ میرا کھیل آون جانا، جاون آن رچن رچایا۔ لکھ چوراسی پیٹا تانا، تانا پیٹا آپے پایا۔ گھٹ گھٹ اندر گائے گانا، شبد انادی ناد سُنایا۔ لکھ چوراسی دیوے پینا کھانا، سرشٹ سبائی رزق سبایا۔ در دوارے بخشے مانا، سچ سرنائی اک دکھایا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ چوتھے آئے ہانا، ویلا آنت دے کرایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی اپنا ویس، کرے کرائے نر نریش، نر ہر اپنا کھیل کھلایا۔ نر ہر کھیل کھلندڑا، جو دھا سوریر بلوان۔ سچکھنڈ دوارا آپ وسندڑا، ست رنگ جھلایے اک نشان۔ تخت تاج اک دکھندڑا، پُرکھ ابناشی وڈ مہربان۔ ایک حکم آپ سُنندڑا، جگا جگنتر دُھر فرمان۔ برہما ایک مارگ آپ چلندڑا، چار جگ کر پردھان۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک پائے ساچی آن۔ ساچی آن شبد جنایا، برہمے بھل رہے نہ رائیا۔ پُرکھ ابناشی کھیل کھلایا، وشن برہما شو سیوالائیا۔ ترے ترے چیلے روپ وٹایا، ایک مات گود بہائیا۔ سر سمرتھ ہتھ لکایا، ناتھ انا تھاں آپ ہو جائیا۔ ایک منتر گاتھ پڑھایا، ایشٹ دیو اک جنائیا۔ ایک درشٹ دے کھلایا، سرشٹ سبائی وجے ودھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہمے دتا ایک ور، انتم لیکھا دے چکائیا۔ انتم لیکھا ہر چکاون، پاربرہم برہم سمجھائیدا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ پنڈھ مُکاونا، حکمی حکم آپ پھرائیدا۔ لکھ چوراسی بھانڈا بھن دکھاون، گھڑیا کوئے رہن نہ پائیدا۔ برہم تیرا پنڈھ مُکاونا، جوتی جوت میل ملائیدا۔ رَو سس مکھ شرامونا، جگت اندھیرا پردہ پائیدا۔ جوتی جوت

سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ ساچی سکھیا ڈھر دربار، وشن برہے آپ سمجھائیا۔ پُرکھ ابناشی کرپا دھار، کرپن اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ زرگن سرگن کھیل اپار، سرگن زرگن ویکھ وکھائیا۔ دوہاں وچولا آپ کرتار، شبد میللا سچ سُبھائیا۔ گاوے ڈھولا وچ سنسار، ایکا اکھر کرے پڑھائیا۔ بدلے چولا اگم اپار، جوتی جوت کرے رُشائیا۔ کلا سولاں نہ کوئے اوتار، چوڈاں لوک نہ حکم چلائی۔ عقل کلا کل آپے دھار، آپ اپنا کھیل ورتائیا۔ کوڑی کرپا پاوے سار، پُرکھ ابناشی بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھاؤنا، ہر ساچا لیکھ لکھائیندا۔ سچجک تریتا دواپر پار کراؤنا، کلجگ انتم ویکھ وکھائیندا۔ راما کرشنا ویس وٹاؤنا، راون لکا گڑھ تڑائیندا۔ غریب نمائیاں گلے لگاؤنا، بدر سُداما آپ ترائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ سنگ نبھاؤنا، کالا سوسا تن چُھبھائیندا۔ کلمہ امام آپ پڑھاؤنا، کائنات آپ جگائیندا۔ شرع شریعت اک وکھاؤنا، لاشریک کھیل کھائیندا۔ بے عیب پروردگار رُپ وٹاؤنا، نورو نور ڈمگائیندا۔ اُچی کوک نعرہ اک سناؤنا، حق بحق ویکھ وکھائیندا۔ انا الحق میل ملاؤنا، حق حقیقت جوڑ جڑائیندا۔ جگ تاریکی اک گواؤنا، ایکا نور ڈمگائیندا۔ طلبا طالب اک اکھاؤنا، ایکا سبق سخن جنائیندا۔ رحمت رحمان ناؤں ڈھراؤنا، عظمت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ سنگ محمد میل ملاؤنا، چار یاری جوڑ جڑائیندا۔ مکہ کعبہ پھیرا پاؤنا، دو دو آہ ویکھ وکھائیندا۔ شاہ نوابا ناؤں دھراؤنا، شاہ سوار آسو گھوڑا آپ دوڑائیندا۔ آب حیاتا جام پیاؤنا، بے آب نہ کوئے تڑفائیندا۔ ثابت ایمان اک رکھاؤنا، انجیل قرآن آپے گائیندا۔ تیس بتیس آپ سناؤنا، بیس بیس ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ ساچا ویکھ وکھائیندا۔ کلجگ ساچا ویکھنہارا، ایکا ایکنکار۔ کرے کھیل اگم اپار، لوک مات لے اوتار۔ نانک زرگن دیک جوت کر اُجیارا، لکھ چوڑا سی پاوے سار۔ سچکھنڈ دوارے پار کنارہ، دو جہاناں اک آدھار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دست بھرے بھنڈار۔ ساچی وسنت نام بھنڈار، ہر ساچے ہتھ رکھائیا۔ نانک زرگن کرپا اک پیار، وسنت امولک جھولی پائیا۔ نام ست ونج وپار، زرگن سرگن دئے کرائیا۔ چار ورنناں دئے آدھار، اوچاں نیچاں میل ملائی۔ سرب جیاں دا ساخجا یار، خالق خلق رُپ وٹائی۔ ملیا میل میت مرار، اک توفیق شہنشاہیا۔ سچ رفیق ہر زرنکار، بے عیب اک اکھاؤنا۔ محبوب ملیا کر پیار، میخانہ اک پرگٹائی۔ کایا کعبہ کرتیار، سچ محرابے بیٹھا آسن لائی۔ اُچی کوک کرے پکار، مقامے

حق اک خدایا۔ نورو نور جلوہ سچی سرکار، ساکھیات روپ وٹایا۔ ہندو مسلم کرے پیار، نانک زرگن ایکات سمجھایا۔ ورن گوت توں وسیا باہر، کلمہ قلمی صفت صلاحیا۔ کھانی بانی کرے پکار، ہر ہر ساچی مہارہی گایا۔ اکھر لکھن پڑھن وچ نہ کرے کوئے وچار، ہر کا ناؤں دس نہ آئی۔ چارے وید لکھ لکھ گئے ہار، پُران اٹھاراں دین گواہیا۔ وید ویسا کرے پکار، چار لکھ ستاراں ہزار، سلوک گیا گنایا۔ شاستر سمرت بن بھکھار، منگن بھکھیا بے پرواہیا۔ ہر کا نام اگم اپار، بن سنگر پورے ہتھ کسے نہ آئی۔ پنڈت کوکن کرن پکار، واکھ و دیار ہے گایا۔ یاچک گرکھ منگے دان، دیونہارا اک رگھرایا۔ نام ست کر پردھان، نانک سکھیا سکھ سمجھایا۔ ایک بانی شبد نشان، دھر فرمانا آکھ سنائی۔ جگا جگنتر کھیل مہان، سری بھگوان آپ کرایا۔ اتم کلجگ پرگٹ ہووے والی دو جہان، نہہکنک اپنا ناؤں دھرایا۔ چار گنٹ و اجے شبد نشان، سچ نگارے چوٹ لگایا۔ چارے ورن ہون حیران، اٹھاراں برن کھ شرمایا۔ برہمنڈ کھنڈ برہما وشن شو راہ تکان، کروڑ تیتیس راجا سرپت اند منگے دان، اپنی جھولی آگے ڈاہیا۔ ایک جوت بلی بلوان، زرگن زرگن لئے اُپجایا۔ دس روپ وچ جہان، گوبند اپنی کھیل کھلایا۔ ساچا کھنڈا نام کرپان، ککھی دھار آپ اٹھایا۔ پنچم پیتا پنچم کر پردھان، پنچم امرت جام پیایا۔ پنچم دیوے دھر فرمان، شبد سندیش اک سنائی۔ کلجگ مٹے کوڑ نشان، کوڑی کریارہن نہ پائی۔ چوڑاں طبق ہون ویران، الفی الف نہ کوئے ہنڈھایا۔ مایا مندر نہ دسے نشان، ڈو گکھی کندر ویکھ وکھایا۔ کٹے چندر پنچ شیطان، ہوئے گڑھ دئے تڑایا۔ پرگٹ ہووے والی دو جہان، شاہو بھوپ اپنا بل دھرایا۔ سمبل نگری سچ مکان، ساچا تخت دئے سہایا۔ جودھا سور پیر بلی بلوان، ایک کھنڈا ہتھ رکھایا۔ لوآں پُریاں پاوے آن، نو کھنڈ پر تھی ایک تھم چلایا۔ ستاں دیپاں کرے پچھان، ست سمند ساگر ایک گیڑا دئے دوایا۔ پرگٹ پرگٹائے گرکھ چتر سجان، آپ اپنی بوجھ بھجھایا۔ ایک راگ سنائے کان، دوس رین ناد دُھن شنوایا۔ ملے میل سری بھگوان، سنسار وگ رہے نہ رایا۔ گھر مندر وسائے اک مکان، اتم سیجا دئے وڈیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ اتم اپنا کھیل آپ کھلایا۔ کلجگ اتم کھیل کھیلنا، زرگن نور ہر نرنکار۔ بھگت بھگونت آپ اپنا میل میلنا، لکھ پوراسی کر وچار۔ آپے جانے اپنا وقت ویلنا، تھت وار نہ پاوے سار۔ لیکھا جانے گرو چیلنا، چیلنا گر ہر اوتار۔ آپے وسے رنگ نولینا، سچھنڈ نواسی تھر دربار۔ اچرج کھیل پاربرہم پر بھ کھیلنا، کلجگ تیری اتم وار۔ گرکھیاں کٹے دھرم رائے دی جیلنا،

رائے دھرم نہ مارے مار۔ جوت نرنجن چاڑھے تینا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے اُبھار۔ ہر جن سچ اُبھاریا، کر کرپا ہر
 گوہند۔ دیوے درس اُمّ اپاریا، میٹے سگلی چند۔ کایا کپڑ آپے اُبھاریا، امرت پیائے ساگر سندھ۔ آون جاون گیڑ نواریا، میل ملایا گنی گہند۔ لکھ چوراسی پار
 کناریا، ہر ملیا سد بخشد۔ گھر مندر سوہے دواریا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن میٹے سگلی چند۔ ہر جن چنتا چکھا اُٹھانا، روگ سوگ رہن
 نہ پائیا۔ ملیا میل پُرکھ بدھاتا، آتم اُتر وٹی ودھائیا۔ مٹی رین اندھیری راتا، سچ سچ کرے اُٹھائیا۔ ہر جن سٹائے ہر ہر ساچی گاتھا، ایک اکھر کرے پڑھائیا۔
 لیکھ چکائے مستک ماتھا، دُھر مستک ویکھ دکھائیا۔ آپ چڑھائے اپنے راتھا، سٹگر پورا سیو کمائیا۔ گر سیکھ نہ وکے کسے ہاٹا، چوڑاں لوک چرناں ہیٹھ دہائیا۔ چار
 جگ دا پورا کرے گھاٹا، جو جن آئے سرنائیا۔ آگے نیڑے رکھے واٹا، پچھلا پندھ مکائیا۔ امرت پیائے کایا باٹا، سر سرور دئے اُٹھائیا۔ دو جہاناں رکھے ساتھا،
 سگلا سنگ آپ نبھائیا۔ لہنا دینا چکلیا تیرتھ اٹھساٹھا، گنگا گوداوری جمنائستی گر سیکھ تیرے چرن وہائیا۔ مستک جوت جگے للاٹا، جوت نرنجن کرے اُٹھائیا۔ جنم
 جنم دا پورا کرے گھاٹا، سچ بھنڈارا نام ورتائیا۔ گر سیکھ سووے ساچی کھاٹا، سٹگر پورے آپ وچھائیا۔ دیونہارا ساچی داتا، داتا دانی آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے ترائیا۔ ہر جن ساچا تاریا، کر کرپا آپ کرتار۔ جگ جگ دا کرم نواریا، نہکرمی کرم وچار۔ مانس جنم آپ
 سواریا، پھر آئے نہ دوجی وار۔ ساچے پوڑے آپے چاڑھیا، دسم داریوں کڈھیا باہر۔ شبد گھوڑے شاہ آسواریا، آپے بٹھے اپنی دھار۔ سچھنڈ دوارے آپے
 واڑیا، تھر گھر کھول آپ کواڑ۔ جوتی جوت میل ملا رہیا، پنچ تت نہ کوئے پیار۔ واسنا کھوٹی سرب کڈھا رہیا، آتم جوتی کر اُجیار۔ کوٹن کوٹی در دُرکا رہیا،
 گر گھ ساچے لئے اُبھار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھجگ انتم لے اوتار۔ کھجگ انتم ہر ہر جامہ، نرنجن جوت جگائیا۔ لیکھا جانے سپیا راما،
 رادھا کرشنا ویکھ دکھائیا۔ عیسیٰ موسیٰ پہرے بانا، سنگ محمد کرے اُٹھائیا۔ نانک گوہند کر پردھانا، لوک مات کرے اُٹھائیا۔ کھجگ انتم پرگٹ ہووے والی دو
 جہاناں، نہکرنکا ناؤں دھرائیا۔ ہتھ رکھائے سچ نشانہ، نو کھنڈ پر تھمی دئے جھلائی۔ میٹ مٹائے شاہ سلطانا، سیس تاج نہ کوئے ہنڈھائیا۔ لکھ چوراسی بٹھے گانا،
 لاڑی موت لئے پرنائیا۔ گر گھ ورا پتر سجانا، جس جن اپنی بوجھ بُجھائیا۔ گوہند روپ کھیلے کھیل سیری بھگوانا، گوہند اپنا روپ وٹائیا۔ کال مہاکال رکھائے

چرن دھیانا، آد شکت سیو کمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، جگ وچھڑے میل ملایا۔ کلج ویلا انتم آیا، چار کنت کوکے دے ڈھایا۔ برہے اپنا نین اٹھایا، چارے کوٹاں دیکھ دکھایا۔ چارے ویداں کھ شرمایا، اتھربن سنگ نہ کوئے نبھایا۔ چارے کھانی بھیو نہ رایا، تریانا نہ کوئے وجایا۔ چارے ورنان ناتا دے تڑایا، سگلا سنگ نہ کوئے نبھایا۔ چوتھے جگ دھیر نہ کوئے دکھایا، چاریاری نیتز نیناں نیر رہے وہایا۔ اللہ رانی کھ کملایا، جھوٹا گھنگ رہی دکھایا۔ دھرت مات دے ڈھایا، دھیرج جت ست نہ کوئے دھرائیا۔ ماواں پتران نینہ لگایا، بھیناں بھنیا سنگ رکھایا۔ پتا پوت نہ کوئے سہایا، لیکھا چکلیا سرب لوکائی۔ چاروں کنت اندھیرا چھایا، ساچا چند نہ کوئے چڑھایا۔ سادھ سنت کوئی دس نہ آیا، کایا بنک نہ کوئے وڈیایا۔ دھیان بھیناں رہے تکایا، اٹھسٹھ تیرتھ پھیرا پائی۔ من کا منکانہ کسے پھرایا، مالا اٹھوتری رہے چلایا۔ جن جکا میل نہ کسے ملایا، سیتا رام نہ کوئے گڑھایا۔ رادھا کرشن نہ میل ملایا، نام بنسری نہ کوئے وجایا۔ ست نام نہ نظری آیا، نرگن نراکار نانک نام نہ کسے درڑایا۔ پنجاں ڈیرہ کسے نہ ڈھایا، گدر مندر پئی لڑایا۔ ہر کا مندر دس نہ آیا، کلج پردہ رہیا پائی۔ پڑکھ ابناشی کھیل کھلایا، کلج انتم ویس وٹایا۔ نہکلکی جامہ پایا، نرگن جوت کرے رُشائیا۔ گوبند ڈنکا اک وجایا، سمبل نگری دھام سہایا۔ راؤ رنکاں آپ اٹھایا، سویا کوئے رہن نہ پائی۔ سب داشنکا دے مٹایا، سمت ویہہ سو ستاراں دے گواہیا۔ واسی پری گھنکا آپ اکھوایا، وار انکا جوت جگائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچا لے اٹھایا۔ گرگھ ساچا جاگیا، کلج تیری انتم وار۔ ہر ہر پایا کنت سہاگیا، میل ملاوا کنت بھتار۔ سُن اُتے اک ویراگیا، در بھگتن ہوئے خوار۔ جو جن سرنائی لاگیا، سنگر پورا کھولے بند کواڑ۔ ترے گن مایا ڈسے نہ ڈسنی ناگیا، پنچ وکارا دیوے در دُکار۔ پھڑ پھڑ ہنس بنایا کاگیا، سوہنگ موتی چگے چوگ اپار۔ دُرمت میل دھووے داغیا، نرمل امرت اُپر ڈار۔ مایا ممتا مجھے آگیا، کایا ہوئے ٹھنڈی ٹھار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے لائے پار۔ ہرجن پار اُتاریا، کر کرپا ہر بھگوان۔ انتم میل وچ سنساریا، شبد دکھائے دھر نشان۔ آون جاون گیڑ نواریا، لکھ چوڑا سی پھند کٹان۔ پایا پڑکھ اک کرتاریا، وڈ داتا گنی ندھان۔ مانس جنم جنم پیچ سواریا، ساچی سخی ملیا ہر ہر ایک کاہن۔ سچھنڈ دوارے آپے واڑیا، برہما وشن شو ہوئے حیران۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے کرے پروان۔ گرگھ ہوئے

پروانیا، درگاہ ساچی میل ملائے۔ انتم دیوے شبد بانیا، سنگر پورا آپ چڑھائے۔ رائے دھرم مکھ شرمایا، چتر گپت نہ لیکھ دکھائے۔ برہمانیوں نیوں سیس
 جھکانیا، جس مارگ گرسکھ جائے۔ وشنوں دوئے جوڑ کرے دھیانیا، واہ واہ رسنا ہر گن گائے۔ پُرکھ ابناشی سد مہربانیا، ہرجن ساچے گود بہائے۔ درگاہ
 ساچی دھام دکھانیا، سچکھنڈ دوارا سو بھاپائے۔ تخت نواسی کھیل مہانیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے دھام وسائے۔ ہر کا دھام
 اولٹا، سچکھنڈ دوارا سو بھاؤنت۔ پُرکھ ابناشی وسے اک اکلڑا، کھیلے کھیل آد جگادی جگ جگنت۔ ہرجن پھڑائے ساچا پلڑا، میل ملائے ساچے سنت۔ جوتی شبدی
 آپے رلڑا، آپے مہما جانے بے آنت۔ گرسکھ ساچے سچ پھڑایا پلڑا، لیکھا چکائے آد آنت۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن میلے ساچے در،
 میل ملاواناری کنت۔ ناری کنت ہر پایا، کنت کنتوہل نوجوان۔ ساچی سیجا اک ہنڈھایا، ملیا میل سری بھگوان۔ سنساروگ رہے نہ رایا، گھر وسیا سچ مکان۔
 ست سنتو کھی ایکا پایا، ست ستوادی وڈ مہربان۔ ڈھر سنجوگی میل ملایا، وچھڑ نہ جائے دو جہان۔ ہوں روگی روگ چکایا، انگیکار کر آپ نگہبان۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھج تیری انتم ور، گرسکھ ساچے لئے پچھان۔ گرسکھ ریشم ساچا پٹ، پُرکھ ابناشا تند تند اونایا۔ سچکھنڈ دوارا کھول ہٹ،
 ساچے ہٹ وکایا۔ برہما وشن شو لاہار ہے کھٹ، گرسکھ تیرا درشن پایا۔ تیرا کنارہ ایکا تیر تھ تھ، سچکھنڈ دوارا آپ بنایا۔ تیری جوت جگے لٹ لٹ، آد شکت
 بھوانی تیرا روپ وٹایا۔ تیری کایا ساچا مٹ، پُرکھ ابناشی ڈیرہ لایا۔ تیرا لہنا دینا چکلیا پوجا پاٹھ، ایکا نیتز ہر ہر درشن پایا۔ تیرا بیڑا اتریا پار گھاٹ، منجھدار نہ
 کوئے رڑھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا ریشم تانا پیٹا، ہر ہر بنیا کھیوٹ کھیٹا، مات پت لیکھا جانے بیٹی بیٹا، بال بالائے تریا۔ مہاراج
 شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نرگن روپ دو جہان، سرگن نرگن اپنا کھیل کھلایا۔ سو پُرکھ نرگن نرکارا، ہر پُرکھ نرگن ویس وٹائیندا۔ ایکنکارا ہو تیار، آد نرگن
 جوت جگائیندا۔ ابناشی کرتا سچ دربار، سچ سنگھاسن آسن لائیندا۔ سری بھگوان بن بھگھار، در درویش الکھ جگائیندا۔ پاربرہم اک بھنڈار، اپنی جھولی آپے
 پائیندا۔ ست پُرکھ نرگن ساچی کار، سچکھنڈ دوارے آپ کرائیندا۔ گھر وچ گھر کھول کواڑ، تھر گھر اپنا ویکھ دکھائیندا۔ اپنے مندر ہو تیار، آسن سنگھاسن
 آپ سہائیندا۔ اپنی سیجا کر وچار، سچ سہنجی آپ سہائیندا۔ آپے نار کنت بھتار، نر نرائن آپ اکھوائیندا۔ آپے برہما وشن شو کر تیار، لکھ پوڑاسی رچن

رچائیندا۔ آپے ترے گن مایا بھر بھنڈار، پنج تت جوڑ جڑائیندا۔ آپے انتم مارے مار، چارے کھانی ویکھ وکھائیندا۔ آپے لیکھا جانے سرب سنسار، لیکھا لیکھے
 آپے پائیندا۔ آپے جگ جگ گیرا گیر نہار، کوہلو چرخہ چکلی چک آپے بھوائیندا۔ آپے رکھے رکھنہار، سر سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ آپے لکھ چوڑاسی کرے آر پار،
 جو گھڑیا سو بھن وکھائیندا۔ کلجگ انتم ہوئے خوار، دھیرج دھرم نہ کوئے دھرائیندا۔ نہہکنکا نہر نہرائن اک اوتار، لوک مات جوت جگائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی
 بنے سچا سکدار، ستاں دیپاں اک نشان جھلائیندا۔ شاہ سلطاناں کر خوار، راج راجاناں در در پھرائیندا۔ بیس بیسا مارے مار، جگت جگدیشا آپ اھوائیندا۔
 راگ چھتیساپائے سار، جگت حدیثا پھول پھولائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، نہہکنک نہرائن نہر، ہرجن میلے ایک
 در، در دروازہ آپ گھلائیندا۔

★ ۲۴ ہاڑ ۲۰۱۷ بکرمی گربچن سنگھ دے گھر احمد پرا دیا ہوئی ضلع کپور تھلا ★

ست پرکھ نہرجن دین دیالا، ست ستوادی کھیل کھلائیندا۔ ابناشی کرتا جوت اکالا، عقل کل کل دھاری ناؤں رکھائیندا۔ آد شکتی نور جوالا، جاگرت
 جوت ڈگگائیندا۔ نہرگن روپ انوپ ہر مہاکالا، سچکھنڈ دوارے سو بھاپائیندا۔ دھر دربار وسائے سچی دھر مسالہ، در دربارا آپ سہائیندا۔ جگا جگنتر اولڑی چالا،
 چال نہرائی اک رکھائیندا۔ شبد اگئی بن دلالا، لو آں پریاں پھیرا پائیندا۔ نام نہدھانا ایکالا، لکھ چوڑاسی پھول ہنڈھائیندا۔ سچ سنگھاسن سوہے ساچی شالہ، شاہ
 سلطانا آسن لائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی کل آپ ورتائیندا۔ اپنی کل ہر ورتائے، مہما اکھ کتھی نہ جائیا۔ جگا جگنتر ویس وٹائے،
 لوک مات وجے ودھائیا۔ سننگر ساچا ناؤں دھرائے، گرگر ایکا بوجھ بھجھائیا۔ سنتن میلہ سبھج سبھائے، گھر ساچے لئے ملایا۔ ہرجن ساچے لئے اٹھائے، ایک
 اکھ لئے پڑھائیا۔ نام نہدھانا جھولی پائے، بجر کپائی دئے تڑائیا۔ دوس رین کرے پرتپالے، دیوی دیو سیو کمائیا۔ سیوک سیوادر آپ اھوائے، جوتی جوت
 سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، گھر ساچا آپ سالاحیا۔ ہر گھر ساچا وسیا، پاربرہم کرتار۔ دو جہاناں پھرے نسیا، نت نوتا ساچی کار۔

ساچے مندر بہہ بہہ ہسیا، ہرجن دیکھے میت مُرار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے لئے اُبھار۔ گرگھ ساچا جانیا، گر گر کرپا دھار۔ آپ چلائے اپنے بھانیا، دیوے رام نام اُردھار۔ لیکھا جانے دو جہانیا، لوک مات کھیل نیار۔ ہرجن ساچا سگھڑ سیانیا، گرگھ وِرا اُترے پار۔ لکھ چوڑا سی بال نادانیا، آتم برہم نہ کوئے وِچار۔ ہر کارنگ ہرجن ساچے مانیا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل آپ کرتار۔ کرتا کھیل کرنڈا، ہر سچا صاحب سلطان۔ گرگھ دیکھ وکھنڈا، ساچے بھگت وڈ مہربان۔ ایکا رچنا رام رچنڈا، رچ رچ دیکھے آپ بھگوان۔ ساچا چھتر سپس سُنھنڈا، کروڑ تیتسیا دیوے دان۔ اندر میگھ آپ وسنڈا، گرگھ ترکھاٹے دو جہان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، درگھر ساچے ہوئے پردھان۔ درگھر ساچا سوہیا، سنگر پورا آپ سہانیدا۔ گرگھ کرے نواں نروآ، نرل امرت جام پیمانیدا۔ ایکا نیچ ساچا بویا، پھل ساچا آپ کھوانیدا۔ ڈھر درگاہی لے کے آیا ڈھوآ، ہرجن ساچے تن پہنانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے لئے اُٹھائے۔ گرگھ ساچا اُٹھیا، ملیا ہر گوبند۔ گوبند سورا ٹھیا، مٹائے سگلی چند۔ بھاگ لگائے بتیا، امرت بخشے ساگر سندھ۔ آپ سہائے اپنی رُتیا، وڈ داتا گنی گہند۔ نام چڑھائے ساچی چوٹیا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے سُرپت اند۔ آپ بنائے ساچا رانیا، گرگھ مات پچھان۔ آپ چلائے اپنے بھانیا، دیوے نام ندھان۔ لیکھا لکھے سگھڑ سیانیا، برہوں مارے نرالا بان۔ ایکا اکھر کر پردھانیا، دو جہان چپائے ساچا نام۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، گرگھ ساچے دیکھے اک نشان۔ سچ نشانہ گرگھ دھار، گر سنگر دیکھ وکھائیا۔ جنم جنم دی بچھے پیاس، چاترک چت نہ پھر بللائیا۔ سنگر پورا پوری کرے آس، دے درس ترپت کرائیا۔ نج گھر نج آتم کرے واس، گھر مندر سو بھاپائیا۔ ساچی جوت جوت پرکاش، پر م پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ ہرجن پوری کرے آس، آس نراسا نہ کوئے وکھائیا۔ لیکھا جانے پر تھی آکاش، پُریاں لوآں کھوج کھوجائیا۔ تخت نواسی ساچے تخت بہہ بہہ پائے اپنی راس، اپنی کھیل آپ کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے لئے ترائیا۔ بچھی پیاس من ترپتیا، گر سنگر دیا کمائیا۔ جنم جنم دا لیکھ چکایا، گھر ملیا ساچا ماہیا۔ آون جاون پھند کٹایا، بھے بھیانک ہوئے سہائیا۔ اپن اچانک کھیل ورتایا، پورب لہنا دئے چکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جنم اجنا دئے سمجھائیا۔ پورب لہنا

دیکھیا، کرپا ہر زرنکار۔ آپے جگ جگ لکھیا لیکھیا، آپے قرضہ دے اُتار۔ آپے دوپر دھارے بھیکھیا، کاہنا کرشنا رُوپ اگم اپار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے گووردھن لئے اُبھار۔ آپ گووردھن دھاری ہر، ہر وڈا وڈا وڈیا۔ آپے گوال بالا بن بن دیوے ور، گوکل متھرا ہوئے سہایا۔ آپے بندرابن دیکھے کھڑ، اپنی سیو آپ کمانیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے نند میہر دے وڈیا۔ آپے نند نند پیارا، بھائی بھنیا سنگ رکھائیندا۔ آپے لہیا سٹ ڈلارا، آپے سنیا میل ملائیندا۔ آپے منگے بن بھکھارا، دوئے دوئے چرنی سیس جھکائیندا۔ کون رُوپ دے گرور گر دھارا، گووردھن ہتھ اٹھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی چھبر اپنا میگھ اپنے حکم چلائیندا۔ ساچا میگھ ساچی دھار، ہر کرشنا کرشن جنایا۔ بال بالے اترے پار، چوتھے جگ وجے ودھایا۔ تیرا جنم جنم ہوئے سنسار، لوک مات دے ہر وڈیا۔ پُرکھ ابناشی کرے کھیل اپار، نرگن جوت کرے رُشایا۔ چرن کول کرائے سچ پیار، ناتا بدھاتا جوڑ جڑایا۔ کلج گنی تپے ہاڑ، چاروں کُنٹ رہی جلائی۔ سنگر پورا ہو تیار، ست ستوادی کھیل کھلایا۔ گرگھ کرے سچ پیار، گھر مندر کھوج کھوجایا۔ لیکھا جانے دُھر دربار، دُھر دا لہنا مول چکایا۔ دیوے درس در گھر آن، آپ اپنی دیا کمانیا۔ دوپر کرے کل پچھان، کل کلکی ویس وٹایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک میگھ ایک دھار، ایک چھبر سچے گھر بار، در گھر ساچے آپ دکھایا۔ در گھر سچ سہاونا، ہوئی رُت بسنت۔ گرگھ گر گر ایک رنگ رنگاونا، ایک جہوا نیا منت۔ ایک شبدی ناد وجاونا، دھن وڈیائی ساچے سنت۔ در مندر آپ سہاونا، پاربرہم پر بھ بے انت۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، میل ملاوا ساچی سنگت۔ سنگت سنگ نبھایا، کر کرپا گن ندھان۔ گر سکھ گر گر لیکھے لایا، لیکھا مٹیا دو جہان۔ نیتز پیکھ پیکھ درشن پایا، در دیاں درد مٹائے آن۔ نر زریشا ویس وٹایا، در درویشا کھیل مہان۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے ور، گرگھ ساچے پتر سجان۔ گر بچن بچن گر مٹیا، دوپر چکی کان۔ کلج بھانڈا بھنیا، بھرمی مٹے کوڑ نشان۔ سنجگ ساچا چڑھے چنیا، جوت جگے دو جہان۔ دیوے نام سچا دھن دھنیا، سچ خزینہ آپ پچھان۔ ایک راگ سنائے کتیا، سوہنگ شبد سری بھگوان۔ لکھ چوراسی دیوے ڈتیا، نو کھنڈ ہوئے ویران۔ جو گھڑیا سو بھنیا، پنج ت دے نہ کوئے مکان۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے کرے پچھان۔ گر بچن گر ایک ہے،

وِج سنساریا، آد آنت کر پچھان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے لئے پھڑ، آتم آنتر کر پچھان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرگن سرگن کھیل کر، کرے کھیل مات پت جوں بال انجان۔

★ ۲۴ ہاڑ ۲۰۱۷ بکرمی جسونت سنگھ دے گھر کرتار پُر ضلع جالندھر ★

ہر تخت نواسی سر سوہے تاج، شاہ پاتشاہ وڈی وڈیا نیا۔ دو جہاناں ساچا راج، راج راجان شاہ سلطان شہنشاہ آپ کما نیا۔ آد جگادی غریب نواز، غریب نمائیاں ہوئے سہا نیا۔ شبد اگئی اک آواز، سری بھگوان آپ لگایا۔ کرتا پُرکھ رچ رچ کاج، قادر کریم ویکھ دکھایا۔ برہما وشن شو سازن ساز، لکھ چوراسی بنت بنایا۔ ترے گن مایا دیوے داج، پنچم وست جھولی پانیا۔ آد جگادی رکھے لانج، سمرتھ پُرکھ بے پرواہیا۔ لکھ چوراسی چلائے جہاز، ایکا چپو نام لگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر شاہاں شاہ آپ ہو جائیا۔ سیس تاج سری بھگوان، پاربرہم پر بھ آپ لگائیندا۔ سو پُرکھ زرنجن کھیل مہان، ابناشی کرتا آپ کرائیندا۔ ایکنکارا دھر فرمان، سچھنڈ دوارے آپ لائیندا۔ آد زرنجن نور مہان، زرگن جوت ڈگمگائیندا۔ ساچے تخت ہو پردھان، آسن سنگھاسن آپ سہائیندا۔ ایکا دیوے دھر فرمان، دھر فرمانا آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شاہ پاتشاہ ویس وٹائیندا۔ شاہ پاتشاہ شاہ سلطانا، ہر ساچا وڈ وڈیا نیا۔ مندر سے سچ مکانا، تھر گھر ساچے سو بھا پانیا۔ سچھنڈ محل اُج لکانا، زرگن بیٹھا جوت جگایا۔ شبد انادی گائے ترانہ، تریانا د اک وجایا۔ آپے جانے پد زربانا، پر م پُرکھ سچ سکھدائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر ساچے سو بھا پانیا۔ گھر ساچا ہر سہنجنا، زربھے رُپ ہر زرنکار۔ جوت جگائے اک زرنجنا، نورو نور ہوئے اُجیار۔ درگاہ ساچی ساچا سچنا، ست پُرکھ زرنجن میت مُرار۔ نہ گھریا نہ بھجنا، مرے نہ جے وِج سنسار۔ اپنا پردہ آپے کجنا، زرگن اپنی کرپا دھار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شاہو بھوپ سچّی سرکار۔ سچ سرکار شاہو بھوپ، سنگر ساچا ناؤں دھرائیندا۔ نہ کوئی رنگ نہ کوئی رُپ، ریکھ بھیکھ نہ کوئے دسائیندا۔ نہ کوئی تاگانہ کوئی سوت، تانا پیٹا نہ کوئے پائیندا۔ نہ کوئی ماس برس نہ کوئی دسے رُت، بسنت بہار

نہ کوئے جنائیندا۔ آد جگاد ابناشی اچت، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ آپ پتا آپے بنے ست، ساچی گود آپ سہائیندا۔ آپے نزل نور اجالا جگے جوت، در گھر ساچے ڈگمگائیندا۔ آپے روپ وٹائے کوٹی کوٹ، آپے روپ رنگ نہ کوئے دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک وسے ساچے گھر، شاہ پاتشاہ اپنا ناؤں رکھائیندا۔ شاہ پاتشاہ ہر راجن راج، راج جوگ اک ہنڈھائیا۔ دو جہاناں سازن ساز، لوآں پریاں ویکھ دکھائیا۔ آپے جانے اپنا کاج، کرنی کرتا کرت کمائیا۔ کھیلے کھیل شاہ نواب، در درویش نر زیش ایک الفی گل ہنڈھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایک کار، کرے کرائے کرنیہار، اپنی کل آپ ورتائیا۔ کل ورتتا ہر مہربانا، در گھر ساچے سوبھاپائیندا۔ ست سروپی نوجوانا، بردھ بال نہ روپ دکھائیندا۔ ایکا بٹھے ساچا گانا، تھر گھر ساچے سگن منائیندا۔ شبد انادی بول ترانہ، انحد ایک تال وجائیندا۔ پاوے سار روس سورج چن کوٹن بھانا، آکاش پرکاش ڈگمگائیندا۔ دھرت دھول ویکھے اک نشانہ، آپ اپنا کرم کمائیندا۔ نرگن زرویر نر ہر پہرے اپنا بانا، روپ انوپ آپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل سیری بھگوانا، دس کسے نہ آئیندا۔ ہر ساچا کھیل کھلندڑا، کھیلنہار بے پرواہ۔ درگاہ ساچی دھام سہندڑا، آد جگادی جگت ملاح۔ دھر فرمانا تھم جندڑا، دو جہاناں مارگ لا۔ ترے ترے چیلے رنگ رگندڑا، ایک اکھر ویدیا دئے پڑھا۔ شبد نرالا تیر چلندڑا، اپنے ہتھ اٹھا۔ سچ نشانہ اک گندڑا، آر پار دئے کرا۔ ساچا تخت آپ سہندڑا، تخت نواسی شہنشاہ۔ سیس تاج اک ٹکندڑا، پنچم کھی کھ بھوا۔ چارے ویداں بھیو کھلندڑا، چارے جگ وٹن پا۔ چارے کھانی کھوج کھوجندڑا، چار ورنان دئے صلاح۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے وسے ساچے تھاں۔ تھان تھنتر سوبھاؤنت، ست پڑکھ نرنجن آپ سہایا۔ پڑکھ ابناشی ہر ہر ہر جو ہر مندر بیٹھا ایک کنت، دؤلھے دؤلھاناں دھرایا۔ لال گللا رنگ چاڑھے ایک رت دکھائے بسنت، اپنی مہک آپ مہکایا۔ لیکھا جانے آد انت، مدھ اپنا بھیو چھپایا۔ لکھ چوراسی جیو جنت، جون اجونی آپ بھوایا۔ آپے ویکھے گڑھ ہوئے ہنگت، آپے کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار جھولی پایا۔ آپے لیکھا جانے ساچی سنگت، سنگر ساچا سنگ نبھایا۔ آپے نام بھچھیا منگے منگت، در در اپنی لکھ جگایا۔ آپے ہر جن لائے اپنے انگ انگد، انگیکار دس نہ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا تخت اک وڈیایا۔ ساچا تخت سچھنڈ دوارا، شاہ پاتشاہ آپ سہائیا۔ آسن لائے اینکارا، اونکارا روپ وٹائیا۔

مندر سوہے بنک دوارا، نرگن جوت ہوئے رُشائیا۔ ناد دُھن اُچے پتی دُھنکارا، انادی ناد آپ سُنائیا۔ برہم برہما دِ پاوے سارا، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ اگادھ بودھ اک جیکارا، بے جیکار آپ کرائیا۔ ساچے مندر کھول کواڑا، اپنا پردہ دے چُکائیا۔ لیکھا جانے دُھر دربارا، درگاہ ساچی دھام سُهائیا۔ کرائے ونج سچا ونجارا، ایکا ہٹ چلائیا۔ ایکا کھول نام بھنڈارا، پُرکھ ابناشی دے ورتائیا۔ برہما وشن شو سیوادارا، آد جُگاد سیو کمائیا۔ رُو سس کر اُجیارا، منڈل منڈپ ویکھ دکھائیا۔ زمیں اسمان بٹھے دھارا، دھرت دھول جل بنب آپ ٹکائیا۔ شبد اگمی کھیل نیارا، بن تھی گگن رہائیا۔ اگنی ہون کر اُجیارا، پون پونی دے ٹکائیا۔ کرنی کرے آپ نرکارا، آپ اپنی کھیل کھلائیا۔ ورتے ورتاوے وچ سنسارا، واستک اپنا رُوپ وٹائیا۔ وشونام اک ورتارا، واسدیو آپ سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا تخت شاہ پاتشاہ آپ سُهائیا۔ تخت سُهائیا دُھر دربارا، تخت نواسی چرن ٹکائیندا۔ جوت پرکاشی ایکنکارا، نرگن اپنی کل ورتائیندا۔ پُرکھ ابناشی کھیل اپارا، آد جُگادی ویس وٹائیندا۔ بند خلاصی کرے سرب سنسارا، جم کی پھاسی آپ لٹکائیندا۔ پون سواسی دے آدھارا، نچ گھر واسی میل ملائیندا۔ منڈل راس گرو رگر دھارا، گرہ اپنا ویکھ دکھائیندا۔ ساچا ساتی بن نرکارا، نرمل امرت آتم سچ پیالہ جام پیائیندا۔ کھولے تاکی بند کواڑا، اپنا پردہ آپ اٹھائیندا۔ لہنا دینا باقی چکے وچ سنسارا، جس جن اپنا درس دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر سچا گرگھ ساچے میل ملائیندا۔ سنگر سچا شبد گردیو، دیو دیوا وڈ وڈیائیا۔ آد جُگادی الکھ ابھیو، الکھ الکھنا لکھیا نہ جائیا۔ جن بھگتاں کرے ساچی سیو، نرگن سرگن ساچی سیو کمائیا۔ نہ رسنا نہ گائے جہو، بتی دند نہ کوئے ہلائیا۔ گرگھماں دکھائے امرت آتم ایکا میو، ساچا پھل اپنے ہتھ دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دو جہان وسائے ایکا گھر، گھر سچا سچ سکھائیا۔ دو جہاناں وسیا، ہر سچا پروردگار۔ آد جُگادی پھرے نسیا، جُگا جگنتر ساچی کار۔ جُگ جُگ میٹے رین اندھیری مسیا، لوک مات لے اوتار۔ گرگھ ورتے مارگ دسیا، آپ اپنا کر پیار۔ گھر مندر بہہ بہہ ہسیا، بند تاکی کھول کواڑا۔ کرے پرکاش کوٹن رُو سسیا، میٹ مٹائے اندھ اندھیار۔ ہر جن ہر دے اندر آپے وسیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے تخت سوہے پتی سرکار۔ سچ سرکار سچ سلطانا، سوتر دھاری بھیو نہ آئیندا۔ جو دھا سور بلی بلوانا، بل اپنا آپ رکھائیندا۔ گونتا گن ندھانا، نام نشانہ ہتھ اٹھائیندا۔ ساچا چلہ تیر کمانا، دو جہاناں آپ دکھائیندا۔ جن بھگتاں

دیوے ساچا مانا، مانِ نمائیاں گلے لگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شاہ پاتشاہ ویس وٹائیندا۔ شاہ پاتشاہ پر بھ ویس وٹائے، جُگ جُگ کار کمائیندا۔ بھگت بھگوت لئے اٹھائے، ساچے سنت آپ جگائیندا۔ گرگھ ساجن سنگ رلائے، آپ اپنی گود بہائیندا۔ گرگھیں اندر نام مردنگ وجائے، دوس رین سیو کمائیندا۔ کایا چولی رنگ چڑھائے، اتر کدے نہ جائیندا۔ دُھر دیبان زرگن سرگن بھچھیا منگن آپے آئے، رُپ انوُپ آپ وٹائیندا۔ دہ دشا چار کُنٹ پھیری پائے، نو نو اپنی کل ورتائیندا۔ ہر جن ساچے لئے جگائے، جاگرت جوت اک ڈگمائیندا۔ سوچھ سرُپی درس دکھائے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جُگ جُگ اپنی کل ورتائیندا۔ گرگھ سجن درس دکھایا، دیناں ناتھ درد دُکھ بھئے بھنجن۔ آپ اپنا ترس کمایا، گر چیللا ملیا ساچا سجن۔ امرت میگھ برس دکھایا، چرن دھوڑ کرایا ایکا مجن۔ ہوئے ہنگتا روگ گویا، گرگھ ہنکاری بھانڈے بھجن۔ لگی پریت توڑ نبھایا، انم آیا پڑدے کجن۔ جگت وچھوڑا دئے کٹایا، درگاہ ساچی ہر جن ساچے بہہ بہہ سجن۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نیتز پائے ایکا انجن۔ ایکا انجن نام گر منتر، مدن مورت دئے درسایا۔ سرب جیاں بدھ جانے انتر، ترے گن بھیو نہ بھرم بھلایا۔ آد جگاد بنائے منتر، لکھ چوڑا سی بھانڈا گھر گھر وچ دئے ٹکایا۔ پائے سار گگن لگننتر، گھر گمبھیر آپ اکھوٹایا۔ تت وکار لگائے بستر، اگنی ہون آپ جلائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے ملایا۔ ہر جن ملیا چرن دوار، چرن چرنودک کھ چوایا۔ کوٹن کوٹ پاپ دئے اتار، پتت پاپی لئے تریا۔ وڈ پرتاپی بن سچی سرکار، سچ سنگھاسن آسن لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے ویکھ دکھایا۔ ہر جن ویکھن آیا، زرگن رُپ سچی سرکار۔ لکھ چوڑا سی پھول پھولایا، نو کھنڈ پر تھی پاوے سار۔ ستاں دیپاں ڈھولا گایا، ایکا شبد دُھن جیکار۔ اپنا چولا آپ بدلایا، سرگن زرگن لے اوتار۔ پردہ اوہلا اک رکھایا، دس نہ آئے جیو گوار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے کرے پیار۔ سچ پیار کھنڈا، گھر ساچے دُھر سنجوگ۔ گرگھ سجن میل ملنڈا، ہوئے چکے روگ۔ گھر مندر آپ سہنڈا، در درس دکھائے اموگھ۔ آون جاون پھند کھنڈا، پار کرائے چوڑاں لوک۔ ایکا ساچے دھام بہنڈا، جو جن سوہنگ گائے سچ سلوک۔ پُرکھ ابناشی میل ملنڈا، ادھ وچکار نہ سکے کوئی روک۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچی موکھ۔ ساچی موکھ مُت گر چرن داسی، گرگھ تیری سیو

رہی کمائی۔ پرگٹ ہو یا شاہو شاہاشی، جگت جگت اک بنایا۔ ویس وٹایا گھنک پُر واسی، ساچی شکت اک دھرائیا۔ گرگھیاں پوری کرے آسی، نیز نیناں درس
 دکھایا۔ نج آتم نرگن جوت اک پرکاسی، پرم پُرکھ ویکھ دکھایا۔ پار کرائے پون سواسی، رسنا جہوا جو جن رہے گائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، سنگر سچا دین دیال، ہر جن اٹھائے اپنے لال، لال لال گود سہایا۔ گرگھ لال اٹھایا، لکھ چوراسی وچوں بھال۔ آپ اپنی گود بہایا، کرپا دین دیال۔
 تخت نواسی تخت دکھایا، سچھنڈ دوار سچی دھر مسال۔ پُرکھ ابناشی آسن لایا، اُپر بیٹھ شاہ کنگال۔ جوت پرکاشی جوت جگایا، آپ اپنا دیک بال۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن دوس رین کرے پرتپال۔ پرتپالک پر بھ پرتپالدا، دوس رین پر بھت۔ ہر جن ساچے تیری سرت سمبھالدا، میٹ
 مٹائے اندھیری رات۔ کرے کھیل شاہ کنگال دا، لیکھا جانے اوچ نیچ ذات پات۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھجک تیری اتتم ور، گرگھیاں
 دیوے ساچی دات۔ سچ دات نام وڈیائی، گر سنگر ہٹ وکائیندا۔ گرگھ منگن چائیں چائیں، گر پورا جھولی پائیندا۔ دیونہارا سبھی تھائیں، اتوٹ اٹت ورتائیندا۔
 جگ جگ کرے سچ نیائیں، ساچا ثالث آپ اکھوائیندا۔ ہر جن پار کرائے پھر پھر بانہیں، منجھدار نہ کوئے رڑھائیندا۔ سر رکھے ٹھنڈیاں چھائیں، سمرتھ
 پُرکھ اپنی دیا کمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لائے پار، پار کنارہ اک دکھائیندا۔ پار کنارہ لوک مات، لوک پر لوک ہوئے
 سہایا۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی نج گھر آتم ویکھے مار جھات، کایا جھروکھا اک گھلایا۔ چرن کول اُپر دھول آپ بندھائے ساچا نات، ناتا بدھاتا جوڑ
 جڑایا۔ ساچی سخی نر نرائن ملیا میلا ہر ہر کملاپات، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ بودھ اگادھا شبد انادائنائے ساچی گاتھ، نام دکھر کرے پڑھایا۔ لہنا دینا چکیا پوجا
 پاٹھ، پار برہم پر بھ ملی سچ سر نایا۔ گر سکھ اتریا اپنے گھاٹ، سچا بیڑا بٹے لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شاہ پاتشاہ دیوے ور، ساچے
 تخت اُپر چڑھ، قلعہ کوٹ نہ دسے گڑھ، چار دیوار چھپر چھن نہ کوئے دکھایا۔ چھپر چھن نہ کوئے دروازہ، پُرکھ ابناشی کھیل کھلایا۔ کرے کھیل غریب
 نوازا، مان نمائیاں ویکھ دکھائیندا۔ آسو گھوڑا رکھے تازا، شبد شبدی آپ دوڑائیندا۔ انحد وجائے اپنا واجا، انحد ساچی تار ہلایا۔ لو آں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں
 پھرے بھاجا، گنگن پاتال پھیری پائیندا۔ دو جہاناں ساچا راجا، شاہو بھوپ مستک ککا تک لائی جوت جگائیندا۔ اتتم کھجک پرگٹ ہوئے دیس ماجھا، مات پت

نہ کوئے دکھائیںدا۔ سمبل نگری شاہ نواب، تن ربابا ستار ہلائیںدا۔ کایا گڑھ مکہ کعبہ، حُجرہ حاجی ویکھ دکھائیںدا۔ گُرمکھاں پیائے حیاتِ آہ، بے آب نہ کوئے تڑپھائیںدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے سہائے در، در گھر ساچا آپ دکھائیںدا۔ در گھر ساچا کھولیا، کر کرپا گن ندھان۔ سوہنگ اکھر ایکا بولیا، سبج سچ کرے پردھان۔ ابناشی کرتے ایکا کنڈے تولیا، تولیا بن سری بھگوان۔ اپنا پردہ آپے پھولیا، ویکھ دکھائے دو جہان۔ ساچی دست رکھے کولیا، گُرمکھاں دیوے آن۔ نج آتم نج گھر نج روپ ہو ہو مولیا، جیو جنت نہ سکے پچھان۔ اُلٹا کرے نابھ کولیا، امرت جھرنا جھرے مہان۔ دیوے وڈیائی اُپر دھولیا، دھرت دھول کر پروان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، ہر جن میلے اپنے گھر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان۔

★ ۲۷ ہاڑ ۲۰۱۷ بکرمی گردیال سنگھ دے گھر پنڈ مینہنیاں ضلع امرتسر ★

سو پُرکھ نرنجن ٹھانڈا سیت، آد جگادی ہر اکھوائیںدا۔ ہر پُرکھ نرنجن اک اتیت، سچکھنڈ دوارے سو بھاپائیںدا۔ اینکارا آپ چلائے اپنی ریت، جگا جگتر کھیل کھلائیںدا۔ آد نرنجن ساچا میت، سگلا ساتھی سگلا سنگ نبھائیںدا۔ ابناشی کرتا وسے دھام انڈیٹھ، سچکھنڈ دوارے سو بھاپائیںدا۔ سری بھگوان گائے اپنا سہاگی گیت، اپنا ڈھولا آپ لائیںدا۔ پاربرہم پر بھ پت پت پت، روپ رنگ نہ کوئے دکھائیںدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کھیل کھلائیںدا۔ سو پُرکھ نرنجن سرب گن داتا، مہما اکھ کتھی نہ جانیا۔ ہر پُرکھ نرنجن آپ بندھائے اپنا ناتا، آپ اپنا میل ملائیا۔ اینکارا چلائے ساچا راتھا، رتھ رتھو ہی دس نہ آئیا۔ آد نرنجن جوتی نور للاٹا، نور نور ڈگمگائیا۔ ابناشی کرتا آپے جانے اپنی وائا، آپ اپنا پنڈھ مکائیا۔ سری بھگوان آپ چلائے ساچا راتھا، جگا جگتر سیو کمائیا۔ پاربرہم اپنا چکائے لہنا دینا مستک ماتھا، لیکھا لیکھ رہے نہ رائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی نور ڈگمگائیا۔ سو پُرکھ نرنجن نور نورانہ، روپ رنگ نہ کوئے دکھائیںدا۔ ہر پُرکھ نرنجن کھیل مہانا، ست ستوادی آپ کرائیںدا۔ اینکارا گن ندھانا، گن اوگن نہ کوئے جنائیںدا۔ آد

نرنجن جوت مہانا، جگا جگنتر ڈمگائیندا۔ سری بھگوان آپے جانے اپنا آون جانا، آون جاون اپنی رچن رچائیندا۔ ابناشی کرتا کھیلے کھیل دو جہاناں، دو جہاناں والی آپ اکھوائیندا۔ پاربرہم ساچے مندر ہو پردھانا، سچھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔ تھر گھر ویکھے اک ٹکانا، نرگن اپنا آپ سہائیندا۔ ساچا تخت شاہ سلطانا، تخت نواسی اک وکھائیندا۔ بھوپ ست سرپ بن راج راجا، آسن سگھاسن آپے لائیندا۔ انادی ناد دھر فرمانا، شبد شبدی آپ لائیندا۔ آپے ہوئے در دربانا، نیوں نیوں اپنا سیس جھکائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل اگم اپار الکھ اگوچر بھو کوئے نہ پائیندا۔ الکھ اگوچر بھو نیارا، سو پڑکھ نرنجن وڈ داتا بے پرواہیا۔ جگا جگنتر ساچی کارا، ہر پڑکھ نرنجن آپ کرائیا۔ تھر گھر وسائے سچ دوارا، ایکنکارا اپنی کل ورتائیا۔ سچھنڈ دوارا کھول کواڑا، نور نورانہ ڈمگائیا۔ آد نرنجن دیپک ہو اُجیارا، دیاباتی نہ کوئے لکائیا۔ روس نہ کوئے ستارا، سورج چن نہ کوئے چڑھائیا۔ منڈل منڈپ نہ کوئے اُجیارا، دوسر رنگ نہ کوئے رنگائیا۔ گگن گگنتر نہ کوئی پاوے سارا، منڈل منڈپ نہ ویکھ وکھائیا۔ زمیں اسمان نہ بٹھے دھارا، چوواں لوک نہ ہٹ گھلائیا۔ لوآں پڑیاں نہ کوئے اکھاڑا، برہما وشن شو نہ رچن رچائیا۔ سُرپت راجا اند نہ کوئی پیارا، کروڑ تیتیسانہ میل ملائیا۔ گن گندھرب نہ بولے کوئے جیکارا، رسنا جہوانہ کوئے ہلائیا۔ ترے گن مایا نہ کوئے بھنڈارا، پنچ تت نہ کوئے گڑمائیا۔ لکھ چوراسی نہ دے کھیل گپت ظاہرا، اندر باہر نہ ویکھ وکھائیا۔ نہ کوئی پڑکھ نہ کوئی نار، نہ کوئی کنت سچ ہنڈھائیا۔ پتر دھیاں نہ کرے کوئے ونجارا، مات پت نہ کوئے بنائیا۔ ساک سین نہ دے سنسارا، سجن ٹھگ نہ کوئے رکھائیا۔ ناد شبد دُھن نہ کوئے جیکارا، بتی دند نہ کوئے ہلائیا۔ مندر مسجد نہ کوئے گردوارا، شودوالا مٹھ نہ کوئے سہائیا۔ اٹھسٹھ تیرتھ نہ کوئے کنارہ، گنگا گوداوری جمنا سُرستی نہ دھار وہائیا۔ گر پیر نہ کوئے اوتارا، سادھ سنت نہ روپ وٹائیا۔ پنچ تت نہ کوئے ہنکارا، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نہ ویس وٹائیا۔ من مت بدھ نہ کوئے سہارا، آساتر سنا نہ سنگ ملائیا۔ آد جگادی کھیل اپارا، پڑکھ ابناشی آپ کرائیا۔ سری بھگوان کھیل نیارا، نرگن اپنے وچ چھپائیا۔ پاربرہم پر بھ سانجھ یارا، در گھر ساچے سو بھاپائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جوئی رہت پڑکھ اکالا، گھر ساچے بیٹھا ساچا ماہیا۔ در گھر ساچا سو بھاؤنت، سو پڑکھ نرنجن آپ سہائیندا۔ ہر پڑکھ نرنجن ساچا کنت، نرگن میلا میل ملائیندا۔ ایکنکارا بنائے بنت، آد نرنجن سنگ نبھائیندا۔ ابناشی کرتا اپنی مہما آپے جانے اگنت، وید

کتیب بھو نہ پائیندا۔ ابناشی کرتا لیکھا جانے آد آنت، مدھ اپنی کھیل کھلائیندا۔ پاربرہم پر بھ منگے منگت، در اپنے اپنی بھچھیا جھولی پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دوارا کھول کوڑا، نرگن لائے اک اکھاڑا، گوپی کاہن آپ نچائیندا۔ گوپی کاہن ہر بھگوانا، دوسر اور نہ کوئے جنایا۔ سچھنڈ وسے سچ مکانا، تھر گھر بیٹھا جوت جگایا۔ شاہو بھوپ شاہ سلطانا، راج راجانا بے پرواہیا۔ نورو نوری نور نورانہ، پروردگار ناؤں دھرائیا۔ ایک گاوے سچ ترانہ، شبد انادی ناد سنایا۔ دو جہاناں دیونہارا ساچا ڈھر فرمانا، اپنی اچھیا دئے دکھایا۔ جودھا سور پیر بلی بلوانا، درگاہ ساچی ساچے دھام دئے وڈیایا۔ نہ کوئی چلہ تیر کمانا، کھرگ کھنڈا نہ ہتھ اٹھایا۔ ایک حکمی حکم فرمانا، لیکھے وچ سرب بھوایا۔ کھیلے کھیل دو جہاناں، ترے ترے اپنی ونڈ ونڈایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ نواسا کھیل تماشا، پُرکھ ابناشا آپ کرایا۔ پُرکھ ابناشی کھیل اولا، بھو کوئے نہ پائیندا۔ ست پُرکھ نرنجن اک اکلا، نرگن اپنی کل ورتائیندا۔ سچھنڈ دوارے وسے سچ محلہ، اُچ اٹلا آپ وسائیندا۔ اپنی جوتی دپیک آپے بلا، نورو نور ڈمگائیندا۔ اپنی شکتی آپے رلا، آد شکت وچ سائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، گھر سُنھنجا جوت جگائے آد نرنجنا، نور نورانہ آپ اکھوائیندا۔ نور نورانہ پاربرہم، ہر سچا وڈ وڈیایا۔ نہ مرے نہ پئے جم، مات گربھ نہ پھیرا پائیا۔ پون سواس نہ لئے دم، پنچ تت نہ کرے گڑمائیا۔ نہ کوئی جننی جنے جن، بالک گود نہ کوئے سکھایا۔ نہ کوئی بیڑا دیوے بٹھ، سپس بھار نہ کوئے چکایا۔ کسے نہ وسیا چھپر چھن، چار دیوار نہ بند دکھایا۔ آد جگاد نہ دیوے کوئے ڈن، جگ جگ اپنی کھیل آپ کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر تھر گھر ساچے دئے وڈیایا۔ تھر گھر ساچا ہر وڈیایا، پُرکھ ابناشی دیا کمائیندا۔ گھر وچ گھر دئے اُچایا، سچھنڈ دوارا ناؤں دھرائیندا۔ نرگن دیا باقی کملا پاتی آپ ٹکایا، اپنی سیوا آپ کمائیندا۔ اپناناتی پُرکھ بدھاتا آپ اکھوایا، نرگن نرگن میل ملائیندا۔ اپنا ساقی بن بن جام پیایا، سچ پیالہ ہتھ اٹھائیندا۔ اپنا رام بن بن درس دکھایا، رام رُپ آپ ہو جائیندا۔ اپنا لیکھا آپ لکھایا، لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ اپنا بھرم بھلیکھا آپ کڈھایا، بھرم گڑھ آپ تڑائیندا۔ اپنے اندر وڈ اپنا آسن آپ سُبھایا، سچ سَنگھاسن ڈیرہ لائیندا۔ پُرکھ ابناشی ناؤں دھرایا، جنم مرن وچ نہ آئیندا۔ ساچی منڈل راس آپ رچایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر سچھنڈ دوارا سو بھاؤنت، ہر ہر وسے ایک کنت،

کنت کئوہل آپ اکھوائنیدا۔ کنت کئوہل لال گوپال، ہر سچا بے پرواہیا۔ ستگر سچا دین دیال، گھر ساچے سو بھاپائیا۔ چرن بھکھار بنائے مہاکال، آپ اپنی کل ورتائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا کھیل نیارا، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ بے عیب پروردگار، نورو نور نور اورانیا۔ مقامے حق ایکار، لاشریک دو جہانیا۔ مہبان بیدو کھیل نیار، رحمت رحمان سری بھگوانیا۔ نوری جلوہ نور اجیار، نور نورانہ ڈگمگنیا۔ طالب طلب طاہگار، حق حقیقت کھیل مہانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، درگاہ ساچی نوجوانیا۔ درگاہ ساچی سچ نوسا، ہر ساچا سچ سہانیا۔ زرگن کرے کھیل تماشا، زرگن زرگن ویکھ دکھائیا۔ زرگن اندر کریا زرگن واسا، زرگن زرگن گود بہانیا۔ زرگن نور جوت پرکاشا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے در، در دروازہ آپ کھلایا۔ در دروازہ کھولیا، سچکھنڈ نواسی اینکار۔ نش اکھر اپنا آپے بولیا، آپ اپنی کرپا کر۔ اپنا لیکھا آپے تولیا، تولنہار سچی سرکار۔ آپے بنے ہر وچولیا، لیکھا جانے دھر دربار۔ سچکھنڈ نہ کوئی پردہ نہ کوئی اولیا، ایک نور ہوئے اجیار۔ صاحب سلطان نہ کوئی کل دے سے سولھیا، عقل کل آپ کرتار۔ ایک نام شبد انمولیا، آپ اپنا لئے ابھار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک ونج کرے وپار۔ سچ ونجارا ہر زرنکارا، سچکھنڈ دوارا سو بھاپائیندا۔ ایک ہٹ کھول کوڑا، ساچی وست ونج کائیندا۔ در درویش بن بھکھارا، در دربان الکھ جگائیندا۔ شاہو بھوپ بن سکدارا، ساچا حکمی حکم آپ الائیندا۔ ایک دیونہار ہر بھنڈارا، ساچی وست جھولی پائیندا۔ اپنا ناؤں رکھ زرنکارا، آپے ویکھ دکھائیندا۔ آد جگادی کھیل نیارا، دس کسے نہ آئیندا۔ ویدکتیباں وسے باہرا، شاستر سمرت بھیونہ پائیندا۔ کھانی بانی نہ کرے وچارا، ترے گن میل نہ کوئے ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ناؤں آپ دھرائیندا۔ اپنا ناؤں ہر ہر رکھ، اپنی دیا کمائیندا۔ ساچے مندر ہو پرتکھ، سچکھنڈ دوارے جوت جگائیندا۔ آپ اپنا کیتا دکھ، آپ اپنا انگ کٹائیندا۔ آپے ہوئے اکھننا الکھ، لیکھا لیکھ نہ کوئے جنائیندا۔ اپنا مارگ آپے دس، آپے راہ چلائیندا۔ اپنے آگے آپے ہو یا وس، آپ اپنا سیس جھکائیندا۔ آپے رسیا بھوگے رس، رس رس ونج کائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، زرگن اندر زرگن وڑ، نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، ساچے پوڑے بیٹھا چڑھ، تھر گھر ساچا آپ سہائیندا۔ ساچے پوڑے ہر ہر چڑھیا، آد آد وڈی وڈیائیا۔ اپنا اکھر آپے پڑھیا، آپ اپنے ونج سمائیا۔ اپنا گھاڑن آپے گھڑیا، نہ

کوئی بھنے بھنّ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رُپ آپ وٹائیا۔ رُپ اپارا ہر نرکارا، اپنا آپ وٹائیندا۔ جوتی جوت کرپسارا، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ جوتی ناری کنت بھتارا، ساچی سچ ہنڈھائیندا۔ ایکا اُتجے سٹ دُلارا، شبد شبدی ناؤں رکھائیندا۔ شبدی شبد بھرے بھنڈارا، اٹوٹ اٹوٹ آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا رکھ اپنے ہتھ، سمرتھ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ہر سمرتھ، ساکھیات جوت جگائیا۔ ایکنکارا چلائے رتھ، آد جگاد وڈی وڈیائیا۔ ایکنکارا مہما اکھ، کتھنی کھ نہ سکے رانیا۔ آد نرنجن اپنی دیوے ایکا وتھ، جوت نرنجن کر رُشائیا۔ ابناشی کرتا نبھائے سگلا ساتھ، ساچا سنگ اک خدائیا۔ سری بھگوان آپے وسیا اپنے گھاٹ، درگھر ساچا آپ سہائیا۔ پاربرہم ایکا ناتا بندھائے اپنے سنگ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا میل ملائیا۔ نرگن میل ملایا، نرگن ناری کنت بھتار۔ نرگن سچ ہنڈھایا، سوہے سچھنڈ دوار۔ تھر گھر ساچا ویکھ وکھایا، کملاپاتی میت مُرار۔ ست پُرکھ نرنجن دیا کمایا، دین دیا سانجھیا۔ جوتی جوت جوت رُشایا، پوت سپوتا کر پیار۔ شبد شبدی ناؤں دھرایا، ناد وجایا ایکنکار۔ آپ اپنی گود بہایا، سمرتھ پُرکھ پر بھ کرپا دھار۔ سر اپنا ہتھ رکھایا، ور دئے پئی سرکار۔ تیری ساچی سیو لگایا، سیوک بنا خبردار۔ آلس نندرا وچ نہ آیا، ترے گن نہ کوئے پیار۔ اپنی لکھوں آپے جایا، رکت بوند نہ کوئے آدھار۔ مانس مانگھ نہ رُپ وٹایا، نرگن نرنجن کھیل اپار۔ سنسا ڈکھ نہ کوئے جنایا، روگ سوگ نہ کوئے دھار۔ درس اموگھ اک کرایا، آپ اپنا کر پیار۔ پُرکھ ابناشی امرت ایکا چوگ چگایا، چرن کول ٹھنڈی ٹھار۔ سچھنڈ دوارے سچ سنجوگ وکھایا، ہوئے وجوگ نہ انتم وار۔ ایکا اپنا سلوک سنایا، سوہنگ رُپ پر اپار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دوجی بنھے دھار۔ ایکا ایکنکار ہے، دوجی کھیل کھلائیا۔ ایکا پُرکھ اکالا میت مُرار ہے، دوجے گھر وجے ودھائیا۔ ایکا مات پت ہوئے اُجیار ہے، دوجے سٹ دُلارا جائیا۔ دوہاں وچولا آپ کرتا رہے، شبدی شبد ہوئے کُرمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد دُلارا ویکھے سٹ، پاربرہم ابناشی اچت، اپنی رت آپ سہائیا۔ ساچی رُتری ہر سہایا، سچھنڈ وٹی ودھائیا۔ سٹ دُلارا اک اُچایا، شبد داتا بے پرواہیا۔ آپ اپنی گود بہایا، بال نادانا گلے لگائیا۔ دُھر فرمانا اک جنایا، تیری سیوا سچ لگائیا۔ تیرا نرگن نور نور نُرایا، نرکار آپ اکھوائیا۔ تیرا ویس آپ وٹایا، شاہ پاتشاہ شاہ کرے شہنشاہیا۔ اپنا کھیل دئے وکھایا، نرگن نرکار آکار ہو

جائیا۔ اپنا ناؤں لئے رکھایا، پر تکھ روپ گوسانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا آپے کر، سُت ڈلارے دئے سمجھائیا۔ شبد سُت ہر سمجھایا، ایک ایک کرے پڑھائیا۔ تیرا میرا بھیونہ رایا، تیرا روپ میری شنوائیا۔ تیرا تیری سیو کمایا، تیرا لیکھا دئے مکائیا۔ بودھ اگادھ بھیو ابھید الکھ زرنجن کھیل کھلایا، سو پُرکھ زرنجن بے پرواہیا۔ سَت پُرکھ زرنجن سَت ستوادی دیا کمایا، درگاہ ساچی بیٹھا آسن لائیا۔ اپنا انگ لئے کٹایا، تیرا سنگ سنگ نبھائیا۔ وشنوں روپ آپ دھرایا، وشو لیکھا رہیا گنائیا۔ نا بھی کوئی بھل اُپجایا، امرت جھرن دئے جھرائیا۔ ساچا پھل آپ لگایا، پت پتکھڑیاں دیکھ دکھائیا۔ گل غنچا آپ کھلایا، زرنجن نور روپ مہکائیا۔ برہما ویتا آپ جایا، پاربرہم پتی سرنائیا۔ ساچا لیکھا آپ سمجھایا، ایک دیا اکھر پڑھائیا۔ چارے کوٹاں راہ نکایا، چارے کھ دئے کھلایا۔ چارے ویداں بھیو چکایا، چارے بانی دئے جنائیا۔ چارے کھانی لیکھ سمجھایا، چار جگ وجے ودھائیا۔ چار ورنان رنگ رنگایا، چار یاری نور الاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا کھے ساچا ہر، کھنہارا دس نہ آئیا۔ لیکھا ہر ہر کھیا، تھر گھر بیٹھ سچے دربار۔ برہے دیوے ساچی سکھیا، زرنجن شبد دُھن سنائے سچی دُھنکار۔ جو اُتے سو متھیا، تھر رہے نہ وچ سنسار۔ پُرکھ اکال ایکا وسے دھام انڈٹھیا، دھام اولٹا اینکار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دُھر فرمانا ساچا رانا، آپ سنائے اپنی وار۔ برہے سنیا سچ سندیش، دوئے جوڑ کرے نمسکارا۔ پاربرہم پر بھ سدا آدیس، ہوں سیوک سیوادارا۔ تیرا روپ نہ جاناں اولٹا ویس، تُوں صاحب سچی سرکارا۔ تُوں وسیں ساچے دیس، تیرا وسدار ہے دوارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دے دے سچ بھنڈارا۔ سچ بھنڈارا برہے منگیا، پر بھ آگے جھولی ڈاہ۔ درگاہ ساچی مول نہ سنگیا، نیتز نیناں نیر وہا۔ پُرکھ اکال سور سرنگیا، ایک دیوے سچ صلاح۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ دئے چکا۔ پُرکھ ابناشی پردہ چکیا، برہے پایا درس کرتار۔ آسا نسا سنساکمیا، ملیا پُرکھ دین دیال۔ دوئے جوڑ چرناں اُتے جھکیا، چرن سیوک تیرا لال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہما اٹھایا چھوٹا بال۔ چھوٹا بال بال نادانا، سو پُرکھ زرنجن آپ اٹھائیا۔ ہر پُرکھ زرنجن دیوے مانا، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ اینکارا کر دھیانا، ایک ایشٹ دئے دکھائیا۔ جوت زرنجن جگائے جوت مہانا، آد زرنجن دیا کمائیا۔ ابناشی کرتا ہو مہرانا، اپنی ونڈن لئے ونڈائیا۔ سری بھگوان دُھر فرمانا، دُھر دیبان دئے سمجھائیا۔ پاربرہم برہم کرے پچھانا، برہم پاربرہم ملائیا۔

برہے تیرا ہر نشانہ، زرگن زرگن لئے اُچھائی۔ ایک دیوے داتا دانی دانا، تیری جھولی آپ بھرائیا۔ ترے گن مایا ت وکھانا، تتوت وچ لکائی۔ برہم رت رنگ رنگے دو جہاناں، کملاپت ویکھ وکھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیری جھولی دے بھرائیا۔ برہے سنیا ڈھر فرمانا، پار برہم پرہہ آپ جنایا۔ ساچے تخت ویکھیا ساچا رانا، زرگن زرگن نظری آیا۔ جگ جگ منا پے بھانا، بھانے وچ سد رہایا۔ ایک دیونہارا مانا، مان بنایاں آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ایک ور دے سمجھایا۔ ور سمجھایا ہر کرتار، برہے بھل رہے نہ رانیا۔ ترے گن مایا بھر بھنڈار، تیری جھولی آپ وکھائی۔ وشنو کرے سیوک سیوادر، سگلا سنگ نبھائی۔ سُن اگنی دھواں دھار، شکر نور رُشنائیا۔ تیاں میلا سر جنہار، سر سر دیوے رزق سبایا۔ تانا تیا آپ کرتار، ترے گن اپنے ہتھیں تند وٹائی۔ اپ تیج وائے پر تھی آکاش کرے پیار، تیج ت روپ وٹائی۔ لکھ چوراسی تیرا ہوئے ونجار، گھر بھانڈے آپ وکھائی۔ گھاڑن گھرے سچا ٹھٹھیار، نام کٹھالی ایک تائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جوتی لنبو اگنی لائی۔ لکھ چوراسی بھانڈا گھڑنا، جوں اجوئی آپ سمجھائیندا۔ پُرکھ ابناشی اندر وڑنا، زرگن سرگن ویس وٹائیندا۔ اپنا کھیل آپے کرنا، نو دوارے کھول وکھائیندا۔ گھر وچ گھر آپے دھرنا، گھر مندر سو بھاپائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ ساچی سکھیا ہر بھگوان، برہے وشن شو سمجھائی۔ کھولنہارا ہر دکان، دو جہاناں ویس وٹائی۔ چوڑاں لوک کر پردھان، روس کرے رُشنائیا۔ منڈل منڈپ کھیل مہان، برہمنڈ کھنڈ ویس وٹائی۔ جیرج انڈ ہوئے پردھان، اُتبیج سبیج انگ لگائی۔ تیج ت کایا ویکھ مکان، کایا بنک دے سہائی۔ تخت نواسی ہو مہربان، گھر گھر وچ دے وڈیائی۔ آتم سیجا ہو پردھان، اپنا نور لئے دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، وست اموک جھولی پائی۔ برہے وشن شو کر صلاح، تیاں ہر ہر اک منایا۔ پُرکھ ابناشی تیرا پنتھ مارگ سچا راہ، لوک مات ویکھ وکھایا۔ گھٹ گھٹ اندر برہے تیراناں، ناؤں زرنکارا آپ اکھوایا۔ تھان تھنتر سے ساچے تھان، تھر دربارا آپ کھلایا۔ توں سرشٹ سبائی پتا ماں، ہوں سیوک سیوکمایا۔ کون ویلا کریں سچ نیاں، لکھ چوراسی لہنا دینا دے چکایا۔ کون وقت پکڑے بانہہ، ہوں نمائے نیوں نیوں بیٹھے سپس جھکایا۔ توں صاحب سدا سہیلار کھنی ٹھنڈی چھاں، سر اپنا ہتھ لکایا۔ اتم کرنا سچ نیاں، اُھل اُھل آپ رگھرایا۔ جوتی جوت

سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہے وشن شو دئے سمجھایا۔ ہر سمجھائے دیا کر، آد پُرکھ وڈی وڈیائی۔ برہے وشن شو سیوا کر، نو سو پُرانوے چوکڑی جگ تیری ونڈ ونڈایا۔ جگا جگنتر جوت دھر، زرگن سرگن کرے رُشانیا۔ پنج تت کایا چولا لئے ور، گھر مندر بے پرواہیا۔ ساچے پوڑے آپے چڑھ، سچ سنگھاسن سو بھاپایا۔ مانس مانکھ آپے پھڑ، آپ اپنی بوجھ بُجھایا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھر، چوٹی جڑ نہ کوئے دکھایا۔ نہ کوئی ویدیا رہیا پڑھ، برہے وشن شو کرے پڑھایا۔ اگنی ہون نہ جائے سڑ، مڑھی گور نہ کدے دہایا۔ ہتھو ہتھ نہ سکے کوئی پھڑ، پُرکھ ابناشی بے پرواہیا۔ لکھ چوراسی بھانڈے رہیا گھڑ، گھڑنہارا دس نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویلا اتم دئے سمجھایا۔ لکھ چوراسی ویلا اتم آونا، ہر ساچے سچ سمجھایا۔ نو سو پُرانوے چوکڑی جگ گیرا آپ دواونا، چار جگ گیر دکھایا۔ سبجگ تریتا دواپر کلجک ناؤں دھراونا، نام نامہ آپ اُپجایا۔ چارے ویداں سنگ رلاونا، چارے کھانی ویکھ دکھایا۔ اُتسج سیتج جیرج انڈ ڈیرہ لاونا، آپ اپنی رچن رچایا۔ پراپسنتی مدھم بیکھری آپے گاونا، چارے بانی کرے پڑھایا۔ چار ورنناں رُپ وٹاونا، کھتری براہمن شوڈر ویش رنگ رنگایا۔ جگ جگ اپنا ویس دھراونا، زرگن سرگن کل ورتایا۔ بل باون ہر بھيو گھلاونا، رام راما وجے ودھایا۔ لنکا گڑھ گڑھ ٹراونا، دھسر دیوے گھایا۔ بھگت بھگونت میل ملاونا، آتم برہم گیان درڑایا۔ ساچے سنتاں سنگ رکھاونا، وچھڑ کدے نہ جایا۔ غریب نمائیاں گلے لگاونا، دُھر دی بانی اک دکھایا۔ جگ جگ دا پندھ مُکاونا، اپنا گیرا آپ بھوایا۔ حق نبیرا آپ کراونا، آپ اپنی کل ورتایا۔ کاہنا کرشنا رُپ وٹاونا، کول نین نین مٹکایا۔ سیس تاج اک سہاونا، سیس اپنے آپ اٹھایا۔ ساچی سخیاں منگل گاونا، پیا پریم اک منایا۔ رتھ رتھو ہی پھیرا پاونا، کھیوٹ کھیوٹ بنے ملاہیا۔ غریب نمائے بھگت بھگونت گود بہاونا، پیر سُداما لئے ترایا۔ دروید لجا آپ رکھاونا، پنچم دیوے مان وڈیایا۔ کلجک اپنا گیرا کراونا، عیسیٰ موسیٰ بخشے شہنشاہیا۔ کالا سو سارنگ رنگاونا، ایکا الفی آپ ہنڈھایا۔ سچ حدیثا اک پڑھاونا، کائنات کرے پڑھایا۔ آب حیات جام پیاونا، ملے محبوب ساچا ماہیا۔ عظمتو کسمتو اجوا تلہے بھيو گھلاونا، مہبان بیدو لیکھا جانے دُھر درگاہیا۔ کلمہ قلمی آپ پڑھاونا، لیکھا لکھ نہ سکے قلم شاہیا۔ سنگ محمد اک نبھاونا، مکھ نقاب دئے چُکایا۔ احباب رباب اک وجاونا، شاہ نواب دئے سمجھایا۔ مکہ کعبہ بھيو گھلاونا، ایکا مکتب کرے پڑھایا۔ حق حقیقت لیکھ لکھاونا، لاشریک اک خُدا یا۔ ثالث بن بن پھیرا پاونا،

نُورِ نُورِ جلوہِ الٰہیہ۔ اپنی کل آپ ورتاؤنا، پُرکھِ ابناشی بے پرواہیہ۔ جوتی جوت جوت جگاؤنا، نانکِ نرِگنِ سرِگنِ میلِ ملائیہ۔ سچکھنڈِ دواراِ اکِ سہاؤنا، ناری کنتِ وٹی ودهائیہ۔ اپنا گھگٹِ آپِ اٹھاؤنا، مکھِ نینِ نینِ شرمائیہ۔ نیزِ لوچنِ نیناںِ درشنِ پاؤنا، درسِ ترسِ وچِ سمائیہ۔ جوتی جوتِ سروپِ ہر، آپِ اپنیِ کرپاِ کر، اپنا لیکھا دئے سمجھائیہ۔ جوتی نُورِ نرِنکار، نرِگنِ نانکِ ناؤںِ دھرایہ۔ نامِ ستِ ستِ وپار، ساچا وچِ کرایہ۔ برہمِ متِ پاوے سار، ترے گنِ تتِ میٹِ مٹایہ۔ دھیرجِ جتِ وچِ سنسار، ستِ سنتو کھ دئے درڑایہ۔ متِ گتِ جانے آپِ کرتار، کرتا پُرکھِ ویکھِ دکھایہ۔ ایکا جوتی دس دس دھار، گوہندِ ساچا گڑھِ سہایہ۔ نانکِ لیکھا کھئے اپار، نہ کوئی سکے میٹِ مٹایہ۔ گرِ گرِ بانیِ شبدِ آدھار، گرِ کاروپِ آپِ درسایہ۔ امرتِ بھرِ بھرِ ٹھنڈیِ ٹھار، بھرِ پیالہِ جامِ پیایہ۔ گوہندِ بولِ سچِ جیکار، واگرِ وُفخِ اکِ گجایہ۔ پنچمِ پیتا پنچمِ پیار، پنچمِ لیکھا دئے سمجھایہ۔ پُرکھِ ابناشی سِتِ دُلا، نرِاکارِ اکِ اپایہ۔ جوتی جوتِ سروپِ ہر، آپِ اپنیِ کرپاِ کر، برہمے وشنِ شو دیوے ور، لیکھا رہے نہ رایہ۔ کلجِ ویلا اتمِ آؤنا، نو سو پُرانوے چو کڑی جگِ گیار دئے بھوئیہ۔ نانکِ گوہندِ جوتِ جگاؤنا، ایکا نُورِ کرے رُشنائیہ۔ ایکا لیکھا آپِ سمجھاؤنا، لیکھا لیکھے لوے پائیہ۔ لکھِ چوڑاسی تیرا پندھِ مُکاؤنا، جو گھڑیا بھنّ وکھائیہ۔ رائے دھرمِ آپِ اٹھاؤنا، چتر گپتِ سویا رہن نہ پائیہ۔ لاڑی موتِ حکمِ سناؤنا، دُھر دی بانِ آپِ جنائیہ۔ جوتی جوتِ سروپِ ہر، آپِ اپنی جوتِ دھر، دیونہارا ساچا ور، ایکا ایشٹ دئے سمجھائیہ۔ برہمے وشنِ شو ہر ایشٹِ سمجھایا، نرِگنِ اکِ ایشٹِ اکھوائیندا۔ آد پُرکھِ آپِ اپنا آپِ اُپجایا، دوجی قُدرتِ ویکھِ وکھائیندا۔ تیجا نیزِ اکِ گھلایا، چوتھے پدِ میلِ ملائیندا۔ پنچمِ ڈھولا ساچا گایا، گھرِ گھرِ شبدِ انادِ سنائیندا۔ چھویں چھپرِ چھنّ نہ کوئے وکھایا، سچکھنڈِ دوارے سو بھاپائیندا۔ ستِ پُرکھِ نرِنجنِ ناؤںِ دھرایا، آد جگادی ویسِ وٹائیندا۔ اٹھائیں تہاں وچِ کدے نہ آیا، نو دوارے کھوجِ کھوجائیندا۔ دسمِ دواری لوکِ ماتِ ونڈِ ونڈایا، آدھ وچکارے ڈیرہ لائیندا۔ برہمِ رُپِ شاہو بھوپِ کرے رُشنا، ایشِ جیو آپِ اکھوائیندا۔ جگتِ جگدیشِ بھو نہ آیا، چھتر سیسِ اکِ جُھلائیندا۔ جوتی جوتِ سروپِ ہر، آپِ اپنیِ کرپاِ کر، برہمے وشنِ شو دیوے ایکا ور، اپنا لیکھا آپِ لکھائیندا۔ برہمے کرے شبدِ جنائی، ترے ترے آپِ سمجھایا۔ جگا جگنتر پندھِ مُکائی، گیارِ گیار دئے بھوئیہ۔ گر پیرِ اوتارِ سادھِ سنتِ سیوالائی، دُھر فرمانا دئے جنایہ۔ بھگتِ بھگونتِ کرے گُرمائی، آپِ اپنا بندھنِ پایہ۔ سنتِ کنتِ ملے چائیں چائیں، ساچی ناری سچِ ہنڈھایا۔ گرکھِ ویکھے تھائیں تھائیں، نو کھنڈِ پرتھی

پھول پھولایا۔ گرسکھاں پڑ اٹھائے بانہیں، جو جن آتر آتم رہے گایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اتم ویلا دے سمجھایا۔ کلجک ویلا اتم
 آونا، ہر ساچا سچ جنائندا۔ پڑکھ ابناشی جامہ پاونا، نرگن اپنا کھیل کھلائندا۔ نہکلنکا ناواں دھراونا، مات پت نہ کوئے بنائندا۔ ساک سین نہ نظری آونا، بھائی
 بھین نہ کوئے دکھائندا۔ مندر مسجد مٹھ نہ ڈیرہ لاونا، چھپر چھن نہ کوئے چھہائندا۔ سمبل نگری دھام سہاونا، گر گوہند ویکھ دکھائندا۔ ساڈھے تن ہتھ بنت
 بناونا، ساڈھے تن تن مول چکائندا۔ رویداس چمارا نال رلاونا، ساچی سیاں ونڈ دکھائندا۔ شبد انادی ڈھولا ایکا گاونا، چار ورنناں ایہہ سمجھائندا۔ پڑکھ اکال
 اشٹ اک مناونا، نرگن نرگن ویکھ دکھائندا۔ کلجک کوڑا پنڈھ مکاونا، کوڑی کریا میٹ مٹائندا۔ سنجگ ساچا سہاگی چھند سناونا، سوہنگ ڈھولا ایکا گائندا۔
 گرسکھاں پرمانند دکھاونا، نج آتم میل ملائندا۔ امرت جام بھر پیاونا، کایا سرور اک نہائندا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار گواونا، آسا ترسنا میٹ مٹائندا۔
 ڈوگھی کندر سچ پرکاش کراونا، جوت نرنجن آپ جگائندا۔ انحد شبد تال وجاونا، تلوڑا اپنے ہتھ رکھائندا۔ ساچی سخیاں بہہ بہہ منگل گاونا، گیت سہاگی آپ
 الائندا۔ بجر کپائی توڑ تڑاونا، ڈئی دوتی پردہ لائندا۔ سکھمن اندھیر آپ گواونا، آپ اپنا روپ درسائندا۔ ایڑا پنگل مکھ شراماونا، سنگر پورا ویکھ دکھائندا۔
 گرسکھاں اپنا پلا آپ پھراونا، دو جہاناں نہ کوئے تڑائندا۔ ساچے پوڑے آپ چڑھاونا، دسم دواہی گنڈا لائندا۔ آتم سیجا جوت جگاونا، نور نورانہ ڈگمگائندا۔
 ناری کنت اک مناونا، وبھار نہ کوئے دکھائندا۔ سچ سوانی ساچے دھام بہاونا، دھر دی رانی ویکھ دکھائندا۔ شبد ہانی میل ملاونا، وچھڑ کدے نہ جائندا۔ دھر
 دی بانی شبد سناونا، بودھ اگادھ الائندا۔ نج آتم نج گھر نج ویس کراونا، نج نیز آپ کھلائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری اتم ور،
 ہرجن ساچے ویکھ دکھائندا۔ کلجک ویلا آنت سہاونا، برہمے وشن شو سمجھایا۔ نہکلنک جامہ پاونا، وید ویاسا رہیا لکھایا۔ عیسیٰ ایکا اکھر پڑھاونا، نورو نور کرے
 رُشایا۔ نانک ایکا راہ نکاونا، نہکلنکی پھیرا پایا۔ گوہند اپنی کل ورتاونا، کل کلکی ویس وٹایا۔ سمبل نگری دھام سہاونا، پری گھنکی جوت جگایا۔ ایکا ڈنک شبد
 وجاونا، لوآں پریاں برہمنڈاں کھنڈاں دے سناہا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن داتا بے پرواہ، کلجک اتم بنے ملاح، سنجگ بیڑا دے
 چلا، ایکا چپو نام لگایا۔ سنجگ بیڑا آپ چلاونا، سنگر ساچے ہتھ وڈیایا۔ کلجک کوڑا کوڑ مٹاونا، رین اندھیری رہن نہ پایا۔ سنجگ ساچا چند چڑھاونا، چار گنٹ

ہوئے رُشانیا۔ کلجگ کوڑا پندھ مُکاون، ویلا آنت دے دُہانیا۔ سنجگ ساچا چھند سناونا، سوہنگ اکھراک پڑھانیا۔ کلجگ بھرماں کندھ ڈھاہونا، دُئی دوتی رہن
 نہ پانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سَنگر سچا شاہ پاتشاہ گر شبد اک بنانیا۔ ہر پاتشاہ شاہ سلطان، تخت نواسی آپ اکھوانندا۔ لیکھا جانے دو
 جہان، لوک مات ویس وٹانندا۔ دیونہارا دُھر فرمان، جگ جگ اپنا حکم جنانندا۔ لیکھا جانے سری بھگوان، بھگوان بھگتسن اپنے راہ چلانندا۔ داتا دیوے دانی
 دان، چرن دھوڑ اک اشان، آتم آنتر برہم گیان، مایا ممتا موہ چکانندا۔ دھرم دکھائے سچ نشان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری
 اتم ور، سچکھنڈ نواسی کھول در، در گھر ساچا اک دکھانندا۔ در گھر ساچا تھر دربارا، ہر ساچا سچ سہانندا۔ نرگن سرگن لے اوتارا، لوک مات پھیری پانندا۔
 کلجگ آئی اتم وارا، چاروں کُنٹ اندھیرا چھانندا۔ سرشٹ سبائی ہاباکارا، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرانندا۔ سادھ سنت روون زارو زارا، نیز نیر سرب وہانندا۔
 ہر ملے نہ ساچا کنت بھتارا، سُنجی سچ سرب دکھانندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، تیرا لیکھا اپنے ہتھ رکھانندا۔ کلجگ
 لیکھا کنا، آئی اتم وار۔ لکھ چوراسی بوٹا سُنکا، ہریا ہوئے نہ وچ سنسار۔ شاہ سلطاناں جنگل جوہ اُجاڑ بہہ بہہ کنا، تخت تاج نہ کوئے سِکدار۔ اُجل ہوئے نہ
 مات کھنا، نو کھنڈ ہوئے خوار۔ نہ کوئی پوجا نہ کوئی سکھنا، نہ کوئی دسے تٹ کِنار۔ سَنگھ شیر شبد ایکا کنا، آد جگادی گر اوتار۔ نو کھنڈ پر تھی پُرکھ ابناشی آگے
 جھکنا، نہ کوئی جھلے پہلا وار۔ ڈُونگھی کندر کسے نہ کنا، سمند ساگر پاوے سار۔ ہر کا تیر کدے نہ آکنا، نشانہ مارے اپنی وار۔ برہمے وشن شو تیرا پینڈا کنا، نو
 سو چرانوے چوکڑی جگ رہیا پکار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکَنک نرائن نر، نرگن لے کل کلکی اوتار۔ نرگن شبد اپار ہے، گر گر
 رُپ سما۔ جگا جگنتر ساچی کار ہے، لوک مات ویس وٹایا۔ گر پیر بن اوتار ہے، لکھ چوراسی دے سمجھایا۔ شبد انادی بول جیکار ہے، بانی بان دے لگایا۔
 برہم برہمادی پاوے سار ہے، آد جگادی رچن رچایا۔ بودھ اگادھی نام دُھن دُھن جیکار ہے، دُھر ترانہ اک سُنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکَنک نرائن نر، ایکا ڈنکا شبد وجایا۔ ڈنکا شبد وجیا، لوآں پُریاں ہو یا جیکار۔ برہما وشن شو اُٹھ اُٹھ بھجیا، سویا دسے نہ وچ سنسار۔
 کون کوٹے نرگن رُپ ہو ہو گجیا، نہکَنکا لے اوتار۔ کون مندر بہہ بہہ سبیا، نرگن جوت کر اُجیار۔ کال نگارہ سب دے سرتے وجیا، رائے دھرم اُچی

کوٹ کرے پکار۔ جو گھڑیا سو بھینیا، تھر رہے نہ وچ سنسار۔ جن بھگتاں رکھے ہر جو لجیا، ویلے آنت کرے سنجال۔ دو جہاناں پھرے بھینیا، چتر بھج آسو
 آسوار۔ گرگھیاں پردہ انتم کجیا، شبد دوشالہ ایکا ڈار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، کرے کھیل اگم اپار۔ اگم اپارا کھیل
 نیارا، نرگن تت نہ کوئے دکھائندا۔ اکھ اگوچر ساچی دھارا، دھرت دھول آپ ٹکائندا۔ اکھ نرنجن بول جیکارا، اپنی اکھ آپ جگائندا۔ سچھنڈ سچ ساچی
 پاوے سارا، ساچی وست آپ اٹھائندا۔ تھر گھر کھولے بند کواڑا، اپنا پردہ آپے لاہندا۔ سُن اگمی پار کنارہ، دھواں دھار نہ کوئے دکھائندا۔ گرگھیاں کرے
 سچ پیارا، دسم دوارا میل ملائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر، مورت اکال اکال مورت، ناد وجائے
 ساچی تورت، تریاراگ آپ الائندا۔ تریاراگ ہر ترانہ، کھن پڑھن وچ نہ آئیا۔ تریاراگ اگمی گانا، پُرکھ ابناشی آپے گائیا۔ تریاراگ وسے سچ مکانا،
 تھر گھر ساچے آپ ٹکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھیاں دیوے ایکا ور، گھر مندر میل ملائیا۔ گھر مندر ہر گرگھیاں میلنا، کلج تیری انتم
 وار۔ لیکھا چکے گرو گرچینا، گرچیل اک دوار۔ پر بھ ملے سجن سہیلنا، سنساکے وچ سنسار۔ سنگر پورا چاڑھے تیلنا، سگن منائے اپنی وار۔ اچرج کھیل
 پاربرہم پر بھ کھیلنا، چارے وید نہ پائن سار۔ گرگھیاں گرگھیاں لکھ چوراسی دھرم رائے دی کٹے جیلنا، آون جاون گیڑ نوار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لائے پار۔ ہر جن ساچا پار اتارنا، بیڑا اپنے کندھ اٹھائیا۔ مانس جنم یج سوارنا، ویلے آنت ہوئے سہائیا۔ کاگوں ہنس آپ بناونا،
 سوہنگ مانک موتی چوگ چگائیا۔ درگاہ ساچی آپ بہاونا، آپ اپنی گود اٹھائیا۔ پتت پاپی آپ تراونا، جو چل آئے سرنائیا۔ پورب لہنا آپ چکاونا، بچھلا لیکھا
 رہن نہ پائیا۔ اگے مارگ اک دکھاونہ، چار ورن بنائے بھیناں بھائیا۔ اٹھاراں برناں پنڈھ مکاونا، کھتری براہمن شوردر ویش ایکا رنگ رنگائیا۔ شاہ سلطاناں
 راج راجاناں خاک ملاونا، سیمس تاج نہ کوئے ٹکائیا۔ اوچاں نیچاں ایکا دھام بہاونا، راؤ رنگاں میل ملائیا۔ سوہنگ ڈھولا سرشٹ سبائی گاونا، بیس بیسا کوکے
 دئے ڈھائیا۔ جگت جگدیشا اک مناونا، پُرکھ اکال وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، جگ جگ وچھڑے لئے
 ملائیا۔ جگ جگ وچھوڑا کٹیا، کلج تیری انتم وار۔ گرگھیاں میٹے ڈئی دویتی پھٹیا، امرت آتم اپر ڈار۔ چوواں لوک دکھائے ایکا ہٹیا، گرچرن دوار بھکھار۔ لیکھا

چھکے تیرتھ تٹیا، پایا پُرکھ اک نرنکار۔ گرگھ ورلے لاہا، کھٹیا، سرشٹ سبائی سٹی پیر پسا۔ کلج سس پاوے گھٹیا، دھرگ جیون دتے کرے دھرگ
 دھرگ دھرگ کار۔ گرگھ دوارے آئے نھیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے ور، نرگن سرگن جوت دھر، جوتی جامہ اپر
 اپار۔ مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، سرب جیاں دیوے اک ادھار۔

★ پہلی ساؤن ۲۰۱۷ بکرمی دربار وچ جیٹھووال ★

سو پُرکھ نرنجن صاحب سلطان، نرگن نراکار اکھوانیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن مہربان، بے عیب پروردگار ناؤں دھرائیندا۔ اینکارا کھیل مہان، آد جگادی
 ویس وٹائیندا۔ آد نرنجن نور مہان، جوت اجالا ڈمگائیندا۔ ابناشی کرتاگن ندھان، بھيو ابھیدا بھيو چھپائیندا۔ سری بھگوان سچ نشان، درگھر ساچے آپ
 جھلائیندا۔ پاربرہم ایکا رکھے آن، دوسر حکم نہ کوئے دکھائیندا۔ سچھنڈ دوارے وسے سچ مکان، سچ سنگھاسن سو بھاپائیندا۔ تھر گھر ساچا کر چچان، شاہ سلطان
 ویکھ دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی رہت پُرکھ اکال، انھو پرکاش کرائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ہر ہر نرائن، مہما اکھ کتھی نہ
 جائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن ساک سین، درگھر ساچے سو بھاپائیا۔ اینکارا آپ چکائے اپنا لہن دین، سگلا سنگ آپ نبھائیا۔ آد نرنجن آپے ویکھے اپنے نین، نرگن
 اپنا ناؤں دھرائیا۔ ابناشی کرتا در درویشا نرنیشا ڈھر دربارا کھول کوڑا اگم اپارا اینکارا اپنا ناؤں آپے کہن، آپ اپنا بل دھرائیا۔ سری بھگوان ہر مہربان،
 آپے جانے اپنا لہن دین، دوسر ہور نہ سنگ رکھائیا۔ پاربرہم، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچے گھر، گھر ساچا اک وڈیائیا۔
 گھر ساچا ہر سہایا، سو بھاؤنت بے پرواہ۔ پُرکھ ابناشی ڈیرہ لایا، نرگن دیک جوت جگا۔ ہر مندر آپ سہایا، اگم اگمڑی کھیل کرا۔ الکھ اگوچر اگم اتھاہ اپنی
 الکھ آپ جگایا، شبد اگم نعرہ لا۔ اپنی منگن منگ منگایا، اچھیا بھچھیا جھولی پا۔ ساچا مردنگن تال وجایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی
 کھیل اپارا، آپے کھیلے کھیلنہارا، روپ رنگ نہ کوئے دکھا۔ روپ رنگ نہ کوئی ریکھ، آدن آنتا دس نہ آئیندا۔ سچھنڈ دوارے آپے کرے اپنا ویس، ویس

انیکا آپ وٹائیندا۔ مچھ داہری نہ دیسے کیس، سیس جگدیش نہ کوئے دھرائیندا۔ نہ کوئی برہما وشن مہیش گنیش، در درویش نہ بوجھ بُجھائیندا۔ نہ کوئی کرے
 آدیس، نیوں نیوں سیس نہ کوئے جھکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے وسے ساچے گھر، سچکھنڈ دوارا اک سہائیندا۔ سچکھنڈ دوارا کھیل
 اولاء، ہر ساچا سچ کرائیندا۔ سو پُرکھ زرنجن و سیا اک اکلآ، ہر پُرکھ زرنجن میل ملائیندا۔ اینکارا آپ پھڑائے اپنا پلا، آد زرنجن سنگ نبھائیندا۔ ابناشی کرتے سچ
 سنگھاسن ایکلا، سری بھگوان ڈیرہ لائیندا۔ پاربرہم لیکھا جانے، نچل دھام اٹلا، اُنچ محلہ آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ
 کھول دوارا، تھر گھر کرے آپ پسار، در دروازہ آپ کھلائیندا۔ تھر گھر ساچے سچ دروازہ، در گاہ ساچی آپ کھلایا۔ ایکلا وسے غریب نوازا، رُپ رنگ نہ
 کوئے رکھایا۔ آپے رچے اپنا کاجا، کرتا پُرکھ ناؤں دھرایا۔ آپے مارے اپنی واجا، رسنا جہوانہ کوئے ہلایا۔ شاہو بھوپ وڈ راجن راجا، شاہ پاتشاہ آپ
 اکھوایا۔ آپے رکھے اپنی لاجا، پاربرہم وڈی وڈیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا ساچا کھول، آپ وجائے اگئی ڈھول، تال تلواڑا
 نہ کوئے رکھائیندا۔ سچکھنڈ دوارا ہر زرنکارا، اپنا آپ سہائیندا۔ دیا باقی کملا پاتی کر اجیارا، نور نورانہ ڈمگائیندا۔ ساچے تخت بیٹھ سچی سرکارا، شاہو بھوپ ویس
 وٹائیندا۔ حکمی حکم ورتے ورتار، دُھر فرمانا آپ جنائیندا۔ آد جگادی کرے اپنی کارا، کرنی کرتا کرت کمائیندا۔ ویکھے وگسے کرے وچارا، ویکھنہارا دس نہ
 آئیندا۔ در درویش بن بھکھارا، اپنی بھچھیا منگ منگائیندا۔ الفی پائے چوبدارا، آپ اپنی کل ورتائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا
 کھیل اپارا، خالق اپنا کھیل کھلائیندا۔ سچکھنڈ دوارا سو بھاؤنت، ہر ساچا سچ سہائیندا۔ زرنگن میلاناری کنت، زرنائن ویکھ وکھائیندا۔ لیکھا جانے آد آنت، مدھ
 اپنی کل ورتائیندا۔ نہ کوئی سادھ نہ کوئی سنت، گر پیر اوتار نہ کوئے رکھائیندا۔ نہ کوئی رسنا جہوا نیا منت، شبد ناد نہ کوئے وجائیندا۔ اپنی مہما آپے جانے
 بے آنت، بے آنت اپنا ناؤں رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ در گھر ساچا ہر سہنجنا، پُرکھ ابناشی آپ سہایا۔
 دیپ جگایا اک آد زرنجا، نورو نور نور رُشنا۔ آپے بنیا ساک سین سجن، مات پت بھائی بھین آپ ہو جایا۔ نہ گھڑیا نہ بھجنا، مڑھی گور نہ کوئے دبا۔ اپنے
 سرور آپے کرے مجنا، اپنا تال آپ سہایا۔ اپنے نگارے آپے وجنا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے ساچے وس، آپے رسیا اپنا

جانے رس، آپے بھوگی بھوگ دکھایا۔ سچکھنڈ دوارے ساچا بھوگ، نرگن نرگن آپ کرایا۔ درگاہ ساچی دھر سنجوگ، پُرکھ اکال میل ملائیا۔ مورت اکال درس اموگھ، جوئی رہت آپ کرایا۔ اپنا بول سچ سلوک، آپ اپنا آپے گائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے اندر وڑ، بیٹھا سچ سہائیا۔ سچکھنڈ دوارے ہر جو وڑیا، نرگن اپنا تھان سہایا۔ ساچے پوڑے آپے چڑھیا، آپ اپنا محل اٹل دیکھ دکھایا۔ اپنا اکھر اپنی ودیا اپنا ناؤں آپے پڑھیا، آپ اپنا بل دھرایا۔ اپنا پلو پروردگار نورِ الہی آپے پھڑیا، بسمل روپ ہو وچ سما۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے وڑیا ساچے گھر، سچکھنڈ دوارا اک گھلایا۔ سچکھنڈ دوار سچی سرکار، ساچے تخت سہائیا۔ شاہ پاتشاہ بھوپ بن سکدار، شہنشاہ آپ اکھوایا۔ آپے جانے اپنی کار، کرنہار آپ کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے مندر آپے وڑ، آپ اپنا دیکھ دکھایا۔ اپنا آپ ہر ہر دیکھیا، نرگن نرگن ہو اُجیار۔ آپے وسیا اپنے دیسیا، محل اٹل اُچ مینار۔ اپنی جوت آپ پر ویسیا، جوتی جوت ہو اُجیار۔ آپے دھر دھر اپنا ویسیا، آپ اپنا کرے پیار۔ آپے کھنہارا لیکھیا، بیٹھا درگاہ ساچی دھر دربار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی اچھیا اپنا بھریا، اپنی بچھیا اچھیا جھولی پائیا۔ اپنی کرنی آپے کریا، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ اپنی ناری آپے وریا، کنت سہاگ آپ ہنڈھائیا۔ اپنی سچ آپے چڑھیا، سچکھنڈ بیٹھا آسن لائیا۔ اپنے اندر آپے وڑیا، آپے اپنا سنگ رکھائیا۔ اپنا گھاڑن آپے گھڑیا، متوت نہ میل ملائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن نرگن لئے اُجیائیا۔ نرگن نرگن اُجیایا، آپ اپنی کل دھار۔ پوت سپوت ناؤں دھرایا، شبدی شبد کر پکار۔ ناؤں نرنگارا آپ اکھوایا، نرگن نور جوت اُجیار۔ سچکھنڈ دوارا آپ سہایا، تھر گھر وسیا سرجنہار۔ تخت نواسی ڈیرہ لایا، ابناشی کرتا کھیل اپار۔ پون سواسی نہ کوئے چلایا، لکھ چوڑاسی نہ کوئے پیار۔ جوت پرکاشی جوت جگایا، جوتی جوت ہوئے آدھار۔ سورج چن نہ کوئے چڑھایا، رواس نہ کوئے ستار۔ دھرت دھول نہ کوئے وڈیایا، جل بنب نہ پاوے سار۔ آکاش پرکاش نہ کوئے ٹکایا، لوآں پریاں نہ کوئے وچار۔ برہمنڈ کھنڈ نہ دیکھ دکھایا، گگن گگنتر نہ کوئے آدھار۔ جیرج انڈ نہ رنگ رنگایا، اُتسج سیتج نہ لئے اُبھار۔ چارے بانی نہ کوئے پڑھایا، ودیا وکھم نہ کوئے پاوے سار۔ ترے گن روپ نہ کوئے درسایا، پنچت نہ تت جیکار۔ سچکھنڈ ساچے آسن لایا، نرگن بیٹھ نرکار۔ ساکار روپ نہ کوئے دکھایا، ریکھ بھیکھ اگم

اپار۔ آپ اپنا دیس سُہایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے اپنی وار۔ سچکھنڈ دوار وسایا، کر کرپا آپ کرتار۔ ساچے تخت آسن لایا، ست سلطانا بن سِکدار۔ سیس تاج اک کُکایا، پنچم مکھ کر وچار۔ ست رنگ نشانہ اک چڑھایا، ست پُرکھ زرنجن ہو اُجیار۔ درگاہ ساچی دھام سُہایا، اُچ اٹل اگم اپار۔ آپ اپنا حکم سنایا، حکمی حکم کرے کرائے ساچی کار۔ زرنگن سرگن رُپ لئے وٹایا، شبدی شبد ہوئے آدھار۔ شبد وچولا اک بنایا، پوت سپوتا کر پیار۔ ناری کنت خوشی منایا، آد زرنجن ویکھنہار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ وسے وسنہار۔ وسنہارا وسیا، تھر گھر کھول کواڑا۔ اپنا مارگ آپے دسیا، زرنگن زرنگن کر پسار۔ زرنگن اندر مندر بہہ بہہ ہسیا، نہ کوئی ناری کنت بھتار۔ زرنگن میٹے زین اندھیری مسیا، جُگا جگنتر کھیل اپارا۔ زرنگن شبد نرالا تیر کسیا، آد جُگادی مارے مارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کرے آپ پسار۔ اپنا پسار آپے کر، ہر اپنی کل ورتائیندا۔ زرنگن اندر زرنگن دھر، زرنگن جوڑ جُڑائیندا۔ زرنگن جنی جن اپنی گودی دھر، دُھر دا لیکھا آپ سمجھائیندا۔ ست ستوادی دیوے ور، پار برہم برہم برہمادی کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، زرنگن زرنگن ویکھ وکھائیندا۔ زرنگن پیار سچ دوارے، گھر گھر منگل گایا۔ زرنگن گپت زرنگن ظاہرے، زرنگن اپنا ویس وٹایا۔ زرنگن مات پت اُپجائے ست دُلا رے، زرنگن گود سُہایا۔ زرنگن جنی جن جنے پارے، اگم اگمرا ویکھ وکھایا۔ زرنگن بھرے زرویر بھنڈارے، زہر اپنا ناؤں دھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا اک وڈیایا۔ وڈ وڈیائی سچکھنڈ، ہر ساچا سچ سُہائیندا۔ آپے ونڈی اپنی ونڈ، ونڈنہارا کھیل کھلائیندا۔ اپنے اندر آپے دتی گنڈھ، آپے کھول کھلائیندا۔ نہ کوئی جیرج نہ کوئی انڈ، اُتھج سیتج نہ رُپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے رکھے اپنی گُکھ، آپے کرے اُجل گُکھ، آپ اپنا نور درسائیندا۔ اپنی گُکھ آپے جایا، پُرکھ اکال وڈی وڈیائی۔ زرنگن زرویر بنی پت مایا، دائی دایا نہ کوئے لگائی۔ اپنا کھیل آپ رچایا، رچ رچ ویکھے بے پرواہیا۔ وشنوں اپنی گود بہایا، وشو واستک دئے سمجھائی۔ امرت آتم جل بھرایا، چرن چرنودک اک چوائیا۔ ساچا پنچ آپ بجایا، کول کولا لئے کھلایا۔ بھل پنکھڑیاں آپ لگایا، گنچا آپے پھول پھولائی۔ بھوری بھورا وچ سمایا، گونج گونجے بے پرواہیا۔ پار برہم رُپ وٹایا، برہم اپنی انس اُپائی۔ آپ اپنے رنگ رنگایا، رنگ رنگیلا ساچا ماہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہم لیکھا

دے سمجھائی۔ پاربرہم برہم اُپجایا، کول کولا کر اُجیار۔ اپنی واسنا وِچ ٹکایا، ترسنا بھکھ نہ کوئے وِچار۔ آسا آسا پور کرایا، منسا من نہ پائے پیار۔ داسی داسا آپ بنایا، سیوک سیوا دے آدھار۔ شبد سوانگ وِچ ٹکایا، منڈل راسا ہوئے اُجیار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے سُت ڈلار۔ برہما سُت اُنیا، پاربرہم اُپجایا۔ ویکھنہارا ساچی جننی ایکا جن جنیا، نرگن نور ہوئے اُجیار۔ ایکا بھانا ہر ہر نیا، ہر بھانے سرب ورتارا۔ کسے دسے نہ چھپر چھنیا، محل اٹل نہ کوئے منارا۔ پُرکھ ابناشی بیڑا بھنیا، دیونہار آپ سہارا۔ ایکا راگ سنائے کتیا، دُھر داشبد بول جیکارا۔ آد جگاد نہ جائے ڈنیا، جس ملیا ہر نرنگارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہمے کھولے بند کواڑا۔ برہمے کھولیا بند کواڑا، پُرکھ ابناشی دیا کمائی۔ اندر رکھی اپنی دھار، ساچے مندر وٹی ودھائی۔ نرگن جوت کر اُجیار، نورو نور کرے رُشنائیا۔ کملاپاتی میت مُرار، گھر میلا سچ سُبھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہمے برہم لیکھا دے سمجھائی۔ پاربرہم برہم سمجھائیندا، آپ اپنی کرپا دھار۔ تیرا رُپ انوپ وٹائیندا، نرگن نور جوت اُجیار۔ انس بنس آپ سُبھائیندا، سہنس سہنسا کر وِچار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہمے دیوے اک وِچار۔ برہمے دیوے برہم مت، پاربرہم وڈی وڈیائی۔ نرگن جاننا ایکات، رتی رت نہ کوئے دکھائی۔ پُرکھ ابناشی ساچاپت، پیت پیتمبر سپس سُبھائی۔ تیری جانے مت گت، گت مت اپنے ہتھ رکھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہمے لیکھا دے جنائی۔ برہمے نیا ہر کا بھانا، نیتز نین نیر وہایا۔ توں شاہ پاتشاہ ہر ساچا رانا، ہوں سیوک سیوکمایا۔ تیری ستار تیرا گانا، تُوہی تُوہی راگ الایا۔ ہوں غریب در بھکھاری بنے نمانا، نون سونون سپس جھکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا تیرے لیکھے وِچ رکھایا۔ پُرکھ ابناشی ساچا بول، ایکا ایک سنائیندا۔ برہمے تیرا تولنا تول، کنڈا اپنے ہتھ دکھائیندا۔ آد جگادی بیٹھارہے اڈول، سچکھنڈ دوارا اک سُبھائیندا۔ ساچی دست سد رکھے کول، وشن برہمے آپ ورتائیندا۔ بھولا ناتھ آپ اُپجائے انبول، مہماگنت نہ کوئے گنائیندا۔ اپنا آپ لئے وروں، اپنا مدھانا آپ چلائیندا۔ اپنا پردہ آپے پھول، اپنی دست باہر کڈھائیندا۔ پُرکھ ابناشی در دروازہ ساچا کھول، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی رچن رچائیندا۔ اپنی رچنا آپے رچ، ہر ساچے کھیل کھلایا۔ برہمے شو وشن دکھایا ایکا سچ، سچو سچ سچ درڑایا۔ ہر گھٹ اندر رہیا رچ، تیاں میلا میل ملایا۔ ایکا شبد لینا وانج، آپ اپنا دے درڑایا۔ جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سکھیا اک سمجھایا۔ ساچی سکھیا ہر سمجھائے، برہمے وشن شو جگائیا۔ زرگن میلا میل ملائے، میلنہارا اک اکھوایا۔ سجن سہیلا ساچے دھام بہائے، دھام اولٹا وڈ وڈیائیا۔ ایک اکھر دے پڑھائے، اپنا ناؤں آپ جانیا۔ ساچا پلڑا دے پھڑائے، چھٹ کدے نہ جانیا۔ سچ دوارا ایک ملڑا، پُرکھ ابناشی رُٹھ نہ جانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہما وشن شو ایک رنگ رنگائیا۔ ایک رنگ رنگیا چلوں، اتر کدے نہ جانیندا۔ ابناشی کرتا نہ جانا بھول، ابھل ابھل آپ اکھویندا۔ جگا جگنتر پاوے مل، کرتا قیمت اپنے ہتھ رکھانیندا۔ ساچے کنڈے جانا تل، توںنہارا تول ٹلائیندا۔ اک دوارا جانا گھل، ساچا ہٹ اک اپانیندا۔ وشنوں تیرا کول بھل، برہم روپ درسائیندا۔ برہمے تیری آساپن، شکر سنگ نبھانیندا۔ شکر شکر آپے چن، شاکر اپنا میل ملائیندا۔ تیاں جنائے ایک گن، ایک اکھر آپ پڑھانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، زرگن سرگن ویس وٹانیندا۔ زرگن روپ زراکار، سو پُرکھ زرنجن آپ اکھویندا۔ ہر پُرکھ زرنجن کھیل اپار، الکھ اگوچر اگم اتھاہ بے پرواہ آپ کھلانیندا۔ ایکنکارا عقل کل دھرا، آپ اپنی کل ورتانیندا۔ آد زرنجن ڈگمگا، نور نورانہ نور وکھانیندا۔ ابناشی کرتا ڈیرہ لا، سچکھنڈ دوارا آپ سہانیندا۔ سری بھگوان بنے ملاح، اپنا بیڑا آپ چلانیندا۔ پاربرہم بنے پتا ماں، برہما وشن شو آپ اپچانیندا۔ اپنا ناؤں دے سنا، آپ اپنی کھیل کھلانیندا۔ ایک دوچار روپ دھرا، تیاں جوڑا جوڑ جڑانیندا۔ ساچا گھوڑا دے وکھا، شبد اگمی آپ اپانیندا۔ دُھر دا پوڑا دے لگا، ایک ڈنڈا آپ لگانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا روپ درسائیندا۔ زرگن روپ ہر درسایا، لال لال سمائیا۔ سٹخ پرکاس آپ کرایا، سٹ جننی کوئے نہ جانیا۔ کنچن روپ آپ وٹایا، کنچن گڑھ نہ کوئے سہانیا۔ سوہا ویس جوت رگھرایا، تھر گھر ویکھے بے پرواہیا۔ ساچی دھار آپ بندھایا، ست سفیدی گیا سمائیا۔ پیا پریتم ویس وٹایا، پیلا رنگن رنگ رنگائیا۔ نیلا روپ آپ درسایا، زرگن اپنی جوت جوت رُشنائیا۔ کالا کالی دھار اک سمجھایا، کال مہاکال پائے پھاہیا۔ دین دیال اپنا ناؤں رکھایا، دو جہاناں بنے ملاہیا۔ شہنشاہ پاتشاہ بے پرواہ سبیس اپنے تاج لکایا، پنچم پنچم دے وڈیائیا۔ ست رنگ جوتی رنگ رنگایا، درگھر ساچے کر رُشنائیا۔ ایک جھلک فلک وکھایا، بے عیب عیب خدائیا۔ ثالث اپنا بن کے آپے آیا، نہ دیوے کوئے صلاحیا۔ آلس ندرانہ کوئے رکھایا، سچ سہاوی نہ کوئے ہنڈھانیا۔ ہانی ہان نہ کوئے ملایا، گلوکڑی نہ کوئے رکھانیا۔ جل پانی پان

نہ کوئے کرایا، بانی بان نہ کوئے پڑھائیا۔ نربان ایکا پد آپ سہایا، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ ایکا سد دُھن اُچایا، ناد اناد آپ سنایا۔ بودھ اگادھ کھیل رچایا،
 اگادھ ابودھا اک رگھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہما وشن شو لئے سمجھایا۔ برہمے وشن شو دھیان لگاؤنا، ہر ساچا سچ سمجھائیندا۔ تیرا
 بوٹا آپ لگاؤنا، امرت سنج ہرا کرائیندا۔ وشنوں اپنے انگ لگاؤنا، انگیکار آپ ہو جائیندا۔ برہما چرناں ہیٹھ بہاؤنا، چرن چرنودک اُپر پائیندا۔ شکر ادھ وچکار
 لگاؤنا، ہتھ ترسول پھڑائیندا۔ تیناں لوکاں تلک لگاؤنا، اک تریلوکی ونڈ ونڈائیندا۔ اک سلوک ہر سناؤنا، ہر ہر کا نام پڑھائیندا۔ اوانگ روپ آپ درسائونا،
 سوئم اپنا روپ درسائیندا۔ دوئم در آپ گھلاؤنا، در درویش ویس وٹائیندا۔ نرگن سرگن چولا پاؤنا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا نام آپ
 دھرائیندا۔ نرگن سرگن بھیکھ وٹایا، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ وشن برہما شو لئے اُچایا، چھیل چھیل بے پرواہیا۔ ترے ترے ویسا ویس کرایا، وشو اپنی دھار
 بندھائیا۔ واستک روپ وچ سمایا، واسنا ہور نہ کوئے رکھائیا۔ ایکا اپنا ناؤں درٹایا، اکھر وکھر کرے پڑھائیا۔ وشنوں دُھن ناد سنایا، برہمے انحد تال وجائیا۔
 شکر دیپک جوت جگایا، دیاباتی آپ لگایا۔ دُھر سنجوگی میل ملایا، گھر ساچے وٹی ودھائیا۔ سچ سلوک ایکا گایا، سوہنگ شبد دئے پڑھائیا۔ سو پُرکھ نرنجن آپ
 اکھوایا، ہنگ برہما وشن شو لئے اُچائیا۔ دوہاں وچولا بن کے آیا، بنیا تولا شہنشاہیا۔ ایکا ڈھولا اپنا آپے گایا، آپ اپنی دیا کمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، ہنگ بھیو دئے گھلائی۔ ہنگ ہنگ بھیو نیارا، ترے گن وچ کدے نہ آئیندا۔ ترے ترے لوکاں ویسا باہرا، ترے ترے میل نہ کوئے
 ملائیندا۔ ترے ترے رنگ نہ کوئے وچارا، ترے ترے سنگ نہ کوئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہنگ اپنا روپ درسائیندا۔
 وشنوں سُننا کر دھیان، ہر ساچے آپ جنایا۔ ہنگ روپ سری بھگوان، پاربرہم برہم اپنی انس اُچایا۔ برہمے دیوے اک گیان، ایکا نیترنین گھلایا۔ سو پُرکھ
 نرنجن اک وکھائے سچ نشان، برہم برہما آپ جھلایا۔ تیرا کھیت ہوئے پردھان، رُت بسنتی وڈ وڈیایا۔ شکر تیری کرے کلیان، کل کاتی ویس وٹایا۔ اک
 جماعتی اک فرمان، قلم دواتی نہ لیکھ لکھایا۔ ہنگ برہم کر پردھان، پاربرہم ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیش نرنیش نرگن
 اپنا آپ سمجھایا۔ سچ سندیشہ دُھر فرمانا، وشن برہمے شو آپ سمجھائیندا۔ ترے گن مایا دیوے دانا، ترے ترے ساچی ونڈ ونڈائیندا۔ آد آنت مٹنا پئے بھانا، ہر

بھانا وڈ وکھائیندا۔ ایکا اکھر گاؤنا گانا، سوہنگ شبد آپ پڑھائیندا۔ لکھ چوڑاسی تننا تانا، پنج تت وستو جھولی پائیندا۔ اپ تیج وائے پر تھی آکاش سنگ نبھانا، سگلا سنگ آپ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تننا وکھائے ایکا گھر، گھر ساچا آپ درسائیندا۔ در گھر ساچا سوہیا، سہائے آپ نرنکار۔ ایکا نیچ ساچا بوہیا، نرگن اپنی کرپا دھار۔ اپنے جیہا آپے ہوہیا، آپے ویکھے بھل بھلوڑ۔ آپے لے کے آئے ڈھویا، مالن بن ہر نرنکار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل پر اپار۔ پر اپارا کھیل کھیلیا، اپنی ونڈن آپ ونڈائیندا۔ ترے گن گھر ساچے میل میلیا، رجو طمو ستو ویکھ وکھائیندا۔ آپے وسے دھام نویلیا، دھام اولٹا اک وڈیائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے ساچے گھر، دیونہارا ایکا ور، ور داتا آپ ہو جائیندا۔ ور داتا بے پرواہ، صفتی صفت صفت صالاہیا۔ تننا دسیا ایکا راہ، ترے گن میلا میل ملایا۔ لکھ چوڑاسی بنے ملاح، بیڑا بیڑا لائے چلایا۔ نرگن سرگن روپ لائے وٹا، نرکار ساکار آپ اکھوایا۔ برہے وڈیا لائے پڑھا، چارے ویداں کھ صالاہیا۔ چارے کھ لائے کھلا، آپ اپنی بوہ بھجھایا۔ ساچی ونڈن لائے ونڈا، چار جگ رنگ رنگیا۔ چارے بانی لائے جنا، چارے کھانی سنگ رکھایا۔ چارے ورنناں مان دوا، مان ابھمانا آپ ہو جایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، جگ اپنا سنگ نبھایا۔ برہے وشن تیرا سنگ، ہر ساچے سچ نبھاون۔ سترجگ تریتا دوا پر وے مردنگ، کھجک تیرا راگ الاونا۔ جگا جگتر کھیلے کھیل سوڑا سرنگ، سارنگ دھر آپ اکھوونا۔ ایکا وست ایکا وار لینی منگ، اتوٹ اتٹ بھنڈار آپ ورتاونا۔ ترے گن مایا نہ ہوئے ننگ، سر اپنا ہتھ رکھاون۔ لیکھا جانے وچ ورجنڈ، برہمنڈ کھیل کھلاونا۔ ایکا گاؤنا سہاگی چھند، سوہنگ اکھر چاچ چاونا۔ آد جگادی دیوے پرمانند، نجانند اک ورتاونا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا گیت دواونا۔ سوہنگ شبد ہر گھر پایا، وشن برہما شو خوشی منائیندا۔ ٹوں صاحب ٹھا کر وڈ رگھرایا، در تیرا موہے بھائیندا۔ ہوں سیوک چاکر سیوکمایا، گھولی گھول گھول گھمائیندا۔ تیری چرن دھوڑ مستک خاک رمایا، خاکی خاک روپ وٹائیندا۔ پاکی پاک تیرا جلوہ نور اک درسایا، مقامے حق صالاچندا۔ ایکا نغمہ آپے گایا، تار ستار نہ کوئے و جائیندا۔ ساچا چشمہ آپ وہایا، آب حیات آپ پیایا، ایکا کلمہ آپ پڑھائیندا۔ کاتب لکھ نہ سکے کوئی رایا، سچ محرابے آپ بہائیندا۔ شاہ نوابا دیا کمایا، آد جگادی کھیل کھلائی۔ خالق خلق روپ وٹایا، جوتی جوت سرُپ ہر،

آپ اپنی کرپا کر، برہما وشن شو سمجھایا۔ وشن برہما شکر اٹھ بل دھار، دوئے جوڑ کرن نمسکاریا۔ پُرکھ ابناشی تیرا رُوپ اگم اپار، تیرا بھیو کوئے نہ آرہیا۔ کوٹن کوٹ وار پئے جم، تیری گود بھاگ لگا لیا۔ آد آنت بیڑا رہیا بٹھ، بٹھنہار سرب سنساریا۔ تیری وِدیا سنی اپنے کن، بھرم گڑھ نہ کوئے بنا لیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، سوہنگ رُوپ کوئن رکھا لیا۔ کوئن رُوپ سوہنگ دھار، وشن برہما شو آپ بچھائیندا۔ نرِگن رُوپ تیرا کرتار، ترے ترے لوکاں دس نہ آسیندا۔ ترے گن مایا ہوئے پنہار، لوک مات پن گھاٹ اک وکھائیندا۔ سورج چن لئے اوتار، تیری کرنی کرن ڈگمگائیندا۔ اک نال اک کرے پیار، اک ایکا میل ملائیندا۔ جگا جگنتر میری کار، برہما وشن شو بھیو نہ پائیندا۔ کوئن رُوپ ورتے وچ سنسار، لکھ چوڑاسی کوئن کھیل کھلائیندا۔ کوئن برہم کرے پیار، کوئن پاربرہم اکھوائیندا۔ کوئن دھرنی دھرت دھول دے سہار، دھیرج دھیر کوئن دھرائیندا۔ کوئن نار ہوئے بھتار، کوئن کنت بسنت رُت ہنڈھائیندا۔ کوئن جیو جنت پاوے سار، بے آنت کوئن اکھوائیندا۔ کوئن منیا ہوئے منت، کوئن شبد جیکار لگائیندا۔ کوئن لیکھا جانے سادھ سنت، بھگت بھگونت کوئن ملائیندا۔ کوئن بنائے ہر ہر بنت، ہر کی پوڑی کوئن چڑھائیندا۔ کوئن جانے آد آنت، مدھ کوئن رُوپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہما وشن شو منگ منگائیندا۔ برہما وشن شو منگے منگ، در کھڑے بن در بانیا۔ سو پُرکھ نرِجن تیرا کوئن رنگ، آد جگاد چڑھے دو جہانیا۔ ہر پُرکھ نرِجن کوئن رُوپ وجائے مردنگ، سنائے راگ سچ ترانیا۔ ایکنکارا گائے کوئن چھند، سہاگی گیت اک بھگوانیا۔ آد نرِجن جوت اُجالا چاڑھے کوئن چند، نورو نور نور دھرانیا۔ ابناشی کرتا ہوئے کد بخشند، مہربان مہربان مہربان کوئن اکھوانیا۔ پاربرہم برہم کوئن مٹائے پنڈھ، جگ جگ گیرا کوئن دو انیا۔ لکھ چوڑاسی کوئن پائے پھند، بندی بندھن کوئن وکھانیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دے ساچا ور، برہما وشن شو چرن کوئل کرن دھیانیا۔ برہما وشن شو چرن کوئل دھیان، نیتز نین نین بگسائیا۔ پُرکھ ابناشی نمائیاں دینا مان، ڈھیہہ پئے تیری سرنائیا۔ توں داتا سری بھگوان، دیونہارا رزق سبائیا۔ توں سرب سخیان ساچا کاہن، منڈل راس اک رچائیا۔ توں صاحب شبد دی بان، نام بان اک اڈائیا۔ تیرا نام ساچی آن، دو جہان تیری شہنشاہیا۔ پتر بھج رُوپ مہان، آد شکت تیری وڈیائیا۔ توں آد جگادی ساچا رام، رحمت رحیم رحمان اک اکھوائیا۔ توں ثابت سچ ایمان، تیرا ایشٹ بے پرواہیا۔ ہوں کھکھک منگدے دان،

بھچھیا جھولی دینی پائی۔ کون روپ پرگٹ ہووے وچ جہان، لکھ چوراسی ویکھ دکھائی۔ کون روپ کریں کھیل گن ندھان، تیرا کھیل دس نہ آئی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا بھیو کھلایا۔ ہر ساچا بھیو کھلایا، برہما وشن شو جنایا۔ سچ سنگھاسن آسن لائیندا، سکھنڈ وڈ وڈیایا۔ جوتی جوت ڈمگائیندا، نرگن نور نور رُشانیا۔ مات پت نہ کوئے بناکھندا، سفل ککھ نہ کوئے دکھایا۔ اپنا ککھ آپ دکھائیندا، آپ اپنا درس دکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، آپ اپنا پردہ لاہیا۔ وشنوں ہر بھیو کھلایا، گھر ساچے سچ درڑائیندا۔ تیرا لہنا اپنی جھولی پایا، اپنا ناؤں تیرا روپ دھرائیندا۔ تیرا گھنا تن ہنڈھایا، بستر بھوشن آپ سہائیندا۔ تیرے نیناں نین ملایا، کول نین آپ ہو جائیندا۔ تیرا امرت تال بھرایا، تال سہاوا آپ سہائیندا۔ اُپر بوٹا ایک لایا، کول نا بھی بھل کھلایا۔ برہما ویتا باہر کڈھایا، پاربرہم سمجھائیندا۔ چارے ویداں لئے گنایا، چار چار ونڈ ونڈائیندا۔ نو سو چرانوے چو کڑی جگ ایک اپنا انک رکھایا، آگے دھار نہ کوئے بندھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی بو جھ بھجھائیندا۔ برہمے سنا ساچی کار، لکھ چوراسی تیری جھولی پائی۔ پُرکھ ابناشی پاوے سار، نرگن سرگن ویکھ دکھائی۔ گھر وچ گھر کر تیار، کایا مندر آسن لایا۔ مانس مانکھ کر اُجیار، لکھ چوراسی دئے وڈیایا۔ جم کی پھاسی پائے ہار، رائے دھرم سیوا لایا۔ چتر گپت بنے لکھار، اپنی دست ہتھ پھڑائی شاہیا۔ لاڑی موت کر شنگار، دھرم رائے دی سچ سپتری کواری کتیا لئے اُٹھایا۔ لکھ چوراسی ویکھے وارو وار، چاروں گنٹ پھیرا پائی۔ دہ دشا دئے ہلار، سرشٹ سبائی کھوج کھوجائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوراسی کھیل اپار، جگ جگ کرے آپ کرتار، آپ اپنی کار کمائی۔ لکھ چوراسی بوٹا لاونا، نرگن سرگن کر پیار۔ وشنوں رزق اک پچاونا، گھر گھر مندر کھول کوڑا۔ شکر انتم جو گھڑا بھن دکھانا، دس نہ آئے وچ سنسار۔ آد جگادی ویس وٹاونا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن سرگن لے اوتار۔ نرگن روپ وٹاونا، سرگن کھیل اپار۔ پنچ تت جوتی جوت جگونا، اپ تیج وائے پر تھی آکاش دئے آدھارا۔ من مت بدھ پنڈھ مکاونا، شبدی شبد بول جیکار۔ نو دوارے پار کر اونا، بند کوڑی کھول کوڑا۔ آتم سیجا اک سہاونا، دسم دوا ری میل کنت بھتار۔ ڈو گھی کندر ویکھ دکھانا، ٹیڈھی بنک آر پار۔ شبد ڈھولا ایک گاونا، شبد سنائے اپنی وار۔ اپنا چولا آپ بدلاونا، نرگن لے مات اوتار۔ سنجگ ساچا ویس کر اونا، ست ست ورتے ورتار۔ ست

ستوادی آپ اھووانا، برہم برہمادی بھر بھنڈارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ کھیلے کھیل اپارا۔ سبجگ کھیل کھلاونا، زرگن سرگن
 رُپ وٹایا۔ گر پیر اوتار آپ اھووانا، بھگت بھگونت دے صلاحیا۔ مورکھ گدھ انجان آپ ہو جاونا، بل باؤن بھیکھ وٹایا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں
 سیس تاج ٹکانا، در درویش در در پھرے پھیری پانیا۔ نام نامہ ایکا گوانا، اوانگ رُپ سرشٹ سبایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سبجگ بیڑا
 پار کر، ترتی مات لئے پرگٹایا۔ ترتی ہر پرگٹایا، ترے گن تت رکھائیندا۔ رام راما رُپ وٹایا، راون ہنکاری میٹ مٹائیندا۔ ہنکاری گڑھ آپ تڑایا، گڑھ ہنکار
 رہن نہ پائیندا۔ ساچا چلہ ہتھ اٹھایا، تیر کمان اک سہائیندا۔ غریب نمانے گلے لگایا، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ دوئے دوئے اپنا ویس دھرایا، زرگن سرگن ساقی
 جام پیائیندا۔ ساچا راکی آپ دوڑایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، ساچا لیکھا آپ سمجھائیندا۔ ترتی اتریا ساچے گھاٹ، دوپر
 لوک مات وڈیایا۔ ویکھنہارا ایکا ہاٹ، چوڈاں لوکاں پھول پھولایا۔ سولاں اچھیا ستا کھاٹ، سولاں کل آپ ورتایا۔ سوانگی سوانگ کرے بازی گرناٹ،
 نٹ نوآ بھو نہ رانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھایا۔ لیکھا کھنہار داتارا، لیکھا لیکھے وچ نہ آئیندا۔ چار وید کرن پکارا،
 برہما اچی کوکے کوکے سٹائیندا۔ شاستر سمرت کرن ہاہاکارا، پُران اٹھاراں سرب گرلائیندا۔ وید ویاس مارے نعرہ، اچی کوک اک سٹائیندا۔ کاہنا کرشنا دے
 آدھارا، ارجن گیتا اک درڑائیندا۔ رتھ رتھوا ہی شاہ آسوارا، مہاسار تھی بھو نہ آئیندا۔ بھگتاں دیوے بھگتی بھنڈارا، ساچی دست جھولی پائیندا۔ بدر سُداما پار
 کنارہ، دروید سٹ لاج رکھائیندا۔ پنچم دیوے نام آدھارا، مستک ٹکا اک رکھائیندا۔ کلجگ آئے وچ سنسارا، دھرنی دھرت دھول سرب گرلائیندا۔ ایکا رُپ
 ہو اُجیارا، نورو نور ڈگمگائیندا۔ حق حقیقت پاوے سارا، لاشریک اک اھوائیندا۔ ساچا کلمہ بول نعرہ، کائنات آپ سٹائیندا۔ سچ حدیث کرے پکارا، تیس بتیسا
 آپے گائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ کھیل نیارا، کالا سوسا تن چھہائیندا۔ لیکھا جانے سنگ محمد چار یارا، اللہ رانی پردہ لائیندا۔ نیتز رووے نار ٹھیارا، نیتز نیر سرب
 دکھائیندا۔ ہر ہر ملیا نہ کنت بھتارا، ساچی سچ نہ کوئے ہنڈھائیندا۔ راہ تنگے پروردگارا، دُور دُراڈا پندھ نہ کوئے مکائیندا۔ محمد بیٹھا ادھ وچکارا، اپنی خواہش
 اپنی اچھیا اللہ رانی ناؤں رکھائیندا۔ پاوے بھچھیا سچی سرکارا، دوس رین راہ تکائیندا۔ اجرائیل جبرائیل میکائیل اسرائیل نیوں نیوں کرن نمسکارا، چار یاری ویکھ

دکھائیندا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہارا، انجیل قرآنا آپ پڑھائیندا۔ مقامے حق ایکا نعرہ، ہر جو ہر ہر ساچا لائیندا۔ درگاہ وسے دھام نیارا، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔
 کلجگ ورتے تیرا ورتارا، ترے گن میللا میللا ملائیندا۔ کالا سوساتن شنگارا، کالی دھار آپ چلائیندا۔ ورتے ورتاوی وچ سنسارا، آد جگاد اپنی کھیل کھلائیندا۔
 شاستر سمتر نہ پاؤن سارا، وید کتیب قرآن انجیل سرب گرائیندا۔ سادھ سنت کرن پکارا، ملا شیخ مسائق پیر دستگیر، اچی کوک سرب سنائیندا۔ پُرکھ
 ابناشی پائی اک زنجیر، توفیق خدائے اک رکھائیندا۔ آپے چڑھیا چوٹی اخیر، دس کسے نہ آئیندا۔ وسنہارا شاہ حقیر، گھٹ گھٹ اپنی جوت جگائیندا۔ بے آب
 تڑپھے آپے بن بن نیر، نیر سیر اپنا آپ چوائیندا۔ آپے بنے تقدیر تدبیر، آپ اپنی کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا گیرا اپنے
 ہتھ رکھائیندا۔ اپنا گیرا آپ دواؤنا، ہر ساچا سچ درڑائیندا۔ وشنوں اک دھیان رکھاؤنا، چرن کول آپ سمجھائیندا۔ برہے امرت کھ چواؤنا، امرت آتم آپ
 دھرائیندا۔ شکر سپس بھیٹ چڑھاؤنا، باسک تشکا گل سہائیندا۔ کنٹھ مالا اک پہناؤنا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، اپنا آپ
 آپ سمجھائیندا۔ کلجگ کرے کھیل اول، قدرت قادر ویکھ دکھائیا۔ نرگن وسے سچ محلہ، بے عیب بے پرواہیا۔ لیکھا جانے رانی اللہ، انا الحق کھوج کھوجا گیا۔
 آپے کرے ول پھلا، اچھلا اچھلا بھو نہ رانیا۔ اپنا سندیش دھر فرمانا آپے گھلا، آپ اپنی کرے پڑھائیا۔ جوتی شبدی آپے رلا، نرگن سرگن ویکھ دکھائیا۔
 وسنہارا سچ دھام اُچ اٹلا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی کل ورتائیا۔ کل ورتے ہر بھگوانا، ترے گن وچ کدے نہ آئیندا۔ نرگن
 پھرے جوتی جامہ، پنج تت چولا آپ ہنڈھائیندا۔ نانک رکھے نام وچ جہانا، نرکار کھیل کھلائیندا۔ اپنے در کرے پروانہ، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔ نام ست
 سنائے ایکا گانا، دھر ترانہ آپ لائیندا۔ آپ دکھائے اپنا بانا، جوتی جوت جوت جگائیندا۔ ورن گوت نہ کوئے پچھانا، چار ورن اک رکھائیندا۔ غریب نمائیاں
 دیوے مانا، مان نمائیاں آپ ہو جائیندا۔ چاروں گنٹ تنیا تانا، تانا پیٹا اک دکھائیندا۔ کھتری براہمن شودر ویش سنائے گانا، منتر نام ست درڑائیندا۔ کلمہ
 امام جس پچھانا، مان موہ سرب مٹائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ نانک نرگن جامہ پایا، پنج
 تت وٹی ودھائیا۔ ستنام منتر درڑایا، پُریاں لوآں ہوئی رُشنائیا۔ برہمنڈ کھنڈ ویکھ دکھایا، جیرج انڈ مان دھرائیا۔ بھیکھ پکھنڈ سرب مٹایا، نرگن چند اک

چڑھایا۔ پرمانند وچ سما، نجانند سرب درسایا۔ بھرماں کندھ ڈیرہ ڈھایا، ہوئے ہنگتا گڑھ ٹڑایا۔ ایتھے اوتھے پندھ مکایا، جو جن آیا سرنایا۔ ایک جوتی چند چڑھایا، لوک مات ہوئی رُشَنایا۔ دس دس جے بھیس وٹایا، گر گوہند کری کُڑمایا۔ پُت سپوتا آپے جایا، جننی جن آپ اکھوئیا۔ سَت ڈلاراناؤں دھرایا، شبد شبدی میل ملائیا۔ ساچا دھونسا نام وجایا، رنجیت نگارہ اک دکھائیا۔ ساچا امرت جام پیایا، بھر پیالہ دے ورتایا۔ ساچا ساتی بن کے آیا، دُھر درگاہی لے کے سچ صُراحی۔ اک پیمانہ ہتھ اٹھایا، مہرانا آپ ورتایا۔ پنج شیطانا دے مٹایا، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نیڑ نہ آئیا۔ نوجوانا دے بنایا، بردھ بال ایک رنگ دکھائیا۔ جام حقیقی اک پیایا، بند تاکی دے گھلایا۔ ساچے راکی آپ چڑھایا، سولاں کلیاں آسن پائیا۔ پاکی پاک اک خُدایا، خلق خالق دے سمجھایا۔ عاقی کوئے رہن نہ پایا، جلوہ تگے نہ ساچے ماہیا۔ لہنا دینا باقی دے چُکایا، ایک اوٹ اکال رکھایا۔ ورن گوت دے مٹایا، بھو کوئے رہن نہ پائیا۔ کوٹن کوٹی وار رُپ وٹایا، آد جُگاد وڈی وڈی پائیا۔ برہے وشن شو دے سمجھایا، پُرکھ ابناشی دیا کمائیا۔ ساچی سیوا سیو لگایا، بھل رہے نہ رانیا۔ اک چوکڑی چار جُگ بنایا، گر پیر اوتار لے اُچھایا۔ نو سو چُرانوے چوکڑی گیڑا گیڑے لے لگایا، کولہو چچلی چک آپ بھوئیا۔ اپنا لیکھ لے مکایا، بھل نہ جائے بے پرواہیا۔ برہے تیرا لکھ چوراسی رچیا مندر دیوے ڈھایا، گھڑ بھانڈے آپ بھٹایا۔ نو سو چُرانوے جُگ ویلا انتم دے دکھایا، اپنا نور ظہور کر رُشَنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، میل ملے تھاؤں تھانیا۔ میل ملاؤنا تھاؤں تھائیں، بھل کدے نہ جانیدا۔ وشنو اٹھائے پھڑ پھڑ بانہیں، آپ اپنے گلے لگائیدا۔ برہے ملنا چائیں چائیں، تیرا انتم پندھ مکائیدا۔ شکر کرے سچ نیائیں، سنساروگ نہ کوئے دکھائیدا۔ آپے کرے سچ نیائیں، سچا شہنشاہ آپ ہو جانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ آپے لاہندا۔ نو سو چُرانوے چوکڑی جُگ گیڑا انتم آؤنا، ہر ساچا دے سمجھایا۔ برہے تیرے چارے ویداں پندھ مکاؤنا، لوک مات رہن نہ پائیا۔ سبجگ وار اٹھاراں جوت جگاؤنا، تریتا دو دو نور کرے رُشَنایا۔ دواپر وید ویاسا بھو گھلاؤنا، پُران اٹھاراں دے لکھایا۔ اٹھاراں دھیائے گیتا گیان درڑاؤنا، اٹھ دس کرے لڑایا۔ کجک کلمہ نبی آپ پڑھاؤنا، رسول رسولاں دے سمجھایا۔ شرع شریعت اک دکھاؤنا، انجیل قرآناں کرے پڑھایا۔ منتر ست اک درڑاؤنا، نانک نرگن بوجھ بھجھایا۔ واہرُو فتح اک گجاؤنا، واہ واہ گرُو وڈی وڈی پائیا۔ سنگر ساچے ویس وٹاؤنا، لیکھ لکھ نہ

سکے کوئے رانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نو سو چُرانوے چوکڑی اتم دھار، وید ویاسے دئے ہلار، سچ ہلارا اک لگانیا۔ وید ویاس ہر جنایا، ویلا اتم آئیندا۔ دواپر لیکھا دئے لکھایا، نہہکنک کل اپنی آپ ورتائیندا۔ مہاکال ہر بن کے آیا، کال چرناں ہیٹھ دبانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی کھیل کھلائیندا۔ کلجگ اتم کر وچار، زرگن نانک کرے جنایا۔ پرگٹ ہووے ہر زرنکار، اتم ویلا دئے سہانیا۔ نہہکنکا لے اوتار، مات پت نہ کوئے دکھانیا۔ گوہند لیکھا لکھے اپار، سنگ رلائے قلم شاہیا۔ پرگٹ ہووے ہر گردھار، نوری جلوہ نور رُشانیا۔ سمبل نگری دھام نیار، سچ سنگھاسن لئے وچھانیا۔ پُرکھ ابناشی کھیل اپار، پُرکھ پُرکھو تم آپ کرانیا۔ کل کلکی لئے اوتار، کلجگ کوڑا پندھ مُکانیا۔ سرشٹ سبائی ہوئے نار و بھچار، ساچا کنت نہ کوئے ہنڈھانیا۔ پتا پوت نہ کوئے پیار، بھنڈیا بھیناں رہے تکانیا۔ ساچا سنیالے نہ ہر زرنکار، خالی بہیا رہے دکھانیا۔ ہتھ کنگن نہ کرے کوئے شنکار، نیز نین کجل نہ کوئے پانیا۔ ساچی سچ نہ برکھے پھولن دھار، پھول مالا کنٹھ نہ کوئے پہنایا۔ امرت ملے نہ ٹھنڈی ٹھار، سرت سوانی دئے ڈھانیا۔ گھر مندر رووے زارو زار، گرہ بنک نہ کوئے وڈیانیا۔ اتم سیجا سوئے نہ کوئے پیر پسا، اپنی کروٹ لئے نہ کوئے بدلانیا۔ سرشٹ سبائی دھواں دھار، ساچا چند نہ کوئے چڑھانیا۔ سادھ سنت جان ہار، ہر کا پوڑا نہ کوئے دکھانیا۔ اٹھسٹھ تیرتھ پوے مار، اچی کوکن دین ڈھانیا۔ گنگا جمن سرتی رووے زارو زار، گوداوری کھلڑے کیس گل دکھانیا۔ دس دسمیس نہ کرے کوئے پیار، کنڈھا گھاٹ نہ کوئے سہانیا۔ گر در مندر مسجد مٹھ ہوئے خوار، ہٹو ہٹ جگت وکانیا۔ گھٹ گھٹ وسے آپ زرنکار، جگ جگ اپنی کھیل کھلائیا۔ پرگٹ ہووے چوویاں اوتار، نہہکنک ناوں دھرانیا۔ گر گوہند سنگھ سنگھ کرے میت مُرار، سنگھ شیر و بے ودھانیا۔ سرب جیاں دا سانجھ یار، فتویٰ کسے اُپر نہ لایا۔ ملا شیخاں مارے مار، پنڈت پاندھیا دئے سزایا۔ جنہاں بھلیا ہر زرنکار، کلجگ اتم ویکھے تھاووں تھانیا۔ پرگٹ ہو وچ سنسار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہے وشن شو دتار، ویلے آنت لئے ملانیا۔ ویلے آنت ہر ملاؤنا، نہہکنکا جامہ پائیندا۔ شبد ڈنک اک وجاؤنا، لوآں پُریاں آپ اٹھائیندا۔ راؤ رنکاں راج راجاناں شاہ سلطاناں ایکا دھام بہاؤنا، اوچ نیچ نہ کوئے دکھانیندا۔ تخت تاج سرب مٹاؤنا، سیس تاج نہ کوئے دھرائیندا۔ ورن برن کوئے رہن نہ پاؤنا، ذات پات نہ کوئے جنائیندا۔ اندھیری رات پندھ مُکاؤنا، کلجگ کوڑا کوڑا گوانیندا۔ سنجگ ساچا چند

چڑھاؤنا، جاگرت جوت اک جگانیندا۔ لکھ چوراسی پھول بھلاؤنا، برہم پاربرہم ویکھ وکھائیندا۔ گرگھ ساچے میل ملاؤنا، ہر جن اپنے رنگ رنگائیندا۔ بھگتاں بھگتی مارگ لاؤنا، گرگھ اپنی گود بہائیندا۔ کلجک ویلا آنت سہاؤنا، گرچہ نہ کوئے اکھوائیندا۔ برہمے وشن شو تیرا رُوپ آپ وٹاؤنا، آپ اپنی کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا رنگ رنگائیندا۔ کلجک ویلا آنت آئے، پُرکھ ابناشی دیا کمائیا۔ برہمے وشن شو تیری گھال لیکھے لائے، گھالی گھال جو سیو کمائیا۔ دُھر دامالی پھیرا پائے، جگت دلالی آپ کمائیا۔ جوت اکالی اک جگائے، پُرکھ اکال وڈی وڈیائیا۔ سچ دھر مسال نو کھنڈ پر تھی اک بنائے، ستاں دیپاں نال ملائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری اتم ور، اپنا انک دئے سمجھائیا۔ اونکارا ایک انک ایککارا ناؤں رکھائیندا۔ شبد اگئی وجے ڈنک، دُھن انادی ناد و جائیندا۔ لیکھا جانے راؤ رنگ، بھرم بھلیکھا نہ کوئے پائیندا۔ سادھاں ستاں کڈھے شنک، جو جن سرنائی آئیندا۔ گرگھیاں لائے جوتی تنک، آپ اپنا میل ملائیندا۔ ناؤں رکھائے واسی پُری گھنک، گھنک پُر واسی آپ ہو جائیندا۔ لیکھ چُکائے برہما سُنک، سنت کمار پندھ مُکائیندا۔ لیکھا جانے وار انک، وار انک اپنی کل ورتائیندا۔ کلجک کوڑا توڑے دھنش، رام راما ویس وٹائیندا۔ یادو ویکھن آیا بنس، نام بنسری اک و جائیندا۔ باسک سیجا ستائے ناد رسنا جہوا دو سہنس، مکھ سہنسر آپ ہلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا ویلا آپ سہائیندا۔ ساچا ویلا ہر سہنجنا، نرگن جوت کری رُشائیا۔ دیپ جگایا آد نرنجنا، نور نورانہ ڈمگائیا۔ پُرکھ ابناشی ساچا سجننا، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ گرگھیاں انت کرائے چرن دھوڑی ساچا مچنا، دُرمت میل گوائیا۔ اک وکھائے مکھ کعبہ حاجی حجننا، کایا کعبہ آپ کھلائیا۔ تال نگارہ، انحد تال ایک وچنا، نوبت نو نو آپ و جائیا۔ جو گھڑیا سو بھجنا، برہمے وشن شو آپ سمجھائیا۔ جگت سنگھاسن سب نے تچنا، تریلوک رہن نہ پائیا۔ پُرکھ اکال دین دیال ایک پردہ کچنا، ویلے آنت ہوئے سہائیا۔ سو پُرکھ نرنجن آپے مارے اپنی واجنا، دُھن دُھن وچ کائیا۔ کلجک رچے ساچا کاجنا، کاکھ کاکھ میٹے شاہیا۔ چڑھے آسو ساچے تازنا، دُھر درگا ہی سچا شہنشاہیا۔ گرگھیاں رکھے لاجنا، سر اپنا ہتھ کائیا۔ مسمکھاں کھولے پاجنا، گرگوبند دئے گواہیا۔ سنجگ ساچا سازن سازنا، چار ورن اک پڑھائیا۔ گائتری منتر نہ کوئے پڑھے نمازنا، جنجو تلک نہ کوئے لگائیا۔ شاہ سلطان نہ دسے کوئے راجنا، رعیت مکھ نہ تھم چلائیا۔ پُرکھ ابناشی غریب نوازنا، غریب نمائیاں گلے لگائیا۔ اک

چلائے سچ جہازنا، کھیوٹ کھیٹا سیو کمانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن شو برہے دتا ایک اور، ویلے آنت لئے ملائیا۔ ویلا انتم آگیا، کلجک تیری کالی دھار۔ ہر جوتی جوت جگا گیا، نہہکنکا لے اوتار۔ نام ڈنکا اک وجالیا، شاہ سلطاناں کر یا خبردار۔ دوار بکا اک سہالیا، سمبل نگر کر وچار۔ گر گوہند میل ملا لیا، سنگھ رُپ آپ نرنکار۔ شیر دلیر آپ اکھوارہیا، سرشٹ سبائی مارے مار۔ ایک گھیرا نام پا لیا، شاہی فوج سنگ رکھے نہ کوئے آسوار۔ نام چنڈی اک چکا لیا، چنڈی ڈھیہہ ڈھیہہ ڈگے دوار۔ بھیکھ پکھنڈی سرب تکا لیا، ٹیڈھی ڈنڈی نہ دسے وچ سنسار۔ نار ڈہاگن رنڈی دھرم رائے دے گھر بہا لیا، نو کھنڈ پر تھی کر خوار۔ گیت سہاگی چنڈ اک سنا لیا، نرگن سرگن بنھے دھار۔ سرشٹ سبائی اندھی بھیونہ پا لیا، گوڑھی نیند تے پیر پسا۔ کلر کندھ ڈھنڈی نہ کوئے بچا لیا، شوہ دریائے دئے ہلار۔ دشا لہندی پھیرا پا لیا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنی دھار۔ کلجک ویلا انتم آیا، ترے گن رہی گر لائیا۔ پُرکھ ابناشی پھیرا پایا، مایا متا دئے ڈہائیا۔ نرگن جوتی جامہ بھیکھ وٹایا، آسا ترسنا ہوئی ہلاکائیا۔ شبد کھنڈا ہتھ اٹھایا، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار بھجے واہو داہیا۔ چند نوچنڈا گرگھ چڑھایا، سورج چن مکھ شرمایا۔ وشنوؤں تیرا پندھ آپ مُکایا، پاندھی بنیا ہر رگھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا پورا لئے کرائیا۔ کلجک ویلا انتم آؤنا، ہر ساچے سچ درڑایا۔ پُرکھ ابناشی جامہ پاؤنا، نہہکنکا ناؤں رکھایا۔ گوہند ڈنکا اک وجاؤنا، گر گوہند ہوئے سہایا۔ چار ورن ایک دھام بہاؤنا، کھتری براہمن شوڈر ویش نہ کوئے دکھایا۔ چارے بانی میل ملاؤنا، پراپسنتی مدھم بیکھری ایک دُھن سنایا۔ تریاناد اک وجاؤنا، گھر گھر آپ الایا۔ بودھ اگادھ شبد جناؤنا، لیکھا لیکھ نہ کسے سنایا۔ سوہنگ شبد اک پڑھاؤنا، نرگن سرگن میل ملایا۔ ہنگ برہم پار برہم وچ ڈکاؤنا، اپنی دست اپنی جھولی آپ بھرایا۔ وشن جوتی جوت ملاؤنا، جوتی جوت کر رُشایا۔ برہے تیرا بیڑا پار کراؤنا، لیکھا لیکھے لئے لگایا۔ تیرا نگر کھیڑا آپ وساؤنا، گرگھ ساچے دئے وڈیایا۔ شو شکر ایک گود بہاؤنا، بال بالا سپر پیایا۔ سٹ ڈلارا ایک دھام وساؤنا، گوہند رت رت سنچایا۔ سُرپت راجا اند تختوں لاہنا، کروڑ تیتیا نہ حکم سنایا۔ چھوٹا بالا آپ سہاؤنا، ساچے تخت تخت سجایا۔ ویلا وقت اپنے ہتھ رکھاؤنا، بھیو ابھیدا کوئے نہ سکے پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، ہر جن ساچے لئے ملایا۔ ہر جن ملایا کرپا دھار، دھرنی دھرت دھول سہا میندا۔ بخشش بخشے چرن پیار، بخشش ہر جن

جھولی پائیندا۔ رکھشش ہوئے وچ سنسار، کلج ساگر پار کرائیندا۔ نرمل کرم کرے اُجاگر ہر نرنکار، جو جن سرنائی آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، کلج تیری انتم ور، سنت چیلے گروگر چیلے آپ اپنا میل ملائیندا۔ میل ملاواگر گوہند، چنتا چکھا رہن نہ پایا۔ امرت دھار وہائے ساگر سندھ، گہر
 گمبھیر وڈی وڈیائیا۔ گرگھ بنائے اپنی بند، نادی سٹ بند اُپجائیا۔ داتا دانی گنی گہند، ہرجن دیکھے تھاؤں تھانیا۔ مان گوائے سُرپت راجا اند، شو شکر رہن نہ
 پائیا۔ برہے میٹے سگلی چنت، انتم انت دے سمجھائیا۔ وشنوں میلا ہر ہر کنت، نار سہاگن خوشی منائیا۔ گھر رتڑی کھڑے بسنت، بھل بھلو اڑی آپ مہکائیا۔
 لیکھ چکائے جیو جنت، کنت بھگونت ہوئے سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، ہرجن ساچے پار کرائیا۔ ہرجن تیرا وسیا
 کھیڑا، کایا نگر گرام آپ وسائیندا۔ پنجاں چوراں چکلیا جھیرا، پنچ وکار نہ کوئے ستائیندا۔ من مت بدھ دے اٹا گیڑا، گیڑا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ کایا مندر
 کرے دیڑا، مایا متا موہ چکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کٹنہارا جم کا جیڑا، رائے دھرم پھند کٹائیندا۔ رائے دھرم کٹیا پھند، سنگر
 پورے دیا کمائیا۔ جس جن گایا بتی دند، سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جے جیکار دو جہان آپ دکھائیا۔ مدراماس تجایا رسنا گند، گر گوہند لئے
 ملائیا۔ جگت ترسنا میٹے چند، چنتا چکھا دے بُجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے لئے ترائیا۔ گرگھ ساچا تاریا، کل کلکی لے اوتار۔
 جگ جگ دا گیڑ نواریا، لکھ چوراسی اترے پار۔ رائے دھرم نہ کرے خواریا، ویلے انت نہ مارے مار۔ لاڑی موت نہ کرے شنگاریا، آئے چل نہ سکھ دوار۔
 سنگر پورا دیوے در دُکاریا، شبد اگنی مارے مار۔ ویلے انتم تیج سواریا، آپ اپنا کرے پیار۔ اپنی گود آپ بہالیا، شبد بہانے لیوے چاڑھ۔ درگاہ ساچی آپے
 واڑیا، سبھنڈ دوارا دھام نیار۔ انتم جوتی جوت میل ملا لیا، واسنار ہے نہ وچ سنسار۔ سنگر پورا دیا کما رہیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک
 نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ہرجن دیوے جیا دان، داتا دانی اک اکھوارہیا۔

★ پہلی بھادروں ۲۰۱۷ بکرمی دربار وچ دیا ہوئی جیٹھووال ★

سو پُرکھ نرنجن سنگر پورا، صاحب سلطان وڈی وڈیاںیا۔ ہر پُرکھ نرنجن حاضر حضورا، آد جگاد سچا شہنشاہیا۔ اینکارا وسنہارا نیرن دُورا، درگھر ساچا اک سہاںیا۔ آد نرنجن نورن نورا، جوت اُجالا دیپ جگایا۔ ابناشی کرتا سرب کل بھر پورا، نہ مرے نہ جانیا۔ سری بھگوان ناتا توڑے کوڑو کوڑا، سچ سچ وڈی وڈیاںیا۔ پاربرہم آسا منسا کرے پورا، آپ اپنی دیا کمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کھیل کھلایا۔ سو پُرکھ نرنجن گھر گھیرا، مہربان وڈی وڈیاںیا۔ ہر پُرکھ نرنجن چوٹی چاڑھے اک اخیرا، محل اٹل نہ کوئے دسایا۔ اینکارا وڈ پیرن پیرا، شاہ پاتشاہ آپ اکھوایا۔ آد نرنجن ایکارس امرت سیرا، ہر مندر آپ بھرایا۔ سری بھگوان دیونہار دھیرا، دھیرج دھیر نہ کوئے وڈیاںیا۔ ابناشی کرتا شاہ حقیرا، اوچ پنچ نہ روپ دھرایا۔ پاربرہم، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا بل آپ دکھایا۔ سو پُرکھ نرنجن وڈ بلکارا، مہما اکھ کتھی نہ جانیا۔ ہر پُرکھ نرنجن کھیل اپارا، اک اگلا آپ کرایا۔ اینکارا وسنہارا سچ دوارا، سچھنڈ ساچا آپ سہاںیا۔ آد نرنجن بے عیب پروردگارا، نوری جلوہ نور الایا۔ سری بھگوان سانجھا یارا، دوسر ونڈ نہ کوئے ونڈاںیا۔ ابناشی کرتا نرنجن دھارا، نرنجن اپنی آپ چلایا۔ پاربرہم پر بھ کر پسارا، اپنی رچنا ویکھ دکھایا۔ آپے وسے سب توں باہرا، بھیو ابھیدا بھیو چھپایا۔ روپ رنگ نہ کسے وچارا، ریکھ بھیکھ نہ کوئے دسایا۔ پنچ تت نہ کوئے آکارا، رتی رت نہ کوئے وڈیاںیا۔ آپے جانے اپنی کارا، کرتا پُرکھ اپنا ناؤں دھرایا۔ وسنہارا ٹھانڈے دربارا، تھر گھر ساچا اک اپایا۔ نہ پُرکھ نہ دسے نارا، نہ ہر اپنی کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرنجن داتا بے پرواہ، آپ آپے بنے ملاح، کھیوٹ کھیٹا روپ وٹایا۔ کھیوٹ کھیٹا ہر بھگوان، مہما اکھ کتھی نہ جانیا۔ آپے وسے سچ مکان، چھپر چھن نہ کوئے چھہاںیا۔ نہ زمیں نہ کوئے اسمان، گگن منڈل نہ کوئے سہاںیا۔ سورج چن نہ کوئے بھان، تیج پرکاش نہ کوئے چکایا۔ شبد راگ نہ کوئے گان، تار ستار نہ کوئے ہلایا۔ پون پانی نہ کوئے مسان، تتوت نہ کوئے سماںیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اگلا اینکارا، کرے کھیل اگم اپارا، الکھ اگوچر بھیو نہ آںیا۔ الکھ اگوچر ہر بے انت، بھیو کوئے نہ پائیندا۔ اپنی مہما جانے بے انت، لیکھا لیکھ نہ کوئے دکھائیندا۔ کھیلے کھیلے جگا جگنت، جگ جگ اپنی

دھار بندھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر گھر ساچہ دوارا آپ اُپائے ہر نرکارا، نرگن اپنا دھام آپ سہائیندا۔ نرگن دھام اولٹا، سو پُرکھ نرنجن آپ سہائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن اک اکلٹا، ایکنارا آسن لائیا۔ آد نرنجن دیپک بلٹا، ننج گھر کرے رُشائیا۔ ابناشی کرتا سچ سنگھاسن ایکا ملٹا، ساچے تخت بیٹھا بے پرواہیا۔ سری بھگوان پھڑائے پلٹا، ایکا پلٹو اپنا آپ دکھائیا۔ پاربرہم سچ سندیش ایکا گھلٹا، دُھر فرمانا ہر جنائیا۔ سہائے دھام نہیل اٹل اٹلٹا، اُچ دوارا دیکھ دکھائیا۔ اپنی جوتی آپے رٹا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نرُور نرکارا مورت اکال بے عیب پروردگار در گھر ساچے آپ سہائیا۔ در گھر سہنجنا، سو پُرکھ نرنجن آپ سہائیا۔ آد جگاد جگاد جگنتر درد دُکھ بھجے بھنجنا، بھو ساگر آپ ترائیا۔ دین دیال دیا ندھ ساگر گھر گسپیر ایکا پائے اپنا انجنا، نیز نین اک درسائیا۔ دو جہاناں کھیل مہاناں پاربرہم ابناشی کرتا ساک سین سنجنا، سگلا سنگ آپ نبھائیا۔ نہ گھڑیا نہ بھجنا، جنم مرن نہ کوئے وڈیائیا۔ آپ چلائے اپنا سچ جہازنا، نرگن بیڑا آپ ترائیا۔ سچکھنڈ نواسی آپ رچائے اپنا کاجنا، نہ کوئی دوسر صفت صلاحیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر گھر ساچے وڈ، اپنی اچھیا آپے پور کرائیا۔ تھر گھر ساچے ہر ہر وڈیا، رُپ رنگ نہ کوئے جنایا۔ سچکھنڈ دوارے ساچے پوڑے آپے چڑھیا، محل اٹل آپ سہایا۔ اپنے مندر آپے کھڑیا، آپ اپنا دیکھ دکھایا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑیا، تتوت نہ کوئے دھرایا۔ اکھر ودیا کوئے نہ پڑھیا، راگ راگنی نہ کوئے صلاحیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوار سچ دوارا، پُرکھ ابناشی کھیل اپارا، در گھر ساچے آپ کرائیندا۔ در گھر ساچا ہر سہاونا، نرگن جوت نور اُجیار۔ دیپک جوت اک جگونا، تیل باقی نہ کوئے پیار۔ رُوس نہ کوئے چڑھانا، منڈل منڈپ نہ کوئے ستار۔ گگن گگنتر نہ کوئے دکھانا، جل بنب نہ کوئے دھار۔ دھرت دھول نہ کوئے اُپانا، آکاش پرکاش نہ ہوئے اُجیار۔ برہما وشن شونہ کوئے دکھانا، ترے گن تت نہ کوئے بھنڈار۔ برہم ونڈ نہ کوئے ونڈاونا، لکھ چوڑاسی نہ کوئے پسار۔ جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ نہ کوئے دکھانا، سمند ساگر نہ کوئے جانے پار کنار۔ کایا گاگر نہ کوئے رکھانا، من مت بدھ نہ کوئے پیار۔ جاگرت جوت اک جگونا، در گھر ساچے آپ کرتار۔ گر پیر اوتار نہ کوئے دکھانا، سادھ سنت نہ پاوے سار۔ نرگن اپنا رُپ آپ وٹاونا، ساچے تخت بیٹھ سچا سکدار۔ شاہو بھوپ آپ اکھواونا، دو جہاناں کھیل اپار۔ تخت نواسی ایکا تخت ہنڈھانا، دوسر کوئے نہ

چو بدار۔ لو آں پُریاں نہ کوئے بناونا، کروڑ تیتیس نہ کوئے شنکار۔ گن گندھرب نہ ناچ نچاونا، یس ایچکھراں نہ گائے اپنی وار۔ پُرکھ ابناشی اپنی کل آپ ورتاونا، کاغد قلم نہ لکھنہار۔ برہما وید لکھ نہ گائے چار چار جگ نہ کوئے دھراونا، چارے کھانی نہ کوئے پَسار۔ چارے بانی نہ کوئے الاونا، چار ورن نہ کوئے پَسار۔ چار یاری نہ میل ملاونا، اک اِکلا اِینکار۔ درگاہ ساچی دھام سہاونا، نرِگن جوت کر اُجیار۔ گھر مندر ڈیرہ لاونا، سچکھنڈ دوارے پائے سار۔ ست ست ست اپنا رُپ دھراونا، برہم مت نہ کوئے وچار۔ تتوت نہ کوئے رکھاونا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دوارا کھیل اپارا کرے کرائے کرنہارا، نہ کوئی ویکھے جیو سنسارا، ایکا اک بے پرواہیا۔ اک اِکلا بے پرواہ، آد جُگاد سمایا۔ ست پُرکھ نرِجن ناؤں دھرا، اپنی کل ورتایا۔ اگم اگمڑا تھان سہا، تھان تھنتر آپ سہایا۔ الکھ اکھنا الکھ جگا، الکھ اکھنا اپنی منگ آپ منگایا۔ سُن سادھی رہیا سما، مون رُپ آپ وٹایا۔ گن اوگن نہ سکے کوئے جنا، نرِگن اپنی دھار آپ بندھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر گھر وسے ایکا گھر، گھر مندر آپ سہایا۔ گھر مندر ہر سہانیدا، چار دیوار نہ کوئے بناؤیا۔ مورت اکال وِچ اِکائیدا، دوسر اِشٹ نہ کوئے منایا۔ رسنا جھوانہ کوئے ہلانیدا، دُھن ناد نہ کوئے وجایا۔ اکھر ودیا نہ کوئے پڑھانیدا۔ کاغد قلم نہ لکھے شاہیا۔ مات پت نہ کوئے بنائیدا، ناتا دسے نہ بھیناں بھایا۔ ذات پات نہ کوئے رکھانیدا، ورن گوت نہ کوئے رکھایا۔ ایکا اپنا تھان سہانیدا، درگاہ ساچی وڈی وڈیائی۔ ساچی سچ آپ ہنڈھانیدا، آپ اپنا میل ملاؤیا۔ ناری کنت آپ پرنائیدا، نار بھتار آپ اکھوئی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دوارا ساچا گھر، آپے وسے ایکا ہر، دُجا در نہ کوئے سہانیدا۔ ساچا در سہاونا، پُرکھ ابناشی آپ سہایا۔ سو پُرکھ نرِجن ایکا پاونا، ہر پُرکھ نرِجن میل ملاؤیا۔ اِینکارا نظری آونا، آد نرِجن دے درسایا۔ سری بھگوان سگن مناونا، ابناشی کرتا ویکھ وکھایا۔ پار برہم پر بھ جھولی پاونا، ساچی دست اموک اپنی آپ ورتایا۔ سچکھنڈ دوار بنائے ساچی گولک، اپنا کُنڈا آپے لاہیا۔ آپے جانے اپنی کھیل ان بولت، بولت بولت نہ کوئے جنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا ویکھے ساچا در، در دروازہ آپ گھلایا۔ در دروازہ صاحب بے عیب پروردگار، اپنا کھیل آپ کھلایا۔ مقامے حق حق ہو تیار، حق حق وِچ اِکائیا۔ اپنی لجا آپے رکھ، اپنا ہوئے آپ سہایا۔ اپنا پردہ آپے ڈھک، آپے پلورہیا پائیا۔ آپے لیکھا جانے پُرکھ سمرتھ، سمرتھ پُرکھ بھيو

نہ رانیا۔ آد جگاد جگا جگنتر اپنی مہما گائے اکھ، کتھنی کتھ نہ سکے رانیا۔ نرگن چلائے اپنا رتھ، اپنی سیوا آپ کمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے دیونہارا ور، اپنی ونڈن آپ ونڈانیا۔ ساچی ونڈن ہر کرتار، سکھنڈ دوارے آپ ونڈانیدا۔ نرگن داتا نرگن بھکھار، نرگن بھکھک نرگن بھچھیا جھولی پانیدا۔ نرگن ونج نرگن وپار، نرگن ہٹ پبارا آپ دکھانیدا۔ نرگن میت نرگن مرار، نرگن کنت نرگن نار، نرگن ساچی سیج ہنڈھانیدا۔ نرگن پوت ست ڈلار، نرگن مات پت کرے پیار، روپ رنگ نہ کوئے دکھانیدا۔ نرگن ست ست دئے ہلار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے مندر آپے وڑ، اپنا بل آپ دھرانیدا۔ اپنا بل آپے دھار، اپنی کرنی آپ کمائیا۔ سو پڑکھ نرجن کھیل اپار، نرگن نرگن لئے اُچانیا۔ نرگن کرے ست ورتار، نرگن ساتک سچ سکھانیا۔ نرگن راج نرگن جوگ سچا سکدار، نرگن شاہ سچا پاتشاہ نرگن در درویش بنے بھکھار، نیوں نیوں اپنا سیس جھکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کل آپے رہیا چلائیا۔ کل کلونتا مہاکال، بھو ابھید چھپانیدا۔ ست سروپ دین دیال، دیا ندھ آپ اکھوانیدا۔ شاہو بھوپ اپنا کارج کرے سدھ، ساچا مارگ آپے لائیدا۔ پڑکھ ابناشی آپے جانے اپنی بدھ، اپنی دھار آپ بندھانیدا۔ نہ کوئی دسے نو ندھ، اٹھاراں سدھ نہ کوئے رکھانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سکھنڈ دوارا سچ پبارا، کرے کرائے کرنہارا، کرتا پڑکھ اپنی کھیل کھلانیدا۔ کرتا پڑکھ سچا سلطان، قادر کریم آپ اکھوانیدا۔ سچ دوارے سچ نشان، سکھنڈ نواسی آپ جھلانیدا۔ ساچے تخت سری بھگوان، سچ سنگھاسن آسن لائیدا۔ ساچا حکم دھر فرمان، اپنی اچھیا آپ اپانیدا۔ شبدی شبد دیوے مان، پوت سپوتا ایکا جانیدا۔ آپے گوپی آپے کاہن، آپے اپنی راس رچانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے وسے ساچے گھر، در دروازہ در دربارا اک سہانیدا۔ در دربارا ہر سہایا، سکھنڈ وٹی ودھانیا۔ پڑکھ اگڑے اگڑا حکم چلایا، لیکھا لکھن وچ نہ آئیا۔ اپنا نام اپنا شبد آپے گایا، آپے کرے شنوائیا۔ اپنا مردنگ سارنگ آپ وجایا، دوسر ہتھ نہ کوئے وڈیانیا۔ اپنا مردنگ آپ اٹھایا، اپنی سیوا آپ کمائیا۔ اپنا رنگ آپ چٹھایا، اتر کدے نہ جانیا۔ اپنا سنگ آپ نبھایا، سگلا ساتھی بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سندیشہ نر نریش ساچے تخت آپ سنائیا۔ شبد سندیشہ سچ ورتار، ہر ساچے سچ جنایا۔ پوت سپوتا کر اجیارا، ایکا شبد اٹھایا۔ نرگن نرگن کھیل اپار، نرگن

نرگن لئے کرایا۔ نرگن محکم نرگن ورتارا، نرگن حکمی محکم سنایا۔ نرگن گھر نرگن مندر نرگن دوارا، نرگن در در الکھ جگیا۔ نرگن ونج نرگن وپارا، نرگن
 جھولی آپ بھرایا۔ نرگن شاہ سکدارا، نرگن اپنی جھولی آگے ڈاہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دھر فرمانا آپ سمجھایا۔ دھر فرمانا ہر سمجھائیندا،
 شبد سٹ کرتیار۔ اپنا کھیل آپ کھلائیندا، کھیلنہار آپ نرنکار۔ روپ رنگ نہ کوئے دکھائیندا، رنگ رتڑا ساچا یار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، اپنا محکم کرے ورتار۔ ہر محکم ورتایا، شبدی شبد جنایا۔ ساچا بھانا آپ سنایا، ہر بھانے رہیا سمایا۔ راجا رانا آپ اکھویا، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ عدل
 عدالت اک دکھایا، ساکھیات نور رُشنایا۔ اپنا لیکھا آپے رہیا پڑھایا، آپ اپنی دیا کمائیا۔ اپنی ونڈن رہیا ونڈایا، ونڈ ونڈ دیکھے تھاؤں تھانیا۔ ایک شبد سیوالایا،
 سنگر ساچا سیو کمائیا۔ سچھنڈ دوارا دیکھ دکھایا، دیکھنہارا دس نہ آیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد دلارا اک اٹھایا۔ شبد دلارا جاگیا،
 کرپا کرپی آپ کرتار۔ سرن سرنائی ساچی لاگیا، نیوں نیوں کرے نمسکار۔ دھن دھن سبھاگ میرے وڈبھاگیا، پر بھ پایا ایک وار۔ آد جگاد مٹاں تیری
 آگیا، تیرا محکم میرا سکدار۔ تیرے حکمے اندر پھراں بھاگیا، کراں کراواں ساچی کار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دے دست اک اپار۔ شبد
 سٹ منگے منگ، پر بھ آگے جھولی ڈاہیا۔ سنگر داتے چاڑھ رنگ، ست پڑکھ نرنجن تیری وڈ وڈیائیا۔ ایک وار میرا کجنا ننگ، پردہ اتر کدے نہ جایا۔ تیرا ناؤں
 میرا مردنگ، وجدار ہے سبئی تھانیا۔ ٹوں داتا سورا سربنگ، ہوں سیوک سیو کمائیا۔ تیری گود میرا انگ، انگیکار سچ سکھدایا۔ جوتی جوت سرپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، شبد دلارا ڈھیہہ ڈھیہہ پے سرنایا۔ پڑکھ ابناشی کرپا دھار، اپنی دیا کمائیندا۔ نرگن نرگن کرپیار، اپنے انگ لگائیندا۔ پتا
 پوت اک پیار، ساچا ناتا جوڑ جڑائیندا۔ ساچے دوت رہنا خبردار، آلس نندرانہ کوئے دکھائیندا۔ تیرا محکم ورتے کوٹ چار، دہ دشا تیری ونڈ ونڈائیندا۔ جوتی
 جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے شبد آپ سمجھائیندا۔ ہر شبدی شبد سمجھایا، آپ اپنا پردہ لاہ۔ ایک مارگ سچ دکھایا، پڑکھ ابناشی بنے ملاح۔ تیری
 سیوا اک دکھایا، نرگن اپنا بھو دے کھلا۔ تیری رچنا آپ رچایا، رچ رچ دیکھے سرب رضا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک شبد دتا سنا۔ شبد
 سنایا ہر نرنکار، سٹ دلارا مان رکھائیا۔ ایکنکارا کرے پیار، نراکار سچ سکھدایا۔ جوتی دیوے ساچی دھار، جوت شبد کرے کڑمائیا۔ پڑکھ ابناشی آگم اپار،

اگڑی کار آپ کمائی۔ ورتے ورتاوے اپنا ورتار، ورتنت بھگونت اک اھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو دے گھلایا۔ ہر گھلایا اپنا بھیو، اپنا پردہ آپے لاہندا۔ پُرکھ ابناشی الکھ ابھیو، مہاگنت نہ کوئے گنائندا۔ ساچے شبد تیری ساچی سیو، ساچا کرمی کرم کرائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سچا سندیشہ اک سنائندا۔ سچ سندیش الایا، کرپا آپ نرنکار۔ آپ اپنا حکم جنایا، آپے کھولیا بند کواڑ۔ اپنی رچنا آپ وکھایا، نرگن نرگن کرپسار۔ سٹ دُلارا آپ اٹھایا، سر رکھ ہتھ سمرتھ کرتار۔ مہما اکھ آپ جنایا، ایک لو اک گفنتار۔ تار ستار نہ کوئے ہلایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ جنایا۔ بھیو جنایا پُرکھ ابناش، ابناشی کرتا دیا کمائندا۔ شبد دُلارے تیرا کھیل تماش، تیری منڈل راس رچائندا۔ تیرا گنن ہوئے پرکاش، لوآں پُریاں تیرا رُپ دھرائندا۔ برہمنڈ کھنڈ ہوئے تیرا نواس، تیری ڈوری بندھن پائندا۔ تیرا رنگ پر تھی آکاش، رنگ رنگیلا آپ چڑھائندا۔ تیرا نیتز رو سس کرے پرکاش، نچ نیتز سیوا آپ کرائندا۔ اک کرن ہوئے داسی داس، اک اک نال ونڈ ونڈائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سکھیا جھولی پائندا۔ شبد سٹ ور ہر ساچا پایا، گھر ساچے خوشی منائندا۔ گگن منڈل رچن رچایا، رو سس تار ستار آپ لٹکائندا۔ برہمنڈ کھنڈ رُپ وٹایا، آپ اپنی کل دھرائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سیوا آپ لگائندا۔ سیو لگایا سیوادار، سیوک سیوا سیو کمائی۔ پُرکھ ابناشی کھیل اپار، ساچے شبد بخشی اک سرنائیا۔ تیرا محل اٹل مینار، اُچ دوار ہر ویکھ وکھائی۔ آد آد بٹھ آپے دھار، آد اپنی بنت بنائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، اپنا میلا میل ملائی۔ میل ملاوا ہر ہر کنت، کنت کنتوہل آپ ہنڈھائی۔ آپے آد آپے انت، آپے مدھ رہیا سما۔ آپے جانے اپنی بنت، آپ اپنی رچن رچائی۔ آپے نام آپے منت، آپ اپنا رہیا درڑائی۔ آپے پورن جوت سری بھگونت، پاربرہم آپ اھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد صاحب شبد سلطان ایک وکھائی۔ برہمنڈ کھنڈ لوآں پُریاں رچن رچایا، ہر شبدی کھیل کھلایندا۔ اپنا انگ سورا سرننگ بھنگ کرایا، اپنی ونڈن اپنے ہتھ رکھائندا۔ اپنا اند اپنے وچ ٹکایا، دوسر رس نہ کوئے سہائندا۔ اپنا بند آپ گھلایا، آپ اپنا پنڈھ مکائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے شبد کھیل پسار، آپے شبد ورتے ورتار،

گپت ظاہر آپ ہو آئیندا۔ گپت ظاہر ہر کھیل اپارا، ساچے شبد دے وڈیاں۔ نرگن اندر نرگن دھارا، نرگن نرگن دے کٹاں۔ نرگن نرگن پھل کھل کھل، نرگن پت ڈالی آپ مہکائیا۔ نرگن بھورا گونجے اپر اپارا، نرگن رس رسیا ساچا ماہیا۔ نرگن بھوگی نرگن ویوگی نرگن سنجوگی کرے کھیل آپ کرتارا، اپنی کرنی آپ کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی اچھیا اپنے وچ سماں۔ اپنی اچھیا اپنے اندر دھر، اپنا نرگن آپ بجائیندا۔ نہ کوئی پُرکھ ناری نر، نر نرائن اپنا میل آپ ملائیندا۔ نہ کوئی چوٹی نہ کوئی جر، ادھ وچکار نہ کوئی سہائیندا۔ اپنے اندر آپے وڑ، اپنا بوٹا آپے لائیندا۔ آپے ویکھے آگے کھڑ، آپ اپنا روپ وٹائیندا۔ اپنا گھاڑن آپے گھڑ، گھرن بھنہنہار اپنی کھیل کھلائیندا۔ اپنا لڑ آپے پھڑ، اپنا پلو آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچے گھر، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ در گھر سہاونا، نرگن جوت جوت رُشائیا۔ پُرکھ ابناشی ویس وٹاونا، شبدی شبد دے صلاحیا۔ اپنا ناؤں آپ پرگٹاونا، پرم پُرکھ بے پرواہیا۔ اپنی کل آپ ورتاونا، عقل کل آپ دھرائیا۔ اپنی انس آپ اُپجاونا، اپنا بنس آپ اکھوائیا۔ وشو اپنا ناؤں دھراونا، وشنوں کھیل کرے شہنشاہیا۔ شبدی میلا میل ملاونا، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ ساچا مندر آپ سہاونا، دیا باقی کر رُشائیا۔ آپ اپنا ویکھ وکھاونا، نیتزنن آپ گھلائیا۔ اپنا راگ آپے گاونا، گاونہارا دس نہ آئیا۔ وشنوں اپنا میل ملاونا، واستک روپ آپ سماں۔ مات پت نہ کوئی بناونا، رکت بوند نہ کوئی وکھائیا۔ دس دس ماس نہ گربھ تپاونا، ہون کُنڈ نہ اگن جلائی۔ اپنی اچھیا آپ پرگٹاونا، آپے بنے پتا مائیا۔ سرت سیر اک پیاونا، چرن چرنودک کھ چوایا۔ ساچی دھار وچ کٹاونا، کول کول روپ وٹائیا۔ کول اپنی نابھ سہاونا، نابھی روپ بے پرواہیا۔ بے آبی کھیل کھلاونا، آب حیات لئے پرگٹائیا۔ بے آفتابی آفتاب چکاون، کر کرپا کھیل کھلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا روپ آپ دھرائیا۔ وشن ہر اُپجایا، کر کرپا مہربان۔ اپنی بوُجھ آپ بُجھایا، آپے دیونہارا دان۔ اپنا بھيو آپ گھلایا، پرگٹ ہو سری بھگوان۔ اپنا سنجوگ آپ جنایا، آد جگادی کھیل مہان۔ اپنا بھوگ آپ بھوگایا، بھسمر ہوئے نہ وچ جہان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا روپ وٹایا۔ سو پُرکھ نرنجن روپ وٹائے، ہنگ وشنوں روپ سماں۔ اونکارا ایکنکارا نراکار کھیل کھلئے، ساکار نہ کوئی وڈیاں۔ پُرکھ اکال اپنی مورت آپ پرگٹائے، انھو پرکاش کٹائیا۔ نہچل دھام اک وکھائے، استھل بیٹھا ساچا ماہیا۔ امرت جام اک

پيائے، امر امر آپ کرائيا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشنوُ بنس آپ سہائيا۔ وشنوُ اُٹھيا جاگيا، نيتز نين گھلایا۔ انتر اُچيا اک ويراگيا، پُرکھ ابناشی بھيو نہ پایا۔ کون کنت کون ناری ملے سچ سہاگيا، نہ مرے نہ جایا۔ کون سیوک رہے سدا وچ آگيا، دُھر فرمانا سیس اُٹھایا۔ کون بھکھاری پھرے بھاگيا، در در گھر گھر پھیری پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا منگے ساچا ور، پُرکھ ابناشی آگے سیس جھکایا۔ وشنوُ سیس جھکائیدا، پر بھ چرن کول دھیان۔ نيتز رو رو نير وہائیدا، خالی جھولی منگے دان۔ اپنا گن نہ کوئے دکھائیدا، نيتز نين سرب شرمان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا منگے ساچا ور، آد جگادی تیری آن۔ وشنوُ منگیا گھر اپارا، پُرکھ ابناشی دیا کمائیدا۔ میرا نام تیرا جیکارا، وشنوُ تیری چولی آپ ہنڈھائیدا۔ میرا شبد تیرا آدھارا، تیرا آدھار موہے رکھائیدا۔ میرا بھنڈار تیرا ورتارا، تیری دست تیری جھولی پائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، اپنا پردہ آپے لائیدا۔ پُرکھ ابناشی پردہ لاه، وشن آپ سمجھائيا۔ وشنوُ تیرا بناں ملاح، میرے ہتھ تیری وڈیائيا۔ تیرے اندر اپنی دست ٹکا، اپنی ونڈن لواں ونڈائيا۔ کول نين کول آپ آگا، کول کول وچ سمائيا۔ کول بنیا آپ شہنشاہ، پت ڈالی نہ کوئے دکھائيا۔ اپنا لکھ آپ گھلا، آپے ویکھنہارا ویکھے اپنی تھائيا۔ اپنی انس آپ بنا، برہم برہم ونڈ ونڈائيا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، وشن ایکا راہ دسائيا۔ ساچا مارگ ہر درسايا، وشو وشنوُ کر پیار۔ ایکا اپنا بھيو گھلایا، آپ اپنی کرپا دھار۔ تیری ساچی سیو لگایا، سیوا کر اپر اپار۔ تیرا لیکھا اپنے ہتھ رکھایا، دوسر کوئے نہ لکھنیہار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے ور پتھی سرکار۔ وشنوُ در دربار کھڑ، اپنی آگے جھولی ڈاھیا۔ پُرکھ ابناشی پکڑاؤنا لڑ، چھٹ کدے نہ جائيا۔ آد جگاد چکاؤنا ڈر، نر بھو اپنا بھے دکھائيا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے ور، شاہ سلطان آپ اکھوائيا۔ ور دیا جیا ہر بھگوانا، دیا ندھ دیا کمائيا۔ امرت پیا کر کر ہیا ہویا نوجوانا، بل اپنا آپ دکھائيا۔ یج بیا ملیا پیا سری بھگوانا، سر سر اپنا رزق سبائيا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ دے چڑھائيا۔ وشنوُ چڑھیا رنگ چلول، سچ لاری آپ چڑھائیدا۔ آد جگاد نہ جائے بھول، اُبھل اپنی کھیل کھلائیدا۔ آپ چکائے اپنا مول، لہنا ہور نہ کوئے جنائیدا۔ صاحب سچا کنت کنٹول، گھر ساچا آپ سہائیدا۔ آپے نا بھی آپے پھول، آپے برہم رُپ پر گٹائیدا۔ آپے لائے

اپنی دھول، آپے مستک ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی وست اک وکھائیندا۔ ساچی وست ہر نرائن، اپنی آپ بُجھائیا۔ وشنوں ویکھے اپنے نین، کول نین نین کھلائیا۔ پیا پریتم ساک سین، سجن سچا اک اکھوائیا۔ منگے در ساچا گھر نیتز پاوے وین، نیتز نیناں دھار بندھائیا۔ آپ چکاونا میرا لہن دین، جگ جگ تیری سیو کمائیا۔ ہوں مٹاں سدا تیرا کہن، تیرا حکم میری رضائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا انتم ور، کون کھیل رہیا کھلائیا۔ ہر اپنی کھیل جنائیندا، وشنوں کھول کواڑ۔ برہما تیری دھار بندھائیندا، تیرے اندر واڑ۔ وشنوں اپنا انگ رنگائیندا، شکر کرے آپ پیار۔ دھواں دھار آپ سہائیندا، سُن اگئی آپ اجیار۔ تخت تاج آپ سہائیندا، آپے بنے سچا سکدار۔ ہتھ ترسول آپ اٹھائیندا، کرنی کرے آپ وچار۔ تیاں میل میل ملائیندا، در دکھائے چرن دوار۔ مستک ٹکا ایک لائیندا، دھوڑی دھوڑ کرے شنگار۔ ساچا سکھ آپ چلائیندا، بھانا ورتے ہر کرتار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشنوں دیوے ساچا ور، برہما پھڑے ایک لڑ، شکر پوڑے جائے چڑھ، اپنا پوڑا آپ وکھائیندا۔ ساچا پوڑا ہر بلوان، اپنے ہتھ رکھائیا۔ نہ کوئی زمیں نہ اسمان، دھرت دھول نہ کوئے وڈیائیا۔ کھیلے کھیل دو جہان، تریلوکی رچن نہ کوئے رچائیا۔ چوداں لوک نہ کوئے مکان، ہٹو ہٹ نہ کوئے وکائیا۔ پُرکھ ابناشی مہربان، اپنی دیا آپ کمائیا۔ وشن وکھایا اک نشان، سچ دوارے رہیا جھلائیا۔ برہما ویکھے مار دھیان، نیتز نین نین اٹھائیا۔ شکر منگے منگنہارا دان، در اپنی الفی اپنے ہتھ اٹھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیاں دیوے ایک ور، ایک رُپ رہیا درسائیا۔ ترے سمجھائے آپ پر بھ، ترے ترے اپنا رُپ وٹائیندا۔ اپنا رُپ آپے لہ، آپے ویکھ وکھائیندا۔ اپنا امرت اپنی نبھ، اپنے کول چوائیندا۔ اپنا رس اپنی مد، اپنا سرور آپ رکھائیندا۔ آپے کرے اپنی پار حد، آپ اپنا ویس وٹائیندا۔ آپ اُپجائے اپنی جد، جد اپنی ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، برہما وشن شو گھاڑن گھڑ، اپنے لڑ آپ بندھائیندا۔ گھاڑن گھڑیا ہر اپارا، برہما وشن شو اُپجائیا۔ اندر رکھ نرگن دھارا، اپنی بو جھ بُجھائیا۔ شبدي حکم ورتے ورتارا، حکم حاکم اک سنائیا۔ مارگ پنٹھ دکھائے آپ نرکارا، اپنے مارگ آپے لائیا۔ وشنوں ہوئے سیوادارا، گھر گھر ساچی سیو کمائیا۔ برہما تیرا برہم پسارا، پار برہم پر بھ وند وندائیا۔ شکر تیری ساچی دھارا، ہر ساچے آپ بندھائیا۔ جو اُتچے سو پار کنارہ، جو گھڑیا بھن وکھائیا۔ تیاں وچولا بنے نرکارا، آپ اپنا

ولس وٹائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا تت رہیا سمجھائیآ۔ ایکا ایک ہر سمجھایا، اک اک نال جوڑ جڑائیندا۔ ایکا اک اک رگھریا، اک ایکا
 ویکھ وکھائیندا۔ ایکا اک سہج سکھدایا، ایک ایکا میل ملائیندا۔ ایکا گیت ایکا گایا، شبد ساچا ناؤں دھرائیندا۔ وشنوں تیرے انگ لگایا، برہما اپنا بندھ وکھائیندا۔
 شکر اپنے کنٹھ سہایا، کنٹھ مالا آپ لٹکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سیوا اک وکھائیندا۔ ساچی سیو کماونی، ترے
 ترے لیکھا ہر سمجھایا۔ پُرکھ ابناشی پوری کرے بھاونی، ترے گن میلا میل ملایا۔ دیوے دُھر درگاہی ساچی ضامنی، جگ جگ اپنا ولس وٹایا۔ ساچا نگر کھیڑا
 گرامنی، ہر مندر دے سہایا۔ ساتک راجس ویکھے طمو تامنی، تامس اپنی دھار بندھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکنڈ دوارے آپے کھر،
 آپ اپنا تھم سناپا۔ سُنیا تھم دُھر فرمان، برہما وشن شو سیس جُھکائیندا۔ تُوں داتا سری بھگوان، تیرا بھيو کوءے نہ پائیندا۔ تُوں تخت نواسی شاہ سلطان، ہوں
 چاکر سیو کمائیندا۔ آد جگادی تیری رہے آن، سیس آگے نہ کوءے اٹھائیندا۔ ہوں سخیں تُوں ساچا کاهن، تیری منڈل تیری راس تیری سمگری اک سہائیندا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کون دوارا میل کنت بھتارا، جگت وچھوڑا پندھ مکائیندا۔ کون ویلا مکے پندھ، برہما وشن شورہے گر لایا۔ تیرا بھيو
 نہ پاؤن سورج چن، منڈل منڈپ تیرے تھم رہیا پھرایا۔ کون گائے سہاگی چھند، تار ستار نہ کوءے ہلایا۔ کون رُوپ خوشی کرے بند بند، بندی چھوڑ
 بے پرواہیا۔ کون رُوپ ہوئے بخشند، بخشنہار تُوں اکھوایا۔ کون رُوپ دیوے دنڈ، تیرا دنڈ کوئی سہہ نہ سکے رایا۔ کون رُوپ ویکھے بھیکھ پکھنڈ، تیرا بھیکھ نہ
 کسے جنایا۔ کون رُوپ ویکھے نار دُہاگن رنڈ، کون رُوپ ساچا کنت میل ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، در آگے سیس
 جُھکایا۔ پُرکھ ابناشی دیا کماے، دیناں ناتھ آپ اکھوائیندا۔ برہما وشن شو تیری سیوالائے، ترے گن تیری جھولی پائیندا۔ لکھ چوڑا سی بھانڈا آپ گھڑائے، پنچ
 تت میل ملائیندا۔ اپ تیج وائے پر تھی آکاش کھیل کھلاے، من مت بدھ آپ دھرائیندا۔ گھٹ گھٹ اندر ڈیرہ لائے، سنگھاسن آسن لائیندا۔ دیا باتی
 جوت جگائے، جوت نرنجن ڈمگائیندا۔ دُھن اناد انحد شبد وجائے، سُر تال نہ کوءے رکھائیندا۔ آپے بہہ بہہ منگل گائے، بودھ اکادھا آپ سنائیندا۔ ساچی
 ونڈن ونڈ ونڈائے، اپنا شبد آپ لائیندا۔ چارے ویداں لئے لکھائے، چارے جگ کھیل کرائیندا۔ نرگن سرگن رُوپ پرگٹائے، سرگن نرگن میل ملائیندا۔

بھیو ابھیدا بھیو کھلائے، کایا چولا آپ بدلائیندا۔ گر پیر سادھ سنت آپ میل ملائے، گر گھ گرسکھ ساچے میل ملائیندا۔ جگ چوکڑی جگ جگ کھیل کھلائے،
 سنجگ تریتا دواپر کلجگ اپنا بندھن پائیندا۔ چارے بانی آپ الائے، پرا پسنتی مدھم بیکھری آپے گائیندا۔ چارے ورن آپ بنائے، شاستر سمتر وید پُران
 آپ لکھائیندا۔ اپنا رُوپ آپ پرگٹائے، کوٹن کوٹی ویس دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، سچ اُپدیش اک سنائیندا۔
 سچ اُپدیش سُننا کر دھیان، بھل رہے نہ رائیا۔ پُرکھ ابناشی نوجوان، بردھ بال نہ رُوپ وٹائیا۔ پرگٹ ہووے وچ جہان، لوک مات کرے رُشائیا۔ جگا جگنتر
 دیوے دان، اپنی بھچھیا آپ ورتائیا۔ نو سو پُرانوے چوکڑی جگ کھیل مہان، برہے وشن شو تیری سیو لگائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 ول چھل اپنی دھار چلائی۔ اچھل اچھل ہر اچھیدا، ول چھل دھاری کھیل کرائیندا۔ بھیو نہ پان چارے ویدا، برہما کھ کھ کھ صلاحندا۔ انت نہ جانے رسنا
 جہوا، بتی دند نہ کوئے گائیندا۔ بھیو نہ پائے جگت کتیبہ، قادر قدرت وچ سائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ویلا اپنا وقت اپنے ہتھ
 رکھائیندا۔ ویلا وقت وار تھت، ہر اپنے ہتھ رکھائیا۔ جگ جگ جن بھگتاں کرے ساچا ہت، نت نوت جوت پرگٹائیا۔ آپے مات آپے پت، بال انجانے
 گود اٹھائیا۔ امرت آتم دیوے ست، کایا کنجن گڑھ سہائیا۔ من منو آمن لئے جت، من کی مسادے مٹائیا۔ اک وکھائے دھام انڈھ، چھپر چھن نہ کوئے
 بنائیا۔ اپنی رکھے چھایا ہیٹھ، سمتر تھ پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ جگ جگ بھنے کوڑے ریٹھ، ریٹھا کوڑا کوئے رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 اپنا لیکھ دئے سمجھائیا۔ لیکھ ہر سمجھایا، نو سو پُرانوے چوکڑی جگ کر وچار۔ برہے وشن شو ایہہ وکھایا، پُرکھ ابناشی کھیل اپار۔ گھٹ گھٹ اندر وشنوں تیرا
 ڈیرہ لایا، برہم میلانت بھتار۔ شکر اپنا کھ چھپایا، وسنہارا دھواں دھار۔ سنجگ تریتا دواپر جگ جگ دیوے پنڈھ مکایا، جگا جگنتر ساچی کار۔ گئی بسنتر دئے
 بُجھایا، امرت بخشے ٹھنڈی ٹھار۔ سرشٹ سبائی ویکھ وکھایا، لکھ چوراسی پاوے سار۔ سُر ائر آپ تریا، کرے کرائے اپنی کار۔ گر سَنگر ناووں آپ دھرایا،
 پُرکھ ابناشی کھیل اپار۔ دُھر دا لیکھ دئے سمجھایا، کلجگ آئے اتم وار۔ لکھ چوراسی پھول پھولایا، نو سو پُرانوے چوکڑی کرے خوار۔ گر گھ ساچے لئے
 جگایا، بخشے ساچا چرن پیار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہے وشن شو تیرا قرضہ دئے اتار۔ ترے ترے تیرا قرضہ لاہنا، ترے گن مات

رہن نہ پایا۔ کلج ویلا اتم آوئا، چوتھے جگ دے ڈھایا۔ نرگن نرگن جوتی جوت جگاؤئا، نورو نور نور رُشایا۔ نہکلنکی جامہ پاؤئا، مات پت نہ کوئی بھین
 بھایا۔ سجن ساک سین نہ کوئے اکھوئا، جگت بندھن نہ کوئے رکھایا۔ پنج تت نہ کوئے اُپجاؤئا، رکت بوند نہ میل ملایا۔ من مت بدھ نہ کوئے دھراؤئا،
 نو دوار نہ کھوج کھوجایا۔ ایکا نرگن جوت نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت اپنا رُپ آپ پرگٹاؤئا، پرگٹ ہووے سچا شہنشاہیا۔ گوبند گربند اُپجاؤئا، گر گوبند
 مرے نہ جایا۔ وشنو تیرا سیس جھکاؤئا، اپنا چرن کول دکھایا۔ برہے تیرا پندھ مکاؤئا، تیری جوت جوت وچ ٹکایا۔ اپنی جوت پھیر پرگٹاؤئا، گرگھ
 دیوے مان وڈیایا۔ شکر تیرا باسک تشکا گلوں لاہئا، ہتھ ترسول نہ کوئے رکھایا۔ اتم اپنے پیٹے پاؤئا، تیرا پیٹ نہ بھریا لکھ چورا سی کھا کھا خلق خدایا۔
 تیرے در ساچا بالا آپ بہاؤئا، نرگن نرگن رُپ لئے پرگٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ایکا اکھر کرے پڑھایا۔ نرگن
 اکھر جنایا، نش اکھر آپ اُپائیدا۔ وشنو اکھر اک پڑھایا، سوئم رُپ نظری آئیدا۔ برہما پاربرہم ویکھ دکھایا، بے انت بے انت بے انت رسنا گائیدا۔ شکر
 اپنا بل دھرایا، بلدھاری اپنا حکم سٹائیدا۔ تئاں اتم ویکھ دکھایا، لوک مات ویس وٹائیدا۔ جوتی نور کرے رُشایا، دیپک دیا آپ جگائیدا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، اپنا لیکھا پور کرائیدا۔ ہر لیکھا پور کرانا، بھل رہے نہ رایا۔ برہما وشن شو اپنے وچ ملاؤئا، ترے گن مایا اپنات
 دکھایا۔ ایکا جوتی لنبو لاؤئا، سرشٹ سبائی ایکا ہون دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، نر ہر نرائن آپ
 اکھوایا۔ نر ہر آپ اکھوایا، سنگر داتا دیناں ناتھ۔ اپنا مندر آپ سہایا، آپے گائے اپنی گاتھ۔ دوسراشٹ نہ کوئے منایا، نہ کوئی پوجانہ کوئی پاٹھ۔ سوہنگ
 منتر اک درڑایا، آپ اتارے اپنے گھاٹ۔ ہنگ برہم پاربرہم وچ ٹکایا، کوئی ساڑے نہ اگنی کاٹھ۔ مڑھی گور نہ کسے دباہا، نہ کوئی سٹے ڈوگھے کھات۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نرگن بچھنہارا وات۔ نرگن وقت پچھانیا، کل کلکی لے اوتار۔ سرشٹ سبائی گائے گانیا،
 دس نہ آئے ہر نرکار۔ جگت مدھانا پانی چھانیا، سیر دسے نہ وچ سنسار۔ کوئے چلے نہ ہر ہر بھانیا، مورکھ موڑھ ہوئے گوار۔ تختوں لاپے راجے رانیاں، در
 در منگن پھرن بھکار۔ گرگھ ورا آپ پچھانیا، میل ملائے وچ سنسار۔ میل ملاو ساچے ہانیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور،

نہکلنک لئے اوتار۔ نہکلنک ہر اوتار، درگاہ ساچی آپ سہائیندا۔ سچکھنڈ نواسی سچ گھر بار، سچکھنڈ ساچا آپ وسائیندا۔ تھر گھر واسی کھول کوڑا، گھر مندر
 ویکھ وکھائیندا۔ ابناشی کرتا ہو اُجیارا، لوک مات جوت جگائیندا۔ سرشٹ سبائی کرے خبردار، جیو جنت سادھ سنت آپ اُٹھائیندا۔ کرے کھیل اگم اپارا،
 کھج اپنی کل ورتائیندا۔ چاروں کُنٹ دے لکارا، شبد ہلارا اک لگائیندا۔ دو جہاناں سچ جیکارا، برہما وشن شو کروڑ تیتیسآ آپ سٹائیندا۔ کھتری براہمن شور
 ویش کرے خبردار، سویا کوئے رہن نہ پائیندا۔ کھج کل ورتے کلکی اوتار، کال دیال اپنا روپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 کھج تیری انتم ور، نہکلنک نرائن نر، نر ہر اپنی کھیل کھلائیندا۔ نر ہر کھیل کھلایا، کھج تیری انتم وار۔ جوتی جامہ بھیکھ وٹایا، شبد سٹائے ساچی وار۔ بودھ
 اگادھا آپ اکھوایا، ودیا پڑھے نہ کوئے سنسار۔ چووداں ودیا چرناں ہیٹھ دبا، پُرکھ ابناشی کھیل نیار۔ گرگھ ساچے لئے اُٹھایا، اُٹھیا جودھا سور پیر بلکار۔ نرگن
 سرگن اُپر تھیا، ترے گن مایا کٹ جنجال۔ پنج وکارا پھڑ پھڑ کھٹیا، لُٹیا جائے نہ سچا دھن مال۔ گرگھ وِلا سکھے ساچی سکھیا، کایا مندر ویکھے سچّی دھر مسال۔
 ستگر بیٹھا اندر لُٹیا، نہ شاہ نہ دسے کنگال۔ آد جگاد ایکا شبد بگیا، اُپر پہنے بُرقع کھال۔ کھج ویلا انتم ڈھکیا، اپنا جلوہ دے وکھال۔ جیواں جنتاں بھاگ کھٹھیا،
 ساچی وست نہ سکے سنجال۔ کھج دن دہاڑے رہیا پُٹیا، پھل رہن نہ دیوے کسے ڈال۔ جگت ودیا بوٹا پُٹیا، گرگھ ورلے گھالن رہے گھال۔ ستگر دوارے
 لاہا ایکا لُٹیا، ناتا تھنا جگت جنجال۔ امرت پیتا ایکا گھٹیا، ست پُرکھ نرنجن دے پیال۔ آون جاون ناتا جُھٹیا، رائے دھرم نہ کرے بے حال۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھج تیری انتم ور، گرگھ ساچے لئے بھال۔ گرگھ ساچا بھالیا، گرگوبند کر پیار۔ ساچی نگری آپ بہا لیا، سمبل دیس کر
 اُجیار۔ ہر مندر آپ سہالیا، نرگن جوت کر اُجیار۔ بودھ اگادھ شبد سٹالیا، کھٹھے پڑھے نہ وِچ سنسار۔ ساچے پوڑے آپ چڑھا لیا، لیکھا جانے پار کنار۔
 براہمن گوڑے آپ اُٹھا لیا، پوت سپوتا کر تیار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھج تیری انتم ور، نہکلنک نرائن نر، گرگھ لگائے اپنے لڑ،
 لکھ چوڑاسی وچوں پھڑ، قلعے توڑ ہنکاری گڑھ، بحر کپاٹ نہ کوئے رکھا لیا۔ بحر کپاٹ تڑایا، کر کرپا ستگر بلوان۔ راتیں سٹیاں درس دکھایا، پھڑ سچا ہتھ نشان۔
 سچکھنڈ دوارے آپ جُھلایا، انتم ویکھے زمیں اسمان۔ سادھا سنتاں اُچی کوک کوک سٹایا، چارے جگ کرن گان۔ نانک نام اک الایا، منتر ست کر پردھان۔

گوہند پُرکھ اک منایا، پُرکھ اکال سری بھگوان۔ ساچا سٹ آپ اکھوایا، جودھا سُریرِ بلی بلوان۔ انتم لیکھا گیا سمجھایا، ناتا چھٹا وچ جہان۔ سمبل نگری دھام
 دکھایا، دھام اولٹا بے پہچان۔ رِوداس چمارا لیکھ لکھایا، ساڈھے تِن ہتھ مندر مکان۔ گنپت گنیش نہ کوئے منایا، اشٹ دیو نہ کوئے دکھان۔ نرگن نرکار
 نریرِ ایکا نظری آیا، مورتِ اکال چتر سُبجان۔ چت وِت تھکوری کوئے نہ پایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، نہہکنک
 نرائن نر، ہر جن دیوے ساچا مان۔ مان نمانیاں آپ ہر، جگ جگ سیو کمائیندا۔ نرگن سرگن رُپ دھر، دھرنی دھرت دھول سہائیندا۔ ہنکاریاں توڑے
 ہنکاری گڑھ، دوتاں دُشٹاں آپ مٹائیندا۔ جن بھگتاں دکھائے ساچا در، در دروازہ غریب نوازا آپ کھلائیندا۔ آپ نہائے ساچے سر، سر سرور اپنا تال
 بھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر، جو گھڑیا سو بھنّ دکھائیندا۔ جو گھڑیا سو بھنّنا، کلج تیری
 انتم وار۔ لکھ چوراسی دیوے ڈٹنا، اُتبیج سیتج جیرج انڈ نہ کوئے وچار۔ گرگھ وِرا جننی جننا، جس میلا ہر کرتار۔ انتم بیڑا اپنا بنھنا، بھو ساگر ڈبے نہ وچ
 منجھدھار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، سرشٹ سبائی پاوے سار۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، بھگت بھگونت سنت
 کنت آپ وسائے سچ گھر سچ سچے دربار۔

رسنا کہنا رام رام، رام رام نظر نہ آئی۔ رسنا کہنا جام جام، جام مد نہ کوئے پئیائی۔ رسنا کہنا شام شام، شام بنسری نہ کوئے وجائی۔ رسنا کہنا بھان
 بھان، بھان پرکاش نہ کوئے دکھائی۔ رسنا کہنا گان گان، گانیت نہ کوئے سنائی۔ رسنا کہنا دان دان، جیہ دان نہ کوئے کرائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، کبیر کری اک پڑھائی۔ کبیر کیا جیا دان، جی جگت رہن نہ پایا۔ کبیر ہیا کیا گایا رام، رسنا جہوانہ کوئے ہلایا۔ کبیر نگر کھیڑا وسایا ساڈھے تِن
 ہتھ گرام، چھپر چھنّ نہ کوئے چھہایا۔ کبیر بھیکھ رکھایا ماٹی چام، ماٹی اندر رام اپنا بند کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رام آپے دے
 دکھایا۔ آپے کبیر آپے راما، آپے راما نند گوسائینا۔ آپے پہرے اپنا جامہ، آپے چولا پنج تت ہنڈھائی۔ آپے رین اندھیری ہوئے شاما، آپے پرکاش پرکاش

وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، رسنا رام دے سمجھائیا۔ رسنا گائے رام جگت، گا گاتھکی سرب لوکائیا۔ رام گائے ایکا بھگت، بیٹی دند نہ دین صلاحیا۔ اٹھے پہر نہ کوئی ویلانہ کوئی وقت، سنجھ سویر نہ کوئے بنائیا۔ جگت اوکڑ نہ سکے کوئی ہٹک، جو کبیرا رام رہیا گائیا۔ نوکھنڈ پر تھمی لکھ چوڑاسی من دے پھٹے اُتے رہی لٹک، رام نام ڈوری گل کوئے نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کبیرا ایکا رام سمجھائیا۔ کبیرا گایا رام اولٹا، رُپ ریکھ نہ کوئے جنائندا۔ دھام وسایا اک اولٹا، در دروازہ نہ کوئے گھلائندا۔ اپنے رام اندر آپے رٹا، کبیرا رام کبیرا بھو کوئے نہ پائندا۔ لکھ چوڑاسی مندر مسجد کر جائے ہلٹا، چار دیواری اندر رام ہتھ کسے نہ آئندا۔ اچی کوکن گل پائن پلٹا، متھے تلک سرب وکھائندا۔ رام چرن سرن کوئے نہ رٹا، چرن کول کول چرن دھیان نہ کوئے رکھائندا۔ کبیرا ایکا رام پھرھیا پلٹا، لوکائی کہن کبیرا شرمائندا۔ کبیرا رسنا نہ سکے کہہ، جو رام راما پایا۔ ایکا مندر بیٹھا رہے، گھر ایکا بنک سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کبیرا رام کہن وچ نہ آیا۔ کبیرا رام کسے نہ جانیا، رویا انتر میت۔ کبیرا ایکا رام پچھانیا، نہ ٹھنڈا نہ سیت۔ کبیرا ایکا رنگ مانیا، آد جگادی گائے ایکا گیت۔ آپ سنائے اپنی اکھ کہانیا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے دست انڈیٹھ۔ لوگو رام پچھانو، کبیرا کوکے دے ڈھائیا۔ اپنے اندر اپنا رام جانو، باہر لہجے نہ کسے تھائیا۔ ایکا سنگر ساچا چرن کول دھیانو، دھرت دھول دے وڈیائیا۔ گر کاشد ملے بانو، ساچے رام لئے ملائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کبیرا دتا ایکا در، ایکا رام راجا رام آپ درسائیا۔

★ ۲ بھادروں ۲۰۱۷ بکرمی نرین سنگھ دے گھر نیجام پُرا ضلع امرتسر ★

سو پُرکھ نرنجن شاہو شاباشا، شہنشاہ وڈی وڈیائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن کھیل تماشا، پُرکھ اکال آپ کرائیا۔ ایکنکارا آد جگادی پائے راسا، نرگن داتا بے پرواہیا۔ آد نرنجن جوتی نور نور پرکاشا، پر م پُرکھ صفت صلاحیا۔ سری بھگوان گھٹ گھٹ واسا، جوئی رہت نظر نہ آئیا۔ ابناشی کرتا پر تھمی آکاشا، اپنی رچنا آپ رچائیا۔ پاربرہم پر بھ داسی داسا، جگا جگنتر سیو کمائیا۔ سچنگھنڈ دوارا نر ہر نرنکارا کرے نواسا، سچ سنگھاسن آسن لائیا۔ تھر گھر ساچا کھول کوٹا، اپنی

دھار وچ لکائی۔ شاہو بھوپ بن سکدارا، تخت تاج اک دکھائی۔ محل اٹل اُچ منارا، بے عیب پروردگار آپ بنائی۔ نہ کوئی دسے چار دیوارا، چھپر چھن نہ کوئے چھہائی۔ رَس نہ کوئے ستارہ، منڈل منڈپ نہ کوئے رُشائی۔ برہما وشن شو نہ کوئے پسار، ترے گن روپ نہ کوئے وٹائی۔ پنچ تت نہ کھیل نیارا، سرگن رنگ نہ کوئے چڑھائی۔ نوست نہ کوئے ہلارا، رتی رت نہ کوئے وڈیائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکلا کھیل اپارا، کرے کرائے کرنہارا، کرتا پڑکھ آپ اکھوائیا۔ کرتا پڑکھ صاحب سلطان، درگھر ساچا آپ سہائیدا۔ سو پڑکھ زرنجن وڈ مہربان، اپنی کل آپ ورتائیدا۔ ہر پڑکھ زرنجن کھیل مہان، بھو ابھیدا بھو چھپائیدا۔ اینکارا دانی دان، درد دکھ بھے بھنجن ناؤں رکھائیدا۔ آد زرنجن نور مہان، جوت اُجالا ڈگمگائیدا۔ ابناشی کرتا نوجوان، بردھ بال نہ کوئے دکھائیدا۔ سری بھگوان کھیلے کھیل دو جہان، آون جاون اپنی رچن رچائیدا۔ پاربرہم دکھائے اک نشان، ست ستوادی آپ اٹھائیدا۔ سچکھنڈ دوارا سچ مکان، زربھو ساچا دھام سہائیدا۔ نہ کوئی راگ نہ کوئی گان، دُھن ناد نہ کوئے وجائیدا۔ نہ کوئی سیتا نہ کوئی رام، نہ کوئی بنسری کاہن سٹائیدا۔ نہ کوئی نگر نہ گرام، نہ کوئی کھیڑا گڑھ دکھائیدا۔ نہ کوئی ماٹی نہ کوئی چام، بھر پیالہ جام نہ کوئے پیاائیدا۔ نہ کوئی تیر نہ کوئی بان، ہتھ کمان نہ کوئے رکھائیدا۔ نہ کوئی تھم نہ فرمان، نیوں نیوں سیس نہ کوئے جھکائیدا۔ پڑکھ ابناشی کھیل مہان، سچکھنڈ دوارے آپ کرائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکلا کھیل اپارا، کرے کرائے کرنہارا، اپنی کل آپ ورتائیدا۔ ورتے کل سری بھگوان، مہما کتھ کتھی نہ جائیا۔ تخت نواسی شاہ سلطان، سچ سنگھاسن آسن لائیا۔ ایک تھم اک فرمان، دُھر دیان آپ جنائیا۔ ایک داتا ایک دان، ایک جھولی رہیا بھرائیا۔ اک بھکھاری اک دربان، ایک سیوک سیوکمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا کھیل نیارا، کرے کرائے اینکارا، کرنی کرتا آپ کرائیدا۔ کرنی کرتا کرنہارا، تھر گھر ساچا آپ سہائیدا۔ زمل دیا کر اُجیارا، باقی جوتی اک دکھائیدا۔ تھان تھنتر دیکھے آپ گھر بارا، بند کواڑا آپ گھلائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اگم اپارا، الکھ اگوچر بھو نہ آئیدا۔ الکھ اگوچر اگم اتھا، پاربرہم وڈی وڈیائی۔ سمرتھ پڑکھ کھیل کرے کرائے تھاوں تھان، در گھر ساچے سو بھاپائیا۔ ابناشی کرتا ناؤں دھرا، آد جگاد ویس وٹائی۔ سری بھگوان کرے کرائے سچ نیاں، عدل عدالت اک دکھائی۔ آد زرنجن پکڑے بانہہ،

اُبھل اُبھل اُبھل رُوپ رنگ نہ کوئے دکھائیا۔ اینکارا دئے صلاح، صفتی صفت صلاحیا۔ ہر پُرکھ زرنجن وسنہارا ساچے کھیڑے اک گرا، سچکھنڈ
 دوارے سو بھاپائیا۔ سو پُرکھ زرنجن وڈ مہربان، آدانت اک رگھرائیا۔ اک دکھائے سچ نشان، اگم اگمرا آپ اٹھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، سچکھنڈ دوارا کھیل اپارا، زرنجن دھارا آپ چلائیا۔ زرنجن دھارا ہر بھگوان، اپنی آپ چلائیندا۔ دوسر ہور نہ کوئے نشان، سگلا سنگ نہ کوئے دھرائیندا۔
 کرے کرائے کھیل مہان، مہما گنت نہ کوئے گنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی اچھیا پائے بھچھیا، اپنا لیکھا آپ لکھائیندا۔ لیکھا
 لکھنہار گوپال، آد جگاد وڈی وڈیائیا۔ سچکھنڈ دوار سے سچی دھر مسال، دوسر در نہ کوئے رکھائیا۔ اناد انادی وجے تال، تال تلواڑا اک رکھائیا۔ جوتی جوت
 سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا کھیل آپے کر، آپے دیکھے بے پرواہیا۔ الکھ اگوچر کھیل اپارا، اگم اگمرا آپ کرائیندا۔ زرنجن نور نور اجیارا، آد جگادی
 ڈمگائیندا۔ ایکاسے دھام نیارا، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔ تھر گھر ساچے پاوے سارا، آپ اپنا رنگ رنگائیندا۔ ست سرُوپی ٹھانڈا ٹھارا، تتوت نہ کوئے
 دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ جگ جگ ویس ہر اولاء، لیکھا لیکھ نہ کوئے جنائیا۔ اینکارا اک اکلآ،
 عقل کل آپ اکھوائیا۔ آپے سے سچ محلہ، سچ سنگھاسن سو بھاپائیا۔ اپنی جوت آپے رلا، مات پت نہ کوئے رکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، اپنی کل آپ ورتائیا۔ عقل کل دھارا اینکارا، آد جگاد سمایا۔ سچکھنڈ دوارا کھول کواڑا، زرنجن زرویر کر پسارا، اچل مورٹ ویس وٹایا۔ اپنی کرنی کرے
 کرائے کرنیہارا، کرتا پُرکھ آپ اکھوایا۔ ویس اولٹا سر جنہارا، ست پُرکھ زرنجن آپ دھرایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا آپے
 کھول، اپنے مندر آپے بول، اپنا نام آپ لائیندا۔ سچکھنڈ دوارا کھولیا، کر کرپا آپ زرنکار۔ زرنجن اندر وڈ وڈ بولیا، دس نہ آئے اگم اپارا۔ نہ کوئی تن نہ
 کوئی چولیا، نہ کوئی تتوت آکار۔ اپنی شکتی آپے مولیا، آپے پاوے اپنی سار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے کرے سچ پسارا۔ سچ پسارا
 ہر کرتارا، اپنا آپ کرائیندا۔ آپے اندر آپے باہرا، گپت ظاہرا ویس وٹائیندا۔ آپے ناری کنت بھتارا، آپے ساچی سچ ہنڈھائیندا۔ آپے پوت سپوتاست
 دلارا، آپے اپنی گود سہائیندا۔ آپے شبد ناد دُھن جیکارا، انبولت اپنا رُوپ درسائیندا۔ حکمی حکم ورتے ورتارا، آپ اپنا بھانا اپنے وچ کائیندا۔ آپے راج

راجان بن سِکدارا، شاہ سلطان آپ اکھوائیندا۔ آپ اپنا کر پسارا، اپنی اچھیا اپنی بھچھیا اپنی جھولی آپے پائیندا۔ آپے ونج آپ ونجارا، آپے اپنا ہٹ
 کھلائیندا۔ آپے نرگن نور نور نور کر اُجیارا، آپ اپنا سنگ نبھائیندا۔ آپے وشنوں آپے کول کول اُجیارا، آپے برہم برہم سائیندا۔ آپے شکر پاوے سارا،
 ساچی اپنی دھار بندھائیندا۔ آپے تیاں وسے باہرا، بھيو کونے نہ پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی کل آپ ورتائیندا۔ وشن برہما شو
 کر تیار، ہر ساچا رچن رچائیندا۔ ایک جوت نور اُجیارا، گھر مندر آپ ٹکائیندا۔ اگم اگم اگم اگم کار، گھر ساچے آپ کرائیندا۔ اکھ اکھنا بول جیکار، اپنا نعرہ
 آپے لائیندا۔ برہم برہمادی کھیل اپارا، آد جگادی ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی دھار رکھائیندا۔ ساچی دھار ہر
 نرائن، اپنی آپ چلائیا۔ نہ کوئی مہمار سنا جہوا کہن، ساچا در نہ کونے دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے مندر آپے وڑ، ساچا مندر
 آپ سہائیا۔ ساچا مندر سو بھاؤنت، پُرکھ ابناشی آپ سہایا۔ نر ہر نرائن ہر ہر کنت، گھر سہنجنا سیج ہنڈھایا۔ نرگن نور رُپ بسنت، لال گلارا رنگ چٹھایا۔
 اپنی مہما جانے آدانت، مدھ اپنا ویس دھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، برہما وشن شو دیوے ور، ایک وست جھولی پائیا۔ ایک وست سٹی
 سرکار، درگاہ ساچی آپ ورتائیا۔ ترے گن مایا کر تیار، ترے ترے لیکھ دئے سمجھائیا۔ لکھ چوراسی کر پسارا، رکت بوند میل اپارا، در دوار آپ سہائیا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن کھیل آپے کر، سرگن ساچا ویس وٹائیا۔ نرگن سرگن دھار ہر، اپنی آپ چلائیندا۔ برہما وشن شو دیوے ور،
 ور داتا آپ اکھوائیندا۔ لکھ چوراسی بھانڈا گھڑ، گھٹ گھٹ اپنی جوت جگائیندا۔ ڈونگھی کندر آپے وڑ، آپ اپنی کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، جگ کرتا ناؤں دھرائیندا۔ جگ کرتا ہر کرتا، کرتا پُرکھ کھیل کھلائیندا۔ لکھ چوراسی کر تیار، نو دوار ویکھ دکھائیندا۔ گھر وچ گھر کر تیار،
 کایا مندر آپ سہائیندا۔ امرت آتم جل ٹھانڈی ٹھار، سر سرور اک دھرائیندا۔ نرمل دیا کر اُجیارا، جوت نرنجن آپ جگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، جوتی جاتا آپ جنائیندا۔ جوتی جاتا ہر مہربانا، ذات پات نہ کونے رکھائیا۔ پاربرہم پرہم کھیل مہانا، برہم اپنی انس اُپجائیا۔ ایش جیواک
 ترانہ، ایشور اپناراگ سناٹیا۔ سیج حدیث دُھر فرمانا، ایک اکھڑ وکھڑ کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، برہمے برہم

برہم برہم آپ سمجھائی۔ برہمے ہر ہر جاننا، ہر ساچا آپ جنائندا۔ ہر رنگ ایک ماننا، دوسر رنگ نہ کوئے دکھائندا۔ دیونہارا ساچا داننا، داتا دانی ویس وٹائیندا۔
 دو جہاناں دیوے ماننا، اہمان وچ نہ کوئے جنائندا۔ ہتھ پھڑائے سچ نشاننا، لوآں پُریاں آپ جھلائندا۔ اپنا ت بنھے گانا، برہم مت آپ دکھائندا۔ لکھ
 چوراسی کر پردھانا، کایا ہٹ آپ کھلائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، برہمے برہم مت اک دکھائندا۔ برہمے ہر سمجھایا،
 کر کرپا آپ نرنکار۔ تیری سیوا سچ لگایا، جگا جگنتر کھیل نیار۔ گھر بھانڈے آپ بنایا، دس نہ آئے سچ ٹھھیار۔ اپنی وستو وچ لگایا، رُپ جنائے نرنکار۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، ایک دست دے سنبھال۔ ساچی وست ساچے گھر، ہر ساچا آپ ورتائیندا۔ برہما وشن شو
 دیوے ور، تیاں ایک میل ملائیندا۔ انہو رکھائے اپنا ڈر، بھے بھیانک نہ کوئے جنائندا۔ اپنی مورت آپ گھر، اکال اپنا ویس وٹائیندا۔ ترے گن مایا دیکھے
 گڑھ، آپ اپنی کل دھرائیندا۔ نہ کوئی چوٹی نہ کوئی جڑ، ہتھ کسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن داتا پُرکھ بدھاتا بیٹھا رہے
 اک اکانتا، کل دھاری آپ ہو جائیندا۔ کل دھاری کل کھیلیا، کھیل اگم اپار۔ نرگن سرگن بلیا میلیا، میل ملاوا وچ سنسار۔ رُپ وٹائے گروگر چیلیا، گر
 شبد دُھن جیکار۔ لیکھا جانے سجن سہیلیا، درگاہ ساچی دیکھ وچار۔ اچرج کھیل پار برہم پر بھ کھیلیا، لیکھا لکھن نہ وید چار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، لکھ چوراسی پاوے سار۔ لکھ چوراسی دیکھنہارا، گھٹ گھٹ رہیا سائیا۔ گھر دیکھ جوتی کر اُجیارا، دوس رین رہیا ڈگگائیا۔ شبد اناد سنائے سچی دھنکارا،
 آتم انتر آپ وجائیا۔ امرت آتم ٹھنڈی ٹھارا، سچ پیالہ جام آپ پیائیا۔ میٹنہارا اندھ اندھیارا، ست پرکاش اک دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، برہمے ونڈ اک ونڈائیا۔ برہمے ونڈ اپنی ونڈ، ہر ساچا سچ درڑائیندا۔ اُسج سیتج جیرج انڈ، چارے کھانی تیری جھولی پائیندا۔ وشنو تیرا دیش برہمنڈ،
 لوآں پُریاں آپ سہائیندا۔ شکر پھڑ ایک کھنڈ، ہتھ ترسول اٹھائیندا۔ لکھ چوراسی دینا ڈن، جو گھڑیا سو بھن دکھائیندا۔ پار برہم پت پر میثور اپنی ستا دے کر
 کڈ، کروٹ کوئے نہ آپ بدلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ونڈنہارا ساچی ونڈ، اپنا حصہ آپ کرائیندا۔ برہما ونڈ ونڈا سنیا دھر فرمانا،
 مہاکال حکم جنائیندا۔ کال ہوئے ہوئے چرن نمانا، تھر گھر واسی کھیل کھلائیندا۔ تخت نواسی شاہ سلطانا، وشنو نیوں نیوں سپس جھکائیندا۔ خالی جھولی منگے

دانا، پُرکھ ابناشی ایکا دست جھولی پائیندا۔ چرن کول بخشتے سچ دھیانا، ساچا مارگ اک وکھائیندا۔ برہما میل سری بھگوانا، بن تھماں گنگن رہائیندا۔ آپے جانے اپنا بھانا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا بل وکھائیندا۔ وشن برہما دوئے جوڑ ویکھن نیتا، نیتن نیت آپ اکھوائیا۔ ایکا ماتا ایکا پتا، گر گوبند رہیا منایا۔ ایکا پت ایکا ہتا، ایکا سوت تند بندھایا۔ ایکا گر ایکا پتا، ایکا بنک سہایا۔ ایکا کھیل کرے نت نوتا، جگ داتا بے پرواہیا۔ ایکا سنگر ساچا ڈٹھا، نہ مرے نہ جائیا۔ ایکا مٹھا کرے کوڑا ریٹھا، امرت پھل کھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا لیکھا دئے سمجھایا۔ جگت سوت پت دُلا رے، گر گوبند ویکھ وکھائیندا۔ ماتا گجری نہ کوئے پیارے، تن بندھن نہ کوئے وکھائیندا۔ سنجگ بنیا جیت جُجھارے، تریتا دوا پر فتح ڈنکا آپ وکھائیندا۔ کلج زورا ور بل اپنا آپ وچارے، باہو بل آپ وکھائیندا۔ آپے کھنڈا کھرگ تیز کٹارے، نکھی دھار آپ وکھائیندا۔ آپے آر آپے پارے، آپے اپنا وار کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گوبند سیوا ساچی سچ وکھائیندا۔ گوبند گر سوت دُلا رے، پُرکھ اکال اپایا۔ گھر مندر کر اک اجیارا، دپیک اپنا آپ جگایا۔ آپ سہائے سہاونا اوچ منارا، محل اٹل دئے وڈیایا۔ چارے کُنٹ چار منارا، چار سوت دئے وکھایا۔ جیت جُجھار فتح زورا، زور ایکا رنگ رنگایا۔ کلج آئے اتم وارا، اندھ اندھیر دئے گویا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنج تت ناتا نہ کوئے وکھایا۔ پنج تت ناتا کدے نہ ٹٹیا، جس جن دیا کمایا۔ گرگھ لال نہ جائے کدے لٹیا، تیز کٹار نہ کوئے گھایا۔ چار ورنناں میٹے بھٹیا، لال رنگ اک رنگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دتا ساچا ور، ساچے لال آپ اپایا۔ ساچے لال اٹھ اٹھ سوت، ہر ساچا آپ اٹھایا۔ کرپا کری ابناشی اچت، سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ کلج سوارے تیری رت، رتی رت ویکھ وکھایا۔ گھر مندر نہ پائے کوئے لٹ، ٹھگ چور یار رہن نہ پائیا۔ امرت پیائے جام گھٹ، اتر کدے نہ جائیا۔ ماتا گجری سچھل گھ، دھن جنیدی مایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ماتا گجری اک سمجھایا۔ لکھ چوڑا سی جیو انجان، خاکی خاک سرب چھان دا۔ ساچا سیر بھر پیالہ، سوت دُلا رے آپے پیال دا۔ ناتا توڑے کال مہاکالا، چارے سوت اپنی گود بہایا۔ شستر بستر تیر کمان، نہ کسے دوسر ہتھ پھڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، ساچا شستر ہتھ پھڑایا۔ ساچا شستر ہتھ تلوار، ایکا ایک پھڑایا۔ کلج اتم کرے پار کنار،

دوتاں دُشٹاں دئے مٹائیا۔ جوتی ماتا پانی دیوے اپنی وار، جگت جل نہ گھ پُجھائیا۔ ایکا پتا اک پیار، ایکا گھر بیٹھے چائیں چائیا۔ ایکا نام اک آدھار، ایکا رُوپ دئے درسائیا۔ مات پت بھائی بھین ساک سین نہ کوئے پیار، نہ کوئے لاڈ لڈایا۔ گودی گود نہ کوئے ہلار، ککھی گکھ نہ کوئے رکھایا۔ پنچ تت نہ کوئے دھار، مانس منکھی نہ ویس وٹایا۔ من مت بُدھ نہ کوئے اُجیار، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی رچنا آپ رچایا۔ چارے لال لال گُلا، ہر ہر ساچا رنگ رنگائیا۔ گرسکھاں اُپر پائے دوشالہ، چار کتیاں رہیا پھڑھائیا۔ اپنی چپائے آپے مالا، من کا منکا آپ بھوئیا۔ ایکا دسٹیا راہ سکھالا، گرسرن سرن ساچی سرنائیا۔ جو جن جھو جھے وچ میدانا، مر جیوت مرے نہ رائیا۔ ایکنکارا در ساچا سو جھے، نانک سنگر ملے شاہ پاتشاہپا۔ بھيو چکائے ایکا دُو جے، دُویت دُکھ رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، رُوپ انُوپ ایکا رُوپ درسائیا۔ نہیاں ہیٹھ رکھائی خاک، سنگر پورے کھیل کھلایا۔ اُپر چڑھیا پاکی پاک، پت پانی لئے ترائیا۔ آپ سنائے بھوکھت واک، سرشٹ سبائی ویکھ دکھایا۔ آپے چڑھے ساچے راک، شبد گھوڑا لے دوڑایا۔ میرا پورا کرے بھوکھت واک، کجگ انتم ساڈھے تن ہتھ سپاں لئے سہایا۔ آگے کوئے نہ دسے عاق، نو کھنڈ پر تھی لئے جھکایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سچ سمگری اپنے ہتھ رکھایا۔ سچ سمگری دھرنی دھر، نہیاں ہیٹھ آپ دباہیا۔ پُرکھ ابناشی کھیل کر، گوبند میلا چائیں چائیا۔ اپنا گِٹ گِٹ ہر، گِٹرا گِٹرے وچ لُکایا۔ انتم کرے حق نبیر، حق حقیقت ویکھ دکھایا۔ بال انجانے چھیڑاں گئے چھیڑ، دُو نگھی کندر اپنا آسن لائیا۔ ہیٹھاں سٹے کجگ جڑ رہے اُکھیڑ، گرسوبند ایکا بوٹا پٹیا کاہیا۔ نہ کوئی نگر نہ کوئی کھیڑ، شہر گراں نہ کوئے دسائیا۔ دھرت مات دا کھلا کرے ویہڑ، نو کھنڈ پر تھی پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی ریتی اپنے ہتھ رکھایا۔ ساچی ریتی ہر بھگوان، جگ جگ آپ چلائیندا۔ چارے سٹ چارے جگ جھلدے رہے نشان، کجگ انتم میل ملائیندا۔ ست ستوادی سد مہربان، بھل کدے نہ جائیندا۔ ستجگ پرگٹائے والی دو جہان، چار ورنان ایکا گھر بہائیندا۔ اوچا نیچاں راؤ رنکاں راج راجاناں شاہ سلطاناں پائے ایکا آن، ایکا تھم سنائیندا۔ سنگھ سورپیر ہوئے بلوان، بل باؤن رُوپ دھرائیندا۔ گھر گھر ویکھے سرتی کاہن، سینا سرتی آپ پرنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگا جگنتر ویس اولا کرے کرائے اک اِکلا، اپنی کل دھرائیندا۔ گوبند سور وڈ بکار، اپنا کھیل کھلایا۔

گڑھی چمکوز ہوتیار، ساچے سُت لئے لڑایا۔ ساچے سکھاں کر پیار، رن بھومی رنگ رنگایا۔ کھیلے کھیل سورا سربنگ، ہر ہر بھانا وڈ وڈیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو وچ رکھایا۔ اپنا بھیو گر گوہند، اپنے وچ رکھایا۔ گرکھاں میٹ سگلی چند، سُت دُلا رے بھیٹ چڑھایا۔ کرپا کر گنی گہند، گر ساچے مان دوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے بھانے دئے وڈیایا۔ گرکھاں دتا نجانند، نج آتم وٹی ودھایا۔ جگت تجایا رسنا گند، آتم رس اک دکھایا۔ کلجگ انتم چاڑھے ساچے چند، سورج چن ڈگگایا۔ گر گوہند کھیل کر، تیغ بہادر دئے وڈیایا۔ نانک میلا ساچے گھر، انگد انگ سمایا۔ امر داس امر پد، ایک گھر دکھایا۔ رام داس وجایاند، گر ارجن شبد جنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنت سہیلے ایک گھر بہایا۔ شبد ناد دُھن وجیا، گھر مندر سو بھاؤنت۔ رام داس گر سنگر ساچا گجھیا، کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت۔ جگت وکارا در توں بھجیا، رسنا جہوا ایک نام نیا منت۔ پُرکھ ابناشی پردہ کھیا، میل ملاو ناری کنت۔ ساچی تیج بہہ بہہ سچیا، رُپ چڑھائے سری بھگوانت۔ نرگن ہون کدے نہ دجھیا، لیکھا جانے نہ جیو جنت۔ غریب نمائیاں پردہ کسے نہ کھیا، سنگر پورا ہوئے سہائی آدانت۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے نیاں منت۔ ایک شبد ست دھار، سنگر ساچے وچ ڈکایا۔ ارجن گائے آپ نرنگار، نانک ستار ہلایا۔ چوتھے پد اترے پار، دوجا حکم نہ کوئی جنایا۔ بودھ اگادھی شبد جیکار، دوس رین آپ سنایا۔ سنت بھگت بھگوانت کر وچار، ایک رنگ رنگایا۔ چار ورنان دئے سہار، ایک نام وڈیایا۔ منگھ جیو نہ پان سار، بھرے بھلی بھرم لوکایا۔ کلجگ اگنی تپے نہ کوئی ٹھنڈی ٹھار، چار گنت نظر کوئی نہ آئی۔ سنگر پورا ہوتیار، اپنی سیوا آپ کمایا۔ اٹھلے دیگ نہ اگنی سکے ساڑ، تیغ تلوار نہ سیس کٹایا۔ اپنے بھانے نبھ سچی سرکار، اپنا شکر رہیا منایا۔ کیا کوئی میہنا دیوے وچ سنسار، اپنی گت مت نہ دیکھ دکھایا۔ کلجگ انتم کھیل کرپا اپار، نہ کلنک جامہ پانیا۔ پنچ تت نہ کوئی آکار، پھر سکے نہ کوئی شاہیا۔ پھٹے پھاسی نہ دیوے کوئی ہلار، اچے پر بت نہ سکے رڑھایا۔ ڈونگھی سٹے نہ کوئی غار، اگنی اگن نہ کوئی تپایا۔ نرگن رُپ کر کرتار، کلجگ انتم ویس وٹایا۔ گرکھاں آپے پاوے سار، مہا پُرکھ مہا مورکھ دیکھ دکھایا۔ دیوت دیوا سر دئے آدھار، سادھک سدھ لئے ترایا۔ آپے گوہند ماتا گجری کرے پیار، آپے سُت دُلا رے لئے پرنا یا۔ لاڑی موٹ نہ کرے کوئی شنکار، ویلے انت مہندی لال نہ کوئی رنگایا۔ سرشٹ سبائی نہ پاوے

کوئی سار، پُرکھ ابناشی اپنا سگن آپ منایا۔ پایا کنگن ہتھ کرتا، رنگن رنگ اک چڑھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چارے لال لئے
ور، آپ اپنا در سہایا۔

★ ۳ بھادروں ۲۰۱۷ بکرمی کیہر سنگھ دے گھر راجی والا ضلع فروز پُر ★

سو پُرکھ نرنجن کھیل اپارا، آدن اتنا آپ کرایا۔ ہر پُرکھ نرنجن کرے وچارا، اپنی اچھیا اپنے وچ کُکایا۔ اینکارا پاوے سارا، اپنا لیکھا جانے سہج
سُبھایا۔ آد نرنجن ہو اُجیارا، اپنا پردہ دے چُکایا۔ ابناشی کرتا کھول کواڑا، ہر مندر دے سہایا۔ سری بھگوان ٹھانڈا دربارا، ہر گھر ساچا اک دکھایا۔
پاربرہم برہم پر بھ بیٹھ نیارا، نرنجن اپنی کل ورتایا۔ تخت نواسی بن سکدارا، شاہو بھوپ اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ آسن سنگھان کھیل نیارا، پُرکھ ابناشن،
آپ کرایا۔ سچھنڈ سہائے استھل چُبارا، محل اٹل سچا شہنشاہیا۔ در دربان بنے بھکھارا، در درویش لکھ نرنجن اپنی لکھ جگایا۔ اگم اگمڑا بھرے بھنڈارا،
اگمڑی وست آپ اُچایا۔ تھر گھر ساچے ہو اُجیارا، کرے کھیل بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، صاحب سلطان اک اکھوایا۔
صاحب سلطان ہر کرتارا، اک اکلا کھیل کھلائیندا۔ سچھنڈ سہائے سچ دوارا، تھر گھر ساچے آپ اپائیندا۔ حکمے حکمے ورتے ورتارا، دُھر فرمانا آپ الائیندا۔ جوتی
جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ کھلائیندا۔ بھو اُجھد کھلایا، سو پُرکھ نرنجن کرپا دھار۔ اپنا روپ آپ پرگٹایا، ہر پُرکھ نرنجن ہو اُجیار۔
اینکارا ناؤں دھرایا، نرنجن بٹھے ساچی دھار۔ آد نرنجن ڈگمگایا، روپ انوپا شاہ آسوار۔ سری بھگوان سنگ رکھایا، سگلا سنگ اگم اپار۔ ابناشی کرتا دیکھ دکھایا،
دیکھنہارا بے عیب پروردگار۔ پاربرہم پر بھ میل ملایا، گھر میلا کنت بھتار۔ سچ سہنجی سچ سہایا، درگاہ ساچی کھول کواڑ۔ نرنجن نرنجن ہر نرنجن اپنا آسن لایا،
جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جانے اپنی کار۔ کار کرائے ہر نرنکارا، نرنجن بھو کوائے نہ پائیندا۔ دیکھے وگسے کرے وچارا، کل دھاری
کل ورتائیندا۔ ساچے مندر کھیل نیارا، تھر گھر واسی آپ کرائیندا۔ نرنجن دیا کر اُجیارا، دیک اپنا آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،

اپنا بل آپ دکھائیںدا۔ اپنا بل آپ دھر، آپ اپنے وچ سمائیا۔ اپنا بھنڈارا آپ بھر، آپ دیکھے بے پرواہیا۔ آپ ناری آپ نر، نار کنت آپ ہنڈھائیا۔ ہر مندر سہائے ساچا گھر، سچکھنڈ دوار سچی وڈیائیا۔ آپ چوٹی بیٹھا چڑھ، دُور دُراڈا ساچا ماہیا۔ آپ نرگن اپنا گھاڑن گھر، نرگن نرگن وچ ٹکائیا۔ آپ پھڑھائے اپنا لڑ، آد جگاد وڈی وڈیائیا۔ جگا جگنتر لائے جڑ، جگ کرتا کھیل کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر ہر مہما اگت گئی نہ جائیا۔ مہما اگت اگم اتھاہ، لیکھا لیکھ نہ کوئے جنائیںدا۔ پُرکھ ابناشی بے پرواہ، بے عیب اپنا ناؤں دھرائیںدا۔ جگا جگنتر بنے ملاح، کھیوٹ کھیٹا اپنا رُپ وٹائیںدا۔ ایکا شبد جنائے ساچاناں، گر منتر اک دکھائیںدا۔ ایکا دیکھنہارا تھاؤں تھاں، گنگن منڈل پھول پھولائیںدا۔ ایکا پکڑنہارا بانہہ، آپ اپنی سیو کمائیںدا۔ اک اکل کرے سچ نیاں، در گھر ساچے سو بھاپائیںدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر اپنی کل ورتائیںدا۔ الکھ اگوچر ہر بے انت، لیکھا لکھ نہ سکے رائیا۔ سچکھنڈ نواسی مہما اگت، وید کتیب بھو نہ پائیا۔ لیکھا جانے جیو جنت، سادھ سنت دئے وڈیائیا۔ رس جنائے نیا منت، رس آتم اک بھرائیا۔ پورن جوت سری بھگونت، پاربرہم اک درسائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بھو ابھیدا اچھل اچھیدا ول چھل دھاری اپنی کھیل آپ کرائیا۔ کھیل اولاک اکل، اینکارا آپ کرائیںدا۔ سچکھنڈ دوار ملیا سچ محلہ، اوچ اٹلا آپ سہائیںدا۔ اپنی جوتی آپے رلا، مات پت نہ کوئی بنائیںدا۔ اپنا پھڑیا آپے پلا، اپنا سنگ آپ نبھائیںدا۔ اپنا سنگھاسن آپے ملا، شاہ سلطان ساچا چرن ٹکائیںدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سنگھاسن پُرکھ ابناشن، آپ اپنی دھار وٹائیںدا۔ دھار وہائے ہر کرتارا، دھرت دھول نہ کوئے وڈیائیا۔ جل بنب نہ کوئے پسارا، پون ہون نہ کوئے کرائیا۔ ترے گن مایا نہ کوئے بھنڈارا، برہما وشن شونہ کوئے ورتائیا۔ گر پیر نہ کوئے اوتارا، سادھ سنت نہ کوئے دکھائیا۔ لکھ چوڑا سی نہ کوئے پسارا، پنچم ناتا نہ کوئے جڑائیا۔ کام کرودھ لوبھ موہ نہ کوئے ہنکارا، آساتر سنا نہ میل ملایا۔ ناد دُھن شبد نہ کوئے جیکارا، رسنا جھوانہ کوئے ہلایا۔ نار کنت نہ کرے پیارا، جگت سچ نہ کوئے وچھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا سو بھاؤنت، آپ سہائے ہر ہر کنت، در گھر بیٹھا آسن لائیا۔ در سہایا ہر کرتار، کرنی کرتا آپ کمائیںدا۔ جگا جگنتر بھو نیار، بھو ابھیدا آپ کھلائیںدا۔ تھر گھر ساچا کھول کوڑا، اپنی اچھیا وچ ٹکائیںدا۔ سُن سادھ کرے پار، شبد ناد

اک وجائیندا۔ لوآں پُریاں کھنڈ برہمنڈ محل اُسار، اپنی رچنا ویکھ وکھائیندا۔ رُو سس کر اُجیار، منڈل منڈپ آپ سہائیندا۔ برہما وشن شو کر پیار، ترے ترے میلا آپ ملائیندا۔ ایکا وست اُمّ اپار، اپنی آپ آپ ورتائیندا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہار، لیکھا لیکھ نہ کوئے وکھائیندا۔ برہما لکھے وید چار، ہر کا بھیونہ کوئے جنائیندا۔ نیتر رووے زارو زار، نین نینا نیر برہمائیندا۔ وشنوں کرے وشنو پکار، واسک روپ نہ کوئے درہائیندا۔ شکر کھیل دُھر دربار، سنساروگ نہ کوئے اُچائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر مندر آپ سہائیندا۔ ہر مندر ہر ہر اُپایا، دوسر ہور نہ کوئے بنایا۔ ساچا دیپک آپ جگایا، نرگن جوت کر رُشائیا۔ گیت سہاگی ایکا گایا، شبد ناد دُھن سٹائیا۔ کنت سہاگی اک ہنڈھایا، نہ مرے نہ جائیا۔ پریت لاگی نہ کوئی دے تڑایا، ایکا رنگن آپ رنگایا۔ اندر وڑ آپ اپنا آسن لایا، سچ محلہ آپ سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دوارا ویکھ وکھایا۔ سچ دوارا سچکھنڈ، ہر ساچا آپ سہائیندا۔ آپ ونڈائے اپنی ونڈ، برہمنڈ اپنی رچن رچائیندا۔ آپ لیکھا جانے جیرج اند، اُتسج سیتج آپے کھیل کھلائیندا۔ آپے گائے سہاگی چھند، اپنا ناؤں آپ دھرائیندا۔ آپے دو جہاناں میٹے پنڈھ، جگا جگنتر ویس وٹائیندا۔ آپے بھرماں توڑنہارا کندھ، بھانڈا بھرم بھو آپ بھٹائیندا۔ آپے رسیا سمائے پرمانند، نجاند اپنی دھار وکھائیندا۔ آپے داتا دانی ہوئے بخشند، گہر گسپیر اپنی دیا آپ کرائیندا۔ آپے کرنہارا کھنڈ کھنڈ، کھڑگ کھنڈا اک چکائیندا۔ آپے نار دُھاگن ہوئے رنڈ، ساچا کنت آپ ہنڈھائیندا۔ آپے ستادے کر کنڈ، اپنی کروٹ آپ بدلائیندا۔ لیکھا جانے سورج چند، رُو سس حکمی آپ پھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر ساچا ہر دوار، آپے وسے ایکنکار، نرگن نرکار اپنی کل آپ ورتائیندا۔ کل ورتائے ہر بھگوانا، دس کسے نہ آئیندا۔ جودھا سور بلی بلوانا، بل اپنا آپ دھرائیندا۔ مندر ویکھ سچ مکانا، سچ سنگھاسن آپ سہائیندا۔ شاہو بھوپ راج راجانا، تخت تاج آپ ہنڈھائیندا۔ نرگن چڑھائے سچ نشانہ، ست ستوادی ساچا رنگ رنگائیندا۔ اپنا رکھے آپے مانا، جوتی جوت سروپ ہر آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سچ سمگری ساچی راس، پُرکھ ابناشی رکھے پاس، دوسر ہتھ نہ کسے پھرائیندا۔ ساچی وست ہر مہربان، اپنے ہتھ رکھایا۔ شبدی شبد دیوے دان، شبدی شبد وڈ وڈیایا۔ وشن برہما شو بخشے اک دھیان، چرن کول سچی سرناہیا۔ امرت آتم پین کھان، ترسنا بھکھ نہ کوئے وکھایا۔ ایکا نین نین مہان، نین نین دے کھلایا۔ ایکا گوپی ایکا

کاہن، ایک راما رام درساٹیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دوارا ساچا گھر، ایککارا ویکھے کھڑ، نرگن اپنا رُپ آپ پرگٹاٹیا۔ نرگن ویس اولٹا، رُپ رکھ رنگ نہ کوئے جنائندا۔ آد جگادی اک اکلٹا، درگاہ ساچی سوہا پائندا۔ سچ سنگھاسن ایک ملٹا، سیس اپنا تاج ٹکائندا۔ سچ سندیش نر نریش ایک گھلٹا، حکمی حکم آپ ورتائندا۔ اپنے دیک جوتی آپے بلٹا، آد انت نہ کوئے نبھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویکھنہارا ساچا گھر، درگھر ساچا آپ سہائندا۔ درگھر ساچا ہر سہایا، صاحب سلطان سنگر وڈی وڈیاٹیا۔ ایک دست آپ ورتایا، برہما وشن شو اٹھایا۔ ترے گن ناتا جوڑ جڑایا، ترے ترے لیکھا جانے شہنشاہیا۔ ایک ایک دے سمجھایا، اک اکللا جلوہ نور الاہیا۔ ایک الفی گل ہنڈھایا، رنگ رنگے ساچا ماہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وسنہارا ساچے گھر، گھر ساچا آپ اُچایا۔ ساچا گھر اُچایا، آپ اپنی کرپا دھار۔ باڈی بنت نہ کوئے بنایا، نہ کوئی دے چار دیوار۔ دیک دیا نہ کوئے جگایا، تیل باقی نہ کوئے پسا۔ سورج چن نہ کوئے چڑھایا، منڈل منڈپ نہ کوئے سہار۔ اپنی کل آپ ورتایا، نرگن کرے کھیل اپار۔ رُپ انوپ آپ پرگٹایا، پُرکھ ابناشی ہو تیار۔ درگھر ساچا آپ سہایا، سہاونہارا بنک دوار۔ جوت اُجالا ہر گوپالا نظری آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر آپ اپنی جوت دھر، ایک دست کرے ورتار۔ ساچی دست ہر ورتائے، اپنی سیوا آپ کماتیا۔ ایک منتر نام درڈائے، سو پُرکھ نرنجن سچ سکھداتیا۔ ہر پُرکھ نرنجن رہیا سمجھائے، بھل رہے نہ راتیا۔ ایککارا اُچی کوئے کوئے کھنڈائے، آپ اپنا راگ الاٹیا۔ آد نرنجن کر پرکاش اپنا مندر ویکھن آئے، آپ اپنا پردہ پاتیا۔ ابناشی کرتا درگھر بیٹھا سگن منائے، گھر گھر وچ دے ودھائیا۔ سری بھگوان مل مل منگل گائے، نرگن داتا وڈ وڈیاٹیا۔ پاربرہم پر بھ نیوں نیوں سیس جھکائے، نون سو اکھراک سمجھایا۔ برہما وشن شو ہر ہر درشن پائے، چرن کول، دھیان لگاتیا۔ ترے گن مایا جھولی دے بھرائے، ساتک راجس تامس ایک رنگ رنگاٹیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سچکھنڈ دوارے آپے کھڑ، تھر گھر ساچا آپ سہائیا۔ تھر گھر ساچا سچ دوارا، ہر ساچا آپ سہائندا۔ برہما وشن شو پاوے سارا، تیاں میلا میل ملائندا۔ ایک بنھنہارا دھارا، دھر دی بان اپنے ہتھ رکھائندا۔ ایک حکم دھر فرمانا، شبد نربانا آپ سٹائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ کھلائندا۔ وشن برہما شو بھو کھلایا، پر بھ ساچے شبد جناتیا۔ تیاں سیوا اک دکھایا، نیز نین

آپ درسایا۔ لگ لگ اپنا پردہ لایا، سوچھ سرُوپی رُوپ وٹایا۔ پھڑ پھڑ باہوں آپ جگایا، آلس بندرا رہے نہ رایا۔ وشنوں داتا آپ بنایا، دیونہارا رزق سبایا۔ برہمے گھاٹ گھڑ وکھایا، لکھ چوراسی بھانڈے لئے گھڑایا۔ شکر تیری سیوا اک وکھایا، جو گھڑیا بھن وکھایا۔ تیاں میلا میل ملایا، ڈوری بندھن ایک پانیا۔ شبد وچولا وچ دھرایا، پُرکھ ابناشی کھیل کھلایا۔ ساچا ڈھولا ایک گایا، سو پُرکھ زرنجن اپنی دُھن آپ جنایا۔ ہنگ رُوپ سرب درشٹایا، لکھ چوراسی جیو آتم اپنی ونڈ ونڈایا۔ برہم پاربرہم ایک رُوپ بنے پر م آتم، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک اکھر کرے پڑھایا۔ ایک اکھر کھول اکھ، اپنی کل آپ ورتائیندا۔ زرنجن سرگن کر پرتکھ، دوئے دھارا آپ چلائیندا۔ سو پُرکھ زرنجن صاحب سمرتھ، ہنگ اپنا انگ کٹائیندا۔ اپنی دست اپنے اندر آپے گھت، آپے باہر کڈھائیندا۔ آپے وسنہارا گھٹ گھٹ، گھر گھر مندر آپ سہائیندا۔ آپے کھولے ساچا ہٹ، ونج ونجارا اک وکھائیندا۔ آپے جوتی نور اُجالا بلے لٹ لٹ، اگیان اندھیر آپ چکائیندا۔ آپے سویا اپنی ساچی سیجا کھٹ، آسن سنگھاسن پُرکھ ابناشی آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، برہما وشن شو آپ سمجھائیندا۔ ترے ترے بھیو آپ گھلایا، پُرکھ ابناشی دیا کماٹیا۔ تیاں سیوا اک وکھایا، ترے لوکاں بنت بنایا۔ شبد سلوکی ایک گایا، سوہنگ اپنا زرنجن سرگن رُوپ دھرایا۔ آد آد اپنی دھار بندھایا، گر پیر اوتار نہ کوئے وکھایا۔ لکھ چوراسی رچن رچایا، گھڑ بھانڈے ویکھے تھاوں تھانیا۔ من مت بدھ وچ لکایا، زرنجن اپنا انگ کٹایا۔ پاربرہم برہم اپنی انس اُپجایا، بنس سربنسا ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک شبد ایک دھار، سو پُرکھ زرنجن کر اُجیار، ہنگ میلا سہج سُبھانیا۔ ہنگ برہم بڑیا ناتا، پُرکھ ابناشی آپ بڑایا۔ کرے کھیل اک اِکانتا، دس کسے نہ آیا۔ آپے گائے اپنی گاتھا، اپنا منتر نام آپ درڑایا۔ آپ چلائے اپنا راتھا، رتھ رتھو ہی بے پرواہیا۔ آپے پوجا آپے پاٹھا، ایشٹ دیو آپ منایا۔ آپے جوت للائی ہوئے للائ، آد زرنجن ڈگگایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہمے وشن شو دتا ایک ور، سوہنگ ساچا منتر نام درڑایا۔ سوہنگ منتر ترے گن گا، ترے گن بھن نظر نہ آتیا۔ اک اتیتا بیٹھا بے پرواہ، ٹھانڈا سیتا نظر نہ آتیا۔ پتت پُنیتا وسے ایک تھان، درگاہ ساچی دے وڈیایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک شبد اپنا اپنے آگے دھر، آپے ویکھ وکھایا۔ سوہنگ شبد کر پسارا، برہم پاربرہم اُپجایا۔ لکھ چوراسی کر پسارا، گھٹ گھٹ اندر

آسن لایا۔ نو دوارے کھول کواڑا، جگت واسنا ویکھ وکھایا۔ گھر وچ گھر کرتیارا، اپنا مندر اپنا دیپ جگایا۔ بودھ اگادھ بول جیکارا، دُهن آتمک راگ سُنایا۔ لکھن پڑھن وچ نہ آئے لیکھا لکھے نہ کوئی سنسارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مارگ آپے لایا۔ ہر ہر مارگ ساچالا، سو پُرکھ نرنجن دیا کمانیدا۔ ہنگ برہم سرشٹ اُپا، لکھ چوراسی ویکھ وکھانیدا۔ اپنا ناؤں آپ اُپجا، منتر انتر آپ پڑھانیدا۔ برہما وشنوں شو ویکھے تھاؤں تھاں، تھان تھنتر پھول پُھلانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکارُپ ست سرُپ، دوئے دوئے دھار آپ بندھانیدا۔ ایکا دھار اینکارا، اپنی آپ چلایا۔ دوجی قدرت ویکھ سنسارا، سرشٹ سبائی بیٹھا آسن لایا۔ تیجا نیتز کھول کواڑا، گھر مندر اپنا پردہ دئے چُکایا۔ چوتھے گھر چوتھا پد میل ملاوا سچی سرکار، ملیا میل وچھڑ نہ جائیا۔ پنچم نادشبد دُھنکار، دُھنی دُھنی وچ لُکایا۔ چھپر چھٹاں وسیا باہر، چھویں گھر وڈی وڈیایا۔ ست ستوادی کھیل اپارا، ست سرُپی آپ کرایا۔ اٹھاں تتاں کرے پار کینار، پنچ ت ویکھے تھاؤں تھانیا۔ نو دوارے دئے ہلار، نیا نوکا آپ چلایا۔ دسم دواری کھیل اپارا، آتم سیجا آپ گھلایا۔ ایکا برہم کر اُجیارا، پار برہم میلا سہج سُبھایا۔ ایش جیو کنت بھتار، گھر ساچے رنگ ایکارُپ درسایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد آد سوہنگ شبد دتی داد، برہما وشن شو کر فریاد، نیتز رورونیر وہانیا۔ برہما وشن شو گرا لایا، پرہہ اگے سپس جُھکانیدا۔ تیرا کھمی حکم ورتایا، آد جُگاد سمانیدا۔ ہوں سیوک بن بن سیوکمایا، سیوک سیوک لیکھے لیکھے کون لگانیدا۔ در بھکاری منگن آیا، وشنوں اگے جھولی ڈاہندا۔ کون رُپ شاہو بھوپ تیری رچنا ویکھ وکھایا، لوک مات جوت پرگٹانیدا۔ چوڈاں ہٹ کون گھلایا، چوڈاں طبقال کون پھولانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، آد انت تیرا بھو کونے نہ پانیدا۔ پُرکھ ابناشی دیا کمائے، سر اپنا ہتھ رکھانیا۔ وشنوں تیرا پندھ مُکائے، نو نو چار پار کرایا۔ برہم تیرا برہم ویکھ وکھائے، لکھ چوراسی پھول پُھلایا۔ شکر تیری ترسول ہتھوں دئے سٹائے، باسک تسکا گلوں لاہیا۔ جُگ چوکڑی اپنا گیرا آپ دوائے، جُگ جُگ اپنی کھیل گھلایا۔ نرگن سرگن ولس دھر دھر آئے، پنچ ت وجے ودھانیا۔ سادھ سنت لئے ملائے، بھگت بھگونت ویکھ وکھانیا۔ غریب نمائے لئے اٹھائے، ہنکاریاں گڑھ تڑانیا۔ سہجگ تریتا دواپر پار کرائے، کجگ اتم ویکھے چائیں چانیا۔ نرکار نرکار نرگن نرور مورت اکال جوئی رہت اپنی جوت آپ پرگٹائے، لوک مات کرے رُشٹانیا۔ نہہکنکا ناؤں

دھرائے، لکھ چوراسی ویکھ وکھائیا۔ ساچا ڈنکا اک وجائے، سوہنگ ڈھولا ایکا گائیا۔ راؤ رنکاں آپ اٹھائے، جگت وچولا بنے شہنشاہیا۔ ایکا بولا کوک سنائے، نو کھنڈ پر تھی پئے ڈہائیا۔ پردہ اوہلا دئے چکائے، نور نورانہ ایکا نظری آئیا۔ ایکا مارگ دئے وکھائے، چار ورن بخشے سچ سچی سرنائیا۔ اوچاں نیچاں راؤ رنکاں ایکا تھان بہائے، دھام اولڑا اک درسائیا۔ ساچا پلڑا ہر کا نام پھڑائے، دوسر کرے نہ کوئے پڑھائیا۔ راہ سکھلڑا اک چلائے، کوڑی کر یا دئے مٹائیا۔ سچ سچ مارگ ایکا لائے، جوٹھ جھوٹھ رہن نہ پائیا۔ چارے گنٹ ایکا روپ نظری آئے، پار برہم برہم دیکھیا چائیں چائیا۔ سوہنگ روپ سرب درسائے، اونکارا اپنا میل ملائے، اینکارا ویکھ وکھائیا۔ بھگت دلارا آپ جگائے، جاگرت جوت کر رُشائیا۔ لکھ چوراسی گوڑی نیند سوائے، نیتر سکے نہ کوئے کھلائیا۔ ترے گن مایا پردہ پائے، پاپاں جھولی آپ بھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ویس وٹائیا۔ جگ جگ ویس وٹائیندا، سنگر ساچا دین دیال۔ زرگن سرگن جوت جگائیندا، لیکھا جانے کال مہاکال۔ گرگھ ساچے آپ اٹھائیندا، لکھ چوراسی وچوں بھال۔ ساچے سنتاں میل ملائیندا، شبد سروپی بن دلال۔ بھگت بھگونت رنگ رنگائیندا، ناتا توڑ جگت جنجال۔ گرگھ اپنے چرن بہائیندا، سچ دوار وکھائے سچی دھر مسال۔ ہر جن کا یا کنچن سونا آپے ڈھالدا، نام کٹھالی پائے ہر گوپال۔ لیکھ چکائے تریدر سی ترے کال دا، ترے گن مایا نیڑ نہ آئے۔ ناتا توڑے رائے دھرم پنج شیطان دا، پتر گپت نہ لیکھ وکھائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن میلے اپنے گھر، آپ اپنی بوجھ بوجھائے۔ بوجھ بوجھائے ہر جن، سنگر پورا دیا کمائیا۔ کلجگ انتم چاڑھے چن، گرگھ ساچی کرے رُشائیا۔ سنگر پورا بیڑا دیوے بنھ، منجھدھار نہ کوئے ڈہائیا۔ ایکا وست دیوے نام دھن، سچ خزینہ اک بھرائیا۔ ایکا راگ سنائے کن، انحد دھن ناد وجائیا۔ گرگھ آتم جائے من، من مکا بھو رہن نہ پائیا۔ بھاگ لگائے کایا تن، جس جن چرن سرن بخشے سچ سرنائیا۔ رائے دھرم نہ دیوے ڈن، لاڑی موت نہ پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن دیکھے تھاوں تھائیا۔ تھان تھنتر پھولیا، برہمنڈ کھنڈ کر وچار۔ سنگر پورا بنیا ساچا تولیا، لیکھا جانے اٹھاراں بھار۔ جگا جگنت رہے اڈولیا، اڈول اڈل آپ کرتار۔ کلجگ انتم وشنوؤں روپ ہو ہو مولیا، سوہنگ شبد ساچی جیکار۔ برہمے برہم روپ ہر مولیا، کولا کول کھلے گلزار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے سنجال۔ ہر جن آپ سمبھالدا، جگا جگنت ساچی کار۔

دوس رین سدا پرتپالدا، پرتپالک آپ نرنکار۔ در در گھر گھر پیچ سواردا، جو جن سننگر چرن کرے نمسکار۔ لیکھا چکائے شاہ کنگال دا، ایکا رنگ رنگے سنسار۔ کلجگ انتم ویس کریا آپ دلال دا، دس نہ آئے جیو گوار۔ بھو چکاوے کال مہاکال دا، دین دیال کرے پیار۔ گرسکھ ساچے آپے بھالدا، لکھ چوڑاسی وچوں لئے نکال۔ من کا منکا ویکھے اپنے ہار دا، اپنی ہتھیں لئے اٹھال۔ کلجگ انتم آپ شنگار دا، ویکھنہارا بھل بھلوڑی پت ڈال۔ کدے نہ آوے پاسا ہاردا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن اٹھائے ساچے لال، لال انملڑا مانک موتی، رتن جواہر گرگھ اک دکھائیا۔ آد جگاد جگدی رہے نرمل جوتی، جگت جگت نہ سکے کوئے بُجھائیا۔ لہجدے پھردے کوٹن کوٹی، ہر ہر نظر کسے نہ آئیا۔ تیر تھ تھائ پھردے بنھ لنگوٹی، تن بوٹی بوٹی رہے کٹائیا۔ کوٹن کوٹی منی بیٹھے چوٹی، تن بیٹھے خاک رمائیا۔ کوٹن کوٹی بھنگ بیٹھے گھوٹی، دھتورا سُر اپان رسنا جہوا کری ہلکائیا۔ بن سننگر پورے کوئے نہ کڈھے واسنا کھوٹی، گرو گرسنگر نانک دئے گواہیا۔ بن ہر بھگت نہ چڑھے کوئے چوٹی، کبیرا کوک کوک رہیا سنائیا۔ کلجگ انتم گرسکھاں اٹھائے آتما سوتی، شبد سوٹی ہتھ اٹھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم در، ہر جن لیکھا اپنے لیکھے لائیا۔ گرسکھ لیکھا لاؤنا، اپنے گھر کرتار۔ پورب لہنا آپ چکاون، مائس جنم سوار۔ پت پوت آپ کر اونا، پت پانی جائے تار۔ ساچا ہت اک کر اونا، نت نوت ساچی کار۔ امرت سنج ہرا کر اونا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ ساچے لئے سنجال۔ گرسکھ آپ سمبھالدا، ہر سننگر سچا میت۔ اپنی گودی آپ اٹھال دا، آد جگادی ساچی ریت۔ لیکھا جانے گگن مستک تھال دا، پت پریشور ٹھانڈا پت۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن دکھائے اک پریت۔ سچ پریت چرن گریو، گرسکھ اشٹ جنائیا۔ پُرکھ ابناشی ساچی سیوا، ایکا ایک اک لو لائیا۔ پاربرہم پر بھ الکھ ابھیدا، الکھ اگوچر اگم اتھا، اپنا مارگ دئے دکھائیا۔ ایکا ناؤں گاؤنا رسنا جہوا، اٹھ پیر اک لو لائیا۔ امرت آتم ساچا میوہ، پُرکھ ابناشی اک دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے ملائیا۔ میل ملایا ملن یوگ، ملیا میل وچھڑ نہ جائیا۔ در گھر ساچے ہو یا سچ سنجوگ، ایکا پلوانام پھرھائیا۔ جگت جگ کٹیا وجوگ، لوک پر لوک وٹی ودھائیا۔ چرن بھکھاری کرے مُت موش موکھ، گرسکھ تیرے چرناں ہیٹھ دبا ئیا۔ تیرا ناؤں گائن چوڑاں لوک، برہما وشن شو رہے جس سنائیا۔ تیرا ڈھولا سچ سلوک، سوہنگ بولا وڈ وڈیایا۔ ہر کا بھانا کوئی نہ

سکے روک، شاہ سلطاناں خاک ملائیا۔ لکھ چوراسی دیوے جھوک، جو گھڑیا بھنّ دکھائیا۔ اک نگارے لائے چوٹ، لوآں پُریا آپ سنائیا۔ جیو جنت آلیوں ڈگے بوٹ، نہ سکے کوئے اٹھائیا۔ کلجک مایا متا آشنا ترسنا بھری نہ پوٹ، دوس رین رسنا جہوا ہوئی ہلکائیا۔ گرسکھاں اندروں کڈھے وکاری کھوٹ، چرن دھیان اک دکھائیا۔ وشنوں ویکھے اپنا اوت پوت، برہما برہم جوت رہیا جگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری انتم ور، گرسکھ وسائے اپنے گھر، ہری ہر اپنی دیا کمائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، وشو روپ آد جگاد شاہو بھوپ نہ مرے نہ جائیا۔

★ ۴ بھادروں ۲۰۱۷ بکرمی مل سنگھ دے گھر رجبی والا ضلع فروزپڑ ★

بھیروں بھوری دیوے سٹ، بھاوی اپنے ہتھ رکھائیندا۔ در دواویوں کڈھے کٹ، گھر ساچے رہن نہ پائیندا۔ پھڑ پھڑ باہوں لئے لٹ، خالی ہتھ پھرائیندا۔ آؤنا جانا جائے چھٹ، در گھر کھ نہ پھیر پھرائیندا۔ گرسبدا کمائے ایکا اوٹ، اوت پوت ویکھ دکھائیندا۔ کرپا ندھ نرمل جوت، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تیج بل آپ چکائیندا۔ تیج بل چکے بھو، بھیانک روپ نظر نہ آئیا۔ اپنی سیجے جائے سوں، نیز نین نہ کوئے اٹھائیا۔ ناتا تے گره گراؤں، سنگر پورا آپ چھڈائیا۔ گرسکھ من سدا چاؤ، چاؤ گھنیرا ہر ہر درشن پائیا۔ نردھن نرگن کرے نیاؤں، نگاہبان ہر گھٹ تھائیا۔ پکڑ اٹھائے ڈگے باہوں، آپ اپنی گود سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گره مندر کرے صفائیا۔ گره مندر ہو یا صاف، ستھرا اتال نہ کوئے وجائیندا۔ ہر جن بو جھے اپنا آپ، آپ آپا وچوں موہ چکائیندا۔ ساچی تھاپن جائے تھاپ، حکمی حکم آپ ورتائیندا۔ ترے گن مایا کبے تاپ، تینوں تاپ میٹ مٹائیندا۔ دکھاں مٹے اندھیری رات، سنگھ سہج سہج سہائیندا۔ روگ سوگ دکھڑاکاٹ، تیر کٹاکش ایکا لائیندا۔ سوامی سندر اپنا چاپ، تن مندر آپ کرائیندا۔ سجن سہیلا مائی باپ، پتا پوت میل ملائیندا۔ جگت پردہ جائے پاٹ، دئی دوتی پرے ہٹائیندا۔ بھیروں کھیل نہ نوٹ آناٹ، کالا رنگ نہ کوئے دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنی دات ایکا وست جھولی پائیندا۔

★ ۴ بھادروں ۲۰۱۷ بکرمی کھتیار سنگھ دے گھر پنڈ رامو والا (نواں) ضلع فرور پُر ★

پُرکھ اکال عقل کل دھار، انجو اپنا روپ پرگٹایا۔ نرگن نرور کھیل اپار، جونی رہت آپ کھلایا۔ تھر گھر ساچے ہوتیار، سچھنڈ نواسی اپنی دھار بندھایا۔ سچ سنگھاسن بن سکدار، تخت نواسی نرگن جوت کرے رُشٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ پُرکھ سلطان، ست ستوادی روپ وٹائیندا۔ سچھنڈ دوارا کھیل مہان، درگاہ ساچی آپ کرائیندا۔ ایک مندر اک مکان، دُھر دربارا آپ سہائیندا۔ ایک نور سری بھگوان، ایک شبد ناد وجائیندا۔ ایک راگ ایک گان، ایک گیت گوہند الائیندا۔ ایک حکم اک فرمان، شبدی شبد آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا روپ آپ درسائیندا۔ روپ اولہ ہر کرتار، نرگن جوت کرے رُشٹایا۔ تھر گھر دیکھے اک دوارا، غریب نوازا صفت صلاحیا۔ کرے کھیل اگم اپارا، الکھ اکھنا لکھیا نہ جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی کار آپ کرایا۔ اپنی کار آپے کر، ہر جو ساچی بنت بنائیندا۔ اپنی اچھیا بھنڈارا آپے بھر، آد جگادی آپ ورتائیندا۔ اپنی سکھیا و دیا آپے پڑھ، اپنا نام آپ درٹائیندا۔ اپنے مندر اندر آپے وڑ، سچ سنگھاسن سو بھاپائیندا۔ اپنا درس دکھائے آپے کھڑ، روپ انویا آپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ محلہ آپ سہائیندا۔ سچ محلہ اُچ منارا، اچرج ہر ہر بنت بنایا۔ اک اکلا شاہ سکدار، ہر سلطانا آسن لایا۔ کھیل کھلایے اگم اپارا، وڈ داتا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی مہما آپ جنایا۔ اپنی مہما آپے جان، اپنا بھيو آپ کھلاییندا۔ شاہ پاتشاہ ہر بن راجان، راج جوگ آپ کمائیندا۔ آدن انت جگا جگنتا دیونہارا دانی دان، داتا دانی ناؤں رکھائیندا۔ لیکھا جانے مندر مکان، تھر گھر ساچا دیکھ وکھائیندا۔ راگ انادی ایک گان، گرہ اپنے آپ سنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اکلا ایکنکار، اپنی دھارا آپ چلائیندا۔ اپنی دھارا ہر نرنکار، سنگر ساچا کرم کمایا۔ گر گر روپ کھیل اپارا، شبدی شبد ناد وجایا۔ بھگتن بھگونت کرے پیار، دیکھنہارا تھاوں تھانیا۔ سنتن دیوے ساچا نام آدھار، لو انتر بوجھ بُجھایا۔ گر گھماں کھولے بند کوڑا، اگیان اندھیر دے مٹایا۔ گر سکھ ساچے گھوڑھے چاڑھ، دو جہاناں پنڈھ مکایا۔ اک دکھائے سچ اکھاڑ، ساچی منڈل راس آپ رچایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھيو ابھید آپ کھلایا۔ ہر سنگر سورا وڈ

بلوان، آد جگادی ویس وٹائیندا۔ گر گر روپ سیری بھگوان، لوک مات جوت جگائیندا۔ بھگتاں دیوے بھگتی دان، دست امولک جھولی پائیندا۔ ستن دیوے نام ندھان، کایا گوک آپ ٹکائیندا۔ گرگھاں بخشے چرن دھیان، پتر بھج دیا کمائیندا۔ گر سکھ ساچے کر پچھان، آپ اپنے انگ لگائیندا۔ آد جگاد کھیل مہان، جگ کرتا آپ کرائیندا۔ ست ستوادی ست نشان، سنگر پورا ہتھ اٹھائیندا۔ گر گر روپ ہوئے مہربان، دیاندھ اپنی کل آپ ورتائیندا۔ بھگتن دیکھے جگت جہان، جاگرت جوت سرب جگائیندا۔ ستن راگ سنائے کان، دھن آتمک آپ لائیندا۔ گرگھاں دیوے برہم گیان، برہم اپنا میل ملائیندا۔ گر سکھ ساچے پتر سجان، ہر مندر آپ سہائیندا۔ شاہو بھوپ ہر وڈ راجان، تخت تاج آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی کار کرائیندا۔ سنگر پورا ہر سورپیر، درگاہ ساچی دھام سہائیا۔ گر گر روپ میل ملاوا پنج ت سریر، من مت بدھ نہ کوئی لڑائیا۔ بھگتن چوٹی چاڑھے اخیر، ایک اکھر نام پڑھائیا۔ ستن کٹے جگت زنجیر، نام ڈوری بندھن پائیا۔ گرگھاں کڈھے ہوئے پیر، برہوں اگنی نہ کوئی جلائی۔ گرگھاں بخشے امرت سیر، بھر پیالہ جام پیائیا۔ اٹھ ورو لے اپنا نیر، نیتز نین نہ کوئی درسایا۔ لیکھا جانے شاہ فقیر، پیرن پیر آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اکلہ ہر گوپالا، جگ جگ چلے اولڑی چالا، لیکھا لیکھ نہ کوئی دکھائیا۔ سنگر پورا سچا داتا، زرگن اپنا ناؤں دھرائیندا۔ گر گر روپ نہ کسے پچھاتا، جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ بھگتن درشن دیوے اک اکانتا، ذئی دوتی پردہ لائیندا۔ ستن میلا جوتی جاتا، ورن گوت نہ کوئے رکھائیندا۔ گرگھاں چرن کول بندھائے ساچا ناتا، چرن دھوڑی مستک ٹکا لائیندا۔ گرگھاں دکھائے ایک پوجا پاٹھا، اشٹ دیو آپ ہو جائیندا۔ لیکھا جانے تیرتھ تاتا، تٹ سروور کھوج کھجائیندا۔ بھو چکائے چو داں ہاٹاں، لوک پر لوک پھیرا پائیندا۔ آپے سویا اپنی کھاٹا، ساچا بھوشن آپ وچھائیندا۔ آپے جوتی نور لائا، زرگن اپنا رنگ دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ نواسا کھیل تماشا، پُرکھ اپنا شا آپ کرائیندا۔ پُرکھ اپنا شا سنگر میت، سائک ست ست ورتائیا۔ جگا جگنتر ٹھانڈا سیت، گر گر شبدی ناؤں دھرائیا۔ بھگتن آپے آپے چیت، من چت ٹھکوری کوئے نہ پائیا۔ ستن بخشے اک پریت، پیا پریت میل ملائی۔ گرگھاں ایک رنگ دکھائے ہست کیٹ، اوج نیچ نہ کوئی وڈیائیا۔ گرگھاں دھام دکھائے اک اندیٹھ، ٹھانڈا در سچا بیٹھا پاتشاہیا۔ جگا جگنتر گائے اپنا گیت، دوسر سنگ نہ کوئے رکھائیا۔ نہ کوئی

مندر نہ مسیت، گردوارا شودوالا مٹھ نہ کوئے جناییا۔ بیٹھا رہے اک اتیت، ترے گن بندھن کوئے نہ پاییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر سچا دین دیا، لیکھا جانے کال مہاکالا، اپنے ہتھ رکھے وڈیاییا۔ سنگر پورا اُچ اگم، ایکا اینکاریا۔ گر گر روپ نہ مرے نہ پئے جم، نرگن سرگن لئے اوتاریا۔ بھگت لگائے اپنا کم، ساچی کرت اک وکھا رہیا۔ سنتا نام چپائے دام، پون سواس آپ ہلا رہیا۔ گرگھاں بیڑا دیوے بنھ، جگ جگ کھیوٹ کھیٹا ایکا چپو نام لگا رہیا۔ گرگھ چڑھائے ساچے چن، سیتل دھارا آپ سہا رہیا۔ آد جگادی بیڑا بنھ، بھو ساگر آپ ترا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے دیکھے ساچے گھر، در گھر ساچا اک وڈیا رہیا۔ سنگر پورا دیا ندھ ساگر، گھر گبھیر اکھوائیندا۔ گر سکھ کرے کرائے سچ سو داگر، نام ونجارا ہٹ کھلائیندا۔ بھگتن دیوے نام رتی رتاگر، رتن امولک اک وکھائیندا۔ سنتن بھاگ لگائے کایا گاگر، گرہ مندر کھوج کھجائیندا۔ گرگھاں چرن دوارے کرے آدر، آپ اپنے در بہائیندا۔ گر سکھ ملائے دیا کمائے کرتا قادر، کریم رحیم اپنا میل ملائیندا۔ شبد دوشالہ دیوے چادر، چاترک چت نہ کوئی بللائیندا۔ آپے شاہ آپے قادر، اپنا تھم آپ ورتائیندا۔ آپے سورا آپ بہادر، شاہ سلطان اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اجوئی رہت انھو پرکاشا، کرے کرائے پُرکھ ابناشا، دیا باقی نہ کوئی رکھائیندا۔ سنگر سچا دین دیا، پاربرہم وڈی وڈیاییا۔ گر گر روپ وسے سچی دھر مسالہ، در گھر ساچا آپ سہاییا۔ بھگتن دتے راہ سکھالا، نرگن میلا سچ سُبھاییا۔ سنتن توڑ جگت جنجالا، جاگرت جوت کرے رُشاییا۔ گرگھاں پھل لگائے کایا ڈالا، کال گراس نہ کوئی کراییا۔ گر سکھ چپائے ایکا مالا، من کا منکا آپ بھوائیا۔ سر سروور وکھائے ساچا تالا، امرت آتم جام بھرائیا۔ شبد سروپی بن دلالا، جگا جگنتر سیو کماییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، گھر ساچا اک سہاییا۔ سنگر پورا آدر نرجن، نر ہر نرور آپ اکھوائیندا۔ گر گر روپ درد دکھ بھے بھجن، بھادی بھو ساگر آپ ترائیندا۔ جن بھگتاں دیوے نام انجن، نیرتین آپ مٹکائیندا۔ سنتن بخشے چرن دھوڑی محن، دُرمت میل آپ دھوائیندا۔ گرگھاں آئے پردے کجن، سچ دوشالہ اُپر پائیندا۔ گر سکھ تال نگارے ایکا وجن، اندر مندر آپ وجائیندا۔ آپ چلائے سچ جہازن، اپنا بیڑا آپ ترائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جاگرت جوت اک پرگٹائیندا۔ سنگر پورا سرب گنونت، مہا اکھ کتھی نہ جائیا۔ گر گر روپ ناری کنت، نرگن سرگن

میل ملائیا۔ درس دکھائے پورن بھگونت، بھگتن ویکھے چائیں چائیا۔ ستن لیکھا آدانت، جگا جگنت رہیا سمجھائیا۔ گرگھاں کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، اتر کدے نہ جائیا۔ گرگھاں گڑھ توڑے ہوئے ہنگت، مایا متا آسا ترسنا دئے مکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، درگاہ ساچی اک سہائیا۔ درگاہ ساچی سنگر پورا تھان سہائیدا۔ دھرت دھول نہ کوئی پیار، گر گر اپنا روپ وٹائیدا۔ لوک مات لے اوتار، بھگتن لیکھا آپ سمجھائیدا۔ الکھ اگوچر اگم اپار، نین نین درس درسا ئیدا۔ آتم ترکھا دئے نوار، گر سکھ ایکا رنگ رنگائیدا۔ رنگ رنگیلا کر پیار، گر سکھ سوئے آپ جگائیدا۔ سرت سوانی دئے ہلار، آلس نندرا آپ چکائیدا۔ بھٹھ کھیڑا دسے سنسار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے لئے اُبھار۔ سنگر پورا پاربرہم، پرکھ ابناش وڈی وڈیائیا۔ گرو گر جانے اپنا کم، کرتا پرکھ اپنی کار آپ کمائیا۔ بھگت بھگونت آدانت بیڑا دیوے بنھ، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ سنت کنت آپ وسائے بن چھپر چھن، محل اٹل اُچ مینار درگھر ساچا اک وکھائیا۔ گرگھ کہے دھن دھن جننی جنیا ایکا جن، جن جننی لیکھے لائیا۔ گر سکھ راگ سنے ساچا کن، پنج وکارا ہوئے کھن کھن، ایکا منتر انتر نام درڑائیا۔ دوسر کوئے نہ دیوے ڈن، رائے دھرم نہ کوئے سزائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے لئے اٹھائیا۔ سنگر پورا دیا کمائیدا، سری بھگوان سچا سکدار۔ گر گر اپنا ناؤں دھرائیدا، سرگن جوت کر اُجیار۔ شبدی ڈنکا اک وکھائیدا، آپ سنائے سُنئیہار۔ لوآں پُریاں ویکھ وکھائیدا، برہمنڈ کھنڈ کرے وچار۔ برہما وشن شو سمجھائیدا، ایکا تھم سچی سرکار۔ کروڑ تیتیا آپ اٹھائیدا، سُرپت راجا اند دئے ہلار۔ گن گندھرب ویکھ وکھائیدا، گھر مندر بیٹھا کھول کواڑ۔ لکھ چورا سی اندر پھول بھلائییدا، کرے کھیل گپت ظاہر۔ جگ جگ اپنا روپ وٹائیدا، پرکھ ابناشی ہو تیار۔ گھٹ گھٹ واسی نرگن جوت جگائیدا، پر تھی آکاش پاوے سار۔ بند خلاصی آپ کرائیدا، بندی توڑ آپ نرکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، درگھر ساچے وسے وسنہار۔ سنگر پورا ایکا ایک، دوجا اور نہ کوئی جنائیا۔ گر گر رکھے ساچی ٹیک، ایشٹ دیو نہ کوئی رکھائیا۔ بھگت بھگونت لکھے آپے لیکھ، برہما وید نہ کوئی پڑھائیا۔ ستن لائے مستک رکھ، بدھنا لیکھ نہ کوئی وکھائیا۔ گرگھاں آپے لئے پیکھ، پرکھ ابناشی دیا کمائیا۔ گرگھاں وکھائے ساچا دیش، گھر مندر آپ سہائیا۔ لیکھا جانے گنپت گنیش، سل پوجس بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھولنہارا ساچا در، در

دروازہ آپ گھلایا۔ سنگر پورا در دروازہ کھول کواڑ، بے عیب پروردگار اپنی کل ورتائیندا۔ گر گر روپ ہو تیار، شبدی ڈھولا آپے گائیندا۔ بھگون تولا بن
 نرنکار، ساچا سوہلا آپ سنائیندا۔ ستن تولا بنے سرجنہار، نام کنڈا ہتھ اٹھائیندا۔ گرگھیاں پردہ اوہلا چکائے وچ سنسار، بجر کپائی توڑ تڑائیندا۔ گرگھیاں اٹلا
 کول کرے اجیار، امرت نا بھی مکھ چوائیندا۔ دھرتی دھرت دھول پاوے سار، سندر ساول اپنا روپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد
 جگادی اک اکلآ آپ وسائے سچ محلہ، اُچ اٹلا آپ سہائیندا۔ سنگر ساچا چتر سجان، ست سرپ اپنا روپ درسائیا۔ گر گر ویکھے اک نشان، دو جہاناں ہتھ
 اٹھائیا۔ بھگتن میلا گونی کاہن، سینا سرتی رام پرنائیا۔ ستن بخشے ساچا مان، جگت ایہمان رہن نہ پائیا۔ گرگھیاں ایکا راگ سنائے کان، گھر وجدی رہے
 ودھائیا۔ گرگھ کرے پرکاش کوٹن بھان، سورج چن بیٹھے مکھ چھپائیا۔ ایکا مندر اک مکان، ایکا گھر دے دکھائیا۔ ایکا شرع اک ایمان، ایکا کلمہ اک
 پڑھائیا۔ ایکا اشٹ دیو کرے پرنام، ایکا نیوں نیوں سپس جھکائیا۔ ایکا رام رام ہوئے گن ندھان، کتھنی کتھ نہ سکے رائیا۔ ایکا نام کرے پڑھائی، ست
 ستوادی بے پرواہیا۔ بودھ اگادھی دھر فرمان، جگا جگنتر آپ سنائیا۔ برہما ویتا ہوئے حیران، چار وید بھیو نہ رائیا۔ شکر سنے لا لا کان، نیتز نیناں نیر وہائیا۔
 وشنوں منگے ایکا دان، پُرکھ ابناشی آگے جھولی ڈاہیا۔ سب دادا تاسری بھگوان، دیونہارا اک اکھوائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وسنہارا
 ساچے گھر، گھر اپنا آپ اپائیا۔ سنگر پورا تخت تاج، سچھنڈ دوارے آپ سہائیندا۔ گر گر روپ کرے ہر کاج، پنج تت کایا چولا آپ ہنڈھائیندا۔ ہر بھگت
 بنائے سچ سماج، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ ستن مارے شبد آواز، اگم اگمڑی تار ہلائیندا۔ گرگھیاں دیوے ساچا راج، راج جوگ اک دکھائیندا۔ گرگھ آد
 انت تیری رکھے لاج، سر اپنا ہتھ دھرائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سگلا سنگ آپ رکھائیندا۔ سنگر پورا سگلا سنگ، ست پُرکھ نرنجن
 آپ نبھائیا۔ گر گر چاڑھے ایکا رنگ، رنگن رنگ نام رنگائیا۔ بھگتن ڈوری نام پتنگ، سرتی شبد جوڑ جڑائیا۔ ستن لائے اپنے انگ، ساچی گود آپ سہائیا۔
 گرگھیاں دئی دوتی ڈھائے کندھ، بھانڈا بھرم بھو بھنائیا۔ گرگھیاں مکائے چوراسی پندھ، جونی جون نہ کوائے بھوائیا۔ اک سنائے سہاگی چھند، جگا جگنتر آپے
 گائیا۔ سرشٹ سبائی ہوئے بخشند، بخشش اپنے ہتھ رکھائیا۔ اک جنائے پرمانند، نجاندنج رس مکھ رکھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لیکھا

جانے تھاؤں تھانیا۔ سَنگَر پورا تھان تھنتر، ہری ہر اپنا آپ جنائندا۔ گر گر سنائے ایکا منتر، لکھن پڑھن وچ نہ آئیندا۔ بھگتاں بُجھائے لگی بسنتر، امرت میگھ آپ برسائیندا۔ سنناں بنائے ساچی بنتر، برہم پاربرہم میل ملائیندا۔ گرگھیاں لیکھا چُکائے گگن گگنتر، لوآں پُریاں پار کرائیندا۔ گر سیکھ لیکھ چُکائے جُگا جُگنتر، جُگ کرتا دیا کمائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ سَنگَر پورا ہر بھگوانت، لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ گر گر ویس نہ ہر نرائن کنت، نہر گن سرگن روپ دھرائیا۔ بھگتن لیکھا جانے آدانت، انت آد سچ سکھائیا۔ سنت روپ درسائے دیا کمائے بے انت، بے عیب پروردگار اپنی کھیل کھلائیا۔ گرگھ ناتا توڑے جیو جنت، جاگرت جوت جوت رُشائیا۔ گر سیکھ پڑھے نام منت، رسنا جہوا سیو کمائیا۔ توڑے گڑھ ہوئے ہنگت، نام کھنڈا اک چکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لیکھا جانے دھر درگاہیا۔ سَنگَر ساچا دھر درگاہ، دیاوان دیا کمائیندا۔ گر گر روپ بن ملاح، جگت ساگر بیڑا آپ ترائیندا۔ بھگتن دیوے اک صلاح، صفت صلاحی روپ وٹائیندا۔ ستن پکڑے آپے بانہہ، درگھر ساچے میل ملائیندا۔ گرگھیاں دیوے ساچا تھان، چرن دوارا اک سمجھائیندا۔ گر سیکھ بال انجانے اُٹھائے جوں پتاماں، ساچی گودی آپ بہائیندا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاں، کاگوں ہنس آپ اُڈائیندا۔ نتھادیاں دیوے ساچا تھان، درگاہ ساچی آپ سہائیندا۔ پھڑ پھڑ بانہوں جائے تراء، ترے گن مایا وچ نہ آئیندا۔ لکھ چوڑاسی چھند کٹا، جم کی پھاسی آپ کٹائیندا۔ پون سواسی آپ چلا، منڈل راسی کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے ویکھ وکھائیندا۔ سَنگَر پورا اُٹھیا، پُرکھ ابناشی دین دیاں۔ گر گر روپ انوپاٹھیا، بھاگ لگائے سچی دھر مسال۔ بھگتن امرت دیوے گھٹیا، بھر پیالہ جام بنے دلال۔ ستن ہر گھر نہ جائے لُٹیا، بخشے نام دھن سچا دھن مال۔ گرگھ بھاگ نہ کدے نیکھٹیا، ہر ہر گھالن رہے گھال۔ گر سیکھ دے بھنڈار اٹھیا، پھل لگائے ساچے ڈال۔ لکھ چوڑاسی بنھے ایکا مٹھیا، دوسرے نہ کوئے تال۔ جگت وکارا پھڑ پھڑ کٹھیا، پنج تت کرے بے حال۔ کوڑ گڑیاں بوٹا پٹیا، پھل لگے نہ کسے ڈال۔ آپ سہائے اپنی رُتیا، سَنگَر پورا دین دیاں۔ گر گر میل ابناشی اچتیا، جُگا جُگنتر اولڑی چال۔ بھگت اُٹھائے آپے نٹیا، سرتی سرت سنبھال۔ ستن پینڈاں انتم گیا، پاندھی پندھ مکائے کال۔ گرگھ لوک مات رہے نہ لُٹیا، جگت چلے اولڑی چال۔ گر سیکھ جو دھا سور پیر ہو ہو بکیا، ناتاٹھا جگت جنجال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،

ہر جن ساچے لئے سنبھال۔ سنگر پورا جاگیا، آلس ندرانہ کوئے رکھانیا۔ گر گر سورا پھرے بھاگیا، دو جہاناں پھیری پایا۔ بھگتاں جگے جوت چراغیا، اندھ اندھیر رہن نہ پایا۔ ستن ہوئے وڈ وڈ بھاگیا، پر بھ ملیا سہج سکھدائیا۔ گرگھ چرن سرن سرنائی ایکا لاگیا، لوک لجامات تجانیا۔ گر سکھ مئے گر گر آگیا، ہر بھانا شبد رضائیا۔ دھن بھاگ پایا کنت سہاگیا، گرہ مندر و بے ددھائیا۔ ہر جن ہر لکھ چوراسی وچوں کاڈھیا، نہکرمی کرم کمانیا۔ کرے کرائے ساچا لاڈیا، آپ اپنی گود سہائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے ملائیا۔ سنگر پورا ویکھ وکھائیندا، ویکھنہارا ہر گوپال۔ گر گر اپنی دھار چلائیندا، دھرنی دھرت دھول ویکھ پئی دھر مسال۔ بھگتن لیکھا آپ چکائیندا، لیکھا کئے شاہ کنگال۔ ستن مستک ٹکا اک لکائیندا، جوتی باتی ویکھے گنگن تھال۔ گرگھ نکا وڈا نہ کوئے رکھائیندا، آد جگادی رہیا سرت سنبھال۔ گر سکھ پھکا رس نہ کوئے چکھائیندا، امرت پھل لگائے ساچے ڈال۔ دہ دشا ویکھ وکھائیندا، چارے کنت اولڑی چال۔ جگ جگ اپنا حصہ آپ وندائیندا، بھل نہ جائے ہر بھگوان۔ سنجگ تریتا دواپر پندھ مکائیندا، میٹ مٹائے جگت نشان۔ کلجگ ویلا اتم آسیندا، پرگٹ ہوئے سری بھگوان۔ سنگر پورا آپ اکھوائیندا، سوربیر بلی بلوان۔ گر گر ایکا شبد سناکیندا، راگ دھن سچی دھنکان۔ بھگتن ساچے در بہائیندا، کایا کپڑ اک مکان۔ ستن ایکا میل ملائیندا، ناتا چھٹے آون جان۔ گرگھ ساچے رنگ رنگائیندا، چولی رنگے پرکھ سجان۔ گر سکھ ایکا منگ منگائیندا، چرن کول کر دھیان۔ ساچے گھوڑے تنگ کسائیندا، پرکھ ابناشی وڈ مہربان۔ سولاں کلیاں آسن پائیندا، نو کھنڈ ستاں دیپاں پائے آن۔ چتر بھج اپنا چرن ٹکائیندا، جودھا سوربیر بلی بلوان۔ ایکا شستر ہتھ اٹھائیندا، سوہنگ چلہ تیر کمان۔ دو جہانا ویکھ وکھائیندا، لوآں پریاں کرے پچھان۔ برہما وشن شو آپ ہلاکیندا، سویا رہے نہ کوئے نادان۔ کروڑ تینتیاں آپ جگائیندا، لیکھا جانے جیو شیطان۔ لکھ چوراسی آپ اٹھائیندا، دھرنی ویکھے سنجھ مسان۔ زمیں اسماناں پھیرا پائیندا، ویکھے پرکاش رو سس بھان۔ ایکا اپنا حکم چلائیندا، شاہو بھوپ سچا سلطان۔ کلجگ اتم ویس وٹائیندا، جوتی جامہ ویس مہان۔ کاغد قلم نہ لیکھ لکھائیندا، جگت لکھاری ہوئے حیران۔ چارے وید گھ شرمائیندا، پُران اٹھاراں گھ شرمان۔ انجیل قرآن نین نہ کوئے اٹھائیندا، تیس بتیسا نہ کوئے گان۔ کھانی بانی بے انت سمجھائیندا، انت نہ پاوے کوئے سری بھگوان۔ جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا، کرنی کرتا کرے آپ نگہبان۔ نہہکنکا اپنا ناووں دھرائیندا، فتح ڈنکا دو جہان۔

سرشتِ سبائی ویکھ وکھائیندا، تختوں لاپہ راج راجان۔ گرگھ ساچے آپ جگائیندا، درس دکھائے درگھر آن۔ جیو جنت گوڑی نیند سوائیندا، ہر کاروپ سکے نہ کوئی پچھان۔ مایا ممتا موہ ودھائیندا، کوڑی کریا کر پردھان۔ بھینا بھینا ناتا جوڑ جڑائیندا، دھیاں پتر ویکھے اک نشان۔ ساڈھے تن تن ہتھ سیاں ونڈ ونڈائیندا، خالی دسن مندر مکان۔ بن سنگر پورے کوئے نہ پار لنگھائیندا، ویلے انت سرب پچھتان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے پھڑ، آپ اپنے لئے پچھان۔ ہر جن آپ پچھانیا، کرپا سنگر میت۔ ایکا بخشے چرن دھیانیا، آد جگادی ساچی ریت۔ ایکا نام ڈھر فرمانیا، آپ جنائے ہر انڈیٹھ۔ راگ سنائے سچ ترانیا، ترے گن مایا رہے اتیت۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن کایا کرے ٹھنڈی سیت۔ کایا ٹھنڈی سیت اجل گھڑا، موہ ممتا رہن نہ پائی۔ گرگھ مات گر بھ نہ ہووے اٹاڑ کھڑا، دس دس ماس نہ اگن تپائی۔ آون جاون مٹے ڈکھڑا، ڈکھ درد نہ کوئے دکھائی۔ سفل کرائے مات کھڑا، جو جن رہے سرنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساچے لئے پرنائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنے ہتھ رکھے وڈیائی۔

★ ۵ بھادروں ۲۰۱۷ بکرمی بکر سنگھ پنڈ رامو والا دے گرہ فرورپڑ ★

سنگر پورا ڈھر سنجوگ، ست ستوادی ست کرائیندا۔ گرگر دیوے درس اموگھ، ہر ہر منتر نام درڑائیندا۔ بھگتن بھگتی آتم چوگ، ناؤں نرنکار گھ لگائیندا۔ ہر سنت سنائے سچ سلوک، بودھ اگادھ شبد الائیندا۔ گرگھ کٹے ہوئے روگ، ہر کے پوڑھے آپ چڑھائیندا۔ گرگھ کھان میٹے ہرکھ سوگ، چنتا ڈکھ نہ کوئے دکھائیندا۔ لیکھا جانے چوواں لوک، پریاں لوآں پھول پھولائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بندھن آپے پائیندا۔ سنگر پورا ساکھیا، نرگن داتا بے پرواہیا۔ گرگر روپ پڑکھ ابناش، کرتا کرنی اپنی آپ کمائی۔ بھگتن اندر کر کر واس، انتر آتم کرے پڑھائی۔ ستن پوری کرے آس، سائک ست آپ ورتائی۔ گرگھ ہونے سہائی پر تھی آکاش، جگا جگتر سیو کمائی۔ گرگھ نہ ہونے کوئے نراس، جس ملیا ہر ہر ماہیا۔ جگا جگتر

داسی داس، سیوک سیوا سچ کمائیا۔ ایک جوت نُو پرکاش، جوتی جوت ڈمگائیا۔ ایک شبد اک دھرواس، دھیرج دھیر اک دکھائیا۔ ایک پون اک سواس، ایک
 روپ انوپ وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کل آپ دکھائیا۔ سنگر پورا اگم اپارا، اکھ اگوچر کہن نہ جائیا۔ گر گر روپ وچ سنسارا،
 لوک مات ویس وٹائیا۔ بھگتن بخشے اک دوارا، در دروازہ کھول کھلایا۔ ستن دیوے سچ ہلارا، ساچا جھولا نام جھلایا۔ گرگھاس بیڑا کرائے پارکنارہ، منجھدھار
 نہ کوئے رُڑھائیا۔ گرگھاس دیوے سچ سہارا، آپ اپنے انگ لگایا۔ جاگرت جوت جوت کر اُجیارا، اندھ اندھیارا، دئے مٹائیا۔ ورتے ورتاوے وچ سنسارا،
 واستک اپنا روپ درسایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ سنگر بے پرواہ نور اللہ، عالم گیر کھیل کھلایا۔ گر گر روپ
 وسے سچ محلہ، مقامے حق ڈیرہ لائیندا۔ بھگتن بھاؤ دکھائے اک بسملہ، بسمل اپنا ناؤں کرائیندا۔ ستن پھڑائے ساچا پلا، حق حقیقت پھول بھلایا۔ گرگھ
 سچ سندیش ایک گھلا، کلمہ امام آپ پڑھائیندا۔ گرگھ در دوارے آپے کھلا، نورو نور ڈمگائیندا۔ آد جگاد ولا چھلا، اچھل چھلدھاری آپ کرائیندا۔ آپے اسی
 نوری نور اللہ، الہی نور آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی مہما آپ گنائیندا۔ سنگر ساجن سکھا سہیلا، گنوتا بے پرواہیا۔ گر گر
 روپ گر گر چیلہ، لیکھا جانے دھردر گاہیا۔ بھگت بھگونت ساچا میلا، گھر مندر سو بھاپائیا۔ ستن دکھائے دھام نویلا، دس کسے نہ آئیا۔ گرگھاس کٹے لکھ
 چوراسی دھرم رائے دی جیلا، بے بے جیکارا اک کرائیا۔ گرگھاس جانے وقت ویلا، جگ جگ وچھڑے میل ملایا۔ اپنا کھیل ابناشی کرتے پاربرہم پر بھ
 آپے کھیل، کھیلنہارا دس نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جیون داتا وڈ وڈیائیا۔ سنگر پورا جیون داتا، جیا دان جھولی پائیندا۔ گر گر
 روپ پتا ماتا، ساچی سیوک کمائیندا۔ بھگت سنائے ساچی گاتھا، گوبند اپنا ناؤں لائیندا۔ ستن رکھے اتم ذاتا، ورن گوت نہ کوئے بنائیندا۔ گرگھاس میٹے
 اندھیری راتا، نرگن ساچا چند چڑھائیندا۔ گرگھاس پورا کرے گھاٹا، پورب لہنا جھولی پائیندا۔ لہنا جانے مستک ماتھا، تلک للاٹی کھوج کھجائیندا۔ جنم جنم دا پورا
 کرے گھاٹا، بچھلا گھاٹا ویکھ دکھائیندا۔ اک دکھائے تیرتھ تاتا، سر سروور آپ نہائیندا۔ آگے نیڑے دسے واٹا، کوڑ کڑیا پندھ مکھائیندا۔ ست ستوادی سچ
 گھلے ہاٹا، ساچے مندر سو بھاپائیندا۔ لیکھا جانے آد جگاد، جگ جگ اپنا روپ دھرائیندا۔ پرگٹ ہوئے برہم برہمادا، پاربرہم اپنی کھیل کھلایا۔ شبد

وجائے تریا راگا، راگ راگنی نہ کوئے سنایندا۔ پُرکھ ابناشی مادھو مادھا، موہن اپنا رُوپ دھرائیندا۔ گرگھ سجن وِلا لادھا، لالِن اپنا رنگ رنگائیندا۔ لیکھا جانے ستن سادھا، صدق صوری آپ ہنڈھائیندا۔ بھیو کھلائے بودھ اگادھا، ایکا منتر نام درڑائیندا۔ برہما وشن شوئے فریادا، در دربارا آپ سہائیندا۔ لکھ چوراسی دیکھے ڈونگھا کھاتا، پُرکھ بدھاتا پھول بھلائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل اگم اپار، اپنی کل آپ دھرائیندا۔ سنگر پورا عقل کل دھار، کال پھاس نہ کوئے دسائی۔ گر گر کھیل اپر اپار، قیمت کرتا آپے پائی۔ بھگتن جوت کر اجیار، دیا باقی اک دکھائی۔ ستن کھولے بند کواڑ، نچ مندر کرے رسائی۔ گرگھ ساچے پوڑے دیوے چاڑھ، چوتھے پد آپ بہائی۔ گر سکھاں تیجانین دئے اگھاڑ، جگت نیتز لیکھے لائی۔ ترے گن اگنی دیوے ساڑ، تتوت نہ کوئے دکھائی۔ کرے پرکاش بہتر ناڑ، نورو نور نور درسائی۔ نیچ وکارا دیوے جھاڑ، من مت نہ ہوئے ہلاکائی۔ بدھ مت گھڑے گھاڑ، بن ٹھٹھیارا سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھائی۔ سنگر پورا لیکھا کھنہارا، لیکھا لیکھے وچ نہ آئیندا۔ گر گر رُوپ کر پیارا، نرگن سرگن ناؤں دھرائیندا۔ بھگتن بنے میت مُرار، اپنا بندھن آپے پائیندا۔ ستن میلا پُرکھ نار، کنت کنتولا سیج ہنڈھائیندا۔ گرگھاں امرت بخشے ٹھنڈی ٹھارا، نجھہر جھرننا آپ جھرائیندا۔ گر سکھاں دکھائے اک دوارا، چرن کول اُپر دھول دھیان دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بندی چھوڑ آپ اکھوائیندا۔ بندھن توڑے بندھن پا، بندی خانہ رہن نہ پائی۔ ساچے گھوڑے چڑھے بے پرواہ، شبدی گھوڑا اک دوڑائی۔ جگ جگ بہڑے گھٹ گھٹ تھاں، تھان کھننتھر ویکھ دکھائی۔ آد جگادی کرے سچ نیاں، پاتشاہ شاہ شہنشاہ آپ اکھوائیا۔ لکھ چوراسی کانیا کھیڑا دیکھے نگر گراں، جگت بھومکا پھول بھلائی۔ نو نو ست ست جانے جنائے اپنا ناں، ناؤں نرکارا سچ سکھائی۔ دکھ دکھ کرے ہنس کاں، کاگ ہنس سنگ نہ کوئے نبھائی۔ بنانیاں دیوے ساچا تھاں، نتھوایاں اپنے گلے لگائی۔ ہنکاریاں دیوے خاک رلا، خاکی خاک چھار سیمس پوائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگا جگت بنائے بنتر، اپنا بیڑا آپ چلائی۔ سنگر پورا بیڑا بندھا، سکھنڈ دوارے کر وچار۔ گر گر رُوپ پُرکھ اکال دا، جوتی جامہ اگم اپار۔ کرے کھیل دین دیال دا، بھگت وچھل بھگتن جائے تار۔ ناتا توڑے کال مہاکال دا، ساچے ستن لئے اُبھار۔ کنچن سونا سچ کٹھالی آپے گالدا، گرگھ چاڑھے رنگ اپار۔ گر سکھ بال انجانے گود

بہال دا، جوں بال مات کرے پیار۔ ساچا منتر اک سکھال دا، ہنگ برہم ہوئے اجیار۔ سو پُرکھ نرنجن اپنا کیتا آپے جان دا، دوسر کوئے نہ کرے وچار۔ کلجک جیونہ کوئے پچھاندا، مایا ممتا کرے خوار۔ لکھ چوڑاسی پُن چھاندا، اٹھسٹھ نیر ورولے وچ سنسار۔ ویلا اتم آیا ہان دا، چار کُنٹ ہوئے ہاہاکار۔ گرکھ وِرا ہر رنگ ماندا، جس ملیا سنگر پورا مہربان۔ اپنا آپ لوک مات پچھاندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل دو جہان دا۔ سنگر پورا والی دو جہان، دوئے دوئے لوچن نہ کوئے جنایا۔ گر گر ہتھ اٹھائے سچ نشان، ست ست ایکار روپ درسایا۔ بھگتن دیوے اک گیان، ایکار برہم برہم وڈیایا۔ ستن دکھائے سچ مکان، اتر پورب پچھم دکھن چار کُنٹ نہ کوئے بھوایا۔ گرکھیاں ایکار راگ سنائے کان، چھٹی راگ دین گواہیا۔ گرکھیاں ایکار بخشے مان، چرن کون سچی سرناہیا۔ امرت آتم پین کھان، ترسنا بھکھ رہے نہ رانیا۔ ساچا ڈھولا ایکار گان، پُرکھ ابناشی صفت صلاحیا۔ ناتا تے جیو جہان، ساک سین مات پت بھائی بھین بندھپ بندھن نہ کوئے پانیا۔ لاڑی موت نہ کھائے ڈان، جم کا بھونہ کوئے جنایا۔ پتر گپت نہ لیکھا دکھائے لہن دین، رائے دھرم دے نہ کوئے سزایا۔ سنگر پورا درس دکھائے ایکار نین، نین نین آپ گھلایا۔ تن بستر پائے ساچا گہن، شبد دوشالہ ہتھ اٹھایا۔ گرکھ وہے نہ جھوٹھے وہن، واہ وا پورے گر وڈی وڈیایا۔ آپ چکائے لین دین، مقروض بنے شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگا جگنتر کھیل کر، جگ جیون داتا آپ اکھوایا۔ جگ جیون داتا جاگیا، سنگر سچا پاتشاہ۔ گر گر روپ پھرے بھاگیا، شبد گر بن ملاح۔ بھگتن میل کنت سہاگیا، گیت سہاگی رہیا گا۔ سچا جگیا اک چراغیا، دیک جوت ڈمگا۔ گرکھ اُتجے من ویراگیا، من کی منسا دے مٹا۔ گر سیکھ سرن سرناہی ساچی لاگیا، ناتا سکے نہ کوئے تڑا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاگیا، امرت آتم جام پیا۔ دُرمت میل دھوے داغیا، کالکھ رکا دیوے لاہ۔ ترے گن مایا ڈسے نہ ڈسنی ناگیا، ناگن دیوے در دُرکا۔ لکھ چوڑاسی وچوں پھڑ پھڑ کاڈھیا، جن بھوت بھریت خبیث نہ سکے کوئے دبا۔ جگت وکارا پھڑ پھڑ واڈھیا، نام کٹارا اک چلا۔ ڈونگھے کھاتے آپے گاڈیا، نہ کوئی سکے باہر کڈھا۔ ناتا تھاماس ناڑی چم ہڈی ہاڈیا، جوڑی جوڑ نہ سکے بنا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ہوئے سہا۔ سدا سہانک آد جگاد، سنگر پورے ہتھ وڈیایا۔ گر گر وجائے ساچا ناد، نام بھنکارا ایکار لایا۔ بھگتن دیونہارا داد، دردی دُکھ رہیا ونڈایا۔ سنت سہیلے ساچے لادھ، سچ جوگ اک سمجھایا۔ گرکھیاں

لڈائے اپنا لاڈ، آپ اپنی گود بہانیا۔ گر سکھ دوس رین رکھے یاد، رسنا جہوا ہر گن گانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیناں ناتھ درد ڈکھ بھے
 بھجن، گرگھ ویکھے ساچے سجن، سگلا سنگ آپ نبھانیا۔ سگلا سنگ پُرکھ سمرتھ، جگا جگنتر آپ نبھانندا۔ آپ چلائے اپنا رتھ، رتھ رتھوا ہی سیو کمانندا۔
 لیکھا جانے مہما کتھ، کتھنی کتھ نہ کوئے الامندا۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، لکھ چوراسی ڈیرہ لائندا۔ شبد جنائی پوجا پاٹھ، واہ واہ گر گر اشٹ منائندا۔ اک گھلائے
 ساچا ہاٹ، چوڈاں چوڈاں روپ وٹائندا۔ جوتی نور تریلوکی ناتھ، ترے گن مایا کھیل کھلانندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوت اجیارا نور
 اجیار، ہر گوپالا کھیل اپار، دین دیلا اینکار، عقل کل آپ ورتائندا۔ عقل کل ورتایا، مہما شبد انوپ۔ ساچے تخت سہایا، ہر سنگر سچا بھوپ۔ گر گر ساچا
 دوت درڑایا، ویکھنہارا چارے کوٹ۔ جگا جگنتر ویس وٹایا، پنچت نہ کوئے قلبوت۔ کاغذ قلم نہ لیکھ لکھانیا، اپنا دیوے آپ ثبوت۔ اوندنا جاندا دس نہ آیا،
 تاننا پیٹا دس نہ کوئے سوت۔ اپنا کھیل آپ کھلایا، پاربرہم ابناشی اچت۔ جگا جگنتر ویس وٹایا، آپ سہائے سہنجنی رت۔ قادر کریم ویکھ وکھایا، گرگھ سجن
 ساچے ست۔ دئی دوتی پردہ لاہیا، پنچ وکارا کڈھے کٹ۔ ایکا امرت جام پیایا، بھر پیالہ ہر ہر گھٹ۔ ساچے مندر آپ بہایا، آون جاون جائے چھٹ۔ ایکا
 منتر نام درڑایا۔ پھر چڑھائے اچی چوٹ، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے ور، لیکھا جانے اوت پوت۔ پوت اوت بنس
 بنساولی، برہما وشن شو روپ درسایا۔ پُرکھ ابناشی کھیل کراونی، کرن کراونہار آپ ہو جایا۔ آپے پکڑے اپنی دامنی، دامنگیر درد ڈکھ ونڈایا۔ آپے میٹے رین
 اندھیری شامنی، شمع دیپک اک جگایا۔ آپے کرے پرکاش کوٹن بھاننی، انھو اپنا روپ درسایا۔ آپے چمکے ایکا دامنی، دمک اپنے وچ رکھایا۔ آپے پوری
 کرے بھاونی، بھاونی بھے نہ کوئے ودھایا۔ آپے کامن آپے کامنی، آپے ست سنوٹھ سمایا۔ آپے نرگن جوت اک وکھاونی، پُرکھ اکال اپنا روپ دھرایا۔
 آپے امرت میگھ برسے ساونی، آپے چارگنٹ رہیا ترسایا۔ آپے نگر کھیڑاوسے گرامنی، آپے ڈھیہہ ڈھیہہ ڈھیہہ رکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، اپنا لیکھا دھر سندیشہ آپ سنایا۔ سنگر پورا ست سندیش، سچکھنڈ نواسی آپ سنایا۔ گر گر داتا نر نریش، شبد ودھاتا وڈ وڈیایا۔ بھگتن دیوے اک
 آدیس، آد جگاد بے پرواہیا۔ ستن میلا کر کر ویس، ویس انیکا آپ دھرائیا۔ گرگھوں رکھائے ایکا ٹیک، بڈھ بیک کرے صفایا۔ گرگھوں لکھے ساچا لیکھ،

ہتھ رکھے نہ کوئے قلم شاہیا۔ ساچے مندر بیٹھا رہیا ویکھ، ویکھنہار دس نہ آئیا۔ جگا جگنتر کرے بھیکھ، نہہکنک نرگن جوتی جامہ پائیا۔ لیکھا چکائے ملا شیخ، قُطب غوث پیر دستگیر ویکھ وکھائیا۔ جگت جہانا مٹے رکیکھ، رکھی منی رہے گُرا لایا۔ منگے منگ سہنسر مکھ شیش، وشنوں وشنوال رلا لایا۔ برہما کھلڑے کر کر کیس، نیوں نیوں بیٹھا سپس جھکائیا۔ شکر منگے اک ادیس، سر رکھ ہتھ سمرتھ پُرکھ بے پرواہیا۔ تیرا میلا ترے ترے دیش، ترے گن تیرے رنگ سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا آپ سمجھائیا۔ لیکھا ہر سمجھائیا، سَنگر پُرکھ سُنجان۔ گُر گُر ناؤں دھرائندا، والی دو جہان۔ بھگتن میل ملائندا، گھر مندر سچ مکان۔ ستن آپ اٹھائندا، دیوے برہم گیان۔ گُرگھ لیکھے لائندا، جن سجن لئے پچھان۔ گُرگھ مارگ پائندا، ایکا لحم دُھر فرمان۔ آد جگادی اپنا ڈھولا آپے گائندا، جگا جگنتر کھیل مہان۔ سَنجک تریتا دوپر پار کرائندا، کلجگ انم ویکھے آن۔ نہہکنکا جامہ پائندا، شبد کھنڈا تیر کمان۔ واسی پُری گھنک آپ اکھوائندا، جودھا سوربیر بلی بلوان۔ ساچا ڈنکا آپ وجائندا، ویکھ وکھائے راج راجان۔ ساچا بنکا آپ سہائندا، بنک دواری سری بھگوان۔ من منکا آپ پھرائندا، جو جن چرنی ڈگے آن۔ ہوئے شکاروگ گوائندا، ایکا سچ نام ندھان۔ جن جنکا ویکھ وکھائندا، گُرگھ ساچے چتر سُنجان۔ دھن دھن جھولی پائندا، دیونہارا مال دھن سچا خزان۔ راؤ رنکا کھیل کھلائندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن بخشے ساچا مان۔ ہر جن ساچے مان چرن دوارے، سَنگر سیوا آپ وکھائیا۔ گُر گُر رُپ لئے اوتارے، گوبند میل سچ ملا لایا۔ استھل سوہن وسدے رہن چبارے، بھگت بھگونت دے صالحیا۔ ستن چاڑھے رنگ اپارے، رنگ مجیٹھی اتر نہ جائیا۔ گُرگھ کوکے کرے پکارے، ہر ہر ایکا رسنا گائیا۔ گُرگھ ڈھیہ ڈھیہ پئے دوارے، نیوں نیوں اپنا سپس جھکائیا۔ سَنگر پورا گُرکھاں اُتوں آپ اپنا آپے وارے، اپنی بھینا آپ چڑھائیا۔ چارے جگ سُن دُلا رے، پتا پوت ویکھ وکھائیا۔ لیکھا جانے اجیت جُجھارے، بھل رہے نہ رانیا۔ فتح زوراور مار لکارے، لہنا دینا دے چکائیا۔ نیلے گھوڑے ہو آسوارے، نیلے والا پھیری پائیا۔ نو کھنڈ پر تھی لگا ویکھے اک اکھاڑے، شاہ پاتشاہ اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ گُرگھ اٹھائے ساچے لاڑے، رنگ بسنتی اک رنگائیا۔ دوس سہائے ستاراں ہاڑے، جو چڑھیا اتر نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گُرگھ ساچے لئے پھڑ، ویکھنہارا تھاؤں تھانیا۔ تھان تھنتر ویکھدا، ویکھنہار کرتار۔ دھارے رُپ دس دسمیس دا، گُر

شبدی لئے اوتار۔ کھجک ویلا انتم ٹھسدا، دھرنی دھرت نہ چکے بھار۔ برہما وشن شو سنگر چرن دوارے لیڈا، دھوڑی منگے خاک اپار۔ پُرکھ ابناشی اپنے اندر
آپے لپیڈا، دس نہ آئے وچ سنسار۔ کرے کھیل کھیٹ دا، بیڑا چلائے وچ منجھدا۔ لیا جنم مہینہ جیٹھ دا، جیٹھا پُت ہر کرتار۔ گرگھیاں اندر وڑ
وڑ ویکھدا، کھیلے کھیل اگم اپار۔ مٹمکھاں نال کرے سنگ جھیر دا، جھڑک جھڑک در دواریوں دئے دُرکار۔ گر گوہند ویلا حق نیردا، نیردا کرے آپ نرنکار۔
اٹا گیرا آپے گیردا، چاروں کُنٹ دئے ہلار۔ کھجک کوڑ کوڑ کُڑیا چھیڑاں چھیڑا، اچی کوکے کرے پکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ
ساجن لائے پار۔ سنگر پورا تاڑدا، دیناں ناتھ دیال۔ مائس جنم تیج سواردا، دوس رین کرے پرتپال۔ کھجک ستیاں واجاں ماردا، شبد دُھن لئے اٹھال۔ گڑھ
توڑے گڑھ ہنکار دا، شبد کھنڈا پھڑ پھڑ ڈھال۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے ویکھنہارا ساچے لال۔ لال انملڑا مانک موتی، گرگھ
مہما کہن نہ جانیا۔ گھر مندر جگدی رہے جوتی، دوس رین نہ کوئی بُجھانیا۔ سرت سوانی رہے نہ سوتی، ستیاں رین نہ کوئی وہانیا۔ سنگر پورا کڈھے واسنا کھوٹی،
جگت بناس دئے گوانیا۔ پھڑ چڑھائے ساچی چوٹی، چت وت ٹھگوری کوئے نہ پانیا۔ ہتھ پھڑائے نام سوٹی، دُو نگھی کندر پار دکھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
آپ اپنی جوت دھر، دُکھ درد دئے گوانیا۔ دُکھ درد در چھٹیا، نرمل ہویا سریر۔ آپ سہائی ساچی رُتیا، کڈھے ہوئے پیر۔ دین دیالا ایکا ٹھیا، امرت بخشے
ٹھانڈا سیر۔ ناتا توڑے جوٹھا جھوٹھیا، وڈ داتا گنی گہیر۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بخشنہارا ساچا نیر۔ نرمل نیر آتم جیا، برہوں اگن مٹانیا۔
گرگھ ورلے مات پیا، نام خُماری اک دکھانیا۔ ناتا توڑے ساڈھے تن ہتھ سیاں، در گھر ساچے وٹی ودھانیا۔ سنگر ملیا ساچا پیا، پیت پیتمبر سیس سہانیا۔ گرگر
کرے اپنا ہیا، گرگھ وڈ وڈیا۔ بھگتن اندر آپے تھیا، تھر گھر واسی بھو نہ رانیا۔ ستن اندر بیجیا بیا، رکت بوند نہ کوئے دکھانیا۔ گرگھیاں کرائے ساچا ہیا،
ہر کے پوڑے آپ چڑھانیا۔ گرگھ تیری دُو نگھی رکھائی ننیہا، ننیہاں ہیٹھ نیوں نیوں اپنا آپ دکھانیا۔ جوت اکالن بنی ترپا، پُرکھ اکال خوشی منانیا۔ جوتی
جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے آپ ترانیا۔ ہر جن دُکھ دلدر ناسیا، مٹیا جگت اندھیرا۔ ایکا رسنا پوجا پاٹھیا، من انتر چاؤں گھنیرا۔
جگت وکارا وچوں کاٹیا، پنچم پنچم ڈھیہہ ڈھیہہ ہوئے ڈھیرا۔ پنڈھ مکایا اوکھی گھاٹیا، سکھ اُتجے نیرن نیرا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر

بسنہارا بیڑا۔ بیڑا بنے سنگرمیت، متر پیارا اک اھوائیا۔ گروگر منتر نام درڑائے ساچاگیت، گرہ گرہ ویکھ وکھائیا۔ پنچ تت تن کرے ٹھنڈا سیت، ساتک ست ست ورتائیا۔ اک وکھائے ساچی ریت، پتت پُنت بے پرواہیا۔ کایا مندر دیہرا مسیت، گھر ٹھا کر بیٹھا آسن لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھیاں آپ دے بُجھائیا۔ ایک ٹھا کر ایک سوامی، ایک سنگر ناؤں دھرائیندا۔ ایک کرم کرے اُجاگر ہوئے نہکامی، نہکرمی اپنی کل ورتائیندا۔ ایک نگر کھیراوسے گرامی، سچ سنگھاسن ایک لائیندا۔ ایک شبد ناد ایک گائے بانی، باون اپنا روپ دھرائیندا۔ ایک امرت ٹھنڈا پانی، آد جگاد آپ ورتائیندا۔ ایک مہما اکھ کہانی، جگ جگ آپ سنائیندا۔ ایک راجا ایک رانی، ایک تخت آپ وڈیائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی سیوا آپ کمائیندا۔ سنگر پورا سیوا کر، سیوادار اھوائیا۔ گر گر روپ مات دھر، دھرت دھول دے وڈیائیا۔ بھگت پھڑائے اپنا لڑ، چھٹ کدے نہ جائیا۔ سنتن اندر آپے وڑ، ورن گوت دے گوائیا۔ گرگھیاں گھر وچ وکھائے گھر، گھر گھر دیپ جوت رُشنائیا۔ گرگھیاں چکائے جھوٹھا ڈر، بھانڈا بھرم بھو بھنائیا۔ ساچا گھاڑن آپے گھر، ایہرن مت ویکھ وکھائیا۔ جت پہارا ویکھے در، اپنی پون پون ہلایا۔ دھیرج سنا آپے بن، اپنی کل آپ ورتائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی بنت آپ بنایا۔ نہ کوئی وید دے ہتھیار، اپنا گھاڑن آپ گھرائیندا۔ جت پہارا نہ کوئی سنیار، اگنی تت نہ کوئی ملائیندا۔ ایہرن مت نہ کوئے اُجیار، ہٹھ مٹھ نہ کوئے ٹھگائیندا۔ ٹھانڈے گھر بیٹھ سچی سرکار، ساچی کھیل آپ کھلائیندا۔ ایک منتر کر تیار، اپنا فرنا باہر کڈھائیندا۔ آد جگادی پاوے سار، جگ جگ ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، و سر کدے نہ جائیندا۔

★ ۵ بھادروں ۲۰۱۷ بکرمی گردیال سنگھ دے گھر رامووالا ضلع فروزپور ★

پُرکھ اگمڑا بے پرواہ، الکھ ابھیو بھو نہ رانیا۔ ست ستوادی سچا شہنشاہ، شاہ پاتشاہ آپ اھوائیا۔ سچکھنڈ نواسی سچ ملاح، ساچا بیڑا رہیا چلائییا۔ جگ جگنتر چلائے اپنا ناں، ناؤں نر نکارا آپ پرگٹائییا۔ کرے کرائے سچ نیاں، نرگن اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جونی رہت

آپ اکھوائیا۔ جوئی رہت پُرکھ اکالا، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ شاہو بھوپ دین دِیالا، دیناں ناتھ آپ اکھوائیندا۔ جُگا جُگتتر اوٹری چالا، چال نرالی اک رکھائیندا۔ وسنہارا سچھنڈ سچّی دھر مسالہ، ہر مندر سوبھا پائیندا۔ تخت نواسی تخت نرالا، پُرکھ ابناشی آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، انہو اپنارُپ وٹائیندا۔ انہو رُپ سری بھگوان، رُپ رکھ نہ کوئے جنائیا۔ ساچے تخت سچ راجان، راج راجانا سوبھا پائیا۔ ست ستوادی ست نشان، ستگر ساچا آپ جھلایا۔ اینکارا اک اکلا دیونہارا دھر فرمان، دھر دی بانی بان چلایا۔ پاوے سار دو جہان، پُریاں لوآں ویکھ دکھایا۔ برہمنڈ کھنڈ ہوئے پردھان، اکھ اگوچر اگم اتھا، دس نہ آئیا۔ لکھ چوراسی جیو جہان، جاگرت جوت کرے رُشائیا۔ ویس اولٹا اگن ندھان، نرگن سرگن رُپ وٹائیا۔ گرگر رُپ ہوئے آپ مہربان، شبدي ڈنکا اک وجائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ستگر ساچا ساچی بیج آپ سہائیا۔ گرگر کھیل اگم اپار، نرگن سرگن آپ کرائیندا۔ لوک ماتی لے اوتار، بیج ت کایا چولا آپ ہنڈھائیندا۔ ایکا برہم کرے وچار، پاربرہم ویکھ دکھائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن میت مرار، ہر پُرکھ نرنجن کھیل کھلاییندا۔ اینکارا کنت بھتار، آد نرنجن سنگ نبھائیندا۔ ابناشی کرتاگپت ظاہر، سری بھگوان بھيو کھلاییندا۔ پاربرہم نرکار ساکار، اپنی کل دھرائیندا۔ شبد وچولا بن سنسار، ساچا ڈھولا آپے گائیندا۔ تولا بنے تولنہار، ایکا کنڈا ہتھ اٹھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی دھارا آپ دکھائیندا۔ گرگر ہر ہر کھیل اپارا، قدرت قادر آپ کرائیا۔ نور الاهی ہو اُجیارا، ایکا کلمہ آپ پڑھایا۔ شاستر سمرت وید پُراناں وسے باہرا، بھيو ابھیدا بھيو چھپایا۔ سادھ سنت رہے پکارا، آد جُگاد اک لولائیا۔ سرگن نرگن بن بھکھارا، اگے اپنی جھولی ڈاہیا۔ آد جُگادی اک ورتارا، ستگر سچا آپ اکھوائیا۔ گرگر کرے ساچی کارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن داتا پُرکھ بدھاتا، بے عیب آپ اکھوائیا۔ گرگر سورا سورپر، ساچے تخت سہائیندا۔ لیکھا جانے شاہ حقیر، راؤ رنگ راج راجان ویکھ دکھائیندا۔ ایکا بخشے امرت آتم ٹھنڈا سیر، آد جُگادی آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا گر لیکھا جانے اپنا دھر، دھر دا لیکھا آپ سمجھائیندا۔ گرگر ہتھ وڈایا، ہر ساچا شبد جنائیندا۔ لکھ چوراسی آپ سمجھایا، بھرم بھلیکھا بھرم مٹائیندا۔ برہم گیان اک درڑایا، برہم میلا آپ کرائیندا۔ نیز نین اک کھلایا، اگیان اندھیر چکائیندا۔ شبد ناد دُھن وجایا، انحد ساچی سیوالائیندا۔ آتم سیجا

مُنڈڑا، جوت نرنجن کر پردھان۔ گیت سہاگی اک سُنڈڑا، سو پُرکھ وڈ مہربان۔ ہنگ برہم میل ملنڈڑا، ناتا تئے پنج شیطان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتن دیوے بھگتی دان۔ بھگت بھگونت گھر سہایا، دوس رین پر بھات۔ سنگر ساچارنگ رنگایا، بیٹھا رہے اک اکانت۔ گر گر اپنا رُپ وٹایا، دیونہارا ساچی دات۔ ہر بھگت اپنے لیکھے لئے لگایا، آد آت پچھے وات۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چرن کول بندھائے نات۔ چرن کول جن ناتا جوڑیا، گھر پایا بے پرواہ۔ شبد ملائے گر وگر گھوڑیا، ویکھ وکھائے شہنشاہ۔ بھگتاں اتم آپے بہڑیا، لوک مات ہوئے سہا۔ جگا جگنتر پھرے دوڑیا، وسنہارا ساچے تھاں۔ چوتھے گھر لایا پوڑیا، آپ اپنا پندھ مکا۔ رس ویکھے مٹھا کوڑیا، اپنا رس آپ وکھا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتن پکڑنہارا بانہہ۔ بھگتن پیچ سوارن، جگا جگنتر ساچی کار۔ سنتاں دیوے نام ادھارن، آپ اپنا کر پیار۔ نرنجن جوتی کر اجیارن، نرنجن نور کرے اجیار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنت وسائے ساچے گھر، آپ وکھائے سچ دوار۔ سنت دوارا سچکھنڈ، سنگر ساچی ونڈ ونڈایا۔ گر گر درس منگن منگ، رسنا جہوانیتر نین جگت جگدیش سیس جھکایا۔ سور اُربنگ لائے انگ، وجائے نام مردنگ کرے شنوایا۔ آتم پیچ پلنگ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنتن میللا میل ملایا۔ سنتن میل ملنڈڑا، کر کرپا گن ندھان۔ لوک مات ویکھ وکھنڈا، لکھ چوراسی کر پچھان۔ آپ اپنے آپ اٹھنڈا، دیونہارا دھر فرمان۔ شبد انادی راگ سُنڈڑا، آپ سنائے اپنے کان۔ گھر مندر جوت جگنڈا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنتن بخشے چرن دھیان۔ سنت ملاوا ایک ہر، ہر جو ویکھ وکھایا۔ ناتا توڑے نو در، جگت واسنا رہے نہ رانیا۔ آشا ترسنا جائے مر، مایا ممتا نہ کوئے ستانیا۔ ور گھر پائے ایک نر، نرنجن اک ہنڈھانیا۔ نرنجو چکائے جگت ڈر، بھے بھیانک ہوئے سہانیا۔ اک نہائے ساچے سر، امرت سرور آپ بھرانیا۔ درس دکھائے آگے کھر، نرنجن سرگن رُپ وٹانیا۔ اپنی و دیا آپے پڑھ، ساچے سنتاں کرے پڑھانیا۔ نہ کوئی چوٹی نہ کوئی جڑ، سچکھنڈ دوارے بیٹھا آسن لایا۔ نہ کوئی سکے گھاڑن گھر، نیتر نین نہ کوئے وکھانیا۔ اپنے مندر بیٹھا وڑ، پار برہم وڈی وڈیا یا۔ سنتن پھڑائے اپنا لڑ، جگ جگ اپنی کھیل کھلایا۔ آپے توڑے ہنکاری گڑھ، نون سو اکھر آپ سمجھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنتن ست ست ورتانیا۔ ست ستوادی ست بھنڈارا، ہر سنتن آپ ورتانیدا۔ سو پُرکھ نرنجن کھیل

نیارا، زرِ گن اپنا آپ کرائیندا۔ ہر پُرکھ زرِ جن سانجھ یارا، سگلا سنگ وکھائیندا۔ اینکارا پاوے سارا، اپنی دھارا آپ بندھائیندا۔ آد زرِ جن ہو اُجیارا، گھر دپیک
 جوت جگائیندا۔ ابناشی کرتا لائے نعرہ، اُچی کوک آپ سٹائیندا۔ سری بھگوان بول جیکارا، اپنی کل آپ ورتائیندا۔ پاربرہم پر بھ اپنا کر پسارا، اپنی رچنا ویکھ
 وکھائیندا۔ ترے گن تت آپ وچارا، ترے ترے میلا آپ ملائیندا۔ وشن برہما شو کرتیارا، نیارا مارگ آپے لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، ستن روپ آپ سمجھائیندا۔ وشن وٹایا روپ ہر، برہم برہم جوت جگائیا۔ شکر اپنے اگے دھر، ویکھے شہنشاہیا۔ تئاں پھڑایا ایک لڑ، چھٹ کدے نہ
 جائیا۔ اپنا گھاٹن آپے گھر، آپے بھانڈے بند کرائیا۔ اپنے اندر آپے وڑ، آپے آسن لائیا۔ اگنی ہون نہ جائے سڑ، نہ مرے نہ جائیا۔ اپنی کرپا آپے کر،
 اپنی وست جھولی رہیا پائیا۔ برہم دیونہارا ور، لکھ چوراسی رچن رچائیا۔ ایش جیو ایک گھر، بیٹھا سچ ہنڈھائیا۔ دھرنی دھرت دھول دھرناپت، دھر دھر اپنی
 دھیر دھرائیا۔ رکت بوند نہ دے رت، رتی رت نہ جوڑ جڑائیا۔ روپ آکارا نہ کوئے پنج تت، ساکار نہ کوئے وڈیائیا۔ کھیلے کھیل ہر کملاپت، ناری سچ نہ
 کوئے ہنڈھائیا۔ اپنی وست اپنے اندر رکھ، آپے ویکھے ویکھنہارا دس نہ آئیا۔ سرب کل آپے سمرتھ، سمرتھ ہتھ وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، لکھ چوراسی بھانڈا گھڑیا، زرِ گن سرگن اندر وڑیا، اپنی وڈیا آپے پڑھیا، برہما گھ چار صلاحیا۔ چار گھ صلاحن، چار جگ رچن رچائیا۔ اپنی جہوا
 آپے گائن، چار وید کرے پڑھائیا۔ چار بانی رنگ رنگائن، چارے کھانی بھو گھلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی مہما اپنے ہتھ رکھائیا۔
 لکھ چوراسی کرپسار، پنج تت چولا آپ ہنڈھائیندا۔ گھر وچ گھر کرتیارا، گھر آسن سچ سہائیندا۔ دیا باقی کر اُجیارا، کملاپتی ویکھ ویکھائیندا۔ بوند سوانتی ٹھنڈی
 ٹھار، کولا گھ آپ بھرائیندا۔ ساچا ساقی ہو تیارا، بھر پیالہ جام پیائیندا۔ بند تاکی کھول کواڑ، انحد تال و جائیندا۔ اندر بیٹھا مارے جھاکا سر جنہارا، گھ اپنا
 پردہ پائیندا۔ اپنی پچھے آپے واتی پرگٹ ہووے وچ سنسار، بھگوان ستن اپنا روپ درسائیندا۔ پھڑ پھڑ باہوں جائے تار، بھو ابھیدا آپ گھلائیندا۔ اٹھے پہر
 اک گفتر، گفتم اپنی آپ سٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچی وست، اپنی کرن اک اک نال ونڈ ونڈائیندا۔ اک کرن رچ
 برہمنڈ، اک اک وچ کائیا۔ اک اک کرے کھنڈ کھنڈ، اک اک لیکھا لکھ نہ پائیا۔ اک اک اپنی ونڈن ساچی ونڈ، اک ایک اک آپے دے ملائیا۔ برہم

منگے ساچی منگ، اپنے آگے جھولی ڈاہیا۔ پُرکھ ابناشی سورا سرننگ، سور پیر آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے دیوے اپناور، سنتن
 آنتر اپنی بوجھ بُجھایا۔ سنتن آنتر کرن کٹاکس، تیر نرالا آپ لگائیندا۔ من وکار مارے راکشس، رکھشش اپنے ہتھ رکھائیندا۔ اپنی کرائے آپ شناخت، اپنا
 پردہ آپے لائیندا۔ اپنی بخشے آپ وراشت، اپنا لیکھا جھولی پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتن دکھائے ساچا گھر، گھر ساچا آپ سہائیندا۔
 سنتن پردہ لائیندا، دُئی دوتی دے اُتار۔ ایکا امرت جام پیندیا، کایا کرے ٹھنڈی ٹھار۔ ساچا منتر اک درڑائیندا، سو پُرکھ نرنجن کرپا دھار۔ ہنگ برہم
 میل ملائیندا، میل ملاوا اگم اپار۔ ہڈ ماس ناڑی چم پنچ تت ویکھ دکھائیندا، من مت بدھ پائے سار۔ خوشی غم نہ کوئے جنائیندا، ہرکھ سوگ و سیا باہر۔ ساچی
 چوگ اک چکائیندا، مانک موتی کر تیار۔ سرتی سوتی آپ اٹھائیندا، شبد سوٹی پھر ہتھیار۔ کوٹن کوٹی پاپی ترائیندا، کرپا آپ نرنکار۔ واسنا کھوٹی باہر
 کڈھائیندا، تریا ویس نہ کرے کبدھی نار۔ نرمل دیا جوت جگائیندا، دوس رین ہوئے اجیار۔ ساچا ناد شبد وجائیندا، دُھن آتمک سچّی ڈھنکار۔ سنتن پردہ آپے
 لائیندا، شبد وچولا بن سنسار۔ اپنا لیکھا آپ جنائیندا، پُرکھ ابناشی میت مُرار۔ بھرم بھلیکھا سرب کڈھائیندا، ہوئے ہنگتا روگ نوار۔ ایکا اکھر آپ سکھائیندا،
 نش اکھر دے آدھار۔ ساچے سنتاں سوال آپے حل کرائیندا۔ دوسر پٹی کوئے نہ کرے تیار۔ ہور تاپا نہ کوئے دکھائیندا، پورن گر اک اوتار۔ پورب لکھیا
 لیکھا جنائیندا، آپ اپنی کر وچار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنتن بخشے چرن پیار۔ سنتن ہر رنگ مانیا، دیونہارا دین دیالا۔ اپنا آپ لوک
 مات پچھانیا، ناتا تٹا شاہ کنگالا۔ پایا پُرکھ سری بھگوانیا، سنگر پورا گر گوپالا۔ چلے چلائے ساچے بھانیا، جگا جگنتر کھیل نرالا۔ تختوں لاہے راجے رانیاں، جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنتن میلا ساچے گھر، گھر ساچا ایکا جانیا۔ گھر ساچا سچ گر در، گھر ساچے سو بھاپایا۔ سنتن ملیا ایکا ور، ور داتا جھولی پائیا۔
 سچ بھنڈارا دیوے بھر، اتوٹ اتٹ رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سنت کنت ایکا رنگ رنگایا۔ سنت کنت سچ سہائیندا،
 آتم آنتر کر پیار۔ پنگ رنگیلا اک وچھائیندا، جھیل چھیللا ست کرتار۔ اپنی دشا ویکھ دکھائیندا، کر کر چیلہ ایکنکار۔ اپنا قبیلہ آپ بنائیندا، سنت بھگت کر
 اجیار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے دست اگم اپار۔ سنتن دست امولک، جھولی پائیا۔ شبد انادی وجے ڈھولک، در گھر مندر آپ

وجایا۔ ہر کانوں رکھائے کایا گولک، ترے گن اپنا کُنڈا لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو دے گھلایا۔ سنت وجائے سچ نگارہ، مردنگا اپنے ہتھ اٹھائیندا۔ پُرکھ ابناشی کھیل نیارا، جگ کرتا آپ کرائیندا۔ جگا جگنتر لئے اوتارا، لوک مات ویس وٹائیندا۔ بھگت ملائے سچ دوارا، درگاہ ساچی دھام سہائیندا۔ ستن میلا وچ سنسارا، ساکھیات رُپ درسائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت سوالی ویکھ وکھائیندا۔ جگت سوالی، جگت جگ جگ مایا بندھن پائیندا۔ دوہاں ہتھاں رکھے خالی، سرشٹ سبائی آپ بھوائیندا۔ کلجگ رین اندھیری کالی، ساچا چند نہ کوئے چڑھائیندا۔ کام کرودھ کرے دلالی، جوٹھ جوٹھ ونج وکھائیندا۔ اپنی ہتھیں بوٹا پٹے مالی، ہری سنج کیاری نہ کوئے کرائیندا۔ پھل نہ دے کسے ڈالی، سنمل رُپ سرب لہرائیندا۔ جگت نہ دے کوئے پالی، پرتپالک مکھ چھپائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ویکھے اک سوالی، رسنا جہوا آپ سمجھائیندا۔ بھگت سوال بھگتی دان، بھگون ویکھ وکھائیا۔ ستن مگے ہر ہر نام، ہر ہر جو جھولی پائیا۔ جگا جگنتر پورا کرے کام، کام کامنی دے مٹائیا۔ ویکھنہارا نگر کھیڑا سچ گرام، کایا مائی چام پھول بھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھیو ابھیدا آپ گھلایا۔ سنت سوال سنایا، من مت بُدھ کر وچار۔ پُرکھ ابناشی دیا کمایا، ترے گن مایا وسے باہر۔ اپنات نہ کوئے رکھایا، تتوت لئے ابھار۔ لکھ چوراسی رہیا سمایا، نرگن جوت کر اجیار۔ سرگن ساچا سنگ نبھایا، میل ملائے وچ سنسار۔ گر سکھ ساچی منگ منگایا، گرگھ بنے در بھکھار۔ سنگھ تارا کیوں رہیا گر لایا، پر بھ بھرے وسنت بھنڈار۔ دوجا سوال نہ کوئے جنایا، نہہکرمی کرم رہیا وچار۔ پہلا لیکھا جو لیا لکھایا، کلجگ انتم لاپے بھار۔ ویس انیکا آپ کرایا، داہڑی مچھ دے نہ سرجنہار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا اکھر لئے وچار۔ گر سکھ اکھر اک اک بولیا، ہر ساچا سچ وچار۔ گھٹ مندر بیٹھا بنکے تولیا، ساچا کُنڈا لئے ہلار۔ پچھلا پھولن گر سکھ تیرا کدے نہ پھولیا، اوگن پاپی لئے تار۔ کلر کول آپے مولیا، کھڑی رہے سدا گلزار۔ درس دکھایا اُپر دھولیا، نہہکنکا لئے اوتار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کبڈھ کلکھنی دیوے مار۔ کبڈھ کلکھنی ڈومنی، نار دُہاگن رنگ۔ جگ جگ رہی سو منی، سر چکیا بھار گنڈھ۔ تھان نہ سوہے بھومکا بھومنی، جس گھر بیٹھی دُہاگن اپنی اپنی ونڈن ونڈ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویکھنہارا سرب برہمنڈ۔ سوالیاں حل سوال کرائیندا، سدا ہتھ سمرتھ مہما کتھی نہ جائیا۔ گھڑی پل

مانس جنم لیکھے لائیندا، ول چھل کھیل کرائیا۔ نو جامے مانس جنم دوائیندا، گرسکھ سکھ پھیر بنائیا۔ اک سو اک وار درس دکھائیندا، اک اکلڑا آپ ہو جائیا۔ بال نادانا تارا سنگھ کیوں گھبرائیندا، ہر جو ہر مندر بیٹھا بھل نہ جائیا۔ گرسکھاں دی خاک پھرے چھان دا، اپنی ہتھیں بھار اٹھائیا۔ اپنی گریتی کرتا پڑکھ آپے جاندا، گرسپر دین گواہیا۔ سنت ساچے گھر مل سنگر ہر رنگ مان دا، رنگ رنگ وچ لکائیا۔ ویلا چکھیا بچھ پچھان دا، بچھنہارا اندر بیٹھا تاڑی لائیا۔ ناتا ٹٹیا جگت ہان دا، ہانی ملیا شہنشاہیا۔ بھوچکھیا جگت مکان دا، ہر جو ہر مندر جوت جگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوراسی آپ پچھان دا، بھل رہے نہ رائیا۔ بندھن پائے نام ڈور، اڈول اڈل دیا کمائیندا۔ بھنہارا پنچے چور، کام کرددھ لوبھ موہ ہنکار گوائیندا۔ دیکھنہارا اندھ گھور، جوت نرنجن دیپ جگائیندا۔ شبد سنائے سچی گھنگھور، آپ اپنا بول لائیندا۔ لیکھا چکے تور مور، تیرا تیرا نہ کوئے دکھائیندا۔ شبد چڑھائے ساچے گھوڑ، واگاں اپنے گھر رکھائیندا۔ لگی پریت نبھے توڑ، ادھ وچکار نہ کوئی تڑائیندا۔ ہر جن ساچے لئے جوڑ، آپ اپنا میل ملائیندا۔ منتمکھ درتوں دیوے ہوڑ۔ ہر کاروپ نظر نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہہلنک نرائن نر، گرسکھ نہائے ساچے سر، دُرمت میل آپ دھوائیندا۔ دُرمت میل دیوے کٹ، سنگر ہتھ وڈی وڈیائیا۔ داتا دانی میٹھے پھٹ، ایکارنگن نام رنگائیا۔ امرت آتم دیوے جھٹ، نخبھر جھرنا آپ جھرائیا۔ شبد نگارے مارے سٹ، انحد تال آپ وجائیا۔ آتم بیج سہائے کھاٹ، سری بھگوان اپنا آسن لائیا۔ نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت، ذات پات ورن برن نہ کوئے رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرب جیاں اک گوسائیا۔

★ ۵ بھادروں ۲۰۱۷ پکرمی اُجاگر سنگھ دے گھر رامو والا (نواں) ضلع فروزپور ★

سو پڑکھ نرنجن ٹھانڈا دربارا، درگھر ساچا آپ سہائیندا۔ ہر پڑکھ نرنجن نرگن دھارا، آپ اپنی وچ رکھائیندا۔ ایکنکارا کرپسارا، آپ اپنی کل ورتائیندا۔ آد نرنجن نور اُجیارا، جوتی نور ڈگمگائیندا۔ سری بھگوان سچ سکدارا، ساچا تخت آپ سہائیندا۔ ابناشی کرتا حکمی حکم ورتے ورتارا، دُھر فرمانا آپ

سُہانیندا۔ پاربرہم ورتے ورتاوے سچ بھنڈارا، وڈ بھنڈاری ناؤں دھراہیندا۔ سچکھنڈ دوارا کھول کواڑا، تھر گھر ساچے سوہا پانیندا۔ شبد اگنی سُت ڈلارا، ہر
 نرنکارا آپ اُپجانیندا۔ ایک رنگ رنگے کرتارا، ساچی رنگن آپ رنگانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت اپنے ہتھ رکھانیندا۔ ساچا شبد ہر
 مہربان، نرگن اپنا آپ اُپانیا۔ اپنے مندر بیٹھ مکان، تھر دربارے ویکھ دکھانیا۔ ساچے تخت راج راجان، آسن سنگھاسن سوہا پانیا۔ در درویش بن دربان،
 در بھکھاری منگ منگانیا۔ دست اموک اک مہان، پُرکھ ابناشی اپنے ہتھ رکھانیا۔ دیونہارا ساچا دان، داتا دانی وڈ وڈیانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، اپنا کھیل آپ رچانیا۔ جوتی کھیل پُرکھ اکالا، نرگن نور ڈگمانیندا۔ سچکھنڈ وسے سچّی دھر مسالہ، برہمنڈ سوہا پانیندا۔ جگا جگنتر اولڑی چالا، جاگرت
 جوت آپ جگانیندا۔ اپنا مارگ اک سکھالا، ست ستوادی آپ لگانیندا۔ لیکھا جانے کال مہاکالا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در گھر ساچا
 آپ سُہانیندا۔ مہاگنت انوپ، ہر مندر بہہ بہہ آسن لائیندا۔ آد جگادی ست سروپ، دیا بانی اک جگانیندا۔ ایک دیونہارا دھوپ، شبد انادی تال وجانیندا۔
 آپ سُنائے دہ دشا چارے کوٹ، پاربرہم پر بھ کھیل کھلانیندا۔ اپنے اُپر آپے تھ، تھر گھر ساچے سوہا پانیندا۔ آپے چڑھیا ساچی چوٹ، ساچا تخت آپ
 سُہانیندا۔ دو جہاناں اپنی رکھے آپے اوٹ، اپنے بھانے آپ رہانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ نگارے لائے چوٹ۔ سچ نگارہ ہر نرنکار،
 درگاہ ساچی آپ رکھانیا۔ شبد اناد سچّی ڈھنکار، ہر مندر آپ وجانیا۔ سُنے سُنائے سُننہار، گھر گسبھیر بے پرواہیا۔ گاوٹ گائے اگم اپار، راگ راگنی نہ کونے
 الایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی شبد دے وڈیانیا۔ شبد وڈا ہر وڈیانیندا، وڈ داتا بے پرواہ۔ شبد اپنا روپ پرگٹانیندا، جوتی جوت جوت
 جگا۔ شبد ساچا مارگ لائیندا، لوآں پُریاں محل وسا۔ شبد ایک رنگ رنگانیندا، برہمنڈ کھنڈ رچن رچائے تھاؤں تھاں۔ شبد ایک حکم سنانیندا، نرگن سرگن روپ
 لئے وٹا۔ شبد ایک ویکھ دکھانیندا، وشن برہما شو پکڑے بانہہ۔ شبد ترے گن پندھ چکانیندا، رجو طمو ستو پکڑنہارا بانہہ۔ شبد ایک گن جنانیندا، پنچ تت ساچی
 گودی لئے بہا۔ شبد ایک ناد وجانیندا، بودھ اگادھا بھو کھلا۔ شبد ایک حکم جنانیندا، برہما چارے ویداں دے لکھا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 اپنی اچھیا شبد اُپجانیندا۔ شبد سندیشہ ہر نرنکار، اپنا آپ سنانیا۔ شبد نریشا وڈ سنسار، سکدار سچا پاتشاہیا۔ شبدی کرے کرائے ساچی کار، کرتا پُرکھ اپنی کھیل

کرایا۔ شبد شبدی شبد دوار، شبد اشٹ دیو روپ وٹایا۔ شبد کنت شبد بھتار، شبد ناری سنج وچھایا۔ شبد گیت گوہند گائے منگلاچار، شبد امرت میگھ برسایا۔ شبد وکھائے ٹھانڈا در دربار، تھر گھر ساچا آپ کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا بخشے شبد سچی سرنایا۔ شبد سورا ہر بلوان، مہماگنت گنی نہ جایا۔ سو پُرکھ نرنجن دیوے مان، ہر پُرکھ نرنجن ہوئے سہایا۔ اینکارا وڈ داتا دانی دان، ساچی وست امولک ایکا جھولی پانیا۔ آد نرنجن کھیل مہان، جوتی نور کرے رُشٹایا۔ ابناشی کرتا بخشے اک دھیان، دوجا در نہ کوئے دکھایا۔ سری بھگوان نظری آئے ایکا کاہن، ایکا منڈل ساچی سخیاں نانچ نچایا۔ پاربرہم ہوئے گہبان، نج نیز اک درسایا۔ شبد گر آد جگاد رکھے اپنی آن، نہ مرے نہ جایا۔ جگا جگنتر ہوئے بے پچان، دس کسے نہ آئی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا شبد دئے وڈیایا۔ شبد داتا پُرکھ بدھاتا، پاربرہم اکھوانیدا۔ شبد پتا شبد ماتا، شبد روپ انوپ دھرائیندا۔ شبد دوس شبد راتا، رو سس سورج چن آپ چڑھائیندا۔ شبد پوجا شبد پاٹھا، شبد منتر نام درڑائیندا۔ شبد سروور تیرتھ تاتا، گھر گھر تال سہائیندا۔ شبد کھیلے کھیل بازی گر ناٹا، سوانگی اپنا سانگ رچائیندا۔ شبد سویا آتم سیجا ساچی کھاتا، کایا مندر اندر آسن لائیندا۔ شبد کھولے چوڈاں ہاٹا، چوڈاں طبقات پھول بھلاییندا۔ شبد چلائے جگا جگنتر اپنی گاتھا، ایکا اکھر آپ پڑھائیندا۔ شبد روپ وٹائے تریلوکی ناتھا، بھو بھیدا بھو رکھائیندا۔ شبد گر سرب کلا سمراتھا، عقل کل دھاری اپنا ناؤں وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا شبد ایکا ہر، ایکا گر گر بندھن پائیندا۔ ایکا شبد گردیو اشٹ، آد جگاد سمایا۔ ایکا روپ درسائے سرب سرشٹ، ویس اینکا آپ دھرایا۔ لیکھا جانے جگت پروشٹ، گھڑی پل لیکھ لکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر نرنجن اپنا کھیل کھلایا۔ نرنجن شبدی دھار، ست پُرکھ نرنجن آپ چلایا۔ نرنجن جوت نراکار، نرویر روپ وٹایا۔ نرنجن کوٹ کرتیار، محل اٹل سو بھاپایا۔ نرنجن بھوپ بن سکدار، تخت تاج رہیا ہنڈھائیا۔ نرنجن چاروں کوٹ ہویا خبردار، آلس نندرا وچ نہ آئی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرنجن شبد سورا سربنگ، جگ جگ وجائے اک مردنگ، تریا ناد ہتھ اٹھایا۔ تریا راگ ہر ترانہ، پُرکھ ابناشی آپے گائیندا۔ ساچے مندر ہو پردھانا، آپ اپنا تال وچائیندا۔ سچھنڈ دوار جھلائے اک نشانہ، نام نشانہ ہتھ اٹھائیندا۔ پُرکھ پُرکھوتم وڈ مہربانا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مندر آپ سہائیندا۔ ساچا مندر تریا راگ،

ترے گن بھیو نہ رانیا۔ پاربرہم پر بھ گائے آد جگاد، سُر تال نہ کوئے رکھایا۔ نش اکھر ویکھو بودھ اگادھ، رُوپ رکھ نہ کوئے درسایا۔ لیکھا جانے برہم برہما، بھیو ابھیدا بھیو چکایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مندر آپ سہایا۔ تریا راگ شبد تُرنگ، ترے کال درسی آپ دوڑانیا۔ زرویر وجائے اک مردنگ، مورت اکال سیو کمائیا۔ پُرکھ اکال نبھائے ساچا سنگ، کرنی کرتا کرتا پُرکھ اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ ساچے مندر آپے لنگھ، سری بھگوان سو بھاپائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک شبد ایک ناد، آپ وجائے آد جگاد، جگ جگ تار ستار آپ ہلایا۔ تریا راگ سنانیندا، ہر سنگر سچا شہنشاہ۔ گر گر آپے میل ملائیندا، سنگر پورا بے پرواہ۔ بھگتن بھو اک چکانیندا، نہ بھو اپنا ناؤں دھرا۔ ستن سکھیا اک سمجھانیندا، ساکھیات جوت دے جگ۔ گر گھ اپنے لڑ بندھانیندا، شبد سرُوپی بندھن پلا۔ گر سکھ سوئے مات اٹھانیندا، لکھ چوراسی پھندن پردہ لاہ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر شبدی بنے ملاح۔ ہر شبد کھیوٹ کھیٹیا، آد جگاد سمائے۔ پُرکھ ابناشی اُچایا بیٹیا، جگ جگنتر سیو کمائے۔ سچکھنڈ دوارے آپے لیٹیا، درگاہ ساچی دھام سہائے۔ اپنا مندر اپنے نیتز آپے پیکھیا، آپے بیٹھا آسن لائے۔ آپے بھوپ نہ زرشیا، حکمی حکم رہیا ورتائے۔ آپے بنے بھکاری در رویشیا، الکھ الکھنا الکھ جگائے۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک شبد دے وڈیائے۔ شبد سلطانا سری بھگوانا، در گھر ساچے سو بھاپانیندا۔ راگ ترانہ ایک گانا، تُرت تریا ناد وجانیندا۔ کرے پرکاش رُو سس بھانا، سورج چن آپ چکانیندا۔ منڈل منڈپ آپ سہانا، شبد شبدی ویکھ وکھانیندا۔ اپنی ہتھیں بٹھے آپے گانا، آپ اپنا سگن منانیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا مندر آپ سہانیندا۔ ساچا گانا ہتھ کرتار، اپنی اچھیا پور کرانیا۔ شبدی شبد کرے ورتار، شہنشاہ صفت صلاحیا۔ جوتی شبدی اک پیار، ایک گھر دے وڈیائیا۔ ساچی چوٹی چڑھ محل مینار، اچاٹلا ویکھے چائیں چانیا۔ ورن گوتی وسیا باہر، نرمل جوت اک رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک شبد ہر اوتارا، گر گر رُوپ وچ سنسارا، بھگتن دیوے نام ادھارا، نام اپنی جھولی پانیا۔ نام ادھارا ہر نرکارا، مہما اکھ کتھی نہ جائیا۔ شاہو بھوپ وڈ سکدارا، میت مرارا دھر دربارا ویکھ وکھائیا۔ آد جگادی کرپسارا، اینکار اپنی کل آپ ورتائیا۔ شبد بھنڈارا ہر ورتارا، دو جہاناں پاوے سارا، لوآں پُریاں پھول پھولائیا۔ لکھ چوراسی کر تیار، اندر باہر گپت ظاہر اپنی سیجا آپ ہنڈھائیا۔ گر پیر لئے اوتارا، سادھاں سنتا

کرے پیارا، انتر منتر نام درڑائیا۔ جوتی باقی کر اُجیارا، کملاپاتی دے سہارا، دوس راتی سیو کمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی رُپ آپ وٹائیا۔ شبدی رُپ وٹائیندا، پاربرہم کرتار۔ اپنے مندر بہہ بہہ، اپنا لیکھا آپ سمجھائیندا۔ گُنوتا گُن وچار۔ کاغذ قلم نہ کوئے رکھائیندا، برہما وشن شو نہ کوئے اُجیار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی ورتے شب ورتار۔ شب ورتایا ہر نرنکارا، اپنی دستو ویکھ وکھائیندا۔ برہمنڈ کھنڈ کر تیار، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔ لکھ چوڑاسی بھر بھنڈار، گھٹ گھٹ واسی ڈیرہ لائیندا۔ جوت پرکاسی وچ سنسار، نرگن سرگن رُپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا شب دیوے ساچا ور، ور داتا درگھر آپے پائیندا۔ شب داتا داتار، درگاہ ساچی دھام سہائیندا۔ جگا جگنتر لے اوتار، لوک مات پھیرا پائیندا۔ سنج تریتا دواپر سادھا سنتاں دیوے اک ادھار، بھگتاں بھگتی ویکھ وکھائیندا۔ گرگر رُپ پرگٹ ہوئے گپت ظاہر، آپ اپنی کل دھرائیندا۔ اُچی کوک کرے پکار، اپنا ڈھولا آپے گائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن کھیل اپار، ہنگ برہم اپنی انس بنائیندا۔ جگت وچولا بن گردھار، شب سوہلا آپ سہائیندا۔ ساچا تولا بنے تولنہار، تیراں تیراں دھار چلائیندا۔ چولا بدلے وارو وار، ایکا جوتی ڈگمگائیندا۔ پردہ اوہلا ویکھے وچ سنسار، بھيو کوئے نہ پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدر گر اک اکھوائیندا۔ ایکا شب ایکا گر، سنگر ساچا آپ اُچجائیا۔ ایکا تال ایکا سر، ایکا ناد وجائیا۔ ایکا چڑھے ساچے گھوڑ، چاروں کُنٹ پھیری پائیا۔ اک اکلارہیا دوڑ، پُرکھ ابناشی وڈ وڈیائیا۔ شب اگئی لائے پوڑ، چوتھا ڈنڈا ہتھ اٹھائیا۔ لکھ چوڑاسی ویکھے جیو جنت مٹھا کوڑ، گلیا کوئی رہن نہ پائیا۔ جن بھگتاں بچھائے لگی اوڑ، سنگر شب امرت جام پیالہ ہتھ اٹھائیا۔ آد جگادی بچھائے اوڑ، آسا ترسنا دے مٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر شبدی شب سمجھائیا۔ گر شب سچا پاتشاہ، مات پت نہ کوئے رکھائیندا۔ آدن آنتا بے پرواہ، نرگن نردھن آپ اکھوائیندا۔ حکمی حکم دے صلاح، شبدر شبدی ناؤں پرگٹائیندا۔ جن بھگتاں بنے پتا ماں، آپ اپنی گود بہائیندا۔ نتھاوایاں دیوے ساچا تھاں، درگاہ ساچی آپ سہائیندا۔ کاگ ہنس لے بنا، مانک موتی چوگ آپ چکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدر بھنڈارا ہر نرنکارا، جگا جگنتر لے اوتار، ایکا گر اک اوتار، شبدر شبدر وچے ودھائیا۔ ایکا مندر اک دربار، ایکا گھر رہیا دسائیا۔ ایکا اندر کر پیار، ساچی سیج رہیا ہنڈھائیا۔ ایکا کھنڈا تیز کٹار، ایکا شستر ہتھ چکائیا۔ ایکا برہمنڈاں پاوے

سار، جیرج انڈاں پھول بھلایا۔ ایک پار کندھا جانے کنار، سبجگ تریتا دواپر آپے پندھ مکایا۔ ایک ویکھے اُچے ٹلے چڑھ مینار، چوٹی پر بت اپنا آسن لایا۔ ایک ڈھیہہ ڈھیہہ پئے چرن دوار، نیوں نیوں اپنا سپس جھکایا۔ ایک در در بنے بھکھار، ایک الفی گل ہنڈھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد گر وسے ایک گھر، گھٹ مندر آپ سہانیا۔ گھٹ مندر ہر سہانیدا، زرگن سرگن کر پیار۔ دھر مسالہ اک دکھانیدا، دھر م دھر می کر وچار۔ دیک جوت جگانیدا، زرگن دیک اک اجیار۔ شبد راگ اک سنانیدا، انحد بول دُھن جیکار۔ امرت جام اک پیماندا، بھر پیالہ ٹھنڈا ٹھار۔ گرگھ ساچے میل ملانیدا، ایتھے اوتھے پاوے سار۔ شبد گر اک سمجھانیدا، ہر مورت اکال۔ کال وچ کدے نہ آئیدا، مہاکال کرے نہ کوئی سوال۔ اپنا بھانا آپ ورتانیدا، جگا جگنتر اولڑی چال۔ کلجگ انتم ویکھ دکھانیدا، سننگر پورا دین دیال۔ جوتی جامہ بھیکھ وٹانیدا، آپے چلے اولڑی چال۔ شبد شبدی ناد و جانیدا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا منگل آپے گانیدا۔ شبد گائے سہاگی گیت، سوبھاؤنت بے پرواہیا۔ پار برہم ابناشی کرتا زرگن بیٹھا رہے اتیت ٹھانڈا سپت، در دربارا آپ سہانیا۔ آد جگادی پت پت پتیت، گر شبد چلائے ساچی ریت، مندر مسیت ویکھ دکھانیا۔ چارگنٹ ایک رنگ رنگائے ہست کپٹ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ انتم ایک شبد دے وڈایا۔ شبد اٹھایا ہر بلوان، لکھ چوڑاسی لئے نچایا۔ ہتھ پھڑایا ہر نشان، لوآں پُریاں آپ جھلایا۔ ایک دیوے دھر فرمان، در گھر ساچے حکم سنانیا۔ نو کھنڈ پر تھی ہوئے خیران، نو ست بھیو نہ رانیا۔ من مت بدھ نہ سکے پچھان، گر مت ہتھ کسے نہ آتیا۔ چارے وید جگت گرلان، پُران اٹھاراں دین دُہانیا۔ گیتا گائے اپنا گان، اٹھ دس دے ودھانیا۔ انجیل قرآن سرب گرلان، ہر دامسلہ حل نہ کوئے کرائیا۔ کھانی بانی پڑھن ودوان، جگت و دیامات وڈایا۔ ہر کارُپ لئے پچھان، پراپنتی رہی گانیا۔ جودھا سوربیر بلی بلوان، زرگن اپنا بل دھرائیا۔ پرگٹ ہووے والی دو جہان، دوئے دوئے اپنا نام دھرائیا۔ گو بند کرے پچھان، لیکھا لکھیا دھر آپ سمجھانیا۔ انند پُرسج مکان، ساڈھے تن ہتھ سمبل نگر آپ دکھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک شبد اپنا آپ درسانیا۔ شبد اپایا آپ ہر، آد جگادی کار۔ اپنا نور آپے دھر، ویکھ دکھائے سرب سنسار۔ لکھ چوڑاسی بھانڈے گھر، آپے بنے ٹھٹھیار۔ گرگھ سجن لئے پھر، جگا جگنتر لائے پار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی دیوے ساچا ور، گھر ساچے سچ

دربار۔ در دربارا کھولیا، کر کرپا گن ندھان۔ شبد امولا آپے بولیا، نرگن سرگن کر چچان۔ کایا پردہ لاہے چولیا، ترے ترے ویکھے جگت دکان۔ لکھ چوراسی
 چھے ڈولیا، چار کُنٹ ہوئے خیران۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج سَنگر شبد ہوئے بلوان۔ سَنگر شبد ساکھیات، گونتا گھر گمبھیریا۔ کلج
 مٹے اندھیری رات، کالا بستر لاہے چیریا۔ چار ورن بنائے ایک ذات، امرت جام پیائے ساچا سیریا۔ چرن کول بندھائے ایکانات، اوچ نیچ شاہ حقیریا۔ اک
 دکھائے پوجا پاٹھ، تیرتھ تٹ بخشے امرت سیریا۔ اک کھلائے ساچا ہاٹ، چوڑاں لوک ہوئے فقیریا۔ پار کرائے انتم گھاٹ، دو جہاناں پنڈھ چیریا۔ کلج
 انتم نیڑے واٹ، کوئی نہ بٹھے کسے دھیریا۔ گھر گھر سوانگی سوانگ کرے نو آنٹ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے توڑے جگت زنجیریا۔
 جگت زنجیر سَنگر توڑ، گرگھاں پنڈھ مکائیا۔ شبد چڑھائے ایک گھوڑ، لوآں پُریاں پار کرائیا۔ نرگن سرگن جائے بہر، جگا جگنتر میل ملائیا۔ کلج انتم بھجھائے
 اوڑ، پریم پیالہ جام پیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، ہر سجن ویکھ دکھائیا۔ ہر سجن گرسکھ مٹھڑا، برہوں روگ نہ کوئی
 دکھائیندا۔ میل ملائے دھام انڈھڑا، چار دیوار نہ کوئے بنائیندا۔ لیکھ چکائے مات گربھ اٹاڑ کھڑا، دس دس ماس نہ کوئے تپائیندا۔ اُجل کرے مات کھڑا، جو
 جن ہر ہر رسنا گائیندا۔ تن وجود لتھا ڈکھڑا، ڈکھ درد نہ کوئی سٹائیندا۔ گرسکھ درس پیاسا رہے کھکھڑا، ترسنا بھکھ جگت آپ گوائیندا۔ سچھل کرائے مات
 کھڑا، جس سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ ترائیندا۔ ہر جن ساچا تاریا، ڈکھ دلدر دے نوار۔ کر کرپا پار
 اتاریا، چھل چھدر نہ مارے مار۔ گھر مندر تیج سواریا، ڈکھی ڈکھڑا چھٹا وچ سنسار۔ اک سنائے شبد جیکاریا، سوہنگ ڈھولا گم اپار۔ بدلے چولا آپ نرنکاریا،
 کلج تیری انتم وار۔ در در گولا بنے بھکھاریا، گرسکھ سجن لئے بھال۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، شبد گر بنائے دلال۔
 مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آد جگاد جگا جگت بھگت بھگونت ساچے سنت کرے کرائے سدا پر تپال۔

★ ۶ بھادروں ۲۰۱۷ بکرمی ہر بنس سنگھ دے گھر پنڈ چوہڑ چک ضلع فرور پڑ ★

سو پڑکھ زرنجن شاہ سلطانا، آد جگاد وڈی وڈیاں۔ ہر پڑکھ زرنجن کھیل مہانا، روپ رنگ نہ کوئی دکھایا۔ اینکارا وسنہارا سچ مکانا، در گھر ساچا آپ سہانیا۔ آد زرنجن جوت مہانا، زرنجن نور کرے رُشانیا۔ سری بھگوان نوجوانا، بردہ بال نہ کوئے اکھوایا۔ ابناشی کرتا دیونہارا دانا، ساچی دست ہتھ رکھایا۔ پاربرہم اٹھائے اک نشانہ، در گھر ساچے آپ جھلایا۔ اک اکلا راج راجانا، تخت نواسی شہنشاہیا۔ در دوار بنے دربانا، آپ اپنی سیو کماںیا۔ جودھا سور پیر بلی بلوانا، بل اپنے وچ رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اگم اگمڑی کار کماںیا۔ اگم اگمڑا ہر زرنکارا، مہما اکھ کتھی نہ جانیا۔ ایکا وسے دھام نیارا، سچ محلہ آپ وسایا۔ سچکھنڈ نواسی کھیل نیارا، زرنجن زرویر آپ کرائیا۔ شاہو بھوپ بن سکدارا، ساچے تخت سو بھاپایا۔ سچ نشانہ کر اجیارا، سری بھگوان آپ جھلایا۔ دو جہاناں پاوے سارا، آپ اپنا بھو کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوت اجالا ہر گوپالا، تھر گھر بیٹھا آسن لایا۔ سچکھنڈ دوارا سو بھاؤنت، سو پڑکھ زرنجن آپ سہانیدا۔ اپنی مہما جانے اگنت، لیکھا لیکھ نہ کوئے دکھانیدا۔ آپے ناری آپے کنت، کنت کنتوہل ساچی سچ آپ ہنڈھانیدا۔ آپ بنائے اپنی بنت، دوسر کوئے نہ سنگ رکھانیدا۔ لیکھا جانے آد آنت، مدھ اپنی کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکلا اینکارا، زرنجن جوتی زرنکارا، ساکار نہ روپ وٹانیدا۔ اینکارا کھیل اپارا، آد جگاد وڈی وڈیاں۔ ساچے دھام وسے وسنہارا، ہنچل دھام محل اٹل آپ سہانیا۔ دیا باقی کر اجیارا، کملا پاتی ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جوئی رہت پڑکھ اکالا، آپے چلے اولڑی چالا، چال زرنالی اک رکھایا۔ چال زرنالی ہر بھگونت، اپنی آپ رکھانیدا۔ کھیلے کھیل جگا جگنت، جگ جگ اپنی دھار بندھانیدا۔ شبد ناد وجائے ساچا تریا ناد سنائے ترننت، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دوارا کھیل اپارا، زرنجن زرنکارا آپ کرائیدا۔ سچکھنڈ دوارا کھولیا، ہر اپنی کرپا دھار۔ سو پڑکھ زرنجن ایکا بولیا، آپ اپنی اچھیا بھر بھنڈار۔ ہر پڑکھ زرنجن وسے کولیا، روپ ریکھ رنگ نہ کوئے وچار۔ اینکارا رہے اڈولیا، اڈول اڈل وڈے پرواہ پروردگار۔ آد زرنجن اپنی جوتی آپے مولیا، نورو نور نور اجیارا۔ سری بھگوان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جانے اپنی کار۔ ساچی کار کرائیدا، ہر

پُرکھ ہر نرنکارا۔ انہو پرکاش آپ دکھائیدا، جوئی رہت کھیل نیارا۔ پُرکھ اکال ناؤں دھرائیدا، عقل کل ورتے ورتھارا۔ اپنا بھو آپ جنائیدا، نرنجے وسے دھام نیارا۔ اٹل محل آپ سہائیدا، سچکھنڈ نواسی سچ دوارا۔ سچ سنگھاسن اک سہائیدا، پُرکھ ابناشن ہو اُجیارا۔ سیس تاج اک کُنائیدا، پنچم روپ اگم اپارا۔ چھپر چھن نہ کوئے جنائیدا، درگھر ساچے کھیل اپارا۔ ست رنگ نشانہ آپ چڑھائیدا، ایکا جوتی ساچی دھارا۔ نرگن اپنا روپ دھرائیدا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا بنک سہائیدا۔ بنک سہائے ہر بھگوانا، ایکا ایک وڈی وڈیائیا۔ ست سرُپ ست نشانہ، درگھر ساچے آپ جھلایا۔ ساچے تخت بیٹھ سچی سرکارا، اک دوار سہائیا۔ ایکا دیوے دھر فرمانا، دھر دی بانی بان لگایا۔ سو پُرکھ نرنجن ہو مہربانا، اپنی دیا آپ کمایا۔ ہر پُرکھ نرنجن کرے دھیانا، آپ اپنا ویکھ دکھایا۔ ایکنکارا اپنے آپ پچھانا، نرگن نرگن ویکھ دکھایا۔ آد نرنجن جوت جگائے اک مہانا، آد جگاد ڈمگایا۔ سری بھگوان ہو پردھانا، گھر در ساچا آپ سہائیا۔ ابناشی کرتا گائے اک ترانہ، ثریاراگ آپ الایا۔ پاربرہم ویکھے پد نربانا، گھر ساچے آسن لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، راج راجان شاہ سلطان آپ اکھوایا۔ شاہو بھوپ بن سیکدارا، ساچے تخت آپ سہائیدا۔ نرگن داتا نرگن بھگھارا، نرگن اپنی بھگھیا اچھیا جھولی پائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ گھلایا۔ بھو گھلایے پاربرہم، اپنا پردہ آپے لاپیا۔ اپنے مندر آپے پئے جم، مات پت نہ کوئے بنایا۔ آپ سوارے اپنا کم، کرنی کرتا کرت آپ کمایا۔ نہ کوئی خوشی نہ کوئی غم، ہرکھ سوگ نہ کوئے وڈیائیا۔ نہ کوئی پون سواسی لئے دم، رسنا جہوا نہ کوئی ہلایا۔ نہ کوئی خوشی نہ کوئی غم، ہرکھ سوگ نہ کوئی جنایا۔ نہ کوئی ترسانہ کوئے تم، آلس نندرا نہ کوئی جنایا۔ نہ کوئی گھڑے نہ دیوے بھن، گھڑن بھنہار بھو نہ آیا۔ نہ کوئی جننی نہ کوئی جن، پوت سپوت نہ کوئی اکھوایا۔ نہ کوئی چھپر نہ کوئی چھن، مندر مسجد گردوار نہ کوئی بنایا۔ نہ کوئی تت نہ کوئی تن، ماٹی خاک نہ کوئی سمایا۔ نہ کوئی دیونہارا ڈن، رائے دھرم نہ کوئے جنایا۔ نہ کوئی چھپر نہ کوئی چھن، مندر مسجد گردوار نہ کوئی جنایا۔ اک اکلا ایک اونکار، سری بھگوان، ابناشی کرتا اپنا روپ آپ پرگٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دوارا کھیل اپارا، نرنکارا آپ کرایا۔ ساچی کھیل کراونہارا، ایکا رنگ سمایا۔ سو پُرکھ نرنجن ہو تیارا، نرگن اپنا ناؤں رکھایا۔ ہر پُرکھ نرنجن بن ونجارا، ساچا ہٹ اک سمجھایا۔ ایکنکارا دست رکھے تھارا،

دیونہارا ہر سبایا۔ آد زرنجن ہو اُجیارا، ایک نور کرے رُشایا۔ سری بھگوان پاوے سارا، اپنا بھیو آپ گھلایا۔ ابناشی کرتا بن ورتارا، ساچا ایک تول تُلایا۔ پاربرہم پر بھ بنے بھکھارا، اپنی اگے جھولی ڈاہیا۔ ست پُرکھ زرنجن آپے جانے اپنی دھارا، دھار دھار وچ ٹکایا۔ آپے کنت آپے نار، ناری زرنجن آپ پرنا یا۔ آپ اُپجائے سَت دُلارا، ہر شبدی ناؤں دھرایا۔ سچکھنڈ سہائے اُچ منارا، تھر گھر اپنا آسن لایا۔ حکمی حکم ورتے ورتارا، دُھر فرمانا آپ جنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سَت دِتا ور، بھل کدے نہ جایا۔ شبد سَت کرے خبردار، ایک حکم جنایا۔ تھر گھر ساچے ہو تیار، آپ اپنی دھار بندھائی۔ پُرکھ ابناشی تیرا حکم سچّی سرکار، نیوں نیوں سیس جھکائی۔ ہوں سیوک سیوادر ہوئے دو جہانا، آد جگاد تیری سیو کمائی۔ تیرا راگ تیرا ترانہ، تیری دُھن تیری شنوایا۔ سچ سلطان توں صاحب گن ندھاننا دانا، ہوں بھکھک بھکھیا در دوارے منگے ایک منگن رہیا منگایا۔ پُرکھ ابناشی کھیل مہانا، سچکھنڈ دوارے آپ کرایا۔ سَت دُلارا کر پروانہ، ایک حکمی حکم جنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ نو اسی کھیل کرے اگم اپار، بھیو ابھید آپ جنایا۔ شبد سَت اٹھ نوجوان، ہر ساچا آپ جگائیندا۔ تیرا میرا اک دھیان، دھیان دھیان وچ رکھائیندا۔ میرا تیرا اک نشان، ایک ایک دکھائیندا۔ تیرا میرا ایک مان، مان اپنے وچ لکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، در سہنجن ہر ہر سو بھا پائیندا۔ سَت دُلارا اٹھیا، دوئے جوڑ کرے ارداس۔ پُرکھ اکال صاحب ساچا ٹھیا، سد سے تیرے پاس۔ لیکھا جانے چارے کوٹ گٹھیا، دہ دشا دیکھے دیکھنہار پوری کرے آس۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا سچ دھرواس۔ سچ دھرواسا سَنگر میت، ہر شبدی شبد جنایا۔ پُرکھ ابناشی چلائے اپنی ریت، آپ اپنا بل دھرایا۔ میرا ناد تیرا گیت، گھر گبھیر وڈ وڈیایا۔ تیرا مندر اک اتیت، تھر دربارا آپ دکھایا۔ آد جگادی ٹھنڈا سیت، ساتک سَت سَت ورتایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، اپنا میلا آپ ملایا۔ شبد ملایا ساچا میلا، زرنجن جوت جوت جگائیندا۔ آپے گرو آپے چیل، در گھر ساچے سو بھا پائیندا۔ پُرکھ ابناشی سچن سہیلا، سگلا سنگ نبھائیندا۔ آد جگادی سے اک اکیلا، عقل کل دھاری اپنی کھیل کھلائیندا۔ نہ کوئی وقت نہ کوئی ویلا، تھت وار نہ کوئے دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سَت آپ سمجھائیندا۔ شبد دُلارا جاگیا، زرنجن اپنی لئے انگڑائی۔ ایک اُتجے ہر ویرا گیا، دوسر ہور نہ

ونڈ ونڈائیا۔ سرن سرنائی ساچی لاگیا، نہ مرے نہ جائیا۔ سچھنڈ دوارے پھرے بھاگیا، ملیا میل سچے شہنشاہیا۔ نہ کوئی میل نہ کوئی داغیا، نرمل نور اک
 درسائیا۔ دیا باقی نہ جگے چراغیا، ایک جوتی جوت ڈگگائیا۔ پیا پریتم کنت سہاگیا، ور پایا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی بوجھ آپ
 بُجھائیا۔ ہر ساچا بوجھ بُجھائیندا، شبدی شبد کرتیا۔ اپنا بھيو آپ کھائیندا، نرگن نرگن کرپیا۔ ساچے تخت آپ سہائیندا، شاہو بھوپ سچّی سرکار۔ دُھر
 فرمانا آپ الائیندا، سو پُرکھ نرنجن ہو اُجیار۔ ہر پُرکھ نرنجن ڈھولا گائیندا، ایککارا سُننہار۔ آد نرنجن سنگ بُجھائیندا، سِری بھگوان وجائے تال۔ ابناشی کرتا
 ویکھ دکھائیندا، پاربرہم پر بھ چلے نال نال۔ شبد دُلارا سِیس جُھکائیندا، ست پُرکھ نرنجن کرنی سدا پرتپال۔ در تیرا اک سو بھاپائیندا، جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، دیوے دست سچّا دھن مال۔ دیونہارا ہر نرنکارا، شبد کرے جنائیا۔ اتوٹ اٹھ ہر بھنڈارا، تیرے ہتھ پھڑائیا۔ اپنی کل
 ورتے ورتارا، تیرا رُپ بے پرواہیا۔ تیرا رنگ اگم اپارا، الکھ اگوچر آپ رنگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، شبدی شبد
 دے وڈیائیا۔ شبد سٹ اٹھ دُلا رے، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ تیری سیوا پر اپارے، نرگن نرنکارا آپ لگائیندا۔ برہمنڈ کھنڈ کر پسا رے، لوآں پُریاں تیری
 رچن دکھائیندا۔ رُو س کر اُجیارے، منڈل منڈپ میل ملائیندا۔ نرگن سرگن پاوے سارے، تیرا بندھن اک دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، ایک شبد دتا ور، ایک در بُجھائیندا۔ شبد داتا بولیا، ایک سچ جیکار۔ پُرکھ ابناشی تیرا تولن تولیا، تیرا تیری جانے دھار۔ تیرا رُپ میرا وچولیا، دو
 جہاناں سچ پیار۔ سچ بھنڈارا ایک کھولیا، کریا ونج ونج وپار۔ تُوں بد لہنہارا اپنا چولیا، ہوں سیوک سیوادار۔ در بھکھاری بیٹھا گولیا، گرہ مندر کرے نمسکار۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھالنے وچار۔ پُرکھ ابناشی جانا، بھيو ابھیدا بھيو۔ اپنا رُپ آپ پچھانیا، ایککار بن نہکیو۔ اپنا مندر آپ
 سہانیا، آپے کرے ساچی سیو۔ آپے ورتے اپنے بھانیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل الکھ ابھيو۔ الکھ ابھيو اگم اتھا، اپنی رچنا
 رچائیندا۔ شبدی شبد بن ملاح، ساچا بیڑا آپ ترائیندا۔ حکمی حکم حکم صلاح، دُھر فرمانا آپ جنائیندا۔ اپنا ناؤں آپ پرگٹا، ناؤں نرنکارا آپ دھرائیندا۔ اپنا
 مندر آپ سہا، سچھنڈ دوارے سو بھاپائیندا۔ تھر گھر ساچے جوت جگا، رُپ انوپ آپ ہو جائیندا۔ ساچے شبد میل ملا، میل ملاوا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، دُھر فرمانا اک الائیندا۔ دُھر فرمان الایا، زرِگن اپنی کر وچار۔ ساچے شاہ تھم سنایا، بیٹھ تخت ساچے دربار۔ درگاہ ساچی دھام سُہایا، آپ اپنی کرپا دھار۔ دُوسر سنگ نہ کوئے رلایا، نہ کوئی میت مُرار۔ گر پیر اوتار نہ کوئے اکھوایا، نہ کوئی سادھ سنت کرے پیار۔ بھگت بھگونت نہ کوئے گایا، نہ کوئے سکھ سچن سوہے بنک دوار۔ گرگھ رنگ نہ کوئے رنگایا، رنگے رنگ نہ رنگنہار۔ لکھ چوراسی نہ کھیل کھلایا، زرِگن سرِگن نہ بنھے دھار۔ دھرت دھول نہ کوئے سُہایا، جل بنب نہ کوئے پسار۔ جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ نہ ڈیرہ لایا، سمنڈ ساگر نہ وسے دُونگھی غار۔ جل تھل مہینل نہ کوئے رکھایا، اُچے ٹلے نہ دے ہلار۔ راگ ناد نہ کوئے سنایا، نہ کوئے گائے اپنی وار۔ برہم برہمادی نہ کوئے دسایا، گنگن منڈل منڈپ نہ کوئے وچار۔ برہما وشن شو نہ کوئے رکھایا، ترے گن مایا نہ کوئے ورتار۔ اک اِکلا سچ سَنگھاسن بیٹھا آسن لایا، پُرکھ ابناشی کھیل اپار۔ ساچا شبد آپ اُچایا، اپنی اچھیا کر بھر بھنڈار۔ اپنا ور جھولی پایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچے شبد دیوے ور، ایکا سکھیا سچ سمجھایا۔ ساچی سکھیا ہر سمجھائیندا، شبدی شبد اگئی بول۔ سَت ڈلارا آپ اُٹھائیندا، آپے وسنہارا کول۔ تیری سیوا سچ کرائیندا، پورا کرے تیرا قول۔ لوآں پُریاں تیری رچن دکھائیندا، برہمنڈ کھنڈ وچے تیرا ڈھول۔ رُوسس تیری انس بنائیندا، گنگن گلگنتر تولے تیرے تول۔ جل بنب تیرے چرن سُہائیندا، دھرت دھول جائے مول۔ برہما وشن شو تیری گود بہائیندا، تُوں دیونہارا ساچی پائل۔ ترے گن تیرا رنگ رنگائیندا، آد جگادی رکھے اڈول۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد داتا پُرکھ بدھاتا، ایکا اک آپ اکھوائیندا۔ ہر سچا سچ جنایا، سُن لال املڑے لال۔ لکھ چوراسی تیری ونڈ ونڈایا، تیرے چرن بہائے کال مہاکال۔ وشنو تیرا رنگ رنگایا، آپے بنے دلال۔ گھر مندر ویکھ دکھایا، نا بھی کول لئے اُچھال۔ ساچا بھل اک کھلایا، رنگ چاڑھے لال گلال۔ اندر باہر آپ سائیا، ویکھنہارا پت ڈال۔ پار برہم برہم اپنا رُپ وٹایا، ہڈ ماس ناڑی نہ دسے کھال۔ رکت بوند نہ کوئے ملایا، دس دس ماس نہ کوئے پرتپال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا شبد دے وڈیایا۔ شبد ہلارا ساچے سَت، ہر ساچا آپ دوائیندا۔ کرے کھیل ابناشی اچت، بھيو کوئے نہ پائیندا۔ آپ سُہائی اپنی رُت، وار تھت نہ کوئے دکھائیندا۔ کرے کھیل ابناشی اچت، اپنا بندھن آپ رکھائیندا۔ نہ کوئی قلعہ نہ کوئی کوٹ، چار دیوار نہ کوئے بنائیندا۔ نہ کوئی نگارہ نہ

کوئی چوٹ، نہ تال کوئی و جائیندا۔ پُرکھ اکال ایکا اوٹ، ہر شبدی شبد سمجھائیندا۔ آد جگاد بھنڈارا دئے اک اتوٹ، کٹھ کدے نہ جائیندا۔ ویس وٹائے کوٹن کوٹ، تیری دھار وچ ٹکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا شبد ایکا رنگ رنگائیندا۔ رنگے رنگ رنگنہارا، رنگ رنگ وچ چڑھائیا۔ دیوے سچ سچ ہلارا، ہر ہر مہما کہن نہ جائیا۔ کرے کھیل اپرا، در گھر ساچے سو بھاپائیا۔ آپے ونج آپ ونجارا، آپے ساچا ہٹ گھلائی۔ برہما وشن شو کر تیار، ترے گن مایا جھولی پائیا۔ پنچ تت تت کر پیارا، گھر گھر بیٹھا سو بھاپائیا۔ آپے گائے اپنی وارا، بودھ اگادھ وڈی وڈی پائیا۔ کرے کھیل سچی سرکارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ایکا ونڈن ونڈ ونڈائیا۔ پُرکھ ابناشی ونڈی ونڈ، ہر شبدی جھولی پائیندا۔ لیکھا جانے کھنڈ برہمنڈ، چوڈاں لوک ویس وٹائیندا۔ آپے ستا دے کر کنڈ، دس کسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوڑاسی بنت بنائیندا۔ شبد سٹ ساچے پوڑے چڑھیا، ہر ہر درشن پایا۔ شاہ پاتشاہ میرا گھاٹن گھڑیا، بے پرواہ دئے صلاحیا۔ آد جگاد کدے نہ مریا، تیرے تیرے وچ رکھایا۔ تھر دربارا ساچا گھریا، گھر میرا اک وسایا۔ ایکا لڑ تیرا پھڑیا، چھٹ کدے نہ جایا۔ لکھ چوڑاسی بھانڈا گھڑیا، گھٹ گھٹ اپنا آسن لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دے ساچا ور، کون سو ویلا میلا ہوئے ساچے گھر، گھر ساچا لئے سہایا۔ پُرکھ ابناشی بول سناہا، شبد سٹ تیری وڈی پائیا۔ نو سو چرانوے چو کڑی جگ تیری سیوا لایا، لوک مات کرے رُشائیا۔ وشن برہما شو تیرے نال رلایا، حکمی حکم لئے پھرائیا۔ لکھ چوڑاسی ونڈ ونڈایا، انڈج جیرج اُتبیج سبیج چارے کھانی ویکھ وکھائیا۔ تیرا ناد اک وجایا، چارے بانی روپ وٹائیا۔ چارے جگ رچن رچایا، چارے کھ رہیا چارے وید صلاحیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا لیکھا ویکھے تھاؤں تھانیا۔ لکھ چوڑاسی رچیا کاج، ہر سنگر حکم سناہا۔ شبد اگئی سازن ساز، ترے گن میل ملایا۔ پنچم ماری اک آواز، اپ تیج وائے پر تھی آکاش لئے رلایا۔ من مت بدھ دیوے دانج، نرگن اپنی ونڈ ونڈایا۔ تن ماٹی چلائے اک جہاز، ہڈ ماس ناڑی جوڑ جڑایا۔ نرگن بنیا آپ محتاج، گھر گھر وچ دئے اپایا۔ آپ ہوئے غریب نواز، نج گھر بیٹھا آسن لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پاربرہم برہم اپنا ویس وٹایا۔ ویس وٹنڈرا ہر بھگونت، بھگون اپنی دھار چلائی۔ لوک مات اپنی کھیل کھلنتا، ورجنڈی کھوج کھوجایا۔ ایکا ناؤں ندھانا ناد سُننتا، سو پُرکھ نرنجن آپے گائیا۔ ہنگ

برہم پر بھ ویکھ وکھنتا، آپ اپنا نین کھلایا۔ نرگن بنائے نرگن بتا، نرگن چولا تن پہنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی شبد ویکھ وکھایا۔ شبد شبدی کرے پکار، پر بھ اگے سیس جھکایا۔ کون سو ویلا کون کرے وچار، اپنا میلا میل ملایا۔ جو اُپجیا سو بھنے کرے خوآر، گھرن بھنہار تون بے پرواہیا۔ جگ جگ ورتے تیرا ورتار، تیرے بھانے سد رہایا۔ تون کھیلیں کھیل کھیلنہار، خالق خلق رُپ وٹایا۔ تون نورِ الہی بے عیب پروردگار، جلوہ جلوہ آپ دھرایا۔ مقامے حق ہو تیار، درگھر ساچا اک سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک دینا ساچا ور، لکھ چوڑا سی لیا گھڑ، کون ویلے بھن وکھایا۔ پُرکھ ابناشی اک جنایا، ہر ہر ساچا آپ سنائیندا۔ نو سو پُرانوی چو کڑی جگ آپ بھوئیآ، چار چار کرے کڑمائیآ۔ چار وید نہ سکے گایا، مہما اکھ کتھی نہ جائیآ۔ اپنا بھانا اپنے ہتھ رکھایا، جگا جگنتر اپنی ونڈ ونڈائیآ۔ سنجگ ساچا مارگ لایا، ایک برہم دے درسائیآ۔ دوسرے نہ کوئے رکھایا، ترے گن وچ کدے نہ آئیآ۔ جاگرت جوت کرے رُشایا، نور نورانہ ساچا ماہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ کھلایا۔ لکھ چوڑا سی پندھ مُکا ونا، نو نو چار گیڑ ڈائیندا۔ شبد سٹ تیری آسا منسا پور کر آونا، آس نراس نہ کوئے وکھائیندا۔ ثالث بن بن آپے آونا، لوک مات ویکھ وکھائیندا۔ آلس بندرا وچ نہ سونا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ اپنا کھیل کھلاییندا۔ سنجگ ساچا مارگ لاء، لوک مات دے وڈیائیآ۔ سو پُرکھ نرنجن بے پرواہ، ہنگ برہم لئے سمجھائیآ۔ ایک منتر نام درڑا، تن مندر دے سہایا۔ نرگن باقی جوت جگا، اندھ اندھیرا دے گوائیا۔ امرت آتم جام پیا، سر سرور ایک رنگ وکھائیآ۔ بجر کپائی توڑ تڑا، دئی دوتی پردہ لاہیا۔ آتم سیجا آپ سہا، سچ سنگھاسن سو بھاپائیآ۔ شبد انادی ایک ناد وجا، انحد راگ الاہیا۔ پنچم سخیاں لے ایک تھال، تھان تھنتر دے وڈیائیآ۔ میل ملاوا سچ سُبھا، آپ اپنے ہتھ رکھے وڈیائیآ۔ کاغذ قلم کوئی لکھے نہ، ست سنندر مس رو رہی گر لائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک اپنا ویس وٹائیآ۔ سنجگ ویس وٹندڑا، پار برہم کرتار۔ اپنے کھیل آپ کھلندڑا، کھیلے کھیل اگم اپار۔ بھگتن ساچا میل ملندڑا، کایا مندر ہو تیار۔ ستن ساچا راہ وکھندڑا، تھر گھر واسی ایک دھار۔ ایک ہر ہر جاپ چپندڑا، سو پُرکھ نرنجن میت مُرار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ بٹھے اپنی دھار۔ جگ جگ دھار بندھائیندا، دھرت دھول ہو اُجیار۔ ساچا مارگ آپے لائیندا، آپے ویکھے ویکھنہار۔ لکھ چوڑا سی آپ سمجھائیندا، ساچے ستن کر

پیار۔ کایا چولا آپ بدلائیندا، جوتی جامہ بھیکھ نیار۔ ورن گوتی نہ کوئے بنائیندا، ذاتاں پاتاں وسیا باہر۔ ایکا ڈنکا نام رکھائیندا، آپ وجائے وجاونہار۔ راؤ
 رنکاں آپ اٹھائیندا، در گھر ساچا سوہے دربار۔ دربار بنکا آپ سہائیندا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنی کار۔ کرے کار آد زرنجن،
 اپنی کل آپ ورتائیندا۔ داتا دانی درد دُرکھ بھے بھنجن، بھو ساگر بیڑا آپ ترائیندا۔ گرکھاں پائے نیتر نام انجن، اگیان اندھیر چکائیندا۔ دُھر درگا ہی طے
 ساچا سجن، گھر در ساچے اپنا میل ملائیندا۔ نہ گھڑیا نہ بھجن، گھرن بھنہار آپ اکھوائیندا۔ لکھ چوراسی جیو جنت سادھ سنت آد جگاد پردے کجن، نام
 دوشلا ہتھ اٹھائیندا۔ جگ جگ رکھے آپ اپنی لجن، دوسر حق نہ کوئے دکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنی کار، کرے
 کرائے کرنہار، قدرت قادر ویکھ دکھائیندا۔ کلج اتم ویکھ دکھانا، پنچت رہے گر لائیا۔ پُرکھ ابناشی کھیل کھلاونا، نرگن جوت کر رُشنائیا۔ لکھ چوراسی بھانڈا
 ویکھ دکھانا، جگت بیٹھا سچ وچھائیا۔ اندھ اندھیر آپ مٹاونا، کوڑ گڑیا رامیٹے شاہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا جوتی دس اوتار، ایکا
 شبد شاہ سچا سکدار، سنگر ساچا آپ اکھوائیا۔ گو بند سنگھ سنگر پورا، پُرکھ اکال منایا۔ آد جگادی حاضر حضورا، نہ مرے نہ جایا۔ آسانسا آپے کرے پورا،
 دوسر در نہ منگن جایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا اکھر آپ پڑھایا۔ ایکا اکھر آپ پڑھائیندا، آپ اپنا پردہ کھول، پُرکھ اکال دیا کمائیندا۔
 سٹ ڈلارے سے کول، ایکا وست وچ ٹکائیندا، آپ اپنا نام اڈول۔ چنتا فکر نہ کوئی رکھائیندا، برہمنڈ کھنڈ تولے اپنا تول۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، اپنے اندر آپے جائے مول۔ اپنے اندر مولنہارا، نرگن نرگن کھیل کھلائیندا۔ آپے گر گر روپ کر پسارا، لوک مات ویکھ دکھائیندا۔ در دربار کھول
 دوارا، ٹھانڈا گھر آپ وسائیندا۔ آپے پھر تیز کٹارا، اپنے ہتھ چکائیندا۔ آپے شبد بول جیکارا، واہ واہ گرو آپ ہو جائیندا۔ آپے امرت کر تیارا، بھر پیالہ،
 جام پیائیندا۔ آپے کرے سچ پیارا، پتر سنگھڑ آپ بنائیندا۔ آپے رکھے نکھی دھارا، آر پار آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا
 ساچے گھر، گھر ساچا اک دکھائیا۔ کھیلے کھیل پُرکھ اکال، مہما گنت گنی نہ جائیا۔ اپنی کرے آپ پرتپال، آپے ویکھے تھاوں تھانیا۔ اپنا پائے آپ جنجال،
 آپے توڑ تڑائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا رنگ رنگائیا۔ ایکا رنگ سری بھگوان، اپنا آپ جنایا۔ سوربیر وڈ بلوان، ایکا ایک اکھوائیا۔

سَت سرُوپی لے نشان، لوک مات اُٹھ دھایا۔ گر گوہند سنگھ نوجوان، نہ مرے نہ جایا۔ ساچا چلہ تیر کمان، ایک ہتھ اُٹھایا۔ کلجگ انتم ویکھے مار دھیان، چارے کوٹاں پھول بھلایا۔ سرشٹ سبائی دے گیان، گرُو گرنتھ اک وڈیایا۔ جیو جنت ہون بے ایمان، سادھ سنت دھیرج دھیر نہ کوئے دھرایا۔ ناری کنت نہ کوئی کھیلے کھیل مہان، کُنٹ چار سرشٹ سبائی ہوئے ہلکایا۔ اٹھسٹھ تیرتھ نہ کوئی اشان، گنگا گوداوری جمن سُرستی نہ کوئی پار کرایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر گوہند اے سمجھایا۔ بانی سو کوس ویکھ کھڑ، اپنا نین کھلایا۔ دھرنی دھرت دھول دیا کر، ہر ساچا آپ سمجھانیندا۔ پُت سپوٹا دیوے ور، سَت سنتو کھ جھولی پانیندا۔ گیان دھیان اگے دھر، ایک گھ صالاحیندا۔ بھے بھیانک چکے ڈر، نہ بھو بھے دکھانیندا۔ ساچی ترنی جانا تر، سر سرورر اک سہانیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ویلا آپ سہانیندا۔ اپنا ویلا سہاون آئے، پاربرہم وڈی وڈیایا۔ دھولا تیرا بھار چکائے، ہولا بھار اک دکھایا۔ دُشٹ ہنکاری میٹ مٹائے، لوک مات رہن نہ پانیا۔ ایک کھنڈا ہتھ چکائے، دُشٹ دمن اپنا آپ چکایا۔ برہمنڈاں کھنڈاں کھوج کھجائے، ترے بھون پھیرا پانیا۔ اون گون ڈیرہ ڈھائے، کلجگ ویکھے جھوٹھی شاہیا۔ نہ کھنکا ناؤں دھرائے، تیرا شنکا دے مٹایا۔ سنک سندن سنان سنگ رلائے، سنت کمارا ڈھیہ پئے سرناپا۔ براہ یگے رُوپ وٹائے، حیگریپ سچی سرناپا۔ نر نرائن سپس جھکائے، کپل مَن رہیا جس گایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا ہولا بھار کرایا۔ ہولا کراون آئے بھار، دتاترے سپس جھکایا۔ رکو دیو بھو نیار، اپنا رنگ رنگانیندا۔ پر تھو دھرنی پاوے سار، ان دھار دکھانیندا۔ متس میلا اپار، کچھپ ایک بھار اُٹھانیندا۔ دھنتر اوکھد کر تیار، موہن مادھو موہنی رُوپ وٹانیندا۔ پاربرہم ابناشی کرتا ہو تیار، آپ اپنی جوت آد جگاد جگانیندا۔ ہنسا چوگ آپ چکائے، مانک موتی ویکھ دکھانیندا۔ نر سنگھ رُوپ رُوپ دکھائے، بھگت پرہلا گود بہانیندا۔ نر نرائن آپ ہو جائے، بالی بڈھ دھرو سمجھانیندا۔ نر ہر اپنی کھیل کھلائے، گج پھندن پھند کٹانیندا۔ کھتری کھتری ویکھ دکھائے، پارس پرس رُوپ دھرانیندا۔ لکا گڑھ ہنکار تڑائے، راما ہتھ چکر رکھانیندا۔ پیتا سوانی آپ پرنائے، غریب نمانے گلے لگانیندا۔ ست سرورر ویکھ دکھائے، جگت بھیلنی میل ملائیندا۔ اپنا بیڑا آپ چلائے، رُوپ انوپا ناؤں دھرانیندا۔ وید ویاسا لیکھ لکھائے، کواری کتیا بھاگ لگانیندا۔ اٹھاراں پُران آپ جنائے، برہما نارد سنگ رلانیندا۔ باراں اکشر دھار بندھائے، وساد اپنا

رُپ دھرائیندا۔ کاہنا کنس میٹ مٹائے، نام بسری اک سنائیندا۔ مورکٹ سپس ککائے، مکند منوہر لکھمی نرائن ناؤں اُچھائیندا۔ پنجم پانڈو میل ملائے، دروپد لجا آپ رکھائیندا۔ گیتا گیان اک درڑائے، اٹھاراں دھیائے بھیو کھائیندا۔ ارجن شبد اک سمجھائے، ایک بوجھ آپ بھجھائیندا۔ بدر سداما پار کرائے، گھر اونے ساگ بھوگ لگائیندا۔ ایک تندل مٹھ دکھائے، یار یاری آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی کھیل اپارا، جگا جگنتر لے اوتارا، دھرت کرائے ہولا بھارا، رتھ رتھو ہی سیو کمائیندا۔ سیو کمائے ہر کرتار، جگ جگ ویس وٹائیندا۔ بدھ بیک کر تیار، کلجگ دیکھ دکھائیندا۔ ایک برہم مت پاوے سار، ایک اتت دکھائیندا۔ ایک جوت کر اُجیار، گھر گھر دیک آپ جگائیندا۔ ایک رت بھرے بھنڈار، اوتھ اتھ دکھائیندا۔ ایک نبی ایک رسول ایک بے عیب پروردگار، ایک اپنا ناؤں وٹائیندا۔ ایک عیسیٰ ایک موسیٰ کر تیار، سنگ محمد چار یار اپنا کلمہ آپ پڑھائیندا۔ ایک نبی امت رسول، شرع شریعت اک دکھائیندا۔ ایک امت کرے قبول، ایک اپنا تھم ورتائیندا۔ ایک کنت اک کتھول، ایک دیکھے تھاوں تھانیا۔ آد جگاد نہ جائے بھول، اپنی کار آپ کمائیندا۔ دھرت دھول چکائے تیرا مول، ہولا بھار کرائیندا۔ اپنا جانے آپ اصول، انجیل قرآن دین گواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ کھلائیندا۔ اپنا بھیو آپ کھلانا، اپنی بوجھ بھجھائیندا۔ آپے ورتے اپنا بھانا، اپنے بھانے سد رہائیندا۔ آپے چار یاری سنائے اک ترانہ، حق حق آپ سمجھائیندا۔ آپے ورتے ورتاوے دو جہاناں، دوزخ بہشت اپنے رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ دھرتی تیرا بھار وٹائیندا۔ تیرا بھار وٹاؤن آیا، نانک نرگن جامہ دھار۔ چار ورتاں آپ سمجھاؤن آیا، ستنام کر اُجیار۔ پنڈت پاندھے آپ سمجھاؤن آیا، برہم مت کر اُجیار۔ ملا شیخ مسائق پیر مارگ لاؤن آیا، دستگیراں درس دکھائے کُپت ظاہر۔ ستاں دیپاں ایک رنگ رنگاؤن آیا، وڈ پیرن گر اوتار۔ ایک جوتی جامہ ویس وٹاؤن آیا، دس دس میلا گنی گہیر۔ اپنی کل آپ ورتاؤن آیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کایا چولا بدلے چیر۔ کایا بدلایا ہر ہر چولا، چولی رنگن رنگائیندا۔ جگا جگنتر بنیا گولا، لوک مات سیو کمائیندا۔ ست ستوادی ایک تولا، ترے گن مایا تول تُلاییندا۔ کلجگ انتم پائے رولا، گر گوہند دیکھ دکھائیندا۔ جن بھگتاں غریب نمائیاں امرت بھرائے آتم کولا، سچ پیالہ جام پیائیندا۔ ملے وڈیائی اُپر دھولا، دھرت دھول دے سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ میٹے جھوٹھی

شاہیا۔ کلجگ انتم ہولا بھار، گر گوبند آپ کرایا۔ چارے سٹ ڈلارے وار، مات پت بھیٹ چڑھانیا۔ سنجگ رنگ چڑھے اجیت تریتا تیرا روپ جھجار، جھو جھو جھو جھو خوشی منانیا۔ دوا پر فتح ڈنکا وجے اپار، وجا ونہارا اک وجانیا۔ کلجگ زورا ور زور دھرے وچ سنسار، بل اپنا آپ دکھانیا۔ سنجگ ساچی نہاں گئے اُسار، کلجگ کوڑا کوڑی جڑ اُکھڑانیا۔ ساچا بوٹا کر تیار، لوک مات گر لگانیا۔ بھل بھلو اڑی کرے تیار، ساچی ہاڑی ویکھ دکھانیا۔ کلجگ انتم واری پرگٹ ہوئے نہکلنک نرائن ز اوتار، نو کھنڈ پر تھی ویکھ دکھانیا۔ دھرت دھول تیرا ہولا کرے بھار، ساول سندر میت مرار، رام رمیا آپ نرنکار، عیسیٰ موسیٰ کھیل کرے سنسار، نرگن اپنا ورن نہ کوئی رکھانیا۔ نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت، نہکلنک ہر آپ اکھوانیندا۔ تھر گھر ساچے نرمل جوت، جوتی جاتا جوت جگانیندا۔ آد جگادی ایکا اوٹ، پڑکھ اکال آپ رکھانیندا۔ جگا جگنتر شبد نگارے لائے چوٹ، گر اوتار آپ اُچھانیندا۔ انتم کڈھے لکھ چوراسی واسنا کھوٹ، جگت جگ منونتر گیرا آپ دوانیندا۔ آپے جانے اپنا اوت پوت، بنس سرنسا ویکھ دکھانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، نہکلنک نرائن ز، ہر جن ساچے پار کھانیندا۔ ہر جن پار کراونا، کر کرپا ہر کرتار۔ گھر مندر اک سہاونا، میل ملائے ہر ہر میت مرار۔ لکھ چوراسی پھند کٹاونا، مانس جنم تیج سوار۔ مات گر بھ پھیر نہ آونا، جس جن درشن پایا ہر نرنکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساجن لئے اُبھار۔ گرگھ سجن سچ گھر، ہر ساچا سچ سہانیندا۔ دھرنی دیوے ایکا ور، حکمی حکم سنانیندا۔ گرگھ لڑ اپنا پھر، سنگر پورا آپ پھڑانیندا۔ تیرا بھار ہولا دینا کر، ویلے آنت ونڈ ونڈانیندا۔ دوس زین اٹھے پہر ایکا چین ہری ہر، ہر بن اور نہ کوئی بھانیندا۔ ساچی ترنی جان تر، سنگر پورا آپ ترانیندا۔ کوڑ گڑیا راجھے ڈر، بھے بھیانک نہ کوئی دکھانیندا۔ ست دوارے جانا وڑ، درگاہ ساچی دھام سہانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، نہکلنک نرائن ز، ساچا بھانا ہر ہر رانا، اپنے ہتھ رکھانیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، سنجگ چلائے ایکا گانا، راگ ناد اک وجانیندا۔

ہر کا نام ساچا گر منتر، پُرکھ ابناشی آپ اُپائیندا۔ جُگا جُگنتر بُجھائے بسنتر، ترے گن مایا ت گوائیندا۔ نرگن سرگن سرب جیاں بدھ جانے انتر، انتر آتم ویکھ وکھائیندا۔ لوک مات بنائے اپنی بنتر، نرگن سرگن ویس دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا نام آپ اُپائیندا۔ ہر کا ناؤں اگم اپار، ہر ساچا آپ اُپائیا۔ تھر گھر واسی کھول کواڑ، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیا۔ سُن اگمی کڈھے باہر، اکھ اکھنا بھو نہ رائیا۔ لکھ چوراسی کرپسار، گھر گھر وچ آپ اُکائیا۔ آپے کرے بند کواڑ، بجر کپائی کُنڈا لائیا۔ نیتزن دس نہ آئے وچ سنسار، لکھ چوراسی بیٹھی راہ تکائیا۔ ساچے مندر بھر بھنڈار، پُرکھ ابناشی بیٹھابے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ناؤں آپ سمجھائیا۔ اپنا ناؤں اندر دھر، آپے ویکھ وکھائیندا۔ اپنی کرپا آپے کر، آپے میل ملائیندا۔ آپے دیونہارا ور، ور گھر ساچا آپ ہو جائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا اکھر جگت وکھر، اپنا ناؤں آپ درڑائیندا۔ ہر کا نام نام اموا، دس کسے نہ آئیندا۔ آد جُگادی شبد وچولا، گر گر رُپ وٹائیندا۔ لکھ چوراسی بنے تولا، جیو جنت آپ تُلانیندا۔ آپے بولے اپنا بولا، اکھر وکھر نام پڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا نام اکھر وکھر نرگن ساچا اُپائیندا۔ نام وست امولک، پُرکھ ابناشی آپ اُپجائیا۔ آپے رکھے اپنی گولک، آپ اپنے وچ اُکایا۔ سیوا کمائے ناد وجائے انحد ڈھولک، تال تلوڑا اپنے ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو ہر نہکیو، آپے آپ سمجھائیا۔ ہر ہر آپ بُجھائیندا، کرپا آپ نرکار۔ نرگن سرگن رُپ وٹائیندا، گر گر لے مات اوتار۔ جوتی جوت جوت جگائیندا، نور نورانہ ہو اُجیار۔ دُھر فرمانا آپ سٹائیندا، ایکا شبد ناد جیکار۔ ساچی سیوا آپ کمائیندا، لکھ چوراسی پاوے سار۔ بھگت بھگونت ویکھ وکھائیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا بخشے سچ پیار۔ گر گر سدا صلاحیئے، لوک مات لے اوتار۔ ایکا منتر نام درڑائیئے، سٹگر رسنا دے اُچار۔ گر چرن دھیان لگائیئے، بھوجل اترے پار۔ گر سٹگر درشن پائیئے، مٹے اندھ اندھیار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا بخشے نام ادھار۔ شبد بھنڈاری آپ ہر، گر گر رُپ سمائیندا۔ جس جن کرپا دیوے کر، آپ اپنی بوجھ بُجھائیندا۔ بیچ وکارا جائے ہر، ہر کا شبد دُھن اُپجائیندا۔ آپ نہائے ساچے سر، سٹگر پورا چرن دھوڑی مستک اُکائیندا۔ گر سیکھ غریب نمانے شبد سرُپ لے پھر، سرتی شبدی میل ملائیندا۔ قلعے توڑ ہنکاری گڑھ، مایا ممتا موہ چکائیندا۔ اپنی ودیا آپے پڑھ،

گرگھاں آپ پڑھائیندا۔ کایا مندر بیٹھا وڑ، اپنا پردہ آپ لائیندا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، رُوپ رنگ نہ کوئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر ساچا اپنا کھیل کھلائیندا۔ سنگر ساچا سیونا، الکھ اگوچر اگم اپار۔ گر گر رُوپ نیتز پیکھنا، نج نیتز نین اگھاڑ۔ مچھ داہڑی نہ دسے کیسنا، مونڈ منڈائے نہ وچ سنسار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا نام دکھائے ساچی دھار۔ نام دھار دھار نرالی، پُرکھ اکال آپ چلائیا۔ سیوا کرے جوت اکالی، جگ جگ ویس وٹائیا۔ گر گر شبد بنے دلالی، جگت دلال آپ اکھوائیا۔ جو جن گھالن رہے گھالی، ہر ہر گھال تھایں پائیا۔ پھل لگائے کایا ڈالی، بھل بھلو اڑی آپ مہکائیا۔ جگ جگ چلے اولڑی چالی، اپنا ناؤں آپ اُچھائیا۔ لیکھا جانے دھر دا والی، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ دھر درگاہی ساچا مالی، نام بوٹا مات لگائیا۔ منمکھ جیو رہن خالی، پھل امرت نہ کوئے دکھائیا۔ سنگر دوارے جو بنے سوالی، نام بھچھیا جھولی پائیا۔ سرت سوانی نہ ہوئے بے حالی، من منوآ نہ دے دھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد ایکا مارگ لائیا۔ جگ جگ مارگ لائیندا، گر سنگر لے اوتار۔ ایکا منتر نام درڑائیندا، شبد اگئی بول جیکار۔ گرگھ ساچے آپ اٹھائیندا، بخشے چرن کول پیار۔ دُرمت میل آپ دھوائیندا، پنت پاپی دیوے تار۔ نو دوارے کھوج کھوجائیندا، سکھمن ناڑی پاوے سار۔ ٹیڈھی بنک پار کرائیندا، تربینی نینی دے ہلار۔ امرت ساچا جام پیائیندا، نجھہر جھہرنا کھول کواڑ۔ کاگوں ہنس آپ اڈائیندا، مانک موتی چوگ چُگائے اگم اپار۔ ساچی سوٹی ہتھ پھڑائیندا، گر منتر شبد آدھار۔ ہر کا منتر لکھن پڑھن وچ نہ آئیندا، وید شاستر سمتر کھانی بانی انجیل قرآن کرن پکار۔ نش اکھر آپ رکھائیندا، بودھ اگادھا کھیل اپار۔ کاغد قلم گھ شرمائیندا، لیکھا لکھ نہ سکے کوئی جیو سنسار۔ سنگر پورا ایکا منتر گرگھ ساچے آپ بھجھائیندا، آپ اپنی کرپا دھار۔ بجر کپائی توڑ تڑائیندا، شبد کھنڈا ایکا مار۔ دسم دواہری پردہ لائیندا، نرگن نور کر اُجیار۔ آتم سیجا آپ سہائیندا، آپ اپنا کر پیار۔ ساچے مندر سو بھا پائیندا، سو بھا ورت پُرکھ بھتار۔ گر سکھ وچھڑ کدے نہ جائیندا، جس ملیا گر کرتار۔ ساچا مارگ اک دکھائیندا، سنگر پورے چرن دوار۔ رسنا جہوا آپ سہائیندا، بتی دند کرے وچار۔ آتم اتر اجپا جاپ آپ کرائیندا، سرتی لو گائے گُفتار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ جگنتر ساچا منتر، ایکا اپنا آپ بھجھائیندا۔ لکھ چوراسی جیو جنت، جگ جگ گر لائیا۔ بھيو کھلائے ور لے سنت، جس جن اپنی دیا کمائیا۔ میل ملاوا ناری کنت،

گھر سہنجی سیج ہنڈھائی۔ کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، اتر کدے نہ جانی۔ ایک گر ایک منت، اشٹ دیواک اکھوائیا۔ لیکھا جانے پورن بھگت، پاربرہم پاربرہم بے پرواہیا۔ لکھ چوراسی مایا پائے بے انت، پردہ کوئی نہ لاپیا۔ گڑھ بنائے ہوئے ہنگت، پنج تت کرے کڑمائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک شبد گر دکھائی۔ شبد گر سورپر سلطانا، جگ جگ اپنا کھیل کھلائیندا۔ ایک شبد دھر فرمانا، دھر دی بانی آپ الائیندا۔ آتم آتر اک برہم گیانا، پاربرہم آپ سمجھائیندا۔ ساچا مندر سچ مکانا، نرگن دیا باقی آپ کھائیندا۔ انحد راگ سنائے گانا، چھٹی راگ نہ کوئے الائیندا۔ آپ دکھائے اپنا سچ ٹکانا، سچ بیان آپ اڈائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا شبد آپ اُچھائیندا۔ شبد چلائے آپ ہر، نرگن سرگن لے اوتارا۔ گرکھ دکھائے اک در، لکھ چوراسی کرے خوارا۔ نربھو چکائے جگت ڈر، پنج تت مارے مار وکارا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دسے راہ سکھالا۔ جگ جگ راہ چلائیندا، سبج تریتا دواپر کار۔ اوانگ سوہنگ روپ آپ ہو جائیندا، نرگن سرگن کھیل اپار۔ اونکارا اپنا روپ وٹائیندا، دوسر ہوئے نہ کوئے سنسار۔ برہم پاربرہم اُچھائیندا، کرے کھیل اپر اپار۔ ایک اکھر آپ بھجھائیندا، باون اکھر کرتیار۔ باون روپ آپ وٹائیندا، پُرکھ ابناشی کھیل نیار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک اک اکلاینکارا، سچ محلہ آپ دکھائیندا۔ سبج ست محل وسائیندا، کر کرپا ہر نرنکار۔ ایک اپنا نام درٹائیندا، سو پُرکھ نرنجن اکھ اگم اپار۔ ہنگ برہم میل ملائیندا، ناتا توڑ سرب سنسار۔ اپنی دھار بندھائیندا، ایک راگ سچی دھنکار۔ ہر شبد ناد سنائیندا، دوس زین رہے دھنکار۔ ٹھانڈا جل آپ پیائیندا، امرت بخشے ٹھنڈی ٹھار۔ جس سر اپنا ہتھ کھائیندا، کر کرپا جائے تار۔ پوجا پاٹھ نہ کوئے دکھائیندا، ایک درس سنگر سچا دیدار۔ اندر مندر کھوج کھجائیندا، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ پائے سار۔ اُچے ٹلے آپ بہائیندا، روگ سوگ چنتا دکھ دے نوار۔ مایا ممتا موہ چکھائیندا، آسا ترسنا کرے خوار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگتر ساچا در، اپنے گھر آپ دکھائیندا۔ نام درٹائے دیا کمائے، رسنا جہوا آپ ہلایا۔ بھگت بھگونت بھگتی لائے، بھاونا بھاونا وچ ٹکائی۔ سنت کنت جیو جنت ہر آپ سمجھائے، گر منتر نام پڑھائی۔ رام راما روپ وٹائے، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت اکھر ہر ناؤں وڈیائی۔ جگت اکھر سرگن دھار، نرگن نام صالاجندا۔ نرگن داتا کھیل کرے اپار، دس کسے نہ آئیندا۔ شبد وچولا بن سنسار، جیواں جنتاں سادھاں سنتاں

ویکھ وکھائیندا۔ اپنا ڈھولا گائے اپنی وار، آپ اپنا راگ الہ اپنا بندھن پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ پنتھ آپ رکھائیندا۔ ساچا مارگ سوچھ سرُپ، ایک ایک آپ لگائیا۔ ڈھر درگا ہی ساچا بھوپ، سنگھاسن آسن بیٹھا سو بھاپائیا۔ ایک نام چلائے چارے کوٹ، دہ دشا اک وڈیائیا۔ سنگر پورا آپے تھ، گر گر اپنی بوجھ بُجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگا جگنتر ساچا ہر، ہرجن ساچے لئے ملائیا۔ گر گر دیہہ بُجھائیندا، متو تت کر وچار۔ ایک شبد نام سنا ئیندا، اگم اگمرا اگمڑی کار۔

الکھ الکھنا پار ہر ہم کرتار۔ پر تکھ اپنا روپ وٹائیندا، نرگن سرگن ہو اُجیار۔ سمر تھ پر کھ اپنا بیڑا آپ چلا ئیندا، نام مہانا کر تیار۔ جگت ساگر ویکھ وکھائیندا، ڈو نگھی بھوری کرے پار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک نام دئے آدھار۔ نام اپارا ہر نر نکارا، سنگر ہتھ پھڑھائیا۔ سنگر بنے آپ ورتارا، گر گر جھولی دئے بھرائیا۔ گر گر ہوئے سیو ادارا، بھگتاں سیو کمائیا۔ بھگت وکھائے اک دوارا، سنتن میلا سچ سُبھائیا۔ سنتن کھولے بند کوڑا، گر گھاس ایہہ سمجھائیا۔ گر گھاس کرائے ونج وپارا، سچ ونجارا ہٹ کھلائیا۔ ساچا ہٹ کھول دوارا، گر گھاس دئے لٹائیا۔ متمکھ نہ پائے کوئی سارا، جگ جگ بیٹھے مکھ چھپائیا۔ جس جن ملیا گر کرتارا، ایک روپ دئے در سائیا۔ پت پر میثور سچ سوامی میل ملائے کنت بھتارا، سرت شبد کرے گڑمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر پورے دئے وڈیائیا۔ سنگر پورا ساکھیات، جگ جگ دیا کمائیندا۔ میٹ مٹائے اندھیری رات، ساچا چند چڑھائیندا۔ گر گھاس ناتا چرن کول بندھائے نات، آپ اپنا بندھن پائیندا۔ شبد سنا ئے اپنی گاتھ، رسنا جہوانہ کوئی ہلا ئیندا۔ لہنا دینا چکائے مستک ماتھ، پورب کرماں ویکھ وکھائیندا۔ دوس رین ایک پاٹھ، شبد اناد دُھن و جائیندا۔ گھر مندر سرود مارے ٹھاٹھ، امرت آتم جل بھرائیندا۔ اک وکھائے ساچا گھاٹ، تیر تھ تٹ نہ کوئے جنائیندا۔ آپے کھولے بجر کپاٹ، تیجا لونن آپ پر گٹائیندا۔ پنڈھ مکائے چوتھے پد واٹ، ساچے پوڑے آپ چڑھائیندا۔ سنگر پورا کھیوٹ کھیٹ، گر گھس بیڑا آپ ترا ئیندا۔ شبد دوشالے لئے لپیٹ، آپ اپنی گود بہائیندا۔ لہجہ پھر دے کوئی کوٹ، جنگل جوہ اُجاڑ پھاڑ ڈو نگھی کندر جیو جنت سرب گر لائیندا۔ گر گھ ویرا دیا کمائے، درس وکھائے نیتن نیت، نیت نوت اپنی کار کمائیندا۔ جگ جگ کرے ساچا ہییت، ہتکاری آپ ہو جائیندا۔ سنت سہیلے گر گرو گر چیلے آپے ویکھ، گر سنگر میل ملا ئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ ابھياس اک در ڈائیندا۔ سچ ابھياس

گر چرن دھیانا، نیز نین نین شرمایا۔ سچ ابھیاس گر مننا بھانا، ہر جن بھانے سد سماییا۔ سچ ابھیاس گر شبد گانا، سچ ترانہ اک سناییا۔ سچ ابھیاس من کا منکا
 پھرانا، من چندیا رہن نہ پائییا۔ سچ ابھیاس سنگر پورا ایک دے شبد بانا، گر سکھ ساچے لئے چڑھاییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ
 ہر جن ساچے میل ملائییا۔ کلجک جیو بھلیا، پنچ تت دے ڈھائییا۔ ترے گن مایا اندر زلیا، مایا ممتا ہوئی ہلکائییا۔ ملیا نام جگت انملیا، نام امولک ہیرا بیٹھے گوائیا۔
 سنگر نانک بھنڈارا ایک کھولیا، نام ست گیا ورتائییا۔ چرن پریتی جو جن گھولی گھولیا، گھول گھمائی لیکھے لائییا۔ آٹھ پہر دوس رین کدے نہ بھلیا، ساچا مارگ
 اک دکھائییا۔ امرت آتم گر سکھ کدے نہ ڈلیا، مودھا کول آپ بھرائیا۔ جو جن ساچے کڈے گر گر پورے تول تلیا، تیرا تیرا تیری دھار چلائییا۔ لوک
 مات پھلیا بھلیا، بھل بھلو اڑی آپ مہکائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک بدھ دے بتائییا۔ ہر کا نام ساچی بدھ، گر سنگر آپ سمجھائیندا۔
 چرن داسی کرے نو بندھ، اٹھاراں سدھ سیو کمائیندا۔ گر سکھ اُپجائے اپنی بند، نادی ست نام دھرائیندا۔ داتا دانی گنی گھند، گر سنگر اپناروپ وٹائیندا۔ آد
 جگاد سدا بخشند، بخشش اپنے ہتھ رکھائیندا۔ منمکھ لگائے اپنی بند، گر گھ رسنا جہوا اپنا نام جپائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، واہ واہ گر و
 روپ وٹائیندا۔ واہ واہ گر و گر کر تار، گر گو بند شبد جنائیندا۔ چرن کول کول چرن سچ پیار، دھرت دھول ویکھ دکھائیندا۔ آتم مول پون ہلار، اُنجا پون کھ
 شرمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک مارگ آپ لگائیندا۔ ساچا مارگ سنگر لایا، لوک مات و جی ودھائییا۔ گر سکھ من مت دے تجایا، من
 مت رہن نہ پایا، گر مت ساچی لئے پر نایا۔ گر اشٹ دیو اک منایا، شبد گر و گر جگت اکھوایا، جگ جگ اپنی دھیر دھرائیا۔ الکھ ابھیو آد زرنجن جوت جگایا،
 نہ مرے نہ جائیا۔ چارے بانی رہی جس گایا، پراپسنتی مدھم بیکھری اپنی وار لائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا پنٹھ اک چلائییا۔ ساچا
 پنٹھ مارگ اولّا، گر گر بنس چلایا۔ پُرکھ ابناشی اک اِکلا، زرن گن سرگن روپ دھرایا۔ گر گھماں اندر سچ سنگھاسن ملا، آپ اپنی سچ ہنڈھایا۔ منمکھ بھلائے کر
 کر ول چھلا، اچھل اچھل بھینو نہ آیا۔ پنچ وکارا بولے ہلا، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار کوک کوک سنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وچھڑی
 سرت اکال مورت، اپنی انس اپنے بنس لئے ملایا۔ سرت سوانی جگت گر لائے، زہر ساچا نظر نہ آئییا۔ ایک سنگر ویکھ دکھائے، گھر مندر بیٹھا آسن لائییا۔

جگت دُہاگن لئے ترائے، سچ سہاگن آپ کرائیا۔ من ویراگن اک اُپجائے، اپنا تیر لگایا۔ وکار تیاگن میل ملائے، آپ اپنے انگن بہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر شبد دئے سمجھایا۔ شبد گر گرُ گر بلوانا، گر گر ایک رنگ سمایا۔ گر گھاس بنھے ساچا گانا، جگ جگ اپنا سگن منایا۔ کلجگ اتم ہو پردھانا، نانک نرگن جامہ پایا۔ ستنام دُھر فرمانا، لوک مات آپ سنایا۔ ایک مارگ اک ٹکانا، اشٹ دیو اک دکھایا۔ چار ورنناں اک دھیانا، اوچ پنچ نہ کوائے بنایا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش و سن اک مکانا، دئی دویت رہن نہ پایا۔ گر گھ چلے ہر ہر بھانا، ہر بھانا وڈ اکھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ وچھڑے میل ملایا۔ ایش جیو ہر ہر میلا، گھر مندر آپ کرائیندا۔ ایک گھر وسے گرُ گر چیلا، گر گو بند ویکھ دکھائیندا۔ سورا سربنگ سجن سہیلا، نام مردنگ اک وجائیندا۔ جگت وکارا کرے بھنگ، اک اکلا کھیل کھلائیندا۔ آسو گھوڑے کسے تنگ، لوآں پریاں پار کرائیندا۔ گر گھاس دوارا آپے لنگھ، اپنی جھولی آگے ڈاھندا۔ ہر جن نہ ہوائے کدے ننگ، نما غریبی آپ ہنڈھائیندا۔ سنگر پورا وسے سدا سنگ، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ دُور دُراڈا مکائے پنڈھ، شبد بانے آپ بٹھائیندا۔ جگت مٹائے اندھیرا اندھ، گیان بھان اک دکھائیندا۔ شبد سنائے سہاگی چھند، اپنا راگ آپ الائیندا۔ خوشی کرائے بند بند، بندی توڑ دیا کھائیندا۔ گھر مندر چاڑھے ساچا چند، جوت نرنجن آپ جگائیندا۔ دئی دویت بھراں میٹے کندھ، ڈھاہ ڈھاہ ڈھیری آپ کرائیندا۔ اک اُپجائے پرمانند، نج آتم ویکھ دکھائیندا۔ ہر جن رسنالائے نہ دراماس گند، امرت آتم جام پیائیندا۔ شبد اناد بٹی دند، دُھن ستار آپ وجائیندا۔ جگت جگدیش جگ جگ اپنی ونڈن آپے ونڈ، گر گھاس جھولی پائیندا۔ ناتا توڑے بھیکھ بھیکھ، گرمت ساچی اک سمجھائیندا۔ گر سیکھ نار نہ ہوائے رنڈ، جو جن ہر ہر کنت منائیندا۔ لیکھا چکائے جیرج انڈ، لکھ چوڑا سی پنڈھ مکھائیندا۔ گر سیکھاس بھار سنگر پورا اپنے سر چکے پنڈ، گر گو بند ساچا مارگ مات لگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ وچھڑے آپ ملائیندا۔ سنگر پورے راکھو ٹیک، دوسر اور نہ کوائے سر نایا۔ بدھ سوانی کرے بییک، نام بییک نال ملایا۔ مت متوالی لئے ویکھ، در دوارا پھول بھلایا۔ من منو آنہ کرے بھیکھ، وہ دشانہ پھیری پائیا۔ میٹنہارا بدھنا لیکھ، اپنی بدھ دئے جنایا۔ نیتز لوجن نینا درشن لینا پیکھ، سنگر سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک پوجا پاٹھ کرے پڑھایا۔ ساچی پوجا پاٹھ کایا گھر، ہر مندر آپ سہائیندا۔ گر گھ اکھڑ لینا پڑھ، جگت

وِ دیا موہ چُکائیندا۔ ساچی کرپا آپے کر، اکرت گھن آپ ترائیندا۔ آلس نندرا دیوے ہر، سُن سِکھو پت ویکھ وکھائیندا۔ جاگرت پھڑائے اپنا لڑ، تریا ناد
 وجائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جُگ جُگ ہر جن میل ملائیندا۔ سَنگَر پورا دین دیاں، گُر سِکھاں آپ ترائیا۔ ایکا وست دیوے نام سچا
 دھن مال، چور یار لٹ کوئے نہ جائیا۔ رام کرشن نام ست واگرو اکھراک سِکھاں، من سکھ ایکا رنگ رنگائیا۔ انا الحق بن دلال، کلمہ امام نبی رسول آپ
 پڑھائیا۔ دو جہاناں رہیا راہ تک، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے نام رکھے وڈیائیا۔ ہر نام وڈیائی وڈ، وڈ وڈا آپ اپائیندا۔ جُگ جُگ نشانہ مات
 گڈ، لوک مات آپ جھلائیندا۔ گرگھ گرگھ لکھ چوراسی وچوں کڈھ، آپ اپنا لاڈ لڈائیندا۔ لیکھا جانے اندھیری کھڈ، ڈو گھسی کندر پھول بھلائیندا۔ جس
 جن امرت جام پیائے مد، اٹھے پھر خمار وکھائیندا۔ نام وجائے دھن ناد ساچا انخدا، آپ اپنی کل دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا
 اشٹ رُپ درڑائیندا۔ ایکا اشٹ پُرکھ اکال، نرگن داتا بے پرواہیا۔ کلجکل چلے اولڑی چال، بہنگم اک رکھائیا۔ نال رکھائے کال مہاکال، دو جہاناں پھیرا
 پائیا۔ لوآں پُریاں بن دلال، برہمنڈ کھنڈ ویکھے تھاوں تھانیا۔ لکھ چوراسی آد جُگاد کرے پرتپال، شبد سرُپی سیو کمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، ایکا راہ دئے وکھائیا۔ سَنگَر سچا راہ، لوک مات چلائیندا۔ گُرگھاں دیوے سچ صلاح، جگت ہنکار وکار مٹائیندا۔ سرشٹ سبائی جاننا بھین بھرا، پتا ماں سرب
 رُپ وٹائیندا۔ ایکا ناری انگ لگا، کنت سہاگی سچ سہائیندا۔ ایکا اشٹ گردیو منا، گھر ایکا سپس جھکائیندا۔ سادھ سنت ایکا منت رہے جپا، جپت جپت جپت
 سکھ پائیندا۔ بن سَنگَر پورے کوئے نہ پکڑے بانہہ، بیڑا پار نہ کوئے کرائیندا۔ کوٹی کوٹ سہنسرکھ شیش گائے ناں، دو سہنسر جہوا آپ چلائیندا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جُگ جُگ اپنا ناؤں وکھائیندا۔ جُگ جُگ ناؤں دکھان دا، بے آنت بے پرواہ۔ سنت سہیلے آپے جان دا، آپ اپنی دیا
 کما۔ ناتا توڑے جیو جہان دا، جیون جگت اک جنا۔ میل ملائے سری بھگوان دا، جو جن چرنی ڈگے آ۔ پندھ کئے من شیطان دا، پنچم چوٹ نہ سکے لا۔
 پرکاش وکھائے سچ مکان دا، نرگن دیپ جوت جگا۔ راگ سنائے شبد دھنکان دا، گھر انخد شبد وجا۔ پندھ مکائے دو جہان دا، پھڑ باہوں گلے لگا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا مارگ دئے سمجھا۔ ایکا مارگ سَنگَر چرن، دوسراوٹ نہ کوئے رکھائیا۔ سَنگَر پورا کھولے ہرن پھرن، نچ نیز کر رُشائیا۔

رائے دھرم چکے ڈرن، لاڑی موت نہ کرے گڑمایا۔ اپنی ورنی آپے ورے، ورن گوت نہ کوئے دکھایا۔ اپنی کرپا آپے کرے ہر ہرے، اپنی سیو آپ لگایا۔ گرسکھ ورامات نہ ڈرے، دھرم رائے نہ دے سزایا۔ چتر گپت نہ ہتھ لیکھا پھڑے، حساب کتاب نہ کوئے دکھایا۔ برہما وشن شو نہ پھیر گھاڑن گھڑے، گھڑ بھانڈے نہ کوئے بھٹایا۔ سنگر پورا آپ بندھائے اپنے لڑے، نام پلو اک رکھایا۔ اُچ محلے لے کے چڑھے، دس کسے نہ آیا۔ آپ وسائے اپنے گھرے، سچکھنڈ دوارا سو بھاپایا۔ جوتی جوت آپے رلے، جوتی جوت جوت رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ ساچے لئے ترایا۔ تارنہارا اک گردیو، شبدی شبد سنانیدا۔ اندر مندر ساچی سیو، دوس رین کرانیدا۔ دکھ نوارن الکھ ابھیو، سکھ سچ سچ سمانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ سچ صلاح، سنگر پورا بنے ملاح، اک چپائے ساچاناں، نام ندھانا سیری بھگوانا آد جگاد وچ برہما، برہم پاربرہم ایش جیو جگت جگدیشتر سرب جیاں بن ایکا لیشتر، ایک دیو دیو آتما آپ سمجھانیدا۔ جیو جنت، سنگر پورا شبد چلانیدا۔ جگ جگ مہما گنت اگنت، اپنا لیکھا آپ لکھانیدا۔ کرے کھیل آد آنت، عقل کل دھاری روپ وٹانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر کی بانی ہر ہر آپ الاانیدا۔ ہر کی بانی ہر کا روپ، جیو جنت سکے نہ کوئے جنایا۔ من مت بدھ در دوار کھلوتی منگے منگ، پُرکھ ابناشی ساچی دست نہ جھولی پانیا۔ درگاہ ساچی وجے اک مردنگ، سورا سربنگ آپ ہو وجایا۔ ساچے پوڑھے سچکھنڈ دوار سہائے لگھ، اپنا آسن پُرکھ ابناشن آپے رہیا سہانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی کھیل کر، شبدی اپنا ناؤں دھرائیا۔ شبدی بولے اپنا بول، بول جیکارا اک رکھانیدا۔ ایکا کنڈا ایکا تول، تولنہارا اک اکھوانیدا۔ ایکا ہٹ و نجارا کھول، ساچی دست آپ دھرائیدا۔ آد جگادی رہے اڈول، سرشٹ سبائی آپ ڈلانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ناد ہر برہما، آد جگاد وجانیدا۔

★ ۷ بھادروں ۲۰۱۷ء بکرمی بوڑ سنکھ دے گھر نا تھیوال ضلع فروزپور ★

سو پڑکھ زرنجن شاہ سلطانا، درگھر ساچے سو بھاپائیا۔ ہر پڑکھ زرنجن گن ندھانا، زرنجن زور اپنا ناؤں رکھائیا۔ اینکارا کھیل مہانا، عقل کل اپنی آپ اُچھائیا۔ آد زرنجن جوت مہانا، نورو نور ڈمگائیا۔ ابناشی کرتا جودھا سور ملی بلوانا، بلدھاری بھیو نہ رائیا۔ سری بھگوان سچ نشانہ، درگاہ ساچی آپ جھلایا۔ پاربرہم پر بھ ہو پردھانا، لوک مات ویس وٹائیا۔ ایک برہم لکھ چوراسی ونڈ ونڈانا، گھر بھانڈے آپ ٹکائیا۔ جگا جگنتر ویکھ دکھانا، زرنجن سرگن روپ وٹائیا۔ نام سنائے سچ ترانہ، شبد انادی ناد وجائیا۔ جگا جگنتر ویکھ دکھانا، جگ کرتا شہنشاہیا۔ جن بھکتاں بٹھے ساچا گانا، نام ڈوری تندن پائیا۔ ہر سنتاں بخشے چرن دھیانا، چرن کول وڈی وڈیائیا۔ گرکھاں راگ سنائے کانا، ساچا راگ اک سمجھائیا۔ گرسکھ دکھائے سچ نشانہ، درگھر ساچے آپ جھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی مہما اپنے ہتھ رکھائیا۔ ہر مہما اکھ، کتھنی کتھ سکے نہ رائیا۔ جگ جگ چلائے اپنا رتھ، رتھ رتھوا ہی سیو کمائیا۔ لکھ چوراسی بیٹھا کایا مٹھ، ساچے مندر سو بھاپائیا۔ جگ جگ گھلائے ایک ہٹ، نام وست اک وکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے ویکھ دکھائیا۔ سو پڑکھ زرنجن گھر گسپیرا گنوت، گو بند اپنی دھار رکھائیدا۔ آد جگاد سری بھگونت، پڑکھ اکال اشٹ دکھائیدا۔ وسنہارا ساچے دھام اپنا گن دکھائے بے انت، لیکھا لکھ نہ کوئے دکھائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا ویس دھرائیدا۔ ویس دھرائے ہر بھگوانا، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ ست پڑکھ زرنجن کھیل مہانا، ست ستوادی آپ کرائیا۔ سو پڑکھ زرنجن دھر فرمانا، ہر پڑکھ زرنجن دے سنائیا۔ آد زرنجن منگے دانا، سری بھگوان جھولی پائیا۔ ابناشی کرتا کرے پروانہ، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ زرنجن ویکھے سچ ٹکانا، سرگن ساچی سچ ہنڈھائیا۔ آسا ترسنا لیکھا جانے گن ندھانا، گن اپنے وچ رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا بھیو آپ گھلایا۔ بھیو کھلنڈرا وڈ مہرانا، اپنی دیا آپ کمائیدا۔ آپے یاچک بن بن منگے دانا، جگت بھگھاری روپ وٹائیدا۔ آپے صاحب سلطان سنگر بن بن دیوے مانا، چرن دوارا اک دکھائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ جنائیدا۔ ہر ہر بھیو جنائیا، جاگرت جوت اک جگا۔ لوک مات ویس وٹائیا، اک اگلا جامہ پا۔ لکھ چوراسی ویکھ دکھائیا، زرنجن سرگن میلا سچ سبھا۔ گرکھاں گرکھاں ایک

اکھر کرے پڑھائیا، اک چپائے اپنا ناں۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے ملا۔ ہر ملائیندا، میلنہارا آپ نرنکار۔ نو نو جامے مانس دھرائیندا، اک سو اک کرے آدھار۔ اک گھر اپنا روپ وکھائیندا، اک اکلّا کھول کواڑ۔ سچ محلہ آپ وسائیندا، کرے کرائے سچ پیار۔ سچ سنگھاسن سو بھاپائیندا، تخت نواسی میت مُرار۔ جوتی جامہ بھیکھ وٹائیندا، گرگھ سبجن لائے پار۔ دہ دشا پھیری پائیندا، چاروں کُنٹ کر وچار۔ گگن منڈل پھول پُھلائیندا، لوآں پُریاں پردہ دے اُتار۔ برہما وشن شو آپ اُٹھائیندا، کروڑ تینتیس دے ہلار۔ نرگن نرگن ویکھ وکھائیندا، سرگن دے نہ وچ سنسار۔ نو نو جامے گر سکھ آپ بھگتائیندا، نو نو دوارے کرے پار۔ کلجک ویلا اتم آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنی دھار۔ کلجک اتم آئیندا، کرے کھیل سری بھگوان۔ ہر جن ساچے ویکھ وکھائیندا، پرگٹ ہوئے دو جہان۔ ایکا انک نام درڑائیندا، شبد دُھن ناد مہان۔ اپنا سنسا آپ چکائیندا، سنسے بھریا جیو جہان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جانے اپنی آن۔ نو نو ویس اولڑا، ایکنکار ویکھ وکھائیا۔ ست پُرکھ نرنجن ست ستوادی آپ پھڑائے اپنا پلڑا، ایکا پلو ہتھ پھڑائیا۔ سچ سندیش نرنیش سچ دوارے ایکا گھلڑا، حکمی حکم آپ سناٹیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نو نو لیکھا دے مُکائیا۔ نو نو لیکھ مُکوانا، جنم مرن نہ کوئے وچار۔ ہر جن ساچے آپ اُٹھوانا، کلجک تیری اتم وار۔ ساچا منتر اک درڑاونا، سوہنگ شبد نام جیکار۔ رسنا جہوا ہر گن گاونا، دوس زین رہے خمار۔ ساچا بھانڈا آپ سہوانا، رکھے دست ہر نرنکار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کرائے سچ وبار۔ سچ وبارا کرنے آیا، قادر قدرت ویکھ وکھائیا۔ گرگھ ساچے ورنے آیا، ور داتا بے پرواہیا۔ دُبدے ساگر لئے ترایا، سر اپنا ہتھ رکھائیا۔ کایا گاگر بھيو چکایا، نام رتی رت ایکا جھولی پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا بھيو آپ گھلائیا۔ ہر ہر بھيو گھلنا، نو نو اترے پار۔ پُرکھ ابناشی کدے نہ بھلنا، ورتے ورتاوی وچ سنسار۔ ساچا نشان ایکا جھلنا، آپ جھلائے ایکنکار۔ نہ کوئی قیمت نہ کوئی ملنا، نہ کوئی ونج نہ وپار۔ جس جن ساچے کدے تلنا، دوویں چھابے دے ہلار۔ کلجک اتم آتم دُنا، رووے زاروزار۔ گرگھ کر درس چرن پریتی گھول گھلنا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی کرے وچار۔ سچ وبار سچ وچار سرب دُکھ دینن، دیناں ناتھاں دیا کمائیا۔ گر سکھ ناتا جوڑے جوں جل مینن، تھل مارو نہ کوئے تپائیا۔ کایا

چولی رنگ چڑھائے بھینن، بھنڑی رین دے صلاحیا۔ جن بھگتاں کرے ٹھانڈا سپن، سکھیا اپنے ہتھ رکھایا۔ کرے پرکاش لوک تینن، ترے گن پینڈا پندھ مکھیا۔ منمکھاں توڑے ہنکاری بینن، ایکا کھنڈا ہتھ چکھایا۔ لیکھ چکائے چوڈاں لوک چوڈاں ہٹ بھینن، لاشریک بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے ویکھ وکھایا۔ ہر جن ہر چھیڑاں چھیڑاں، نو کھنڈ پر تھی کھیل اپار۔ راشٹر راجانا آپے بھیردا، ملا شیخ مسائق انتم پان سار۔ انتم ساچا ویلا حق نیڑدا، ناتا جھٹھے وچ سنسار۔ سنگر پورا اپنے شبد لیڈا، تن تن دے آدھار۔ کرے کھیل کھیوٹ کھیڈا، پھڑ پھڑ بانہوں لائے پار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا دتے سچ پیار۔ چار ورن سچ پیار، ہر سنگر آپ سمجھائیندا۔ وید ویاسا لکھیا لیکھ اپار، لیکھا اپنا پھول بھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی بانی ساچے ہانی، درگھر ساچے آپ سنائیندا۔ شبد ہانی در پروان، پاربرہم پر بھ کھ صلاحیندا۔ پورب کرماں چکے آن، لہنا دین نہ کوئے وکھائیندا۔ سرب جیاں ہوئے جانی جان، جانہارا بھل نہ جائیندا۔ جودھا سوربیر بلی بلوان، بل باؤن روپ وٹائیندا۔ تخت نواسی نوجوان، اپنا لیکھا آپ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے ایکا منتر انتر نام درٹائیندا۔ انتر نام آتم رس، رسک رسا ویکھ وکھائیندا۔ آپ بچھائے لگی بستر، اگنی تت نہ کوئے رکھائیندا۔ ایکا نام شبد گر منتر، سرشٹ سبائی آپ پڑھائیندا۔ ساچا مارگ دتے سنتر، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی لیلآ آپ رچائیندا۔ سنجگ تیرا ویکھ پسار، پاربرہم پر بھ ویس وٹائیندا۔ خالی چھڈے سرب پروارا، مایا متتا نہ کوئے رکھائیندا۔ ہٹھیا ہٹھ کرے اپار، تیرتھ تٹ نہ کوئے نہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ جگائیندا۔ ہر جن ساچا آپ جگایا، کلجگ انتم وار ویکھ وکھایا۔ رکت بوند لیکھے لایا، چار جگ وڈی وڈیائیا۔ کلجگ انتم ویکھ وکھایا، روپ انوپ آپ درسایا۔ شاہو بھوپ ناؤں دھرایا، راج راجانا سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ہر جن ساچے ویکھ وکھایا۔ ہر جن گرگھ ویکھنا، پیا پریتم ساچا یار۔ ایکا لکھنہارا لیکھنا، لیکھا ہتھ رکھے کرتار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا نام ہوئے ورتار۔ نام ورتائے ایکا ہر ہر، نام نامہ جھولی پائیا۔ بھگت جگائے کرپا کر کر، کرپا ہوئے سہایا۔ دوہاں وچولا آپے بن بن، لوک مات ویکھ وکھایا۔ جن بھگتاں لیکھا چکائے گن گن، اپنا پلو صاف کرائیا۔ لکھ

چوڑاسی جیو جنت ساڈھے تن ہتھ سیواں دیواں من من، خالی دست نہ کوئے دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پڑھ پُستک واد ودھایا۔ گرسکھ پُستک پڑھیا ہر ہر گیت، رسنا جہوانہ کوئے ہلایا۔ گھر مندر نہ کوئے مسیت، اشٹ دیو نہ کوئے رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ دیکھے تھواں تھانیا۔ گرسکھ ساچا دیکھیا، گرسجن میت مرار۔ جگت سنساچکے بھلیکھیا، بھرمی بھرم نہ کوئے وچار۔ سننگر پورا لکھنہارا لیکھیا، گوہند لیکھا اگم اپار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ ساچے لائے پار۔ گرسکھ پار اتاردا، پڑکھ ابناشی ہر کرتار۔ کرے کھیل سچی سرکار دا، آپ اپنی بٹھ دھار۔ نیوں نیوں سیس سرب جھکائیندا، گھر ٹھانڈا دسے دربار۔ چارے ورنان رنگ رنگائیندا، آپ اپنی کرپا دھار۔ دوسر در نہ کوئے دکھائیندا، خالی بھرے دس بھنڈار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے پائے سار۔ ہرجن ہر ہر ایک ہے، دوانگ دوسر نہ کوئے ہوئے۔ من مت بدھ آپ بیک ہے، نرمل امرت آتم آپے چوئے۔ اُلٹی کرے نابھ کول ہے، امرت رس اک بھروئے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچے ڈھوئے۔ ساچا ڈھو آ لے کے آیا، کلج تیری انتم وار۔ اپنا مارگ کہہ کے آیا، بھل نہ جائے اگم اپار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے بخشے چرن دوار۔ چرن دوارا سچ گھر بارا، ہر کرتارا آپ وڈیایا۔ نام نگارہ جوت اجیارا، ناد انادی اک سنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن لیکھا آپ لکھایا۔ ہرجن لیکھا لکھیا، لکھنہار گوپال۔ چارے کُنٹ ایکا رنگ وسے دہ دِشیا، شبد پنگھوڑا لینا جھول۔ ذئی دویتی میٹے وسیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے سچ دلیل، سچ دلیل جگت بھرواسا، بھرمی بھرم رہن نہ پانیا۔ ساچے سنت اک دھرواسا، دھیرج جت دے دکھایا۔ کرے کھیل منڈل منڈپ اپنی راسا، گوپی کاہن آپ نچایا۔ آپے رام راون پوری کرے آسا، اپنے باناں آپے گھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ ہرجن لئے ملائیا۔ سننگر میل ملندڑا، دیناں انا تھاں ناتھ۔ در گھر ساچے آپ سھندڑا، سدا سھیلارکھے ایکا ساتھ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، گرسکھاں لاسے تینو تاپ۔ ترے گن تاپ مٹائیندا، ہر پڑکھ نرنجن ایکنکار۔ گیت سہاگی اک سنائیندا، سوہنگ شبد اک پکار۔ سجن ساچے میل ملائیندا، میلا ملیا رہے سنسار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے بخشے اک ادھار۔ اک ادھارا سننگر چرن،

دھرت دھول وڈیا نیا۔ سوچھ سروپی روپ درسائے اپنے نین کول، کول کولا میل ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ اک دے بُجھایا۔ اک دیہہ اک دیہہ، دایہ داتا آپ ہو جائیا۔ ایکا گھر لگانیا، پتا پوت ویکھ وکھایا۔ کر کرپا برکھے امرت میہ، ساچا جھرنادے جھرایا۔ لگاٹٹ نہ جائے نیہ، نہنکنا آپ لگانیا۔ لکھ چوراسی بھانڈا بھٹے ہووے خاکی دیہہ، خاک خاک اپنے چرناں ہیٹھ دایا۔ امرت دھارا برسے میہ، ساول سندر روپ وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن دیکھے تھاؤں تھانیا۔ تھان تھنتر پھولیا، کر کرپا ہر نرنکار۔ لکھ چوراسی خاک ورولیا، گھر گھر دسے چھار۔ اچا کوک آپے بولیا، پُرکھ ابناشی بے عیب پروردگار۔ دُھر درگاہی لے کے آیا ڈھولیا، سوہنگ شبدیج جیکار۔ آسانسا آپے مولیا، نرگن سرگن دے آدھار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھج تیری اتم ور، کل کلکی لے اوتار۔ کل کلکی ہر سپس دھر، دھرنی دھرت دھول سہانیدا۔ گرگھیاں دیوے ایکا ور، ایکا وست جھولی پائیندا۔ آون جاون چکے ڈر، جم کی پھاسی آپ تڑائیندا۔ اپنی کرپا آپے کر، غریب نمانے گلے لگانیدا۔ ساچی وست اندر دھر، دھرنپت ساچا مندر آپ سہانیدا۔ درس دکھائے آگے کھڑ، روپ انوپا روپ وٹائیندا۔ اپنی وڈیا آپے پڑھ، ساچی وڈیا اک رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے لئے ور، جگت وچھوڑا پنڈھ مکائیندا۔ مکائے پنڈھ دو جہاناں، نیرن نیرن ویکھ وکھایا۔ شبد سروپی بنھے گاناں چوواں چووس کرے مسیا، رین اندھیر ایکا چھایا۔ گرگھ امرت اتم ساچی پائل چھکے، پل پل و سر نہ جائیا۔ اپنی اچھیا آپے پلے، آپے داتا رزق سبایا۔ سچ سُنھیہڑا آپے گھلے، رسنا جھوہتی دند ہلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے ساچے گھر، پورب لیکھا ویکھ وکھایا۔ پورب لیکھا گیا، آئی اتم وار۔ سَنگر پورا شیر دلیرا ہو ہو گیا، سَنگھ سروپی لے اوتار۔ لکھ چوراسی جیو جنت کھج سَنگ دن دہاڑے جائے لُٹیا، خالی بھرے رہن بھنڈار۔ مانس جیواں چوگ کھٹیا، ملے میل نہ ہر کرتار۔ دوٹی دشمن بوٹا پٹیا، پھل لگے نہ وچ سنسار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دسے جگت نہار۔ جگت نہاری نور اُجالا، نرگن اپنا ویکھ وکھایا۔ شبد جنائی کال مہاکالا، کالکھ ٹکا دے وکھایا۔ اک وکھائے سچھنڈ ساچی دھر مسالہ، تھر دربارا آپ گھلایا۔ سچھنڈ دوارے کریا کھیل نرالا، ہالی ساچا بل چلایا۔ آپے تیکھا رکھیا پھالا، مَنمکھاں جڑ اُکھڑایا۔ پھل لگے ساچے ڈالا، ڈالی پت نہ کوئے مہکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ

اپنی کرپا کر، کھجک چلے اولڑی چالا، سچ سندیش نر زیش اک سنایا۔ سچ سندیش من چاؤ گھنیرا، گر سکھ خوشی منایا۔ سنگر نظری آئے نیرن نیرا، نرگن اپنی جوت جگایا۔ برہمنڈ کھنڈ نہ پائے پھیرا، اُون گون نہ کونے جنایا۔ آپے دیونہارا گپڑا، گپڑا اپنے ہتھ رکھایا۔ دوس رین کرے جھیرا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بیڑا آپ ترایا۔ ساچا بیڑا تارنا، گرگھ کرم وچار۔ مانس مانگھ جنم سوارنا، لیکھا جانے دُھر دربار۔ ہرکھ سوگ نہ کونے دکھاون، نیتز رووے نہ زارو زار۔ سوت دُلا را خاکی خاک نہ کونے دباونا، اگنی تت کرے بھنڈار۔ پُرکھ ابناشی بوجھ بُجھاونا، بُھل رہے نہ وچ سنسار۔ کھجک انتم سنگ بُجھاونا، نہکک کل کلکی لئے اوتار۔ ساچا چھتر سپس جھلاونا، جھلاوندار ہے سرب سنسار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھجک تیری انتم ور، نہکک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایکا بخشے چرن دوار۔ چرن دوارا بھیٹیا، ملیا ہر ہر رائے۔ درگھر ساچے بنے کھیوٹ کھیٹیا، ایکا بیڑا لئے اٹھائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا بندھن آپے پائے۔ کھجک انتم بندھن پایا، لیکھا لکھے نہ کوئی رانیا۔ سوہنگ شبد سہاگی چھندن ایکا گایا، ایکا دئے سمجھایا۔ دین دیا لا سرب بخشدن، گرگھ ساچے ویکھ وکھایا۔ غریب نہانے گلے لگائے جوں سُداما چھے تندن، اپنی مٹھی آپ بھرائیا۔ گرگھیں توڑے خانہ بندن، بندی چھوڑ آپ ہو جائیا۔ مستک کُلا لائے ایکا چندن، نم واس سنگ مہکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک سنائے سہاگی چھندن، گیت گوہند آپ الاپیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپ بندھائے ساچا تندن، گرگھ اپنی ونڈ ونڈایا۔

★ ۸ بھادروں ۲۰۱۷ بکرمی اندر سنگھ دے گھر ناتھیوال فروزپُر ★

سنگر پورا سرب گن ٹھاکر، پُرکھ اکال ناؤں دھرائیندا۔ جگ جگ ویکھے جگت ساگر، کھجک انتم پھیرا پائیندا۔ وست امولک دیوے نام رتی رتناگر، رتی رت میٹ مٹائیندا۔ گرگھ بنائے ساچے سوڈاگر، درگھر ساچا ہٹ ایک کھلائیندا۔ نرمل کرم کرے اُجاگر، دُرمت میل دھوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن اپنا کھیل کھلائیندا۔ دیناں ناتھ سرب گنوتا، دینن دیا آپ کمانیا۔ جگا جگنتر ویس وٹننا، کھجک انتم پھیرا پائیا۔ لکھ چوراسی ترے گن مایا

دیکھے سنسٹھا، جگت سماج پھول بھلائی۔ ورنہاں برناں بنیا بنسا، ساچا بنس نہ کوئے سہائی۔ ترے گن مائی بنی انسا، پیار آدھار اک وکھائی۔ من ہنکاری بنیا کنسا، جوٹھا جھوٹھا کھنڈا ہتھ چمکائی۔ جیو وکاری ہوئے سہنسا، سہنسر گن نہ کوئے گائی۔ کایا میلایا موہ جگت انسا، سگلا سنگ نہ کوئے وکھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن کھیل کرے بے پرواہیا۔ پُرکھ ابناشی دین دیا لن، دیا ندھ ٹھا کر گھر گمبھیریا۔ آد جگادی کھیل نرالن، جوت اکالن لوک مات لئے اوتاریا۔ چلے چلائے اولڑی چالن، وید کتیب بھیو نہ پارہیا۔ کھیلے کھیل دو جہانن، دو جہاناں والی اپنا ناؤں دھرا رہیا۔ جن بھگتاں کرے ہر ہر پالن، ہر جو مندر آپ سہا رہیا۔ سنتن میٹے اندھیری شامن، شمع دپیک اک جگا رہیا۔ گرکھیاں بخشے نام ندھانن، سچ منتر آپ درڑا رہیا۔ گر سکھاں کرے پرکاش کوٹن بھانن، بھاوی بھرم بھو چکا رہیا۔ ایک شبد پھڑائے ساچا دامن، دامنگیر اپنی سیو کما رہیا۔ نیڑ نہ آئے کامنی کامن، قادر کرتا اپنی کرت آپ کما رہیا۔ دو جہاناں بنے ضامن، لوک مات دیکھ وکھا رہیا۔ نہ کوئی کھتری نہ کوئی براہمن، شوڈر ویش نہ کوئے اپا لیا۔ نرگن روپ سرب گھٹ چانن، گرہ مندر گھر گھر ڈیرہ لالیا۔ تانا پیٹا تینا تانن، ترے گن مایا تند اونا لیا۔ کرے کھیل سری بھگوانن، بھیو ابھیدا آپ چلا رہیا۔ جگا جگنتر بنے دالانن، جگت دلیل دیکھ وکھا رہیا۔ بھگت بھکھاری ہوئے سوالن، اچھیا بھچھیا منگ منگا رہیا۔ منگے وسنت نام دھن مالن، دھن دھناڈھی آپ اکھوا رہیا۔ پنچ تت وکارا کلجگ اننی جالے بالن، دھواں دھار سرب سما لیا۔ ہر کارو پ نہ کوئے پچچانن، ہر کے پوڑے نہ کوئے چڑھا رہیا۔ انحد شبد نہ کوئے گانن، رسنا جھوا سرب ہلا رہیا۔ تئے مان نہ جگت ابھمانن، ہوئے ہنگتا گڑھ سہا لیا۔ گر چرن دھوڑ کریا نہ سچ اشانن، اٹھسٹھ بھوؤں بھوؤں وقت لنگھا لیا۔ آتم ابجیا نہ برہم گیانن، پڑھ پڑھ رسنا جگت سنا لیا۔ وجا تیر نہ سچ نشانن، جھوٹھا کھنڈا ہتھ وکھا لیا۔ ملیا میل نہ گن ندھانن، کوٹ کوٹی روپ وٹا لیا۔ کلجگ انتم رین اندھیری دیکھے کالن، پُرکھ ابناشی اپنا نین کھلا لیا۔ نرگن سرگن چڑھیا بھالن، لوک مات پھیرا پا لیا۔ سرتی سوئی آیا اٹھالن، شبد ڈنڈا ہتھ رکھا لیا۔ سو پھ سروپی آیا درس دکھالن، نر ویر اپنا ناؤں اُچا لیا۔ دھر درگاہی ساچا ماہی آپے آیا بن کے مالن، ساچی کھاری پھولن سیس اٹھا لیا۔ گرگھ دیکھے ساچے لالن، رتن امولک ہیرا لال لکھ چوراسی وچوں آپ اٹھا لیا۔ ایک گل پائے سوہنگ ساچی مالن، برہم پاربرہم سگن منا لیا۔ چوتھے جگ اپنے ناؤں پورا کرے سوالن، یوگ ابھیاں نہ کوئی وکھا

رہیا۔ چرن کول اک دھیانن، چرن چرنودک کھ چوراہیا۔ پھل لگائے ساچے ڈالن، پت ڈالی آپ مہکا رہیا۔ گرگھاں دتے راہ سکھالن، سکھ ساگر اپنا روپ وٹا لیا۔ کلج جیو ڈگے پنچھی آلن، پھڑ باہوں نہ کوئے ٹکا لیا۔ لاڑی موت پائے دھالن، گھر گھر اپنا ناچ نچا لیا۔ ویکھنہاری جوت اکالن، کلجگ انتم ویس وٹا لیا۔ وشنوں بھنڈارا کرے خالن، خالق خلق سرب تڑپھا رہیا۔ برہما برہم تئے مانن، ویلا انتم اک جنا لیا۔ شکر پوری کرے گھالن، کیتی گھال لیکھے لا رہیا۔ چتر گپت ویکھے کھول دکانن، لکھ چوراسی لیکھا جگت حساب آپ گنا لیا۔ رائے دھرم اٹھیا نوجوانن، پُرکھ ابناشی حکم سنا لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، ہر جن اپنے کھاتے پا لیا۔ ہر جو رکھے اپنا کھاتا، دوسر ہتھ نہ کوئے وڈیا لیا۔ جگ جگ ورتا وے اپنی داتا، داتا دانی ناؤں دھرائیا۔ اپنے اندروں اپنی وست آپے کڈھے بوہ بوہ بھانتا، بھيو بھیدا بھيو نہ رانیا۔ آپے گائے سنائے ساچی گاتھا، سکھنڈ دوار وجے ودھائیا۔ کھیلے کھیل تریلوکی ناتھا، ترے ترے ویس انیک وٹا لیا۔ ایک منتر پوجا پاٹھا، جگا جگنتر جگت پڑھائیا۔ ایک کھولنہارا ہاٹا، ایک وست نام وکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نام انمولا پُرکھ ابناشی بنیا تولا، ایک کنڈا ہتھ اٹھائیا۔ ساچا کنڈا ہر نرنکار، اپنے ہتھ رکھائیندا۔ نام وست اگم اپار، اتول اتل اپنے چھابے آپے پائیندا۔ آد جگاد رکھے اڈول، جگ جگ نہ کوئے ڈلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نام نام وست اپار، دیونہار ہر داتار، درگھر ساچے آپ ورتائیندا۔ نام ورتنڈا ہر بھگوتنا، دین دیلا دیا کمائیندا۔ جگ جگ میلا ساچے سنتا، سنت ساجن ویکھ وکھائیندا۔ توڑے گڑھ ہوئے ہنگتا، مایا ممتا موہ چکائیندا۔ در بھکھاری بنائے منگتا، در درویشا لکھ جگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا نام وڈیائیندا۔ جگت وڈیائی ہر ہر ناؤں، وید پُران رہے جس گائیا۔ آد جگاد جگا جگنت جن بھگتاں دتے ساچا تھاوں، تھان تھنتر اک سہائیا۔ سنتن میلا اگم اتھاہو، لکھ اگوچر بے پرواہ ویکھ وکھائیا۔ گرگھاں پکڑے آپے باہوں، میل ملائے سہج سُبھائیا۔ گرگھ بنائے ہنس کاؤں، کاگوں ہنس آپ اڈائیا۔ سنگر پورا سدا سدا سد رکھے چاؤ، ہر جن ویکھے اپنا نین اٹھائیا۔ آپے پھڑ پھڑ پائے راہو، راہ کھیڑا آپ جنائیا۔ جگ جگ کرے سچ نیاؤں، کلجگ انتم پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جو ہر مندر بیٹھا سو بھا پائیا۔ کلجگ انتم آیا، ویلا وقت وچار۔ گرگھ لئے جگایا، کر کرپا آپ نرنکار۔ لکھ چوراسی دئے مٹایا، پھندن توڑ سچی سرکار۔ بند خلاسی

آپ کرایا، جم کی پھاسی دے اُتار۔ پون سواسی شبد چلایا، دوس رین رہے دھنکار۔ ساچا مندر آپ سہایا، ہر مندر کایا سچا گھر بار۔ دیا دیک جوتی اک ٹکایا، جوت زرنجن رہے اُجیار۔ آتم سیجا اک سہایا، شبد وچھوڑا اپر اپار۔ ست سروپی آسن لایا، آپے ستا پیر پسار، دوس رین جن بھگتاں راہ رہیا تکایا، آپ اپنا نین اگھاڑ۔ کلج انتم ویکھ وکھایا، گرگھ گرگھ غریب نمانے ساچے لاڑ۔ ساچے گھوڑے لئے چڑھایا، شبد اگمی کرتیار۔ ہنگ برہم آپ سمجھایا، سو پڑکھ زرنجن کرپا دھار۔ جوتی جامہ میل ملایا، میل ملاوا کنت بھتار۔ سرت سوانی پکڑ اٹھایا، سوئی رہے نہ نار و بھچار۔ ایکا کجل نین پوایا، تکھی رکھی آپے دھار۔ ساچا بھوشن تن سہایا، رنگے رنگ لال گلال۔ ایکا بیسہڑا رنگیل وچھایا، باڈی بن آپ کرتار۔ ساچے ڈولے آپے پایا، بنیا رہے آپ کہار۔ ساڈھے تن ہتھ لمان آپ رکھایا، اندر لکھا لکھنہار۔ اپنے کندھ آپ ٹکایا، آپے چکے سچا بھار۔ اپنے راہ آپ چلایا، ڈونگھی غاروں کڈھیا باہر۔ پنج ت ترے گن گنی دے بُجھایا، امرت پیایا ٹھنڈا ٹھار۔ سرت سوانی نین گھلایا، اک وکھایا سچ دربار۔ گر شبدی مات پرناؤن آیا، آپ اپنا سگن وچار۔ ایکا پلو ہتھ پھڑایا، چوتھے جگ لالاں لئے چار۔ اٹا گھڑا آپ گڑایا، کایا کوری کڈھے باہر۔ سوہرے پیئے ویکھ وکھایا، پیاپریم میت مرار۔ ساچی جوتی آپ جگایا، تھر گھر بیٹھ سچے دربار۔ ساچا سگن اک وکھایا، امرت ایکا اتوں وار۔ سچ سوانی پردہ دے اٹھایا، مکھ گھنٹ دے اُتار۔ ساچی سچ اک سہایا، بے عیب پروردگار۔ مہندی رنگن رنگ رنگایا، اتر نہ جائے دوجی وار۔ ساچا سالو سیس ٹکایا، مینڈی گندے سرجنہار۔ مستک ٹکا اک لگایا، جوت زرنجن کر اُجیار۔ چھوٹا بالا گود بہایا، دیور بھابی کرے پیار۔ ساچا میلا میل ملایا، کرے کھیل آپ کرتار۔ اپنی ہتھیں دیپ جگایا، گھر مندر ہوئے اُجیار۔ تیل باقی نہ کوئے ٹکایا، نہ کوئی مارے پھوک بُھنکار۔ چارے گنٹ اُتر پورب پچھم دکھن اپنا دروازہ آپے بند کرایا، نہ کوئی کھولے بند کواڑ۔ لاڑی لاڑا ایکا رنگ سایا، کرے کھیل کھیلنہار۔ گرگھ تیرا کایا کھڑا آپ وسایا، آپے بنیا چوبدار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ جن بھگتاں قرضہ دے اُتار۔ گرگھ تیرا قرض اُتارنا، مقروض ہر کرتار۔ تیری غرض پور کرانا، فرض پورا کرے سنسار۔ تیری جھوٹھی مرض مٹاونا، طرز سنائے شبد دھنکار۔ تیرا حرج نہ کوئے وکھانا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے لائے پار۔ گرگھ ساچا پار اُتارنا، کلج ڈونگھا ساگر غار۔ ایکا چپو نام لگاونا، ویکھ وکھائے وہندی دھار۔ ساچے

بیڑے آپ چڑھاونا، زرگن نیا کر تیار۔ ساچا سٹیا سنگ نبھاونا، چھٹ نہ جائے انتم وار۔ پھڑ پھڑ بہیا میل ملاونا، بھینا بھینا اک آدھار۔ دھرم رائے وہیا کڈھ نہ کوئے دکھاونا، لیکھا منگے نہ انتم وار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے دھام لئے بحال۔ دھام اولٹا پُرکھ اکالا، گرگھساں گرگر آپ سمجھایا۔ آد جگادی کھیل نرالا، شبد سروپی بنے دلالا، لکھ چوراسی دیکھ دکھایا۔ لیکھا جانے کال مہاکالا، ترے گن توڑے تت جنجالا، ایک منتر انتر نام درڑایا۔ دوس رین کرے پرتپالا، گل پائے سوہنگ ساچی مالا، اٹھ تت اٹھوتری نہ کوئے پھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، اک اکوتری اپنی ہتھیں آپے پایا۔ ایک صفرا ایک لکھ، اک اک نال ملائیندا۔ ایک دیونہارا بھگھ، ایک جھولی ڈاہندا۔ ایک میٹے ترسنا ترکھ، ایک امرت جام پیائیندا۔ ایک دھارے اپنا بھیکھ، ایک روپ ویس انیک کرائیندا۔ ایک داتا اک نریش، ایک نردھن ناؤں دھرائیندا۔ ایک برہما وشن مہیش، ایک ترے گن جھولی پائیندا۔ ایک آد جگاد کرے آدیس، ایک نیوں نیوں سپس جھکائیندا۔ ایک ستا باسک سیج، ایک دوئے سہنسر جھوا آپ ہلائیندا۔ ایک برہم کرے پرویش، ایک پاربرہم روپ وٹائیندا۔ ایک شکر بھوتی دھارے بھیس، خاکی خاک رمائیندا۔ ایک کروڑ تیتیسارہیا دیکھ، ایک اپنا نین بند کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اکوتر اپنا ناؤں دھرائیندا۔ اک اکوتر کلا یار، اک اک نال دو جڑائیندا۔ دو جہاناں ہو اُجیار، ادھ وچکار نہ کوئے اپائیندا۔ آپے زرگن آپے سرگن آپے دوہاں توں وسے باہر، دوہاں وچ آپ سائیندا۔ آپے کھیل کرے اگم اپار، آپے پرگٹ ہو ہو روپ وٹائیندا۔ آپے تحت نواسی بیٹھے سچی سرکار، آپے در در منگن بھکھیا جائیندا۔ آپے اپنی الفی کرے تن شنگار، آپے لکھ چوراسی کایا چولا ہنڈھائیندا۔ آپے اپنی برسی منائے جگ جگ ایک وار، چار جگ ایک برسی ناؤں دھرائیندا۔ نو نو اک اک جوڑا جوڑے آپ کرتار، جوڑنہارا دس نہ آئیندا۔ نو اک دس ورتے ورتار، گرگھ ساچے میل ملائیندا۔ دس دس میلا دسم دوار، دہ دشا پھیری پائیندا۔ ایک ایک کر تیار، دس آگے آپ لگائیندا۔ اک اکوتر ہو یا خبردار، جو جن ونڈ نہ کوئے ونڈائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگا جگنتر ساچی کار کرے کرائے کر نیہار۔ کرتا پُرکھ دین دیالا، گرگھ دیکھے ساچے لالا، لالن اپنے رنگ رنگائیندا۔ رنگ رتزا پاربرہم پُرکھ بدھاتا، بے آنت آنت آپ ہو جائیا۔ کلجگ انتم دیکھے کھیل تماشا، سادھ سنت جیو جنت آتم انتر کھوج کھوجائیا۔ گرگھ گرگھ بنائے ساچی بنت، اپنا

بھانڈا آپے گھڑ وکھائیآ۔ شبد جنائی منیا منت، من داسندا دئے گوائیا۔ سوہنگ سو میلا ہر ہر کنت، ایک صفر ایکا وجے ودھائیآ۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، گرگھ ساچے آپ ترائیآ۔ تارنہارا غریب نواز، گرگھ ساچے آپ نوازدا۔ دُھر درگاہی ساچا راجا، ہر جن ساچے واجاں ماردا۔ ساچے آسو چڑھے تازا، کرے کھیل شاہ آسوار دا۔ پرگٹ ہوئے دیس ماجھا، کلجگ روپ انوپ سچی سرکار دا۔ گرگھماں رکھے انتم لاجا، پھڑ پھڑ بانہوں پار اُتاردا۔ سو پڑکھ نرنجن وکھائے اک جہازا، بیڑا چلے پروردگار دا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، لیکھا جانے آر پار دا۔

★ ۸ بھادروں ۲۰۱۷ پکرمی گردیال سنگھ سو داگر سنگھ ناظر سنگھ پورن سنگھ دے گھر ناتھیوال ضلع فرور پڑ ★

اگم سرپ انہو پرکاش، الکھ اگوچر کتھن نہ جائیا۔ اچل مورت سرب گھٹ نواس، نور ظہور اک درسائیآ۔ محل اٹل سرب پرہاس، پر تھی آکاش سو بھاپائیآ۔ جل تھل منڈل راس، سمند ساگر سیج وچھائیآ۔ پڑیاں لوآں کھیل تماش، برہمنڈ کھنڈ کھوج کھوجائیآ۔ سچھنڈ نواسی تھر گھر ساچے پوری کرے آس، سن سادھ روپ سائیآ۔ جوتی شبدی کر کر داس، سیوک سیوک کمائیآ۔ برہما وشن شو اپائے بن بن سواس، رسنا جہوانہ کوئے ہلائیآ۔ ترے گن مایا نہ ہوئے وناس، ترے ترے جھولی آپ بھرائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، انہو اپنی دھار چلائیآ۔ ست پڑکھ نرنجن انہو دھار، پار برہم پر بھ آپ چلائیندا۔ نرگن نرائن کھیل اپار، نیتز نین آپ گھلائیندا۔ جونی رہت کھیل اپار، عقل کل دھار آپ دکھائیندا۔ پڑکھ اکال ہو تیار، روپ انوپ آپ وٹائیندا۔ بھو نہ رکھے کوئے گردھار، بھے اپنا سرب دکھائیندا۔ پنچ تت کایا کر پیار، ساچا مندر بنک سہائیندا۔ پنچ تت پائے سار، رتی رت جوڑ جڑائیندا۔ اندر باہر ہر کرتار، نرگن دھار آپ دکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، انہو اپنا روپ وٹائیندا۔ انہو روپ پڑکھ اکالا، اپنا آپ آپ درڑائیآ۔ جوتی نور بے مثالا، نیتز نین نہ کوئی رکھائیآ۔ آپے وسے سچ سچی دھر مسالہ، آپے مندر رہیا سہائیآ۔ آپے بنے سد رکھوالا، آد جگاد سیوک کمائیآ۔ آپے بنے سچ دلالا، جگ

جگنتر ویس وٹایا۔ آپے نور اُپائے مہاکالا، کال دیال آپ ہو جایا۔ آپے مارگ لائے اک سکھالا، تھر گھر ساچے بیٹھا کرے صلاحیا۔ آپے چلے اولڑی چالا، نرگن سرگن لئے اُپجایا۔ آپ وجائے شبدی تالا، جوتی شبد شبد الایا۔ آپے کرے کھیل نرالا، نرگن نور نور رُشَنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، انہو اپنی دھار بندھانیا۔ انہو اپنی دھار بندھانیندا، رُپ ریکھ نہ کوئی جنایا۔ پرکاش پرکاش وچ کمانیندا، پر م پُرکھ وڈی وڈیایا۔ آکاش آکاش اپنے رنگ رنگمانیندا، رنگ رنگیلا بے پرواہیا۔ داسی داس سیو کمانیندا، سیوک سیوادار سچ سکھانیا۔ نرگن سرگن اپنا ناؤں دھرانیندا، دس کسے نہ آئی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اوم رُپ آپ ہو جایا۔ اوم رُپ سری بھگوانا، برہمے وشن شو درشن پایا۔ توج ترے گن دیوے مانا، آپ اپنا رنگ رنگایا۔ کھیلے کھیل دو جہانا، دو جہانی ویس وٹایا۔ سچکھنڈ دوارے گائے ہر رگھرائے سچ ترانہ، نرگن اپنا راگ الایا۔ وشنوں کہے گن ندھانا، گنوتنا بھو نہ رایا۔ برہما بے جے جیکار کر دھیانا، چارے مکھ صلاحیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، انہو اپنی دھار چلانا۔ انہو دھار کہن نہ جانی، سو پُرکھ نرنجن رُپ انُپ سمایا۔ ہر پُرکھ نرنجن گھر گھسیر وڈ وڈیائی، وڈ وڈا صفت صلاحیا۔ اینکارا دسے سبنی تھائیں، نہ مرے نہ جایا۔ آد نرنجن جوت جگائے اگم اتھاہی، جگا جگنتر ڈگمایا۔ سری بھگوان سچ گوسائیں، نج گھر بیٹھا سچ ہنڈھایا۔ ابناشی کرتا دیکھے وگسے چائیں چائیں، چار جگ اپنی دھار بندھایا۔ پار برہم پر بھ دیوے سچ صلاحی، ثالث ساچارُپ وٹایا۔ برہم برہم دیکھے تھائیں، لکھ چوراسی پھول پھلایا۔ گھٹ گھٹ دیکھ رہیا جگائی، نرگن جوتی نور رُشَنایا۔ سرگن اندر وڈ پکڑے بانہی، اوندنا جاندا دس نہ آیا۔ انہو پرکاش سرب گھٹ رہیا سمائی، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، انہو اپنا ناؤں دھرایا۔ انہو ہر کارُپ، دس کسے نہ آئیندا۔ آد جگادی ست سرُپ، ست ستوادی ناؤں دھرانیندا۔ وسنہارا چارے کوٹ، دہ دشا پھیری پائیندا۔ اپنے اُپر آپے ٹٹھ، آپ اپنی سیو کمانیندا۔ آپے لو آں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں تھر گھر واسی سچکھنڈ دوارے بے لگ، آپے لکھ چوراسی دیکھ وکھانیندا۔ آپے شبد دلارا چکے اپنی گکھ، آپے اُجل مکھ وکھانیندا۔ آپے نر بھے چکائے جگت دُکھ، سکھ اپنی ونڈ ونڈانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، انہو اپنا بندھن پائیندا۔ انہو ہر ہر بندھن، آد جگادی پایا۔ رُپ وٹائے وچ برہمنڈن، برہمنڈ کھنڈ اپنا ویس وٹایا۔ لیکھا جانے جیرج انڈن، اُتھج سیتج ویکھ وکھایا۔ شبد سنائے سہاگی چھندن،

شرع شریعت نہ کوئی بنایا۔ بھگتن رس وکھائے پرمانندن، رسک بیراگی آپ ہو جایا۔ سنتاں لائے مستک چندن، نم واس آپ مہکایا۔ گرکھاں کرے دوئے بدن، دوئے دوئے لوچن ویکھ وکھایا۔ گرسکھ منگ ایک منگن، من اچھیا پور کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، انھو گھر گھر ڈیرہ لایا۔ انھو گھر گھر وسیا، پاربرہم کرتار۔ اپنا روپ روس نرگن جوت دسیا، سیس دھڑ کر پرکاش۔ ترے ترے دیساں پھرے نسیا، جگا جگنتر پاوے ساچی راس۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھو کھلائے انھو پرکاش۔ انھو ہر کھیل نیرا، جگا جگنتر آپ کرایا۔ نرگن سرگن لئے اوتارا، پنچ تت کرے کڑمایا۔ اپنا نور اپنا ظہور کرے بند کواڑا، دس کسے نہ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ کھلایا۔ انھو روپ سنگر کھیل، گر گر آپ کرایا۔ نہ کوئی وقت نہ کوئی ویل، تھت وار نہ کوئی جنایا۔ ابناشی کرتا سجن سہیل، جگ جگ اپنی رچن رچایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا اپنے وچ کایا۔ اپنے مندر آپے وڈیا، انھو نظر نہ آیا۔ اپنا گھاٹن آپے گھڑیا، باڈی کوئے نہ بنت بنایا۔ اپنے دوارے آپ کھڑیا، آپ اپنا روپ وٹایا۔ اپنا اکھر آپے پڑھیا، نش اکھر ناؤں دھرایا۔ اپنا پلو آپے پھڑیا، آپ اپنا بندھن پایا۔ اپنا کھیل آپے کریا، ہر آپے ویکھ وکھایا۔ آپے ناری آپے نریا، نر نرائن آپ ہو جایا۔ اپنا ور آپے وریا، آپ اپنا میل ملایا۔ اپنی دھرنی اپنا آپ آپے دھریا، دھرت دھول دے سہایا۔ نر بھو آپ چکائے اپنا ڈریا، نر بھے اپنی کھیل کھلایا۔ اپنے وسیا آپے گھریا، گھر بنک آپ سہایا۔ اپنی ترنی آپے تریا، تارنہار سرشٹ سبایا۔ اپنا گھاٹن آپے گھڑیا، پُرکھ ابناشی ویس وٹایا۔ نرگن سرگن اگم اپریا، نہ مرے نہ جایا۔ پنچ تت انھو سروپ اپنا آپے اندر دھریا، گر گر ناؤں جگت وڈیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہم پاربرہم سمایا۔ انھو روپ پاربرہم، اور نہ کوئے جنایا۔ پنچ تت کایا مندر گر گر روپ پے جم، مات پت نہ کوئی بنایا۔ ہرکھ سوگ نہ خوشی غم، نیر نین نہ نیر وہایا۔ لاٹ نہ رکھے سورج چن، دوس رین سدا رشنایا۔ اپنا بیڑا آپے بٹھ، کھیوٹ کھیٹا لئے چلایا۔ اپنی وسیت نام امولک ویکھے دھن، گھر خزینہ آپ بھرایا۔ بھاگ لگائے کایاتن، سنگر گر گر روپ دھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، انھو نظر کسے نہ آیا۔ انھو ہر ہر دھار اولی، آد جگاد چلایا۔ کرے کھیل نرگن جوت اگلی، دوسر سنگ نہ کوئے وکھایا۔ گر گر مندر بیٹھی ملی، پنچ تت قلعہ کوٹ بنایا۔ کرے کھیل ول چھلی،

اچھل چھل دھاری دس نہ آئیندا۔ دھام وسائے نہچل اٹلی، اُج مینار ڈیرہ لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے سورا آپے ملی، بل بلوان آپ اھوائیندا۔ انھو رُپ سری بھگوانا، گھر سبھے سبھے سما۔ کرے کھیل دو جہانا، دوئے دوئے اپنی دھار چلایا۔ نرُگن سرُگن کر پروانہ، دُھر فرمانا دئے سُنایا۔ گھر ناد گھر ستار گھر اُپجائے اک ترانہ، گھر تریاراگ الایا۔ گھر مندر گھر مکانا، گھر ملے ہر پُرکھ سُنجانا، سوبھاؤنت آپ اپنی دیا کمایا۔ گھر یاچک گھر منگے دانا، گھر بھکھاری گھر بھکھک، بھچھیا جھولی پایا۔ گھر مرد گھر مردانہ، گھر سورا سربنگ گھر شاہ سلطانا، گھر ساچی سبھے سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رُپ وٹایا۔ انھو رُپ سو پُرکھ نرنجن، نر ہر مہماکتھن نہ جانیا۔ نہ کوئی نیتز نہ کوئی انجن، کجل دھار نہ کوئے بندھائیا۔ نہ کوئی سخا نہ کوئی سبجن، سخی سیس نہ کوئے گُندائیا۔ نہ کوئی سروور نہ کوئی مجن، تیرتھ تٹ نہ کوئے دکھائیا۔ پُرکھ ابناشی اینکار کھیل اپار، آپے رکھے اپنی لجن، انھو اپنا نام دھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر آپے ویکھ دکھایا۔ انھو عم عم ویکھدا، برہما وشن شو کر پیار۔ توج ترے گن لیکھا لکھے لیکھ دا، لیکھا ہتھ کسے نہ آیا۔ دُور دُراڈا دُھر درگاھی ساچا ماہی انھو رُپ آپے ویکھدا، اپنائین آپ گھلایا۔ کرے کھیل سبھے نریش دا، تخت نواسی تخت سہایا۔ مان رکھائے اپنے بھیکھ دا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ گھلایا۔ انھو کھیل گھلایا، جگا جگنتر کار۔ گر ستنگرمات پرگٹایا، سرُگن نرُگن لے اوتار۔ بھگت بھگونت ویکھ دکھایا، کایا مندر ڈونگھی غار۔ سنت کنت لے ملایا، لیکھا جانے سہاگن نار۔ گرگھ ساچے لے اٹھایا، شبد سنائے سبھے دھنکار۔ گر سیکھ اپنی گود بہایا، اپنیاں بھجاں مات اُبھار۔ سبجگ تریتا ویکھ دکھایا، دوپر کری ساچی کار۔ کھجگ اپنا ناؤں پرگٹایا، نرُگن سرُگن کر وچار۔ سبج دُلا را ایکا جایا، گوبند رُپ اگم اپار۔ ترے ترے اکھر ناؤں دھرایا، گور مڑھی وسیا باہر۔ بند اپنی آپ اُپجایا، مات پتا کر پیار۔ دس دس ماس نہ ڈیرہ لایا، اندر وڑیا نہ ہر کرتار۔ ماتا گجری بالک جایا، برہم سٹ کر پیار۔ پُرکھ ابناشی دیا کمایا، برہم پار برہم کرے پسا۔ اپنا رُپ کایا مندر آپ ٹکایا، کرے کھیل اگم اپار۔ چیل برہم نال ملایا، ستنگر ملیا ہر کرتار۔ دوہاں وچولا بھو گھلایا، انھو رُپ ہوئے اُجیار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کرائے اپنی کار۔ انھو ہر پرکاسیا، گر گوبند کر پیار۔ ساچے مندر کرے نواسیا، نرُگن جوتی جامہ دھار۔ ساچے منڈل پاوے راسیا، آٹھ پہر منگلاچار۔ برہما وشن شو

در منگن بھلھک ہوئے داسی، نیوں نیوں کرن نمسکار۔ کہے شبد سرب گن تاسیا، ترے گن مایا جگت وبار۔ بے جیکار ہوئے پر بھاسیا، کلجگ تیری انتم وار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنالے وچار۔ اپنا آپ ہر وچاریا، کرپا ندھ گنوت۔ انجو روپ کر اجیاریا، لیکھا جانے ساچے سنت۔ گرہ مندر کر پساریا، رت سہائے اک بسنت۔ آپ لگائے سچ بھلو اڑیا، ابناشی کرتا مہما گنت۔ جوتی جوت کر پساریا، ویکھنہار سری بھگونت۔ ناد شبد دھن جیکاریا، آپ وجائے آد انت۔ گو بند سورا اک لکاریا، گڑھ توڑے ہوئے ہنگت۔ کلجگ انتم پاوے ساریا، نو کھنڈ پر تھی ایک رنگ رنگائے آتم بودھ ہوئے پنڈت۔ ملا شیخ کرے وچاریا، شرع شریعت لاشریک منگن بھیکھ بن بن منگت۔ ایک نام کرے جیکاریا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، انجو ایک روپ پساریا۔ انجو کھیل کھلائیندا، پُرکھ ابناشی بے پرواہ۔ تخت نواسی تخت سہائیندا، سنگر سچا شہنشاہ۔ سچکھنڈ دوارا آپ کھلائیندا، در دروازہ دے تڑا۔ تھر گھر ساچا راہ دکھائیندا، پُرکھ اگتا بن ملاح۔ کلجگ انتم ویس وٹائیندا، برہما وشن شو دے صلاح۔ گو بند ساچا سنگ نبھائیندا، ہر جو پلو لے پھڑا۔ انجو اپنا میل ملائیندا، پُریاں لو آں جلاں تھلاں رہیا سما۔ اُچی کوک ایک نعرہ لائیندا، واکرؤ اللہ رام ویکھے آپ خُدا۔ نام ست آپ جنائیندا، سب دی جنیندی جوتی ایک ماں۔ پُرکھ اکال پتا آپ اکھوائیندا، جگ جگ دیوے ٹھنڈی چھاں۔ کلجگ انتم ویکھ دکھائیندا، نو کھنڈ پر تھی تھان تھان۔ لکھ چوڑا سی گھٹ گھٹ ڈیرہ لائیندا، آپ اپنا کھ چھپا۔ گرکھ ساچے پکڑ اٹھائیندا، دوس رین سیو کما۔ چارے کوٹاں پھیری پائیندا، ہندو مسلم سکھ عیسائی نہ کوئی رہیا ونڈ ونڈا۔ چارے ورنان ایک رنگ رنگائیندا، جو رسنا جہوار ہے دھیا۔ کالی چولی ایک رنگ چڑھائیندا، دُرمت میل دے دھوا۔ ساچی الفی گل ہنڈھائیندا، جگت عارف دے سمجھا۔ اُلفت وچ کدے نہ آئیندا، ساچی معرفت مارگ دے دکھا۔ کلجگ رستم آپے ڈھائیندا، شبد سروپی گرج اٹھا۔ لکا گڑھ آپ تڑائیندا، من ہنکاری مرچھا دے کرا۔ شبد کھنڈا اک چکائیندا، جو دھا سوربیر اپنا ناؤں دھرا۔ ایک ڈنکا نام و جائیندا، شبد شبدی چوٹ لگا۔ انجو اپنا روپ آپ پر گٹائیندا، آپے ویکھنہار ہوئے مہرواں۔ نو کھنڈ پر تھی پھیرا پائیندا، ستاں دیپاں دیپ جگا۔ غریب نمانے گلے لگائیندا، ہنس بنائے پھڑ پھڑ کاں۔ مانک موتی چوگ چکائیندا، سوہنگ شبد ساچا ناں۔ کلجگ ڈکھڑے آنت مٹائیندا، سکھڑے اُجل دے کرا۔ سکے رُکھڑے ہرے کرائیندا، امرت سینچے کرے نیاں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ

اپنی کل ورتائیندا۔ انھو روپ عقل کل دھار، ترے گن مایا بندھن توڑ تڑائیا۔ سگل سمگری ویکھے سگل پسار، جوت اگری بے پرواہیا۔ کلج گگری پاوے سار، روپ انوپ ست سروپ اپنا آپ وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، انھو اپنا ناؤں دھرائیا۔ انھو ناؤں اپنا رکھ، دس کسے نہ آسیندا۔ سرگن اندر ہو پر تکھ، زرگن اپنی جوت جگانیندا۔ گرگھ ورلے مارگ دس، آپ اپنا میل ملائیندا۔ تیر نرال مارے کس، شبد کمان ہب اٹھائیندا۔ دو جہاناں رہیانس، کلج انتم پنڈھ مکائیندا۔ پنچ وکارا دیوے جھس، گرگھاں مایا ممتا موہ چکائیندا۔ میل ملاوا ہس ہس، ہنس گھ آپ صالحا جندا۔ آتم رسیا انتر آتم رس رس، امرت جھرنا آپ جھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، انھو اپنا پردہ لائیندا۔ انھو اپنا پردہ لایا، کلج انتم وٹی ودھائیا۔ سرگن زرگن بن کے آیا، زرگن سرگن لئے اٹھائیا۔ پوت سپوتا جننی بن کے جنکے آیا، گوبند سورا ناؤں دھرائیا۔ اپنا بھانا آپے من کے آیا، سرشٹ سبائی دئے منائیا۔ گرگھاں اندر رل کے آیا، جوتی جوت رہیا سمائیا۔ اپنا پنچل دھام اٹل چھڈ کے آیا، گرگھ وچھوڑا چھڈیا نہ جائیا۔ زرویر گھوڑے چڑھ کے آیا، کلج قہر ویکھے خلق خدائیا۔ فلک آفتاب روپ بن کے آیا، جگت مہتاب کرے رُشنائیا۔ مکھ نقاب ایک پلو دھر کے آیا، ترے گن مایا پردہ پائیا۔ آب حیات پیالہ پھڑ کے آیا، سچ محبوب سچا ہر ماہیا۔ ایکا حروف پڑھ کے آیا، ایکا الف دئے دکھائیا۔ ایکا نقطہ آگے رکھ کے آیا، کلج نقطہ دئے مٹائیا۔ ساچا مکتا بن کے آیا، مکتی گرگھاں پیراں ہیٹھ جھسائیا۔ ساچا بکتا بن کے آیا، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، انھو اپنا کھیل کھلائیا۔ انھو کھیل کھلائیندا، کھیلنہار پُرکھ کرتار۔ جوتی جامہ بھیکھ وٹائیندا، لوک مات لے اوتار۔ ترے ترے لیکھا اک سمجھائیندا، صفراروپ سرب سنسار۔ ایکا اپنا ناؤں آگے لائیندا، آگے پچھے کھیل کرے کھیلنہار۔ دوئے دوئے دھارا آپ بندھائیندا، الکھ آگم آگوچر کرے ساچی کار۔ نو نو لیکھا آپ سمجھائیندا، نو نو بیٹھا میت مرار۔ ست ست بندھن آپے پائیندا، ست ستوادی ہو اُجیار۔ بودھ اگادھی شبد چلائیندا، بھيو اھیدا کھیل نیار۔ ساچا حاجی ایک جج کرائیندا، اک دکھائے پروردگار۔ ایک پندت گیان درڑائیندا، ایک رام روپ اوتار۔ ایک سخیاں منگل گائیندا، ایک نام بنسری وجائے مدھر سُر تال کرے وچار۔ ایک اُچی کوک نعرہ لائیندا، حق حق کہے پکار۔ ایک ست نام درڑائیندا، ست ستوادی ساچی کار۔ ایک واکرؤ فتح گجائیندا، رسنا جہوا گن وچار۔ ایک زرگن انھو اپنا روپ دکھائیندا، ریکھ رنگ دسے نہ

وِج سنسار۔ گروآں پیراں شبد سنانیندا، جگ جگ کرے کرائے سچ گفتار۔ اکھر وکھر آپ پڑھانیندا، عین عین نہ کوئی رہی مکھ اگھاڑ۔ نُقطہ نُون نہ کوئی
 سمجھانیندا، میم مکھ موڑے نہ کوئے دربار۔ حمزہ انگ نہ کوئے بھوانیندا، واستا پائے نہ کوئی اوگن ہار۔ بستہ بٹھ نہ مکتب جانیندا، بے بل نہ سکے کوئی دھار۔
 پے پُستک نہ کوئے پڑھانیندا، تے طلب نہ منگے طلب غار۔ سے ثابت روپ نہ کوئے جنانیندا، سخی سکور کھیل نیار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، اپنی کھیل آپ کھلانیندا۔ کرے کھیل اونکار، ایکنکار اپنی کل ورتانیا۔ ایکا اوڑا کر تیار، ترے ترے مندر دئے سہانیا۔ تنان بنائے آپ سِکدار، سنگر سچا
 شہنشاہیا۔ ایڑا اکھ لئے اگھاڑ، نیز لوچن آپ کھلایا۔ سناقلے کر تیار، سنگر اپنا آسن لایا۔ ایڑی ایشٹ اک کرتار، دوسر روپ نہ کوئے درسایا۔ ہا ہا ہر کا
 پوڑا کر تیار، ہر مندر آپ سہانیا۔ سکا کاغذ قلم کھنہار، کھٹھا کھول دکان نہ کوئے دکھانیا۔ سگا گوہند جانے اپنی دھار، کھٹھا گھوڑا نہ کوئے دوڑانیا۔ ننا گہبان
 کرے آپ اپنے سچے دربار، زرگن زرگن کرے پڑھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے پنڈت آپے پاندھا، اپنی پانٹھالا آپ سہانیا۔
 ساچی شالہ ساچا پاٹھ، ساچا مکتب آپ سہانیندا۔ ساچا تیرتھ ساچا گھاٹ، سچ محلہ آپ وسانیندا۔ ساچا بستر ساچی کھاٹ، سچ سنگھاسن آسن لائیندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا مندر اک آکار، ایکا اکھر اک وچار، ایکا الف اک پیار، اپنا بھیو اپنے وِج کائیندا۔ اپنا بھیو ابھید رکھایا، جوتی جوت
 کرے رُشانیا۔ جوتی دھار آپ وہایا، آپ اپنا لئے پرگٹانیا۔ ایکا نور نور جنایا، نورو نور نور اُپجایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا پرکاش
 اپنے وِج کائیا۔ سچ پرکاش پُرکھ ابناش، اپنے وِج رکھانیندا۔ داسی داس شاہو شاباش، اپنی آس آپے پور کرانیندا۔ منڈل راس پر تھی آکاش، گگن منڈل
 سو بھاپانیندا۔ لکھ چوڑاسی واس سے جل تھل پر بھاس، گھٹ گھٹ واس آپ کرانیندا۔ گر سنگر پوری کرے آس، دیوے شبد سچ دھرواس، دھرت دھول
 آپ وڈیانیندا۔ جن بھگتاں سے پاس، لیکھ چکائے دس دس ماس، دہ دشا پھیری پانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، انھو کھیل اگم اپارا،
 آپ کرائے کر نیہارا، قادر قُدرت وِج سمانیندا۔ قُدرت قادر ویکھنہارا، گھٹ گھٹ جوت جگانیندا۔ کلجگ انتم کھیل اپارا، روپ انوپ آپ دھرانیندا۔ نیلے
 بستر کر شنگار، نام مہندی رنگ رنگانیندا۔ سر امامہ پروردگارا، شبد دامہ اک وجانیندا۔ کرے کایا روپ سنسارا، سنساروگ نہ کوئے جنانیندا۔ گرٹھ توڑے

کام کرودھ لوبھ موہ ہنکارا، اُچے ٹلے پر بت چڑھ چڑھ پھیرا پائیندا۔ لیکھا ویکھے سرجنہارا، ملا شیخ مسائق پر دستگیر پھول بھلائیندا۔ حاضر حضور گپت ظاہرا، حضرت ہر جو اپنا ناؤں دھرائیندا۔ کلجگ انتم کرن آیا جگت مشاعرہ، گرگھ ساچے سنگ رلائیندا۔ سوا پھر ایکا قہرا، لہر بحر اپنی آپ ویکھ دکھائیندا۔ پُرکھ ابناشی کرے سیرا، سیرگاہ لوک مات اپائیندا۔ کلجگ ساگر دسے گہرا، بیڑا پار نہ کوئے کرائیندا۔ نو نو تیرا ڈھائے ڈیرہ، شبد گھیرا اک دکھائیندا۔ گوہند اٹھیا سست دلیرا، سنگھ شیرا نال رلائیندا۔ لکھ چوراسی چکے میرا تیرا، تُوں میں نہ کوئے دکھائیندا۔ گرگھ وسے تیرا ایکا کھیڑا، دو جا نگر کوئے نہ سو بھاپائیندا۔ پُرکھ ابناشی ہتھ وچ پھڑیا ایکا جیوڑا، لکھ چوراسی بندھن پائیندا۔ دھرت مات دا کرے کھلا ویڑا، لاڑی موت ناچ نچائیندا۔ انتم کرے حق نیڑا، خالق خلق مخلوق آپ سمجھائیندا۔ آون جاون چکے جھیرا، کلجگ آفتاب طلوع غروب آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل اگم اپار، انہو اپنا بندھن پائیندا۔ انہو روپ شبد جنایا، گر گوہند رسن اُچارایا۔ جاپ صاحب جپ صاحب اُچایا، جیو جنت نہ کرے وچارایا۔ اک نو نو چھند بند سنایا، بندی بند نہ کوئے پارایا۔ امتوز اپنے وچ لکایا، کہہ کہہ ڈھولا ایکا گا لیا۔ بے جیکار سرشٹ سبایا، کلجگ ویلا انت سہا لیا۔ زرگن اپنا روپ آپ پرگٹایا، انہو نظر کسے نہ آرہیا۔ گرگھ ورلے میل ملایا، پورب لہنا ویکھ دکھا رہیا۔ مانس جنم لئے تریا، ترے گن مایا بھند کٹا لیا۔ اپنے نیر اپنے نین اپنے لوچن ویکھن آیا، دو جہاناں پندھ مکا لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے لئے پھڑ، اپنا پردہ آپ اٹھا لیا۔ گرگھ پردہ اٹھیا، چکلیا جم کا بھو۔ سنگر پورا ٹھٹھیا، گھر گھر پکڑے آئے باہوں۔ گرگھ کدے نہ جائے لٹیا، سنگر پورا سر رکھے ٹھنڈی چھاؤں۔ امرت آتم دیوے گھٹیا، ہنس بنائے کاؤں۔ انتم بھاگ نہ کوئے نکھٹیا، لیکھے لائے پتا ماؤں۔ گرگھ ساچا سوریا لوک مات بھٹیا، دوس رین کرے رشناؤ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن میلے تھائیں تھائیں۔ تھان تھنتر سہاونا، ہر سنگت میل اپار۔ سنگر دردی درد ونداونا، دیناں انا تھان کرے پیار۔ گرگھ آتم جگت مردی آپ بچاونا، حکمت کرے اپر اپار۔ گرمی سردی پندھ مکاونا، ایکا رنگ رنگے کرتار۔ بیڑی رڑھدی پار کراونا، ونج مہانا کرتار۔ کایا سڑدی اگن بھجاونا، امرت پائے ٹھنڈی ٹھار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے کرے پیار۔ متر پیارا میترا، پیار پریم اک بھکونت۔ کایا چولی چاڑھے رنگ میٹھڑا، پُرکھ ابناشی ساچا

کنت۔ آپ جنائے اپنی ریتڑا، لیکھا جانے جگا جگنت۔ پت پاپی آپ پُنیتڑا، کھیلے کھیل آپ بے آنت۔ کھج سَتجگ آپ چلائے ریتڑا، لیکھا جانے جیو جنت۔ گرسکھاں دھام وکھائے اک انڈ پٹھڑا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ بنائے ساچی بنت۔ ساچی بنت بناکیندا، ساچی درگاہ سچ نواس۔ ساچے سنت ملاکیندا، کھج جنگل جوہ ویکھ پرہاس۔ ایک منت کنت پڑھائیندا، ہنگ برہم کرے پرکاش۔ ساچا مندر اک وکھائیندا، انہو سَت پُرکھ ابناش۔ سیس چوڑ نہ کوئے جھلاکیندا، نہ کوئی چیلانہ داسی داس۔ گر پیر کوئے نظر نہ آکیندا، تخت نواسی شاہو شاباش۔ اپنی جوت ڈگمگائیندا، دوس رین نہ کوئے رات۔ سو پُرکھ زرنجن آپ اکھوائیندا، سچکھنڈ دوارے کرے سچ نواس۔ جگ جگ ہر جن ساچے میل ملاکیندا، جن بھگتاں پوری کرے آس۔ گرسکھاں بندھن توڑ تڑائیندا، گرسکھاں لیکھے لائے سن سواس۔ کھج ویلا آپ سہائیندا، زرنجن سرگن وسے پاس۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکٹک نرائن، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، رُپ رنگ نہ دسے رکھ، میل ملاو دس دسمیس، رُپ وٹائے انہو پرکاش۔

★ ۹ بھادروں ۲۰۱۷ بکرمی سوڈاگر سنگھ دے گرہ ناتھیوال ضلع فروزپور ★

سو پُرکھ زرنجن سَت ستواد، ہر ہر ساچا تخت سہائیندا۔ ہر پُرکھ زرنجن آد آد، انہو پرکاش کرائیندا۔ ایکنکارا جگا جگاد، اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ آد زرنجن اپنی وست آپے لادھ، اپنے گھر ٹکائیندا۔ سری بھگوان مادھو مادھ، رُپ رنگ نہ کوئے وکھائیندا۔ ابناشی کرتا دیونہارا ساچی داد، ساچی ونڈن ونڈ ونڈائیندا۔ پاربرہم اپناگن آپے رہیا ارادھ، اوگن کوئے نہ ویکھ وکھائیندا۔ لیکھا جانے برہم برہما، اپنی کل آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا تخت آپ سہائیندا۔ تخت نواسی شاہ سلطانا، شہنشاہ وڈی وڈیائیا۔ جوتی نور سری بھگوانا، انہو پرکاش کرائیا۔ وسنہارا سچ مکانا، سچکھنڈ بیٹھا جوت جگائیا۔ تھر گھر کھولے اک دکانا، گھر گھر وچ آپ ٹکائیا۔ آپے مرد آپ مردانہ، رُپ انوپ آپ درسائیا۔ آپے راج آپ راجانا، آپے رعیت رُپ وٹائیا۔ آپے حکمی حکم دیوے دھر فرمانا، دھر فرمانا آپ سنائیا۔ آپے سَت سرُپ بیٹھے گانا، سَت ستوادی ساچا ماہیا۔ آپے راگ گائے دُھن ترانہ، اپنا ناد

آپ وجائیا۔ آپے ہوئے ہر پردھانا، اپنے بھانے آپ سمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے تخت تخت نواسی، اک اِکلا پُرکھ ابناشی، آسن سنگھاسن آپ سہائیا۔ آسن سنگھاسن سوبھاؤنت، پُرکھ ابناشی آپ سہائیندا۔ نرگن نرائن ہر ہر کنت، ہر ہر اپنی جوت جگائیندا۔ پت پر میثور پورن جوت ایکا رنگ رنگائے بسنت، اپنی رنگن آپ چڑھائیندا۔ ساچے دھام مہما گنت، لیکھا لکھ نہ کوئے دکھائیندا۔ نہ کوئی سادھ نہ کوئی سنت، گر اوتار نہ کوئے بناکیندا۔ نہ کوئی جیو نہ کوئی جنت، ایش جیو نہ ونڈ ونڈائیندا۔ آپے آد آپے آنت، آپ اپنا دھام سہائیندا۔ آپے ہوئے ہر بے آنت، اپنی مہما اپنے وچ ٹکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سنگھاسن آپ سہائیندا۔ سچ سنگھاسن انہو پرکاش، شاہو بھوپ سنگر سچا آسن لائیا۔ وسنہارا چارے کوٹ، دہ دشارہیا سمائیا۔ گم اگمرا آپے ٹٹھ، آپ اپنی رچن رچائیا۔ آپے چڑھیا ساچی چوٹ، محل اٹل اُچ منار بیٹھا سچ چھائیا۔ آپ اپائے نرمل جوت، بمل اپنا روپ سمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سنگھاسن پُرکھ ابناش، ایکا ایک سہائیا۔ ایکا ایک سہائیندا، گھر سچا سچ دربار۔ پُرکھ اکالا آسن لائیندا، آد جگاد ایکنکار۔ الکھ گوچر گم آپ اھوائیندا، مرے نہ جے وچ سنسار۔ ساچے تخت چرن ٹکائیندا، جودھا سوربیر بلی بلکار۔ دیپک جوتی اک جگائیندا، آد جگاد رہے اُجیار۔ ساچا مندر آپ سہائیندا، سوبھاؤنت پُرکھ کرتار۔ اپنا بل آپ دھرائیندا، منگے بھکھ نہ کسے دوار۔ اپنا شاہ آپ ہو جائیندا، شہنشاہ سچا سرکار۔ اپنی سیوا آپ کرائیندا، گھاڑن گھڑے پر اپار۔ سو پُرکھ نرنجن سچ سنیارا اپنا ناؤں دھرائیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا ویس وٹائیندا۔ سچ سنیار سچ کٹھالی، ساچی دست وچ ٹکائیا۔ لیکھا جانے جوت اکالی، عقل کل بے پرواہیا۔ اپنی دات آپ سمبھالی، اپنے ہتھ آپ رکھائیا۔ اپنی چلے چال نرالی، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، سچا شاہ آپ اھوائیا۔ سچا شاہو ہر مہربان، مہما گنت گنی نہ جائیا۔ سچکھنڈ دوارا کھول دکان، ایکا دست وچ رکھائیا۔ بن سنیار سری بھگوان، ساچا کنچن ہتھ اٹھائیا۔ روپ رنگ نہ کوئے نشان، آکار نہ کوئے دکھائیا۔ آپے گھڑے کر دھیان، آپے ویکھے نین اٹھائیا۔ اپنا لہنا آپے جانے جانی جان، جانہار بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، راج راجان اک اھوائیا۔ راج راجانا ہر نرنکارا، بھيو اُھید چھپائیندا۔ سچکھنڈ وسے سچ دوارا، درگاہ ساچی دھام سہائیندا۔ اکال مورت ہو اُجیارا، جونی رہت

ڈگمگائیندا۔ انھو پرکاش اپر اپارا، اپر اپر پیر آپ کرائیندا۔ ساچا سپس جگدیش آپ اپنا کر پیارا، آپے ویکھ وکھائیندا۔ ست سرؤپی بھجے دستارا، ساچا سگن منائیندا۔ زرگن در زرگن بھکھارا، زرگن سیوک سیوک کمائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرہ مندر آپ سہائیندا۔ گرہ مندر ہر سہایا، زرگن جوت کر اجیار۔ تخت نواسی ساچے تخت ڈیرہ لایا، آپ اپنی کرپا دھار۔ آپ اپنا سپس سہایا، سر رکھ سچی دستار۔ ساچا بستر اک وکھایا، نور نورانی نور پیار۔ نورو نور ویکھ وکھایا، جوتی جوت دے آدھار۔ جوتی جاتا آپ اھوایا، اک اگلا ایکنکار۔ اپنا ساتھ آپ نبھایا، ساچے مندر کھیل اپار۔ ساچا تاج ہتھ اٹھایا، زرگن زرگن پاوے سار۔ اپنے مستک آپ چھہایا، آپے بنیا سیوادار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تخت نواسا پرکھ اپناشا، کھیلے کھیل پروردگار۔ سپس تاج سہائیندا، سچھنڈ وجے ودھائی۔ آد پرکھ اپنی رچن رچائیندا، جگاد روپ نہ کوئے درسائی۔ ست نام نہ کوئے اپائیندا، شبد ناد نہ کوئے وجائی۔ امرت میگھ نہ کوئے برسائیندا، گیت گوہند نہ کوئے لائی۔ تال تلوڑا نہ کوئے وجائیندا، بھر پیالہ جام نہ کوئے پیا۔ اپچھڑ ناچ نہ کوئے نچائیندا، روپ رنگ نہ کوئے وکھائی۔ در دربان نہ کوئے بہائیندا، نیوں نیوں سپس نہ کوئے جھکائی۔ سپس چور نہ کوئے جھلائی، اچی کرے نہ کوئے بانہیاں۔ اک اگلا ساچے تخت آسن لائیندا، سنگر سچا شہنشاہیا۔ ساچا تاج سپس لکائیندا، زرگن اپنا آپ ویکھ وکھائی۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، گھر سہنجنا اک وڈیائی۔ گھر سہنجنا ہر سہایا، ساتک ست ست ورتائیندا۔ آد زرنجن ویکھ وکھایا، انھو اپنا روپ وٹائیندا۔ پرکاش پرکاش آپ سما، ریکھ رنگ نہ کوئے جنائیندا۔ آدیس آدیس اپنا ڈھولا گایا، راگ ناد نہ کوئے لائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک تخت ایک تاج، ایک ہر غریب نواز، آد آد آپ اپنا سازن ساز، ساجنہارا ویس وٹائیندا۔ ہر جو ہر ہر ساجیا، ہر مندر کھیل اپار۔ ویکھے کھیل غریب نوازی، گرہ اندر ہو اجیار۔ تخت نواسی شاہو شہنشاہی، سپس رکھائے ساچا تاجیا، حکمی محکم ورتے ورتار۔ دھر فرمانا مارے واجیا، اگم اگمرا اگمڑی کار۔ اپنے منڈل آپے پھرے بھاجیا، دوسر سنگ نہ کوئے پیار۔ زرگن رچیا اپنا کاجیا، کرے کھیل ہر زرنکار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک جگدیش ایک سپس ایک راج ایک کاج ایک تاج ہر کرتار۔ ہر کرتار سپس سہائیندا، جگت جگدیش کر پیار۔ اپنی بنت آپ بنائیندا، بناونہار اگم اپار۔ سچ سنیار روپ وٹائیندا، زرگن زرگن کر پیار۔

اپنی کُٹھالی آپے پائیندا، گنی جوت اچھیا بھنکار دیوے مار۔ آپ اپنا آپے سودھ، گھاڑن گھڑے اپر اپار۔ چارے مکھ کرے بودھ، اگادھ بودھ اینکار۔ پنچم مکھ سنائے اپنا سچ سلوک، اکھر وکھر کھیل نیار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنچم مکھ آپ سہایا، اپنی کرپا دھار۔ پنچم مکھ ہر ہر تازا، تاجدار آپ اکھوائیندا۔ شاہو بھوپ بن بن راجا، رعیت اپنا ویس وٹائیندا۔ سچکھنڈ دوارے رچ رچ کاجا، سخصیت اپنا بل دکھائیندا۔ آد آد رچیا کاجا، کرتا پڑکھ اپنی نیا آپ چلائیندا۔ اگم اگمڑی مارے واجا، ساچا سنیا حکم سنائیندا۔ شاہو بھوپ بن نوابا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی کھیل کھلائیندا۔ ساچا تاج کرتیار، سچکھنڈ دوارے متا پکائیندا۔ اک جگدیش اک سرکار، اپنی ونڈن آپ ونڈائیندا۔ ایک حکم ایک ورتار، حکمی حکم آپ چلائیندا۔ ایک دست اک بھنڈار، ایک ایک جھولی پائیندا۔ ایک نام اک جیکار، بے جیکار اک کرائیندا۔ ایک در اک دربار، ایک نیوں نیوں سیس جھکائیندا۔ ایک کھڑگ اک کٹار، ایک کھنڈا آپ چکائیندا۔ ایک ترکش تیر کمان، ایک ٹرنگ تفرنگ ہتھ رکھائیندا۔ ایک بخشش کرے آپ نرنکار، بخشنہارا دس نہ آئیندا۔ ایک اکثر کرتیار، نش اکھر ناؤں دھرائیندا۔ ایک وکھر وست اپار، شبد شبدی ونڈ ونڈائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے بھانے سد رہائیندا۔ ایک تاج تخت نواسا، راج راجانا اک اکھوائیا۔ ایک بھوپ پڑکھ ابناشا، تاگا سوتا تانا پیٹا ایک پائیا۔ ایک پورن پڑکھ پوری کرے آسا، پورن پر میثور اک اکھوائیا۔ ایک کھیلے کھیل تماشا، ایک بیٹھا مکھ چھپائیا۔ ایک منڈل پائے راسا، ایک جوتی جوت رُشائیا۔ ایک ساچے گھر کرے نواسا، نرگن اپنا ناؤں دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تخت سہندا ساچے تھان دے وڈیائیا۔ ساچے تھان سہایا تاج، پڑکھ ابناشی وڈ وڈیائیا۔ آپے گرو غریب نواز، گوہند اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ دھر درگاہی سچ ملاجی شبد سروپی ایک کاج، ان رنگ روپی رہیا کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے گھاڑن گھڑ، نرگن نرگن لئے منائیا۔ نرگن گھاڑن گھڑیا اپار، روپ رکھ نہ کوئے جنایا۔ سچ سنگھاسن بیٹھ سچی سرکار، اپنا حکم آپ سنایا۔ ایک حکم ورتے ورتار، حکمی حکم کھیل کھلایا۔ ایک سٹ اُتجے ڈلار، شبد سپوتنا ناؤں رکھایا۔ در دوار بنے دربان، در درویش دے صلاحیا۔ آد جگاد مٹے آن، نیوں نیوں جگ جگ سیس جھکایا۔ سنے سنائے ایک کان، ناد انادی ناد وجایا۔ پتا پوت میلا سری بھگوان، ساچا دوت اک دوڑایا۔ آپ اپائے اپنا اک نشان، در گھر ساچے آپ جھلایا۔ ایک بخشے چرن دھیان،

دُھر دیبان بان لگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد بکار دُھر دربارا آپ سمجھایا۔ شبد بکاری کر دھیان، پر بھ آگے سپس جُھکائی۔ تیرا تھم
 سچا فرمان، ہوں سیوک سیوک کمائی۔ تیرا مندر میرا مکان، تیرا مکان میری پاتشاہیا۔ تیرا در ہوں دربان، در درویش سو بھاپایا۔ تُوں شاہو میرا راجان، ہوں
 رعیت رُپ وٹائی۔ تُوں سَنگر سچا کاہن، ہوں گوپی سیوک کمائی۔ تُوں داتا گن ندھان، ہوں اوگن رہیا سمجھائی۔ چرن کول بخشا ایکامان، اُبھل بُھل کدے نہ
 جائیا۔ سُنٹ دُلارا ڈھیہہ ڈھیہہ پے بال نادان، بالی بُدھ رہیا سُنائی۔ بالی بُدھ رہیا گُرا، پتا پوت ویکھ وکھائیدا۔ سری بھگوان تیری سرنا، سرنگت نہ
 کوئے جنائیدا۔ نر بھو چکا میرا ڈرنا، بھے بھیانک نہ کوئے وکھائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہوں یاچک منگ منگائیدا۔ یاچک منگے دان،
 شبد سُنٹ سچّی سرنائیا۔ کرپا کر سری بھگوان، سیوک سیوک لیکھے لئے لگائی۔ ایک منگاں ساچا دان، وست امولک جھولی پائی۔ تیرا کھیل دو جہان، ہوں ویکھاں
 تھاؤں تھانیا۔ لوآں پُریاں بن تیرا مکان، برہمنڈ کھنڈ تیری تیج سہائیا۔ برہما وشن شو اُتجے تیرا نشان، ترے گن جھولا دے جھلایا۔ تیج ت ہوئے پردھان،
 اپ تیج وائے پر تھی آکاش تیری ونڈ ونڈائی۔ من مت بُدھ کرے وکھیان، توت ت سمایا۔ گھر وچ گھر اُتجے مہان، تیرا بنک سہائیا۔ تیرا رُپ برہم
 گن ندھان، نہ مرے نہ جائیا۔ لکھ چوراسی تیری کھان، شبد بھنڈاری آپ بھرائیا۔ جگ جگ کرے ویس مہان، کوٹن کوٹ رُپ دھرائیا۔ اک اکلّا
 پاوے آن، حکمی تھم چلے رضائیا۔ تحت نواسی نوجوان، تیرا بھے سرب وکھائیا۔ ہوں سیوک بال بالا نادان، جو بن تیرا پریم ہنڈھائیا۔ آد جگاد رہنا گہبان،
 نیتر نین نہ کوئے بھوائیا۔ لوک مات جھلاواں تیرا تیج نشان، جگ جگ اپنے ہتھ اٹھائیا۔ کون گن پکار سُن کر پیا پروان، ویلے آنت لئے ملائی۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سُنٹ منگے ور، آگے بیٹھا سپس جُھکائی۔ سپس جُھکایا گیا جُھک، نیتر نین نہ کوئے اٹھایا۔ ہر جو تیرا بھانا نہ جائے رُک، آد
 جگاد تُوں ہیں ورتایا۔ ہوں چرن دوارے بیٹھا جُھک، در درویشا منگن آیا۔ کون رُپ بہ لگ، لوک مات نظر نہ آیا۔ کون ویس گودی لئے چک، جگت
 وچھوڑا پندھ مُکایا۔ کون دھار میٹے دُکھ، تیرا وچھوڑا جھلیا نہ جایا۔ کون رنگ چاڑھے اپنی لکھ، مات جوتی جاتا وچ رکھایا۔ کون مگھ سکھنا لواں سَنکھ، تیرا
 اشٹ دیو منایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، کیتا قول بُھل نہ جائیا۔ سری بھگوان شبد اگنی بولیا، شبدی شبد کر پیار۔ تیرا

بدلے ہر جی چولیا، برہما وشن شو کر پیار۔ لکھ چوڑاسی بنے تیرا ڈولیا، ناری روپ اندر بڑے آپ کرتار۔ چار جگ نو سو چرانوے چو کڑی پھرے آلا بھولیا،
 خبر نہ پائے وچ سنسار۔ کلج انتم آئے نرگن پورا کرے کولیا، جوتی جامہ لے اوتار۔ پرگٹ ہوئے اُپر دھولیا، نہہکنک ناؤں دھرائے اگم اپار۔ روپ
 دکھائے نہ ساول سولیا، پنج تت نہ کوئے وچار۔ تیرا کرے بھار ہو لیا، سر اپنے چکے بھار۔ آد جگاد کدے نہ ڈولیا، اڈول اڈل اک نرنکار۔ ساچے کنڈے
 تول دیوے تولیا، تولا بنے وچ سنسار۔ بل نہ جانے کلا سولیا، عقل کل ورتے ورتار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویلے انتم پاوے سار۔ شب
 بھرواسا رکھنا، شہنشاہ سچا درڑائیندا۔ کلج انتم نو کھنڈ پر تھی لکھ چوڑاسی بھانڈا ہووے سکھنا، تیرا پنج نہ کوئے بجائیندا۔ تیرا روپ کسے نہ لکھنا، سادھ سنت
 سرب گر لائیندا۔ تیری قیمت کوئے نہ پاوے کھنڈا، لکھ کروڑی مایا ممتا موہ ودھائیندا۔ تیرا روپ ورو لے نہ کوئی کھنڈا، سر شٹ سبائی چھاچھ دکھائیندا۔ نظر نہ
 آئے اتر پورب پچھم دکھنا، چاروں گنٹ خالی ہٹ دکھائیندا۔ تیرا پردہ کسے نہ ڈھکنا، ننگا دوزخ سرب پھرائیندا۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی شاہو شتاباشی
 ہوئے پرکھنا، نرگن اپنا روپ وٹائیندا۔ پنجم مکھی تاج اپنے سپس رکھنا، نرگن سرگن دھار دکھائیندا۔ دو جہاناں ملے جسناء، جس اپنا اک سٹائیندا۔ گھر مندر
 بہہ بہہ ہسنا، سنگر پورا میل ملائیندا۔ گرکھاں مارگ ایک دسنا، منمگھ در ڈرکائیندا۔ ترے گن مایا لتھے و سنا، جو جن تیرا سنگ نبھائیندا۔ پاربرہم ابناشی کرتا دین
 دیالا، پُرکھ اکالا ایک دسنا، نرگن داتا جوت جگائیندا۔ سچھنڈ دوارے ساچے و سنا، درگھر ساچے میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شب
 ڈلارے دتا و، اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ نرگن داتا نرگن بھکھاری، نرگن ونڈ ونڈائیندا۔ نرگن وست نرگن ورتاری، نرگن جھولی پائیندا۔ نرگن ہست
 نرگن آسواری، نرگن چرن رکاب لکھائیندا۔ نرگن شاہ نرگن سلطان نرگن سکداری، نرگن حکم سٹائیندا۔ نرگن جوت نرگن شب نرگن کوکے دارو واری، اپنی
 کوک آپ لائیندا۔ نرگن تاج نرگن غریب نواز، غریب نمائیا پاوے ساری، نیوں نیوں اپنا سپس جھکائیندا۔ نرگن کھنڈا نرگن کٹاری، نرگن رکھے تکھی
 دھاری، آر پار آپ دکھائیندا۔ نرگن سرگن پنج رہیا سواری، سرب گھٹ داتا اپنی دیا کمائیندا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہاری، برہما وید نہ کوئے صالاجندا۔ واہ واہ گرو
 گرگر شب سچی یاری، یار یاری توڑ نبھائیندا۔ واہ واہ کنت واہ واہ ناری، واہ واہ رنگ رنگیلی سیج ہنڈھائیندا۔ واہ واہ پت پتونت ساچی پتی کرے پیاری، پیت

پتمبر سیس سہایندا۔ واہ واہ سگنی سگن منائے اپنی واری، جوتی جوت نہ رہے کواری، جوتی جوت آپ پرنایندا۔ واہ واہ رُوپ واہ واہ شنکاری، واہ واہ نیز نین
 آپ مٹکانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد وچولا آپے بن آپ اپنا میل ملائیدا۔ میل ملاوا اگم اتھاہ، تھر گھر ساچے ویکھ وکھانیا۔ آد پُرکھ
 دتی آد صلاح، جگاد ویکھے کھیل بے پرواہیا۔ ایکاناد دتا وجا، برہم برہما رہیا سٹانیا۔ ایکاناد تاج سیس لیا لگا، جگت جگدیش وڈی وڈیانیا۔ ساچا کاج لیا رچا، رچ
 رچ ویکھے ویکھنہارا دس نہ آتیا۔ بھگتن بھگتی رہیا سمجھا، بھگون بھادی بھگت بھگوت بھگوتی اپنے ہتھ رکھانیا۔ ساچی سخاوت سخی اپنا آپ کرے فدا، فطرت
 ہو نہ کوئے جنا۔ اسے اعظم اعظم اپنا آپ کرے جدا، رحمت رحمان آپ کمانیا۔ عظمتو کسمتو اجوا تلہ اپنی سیوا لئے لگا، محبان بیدوبی خیر یا اللہ رہے
 سرنا۔ حکمی حکم دئے ورتا، سرشٹ سبائی ایکا فتویٰ دیوے لا، ویلے آنت سکے نہ کوئے جھڈانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر ساچے
 متا رہیا پکا، مت بدھ نہ دیوے کوئے صلاحیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آد گر شبد ڈھر برہما، سُر برہما اپنا تال وجانیا۔

★ ۹ بھادروں ۲۰۱۷ بکرمی ماہلا سنگھ دے گھر دیا ہوئی، پنڈ سال سر ضلع فروز پُر ★

سو پُرکھ زرنجن سرب ویاپیا، جوئی رہت پُرکھ اکال۔ ہر پُرکھ زرنجن وڈ پرتاپیا، آد جگادی دین دیا۔ ایکنکارا کھیل تماشیا، کھیلے کھیل دو جہان۔ آد
 زرنجن نور پرکاسیا، جوتی نور جلوہ جلال۔ سری بھگوان شاہو شاباشیا، تخت نواسی وڈ مہربان۔ ابناشی کرتا داسن داسیا، سیوک سیوا کرے مہان۔ پار برہم پر بھ
 پائے منڈل راسیا، آد جگادی ساچا کاهن۔ سچکنڈ دوارا اک سہاسیا، سوبھاؤنت گن ندھان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکلا نوجوان۔
 اک اکلا ایکنکارا، آد جگاد سما۔ جگا جگنتر کھیل اپارا، زہو اپنا آپ کرایا۔ انجو پرکاش ہو اجیارا، رُوپ انوپ آپ وٹایا۔ ست سروپ سرجنہارا، ست
 ستوادی ویس وٹایا۔ لکھ اگوچر اگم اپارا، اگم اگمڑا تھان سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کھلایا۔ ہر ہر کھیل کھلانیدا، زرنجن
 رُوپ اگم اپارا۔ سو پُرکھ زرنجن اپنا رُوپ وٹانیدا، ہر پُرکھ زرنجن ساچی کار۔ ایکنکارا ناؤں دھرائیدا، جوئی رہت آد زرنجن ہو تیار۔ ابناشی کرتا دھام سہانیدا،

سری بھگوان ساچا میت مُرار۔ پاربرہم پر بھ پردہ لائندا، آپ اپنی کرپا دھار۔ سچ سنگھاسن اک سہائندا، ساچے تخت بیٹھ سچی سرکار۔ سچکھنڈ دوارا آپ کھلائندا، آپے کھولے بند کواڑ۔ دیا باقی آپ جگانندا، اپنی جوتی کر اجیار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل اپر اپار۔ سچ سنگھاسن ہر سہائندا، مہماگنت اگنت۔ اپنے مندر ڈیرہ لائندا، آپے جانے اپنی بنت۔ اپنا تخت آپ سہائندا، پُرکھ ابناشی سو بھاؤنت۔ ساچا سپس تاج کائندا، نر نرائن ہر ہر کنت۔ سچ نشانہ آپ جھلائندا، درگاہ ساچی دھام سہنت۔ حکمی حکم آپ ورتائندا، پورن جوت سری بھگونت۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا کھیل اپار، ایکنکارا آپ کرائندا۔ سچکھنڈ دوارا سہاونا، ہر ساچا آپ سہائیا۔ سو پُرکھ نرنجن رُپ وٹاونا، ایکنکارا ویکھے چائیں چائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن سگن مناونا، آد نرنجن دے ودھائیا۔ ابناشی کرتا انگ لگونا، سری بھگوان گود سہائیا۔ پاربرہم پر بھ بھو کھلاونا، انجو اپنا رُپ پر گٹائیا۔ رُپ رکھ نہ کوئے رکھونا، نرگن اپنی دھار دکھائیا۔ عقل کل اپنا ناؤں دھارونا، کال مہاکال نہ کوئے وڈیائیا۔ ساچی دھر مسال اک دکھونا، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیا۔ تھر گھر واسی اپنا پردہ آپے لاهونا، آپ اپنا نور کر رُشائیا۔ ساچے تخت بہہ بہہ حکم مناونا، شاہو بھوپ سچا شہنشاہیا۔ راج راجانا آپ اکھواونا، راؤ رنگ نہ کوئے وڈیائیا۔ ایکا ڈنکا نام وجاونا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کرے کھیل اولاء، درگاہ ساچی آپ کرائندا۔ پُرکھ ابناشی وسیا اک اگلا، دوسر سنگ نہ کوئے رکھائندا۔ سچ سنگھاسن آپے ملا، آپ اپنی سچ ہنڈھائندا۔ اپنی جوتی آپے رلا، آپ اپنا میل ملائندا۔ وسے نہیل دھام اٹلا، اُچ مندر آپ سہائندا۔ سچ سندیشہ ایکا گھلا، گھر شبدی ناد وجائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا آپ حکم منائندا۔ ساچا حکم ساچا رانا، ہر ہر آپ جنائیا۔ تخت نواسی شاہ سلطانا، گھر گھر بیٹھا جوت جگائیا۔ در درویش بن دربانا، ایکا الفی گل ہنڈھائیا۔ ثالث بنے دو جہاناں، شبد پروانہ ہتھ اٹھائیا۔ کھیلے کھیل سری بھگوانا، بھگوان اپنی کل ورتائیا۔ جودھا سور پیر بلی بلوانا، بل اپنا آپ ودھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در گھر ساچے سو بھا پائیا۔ در گھر ہر سہاونا، سو بھاؤنت کرتار۔ حکمی حکم اک ورتاونا، شبدی شبد ناد دھنکار۔ ساچی رچنا آپ رچاونا، اپنی اچھیا بھر بھنڈار۔ ساچی بھچھیا جھولی پاونا، دیونہار ہر نرنکار۔ اپنا لیکھا آپ لکھونا، کاغذ قلم نہ پاوے سار۔ بودھ اگادھا آپ اکھواونا، آد جگادی ساچی کار۔ سچکھنڈ دوارے ساچا نام

آپ اُپاونا، نام اُپائے ایکنکار۔ اپنا منتر آپ درڑاونا، ایکا ایشٹ پٹی سرکار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، گھر ساچا دھام نیار۔ دھام نیارا سچکھنڈ، ہر ساچا سچ سہائیندا۔ پُرکھ اکال ونڈے ونڈ، دوسر سنگ نہ کوئے جنائیندا۔ نہ کوئی رُپ نہ کوئی رنگ، رکھ بھیکھ نہ کوئے دکھائیندا۔ جوئی رہت وسے سنگ، انہو اپنا رُپ دھرائیندا۔ شبد اناد وجائے مردنگ، سُر تال نہ کوئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ در گھر ساچا ہر سہائے، سچکھنڈ وجے ودھائیا۔ نرگن نرگن ویکھ دکھائے، نرگن میلا سچ سہائیا۔ نرگن چیللا سیس جھکائے، نیوں نیوں اپنا آپ ویکھ دکھائیا۔ نرگن میلا آپ ملائے، ملیا میل وچھڑ نہ جائیا۔ نرگن سچن سہیلا آپ بن جائے، اک اکیلا ساچا ماہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن نرگن لئے اُپجائیا۔ نرگن اُپجائے نرگن سُر، ابناشی اچت کھیل کھلائیندا۔ وار تھت نہ کوئے رُت، ماس برکھ نہ ویکھ دکھائیندا۔ آپے جانے اپنی جگت، جاگرت جوت آپ جگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا شبد ناؤں دھرائیندا۔ شبد اُپایا ہر ہر پیارا، پرم پُرکھ وڈ وڈیائیا۔ ایکا در ایکا بھکھارا، ایکا وست آپ ورتائیا۔ ایکا شبد اک جیکارا، ایکا حکمی حکم سنائیا۔ ایکا تخت اک سیکارا، شہنشاہ اک ہو جائیا۔ ایکا ایک ورتے ورتارا، آپ اپنی رچن رچائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے ور سچا پاتشاہیا۔ اپنا ور اپنی جھولی پا، آپے دیا کمائیندا۔ آپے جوت ڈگمگا، شبدی دھار آپ چلائیندا۔ آپے پتا آپے ماں، نادی سُر آپ اھوائیندا۔ آپے سچکھنڈ دوارے وسے ساچے تھان، تھان تھنتر ویکھ دکھائیندا۔ آپے تھر گھر گنڈا دیوے لاه، آپ اپنا پردہ لائیندا۔ آپے حکمی حکم دے سنا، دھر فرمانا آپ جنائیندا۔ آپے لوآں پُریاں رچن رچا، برہمنڈ کھنڈ اپنی سیو کمائیندا۔ آپے رُوس سورج چن منڈل منڈپ کر رُشا، آپ اپنی جوت اُکائیندا۔ آپے دھرت دھول جل بنب اُکا، جل تھل مہیئل اپنا رُپ سمائیندا۔ آپے برہما وشن شو ناؤں دھرا، اپنی دھارا آپ دکھائیندا۔ آپے ترے گن مایا رچن رچا، ترے ترے بندھن آپے پائیندا۔ آپے پنچم لیکھا جانے سچ سہا، پنچم پنچم میل ملائیندا۔ آپے گھر وچ گھر رہیا اُپا، ہر مندر ناؤں دھرائیندا۔ ایش جیو ہر رُپ وٹا، جگت جگدیشا کھیل کھلائیندا۔ پاربرہم پر بھ ناؤں دھرا، آپ اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ لکھ چوراسی گھٹ گھٹ اندر ڈیرہ لا، آپ اپنا کھ پھچائیندا۔ آد نرنجن ڈگمگا، جوتی نور اک چکائیندا۔ انحد شبد ناد وجا، تال تلواڑا آپ سنائیندا۔ امرت سروور

کول ناہی آپ بھرا، ساچا جھرنا آپ جھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ ویس ویس انکا آپ کرائیندا۔ لکھ چوڑاسی کرپسارا، ترے گن ناتا جوڑ جڑائیندا۔ پنج تت بول جیکارا، سچ ورتارا آپ ورتائیندا۔ من مت بڈھ بھر بھنڈارا، کایا مندر آپ سہائیندا۔ زرگن سرگن کرپسارا، دیا باقی آپ کرائیندا۔ ----- آد اپنی رچن رچائیندا۔ وشنوں برہما سیوادارا، چار وید گھ صلاحندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، اپنا بھيو آپ گھلائیندا۔ ہر بھيو اولڑا، کتھنی کھ نہ سکے رائیا۔ آد جگادی اک اکلڑا، سچھنڈ بیٹھا آسن لائیا۔ سچ دوارا ایک ملڑا، دوسر دھام نہ کوئے وڈیائیا۔ آپے پھڑیا اپنا پلڑا، آپ اپنا میل ملائیا۔ شبد سندیش نر زرش ایک ایک ایک گھلڑا، دھر فرمانا آپ سنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل گھلائیندا، الکھ اگوچر اگم اپار۔ وشنوں وشو آپ اٹھائیندا، واستک روپ ہر کرتار۔ نمو دیو اشٹ وکھائیندا، دیو دیوا پتی سرکار۔ گھر مندر آپ سہائیندا، آپ اپنا کھول کواڑ۔ سچ بھنڈارا اک ورتائیندا، بخشش کرے بخشنہار۔ دھر فرمانا حکم سنائیندا، وشنوں ہونا خبردار۔ چرن دھیان اک رکھائیندا، دوسر ہور نہ کوئے دوار۔ تیری سیوامات لگائیندا، جگ جگ کرنی ساچی کار۔ پُرکھ ابناشی ویکھ وکھائیندا، مرے نہ جے وچ سنسار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے حکم ورتے ورتار۔ حکمی حکم ورتائیندا، پاربرہم پُرکھ ابناش۔ برہما ویتا آپ سمجھائیندا، صاحب سنگر شاہو شاباش۔ اپنا بھيو آپ گھلائیندا، آپے پوری کرے آس۔ برہم تیری ونڈ ونڈائیندا، برہم جوت سرب پرکاش۔ تیرا اندر مندر آپ سہائیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل شاہو شاباش۔ برہما ہر سمجھائیندا، کر کرپا گن ندھان۔ تیری سیوا سچ لگائیندا، لکھ چوڑاسی ہو پردھان۔ جگ جگ تیری جوت جگائیندا، کرے کھیل سری بھگوان۔ تیرا روپ آپ پرگٹائیندا، آد جگادی نوجوان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنا دھر فرمان۔ دھر فرمان شبد جنایا، پاربرہم برہم دیا کمائیا۔ برہم اپنا بھيو گھلایا، پاربرہم پتی سرنائیا۔ پاربرہم ڈھولا ایک گایا، برہم سنے چائیں چائیا۔ برہم نیوں نیوں سیس جھکایا، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ پُرکھ ابناشی اپنا وچولا آپ پرگٹایا، ایک شبد ناؤں دھرائیا۔ ساچا سوہلا آپ سنایا، کھن پڑھن وچ نہ آئیا۔ ساچا تولا تول تلیا، ایک کنڈا ہتھ اٹھائیا۔ اپنا پردہ اوہلا دے اٹھایا، برہم پاربرہم ملائیا۔ اپنا بولا آپ جنایا، اچی کوک کوک سنایا۔ اپنا کول آپ اٹھایا، آپے ویکھ

وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد ناد دُھن وجائیا۔ شبد انادی دُھن برہادی، ہر ساچا سچ وجائندا۔ بودھ اگادھی دیوے دادی، بھيو
 ابھیدا بھيو گھلائندا۔ کرے کھیل آد جگادی، اپنی کل آپ ورتائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دُھن اک دُھنکار، آپ سُنائے سُننہیار،
 برہما ویتا کرپیار، برہم میلا سچ سُبھائیا۔ برہم پیارا پاربرہم، پُرکھ ابناشی دیا کمائندا۔ اپنے مندر آپے جم، آپ اپنا رُپ پرگٹائندا۔ آپ اُپجائے اپنا نام،
 نام ندھان آپ اکھوائندا۔ آپ دکھائے اپنا سچ نشان، سچ نشانہ آپ اُٹھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ گھلائندا۔ بھيو گھلائے
 ہر بھگوان، برہمے برہم سمجھایا۔ جگا جگنتر اک دھیان، لو اتر چرن دکھایا۔ ساچا مندر اک مکان، سچ دوارے سو بھاپایا۔ پُرکھ ابناشی دیوے گیان، ایکا منتر
 نام درڑایا۔ نہ کوئی سرتی نہ کوئی کاہن، مورت اکال ویکھ دکھایا۔ ناد تورت بے پچھان، تریا راگ آپ الایا۔ برہما برہم کر پروان، پر بھ اپنے لیکھے لئے
 لگایا۔ شبد جنائے سچ فرمان، بھيو ابھیدا بھيو گھلایا۔ چارے ویداں کھول دکان، چارے جگ ونڈ ونڈایا۔ چارے کھانی ویکھ نشان، اُتھج سیتج جیرج انڈ رنگ
 رنگایا۔ چارے بانی بول زبان، چار ورنان آپ سمجھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا شبد شبد اُپجایا۔ شبد اُپجائے آد آد، پاربرہم برہم
 کرے پڑھایا۔ گھر مندر وچیا ساچا ناد، گرہ ساچے خوشی منائیا۔ ابناشی کرتا دیوے داد، اپنی وست آپ ورتائیا۔ نام ندھانا بودھ اگادھ، نش اکھر وکھر
 کرے پڑھایا۔ چارے ویداں ایکا راگ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہار آپ وڈیایا۔ چارے وید جھولی پا، سر برہمے ہتھ لکایا۔ پُرکھ
 ابناشی بے پرواہ، اپنا حکم سُنایا۔ چارے جگ جگت ملاح، تیرا مارگ دے دکھایا۔ چارے کوٹاں ونڈ ونڈا، دہ دشا پھول بھلایا۔ کایا مائی بھانڈا پنچ تت گھڑا،
 لکھ چوراسی بنت بنایا۔ تیرا مندر دے سہا، برہم تیرا رُپ وٹایا۔ تیری جوتی دے جگا، جوت نرنجن سیو لگایا۔ تیرا شبد دے سنا، انحد راگ الایا۔ تیرا جام
 دے پیا، امرت آتم تال سہایا، تیرا پردہ دے اٹھا، بجر کپائی توڑ تڑایا، تیرا آسن دے سہا، آتم سیجا آپ ہنڈھایا۔ تیرا میللا لئے ملاء، آپ اپنی دیا کمایا۔
 ایکا رنگ لئے رنگ، لال گُلالا آپ چڑھایا۔ ساچے تخت لئے بہا، تخت نواسی شاہ سلطانا آپ اکھوایا۔ جگ جگ بنے تیرا ملاح، نرگن سرگن میل ملایا۔ گر پیر
 آپ اکھوا، آپ اپنا نور کرے رُشنا۔ تیری ویدیا ویکھے تھاوں تھان، مول منتر آپ پڑھایا۔ اپنی سکھیا دے سمجھا، آد جگادی ویس دھرایا۔ دُھر دا لیکھا

دے وکھا، ایک پٹی نام پڑھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہے دیوے ایک ور، چارے وید جھولی پایا۔ چارے وید ملی دات، چرن کول پٹی
 سرنایا۔ پُرکھ ابناشی کملاپات، کول نین ساچا ماہیا۔ شبد سنانے ساچی گاتھ، بھيو اجدھا آپ کھلایا۔ آپ رکھائے سگلا ساتھ، آد جگاد وچھڑ نہ جائیا۔ لیکھا
 جانے آر پار گھاٹ، منجھدھار رہیا سمانیا۔ پردہ لاپے چوڑاں ہاٹ، چوڑاں لوک ویکھ وکھانیا۔ زرگن سرگن کھیلے کھیل بازی گرناٹ، سوانگی اپنا سانگ ورتانیا۔
 بھيو چکائے تیرتھ تاٹ، سر سرور ویکھے تھاؤں تھانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک برہم پاربرہم لکھ چوڑاسی ونڈ ونڈانیا۔ لکھ چوڑاسی
 ونڈنہارا، ایک روپ سمانیدا۔ شاستر سمرت وید پڑھنہارا، اپنی ویدیا آپ پڑھانیدا۔ چارے کھ چارے گنٹ اٹھے نیتز کھولنہارا، اپنا نین آپ مٹکانیدا۔ آد
 جگادی شبد برہادی، ایک تولا تولنہارا، سرشٹ سبائی آپ تھانیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، برہے دیوے ایک ور، ور و داتا آپ ہو
 جائیدا۔ ور داتا سری بھگوان، مہما کتھ کتھی نہ جائیا۔ چرن دھوڑ سچا اشان، ایک ایک ایک اکھوانیا۔ بن کے بیٹھا ساچا کاہن، سچھنڈ ساچا سچ سہانیا۔ کھیلے
 کھیل دو جہان، لوآں پُریاں ویکھ وکھانیا۔ اک جنائے دُھر فرمان، دُھر دی بانی بان لگانیا۔ لیکھا جانے دو جہان، برہما وشن شو لئی جگانیا۔ جوتی جوت سرپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک برہم پاربرہم لیکھا لکھنہارا آپ اکھوانیا۔ برہے سُن کر دھیان، ہر ساچا سچ سنانیدا۔ میرا حکم دُھر فرمان، تیری دھار
 بندھانیدا۔ تُوں بالک جگت انجان، تیری سار آپے پانیدا۔ ہوں دانا بینا چتر سُبجان، مورکھ گلدھ کارے دھندے آپے لائیدا۔ تیری کھولے آپ دُکان،
 لکھ چوڑاسی تیرے ہٹ وکانیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا حکم سنانیدا۔ برہے سُن گنونت، گن گہر گبھیر سنانیا۔ لکھ چوڑاسی بنائے
 تیری بنت، وشنو تیرا سنگ نبھایا۔ تیرا روپ جیو جنت، جاگرت جوت ہر جگایا۔ تیری مہما ہوئے اگنت، پُرکھ ابناشی واک سنانیا۔ تیرا روپ پرگٹائے
 سادھ سنت، بھگت بھگونت تیرا ناؤں دھرایا۔ تیرا لیکھا جانے آد انت، مدھ تیرا ویس وٹایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہے دتا ایک ور،
 لکھ چوڑاسی بھانڈا گھڑ، زرگن سرگن اندر وڑ، ساچے پوڑے آپے چڑھ، سچ سَنگھاسن آپ سہایا۔ برہے ور ہر پایا، دوئے جوڑ کرے نمسکار۔ پُرکھ ابناشی
 بے پرواہیا، سَنگر صاحب سچا داتار۔ ہوں سیوک ساچی سیوکمایا، جگ جگ تیرا حکم ورتے ورتار۔ لکھ چوڑاسی بھانڈا گھڑ وکھایا، گھڑنہار اک ٹھھیار۔ کون

وست وِچ ڈکایا، سرگن دے آدھار۔ ایکا بھچھیا منگ منگایا، آپ اپنی کرپا دھار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در منگ منگے بھکار۔ در بھکاری منگدا، برہما اپنا سیس جھکا۔ کرے کھیل سورے سرنگ دا، توں داتا بے پرواہ۔ لکھ چوراسی چولی رنگدا، رنگن رنگ اک چڑھا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا وست جھولی پا۔ ایکا وست کرپا کردے ہر، برہما ساچی منگ منگائیندا۔ زرگن جوتی اندر دھر، گھر گھر دیپ جگائیندا۔ زربھو چھے تیرا ڈر، سرشٹ سبائی بھے دکھائیندا۔ ایش جیو آپے بن، جگت جگدیش اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا حکم آپ سنائیندا۔ ساچا حکم ہر سنایا، مہما کتھی نہ جائیا۔ وید شاستر نہ کسے لکھایا، برہمے گیان نہ کونے درڑائیا۔ اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھایا، پڑکھ ابناشی بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہمے دتا ایکا ور، اپنی انس سرشٹ سربنس، ایکا آپ پرگٹائیا۔ ایکا جوت جوت اجالا، پڑکھ ابناشی روپ وٹائیندا۔ ایکا گر گر گوپالا، ایکا گر سمائیندا۔ ایکا مندر اک دھر مسالہ، ایکا کنت سوہا پائیندا۔ ایکا شبد ایکا تالا، ایکا ناد و جائیندا۔ ایکا مارگ دتے سکھالا، برہم پاربرہم دکھائیندا۔ آد زرنجن جوت اکالا، زرگن اپنا ناؤں وٹائیندا۔ لکھ چوراسی پھل لگائے ڈالا، جگ جگ اپنا گیٹ بھوائیندا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ کرے کھیل زالا، برہمے تیری سیوا آپ لگائیندا۔ انتم لہنا چکائے، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی دیا کمائیندا۔ کون روپ ہر لیکھ چکاؤنا، برہم پاربرہم منگ منگائیندا۔ کون روپ ہر کھیل کھلاؤنا، لوک مات ویس وٹائیندا۔ کون روپ ہر رنگ چڑھاؤنا، اتر کدے نہ جائیندا۔ کون روپ ہر مردنگ و جاؤنا، دو جہاناں آپ سنائیندا۔ کون روپ نو کھنڈ کھنڈ کھنڈ کراؤنا، برہمنڈ کون ویکھ دکھائیندا۔ کون روپ چند پر چند چکاؤنا، کون چلہ تیر کمان اٹھائیندا۔ کون روپ ہر خوشی بند بند کراؤنا، جگت وچھوڑا پندھ مکھائیندا۔ کون روپ نجانبند سماؤنا، نج آتم رس چکھائیندا۔ کون روپ لکھ چوراسی ڈیرہ ڈھاؤنا، کون بھانڈے گھر بھن دکھائیندا۔ کون روپ اپنا کھیل ورتاؤنا، چار ویداں کون روپ مکھائیندا۔ کون روپ اپنا نام پرگٹاؤنا، ایکا ڈھولا آپ سنائیندا۔ کون روپ تولا اکھواؤنا، ساچا کنڈا ہتھ اٹھائیندا۔ کون روپ لوآں پریاں برہمنڈاں کھنڈاں چرناں ہیٹھ دباؤنا، کون برہم بھار لگائیندا۔ کون روپ وشنو میل ملاؤنا، کون بھنڈارا ہتھ اٹھائیندا۔ کون روپ برہم لیکھے لاؤنا، برہم رو رو نیر وٹائیندا۔ کون روپ شکر ویکھ دکھاؤنا، باسک تشکا کون سہائیندا۔ کون سرپ

کروڑ تیتیسامات دکھاؤنا، کون سرُپ پنڊھ مُکائیندا۔ نو کھنڈ پر تھمی سٹاں دیپاں پھیرا پاؤنا، ایکا حکم کون سٹائیندا۔ کون رُپ اُون گُون ترے بھون ڈنک
 وجاؤنا، کون رُپ رُوَس سورج چن اپنے وچ سٹائیندا۔ کون رُپ منڈل منڈپ آن ہلاؤنا، کون رُپ دھرت دھول جل بنب وچ ٹکائیندا۔ کون رُپ
 ایکا ایشٹ لکھ چوراسی آپ درساؤنا، چارے وید مان گوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، انتم ویلا کیہڑا، ہر جگ وچھڑے میل ملاؤنا۔ ہر جو
 ہر ہر بولیا، کرپا آپ نرنکار۔ اپنا دوارا آپے کھولیا، پرگٹ ہوئے آپ نرنکار۔ نو نو چار بنے تولیا، تول تولے تولنہار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، جگ جگ کرے ساچی کار۔ جگ جگ چوکڑی جگ کھیل کھلاؤنا، سنجک تریتا دواپر کلجک ویکھ دکھائیا۔ گر اوتار آپ اکھواؤنا، سنت بھگونت رُپ
 وٹائیا۔ گرگھ اپنے رنگ رنگاؤنا، گر سکھ ایکا دئے بُجھائیا۔ جگ جگ اپنا نام چلاؤنا، پیر دستگیر شاہ حقیر آپ ہو جائیا۔ جگ جگ اپنا ناؤں پرگٹاؤنا، وید پُران
 شاستر سمتر گیتا گیان انجیل قرآن رہے جس گائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھانی بانی دیوے ور، برہے برہم مت اک سمجھائیا۔ برہے
 چار جگ اترے پار، چووی اوتار سیو کمائیا۔ نو نو چار چوکڑی کھیل کرے اپار، منونتر گیار گیار دئے لگائیا۔ ایکا منتر پھرے سچی سرکار، لوآں پُریاں دئے
 ڈھائیا۔ لگے بسنتر سرب سنسار، آتم انتر نہ کوئے بُجھائیا۔ بنائے بنتر آپ نرنکار، اپنا بھیو دئے گھلائییا۔ نو نو چار اترے پار، لوک مات رہن نہ پائیا۔ انتم
 کھیل کرے اپار، نرگن جوت رُشائیا۔ شبد ناد سچی ڈھنکان، ڈھر دی بانی آپ سٹائیا۔ پنج تت نہ کرے کوئی آکار، ساکار نہ رُپ وٹائیا۔ نرگن کھیل اگم اپار،
 کلجک انتم آپ دکھائیا۔ برہے تیری پاوے سار، ترے گن ناتا توڑ تڑائیا۔ وشنوؤں میلا کنت بھتار، ہر جو ساچی سچ ہنڈھائیا۔ شکر کرے اک پیار، ہتھ
 ترسول نہ کوئے پھڑائیا۔ شبد وچولا بنے آپ کرتار، برہم ویکھے تھاؤں تھانیا۔ چارے ویداں پاوے سار، شام رگ یجر اتھربن بھل رہے نہ رائیا۔ چارے
 کھانی کرے پیار، کھتری براہمن شوڈر ویش ایکا رنگ رنگائیا۔ چارے بانی بول جیکار، پراپسنتی مدھم بیکھری آپے گائیا۔ آپے سب توں وسے باہر، دس
 کسے نہ آئیا۔ پرگٹ ہووے وچ سنسار، نرگن جوت کر رُشائیا۔ رکھے ناؤں نہنکنک سچی سرکار، رُپ رنگ رکھ نہ کوئے دکھائیا۔ تیری آپے پاوے سار،
 پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ تیرا قرضہ دئے اُتار، لکھ چوراسی اپنی جھولی پائیا۔ اپنا گھاٹن گھڑے آپ نرنکار، اپنی رچنا ویکھ دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ

اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، ایک ہر کرے پڑھائیا۔ ایک برہم پاربرہم سماوا، نرگن جوتی جوت ملا۔ پُرکھ ابناشی کھیل کھلاونا، جوتی جامہ بھیکھ وٹا۔ شبد وچولا اک بناونا، دو جہاناں پھیرا پا۔ نرگن نرگن ویکھ وکھاون، سرگن پکڑنہارا بانہہ۔ اپنی وِ دیا آپ پڑھاون، اپنا لیکھا دئے سمجھا۔ ساچی سکھیا اک سکھاون، چار ورنان ناتا تئے ایک رنگ رنگائے ایک بھومکا دئے وسا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہم میلا پاربرہم جوں بالک پتا ماں۔ برہم پاربرہم ہر میل ملایا، گھر ساچے وٹی ودھائیا۔ پُرکھ ابناشی سگن منایا، چار کُنٹ ہوئے رُشائیا۔ ایک مردنگن ہتھ اٹھایا، ترے ترے لوکاں رہیا سٹائیا۔ چوواں طبقات جاگ کھلایا، نیترنین نہ بند کرائیا۔ برہم بھوکھت واک آپ سٹایا، آد آد آپ اکھوائیا۔ چار چوکڑ پنڈھ مُکایا، اتم اوکڑ رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہم میلا ساچے گھر، پاربرہم پر بھ ویکھ وکھائیا۔ پاربرہم پر بھ ویکھن آیا، نرگن جوتی جامہ دھار۔ وِشنوں سیوادار نال رلایا، سو پُرکھ نرنجن کرپا دھار۔ لکھ چوڑا سی پھول بھلایا، برہم برہم کرے وچار۔ ہنگ ہنگ سرب گرلایا، کلج کوکے کرے پکار۔ پُرکھ ابناشی مردنگ اک وجایا، دُھن ناد سٹی دُھنکار۔ سورا سربنگ اٹھ اٹھ ویکھن آیا، پرگٹ ہو ہر کرتار۔ اپنے آسو تنگ کسایا، پُرکھ ابناشی شاہ آسوار۔ لو آں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں پینڈا آپ مُکایا، لوک مات پاوے سار۔ جیرج انڈاں پھول بھلایا، دُئی دوتی پردہ دئے اُتار۔ ساچا کھنڈا ہتھ چکایا، بھیکھ پکھنڈا جگت نوار۔ پاربرہم پر بھ دئے صلاحیا، ساچی سکھیا اک وچار۔ دُھر دا لیکھا دئے مٹایا، پورب پورب ویکھے وگے ویکھے پاوے سار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج اتم نرگن لئے اوتار۔ نرگن نرائن ہر ہر، مہما کتھ کتھی نہ جائیا۔ لوک مات ہر جوت دھر، دھرتی دھول دھرت سہائیا۔ برہم پاربرہم ملانے پھڑ پھڑ، بھو ابھید بھو چکائیا۔ آپ بنھائے اپنے لڑ، لڑ اپنا پلو اک پھرائیا۔ ساچے پوڑے آپے چڑھ چڑھ، گرکھ سرتی آپ جگائیا۔ قلعے توڑ ہنکاری گڑھ گڑھ، ہوئے ہنگتا دئے مٹائیا۔ کرے پرکاش بہتر نر نر، اندھ اندھیر دئے گوائیا۔ اپنی وِ دیا آپے پڑھ پڑھ، ہر جن ساچے لئے پڑھائیا۔ پاربرہم برہم آپے ور ور، ناری کنت روپ وٹائیا۔ اپنی سیجا آپے کھڑ کھڑ، سوچھ سروپی اپنا روپ درسائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، برہم پاربرہم پر بھ میلا، لیکھا چکلیا گروگر چیل، ہر سنگر سجن آپ چکائیا۔ سنگر سجن سچا پاتشاہ، اک اکلا ایکنکار۔ بے عیب پروردگار صفت صلاح، صفتی صفت نہ

کوئی وچار۔ جگا جگنتر بنے ملاج، زرگن سرگن لئے اُبھار۔ کلجگ انتم نہہکنک نرائن ز اوتار اپنا ناؤں دھرا، دھرتی دھرت دھول کرے ہو لا بھار۔ نو کھنڈ پر تھی ویکھ وکھائے تھاؤں تھاں، لکھ چوڑاسی کرے خوار۔ گرسکھاں اٹھائے پھڑ پھڑ بانہہ، آپ کرائے سچ پیار۔ دو جہاناں کرے سچ نیاں، کلجگ تیری انتم وار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن ز، برہمے ویتا آپے پھڑ، درس دکھائے آگے کھڑ، سہائے بنک دوار۔ بنک دوار سہاونا، ہر ہر میلا پاربرہم۔ جوتی جوت جوت ملاونا، نہ مرے نہ پئے جم۔ ساچے دھام آپ سہاونا، ست ستوادی بیڑا بنھ۔ لکھ چوڑاسی پھیرا نہ پاون، مات گربھ نہ کوئی ڈن۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، آپے جننی آپے جن۔ آپے جننی جن جایا، جوتی ماتا سْت دُلا۔ آپے دھن دھن دھن جھولی پایا، کرایا ساچا ونج وپار۔ آپے دُھن دُھن راگ سُنایا، دُھن دُھن بول شبد جیکار۔ آپے گرسکھ گرسکھ چُن چُن میل ملایا، میل ملادا دُھر دربار۔ آپے ہر ہر گھر گھر منگل گایا، گیت سہاگی شبد اُچار۔ وڈبھاگی ہر سَنگَر درشن پایا، مٹیا سنسا سرب سنسار۔ گرسکھ ویراگی درس دوارے آیا، جس جن کرپا کرے آپ کرتار۔ چرن دھوڑی ماگھی سچ نہاؤن آپ نہایا، دُرمت میل دئے اتار۔ پھڑ پھڑ کاگی ہنس بنایا، سوہنگ مانک موتی چُکے اپار۔ ذات پاتی میٹ مٹایا، اوچ پیچ نہ کوئی وچار۔ اندھیری راتی دئے گویا، ساچا بھان ہوئے اُجیار۔ برہم پاربرہم ویکھ وکھایا، گھر مندر کھول کواڑ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن ز، کلجگ انتم ویس دھر، برہم پاربرہم ایکا رنگ روے کرتار۔

★ ۱۰ بھادروں ۲۰۱۷ بکرمی جگیر داس دے گرہ کھیالی والا ضلع بٹھنڈا ★

سو پُرکھ زرنجن سرب گُنوت، عقل کل وڈی وڈیائی۔ ہر پُرکھ زرنجن مہما گنت، لیکھا لیکھ نہ کوئی جنایا۔ اینکارا آد انت، انہو اپنارُپ درسایا۔ آد زرنجن جگا جگت، جوت زرنجن ڈمگائی۔ ابناشی کرتا کھیل اک بے انت، بے انت آپ اکھوئی۔ سری بھگوان میل ملادا ساچے سنت، زرگن زرگن ویکھ وکھائی۔ پاربرہم لیکھا جانے چو جنت، لکھ چوڑاسی ڈیرہ لائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد برہم برہما، شبد اناد ناد وجائی۔ ست

پُرکھ نرنجن ساچی دھار، اک اگلا آپ چلائیندا۔ سچکھنڈ دوارے کھیل اپار، نرگن نرائن آپ کرائیندا۔ محل اٹل اچل سوہے دربار، سچ سلطانا آپ سہائیندا۔ ست سرپ بھوپ بن سکدار، مہمانوپ آپ درسائیندا۔ تخت نواسی ہوتیار، سچ سنگھاسن سوہا پائیندا۔ آد جگادی لئے اوتار، حکمی حکم آپ سٹائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، سچکھنڈ دوارا ایکنکارا، دھام سہنجننا آپ سہائیندا۔ سچکھنڈ دوارا سچ ٹکانا، ہر ساچا سچ سہائیندا۔ اک اگلا سری بھگوانا، ابناشی کرتا بیٹھا آسن لائیا۔ شاہو بھوپ بن راج راجانا، شاہ پاتشاہ آپ اکھوائیا۔ شبد اگئی ڈھر فرمانا، ڈھر دی بانی آپ سٹائیا۔ جگا جگنتر کھیل مہانا، پاربرہم پرہم آپ کرائیا۔ لیکھا جانے دو جہاناں، آپ اپنا بل دھرائیا۔ نرگن نرائن آپ اپنا دیکھے مار دھیانا، بھيو ابھید آپ گھلائیا۔ آپے مرد آپ مردانہ، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا ناؤں دھرائیا۔ ست سرپ سرب گن داتا، مہما کتھ کتھی نہ جائیا۔ آد جگادی پُرکھ بدھاتا، جگ کرتا وڈ وڈائیا۔ آپے جانے اپنی گاتھا، بودھ اگادھا بے پرواہیا۔ شبد چلائے ایکا راتھا، رتھ رتھواہی سیو کمائیا۔ سچکھنڈ دوارے آپ نبھائے اپنا ساٹھا، تھر گھر ساچا ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اجونی رہت پُرکھ اکال، دینا بندھپ دین دیال دیندھ آپ ہو جائیا۔ دین دیالا ہر گوپالا، اک اگلا کھیل کھلائیندا۔ آد جگادی کھیل نرالا، نرگن سرگن ویکھ وکھائیندا۔ جگا جگنتر چلے اولٹری چالا، بھيو ابھید آپ اپنے وچ چھپائیندا۔ سچکھنڈ دوارا وسے سچي دھر مسالہ، تھر دربارا آپ سہائیندا۔ آپے جانے اپنا سچ جنجالا آپ اپنی کل دھرائیندا۔ آپے کرے کرائے سدا پرتپالا، آپ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، در گھر ساچا آپ وڈائیندا۔ در گھر ہر وسائیندا، پاربرہم بے انت۔ در گھر ساچے سوہا پائیندا، پُرکھ ابناشی ہر ہر بے انت۔ دیا باتی اک جگائیندا، دانا پینا سوہا و انت۔ گھر منگل ایکا گائیندا، مہما گائے آپ بے انت بے انت۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے آد انت۔ آد انت ہر سما، اپنا لیکھا اپنے وچ ٹکائیا۔ سٹح پرکاس آپ کرایا، اچل مورت بے پرواہیا۔ اجونی رہت ناؤں دھرایا، مرے نہ جمے سچا شہنشاہیا۔ تھر گھر گھر آسن لایا، سچکھنڈ دوارا دوارا رہیا آپ سہائیا۔ شاہو بھوپ اپنا ناؤں دھرایا، راج راجاناں اک اکھوائیا۔ اپنا حکم آپ چلایا، آپے ویکھے تھائوں تھائیا۔ در دربانا سیو کمایا، در درویش ایکا اپنی کل رکھائیا۔ نر نریشا ویس وٹایا، نر نرائن آپ اکھوائیا۔ برہما وشن شو لئے اپایا، جوتی جوت سرپ ہر،

آپ اپنی کرپا کر، اپنا ہٹ آپ گھلایا۔ اپنا پردہ دے چکا، اپنی دیا کمائیندا۔ کرے کھیل بے پرواہ، اپنا ناؤں آپ ورتائیندا۔ برہما وشن شو لئے اُپا، ترے ترے میل ملائیندا۔ اپنی دست اپنے اندر لئے بھرا، سچ بھنڈارا آپ ورتائیندا۔ زرگن سرگن روپ دھرا، جوتی جاتا آپ اکھوائیندا۔ سرب کلا آپے سمرتھ، سگل سمگری آپ ورتائیندا۔ آپے پوجا آپے پاٹھ، اپنا منتر نام درڑائیندا۔ چرن کول بندھائے ساچانات، برہما وشن شو دوئے جوڑ سپس جھکائیندا۔ آپے سنائے اپنی شبد اگئی گاتھ، سچ نعرہ آپے لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، دیوے نام دست انمول، پُرکھ ابناشی اپنے کٹڈے تول، برہما وشن شو آپ جگائیندا۔ برہما وشن شو بھنڈار ہر بھریا، اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ ایکا حکم در دوارے آپے کریا، ساچی سیوا سچ لگایا۔ اپنی ترنی آپے تریا، تارنہار آپ ہو جایا۔ اپنی کرنی آپے کریا، کرتا پُرکھ وڈ داتا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی رچن آپ رچایا۔ اپنی رچنا رچنہارا، آپ اپنی کھیل گھلاییندا۔ برہما ویتا کرتیار، نا بھی پھل آپ گھلاییندا۔ وشنوں تیرا اک سہارا، دوئے دوئے دھار آپ چلائیندا۔ امرت کول ٹھنڈا ٹھارا، نچھر جھرنا آپ جھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، اپنی انس اپنا انس آپ سہائیندا۔ اپنی انس پاربرہم، آپ اپنا روپ وٹائیندا۔ اپنی کھوں آپے جم، مات پت نہ کوئی وکھائیندا۔ اپنا بیڑا آپے بٹھ، دو جہاناں آپ چلائیندا۔ درگاہ ساچی دھام اولانہ کوئی سورج نہ کوئی چن، منڈل منڈپ نہ کوئی سہائیندا۔ نہ کوئی گھڑے نہ کوئی لئے بھن، گھٹن بھننہار پُرکھ سمرتھ اپنی کھیل آپ گھلاییندا۔ نہ کوئی دیونہارا ڈن، جوئی جون نہ کوئی بھوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہمے دیوے ایکا ور، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ برہمے سُن کر دھیان، پُرکھ ابناشی آپ سنائیندا۔ میرا حکم سچا فرمان، تیری در در سیو لگائیندا۔ میرا راک تیری دھنکان، تیرے مندر تال وجائیندا۔ میرا شبد تیرا بیان، نگہبان آپ اکھوائیندا۔ میرا چرن تیرا مان، کول نین نین ملائیندا۔ میرا ناد تیرا گان، شبد شبدی اک سنائیندا۔ میرا تیج تیرا بھان، نورو نور ڈگمگائیندا۔ میرا گھر تیرا مکان، در دوارا آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ جنائیندا۔ حکم جنایا ہر نرنکارا، برہما سُن لئے انگڑایا۔ پُرکھ ابناشی کھیل اپارا، ہر ہر اپنی ونڈ ونڈایا۔ ترے گن مایا کرتیار، ترے ترے لیکھا دئے لکھایا۔ تیج تہ ہوئے سہارا، اپ تیج وائے پرتھی آکاش سنگ نبھایا۔ آپے وسے سب

توں باہرا، دس کسے نہ آئی۔ سیوک سیوا کرے بن بھکھارا، جگ جگ اپنی کار کرائی۔ کاغذ قلم نہ لکھنہارا، لیکھا لکھ نہ سکے شاہیا۔ میرا شبد سچّی دھنکارا، برہے چارے وید تیری پڑھانیا۔ تیرا رُوپ ورتے وچ سنسارا، لکھ چوراسی تیری ونڈ ونڈانیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی بھچھیا جھولی پانیا۔ ساچی بھچھیا جھولی پا، پُرکھ ابناشی دیا کمائیندا۔ برہما وشن شو سیو لگا، ترے گن میل میل ملائیندا۔ لکھ چوراسی گھاٹن لیا گھڑا، گھٹ گھٹ اپنی جوت جگائیندا۔ نرگن باقی اک اکا، سرگن کملاپاتی ویکھ وکھائیندا۔ شبد داتی بے پرواہ، انحد راگی راگ سٹائیندا۔ سازن سازی اگم اتھاہ، کایا مندر ڈیرہ لائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر گھر اندر آپے وڑ، آپ اپنا کھ چھپائیندا۔ لکھ چوراسی ہر پساہ، سو پُرکھ نرنجن ویکھ وکھائیندا۔ لوک مات کھیل نیارا، برہمنڈ کھنڈ رچن رچائیندا۔ لوآں پُریاں اک سہارا، گگن پاتالا سو بھاپائیندا۔ رُو سس کر اُجیارا، منڈل منڈپ ڈیرہ لائیندا۔ جل بنب ہو نیارا، دھرت دھول آپ اُچائیندا۔ نو کھنڈ پر تھمی پاوے سارا، ستاں دیپاں پھول بھلائیندا۔ چوڑاں لوکاں اک اکھاڑا، ترے ترے واسی وٹائیندا۔ ایک شبد نام جیکارا، پُرکھ ابناشی آپ لائیندا۔ برہما نئے سننہیہارا، ست ستوادی آپ سٹائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، سچھنڈ دوارا اک وڈیائیندا۔ ساچا حکم دُھر فرمانا، ہر برہے شبد جنایا۔ دُھر درگاہی ایک رانا، ہر جو ساچے تخت اپنا آسن لایا۔ ساچا مندر سچ مکانا، تھر گھر اپنا گھر وکھایا۔ ایک رُوپ ایک گانا، ایک تریانا و جایا۔ ایک جوت سری بھگوانا، آد جگادی ڈمگایا۔ ایک ست سرُوپی ست نشانہ، ست ست ست آپ چڑھایا۔ ایک تخت تاج وکھانا، سچا تاج آپ وکھایا۔ جو دھاسور پیر بلی بلوانا، بل اپنا آپ وکھایا۔ برہما ویکھے مار دھیانا، اٹھے نیتزنین رکھایا۔ ابناشی کرتا سٹائے اک فرمانا، ساچا حکم آپ جنایا۔ لوک مات جگا جگنتر سٹائے اپنا بھانا، ہر بھانے وڈ وڈیایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا لیکھا آپ سمجھایا۔ برہما اٹھیا نیتز کھول، پر بھ اگے سیس جھکائیندا۔ ناد انادی بولے بول، برہم برہمادی آپ سٹایا۔ کون کھنڈے تولے تول، لکھ چوراسی کون ونڈ ونڈائیندا۔ کون مایا ممتا دے وِروں، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک مارگ ساچا دس، کون دھام کون رام میل ملائیندا۔ پُرکھ ابناشی بھو کھنڈڑا، برہم پار برہم کر پیار۔ لکھ چوراسی جوت جگنڈڑا، گھر گھر دیپ ہوئے اُجیار۔ نرگن سرگن ویکھ وکھنڈڑا، اک اکلا اینکار۔ جگ جگ اپنی دھار چلنڈڑا، چال نرالی سر جنہار۔

برہما ایک در سُنہنڈا، گھر مندر ہوئے اُجیار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جُگ جُگ لئے مات اوتار۔ جُگ جُگ اوتار مات دھراؤنا، ہر ساچا سچ جنائندا۔ ساچے سنتاں آپ اُٹھاؤنا، شبد شبدی ویکھ وکھائندا۔ امرت میگھ اک برسائونا، اگنی تت آپ بُجھائندا۔ انحد شبد راگ الاؤنا، دُھنی ناد آپ وجائندا۔ امرت ساچا جام پیاؤنا، نام پیالہ ہتھ اُٹھائندا۔ جُگ جُگ اپنا ویس وٹاؤنا، ہر جن ساچے ویکھ وکھائندا۔ ایک اکھر نام پڑھاؤنا، لکھن پڑھن وچ نہ آئندا۔ کایا مندر بہہ بہہ گاؤنا، رسنا جہوانہ کوئی ہلائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سنت آپ اُٹھائندا۔ سنتن میتا ہر بھگوانا، آد جُگاد سما۔ جُگا جُگنتر دُھر فرمانا، شبد شبدی مات سنایا۔ دو جہاناں بخشے مانا، آون جاون پندھ چُکایا۔ ست سنتو کھی بٹھے گانا، ایک حکم منایا۔ ہر مندر وکھائے ہر مکانا، بحر کپائی کُنڈا لاہیا۔ دیک جوتی اک جگانا، آد زرنجن سیو لگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگا جُگنتر ساچی کار، کرے کرائے کرنیہار، ہر سنتن ویکھ وکھایا۔ سنتن لیکھا لکھیا دُھر، دُھر دی بانی بان لگایا۔ پاربرہم پر بھ چڑھیا گھوڑا، شبدی گھوڑا اک دوڑایا۔ دو جہاناں لایا ایک پوڑ، ایک ڈنڈا ہتھ رکھایا۔ لکھ چوراسی ویکھے پرکھے جیو جنت مٹھا کوڑ، گھٹ گھٹ اپنا آسن لایا۔ ایختے اوتھے دو جہاناں پُریاں لو آں برہمنڈاں کھنڈاں رہیا دوڑ، آوندنا جاندا دس نہ آتیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جُگ جُگ اپنی کار کرائیا۔ جُگ جُگ کار کمائندا، سنگر سچا پاتشاہ۔ ساچا بیڑا آپ چلائندا، زرنجن سرگن بن ملاح۔ ایک چپو ناؤں لگائندا، ناؤں زرنکارا آپ اکھوا۔ گرگھ ساچے میل ملائندا، لکھ چوراسی وچوں لئے اٹھا۔ آپ اپنا منتر نام درڑائندا، ایک اکھر لئے پڑھا۔ سنجگ ساچے پھیری پائندا، اک اکلا بے پرواہ۔ جن بھگتاں محلہ آپ وسائندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن راہے دیوے پا۔ ہر جن پار اُتاردا، آپ اپنی کرپا دھار۔ جُگ جُگ پچ سواردا، دیوے نام شبد ادھار۔ جوتی شبدی بن ملاح، ساچے گھوڑے آپے چاڑھدا، شہنشاہ سچا سوار۔ توڑے گڑھ جگت ہنکار دا، نام کھنڈا ایک مار۔ گرگھ ساچے آپ شنکاردا، جُگا جُگنتر ساچی کار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد اگنی مارے وان۔ شبد اگنی سچ ترانہ، تریا راگ لائندا۔ سنتن میلا دو جہاناں لوک مات ویکھ وکھائندا۔ ایک راگ سنائے کانا، دُھن آتمک آپ لائندا۔ امرت آتم دیوے پینا کھانا، ترسنا بھکھ نہ کوئی رکھائندا۔ چرن کول بخشے سچ دھیانا، چرن چرنودک گھ چوائندا۔ ست سنتو کھی بٹھے گانا، سنگر ساچے گھر سنگن

منائیندا۔ سرب جیاں ہوئے جانی جانا، جانہار بھیونہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنت ملاوا ساچے گھر، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔
 ستن ہر ہر پایا، آتم و بے ودھائیا۔ جگا جگنتر کھیل کھلایا، سنجگ تریتا ویکھے چائیں چائیندا۔ دواپر اپنے انگ لگایا، لوک مات و بے ودھائیا۔ کلجگ انتم ویکھ
 دکھایا، نو کھنڈ پر تھی پھول بھلایا۔ ہرجن ساچے لئے جگایا، آپ اپنا میل ملایا۔ دئی دوتی پردہ دئے اٹھایا، دُرمت میل دھوئے جھوٹھی شاہیا۔ آتم آتر
 ایک شبد سنایا، دوس رین نہ کوئی رکھایا۔ کملاپاتی میل ملایا، بوند سوانتی امرت جام پیایا۔ بجر کپائی ساچی ہائی نظری آیا، چوڑاں لوک رہے کھ شرمایا۔
 ساچے سنت سنگر پورا حاضر حضورا ساچا ساتھی اک بنایا، نہ مرے نہ جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن میلے ساچے گھر، گھر سجن اک
 سہائیا۔ نرگن نراکار، ہر سو بھاونت آپ سہائیندا۔ سنت ساجن میت مرار، پیا پریم ویکھ دکھائیندا۔ ناری کنت میلا بھتار، گھر ساچی سچ سہائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستن سنگ نبھائیندا۔ ستن سنگ نبھاونہارا، اک اکل ولس وٹائیندا۔ آد جگادی لئے اوتارا، گر گر اپنا ناؤں دھرائیندا۔ شبد اناد
 بول جیکارا، سرشٹ سبائی آپ سہائیندا۔ ورننا برناں و سے باہرا، کھتری براہمن شوڈر ویش نہ روپ وٹائیندا۔ اک سہائے دھام نیارا، سچکھنڈ دوار آپ
 سہائیندا۔ غریب نمائیاں پاوے سارا، ہنکاریاں ہنکار تڑائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے ویکھ دکھائیندا۔ ہرجن ہر ہر ویکھنہارا،
 جگا جگنتر کھیل کھلایا۔ سنجگ تریتا دواپر پار کنارہ، کلجگ انتم ولس وٹائیندا۔ چارے ویداں پاوے سارا، پُران اٹھاراں کھوج کھجائیندا۔ کھانی بانی دئے ہلارا،
 انجیل قرآناں پردہ لاہندا۔ ایک نام ست ورتارا، ست ست آپ کرائیندا۔ ایک سنگر ایک گر گر اوتارا، ایک دھر دا لیکھ لکھائیندا۔ ایک شبد نام سچ کٹارا، دو جہان
 آپ چکائیندا۔ ایک مندر ایک گردوارا، ایک ہر ہر سو بھاپائیندا۔ ایک ٹھا کر بنے پجارا، ایک نیوں نیوں سیس جھکائیندا۔ ایک رام روپ ورتے وچ سنسارا، ایک
 بنسری نام و جائیندا۔ ایک انا الحق بولے نعرہ، حق حقیقت اک صلاحیندا۔ لاشریک اک پروردگار، بے عیب اپنا ناؤں دھرائیندا۔ اک اکل ایک ورتے اپنا سچ
 ورتارا، ایک اینکارا اپنا روپ وٹائیندا۔ آپے ستنام کرے پیارا، چار ورنناں اک گیان درڑائیندا۔ آپے واگر و فتح بول جیکارا، اوچاں نیچاں گلے لگائیندا۔ آپے
 شبد گرؤ بن سنسارا، جگ جگ اپنا ولس وٹائیندا۔ جاگرت جوت ہوئے اُجیارا، اندھ اندھیر سرب گوائیندا۔ ست ست ورتے ورتارا، ترے گن اگنی تت

بُجھائیندا۔ سنتاں سہائے سچ دوارا، ٹھانڈا دربارا اک وکھائیندا۔ وید کتیب شاستر سمتر کرن پکارا، ہر کا بھیو کوئی نہ پائیندا۔ کلجگ انتم کھیل نیارا، نہر ہر نرائن آپ کرائیندا۔ جوتی جاتا ہو اجیارا، ساچے مندر سو بھاپائیندا۔ سمبل مگر پُرکھ اکال دین دیال اک وچارا، گوہند میللا میللا مائیندا۔ شبد اناد سچّی ڈھنکارا، سچ نگارہ آپ سٹائیندا۔ برہما وشن شودے ہلارا، کروڑ تیتیسآ آپ اٹھائیندا۔ سُرپت رووے زارو زارا، نیتز نیناں نیر وھائیندا۔ رائے دھرم منگے بن بھکھارا، گل اپنے پلو پائیندا۔ چتر گُپت لیکھا لکھیا اپنی کرے وچارا، وچار وچ نہ کوئی آئیندا۔ لاڑی موّت کرے شنکارا، لال شبدی ہتھ رکھائیندا۔ پُرکھ ابناشی کھیل نیارا، تخت نوآسی سو بھاپائیندا۔ سنتن کرے سچ پیارا، ساچی سیجا آپ ہنڈھائیندا۔ اپنا ونج اک وپارا، ایکا ہٹ وکھائیندا۔ ایکا جگت اک بھنڈارا، ایکا بھگونت ورتائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنت سہاگی ہر ہر کنت، کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، اتر کدے نہ جائیندا۔ رنگ بسنتی ایکا چاڑھ، کایا کنجن گڑھ سہائیا۔ درگھر ساچے دیوے واڑ، محل اٹل اک وکھائیا۔ گرگھ بنائے ڈھر درگاہی لاڑ، سیس جگدیش وڈی وڈیائیا۔ کرے پرکاش بہتر ناڑ، دوئے لوچن ہوئے رُشائیا۔ ہوئے سہائی جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ، ڈوگھی کندر ویکھ وکھائیا۔ ترے گن مایا نہ سکے ساڑ، اگنی تت نہ کوئی جلائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے ویکھ وکھائیا۔ سنت سنگر پایا، پاربرہم گر کرتار۔ گر سکھی بہہ بہہ منگل گایا، سچ سُنھنجی گائی وار۔ نیتز انجن اک وکھایا، نج نیتز نین اگھاڑ۔ تن بستر اک چھہایا، شبد سروپی کر پیار۔ شاہو بھوپی نظری آیا، نرگن داتا بے عیب پروردگار۔ چارے کوٹاں ہوئے سہایا، دہ دشا ہوئے سہار۔ انڈج جیرج اپنی گود بہایا، اُتھج سیتج رہیا اٹھال۔ چارے بانی آپ پڑھایا، پراپسنتی مدھم بیکھری گھالے گھال۔ چارے کھانی ونڈ ونڈایا، کھتری براہمن شودر ویش ویکھے شاہ کنگال۔ سرشٹ سبائی رنڈ آپ کرایا، چاروں کنت دے دُہاگن نار۔ کلجگ کوکے دے دُہایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سنت لئے اٹھال۔ سنت اٹھائے آپ پر بھ، لکھ چوڑاسی پُن چھان۔ لکھ چوڑاسی وچوں لہ، آپ اُچجائے اپنے لال۔ جھرنا جھرائے کول نہ، امرت آتم ساچا ڈال۔ ست سنتو کھی پیائے مد، نیڑ نہ آئے کال مہاکال۔ سچ نشانہ پھرائے ہتھ، دو جہاناں توڑ جنجال۔ لکھ چوڑاسی وچوں کڈھ، سچکھنڈ بہائے سچّی دھر مسال۔ جگا جگنتر لڈائے لڈ، آد جگاد کرے پرتپال۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے سنجال۔ ہر جن ہر

سمبھالدا، جگا جگنتر ساچی کار۔ زرگن سرگن آپے پالدا، دیونہار اپر اپار۔ مارگ دستے اک نگہبان دا، زرویر روپ مورٹ اکال۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنت ساجن آپے بھال۔ سنت سنگر اک گھر، انت انت سما۔ جگا جگنتر دیوے ور، در درویشا پھیری پایا۔ اپنی کرنی رہیا کر، کرتا پُرکھ بھیونہ رایا۔ زربھے چکائے جگت ڈر، بھے اپنا سرب دکھایا۔ دھرنی دھرت دھول اُپر آپ اپنی جوت دھر، دُھر دی دھار آپ چلایا۔ گھٹ گھٹ اندر آسن لا ساچی بیٹھا چڑھ، سچ سنگھاسن آپ سہایا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، نہ کوئی ودیا اکھر گایا پڑھ، آپ اپنا شبد سنایا۔ نہ جنم نہ جائے مر، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن دیکھے تھاؤں تھانیا۔ تھان تھنتر پیکھیا، زرگن سرگن کر پیار۔ گر سکھ گرگھ آپے دیکھیا، آپ اپنا نین اگھاڑ۔ سنتاں چکے دُھر دا لیکھیا، میل ملاوا کنت بھتار۔ بھگتاں میٹے پچھلی ریکھیا، آگے لیکھا دئے دکھال۔ کلجگ انتم دھارے بھیکھیا، بھیو اولا ہر زرنکار۔ مچھ داہڑی نہ دسے کیسیا، مونڈ مُنڈائے نہ وچ سنسار۔ جوت جگائے دس دسمیسیا، دہ دشا ہونے اُجیار۔ لیکھا جانے گنپت گنیش برہما وشن مہیشیا، شو شکر پاوے سار۔ ساچے سنت کرے ادیسیا، جس ملیا ہر کرتار۔ لکھ چوراسی کوڑا بھسیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل اگم اپار۔ اگم اپار الکھ اگوچر اگم اتھاہ، پاربرہم ابناشی کرتا وڈ وڈیائیا۔ کلجگ انتم زرگن زرویر بنے سچ ملاح، پُرکھ ابناشی اپنا بیڑا آپ چلایا۔ مورٹ اکال دین دیال دیونہارا سچ صلاح، ساکھیات جوت کرے رُشائیا۔ سرشٹ سبائی نو نو ست ست دئے سمجھا، برہم مت اک پڑھائیا۔ من مت دئے تجا، گرم مت اک سکھائیا۔ چار ورنال اپنا روپ دھرا، بند خلاصی دئے کرائیا۔ جن ہر رسنا رہے گا، رائے دھرم نہ دئے سزائیا۔ ساچا میلا دئے ملا، گر چیلایا ایکا تھاؤں بہا، گر گر دیکھے تھاؤں تھانیا۔ اُچی کوک دئے سنا، شبد اگئی نعرہ لا، سو پُرکھ زرنجن بے پرواہ، جگت بہہ کرے گرٹائیا۔ ترے گن ناتا توڑ تڑا، پنچم اپنی جھولی پا، ہر دیوے مان وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے لئے پھڑا، انتر آتم برہم ڈوری ایکا پائیا۔ برہم ڈوری پُرکھ سُجان، زرگن اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جگ جگ تیناں پائے آن، اپنا بندھن اک دکھائیندا۔ سنتن دیوے برہم گیان، برہم ودیا اک پڑھائیندا۔ گرگھال بخشے چرن دھیان، چاترک ترکھا آپ بُجھائیندا۔ گرگھ راگ سنائے کان، ناد انادی ناد الائیندا۔ کرے کھیل سری بھگوان، شبد بھگوتی ہتھ اٹھائیندا۔ بھگت روپ سرب جہان، واستک اپنی دھار بندھائیندا۔

آنتک کھیل دو جہان، ناستک سرب مٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، سنت ساجن ویکھ وکھائیندا۔ سنت سنگر ٹھٹھیا،
 وڈ داتا ہر مہربان۔ امرت جام پیائے گھٹیا، میل ملاو سری بھگوان۔ جگت وکارا تن تن چھٹیا، ہر چرن اک دھیان۔ نام دھن نہ جائے لٹیا، نیڑ نہ آئے
 پنج شیطان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ دیوے ایکا دان۔ گرگھ دان اولڑا، گرمت گر جھولی پائیندا۔ آپ پھڑائے اپنا پلڑا، جگ جگ
 اپنا سنگ نبھائیندا۔ در دوار آپے کھلڑا، نرگن سرگن ویس وٹائیندا۔ سہائے بنک ہنچل دھام اٹلڑا، سچکھنڈ دوارا آپ وڈیائیندا۔ سچ سنگھاسن ایکا ملڑا، شاہو
 بھوپ راج راجان سیس تاج اک سہائیندا۔ شبد سنسپہرا لوک مات جگا جگنتر ایکا گھلڑا، جگ جگ گر پیر اوتار آپ سمجھائیندا۔ اپنی جوتی آپے رلڑا، آپے
 شبدی شبد ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنت بیراگن آپ اکھوائیندا۔ سنت ویراگی سچ ویراگیا، نام ویراگ اک جنائیا۔ سنت تیاگ
 جگت تیاگیا، ترے گن مایا ناتا توڑ ٹڑائیا۔ سنت سہاگ سنت سہاگیا، کنت کنتوہل پُرکھ اکال اک ہنڈھائیا۔ سنت جاگ گھلائے آپ سدا جاگیا، آلس نندرا وچ
 نہ آئیا۔ آپ بنائے پھڑ پھڑ ہنس کاگیا، مانک موتی چوگ چگا ئیا۔ جو جن سنگر سرن سرنائی ساچی لاگیا، سنسار روگ رہے نہ رائیا۔ پھڑ باہوں شتوہ دریائے
 آپے کاڈھیا، نام نیا لئی چڑھائیا۔ کرپا کرے غریب نوازیاء، غریب نمانے گود بہائیا۔ کلج انتم سازن سازیا، قدرت قادر ویکھ وکھائیا۔ نر بھئے ہو ہو لوک
 مات گاجیا، شاہ سلطاناں دے اٹھائیا۔ نہ کوئی دے جگت نوابیا، سیس تاج نہ کوئی ٹکائیا۔ نہ کوئی حاجی نہ کوئی حاجیا، حضرت میل نہ کوئی کرائیا۔ اچی کوک
 مقامے حق نہ مارے کوئی واجیا، حق بحق نہ کوئی جنائیا۔ پاربرہم ابناشی کرتا اک اکلا اینکارا آپ چڑھیا ساچے تاجیا، سچکھنڈ دوارا آپ کھلا ئیا۔ تھر گھر واسی
 بھوپن راجیا، راج جوگ اک وکھائیا۔ جن بھگتاں رکھے لاجیا، جگ جگ اپنا روپ دھرائیا۔ گر سکھ ورا لکھ چوراسی وچوں لادھیا، گھر گھر بھانڈا پھول
 بھلا ئیا۔ ڈو ٹکھی بھوری آپے کاڈھیا، سکھمن بیڑا پار کرائیا۔ تر بنی دوار لڈائے لاڈیا، سنگم اپنا اک وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنت
 سہیلا اک اکیلا، گر چیل ویکھے تھاؤں تھائیا۔ چیل گر ایکا رنگ، سنگر پُرکھ آپ رنگائیندا۔ گھر گھر وجائے نام مردنگ، مرد مردانہ سیو کمائیندا۔ گر سکھ گرگھ
 ہر جن ہر بھگت ننگی ہون نہ دیوے کنڈ، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ لیکھا جانے ہر جو ہر برہمنڈ، برہم برہما ویکھ وکھائیندا۔ ناد وجائے سہاگی چھنڈ، برہما وشن شونال

رلائیندا۔ بھو نہ پائِن رسنا جھوا پتی دند، بول بول نہ کوئی سنایندا۔ گرگھ وِ رلا جانے پرمانند، پرم پُرکھ جس آپ وکھائیندا۔ نَج نَجھر دیوے نجانند، نَج گھر اپنا
 رس چکھائیندا۔ سگل سنساری میٹے چند، چنتا چکھانہ کوئی رکھائیندا۔ داتا دانی گنی گہند، گھر گمبھیر گرگھ اپنے نال ملائیندا۔ آپ بنائے نادی بند، سرتی شبدی
 میل ملائیندا۔ امرت دھار وہائے ساگر سندھ، جل تھل مہیئل اپنا رُوپ درسا ئیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنت وسائے ساچے گھر،
 در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ سنتن در سہایا، گرہ مندر ہر نرنکار۔ گھر دیپک جوت جگایا، دوس رین ہوئے اجیار۔ انحد ساچا شبد الایا، نرگن وجدی رہے ستار۔
 مل مل سخیاں گھر گھر منگل گایا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنتن دیوے نام ادھار۔ نام ادھار اٹھ بھنڈارا، گر سنٹگر آپ ورتائیا۔ جگا جگنتر
 لئے اوتارا، گرگھ ساچے ویکھ وکھائیا۔ گرگھ ساجن پاوے سارا، سارنگ دھر اپنی دیا کمائیا۔ سنتن دیوے اک ہلارا، سنمل رُکھ پُھل لگائیا۔ بھگتن بھگون ہو
 اجیار، آپ اپنا لئے پرگٹائیا۔ لیکھا چکائے اتم وارا، جوتی جوت میل ملائیا۔ لکھ چوڑاسی نہ ہوئے خوارا، جوئی اجون نہ کوئی بھوائیا۔ ستجگ تریتا دوپر اتریا پار
 کنارہ، بھگت بھگونت ویکھے تھاون تھانیا۔ کلجگ اتم چاروں کُنٹ اُچی کوک بولے جیکارا، سرشٹ سبائی رہیا سنا ئیا۔ نوست ہو یا اندھیارا، ساچا دیپ نہ کوئی
 جگائیا۔ گھر گھر وِچ میلا جوٹھ جھوٹھ لوبھ موہ ہنکارا، کام کرودھ دئے ڈھائیا۔ آسا ترسنا کر شنکارا، ہوئے ہنگتا نال رلائیا۔ ناتا تھٹا پُرکھ نارا، وِ بچار سرب
 لوکائیا۔ پتر دھیاں نہ کوئی وِچارا، مات پوت سچ ہنڈھائیا۔ ساک سجن سین نہ پاوے کوئی سارا، بدن بندھپ گئے جھنڈائیا۔ گھر گھر وسے دھواں دھارا،
 ساچی جوت نہ کوئی رُشائیا۔ رسنا جھوا اک وِکارا، وشو شانتی نہ کوئی کرائیا۔ دُر جن ہو یا سرب سنسارا، نندک نندیا کھ بھوائیا۔ ہر کاناؤں بھلیا جیو گوارا، کایا
 مندر سو بھاکوئے نہ پائیا۔ ملیا میل نہ پریم پیارا، پریم رنگ نہ کوئی رنگائیا۔ کایا تھانہ گڑھ ہنکارا، من راون نہ کوئی ڈھائیا۔ سیتا سرتی نہ کرے کوئی پیارا، سیتا
 رام نہ کوئی اکھوائیا۔ گیتا گائے نہ کوئی اپنی وارا، بنسری کرشن نہ کوئی وجائیا۔ پگھٹ دسے نہ کوئی پنہارا، اٹھسٹھ در در دین ڈھائیا۔ گنگا گوداوری مارے نعرہ،
 جمنائستی کھلڑے کیس رہی وکھائیا۔ امرت جل نہ ملے ٹھنڈی ٹھارا، کلجگ اگنی رہی تپائیا۔ سر سرور رہیا نہ سچ بھنڈارا، کلجگ جیو ناری پُرش ننگے رہے
 تاریاں لائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، ساچے سنت لئے پرنائیا۔ ہر جوت پرنائیندا، نرگن رُوپ انوپ سچی سرکار۔ در

گھر ساچے سگن منائیندا، سچھنڈ نواسی ہو تیار۔ ایکا تندن ہتھ اٹھائیندا، نام ڈوری اگم اپار۔ لوک مات پھیری پائیندا، گرگھ ساچے لئے وچار۔ اپنی ہتھیں
بٹھ وکھائیندا، نہ کوئی توڑے اتم وار۔ ساچے گھوڑے آپ چڑھائیندا، آپ اپنی کرپا دھار۔ ساچے ڈولے آپ بہائیندا، پُرکھ ابناشی کھیل نیار۔ زرگن کھار
آپ ہو جائیندا، چارے کوٹاں ویکھ وچار۔ گرگھ تیرا بھار آپ اٹھائیندا، سر چھکے اپنا بھار۔ لوآں پُریاں پار کرائیندا، برہمنڈ کھنڈ چرناں ہیٹھ دے لتاڑ۔ برہما
وِشن شو تیرا راہ نکائیندا، نیوں نیوں کرے نمسکار۔ سَنگَر ساچے دھام بہائیندا، تھر گھر کھولے بند کواڑ۔ سچھنڈ دوارا آپ سچائیندا، سنت سہیلے آپے واڑ۔
اپنی جوتی آپ جگائیندا، جوتی جوت آپ زرنکار۔ ورن گوت نہ کوئی رکھائیندا، اوج نیچ نہ کوئے دھار۔ جو جن ہر ہر رسنا گائیندا، ویلے اتم لئے اُبھار۔ کلج
اتم ویس وٹائیندا، نہرکناک لئے اوتار۔ ہر جن ساچے میل ملائیندا، میل ملاوا وچ سنسار۔ جگت جگیا سو پندھ مُکائیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
سنت سہیلانیت نوت بھگتن کرے ساچا ہت، وار تھت نہ کوئی رکھائیندا۔ وار تھت نہ دوس ماس، برس برکھ نہ کھیل کھائیندا۔ جگ جگ جن بھگتاں اُتے
کرے ترس، آپ اپنا ویس وٹائیندا۔ جگت ترسنا میٹے حرص، سنساروگ سرب چکائیندا۔ امرت میگھ ایکا برس، ساتک ست ست کرائیندا۔ جوتی جوت
سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، ہر جن ساچے آپ اٹھائیندا۔ ہر جن شبد جگایا، کر کرپا گن ندھان۔ ست ست میل ملایا، پنچ تت ہو یا
نگاہان۔ دُھر دی بانی بان لگایا، ناتا توڑ پنچ شیطان۔ پنچم شبد اک سنایا، گھر مندر ہوئے ڈھکان۔ انحد ساچا تال وجایا، آپ وجائے گن ندھان۔ بنک
دواری بنک سہایا، زرگن سرگن ہو پردھان۔ آپ اپنا بھیو گھلایا، اک دکھائے پد زربان۔ اک اکلا اینکارا اپنی کل ورتایا، دوجی قُدرت ویکھے جیو جہان۔ تیجا
لوچن آپ گھلایا، چوتھے پد دیوے مان۔ پنچم راگ اک سنایا، چھیویں چھپر چھن نہ کوئی مکان۔ ستویں ست ستوادی ست ست ورتایا، نہ زمیں نہ اسمان۔
چار دیوار نہ بنت بنایا، چھپر چھن نہ کوئی نشان۔ سچ سَنگھاسن اک وچھایا، اُپر بیٹھ سری بھگوان۔ آپ اپنا حکم الایا، نُور الایا نوجوان۔ جوتی جوت سرُپ
ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ ہر جن ساچے لئے جگایا۔ جاگرت جوت ہر جگا، گرگھ سجن آپ جگایا۔ مایا پھندن پھند کٹا، پتت پُنیت کرے بے پرواہیا۔
ساتک ست تن ورتا، من پنکھی اڈ نہ دہ دس جائیا۔ مت متوالی دے سمجھا، بُدھ بیکی آپ کرائیا۔ شرع شرعیت اک دکھا، کلمہ امام آپ پڑھائیا۔ نبی

رسوٰلاں راہے پا، مَلا مُساق شیخ پیر دستگیر آپ اپایا۔ نورو نور جلوہ آپ خُدا، نور نورانہ ڈمگنایا۔ آفتاب آپ رہیا چمکا، ظاہر ظہور کھیل کھلایا۔ نیرن دور
 وسے ساچے تھاں، دور نیڑ اپنا پندھ مکُنایا۔ آسا پور جن بھگتاں پکڑے بانہہ، منسا منسا وِچ ٹکُنایا۔ جگت وکارا کرے دور سچ نیاں، ثالث اپنا ناؤں رکھایا۔
 نرگن زرویر جوتی جامہ پا، ہر ہر اپنا بل آپ دھرائیا۔ سنت سنگر لیکھے لئے لا، پورب لیکھا لیکھے پانیا۔ بھرم بھلکھا رہے نہ را، بھل بھل بے پرواہ، ابھل
 مارگ اک چلایا۔ ضلح کُل دو جہاں، عالم علم اک پڑھایا۔ ایکا مارگ دئے دکھا، کائنات کایا شرع آپ جننایا۔ آب حیات جام پیاء، مہو محبوب دئے ملایا۔
 اینکارا اپنا ویس وٹا، نانک نرگن دئے صلاحیا۔ ایکا منتر سچ پڑھا، اشٹ درشٹ سرشٹ اک دکھایا۔ ایکا جوتی جوت ڈمگنا، پوت سپوتاست دلارا ایکا جانیا۔
 گوہند سورنا ناؤں دھرا، پڑکھ اکال رہیا دھیانیا۔ دھرنی دھرت دھول تیری تیج لئے رکھا، کلج اتم ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، نہہکنک نرائن نر، ہر جن ساچے ساچی سکھیا اک سمجھایا۔ ساچی سکھیا شبد گردیو، دیو آتما سرب جگانیدا۔ پڑکھ ابناشی الکھ ابھیو، انجو اپنا روپ
 وٹانیدا۔ جن بھگتاں دیوے ساچا میو، امرت آتم رس چکھانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ویکھے اپنے گھر، گھر مندر آپ سہانیدا۔
 گھر مندر بنک سہایا، ہر سنگت کر پیار۔ ست ستونتا میل ملایا، پت پتونتا کرے پیار۔ بھکھانگتا پھیری پایا، منگدا پھرے در دوار۔ پڑکھ ابناشی جگت
 بھکھاری آپ ہو جایا۔ گرسکھ لجددا دوار۔ اپنی الفی اک ہنڈھایا، دوجا بستر نہ کوئے پیار۔ ساچا شستر اک چکایا، نام کھنڈا تیز کٹار۔ لوہار ترکھان نہ کسے
 گھڑایا، ایہرن تت نہ مارے مار۔ جگت کٹھالی کسے نہ پایا، اگنی اگ نہ دیوے ساڑ۔ گرسکھ تیرے رنگ رنگایا، ساچا کھنڈا تکھی دھار۔ زوراو ہتھ اٹھایا،
 کلج آئی اتم وار۔ روداس چمارا ڈھوراں ڈھوئے سٹن لایا، لیکھا کھے سرب سنسار۔ ساڈھے تن ہتھ وند وندایا، شاہ سلطاناں مارے مار۔ برہمنڈ کھنڈ ڈیرہ
 ڈھایا، برہما وشن شو کرے پکار۔ شنکر باسک تشکا گلوں لاہیا، ہتھ ترسول سٹی نیتز نیر وہائے وارو وار۔ برہما چارے کھ اٹھایا، اٹھے نیتز رہیا اگھاڑ۔ وشنوں
 باسک تشکا سانگو پانگ تیج تجایا، چرن دوار بنے بھکھار۔ پڑکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی شاہو شاباشی کلج اتم جوت جگایا، پرگٹ ہوئے وِچ سنسار۔ نہہکنک
 ناؤں دھرایا، چوتھا جگ ویکھ دکھایا، نو سو نرنویں چوکڑی جگ کرے خوار۔ سمرتھ پڑکھ آپ اکھوایا، سرشٹ سبائی ہٹھ گواپا، گر در مندر مسجد مٹھ ویکھ

و کھایا، شو دوالا پاوے سار۔ تیر تھ تھ پھول بھلایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کجگ تیری انتم ور، تیرا کرے پار کنار۔ کجگ تیرا پار کنار، کرتا پُرکھ آپ کرائیا۔ سمت سمتی مارے مارا، لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ وید ویاسا وشو لکھارا، اپنا لیکھا گیا سمجھائیا۔ نانک نرگن تکھی دھارا، تریلوکی رہیا جنائیا۔ گوہند سوربیر بلکارا، کھڑگ کھنڈا اک چکائیا۔ چارو کُنٹ دھواں دھارا، ساچا چند نہ کوئے چڑھائیا۔ چاروں کُنٹ آئے پاسا ہارا، سار پاش کھیل کھلایا۔ پرگٹ ہووے نہ کُنٹ نرائن نر اوتارا، سمبل نگری دھام سہائیا۔ جوتی شبدی ایکا رنگ رَوے نر نکارا، نرگن نرگن وچ ٹکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کجگ تیری کل مٹائیا۔ کجگ تیرا کل کلیش، کل کلکی آپ مٹاونا۔ تیری الفی در درویش، در در بھکھاری منگ منگاونا۔ تیری کوئے نہ چلے پیش، پُرکھ ابناشی اپنا بھانا آپ ورتاونا۔ در منگن منگ برہما وشن مہیش گنیش، ویلا آنت نہ کسے بچاونا۔ دھرت دھول وکھائے کھلڑے کیس، نیتز رو رو نیر وھاونا۔ گرگھ راہ تگن دس دسمیس، نیلا نیلی دھاروں پار کراونا۔ وشن برہما شو باسک شیش، سہنسر گھ آپ صالا ہونا۔ کجگ انتم پار برہم ابناشی کرتا جن بھگتا کرے اک آدیس، جس بہہ بہہ رسنا گاونا۔ سوربیر بلوانا نر نریش، نر ہر نرائن اپنا رُپ آپ پرگٹاونا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چار ورن رکھے ساچی ٹیک، اشٹ رُپ اک اکھواونا۔ چار ورن اک ٹیک، سرشٹ سبائی ہر رکھائیندا۔ شبدی شبد بُدھ بیک، مت متوالی آپ سمجھائیندا۔ سوچھ سرُپی آپ اپنے لئے ویکھ، پورب لہنا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ کجگ انتم اُکھڑے میخ، تھر کوئی رہن نہ پائیندا۔ لیکھا جانے رکھی کیش، گوردھن اپنے ہتھ اُٹھائیندا۔ کھنڈا ویکھے دس دسمیس، سری بھگوتی بھگوت آپ چکائیندا۔ گرگھ سجن سنگر شاہ سلطان اپنے نیتز لئے پیکھ، جگت نیتز لوچن نین بند کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچے سنت رسنا جہوا نیا منت، من منکا آپ بھوائیندا۔ منکا منکا آپ بھوائے، من واسنا رہن نہ پائیا۔ تیکا تن آپ لگائے، جوتی تنک اک رکھائیا۔ شبد ڈنکا اک وجائے، انخ ساچا تال وجائیا۔ واسی پُری گھنکا دیا کمائے، گھنک پُر واسی سچا شہنشاہیا۔ بار انیکا جوت جگائے، عقل کل آپ اکھوائیا۔ نام دھنُش ہتھ لگائے، کجگ راون لئے کھپائیا۔ کوڑا کنس آپ مٹائے، بل کرشنا آپ رکھائیا۔ عیسیٰ موسیٰ سنسا دئے چکائے، سنگ محمد چار یار دئے صلاحیا۔ اللہ رانی انکا انگ لگائے، انگیکار آپ ہو جائیا۔ ساچا بنکا آپ سہائے، گرگھ بنک دواری دئے وڈیائیا۔ جوتی جوت

سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنتن ویکھے کایا گڑھ، جوت سرُپی اندر وڑ، نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، اپنا دھام آپ سہایا۔ کایا مندر دھام نیارا، گر سنگر
 آپ سہانیدا۔ نو دوارے پار کنارہ، پنچ وکارا میٹ مٹانیدا۔ سکھمن ناڑی اندھ اندھیارا، ٹیڈی بنک پار کرانیدا۔ ایڑاپنگل دے سہارا، آپ اپنی اُنگل لائیدا۔
 امرت آتم ٹھنڈی ٹھارا، بھر پیالہ مد پیمانیدا۔ انحد شبد سٹی دھنکارا، دُهن آتمک آپ سنانیدا۔ شبد انادی منگلچارا، واہ واہ گیت گوہند لائیدا۔ پنچم راج جوگ
 سکدارا، ساچا لھم آپ سنانیدا۔ بجر کپاٹی کھول کواڑا، ساچا مندر ویکھ دکھانیدا۔ دسم دوا ری کھیل نیارا، ہر نرنکارا جوت جگانیدا۔ آتم سیجا کر شنگارا، آپ
 اپنا آسن لائیدا۔ آپے ستا پیر پسارا، کروٹ اپنی نہ کوئے بدلانیدا۔ گرگھ ورا لا چڑھے دوارا، منزل اپنا پنڈھ مکانیدا۔ ایکا دوجا پار اتارا، تیجانین آپ
 پرگٹانیدا۔ چوتھے پد سچ سہارا، پنچم میلا میل ملانیدا۔ پُرکھ ابناشی کھیل نیارا، برہم پاربرہم ویکھ دکھانیدا۔ سرتی شبدی کر پیارا، ناری کنت میل ملانیدا۔
 ایش چو میلا اک دوارا، گھر گھر ساچے آپ کرانیدا۔ جگت جگدیش دے سہارا، جگتیشور اپنا بھو کھلانیدا۔ سنتن سوہے اک منارا، گھر مندر سوہا پانیدا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنتن اندر آپے وڑ، سچ سنگھاسن سوہا پانیدا۔ سچ سنگھاسن سوہا وُنت، گرگھ آتم سچ سہایا۔ پُرکھ ابناشی ایکا کنت،
 نج گھر بیٹھا خوشی منایا۔ ایکا چاڑھے رنگ بسنت، اتر کدے نہ جانیا۔ ایکا منیا ایکا منت، ایکا شبد نام درڑانیا۔ ایکا سادھ ایکا سنت، ایکا سنگر رُپ وٹانیا۔ ایکا
 لیکھا جانے جیو جنت، ایکا لکھ چوراسی رہیا بھوانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد شبد برہما، سُن سادھ ہر سنتن دے بھجھانیا۔ سُن
 سادھ پنڈ برہمنڈ، ہر ساچا کھوج کھجانیدا۔ لکھ چوراسی ونڈن ونڈ، ہر آپ اپنی جھولی پانیدا۔ کلجگ انتم شبد سنانے سہاگی چھند، سو پُرکھ نرنجن ڈھولا گانیدا۔
 ہنگ برہم اک دکھائے پرمانند، پیا پریتم میل ملانیدا۔ لکھ چوراسی گا گا تھکی بتی دند، کلجگ بندھن نہ کوئی تڑانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، سنت سہیلے گر وگر چیلے میلے اپنے گھر گھر بند دوار، سوہا وُنت ہوئے وچ سنسار، ہر جن ساچا آپ سہانیدا۔ نہہکنک نرانن نر ادتارا، جوتی جوت جوت
 اُجیار، رُپ رنگ ریکھ نہ کوئی دکھانیدا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سبجگ ساچا ہوئے پردھان، کلجگ انتم پنڈھ مکانیدا۔

★ ۱۱ بھادروں ۲۰۱۷ بکرمی مکند سنگھ دے گرہ پنڈ مہراج ضلع بٹھنڈا ★

پُرکھ اکال سرب گونتا، ست ست وڈی وڈیاں۔ سو پُرکھ زرنجن جُگا جُگنتا، جاگرت جوت کرے رُشناں۔ ہر پُرکھ زرنجن ساچا دھام سہنتا، زرنجن داتا بے پرواہیا۔ ایککارا ایک دھام وسنتا، تھر گھر ساچے سو بھا پائیا۔ آد زرنجن جوتی نور وکھنتا، نور نورانہ ڈگمگائیا۔ ابناشی کرتا بے انت بے انتا، مہما اکھ کتھی نہ جائیا۔ سری بھگوان آپ اپنا انگیکار کرے لائے انگ انگدا، میل ملاوا سچ سُبھائیا۔ پاربرہم در دربان در درویش بنے منگتا، اپنی بھکھیا آپے جھولی پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا نور آپ پرگٹائیا۔ آپے جوت آپے جاتا، جوتی جوت آپ جگائیندا۔ آپے پُرکھ آپ بدھاتا، اپنی بدھ آپ رکھائیندا۔ آپے پتا آپے ماتا، آپے بالک گود سُبھائیندا۔ آپے دیونہارا ساچی داتا، داتا دانی آپ اکھوائیندا۔ آپے زرنجن رکھے زرنجن ساچا، آد جُگا سنگ بھائیندا۔ ترے ترے بھون چلائے راتھا، رتھ رتھواہی سیو کمائیندا۔ آپے شبد انادی گائے گاتھا، ناؤں زرنکارا آپ لائیندا۔ آپے کھیلے کھیل تماشنا، منڈل منڈپ آپ سُبھائیندا۔ آپے روس کرے پرکاشنا، سورج چن آپ چڑھائیندا۔ آپے دوس آپے راتا، گھڑی پل اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ آپے پوجا آپے پاٹھا، اشٹ گردیو آپ ہو جائیندا۔ آپے سروور مارے ٹھاٹھا، امرت تال آپ سُبھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی کل آپ دھرائیندا۔ آپے اپنی کل دھار، اپنی مہما آپ جنائیا۔ آپے رُوپ انوپ سچّی سرکار، ساچے تخت آپ سُبھائیا۔ آپے ابناشی کرتا ہو اُجیار، نور نورانہ ڈگمگائیا۔ آپے وسے سچھنڈ سچّے دربار، سچ سگھاسن سو بھا پائیا۔ آپے راجن بھوپ بن سکدار، شہنشاہ آپ ہو جائیا۔ آپے حکمی حکم ورتے ورتار، آپے بھانے رہیا سماںیا۔ آپے سیس بنھ دستار، ساچا تاج آپ اُٹھائیا۔ آپے ست ستوادى نشانہ دیوے چاڑھ، درگاہ ساچی وجے ودھائیا۔ آپے بنے ساچا لاڑ، زرنجن زرائن وڈ وڈیائیا۔ آپے گھڑے اپنا گھاڑ، گھرن بھنہار آپ ہو جائیا۔ آپے گپت آپے ظاہر، ظاہر ظہور اپنی کھیل کھلائی۔ آپے شبد ناد تُوور وجائے ستار، شبد جیکارا آپ کرائیا۔ آپے تھر گھر کھولے بند کواڑ، تھر گھر واسی اپنی مہما آپ جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جُگا اک اکلّا، کرے کھیل اُج محلہ، نہیل اٹلا آپ سُبھائیا۔ آپے محل آپ اٹار، زرنجن زرنکارا آپ اکھوائیندا۔ آپے جوتی جوت ہو اُجیار، نور نور نور سہائیندا۔ آپے شبد شبد جیکار، آپے

دُھن دُھن اُپجائیندا۔ آپے سَت سَت ورتے ورتار، سَت ستوادی آپ اُکھوائیندا۔ اگم اگمڑی کرے کار، اگم اتھاہ بھیو نہ آئیندا۔ آپے اُکھ اُکھنا اُچی کوک کرے پُکار، اپنی اُکھ آپ جگائیندا۔ آپے سچ محلہ تیج سوار، آپے اپنی بنت بنائیندا۔ آپے جلاں تھلاں کرے وچار، مہیئل اپنا رُوپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، گھر سُنہجنا آد زرنجن اک وکھائیندا۔ آپے داتا دُھر سنجوگی، جُگت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آپے رسیا رس رس بھوگی، بھسمر رُوپ نہ کوئی وٹائیندا۔ آپے دیوے درس اموگھی، سوچھ سرُوپ آپ پرگٹائیندا۔ آپے ہوئے اگادھ بودھی، بودھ اگادھاشد الاٹیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے در، در دروازہ آپ کھائیندا۔ آپے در آپ دروازہ، کھولنہار آپ ہو جائیا۔ آپے ہوئے غریب نوازا، گھر گسپھر وڈی وڈیائیا۔ اپنا ساجن آپے ساجا، تخت نواسی سچا پاتشاہیا۔ آپے بھوپ آپے راجا، آپے نیوں نیوں سپس جھکائیا۔ آپے در درویش بن بن مارے واجا، سچکھنڈ دوارے سیو کمائیا۔ آپے رکھے اپنی لاجا، آد جگاد وڈی وڈیائیا۔ آپے آسو چڑھے تازا، ساچا گھوڑا آپ دوڑائیا۔ آپے چلائے نام جہازا، ایکا چپو ہتھ اٹھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اُکلا اینکار، کرے کھیل اپر اپار، اُکھ اگوچر بھیو نہ آئیا۔ آپے راج جوگ سکدار، شاہ پاتشاہ آپ اُکھوائیندا۔ آپے رعیت کرے پیار، رام رُوپ آپ وٹائیندا۔ آپے وشنوں وشو کر آکار، نراکار ساکار کھیل کھائیندا۔ آپے کولانے دھار، امرت نا بھی آپ اُکھائیندا۔ آپے پھول پھولن ہوئے اجیار، ساچی مالن آپ ہو جائیندا۔ آپے پت ڈالی پائے سار، ساچی کھاری سپس اُٹھائیندا۔ شبد دالان بن ونجار، وشنوں اندر پھیرا پائیندا۔ جوت اکالن سیوادارا، رُوپ رنگ نہ کوئی وکھائیندا۔ آپے شاہو بھوپ ہر زرنکار، ساچے مندر سو بھاپائیندا۔ آپے پکھڑیاں آپے گلزار، آپے گنچ کھ کھائیندا۔ آپے بھورا گونجے در دوار، اجونی رہت انہو پرکاش آپ کرائیندا۔ آپے برہما پاربرہم کرے کھیل نیار، زرنگن اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ آپے ساجن ساچے کرے پیار، ساچے میلا آپ ملائیندا۔ آپے تاکی کھولے بند کواڑ، دُھر فرمانا آپ سنائیندا۔ آپے چارے کھ لئے اُگھاڑ، رسنا جہوا آپ ہلاٹیندا۔ آپے نش اکھر وکھر دیوے دھار، اپنی مہما آپ سنائیندا۔ آپے چارے ویداں بھر بھنڈار، ودت اپنے وچ کھائیندا۔ آپے کھیل کرے زرنکار، کھیل کھلاڑی ویس وٹائیندا۔ زرنگن زرنگن پاوے سار، رُوپ رنگ رکھ اپنے وچ کھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے وشن آپے

برہما، اپنے مندر آپے جٹا، مات پت نہ کوئی رکھائیندا۔ آپے وشنوؤں کرے پیار، سو پُرکھ نرنجن ایک منتر نام درڑائیا۔ ہوئے ہنگتا برہم کر پیار، پاربرہم اپنی ونڈ ونڈائیا۔ آپے شکر دیوے دھار، دھواں دھار آپ سہایا۔ آپے سُن سادھی ہوئے اُجیار، نرگن جوت کر رُشائیا۔ آپے اندر باہر گپت ظاہر، چارے کوٹاں ویکھ وکھائیا۔ آپے دہ دشا دئے ہلار، لوآں پُریاں کھوج کھوجائیا۔ آپے برہمنڈ کھنڈ ورتے ورتار، گگن پاتالاں آپ سہایا۔ آپے نرگن سرگن کرے کھیل اگم اپار، لیکھا لکھ نہ سکے کوئی رائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جُگادی ایک ہر، ہر جو ہر مندر رہیا سہایا۔ ہر مندر ہر سہائیندا، آپ اپنی کرپا دھار۔ نرگن دیا باقی اک جگائیندا، پُرکھ اکال ہو اُجیار۔ دین دیا دیا کمائیندا، ست سرُپی ساچی دھار۔ سچ سگھاسن اک سہائیندا، نرگن راجا بن سکدار۔ ساچا چھتر آپ جھلائیندا، اُنجا پون نہ کوئی ہلار۔ برہما وشن شو سیس جھکائیندا، ترے ترے میتا کرن چرن نمسکار۔ ایک منتر نام درڑائیندا، سوہنگ شبد سچّی جیکار۔ پاربرہم اپنا روپ آپ پرگٹائیندا، ایک برہم کر پیار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل اپر اپار۔ آپے ترے گن داتا ہر نرنکار، کرتا پُرکھ وڈ وڈیائیا۔ آپے ترے گن مایا کرے پیار، رجو طمو ستو آپ پرگٹائیا۔ آپے پنچ ت کرے آکار، اپ تیج وائے پر تھی آکاش آپ اپائیا۔ آپے لکھ چوراسی بھانڈے گھڑے وچ سنسار، برہما وشن شو سیو لگائیا۔ آپے رکت بوند کرے پیار، ناری کنت آپ سہایا۔ آپے من مت بدھ دئے ادھار، آسا ترسنا آپ بھرائیا۔ آپے کام کرودھ موہ لوبھ ہنکار، آپے ہنگتا گڑھ وسایا۔ آپے وسیا اندھ اندھ اندھیار، ڈونگھی کندر ڈیرہ لایا۔ آپے جوتی جوت کرے اُجیار، آد نرنجن سیو کمائیا۔ آپے سکھمن ٹیڈی غار، ایڑا پنگل اپنارہا وکھائیا۔ آپے امرت ٹھنڈی ٹھار، کایا مندر آپ ٹکائیا۔ آپے شبد دُھن سچ جیکار، انحد تال آپ وجائیا۔ آپے سخیان منگلاچار، گیت گوہند آپے گایا۔ آپے بجر کپائی لائے پاڑ، دُئی دویتی دئے چُکائیا۔ آپے آتم سیجا ہو اُجیار، ننج گھر ساچا آپ سہایا۔ آپے برہم پاربرہم ہو پاوے سار، ایش چیو ویکھ وکھائیا۔ آپے جگدیش سچّی سرکار، جگت جوتی جوت کرے رُشائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے داتا دانی وڈ بھنڈاری، اپنی ونڈن آپ ونڈائیا۔ آپے بھنڈاری آپے داتا، دیونہار آپ اکھوائیندا۔ آپے سنساری آپے گیاتا، گیان دھیان آپ جنائیندا۔ آپے شبد آپے راتھا، آپے جگ جگ سیو کمائیندا۔ آپے جوتی نور للائٹا، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ آپے جانے آد جُگادی وائٹا، اپنا پنڈھ آپ

مُکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل ساچے گھر، در در گھر گھر آپ سہائیندا۔ آپے در آپ درویش، دیناں ناتھ وڈی وڈیا یا۔ آپے ز آپ زیش، ز زرائن آپ اکھوایا۔ آپے وشن برہما بنے مہیش، اپنی کل آپ دھرائیا۔ آپے ترے گن مایا دھارے بھیکھ، پنچم اپنا رنگ رنگایا۔ آپے باسک سٹا سیج، ساگو پانگ آپ ہنڈھایا۔ آپے برہما نیز رہیا پیکھ، اپنا نین آپ کھلایا۔ آپے پوجا گنت گنیش، باسک تشکا گل ہنڈھایا۔ آپے دو جہاناں دھارے بھیکھ، گر پیر اوتار اپنا ناؤں دھرائیا۔ آپے بھگتاں دیوے بھگتی ٹیک، بھگون بھاونی آپ پور کرائیا۔ آپے ستن کرے بدھ بیک، دُرمت میل آپ دھوایا۔ آپے گرکھاں لکھنہارا لیکھ، لیکھا اپنے ہتھ رکھایا۔ آپے گرکھ سجن لے پیکھ، جگ جگ اپنا میل ملایا۔ آپے میٹنہارا جگت لگی میخ، لکھ چوراسی پھول بھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرپا ہوئے سہایا۔ آپ سہانک سرب گونتا، آپے رچھک رچھیا بھگت کرائیندا۔ آپے میل ملاوا ساچے سنا، جگ جگ اپنی دھار بندھائیندا۔ آپے شبد نیا ننتا، رسنا جہوا آپ سٹائیندا۔ آپے توڑے گڑھ ہوئے ہنگتا، نون سو اکھر آپ پڑھائیندا۔ آپے در درویش بنے منگتا، جگ جگ جن بھگت دوارے آئیندا۔ آپے کایا چولی ساچی رنگدا، نام مجیٹھی اک چڑھائیندا۔ آپے لو آں پریاں لنگھدا، برہمنڈ کھنڈ چرناں ہیٹھ دبا ئیندا۔ آپے کرے کھیل سورے سربنگ دا، ستگر پورا اپنا ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا میل آپ ملا ئیندا۔ آپے پاربرہم بل باؤن بھیکھا دھار، پاربرہم وڈی وڈیا یا۔ آپے در در منگے منگ کرتا، کرتی اپنی کرت کما یا۔ آپے دھرت دھول کر اجیار، جل بنب آپ ٹکایا۔ آپے سیوک کرے سیوادار، شاستر سمرت دین گواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھانا آپ دکھایا۔ آپے بھانا آپے رانا، آپے حکم چلائیندا۔ آپے چتر سگھر سیانا، مورکھ موڑ آپ اکھوائیندا۔ آپے راگ آپے گانا، ناد دُھن آپ وجائیندا۔ آپے پون آپے مسانا، پون پونی آپ سمائیندا۔ آپے پینا آپے کھانا، آپے گھر گھر رزق پچائیندا۔ آپے دانا آپے پینا، پینا دانا آپ ہو آئیندا۔ آپے جل آپے مینا، آپے بالوت تپائیندا۔ آپے امرت آتم ٹھنڈا سیتا، سر سرور آپ اکھوائیندا۔ آپے لیکھا جانے لوکاں تیناں، چوواں ہٹ پھول بھلاییندا۔ آپے اپنے رنگ ہوئے بھینا، بھنڑی رین آپ سہائیندا۔ آپے مرنا آپے جینا، لکھ چوراسی آپ بھوائیندا۔ آپے پاٹا آپے سینا، آپے دوئے دوئے جوڑ جڑائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی

کرپا کر، آپ اپنا رنگ رنگائیں۔ آپے رنگ رنگیلا، چھیل چھیل سا سا ماہیا۔ آپے کرے اپنا حید، ہت پلت آپ سماں۔ آپے روپ وٹائے لال کنجن سوہا
 پیلا، چٹی دھار آپ سماں۔ آپے کالا رنگ ہوئے ادھینا، آپے نیلی دھار پار کرایا۔ آپے بھنے ہنکاری بینا، گڑھ ہنکار آپ تڑایا۔ آپے مذہب آپے دینا،
 شرع شریعت آپ اھوایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی رچنا آپ رچایا۔ آپے بے عیب پروردگار، آپے نورو نور اھوایا۔ آپے
 مقامے حق وسے ساچا یار، سانجھا یار ناؤں وڈیائیں۔ آپے حق حقیقت راہ رہیا تک، اپنی تدبیر آپ بنائیں۔ آپے ویکھے خلق خدائی ہو پرگٹ، نورو نور
 ڈگمگائیں۔ آپے چوڈاں طبقاں کھولے ہٹ، زمیں اسمانا ڈیرہ ڈھائیں۔ آپے پیر فقیر دستگیر شاہ حقیر کھیل بازی گر نٹ، سوانگی سوانگ اپنا آپ دکھائیں۔
 آپے قُطب غونٹ مَلا شیخ نوٹ آ نٹ، تسبیح مالا آپ لکھائیں۔ آپے انجیل قرآناں ایسا مسلا رہیا رٹ، کائنات آپ سنائیں۔ ایسا آب حیات پیئے گٹ گٹ،
 ست پیالہ ہتھ رکھائیں۔ ایسا مکہ کعبہ بیٹھا ڈٹ، سچ محرابے آسن لائیں۔ ایسا ڈئی دویتی لائے پھٹ، ایسا کلمہ نبی آپ سکھائیں۔ ایسا احباب رباب وجائے
 سٹ، ست ستار آپ ہلائیں۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اکلا اپنی کل ورتائیں۔ آپے جلوہ نور جلال، بسمل اپنا ناؤں دھرایا۔ آپے
 فلک آپے خلق آپے عرش آپے قرص آپے دھال، ملنگ اپنا انگ آپ پرگٹایا۔ آپے پت ڈالی ڈال، بھل بھلوڑی آپ مہکایا۔ آپے سنگ محمد چار یار
 چلے نال نال، حق حقیقت دے گواہیا۔ آپے اللہ رانی بنے دلال، کھ گھنگٹ مات اٹھایا۔ آپے کال آپے مہاکال، دین دیال آپ اھوایا۔ آپے رائے
 دھرم لے اٹھال، اٹھائی کُنڈاں آپ کھلایا۔ آپے چتر گپت دے کھال، لکھ چوراسی بھل نہ رانیا۔ آپے لاڑی موت سر جٹی رنگے لال، ہتھیں مہندی
 مات رنگایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگ جگنتر، جگ جگ اپنی کار کماں۔ جگ جگ کار کرائیں، اک اکلا اینکار۔ اپنے مارگ آپے
 پائیں، آپ اپنی کرپا دھار۔ اپنا شبد آپ لائیں، نام ندھانا بول جیکار۔ اپنا روپ آپ پرگٹائیں، گر سنگر لے اوتار۔ بھگت بھگونت ویکھ دکھائیں، ستن
 میلا کنت بھتار۔ گرگھ چولی رنگ رنگائیں، گرگھ سوہے بنک دوار۔ سبج تریتا کھیل کھلائیں، ترے گن مایا وسیا باہر۔ رام راما ناؤں دھرائیں، لکا گڑھ توڑ
 ہنکار۔ راون اپنے لیکھے پائیں، ناتاٹے سرب سنسار۔ ساچا چلہ ہتھ اٹھائیں، دھنش دھناڈی مارے مار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے

راما آپے رام، آپے جانے اپنا کام، آپے سینا سرتی کرے پرنام، آپے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ بنباس پھیرا پائیندا۔ آپے بن آپے بنباس، آپے در در الکھ جگایا۔
 آپے پر تھی آپے آکاش، آپے گنگن لگنتر رہیا سمائیا۔ آپے منڈل آپے راس، آپے گوپی کاہن نچائیا۔ آپے پون آپ سواس، سواس سواسا آپ سمائیا۔
 آپے جگ جگ پوری کرے آس، اپنی اچھیا آپ بھرائیا۔ آپے داتا سرب گنتاس، گونتا وڈ وڈیائیا۔ آپے پُرکھ پُرکھ ابناشی، نہ مرے نہ جائیا۔ آپے تریتا
 تریا کریا واسی، اپنا لیکھا دئے چُکایا۔ آپے دواپر کرے بند خلاصی، وید ویاسا آپ پڑھائیا۔ آپے پُران اٹھاراں کر پرکاشی، چار لکھ ہزار ستاراں سلوک
 گنائیا۔ آپے غریب نمائیاں کرے بند خلاصی، اپنا پردہ آپے پائیا۔ آپے رتھ رتھوا ہی بنے داس داسی، سیوک سیوا آپ کرائیا۔ آپے بھگت بھگونت پوری
 کرے آسی، ارجن گیتا اک پڑھائیا۔ آپے لکھ پوراسی کرے واسی، آپے گھڑے بھن وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے جُگا
 جگنتر، آپ بُجھائے لگی بسنتر، ایکا نام چلائے ساچا منتر، مت متوالی بھیو نہ پائیا۔ مت متوالی نہ پاوے بھیو، گہر گہبھیر ہر اکھوائیندا۔ پُرکھ ابناشی الکھ ابھیو،
 گونتا ناؤں دھرائیندا۔ بُدھ نمائی کرے سیو، جگت بیک نہ کوئی رکھائیندا۔ اک اکلا وڈ دیوی دیو، دیو آتما اپنا ناؤں دھرائیندا۔ پر م آتما سدا نہکیو، نہپل اپنا
 دھام سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے پوجا آپ پُجاری، آپے اشٹ گر اوتاری، آپے نیوں نیوں کرے نمسکاری، سپس جگدیش
 آپ جُھکائیندا۔ آپ جگدیش ہر جو ہر، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ اپنی جوت آپے دھر، نرگن نرگن کرے رُشائیا۔ ساچے مندر آپے وڑ، پنچ تت کا یا بنک
 وڈیائیا۔ شبدا گمی اکھر پڑھ، نش اکھر آپ سنائیا۔ نہ کوئی سپس نہ کوئی دھر، چوٹی جڑ نہ کوئے رکھائیا۔ سنجگ تریتا دواپر بندھایا اپنے لڑ، اپنا بیڑا آپ
 چلائیا۔ جگ جگ کرتا کرنی رہیا کر، کرنہار اک اکھوائیا۔ نرہو چُکایا اپنا ڈر، نرہے وکھائے سرشٹ سبائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ
 جگ اپنی ونڈ ونڈائیا۔ آپے سنجگ آپے تریتا، آپے دواپر پار کرائیندا۔ آپے بنے ساچا نیتا، آپے حکمی حکم سنائیندا۔ آپے لیکھا جانے برہما ویتا، برہم و دیا
 آپ پڑھائیندا۔ آپے بندھن پائے کروڑ تیتیسا دیوی دیوتا، گن گندھرب اپنے اندر آپے بند کرائیندا۔ آپے نو کھنڈ پر تھی ویکھے جُھک جُھک، سچ کرسانا اپنا
 رُپ وٹائیندا۔ آپے ستاں دیپاں رُپ پر گٹائے چُن چُن، چت وٹ ٹھگوری کوئے نہ پائیندا۔ آپے کھیوٹ آپے کھٹا، سچ ملاح آپ ہو جائیندا۔ جوتی جوت

سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج اپنا رُپ پرگٹائیندا۔ آپے کالا تن شنکار سوسا، اپنی رنگن آپ رنگائیا۔ آپے موسیٰ آپے عیسیٰ، عیس اسلا ہر اپنی
 رحمت وچ ٹکائیا۔ آپے شبد آپ حدیثا، آپے الف اُفت پھیر کرائیا۔ آپے جگت آپ جگدیشا، آپے جوت کرے رُشائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، اپنی کھیل آپ کرائیا۔ آپے انجیل آپے قرآن، عالم علمی آپ اکھوائیندا۔ آپے مسجد کعبہ دو دو آہ کرے پہچان، آپے نیوں نیوں سجدہ سیس
 جھکائیندا۔ آپے شرع آپے ایمان، آپے اُمت ویکھ دکھائیندا۔ آپے عاشق آپے معشوق آپے ابا آپے حیوان، محبان بیدو آپ اکھوائیندا۔ آپے مجلس آپے
 مہمان، آپے اپنی آن جنائیندا۔ آپے تیس بتیسا گائے گان، اپنی تسبیح آپ پھرائیندا۔ آپے ملا شیخ مسائق پیر دستگیر ہوئے پردھان، امام امامہ آپ ہو
 جائیندا۔ آپے سنگ محمد چار یاری دیوے مان، چوداں طبقال آپ ہلائیندا۔ آپے چوداں صدی کرے پروان، لوک مات کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکارُپ ہر رگھرائے، بسمل اپنا ناؤں دھرائے، دھرنی دھرت دھول دے وڈیائیا۔ آپے زرگن دھار، سرگن اپنا ناؤں دھرائیندا۔
 آپے نانک گر لے اوتار، لوک مات پھیرا پائیندا۔ آپے وسے سچکھنڈ دوار، سچکھنڈ سنگھاسن سوہا پائیندا۔ آپے کھچے چرن دوار، نام ڈوری ہتھ رکھائیندا۔
 آپے درس دکھائے اگم اپار، زرگن سرگن ویکھ دکھائیندا۔ نانک پایا سنگر ایکا گھر بار، در گھر مندر آپ سہائیندا۔ جگے جوت سچّی سرکار، تخت شبد آپ
 سہائیندا۔ اُچی کوک کرے پکار، ہوں سیوک ٹھا کر ابناش در دوارے منگن آئیندا۔ پُرکھ ابناشی کرپا دھار، ساچی وسنت نام امولک جھولی پائیندا۔ نام ست
 جگت ورتار، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ تیرا میرا رُپ اپار، برہم پار برہم سمائیندا۔ میرا ناؤں تیری دھار، زرگن نانک آپ پڑھائیندا۔ سوہنگ شبد سچّیا
 جیکارا، در گھر ساچے آپ سٹائیندا۔ ملی وست اپر اپار، چور یار ٹھگ کوئے لٹ نہ جائیندا۔ نانک سنگر ہو تیار، لوک مات پھیرا پائیندا۔ چار ورتاں کرے پیار،
 اُوچاں نیچاں راؤ رنگاں، راج راجاناں شاہ سلطاناں ایکا رنگ رنگائیندا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش پھڑ پھڑ بانہوں دیوے تار، تار نہارا آپ ہو جائیندا۔ غریب
 بنانے بنائے گل دا ہار، نماں غریبی آپ ہنڈھائیندا۔ ہنکاریاں توڑ گڑھ ہنکار، ساچی وِ دیا آتم آتم آپ پڑھائیندا۔ ست نام سچ جیکار، واہ واہ سنگر آپ
 سٹائیندا۔ ہٹھیاں تییاں پاوے سار، چپی تپی ہٹھی ستی ویکھ دکھائیندا۔ آتم برہم جوت اُجیار، دیا باقی ڈگمگائیندا۔ کملا پاتی میت مرار، ہر زرنکار گھر ساچے سوہا

پائیندا۔ گرگھ ہوئے سہاگن نار، ساچی مینڈھی سیس گندائیندا۔ نیز نیناں کجل دھار، نام ندھانا آپ مٹکائیندا۔ ہتھیں مہندی رنگ چاڑھے اپار، چرن کول سیو کمائیندا۔ تن بستر وکھائے اک شنگار، سولاں اچھیا پور کرائیندا۔ ہتھ کنگن گہنا پائے کرتار، اپنے انگن گود بہائیندا۔ تیج سہادی کرے پیار، اپنا میلا آپ ملائیندا۔ گر چیل سونہن اک دوار، لکھ چوراسی پھند کٹائیندا۔ دھرم رائے نہ مارے مار، چتر گپت نہ حساب وکھائیندا۔ لاڑی موت دیوے دُکار، نام کھنڈا ہتھ چکائیندا۔ گرگھ ساچے کرے پیار، ساچی سیجا آپ ہنڈھائیندا۔ ساچی سیجا ستے پیر پسا، اپنی کروٹ آپ بدلائیندا۔ نانک زرگن سرگن کرے پیار، محل اٹل اُچ منار ہر مندر ہر دوار آپ وڈیائیندا۔ ملیا میل ایک دوار، ملیا میل وچھڑ نہ جائیندا۔ دوجی قدرت پاوے سار، تیجے برہما وشن شو آپ جگائیندا۔ چوتھے پد ہو تیار، چوتھے گھر سوہا پائیندا۔ پنچم ناد شبد دھنکار، ساچی سخیاں مل بہہ بہہ منگل گائیندا۔ چھویں چھپر چھن نہ کوئے اُسار، مندر گردوار نہ کوئے وکھائیندا۔ ستویں ست ستوادی ساچی کار، سچھنڈ دوارے آپ کرائیندا۔ اٹھائیں تال و سیا باہر، من مت بدھ بندھن کوئے نہ پائیندا۔ نو در نہ کرے کوئے خوار، جگت واسنا نہ کوئے وکھائیندا۔ ناتاٹے کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار، مایا ممتا ہوئے ہنگتا آسا ترسنا گنی جوت آپ جلائییندا۔ ایکائیں چرن پیار، پُرکھ ابناشی کرپا دھار، نر نرائن تیج سوار، آتم برہم کر پیار، پار برہم ویکھ وکھائیندا۔ پار برہم برہم جایا، اپنی گود سہا۔ ساچا ست اُچجایا، برہم مت اک پڑھا۔ ساچے مندر آپ اُکایا، تیج ت کا یا جڑت جڑا۔ ایک دپیک ہتھ پھڑایا، جوت نرنجن کر رُشنا۔ شبد انادی ناد سنا، دُھن آتمک راگ الا۔ سرشٹ سبائی دئے جنایا، نانک سنگر بے پرواہ۔ چوتھا جگ دئے دُہایا، کلج کوئے تھاوں تھان۔ دہ دشا اندھیرا چھایا، رواس رہے شرما۔ سادھا سنتاں کھ بھوایا، ناتا تھاپتا ماں۔ پتا پوت نہ گود سہایا، ناری کنت نہ لئے ہنڈھا۔ جگت دُہاگن نار سرشٹ سبایا، و بچار رہی کما۔ چارے وید نہ کرن سہایا، پُران اٹھاراں بیٹھن کھ چھپا۔ گیتا گیان نہ کوئی درڑایا، نو اٹھاراں پنڈھ نہ سکے کوئی مُکا۔ بہتر ناڈ نہ ہوئے رُشایا، تن سو سٹھ ہاڈی لیکھا سکے نہ کوئی گنا۔ وید شاستر ساچی سکھیا نہ کوئی پڑھایا، دُھر دا لیکھا نہ دئے مُکا۔ انجیل قرآنا رو نعرہ ایک لایا، عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد کوک رہی سنا۔ ویلے آنت رچھیا نہ کوئی کرایا، ناتا جوڑے نہ نال خُدا۔ خالق خُدی رُوپ وٹایا، خلق ویکھے بے پرواہ۔ ثالث اپنا ناؤں دھرایا، سرشٹ سبائی ویکھے تھاوں تھان۔ نانک اکھڑ ایک گایا، نو کھنڈ پر تھی کر رُشنا۔ کلج ویلا

آنت دے سہایا، پُرکھ ابناشی بے پرواہ۔ نہکلنکا جامہ پایا، جوتی جوت لئے جگا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل لئے کھلایا۔ آپے نانک
 نرگن دھار، ستنام آپ پڑھائیا۔ آپے جوتی گر اوتار، انگد امر داس سہائیا۔ آپے رام داس کر پیار، سر سرور اک سہائیا۔ آپے ارجن کھول کوڑ، شبد ناد
 دُھن وجائیا۔ آپے گرُ گرنتھ گر کر تیار، گرکھاں ایہہ سمجھائیا۔ آپے ہر گوہند ہو آسوار، دوئے دھارا رُپ وٹائیا۔ آپے ہر رائے سچی سرکار، آپے بالی بُدھ
 ہر کرشن لیکھے لائیا۔ آپے تیغ بہادر ہو اُجیار، ہند چادر رُپ وٹائیا۔ آپے کرتا قادر کرے کار، عظمت اپنے ہتھ رکھائیا۔ آپے سُت دُلارا ہو اُجیار، گر
 گوہند ناؤں پرگٹائیا۔ آپے پُرکھ اکال پاوے سار، دین دِیال دیا کمائیا۔ آپے امرت بخشے ٹھنڈی ٹھار، بھر پیالہ جام پیائیا۔ آپے کھڑگ کھنڈا چنڈ پرچنڈ تیز
 کٹار، آپے نیناں ہون کرائیا۔ آپے پنجاں کرے اک پیار، اک نال اک سیس گنڈائیا۔ آپے نیوں نیوں پئے چرن دوار، آپے ڈھیہہ ڈھیہہ مگے سچ
 سرنائیا۔ آپے چار چارے جگ کرے پار، چار دُلا رے سیو کمائیا۔ آپے جانے سرسا دھار، سنگر اپنا اشٹ وچ رکھائیا۔ آپے بھگت بھوکھتی رکھے کر پیار،
 چرن کول سچی سرنائیا۔ آپے جگت جگت کرے وچار، آپے ستھر سولائ سچ ہنڈھائیا۔ آپے سنیہڑا دیوے میت مُرار، اپنا ڈھولا آپے گائیا۔ آپے پُرکھ
 پُرکھو تم پاوے سار، پر م پُرکھ بے پرواہیا۔ آپے گوہند ہر ہر کرے پیار، سنگھ رُپ سچ سکھدائیا۔ آپے کھولے اپنا بھيو نيار، بھيو ابھيد بھيو جنائیا۔ سُت
 دُلا ر سچ و ہار، سچی سرکار آپ کرائیا۔ ناتا چھٹنا سرب سنسار، پنج تت رہن نہ پائیا۔ ایکا جوتی دس اوتار، گرُ گرنتھ دے وڈائیا۔ کلجگ آوے انتم وار،
 چاروں کُنٹ اندھیرا چھائیا۔ پُرکھ ابناشی لئے اوتار، نہکلنکا ناؤں دھرائیا۔ گوہند سورا وڈ بلکار، گر چیللا وکھ وکھائیا۔ کلغی توڑا سیس دستار، تیر کمان ہتھ اٹھائیا۔
 ایکا چلہ وکھ نشان، سچ نشانہ اک لگائیا۔ ولیا چھلیا ہر بھگوان، اُچ اٹلیا ساچے محلے ڈیرہ لائیا۔ سمبل نگری کرے مقام، جگت قیامت دے وکھائیا۔ لیکھا
 جانے رمیا رام، کرشنا بنسری آپ وجائیا۔ عیسیٰ موسیٰ دے پیغام، جبرائیل مکائیل اسرافیل اسرائیل آپ وڈائیا۔ پورن کرے اپنا کام، پورن پر میثور
 بے پرواہیا۔ آپ اٹھائے اپنا سچ نشان، ست ستوادی آپ جھلایا۔ نو کھنڈ پر تھی ویکھے مار دھیان، نو دوارے کھوج کھوجائیا۔ چارے ویداں کرے پروان،
 آپ اپنے وچ ٹکائیا۔ چارے کھانی دے گیان، چارے بانی دے پڑھائیا۔ چارے جگ بن نادان، ستجگ تریتا دواپر کلجگ بال بالا رُپ وٹائیا۔ پُرکھ ابناشی

ہو مہربان، اپنا چولا لئے بدلایا۔ ایک ڈھولا گائے دو جہان، سو پُرکھ زرنجن بے پرواہیا۔ ہنگ برہم کرے پچھان، سوہنگ نام منتر اک سمجھایا۔ اللہ واگرو
 رام کرشن ایک روپ سری بھگوان، واہ واہ صفتی کرن صفت صلاحیا۔ ابناشی کرتا اک اونکار آپ پڑائے اپنا دامن، دامنگیر سرشٹ سبایا۔ لیکھا جانے ہڈ
 ماس ناڑی چام، متوت ویکھ دکھایا۔ پنچت کا یا کھیرا نگر گرام، گھر بیٹھا ساچا ماہیا۔ جن بھگتاں بھر پیالہ پیائے جام، اٹھے پہر خمار اک دکھایا۔ منمکھ جیو
 سرب پچھتان، جگ جگ ویلا گیا ہتھ نہ آیا۔ مانس مانکھ ہون خیران، من مت کوک رہی گرلایا۔ کلجگ انتم انت ہر بھگونت ساچے سنت لئے پچھان،
 لوک مات ویس وٹایا۔ نہہکنک بلی بلوان، زرنجن اپنا بل دھرایا۔ کلجگ میٹے جھوٹھ دکان، کوڑی کریا رہن نہ پائیا۔ ہنکاریاں توڑے مان ابھمان، شاہ
 سلطاناں خاک ملایا۔ گرسکھ ویکھے پتر سجان، جس جن آتم آتم اک لولایا۔ چار ورنناں دیوے مان، اوچ پنچ نہ کوئے دکھایا۔ چار وید سدا جس گان، ہر
 کا بھيو کوئے نہ پائیا۔ اپنی کرنی کرے آپ بھگوان، بھگون ساچی کھیل کھلایا۔ ستجگ دیوے ساچے دان، جیا دان جھولی پائیا۔ آپے ویکھے بھنڑی رین آن،
 گرسکھاں سنگ سبایا۔ دوئے دوئے لوچن نین اٹھ اٹھ ویکھے مار دھیان، کون کوٹے ہر پرگٹیا پار برہم اک رگھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 نہہکنک آپ اکھوایا۔ آپے نہہکنک زرنکار، زرنجن اپنا روپ پرگٹائیندا۔ آپے شبد ڈنکا اگم اپار، لوآں پریاں برہمنڈ کھنڈ آپ سنائیندا۔ آپے بار اینکا کرے
 کھیل کرتار، خالق خلق روپ وٹائیندا۔ آپے ہر جن جنکا جائے تار، جنک پترتی سیتا سرتی آپ پرنائیندا۔ آپے کاہنا کرشنا نام بنسری وجائے ست ستار، کند
 منوہر کھمی نرائن سیس مکٹ اپنے آپ سہائیندا۔ آپے کالا سو سا کر شنکار، چوراسی کلیاں ویکھ دکھائیندا۔ آپے آسو شاہ ہو آسوار، چار گنٹ پھیرا پائیندا۔ آپے
 نام نامہ بول جیکار، بے جیکار آپ کرائیندا۔ آپے سرشٹ سبائی کرے خوار، تھر کوئے رہن نہ پائیندا۔ آپے کلجگ پاسہ کرے ہار، ہار جت اپنے ہتھ
 رکھایا۔ آپے شبد کھنڈا پھر تیز کٹار، لوک پرلوک ویکھ دکھائیندا۔ آپے برہمنڈ کھنڈ جیرج انڈ لئے وچار، اُتھج سیتج آپے پندھ مکائیندا۔ آپے ستجگ ساچے
 کرے پیار، ستجگ آپے دیا مکائیندا۔ آپے لکھ چوراسی وچوں گرسکھ ساچے لئے ابھار، درگھر ساچے میل ملاییندا۔ آپے اپنے گل پائے پھولن ہار، گرسکھ
 کلی کلی آپ مہکائیندا۔ آپے تاگا سوت دیوے ڈار، نام سوٹی ہتھ اٹھائیندا۔ آپے مالن بنے زرنکار، جگت باغیچہ ویکھ دکھائیندا۔ جوت اکالن سیوادر، ساچی

سیوا آپ کرائیندا۔ گھالن گھالی در دربار، دُھر دی گھال لیکھے لائیندا۔ پالی بنیا آپ گِردھار، آد جُگاد کھیل کرائیندا۔ کھج سواالی رووے زارو زار، ویلا آنت سرب پچھتائیندا۔ ناتا تھاساک سجن سین میت مرار، سگلا سنگ نہ کوئے نبھائیندا۔ کایا کنتی ہوئی دُھیار، دردی دُکھ نہ کوئے ونڈائیندا۔ اپنا حلفیہ دئے بیان، ساچا کرم نہ کوئے گنائیندا۔ ورن برن بھلایا جیو جہان، چار ورن اٹھاراں برن دھیرج دھیر نہ کوئے دکھائیندا۔ کھج انتم ایکا ایک کرنی کرن، کرتا پُرکھ ناؤں دھرائیندا۔ جس جن بخشے اپنی سرن، جنم مرن پھند کٹائیندا۔ نیتز کھولے ہرن پھرن، گر گوہند درس دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھج بیڑا آپ چلائیندا۔ جگ جگ بیڑا آپ چلایا، سننگر ساچا وڈ وڈیائیا۔ کھج کھیوٹ بن کے آیا، کھیلے کھیل خلق خدائیا۔ آلس نندراتج کے آیا، دوس رین ایکا رنگ سمائیا۔ بن بندرا گوپی کاہن بن کے آیا، گوکل متھرا راس رچائیا۔ ساچی سخیاں رل کے آیا، گرگھ ساچے نال پرگٹائیا۔ سولاں ہزار کتیاں ور کے آیا، سمت سولاں بیس پیسا کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اکلا اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ عیسیٰ موسیٰ بن کے آیا، رام راما آپ اکھوائیندا۔ ساچا تانا تن کے آیا، تانا پیٹا آپے پائیندا۔ ساچا راجا بن کے آیا، کھج انتم حکم سنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ول چھلدھاری آپ اکھوائیندا۔ ساچا بنیا محمد ملاح، چار یاری متا پکائیا۔ اللہ رانی دئے صلاح، صلاحیر اک خدائیا۔ خالق خلق ویکھے آپ خد، اجمٹو کسمتو مہربان مہاں نور جلوہ آپ الاہیا۔ اچی کوک دئے صدا، اپنا کرے فرض ادا، ساچے جُڑے آپے سوبھاپائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا بھو کھلایا۔ نانک نرگن بن کے آیا، جننی جن گود بہائیا۔ پُرکھ اکال دین دیال پتا بن کے آیا، پتا پوت دئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھج انتم ویکھ دکھائیا۔ کھج انتم ویکھن آیا، نہہکنک بلی بلکار۔ پھل ریکھا میٹن آیا، ناتا توڑ سرب سنسار۔ جوٹھ جھوٹھ مایا ممتا ہوئے ہنگتا بھیکھ پیکھن آیا، نیتز نین آپ اگھاڑ۔ ملا شیخ مسائق پیر قطب غوث میٹن آیا، چوڈاں طبقات توڑ زنجیر۔ برہما وشن شو لیکھا منگن آپ لگایا، چارے ویداں کرے اخیر۔ پنڈت پاندھے آپ پڑھاؤن آیا، چوڈاں ویدیا کٹے بھیر۔ گرگھ ساچے آپ سہاؤن آیا، وڈ داتا گہر گہیر۔ ساچا مارگ اک دکھایا، ٹھانڈا گھر امرت ٹھانڈا سیر۔ گرگھ ورلے مکھ چوایا، دُئی دوتی کڈھی پیر۔ ساچے مندر آپ بہایا، چوٹی چاڑھ اک اخیر۔ نرمل دیپک آپ جگایا، میل ملاوا پیرن پیر۔ پیت

پتمبر سبب سہایا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، جن بھگتاں کٹے بھڑ۔ جن بھگتاں سرت سمبھالدا، جگا جگنتر ساچی کار۔ سبج تریتا دوپر اپنے چرناں ہیٹ لتاڑدا، کلج آئی انتم وار۔ لیکھا جانے اگنی تت ہاڑ دا، ترے گن تپے مات انگیار۔ گرگھ ساچے لکھ چوراسی وچوں کڈھ درگاہ ساچی آپے واڑدا، آپ اپنا کرے پیار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر، ہر جن ساچے لئے ابھار۔ ہر جن تیج سواریئن، کلج تیری انتم وار۔ ایکا دیوے نام ادھارینن، چرن کول سچ پیار۔ آپے کھولے بند کواڑینن، ناتا تئے جگت وکار۔ تیج وکارا آپ پچھاڑینن، آپے مارن ہارا مار۔ آپے گرگھماں پھرے پچھے اگاڑینن، ایٹھے اوٹھے پاوے سار۔ آپے لہنا چکائے چرن جھہائی داہڑینن، ناری پُرکھ پُرش ایکا دھار۔ بردھ بال پار اتارینن، منجھدھار نہ ڈوبے کوئی وچ سنسار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر، نر ہر پاوے ساچی سار۔ نر ہر بنواری نموست، نمودیو واستک روپ سرب سمانیا۔ ایکا جوت نرنکاری آستک، وشو دھار اک بندھانیا۔ سبج ساچی کرے کاری، چار ورنناں اک ادھاری، در دربارا اک وکھانیا۔ سوہنگ شبد جیکاری، گر گر چیللا لاون واہو داہیا۔ برہما وشن شو کرن نمسکاری، جگت جگدیش وڈی وڈیانیا۔

سرشٹ سبائی ہوئے پنہاری، کاغد قلم نہ لکھنہاری، نیتز رووے دھرت بسدھا، ست سرور لیکھا چکے نہ جگت شاہیا۔ بھگت کبیر واجاں رہیا ماری، سچ محلے بیٹھ اٹاری، گرگھماں راہ تکانیا۔ کلج تیری آئی انتم واری، سنگر پورا جائے تیج سواری، گرگھ ساچے پوڑے گیا چاڑھی، اچا ڈنڈا وچ برہمنڈا ہر ساچا آپ لگانیا۔ گرگھ سرتی رہے نہ کواری، ملیا میل ہر کنت بھتاری، درگاہ وسے سچ اٹاری، جوتی جوت سمانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر، گرگھ سبج لئے پھڑ، پھڑنہارا دس نہ آنیا۔ گرگھ پھڑیا کرپا بندھ، کر کرپا میل ملایا۔ انتم کارج کرے سدھ، صدق صبوری اک وکھایا۔ چرن داس کرائے نو بندھ، اٹھاراں سدھ پھرے ہلکایا۔ آپ جنائے اپنی بدھ، اپنا منتر آپ پڑھایا۔ من مت انتر آتم جائے ودھ، تیر نرالا ایکا لایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن دیکھے تھاؤں تھانیا۔ تھان تھنتر سہایا، کر کرپا آپ نرنکار۔ گرگھ بنک دیکھ وکھایا، لوک مات لے اوتار۔ اپنے انک آپ لگایا، انگیکار کرے نرنکار۔ ڈھر دا ساچا سنگ نبھایا، جگ جگ وچھڑیا ملیا ساچا یار۔ برہوں وچھوڑا آپ کٹایا، اٹھے پھر درس

دیدار۔ نج آتم ساچی سیجا ڈیرہ لایا، پُرکھ ابناشی کرپا دھار۔ اپنا گیرا آپ دویا، چاروں کُنٹ گیرنہار۔ ہر جن کھیڑا آپ وسایا، کایا مندر کھول کواڑ۔
دُھندھوکار اندھیر آپ مٹایا، دیپ جوتی باقی کر اُجیار۔ کملاپاتی رُوپ پرگٹایا، امرت بوند سوانتی پیائے ٹھنڈی ٹھار۔ راتیں سُنٹیاں لے اُٹھایا، سُنن سکھوپت
جاگت تریا ایک دھار۔ اپنا میلا لے ملایا، ہر سنگت بخشے چرن پیار۔ گر چیلایا دھام سہایا، سمبل نگری کر وچار۔ رِوداس چیمار لیکھ لکھایا، ساڈھے تن ہتھ
مندر مینار۔ جگت باڈی نہ کسے بنایا، گھاڑن گھڑے نہ کوئی وچ سنسار۔ رکت بوند میل ملایا، سیوا کرے سیوادار۔ گر گوہند وچ وسایا، شبد گر وڈ بلکار۔ پُرکھ
اکال آپ اکھوایا، جوتی جامہ بھیکھ اپار۔ ایک سوٹی ہتھ رکھایا، شبد کھنڈا نام کٹار۔ کوٹی کوٹ چو جگایا، جگت جگت کر کرتار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ
اپنی کرپا کر، ساچے کھیڑے دیوے ور، گر سکھ بندھائے اپنے لڑ، ایک پلو ہتھ دکھایا۔ ایک پلو ساچی ڈور، نام نامہ ہتھ پھرائیندا۔ لیکھا جانے پنج چور، تتوت
میٹ مٹائیندا۔ پاوے سار اندھ گھور، اگیان اندھیر گوائیندا۔ جگت وکارا دیوے ہوڑ، مایا ممتا موہ مٹائیندا۔ اپنے مارگ دیوے تور، ساچا مارگ اک دکھائیندا۔
جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے میل ملایا۔ گرگھ میل ملایا، کرپا آپ نرنکار۔ پورب لہنا جھولی پایا، مائس جنم کر وچار۔ نیتزینیاں
درس دکھایا، جوتی جامہ بھیکھ اپار۔ ساک سجن سین اک اکھوایا، مات پت بھائی بھین آپ نرنکار۔ پتا پوت گرگھ جوڑ جڑایا، ناتا توڑ سرب سنسار۔ ورن
گوتی پندھ مکایا، ذات پات نہ کوئی وچار۔ واسنا کھوٹی آپ کڈھایا، ایک رنگ رنگائے سچی سرکار۔ جوتی جوت جگایا، جیون مرن دے ادھار۔ اوت پوت آپ
بنایا، وشنو بنسی کھیل اپار۔ بنس سر بنسا آپ سہایا، سہنس سہنسا رُوپ کرتار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلنک نرائن نر، کلجک تیری
انتم ور، ساچی سکھیا کر وچار۔ سکھیا سکھ وچار، شبد جنائیندا۔ دُھر درگا ہی دھار، دھرم دکھائیندا۔ نہکرمی کرم وچار، پار کرائیندا۔ ورنی برنی وسیا باہر، ایک
رنگ سمانیندا۔ ہرن پھرن کھول کواڑ، نیتزین درس کرائیندا۔ ساچے گھوڑے دیوے چاڑھ، واگاں اپنے ہتھ رکھائیندا۔ گرگھ گر سکھ ہر بھگت ہر جن اپنے
مندر دیوے واڑ، ہر مندر آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ بہائے اپنے در، در دروازہ آپ سہائیندا۔

★ ۱۲ بھادروں ۲۰۱۷ بکرمی ودھاوا سنگھ دے گرہ پنڈ مہراج ضلع بٹھنڈا ★

اک اکلا گن ندھان، عقل کل ہر اکھوائیندا۔ اک اکلا سری بھگوان، نرگن دیپ جوت جگانیندا۔ اک اکلا جودھا سوربیر بلوان، عقل کل اپنی کھیل کھلائیندا۔ اک اکلا سچکھنڈ سے سچ مکان، چھپر چھن نہ کوئی چھہائیندا۔ اک اکلا وڈ مہربان، اپنی دیا آپ کمانیندا۔ اک اکلا نوجوان، روپ رنگ رکھ نہ کوئی دکھائیندا۔ اک اکلا شاہو بھوپ بن راج راجان، درگھر ساچے سوبھا پائیندا۔ اک اکلا آپ دکھائے سچ نشان، دو جہاناں آپ جھلائیندا۔ اک اکلا وڈ دانی دان، دیونہارا اک اکھوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی نور ڈمگائیندا۔ اک اکلا سری بھگوان، بھو ابھید آپ چھپائیندا۔ اک اکلا شاہ سلطان، تخت نواسی کھیل کھلائیندا۔ اک اکلا راج راجان، سیس اپنے تاج ٹکائیندا۔ اک اکلا جوتی نور جوت مہان، انھو پرکاش سمانیندا۔ اک اکلا دیونہارا دھر فرمان، شبد اگنی ناد وجائیندا۔ اک اکلا در درویش بنے دربان، درگھر ساچے اپنا حکم آپ لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا روپ آپ پرگٹائیندا۔ اک اکلا شاہو بھوپ، آد جگاد وڈی وڈیائیا۔ اک اکلا ست سروپ، ست ستوادی بے پرواہیا۔ اک اکلا مہما نوپ، نہ مرے نہ جائیا۔ ایکا سے چارے کوٹ، دہ دشا پھیری پائیا۔ ایکا آپ اپنے اُپر جائے ٹٹھ، اپنا بھو آپ کھلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، درگاہ ساچی دھام سہائیا۔ ایکا ایک شاہ سلطان، درگاہ ساچی دھام سہائیندا۔ ایکا ایک جیا دانا، جیون جگت آپ بنائیندا۔ ایکا ایک پینا کھانا، امرت ایکا دھار وھائیندا۔ ایکا ایک شبد بانا، پُرکھ اکال آپ اڈائیندا۔ ایکا ایک ویکھے مار دھیانا، نرگن اپنا نیز آپ کھلائیندا۔ ایکا ایک چتر سنگھڑ سیانا، من مت بدھ نہ کوئی دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل کھلائے، مہما اگنت گنی نہ جائیا۔ سچکھنڈ دوارے سوبھا پائے، درگاہ ساچی جوت جگائیا۔ تھر گھر ساچا آپ کھلائے، در دروازہ بے پرواہیا۔ اپنا کاجا آپ رچائے، ساچا سگن آپ منائیا۔ اپنا تاجا آپ سہائے، تخت نام وڈی وڈیائیا۔ اپنا راجا آپ اکھوائے، رعیت اپنا روپ وٹائیا۔ اپنا تاجا آپ دوڑائے، شاہ آسوار شہنشاہیا۔ اپنا راگا آپ لائے، تریا راگ آپ سنائیا۔ اپنی ربابا آپ وجائے، سُر تال نہ کوائے رکھائیا۔ اپنا رہبابا آپ اکھوائے، محبوب نور الاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اکلا کھیل اپارا، کرے کرائے ہر نرکارا، نرگن نرؤیر اپنا

بل دھرائیا۔ اپنا بل آپے رکھ، اپنا ویس وٹائیندا۔ نرگن اندر نرگن ہو پرتکھ، نرگن دیا باقی کملاپاتی آپ جگائیندا۔ نرگن نرگن وچوں ہوئے دکھ، اپنا آپ پرگٹائیندا۔ نرگن نرگن ہوئے سرب کل سمرتھ، اپنی کتھا اکھ آپ سنائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی دھار آپ بندھائیندا۔ اک اگلا ایک دھار، اینکارا آپ چلائیا۔ ابناشی کرتا کھیل اپار، اکھ اگوچر بھو کوئے نہ پائیا۔ سری بھگوان ہو اُجیار، آد نرجن ڈگمگائیا۔ سو پُرکھ نرجن وسنہارا دھام نیار، نہیل دھام اٹل آپ سہائیا۔ ہر پُرکھ نرجن آد جگادی خبردار، جنم مرن وچ نہ آئیا۔ سری بھگوان لیکھا جانے دھر دربار، دھر دی بان اپنے ہتھ رکھائیا۔ پاربرہم پر بھ میت مُرار، میل ملاوا سچ سکھائیا۔ کرے کھیل سچی سرکار، شاہ پاتشاہ بے پرواہ آپ اکھوائیا۔ نرگن بنے نرگن ملاح، نرگن بیڑا آپ چلائیا۔ نرگن دیوے سچی صلاح، صفت صلاح اپنا ناؤں دھرائیا۔ بودھ اگادھا شبد سنا، گھر مندر ناد وجائیا۔ سچکھنڈ دوارا ویکھ دکھا، ویکھنہارا دس نہ آئیا۔ تخت نواسی سچا پاتشاہ، حکمی حکم آپ چلائیا۔ اپنی دست آپے جھولی پا، اپنی ہتھیں بھکھیا منگ منگائیا۔ آپ اپنی رچھیا کرے سبنی تھان، سر اپنا ہتھ آپ لگائیا۔ اجونی رہت پُرکھ اکال دین دیال انھو پرکاش آپ کرا، مورت اکال وڈی وڈیائیا۔ تھر گھر ساچا مندر دے سہا، دھر دربار آپ لگائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا ایک کھول، شبد انادی آپے بول، اپنا نام آپ جنائیا۔ اک اگلا ایک ناؤں، نرگن اپنا ناؤں دھرائیندا۔ اک محلہ اک گراؤں، سچ سنگھاسن سو بھاپائیندا۔ ایک پتا ایک ماؤں، ایک بالک روپ وٹائیندا۔ ایک رکھے ٹھنڈی چھاں، سمرتھ پُرکھ اک اکھوائیندا۔ ایک کرے سچ نیاؤں، عدل عادل آپ ہو جائیندا۔ ایک ہنس بنائے کاؤں، کاگ ہنس آپ اڈائیندا۔ ایک پکڑنہارا باہوں، اک اگلا اپنی سیو آپ کمائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی کھیل اپار، کرے کرائے کرنہار، اپنی کل آپ دھرائیندا۔ عقل کل دھارا ہر نرکارا، مہما کتھ کتھی نہ جائیا۔ نرگن نرائن نر بھے ہو اُجیارا، درگھر ساچے جوتی جوت کری رُشنائیا۔ اک وسائے ٹھانڈا دربارا، اگنی تت نہ کوئے تپائیا۔ سورج چن نہ کوئے اُجیارا، منڈل راس نہ کوئے دکھائیا۔ گنگ منڈل نہ کوئے ادھارا، پُریاں لو آں نہ بندھن پائیا۔ زمیں اسمان نہ کوئی پاڑا، دھرت دھول نہ کوئے دکھائیا۔ جل بنب نہ کوئے دھارا، سندھ ساگر نہ پھیرا پائیا۔ برہما وشن شو نہ کوئے پسار، ترے گن مایا ونڈن نہ کوئے ونڈائیا۔ برہما وید نہ کوئے لکھارا، چارے بانی نہ کوئے سنائیا۔ چارے کھانی نہ

کوئے و نجر، اُتھج سیتج جیرج اند نو کھنڈ و نڈ نہ کوئے و کھانیا۔ لکھ چوراسی نہ کوئے پسار، کایا کھیت نہ کوئے و کھانیا۔ اٹھسٹھ سرور نہ کوئے ٹھنڈی ٹھارا، تیرتھ تٹ نہ کوئے اپانیا۔ مندر مسجد مٹھ شودوالا نہ کوئے گرو دوارا، گر پیر اوتار سادھ سنت کوئے نہ نظری آنیا۔ آد آد پُرکھ اگم الکھ اگوچر اگم اپارا، آپ اپنا روپ آپ و کھانیا۔ سچکھنڈ سہائے اک منارا، نہچل بیٹھا آسن لائیا۔ دھام اولڑا کر پسار، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد آد اپنا ناؤں آپ اُچانیا۔ اپنا ناؤں رکھ نرنکار، نرگن اپنا بل دھرایا۔ آپے ونج آپ و نجر، آپے اپنا ہٹ گھلایا۔ آپے وسے رکھے ہر تھار، تھر گھر ساچے آپ ورتایا۔ آپے جوتی جاتا کرے پیار، جاگرت جوت کر رُشانیا۔ آپے پُرکھ بدھاتا بنے نار، نر نرائن کنت آپ اکھوایا۔ آپے دوہاں وچولا سرجنہار، روپ رنگ نہ کوئے پرگٹایا۔ آپے اپنا چولا جانے گورو گردھار، گھر گبھیر وڈی وڈیایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک مندر ایک گھر، ایک وسے ساچا ہر، دوسر سنگ نہ کوئے رکھایا۔ نہ کوئی دوسرا سنگ، میت سجن نہ کوئے اکھوایا۔ پُرکھ ابناشی بیٹھا سچ پنگ، نور نورانی سچ ہنڈھانیا۔ اک وجائے نام مردنگ، نام ندھانا اک ستار ہلایا۔ اپنے مندر آپے لنگھ، آپے ویکھے اپنا پردہ لاپیا۔ اپنی بھچھیا آپے منگ، آپے جھولی رہیا بھرائیا۔ آپے بھکھ آپے ننگ، شاہ پاتشاہ آپ ہو جائیا۔ آپے سورا سربنگ، آپے نیوں نیوں سپس جھکایا۔ آپے آسو گھوڑے کسے ننگ، آپے چارے کنت رہیا دوڑایا۔ آپے اپنا کرے کھنڈ کھنڈ، آپے جوڑی جوڑا جوڑ جڑانیا۔ آپے میٹے اندھیرا اندھ، ست پرکاش آپ کرانیا۔ آپے گائے سہاگی چھند، اپنی مہما آپ سنانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اکلا سچ ملاء، در گھر ساچا آپ سہانیا۔ سچ محل سہنجنا، پُرکھ ابناشی آپ سہانیدا۔ دیپ جگائے اک نرنجنا، نر نرائن ویکھ وکھانیدا۔ داتا دانی درد دکھ بھے بھنجنا، نر بھو اپنا کھیل کرانیدا۔ سچکھنڈ نواسی ساچا سجننا، گھر ساچے سوبھا پانیدا۔ نہ گھڑیا نہ بھجننا، گھرن بھنہار آپ اکھوانیدا۔ اپنا مندر آپے تجنا، اپنا روپ آپ دھرائندا۔ آپ چلائے اپنا سچ جہازنا، ساچی سیوا آپ کمانیدا۔ آپے ہوئے غریب نوازنا، آپے نیوں نیوں سپس جھکایندا۔ آپے رکھنہارا لاجنا، ایک پردہ ہتھ اٹھانیدا۔ آپے دو جہاناں مارے واجنا، بودھ اگادھ شبد سنانیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اکلا سچا شہنشاہ، اپنا بنے آپ ملاح، ساچا بیڑا آپ چلانیدا۔ نرگن نرگن بن ملاح، گھر مندر سوبھا پانیا۔ نرگن اندر نرگن آسن لا، نرگن ویکھے سچ سبھانیا۔ نرگن

پتا نرگن ماں، نرگن پوت سپوتا بال ایک شبد جائیا۔ نرگن دھر فرمانا دے سنا، ساچے بال سچ دکھائیا۔ لوآں پریاں رچن رچا، برہمنڈ کھنڈ تیری ونڈ ونڈائیا۔ برہما وشن شو تیری جھولی دتا پا، وشو تیرا رُوپ سائیا۔ واسک ایک رنگ دے رنگا، رنگنہار بے پرواہیا۔ اپنا انگ آپ کٹا، نرگن ونڈ ایک دے دکھائیا۔ وشنوں وشنوں ناؤں دھرا، وشنوں مہما کتھی نہ جائیا۔ امرت پیالہ ساچا جام پیا، گھر کولا کول کھلائیا۔ برہما ویتا ناؤں دھرا، برہم و دیا کرے پڑھائیا۔ ایک اکھر آپ سنا، نچ اکھر دے دکھائیا۔ اک اکلا دیوے سچ صلاح، دھواں دھار سُن اگم کرتا پڑھ آپے جم اپنا رُوپ لئے پرگٹائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے وشن برہما کر پیار، آپے شکر اندروں کڈھے باہر، رُوپ انُوپ آپ درسائیا۔ آپے شبد آپ ورتارا، آپے جھولی ہر بھرائیندا۔ آپے وشنوں کر اُجیارا، جوتی جوت جگائیندا۔ آپے برہما کر پیارا، پار برہم ویکھ دکھائیندا۔ آپے شکر بخشے چرن پیارا، چرن چرنودک مستک ٹکا ایک لائیندا۔ آپے تتاں وسے باہرا، درگاہ ساچی دھام سہائیندا۔ آپے ہوئے سچ بھنڈارا، ساچی دست وشنوں جھولی پائیندا۔ آپے برہما بنائے سُن ڈلارا، ساچا حکمی حکم سنا ئیندا۔ لکھ چوراسی کر تیار، گھر بھانڈے ویکھ دکھائیندا۔ آپے شکر دے ہلارا، ہتھ ترسول دکھائیندا۔ باسک تشکا گل شنکارا، آپ اپنا میل ملائیندا۔ آپے ساگو پانگ لئے ہلارا، ساچی سچ آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد آد اپنا بندھن آپے پائیندا۔ اپنا بندھن آپے پا، سو پڑھ نرنجن ویکھ دکھائیا۔ ہر پڑھ نرنجن جوت جگا، جاگرت جوت کرے رُشنائیا۔ اینکارا بن ملاح، اپنا بیڑا آپ چلائیا۔ آد نرنجن دیپک جگا، ساچے مارگ کرے رُشنائیا۔ سری بھگوان سگلا سنگ رکھا، سگلا ساتھی پھرے واہو داہیا۔ پڑھ ابناشی سیوک سیو رہیا کما، سیوک سیوا سچی بن آئیا۔ پار برہم اپنی ونڈ ونڈا، برہم برہم اپنا رُوپ دھرائیا۔ ایک دست اپنے ہتھ لگا، ترے گن مایا کھیل کھلا، تیاں میلا سچ سُبھا، وچولا بنے بے پرواہیا۔ اک اکلا کھیل کھلا، خالق خلق رُوپ وٹائیا۔ لکھ چوراسی بھانڈا گھاٹن لیا گھڑا، پنچ تیت میلا سچ سُبھائیا۔ نو دوارے آپ کھلا، جگت واسنا وچ ٹکائیا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار رلا، توتت اک سمجھائیا۔ آسا ترسنا جھولی پا، مایا متا کری کُٹمائیا۔ پنچ دس میلا ایک تھاں، پنچی ویکھے تھاؤں تھائیا۔ نرگن اپنا سچ آپ چھپا، آپے بیٹھا مکھ چھپائیا۔ سکھمن ناڑی ٹیڈھا بنک بنا، ڈونگھی غار آپ رکھائیا۔ ایڑا پنکلا آگے رکھا، اپنا دروازہ بند کرائیا۔ سر سرور آتم امرت جل بھرا، اُلٹی نا بھی کول بھوائیا۔ شبد اناد دُھن وجے سچ

سُہجا، دوس رین ایکا راگ سُنائیا۔ بجر کپائی پردہ لاه، بند کواڑا آپ گھلایا۔ دسم دواہی سچ وکھا، سچ سنکھاسن سوہا پائیا۔ نرمل جوتی جوت ڈمگا، ایکا نور
 کرے رُشائیا۔ ہر ہر روپ آپ پرگٹا، گھر گھر وچ رہیا سائیا۔ رواس رہے شرما، نیتز لوچن نین نہ سکے کوئی اٹھایا۔ پُرکھ ابناشی بے پرواہ، گھٹ گھٹ اپنی
 جوت رہیا جگایا۔ جوت نرنجن ڈمگا، دوس رین کرے رُشائیا۔ ساچا مندر آپ سُہا، ہر مندر دیوے مان وڈیایا۔ دھواں دھار پرے ہٹا، سُن اگم پندھ
 مُکایا۔ سچکھنڈ دوارے جوت جگا، نورو نور نور رُشائیا۔ اکھ اکھنا اپنی اکھ دے سنا، اکھ اگوچر اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ ست ستوادی اپنا تھان رہیا سُہا، جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اکلا کھیل نیارا، آد جگادی کرپسارا، برہما وشن شو دے بھنڈارا، اپنی دست آپ ورتایا۔ ساچی دست ہر انمول،
 اپنے ہتھ رکھائیدا۔ نرگن نرویر تولے تولے، ایکا کھنڈا ہتھ اٹھائیدا۔ لکھ چوراسی لئے وروں، کایا کھیڑا ویکھ وکھائیدا۔ لیکھا جانے دھرت دھول، دھول
 دھرنی اپنے لیکھے پائیدا۔ امرت ویکھے بھریا قول، کولا اپنا کھ گھلاییدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اکلا کھیل کھلاییدا۔ اک اکلا کھیل
 اپارا، ہر نرنکارا نرگن نرادھار آپ چلایا۔ لکھ چوراسی کرپسارا، ویکھنہارا گھٹ گھٹ بیٹھا آسن لایا۔ برہما وشن شو کر پیارا، سیوادار دوس رین سیو کمایا۔
 کایا مندر بنک دوارا امرت ٹھانڈا ٹھارا سچ پیالہ اک وکھایا۔ شبد انادی ناد ڈھنکارا، انحد کوکے بولے بولے سناے اک جیکارا، بے جیکار آپ کرایا۔ کھیل
 کھیل اگم اپارا، نرگن سرگن لئے اوتارا، لوک مات کرے گڑمایا۔ برہم پاربرہم میلاناری کنت بھتارا، گر سنگر اپناروپ وٹایا۔ سادھاں دیوے اک ادھارا،
 ستن ایکا بوجھ بُجھایا۔ بھگتن وکھائے اک دوارا، در دروازہ آپ گھلایا۔ گرکھاں بخشے چرن پیارا، چرن کول سچی سرنائیا۔ سکھ سکھیا گر گر دھارا، دھارن گر
 آپ بندھایا۔ ایکا شبد گر اوتارا، جگا جگنتر ویس وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکلا کھیل اپارا، جگا جگنتر لئے اوتارا، لوک مات
 ہوئے اُجیارا، سرشٹ سبائی پائے سارا، نو نوست ست ویکھ وکھایا۔ شبد گر وڈ بلوانا، ست ست آپ اُپایا۔ سو پُرکھ نرنجن ہر مہربانا، ساچا حکمی حکم سنایا۔ ہر
 پُرکھ نرنجن دُھر فرمانا، دُھر دی دات وند وندایا۔ ایکنکارا گائے ترانہ، اپنا نام آپ سنایا۔ آد نرنجن کرے کھیل مہانا، گھر گھر کرے رُشایا۔ سرب جیاں دانا
 بینا، بینا دانا بھیو نہ رایا۔ ابناشی کرتا لیکھا پاوے ترے گن تینا، تینا مارگ اک وکھایا۔ پاربرہم لیکھا جانے مرنا جینا، جگت جگت آپ بندھایا۔ جوتی جوت

سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک شبد اک ورتار، ایک نام ونج وپار، سرشٹ سبائی ویکھ وکھایا۔ سرشٹ سبائی ایک وسیا، پار برہم گر کرتار۔ جگا جگنتر پھرے
 نسیا، نرگن سرگن لئے اوتار۔ میٹے رین اندھیری مسیا، ساچا چن کر اُجیار۔ جن بھگتاں مارگ ایک دسیا، دُئی دوتی کر خوار۔ آتم رس مانے رسیا، رس آتم کر
 وچار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ جانے اپنی کار۔ جگ جگ کار کمائندا، اک اگلا ایککار۔ سچھنڈ ساچی ونڈ ونڈائندا، آپ اپنی کر
 وچار۔ وشنوں و شو لیکھا آپ سمجھائندا، سرشٹ سبائی بھرے بھنڈار۔ برہمے برہم رُپ پرگٹائندا، لکھ چوراسی کر پیار۔ شکر انتم میٹ مٹائندا، سیوا کرے
 اپار اپار۔ چارے وید لکھ صلاحیندا، دیوے نام دھن نرنکار۔ چارے جگ ونڈ ونڈائندا، چارے کھانی کر پیار۔ چارے بانی دھار بندھائندا، پراپسنتی مدھم
 بیکھری کر اُجیار۔ سچجگ ساچا نام دھرائندا، دھرنی دھرت دھول دئے سہار۔ بھگت بھگونت میل ملائندا، نت نوت کھیل اپار۔ تریتا اپنا بندھن پائندا،
 ترے ترے لیکھا کرے خوار۔ ثریا ویس آپ کرائندا، رام رامانت بھتار۔ ہنکاری گڑھ آپ تڑائندا، دُشٹ راون دیوے مار۔ دواپر اپنا ویس وٹائندا،
 کاہنا کرشنا میت مُرار۔ نام بنسری اک وجائندا، سخیاں گائے منگلاچار۔ مکند منوہر لکھی نرائن آپ اکھوائندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 جگ جگ کرے کھیل اپار۔ اک اگلا کھیل کھلائندا، چار وید بھیونہ رائیا۔ سچجگ تریتا دواپر پار کرائندا، کلجگ نور کرے رُشنائیا۔ جلوہ اپنا آپ پرگٹائندا،
 بے تاب ساچا ماہیا۔ آب حیات ہتھ رکھائندا، ایک پھڑی نام صُراحیا۔ بھر پیالہ جام پیائندا، سچ سرور اک چڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، جگ جگ ایک کار کرائیا۔ اک اگلا پروردگار، بے عیب اپنا ناؤں دھرائندا۔ سرب جیاں داسا نچھایا، ثالث اپنا پردہ آپے لائندا۔ لوک مات پاوے
 سار، کائنات ویکھ وکھائندا۔ عالم علمائے وچار، جگت طلبا آپ پڑھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اگلا ایککار، کرے کھیل وچ
 سنسارا، سنگر اپنا رُپ وٹائندا۔ آپے سنگر ساچا دین، دیاندھ آپ اکھوائندا۔ آپے جل آپے مین، آپے تھل وچ تڑپھائندا۔ ایک لیکھا جانے ترے تین،
 ترے گن اپنی ونڈ ونڈائندا۔ آپے ہوئے نیتزہن، نین موند آپ اکھوائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگا جگنتر ساچی کار، کرتا پُرکھ
 آپ کرائندا۔ کرتا پُرکھ کرنے یوگ، قادر قدرت ویکھ وکھائیا۔ لیکھا جانے دُھر سنجوگ، دُھر دا میل سچ سُبھائیا۔ جگ جگ کئے مایا ممتا ہوئے ہنگتا روگ،

ساجی سکھیا اک پڑھائیا۔ ناتا توڑے چوڑاں لوک، چوڑاں طبقات ویکھ وکھائیا۔ اک اکلا اک سنائے سچ سلوک، ڈھولا گائے بے پرواہیا۔ پر بھ کا بھانا سکے کوئی نہ روک، سبجک تریتا دواپر گئے مکھ شرمائیا۔ لکھ چوڑاں دیوے جھوک، جوتی شبدی اگنی ایکا لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سنگر اپنا ویس وٹائیا۔ گر سنگر میت ہر کرتارا، قادر قدرت وچ سمائندا۔ رام روپ ہو اُجیارا، ایکا ڈنکا نام و جائندا۔ نیل بستر کر شنگارا، بن بنواری پھیرا پائندا۔ حق حقیقت کھول کواڑا، لاشریک در سہائندا۔ ایکا جوتی جوت اُجیارا، تیخ تیت کایا چولی آپ ہنڈھائندا۔ نانک نرویر پاوے سارا، گوہند ساچا میل ملائندا۔ کرے کھیل اگم اپارا، پُرکھ اکال ویس وٹائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگا جگنتر جگ پینڈا آپ مکائندا۔ سبجک تریتا پندھ چکایا، دواپر لوک مات رہن نہ پائیا۔ پُرکھ ابناشی ویکھے تھاوں تھایا، تھان تھنتر کھوج کھوجائیا۔ شاستر سمتر وید پُران اپنی مہما آپے لایا، گر پیر اوتار سادھ سنت رہے جس گائیا۔ بے آنت بے آنت آپ اکھوایا، اک اکلا سچا شہنشاہیا، جلاں تھلاں ڈیرہ لایا، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ ڈوگھی کندر ویکھ وکھائیا۔ لکھ چوڑاں پھول بھلایا، کایا مندر جھوٹھا جوٹھا ڈیرہ ڈھایا۔ من پنکھی دہ دشا اڈا پھڑ وکھایا، نام ڈوری ہتھ رکھائیا۔ مت متوالی نین شرمایا، نیتز نیر رہی وھائیا۔ بدھی بھو نہ ہر ہر پایا، ہر ہر روپ دس نہ آئیا۔ گھر گھر در در مندر بہہ بہہ سب نے گایا، رسنا جھوا جگت ہلایا۔ اندر وڑ درس کسے نہ پایا، کلجگ بھلی سرب لوکائیا۔ جوٹھا جھوٹھا موہ ودھایا، ناتا جڑیا مات پت بھینا بھائیا۔ ساک سجن سین سنگ رکھایا، ناری کنت سچ سہائیا۔ پیا پریتم پر م پُرکھ دیالا دیناں ناتھا درد ڈکھ بھے بھجن دس کسے نہ آیا، چاروں کنٹ اندھیرا چھائیا۔ نام نیتز گیان انجن کسے نہ پایا، کلجگ کجل دھار ویکھے کالی شاہیا۔ مستک چندن پنڈت پاندھے رہے لگایا۔ جوت للاث نہ کوئی جگائیا۔ باراں اکھر رہے سنایا، وید ویاسا روپ وٹائیا۔ اکھسٹھ تیر تھ رہے نہایا، ہر کا پوڑا نہ کوئی چڑھائیا۔ گر در مندر پھیرا پایا، ہر مندر پردہ کوئی نہ لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اکلا کھیل اپارا، کلجگ کرے انتم وارا، نرگن اپنا ناووں پرگٹائیا۔ کلجگ کالی ویکھی دھار، پُرکھ ابناشی جوت جگائندا۔ رواس ہونے شرمسار، جوٹھا جھوٹھا ناتا توڑ تڑائندا۔ سچ سچ کرے ورتار، چار ورنال ایکا دھام بہائندا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش نہ کوئی وچار، ایکا منتر نام درڑائندا۔ ایکا گر اک اوتار، ایکا ویدیا آپ پڑھائندا۔ چوڑاں ویدیا مارے مارے، چوڑاں طبقات پھول بھلایندا۔ چوڑاں لوکاں پاوے سارا،

چودس چند آپ چڑھائیندا۔ صدی چودویں آئے ہار، عید دید آپ منائیندا۔ باعید پروردگار، ساچا سجدہ سپس جھکائیندا۔ جگت مُصلّا دھرت دھول کرے وچار، ایکا کوزا ہتھ اٹھائیندا۔ روزہ بانگ پاوے سار، نماز نمازی آپ ہو جائیندا۔ مئے کعبے حج رہیا گزار، ایکا ایک کوک بانگ سناائیندا۔ سچ محرابے ساچا یار، گھ نقاب آپ اٹھائیندا۔ اپنا پردہ دئے اُتار، عالم علما ویکھ وکھائیندا۔ کلجگ تیری انتم وار، ساچی الف اک سکھائیندا۔ عارف جگت جائن ہار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اکلا کرے کھیل نیار، کھیل نیارا ہر کرائیندا۔ کلجگ تیری انتم وار، لکھ چوڑاسی ویکھ وکھائیندا۔ نوکھنڈ پر تھی پاوے سار، ستاں دیپاں آپ جگائیندا۔ سرشٹ سبائی دئے ہلار، من مت آپ دُرکائیندا۔ در دوارویں کڈھے باہر، کلجگ کوڑ گڑیا سرب گراائیندا۔ نیتز رووے زارو زار، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار گھر گھر سرب تڑپھائیندا۔ جیو جنت پاسا گئے ہار، سادھ سنت اٹھ اٹھ راہ تکائیندا۔ کون کوٹ ہر ساچا لئے اوتار، گوہند لیکھا اک سمجھائیندا۔ کھیا لیکھ اپر اپار، وید ویاسا میل ملائیندا۔ پوت سپوتا براہمن گوڑا کر وچار، اُچے ٹلے پر بت جوت جگائیندا۔ آد شکت نور اُجیار، ہرن پھرن آپ سمائیندا۔ سچ سمگری اک داتار، جوت اگری ڈگمگائیندا۔ ترے گن ویسا سدا باہر، جونی رہت اپنا ناؤں دھرائیندا۔ پُرکھ اکال سچی سرکار، ساچی نگری آپ وڈائیندا۔ نرمل دیا دھر نرنکار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا روپ پرگٹائیندا۔ جگ جگ کھیل اوٹرا، ست پُرکھ نرنجن آپ کرائیا۔ جن بھگتاں پھڑائے نام پلڑا، جگت ناتا دئے تڑائیا۔ ایکا مارگ دے سکھلڑا، چرن کول سچی سرنائیا۔ پنچ وکار نہ کرے ہلڑا، ہو لا بھار آپ رکھائیا۔ برہم پاربرہم ہر نرگن سرگن رٹرا، ایش جیو کرے گڑمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، ایکا نور کرے رُشائیا۔ نور اُجالا ہر گوپالا، ہر گوہند ویس وٹایا۔ وسے سچھنڈ سچی دھر مسالہ، دین دیا دیندھ نام دھرایا۔ سنگ رکھائے کال مہاکالا، اولڑی چالا لوک مات ویکھ وکھایا۔ گرگھ ویکھے ساچے لالا، رنگ چڑھائے اک گُلالا، رنگ رنگیلا دیا کمایا۔ لیکھا چکے شاہ کنگالا، بخشنہارا نام سچا دھن مالا، دھن دھناڈ آپ ورتایا۔ گرگھماں پھل لگائے کایا ڈالا، بھگتی میوہ نام کھوایا۔ سنت ساجن ساچی گھال رہے گھالا، دوس رین ہر ہر ناؤں رسنا جہوا گایا۔ لکھ چوڑاسی توڑ جنجالا، رائے دھرم پھند رہن نہ پایا۔ ایکا گل پائے سوہنگ ساچی مالا، ہنگ برہم میل ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر، اک اکلا

ویس وٹایا۔ اک اکلّا نہہکنک، نرگن زرویر اپنی کھیل کھلایند۔ اک اکلّا وجائے ڈنک، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں سرشٹ سبائی آپ سنایند۔ پرگٹ ہویا
 واسی پُری گھنک، بار انک اپنی کل ورتانید۔ گرگھ لیکھے لائے جوں جن جنک، جن جننی ویکھ وکھانید۔ نو کھنڈ پر تھی کڈھے شنک، شنکر برہما وشن اپنی
 سیوالانید۔ اک سہائے دوار بنک، بنک دواری ویکھ وکھانید۔ لیکھا چکے کامنی کنک، پُرکھ ابناشی آپ چُکانید۔ ساچا اٹھائے ایکا دُھنش، دھنکھ اپنے ہتھ
 رکھانید۔ پاوے سار مائس مانگھ، مات گھ پھول بھلایند۔ لیکھا جانے اٹارکھ، دس دس ماس اگن تپانید۔ کلجک ویلا اتم گیا ڈھک، ہر کا بھو کوئے نہ
 پانید۔ کلجک بوٹا جانا سک، ہریا سنج نہ کوئے کرانید۔ پُرکھ ابناشی ست سروپا شاہو بھوپا انرنگ روپا ایکا رہیا بک، چاروں گنٹ آواز سنایند۔ اندر وڑ ہے نہ
 لگ، پر بت ٹلے پھول بھلایند۔ وشنوں بھنڈارا رہیا بک، رازق رزق نہ کوئے پُچانید۔ برہما موڑ نہارا گھ، برہم پار برہم جھولی پانید۔ شنکر سکھنا رہیا سکھ،
 کون ویلا ہر جو میل ملانید۔ رائے دھرم نیوں نیوں نمسکار کرے جھک، ایکا بھچھیا منگ منگانید۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ
 لیکھا اپنے ہتھ رکھانید۔ کلجک اتم پار کراونا، پاندھی اپنا پندھ مُکانید۔ نو نو چار لیکھا رہن نہ پاونا، نو نو اپنا مول وکھانید۔ دہ دس دھار اک بندھاونا، در
 دوارا اک سہانید۔ سچھنڈ دوارا اک وڈیاونا، تھر گھر ساچے میل ملانید۔ سویا ست آپ اٹھاونا، چوتھے جگ ویکھ وکھانید۔ دھرت مات دی گود بہاونا، سر
 اپنا ہتھ دھرانید۔ پوت سپوتا اک اُچاونا، سنجگ ناواں رکھانید۔ سادھا سنتاں سنگ نبھاونا، منمکھاں میٹ مٹانید۔ چار ورناناں ایکا رنگ چڑھاونا، اوچ نیچ
 ایکا دھام بہانید۔ امرت ایکا جام پیاونا، دُرمت میل آپ دھوانید۔ سوہنگ سو ساچا چا چاونا، اجپا چا آپ وکھانید۔ تینو تاپ مگروں لاہنا، تریگن
 اگ نہ کوئے تپانید۔ کاگ ہنس آپ بناونا، سوہنگ ہنسا ساچی چوگ چُکانید۔ اتم جوتی چراغ آپ جگاونا، تیل باقی نہ کوئے رکھانید۔ شبد ناد دُھن آپ
 اُچاونا، گھر انخ راگ سنایند۔ سر امرت اتم آپ نہاونا، کایا مندر سوہا پانید۔ در گھر ساچے میل ملاونا، آپ اپنی گود سہانید۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، ہر جن ساچے آپ جگانید۔ کلجک جیو اٹھ اٹھ جاگ، چاروں گنٹ اندھیرا چھایا۔ ست سنتو کھی
 بھجیا چراغ، دھیرج جت تیل کوئے نہ پایا۔ منمکھ جیو ہوئے کاگ، جوٹھ جھوٹھ وشنا گھ رکھایا۔ بن سنکر پورے کوئے نہ پکڑے واگ، وید کتیب رہے

سنايا۔ سچ سرنائی ايڪا لاڳ، پُرڪھ اڪال اڪ منيا۔ جنم جنم دا دھوے داغ، جو جن سرنائی آيا۔ لکھ چوڑاسی وچوں لئے کاڈھ، رائے دھرم نہ دے سزایا۔ ساچی گود لڈائے لاڈ، جوں مات پتا گود پوت سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، ہر جن ساچے ویکھن آيا۔ ویکھنہارا گر گوبند، کلج انتم ویس وٹائیندا۔ گرکھاں میٹے سگلی چند، چنتا چکھانہ کوئے تپائیندا۔ آپ اُپجائے اپنی بند، آپ اپنے گلے لگائیندا۔ امرت دیوے ساگر سندھ، اتوٹ اٹھ آپ رکھائیندا۔ گھر گمبھیر گئی گہند، گر ساگر آپ ہو جائیندا۔ منمکھ لگائے اپنی بند، نندک کھ بھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جُگ جُگ بیڑا پار کرائیندا۔ جُگ جُگ بیڑا پار اُتارن ہارا، ترے گن وچ کدے نہ آيا۔ اڪ اڪلا شاہ سِکدارا، ساچے تخت آپ سہایا۔ سیس رکھ جگدیش دستارا، تخت تاج دے وڈیایا۔ جگا جگنتر لے اوتارا، لوک مات کھیل کھلایا۔ کوڑا میٹے دھندھوکارا، دھرو پرہلا د آپ اُٹھایا۔ کلج کرے کھیل اپارا، غریب نمانے گلے لگایا۔ ايڪا بخشے چرن پیارا، چاترک ترکھا دے بُجھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر، نر ہر نرائن بن بنواری، بھگت بھگونت سنت کنت رہیا تاری، گرکھاں تیج سواری، گرکھ اپنے لیکھے لائیا۔ گرکھ لیکھے لاونا، پورب کرماں آپ وچار۔ جُگ جُگ وچھڑے میل ملاونا، جگت وچھوڑا کر خوار۔ ساچے گھوڑے آپ چڑھانا، شبدی گھوڑا کر تیار۔ جوتی جوڑے میل ملاونا، سرت سوانی نہ ہوئے خوار۔ شبد ہانی گلے لگونا، دوس رین کرے پیار۔ ٹھنڈا پانی آپ پیانا، امرت آتم اڪ اچھال۔ دھر دی بانی آپ سناونا، لیکھا لکھیا پڑھے نہ وچ سنسار۔ پُرکھ ابناشی درس دکھانا، سوچھ سرُپی ہو تیار۔ گھر گھر سوئے آپ جگونا، آلس نندرا دے اُتار۔ آتم سہادی تیج سہاونا، پھولن برکھا کرے آپ کرتار۔ سچ سنگدھی آپ مہکونا، بھورا گونجے اپنی دھار۔ پرمانندی نند سماونا، نند چند سٹ دُلا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، ہر جن ساچے لئے اُبھار۔ بھگت ادھارین سچ سکھ پیار، پیا پریتم ویکھ وکھائیندا۔ تیج سوارین وچ سنسار، نت نوت سیو کمائیندا۔ شبد ادھارین ناد دھنکار، دُھن آتمک آپ لائیندا۔ ايڪا جوگ جگت وچارین، دیونہارا داد۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے میل ملائے ساچے گھر، کلج تیری انتم وار۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، وشو روپ ست سرُپ، تخت نواسی شاہو بھوپ، اڪ اڪلا سچ محلہ، دھام نیارا کر پسارا ايکنکارا مورت اڪال دین دیال جلوہ

جلال نور الہی جگت ملاجی شبد صلاحی دیناں ناتھ، سگلا ساتھ گھٹ گھٹ واس، پُرکھ ابناشی پرتھمی آکاش منڈل راس، ہر جن ساچے سداوسے پاس، گر سکھ تیرا سنگ آپ نبھائیا۔ ایہتھے اوتھے رکھے سنگ، دو جہاناں ویکھ وکھائیندا۔ جگت جگت جگ گئے لنگھ، مایا ممتا آسا ترسنا ہوئے ہنگتا بھکھا ننگتا اپنی جھولی پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنت ساجن ساچے میت، آد جگاد رکھے اتیت، کایا آتر آتم ٹھانڈا سیت، سیتل دھار نر نرکار، نر گن سر گن سر گن اپنی آپ چلائیا۔ ساچی دھارا ہر کرتارا، اگم اپارا ہو اُجیارا، لوک مات چلائیندا۔ وشن بھنڈارا ہر ہر داتارا، شکر سنگھارا دیوت پکارا، گن گندھرب دھکارا، نو کھنڈ ہلارا دہ دشا پسارا، چار کوٹاں ویکھ وکھائیندا۔ ور بھنڈ سکدارا برہمنڈ پسارا، جیرج انڈ ادھارا، اُتبھج سیتج میل ملائیندا۔ راؤ رنگ ہنکارا، جیو جنت و بچارا، سادھ سنت خوارا، بھگت بھگونت میل نہ کوئے ملائیندا۔ دہ دشا دھواں دھارا، دھرنی دھرت دھول کرے پکارا، کھلڑے کیس رووے زارو زارا، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائیندا۔ پُرکھ ابناشی لے اوتارا، کرے کھیل اگم اپارا، شبد اگمی بول جیکارا، گر لگھ ساچے پاوے سارا، درس وکھائے کُپت ظاہرا، سرشٹ سبائی دس نہ آئیندا۔ چرن کول اُپر دھول وکھائے سچا دربارا، آون جاون ناتا چھٹے سرب سنسارا، جونی جون نہ کوئے بھوائیندا۔ آپ سہائے بنک دوارا، در گھر آئے سیوادارا، سیوک چاکر پاکی پاک خاکی خاک آپ اکھوائیندا۔ رام کرشن ہوئے اُجیارا، عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد لائے نعرہ، نانک گو بند بنھے دھارا، کلجگ انتم لے اوتارا، نہ ہلنک اپنا ڈنک آپ وجائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی جاتا پُرکھ بدھاتا، میٹے زین اندھیری راتا، سنجگ ساچا چند آپ چڑھائیندا۔ سنجگ ساچا چڑھے چند، میں پیساراہ تکائیا۔ گر سکھاں خوشی کرائے بند بند، سرشٹ سبائی اگنی تت تپائیا۔ لیکھا چکے بتی دند، رسنا جہوانہ کوئے ہلایا۔ پُرکھ اکال کرے پرتپال اک سنائے سہاگی چھند، سوہنگ شبد کرے پڑھائیا۔ چرن بہائے کال مہاکال، دو جہاناں بنے دیال، دیناں ناتھ دین ہوئے آپ سہائیا۔ نہ کوئی پوجا نہ کوئی پاٹھ، سر سرور نہ کوئی مارے ٹھاٹھ، اک جیکارا ہر نرکارا، اپنا ناؤں وڈیائیا۔ ورنہ برناوسے باہرا، مارگ دتے اک سنسارا، ہندو مسلم سکھ عیسائی ایکا مارگ دئے وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نر گن نرکارا سر گن ساکارا، دوہاں وچولا بن کرتارا، قُدرت قادر قادر قُدرت دین دُنی دوویں ایکا رنگ وکھائیا۔

★ ۱۳ بھادروں ۲۰۱۷ بکرمی بھاگ سنگھ دے گرہ پنڈ کبڑی خانہ ضلع بٹھنڈا ★

سو پُرکھ زرنجن انھو پرکاش، آد آد وڈی وڈیاں۔ ہر پُرکھ زرنجن کھیل تماش، اجوئی رہت آپ کرائیا۔ اینکارا سرب گنتاس، پُرکھ اکال بے پرواہیا۔
 آد زرنجن شاہو شتاباش، جوت نورانہ ڈمگائیا۔ ابناشی کرتا سچ محلے رکھے واس، اُچ اٹل منار آپ سہائیا۔ سری بھگوان پاوے راس، سچکھنڈ دوارا وجے
 ودھائیا۔ پاربرہم آپ اپنی پوری کرے آس، اچھیا اپنی ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، الکھ اگوچر اگم اتھا، اک اگلا کھیل
 کھلائیندا۔ آد جگادی بے پرواہ، درگاہ ساچی دھام سہائیندا۔ زرنگن دپیک جوت جگا، نور نورانہ ڈمگائیندا۔ ساچا دھام آپ سہا، روپ انوپ آپ پرگٹائیندا۔
 سچ سنگھاسن آپ وچھا، تھر دربارا ویکھ وکھائیندا۔ شاہو بھوپ راج راجان اپنا ناؤں دھرا، زرنان اپنی کھیل کھلائیندا۔ ست ستوادی سپیس تاج ٹکا، تخت
 تاج آپ سہائیندا۔ دھر فرمانا حکم سنا، بھيو بھيدا بھيو کھلائیندا۔ در دربانا سپیس جھکا، در درویش سیو کمائیندا۔ اک اگلا بن ملاح، ساچا بیڑا آپ چلائیندا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وسنہارا ساچے گھر، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ در گھر ساچا سو بھاؤنت، سو پُرکھ زرنجن آپ سہائیا۔ اک اگلا
 ناری کنت، کنت کنتوہل ساچی سچ ہنڈھائیا۔ اک اگلا منیا منت، شبد انادی تور چلائیا۔ اک اگلا آد آنت، جگ جگ اپنی رچن رچائیا۔ اک اگلا بنائے بنت،
 دوسر سنگ نہ کوئے رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، در گھر ساچا آپ کھلائیا۔ در گھر ساچا ہر کھلا اک اگلا اینکارا، اگم
 اگم اگم گڑی کار کرائیندا۔ جوتی جوت نور اُجیار، الکھ الکھنا الکھ الائیندا۔ آپ اپنا بول جیکار، سچکھنڈ دوارا آپ وڈیائیندا۔ نہ کوئے دیسے نو دوار، سورج چن نہ
 کوئے چڑھائیندا۔ روس نہ کوئے ستار، پُرکھ ابناشی اپنا کھیل آپ کھلائیندا۔ جونی رہت پروردگار، رام راما اپنا بل آپ دھرائیندا۔ جودھا سور پیر بلی بلکار،
 ساچے تخت آپ سہائیندا۔ تخت نواسی سچی سرکار، حکمی حکم حکم ورتائیندا۔ دھر فرمانا ساچی دھار، شبد انادی ست پرگٹائیندا۔ جوتی جاتا کر اُجیار، مات پت
 آپ ہو جائیندا۔ پوت سپوتا کرے پیار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ نواسا کھیل تماش، پُرکھ ابناشا آپ کرائیندا۔ پُرکھ ابناش کھیل
 اگم، الکھ اگوچر مہما اکھ کتھی نہ جائیا۔ نہ مرے نہ پئے جم، آد جگادی ویس وٹائیا۔ زرنگن زراکار زرنان آپے جانے اپنا کم، کرتا کرنی کرت آپ کرائیا۔ نہ

کوئی پون سواسی لئے دم، رسنا جہوانہ کوئے ہلایا۔ ہرکھ سوگ نہ خوشی غم، آلس ندرانہ کوئے رکھائیندا۔ اپنا بیڑا آپے بٹھ، درگاہ ساچی آپ چلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دوارا سچ محلہ، آپ وسائے اک اکلہ، ایکنکارا بیٹھا آسن لایا۔ ایکنکارا سری بھگوان، درگھر ساچا آپ سہائیندا۔ ست سروپی ست نشان، ست ستوادی آپ اٹھائیندا۔ ساچے تخت بیٹھ راج راجان، شاہ پاتشاہ ویکھ وکھائیندا۔ اپنا بھانا ساچا رانا دے سمجھا، حکمی حکم آپ اٹھائیندا۔ ست دلارا سیوالا، سچ بھنڈارا آپ ورتائیندا۔ سچ کٹارا تن چھہا، اپنا نام شستر بستر اک وکھائیندا۔ سپس سمرتھ ہتھ ٹکا، کتھنی کھ کھتا آپ الائیندا۔ لوآں پریاں رچن رچا، برہمنڈ کھنڈ تیری ونڈ ونڈائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا آپے کھول، پُرکھ اگتا رہیا بول، تتوت نہ کوئی رکھائیندا۔ نہ کوئی تتو نہ کوئی تت، ترے گن مایا نہ کوئی بنایا۔ نہ کوئی وشنو کرے اُتیت، برہمارت نہ کوئی وکھایا۔ نہ کوئی شنکر دیوے مت، کروڑ تیتیسانہ کوئی وڈیایا۔ اک اکلہ پُرکھ سمرتھ، سچکھنڈ بیٹھا آسن لایا۔ نہ کوئی بدھ نہ کوئی مت، من واسنا نہ کوئی رکھایا۔ نہ کوئی پوجا نہ کوئی پاٹھ، اشٹ دیو نہ کوئی منایا۔ نہ کوئی تیرتھ نہ کوئی تاٹ، سر سروور نہ کوئی نہایا۔ نہ کوئی بستر نہ کوئی سیجا دے کھاٹ، کایا اوڑ نہ کوئی رکھایا۔ نہ کوئی کھولے چوڈاں ہاٹ، چوڈاں طبق نہ انگ لگایا۔ نہ کوئی زمیں اسمان ویکھے واٹ، گگن منڈل نہ کوئی وڈیایا۔ اک اکلہ پُرکھ ابناش، تھر گھر ساچے بیٹھا جوت جگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وسنہارا ساچے گھر، تھر دربارا آپ سہایا۔ تھر گھر ساچا ہر سہائیندا، گھر گھر وچ کر تیار۔ سچکھنڈ واسی ساچی جوت جگائیندا، نرگن دیا باقی اک نرنکار۔ ساچے مندر سو بھاپائیندا، سوچھ سروپی کھیل اپار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچے مندر بیٹھا چڑھ، سچ سنگھاسن آپ سہائیندا۔ ساچے مندر آپے چڑھیا، نرگن نرگن ویس وٹائیندا۔ در دروازے آپے کھریا، روپ انوپ آپ پرگٹائیندا۔ ست سروپ نہ کوئی سپس دھریا، ست ستوادی ساچا رنگ آپ رنگائیندا۔ باڈی گھاٹ کوئی نہ گھریا، گھرن بھٹنہار کھیل کھلائییندا۔ اگنی ہون کدے نہ سڑیا، مڑھی گور نہ کوئی دبائییندا۔ اپنا پلو آپے پھریا، سگلا سنگ رکھائیندا۔ اپنا کت آپے وریا، اپنی ناری سچ ہنڈھائیندا۔ نہ بھو چکائے اپنا ڈریا، بھے نہ کوئی رکھائیندا۔ اپنے تیرتھ نہاویے سریا، امرت ساچا نال لیائییندا۔ اپنے آگے آپے کھریا، شاہ پاتشاہ اپنا حکم آپ الائیندا۔ آپے نیوں نیوں کرے نمسکریا، چرن

کول دھیان لگانیندا۔ تھر گھر واسا پُرکھ ابناشا اپنی وِ دیا آپے پڑھیا، نش اکھر آپ پڑھانیندا۔ کاغذ قلم شاہی لکھ لکھ آگے کسے نہ دھریا، رُوپ ریکھ نہ کوئی
 وکھانیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر ساچا ویکھے در، در دروازہ آپ گھلانیندا۔ در دروازہ پروردگار، ایکا ایک گھلایا۔ مقامے حق کھیل
 مہان، خالق اپنا رُوپ وٹایا۔ جودھا سور بلی بلوان، تیج بل اپنا آپ دھرایا۔ ساک سجن سین نہ رکھے کوئی گن نہدان، اپنے گن دے وڈیایا۔ مندر مسجد
 نہ کوئی دسے جگت مکان، چھپر چھن نہ کوئی چھہایا۔ اک اگلا سری بھگوان، ساچے تخت بیٹھا ساچا ماہیا۔ آد جگادی نوجوان، بردھ بال نہ رُوپ وٹایا۔
 جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دوارا کھیل اپارا، تھر گھر کھولے آپ کوڑا، اپنا بندھن آپ تڑایا۔ اپنا بندھن آپے توڑ، ہر ہر اپنی دیا
 کمائیندا۔ ہر ہر چڑھے اپنے گھوڑ، شبد گھوڑا اک وکھانیندا۔ اپنے مندر اپنے ہتھ رکھے ڈور، ڈوری اپنے نال بندھانیندا۔ اپنا ورتے آپے زور، زور زر دس نہ
 آئیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اگلا ساچا ہر، سچھنڈ دوارا کھیل اپارا ہر نرنکارا آپ کرائیندا۔ تھر گھر واسا پُرکھ ابناشا، آد پُرکھ وڈی
 وڈیایا۔ الکھ اگوچر اگم اتھاہ پائے راسا، جوتی جوت کر رُشٹایا۔ دین دیال سدا کرپال ویکھنہارا تماشا، اپنا نین لوجن لئے گھلایا۔ شبد سٹ دیوے سچ بھرواسا،
 بھادی بھگوان آپ جنایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، سچھنڈ دوار وڈی وڈیایا۔ سچھنڈ دوار سہاونا، پُرکھ ابناشی آپ
 سہایا۔ اپنی پوری کرے آپے بھاون، اپنی اچھیا بھچھیا جھولی پائی۔ آپ پکڑائے اپنا دامنا، دامنگیر سچا شہنشاہیا۔ نرگن نرگن ہوئے ضامنا، ظاہر ظہور وڈی
 وڈیایا۔ تھر گھر وسے نگر گرامنا، ساچا کھیڑا آپ سہایا۔ آپے پرکاش آپے اندھیری شامنا، نور نور آپ ڈگمگایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 ایکا شبد لئے اُچجایا۔ شبد اُچجایا ساچا سٹ، جگ جگ آپ اُچجایا۔ کرے کھیل ابناشی اچت، مہما اکھ کتھی نہ جایا۔ نہ کوئی وار تھت جانے رت، رتڑی اپنی
 آپ سہایا۔ اپنے اندروں آپے بھٹ، اپنا بوٹا آپے لایا۔ آپے امرت بخشے گھٹ، ساچا جام ہتھ اٹھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے
 دیوے بھنڈارا اٹ، اتوٹ اٹ ورتایا۔ شبد دلارا اٹھیا، ہر ساچا آپ اٹھانیندا۔ پاربرہم میت مرار ایکا ٹھیا، پھر بانہوں گلے لگانیندا۔ امرت جام پیائے
 گھٹیا، آپ اپنا بھو گھلانیندا۔ آد جگاد نہ جائے لٹیا، ساچا دامن ہتھ پھڑانیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکنکارا ہر نرنکارا، ایکا در سہانیندا۔

ایکا در درد دُکھ بھجن، آپ اپنی بوجھ بُجھائی۔ دو جہاناں بنے سجن، ترے بھون ویکھ دکھائی۔ آد جگادی بنے پردہ کجن، سر اپنا ہتھ دکھائی۔ شبدی شبد رکھے تیری لجن، پاربرہم پر بھ بے پرواہیا۔ وشنوں جھولی ڈاہ ڈاہ منگن، نیتزن رہیا اٹھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ایک دست امولک اپنی آپ ورتائی۔ ساچی وست نام انمول، ست پُرکھ نرنجن آپ اپائندا۔ اپنے کنڈے تولیا تول، تولنہارا دس نہ آئندا۔ اپنا اکھر آپے بول، سو پُرکھ نرنجن ناؤں دھرائندا۔ پاربرہم پر بھ بدلے چول، ہنگ اپنا روپ وٹائندا۔ ترے گن بھنڈارا دیوے کھول، شکر میلا گھر سہائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا بھانا آپ جنائندا۔ ہر بھانا بلوان، بھو کوئے نہ پائندا۔ سو پُرکھ نرنجن کھیل مہان، در گھر ساچے آپ کرائندا۔ ہر پُرکھ نرنجن اک گیان، ایک منتر نام درڑائندا۔ ایکنکارا ست ستوادی کھول دکان، ساچا ہٹ اک سہائندا۔ آد نرنجن دیپ مہان، گھر مندر آپ دکھائندا۔ ابناشی کرتا کر پروان، بہہ بہہ منگل گائندا۔ سری بھگوان دیوے دان، داتا دانی دیا کائندا۔ پاربرہم کر پروان، اپنا لیکھا لیکھ سمجھائندا۔ شبدی شبد نوجوان، ساچے مارگ آپے پائندا۔ وشنوں رکھے ایک آن، وشو استک روپ سرب سمائندا۔ برہے بخشے اک دھیان، چرن کول آپ بہائندا۔ شکر میلا گن ندھان، گنوتا ویکھ دکھائندا۔ تئاں وچولا بن بھگوان، دھر فرمان آپ سٹائندا۔ لوک مات ویکھنا جگت شیطان، لکھ چوراسی ونڈ ونڈائندا۔ ترے گن مایا کر پردھان، پنج تت جوڑ جڑائندا۔ رجو طمو ستور رکھے آن، آپ اپنا میل ملائندا۔ گھٹ گھٹ اندر جوت مہان، نرنجن اپنا روپ آپ پرگٹائندا۔ من مت بدھ کرے پرکاش، اپنے بھانے متوت آپ سمائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تئاں دیوے ایک ور، لکھ چوراسی بھانڈا اپنا گھر، وست امولک اک ورتائندا۔ لکھ چوراسی بھانڈا گھریا، پُرکھ ابناشی حکم سٹائندا۔ پاربرہم پر بھ آپے درنا، ناری کنت روپ وٹائندا۔ آپ سہائے اپنا درنا، در دروازہ آپ کھلائندا۔ اپنے گڑھ آپے وڑنا، گھر گھر وچ بنت بنائندا۔ اچے ٹلے آپے چڑھنا، بجر کپاٹی آپ کھلائندا۔ شبد دُھن آپے پڑھنا، انحد دُھن دُھن اپائندا۔ جوت پرکاش نرنجن کرنا، دیا باقی نہ کوئے رکھائندا۔ برہم روپ پئے ساچی سرنا، پاربرہم ساچی بیج ہنڈھائندا۔ کوٹی کوٹ نہ کوئی درنا، برن روپ نہ کوئے دھرائندا۔ نہ کوئی بھے نہ کوئی ڈرنا، بھے بھیانک کھیل کھلائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، برہما وشن شو آپ

سمجھائیںدا۔ برہما وشن ہر سمجھایا، ترے گن لیکھا ویکھ وکھائیا۔ جگ جگ ساچی سیو لگایا، لکھ چوراسی میل ملائیا۔ اپنا حکم آپ ورتایا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ اپنا روپ آپ وٹایا، مہاکال وڈی وڈیائیا۔ در دوارا آپ تجایا، زرگن کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ اپنے بھانے آپ سمایا، دھار دھار وچوں پرگٹائیا۔ دھندھوکارا ویکھ وکھایا، سُن اگئی پھیرا پائیا۔ کال روپ آپ وٹایا، زرگن نور نظر نہ آئیا۔ وشنوں تیری ونڈ ونڈایا، دیوے رزق سرشٹ سبائیا۔ برہے تیرا برہم روپ اک درسایا، ایکا جوت جوت رُشائیا۔ شکر ہتھ ترسول رکھایا، جو گھڑیا بھن وکھائیا۔ کال دیال میل ملایا، سگلا سنگ آپ نبھائیا۔ اولڑی چال آپ چلایا، چت ووت اپنا چتر گپت روپ وٹائیا۔ دھرم رائے دھرم کمایا، دھر دیبان آپ رکھائیا۔ در دوارے مان دھرایا، حکمی حکم شبد سنائیا۔ سوت دلارا نال رلایا، ابناشی اچت ویکھ وکھائیا۔ کواری کتیا آپ اٹھایا، جو بن ویکھے شہنشاہیا۔ لاڑی موت ناؤں دھرایا، دس کسے نہ آئیا۔ شکر تیری گوڈی رہی اٹھایا، تیری دھوڑی خاک رمائیا۔ لکھ چوراسی ویکھے تھاؤں تھایا، آدج گادی پھیرا پائیا۔ لاڑی موت منگے ور، اوچی کوک دے دہائیا۔ جیو جنت نیز لوچن ویکھ ویکھ، اپنا من رہی تڑپھائیا۔ پاربرہم ابناشی کرتے دین دیال ہو کرپال دینی اک آدیس، کال روپ ہو پریش، نو کھنڈ پر تھی پھری دیس پردیس، ستاں دیپاں پھیریاں پائیا۔ ورجھنڈی تیرا میٹ کلیش جیرج انڈی دھارے بھیکھ، اتبج سیتج پھول بھلائیا۔ تختوں لاهواں نر نریش، اپنا مارگ آپے ویکھ، جو گھڑیا بھن وکھائیا۔ جگ جگ رکھاں کھلڑے کیس، در در منگاں بن درویش، ایکا الفی گل ہنڈھائیا۔ وشن برہما شو لین ویکھ، چتر گپت کھے لیکھ، دھرم رائے ویکھے اپنا کھیل، کال کرے ایک ہیٹ، لاڑی موت لئے پرنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دوارے وسیا ہر، اپنی رچنا آپ رچائیا۔ اپنی رچنا رچنہارا، آپے رچ رچ ویکھ وکھائیںدا۔ آپے وسے سچھنڈ دوارا، تھر گھر ساچا آپ سہائیںدا۔ آپے گگن منڈل پاوے سارا، منڈل منڈپ آپ اپائیںدا۔ آپے روس سورج چن کر اُجیارا، پرکاش پرکاش آپ لکائیںدا۔ آپے برہما وشن شو دے ہلارا، اپنی گوڈی آپ سہائیںدا۔ آپے شبد ناد دُھن جیکارا، برہم برہما آپ سنائیںدا۔ آپے بودھ اگادھ بن لکھارا، چارے ویداں بھید کھلائیںدا۔ آپے تریا راگ پاوے سارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دوارے وسیا ایکا ہر، ہر جو اپنا مندر آپ سہائیںدا۔ ہر جو ہر مندر سو بھاؤنت، لیکھا کھت وچ نہ آئیا۔ ایکا وسیا پاربرہم ابناشی کرتا ساچا کنت، کنت کنتوہل سچ ہنڈھائیا۔ جوتی جوت

سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہے وشن شو دتا ایک اور، لکھ چوراسی تیری ونڈ ونڈائیا۔ برہما وشن شو اٹھ کرن دھیان، پر بھ آگے سیس جھکائیا۔ توں صاحب سچا سلطان، ہوں سیوک سیوکمائیا۔ توں داتا سری بھگوان، ہوں بھکھک جھولی رہے ڈاہیا۔ ایک درس تیرے چرن کول دھیان، دوسراوٹ نہ کوئے نکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، تھہ بن اور نہ کوئے وسائیا۔ ساچا ور ہر جھولی پاونا، آئے در بھکھار۔ کون رُپ لوک مات پرگٹاونا، پرگٹ ہوئے وچ سنسار۔ کون رنگ آپ چکاون، لال گُلا کر تیار۔ کون کنچن کچ دکھاون، کون سُنہندا ویس کرے پروان۔ کون چٹی دھاری دھار بٹھاون، سُنت شبدی رنگ اپار۔ کون پیلا بستر تن سجاونا، پنچ تت کر آکار۔ کون نیلی دھاوں ڈیرہ پار رکھاون، نرگن سرگن لے اوتار۔ کالا سوسا کون رُپ گلوں لاہونا، کوڑ گڑیارا ویکھ وچار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، برہما وشن شو کرے پیار۔

نرگن سرگن بنے ملاح، لوک مات ویس وٹائیندا۔ بھگت بھگونت لئے جگا، آتم آنتر ویکھ دکھائیندا۔ سنت کنت لئے ملاء، سرتی شبدی جوڑ جڑائیندا۔ گرگھ ساچے آپ اٹھا، آپ اپنی گود بہائیندا۔ گرگھ ساچے رنگ رنگا، دُرمت میل سرب دھوائیندا۔ جگ جگ اپنا ناؤں دھرا، اکھر وکھر جاپ چپائیندا۔ سنجگ ساچا کھیل کھلا، رُپ انوپ آپ دھرائیندا۔ تریتا پنڈھ دئے مُکا، تریا لیکھا لیکھے پائیندا۔ کلجک پسارا دئے ڈھاہ، شبد کھنڈا ہتھ چکائیندا۔ کلجک کالا سوسا ویکھے تھاؤں تھاں، سرشٹ سبائی پھول بھلائیندا۔ اک اکلا اینکارا کوڑ گڑیارا ویکھے تھاؤں تھاں، لکھ چوراسی جیو جنت کایا مندر کھوج کھجائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو رہیا کھول، شبد اگمی ایک بول، لکھن پڑھن وچ نہ آئیندا۔ ہر کا شبد نہ لیکھا کوئے، برہما وشن شو دھیان لگایا۔ آد جگادی آپ ہوئے، نرگن سرگن رُپ وٹایا۔ لیکھا جانے ترے ترے لوئے، لوآں پُریاں رہیا سہایا۔ شبد اگمی نرگن لے کے آوے ڈھوئے، لوک مات ناؤں پرگٹایا۔ جن بھگتاں آتم آنتر بوند سوانتی کول نا بھی آپے چوئے، دس کسے نہ آیا۔ سنت سہیلے آپ اٹھائے سوئے، شبد ہلارا اک لگایا۔ گرگھیں دُرمت میل پاپاں دھوئے، پت پانی لئے تریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا کھیل آپ کھلایا۔ جگ جگ کھیل کر نہار کرتارا، قادر قدرت رُپ وٹایا۔ سنجگ تریتا دواپر پار کنارہ، راما کرشنا اپنا رُپ وٹایا۔ کلجک انتم کھیل نیارا، عیسیٰ موسیٰ محمد چار یار کرے پڑھائیا۔

نانک گوہند بن سہارا، چار ورن بخشنے اک سرنایا۔ اوچاں نیچاں پار کنارہ، راؤ رنگاں راج راجاناں ایکا دھام وکھانیا۔ کھڑگ کھنڈا نام کٹارا، تیج پرچنڈ آپ چکانیا۔ میٹ مٹائے کوڑ گڑیارا، اندھ اندھیرا رہن نہ پانیا۔ نام ست ست ورتارا، واہ واہ گرو اک جیکارا، فتح ڈنکا نام سنایا۔ نانک نرگن بن لکھارا، منگے منگ ایکا وارا، کلج کرے پار کنارہ، نہکلنک نرگن جوت کر رُشایا۔ گوہند بن سچا سکدارا، جودھا سوربیر ملی بلکارا، ویکھے وگسے کرے وچارا، پُرکھ اکال اک منایا۔ کلج آئے اتم وارا، پرگٹ ہوئے ہر نرنگارا، سمبل نگرے دھام نیارا، ساڈھے تن ہتھ محل آپ سہانیا۔ وید ویاسا بن لکھارا، پُران اٹھاراں کرے وچارا، پوت سپوتا براہمن گوڑا بنھے دھارا، اُچے ٹلے پر بت جوتی جوت دے وڈایا۔ پاربرہم ابناشی کرتا، آد جگادی اینکارا، ترے گن مایا بھن وسے باہرا، کرے کھیل وچ سنسارا، جوتی جامہ ویس وٹایا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہارا، چارے وید کرن پکارا، شاستر سمرت کرن باہکارا، ہر کا لیکھ سمجھ نہ سکے کوئی رانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد شبد برہما، گر اوتار آپ ہو جائیا۔ آپے گر آپ اوتار، سنت بھگت آپ اکھوانیندا۔ آپے گر گھ گرسکھ دے ہلار، آپے متمکھ در دُرکانیندا۔ آپے آسا ترسنا کرے خوار، آپے ہوئے ہنگتا گڑھ بنانیندا۔ آپ شبد ناد دھنکارا، دُھنی ناد آپ وجانیندا۔ آپے لیکھا جانے نو دوارا، آپے سکھمن ٹیڈھی بنک ڈیرہ لانیندا۔ آپے ترینی نینی جانے پار کنارہ، آپے امرت آتم کول نا بھی تال بھرانیندا۔ آپے کاگ ہوئے اڈارا، آپے ہنسا روپ وٹانیندا۔ آپے شبد انحد گائے اپنی وارا، پنچم تال آپ وجانیندا۔ آپے کھولے بند کواڑا، اپنا کُنڈا آپے لاہندا۔ آپے آتم سیجا کرپسارا، ساچی تیج آپ سہانیندا۔ آپے وسیا دسم دوارا، تھر گھر آپے ویکھ وکھانیندا۔ آپے ناری کنت بھتارا، اپنا میلا آپ ملائیندا۔ آپے برہم پاربرہم کرے پیارا، شبد وچولا اک رکھانیندا۔ آپے دیا باقی ہو اجیارا، کملا پاتی کھیل کھلانیندا۔ آپے نرگن سرگن وسے باہرا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا بندھن پانیندا۔ جگ جگ بندھن پائے پروردگار، بے عیب نام خدایا۔ سرشٹ سبائی سانجھیا، رحمت رحمان اک وکھایا۔ چوڈاں طبق کھول دکان، زمیں اسمان دے سہایا۔ امام امامہ ہو سر بلوان، ملا شیخ مسائق پیر دستگیر ایکا کلمہ دے پڑھایا۔ کائنات اک نشان، نگہبان ویکھ وکھایا۔ دیونہارا دھر فرمان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ناؤں پرگٹایا۔ نرگن سرگن آپ نرنگارا، کلج اتم ویکھ وکھانیندا۔ نو کھنڈ پر تھی پاوے سار، لکھ

چوڑاسی جیو جنت سرب گرا لائیندا۔ دھیرج دھیر کرے نہ کوئی پیار، آتم برہم نہ کوئی دکھائیندا۔ جگت رہی ودیا وچار، چار ورن رنگ نہ کوئی رنگائیندا۔ کھنڈا کھڑکے دو دو دھار، بھکھ ننگ نہ کوئی کٹائیندا۔ شاہ سلطان رہے جھکھ مار، سچ مردنگ نہ کوئی وجائیندا۔ نام دھونسا آگم اپار، ہنسا روپ نہ کوئی وٹائیندا۔ کلجک جیو رلے کاگاں ڈار، مانک موتی چوگ نہ کوئی چکائیندا۔ سیس پائی بیٹھے چھار، آتم جوت نہ کوئی جگائیندا۔ دوس رین رہے اندھیار، ساچا اشٹ نہ کوئی منائیندا۔ پڑکھ ناری ہوئے وبھچار، گھر گھر مندر سو بھا کوئے نہ پائیندا۔ ایکا و سریا کرتار، پتا پوت نہ سیس جھکائیندا۔ مات پت نہ کرے پیار، بھنیاں بھنیاں سچ ہنڈھائیندا۔ ناری کنت نہ کوئی ادھار، سنگر پورا نظر کسے نہ آئیندا۔ رام کرشن و اگرو اللہ کوک کوک کرن پکار، پڑکھ ابناشی نرگن روپ ست سرپ اپنا بل آپ دھرائیندا۔ کلجک تیری اتم وار، جوتی جامہ بھیکھ وٹائیندا۔ جاگرت جوت کر اجیار، ساچا کھنڈا نام چکائیندا۔ دو جہاناں مارے مار، کلجک اتم پنڈھ مکائیندا۔ تھر رہے نہ وچ سنسار، سنجک ساچا مارگ لائیندا۔ دھرت مات تیج سوار، بیس پیسا راہ تکائیندا۔ جگت جگدیشا ہوئے اجیار، گرگھ ساچے آپ اٹھائیندا۔ آتم آتر کر پیار، کایا انگیٹھا ت بھجائیندا۔ ساتک ست ورتے ورتار، من مت آپ سمجھائیندا۔ چار ورن اک سہار، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگا جگنتر کھیل کر، گرگھ گرگھ ہر جن ہر بھگت ہری ہر لئے اُہار۔

★ ۱۳ بھادروں ۲۰۱۷ بکرمی گلزار سنگھ دے گرہ پنڈ شاہو کے ضلع فروزپور ★

ست پڑکھ نرنجن وڈ مہربان، عقل کل بے پروا ہیا۔ سو پڑکھ نرنجن روپ مہان، جوتی جوت نور رُشائیا۔ ہر پڑکھ نرنجن گن ندھان، گنونتا بھو نہ رائیا۔ ایکنکارا کھیلے کھیل مہان، کل اپنی آپ اُجائیا۔ سری بھگوان وسے سچ مکان، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیا۔ ابناشی کرتا ہو مہربان، تھر گھر ساچی سچ سہائیا۔ پار برہم اپنا گھر پچھان، اپنا پردہ دے چکائیا۔ اک اگلا جو دھا سور بہر بلوان، شاہ سلطان آپ اکھوائیا۔ دو جہاناں راج راجان، سچ سنگھاسن سو بھا پائیا۔ تخت تاج اک نشان، درگاہ ساچی آپ جھلائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن اپنا ناؤں دھرائیا۔ نرگن داتا ہر نرنکار، نر ویر اپنی کھیل

کھلیندا۔ پُرکھ بدھاتا شاہ سِکدار، گھر ساچا تخت سہانیدا۔ اُم ذاتا گرور گردهار، کملاپاتا نُور نُور وِچ کھانیدا۔ نادى گاتھا دُھر جِیکار، شبد شبدى راگ الاینیدا۔
 پُرکھ سمر تھا اُمّ اپار، اکھ اگوچر اپنی کھیل کھلیندا۔ چلائے راتھا بے عیب پروردگار، ساچی سیوا آپ کمانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 اک اکلّا ویس وٹانیدا۔ اک اکلّا اینکار، مہما کتھ کتھی نہ جائیا۔ سِکھنڈ وسے سچ دوار، ست ستوادى بے پرواہیا۔ تھر گھر کھول اک کواڑ، نِج گھر بیٹھا جوت
 جگانیا۔ تخت نواسی بے عیب پروردگار، نُور و نُور نُور الایا۔ شاہو بھوپ بن سِکدار، حکمی حکم آپ سنانیا۔ حکمی حکم ورتے ورتا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ ہتھ وڈیائی رکھ کرتا، اپنی کھیل آپ کھلیندا۔ نرگن رُپ ہو اُجیار، نرگن نرگن ویکھ وکھانیدا۔ نرگن کنت نرگن
 بھتار، نرگن ساچی تیج ہنڈھانیدا۔ نرگن میت نرگن مُرار، نرگن ساچا سنگ نبھانیدا۔ نرگن در گھر ساچے وسے وسنہار، تخت سُنہنجا سوبھا پانیدا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا بل رکھانیدا۔ اپنا بل رکھنہارا، آد جگاد سمايا۔ اک اکلّا اینکارا، اپنی کرنی آپ کمايا۔ سِکھنڈ وسے سچ دوارا،
 محل اٹل آپ سہایا۔ چھپر چھن نہ کوئی سہارا، چار دیوار نہ کوئی بنایا۔ نہ کوئی راگی نادى گائے وارا، تال تلوڑا نہ کوئی وجایا۔ نہ کوئی کھانی بانی کرے پکارا،
 اُوچی کوک نہ کوئی سنانیا۔ نہ کوئی برہما وشن شو وندے بھنڈارا، ترے گن مول نہ کوئی رکھایا۔ تیج ت نہ کرے کوئی آکارا، سرگن رُپ نہ کوئی وٹایا۔ سادھ
 سنت نہ کوئی دُلارا، بھگت بھگونت نہ کوئی اُٹھایا۔ گر پیر نہ کوئے اوتارا، رُپ رکھ نہ کوئے پرگٹایا۔ اک اکلّا کھیل نیارا، نرگن نر ہر نرائن اپنا آپ کرایا۔
 شاہو بھوپ بن ونجارا، پُرکھ ابناشی اپنا ونج آپ رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا رُپ آپ پرگٹایا۔ اپنا رُپ انھو پرکاش، پُرکھ
 ابناشی آپ اُپجایا۔ آد جگاد رہے ابناش، نہیل دھام ڈیرہ لایا۔ درگاہ ساچی رکھے واس، گھر اپنے جوت جگانیا۔ آپ اپنی پوری کرے آس، آسا منسا نہ
 کوئے بنایا۔ نہ کوئی پر تھی نہ آکاش، گگن منڈل نہ کوئے اپایا۔ نہ کوئی گوپی کاہن پائے راس، سگلا یار نہ کوئے دکھانیا۔ نہ کوئی پون نہ سواس، پون پون
 نہ کوئی سمايا۔ نہ کوئی سیوک نہ کوئی داس، داسی رُپ نہ کوئے وٹایا۔ نہ کوئی کرے بند خلاص، لکھ چوراسی نہ کوئے بھوایا۔ نہ کوئی لیکھا دس دس ماس،
 مات گر بھ نہ ڈیرہ لایا۔ پار برہم اپنے گھر کھیلے کھیل تماش، نرگن داتا بے پرواہیا۔ اپنی جوتی جوت پرکاش، جوتی جاتا ناؤں دھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،

آپ اپنی جوت دھر، سچھنڈ دوارا سچ محلہ، نرگن نرور نرکار وسیا اک اکلآ، اپنا بنک آپ سہایا۔ ابناش سہائے سوبھاونت ہر کرتار، جوتی رہت رپ جوتی وٹائیندا۔ اکھ اگوچر اگم اپار، مورت اکال آپ پرگٹائیندا۔ آپ اُپجائے اپنی دھار، ست ستوادی کھیل کھلائیندا۔ مرے نہ جے وچ سنسار، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ سہائے سچ دوار۔ سچھنڈ دوارا بھیو اولآ، سو پرکھ نرنجن آپ کھلایا۔ آپ وسائے اپنا سچ محلہ، دیا باقی کر رُشائیا۔ سچ سنگھاسن ایکا ملا، شاہو بھوپ بن وڈ وڈیائیا۔ اپنا سندیش نر نریش آپے گھلا، دھر دی بانی بان چلایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دے وڈیائیا۔ سچھنڈ اپایا آپ ہر، اپنی سیوا آپ کمائیندا۔ چار دیواری نہ دے گھر، سورج چن نہ کوئے چٹھائیندا۔ اک اکلآ اندر بیٹھا وڑ، رپ رنگ نہ کوئے دکھائیندا۔ نہ کوئی سپس نہ کوئی دھر، چیتن جڑ نہ رپ دھرائیندا۔ نہ کوئی وڈیا اکھر گیا پڑھ، اشٹ دیو نہ کوئے منائیندا۔ دھر دربار ہر نرکار سچ دوارے آپے کھر، آپ اپنی اکھ جگائیندا۔ ساچے پوڑے آپے چڑھ، ساچے مندر سوبھاپائیندا۔ اپنا گھاٹن آپے گھر، ہر جو ہر مندر آپے ویکھ دکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دوارا اینکارا اپنا دوارا آپ سہائیندا۔ ساچی سیجا ستا ہر ہر کنت، اپنی سچ آپ ہنڈھائیندا۔ آپے رنگ رنگیلا رنگ رنگائے اک بسنت، اتر کدے نہ جائیندا۔ آپے آد آپے آنت، مدھ اپنی کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، سچھنڈ دوارا آپ وڈیائیندا۔ سچھنڈ دوارا وڈ وڈیائی، پرکھ اکال آپ وڈیائیندا۔ آد نرنجن نرگن جوت کر رُشائی، دیپ اجالا اک دکھائیندا۔ اپنے مندر اپنے گھر ہر کرے آپ گڑمائی، ساچا سگن آپ منائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دوارا دیوے ور، سچھنڈ دروازہ آپ سہائیندا۔ سچھنڈ سچ دروازہ، ہر ہر آپ کھلائیندا۔ اندر وڑ غریب نوازا، اپنا پردہ آپے لائیندا۔ آپے شاہو بھوپ بن راجن راجا، تخت نواسی ساچے تخت آسن لائیندا۔ آپے چلائے اپنا جہازا، اپنا بیڑا آپ ترائیندا۔ آپے رکھے اپنی لاجا، لاجونت آپ ہو جائیندا۔ آپے آد جگاد پھرے بھاجا، نرگن نرگن سیو کمائیندا۔ سچھنڈ دوارے رچیا کاجا، آپ اپنا میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دوارا اک اپائیندا۔ سچھنڈ دوارا پایا، ساچا ہر بے آنت۔ اپنا رپ آپ پرگٹایا، درگھر ساچے سوبھاونت۔ شبد اگئی اک چلایا، ثریا راگ ناد سننت۔ پرکھ ابناشی کھیل کھلایا، مہما گائے ہر بے آنت۔ وید کتیب بھیو نہ رایا،

راہ تگن سادہ سنت۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا کھولیا، ایکنکارا آپے بولیا، آپے نیا آپے منت۔ سچکھنڈ دوارا ہر سہنجنا، زر ہر نرائن آپ سہنایا۔ دیکھ جوت جگے اک زرنجا، آد زرنجن آپ جگنایا۔ ساچے تخت بیٹھا درد ڈکھ بھے بھنجنا، بھے بھو اپنے ہتھ رکھنایا۔ نہ گھڑیا نہ بھنجنا، مرن جنم وچ نہ آئی۔ آد جگادی ساچا سہنجنا، سچکھنڈ بیٹھا سیج ہنڈھنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پُرکھ اکلا دین دیا، آپے چلے اپنی چالا، دُھر دی چال اک رکھنایا۔ پُرکھ اکال دین دیا، دیندھ ہر اکھونیندا۔ سچکھنڈ سچی دھر مسال، سچ سنگھاسن سو بھا پائیندا۔ ایکا جوتی ایکا بال، پرکاش پرکاش وچ لکھنایا۔ اپنی گھالے آپے گھال، گھال گھالی آپے لیکھے پائیندا۔ زرگن زرگن بن دلال، زرگن ساچی سیو کمانیندا۔ زرگن مات زرگن پتا زرگن اُتجے اپنا لال، شبد ڈلارا ناؤں پرگھنایا۔ دیوے سچ سچا دھن مال، آپ اپنی جھولی وچ بھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا اک سہنایا۔ سچکھنڈ دوارا سری بھگوان، ساچا تخت سہنایا۔ ست سروپی ست نشان، نوجوان آپ جھلنایا۔ دو جہاناں رکھے آن، حکمی حکم حکم سنایا۔ آد جگاد اپنی کرے آپ پچھان، بے پچھان بے پرواہیا۔ شبدی شبد دیوے دان، ساچی دست ونڈ ونڈنایا۔ گھر وچ گھر سچ مکان، تھر گھر ساچا لئے اپنایا۔ اندر وڈ گن ندھان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر ساچے آپے وسے وسنہارا دس نہ آئی۔ ست ڈلارا اک اٹھاونہ، شبد ناد دُھن جیکار۔ اپنے مارگ آپے پاونا، پُرکھ اگما کرے کرائے ساچی کار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر گھر ویکھے آپ دربار۔ کرے کھیل پُرکھ کرتار، کرتا قیمت اپنی آپے پائیا۔ ویکھے وگسے کرے وچار، نیتز لوچن نین آپ کھلنایا۔ آپے بنے وڈ سکدار، در درویش آپے سیس جھکھنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر ویکھے ایکا در، در دوارا سو بھا پائیا۔ تھر گھر امرت رس، ہر ساچے چرن لکھنایا۔ پُرکھ ابناشی ہو پرکھ، اپنا پیالہ ہتھ اٹھایا۔ اپنے مندر آپے رکھ، آپے ویکھ وکھایا۔ سرب کلا آپ سمرتھ، سمرتھ پُرکھ ناؤں دھرایا۔ اپنی بانی گائے اکھ، اکھ کتھا آپ الایا۔ تھر گھر دوارا آد جگاد نہ جائے ڈھٹھ، پاربرہم پر بھ آپ سہنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے در، در اپنا ویکھ وکھایا۔ تھر گھر ساچا اُج محل اٹل منارا، گھر گھر وچ آپ سہنایا۔ سچکھنڈ ویکھے چار دیوارا، چاروں کُنٹ آپ سہنایا۔ آپے وسے ڈو گھئی غارا، اپنا کھ آپ چھپائیندا۔ آپے ہوئے آپ اجیارا، نیتز نین

ڈمگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دوارے آپے وڑ، تھر گھر ویکھے ہر ہر کھڑ، اپنا بھیو آپ گھلائیندا۔ اک اکلا کرے کرائے
 ساچی سیو، سیوک سیوادر آپ ہو جائیا۔ نرگن نرور نرنکار، نراکار اجوئی رہت پُرکھ اکال اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ شبدی شبد بھنڈارا داتا دانی بنے داتار،
 ساچی ونڈ آپ ونڈائیا۔ لوآں پُریاں برہمنڈ کھنڈ کر تیار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اندج جیرج اُتسج سبتج برہما وشن شو جھولی پائیا۔ ترے گن
 مایا کر تیار، پنج تت دے ادھار، من مت بدھ کرے گڑمائیا۔ پاربرہم پر بھ پائے سار، شبد شبدی ہو تیار، لوک مات لے اوتار، سنگر اپنی کھیل گھلائیا۔ گر
 گر ناؤں بول جیکار، سرشٹ سبائی پاوے سار، نو کھنڈ دے ہلار، ست ست وجے ودھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد شبد برہما، ناد
 انادی آپ وجائیا۔ شبد انادی سچ ترانہ، پاربرہم پر بھ آپ سنائیندا۔ سچ محلہ ایکا گانا، سُر تال اک وکھائیندا۔ ایکا مرد اک مردانہ، رُپ انوپ اک وٹائیندا۔
 ایکا ورتے اپنا بھانا، بھانے وچ آپ سمانیندا۔ ایکا راج ایکا راجانا، شاہ سلطان اک اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لوک مات ویس کر،
 گر سنگر اپنا رُپ پرگٹائیندا۔ سنگر سچا پاتشاہ، پاربرہم کرتار۔ گر گر بنے جگت ملاح، لوک مات لے اوتار۔ بھگتاں دیوے سچ صلاح، ہر صفتی نام بھنڈار۔
 سنتاں پکڑے آپے بانہہ، نرگن سرگن کر پیار۔ گر گھ ویکھے تھاؤ تھاں، جگا جگنتر ساچی کار۔ گر سیکھ گود بہائے جوں بالک پتا ماں، سر رکھ ہتھ سمر تھ پُرکھ
 نرنکار۔ دو جہاناں دیوے ٹھنڈی چھاں، ناتا توڑ جگت سنسار۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کال، کاگ ہنس اڈائے ایکا ڈار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، نرگن سرگن پاوے سار۔ نرگن رُپ پُرکھ اکال، شبد گر مات وڈیائیا۔ شبد رُپ ہر مہاکال، بھوپت بھوپ آپ اکھوائیا۔ سٹ دُلا را ویکھے لال، لال
 لال رنگ رنگائیا۔ جگ جگ چلے اولڑی چال، جگ کرتا بے پروا ہیا۔ لکھ چوڑا سی بن دلال، لوک مات کرے رُشائیا۔ سرشٹ سبائی پھل لگا ویکھے کایا ڈال،
 پت ڈالی پھول بھلایا۔ گر گھ سبجن ساچے لال، آپ اپنا میل ملائیا۔ جگ جگ چلیا آیا نال، نہ مرے نہ جائیا۔ آنت کنت نہ کھائے کال، جم کا بھے نہ
 کوئے ڈرائیا۔ سرتی شبد کرے سنجال، ناری کنت میل ملائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا گر شبد وڈیائیا۔ شبد گر سور پیر، جودھا جودھ
 بل بکاریا۔ جگا جگنتر سنگتی آئے ویر لوک مات کھیلے کھیل اپر اپاریا۔ دو جہاناں پاندھی پندھ دے چیر، لوآں پُریاں چرناں ہیٹھ لتاڑیا۔ گر گھماں مٹائے

ہوئے ہنگت دئی دوتی لگی پیر، ایک منتر نام درڑا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا ناؤں رکھا رہیا۔ جگ جگ سنگر کھیل
 کھلائیندا، لکھ اگوچر ام اتھاہ۔ گر گر اپنا ناؤں دھرائیندا، پتا پوت دے سچ صلاح۔ ساچا مارگ ایک لائیندا، ایک اکھر دے پڑھا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، اپنا بل آپ دکھا۔ اپنا بل آپے دھار، گر شبد لئے انگڑایا۔ پرگٹ ہووے وچ سنسار، زرگن سرگن ویکھ دکھایا۔ کرے کھیل ام اپار، مہما
 اکھ کتھی نہ جانیا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہار، لکھ لکھ کھت جگت شاہیا۔ سنگر پورا آپ اپنی پاوے سار، دوسر بھو کوئے نہ رانیا۔ جگا جگنتر ہو تیار، ہرجن ساچے
 ویکھ دکھایا۔ سنجگ تریتا دواپر کریا پار، کلجگ انتم دے ڈھایا۔ چاروں کٹ اندھ اندھیار، ساچا چند نہ کوئے چڑھایا۔ ناتا تٹا کنت بھتار و بھچار، نٹاں لوکاں
 مایا متا کرن آہار، آسا ترنا جگت ودھایا۔ ناتا جڑیا کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار، ہوئے ہنگتا گڑھ بنایا۔ جوٹھا جھوٹھا ونج واپار، من سکدار رہیا کرانیا۔ مت
 متوالی ہو خوار، در در کوئے دے ڈھایا۔ بدھ کرڈومنی گئی ہار، کلجگ ملیا ڈوم قصایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر اوتار اپنا روپ وٹایا۔
 آپے گر آپ اوتارا، آپ اپنا بل دھرائیندا۔ آپے برہما وشن شو دے سہارا، آپے اپنی سیوا لائیندا۔ آپے ترے گن وسے باہرا، آپے متوت رکھائیندا۔
 آپے کھڑگ کھنڈا تیز کٹارا، چند پرچند آپ چکائیندا۔ آپے زرگن سرگن دے ادھارا، آپے سرگن زرگن پردہ پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، جگ جگ ایک شبد چلائیندا۔ ایک شبد گر ساچا پیر، پیرن پیراں آپ اھوایا۔ آپے شاہ سلطانا دستگیر، دستبردار کرے سرب لوکایا۔ آپے چوٹی
 چڑھے اخیر، مقامے حق نور الاہیا۔ آپے لکھ چوراسی پائے زنجیر، آپے بندھن توڑ تڑایا۔ آپے کٹنہارا پیر، جم کی پھاسی رہیا لٹکایا۔ آپے امرت سنج ٹھانڈا
 سیر، آپے گنی تت تپایا۔ آپے شاہ آپ حقیر، آپے اپنا حکم ورتایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ گر سنگر اپنا ناؤں دھرائیا۔ سنگر
 سچ سلطان، درگھر ساچے سوہا پائیندا۔ آپے گر گر روپ سری بھگوان، لوک مات ویس دھرائیندا۔ آپے بھگتاں کرے پچھان، بھگونت بھگتی لیکھے لائیندا۔
 آپے ستن دیوے برہم گیان، آتم برہم اک جنائیندا۔ آپے گرکھاں بخشے سچ اشنان، دُرمات میل مات دھوائیندا۔ آپے گر سکھاں میل ملائے ساچے کاہن،
 سرتی شبدی جوڑ جڑائیندا۔ آپے دیونہارا دھر فرمان، جگ جگ اپنا ناؤں پرگٹائیندا۔ آپے جانے اپنی سچ کلام، کائنات آپ پڑھائیندا۔ آپے پدر سداما ہوئے

امام، اپنی رنگن آپ رنگائیندا۔ آپے در درویش بنے غلام، اپنا بندھن آپ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایکا ہر، گر سنگر
 ناؤں دھرائیندا۔ سنگر اپنا ناؤں رکھ، ہر ساچا ویس وٹائیندا۔ گر گر رُپ ہو پر تکھ، لوک مات پھیری پائیندا۔ بھگت بھگونت لئے رکھ، آپ اپنا میل ملائیندا۔
 ستن مارگ ایکا دس، ساچے مارگ آپ چلائیندا۔ گر کھیاں ہر دے اندر وس، جگت ترسنا حرص مٹائیندا۔ گر سکھاں کرے پرکاش کوٹن رُوس، دیپک جوتی
 آپ جگائیندا۔ جگت وکارا دیوے متھ، ہر کھنڈا ہتھ چکائیندا۔ زرگن سرگن میل ملائے نس نس، ہر جو ہر مندر سو بھا پائیندا۔ بھگتن بھگون ہو یا وس، شب
 ڈوری ہتھ پھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ گر شب دی اپنا ناؤں اُچائیندا۔ شب گر شب داتار، شب سکھیا سچ سکھائیندا۔ شب
 چرن شب دوار، شب کولا وچ رکھائیندا۔ شب نام شب جیکار، شب نادى ناد وچائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنجگ تریتا دوا پر پار کرائیندا۔
 باسک تشکا شکر گلوں لاہیا، ہتھ ترسول لئے ایکا وار۔ وشنوں ساگلوں پانگ، سچ بیٹھا راہ تگے ساچے یار۔ سنگر پورا شب مہربان، ست دوارے سو بھا پائیندا۔
 آد جگادی بنایا ہٹ، ہٹ ویکھ وکھائیندا۔ اک نشانہ ست نشان، درگاہ ساچی آپ جھلائیندا۔ تخت نواسی سری بھگوان، بھگون اپنی دھار بندھائیندا۔ آپے
 داتا دیوے دان، دانی آپ اکھوائیندا۔ آپے زرگن سرگن ہو پردھان، پاربرہم پر بھ اپنا آپ دھرائیندا۔ آپے کایا مندر وسے پنچ تت مکان، گھر گھر وچ
 سو بھا پائیندا۔ آپے چوڑاں لوکاں کھول دکان، چوڑاں ہٹ اپنا ونج کرائیندا۔ چوڑاں طبقات پائے آن، ایکا حکمی حکم سنائیندا۔ کلجگ اتتم کرے چچان، لیکھا
 لیکھ نہ کوئے رکھائیندا۔ ناتا توڑے جیو شیطان، پنچم تت میٹ مٹائیندا۔ تیر نرالا مارے بان، شب دی چلہ ہتھ اٹھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، شب گر گر ایکا رُپ پرگٹائیندا۔ پرگٹو رُپ ہر گو بند، انہو پرکاش سمایا۔ سگل سرشی میٹے چند، چنتا چکھا ویکھ وکھایا۔ داتا دانی گھر گمبھیر گنی
 گہند، سمند ساگر نام مدھانے رول وکھایا۔ جن بھگت اُہارے اپنی بند، آپ اپنا میل ملایا۔ منمکھ لگائے جگت بند، بندک بندیا مکھ صلاحیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتتم ور، زرگن نر ویر نر ہر، اپنا رُپ آپ پرگٹایا۔ رُپ پرگٹائے نہکلنک، پاربرہم وڈی وڈیایا۔ ست
 سرُپ وجائے ڈنک، ایکا ڈور و نام وچایا۔ آپ اٹھائے راو رنگ، راج راجاناں شاہ سلطاناں دے پلایا۔ ویس وٹائے واسی پری گھنک، گھنک پُر واسی سچا

شہنشاہیا۔ گرگھ ادھارے جوں جن جنک، جن جننی لیکھے لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھج تیری اتم ور، اپنے نور کرے رُشائیا۔
 ہر کا نور نور اُجیارا، نور نور سمایا۔ برہما چارے ویداں پاوے سارا، اٹھاراں پُران رہے جس گایا۔ گیتا گیان کرے نمسکارا، پاربرہم پر بھ صفت صلاحیا۔
 اگم اتھا بے پرواہ، وسنہارا دھام نیارا، دھام اولٹا اک اُپایا، جگا جگنتر جانے اپنی کارا۔ دوسر بھیونہ کوئے کھلایا، پُرکھ اکال کھیل نیارا۔ نرگن اپنا آپ لئے
 پرگٹایا، سمبل نگری دیکھے دھام نیارا، ساڈھے تن تن رچن رچایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھج اتم دیکھ دکھایا۔ کھج دیکھے اتم
 اترجامی، انتشکرن دیکھ دکھایا۔ نرگن نرور سدا نہکامی، نہکرمی وڈ وڈیایا۔ شبدی شبد بنیا بانی، داتا دانی سچ سکھدایا۔ کھج تیری دیکھے جگت کہانی، رسنا
 جہوا کھوج کھوجایا۔ کون گرگھ گائے امرت بانی، چوتھے پد رہیا سمایا۔ کون ہر میل ملائے ساچے ہانی، جگت وچھوڑا دئے کٹایا۔ کون امرت آتم پیوے
 ٹھنڈا پانی، اٹھسٹھ تیرتھ بھل نہ جایا۔ کون سرت ہوئے سچ سوانی، گھر ساچا کنت لئے ملایا۔ کھج اتم سرشٹ سبائی جگت دہانگن اپنا آپ نہ سکی پچچانی، مایا
 پردہ نہ کوئے اٹھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھج تیری اتم ور، گرگھ ہر دا آپ بنایا۔ گرگھ ہر دا سیوک سیوادر، چاکر چاک اکھوانیندا۔
 سنگر پورا کرے پیار، اپنے در آپ بہانیندا۔ گر گر کھولے بند کواڑ، نج نیز پردہ لایندا۔ ڈونگھی بھوری کڈھے باہر، ساچے دھام آپ سہانیندا۔ بنس ہنس
 رلائے ہنسا ڈار، سوہنگ مانک موتی چوگ چگانیندا۔ جھرنا جھرے ٹھنڈا ٹھار، امرت میوہ رسن آپ کھوانیندا۔ دُرمت میل آپ اتار، نرمل نرور آپ
 کرانیندا۔ بجر کپائی پردہ آپے پاڑ، اپنا اوہلا آپ ہٹانیندا۔ آتم سیجا کر شنکار، سچ سہنجنی سچ سہانیندا۔ نرگن جوت کر اُجیارا، جوت نرنجن ڈگمگانیندا۔ پاربرہم
 برہم پاوے سار، گر چیلایا ایک رنگ رنگانیندا۔ سجن سہیلا ہر نرنکار، ساچا ساقی ساچا جام پیمانیندا۔ اک اکلا اینکار، کھج اتم دیکھ دکھانیندا۔ گرگھ میلاناری
 کنت بھتار، کنت کتھول ساچی سچ سہانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلنک نرانن نر، ہر پُرکھ اکال آپ اکھوانیندا۔ نہکلنک سری
 بھگونت، دوسر اور نہ کوئے جنایا۔ کھیلے کھیل جگا جگت، گر پیر اوتار دین گواہیا۔ میل ملاوا ساچے سنت، ست ستوادی دیکھے تھاول تھانیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ وچھڑے میلے ہر، ہر جن ساچے آپ اٹھایا۔ ہر جن ساچا آپ جگایا، جاگرت جوت اک جگائے۔ سوچھ سرُپی درس

و کھایا، اندھ اندھیر مٹائے۔ چارے کوٹ نظری آیا، اک اکلا ہر رُگھرائے۔ جوٹھا جھوٹھانا تا توڑ تڑایا، بخششی چرن سچئی سرنائے۔ جگ جگ رُٹھا آپ منایا، سر اپنا ہتھ ٹکائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے ویکھ وکھائے۔ گرگھ ساچا جاگیا، کلجگ تیری انتم وار۔ سننگر سرنائی ساچی لاگیا، ایک شبد گر کر پیار۔ دوس رین رہے ویراگیا، اک ویراگ سرجنہار۔ لوک مات وڈ وڈ بھاگیا، پایا پُرکھ پُرکھ کرتار۔ دُرمت میل دھووے داغیا، پتت پاپی لئے اُبھار۔ چرن دھوڑ کرائے ساچا مجن ماگیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے کر پیار۔ گرگھ ساچا میتڑا، میل ملایا ہر بھگوان۔ انتم رکھے کایا چولی چیتھڑا، دیوے نام سچ نشان۔ مٹھا کرے کوڑا ریٹھڑا، امرت رس بھر سری بھگوان۔ اک سنائے سہاگی گیتڑا، سوہنگ شبد گن ندھان۔ دھام وکھائے اک اندیٹھڑا، سننگر ایک راج راجان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، گرگھ ساچے لئے پچھان۔ گرگھ ساچے پچھانیا ساچے گھر، لوک مات وٹی ودھانیا۔ کرپا کر ہری ہر، ہر جن ساچے ویکھ وکھانیا۔ شبد بندھائے نام لڑ، ساچی ڈوری ہتھ اٹھانیا۔ کلجگ قلعے کوٹ توڑ ہنکاری گڑھ، نون سو اکھر اک پڑھانیا۔ چار ورنال لڑ رہیا پھڑ، اوچ نیچ نہ کوئے وڈیانیا۔ گھٹ گھٹ اندر آپے وڑ، پاربرہم برہم اپنا روپ پرگٹانیا۔ مایا بھلے ناری نر، نر نرائن نظر نہ آتیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، گرگھ سجن میلے چائیں چانیا۔ گرگھ من چاو گھنیرا، گر سننگر درشن پایا۔ سننگر وسے نیرن نیرا، دُور دُراڈا پندھ مُکایا۔ ہر جن ویکھ کایا کھیڑا، بنک دوارا آپ گھلایا۔ کلجگ انتم بنھے بیڑا، شوہ دریائے نہ کوئے رُٹھایا۔ کرے کرائے حق نیڑا، آنت کنت بھگونت ہر جن ساچے میل ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن میلے اپنے در، در بھکھاری اپنا میل ملایا۔

★ ۱۴ بھادروں ۲۰۱۷ بکرمی راج سنگھ دے گرہ فرید کوٹ ضلع فروزپور ★

جیو پنڈ جن پرتیت، جیون جگت جگت ہر جن جس گانیا۔ کایا برہمنڈ بیٹھارہے اتیت، ترے گن بھن انڈٹھ روپ سمایا۔ تتوت کرائے ٹھنڈا سیت، چرن پیرت اک سمجھانیا۔ اگئی ڈھولا گائے سنائے سہاگی گیت، دُھن انحد آپ اُپجانیا۔ ناتا توڑ جگت پیریت، من پیر لئے سمجھانیا۔ آد جگاد بھگت بھگونت

لیکھا جانے ہست کیٹ، اوچ نیچ ویکھے سرب گھٹ تھانیا۔ ہتھ وکھائے سسِ لکائے پتہ پتہ پتہ پتہ، پت پر میثور وڈی وڈیائیا۔ چیتن وسے سدا چیت، چاترک
 روپ سدا بلایا۔ تن کپڑ کرے پت پتہ پتہ، دُرمت میل آپ دھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جیو پنڈ ویکھ وکھایا۔ جیو پنڈ جگت جگ
 راس، جوتی جاتا ویکھ وکھانیدا۔ برہم داتا پاربرہم پُرکھ ابناش، پُرکھ بدھاتا کھیل کھلانیدا۔ اتم داتا سرب گنتاس، اپنا راتھا آپ چلانیدا۔ سناے گاتھا گھٹ
 گھٹ واس، شبد انادی دُھن و جانیدا۔ سگلا ساٹھا جوت پرکاش، نرگن سرگن میل ملائیدا۔ ترے ترے پوری کرے آس، چوتھا گیرا آپ رکھانیدا۔
 بھگونت بھگھاری بھگت رہے اُداس، دوس زین راہ نکانیدا۔ گہر گبھیرا کایا سریرا وسے آس پاس، آسن سگھاسن سو بھا پائیدا۔ جیو پنڈ جگت داتا داس،
 سیوک ساچی سیو کمانیدا۔ بھگتی بھاؤ پوری کرے آس، بھگون اپنی وست جھولی پائیدا۔ لوک مات بُجھائے لگی پیاس، اگن تت نہ کوئے تپانیدا۔ بھگت
 وچھوڑا کرے ناس، آستک اپنے انگ لگانیدا۔ دو جہاناں کرے بند خلاص، بندھن بندی توڑ دیا کمانیدا۔ لیکھا جانے اک اک ساس، ثالث بیٹھا لیکھ
 لکھانیدا۔ آد جگاد نہ ہوئے وناس، ابناشی اپنا ناؤں دھرائیدا۔ جیو پنڈ سد رکھے واس، گھر مندر سو بھا پائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا
 کھیل آپ کھلانیدا۔ جیو پنڈ اندھیرا گھپ، رو سس نہ کوئے رُشانیا۔ نرگن نرائن نر ہر اندر بیٹھا چھپ، مکھ اپنا پردہ پائیا۔ نہ کوئی چھاں نہ کوئی دُھپ،
 دوس زین نہ کوئے وکھایا۔ نہ کوئی مات نہ کوئی پتہ، پتا گود نہ کوئے سہایا۔ نہ کوئی تھت وار دسے رت، گھڑی پل نہ ونڈ ونڈایا۔ نہ کوئی امرت جام
 پیائے گھٹ، پیالہ صُراحی نہ ہتھ اٹھایا۔ نہ کوئی دھن دولت رہیالٹ، ٹھگ چور یار دس کوئے نہ آیا۔ نہ کوئی میت مرار بن بن بے رُٹھ، نہ کوئی رُٹھرا
 رہیا منایا۔ اک اکلا جیو پنڈ برہم پاربرہم جائے تھہ، آپ اپنا لئے ملائیا۔ اپنی گودی آپے چک، اپنیاں بُجھاں آپ سہایا۔ پاربرہم ابناشی اچت، جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا آپ جنایا۔ جیو پنڈ جگ جیون داتا، جیون مُت آپ اکھوانیدا۔ آٹھے پہر ایک گاتھا، گہر گبھیرا آپ سنانیدا۔ جُگا
 جگنتر سگلا ساٹھا، سگلا سنگ آپ نبھانیدا۔ دیک جوتی جوت پرکاشا، پرکاش پرکاش وچ لکھانیدا۔ دیناں ناتھ ناتھ اناٹھا، مان نمائیاں آپ رکھانیدا۔ چرن
 کول کول بھرواسا، دھرت دھول دھول سہانیدا۔ لیکھا جانے پر تھمی آکاشا، گگن منڈل پھول بھلانیدا۔ اپ تیج وائے رکھے واسا، اپنا ت آپ اپانیدا۔

جیو پنڈ کرے کھیل تماشا، کھیلنہارا دس نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا مندر آپ سہائیندا۔ جیو پنڈ ہری ہر مندر، ہر کنچن
 گڑھ سہائیا۔ نرگن زرویر وڑیا اندر، مورت اکال کر رُشائیا۔ اپنا لائے آپے جندر، نہ کوئے توڑے توڑ تڑائیا۔ من منو آ نو دوارے پھرے بندر، دہ دشا
 پھیری پائیا۔ جگت واسنا بن قلندر، چاروں گنٹ رہی نچائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جیو پنڈ اپنا آپ دھر، دھر دھام ویکھ وکھائیا۔ جیو پنڈ
 ہر محلہ، ہر ہر جو آپ وسائیندا۔ اینکارا بیٹھ اکلا، عقل کل اپنی آپ دھرائیندا۔ انہو پرکاش اچھلا، دل چھلدھاری کھیل کھلائیندا۔ وسنہارا جلاں
 تھلاں، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ ڈوٹگھی کندر پھول بھلائیندا۔ سچ سنگھاسن پُرکھ ابناشن ایکلا، آتم سیجا سیج سہائیندا۔ سرت سوانی پھڑائے پلا، شبد گربانی ویکھ
 وکھائیندا۔ امرت آتم ٹھنڈا پانی پیائے جلا، نہجھر جھرنا آپ جھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ آپ رنگائیندا۔ جیو پنڈ ہر رنگ
 رنگیلا، شاہ پاتشاہ وڈی وڈیائیا۔ پاربرہم پرہم چھیل چھیلایا، اپنا جو بن آپ ہنڈھائیا۔ اپنی سیجے آپے ستا کر کر حیلہ، اپنی کروٹ آپ بدلایا۔ اپنا بنائے آپ
 قبیلہ، ناری کنت آپ اکھوائیا۔ اپنی کرے آپ دلایا، اچھیا اپنی ونڈ ونڈائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جیو پنڈ اپنا جو بن ویکھ وکھائیا۔ جیو پنڈ
 ہر جو بن جوانی، شبدی شبد ہنڈھائیندا۔ اک اکلا اینکارا دسے سچ ندھانی، اپنا پردہ آپے لائیندا۔ دھر دی دھار اگنی بانی، دو جہاناں آپ سٹائیندا۔ اپنا آپ
 اپنے اتوں کر قربانی، کایا گرہ ویکھ وکھائیندا۔ سچ دوارا پد زربانی، پرہم پُرکھ پرہم آسن لائیندا۔ نردھن سردھن بنے دانی، نام دان آپ ورتائیندا۔ جوت
 جگائے پُرکھ سلطانی، اندھ اندھیر گوائیندا۔ اپنی گائے اکھ کہانی، رسنا جھوانہ کوئے ہلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بنک آپ سہائیندا۔
 جیو پنڈ بنک سہوانا، ہڈ ماس ناڑی رت تیخ تیت جوڑ جڑائیا۔ تخت نواسی تخت سہوانا، آتم سیجا پاربرہم وڈیائیا۔ گائن گیت گو بند ایکلا گوانا، نیتز لوچن مین نچ اپنے
 درشن پائیا۔ کھ اپنا پردہ آپے لاہونا، سوچھ سروپی روپ پرگٹائیا۔ ہرجن ساچے میل ملاونا، ورنناں برناں کٹے پھاہیا۔ انگیکار آپ اکھوانا، اپنا انگن لئے سہائیا
 - اوچ نیچ بھيو چکوانا، بھيو کھلائے بے پرواہیا۔ دیناں انا تھا درد ونڈوانا، دکھیاں دکھ اپنی جھولی پائیا۔ نمان نمانیاں گلے لگانا، نمان نمانیاں ہوئے سہائیا۔ آپ
 پھڑائے اپنا دامنا، دامنگیر سچا شہنشاہیا۔ جیو پنڈ ہر جن پوری کرے بھوانا، بھواوی بھو نہ کوئے وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکلا میلا

ایکا گھر، ہر جن ہر ہر ملیا ور، ور زکنت کنتوہل آتم سیجا سہائے برکھے ساچے پھول، پون پونی سیوا آپ لگایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرب جیاں کا ایک داتا، دیونہار سرشٹ سبایا۔

★ ۱۴ بھادروں ۲۰۱۷ بکرمی کرم سنگھ دے گرہ پنڈ پپلی ضلع فروزپور ★

ست پڑکھ زرنجن راجن راج، اک اکلا کھیل کھلایندا۔ سچکھنڈ دوارے سازن ساز، اپنی بنت آپ بنایندا، اگم اگم راج راج کاج، انہو اپنا ویکھ دکھایندا۔ آد جگادی ست جہاز، پڑکھ اکال آپ چلایندا۔ شبد اگم دیوے دات، زرنجن اپنی ونڈ ونڈایندا۔ تھر گھر بیٹھا تھر گھر نواسی آپے بچھے وات، سمرتھ پڑکھ اپنا بل دھرایندا۔ زرنجن زرائن زرنجن جوتی شبد بدھائے نات، جوڑی جوڑا جوڑا جڑایندا۔ بودھ اگادھی ایک گاتھ، الکھ اکھنا آپ سنایندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا بھوپ رپ وٹایندا۔ ساچا بھوپ ہر سلطانا، ست ستوادی بے پرواہیا۔ درگاہ ساچی وسے سچ مکانا، در دوارا آپ سہایا۔ سچکھنڈ نواسی سچکھنڈ دوارا آپ سہانا، سوبھاوت سچ سکھایا۔ تھر گھر ساچا در پروانہ، سچ سنگھاسن رہیا سہایا۔ تخت نواسی بن بن ساچا کاہنا، ہر مندر سوبھا پانیا۔ دیک جوت جگائے مہانا، تیل باقی نہ کوائے کایا۔ تریا راگ گائے ایک گانا، آپ اپنی ذھن اُچھایا۔ ست سرپ ست ستوادی اک جھلائے سچ نشانہ، آپ اپنے ہتھ اٹھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا بل آپ جنایا۔ ست ستوادی ساچی کار، ست پڑکھ زرنجن آپ کرایندا۔ سو پڑکھ زرنجن ہو اُجیار، آپ اپنا رپ پرتھایندا۔ ہر پڑکھ زرنجن پاوے سار، سگلا سنگ آپ رکھایندا۔ ایککارا کرے کھیل اگم اپار، اگم اگم دھار چلایندا۔ آد زرنجن دیک جوتی کر اُجیار، نور نورانہ ڈمگایندا۔ ابناشی کرتا ہو تیار، سچکھنڈ دوارے سوبھا پانیا۔ سری بھگوان اندر باہر کپت ظاہر، اپنی کل دھرایندا۔ پاربرہم پر بھ میت مرار، اپنا میل میل ملایندا۔ سچکھنڈ دوارا ہر زرنکار، آپ اپنا کر پسا، زرنجن زرنجن ویکھ دکھایندا۔ ساچے تخت بیٹھ پتی سرکار، تخت نواسی تخت سہایندا۔ بے عیب خدائی پروردگار، نور نورانہ ڈمگایندا۔ زرویر زرنکار ہو تیار، اجونی رہت اپنا کھیل کھلایندا۔ انہو پرکاش کر پسا،

پرکاش پرکاش وچ ٹکانیندا۔ آپے تھکم آپ ورتار، دُھر فرمانا آپ سنانیندا۔ آپے سیوک چوہدار، در درویش آپ اکھوانیندا۔ آپے نیوں نیوں کرے نمسکار، اپنا سیس آپ جُھکانیندا۔ آپے شاہ شاہانہ بن سکدار، شاہ پاتشاہ آپ اکھوانیندا۔ آپے راج راجانا ہو اُجیار، سیس تاج آپ ٹکانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست پُرکھ ست ستواد ساچی دھارا آپ بندھانیندا۔ ساچی دھار بٹھنہارا، ایکارنگ سماںیا۔ وسنہارا اوچ اٹل منارا، نہچل دھام اک وڈیاںیا۔ نرگن دیا نرگن باقی کملاپاتی کر اُجیار، گھر ساچے سو بھاپاںیا۔ نرگن نرائن ناری نرکنت بھتارا، اپنی تیج آپ سہانیا۔ نرگن ونج نرگن ونجارا، نرگن دست اموک آپ ورتاںیا۔ نرگن شبد نرگن بھنڈارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا اک سہانیا۔ سچکھنڈ دوار سہانا، پاربرہم آپ سہانیندا۔ اپنا بل آپ رکھانا، سری بھگوان میل ملائیندا۔ اپنا راج آپ کماونا، ابناشی کرتا کھیل کھلانیندا۔ اپنا نور آپ پرگٹاونا، آد نرنجن جوت جگانیندا۔ اپنا تھکم آپ سناونا، اینکارا اپنا ناؤں دھرانیندا۔ اپنا تخت آپ وڈیاونا، ہر پُرکھ نرنجن چرن ٹکانیندا۔ اپنا پاتشاہ آپ بن جانا، آپ اپنا سیس جگدیش سیس ٹکانیندا۔ ست پُرکھ نرنجن الکھ اگوچر اگم اتھاہ بے پرواہ اپنا بیڑا آپ چلاونا، چلاونہار اک اکھوانیا۔ ساچا مندر آپ سہانا، سچکھنڈ دوارے وجے ودھانیا۔ تھر دربارا در دروازہ آپ گھلاونا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی کل آپ ورتاںیا۔ سو پُرکھ نرنجن کل ورتتا، درگاہ ساچی دھام سہانیندا۔ ایک نور سری بھگونت، نور نورانہ ڈگمگانیندا۔ کھیلے کھیل جگا جگنتا، جگ جگ اپنی دھار چلانیندا۔ آپ بنائے اپنی بنتا، گھرن بھنہار آپ اکھوانیندا۔ آپے آد آپے آنتا، مدھ اپنا رُپ پرگٹانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا ساچا کھول، شبد انادی ایکا بول، اپنا ناؤں آپ پرگٹانیندا۔ سچکھنڈ دوارا کھولیا، پُرکھ اگم کرپا دھار۔ تخت نواسی در گھر ساچے ہر ہر مندر آپے بولیا، آپ اپنا تولے تول۔ نرگن نر ہر نرگن بدلے چولیا، آد جگاد رہے اڈول۔ اپنی جوت آپے بولیا، آپے کرے اپنا قول۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا کھیل نیارا، اینکارا رہیا کھول۔ سچکھنڈ دوارا سچ وڈیاں، ہر وڈا وڈ وڈیاںیندا۔ پُرکھ ابناشی بنت بنائی، ساچا پاندھی آپ ہو جائیندا۔ سری بھگوان ساچی چھپر چھن آپ سہانی، استھل اپنا ناؤں دھرانیندا۔ پاربرہم نرگن نرؤیر اجونی رہت آد نرنجن اپنی جوت آپ ٹکانی، نور نورانہ ڈگمگانیندا۔ چار کُنٹ دہ دشانہ کوئی ونڈ ونڈائی، ونڈنہارا دوسر کوئے دس نہ آسیندا۔ اک اکلا بیٹھا سچ

محلہ آسن لائی، پُرکھ ابناشی سچ سَنگھاسن سو بھاپائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے وسے ہر، ہر جو مندر ہر آپ سہائیندا۔ ہر جو مندر ہر جو ہر جو سو بھاپائیندا۔ ہر جو اندر ہر جو باہر، ہر جو گپت ظاہر کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ اجالا ہر گوپالا، دین دیا آپ کرائیندا۔ دین دیا گہر گسہیر، بھو ابھیدا بھو چھپائیا۔ شاہ سلطان حقیر فقیر، ایککارا ایک بیٹھا آسن لائیا۔ پروردگار پیرن پیر، دستگیرا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا سو بھاؤنت، آپ سہائے ہر ہر کنت، کنت کنتوہل وڈی وڈیائیا۔ کنت کنتوہل سری بھگوانا، بھو ابھیدا بھو چھپائیندا۔ آد جگادی نوجوانا، ایک رنگ سمانیندا۔ ساچے تخت بیٹھ سلطانا، ساچا حکم آپ ورتائیندا۔ آپے جانے اپنا بھانا، اپنے بھانے سد سمانیندا۔ آپے مندر دیکھے سچ ٹکانا، اُج اٹلا آپ بنائیندا۔ آپے چار کُٹ دیکھے مار دھیانا، اپنا لوچن نین نیز آپ کھلائیندا۔ آپے گائے اپنا گانا، تار ستار نہ کوئے ہلائیندا۔ آپے جانے پد نربانا، اپنے پد آپ سمانیندا۔ سچکھنڈ دوارا ہر نرنکارا اک دکھائے سچ ٹکانا، سچ گھرانہ آپ بنائیندا۔ ساچا گھر ٹھانڈا دربار، پُرکھ اکال آپ اُپائیا۔ ست سرُپی دین دیاں، دیندھ بیٹھا جوت جگائیا۔ آد جگاد اک دھر مسال، دُھر دی دھار آپ بندھائیا۔ کرے کھیل شاہ کنگال، شہنشاہ شاہ پاتشاہیا۔ اپنی چلے اولڑی چال، اپنی اچھیا آپے پور کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ سَنگھاسن پُرکھ ابناش اپنی کھیل آپ کھلائیا۔ اپنی کھیل کھلاونہارا، ایک رنگ سمایا۔ نرگن نرگن ہو اُجیارا، نرگن نرگن رُپ پرگٹایا۔ اپنا کھول بند کوٹا، آپ اپنا پردہ لاہیا۔ آپے میلا میل ملائے آپے رنگ رنگائے پر اپارا، رنگ رکھ آپ اکھوایا۔ آپے ناری کنت بھتارا، سٹ دُلا راشدی آپے جایا۔ آپے حکمی حکم ورتے ورتارا، دُھر فرمانا آپ سنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ نو اسی ساچا راج، دو جہاناں آپ چلائیا۔ دو جہاناں ساچا راجا، راؤ رنگ نہ کوئے رکھائیا۔ اک اکلا غریب نوازا، اپنی لاج آپ دھرائیا۔ شبدی شب رچیا کاجا، شب سٹ آپ پرگٹایا۔ آپ چڑھائے سچ جہازا، اپنی سیوا آپ کرائیا۔ ایک دیوے ساچا داجا، اپنی اچھیا جھولی پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دوارے ساچی کھیل کھلائیا۔ سٹ دُلا جاگیا، نرگن نرگن نرکارا۔ پاربرہم ابناشی کرتا ملیا میل کنت سہاگیا، وچھڑ نہ جائے ہر کرتار۔ آد جگاد رہاں وچ آگیا، جگ جگ سیوا کراں بن بن سیوادار۔ در درویش پھراں بھاگیا، نر نریش حکمی حکم ورتے سچئی

سرکار۔ نیوں نیوں سدا کراں آدیسیا، ہر پُرکھ چرن نمسکار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دوارے اپنے ورتے آپ ورتار۔ سَت ڈلارا ہر سمجھایا، سر رکھ ہتھ کرتار۔ ایکا سکھیا صاحب سنایا، اُبھل گر آپ نرنکار۔ تیری سیوک سیوا اک جنایا، بُھل نہ جانا بن گوار۔ لوآں پُریاں رچن رچایا، برہنڈ کھنڈ ہوئے تیرا ادھار۔ سورج چن تیری جوت لکایا، اک کرن اپر اپار۔ اک اک نال میل ملایا، تنان وچولا آپ نرنکار۔ سچھنڈ دوار پلوں ہر کڈھایا، تھر گھر کھول آپ کواڑ۔ سُن اگئی پندھ مُکایا، پُرکھ ابناشی کھیل اپار۔ دیناں ناتھ دیندھ گھر گسبھر سر اپنا ہتھ رکھایا، لیکھا جانے آر پار۔ اپنا حکم آپ جنایا، دُھر فرمانا دتے سچّی سرکار۔ پاربرہم اپنی ونڈ تیری جھولی پایا، دست امولک دئے داتار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک شبد کرے پیار۔ شبد سنیا ہر سندیش، نیوں نیوں سیس جھکایا۔ لوآں پُریاں کراں تیرا ویس، تیرا بندھن ایکا پایا۔ توں صاحب سلطان نرنیش، تیرا حکم آپ ورتایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرے بھانے بل رکھایا۔ پُرکھ ابناشی کرپا دھار، شبد گر آپ جگائی۔ تیرا رُپ اگم اپار، ہر ہر ساچا ویکھ وکھائی۔ نرن گن نراکار تیرا کھیل کرے ساکار، صاحب سلطان وڈی وڈیائی۔ پاربرہم برہم کرتار، انسا بنسا آپ اکھوئی۔ نرن گن مات پت کرے کھیل اپار، پوت سپوتا دئے ودھائی۔ امرت بوند کرے کرتار، درگاہ ساچی دھام سہائی۔ اپنا رنگ سورا سربنگ مکٹ کرے تیرا، نرن گن دس کسے نہ آئی۔ آپے وشو ورتے دھار، وشنوں اپنا بل پرگٹائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سرُپی اندر وڑ، شبدی شبد لئے اُپجائی۔ نرن گن اندر نرن گن وڑیا، آپ اپنی کل دھار۔ نرن گن اگے نرن گن کھڑیا، رُپ اگم اپار۔ نرن گن اکھر نرن گن پڑھیا، لیکھا لکھے نہ کوئی سنسار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پرگٹے نراکار نراکار آکار۔ نراکار رُپ وٹایا، بھیو ابھیدا ابھید۔ سَت ڈلارا سیو لگایا، کرے کھیل اچھل اچھید۔ وشنوں اپنا ناؤں رکھایا، آپے کھیڈاں رہیا کھیڈ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنا بھیو۔ بھیو اولّا ہر کرتار، اپنے وچ رکھائی۔ اک اکلا ہو اُجیارا، نرن گن نور کرے رُشنائیا۔ وشنوں پھرایا اپنا پلا، اپنا بندھن آپے پائی۔ اپنی جوتی آپے رلا، آپے ویکھے بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن اندر آپے وڑ، آپے اپنا رُپ پرگٹائی۔ وشن اندر ہر ہر دھار، اپنی آپ رکھائیندا۔ اپنا پیار امرت وچار، رس ایکا ایک آپ وہائیندا۔ اپنی اچھیا بن داتار، پاربرہم ہر اپنا کھیل

کھلائیندا۔ آپے کولا ہو اُجیار، آپے نا بھی پھل کھلائیندا۔ آپے پنکھڑیاں پاوے سار، آپے بھورا گونج گجائیندا۔ آپے برہم روپ ہوئے اُجیار، شبدری دھارا
 آپ پرگٹائیندا۔ کرے کھیل سرجنہار، ایکا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ایکا حکم کرے ورتار، حکمی حکم سرب بھوائیندا۔ شبد ناد دُھن سچی سرکار، برہم پاربرہم
 سٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے وشن آپے برہم، برہم اپنا ناؤں دھرائیندا۔ وشن برہما ہر ناؤں دھرایا، نرگن اپنی ونڈ ونڈائیا۔ اپنا
 روپ آپ پرگٹایا، سُن اگم ویکھ وکھائیا۔ دُھر دی دھار پردہ لاہیا، اپنی کروٹ لئے بدلائیا۔ اپنا پھل آپ اُپایا، شکر میلا سچ سُبھائیا۔ گر چیل شبد بنایا،
 ویکھنہارا تھاؤں تھائیا۔ سجن سہیلا آپ اکھوایا، نہ مرے نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد اپنی اُتیت آپے رہیا کرایا۔ آپے
 نرگن نرکارا، ہر نرکار آپے جوتی جوت جگائیندا۔ آپے شبدری شبد ناد دُھنکارا، آپے اپنا ناؤں پرگٹائیندا۔ آپے نرکارا ہوئے ساکارا، وشنوں اپنا کھیل
 کھلائیندا۔ آپے کول برہم کرپسار، پاربرہم پرہ اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ آپے شکر کرے دھواں دھارا، اپنا بندھن آپے پائیندا۔ آپے وسے سچکھنڈ دوارا،
 ساچے تخت آپ سٹائیندا۔ آپے راج جوگ کرے سچا سکدار، سیس تاج آپ کائیندا۔ لیکھا کھے اگم اپارا، مورکٹ بھیو کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا نرگن تاج، نرگن راج نرگن حکمی حکم سٹائیندا۔ نرگن شاہ نرگن سلطان، نرگن تخت سٹائیا۔ نرگن درویش نرگن دربان،
 نرگن دو جہان الکھ جگائیا۔ نرگن رچیا اپنا کاج، نرگن ویکھے بن ملاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے ساچا تاج، آپ بنائے
 غریب نواز، دوسر سنگ نہ کوئی رکھائیا۔ ساچا گھاڑن ہر ہر گھڑدا، ایککارا اپنی دیا کمائیا۔ ساچا کھیل آپے کردا، اپنی سیوا اپنے ہتھ رکھائیا۔ اپنی کٹھالی آپے
 دھردا، جوت اگنی آپ جگائیا۔ اپنے پاسے آپے ڈھلدا، آپے کھیل کرے بے پرواہیا۔ چارے مکھ آپے بن دا، آپے بکتا ہوئے سچا شہنشاہیا۔ آپے پنچم مکھ
 اُپر رکھائے ہری ہر دا، ہر کا بھیو کوئی نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا تاج دئے وڈیائیا۔ ساچا تاج چار مکھ، نر نرائن آپ گھڑایا۔
 پنچم روپ آپے چک، آپ اپنے ہتھ کائیا۔ آپے نمسکار کرے نیوں نیوں جھک، آپے سجدہ سیس جھکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے
 کھیل اگم اپارا، آپ اپنی کھیل کھلایا۔ چارے مکھ ہر ہلارا، ہر ساچا آپ دوائیا۔ وشنوں کرے سچ پیارا، وشنوں روپ آپ پرگٹائیا۔ آپے کھولے برہم کوڑا،

پاربرہم وڈی وڈیا۔ چارے مکھ اک سہارا، نش اکھر کرے پڑھائیا۔ چارے ویداں بن لکھارا، چارے جگ وند وندائیا۔ چارے کھانی کر پسارا، اُتہج سیتج
 جیرج انڈنال رلائیا۔ چارے بانی بول جیکارا، اُچی کوک پرا پسنتی مدہم بیکھری آپے گائیا۔ چارے ورنال دے ہلارا، کھتری براہمن شوڈر ویش ایکا رنگ
 رنگائیا۔ آپے وسے سب توں باہرا، آپے ہر گھٹ رہیا سائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، برہما وشن شو آپ سمجھائیا۔ وشن
 وشو دھار، ہر ہر سمجھائیندا۔ برہمے کر پیار، پاربرہم میل ملائیندا۔ شکر کر شنگار، تن سہائیندا۔ دوہاں وچولا میت مرار، ویکھ وکھائیندا۔ وشنوں سچ بھنڈار،
 رزق سبائیندا۔ برہما لکھ چوراسی کر پسار، برہم جوت سرب لکھائیندا۔ شکر انتم دے سنگھار، جو گھریا بھن وکھائیندا۔ تناں وچولا آپ نرکار، سچکھنڈ سو بھا
 پائیندا۔ حکمی حکم ورتے ورتار، سٹ ڈلار آپ سمجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تناں وچولا آپے بن، آپے جننی جن جنے جن، جن
 جنیندی آپ ہو جائیندا۔ آپے جن جنیندی مائی، اپنی بنت آپ بنائیندا۔ آپے ترے گن رہیا اپائی، رجو طمو ستو ویکھ وکھائیندا۔ آپے وشنوں رہیا اٹھائی،
 نیتز نین اک گھلائیندا۔ آپے برہمے کرے پڑھائی، چارے وید آپ سنائیندا۔ آپے شکر سیو لگائی، ہتھ ترسول وکھائیندا۔ آپے چلے اپنی رضائی، آپے اپنا
 حکم ورتائیندا۔ آپے شبد کرے گڑمائی، گیت سہاگی آپے گائیندا۔ آپے وشنوں سانگو پانگ سچ رہیا سہائی، کول نین آپ مٹکائیندا۔ آپے برہمے پاربرہم برہم
 وند وندائی، لکھ چوراسی ڈیرہ لائیندا۔ آپے شکر باسک تشکا گل ہنڈھائی، کنٹھ مالا سو بھاپائیندا۔ آپے وسے اپنی تھائیں، تھان تھنتر آپ سہائیندا۔ آپے بنے
 ساچی مائی، تن چیلے اپنی سیوا لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اکلا اینکار، آد جگادی کھیل اپار، سچکھنڈ نواسی ہو تیار، لوآں پُریاں
 پاوے سار، برہمنڈ کھنڈ سو بھاپائیندا۔ سچکھنڈ سہاونہارا، سچکھنڈ دوارا ویکھ وکھائیا۔ روس کر اجیارا، نرگن نور نور کرے رُشائیا۔ منڈل منڈپ دے سہارا،
 آپ اپنا بندھن پائیا۔ اپنا ورتے آپ ورتار، اپنی وار تا آپ سنائیا۔ آپے شبد بول جیکارا، بودھ اگادھ کرے پڑھائیا۔ نرگن روپ نرکارا، نرور اپنی رچنا
 آپ رچائیا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہارا، لیکھا جانے نہ کوئی شاہیا۔ برہما وشن شو کر تیار، ترے گن میلا میل ملائیا۔ ساچے گھر کھیل اپارا، شاہ پاتشاہ آپ وکھائیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بل آپ وکھائیا۔ شبد بھنڈاری آپ ہر، مہما کتھی نہ جائیا۔ شبد سنساری آپ ہر، اپنا رتھ آپ چلائیا۔ شبد

سنگھاری آپ ہر، تھر کوئی رہن نہ پائیا۔ تئاں پُجاری آپ ہر، اشٹ دیو آپ اکھوائیا۔ تئاں سِکداری آپ ہر، ساچا رانا لحم سناپیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دوارا ساچا در، در دوار وچے ودھائیا۔ وچے ودھائی سچھنڈ، ہر ساچا سگن منائیندا۔ رچن رچائے پُری لوآں برہمنڈ، سُنٹ ڈلارا سیو کمائیندا۔ برہما وشن شو لگایا انگ، سورا سربنگ دیا کمائیندا۔ ناد دُھن وجایا مردنگ، دُھر دی بانی شبد سناپیندا۔ پرکاش کرایا سورج چند، منڈل منڈپ آپ سہائیندا۔ ترے گن مایا ونڈن ونڈ، تئاں جھولی پائیندا۔ نرگن نرور سناپے سہاگی چھنڈ، اپنا پردہ آپے لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد اپنا بھيو کھلائیندا۔ آد پُرکھ ہر بھيو کھلائے، اپنا پردہ آپ چکائیا۔ جوتی جوت جوت رُشائے، اپنی دھارا دھار وھائے، شبدی شبد دے وڈیائیا۔ شبدی شبد لحم جنائے، دُھر فرمانا بے پرواھیا۔ دُھر دارانا کھیل کھلائے، عقل کل آپ ورتائیا۔ اپنی کل آپ دھرائے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد اپنا رنگ رنگائیا۔ آد آد ہر بھگوانا، اپنی کھیل کھلائیندا۔ سچھنڈ سہائے سچ مکانا، تھر گھر ساچے آسن لائیندا۔ ناد انادی دُھر ترانہ، تریا راگ آپ سناپیندا۔ شبد سرُپی وڈ بلوانا، اپنا بل آپ وکھائیندا۔ وشن برہما شو کر پروانہ، اپنی سیوا آپ کمائیندا۔ ترے گن مایا دیوے دانا، ساچی جھولی آپ بھرائیندا۔ اک اکلا کھیلے کھیل دو جہانا، آپ اپنا روپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا بندھن آپے پائیندا۔ بندھن پائے نام کرتار، نہ کوئی توڑے توڑ تڑائیا۔ برہما وشن شو کرایا خبردار، آلس نندرانہ کوئی رکھائیا۔ ایکا لحم سچھی سرکار، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ ترے گن مایا ہر کاتت ورتار، ترے ترے میللا سچ سبھائیا۔ لکھ چوراسی کرتیار، گھڑ بھانڈے ویکھ رکھائیا۔ پنج تت تت پسا، اپ تیج وائے پر تھی آکاش تیری گود سہائیا۔ وشنوں تیری سیوا اپار، گھر گھر دینا رزق سبائیا۔ برہم تیرا روپ نراکار، برہم اپنا روپ پرگٹائیا۔ شکر انتم لینا سنگھار، تھر کوئی رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تئاں ایکا تت رہیا سمجھائیا۔ تئاں کری اک صلاح، پر بھ آگے سیس جھکایا۔ تُوں صاحب سلطان بنا سچ ملاح، بیڑا تیرے ہتھ رکھایا۔ تُوں پتا تُوں ماں، ہوں بالک ہر رگھرایا۔ ہوئے سہائی سبئی تھان، سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ لکھ چوراسی بنت لئے بنا، گھڑ بھانڈے دے رکھایا۔ کون وست اپنے اندر دے ٹکا، پنج تت کھیرا آپ سہایا۔ نرگن نرگن رہیا سمجھا، آپ اپنا میل ملایا۔ جیو آتم اپنا ناؤں رکھا، پر م آتم ویس وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد آد

اپنی دھار آپ دکھایا۔ لکھ چوراسی بھانڈا گھڑنا، تیری مہاگنت گنی نہ جائیا۔ زرگن ہو کے اندر وڑنا، سرگن ساچا ویکھ دکھایا۔ اپنے دوارے آپے چڑھنا، اپنا پوڑا آپے لایا۔ اپنے مندر آپے کھڑنا، اپنا روپ آپ پرگٹایا۔ نہ کوئی سپس نہ کوئی دھڑنا، روپ رنگ رکھ نہ کوئی دکھایا۔ اپنا کھیل آپے کرنا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی مہا آپ جنایا۔ برہما وشن شو دوئے جوڑ کرن پرنام، پر بھ تیری وڈ وڈیایا۔ آد جگاد جگ جگ تیرا اُتجے نام، تیرے نام وجے ودھایا۔ لوک مات رچیا تیرا گرام، جگت کھیڑا آپ سہایا۔ اپنا پورا کرے آپے کام، اُبھل داتا اک بے پرواہیا۔ وقت سہاونا دوس رین شام، گھڑی پل ونڈ ونڈایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد آد اپنی کھیل کھلایا۔ آد آد تیرا کھیل کھلاونا، لکھ چوراسی رچن رچایا۔ کون ویلا کون وقت ہر میل ملاونا، برہما وشن شو رہے سناپا۔ تیرا وچھوڑا سدا نہ بھاونا، تیرے بھانے سد سماپا۔ کون روپ ہر نظری آونا، سوچھ سرپ روپ پرگٹایا۔ کون دھام مات سہاونا، تیاں لیکھا دئے مکایا۔ کون سبجے آپ ساونا، پھولن برکھا ایکا لایا۔ کون کھیڑا گرام وساونا، کون نگر دیوے ڈھایا۔ کون جگ جوت جگاونا، کون چوکڑی دئے بھوایا۔ کون لوک ویس وٹاونا، چوڑاں لوک کون رشناپا۔ کون رنگ وشن آپ رنگاونا، سری بھگوان میل ملاپا۔ کون روپ برہے پندھ مکاونا، جگ چوکڑی کھیل کھلایا۔ کون روپ شکر جوت ملاونا، انتم لیکھا دئے مکایا۔ کون روپ سرپت تختوں لاہنا، کون روپ کروڑ تیتیساماں دین گواپا۔ کون روپ گن گندھرب کنز بچھپ وقت سہاونا، راگ ناد نہ کوئی سناپا۔ کون روپ سرشٹ ہر پھیرا پاونا، لکھ چوراسی دئے کھپایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا دینا ساچا ور، برہما وشن شو بیٹھے سپس جھکایا۔ پاربرہم پر بھ حکم جنایا، بھل رہے نہ راپا۔ زرگن اپنا کھیل کھلایا، سرگن جوت کرے رشناپا۔ لکھ چوراسی ونڈ ونڈایا، اک اکلا بے پرواہیا۔ برہمنڈ کھنڈ گگن پاتال رہیا سہایا، دھرت دھول سمنڈ ساگر ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا لیکھا رہیا سمجھایا۔ برہما وشن شو ہر سمجھائے، اپنی دیا کمائیدا۔ نو سو پُرانوںے چوکڑی جگ سیوا لائے، منونتر جگت ونڈ ونڈائیدا۔ گر پیر اوتار اپنا روپ وٹائے، زرگن سرگن جوت جگائیدا۔ بھگتن بھگتی مارگ لائے، ایکا منتر نام درڑائیدا۔ سنتن ساچی سبج ہنڈھائے، ناری کنت ویکھ دکھائیدا۔ گرکھ چولی رنگ رنگائے، رنگ چلول اک رنگایا۔ گرکھ ساجن لئے ملائے، لکھ چوراسی پھند کٹائیدا۔ نو دروازے کھونج کھجائے،

جگت واسنا بند کر ایندا۔ نو کھنڈ پر تھی پھیرا پائے، نو نو اپنا رنگ رنگا ایندا۔ چار جگ ویس وٹائے، چار چوکڑ میل ملا ایندا۔ ایک چھیکا جوڑ جڑائے، چار وید چھ شاستر پھول بھلا ایندا۔ پُران اٹھاراں آپے گائے، اپنی سیوا آپ کما ایندا۔ گیتا گیان آپ درڑائے، اپنی مہما آپ سنا ایندا۔ انجیل قرآنا آپ لکھائے، بائبل اپنی مت رکھا ایندا۔ کھانی بانی آپ پڑھائے، چارے ورنان ویکھ وکھا ایندا۔ زرگن سرگن کر رُشائے، سبجگ تریتا دواپر پھیری پائیندا۔ ساچے تخت بیٹھا سچا شہنشاہے، سیس اپنے تاج رکھا ایندا۔ ست رنگ نشانہ اک جھلائے، ستاں دیپاں آپ اٹھا ایندا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ گیرا آپ دوائے، چوویاں اوتار سیو کما ایندا۔ دس دس گر میل ملائے، ایک جوتی جوت ڈمگا ایندا۔ ملا شیخ مسائق پیر دستگیر آپ ہو جائے، سنگ محمد چار یار ویکھ وکھا ایندا۔ عیسیٰ موسیٰ کالا سو سا آپ رنگائے، ایک الفی آپ ہنڈھا ایندا۔ سچ حدیثا آپ پڑھائے، شرع شریعت آپ وکھا ایندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہے وشن شو آپ سمجھا ایندا۔ ہر سمجھاؤں ہر زرنکار، بھو رہے نہ رانیا۔ جگا جگتھر ہر اوتار، جگ چوکڑی کھیل کھلایا۔ زرگن سرگن پاوے سار، اگم اگمرا بھو نہ رانیا۔ ہڈ ماس ناڑی چڑے وسے باہر، من مت بدھ نہ کوئے دھرا نیا۔ برہم برہم برہم دے ادھار، پار برہم اپنے انگ لگایا۔ وشنوؤں تیرا وشنو بھنڈار، نو کھنڈ پر تھی آپ ورتا نیا۔ آپے تیرا برہم پسا، لکھ چوڑاسی ویکھے جگت لوکا نیا۔ بے عیب خدائی پروردگار، جلوہ نور نور الایا۔ مقامے حق سانجھا یار، شاہ نواب بیٹھا تخت سہانیا۔ انا الحق لائے نعر، حق حقیقت ویکھ وکھانیا۔ احباب رباب وجائے ستار، اپنا تار ستار آپ ہلایا۔ چوواں طبقال وسے باہر، عالم علما بھو نہ رانیا۔ نہ کوئی کاتب بنے لکھار، مکتب کرے نہ کوئی پڑھانیا۔ خلق خدائی ویکھنہار، خالق اپنا روپ وٹانیا۔ اللہ رانی ویکھے ویکھنہار، اپنی اچھیا آپے لئے پرگٹانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، برہما وشن شو آپ سمجھانیا۔ برہے شو رکھنا دھیان، ہر ساچا سچ جنا ایندا۔ کلج ویکھے ایک کاہن، زرگن اپنا نور آپ پرگٹا ایندا۔ سرگن میلا وچ جہان، پنج تت چولا آپ ہنڈھا ایندا۔ نانک نام کر پردھان، ایکا بو جھ بھجا ایندا۔ سچکھنڈ دوارے کر پردوان، ساچی وست امولک جھولی پائیندا۔ نام ست ایکا دان، چار ورنان ونڈ ونڈا ایندا۔ اٹھسٹھ تیرتھ ویکھے مار دھیان، اپنا نیتراک اٹھا ایندا۔ مان تڑائے راج راجان، شاہ سلطان خاک ملا ایندا۔ ایکا حکم دھر فرمان، سرشٹ سبائی آپ سنا ایندا۔ کلج کوڑا ہوئے پردھان، اندھ اندھیر نہ کوئی مٹا ایندا۔ لکھ چوڑاسی

جیو شیطان، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نہ کوئی دکھائیندا۔ آسا ترسنا پین کھان، ست سنتو کھ نہ کوئی جنائیندا۔ پنڈت پاندھے کھول جھوٹھ دکان، ہر کا نام ساچے ہٹ نہ کوئی دکھائیندا۔ رسنا بہہ بہہ گان، نیز لوچن درشن کوئی نہ پائیندا۔ چار دیواری مسجد مٹھ مندر پوجا کرن جیو نادان، کایا مندر ہر جو ہر نہ کوئی بہائیندا۔ پرگٹ ہووے ہر مہربان، نہکلنک اپنا ناؤں دھرائیندا۔ مات پت نہ کوئی نشان، گودی گود نہ کوئی سہائیندا۔ شبد اگمی گائے گان، لوآں پُریاں پھول پھلاییندا۔ وشنو تیری سار پائے آن، برہما تیرا پندھ مکھائیندا۔ شکر تیرا دیکھے تھان، آپ اپنا چرن دکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، ساچی وست اک ورتائیندا۔ وشن سچ دھیان لگاؤنا، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ ایک جوتی جوت جگاؤنا، دس دس روپ وٹائیندا۔ گوبند گُر گُر ناؤں رکھاؤنا، سنگھ اپنا بل دھرائیندا۔ پُرکھ اکال اک مناؤنا، پتا پوت گود سہائیندا۔ ایک کھنڈا آپ چکاؤنا، چند پر چند آپ چکاؤنا۔ دو جہاناں ویس دھراؤنا، دھرنی دھول چرن دکھائیندا۔ انتم لیکھا لیکھ لکھاؤنا، آپ اپنا بند رکھائیندا۔ سچ سندیشہ اک سناؤنا، لکھ چوراسی جیو جگاؤنا۔ کلجک ویلا انتم آؤنا، ساچا چند نہ کوئی چڑھائیندا۔ ماواں پُتراں سنگ رکھاؤنا، بھینا بھینا نہ کوئی دیکھ دکھائیندا۔ ناری کنت نہ کسے ہنڈھاؤنا، و بھچار سرب کماؤنا۔ سادھ سنت ساچے اندر بہہ ہر کا درس کسے نہ پاؤنا، نو دوارے سرب پھرائیندا۔ اُچی کہہ کہہ جگت سناؤنا، رسنا جہوا سرب ہلاؤنا۔ دیوی دیوا دس نہ آؤنا، دیو آتما میل نہ کوئی ملاؤنا۔ الکھ اہیو اپنا ویس وٹاؤنا، روپ رنگ نہ کوئی جنائیندا۔ ساچا کھیڑا آپ وساؤنا، سسبل ایک گراؤں جنائیندا۔ نہکلنکا ڈنک و جاؤنا، برہمنڈاں کھنڈاں آپ اٹھائیندا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں تختوں لاہنا، تخت نواسی سسپس اپنے تاج دکھائیندا۔ نو سو چرانوے چو کڑی جگ پندھ مکھاؤنا، ویلا انتم اپنے ہتھ رکھائیندا۔ راما کرشنا میل ملاؤنا، سیتا سرتی آپ پرناؤنا۔ رادھا بنسری اک سناؤنا، گیت گوبند مکند منوہر لکھی نرائن آپے گائیندا۔ چار ویداں آپ جناؤنا، اکھڑ اکھڑ آپ سناؤنا۔ نارد سرتی بھار لاہنا، چھٹی راگاں پھول بھلاییندا۔ دُھر دا راگ اک سناؤنا، وید کتیب بھیو نہ پائیندا۔ گائتری منتر نہ کسے درڑاؤنا، باراں اکھڑ نہ کوئی دکھائیندا۔ چار چار نہ پاٹھ کراؤنا، چو تھے جگ پندھ مکھائیندا۔ نرگن سرگن میل ملاؤنا، ہنگ برہم پار برہم سہائیندا۔ سبجگ ساچا مات دھراؤنا، ایک مارگ آپ دکھائیندا۔ چار ورن ایک رنگ رنگاؤنا، چار یاری خاک ملاؤنا۔ پنچم تاج پنچم مکھ پنچم سسپس پہناؤنا، پنچم راج جوگ کماؤنا۔ شبد انادی ڈھولا ایک گاؤنا، کلجک

چولا آپ بدلائیندا۔ ساچا تولا ایکا دھار سناؤنا، تیراں اپنی دھار چلائیندا۔ گوبند میلا میل ملاؤنا، شبد گر اک اکھوائیندا۔ نہہکنکا ناؤں دھراؤنا، نرویر نراکار اپنا بل آپ اُپائیندا۔ برہما وشن شو تیرا کیتا قول پور کر اؤنا، آدانت ہر بھگونت، جگا جگسترا آپے اپنا پائے بندھن، آپے توڑنہارا تندن، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن سرگن کھیل کر، ہر سنت ساچے لئے پھڑ، اندر مندر ڈونگھی کندر کایا کھوج کھجائیندا۔ کایا اندر ڈونگھی غار، سنگر پورا ویکھ وکھائیا۔ گر گر کرے سچ پیار، ہرجن ویکھے تھاوں تھائیا۔ ناتا توڑ نو دوار، جگت واسنادے مکائیا۔ ایکا بخش چرن پیار، چرن چرنودک دے پیائیا۔ سکھمن کرے آر پار، ٹیڈھی بنک آپ سہائیا۔ ایڑاپنگل کر خوار، اپنے مارگ آپے لائیا۔ جوت نرنجن کر اجیار، گھر گھر وچ کرے رُشائیا۔ شبد سناے سچی دھنکار، انحد ساچی سیو کمائیا۔ پنچم سخیاں منگلپار، دوس رین نہ کوئی وکھائیا۔ گھر مندر سوہے بنک دوار، وجدی رہے ودھائیا۔ دئی دویتی پردہ دیوے پاڑ، بجر کپائی آپ تڑائیا۔ ساچی ہائی ونج واپار، آتم سیجا ویکھ وکھائیا۔ دسم دواوی چٹی دھار، ایکا آپ لئے پرگٹائیا۔ برہم برہم کر پساہ، سورج چن مکھ شرمائیا۔ سرتی سرت کرے پیار، سنگر سچا شہنشاہیا۔ اکال مورت دے ادھار، جیو مورت ویکھ وکھائیا۔ ایش جیو اک ادھار، جگت جگدیش وڈ وڈیائیا۔ گرگھ بنے سوبھاؤنتی نار، گھر ملیا میل پریتم پیا سچا ماہیا۔ ست ست کرائے سچ شنگار، نیز کجلا نام پائیا۔ بستر بھوشن کرتیار، شبدی چولی آپ رنگائیا۔ اگئی ڈولی کرتیار، گرگھ ساچے وچ بہائیا۔ دسم دواویوں کڈھے باہر، دھواں دھار رہن نہ پائیا۔ سن اگئی آر پار، سنگر پورا اپنی گود اٹھائیا۔ تھر گھر ساچا کھول کواڑ، اپنا مندر دے وکھائیا۔ چوتھے پوڑے آپے چاڑھ، چوتھے پد رہیا سائیا۔ تتوت نہ کوئی وچار، روپ رنگ رکھ نہ کوئی وکھائیا۔ ساچے سنت کر پیار، ست ستواوی سچکھنڈ دوارا آپ گھلائیا۔ اکھ اکھنا بول جیکار، اپنا نعرہ دے سناپیا۔ سوہنگ روپ آپ نرنکار، نرگن میلا ایکا تھائیا۔ سچکھنڈ دواویوں کڈھے باہر، اپنی انگل آپے لائیا۔ اگم اتھاہ کرے کھیل نیار، ساچا دھام آپ سہائیا۔ دھام اولڑا ایکنکار، ساچے تخت بیٹھا آسن لائیا۔ پنچم مکھ سیس تاج دستار، شاہ پاتشاہ آپ سہائیا۔ سنت کنت بھگونت چرن کول کرے پنہار، سوچھ سروپ انرنگ روپ اپنا درس وکھائیا۔ مہاکال نہ دسے چارے کوٹ، بیٹھا مکھ شرمائیا۔ جس جن اُپر صاحب سنگر سچا جائے تھہ، جگ جگ وچھڑے اپنا میل ملاپیا۔ کلجگ انتم نو کھنڈ پر تھی پینی لٹ، نہ سکے کوئی بچائیا۔ مسمکھاں بھاگ

گیا ٹکھٹ، پنکھی پنچھی ترور سرور رہے ڈلایا۔ کسے نہ پیا امرت گھٹ، اٹھسٹھ تیرتھ رہے گر لایا۔ ساچے مندر نہ چڑھیا کوئی چوٹ، مندر مسجد مٹھ
شودوالے ملا شیخ پیر پنڈت پاندھے رہے ٹل کھڑکانیا۔ گوہند سورا ظاہر ظہورا شبد نرالا مارے تیر، ایکا چلہ ہتھ اٹھایا۔ تیر کمانا توڑ زنجیر، پیرن پیر شاہ فقیر
دیکھے تھاؤں تھانیا۔ گرکھاں بخشے امرت آتم ٹھانڈا سیر، جو جن آتم اک لو لایا۔ بیس اکیسائے پھر سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ لاڑی موت گھر گھر جا جا
لاہے چیر، سرشٹ سبائی نغن پھرایا۔ ناری پُرکھ کوئی نہ ونڈے کسے دی پیر، در در گھر گھر کوکن دین ڈھایا۔ رائے دھرم ہتھ پھر زنجیر، دُور دُراڈا راہ تگے
نو کھنڈ پر تھی لکھ چوراسی دیکھے جھوٹھی شاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہما وشن شوٹے پھر، سویا کوئے رہن نہ پانیا۔ برہما وشن شو ہر
ساچے پھرنا، کلجک ویلا اتم آیا۔ اپنے پوڑے آپے چڑھنا، چڑھنہار دس نہ آیا۔ چوڈاں لوک ترے بھون اون گوَن نو ست شاہ سلطان کسے نہ اڑنا، جو
گھریا بھن وکھایا۔ کلجک پھل اتم جھڑنا، کلجک اندھیر رہیا جھلایا۔ مایا متا ہوئے ہنگتا شوہ دریائے ہڑنا، ساچا ہڑاک وکھایا۔ ترے گن مایا تیری اگنی بیخ ت
جیو جنت سڑنا، ساتک ست نہ کوئی کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، برہما وشن شو آپ اٹھایا۔
برہمے وشن شو اٹھنا جاگ، ہر ساچا سچ سنانیدا۔ لکھ چوراسی ہوئی کاگ، ہنس روپ نہ کوئی وٹانیدا۔ سادھاں سنتاں لگا داغ، دُرمت میل نہ کوئی دھوانیدا۔
دیک جوت نہ جگے کوئی چراغ، گھپ اندھیرا چھانیدا۔ مایا ڈسنی ڈسے ناگ، گر پیر نہ کوئی منانیدا۔ نہ کوئی سجن نہ کوئی ساک، بھین بھائی نہ کوئی
اکھوانیدا۔ دھپاں بھیناں رہے تاک، گر در مندر مسجد سرب گر لائیدا۔ اٹھسٹھ تیرتھ رہیا نہ پاک، ناری پُرش ننگا تاریاں لائیدا۔ غریب نما نے رُلے
خاک، پھر بانہوں گلے نہ کوئی لگائیدا۔ پرگٹ ہوئے پاربرہم ابناشی کرتا گوہند تیرا پورا کرے بھوکت واک، لکھیا لیکھ نہ کوئی مٹانیدا۔ کسے ہتھ نہ آئے
ورن ذات، کھتری براہمن شوڈر ویش اُپے ٹلے چڑھ چڑھ سرب گر لائیدا۔ گنگا گوداوری جمنا سُرستی چرن دھوڑ منگے خاک، پُرکھ ابناشی ایکا دھوڑ نہ مستک
لائیدا۔ ترے گن اگنی لگی آگ، ملے مجن نہ ساچا ماگھ، آتم اُتجے نہ اک ویراگ، من باندھ نہ کوئی وکھانیدا۔ گرگھ ورلے میلا ہر ہر کنت سہاگ، دوس
رین دیا باقی اک جگائے چراغ، اپنا مندر سو بھاؤنت آپ سہائے ساچا کنت، لیکھا جانے جگ جگ سنت، بھگت بھگوت اپنے لیکھے پانیدا۔

★ ۱۵ بھادروں ۲۰۱۷ بکرمی دھرم سنگھ دے گرہ پنڈ پھلی ضلع فروزپور ★

ست پڑکھ زرنجن بے پرواہ، اک اکلّا وڈ وڈیاںیا۔ سو پڑکھ زرنجن سچا شہنشاہ، ساچے تخت سنگھاسن سو بھاپاںیا۔ ہر پڑکھ زرنجن اگم اتھاہ، اکھ اگوچر بھيو نہ رانیا۔ اینکارا وسے ساچے تھاں، سچھنڈ دوارا آپ سہانیا۔ آد زرنجن نور نورانہ ڈگمگا، انھو پرکاش آپ کراںیا۔ ابناشی کرتا ساچا مندر رہیا سہا، تھر دربارا ویکھ دکھانیا۔ سری بھگوان نہ کوئی پتہ نہ کوئی ماں، گودی گود نہ کوئے سہانیا۔ پاربرہم پر بھ آپے جانے اپناناں، ناؤں زرنکارا آپ دھراںیا۔ آد جگادی کرے سچ نیاں، شاہو بھوپ وڈی وڈیاںیا۔ اپنے بھانے سوہیا ، دوسر ہور نہ تھم جناںیا۔ جوئی رہت ناؤں دھرا، دیک جوت کرے رُشانیا۔ پڑکھ اکال آپ اکھوا، اپنا بل آپ رکھانیا۔ کرتا پڑکھ ویس وٹا، اپنی کرنی کرے دس نہ آںیا۔ آد جگادی اک ملاح، زرنجن بیڑا رہیا چلاںیا۔ ونج مہانا اک رکھا، ایکا چھو ہتھ اٹھانیا۔ نام سہارا دے لگا، شبد انادی آپ پرگٹانیا۔ بودھ اگادھی بھيو گھلا، اپنا راگ آپ سنانیا۔ اپنا منتر آپ درڑا، اپنی بوجھ آپ بھجھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در گھر ساچا آپ سہانیا۔ ست پڑکھ زرنجن اوچ اپارا، بے انت بھيو نہ آئیندا۔ سو پڑکھ زرنجن کھیل نیارا، زرنجن زرانن زرویر آپ کرائیندا۔ ہر پڑکھ زرنجن سہائے اک منارا، استھل چبارا آپ بنائیندا۔ اینکارا آپے بنے شاہو بھوپ سچا سکدارا، تخت نواسی تخت سہانیندا۔ آد زرنجن کرپسارا، جوت اجالا جوت کرائیندا۔ سری بھگوان ویکھے سچ اکھاڑا، درگاہ ساچی آپ لگانیندا۔ ابناشی کرتا ایکا لاڑا، اپنا جو بن آپ سہانیندا۔ پاربرہم پر بھ میت مرارا، اپنا سنگ آپ نبھانیندا۔ آد جگادی ساچی کارا، کرتا پڑکھ آپ کرائیندا۔ ناد انادی بول جیکارا، شبد شبدی ڈنک و جانیندا۔ شبد شبدی کرپسارا، در گھر ساچے میل ملائیندا۔ در گھر ساچے بن ونجارا، ونج وپار اک کرائیندا۔ ونج وپاری پروردگار، گھر گمبھیر آپ اکھوانیندا۔ گھر گمبھیر سب توں وسے نیارا، زراکار دس نہ آئیندا۔ زراکار کرپسارا، اپنی دھارا آپ بندھانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در گھر ساچا آپ وڈیانیندا۔ ست پڑکھ زرنجن پروردگار، بے عیب ناؤں دھرائیندا۔ سو پڑکھ زرنجن سانجھیا، در گھر ساچے ڈیرہ لائیندا۔ ہر پڑکھ زرنجن کرے کھیل اپرا، اپرا پرپر اپنا گھ چھپانیندا۔ آد زرنجن ویکھے وگسے پاوے سار، ویکھنہارا دس نہ آئیندا۔ سری بھگوان روپ رنگ توں وسیا باہر، ریکھ بھیکھ نہ کوئے بنائیندا۔ ابناشی کرتا کھڑگ کھنڈانہ کوئے کٹار،

بستر شستر نہ کوئے اٹھائیندا۔ پار برہم جو دھا سور پیر ملی بلکار، بلدھاری آپ ہو جائیندا۔ اچھل اچھل کرے کرائے اپنی کار، اپنی کل آپ ورتائیندا۔ عقل کلا ہو اُجیار، حکمی حکم آپ ورتائیندا۔ حکمی حکم کر پسار، اک اِکلا ویکھ وکھائیندا۔ دُھر درگاہی در دربار، ساچا تخت آپ سہائیندا۔ راج راجانا ہو تیار، شاہ سُلطانا آسن لائیندا۔ ست ستوادی سچ نشانہ دیوے چاڑھ، نام ڈوری اک رکھائیندا۔ پنچم گھ تاج سیس دھار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد آد اپنی کار آپ کمائیندا۔ کار کرو نہارا ایکنکار، مہما اکھ کتھی نہ جائیا۔ سچکھنڈ دوارا کر پسار، نرگن بیٹھا جوت جگائیا۔ نہ کوئی ساجن میت مُرار، سگلا سنگ نہ کوئے وکھائیا۔ نہ کوئی گر پیر اوتار، سادھ سنت نہ روپ وٹائیا۔ نہ کوئی بھگت کرے بے جیکار، بھگن میل نہ کوئے ملائیا۔ رام نام نہ کوئے پیار، کاہنا بنسری نہ کوئے وجائیا۔ انا الحق نہ کوئے نعر، مقامے حق نہ کوئے خدائیا۔ نام ست نہ کوئے پیار، فتح واگر نہ کوئے بلائیا۔ نانک گوہند نہ کوئے دھار، پنچ تت نہ کوئے وکھائیا۔ برہما وشن شو نہ کرے کوئے پکار، ترے گن ونڈ نہ کوئے ونڈائیا۔ اک اِکلا ایکنکار، کرے کرائے کھیل اپار، بلدھاری آپ ہو جائیا۔ اک اِکلا سری بھگوان، در گھر ساچے سو بھاپائیندا۔ نہ کوئی شاستر سمرت وید پُران، گیتا گیان نہ کوئے درڑائیندا۔ نہ کوئی انجیل نہ قرآن، تیس بتیس نہ کوئے گائیندا۔ کھانی بانی نہ گائے گان، رسنا جہوانہ کوئے ہلائیندا۔ اٹھسٹھ نہ پانی کوئی رہیا چھان، سر سرور نہ کوئے اپائیندا۔ چار جگ نہ کوئے نشان، ستجگ تریتا دوا پر کلجگ روپ نہ کوئے وٹائیندا۔ چارے کھ نہ کوئے پردھان، چارے گنٹ برہما راگ نہ کوئے لائیندا۔ ساگو پانگ نہ کوئے سہان، وشنوں سچ نہ کوئے ہنڈھائیندا۔ باسک تشکانہ کوئے کلیان، شکر گل نہ کوئے لکھائیندا۔ اکھر وکھر نہ جانے کوئی کلام، گائتری منتر نہ کوئے پڑھائیندا۔ نیوں نیوں کرے نہ کوئی پرنام، سیس جگدیش نہ کوئے جھکائیندا۔ نہ کوئی رسنا کہے رام رام، جنک پستری پیتانہ کوئے پرنائیندا۔ نہ کوئی بن نہ بناس، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ پھیری کوئے نہ پائیندا۔ نہ کوئی نگر نہ گرام، بنک دوار نہ کوئے وکھائیندا۔ نہ کوئی صُبح نہ کوئی شام، دوس رین نہ ونڈ ونڈائیندا۔ نہ کوئی ترسانہ کوئی تام، آلس زندرانہ کوئے بنائیندا۔ نہ کوئی مد نہ کوئی جام، نہ کوئی ساقی بن پائیندا۔ نہ کوئی پلو نہ کوئی دام، دامنگیر نہ کوئے اکھوائیندا۔ نہ کوئی چلہ تیر کمان، دھنش ہتھ نہ کوئے رکھائیندا۔ نہ کوئی رتھ رتھوا ہی کرے کلیان، مہاسار تھی نہ کوئے اکھوائیندا۔ اک اِکلا سری بھگوان، اکال پُرکھ کھیل مہان، سچکھنڈ دوارے آپے

سو بھاپائیندا۔ نہ کوئی دھرت دھول آکاش، پرتھوی رُوپ نہ کوئے وٹائیا۔ نہ کوئی دسے جگت بنا سبت بناس، بھل بھلو اڑی نہ کوئے مہکائیا۔ نہ کوئی نندن نہ
 کوئی راس، گوپی کاہن نہ کوئے نچائیا۔ نہ کوئی سیوک داسی داس، در دربان نہ کوئے اکھوائیا۔ نہ کوئی کرے بند خلاص، لکھ چوڑاسی نہ کوئے بھوایا۔ نہ کوئی
 رائے دھرم پائے گل پھاس، چتر گپت حساب نہ کوئی دکھائیا۔ نہ کوئی برس نہ کوئی ماس، گھڑی پل ونڈ نہ کوئے ونڈائیا۔ نہ کوئی سورج چند کرے پرکاش،
 کرن کرن نہ کوئے چکائیا۔ نہ کوئی تھل نہ اگاس، جل جل رُوپ نہ کوئے وٹائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اگلا اینکار، سچھنڈ
 وسے دھام نیار، نرگن اپنا نُوُر دھرائیا۔ نرگن نُوُر اُجالا ہر گوپالا، پاربرہم بھو نہ آئیندا۔ آد جگادی کھیل نرالا، چلے اولڑی چالا، چال نرالی اک رکھائیندا۔
 سچھنڈ دوار وسے سچّی دھر مسالہ، جوتی نُوُر رنگ گُلالا، نُوُر نُوُر ڈمگائیندا۔ اک اگلا بن رکھوالا، جگ جگ کرے سچّی پرتیالا، پرتیالک اپنا ناؤں دھرائیندا۔
 ابناشی اپنا ناؤں آپے مالا، آپ اپنی سیوکمائیندا۔ آپے مات پت کرے ہت، آپے سٹ ڈلار بنے لالا، بالک بال اپنا رُوپ وٹائیندا۔ آپے کال آپے مہاکالا،
 آپے گھالے اپنی گھالا، گھالی گھال آپے لیکھے پائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ واسا پُرکھ ابناشا، کھیل تماشا پُرکھ بدھاتا آپ کرائیا۔
 پُرکھ بدھاتا اک اکلڑا، ایکارنگ سمایا۔ سچھنڈ دوارا ساچا ملڑا، تھر گھر ساچے سو بھاپایا۔ آپ وسائے نہچل دھام اٹلڑا، اُج محل اٹل آپ دکھایا۔ اپنے نُوُر
 آپے بلڑا، جوتی جوت آپ جگایا۔ نرگن نرُویر نر ہر اپنا پھڑے آپے پلڑا، اپنا بندھن آپ رکھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دوارا
 سو بھاؤنت، ہر ہر سوہے ایکانت، ہر مندر آپ اُپایا۔ ہر مندر ہر اُپائیندا، سو بھاؤنت سچّی پاتشاہ۔ نرکار آسن لائیندا، بے عیب ناؤں خُدا۔ اپنا نُوُر آپ
 پرگٹائیندا، آپے میل ملائے آپے ہوئے جدا۔ سچ سگھاسن سو بھاپائیندا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اگم اگم اپنا کھیل کھلائیندا۔ اگم پُرکھ وڈیائی
 وڈ، وڈا آپ صلاحیا۔ اپنے وچوں اپنا آپ کڈھ، ہر آپے ویکھ دکھایا۔ آپ لڈائے اپنا لڈ، سمرتھ پُرکھ اپنا ناؤں دھرایا۔ سٹ نشانہ آپے گڈ، سٹ
 ستوادی آپے رہیا سمایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اگم اگم آپ اکھوایا۔ اگم پُرکھ بھو اولا، سچھنڈ دوارا رہیا تکائیا۔ اپنے سگھاسن بیٹھا
 اک اگلا، عقل کل اپنا بل دھرائیا۔ آپے ہوئے اچھل اچھلا، ول چھل اپنا آپ کرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اگم اپنا ویس وٹائیا۔

اگم دھام دھام نیارا، نرگن زرویر آپ اپائیندا۔ چار کنٹ نہ کوئی سہارا، چھپر چھن نہ کوئی اپائیندا۔ کملاپاتی ایکا ایک ہو اُجیارا، ایک اینکارا کھیل کھلائیندا۔
 آپ اپنا کر پسارا، اپنی رچنا آپ رچائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ اپنا لیکھا اپنے رکھ ہتھ، درگاہ ساچی سو بھا
 پائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن صاحب سمرتھ، مہما اکھ آپ جنائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن ساچے دھام وسے نہ جائے ڈھٹھ، گھاڑن گھڑت نہ کوئی گھڑائیندا۔ اینکارا
 ایک اُتت، اپنی پت آپ کرائیندا۔ آد نرنجن اپنے بیٹھ آپے رتھ، ساچا در آپ سہائیندا۔ سری بھگوان اپنی دیکھے آپے وتھ، سچ سمگری آپ اپائیندا۔
 ابناشی کرتا اپنا پندھ مکائے نٹھ نٹھ، اپنی کار آپ کرائیندا۔ پاربرہم پت پر میشور اک اکلّا وسے سچ محلہ سچ سلطانا غریب نمانا اپنے دوارے آپے جائے
 ڈھٹھ، اپنی نکھیا منگ منگائیندا۔ نرگن نرکار اپنا مارگ آپے دس، اپنا راہ آپ چلائیندا۔ اپنا میل ملاوا کرے ہس ہس، ہر مندر سو بھا پائیندا۔ اپنا مانے
 آپے رس، رسک بیراگی آپ ہو جائیندا۔ اپنے تخت آپے بہہ سچ، سچ سنگھاسن سو بھا پائیندا۔ اپنے نگارے آپے جائے ونج، ایکا دھوساں نام و جائیندا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک سہائے ساچا در، در دروازہ آپ سہائیندا۔ در دوار سہاونا، ہر ٹھانڈا دربار۔ پُرکھ ابناشی ڈیرہ لاونا، اک اکلّا کر پسار۔
 تخت تاج سپس لکاونا، راج راجانا ہر نرنکار۔ وڈ بھانا کھکی حکم سناونا، شبد اگمی بول جیکار۔ نرگن زرویر نرکار اپنا سپس آپ جھکاونا، راج راجانا ہر نرنکار۔
 دھر فرمانا اپنی جھولی آپے پاونا، آپے ورتے ورتاوسے ساچی کار۔ ساچا شبد آپ وڈیاونا، وڈ وڈا کر پسار۔ برہنڈ کھنڈ لوآں پُریاں رچن رچاونا، آکاش پرکاش
 دے سہار۔ وشن برہما شو انس بناونا، ترے گن مایا بھر بھنڈار۔ پر تھمی پرکاش آپ کر اونا، جل بنب دے ادھار۔ برہم اپنا ناؤں دھراونا، پاربرہم کرے
 کھیل نیار۔ لوک مات جوت جگاونا، لکھ چوراسی ہو اُجیار۔ چار جگ ونڈ ونڈاونا، نو کھنڈ پر تھمی بنھے دھار۔ ستاں دیپاں رنگ چڑھاونا، راجس ورتے اپنی کار۔
 سائیک ست سروپ بھیونہ آونا، ست ستوادی کھیل نیار۔ تانس اپنا تت تپاونا، لیکھا جانے جانہار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ
 کرے آپ پسار۔ جگ پسارا جگت جوگ، ہر ساچا رچن رچائیندا۔ آپے بھوگے ساچا بھوگ، برہما وشن شو آپ اُچائیندا۔ آپے لکھ چوراسی دیوے چوگ،
 وست امولک جھولی پائیندا۔ آپے لیکھا جانے چوواں لوک، لوک پر لوک آپ سہائیندا۔ آپ سناے سچ سلوک، شبد ناد آپ و جائیندا۔ آپے بخشنہارا موکھ،

آپے گیڑا گیڑ دو ایندا۔ آپے لکھ چوڑاسی دیوے جھوک، آپے جوتی جوت ملا ایندا۔ آپے ناتا جوڑے ہرکھ سوگ، آپے ہوئے روگ وکھ ایندا۔ آپے روپ پرگٹائے کوٹن کوٹ، کوٹن کوٹی اپنا رنگ رنگ ایندا۔ آپے تن نگارے لائے شبد چوٹ، انحد ساچا تال و جائیندا۔ آپے واسنا کڈھے جھوٹھی کھوٹ، آپے کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار ہلکائیندا۔ آپے کھولنہارا بند سوت، آپے دئی دویتی پردہ پائیندا۔ آپے کرے پرکاش نرمل جوت، اندھ اندھیر آپ رکھ ایندا۔ آپے بندھن پائے ورن گوت، دین مذہب آپ وند ایندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکلا اینکارا، آد جگادی کھیلے کھیل وچ سنسارا، وڈ سنساری آپ ہو جائیندا۔ وڈ سنساری کھیل کرندڑا، خالق خلق رہیا سمائے۔ جگ جگ اپنا ویس وندڑا، جوتی جوت کرے رُشنائے۔ گر سترنگ ناؤں رکھنڈڑا، پنچ تت چولا آپ ہنڈھائے۔ شبد گیان اک درنڈڑا، دھر دی بانی بان لگائے۔ ہر بھگون میل ملنڈڑا، ہر سنتن لئے جگائے۔ گرگھ ایکا دھام سہنڈڑا، چرن کول سچی سرنائے۔ گرگھ ساچے دھندے آپ لگنڈڑا، ایکا مارگ دئے وکھائے۔ جگ جگنتر ویس وندڑا، نرگن سرگن میلا سچ سُبھائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے کرے سچ نیائے۔ جگ جگ جوت جگائیندا، جوتی جاتا آپ نرنگار۔ لکھ چوڑاسی ویکھ وکھ ایندا، نو نو ست ست پاوے سار۔ در در اپنی لکھ جگائیندا، اوچی کوک کرے پکار۔ اپنا ڈھولا آپے گائیندا، اپنا اکھر آپ وچار۔ اپنا سوہلا آپ سنائیندا، سرشٹ سبائی کر پیار۔ ساچا تولا آپ ہو جائیندا، نام کنڈا پھڑ داتار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ کرے اولڑی کار۔ جگ جگ کار کمائیندا، کرتا پُرکھ کرنے یوگ۔ سنجگ اپنا روپ وٹائیندا، باون بھوگے اپنا بھوگ۔ اپنی سیجا آپ ہنڈھائیندا، آپ اُسارے اپنا قلعہ کوٹ۔ اپنا کھیل آپ کر ایندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا بندھن پائیندا۔ ہر ہر بندھن اپنا پا، جگ جگ بندی توڑ تڑائیا۔ لکھ چوڑاسی ویکھے تھاوں تھان، تھان تھنتر پھول بھلائیا۔ گئی بسنتر دئے بُجھا، گرگھ ہر بھگت امرت میگھ برسائیا۔ ساچا سگن لئے منا، نرگن سرگن ویکھ وکھائیا۔ اپنا چولا لئے بدلا، روپ رنگ رکھ نہ کوئی وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا مارگ آپ وکھائیا۔ سنجگ اپنا مارگ لایا، سچ سچ ورتائیندا۔ بھگت بھگونت ویکھ وکھایا، دُر باشا در دُر کائیندا۔ بھگت لیکھا لیکھے لایا، ایکا منتر نام درڑائیندا۔ ہر کے پوڑے لئے چڑھایا، ساچا مندر آپ سہائیندا۔ روپ انوپ آپ پرگٹایا، دس اٹھ کھیل کھلائیندا۔ اٹھ

دس مات پت کسے نہ جایا، گودی گود نہ کوئی دکھائیندا۔ عالم علم نہ کسے پڑھایا، پنڈت پاندھا گیان نہ کوئی درڑائیندا۔ مستک تک نہ کوئی لگایا، جوتی جوت ڈمگائیندا۔ اکھ اگوچر اگم اتھاہ اپنا رتھ رہیا چلایا، اپنی سیوا آپ کمائیندا۔ اپنی مہما اکھ کہانی آپے رہیا گایا، چار وید بھید نہ رایا۔ برہما وشن شو نیوں نیوں رہے سیس جھکا، چرن کول دھیان رکھایا۔ جگا جگنتر اپنی بنت بنا، لوک مات پھیرا پایا۔ تریتا تیرا تخت سہا، تخت نواسی چرن ٹکایا۔ اپنا لیکھا آپ گنا، اپنی جھولی آپے پایا۔ اپنا مان آپ دھرا، ادھمان آپے میٹ مٹایا۔ اپنا چلہ آپ اٹھا، اپنا نشان آپ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگا جگنتر اپنی ونڈ ونڈایا۔ جگ جگ پار کرائیندا، ستجگ تریتا پار کنار۔ دوپر لیکھا ویکھ دکھائیندا، موہن روپ کر کرتار۔ کاہنا کرشنا ویس دکھائیندا، رتھ رتھو ہی تن شنکار۔ گیتا گیان اک درڑائیندا، وشو ویراٹی ہو تیار۔ اپنا کال آپ ورتائیندا، آپے مارنہارا مار۔ اٹھ دس آپ کھپائیندا، اٹھ دس کر ادھار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگا جگنتر کرے کرائے ساچی کار۔ ساچی کار کرنڈا، پاربرہم بے پرواہ۔ دوپر پنڈھ کنڈا، لیکھا لیکھے لئے پا۔ کلجگ لوک مات اٹھنڈا، ایک دیوے جگت صلاح۔ جوٹھا جھوٹھا رنگ رنگنڈا، مایا ممتا چولی لئے ہنڈھا۔ من مت میل بلنڈا، بدھ نمائی رہی شرما۔ من راج جوگ کنڈا، اچی کوک رہیا گا۔ سرشٹ سبائی آپ ہلنڈا، اٹا گیرا دئے گڑا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنی کھیل رہیا کھلا۔ جگ جگ کھیل اول، ہر ساچا آپ کرائیندا۔ آپے روپ پرگٹائے رانی اللہ، بسمل اپنا ناؤں دھرائیندا۔ آپے ہوئے ول چھلا، جل تھل مہیئل آپ سہائیندا۔ آپ پھڑائے اپنا پلا، چاروں کُنٹ ویکھ دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ پھڑائے اپنا آپے پلا، اپنا سنگ آپ نبھائیندا۔ کلجگ انتم پلو آپ پھڑاؤنا، نرگن نرویر کھیل کرائیا۔ پُرکھ اکال ویکھ دکھاؤنا، واہ واہ وجدی رہے ودھائیا۔ ایکا منتر نام درڑاؤنا، واہ واہ ست ست رسنا جہوا گائیا۔ نانک وچولا اک دکھاؤنا، گوہنڈ ویکھے تھاوں تھانیا۔ انتم چولا آپ بدلاؤنا، جوتی جامہ بھیکھ وٹائیا۔ پُرکھ ابناشی کھیل کھلاؤنا، نر نرائن بے پرواہیا۔ ثالث بن کے آپے آؤنا، کوڑی کریا دئے مکائیا۔ چار کُنٹ نو کھنڈ پر تھمی خالص روپ آپ پرگٹاؤنا، ایکا اکھر کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ ایکا جوت کرے رُشنائیا۔ ایکا جوت ہر اجاگر، جاگرت جوتی جوت ڈمگائیندا۔ ایکا نام رتی رتناگر، رتی رت وچ سہائیندا۔ ایکا شبد سچا سوداگر، ونج

ونجارا ہٹ کھلائیندا۔ ایک بھانڈا کایا گاگر، پنج تت آپ گھڑائیندا۔ کرتا پُرکھ دیوے آدر، گھر گھر وچ ڈیرہ لائیندا۔ میل ملاوا کریم قادر، رحمت رحمان آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ویس آپ دھرائیندا۔ ویس وٹنڈا ہر بھگونت، بھیو کوئے نہ پائیندا۔ کلجگ ویکھے ویلا آنت، اتم اپنی دھار چلائیندا۔ گرگھ ورا اٹھائے سنت، جس جن اپنی بوجھ بُجھائیندا۔ جیاں جنتاں سادھاں سنتاں مایا پائے بے آنت، کایا گودڑی پھول نہ کوئی دکھائیندا۔ نر نرائن نظر نہ آئے ساچا کنت، جگت ڈھاگن سرب گرائیندا۔ چولی نہ چڑھے رنگ بسنت، نام بھٹھی نہ کوئی تپائیندا۔ مانس جنم نہ بنے بنت، لکھ چوراسی پھند نہ کوئی کٹائیندا۔ کلجگ کوڑ گڑیا راگڑھ بنیا ہوئے ہنگت، ہنکاری بُرج کوئی نہ ڈھائیندا۔ در در منگن راج راجان ہوئے منگت، ساچی بھچھیا جھولی کوئی نہ پائیندا۔ چار ورن کسے ہتھ نہ آئے ساچی سنگت، چار کٹ سرب گرائیندا۔ پاٹا چیتھرا دے سنگت، کلجگ پردہ نہ کوئی رکھائیندا۔ رسنا جہوا ہوئی گنت، گیت گوہند نہ کوئی لائیندا۔ کایا مندر اندر کول پھل نہ دے سچ سنگدھت، کاگ وٹشا سرب بھلائییندا۔ سنگر پورا کسے نہ لائے انگت، انگیکار نہ کوئے کرائیندا۔ مانس جنم نہ ہوئے بھنگت، ممتکھ جیو لیکھا لیکھ نہ کوئی مکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا روپ پرگٹائیندا۔ کلجگ اتم ویکھن آیا، نہہکنکا جامہ دھار۔ جوتی جامہ بھیکھ وٹایا، پُرکھ ابناشی ہو تیار۔ ساچے آسو تنگ کسایا، سولاں کلیاں کر شنکار۔ سولاں اچھیا جھولی پایا، داتا دانی دیوے وڈ بھنڈار۔ سرب رچھیا آپ کرایا، رکھشک ہوئے آپ نرنکار۔ ساچی سکھیا دئے سمجھایا، کلجگ تیری اتم وار۔ ڈھر دا لیکھا سکے نہ کوئی مٹایا، چوتھے جگ آئی ہار۔ کلجگ رٹھیا نہ کسے منایا، نیتز رووے زارو زار۔ دھن مال لٹیا نہ کوئے سہایا، ناتا جڑیا ٹھگ چور یار۔ گرگھ بیٹھے کھ چھپایا، اُپر اپنا پردہ ڈار۔ کلجگ جیو دین ڈھایا، تانا رہے مار۔ پُرکھ ابناشی دیا کمایا، ویلے اتم ہوئے سہار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگا جگنتر لئے اوتار۔ کلجگ کوڑا رہیا گرا، کوک کوک سٹائیا۔ ناتا تٹا بھین بھرا، سجن ساک سین دس نہ آئی۔ چار یاری بیٹھی کھ بھوا، نہ کوئی دیوے جگت صلاحیا۔ مد پیالہ رہیا رٹھا، بھر جام نہ کوئی پیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، لکھ چوراسی دئے سزایا۔ لکھ چوراسی ویکھنہارا، گھٹ گھٹ آسن لائیندا۔ جگا جگنتر اک اوتارا، گر گر روپ وٹائیندا۔ کلجگ ویکھے پار کنارہ، رُترئی رُت سہائیندا۔ پھل بھلوڑی ویکھے جگت کیارا، پت ٹہنی پھول

بھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ انتم ویکھ وکھائیندا۔ کلجگ تیرا انتم لیکھا، ہر ساچا ویکھ وکھائیا۔ انتم مٹدی جائے ریکھا، جگت چن
 رہن نہ پائیا۔ در منگن در درویشا، برہما وشن ہمیشا در بیٹھے نیوں نیوں سپس جھکائیا۔ دھرت مات کرے ادیسا، رو رو نیتز نیر وہائیا۔ گرمت رووے وکھائے
 کھلڑے کیسا، ساچا سپس نہ کوئی گندائیا۔ راہ تکے دس دسمیسا، دھسر راون کلجگ رہیا گھائیا۔ دو سہنسر جہوا کم نہ کرے شیشا، سہنسر کھ بیٹھا بند کرائیا۔
 پاربرہم اپنا پکھ آپے ویکھا، کشنا شکلا نہ کوئی درڑائیا۔ پرگٹ ہوئے نر نریشا، نرگن جوت کر رُشائیا۔ کرے پرکاش دیس پردیسا، دہ دشا پھیری پائیا۔ آد
 جگادی ایکو ایک، دوسر نظر نہ کوئی آئیا۔ سرشٹ سبائی دیوے ٹیکا، گیان دھیان اک درڑائیا۔ ترے گن مایا چکائے لیکھا، کھنہارا بے پرواہیا۔ کلجگ مت کدھ
 ڈومنی کمایا پیسا، نار ویسواروپ وٹائیا۔ نر نرائن اپنے نیتز پیکھا، نرگن جوت کر رُشائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ لہنا جھولی پائیا۔ کلجگ
 تیرا جگت لہنا، ہر ساچا آپ چکائیندا۔ کام کرودھ تیرے نیناں، کجل دھار وکھائیندا۔ جوٹھ جھوٹھ جھوٹھی سبجے بہنا، مایا متا بھوگ بلاس کرائیندا۔ لوک مات
 آنت نہ رہنا، کوڑی کریامیٹ مٹائیندا۔ ورن برن تیرا مٹیا کہنا، ڈئی دویتی جڑ اُکھڑائیندا۔ ہر کا بھانا سہنایینا، گر پیر اوتار سادھ سنت نہ کوئی بچائیندا۔ ہوئے
 ہنگتا بُرج انتم ڈھنہنا، کلر کندھ آپ وکھائیندا۔ سنگر پورے دا مٹنا کہنا، ویلا گیا ہتھ نہ آئیندا۔ باقی رہے نہ کسے دا دینا، لکھ چوڑا سی پھول بھلائیندا۔ کرے
 شنگار لاڑی موت ڈینا، رائے دھرم حکم سنائیندا۔ چتر گپت لیکھا کڈھ کڈھ آگے بہنا، سمت ستاراں وقت لیا ئیندا۔ محل اٹل راج راجان شاہ سلطان دسے نہ
 بہنا، خاکی خاک سرب رُلا ئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا بندھن آپے پائیندا۔ کلجگ مٹے کوڑ پسارا، کوڑی کریا رہن نہ پائیا۔
 چاروں گنٹ اک جیکارا، چار ورن دے سنائیا۔ چارے جگ کرن پکارا، کلجگ انتم رہیا گر لائیا۔ پرگٹ ہوئے ہر کرتارا، نرگن داتا بے پرواہیا۔ شبد آسو ہو
 آسوارا، لوآں پُریاں پھیرا پائیا۔ برہمنڈاں کھنڈاں دے ہلارا، سورج چن آپ جگائیا۔ برہما وشن شو نیتز اک اگھاڑا، ایک حکم دے سنائیا۔ ترے گن مایا جگت
 اکھاڑا، پنج ت کرے لڑائیا۔ میل بلائے رکت بوند گارا، ہڈ ماس ناڑی ویکھ وکھائیا۔ من مت رووے زارو زارا، نیتز نیناں نیر وہائیا۔ چار ورن نہ کوئی سہارا،
 گھر گھر جیو جنت کرے لڑائیا۔ سادھ سنت کسے نہ ملیا میت مرار، پاندھی بھلے اپنا راہیا۔ پُرکھ ابناشی کھیل نیارا، نرگن نر ویر ایک جوت کرے رُشائیا۔ شبد

وجائے سچ نگارہ، تال تلواڑا ہتھ اٹھائیا۔ گرگھ ساچے پائے سارا، گھر گھر در در مندر پھول بھلائیآ۔ لکھ چوراسی وچوں کر پیارا، آپ اپنا میل ملائیآ۔ کلج
 مٹے دھواں دھارا، دُھندھوکار رہن نہ پائیآ۔ امرت بخشے ٹھنڈا ٹھارا، چرن چرنودک آپ پیائیآ۔ ایکا ونج کرائے سچ ونجارا، سوہنگ شبد کرے پڑھائیآ۔ کھتری
 براہمن شودر ویش بہائے اک دربارا، ہنگ پاربرہم آپ سمجھائیآ۔ پنچم میلانکنت بھتارا، آتم سبجائے وڈیائیآ۔ سارنگی سارنگ وچ سنسارا، وجادنہار آپ
 وجائیآ۔ گاونہارا گائے اپنی وارا، دُھن آتمک دُھن سنائیآ۔ کلج انتم پرگٹ ہویا نہکلنک نرائن نر اوتارا، مات پت نہ کوئی بنائیآ۔ مات پت نہ کیا پیارا، پتر
 دھی نہ کوئی وڈیائیآ۔ گرگھوں در منگے بن بھکھارا، آگے اپنی جھولی ڈاھیا۔ اپنا کرے کھیل کرتارا، کرتا قیمت آپے پائیآ۔ گرگھ تیرا اُچ منارا، پاربرہم ابناشی
 کرتا آپے رہیا سہائیآ۔ بنے درویش در دربان جگا جگنتر ساچی کارا، کلج انتم ویس وٹائیآ۔ خالی ہتھ رکھے گرور گردھارا، گرگھوں نام بھنڈارا جھولی پائیآ۔ لکھ
 اگوچر آگم اپارا، جم کی پھاسی دئے کٹائیآ۔ گرگھ تیرے چرن رائے دھرم کرے نمسکارا، پتر گپت منگن حساب کوئی نہ آئیآ۔ سنگر پورے ایکا شبد سیس
 دھریا دستارا، جگدیش اپنے ہتھ رکھے وڈیائیآ۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں کرے تیرا پار کنارہ، تیرا دھام اولٹا اک دکھائیآ۔ شاہ پاتشاہ بیٹھا ہر سچا
 سکدارا، ساچے تخت آسن لائیآ۔ گرگھ گرگھ ہر بھگت ہر جن ساچے سنت سوہن اک دوارا، سچکھنڈ ساچا سوہا پائیآ۔ کلج انتم پورب قرضہ لاہے سر رکھے نہ
 کوئی ادھارا، مقروض اپنا قرضہ پورا دئے کرائیا۔ ناتا توڑ سرب سنسارا، اپنے چرن جوڑ جڑائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم
 ور، نہکلنک نرائن نر، گرگھ ساچے لئے جگائیآ۔ گرگھ سبجن میت پیارا اٹھیا، کرپا کری گن ندھان۔ صاحب سلطان گر پورا ٹھیا، پُرکھ ابناشی وڈ مہربان۔
 امرت جام پیائے گھٹیا، دُھر دھام دکھائے اک نشان۔ دیوے نام خزانہ اٹھیا، نک نہ جائے وچ جہان۔ چور یار کسے نہ لٹیا، جو جن چرنی ڈگے آن۔ مانس
 جنم نہ بھاگ کھٹیا، سنگر پورا کرے پچھان۔ وچوں بھلے کوٹن کوٹیا، آپ اپنا دیوے دان۔ ہوئے کڈھے واسنا کھوٹیا، آتم اُپجائے برہم گیان۔ باہوں پکڑ
 چڑھائے چوٹیا، لیکھا منگے نہ کوئی آن۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، کلج گرگھ اٹھائے بال انجان۔ گرگھ انجانا بالا، بالی
 بدھ بھیو نہ آئیندا۔ پُرکھ ابناشی دین دیالا، پورب لہنا ویکھ دکھائیندا۔ نرگن اندر پائے مالا، برہم پاربرہم جپائیندا۔ کایا مندر ویکھ دھر مسالہ، سچ دروازہ آپ

گھلانیندا۔ امرت ٹھاٹھ مارے اُچھالہ، نجھر جھرنا آپ جھرائیندا۔ شبد دامہ وجے تالا، تال تلواڑا آپ دکھانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 کلج تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر، ہرجن ہر بھگت شبد جوڑی جوڑ جڑائیندا۔ سُر ت شبد ہر ہر جوڑ، سُر ت شبد سنگ رکھانیا۔ پنچم وکارا ہوئے کھور، پنچم
 موہ رہے نہ رانیا۔ پنچم شبد سنائے انحد سچی گھنگھور، پنچم ناد آپ وجانیا۔ پنچم اپنے ہتھ رکھے ڈور، پنچم چار کُنٹ بھوانیا۔ پنچم ڈونگھی کندر پاؤن شور، دوس
 رین رہے گر لائیا۔ پنچم ٹھگ چور حرام خور، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن لیکھا لیکھے پانیا۔ ہرجن لیکھ اپارڑا، وید کتیب بھیونہ آیا۔
 گرگھ وسے دھام نیارڑا، نرگن ساچے آپ سہایا۔ ملیا میل متر پیارڑا، یار ستھر رہیا ہنڈھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ہرجن ساچے ویکھ دکھایا۔ ہرجن
 گرگھ ساچا میت، پیا پریتم ویکھ دکھانیا۔ کایا کرے ٹھنڈی سیت، ست سنوٹھ نام درڑانیا۔ چار ورن کرائے اتیت، ترے ترے اگن نہ کوئی تپانیا۔ ایکا اشٹ
 گردیو سچ پریت، ایکا مندر دے وسانیا۔ ایکا رنگ رنگائے ہست کیٹ، اوج پنچ نہ کوئی وڈیانیا۔ گرگھ دھام رکھائے اک انڈیٹھ، جگت نیت دس نہ آیا۔ پار
 کرائے دیا کمائے پت پنت، پت پاؤن رُپ پرگٹانیا۔ لکھ چوراسی پرکھے نیت، گھر گھر لیکھا رہیا گنایا۔ ستجک چلائے ساچی ریت، ستجک ساچی دھار
 بندھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ سجن میل ملانیا۔ گرگھ سجن سہیلیا، جگت وچھوڑا کٹ۔ ایکا رنگ رنگائے گرگھ چیلیا، شبد لگائی
 ساچی سٹ۔ دھام رکھایا اک نویلیا، نرگن سرگن ہو پرگٹ۔ آد نرنجن چاٹھے تیلیا، جوت نرنجن میلا گھٹ گھٹ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، کلج تیری انتم ور، ہرجن ساچے لئے رکھ۔ رکھنہارا دیناں ناتھ درد دکھ بھے بھجن، بھو ساگر آپ ترانیا۔ نیت پائے گیان نام انجن، اندھ اندھیر رہن
 نہ پانیا۔ چرن دھوڑ کرائے ساچا مجن، دُرمت میل کٹ دکھانیا۔ انتم آیا پردے کجن، نہہکنک نرائن نر اپنا رُپ آپ پرگٹانیا۔ لکھ چوراسی بھانڈے بھجن،
 جو گھڑیا بھن دکھانیا۔ گرگھ سنگر دوارے بہہ بہہ سجن، سنگر پورا سر اپنا ہتھ لکانیندا۔ امرت جام پی پی رجن، سچ پیالہ اک دکھانیا۔ نام چڑھائے اک
 جہازن، پار کنارہ دے جنانیا۔ شبد اگئی مارے واجن، نتیاں لئے اٹھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ
 وشنوں بھگوان، رُپ رنگ نہ کوئی نشان، چو جنت نہ سکے کوئی پچھان، داتا دانی آپ اکھوانیا۔

★ ۱۶ بھادروں ۲۰۱۷ بکرمی کرپال سنگھ دے گرہ پنڈ گولے والا ضلع فروز پور ★

ست پُرکھ زرنجن اگم اتھاہ، اک اگلا بھیونہ آئیندا۔ سو پُرکھ زرنجن بے پرواہ، آپ اپنا روپ پرگٹائیندا۔ ہر پُرکھ زرنجن وسے ساچے تھاں، اگم اگمڑا دھام سہائیندا۔ اینکارا اپنا ناؤں دھرا، ناؤں زرنکارا آپ اکھوائیندا۔ آد زرنجن اپنا آپ کر رُشنا، جوتی جوت جوت پرگٹائیندا۔ سری بھگوان کرے سچ نیاں، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ ابناشی کرتا بن ملاح، ساچا بیڑا آپ چلائیندا۔ پاربرہم بنیا پتا ماں، پوت سپوتا آپے جائیندا۔ شبد انادی ناؤں دھرا، زرنجن اپنا روپ پرگٹائیندا۔ کرتا پُرکھ کھیل کھلا، ساچا کام آپ کرائیندا۔ مورت اکال انجو پرکاش کرا، انجو اپنا روپ وسائیندا۔ اجونی رہت نہ کوئی نشاں، روپ رنگ رکھ نہ کوئی دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد آد اپنی کل آپ ورتائیندا۔ ست پُرکھ زرنجن سرب گنوتا، مہما اکھ کتھی نہ جائیا۔ سو پُرکھ زرنجن آدن آنتا، ایکا رنگ رہیا سائیا۔ ہر پُرکھ زرنجن بنائے بنا، زرنجن اپنا گھاڑن آپ گھرائیا۔ آد زرنجن دھام سہنتا، دیپک نور کر رُشنا۔ ابناشی کرتا ویس وٹنتا، روپ انوپ آپ درسائیا۔ سری بھگوان ساچا گھر سہنتا، تھر دربار وجے ودھائیا۔ پاربرہم پر بھ بنے منگتا، آپے اپنی جھولی ڈاہیا۔ زرنجن زرویر زرنکارا آپ لگائے اپنے انگتا، انگیکار آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا گھر آپ سہائیا۔ ست پُرکھ زرنجن ست وسیرا، درگاہ ساچی دھام سہائیندا۔ سو پُرکھ زرنجن گھر گبھیرا، لیکھا لیکھ نہ کوئی جنائیندا۔ ہر پُرکھ زرنجن چوٹی چڑھے اک اخیرا، محل اٹل آپ اپائیندا۔ اینکارا نہ کوئی بستر نہ کوئی چیرا، اپنا روپ آپ سہائیندا۔ آد زرنجن وڈ پیرن پیرا، شاہ پاتشاہ روپ پرگٹائیندا۔ ابناشی کرتا اپنا منگے آپے سیرا، امرت اپنا آپ اپائیندا۔ سری بھگوان بن حقیرا، اپنی بھچھیا جھولی پائیندا۔ پاربرہم آپے بخشے اپنی دھیرا، دھیرج اپنی آپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنے رنگ رنگائیندا۔ سو پُرکھ زرنجن بن دلالا، دو جہاناں ویکھ دکھائیا۔ ہر پُرکھ زرنجن وسے سچی دھر مسالہ، سچکھنڈ دوارے سو بھا پائیا۔ اینکارا ہر گوپالا، تھر گھر بیٹھا سچ ہنڈھائیا۔ آد زرنجن جوت اجالا، نورو نور ڈمگائیا۔ ابناشی کرتا روپ پرگٹائے مہاکالا، بل اپنا آپ دکھائیا۔ سری بھگوان مارے اک اچھالہ، سر سروور دھار دھائیا۔ پاربرہم کرے کھیل زرنالا، زرنجن زرویر اپنی کل ورتائیا۔ شبد ست نادانا بالا، پوت سپوتا دے وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی

جوت دھر، اک اکلّا ایکنکار، کرے کھیل اگم اپار، اکھ اگوچر بھو نہ رانیا۔ اکھ اگوچر بھو نہ رانیا، برہم رُوپ نہ کوئی دسانیندا۔ آد آد اپنا ناؤں دھرایا، دھرنی دھرت دھول نہ کوئی سہانیندا۔ برہم برہماد نہ کوئی رچایا، برہمنڈ نہ راس رچانیندا۔ وشن شو نہ کوئی جگیا، برہماناؤں نہ کوئی رکھانیندا۔ رُو سس نہ کوئی چکایا، دوس رین نہ کوئی بنانیندا۔ اک اکلّا ست پُرکھ نرنجن درگھر ساچا آپ سجایا، سچ دوارا وڈ وڈیانیندا۔ سو پُرکھ نرنجن اپنی کل آپ دھرایا، عقل کل اپنی کھیل آپ کھلانیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن سیوا لایا، سیوک چاکر آپ بن جانیندا۔ ایکنکارا راہ تکایا، سچ ملاح رُوپ پرگٹانیندا۔ آد نرنجن کرے کھیل دائی دایا، دوسر ہور نہ کوئی دسانیندا۔ ابناشی کرتا ساچا تخت رہیا سہایا، سچ سنگھاسن سو بھاپانیندا۔ ابناشی کرتا راج راجان سچ نشان رہیا جھلایا، ست دوارے آپ اٹھانیندا۔ پاربرہم نیوں نیوں رہیا سیس جھکایا، دوئے جوڑ چرن دھیان لگانیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ محلہ کرتیار، ایکا وسے ایکنکار، نرنجن نرویر اجونی رہت انھو پرکاش آپ کرانیندا۔ انھو پرکاش سمایا، پاربرہم وڈی وڈیانیا۔ ابناشی کرتا ویکھ دکھایا، سری بھگوان وٹی ودھانیا۔ آد نرنجن سنگ نبھایا، ایکنکارا انگ سمایا۔ ہر پُرکھ نرنجن رنگ رنگایا، سو پُرکھ نرنجن ویکھے چائیں چانیا۔ ست پُرکھ نرنجن ست ستواد اپنی رچنا آپ رچایا، دوسر ونڈ نہ کوئی ونڈانیا۔ سچھنڈ دوارا آپ سہایا، نرمل جوت کر رُشانیا۔ ساچے تخت شاہ سلطانا ڈیرہ لایا، تخت تاج اک وڈیانیا۔ حکمی حکم آپ ورتایا، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ اپنی کار آپ کمایا، کرتا آپے ویکھ دکھانیا۔ تھر گھر ساچے رُوپ پرگٹایا، چھپر چھن نہ کوئی چھہانیا۔ چار دیوار نہ کوئی دکھایا، نہ کوئی باڈی بنت بنانیا۔ گر پیر اوتار سادھ سنت نہ کوئی نظری آیا، آد پُرکھ اپنی جوت آپ جگانیا۔ ساچا مندر رہیا سہایا، ہر جو ہر مندر ڈیرہ لایا۔ اتر پورب پچھم دکھن چارے دشانہ ویکھ دکھایا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکلّا کر پسار، آپے ویکھے ویکھنہارا دس کسے نہ آیا۔ ست پُرکھ نرنجن ست ستواد، درگھر ساچا آپ سہانیندا۔ کھیلے کھیل آد جگاد، جگ کرتا ناؤں دھرانیندا۔ شبد اگمی ایکاناد، دُھن ترانہ آپ سنانیندا۔ شبد دلارا آپے لادھ، پوت سپوت سیوا لانیندا۔ نام جنائے بودھ اگادھ، نش اکھر وکھر آپ پڑھانیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی مہما آپ لانیندا۔ اپنی مہما آپ جنا، آپے بھو کھلایا۔ اپنا تخت آپ سہا، آپے بیٹھا آسن لایا۔ اپنا راج آپ کما، آپے رعیت ویکھ دکھانیا۔ اپنا حکم آپ چلا، حکمی حکم دئے وڈیانیا۔

لو آں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں رچن رچا، برہما وشن شو تیری جھولی پائی۔ ترے گن مایا ہتھ اٹھا، ایکا کنگن تن پہنایا۔ پنج تت گھاڑن آپ گھڑا، اپ تیج وائے پر تھی آکاش دے وڈیائی۔ لکھ چوراسی رچن رچا، گھٹ گھٹ جوت کرے رُشائی۔ اپنی وِ دیا آپ پڑھا، چارے ویداں کرے سُنایا۔ چارے جگ وِند وِند، سنجگ تریتا دوا پر کلج ویکھ وکھایا۔ چارے بانی آپ الا، چارے کھانی آپ سمجھایا۔ لکھ چوراسی ڈیرہ لا، کایا کھیڑا آپ وسایا۔ زرگن نہیڑا دے کرا، پنچم جھیرا ویکھے تھاؤں تھانیا۔ ساچا بیڑا رہیا چلا، جگ جگ داتا بے پرواہیا۔ اپنا گیڑا رہیا دوا، گیر نہارا دس نہ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکلاینکار، آد جگادی ساچی کار، جگ کرتا آپ کرایا۔ ساچی کار کمانیدا، پاربرہم گر کرتا۔ زرگن سرگن روپ پرگٹانیدا، لوک مات لے اوتار۔ بھگتن بھگتی میل ملائیدا، آتم انتر کر پیار۔ ساچے سنتن رنگ رنگانیدا، اتر نہ جائے وِچ سنسار۔ گرگھ اپنی گود بہانیدا، در گھر ساچے کر پیار۔ گرگھ ساچے ایکانین کھلائیدا، نیتز لوچن کر اجیار۔ مایا متا پردہ لائیدا، ہوئے ہنگتا کر خوار۔ آسا ترسنا میٹ مٹانیدا، دیوے شبد نام بھنڈار۔ پنچ وکارا آپ کھپانیدا، کاغذ قلم نہ لکھنہار۔ پنچم دُھن آپ اُپجائیدا، انحد شبد سچی دُھنکار۔ امرت جام آپ پیانیدا، نہجھر جھرنا ٹھنڈا ٹھار۔ بجر کپائی پردہ لائیدا، کرپا کر آپ کرتا۔ گر شبدی میل ملائیدا، ناتا توڑ سرب سنسار۔ ساچے مندر آپ بہانیدا، ہر سنتن کرے پیار۔ آتم سیجا سو بھاپانیدا، گھر گھر وِچ کرتار۔ زرگن سرگن میل ملائیدا، جیو آتم پائے سار۔ پر م آتم ویکھ وکھانیدا، برہم پاربرہم ناری کنت بھتار۔ دواہاں وِچولا شبد جنانیدا، جگا جگنتر ساچی کار۔ اپنا ڈھولا آپ سُناییدا، زرگن بول نام جیکار۔ اپنا چولا آپ بدلانیدا، مرے نہ جے وِچ سنسار۔ ساچا تولا اک اکھوانیدا، ترے گن مایا تونہارا، اپناتت تولے بھار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ کھیلے کھیل اپر اپار۔ ساچا کھیل کھلنڈا، پاربرہم بے انت۔ جگ جگ ویس وِندڑا، لیکھا جانے ساچے سنت۔ ساچا دھام اک سُنندڑا، پُرکھ ابناشی مہما گنت۔ اپنا بھيو آپ کھلنڈا، گرگھ میلا ناری کنت۔ گیت سہاگی آپ سُنندڑا، آپے نیا آپے منت۔ دپیک جوت اک جگنڈا، اندھ اندھیرا کرے کھنڈت۔ ساچا اکھر آپ پڑھنڈا، بھيو نہ جانے پاندھا پنڈت۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کرائے کر نیہار، دوسر در نہ جائے منگت۔ دوسر در نہ منگدا، بے عیب پروردگار۔ کرے کھیل سورے سرنگ دا، زرگن زرویر زراکار۔ اپنا دامن آپے رنگدا،

رنگنہار آپ کرتار۔ اپنے آسو آپے تنگ کسدا، آپے ہوئے آسو آسوار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد آنت کھیلے کھیل سری بھگونت، اپنا رُپ کرے اپار۔ رُپ اپارا ہر نرنکارا، وید کتیب کہن نہ جائیا۔ وشنوں کرے نیوں نیوں نمسکارا، چرن کول دھیان لگایا۔ برہما در بنے بھکھارا، خالی جھولی رہیا بھرائیا۔ شکر دیکھے اک دوارا، پاربرہم سچی سرنایا۔ تئاں وچولا بن سچی سرکارا، ساچا حکم آپ سنایا۔ ایکا ڈھولا شبد جیکارا، نرگن نرگن لئے اُپجایا۔ سرگن ساچا کرتیارا، محل منارا ویکھ وکھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگا جگنتر آپ بُجھائے لگی بسنتر، ترے گن تت ویکھ وکھانیا۔ آد جگاد ہوئے پرگٹ، آد بیٹھا ویس وٹانیا۔ شبد ناد وجائے سٹ، دُھن انحد تال رلایا۔ وسنہارا گٹ گٹ، لکھ چوڑا سی پھول بُھلایا۔ کھیلے کھیل بازی گر نٹ، سوانگی اپنا سانگ ورتانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنجگ تریتا دواپر اپنے لیکھے لایا۔ سنجگ تریتا دواپر پار اُتاریا، کر کپا گن ندھان۔ نرگن سرگن لئے اوتاریا، بھگت بھگونت کر پچھان۔ غریب نمائیاں دیوے سہاریا، ہنکاریاں میٹے جگت نشان۔ ایکا ونج کرے واپاریا، وڈ داتا بے پرواہیا گن ندھان۔ ایکا رام نام جیکاریا، اک جُھلائے سچ نشان۔ ایکا لیکھا جانے آر پار کناریا، ایکا بیڑا چلائے دو جہان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ کرے کھیل مہان۔ کھیل مہانا سری بھگوانا، اپنا آپ کر ایندا۔ ست ستوادی ست نشانہ، لوک مات آپ چلائیندا۔ گرگھ اندر برہم گیانا، برہم و دیا اک پڑھانیندا۔ گرگھان اک سنائے دُھن ترانہ، انحد ساچی تار ہلائیندا۔ ایکا بخشے پینا کھانا، ترسنا بھکھ سرب مٹانیندا۔ اک وکھائے پد نربانا، محل اٹل آپ سہانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا کھیل کھلائیندا۔ جگ جگ کھیل کھلاونہارا، ایکا ایک ایکنکار۔ ترے ترے کریا پار کنارہ، چوتھے جگ آئی وار۔ چارے ویداں پاوے سارا، پُران اٹھاراں کھول کواڑ۔ شاستر سمرت دئے ہلارا، لیکھا جانے اندر باہر۔ جگت گیان اک ادھارا، دیونہار سری بھگوان۔ انجیلا قُرآناں کرے کنارہ، شرع شریعت دیکھے وچ جہان۔ کھانی بانی بن ورتارا، داتا دانی گن ندھان۔ کلجگ انتم رووے زارو زارا، دوس رین سکے نہ کوئی پچھان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگا جگنتر آپ اُٹھائے اپنا بان۔ جگ جگ بان اُٹھانیندا، ہر سنگر سچا پاتشاہ۔ گڑھ ہنکاری آپ تڑانیندا، شبد نشانہ ایکا لا۔ گر پیر آپ اکھوانیندا، کل دھاری بے پرواہ۔ کھڑگ کھنڈا اک چکائیندا، چنڈ پرچنڈ ہتھ اُٹھا۔ برہمنڈاں

کھنڈاں ویکھ وکھائیندا، ترے بھون پھیرا پا۔ لوآں پُریاں پھیرا پائیندا، برہما وشن شو دے جگا۔ کروڑ تینسا رہن نہ پائیندا، سُرپت رووے مارے دھا۔ شاہ سلطانا ہر بھگوانا اپنا بل آپ دھرائیندا، اپنیاں بھجیاں رہیا اٹھا۔ دو جہاناں ویکھ وکھائیندا، تریلوکی چرناں ہیٹھ دبا۔ چوڈاں لوکاں کُنڈا لائیندا، چوڈاں طبقاتا پنڈھ مکا۔ رُوَس مکھ شرمائیندا، نیتزیر رہیا وہا۔ پاربرہم پر بھ کھیل کھائیندا، کلجک ویلا انتم گیا آ۔ وید کتیب بھو نہ پائیندا، گر پیر دے دے تھکے صلاح۔ وید ویاسا لیکھ لکھائیندا، پوت سپوتا براہمن گوڑا اچے ٹلے پربت پھیرا جائے پا۔ ناناک نرگن ویکھ وکھائیندا، جوتی جوت جوت جگا۔ ہر ہر اپنا رُوپ پرگٹائیندا، کلجک ویکھے تھاوں تھان۔ زمیں اسماناں پھیری پائیندا، جگا جگنتر چھڈے نہ کوئی تھان۔ ستاں دیپاں ڈیرہ ڈھائیندا، نو کھنڈ پر تھی دے ہلا۔ نو دوارے کھوج کھجائیندا، لکھ چوراسی مندر ویکھے آ۔ مات پتا نہ کوئی بنائیندا، جننی کھوں نہ لئے جا۔ مہابلی آپ اکھوائیندا، سور پیر بے پرواہ۔ نہہکنک ناؤں دھرائیندا، جوتی جامہ بھیکھ وٹا۔ ایکا جوتی ڈگمگائیندا، ویکھ وکھا۔ پُرکھ اکال اک منائیندا، دو جہاناں پتا ماں۔ دوسرا شٹ نہ کوئی جنائیندا، چار ورنان رہیا سمجھا۔ کلجک جیو بھو نہ پائیندا، بھرے بھلا سرب جہاں۔ کھتری براہمن شو در ویش ساچا کرم نہ کوئی کمائیندا، نہہکرمی کرے کھیل بے پرواہ۔ ورن برن آپ مٹائیندا، اوچاں نیچاں لئے ملا۔ راؤ رنکاں راج راجاناں شاہ سلطاناں ایکا تھان بہائیندا، راجے رانے تختوں دیوے لاہ۔ ویلے انتم آپ سہائیندا، کلجک رین اندھیری میٹے سیاہ۔ ساچا کھنڈا ہتھ چکائیندا، شبد اگمی گھاٹ لئے گھڑا۔ لوہار ترکھان نہ کوئی بنائیندا، کلجک مُٹھی نہ دیوے لا۔ جگت گیان نہ کوئی رکھائیندا، ترے گن مایا نہ سکے چھپا۔ پُرکھ ابناشی اپنا کھیل آپ کھائیندا، آپ اپنی کل ورتا۔ نہہکنک ناؤں دھرائیندا، دھرتی دھول بھاگ لگا۔ ساچا کھنڈا آپ چکائیندا، برہمنڈاں دے ڈرا۔ جیرج انڈاں ویکھ وکھائیندا، اُتبیج سیتج دے ہلا۔ ست سنندر پھول بھلائییندا، ساگر رڑکے اپنی بانہہ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا ناؤں آپ پرگٹائیندا۔ اپنا ناؤں آپ پرگٹاؤنا، ہر وڈا وڈا وڈیاںیا۔ ست پُرکھ نرنجن ویس وٹاؤنا، اکھ اکھنا ایکا اکھ دے جگائیا۔ اگم اگمرا دھام سہاؤنا، دھام اولاک بنا یا۔ سمبل نگری ناؤں رکھاؤنا، اپنے ہتھ رکھے وڈیاںیا۔ اٹ گارا نہ کوئی لگاؤنا، چھپر چھن نہ کوئی چھہاںیا۔ نو کھنڈ پر تھی وچ پھراؤنا، ست ست ڈیرہ رہیا ڈھائیا۔ چار ورن چار جگ چار کھانی چار بانی راہ تکاؤنا، چار ورن دھیان لگائیا۔ اُچ محل اٹل اک وساؤنا، تھر دربارا آپ بنائیا۔ راگ انادی ایکا گاؤنا،

چھٹی راگ بھیو نہ رانیا۔ نارد سستی کھ شراؤنا، نیز نیناں نیر رہیا وہانیا۔ پاربرہم ابناشی کرتا ایک اپنا کھیل کھلاؤنا، خالق خلق دیکھے بے پرواہیا۔ ایک کلمہ آپ پڑھاؤنا، شرع شریعت اک جنانیا۔ عالم علما آپ سمجھاؤنا، طالب طلبا آپ سمجھانیا۔ نون نقطہ میٹ مٹاؤنا، پاربرہم اپنے ہتھ رکھے وڈیانیا۔ ثابت ایمان اک جناؤنا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھج تیری انتم ور، اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھانیا۔ لیکھا ہتھ کرتار، کاغذ قلم نہ کھے شاہیا۔ برہما وید نہ پاوے سار، چارے کھ دے ڈھانیا۔ پُران اٹھاراں کرن پکار، وید سنگ رانیا۔ شاستر سمرت ہوئے لاچار، جیو جنت کرن پڑھانیا۔ گیتا گوجھ اک گیان گیان وچ کاکا بیس بیسا انجیل قرآن، رسنا جہوار ہے گانیا۔ کھانی بانی گن ندھان، گنوت کہن نہ جانیا۔ کھج نہکٹک نہ سکے کوئی پچھان، چاروں کٹ اندھرا چھانیا۔ سچ دھرم نہ کوئی نشان، جوٹھ جھوٹھ وجے ودھانیا۔ ہر کاناؤں رسنا گان، ہر دے ہر نہ کوئی وسانیا۔ اٹھسٹھ تیرتھ کرن اشان، آتم سروور نہ کوئی نہانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھج انتم ویکھ دکھانیا۔ کھج انتم ویکھنہارا، زرگن روپ سمانندا۔ کھچھ چوراسی دیکھے کایا محل منارا، گھر گھر اپنی جوت جگانندا۔ اندر مندر ڈونگھی گارا، اندھ اندھ آپ سمانندا۔ پاوے سار گڑھ ہنکارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھج تیری انتم ور، زرگن اپنی کھیل کھلانندا۔ زرگن کھیل سرگن دھار، گر سنگر ناؤں دھرانندا۔ اک اکلا اینکار، عقل کل روپ پرگانندا۔ جگا جگتتر ہو تیار، لوک مات ویکھ دکھانندا۔ شبد انادی بول جیکار، ایک منتر نام درڈانندا۔ کوڑ کڑیارا کرے خوار، سچ سچ مارگ ایک لانندا۔ کھج ڈھانگن دے نار، کنت سہاگ نہ کوئی ہنڈھانندا۔ من بیراگن کون ملے یار، پیا پریتم کون سچ سہانندا۔ کون بانی بول کرے جیکار، کون ناد دھن وجانندا۔ کون پانی ملے ٹھنڈا ٹھار، زرگن تت کون بھانندا۔ کون مندر سوہے گرو دوار، جس دوارے سنگر ویس وٹانندا۔ کھج جیو ہوئے گوار، من مت سرب پرنا منندا۔ من مت نہ کرے کوئی پیار، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار سرب تڑپانندا۔ جاگرت جوت نہ جگے ہوئے اجیار، گو بند میل نہ کوئی ملا منندا۔ سرت سوانی سستی پیر پساہ، آلس نندرا نہ کوئی گوانندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھج انتم ویکھ دکھانندا۔ کھج تیرا کوڑ پساہ، تیرا رنگ رہیا رنگانیا۔ چاروں کٹ ہاباکارا، ست سنو کھ نہ کوئی دسانیا۔ ساچا دے نہ کوئی دربارا، ٹھانڈا در نہ کوئی دکھانیا۔ پنڈت پاندھے ملا شیخ مسائق اچی کوکن کرن پکارا، رسنا جہوا کاگ وانگ گر لانیا۔

ملیا میل نہ ساچھے یارا، خدی خود نہ کوئی گوائیا۔ ناتاٹئے نہ جگت سنسارا، ساچی سکھیا نہ کوئی سمجھایا۔ نو کھنڈ پر تھی بنیا جگت اکھاڑا، سیاست وراست دئے
 ڈھانیا۔ کلجگ انتم پرگٹ ہوئے پاربرہم ابناشی کرتا ڈھر دربارا ساچا لاڑا، نہ ہر اپناروپ پرگٹانیا۔ چاروں کُنٹ کرے خوارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، جگ جگ بھگتن میل ملائیا۔ جگے جوت جوت نرنکارا، کلجگ انتم آنت سہانیندا۔ ملے میل بھگت بھگونت ڈھر دربارا، در دروازہ آپ کھلانیندا۔
 لوک مات پاوے سارا، نرگن سرگن کھیل کھلانیندا۔ در در بنے آپ بھگھارا، در درویش ویس وٹانیندا۔ ایکا الفی ہر شنکارا، چوراسی کلیاں رنگ رنکانیندا۔
 غریب نمائیاں پاوے سارا، ہنکاریاں گڑھ تڑانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن میلے اپنے گھر، گھر ساچا آپ سہانیندا۔ ہرجن ساچا
 میلنہارا، پاربرہم اک اکھوانیندا۔ کلجگ انتم پاوے سارا، جگ وچھڑے ویکھ وکھانیندا۔ گھر دیک جوتی کر اُجیارا، اندھ اندھیر مٹانیندا۔ شبد سنائے پئی
 ڈھنکارا، انحد ساچا تال وجانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لکھ چوراسی ورو لے چھاچھ، لیکھا جانے پر تھی آکاش، گرگھ ساچے میل
 ملائیندا۔ گرگھ سجن میت، سنگر ساچا میت میل ملائیا۔ آد جگادی ڈھر دی ریت، نہ کوئے میٹے میٹ مٹانیا۔ ایکا رنگ رنگائے ہست کپٹ، اوچ نیچ دئے
 اک وڈیایا۔ دھام وکھائے اک اندیٹھ، جگت نیت دس نہ آئیا۔ گرگھ کرے پت پت پت، پت پاون دیا کماٹیا۔ کایا کرے ٹھنڈی سیت، برہوں وچھوڑا
 سرگن دئے کٹانیا۔ مانس جنم جن جائے جگ جیت، جس ملیا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ لیکھا لیکھے لایا۔ گرگھ
 ویکھنہارا گوپالا، گوبند مہما کہن نہ جائیا۔ جگا جگنتر توڑے جگت جنجالا، اگن بسنتر دئے بھجھانیا۔ ایٹھے اوٹھے ہوئے رکھوالا، سر سمرتھ ہتھ ٹکانیا۔ نیڑ نہ آئے
 کال مہاکالا، رائے دھرم نہ دئے سزایا۔ دھام وکھائے سچھنڈ ساچی دھر مسالہ، اک اکلا آپ سہانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وسنہارا
 ساچے گھر، مانس مانس لئے ملائیا۔ مانس ایجیا مانس جات، پُرکھ اکال دیا کماٹیندا۔ لکھ چوراسی نہ کوئی نات، جوئی جوئی نہ کوئی پھر انیندا۔ جیو آتم نہ ہوئے
 گھات، پر م آتم میل ملائیندا۔ نہ کوئی ورن نہ کوئی ذات، ذات اذاتی آپ اکھوانیندا۔ اک اکلا ایکنکارا پتاما، آپ اپنی گود بہانیندا۔ جگ جگ ویس کرے
 بدھ نات، نرگن سرگن روپ وٹانیندا۔ جن بھگتاں نبھائے اپنے ساتھ، ایکا سنگ آپ رکھانیندا۔ جوئی دوپر میلا گوپا ناتھ، کاہنا کرشنا ویکھ وکھانیندا۔ جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا آپ جنائندا۔ جگ جگ لیکھا جانہارا، سچھنڈ نو اسی آپ اھوایا۔ گرگھ ساجن ساچے کرپسارا، لوک مات ویکھ وکھایا۔ مانس مانس دے سہارا، مانگھ اپنا رُپ پرگٹایا۔ پتا پوت کرے پیارا، گودی مات آپ سہایا۔ آپے ونج آپ ونجارا، آپے کھیوٹ کھیٹا بیڑا رہیا چلایا۔ آپے پاونہارا سارا، مہاسار تھی شہنشاہیا۔ دواپر تیرا کھیل نیارا، رتھ چلایے بن رتھواہیا۔ تیر کمان نہ کوئی سہارا، ارجن بل نہ کوئی وکھایا۔ پتر دھی نہ کوئی سہارا، بھین بھائی نہ لاڈ لڈایا۔ نہ کوئی پُرکھ نہ دے نارا، رُپ انوپ کھیل کھلایا۔ سپس پگ نہ کوئی دستارا، چوندی گند نہ کوئی وکھایا۔ ویکھن ویکھے جگت اٹھاراں اکشونیاں دھیان لگایا۔ اٹھائی لکھ دے ہلارا، ایکائین نین کھلایا۔ پُرکھ ابناشی پاوے سارا، اپنی دھارا دھار وچ لکایا۔ دیوے لحم گپت ظاہرا، گپت گپتی آپ اھوایا۔ تیرا میرا اک پیارا، لوک مات وچے ودھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، ایکات رہیا سمجھایا۔ دواپر ناتاٹنا، رہے نہ وچ سنسار۔ کلج لوک مات بگنا، کالا سوسا کر شنگار۔ نو کھنڈ پر تھی بوٹا سگنا، ہریا ہوئے نہ پت ڈال۔ سرور اٹھسٹھ پانی بگنا، گنگا گوداوری جمنا سستی نہ دے اچھال۔ ست دھرم پیندا بگنا، نہ کوئی دے راہ سگھال۔ سادھاں سنتاں کایا جھوٹھے گڑھ وچ لگنا، مایا پردہ اُپر ڈال۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی نرگن رُپ ہو ہو بگنا، لوک مات لئے اوتار۔ برہما وشن شو در دوارے سپس جھکنا، روس کرن نمسکار۔ دھرت مات دی سچھل کرائے لکھنا، دکھی دکھ دے نوار۔ جن بھگتاں بھار اپنے سپس چکنا، نہ بکنک لئے اوتار۔ مسمکھاں لکھ پینا ٹھکنا، چاروں کُنٹ ہوئن خوار۔ ہر کا بھانا کدے نہ رُکنا، نہ کوئی روکے وچ سنسار۔ کنڈی بوٹا تیرا سگنا، پھل دے نہ کسے ڈال۔ سنمل سمیرو دے رُکنا، اوچی کوک کرے پکار۔ پر بھ تیرے درس اک بھکھنا، نیتز نیناں کر پیار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، لیکھا جانے آپ کرتار۔ پورب لیکھا جھولی پایا، ہر وڈا وڈ وڈیایا۔ کلج اتم ویکھ وکھایا، مانس مانس رُپ وٹایا۔ نینسک رنگ نہ کوئے رنگایا، رنگ رنگیلا بے پرواہیا۔ کایا چولی رنگ دے رنگایا، جگت واسنادے مٹایا۔ نرمل نرور آپ کرایا، وڈ داتا شہنشاہیا۔ سچ بھنڈارا کھول وکھایا، ورتا ونہارا اک اھوایا۔ برہما وشن شو جھولی رہیا بھرایا، لکھ پور اسی جون دھراہیا۔ پنج تت گھاڑن دے گھڑایا، رکت بوند میل ملاہیا۔ اتم برہم اپنی انس اپایا، نرگن اپنی ونڈ ونڈایا۔ سربنس بنس آپ سہایا، سہنس سہنسا ویکھے تھاوں تھانیا۔ جوتی جوت

سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، پُورب لیکھا دے چُکائیآ۔ پہلا پُورب لیکھ چُکاونآ، کرم لگرمآں کر وچار۔ دُوجا اپنا نام چپاونآ، کر کرپا آپ
 نرنکار۔ تیجانیتز نین کُھلاونا، نین وکھائے اگم اپار۔ چوتھا پد اک وکھاونآ، گھر سچ سچا گھر بار۔ پنجم میلا سچ سبھاونآ، میل ملائے گر کرتار۔ چھیویں چھپر چھن
 رنگ رنگاونآ، رنگ رنگے پر اپار۔ ستویں ست ستوادی دیا کماونا، آپ اپنی کرپا دھار۔ اٹھویں اٹھاں تتاں کھوج کُھجاونآ، اندر باہر پاوے سار۔ نوویں نو در
 واسنا باہر کڈھاونآ، دسویں دسم دواوی کر پیار۔ گرگھ آتم سیجا ڈیرہ لاونا، گھر مندر جوت کر اُجیار۔ سو پُرکھ نرنجن ایکا نام چپاونآ، ہو برہم کر پیار۔ ہنگ
 جھولی آپ بھراونا، گھر گھر وچ کر تیار۔ در دروازہ آپ کُھلاونا، نا بھی کوئی پاوے سار۔ پت پر میثور رُپ وٹاونآ، آپ اپنا کر وچار۔ شکلا پکھ آپ سہاونآ،
 کشا مارے مار۔ بوند رکت لیکھے لاونا، ناتا جڑے وچ سنسار۔ ساچی دست ایکا ونڈ ونڈاونآ، کُھٹ نہ جائے اتم وار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 آپے دیونہار پیار۔ سچ پیارا نام دست انمول، ہر جن ہر ہر جھولی پائیندا۔ پہلاں اپنے کنڈے دیوے قول، دُوجی دھار وہائیندا۔ تیجانیتز کھول وسے کول،
 مردنگ ڈھول آپ وجائیندا۔ چوتھے پد پئے بول، پنج تت نہ کوئی ہڈ ماس ناڑی رت نہ کوئی رکھائیندا۔ پنجم پور کرے کیتا قول، دیوے وڈیائی اُپر دھول،
 دھرنی بوٹا آپے لائیندا۔ بھل بھلو اڑی جائے مول، رت بسنتی آپ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، وراتا آپ
 ہو جائیندا۔ بھل بھلو اڑی لائے بوٹا، کول کولا آپ اُجائیآ۔ لوک مات ہلارا دیوے ساچا جھوٹا، مات پت خوشی منائیآ۔ رس وکھائے اک انوٹھا، رسنا جہوا چکھ
 نہ پائیآ۔ جس جن اُپر سنگر پورا تھھا، دیوے دست سچ سبھائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اگم اپار، دواپر ناتا تھھا، کلج لے
 ملائیآ۔ کلج آپ ملاونہارا، شبد شبدی کھیل کھلائیآ۔ پوت سپوتاتست دلارا، ہر نرنکارا جھولی پائیندا۔ وسدارہے جگت دوارا، ساچا کھیڑا آپ سہائیندا۔ بھل
 نہ جائے وچ سنسارا، اُبھل گر بھل کدے نہ جائیندا۔ گرگھماں کرے جگت پیارا، جاگرت جوت جوت جگانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، دیونہارا ساچا ور، ایکا داتا ایکا ایک رنگ رنگائیندا۔ ایکا رنگ رنگے کرتارا، قدرت قادر ویکھ وکھائیآ۔ جس جن بخشے چرن پیارا، چاترک جیو نہ کوئی
 بللائیآ۔ بوند سوانتی دیوے ٹھنڈی تھارا، گھر پیالہ امرت بوند جام پیائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، گرگھ ساچے تیرا

لیکھا لیکھے پائیا۔ لیکھا لیکھے پاونا، لکھیا دھر دربار۔ ویلا وقت آپ سہاونا، سوہے بنک دوار۔ پھل پھل آپ مہکاونا، پھل پھلواری کھڑے سچ گلزار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، بخشش کرے آپ نرنکار۔

★ ۱۷ بھادوں ۲۰۱۷ بکرمی حضورا سنگھ دے گرہ پنڈ گولے والا ضلع فرورپڑر ★

سنگر پورا ہر نرنکار، آد جگاد سہانیدا۔ گر گر رُپ وچ سنسارا، نرگن سرگن ویس وٹانیدا۔ بھگتن دیوے نام بھنڈارا، ساچی بھگتی جھولی پانیدا۔ ستن دکھائے اک دوارا، در دروازہ آپ کھلایندا۔ گرگھاں بخشے چرن پیارا، چرن چرنودک کھ چوانیدا۔ گرگھاں لیکھلکھے اپرا پارا، پورب لہنا ویکھ دکھانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنگر ساچا رُپ دھرانیدا۔ سنگر سچا شاہ سلطان، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ گر گر رُپ پرگٹ ہوئے وچ جہان، لوک مات کر رُشنائیا۔ بھگتن دیوے برہم گیان، آتم برہم اک وڈیائیا۔ ستن دکھائے اک نشان، درگھر ساچے آپ صلاحیا۔ گرگھاں رکھے ایکامان، آپ اپنے انگ لگایا۔ گرگھ ویکھے بال نادان، بالی بدھ بدھ سمجھایا۔ گرگھ بنائے چتر سُبجان، متوت اک رکھایا۔ گرگھاں پائے اپنی آن، حکمی حکم آپ سنایا۔ ستن راگ سنائے ساچاکان، انحد دُھن آپ وجایا۔ بھگتاں آتم جگے مہان، جوت نرنجن کر رُشنائیا۔ گر گر رُپ سری بھگوان، پنچت چولا آپ ہنڈھایا۔ سنگر پورا دیونہارا دانی دان، پُرکھ اکال اک اکھوایا۔ پُرکھ اکال دین دیاں، دیاندھ بھو نہ رانیا۔ جگا جگنتر چلے اوٹڑی چال، گر مورت رُپ پرگٹایا۔ ستن دسے راہ سکھال، ساچے مندر آپ سہانیا۔ ستن توڑ جگت جنجال، جاگرت جوت کرے رُشنائیا۔ گرگھاں بخشے پین کھان، امرت آتم سچ پیالہ جام پیانیا۔ گرگھاں دیوے اک گیان، ایکاکھر کرے پڑھایا۔ کھیلے کھیل دو جہان، گرگھ ساچے لئے ملانیا۔ ستن میلا ساچے کاہن، سرت شبد کرے کُٹمانیا۔ بھگتن دکھائے اک دکان، در دروازہ آپے لاہیا۔ گر گر رُپ نوجوان، نہ مرے نہ جانیا۔ سنگر پورا سد مہریان، اک اکلا آد جگاد اپنا کھیل رہیا کھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا بنک آپ سہانیا۔ سنگر پورا سوبھاؤنت، بنک دوااری آپ اکھوانیدا۔ آپے ناری آپے کنت، آپے اپنی سچ ہنڈھانیدا۔

آپے رُوپ پر گٹائے سِری بھگوانت، گر گر مات ویکھ وکھائیندا۔ گر گر مہما اگت، وید کتیب بھيو نہ پائیندا۔ بھگتن وڈیائی جیو جنت، آپ اپنا گھر سہائیندا۔ لیکھا جانے آد آنت، جگ کرتا ویکھ وکھائیندا۔ ستن دیوے نیا منت، ایکا منتر نام درڑائیندا۔ آپ بنائے ساچی بنت، دوسر گھاڑن نہ کوئے گھڑائیندا۔ گر گھاں توڑے گڑھ ہوئے ہنگت، مایا ممتا موہ چکائیندا۔ نانا توڑے بھکھ ننگت، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ گر گھاں کایا چولی چاڑھے رنگت، نام مچھی رنک رنگائیندا۔ دُو بے در نہ جائے منگت، شبد بھنڈاری آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کھائیندا۔ سنگر پورا شاہ پاتشاہ، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ سچ سنگھاسن رہیا سہا، سچکھنڈ و بے ودھائیا۔ دھر فرمانا رہیا سنا، حکمی حکم آپے ورتائیا۔ شبد گر جوت جگا، لوک مات لے انکڑائیا۔ ورن گوت نہ کوئے وکھا، برنی برن نہ وڈ وڈیائیا۔ قلعے کوٹ آپ سہا، پنج تت ڈیرہ رہیا لگائیا۔ بھگتن پیتا بھگت لے جگا، شبد ناد دُھن سنائیا۔ ساچی ریتا دے وکھا، مندر مسیت نہ کوئے بنائیا۔ دھام انڈیٹھا سو بھا رہیا پا، دیا باقی نہ کوئے جگائیا۔ ستن میلا میل ملا، مل مل اپنے رنگ رنگائیا۔ گر چیلایا رُوپ وکھا، دُئی دوتی میٹ مٹائیا۔ سجن سہیلا پکڑے بانہہ، جگ جگ اپنی سیوا آپ کرائیا۔ گر گھاں بنے پتا ماں، پوت سپوتا گود سہائیا۔ اک جپائے اپنا ناں، نام ندھانا جھولی پائیا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاں، کاگوں ہنس آپ اڈائیا۔ گر سکھ نمائیاں دیوے ساچا تھاں، درگاہ ساچی اک سہائیا۔ امرت آتم جام دے پیا، مد پیالہ ہتھ اٹھائیا۔ ایکا مارگ دیوے لا، پورب لہنا مول چکائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بل آپ دھرائیا۔ سنگر سچا لکھ ابھيو، اگم اگوچر بھيو نہ آئیندا۔ سچکھنڈ نواسی کرے ساچی سیو، ساچا حکم آپ منائیندا۔ داتا دانی وڈ دیوی دیو، دیو آتما سرب سہائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد سدا نہکیو، نہچل دھام سو بھا پائیندا۔ گر گر رُوپ سوراسر بنگ، زرگن زرویر آپ اکھوائیا۔ شبد ناد وجائے مردنگ، دو جہاناں رہیا سنائیا۔ اپنا دوارا آپے لنگھ، آپے ویکھے بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے آسو کسے تنگ، شاہ آسوار آپ ہو جائیا۔ بھگتن پیتا ہر بھگوانا، بھيو ابھیدا آپ کھائیندا۔ ساچی ریتا وچ جہانا، نام گیتا اک پڑھائیندا۔ اک اتپنا نگہبانا، دس کسے نہ آئیندا۔ ٹھانڈا پیتا ایکا بخشے چرن دھیانا، چرن کول آپ سمجھائیندا۔ ستن میلا ہر بھگوانا، بھاوی بھے نہ کو وکھائیندا۔ آتم آتم اک نشانہ، دھر دابان لگائیندا۔ نہ کوئی تیر نہ کمانا، مکھی مکھی نہ کوئے رکھائیندا۔ جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد انادی مارے اک نشانہ، برہم برہماد کھوج کھجانیندا۔ گرگھاں رنگ رنگانیندا، رنگ امل امول۔ کایا چولی ویکھ
 وکھانیندا، تونہارا ساچا تول۔ ایکا اکھر نام پڑھانیندا، نچ اکھر وکھر آپے بول۔ ایکا رُپ انُپ درسائیندا، کایا ماٹی پنچ تت پھول۔ گرگھ ساچے آپ جگانیندا،
 دوس رین وسے کول۔ گھر ناد دُھن سٹانیندا، انحد وجائے ڈھول۔ بجر کپاٹی کھول وکھانیندا، سرتی شبدی رہیا مَول۔ کیتا قول پور کرانیندا، نُہل نہ جائے اُپر
 دھول۔ دھرت دھول آپ سہانیندا، آد جُگادی رہے اڈول۔ سچ سَنگھاسن سو بھاپانیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے اپنی سیوا کر،
 آپے آپ اپنا گھولی رہیا گھول۔ سَنگر پورا گہر گبھیرا، ست پُرکھ نرنجن آپ اکھوانیندا۔ سچکھنڈ دوارا اُج منارا سچ سَنگھاسن بیٹھا پیرن پیرا، شاہ حقیرا ناؤں
 دھرانیندا۔ سیس تاج ساچا چیرا، پنچم راج جوگ کمانیندا۔ لیکھا جانے آنت اخیرا، آد اپنی کل ورتانیندا۔ اپنا چکے آپے بیڑا، دوسر سنگ نہ کوئے رکھانیندا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گر رُپ لوک مات، نرگن سرگن میل ملائیندا۔ اک اکلا ویکھے مار جھات، گھر مندر سو بھاپانیندا۔ بند کواڑی
 کھولے تاک، دیا باقی آپ جگانیندا۔ بودھ اگادھی بھوکھت واک، شبد انادی آپ سٹانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی پت آپے راکھ،
 ڈھاکن کو پت آپ ہو جانیندا۔ بھگت میلا ساچے گھر، گھر سہنجا اک سہانیندا۔ پاربرہم پر بھ ملے ور، ناری کنت آنت پرانیندا۔ اک گھلائے ساچا در، درگاہ
 ساچی دھام سہانیندا۔ لیکھا چکے ناری نر، نر نرائن میل ملائیندا۔ آپ بندھائے اپنے لڑ، ایکا بندھن ہتھ رکھانیندا۔ سنت ساجن میتڑا، پاربرہم گر کرتار۔
 ایکا شبد جنائے میٹھڑا، رس رسک جھرنا جھرے اپار۔ شبد سٹائے سہاگی گیتڑا، پنچم گائین وارو وار۔ کرے کرائے ٹھنڈا سیتڑا، اگنی تت دے نوار۔ پیٹھا
 کرے کوڑا ریٹھڑا، امرت رس بھرے بھنڈار۔ گرگھ ساچا سو بھاؤنت، ہر سجن آپ ملائیندا۔ آد جُگادی مہما گنت، وید کتیب سرب جس گانیندا۔ ایکا نیا
 ایکا منت، ایکا منتر شبد درڑانیندا۔ ایکا آد ایکا آنت، مدھ ایکا کھیل کھلانیندا۔ ایکا بناونہارا بنت، گھرن بھنہار اک اکھوانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، گر گر لگائے اپنے انگ، انگیکار آپ ہو جانیندا۔ سکھ گر سکھ سکھ ساکھیات، گر گر درشن پانیندا۔ گر گر میلا پارجات، جات اجاتی میٹ مٹانیندا۔
 ناتا ٹٹے اندھیری رات، ساچا چند آپ وکھانیندا۔ شبد اگنی جنائے گاتھ، لکھن پڑھن وچ نہ آئیندا۔ دُرمت میل دیوے کاٹ، پت پاپی آپ ترانیندا۔ جُگا

جگنتر کھولے ہاٹ، ہٹ ہٹوانا ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سَنگر صاحب دیوے ور، گر گر جوت مات دھر، بھگت بھگونت لئے پھر، سنت لگائے اپنے لڑ، گر گھساں اندر آپے چڑھ، گر گھس سرن سرنائی جائے پڑ، جس جن اپنی دیا کمائیندا۔ گر گھس سویا جاگیا، ہر ساچا آپ جگائیندا۔ گر گھس اُتے من ویرا گیا، نہر ہر آپ اُچائیندا۔ سنتن لے کنت سہا گیا، سچ سہنجنی سچ ہنڈھائیندا۔ بھگتن بہہ بہہ مارے واجیا، دوس رین ایکا رنگ رنگائیندا۔ گر گر پھرے بھاجیا، چار کنت دہ دشا لوآں پُریاں ویکھ وکھائیندا۔ سَنگر پورے رچیا کاجیا، انہو پرکاش روپ رنگ رکھ نہ کوئے جنائیندا۔ آد جگادی غریب نوازیاء، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی کھیل کھلائیندا۔ سَنگر پورا سوریر، شہنشاہ وڈا پاتشاہیا۔ گر گر پھرائے ایکا تیر، دو جہاناں رہیا چلائیا۔ بھگتن پینڈا دیوے چیر، پاندھی اپنا پندھ مکائیا۔ سنتن امرت بخشے ٹھانڈا سیر، نہجر جھرنا آپ جھرائیا۔ گر گھساں کڈھے ہوئے پیر، برہوں روگ رہن نہ پائیا۔ گر گھساں لکھ چوراسی کٹے زنجیر، رائے دھرم نہ دے سزائیا۔ جگا جگنتر گھتدا رہیا وہیر، آوندہ جاندا دس نہ آئیا۔ لیکھا جانے شاہ فقیر، دستگیر ویکھے تھاوں تھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگا جگنتر ساچی کار، کرے کرائے کر نیہار، کرتا قادر بے عیب پروردگار، نوری جلوہ نورِ الہیا۔ سَنگر سچا سرب گن داتا، گنوتا گن ندھانیا۔ گر گر بنے پتاما، پوت سپوتا ویکھے سری بھگوانیا۔ بھگتاں دیوے ساچی داتا، وست امولک اک وکھانیا۔ سنتن بھے ایکا ناتا، نہ کوئی توڑن توڑ تڑانیا۔ گر گھساں سنائے اپنی گاتھا، بودھ اگادھ شبد ناد ترانیا۔ گر گھساں لہنا دینا چکائے تیر تھ اٹھ ساٹھا، چرن کول دھوڑ بخشے سچ اشانیا۔ پندھ مکائے چوڈاں ہاٹا، چوڈاں لوکاں ویکھنہارا اُچ نشانیا، آپے سویا ساچی کھاٹا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے ہوئے بینا دانیا۔ بینا دانا سَنگر صاحب سلطان، اک اکلا کھیل کھلائیندا۔ لوکاں تیناں دیوے دان، وڈ پردھان بھو نہ آئیندا۔ بھگوان میلا گوپی کاہن، سنتن سرتی سیتا رام پرنائیندا۔ گر گھساں وسائے نگر گرام، گر گھساں کھیڑا آپ سہائیندا۔ جگا جگنتر کرے کھیل سری بھگوان، ست ستوادی اپنی دھار چلائیندا۔ برہم برہمادی ہو تیار، آد جگادی کل ورتائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنچم ایکا رنگ رنگائیندا۔ ایکا دھار سَنگر، دوجی گر گر وچ سائیا۔ تیجے بھگت چڑھائے اپنے گھوڑ، چوتھے سنت وجے ودھائیا۔ پنچم گر گھساں آپے جائے بہڑ، چھیویں گر گھس آپے لئے ترانیا۔ ستویں ست ستوادی جگاں جگاں دی لگی بھجائے اوڑ،

امرت میگھ آپ برسائیآ۔ لکھ چوڑاسی ریٹھا کرائے مٹھا کوڑ، پت ڈالی پھول بھلایا۔ دو جہاناں لائے ایکا پوڑ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر
 سنگر گرو گردیو، بھگت بھگوان سنت کنت لائے ایکا سیو، گرگھ گر سکھ کرے جنایا۔ سنگر پورا اٹھیا، کلج تیری اتم وار۔ تیرا وکارا پھڑ پھڑ کٹھیا، ترے گن
 مارنہارا مار۔ جوٹھا جھوٹھا دھن جائے لٹیا، نہ کوئی رہے ہٹ بازار۔ شاہ سلطان ہتھ پھرائے خالی ٹھوٹھیا، گھر گھر منگن بھکھ بھکھار۔ سنگر سورا ایکا رٹھیا، کوئی
 نہ پاوے کسے سار۔ جگت جیو دن دہاڑے جائے لٹیا، کلج مارے اتم مار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنگر صاحب ہوئے تیار۔ سنگر
 ساچا گن ندھانا، اپنی کروٹ آپ بدلانیدا۔ جگا جگنتر کھیلے کھیل مہانا، سنجگ تریتا دواپر پندھ چکانیدا۔ کلج اتم دیکھے کوڑ پردھانا، چاروں کنت اندھیرا
 چھانیدا۔ سچ سچ نہ کوئے نشانہ، گر پیر نہ کوئے منانیدا۔ سنگر بھلیا جیو نادانا، برہم پاربرہم نہ کوئے سمجھانیدا۔ مایا ممتا بدھا گانا، آسا ترسنا سگن منانیدا۔
 ہوئے ہنگتا بنیا جگت مکانا، کنجن گڑھ نہ کوئے وڈیانیدا۔ ایکا ملے نہ نام سری بھگوانا، رسنا جہوا سرب ہلانیدا۔ پڑھ پڑھ تھکے وید پُرانا، شاستر سمرت بھو نہ
 آئیندا۔ گیتا اٹھاراں دھیائے کر گیانا، اٹھ دس پندھ نہ کوئے مکنانیدا۔ انجیل قرآن سنائن ترانہ، بیس تیس بتیس سرب الایندا۔ نور الای نہ ملیا اک
 نشانہ، جلوہ جلال نہ کوئے رکھانیدا۔ پڑھ پڑھ بانی بان لان پنج شیطانا، گھائل کر نہ کوئے دکھانیدا۔ اٹھسٹھ تیرتھ کر اشانا، دُرمت میل نہ کوئے دھوانیدا۔
 پوجا کر کر تھکے سیتا راما، رام اشٹ نہ نظری آئیندا۔ پا پا راس منڈل تھکے کرشنا کاہنا، نام بنسری نہ کوئے وجانیدا۔ اچی کوک سنائن بانگاں، سچ محراب ایکا
 جُمرے سجدہ نبی نہ کوئے کرانیدا۔ پیر فقیر پڑھن کلاماں، الای کلام نہ کوئے سنانیدا۔ چھتئی راگ گان گانا، دُھن ناد نہ کوئے وجانیدا۔ روپ نظر نہ آئے
 ہر بھگوانا، ہر کی پوڑی چڑھ چڑھ جیو جنت سب تاریاں لائیندا۔ منمگھ جیو ہویا انجانا، کلج کوڑا کپڑ تن سہانیدا۔ مایا ممتا من لوبھانا، کام کرودھ لوبھ موہ
 ہنکار ساچا میل ملائیندا۔ انگیکار کرے پنج شیطانا، پنچم شبد نہ کوئے سنانیدا۔ لاڑی موت بدھا گانا، سنگر پورا نظر نہ آئیندا۔ چار کنت دہ دشانو کھنڈ پر تھی
 ست دیپ ہوئے ویرانہ، کلج اپنا ڈور وائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگا جگنتر ویس دھر، لوک مات پھیری پائیندا۔ لوک مات ہر
 جگ جگ آئے، جگا جگنتر سیو کمایا۔ بھگت بھگونت لئے ترائے، بھادی بھگت نیڑ نہ آئیا۔ سنت ساجن لئے ملائے، سنگر پورے ہتھ وڈیایا۔ گرگھ گر گر

لئے اٹھائے، گر شبدی شبد سنائی۔ گر سیکھ ساچے مارگ آپے پائے، بچھلا پینڈا دئے مُکائی۔ کھجگ انتم کھیل رچائے، زرگن زرویر اپنی کل دھرائیا۔ جوئی رہت روپ پرگٹائے، پُرکھ اکال نظر نہ آئی۔ کرتا کرنی کرت کمائے، جوتی جوت کرے رُشنائیا۔ نہکٹکا ناؤں دھرائے، شبد ڈنکا اک وجائی۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں دئے ہلائے، برہما وشن شو کروڑ تیتیسا سرپت راجا اند رہن نہ پائی۔ ایک کھنڈا ہتھ چکائے، برہمنڈاں دیونہار سزائے، لکھ چوڑاسی ڈیرہ ڈھاپیا۔ جیرج انڈاں پھول بھلائے، اُتبیج سبتج ویکھے تھاؤں تھائیں، جنگل جوہ اوجاڑ پہاڑ ڈوگھی کندر سمند ساگر پھول بھلائی۔ کھجگ انتم پتج تت کایا ویکھے مندر، ہٹ و نجارا پھیری پائی۔ کوڑی کریا توڑے جندر، نام ہتھوڑا ایک لائی۔ سرشٹ سبائی کرے کھنڈر، کھنڈ کھنڈ اپنی ونڈ ونڈائی۔ گر سیکھاں میل ملائے اندرے اندر، سرت شبد کرگڑائی۔ منوآ من نہ بھوے بندر، وہ دشانہ اٹھ اٹھ دھائی۔ پائے ڈوری ڈوگھی کندر، اپنے ہتھ رکھے وڈیائی۔ اُچے ٹلے لاہے گورکھ مچندر، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھجگ تیری انتم ور، گرگھ ساچے لئے ترائی۔ گرگھ ساچا تاریا، تارنہار زرنکار۔ گرگڑ پتج مات سواریا، بھوجل کرے پار۔ مانس جنم نہ آئے ہاریا، جس پایا دھر دربار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ سچے لئے ابھار۔ گرگھ سبجن سرب گنوت، سنگر پورا آپ بنائیدا۔ ناری ز ایک رنگ چڑھائے بسنت، ناری پُرش ونڈ نہ کوئے ونڈائیدا۔ سنگر دوارے ایک سنگت، دوجا روپ نہ کوئی دکھائیدا۔ ایک بھکھیا منگے منگت، نام بھچھیا جھولی پائیدا۔ لیکھا جانے جوں گر نانک انگد، انگیکار آپ کرائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے ویکھ دکھائیدا۔ گرگھوں دُکھ نوار، دُکھ سکھ وچ سائی۔ کرپا کر آپ کرتار، کوڑی کریا دئے اٹھائی۔ صفا اٹھے پلچھ وچ سنسار، مایا ممتا رہن نہ پائی۔ گنپت گنیش نہ کوئی ادھار، برہما وشن شو کوئے نہ سیس جھکائی۔ در کھولے اک زرنکار، چار ورنناں کرے پڑھائی۔ اوچاں نیچاں اک گھر بار، بچھنڈ دوارا اک سہائی۔ پُرکھ اکال کرے پیار، سرشٹ سبائی پتا مائی۔ گر سیکھ سبجن سوہن سچ دربار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھجگ تیری انتم ور، جن بھگتاں دیوے ساچا ور، جگت دلدر دیوے کٹ، ذئی دویتی میٹے پھٹ، رتی رت آپ رنگائی۔ رتی رت رنگ چاڑھے گوڑھے، اتر کدے نہ جایا۔ پتھر سنگھڑ بنائے مورکھ موڑ، جس سر اپنا ہتھ لکایا۔ ہر جن بخشے ایک دھوڑ، چرن چرنودک تلک لگایا۔ ناتا توڑے کوڑو کوڑ، سچ سمگری، اک اک دکھایا۔ آسا منسا

کرے پور، جو جن سرنائی آیا۔ منمکھاں توں وسے دُور، مکھ اپنا پردہ پایا۔ گرکھاں آگے حاضر حضور، جگ جگ رُوپ انُوپ وٹایا۔ سرب کلا آپے بھرپور، سمرتھ پُرکھ اپنا ناؤں دھرایا۔ جگت وکارا کرے چور، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سکھ اپنی سیج سہایا۔ گر سکھ سیج سہاوانی رنگیلا پنگ، لوہار ترکھان نہ کوئی بنایا۔ پاربرہم پر بھ چاڑھے اپنا رنگ، رنگنہار ایکا ماہیا۔ اُپر بیٹھ سورا سربنگ، اپنی سیجا آپ سہایا۔ شبد اگمی اک مردنگ، نرگن اپنا آپ وجایا۔ گرکھاں کولوں منگے منگ، سیج پریتی وڈ وڈیایا۔ ہوندھڑک دسم دواری لنگھ، ادھ وچکار نہ کوئی لٹکایا۔ ترے گن مایا نہ مارے ڈنگ، پنچ چور نہ کرن لڑایا۔ سکھمن ناڑی نہ اندھیرا اندھ، ایڑا پنگل نہ مکھ بھوایا۔ سننگر پورا گر سکھ تیرا آپ مکائے پندھ، آوٹا جانا لیکھے لایا۔ مدراماس تجایا رسنا گند، گھر میلا سیج سہایا۔ جوت نرنجن چاڑھے چند، سورج چن مکھ شرمایا۔ اٹھے پہر پرمانند، نج رس اپنا آپ دکھایا۔ خوشی کرائے بند بند، بندی خانہ توڑ ساچے گھوڑ لئے چٹھایا۔ رسنا گائین بتی دند، جہوار سنارس دھیایا۔ آپے ڈھاہے بھرماں کندھ، ذئی دویتی رہن نہ پایا۔ جس جن گایا سوہنگ سہاگی چھند، جنم مرن وچ نہ آیا۔ تخت سلطان سری بھگوان ہو مہربان آپ سہائے اپنا پکھ، آسن سنگھاسن کھیل تماشن پر تھی آکاشن سو بھاپایا۔ گرکھاں کٹے بھکھ ننگ، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جگت جنم جگ دھرائے، کلجگ انتم لئے ملایا۔

★ ۱۷ بھادروں ۲۰۱۷ بکرمی صوبیدار رام سنگھ دے گرہ گوال ٹولی مکان نمبر ۳۸۶ فرور پُر چھاؤنی ★

سو پُرکھ نرنجن گن ندھان، ہر وڈ وڈی وڈیایا۔ ہر پُرکھ نرنجن والی دو جہان، اگم اگمرا کھیل کرائیا۔ ایکنکارا رکھائے سیج نشان، در گھر ساچے آپ جھلایا۔ آد نرنجن نور مہان، جوتی جوت ڈگمگایا۔ ابناشی کرتا آپ سہائے سیج مکان، سچکھنڈ دوارا سو بھاپایا۔ سری بھگوان وڈ دانا دانی دان، دیونہار اک اکھوایا۔ پاربرہم سنے سنائے دھر فرمان، حکمی حکم آپ جنایا۔ کرے کھیل ہوئے نگہبان، نر ویر اپنا بل آپ دھرایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد آنت اک وڈیایا۔ سو پُرکھ نرنجن شاہ سلطانا، تخت تاج آپ سہا میندا۔ سچکھنڈ دوار وسے سیج مکانا، درگاہ ساچی آسن لائیندا۔ رُوپ رنگ نہ ریکھ کوئی

وکھانا، انھو پرکاش آپ کرائیندا۔ حکمی حکم سنائے سچ ترانہ، دُھر ترانہ آپ جنائیندا۔ ایک راگ ایک گانا، راگ انادی آپ وجائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، در گھر ساچا اک اپائیندا۔ در گھر ساچا آپ اپایا، آپے اپنا آسن لائیا۔ اک اکل کھیل کھلایا، کھیلنہار دس نہ آئیا۔ نرگن اپنا ناؤں دھرایا،
 نہ مرے نہ جائیا۔ تھر دربار آپ کھلایا، محل اٹل اچل سو بھاپائیا۔ کملاپاتی دیپک اک رہیا جگایا، تیل باقی نہ کوئی رکھائیا۔ ساچی ہائی اک کھلایا، وست
 اموک اک ورتائیا۔ سرب کلا سمر تھ آپ اکھوایا، عقل کل ہر رگھرائیا۔ اپنی کھانی اپنا بھنڈارا آپ دکھایا، آپے مندر رہیا سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، ہر مندر ڈیرہ لائیا۔ ہر مندر ہر سہاونا، پاربر ہم بے آنت۔ اپنی قیمت کرتا آپے پاون اڈ جگاد مہما آگنت۔ اپنا تھان آپ سہاونا، آپے
 ہوئے سو بھاؤنت۔ اپنا رُپ آپ پرگٹاونا، آپے کھیلے کھیل ناری کنت۔ آپے ساچی سچ ہنڈھاونا، آپے چاڑھے رنگ بسنت۔ آپے سگلا سنگ نبھاونا، آپے
 لیکھا جانے آد آنت۔ آپے جگ جگ رُپ دھراونا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک وسائے ساچا گھر، در گھر ساچا اک سہنت۔ در گھر
 ساچا ہر سہائیندا، سو بھاؤنت گھر گمبھیر۔ ست پُرکھ ست ستوادی اپنا آسن لائیندا، آد جگادی ٹھانڈا سیر۔ تتوت نہ کوئی دکھائیندا، نہ کوئی بستر پہنے چیر۔
 نرگن جوت اک جگائیندا، چوٹی چڑھیا اک اخیر۔ شبد ناد دُھن لائیندا تریا راگ سنائے پیرن پیر۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا
 آپے کھول، پُرکھ آگما آپے بول، آد جگاد نہ جائے ڈول، اڈل اپنا ناؤں دھرائیندا۔ سچکھنڈ دوارا کھولیا، کرپا گن ندھان۔ نرگن اندر وڑ وڑ بولیا، جودھا
 سوربیر بلی بلوان۔ آپے بنیا ساچا تولیا، تولنہار دو جہان۔ آپے بنے سچ وچولیا، نرگن نرگن ہو پردھان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ
 دوارا سو بھاؤنت، آپ سہائے ہر ہر کنت، دوسر اور نہ کوئی جنائیا۔ سچکھنڈ دوار سہائیندا، پاربر ہم پر بھ بے پرواہ۔ نرگن اپنا آسن لائیندا، دیپک جوتی جوت
 جگ۔ نورو نور ڈگمگائیندا، نرور کھیل رہیا کھلا۔ اکال مورت آپ پرگٹائیندا، رُپ رکھ نہ رہیا جنا۔ ساچے تخت چرن لکائیندا، شاہو بھوپ بنے سچا پاتشاہ۔
 ست پُرکھ نرجن ساچی کار کمائیندا، الکھ اگوچر آگم اتھاہ۔ سچ نشانہ آپ جھلائیندا، آگم آگمرا اپنے ہتھ لکا۔ اپنی ونڈن آپ ونڈائیندا، آپے کرے سچ نیاں۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہ۔ بے پرواہ ہر نرکارا، نرور اپنا کھیل کھلائیندا۔ ساچے تخت بیٹھا سچ سرکارا، تخت تاج

آپ سہا ئیندا۔ رچیا کاج پروردگارا، نور الہی نور سہا ئیندا۔ مقامے حق حق کرے پیارا، لاشریک کھیل کھلا ئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر ساچا آپ وڈیا ئیندا۔ تھر گھر وڈا وڈا وڈیا ئے، مہما اکھ کتھی نہ جانی۔ سو پُرکھ زرنجن آسن لائے، ہر پُرکھ زرنجن سو بھاپایا۔ اینکارا ویکھ وکھائے، آد زرنجن کرے رُشنا ئیا۔ سری بھگوانا پردہ لائے، ابناشی کرتا دیا کمائی۔ پاربرہم پر بھ پئے سرنائے، اپنا سیس جگدیش آپ جھکائی۔ رُپ رنگ نہ کوئی وکھائے، ریکھ بھیکھ نہ کوئی وٹائی۔ سچکھنڈ دوارا اک سہائے، چھپر چھن نہ کوئی بنا ئیا۔ دیا باقی اک جگائے، کنت کنتوہل ڈمگائی۔ ساچی ہاٹی اک کھلا ئے، ونج ونجارا بھیونہ رانی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اکلایکارا، کرے کھیل اگم اپارا، زرنجن زرویر اُپجائے ساچی دھارا، دھار دھار ونج سما ئیا۔ اپنی دھار سما ئین، پاربرہم بے آنت۔ آپے کھیلے کھیل زرائن، سری بھگوان صاحب گنوت۔ آپے جوت جگائے اک اکا لین، ابناشی کرتا مہما اگنت۔ اپنا دیپ پرگٹائے اک جوا لین، آد زرنجن ساچا کنت۔ آپے ساچا دھام سہا لین، ایکا اینکارا آد آنت۔ آپے لیکھا جانے دو جہا ئین، ہر پُرکھ زرنجن سرب گنوت۔ آپے درگاہ ساچی دھام سہا لین، سو پُرکھ زرنجن آد آنت۔ ست پُرکھ زرنجن اپنی آپ کرے پرتپا لین، آپے کرے اپنی منت۔ سو پُرکھ زرنجن در سہاونا، دیناں ناتھ وڈی وڈیا ئیا۔ سچکھنڈ دوارا سو بھاپاونا، سو پُرکھ زرنجن جوت جگائی۔ تھر گھر ساچا ایکا رنگ رنگاونا، ہر پُرکھ زرنجن سیو کمائی۔ اینکارا ناد انادی اک وجاونا، تریا راگ آپ سنا ئیا۔ آد زرنجن ڈمگاون، سورج چن نہ کوئی چڑھائی۔ ابناشی کرتا رُپ وٹاونا، زربھو اپنا ناؤں دھرائیا۔ سری بھگوان سنگ نبھاونا، نہ مرے نہ جانی۔ پاربرہم پر بھ اپنا کھیل کھلاونا، مات پت نہ کوئی بھین بھائی۔ اک اکلای سے سچ محلہ اُچ اٹلا آپ سہاونا، آپے بیٹھا سچ وچھائی۔ شاہ پاتشاہ بے پرواہ آپ اکھواونا، شہنشاہ کرے سچی پاتشاہیا۔ زرنجن رُپ ملاح آپ بناونا، ست پُرکھ سہج سکھدائی۔ اپنی دشا اپنی کوٹ ویکھ وکھاونا، چار کُٹ نہ ونڈ ونڈائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوار سہنجنا، جوت جگائے آد زرنجنا، آد پُرکھ وڈی وڈیا ئیا۔ آد پُرکھ ناد اناد، ایکا رنگ سہا ئیندا۔ کھیلے کھیل آد جگاد، جگ جگ ویس دھرائیندا۔ لیکھا جانے برہم برہما، پاربرہم اپنا سیس سہا ئیندا۔ شبد جنائی بودھ اگادھ، تھر گھر ساچے آپے گائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا آپ وڈیا ئیندا۔ سچکھنڈ دوارا کھیل اپارا، پر م پُرکھ آپ کرائیا۔ زرنجن دیا کر اُجیارا، کملا پاتی

جوت جگایا۔ رُوَس نہ کوئی ستارا، منڈل منڈپ نہ کوئی رُشنائیا۔ گگن گگنتر نہ کوئی اکھاڑا، لوآں پُریاں رچن رچایا۔ وِشنوں سِج نہ ساگو پانگ کوئی ہلارا، سہنسرمکھ باسک رسنا کوئی نہ گایا۔ برہم برہم نہ کرے پسارا، چار وید نہ کوئی پڑھایا۔ شکر ہتھ ترسول نہ پھڑے کٹارا، باسک تشکانہ گل لٹکایا۔ کروڑ تیتیسنا نہ کوئی اکھاڑا، سُرپت راجا اند نہ سوبھاپایا۔ گن گندھرب نہ گائے وارا، کز بچھپ نہ ناچ نچایا۔ زمیں اسمان نہ کوئی ادھارا، دھرت دھول نہ کوئے اُپایا۔ جل بنب نہ کوئے ادھارا، سُمند ساگر نہ کوئے دکھایا۔ ترے گن مایا نہ کوئے بھنڈارا، لوک مات نہ کوئے ورتایا۔ پنج تت نہ کوئی اُجیارا، اپ تیج وائے پر تھی آکاش جوڑ نہ کوئی جڑایا۔ نہ کوئی مات پُت سُت دُلارا، بھین بھائی ساک سین نہ کوئی اکھوایا۔ نہ کوئی شاہ سلطان دسے دارا، راج راجان نہ کوئی بنایا۔ سیس تاج نہ کوئی دستارا، حکمی حکم نہ کوئی ورتایا۔ گر پیر نہ کوئی اوتارا، کنچن گڑھ نہ کوئی دکھایا۔ رسنا جہوانہ کوئی ہلارا، بتی دند نہ کوئی ہلایا۔ من مت بدھ نہ کوئی دوارا، زِگن ونڈ نہ کوئی ونڈایا۔ لکھ چوڑاسی نہ کوئے پسارا، اُتبھج سیتج جیرج انڈ نہ روپ پرگٹایا۔ چار کھانی نہ کوئے ہلارا، کھتری براہمن شوڈر ویش نہ کوئے اکھوایا۔ چار بانی نہ کوئے جیکارا، پراپسنتی مدھم بیکھری اُچی کوک نہ کوئے سٹنایا۔ چار جگ نہ کوئے اکھاڑا، شستر بستر نہ کوئے سہانیا۔ تیر تلوار ٹنگ نہ رکھے کوئے نکھی دھارا، چند پرچنڈ نہ کوئے چکایا۔ چتر بھج نہ کوئے زاکارا، آد شکت نہ روپ وٹایا۔ اُشبھج نہ کرے پکارا، سنگھ آسوار نہ کوئے بنایا۔ رام کرشن نہ کوئی اوتارا، جنک پُتری نہ کوئے ویاہیا۔ سخیان منگلچار نہ کوئے سنسارا، مگند منوہر روپ نہ کوئے وٹایا۔ عیسیٰ موسیٰ نہ کوئے ہلارا، کالا سوَسا نہ کوئے رنگایا۔ نانک گوہند نہ کرے کوئے پکارا، پُرکھ اکال کوک کوک نہ کوئے سٹنایا۔ آد جُگادی اک اِکلا ایکنکارا، سچکھنڈ دوارے بیٹھا سوبھاپایا۔ آپے پائے اپنی سارا، دُو جاسنگ نہ کوئے دکھایا۔ تیجا کھولے نہ کوئے کوارا، چو تھے پد نہ کوئے بہایا۔ پنچم لے نہ میت مُرارا، چھویں گھر نہ دئے صلاحیا۔ ستویں ست ستوادی نہ کرے کوئے پکارا، اٹھ تت نہ رنگ رنگایا۔ نو در نہ ہوئے خوارا، لکھ چوڑاسی جیو واسنا نہ وِج بھرائیا۔ آتم آتر نہ کرے کوئی وچارا، برہم روپ نہ کوئی پرگٹایا۔ انحد شبد نہ کوئے دھکارا، دُهن آتمک نہ کوئے سٹنایا۔ امرت جام نہ ٹھنڈا ٹھارا، نخبھر جھرنانہ کوئے جھرائیا۔ سکھمن ٹیڈھی نہ دسے غارا، ایڑاپنگل نہ بیٹھا تاڑی لایا۔ میرو ڈنڈ نہ کرے پکارا، ہڈ ماس ناڑی رت نہ کوئی میلا میل ملایا۔ بوئد رکت نہ کوئے آدھارا،

ناری کنت نہ سنگ رکھایا۔ پتا پوت نہ کوئے پیارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی اک اگلا آپے وسے سچ محلہ، سچکھنڈ دوارے جوت جگایا۔ جوت اُجالا ہر گوپالا، گوہند اپنا ناؤں دھرائیندا۔ دیناں ناتھ دین دیا، اپنا کھیل کرے زالا، زرگن دھارا آپ چلائیندا۔ آپے پت آپے ڈالا، آپ بھل بھلوڑی دیکھے دو جہانا، دو جہاناں والی آپ اکھوائیندا۔ آپے وسے سچکھنڈ سچی دھر مسالہ، آپے شاہ آپے کنگالا، شاہ پاتشاہ آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا بھو کھلائیندا۔ سچکھنڈ دوارا بھو کھلاؤنا، پُرکھ اگڑا اگڑی کار کرائیا۔ ست ستوادی اپنا رنگ آپ رنگاؤنا، رنگ رنگیلا ایک ماہیا۔ چاروں کنت بند کراؤنا، اتر پورب پچھم دکھن دشانہ کوئے گنایا۔ چار دیوار نہ کوئے بناؤنا، اُپر چھن نہ کوئے چھہایا۔ دیا باقی نہ کوئے کھاؤنا، زرگن جوت کرے رُشانیا۔ اک اکانتی اپنا آسن لاؤنا، اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ تخت تاج پر بھ آپ سہاؤنا، اپنی بنت آپ بنایا۔ ساچا گھاڑن گھر آپ اپنا ویکھ وکھاؤنا، نیز لوچن نین نہ کوئے گھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی ونڈن آپ ونڈایا۔ ساچے تخت بیٹھ بھگوان، اپنی ونڈ ونڈاییندا۔ سٹح پر کاس جوت مہان، نور نورانہ ڈمگائیندا۔ ست پُرکھ زرنجن دیکھے مار دھیان، اپنی رچنا آپ رچائیندا۔ اپنا رنگ رُپ مہان، مہربان آپ وٹائیندا۔ لال گُلالا کھیلے کر دھیان، کنچن اپنا میل ملائیندا۔ سوہا رنگ کرے پردھان، چٹی دھار دھار بٹھائیندا۔ پیلا رنگ اک نشان، نیلی دھاروں دھار کرائیندا۔ کالا عقل کلا بھگوان، زرگن اپنی کھیل کھلائیندا۔ سٹاں میلا سچ جہان، درگاہ ساچی آپ سہائیندا۔ ست رنگ نشانہ گن ندھان، سچکھنڈ دوارے آپ جھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تخت آسن سو بھاپائیندا۔ بھوپن بھوپ وڈ وڈ راجا، پاربرہم اک اکھوائیندا۔ ست سرُپ رچیا کاجا، لیکھا لیکھ نہ کوئے لکھائیندا۔ شبد اگئی مارے واجا، در دربان آپ اکھوائیندا۔ آپے اپنا سازن سازا، آپے حکم چلائیندا۔ آپے اندر باہر پھرے بھاجا، گپت ظاہر کھیل کھلائیندا۔ آپے شاہ آپے نوابا، آپے رعیت رُپ وٹائیندا۔ آپے آسو آپے آسن آپے چرن لکائے وچ رکابا، شاہ آسوار اپنا ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا حکم آپ سنائیندا۔ ساچا حکم ہر کرتار، اپنا آپ سنایا۔ پنچم مکھ تاج کرنا تیار، درگاہ ساچی گھاڑت آپ گھڑایا۔ چارے مکھ چار دیوار، چاروں کنت بند کرائیا۔ پنجواں مکھ آپ کرتار، زرگن اپنا لئے گھلایا۔ تخت نواسی بن سیکدار، سو پُرکھ زرنجن کرے سچ سچی شہنشاہیا۔ چاروں

کُنٹ دے ہلار، چارے مکھ مکھ صلاحیا۔ چارے اندر کر پیار، ساچا مندر ویکھ وکھانیا۔ سو پُرکھ زرنجن کھیل نیار، اپنی کل آپ ورتانیا۔ اپنی ونڈ ونڈے اپر اپار، ونڈنہارا دس نہ آتیا۔ زراکار روپ کرے ساکار، زرگن سرگن آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل آپ کھلایا۔ کھیل کھلائے ہر بھگونت، اپنا روپ آپ پرگٹائیندا۔ اپنی مہما جانے آد انت، دوسر بھيو کوئے نہ پائیندا۔ درگاہ ساچی دھام سہنتا اک بسنت، سو بھاونت چرن ٹکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنچم مکھ آپ صلاحندا۔ پنچم مکھ بنت بنائے، سنگر پورا بے پرواہیا۔ چارے مکھ آپ لگائے، چارے بانی راگ الایا۔ چارے ویداں دئے لکھائے، برہم پاربرہم پڑھایا۔ چارے جگ ونڈ ونڈائے، چار ورن رہے سرنایا۔ چار یاری مول چکائے، لیکھ مات رہے نہ رایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچم مکھ تاج آپ بنایا۔ پنچم مکھ گھریا گھاڑ، پُرکھ ابناشی سیو کمائیندا۔ ساچے تخت سوہے ساچا لاڑ، درگاہ ساچی سو بھا پائیندا۔ سیوک سیوا کرے آپ کرتار، در درویش دربان اکھوائیندا۔ بھوپ شاہ بنے زریش، زرویر اپنا ناؤں رکھائیندا۔ مچھ داہری نہ دسے کیس، سیس جگدیش نہ مونڈ ٹڈائیندا۔ اک اکلڑا کرے اولڑا ویس، ویس انیکا روپ پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، درگاہ ساچی دھام سہائیندا۔ پنچم مکھ کرتیار، ہر سنگر ہتھ اٹھائیندا۔ سچکھنڈ دوارا کھول کوڑا، اپنے اندر آپے آئیندا۔ آپے تخت بیٹھ سچی سرکار، آپ اپنا حکم چلائیندا۔ آپے دوئے جوڑ کرے نمسکار، نیوں نیوں اپنا سیس جھکائیندا۔ آپے اپنی تیج لئے سوار، ساچا مکٹ سیس ٹکائیندا۔ کھڑگ کھنڈا نہ کوئے کٹار، تیر کمان نہ ہتھ اٹھائیندا۔ جو دھا سور پیر نہ کوئے نال بلکار، سگلا سنگ نہ کوئے رکھائیندا۔ اک اکلار پسا، سچکھنڈ دوارے ویکھ وکھائیندا۔ سوہے تاج سچی سرکار، زرگن ساچا آپ سہائیندا۔ پنچم مکھ اپر اپار، سو پُرکھ زرنجن آپ پرگٹائیندا۔ حکمی حکم کرے ورتار، دھر فرمانا آپ سٹائیندا۔ وشن روپ کرتیار، وشن جوت آپ جگائیندا۔ آپے کولا امرت بھر بھنڈار، بھل نا بھی آپ کھلاییندا۔ آپے اندروں آئے باہر، آپے بھورا گونج گنجائیندا۔ آپے پاربرہم برہم ہو تیار، ایش جیو اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ آپے پر ماتم آتم کھیل نیار، لوک مات ویکھ وکھائیندا۔ آپے شکر سن اگمی دھواں دھار، اپنا ایشٹ آپ جنائیندا۔ آپے تنان میلا کرے کرتار، آپے اپنا مکھ چھپائیندا۔ آپے بن بھنڈاری بھنڈار، ساچی دست آپ اپائیندا۔ ترے گن مایا کر پیار، وشن برہما شو جھولی پائیندا۔ لکھ چوراسی تن شنکار، کایا

گڑھ آپ بنائیں۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک تخت تاج سہائیں۔ تخت تاج سہائیں، ہر سَنگَر دینِ دِیال۔ درگاہ ساچی سو بھاپائیں،
 زِگن جوت پُرکھ اکال۔ اپنا بل آپ وکھائیں، آد جگاد کرے پرتپال۔ اپنے سپس آپ سہائیں، جگدیش چلے اولڑی چال۔ ساچا تاج آپ کائیں، پاربرہم
 پر بھ گھالن گھال۔ کال مہاکال در دُرکائیں، بیٹھ سچھنڈ سچّی دھر مسال۔ اپنا ناؤں آپ دھرائیں، ناؤں زرنکارا حق حلال۔ اک جیکارا بول سہائیں، سو پُرکھ
 زرنجن ہو اجیار۔ پہلا کھڑا اپنا آپ کھلائیں، اک لکارا دیوے مار۔ برہم رُپ انوپ پرگنائیں، آپے بنے سچ دلال۔ برہما وشن میل ملائیں، شکر اٹھائے
 ساچا لال۔ تیاں اپنا رُپ جنائیں، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا سپس تاج دھر، درگاہ ساچی آپ سہائیں۔ برہمے وشن شو ہر درس
 دکھایا، پنچم تاج سپس ہر رکھ۔ زِگن اپنا رُپ پرگٹایا، تھر گھر ساچے ہو پرتکھ۔ انبو اپنا پرکاش جنایا، آپ اپنا کر کر وکھ۔ شوم شکتی آپ پرگٹایا، آد
 شکت اکھٹا لکھ۔ چتر بُج رُپ وٹایا، اپنا مارگ آپے دس۔ اپنا گوجھ کھلایا، تیر نرالا مارے کس۔ وشن نیوں نیوں سپس جھکایا، مانہارا ایکارس۔ برہما نیتر نیر
 وہایا، تیرا وچھوڑا اندھیری زین مس۔ شکر کھلڑے کیس وکھایا، تیرا در نہ ملے نس نس۔ توں داتا بے پرواہیا، ہوں سیوک تیرے چرن رہے جھس۔
 ساچی بھچھیا جھولی پایا، ساڈی پوری کر آس۔ در بھکھاری بنکے منگن آیا، سَنگَر پورے شاہو شاہاش۔ تیری منڈل راس ویکھ وکھایا، نہ کوئی پر تھمی نہ کوئی
 آکاش۔ سورج چن نہ کوئی چڑھایا، نہ کوئی جنگل نہ کوئی پر بھاس۔ اک اکلا ڈیرہ لایا، سچھنڈ دوارے کھیل تماش۔ تیرے سپس تاج سہایا، آد جگاد نہ ہوئے
 وناس۔ ایک تیرا درشن پایا، دوجی دست نہ کوئی پاس۔ رت رتڑی نہ کوئی وکھایا، گھڑی پل برس نہ ماس۔ دوس زین ونڈ ونڈایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، ہوں سیوک چاکر داسی داس۔ سَنگَر پورا دیا کمائیں، برہما وشن شو کرے پیار۔ ایک ایک کھلی کھم سہائیں، ہر بھانا ورتے وچ
 سنسار۔ ترے گن تیری جھولی پائیں، رجو طمو ستو کر شدگار۔ لکھ چوراسی بھانڈے آپ گھرائیں، پنچ تت وستو دیوے ڈار۔ پنچ دس ایکارنگ رنگائیں، پنچ پنچ
 کرے جیکار۔ پنچ تن میل ملائیں، من مت بدھ دے ادھار۔ نو دوارے کھول کھلائیں، آسا ترسنا بھرے بھنڈار۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نال
 رلائیں، جھوٹھ جوٹھ کر پسا۔ مایا ممتا جھولی پائیں، ہوئے ہنگتا گڑھ ہنکار۔ بھگھانگا آپ پھرائیں، من منو آ کر خوار۔ گھر گھر وچ آپ سہائیں، باڈی بن

سچی سرکار۔ ساچے تخت آسن لائیندا، نرگن جوت کر اُجیار۔ برہم اپنا رُوپ پرگٹائیندا، برہے تیری پاوے سار۔ وشنوں گھر گھر رزق پُچائیندا، دیونہار آپ کرتار۔ شکر جو گھڑیا بھنّ وکھائیندا، مارنہارا ڈاڈی مار۔ تئان وچولا کھیل کھلائیندا، بولے شبد نام جیکار۔ دُھر دا تولا آپ ہو جائیندا، ساچا کٹدا کرتار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا ورتے سچ ورتار۔ سنگر بھانا ہر سمجھائیندا، کر کرپا گن نِدھان۔ وشنوں تیری سیوا لائیندا، لوک مات کر پردھان۔ برہے تیری ونڈ ونڈائیندا، برہم رُوپ سری بھگوان۔ شکر ہتھ ترسول رکھائیندا، اٹھے پہر نگاہان۔ سنجگ تریتا دواپر کلجگ تیری جھولی پائیندا، ایکا چوکڑا جگت نشان۔ گر پیر اوتار تیری گود بہائیندا، لے کے آون دُھر فرمان۔ ساچے سنتاں کنت ملائیندا، اک اِکلا نوجوان۔ بھگتاں بھگتی اک درڑائیندا، آتم بھچھیا دیوے دان۔ گرگھ ساچے آپ جگائیندا، آلس نندرا ناتا توڑ جگت جہان۔ گر سکھ سجن ویکھ وکھائیندا، نرگن سرگن ہو پردھان۔ جگ جگ اپنا رُوپ دھرائیندا، کرے کھیل والی دو جہان۔ نو نو چار گیڑا اپنے ہتھ رکھائیندا، چار وید نہ کرن پچھان۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ایکا دیوے دُھر فرمان۔ دُھر فرمانا ہر جنائیندا، پُرکھ ابناشی بول جیکار۔ وشن تیرا بنس سہائیندا، بنس بنسا کرتار۔ برہما تیری برہم بند اُچائیندا، نادی سوت کر شنگار۔ شکر تیرا بل وکھائیندا، بل دھارے آپ کرتار۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ کھیل کھلائیندا، لیکھا جانے ترتالی لکھ بیس ہزار۔ باون رُوپ آپ پرگٹائیندا، لوک مات لئے اوتار۔ رام راما آپ اکھوائیندا، دُشت ہنکاری کرے خوار۔ کاہنا کرشنا کنسا کیسا پکڑ آپ گرائیندا، ناتا توڑ جیو گوار۔ عیسیٰ موسیٰ ڈنک و جائیندا، بیس پیسا کوک کرے پکار۔ نانک نرگن میل ملائیندا، نرگن اشٹ پُرکھ اکال۔ گوبند سورا سور پیر ناؤں دھرائیندا، جگت جہانا بن دلال۔ کلجگ ویلا اتم آئیندا، سرشٹ سبائی کھائے کال۔ چار گنٹ اندھیرا چھائیندا، نہ کوئی کرے پر تپال۔ ناری نار و بھچار کمائیندا، سنت کنت نہ کوئی پیار۔ آتم سیجانہ کوئی ہنڈھائیندا، گھر گھر کام کرودھ وڑیا چنڈال۔ جوتی دپیک نہ کوئی جگائیندا، کایا سیجا وسے دھر مسال۔ گھر شبد نہ کوئی لائیندا، گیت گوبند نہ گائے سکھال۔ امرت جام نہ کوئی پائیندا، اٹھسٹھ تیرتھ رہے نہال۔ کایا مائی پونج نہ کوئی پُچائیندا، چکڑ بھریا جیو جہان۔ سادھ سنت نہ کوئی بچائیندا، جھوٹھی رسنا کرن گیان۔ آتم رام نہ کوئی دسائیندا، برہوں مارے نہ کوئی بان۔ نام بنسری نہ کوئی و جائیندا، نظر آئے نہ ساچا کاہن۔ گھنٹیا راس نہ کوئی نچائیندا، سخیاں جنگل

ملے نہ آن۔ کلجک پر بھاس انتم ڈیرہ ڈھانیندا، مٹھرا گوکل نہ کوئی نشان۔ کھانی بانی سرب الاینیدا، پائے پد نہ کوئی نربان۔ نام ست نہ کوئی گائیندا، کلجک کاگ وشتاکھ رکھان۔ آتم برہم نہ کوئی جنائیندا، ملے میل نہ سری بھگوان۔ ساچے مندر ہر کا درس کوئی نہ پائیندا، بھرے بھلے جیونادان۔ بجر کپائی توڑ نہ کوئی چڑھانیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہما وشن شو اپنی دسے اک پچھان۔ برہمے وشن شو دے دلاسا، سنگر دیا کمائیا۔ نو نو چار کھیل تماشا، ترے گن وندن وند وندائیا۔ گگن گگنتر پاوے راسا، آکاش پرکاش روپ وٹائیا۔ انتم پوری کرے آسا، جگت نراس نہ کوئی بنائیا۔ پنچ تت ویکھے کایا کاسہ، کون کھپری ہتھ اٹھائیا۔ تول تولنہارا تولہ ماشہ، رتی رت آپ ٹلائییا۔ لیکھا جانے پون سواسا، ساس گراس اپنے وچ ٹکائییا۔ آد جگاد نہ کدے وناسا، ابناشی کرتا اپنا ناؤں دھرائیا۔ انتم کرے بند خلاصا، بندی توڑے بندھن رہے نہ پھاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیاں وچولا آپے بن، اپنا لیکھا دے سمجھایا۔ لیکھا ہر سمجھایا، کر کرپا گن ندھان۔ ویلا انتم دے سہایا، لوک مات ہو پردھان۔ لہنا دینا دے چکایا، مول رہے نہ کوئی نشان۔ انت کنت لے گل لایا، نار سہاگن کر پچھان۔ وشنوں تیرا جوڑ جڑایا، ناتا جوڑے آپ بھگوان۔ برہمے تیرا روپ دکھایا، ہنگ برہم اک نشان۔ شکر تیرا تخت سہایا، تیرا لیکھا چکاوے آن۔ کروڑ تیتیسارہن نہ پایا، سُرپت راجا اند منگے چرن دھیان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا دسے سچ نشان۔ سچ نشانہ ہر سمجھائے، تیاں ایک مت جنائیا۔ نو نو چار گپڑا آپ دوائے، دیونہار دس نہ آئییا۔ گر پیر اوتار سادھ سنت سیوالائے، جگ جگ اپنی کار کرائیا۔ کرم دھرم جرم اپنے لیکھے لائے، ورن برن وند وندائیا۔ ساچی سرن اک رگھرائے، ایک اشٹ دیو لکھ اھیو منائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، انتم لیکھا دے دکھائیا۔ کلجک ویلا انتم آؤنا، پُرکھ ابناشی کھیل کھلاونا۔ نرگن نر ویر نر ہر جامہ پاؤنا، جوتی جوت دیپ جگوانا۔ مات پت نہ کوئے بناؤنا، گودی گود نہ کوئے سہاونا۔ پنچ تت نہ کوئے رکھاؤنا، دس دس ماس نہ گر بھ تپاونا۔ ان جل نہ پان کراؤنا، آسا ترسانہ کوئے پرگٹاونا۔ ناری کنت نہ کوئے ہنڈھاؤنا، پتر دھپیاں نہ کوئی دکھاونا۔ رنگ بسنت نہ کوئے چڑھاؤنا، جوتی رنگ نہ کوئے چکاونا۔ گولی بن نہ سیو کماؤنا، در در پھیری کوئی نہ پاونا۔ ایک اپنا نام دھراؤنا، ساچا ڈنک آپ وجاونا۔ کل کاتی کوڑ گڑیارا میٹ مٹاؤنا، ساچا مارگ اک دکھاونا۔ نہہکنا ناؤں دھراؤنا، شاہو بھوپ آپ ہو جاونا۔ اپنا پردہ آپے لاہنا، کھ

نقاب نہ کوئی پاونا۔ دو جہاناں جہاز آپ چلاؤنا، ایکا چچو نام رکھاونا، راج راجاناں شاہ سلطاناں تختوں لاہنا، سیس تاج نہ کوئی ٹکاونا۔ لکھ چورا سی بندر گھر گھر
نچاؤنا، کلج ڈورو ہتھ رکھاونا۔ گرگھ ورلے درس دکھاؤنا، پورب جہاں ویکھ وکھاونا۔ وشنوں تیرا ناؤں پرگٹاؤنا، تیری سیوا اک جناونا۔ کایا چولا تیرا ناؤں
دھراؤنا، شبد انمول وچ سماونا۔ برہم بھولا پھڑ اٹھاؤنا، پاربرہم ویکھ وکھاونا۔ شکر انگڑائی لے لے آؤنا، ویلا آنت آپ سمجھاونا۔ تنناں ایکا حکم سناؤنا، اُبھل گر
آپ الاونا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، شبدی شبد آپ سناونا۔ برہم وشن شو کر نمسکار، دوئے جوڑ پئے سرناٹیا۔ کون ویلا
وقت سوہے وچ سنسار، نرگن نور کرے رُشناٹیا۔ کون روپ ورتے ورتائے ایکنکار، لکھ چورا سی ویکھ وکھاٹیا۔ کون جوت جگے نرنکار، نرگن نرویر اپنا ناؤں
دھراٹیا۔ کون ہوں کرے پیار، تیرا میرا رہن نہ پائیا۔ کون وشنوں وشنو لے داتار، واستک اپنا روپ درسائیا۔ کون پاربرہم برہم کرے اپنی کار، ساچی
ناری کنت پرناٹیا۔ کون روپ کرے شنکار، کون نین نین کون مٹکائیا۔ کون روپ کرے پیار، اپنیاں بھجاں آپ اٹھاٹیا۔ کون شکر دے ہلار، سنسا ساگر
دے مٹکائیا۔ کون کایا گاگر مارے مار، ہتھ ترسول اک وکھاٹیا۔ کون نرمل کرم کرے اُجاگر بیڑا جائے تار، ونجھ مہانا کون لگائیا۔ کون کوٹے پرگٹ ہوئے
آپ نرنکار، کون کھیڑا دے وسائیا۔ کون بدھ تیرا درشن کریئے آن، لوک مات لے وڈیائیا۔ ساچے تخت بیٹھ سری بھگوان، ایکا حکم رہیا سمجھاٹیا۔ پرگٹ
ہو وچ جہان، نرگن جوت کرے رُشناٹیا۔ سرگن ویکھے مار دھیان، گھٹ گھٹ اپنی سچ سہائیا۔ پنچم لکھ تاج مہان، پاربرہم پرہم اپنے سیس ٹکائیا۔ برہم
و شن شو تیرا وچولا بنے آن، ایکا شبد سنیہرا دے گھلاٹیا۔ گرگھ ساچے کر پردھان، تیری پری ویکھ وکھاٹیا۔ سنگھ پالا نوجوان، نہ مرے نہ جائیا۔ برہم
دیوے اک گیان، سو پُرکھ نرنجن رہیا پڑھائیا۔ کرپا کرے گن ندھان، چھوٹے بالے بال وڈیائیا۔ شکر تیرا رکھے مان، انتم اپنے رنگ رنگائیا۔ سُرپیت راجا
اند ہوئے حیران، مٹدی جائے انتم شاہیا۔ بال نادان لے کے آیا دھر فرمان، کڈھ پروانہ رہیا وکھاٹیا۔ اُپر لکھیا نام مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، لو آں
پریاں رہیا اٹائیا۔ گر پیر اوتار منگدے در دربان، دیونہار اک اٹھوائیا۔ لیکھا جانے سینتارام، رادھا کرشن میل ملاٹیا۔ نانک گوہند کر پروان، نمو نمو رہے
سناٹیا۔ رام روپ سری بھگوان، ایکنکار آپ اٹھوائیا۔ اک اک ورتے سرب سنسار، وارتا اپنی آپے گائیا۔ برہم وشن شو تیرا رکھے مان، کیتا قول بھل نہ

جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، لوک مات ویکھے مار جھات، لکھ چوڑاسی بُھل رہے نہ رانیا۔ لکھ چوڑاسی ویکھنہارا، سنگر اپنا ناؤں دھرائیندا۔ گر گر رُپ پرگٹائے وچ سنسارا، شبد شبدی میل ملائیندا۔ بھگتن وکھائے سچ دربارا، بھاؤ بھگت پور کرانیندا۔ ستن دیوے نام ادھارا، نام رس انڈھا اک چکھائیندا۔ گر سکھاں بنائے چرن بھکھارا، دھوڑی ٹکا مستک لائیندا۔ گر سکھ گائے وارو وارا، اجپا جاپ آپ کرانیندا۔ اندرے اندر کھیل نیارا، نرگن سرگن آپ کھلائیندا۔ پنج تت تن کر خوارا، من مت بدھ در دُرکائیندا۔ بدھ بیسی دئے ہلارا، نیتز پیکھی پیکھی پیکھی درس دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ وچھڑے میل ملائیندا۔ جگ جگ جگت وچھڑیاں ملنہار کرتار۔ مٹھا کرے کوڑا رہٹھریا، جس جن بخشے چرن پیار۔ کرے پوت پت پاپی پنیٹریا، پت پاون آپ گردھار۔ آد جگادی ٹھنڈا سیٹریا، کلجگ اگنی دیوے ٹھار۔ گر سکھ کایا اندر وکھائے شودوالا مندر مٹھ نہ کوئے مسیٹریا، نہ کوئی لائے اٹاں گار۔ چھند گائے سہاگی گیتریا، دوس رین اک دھنکار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے پنج دئے سوار۔ ہر جن پنج سوارا، نرگن سرگن کر پیار۔ لکھ چوڑاسی گیتر نوارا، رائے دھرم نہ کرے خوار۔ چتر گیت نہ حساب وکھالدا، در دوار یوں کڈھے باہر۔ سنگر پورا سار سالدا، آد جگادی ساچی کار۔ لیکھا جانے شاہ کنگال دا، اوچ نیچ نہ کوئی وچار۔ غریب نمائیاں پار اُتاردا، کھتری براہمن شودر ویش بنھے دھار۔ کرے کھیل سچی سرکار دا، ساچے تخت بیٹھ کرے ساچی کار۔ جگ جگ گیترا گیتر آپ نوارا، سنجگ تریتا دواپر کرپا پار۔ کلجگ توڑے قلعہ گڑھ ہنکار دا، نہہکنکا لئے اوتار۔ لکھ چوڑاسی پُن چھان دا، گرگھ ساچے لئے نکال۔ اک مدھانا دین دیاں دا، چھاچھ ورو لے دو جہان۔ گر سکھ سرت سوانی شبد ہانی رنگ ماندا، ملیا میل سری بھگوان۔ گھر سوہیا گوی کاہن دا، منڈل راس رچائے آن۔ وچھوڑا توڑے سینا رام دا، راون توڑ جھوٹا نشان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ بھگتاں میلے آن۔ بھگت ملاوا سچ گھر، در در سنگر دیا کمائیندا۔ سنت ساجن لئے پھر، گھر مندر آپ سہائیندا۔ گرگھ لگائے اپنے لڑ، ایک پلو ہتھ اٹھائیندا۔ گر سکھ ایک اکھر جائے پڑھ، گر گر سورا آپ پڑھائیندا۔ ساچے پوڑے جائے چڑھ، ادھ وچکار نہ کوئی اٹھائیندا۔ برہما وشن شوگر سکھ تیرے چرن رہے پھر، سمرتھ سر ہتھ آپ کھائیندا۔ کلجگ انتم ملیا ور، لوک مات میل ملائیندا۔ دھرنی دھرت دھول اُپر اپنا آپ دھر، دھرت دھول آپ

سہانیدا۔ کرتا پڑکھ اپنی کرنی کر، کلج کریا میٹ مٹائیدا۔ گرسکھ بوٹا ہویا ہر، امرت آتم سنج ہرا کرائیدا۔ بھل بھلوڑی لائے پت ڈال، بھل غنچا آپ کھلائیدا۔ بھورا بھوری اندر وڑ، ڈونگھی کوری آپ مہکائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، جس جن پھڑائے اپنا لڑ، دو جہاناں پار اُتاردا۔ دو جہاناں پار کراؤنا، لکھ چوراسی رہن نہ پائیا۔ جس جن نیز لوچن درس پاؤنا، رائے دھرم نہ دے سزائیا۔ سادھ سنگت وچ بہکے جس رسنا گاؤنا، جنم مرن وچ نہ آئیا۔ گرسکھ اون گون کسے نہ پاؤنا، ترے بھون تیرے چرناں ہیٹھ دباؤنا۔ کلج اتم دے بانہہ سرہانے سونا، سنگر پورا ہوئے سہائیا۔ پوجا پاٹھ اک رکھاؤنا، تیرتھ تٹ اک نہاؤنا، چوڈاں ہٹ اک کھلاؤنا، شبد سٹ اک ملاؤنا، دوتی پھٹ اک مٹاؤنا، نام شبد پٹ پہناؤنا، سوہنگ شبد وڈی وڈیائیا۔ دُرمٹ میل کٹ نرمل جام پیاؤنا، راتی ستیاں اٹھ اٹھ درس دکھاؤنا، گرسکھ بال انجانا اپنی گود بہاؤنا، کلج پھڑ پھڑ کاگ ہنس مانک موتی چوگ چکاؤنا، اپنی سیوا آپ کماؤنا۔ جگ جگ دا وچھوڑا پندھ کٹاؤنا، جگت وچوگ دس نہ آؤنا، ہوئے روگ نہ کسے مٹاؤنا، تیاں لوکاں پار بہاؤنا، ایکا روپ انوپ ست سروپ اپنا درس دکھاؤنا، سوچھ سروپی روپ درسائیا۔ گرسکھ ساچے مان رکھاؤنا، انجا پون چور جھلاؤنا، چھیانوے کروڑ میگھ مالا اپر برسائونا، کروڑ تیتیاں در دوارے آئے نیوں نیوں سیس جھکاؤنا، سمرتھ پڑکھ مہماکتھ اپنے ہتھ رکھی وڈیائیا۔ ہر سنگت تیرا تھ آپ چلاؤنا، جگت وکارا متھ باہر کڈھاؤنا، امرت دھارا اک دکھائیا۔ سگل سوراجائے تھ جس جن آئے درشن پاؤنا، من کا بنک ہنکاری جائے ڈھٹھ، قلعہ کوٹ آپ تڑاؤنا، ہر مندر دے سہائیا۔ لٹ لٹ دیپ جوت جگاؤنا، گھٹ گھٹ سہنجنی بیج وچھاؤنا، برہم پاربرہم میل ملاؤنا، انت جوتی جوت سہائیا۔ درگاہ ساچی آپ بہاؤنا، سچھنڈ دوار بھاگ لگاؤنا، تھر گھر واسی ویکھ دکھاؤنا، دوسر ویکھنہارا نہ کوئے اکھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ تیرا اچا گھر، دوسر کوئے نہ سکے وڑ، جیو جنت رہے راہ نکائیا۔ راہ تنگ جیو جنت، کلج سادھ سنت گرایا۔ کسے نہ ملیا ہر ہر کنت، نار دھاگن دے دھایا۔ ناؤں نہ جییا نیاں منت، من کا منکانہ کوئے بھوایا۔ مل مل بیٹھے جگت سنگت، ہر سنگت رنگ نہ کوئے چڑھایا۔ گا گا تھکے نانک انگد، انگیکار نہ کوئے کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ ہر جن ساچے لئے ملایا۔ میلنہار گوہند گوپال، ٹھا کر ابناشی کرتارا۔ آد جگاد کرے پرتپال ہوئے رکھوال، ایٹھے اوتھے بن سہارا۔ شبد سروپی ہوئے دلال

اوٹری چال، جگا جگنتر جانے پار کنارہ۔ جو جن گھالن رہے گھال، دیوے نام وست دھن مالا۔ سیوا کرے جوت اکال، گرسکھ تیرا بھار اٹھائے اپنے سیس کھارا۔ نیڑ نہ آئے کال مہاکال، سنگر پورا ویلے آنت کرے سنبھال، گرسکھ آئے تیرے چل دوارا۔ لاڑی موت نہ پائے دھمال، رنگ مہندی نہ لائے لال، سیس مینڈھی نہ گندے وال، نین کجل نہ کوئے پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ اتم لئے ور، شبد اگمی گھوڑے چڑھ، نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، درس دکھائے آگے کھڑ، کرپا ندھ گن ندھان، دین دین لئے ترایا۔ دین دیال سرب پرتپالک، پل پل چھن چھن ویکھ دکھائیدا۔ مہربان مہباں ویکھے خالق، خلق خلق خالق ویکھ دکھائیدا۔ اک سنائے آپ اذال، سچ محراب احباب کوک سنائیدا۔ اتم کل شاہ نواب، امام اماں سر رکھے خطاب، شاہ شہانہ آپ ہو جائیدا۔ لے کے آیا آب حیات، دو دو آب میل ملائیدا۔ لیکھا چکائے مکہ کعبہ، کایا کعبہ آپ سہائیدا۔ مرشد مرید نہ دیوے کوئے عذابا، عظمت اپنے ہتھ رکھائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کجگ تیری اتم ور، نہہکلنک نرائن نر، چار ورن بہائے ایک در، اوج نیچ راؤ رنگ چکے ڈر، راج راجان شاہ سلطان ایک حکم سنائیدا۔ گرسکھ گرگھ ہر جن ہر سنت ہر بھگت بھگونت میلا ایک گھر، در گھر نر ہر ساچا ایک سہائیدا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، برہم پاربرہم آپ اپنے وچ ٹکائیدا۔

★ ۱۸ بھادروں ۲۰۱۷ بکرمی سلکھن سنگھ دے گرہ پنڈ مونگلے ضلع فرورپڑ دیا ہوئی ★

چرن پریت سنگر پورا، آد جگاد اک دکھائیدا۔ جگا جگنتر حاضر حضورا، نرگن سرگن روپ وٹائیدا۔ گرسکھاں ناتا توڑے جگت کوڑا، در گھر ساچے جوڑ جڑائیدا۔ سنگر بخشے ساچی دھوڑا، دُرمت میل دھوائیدا۔ چتر سنگھ بنائے مورکھ موڑھا، جس جن ساچی سرن لگائیدا۔ جوتی نور کرے اجیار نورا، دیک جوت ڈگمگائیدا۔ آسا منسا کرے پورا، آس نراس نہ کوئے دکھائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چرن پریت آپ بندھائیدا۔ چرن پریتی ساچا ناتا، سنگر پورا آپ بندھائیا۔ لیکھا جانے پُرکھ بدھاتا، جگا جگنتر ویس وٹائیا۔ سرشٹ سبائی پتاما، اک اگلا شہنشاہیا۔ جگ جگ ویکھے اندھیری راتا، گر

سنگر رُپ دھرا ئیا۔ لکھ چوڑاسی کا یا مندر اندر دیکھے اپنی کھاٹا، سچ سہنجی سچ سہائیا۔ کرے پرکاش جوتی جوت للاٹا، اندھ اندھیر رہن نہ پایا۔ سرب کل
 آپے سمرا تھا، سمرتھ پُرکھ وڈی وڈیا ئیا۔ جن بھگت نبھائے سگلا سا تھا، دو جہاناں ہوئے سہائیا۔ زرگن زرویر چلائے راتھا، مہاسار تھی سیو کما ئیا۔ اگم اگمڑی
 سنائے گاتھا، اکھر وکھر کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چرن پریتی اک سمجھائیا۔ چرن پریتی شاہ سلطان، سنگر پورا آپ
 جنا ئیدا۔ جگا جگنتر ہو مہربان، بھگت بھگونت دیکھ وکھائیدا۔ ستن دیوے ایک مان، مان ابھمان میٹ مٹائیدا۔ امرت بخشے پین کھان، ترسنا بھکھ گوائیدا۔
 درس دکھائے در گھر آن، غریب نمانے گلے لگائیدا۔ آد جگادی کھیل مہان، جگا جگنتر ویس وٹائیدا۔ دھرم اٹھائے ست نشان، ست ستوادی آپ
 جھلا ئیدا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں اک گیان، نو کھنڈ سرشٹ درشٹ اک کھلا ئیدا۔ آتم برہم دیوے دان، برہم و دیا اک پڑھائیدا۔ گرگھ ساچے
 مات پچھان، آپ اپنا میل ملا ئیدا۔ ایک راگ سنائے کان، دوجی دُھن نہ کوئے اُچھائیدا۔ آپ وکھائے سچ مکان، مندر اندر بیٹھا سو بھاپائیدا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چرن پریتی ساچی ریتی، صاحب سنگر آپ سمجھائیدا۔ چرن پریتی ساچا گھر، ہر ہر درشن پایا۔ آون جاون چکھے ڈر، جس
 جن میل ملایا۔ پاربرہم پر بھ دیوے ور، ورن اور نہ سیو کما یا۔ لیکھا جانے ناری نر، نر نرائن اپنا ناؤں اُچھایا۔ لکھ چوڑاسی بھانڈے گھر، گھٹ گھٹ بیٹھا دیکھ
 وکھایا۔ گرگھائے بنھائے اپنے لڑ، ایک پلو نام اٹھایا۔ آپ نہائے ساچے سر، چرن دھوڑا شان کرایا۔ قلعے توڑے ہنکاری گڑھ، پنج تت رہن نہ پایا۔ آپ
 چکائے جم کا ڈر، بھے بھیانک ہوئے سہایا۔ اپنی کرپا آپے کر، گرگھ ساچے لئے جگایا۔ جاگرت جوت اندر دھر، اگیان اندھیرا دئے گویا۔ ترے گن مایا
 جائے سڑ، تتوت رہے نہ رایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چرن پریت ہر اہیت، پت پت پت آپ سمجھایا۔ چرن پریت دُھر دی بان، دُھر
 مستک لیکھ وکھائیا۔ آدن آنتا ہر بھگوان، جگا جگننتا دیکھ وکھائیا۔ پرگٹ ہو ہو والی دو جہان، چوڑاں لوکاں پھول بھلا ئیا۔ لیکھا جانے زمیں اسمان، رواس
 اپنے لیکھے پایا۔ شبد جنائی دُھر فرمان، برہما ویتا اک سنائیا۔ چارے ویداں اک گیان، بودھ اگادھا آپ سنائیا۔ کرے ویس گن ندھان، انک کل اپنا رُپ
 پرگٹائیا۔ زرگن سرگن داتا دانی دان، اچھیا بھچھیا آپ ورتائیا۔ لیکھا جانے دُھر فرمان، قلم کاغذ لکھے نہ کوئے شاہیا۔ جن بھگتاں اُپر ہوئے آپ مہربان،

آپ اپنی بوجھ بُجھائیا۔ چرن کول رکھائے اک دھیان، دھرنی دھرت دھول سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چرن پریتی بخشے نیتی، نج گھر بیٹھے آسن لائیا۔ سنگر پورا سچ سنگھاسن، آتم برہم جنائیندا۔ کھیلے کھیل پُرکھ ابناشن، ابناشی کرتا ویس وٹائیندا۔ لیکھا جانے شاہو شاباشن، راج راجانا حکم سٹائیندا۔ ورتے ورتاوے پر تھی آکاشن، لوآں پُریاں ڈیرہ لائیندا۔ جن بھگتاں ہوئے داسی داسن، لوک مات سیو کمائیندا۔ لیکھا جانے رسنا جہوا پون سواسن، سواس سواس آپ سٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چرن پریتی ناتا جوڑ، آپ چڑھائے ساچے گھوڑ، شبدی گھوڑا اک دوڑائیندا۔ شبدی گھوڑا ہر سلطان، ست پُرکھ زرنجن آپ دوڑائیا۔ سچکھنڈ دوارے بیٹھ سری بھگوان، اپنا بل آپ دکھائیا۔ لیکھا جانے دُھر فرمان، دُھر دابان آپ چلائی۔ سوربیر اٹھے نوجوان، روپ انوپ آپ پرگٹائیا۔ ست ستوادی کھیل مہان، اگم اگمرا اگمڑی کار کرائیا۔ لکھ اگوچر اگم اتھاہ بے پرواہ بول جیکار، اپنا نعرہ دئے سٹائیا۔ شبد گر لوک مات لے اوتار، پنچ ت کا یا چولا آپ ہنڈھائیا۔ پنچ پچیسا پاوے سار، من مت بدھ ویکھے تھاول تھانیا۔ کا یا مندر ڈو گھی غار، اندھ اندھیرا پھول پھلایا۔ کملا پاتی ہو اجیار، جوت زرنجن دیک دیا ہتھ رکھائیا۔ بوند سوانتی ٹھنڈی ٹھار، نچھر جھرناسچ پیالہ دین دیالا ایکا ایک پیائیا۔ گرگھاں کرے سد پیار، بھگت بھگونت لئے ابھار، سنتن ویکھے چائیں چائیا۔ بخشنہارا چرن پیار، کول کول دئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چرن کول سچ سہارا، غریب نمائیاں لائے پارا، ساچے بیڑے آپ چڑھائیا۔ ساچا بیڑا ہر زرنکار، ایکا شبدی شبد اپائیندا۔ جگا جگتر ہو تیار، لوک مات آپ چلائی۔ لکھ چوراسی پاوے سار، جیرج انڈ اٹیج سٹیج ویکھ دکھائیندا۔ بھگت بھگونت کرے کرائے ساچی کار، اپنے دھندے آپے لائیندا۔ ناتا توڑ جگت وکار، نام آدھار اک دکھائیندا۔ آتم برہم کر پیار، پار برہم پر بھ سیو کمائیندا۔ ساچا بخشے چرن پیار، ناتا ناتا جڑیانہ کونے تڑائیندا۔ گرگھ منگے بن بھکھار، سنگر پورا اپنی بھچھیا جھولی آپے پائیندا۔ ایکا رنگ رنگے کرتار، رنگ مچھئی اک چڑھائیندا۔ چرن پریت دکھائے سچا دربار، سچکھنڈ دوارا سو بھاپائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے ویکھ دکھائیندا۔ سچکھنڈ دوارا سو بھاؤنت، ہر جو ہر مندر آپ سہائیندا۔ پار برہم ابناشی کرتا ایکا بیٹھا کنت، سنت بھگونت ویکھ دکھائیندا۔ لیکھا جانے جیو جنت، لہنا دینا مول چکائیندا۔ جس جن بنائے ساچی بنت، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ ناتا توڑے ہوئے ہنگت، مایا متا موہ

چُکائیندا۔ آپ ملائے ساچی سنگت، گرگھ ساچے رنگ رنگائیندا۔ ہر جن ہر بھگت در بھگھاری ایکا منگت، ایکا وست جھولی پائیندا۔ چرن پریتی چاڑھے رنگت، لال گُلا آپے رنگ رنگائیندا۔ ناتا توڑے بھکھ ننگت، نماں غریبی آپ ہنڈھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چرن پریتی یاچک دان، دیونہار سری بھگوان، دوسر ہتھ نہ کوئے رکھائیندا۔ چرن پریتی وست انمول، امولک جھولی پائیا۔ شبد بھنڈار اگمی کھول، گرگھماں آپ ورتائیا۔ زرگن سرگن تولے تول، ایکا کنڈا ہتھ اٹھائیا۔ بھاگ لگائے کایا چول، کایا چولا دئے بدلایا۔ سرتی شبدی جائے مول، روپ انوپ آپ درسائیا۔ اُلٹا کرے نابھ کول، امرت جھرنادئے جھرائیا۔ دیوے وڈیائی اُپر دھول، جس جن بخشے سچ سرنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چرن پریتی میلا میت، متر پیارا درس دکھائیا۔ متر پیارا ہر گوہند، گہر گبھیر سائیندا۔ گرگھماں میٹے سگلی چند، چکھانہ کوئی دکھائیندا۔ داتا دانی گنی گہند، آپ اپنی دیا کمائیندا۔ نادی سوت اُپجائے اپنی بند، مات پت روپ پرگنائیندا۔ امرت دھار بخشے ساگر سندھ، سچ پیالہ نام پائیندا۔ لیکھا جانے جیو پینڈ، برہمنڈ کھوج کھجائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چرن پریتی دکھائے ساچا گھر، گھر سُنھنجا آپ سُنھائیندا۔ گھر سُنھنجا سُنھائے زرنکار، مہما اکھ کتھی نہ جائیا۔ زرگن سرگن کھیل پار، خالق خلق روپ وٹائیا۔ ترے گن مایا وسے باہر، پنچ تت نہ کوئی لڑائیا۔ شبدی ڈھولا ست جیکار، گر اوتار آپ لگائیا۔ بھگت بھگونت سنت لیکھا جانے وچ سنسار، گرگھ ساچے میل ملائیا۔ گرگھ گرگھ میل ملائے اپنی وار، ملیا میل نہ وچھڑ جائیا۔ چرن پریتی دتے سچ پیار، صدق صبوری اک سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چرن سرن سرن چرن بخشے سچ سرنائیا۔ سچ سرنائی چرن گردیو، دیو آتما ویکھ دکھائیا۔ پاربرہم پرہم الکھ ابھیو، الکھ اگوچر مہما کھ نہ کوئی سٹائیا۔ جگا جگنتر کرے ساچی سیو، جن بھگت دوارے پھیری پائیا۔ امرت رس کھوائے ساچا میو، رس پھیکا نہ کوئی دسائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چرن پریت جگ جگ گرگھماں آپ سمجھائیا۔ چرن پریتی سمجھاو نہارا، ایکا رنگ سمایا۔ آدن آنتا گر اوتارا، زرگن سرگن روپ وٹایا۔ سنجگ تریتا دواپر اپنا ویکھے آپ سہارا، ویکھنہارا دس نہ آیا۔ بھگت بھگونت میل ملائے دُھر دربارا، در دروازہ آپ گھلایا۔ دھرنی دھرت دھول اُپر بول جیکارا، ایکا فتح ڈنکا نام وجایا۔ پکڑ پچھاڑے دُشت ہنکارا، غریب نمانے لئے اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چرن پریتی اک رکھایا۔ چرن

پریتی ایکا ایک، دوسر اور نہ کوئی جنائیندا۔ سنگر صاحب سلطان ساچی ٹیک، پاربرہم پت پر میثور ویکھ وکھائیندا۔ نرمل زرویر بدھ بیک، دھر دا لیکھا آپ سمجھائیندا۔ جوتی جامہ دھارے بھیکھ، انھو اپنی کھیل کھلائیندا۔ آپ لیکھا میٹنہارا لیکھ، لیکھا اپنا آپ سمجھائیندا۔ شاہو بھوپ وڈ نریش، نرگن اپنا ناؤں دھرائیندا۔ برہم پاربرہم ہو پرولیش، چو آتم انس آپ اکھوائیندا۔ جس جن بخشے ساچی سیو، سر ہتھ دھر سمرتھ بھیو کھلائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چرن کول چاترک ترکھ ترے گن آپ مٹائیندا۔ ترے گن مٹے بھرم بھولا تھا، ہوئے روگ رہے نہ رانیا۔ سنگر پورا حاضر حضور اک جنائے پوجا پاٹھا، اپنے نام کرے پڑھائیا۔ لہنا دینا چکائے تیرتھ اٹھ ساٹھا، سر سرور چرن سرن بخشے اک سرنائیا۔ جنم جنم دا پورا کرے گھاٹا، پورب لہنا ویکھ وکھائیا۔ نانا توڑے آن باٹا، مات گربھ پھیر نہ آئیا۔ دو جہاناں پندھ مکائے دور ڈراڈی واٹا، لکھ پورا سی پھندن دے کٹائیا۔ امرت پیائے جام بھر باٹا، شبد پیالہ ہتھ اٹھائیا۔ نانا توڑے ت آٹھا، اپ تیج وائے پرتمھی آکاش من مت بدھ بندھن کوئے نہ پائیا۔ جگ جگ جن بھگتاں کرے پورا گھاٹا، ساچا تولا اک اکھوائیا۔ آپ اپنا کھولے ہاٹا، چو داں لوک بھچھیا منگن تھاؤں تھانیا۔ گرگھاں سنگر ملے پورن پُرکھ سمراتھا، سمرتھ پُرکھ دیا کمائیا۔ آتم انتر پوری کرے آسا، پوری آسا آپ وکھائیا۔ چرن پریتی بخشے سچ بھروسا، بھرم گڑھ رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چرن چرنودک کھ چوائیا۔ چرن پریتی چاترک رس، اٹھا میگھ آپ برسائیندا۔ ہری اوم ہری ہر نر نرائن میل ملاوا ہس ہس، ہو پرکھ روپ درس دکھائیندا۔ سنت سہیلے جگا جگنتر میلے روپ دسائے نس نس، اندھ اندھیر رہے نہ رانیا۔ تیر نرالا مارے کس کس، ہر دے اندر وس وس، مایا ممتا موہ دے چکایا۔ پنچ وکارا جھس جھس، گرگھاں گائے آپ جس، جگ جگ ساچی سیو کمایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چرن پریتی چرن دوارا ملے میل ہر نر نکارا، جگت دوار نہ کوئی پھرایا۔ چرن پریت ہری ہر مندر، سچکھنڈ دوارے سو بھا پائیندا۔ سنگر پورا میل ملائے اندرے اندر، سرتی شبد جوڑ جڑائیندا۔ من منو آنہ بھوے بندر، نام ڈوری ہتھ رکھائیندا۔ لیکھا جانے ڈو لکھی کندر، جوت اُجالا دین دیا لا دیپک پرکاش آپ کرائیندا۔ آپے توڑے اپنا جندر، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چرن کول سچ دوارا، دھر دربارا آپ وکھائیندا۔ چرن پریتی ساچا مان، نمائیاں ہوئے سہائیا۔ جگ جگ کرے جگت پچھان، اُبھل گر وڈ وڈیائیا۔ در در گھر گھر

ہر جن ساچے دیوے دان، داتا دانی بھچھیا جھولی پائیا۔ آتم اُپجے اک گیان، گیان دھیان اک درڑائیا۔ دھوڑ کرائے چرن اشان، دُرمت میل کٹائیا۔
 امرت ٹھانڈا پین کھان، امیوں رس ایک کھ چوائیا۔ آون جاون چکے کان، رائے دھرم نہ دے سزائیا۔ جو جن سنکر پورے چرن ڈگے آن، جگت پریتی توڑ
 نبھائیا۔ چوڑاسی بھوے نہ کوئی مسان، گور کفن نہ کوئی ہنڈھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چرن سرن ہرن پھرن اک کھلائیا۔ چرن گُردیو
 درس اموگھ، چھٹیا جگت سنسارا۔ سنکر پورا کٹے روگ، ایکا بخشے نام سہارا۔ لیکھا چکے لوک پرلوک، ملیا ہر نرنکارا۔ شبد اگئی گائے سلوک، سو پُرکھ نرنجن
 اک جیکارا۔ ہنگ برہم دیوے موکھ، کمتی کرے پار کنارہ۔ نہ کوئی ہرکھ نہ کوئی سوگ، چنتا دُکھ نہ کوئی وچارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 چرن پریتی آپ جنائے بنے جگت ونجارا۔ چرنی پریتی ساچی بھکھیا، گرگھ ورلے جھولی پائیندا۔ جس دا لیکھا دُھر دربارے بہہ بہہ لکھیا، لوک مات میل
 ملائیندا۔ آوندا جاندا کسے نہ دسیا، کوٹن کوٹ چو راہ تکائیندا۔ اپنا ونڈے آپے حصیا، کھنڈ برہمنڈ اپنی رچن رچائیندا۔ جن بھگتاں دیوے ساچی سکھیا، چرن
 پریتی پریت دکھائیندا۔ سرشٹ سبائی جانو متھیا، تھر کوئے رہن نہ پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چرن سرن اک جنائیندا۔ چرن گُر گُرو
 گُردھام، ہر جو ہر ہر میل ملایا۔ سینتا سرتی ملائے ساچے رام، شبد شبدی جوڑ جڑایا۔ رادھا کرشن آتم سیج کرے بسرام، نام بسری اک الایا۔ عیسیٰ موسیٰ
 دے پیغام، حضرت نبی رسول اللہ رانی میل ملایا۔ نانک نرگن جنائے سنتام، نام ست منتر آپ پڑھایا۔ گوہند واگرو فتح بول جیکارا میٹے اندھیری شام، اندھ
 اندھیر رہن نہ پایا۔ چار ورنان کھتری براہمن شوڈر ویش اک جنائے ہر کانام، پُرکھ اکال اشٹ دکھایا۔ پلو پھڑائے اپنا دام، دامنگیر دیا کمایا۔ آد آنت ہر
 بھگونت جن بھگتاں کرے پچان، پچان وچ آپ کسے نہ آیا۔ چرن پریتی لوک مات دکھائے ساچاکام، بن گر چرن بیڑا پار نہ کوئے کرایا۔ نو کھنڈ پر تھی
 جھوٹھا گرام، ست دیپ کھیڑا دس نہ آیا۔ کسے لیکھے لگے نہ ہڈ ماس ناڑی چام، بن سنکر ساچے ویلے آنت نہ کوئے سہایا۔ کسے کم نہ آوندا مدرا جام، امرت
 جام نہ کسے پیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ دیوے ایکا ور، اپنی ریتی آپ جنایا۔ ساچی ریتی اک اکلا، ہر سنکر آپ سکھائیندا۔
 لوک مات ویکھے جگت محلہ، لکھ چوڑاسی پھول بھلائیندا۔ پاوے سار جلاں تھلاں، سمند ساگر وروں نام مدھانا ایکا پائیندا۔ جن بھگت ملائے اک اکلا، دوسر

سنگ نہ کوئی نبھائیںدا۔ آتم سنگھاسن پُرکھ ابناشن ایکا ملا، سچ سنسپہڑا اک سنائیںدا۔ ناد دُھن اُپجائے برہمنڈ آپ پھڑائے اپنا پلا، اپنا رُوپ آپ درسائیںدا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ چرن پریت گُرکھاں دکھائے ساچی ریت، دیہرا مندر مسیت نہ کوئی جنائیںدا۔ کایا مندر دیہرا مسیت، مندر مسجد مٹھ گُرودوارا آپ دکھائیا۔ کایا اندر تیرتھ اٹھسٹھ، دوس رین سیو کمائیا۔ کایا مندر جوت لٹ لٹ، نُو نُو رانہ ڈگمگائیا۔ کایا اندر سنگر پورا ہو پرگٹ، سوچھ سرُوپ درس دئے دکھائیا۔ کایا مندر کھیلے کھیل بازی گرنٹ، سوانگی اپنا سانگ ورتائیا۔ کایا اندر برہم آتم ساچی کھاٹ، سچ سنگھاسن سوہا پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے دیکھ دکھائیا۔ ہرجن ساچا جانیا، چرن دوارا کھول۔ گُرگھ چتر سنگھڑ سیانیا آپ پچھانیا، سرتی شبدی آپے مَوَل۔ آپ دکھائے اپنا سچ کُکانیا، شبدی اگئی ہر ہر بول۔ کھیلے کھیل دو جھانیا، کھجگ اتم تولے تول۔ پکڑ اٹھائے غریب نمائیا، لکھ چوراسی سنی مات انجول۔ نو کھنڈ بھجنا وانگر دانیاں، گُرگھ ورا رہے اڈول۔ جس جن بخشے چرن دھیانیا، سنگر سہائی وسے کول۔ رسنا جہوا گائے گانیا، سوہنگ اکھر وکھر بول۔ پچھے گائے جگت کہانیا، لکھ چوراسی وجے ڈھول۔ تختوں لاپے راجے رانیاں، کایا کپڑ دیوے پھول۔ نام جہاز چلایا اک بے مہانیا، ونجھ مہانار کھے اپنے کول۔ دس نہ آئے چتر سنگھڑ سیانیاں، کھجگ مایا پایا گھول۔ پڑھ پڑھ تھکے چارے بانیاں، امرت آتم چکھی نہ کسے پائل۔ رام کرشن گائن گانیا، رام راما نہ گیا مَوَل۔ کھجگ ہوئے بے مہانیا، نو کھنڈ پر تھی رہی اڈول۔ گُرگھ ورا چلے سنگر بھانیا، ہر بھانا جوں جل کول بھل۔ چرن پریتی سچ کُکانیا، ملے وڈیائی اُپر دھول۔ چار ورن ایکا رنگ رنگانیا، اوچاں نیچاں پورا کرے قول۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھجگ تیری اتم ور، بھرمی بھرم بھلائے پنڈت پاندھے رَوَل۔ پنڈت پاندھے پڑھ پڑھ تھکے، ہر کا بھوکسے نہ آیا۔ ملا شیخ مسائق پیر بیٹھے مکے، محرم دس کسے نہ آیا۔ چار گنٹ نو کھنڈ پر تھی لکھ چوراسی پنڈے دھکے، دھرتی دھول رہی گُرایا۔ کہانی بانی پڑھ پڑھ اکے، عقل عاقلاں وچ رہے نہ رایا۔ پاربرہم ابناشی کرتا گُرکھاں پردہ آپے چکے، گھ گھنگٹ دئے اٹھایا۔ کرے کھیل آپ اپنی رتے، رت بسنتی آپ سہایا۔ اندر باہر آپے تکے، نرگن سرگن ویس وٹایا۔ غریب نمائے گُر سکھ بال انجانے اپنی گودی آپے چکے، سر اپنے بھار بندھایا۔ آپے سُپھل کرے اپنی کھے، آپے دھن جنیندی مایا۔ کھجگ جیو ہر کے نام رہے بھکھے، جگت ترسنا موہ ودھایا۔ بیچ

وکارا دوس رین گلا ایندھن دُھکھے، جوتی جوت نہ کوئے جگایا۔ کل کلیش در در گھر گھر پھڑ پھڑ کئے، کوڑی کریا ویکھ وکھایا۔ گُرگھ وِرا لہنا دینا چھٹے، جس جن اپنا میل ملایا۔ چرن پریتی سَتجگ ساچی پو بھٹے، گُرگھ ساچا سوریان چن چکایا۔ جیو جنت دن دہاڑے جائن لُٹے، گھر مندر رہن کوئے نہ پایا۔ گُرگھ گُرگھ ہر بھگت ہر سنت بانہہ سرہانے دے کے سٹے، کوئی سکے نہ مات اٹھایا۔ کرے مہر پُرکھ ابناشی اچتے، چت وِت تھکوری کوئے نہ پایا۔ چرن پریتی لُٹ گُرگھ وِرا لُٹے، جس جن اپناراہ وکھایا۔ مہاراج شیر سِنگھ وِشنوں بھگوان، دیونہارا ایک دان، گُرگھ منائے پچھلے رُٹے، اگلا لیکھا اپنے ہتھ رکھایا۔

★ ۱۹ بھادروں ۲۰۱۷ پکرمی کرنیل سِنگھ دے گرہ پنڈ آلیوالا ضلع فروزپور ★

داتا داتار سرب جیاں ٹیک، ناتھ اناتھاں ہوئے سہانیا۔ جُگا جگنتر کرے بدھ بیک، نام ندھانا جھولی پانیا۔ پورب کرماں ہر جن ویکھ، ہر ہر لیکھا لیکھے پانیا۔ دُھر مستک لائے اپنی میخ، آپے دیوے صفت صلاحیا۔ لکھ چوراسی وچوں ہر جن ویکھ، جن بھگت بھگونت آپ جگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جی داتا آپ ہو جایا۔ جی داتا ایکو بھگوان، بھرم بھو نہ کوئے جنائندا۔ جُگا جگنتر کھیل مہان، مہالی آپ کرائندا۔ لوک مات ہو پردھان، نرگن سرگن ناؤں دھرائندا۔ شبد اگئی دُھر فرمان، لکھ چوراسی آپ سنائندا۔ ست ستوادی کھیل مہان، سَنگرا اپنی دھار بندھائندا۔ گُرگُر رُپ اگم اپار، کایا گور آپ سہائندا۔ شبدی شبد ناد دُھنکار، آتمک دُھن آپ اپجائندا۔ جوتی جاتا کھیل نیار، دیک جوتی ڈمگائندا۔ کملا پاتا ہر کرتار، قُدرت قادر ویکھ وکھائندا۔ ہر جن ستن کر پیار، لال انملڑے ویکھ وکھائندا۔ چرن پریتی دے آدھار، آپ اپنا در وکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک ایک ایک رنگ سہائندا۔ جی داتا ہر بھگونت، جیون جگت اپنے ہتھ رکھایا۔ آد جگاد مہا اگت، وید کتیب بھو نہ رانیا۔ آپ اٹھائے ساچے سنت، بھگتن اپنی بوجھ بُجھانیا۔ گُرگھ میل ملاوا ہر ہر کنت، گُرگھ ناری نر نرائن آپ پرنا نیا۔ ایک ناد ایک شبد نیا منت، رسنا جھوا آپ چلا نیا۔ لیکھا جانے آد انت، اک اگلا سچ سگھانیا۔ گُرگھ کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، ترے گن مایا پردہ دے اٹھانیا۔ پنچت بنائے ساچی بنت، اپنی دیا کمائیا۔ دیوے وڈیائی وچ جیو جنت،

جی داتا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا بل دھرائیا۔ جی داتا جاگرت جوت، جوتی جاتا آپ اکھوائیندا۔ نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت، دین مذہب نہ ونڈ ونڈائیندا۔ رُپ پرگٹائے کوئی کوٹ، لکھ چوراسی اندر ڈیرہ لائیندا۔ شبد اگمی مارے چوٹ، انحد اپنا تال وجائیندا۔ لیکھا جانے اوت پوت، پتا پوت بنس بنسا آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک رنگ آپ رنگائیندا۔ جی داتا داتار سُرُپیر، سورا سربنگ وڈ وڈیائیا۔ ہر جن چوٹی چاڑھے پھڑا خیر، لکھ چوراسی زنجیر رہن نہ پائیا۔ امرت بخشے ٹھانڈا سیر، اگنی تت دے بُجھایا۔ دُئی دویتی کڈھے پیر، مایا ممتا رہن نہ پائیا۔ چرن کول بھروسا بخشے ساچی دھیر، گیان دھیان اک وڈیائیا۔ ایک رنگ رنگائے ہست کیٹ، اوج نیچ نہ کوئے وڈیائیا۔ سرب جیاں دا سانجھا میت، پیت پیتمبر سپس سہایا۔ جگ جگ سنائے اپنا گیت، بودھ اگادھا شبد الایا۔ سنجگ تریتا دواپر چلائی ریت، ایک نام وجے ودھایا۔ آپے وسے دھام انڈیٹھ، سچکھنڈ محلہ سوہا پائیا۔ لکھ چوراسی ستارے دے کر پیٹھ، گرگھ وِلا درشن پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکو داتا کھیلے کھیل سرب گھٹ تھایا۔ ایکو داتا جی بھکھاری، بھگون اپنا کھیل کھلائیندا۔ ایک جوت جوت اُجیاری، نورو نور ڈگمگائیندا۔ ایک مندر محل اٹاری، ایک ایک سوہا پائیندا۔ ایک شاہ سلطان سکداری، ایک ایک حکم چلائیندا۔ ایک در دربان کرے نمسکاری، ایک نیوں نیوں سپس جھکائیندا۔ ایک سپس تاج رکھے کرے سچی سرداری، شاہ پاتشاہ آپ ہو جائیندا۔ ایک کھڑگ اک کٹاری، ایک کھنڈا نام چکائیندا۔ ایک دھرت دھول رہیا تیج سواری، جگ جگ اپنا رُپ پرگٹائیندا۔ ایک غریب نمانے لئے اُبھاری، لکھ چوراسی پھول بھلائیندا۔ ایک گرسکھ سجن جائے تاری، تارنہارا آپ اکھوائیندا۔ ایک ساچے پوڑے پھڑ پھڑ جائے چاڑھی، چوتھے پد میل ملائیندا۔ ایک تیجانن رہیا اگھاڑی، نج نیز ویکھ وکھائیندا۔ ایک دو دو اکھر بول جیکاری، ہنگ برہم میل ملائیندا۔ اک اگلا کرے سچ شنکاری، ساچے تخت سوہا پائیندا۔ پنچم کوک کرے پکاری، شبدی شبد آپ لائیندا۔ چھیویں چھپر چھن نہ کوئے پساری، ست ستوادی آسن لائیندا۔ اٹھاں تتاں کھیل نیاری، نرگن سرگن میل ملائیندا۔ نو دوارے جگت خواری، خالق خلق ویکھ وکھائیندا۔ دسواں گھر پائے پُرکھ اگمرا اپاری، آپ اپنا میل ملائیندا۔ گرسکھ ساچے بنائے چرن بھکھاری، بھکھک بھچھیا ایک جھولی پائیندا۔ بخشے نام امرت سچ ٹھاری، دوس رین ایک رنگ رنگائیندا۔ آپے داتا بن بھکھاری، جیا دان منگن آئیندا۔ آپے داتا دیونہار

داتاری، آپے وست جھولی پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جیون جگت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ایکو داتا اک بھگوان، ایکا وست آپ ورتائیندا۔ اک گیاتا ایکا شبد نشان، اک بان آپ اڈائیندا۔ ایکو پتا ماتا ایکا دیوے پین کھان، دو جہان مان اک رکھائیندا۔ ایکا اتم رکھے ذاتا، ورن برن نہ کوئے آن، سچ نشان آپ جھلائییندا۔ ایکا منتر پوجا پاٹھ دوسر و دیا نہ کوئے وکھان، گیان دھیان نہ کوئے درڑائیندا۔ اک سرور تیر تھ تاتا دوسر اور نہ کوئے اشان، جل دھارا نہ کوئے وہائیندا۔ اک اگلا کھیل مہان، کرے کرائے سری بھگوان، ہر جن ساچے ویکھ وکھائیندا۔ شبد اگئی دیوے دان، جیا برہم برہم کر پچھان، ایش جیو میل ملائییندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا داتا پُرکھ بدھاتا، پُرکھ پُرکھوتم اپنا ناؤں دھرائیندا۔ جی داتا جگا جگنتر، جوگ جگت اک جنائیا۔ گھڑ بھانڈا بنائے لکھ چوراسی بنتر، اگئی جوتی لنبو آپے لائیا۔ اپنا جنائے اگئی منتر، شبد اناد کرے پڑھائیا۔ سرب جیاں بدھ جانے آتر، لو آتم میل ملائیا۔ کایا کنجن گڑھ ویکھے گگنتر، گگن منڈل سو بھاپائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جیا جی جیون اپنے ہتھ رکھائیا۔ جیون جیو جن جانیا، کر کرپا آپ کرتار۔ لکھ چوراسی کھیل مہانیا، کھیلنہارا ہر نراکار۔ آد جگاد گائے اپنا گانیا، دھر دی بانی شبد پکار۔ ورتے ورتائے اپنے بھانیا، بھانا ویکھے سرب سنسار۔ گرگھ ورلے مات جانیا، جس جن کرپا کرے آپ نرنکار۔ دیوے درس سری بھگوانیا، سگلا سنسا دے اتار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل اگم اپار۔ اگم اپار جی ابھید، جیو بھیو کہن نہ جائیا۔ لیکھا جانے نہ چارے وید، برہما کھ رہیا شرمائیا۔ ابناشی کرتا اچھل اچھید، اچھل چھل اپنا آپ آپے ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ ہتھ وڈیائی ہر کرتار، مہما اکھ کتھی نہ جائے۔ لیکھا جانے دھر دربار، درگاہ ساچی آسن لائے۔ کھیلے کھیل اگم اپار، شبد شبدی محکم ورتائے۔ برہما وشن شو کر تیار، لکھ چوراسی بنت بنائے۔ اپ تیج وائے پرتھی آکاش کر شنگار، من مت بدھ وچ بھنڈار لکائے۔ آتم برہم کر پسا، گھر گھر وچ ڈیرہ لائے۔ ایش جیو نراکار، ساکار سنگ نبھائے۔ آتم پر ماتم کر پیار، پر م پُرکھ کھیل کھلائے۔ آد جگادی ساچی کار، جگ کرتا ویکھ وکھائے۔ وسادی وساد رہے وچ سنسار، سَمیل اپنا ناؤں دھرائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جیو ایش ہر ہر انس، پتا پوت آپ اھوائیا۔ آپے لیکھا جانے وشو سہنس، کوٹن کوٹ سہنس اپنی کل ورتائیا۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، داتا ایکا وست ہتھ رکھایا۔ آتم برہم وست اپار، پاربرہم پرہم ونڈ ونڈائیندا۔ ساچا مندر کرتیار، ہر مندر سوہا پائیندا۔ اترپورب پچھم دکھن نہ دسے کوئے کواڑ، بند دروازہ آپ کرانیندا۔ نہ کوئی پُرکھ نہ کوئی نار، اندری لنگ نہ کوئے لگائیندا۔ ساچے تحت بیٹھ سچی سرکار، سچ سنگھاسن سوہا پائیندا۔ اپنی ونڈ کر نرنکار، اپنا لیکھا بہہ سمجھائیندا۔ ایکا کرن لکھ چوراسی بھرے بھنڈار، سہنس گن آپ ہو جائیندا۔ اک سہنس مانس دھار، اپنا بل وچ سمائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ اک سہنس منگھ ذات، کرنی کرن ونڈ ونڈایا۔ اک اک کھیل کرے بناست، پت بناس ابناس پُرکھ وڈ وڈیایا۔ جیرج اُتبیج سیتیچ پاوے راس، اک اک نال لڑ بندھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، داتا دانی اک اکھوایا۔ داتا دانی دیناں ناتھ، دین دیال کھیل کھلائیندا۔ پاربرہم برہم وسے ساتھ، سگلا سنگ نبھائیندا۔ آپ چلائے ساچا راتھ، رتھ رتھوایا سیو کمائیندا۔ جگا جگنتر اگئی گاتھ، دُھر دی بانی شبد لائیندا۔ آتم انتر ایکا پاٹھ، پوجا ایشٹ دیو منائیندا۔ گرسکھاں وسے سدا ساتھ، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ حکمے اندر رکھے تریلوکی ناتھ، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں حکمے اندر آپ پھرائیندا۔ جگا جگنتر آپ اپنا ویکھے گھاٹ، انتم نرگن سرگن روپ پرگٹائیندا۔ کلج نیڑے آئی واٹ، دُور دُراڈا پندھ مکائیندا۔ نو کھنڈ پر تھمی جگت وکارا وکے ہاٹ، سچ ونجارا نظر کوئے نہ آئیندا۔ ایکا ستا لکھ چوراسی آتم سیجا کھاٹ، اپنا لیکھا بہہ سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، داتا بھکھاری ویس انیک آپ وٹائیندا۔ آپے دیوے جیا دان، پنچ تت کرے کُرمایا۔ آپے کھیلے کھیل جہان، لوک مات وڈی وڈیایا۔ آپے بخشے پن کھان، آپے سیوک سیو کمایا۔ آپے پوجا پاٹھ دے گیان، گیان دھیان آپ درڑایا۔ آپے بخشے سر سرور اشان، تیر تھ تٹ آپ نہایا۔ آپے بخشے کھرگ کھنڈا کرپان، شستر بستر آپ سہایا۔ آپے بخشے تیر کمان، آپے چلہ رہیا چڑھایا۔ آپے بخشے چار دیواری جگت مکان، آپے بیٹھا آسن لایا۔ آپے دیوے جو بن نار رکان، پتر دھیان آپے بندھن پائیا۔ آپے دیوے پنچ شیطان، آپے دوس رین تڑایا۔ آپے دیوے سچ شبد دھنکان، آپے آٹھ پہر شنوایا۔ آپے لکھ چوراسی جیو جنت سادھ سنت ویکھے مار دھیان، آپے لگ لگ کھ چھپایا۔ آپے چار وید چھ شاستر پُران اٹھاراں گائے گیان، گیتا گیان آپ درڑایا۔ آپے انجیل قرآن کرے پچھان، بانی بان آپ لگایا۔ آپے گر پیر

سادھ سنت ہوئے اوتار، آپے جوتی جوت کرے رُشائیا۔ آپے مایا ممتا موہ ہنکار، آپے آسا ترسنا اگن جلائیآ۔ آپے ناتا جوڑے سرب سنسار، آپے ویکھے تھاؤں تھانیا۔ آپے لکھ چوڑاسی روڑھے وہندی دھار، شتوہ دریا آپ سٹایا۔ آپے وشن برہما شو قرضہ دے اُتار، سرب بھار نہ کوئے رکھایا۔ آپے کلجک اتم کرے خوار، کوڑی کریا رہن نہ پائیا۔ آپے جیو داتا جیو اتم کرے پیار، اپنی دست اپنے وچ سمائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جی داتا دیونہارا دان، آپے میٹے انت نشان، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گرگھ سبجن لیکھے لائیا۔ گرگھ جیو جی جگ چار، جگت جگت بنائیندا۔ کر کریا بخشے چرن پیار، مورکھ موڑھ پتر سنگھڑ سبجان آپ بنائیندا۔ دُرمت میل دے اُتار، امرت سرور آپ نہائیندا۔ کاگ نہ رلے کاگاں ڈار، ہنس ہنسا موتی چوک چکائیندا۔ جگت قبیلہ ہوئے خوار، بھین بھائی نہ پار لنگھائیندا۔ گر چرن وسیلہ دُھر دربار، لکھ چوڑاسی پندھ مکھائیندا۔ جھیل چھیلآ آوے وارو وار، جگا جگنتر سیو مکھائیندا۔ کلجک اتم جیو کر لے حیلہ، ویلا گیا ہتھ نہ آئیندا۔ اٹھے پہر پاکھر پائے شاہ سوار رکھے تیار نیلا، نیلی دھار بھو نہ رائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جس جن اپنا میل ملائے۔ میل ملاو جی جگت، جگ جگ میل ملایا۔ بھگون بھگتی جانے جگت، زربھے بھو نہ کوئے دکھایا۔ داسی داس مکتی مکت، مکت دوارا گر سکھ چرناں ہیٹھ دبايا۔ اتم پر م اتم ایکا شکت، زرگن سرگن میل ملایا۔ اتم کلجک ویلا وقت، ملا قاضی شیخ مساق پنڈت پاندھے ہتھ کسے نہ آیا۔ لیکھے لگے بوند رکت، جو جن سرنائی آیا۔ جیو برہم نہ کرے کوئی ہت، سچ ہتھیار ہتھ نہ کسے پھڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، سرب جیاں کا ایک داتا، جگ جگ میٹے اندھیری راتا، سنت سبجن اپنے سنگ رکھایا۔

★ ۱۹ بھادروں ۲۰۱۷ بکرمی ارجن سنگھ دے گرہ خلیل بستی ضلع فروزپور ★

سچکھنڈ دوارے ساچے تخت، ہر جو ہر مندر بہہ بہہ سبحیا۔ ابناشی کرتا نہ کوئی جنائے ویلا وقت، آد جگاد نہ گھڑیا نہ بھجیآ۔ آد جگادی نور نورانہ آد شکت، شاہو بھوپ اپنی رکھے آپے لجا۔ میل ملاوانہ کوئی بوند نہ کوئی رکت، اپنا پردہ آپے کھیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ چلائے

سچ جہازیا۔ سچ جہاز دُھر دربار، ہر نرنکار آپ چلائیا۔ اک اِکلا کھیل اپار، دُوسر سنگ نہ کوئے دکھائیا۔ نرگن سرگن لے اوتار، لوک مات ویس وٹائیا۔ بھگت بھگونت لے اُبھار، ستن میلا سچ سُبھائیا۔ گرگھ آتم دیوے ٹھار، گرگھ سیتل دھار وہائیا۔ کرے کرائے سچ پیار، سچ دربارے سو بھاپائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا کھیل کھلائیا۔ جگ جگ کھیل کھلائیا، کھیلنہار بھگوان۔ بھگت بھگونت دیکھ دکھائیا، پرگٹ والی دو جہان۔ ستن ساچا سنگ نبھائیا، دیوے درس درگھر آن۔ گرگھ ساچے مات جگائیا، کایا مندر مار دھیان۔ گرگھ اپنے رنگ رنگائیا، رنگ رنگیلا اک مہان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے دیکھ دکھائیا۔ ہر جن جو ہر ہر ہر میلا، درگاہ ساچی آپ ملائیا۔ لوک مات گرُ گرُ چیل، گرُ شدی کھیل کھلائیا۔ جگا جگنتر سچن سُبھیا، سگلا سنگ آپ نبھائیا۔ کرے کھیل اک اکیلا، عقل کل دھاری کل ورتائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا بھو کھلائیا۔ بھو کھلائے بھگت بھگونت، انتر آتم دیکھ دکھائیا۔ سنسا چکائے ساچے سنت، سنگر پورے ہتھ وڈیائیا۔ گرگھ میلا نر ہر کنت، گھر وجے نام ودھائیا۔ گرگھ گائے سہاگی چھند، گیت گو بند اک الایا۔ آپ بنائے ساچی بنت، ہر جن دیکھے تھاون تھانیا۔ لیکھا جانے آد انت، جگ داتا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لوک مات دیکھ دکھائیا۔ لوک مات سُبھایا، جگا جگنتر ساچی کار۔ ہر جن دیکھے تھاون تھایا، نرگن سرگن لے اوتار۔ کلجگ انتم ویس وٹایا، کل کلکی ہوتیار۔ نہہکنکا ناؤں دھرایا، مرے نہ جے وچ سنسار۔ آون جاون کھیل کھلایا، کھیلنہارا ام اپار۔ لکھ چوراسی پھول پھلایا، جیو جنت نہ پائے سار۔ نام مردنگ ڈھول وجایا، شبد اگنی بول جیکار۔ کایا چولا آپ بدلایا، ترے گن مایا و سیا باہر۔ ساچا سوہلا آپے گایا، آپ سُنایا سوہنگ شبد بول جیکار۔ ایکا تولا بنکے آیا، تولے تول کلجگ انتم وار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لے سنجال۔ ہر جن سُرَت سمبھالدا، کایا مندر کھوج کھوجائیا۔ کرے کھیل سِری بھگوان دا، بھگوان بھو رہے نہ رائیا۔ لیکھا جانے دو جہان دا، لکھ چوراسی کھوج کھوجائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ گرگھ ہر بھگت بھگونت میلے ایکا تھانیا۔ آپ ملائے دیا کمائے، گرگھوں دیکھ دکھائیا۔ سنگت ساچا ناؤں دھرائے، دھرت دھول دے وڈیائیا۔ اپنا رنگ آپ رنگائے، رنگنہارا اک اکھوائیا۔ سچا سنگن انت منائے، دس کسے نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا

کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ ہر سنگت ہر سچ دوارا، ایک ایک سہائیندا۔ ایک گراک اوتارا، ایک بھیو کھلائیندا۔ ایک مندر اک اُجیارا، ایک دیک جوت جگائیندا۔
 ایک شبد ناد دھنکارا، ایک راگ ناد الائیندا۔ ایک امرت ٹھنڈا ٹھارا، ایک بھر پیالہ جام پیائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت ویکھ وکھائیندا۔
 ہر سنگت ہر ویکھنہارا، ہر مندر آپ سہائیا۔ کلجگ اتم لے اوتارا، نرگن زرویر کھیل کھلائیا۔ چار ورنناں کرے اک پیارا، اوچ پنچ بھیو نہ رائیا۔ راؤ رنکاں
 دیوے اک سہارا، چرن کول وڈ وڈیائیا۔ امرت بخشے ٹھنڈی ٹھارا، بھر پیالہ جام پیائیا۔ دوس رین رہے ٹھارا، اتر کدے نہ جائیا۔ جنم مرن جگ روگ نوارا،
 لکھ چوراسی پھند کٹائیا۔ ناتا توڑ دھرم دوارا، رائے دھرم نہ دے سزائیا۔ ساچا بیڑا اک نیارا، لوک مات آپ چلائیا۔ ہر سنگت کرے سچ پیارا، گرگھ ساچے
 آپ چڑھائیا۔ آپے جانے اپنا پار کنارہ، ادھ وچکار نہ کوئی ڈبائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ ہر سنگت تیرا
 پورب مول، کلجگ اتم آپ چکائیندا۔ گرگھ ویکھے ساچے پھول، سچ پھلواڑی آپ مہکائیندا۔ کرے کھیل ہر کنت کنتوئل، لوک مات ویکھ وکھائیندا۔ جگ جگنتر
 نہ جائے بھول، جگ جگ اپنا میل ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت دیوے ایک ور، ایک مندر آپ سہائیندا۔ ایک مندر ہر دوارا،
 ہری ہر آپ سہائیندا۔ ہر سنگت کرے سچ پیارا، سگلا سنگ آپ نبھائیندا۔ ایک شبد سچی دھنکارا، دھن آتمک ناد و جائیندا۔ رسنارس بول جیکارا، سو پڑکھ
 نرنجن آپ الائیندا۔ ہنگ برہم دے آدھارا، پاربرہم دیا کمائیندا۔ لکھ چوراسی ہوئے خوارا، کلجگ اتم ویلا آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 ہر سنگت میل ملائیندا۔ ہر سنگت تیرا ساچا سنگ، ست پڑکھ نرنجن آپ نبھائیا۔ گرہ مندر وجائے مردنگ، نام مردنگا ہتھ اٹھائیا۔ ساچے آسوکیا تنگ، شاہ
 سوارا پھیری پائیا۔ آپ لگائے اپنے انگ، انگیکار اک رگھرائیا۔ کٹنہارا بھکھ ننگ، جگ جگ غریب نمانے گلے لگائیا۔ پرگٹ ہوئے سورا سربنگ، سورپیر
 سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت ملاوا ایک تھائیا۔ تھان تھنتر سوہیا، ہر سنگت آپ سہائیندا۔ تھان تھنتر سوہیا، ہر سنگت چرن
 کمائیندا۔ تھان تھنتر سوہیا، ہر سنگت دیا کمائیندا۔ تھان تھنتر سوہیا، ہر جن میل ملائیندا۔ تھان تھنتر سوہیا، ہر ہر ہر راگ سٹائیندا۔ تھان تھنتر سوہیا،
 ہر در گھر اک وکھائیندا۔ تھان تھنتر سوہیا، ہر در در لکھ جگائیندا۔ تھان تھنتر سوہیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی جوت جگائیندا۔

دھرت سہاوی تھان سہنجنا، سنگر پورا آپ سہا میندا۔ پُرکھ اکالا دین دِیالا جوت جگائے آد نرنجنا، نرویر نرگن اپنا کھیل کھلا میندا۔ دیناں ناتھ دِیال ٹھاکر درد
 ڈکھ بھے بھنجنا، بھوساگر پار کرائیندا۔ چرن دھوڑی اٹھسٹھ اشان سرور مجنا، کاگ ہنس روپ وٹا میندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا
 دھام آپ وڈیا میندا۔ سوہے گھر در دروازہ، در بھکھاری دیا کما میندا۔ پرگٹ ہو غریب نوازا، غریب نمانے گلے لگا میندا۔ جگا جگنتر رکھے لاجا، کلجگ انتم ویکھ
 وکھا میندا۔ لکھ چوڑاسی رچیا کاجا، نوست اپنا پھیرا پائیندا۔ دو جہاناں پھرے بھاجا، سیوک ساچی سیو کما میندا۔ شاہو بھوپ بن وڈ راجن راجا، جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کھلا میندا۔ کھیل کھلندڑا گونی کاہن، کلجگ ویس وٹا میندا۔ دیونہارا دھر فرمان، شبدی شبد ناد سنا میندا۔ گرگھ ساچے
 ویکھے آن، گر کرتا قیمت آپے پائیندا۔ گر مورت وکھائے اک دھیان، انبھو اپنا روپ درسا میندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت میلا
 سچ سبھائی۔ ہر سنگت ہر پایا، سنگر گہر گمبھیر۔ جنم مرن ڈکھ گویا، سانک ست سریر۔ کرم دھرم مٹایا، ٹٹا لکھ چوڑاسی زنجیر۔ ورن برن شرما یا، سنگر
 بد لہارا تقدیر تقصیر۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن کٹے تیری بھیر۔ ہر جن بھیڑ آپے کٹ، ڈکھیاں ڈکھ نواردا۔ سچ گھلائے ایکا ہٹ،
 ونج ونجائے دھر دربار دا۔ جوت جگائے لٹ لٹ، اگیان اندھیر نواردا۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، گرگھیاں پیچ سوار دا۔ ساچا مارگ دس دس، راہ وکھائے
 پروردگار دا۔ میل ملائے ہس ہس، اوچ پیچ نہ کوئے وچاردا۔ ہر دے اندر وس وس، اپنا ناؤں آپ اچار دا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 نہ کٹک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جگ جگ جن بھگتاں پیچ آپ سواردا۔

★ ۲۰ بھادروں ۲۰۱۷ بکرمی پنڈ خلیل بستی ★

سنگر پورے ہتھ وڈیائی، جگ جگت جوگ کما میندا۔ بھگت بھگونت ہوئے سہائی، دھر سنجوگی سنجوگ ملا میندا۔ ستن ویکھے تھاوں تھائیں، دئی دوتی
 پردہ لاہندا۔ گرگھ اٹھائے پھڑ پھڑ بانہیں، دوس رین سیو کما میندا۔ گرگھیاں میل ملائے چائیں چائیں، در درویش اپنی لکھ جگا میندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،

آپ اپنی جوت دھر، جگ کرتا ناؤں دھرائیندا۔ سَنگَر پورا ساکھیات، ایکا اینکاریا۔ بھگتن دیوے ساچی دات، نام وست انمل بھنڈاریا۔ ستن پُچھے آپے وات، لیکھا جانے اندھ اندھیاریا۔ گرسکھاں چرن کول بندھائے نات، تٹ نہ جائے وچ سناریا۔ گرسکھاں بنے پت مات، بال انجانے گود بہا رہیا۔ شبہ رکھی وڈ کرامات، ایکا بھانا حکم جنا رہیا۔ بودھ اگادھی سنائے گاتھ، نام ندھانا آپ پرگٹا رہیا۔ دھرت دھول سگلا ساتھ، سگلا سنگ نبھا رہیا۔ اک چڑھائے اپنے راتھ، رتھ رتھو ہی آپ اکھو رہیا۔ جگا جگنتر پوجا پاٹھ، لوک مات بنت بنا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی کار آپ کرارہیا۔ سَنگَر پورا دینا بندھن، بندھپ اپنا ناؤں دھرائیا۔ بھگتن بخشے پرمانندن، پر م آتما میل ملائیا۔ سنت سنائے سہاگی چھندن، گیت گو بند آپ الایا۔ گرسکھ چڑھائے ساچے چندن، رَس کھ شرمایا۔ گرسکھاں کٹے پھندن، آون جاون پندھ مکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا کھیل کھلایا۔ سَنگَر پورا آد جگاد، زوریر روپ سمایا۔ بھگت بھگونت ساچے لادھ، لہنا دینا مول چکایا۔ ستن سنائے ایکاناد، گھر مندر رہیا وجایا۔ گرسکھاں لڈائے اپنا لاڈ، آپ اپنا میل ملایا۔ گرسکھ جگت وکارے وچوں کاڈھ، ساچے مارگ لئے لگایا۔ دھر دی بانی دیوے داد، نام نامہ اک ورتایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگا جگنتر اپنا ویس وٹایا۔ سَنگَر پورا ہر بھگوانا، ایکا رنگ سمانیندا۔ بھگتن دیوے برہم گیانا، ایکا و دیا آپ پڑھائیندا۔ ستن سنائے سچ ترانہ، ایکا راگ آپ الایا۔ گرسکھاں بٹھائے نام بانا، آکاش پرکاش پُرکھ ابناش پار کرانیندا۔ گرسکھاں بخشے چرن دھیانا، دھرت دھول ڈیرہ لائیندا۔ ایٹھے اوٹھے بخشے مانا، مان نمائیاں آپ ہو جائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ اپنی رچن رچانیندا۔ سَنگَر پورا سگلا ساتھ، انگ سنگ سمایا۔ بھگتن لہنا دینا چکائے مستک ماتھا، پورب لیکھا ویکھ وکھایا۔ ستن پورا کرے گھاٹا، ایکا کنڈے ساچے تول تھلایا۔ گرسکھاں نیڑے کرے واٹا، دُور دُراڈا پندھ مکایا۔ گرسکھاں میل ملائے آتم سچ ساچی کھاٹا، گھر مندر سو بھاپایا۔ امرت جام پیائے ایکا باٹا، رس مٹھا اک وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن لیکھا لیکھ مکایا۔ سَنگَر پورا لیکھ مکائیندا، لیکھا کھت وچ نہ آئیا۔ کاغذ قلم نہ ہتھ رکھائیندا، مس روپ نہ کوائے سیاہیا۔ اندر بند نہ کسے کرانیندا، حساب کتاب نہ کوائے جنایا۔ اک اگلا؛ کھیل کھلاییندا، خالق ویکھے تھاوں تھانیا۔ جگ جگ اپنی جوت جگائیندا، زرگن سرگن بے پرواہیا۔ ہر جن ساچے ویکھ وکھائیندا،

اپنا بل آپ دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساچے لئے اٹھایا۔ گرسکھ گر اٹھایا، سنگر کرپا دھار۔ اجل مکھ آپ کرایا، دومت میل اُتار۔ آتم سکھ اک اُچھایا، امرت بخشے ٹھنڈی ٹھار۔ کلج کوڑاروگ مٹایا، سوگ رہے نہ وچ سنسار۔ چرن پریتی جوگ سکھایا، دوس رین اک پیار۔ اجپا جاپ اپنا آپے رہیا گایا، جیو جنت نہ پائن سار۔ جس جن سر اپنا ہتھ ٹکایا، تس جن چارے بانی کرن نمسکار۔ ہر کی بانی ہر کاروپ وٹایا، گر شبدی شبد جیکار۔ گر کاشد گر اچھیا باہر وکھایا، بھچھیا پائے آپ نرنکار۔ آوندنا جاندا دس نہ آیا، لکھ لکھ قلم کرے وچار۔ سرگن بانی روپ پرگٹایا، چار کھانی ہوئے اُدھار۔ چارے کھانی رنگ رنگایا، من مت بدھ تیج سوار۔ من مت بدھ دئے سمجھایا، پد ایک ایلنکار۔ تیناں لیکھا رہن نہ پایا، گھر چوتھے میلانت بھتار۔ ساچی سخی مل ہر کنت سگن منایا، سوہیا بنک دوار۔ ایک الفی تن شنگار کرایا، لکھ چوراسی چولی گلوں اُتار۔ پاربرہم اپناشی کرتے حلفیہ بیان آپ سنایا، اُچی کوک کوک پکار۔ جگ جگ بھگت تیرا سنگ نبھایا، وچھڑ نہ جاواں وچ سنسار۔ تیرا تن مردنگ رکھایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کرائے کھیل اپار۔ کھیل اپار سنگر میت، گردیو آپ کرائیا۔ آدج گادی اچرج ریت، پریت پریت روپ وٹایا۔ جیو جہاناں پرکھے نیت، ہست کیٹ ویکھ وکھایا۔ گرگھ ورا گوبند گائے گیت، رسنا جہوانہ کوئے ہلایا۔ اندر میلادھام انڈیٹھ، ہر ہر دے وچ سمانیا۔ پاربرہم برہم کایا کپڑ کرے پتت پُنیت، پتت پاؤن اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ ہر جن رکھے ٹھانڈا سیت، گنی تت نہ لگے رانیا۔ جس جن سنگر پورا رکھیا چیت، چیتن روپ سرب درسایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن لیکھا لیکھے پانیا۔ ہر جن لیکھا لیکھے پاون، کلج تیری انتم وار، گرگھیاں ایک راہ وکھاون، چار ورنناں دئے ادھار۔ اوچ نیچ پار کراونا، راؤ رنگ دئے ادھار۔ ایکاشد دو اکھر آپ پڑھاونا، چوتھے جگ کرے خوار۔ برہم پاربرہم ملاونا، وچھوڑا رہے نہ پڑکھ نار۔ جس جن سوہنگ رسنا گاونا، ویلے انت نہ ہوئے خوار۔ نرگن گھر گھر پھیرا پاون، جوتی جامہ بھیکھ اپار۔ شبد بنانا اپنے کندھ اٹھاون، سنگ رکھے نہ کوئے کہا۔ غریب بنانا گرسکھ اپنی ڈولی آپ بہاون، سگن منائے سر جہنار۔ پریم رسالو تن پہناونا، نام بستر کرے شنگار۔ ست کجل دھار بندھاونا، برہم نیتیر رووے زارو زار۔ پریم رنگن اک رنگاونا، مہندی دے نہ وچ سنسار۔ ساچی سخی آپ اکھاون، سپس گندے نین بن نرنکار۔ اپنے امرت مکھ جٹھاونا، جوٹھی جھوٹھی کرایا دئے

نوار۔ ساچی ڈولی آپ چڑھاونا، سورج چن نہ دسے کوئے اجیار۔ دو جہاناں پینڈا آپ مُکاونا، کوٹن کوٹ جو جن رہے پکار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، گرگھاں دیوے ایکا ور، سنگر چرن پریتی ساچی کار۔ چرن پریت درس پرس گردیو، آسا ترسنا رہے نہ رائیا۔ اُنت کال ملے میل الکھ ابھیو، عرش فرش ہوئے سہایا۔ جن جننی جگ لائے سیو، جگ چار و بے ودھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، گرگھ لیکھا آپ مُکایا۔ گرگھ لیکھا گیا، لکھ چوراسی تٹا پھند۔ کلج ویلا اتم ڈھکیا، سرشٹ سبائی نیتز اندھ۔ بھل بھلو اڑی بوٹا سکیا، نو نو ہوئے کھنڈ کھنڈ۔ نرگن نو نو چار رہیا لگیا، اتم مُکائے اپنا پندھ۔ گرگھاں آگے آپے جھکیا، اپنا گیت گائے آپ سناے چھند۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایک اک انیک دکھائے پرمانند۔

★ ۲۰ بھادروں ۲۰۱۷ بکرمی سُرین سنگھ دے گرہ پینڈ ندھاں والی ضلع فروزپُر ★

سِت پُرکھ نرنجن شاہ سلطان، اگم اگمڑی کار کرائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن وڈ مہربان، اک اکلّا کھیل کھلائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن والی دو جہان، جوتی رہت ویس وٹائیندا۔ ایکنکارا وڈ بلوان، بل دھاری آپ اھوائیندا۔ آد نرنجن نور مہان، جوتی جوت ڈمگائیندا۔ ابناشی کرتا دیونہارا دھر فرمان، حکمی حکم آپ ورتائیندا۔ سری بھگوان در درویش بن دربان، در گھر ساچے الکھ جگائیندا۔ پاربرہم آپ اپنا کر پروان، اپنا لیکھا آپے لائیندا۔ وسنہارا نرگن سچ مکان، سچکھنڈ دوارا سو بھاپائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکلّا کھیل اپارا، کرے کرائے کرنیہارا، کرتا پُرکھ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ سِت پُرکھ نرنجن اُچ اگم، بھيو کوئے نہ پائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن نہ مرے نہ پئے جم، جوتی جوت نہ کوئے بھوائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن نہ کوئی ترسنا نہ کوئی تم، خوشی غم نہ کوئے دکھائیندا۔ ایکنکارا آد جگاد جانے اپنا کم، اپنی کرنی اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آد نرنجن اپنا کر آپ پرکاش نہ کوئی دکھائے سورج چن، نورو نور نور ڈمگائیندا۔ ابناشی کرتا بیڑا بٹھ، سچ ملاح آپ ہو جائیندا۔ سری بھگوان اپنا حکم آپے من، آپے نیوں نیوں سپیس جھکائیندا۔ پاربرہم کسے جننی نہ جنیا جن،

مات پت نہ کوئے بنائیندا۔ نہ کوئی راگ نادسے کن، تال تلوڑا نہ کوئے وجائیندا۔ نہ کوئی مال دولت دسے دھن، جگت خزینہ نہ کوئے دکھائیندا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ ست پڑکھ زرنجن کھیل اپارا، زرنجن زرنجن آپ کرائیندا۔ سو پڑکھ زرنجن ہو اُجیارا، ہر پڑکھ
 زرنجن ویکھ دکھائیندا۔ ایککارا وسنہارا دھام نیارا، اُچ محل اٹل آپ سہائیندا۔ آد زرنجن اپناروپ کرے نیارا، روپ اوپ آپ ہو جائیندا۔ سری بھگوان بن
 شاہ سکدارا، ساچے تخت سو بھاپائیندا۔ ابناشی کرتا سو ہے در دربارا، در دروازہ آپ سہائیندا۔ پاربرہم پر بھ سیوادارا، یاچک سیوا آپ کمائیندا۔ سچکھنڈ دوارا
 کھول کوڑا، زرنجن دھارا اپنی آپ چلائیندا۔ گھر وچ گھر کر تیارا، تھر گھر بیٹھے سچی سرکارا، شاہ سلطان اپنا ناؤں دھرائیندا۔ آپے ناری کنت بھتارا، سچ
 سہنجنی سچ آپ سہائیندا۔ آپے کرے اگمی کارا، اگم اگمرا ویکھ دکھائیندا۔ ست اُپجائے شبد دلارا، مات پت ساچا ہت آپ کرائیندا۔ چرن کول امرت بخشنے
 ٹھنڈی ٹھارا، سانک ست ست ورتائیندا۔ دوسر اور نہ کوئے سہارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا سو بھاونت، ہر جو بیٹھا ایک کنت،
 کنت کٹوہل ساچا دھام سہائیا۔ ساچا دھام سہنجنا، سو پڑکھ زرنجن آپ سہائیندا۔ ہر پڑکھ زرنجن اپنے در آپے کرے مجنا، اپنا سروور آپ سہائیندا۔ ہر پڑکھ
 زرنجن آپے رکھے اپنی لجننا، اپنا پردہ آپے پائیندا۔ ایککارا نہ گھڑیا نہ بھجننا، گھرن بھنہار پڑکھ سمرتھ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ آد زرنجن ساچے مندر اپنے دیپک
 آپے جگنا، تیل باقی نہ کوئے دکھائیندا۔ سری بھگوان ساچا سجننا، آد جگاد جگا جگنتر سگلا سنگ نبھائیندا۔ سری بھگوان ساچے مندر آپے وسنا، ہر مندر سو بھا
 پائیندا۔ پاربرہم پر بھ زرنجن زرنجن مل مل ہسننا، آپ اپنا میل ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دوارا آپ سہائے، زرنجن زرویر
 جوت جگائے، روپ رنگ رکھ نہ کوئے جنائیندا۔ روپ رنگ نہ کوئے ریکھا، ویس اولڑا آپ کرائیا۔ سو پڑکھ زرنجن زرنجن نر نریشا، نر نرائن بیٹھا آسن لائیا۔ ہر
 پڑکھ زرنجن اپنے نیز آپے پیکھا، دوئے لوچن نہ کوئے گھلایا۔ ایککارا نہ کوئی مچھ داہڑی دسے کیسا، سیس جگدیش نہ مونڈ منڈائیا۔ آد زرنجن کریا ویسا،
 نر اکار اپنی کل دھرائیا۔ سری بھگوان آپے جانے اپنا لیکھا، لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ ابناشی کرتا اپنی جوت آپ پرویسا، متوت نہ کوئے بنائیا۔ پاربرہم پر بھ
 کرے آدیسا، نیوں نیوں اپنا سیس جھکائیا۔ اکھ اگوچر اگم اتھاہ بے پرواہ، زرنجن زرویر دیوے سچ سندیشہ، شبد انادی آپ سنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ

اپنی جوت دھر، وسنہارا ساچے گھر، در گھر ساچے دے وڈیا نیا۔ در گھر ساچے وڈ وڈیا نیا، ہر وڈا وڈ وڈیا نیندا۔ پاربرہم ابناشی کرتا نرگن زویر بیٹھا جوت جگائی، الکھ نرنجن اپنی الکھ آپ جگانیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن دیکھنہارا تھاؤں تھاؤں تھائیں، سو پُرکھ نرنجن میل ملائیندا۔ ست پُرکھ نرنجن کھیلے کھیلے بے پرواہی، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک جوت جوت اُجالا، پاربرہم پر بھ سے سچکھنڈ سچی دھر مسالہ، دوسر در نہ کوئے دکھائیندا۔ سچکھنڈ دوارے وسیا، ایک رنگ سمائے۔ اپنے مندر بہہ بہہ آپے ہسیا، آپ اپنا سگن منائے۔ اپنی جوت آپے کرے پرکاسیا، پرکاش پرکاش وچ ٹکائے۔ اپنا ناؤں دھرائے پُرکھ ابناسیا، نہ مرے نہ جائے۔ جگا جگنتر ہوئے داسی داسیا، سیوک سیوا سیوکمائے۔ لیکھا رکھے نہ پر تھی اکاشیا، منڈل منڈپ نہ کوئے سہائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی ایکنکارا، کرے کھیل اگم اپارا، سچکھنڈ دوار آپ سہائے۔ سچکھنڈ دوار سہنجنا، سو پُرکھ نرنجن آپ سہائیندا۔ جوت جگائے اک نرنجنا، نورو نور ڈگمگائیندا۔ تھر گھر واسی پُرکھ ابناشی نہ گھڑیا نہ بھجنا، روپ انوپ آپ پرگٹائیندا۔ تھر گھر میلا آپ ملائے اپنے سجننا، سجن میت آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے در، تھر گھر ساچا آپ سہائیندا۔ تھر گھر سچ سہاونا، پاربرہم سہائیا۔ اپنا گیت آپے گاونا، اپنی اچھیا پور کرائیا۔ اپنا کنت آپ ہنڈھاونا، آپ اپنی تیج سہائیا۔ اپنی بنت آپ بناونا، آپے دیکھے چائیں چائیا۔ اپنا رنگ آپ رنگاونا، رنگ رنگیلا ساچا ماہیا۔ اپنا قبیلہ آپ اُچاونا، پوت سپوتا آپے جائیا۔ سٹ دُلا راناؤں دھراونا، شبدی شبد صالاحیا۔ ایک اکھر آپ پڑھاونا، دوجی ودیا نہ کوئے پڑھائیا۔ ایک ستھر آپ وچھاونا، اپنیاں بھجاں رہیا اٹھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، الکھ اگم اتھا اپنی دیا آپ کمائیا۔ دیا کر کرے اُتت، شبدی سٹ دُلا راجایا۔ ہڈ ماس ناڑی نہ دے رت، رکت بوند نہ میل ملایا۔ روپ پرگٹائے نہ کوئی پنج تت، اپ تیج وائے پر تھی اکاش نہ رنگ رنگایا۔ ترے گن مایا نہ رنگے رت، من مت بدھ نہ کوئے دھرایا۔ کرے کھیل ہر کملاپت، آپ اپنی رچن رچایا۔ ویس انیکا کرے ابناشی اچت، پاربرہم پر بھ اپنے ہتھ رکھے وڈیا نیا۔ دیوے مان ساچے سٹ، دھن دھن جنیندی مایا۔ آپ سہائے اپنی رت، سچکھنڈ دوارے سو بھاپایا۔ اپنی گودی آپے چک، آپے رہیا کھڈایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا آپ سہائے، جوتی جوت آپ جگایا۔ جوتی جاتا ہر نرنکار، اپنی کل آپ

ورتائیندا۔ بے عیب خدائی پروردگار، نورو نور ڈمگائیندا۔ ساچے تخت بیٹھ سچی سرکار، ساچا حکم آپ چلائیندا۔ شاہو بھوپ بن سکدار، راج راجان اپنا ناؤں
 دھرائیندا۔ سیس بٹھ سچی دستار، ساچا تاج آپ کائیندا۔ پنچم مکھ مکھ کرتیار، شبناد دُھن و جائیندا۔ تریا راگ اپر اپار، پاربرہم اپنا آپے گائیندا۔ بودھ
 اگادھی ایکا کار، ہر جو ہر ہر آپ کمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، در گھر ساچا آپ وڈیائیندا۔ در گھر ساچا ہر وڈیائیندا،
 روپ رنگ رکھ نہ کوئے جنائیا۔ ساچے سوت دیا کمائیندا، ایکا حکم رہیا سمجھائیا۔ اپنا ویلا وقت اپنے ہتھ رکھائیندا، تھت وار نہ بنت بنائیا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچے ور، دھر فرمانا اک جنائیا۔ دھر فرمانا ہر بھگوانا، اپنا آپ سنائیندا۔ ساچے تخت بیٹھ سلطانا، عادل عدل کمائیندا۔ ایکا
 مندر اک کانا، اک بانا آپ اڈائیندا۔ ایکا راج اک راجانا، ایکا رعیت ویکھ وکھائیندا۔ ایکا راگ اک ترانہ، ایکا ناد دُھن سنائیندا۔ ایکا ورتے اپنا بھانا، اپنے
 بھانے سد رہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی شبد دیوے ور، ساچی وست جھولی پائیندا۔ ساچی وست نام آدھار، اپنی جھولی آپ
 بھرائیا۔ ایکا حکم ورتے ورتار، حکمی حکم سرب پھرائیا۔ ست ونجارے کرنا ساچا ونج وپار، بھل رہے نہ رائیا۔ کرپا کرے آپ کرتار، تیری سیوا سچ لگائیا۔
 لوء پُری برہمنڈ کھنڈ محل اُسار، برہما وشن شو تیری انس اُپجائیا۔ ترے گن تیرات بھنڈار، پنچم میلا سچ سُبھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 ایکا بھچھیا رہیا ورتائیا۔ ایکا بھچھیا نام انمول، اپنی جھولی آپ بھرائیندا۔ سچھنڈ نواسی بولے ساچا بول، اپنا حکم آپ جنائیندا۔ اک اکلا نرگن نرور بیٹھا
 تولے تول، تولنہارا دس نہ آئیندا۔ آد جگاد رہے اڈول، اڈل اپنی کار کرائیندا۔ آپے وسے اپنے کول، اپنا پردہ آپے لائیندا۔ آپے مردنگ نام ڈھول، آپے
 دُھن ناد سنائیندا۔ آپے شبدی شبد رہیا مول، روپ رنگ نہ کوئے وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ایکا گھر، گھر ساچا اک
 اُپائیندا۔ ایکا گھر ایکا ہر، ایکا مندر سو بھاپائیا۔ ایکا ناری ایکا نر، نر نرائن اک اکھوائیا۔ اک دوار اک در، در دروازہ اک کھلائیا۔ اک سروور اک سر، ایکا رہیا
 نہائیا۔ ایکا گھاٹن ایکا رہیا گھڑ، ایکا بھن وکھائیا۔ ایکا اندر اک دھر، اک اک نام جوڑ جڑائیا۔ وشوروپ آپے کر، وشن اپنا بنس سُبھائیا۔ وشن اندر آپے وڑ،
 کول نا بھی بھل کھلائیا۔ کولا امرت ویکھے سر، نا بھی دھارا آپ چلائیا۔ آپے اپنا پرکاش کر، نرگن نرگن ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا

کر، ایک شبد دیوے ساچا ور، ساچی ونڈ آپ ونڈائیا۔ آپے وشن آپے انتر، آپے باہر سمائندا۔ آپے شبد آپے گر منتر، اشٹ روپ پرگٹائندا۔ آپ بنائے اپنی بنتر، آپے کولا کول سمائندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، اپنا رنگ آپ چڑھائندا۔ اپنا رنگ آپے رنگ، آپے ویکھ دکھائیا۔ ابناشی کرتا سورا سربنگ، گھر بیٹھا سوبھا پائیا۔ وشنوں دوارے آپے لگھ، پاربرہم روپ پرگٹائیا۔ برہم برہم وجے مردنگ، کول کول دے ڈھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھار وچوں پرگٹائیا۔ دھار وچوں دھار کڈھ، ہر ساچا ویکھ دکھائندا۔ سو پُرکھ زرنجن لڈائے لڈ، آپ اپنا میل ملائندا۔ زرنجن کرپا اڈ، اپنی ونڈ اپنے ہتھ رکھائندا۔ ویکھنہار ہر برہمنڈ، برہم جوتی جوت جگائندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا کھیل آپ کھلائندا۔ کھیل کھلندڑا وڈ کھلاری، ایک اینکاریا۔ پاربرہم برہم کرپساری، وشن دیوے اک آدھاریا۔ ایک جوت جوت زراکاری، اپنا دیک آپ جگا رہیا۔ ایک شبد شبد ڈھکاری، ناد انادی آپ سنا رہیا۔ ایک روپ اگم اپاری، اگم اگمٹرا آپ دکھا رہیا۔ اک محل اک اٹاری، نہیل دھام آپ سہا رہیا۔ ایک شاہو بھوپ سچا سکداری، تخت تاج اک جنا رہیا۔ ایک حکم اک ورتاری، ایک بھانا سد رکھا رہیا۔ ایک سٹ اک ڈلاری، ایک مات پت روپ پرگٹا رہیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ پُرکھ ابناشا، آپے کھیلے کھیل تماشا، اپنے منڈل اپنی راس آپ رچا رہیا۔ وشن برہما کر تیار، شکر سنگ نبھایا۔ تیاں وچولا سرجنہار، دس کسے نہ آیا۔ شبد سوہلا اینکار، آپ اپنا آپے گایا۔ جانے ڈھولا اپنی وار، اپنا بولا آپ جنایا۔ بنیا تولا پاوے سار، ایک کنڈا ہتھ اٹھایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچھنڈ دوارا آپ سہایا۔ سچھنڈ دوارے ہر زرنکارا، اپنا کھیل کھلائندا۔ زرنجن زرویر ہو تیار، اندر باہر گپت ظاہر اپنی کل ورتائندا۔ برہما وشن شو تن کر شنگارا، برہم برہم برہم میل ملائندا۔ نہ کوئی دوسر دیوے ہو سہارا، ترسنا بھکھ نہ کوئی رکھائندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشنہارا ساچے گھر، ساچا مندر آپ سہائندا۔ سچھنڈ کھیل رچائی، برہما وشن شو کر پیار۔ ساچے شبد کرے گڑمائی، شبد سٹ جائے بلہار۔ سیوک سیوا اک سمجھائی، تیاں وچولا اک زرنکار۔ وچھڑ کدے نہ جائی، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا حکم آپ ورتار۔ شبدی حکم ورتائندا، پاربرہم گر کرتار۔ برہما وشن شو سمجھائندا، تیاں میلا ایک وار۔ ایک مائی گود بہائندا، ایک پتا کرے پیار۔ ایک کنگن

آپ سہا میندا، ایکا کرے سچ شنگار۔ ایکا منتر نام درڑا میندا، ایکا کھان پین دے آہار۔ ایکا مندر آپ سہا میندا، رواس نہ کوئی اُجیار۔ ایکا گیت انادی گامیندا، سارنگ سارنگی وجے نہ کوئی ستار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اپر اپار۔ اپر اپار ہر ہر کھیل، سچھنڈ دوارے رہیا کرانیا۔ لیکھا جانے گرو گریچیل، گر چیل ایکا انک سمانیا۔ آپے وسے دھام نویل، دھام اولٹرا اک وڈیانیا۔ اچرج پار برہم پر بھ کھیل، برہما وشن شو رہیا سمجھانیا۔ آد نرنجن چاڑھے تیل، گھر ساچے سگن منانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چرن دوارا اک سہانیا۔ برہما وشن شو چرن دوار، سو پڑکھ نرنجن آپ بہا میندا۔ ہر پڑکھ نرنجن کر پیار، نرنجن اپنا درس دکھانیندا۔ ایلنکارا دے ادھار، دھیرج دھیر دھرا میندا۔ آد نرنجن ہو اُجیار، نورو نور اک چکا میندا۔ ابا نشی کرتا میت مرار، سر اپنا ہتھ دھرا میندا۔ سری بھگوان سانجھا یار، تیاں ایکا مارگ لائیندا۔ پار برہم پر بھ خبردار، آلس نندرا وچ نہ آسیندا۔ شبد انادی سچ جیکار، ڈھر دربار آپ سنا میندا۔ کرے کھیل ہر کرتار، دوسر سنگ نہ کوئی نبھا میندا۔ شبدی شبد ورتے کرتار، ورتا ورتا دس نہ آسیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ڈھر دا لیکھا لیکھ دکھانیندا۔ ڈھر دا لیکھا گم اپارا، برہمے وشن شو دکھانیا۔ شبدی کرے شبد پیارا، دوہاں وچولا بے پرواہیا۔ آد جگادی وسے کولا، دُور نیڑے نہ پنڈھ جنانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سٹ شبد تیری انس آپ سہانیا۔ ساچے سٹ تیری ساچی انس، برہما وشن شو اپایا۔ پر بھ اپنا ویکھے آپے بنس، بنس سرنسا ناؤں دھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیاں ایکا رنگ رنگایا۔ برہما وشن شو شبد سچ میت، ایکا دھار دکھانیا۔ سچ دوارا ٹھانڈا سیت، پار برہم سچی سرنایا۔ کون جنائے اپنی ریت، کون مارگ دے دکھانیا۔ کون پرگٹائے سچ پریت، چرن دوار کون بہانیا۔ کون سٹائے ایکا گیت، دوسر در نہ کوئی پڑھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو ابھیدا دے گھلایا۔ تیاں میلا ایکا دھار، شبدی سنگ نبھایا۔ برہما وشن شو کر وچار، گر گر رہیا دھیایا۔ کون بٹھے ساڈا بھار، کون بیڑا لئے تریا۔ کون لیکھا جانے آر پار، کون مدھ ویس وٹایا۔ کون روپ ہوئے کرتار، نرنجن اپنا درس دکھایا۔ کون شبد لے بھنڈار، کون وست دے ورتایا۔ کون کھنڈا تیز کٹار، کون شستر لئے چکایا۔ کون ہوئے شاہ آسوار، کون روپ انوپ پرگٹایا۔ کون ساچے تخت بنے سکدار، کون کھکی کھم سنا یا۔ تیرا روپ گم اپارا، نرنجن دس کسے نہ آیا۔ نہ کوئی دسے جگت پسا، لکھ پورا سی رچن نہ

کوئی رچایا۔ ترے گن مایا بھرے نہ کوئی بھنڈار، بیخ تہ نہ کوئی رکھایا۔ جنگل جوہ نہ اُجاڑ پہاڑ، سمنند ساگر نیر نہ کوئے وہایا۔ گر پیر نہ کوئے اوتار، سادھ سنت دس نہ آیا۔ سورج چن نہ کوئی اُجیار، منڈل منڈپ نہ کوئی سُہایا۔ نام شبد نہ کوئی جیکار، اشٹ دیو نہ کوئی بنایا۔ برہما وشن شو دوئے جوڑ جوڑ کرن نمسکار، در بیٹھے سپس جھکایا۔ شبد وچولا اُچی کرے پکار، اپنا ڈھولا رہیا سُناپا۔ پاربرہم ہر کرے کرائے کرنہار، اپنی کل آپ ورتایا۔ جگا جگنتر پاوے سار، بھل کدے نہ جایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچے تخت رہیا سُہایا۔ برہما وشن شو منگن منگ، اگے اپنی جھولی ڈاہیا۔ سدا نبھاؤنا اپنا سنگ، ہوں بھکھک بھکھاری در آئی۔ اک چڑھاؤنا اپنا رنگ، اتر کدے نہ جایا۔ تیرے مندر تیرے دوار تیرے گھر ہر جو آئے لنگھ، چرن دوار بیٹھے رہے گر لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک بخش سچی سر نایا۔ سنگر پورا دین دیالا، پُرکھ اکال اکھو ایندا۔ سچکھنڈ وسائے سچی دھر مسالہ، ساچی درگاہ آسن لائیندا۔ سٹ ڈلارا ویکھے بالا، بال نادانا راہ تکائیندا۔ برہما وشن شو ہوئے کنگالا، دست ہتھ نہ کوئے رکھائیندا۔ ہر جی ہر ہر ہوئے آپ کرپالا، کرپاندھ اپنی دیا آپ کمائیندا۔ ایک پھل لگائے تیاں ڈالا، بھل بھلواری آپ مہکائیندا۔ مارگ دتے اک سکھالا، چرن کول دھیان سمجھائیندا۔ پر بھ چلے اولڑی چالا، لیکھا لکھت وچ نہ آئیندا۔ لوک مات بنے دلالا، ساچی ونڈن ونڈ ونڈائیندا۔ ترے گن مایا جگت دوشالہ، اک اک نال جوڑ جڑائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سکھیا اک سکھائیندا۔ ساچی سکھیا سکھا ونہارا، ایک حکم سُناپیندا۔ پاربرہم ورتے ورتارا، بھیو کوئی نہ پائیندا۔ وشن شو تیرا بھرے بھنڈارا، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ لکھ چوراسی بھنڈا کر تیرا، گھٹ گھٹ اپنی جوت جگائیندا۔ کرے کھیل اپر اپارا، نرگن سرگن ونڈ ونڈائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، دست اموک جھولی پائیندا۔ برہما وشن شو در بن بھکھار در بیٹھے سپس جھکائی، پاربرہم ابناشی کرتے تیری سچ سر نایا۔ جگت جگدیش تیرے ہتھ وڈیائی، ہوں یاچک سیوک سیو کمایا۔ تیرے حکم رہے رضائی، تیرا حکم اک بھایا۔ پر بھ لیکھا لکھن نہ جانی، آد آد اپنی کھیل کھلایا۔ برہم برہما وٹی ودھائی، ساچی داد جھولی پایا۔ نام نامہ ساچے شہنشاہی، بودھ اگادھ شبد سنایا۔ اپنی کرے آپ پڑھائی، وشن اپنے رنگ رنگایا۔ ایک ات رہیا سمجھائی، جی داتا دیا کمایا۔ سچ بھنڈار دئے ورتائی، برہم اپنا نام سُہایا۔ نش اکھر کرے پڑھائی،

ساچا ڈھولا آپے گایا۔ چارے ویداں دے لکھائی، وشنوں تیرے سر ہتھ لکایا۔ برہما میلا سچ سُبھائی، شکر تیرا مان ودھایا۔ جو گھڑیا بھن وکھائی، پُرکھ
 ابناشی کھیل رچایا۔ رچنہارا دس نہ آئی، سَت ڈلاراناں رلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ویس آپ وٹایا۔ برہما وشن شو کر صلاح، ڈھیہہ
 ڈھیہہ پے سرناپیا۔ پُرکھ ابناشی لوک مات کون روپ بنے ملاح، جگ جگ بیڑا بن ترانیا۔ کون نام دے صلاح، صفتی صفت صلاحیا۔ کون کھیڑا دے وساء،
 کون نگر سو بھاپایا۔ کون جھیڑا دے مُکا، اتم اپنا پندھ مُکایا۔ کون روپ جوتی جوت لے ملاء، برہما وشن شو ایکا منگ منگایا۔ شبد سَت اپنا بولا دے سنا، بھيو
 ابھیدا آپ کھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، درگھر ساچے سو بھاپایا۔ وشن برہمے شو ہر جنائندا، کرپا کر اگم اپار۔ لکھ
 چوراسی سیوا لائندا، گھاڑن گھڑ بن ٹھٹھیار۔ چار جگ ونڈ ونڈائندا، چارے ویداں بن لکھار۔ چارے بانی آپ پڑھائندا، چارے کھانی کرتیار۔ چار ورنان
 رنگ رنگائندا، چار یاری دے ادھار۔ چار چار ویس وٹائندا، چار کنت خبردار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جانے اپنی کار۔ چار جگ
 اک چوکڑ، لوک مات ونڈ ونڈائیا۔ اپنے اکھرتھلے لائے ایکا اوکڑ، لکیر تقدیر آپ کھچایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ سمجھایا۔
 ایک چوکڑی نو نو چار، نو سَت رہن نہ پانیا۔ اک چوکڑی اوتار گر گر اپنا روپ دھرائیا۔ سنت بھگونت جگت کرے پیار، گرگھ گر سکھ لے جگایا۔ مورکھ مگدھ
 انجان منگھ مارے مار، دوئی دُشت دے کھپایا۔ ایک منتر کر اجیار، جگا جگنت کرے مات پڑھایا۔ لکھ چوراسی ویکھے ویکھنہار، نرگن سرگن تھاؤں تھانیا۔
 برہمے وشن شو تیرا اک پیار، پُرکھ ابناشی آپ نبھایا۔ گھٹ گھٹ اندر کر پسا، تیرا مندر دے سہانیا۔ نو نو چار اتم اترے پار، چوکڑی جگ رہن نہ پانیا۔
 کلجک ہوئے رین اندھیری اندھ اندھیار، ساچا چند نہ کوئی چڑھایا۔ لکھ چوراسی ہوئے و بچار، نار کنت نہ کوئے ہنڈھایا۔ لیکھا چکے گر پیر اوتار، سادھ سنت
 نہ کوئے سہانیا۔ دُھر دی بانی مارے بان اپار، دُھر فرمانا شبد جنایا۔ حکمی حکم ورتے ورتار، حکم اٹل آپ شہنشاہیا۔ شاہ پاتشاہ ہو تیار، نرگن نور کرے
 رُشٹایا۔ لوک مات کھیل اپار، جوتی جامہ بھیکھ وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہما وشن شو سمجھایا۔ برہمے وشن شو سُن کر دھیان،
 پاربرہم پر بھ آپ سمجھائندا۔ کلجک اتم ویکھے مار دھیان، لوک مات ویس وٹائندا۔ نہکلنک پرگٹ ہوئے بلی بلوان، نرگن اپنا ناؤں دھرائندا۔ سَت نشانہ

دیوے چاڑھ، سچھنڈ دوارے سو بھاپائیندا۔ کھیلے کھیل دو جہان، لوآں پُریاں ویکھ وکھائیندا۔ برہمنڈ کھنڈ چُکائے کان، جیرج انڈ پھول بھلائیندا۔ نانا توڑ جیو شیطاں، شبد کمان ہتھ اٹھائیندا۔ دیونہارا دُھر فرمان، ایکا اکھر نام پڑھائیندا۔ کلجگ انتم ویکھے آن، رُوپ انُوپ آپ دھرائیندا۔ وشنوؤں کرے آپ پروان، آپ اپنا میل ملائیندا۔ برہے تیری چکے کان، برہم اپنی انس بنائیندا۔ شکر چکے پین کھان، لہنا دینا انت نہ کوئی وکھائیندا۔ پرگٹ ہوئے سری بھگوان، نہہکنک ناؤں دھرائیندا۔ ڈنکا وے وچ جہان، ہر ساچا آپ وجائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا آپ سمجھائیندا۔ برہما وشن شو دوئے دوئے جوڑ، چرن کول دھیان لگائیا۔ پاربرہم کون کول آئے دوڑ، کون رُتری مات سہائیا۔ کون لگائے دو جہان پوڑ، کون ڈنڈا ہتھ رکھائیا۔ کون رُوپ ویکھے لکھ چوڑاسی پھل مٹھا کوڑ، کون ریٹھے بھن وکھائیا۔ کون رُوپ بھجائے لگی اوڑ، امرت میگھ میگھ برسائیا۔ کون رُوپ لکھ چوڑاسی ترسنا دیوے ہوڑ، بھانڈے گھڑ نہ کوئی بنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ہوں یاچک ڈھیہ پئے سرنائیا۔ سنگر ساچا آپ سنائے، پُرکھ اکال دیا کمائیندا۔ کلجگ ویلا انتم آئے، نو سو چرانوے چوکڑی جگ گیرا آپ دوئیندا۔ پنچ تت گر نہ کوئی اکھوائے، شبد گر اک دھرائیندا۔ جوتی جوت ڈمگائے، اجونی رہت ویس وٹائیندا۔ سرگن ویکھے تھاؤں تھاس، نو کھنڈ پر تھمی پھول بھلائیندا۔ ستاں دیپاں پھیرا پائے، آوند ا جاندا دس نہ آئیندا۔ لوآں پُریاں دئے ہلائے، کروڑ تیتیس سرب گر لائیندا۔ برہما وشن شو لئے جگائے، آپ اپنا تھم سنائیندا۔ چارے کھ چارے بانی ویکھے تھاؤں تھاس، چارے ویداں کھوج کھجائیندا۔ شاستر سمتر پھول بھلائے، انجیل قرآناں پردہ لائیندا۔ گیتا گیان ویکھے اٹھاراں دھیائے، دُھر دی دھار آپ جنائیندا۔ کلجگ انتم کرے رُشنائے، نرگن رُوپ ڈمگائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن رُوپ پرگٹائے، اپنا بل آپ وکھائیندا۔ نہہکنکا کل ورتائے، کل کلکی آپ اکھوائیندا۔ وشن برہما شو لئے ملائے، ترے چیلے ایکا ماتا گود بہائیندا۔ لکھ چوڑاسی بھانڈے بھن وکھائے، تھر کوئے رہن نہ پائیندا۔ اپنی سازن ہر آپے ساز وکھائے، اپنا بھانا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا رُوپ پرگٹائیندا۔ اک چوکڑی چار جگ اترے پار، نو نو چار گیرا آپ دوئیا۔ پرگٹ ہوئے نہہکنک ہر اوتار، نرگن اپنا رُوپ پرگٹائیا۔ کلنی توڑا سپس دستار، شبدی جوڑا جوتی جوت ہوئے گڑمائیا۔ اگنی گھوڑا ہر نرنکار، دو جہاناں آپ بھوائیا۔

درگاہ ساچی لایا ایکا پوڑا، سوہنگ شبد کرے پڑھائیا۔ برہم پار برہم پر بھ آپے بہڑا، نرگن سرگن لیکھا تھاؤں تھانیا۔ کلج بھنے ریٹھا کوڑا، نام کھنڈا ہتھ اٹھائیا۔ روپ پرگٹائے براہمن گوڑا، ورن گوت نہ کوئی جنائیا۔ اُچے ٹلے پربت آپے چڑھیا گہر گورا، گہر گمبھیر آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن داتا پُرکھ بدھاتا، کلج میٹے اندھیری راتا، کالی دھار رہن نہ پائیا۔ نرگن زور پُرکھ اکال، اگم اگمڑی کار کمانیدا۔ چرناں ہیٹھ دباے کال مہاکال، دو جہاناں پھیری پائیدا۔ برہما وشن شو لے اٹھال، کلج ویلا اتم آئیدا۔ لکھ چوراسی دیکھے گھالی گھال، گھٹ گھٹ اندر آپ پھولا ئیدا۔ شبد انادی وجے تال، چھتتی راگ بھیو نہ آئیدا۔ سرشٹ سبائی دیکھے پت ڈال، بھل بھلوڑی پھول بھلا ئیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، اک اکلا وسنہارا سچ محلہ، درگاہ ساچی دھام سہائیدا۔ درگاہ ساچی دھام سہایا، پُرکھ ابناشی ڈیرہ لا۔ کلج اتم کھیل کھلایا، نرگن نرگن روپ دھرا۔ سرگن جوتی جوت جگایا، نور نورانہ ڈمگ۔ کایا کوٹ قلعے وسایا، سمبل نگر ناؤں دھرا۔ گو بند لیکھا دے چکایا، لکھیا لیکھ نہ کوئے مٹا۔ گرسکھاں دیوے ٹھنڈی چھایا، سر اپنا ہتھ رکھا۔ بال نہانے لے اٹھایا، اپنی گود لاڈ لڈائے جوں پتاماں۔ مات پت آپ ہو جایا، پھڑ پھڑ ہنس بنائے کال۔ جو جن سرنائی آیا، لکھ چوراسی بھند دے تڑا۔ رائے دھرم نہ دے سزایا، چوتھے پوڑے دے چڑھا۔ چوتھا پد آپ دکھایا، تیجانیتز دے گھلا۔ راتی ستیاں درس دکھایا، دوئے دوئے اکھر جاپ جپا۔ سوہنگ منتر اک درڑایا، اک اکلا پھیری پا۔ سرشٹ سبائی رہیا ہلایا، گرسکھاں بنے انت ملاح۔ کلج بیڑا لے تریا، ایکا دیوے سچ صلاح۔ سنگر چرن سچئی سرنایا، نتھوایاں دیونہارا ساچا تھاں۔ درگاہ ساچی دھام سہایا، پھڑ پھڑ پار کرائے بانہہ۔ بھو ساگر نہ کوئے رڑایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نرگن اپنا کھیل کھلایا۔ نرگن داتا سوربیر، جودھا بلی بلوان بلکاریا۔ شبد نشانہ مارے ایکا تیر، لو آں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں کرے پار کناریا۔ ترے گن مایا گھتی جائے وہیر، پنج تت رووے زارو زاریا۔ لکھ چوراسی لتھے چیر، چاروں کُنٹ ہاہا کاریا۔ نہ کوئی سہائی پیر فقیر دستگیر، ملا شیخ مسائق مکھ شرما رہیا۔ پنڈت پاندھا کٹے نہ کوئے زنجیر، امرت اتم سیر نہ کوئے پیار رہیا۔ بن سنگر پورے چوٹی چڑھے نہ کوئے اخیر، گرنتھی پڑھ پڑھ رسنا جہوا سرب ہلا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، لکھ چوراسی دیکھ دکھا رہیا۔ لکھ چوراسی

ویکھن آیا، نرگن جوتی جامہ دھار۔ گرگھ ساچے پرکھن آیا، گرگوہند کر پیار۔ لکھ چوراسی وچوں رکھن آیا، نہہکلی جامہ دھار۔ سبج ساچا مارگ دسن آیا، سوہنگ شبد سچا جیکار۔ نسی وچوں مکھن ورون آیا، نام مدھانا ایک ڈار۔ گھر گھر اندر ڈونگھی کندر پھولن آیا، کایا کپڑ کھول بند کواڑ۔ گرگھیاں اندر آپے بہہ بہہ بولن آیا، ناد سنائے سچی ڈھنکار۔ دھر دی پریت گرگھیاں اتوں گھول گھولی گھولن آیا، نرگن سرگن کر پیار۔ کایا چولی آپ بدلاؤن آیا، رنگ رنگیلا دیوے چاڑھ۔ گرگھ جگ جگ وچھڑے میل ملاون آیا، کل کلکی لے اوتار۔ سمت ستاراں ایک ڈھولا گاون آیا، اچی کوک کرے پکار۔ چار ورنناں لوک مات ورون آیا، خاکی خاک پاوے سار۔ کھتری براہمن شور ویش اپنے کندے تولن آیا، اوج نیچ کرے وچار۔ راج راجاں شاہ سلطان جگت خزینہ پھولن آیا، مایا رانی آئے ہار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکلی نرائن نر، کجگ اتم کرے خوار۔ کجگ اتم خواریا، چاروں گنٹ ہاباکار۔ ناتاٹے چار یاریا، اللہ رانی رووے زاروزار۔ سنگ محمد نہ کرے پیاریا، اناحق نہ کوئے وچار۔ مقامے حق نہ کوئے نعریا، ملے میل نہ بے عیب پروردگار۔ ناتاٹے جیو گواریا، ایک بھلیا سانجھیا۔ چاروں گنٹ پاسا ہاریا، ہر جو مارے شبدی مار۔ کھیلے کھیل جگت جواریا، سار پاشا کر تیار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کجگ تیری اتم ور، کجگ کریا دئے نوار۔ کجگ کوڑا ناتاٹینا، انت رہن نہ پانیا۔ جوٹھا جھوٹھا پندھ مگنا، دور ڈراڈا پندھ مکانیا۔ لکھ چوراسی بوٹا سکنا، ہریا سنج نہ کوئے کرائیا۔ سنگھ شیر دلیر ایک بگنا، کجگ جھل کوک کوک سنایا۔ شاہ سلطاناں راج راجاناں تخت چھڈ چھڈ گنا، سیس تاج نہ کوئے لکانیا۔ ہر کا بھانا کدے نہ رگنا، گوہند لیکھا گیا لکھانیا۔ گرگھ ورلے سنگر دوارے آ کے جھکنا، جس سر اپر ہتھ لکانیا۔ دانا پانی سب داگنا، وشنوں دیوے نہ رزق سبایا۔ برہمانو سو پورانوے چوکڑی جگ سکھدا رہیا سکھنا، کون ویلا پر بھ ساچے سچ ملے سر نایا۔ شکر ہتھ ترسول نہ کوئے رکھنا، باسک تشکانہ گل لکانیا۔ گرگھ ورا پاربرہم ابناشی کرتے اپنی سرن رکھنا، سرنگت اک وڈیایا۔ لکھ کر وڑی کرے لکھنا، کرتا قیمت کوئے نہ پانیا۔ نو کھنڈ پر تھی ہووے گھر سکھنا، دیا باقی نہ کوئی جگایا۔ کرے کھیل پر بھ لکھ لکھنا، لکھ اگوچر اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ ست ستوادی ساچا مارگ شاہ پاتشاہ ایک دسنا، پاربرہم وڈی وڈیایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کجگ تیری اتم ور، نہہکلی نرائن نر، ہر جن ساچے لئے جگایا۔ ہر جن اٹھائے چار ورن، سویا کوئے رہن نہ

پائیا۔ نیتز کھولے ہرن پھرن، نج نیتز نور رُشناپا۔ کرپا کرے ہر کرنی کرن، کرتا پُرکھ دیا کمائیا۔ آپے ہوئے ترنی ترن، گرسکھ ساچے لئے ترانیا۔ لیکھا چکھے
مرن ڈرن، لکھ چوراسی نہ کوئے بھوانیا۔ بخشے ٹیک دُھر درگاہی ایکا چرن، چرن کول کول بھل مہکانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج کلج
تیری اتم ور، گرسکھ اپنے رنگ سائیا۔ گرسکھ انگیکار کر کر، اپنا بھو جنائندا۔ اتم جوتی نور دھر دھر، اگیان اندھیر مٹائندا۔ چرن دھوڑ نہا سر سر، دُرم ت
میل گواندیا۔ نام بھنڈارا آپے بھر بھر، پوجا پاٹھ نہ کوئے کرانندا۔ درس دکھائے گھر گھر، رُپ انوپ آپ وٹائندا۔ چار جگ دے وچھڑے پھڑ پھڑ،
کلج اتم میل ملائندا۔ آپ بندھائے اپنے لڑ لڑ، ایکا پلو نام اٹھائندا۔ درس دکھائے آگے کھڑ کھڑ، جوتی جوت جوت ڈمگائندا۔ ساچی وستو آگے دھر دھر،
ترے وستو مول چکائندا۔ لیکھا چکھے ناری نرن، برہم پاربرہم سائندا۔ کلج اتم اپنی کرپا آپے کر، پورب لہنا جھولی پائندا۔ پاربرہم پت پر میثور سوامی نہ
کوئی سپس نہ کوئی دھڑ، رُپ رنگ نہ کوئے دکھائندا۔ گرسکھاں اندر جائے وڑ، آوندا جاندا دس نہ آئندا۔ قلعے توڑ ہنکاری گڑھ، مایا متا موہ چکائندا۔ بیچ
وکارا مارے مار، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نیڑ نہ آئندا۔ اتم سیجا چرن دھر، سہنجی بیچ آپ سہائندا۔ برہم پاربرہم پر بھ لئے پھڑ، آپ اپنے انگ
لگائندا۔ جوت اندر جوتی دھر، جوتی جوت وچ سائندا۔ نہ جنم نہ جائے مر، جگ جگ اپنا کھیل کھائندا۔ کلج کوڑا چکھے ڈر، جس جن اپنی دیا کمائندا۔
جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ ساچے پار لنگھائندا۔ گرسکھ اترے پار کنارہ، منجھدار نہ کوئے رُٹھائیا۔ سنگر صاحب سلطان اشٹ درشت
دیوے اک سہارا، نام ندھان جھولی پائیا۔ ایش جیو اتم پر ماتم نج گھر کر پیارا، پنڈ برہمنڈ کھوج کھوجائیا۔ شبد ناد دُھن اگم جیکارا، انحد راگ اولڑا آپ سناپا۔
امرت اتم سرور ٹھنڈا جل نچھر دھارا، سچ پیالہ دین دیا لا نام پیانیا۔ پرگٹ ہو گر کرتارا، پاوے سار نرنکار نراکارا، نرویر مور ت اکال وڈ وڈیائیا۔ گرسکھ
سوہن سچ دوارا، سنگر پورا پاوے سارا، ایٹھے اوٹھے دو جہان ویکھنہارا، ویکھے مار دھیان، اک جنائے سچ نشان، نام نشانہ ہتھ اٹھائیا۔ گرسکھ گوی میلا کاہن،
سپتا سرتی پائے رام، سوانی گو بند کرے پر نام، ساچا ہانی گھر میلا سچ سبھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، کلج کلج تیری
اتم ور، سنت سہیلے میلے اپنے گھر، گر چیلے ایکا اپنے رنگ رنگائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، اک اگلا انھو رُپ پرکاش پرکاش وچ رکھائیا۔

★ ۲۱ بھادروں ۲۰۱۷ بکرمی گرہن سنگھ دے گرہ پنڈ سدا سنگھ والا، ضلع فروزپور ★

سو پڑکھ زرنجن ہر سمرتھ، دین دیال وڈی وڈیاٹیا۔ ہر پڑکھ زرنجن مہما اکھ، اولڑی چال بے پرواہیا۔ ایکنکارا چلائے اپنا رتھ، آد جگاد سیو کمایا۔ آد زرنجن ہر پرگٹ، نور اجالا جوت کرے رُشناٹیا۔ سری بھگوان اپنی رکھے امولک وتھ، آپ اپنے وچ ٹکانیا۔ ابناشی کرتا ساچا مارگ ایکا دس، آپ اپنا ویکھ دکھانیا۔ پاربرہم گائے گاتھ، اپنا ناؤں آپ اُچانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرنجن اپنے رنگ آپ سماٹیا۔ زرنجن رنگ اولڑا، دس کسے نہ آئیندا۔ کرے کھیل اک اکلڑا، عقل کل دھاری ناؤں دھرائیندا۔ سچ سنگھاسن ایکا ملڑا، پڑکھ ابناشی آسن لائیندا۔ نہچل دھام اُچ اٹلڑا، زرویر اپنا آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھار آپ بندھائیندا۔ زرنجن دھار بندھائیندا، پاربرہم بے آنت۔ جوتی جوت ڈمگائیندا، کھیلے کھیل سری بھگوانت۔ مدھ سوڈن آپ اُکھوائیندا، اکال مورت آد آنت۔ دیا باقی ڈمگائیندا، آد انادی کھیلے کھیل جگ جگنت۔ اپنی بنت آپ بنائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کھلائیندا۔ زرنجن کھیل کر اپارا، جوتی جوت رُشناٹیا۔ سچکھنڈ نواسی کھول دوارا، سچکھنڈ ساچی سچ سہائیا۔ گھر مندر دیپک کر اُجیارا، پرکاش پرکاش وچ ٹکانیا۔ سچ سنگھاسن شاہ سیکدارا، ایکا حکم سنایا۔ زرنجن اندر زرنجن باہرا، زرنجن گپت ظاہر روپ وٹانیا۔ زرنجن شبد زرنجن جیکارا، زرنجن نعرہ اپنا لایا۔ زرنجن سُن آگم و س دھواں دھارا، سُن سادھ بیٹھا کھ چھپانیا۔ زرنجن زراکار کر آکارا، آپ اپنا روپ وٹانیا۔ زرنجن کول زرنجن امرت دھارا، زرنجن بھل بھل مہکانیا۔ زرنجن برہم زرنجن پاربرہم کر پسارا، زرنجن روپ انوپ درسائیا۔ زرنجن شکر شاہ سوارا، زرنجن و س ہر گھٹ تھانیا۔ زرنجن رَوس نور کر اُجیارا، جوت جوت وچ ٹکانیا۔ زرنجن ونڈے ونڈ آگم اپارا، اپنی ونڈن اپنے ہتھ رکھانیا۔ زرنجن لکھ چوراسی کر تیارا، گھٹ گھٹ اپنا روپ درسائیا۔ زرنجن چار کھانی بھر بھنڈارا، ترے گن مایا بندھن پانیا۔ زرنجن آتم برہم ایش جیو دے سہارا، جگت جگدیش دے سمجھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل آگم اپارا، لکھ اگوچر بھیونہ رانیا۔ کھیلے کھیل آگم اپارا، آگم آگمڑی کار کرانیندا۔ لکھ چوراسی ہو اُجیارا، گھر گھر وچ جوت جگائیندا۔ لیکھا جانے سورج چن ستارا، منڈل منڈپ آپ اپانیندا۔ لو آں پریاں بٹھے دھارا، برہمنڈاں کھنڈاں رنگ رنگائیندا۔ رَوس منگن در

بھکھارا، نیوں نیوں سپس جھکائیندا۔ پر بھ ابناشی کوئی روپ ورتے تیرا ورتارا، کون دھار رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا اکھر آپ پڑھائیندا۔ روس ہر شبد جنائے، اپنا بھو کھلایا۔ اپنی جوت جوت جگائے، جوتی جاتا بے پرواہیا۔ کوٹن کوٹی کوٹ روپ آپ پرگٹائے، گھٹ گھٹ کرے رُشائیا۔ سگلا ساتھی بن رُگھرائے، آد جگادی ویکھ وکھایا۔ مہاسار تھی کھیل کھلایے، دو جہاناں وڈ وڈیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ روس تیری ساچی کار، ہر ساچا آپ سمجھائیندا۔ اٹھے پہر چرناں رکھاں اُپر بھار، نیتز نین دس نہ آئیندا۔ نین موند ہونے کرتا، ایکا نیتز تیرے تیج سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اگلا کھیل کھلایا۔ اک اگلا کھیل کھلایا، ہر خالق بے پرواہ۔ سچھنڈ دوارے سو بھاپایا، پُریاں لو آں رہیا راہ تکا۔ اپنی جوت کر رُشائیا، تھر گھر کُندا دیوے لاہ۔ کوٹن کوٹ کرن دھرائیا، گنتی وچ نہ سکے آ۔ اک کرن اپنی ونڈ ونڈایا، برہمنڈاں کھنڈاں وچ جائے سما۔ اک اک نال حصہ رہیا کرایا، روس دیوے جھولی پا۔ پاربرہم پر بھ ہونے سہائیا، تیری جوت نہ سکے کوئے کھچا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ اپنا گیڑا آپ بھوایا، بیٹھن دیوے نہ کسے تھاں۔ چاروں کُٹ اپنے چرناں بھار دبا، لیکھا جانے تھاؤں تھاں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، جوتی جوت جوت پرگٹایا۔ ہر چرن کھیل اپارا، روس سپس اٹھائیندا۔ پُرکھ ابناشی نچھر دھارا، زویر آپ وھائیندا۔ چرن کول سچ سہارا، کرن کرن آپ پرگٹائیندا۔ پاوے سار سرب سنسارا، برہمنڈ کھنڈ ویکھ وکھائیندا۔ لوک مات دے آدھارا، لکھ چوڑاسی وقت سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے در، اپنا ویلا آپ سہائیندا۔ روس دے پرکاش، پر بھ ساچے سگن منایا۔ برہما وشن شو ہونے داسی داس، دوس رین سیو کمایا۔ کرے کھیل پُرکھ ابناش، پر تھی آکاش ونڈ ونڈایا۔ وشنو تیرا ساس گراس، پاربرہم اپنا بھنڈارا رہیا ورتایا۔ برہم تیرا برہم پرکاش، لکھ چوڑاسی جیو آتم ایش جیو رنگ رنکایا۔ شکر تیرا ترکھا سواس، ترے گن مایا دے بھجھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ جنایا۔ ترے گن مایا لکھ چوڑاسی بنت بنا، گھٹ بھانڈے آپ سہائیا۔ وشن برہما شو ویکھے تھاؤں تھاں، تھان تھنتر سو بھاپایا۔ روس آپ چکا، اپنے چرناں ہیٹھ رکھائیا۔ اپنا گیڑا رہیا گڑا، گیڑنہارا دس نہ آئیا۔ ایکا رنگ رہیا رنگا، دو جا روپ نہ کوئے درسایا۔ جوتی جوت سروپ ہر،

آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کھلایا۔ سورج چن ہر جوت جگا، ایک رنگ رنگیا۔ برہما وشن شو لکھ چوراسی بنت بنا، پاربرہم ابناشی کرتے آگے بیٹھے سیس جھکایا۔ تیرا لیکھا کوئی جانے نہ، تیرا بھیو کسے نہ پایا۔ کون روپ کھیل دے کھلا، لوک مات ہوئے سہایا۔ کون جیو جنت دھندے دیوے لا، کون مارگ دے صلاحیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوراسی ویکھے گھر، مانس منگھ آپ اُپجایا۔ مانس تیری ساچی ونڈ، پُرکھ ابناشی آپ ونڈایا۔ تن سو سٹھ ہاڈی وتی گنڈھ، اپنی ہتھیں گنڈھ پوایا۔ باہر رکھیا مارو ڈنڈ، سیس جگدیش ویکھ وکھایا۔ چار رلائے جیرج انڈ، اُتبیج سیتج کھیل کھلایا۔ تن سو پینٹھ جیو انڈ پینڈ برہمنڈ، کایا گڑھ آپ سہایا۔ اندر ستادے کرکٹ، اپنا رو اپنا سس اپنا تیج وچ چھپایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، برہے وشن شو سمجھایا۔ برہے وشن شو ہر سمجھانیدا، مانس مانگھ ویکھ وچا۔ رو سس ونڈ ونڈانیدا، تن چھ تیج دے آدھار۔ اپنی کھیل آپ کھلایندا، چار ورن چار جگ چار بانی کر پیار۔ باراں راسی ویکھ وکھانیدا، نرگن نرگن کھیل نیار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، بھیو ابھیدا آپ جنانیدا۔ باراں راسی کھیل اپارا، ہر ساچا سچ سمجھانیدا۔ ایک گن ڈھانی گھر، چند اپر سورج دھر، جوتی جوت جگانیدا۔ بے آنت بے پرواہ اپر کھڑ، آپ اپنا ویکھ وکھانیدا۔ باراں ڈھنیا تیس در، جگدیش کھیل کھلایندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، در سُنہنجا آپ سہانیدا۔ باراں تیس ونڈ ونڈا، برہے وشن شو سمجھانیدا۔ باراں تیس لیکھ لیکھا، گن ندھان گن پانیدا۔ تن سو سٹھ جوڑ جڑا، اپنا اکٹھ آپ کرانیدا۔ ایک ایک لئے اُپجا، سو پُرکھ نرنجن ناؤں دھرانیدا۔ ایک چوکا نال رلا، چارے کھ برہے صلاحندا۔ پنچم کھ تاج بنا، سیس جگدیش آپ ککانیدا۔ تن سو پینٹھ اپنے رنگ رنگا، تن تیج چھ سنگ وکھانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ آپے لاہندا۔ اپنا پردہ لاہنہارا، بھیو ابھیدا دے کھلایا۔ اپ تیج وائے پر تھی آکاش کر اُجیارا، من مت بدھ وچ ککانیا۔ اٹھاں تتاں کھیل نیارا، اٹھے پہر کرے رُشانیا۔ اٹھ پہر ونڈ سنسارا، نرگن سرگن دھار چلایا۔ دوہاں وچولا بے پرواہ ہر میت مُرارا، لیکھا لکھ نہ سکے کوئے رانیا۔ ادھ وچکارے رکھے اپنی دھارا، شاہ سوار پھیرا پانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویکھنہارا ساچا ہر، درگاہ ساچی سو بھاپانیا۔ اٹھ پہر ونڈن ونڈ، دوئے دوئے روپ پرگٹایا۔ کھیلے کھیل وچ برہمنڈ، ور بھنڈی کھوج کھجایا۔ ایک حصہ جیرج انڈ،

دُجا اُتھج سیتج نال رلایا۔ ادھ وچکارے سٹا دے کر کئڈ، پُرکھ ابناشی بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، در گھر ساچا آپ وسایا۔ ترے گن دھار ہر زرنکار، ایکا پھر سمایا۔ ایکا پھر کر وچار، اٹھ تت کرے گڑمایا۔ اٹھاں تتاں پاوے سار، نو در لیکھا سہج سُبھایا۔ نو در لیکھا جانے جانہار، ست پُرکھ زرنجن وڈ وڈیایا۔ نو اٹھ ست کر وچار، چووی دھار آپ بندھایا۔ چوویاں وچوں ہوئے باہر، چوپیٹ سار اپنی کھیل کھلایا۔ ایکا ڈھنیا مارے مار، اپنی چال آپ بدلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھڑی پل آپ ہو جایا۔ اپنی ونڈ ونڈ کرتا، در گھر ساچے سچ کرایا۔ برہے وشن شو دے آدھار، ایکا مت تت سمجھایا۔ رُوسس ہو یا اُجیار، سیوک سیوا سچ کمایا۔ جُگا جُگنتر کھیل نیار، دوس رین ونڈ ونڈایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ایکا دست جھولی پائی۔ کون رُپ ہوئے رین، کون رُپ دوس سُبھایا۔ کون رُپ ناتا بنے ساک سبجن سین، کون رُپ مات پت بھین بھایا۔ کون رُپ لیکھا چُکائے لہنا دین، کون رُپ نیترنین درس کرایا۔ کون رُپ وکھائے ساچا گہن، کون بستر ہتھ اٹھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا نک دے سمجھایا۔ پاربرہم سمجھائے، ترے گن اتیتا بھن۔ اپنی کھیل آپ کھلائے، دوس رین ونڈ ونڈائے، دس نہ آئے کوئے چن۔ جُگا جُگنتر سیوالائے، اپنا پنڈھ نہ سکے کوئی گن۔ حکمی حکم آپ پھرائے، آپے ویکھے چھن چھن۔ ساچی دست پہلاں جھولی پائے، بھنڑی رین پیاری بھن۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہے وشن شو دتا ایکا ور، آپ اپنی دست چن۔ بھنڑی رین ملی دات، برہما وشن شو خوشی منائیدا۔ پُرکھ ابناشی کملاپات، ساچی ونڈ ہتھ پھرائیدا۔ لکھ چوڑاسی تن من ناتا تے رات، آلس نندرا وچ بھرائیدا۔ رسنا جہوانہ گائے کوئی گاتھ، سگلا ساتھ نہ کوئے رکھائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھنڑی رین ناؤں دھرائیدا۔ بھنڑی رین آئی مات، لکھ چوڑاسی ویکھ دکھایا۔ دُھر درگا ہی ایکا دات، جیو جنت سرب ورتایا۔ اپنے نال جُڑایا نات، ناتا جُڑیا وچھڑ نہ جایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھنڑی رین دے وڈیایا۔ بھنڑی رین پہلی وار، اپنا رُپ پرگٹایا۔ اپنے مکھ گھنٹ لے اُتار، سورج چن مکھ چھپایا۔ دھرت دھول دے سہار، اپنا پلو آپ اٹھایا۔ لکھ چوڑاسی چاروں گنٹ ویکھے وارو وار، اپنا گیڑا آپ دوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا بہہ سمجھایا۔ بھنڑی رین پینڈا گیا مک، رُوسس کرے چڑھایا۔

پُرکھ ابناشی ویکھے لُک لُک، تھر گھر بیٹھا بے پرواہیا۔ آد جُگاد سیس جگدیش سب دارہیا جھک، نیز نین نہ کوئے اٹھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی ریتی آپ چلایا۔ ساچی ریت چلائیندا، جُگا جگتر ساچی کار۔ دوس رین ونڈ ونڈائیندا، گھڑی پل کر تیار۔ ماس برس کھیل کھلائیندا، آٹھ پہر ایک دھار۔ جگت چوکڑی پار کرانیندا، لیکھا جانے آپ نرنکار۔ برہے وشن شو سمجھائیندا، لوک مات چلے کار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اپر اپار۔ برہے وشن شو کر ارداس، در ساچے سیس جھکایا۔ کون جگ تیری کئے راس، کون پلا ویکھ وکھایا۔ کون رُپ ہوئے پرکاس، نورو نور کر رُشایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، کون ویلا پنڈھ مُکایا۔ کون ویلے کئے پنڈھ، دوس رین رہن نہ پائیا۔ کون ویلا گھ چھپائے سورج چند، کون ویلا اندھ اندھ ادا دے دُہایا۔ کون ویلا ہوئے بخشند، لوک مات بخشش جھولی پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، آنت اپنا بھیو کھلایا۔ بھیو کھلایے ہر بھگونت، شبدی شبد جنایا۔ کرے کھیل پر بھ بے آنت، بے آنت پر بھ دی مایا۔ نو نو چار چوکڑی کھیلے کھیل ہر ہر کنت، دوس رین دائی دایا سیو کمایا۔ لکھ چوراسی گود بہائے نال رلائے گر پیر اوتار سادھ سنت، سب دا لیکھا آپ لکھایا۔ جگ جگ مہما جانے جنائے ہر اگنت، لیکھا لکھ نہ سکے کوئی رایا۔ کلجک ویلا آئے آنت، نو سو چرانوے چوکڑی جگ گیر اپنڈھ مُکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو رہیا کھلایا۔ کلجک ویلا اتم آؤنا، نرگن نرائن آپ سمجھائیندا۔ نہہکلکی جامہ پاؤنا، متوت نہ کوئے وکھائیندا۔ آتم پر ماتم ویکھ وکھاؤنا، ایش جیو کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ویلا آپ سہائیندا۔ اپنا ویلا آپ سہاونا، بھل رہے نہ رانیا۔ جوتی جامہ بھیکھ وٹاؤنا، نرگن جوت کر رُشایا۔ لکھ چوراسی پھول بھلاؤنا، گھر گھر پھیرا پائیا۔ بھگت بھگونت آپ اٹھاؤنا، اپنا لیکھا دے سمجھایا۔ دُئی دوتی پردہ لاہونا، اندھ اندھ دے گوائیا۔ جوت پرکاش اک کر اونا، نورو نور نور سماپا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ویلے آنت بے پرواہیا۔ ویلا آنت سہاونا، پار برہم ہر کرتار۔ نہہکلکی جامہ پاؤنا، نرگن نرور اگم اپار۔ بھڑی رین آپ سہاونا، کرے کھیل وچ سنسار۔ گرگھ ورلے آپ اٹھاؤنا، میل ملائے دھر دربار۔ جیو جنت گوڑھی پنڈ سواؤنا، ترے گن مایا پردہ ڈال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے پاؤے اپنی سار۔ بھنی رینڑیئے ہر پائے سار، کلجک ویلا

دے دُہانیا۔ گرسکھاں نال کر سچ پیار، تیرا کنت خوشی منانیا۔ بنیا وچولا دُھر دربار، ساچا ڈھولا رہیا گانیا۔ پردہ اوہلا چھکے انتم وار، تیرے نیتزنین ویکھ وکھانیا۔ کلج کوڑا گھنگٹ دے اتار، مستک رہے نہ ٹکا شاہیا۔ جاگرت جوت ہوئے اجیار، جگت جگدیش دے وڈیانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، بھنڑی رین دے وڈیانیا۔ بھنڑی رین چڑھیا چا، اٹھ اٹھ خوشی منانیا۔ سنگر پورا ملایا اک ملاح، بیڑا بنے دیوے لائیا۔ گرسکھ ملائے جوں بھین بھرا، وچھڑ کدے نہ جانیا۔ بانہوں پھڑ پھڑ لئے اٹھا، سویا کوئے رہن نہ پانیا۔ گھر گھر در در جا جا دیوے درس دکھا، نیتزنین نہ کوئے ترسانیا۔ آپدا پردہ آپے دیوے لاه، پاربرہم برہم ویکھے تھاؤں تھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھنڑی رین دے وڈیانیا۔ بھنڑی رینڑیئے اٹھ جاگ، سنگر پورا آپ جگانیندا۔ ویلا آیا انت سہاگ، گیت سہاگی ہر ہر گانیندا۔ گرسکھاں دی پھڑ واگ، ساچی میڈھی تیرے ہتھوں گنڈانیندا۔ ہنس بنائے اپنی ہتھیں کاگ، سوہنگ ہنسا موتی چوگ چگانیندا۔ تیرے مندر جگیا اک چراغ، لوک مات نہ کوئے بھجانیندا۔ دُرمت دھوئے پچھلا داغ، سوچھ سروپ اپنی دیا کمانیندا۔ گرسکھاں دیوے اک ویراگ، جگت ویراگی آپ ہو جانیندا۔ ترے گن مایا بھجھے آگ، تیری سیتل دھارا آپ برسائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھنڑی رین دیوے ور، ورا داتا آپ ہو جانیندا۔ بھنڑی رین ملایا ور، گرسکھ میلا سہج سبھانیا۔ کلج انتم چلیا ڈر، بھجے کوئے دس نہ آتیا۔ نر نرکارا وسیا گھر، سہنجنی سچ نہ کوئے وکھانیا۔ گرسکھاں نال بندھایا لڑ، اپنی ہتھیں گنڈھ پوانیا۔ لکھ چوراسی مایا متا گنی رہی سڑ، چاروں گنٹ بھٹھ تپانیا۔ بھنڑی رین کہے ہر ہر، ہر جو ملایا سہج سبھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، رین بھنڑی آپ سمبھانیا۔ بھنڑی رین ہر سمبھانیندا، گرسنگر وڈ مہربان۔ آد تیرا روپ پرگٹانیندا، انتم آپے ویکھے آن، آد لکھ چوراسی تیری جھولی پانیندا، انتم مٹے جگت نشان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان۔

★ ۲۲ بھادروں ۲۰۱۷ بکرمی گردیال سنگھ دے گرہ پنڈ سدا سنگھ والا ضلع فروزپور ★

من مت دُرمت داغ، گر سنگر آپ دھوانیا۔ اند بنودی اُپجائے اپنا راگ، دوس رین ایک اک بُجھائیا۔ ہنساں ہنس ملیا کاگ، ایک ساچی چوگ چُگانیا۔ جگت ترسنا بُجھے آگ، اگنی تت رہے نہ رانیا۔ ہر سرنائی چرن کول لاگ، سرن چرن اک تکانیا۔ جگت وچھنی گئی جاگ، سُر ت نرت وٹی ودھانیا۔ پُرکھ اکال ور پایا وڈ بھاگ، بھگتی بھگون لیکھے لائیا۔ گرہ مندر جگے چراغ، اندھ اندھیر رہن نہ پانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت وچھوڑا دئے کٹانیا۔ جگ وچھوڑا کٹیا، ہر سنگر سجن میت۔ گرگھ ورلے لاہا کھٹیا، چرن کول سچ پریت۔ ہر سنگر دھام دکھائے اک اندٹھیا، اگم اتھاہ اوچو اوچ۔ گرگھ ساچی سکھی سکھیا، تن من ہويا سوچو سوچ۔ سنگر دھر درگا ہی لیکھا لکھیا، لیکھا لکھنہار بھگوان۔ گرگھ ورلے منگی بھکھیا، ہر جی دیوے جیا دان۔ سنگر پورا ساجن میترا، گہر گبھیہر سمائے۔ گرگھ ورلے رنگیا کایا چیتھڑا، جو جن سرنائی آئے۔ سنگر پورا صاحب سلطان، سجن پاتشاہ۔ گرگھوں دیوے نام دان، جگا جگنتر بن ملاح۔ سنگر پورا پایا، مٹیا ہوئے روگ۔ گر سنگر دیا کمایا، میل ملایا دھر سنجوگ۔ جگت وچھوڑا رہن نہ پایا، وجے ودھائی تیناں لوک۔ جے جیکارا آپ کرایا، برہما وشن شوگان نام سلوک۔ سچھنڈ دوار آپ گھلایا، بخشش کیتی چرن اوٹ۔ ویلے انتم آنت کنت بھگونت سنت لئے ملایا، آپ ملائے اپنی گوت۔ ورن برن وچ نہ آیا، روپ انوپ پرگٹائے کوئی کوٹ۔ ہر جن ویکھے تھاؤں تھانیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لہنا دین چکائے لاڑی موت۔ گر سکھ گر گر پیکھیا، گر نیز کھول گیان۔ گر سنگر لکھنہارا لیکھیا، لیکھا جانے دو جہان۔ جگا جگنتر دھارے بھیکھیا، سنت سہیلے ویکھے آن۔ شاہو بھوپ نر زیشیا، کرے کھیل سری بھگوان۔ مچھ داہڑی نہ دسے کیسیا، روپ رنگ نہ وچ جہان۔ ہر جن ہر بھگت ہری ہر نرائن ورلے لوک مات پیکھیا، جس جن کر کرپا درشن دیوے آن۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد برہم برہما بھگت بھگونت سادھ سنت لکھ چوڑا سی وچوں لادھ، نام داد ایک وست جھولی پانیا۔

★ ۲۲ بھادروں ۲۰۱۷ بکرمی سردارا سنگھ دے گرہ پنڈ مناواں ضلع فروزپور ★

سنگر پورا شاہو بھوپ، بے آنت بے پرواہیا۔ سنگر پورا ازنگ روپ، روپ رکھ رنگ نہ کوئے جنایا۔ سنگر پورا ست سروپ، ست ستوادى بھيو نہ رايہ۔ سنگر پورا وسنہارا چارے کوٹ، دہ دشا اپنا کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنگر اپنا ناؤں دھرایا۔ سنگر پورا صاحب سلطان، ساچے تخت براجیا۔ سنگر پورا وڈ مہربان، آد جگاد رچے اپنا کاجیا۔ سنگر پورا وڈ دانی دان، جگا جگنتر چلائے سچ جہازیا۔ سنگر پورا دیونہارا دھر فرمان، سچکھنڈ نواسی آپے رچے اپنا کاجیا۔ سنگر پورا سری بھگوان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے رکھے اپنی لاجیا۔ سنگر پورا سو پڑکھ نرنجن، ایکارنگ سہانیدا۔ سنگر پورا دیناں ناتھ درد دکھ بھے بھجن، درگھر ساچے سو بھاپانیدا۔ سنگر پورا دو جہاناں ساچا سجن، سکلا سنگ نبھانیدا۔ سنگر پورا پردے ہوئے کجن، نام دوشالہ ہتھ اٹھانیدا۔ سنگر پورا راج راجن، شاہ سلطان آپ اکھوانیدا۔ سنگر پورا ساچے آسو چڑھے تازن، آد جگاد آپ دوڑانیدا۔ سنگر پورا شبد اگمی مارے واجن، اگم اگمرا بول الامیندا۔ سنگر پورا غریب نوازن، غریب نمانے گلے لگانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا بل دھرانیدا۔ سنگر پورا ہر پڑکھ نرنجن ایک، سچ محلہ سو بھاپانیدا۔ سنگر پورا بخشی ساچی ٹیک، سرشٹ سبائی اشٹ اک وکھانیدا۔ سنگر پورا آد جگاد کھنہارا لیکھ، لکھیا لیکھ نہ کوئے مٹانیدا۔ سنگر پورا تھر گھر بیٹھا رہیا ویکھ، نیتز نین نہ کوئے اپانیدا۔ سنگر پورا مجھ داہری نہ دے کیس، مونڈ منڈائے نہ روپ وٹانیدا۔ سنگر پورا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ناؤں دھرانیدا۔ سنگر پورا ایککار، عقل کلا اکھوانیدا۔ سنگر پورا کھیل اپار، کھیلنہارا دس نہ آسیندا۔ سنگر پورا وسے دھام نیار، اچ محل اٹل آپ سہانیدا۔ سنگر پورا سچکھنڈ دوارے ہوتیار، سچ سنگھاسن آسن لامیندا۔ سنگر پورا جونی رہت مرے نہ جے وچ سنسار، پڑکھ اکال اپنا ناؤں دھرانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا کھیل آپے ویکھ وکھانیدا۔ سنگر پورا نرنجن آد، آد پڑکھ وڈی وڈیا یا۔ سنگر پورا کھیلے کھیل جگاد، جگ کرتا ناؤں دھرایا۔ سنگر پورا رہے سدا وساد، بسمل اپنا روپ وٹایا۔ سنگر پورا شبد وجائے ساچا ناد، تریا دھار آپ چلایا۔ سنگر پورا بول سنائے بودھ اگادھ، لکھن پڑھن وچ نہ آیا۔ سنگر پورا آپ لڈائے اپنا لاڈ، آپ اپنا میل ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ

اپنی کرپا کر، سنگر سچا اک اھوایا۔ سنگر پورا ابناشی پُرکھ، جنم مرن وچ نہ آئیندا۔ سنگر پورا پنچ تت نہ دسے صورت، من مت بدھ نہ کوئے اپائیندا۔ سنگر پورا ناتا رکھے نہ کوڑو کوڑت، بندھن بندھ نہ کوئے بندھائیندا۔ سنگر پورا ایکا نور نورانہ نورت، جوتی جوت ڈمگائیندا۔ سنگر پورا آپ اپنی آسا منسا پورت، آپ اپنا ویس دھرائیندا۔ سنگر پورا وسنہارا نیڑے دورت، دو جہاناں کھیل کھلائیندا۔ سنگر پورا ناد و جائے ایکا نورت، دُھن دُھن وچ سہائیندا۔ سنگر پورا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بل آپ رکھائیندا۔ سنگر پورا سری بھگوان، مہما اکھ کتھی نہ جائیا۔ سنگر پورا ہتھ رکھائے سچ نشان، درگاہ ساچی آپ جھلایا۔ سنگر پورا وڈ راج راجان، تخت نواسی بے پرواہیا۔ سنگر پورا دیونہارا دُھر فرمان، جگ جگ اپنا حکم چلایا۔ سنگر پورا ساچا کاہن، لکھ چوراسی سخیاں ناچ نچایا۔ سنگر پورا ایکا بخشے انیک گیان، ایکا منتر نام پڑھایا۔ سنگر پورا گھٹ گھٹ ہوئے جانی جان، اُبھل اُبھل وڈ وڈیایا۔ سنگر پورا سد مہربان، مہبان اپنا ناؤں اُچایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا گھر رہیا سہایا۔ سنگر پورا پاربرہم، الکھ اگوچر بھیو نہ آئیندا۔ آد جگاد نہ پئے جم، جنم مرن نہ کوئے رکھائیندا۔ پون سواس نہ کوئے دم، رسنا جہوانہ کوئے ہلائیندا۔ ہرکھ سوگ نہ خوشی غم، چنتا چکھانہ کوئے بنائیندا۔ سنگر پورا آپے کرے اپنا کم، اپنی کھیل کھلائیندا۔ سنگر پورا جگا جگنتر بیڑا بٹھ، لوآں پُریاں ویکھ وکھائیندا۔ سنگر پورا جوت جگائے بن چھپر چھن، محل اٹل نہ کوئے وسائیندا۔ سنگر پورا اپنے دیپک آپے بل، پرکاش پرکاش وچ لکائیندا۔ سنگر پورا وسنہارا جل تھل، جل تھل مہیئل اپنا بھیو کھلائیندا۔ سنگر پورا کرے کھیل گھڑی گھڑی پل پل، دوس رین برس ماس اپنی دھار بندھائیندا۔ سنگر پورا سچ سندیش رہیا گھل، ایکا اکھر نام پڑھائیندا۔ سنگر پورا سچ سنگھاسن بیٹھال، نرگن اپنا کرم کمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، درگھر ساچا آپ سہائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن سنگر پورا، ہر پُرکھ نرنجن دئے صلاحیا۔ ایکا کارا سنگر پورا، آد نرنجن دئے وڈیایا۔ ابناشی کرتا سنگر پورا، سری بھگوان بے پرواہیا۔ پاربرہم پرہ سنگر پورا، اک اکل کھیل کھلائیا۔ نرگن نرور سنگر پورا، مورت اکال وڈی وڈیایا۔ اجونی رہت سنگر پورا، نہ مرے نہ جائیا۔ شبد اناد سنگر پورا، سچکھنڈ دوارے وچے ودھایا۔ دُھر فرمانا سنگر پورا، حکمی حکم سرب پھرائیا۔ حکمی حکم ورتے ورتائے سنگر پورا، برہمنڈ کھنڈ رچن رچایا۔ برہمنڈ کھنڈ رچائے سنگر پورا، لوآں پُریاں آپ پرگٹایا۔ لوآں پُریاں

آپ پر گٹائے سَنگَر پُورا، وِشن برہما شو لئے اُچھائیآ۔ برہما وِشن شو اپنی گود بہائے سَنگَر پُورا، ایکا اکھ کرے پڑھائیآ۔ نِش اکھ رُپ سَنگَر پُورا، لیکھا لکھ نہ سکے کوئی رائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سَنگَر پُورا اپنی رچن آپ رچائیآ۔ آد زرنجن سَنگَر پُورا، ہر پُرکھ زرنجن کھیل کھلائیندا۔ ایکنکارا جوت زرنجن ابناشی کرتا حاضر حضورا، سری بھگوان ویکھ وکھائیندا۔ پاربرہم وسنہارا نیڑے دُورا، برہم اپنا رُپ پر گٹائیندا۔ برہما وِشن شو دسے حاضر حضورا، درگھر ساچے سو بھاپائیندا۔ جوت اُجالا جوتی نُورا، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ سرب کل آپے بھر پُورا، سمرتھ پُرکھ ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ویس آپ وٹائیندا۔ سَنگَر پُورا صاحب مہربان، ایکنکار وڈی وڈیائیآ۔ کھیلے کھیل سری بھگوان، درگاہ ساچی بھو نہ رائیآ۔ سچھنڈ دوارا کھول دُکان، تھر گھر اپنی سچ سہائیآ۔ ساچے تخت بیٹھ سلطان، سیس تاج اگم ٹکائیآ۔ ایکا دیوے دُھر فرمان، شبدی شبد سنائیآ۔ برہمنڈاں کھنڈاں لو آں پُریاں برہما وِشن شو ایکا گیان، ایکا کرے پڑھائیآ۔ سَنگَر پُورا ہو مہربان، ساچی بھچھیا جھولی پائیآ۔ شبدی میلا دو جہان، دو دو دھار وکھائیآ۔ زرنجن سرگن ہوئے پردھان، زرویر اپنی کل دھرائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویکھنہارا ساچا گھر، درگھر ساچا آپ سہائیآ۔ شبد سُنیا ہر فرمان، زرنجن سرگن رُپ پر گٹائیندا۔ برہما وِشن شو لگایا کان، دُھر فرمانا ہر جنائیندا۔ کرے کھیل سری بھگوان، اگم اگمڑی کار کرائیندا۔ لکھ چوراسی کرے پردھان، ترے گن مایا مت من بدھ پنج تت نشان، زرنجن سرگن میل ملائیندا۔ گھر مندر گھر ایکا مکان، گھر گھر وچ آپ سہائیندا۔ اُپر بیٹھا شاہ سلطان، آپ اپنا آسن لائیندا۔ پاربرہم پر بھ دیوے دان، اپنی ونڈ آنت ونڈائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سَنگَر اپنا ناؤں دھرائیندا۔ برہما وِشن شو پردہ کھول، پُرکھ ابناشی بھو جنائیندا۔ ناد انادی ایکا بول، اگم اگمڑا آپ سنائیندا۔ سچھنڈ نو اسی سچ دوارے کرے قول، دے مت آپ سمجھائیندا۔ کرے کھیل اُپر دھول، دھرنی دھرت دھول سہائیندا۔ لکھ چوراسی جائے مَول، برہما بوٹا مات لگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا سَنگَر، ساچی سکھیا آپ سمجھائیندا۔ سَنگَر پُورا ہر بھگوان، برہما وِشن شو پڑھائیآ۔ سَنگَر پُورا نوجوان، نہ مرے نہ جائیآ۔ درگاہ ساچی کرے ایکا بسرام، سچ سُنجنی سچ ہنڈھائیآ۔ نو نو چار ویکھے اپنا کام، نہکرمی کھیل کھلائیآ۔ ترے ترے بنائے نگر گرام، جگت کھیڑا دئے وسائیآ۔ ور بھنڈی بولے ایکا کلام، جگت جگت اپنا ناؤں پر گٹائیآ۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ایکا اکھر کرے پڑھائیا۔ ایکا اکھر ہر ہر پڑھ، ترے ترے سیس جھکایا۔ کون دوارے سنگر ساچا آد جگاد رہے کھڑ، کون دوار جگت سہایا۔ کون پوڑے جائے چڑھ، کون منڈل ڈیرہ لایا۔ کون روپ درس دکھائے اگے کھڑ، جوتی جوت ڈگمگایا۔ کون سو ویلا کرپا دیوے کر، کرپا ہوئے سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ہوں سیوک ڈھیہہ پئے سرنایا۔ وشن برہما شو ڈھیہہ ڈھیہہ سرنائی، نیز نیناں نیر وہائیا۔ سنگر پورے تیری جھلی نہ جائے جدائی، تیرا وچھوڑا سہہ نہ سکے رائیا۔ کون ویلا کون وقت برہم پار برہم ہوئے کڑمائی، برہم لیکھا جھولی پائیا۔ کون در وشنوں وجے ودھائی، وشو اپنا منگل گائیا۔ کون گھر شکر منگے چائیں چائیں، بھکھک بھچھیا اک وکھائیا۔ کون ویلا سنگر پورا پکڑے بانہی، آپ اپنے گلے لگائیا۔ کون ویلا سنگر پورا دیوے ٹھنڈیاں چھائیں، برہوں اگت رہے نہ رائیا۔ کون ویلا ایکا نظر آئے پتائی، پتا پوت ایکا رنگ سمائیا۔ کون ویلا نو نو چار گھال پائے تھائیں، جگ چوکڑی پنڈھ مکائیا۔ کون ویلا کر سچ نیاں، جگ جگ اپنا بھو کھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، سنگر کون روپ پرگٹایا۔ پار برہم برہم آپ سہایا، ایکات وکھائیدا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ گیرا رہیا دوا یا، برہما وشن شو سیوا لائیدا۔ برہمنڈ کھنڈ ویکھ وکھایا، سورج چن حکمے آپ پھر ائیدا۔ لکھ چوراسی جوت آپ اُپایا، اجونی رہت جوت جگائیدا۔ چار چار وکھ کرایا، چارے مکھ صالاحیندا۔ چارے بانی آپ پڑھایا، چارے کھانی رنگ رنگائیدا۔ چار ورنال لئے سمجھایا، چار جگ روپ پرگٹائیدا۔ نو نو چار وپس دھرایا، گر پیر اوتار سادھ سنت جوت جگائیدا۔ بھگت بھگونت مارگ لایا، اپنا پنڈھ آپ وکھائیدا۔ شبد اناد اک دھرایا، جگ جگ ناد و جائیدا۔ کرے کھیل بے پرواہیا، وید کتیب بھو نہ پائیدا۔ چارے وید پُران اٹھاراں مکھ شرمایا، ہر کا روپ دس نہ آئیدا۔ اٹھاراں دھیائے گیتا گیان اک درڑھایا، مورکھ موڑے دھندے لائیدا۔ انجیل قرآنا کلمہ آپ پڑھایا، نبی رسولان آیت شریعت آپ سنائیدا۔ نام ست آپ اُچھایا، واہ واہ گرو فتح بول سنائیدا۔ زرگن سرگن لئے اٹھایا، جگ جگ اپنی دھار چلائیدا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ گیرا دے چکایا، ویلا اپنے ہتھ رکھائیدا۔ کلجگ انتم کھیل کرے بے پرواہیا، بے پرواہ بھو نہ آئیدا۔ راہ تگن دوس رین دائی دایا، پوت سپوتا کون جائیدا۔ جوتی جوت آپ اکھوایا، پار برہم برہم ناتا آپ جڑائیدا۔ پُرکھ بدھاتا زرگن زرویر نورو نور ڈگمگایا، نور نورانہ کھیل

کھلیندا۔ برہما وشن شو تیرا پندھ دے مُکایا، اپنا پندھ پاندھی آپ وکھائیندا۔ ترے گن ڈوری تند دے تڑایا، کچی تند دس نہ آئیندا۔ اک اکلّا اینکارا اپنا
 رنگ دے چڑھایا، رنگ رنگیلا اک وکھائیندا۔ لوک مات ویکھے کھیل تھاؤں تھایا، نو ست پھیرا آپے پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا
 بھیو آپ کھلیندا۔ نو نو چار گر پیر لے اوتار، سنگر اوٹ اک رکھائیا۔ سنگر پورا اینکارا، ایکا وسے دھام نیار، سچھنڈ بیٹھا سچ ہنڈھائیا۔ چارے جگ بنے
 بھکھار، در منگن وارو وار، دیونہارا اک اکھوائیا۔ کرے کھیل اپر اپار، شبد اناد سچی ڈھنکار، گر سنگر آپ سٹائیا۔ سرگن ہوئے ورتے وچ سنسار، نرگن روپ
 نہ کوئے جنائیا۔ جو آیا کوکے کرے پکار، پُرکھ اکال اوٹ رکھائیا۔ سرشٹ سبائی کرے پکار، بن ہر اور نہ کوئے سہائیا۔ جگ جگ مارنہارا مارے مار، گر پیر
 دین گوائیا۔ کلجگ اتم کرے خوار، نو نو چار پندھ مُکائیا۔ برہم وشن شو رہنا خبردار، تیری نندرا دے گوائیا۔ وشنوں کرے در بھکھار، برہم نیز اک
 کھلایا۔ سنگر چرن دھوڑ بخشے چھار، خاکی خاک مستک لکا اک رمائیا۔ نرگن نرویر پرگٹے لوک مات لے اوتار، نہنکنکا اپنا ناؤں دھرائیا۔ سنگر روپ پرگٹ
 ہوئے وچ سنسار، گرو گرن نہ ونڈ ونڈائیا۔ اپنے حکم ورتے ورتار، دوجے در نہ منگن جائیا۔ ساچا گھر کرے تیار، اپنی سیو آپ کمائیا۔ سمبل ویکھے وگسے
 پاوے سار، نرگن جوت کر رُشائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر سچا اک اکھوائیا۔ سنگر سچا دین دیالا، دیانڈھ اکھوائیندا۔ سچھنڈ سہائے
 سچی دھر مسالہ، جس در اپنا چرن لکھائیندا۔ آد جگادی برہم پائے پار برہم ساچی مالا، اجا جاپ کرائیندا۔ چرناں ہیٹھ دبائے کال مہاکالا، آپ اپنا بندھن پائیندا۔
 کلجگ اتم توڑے جھوٹھ جنجالا، کوڑ گڑیارا رہن نہ پائیندا۔ برہم وشن شو تیرا بنے دلالا، پُریاں لوآں ویکھ وکھائیندا۔ ہر بھگت ہر سنت گرگھ گر سکھ جگ جگ
 گھال جو رہے گھالا، ویلے آنت میل ملائیندا۔ نرگن سرگن دسے راہ سکھالا، چرن پریتی جوڑ جڑائیندا۔ امرت آتم وکھائے ساچا تالا، سر سروور اک نہائیندا۔
 گھر پرکاش کرائے کوٹن بھانا، اندھ اندھیر مٹائیندا۔ شبد اگئی مارے بانا، پنچم موہ چکھائیندا۔ اک وکھائے سچ نشانہ، ست ستوادی آپ جھلاییندا۔ انڈ انانڈ
 گائے گانا، چھتی راگ بھیو نہ آئیندا۔ گرگھ نام مستی رہے مستانہ، مستک لہنا جھولی پائیندا۔ ست ستوادی بٹھے گانا، درگاہ ساچی سگن منائیندا۔ پرگٹ ہوئے
 جو دھاسور بلی بلوانا، سنگر پورا ایکا ناؤں دھرائیندا۔ پاوے سار دو جہانا، لکھ پچوراسی ویکھ وکھائیندا۔ گرگھ آون جان چکائے کانا، رائے دھرم ڈن نہ کوئی

لگائیں۔ برہے وشن شو تیری دیکھے استھانا، تھان تھنتر آپ سہائیں۔ گرگھ ساچے کرے پردھانا، برہما شو اپنی جوت ملائیں۔ کروڑ تیتیا میٹ نشانہ، سُرپت ڈیرہ آپے ڈھائیں۔ دیوے مان بال نادانا، نردھن ساچے تخت سہائیں۔ وشنوں شو تیرا پورا کرے قول سری بھگوانا، کیتا قول بھل نہ جائیں۔ برہے تیرا پاربرہم کانا، برہم پاربرہم سہائیں۔ سَنگر پورا ایک ایک اینکارا کھیلے کھیل دو جہانا، دو جہاناں والی آپ اکھوائیں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سَنگر پورا سبائی سرشٹ اک اشٹ جنائیں۔ اپنا اشٹ اشٹ دیوگر، نمو واستک آپ سائیا۔ مہاراج شیر سَنگھ وشنوں بھگوان، آد جگاد جگا جگنتر نرگن سرگن بنائے بنتر، شبد چلائے اپنا منتر، رُوپ رنگ رکھ نہ کوئے دکھائیا۔

★ ۲۳ بھادروں ۲۰۱۷ بکرمی کرنیل سَنگھ دے گرہ پنڈ شاہ والا تحصیل زیر ضلع فروزپور ★

سَنگر پورا جائیے، اک اکل اینکار۔ سَنگر پورا جائیے، الکھ اگوچر اگم اپار۔ سَنگر پورا جائیے، نرگن نور جوت اجیار۔ سَنگر پورا جائیے، سچکھنڈ وسے دھام نیار۔ سَنگر پورا جائیے، شبد اگئی بولے جیکار۔ سَنگر پورا جائیے، جگا جگنتر کرے کھیل اپار۔ سَنگر پورا جائیے، نرگن سرگن دے ادھار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جانے اپنی کار۔ سَنگر پورا جائیے، ہر سجن ساچامیت۔ سَنگر پورا جائیے، آد جگادی اک انیت۔ سَنگر پورا جائیے، جگا جگنتر ٹھانڈا سیت۔ سَنگر پورا جائیے، شبد اناد سنائے سہاگی گیت۔ سَنگر پورا جائیے، پت پاپی کرے پت پُنیت۔ سَنگر پورا جائیے، ایک رنگ رنگائے ہست کیٹ۔ سَنگر پورا جائیے، ایک وسے دھام انڈیٹھ۔ سَنگر پورا جائیے، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنی ریت۔ سَنگر پورا جائیے، صاحب سچا سلطان۔ سَنگر پورا جائیے، اک اڈائے شبد نشان۔ سَنگر پورا جائیے، لیکھا جانے دو جہان۔ سَنگر پورا جائیے، جگ جگ لکھ چوراسی دیکھے آن۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے دھر فرمان۔ سَنگر پورا جائیے، ہر سجن سچا پاتشاہ۔ سَنگر پورا جائیے، اک اکل بے پرواہ۔ سَنگر پورا جائیے، سچکھنڈ وسے سچ محلہ، صفتی صفت سالاح۔ سَنگر پورا جائیے، پائے سار جلاں تھلاں، جل تھل مہینل رہیا سما۔ سَنگر پورا جائیے، شبد سندیش ایک گھلا

حکمی تھم آپ ورتا۔ سَنگَر پُورا جائیے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا مارگ دے وکھا۔ سَنگَر پُورا جائیے، داتا گن ندھان۔ سَنگَر پُورا جائیے، لوک مات ویکھے مار دھیان۔ سَنگَر پُورا جائیے، شبد جنائے دُھر فرمان۔ سَنگَر پُورا جائیے، جگ جگ کھیلے کھیل سِری بھگوان۔ سَنگَر پُورا جائیے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنی آن۔ سَنگَر سچا آکھیے، ایکا پُرکھ اکال۔ سَنگَر سچا ساکھیے، دیناں بندھپ دین دیاں۔ سَنگَر سچا بھاکھیے، جوتی جلوہ نُور جلال۔ سَنگَر پُورا اکھنا الاکھیے، اکھ اکھنا بے مثال۔ سَنگَر پُورا داسی داسیے، سیوک سیوا کرے سدا سکھائی رہے پرتپال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے چلے اپنی چال۔ سَنگَر پُورا وڈیائی وڈے، ہر وڈا آپ اکھوائیندا۔ آپ اپنا اپنے وچوں کڈھ، آپے ویکھ وکھائیندا۔ آپ لڈائے اپنا لڈے، میل ملاوا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آپ وجائے اپنا ناد، دُھن ناد آپ سنائیندا۔ آپے جانے بھیو بودھ اگادھ، جگ جگ لیکھا آپ مُکائیندا۔ لیکھا جانے سنت سادھ، بھرم بھلیکھانہ کوئے جنائیندا۔ گرگھ ساچے لئے کاڈھ، لکھ چوراسی پھول بھلائیندا۔ گرگھ ساکھیاں رکھے دے کر ہتھ، سر اپنا ہتھ لکائیندا۔ پاربرہم پُرکھ سمرتھ، سگلا سنگ آپ نبھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا کھیل آپ کھلائیندا۔ سَنگَر پُورا کھیل کھلندڑا، خالق خلق رُپ سَمائے۔ جگ جگ اپنا ویس وٹندڑا، سَنگَر تریتا دواپر پھیری پائے۔ بھگت بھگونت ویکھ وکھندڑا، سنت ساجن میل ملائے۔ گرگھیاں ہوئے روگ مٹندڑا، آسا ترسنا رہن نہ پائے۔ گرگھیاں ایکا چوگ چگندڑا، نام رس رسا گھ چوائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا ویس دھرائے۔ جگ جگ ویس اولڑا، سَنگَر پُورا آپ کرائیندا۔ جن بھگت پھڑائے اپنا پلڑا، دو جہاناں کھیل کھلائیندا۔ اپنی جوتی آپے رلڑا، آپے شبد ڈنک آپ وجائیندا۔ آپے دسے راہ سکھلڑا، آپے پاندھی مارگ پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا کھیل کھلائیندا۔ جگ جگ کھیل کھلایا، سَنگَر تریتا لے اوتار۔ دواپر اپنی جوت جگایا، نرگن سرگن میلا وچ سنسار۔ کلج کپڑ آپ ہنڈھایا، کالا سوسا تن شنگار۔ مہندی رنگن رنگ رنگایا، دشا لہندی کر وچار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے دُھر دربار۔ سَنگَر پُورا دُھر درباری، درگاہ ساچی دھام سُبھائیندا۔ پرگٹ کرے جوت نرکار، نرگن اپنا ویس وٹائیندا۔ رُپ انوپا شاہو بھوپ سچا سکداری، شاہ سلطانا آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ لہنا آپ مُکائیندا۔

سَچگ لہنا دوار پال، پر بھ اپنی سیو کمایا۔ تریتا تیرا بنے رکھوال، پاربرہم وڈی وڈیائی۔ کھر دُکھن آپے سُرَت سَنجھال، چھمن تیرِ کمان چلائی۔ دواپر جودھا بل بلوان، دوشاشن دیوے وڈ وڈیائی۔ کھج کرے کھیل مہان، ایکا جوتی جوت ڈگمگایا۔ نانک ملیا نرگن گلبان، وچھڑ کدے نہ جایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سَنگُر پورا بے پرواہیا۔ نانک سَنگُر پورا پایا، پاربرہم کرتار۔ آپ آپا وچ سمایا، دُئی دوتی نہ کوئے وچار۔ ایکا اکھر اپنی وست رکھایا، دُجی وست نہ کوئے ادھار۔ ایکا سَنھر اپنے ہیٹھ وچھایا، جگت سَنھر کر خوار، گھر وکھر اک سہایا، ملیا میل اینکار۔ جوتی جوت ڈگمگایا، جوتی جوت ہوئے اُجیار۔ قلعے کوئی کوٹ کوٹ گڑھ وسایا، لکھ چوراسی دئے ادھار۔ اپنی چوٹی آپے آسن لایا، پلنگ رنگیلا سیجا کرتیار۔ جھیل چھیل کنت ہنڈھایا، آپ اپنی بُجھاں پسار۔ جگت قبیلہ آپ وسایا، جوتی جاتا کرے پیار۔ دیک دیا آپ کُکایا، اندھ اندھیرا دئے نوار۔ انگیکار آپ کرایا، اپنے انگن رکھ نرکار۔ ساچا سنگی جگت بنایا، پُرکھ ابناشی پاوے سار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ایکا نور ہوئے اُجیار۔ ایکا نور ہر اُجیار، مہما اکھ کتھی نہ جایا۔ ایکا جوت دس اوتارا، کایا کنچن گڑھ سہایا۔ ایکا مات پت ایکا سُرَت دئے ہلارا، ایکا گودی گود سہایا۔ ایکا کھڑگ اک کٹارا، ایکا چند پر چند چکائی۔ ایکا مندر اک دوار، گھر بارا اک وسایا۔ ایکا وسے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ، ایکا سَنھر رہیا ہنڈھایا۔ ایکا سَچگ تریتا دواپر پاوے سارا، پورب وچھڑے لئے ملائی۔ ایکا ہٹھ تیر کمان سٹے کٹارا، ایکا گل الفی آپ ہنڈھایا۔ نیلے بستر کرتیار، کرے کھیل نیلے والا ماہیا۔ ڈھائی گز بٹھ دستارا، ساڈھے تن ہٹھ الفی تن چھہایا۔ چووی چوراسی کلیاں کر شنکارا، چار ورنان لڑ بندھایا۔ ہندو مُسلم کرے پیارا، دوتی در رہن نہ پائی۔ سچ سَنگھاسن کرتیار، جگت کھاٹ اک سہایا۔ اُپر بیٹھ پروردگارا، کلمہ امام اپنا آپے گایا۔ کھلے کیس درویش بنے بھکھارا، ویس اولٹا روپ وٹائی۔ پیر مُرشد مُرید کرے ایکا کارا، عید دید آپ ہو جایا۔ چوودھویں چند چمکے ستارا، نو چند کرے رُشائی۔ بقر عید سعید شاہ شکارا، شیعہ سنی لئے پڑھائی۔ چرن کول اُپر پردہ پائے آپ گر کرتارا، چرن کول نہ کسے دسائی۔ نیز نین کر شنکارا، گر سکھاں پریم رت نیناں وچ چھہایا۔ کرے کھیل کملاپت اُتے دھول دھرت، دھرنی سپس رہی جھکائی۔ کون جانے پر بھ تیری گت مت، تیری مہما کتھن نہ جایا۔ جگ جگ کرے ساچا ہت، پت پانی لئے ترائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سَنگُر پورے

ہتھ وڈیاںیا۔ سنگر پورا کھیل کھلایندا، خالق خلق وچ سما۔ الف الفی ایکا پائیندا، گل تسبیح لئی لٹکا۔ گرسکھ سیس مالا آپ لٹکائیندا، اپنے ہتھاں نال رہیا پھرا۔
 من کا منکا سرب بھوائیندا، لکھ چوراسی گیر کٹا۔ اپنا ویس آپ وٹائیندا، آپے ویکھے اپنا تھاں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ بنے سچ
 ملاح۔ جگ جگ ملاح ہر دستگیر، دریاں درد وندائیندا۔ چوٹی چڑھے اک اخیر، شاہ حقیر ویکھ وکھائیندا۔ طبق طوق زنجیر، رحمت اپنے ہتھ رکھائیندا۔
 آب حیات امیوں رس نیر، بھر پیالہ جام حقیقی آپ پلائیندا۔ بن درویش کرے کھیل وڈ پیرن پیر، پیر پیغمبر جگت اڈمبر آپ رچائیندا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سویمبر ویکھ وکھائیندا۔ نیلے بستر بن بنواری، بھوشن سو بھاپائیا۔ عصا مُصلّا کاسہ کھیل نیاری، تسبیح تسبیح نال بندھائیا۔ اللہ ہو آنا ہو
 بول جیکاری، واہ واہ تیری وڈ وڈیاںیا۔ توں پیر بے عیب پروردگاری، تیرا نور جلوہ الایا۔ تیری سیو کرے سیوک بن بر خرداری، سیوک سیوا سچ وکھائیا۔
 اُچ پیر بن جوت نرکاری، جگت سوسا تن ہنڈھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستجگ تریتا دوپر کلجگ اپنی کھیل آپ کھلایا۔ چارے جگ
 اٹھے ہوتیار، مائس روپ وٹائیا۔ مائس جنم ملیا وچ سنسار، سنگر پورے بوجھ بھجھائیا۔ در آیا پروردگار، چرن دھوڑی خاک رمانیا۔ چار فرشتے گئے ہار، جبرائیل
 میکائیل اسرافیل عزرائیل رو رو دین دہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، زرگن سرگن کھیل کھلایا۔ زرگن کھیل کھیل اپارا، سرگن
 ویس وٹائیندا۔ سرگن روپ گر اوتارا، جگ جگ ناؤں دھرائیندا۔ کلجگ انتم ہو اجیارا، گو بند سنگھ روپ وٹائیندا۔ ستھ یار کر پیارا، سولاں سچ ہنڈھائیندا۔
 گھر بار چھڈ سکدارا، جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ پھیرا پائیندا۔ ملیا میل وچھڑیا یارا، یار یاری آپ نبھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویکھنہارا ساچا
 در، جگ جگ اپنا بنک سہائیندا۔ میل ملایا آپ ہر، اپنی دیا آپ کمائیا۔ چار ونجارے لئے پھر، ایکا ونج ہٹ وکھائیا۔ چارے کوٹاں لگائے اپنے لڑ، چارے
 کٹیاں ہتھ اٹھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، اپنی ونڈ آپ ونڈائیا۔ ونڈ ونڈائے بنائے بنتر، چوکھٹ سیجا آپ سہائیا۔ اپنی
 بدھ جانے انتر، دوجا بھیو کوئے نہ پائیا۔ اتر دکھن جوڑی جوڑ جڑائے، لیکھا لیکھ آپ سمجھائیا۔ کندھ بھار آپ چکائے، کرنیل نچھڑ ناؤں دھرائیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرگن نرکار کرے کھیل اپرا پار، پورب کچھم لیکھا دئے جنائیا۔

★ ۲۳ بھادروں ۲۰۱۷ بکرمی جرنیل سنگھ دے گرہ شاہ والا ضلع فرور پُر ★

سنگر پورا بے پرواہ، بے پرواہی کھیل کھلائیندا۔ چوراسی کلیاں الفی پا، عارفاں مول چکائیندا۔ دو حرنی لیکھا لکھے خدا، لیکھا لیکھ دس نہ آئیندا۔ آیت شرات آپ پڑھا، شرع شریعت وچ کائیندا۔ عین عین اکھ کھلا، انا الحق روپ پرگنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا بھانا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ایکا الفی ست رنگ، کلی کلی نال بندھائیا۔ سنگر پورا بنیا آپ مانگ، نام متہرا ہتھ اٹھائیا۔ من کا منکا وجائے مردنگ، دو جہاناں آپ سنائیا۔ کرے کھیل سورا سربنگ، صورت رب دی اپنے وچ چھپائیا۔ آپے ستا جگت پلنگ، دشا کوٹ نہ کوئی جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ کھلائیا۔ ایکا الفی تن شنکار، بستر بنواری آپ سہائیندا۔ کلغی توڑا نہ کوئی دستار، سپس جگدیش نہ کوئی سہائیندا۔ آسو گھوڑے نہ ہوئے آسوار، شاہ آسوارا روپ پرگنائیندا۔ کھڑگ کھنڈا نہ کوئی کٹار، چند پر چند نہ کوئی چکائیندا۔ کمر کسا نہ کوئی تیار، ترکش تیر نہ ہتھ اٹھائیندا۔ کھچے چلہ نہ کوئی کمان، سچ نشان نہ کوئی دکھائیندا۔ غفلت ویکھے بے ایمان، جگت ایمان ڈیرہ ڈھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ویس آپ دھرائیندا۔ ایکا الفی تن تن بستر، پنج تت سو بھاپائیندا۔ آپ بنائے اپنی بنتر، دوسر سنگ نہ کوئی رکھائیندا۔ شبد اگمی پھڑیا شستر، لوہار ترکھان نہ کوئی گھڑائیندا۔ واگرو پڑھے نہ کوئی مول منتر، نام ست نہ کوئی جنائیندا۔ اپنی بدھ جانے آنتر، جگت بسنتر آپ بھجائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی دھار دکھائیندا۔ ساچی چولی کھیل کرتار، کایا ڈولی آپ سہائیا۔ ہوئی ہوئی اندر وڑیا نرگن نراکار، نرویر نظر نہ آئیا۔ کرے کرائے سچ پیار، اُمت اُمتی ویکھ دکھائیا۔ نبی رسول بلائے در دربار، کلمہ امام اک سنائیا۔ ملا شیخ مسائق کرے شنکار، تعلیم تعظیم اک درسائیا۔ روپ انوپ ہر عظیم، عظمت دس کسے نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ شہنشاہ گر سنگر پورا، نرگن سرگن کھیل کھلایا۔ سنجگ تریتا دوپر کیتا قول کرے پورا، آد جگاد بھل نہ جایا۔ بھگت بھگونت حاضر حضورا، ظاہر ظہور درس دکھایا۔ نور الہی نور نور نور، نور نورانہ ڈگمگایا۔ بانگ صدا سنائے شبد انادی تورا، سچ محرابے آسن لایا۔ خدی خدائی توڑ غورا، آسا منسا پور کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، از رنگ اپنا ویس وٹایا۔ چولی رنگ انمول، لال لال رنگائیا۔ آپے تولے اپنا

تول، تولنہارا اک خُداِیَا۔ آد جُگاد رہے اڈول، درگاہ ساچی دھام سُہاِیَا۔ قلمی کلمہ آپے بول، اپنی کرے سچ پڑھائیا۔ آپ وجائے اگمی ڈھول، ڈھنی ڈھن
 وِج اُپجائیا۔ اپنا مندر آپے پھول، اپنا کعبہ ویکھ وکھائیا۔ اپنی بھلوڑی آپے مَول، مَولا اپنا ناؤں دھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 آپ اپنا ویس وٹائیا۔ لکھ چوڑاسی سُن پُکار، ایکا الفی گل سُہائیندا۔ چار وید کرن پُکار، پُران اٹھاراں نیر وہائیندا۔ گیتا گیان ہاہاکار، نام ندھان نہ کوئی جھولی
 پائیندا۔ انجیل قُرآن اُچی کوک گاؤن وارو وار، حق حقیقت نہ کوئی صلاحیندا۔ کھانی بانی کرے وچار، ساچے ہانی نہ کوئی ملائیندا۔ سرشٹ سبائی ہوئی و بھچار،
 کھتری براہمن شوڈر ویش ایکا کنت نہ کوئی ہنڈھائیندا۔ چار ورن بھر شٹاچار، ایشٹ درشٹ نہ کوئی کھلائیندا۔ شاہ سلطان گئے ہار، ساچا دھرم نہ کوئی دھرائیندا۔
 غریب نمائیاں سُنے نہ کوئی پُکار، پھر باہوں گلے نہ کوئی لگائیندا۔ دھیاں بھیناں ہوئے واپار، کواری کتیاہٹ وکائیندا۔ تیر تھ تھ ہوئے بھکھار، امرت سروور
 ہتھ کوئے نہ آئیندا۔ بھگت بھگونت نہ کوئی ادھار، بھگتی بھاؤ نہ کوئی جنائیندا۔ سادھ سنت نہ دسے کوئی سہار، ساچے پوڑے نہ کوئی چڑھائیندا۔ مَلا شیخ ہوئے
 گوار، کھج غفلت سب تے پائیندا۔ پیر دستگیر نہ چکے کوئی بھار، لکھ چوڑاسی پھند نہ کوئی کٹائیندا۔ پنڈت پاندھے در دوارے کرن پُکار، اُچی کوک سرب
 گرلائیندا۔ رام نام نہ پائے کوئی تن ہار، سیتا سرتی نہ کوئے پرنائیندا۔ کاہنا بنسری وجائے نہ اُچی کوک بولے جیکار، سخیاں منگل راس نہ کوئی رچائیندا۔
 چاروں کُنٹ آئی ہار، کھج کوڑا ڈور و اہندا۔ پُرکھ ابناشی بھو نیار، شبد انادی حکم سنائیندا۔ گوہند سورا کر تیار، سٹ ڈلارا آپ اٹھائیندا۔ میٹے رین اندھیری
 اندھ اندھیار، دھواں دھار سرب چُکائیندا۔ آپ اپنا آپا وار، لہنا دینا مول چُکائیندا۔ بھانا مٹے اک کرتار، ایکا الفی تن رکھائیندا۔ ایکا حلفیہ دے بیان، ہندو
 مُسلم آپ سمجھائیندا۔ میری اچھیا انجیل قُرآن، جگت بھچھیا جھولی پائیندا۔ میرا درس صدق ایمان، شرع شریعت اک دکھائیندا۔ چارے مغل نوجوان،
 آپ اپنے انگ لگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیس آپ دھرائیندا۔ آپے مغل مغلانا، شاہ نواب آپ اکھوائیا۔ آپے بے ایمان
 ہوئے شیطانا، آپے دُئی دوتی وند وندائیا۔ آپے دیونہارا دھر فرمانا، دھر دی کار آپ کرائیا۔ آپے شاہو بھوپ بن سلطانا، درگاہ ساچی دھام سُہاِیَا۔ آپے
 سچھنڈ اڈائے اک بانا، نام بان بے پرواہیا۔ آپے دیوے دھر فرمانا، دھر دی بانی بان لگائیا۔ آپے کھیلے کھیل دو جہاناں، لوآں پُریاں اپنا بل وکھائیا۔ جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی چولی آپ ہنڈھانیا۔ ساچی چولی سنگر پورا، اپنے رنگ رنگیندا۔ گرگھاں آسا منسا کرے پورا، پورب لہنا جھولی پانیندا۔ امرت آتم بخشے ست سرورا، دوس رین نمار رکھانیندا۔ ناتا توڑے کوڑو کوڑا، مستک ٹکا دھوڑ لگانیندا۔ چتر سنگھڑ بنائے مورکھ موڑھا، جس سر اپنا ہتھ رکھانیندا۔ کرپانندھ سنگر پورا، کارج سدھ آپ کرانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اتر دکھن والی ونڈ ونڈانیندا۔ اتر دکھن والی ونڈ، پاربرہم آپ کرانیا۔ پورب پچھم کھیل برہمنڈ، وڈ وڈا دے صلاحیا۔ چاروں دکھائے ایکانڈ، اپنی کروٹ آپ بدلانیا۔ اک سنایا سہاگی چھند، کلمہ نبی آپ الاٹیا۔ سوہنگ رُپ پرمانند، گوہند گوہند وچ ٹکانیا۔ ہنگ برہم اک انند، آتم پر ماتم ویکھ دکھانیا۔ پر ماتم سدا بخشند، بخشنہارا دس نہ آتیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سیوا آپ لگانیا۔ ساچی سیوا چار کہار، اُچ پیر اٹھایا۔ حق مُصلا کر تیار، بغل قرآن اک ایمان شرع شریعت دے سمجھایا۔ امرت رس پین کھان، لیکھا چکے دو جہان، نام کھنڈا وچ پھرایا۔ نیڑ نہ آئن پیخ شیطان، کرے کھیل سری بھگوان، ساکھیات اپنا رُپ کرایا۔ ویکھے گرہ زمیں اسمان، عالم علما مار دھیان، بھیو ابھیدا بھیو گھلایا۔ جھوٹھی شاہی مٹے نشان، سچ سچ ہوئے مات پردھان، ایکا کوکے سورا شوریر نوجوان، دوسر کوئے رہن نہ پانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کھلایا۔ چار کہار چلیا بھار، قدم قدم اٹھایا۔ چوڈاں طبقات بیڑا پیراں تھلے دے لتاڑ، اُپر اپنا بھار رکھایا۔ کرے پرکاش بہتر ناڑ، جوتی جوت ڈگمگایا۔ چارے جگ اک جگ، جگ اپنا میل ملایا۔ کلجگ اودھ رہی پگ، ویلا وقت رہیا سمجھایا۔ نو سو پُرانوے چوکڑی جو بیٹھا رہیا لگ، ویلے آنت جوتی نور کرے رُشایا۔ چار کہاراں اپنی گود لئے چگ، گوہند سیوا آپ کرایا۔ اپنی رکھے اٹا کھ، دھن دھن جنیندی مایا۔ دو جہاناں میٹے ترسنا بھکھ، ترے گن مایا نیڑ نہ آیا۔ اُجل کرے مات گھ، بچن امولک آپ سنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا دے لکھایا۔ چار کہار کر نمسکار، دوئے منگ منگانیا۔ کون رُپ تیرا کرتار، کون گھر وجے ودھانیا۔ کون مندر تیرا دربار، کون بنک لئے سہانیا۔ کون ڈنک وجے سنسار، کون ویکھے تھاوں تھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی بھچھیا آپے جھولی پانیا۔ سنگر پورا ہو مہربان، غریب نمانے گلے لگانیندا۔ نو نو جنم دیوے دان، مائس مائس رُپ پرگٹانیندا۔ عیسیٰ موسیٰ چکے کان، کالا سوسا اک دکھانیندا۔ شبد اگئی

جھلے نشان، پروردگار آپ جھلائیںدا۔ نوکھنڈ پر تھی دکھائے اک ایمان، ایک کلمہ نبی پڑھائیںدا۔ ایک مسجد مندر سے مکان، وضو نماز اک کرائیںدا۔ ایک واحد ہوئے پردھان، دوسر سنگ نہ کوئے رکھائیںدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، انتم لیکھا آپ سمجھائیںدا۔ انتم لیکھا گر سمجھایا، بھل رہے نہ رانیا۔ کلج ویلا دئے مکایا، ڈھنیا نیامات چلائیا۔ چوڈاں چوڈاں پنڈھ مکایا، تھر کوئے رہن نہ پانیا۔ گر پیر اوتار دئے صلاحیا، جگا جگنتر گانیا۔ پُرکھ اکال ہوئے رُشایا، نرگن اپنا ناؤں دھرائیا۔ گوہند سورا سنگ نبھایا، نہ مرے نہ جانیا۔ میرا ناؤں شبد تورا، گھر گھر راگ سنایا۔ انتم منسا کراں پورا، آسا آشا وچ لکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک الف رہیا پڑھائیا۔ ایک الف لینی پڑھ، دوئی پردہ رہن نہ پائیںدا۔ ایک مندر جانا چڑھ، سچ محلہ آپ بُجھائیںدا۔ ایک لڑ لینا پھر، نہ پلو کوئی جھڈائیںدا۔ ایک انتم ویکھنا ساچا گھر، در گھر ساچا اک سہائیںدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ کھائیںدا۔ کلج ویلا انتم آونا، گر گوہند گیا سمجھائیا۔ پُرکھ ابناشی جامہ پاونا، نہہکلک ناؤں دھرائیا۔ گوہند ساچا سنگ نبھاونا، دس کسے نہ آئیا۔ چوتھے جگ چار کہاں جنم دواونا، لوک مات ویکھ دکھائیا۔ ساچی سیوا آپ کراونا، سیوک سیوا اک سمجھائیا۔ چوراسی کلیاں الفی تن سہاونا، سوہنی رچنا آپ رچائیا۔ لگا تاج سیس پھیر لکاونا، پرگٹ ہووے سچا شہنشاہیا۔ چار گھ چار کہاں درساونا پنجواں گھ پاتشاہ شاہ پاتشاہ آپ اکھوائیا۔ گر سکھاں مٹاونا ڈکھ، جگت دلدر رہے نہ رانیا۔ اپنی گودی لئے چک، جوں بالک ماتا گود سہائیا۔ جن جننی کرے اجل گھ، رواس گھ شرمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ داتا آپ اکھوائیا۔ کلج انت سہاونا، کرپا کرے سری بھگوان۔ چارے جگ پنڈھ مکاونا، لیکھا چکے جگت نشان۔ ساچا سگن آپ مناونا، چار ورنناں اک گیان۔ سرشٹ سبائی رنگ رنگاونا، لیکھا جانے دو جہان۔ دھر فرمانا آپ سناونا، ناتا توڑے بے ایمان۔ ہر جن ساچے ویکھ دکھاونا، پورن کرے اپنا کام۔ نگر کھیڑا گرام وساونا، لیکھے لائے ہڈ ماس ناڑی چام۔ اپنا دامن آپ پھراونا، چرن کول بخشے مان۔ جرنیل گرداس سنگ سماونا، جوں آکاش چمکے رواس سورج بھان۔ پورب لہنا آپ مکاونا، دیوے درس سری بھگوان۔ اپنا نیوں نیوں سیس جھکاونا، گر سکھاں اتوں وٹھو قربان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکلک نرائن نر، لیکھا جانے دو جہان۔ گر گھ لیکھ چکایا، کر کرپا آپ نرکار۔ چار ورنناں ویکھ دکھایا، کھتری براہمن شودر ویش دئے آدھار۔ ساچی سرن

اک بہایا، مرے نہ جھے وچ سنسار۔ کوڑا ناتا توڑ تڑایا، پُرکھ بدھاتا ملیا ایکا یار۔ جگت ستھر پرے ہٹایا، ستھر وچھایا اینکار۔ ایکا اکھر آپ پڑھایا، اکھ کھول بند کواڑ۔ اتر پورب پچھم دکھن پھیرا پایا، آپ اپنا بل دھار۔ در درویش ناؤں دھرایا، بھلھک بنے آپ نرنکار۔ گوہند سگلا سنگ رکھایا، پنج تت نہ کوئے وچار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکٹنک نرائن نر، نر ہر سرب جیاں داسا نچھایا۔

★ ۲۴ بھادروں ۲۰۱۷ بکرمی گرداس سنگھ دے گرہ پنڈ شاہ والا ضلع فرور پُر ★

جگ جگ کھیل نرنکار دا، کرے کرائے کرنے جوگ۔ جگ جگ جن بھگتاں پیج سواردا، لیکھا جانے دھر سنجوگ۔ جگ جگ ساچے سنت واجاں ماردا، درس دکھائے در اموگھ۔ جگ جگ گرگھ ساچے آپ اُبھاردا، شبد جنائے اک سلوک۔ جگ جگ گرگھ ساچے تاردا، چرن پریتی بخشے ساچی موکھ۔ جگ جگ شبد وچولا بنے سرب سنسار دا، لیکھا جانے لوک پرلوک۔ جگ جگ بھیس اولا کرے گر کرتار دا، اک اکلانہ کوئی ہرکھ سوگ۔ جگ جگ لیکھا اپنا آپ وچار دا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، روپ پرگٹائے کوئی کوٹ۔ جگ جگ چال نرالیا، نرگن نرویر کھیل کھلائے۔ جگ جگ جوت اکالیا، عقل کل روپ پرگٹائے۔ جگ جگ ویکھے سچھنڈ سچی دھر مسالیا، لوک مات بنک وڈیائے۔ جگ جگ رنگے رنگ گُلالیا، رنگ گُلالا آپ چڑھائے۔ جگ جگ گگن مستک ویکھے ساچی تھالیا، دیک دیا آپ ٹکائے۔ جگ جگ جپائے اپنا نام سکھالیا، منتر نام اک درڑائے۔ جگ جگ پھیرے ساچی مالیا، نام مالا اک دکھائے۔ جگ جگ توڑے جگت جنجالیا، جاگرت جوت کر رُشنائے۔ جگ جگ گھالے ساچی گھالیا، گھانہارا دس نہ آئے۔ جگ جگ لکھ چوڑاسی پھل لائے ڈالیا، بھل بھلوڑی ویکھ دکھائے۔ جگ جگ دھر درگاہی بنے سچا مالیا، مالک اپنی دیا کمائے۔ جگ جگ خالق خلق بنے سوالیا، اپنی منگن منگ منگائے۔ جگ جگ کرے پرتپالک کرے کھیل دو جھانیا، لوآں پُریاں ویس دھرائے۔ جگ جگ کرے پرکاش رُو سس کوٹن بھانیا، اندھ اندھیر آپ گوائے۔ جگ جگ پڑھے انحد انادی ساچی بانیا، شبد اگئی راگ الائے۔ جگ جگ جانے اکھ کہانیا، کتھنی کتھ نہ سکے رائے۔ جگ جگ بنے سچ سوانیا، ساچا

کنت آپ ہنڈھائے۔ جگ جگ دیوے دھر فرمانیا، اپنی سکھیا سکھ سمجھائے۔ جگ جگ ہووے جان جانا، جانہار بے پرواہے۔ جگ جگ جن بھگتاں دیوے
 مان نمائیاں، غریب نمائے گلے لگائے۔ جگ جگ دیکھے چتر سگھڑ سیانیا، مورکھ موڑھے بھیونہ رائے۔ جگ جگ تخت بہائے راجے رانیا، جگ جگ خاکی
 خاک ملائے۔ جگ جگ اشٹ دیوگر دیکھ دکھانیا، جگ جگ نیوں نیوں سپس جھکائے۔ جگ جگ ہوئے در در بانیا، جگ جگ الکھ زرنجن الکھ جگائے۔ جوتی
 جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اکل بے پرواہے۔ جگ جگ شاہ سلطان، تخت تاج ہنڈھائیا۔ جگ جگ وسے سچ مکان، سچھنڈ دوارا سو بھاپایا۔
 جگ جگ کھیلے کھیل سری بھگوان، زرنجن سرگن روپ دھرائیا۔ جگ جگ برہما وشن شوپائے آن، جگ جگ حکمی حکم چلائیا۔ جگ جگ لکھ چوڑاسی اُپجائے
 اک نشان، جگ جگ گیرا گیڑ دوائیا۔ جگ جگ ایک راگ سنائے کان، جگ جگ وید برہما کھ پڑھائیا۔ جگ جگ ناتا توڑے پنج شیطان، جگ جگ میل ملائے
 پنچم سچ سکھدائیا۔ جگ جگ اپنی کرے آپ پچھان، اپنا پردہ آپ اٹھائیا۔ جگ جگ اپنا آپ کرے پروان، آپ اپنے گلے لگائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، جگا جگنتر ساچی کار، کرے کرائے اینکار، کل قدرت روپ پرگٹائیا۔ جگ جگ پُرکھ سمرتھ، سرب کلا اکھوائیندا۔ جگ جگ چلائے اپنا
 رتھ، رتھ رتھواہی سیو کمائیندا۔ جگ جگ سنائے گاتھ، بودھ اگادھی شبد اُپائیندا۔ جگ جگ چپائے پوجا پاٹھ، اشٹ دیوگر روپ پرگٹائیندا۔ جگ جگ سر
 سرور مارے ٹھاٹھ، جل دھارا نیر سمائیندا۔ جگ جگ کھولے اپنا ہاٹ، ونج ونجارا آپ اکھوائیندا۔ جگ جگ آتم سیجا سوئے کھاٹ، پلنگ رنگیلا اک
 سہائیندا۔ جگ جگ سوانگی سوانگ کرے نو آناٹ، ٹھگ ٹھگوری آپے پائیندا۔ جگ جگ ہوئے کملاپات، کنت کنتوہل اپنی کھیل کھلائیندا۔ جگ جگ اُپجائے
 کول پھول، کول اپنا ناؤں رکھائیندا۔ جگ جگ جل بندھائے دھرت دھول دھول، دھرتی دھرت آپ سہائیندا۔ جگ جگ لکھ چوڑاسی جائے مول، روپ
 ریکھ رنگ نہ کوئے دکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ کرتا ویس وٹائیندا۔ جگ جگ جوگ ابھیا، منتر انتر نام درڑائیندا۔ جگ
 جگ کھیل پر تھی آکاش، گگن گگنتر دیکھ دکھائیندا۔ جگ جگ لیکھا جانے پون سواس، رسنا چہوا آپ ہلائییندا۔ جگ جگ منڈل منڈپ پاوے راس، گوپی
 کاہن آپ نچائیندا۔ جگ جگ کرے کھیل پُرکھ ابناس، ابناسی کرتا اپنا ناؤں دھرائیندا۔ جگ جگ جن بھگتاں ہوئے داسی داس، سیوک سیوا آپ کرائیندا۔

جُگ جُگ ستن پوری کرے آس، نراسا کوئے نہ مات دسانیندا۔ جُگ جُگ گرکھاں بُجھائے پیاس، امرت آتم میگھ برسائیندا۔ جُگ جُگ گرکھاں اندر کرے واس، ساچی سکھیا اک پڑھائیندا۔ جُگ جُگ ہوئے نہ کدے وناس، آون جاون کھیل کھلائیندا۔ جُگ جُگ لہنا دینا جانے دس دس ماس، مات گر بھ پھیرا پائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ جُگ اپنی دھار بندھائیندا۔ جُگ جُگ نام شبد بھنڈار، ایکا ایک ورتائیا۔ گر گر رُپ وچ سنسار، جُگ کرتا بھو نہ رائیا۔ جُگ جُگ لیکھا لکھے اگم اپار، اگم اگمڑی کار کمائیا۔ جُگ جُگ مات پت امڑی نہ کوئے پیار، گودی گود نہ کوئے سہائیا۔ جُگ جُگ بالی بدھ نہ کوئے آدھار، جوانی جو بن نہ کوئے ہنڈھائیا۔ جُگ جُگ بڈھاپا نہ کرے مات خوار، ویلے آنت نہ کوئے ڈھدھائیا۔ جُگ جُگ کرے کھیل آپ نرنکار، قُدرت قادر ویکھ وکھائیا۔ جُگ جُگ ورتے ورتا وے سچ ورتار، ورتا ورتا نہار آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ کرتا بھو نہ رائیا۔ جُگ کرتا صفت صلاحیا، سرب گناں بھرپور۔ جُگ جُگ ویس وٹائیا، آدن آنتا حاضر حضور۔ جُگ جُگ جوت جگائیا، جوت اجالا نورو نور۔ جُگ جُگ جوگ کمائیا، جُگ جُگ ویکھے چرناں دھوڑ۔ جُگ جُگ روگ مٹائیا، لکھ چوراسی کٹے جوڑ۔ جُگ جُگ لوک پرلوک سہائیا، لیکھا جانے نیڑا دُور۔ جُگ جُگ سچ سلوک سنائیا، راگ انادی ایکا تور۔ جُگ جُگ ہرکھ سوگ مٹائیا، چنتا ڈکھ کرے چور۔ جُگ جُگ درس اموگھ کرائیا، اک اکلا حاضر حضور۔ جُگ جُگ جن بھگتاں گھر بھوگ لگائیا، نرگن سرگن سرگن نرگن آسا منسا پور۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سرب کل بھرپور۔ سرب کل بھرپوریا، پورن برہم سمائے۔ کرے کھیل جوتی نوریا، نوری جلوہ ڈگمگائے۔ تن کفنی ویکھے بھوریا، گل مالا منکا لئے لٹکائے۔ ویس وٹائے کوڑو کوڑیا، کوڑی کریا دئے کھپائے۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھانا آپ منائے۔ جُگ جُگ بھانا جائیا، جانہار کرتار۔ جُگ جُگ رنگ مانیا، رنگ مانے وچ سنسار۔ جُگ جُگ ہوئے نمائیا، در بھگتاں بنے بھگھار۔ جُگ جُگ تختوں لاپے راجے رائیاں، شبد کھنڈا پھڑ کٹار۔ جُگ جُگ توڑے مان ابھمائیا، غریب نمائیاں جائے تار۔ جُگ جُگ چلہ پھڑے تیر کمائیا، جُگ جُگ آسو ہوئے آسوار۔ جُگ جُگ پائے سار دو جہانیا، لوک مات لئے اوتار۔ جُگ جُگ پہرے نیلا بانیا، نیلے والا پروردگار۔ کلجک ویلا وقت پچھائیا، میل ملایا محمدی یار۔ چار کہار کر پروانیا، سیوا لائے در دربان۔ گوبند بنیا مان نمائیا، گل الفی تن شنکار۔

کھلڑے کیس اک وکھانیا، در درویش پروردگار۔ برہما وشن شو سپس نوانیا، نیز روون زار زار۔ کون جانے تیرے بھانیا، کون روپ ورتے وچ سنسار۔
 وشنوں دیوے تیرا دتا پینا کھانیا، ورتے ورتاوے آپ کرتار۔ برہے رنگ ایک مانیا، برہم روپ سرجنہار۔ شکر ہتھ ترسول وکھانیا، تئاں لوکاں ملے باہر۔
 کرے کھیل سری بھگوانیا، لوک مات لئے اوتار۔ پُرکھ اکال کھیل دو جہانیا، نرگن سرگن ہتھے دھار۔ سوت ڈلارا آپ اٹھانیا، جوتی جوت کر پیار۔ اپنا اشٹ
 آپ وکھانیا، ناتا توڑ سرب سنسار۔ مات پت پتر دھیاں سنگ نہ کوئے وکھانیا، قلعے کوٹ نہ محل اُسار۔ گرگھ گر سکھ بھگت بھگونت شبد سروپی اپنے رنگ
 رنگانیا، آپ اپنا کرے پیار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ جانے اپنی کار۔ جگ جگ کار کمائندا، دیکھے جھوٹھی شاہ۔ جگ جگ لحم
 سنانندا، وڈ داتا بے پرواہ۔ جگ جگ تخت تاج اٹھانندا، لکھ چوراسی کرے صفا۔ جگ جگ اپنا بھیس دھرائندا، نرگن نرویر روپ خُدا۔ جگ جگ اپنا نام
 وڈیائندا، ناؤں نرکارا آپ اکھوا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ آپے لائندا۔ جگ جگ جھوٹھی شاہی کر تیار، لوک مات دئے وڈیائیا۔
 جگ جگ سہائے گڑھ ہنکار، مایا متا میل ملائیا۔ جگ جگ آسا ترسنا کرے پیار، جگ جگ جوٹھ جھوٹھ کرے گڑمانیا۔ جگ جگ ہوئے ہنگتا کرے اڈار،
 جگ جگ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار ہلکائیا۔ جگ جگ راج راجاناں شاہ سلطاناں گھر گھر کرائے و بچار، و دیا اکھر جگت پڑھائیا۔ کلجگ انتم کھیل اپار، لکھ لکھ
 چار ویکھ وکھائیا۔ بتی دند گئے ہار، بتی ہزار رہن نہ پائیا۔ کالا ویس کرپا کر کرتار، گوہند الفی تن چھہائیا۔ چار ورنناں و سیا باہر، کھتری براہمن شودر ویش اپنا
 ورن نہ کوئے جنائیا۔ نہکرمی کرم کرے سنسار، کرم کانڈ موئڈ منڈائیا۔ ساچا دھرم اشٹ پوجا پُرکھ اکال، دوسر گر نہ کوئے وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، جگت بھوجن دیکھے بے پرواہیا۔ جگت بھوجن چار جگ، چارے رنگ وٹائندا۔ نو چار دیکھے چگ چگ، چھتھی گیترا آپ رکھائندا۔ آپے
 لیکھا جانے لگ لگ، جی دان داتا آپ اُچھائندا۔ آپے ترسنا آپے بھکھ، آپے ترپت کرائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی دست اپنے
 ہست رکھائندا۔ دست رکھائے دامنگیر، دہ دشا ویکھ وکھائیا۔ نیلے بستر پہنیا چیر، گنی گہیر وڈ وڈیائیا۔ اپنی رسنا کھی رکھی تیر، تن کمان اک سہائیا۔ لکھ
 چوراسی بنیا در فقیر، شاہ حقیر نہ کوئے وڈیائیا۔ اپنا توڑ آپ زنجیر، اپنا روپ آپ وٹائیا۔ آپے بنیا اُچ پیر، گوہند سپس کلغی توڑانہ کوئے رکھائیا۔ اُچی کوک

بولے اخیر، چار یاراں رہیا سمجھایا۔ کلجک ویلا آؤنا انت اخیر، ہندو مسلم سکھ عیسائی لہجن تھاؤں تھانیا۔ کسے ہتھ نہ آوے دستگیر، دامن پھڑے نہ کوئے شاہیا۔ اپنی کھچے آپ لکیر، آر پار اپنے ہتھ رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا اپنے وچ ٹکایا۔ جگت شاہی کھیل اپار، نیوں نیوں سیس جھکایا۔ قلمی کلمہ کر شکار، بسمل آگے روپ ٹکایا۔ سواگٹھ کھچ کٹار، کوچ اپنے ہتھ اٹھایا۔ اتر پچھم کھچے پہلی وار، پچھم پورب پھیر پھرایا۔ گیرا دیوے چار دیوار، نو کھنڈ پر تھی گھیرا آپے پایا۔ ناتا توڑ شرع شریعت کرے خوار، امام اماں سر آپ ہو جایا۔ ہتھیں مہندی رنگ لگائے اپر اپار، لہندی دشا ویکھ دکھایا۔ ساچی دیگ کرتیار، نام تیغ وچ پھرایا۔ کلجک انتم پاوے سار، امام مہندی اپنا روپ وٹایا۔ گوہند سورا سوربیر بلکار، شبد نشان تیر چلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا لیکھا دئے مکایا۔ شبد کھنڈے بھوگ لگائیندا، نکھی رکھی دھار۔ اپنا ایمان آپ دھرائیندا، ایمان ایماناں سر سیکدار۔ سچ کلام آپ سنائیندا، ایک بول حق جیکار۔ ایک کلمہ آپ پڑھائیندا، کایا کعبہ کر وچار۔ ایک آب حیات آپ پلائیندا، پپوت پی ہوئے خمار۔ ایک دردی درد وندائیندا، دوزخ بہشت پاوے سار۔ ایک غرضی غرض رکھائیندا، کائنات کرے پیار۔ ایک عرضی چار ہتھیں آپ لکھائیندا، آپے بول شبد جیکار۔ اپنی استی تھادے سیس لگائیندا، ار تھی چکے نہ کوئے وچ سنسار۔ انتم انت تھادڑا پریم اپنی اگنی لنبو لائیندا، جوتی نور ہوئے اجیار۔ کالا سوسا تن چھہائیندا، نیلا کرے خبردار۔ حق جیکارا ایک لائیندا، ملک الموت کرے خوار۔ روح بت نہ کوئے اکھوائیندا، سٹ ملے پڑکھ اکال۔ دوجی رت آپ سہائیندا، پھل لگائے اپنے ڈال۔ چو تھاجگ ویکھ دکھائیندا، کلجک انتم کھیل نرال۔ نہہکنکی جامہ پائیندا، ابناشی کرتا نوجوان۔ میری سیواسنگ رکھائیندا، کرپا کر سیری بھگوان۔ نام مردنگ اک وجائیندا، ہتھ رکھائے سچ نشان۔ چار چارے میل ملائیندا، چوری کرے گن ندھان۔ ستاراں سو بکرمی ویکھ دکھائیندا، سمت ستاراں پوری کرے آن۔ کلجک چیو سرب گرا لائیندا، دس نہ آئے گن ندھان۔ گرگھ وچھڑے میل ملائیندا، نرگن سرگن کر پچھان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان۔

★ ۲۴ بھادروں ۲۰۱۷ بکرمی سوہن سنگھ دے گرہ پنڈ منڈی جمال ضلع فروزپور ★

سو پڑکھ زرنجن اگم اپارا، اگم اگمڑی کار کرانیندا۔ ہر پڑکھ زرنجن کھیل نیارا، زرنجن زرویر آپ کرانیندا۔ اینکارا وسے دھام نیارا، سچھنڈ دوارا آپ سہانیندا۔ آد زرنجن جوت اُجیارا، نور نورانہ ڈگمگانیندا۔ ابناشی کرتا شاہ سلطان سچا سکدارا، ساچے تخت آسن لائیندا۔ سری بھگوان در دربان بنے چوہدارا، درگاہ ساچی سیو کمانیندا۔ پاربرہم آپ اپنی چرن کرے نمسکارا، نیوں نیوں اپنا سیس جھکانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اگلا وسے سچ محلہ، دھام اولڑا آپ سہانیندا۔ سو پڑکھ زرنجن سرب گنونت، مہما اکھ کتھی نہ جانیا۔ ہر پڑکھ زرنجن بے انت بے انت، بے انت زرنجن داتا بے پرواہیا۔ اینکارا کھیلے کھیل جگا جگنت، جگ کرتا ناؤں دھرائیا۔ آد زرنجن درگاہ ساچی دھام سہنت، دیک جوتی جوت کر رُشائیا۔ ابناشی کرتا بنے ساچا کنت، سری بھگوان سچ ہنڈھائیا۔ پاربرہم آپے جانے اپنا آد انت، دوسر ہتھ نہ کوئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اگلا کھیل کھلائیا۔ سو پڑکھ زرنجن اک اگلا، ایک رنگ سمانیندا۔ ہر پڑکھ زرنجن اُچ اٹلا، نہچل دھام ڈیرہ لائیندا۔ اینکارا وسنہارا جلاں تھلاں، گھٹ گھٹ اپنا کھیل کھلائیندا۔ آد زرنجن اپنے دیک آپے بلا، جوت زرنجن ڈگمگانیندا۔ ابناشی کرتا آپ پھڑائے اپنا پلا، سگلا سنگ آپ نبھانیندا۔ سری بھگوان اچھل اچھلا، ول چھل اپنا کھیل کھلائیندا۔ پاربرہم سچ سنگھاسن ایکلا، سچ سہنجنی سوہا پانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، زرنجن جوت جوت اُجالا، کرے کھیل پڑکھ اکلا، عقل کل اپنی کھیل کھلائیندا۔ سو پڑکھ زرنجن عقل کل دھار، اپنا لیکھا آپ جنایا۔ ہر پڑکھ زرنجن ہو اُجیارا، کرے کھیل بے پرواہیا۔ اینکارا سہائے سچ سچا دربار، در دروازہ آپ کھلائیا۔ آد زرنجن ہو اُجیارا، تھر گھر ساچے کرے رُشائیا۔ ابناشی کرتا کھول کواڑ، سو پڑکھ سروپ انوپ پرگٹائیا۔ سری بھگوان کرے پیار، آپ اپنا میل ملائیا۔ پاربرہم پر بھ پاوے سار، دھر سنجی آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، گھر سہنجنا اک سہانیا۔ سو پڑکھ زرنجن گھر سہانیندا، اوچو اوچ اگم اتھاہ۔ ہر پڑکھ زرنجن آسن لائیندا، اک اگلا بے پرواہ۔ اینکارا سوہا پانیندا، آد جگادی اک ملاح۔ آد زرنجن ڈگمگانیندا، دیک دیا اک اگلا۔ ابناشی کرتا ویکھ وکھانیندا، اپنا مندر رہیا سہا۔ سری بھگوان رنگ رنگانیندا، رنگ رنگائے ایکاناں۔ پاربرہم پر بھ سیو کمانیندا،

سوبھاؤنت سہائے اپنا تھا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے کرے سچ نیاں۔ سو پُرکھ زرنجن تھاں سہندڑا، سوبھاؤنت ہر کرتار۔ ہر پُرکھ زرنجن ویکھ دکھندڑا، اک اگلا کر پسار۔ اینکار سنگ رکھندڑا، آپ اپنا بل دھار۔ آد زرنجن جوت جگندڑا، جوتی جوت ہوئے اُجیار۔ سری بھگوان تخت سہندڑا، سوبھاؤنت شاہ سکردار۔ ابناشی کرتا حکم چلندڑا، حکمی حکم ورتے ورتار۔ پاربرہم اپنی دھار آپ دکھندڑا، کرے کھیل اپر اپار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا آپے رہیا وچار۔ سو پُرکھ زرنجن سرب گنونت، بھيو اہید چھپائندا۔ ہر پُرکھ زرنجن مہما گنت، لیکھا لیکھ نہ کوئے لیکھائندا۔ اینکارا آد آنت، اپنی دھارا آپ بندھائندا۔ آد زرنجن جگا جگنت، جاگرت جوت ڈمگائندا۔ سری بھگوان ساچا کنت، درگاہ ساچی تیج سہائندا۔ ابناشی کرتا بنے منگت، در درویش پھیری پائندا۔ پاربرہم لیکھا جانے دھر دربارا آد آنت، مدھ اپنا ویس وٹائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ ورتائندا۔ اپنا حکم دھر فرمانا، پُرکھ اکال جنائیا۔ آپ بنائے اپنا سچ مکانا، اپنی سیوا آپ نبھائیا۔ اپنا تخت آپ سہائے راج راجانا، شاہ پاتشاہ آپ اکھوائیا۔ اپنا بہہ بہہ گائے گانا، اپنا ناد آپ وجائیا۔ اپنا دیپک ڈمگانا، اپنے گھر کرے رُشنائیا۔ اپنے مندر پینا کھانا، اپنا امرت لئے اُچجائیا۔ اپنے در بنے دربانا، در درویش سیو کمائیا۔ اپنے گھر ہوئے نوجوانا، نہ مرے نہ جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا حکم آپ ورتائیا۔ اپنا حکم ورتے کرتار، دوجا سنگ نہ کوئے رکھائندا۔ زرنجن زرویر ہو تیار، مورٹ اکال روپ وٹائندا۔ جوئی رہت سچی سرکار، ساچے تخت سوبھا پائندا۔ انہو پرکاش کر اُجیار، زربھو اپنی کھیل کھلائندا۔ ست ستوادی ساچی دھار، ست پُرکھ زرنجن آپ چلائندا۔ سو پُرکھ زرنجن کر پیار، ہر پُرکھ زرنجن میل ملائندا۔ اینکارا میت مُرار، آد زرنجن گلے لگائندا۔ ابناشی کرتا سانجھ یار، سری بھگوان وچھڑ نہ جائندا۔ پاربرہم بنے پنہار، در ساچی سیو کمائندا۔ زرنجن کھیل کرے بے عیب پروردگار، نوری جلوہ ڈمگائندا۔ ایکا حکم سچے دربار، دھر درباری آپ سٹائندا۔ ساچا مندر ہوئے تیار، گھاٹن ساچی آپ گھڑائندا۔ نہ کوئی باڈی کڈھے وگار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ ورتائندا۔ سو پُرکھ زرنجن حکم ورتائے، لیکھا کھت وچ نہ آئیا۔ ہر پُرکھ زرنجن باڈی لئے اٹھائے، بھيو اہیدا بھيو کھلائیا۔ اینکارا سیو کمائے، دوسر کوئے نہ سنگ رکھائیا۔ آد زرنجن کر رُشنائے، ایکا رنگ دکھائیا۔ سری بھگوان اپنیاں بھجاں آپ

اُٹھائے، اپنا بل آپ دھرائیا۔ ابناشی کرتا ایکا ایک ایک لولائے، رُوپ انُوپ اک درسائیا۔ پاربرہم اپنی بھینٹا آپ چڑھائے، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل کھلائیا۔ دُھر فرمانا دُھر درگاہ، سَت پُرکھ نِرَنجن آپ جنائیندا۔ اک اِکلا بن ملاح، ساچا بیڑا آپ اُٹھائیندا۔ صفتی صفت صفت دے صلاح، صفت صلاحی ناؤں دھرائیندا۔ اپنی رچنا آپ رچا، آپے ویکھ دکھائیندا۔ آپے بنک دوارا دے سہا، گڑھ اپنا آپ اُپائیندا۔ آپے در دربارا دے بنا، درگاہ ساچی ویس وٹائیندا۔ آپے دیپ اُجیارا دے کرا، جوتی نُور نُور ڈمگائیندا۔ آپے بند کواڑا دے کھلا، اندر مندر سو بھاپائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی کل ورتائیندا۔ اپنا حکم آپ منایا، مَنہنار آپ ہو جائیا۔ نِرگن داتا نِرگن شاہ پاتشاہ بن جایا، نِرگن نیوں نیوں سیس جُھکائیا۔ نِرگن در درویش دربان اکھوایا، نِرگن سیس تاج لُکائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا گھر آپ اُپائیا۔ پُرکھ ابناشی گھر اُپائیندا، آپ اپنی کرپا دھار۔ نِرگن ساچی سیو کمائیندا، سیوک بنیا آپ نِرکار۔ سِکھنڈ دوارا اپنی ونڈ ونڈائیندا، نہ کوئی دیسے چار دیوار۔ چھپر چھن نہ کوئے پُھہائیندا، کرے کھیل اگم اپار۔ سورج چن نہ کوئے چڑھائیندا، دیپک دیا نہ کوئے پسار۔ دھرت دھول نہ کوئے دکھائیندا، منڈل منڈپ نہ کوئے آکار۔ لوآں پُریاں نہ کوئے وسائیندا، برہمنڈ کھنڈ نہ کوئے بھنڈار۔ شبدی سَت نہ کوئے پرگٹائیندا، برہما وشن ثنو نہ کوئے ادھار۔ ترے گن مایا نہ جوڑ جُڑائیندا، پنچ تت نہ کوئے پسار۔ من مت بُدھ نہ کوئے ونڈ ونڈائیندا، نو در نہ کوئے کواڑ۔ دسم دواہری نہ جوت جگائیندا، نہ سَتا اندھ اندھیار۔ جل تھل مہینل نہ رُوپ وٹائیندا، ناتا گنڈھے نہ جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ۔ اُچے ٹلے نہ آسن لائیندا، دُونگھی غار سَتا نہ پیر پسار۔ لکھ چوڑاسی نہ رُوپ وٹائیندا، چارے وید نہ رہیا اُچار۔ چارے کھانی نہ بنت بنائیندا، چارے بانی نہ کرے پُکار۔ پُران اٹھاراں نہ کوئے دھیائیندا، گیتا گیان نہ کوئے ویچار۔ انجیل قرآن نہ کوئے پڑھائیندا، تیسا تیسا حدیثا نہ پاوے کوئی سار۔ بانی بان نہ کوئے لگائیندا، رسنا جہوانہ کوئے اُچار۔ بتی دند نہ کوئے ہلاکائیندا، چھٹی راگ نہ گائے وار۔ رام کرشن نہ کوئے اکھوائیندا، دھرو پرہلا نہ جائے کوئی تار۔ عیسے موئے نہ رنگ رنگائیندا، کالا سوسا نہ تن شنگار۔ چار یاری نہ رنگ رنگائیندا، میلا ملے نہ محمدی یار۔ اللہ رانی نہ کوک سنائیندا، رُوپ وٹائے نہ پروردگار۔ مقامے حق نہ راہ تکائیندا، ملا شیخ مسائق پیر نہ پاوے سار۔ پنڈت پاندھانہ کوئے ناؤں دھرائیندا، تلک لالائی نہ کرے وچار۔ گرنٹھ پوجا

پاٹھ پڑھ نہ کوئے سنانیندا، گاستری ہون نہ کوئے سنسار۔ باراں اکھشر نہ کوئے سنانیندا، نارد سُرستی نہ کوئے آدھار۔ سورج چن نہ سیس کوئے جھکانیندا،
 جل نیر نہ کوئے نمسکار۔ خواجہ خضر نہ کوئے اکھوانیندا، اندر چہبر نہ برسے دھار۔ کروڑ تیتیس نہ ونڈ ونڈانیندا، گن گندھرب نہ کوک کرے پکار۔ اٹھاراں
 بھار نہ بھار دکھانیندا، نہ کوئی تولا دسے وچ سنسار۔ اکھر دکھر نہ کوئے پڑھانیندا، ودیا وکھم نہ کوئے پرچار۔ کھتری براہمن شور ویش نہ کوئی اکھوانیندا،
 اٹھاراں برن نہ ہاباکار۔ دھرت دھول نہ کوئے سہانیندا، گر پیر نہ لئے اوتار۔ بھگت بھگونت نہ کوئے دھیانیندا، ستن کوک کوک رہے نہ واجاں مار۔ گرگھ
 کھیل نہ کوئے کھلانیندا، گر سکھ کرے نہ پیاری نار۔ نار کنت تیج نہ کوئے ہنڈھانیندا، بھوگی بھوگ نہ کرے اپر اپار۔ جوگی جوگ نہ کوئے کمائیندا، خاکی
 خاک نہ پائے سر چھار۔ تن بھوت نہ کوئے لگانیندا، سُن سادھ نہ وڑیا اندھ اندھیار۔ اٹھسٹھ تیرتھ نہ کوئے نہاون نہانیندا، سر سرور نہ دے کوئے
 دکھال۔ پاربرہم ابناشی کرتا اک اکلا اینکارا آپ اپنی کھیل کھلانیندا، آپ بنائے اپنا گھر سچکھنڈ سچی دھر مسال۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 آپے چلے اپنی چال۔ سچکھنڈ دوارا اپوانا، کر کرپا آپ نرنکار۔ اپنا باڈی آپ اکھوانا، سیوا کرے سرجنہار۔ اپنی جوت اپنی دھار رکھوانا، دہ دشا ہوئے
 اُجیار۔ ساچا پنگ آپ سہوانا، نرگن نرگن کر پیار۔ پاوا چول نہ کوئے بناوانا، نہ کوئی گھڑے لوہار ترکھان۔ ست پُرکھ نرنجن اپر آسن لاوانا، دس نہ آئے ام
 اپار۔ سیس ساچا تاج سہوانا، شاہو بھوپ بن سکدار۔ آپ اپنا حکم ورتاوانا، درگاہ ساچی ہوتیار۔ اپنا چرن چرن نال چھہوانا، امرت جل دے ٹھنڈی دھار۔
 امرت دھاری آپ بہوانا، آپے کھولے اپنا بند کواڑ۔ سچکھنڈ دوارے اندر تھر گھر ساچا آپ بناوانا، گھر گھر وچ کر تیار۔ ساچے بہہ بہہ اپنی اچھیا اپنے وچ
 رکھوانا، آپے بھچھیا بنے ورتار۔ اپنا دامن اگے ڈاھونا، آپے نیوں نیوں کرے نمسکار۔ نہکرمی اپنا کرم کموانا، کرم کانڈ توں وسیا باہر۔ سچکھنڈ دوارا آپ
 سہوانا، تھر گھر آئے آپ کرتار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنا سچ پیار۔ تھر گھر واسی پُرکھ اکالا، سچکھنڈ دوارا سو بھاپانیا۔ سچکھنڈ
 دوارے گن ندھانا، تھر گھر واسا بے پرواہیا۔ تھر گھر واسی سچ نشانہ، سچکھنڈ دوار جھلانیا۔ سچکھنڈ نواسی ہو پردھانا، تھر گھر ڈیرہ لایا۔ تھر گھر واسی کھیل
 مہانا، سچکھنڈ نواسی ویکھ وکھانیا۔ سچکھنڈ نواسی سری بھگوانا، تھر گھر کھیل کرے بے پرواہیا۔ تھر گھر واسی اپنے ہتھیں پھڑیا گانا، سچکھنڈ نواسی ہتھ بندھانیا۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ جنایا۔ سچکھنڈ دوارے ہر بھگونت، اپنی سوہا پائیندا۔ تھر گھر واسی بنے نار ویکھے سہاگی کنت، میل ملاوا آپ کرائیندا۔ آپے آد آپے آنت، مدھ اپنا ویس دھرائیندا۔ تھر گھر دوارے بنائے بنت، نرگن نرگن جوڑ جڑائیندا۔ نرگن نرگن لایا انگت، انگیکار آپ ہو جائیندا۔ نرگن داتا نرگن بھکھاری منگت، نرگن بھچھیا جھولی پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ سچکھنڈ دوار کنت کنتوہل، اپنا کھیل کھلایا۔ تھر گھر وچھائی ساچی بیج پھول، پھولن سیجا آپ ہنڈھایا۔ آپے جانے اپنا قول، انہو اپنی دھار رکھایا۔ تھر گھر واسی سچ پنگھوڑا رہیا جھول، نار کنت خوشی منایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر ساچی ونڈ ونڈایا۔ تھر گھر ونڈ آپ نرکاری، اپنی ونڈ آپ کرائیندا۔ آپے بنے کتیا کواری، آپے کنت سہاگ ہنڈھائیندا۔ آپے سچ رہیا شنکاری، بھوگ بلاس آپ کرائیندا۔ آپے اندر آپے باہری، گپت ظاہری کھیل کھلاییندا۔ کرے کھیل اگم اپاری، بھیو ابھیدا بھیو چھپائیندا۔ تھر گھر ساچا بنک دواری، در دربارا سوہا پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رُپ آپ پرگٹائیندا۔ آپے نرگن مات پت، ناری کنت آپ اکھوایا۔ آپے نرگن کرے ساچا ہت، آپ اپنا ویکھ وکھایا۔ آپے نرگن جانے اپنی رت، رت بوئد آپ سمایا۔ آپے نرگن اپنا آپے کرے اُتپت، تھت وار نہ کوئے وکھایا۔ آپے اپنا آپ اُپائے ساچا سٹ، دھن دھن بنے جنیندی مایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر ساچے اندر وڑ، اپنا جنیپا آپ کٹایا۔ تھر گھر اندر سٹ ڈلارا جایا، پُرکھ ابناشی دیا کمائیندا۔ اپنا پسارا آپ وکھایا، آپ اپنی کل دھرائیندا۔ اپنا بھانا آپ جنایا، اپنے بھانے سد سمائیندا۔ اپنا فرمانا آپ سٹنایا، دھر فرمانا آپ الائیندا۔ اپنا مکانا آپ سہایا، در گھر ساچے سوہا پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سٹ کر تیار، ایکا ور دے نرکار، ور داتا آپ اکھوائیندا۔ سٹ ڈلار اٹھایا، کر کرپا گن ندھان۔ تھر گھر واسی تھر دروازہ آپ گھلایا، اک وکھایا سچ نشان۔ سٹ رنگ رُپ آپ پرگٹایا، نرگن جوتی کھیل مہان۔ قلعے کوئی آپ وسایا، درگاہ ساچی سچ مکان۔ ساچی چوٹی آپ بہایا، نہ کوئی زمیں نہ اسمان۔ گگن منڈل نہ کوئے وکھایا، رُوس نہ کوئے بھان۔ پُرکھ ابناشی ایکا نظری آیا، جوتی جوت نور مہان۔ سیس ساچا تاج کُکایا، پنچم لکھ راج راجان۔ دھر فرمانا رہیا سٹنایا، گن گائے گن ندھان۔ سٹ ڈلارا سیس جھکایا، دوئے جوڑ مگے دان۔ دیونہارا بے پرواہیا، جوتی

جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن داتا بے پرواہ، شبدی دیوے سچ صلاح، آد جگادی ملاح اک اکھوایا۔ شبد سُت ہر سمجھائیندا، کر کرپا آپ نرکار۔
 تھر گھر دواویوں باہر کڈھائیندا، سُن اگم وکھائے دھواں دھار۔ تیری سیوا سچ لگائیندا، حکمی حکم ورتے ورتار۔ لوآں پُریاں تیری جھولی پائیندا، برہمنڈ کھنڈ
 تیرا پسا۔ سورج چن تیری کرن چمکائیندا، اک اک نال کرے پیار۔ اک تیری گود بہائیندا، وشن وشنو روپ دھار۔ پار برہم تیرا سنگ نبھائیندا، برہم کول
 ہوئے اُجیار۔ شکر تیری دھار رکھائیندا، لیکھا جانے دُھر دربار۔ ساچے سُت سر تیرے ہتھ لگائیندا، بھل نہ جائے ہر نرکار۔ تیری رت آپ سہائیندا،
 بھل بھلو اڑی ویکھے گلزار۔ لکھ چوراسی تیری ونڈ ونڈائیندا، ترے گن مایا بھر بھنڈار۔ پنج تیرے انگ لگائیندا، کھیلے کھیل اگم اپار۔ دھرت دھول آپ
 سہائیندا، جل بنب لئے اُسار۔ پونی پون آپ چلائیندا، ہونی ہون کرے ادھار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سُت داتا ور، آپ اپنا کر
 پیار۔ سُت ڈلارے کر دھیان، ہر سنگر آپ جنائیا۔ میرا ناؤں تیرا گیان، تیرا گیان جگت جگ سمجھائیا۔ میرا حکم تیرا فرمان، تیرا فرمان سرشٹ سبائی ناد
 وجائیا۔ تیرا مندر تیرا مکان، تیرا مکان لکھ چوراسی بھانڈے گھر بنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ایک شبد دے وڈیائیا۔
 سُت ڈلارے تیری ونڈ، ست پُرکھ نرنجن آپ اپائیندا۔ تیری اچھیا کوٹ برہمنڈ، جیرج انڈ نال رلائیندا۔ تیری بھچھیا اُتھج سیتج سورج چند، ساچی سکھیا
 اک سکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ایک حکم آپ ورتائیندا۔ سُت ڈلارے اُٹھ بل دھار، پُرکھ ابناشی شبد جنائیندا۔
 تیری رچنا رچے آپ کرتار، تیری سیوا سچ وکھائیندا۔ تیرے در پنہار برہما وشن شو منگن وارو وار، جگ جگ اپنی کار کرائیندا۔ تیرا نام شبد جیکار، تیرا
 بندھن سرب بندھائیندا۔ تیرا کھنڈا تیز کٹار، چنڈ پرچنڈ تیرا ناؤں رکھائیندا۔ تیرا برہمنڈ ہوئے اکھاڑ، دو جہاناں تیرا در سہائیندا۔ تیرا حکم ورتے ورتار،
 لوآں پُریاں آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، دُھر فرمانا آپ سہائیندا۔ دُھر فرمانا سُبھیا، سنگر ساچے آپ سُنایا۔
 چرن کول دوارے لُجھیا، نیوں نیوں سیس جُھکایا۔ مات پت بھيو گھلاونا گھجیا، پوت سپوتا منگ منگایا۔ لیکھا چکے ایک دوجیا، ایک نرگن رنگ رنگایا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا در اک سہایا۔ در سہائے سری بھگونت، منگے منگ بھکھاریا۔ تیری سیوا جگ جگنت، کرائی وچ سنساریا۔ توں داتا

دانی سری بھگونت، تیری مہما پر اپاریا۔ توں صاحب سلطان ساچا کنت، ہوں داسی داس سیوک پنہاریا۔ توں نیا میرا منت، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، کون کھیل کرے وڈ بکاریا۔ کرپا کرگن ندھان، اپنی بوجھ بُجھائے۔ تیری سیوا کراں دو جہان، ناں سدا رکھائے۔ لکھ چوڑاسی ہو پردھان، گھر گھر ڈورُو ڈنک وجائے۔ کال مہاکال دکھائے اک نشان، دو جہاناں آپ رکھائے۔ رائے دھرم دیواں دُھر فرمان، چتر گپت لیکھ جنائے۔ لاڑی موت رکھائے نال رکان، لکھ چوڑاسی لے پرنائے۔ بھگتاں سکھیا اک سمجھائے وچ جہان، اکھر وکھر نام پڑھائے۔ ساچے سنتاں میلے آن، آپ اپنی گود بہائے۔ گرگھ راگ سنائے کان، دُھن انادی ناد وجائے۔ گرگھ ساچے کرے پچھان، ترے گن مایا پردہ لاہے۔ تیرا حکم سری بھگوان، جُگا جگنتر بھل نہ جائے۔ ہوں یاچک منگے دان، ساچی وست جھولی پائے۔ سنجگ تریتا دوپر کلجک بنیا رہنا نگہبان، سر اپنا ہتھ لکائے۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ور منگاں ڈھیہہ پیا سرنائے۔ سٹ دُلارا منگے منگ، آگے اپنی جھولی ڈاہیا۔ پاربرہم سورہا سربنگ، ساچی سکھیا اک سمجھائیا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ وجے مردنگ، برہما وشن شو ڈورُو ہتھ اٹھائیا۔ لو آں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں آپے لکھ، جیرج انڈاں پھول پھلایا۔

۱۱۴۷

۱۱۴۷

جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، انتم لیکھا اک سمجھائیا۔ سٹ دُلارا ہر سمجھایا، بھیو رہے نہ رانیا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ تیرا کھیل کھلایا، چار جگ چوکڑی ایکا ونڈ ونڈائیا۔ گر پیر اوتار تیری سیوا لایا، سادھ سنت رہے جس گانیا۔ مسمکھاں کھ رہیا بھوایا، اپنی کروٹ نہ لے بدلایا۔ بھرم بھلیکھا اپنے ہتھ رکھایا، بھرم بھلائے جگت لوکائیا۔ جن بھگتاں مستک لیکھا ویکھ دکھایا، لیکھا لکھیا دُھر در گاہیا۔ نر نریشا لکھ جگایا، نرگن سرگن کر رُشائیا۔ پاربرہم برہم اپنا ناؤں رکھایا، پنچ تت کرے کُرمائیا۔ من مت بُدھ وچ لکایا، کایا ہوئے گڑھ سہائیا۔ آسا ترسنا میل ملایا، جوٹھ جوٹھ وجے ودھائیا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار وچ سمایا، دس کسے نہ آئیا۔ پنچم ناد شبد دُھن آپ وجایا، انحد سیوا ساچی لائیا۔ ٹیڈھی بنک پار کرایا، ترے بینی بینی بیٹھا آسن لائیا۔ سر سرور سو بھاپایا، امرت ساچا تال رہیا سہائیا۔ کاگوں ہنس لئے بنایا، جس جن اپنی دیا کمائیا۔ بجر کپائی توڑ توڑایا، دسم دوا ری آسن لائیا۔ دسم دوا ری آسن اک وچھایا، سچ سہنجنی سیج سہائیا۔ نرگن نور کر رُشایا، جوت نرنجن ڈمگائیا۔ شبد شبدی میل ملایا، سرتی ملی چائیں چائیا۔ چاترک ترکھا آپ

بُجھایا، بوند سواتی جام پیایا۔ برہم پاربرہم سمایا، دوسر رنگ نہ کوئے دکھایا۔ سُت دُلا رے تیرا پندھ دے مُکایا، پاندھی بنے سچا ماہیا۔ رُو س دوس رین
 سیو لگایا، آد جُگاد رہیا بھوایا۔ کلجگ انتم دیکھے تھاؤں تھانیا، تھان تھنتر سو بھاپایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پُرکھ اکال دین دیال
 سُت دُلا رے چھوٹے بال، بال انجانے آپ سمجھایا۔ سُت دُلا رچھوٹا بالا، دین دیالا آپ سمجھاندا۔ جُگ جُگ چلے اولڑی چالا، تیری چال آپ سمجھاندا۔
 تیرے وس کرائے کال مہاکالا، تیری سیوا سچ دکھاندا۔ نرگن سرگن بنے دلالا، لوک مات دیکھ دکھاندا۔ لکھ چوراسی پھول پھلواری لیکھا جانے پت ڈالا،
 پت پتھریاں پھول پھلواندا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جُگ تیرا بنیارہے رکھوالا، تیرے سر ہتھ رکھاندا۔ کلجگ انتم دو جہاناں توڑے جنجالا، اپنا حکم آپ
 ورتاندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن نرگن آپ سمجھاندا۔ نرگن حکم نرگن فرمان، نرگن رہیا سناپا۔ نرگن آن نرگن جان، نرگن
 گیڑا رہیا بھوایا۔ نرگن داتا نرگن دانی دان، نرگن بھلکھ نرگن بھچھیا جھولی پایا۔ نرگن راگ نرگن گان، گاونہارا نرگن اکھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ دکھایا۔ کلجگ ویلا انتم آونا، نو نو چار پندھ مُکایا۔ شبد سُت تیرا بھو کھلاؤنا، آپ اپنی گود بہایا۔ جوتی جامہ جوت جگاؤنا،
 جوتی نُور نُور رُشانیا۔ برہما وشن شو تیرے سنگ رلاؤنا، سویا کوئے رہن نہ پایا۔ کروڑ تیتیا پھڑ اٹھاؤنا، سُرپت راجا اند دے ہلاپا۔ نو کھنڈ پر تھی ڈنک
 وجاؤنا، ستاں دیپاں بھو نہ راپا۔ لکھ چوراسی گیڑ مُکاؤنا، گیڑا گیڑے وچ لکاپا۔ نہہلکھی جامہ پاؤنا، جاگرت جوت کرے رُشانیا۔ نرگن لیکھا نرگن مُکاؤنا،
 سرگن سنگ نہ کوئے نبھایا۔ سُت دُلا ر اپنی گود بہاؤنا، آپ اپنی دیا کمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی کل آپ ورتاندا۔ کلجگ ویلا
 انتم آیا، انت رہن نہ پایا۔ جوتی جامہ سری بھگونت رکھایا، بھگون روپ دس نہ آپا۔ گرکھ ساچے سنت اٹھایا، جُگ وچھڑے لئے ملاپا۔ ناری کنت اک
 درسایا، درس درس نین بگسایا۔ ابناشی کرتے ترس کمایا، ہر جن ساچے لئے اٹھایا۔ کلجگ ترسنا حرص مٹایا، امرت میگھ اک برسایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، نرگن نرگن دیکھ دکھاندا۔ نرگن شبد نرگن ڈھولا، نرگن رہیا گاپا۔ نرگن داتا نرگن وچولا، نرگن گر گر روپ وٹاپا۔ نرگن گیت نرگن
 سوہلا، نرگن رہیا سناپا۔ نرگن کنڈا نرگن تولا، نرگن تولنہارا اکھوایا۔ نرگن بدلایا اپنا چولا، کایا چولی نہ کوئی دکھاندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،

کلج تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، ایک شبد کرے گڑمائیا۔ شبد گڑمائی جڑیا نانا، جوتی جاتا ویکھ وکھائیندا۔ میل ملاوا پُرکھ بدھاتا، ساچی گاتھا آپ سٹائیندا۔
 لیکھا جانے دانی داتا دوس راتا، سگلا ساٹھا آپ نبھائیندا۔ میٹے اندھیری رین راتا، سبتجگ ساچا چند چڑھائیندا۔ چار ورن پیائے کایا امرت باٹا، امرت اتم سر
 سرور اک وکھائیندا۔ لہنا دینا چکے تیرتھ تاٹا، اٹھسٹھ پھیری کوئی نہ پائیندا۔ گھر گھر جوت جگائے لانا، نورو نور ڈگمگائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، کلج تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، اپنا در آپے ویکھ وکھائیندا۔ اپنا در ویکھن آیا، کل کلکی لے اوتار۔ نیز لوچن نین اپنے آپے پیکھن آیا،
 پرگٹ ہو وچ سنسار۔ اپنا لیکھا دھر دا آپے میٹن آیا، آپے لیکھا لکھے اپنی وار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، کلج کوڑی کرپا
 دے نوار۔ کلج کوڑا نانا توڑنا، ٹٹے سرب سنسار۔ جوٹھا جھوٹھا وکار ہوڑنا، گرہ مندر نہ کوئی پسار۔ پنج وکار نہ پائے شورنا، آسا ترسانہ کرے خوار۔ اپنے
 ہتھ پکڑے ڈورنا، من منو آنہ ہوئے اڈار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، ہر جن ساچے لئے اُہار۔ لکھ
 چوراسی کھیل اپارا، نرگن سرگن دھار چلائیا۔ پنج تت کر آکارا، نر اکار ویکھ وکھائیا۔ رکت بوند کر پسارا، ہڈ ماس ناڑی رت لائے اٹاں گارا، بنک گڑھ آپ
 بنائیا۔ پنج پنچی کھیل نیارا، تتوت نال ملایا۔ اپ تیج وائے پر تھی آکاش دے سہارا، من مت بدھ کرے گڑمائیا۔ کرمی کرم بھر بھنڈارا، نہہکرمی وچ
 رکھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل آپ کھلائیا۔ آپے پنج تت پسارا، جیاں دان جھولی پائیندا۔ آپے کرماں کر ورتارا، کرم گکرماں
 ویس وٹائیندا۔ آپے دھرم دھر سنسارا، ساچا مارگ آپے لائیندا۔ آپے جنم جنم لے اوتارا، آپے جوئی جون پھیرا پائیندا۔ آپے پاپ پُن کر وچارا، ساچے
 کنڈے آپے تول ٹلائییندا۔ آپے مورکھ مگدھ ہوئے گوارا، آپے برہم گیان درڑائیندا۔ آپے مارے دوزخ مارا، سچ بہشتی آپ سہائیندا۔ آپے سچھنڈ وکھائے
 اک اکھاڑا، کننہی نرک آپ پھرائیندا۔ آپے جوروزر وکھائے وچ سنسارا، حکمی حکم آپ چلائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گن اوگن
 اپنے ہتھ رکھائیندا۔ گن اوگن کھیل کرتار، پنج تت آپ لکھائیندا۔ آپے سہائے گڑھ ہنکار، مایا متا آپ اپائیندا۔ آپے کوڑ گڑیا کرے شنکار، نار ویسوا
 رپ وٹائیندا۔ آپے جگ جگ جنم جنم پاوے سار، پورب آپے ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے دوشی آپے نردوش،

آپے دوش سپس لگائیندا۔ آپے کرے پاکى پاک، پتت پاون آپ اھوائیا۔ آپے دیوے ورسراپ، آپے چارگنٹ بھوائیا۔ آپ سہائے اپنی کھاٹ، آپے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ وسائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا گيڑا اپنے ہتھ رکھائیا۔ آپے پاپیاں دیوے ڈن، اپنا حکم آپ ورتائیندا۔ آپے مُشکاں دیوے بنھ، آپے تندن تند ہتھ اُٹھائیندا۔ آپے اپنے اُتے جائے من، من منوآ آپ سمجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لوک مات کھیل کھائیندا۔ لوک مات جیو جنت راجا، رعیت سکدار دکھائیا۔ حکمی حکم بن نوابا، حکمی حکم رہیا ورتائیا۔ حکم منے بن غلاما، غفلت وچ کدے نہ آئیا۔ مُشکاں بنھے وچ جہانا، دولت کوئی نیڑ نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دُشٹی راجا اک دکھائیا۔ دُشٹی حکم دیونہارا، مٹنہار نردوش رکھائیندا۔ پاپی ڈن دیوے وچ سنسارا، جیو جنت نہ کوئی بچائیندا۔ دوہاں وچولا آپ نرنکارا، آپ اپنی کھیل کھائیندا۔ بھولا بھالا جیو گوارا، ہر کا بھيو کوئی نہ پائیندا۔ اپنی بدھی کرے وچارا، انھو کھیل نہ ویکھ دکھائیندا۔ کرم کرم جرم مارے مارا، پورب لیکھا آپ مکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے پاپی پائے جوڑ، آپے پھند کٹائیندا۔

★ ۲۵ بھادروں ۲۰۱۷ بکرمی بغیچہ سنگھ دے گرہ پنڈ منڈی جمال ضلع فروزپور ★

دین دیاں ٹھاکر گنونت، پرتپال سرب سکھائیا۔ کھیلے کھیل جگا جگنت، نت نوت کار کمائیا۔ ہر جن ویکھے ساچے سنت، گر سنگر روپ پرگٹائیا۔ دیوے نام نیا منت، منتر نام اک درڑائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ گہر گن ساگر، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ جن بھگتاں نرمل کرم کرے اُجاگر، جگا جگنتر سیو کمائیا۔ لیکھا جانے کایا ساگر، پنچم وچولا سچا شہنشاہیا۔ نام وچ کرائے سچ سوداگر، ہٹ ہٹوانا اک کھٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ کرتا ویس وٹائیا۔ نام خزانہ شبد بھرپور، گر سنگر آپ ورتائیندا۔ آد جگاد حاضر حضور، جگ جگ کھیل کھائیندا۔ گرگھاں آسا منسا کرے پور، ساچی بھچھیا جھولی پائیندا۔ نانا توڑے کوڑو کوڑو، ساچا مارگ اک دکھائیندا۔ جس جن بخشے چرن دھوڑ، جنم جنم دی

دُرمت میل مٹائیندا۔ درس دکھائے داتا سُر، سُر پیر اپنا بل دھرائیندا۔ جوتی جاتا بخشتے نُور، اندھ اندھیر اگیان چُکائیندا۔ جوتی جوت سُر پ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جُگا جُگنتر کھیل کھلائیندا۔ کھیل اوڑا بے پرواہ، آد جُگاد کرائیندا۔ زِر گن زِر ویر بن ملاح، لوک مات ویس وٹائیندا۔ بھگت بھگونت لئے اُٹھا، لکھ چوڑا سی پھول بھلائیندا۔ شبد اگئی دے صلاح، ساچے مندر آپ سہائیندا۔ غریب نمائیاں پکڑے بانہہ، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ سدا سہیلا سر رکھے ٹھنڈی چھاں، سمر تھ پُرکھ اپنی دیا کمائیندا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاں، امرت آتم جام پیائیندا۔ گُرسکھ بال انجانے اُٹھائے جوں بالک گودی ماں، پتا پوت دیکھ دکھائیندا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاں، سوہنگ ہنسا چوگ چُکائیندا۔ لیکھا جانے کایا نگر کھیڑا گراں، سچ بنک آپ سہائیندا۔ نتھاریاں دیوے ساچا تھاں، چرن دوارا اک دکھائیندا۔ جوتی جوت سُر پ ہر، آپ اپنی کرپا کر، زردھن سردھن اپنے رنگ رنگائیندا۔ زردھن میتر ہر زرنکار، مہما اکھ کتھی نہ جائیا۔ گُرسکھ کایا چوڑا رنگے وچ سنسار، رنگ مچھی اک چڑھائیا۔ ساچا تولا بنے آپ زرنکار، نام کنڈا ہتھ اُٹھائیا۔ گُرسکھ سجن کر تیار، دیکھنہارا تھاؤں تھانیا۔ بنا سبت ونڈ ونڈائے اٹھاراں بھار، گُرسکھ چرن دھوڑ تُل نہ رائیا۔ کرے کھیل اگم آپار، لکھ اگوچر دس نہ آئیا۔ آد جُگادی کر پساں، جُگا جُگنتر دیکھ دکھائیا۔ سنجگ تریتا دواپر کرپا پار، کلج انتم وچی ودھائیا۔ برہما وشن شو کرن پکار، نیتزنین رہے اُٹھائیا۔ کروڑ تیتسیا ہاہاکار، اُچی کوک دین دُھائیا۔ سُر پت راجا اندر دھاہاں رہیا مار، تخت تاج نہ سو بھاپائیا۔ دھرت دھول کرے پکار، پاپی جیو رہے گُرا لایا۔ چاروں کُنٹ ہو یا و بچار، ست دھرم نہ کوئے رکھائیا۔ جیواں جنٹاں آئی ہار، ہر کا نام نہ کوئے دھیائیا۔ پڑھ پڑھ دیا ہوئے خوار، آتمک و دیا نہ کوئے جنائیا۔ بن سنگر پورے کوئے نہ اترے پار، کلج چاروں کُنٹ اندھیرا چھائیا۔ شاہ پاتشاہ ہوئے خوار، راج راجان رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سُر پ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زردھن میلا سچ سُبھائیا۔ زردھن ہر ہر میلیا، کرپا آپ کرتار۔ لیکھا جانے گُرو گُریچلیا، سوہے سچ دربار۔ دُھر درگاہی سجن سہیلیا، بے عیب پروردگار۔ اپنا میل آپے میلیا، پورب لہنا کرم و بچار۔ اچرج کھیل پار برہم پر بھ کھیلیا، بھو نہ پان وید چار۔ جوتی جوت سُر پ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے دُھر دربار۔ دُھر دربار سُنھنجا، ہر ساچا آپ سہائے۔ جوت جگائے آد زرنجا، کول نین ڈگمگائے۔ داتا دانی درد دکھ بھے بھنجا، بھے بھیانک دیکھ دکھائے۔ لوک مات جن بھگتاں بنے ساچا سجن، جُگا جُگنتر ساچی سیو

کمائے۔ نیتز پائے نام انجنا، اندھ اندھیر دے مٹائے۔ چرن دھوڑ کرائے مجنا، کوٹن کوٹ جنم دی میل دھوائے۔ جو گھڑیا سو بھجنا، تھر کوئے رہن نہ پائے۔ بن سنگر پورے پردہ کسے نہ کجنا، لکھ چوڑا سی رہی گولائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نزدھن میلا سہج سُبھائے۔ نزدھن آسا پوریا، پورن برہم وِچار۔ پُرکھ ابناشی حاضر حضوریا، در درویش بنے بھکھار۔ ناد وجائے ایکا ٹوریا، تریا دھار اگم اپار۔ لیکھا چکھے نیڑا دُوریا، دُور نیڑے نہ کوئے وِچار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے کرے پیار۔ ہر جن پریم پیا پریتی، پریم پُرکھ اک جنایا۔ آد جگاد پر کھنہارا نیتی، گھر گھر وِچ آسن لایا۔ گرکھ وِزلے کایا کرے ٹھنڈی سیتی، جس جن ترے گن اگن بُجھایا۔ ایکا رنگ رنگائے ہست کیٹی، اوج نیچ نہ کوئے وڈیایا۔ اک سنائے سہاگی گیتی، گرہ مندر وِجے ودھایا۔ پنچ تت کایا ہوئے پتت پُنتی، پتت پاؤن سنگر پورا ملیا ساچا ماہیا۔ وکھ نکلے کوڑی ریٹھی، مٹھارس اک چکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے ملایا۔ ہر جن شبد ملایا، میل ملاوا دھر سنجوگ۔ گر سنگر ویکھ وکھایا، کٹے ہوئے روگ۔ ایکا منتر نام درڑایا، سوہنگ شبد اگمی چوگ۔ دُھر درگاہی جوگ اک وکھایا، شبد انادی گائے سلوک۔ ہرکھ سوگ رہے نہ رایا، چرن داسی کُتی موکھ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے لوک پرلوک۔ لوک پرلوک وکھان دا، دو جہاناں کھیل اپار۔ برہمنڈاں کھنڈاں پُن چھان دا، لوآں پُریاں خبردار۔ لکھ چوڑا سی کھیل سری بھگوان دا، برہم پار برہم کرے اُجیار۔ وشنوؤں کم کرے پرتپالدا، برہما جوت ہوئے اُجیار۔ شکر حکم انتم سنگھاردا، حکمی حکم ورتار۔ تِناں بیڑا آپے تاردا، ترے گن اتینا ہر زرنکار۔ گرکھ ساچے پِچ سواردا، جُگا جگنتر لئے اوتار۔ زرگن سرگن میلا ناری کنت بھتار دا، پنچ تت کایا کرے شنگار۔ شبد سُنہیہڑا ساچے یار دا، لوک مات سنائے دارو وار۔ سنجگ تریتا دوا پر پار اُتاردا، کجگ آئی انتم وار۔ لیکھا جانے دُھر دربار دا، دُھر درگاہی سچی سرکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اگم اپار۔ لکھ اگم اگمڑا، زرگن زرویر اکال۔ ہڈ ماس ناڑی نہ دسے چڑا، جوتی جلوہ نور جلال۔ مایا متانہ دمڑی دمڑا، دوویں ہتھ خالی رہیا وکھال۔ جن بھگتاں دسے راہ اک سکھڑا، جگت جگ اولڑی چال۔ سچ سنگھاسن آپے ملڑا، سچکھنڈ دوار سچی دھر مسال۔ ہر جن پھڑائے اپنا پلڑا، جُگا جگنتر چلے نال۔ ہرکھ سوگ نہ خوشی غمڑا، آلس نندرانہ کھائے کال مہاکال۔ ساچے دھام آپ سُنہنڈا، اُچ

محل اٹل مینار اینکار۔ شبد انادی ناد وجدڑا، دُھر دی بانی سچّی دُھنکار۔ کلجگ انتم ویس وٹندڑا، نہہکنکالے اوتار۔ ہر جن ساچے ویکھ وکھندڑا، دُبدے پاتھر لائے پار۔ جس دوارے چرن چُھندڑا، ہوئے بنک مات اُجیار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے پاوے سار۔ ہر جن سار سال دا، سرب گناں گنوت۔ کرے کھیل سدا پرتپال دا، پاربرہم پورن بھگونت۔ رُپ پرگٹائے دین دِیال دا، لیکھا چُکائے جیو جنت۔ مان گوائے کال مہاکال دا، ہر جن وڈیائے ساچے سنت۔ دھر مسال اک وکھالدا، ہر مندر میل ملاواناری کنت۔ ناتا توڑ جگت جنجال دا، کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت۔ جو جن چرن پریتی گھالن گھالدا، سَنگَر پورا ہوئے سہائی آنت۔ لیکھا جانے پت پت ڈال دا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی مہما جانے اگنت۔ مہما اگت پُرکھ اکال، لیکھا لکھ نہ سکے کوئی رانیا۔ جُگا جگنتر ویس وٹائے دین دِیال، دِیاندھ بے پرواہیا۔ بھگت بھگونت لئے اٹھال، پورب کرماں ویکھ وکھانیا۔ ستن بنے آپ دلال، شبد وچولا پھیرا پانیا۔ گرگھ ویکھے ساچے لال، لال انملڑے گود بہانیا۔ گرگھ پھل لگائے کایا ڈال، پت ڈالی آپ مہکانیا۔ چلے چلائے اولڑی چال، وید کتیب بھو نہ رانیا۔ کھانی بانی کرے پکار، بے آنت سچّا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن میلے سچ سُبھانیا۔ ہر جن گرگھ گرگھ، نون سو اکھر اک پڑھانیدا۔ دُھر دی بانی دُھر دا لیکھا لکھ، مستک لیکھا آپ چُکانیدا۔ نام انادی پائے بھکھ، ساچی جھولی آپ بھرانیدا۔ جگت ترسنا میٹے ترکھ، مایا ممتا موہ چُکانیدا۔ ہوئے ہنگتا لہے وس، امرت آتم جام پیمانیدا۔ ہر مندر گھر وچ گھر پئے دس، سَنگَر پورا آپ سُبھانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے میل ملائیدا۔ ہر مندر سوہے کایا گڑھ، گر سَنگَر آپ سُبھانیدا۔ نرگن سرگن اندر بیٹھا وڑ، دس کسے نہ آئیدا۔ اپنے پوڑے آپے چڑھ، اپنا بنک سُبھانیدا۔ اپنی وِدیا آپے پڑھ، اپنا چاپ آپ چپانیدا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھر، نرگن اپنا رُپ پرگٹانیدا۔ درس دِکھائے اگے کھر، سوچھ سرُپی کھیل کھلانیدا۔ نہ جنمے نہ جائے مر، جوئی جوئی نہ کوئے بھوانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے ویکھ وکھانیدا۔ ہر جن ساچے ویکھنہارا، گھٹ گھٹ رہیا سمانیا۔ لکھ چوڑاسی کرے کھیل نیارا، نرگن سرگن جوت جگانیا۔ گرگھ وِرلے پائے سارا، جس جن اپنی بوچھ بُجھانیا۔ اندھ اندھیر مٹائے دھواں دھارا، جوت نرنجن کر رُشانیا۔ شبد اناد سَنائے پچّی دُھنکارا، دُھن آتمک آپ وجانیا۔ امرت بخشنے ٹھنڈی

ٹھارا، چرن چرنودک مکھ چوایا۔ دیوے درس نین مڈھارا، نیز نین آپ گھلایا۔ روگاں سوگاں کرے پارا، چنتا سوگ رہے نہ رایا۔ جس ملیا گر کرتارا، کرتا
 قیمت آپے پانیا۔ کاغد قلم نہ لکھنہارا، ہر کا بھیو نہ سکے کوئے جنایا۔ جگا جگنتر اک اوتارا، گراشٹ اک اکھوایا۔ جن بھگتاں دیوے نام ادھارا، نام ندھانا
 جھولی پانیا۔ سرشٹ سبائی کرے خوارا، چاروں گنٹ گنٹ ہلکانیا۔ نام کھنڈا تیز کٹارا، چنڈ پرچنڈ آپ چمکانیا۔ نوست دے ہلارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، ہر جن لیکھا جانے بے پرواہیا۔ بے پرواہ گہر گمبھیر، گن اوگن نہ کوئے رکھائیدا۔ لیکھا جانے انت اخیر، لکھیا لیکھ نہ کوئے دکھائیدا۔ شبد نرالا
 پکڑے تیر، چلہ ہتھ نہ کوئے اٹھائیدا۔ لکھ چوراسی مارے زنجیر، اپنی آپے گنڈھ پوائیدا۔ ناتا توڑے پیر فقیر، شاہ حقیر رہن نہ پائیدا۔ راج راجان ہوئے
 دلگیر، دھیرج دھیر نہ کوئے رکھائیدا۔ اٹھسٹھ تیرتھ ورو لے نیر، نام مدھانا ایک پائیدا۔ مایا ممتا ہوئے ہنگتا کڈھے پیر، ساچی سنگتا میل ملائیدا۔ جوٹھا جھوٹھا
 ویکھے بستر چیر، تن کفنی کون ہنڈھائیدا۔ آپے چوٹی چڑھے اخیر، درگاہ ساچی دھام سہائیدا۔ گرگھاں بخشے ساچا سیر، بھر پیالہ آپ پائیدا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنی کار کمائیدا۔ جگ جگ کار کمائیدا، نہکرمی کرم وپچار۔ غریب نمانے گلے لگائیدا، شاہ سلطانا مارے مار۔ راؤ
 رنک ایک رنگ رنگائیدا، اک سہائے بنک دوار۔ شبد اگنی ڈنک وجائیدا، چار گنٹ ہوئے جیکار۔ بھگت بھگونت ویکھ دکھائیدا، نیز نین کھول کواڑ۔ ساچے
 سنتاں آپ اٹھائیدا، واگے نہ تتی ہاڑ۔ گرگھ اپنی گود سہائیدا، درگھر ساچے لئے واڑ۔ گرگھ اپنے انگ لگائیدا، کرے پرکاش بہتر ناڑ۔ لاڑی موت در
 دُرکائیدا، رائے دھرم نہ کرے خوار۔ چتر گپت نہ لیکھ دکھائیدا، جو جن چرن سرن کرے نمسکار۔ ویلے انت میل ملائیدا، لکھ چوراسی اترے پار۔ سنگر
 پورا دیا کمائیدا، بھو جل بیڑا لائے پار۔ مانس جنم لیکھے لائیدا، ناتا توڑ سرب سنسار۔ پُرکھ بدھاتا ویکھ دکھائیدا، کلجک تیری انتم وار۔ اتم ذاتا آپ
 دھرائیدا، ورن برن نہ کوئے ادھار۔ جوتی جاتا آپ اکھواییدا، جوتی جوت کرے پیار۔ اک اکانتا ویکھ دکھائیدا، دس نہ آئے ویکھنہار۔ اندر مندر جام
 پیائیدا، بھر پیالہ ٹھنڈا ٹھار۔ گرگھ ناری کنت ملائیدا، گھر سخیاں منگلچار۔ جگت وچھوڑا پندھ مکائیدا، ٹٹی گنڈھے گنڈھنہار۔ اپنا لیکھا لیکھے پائیدا، لیکھا
 کوئے نہ منگے دوجی وار۔ جس جن اپنی سرن لگائیدا، دو جہاناں دے ادھار۔ انتم جوتی جوت ملائیدا، برہم پاربرہم کرے پیار۔ درگاہ ساچی دھام بہائیدا،

سچھنڈ دوارا کھول کواڑ۔ گرسکھ جنم مرن وچ نہ آئیندا، جس پایا ہر نرنکار۔ جگ جگ لیکھا آپ مُکائیندا، شاہو بھوپ بن پتی سرکار۔ ساچے تخت آپ سہائیندا، سچھنڈ نواسی اینکار۔ کلج انتم ویکھ وکھائیندا، رین اندھیری دھواں دھار۔ گرسکھ گرسکھ آپ جگائیندا، سنت بھگت بھگونت کرے پیار۔ ایکا مندر سو بھاپائیندا، ہر جو ہری ہر کھیل نیار۔ گرسکھ ساچے چرن بہائیندا، آپ اپنی کرپا دھار۔ نردھن سردھن ویکھ وکھائیندا، دوہاں وچولا سرجنہار۔ گھر گھر آپے رزق سبائیندا، وشنوں بنسی سیوادر۔ سچ بھنڈار آپ ورتائیندا، اتوٹ اٹوٹ ورتے وچ سنسار۔ گرسکھ ساچے میل ملائیندا، گر پورا کر پیار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دیونہارا جیا دان، داتا دانی آپ کرتار۔

★ ۲۵ بھادروں ۲۰۱۷ پکرمی بشن سنگھ دے گرہ پنڈ قادروالا ضلع فروزپور ★

پُرکھ اکال اک اکھوائیندا، آد جگادی اینکار۔ ست پُرکھ نرنجن ناؤں دھرائیندا، جوتی رہت بے عیب پروردگار۔ درگاہ ساچی دھام سہائیندا، سچھنڈ دوارا اُچ مینار۔ دیک دیا اک جگائیندا، نرگن باقی کرتیار۔ تھر گھر ساچے سو بھاپائیندا، تخت نواسی اگم اپار۔ اپنی رچنا آپ رچائیندا، آپے ویکھنہار۔ اپنا حکم آپ ورتائیندا، آپے بنے سچا سکدار۔ اپنے منڈل راس رچائیندا، نرگن کھیل کرے اپار۔ اپنا شبد انادی آپے گائیندا، دُھن وجائے ساچی تار۔ عقل کل اپنی کھیل کھلائیندا، الکھ اگوچر اگم اتھار کرے کھیل نرکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جانے اپنی کار۔ اک اگلا کھیل اپار، پُرکھ ابناشی آپ کرائیا۔ ست پُرکھ نرنجن وسے دھام نیار، دھام اولٹا سو بھاپائیا۔ سچھنڈ نواسی کھیل نیار، تھر گھر ساچے آپ کھلائیا۔ اگم اگڑی کرے کار، الکھ اگوچر بھونہ رائیا۔ اپنا کھول آپ کواڑ، در دروازہ آپ سہائیا۔ آپے پرگٹ ہوئے نرگن نرکار، ساکارا اپنا روپ دھرائیا۔ آپے لکھ چوراسی کر پسار، وشن برہما شو اُچبائیا۔ آپے ترے گن دات بنے ورتار، داتا دانی شہنشاہیا۔ آپے گھٹ گھٹ لکھ چوراسی بھانڈا گھڑے ٹھٹھیارا، بھٹنہارا آپ اکھوائیا۔ آپے پنج تت تت کر پسار، برہم پاربرہم ونڈ ونڈائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اگلا کھیل کھلائیا۔ اک اگلا کھیل اول، سری بھگوان آپ

کرائیندا۔ وسنہارا سچ محلہ، تھر گھر ساچے سو بھا پائیندا۔ دھام سہائے اُچ اٹلا، نہچل اپنا رنگ رنگائیندا۔ ست سرُپ سمائے جلاں تھلاں، جل تھل مہینل ویکھ
 وکھائیندا۔ لیکھا جانے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ جلاں جھلاں، ڈُونگھی کندر سو بھا پائیندا۔ لکھ چوراسی چوہ جنت چارے کھانی آپے رلا، اُتہج سیتج جیرج انڈ ویکھ
 وکھائیندا۔ شبد اناد ہر برہما، سچ سُنہیہڑا ایکا گھلا، ناد انادی دُھن سٹائیندا۔ بودھ اگادھی اچھلا، بھيو کونے نہ پائیندا۔ سچ سَنگھاسن ہر جوہ ہر مندر ایکا ملا،
 سچ دوارا آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اِکلا کھیل کھلائییندا۔ اک اِکلا اینکارا، آد جگاد سہائیندا۔ آپ اپنا کرپسارا، نرگن نرُویر
 ویکھ وکھائیندا۔ لوآں پُریاں بٹھے دھارا، برہمنڈ کھنڈ اپنا بندھن پائیندا۔ رُو سس نہ کونے پسارا، منڈل منڈپ آپ سہائیندا۔ زمیں اسمانا بٹھے دھارا، دھرنی
 دھرت دھول اُچائیندا۔ شبد اگئی بول جیکارا، ناد انادی ناد وچائیندا۔ حکمی حکم ورتے ورتارا، حکمی گیرا آپ چلائییندا۔ جگا جگنتر کھیل اپارا، جگ کرتا آپ
 کرائیندا۔ وشنوں بخشے چرن پیارا، وشو رُپ آپ سہائیندا۔ پاربرہم برہم کرپسارا، برہم ساچی سیوالائییندا۔ دُھر درگاہی دُھر فرمانا، شبد اگئی آپ سٹائیندا۔
 چارے ویداں بن لکھارا، لوک مات راہ چلائییندا۔ شکر میلا دُھر دربارا، در دروازه آپ گھلائییندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اِکلا ویس
 وٹائیندا۔ اک اِکلا پُرکھ ابناش، مہما اکھ کتھی نہ جائیا۔ سچکھنڈ دوارے پائے اپنی راس، گوپی کاہن نہ کونے نچائیا۔ شاہو بھوپ سچ سلطان شاہ شاباش، شہنشاہ
 بے پرواہیا۔ چرناں ہیٹھ رکھائے پر تھی آکاش، کوٹن کوٹ منڈل دھوڑی خاک رمائیا۔ آد جگادی آپ اپنی پوری کرے آس، اپنی مہما اپنے وچ سمائیا۔ سورج
 چن کر پرکاش، دوس رین ونڈ ونڈائیا۔ لیکھا جانے جنگل جوہ اُجاڑ پر بھاس، سمنڈ ساگر پھول بھلائییا۔ جونی رہت نہ ہونے وناس، ابناشی کرتا آپ اکھوائیا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اِکلا سچ محلہ رہیا وسائیا۔ سچ محلہ سری بھگونت، سچکھنڈ دوار آپ سہائیندا۔ آد جگادی ایکا کنت، کنت
 کنتوہل ویس وٹائیندا۔ آپ بنائے اپنی بنت، دوسر سنگ نہ کونے رکھائیندا۔ آد جگاد مہما اگنت، وید پُران سرب جس گائیندا۔ اپنا لیکھا آپے جانے آد انت،
 مدھ بھيو نہ کونے رکھائیندا۔ لیکھا جانے گرگھ ساچا سنت، جس جن اپنی بوجھ بُجھائیندا۔ شبد جنائی نیا منت، نام ندھانا جھولی پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، لکھ چوراسی کھیل کھلائییندا۔ لکھ چوراسی کھیل کھلنڈا، آد نرنجن پُرکھ اگم۔ جگ جگ اپنا ویس وٹنڈا، نرگن نرُویر نہ مرے نہ پئے

جم۔ لکھ چوڑاسی جیو جنت ویکھ وکھنڈا، کرتا پُرکھ کرے کرائے اپنا تم۔ گرگھ ساچے ویکھ وکھنڈا، پون سواسی لیکھا جانے دما دم۔ سنت سہیلے رنگ رگنڈا، کایا چولی رنگے ہڈ ماس ناڑی چم۔ جم کا تراس آپ مٹنڈا، دو جہاناں بیڑا دیوے بھ۔ ساچا مارگ اک وکھنڈا، رائے دھرم نہ دیوے ڈن۔ ساچے پوڑے آپ چڑھنڈا، چوتھا پد آپ سہایا نہ کوئی سورج نہ کوئی چن۔ گیت سہاگی آپ سُنڈا، راگ انادی ایکا کن۔ نرگن سرگن میل ملنڈا، گرھ ہنکاری بھانڈا بھن۔ جوتی جوت اک جگنڈا، کرپا کر سیری بھگوان۔ لکھ چوڑاسی ویکھ وکھنڈا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکل کھیل اپارا، کرے کرائے کرنہارا، آد جگادی دھن دھن۔ اک اکل ساچی کار، دو جہاناں آپ چلائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن ہو تیار، اپنا بل آپ دکھائیا۔ ایکنکارا کر پسا، ویکھنہارا تھاؤں تھانیا۔ آد نرنجن جوت اُجیار، جوت نرنجن گھٹ گھٹ رہیا جگائیا۔ سیری بھگوان دوس رین کر پیار، بھگتن میلا بے پرواہیا۔ ابناشی کرتا رہے خبردار، آلس نندرا وچ نہ آئیا۔ پاربرہم پر بھ کر پسا، اپنی کل آپ ورتائیا۔ نرگن جوت جوت اُجیار، جوتی جاتا ویکھ دکھائیا۔ سچکھنڈ دوار سچا دربار، ست پُرکھ نرنجن آپ لگائیا۔ سچ سنگھاسن کر تیار، پُرکھ ابناشن آسن لائیا۔ حکمی حکم ورتے ورتار، دھر فرمانا شبد جنائیا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں جیرج انڈاں پاوے سار، لوک پرلوک ویکھ دکھائیا۔ دو جہاناں اک جیکار، نش اکھر کرے پڑھائیا۔ شاہ سلطانا بے عیب پروردگار، نوری جلوہ نور الایا۔ سرشٹ سبائی سانجھ یار، سرشٹ سبائی ویکھے تھاؤں تھانیا۔ لاشریک بولے ایکا نعر، کلمہ کائنات آپ پڑھائیا۔ آپے گپت آپے ظاہر، اندر باہر اپنی دھار چلائیا۔ آپے جگا جگنتر لے اوتار، نرگن سرگن روپ لئے پرگٹائیا۔ آپے گر پیر اوتار، اپنا مارگ دے دکھائیا۔ آپے بھگت بھگونت کرے اُجیار، سر رکھ ہتھ سمرتھ دے وڈیائیا۔ آپے سنتن دے ہلار، نام ہلارا اک رکھائیا۔ آپے گر سکھ ساچے ساچے بیڑے دیوے چاڑھ، منجھدھار نہ کوئی رُڑھائیا۔ آپے گر سکھاں پھڑ پھڑ لائے پار، آد جگادی سیو کمائیا۔ جگت وچولا بنے ہر نرنکار، شبد ڈھولا ایکا گائیا۔ تولا بنے اگم اپارا، نام کنڈا ہتھ اُٹھائیا۔ بدلے چولا جوتی دھار، جگا جگنتر ویس وٹائیا۔ کوٹی کوٹ کرے وچار، کوٹی کوٹ جیو ترائیا۔ شبد سوٹی ہتھ پھڑ نرنکار، نو کھنڈ پر تھمی پھیرا پائیا۔ ستاں دیپاں کرے خبردار، شاہ سلطاناں رہیا جگائیا۔ ستجگ تریتا دواپر اُتریا پار، کجگ کوک دے ڈھائیا۔ سرشٹ سبائی جیو نار و بچار، ہر کنت نہ کوئے ہنڈھائیا۔ مورکھ موڑے ستے پیر پسا، پُرکھ اکال ملیا نہ کسے

تھانیا۔ چارے ورن روون زارو زار، ساچی ملے نہ کوئی سرناہیا۔ اٹھاراں برن کرن پکار، ملیا میل نہ پیا پریتم ساچے ماہیا۔ پُرکھ ابناشی کھیل اپار، جُگ کرتا اپنا ویس آپ دھرائیا۔ شبد اگمی اگم جیکار، دو جہاناں آپ سناہیا۔ کھجگ انتم لے اوتار، نرگن اپنا ناؤں رکھانیا۔ جوتی جامہ وچ سنسار، رمیا راما ویس وٹانیا۔ گھنٹیا شاما پاوے سار، نام بنسری اک وجانیا۔ عیسیٰ موسیٰ کالا سوسا کرے تن شنکار، تن الفی اک ہنڈھانیا۔ سنگ محمد ویکھے چار یار، اللہ رانی کھ گھنٹ دے اٹھانیا۔ نانک نرگن ایکا نام ست کرے جیکار، ست نام سچی سرناہیا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش کرے پیار، دُئی دوتی نہ کوئی رکھانیا۔ سرب جیاں دا سانجھ یار، ایکا ایک خُدانیا۔ خالق خلق رہیا پسا، خلق خالق ویکھے بے پرواہیا۔ آد جگادی جانے اپنی کار، جُگ جُگ سیوک سیوا آپ دکھانیا۔ کھجگ رین اندھیری اندھ اندھیار، ساچا چند نہ کوئی چڑھانیا۔ راج راجان نہ کرے کوئی وچار، غریب نمانے رہے گرلانی۔ چاروں گنٹ دھواں دھار، ساچا ہون نہ کوئی دکھانیا۔ پون سنگدھی نہ وچ سنسار، ڈرگندھی اپنا روپ دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جُگا جگتھر کھیل ہر، اک اگلا آپ کرانیا۔ اک اگلا پاربرہم، برہم ویکھے لکھ چوڑاسیا۔ نہ مرے نہ پئے جم، جُگ جُگ کھیلے کھیل تماشیا۔ آد جگادی اپنا کم، کرے کرائے منڈل راسیا۔ گگن پاتال رکھائے بن بن تھم، اگن جوت جوت پرکاسیا۔ جُگ جُگ دیونہارا ڈن، لکھ چوڑاسی ویکھے جم کی پھاسیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھجگ تیری انتم ور، کرے کھیل گھنک پُر واسیا۔ اک اگلا گھنک پُر واس، ساچی پُری آپ سہانیا۔ نرگن سرگن ہو یا داسی داس، داس داسی سیو کمانیا۔ بونجا اکھر پون سواس، سرب ماس بیت بتانیا۔ پینتیس اکھر ترے گن ویکھ راس، جگت رچنا آپ رچانیا۔ ایکا ساتا اندر کر کر واس، دس ست کرے رُشانیا۔ لیکھا جانے پر تھی آکاش، پر تھم اپنا آپ پرگٹانیا۔ چرناں ہیڈ دباے کرے کھیل پُرکھ ابناش، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جُگ جُگ اپنی دھار چلانیا۔ اک اگلا جُگا جگتھر، جاگرت جوت کرے رُشانیا۔ لوک مات بُجھائے لگی بسنتر، امرت میگھ اک برسایا۔ شبد جنائے ساچا منتر، دُھر دی بانی آپ الایا۔ لیکھا جانے سرب جی آتر، گھٹ گھٹ بیٹھا تیج ہنڈھانیا۔ لیکھا جانے گگن گگنتر، بُھل رہے نہ رانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جُگ کرتا ہر بے پرواہیا۔ شبد اگتا بن ملاح، لوک مات پھیرا پانیدا۔ اک اگلا جگت ملاح، جُگ جُگ بیڑا آپ چلانیدا۔ شبدی شبد دے صلاح، ساچا مارگ اک دکھانیدا۔

اپنا پرگٹائے آپے ناں، ناؤں نرنکارا آپ اھوائیندا۔ آپے وسے ہر گھٹ تھاں، تھان تھنتر سو بھاپائیندا۔ آپے کرے سچ نیاں، شاہ پاتشاہ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ آپے جن بھگتاں پکڑے بانہہ، لکھ چوراسی وچوں باہر کڈھائیندا۔ آپے ہنس بنائے پھڑ پھڑ کاں، کاگوں ہنس آپ اڈائیندا۔ آپے نتھاویاں دیوے ساچا تھاں، درگاہ ساچی دھام سہائیندا۔ آپے ہنکاریاں دیوے گڑھ تڑا، نام کھنڈا ہتھ چکائیندا۔ آپے برہمنڈاں ویکھے ٹھنڈی چھاں، آپ اپنی دیا کمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی کار کرائیندا۔ اک اکل کار کمائیندا، کرتا پڑھ کرتا۔ چار وید بھیونہ آئیندا، برہما چارے کھ رہیا پکار۔ جگا جگنتر اپنی کل ورتائیندا، عقل کل کھیل اپار۔ کلجگ انتم ویکھ وکھائیندا، سرشٹ سبائی پاوے سار۔ نہکلنکا ناؤں دھرائیندا، نرگن سرگن لئے اوتار۔ سرگن اپنے لیکھے لائیندا، پنج تت نہ کوئی پیار۔ ایکا شبدی ڈنک وجائیندا، سنے سنائے سُننہار۔ راؤ رنگاں آپ جگائیندا، شاہ سلطاناں کرے خبردار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچی سرکار۔ شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہ، گروگر آپ اھوائیندا۔ کلجگ انتم نرگن زرویر بنے اک ملاح، بے پرواہ بیڑا آپ چلائیندا۔ سنت سہیلے گروگر چیلے پکڑے بانہہ، جگ جگ وچھڑے میل ملائیندا۔ گرسکھ گود اٹھائے جوں بالک ماں، نت نوت ویکھ وکھائیندا۔ بھاگ لگائے نگر کھیڑا کایا گراں، نو دوارے کھوج کھجائیندا۔ سرت سوانی شبد ہانی دے ملا، امرت آتم ٹھنڈا پانی کھ چوائیندا۔ دھر دی بانی شبد دے سنا، انحد ساچا تال وجائیندا۔ جم کی پھاسی دے کٹا، رائے دھرم نیڑ نہ آئیندا۔ چارے کھانی لیکھا دے چکا، مات گربھ نہ پھیر پھرائیندا۔ برہم پاربرہم دے ملا، میل وچھوڑا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ مانس جنم لیکھے لا، گرگھ ساچا سنگ نبھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، ہر گھٹ آپے ویکھ وکھائیندا۔ ہر جن ہر درس درسیا، کرپا کرگن ندھان۔ غریب نمانے گلے لگایا، آد جگادی دھر دی بان۔ ایکا اکھر نام پڑھایا، نش اکھر کر پردھان۔ بجر کپائی پتھر توڑ تڑایا، پھڑ شبد تیر کمان۔ پنج وکارا ستھر لایا، منو آٹھے نہ نوجوان۔ مت متوالی ڈیرہ ڈھاپیا، بدھی ویکھے چرن دھیان۔ سنگر پورا کایا کھیڑا آپ وسایا، شبد جنائے سچی دھنکان۔ گھر مندر راگ اک الایا، مل سخیان منگل گان۔ ساچی سیجا آپ سہایا، دسم دواہی ہو پردھان۔ سرت سوانی شبد ملایا، ایکا ہانی ملیا بان۔ جو بن جوانی اک وکھایا، بال بڈھیپا نہ کوئی نشان۔ امرت پانی کھ چوایا، نجھر جھرنا جھرے مہان۔ کول کولا آپ بھوایا، گرسکھاں دیوے ساچا

دان۔ برہم پاربرہم ملایا، نال رلایا سری بھگوان۔ جنم مرن وچ نہ آیا، ناتا تٹا دو جہان۔ جس جن سنگر پورا درشن پایا، درگاہ ساچی ہوئے پروان۔ سچکھنڈ
دوارے آپ بہایا، دھرم دکھائے اک نشان۔ سچ نشانہ آپ بھلایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد اک اکلّا ہوئے نگہبان۔

★ ۲۶ بھادروں ۲۰۱۷ بکرمی بیبی ہرنام کور پنڈ تلونڈی ضلع فیروز پور ★

پُرکھ اکال سرب جیاں داتا، آد جگاد سہائیندا۔ جگا جگنتر میٹے اندھیری راتا، نرگن جوتی جوت جگائیندا۔ شبد جنائے اگئی گاتھا، دُھر منتر نام درڑائیندا۔
جن بھگتاں نبھائے سگلا ساٹھا، سگلا سنگ آپ ہو جائیندا۔ لہنا دین چکائے مستک ماتھا، پورب کرماں دیکھ دکھائیندا۔ چرن سروور سچ دکھائے تیرتھ تاتا،
دُرمٹ میل میل دھوائیندا۔ چرن کول بندھائے ساچا ناتا، نر نرائن کھیل کھلائیندا۔ چار ورن کرائے اتم ذاتا، ورن گوت نہ کوئے دکھائیندا۔ انحد شبد انادی
دُھن اگئی پوجا پاٹھا، رسنا جہوانہ کوئے ہلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکلّا اینکار، کرے کھیل اگم اپار، جگ جگ اپنی دھار
بندھائیندا۔ پُرکھ اکال سرب گنوت، مہما اکھ کتھی نہ جایا۔ جوتی نور سری بھگونت، آد نرنجن وڈ وڈیائیا۔ درگاہ ساچا دھام سہنت، سچکھنڈ دوارے سوہا
پائیا۔ نر اکار بنائے اپنی بنت، دوسر سنگ نہ کوئے دکھائیا۔ لکھ چوراسی ترے گن مایا پنچ تت بھل بھلوڑی دیکھے رت بسنت، پت ڈالی آپ مہکائیا۔ لیکھا جانے
جیو جنت، ----- پکڑ اٹھائے ساچے سنت، دُھر دی بانی بان لگائیا۔ گڑھ توڑے ہوئے ہنگت، مایا ممتا موہ چکائیا۔ ناتا توڑے بھکھ ننگت، سچ
سچ اک ورتائیا۔ میل ملاوا ساچی سنگت، دیکھ دکھائے تھاؤں تھانیا۔ نام چاڑھے ساچی رنگت، رنگ جیٹھی اک چڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
جوت دھر، جگ کرتا ویس وٹائیا۔ پُرکھ اکال پاربرہم سری بھگوان، بھیو کوئے نہ آئیندا۔ ابناشی کرتا نہ مرے نہ پئے جم، سو پُرکھ نرنجن کھیل کھلائیندا۔
ہر پُرکھ نرنجن آد جگاد جانے اپنا کم، کرتا پُرکھ روپ انوپ آپ دھرائیندا۔ سچکھنڈ نواسی ساچے تخت بران کرے اپنا کم، کرنی کرت آپ کمائیندا۔ جوتی
جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگا جگنتر اپنی دھار چلائیندا۔ پُرکھ اکال ٹھانڈا دربارا، سچکھنڈ دوارا اک سہائیندا۔ اک اکلّا اینکارا، نرگن سچ سنگھاسن

سو بھاپائیندا۔ شاہو بھوپ بن سیکدارا، حکمی محکم آپ ورتائیندا۔ تھر گھر واسی کھول کواڑا، ایکا روپ آپ پرگٹائیندا۔ لوآں پُریاں دے سہارا، برہمنڈ کھنڈ اپنا
 بندھن پائیندا۔ رُو سس کر اُجیارا، جوتی نور ڈمگائیندا۔ شبد اگئی اک جیکارا، تریاراگ آپ الائیندا۔ برہما وشن شو کر تیارا، انس بنس آپ سہائیندا۔
 ترے گن مایا بھر بھنڈارا، پنچم پنچم جوڑ جُڑائیندا۔ لکھ چوراسی کر پسارا، گھٹ گھٹ آسن لائیندا۔ گھر وچ گھر کر تیارا، گھر مندر سو بھاپائیندا۔ دیک جوتی کر
 اُجیارا، نور نورانہ ڈمگائیندا۔ ہر شبد اناد سچی دھنکارا، انحد ساچا تال و جائیندا۔ سر سرور امرت ٹھنڈی ٹھارا، کول نا بھی آپ رکھائیندا۔ کرے کھیل اگم اپارا،
 الکھ اگوچر بھو نہ آئیندا۔ جُگا جگنتر ورتے ورتا وے وچ سنسارا، گر پیر اوتار اپنا ناؤں دھرائیندا۔ نرگن سرگن بنھے دھارا، دھار اوٹی اک دکھائیندا۔ سنت
 بھگت بھگونت میل ملائے اپنی وارا، میل ملاوا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ گر سکھاں دکھائے سچ دوارا، بند کواڑا آپ کھائیندا۔ گر گھ بخشے چرن پیارا، چرن چرنودک
 لکھ چوائیندا۔ ایکا بخشے شبد بھنڈارا، وست امولک آپ ورتائیندا۔ لیکھا جانے لکھنہارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکلا پُرکھ اکال، دینا
 بندھپ دین دیال، سگلاسنگ آپ نبھائیندا۔ سگلاسنگ سنگر میت، پُرکھ اکال نبھائیا۔ آد جگادی ساچی ریت، جُگا جگنتر آپ چلائیا۔ لیکھا جانے ہست کپٹ،
 اوچ نیچ ویکھ دکھائیا۔ گر گھ ورلے بخشے چرن پریت، لکھ چوراسی وچوں پھول بھلائییا۔ شبد سنائے سہاگی گیت، دُھن آتمک آپ و جائیا۔ کرے کرائے پتت
 پُنیت، پتت پاپی لئے ترائییا۔ کایا کرے ٹھنڈی سیت، پنچ تت اگنی آپ بُجھائییا۔ لیکھا جنائے دیہرا مندر مسیت، گھر ہر مندر دے دکھائییا۔ سنگر پورا و سیا
 دھام انڈیٹھ، آتم سیجا سو بھاپائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جُگا جگنتر ساچی کار، کرے کرائے کر نیہار، فُدرت قادر ویکھ دکھائییا۔ ویکھنہارا
 پُرکھ اکالا، جُگا جگنتر ویکھ دکھائیندا۔ جُگا جگنتر اولڑی چالا، لوک مات ویکھ دکھائیندا۔ نرگن سرگن دے راہ سکھالا، شبد اگئی مارگ آپے پائیندا۔ دوس رین
 کرے پرتپالا، پرتپالک اپنی سیو کمائیندا۔ ناتا توڑے جگت جنجالا، لکھ چوراسی ویکھ دکھائیندا۔ چرن کول رکھائے کال مہاکالا، حکمی محکم آپ ورتائیندا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جُگا جگنتر ساچی کار، کرے کرائے وچ سنسارا، دوسر سنگ نہ کوائے رکھائیندا۔ پُرکھ اکال کھیل اپارا، نرکارا آپ کرائیا۔
 سنجگ تریتا لے اوتارا، دوا پر نرگن جوت جوت سمائییا۔ پنچ تت شبد بھنڈارا، آپ اپنا کر تیارا، اپنا نعرہ دے سنائییا۔ کھیلے کھیل کھیلنہارا، روپ انوپ وڈی

وڈیا گیا۔ کلجگ انتم ہو اُجیارا، نورِ الہی ڈگمگایا۔ بے عیب خدائی پروردگارا، مقامے حق و بچی ودھائی۔ لاشریک و سے سب توں باہرا، انھو اپنا روپ درسایا۔ عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد چار یارا، ایکا کلمہ نبی پڑھائی۔ امام اِماماں بن ورتارا، ملا شیخ مساق پیر ایکا راہ وکھائی۔ انجیل قرآنا بھر بھنڈارا، تیس بتیسارہیا سنائی۔ جُگا جگنتر ساچی دھارا، لوک مات آپ رکھائی۔ نانک نرگن کر پیارا، پنج تت جوتی جوت جگایا سچھنڈ نواسی کھیل اپارا، تھر دربارے آپ وکھائی۔ میل ملاوا کنت بھتارا، در گھر ساچے و بچی ودھائی۔ پایا پُرکھ سچا بھتارا، آد جُگاد نہ مرے نہ جائیا۔ ملیا میل ایکا وارا، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ پُرکھ اکال میت مُرارا، نانک نرگن ویکھے چائیں چانیا۔ ایکا منگے منگ دوارا، دیونہارا بے پرواہیا۔ نام ست بھر بھنڈارا، وست اموک ہتھ پھڑایا۔ چار ورن بن ورتارا، جیو جنت لئے ترایا۔ ہنکاریاں توڑے گڑھ ہنکارا، نام کھنڈا ہتھ اُٹھائی۔ کھتری براہمن شوڈر ویش سوہن اک دوارا، ہندو مُسلم ونڈ نہ کوئے ونڈایا۔ سرب جیاں داسا نجا یارا، اک اِکلا ویکھ وکھائی۔ اُچی کوک کرے پکارا، سرشٹ سبائی گیا سمجھائی۔ کلجگ انتم ہووے اندھ اندھیارا، سورج چن نہ کوئی رُشنائیا۔ لکھ چوڑاسی ہوئے نار و بھچارا، ہر ہر کنت نہ کوئے ہنڈھائی۔ نہ کوئی دے شاہ دوارا، سچ غلام نہ کوئی وڈیائی۔ سادھ سنت ہوئے خوارا، ہر کے پوڑے نہ کوئی چڑھائی۔ اٹھسٹھ تیرتھ مارن نعرہ، نر نرائن دس نہ آئی۔ دھرت دھول کرے پکارا، نیتز رو رو نیر وہائی۔ پُرکھ ابناشی بے عیب پروردگارا، درگاہ ساچی بیٹھا کرے کھیل بے پرواہیا۔ لوک مات پاوے سارا، لوک چوڈاں چوڈاں طبقال چرناں ہیٹھ دباہیا۔ برہمنڈاں کھنڈاں دئے ہلارا، برہما وشن شو لئے اُٹھائی۔ کروڑ تیتسیا مارے مارا، سُرپت راجا اند آپ اُٹھائی۔ ایکا کھنڈا تیز کٹارا، نام ندھان ہتھ اُٹھائی۔ ست پُرکھ نرنجن ساچی کارا، ست ستوادی آپ دھرائیا۔ پرگٹ ہووے نہہکنک نرائن ز اوتارا، مات پت نہ کوئے اکھوائیا۔ شبد اگمی بول جیکار، شبد نش اکھر وکھر کرے پڑھائی۔ کاغذ قلم نہ لکھنہارا، چارے وید دین گواہیا۔ پُران اٹھاراں کرن نمسکارا، گیتا گیان سیس جُھکائی۔ انجیل قرآن روون زارو زار، ویلا انت نہ دے کوئی سہائی۔ کھانی بانی مارے تیر کرارا، شبد نشانہ آپ لگائی۔ گرگھ ساچے کرے پیارا، جس جن اپنی بوجھ بُجھائی۔ ورتے ورتاوے شبد ورتارا، جوٹھ جھوٹھ دئے مٹائی۔ چار ورنان وکھائے اک دوارا، اوچ نیچ رہن نہ پائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جُگاد کھیل برہم برہما، شبد اناد دُھن وجائی۔

★ ۲۶ بھادروں ۲۰۱۷ بکرمی گرہن سنگھ دے گرہ پنڈ اُسا ضلع امرتسر ★

سِت پُرکھ زرنجن سچا پاتشاہ، سِت ستوادی سِت سمانیدا۔ سو پُرکھ زرنجن گنوتا بے پرواہ، اکھ اگوچر اپنا ناؤں دھرائیندا۔ ہر پُرکھ زرنجن صفت صلاح، صلاحی بھیو نہ آئیندا۔ اینکارا زرنجن رُوپ آپ دھرا، زرویر اپنی دھار بندھائیندا۔ آد زرنجن جوت اُجالا ڈمگا، نور نورانہ آپ اکھوائیندا۔ سری بھگوان وسنہارا ساچے تھاں، درگاہ ساچی دھام سہائیندا۔ ابناشی کرتا اک اُپاجائے اپنا ناں، ناؤں زرنکارا آپ رکھائیندا۔ پاربرہم آپے بنے پتا ماں، پوت سپوتا اپنا کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اُکلا کر پسا، آپے دیکھے دیکھنہار، زرنجن اپنی کل ورتائیندا۔ زرنجن رُوپ عقل کل دھار، اپنا کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت کر اُجیار، نور ظہور آپ پرگٹائیندا۔ وسنہارا در گھر سچے دربار، سچھنڈ دوارا سو بھاپائیندا۔ سچھنڈ اندر کھیل نیار، پُرکھ اکال آپ کرائیندا۔ تھر گھر کھولے اک کواڑ، آپ اپنا پردہ لاہندا۔ ساچا مندر کرتیار، شاہ سلطان دیکھ وکھائیندا۔ چھپر چھن نہ کوئے سہار، باڈی بنت نہ کوئی بنائیندا۔ زرنجن دیک دیک دیا کر اُجیار، جوتی نور ڈمگائیندا۔ کملاپاتی کھیل نیار، نج گھر اپنے آپ کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وسنہارا ساچے گھر، در گھر ساچا آپ وڈائیندا۔ در گھر ساچا سچھنڈ دوارا، سِت پُرکھ زرنجن آپ اُپائیندا۔ اک اُکلا کر پسا، آپ اپنا بل رکھائیندا۔ اپنے نور ہو اُجیارا، نور نور وچ سمانیدا۔ شاہو بھوپ بن سکدارا، تخت تاج دیکھ وکھائیندا۔ سنگھاسن بیٹھ سچی سرکارا، حکمی حکم آپ سٹائیندا۔ آد جگاد ورتے ورتار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل آپ کھلائیندا۔ کھیلنہارا پُرکھ سمرتھ، اک اُکلا اینکارا۔ آپ چلائے اپنا رتھ، زرنجن رتھوا ہی شاہ آسواریا۔ ہر کی مہما کتھنی اکھ، کتھنی کتھ نہ کرے وچاریا۔ درگاہ ساچی دھام نیار آپ اُپائے اپنی وتھ، آپے ونج کرے وپاریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے در، در دوار کرے پیاریا۔ در دوار سہائیندا، سو بھاؤنت کرتار۔ سو پُرکھ زرنجن دیکھ وکھائیندا، ہر پُرکھ زرنجن پاوے سار۔ اینکارا بھیو چکائیندا، آد زرنجن کر اُجیار۔ سری بھگوان کھیل کھلائیندا، ابناشی کرتا دے ادھار۔ پاربرہم پر بھ ایکاناؤں دھرائیندا، اجونی رہت بے عیب پروردگار۔ ساچے تخت سو بھاپائیندا، شاہ سلطان سچی سرکار۔ اپنی اچھیا بھچھیا آپے دیکھ وکھائیندا، نہ کوئی دوسر میت مُرار۔ تھر گھر واسی تھر دربارے رنگ رنگائیندا، رنگے رنگ اگم

اپار۔ الکھ اکھنا اپنی الکھ جگانیندا، شبد اگمی بول جیکار۔ سُر تال نہ کوئی وجانیندا، ست سرُپی ساچی دھار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے آپے وڈ، تھر گھر ویکھے اگے کھڑ، آپ اپنا کر پسار۔ سچکھنڈ دوارا کھولیا، کر کرپا گن نِدهان۔ تھر گھر ساچے مندر بہہ بہہ بولیا، شبد اگمی دھر فرمان۔ نرِگن نرُویر آپے بنے وچولیا، آپے ویکھے مار دھیان۔ سچکھنڈ تھر گھر اپنے کنڈے آپے تولیا، تولنہار سری بھگوان۔ آد جُگاد رہے اڈولیا، تخت نواسی شاہ سلطان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بنے آپ ملاج، کھیوٹ کھیٹا آپ اکھوارہیا۔ کھیوٹ کھیٹا پاربرہم کرتار، ایکارنگ سما۔ درگاہ ساچی ہو اُجیارا، رُپ انُپ آپ وٹایا۔ ست سرُپی ہو نیارا، انرنگ رُپی دس نہ آیا۔ آپ اپنا کھولے بند کواڑا، اپنا مندر آپ سہایا۔ آپے بنے ساچا لاڑا، آپ اپنا ویس وٹایا۔ آپے ناری کنت بھتارا، آپے ساچی سچ ہنڈھایا۔ آپے در منگے بن بھگھارا، آپے لہنا جھولی پایا۔ آپے شاہ آپے دارا، آپے در دربان سیس جھکایا۔ پُرکھ اگم اگمڑی کارا، اک اگلا رہیا کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا ویس وٹایا۔ اگم اگمڑی کارا، نرِگن جوتی جوت ڈگمگانیندا۔ ست سرُپ سچی سرکار، شبد اگمی ناد وجانیندا۔ تریاراگ کرتیار، ہر مندر ساچے سو بھاپانیندا۔ تھر گھر کھولے بند کواڑا، اندر بہہ بہہ منگل گانیندا۔ آپ اپنا کر پیار، اپنا بندھن آپے ویکھے دکھانیندا۔ نرِگن نرِگن کر پسار، سورج چن نہ کوئی چڑھانیندا۔ دیا باقی نہ کوئی ادھار، پرکاش پرکاش وچ لُکانیندا۔ پاربرہم ہر پُرکھ کرتار، خوشی غم نہ کوئی رکھانیندا۔ ہرکھ سوگ وسیا باہر، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، درگاہ ساچی دھام سہانیندا۔ درگاہ ساچی سچ دوار اٹلا، ست پُرکھ نرنجن آپ وسایا۔ سو پُرکھ وسے اک اگلا، ہر پُرکھ نرنجن رنگ رنگایا۔ ایکنکارا سچ سنگھاسن بیٹھا ملا، آد نرنجن کرے رُشایا۔ سری بھگوان شبد سنہیہرا ایکا گھلا، ابناشی کرتا حکمی محکم آپ ورتایا۔ پاربرہم پر بھ پھڑیا پلا، آپ اپنا انگ لگایا۔ آد جُگادی اک اگلا، عقل کل دھاری کھیل کھلایا۔ اپنی جوتی آپے رلا، مات پت نہ کوئی بنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا آپ سہایا۔ سچکھنڈ دوارا سو بھاؤنت، سو پُرکھ نرنجن آپ سہانیندا۔ کرے کھیل ناری کنت، کنت کنتوہل سچ ہنڈھانیندا۔ آپ بنائے اپنی بنت، گھرن بھنہنہار نہ کوئی اکھوانیندا۔ لیکھا جانے آد آنت، آنت آد اپنا بل دھرانیندا۔ آپے اُپجائے اپنا ناؤں نیا منت، شبد شبدی ناد وجانیندا۔ پُرکھ ابناشی مہما اگنت، بھيو ابھید آپ اکھوانیندا۔ جوتی

جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وسنہارا ساچے گھر، بنک دوارا اک سہائیندا۔ بنک دوار سہایا، ہر سنگر گہر گمبھیر۔ آپ اپنا در گھلایا، آپے ویکھے بے نظیر۔ آپ اپنا گھر وسایا، آپے شاہ آپے فقیر۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ایکا گھر، ہر مندر سو بھاپایا۔ ہر مندر اُچ منارا، پُرکھ اکال آپ اپنا سہائیندا۔ جوتی رہت کر پسارا، زرویر آسن لائیندا۔ مورت اکال کھیل نیارا، زربھے اپنا ویس وٹائیندا۔ شاہو بھوپ بن سکدرا، تخت نواسی تخت سہائیندا۔ اپنا لحم آپ کر ورتارا، دھر فرمانا آپ جنائیندا۔ شبد اٹھائے سٹ ڈلارا، ساچی سیوا اک وکھائیندا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں کر پسارا، وشن اپنی انس سہائیندا۔ کول کولا کر اُجیارا، نا بھی ایکا امرت رکھائیندا۔ پاربرہم برہم کر نیارا، زرگن زراکارا ساچی ونڈ ونڈائیندا۔ لیکھا جانے دھواں دھارا، ساچا شکر آپ پرگٹائیندا۔ ترے ترے میلا پُرکھ کرتارا، کرتا پُرکھ آپ کرائیندا۔ آپے وسے سب تو باہرا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، درگاہ ساچی دھام سہائیندا۔ ترے ترے پیتا اک اتیتا، وشن برہما شو لے اُچائیندا۔ دھام وکھائے اک انڈیٹھا، پُرکھ اگم وڈی وڈیائیندا۔ دھر دربارا ٹھانڈا سیتا، ساتک ست ست ورتائیندا۔ آپ چلائے اپنی ریتا، راج جوگ دے سمجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وسنہارا ساچے گھر، درگھر ساچے دے وڈیائیندا۔ وشن برہما شو کرتارا، پُرکھ اکال کھیل کھائیندا۔ نام انادی بول جیکار، ساچا ناد آپ سہائیندا۔ ساچی وست اگم اپار، ونڈ نہارا ونڈ ونڈائیندا۔ ترے گن مایا ت وچار، رجو طمو ستو اپنی اچھیا آپ پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، گھر ساچا اک سہائیندا۔ ساچے گھر ہو پردھان، اپنی دیا کمائیندا۔ برہما وشن شو ملیا دان، پُرکھ ابناشی آپ ورتائیندا۔ ترے گن مایا کر پردھان، ترے ترے انگ لگائیندا۔ لکھ چوراسی برہم نشان، گھٹ بھانڈا آپ بنائیندا۔ گھر وچ گھر سچ مکان، مہربان آپ اپنائیندا۔ آد جگادی ویکھے نگہبان، زرویر نین گھلاییندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا ایک ایک سہائیندا۔ برہما وشن شو لے انگڑائی، پر بھ چرن دھیان لگایا۔ پُرکھ ابناشی تیری سرنائی، ہوں سیوک بھل نہ جایا۔ توں کرتا کرتا تیری چلنا لحم رضائی، حکمی لحم آپ ورتایا۔ لکھ چوراسی تیری رچنارچ ویکھے تھاو تھائیں، تھان تھنتر آپ سہایا۔ آد انت پکڑی بانہی، دوسر در نہ کوئی جنایا۔ جگا جگنتر رکھی ٹھنڈی چھائیں، سمرتھ پُرکھ تیری وڈ وڈیایا۔ کون ویلا کرے نیانے، زرگن سرگن میل ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا دینا ساچا ور، ہوں

ڈھیہہ پئے سرنایا۔ سرن سرنائی ترے ترے میت، دوئے جوڑ سپس جھکایا۔ ایک گائُن تیرا گیت، تیرا نام ڈھولا اک سنایا۔ سدا سہیلا و سنا چیت، و سر کدے
 نہ جایا۔ لوک مات چلے تیری ریت، تیرا تیری سیو کمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، کون ویلا ہوئے سہایا۔ پُرکھ ابناشی دیا
 کما، و شن برہاشو سمجھانیا۔ جگ جگ تیری سیوالا، تیرا رُپ سرشٹ سبایا۔ پاربرہم برہم ونڈ ونڈا، اپنا انگ کٹانیا۔ و شنوں دینا رزق سب، صدق صبوری
 تیرے ہتھ رکھانیا۔ شکر لیکھا دینا چکا، آنت رہن نہ پانیا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ گیتا دے دوا، گیتا اپنا آپ رکھانیا۔ گر پیر اوتار سادھ سنت لئے
 اُچھا، ایک نام شبد کرے کُڑمانیا۔ بھگت بھگونت ویکھے تھاؤں تھاں، آپ اپنے لئے جگانیا۔ گرگھماں پکڑے آپے بانہہ، جگت و چھوڑا پھند کٹانیا۔ جگ جگ
 کرے سچ نیاں، شاہ سلطانا بے پرواہیا۔ پتر گپت لیکھا رہیا لیکھا، ہر ہر ساچی سیو لگانیا۔ رائے دھرم دے سزا، بھلیا کوئے رہن نہ پانیا۔ لاڑی موت لئے
 پرنا، لکھ چوراسی ویکھے تھاؤں تھانیا۔ پاربرہم ابناشی کرتا گرگھ و رلے لئے بچا، جگ جگ اپنا میل ملانیا۔ نش اکھر و کھر لئے پڑھا، دُھن انادی ناد و جانیا۔
 برہم برہادی کھوج کھجا، لیکھا لیکھے لئے لگانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، و ساچا جھولی پانیا۔ ہر کرتا شبد جنائندا،
 دُھر درگاہی اگئی بول۔ و شن تیری سیو لگانندا، نو نو چار کرنا گھول۔ برہما تیری ونڈ ونڈائندا، لکھ چوراسی جانا مول۔ شکر تیرا قول نبھائندا، لیکھا ٹھکے اُپر
 دھول۔ روس تیرا پندھ مُکائندا، پُرکھ ابناشی رہے اڈول۔ دو جہاناں ویکھ و کھائندا، نو ست پھولن لئے پھول۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، آپے تالے اپنا تول۔ ہر سنگر آپ سمجھائندا، و شنوں کر دھیان۔ پُرکھ ابناشی کھیل کھائندا، لیکھا جانے دو جہان۔ تیرا سنگلا سنگ نبھائندا، میل ملاوا
 سیری بھگوان۔ اپنے انگی انگ رکھائندا، آپ اپنی دے پچھان۔ ساچا نام مردنگ و جائندا، دُھر درگاہی دُھر فرمان۔ سانگو پانگ سچ و چھائندا، کول نین
 سنگھاسن ویکھے آن۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا بھو کھائندا۔ پاربرہم برہم آپ جنایا، ایک حکم سنایا۔ نو نو چار تیرا مردنگ و جایا،
 گھٹ گھٹ تیری جوت کرے رُشائیا۔ لکھ چوراسی مندر کایا پلنگ و چھایا، ساچی سبجا دے وسایا۔ پرمانند دھام و کھایا، نجاند و بے ودھانیا۔ انحد شبد مردنگ
 تیرے ہتھ پھڑایا، پُرکھ ابناشی وجائے چائیں چانیا۔ جگت دوارا لنگھ تیرا بنک سہایا، سوہے بنک اک رُگھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،

دیونہارا ساچا ور، برہے ایکا برہم جنایا۔ پُرکھ ابناشی دیا کمائندا، بولے شبد جیکار۔ شکر اکھراک پڑھائندا، نش اکھر کر پیار۔ ایکا چوکڑی جگ وند وندائندا، سبج تریتا دوپر کلج چلے کار۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ گیرا آپ دوائندا، لیکھ لکھے لکھنہار۔ دوسر بھیو نہ کوئے رکھائندا، لکھ لکھ سکے نہ کوئے وچار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا وقت آپ سہائندا۔ ساچا ویلا انتم آؤنا، نو نو چار رہن نہ پانیا۔ لکھ چوراسی مول چکاؤنا، جو گھڑیا بھن وکھایا۔ چار وید کسے نہ گاؤنا، پُران اٹھاراں نہ کوئے الایا۔ گیتا گیان نہ کوئے درڑاؤنا، انجیل قرآن نہ کوئے سنایا۔ کھانی بانی نہ راگ الاؤنا، چھٹی راگ نہ دین گواہیا۔ پُرکھ ابناشی ویس وٹاؤنا، نرگن نور کرے رُشایا۔ گر پیر اوتار سادھ سنت کوئی دس نہ آؤنا، چاروں گنٹ اندھیرا چھایا۔ شبد سہاگی چھند کسے نہ گاؤنا، گھر گھر و دیا جگت پڑھایا۔ سرت سوانی سیتا رام نہ کسے پرناؤنا، رادھا کرشن نہ کوئے ملائیا۔ عیسیٰ موسیٰ چولی رنگ نہ کسے رنگاؤنا، کالا سوسا ویکھے لگی شاہیا۔ سنگ محمد چار یار کلمہ نبی امام نہ کسے پڑھاؤنا، اللہ رانی نیتز رووے نیر وہایا۔ پیر دستگیر سر ہتھ نہ کسے کاکاؤنا، ملا شیخ مسائق بیٹھن لکھ چھپایا۔ پنڈت پاندھے گیان نہ کسے درڑاؤنا، ساچا مارگ نہ کوئے رکھایا۔ چار ورن نہ سرن کوئے تکاؤنا، اٹھاراں برن دین ڈھایا۔ پُرکھ ابناشی ساچے مندر دس کسے نہ آؤنا، کایا مندر نہ کوئے سہایا۔ سچ سرور نہ کسے نہاؤنا، امرت تال نہ کوئے وڈیایا۔ ساچا چند نہ کسے چڑھاؤنا، روس بیٹھن لکھ شرمایا۔ ناری کنت نہ کسے ہنڈھاؤنا، و بچار سرب لوکایا۔ گر اشٹ دیو نہ کسے مناؤنا، ست ست نہ کوئے ورتایا۔ برہم تت نہ کسے وٹاؤنا، ہڈ ماس ناڑی ابلے رت گھر گھر اگن لگایا۔ کملاپت ساچی تیج نہ کسے سہاؤنا، انگیکار نہ کوئے کرایا۔ انڈج جیرج اُتبج سیتج چارے کھانی ساچا سنگ نہ کسے نبھاؤنا، چارے بانی ویکھ وکھایا۔ چارے جگ پندھ مُکاؤنا، نو نو ویلا دے وکھایا۔ ہو میں ہنگتا بھرماں کندھ کسے نہ ڈھاؤنا، دئی دوتی نہ کوئے مٹایا۔ پرمانند نہ کسے ساؤنا، چوتھے پد نہ وجے ودھایا۔ پنچم ناد دُھن شبد کسے نہ گاؤنا، سُنجی تیج سرشٹ سبایا۔ پاربرہم ابناشی کرتے نہکرمی اپنا کرم کماؤنا، اپنا ویلا لئے سہایا۔ جوتی جامہ جوت جگاؤنا، نرگن نرگن جوت کرے رُشایا۔ وشنو تیرا مان رکھاؤنا، آپ اپنے انگ لگایا۔ برہے تیرا پندھ مُکاؤنا، برہم پاربرہم سبایا۔ شکر تشکا ہار لاہنا، ترسول ہتھ نہ کوئے اٹھایا۔ انتم جوتی جوت ملاؤنا، جوتی جاتا اک اکھوایا۔ تباں وچولا آپ اکھوؤنا، آد جگاد کھیل کھلایا۔ اپنا ڈھولا آپے گاؤنا، سو پُرکھ نرنجن وڈی

وڈیائیا۔ ہنگ برہم پر بھ میل ملاؤنا، درگاہ ساچی دھام سُہائیا۔ بچھلا لہنا جھولی پاؤنا، اگلا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا رُپ پرگٹائیا۔ جگ جگ کھیل اوڑا، ست پُرکھ زرنجن آپ کرائیندا۔ کلجگ انتم پرگٹ ہوئے اک اکلڑا، دوسر سنگ نہ کوئے رکھائیندا۔ جن بھگتاں پھڑائے اپنا پلڑا، نام پلُو آپ وکھائیندا۔ ساچے سنتاں نام سندیش ایکا گھلڑا، بودھ اگادھی شبد جنائیندا۔ گرگھاں جوتی سرتی شبدی آپے رلڑا، آپ اپنا میل ملائیندا۔ گرگھیاں دسے راہ سکھلڑا، سوہنگ اجپا جاپ کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ کرتا کھیل کھلائیندا۔ جگ کرتا ہر کرنیہارا، قُدرت قادر ویکھ وکھائیا۔ قادر کرتا کھیل اپارا، کرے کھیل بے پرواہیا۔ مقامے حق کھول کواڑا، در دروازہ آپ کھلائیا۔ امام اِماماں سر شاہ سِکدارا، شاہ سلطانا وڈ وڈیائیا۔ اُچی کوک بولے ایکا نعرہ، حق حقیقت ویکھے بھل نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا کھیل آپ کھلائیا۔ اپنا کھیل کھلائیندا، پاربرہم بے آنت۔ نو نو چار پنڈھ مکائیندا، جگا جگنتر مہما گنت۔ کلجگ انتم ویس وٹائیندا، پاربرہم سری بھگونت۔ جوتی جامہ آپے پائیندا، ساچا دھام سُہائے سو بھاونت۔ ہر مندر آسن لائیندا، پُرکھ ابناشی ساچا کنت۔ سمبل نگر آپ وڈیائیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے لئے پھڑ، آپ اپنا میل ملائیندا۔ ہر جن ساچا ہر جو پھڑیا، لیکھا کھت وچ نہ آئیا۔ زرنجن سرگن اندر وڑیا، کایا مندر پھول بھلائیا۔ ڈونگھی بھوری آپے کھڑیا، سکھمن ٹیڈھی بنک پار کرایا۔ امرت آتم سر سرور ویکھے ٹھانڈا ٹھریا، کول نا بھی گھ بھوائیا۔ انحد شبد انادی تور آپ وجائے ساچے گھریا، گھر منگل گیت گوہند الایا۔ آپے گڑھ ہنکاری توڑے شبد کھنڈا ایکا پھڑیا، تکھی دھار وکھائیا۔ بجر کپاٹی پار کریا، آر پار اپنی کھیل وکھائیا۔ آتم پر م آتم آتم سیجا آپے چڑھیا، انھو اپنا رُپ پرگٹائیا۔ کنت سُہاگی آپے وریا، واہ واہ گھر ساچے وجے ددھائیا۔ پُرکھ ابناشی زرنجن سرگن کھیل کریا، سرگن زرنجن میلا ایکا تھائیا۔ دسم دواری سوہے دریا، در گھر ساچے ملیا ساچا ماہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن میلے سہج سُبھائیا۔ سہج سُبھائے ہر جن میلیا، کر کرپا گر کرتار۔ گرہ مندر وسے گرُگر چیلیا، گھر ساچے ہوئے اُجیار۔ برہم پاربرہم بنیا سجن سُہیلیا، آد جگاد کرے پیار۔ تھت وار سُہائے ساچا ویلیا، وقت سُہنجنا میت مُرار۔ دھام وکھائے اک نویلیا، زرنجن وسے سچھنڈ سچے دربار۔ کلجگ انتم کھیل اپنا کھیلیا، عقل کل دھاری بے عیب پروردگار۔ گرگھاں کٹے دھرم

رائے دی جیلا، لکھ چوراسی اترے پار۔ کر کپا آپے میلیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، امرت بوند سوانتی بخشتے ٹھنڈی ٹھار۔ امرت بوند شبد
 پیالہ، سنگر پورا آپ پیماندا۔ جگا جگنت بنے رکھوالا، جن بھگتاں سیو کمانندا۔ دینا بندھپ دین دیا، دیندھ گہر گن ساگر اپنی کار آپ کمانندا۔ کلجگ انتم
 چلی اولڑی چالا، وید کتیب بھیونہ پانندا۔ شبد گرو بن دلالا، لوک مات کھیل کھلانندا۔ چرناں ہیٹھ دباے کال مہاکالا، کلجگ کالی دھار مٹانندا۔ گرگھ ویکھے
 ساچے لالا، لال انملڑے اپنی گود بہانندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، دو جہاناں ویکھ وکھانندا۔ دو جہاناں ویکھن آیا،
 وشنوں پاوے سار۔ پتر بھج ہر کھیل کھلایا، آد شکت ہو اجیار۔ نادی سوت ایکا جایا، شبدی شبد کرے پیار۔ برہم برہمادی کھوج کھجایا، کھوجنہارا آپ نرنکار۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے دھر دربار۔ دھر دربار ہر ہر لیکھا، پار برہم برہم ونڈ ونڈائیا۔ روپ رنگ نہ دسے ریکھا، نرگن نرگن
 وچ سائیا۔ مچھ داہڑی نہ دسے کیسا، مونڈ منڈائے نہ شہنشاہیا۔ لیکھا چکائے وشن ہمیشا، برہما شکر بھیونہ رائیا۔ پُرکھ اکال اک رکھائے سد ادیسا، دوسر
 سیس نہ کوئی جھکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، نو سو چرانوے چوکڑی جگ پندھ مکائیا۔ نو نو چار چوکڑی کھیل مہان، ہر
 ساچا دیا کمانیا۔ شبد مارے تیر نشان، سچ نشان لگائیا۔ کلجگ میٹے جھوٹھ ڈکان، کوڑی کرپا رہن نہ پائیا۔ چوڈاں لوک ویکھے مار دھیان، ترے ترے اپنا ویس
 وٹائیا۔ جن بھگتاں راگ سنائے کان، دُھن اگمی ناد وجائیا۔ ست سروپی دیوے دھر فرمان، سو پُرکھ نرنجن بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، نہکلنک نرائن نر، ہر سنت میلے اپنے گھر، گرگھاں چکائے جم کا ڈر، گرگھ لگائے اپنے لڑ، اپنا بندھن آپے پائیا۔ مہاراج شیر
 سنگھ وشنوں بھگوان، کرے کھیل دو جہان، داتا دانی شاہ سلطان، شہنشاہ پاتشاہ آپ ہو جائیا۔

★ پہلی اَسو ۲۰۱۷ بکرمی جیٹھووال دربار وچ ★

سو پُرکھ نرنجن شہنشاہ، اک اکلّا کھیل مہان۔ ہر پُرکھ نرنجن بے پرواہ، آد جگادی وڈ مہربان۔ اینکارا اگم اتھاہ، کھیلے کھیل دو جہان۔ آد نرنجن نور دھرا، جوتی جوت جگے مہان۔ سری بھگوان اپنی الکھ جگا، شبد گائے انادی گان۔ ابناشی کرتا آپے وسے اپنے تھاں، سچھنڈ دوارا سچ مکان۔ پاربرہم پرہم۔ بھو نہ را، رنگ روپ نہ کوئے نشان۔ تخت نواسی بن سچا شہنشاہ، سنگھاسن سہائے راج راجان۔ ست سرُوپی رنگ رنگا، ست ستوادی جھلائے اک نشان۔ چھویں چھپر نہ کوئی بنا، نرنجن وسے ساچے دھام اک مکان۔ پنچم مکھ سیس تاج اِکا، دُھر درگاہی دیوے دُھر فرمان۔ چوتھے گھر کرے سچ نیاں، روپ انوپ ایکا ایک پکڑے بانہہ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اکلّا کرپسار، نور نورانہ ہو اُجیارا، بے عیب خُدا پروردگارا، مورت اکال نرنجن نرویر اجون اجونی رہت اپنے ہتھ رکھے وڈیاںیا۔ چوتھے در دروازہ کھول، ہر ساچا دیا کمائیندا۔ شبد اگئی ایکا بول، ناد انادی ڈھول و جائیندا۔ اپنا تولے آپے تول، تولہارا آپ اکھوائیندا۔ اپنی شکتی جوتی آپے مول، آپ اپنا بل دھرائیندا۔ آپے نرنجن نرنجن کرے قول، اپنا حکم آپ سنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھار آپ دکھائیندا۔ ساچے گھر ساچی دھار، نرنجن اپنی آپ چلائیا۔ شبد اگئی کرپسار، حکمی حکم ورتائیا۔ آپ اپنا کرپیار، ساچی سچ آپ ہنڈھائیا۔ ناری کنت بن بھتار، پوت سپوتاسُت دلارا ایکا جائیا۔ شبد رکھ ناؤں نرنکار، اپنی کل آپ ورتائیا۔ اپنی اچھیا بھر بھنڈار، ساچی وسست اک ورتائیا۔ اپنے مندر ہو اُجیار، آپ اپنی کھیل کھلائیا۔ اپنے اندروں آئے باہر، وشن اپنا روپ وٹائیا۔ اپنا پیالہ امرت دھار، کول نابھ رکھائیا۔ اپنا رنگ رنگ نرنکار، پت ڈالی بھل مہکائیا۔ اپنی ونڈ کر اپر اپار، پاربرہم برہم روپ پرگٹائیا۔ اپنا کھیل کر کرنیہار، کرتا پُرکھ اپنی دھار بندھائیا۔ اپنا ویراگ ویکھے سہاگ، شکر ناؤں رکھائیا۔ تیناں پکڑے اپنے ہتھ واگ، نرنجن داتا بے پرواہیا۔ نرمل جوتی جگے چراغ، گھر نور کرے رُشنائیا۔ شبد جنائے بودھ اگادھ، نش اکھر کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی دھار ہر آپ دکھائیا۔ ترے ترے دھار ہر نرنکار، ایکا جوتی مات اُپائیا۔ سُت دلارے کر پیار، ابناشی اچت سیو دکھائیا۔ پنچ تت کایا بت گھر ٹھھیار، لکھ چوراسی بھانڈے دئے گھرائیا۔ ترے گن مایا بن ورتار، اپنی بھچھیا جھولی پائیا۔ ہڈ ماس

ناڑی رت کر پسا، برہم مت وچ رکھایا۔ من مت بدھ کر پسا، نرگن اپنے وچ لکایا۔ دیوے حکم سچی سرکار، شہنشاہ سچا پاتشاہیا۔ برہما وشن شو در کھڑے
 بھکھار، پُرکھ ابناشی ویکھے اپنا نین اٹھایا۔ لوک مات پاوے سار، پُری لوء ہوئے سہایا۔ جیرج انڈج اُتہج سبتج کرے وچار، ونڈنہارا اک اکھوایا۔ نو نو چار
 دے ادھار، چار وید اک پڑھایا۔ نو در کھول کواڑ، نو کھنڈ پر تھی دے دکھایا۔ چار جگ پاوے سار، آپ اپنا بل دھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ نو نو چار کھیل کھلایا، لوک مات وٹی ودھایا۔ لکھ چوراسی رچن رچایا، نرگن سرگن میل ملایا۔ دھرت دھول آپ
 سہایا، منڈل منڈپ پھیرا پایا۔ پر تھی آکاش رنگ رنگایا، رنگ رنگیلا آپ دکھایا۔ پون سواس سرب سما، سرب گنتاس وڈی وڈیایا۔ جوت پرکاش دیک
 دیا آپ کرایا، جوت نرنجن اک رُشایا۔ برہم پاربرہم ویکھے تھاون تھایا، آپ اپنی دیا کمایا۔ اپنا بل لئے دھرایا، نرگن سرگن ویکھ دکھایا۔ گر گر اپنا روپ
 وٹایا، شبد داتا سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا ویس وٹایا۔ چار جگ ونڈ ونڈا، ہر ساچا کھیل کھلایا۔ چارے ویداں لیکھ
 لکھا، لکھ لکھ لیکھا آپ سمجھانیدا۔ چارے بانی اپنا بھو کھلا، اپنا اکھر آپ سمجھانیدا۔ چارے کھانی رچن رچا، چاروں کنت ویکھ دکھانیدا۔ چوتھے پد رہیا سما،
 آپ اپنی جوت لکھانیدا۔ وشن شو برہما سیوالا، ساچا حکم سنانیدا۔ نو نو چار گیت دوا، جگا جگنتر آپ بھوانیدا۔ سنجگ لیکھا جانے بے پرواہ، روپ انوپ آپ
 پرگٹانیدا۔ تریتا دیوے پنڈھ مکا، رام رانا ناؤں دھرانیدا۔ ہنکاریاں گڑھ دے تڑا، ساچا چلہ ہتھ رکھانیدا۔ دواپر اپنا روپ وٹا، مگد منوہر ناؤں دھرانیدا۔
 غریب نمانے گلے لگا، مایا ممتا ویکھ دکھانیدا۔ کلجگ انتم ویس دھرا، نرگن سرگن جوت جگانیدا۔ عیسیٰ موسیٰ آپ پرگٹا، کالا سوساتن چھہانیدا۔ چار یاری
 سنگ نبھا، محمد انگ سامنیدا۔ نانک نرگن درشن پا، نام ست ورتانیدا۔ گوہند میلا سبج سبھا، ویلا انتم راہ تکانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، اپنی کھیل آپ کھلایا۔ جگ جگ کھیل کھلایا، پاربرہم ہر نرنکار۔ جگت چوکڑی ویکھ دکھایا، نرگن سرگن لے اوتار۔ بھگت بھگونت لئے ملایا، سچ
 بھگوتی کچھ کٹار۔ ہرجن ساچے سنت اٹھایا، ست ستوادی کر پیار۔ گرگھ گھی مکھ صلاحیا، شبد نرالا تیر مارے مار۔ گر سکھ اپنے کنٹھ لگایا، لکھ چوراسی کرے
 پار۔ جگ جگ اپنا ویس دھرایا، گر پیر لے اوتار۔ بھو ابھیدا دے کھلایا، وید ویاسا بن لکھار۔ نانک نرگن اک سمجھایا، بھل رہے نہ وچ سنسار۔ گوہند اٹھ

اٹھ راہ تکایا، پُرکھ ابناشی میلا کنت بھتار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر آپے جانے اپنی کار۔ کرتا پُرکھ کار
کمانیندا، جگا جگنتر کھیل اپار۔ دھرنی دھرت دھول ویکھ وکھانیندا، لکھ چوراسی پاوے سار۔ برہما کول کول مکھ کھلانیندا، اچی کوک کرے پکار۔ وشن رورونین
نیر وہانیندا، راہ تے پروردگار۔ شکر ہتھ ترسول سنانیندا، اٹھایا جائے نہ جگت بھار۔ کلجک ویلا انتم آسیندا، نرگن پاوے ساچی سار۔ اپنا کیتا قول نبھانیندا،
بُھل نہ جائے ابھل گر کرتار۔ آد آد اپنا حکم سنانیندا، مدھ کھیل کرے سرب سنسار۔ انتم اپنی جوت جگانیندا، جوتی جامہ بھيو نیار۔ نانک گوہند راہ تکانیندا،
راہ تے میت مُرار۔ پُرکھ ابناشی ویکھ وکھانیندا، سچکھنڈ دوارے بیٹھ سچی سرکار۔ نہہکلکی جامہ پانیندا، آپ اپنا کرپسار۔ سمت سمتی راہ تکانیندا، آد جگادی
ساچی کار۔ ویہہ صد بکرمی مان دو انیندا، دو جہاناں سانجھیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لیکھا جانے دُھر دربار۔ دُھر درباری ہر نرنکارا،
ایکا رنگ سما۔ دوجی قدرت کرپسار، تیجے نیز ویکھ وکھایا۔ چوتھے پد ہو اُجیارا، پنچم اپنا ناد سنا۔ چھویس چھپر چھن نہ کوئے پسار، ستویس ست پُرکھ نرنجن
آسن لایا۔ اٹھاں تتاں دئے سہارا، اپ تیج وائے پرتھی آکاش من مت بدھ نال رلایا۔ نو در کھولے جگت کوڑا، پنچم دھاڑا میل ملایا۔ دسویس گھر برہم
پسار، برہم جوتی جوت جگایا۔ پاربرہم سے دھام نیارا، اک دس رنگ رنگایا۔ دو دس گپت ظاہرا، سورا سربنگ مردنگ ہتھ اٹھایا۔ ترے دس سادھاں
سنتاں کرے پارکنارہ، شاہ سلطاناں سپس تاج نہ کوئے ٹکایا۔ چار دس گرکھاں میلا ہس ہس کرے پیارا، پورب لہنا جھولی پایا۔ دس پنچ پندراں نس نس
تیرتھ تتاں کرے خوارا، گزگا گوداوری جمنا سرتی پاوے سارا، گر در مندر مسجد مٹھ پھول بھلایا۔ ویہہ صد سولاں خالی کرے بھنڈارا، نو کھنڈ پرتھی پھیرا
پایا۔ ستاں دیپاں دئے ہلارا، ہر کا بھيو کسے نہ آیا۔ ویہہ صد ستاراں ہو اُجیارا، نہہکلنک نرائن لئے اوتارا۔ سپس اپنے تاج سہایا، سرشٹ سبائی کرے خبردارا،
بُھل رہے نہ رایا۔ لکھیا لیکھ دُھر دربارا، دُھر دی بانی بان لگایا۔ گوڑھی نیندے سٹے ہو گوارا، کلجک کوڑا پردہ پایا۔ مایا ممتا موہ وکارا، ہوئے ہنگتا رہی جلا۔
ملیا میل نہ ساچے یارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو دئے گھلایا۔

★ پہلی اَسو ۲۰۱۷ بکرمی راشٹریتی ڈاکٹر راجندر پرساد نوں ★

پہلی چیز لیکھ لکھایا، پاربرہم دیا کمائی۔ راشٹریت آپ اٹھایا، سری بھگوان بھیونہ رائی۔ گت مت نہ کوئے جنایا، ابناشی کرتا بے پرواہیا۔ پنج تت
 کایارت تپایا، آد زرنجن نہ جوت رُشائی۔ اینکارا نظر نہ آیا، دئی دوتی پردہ نہ کوئے لاہیا۔ ہر پُرکھ زرنجن ہر کاروپ دس نہ آیا، ویلے آنت نہ کوئے سہایا۔
 سو پُرکھ زرنجن سیس اپنے تاج ٹکایا، جگت جگدیش بے پرواہیا۔ اَسوتن دوس سمجھایا، بھل رہے نہ رائی۔ سنگھ شیر شیر بن کے لوک مات آیا، شبد روپ
 کرے چڑھائی۔ راتیں ستیاں لئے دبا، اپنا جلوہ دئے دکھائی۔ پنچم گھ تاج آگے نظری آیا، نیتز رووے نیر وہائی۔ سگلا سنگ نہ کوئے دسایا، جھوٹھی دسے
 سرب شہنشاہیا۔ ایک جوت زرنجن زرویر کرے رُشایا، ایشٹ گر گوہند روپ درسائی۔ شبد وچولا وچ دھنی دھنی ناد وجایا، اپنی تار اپنی ستار آپ ہلایا۔ اک
 اک پنج پنج وقت لکھایا، لیکھا لکھیا نہ میٹے کوئی مٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بچھلا قول پور کرائیا۔ راتیں ستیاں درشن دینا، نیتز نین
 گھلایا۔ شاہ بھیسکھن چکے لہنا، رامیشور پنڈھ مکایا۔ تیرے کولوں لئے اپنا گہنا، سر اپنے تاج سہایا۔ کجگ انتم وہن وہنا، شاہ سلطانا دئے رُٹھایا۔ نہ کوئی
 میٹے گرو گوہند کہنا، پُرکھ اکال پورا رہیا کرائیا۔ پہلی چیز ویہہ سو اٹھاراں بکرمی دیکھنا اپنے نیناں، پنج پیارے آون واہو داہیا۔ خالی کھنڈا پُرکھ ابناشی اپنے
 ہتھ رکھاؤنا، اُپر میان نہ کوئے چڑھائی۔ پنجاں پیاریاں پہلے بستر تن چھہاؤنا، اُچی کوک دئے سنایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنا نام چھاؤنا، تیرے
 کن وچ ایکنا ناد وجائی۔ بانہہ دے سرانے مول نہ سونا، لٹی جائے جگت شہنشاہیا۔ پُرکھ ابناشی اپنا حکم مناؤنا، حکمے اندر سرب لوکائی۔ نو کھنڈ پر تھی ایک راک
 الاؤنا، تیری رسنا کرے پڑھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن زر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، تیجی اَسو دیوے درس،
 پہلی چیز میٹے حرص، عرش فرش کرے رُشائی۔

★ سری ہر مندر صاحب پنٹھ خالصہ سری امرتسر صاحب ★

پُرکھ اکال کھیل رچایا، گوہند سورا نال رلائیندا۔ نام کھنڈا ہتھ اٹھایا، لوہار ترکھان نہ کوئے گھرائیندا۔ دُھر داتاج سیس ٹکایا، راج راجان نہ کوئے سہائیندا۔ شبد اگئی باز اڈایا، لوآں پُریاں آپ پھرائیندا۔ دو جہاناں کاج رچایا، نرگن آپے ویکھ دکھائیندا۔ فتح ڈنکا اک وجایا، نو کھنڈ پر تھی آپ اٹھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی دھار آپ بندھائیندا۔ پنٹھ خالصہ اٹھنا جاگ، گر گوہند سنگھ سوربیر جوت جگایا۔ پہلی چیتر دئی دوارے لائے بھاگ، تنگی کٹار ہتھ اٹھایا۔ نو کھنڈ پر تھی جگائے اک چراغ، گھر گھر دیو ادئے بُجھایا۔ شبد اُپجائے دُھن ویراگ، دُھر دی بانی بان لگایا۔ کلجگ اتم جیو کیوں بنیا کاگ، ہنس ہنسا چوگی چوگ چُکایا۔ جس اُپجایا تِس پکڑی واگ، ڈوری ہتھ نہ کسے پھرائیا۔ ترے گن مایا ڈسنی ناگ، گھر گھر اپنا ڈنگ چلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا دُھر فرمانا دئے سمجھایا۔ دُھر فرمانا ہر بھگوانا، اپنا آپ جنائیندا۔ نہہکنگی پہریا بانا، جوتی جامہ بھیکھ وٹائیندا۔ گوہند سورا سنگھ بلوانا، شستر بستر تن سبائیندا۔ ساچا کھنڈا رکھے سچ میانا، دو جہاناں آپ چکھائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی سنائے ایکا گانا، ایک اکھر آپ الائیندا۔ سب نوں مٹاپے بھانا، پُرکھ ابناشی سد بھانے وچ رہائیندا۔ تختوں لاہے راجارانا، سیس تاج نہ کوئے ٹکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا حکم سنائیندا۔

رام رام ہر جوت جگائی، سرشٹ سبائی سُر ت لئے پرنا یا۔ سیتا سُر ت ہوئے کُڑمائی، گھر ساچے وجے ودھایا۔ شاستر سمرت دین گواہی، جُگا جگنتر سیو کمائی۔ کلجگ اتم کٹے پھای، نہہکنگ وڈی وڈیا یا۔ کایا بن پھرے ساچا ماہی، دوس رین پھیری پائی۔ جن بھگتاں میٹے لگی شاہی، دُرمت میل دھوایا۔ سیتا رام گاؤندے بھلے راہی، اپنا پنڈھ نہ کوئے مُکایا۔ پنڈت پاندھے تھکے ماندے ساچا راہ نہ کوئے دکھائی، ساچے پوڑے نہ کوئے چڑھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ایکا ت دئے سمجھایا۔ رادھا کرشن کر دھیان، نرگن نر ویر اپنا کھیل کھلایا۔ اٹھاراں دھیائے گیتا دیوے اک گیان،

جس جن اپنا درس دکھایا۔ کوڑا توڑے مان ابھمان، مایا ممتا موہ چُکایا۔ ست ستوادی دکھائے اک نشان، در گھر ساچے آپ جھلایا۔ کلجگ اتم ویکھے آن، وید ویاس گیا لکھایا۔ نہہکنک بلی بلوان، نہ مرے نہ جایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ کھیل اولاک اکلا، کائنات آپ کرائیندا۔ اپنا رُپ بنائے ہر بسلا، بسمل اپنی دھار چلائیندا۔ لیکھا جانے رانی اللہ، سنگ محمد سنگ جنائیندا۔ چوہداں طبقات (دیکھ) ایک بلا، انا الحق بول سنایندا۔ حق حقیقی لاشریکی حق مکان ایک ملا، دوسر در نہ کوئے سہائیندا۔ نور نورانہ نورِ الہی آپے رلا، نوری جلوہ ڈگمگائیندا۔ امام مہدی دشا لہندی پھڑائے اپنا پلا، ایک پلو ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کل ورتائیندا۔ والی ہند کر دھیان، ہر شبد سچّی جنائیا۔ چار ورن کر پچھان، کھتری براہمن شوڈر ویش ہر سمجھائیا۔ پرگٹ ہو یا ہر مہربان، نرگن جوت جوت رُشنائیا۔ دیونہارا دھر فرمان، دھر دی بانی بان لگائیا۔ کلجگ اتم چُکنی کان، لوک مات رہن نہ پائیا۔ ورن برن سرب مٹ جان، دین مذہب نہ کوئے وڈیائیا۔ سرشٹ سبائی ایک پین کھان، اشٹ دیوگر اک اکھوائیا۔ پنٹھ خالصہ نہ بن انجان، ویلا گیا ہتھ نہ آئیا۔ مسلم سٹی تیرا اک ایمان، عالم گیر بے پرواہیا۔ پنڈت پاندھے کون کرے تیری کلیان، آپ میٹے جھوٹھی شاہیا۔ ۱۱۷۵

جگت سماج ویکھے ودھان، آپ اپنی جوت کر رُشنائیا۔ نو کھنڈ پر تھی دیوے ایک دان، پاربرہم پر بھ آپ ورتائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، نر ہر اپنا بل رکھائیا۔ بل رکھائے ہر بھگونت، مہما کتھ کتھی نہ جائیا۔ کلجگ لہنا دین چُکائے انت، اتم اپنی کل ورتائیا۔ سنجگ بھلو اڑی لائے سہائے رت بسنت، گرگھ ساچے میل ملائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، سرب جیواں دیوے اک گیان، چیا دان آپ اکھوائیا۔

ہر سنگر بھوگ لگائیندا، کر کرپاگن ندھان، ہر سنگت گھال لیکھے پائیندا، پُرکھ ابناشی والی دو جہان۔ کال مہاکال ہر سنگت چرناں ہیٹھ رکھائیندا، اُپر بٹھائے ساچے لال۔ شبد سرُپی تال وجائیندا، دو جہاناں بن دلال۔ نام دھن وست جھولی پائیندا، ناتا توڑ جگت جنجال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا

کر، کرے کرائے سدا پر تپال۔ ہر رسنا بھوگ اپارا، زرگن سرگن چوگ چکا نیندا۔ ہر امرت بھر بھنڈارا، اپنی درشتی وچ سمانیندا۔ ہر دست ویکھ ہر تھارا، در
 گھر ساچے آپ سہانیندا۔ ہر بھگتن کرے پیارا، پیار پر یتیم ویکھ دکھانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، رس رس بھوگی آپ اکھوانیندا۔ رسنا
 بھوگ زرگن دھار، سرگن سنگر روپ سمانیندا۔ آد جگادی ساچی کار، ست ستوادی آپ کرانیندا۔ پہلا بھوگ لایا ہر زرنکار، وشنوں اپنا جل پیمانیندا۔ دوجا
 رنگ چاڑھے اپر اپار، برہے کول نا بھ بھرانیندا۔ تیجے شکر کر پیار، سنساروگ سرب مٹانیندا۔ چوتھے رکھ سچھنڈ سچے دربار، اپنے چرناں ہیٹھ دبانیندا۔ جگ
 جگ گرو آل پیراں دیوے بن ورتار، اپنی بھچھیا جھولی پانیندا۔ سادھ سنت منگدے رہن بن بھکھار، نیترن سرب راہ نکانیندا۔ پُرکھ ابناشی بے پرواہ،
 کرے کھیل اگم اپار، ساچا امرت ساچا رس اپنے ہتھ رکھانیندا۔ جگ جگ گرگھ ورلے دیوے ہس ہس، لکھ چوراسی سرب ترسانیندا۔ اٹھسٹھ تیرتھ نو کھنڈ
 پر تھی رہے نٹھ، ساچا امرت ہتھ نہ آنیندا۔ سنگر پورا گھر گبھیر گنی گہیرا گیا دس، سچ پیالہ سنگر ہتھ اٹھانیندا۔ جس جن ہر دے اندر جائے وس، تس
 امرت جام پیمانیندا۔ میٹے رین اندھیری مس، کوٹن کوٹ روس آپ چکانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، درگھر ساچے ساچا بھوگی، زرگن
 زرگن بھوگ دکھانیندا۔ زرگن بھوگ ہر سنجوگ، سچھنڈ دوارے آپ لگانیا۔ نہ کوئی لیکھا جانے چوڑاں لوک، چوڑاں طبق بھینو نہ رانیا۔ نہ کوئی چارے بانی
 گائے سلوک، برہما وید نہ دے گواہیا۔ برہما وشن شکر منگے موکھ، پر بھ امرت رہیا پیمانیا۔ ہر کا امرت مٹائے ہر کھ سوگ، چنتا دکھ نیڑ نہ آنیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھوگ آپ لگانیا۔ لگائے بھوگ بھو پر ساد، ترے گن بھینو مٹایا۔ پُرکھ اکال آد جگاد، جگ جگ اپنا ولس وٹایا۔ لیکھا جانے
 برہم برہما، پار برہم بھینو نہ رانیا۔ شبد وجائے ساچا ناد، دوجا سنکھ نہ ہتھ اٹھایا۔ ہتھ جوڑ نہ کسے آگے کرے کوئی ارداس، اپنا بھوگ آپ لگانیا۔ گرگھیاں لہنا
 دینا کٹے دس دس ماس، مات گر بھ پھیر نہ آیا۔ رسنا گایا لیکھے لائے سواس سواس، جو جن سرنائی آیا۔ لہنا دینا چکلیا پر تھی آکاش، گگن منڈل گر سکھ چرناں
 ہیٹھ دبا یا۔ سنگر صاحب سلطان جن بھگتاں کرے پوری آس، ہر جن زراس نہ کوئے رکھایا۔ نج گھر نج آتم نج داتا کرے واس، نج کھیڑا آپ سہایا۔ زرگن
 سرگن ہو یا داسی داس، جگ جگ اپنی سیو کمایا۔ ناتا تھانجا جنگل جوہ اجاڑ پر بھاس، گرگھ تیرتھ تھ نہاؤن کوئے نہ جایا۔ گھر مندر مسجد جوت کرے پرکاش،

گھر گرشبدری میل ملایا۔ دُوبے در نہ رکھنی کوئی آس، کلج کوکے دے ڈہایا۔ ساچی دست نہ کسے پاس، کلج سنت خالی ٹھوٹھے ہتھ رکھایا۔ پرگٹ ہويا شاہو شتاباش، شاہ سلطان وڈی وڈیایا۔ اپنی کھیلی آپے راس، دیونہار آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ پرساد گر کرپا ناؤں دھرایا۔ سچ پرساد شبد بھنڈارا، سنگر پورا آپ ورتایا۔ جن بھگت سوہن سچ دوارا، گھر ساچے وٹی ودھایا۔ جس جن نیز لوچن نین درشن پایا ایکا وارا، شودوالا مٹھ نہ پوجن جانیا۔ ہر کارُپ اگم اپارا، گھر گھر بیٹھا کھ چھپایا۔ جس جن کرپا کرے آپ نرنکارا، نرگن نرور دے ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ بھنڈارا نام ورتایا۔ سچ بھنڈارا رس رسنا بھوگ، رس رسپا آپ کرائیندا۔ ناتا توڑے جگت و جوگ، جگت جگ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ گر شبد ملادا دھر سنجوگ، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ لیکھا چکے لوک پرلوک، موکھ مکت چرن داسی آپ کرائیندا۔ ہر سنگت پُرکھ اکال رکھنی ایکا اوٹ، شبد گرُ سنگ نبھائیندا۔ کلج مایا متا منمکھ جیواں بھری نہ پوٹ، دوس رین سرب گرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، ساچا رس امرت دھار گر سکھاں مکھ چوائیندا۔ گر کھاں مکھ امرت دھار، نچھر جھرنا آپ جھرائیا۔ کول کولا کر اجیار، پت ڈالی پھول مہکایا۔ پھل بھلوٹھی ویکھ سنسار، ساچی مالن بے پرواہیا۔ جوت اکالن ہوتیار، کلج انتم ویس وٹایا۔ گر کھاں دوارے بنے سوانن، خالی جھولی آگے ڈاہیا۔ جس جن سنگر پورا ملیا پرتپالن، پوری اچھیا دے کرایا۔ جو جن پہلی آسو آئے گھال گھالن، کوٹن کوٹ جنم دے پاپ دے مٹایا۔ کلج تیری گلے نہ کوئے دالن، دلدری دکھ آپ مٹایا۔ ترے گن ہڈیاں نہ پائے بالن، چنتا چکھانہ کوئے دکھایا۔ جوت نرنجن بخشے چانن، چند چاندنی مکھ شرمایا۔ آپ اٹھائے پنچھی ڈگے آلن، گر مکھ اپنی گود بہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن امرت رس چکھایا۔ جس جن امرت چاکھیا، مٹیا جگت اندھیر۔ گر سنگر پورا بھاکھیا، ناتا تٹا سنجھ سویر۔ گن گایا الکھ الاکھیا، الکھ اکھنا میلے انتم ویر۔ دھر درگاہی ملیا ساچا ساقیا، بھر پیالہ دیوے سنگھ شیر دلیر۔ لہنا دینا چکے باقیا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پورب لہنا دے نیڑ۔ پورب لہنا مکایا، کرپا آپ کرتار۔ امرت آتم جام پیایا، بھر صراحی میت مرار۔ ساچے حجرے بہہ بہہ پردہ لاہیا، مکھ نقاب دے اتار۔ احباب رباب اک وجایا، ست ستوادی سچ ستار۔ آد جگادی کھیل کھلایا، بودھ اگادھ شبد دھنکار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت

دھر، کلج تیری انتم ور، نہہلنک نرائن نر، گرگھ ساچے لائے پار۔ لگیا بھوگ ہویا پروان، پر م پُرکھ پت پر میثور دیا کمائیا۔ ساچی سکھیاں ملیا ساچا کاہن، جوں سینتا رام سہائیا۔ ساچے مندر پرکاش کوٹن بھان، اندھ اندھیر رہن نہ پائیا۔ سچ دوار دھرم نشان، درگاہ ساچی آپ بھلائیآ۔ کلج انت کرے پچھان، پُرکھ ابناشی بے پرواہیا۔ سنجگ تریتا دواپر وچھڑے میلے آن، ویکھنہارا دس نہ آئیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہلنک نرائن نر، نر ہر نرائن آپ اکھوائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، پچھلا لیکھا دئے نیڑ، بن کاغذ قلم شاہیا۔ کاغذ قلم شاہی کرے پیار، تیرا لیکھ لکھیا نہ جائیا۔ الکھ اکھنا جگت لیکھے وسے باہر، جگت جگت نہ کوئے رکھائیآ۔ نو نو چار چوکڑی جگت نرگن سرگن کر یا کھیل گپت ظاہر، کلج انتم گپت دھار دکھائیآ۔ گرگھماں کرے آپ پیار، پریم پیالہ جام پیائیآ۔ لیکھا جانے دھر دربار، دین دیالا دیا کمائیا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہار، ست سمندر بنے مس، کوٹن کوٹ کوٹ جگت سیو کمائیآ۔ بناپت اٹھاراں بھار نہ کوئے وچار، مکھی مکھ نہ کوئے صلاحیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد آد انت انت ہر بھگونت، اپنی کل آپ ورتائیآ۔

★ ۵ اَسو ۲۰۱۷ بکرمی کرتار سنگھ دے گرہ پنڈ مانگا سرائے ضلع امرتسر ★

سو پُرکھ نرنجن ٹھانڈا دربار، سچھنڈ دوار آپ سہائیندا۔ تھر گھر کھول کواڑ، نرگن نر ویر آسن لائیندا۔ ایکنکارا روپ اگم اپار، الکھ اگوچر بھو نہ آئیندا۔ آد نرنجن نور اُجیار، جوت اُجالا ڈگمگائیندا۔ سری بھگوان وسے دھام نیار، نہپل محل اٹل آپ سہائیندا۔ ابناشی کرتا بے عیب پروردگار، جوئی رہت دس نہ آئیندا۔ پاربرہم نر اکار، روپ ریکھ رنگ نہ کوئے رکھائیندا۔ جوتی جوت کر پرکاش، آپ اپنی دھار بندھائیندا۔ جگا جگنتر کھیل تماش، کرتا پُرکھ آپ کرائیندا۔ آد جگاد نہ جائے وناس، اپنی رچنا ویکھ دکھائیندا۔ نرگن نرگن ہوئے داس، نرگن نرگن سیو کمائیندا۔ نرگن وسے نرگن پاس، نرگن سنگ سہائیندا۔ نرگن منگے نرگن پوری کرے آس، نرگن بھچھیا اپنی اچھیا جھولی پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سو پُرکھ نرنجن کھیل اپارا، کرے

کرائے کر نیہارا، اک اِکلا اپنی کھیل کھلائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن سچ محلہ، ہر پُرکھ نرنجن آپ سہانیا۔ ایکنکارا اک اِکلا، آد نرنجن جوت جگائیا۔ ابناشی کرتا آپے
 وسیا اُچ اٹلا، سری بھگوان سیو کرائیا۔ پاربرہم سچ سنگھاسن بیٹھا ملا، درگاہ ساچی دھام سہانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن زوریر نراکار
 مورت اکال کھیل اپار، انہو اپنی دھار چلائیا۔ انہو دھار ہر مہربان، ایکنکارا آپ چلائیندا۔ سچکھنڈ دوارے ہو تیار، نرگن اپنا رُوپ پرگٹائیندا۔ تھر گھر
 ساچے کھول کواڑ، اپنا پردہ آپ اٹھائیندا۔ آپ اپنا کر پیار، میل ملاوا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آپے جوتی جاتا ہو اُجیار، درگھر ساچے ساچا ویس دھرائیندا۔
 آپے کملاپاتی میت مرار، نر نرائن بھو نہ آئیندا۔ آپے ناری کنت کھیلے کھیل اگم اپار، آپے ساچی بیج سہائیندا۔ آپے ویکھے وگسے کرے وچار، دوسر سنگ نہ
 کوئے دھرائیندا۔ انہو رُوپ ہو پرکاش، پُرکھ ابناشی کھیل کھلائیندا۔ ساچے منڈل پاوے راس، سورج چن نہ کوئے چڑھائیندا۔ نہ کوئی پر تھی نہ آکاش،
 گگن منڈل نہ سو بھاپائیندا۔ ترے گن مایا نہ کوئے داسی داس، برہما وشن شو نہ سنگ رلائیندا۔ بیج ت نہ کوئے واس، من مت بدھ نہ کوئے دھرائیندا۔
 جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ نہ کوئے پر بھاس، سمنند ساگر نہ ویکھ وکھائیندا۔ لکھ چوراسی کوئے نہ کرے پوری آس، سادھ سنت گر پیر اوتار چولا تن نہ کوئے
 ہنڈھائیندا۔ شبد ناد نہ کوئے ڈھنکار، چارے وید نہ کوئے سنا ئیندا۔ اکھر وکھر نہ کوئے پیار، جگت ویدیا نہ کوئے پڑھائیندا۔ رسنا جہوانہ کوئے جیکار، تی دند نہ
 کوئے ہلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اِکلا کھیل اپار، کرے کرائے کر نیہارا، درگھر ساچے سو بھاپائیندا۔ سو بھاؤنت سری
 بھگوان، مہما اکھ کتھی نہ جائیا۔ تخت نواسی ہر مہربان، سچ سنگھاسن رہیا سہانیا۔ سچکھنڈ دوارے نوجوان، اک اِکلا رُوپ وٹائیا۔ شاہو بھوپ بن سلطان، راج
 راجان آپ اکھوائیا۔ دھرم اٹھائے سچ نشان، درگاہ ساچی آپ جھلائیا۔ کھیلے کھیل گن ندھان، مہما اکھ کتھی نہ جائیا۔ در درویش بنے دربان، اپنی سیوا آپ
 کرائیا۔ آپے دیوے ڈھر فرمان، شبدی شبدی شبد جنائیا۔ سچکھنڈ سہائے سچ مکان، چھپر چھن نہ کوئے چھہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 اک اِکلا کھیل اپار، کرے کرائے ایکنکارا، عقل کل اپنا ناؤں رکھائیا۔ عقل کلا ہر بھگونت، وید کتیب بھو نہ رایا۔ آد جگادی مہما گنت، لیکھا لکھ نہ سکے
 کوئے رایا۔ سچ سنگھاسن سو بھاؤنت، پُرکھ ابناشی ڈیرہ لایا۔ نہ کوئی شبد نہ کوئی منت، اکثر اکھر نہ کوئے پڑھایا۔ نہ کوئی ناری نہ کوئی کنت، سچ سہنجنی نہ

کوئے ہنڈھایا۔ نہ کوئی چاڑھے روپ بسنت، بھل بھلوڑی نہ کوئے مہکایا۔ لیکھا جانے آد آنت، آدن آنت بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، پُرکھ اکلا دین دِیالا، انھو اپنا روپ درسایا۔ انھو روپ پاربرہم، نیتز نین نہ کوئے درسایا۔ مات گربھ نہ پئے جم، رکت بوند نہ میل ملایا۔
 جگا جگنتر جانے اپنا کم، کرتا کرنی اپنی کرت آپ کمایا۔ نہ کوئی خوشی نہ کوئی غم، ہرکھ سوگ وچ نہ آیا۔ نہ کوئی پون سواسی لئے دم، رسنا جہوانہ کوئے
 ہلایا۔ ہڈ ماس ناڑی نہ دسے چم، اپ تیج وائے پرتھی آکاش پنج تت نہ کوئے ہنڈھایا۔ اپنا بیڑا آپے بن، پاربرہم پر بھ آپ چلایا۔ آپے جننی جنے جن،
 جوتی جاتا جوت کر رُشٹایا۔ آپے راگ سنائے اپنے کن، دُھنی ناد آپ وجایا۔ آپے وسے بن چھپر چھن، محل اٹل سو بھاپایا۔ آپے گھڑے آپے لئے بھن،
 گھرن بھٹنہار سمرتھ پُرکھ وڈی وڈیایا۔ آپے دیونہارا ڈن، آپے دیکھے تھاوں تھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا جوتی نورُ اجیار، آد
 جگا دی کھیل اپار، کھیلنہارا دس نہ آیا۔ کھیلنہارا بے پرواہ، ایکا رنگ سمایا۔ سچکھنڈ دوارے وسے ساچے تھان، تھر گھر ساچا بنک سہایا۔ جگا جگنتر کرے سچ
 نیاں، زرگن زرویر اپنا ویس وٹایا۔ آپ اُپجائے اپنا ناں، ناؤں زرنکارا آپ دھرایا۔ آپے پتا آپے ماں، پوت سپوتا آپے گود اُٹھایا۔ آپے دیونہارا ٹھنڈی
 چھاں، سر اپنا ہتھ دھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، زرگن جوت ساچے دھام وسے، نہ کوئی قلعہ نہ کوئی کوٹ، چار دیوار نہ کوئے دکھایا۔
 ساچا قلعہ ہر کرتار، اپنا آپ اُپجایا۔ سچکھنڈ نواسی کھیل اپار، تھر گھر ساچے رہیا کرائیا۔ درگاہ ساچی کھول کواڑ، انھو روپ کرے رُشٹایا۔ جوتی جوت کر
 پیار، جوتی جاتا ناؤں وڈیایا۔ سٹ دُارا ہوئے اجیار، پوت سپوتا شبدی ناؤں اُپجایا۔ شبدی سٹ کھیل نیار، ابناشی کرتا اپنی اچھیا اک سمجھایا۔ برہمنڈ کھنڈ
 کرتیار، لوآں پُریاں رچن رچایا۔ لیکھا جانے جنائے گم اپار، اپنی دھارا دھار وہایا۔ وشن برہما شو کر پیار، بنس بنس دے وڈیایا۔ ترے گن مایا بھر بھنڈار،
 رجو طمو ستو کرے گُرمایا۔ پنج تت در در بھکھار، در درویش ویکھ دکھایا۔ کاغد قلم نہ لکھنہار، ہر لیکھا بے پرواہیا۔ شبد اگمی بول جیکار، آپ اپنا بھو چکانیا۔
 وشنو و شو پاوے سار، ہر ہر ایکا نظری آیا۔ ایکا برہم کر پساہ، پاربرہم اپنی ونڈ ونڈایا۔ شبد ناد ناد دُھکار، دُھن آتمک آپ سنایا۔ چارے ویداں بھر
 بھنڈار، چارے کھانی چارے بانی دے سمجھایا۔ چارے جگ پاوے سار، چار یاری لئے ملایا۔ چاروں گنٹ ہوئے اجیار، چوتھے پد بہہ بہہ اپنا منگل گایا۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل اگم اپار، سرشٹ سبائی رچن رچائیا۔ سرشٹ سبائی رچن رچائیندا، پاربرہم ہر کرتار۔ منڈل منڈپ آپ سہائیندا، رُوس کر اُجیار۔ برہما وشن شو سیوا لائیندا، تٹاں دیوے نام آدھار۔ لکھ چوراسی بھانڈا آپ گھڑائیندا، گھاڑن گھڑے بن ٹھہیار۔ گرہ گرہ گھر گھر اندر مندر ونڈ ونڈائیندا، مانس مانس کر وچار۔ نو دوارے کھیل کھلائیندا، جگت واسنا بھر بھنڈار۔ کام کرددھ لوبھ موہ ہنکار نال رلائیندا، آسا ترسنا کرے پیار۔ ہو میں ہنگتا گڑھ بنائیندا، دُئی دویتی بٹھے دھار۔ شرع شریعتی اک رکھائیندا، لاشریک کھیل اپار۔ گھر گھر وچ آپ اُچائیندا، آپ اپنی کرپا دھار۔ اپنا مارگ آپ دکھائیندا، ڈو نگھی کندر کھیل نیار۔ سکھمن ٹیڈھی بنک سہائیندا، ایڑا پنگل کرے وچار۔ آتم سروور اک سہائیندا، نا بھی بھریا آپ کرتار۔ جوت زرنجن آپ جگائیندا، کملا پاتی میت مرار۔ بجر کپائی گنڈا لائیندا، نیڑ نہ آئے پنچم دھاڑ۔ آپ اپنا کھیل کھلائیندا، لیکھا جانے گپت ظاہر۔ آتم سیجا آپ سہائیندا، دسم دواہری ہوئے کرے کھیل اگم اپار، آپ اپنا ناؤں دھرائیندا، نور نورانہ ہو اُجیار۔ شبد انادی دُھن سنائیندا، پنچم سخیاں مل مل گائن وارو وار۔ سُرَت سوانی ویکھ دکھائیندا، شبد ہانی کر پیار۔ امرت ٹھنڈا جل پانی آپ پیائیندا، آپے ہوئے پونہار۔ آپے ہنس کاگ رُپ وٹائیندا، آپے کاگ اڈے ہنساں ڈار۔ آپے اپنی چوگ چُکائیندا، سو پُرکھ زرنجن ہو تیار۔ ہنگ رُپ سرب درسائیندا، سوہنگ پاربرہم برہم ایک دھار۔ آد اپنی رچن رچائیندا، رچنارچے ہر زرنکار۔ کایا مائی بھانڈے کچ ہر سہائیندا، ترے گن تت کر درتار۔ برہما وشن شو سیس جھکائیندا، پُرکھ ابناشی در دوار۔ تیرا بھو کوئے نہ آئیندا، ہوں سیوک سیوادار۔ کون رُپ لوک مات میل ملائیندا، زرنگن سرگن پاوے سار۔ پُرکھ ابناشی شبد جنائیندا، ناد انادی اک دھنکار۔ زرنگن سرگن رُپ دھرائیندا، لوک مات کھیل کرے اپار۔ برہم پاربرہم میل ملائیندا، دوہاں وچولا سرجنہار۔ ساچا ڈھولا آپے گائیندا، جُگا جُگنتر کرے ساچی کار۔ پنچ تت چولا آپ ہنڈھائیندا، مات گرہہ وسے باہر۔ برہم برہم برہم لیکھا لیکھے پائیندا، گر رُپ آپ زرنکار۔ اوتار اپنی کھیل کھلائیندا، جُگ جُگ کرے سچ وہار۔ ساچے بھگت آپ جگائیندا، لکھ چوراسی وچوں لئے اُٹھال۔ ایک منتر نام درڑائیندا، مارگ دتے راہ سکھال۔ ساچے سنت ویکھ دکھائیندا، نیڑ نہ آئے کال مہاکال۔ گرگھ اپنے لیکھے پائیندا، نانا توڑ جگت جنجال۔ گر سکھ ساچے دھام بہائیندا، زرنگن سرگن کرے پرتپال۔ کلجک جیو جونی جون آد انت لکھ چوراسی گیرا آپ دوائیندا، نہ

کوئی سکے سُرَت سنبھال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سکھیا اک وکھائیندا۔ ساچی سکھیا ڈھر دربار، برہمے وشن شو ہر سمجھائیندا۔ پُرکھ ابناشی لے اوتار، گر گر اپنا رُپ وٹائیندا۔ سَنگر کھیل کرے سنسار، سنساروگ سرب مٹائیندا۔ بھگت بھگونت لے اُدھار، سادھ سنت میل مٹائیندا۔ گرکھاں بخشے چرن پیار، چرن چرنودک مکھ چوائیندا۔ گر سکھ ساچے لائے پار، ڈبڈے پاتھر آپ ترائیندا۔ لکھ چوڑاسی مارے مار، جم کی پھاسی اک وکھائیندا۔ رائے دھرم کرے خوار، چتر گُپت ویکھ وکھائیندا۔ لاڑی مَوَت کرائے شنگار، ویلے آنت سرب پرنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک اتت ہر سمجھائیندا۔ ایک اتت ہر جنایا، بھل رہے نہ رانی۔ وشنو و شو آپ اٹھایا، آپ جلوہ نور درسائی۔ برہم پاربرہم رنگ رنگیا، اتر کدے نہ جانی۔ شکر لیکھا رہیا وکھایا، اتم اپنا بھیو کھلایا۔ تیاں وچولا بن کے آیا، زرگن داتا بے پرواہیا۔ اگنی ڈھولا ایک گایا، کھن پڑھن وچ نہ آئی۔ لکھ چوڑاسی کایا چولا جیو جنت بنایا، جگ جگ اپنی تیج سہائی۔ زویر تولا اک اکھویا، تولہار سرشٹ سبائی۔ اپنا پردہ اوہلا دے چکایا، برہمے وشن شو نیترن اک کھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھیو ابھیدا اچھل اچھیدا چارے ویداں ویکھ وکھایا۔ چارے وید ہر کاگیان، پاربرہم برہم اتم آپ جنائیندا۔ شبد اگنی اک نشان، لوک مات جھلاییندا۔ چار جگ ویکھے آن، اتم پنڈھ مکھائیندا۔ نو دروازے کھول ڈکان، مانس جیو آپ بھوائیندا۔ نو کھنڈ پر تھمی ہو پردھان، نو نو اپنی دھار چلائیندا۔ چار جگ پاوے سار، ایک رنگ رنگائیندا۔ جگا جگنتر آوے جاوے وارو وار، سنجگ تریتا دوپر کلجگ اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ اترے پار، پاربرہم برہم ایہہ سمجھائیندا۔ گر پیر اوتار گاؤن اپنی وار، وار سوہلا ڈھولا آپ سٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا سچا ور، اپنی بھچھیا اک وکھائیندا۔ وشنو رکھنا اک دھیان، سو پُرکھ زرنجن آپ جنائیندا۔ برہمے دیوے اک گیان، پاربرہم آپ وڈیائیندا۔ شکر بخشے ساچا مان، نیترنیاں درس دکھائیندا۔ تیاں وچولا جانی جان، جانہارا کھیل کھلاییندا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ چلنی آن، تھر کوئے رہن نہ پائیندا۔ سنجگ تیرا چکے مان، باؤن رُپ نہ کوئے دھرائیندا۔ تریتا تریا آوے ہان، رام راؤن نہ کوئے گھائیندا۔ دوپر دسے نہ کوئے نشان، کاہنا بنسری نہ کوئے وچائیندا۔ کلجگ اتم جھوٹھ نشان، سرشٹ سبائی چھائیندا۔ نہ کوئی دیسے راج راجان، شاہ سلطان سپس تاج نہ کوئے رکھائیندا۔ نو نوناتا تیج شیطان، تیج پر تیج

کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جُگادی ساچا ہر، ہر مندر سوبھا پائیندا۔ سو پُرکھ زرنجن سورا بلوان، ہر پُرکھ زرنجن
 بے پرواہیا۔ ایکنکارا نوجوان، نہ مرے نہ جائیا۔ آد زرنجن کھیل مہان، سری بھگوان آپ کرائیا۔ ابناشی کرتا دیوے دان، پاربرہم پر بھ اپنی جھولی پائیا۔
 برہما وشن شو کھول دُکان، ترے گن مایا ہٹ چلائی۔ چوڈاں لوک ہو پردھان، ایکا اکھر کرے پڑھائی۔ نش اکھر گن ندھان، آپ اپنے وچ رکھائی۔ لوک
 مات ہو پردھان، پنچ تت میلا سچ سُبھائی۔ گر رُپ گن ندھان، ستگر ساچا ویس وٹائی۔ ستجگ تریتا دیکھے آن، دوپر اپنا بندھن پائیا۔ کلج کرے کوڑ
 کلیان، کالکھ ٹکا دیکھے شاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نو نو چار گیترا رہیا بھوائیا۔ نو نو چار گیتر بھوایا، جگ کرتا کھیل کھلائیندا۔ ست ستوادی
 ساچی دھار بندھایا، ستجگ ساچا راہ چلائیندا۔ برہم برہمادی کھوج کھجایا، آپ اپنی کھیل کھلائیندا۔ ناد انادی شبد وجایا، بودھ اگادھی آپ الائیندا۔ وار اٹھاراں
 کھیل اپارا، ہر زرنکارا ستجگ ساچے جوت جگایا، بھگت بھگونت دیکھ دکھائیندا۔ تریتا تیری دھار بندھایا، گڑھ ہنکاری رہن نہ پایا، ایکا چلہ ہتھ اٹھائیندا۔ سچ
 سوانی لئے پرناہیا، غریب نمانے گلے لگایا، دھر دی بانی راگ الایا، رام رام رام وڈ وڈیائی۔ نوری جوت جوت رُشایا، کایا چولا لئے بدلایا، پردہ اوہلا اک
 رکھایا، بھيو اھیدا بھيو کھلایا۔ کاہنا کنسا ناؤں دھرایا، اپنا بنسا آپ سُبھایا، گیان گیتا اک درڑائی۔ وید ویاسا بھيو جنایا، اٹھ دس اٹھاراں پُران لکھایا، لکھ چار
 ستاراں ہزار سلوک گنایا، اکھر اکھر کرے پڑھائی۔ کلج اپنا رُپ وٹایا، کالا سوسا تن چُھبھایا، عیسیٰ موسیٰ کھیل کھلایا، چار یار سنگ محمد بے عیب پروردگار
 نوری اللہ ایکو گایا، مقامے حق اک خدائیا۔ حق حقیقت دیکھ دکھایا، لاشریک اک خدایا، نوری جلوہ سچا شہنشاہیا۔ سچ محرابے آسن لایا، کھ نقاب نہ کوئے
 دھرایا، اپنا نور آپ درسائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی دھار بندھائی۔ جگ جگ دھار ہر زرنکار، اپنی آپ چلائیندا۔
 کلج دیکھ کوڑ اندھیار، پاربرہم پر بھ دیا کمائیندا۔ پنچ تت تن کر پیار، زرن گن سر گن ویس وٹائیندا۔ نانک نام ہو اُجیار، نام ست منتر اک درڑائیندا۔ چار
 ورنال کرے پیار، اوچ نیچ راؤ رنک راج راجان اپنے گل لگائیندا۔ دیونہارا دھر فرمان، شبد انادی ناد وجائیندا۔ چارے کھانی کر پیار، ساچی بانی آپ الائیندا۔
 پراپسنٹی ایکا دھار، مدھم بیکھری آپ سٹائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی اُچی کوک رہیا ٹکار، بن ہر ساچا کوئے نظر نہ آئیندا۔ جگ جگ بیڑا لائے پار، ستجگ تریتا

دواپر آپ تر ایندا۔ کلج انتم آئے وار، سگلا سنگ نہ کوئے رکھائیندا۔ ناتا تھے میت مُرار، مات پت بھائی بھین لوک مات مکھ بھو ایندا۔ چاروں کُنٹ آسا تر سنا ہوئے ہنگتا پھرے ڈائن، ست سنتو کھ دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائیندا۔ گر کا درس نہ پیکھے کوئے نین، و بھچار سرشٹ سبائی جنائیندا۔ پاربر ہم ابناشی کرتا آپ چکائے لہنا دین، کلج انتم نہکلکی جامہ پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا شبد شبد فرمانا، دیونہارا دو جہانا، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں آپ سنا ایندا۔ برہمنڈ کھنڈ ہر شبد جنایا، نانک زرگن سرگن سیو کمائی۔ شبد گرُو گر اک سمجھایا، آد جگاد سیو کمائی۔ اک اکیلا پھیری پایا، جگا جگنتر وڈ وڈیائی۔ سجن سہیلا دس نہ آیا، دہ دشا سیو کمائی۔ کایا چولا لئے بدلایا، ایکا جوتی دس اوتار، گر گوہند وجے ودھائی۔ ساچا بولا اک سمجھائیندا، واہ وا گرُو فتح گجائی۔ انتم تولا اک سمجھایا، پاربر ہم سچی سرنائی۔ کلجک ہولا بھار دئے کرایا، دھرتی دھرت دھول دھرتی ہوئے سہائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے وسے اپنے گھر، گھر سہنجنائ اک سہائی۔ گھر سہنجنائ ہر سہایا، تخت نواسی بے پرواہ۔ پُرکھ اکال ڈیرہ لایا، شہنشاہ سچا پاتشاہ۔ گر گوہند درشن پایا، ملیا میل دُھر درگاہ۔ اپنا بولا آپ سنا، گل پلو ایکا پا۔ ہوں گولا سیو کمایا، پتا پوت سیو کم۔ پنج تت پیار نہ کوئے رکھایا، تیری جوتی جوت رہیا سما۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دُھر فرمانا ایکا دتا جن۔ دُھر فرمانا ہر جنایا، گر گوہند وٹی ودھائی۔ پُرکھ ابناشی ہوئے سہایا، کلجک انت رہن نہ پایا۔ تیرا تیرے وچ ٹکایا، تیری سرن سچی سرنائی۔ تیری رت لیکھے لایا، تیرا تت وڈیائی۔ پُرکھ سمرتھ جوت جگایا، زرگن نور کرے رُشنائی۔ کلجک انتم ویکھے تھاؤں تھانیا، پُریاں لوآں برہمنڈاں کھنڈاں پھول بھلائی۔ ساڈھے تن تن ہتھ لیکھا دئے چکایا، روداس چمارا گیا لکھائی۔ نام کھنڈا ہتھ اٹھایا، چاروں کُنٹ ویکھ وکھائی۔ نو کھنڈ پر تھی ویکھے تھاؤں تھانیا، ستاں دیپاں پھیرا پایا۔ شاہ سلطاناں دئے ہلایا، راج راجاناں خاک ملایا۔ چارے ورن دئے مٹایا، کھتری براہمن شودر ویش ایکا رنگ رنگائی۔ ایکا اشٹ سرب جنایا، پُرکھ اکال سچی سرنائی۔ سنگر پورا نہ مرے نہ جایا، مڑھی گور نہ کوئے دبا ئی۔ جیو جنت نہ ونڈ وندایا، گھٹ گھٹ اپنا روپ رہیا ٹکائی۔ برہمنڈ کھنڈ اپنا آسن آپ سہایا، لوآں پُریاں کرے رُشنائی۔ برہما وشن سیو لگایا، آد جگادی بھل نہ جائی۔ کلجک انتم اپنا روپ لئے پرگٹایا، نہکلکا ناؤں رکھائی۔ نام ڈنکا اک وجایا، نو نو ست ست چار چار آپ سنا ئی۔ ساچا بنکا دئے سہایا، سمبل نگری وڈ وڈیائی۔ آدن آنتا

پھیرا پایا، جُگا جُگنت بھیو نہ رانیا۔ وید پُران شاستر سمرت انجیل قرآن کھانی بانی رہیا گایا، بے آنت بے آنت لکھ چوراسی کو کے سرب لوکانیا۔ اپنا بھانا اپنے ہتھ رکھایا، بھائی سب دے سرتے آپ ورتانیا۔ گر پیر اوتار سادھ سنت پنچ تت بھانڈا کوئی رہن نہ پایا، جو گھڑیا بھنّ وکھانیا۔ کلجک انتم نہکلنک رُوپ شاہو بھوپ ست سرُوپ نرُوپ مورت اکال جوئی رہت بن کے آیا، پھڑ نہ سکے کوئی شہنشاہیا۔ شبد اگمی گھوڑے چڑھ کے آیا، نام کھنڈا رہیا چکانیا۔ سچھنڈ دوارے اُچے پوڑے ساچے ڈنڈے کھڑ کے آیا، اپنا پردہ رہیا اُٹھانیا۔ گر کھیاں گر سیکھاں لڑ پھڑ کے آیا، سنت بھگت بھگونت لئے ملانیا۔ ساچی ناری ہر کنت ور کے آیا، ہر جن آتم بیج سہانیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کلجک انتم کھیلے کھیل مہان، جوٹھ جھوٹھ مٹے دُکان، سنجگ سنجگ ستواد ست پُرکھ نرنجن ساچا مارگ آپ لگانیا۔

★ ۶ اَسو ۲۰۱۷ بکرمی پنڈ مانگا سرائے ضلع امرتسر ★

سنگر پورا ہر بھگوان، ہری ہر ایک اکنکاریا۔ آد جگادی کھیل مہان، جُگا جُگنت لے اوتاریا۔ دھرم وکھائے سچ نشان، دو جہاناں آپ جُھلا رہیا۔ کلجک انتم ہوئے پردھان، نرگن اپنا رُوپ وٹا لیا۔ پُرکھ ابناشی نوجوان، نرگن نہکرمی کرم کما رہیا۔ ساچے تخت بیٹھ سلطان، حکمی حکم آپ ورتا رہیا۔ کلجک کوڑی کریا ویکھے آن، نو کھنڈ پر تھی اندھیرا چھا رہیا۔ برہمنڈ کھنڈ ہوئے سنج مسان، ہر ہر گیت نہ کوئے الا رہیا۔ گھٹ گھٹ اندر پنچ شیطان، جگت وکارا سنگ نبھا رہیا۔ چوڈاں لوک ہوئے خیران، ساچا ہٹ نہ کوئے کھلا رہیا۔ چار ورن نہ کوئے گیان، اٹھاراں برن بھرم بھلا رہیا۔ سخی سلطان نہ دیوے کوئی دان، ساچی بھچھیا نہ کوئے ورتا رہیا۔ سچ پرکاش نہ کوئے بھان، اندھ اندھیر نہ کوئے گوارہیا۔ دُھنی ناد نہ کوئے کان، انحد شبد نہ کوئے سنا رہیا۔ سنگر پورا نہ کوئے پچھان، گر گر منتر نہ کوئے درڑا رہیا۔ امرت سروور نہ پین کھان، دُرمت میل نہ کوئے دھوا رہیا۔ چرن کول نہ کوئے مان، ہر چرن سیو نہ کوئے کما رہیا۔ پُرکھ اکال نہ کوئے آن، ایک اشٹ نہ کوئے وکھا رہیا۔ چاروں کنت جوٹھ جھوٹھ جگت پردھان، مایا ممتا موہ ودھا لیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر،

آپ اپنی جوت دھر، اپنا روپ آپ دھرا لیا۔ چاروں گنت اندھیرا اندھ، سچ پرکاش نہ کوئے جنایا۔ نو کھنڈ پر تھی ستاں دیپاں نہ کوئے مکائے پندھ، پوری
 آس نہ کوئے کرائیا۔ آتم اُپجائے نہ کوئے پرمانند، نجانند نہ کوئے رسایا۔ بھرماں ڈھاہے نہ دویتی کندھ، دویٹی پردہ نہ کوئے اُٹھایا۔ شبد سنائے نہ کوئے
 سہاگی چھند، ساچی سخیاں مل مل منگل گیت نہ کوئے گایا۔ جوت اُجالا نہ چڑھے چند، زوریر جوت نہ کوئے رُشایا۔ پاربرہم ابناشی کرتا ستادے کر کنڈ، لکھ
 چوراسی کروٹ سکے نہ کوئے بدلایا۔ لیکھا جانے جیرج انڈ، اُتبجج سیتج پھول بھلایا۔ بھيو جنائے برہم برہمنڈ، پاربرہم وڈی وڈیایا۔ شاہ سلطاناں راج راجاناں
 توڑنہارا جگ جگ گھمنڈ، گھمن گھیر ویکھے سرشٹ سبایا۔ ایکنارا ہر نرنکارا، جودھا سور ملی بلکارا شبد پھڑے چند پر چند، چندی چندکا ہتھ اُٹھایا۔ گوبند سورا
 حاضر حضورا، لکھ چوراسی ویکھے نار دُہاگن رنڈ، کنت کنٹول بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اتم ویس کر، نرگن نرگن
 نرگن اپنی چال چلایا۔ جگ جگ ویکھ وکھایا، کر کرپا آپ کرتار۔ سنجگ تریتا دواپر پار لنگھایا، کلجگ آئی اتم وار۔ نہیکلی جامہ پایا، پرگٹ ہو وچ سنسار۔
 چارے ورن دئے گویا، رنگ چاڑھے اگم اپار۔ اوچ نیچ نہ کوئے رکھایا، ذات پات و سیا باہر۔ شبد گراک سمجھایا، سرشٹ سبائی سانجھیا۔ درگاہ ساچی آپ
 بہایا، نور خدائی پروردگار۔ رام رام روپ پرگٹایا، رام رام سرجنہار۔ ساچے تخت آپ سہایا، تخت نواسی سچا شاہکار۔ شہنشاہ اپنا ناؤں دھرایا، پاتشاہ سچی
 سرکار۔ سچ نشانہ ہتھ اُٹھایا، چاڑھے رنگ اپر اپار۔ درگاہ ساچی آپ بھلایا، سچکھنڈ دوارا کھول کواڑ۔ تھر گھر ساچے آپ گڈایا، آپ اپنی کرپا دھار۔ پنجم
 سیس تاج سہایا، جگدیش کرے وچار۔ برہما وشن شو بھيو نہ رایا، گر پیر اوتار نیوں نیوں کردے رہے نمسکار۔ نانک گوبند جگت وکھایا، راہ تئے پروردگار۔
 پُرکھ ابناشی ہوئے سہایا، کلجگ تیری اتم وار۔ جوتی جامہ بھیکھ وٹایا، شبد اگئی پھڑ کٹار۔ سچ میان آپ چھہایا، دس نہ آئے وچ سنسار۔ نکھی دھارا گھ
 رکھایا، نہ کوئی گھڑے لوہار ترکھان۔ نو کھنڈ پر تھی لکھ چوراسی جیو جنت دس کسے نہ آیا، آپے وسے سب توں باہر۔ اپنا حصہ آپ ونڈایا، کل کلکی لے
 اوتار۔ ساچی نگری دھام سہایا، نہ کوئی دیسے چار دیوار۔ جاگرت جوت کر رُشایا، نورو نور پسر پسر۔ دُھن اگئی ناد وجایا، تریاراگ کریا خبردار۔ سچ بسنتی
 رُت سہایا، پُرکھ ابناشی کھڑی گلزار۔ تخت نواسی ویکھ وکھایا، سنگر پورا سچی سرکار۔ اپنی ونڈن ونڈ ونڈایا، ونڈنہارا نرگن نرکار۔ گرگھ ساچے لئے جگایا، جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگا جگنتر جانے اپنی کار۔ کلجگ اندھیرا چھایا، سچ سچ نہ کوئے وڈیائیا۔ چاروں کُنٹ ترے گن مایا، ترے ترے لوکاں پردہ رہی پائیا۔ سچ سلوک نہ کوئے جنایا، پڑھ پڑھ تھکی سرب لوکائیا۔ چوڈاں لوک پندھ نہ کسے مکایا، چوڈاں طبق رہے گرلائیا۔ جگت موکھ چرناں ہیٹھ نہ کوئے دباہا، جگت کمتی راہ تکائیا۔ چار جگ چار ورن ہرکھ سوگ نہ کسے چکایا، گر پیر نیتزیر وہا وہا گئے جگ جگ پاندھی راہیا۔ کلجگ انتم کھیل کھلایا، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ نو نو چار پندھ مکایا، نو نو آپے ویکھ دکھائیا۔ چار یاری ستھر ہیٹھ وچھایا، پنچم گھ گھ وڈیائیا۔ دھر داراج جوگ اک دکھایا، سیاشت وراست رہن نہ پائیا۔ شبد سلوک ڈھولا ساچا گایا، شبدی بولا اک الائیا۔ نرگن سرگن چولا اک ہنڈھایا، پنچ تت ماٹی ویکھ دکھائیا۔ جن بھگتاں گولا بن کے آیا، دوس رین سیو کمائیا۔ ساچا تولا نر نرائن ساچا کنڈا ہتھ پھڑ کے آیا، اپنا بھار آپ ونڈائیا۔ اٹھاراں بھار چرناں ہیٹھ مل کے آیا، جگت بنا سبت رہی گرلائیا۔ گر سکھاں ہو لا بھار سر اپنے دھر کے آیا، دھرنی دھرت دھول دئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگا جگنتر ساچی کار، کرے کرائے کرنیہار، آد پُرکھ ابناشی کرتا اپنی دھار آپ بندھائیا۔ کلجگ رین اندھیری رات، چار کُنٹ رہیا گرلائیا۔ چار ورن نہ گائے کوئی گاتھ، گھر گھر جگت و دیا پئی لڑائیا۔ کسے نہ ملے تریلوکی ناتھ، کول نین نین نہ گھ کوئے صلاحیا۔ کوئی نہ کرے پورا گھاٹ، مانس جنم لیکھے کوئے نہ لائیا۔ کوئے نہ کھولے بجر کپاٹ، دُرمت پردہ نہ کوئے لاہیا۔ کوئے نہ جگائے جوت لاٹ، جوت نرنجن نہ کوئے رُشنائیا۔ کوئے نہ دکھائے تن پاٹ، پیت پیتمبر نہ کوئے سہائیا۔ کوئے نہ جنائے نیڑے واٹ، چل چل تھکے پاندھی راہیا۔ کوئے نہ دُرمت میل دیوے کاٹ، اٹھسٹھ تیرتھ دین دہائیا۔ کوئے نہ سوئے آتم سیجا ساچی کھاٹ، پیا پریتم کوئے نہ دئے ملائیا۔ کوئے نہ امرت آتم رس لئے چاٹ، وکھ ویکھے سرشٹ سبائیا۔ کلجگ انتم کھیلے کھیل بازی گر نو آناٹ، سوانگی اپنا سانگ رچائیا۔ گر گھ گر گر ویکھے پنچ تت کایا چولا ماٹی ماٹ، تن ہاٹی آپ سہائیا۔ لیکھ چکائے آن باٹ، مات گر بھ پھیر نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نر ویر نراکار مورت اکال جوئی رہت بے پرواہ وڈی وڈیائیا۔ کلجگ اندھ اندھیار، چار ورن گر لایا۔ گھر مندر نہ کوئے اُجیار، گرہ اندھیر نہ کوئے مٹایا۔ تن بنک نہ کوئے پیار، نام ڈنک نہ کوئے وجایا۔ تن بستر نہ کوئے شنکار، کجلا دھار نین نین نہ کوئے سہایا۔ بستر بھوشن نہ کوئے آدھار، ساچا ویلا نہ کوئے سہایا۔ کلجگ دوشن

جیو و بچار، دوتی دُشٹ سرب گر لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، نرگن اپنا ناؤں دھرایا۔ نرگن نرکار نرُور اپنا ناؤں رکھ، لوک مات ویس وٹایا۔ دین ڈیال ہو پرتکھ، پُرکھ سمرتھ کھیل کھلایا۔ ہر سجن ساچے لئے رکھ، میت مُرارا دیا کمایا۔ لیکھے جانے کشنا سٹھلا پکھ، ودی سُدی ویکھ وکھایا۔ سورج چن راہ تنگ اپنا پکھ، گھڑی پل رہے گنت گنایا۔ چار وید مارگ دس، انتم پنندھ نہ سکے کوئے مُکایا۔ پُرکھ ابناشی کھیل کھلایے ہس ہس، ہر ہر مہما اکھ کتھی نہ جائیا۔ کلج انتم ویکھے نس نس، نر نرائن وڈی وڈیایا۔ گرکھاں اندر وس وس، دستک اپنا رُپ درسایا۔ میٹے رین اندھیری مس، ساچا بھان کرے رُشٹایا۔ تیر نرالا مارے کس، برہوں اپنی دھار بندھایا۔ جگا جگنتر جن بھگتاں گائے جس، وید پُران کرے پڑھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ آپ اپنے لئے ملایا۔ کلج انت اندھیرا چلایا، جس ملیا بے پرواہ۔ دو جہاناں پینڈا گیا، لکھ چوراسی تٹا پھاہ۔ گر کا بوٹا کدے نہ سکیا، سنگر پورا بنے ملاح۔ ہر کا بھانا کدے نہ زکیا، جگ جگ رہیا ورتا۔ گرکھاں اُجل کرے کھیا، سوہنگ اکھر جاپ چپا۔ جگاں جگاں داٹے ڈکھیا، ڈکھ دلدر دئے گوا۔ آتم رس دیوے ہر جن بھکھیا، ترسنا بھکھ رہے نہ را۔ سُپھل کرائے مات لکھیا، جو جن درشن پائے آ۔ گرکھ سیس جگدیش سدا جھکھیا، جھک اپنا سیس رہیا نوا۔ ہر سنت سہیلا اپنی گودی آپے چلایا، چکھنار بے پرواہ۔ کلج انتم رہے نہ لکھیا، اپنا پردہ دئے اٹھا۔ سنگھ شیر دلیر ایکا پکھیا، لکھ چوراسی جبک رُپ لئے چھپا۔ تیر نرالا دو جہاناں چھٹیا، ساچا چلہ ہر اٹھا۔ کلج بوٹا جائے پٹیا، نہ کوئے سکے مات لگا۔ گرکھاں امرت جام پیائے گھٹیا، سچ پیالہ ہتھ اٹھا۔ جنم جنم دا میل ملایا رُسیا، چار کُنٹ دہ دشا پھیری پا۔ تن پہنائے ساچا سوسیا، نام النی اک دکھا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، نہہلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ہر جن ساچے سچکھنڈ دوارے دئے بہا۔ سچکھنڈ دوار آپ و ساؤنا، تھر گھر اپنا چرن لکایا۔ سُن اگئی پنندھ مُکاؤنا، سُن سادھ نہ کوئے دکھایا۔ رَس اَدھ وچکارے راہ مُکاؤنا، برہما وشن شو دھیان لگایا۔ نہہر می نہہر کم کماؤنا، کرم گت نہ کوئے جنایا۔ جس جن اپنا درس دکھاؤنا، ترے گن کٹے گلوں پھاپا۔ ہنس مکھ سوہنگ ہنسا چوگ چکاؤنا، سہنس ڈکھ رہن نہ پانیا۔ وشنوں بنسی آپ وڈیاؤنا، پاربرہم برہم ویکھے تھاؤں تھانیا۔ شکر میلا اک کراؤنا، بھولے ناتھ دیناں ناتھ دیا کمایا۔ پوجا پاٹھ اک درساؤنا، پُرکھ اکال رسنا جہوا گایا۔ دوسر در

نہ سیس جھکاؤنا، بن کرتے قیمت کوئے نہ پائیا۔ گرسکھ ساچے لیکھے آپ لگاؤنا، آپے لیکھا لکھنہار سچا شہنشاہیا۔ کاغد قلم گھ شرمادونا، ست سمندر مس لکھ نہ سکے لیکھ رائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، ہر جن ساچے لئے ور، ایک بندھن نام پائیا۔ بندھن پایا آتم ڈور، دس کسے نہ آیا۔ کریا کھیل اندھ گھور، چور چوری آپ کمایا۔ جیو جنت بھلائے کر کر شور، آتم رس نہ کسے دکھایا۔ گرمکھ گرسکھ اپنے سنگ لئے تور، اپنا منتر نام درڑایا۔ مسمکھاں چاڑھے من کے گھوڑ، من منکا گیترا آپ دوايا۔ بھرم بھلکھے رہے دوڑ، بھانڈا بھرم نہ کوئے بھٹایا۔ گرمکھاں دکھائے ایک پوڑ، چوتھے پد آپ لگایا۔ ہنگ برہم لیکھ مکائے براہمن گوڑ، سو پڑکھ نرنجن روپ پرگٹایا۔ کلج اتم بھجائے اوڑ، جگ جگ ترسنارہے نہ رایا۔ گرسکھ بنائے ساچے کور، اپنا ٹکا مستک آپ لگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نام رس انڈٹھا اپنا آپے رس چکھایا۔

★ ۶ اَسُو ۲۰۱۷ بکرمی بیلا سنگھ دے گرہ پنڈ ماہل ضلع امرتسر ★

سو پڑکھ نرنجن اگم اتھاہ، الکھ اگوچر بے پرواہیا۔ ہر پڑکھ نرنجن سچا شہنشاہ، شاہ پاتشاہ اک اکھوائیا۔ ایکنکارا آد جگادی اک ملاح، روپ انوپ دس نہ آئیا۔ آد نرنجن سچ پرکاس کرا، جوتی نور کرے رُشائیا۔ سری بھگوان ساچا دھام سہا، سچکھنڈ دوارا سو بھاپائیا۔ ابناشی کرتا سچ سنگھاسن ڈیرہ لا، تھر گھر ساچا ویکھ دکھایا۔ پاربرہم دیونہار صلاح، سچ سچ اک درڑایا۔ محل اٹل اُچ مینار آپ رچا، نرنجن اپنی بنت بنایا۔ سرب سکھ داتا وسیا ساچے تھاں، در گھر ساچے سو بھاپائیا۔ راج راجان شاہ سلطان نوجوان نام دھرا، ناؤں نرنکارا آپ اکھوائیا۔ ست ستوادی ست پڑکھ نرنجن سچ نشانہ ہتھ اٹھا، درگاہ ساچی آپ جھلایا۔ ساچا تاج سیس پر بھ آپ ٹکا، سچ سنگھاسن دے وڈایا۔ دھر فرمانا حکم سنا، ساچا رانا دے صلاحیا۔ لو آں پریاں رچن رچا، برہمنڈ کھنڈ اپنی دھار بندھایا۔ شبد اگمی ست اٹھا، ساچی سیوا اک دکھایا۔ اچھیا بھچھیا جھولی پا، نام بھنڈار ہر ورتایا۔ دہ دشا ایک رنگ رنگا، چارے کوٹاں ہوئے سہایا۔ اپنا بنس آپ بنا، اپنی انس آپ سہایا۔ اپنا وشنوں ناؤں دھرا، برہم ست آپ پرگٹایا۔ لیکھا جانے بے پرواہ، شکر میلا سچ سبھایا۔ تیاں جپائے ایک ناں، نش اکھر کرے

پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ابناشی کرتا اپنی دھارا آپ بندھائیا۔ سو پُرکھ زرنجن دھار چلائیندا، الکھ اگوچر اگم اپار۔ ہر پُرکھ زرنجن کھیل کھلائیندا، سچھنڈ بیٹھ پچے دربار۔ اینکارا سوبھا پائیندا، اک اگلا ہو اُجیار۔ آد زرنجن ڈگمگائیندا، نور نورانہ بے عیب پروردگار۔ ابناشی کرتا ویس وٹائیندا، آد جگادی سانجھیا۔ سری بھگوان تخت سہائیندا، تخت نواسی شاہ سچا سِکدار۔ پاربرہم اپنا حکم آپ ورتائیندا، حکمی حکم کرائے ساچی کار۔ بودھ اگادھی شبد جنائیندا، دُھن انادی آپ سٹائے اپنی وار۔ برہم برہادی ویکھ وکھائیندا، برہما وشن شو دئے آدھار۔ اپنی ونڈن آپ ونڈائیندا، ترے گن مایا بھر بھنڈار۔ ساچے مندر آپ رکھائیندا، تھر گھر ساچے کھول کواڑ۔ دوسر ہتھ نہ کوئے پھرائیندا، نہ کوئی ویکھے ویکھنہار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اگلا اینکارا، آد انادی کر پسار، اپنا بھو آپ کھلائیندا۔ سو پُرکھ زرنجن بھو کھلاؤنا، مہما اکھ کتھی نہ جائیا۔ ہر پُرکھ زرنجن ویس وٹاؤنا، رُپ ریکھ نہ کوئے وکھائیا۔ اینکارا ساچا مندر آپ سہاؤنا، محل اٹل اُج مینارے سوبھا پائیا۔ آد زرنجن جوتی جوت دیک اک جگاؤنا، تھر گھر ساچے کرے رُشائیا۔ ابناشی کرتے سیس تاج ٹکاؤنا، پنچم گھ گھ صلاحیا۔ سری بھگوان اپنا حکم آپ فرماؤنا، دُھر فرمانا اک پڑھائیا۔ پاربرہم نیوں نیوں سیس جھکاؤنا، در درویش آپ ہو جائیا۔ سٹ دُلارا شبد اک اُجیاؤنا، ایک ایک دئے وڈیائیا۔ وشنوں وشنو دھار دھراؤنا، در گھر ساچے وچے ودھائیا۔ پاربرہم برہم آپ بہاؤنا، بھو اُجیدا آپ کھلائیا۔ شکر سنسا اک چکاؤنا، ساکھیا رُپ پرگٹائیا۔ تئاں میلا ایک تھان کر اؤنا، چرن کول وڈی وڈیائیا۔ چرن چرنو دک گھ پیاؤنا، امر پد اک سہائیا۔ سوچھ سرُپی رُپ پرگٹاؤنا، پنچ تت نہ لئے کوئے انگڑائیا۔ اپنا میلا آپ ملاؤنا، میلنہار دس نہ آئیا۔ چیلگر آپ اکھواؤنا، ایک مائی کرے گڑمائیا۔ ساچا مارگ اک رکھاؤنا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ سچھنڈ دوارے بہہ بہہ حکم چلاؤنا، پُرکھ اکال بے پرواہیا۔ جوئی رہت کھیل کھلاؤنا، جوئی اجوئی ونڈ ونڈائیا۔ مورت اکال رُپ پرگٹاؤنا، عقل کل آپ دھرائیا۔ اک اگلا کھیل کھلاؤنا، اونکارا ویس دھرائیا۔ برہما وشن شو ساچی سیوا لاؤنا، سیوک سیوا اک جنائیا۔ ترے گن میلا میل ملاؤنا، ایک دست جھولی پائیا۔ ایک اکھر آپ پڑھاؤنا، برہم گھ کرے پڑھائیا۔ چارے ویداں آپ الاؤنا، چار بانی کھوج کھوجائیا۔ چارے جگ کھیل کھلاؤنا، چارے کھانی ویکھے تھاون تھانیا۔ چوتھے پد رنگ چٹھاؤنا، چتر بھج بھو نہ رائیا۔ آد شکت رُپ پرگٹاؤنا، بھل جوت کر رُشائیا۔ اپنی ونڈن

آپ ونڈاؤنا، برہمنڈ کھنڈ اپنا حصہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، وشن ایکتا سمجھائیا۔ وشن ہر سمجھایا، پاربرہم کھیل
اپار۔ اگم اگمڑا رُپ وٹایا، رُپ رنگ رکھ نہ کوئے کرے وچار۔ امی امڑا نہ کوئے بنایا، مات پت نہ کوئے آدھار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
دھر، دیونہارا ساچا ور، ایکا بولے شبد جیکار۔ وشنوں شبد جنایا، پُرکھ ابناشی ایکا بول۔ اپنے کنڈے آپ تلیا، آپے بیٹھا رہے اڈول۔ تیری ساچی سیو
وکھایا، جگا جگنتر پورا کرنا قول۔ دھرنی دھرت دھول لئے اُپایا، جل بنب آپے جائے مَوَل۔ تیرے اندر کایا کولا نا بھی آپ بھرایا، اپنی پھلواڑی آپے جائے
مَوَل۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، در دروازہ ساچا کھول۔ در دروازہ کھولیا، سچکھنڈ دوار نرنکار۔ شبد اگمی ایکا بولیا، نرگن
کھیل اپر اپار۔ وشنوں میل آپے ملیا، میل ملاوا دھام نیار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا تھم کرے ورتار۔ ایکا تھم دھر فرمانا، تخت
نواسی آپ سنائیندا۔ جگ جگ مٹنا پئے بھانا، سد بھانے آپ رہائیندا۔ پُرکھ اکال ایکا رانا، دوجا تخت نہ کوئے وکھائیندا۔ میرا ناؤں اگمی گانا، دُھنی ناد ناد
وجائیندا۔ میرا بنس سنگھڑ سیانا، من مت بدھ نہ کوئے وکھائیندا۔ چرن کول بخشے مانا، اک دھیان وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی
اچھیا ساچی بھچھیا ایکا وست جھولی پائیندا۔ ایکا وست نام املا، پُرکھ ابناشی آپ ورتائیا۔ اپنی کرنی کرتا کدے نہ بھلا، اٹھل اٹھل وڈ بے پرواہیا۔ اپنی نا بھی
اپنے کول اپنی شکتی آپے مولا، اپنی بھلواڑی آپ مہکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، وشن ایکا گھر وکھائیا۔ وشن وکھایا سچ
گھر، چار دیوار نہ کوئے بنائیا۔ چھپر چھن نہ اُپر بیٹھا دھر، نہ کوئی باڈی سنگ رکھائیا۔ اک اگلا اپنا گھاڑن گھڑ، اندر وڑیا شہنشاہیا۔ سچکھنڈ دوارے ساچے
چڑھ، سچ سنگھاسن سو بھاپائیا۔ اپنا اکھر آپے پڑھ، آپے کرے پڑھائیا۔ آپے تھم سنائے در دوارے کھڑ، آپے نیوں نیوں سپس جھکائیا۔ آپے نرگن
ویشنوں باہوں پھڑ، میل ملائے سچ سبھائیا۔ آپے بھيو کھلائے ہری ہری، ہری ہر بہہ ایکا تھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے ہوئے ساچا
ہر، ہری ویشنوں ناؤں دھرائیا۔ ہری ہر ایکا میلیا، پُرکھ ابناشی آپ کرایا۔ ایکا دھام و سیاگر چیل، چیلگر رُپ وٹایا۔ دھر درگا ہی سجن سہیلا، ست ستوادی
ویکھ وکھایا۔ اپنی کھیل پاربرہم پر بھ آپے کھیل، دوسر بھيو کوئے نہ رایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وشن وکھائے ایکا گھر، گھر سہنجنا

سوبھاپایا۔ گھر سُہنجنا سوبھاؤنت، ست پُرکھ زرنجن آپ اھوایا۔ اک اِکلا بیٹھا ہر ہر کنت، سچ سُہنجنی آپ ہنڈھایا۔ زرگن زرویر بنائی بنت، اپنا گھاٹن آپ گھڑایا۔ تھر گھر ویکھے مہماگنت، جوتی جوت جوت رُشایا۔ نہ کوئی سادھ نہ کوئی سنت، گر پیر اوتار دس کوئے نہ آیا۔ نہ کوئی جیونہ کوئی جنت، لکھ چوراسی رنگ نہ کوئے دکھایا۔ نہ کوئی نیا نہ کوئی منت، نہ کوئی اکھر کرے پڑھایا۔ نہ کوئی درویش نہ دسے منگت، ساچی بھچھیا کوئے نہ جھولی پانیا۔ اک اِکلا اینکارا ساچے دھام سوبھاؤنت، سچکھنڈ بیٹھا آسن لایا۔ آپ بنائے اپنی بنت، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشنوں دکھائے ساچا گھر، اپنا بنک آپ گھلایا۔ وشن گھر سُہاونا، ہر ساچا سچ درڑائیندا۔ آد جگادی آسن لاونا، تخت نواسی سوبھاپائیندا۔ جگا جگنتر حکم چلاونا، دھر فرمانا آپ الائیندا۔ اپنا بھانا آپ ورتاونا، سد بھانے رہنا اک سمجھائیندا۔ جگ جگ اپنا گانا آپے گاونا، اکھر دکھر آپ پڑھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن دکھائے ساچا گھر، درگاہ ساچی آپ سُہائیندا۔ درگاہ ساچی تھان سُہنتر، ہر پُرکھ زرنجن آپ سُہایا۔ وشنوں تیری بدھ جانے انتر، تیری جوتی میری رُشایا۔ میرا ناؤں تیرا گر منتر، سو پُرکھ زرنجن ایکا جاپ دسایا۔ ہنگ برہم بنائے بنتر، انس بنس روپ پرگٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک دکھائے ساچا در، در گھر ساچا آپ سُہایا۔ در گھر ساچا ہر سُہائیندا، درگاہ ساچی دھام انڈیٹھ۔ اپنی تاکی آپے لائیندا، کرے کھیل پُرکھ سمرتھ۔ ساچا ساتی جام پیائیندا، کرپا کرے سر رکھے دے کر ہتھ۔ اپنا لہنا دینا باقی سرب سمجھائیندا، نام دیوے اگمی وتھ۔ جوتی جوت ڈگگائیندا، وشنوں وشنو چلائے رتھ۔ سچ بھنڈارا ہتھ پھڑائیندا، مہماجنائے اکتھنا اکتھ۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ تیری سیوا سچ لگائیندا، لوک مات رکھنا ہتھ۔ برہمنڈ تیری ونڈ ونڈائیندا، پنڈھ مکائے نٹھ نٹھ۔ دو جہاناں کھیل کھلاییندا، وسنہارا گھٹ گھٹ۔ تیرا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے ایکا نام ساچی وتھ۔ نام وتھ ساچی دات، ہر ہر جھولی پانیا۔ چرن کول بندھائے نات، نو نو چار لیکھا دئے سمجھایا۔ چار چار لیکھا کملاپات، کول نین نین ملائیا۔ آپے ویکھے ساچی کھاٹ، ساچی سچ آپ سُہایا۔ جگ چوکڑی مکائے تیری واٹ، گیڑا اپنا آپ بھوایا۔ لیکھا ویکھے مستک ماتھ، جو لکھیا بے پرواہیا۔ ایکا پوجا ایکا پاٹھ، ایشٹ دیوگر اک جنایا۔ ایکا تیرتھ ایکا تاٹ، سر سروور اک نہایا۔ ایکا بستر ایکا کھاٹ، ایکا بھوشن تن پہنایا۔ ایکا ونج ونجارا کرائے ساچا ہاٹ، ایکا کرتا قیمت پانیا۔ ایکا کھیلے

کھیل بازی گر ناٹ، سوانگی اپنا سوانگ ورتایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، وشن ایکا رُپ درساہیا۔ وشن رُپ ہر درساہیا، رُپ رکھ نہ کوئے دکھائیندا۔ انہو پرکاش ڈگمگایا، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ درگاہ ساچی دھام سُبھایا، سچ سنگھاسن اک وچھائیندا۔ سچھنڈ دوارے چرن کُکایا، ساچے مندر سو بھاپائیندا۔ تھر گھر ساچے بند کوڑا آپ کُھلایا، آپ اپنا ویس وٹائیندا۔ وشنوں میلا سچ سُبھایا، پُرکھ ابناشی میل ملائیندا۔ تیری سیوا سچ سُنایا، لکھ چوڑا سی گھر گھر رِزق پُچائیندا۔ نو سو پُرانوے چو کڑی جگ تیرا گِڑا دئے دواہیا، جگ جگ اپنا کھیل کھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دتا ساچا ور، ورتاتا آپ ہو جائیندا۔ وشنوں سُنیا کر دھیان، ہر جو ساچا چھند سُنایا۔ نرگن نرور تیرا اک گیان، نش اکھر میری پڑھائیا۔ ہوں یاچک بھکھک منگے دان، تُوں دیونہار بے پرواہیا۔ جگ جگ تیرا درس نیز لوچن نین پیکھاں آن، چرن دھیان لگایا۔ لوک مات کرے آپ پچھان، تیرا تیرے اگے سیس بھکھائیا۔ کون س ویلا چکے کان، تھت وار وار سمجھائیا۔ جوت ملے جوتی آن، جوتی جوت جوت سماہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، دیونہار توٹ رہے نہ رانیا۔ وشنوں منگے دان، پر بھ اگے جھولی ڈائیندا۔ ہوں سیوک بال نادان، تیرا آنت کوئے نہ پائیندا جگ جگ منگاں چرن دھیان، نیز نیناں تیرا راہ دسائیندا۔ ہوں سخی تُوں ساچا کاہن، گھر ساچے سو بھاپائیندا۔ آد آنت جگا جگنت رکھنا میرا مان، ہوئے نہانا سیس بھکھائیندا۔ ایکا دینا دھر فرمان، شبد سندیشہ اک الائیندا۔ تیری لکھ چوڑا سی کراں پروان، گھر گھر تیری سیو کمائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، انتم دینا ایکا ور، دوجا در منگن کوئی نہ جائیندا۔ ایکا در تیرا شاہ سلطان، تیری وڈ وڈیائیندا۔ آد جگاد سری بھگوان، بھگون اپنی کھیل کھائیندا۔ وشنوں چرن ڈگا آن، نیز نیناں وھائیندا۔ نو سو پُرانوے چو کڑی جگ تیرا کون رُپ کراں پچھان، کون ویلا وقت سُبھائیندا۔ کون محلہ کون کوجا کون گڑھی درس دیوے آن، کون مندر سو بھاپائیندا۔ کون ویلا کون گھڑی کون پل وکھائے سچ نشان، کون رتی رت وڈیائیندا۔ کون ماس کون برکھ کون پُرکھ کرے والی دو جہان، کون کسوٹی ہتھ رکھائیندا۔ کون رُپ ملے ساچا کاہن، کون ناد دُھن سُنائیندا۔ کون دھار ہر نرکار سُنائے دھر فرمان، کون تار ستار ہلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، انتم ویلا دینا ور، کون رنگ رنگ رنگائیندا۔ کون رنگ ہر چڑھاؤنا، رنگ رنگیلا ہر سمجھائیا۔ کون مردنگ نام و جاؤنا، کون ڈھولا ایکا گائیا۔

کون سگلا سنگ نبھاؤنا، دو جہاناں ہووے کون سہائیا۔ کون انگلی انگیکار کراؤنا، کون اپنی گود بہائیا۔ کون منگی منگ پور کراؤنا، نو سو چرانوے چوکڑی جگ
 پنڈھ مکائیا۔ کون شبد نام جپاؤنا، کون اکھر کرے پڑھائیا۔ کون فرزند گلے لگاؤنا، سٹ دلارا کون جنائیا۔ کون سد بخشند پورب لہنا جھولی پاؤنا، باقی کوئے
 رہن نہ پائیا۔ کون تند تند بندھاؤنا، کون ڈوری ہتھ رکھائیا۔ کون روپ بندی توڑ نام دھراؤنا، مایا بندھن دے گوائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، وشنوئے منگے ایک اور، نیتز نیناں نیر وہائیا۔ نیتز نیناں نیر وہایا، چرن کول دھیان لگائیندا۔ ایک پلوگل وچ پایا، نیوں نیوں اپنا سیس جھکائیندا۔ ہوئے
 بھکھاری بنکے آیا، خالی جھولی آگے ڈاھندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، ور گھر ایک موہے بھائیندا۔ در گھر ایک رہنا ہر کرتار،
 تیرا تیرے آگے سیس جھکائیندا۔ توں پڑکھ کرتا ہوئے چرن داسی نار، سیوک سیوا سچ کمائیندا۔ توں شاہو بھوپ سچا سکدار، ہوئے در درویش سیس نوائیندا۔
 توں درگاہ ساچی وسے دھام نیار، ہوئے چرن کول راہ تکائیندا۔ توں دھر درگاہی دیوے دھر فرمان، ہوئے ہوئے حکمی حکم سیو کمائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، ایک بخشے ساچا در، نہکرمی اپنا کرم کمائیندا۔ پاربرہم پر بھ کرے جنائی، بھيو ابھید رہے نہ رانیا۔ وشنوئے تیرے اندر اپنی دھار کٹائی، امرت
 رس اک وکھائیا۔ نا بھی کولا بھل اُپجائی، روپ انوپ بے پرواہیا۔ برہم پاربرہم لئے پرگٹائی، آپ اپنی ونڈ ونڈائیا۔ ایک اکھر کرے پڑھائی، چار ویداں
 کرے لکھائیا۔ سرشٹ سبائی لئے رچائی، ترے گن مایا جھولی پائیا۔ پنچ تت کرے گڑمائی، گھڑ بھانڈے دیکھ وکھائیا۔ شکر دھار لئے جنائی، نراکار بے پرواہیا۔
 ساچی مت اک درسائی، اک ترسول ہتھ وکھائیا۔ جو گھڑیا سو بھنے چائیں چائیں، تھر کوئے رہن نہ پائیا۔ تئاں وچولا ایک مایا، پاربرہم سچ سرنائیا۔ آد انت
 پکڑے بانہی، اپنا میل ملائے سچ سبھائیا۔ وشنوئے کھیل کرنا چائیں چائیں، لوک مات بھل رہے نہ رانیا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ گہرا رہیا دوائی، جگ
 جگ اپنا گہرا رہیا بھوائیا۔ گر پیر اوتار سادھ سنت ناؤں دھرائی، بھکت بھگونت سچ ہنڈھائیا۔ چارے جگ کرے گڑمائی، ستجگ تریتا دواپر کلجگ اپنے انگ
 لگائیا۔ چارے کھانی وجے ودھائی، چاروں گنٹ ہوئے رُشنائیا۔ چار جگ دیکھے جیو پرانی، ایش جیو بے پرواہیا۔ آپے گائے اکھ کہانی، مہما اکھ کتھی نہ جائیا۔
 آپے لیکھا جانے دو جہانی، دوہاں وچولا آپ اکھوائیا۔ آپے لیکھا جانے دھر دی بانی، اپنی اچھیا مات پرگٹائیا۔ آپے ہوئے سگھڑ سوانی، سیتا سرتی رام پرنائیا۔

جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشنوں دیوے ایکا ور، بھیدا دئے گھلانیا۔ بھيو اھیدا گھلانیئا، کر کرپا گورو گردھار۔ سنجگ ساکھیات روپ
 پرگٹانیئا، نرگن سرگن لئے اوتار۔ تریتا ترے گن پار کرانیئا، رام نام ہو اُجیار۔ پاربرہم اپنی ونڈ ونڈانیئا، وید ویاسا بنے لکھار۔ کاہنا کرشنا روپ
 پرگٹانیئا، گیتا گیان کرے اُجیار۔ رتھ رتھواہی رتھ چلانیئا، سیوا کرے وچ سنسار۔ کلجگ انتم ویکھ وکھانیئا، پُرکھ ابناشی کھیل اپار۔ اپنا چولا آپ
 بدانیئا، کالا سوساتن شنگار۔ عیسیٰ موسیٰ رنگ رنگانیئا، میل ملاوا محمدی یار۔ ایکا نعرہ حق سنانیئا، انا الحق کرے پیار۔ ملا شیخ مسائق پیر سمجھانیئا، آپ
 اپنی کرپا دھار۔ بے پرواہ پروردگار آپ اکھوانیئا، نور الاهی ہو اُجیار۔ سچ ترانہ اک سنانیئا، انجیل قرآناں کر تیار۔ وڈ ااما آپ ہو جانیئا، نبی رسولاں
 کرے پیار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگا جگنتر جانے ساچی کار۔ جگا جگنتر کار کماوندا، اک اِکلا اِکناکار۔ نرگن سرگن روپ پرگٹاوند، نانک
 پنج تت کرے پیار۔ درگاہ ساچی سچکھنڈ دوارے آپ بہاوند، ایکا ونج کرائے سچ ونجار۔ سچ نام وست امولک جھولی پاوندا، چار ورن بنے ورتار۔ اوچ پنچ راو
 رنک راج راجان آپ سہاوند، امرت آتم سروور ٹھنڈا ٹھار۔ ساچا ساتی بھر بھر جام پیانیئا، لیکھا جانے ڈونگھی غار۔ بند تاکی آپ گھلانیئا، کایا مندر کھول
 کواڑ۔ پاکن پاکی روپ پرگٹانیئا، خاکی خاک نہ دسے کوئے چھار۔ ایکا منتر نام درڈانیئا، اُچی کوک کرے پکار۔ سرشٹ سبائی آپ سمجھانیئا، چھتتی راگ
 کرے پیار۔ چھتتی جگ مول چکانیئا، نارد سُرستی جائے ہار۔ اتھر بن وید بہہ گرانیئا، اُچی کوماں رہیا مار۔ ایکا جوتی جوت جگانیئا، گوہند سٹ آپ
 اٹھانیئا، جودھا سوربیر بلی بلکار۔ ساچا کھنڈا تن چکانیئا، لیکھا جانے گپت ظاہر۔ وشنوں لیکھا اک وکھانیئا، پُرکھ ابناشی بے پرواہ پروردگار۔ نور نورانہ
 ڈمگانیئا، سرب جیاں دا سانجھا یار۔ کلجگ انتم چوتھے جگ پھیرا پانیئا، ویس اولٹا روپ کرتار۔ نو نو لیکھا پنڈھ مُکانیئا، چار یاری کرے خوار۔ چار ورن
 نہ کوئے دسانیئا، اٹھاراں برناں مارے مار۔ چارے ویداں پنڈھ مُکانیئا، پنڈت پاندھے گئے ہار۔ ساچا تھم آپ سنانیئا، دُھر دی بانی دُھر دی کار۔ اگلا
 لیکھا اپنے ہتھ رکھانیئا، گر پیر اوتار اُچی کوک واجاں رہے مار۔ پر بھ کا بھيو کوئے نہ پانیئا، بے انت بے انت پتی سرکار۔ وشنوں تیرا رنگ
 رنگانیئا، رنگنہارا سرجنہار۔ کلجگ انتم اپنا ناؤں دھرائیئا، پرگٹ ہو وچ سنسار۔ نرگن نرگن جوت جگانیئا، جوتی جگے اگم اپار۔ شبدی شبد ڈنک وجانیئا،

سُنے سُنائے سُننہا۔ برہما شکر سِیس جُھکائیندا، تیری آئے اتم وار۔ تیرا میلا میل ملائیندا، گر چیلہ سوہے اک دوار۔ تیرا بستر تن بھوشن چولا آپ
ہنڈھائیندا، اندر بیٹھ ہر نرنکار۔ تیرا ڈھولا آپ الائیندا، اُچی کوک کرے پکار۔ لکھ چوڑاسی پنڈھ مکائیندا، گہرا رہے نہ دوجی وار۔ تیجانین آپ دکھائیندا،
چوتھے پد کرے پیار۔ پنچم لیکھا بہہ سمجھائیندا، چھویں چھپر چھن نہ کوئے آدھار۔ ستویں ست پُرکھ نرنجن سوبھاپائیندا، اٹھائیں تتاں وسیا باہر۔ لکھ چوڑاسی نو
دوارے کھوج کھجائیندا، دسویں کھیل کرے پٹی سرکار۔ بھگت بھگونت میل ملائیندا، جُگا جُگنتر پاوے سار۔ آپ اپنی گود بہائیندا، درگاہ ساچی کرے پیار۔
کاگوں ہنس آپ اڈائیندا، ہنس رلے نہ کاگاں ڈار۔ مانک موتی چوگ چُکائیندا، سوہنگ ہنسا کر پیار۔ کوٹن کوٹی جیو جنت لکھ چوڑاسی جوں بھوائیندا، رائے
دھرم کرے خوار۔ کوٹن کوٹی چتر گپت لیکھ دکھائیندا، مانس جنم گئے ہار۔ کوٹن کوٹی جیو لاڑی موت نال پرنائیندا، اتم آنت کرے شنگھار۔ گرگھ ورلے دیکھ
دکھائیندا، آپ اپنا کھول کواڑ۔ درگاہ ساچی سوبھاپائیندا، ساچے تخت پٹی سرکار۔ کلجک ویلا اتم آئیندا، گر پیر رہے پکار۔ نانک گوہند رسنا گائیندا، پرگٹ
ہووے نہکھنک نرائن ز اوتار۔ کلجک کوڑا میٹ مٹائیندا، ستجگ ورتے ساچی دھار۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں خاک ملائیندا، اوچاں نیچاں کرے اک پیار۔
ورن برن گوت نہ کوئے رکھائیندا، کھتری براہمن شوڈر ویش اک بہائے سچے دربار۔ ساچا حکم آپ سُنائیندا، چاروں کُنٹ بول جیکار۔ جو گھڑیا بھن دکھائیندا،
شکر رہنا خبردار۔ برہے تیرا ت تیرے وچ رلائیندا، برہم روپ آپ نرنکار۔ وشن بھنڈار نہ کوئے ورتائیندا، کلجک اتم جائے ہار۔ پُرکھ ابناشی کھیل
کھلائیندا، نرگن نرویر لے اوتار۔ وشنوں لہنا لہنا آپ مکائیندا، تن گہنا بستر کر شنگار۔ ساچی پُری پھیرا پائیندا، پورن گر آپ کرتار۔ اپنا روپ آپ
پرگٹائیندا، سوچھ سرُوپی ہو اُجیار۔ جوت اُجالا دیپ ڈگمگائیندا، پُرکھ اکالا بھو نیار۔ دین دایلا کھیل کھلائیندا، خالق خلق کرے وچار۔ رازق رزق رحیم آپ
اکھوائیندا، داتا دانی سرجنہار۔ کلجک اتم پنڈھ مکائیندا، کاغد قلم نہ لکھنہار۔ ست سمندر سرب گر لائیندا، مس شاہی رووے زارو زار۔ بنا سبت دھیر نہ کوئے
دھرائیندا، اٹھاراں تیلے نہ کوئے بھار۔ پر بھ کا بھو کسے نہ آئیندا، چار وید کرن پکار۔ ستجگ تریتا دواپر پنڈھ مکائیندا، کلجک آئی اتم وار۔ نہکھنکا جامہ پائیندا،
شبد ڈنکا وجے وچ سنسار۔ سمبل نگری دھام سہائیندا، ساڈھے تن ہتھ مندر کر تیار۔ پوت سپوتا براہمن گوڑا ڈیرہ لائیندا، اُچے ٹلے پر بت چڑھ پٹی سرکار۔

وِشَنوُن تیرا ویلا وقت سُهائیندا، وِشو رُوپ کرے سنسار۔ برہے تیرا برہم رُوپ سرب دسائیندا، پاربرہم کرے پیار۔ شکر تیری ترسول لیکھے لائیندا، باسک
 تشکا سوہے کنٹھ ہار۔ اَنت ویلا وقت مُکائیندا، نو نو چار اُترے پار۔ جوتی جوت جوت ملائیندا، جوتی جاتا اک آدھار۔ گرگھ ساچے آپ پرگٹائیندا، کلجگ انتم
 کر وچار۔ سنجگ ساچا مارگ لائیندا، پُری لوء کرے خبردار۔ برہمنڈ کھنڈ اپنا حکم سٹائیندا، دوسر اور نہ کوئے ورتار۔ پُرکھ اکال سرشٹ سبائی اشٹ جنائیندا،
 سو پُرکھ نرنجن ہو تیار۔ ہنگ برہم ناؤں رکھائیندا، سوہنگ شبد ساچی دھار۔ اوانگ سوہنگ ایکا رنگ رنگائیندا، سوئم رُوپ نراکار۔ دوجی قُدرت دیکھ
 دکھائیندا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، وِشَنوُن لیکھا چُکائے در در، گھر ساچا آپ سُهائیندا۔ در گھر ہر سُهائیا، کر کرپاگن
 ندھان۔ کلجگ انتم دیکھ دکھایا، نو کھنڈ پر تھی کوڑ دُکان۔ ست دیپ رہے گر لایا، چار کُنٹ ہو یا ویران۔ چار ورن رہے بللایا، گھر گھر وڑیا پنچ شیطان۔ ساچا
 رنگ نہ کوئے رنگایا، کلجگ للاری بے ایمان۔ نام دان پھچھیا کوئے نہ پایا، سادھاں سنتاں ٹٹامان۔ من کا منکا نہ کوئے بھوایا، دھوڑی بخشے نہ کوئے اشان۔
 جنکا جن لیکھے نہ کوئے لایا، لیکھا چُکے نہ آون جان۔ کلجگ گنکا رُوپ وٹایا، گھر گھر ہوئے پردھان۔ کوڑی کر یا گھ گھنٹ اک اٹھایا، جوتی جوت سرُوپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل سیری بھگوان۔ سیری بھگوان کھیل کھلائیندا، کلجگ تیری انتم وار۔ گرگھ ساچے میل ملائیندا، لکھ چوڑاسی وچوں کر پیار۔
 پورب لہنا جھولی پائیندا، مانس جنم لئے سدھار۔ نیز نیناں درس دکھائیندا، جوتی جوت ہو اُجیار۔ جگ جگ دی حرص مٹائیندا، کر ترس بے عیب پروردگار۔
 امرت میگھ اک برسائیندا، نچھر جھرنا ٹھنڈا ٹھار۔ غریب نمانے گلے لگائیندا، کل کاتی کر خوار۔ جم کی پھاسی آپ کٹائیندا، رائے دھرم نہ مارے مار۔ رسن
 سواسی جو جن گائیندا، چرن داسی بنے نرنکار۔ پوری آسی آپ کرائیندا، گرگھ نراسا رہے نہ وِچ سنسار۔ جوت پرکاشی دیپ جگائیندا، میٹ مٹائے اندھ
 اندھیار۔ گھنک پُر واسی سنگ نبھائیندا، شاہو شتاباشی میت مُرار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، گر سکھ گرگھ گر گر سجن
 جائے تار۔

★ ۷ اَسُو ۲۰۱۷ بکرمی ہر بنس سنگھ بلونت سنگھ دے گرہ پنڈ ماہل ضلع امرتسر ★

پاربرہم برہم اُپایا، آپ اپنی اُتپت کر سنٹان۔ ساچے مندر آپ بہایا، ست جنائے دُھر فرمان۔ حکمی راجا اک اکھویا، ابناشی کرتا والی دو جہان۔ اپنا پردہ آپ اُٹھایا، نر نرکارا ہوئے نگہبان۔ در گھر بردا آپ بنایا، سیوا بخشے سری بھگوان۔ اپنا پلو آپ پھڑایا، لیکھا جانے آون جان۔ ساچا سالو رنگ رنگایا، رنگ ویکھے گن ندھان۔ دین دیا لو دیا کمایا، چرن دوارے بخشے مان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک دکھائے اپنی آن۔ برہم اُپایا ہر ہر سٹ، کرے کھیل وڈی وڈیائی۔ لیکھا جانے ابناشی اچت، دوسر بھيو کونے نہ رانیا۔ پنج تت نہ دیسے بُت، رکت بوند نہ سنگ نبھانیا۔ آپ سہائے بسنتی رُت، سوبھاؤنت بے پرواہیا۔ لیکھا جانے اوت پوت، بنس سرنسا سنگ نبھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا روپ انوپ پرگٹانیا۔ پاربرہم برہم سٹ اُپایا، جن جننی آپ اکھوانندا۔ ساچی گودی آپ سہایا، در گھر ساچے میل ملائندا۔ امرت ساچا سپر پیا، رس رسیا ایکا رس چکھانندا۔ تھر گھر ٹھانڈے نیر وہایا، ساچا جھرنا آپ جھرانندا۔ شبد نرالا تیر لگایا، نگھی نگھی دھار دکھانندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا لیکھا آپ جنائندا۔ سٹ اُپجایا سچ ڈلارا، دُلھا دُلہن خوشی منانیا۔ سو پُرکھ نرنجن کرے کھیل اگم اپارا، ہر پُرکھ نرنجن اپنے ہتھ رکھے وڈیائی۔ ایکنکارا کر پسارا، اپنی رچنا آپ رچانیا۔ آد نرنجن گُپت ظاہرا، نور نورانہ نور رُشانیا۔ ابناشی کرتا دیوے سچ بھنڈارا، وست امولک آپ ورتانیا۔ سری بھگوان بن سکدارا، حکمی حکم آپ سٹانیا۔ پاربرہم پر بھ دے ادھارا، نرگن نرگن ویکھ دکھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا لال دین دیا ل ویکھ دکھانیا۔ ایکا لال بال نادانا، پاربرہم پر بھ آپ اُپجائندا۔ شبد سٹانے اگم ترانہ، سری بھگوان آپ الائندا۔ ایکا بخشے پینا کھانا، ابناشی کرتا امرت جام پیايندا۔ چرن کول سچ دھیانا، آد نرنجن راہ دکھانندا۔ ایکا تت پتر سگھر سیانا، ایکنکارا ویکھ دکھانندا۔ ایکا رت پد نربانا، ہر پُرکھ نرنجن سوبھا پائندا۔ ایکا سمرتھ پُرکھ کھیل مہانا، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائندا۔ لیکھا جانے دو جہاناں، بچکھنڈ ساچے سوبھا پائندا۔ تھر گھر رکھائے اک بانا، آد جگادی آپ اڈانندا۔ اک اکلا ہو پردھانا، سُن اگنی روپ سمانندا۔ آپے ہوئے جانی جانا، جانہار بھيو نہ آئندا۔ تخت نواسی بن سلطانا شاہو بھوپ راج کمانندا۔ پاربرہم برہم دیوے مانا، نمان نمانیاں آپ

ہو آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، ساچا تھم آپ سنانیندا۔ چھوٹا بالا بالی بدھ، برہم پاربرہم سمجھائیا۔ چرن دھیان
 ساچی سُدھ، دُوسر اور نہ کوئے پڑھائیا۔ سچ پریتی جانا لُجھ، اَنتر گت اک لو لائیا۔ اپنا آپ لینا بُجھ، کون پتا کون مائیا۔ بھيو کھلئے ہر ہر گجھ، گُپت ظاہر
 وڈ وڈیائیا۔ ایک رُپ ناؤں دُج، سوہنگ اپنا کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا تھم سنانیا۔ برہم سُن پاربرہم جنایا، برہم
 بھيو رہے نہ رانیا۔ انس بنسا رُپ دھرایا، سہنس سہنسا کھیل کھلایا۔ ساچا مارگ پنٹھا آپ لگایا، نام گرنتھا کرے پڑھائیا۔ چارے وید اکھر اک جنایا،
 ایکٹار رُپ درسائیا۔ اونکار تیری سیوا لایا، قُدرت ویکھے بے پرواہیا۔ دوہاں وچولا آپ بے پرواہیا، اپنی رچنا آپ رچائیا۔ ساچا ڈھولا اک سنانیا، ناد انادی
 دُھن اُپجائیا۔ سوہنگ بولا بول بلایا، پاربرہم برہم ایک رُپ جنایا۔ دُھر دا تولا اک اکھوایا، ساچا کنڈا ہتھ اُٹھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، آد جُگادی آد برہم، پاربرہم سچ سکھدائیا۔ برہم بال اُتیت ہر، درگھر ساچے وٹی ودھائیا۔ ناری نر کرپا کر، نر نرائن خوشی منائیا۔ اپنے مندر آپے وڈ،
 آپے ویکھے بے پرواہیا۔ آپے پھرے پچھے اگاڑ، اپنی سیوا آپ کمائیا۔ آپ بنائے ساچا لاڑ، ساچی چولی آپ رنگائیا۔ آپ دکھائے سچ اکھاڑ، جگت اکھاڑا اک
 وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچے سُن اُٹھائے پھڑ، آپ اپنا تھم ورتائیا۔ تھم ورتائے ہر بھگوان، برہم پاربرہم جنایا۔ وشنوؤں
 سنگ میل مہان، برہم مٹر سکھائی آپ ہو آیا۔ ایک دیوے دیونہارا دان، داتا دانی نام ورتایا۔ ہنگ برہم رُپ پچھان، سو پُرکھ نرنجن کھیل کھلایا۔ اک
 دکھائے سچ نشان، درگاہ ساچی آپ جھلایا۔ ساچے تخت بیٹھ وڈ راج راجان، سیس تاج اک لکایا۔ آد آد دیوے اک فرمان، سچ سندیشہ شبد الایا۔ نو نو چار
 کرنا پروان، نو سو پُرانوے چو کڑی جگ ایک تھم ورتایا۔ لو آں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں رکھے ایک آن، لوک مات اپنا ویس دھرایا۔ ترے گن مایا بخشے مان،
 اپنی اچھیا تیری بھچھیا جھولی پایا۔ لکھ چو راسی کر پردھان، چارے کھانی ونڈ ونڈایا۔ جیرج رُپ ہوئے نگہبان، برہمے رت تت تپایا۔ اندج کھیلے کھیل مہان،
 برہم پتھ اک دکھایا۔ اُتھج ویکھے مار دھیان، چرن کول دے وڈیایا۔ سیتج بخشے ایک دان، اپنا روم روم کھلایا۔ لیکھا جان گن ندھان، جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، برہما ایک اکھر پڑھایا۔ ایک اکھر سو سو دھار، ترے ترے ترے رنگ رنگائیا۔ ہنگ ہنگ ہنگ سرب پسا، ہنگ برہم رُپ

درسایا۔ سوہنگ روپ آپ نرنکار، پنچ تت نہ کوئے رکھایا۔ لکھ چوڑاسی کرے پیار، پنچ تت کایا چولا آپ ہنڈھایا۔ جگ جگ چلائے اپنی کار، قدرت قادر
 ویکھ دکھایا۔ برہم تیرا روپ اپار، گھٹ بھیت ڈیرہ لایا۔ تیرے مندر منگلاچار، گھر خوشی وجے ودھایا۔ تیری آواز انحد دھنکار، ساچا شبد تیری رسایا۔
 تیری پنچ اپر اپار، پاوا چول نہ کوئے بنایا۔ تیرا کنت ہر بھتار، دوسر انگ نہ کوئے لگایا۔ تیرا رنگ بسنت بہار، تیری مہک نام مہکایا۔ تیرا انت گھر ہر
 دوار، دوسر مندر نہ سو بھاپایا۔ تیرا اندر اک گلزار، غریب نواز آپ کھلایا۔ تیرا راج سچا سکدار، لکھ چوڑاسی جوگ دکھایا۔ تیرا تاج بھوپ نرنکار، دھر
 فرمانا شبد سنایا۔ تیری لاج رکھے وچ سنسار، جگ جگ اپنا روپ دھرایا۔ نو سو پُرانوے چوکڑی کر وہار، اتم لیکھا لیکھے پایا۔ اپنا روپ جنائے پُرکھ کرتار،
 قدرت قادر ویکھے تھاؤں تھانیا۔ ہنگ برہم لئے اُبھار، سو پُرکھ نرنجن سچ سکھدایا۔ سوہنگ شبد بول جیکار، پنچ تت پوجا دئے مٹایا۔ ایکار روپ درسائے ہر
 نرنکار، گھر گھر پُرکھ اکال وجے ودھایا۔ جگت جگت چلے اولڑی چال، چال نرالی اک رکھایا۔ سو پُرکھ نرنجن بن دلال، ہنگ برہم لئے ملایا۔ لیکھا
 جانے کال مہاکال، کال دیال اپنا روپ وٹایا۔ رائے دھرم بھيو گھلائے آن، پتر گپت گپت سمجھایا۔ لاڑی موت دکھائے ہانی ہان، لکھ چوڑاسی ناری کنت
 پورن بھگونت ویکھے تھاؤں تھانیا۔ ہر جن گرگھ گرگھ جو جن گھالن رہے گھال، گھالی گھال لیکھے لایا۔ گگن منڈل ویکھے مستک تھال، روس سورج چن
 تارکا منڈل اپنے گپڑے آپ بھوایا۔ ایکار دیوے نام سچا دھن مال، سچ خزانہ بے پرواہیا۔ گر سکھ نہ ہوئے کدے کنگال، دھن دولت جگت بدولت دین دنی
 دئے گواہیا۔ اک دکھائے سچھنڈ سچّی دھر مسال، درگاہ ساچی دھام سہایا۔ آد جگاد جگا جگنتر جن بھگتاں سدا چلے نال، بکھم مارگ نہ کوئی جنایا۔ شبد اناد
 وجائے تال، سرت سوانی آپ اٹھایا۔ مورت اکال بے مثال، جوتی نور کرے رُشائیا۔ سنت سہیلے ساچے بھال، نو کھنڈ پر تھی آپ اٹھایا۔ تن پہنائے
 ساچی مال، من کا منکا آپ بھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، برہم ملائے ساچے گھر، پاربرہم اپنی دیا کمایا۔ پاربرہم برہم میل ملاؤنا،
 ایکار رنگ دکھائیدا۔ کلجک ویلا اتم آؤنا، سرشٹ سبائی اندھیرا چھائیدا۔ گیان دھیان نہ کسے درڑاؤنا، جوگ ابھیاس نہ کوئے دکھائیدا۔ سرت شبد نہ کسے
 میل ملاؤنا، سادھ سنت سرب گر لائیدا۔ پنچ تت ناتا نہ کسے تڑاؤنا، پنچم شبد نہ جوڑ جڑائیدا۔ انحد راگ نہ کسے الاؤنا، سارنگ ڈھولک سرب وجائیدا۔ اگئی

شبد نہ کسے الاؤنا، رسنا بول سرب گرلائیندا۔ تُریاراگ نہ کسے اُچاؤنا، سرِشٹ سبائی ویکھ وکھائیندا۔ پُرکھ ابناشی دیا کماؤنا، جُگ جُگ جن بھگتاں میل ملائیندا۔ آپ اپنا پردہ لاہنا، بجر کپائی توڑ تڑائیندا۔ بن بن ساقی جام پیاؤنا، نام صُراحی ہتھ اٹھائیندا۔ کھول تاکی درس دکھاؤنا، آتم برہم آپ جنائیندا۔ ساچی سیجا ڈیرہ لاؤنا، سچ سَنگھاسن سو بھاپائیندا۔ پاربرہم برہم رنگ چڑھاؤنا، اتر کدے نہ جائیندا۔ سو پُرکھ زرنجن کھیل کھلاؤنا، ہنگ برہم سرب اٹھائیندا۔ لکھ چوڑا سی پندھ مُکائیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا بھيو آپ جناؤنا۔ پاربرہم برہم کرے جنائی، جاگرت جوت کر رُشنائیا۔ ایکا گھر وکھائے ساچا تھائیں، تھان تھنتر سو بھاپائیا۔ ایکا بخشے سچ سرنائی، سرن گت بے پرواہیا۔ ایکا پکڑ اٹھائے پھڑ پھڑ بانہی، پُرکھ ابناشی وڈ وڈیائیا۔ ایکا میل ملائے چائیں چائیں، چاترک تر کھا دئے بُجھائیا۔ ایکا کرے سچ نیاں، جگا جگنتر اپنا ویس وٹائیا۔ کلجگ اتم میٹے کوڑی شاہی، شہنشاہ اپنا حکم ورتائیا۔ برہم پاربرہم جائے سمائی، زرنجن زرنجن انگ لگائیا۔ سو ہنگ شبد اگم پڑھائی، چارے بانی جس اُپائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، برہم دیوے پاربرہم ور، برہم تیری انس سہائیا۔ مہاراج شیر سَنگھ وشنوں بھگوان، نہہلنک زرنجن، آد جگاد سری بھگونت، کھیلے کھیل جگا جگنت، برہم پاربرہم اپنی کھیل کھلائی۔

۱۲۰۱

۱۲۰۱

★ ۷ اَسو ۲۰۱۷ پکرمی سوندر سَنگھ دے گرہ پنڈ بھلر ضلع امرت سر ★

سو پُرکھ زرنجن اگم اپارا، اگم اگمڑی دھار چلائیندا۔ ہر پُرکھ زرنجن کھیل نیا، زرنجن زرنجن آپ کرائیندا۔ ایلنکارا اوچ اپارا، بے پرواہ بھيو نہ آئیندا۔ آد زرنجن جوت اُجیارا، نور نورانہ ڈمگائیندا۔ ابناشی کرتا اک سہائے سچ دوارا، سچکھنڈ ساچے سو بھاپائیندا۔ سری بھگوان کھول کواڑا، تھر گھر مندر آپ وڈیائیندا۔ پاربرہم پر بھ کر پسارا، زراکار اپنا آپ ویکھ وکھائیندا۔ ساچے تخت بیٹھ سچی سرکارا، شاہ بھوپ اپنا حکم ورتائیندا۔ لیکھا جانے دھر دربارا، آپ اپنا رنگ رنگائیندا۔ اپنی اچھیا بھر بھنڈارا، ساچی بھچھیا آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سو پُرکھ زرنجن ہر مہریان، سچکھنڈ دوار جھلائے اک نشان، ست ستوادی آپ پرگٹائیندا۔ ست ستوادی صاحب گنونت، اک اگلا عقل کل دھاریا۔ سچکھنڈ دوارے سو بھاؤنت، ست پُرکھ زرنجن

میت مَرایا۔ آپ بنائے اپنی بنت، پُرکھ اکال شاہ سِکداریا۔ اپنا لیکھا جانے آد آنت، دُوسر اور نہ کوئے لیکھاریا۔ آپے نار آپے کنت، کنت کئٹول آپے تیج سواریا۔ آپے شبد آپے منت، آپے ناؤں زرنکار کرے اُجیاریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر گھر وسے ایکا ہر، سِکھنڈ دوارا آپ سہا رہیا۔ سِکھنڈ دوار سہانیدا، سو پرکھ زرنجن بے پرواہ۔ تھر گھر ساچے کھیل کھلانیدا، الکھ اگوچر اگم اتھاہ۔ اینکارا رُپ پرگٹانیدا، جونی رہت ناؤں دھرا۔ آد زرنجن رُپ پرگٹانیدا، مورت اکال ڈمگا۔ سری بھگوان ویس وٹانیدا، رُپ رنگ نہ رہیا کوئے دکھا۔ ابناشی کرتا بنک سہانیدا، درگاہ ساچی دھام بنا۔ پاربرہم پر بھ ویکھ دکھانیدا، اک اِکلا کھیل کھلا۔ ست ستوادی ساچی دھارا آپ چلانیدا، اپنی رچنالئے رچا۔ زرنجن میل ملائیدا، وڈ داتا پاتشاہ۔ شہنشاہ اپنا حکم چلانیدا، تخت نواسی تخت سہا۔ دھر فرمانا آپ لانیدا، نام ندھانا ناد وجا۔ تریا رُپ آپ پرگٹانیدا، اپنی دُھن رہیا سما۔ بھيو اُھید نہ کوئے کھلانیدا، الکھ اُھيو آپ خُدا۔ زرنجن زرویر ناؤں دھرائیدا، سِکھنڈ نواسی وسے ساچے تھاں۔ شبدی سٹ اک اُٹھانیدا، آپے پکڑنہارا بانہہ۔ اپنا رنگ آپ رنگانیدا، رنگ رنگیلا پتاماں۔ درگھر ساچے سو بھاپانیدا، تھان تھنتر اک وڈیا۔ سچ محلہ آپ وسائیدا، پُرکھ ابناشی دیا کما۔ زرنجن جوتی جوت جگانیدا، وشنوں وشنو رُپ دھرا۔ اپنا رس آپ دکھانیدا، چرن چرنودک دھار وھا۔ ساچی بوند آپ سہانیدا، پاربرہم پر بھ بے پرواہ۔ وشنوں اندر آپ ٹکانیدا، ہر کا لیکھا کوئے جانے نہ۔ کول کولا آپ کھلانیدا، پت ڈالی بھل مہکا۔ برہم اپنا رُپ دھرائیدا، پُرکھ ابناشی وند وندا۔ اینکارا کھیل کھلانیدا، اک اِکلا سچ سبھا۔ سچ محلہ آپ وسائیدا، سٹگر سچا پاتشاہ۔ اپنا حکم آپ سنانیدا، وشن برہما سیوالا۔ دھار دھار وچ رکھانیدا، دھر درگاہی پردہ دئے اُٹھا۔ شکر اپنے رنگ رنگانیدا، لیکھا جانے پتاماں۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، آد آد اپنی کھیل رہیا کھلا۔ آد آد ہر کھیل کھلایا، مہما اکھ کتھی نہ جانیا۔ سو پُرکھ زرنجن ویس وٹایا، ہر پُرکھ زرنجن ویکھے چائیں چانیا۔ اینکارا سچ محلہ آپ وسایا، آد زرنجن کرے رُشائیا۔ پُرکھ ابناشی سو بھاپایا، سری بھگوان رہیا جس گانیا۔ پاربرہم نیوں نیوں سیس جھکایا، گھر ساچے وٹی ودھانیا۔ ست پُرکھ زرنجن اپنا کھیل آپ دکھایا، ساچے تخت چرن جھہانیا۔ شاہو بھوپ سِکدار شہنشاہ بن کے آیا، سر پاتشاہاں کرے سچی پاتشاہیا۔ دھر فرمانا ساچا رانا ایکا حکم اپنے آگے دھر کے آیا، دیونہار آپ اکھوانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت

دھر، درگاہ ساچی سچ محلہ، آپ وسائے اک اکلّا، دوسر سنگ نہ کوئے رکھائیا۔ نہ کوئی سنگ نہ سگلا ساتھ، سو پُرکھ نرنجن کھیل کھلائیندا۔ آد جگاد چلائے اپنا راتھ، رتھ رتھوہی دس نہ آئیندا۔ شبد جنائی بودھ اگادھ، ایک منتر ناؤں درڑائیندا۔ اپنے وچوں آپا کاڈھ، وشن رُوپ آپ پرگٹائیندا۔ آپے وشو کرے پرتاپ، برہم سٹ ناؤں دھرائیندا۔ پاربرہم برہم آپے لئے لادھ، آپے شکر سنگ نبھائیندا۔ آپے دھر فرمانا دیوے داد، کھکی حکم آپ الائیندا۔ آپ سنائے اگئی ناد، سچ ترانہ آپ الائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تئاں ملائے ایک در، در دروازہ آپ کھلائیندا۔ در دوار کھلندڑا، پاربرہم پرہ بے آنت۔ ساچا تخت آپ سھندڑا، سری بھگوان ساچا کنت۔ ساچا حکم آپ سھندڑا، ابناشی کرتا مہما آگنت۔ ساچا راج آپ کمندڑا، آد نرنجن آد آنت۔ ساچا میل آپ ملندڑا، ایکنکارا ہر نرنکارا لیکھا جانے جگا جگنت۔ ہر پُرکھ نرنجن ویس وٹندڑا، سو پُرکھ نرنجن بنائے ساچی بنت۔ وشنوں جوت آپ جگندڑا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے دیکھے اپنی رُت بسنت۔ وشن اُپایا کرپا دھار، دیاندھ وڈ وڈیائیا۔ پاربرہم کرپا برہم پساہ، انھو اپنا رُوپ درسائیا۔ شکر رویا دھواں دھار، سُن سادھ دیکھ دکھائیا۔ تئاں کرے اک پیار، ایک ات سمجھائیا۔ ایک مائی دے ہلار، آد شکت رُوپ وٹائیا۔ ایک حکم سچ ورتار، دُھر دا بھاناشد سنائیا۔ ایک شہنشاہ سچی سرکار، پُرکھ اکال سچا پاتشاہیا۔ ایک ورتے ہر ورتار، کرتا پُرکھ اپنی کرنی رہیا کمائیا۔ ایک گات گائے گاونہار، ایک نش اکھر کرے پڑھائیا۔ ایک جوتی جوت کرے اجیار، گھٹ گھٹ دیک جوت اک رُشائیا۔ ایک وشنوں لئے ابھار، وشو اپنا کھیل کھلائیا۔ ایک برہم اُپائے سٹ ڈلار، پاربرہم سر ہتھ رکھائیا۔ ایک شکر دیوے اپنا آہار، امرت آتم جام پیائیا۔ تئاں وچولا بن نرنکار، ترے کال درسی اپنی کھیل کھلائیا۔ شبد ڈھولا بول جیکار، سوہنگ جاپ آپ جپائیا۔ بنیا تولا تونہار، ایک کنڈا ہتھ اٹھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سیوا سیوادر، آپ لگائے دُھر دربار، دُھر دا لیکھا دے سمجھائیا۔ دُھر لیکھا ہر سمجھائیندا، پُرکھ ابناشی وڈ مہربان۔ وشنوں اپنے رنگ رنگائیندا، رزق دیوے جپا دان۔ برہم برہم رُوپ سرب پرگٹائیندا، ونڈن ونڈے دو جہان۔ شکر ایک راہ چلائیندا، میٹ مٹائے دُئی نشان۔ تئاں ایک دھام بہائیندا، شبد اگئی دے گیان۔ چرن کول اک دکھائیندا، پاربرہم سری بھگوان۔ ناہ کول امرت آپ بھرائیندا، لیکھا جانے دُھر دی بان۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد آد دیوے ایک در، جگاد اپنا راہ

وکھائیندا۔ آد پُرکھ ہر حکم سنایا، برہما وشن شو اٹھایا۔ تیاں ایکا رُوپ رنگیا، رنگیا رنگ اتر نہ جایا۔ میری اچھیا ساچی بھچھیا تیاں جھولی اک بھرایا، پاربرہم
 پرہہ ونڈ ونڈایا۔ لکھ چوراسی بھانڈا گھاٹن گھر جیو جنت جگت اپایا، آتم برہم برہم وڈیایا۔ ایش جیو کھیل کھلایا، ہر جگدیش دے صلاحیا۔ ساچا چھتر سیس
 جھلایا، درگھر ساچے وجے ودھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سکھیا کرے پڑھایا۔ ساچی سکھیا سچی سکھ، بھل رہے
 نہ رایا۔ آد جگاد پاربرہم پت پر میثور رہیا دس، رُوپ ریکھ رنگ نہ کوئے رنگیا۔ برہمے وشن شو ونڈایا تیرا حس، دہ دشا ویکھ وکھایا۔ ترے گن مایا پیسن
 پیس، پُرکھ اکال چکلی ہتھ رکھایا۔ کرے کھیل جگت جگدیش، کلجگ اتم اپنے ہتھ رکھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی گھاٹ گھرن
 گھرایا۔ ساچی گھاٹن آپ گھرائیندا، کرپا گن ندھان۔ برہم رُوپ سرب پرگٹائیندا، پنج ت کا یا مندر کر تیار مکان۔ اپنی اچھیا وچ بھرائیندا، ساچی سکھیا
 دو جہان۔ ایکا شبد ناد و جائیندا، ناد انادی دُھر فرمان۔ اپنا حکمی حکم ورتائیندا، دُھر درگاہی نوجوان۔ پُریاں لوآں ویکھ وکھائیندا، برہمنڈ کھنڈ کرے پردھان۔
 رُو س سورج چن اپنی کرن جوت جگائیندا، اک اک وندے ونڈ مہربان۔ منڈل منڈپ ڈیرہ لائیندا، اپنی دھوڑ خاک قطرہ قطرہ کر پچھان۔ ساچے
 تخت سو بھاپائیندا، دین دُنی جانے والی دو جہان۔ لکھ چوراسی گھٹ گھٹ مندر آپ سہائیندا، نرگن رُوپ سری بھگوان۔ برہم اپنی انس اُپجائیندا، جوتی جوت
 سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وسنہارا ساچے گھر، سچ محلہ اک وسائیندا۔ سچ محل وسائیندا، اُوچ اگم اپار۔ سو پُرکھ نرنجن آسن لائیندا، نرگن نور کر
 اُجیار۔ جوتی جوت ڈگمگائیندا، اک اکلابے عیب پروردگار۔ تخت نواسی سو بھاپائیندا، پُرکھ ابناشی سانجھیا۔ منڈل راسی راس رچائیندا، رُو س کر اُجیار۔
 برہما وشن شو سواس سواسی نام جپائیندا، سوہنگ شبد دے آدھار۔ پر تھی آکاش کھیل کھلاییندا، آکاش آکاشاں وسے باہر۔ ساچے تخت سو بھاپائیندا، نرگن
 داتا بے عیب پروردگار۔ وشنو ایکا حکم سنائیندا، لکھ چوراسی بھر بھنڈار۔ برہم رُوپ سرب پرگٹائیندا، پاربرہم سچی سرکار۔ شکر ایکا راہے پائیندا، لیکھا جانے
 اتم وار۔ دُھر فرمانا شبد سنائیندا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل ساچا ہر، ہر کی پوڑی آپ چڑھائیندا۔ ہر کی پوڑی ہر ہر چڑھیا، دُجا
 اور نہ کوئے وکھائیندا۔ سچ محلے آپے وڈیا، سچ سنگھاسن آسن لائیندا۔ اپنا ناؤں اپنا اکھر آپے پڑھیا، دُسر وست نہ کوئے ونڈائیندا۔ آد جگادی ایکنکارا ہر

نرنکارا سچھنڈ دوارے آپے کھڑیا، انھو اپنا روپ درسائیندا۔ نہ جنمے نہ کدے مریا، مات گربھ نہ کوئے ہنڈھائیندا۔ برہم روپ سرشٹ سبائی وریا، پاربرہم
 ساچا کنت لکھ چوراسی سخی آپ ہنڈھائیندا۔ آپے آد آپے انت کریا، مدھ اپنی کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شکر برہما وشن
 دیوے ایکا ور، ایکا اکھر آپ جنائیندا۔ ایکا اکھر اونکار، نش اکھر روپ درسائیا۔ ساچا ستھر میت مرار، ساچی تیج وڈیائیا۔ ایکا نیترا کھ نین اگھاڑ، لوچن نور
 اک رُشائیا۔ ایکا محل اٹل اُچ منارا مندر دیوے واڑ، ایکا کندر سوبھا پائیا۔ ایکا کنت بھگونت میل ملاوا ساچی نار، رت بسنت اک سہائیا۔ ایکا جوگ جگت
 جانے سنسار، جاگرت جوت کر رُشائیا۔ ایکا کوٹن کوٹی کوٹ کوٹ جیو جنت کرتیار، اندج جیرج اُتبھج سیتج ونڈ ونڈائیا۔ ایکا شبد نگارے لائے چوٹ پٹی
 ڈھنکار، گھر گھر گھر وچ آپ سنائیا۔ ایکا ورن گوت و سیا باہر، ست سروپ بے پرواہیا۔ ایکا لاڑی موت نہ کرے شنکار، مڑھی گور نہ کوئے دبائیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما شو دیوے ایکا ور، شکر وشن برہما ایکا سیو لگائیا۔ ساچی سیوا ہر نرنکار، ترے ترے آپ جنائیندا۔ ترے ترے
 بھن بے عیب پروردگار، گن گن اپنا حکم سنائیندا۔ چھن چھن روپ پرگٹے اگم اپار، اپنا چنھ نہ کوئے دکھائیندا۔ رات دن کرپسار، سورج چن آپ
 پھر ایندا۔ ماس برکھ کرتیار، گھڑی پل ونڈ ونڈائیندا۔ اپنی تھت نہ جنائے ہر نرنکار، ودی سدی سرب گرائیندا۔ وشنوں رووے بن بھکھار، پر بھ اگے جھولی
 ڈاھندا۔ کون سو ویلا کون وقت، کون وار کون تھت، کون گھر پسار کرائیندا۔ کون روپ کرے ہت، کون مات کون پت، کون بوند کون رت، کون جوڑ
 جڑائیندا۔ کون ہوئے نیتن نیت، کون امرت رہیا ست، کون شبد بھنڈار ورتائیندا۔ کون دو جہاناں بنے مت، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا
 دکھا ساچا گھر، نیتن سرب ترسائیندا۔ وشنوں اٹھ پکاریا، پر بھ اگے سیس جھکا۔ تیرا روپ اگم اپاریا، لیکھا سکے نہ کوئے لیکھا۔ ہوں یاچک کھڑا دواریا،
 اگے اپنی جھولی ڈاھ۔ ایکا بخش چرن پیاریا، بخشیں بخشش پٹی سرن۔ تیرا ناؤں ونج ونجاریا، سچ خزینہ اک بھرا۔ توں شاہو بھوپ سچا سکداریا، دھر فرمانا حکم
 سنا۔ در تیرے منگاں بن بھکھاریا، سُن میننتی بے پرواہ۔ پُرکھ ابناشی کرے پیاریا، نرگن نرگن لئے اٹھا۔ لکھ چوراسی تیری سیو لگا رہیا، گھٹ گھٹ دینا
 رزق پچا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ گیرا آپ دوا رہیا، لکھ چوراسی رہیا بھوا۔ انتم ویلا اک سنا رہیا، پاندھی اپنا پورا کرے راہ۔ نرگن نرور پُرکھ اکال

جونی رہت انھو پرکاش اپنا روپ وٹالیا، جوتی جوت رہیا جگا۔ تیرا لہنا دینا اپنے ہتھ رکھا لیا، اتم لیکھا دے مُکا۔ کلج چوتھا جگ نو سو چرانوے چوکڑی تیرا راہ تکا رہیا، اتم اودھ جائے پگ۔ نر نرائن نرکار نرور اپنا روپ پرگٹا لیا، لکھ چوراسی جیو جنت ویکھے لگ لگ۔ وشنوں تیرا ڈنک اک وجا لیا، لوآں پُریاں برہمنڈ کھنڈ نیوں ویکھن جھک۔ تیرا اتم سنگ نبھالیا، تیرا ویکھن آئے کھ۔ تیری سسپھل گھ کرا لیا، تیرا میٹے وچھوڑا دکھ۔ تیری چوگ جگت چگا لیا، اتم تیرا دانا پانی جائے مک۔ درس اموگھ آپ کرا لیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، ساچا حکم آپ سنا لیا۔ ساچا حکم شبد جنایا، ہر ہری ہر دیا کمائیندا۔ نو نو چار پنڈھ مکایا، لکھ چوراسی گیترا آپ بھوائیندا۔ جگا جگنتر ویس وٹایا، لوک مات ویکھ دکھائیندا۔ دھرنی دھرت دھول دے سہایا، دھر دی بانی بان لگائیندا۔ ابناشی کرتا کرتا پڑکھ کرنی کرت مکایا، شبد نشانہ اک جھلائییندا۔ جیو جنت سادھ سنت گر پیر اوتار اپنے حکم پھرایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، آپ اپنا میل ملائییندا۔ شبد جنائی دھر فرمانا، بھوای بھگون ہتھ رکھائیا۔ وشنوں سُن اک ترانہ، پڑکھ ابناشی ایک گا لیا۔ ہنگ برہم ویکھے گن ندھانا، نرگن نور کر رُشائیا۔ سو پڑکھ نرجن ہوئے پردھانا، وید کتیب شاستر سمتر انجیل قرآن کھانی بانی بھو کوئی نہ پائیا۔ کرے کھیل گن ندھانا، گہر گمبھیر وڈی وڈیائیا۔ کلج اتم میٹے جھوٹھ نشانہ، کوڑی کرپا رہن نہ پائیا۔ ست ستوادی بنھے گانا، درگھر ساچے سگن منائیا۔ پرگٹ ہوئے نہہکنک بلی بلوانا، سری بھگوان نرگن جوت کرے رُشائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشنوں دیوے ایک ور، ویلے اتم لائے لڑ، اپنا بندھن آپے پائیا۔ برہما کھول چار کھ، چارے وید کوک پگاریا۔ پاربرہم شکھ مانیا تیری گھ، آیا باہر ہو یا اندھیاریا۔ نرگن اندر نرگن بیٹھا لگ، بھو کوئے نہ پارہیا۔ چار کھی رہیا جھک، سیس جگدیش چرن ٹکا رہیا۔ ہوں پیاس تیرے درشن بھکھ، تیرا وچھوڑا موہے ستا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، برہما رو رو نیر و ہا رہیا۔ برہما رووے کرے گریازار، دھیرج دھیر نہ کوئی دھرائیا۔ پاربرہم تیرا سچ پیار، تیری رنگن میری وڈیائیا۔ تیرا مندر میرا دوار، تیرا چرن میری سرنائیا۔ تیرا شبد میری دھنکار، میری دھن تیری شنوائیا۔ تیرا درس میرا پیار، میری حرص توں مٹائیا۔ ہوں بیراگن پھراں دھاگن نار، تڈھ بن نہ کوئے پرنائیا۔ نیز نین آد جاگن، نندرا آلس نہ کوئی رکھائیا۔ جگ جگ رہنا میں سہاگن، سیس جگدیش اک

ہنڈھائیآ۔ ساچا گانا بتاں تاگن، جگ جگ نہ کوئے تڑائیآ۔ تیرے نام نہ لگے داغن، نرمل اک روپ وکھائیآ۔ سدا سنگ وسال گھر مندر بہہ بہہ ہساں گاواں
تیرا رانگن، تیرا رانگ میرا سہاگ پت پر میثور تیری وڈیائیآ۔ لکھ چوراسی تیری جاگ، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیری
سرن رہیا پڑ، پلو گل ایکا پائیآ۔ گل پلو پائے نما، نردھن اپنا روپ پر گٹائیندا۔ شاہو بھوپ سچ سلطانا، شہنشاہ ساچے تخت آپ سہائیندا۔ ہوں منگاں دان
بن نادانا، داتا دانی تیری سرن اک نکائیندا۔ تیرا سرؤپ برہم پچھانا، پاربرہم تیرا مان اک رکھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا
ور، ساچی منگ آپ منگائیندا۔ ساچی منگے منگ، بن بھکھاریا۔ ہر ہر چڑھے ساچا رنگ، پاربرہم رنگے اک لارایا۔ توں صاحب سورا سربنگ، وڈ داتا شبد
بھنڈاریا۔ ہوں نما نائیز اندھ، چارے گھ ہوئے اجیاریا۔ کرپا کر سرب بخشند، در منگے بن بھکھاریا۔ تیرا روپ سدا انند، پرمانند سچ سکھاریا۔ تیری سیاں
میرا چند، چارے پد جوت اجیاریا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، آد آنت آوے نہ پاسا ہاریا۔ پڑکھ ابناشی دیا کما، ساچات
سمجھائیندا۔ برہم برہم نیچ بجا، لکھ چوراسی تیرا بوٹا لائیندا۔ گھٹ گھٹ ہریا دئے کرا، امرت سنج سیو کمائیندا۔ جگ جگ بھل بھلواری دئے مہکا، جگ
چو کڑی آپ وکھائیندا۔ نو نو ویکھے تھاؤں تھاں، چار چار ونڈ ونڈائیندا۔ وشنوں سنگ لئے نبھا، سچ بھنڈارا ہتھ رکھائیندا۔ تیرا روپ دئے درسا، تیری گنت
آپ گنائیندا۔ پنچ تت کایا مندر رچن لئے رچا، اپ تیج وائے پر تھی آکاش تیری جھولی پائیندا۔ گھر وچ گھر دئے سہا، آتم برہم روپ پر گٹائیندا۔ ایش جیو
جوت جگا، آد نرنجن سیو کمائیندا۔ سچ محلہ آپ وساء شبد انادی دھن لائیندا۔ گھر امرت تال سروور دئے بھرا، ساچا جھرنا آپ جھرائیندا۔ ہر ہر میلا
پاربرہم لئے ملا، بھو ابھیدا آپ گھلائیندا۔ اپنا چیل اپنے چرن لئے بہا، ویلا وقت نہ کوئی جنائیندا۔ سجن سہیلا بے پرواہ، جگ جگ اپنا کھیل گھلائیندا۔ نو سو
چرانوے چو کڑی جگ بیڑا پار کرا، کلجگ اتم جوت جگائیندا۔ نہ کلنکا ناؤں رکھا، لوک مات ویس وٹائیندا۔ برہما تیرا لیکھا دئے سہا، پاربرہم سنگ نبھائیندا۔
اپنی جوتی جوت لئے ملا، تھر کوئے رہن نہ پائیندا۔ ساچی رچنا پھر رچا، گرگھ ساچے تخت سہائیندا۔ پری برہم جو بیٹھا ڈیرہ لا، اپنا حکم سنائیندا۔ سوہنگ
ڈھولا ساچا گا، آد آنت ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن داتا پڑکھ بدھاتا، اتم رکھے اپنی ذاتا، ورن گوت نہ ونڈ ونڈائیندا۔

برہما وشن شبد جنایا، شکر آپ اٹھائیںدا۔ شکر تیری سیو وکھایا، جو گھڑیا سو بھن وکھائیںدا۔ اک ترسول ہتھ رکھایا، تریلوکا پار کرانیںدا۔ کنٹھ مالا اک سہایا،
 باسک تشکا گل لٹکائیںدا۔ بھولا ناتھ وڈ وڈیایا، دیناں انا تھاں ویکھ وکھائیںدا۔ سگلا سنگ آپ نبھایا، دو جہاناں پھیری پائیںدا۔ ایک ہتھ مردنگ پھڑایا، اُچی
 کوک سرب سٹائیںدا۔ اپنی دھونی رہیا رمایا، خاکی خاک آپے چھان دا۔ خاکی خاک نیتز نین راہ تکایا، اپنی درشت اپنا ایشٹ وچ لٹکائیںدا۔ شکر درشتی ویکھے
 رگھت، پاربرہم پر بھ کھیل کھائیںدا۔ نہ کوئی بیرج دتا گھت، ناری سیج نہ کوئی سہائیںدا۔ چتر گپت کریا اُتپت، پاربرہم پر بھ حکم سٹائیںدا۔ ایکنکارا دیوے
 مت، ایکات تت رکھائیںدا۔ آپے جانے مت گت، ہر داتا ویس وٹائیںدا۔ اندر رکھی اپنی رت، تیناں وچ اُچھائیںدا۔ کرے کھیل کملاپت، ساچی سیج آپ
 سہائیںدا۔ چتر گپت اندر ساچی وست گھت، اپنی دھارا آپ وکھائیںدا۔ رائے دھرم کر پرگٹ، پاربرہم پر بھ ویکھ وکھائیںدا۔ کھیل کھلائے ساچے ہٹ، در
 دوار نہ کوئی وکھائیںدا۔ شکر نیتز ویکھے پٹ، سُن سادھ آپ لگائیںدا۔ تن انگ نہ لیا کٹ، رُوپ انوپ نہ کوئی در سائیںدا۔ پاربرہم پر بھ کریا کھیل جھٹ پٹ،
 خاکی خاک ویکھ وکھائیںدا۔ چتر گپت رائے دھرم بدھانت، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیںدا۔ لکھ چوراسی پھڑاں ہتھ، لہنا دینا اک سمجھائیںدا۔ رائے دھرم تیرا
 کھولے ہٹ، ہٹ ہٹوانا آپ اکھوائیںدا۔ شکر انتم کھیڑا سب دا کرے بھٹھ، جو گھڑیا بھن وکھائیںدا۔ رائے دھرم اپنے کھاتے دیوے گھت، باہوں پھڑ نہ
 کوئی کڈھائیںدا۔ ستائی جگ نہ آئی کوئی مت، رائے دھرم اپنا حکم آپ چلائیںدا۔ کری کریا سری بھگونت، بھگون اپنی دھار چلائیںدا۔ رام رانا دتا ایکات تت،
 تت تت وچ لٹکائیںدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر اپنی دھار چلائیںدا۔ رائے دھرم کر پیارا، دیا ندھ دیا کمائیا۔
 ستائی جگ کریا پار کنارہ، اپنی ونڈن ونڈ آپ ونڈائیا۔ دُلھا دُلہن بنیا ایک لاڑا، ایک گھر وٹی ودھائیا۔ ایک سیج کنت بھتارا، ایک ستا بے پرواہیا۔ ایک بھچھیا بھرے
 بھنڈارا، اچھیا اچھیا وچ لٹکائیا۔ رائے دھرم نہ رہے کوارا، کرتا کرنی آپ وکھائیا۔ گھاڑت گھرے بن ٹھٹھیارا، رُوپ رنگ رکھ نہ کوئی وڈیائیا۔ سُن اگئی
 دھواں دھارا، چتر گپت رائے دھرم آپ بہائیا۔ دواں درشت کرے پیارا، ایشٹ نار رُوپ پرگٹائیا۔ اپنے اندر آپے نے آپے ویکھنہارا، چتر گپت بھو نہ
 رائیا۔ رائے دھرم نہ کرے وچارا، کون رُوپ ہوئی کڑمائیا۔ نو جگ کریا کھیل نیارا، اندرے اندر ویکھ وکھائیا۔ چھٹی جگ کر پار کنارہ، شہنشاہ اپنی کل

ورتائیا۔ دھرم رائے گھر جنم دوائے، کواری کئیاسد دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی رچنا آپ رچائیا۔ کواری کئیاسد جنم دوا، پُرکھ
 ابناشی کھیل کھلائیندا۔ دھرم رائے گھر منگل گایا، چتر گُپت مردنگ وجائیندا۔ بھولا ناتھ دیکھن آیا، تن خاکی خاک رمانیندا۔ ہتھ ترسول اٹھایا، اُچی کوک
 الکھ جگائیندا۔ الکھ زرنجن بے پرواہیا، بھيو کوئے نہ پائیندا۔ رائے دھرم اٹھ سیس جھکایا، گردیو نمو سنایندا۔ چتر گُپت سیو کمایا، آتر لو اک رکھائیندا۔ شکر
 ایکائین اٹھایا، کواری کئیاسد دیکھ دکھائیندا۔ کون پُتری ناؤں دھرایا، کون دوارے آپ بہائیندا۔ رائے دھرم رہیا شرمایا، ہر کا بھيو کوئی نہ پائیندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ کھلائیندا۔ کواری کئیاسد پر نام، دوئے دوئے لوچن درشن پائیا۔ گردیو نمو نمستے دینا ایکائین نام، دوس رین کون گیت
 گایا۔ بھولا ناتھ کر پچھان دیوے مان، اُچی کوک کوک سناٹیا۔ تیری کھیل دیکھے جگت مہان، لکھ چوراسی تیرا سنگ نبھایا۔ تیرا ناؤں کرا پردھان، نو سو
 چرانوے چو کڑی جگ رہے رُشائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کل آپ ورتائیا۔ بھولے ناتھ دھریا ناؤں، لاڑی موٹ کرے پکاریا۔ لکھ
 چوراسی تیرا گراؤں، گھر مندر آپ سہا رہیا۔ نو کھنڈ پر تھمی دیکھنا تیرا تھواؤں، سرشٹ سبائی سیوالا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکائین
 آپ سمجھا رہیا۔ لاڑی موٹ ناؤں رکھایا، دھرم پُتری دے وڈیائیا۔ جو گھڑیا سو بھن دکھایا، آنت کوئے رہن نہ پائیا۔ اک دوارا دے سمجھایا، بھل رہے
 نہ رایا۔ جگا جگت ہر بھگونت ساچے بھگت لے اٹھایا، اپنے نام کرے پڑھایا۔ ساچے سنتاں لے سمجھایا، ساچی سکھیا اک دکھائیا۔ گرگھ گر گر لے جگایا،
 روپ نوپ اک درسائیا۔ گر سکھ رنگ لے رنگایا، رنگ رنگن اک وڈیائیا۔ ویلے آنت پُرکھ ابناشی ہوئے سہایا، زرنگن اپنا روپ دھرایا۔ لکھ چوراسی تیرا
 کنت، جگ جگ لینا پرنائیا۔ کھجگ انتم زرن ہر زرائن بنائے اپنی بنت، نہنکنا جامہ پائیا۔ لہنا دینا چکائے انتم آنت، آنت لیکھا دے مکائیا۔ آپ بنائے اپنی بنت،
 ساچی رچنا پھیر رچائیا۔ ناتائے جیو جنت، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، درگھر ساچے سو بھاپائیا۔ درگھر ساچا ہر سہایا، زرنگن
 زرویر پُرکھ اکال۔ کھجگ دیکھ دکھایا، سنگ رکھائے کال مہاکال۔ برہما وشن شو اٹھایا، ترے گن مایا توڑ جنجال۔ بیخ ت چولا آپ وٹایا، لیکھا جانے شاہ کنگال۔
 ساچا ڈھولا نام سنا، شبد اگئی بن دلال۔ ڈھر دا گولا دیکھ دکھایا، حال مُریداں دیکھے آن۔ ساچا تولا بن کے آیا، دھرم رکھایا ہتھ نشان۔ جوتی جوت

سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر کی مہما کوئی کتھ نہ سکے رائیا۔ ہر ہر مہما سدا اکتھ، رسنا کتھ نہ سکے رائیا۔ جگ جگ چلائے اپنا رتھ، رتھ رتھو اہی ڈھر درگا ہیا۔ نام درڑائے ساچی وتھ، سَتجگ تریتا دواپر پار کرائیا۔ کلجگ انتم ہو پرگٹ، نہہکنکا ناؤں رکھائیا۔ سرب کلا آپ سمرتھ، سمرتھ پُرکھ وڈ وڈیائیا۔ گرکھاں گرکھاں اندر ساچی وست گتھ، نام رت رتی رت رنگائیا۔ سوہنگ شبد دیوے وتھ، آد برہم پار برہم سمائیا۔ جگت وچھوڑا دیوے کٹ، لکھ چوڑا سی پھند کٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، ہر جن ساچے لئے پھڑ، کایا مندر پوڑے چڑھ، جیو جنت لکھ چوڑا سی بھرم بھلکھے آپ بھوئیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرب جیاں کا ایکو داتا، جی دان اپنے ہتھ رکھائیا۔

★ ۸ اَسو ۲۰۱۷ بکرمی منگل سنگھ دے گرہ پنڈ سارنگڑا ضلع امرتسر ★

سو پُرکھ نرنجن ہر سلطان، اک اِکلا آد جگاد سمائیدا۔ ہر پُرکھ نرنجن وڈ مہربان، مہبان بیدو اپنا ناؤں دھرائیدا۔ ایکنکارا کھیل مہان، انھو اپنا رُپ پرگٹائیدا۔ آد نرنجن جوت مہان، نور نورانہ ڈگمگائیدا۔ ابناشی کرتا والی دو جہان، درگاہ ساچی دھام سہائیدا۔ سری بھگوان اٹھائے سچ نشان، پُرکھ اکڑا آپ جھلائیدا۔ پار برہم پر بھ ہوئے پردھان، نرگن اپنا ناؤں رکھائیدا۔ سچھنڈ دوارے نوجوان، سورپیر اپنا بل دھرائیدا۔ سچ سنگھاسن کر پروان، تخت تاج آپ وڈیائیدا۔ ایکاکھم ڈھر فرمان، ڈھر دی بانی آپ الائیدا۔ تخت نواسی راج راجان، شاہو بھوپ آپ اکھوائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اِکلا کھیلے کھیل نیار، کرے کرائے کر نیہار، دوسر سنگ نہ کوئی رکھائیدا۔ سو پُرکھ نرنجن سرب گنوت، مہما اکتھ کتھی نہ جائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن آد انت، اک اِکلا ویس وٹائیا۔ ایکنکارا آپ بنائے بنت، ساچا گھاڑن آپ گھڑائیا۔ آد نرنجن در گھر ساچا آپ سہنت، نرمل دیا باقی جوت کرے رُشائیا۔ سری بھگوان ساچا کنت، سچ سہنجنی سچ ہنڈھائیا۔ ابناشی کرتا آد انت، مدھ اپنی دھار سمائیا۔ پار برہم آپے رنگے اپنی رنگت، رُپ رنگ رکھ نہ کوئی جنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اِکلا ایکنکار، کرے کھیل اگم اپارا، اکھ اگوچر بھو نہ رائیا۔ اکھ اگوچر ابھیو نیارا، عقل کل دھاری آپ

کرائیندا۔ سچکھنڈ نواسی ساچا کھول دوارا، تھر گھر ساچے سو بھا پائیندا۔ تخت نواسی شاہ سکردار، شاہو بھوپ وڈ وڈیائیندا۔ اک اگلا کھیل نیارا، آد جگادی آپ
 کرائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وسنہارا ساچے گھر، دھام سہنجنا آپ سہائیندا۔ ساچا دھام ہر سہائیندا، ایک رنگ رنگیا۔ پُرکھ ابناشی
 ڈیرہ لائیندا، در گھر ساچے سو بھا پایا۔ تخت تاج آپ سہائیندا، ست پُرکھ زرنجن ویکھ وکھایا۔ آد آد اپنی کل دھرائیندا، جونی رہت انہو پرکاش وکھایا۔ پُرکھ
 اکال اپنا ناؤں دھرائیندا، مات پت نہ کوئے بنایا۔ ستخ پرکاش آپ کرائیندا، نور نورانہ ڈگگایا۔ چھپر چھن نہ کوئی چھہائیندا، اٹل دوارا آپ وڈیایا۔ زرنجن اپنا
 روپ پرگٹائیندا، زرویر اپنا کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اگلا کھیل اپارا، کرے کرائے کر نیہارا، کرنی کرت آپ کمائیندا۔
 کھیل اولائینکار، آد جگادی آپ کرائیندا۔ سچ محلہ کرتیا، ست ستوادی آسن لائیندا۔ ایک روپ زراکار، زرنجن اپنا آپ پرگٹائیندا۔ آپے جانے اپنی دھار،
 ترے ترے وچ سمائیندا۔ آپے گپت آپے ظاہر، آپ اپنا کھیل کھلاییندا۔ آپے کنت آپے نار، آپے سہنجنی سچ ہنڈھائیندا۔ آپے نت نوت کرے سچ پیار،
 در گھر ساچا ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچے مندر سو بھا پائیندا۔ ساچا مندر اُچ محلہ، سو پُرکھ زرنجن
 آپ وسائیندا۔ ہر پُرکھ زرنجن بیٹھا اک اگلا، ایکنکارا ویکھ وکھائیندا۔ آد زرنجن جوتی دیپک آپے بلا، پرکاش پرکاش وچ لکائیندا۔ سری بھگوان سچ
 سنگھاسن ایک ملا، درگاہ ساچی دھام سہائیندا۔ ابناشی کرتا آپے پھڑائے اپنا پلا، اپنا سنگ آپ نہجائیندا۔ پاربرہم اپنا کھیل کرے اچھل اچھلا، اپنی کل آپ
 دھرائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، زرنجن داتا بے پرواہ، آد آد بن ملاح، اپنا بیڑا آپ چلائیندا۔ آد آد کھیل اپارا، زرنجن زرویر آپ
 کرائیندا۔ اپنی جوت ہو اُجیارا، آپ اپنا نور ڈگگائیندا۔ اپنا مندر کرتیا، سچکھنڈ دوارا سو بھا پائیندا۔ تھر گھر ساچے کھول کواڑا، گھر گھر وچ ڈیرہ لائیندا۔ سچ
 سنگھاسن کرے پیارا، پُرکھ ابناشی ویکھ وکھائیندا۔ حکمی حکم ورتے ورتارا، دھر فرمانا آپ سنائیندا۔ میل ملاواناری کنت بھتارا، زرنجن سچ ہنڈھائیندا۔ نہ کوئی
 جانے ست دارا، ویلا وقت نہ کوئی وکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، انہو اپنا روپ پرگٹائیندا۔ انہو روپ پرکاشیا، آد پُرکھ اگم۔ سچکھنڈ
 دوار کرے کھیل تماشا، زرنجن اپنا بیڑا بٹھ۔ ایک جوت دیپ پرکاشیا، نہ کوئی سورج چن۔ نہ کوئی پرتھی نہ اکاشیا، دھرت دھول نہ کرے کوئی دھن دھن۔

پُرکھ اکال۔ جوتی جوت ڈگمگائیندا، اک اِکلا دین دِیال۔ سچکھنڈ دوارا سوبھا پائیندا، ابناشی کرتا اولڑی چال۔ اپنے مندر ڈگمگائیندا، دپیک جوتی ایکا بال۔
 دھر مسال آپ سہائیندا، درگاہ ساچی دھام نیار۔ آپ اپنا ویکھ وکھائیندا، نرکار نرکار نرکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے کرے اپنا سچ
 پسار۔ سچ پسارا آپ کر، آپ اپنا ویکھ وکھائیا۔ اپنے اندر آپ دھر، اپنی آپ کرے کُٹمائیا۔ اپنا آپ آپے ور، آپے سگن منائیا۔ آپے ناری آپے نر، نر
 ہر وڈی وڈیائیا۔ اپنی سیجا آپے چڑھ، اپنا رس آپ ہو جائیا۔ اپنے اندر آپے وڑ، اپنا بنک سہائیا۔ آپے درس دکھائے کھڑ، ویکھنہار آپ ہو جائیا۔ آپ
 پھڑائے اپنا لڑ، اپنا بندھن آپے پائیا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ اپنا نش اکھر آپے پڑھ، آپے کرے سچ پڑھائیا۔ آد جگاد نہ جائے
 مر، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی رچنا آپ رچائیا۔ اپنی رچنا آپے رچ، اپنا آپ اُپایا۔ آپے ویکھے اپنا آپ سچ، سچا
 آپ اکھوایا۔ اپنے مندر آپے رہیا نچ، گوپی کاہن آپ ہو جایا۔ اپنے اندر آپے رچ، آپ اپنا میل ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد
 پُرکھ آپ اکھوایا۔ آد پُرکھ پُرکھ ابناشا، پاربرہم پر بھ کھیل کھلائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ویکھے آپ تماشا، سری بھگوان سنگ نبھائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن پاوے
 راسا، ابناشی کرتا ناچ نچائیندا۔ ایککارا اپنا بخشے آپ بھرواسا، آد نرنجن سیو کمائیندا۔ سچکھنڈ دوارے اپنی پوری کرے آپے آسا، اپنی اچھیا اچھیا وچ لکائیندا۔
 آد انت نہ کوئے وناسا، نرگن اپنا رنگ رنگائیندا۔ تھر گھر ساچے کر کر واسا، گھر گھر وچ سوبھا پائیندا۔ سٹح پرکاس پرکاش پرکاشا، انھو روپ نہ کوئے
 دھرائیندا۔ اپنے دوارے آپے ہووے داسی داسا، آپے نیوں نیوں سیس جھکائیندا۔ آپے شاہ آپے شباسا، شاہ سلطان اپنا بل آپ دھرائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد اپنی کھیل آپ کھلائیندا۔ آد پُرکھ ہر کھیل کھلایا، نرگن نور نور رُشنائیا۔ اپنا آپ آپ پرگٹایا، مات پت نہ کوئی بھین
 بھائیا۔ آپ اپنا سنگ نبھایا، ساک سجن سین کوئے دس نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مندر آپ سہائیا۔ ہر مندر آپ سہائیندا،
 سوبھا ونت گھر گمبھیر۔ اپنی جوت آپ جگائیندا، آپے چوٹی چڑھیا اک اخیر۔ اپنا لحم آپ سٹائیندا، وڈ وڈا پیرن پیر۔ اپنی کھیل آپ کھلائیندا، آپے شاہ بن
 فقیر۔ اپنی اچھیا آپ پرگٹائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد اپنا بل دھرائیندا۔ اپنی اچھیا اپنے اگے رکھ، آپ اپنی دیا کمائیندا۔ نرگن اگے

نرگن ہو پرتکھ، نرگن نرگن ویکھ وکھائیندا۔ نرگن روپ اکھٹنا اکھ، اکھ اکھٹنا بھیو نہ آسیندا۔ اپنا مارگ آپے دس، نرگن ساچا راہ چلائیندا۔ اپنے اندر آپے
 وس، اپنا بھیو کھلائیندا۔ اپنا پنڈھ مکائے نس نس، آپ اپنی چال بندھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھار آپ بندھائیندا۔ ایک دھار
 کرتیار، ایک کارا ویکھ وکھائیا۔ ساچے مندر ہوئے اُجیار، پُرکھ ابناشی ولس وٹائیا۔ سو پُرکھ نرنجن بنیا کنت بھتار، پاربرہم پر بھ ناری روپ سمائیا۔ دوہاں وچولا
 سرجنہار، اپنی آپے گنڈھ پوائیا۔ آپے کھیل کرے اگم اپار، اگم اگمڑی کار کرائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مندر آپ سہائیا۔ ساچا
 مندر سچکھنڈ، سچ ساچے آپ سہائیا۔ نرگن اپنی ونڈی ونڈ، تھر گھر حصہ اک رکھایا۔ نہ کوئی چار دیواری دسے کندھ، نہ کوئی باڈی بنت بنایا۔ نہ کوئی گائے
 رسنا چھند، گیت گو بند نہ کوئی الایا۔ پُرکھ ابناشی اک بخشند، بیٹھا آسن لایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد اپنا حکم چلایا۔ سچکھنڈ دوارا
 کر پسار، ہر نرکارا کھیل کھلائیندا۔ تھر گھر ساچے کھول کواڑا، نرگن دھارا جوتی جوت ڈگمائیندا۔ اپنی اچھیا بھر بھنڈارا، اپنی دات اپنی جھولی آپ بھرائیندا۔
 آپ اپنا کر پسار، در دوارا آپ سہائیندا۔ آپ اپائے سٹ دلارا، ہر شبہی ناؤں دھرائیندا۔ ایک حکم اک ورتارا، اک اکھاڑا آپ سہائیندا۔ جوتی جوت
 سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، سٹ شبہ آپ اٹھائیندا۔ سٹ شبہ ہر آپ اپایا، بوند رکت نہ کوئی ملائیا۔ جوتی جوت جوت پرگٹایا، اچھیا
 بھچھیا ویکھ وکھائیا۔ اپنی دھارا وچ سمایا، سار شبہ ناؤں رکھائیا۔ سارنگی سارنگ نہ کوئی تار رکھایا، سچ ستار آپ وجائیا۔ نرکار ہر کھیل کھلایا، نرگن ویکھے
 چائیں چائیا۔ دھر فرمانا حکم جنایا، بھل رہے نہ رانیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک شبہ دے وڈیائیا۔ شبہ بال اٹھیا، پُرکھ ابناشی دیا کمائیا۔
 سورا سربنگ ایک اٹھیا، اپنا بندھن اک وکھائیا۔ آد جگاد نہ جائے لٹیا، دو جہان وڈی وڈیائیا۔ ست پُرکھ نرنجن لایا تیرا بوٹیا، پت ڈالی آپ مہکائیا۔ جوتی
 جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک شبہ دے سمجھائیا۔ شبہ ندھانا کر نمسکار، پر بھ اگے سیس جھکائیندا۔ ہوں سیوک یاچک سیوادار، تیری سیوا سد
 کمائیندا۔ ایک منگاں منگ بن بھکھار، مستک دھوڑی ٹکا لائیندا۔ نت نوت رہے دیدار، تھہ بن اور نہ کوئے بھائیندا۔ تیری دھار میرا پیار، پیار تیری گفتار
 سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، شبہ شبہی منگ منگائیندا۔ پُرکھ ابناشی دیا کم، شبہی شبہ سمجھایا۔ تیری سیوا اک لگا،

ایکا حکم سُنایا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں رچن رچا، سورج چن کرن کرن جوت رُشَنایا۔ اپنی بھچھیا تیری اچھیا دے بھرا، نِراکار ساکار آپ ہو جایا۔
 وِشنوؤں اپنا انگ کٹا، انسا بنسا بھیو نہ رایا۔ جوتی جوت لے پرگٹا، جوتی جاتا ناؤں دھرایا۔ ایک حکم دے سنا، دُھر فرمانا آپ الایا۔ اپنے چرن کول دھوا،
 تیرے ہتھ پھڑایا۔ وِشنوؤں اپنا جام پیا، نا بھی بوٹا کول لگایا۔ کول کولا بھل کھلا، پاربرہم ویکھ دکھایا۔ ہر ہر لیکھا لے لکھا، پُرکھ ابناشی ایک ونڈ ونڈایا۔ دُھر دا
 لیکھا دے سمجھا، شبد انادی تال رکھایا۔ سُن سُدھی پھول بھلا، اکھ اگوچر ویکھ دکھایا۔ دھواں دھار دے مٹا، رُوپ انوپ آپ پرگٹایا۔ وِشنوؤں میلا سچ
 سُبھا، ایک کول بھل اُچھایا۔ شکر اپنے رنگ رنگا، ایک منتر نام درڑایا۔ تِنال وچولا بن ملاح، ایک بیڑے لے چڑھایا۔ شبد سروپی چپو لا، چار چار ویکھ دکھایا۔
 آد جگاد کھیل کھلا، نِرگن اپنی دھار آپ سمجھایا۔ ایک پُرکھ اکال لینا منا، دوجا اِشٹ نہ کوئی جنایا۔ نِرگن وسے ہر گھٹ تھال، تھان تھنتر سو بھاپایا۔ شبد
 سْت تیری پکڑے بانہہ، آد جگادی میل ملایا۔ جگا جگنتر کرے سچ نیاں، تھر گھر ساچے سو بھاپایا۔ سچکھنڈ دوارے بیٹھا جوت جگا، نِرگن رُوپ بے پرواہیا۔
 ایک حکم دے ورتا، تیری سیوا سچ دکھایا۔ وِشنوؤں لہنا دینا چکا، ساچی بھکھیا ونڈ ونڈایا۔ برہما برہم مت دے سمجھا، دوسرے نہ کوئی رکھایا۔ شکر اپنا آپ
 اُچھا، رتی رت نام سما۔ مت ت آپ جانے بے پرواہ، بھیو ابھیدا بھیو کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد آد اپنا رُوپ دھرایا۔ اپنا
 رُوپ آپے دھر، سو پُرکھ نِرنجن کھیل کھلایا۔ ہر پُرکھ نِرنجن ہر جو در، ہری ہر مندر سو بھاپائیندا۔ اک ایککارا اُچ محل اٹل مینارے چڑھ، آپ اپنی سچ
 سُبھاپائیندا۔ آد نِرنجن اُچ اگم دیکھے کھڑ، آپ اپنا راہ نکائیندا۔ سری بھگوان آپ سُبھاپائیندا۔ تھر گھر ساچے سو بھاپائیندا۔ ابناشی کرتا اندر وڑ، رُوپ
 انوپ آپ درسائیندا۔ پاربرہم اپنی کرپا آپے کر، کر کرپا کھیل کھلایا۔ شبد ڈلارے ایک در، دُھر دی دھار آپ بندھائیندا۔ وِشن پھڑاؤنا ایک لڑ، ساچا پُو
 ہتھ اُٹھائیندا۔ برہم وِدیا ایک دھر، برہم پاربرہم سمجھائیندا۔ شکر میلا ساچے گھر، سنساروگ نہ کوئی دکھائیندا۔ تِنال ایک گھاڑن گھر، ایک رنگ آپ رنگائیندا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچے شبد آپ اُٹھائیندا۔ شبد اُٹھایا کرپا بندھ، بھیو کسے نہ آیا۔ اپنا کارج کرے سدھ، کرتا پُرکھ
 کھیل کھلایا۔ نِرگن رچی اپنی بدھ، ناتا بدھاتا جوڑ جڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وِشن برہما شو لے ترایا۔ وِشن اُپایا کرپا دھار، آپ اپنی

کل دھرایا۔ شکر کریا اک پیار، اک اگلا کھیل کھلایا۔ ایک اکھر کرتیار، نش اکھر کرے پڑھانیا۔ چارے گنت پاوے سار، دوس رات گھڑی پل ونڈ ونڈانیا۔
 وشنوں دیوے ایک دات، پُرکھ ابناشی بے پرواہیا۔ برہے سنائی ساچی گاتھ، چار لکھ چار وید کرے پڑھانیا۔ شکر اتارے ایک گھاٹ، ہر کے پوڑے آپ
 چڑھانیا۔ زرگن زرگن بنے کھیٹ کھیٹ، ساچا بیڑا ویکھ وکھانیا۔ لیکھا جانے مات پت بیٹی بیٹ، بھو ابھدا بھو کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی دست اک وکھانیا۔ ساچی دست ہر کرتار، اپنے ہتھ رکھانیدا۔ وشن برہما شو کرتیار، ترے ترے میل میل ملائیدا۔
 ایک گن دوئے ورتار، زرگن بھو کوئی نہ پائیدا۔ شبد انادی ناد بول جیکار، برہم برہمادی آپ سنائیدا۔ بودھ اگادھی کھیل اپار، لیکھا کھت وچ نہ آئیدا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، ترے گن مایا اپنے رنگ رنگایا۔ ترے گن مایا بھکھیا پا، رجو طمو ستو ویکھ وکھانیدا۔ وشنوں و شو
 رُپ درسا، سائک ست ست جھولی پائیدا۔ برہے برہم رُپ دھرا، آپ اپنے رنگ رنگانیدا۔ شکر لیکھا رہیا وکھا، انت بھگوت کھیل کھلایا۔ ایک ہکم
 دے ورتا، حکمی حکم آپ سنائیدا۔ ساچی سکھیا سچ سمجھا، ساکھیات آپ بھوانیدا۔ سوچھ سروپی رُپ پرگٹا، رُپ انوپ آپ دھرائیدا۔ زرگن بن بن
 ملاح، ساچا بیڑا آپ چلائیدا۔ وشنوں ویکھے نین اٹھا، پُرکھ ابناشی نظری آئیدا۔ دوئے جوڑ رہیا سیس جھکا، چرن کول دھیان لگائیدا۔ اٹھے نیتز ویکھ وکھا،
 چارے وید کھ صلاحیندا۔ شکر سُن سادھ کھلا، کون نین ڈگگائیدا۔ آتم انتر ایک رنگ رنگا، رس رس آپ ہو جائیدا۔ پُرکھ ابناشی دیوے سچ صلاح، تئاں ایک
 گن وکھانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد آد کھیل برہمادی، پار برہم پر بھ آپ اپائیدا۔ پار برہم پر بھ کھیل کھلایا، وشن اپنی دھار
 چلائیا۔ برہم رُپ پار برہم پر گٹایا، ہر در وٹی ودھانیا۔ شکر کھیل آپ کھلایا، کھیلنہار دس نہ آئیا۔ ایک مات گود بہایا، ترے چیلے لئے جنانیا۔ جاگرت جوت
 کر رُشایا، نورو نور درسانیا۔ دُھن ناد ناد وجایا، آتمک دُھن کرے شنوائیا۔ سچ سنہیہرا اک الایا، دُھر دی بانی شبد الایا۔ ترے گن مایا ونڈ ونڈایا، ساچی
 دست ہتھ پھرائیا۔ لکھ چوراسی گھاڑن گھرایا، جیو جنت ونڈ ونڈانیا۔ اتبھج سیتج آپے ورنہ، جیرج انڈ میل ملائیا۔ تیج تت سہائے درنا، اپ تیج وائے پر تھی
 آکاش سو بھاپانیا۔ من مت بدھ آپے گھڑنا، سچ ٹھٹھیارا سچا شہنشاہیا۔ نو دوارے کھولے درنا، جگت واسنا وچ لگائیا۔ اندر رکھے ہرنا فرنا، پُرکھ ابناشی

بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، لکھ چوڑاسی رچن رچانیا۔ لکھ چوڑاسی بھانڈا گھڑنا، پُرکھ ابناشی آپ سمجھانیندا۔ نرُگن سرُگن اندر وڈنا، اپنا مندر آپ رکھانیندا۔ اپنی کرنی آپے کرنا، کرتا پُرکھ کھیل کھلانیندا۔ اپنی دھرنی سوہے دھرنہ، دھرت دھول جل بنب ٹکانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوڑاسی ویکھ دکھانیندا۔ لکھ چوڑاسی آپ اُپایا، گھڑ بھانڈے ویکھ دکھانیا۔ نرکار ساہکار رُپ پرگٹایا، نرُگن سرُگن میل ملائیا۔ کایا مندر اک بنایا، نو دوارے تاک کھلائیا۔ گھر وچ گھر رہیا سہایا، دس کسے نہ آئیا۔ نو دوارے پندھ مُکایا، اپنا مارگ لئے اُپانیا۔ سکھمن ٹیڈھی بنک پار کرایا، ایڑا پنگل ڈھیری ڈھاہیا۔ آتم سرور لئے لئے نہایا، نچھر جھرنہ آپ جھرائیا۔ بھر پیالہ جام پیایا، پیاونہارا ساچا ماہیا۔ جوت نرنجن کر رُشنا، اندھ اندھیر دئے مٹانیا۔ بجر کپاٹی توڑ تڑایا، دُئی دوتی دئے مٹانیا۔ پنچ وکارا ستھر رہیا وچھایا، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نہ ہوئے ہلکانیا۔ آسا ترسنا دئے کھپایا، ہوئے ہنگتا گڑھ رہن نہ پانیا۔ برہم منگتا پار برہم بنایا، نیوں نیوں سپس رہیا جھکانیا۔ ساچا برداشد اکھوایا، گھر مندر سو بھاپانیا۔ انحد دُھن ناد وجایا، اناہت اپنی کھیل کھلائیا۔ آپے سخیاں مل مل منگل گایا، آپے پنچم ویکھے چائیں چانیا۔ آپے بیٹھا کھ چھپایا، نیترنین رہے شرمایا۔ پُرکھ ابناشی کھیل کھلایا، پنچ تت وجے ودھانیا۔ برہم تیری سیو لگایا، ایش چو رنگ رنگانیا۔ جگت جگدیش ہوئے سہایا، آپ اپنا بندھن پانیا۔ رتھ رتھوا ہی بے پرواہیا، دو جہاناں آپ چلائیا۔ ساچی گاتھا دئے جنایا، اپنا ناؤں لئے پرگٹانیا۔ سرب کل سمراتھا آپ اکھوایا، سمرتھ پُرکھ بھیو نہ رانیا۔ لکھ چوڑاسی وچوں مانس منگھ کرے دکھ، آپ اپنی بوجھ بُجھایا۔ شبد سرُپی مارگ دس، گرگر اپنا رُپ دھرایا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں ویکھے نس نس، جیرج اندج پندھ مُکایا۔ اپنے ہر دے آپے وس وس، ہر جن ساچے لئے سمجھایا۔ اپنا تیر نرالا مارے کس، تکھی گھی نہ کوئی بھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوڑاسی بھانڈا گھڑ، گھٹ گھٹ اپنا نور درسایا۔ گھٹ گھٹ ہر جوت جگا، دیا باقی اک دکھانیا۔ نرُگن سرُگن کر رُشنا، نرور ویکھ دکھانیا۔ مورٹ اکال آپ دھرا، پُرکھ اکال وڈی وڈیانیا۔ دین دیاں بے پتا ماں، سرشٹ سبائی لیکھا رہیا لکھانیا۔ وشنوں تیری پکڑے بانہہ، دیوے رزق سبائیا۔ برہما تیرا بنس سہا، برہم گھر گھر جوت جگانیا۔ شکر تیری ترسول ویکھے تھاون تھان، جو گھڑیا بھن دکھانیا۔ آدانت اپنے ہتھ رکھے نیاں، گر پیر اوتار دین گواہیا۔ بن ہر جو سکے نہ کوئی چھڈا، لکھ

چوڑاسی اپنا بندھن پائیا۔ شبد ڈوری گنڈھ رکھا، دو جہان نہ سکے کوئی کھلایا۔ آد پُرکھ ابناشی کرتا اپنی رچنا آپ رچا، زرگن سرگن بنے ملاہیا۔ پنچ تت کایا مائی
 کاچا بھانڈا رہیا سما، وست تھار اپنی آپ کُکایا۔ وشن برہما شو رہیا سمجھا، ایک مارگ پائیا۔ لوک مات دھرتی دھرت دھول دے سہا، نو نو اپنی ونڈ ونڈایا۔
 ست ست گیرا آپ دوا، ست ستوادی رچن رچایا۔ برہمنڈ کھنڈ کھیڑا لیا وساء، سوبھاؤنت آپ سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی ونڈ
 آپے رہیا کرائیا۔ اپنی ونڈے ہر ہر ونڈ، ساچا کھنڈا نام اٹھایا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں اک سنائے سہاگی چھنڈ، ناؤں نرنکارا آپ اُپایا۔ لیکھا جانے
 جیرج انڈ، اُتھج سیتج ویکھ وکھایا۔ چارے وید گایا ایک بند، بندی خانہ آپ سہایا۔ اپنے اندر رکھیا اپنا پرمانند، پاربرہم سچی سرنایا۔ برہم بخشے نجاند، نج گھر
 ساچے سوبھاپایا۔ نج مندر چاڑھے اپنا رنگ، رنگ مچھٹی اک وکھایا۔ آپے ڈھائے دوتی کندھ، در دروازہ دے کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، ونڈنہارا آپ ہو جایا۔ ونڈ ونڈائے اگم اپار، چار وید بھیو نہ رانیا۔ برہما چارے کھ کرے پکار، اُچی کوکے دے ڈھایا۔ توں صاحب سچا سلطان وڈ
 مہربان، تیرا بھیو کوئے نہ پائیا۔ ہوں یاچک منگے دان، ڈھیہہ پیا سرنایا۔ جگ جگ رکھنی اپنی آن، سر اپنا ہتھ کُکایا۔ آد انت میری کرنی اک پچھان،
 ہوں پوت سپوتا دھوڑی خاک رہیا رانیا۔ تیرا شبد میرا فرمان، تیرا نام میری پڑھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک دینا ساچا ور، دیونہار
 بے پرواہیا۔ پُرکھ ابناشی دیا کما، ایک تت سمجھانیندا۔ برہم روپ پرہ لے پرگٹا، پاربرہم کھیل کھلانیندا۔ لکھ چوڑاسی وچ سما، گھٹ گھٹ اپنی جوت جگانیندا۔
 پُریاں لوآں برہمنڈاں کھنڈاں پر تھمی آکاش رہیا سہا، گگن گگنتر سوبھاپانیندا۔ رواس جوت چکا، نورو نور ڈگمگانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، اک اکل کرپسار، آپے ویکھے ایککارا، نرنکارا اپنی دھار چلانیندا۔ ساچی دھار ہر نرنکار، زرگن داتا آپ چلایا۔ وشنوؤں کریا سیوادار، ساچی سیوا آپ
 سمجھانیا۔ برہمے کرے برہم پسار، پاربرہم ویکھے چائیں چانیا۔ نو سو پُرانوے چوکڑی جگ کرے کھیل آپ کرتار، قدرت قادر دے وڈیایا۔ چار جگ
 آوے وارو وار، سبجگ تریتا دواپر کلجگ اپنی کھیل کھلایا۔ زرگن سرگن پاوے سار، پنچ تت کایا چولا آپ ہنڈھانیا۔ آپے بنے گر پیر اوتار، بھگت بھگونت
 آپ اکھوانیا۔ آپے ساچے سنت کرے پیار، سنگر پورا ہوئے سہانیا۔ آپے ناری کنت رنگ رلیاں مانے سچ بھتار، بھسمڑ اپنا بھوگی بھوگ بھگانیا۔ آپے ستا

رہے پیر پسا، دس کسے نہ آئیا۔ آپے پرگٹ ہووے وچ سنسار، جوتی جاتا روپ وٹائیا۔ آپے توڑے گڑھ ہنکار، خماں غریبی آپے ویکھ دکھائیا۔ آپے
 امرت میگھ برسے ٹھنڈا ٹھار، آپے اگن تت جلائیآ۔ آپے سَتجگ ساچے لئے اوتار، وار اٹھاراں کھیل کھلائیآ۔ آپے تریتا کریا پار، دوئے دوئے اپنا رنگ
 رنگائیآ۔ آپے رام رام کر پسا، آپے رام رام ویکھے تھاوں تھانیا۔ آپے دواپر کر شنگار، اپنا روپ انوپ پرگٹائیآ۔ آپے سخیاں منگلپار، آپے راس رچائیآ۔
 آپے رتھ رتھو ہی بن سنسار، مہاسار تھی آپ اکھوائیا۔ آپے غریب نمانے جائے تار، آپ اپنا میل ملائیآ۔ جگا جگنتر کھیل کرے کرتار، قدرت قادر ویکھ
 دکھائیآ۔ کلجگ ہوئے آپ اُجیار، نرگن سرگن میل ملائیآ۔ ایکا شبد ناؤں جیکار، قلمی کلمہ آپ پڑھائیآ۔ کائنات ویکھے مار دھیان، نوست پھیرا پائیآ۔ عیسیٰ
 موسیٰ اک نشان، دُھر فرمان آپ سمجھائیآ۔ سنگ محمد وڈ مہربان، چار یاری یار نبھائیآ۔ ایکا دیوے دُھر فرمان، انجیل قرآنا آپے گائیآ۔ بے عیب خدائی
 پروردگار، نور الہی ڈگمگائیآ۔ مقامے حق سانجھ یار، انا الحق راہ تکائیآ۔ پیر پیغمبر دستگیر پاوے سار، لاشریک اک خدائیآ۔ ملا شیخ مسائق جائے تار، جو جن
 سجدہ سیس رہے جھکائیآ۔ سچ مصلا کر تیار، عرش قرص آپ وچھائیآ۔ ایکا کلمہ کر اُجیار، اُچی کوک دے سٹائیآ۔ حق حقیقت کرے وچار، شرع شریعت اک
 دکھائیآ۔ آپے ست نو و سیا باہر، نوری جلوہ نور الہیآ۔ درگاہ ساچی دھام اپار، دُھر درگاہی بیٹھا آسن لائیآ۔ چوڑاں طبقات کرے وچار، اپنے چرناں ہیٹھ
 دبائیآ۔ پُرکھ ابناشی کھیل اپار، جگ جگ کرے کھیل بے پرواہیا۔ شبد گر ہو تیار، لوک مات لئے انکڑائیآ۔ لکھ چوڑاں پاوے سار، بُھل رہے نہ رائیآ۔
 نرگن نرگن کر پیار، سرگن سرگن جوت کرے رُشنائیا۔ نانک چولا کر تیار، پاربرہم پر بھ اپنی سچ وچھائیآ۔ پُرکھ ابناشی میل ملایا کنت بھتار، ساچی سخیاں
 منگل گائیآ۔ سچھنڈ سہایا اک دوار، در دروازہ آپ کھلائیآ۔ بنک دوارا کھول کواڑ، تھر گھر بیٹھا آسن لائیآ۔ نرگن ملیا نرگن کر پیار، نرگن گر نرگن سرکار،
 سَنگنر اپنی کھیل کھلائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگا جگنتر ساچا ہر، لوک مات دے وڈیائیآ۔ نرگن نانک نرگن ملایا، ایکا گھر وٹی
 ودھائیآ۔ پُرکھ ابناشی درشن پایا، ایکا نین ویکھے چائیں چانیا۔ آپ اپنی حرص مٹایا، ہوس ہور نہ کوئی رکھائیآ۔ دوئے جوڑ سیس جھکایا، پُرکھ اکال تیری
 سرنائیا۔ تیرا میرا بھیو نہ رایا، سوہنگ روپ اک درسائیآ۔ ہنگ برہم پاربرہم سمایا، نانک کھیا لیکھا آپ مکایا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی

کرپا کر، ایکا دتا ساچا ور، درگھر ساچا سہج سُبھائیآ۔ نانک ملیا پاربرہم، ایکا رنگ سمایا۔ نہ مرے نہ پئے جم، مات گربھ نہ پھیرا پایا۔ ہرکھ سوگ نہ خوشی غم، چنتا دکھ نہ کوئی دکھایا۔ ہڈ ماس نہ دسے چم، پنچ تت نہ کوئی دکھایا۔ ترے گن مایا نہ ترسنا تم، ایکا اپنے رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، ساچا منتر اک درڑایا۔ ساچا منتر ست نام، ہر ہر نانک جھولی پائیندا۔ نانک نرگن کرے پرنام، نیوں نیوں سیس جھکائیندا۔ کایا کھیڑا ویکھیا اک گرام، ساچے مندر سو بھا پائیندا۔ دو جہاناں والی ملیا مان، لوک مات آپ وڈیائیندا۔ شبد لگایا نرالا بان، انیلا تیر آپ چلائیندا۔ نانک نرنکار بیٹھ اک بان، کایا بان آپ اڈائیندا۔ پُرکھ ابناشی دیوے دھر فرمان، بودھ اگادھی شبد سناائیندا۔ چار ورن رکھاؤنا ایکا مان، اوچ پنچ نہ ونڈ ونڈائیندا۔ راؤ رنکاں راج راجاناں شاہ سلطاناں دینا اک گیان، ایکا اکھر آپ پڑھائیندا۔ ستنام کرے پردھان، لوک مات دھرائیندا۔ جو جن رسنا جہوا گان، ہر کے پوڑے آپ چڑھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنی دھار چلائیندا۔ ایکا جوت ہر ہر دھار، ورن گوت نہ کوئی دکھائیآ۔ نانک ملیا ہر نرنکار، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ انگد کریا انگیکار، لہنا لہنے جھولی پائیآ۔ امر و امر اپد پایا اک گھر بار، امر امر سدا سہج سکھائیآ۔ رام داس داس ہو اُجیار، گھر مندر وڈ وڈیائیآ۔ گرو ارجن بن لکھار، بودھ اگادھ شبد جنائیآ۔ گرو گرنٹھ گر کر تیار، سرشٹ سبائی گیا سمجھائیآ۔ سنت بھگت بھگونت سوہن اک دوار، اکونجا بونجا دھار آپ چلائیا۔ پینتیس اکھر کر وچار ستاراں اکھر اپنے وچ چھپائیآ۔ باؤن اکھری نرکار، نرنکار کر پڑھائیآ۔ سرشٹ سبائی اُچی کوک گیا پکار، گر شبد دئے گواہیا۔ کلجگ انتم آئے وار، چاروں کُنٹ اندھیرا چھائیآ۔ نانک لیکھا لیکھ اپار، بالے جٹ گیا سمجھائیآ۔ گر گوہند جودھا سوربیر بلی بلکار، ایکا جوتی دس دس روپ کرے رُشائیآ۔ ساچا کھنڈا پھڑ کٹار، نام چنڈی دئے چکائیآ۔ بھیکھ بکھنڈی مارے مارے، ساچی ڈنڈی اک لگائیآ۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ کھیل کرے ساچا ہر، ہر کا بھيو کوئی نہ پائیآ۔ نانک نرگن بن لکھار، ویلا آنت گیا سمجھائیآ۔ گر ارجن اُچی بول دئے لکارا، گرو گرنٹھ دئے گواہیا۔ گر گوہند اپنا ورتے سچ ورتار، اُبھل گر اک اکھوائیا۔ کلجگ انتم اُترے پار کنارہ، لکھ چار آيو میتے نہ بتی ہزارا، ادھ وچکار توڑ تڑائیآ۔ لکھ چوڑاسی لکھ ماں مارے مارا، نہہکرمی دئے سزائیآ۔ پرگٹ ہووے جودھا سوربیر بلی بلکار، بل باؤن روپ دھرائیا۔ میٹ مٹائے اندھ اندھیارا، جوٹھ جھوٹھ رہن نہ

پائیا۔ نہکناک نرائن سچی سرکار، پُرکھ اکال اک اھوائیا۔ ساچا دھام کرے اُجیارا، سسبل نگر دے وڈیائیا۔ اُچے پریت چوٹی چڑھ بولے جیکارا، پوت سپوتا براہمن گوڑا ناؤں دھرائیا۔ سنجگ ست ست کرے ورتارا، چار ورتاں کرے پڑھائیا۔ ایکا فتح بول جیکارا، ساچا ڈنکا دے سناٹیا۔ واہ واہ گرو جودھا بیر بلی بلکارا، سورپیر آپ اھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا ویس وٹائیا۔ جگ جگ ویس اوٹرا، کرنہار کرتار۔ جن بھگتاں پھڑائے اپنا پلڑا، نرگن سرگن پاوے سار۔ مارگ دسے اک سکھلڑا، چرن کول سچا پیار۔ سرتی شبدی آپے رلڑا، آتم برہم دے ادھار۔ ایش جیو پھڑائے پلڑا، چھٹ نہ جائے وچ سنسار۔ در دروازے آگے آپے کھلڑا، جو جن ہر ہر رہیا اُچار۔ مائی خاک کدے نہ رلڑا، پاکی پاک کرے پروردگار۔ اگنی ہون کدے نہ بلڑا، جس ملیا ہر نرکار۔ آد جگاد شبد برہما دیچ سندیشہ ایکا گھلڑا، دُھر دی بانی ساچی دھار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آدن آنتا ہر بھگوتنا، جگا جگنتا جانے اپنی کار۔ جگ جگ کار کمائیدا، کرتا پُرکھ ہر نرکار۔ سنجگ تریتا دواپر پار کرائیدا، کلجگ آئے انتم دوار۔ گر گوہند کھیل کھلائیدا، وید ویاسا کرے پیار۔ نہکناک ناؤں دھرائیدا، نرگن جوت جوت اُجیار۔ شبد ڈنکا اک وجائیدا، حکمی حکم ورتے ورتار۔ شاہ سلطانا خاک ملائیدا، در دسے نہ کوئی چوہدار۔ چار ورن ایکا رنگ رنگائیدا، کھتری براہمن شوڈر ویش اک دکھائے سچا دربار۔ پُرکھ اکال ایکا ایشٹ منائیدا، گر شبد کرے پیار۔ کلجگ کوڑا میٹ مٹائیدا، رین اندھیری رہے نہ دھواں دھار۔ سنگر ساچا چند آپ چڑھائیدا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگا جگنتر کھیل کر، ہر جن سجن لے اُہار۔ گرکھ آپ اُٹھائیدا، سنگر پورا سد مہربان۔ گرکھ اپنے انگ لگائیدا، انگیکار کرے بھگوان۔ سنت ساچے ویکھ دکھائیدا، آتم دیوے برہم گیان۔ بھگت بھگونت میل ملائیدا، اک دکھائے سچ نشان۔ ست نشانہ آپ جھلائیدا، درگاہ ساچی ہو مہربان۔ سچکھنڈ دوارے سوبھا پائیدا، گرکھ تیرے چرناں ہیٹھ دبائے زمیں اسمان۔ برہما وشن شو تیرا راہ تکائیدا، جس جن ہو یا آپ مہربان۔ جگ جگ وچھڑے میل ملائیدا، پورب جہاں کر پچھان۔ سرشٹ سبائی لیکھا آپ دکھائیدا، ایکا اوٹ سری بھگوان۔ لکھ چوراسی کھیڑا بھٹھ کرائیدا، آنت دسے نہ کوئی نشان۔ گرکھ ساچے ساچے دھام بہائیدا، درگاہ ساچی کر پروان۔ ایکا منتر نام درڑائیدا، نرگن سرگن کر پچھان۔ کاگوں ہنس آپ بنائیدا، جس جن دیوے نام دان۔ سوہنگ ہنسا چوگ چکائیدا، درگاہ ساچی کرے

پروان۔ کاغذ قلم بھیو نہ آئیندا، ست سمندر مس ہوئی حیران۔ سپت لیکھا نہ کوئی دکھائیندا، اٹھاراں بھار تولے نہ کوئی آن۔ نانک زِ رِگن بہہ بہہ سمجھائیندا، بن گر شبد نہ دیسے کوئی ہور نشان۔ من اچھیا من ہی وچ رکھائیندا، من کوکے بے ایمان۔ من جوت روپ پرگٹائیندا، من من ہی کرے پچھان۔ من سنکر پورا آپ سمجھائیندا، جس اُپر ہوئے آپ مہربان۔ من پنکھی اڈ نہ دہ دشا دکھائیندا، چار کٹ نہ ہوئے ویران۔ آسا آسا وچ رکھائیندا، منسا منسا مارے بان۔ من من میٹ مٹائیندا، من راون مٹے شیطان۔ ایکا نام کوٹن کوٹ سہنس سنسا آپ ترائیندا، جس جن دیوے گن ندھان۔ گرگھ ورا جھولی پائیندا، لکھ چوراسی کایا ہوئی ویران۔ ساچے ہٹ سچ ونجرا کوئی نہ جائیندا، کلجگ لٹی جائے دکان۔ من مت بدھ جیو جنت سرب گر لائیندا، گر کا چرن نہ کوئی دھیان۔ نانک گو بند درس نہ کوئی پائیندا، ناتا جڑیا پنج شیطان۔ مایا پردہ نہ کوئی اٹھائیندا، اندر دسے نہ گن ندھان۔ ساچی سچ نہ کوئی سہائیندا، ناری کنت نہ کرے پروان۔ و بھچار سرب درسائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے لئے پچھان۔ گرگھ آپ پچھان دا، جگا جگنتر ساچی کار۔ لکھ چوراسی پُن چھان دا، پاربرہم پر بھ سانجھا یار۔ سرتی شبدی میلا ہانی ہان دا، ہر مندر کرے پیار۔ شبد سنے سنائے دھر فرمان دا، اگم اگمڑی کرے کار۔ اٹھسٹھ تیرتھ و رول آپے چھان دا، بن سنکر پورا امرت کوئی نہ دیوے ٹھنڈا ٹھار۔ ذرا ذرا قطرہ قطرہ اپنا رنگ آپے مان دا، آپے اندر آپے باہر۔ پاربرہم روپ سری بھگوان دا، پاربرہم کریا کھیل زراکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی اک اوتار، گر گر روپ پرگٹے وچ سنسار، کلجگ انتم کرے خوار، نہکلنکا اپنا ناؤں دھرائیندا۔

★ ۹ اَسو ۲۰۱۷ بکرمی بوٹا سنگھ دے گرہ پنڈ لیلیا ضلع امرتسر ★

سو پُرکھ زرنجن ایکا گاونا، آد جگاد سمائے۔ ہر پُرکھ زرنجن اک دھیوانا، جگا جگنتر کھیل کھلائے۔ ایکنکارا اشٹ دکھاون، جونی رہت بے پرواہے۔ آد زرنجن گھر بہاونا، گرہ مندر کرے رُشنائے۔ سری بھگوان تخت سہاونا، تخت نواسی سچا شہنشاہے۔ ابناشی کرتا تھکم ورتاونا، سد بھانے رہیا سمائے۔ پاربرہم پر بھ بھیو کھلاونا، زرنگن نور کرے رُشنائے۔ سچھنڈ دوارا اک سہاونا، تھر گھر ساچا ویکھ دکھائے۔ شاہو بھوپ اپنا رنگ رنگاونا، دوسر منگ نہ کوئی رکھائے۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کل آپ ورتائے۔ آد جُگادی ورتے کل، عقل کل آپ اکھوائیا۔ جُگا جُگنتر کھیلے کھیل اچھل اچھل، پاربرہم
 وڈی وڈیائیا۔ سچ سِنگھاسن سو بھاؤنت بیٹھا مل، درگاہ ساچی دھام سہائیا۔ پاوے سار جل تھل، جل تھل مہینل آپ سہائیا۔ دھام وڈیائے نہچل محل اٹل،
 اُچ اگم اتھاہ بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ دُھر دا لیکھا ہر گوپال، پُرکھ ابناشی اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آد
 جُگادی جُگا جُگنتر اولڑی چال، نرگن نرُور آپ چلائیندا۔ نرگن سرگن سرگن نرگن رنگ رنگیلا رنگ رنگے ایکا لال، کنچن گڑھ آپ سہائیندا۔ سوہا ویس
 کرے سچی دھر مسال، جوت اُجالا نُور ڈمگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ جُگ اپنی کھیل کھلائیندا۔ جُگ جُگ کھیل کھلاونہارا، ایکا
 رنگ سہایا۔ آد جُگادی لے اوتارا، گر سِنگر رُپ وٹایا۔ دو جہاناں پاوے سارا، زمیں اسماناں ویکھ وکھایا۔ گگن منڈل دے سہارا، پُری لوآں کرے رُشنائیا۔
 لوک مات ہو اُجیارا، بیخ ت میللا سبھج سبھایا۔ شبد اناد سچی دُھنکارا، دُھر دی بانی آپ الایا۔ ورتے ورتاوے وِج سنسارا، نُوست اپنا پھیرا پایا۔ پاربرہم برہم
 کرے وچارا، اپنا میللا میل ملایا۔ گھر مندر سوہے اک دوارا، گرہ ساچا رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جُگ جُگ اپنا بندھن پایا۔
 جُگ جُگ بندھن پائے دیہاں ناتھ، دین دُنی اپنے ہتھ رکھائیندا۔ نرگن سرگن چلائے راتھ، رتھ رتھوہی دس نہ آئیندا۔ ناتا بدھاتا دُھر فرمانا چپائے پوجا
 پاٹھ، ایکا منتر سچ ورتائیندا۔ جگت ونجارا کھولے ہاٹ، چوڈاں لوک ویکھ وکھائیندا۔ شبد سنائے سچ سلوک، اکھر وکھر آپ الائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، جُگا جُگنتر ویس وٹائیندا۔ جُگا جُگنتر ویس اولا، نرگن سرگن ویکھ وکھائیا۔ پُرکھ ابناشی اک اِکلا، عقل کل اپنا رُپ وٹائیا۔ لوک مات مار
 جھات جن بھگتاں میٹے دُئی دوتی سلا، سری بھگوان میٹھلو اپنی دیا آپ کمائیا۔ جیو جنت بھلائے کر کرول چھلا، اچھل اچھل کھیل کھلائیا۔ اپنی جوتی آپے
 رلا، اپنے ہتھ رکھی وڈیائیا۔ سچ سندیش دُھر نر نریش ایکا گھلا، گھر گھر در در آتم انتر کرے پڑھائیا۔ دیک جوتی آپے بلا، پرکاش پرکاش وِج سہائیا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگا جُگنتر ساچی کار، کرے کرائے کر نیہار، کرتا پُرکھ بے پرواہیا۔ کرتا پُرکھ کرن جوگ، آد جُگاد کھیل کھلائیندا۔
 جن بھگتاں ملائے دُھر دا سنجوگ، دُھر دا لیکھا ویکھ وکھائیندا۔ نام چُگائے ساچی چوگ، آتم رس اک وکھائیندا۔ شبد سنائے اگنی سلوک، رسنا جہوانہ کوئی

ہلائیندا۔ پندھ مکائے چوڈاں لوک، اپنا مندر آپ سہائیندا۔ نہ کوئی ہرکھ نہ کوئی سوگ، چنتا ڈکھ نہ کوئی دکھائیندا۔ گرکھاں دیوے درس اموگھ، جگت ترسنا بھکھ مٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے ویکھ دکھائیندا۔ ہرجن ہر ویکھنہارا، آد جگاد دیا کمائیا۔ جگا جگتسر لے اوتارا، لوک مات کرے رُشنائیا۔ لکھ چوڑا سی پاوے سارا، انڈج جیرج اُتہج سیتج چارے کھانی پھول پھلایا۔ چارے بانی بول جیکارا، پرا پسنتی مدھم بیکھری اپنی رہیا سناپیا۔ چارے جگ ویکھ پسارا، سبتج تریتا دواپر کھج میلے چائیں چائیا۔ چار کٹ دے ہلارا، اُتروپرب پچھم دکھن پھیرا پاپیا۔ چوتھے جگ کر پسارا، نرگن نرگن بیٹھا آسن لایا۔ اندر مندر سوہے اک دوارا، ہر مندر آپ وڈیایا۔ آد جگاد رہے اجیارا، سورج چن نہ کوئی چڑھایا۔ سچھنڈ وسے آپ نرکارا، نرگن اپنا ناؤں دھرایا۔ آپے ورتے سچ ورتارا، دوسر بھو نہ کوئی جنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ کرتا آپ اکھوایا۔ جگ کرتا سری بھگوان، جاگرت جوت اک جگائیندا۔ دو جہاناں اُٹھائے اک نشان، ست ستوادی آپ جھلاییندا۔ لوآں پریاں ہوئے نگہبان، برہمنڈ کھنڈ ویکھ دکھائیندا۔ لکھ چوڑا سی جیو جنت پرکھے جان، نام کسوٹی ہتھ اُٹھائیندا۔ شبد جنائے دھر فرمان، دھر دی بانی آپ الاییندا۔ گرگھ گرگھ ہرجن ہر سنت سہیلے آپ پچھان، دھر دا میلا میل ملاییندا۔ چرن کول کول چرن بخشے اک دھیان، آتم آتم اک دکھائیندا۔ امرت بخشے پین کھان، جگت ترسنا بھکھ مٹائیندا۔ انحد شبد وجائے سچی دھنکان، ناد انادی تال وجائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگا جگتسر ساچی کار، ہرجن ساچے لئے ابھار، لہنا دینا جھولی پائیندا۔ ہرجن ساچا ابھاریا، کر کرپا گن ندھان۔ ایک منتر نام درڑا رہیا، شبد اگمی دھر فرمان۔ ساچا مارگ اک دکھایا، گر سنگر چرن دھیان۔ دیناں ناتھ دیا کما لیا، تن بنھے ساچا گان۔ مستک ٹکا اک لگا لیا، جوت للاٹ جگے مہان۔ بھانڈا بھرم بھو بھنا لیا، مایا ممتا ہوئے ہنگتا ناتا توڑے پنج شیطان۔ ساچا مندر اک سہا لیا، ہرجن کایا بنک مکان۔ گھر گھر وچ ڈیرہ لا لیا، چتر بھج ہوئے نگہبان۔ ساچی سیجا آپ سہا لیا، آتم برہم کرے پچھان۔ ایش جیو ویکھ دکھایا، جگت جگدیش ہوئے مہربان۔ نرگن سرگن سیس جھکا لیا، سرگن نرگن کرے پروان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ جن بھگتاں دیوے ساچا دان۔ داتا دانی ہر بھگوت، دوسر اور نہ کوئے وڈیایا۔ ہرجن ویکھے ساچے سنت، سنگر پورا سچا شہنشاہیا۔ لوک مات بنائے ساچی بنت، گھٹن بھنہار آپ اکھوایا۔ نر

ہر نرائن بنے ناری کنت، ہر جو ہر مندر سو بھاپایا۔ آپ جنائے اپنا منت، اینکارا کرے پڑھایا۔ شبد اگئی وجائے ڈنک، ثریا ناد آپ الایا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ہر ہر ہوئے سہانیا۔ ہر جن ہر ہر پالدا، آد جگادی کار۔ لیکھا جانے دُھر دربار دا، دُھر درگاہی میت مرار۔ جگ جگ
 جن بھگتاں پیج سواردا، نرگن سرگن لئے اوتار۔ پھڑ پھڑ ساچے بیڑے چاڑھدا، نام بیڑا کر تیار۔ قلعے توڑ گڑھ ہنکار دا، شبد کھنڈا ایک مار۔ ناتا تئے جگت پیار
 دا، سنگر ملے ساچا یار۔ لکھ چوڑا سی پھند نوارد، جم کی پھاسی لاہے گلوں ہار۔ شاہو شباس کھیل کرے سچی سرکار دا، تخت نواسی اینکار۔ ہر جن ساچے پوڑے
 آپے چاڑھدا، ہر مندر کھول کوڑ۔ چوتھا گھر اک دکھالدا، تیجانین ہوئے اُجیار۔ پنچم شبد سچی دُھنکار دا، دُھن اُتے انحد دھار۔ چھویں چھپر چھن نہ کوئی
 دکھالدا، نرگن بیٹھا سچھنڈے سچے دوار۔ ست ستوادی اپنا ویلا آپ سمبھالدا، تھت وار نہ جانے کوئی سنسار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ
 جگ جن بھگتاں کرے پیار۔ بھگت پیارا میترا، سو پڑکھ نرنجن گھر گمبھیر۔ کایا چولی رنگے چیتھڑا، تن کرے ٹھنڈا سیر۔ نام سنائے سہاگی گیترا، ہو میں
 برہوں کڈھے پیر۔ جگ جگ چلائے ریترا، لیکھا جانے آد انت اخیر۔ نہ کوئی مندر دیہراد سے مسیترا، گھٹ گھٹ اندر و سیا پیرن پیر۔ ویکھنہارا لکھ چوڑا سی
 کوڑا ریٹھڑا، امرت بخشے ساچا نیر۔ گرگھ پت پاپی کرے پنیتر، نام بستر پہنائے ساچا چیر۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ جن بھگتاں
 دیوے ساچی دھیر۔ جن بھگتاں دھیر دھرا ایندا، ناتھ انا تھاں ہو سہائے۔ ستجگ تریتا دوا پر پار کر ایندا، کلجگ انتم ویکھ دکھائے۔ چار کنت نو کھنڈ پر تھمی جو
 جنت سرب گرلائیندا، دوس رین رہیا بللائے۔ امرت سیر گھ نہ کوئی پائیندا، اگنی تت نہ کوئی بُجھائے۔ ہر کا درس نہ کوئی دکھالدا، وید پُران شاستر سمرت
 انخیل قرآن کھانی بانی رہی گائے۔ ناتا توڑے نہ کوئی جگت جنجال دا، لکھ چوڑا سی پنڈھ نہ کوئی مکائے۔ لیکھا چکھے نہ شاہ کنگال دا، ایک رنگ نہ کوئی رنگائے۔
 چار ورن سمرت نہ کوئی سمبھالدا، اٹھاراں برن رہے بللائے۔ ساچے مندر نہ کوئی بہالدا، پنڈت پاندھے جگت محلے ٹل رہے کھڑکائے۔ ہر کا روپ نہ کوئی
 درسائے ساچے یار دا، ساچا ستھر ہیٹ نہ کوئی وچھائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ ہر جن ساچے آپ بلائے۔ ہر جن آپ ملائیندا،
 جگ جگتر ساچی کار۔ کلجگ انتم ویکھ دکھائیندا، نرگن نرائن سچی سرکار۔ سچھنڈ نواسی ویس وٹائیندا، جوتی جامہ بھیو نیار۔ گھنک پُر واسی کھیل کھلائیندا، لو آں

پُریاں پاوے سار۔ گرگھ ساچے میل ملائیندا، آتم انتر کر پیار۔ ایکا منتر نام درڑائیندا، نش اکھر کرے وچار۔ سو پُرکھ نرنجن دیا کمائیندا، ہنگ برہم لئے ادھار۔ دو جہاناں وچولا آپ اکھوائیندا، دس نہ آئے وچ سنسار۔ اپنا چولا آپ بدلائیندا، پنج تت نہ کوئی پیار۔ گرگھیں پردہ اوہلا آپ اٹھائیندا، لکھ چوراسی ستی پیر پزار۔ ہر کا بھیو کوئی نہ پائیندا، جگا جگتر کرے ساچی کار۔ گرگھ ساچے ویکھ وکھائیندا، ویکھنہارا آپ نرنکار۔ جس سر اپنا ہتھ ٹکائیندا، انتم بیڑا کرے پار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن داتا اک ملاح، جن بھگتاں دیوے شبد صلاح، دوجا راہ نہ کوئی وکھائیندا۔ شبد صلاحی آپ کرتارا، لوک مات ویس وٹائیا۔ کلجگ انتم کھیل نیارا، نرگن نرُویر آپ کرائیا۔ نہہکلی لے اوتارا، عقل کل رُپ پرگٹائیا۔ شبد کھنڈا تیز کٹارا، برہمنڈاں آپ چکائیا۔ بھیکھ بکھنڈا کرے پار کنارہ، جوٹھ جھوٹھ رہن نہ پائیا۔ مانس مانکھ گندہ پھر پھر مارے مارا، جس بُھلیا بے پرواہیا۔ ایکا سہاگی چھند گائے اپنی وارا، چار ورن کرے پڑھائیا۔ دُئی دوتی پار کنارہ، شرع شریعت اک وکھائیا۔ چار ورن سوہن اک دوارا، کھتری براہمن شودر ویش وند وندائیا۔ ستجگ ساچے کرے ست وبارا، سنگر سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، ہر جن لیکھا آپ مکائیا۔ ہر جن لیکھا مکاونا، پورب کرم وچار۔ آون جاون گیڑ کٹاونا، رائے دھرم نہ کرے خوار۔ پتر گپت ڈیرہ ڈھاہونا، لاڑی موت نہ کرے پیار۔ ایکا اپنا درس دکھاونا، سوچھ سرُپی پرگٹ ہو ہر نرنکار۔ گرگھ اپنی گود بہاونا، شبد بانے دیوے چاڑھ۔ تھر گھر ساچے آپ سہاونا، سچھنڈ دوارا کھول کواڑ۔ اپنی جوت آپ ملاونا، جوتی جوت ہر نرنکار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، ہر جن ہری ہر آپے پھر، لیکھا جانے دھر دربار۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساقط نندک دُشت دُراچار دو جہانی کرے خوار۔

★ ۹ اَسو ۲۰۱۷ بکرمی اجیت سنگھ دے گرہ پنڈ لوپے ضلع امرتسر ★

ہر جن قیمت ہر ہر پائیندا، ہری ہر مندر ویکھ دوار۔ لکھ چوراسی مل نہ کوئی رکھائیندا، جوُن اجوئی جائے ہار۔ گرگھ لیکھا لیکھے پائیندا، دھر درگا ہی کھیل کھیلنہار۔ ممتکھ چيو سرب گرلائیندا، جنم جوئے بازی ہار۔ گرگھ دوس رین بللائیندا، گر درشن نیز پیار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،

ہر جن ہر جو جائے تار۔ کرتا قیمت پائیا، گن اوگن نہ کوئی جنائے۔ لکھ کروڑی مل نہ کوئی چکائیا، مانک موتی ساچے ہٹ وکائے۔ ایک کھنڈا ہتھ اٹھائیا، ساچا تولا بے پرواہے۔ لوآں پُریاں ونڈ ونڈائیا، لکھ چوڑا سی حصہ پائے۔ گرگھ ساچے سجن و رول باہر کڈھائیا، نام ندھانا اک رکھائے۔ ہر جن اتول اتل تول سکے نہ کوئی رائیا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے دیکھے تھاول تھایں۔ ساچی قیمت کرتا آپے پا، اپنے ہٹ وکائیندا۔ اپنے در لئے بہا، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ سچ بانے لئے چڑھا، دو جہاناں آپ دوڑائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے سدا صالحیندا۔ قیمت کرتا پائیندا، گر کرتا گھر گبھیر۔ دو جہاناں مل چکائیندا، ایتھے اوتھے چلے بھیر۔ ساچے کڈے آپ تھائیندا، چوٹی چاڑھے پھر اخیر۔ لال انملٹرا اپنے ہتھ رکھائیندا، شہنشاہ وڈ پیرن پیر۔ دوسر ہتھ نہ کوئی لگائیندا، ایکنارا ایک وارا کٹے زنجیر۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے بنھے بیڑ۔ پائے قیمت ہر بھگوان، امول اتل بے پرواہیا۔ در گھر وکھائے سچ نشان، سچ دوارا اک وکھائیا۔ گرگھ بنائے چتر سجان، چاترک ترکھا آپ بھجائیا۔ نام ندھانا دیوے گن ندھان، گرہ مندر وجے ودھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچا لیکھا لیکھے پائیا۔ قیمت پائے گھر گبھیرا، گن اوگن نہ کوئی جنائیندا۔ لکھ چوڑا سی جھوٹے ہٹ وکائے قیمت کسیرا، ساچا ونج نہ کوئی کرائیندا۔ گرگھ ورلے چرن چرنو دک بخشے ساچا امرت سیرا، ساتک ست ست کرائیندا۔ آون جاون کٹے بھیرا، واس نواسا گر بھ کٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے پار کرائیندا۔ ہر جن پار کرایا، کرپا گن ندھان۔ گرگھ گھکھ صالحیا، دیوے نام ندھان۔ ساچے مارگ آپے لایا، پاونہارا والی دو جہان۔ ساچا راگ اک الایا، دین دنی ہوئے خیران۔ پُرکھ ابناشی کھیل کھلایا، پار برہم برہم کرے پچھان۔ ساچے مندر آپ سہایا، ڈونگھی کندر نور مہان۔ ترے ترے جندر آپ تڑایا، من بندر نہ بھوے شیطان۔ اندرے اندر میل ملایا، آتم برہم بخشے سچ گیان۔ گرگھ ساچے لئے اٹھایا، لکھ چوڑا سی پُن چھان۔ بال نمانے گلے لگایا، دیونہارا دھر فرمان۔ ساچے پوڑے آپ چڑھایا، چڑھ چڑھ دیکھے گہبان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ہر جو رکھے مان تان۔ مان نمانیاں آپ پر بھ، آد جگاد سمایا۔ گرگھ ساچے سجن لہ، در گھر ساچے میل ملایا۔ امرت پیائے آتم مد، مخموری اک رکھایا۔ شبد وجائے ناد انحد، نرگن اپنی دیا کمایا۔ لکھ چوڑا سی وچوں کڈھ،

کاگ ہنساں میل ملایا۔ پیچ وکارا دیوے بدھ، شبد کھنڈا تیر چلایا۔ وشنوں وشنوں ویکھے جد، بنس سرنسا آپ سہایا۔ لکھ چوراسی کوڑا بھار رہی لد، آنت سیس لئے نہ کوئی اٹھایا۔ گرسکھ سنگر پورا اتم اپنے گھر لئے سد، درگاہ ساچی دھام سہایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دوس رین رین دوس لڈائے لد، لاڈلے سٹ گرمکھ اپنی گود بہایا۔

★ ۹ اَسُو ۲۰۱۷ بکرمی پنڈ کاؤنکے ضلع امرت سر اوتار سنگھ دے گھر ★

سو پُرکھ نرنجن ساچے گھر، سچکھنڈ دوارے سو بھاپائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن ایکا ہر، نرگن اپنا ناؤں دھرائیندا۔ ایکنکار کھولے اپنا در تھر گھر ساچا آپ وڈائیندا۔ آد نرنجن دیپک دھر، جوت اُجالا نور نورانہ ڈمگائیندا۔ ابناشی کرتا آپ اپنی کرپا کر، اپنی بنت آپ بنائیندا۔ سری بھگوان ساچا در سہائے آگے کھڑ، انبھو اپنا روپ درسائیندا۔ پاربرہم پر بھ اک اکلّا سچ محلہ نرگن نرگن گھاڑن گھڑ، نر ویر اپنی کل ورتائیندا۔ آد جگادی سچ سنگھاسن بیٹھا چڑھ، درگاہ ساچی آپ سہائیندا۔ شاہو بھوپ راج راجان بن، تخت نواسی حکم سنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ابناسی کرتا، آگم اگٹری کھیل کھلائیندا۔ آگم اگٹرا کھیل اولّا، نرگن نرکار آپ کرائیا۔ الکھ اگوچر وسے سچ محلہ، ڈھر دربارا آپ سہائیا۔ آگم اتھاہ اٹل اٹلا، اوچو اوچ بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ ورتائیا۔ اپنا کھیل آپ ورتائے، دوسر سنگ نہ کوئی رکھائیا۔ اپنی اُتپت آپ کرائے، دوسر میل نہ کوئی ملایا۔ اپنی رُت آپ سہائے، آپ اپنی مہک مہکائیا۔ اپنی وار تھت آپ جنائے، گھڑی پل نہ ونڈ وندائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جونی رہت بے پرواہیا۔ جونی رہت پُرکھ اکالا، گھر گھر وچ سو بھاپائیندا۔ آد جگادی دین دیاالا، نرگن نر ویر سیو کمائیندا۔ جگا جگنتر کھیل نرالا جاگت جوت ڈمگائیندا۔ آدن آنت چلے اولٹری چالا، لیکھا لیکھ نہ کوئی لکھائیندا۔ سچکھنڈ سہائے سچی دھر مسالہ، سورج چند نہ کوئی چڑھائیندا۔ دیپک جوتی ایکا بالا نورو نور ڈمگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا ایکنکار اک اکلّا آپ وسائیندا۔ سچکھنڈ دوار آپ وسائیندا، سو پُرکھ نرنجن وڈ وڈیائیا۔ ہر

پُرکھ نرنجن سوبھا پائیندا، اینکارا ویکھے چائیں چائیا۔ آد نرنجن ڈگمگائیندا، ابناسی کرتا سوبھا پائیا۔ سری بھگوان کھیل کھلائیندا، پاربرہم وجے ودھائیا۔ پُرکھ اکالا رُوپ وٹائیندا دین دیلا بے پرواہیا۔ دھر مسالہ اک سہائیندا، تھر گھر ساچے کُنڈا لایا۔ اپنی دھار آپ اُپجائیندا، دھار دھار وچ ٹکائیا، اپنی کار آپ کرائیندا، کرتا پُرکھ ناؤں اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا سوبھا وُنت، آپ سہائے سری بھگونت، ساجن میت آپ اکھوائیا۔ آپے ساجن میت ہر نرنکار، دُوسر اور نہ کوئے جنائیا۔ آپے وسے دھام نیار، مُنی رکھی سوبھا پائیا۔ کرے کھیل پروردگار، بے عیب اپنی کل ورتائیا۔ آد آد ایکا کار، اینکارا آپ کمائیا۔ اپنے اندروں کڈھے دھار، جوتی دھار ناؤں دھرائیا۔ شبد شبدی کرے پسار، شبد انادی ناد و جائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، درگھر ساچا اک سہائیا۔ درگھر ساچا ہر سہاونا، ایکا رنگ رنگائے۔ سچکھنڈ ساچے ڈیرہ لاونا، استھل دوارا ویکھ وکھائے۔ نرنجن اپنا رنگ رنگاونا، اُتر کدے نہ جائے۔ ساچا دپیک آپ جگاونا، تیل باقی نہ کوئے رکھائے۔ ساچے تخت سوبھا پاون، سچ سَنگھاسن آپ ہنڈھائے۔ دُھر فرمانا حکم جناونا، آپ اپنا ناؤں اُپجائے۔ درگاہ ساچی ویکھ وکھاونا، چھپر چھن نہ کوئی پُجھائے۔ نرنکار نرُویر اجوئی رہت اپنا ناؤں پرگٹاونا، رُوپ ریکھ رنگ نہ کوئی وکھائے۔ سو پُرکھ نرنجن اپنی گت مت اپنے ہتھ رکھاونا، دُوسر ناؤں نہ کوئی جنائے۔ مہما اکھ کھ اپنی آپے گاونا، کتھنی کتھے نہ کوئی رائے۔ اینکارا سمرتھ پُرکھ اپنا ناؤں دھراونا، عقل کل وڈ وڈیائے۔ آد نرنجن گھٹ گھٹ اپنا دپ جگاونا، جوت اُجالا کر رُشائے۔ سری بھگوان ساچا رتھ چلاونا، رتھ رتھوہی دس نہ آئے۔ ابناسی کرتا ایکا وست جھولی پاون، نام ندھانا آپ ورتائے۔ پاربرہم نیوں نیوں سیس جھکاونا، سیس جگدیش ہر ہر رائے۔ اپنا پیس پیس آپ کماون، نرنجن ساچی سیو کمائے۔ سچ حدیث اک سناونا، شبد اگئی ناد و جائے۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی کھیل اپارا کرے کرائے کرنہارا، اینکارا اپنی دھار آپ بندھائے۔ ساچی دھار ہر کرتار، اپنی آپ بنائیا۔ آد پُرکھ پر بھ کھیل نیار، الکھ اگوچر اگم اتھاہ بے پرواہ کھیلے کھیل سرب گھٹ تھائیا۔ نرنجن نرنجن بنے ملاح، کھیوٹ کھیوٹ رُوپ وٹائیا۔ نرنکار ساکار آپ اکھوا، ترے ترے میلا ایکا تھانیا۔ وشن برہما شو رنگ رنگا، رنگ رنگے ساچا ماہیا۔ نش اکھر و دیا آپ پڑھا، آتم پر ماتم دئے سمجھائیا۔ ساچا مارگ اک وکھا، لوک پر لوک برہمنڈ کھنڈ لوآں پوریاں دئے ونڈائیا۔ سچ سلوک اک سنا، دُھر دی بانی

بان لگائیا۔ ایک جوت دے جگا، ایک سکھیا کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی کھیل اپنے ہتھ رکھائیا۔ پُرکھ اکال کھیل کھلائیندا،
 آد جگادی ساچی کار۔ لکھ چوراسی گھاڑن آپ گھرائیندا، زرگن سرگن بن گھمیار۔ کایا ماٹی پوچ پچائیندا، اپ تیج وائے پر تھمی آکاش پنچ تت واڑ۔ ترے گن
 مایا رنگ رنگائیندا، رجو طمو ستو کرے شنکار۔ نو دوارے کھول وکھائیندا، جگت واسنا بھر بھنڈار۔ آسا ترسنا نال ملائیندا، مایا ممتا کر وچار۔ کام کرودھ لوبھ موہ
 ہنکار سنگ رکھائیندا، جوٹھ جھوٹھ دے ادھار۔ تن مندر آپ لکھائیندا، ڈونگھی کندر کر وچار۔ من بندر آپ نچائیندا، دہ دشا مارے اڈار۔ مت متوالی آپ
 بھلائیندا، بدھ بسکی کھیل نیار۔ مانس مانکھ ویکھ وکھائیندا، کر کپا آپ زرنکار۔ گھر گھر وچ آپ سہائیندا، گھاڑن گھڑے اپر اپار۔ چار دیوار نہ کوئی وکھائیندا،
 چھپر چھن نہ کوئی سہار۔ ساچا مندر آپ بنائیندا، آپے ویکھے ویکھنہار۔ ٹیڈھی بنک راہ وکھائیندا، کوئی چڑھے نہ جیو گوار۔ آگے مارگ آپے لائیندا، ترینی میلا
 ایک دھار۔ ساچا امرت تال بھرائیندا، سر سرور ٹھنڈا ٹھار۔ نجھر جھرننا آپ جھرائیندا، بوند سوانتی کرپا دھار۔ بند کواڑا آپ گھلائیندا، دوئی پردہ دے اُتار۔
 آتم سیجا آپ وکھائیندا، پُرکھ ابناسی کرتیار۔ باڈی بنت نہ کوئی بنائیندا، نہ کوئی گھڑے لوہار ترکھان۔ پاوا چول نہ کوئی وکھائیندا، بنت بنائے سری بھگوان۔
 سچ سنگھان آپ وچھائیندا، زرگن سرگن کر پروان۔ جوت زرنجن دیپ جگائیندا، آد زرنجن ہو مہربان۔ سری بھگوان حکم سنائیندا، انحد شبد سچّی دھنکان۔
 ابناسی کرتا ویکھ وکھائیندا، تیجا نیز کھول مہان۔ آد زرنجن ڈگگائیندا، چوتھے پد ہوئے پروان۔ ایکنکار رنگ رنگائیندا، رنگ رنگیلا نوجوان۔ ہر پُرکھ زرنجن ویکھ
 وکھائیندا، در گھر ساچے مندر آن۔ سو پُرکھ زرنجن سو بھاپائیندا، آد جگادی وڈ مہربان۔ اپنا انگ آپ کٹائیندا، پاربرہم پر بھ دیوے دان۔ رسنا جہوا آپ
 ہلائیندا، دند تپسا گائے گان۔ بودھ اگادھا شبد جنائیندا، دھر دی بانی دھر فرمان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سری بھگوان۔
 لکھ چوراسی بھانڈا گھڑیا، ہر ہر پاربرہم سیو کمائیا۔ زرگن زرنجن وشنوں پھڑیا، گھر گھر سیوا اک وکھائیا۔ پُرکھ ابناشی آد جگادی برہم برہما آپے پھریا، دھرت
 دھول آکاش پرکاش آپ کرائیا۔ اجونی رہت کدے نہ ڈریا، آد جگاد کدے نہ مریا، جگ اپنی دھار بندھائیا۔ لکھ چوراسی بوٹا کریا ہریا، کرے کھیل زرائن
 زریا، ساچے پوڑے آپے چڑھیا، ساچا مندر آپ سہائیا۔ ساچا ناد ایک پھڑیا، لیکھا جانے سیس دھڑیا، جگت جگدیش وڈی وڈیائیا۔ اپنا اکھڑ ایک پڑھیا، چوڈاں

وِیادے وڈیاںیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ لکھ چوڑاسی تھاپن تھاپ، تھر گھر ساچے سو بھاپائیندا۔ ابناسی کرتا پت
 پر میثور بنیا مائی باپ، پتا پوت ویکھ وکھائیندا۔ آپے جانے اپنا آپ، اپنی رچن آپ رچائیندا۔ ساچے مندر ساچے اندر ہر جو ہر ہر ویکھے اپنا وڈ پرتاپ، پر م
 آتم سو بھاپائیندا۔ آد جگاد نہ جائے وناس، ابناسی کرتا اپنا ناؤں دھرائیندا۔ لکھ چوڑاسی گھٹ گھٹ مندر رکھے واس، واس نواسا، آپ ہو جائیندا۔ لیکھا جانے
 ساس گراس، دس دس ماس کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رنگ رنگائیندا۔ رنگ رنگائے ہر چلوں، رسنا جہوا گن نہ
 کوئے گائیا۔ اپنی مہمانہ جائے بھول، اکھ کتھا پر بھ آپ سٹائیا۔ آپے ہتھ پھڑے ترسول، ترے گن مایا بندھن ویکھے تھائوں تھانیا۔ آپے آد جگاد چکائے
 اپنا مول، جگ جگ اپنی ونڈ ونڈائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ونڈنہارا ساچی ونڈ، کھیلے کھیل ہر برہمنڈ، اُتھج سٹیج جیرج انڈ چارے کھانی
 آپ اپائیا۔ چوتھے گھر کھول کوڑ، برہما وشن شو ترے ترے سیوا لائیندا۔ چوتھا بنیا مائی باپ، چارے جگ ویکھ وکھائیندا۔ کرے کرائے وڈ پرتاپ، چارے
 بانی آپ لائیندا۔ بھيو گھلائے اپنا آپ، چارے وید آپے گائیندا۔ آپے دیونہارا دات، چار ورن آپ ترائیندا۔ کرے کھیل اکھٹا لاکھ، چارے جگ ویکھ
 وکھائیندا۔ جگا جگنتر دیوے ساچی بھاکھ، اپنا منتر آپ درڑائیندا۔ اپنے اندروں آپے کاڈھ، اپنا ناد آپ و جائیندا۔ آپے و جاونہارا ساز، آپے لکھ چوڑاسی ویکھ
 وکھائیندا۔ آپے گھر گھر رچیا کاج، آپے در در مندر سو بھاپائیندا۔ آپے شبد اگمی مارے واج، آپے حکمی حکم چلائیندا۔ آپے دو جہاناں کرے سچا راج، آپے
 ساچی سرن اک نکائیندا۔ آپے رکھنہارا لاج، آپے لکھ چوڑاسی بھانڈے گھڑ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ رچنا ویکھ وکھائیندا۔
 لکھ چوڑاسی کھیل اپارا، ہر نرنکارا آپ کرائیا۔ مانس منگھ کر اجیارا، ایکا ایک دے وڈیاںیا۔ ایکا نام شبد ادھارا، سچ سچ کرے پڑھائیا۔ ایکا گر لے اوتارا، روپ
 انوپ اک در سائیا۔ ایکا ورتے سچ ورتارا، سائنک ست ست سائیا۔ ایکا کرے مات پسارا، ایکا ویکھے ویکھن آئیا۔ ایکا شبد بول جیکارا، ایکا اپنا ناؤں سٹائیا۔ ایکا
 کھولے بند کوڑا، ایکا مندر سو بھاپائیا۔ ایکا راج جوگ سکدارا، شہنشاہ اک اکھوائیا۔ ایکا ورتے ست ورتارا، ساچی سکھیا اک سمجھائیا۔ ایکا ورتے نام بھنڈارا،
 اتوٹ اتوٹ اک رکھائیا۔ ایکا کاغذ قلم لکھنہارا، ایکا چارے ویدا رہیا سٹائیا۔ ایکا برہما وشن شو اجیارا، ساچی سیوا اک کمائیا۔ ایکا اندر ایکا کپت ایکا ظاہرا، ایکا

باہر روپ پر گٹائیا۔ ایک تھم اک ورتارا، دیونہارا اک ہو جائیا۔ ایک نیوں نیوں کرے نمسکارا، ایک ایک سپس جھکائیا۔ ایک لکھ چوراسی کرپسارا، آد آنت ویکھ
 وکھائیا۔ ایک چار جگ ونڈے وچ سنسارا، سبج تریتا دوپر اپنی ونڈ ونڈائیا۔ ایک جگ جگ لئے اوتارا، بل باون بھیکھ دھرائیا۔ ایک کرے کرائے ساچی کارا،
 قدرت قادر ویکھ وکھائیا۔ ایک کولے بولے نعرہ، ایک رام نام کرے پڑھائیا۔ ایک چلہ ایک تیر ایک پھرے سچا سکدارا، شاہ سلطانا اک اکھوائیا۔ ایک توڑے گڑھ
 ہنکارا، ایک نون سو اکھر کرے پڑھائیا۔ ایک رنگ رلیاں مانے وچ سنسارا، گند منوہر کھمی نرائن اک اکھوائیا۔ ایک رتھ رتھو ہی بنے گرور گردھارا، گرہ اپنا
 پنڈھ مکائیا۔ ایک وید پرائناں بنے لکھارا، اٹھ دس اپنا گن جنائیا۔ ایک سب تون وسے باہرا، سچھنڈ بیٹھا سبج سہائیا۔ ایک نور ہو اجیارا، نورو نور کرے رُشنائیا۔
 ایک مقامے حق ہو یا خبردارا، ایک خالق خلق ویکھ وکھائیا۔ ایک اچی کوک کرے پکارا، انا الحق حق سنائیا۔ ایک عیسیٰ موسیٰ بنے سہارا، ایک شاہ سلطان وڈی وڈیائیا۔
 ایک لیکھا جانے محمدی یارا، چار یاری کرے گڑمائیا۔ ایک انجیل قرآنا دئے ادھارا، تیس بتیسا ایک گائیا۔ ایک اللہ رانی کرے پیارا، محمد اچھیا اک پرنائیا۔ ایک ویکھے
 سچ دربارا، سچھنڈ دوارا سو بھاپائیا۔ ایک نرگن جوت کر اجیارا، پنج تت ویکھ وکھائیا۔ ایک پنج تت بولے سچ جیکارا، ساچا شبدی ناد و جائیا۔ ایک گر اک اوتارا، ایک
 نانک ناؤں دھرائیا۔ ایک نام ست ورتارا، ست ستوادی اک اکھوائیا۔ ایک چار ورن بہائے سچ دوارا، کھتری براہمن شودر ویش نہ ونڈ ونڈائیا۔ ایک جوتی دس
 اوتارا، ست دلارا ایک جائیا۔ ایک کلغی توڑا سپس دستارا، ساچا گھوڑا اک دوڑائیا۔ ایک کھنڈا تیز کٹارا، چند پر چند اک چکائیا۔ ایک امرت بخشے ٹھنڈی ٹھارا، ایک
 امرت جام پیائیا۔ ایک اوچاں نیچاں راؤ رنکاں کرے پار کنارہ، ایک شاہ سلطانا دئے وڈیائیا۔ ایک ایک اکھر کرے وچارا، ایک پینتیس اکھر پڑھائیا۔ ایک روپ
 باون روپ بنے دھارا، باون اپنا ویس وٹائیا۔ ایک لوک مات منگے بن بھکھارا، پرکھ ابناشی آگے جھولی ڈھاپیا۔ ایک سبج کرے پار کنارہ، ایک تریتا پنڈھ مکائیا۔
 ایک دوپر کرے خوارا، ایک کلج ویکھ وکھائیا۔ ایک انتم نہکلک لئے اوتارا، گر پیر اوتار دین گواہیا۔ شاستر سمتر بن لکھارا، اچی کوک گیا سنائیا۔ سرشٹ
 سبائی پاوے سارا، اک اکلا ساچا ماہیا۔ سمبل نگر وسائے دھام نیارا، اُچ محلہ ڈیرہ لائیا۔ شبد انادی ناد بولے اک جیکارا، چار بانی بھيو نہ رائیا۔ چھتئی راگاں
 وسے باہرا، راگ راگنی رہے گر لائیا۔ کاغذ قلم نہ کھنہارا، ست سمندر رووے مس شاہیا۔ قلم نہ لکھے اٹھاراں بھار بنا سبت وچ سنسارا، پر بھ وڈا وڈ وڈیائیا۔

کلج کرے پار کنارہ، تھر گھر کوئے رہن نہ پانیا۔ وشنوؤں آیا چل دوارا، نیوں نیوں اپنا سپس جھکانیا۔ برہما نیز رووے زارو زارا، گریازاری اک دکھانیا۔
 شکر منگے منگ اک دوارا، پُرکھ ابناشی دیا کمانیا۔ ترے گن تیراتت ورتارا، پاربرہم سچی سرانیا۔ لکھ چوراسی بھانڈا گھڑیا اپرا، ویکھنہارا تھاؤں تھانیا۔
 کلج اتم کوڑ پسارا، کوڑی رین اندھیری چھانیا۔ ساچا نام نہ کوئی اُجیارا، دھواں دھار سرب لوکانیا۔ کسے ہتھ نہ آئے رام پیارا، کاہنا کرشنا ساچی سخی نہ انگ
 لگانیا۔ عیسیٰ موسیٰ ملیا نہ پروردگارا، ملا شیخ مسائق دین دُہانیا۔ کانات بنیا جھوٹھ اکھاڑا، عزرائیل جبرائیل اسرائیل میکائیل ویکھے تھاؤں تھانیا۔ نانک نرگن
 ملیا نہ دُھر دربارا، کلج جیو مانس جنم رہے گوانیا۔ گر گوہند امرت جام پیائے نہ ٹھنڈی ٹھارا، نیلے والا نہ سیو کمانیا۔ گھر گھر در در ہوئے وِ بھچارا، نار دُہانگن
 سرشٹ سبانیا۔ پُرکھ اکال ملیا نہ کنت پیارا، ساچی بیج نہ کوئے سُہانیا۔ دھرت دھول رووے زارو زارا، پُرکھ ابناشی آگے اپنا سپس جھکانیا۔ کھلڑے کیس
 کرے پکارا، مہنڈی سہاگ نہ کوئی گُندانیا۔ کلج آئی اتم وارا، مات پت بیج ہنڈھانیا۔ بھینا بھنیا نہ کوئی پیارا، ساچا سنیانا نہ کوئی سُہانیا۔ ہر کانواں نہ کسے
 وِ چارا، رسنا جہوا جگت پڑھانیا۔ گڑھ توڑے نہ کوئی ہنکارا، ہر کے پوڑے نہ کوئی چڑھانیا۔ من مت رنگ رلیاں مانے وِچ سنسارا، گرمت بیٹھی گھ چھپانیا۔
 ورنناں برناں جگت اکھاڑا، ساچی سرن نہ کوئی رکھانیا۔ کلج اگنی تتی ہاڑا، جیواں جنتاں رہی جلاانیا۔ بیچ وِکارا لگا چکر گارا، دُرمت میل نہ کوئی دھوانیا۔ ساچا
 ملیا نہ کوئی دربارا، دویتی پردہ نہ کوئی اُٹھانیا۔ ہر کاروپ کسے دس نہ آئے وِچ سنسارا، مندر مسجد مٹھ گرو دوار چار دواری بیٹھے راہ تکانیا۔ نرگن نروریر نراکار،
 آد جگاد سدا سد وِسیا بیچ تت کایا منارا، گھر گھر وِچ بیج ہنڈھانیا۔ گرکھ ساچے لئے اُبھارا، جس جن اپنی دیا کمانیا۔ میل ملائے دُھر دربارا، گھر وجدی رہے
 ودھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، نرگن داتا پُرکھ بدھاتا گرکھیاں رکھے اتم ذاتا، ورن برن نہ کوئی رکھانیا۔ ورن برن
 پرہ ناتا توڑ، ایکا سرن جنائیندا۔ شبد اگنی چاڑھے گھوڑ، سرت سوانی آپ بہانیندا۔ لگی پریتی نبھے توڑ، ادھ وِچکار نہ کوئی تڑانیندا۔ جگ جگ گر پورے نوں
 گر سکھاں دی سدا لوڑ، بن گر سکھاں سنگر نہ کوئی اکھوانیندا۔ دو جہاناں پنڈھ مکائے دوڑ دوڑ، اک اکلّا پھیرا پانیندا۔ جن بھگتاں بُجھائے لگی اوڑ، امرت میگھ
 آپ برسائیندا۔ کلج لکھ چوراسی بوٹا پھل ویکھے مٹھا کوڑ، رس رسا اپنا رس اپنے ہتھ رکھانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جوت اُجالا ہر

گوپالا، دین دیلا چرن رکھائے کال مہاکالا، گرگھیاں وکھائے سچی دھرمسالہ، درگھر ساچا اک سہانیدا۔ درگھر اک سہنجنا، ہر سنگر آپ سہائے۔ کرپا کرے درد دکھ بھے بھنجنا، گرگھیاں بھوساگر پارترائے۔ نیز پائے نام انجنا، اگیان اندھیر مٹائے۔ چرن دھوڑ کرائے ساچا منجا، جو جن سرنائی آئے۔ آد انت سنگر پورے پردہ کجنا، کاجاگر جگت ہٹ وکائے۔ گھر گھر ہر ہر تال وچنا، پُرکھ اکال آپ وجائے۔ جو گھڑیا سو بھنجنا، تھر کوئی رہن نہ پائے۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں جگت مندر سب نے تجنا، کال ڈور رہیا وجائے۔ گرگھیاں اٹھ پیارے سچنا، پاربرہم سنگر پورا آپ اٹھائے۔ بن ہر پردہ کسے نہ کجنا، خالی ہتھ سرشٹ سبائی رہیا وکھائے۔ گرگھیاں گرگھیاں گر چرن دوارے بہہ بہہ سچنا، مٹھکھاں رائے دھرم دئے سزائے۔ کنبھی نرک پھر پھر کسنا، اگنی تت آپ جلائے۔ آگے ہو کسے نہ بچھنا، ناتائے مات پت بھائی بھین ساک سین نہ کوئی چھڈائے۔ کلج انتم گرگھیاں کسے نہ سنا، کلج روسا رہیا وکھائے۔ جھوٹا راج جگ چوں کھسنا، سپیس تاج نہ کوئی ٹکائے۔ نو کھنڈ پر تھی لکھ چوراسی اندر وڑ کسے نہ لکنا، جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ ڈونگھی کندر ہر ہر پھیری پائے۔ نرگن نرور سگھ شیر ایکا بکنا، کلج جھل رہی گر لائے۔ اٹھسٹھ تیرتھ پانی سکنا، جمنا سستی گنگا گوداوری کوئی نہ نہائے۔ چار ویداں پینڈا مکنا، وید اتھر بن رہیا گر لائے۔ پُران اٹھاراں بھار کسے نہ چکنا، وید ویاس رہیا سمجھائے۔ انجیل قرآناں انتم لکنا، کالا سوسانہ کوئی رنگائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شاہ پاتشاہ بے پرواہ اینکارا آد جگاد سمائے۔

★ ۱۰ اَسُو ۲۰۱۷ بکرمی نرائن سنگھ دے گرہ پینڈا گمان پُرا، ضلع امرتسر ★

سو پُرکھ نرنجن کھیل نیارا، آد جگادی آپ کر اینیدا۔ ہر پُرکھ نرنجن کھیل نیارا، نرگن نرور بھو نہ آئیندا۔ اینکارا اگم اتھاہ وسے اُچ منارا، محل اٹل سو بھا پائیندا۔ آد نرنجن جوت اجیارا، نور نورانہ ڈمگائیندا۔ ابناشی کرتا ساچا گھر سوہے سچا سکدارا، شاہو بھوپ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ سری بھگوان ورتے ورتارا، حکمی حکم آپ سنائیندا۔ پاربرہم بنے در دربانا سچ دربارا، نیوں نیوں اپنا سپیس جھکائیندا۔ سچکھنڈ کھولے سچ کواڑا، سچ اکھاڑا ایکا لائیندا۔ تھر گھر چلائے

اپنی دھارا، دھار دھار وچ اُپجائیندا۔ آپ اپنا کر پیارا، آپ اپنا میل ملائیندا۔ لیکھا جانے ناری کنت بھتارا، سیج سُنہنجی آپ ہنڈھائیندا۔ الکھ اگوچر اگم اتھاہ بے عیب پروردگارا، نوری جلوہ نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ست ستوادی اپنا ناؤں رکھائیندا۔ ست ستوادی اک اگلا، ایک رنگ سائیا۔ سچکھنڈ وسائے سچ محلہ، سچ بیٹھا جوت جگائیا۔ تھر گھر ساچا آپے ملا، آپ اپنے بھگت دے وڈیائیا۔ آپ اپنی جوتی آپے رلا، زرگن زرگن وچ سائیا۔ اپنا پھڑیا آپے پلا، آپ اپنا سنگ نبھائیا۔ اپنا سندیش زر زرش آپے گھلا، حکمی حکم آپ ورتائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد آنت سری بھگونت، اپنی دھار آپ چلائی۔ اپنی دھار ہر زرنکار، آد پُرکھ آپ چلائی۔ سچکھنڈ وسے ساچے دھام نیار، تھر گھر ساچے سو بھاپائیندا۔ کملا پاتی میت مُرارا، دیا باقی اک رکھائیندا۔ ساچا ساقی بن ورتارا، اپنا جام اپنے ہتھ پیا ئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے بیٹھا وڑ، چھپر چھن نہ کوئی چُھہائیندا۔ سچکھنڈ دوارا سچ سنگھاسن، ایکنکارا آپ سُبھائیندا۔ اک اگلا پُرکھ ابناشن، زرگن زرگن سو بھاپائیا۔ آپے سیوک داسی داسن، شاہو بھوپ آپ ہو جائیا۔ آپے پاوے اپنی راسن، اپنی کھیل آپ کھلائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا سو بھاؤنت، ایک بیٹھا سری بھگونت، دوسر سنگ نہ کوئی رکھائیا۔ نہ کوئی سنگ نہ کوئی ساتھ، اک اگلا کھیل کھلائی۔ اک اگلا پُرکھ سمراتھا، سمرتھ پُرکھ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ ایک جانے اپنی گاتھا، اشٹ دیو آپ منائیندا۔ آپے ورتے ورتائے اپنی وست، دیونہارا آپ ہو جائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اگم اپارا، الکھ اگوچر بھو ابھیدا اچھل اچھیدا اپنا آپ کھلائی۔ سچکھنڈ دوار سُبھاونہ، پُرکھ اکال آپ سُبھائیا۔ مورت اکال ڈگمگاونہ، ہر زرویر وڈی وڈیائیا۔ اجونی رہت رُپ وٹاونہ، انہو پرکاش سائیا۔ شاہ سلطان آپ اکھاونہ، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ ساچا تخت آپ ہنڈھاونا، تخت نواسی بے پرواہیا۔ دھرم دوارا اک وساونہ، تھر گھر کواڑ کھلائی۔ گھر گھر وچ مندر بناونا، چار دیوار نہ کوئی دکھائیا۔ سورج چن نہ کوئی چٹھاونا، منڈل منڈپ نہ کوئی وڈیائیا۔ اک اگلا ڈگمگاونہ، زر زرائن بے پرواہیا۔ سچ محلہ سو بھاپاونہ، آد جگاد رہے رُشنائیا۔ ساچا میلا میل ملاونا، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ دامنگیر دامن پھڑاونہ، ہر دامن دس کسے نہ آئیا۔ اپنا ضامن آپ کراونا، زرگن زرگن دے گواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ابناشی کرتا، اپنی دھار آپ بندھائیا۔ ساچی دھار ہر

کرتار، آد پُرکھ بنائیندا۔ سو پُرکھ زرنجن ہو تیار، ہر پُرکھ زرنجن ویکھ وکھائیندا۔ اینکارا میت مُرار، آد زرنجن سنگ نبھائیندا۔ ابناشی کرتا بول جیکار، اپنا ناؤں
 آپ پرگٹائیندا۔ سری بھگوان سانجھیا یار، درگھر ساچے سو بھاپائیندا۔ پاربرہم پر بھ بنے بھکھار، اپنی بھچھیا منگ منگائیندا۔ شبد وچولا زراکار، زرنجن اپنی ونڈ
 ونڈائیندا۔ لیکھا جانے دُھر دربار، دُھر دھام اپنی کھیل کھلائیندا۔ آپے ناری کنت بن بھتار، ساچی تیج آپ ہنڈھائیندا۔ آپے سٹ دُلارا کرتیار، شبدی شبد
 اُچائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی رچن رچائیندا۔ مات پت سٹ کھیل اپارا، پُرکھ ابناشی آپ کرائیندا۔ زرنجن اندروں زرنجن آیا
 باہرا، زرنجن اپنے انگ اٹھائیندا۔ زرنجن راج زرنجن سیکدارا، زرنجن بھوپ سٹ سروپ اکھوائیندا۔ زرنجن بھکھارا زرنجن کرے نمسکارا، زرنجن درگھر الکھ
 جگائیندا۔ زرنجن ورتے ورتا، زرنجن ویکھے ویکھنہارا، زرنجن اپنا ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرنجن زرنجن کرے پیارا۔ زرنجن
 پیار شبد سٹ، سچھنڈ وٹی ودھائیا۔ کرپا کر ابناشی اچت، اپنا روپ آپ دھرائیا۔ آپ سہائے اپنی رت، رت رتڑی ویکھ وکھائیا۔ تھر گھر اُپایا ساچا کوٹ،
 ہر کنت وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ شبد سٹ اُپایا، کر کرپا گن ندھان۔ سچھنڈ دوارا آپ وسایا، ہتھ
 پھڑایا دُھر نشان۔ سٹ رنگ آپ رنگایا، رنگنہار سری بھگوان۔ روپ رنگ ریکھ نہ کسے جنایا، کرے ویس والی دو جہان۔ سچ سندیش اک سنایا، آد آد دُھر
 فرمان۔ اپنا حکم آپ ورتایا، اک رکھائے ساچی آن۔ چرن دھیان اک جنایا، ایک دیوے ساچا دان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی دھار
 آپ بندھایا۔ ساچی دھار سٹ رنگ، سٹ ستواد آپ بندھائیا۔ کرے کھیل سورا سربنگ، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ دوسر در نہ منگے منگ، گھر ساچے سو بھا
 پائیا۔ آد جگاد نہ ہوئے بھنگ، ساچی ڈوری ایک پائیا۔ نام ندھانا پاپا تند، اپنی ہتھیں سیو کمائیا۔ سٹ سہاگی گایا چھند، سٹ ستوادی آپ اُچائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سٹ سٹ دیوے اک وڈیائیا۔ سٹ رنگ نشانہ سٹ گھر، سٹ سٹ آپ سہایا۔ شبد سٹ دتا ور، ایک روپ درسایا۔ آد
 جگاد ویکھے کھڑ، مدھ اپنا ناؤں دھرایا۔ سچھنڈ دوارا قلعہ گڑھ، پاربرہم پر بھ آپ سہایا۔ کوئے نہ سکے اندر وڑ، در دروازہ بند رکھایا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، سٹ رنگ لیکھا آپ جنایا۔ سٹ رنگ سٹ گن، سٹ سٹ آپ جنایا۔ شبد دُلا رے پکار سُن، تیرا ہوئے سہائیا۔ اگم اگمی وجے

دُھن، تُریا راگ اک وڈیا۔ ہر کا بھیو جانے کون، اپنے ہتھ رکھے وڈیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا رنگ دے سہا۔ ایکا رنگ لال
 گُلا، نرگن اپنا آپ اُپا۔ سچ لاری بنیا سچھنڈ سچی دھر مسالہ، دوسر دھار نہ کوئی جنایا۔ کرے کھیل پُرکھ اکالا، عقل کل اپنی آپ ورتایا۔ اپنا مارگ ویکھ
 سگھالا، اپنا پاندھی آپے پندھ مُکایا۔ آپے چلے اولڑی چالا، چال نرالی اک رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در گھر ساچا رہیا سہا۔ در گھر
 ساچا کھیل اپرا، ہر جو ہر مندر آپ کرایا۔ کنچن رُپ ہو نیارا، نرور وڈی وڈیا۔ اپنا دیوے آپ سہارا، سگلا سنگ آپ نبھایا۔ آپے جانے آر پار کنارہ،
 دو جہاناں کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سَت ستواد وڈی وڈیا۔ سَت ستواد ی بے پرواہ، بے عیب پروردگار اکھوائیندا۔ سوہا ویس
 ایکا رنگ رنگا، رنگ رنگیلا خوشی منائیندا۔ در دروازہ بند کھلا، اپنا بنک آپ سہائیندا۔ اپنے مندر سو بھاپا، اپنا گن آپ جنائیندا۔ آد جگاد بنیا رہے بے پرواہ،
 نر بھو بھے نہ کوئی جنائیندا۔ آپے ہوئے شہنشاہ، شاہ پاتشاہ سلطان آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کھیل کھلاییندا۔
 ساچی کھیل ساچی دھار، سچ سچ آپ چلایا۔ ایکا رنگ کر پیار، ایکا شبد وڈی وڈیا۔ سارنگ سارنگ نہ کوئی ستار، تار ستار نہ کوئی ہلایا۔ آپے اندر آپے باہر،
 گُپت ظاہر ویس وٹایا۔ چٹی دھار کر پیار، ہر نرکار اگم اپار بودھ اگادھ کرے پڑھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ابناشی کرتا،
 اپنا بھیو آپ کھلایا۔ ساچا بھیو چھیل چھیلایا، اپنا آپ جنایا۔ آپ شبد سرُپی رنگ رنگائے پیلا، پیت پیتمبر آپ سہا۔ آپے سچھنڈ نواسی اپنا بنائے اک
 قبید، اپنا بنس آپ وڈیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در گھر ساچے سو بھاپا۔ در گھر ساچا اک اکیلا، ایکا ایک سہائیندا۔ آپے وسے
 دھام نویلا، در دوارا آپ کھلاییندا۔ آپے رنگ رُپ رنگائے اپنا نیلا، شبد شبدی گن دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا بندھن
 پائیندا۔ اپنا بندھن آپے پا، آپے کھیل کھلاییندا۔ سچھنڈ دوارا آپ وساء، آپے جوت جگائیندا۔ آپے نرگن بنے ملاح، اپنا بیڑا آپ چلاییندا۔ آپ اُپجائے
 اپنا ناں، ناؤں نرکارا آپ اکھوائیندا۔ اپنا شبد آپ اُپجا، اپنی دُھن آپ لائیندا۔ اپنا گیت آپے گا، آپے گو بند خوشی منائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، اپنا رنگ آپ رنگا، کالی دھار پار کرائیندا۔ سَت ستواد ساچی دھار، شبدی شبد گُرمایا۔ نرگن کرے سچ وبار، تخت نواسی سچا شہنشاہیا۔

سُت دُلا را کریا خبردار، شبد اگمی آپ جگایا۔ ورتا ایکا وار، اتوٹ اٹت بھنڈار ورتایا۔ ساچا تھم سچی سرکار، در گھر ساچے رہیا سنایا۔ لوآں پُریاں
 برہنڈاں کھنڈاں لینا اُسار، تیری سیوا اک سمجھایا۔ وشن برہما شو کرتیار، ترے گن وٹن اک وٹنایا۔ ایکا جوت نرکار، نرگن نرور اپنے وچ رکھایا۔ شبد
 سُت تیری دھار، اپنے پیار وچ سمایا۔ آپا دیوے آپے وار، آپ اپنی وٹ وٹنایا۔ لیکھا کرے دُھر دربار، لکھنہار اک اکھوایا۔ ایکا شبد ورتار، شبد
 بھنڈار بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا شبد وڈیایا۔ شبد وڈیائی ہر نرکار، رُپ رنگ رکھ نہ کوئی جنایا۔ اُتے دُھن اگمی دھار،
 تال تلواڑا آپ وجایا۔ سُنے سُنائے سُننہار، پُرکھ اکال کھیل کھلایا۔ کرنی کرتا کرے اپر اپار، پاربرہم بھو نہ رایا۔ درگاہ ساچی ہو تیار، آپ اپنا بنک کھلایا۔
 برہما وشن شو دے ہلار، شبد ہلارا اک جنایا۔ ایکا تھم سچا ورتار، دُھر فرمانا آپ سنایا۔ لکھ چوراسی کرتیار، پنچ ت ساچی دست ہتھ پھرایا۔ گھڑے گھڑائے
 گھڑنہار، سچ گھمیار ناؤں رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد آد اپنا شبد اک صلاحیا۔ آد شبد ہر نرکار، اپنا آپ اُپجائیندا۔ شبد شبدی کر
 پسا، شبد شبدی ویکھ وکھائیندا۔ شبد نرگن نرکار، شبد سرگن رُپ وٹائیندا۔ شبد پنچ ت کرے آکار، اپ تیج وائے پر تھی آکاش میل ملائیندا۔ شبد وٹ
 کرے سنسار، من مت بدھ اپنی انس بنائیندا۔ شبد بنے لیکھ لکھار، دُھر دا لیکھا آپ جنائیندا۔ شبد گن جانے کھ چار، چارے ویداں کھ صلاحیندا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا اکھر شبد پڑھائیندا۔ ایکا اکھر شبد نرالا، لکھن پڑھن وچ نہ آیا۔ آپ اُپجائے پُرکھ اکالا، اپنا مندر آپ رکھایا۔
 آپے ہوئے دین دیا، دیاندھ بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما شو ایکا اپنا ناؤں درڑایا۔ ایکا اپنا ناؤں درڑائے، پاربرہم وڈی
 وڈیایا۔ سو پُرکھ نرنجن کھیل کھلایے، شبدی گر اک صلاحیا۔ لکھ چوراسی گھاڑن آپ گھڑائے، گھٹ گھٹ اپنی جوت کرے رُشنائیا۔ در در دیوے رزق
 سبائے، وشنو بنسی بھل نہ جائیا۔ پاربرہم پر بھ رُپ پرگٹائے، جوتی جوت رُشنائیا۔ شکر لیکھا رہے نہ رائے، لیکھا اپنے لیکھے پائیا۔ بنے وچولا بے پرواہے،
 اپنی سیوا آپ کمائیا۔ ساچا تولا اک اکھوائے، نام کھنڈا ہتھ اُٹھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل ہر گھٹ تھانیا۔ ساچا کنڈا ہتھ
 اُٹھایا، نرگن اپنی جوت جگا۔ برہما وشن شو آپ سنایا، ایکا اکھر نام پڑھا۔ شبد وچولا وچ رکھایا، گھر گھر گیا سما۔ آوندا جاندا دس نہ آیا، اپنی بیٹھا نظر چھپا۔

چار وید رہے جس گایا، پُرکھ ابناشی بے پرواہ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا شبدی کھیل کھلا۔ ہر شبد کھیل کھلائیندا، لوک مات ساچی کار۔ لکھ چوراسی بنت بنائیندا، کایا مندر کرتیار۔ گھر گھر وِج آپ سہائیندا، لیکھا جانے ڈُونگھی غار۔ نو دوارے جگت دکھائیندا، جگت واسنا بھر بھنڈار۔ اپنا مارگ آپے لائیندا، آپے دیکھنہار۔ ڈُونگھی بھوری آپ سہائیندا، کایا کوری ہو تیار۔ آتم سیجا سو بھاپائیندا، برہم رُپ سچی سرکار۔ سچ سگھاسن اک وچھائیندا، آپے کرے پیار۔ امرت جل اک بھرائیندا، نچھر جھرن ٹھنڈا ٹھار۔ ساچا شبد وِج لکھائیندا، آد پُرکھ پر بھ کرپا دھار۔ اپنی ہتھیں کُٹا لائیندا، نہ کوئی کھولے بند کواڑ۔ بجر کپائی آگے لکھائیندا، کرے کرائے ساچی کار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا شبد ورتے ورتار۔ شبد ورتار ورتایا، کرپا گن ندھان۔ برہما وِشن شو سیو کمایا، ترے گن دیا ایکا دان۔ ایکا میل میل ملایا، ناتا جڑیا دو جہان۔ ساچا سنیا آپ اکھویا، سو پچھ سرُپی نو جوان۔ جگت نیا آپ چلایا، لکھ چوراسی کر پردھان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا دھر فرمان۔ دھر فرمانا ہر جنائیندا، وِشنوں سُن کر دھیان۔ برہما تیری جاگ کھلائیندا، کرے کھیل سری بھگوان۔ شکر تیرا رنگ رنگائیندا، آپے ہوئے جانی جان۔ لکھ چوراسی دیکھ دکھائیندا، اک اکلّا سری بھگوان۔ چارے جگ ونڈ ونڈائیندا، چارے بانی کر پردھان۔ چارے کھانی کھیل کھلائیندا، شبد ہانی ہو مہربان۔ داتا دانی دان جھولی پائیندا، کرپا کرے ہر مہربان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، شبد شبدی اک سمجھائیندا۔ سچ شبد ہر سیو کما، کرتا اپنی کھیل کھلائیا۔ گر پیر اوتار لئے ناؤں دھرا، بھگت بھگونت کرے کُڑمائیا۔ ستن گلے لئے لگا، سچ دوارا اک سمجھائیا۔ گر گھر گر گر لئے اٹھا، آپ اپنا میل ملایا۔ گر سیکھ سکھیا دئے سمجھا، ساچی سکھیا کرے پڑھائیا۔ اک اکلّا اپنا ناؤں چپا، آپے قیمت لئے پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چارے جگ ونڈ ونڈائیا۔ چار جگ ہر ونڈ ونڈایا، بھيو اجدیا بھيو چھپائیندا۔ لوک مات راہ چلایا، چو داں لوک دیکھ دکھائیندا۔ ایکا اکھر جگت سلوک دئے پڑھایا، دوسر ڈھول نہ کوئی وجائیندا۔ ایکا منتر دئے درڑایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھارا اپنے وِج رکھائیندا۔ سنجگ کھیل اپرا، شبد دھار نہ کوئی چلایا۔ چار وید کرن پکار، اُچی کوک کوک سنایا۔ پار برہم پر بھ کرے پسا، لیکھا جانے تھاؤں تھانیا۔ بھگت بھگونت لئے ادھار، نت نوت رُپ پر گٹایا۔ دس اٹھ جائے پار کینار، کرے کھیل

بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بودھ اگادھ نہ کوئی دکھایا۔ سنجگ اترے پار کنارہ، تریتے وجے ودھایا۔ دوئے دوئے اکھر کر اجیارا، رام رام وڈیایا۔ توڑنہارا گڑھ ہنکارا، تیر کمانا ہتھ اٹھایا۔ ہر کاشد نہ کوئی اچارا، رسنا جھوا بند کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکاشد کھیل کھلایا۔ تریتا ہر ہر کھیل کھلایا، دوپر ویس وٹائیندا۔ کاہنا کرشنا ناؤں رکھایا، مگند منوہر ککھی نرائن اپنا روپ پرگٹائیندا۔ اٹھ دس لیکھا گیا گنایا، اپنا ناؤں گھ رکھائیندا۔ نرگن اپنے وچ چھپایا، تتوت نہ کوئی رکھائیندا۔ گیتا گیان اک درڑایا، جگت واسنا سرب چکائیندا۔ ہر کاشد بھو نہ رایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ دوپر اتریا پار کنارہ، کلج ویس وٹایا۔ پُرکھ ابناشی کھیل نیارا، اپنی کل آپ ورتایا۔ نرگن لگائے اپنا نعرہ، سرگن کرے پڑھایا۔ ونڈے ونڈ وچ سنسارا، حکمی حکم آپ سنایا۔ تیس بتیسا ساچی دھارا، شرع شریعت ویکھ دکھایا۔ حق مقامے ایکایا، حق حقیقت دئے گواہیا۔ ایک اُمت کرے تیارا، نبی رسول نام رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد شبد برہماد، برہم اپنا ویس وٹایا۔ ہر شبد ویس وٹندڑا، جگا جگنتر ساچی کار۔ کایا چولا آپ ہڈھنڈا، پنج تت کرے پیار۔ اپنا کھیل آپ کھلندڑا، کھیلنہارا اگم اپار۔ برہم پار برہم میل بلندڑا، نرگن نرگن دئے آدھار۔ سچھنڈ دوارا اک سہندڑا، سوبھاوت سچی سرکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا آپے لئے وچار۔ اپنا لیکھا آپ وچاریا، کر کرپا گن ندھان۔ پنج تت ہوئے اجیارا، نانک نام نام پردھان۔ ساچا مندر اک سہا رہیا، ساڈھے تن ہتھ جگت مکان۔ محل اٹل ڈیرہ لا رہیا، جودھا سوربیر ملی بلوان۔ اپنا حکم آپ جنا لیا، اُچے دیوے دھر فرمان۔ سچھنڈ دوارے آپ سدا لیا، نرگن نرگن کر پروان۔ سنجگ ساچا رنگ آپ رنگ لیا، رنگ رنگے گن ندھان۔ سو پُرکھ نرنجن ویکھ دکھ لیا، ہر پُرکھ نرنجن کرے پچھان۔ ایککارا نین کھلا لیا، آد نرنجن نور کرے مہان۔ سری بھگوان گن گا رہیا، ابناشی کرتا گائے ایک گان۔ پار برہم پر بھ سگن منا لیا، در گھر ساچے ہوئے پروان۔ نانک نرگن ویکھ دکھ لیا، میل ملاوا دو جہان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچھنڈ دوار ہر نرنکار، اپنی کرے آپ پچھان۔ نانک ہر ہر ایک ایک، دوسر رنگ نہ کوئی رنگایا۔ آد جگادی کھنہارا لیکھ، اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ نرگن سرگن دھارے بھیکھ، پُرکھ اکال بے پرواہیا۔ کلج انتم لئے ویکھ، سرشٹ سبائی پھیرا پائیا۔ ساچا شبد تیری آدیس، نر نرائن ہوئے

سہانیا۔ چرن داس کرائے برہا وشن مہیش، ترے گن تیری دھوڑی خاک رمانیا۔ اک اکلانیتز لئے پیکھ، نہ مرے نہ جانیا۔ شبد اگنی سچ سندیش، ست ستوادى آپ سنانیا۔ تیرا شبد گرو گرو رہے ہمیش، پُرکھ ابناشی دے وڈیانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ایکات رہیا سمجھانیا۔ نانک نرگن ہر ہر دھار، ایک ایک اُپجانیا۔ سچھنڈ دوارے اک پیار، تھر گھر ساچا دے وسانیا۔ الکھ اگوچر اگم اپار، اُچی کوک دے سنانیا۔ میرا ناؤں ست ورتار، ستنام سچی پڑھانیا۔ جگت جلندا لینا تار، کھج گنی اگ بُجھانیا۔ تیری جوت شبد گُفتار، سچ رفتار اک رکھانیا۔ محرم بنے ساچا یار، محبوب اک وڈیانیا۔ چارے بانی کر تیار، پرا پسنتی مدھم بیکھری ایکا گانیا۔ چارے جگ مارے مار، چار ورن دین دُھانیا۔ چار یاری رووے زارو زار، نیتز نینا نیر وہانیا۔ ایک شبد سچا پیار، ستگر گرو آپ سمجھانیا۔ ست ستوادى پاوے سار، اپنا کیتا بُھل نہ جانیا۔ کرے قول سچے دربار، پُرکھ ابناشی دے صلاحیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی اک اکل، جگ اپنا رنگ رنگانیا۔ نانک نرگن دیا کما، چار ورن سمجھانیا۔ ایک منتر نام درڑا، ایک رنگ رنگیا۔ غریب نمانے گلے لگا، ہنکاریاں گڑھ تڑایا۔ شبد ڈھولا ایکا گا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھج جیاں کایا چیتھرا دے رنگیا۔ کھج چیتھرا رنگے رت، رتی رت رہن نہ پانیا۔ اک دکھائے ساچاتت، تتوت ڈیرہ ڈھانیا۔ اک اُپجاوے برہم مت، پار برہم سچی سرانیا۔ ایک نیچ دیوے گھت، بُھل بُھلو اڑی آپ مہکانیا۔ ایک نار دکھائے کملاپت، کنت کنتوہل بے پرواہیا۔ ایکا ہے ستھر گھت، ایک سچ ہنڈھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک شبد گرو گرو دیوے مات وڈیانیا۔ شبد گرو ہر آپ اُپایا، اچرج کھیل کھلانیندا۔ نرگن روپ انوپ وٹایا، دس کسے نہ آئیندا۔ اپنا چولا لئے بدلایا، کایا چولی ویکھ دکھانیندا۔ انگد انگیکار کرایا، لہنا لہن آپ مُکانیندا۔ بستر گھنا تن سہایا، نیتز نینا کجلا نام پانیندا۔ در گھر ساچے لہنا حکم سنانیا، جگت جنجالا آپ تڑانیندا۔ بھانا سہنا گھر سچ وڈیایا، بھوای بھانے وچ لکانیندا۔ ساچا رانا اک اکھوایا، تخت نواسی ساچے تخت ڈیرہ لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھو ابھیدا بھو کھلانیندا۔ لہنے گرو گرو مول چکایا، شبد گرو دے وڈیانیا۔ شبد گرو ہوئے سہایا، غریب نمانے گلے لگانیا۔ بردھاں بالاں ویکھ دکھایا، جگت جیواں آپ ہنڈھانیا۔ امر و نتھاواں آپ جگایا، امرا پد اک دکھانیا۔ در گھر ساچے سد میل ملایا، برہم ند ناد وجانیا۔ لکھ چوراسی وچوں کڈھ اپنی گود بہایا، بخششی سچ سچی سرانیا۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچی دھارا آپ پرگٹایا۔ ساچی دھارا آپ پرگٹا، اپنا رنگ رنگائیندا۔ رام رام داس گر دیا کما، داسی داس وکھ
 وکھائیندا۔ بند خلاصی آپ کرا، ساچی ثالثی ثالث نہ آپ کمائیندا۔ آلس نندرا دئے گوا، نام پیالہ اک پیائیندا۔ آتم جوتی جوت دئے جگا، اگیان اندھیر
 مٹائیندا۔ شبد اناد دُھن دئے سنا، دُھن آتمک آپ الائیندا۔ راگ راگنی رہے شرما، نیتز نین نہ کوئی اٹھائیندا۔ سنگر پورا ملایا اک ملاح، کھیوٹ کھیٹا بیڑا آپ
 تراپیندا۔ ہر مندر بیٹھا ڈیرہ لا، ہر جو ہر کا جوڑا آپ اپائیندا۔ اپنا نشانہ ویکھے ساچے تھاں، سنگر ساچے گھر جھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، کرے کھیل ساچا ہر، در گھر ساچا آپ وڈیائیندا۔ شبد نشانہ ساچے گھر، ست ستوادی آپ جھلائیا۔ ایک گر دتا ور، سنگر دیا کمائیا۔ ایک اکھر لیا پڑھ، ایک
 اکھر کرے پڑھائیا۔ ایک مندر بیٹھا وڑ، ایک تھان تھنتر رہیا سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، اپنا بھيو آپ گھلائیا۔ گر
 سنگر بھيو گھلائیندا، کر کرپا گن ندھان۔ گر شبد مات پرگٹائیندا، اک اکلا سری بھگوان۔ ست ست نال میل ملائیندا، نرگن سرگن کرے پروان۔ نرگن شبد
 سرگن ارجن اندر ڈیرہ لائیندا، دوہاں وچولا سری بھگوان۔ سر اپنے چھتر جھلائیندا، پنچ مکھی تاج راج راجان۔ ست رنگ نشانہ ہتھ اٹھائیندا، دو جہاناں
 نگہبان۔ عقل کل اپنی آپ ورتائیندا، بن نانک سکے نہ کوئی پچھان۔ اک کیرا نیوں نیوں سپس جھکائیندا، سرشٹ سبائی ہوئے ویران۔ دوجا در آپ
 وڈیائیندا، آپے کھولے سچ دکان۔ تیجے گھر سوبھاپائیندا، جوتی نور جگے مہان۔ چوتھے گھر تیج ہنڈھائیندا، ناری کنت کھیل مہان۔ پنچم اپنا رنگ رنگائیندا، شبد
 ناد سچی دھنکان۔ چھیویں چھپر نہ کوئی وکھائیندا، پُرکھ اگما وسے اپنے سچ مکان۔ دوویں ست ستوادی اپنی کل آپ ورتائیندا، گرُ ارجن دیوے دھر فرمان۔
 ارجن اپنا مان سرب گوائیندا، انجانا بالا بنے نادان۔ نیوں نیوں اپنا سپس جھکائیندا، پر بھ اگے منگے دان۔ نرگن نرور سنگ نبھائیندا، نانک جوتی جوت جگے
 مہان۔ انجانا بالی آپ اٹھائیندا، ناری کنت کرے پروان۔ سنگھڑ سیانی ویکھ وکھائیندا، شبد ہانی دیاوان۔ امرت ٹھنڈا پانی آپ پیائیندا، سر سرور کر پچھان۔
 بودھ اگادھی شبد جنائیندا، اگم اگڑی اک دھنکان۔ پنچم گر چھیواں گھر اُپر چڑھ ویکھ وکھائیندا، منگے منگ وڈ مہربان۔ کایا چولا چیتھڑا نام رنگ رنگائیندا، اتر
 جائے نہ وچ جہان۔ مایا متا موہ چکائیندا، جھوٹھانا تائٹے مان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ست ستوادی ساچی دھار، ست

شب آپ سنانیندا۔ ست شبد ہر ست پیارا، ست ستگر سیو کمائیا۔ ستگر ست اوتارا، ست نراکارا جوت رُشنائیا۔ ست نام ست ورتارا، ست ساچی جھولی رہیا
 بھرائیا۔ ست شبد ست دھنکارا، گھر نادی ناد وجائیا۔ ست انحد سنے پکارا، ست انحد دے مٹائیا۔ ست بولے اک جیکارا، ست ست کرے پڑھائیا۔ ست
 بھگت بھگونت و نجارا، ست ویکھے تھاؤں تھانیا۔ ست ویکھے سٹ دلارا، لکھ چوراسی پھول بھلائیا۔ ست گرکھاں کرے پیارا، لکھ گر گر رہے صلاحیا۔ ست
 گرکھاں دے ادھارا، بخشتے سرن سچی سرنائیا۔ ست شبد گر ارجن بول جیکارا، گر گویان دے وڈیائیا۔ من مت بدھ نہ پاوے سارا، پڑھ پڑھ تھکی سرب
 لوکائیا۔ شبد گر گویا کلج اتم وارا، گر نانک لئے پرگٹائیا۔ شبد ہزارے ہر جو بن لکھارا، ہر کی مہما دے گنائیا۔ اپنا آپ اتوں وارا، تن خاکی خاک سمائیا۔
 منگی منگ اک دوارا، پیا پریتم وچھڑ کدے نہ جائیا۔ تن مائی دے جھوٹھا دوارا، ہر مندر ہر جو ڈیرہ لائیا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہارا، ست سمندر مس رہی گر لائیا۔
 بناپت پاوے نہ کوئی سارا، اٹھاراں بھارتل تُل اپنا بھار رہی گنائیا۔ گر نانک میلا اک ارجن دوارا، سچھنڈ ساچے وٹی ودھائیا۔ ست شبد منگی منگ پڑکھ
 نرنکارا، ایکا اشٹ دیو منائیا۔ ساچے مندر بن بھگھارا، ست بھگت بھگونت گر لکھ گر سکھ ایکا دھام بہائیا۔ گر گرنٹھ کرتیارا، لکھ چوراسی گیا سمجھائیا۔ آد
 جگادی اک اوتارا، نہ مرے نہ جائیا۔ سچھنڈ دوارے سے دھام نیارا، ہر جو ہر ہر مندر سو بھاپائیا۔ کلج جیو جنت ہوئے گوارا، ویلا آنت دے گوائیا۔
 چاروں کنت ہوئے اندھیارا، ساچا چند نہ کوئی چڑھائیا۔ رسنا گائے جیو جنت گوارا، آتم آنتر دس کوئی نہ پائیا۔ پنچ وکار بنے اکھاڑا، کام کرو دھ لوبھ موہ ہنکار
 کرے لڑائیا۔ بہتر ناڑی وجے تاڑا، ترے گن مایا وجائیا۔ من منو آبنے جگت لاڑا، بدھ مت لئے پرنائیا۔ نال رلائے پنچم دھاڑا، جوٹھ جھوٹھ ہتھ کمان
 اٹھائیا۔ لکھ چوراسی ہوئے نار و بھجارا، ساچا کنت نہ کوئی ہنڈھائیا۔ گر کا شبد نہ کرے کوئی پیارا، گر کی بانی بان نہ کوئی لگائیا۔ کایا کھولے نہ کوئی بند کواڑا، ہر
 مندر ملے نہ ساچا ماہیا۔ سارنگ ڈھڈ گائے وارا، انحد تار ستار نہ کوئی ہلائییا۔ پیئے مد سرب سنسارا، آتم رس نہ کوئی چکھائیا۔ گر کا شبد آد جگاد کرے پار
 کنارہ، بن ستگر پورے ہوئے نہ کوئی سہائیا۔ ایکا جوت دس اوتارا، گر گو بند وجے جگت ودھائیا۔ پڑکھ اکال اک جیکارا، واہ واہ گر گویا فتح گجائیا۔ کلج اتم
 آئے پاسا ہارا، بیڑا پار نہ کوئی کرائیا۔ نرگن نر ویر نراکار کل کلکی لے اوتارا، مات پت نہ کوئی بنائیا۔ سمبل نگر سے دھام نیارا، گھر گھر وچ کرے رُشنائیا۔

شبہ کھنڈا پھڑے تیز کٹارا، لوہار ترکھان نہ کوئی گھڑائیا۔ کھیاں رکھے دوویں دھارا، گرگھہ منمگھہ ویکھے تھاؤں تھانیا۔ کال مہاکال کرے چرن بھگھارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ویس آپ وٹائیا۔ کلجگ انتم ویس وٹائے، پاربرہم وڈی وڈیایا۔ نہکنا اپنا ناؤں دھرائے، پنج تت نہ کوئی جنایا۔ شبہ مردنگ اک وجائے، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں چارے کھانی دئے سنایا۔ انتم میٹے بھیکھ بھیکھنا، پار کرائے کلجگ جیو آتم رنڈا، گرگھہ ساچے لئے تریا۔ آد جگاد جگ جگ گر شبہ سنگر سدا بخشندا، بخشنہار اک اکھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا شبہ ایکا دھارا، ایکا گر اک اوتار، ایکا مندر اک دوار، ایکا نام اک بھنڈار، ایکا میت اک مُرار، ایکا بنک رہیا سہایا۔ جگ جگ وچھڑے سنت بھگونت گرگھہ گر سکھہ اپنے یار، ستھر یارٹا آپ ہنڈھایا۔ آپے ستا سولاں پیر پسا، گرگھہ اپنی گود رکھایا۔ ہر جن ہر بھگت آد جگاد نہ جائے ہار، جس جن ہر ہر رسنا گایا۔ ستجگ ساچی بٹھے دھارا، ست ستوادی ویکھ وکھایا۔ اوچاں نیچاں راؤ رنکاں راج راجاناں شاہ سلطاناں بہائے اک دربار، دُھر فرمانا اک سنایا۔ بیس بیسا ہوئے خبردار، جگت جگدیشا شہنشاہ سچی سرکار، حکم حدیثا اک پڑھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرگن داتا شبہ ملاح، گرگھہ پھڑ پھڑ پار کرائے بانہہ، ساچا بیڑا آپ چلایا۔

★ ۱۱ اَسُو ۲۰۱۷ بکرمی سورن سنگھ دے گرہ پنڈ گمان پُرا ضلع امرتسر ★

سو پُرکھہ زرنجن سنگر پورا، سچکھنڈ دوارے سو بھا پائیندا۔ ہر پُرکھہ زرنجن حاضر حضورا، تھر گھر ساچا آپ وسائیندا۔ ایکنکارا وسنہارا نیڑے دُورا، گرہ مندر آپ اپنا رُپ دھرائیندا۔ آد زرنجن جوتی نورا، سٹح پرکاس آپ دکھائیندا۔ ابناشی کرتا ست سرورا، میل ملاوا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ سری بھگوان اپنی آسانسا آپے کرے پورا، اچھیا بھچھیا جھولی آپ بھرائیندا۔ پاربرہم اپنی منگے آپے دھوڑا، اپنی بخشش آپ دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، زرگن داتا پُرکھہ بدھاتا، عقل کل اپنا کھیل کھلائیندا۔ عقل کل ہر کھیل اپارا، زرگن زرویر دھارا چلایا۔ الکھ اگوچر اگم اپارا، بے پرواہ سچ سکھدائیا۔ سچکھنڈ وسے سچ دوارا، درگاہ ساچی سو بھا پائیا۔ ست ستوادی بول جیکارا، شبہ سار سار پائیا۔ دو جہاناں کھیل نیارا، کھیل کھلنتا دس نہ آئیا۔ جگ جگنتر بٹھے

دھارا، جگ کرتا جوت جگایا۔ لکھ چوڑاسی کر پسارا، گھٹ اپنی جوت جگایا۔ ونڈے ونڈا پر اپارا، چار نوو جے ودھایا۔ رنگ رلیاں مانے ہر کرتارا، بھسمر
اپنی بیج ہنڈھایا۔ ترے گن تت کر ونجارا، پنچم ناتا ویکھ وکھایا۔ شبد اناد سچی دھنکارا، گرہ مندر آپ سنایا۔ آد جگادی کھیل نیارا، انتم آکار آپ کرایا۔ گر
گر لے مات اوتارا، برہم پاربرہم ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اکلّا وسنہارا سچ محلہ اُچ اٹلا، نرگن سرگن روپ پرگٹایا۔
نرگن سرگن ویس وٹائے، مہما اکھ کتھی نہ جائیا۔ پاربرہم ہر ہر ویکھ وکھائے، اپنی رنگن آپ رنگایا۔ اپنا مردنگ آپ وجائے، تار ستار نہ کوئی ہلایا۔ سورا
سربنگ کھیل کھلائے، خالق خلق روپ وٹایا۔ ساچا ثالث بن کے آئے، ساچا شاہ پانتشاہیا۔ جگت مارگ آپ وکھائے، لکھ چوڑاسی راہ چلایا۔ ایکا منتر نام
درڑائے، نش اکھر ڈھولا گایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل ساچا ہر، ہر اپنی کھیل کھلایا۔ ہر ہر کھیل کھلایا، جگا جگنتر ساچی کار۔
لوک مات جوت پرگٹایا، کھیلے کھیل اپرا۔ بھگت بھگونت میل ملائیندا، اندر مندر پاوے سار۔ ڈونگھی کندر پھول بھلاییندا، میٹ مٹائے اندھ اندھیار۔
جوت نرنجن دیپ جگائیندا، دوس رین کرے اجیار۔ ساچا مندر آپ سہائیندا، اٹھے پہر شبد دھنکار۔ گر سنگر ویس وٹائیندا، شبدی ناؤں اپرا۔ روپ رنگ
رکھ نہ کوئی وکھائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ کرتا بے عیب پروردگار۔ جگ کرتا ہر کر نیہارا، قدرت قادر ویکھ وکھایا۔ کھیلے کھیل
ویچ سنسارا، جگت ساگر پھول بھلایا۔ ورتاوے نام سچا ورتارا، ایکا وست ونڈ ونڈایا۔ گر کھیاں کھولے بند کواڑا، آتم برہم ویکھ وکھایا۔ کرے پرکاش بہتر
ناڑا، جوتی جوت رُشائیا۔ لگے اک نہ تی ہاڑا، ترے گن اگنی دے بُجھایا۔ پنچ تت نہ کوئی اکھاڑا، پنچم شبد ناد دُھن آپ وجایا۔ پنچم ملے میت مُرارا،
پاربرہم وڈی وڈیایا۔ جگا جگنتر ساچی کارا، ہر سنتن ویکھے تھاوں تھانیا۔ مندر سوہے اک دوارا، جس در اپنا چرن چُھہایا۔ مورکھ موڑے لاوے پارا، پتت
پاپی آپ ترایا۔ ایکا دیوے نام ادھارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگا جگنتر ایکا داتا، میٹے رین اندھیری راتا، سچ سچ کرے رُشائیا۔ جگ جگ
اندھیر مٹائیندا، جن بھگتاں دیوے برہم گیان۔ اپنا منتر آپ درڑائیندا، دُھر درگاہی دُھر فرمان۔ ساچا راگ اک الائیندا، دُھن اناد سچی دُھنکان۔ ساچا شبد
آپ سنائیندا، رسنا جہوانہ کوئے گان۔ ساچا مندر آپ وسائیندا، گھر گھر ویچ ہو مہربان۔ بند تاکی آپ کھلاییندا، سنگر پورا سوربیر بلی بلوان۔ ساچے تخت

سو بھاپائیندا، شاہو بھوپ بن سلطان۔ آتم سیجا آپ ہندھائیندا، گونتا گن ندھان۔ گرگھ کا یا چولی رنگ رنگائیندا، رنگنہار سری بھگوان۔ آتم برہم پاربرہم
 میل ملائیندا، ایش جیو کر پروان۔ جھوٹھانا تا توڑ تڑائیندا، لیکھا چھکے پنج شیطان۔ ساچا تھم آپ سٹائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھار، جگا
 جگتر دیوے ور، گرگھ ساچے مات پچھان۔ جگ جگ بھگت صلاحیندا، اک اگلا اینکار۔ اپنے بھانے آپ رہائیندا، بھانا جانے اگم اپار۔ شاہ سلطاناں خاک
 رلائیندا، توڑنہارا گڑھ ہنکار۔ غریب نمانے گلے لگائیندا، کرپا کر وچ سنسار۔ سنجگ تریتا دوپر ویکھ وکھائیندا، جگ جگ چلے اولڑی چال آپ کرتار۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے کر پیار۔ گرگھ ساچا میتڑا، ہر سنگر ویکھ وکھائیندا۔ دیوے نام اک انڈیٹھڑا، ساچے مندر آپ بٹھائیندا۔
 مٹھا کرے کا یا ریٹھڑا، امرت آتم رس چکھائیندا۔ شبد سنائے سہاگی گیتڑا، ساچے مندر بہہ بہہ گائیندا۔ من منوآ کرے پتت پنیٹڑا، پتت پاپی ترائیندا۔ جگ
 جگ چلائے اپنی ریٹڑا، اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ کلج چوٹھا جگ اتھم بیتڑا، تھر کوئے رہن نہ پائیندا۔ ویکھنہارا چار گنٹ دہ دشا ہست کیرٹھا، اک اگلا
 وچ سنسار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے میل ملائیندا۔ ہر جن ساچا میلیا، کر کرپا کر کرتار۔ لیکھا جانے گروگر چیلیا، آپ
 سہائے بنک دوار۔ سکھا سکھائی سجن سہیلیا، آد جگادی میت مرار۔ آپے جانے اپنا وقت ویلیا، تھت وار نہ پاوے کوئی سار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، گرگھ سہائے بنک دوار۔ بنک دوارا سو بھاؤنت، گر سنگر سجن پایا۔ پُرکھ ابناشی ملیا ایکانت، گھر سہنجنی سچ سہایا۔ شبد جنائے نیا منت، من کا
 منکا آپ بھوایا۔ لیکھا جانے آد آنت، مدھ اپنا کھیل کھلایا۔ جگ جگ مہا اگنت، اگنت وید پُران رہے جس گایا۔ لیکھا لائے ساچے سنت، ست ستوادی
 ہوئے سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساچے لئے ملایا۔ گرگھ شبد ملائیندا، سرتی سرت کر وچار۔ مورت اکال ویکھ وکھائیندا،
 نرگن روپ نرکار۔ نام ڈھول مردنگ و جائیندا، دھن اگئی اک دھنکار۔ جونی رہت دس نہ آئیندا، کلج تیری اتھم وار۔ ساچا ڈنکا اک و جائیندا، دو جہاناں
 کرے خبردار۔ راؤ رنگاں آپ اٹھائیندا، شاہ سلطاناں مارے مار۔ گر سکھ جنکا آپ ترائیندا، جن جننی لائے پار۔ اپنی بنتا آپ بنائیندا، آپے بیڑا بٹھنہار۔
 گرگھ سنتا ویکھ وکھائیندا، گر سورا کر پیار۔ آسا منسا پور کرائیندا، بھل بھلو اوڑی لائے پت ڈال۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ایک بندھن

پائیندا۔ ہر جن بیڑا آپے بٹھ، جگ جگ دیا کمانیندا۔ گرگھ وڈیائی دھن دھن، سنگر پورا رسنا جہوا گائیندا۔ لیکھا جانے گوکل متھرا بندرابن، جگت دوارکا اپنے چرناں ہیٹھ دبانیندا۔ بھاگ لگائے ہر جن تیری چھیری چھن، ساچے مندر سو بھاپائیندا۔ نرگن جوت پرکاش سورج چن، کوٹن بھان گھ شرمائیندا۔ ایک راگ سنائے کن، انھو اپنا روپ درسامیندا۔ من پنکھی شبد ڈوری لئے بٹھ، اڈ اڈ نہ دہ دہ دہائیندا۔ کایا چولی بھاگ لگائے پنچ تت تن، دھن ساچا وچ ٹکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی وست اک دکھائیندا۔ ساچی وست نام گردیو، گر گرگھ جھولی پائیندا۔ ابناشی کرتا اکھ ابھیو، اگم اتھاہ بے پرواہ اپنا کھیل آپ کھلائیندا۔ جگ جگ جانے جانہار سیو، پورب جنماں ویکھ دکھائیندا۔ وڈ وڈا آتم پر ماتم دیو، دیوی دیو آپ اکھوائیندا۔ آد جگاد سدا نہکیو، نہچل اپنا دھام وسائیندا۔ گرگھماں دیوے امرت رس ساچا میو، ساچا پھل آپ کھوائیندا۔ جس جن گایا رسنا جہو، جیون جگت لیکھے لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے ویکھ دکھائیندا۔ گرگھ ساچے ویکھنہار آیا، نرگن جوتی جامہ دھار۔ کلجگ ستجگ بنے دائی دایا، سیوا کرے آپ نرنکار۔ دھرت دھول دئے سہایا، دھر دھرنی سُن پکار۔ آکاش پرکاش دئے کرایا، نرگن دیپک کر اجیار۔ سوچھ سروپی روپ پرگٹایا، پاربرہم پر بھ کھیل نیار۔ دہ دشا چار کوئی ایک شبد جنایا، شبد ناد سچّی ڈھنکار۔ لوآں پُریاں برہمنڈ کھنڈ پھول بھلایا، کرے کھیل نرگن نرنکار۔ کلجگ انتم ویس وٹایا، روپ رنگ رکھ نہ سکے کوئی وچار۔ گرگھ ساچے لئے جگایا، گھر مندر کھول کواڑ۔ ہر مندر دئے اک سہایا، ترے گن ناتا توڑ جنجال۔ اندرے اندر میل ملایا، پاربرہم کرے ہر ہر اک پیار۔ سرت سوانی بن دکھایا، جگت واسنا کر خوار۔ ساچے ہانی شبد ملایا، در سوہے ناری پریا بھتار۔ گیت سہاگی ایک گایا، دوس رین منگلا چار۔ اند اند گراک دکھایا، پرمانند رہے خوار۔ بندی بندھن گر دکھایا، ناتا توڑے توڑنہار۔ واسنا گندی دئے کڈھایا، جس سر ہتھ دھرے کرتار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ سہائے سچ دربار۔ گرگھ دوار سہنجنا، سہاونہار آپ نرنکار۔ جگے دیپک اک نرنجنا، نرگن نور ہوئے اجیار۔ سنگر ملیا درد ڈکھ بھے بھنجنا، بھو ساگر کرے پار۔ نیتز پائے نام انجنا، میٹ مٹائے اندھ اندھیار۔ آنت کال کل رکھے لجنہ، رائے دھرم نہ کرے خوار۔ گھر ناد انادی وچنا، شبدی شبد کرے گفتر۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پھل لگائے ساچے ڈار۔ ساچا پھل بوٹا

لائے جگ، جڑ اپنے ہتھ رکھائیا۔ چیتن رُوپ سورا سرگ، کرے کھیل بے پرواہیا۔ نرگن وسے اُپر شاہ رگ، ساچا مندر آپ سہائیا۔ جن بھگتاں بھٹھے بھگتی تگ، نام ڈوری تند بندھائیا۔ ہر شبد بُجھائے گنی اگ، تتوت نہ کوئی جلائییا۔ گرکھاں میٹے دُور دُراڈا پندھ، ساچا پاندھی بے پرواہیا۔ بے پرواہ گرکھاں سنائے ایکا چھند، سو پُرکھ نرِنجن دیا کمائیا۔ ہوئے ہنگت ڈھائے کندھ، ہنگ برہم اک دکھائیا۔ نچ گھر دکھائے نجاند، نچ امرت جام پیائیا۔ خوشی کرائے بند بند، بندی خانہ رہے نہ رائیا۔ سرب جیاں داتا بخشد، بخشنہار اک ہو جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ گرکھ لئے اٹھائیا۔ گرکھ شبد جگایا، جاگرت جوت اک جگا۔ گرکھ شبد سنایا، انحد انادی راگ الا۔ گرکھ میل ملایا، دُئی دوتی پردہ لاہ۔ گرکھ رنگ رنگا، رنگ رنگیلا اک چڑھا۔ گرکھ سچ ہنڈھایا، آتم سیجا سو بھاپا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے ہوئے سہایا۔ ہر جن سدا سہانک، سنگر دین دُنی ویکھ دکھائیا۔ لیکھا جانے دُھر مستک آپے جائے بہرے، پورب کرماں پھول بھلائیندا۔ لکھ چوراسی وچوں پھل ویکھے مٹھا کوڑ، کرتا قیمت آپے پائیندا۔ آد جگاد شبد گردیو دو جہاناں رہیا دوڑ، لوک مات ویس وٹائیندا۔ نرگن سرگن اندر لائے پوڑ، چوتھا ڈنڈا ہتھ رکھائیندا۔ جن بھگتاں بُجھائے لگی اوڑ، جنم جنم دی پیاس آپ بُجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگا جگتتر بھگت اپنے لیکھے لائیندا۔ ہر بھگت لیکھا منگنا، کلج تیری اتم وار۔ سرشٹ سبائی نو کھنڈ پر تھی گنی تت وگنا، کوئی کرے نہ ٹھنڈا ٹھار۔ کلج جیو ہنس ہوئے گنا، کاگ رلے کاگاں ڈار۔ کال نگارہ سب دے سرتے وجنا، اچی کوکے کرے پیار۔ جو گھڑیا سو بھجنا، تھر رہے نہ وچ سنسار۔ گر گوہند سورا ایکا گجنا، سنگھ رُوپ شاہ آسوار۔ گرکھاں پردہ اتم کجنا، دوس رین پاوے سار۔ سچ چلائے نام جہازنا، گرکھ ساچے لئے چاڑھ۔ اندر مندر مارے واجنا، سوئی سرتی لئے اٹھال۔ نرگن سرگن رچیا کاجنا، کاج کرے آپ کرتار۔ شاہو بھوپ وڈ راجن راجنا، نہ کنا نر اوتار۔ آپے ہوئے غریب نوازنا، غریب نمانے لائے پار۔ ساچے آسو چڑھے تازنا، تریلوکی چرناں ہیٹھ لتاڑ۔ برہما وشن شو تیری ویکھے رچی ساچنا، نرگن نرگن ہو اُجیار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگا جگتتر ساچی کار۔ جگ جگ کار کمائیندا، کرتا پُرکھ دین دیاں۔ جگ جگ اپنا رُوپ وٹائیندا، جگ جگ سیو لگائے کال مہاکال۔ جگ جگ شستر کھنڈا ہتھ چکائیندا، جگ جگ ویکھے چلے تیر کمان۔ جگ جگ لکھ چوراسی رتھ چلائیندا،

رتھ رتھو ہی بے مثال۔ جگ جگ اکھ کہانی آپ سنائیندا، کوئی کتھے نہ وچ سنسار۔ جگ جگ سرشٹ سبائی متھ دکھائیندا، نام مدھانا ایک ڈار۔ جگ جگ اپنا ہتھ اٹھائیندا، جن بھگتاں کرے سچ پیار۔ جگ جگ سمرتھ پُرکھ کھیل کھلائیندا، سنجگ تریتا دوپر کریا پار۔ کلجگ انتم جوت جگائیندا، نہہکنکا لئے اوتار۔ جوٹھ جھوٹھ جگت مٹائیندا، کوڑ گڑیارا، کرے خوار۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں خاک ملائیندا، سیس تاج رکھے نہ کوئی دستار۔ چار ورنناں ایک در دکھائیندا، کھتری براہمن شوڈر ویش کر پیار۔ ساچا کھنڈا ہتھ چکائیندا، بہتر ناڑی مارے مار۔ برہمنڈاں ویکھ دکھائیندا، برہما وشن شو لئے اُبھار۔ کروڑ تیتیس پندھ مکھائیندا، سُرپت راجا اند بازی جائے ہار۔ شکر اپنا ہار سُٹائیندا، باسک تشکا نہ کوئی وچار۔ ہر ہر پار برہم راہ مکھائیندا، میل ملائے انتم وار۔ وشنوں سانگوں پانگ سچ پرے ہٹائیندا، در دوار بنے بھگھار۔ پُرکھ ابناشی حکم جنائیندا، تیاں لوکاں ایک وار۔ چوڈاں لوک ہٹ کھلائیندا، چوڈاں طبقاں مارے مار۔ چوڈاں ودیا پندھ مکھائیندا، چوڈس چوڈاں ہوئے اندھیار۔ صدی چوڈھویں ویکھ دکھائیندا، ویکھنہارا آپ نرکار۔ ترے گن گنی مٹھ تپائیندا، جوتی لنبو لائے آپ کرتار۔ بیخ تت ہڈیاں بالن وچ ڈاہندا، کال سیوا کرے دوار۔ مہاکال دیا مکھائیندا، دوس رین کرے وچار۔ لکھ چوڑاسی وچوں گرگھ گرگھ پھڑ پھڑ آپ اٹھائیندا، لیائے کھچ سنگر چرن دوار۔ نہہکنک نر ہر نرائن جوتی جامہ بھیکھ وٹائیندا، گر پیر اوتار رسنا گا گائے وچار۔ انتم لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا، گر گو بند کرے پیار۔ ساڈھے تن ہتھ مندر بنائیندا، نو در کرے شنکار۔ دسویں اپنا آسن لائیندا، دس نہ آئے وچ سنسار۔ گر سکھاں دسم دوا ری بند گھر آپ کھلائیندا، شبد کھنڈا پھڑ تیز کٹار۔ پوجا پاٹھ چپ نہ کوئی کرائیندا، ست ہتھ نہ کرے کوئی وچار۔ اٹھسٹھ تیرتھ نہ کوئی نہائیندا، نہ کوئی گھالے جگت گھال۔ جس سر اپنا ہتھ رکھائیندا، گرگھ بنائے ساچے لال۔ ہوئے پرتکھ درس دکھائیندا، ناتا توڑ کال مہاکال۔ جنم جنم دی حرص مٹائیندا، لکھ چوڑاسی توڑ جنجال۔ درگاہ ساچی دھام دکھائیندا، شبد بانے لئے بہال۔ سچکھنڈ دوارا مندر آپ سہائیندا، کر کرپا گن ندھان۔ ست رنگ نشانہ آپ جھلائیندا، ساچے تخت بیٹھ سری بھگوان۔ گرگھ چرناں وچ رکھائیندا، ناتا تھے وچ جہان۔ اپنی جوت اپنے وچ ملائیندا، برہم پار برہم کرے پروان۔ سوہنگ اپنی کھیل کھلائیندا، سو میٹے سرب نشان۔ جوتی جوت

سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جُگاد شبد اناد، جُگ کرتا آپ وجائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، برہم برہما جن بھگتاں دیوے ساچی دات، داتا دانی دیا ندھ گہر گن ٹھاکر ٹھگ ٹھگوری جگت آپ دکھائیندا۔

★ ۱۱ اَسُو ۲۰۱۷ بکرمی دلپ سنگھ دے گرہ پنڈ گلو بوآ، ضلع امرتسر ★

سو پُرکھ نرنجن کھیل کھلائیندا، آد جُگادی وڈ مہربان۔ ہر پُرکھ نرنجن ویس وٹائیندا، اک اکلا والی دو جہان۔ ایکنکارا رُوپ پرگٹائیندا، رُوپ انوپ شاہ سلطان۔ آد نرنجن ناؤں رکھائیندا، جوتی جوت جگے مہان۔ سری بھگوان اپنا بل آپ دھرائیندا، جودھا سورپیر بلی بلوان۔ ابناشی کرتا اپنی کار آپ کرائیندا، کرتا پُرکھ نوجوان۔ پاربرہم پر بھ ساچا در سہائیندا، در گھر ساچا کر پروان۔ سچکھنڈ دوارا آپ اپائیندا، آپ رکھائے سچ نشان۔ گھر گھر وچ آپ کھلائیندا، تھر دربارا کر پروان۔ سچ سنگھاسن اک وچھائیندا، نرگن نرؤیر آپ اپنا کر قربان۔ تخت تاج سو بھاپائیندا، اُپر بے راج راجان۔ شبد تاج اک کٹائیندا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نرؤیر آپ اکھوائیندا۔ نرگن نرؤیر پُرکھ اکالا، عقل کل بے پرواہیا۔ آد جُگادی دین دیا لا، دو جہاناں ویکھ دکھائیا۔ سچکھنڈ سہائے سچّی دھر مسالہ، در گھر ساچے سو بھاپائیا۔ تھر گھر ساچے کھیل نرالا، انھو اپنا رُوپ پرگٹائیا۔ آپے چلے اولڑی چالا، چال نرالی اک رکھائیا۔ نرگن نرگن بن دلالا، لال لال آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچے مندر دے وڈیائیا۔ تھر گھر مندر سچ دوارا، پُرکھ ابناشی آپ وسائیندا۔ سچکھنڈ دوارے ہو اُجیارا، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ نرگن کھیل امّ اپارا، اکھ اگوچر بھو نہ آسیندا۔ اجوئی رہت نراکارا، نرؤیر اپنی دھار بندھائیندا۔ نہچل وسے دھام نیارا، محل اٹل آپ سہائیندا۔ ساچی کرنی ورتے سچ ورتارا، کرتا کرنی اپنی آپ کمائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیا باقی اک رکھائیندا۔ دیا باقی کملاپات، ہر ساچے گھر کٹائیا۔ آد جُگاد کھیل تماش، درگاہ ساچی ویکھ دکھائیا۔ آپے منڈل پائے اپنی راس، آپ اپنا رُوپ نچائیا۔ اپنے اندر کرے اپنا واس، واس نواسا آپ ہو جائیا۔ آپے پُرکھ ہوئے شاہو شاباش، شہنشاہ اپنا ناؤں دھرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی

جوت دھر، سچھنڈ دوار دے وڈیاں۔ سچھنڈ دوارا سوبھاؤنت، ہر جو ہر مندر آپ سہائیندا۔ نرگن جوت سری بھگونت، اک اکل ڈیرہ لائیندا۔ آپ بنائے اپنی بنت، گھرن بھنہار آپ اکھوائیندا۔ آپے آد آپے آنت، آنت آد اپنی دھار چلائیندا۔ آپے نار آپے کنت، کنت کنتوہل اپنی سچ آپ ہنڈھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دوارا ایک کھول، شبد اگمی دے بول، اگم اگمرا کھیل کھلائیندا۔ شبد اگمی ایک ڈھولا، پُرکھ ابناشی ایک گایا۔ نرگن نرکار بن وچولا، میل ملائے ساچے تھانیا۔ سچھنڈ دوارا ایک کھولا، گھر ساچے وجے ودھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد اگمی دے بول اگم اگمرا کھیل دکھانیا۔ شبد اگمی ایک ڈھولا، پُرکھ ابناشی آپے گایا۔ نرگن نرکار بن وچولا، میل ملائے ساچے تھانیا۔ سچھنڈ دوارا ایک کھولا، گھر ساچے وجے ودھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ناد انادی آپ لائیا۔ ناد انادی ہر نرکارا، ایک ایک وجائیندا۔ آپے جانے ست ستارا، ست ستوادی اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آپے پائے اپنی سارا، اپنی دھار آپ پرگٹائیندا۔ آپے گائے اپنی وارا، مہا اکھ آپ سٹائیندا۔ آپے جائے بل بلہارا، آپے واہ واہ سلوک لائیندا۔ آپے وسے گپت ظاہرا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچھنڈ دوارا اک سہائیندا۔ سچھنڈ دوارے وجے ناد، ست ستوادی آپ وجانیا۔ شبد گھلائے بودھ اگادھ، لکھن پڑھن وچ نہ آئیا۔ نام جنائے آد جگاد، نر نرکارا آپ ہو جانیا۔ اپناگن آپے ارادھ، اپنی کرے آپ پڑھانیا۔ آپے دیوے ساچی داد، اپنی بھچھیا جھولی آپ بھرائیا۔ آپ آپا وچوں کاڈھ، اگے اپنا آپ ٹکانیا۔ اپنا نام آپے لادھ، آپے لئے پرگٹانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل ساچا ہر، در گھر ساچا اک سہانیا۔ در گھر ساچا ہر سہائیندا، اندر وڑ ہر نرکار۔ دیا بائی اک ٹکانیندا، کملا پاتی کھیل نیار۔ ساچا ساتھی آپ اکھوائیندا، ساچا بیڑا کرے تیار۔ اپنا راتھی رتھ چلائیندا، رتھ رتھو ہی نرکار۔ ساچی گاتھی آپے گائیندا، گات گائے گاد نہار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچھنڈ دوارے ساچے وڑ، در دروازہ آپ گھلائیندا۔ در دروازہ کھولنہارا، نرگن نرور آپ اکھوائیندا۔ اجونی رہت ہو اجیار، مورت اکال ڈگمگائیندا۔ انجو کھیل کرے اگم اپارا، نر بجے اور نہ کوئی جنائیندا۔ جوتی جوت کرپسارا، جوتی جاتا اپنا ناؤں دھرائیندا۔ تھر گھر ساچے پاوے سارا، گھر گھر وچ آپ سہائیندا۔ آپے نار کنت بن بھتارا، ست ڈلارا آپے جائیندا۔ شبدی ناؤں رکھ ہر کرتارا، ساچی گودی آپ سہائیندا۔ دیوے حکم دھر

دربار، اپنی اچھیا بھچھیا وچ ٹکانیندا۔ ایکاروپ ہر نرنکارا، اپنا آپ درسائیندا۔ ایکاناؤں کر اُجیارا، ہر نرنکارا ویس وٹائیندا۔ ایکادئے سچ بھنڈارا، ست ورتارا آپ ہو جائیندا۔ ایکاکو کے بول جیکارا، کوک کوک آپ سنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکاسُت شبد دھار، آپ پرگٹائے ہر نرنکارا، تھر گھر ساچے آپ سمجھائیندا۔ تھر گھر ساچے شبد پسارا، سچکھنڈ جوت جوت رُشائیا۔ سچکھنڈ وسے ہر نرنکارا، تھر گھر شبدی سیو کمائیا۔ تھر گھر بنے شبد بھکھارا، سچکھنڈ بیٹھا سچا شہنشاہیا۔ سچکھنڈ بنے آپ ورتارا، تھر گھر شبدی جھولی پائیا۔ تھر گھر کرے ونج ونجارا، سچکھنڈ دوارے ایکاراس وکھائیا۔ سچکھنڈ دوارا اُچ منارا، تھر گھر گھر وچ آپ پرگٹائیا۔ کرے کھیل آپ کرتارا، دوسر سنگ نہ کوئی رکھائیا۔ آد آد ہو اُجیارا، روپ روپ آپ درسائیا۔ ابناشی اچت ساچے سٹ کرے پیارا، شبد شبدی دئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر گھر اندر آپے وڑ، سٹ دلارالائے لڑ، ایکارنگن رنگ رنگائیا۔ ایکاکرن دیوے دات، سو پُرکھ نرنجن دیا کمائیندا۔ ہر شبد اپائی اپنی ذات، ذات پات نہ کوئی رکھائیندا۔ ایکنکارا بٹھے نات، ساچا ناتا جوڑ جڑائیندا۔ آد نرنجن بچھے وات، جوت اُجیارا ڈگمگائیندا۔ سری بھگوان گائے گاتھ، اپنا بولا آپ سنائیندا۔ ابناشی کرتا چلائے راتھ، رتھ رتھو ای سیو کمائیندا۔ پاربرہم نبھائے سگلا ساتھ، سگلا سنگ اک وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکاکرن دتار، اچھیا بھچھیا جھولی پائیا۔ ایکاکرن بخشے ہر، کرے کرپا گن ندھانیا۔ شبد بھنڈارا دتا بھر، سٹ دارا ہو یا پروانیا۔ لیکھا جانے ہر، نرنائن کھیل مہانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے دھر فرمانیا۔ شبدی جوت جنائیندا، ہر داتا بے پرواہ۔ سیوک سیوا سچ وکھائیندا، نرنگن نرنگن بن ملاح۔ ایکاکرن ونڈ ونڈائیندا، ایکاجوتی جوت چمکا۔ ایکاتھم آپ سنائیندا، برہمنڈ کھنڈ رچن رچا۔ اک اک اک آپے ونڈ ونڈائیندا، اک اکلا سبئی تھال۔ اک برہما وشن شو اُپجائیندا، ایکاجوتی نور جگا۔ اک سورج چن چڑھائیندا، نرنگن نور ڈگمگا۔ لکھ چوراسی ویس وٹائیندا، ترے گن مایا گھاٹ گھرا۔ نرنگن اپنا ویس وٹائیندا، بھو ابھیدا بھو پھپھا۔ اچھل اچھیدا چھل کمائیندا، لیکھا لکھ نہ سکے کوئی را۔ شبد شبدی ونڈ ونڈائیندا، گھر گھر اپنا ڈیرہ لا۔ ناد ناد ناد و جائیندا، آد پُرکھ آپ اکھوا۔ وشن شو برہما سیوا لائیندا، رزق پُچائے تھاول تھال۔ آتم برہم سرب منائیندا، ایش چو روپ وٹا۔ آنت کل اپنی کل آپ ورتائیندا، لیکھا لیکھے لئے لگا۔ شبد دھار اک اُپجائیندا، دو جہاناں

پھیرا پا۔ برہمنڈ کھنڈ آپ وسائیندا، گنگن گگنتر رہیا سہا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی شبد شبد ورتا۔ شبد ورتا آپے ہر، شبدی شبد آپ اکھوایا۔ زرگن سرگن کھیل کر، سرگن زرگن میل ملائیا۔ ترے گن دیوے ایکا ور، پنچم پنچ کرے کُرمائیا۔ کایا ماٹی بھانڈا گھڑ، ساچی ہاٹی اک دکھایا۔ بند تاکی کھول در، گھر گھر وچ اک رُشنائیا۔ ساچا ساقی جام بھر، نام پیالہ اک پیائیا۔ جوت زرنجن اندر دھر، نورو نور کرے رُشنائیا۔ آتم برہم ویکھے کھڑ، سچ سہنجنی بیج ہنڈھائیا۔ میل ملائے اپنے گھر، ہر مندر سو بھاپائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد وشنوں آد برہما، آد شکر اپنا ناؤں دھرائیا۔ وشنوں آد ہر کا ناؤں، ہر زرنکارا آپ پرگٹائیندا۔ آد برہما ہر کا ناؤں، پار برہم اپنا ناؤں رکھائیندا۔ آد شکر ہر کا ناؤں، ہر اپنا انگ کٹائیندا۔ تیناں بنے پتا ماؤں، ساچی میا گود بہائیندا۔ کرے کرائے سچ نیاؤں، اُبھل اُبھل کدے نہ جائیندا۔ تخت بہائے پھڑ پھڑ باہوں، ساچی پُریاں آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد آد ہر بھگونت، اپنی کل آپ ورتائیندا۔ آد وشنوں آپ اُپایا، وشنو اپنی شکت دھرائیا۔ آد برہما جوت جگایا، پار برہم سچی سرنائیا۔ آد شکر آپ اُٹھایا، سُن اگئی پھول بھلایا۔ چرن چرنودک امرت اک پیایا، امرت آتم اک دکھایا۔ بودھ اگادھ شبد جنایا، ہر اپنے ناؤں وڈی وڈیائیا۔ آد جگادا کھیل دکھایا، نہ مرے نہ جائیا۔ پیو دادا کسے دس نہ آیا، پھڑ باہوں گلے لگایا۔ دُھن اگئی واجا آپ وجایا، برہما وشن شو سُن اک دھیان لگایا۔ وڈ وڈا راجا تھم سنایا، تھم حکمی رہیا ورتائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا شبد دے وڈیائیا۔ شبد وشن برہما شکر دھار، شبد ترے گن ونڈ ونڈائیندا۔ شبد رُو سس اُجیار، شبد نور نور ڈگمگائیندا۔ شبد تھم شبد ورتا، شبد شبدی کھیل کھلائیندا۔ شبد بھوپ شبد سکدار، شبد راج جوگ کمائیندا۔ شبد ناد شبد دُھنکار، شبد سُن سادھ سمائیندا۔ شبد نار شبد کنت بھتار، شبد سہنجنی بیج ہنڈھائیندا۔ شبد کھیل کرے اپر اپار، شبد رُوپ دس کسے نہ آسیندا۔ شبد لو آں پُریاں محل لئے اُسار، وشن برہما شو آپ بہائیندا۔ وشن داتا بنے بھنڈار، سچکھنڈ واسی سچ بھنڈاری رُوپ دھرائیندا۔ شبد برہم کرے پسار، لکھ چوراسی جوت جگائیندا۔ شبد شکر کرے سنگھار، جو گھڑیا بھن دکھائیندا۔ تیناں وچولا آپ زرنکار۔ تخت نواسی سو بھاپائیندا۔ شاہو بھوپ سچی سرکار، ایکنکارا اپنا ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا شبد دُھر فرمانا، ساچا رانا دو جہاناں آپ ورتائیندا۔ وشن برہمے شو ہر جنایا، آد پُر کھ

وڈی وڈیا۔ لکھ چوراسی رچنا رچ وکھایا، پنج تت گھاڑن لئے گھڑا۔ نرگن وڈ کرے رُشایا، نور نورانہ ڈمگائیا۔ ترے گن پلا اک پھڑایا، بھل رہے نہ رایا۔ اپنا ویلا وقت نہ کسے جنایا، تھت وار نہ کوئی لکھائیا۔ اپنا بنس آپ سہایا، سربنس ویکھے شہنشاہیا۔ اپنی انس آپ اُجایا، آپے ہوئے سدا سہائیا۔ اپنا بنک آپ سہایا، بنک دوارے سو بھاپایا۔ اپنا رنگ آپ رنگایا، رنگ رنگیلا آپ چڑھائیا۔ اپنا پلنگ آپ وچھایا، آتم سیجا دئے وڈیائیا۔ اپنا بنک آپ سہایا، بنک دوارے سو بھاپایا۔ اپنا ڈنک آپ وجایا، شبد انادی ناد سنایا۔ اپنا انک آپ جنایا، نش اکھر کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما شو سمجھائیا۔ لکھ چوراسی کرتیا، گھٹ گھٹ اپنا نور پرگٹائیندا۔ نور نورانہ ہو اُجیار، شبد ترانہ ایکا گائیندا۔ دوس رین رہے دھنکار، سچ نشانہ اک دکھائیندا۔ کایا مندر کھول کواڑ، اپنا میلا آپ ملائیندا۔ میل ملائے ملاونہار، ترے گن لیکھا آپ جنائیندا۔ پنج تت دئے ادھار، سرتی سرت آپ پرگٹائیندا۔ مورت اکال کر پیار، ثریا تورت ناد آپ وجائیندا۔ ترے گن وسنہارا باہر، آسا پورت آپ اکھوائیندا۔ اک اکلا ایکنکار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وشن برہما شو دیوے ور، لکھ چوراسی بھر بھنڈار۔ لکھ چوراسی بھنڈارا بھر پور، بھگوان اپنی دیا کمائیا۔ لیکھا جانے حاضر حضور، ہر ہر جو وڈا بے پرواہیا۔ داتا دانی جو دھا سوریر، وڈ بلوانا اک اکھوائیا۔ ویکھنہارا چوٹی چڑھ اخیر، اُچے مندر سو بھاپایا۔ امرت رکھے ساچا سیر، گھر گھر جھرنا آپ جھرائیا۔ آد پُرکھ آد بنھے پیر، بیڑا بٹھنہار بھو نہ رایا۔ وشن برہما شو ماریا شبد زنجیر، نہ کوئی توڑے توڑ تڑائیا۔ اپنے در بنائے حقیر، شاہ فقیر آپ ہو جائیا۔ آپے ہوئے پیرن پیر، برہما وشن شو در بیٹھے سیس جھکائیا۔ آپے دیونہارا دھیر، چرن کول بخشے سچ سرنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچی رچنا لئے رچائیا۔ لکھ چوراسی رچنا رچ، ہر اپنی کھیل کھلائیندا۔ ویس وٹایا سچو سچ، سچ اپنی دھار بندھائیندا۔ بھاگ لگایا کایا ماٹی کچ، کنچن گڑھ بنائیندا۔ نرگن سرگن اندر رچ، اپنا آپ چھپائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ پُرکھ ابنائشا، آپے ویکھے اپنا سچ تماشاء، ویکھنہارا ایکنکاریا۔ وشن برہما شو کر صلاح، تے نیتزین اٹھایا۔ پُرکھ ابنائشی چرن دھیان لگا، نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ ہوں سیوک درویش در بیٹھے آ، کھلڑے کیس رہے رکھائیا۔ ایک دسنا اپنا ناں، کون ناؤں تیرے وڈیائیا۔ لکھ چوراسی بھانڈا لیا گھڑا، گھر بھانڈے ویکھ وکھائیا۔ لوک مات کون روپ ہوئے رُشنا، کون میل ملائے

بے پرواہیا۔ کون ویلا آنت دے جنا، تُوہ بن اور نہ کوئی جنایا۔ ہوں بھکھک بھکھاری جھولی بیٹھے ڈاہ، اپنی دات اتوٹ اتوٹ نکھٹ کدے نہ جایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھیدا بھیدا دے کھلایا۔ بھو بھو اُجھلائی، کر کرپا گن ندھان۔ وشن برہما شو اپنا حکم آپ جنائیدا، انتم کرے ہر پچھان۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ تیاں سیوا اک لگائیدا، بھل نہ جائے بن انجان۔ چار جگ تیری گود بہائیدا، سبج تریتا دوپر کلجگ ایکار کھے آن۔ چار کھ تیرے برہے پار برہم صلاحیندا، چار وید کرے دکھیان۔ چارے بانی بان لگائیدا، پار برہم کر دھیان۔ چارے کھانی رچن رچائیدا، چارے جگ ہوئے پردھان۔ نو نو گیترا آپ دوئیدا، گیترا گیتراے سری بھگوان۔ گر پیر اوتار جگ جگ اپنے حکم کھلاییدا، لکھ چوراسی دیوے دھر فرمان۔ آد وشنو تیرا وقت نہ کوئے چکائیدا، آد برہما نہ ہوئے ویران۔ آد شکر نہ پنڈھ مکائیدا، لیکھا مٹے نہ دو جہان۔ نو نو چار اپنا کھیل کھلاییدا، دیندار ہے دھر فرمان۔ اپنا بھو نہ کسے کھلاییدا، بھو بھو اُجھلائی ہر بھگوان۔ کلجگ انتم ویکھ دکھائیدا، نو نو چار کر پروان۔ آنت اپنی کل ورتائیدا، وید کتیب شاستر سمرت انجیل قرآن ہون خیران۔ ایک جوتی نور ڈگمگائیدا، آد پُرکھ وڈ مہربان۔ دو جاشد سنگ رکھائیدا، لوآں پُریاں برہمنڈ کھنڈاں دیوے اک گیان۔ تیجے تیجانیترا اک کھلاییدا، وشن برہما شو کر پچھان۔ چوتھے چوتھے پد ڈیرہ لائیدا، ترے گن مایا کرے ویران۔ پنچم پنچم ناد شبد وجائیدا، پنچم میٹے پنچ شیطان۔ چھویں چھویں گھر سہائیدا، چھپر چھن نہ کوئے مکان۔ ستویں ست پُرکھ زرنجن کھیل کھلاییدا، لیکھا جانے زیں اسمان۔ گر پیر اوتار سادھ سنت جگ جگ بے آنت بے آنت سرب گائیدا، بے آنت ہوئے آپ سری بھگوان۔ ترے ترے آنت اپنے ہتھ رکھائیدا، جودھا سور پیر بلی بلوان۔ وشن برہما شو آپ سمجھائیدا، پُرکھ ابناشی نوجوان۔ کلجگ انتم نہ کھنک اپنا ناؤں رکھائیدا، اپنا گن جانے گن ندھان۔ تیاں لیکھا لیکھے پائیدا، لیکھا لکھنہار اک مہربان۔ کاغذ قلم نہ کوئی رکھائیدا، نہ کوئی کاتب ہوئے پروان۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے دھر فرمان۔ کلجگ ویلا انتم آؤنا، آد پُرکھ سمجھائیدا۔ وشن تیرا وشنو رُوپ پرگٹاؤنا، پار برہم پر بھ سنگ نبھائیدا۔ برہم تیرا رُوپ برہم سرب درساؤنا، ہنگ رُوپ آپ ہو جائیدا۔ شکر تیرا لہنا دینا تیری جھولی پاؤنا، پورب لیکھا ویکھ دکھائیدا۔ بھانا سہنا حکم جناؤنا، ہر بھانے آپ سمائیدا۔ لکھ چوراسی جو گھڑیا سو بھن دکھاؤنا، ٹھیکر چرناں ہیٹھ دہائیدا۔ گرگھ ورا آپ جگاؤنا، جس

جن اپنی دیا کمائیندا۔ گرسکھ ساچا سنگ رکھاؤنا، جگ وچھڑے میل ملائیندا۔ سنت سہیلا رنگ رنگاؤنا، ساتک ست ست ورتائیندا۔ بھگت بھگونت ایکا گھر بہاؤنا، سہنجنی سیج آپ وچھائیندا۔ گرسکھاں ہر مان دواؤنا، ساچا مارگ اک لگائیندا۔ وشن برہمے شو تیرا پندھ مکاؤنا، پاندھی اپنا راہ آپ دکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، آنت آد آنت ہر بھگونت، اپنا کھیل اپنے ہتھ رکھائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جگا جگنتر ایکا کاہن، ہنگ برہم کرے پچھان، سو پڑکھ نرنجن گن ندھان، گن اوگن نہ کوئی جنائیا۔

★ ۱۲ اَسو ۲۰۱۷ بکرمی بخشیش سنگھ دے گرہ پنڈ گلو بو آ ★

پاربرہم برہم پائے سارا، نرگن نرگن ویکھ دکھائیندا۔ پاربرہم برہم رکھائے چرن دوارا، چرن کول اک جنائیندا۔ پاربرہم ہر بنائے سچا گھر بارا، گھر گھر وچ آپ لگائیندا۔ پاربرہم برہم دے سہارا، امرت اپنا جام پیائیندا۔ برہم برہم وڈ ادھارا، اپنا منتر نام درڑائیندا۔ برہم برہم کرے پسارا، اک اکلا ویکھ دکھائیندا۔ پاربرہم برہم سہائے بنک دوارا، گھٹ مندر ویکھ دکھائیندا۔ پاربرہم برہم سنائے سچ جیکارا، دُھن انادی انحد شبد وچائیندا۔ پاربرہم برہم کرائے ونج واپارا، دست ہر تھارا جھولی پائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پاربرہم برہم ایکا رنگ رنگائیندا۔ پاربرہم برہم رنگ رنگ مچھٹھی اک چڑھائیا۔ پاربرہم برہم انگ لگائے، نرگن نرکار آپ ہو جائیا۔ پاربرہم برہم سنگ نبھائے، سگلا سنگ وچھڑکدے نہ جائیا۔ پاربرہم برہم سچ ترنگ دوڑائے، سورا سربنگ ویکھ دکھائیا۔ پاربرہم ہنگ روپ وٹائے، سو اپنا روپ پرگٹائیا۔ پاربرہم سوہنگ دھار چلائے، دُھر دیان بانی اپنے ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پاربرہم برہم وڈیائیا۔ پاربرہم برہم دیوے وڈیائی، آد جگاد ہونے سہایا۔ پاربرہم برہم کرے کڑمائی، ساچا ناتا جوڑ جڑایا۔ پاربرہم برہم بخشے سرنائی، سرنگت اک جنایا۔ پاربرہم پکڑے بانہی، آپ اپنا میل ملایا۔ پاربرہم برہم سر رکھے ٹھنڈی چھائیں، شاہ سلطان ہونے سہایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پاربرہم برہم ایکا ویکھ دکھائیا۔ پاربرہم برہم ویکھنہارا، نرگن اپنا کھیل کھائیندا۔ پاربرہم برہم ہو اجیارا،

جوتی نور ڈگمگائیندا۔ پاربرہم وکھائے ٹھانڈا دربارا، در دروازہ آپ کھلائیندا۔ پاربرہم برہم بنائے بھکھارا، ساچی بھچھیا جھولی پائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، برہم پاربرہم ہر اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ پاربرہم برہم ونڈے ونڈے، مہما گنت گنی نہ جائیا۔ پاربرہم برہم دسائے برہمنڈ کھنڈ، آپ اپنی کل
 ورتائیا۔ پاربرہم برہم دھرے جیرج انڈے، اتبج سیتج اپنا آپ سائیا۔ پاربرہم پر بھ چاڑھے چن، سورج سورہ کرے رُشائیا۔ پاربرہم برہم بیڑا بنھ، جگ
 جگ رتھ چلائیا۔ پاربرہم برہم دیوے دھن، دھن دھنوتا اک اکھوائیا۔ پاربرہم برہم دیوے ڈن، جونی جون آپ بھوائیا۔ پاربرہم کرے وسیرا بن چھیری
 چھن، ہر ہر گھٹ گھٹ بند کرائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، نرویر وڈی وڈیائیا۔ پاربرہم کرے پرکاش، گھٹ
 گھٹ آپ سہائیندا۔ پاربرہم برہم رکھے واس، جگ جگ تھم چلائیندا۔ پاربرہم برہم دیوے درس سواس، سواس پون دھرائیندا۔ پاربرہم برہم وکھائے
 پر تھی آکاش، آپ اپنائین کھلائیندا۔ پاربرہم کرے نواس، واس نواسا اپنا دھام سہائیندا۔ پاربرہم برہم دیوے گراس، گرہ گرہ ویکھ وکھائیندا۔ پاربرہم
 برہم پوری کرے آس، آساتر سنا میٹ مٹائیندا۔ پاربرہم کرے بند خلاص، اپنی بندی آپے توڑ تڑائیندا۔ پاربرہم برہم ناتا توڑے جگت پر بھاس، برہم
 سچ محل وسائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، نہ ہر ہر نر ایک کھیل کھلائیندا۔ پاربرہم برہم دیوے جو بن، لال گللا
 رنگ چڑھائیا۔ پاربرہم مٹائے ہر کھ سوگن، چنتا دکھ نہ کوئی رکھائیا۔ پاربرہم برہم دیوے سچا جوگن، جوگ جگت اک جنائیا۔ پاربرہم لیکھا جنائے چوڈاں
 لوکن، ترے ترے لوآں مکائیا۔ پاربرہم کرے سنودھن، آپ اپنا ناؤں چپائیا۔ پاربرہم برہم بخشے دات اگادھ بودھن، نش اکھر کرے پڑھائیا۔
 پاربرہم برہم روپ دسائے جودھ جودھن، جودھا سورہیر دیا کمائیا۔ پاربرہم برہم وکھائے ایک اوٹن، ایک اوٹ سچی سرنائیا۔ پاربرہم برہم لائے ساچی چوٹن،
 تال نگارہ اک وجائیا۔ پاربرہم برہم روپ وٹائے کوئی کوٹن، کوئی کوٹ اپنی سیو لگائیا۔ پاربرہم برہم دیوے بھنڈارا اک اتوٹن، اتوٹ اتٹ رکھائیا۔ جوتی
 جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر مندر وجے ودھائیا۔ پاربرہم پر بھ دیوے دات، اپنا بھیس آپ وٹائیندا۔ پاربرہم برہم
 کرے اتم ذات، ورن گوت نہ کوئی رکھائیندا۔ پاربرہم برہم ویکھے اک اکانت، اک اکلا ویکھ وکھائیندا۔ پاربرہم برہم بندھائے چرن نات، ناتا بدھاتا آپ

جڑائیندا۔ پاربرہم برہم چلائے راتھ، رتھ رتھواہی سیو کمانیندا۔ پاربرہم برہم سٹائے ساچی گاتھ، شبد اگئی ڈھولا آپے گائیندا۔ پاربرہم برہم وکھائے ساچا ہاٹ، ساچے تخت سوہا پائیندا۔ پاربرہم برہم دیوے اپنی لاٹ، لاٹ جوتی جوتی ڈگگائیندا۔ پاربرہم برہم سوائے ساچی کھاٹ، گھر گھر سچ آپ وچھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک برہم پاربرہم پسار، ایک در دھر دربار، ہر ساچا آپ سہائیندا۔ پاربرہم برہم ناؤں دھرائے، دھرنی دھرت دھول دے وڈیائیا۔ پاربرہم برہم لکھ چوراسی وچ سمائے، آپ اپنی کل دھرائیا۔ پاربرہم منڈل راس ایک پائے، برہم گوپی کاہن نچائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، پاربرہم ہر دیکھے تھاؤں تھائیا۔ پاربرہم برہم دیکھنہارا، جگ جگ لئے اوتاریا۔ پاربرہم برہم دے ادھارا، گرگھ ساچا ناؤں دھرا رہیا۔ پاربرہم برہم کچھ لیائے چرن دوارا، آپ اپنی بوہج بھجھ رہیا۔ آد جگادی ساچی کارا، دھر دربارا کھیل کھلا رہیا۔ کلجگ آئی اتم وارا، پاربرہم برہم دیکھ وکھالیا۔ لکھ چوراسی وچوں کر اجیارا، آپ اپنے رنگ رنگا لیا۔ گرگھ گرگھ اتم برہم برہم سوہے اک دوارا، پاربرہم پرہم پرہم گود گود بہا لیا۔ نہکلک نرائن ز اوتارا، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، برہم داتا آپ اھوارہیا۔

★ ۱۲ اَسو ۲۰۱۷ بکرمی منگل سنگھ دے گھر پنڈ سوہل ضلع امرتسر ★

پاربرہم برہم دیکھنہارا، ایکنکارا کھیل کھلائیندا۔ اک اکل کر پسار، جگا جگنتر ویس وٹائیندا۔ ابناشی کرتا آپے بٹھے اپنی دھارا، دھار دھار وچ رکھائیندا۔ اجونی رہت کر پسار، گھٹ گھٹ اپنی جوت جگائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کھلائیندا۔ پاربرہم برہم دیکھن جوگ، ایک رنگ سمایا۔ آد جگادی دھر سنجوگ، دھر دا میلا میل ملایا۔ دیونہارا درس اموگھ، روپ انوپ آپ پرگٹایا۔ لیکھا جانے چوڈاں لوک، لوک پرلوک ہوئے سہایا۔ نام سٹائے سچ سلوک، ساچا اھڑ آپ پڑھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی دھار چلایا۔ پاربرہم برہم کھیل کھلائے، کھیلنہارا اک اھوایا۔ سو پڑکھ نرنجن ویس وٹائے، ہر پڑکھ نرنجن بے پرواہیا۔ ایکنکارا بھو نہ رائے، آد نرنجن سچا شہنشاہیا۔ سری بھگوان اپنا پردہ آپ

اٹھائے، ابناشی کرتا دیکھ وکھائیا۔ پاربرہم برہم رچن رچائے، برہم ویتانس اُپجائیا۔ اپنارنگ آپ رنگائے، رُوپ ریکھ نہ کوئی دکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اگلا ویس وٹائیا۔ پاربرہم برہم ایکارنگ، آدجگاد رنگایا۔ ست پُرکھ نرنجن سورا سربنگ، سچھنڈ دوارے سوہاپایا۔ تھر گھر وجائے اک مردنگ، نادترانہ اک سٹنایا۔ ساچی سیجا بیٹھ پلنگ، نرگن اپنا تھان سہایا۔ آپے منگنہارامنگ، نیوں نیوں رہیا سیس جھکایا۔ سدا سہیلا ہوئے سنگ، سگلا سنگ آپ رکھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، جگ جگ اپنا جوگ دکھایا۔ پاربرہم پر بھ مارگ لاء، بہہ بہہ ایکات سمجھائیندا۔ ایکامندر دئے وساء، ہر مندر سوہاپائیندا۔ ایکانام دھن اندر دئے ٹکا، ساچا جندر آپ لگائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کپریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر کا بھو کوئی نہ پائیندا۔ پاربرہم برہم کر پرتکھ، نرگن نور نور رُشنائیا۔ اپنے مندر آپے رکھ، آپے دیکھ وکھائیا۔ آپے سیوالائے سورج چن رو سس، کھکی تھم آپ بھوئیا۔ آپے لیکھا جانے دو جہاناں نس نس، نیڑے دُور اپنی کھیل کھلایا۔ پاربرہم برہم کھیل کھلایا، آد پُرکھ اگم اپار۔ دیک جوتی آپ جگائیندا، جوتی جوت کر اُجیار۔ ساچے مندر آپ لگائیندا، تھر گھر کھول بند کواڑ۔ وشن شو سیو کمائیندا، برہم کرے خبردار۔ تٹاں ایک سنگ دکھائیندا، اک اگلا اینکار۔ سچ دوار مردنگ وجائیندا، دُھن انادشبد دُھنکار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، برہم دیوے اک پیار۔ برہم پیارا ہر نرنکارا، پاربرہم سرنایا۔ سچھنڈ دوارا کھول کواڑا، تھر گھر ساچا دیکھ وکھائیا۔ تھر گھر ساچے گپت ظاہرا، گھر گمبھیر رُوپ دھرائیا۔ اندر باہر وسے نیارا، نرگن زویر بھو نہ رانیا۔ سُن اگمی ساچی کارا، سُن سادھ درسائیا۔ کرے کھیل اپر اپارا، لیکھا لیکھ نہ کوئی جنایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، برہم لیکھا دئے سمجھایا۔ کر کپراگن ندھان، اپنی انس آپ بنائیندا۔ دیونہارا دُھر فرمان، ساچا بنس آپ سہائیندا۔ تخت نواسی سری بھگوان، منڈل راسی راس رچائیندا۔ جودھا سور پیر بلی بلوان، اک اکادسی اپنارنگ رنگائیندا۔ رنگ رنگائے دو جہان، ساچے مندر آپ سہائیندا۔ اوچ محل اٹل مکان، نرگن جوت اک جگائیندا۔ دیاباتی نہ کوئی نشان، کملاپاتی سوہاپائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل سری بھگوان۔ سری بھگوان پُرکھ سمرتھ، مہما کتھ کتھی نہ جائیا۔ آپ اُپجائے اپنی وتھ، اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ اپنا مارگ آپے دئے دس، اپنا بھو آپ کھلایا۔ اپنے اندر آپے

وس، آپ اپنا مندر رہیا سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پاربرہم برہم اپنی کھیل کھلایا۔ پاربرہم وسے دُھر دربارا، نراکارا کھیل کھلایا۔ نرُویر رُپ ہو اُجیارا، مورت اکال ڈگمگائیندا۔ اجوئی رہت سب توں وسے باہرا، کال مہاکال نہ کوئی کھائیندا۔ آد جُگاد جُگا جُگتتر آپے جانے اپنی کارا، کرتا پُرکھ کار کرائیندا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہارا لیکھ، لیکھ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پاربرہم برہم رُپ وٹائیندا۔ پاربرہم پر بھ رُپ وٹایا، نرُگن نرُویر دیا کمایا۔ نراکارا نراہار اپنا پرکاش آپ دکھایا، پرکاش پرکاش کر رُشنائیا۔ اپنا داسی داس آپ بن جایا، سیوک سیوا اپنے ہتھ رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی ونڈ آپ ونڈایا۔ ونڈ ونڈائے پاربرہم، برہم اپنا رنگ رنگایا۔ آد جُگاد نہ پئے جم، جنم مرن وچ نہ آیا۔ کرے کرائے ساچا کم، کرنی کرتا آپ اکھوایا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں بیڑا دیوے بنھ، گگن منڈل ویکھ دکھایا۔ دیوے پرکاش سورج چن، دھرت دھول ہوئے سہایا۔ ایکا ناؤں گائے دھن دھن، گھر ساچے آپ وسایا۔ پُرکھ ابناشی ساچی جننی برہم جنیا ایکا جن، دھن دھن جنیندی مایا۔ تریاراگ سنایا کن، سچکھنڈ دوارے آپ الایا۔ آپ وسایا بن چھپری چھن، چار دیوار نہ کوئی بنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی کھیل کھلایا۔ پاربرہم کھیل اولا، ہر ساچا آپ کرائیا۔ آد جُگادی اک اکلا، ایکنکارا بے پرواہیا۔ سچ سنگھاسن ایکا ملا، ساچا بھوپ سچا شہنشاہیا۔ در درویش در دوار کھلا، نیوں نیوں اپنا سیس جھکائیا۔ دُھر دی بانی دُھر سندیش ایکا گھلا، دُھر فرمانا کرے پڑھائیا۔ پاربرہم ہر پھڑائے پلا، ساچا پلو اک دکھائیا۔ جوتی جوت آپے رلا، جوتی جوت کرے رُشنائیا۔ اپنے دیپک آپے بلا، تیل باقی نہ کوئی رکھائیا۔ دھام سہائے نہچل دھام اٹلا، اُچ محل دے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پاربرہم برہم ویکھ دکھائیا۔ پاربرہم بے آنت، بھيو کوئی نہ آئیندا۔ آد جُگادی مہما آگت، اکھنا اکھ نہ لکھیا جائیندا۔ لیکھا جانے جُگا جُگت، جُگ اپنی دھار بندھائیندا۔ پاربرہم برہم بنائے بنت اپنا کھیل آپ کھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا بھيو آپ کھلایا۔ پاربرہم پر بھ دیا کما، نرُگن نرُگن کرے گُڑمائیا۔ اپنا انگیکار آپ کرا، انگ اپنا دے دکھائیا۔ اپنا سنگ آپ نبھا، آپے ہوئے سہائیا۔ اپنا رُپ آپ پرگٹا، آپے ویکھ دکھائیا۔ اپنا ناؤں وشن وشنو رُپ درسا، اپنے اندر امرت آپ چوا، اپنے وچ ٹکائیا۔ اپنی بوند آپ ٹکا، آپ اپنے وچ رکھائیا۔ اپنا

بیچ آپ بجا، آپ لئے اُچھائی۔ آپے سچ ہر اکرا، پت ڈالی آپ مہکائی۔ آپے بھل بھلوڑی دے لگا، کون بھل آپ اُچھائی۔ آپے کول کول ناؤں دھرا، اپنا کھیل آپ کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس وٹائی۔ آپے کول آپ اُچھائی، امرت بھر بھنڈار۔ آپے اندر آسن لائیندا، نرگن زرویر ہر نرکار۔ آپے وشو میل ملائیندا، آپے وشن کرے پیار۔ آپے اپنی انس اُچھائی، بنس سربنسا کھیل نیار۔ آپے نور نور وچ رکھائیندا، نور نور ہوئے اُچھار۔ آپے اپنا پردہ لائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے اپنا آپ کرے تیار۔ کول اُچھائی کرپا کر، امرت جھرنانا بھ جھرائیا۔ وشنوں اندر وشنوں وڑ، بیٹھا کھ چھپائی۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھر، روپ رکھ نہ کوئی کھائی۔ نہ کوئی قلعہ کوٹ دے گڑھ، چار دیوار نہ کوئی بنایا۔ نہ کوئی چوٹی نہ کوئی جڑ، نیر نین نہ کوئی کھائی۔ کول کول اندر بیٹھا وڑ، اپنیاں پکھڑیاں آپے رہیا کھلایا۔ آپے جل اُچھار، جلوہ نور نور الایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی اُتت آپے آپ کرایا۔ آپے کول پساریا، نرگن روپ نرکار۔ آپے آئے اندروں باہریا، جوتی جوت کر اُچھار۔ آپے ویکھے اپنا پساریا، آپے ونڈے ونڈاں ونڈنہار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پاربرہم برہم لئے آپ اُچھار۔ پاربرہم برہم پایا، کول بنک دوار۔ کول کول لیکھے لایا، آپ اپنی کرپا دھار۔ اپنا نور آپ درسیا، نور نورانہ ہر کرتار۔ دھر فرمان شبد جنایا، شبد اگمی بول جیکار۔ ناد ترانہ اک وکھایا، آپ وجائے وجا ونہار۔ بندی خانہ نہ کوئی کھایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے برہم کرے وچار۔ برہم اُچھار آپ پر بھ، پاربرہم دیا کھائی۔ لیکھا جانے کول نابھ، نابھی کول کھ کھلایا۔ امرت پیایا جام مد، سچ خمار اک وکھائی۔ اک وجایا ناد انحد، اپنی دُھن دُھن سنائی۔ سچ دوار آپے سد، ساچی سکھیا اک پڑھائی۔ پاربرہم برہم لڈائے لڈ، جگا جگنتر کھیل کھلایا۔ آپا آپے وچوں کیتا اڈ، تیرا میرا بھیونہ رانیا۔ سو پُرکھ نرنجن نشانہ دتا گڈ، ہنگ برہم ویکھ وکھائی۔ میرا چرن دوارا تیری حد، اُپر رہے سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا حکم رہیا سنائی۔ برہم تیرا اُچھ منارا، پُرکھ ابناشی آپ جنائیندا۔ تیرا نین میرا چرن گھر بارا، دوجا در نہ کوئی رکھائیندا۔ تیرا سین سچا سکدارا، بھائی بھین مات پت آپ اکھوائیندا۔ تیرا ونج میرا وپارا، نام انملا اک وکھائیندا۔ میرا درس تیرا دیدارا، تیری حرص آپ بھجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا دیوے ساچا ور، ساچا

تھم آپ سنانیندا۔ برہم رکھنا چرن دھیان، سچ دوارا اک سمجھایا۔ پُرکھ ابناشی ہوئے مہربان، چرن چرنودک دئے مکھ چوایا۔ امرت جھرنا جھرے مہان، کپال ریکھا کھول وکھایا۔ چارے کُنٹ دئے گیان، چارے مکھ مکھ صلاحیا۔ چارے بانی مارے بان، تیر نرالا شبد اٹھایا۔ چارے وید کرے وکھیان، چارے جُگاں ونڈ ونڈایا۔ چارے کھانی ہوئے پردھان، چار ورنان ویس وٹایا۔ چار یاری وکھائے نشان، چار جُگ بندھن پایا۔ نو دوارے کھول دُکان، نو کھنڈ پر تھی حصہ اک وکھایا۔ تیرا رُپ سری بھگوان، آد آنت ویکھ وکھایا۔ تیری جوت جگے مہان، جوتی جاتا آپ جگایا۔ تیرا کوٹن کوٹ بنے مکان، لکھ چوراسی بھانڈا دئے گھرایا۔ تیری مہما ہوئے جہان، لوک مات ویکھ وکھایا۔ میرا ناؤں تیرا گیان، تیرا گیان جگت سبایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہم دتا ایک ور، پاربرہم آپ سمجھایا۔ پاربرہم برہم سمجھانیندا، ایک اکھر شبد گیان۔ تیری سیوا سچ وکھانیندا، وڈ داتا ہو مہربان۔ لکھ چوراسی بھانڈا آپ گھرانیندا، ترے گن دیوے ایک دان۔ سچ دست جھولی پائیندا، اپ تیج وائے پر تھی آکاش کر پروان۔ ساچا ناتا جوڑ جڑانیندا، جوڑنہارا گن ندھان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، ساچی دست اک ورتانیندا۔ ساچا ناتا دیوے جوڑ، برہم تیج تکرے گڑٹایا۔ پاربرہم چڑھیا رہے اگنی گھوڑ، شبد گھوڑا اک دوڑٹایا۔ دو جہاناں لائے ساچا پوڑ، دھر دا پوڑا اپنے ہتھ رکھانیا۔ آد آنت جائے بہرے، کیتا قول بھل نہ جانیا۔ برہما بھجائے پیاس گئی اوڑ، پاربرہم امرت میگھ اک برسایا۔ لیکھا مُکائے دوڑ دوڑ، دو جہاناں ہوئے سہانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک برہم دئے وڈیایا۔ پاربرہم برہم آپ اپنا، اپنی مہما آپ جنانیندا۔ دھر سنجوگی میل ملایا، جگت سنجوگ آپ ہنڈھانیندا۔ درس اموگھی اک وکھایا، در سُنھنجا آپ وکھانیندا۔ ساچا چوگی چوگ چُگایا، امرت آتم رس پیمانیندا۔ شبد سلوکی سلوک سُنایا، سو پُرکھ نرنجن ایک گانیندا۔ ہنگ برہم برہم ویکھ وکھایا، پردہ اوہلا آپ اٹھانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ناؤں جنانیندا۔ سو پُرکھ نرنجن پاربرہم، برہم ہنگ رُپ درسایا۔ آد جُگاد نہ پئے جم، جُگا جگنتر کھیل کھلایا۔ ہرکھ سوگ نہ کوئی غم، چنتا دُکھ چو رہے نہ رانیا۔ ہڈ ماس نہ ناڑی جم، رکت بوند نہ میل ملایا۔ آسا ترسانہ ترکھاتم، ہنکار وکار نہ کوئی وکھانیا۔ اپنا بیڑا آپے بٹھ، آپے رہیا چلائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، برہم اپنی کرے پڑھانیا۔ سو پُرکھ نرنجن دیا کما، ایک ات

سمجھائیندا۔ ہنگ برہم پر بھ آپ اُپا، اپنا راہ دکھائیندا۔ جگ جگ ویس مات دھرا، جگت وچولا پھیرا پائیندا۔ چار جگ کھیل کھلا، سنجگ تریتا دوپر کلجگ ونڈ ونڈائیندا۔ نو نو گھیرا آپ دوا، جگت جھیرا ویکھ دکھائیندا۔ اپنا کھیڑا آپ وساء، آپے سوبھا پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، برہم ایک شبد جنائیندا۔ سو پُرکھ زرنجن ہر کرے جنائی، برہم بھل رہے نہ رایا۔ ہنگ روپ ہر رہیا سائی، لکھ چوراسی چو اُپایا۔ جگا جگنتر کرے گُرمائی، آپ اپنا میل ملایا۔ گھر وجدی رہے ودھائی، شبد انادی ناد سنایا۔ چار جگ گر پیر اوتار بنائے راہی، ساچا پاندھی اپنے مارگ آپ لایا۔ کرے کھیل سچا شہنشاہی، اپنی رعیت ویکھ دکھایا۔ ایک حکم رہیا جنائی، حکمی حکم دے سنایا۔ ایک قول رہیا نبھائی، کیتا قول بھل نہ جایا۔ برہم برہم دھول ڈکائی، پنج تیت چولے بند کرایا۔ اپنی شکتی آپے موں، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا بھو آپ کھلایا۔ برہم سنیا برہم گیان، انتر اک لو لایا۔ چرن کول کول چرن کر دھیان، بیٹھا سیس جھکائی۔ ہوں بالی بدھ بال انجان، توں صاحب سچاپت مائی۔ اپنی بخشش دتا دان، میری بخشش ہووے سہائی۔ نش اکھر تیرا اک نشان، روپ رکھ نہ کوئی بنایا۔ تیرا ستھر دو جہان، ویکھ دکھاواں تھاؤں تھانیا۔ لکھ چوراسی کرے پروان، دھر پروانہ ملیا شہنشاہیا۔ لوک مات دکھائے اک دکان، چوڈاں لوک ہٹ کھلایا۔ چار جگ دُھن سناوا ایک کان، راگ راگنی نال رلایا۔ مندر سہاواں تن مکان، گھر گھر وچ جوت جگایا۔ سو پُرکھ زرنجن ہونا آپ مہربان، ہوں سیوک سیس جھکایا۔ ہنگ برہم لینا پچھان، آتم برہم کر گُرمائیا۔ چار جگ کرے کھیل مہان، جگ چو کڑی آپ بتایا۔ نو نو لیکھا مکاؤنا آن، نو نو رہن نہ پائیا۔ چوتھے پد اک دھیان، چوتھے گھر وے ودھائیا۔ چارے جگ کر کلیان، کیتی گھال لیکھے پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، برہم اپنی منگ منگایا۔ ہنگ برہم پر بھ اگے منگے منگ، خالی ہتھ رکھائیندا۔ سو پُرکھ زرنجن سورا سر بنگ، اپنا حکم آپ جنائیندا۔ نو نو چار چو کڑی کال جائے لگھ، کال مہاکال سیو کمائیندا۔ کلجگ اتم وے مردنگ، زرنجن زرویر آپ وجائیندا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں آئے لگھ، دھرت دھول ویکھ دکھائیندا۔ سو ہنگ روپ چار جگ چٹھیا رہے رنگ، رنگ رنگیلا آپ رنگائیندا۔ گر پیر اوتار ہر کا نام رہے منگ، نام ندھانا آپ ورتائیندا۔ آپے ستارے سچکھنڈ دوار سچ پلنگ، سچ سنگھاسن آپ سہائیندا۔ نو نو چار کرائے پندھ، پاندھی اپنے گھر ملائیندا۔ برہم تیرا بنے آپ سنبندھ، دوسر سنگ نہ کوئی

رکھائیں۔ آدھنایا سوہنگ چھند، برہم پاربرہم روپ وٹائیں۔ انتم کھیل کرے گھر گمبھیر گنی گہند، اپنا پردہ آپے لائیں۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، برہم ویلا وقت اپنا آپ جنائیں۔ آدھنایا سوہنگ روپ، وڈ بھوپ دیا کمائیں۔ کریا پرکاش چارے کوٹ، دہ دشا جوت رُشائیں۔ برہم اُپجایا اپنا سوت، تانا پیٹا آپ ہو جائیں۔ کریا کھیل ابناشی اچت، مہما اکھ کتھی نہ جائیں۔ تھر گھر سہائی ساچی رت، رت رتڑی آپ مہکائیں۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آدھنایا رچن رچائیں۔ آدھنایا سوہنگ دھار، پاربرہم برہم روپ وٹائیں۔ انتم جانے اپنی کار، بھو کسے نہ پایا۔ بے انت بے انت کہہ گئے اچار، جو جن لوک مات وچ آیا۔ پنج تت نہ پائے ہر کی سار، کایا گھڑی بھار اٹھائیں۔ نرگن سرگن دیوے دھار، گر پیر اوتار سیوا لایا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ و جاوند ارہیا ستار، نرگن سرگن سارنگا اک بنایا۔ نانک ایک اچی کوک گیا پکار، ایکنکارا بھو نہ ریا۔ کلجگ انتم آئے وار، نہکٹک ہوئے سہایا۔ لکھ چوراسی پائے سار، برہم پردہ دئے اٹھایا۔ سوہنگ اکھر رسنا گیا اچار، سو اکال ونڈ ونڈایا۔ گو بند جو دھاسو پیر بولے بکار، ایک منگن منگ منگایا۔ کل کلکی لئے اوتار، کالکھ کڈا دئے گویا۔ برہم پاربرہم پائے سار، سوہنگ اپنا کھیل کھلایا۔ سو پڑکھ جانے جنائے اگنی دھار، سوہنگ سو اگلا بچھلا، بیڑا اپنے ہتھ رکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سو اُپجیا پاربرہم، ہنگ بنایا اک برہم، سو اپنے وچ سمایا۔ آدھنایا ہر سو سو، ہنگ مدھ وچ سمایا۔ نو نو چار پنج بو بو، لکھ چوراسی بھل بھلواری آپ مہکائیں۔ دھر فرمانا شبد ڈھو ڈھو ڈھو، گر پیر اوتار رہیا سنائیں۔ سادھاں سنتاں امرت آتم چو چو، نچھر جھرن رہیا جھرائیں۔ بھگتاں ناتا توڑے دو انگ دو دو، ایک روپ روپ درسائیں۔ گرکھاں تیجے لوچن کرے لو، اندھ اندھیر آپ مٹائیں۔ گرکھاں چکائے جگت موہ، مایا ممتا نیڑ نہ آئیں۔ کلجگ انتم جس جن گایا رسنا سوہنگ سو، پاربرہم برہم پاربرہم وچ سمایا۔ ہر کا بھو نہ جانے کو، وید پُران شاستر سمرت انجیل قرآن کھانی بانی رہی جس گائیں۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر نرائن ایک ایک اکھوائیں۔ مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، ست است ویکھے تھاؤں تھائیں۔

★ ۱۲ اَسُو ۲۰۱۷ بکرمی سُر جن سَنگھ دے گھر، پنڈ بھچر ضلع امرتسر ★

سو پُرکھ زرنجن شاہ سلطانا، اک اِکلا کھیل کھلایندا۔ ہر پُرکھ زرنجن وسے سچ مکانا، سچکھنڈ دوارا آپ سہانیندا۔ ایکنکارا رُوپ مہانا، زراکارا ڈمگائیندا۔ آد زرنجن جوت مہانا، نورو نور نور اپانیندا۔ ابناشی کرتا والی دو جہانا، تھر گھر ساچے سو بھاپانیندا۔ سری بھگوان جھلایے سچ نشانہ، درگاہ ساچی آپ اٹھانیندا۔ پاربرہم بنے راج راجانا، ساچے تخت ڈیرہ لائیندا۔ زراکارا آپ جنائے اپنا دھر فرمانا، شبد انادی ناد وجانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلایندا۔ اپنی کھیل کھلاونہارا، ایکا رنگ سہانیندا۔ سچکھنڈ نواسی سچکھنڈ کھول دوارا، درگھر ساچے آسن لائیندا۔ شاہو بھوپ بن سکدارا، ساچا تاج سیس لکائیندا۔ در رویش بن بھکھارا، ایکا سنگ نبھانیندا۔ حکمی لھم ورتے ورتارا، دھر فرمانا آپ جنانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا ویس آپ دھرائیندا۔ سو پُرکھ زرنجن ویس اولا، ایکا ایک کرانیندا۔ آد جگادی اک اِکلا، درگھر ساچے سو بھاپانیندا۔ الکھ اگوچر اگم اتھاہ وسے دھام اُج اٹلا، نہچل دھام آپ سہانیندا۔ اپنی جوتی آپے رلا، جوتی جوت ڈمگائیندا۔ اپنا سندیش آپے گھلا، شبد شبدی ناواں اُچانیندا۔ اپنا پھڑے آپے پلا، درگاہ ساچی ویکھ دکھانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سو پُرکھ زرنجن ویس وٹانیندا۔ ہر پُرکھ زرنجن کھیل نیارا، زرنجن زرویر آپ کرائیا۔ درگھر ساچے کھولے بند کواڑا، چھپر چھن نہ کوئی چھہانیا۔ زرنجن دیا باتی کر اُجیارا، ایکا جوت کرے رُشانیا۔ ساچے تخت بیٹھ سچی سرکارا، شاہو بھوپ آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے ہتھ رکھے وڈیانیا۔ ایکنکارا کھیل مہانا، بھيو ابھید چھپانیندا۔ تھر گھر وسے سچ مکانا، درگھر ساچے سو بھاپانیندا۔ شبد انادی گائے ترانہ، تریاراگ آپ لائیندا۔ آپے جانے اپنا بھانا، سد بھانے وچ سہانیندا۔ دو جہانی ساچا رانا، ایکا تخت ہنڈھانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دوارا آپ سہانیندا۔ آد زرنجن جوت اُجالا، نورو نور ڈمگائیا۔ سچکھنڈ وسے سچی دھر مسالہ، درگھر ساچے سو بھاپانیا۔ زرنجن زرویر چلے اولڑی چالا، اجونی رہت بھيو نہ رانیا۔ پرگٹ ہوئے پُرکھ اکالا، عقل کلا آپ اکھوانیا۔ شبد اُچجائے اک دلالا، دو جہاناں سیو کمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اِکلا ایکنکارا، زرنجن زرنجن کر پساہ، سچ محلے آپ وسانیا۔ سری بھگوان سو بھاؤنت، مہا اکھ کتھی نہ جائیا۔ آپ

بنائے اپنی بنت، گھرن بھنہار بے پرواہیا۔ لیکھا جانے آد آنت، آنت آد اک اکھوایا۔ روپ وٹائے ناری کنت، کنت کٹوہل سچ ہنڈھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در گھر ساچا رہیا سہانیا۔ در گھر سہائے سری بھگوان، ہر مندر سو بھا پائیندا۔ اک اٹھائے سچ نشان، دو جہاناں آپ جھلائیندا۔ آد جگادی نوجوان، جگ جگ ویس وٹائیندا۔ شبد سٹائے دھر فرمان، نادی ناد و جائیندا۔ در گھر ساچے ہو پردھان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وسنہارا ساچے گھر، در گھر ساچا اک و سائیندا۔ در گھر وسائے پاربرہم، دوسر اور نہ کوئی جنائیا۔ کرے کھیل پُرکھ اگم، الکھ اگوچر بے پرواہیا۔ ایک دست رکھے نام دھن، ست دوارے آپ ٹکائیا۔ نہ کوئی جننی جنے جن، جن جنیدی دے نہ کوئی مائیا۔ اپنا بیڑا آپے بنھ آد پُرکھ آپ چلائیا۔ سو پُرکھ زرنجن کہے دھن دھن، ہر پُرکھ زرنجن صفت صلاحیا۔ اینکارا جائے من، آد زرنجن سگلا سنگ دکھائیا۔ سری بھگوان بیڑا بنھ، ابناشی کرتا لئے چلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در گھر ساچا اک و سائیا۔ در گھر ساچا ہر و سائیندا، سچھنڈ سچا دوار۔ ست پُرکھ زرنجن آسن لائیندا، ہر پُرکھ زرنجن کرپا دھار۔ اینکارا ویکھ دکھائیندا، آد زرنجن ہو اجیار۔ سری بھگوان کھیل کھلائیندا، ابناشی کرتا میت مُرار۔ پاربرہم پر بھ سیس جھکائیندا، نیو نیو کرے نمسکار۔ ایک دست منگ منگائیندا، بیٹھ سچ سچے دربار۔ اپنی اچھیا آپے پور کرائیندا، آپے داتا دیونہار۔ اپنی ونڈ آپ ونڈائیندا، ونڈے ونڈ آپ زراکار۔ ساچا ست سیوا لائیندا، شبد شبدی کر ورتار۔ ابناسی کرتا رت سہائیندا، نہ کوئی تھت نہ کوئی وار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در گھر ساچے کھول کوڑا۔ سچ کوڑا ساچے مندر، سو پُرکھ زرنجن آپ کھلائیا۔ زرنجن ویکھے پیکھے اپنا اندر، زرنجن ساچی سچ ہنڈھانیا۔ زرنجن لگا توڑے جندر، وڈ داتا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، در گھر ساچے سو بھا پائیا۔ سچھنڈ دوار سہایا، کر کرپا گن ندھان۔ تھر گھر مندر ویکھ دکھایا، پُرکھ ابناشی نوجوان۔ سُن اگئی ڈیرہ ڈھایا، پرگٹ ہو والی دو جہان۔ سو پُھ سرُپ روپ در سایا، مہما نوپ سری بھگوان۔ چارے کوٹ دہ و شا ویکھ دکھایا، نہ کوئی زمیں نہ اسمان۔ سورج چن نہ کوئی چڑھایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک ویکھے سچ مکان۔ سچ مکان سہایا، پُرکھ ابناشی کرپا دھار۔ اپنا مندر آپ اپایا، اندر وڑ سچئی سرکار۔ اپنا کھیرا آپ و سایا، آپے ہوئے ویکھنہار۔ اپنا بیڑا آپ چلایا، آپے بنے سیوادار۔ اپنا سنگ

آپ نبھایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی اچھیا کرے وچار۔ ہر اپنا آپ پرگٹائیندا، زرگن جوت پُرکھ اکال۔ ساچا مندر آپ وسائیندا، سچکھنڈ دوارا کھول کوڑا۔ اندر زرگن جوت جگائیندا، دیپک دیا آپے بال۔ سچ سنگھاسن سو بھاپائیندا، شاہو بھوپ راج راجان۔ پُرکھ ابناشی ویس وٹائیندا، ویس وٹائے دین دیا۔ اپنا مارگ آپے لائیندا، لیکھا جانے شاہ کنگال۔ اپنا گھاڑن آپ گھڑائیندا، آپے بنے ہر دلال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چلے چلائے اولڑی چال۔ چلے چال اک زراہی، ہر کا بھيو کوئی نہ پائیندا۔ نور پرکاش جوت اکالی، عقل کل اپنی کھیل کھلائیندا۔ آد پُرکھ بنے ساچا مالی، اپنا بوٹا آپ لگائیندا۔ زرگن رہے ہتھھاں خالی، کوئی دست نہ ہتھ اٹھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک وسائے ساچا گھر، درگھر ساچا آپ سہائیندا۔ ساچی وسنت نام انمول، اپنے گھر اُچھائی۔ سنت سنت توله تول، اپنا کنڈا اک اٹھائی۔ آد جگاد رہے اڈول، نہ ڈولے کوئی ڈلائی۔ اپنے نال اپنا کرے قول، کیتا قول بھل نہ جائی۔ اپنے اندر آپے مول، ناری کنت آپ اکھوائی۔ اپنے اندر آپے بول، ناؤں زرنکارا آپ دھرائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ کرپا کھیل بے پرواہ، ناؤں زرنکارا آپ پرگٹائیندا۔ زرگن بنیا سچ ملاح، درگاہ ساچی ساچا دھام سہائیندا۔ پاربرہم پر بھ آپ پرگٹا، دھار دھار وچ جگائیندا۔ جوتی جوت ڈگمگا، نورو نور نور اکھوائیندا۔ شبد انادی ناد وجا، اپنی اچھیا آپ وکھائیندا۔ اپنا ست آپ اُچھا، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ ست ڈلارا بے پرواہ، ساچے دھام آپ سہائیندا۔ ڈھر فرمانا دے جنا، ایکا تھم آپ ورتائیندا۔ زرگن زراکار زرویر آپ اکھوا، اپنا ویس آپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک وکھائے ساچا در، سچکھنڈ دوارا اک وسائیندا۔ سچکھنڈ دوار وساونہارا، ایکا گھر سہایا۔ ساچے مندر پاوے سارا، ہر مندر کھیل کھلایا۔ اُچی کوگ لائے نعرہ، آپ اپنا ناؤں چپایا۔ جاگرت جوت کرے اُجیارا، جوتی نور آپ جگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو دے کھلایا۔ ہر پُرکھ زرنجن بھيو کھلائیندا، کر کرپا گن ندھان۔ سو پُرکھ زرنجن ناؤں دھرائیندا، ہر پُرکھ زرنجن ہوئے آپ مہربان۔ ایکنکارا کل ورتائیندا، آد زرنجن دیوے دان۔ ابناشی کرتا سنگ نبھائیندا، سری بھگوان سنائے ڈھر فرمان۔ پاربرہم برہم ایکا رنگ رنگائیندا، وشو رُپ کرے پروان۔ ساچی ہر ہر جوت جگائیندا، کولا کولا دیوے دان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ آپ اکھوائیندا۔ آد پُرکھ ہر

ابناشا، وڈ وڈا وڈ وڈیایا۔ عقل کلا کل کھیلے تماشا، بے انت بے پرواہیا۔ آپے منڈل پاوے راسا، آپ اپنی رچن رچایا۔ اپنا بخشتے آپ بھروسا، اپنی اوٹ
 آپ تکایا۔ اپنے درس رہے پیاسا، اپنی ترکھا آپ بُجھایا۔ اپنی آپے پوری کرے آسا، نِراسا آس وِچ رکھایا۔ اپنی جوت کر پرکاشا، جوتی جوت لے
 جگایا۔ برہما وِشن کرائے داسا، سیوک ساچی سیوکمایا۔ ایکاشد سرب گنتاسا، ہر ونڈن ونڈ ونڈایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے
 کھیل ساچا ہر، ہر جو ہر مندر بیٹھا سو بھاپایا۔ ہر اپنا بھو کھلایا، نِرگن روپ نِراکار۔ نِرگن نِرگن آپ اُچھایا، نِرگن نادشبد دھنکار۔ نِرگن وِشو کھیل
 کھلایا، نِرگن برہم کرے پسا۔ نِرگن شکر میل ملائیدا، نِرگن جوت ہوئے اُجیار۔ نِرگن دھواں دھار سمانیدا، نِرگن سب توں وسے باہر۔ نِرگن آد پُرکھ
 اکھوئیدا، نِرگن اتم جانے اپنی کار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اگم اپار۔ اگم اپارا کھیل کھلایا، نِرگن روپ سری بھگوان۔
 وِشنو برہما شو اُچھایا، دیونہارا ساچا دان۔ نام ندھانا جھولی پائیدا، شبد نشانہ دُھر فرمان۔ ایک اپنا رنگ رنگائیدا، رنگ رنگیلا نوجوان۔ سگلا سنگ آپ
 وکھائیدا، لیکھا جانے دو جہان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا در آپ سہائیدا۔ در سہنجنا ہر سہائے، پُرکھ اکال وڈی وڈیایا۔ ایکاشد
 سٹ اُچھائے، وڈ وڈا سنت صلاحیا۔ سمرتھ پُرکھ سر ہتھ رکھائے، آد جگاد مرے نہ جائیا۔ نِرگن نِرویر رتھ چلائے، رتھ رتھوا ہی دس نہ آیا۔ مہما کتھ
 سٹائے، کتھنی کتھ نہ سکے رانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، وِشن برہما شو سمجھایا۔ وِشن برہما شو کر پروان، ایکا تھم چلایا۔
 ایکا تھم دُھر فرمان، شاہو بھوپ اک منایا۔ ایکاشد نام بان، لوآں پُریاں آپ اڈایا۔ ایکا بخشتے پین کھان، امرت رس اک رکھایا۔ ایکا بخشتے چرن دھیان،
 بن ہر اور نہ کوئی سہایا۔ ایکا دیوے جیا دان، ترے گن مایا جھولی پایا۔ ایکا سخیاں ساچا کاهن، ایکا منڈل راس رچایا۔ ایکا سٹا بیابان، ایکا دس کسے نہ آیا۔ ایکا
 روپ سری بھگوان، ایکا برہما وِشن شو سیوا لایا۔ ایکا دیوے پد نربان، ایکا محلہ دے وسایا۔ ایکا کھیلے کھیل گن ندھان، اپنی کھیل آپ رچایا۔ ایکا وسے سچ
 مکان، سچکھنڈ دوارے سو بھاپایا۔ اک اٹھائے سچ نشان، درگاہ ساچی آپ جھلایا۔ ایکا دیوے شبد گیان، برہما وِشن شو آپ پڑھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ابناشی کرتا اپنی رچنا آپ رچایا۔ ایکاشد ہر جنایا، کھن پڑھن وِچ نہ آیا۔ نِرگن اپنا ڈھولا آپے گایا، رسنا جہوانہ کوئے ہلایا۔

نرگن اپنا چولا آپے ویکھ دکھایا، پنج تت نہ کوئی کُرمایا۔ نرگن اپنا سوہلا آپے گایا، راگ راگنی نہ کوئی دکھایا۔ نرگن اپنا پردہ اوہلا آپ چکایا، سوچھ سرُوپی
 رُوپ وٹایا۔ نرگن برہما وشن شو درس دکھایا، جوتی جوت کر رُشٹایا۔ نرگن تتاں حرص مٹایا، ایکامائی خوشی دکھایا۔ نرگن تولا بنکے آیا، ساچا کنڈا ہتھ
 اٹھایا۔ نرگن ترے گن مایا ونڈ ونڈایا، اپنی اچھیا بھچھیا جھولی رہیا بھرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ پُرکھ ابناشا، اپنا ویکھے کھیل
 تماشا، دوسر سنگ نہ کوئی رکھایا۔ دوسر نہ کوئی دیسے سنگ، اک اکل کھیل کھلایا۔ پاربرہم سوراسر بنگ، ست پُرکھ نرنجن اپنا ناؤں دھرائیا۔ سو پُرکھ
 نرنجن وجائے مردنگ، سچھنڈ دوارے آپ سٹائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن آپے جانے اپنا پرمانند، پرم پُرکھ بھیونہ آئیا۔ ایککارا آد جگاد ہوئے بخشند، بخشنہارا
 دس نہ آئیا۔ سری بھگوان وشن برہمے شو تیرا آون جاون جانے پنہ، لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ پاربرہم اک سٹائے سہاگی چھند، اپنا ناؤں آپ سٹائیا۔
 جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، تتاں دیوے ایکا ور، ور داتا آپ ہو جائیا۔ ایکا شبد کر پڑھائی، ایکا اکھر دے بُجھایا۔ ایکا
 شبد کر کُرمائی، ایکا ناتا دے جُڑایا۔ ایکا پتا ایکا مائی، ایکا پوت سپوتا گود بہایا۔ ایکا دیوے دانا سبئیں تھائیں، دیونہارا بُھل نہ جایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، وشن برہمے شو دیوے ور، ایکا حکم سٹایا۔ حکم سٹایا دھر فرمانا، بُھل رہے نہ راتیا۔ ست پُرکھ نرنجن ہو یا حیرانا، در گھر ساچے خوشی منایا۔
 تتے چیلے کر پردھانا، ترے گن مایا بندھن پائیا۔ آپے بنے راج راجانا، شاہ سلطانا سیس تاج کٹایا۔ پنچم کھ آپ دکھانا، پنچم تت لے پرگٹایا۔ اپ تیج وائے
 پر تھی آکاش ناؤں رکھانا، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ لکھ چوراسی گھڑ مکانا، مہربانا ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور،
 اُبھل اُبھل آپ اکھوایا۔ ور دیا بھگوان، بھیو کسے نہ آیا۔ وشنوؤں میلا دو جہان، وشو دھار دکھایا۔ برہم پاربرہم کرے پردھان، گھٹ گھٹ اندر جوت
 جگایا۔ آد برہم پر بھ دے گیان، نش اکھر اک پڑھایا۔ بودھ اگادھا دھر فرمان، دُھن انادی ناد وجایا۔ چارے وید کر پردھان، چارے چار ونڈ ونڈایا۔
 چارے جگ کرن کلیان، چارے کوٹاں ویکھ دکھایا۔ چارے ورن دیوے اک گیان، ساچی سرنا اک سرنا۔ چارے بانی دکھائے اک نشان، اک دوارا دے
 سہایا۔ کرے کھیل سری بھگوان، ہر کا بھیو کسے نہ راتیا۔ آد پُرکھ ہو مہربان، برہما و دیا اک پڑھایا۔ چوڑاں و دیا دیوے دان، جگت بھچھیا رہیا بھرایا۔ چار

جگ کرے کلیان، نو نو چار گیڑ رکھایا۔ جگ جگ لئے مات اوتار، زرگن سرگن روپ وٹایا۔ گر پیر دے سہار، بھگت بھگونت ویکھ دکھایا۔ ساچے سنت لئے اُبھار، ست ستوادی میل ملایا۔ گرگھ نیتز دے اگھاڑ، لوچن نین آپ کھلایا۔ گرگھ بنائے ساچے لاڑ، ایکا پلو ہتھ پھڑایا۔ جگا جگتتر کرے ساچی کار، جگ کرتا ویس وٹایا۔ آد برہما لئے اُبھار، آد وشنوں میل ملایا۔ آد شکر کرے سنگھار، ساچی سیو سیو کمایا۔ تیاں وچولا ہر زرنکار، دس کسے نہ آیا۔ ساچا ڈھولا گائے اگم اپار، جگ جگ اپنا ناؤں الایا۔ گر پیر اوتار رہے پکار، رسنا جہوا ہر ہر گایا۔ آپے وسے سب توں باہر، آپے گھٹ گھٹ جوت جگایا۔ آد جگادی ساچی کار، جگ کرتا آپ کرایا۔ زرگن سرگن پاوے سار، شبد وچولا اک دھرایا۔ نو سو پُرانوے چوکڑی جگ اترے پار، وشنوں تیرا میل لئے ملایا۔ برہے تیرا قرضہ دے اُتار، لکھ چوراسی جو چڑھایا۔ شکر تیرا پندھ دے نوار، کلج اتم ویکھ دکھایا۔ دھرنی کرے ہولا بھار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن شو دتا ایکا ور، برہے ساچا سنگ نبھایا۔ برہے تیرا برہم ساتھ، پاربرہم آپ رکھایا۔ جگ جگ جنائے اپنی گاتھ، اکھراکھ کرے پڑھایا۔ لوک مات چلائے ایکا راتھ، آپ اپنا ویس وٹایا۔ کرے کھیل تریلوکی ناتھ، چوڈاں لوکاں کھوج کھوجایا۔ برہمنڈاں کھنڈاں سنائے اپنی گاتھ، ایکا وکھ نام پڑھایا۔ لکھ چوراسی کھولے ہاٹ، ایکا مندر ویکھ دکھایا۔ لیکھا جانے تیرتھ تاٹ، سر سرور بے پرواہیا۔ جگ جگ جانے اپنی واٹ، وڈ وڈا پاندھی راہیا۔ گھر گھر جوت جگائے لاٹ، مستک نور نور رُشانیا۔ لیکھا جانے آن باٹ، مات گر بھ ہوئے سہانیا۔ دس دس ماس لئے راکھ، اگنی کُنڈ آپ تپانیا۔ آپے کرے سدا رہراس، وڈ داتا سہج سکھدایا۔ برہم پاربرہم وسے تیرے پاس، جگت وچھوڑا دے مُکانیا۔ ویلے آنت نہ کرے نراس، اپنے بیڑے لئے چڑھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہے شو دتا ایکا ور، ایکا وست دے دکھایا۔ ایکا وست ہر امولک، آپ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ایکا رکھے ساچی گولک، نام کُنجی ایکا لائیندا۔ آد جگاد نہ سکے کوئی بولت، انبولت اپنا حکم سنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ایکا دات وڈ کرامات، ساچی جھولی پائیندا۔ وڈ کرامات ہر کا ناؤں، وشن برہے شو سمجھایا۔ ہوئے سہائی سبنیں تھاوں، نہ مرے نہ جایا۔ آد جگاد کرے نیاؤں، جگ جگ ونڈ ونڈایا۔ بھگت بھگونت پکڑے باہوں، سنت ساجن لئے تریا۔ گر سکھ بنائے ہنس کاؤں، مانک موتی چوگ چکایا۔ گرگھیاں بنے پتا ماؤں، بال انجانے گود بہایا۔

پنج تت نگر کھیڑا دیکھے گراؤں، برہم تیرا گھر سہایا۔ سدا سہیلار کھے چھاؤں، سر اپنا ہتھ لکایا۔ لکھ چوراسی نو کھنڈ پر تھمی جگ جگ دیکھے اڈدے کاؤں، کھ
 وشا جوٹھ رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشنوں دیوے ایکا ور، برہما میلا ساچا گھر، شکر ویلا لئے سہایا۔ ہر ویلا سدا سہاونا، کھیلے کھیل
 اپار۔ اپنا بھو آپ کھلاونا، کھلاونہار ایککار۔ ترے ترے تیری دھار چلاونا، ترے گن مایا دے آدھار۔ پنج تت ساچا گڑھ سہاونا، گرہ مندر کر تیار۔ من
 مت بدھ وچ لکاون، کر کھیل اپر اپار۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نال رلاونا، آسا ترسنا بھر بھنڈار۔ جوٹھ جھوٹھ میل ملاونا، مایا ممتا نال رلائے نار و بھچار۔
 لکھ چوراسی کھیل کھلاونا، مر جے وچ سنسار۔ رائے دھرم تخت بہاونا، چتر گپت کر پیار۔ لاڑی موت رنگ رنگاونا، جگا جگنتر پاوے سار۔ نو سو چرانوے
 چوکڑی جگ ہولی ہولا آپ کھلاونا، نرگن سرگن لے اوتار۔ کلجگ انتم نو نو چار پنڈھ مکاونا، نہکک ہو اجیار۔ وشنوں تیرا رزق اپنے ہتھ رکھاونا، آپے
 بنے ہر ورتار۔ برہم تیرا بھانڈا لکھ چوراسی خالی آپ کر اونا، آپے گھڑے آپے ہوئے بھنہار۔ شکر تیری ترسول ہتھ سٹاونا، پُرکھ اپناشی اپنی مارے آپے
 مار۔ تیاں اپنی گود بہاونا، لیکھ چکائے اگم اپار۔ ہرکھ سوگ نہ کوئے دکھاونا، نیت رووے نہ زاروزار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد
 آپے جانے اپنی کار۔ برہما وشن شو کرے چرن دھیان، دوئے دوئے بیٹھے سپس جھکائیا۔ پُرکھ اکال ہونا مہربان، در بھکھاری منگن آئیا۔ ایکا دینا ساچا دان،
 دین دُنی نہ کوئے وڈیائیا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ سیوا کرے مہان، سیوک سیوا بن آئیا۔ آد انت رہنا گہبان، مدھ تیرا ویس دکھائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا لیکھے لینا لائیا۔ وشنوں گرا لائے نیت نین نیر وہا، دوئے جوڑ کرے نمسکاریا۔ برہما منگے اک سرنا، پار برہم سچی سرکاریا۔
 شکر دوس رین رہیا دھیا، آٹھ پہر اک لو تاریا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ ویلا لیا مکا، ویلا انتم نیڑے آرہیا۔ نو کھنڈ پر تھمی سٹاں دیپاں برہمنڈاں
 کھنڈاں نہ دیسے کوئے سہا، سر ہتھ نہ کوئے لکا رہیا۔ بھانا ورتے اپنا بے پرواہ، گر پیر اوتار بھانے وچ رکھا رہیا۔ اگے کرے نہ کوئے نانہہ، سرگن نرگن
 اگے سپس جھکا رہیا۔ سرشٹ سبائی پتا ماں، پار برہم پر بھ اک اکھوا رہیا۔ کلجگ انتم کرے سچ نیاں، لکھ چوراسی جیو جنت کرم گکرم دیکھ دکھا رہیا۔
 ترے گن مایا تیرا کرے آنت، آنت اپنے وچ سما لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا دیوے ساچا ور، نر نرائن ایکا تھم سنا لیا۔ ایکا تھم دھر

فرمانا، دُھر دیبان بان لگایا۔ کلجگ انتم پرگٹ ہو نہہکنک بلی بلوانا، جودھا سوربیر اکھوایا۔ شبد چلہ تیر کمانا، شستر دھاری، سچا شہنشاہیا۔ ایکا مرد مرد مردانہ، مات پت نہ کوئی جانیا۔ لکھ چوراسی بنھے گانا، ایکا برہم کرے گڑمانیا۔ گھٹ گھٹ اندر مارے تیر نشانہ، گلیا کوئے رہن نہ پایا۔ پاوے سار دو جہاناں، چووداں لوک چووداں طبق اپنے چرناں ہیٹھ دبانیا۔ گرگھاں دیوے دُھر فرمانا، سوئے مات لئے اٹھانیا۔ ایکا بخشے چرن دھیانا، چرن کول سچی سرنانیا۔ تختوں لاپے راجا رانا، سیس تاج نہ کوئی لکانیا۔ مننا پئے سب نوں بھانا، کلجگ میٹے جھوٹھی شاہیا۔ گرگھ ویکھے مان منانا، منان منانیاں ہوئے سہانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، ایکا جوت کرے رُشانیا۔ نہہکنک نرگن جوت، روپ رکھ نہ کوئے دکھانیدا۔ نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت، برن ونڈ نہ کوئی ونڈانیدا۔ نہ کوئی قلعہ نہ کوئی کوٹ، مندر مسجد گردوار مٹھ نہ ڈیرہ لائیندا۔ نہ کوئی واسنا نہ کوئی کھوٹ، ہنکار وکار نہ کوئے جنائیندا۔ نام بھنڈار رکھے اتوٹ، گرگھاں آپ ورتانیدا۔ پنج تت نگارے لائے چوٹ، گھر انحد تال سنانیدا۔ پُرکھ اکال دکھائے ایکا اوٹ، دوجی سرن نہ کوئی تکانیدا۔ کلجگ جیو آلیوں ڈگے بوٹ، پھڑ پھیر نہ کوئے لکانیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، اپنا بندھن آپے پانیدا۔ اپنا بندھن آپے پائے، پُرکھ اکال وڈیاںیا۔ دین دیال دیاندھ ٹھاکر دیا کماے، دیباں اتا تھاں ہوئے سہانیا۔ کلجگ ڈونگھا ساگر ویکھ دکھائے، اپنا چپو وچ رکھانیا۔ جن بھگتاں بیڑا لئے ترائے، تارنہار آپ ہو جانیا۔ جگ جگ وچھڑے لئے ملائے، پورب کرماں لیکھا آپ مکانیا۔ بھانڈا بھرم بھو دئے بھٹائے، جس سر اپنا ہتھ لکانیا۔ جم کا بھے رہے نہ رائے، ویلے آنت نہ دئے سزایا۔ ہر جن ہر ہر میل ملائے، میل وچھوڑا اپنے ہتھ دکھانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، پاربرہم بے پرواہیا۔ پاربرہم پر بھ نہہکنک، نرگن اپنا روپ وٹانیدا۔ شبد وجائے ساچا ڈنک، لوآں پُریاں آپ سنانیدا۔ آپ اٹھائے راؤ رنک، شاہ سلطانا حکم جنائیندا۔ پرگٹ ہو یا واسی پُری گھنک، گھنک پُر واسی اپنی کھیل کھلانیدا۔ گرگھ اُبھارے جوں جن جنک، جن جننی لیکھے لائیندا۔ شبد اگمی لائے ننگ، تار ستار آپ وجانیدا۔ گرگھ سہائے تیرا بنک، سورج چن سیس نوائیندا۔ ایٹھے اتھے بنائے بنت، ہر کنت میل ملائیندا۔ گڑھ توڑے ہوئے ہنگت، ساچی سنگت سنگ رلائیندا۔ ناتا توڑے بھکھ ننگت، بھکھیاں ننگیاں اپنی گود بہانیدا۔ جگ جگ جن بھگت دوارے بنیا رہے منگت،

نِت نوت ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، نر ہر اپنی کھیل کھلائیندا۔ نر ہر کھیل کھلندڑا، ایکا اینکار۔ کھجگ
 اتم ویس وٹندڑا، کل کلکی لئے اوتار۔ سمبل نگری دھام سہندڑا، ساڈھے تن ہتھ مندر مینار۔ گھر گھر وچ جوت جگندڑا، گھر گھر میلا ناری کنت بھتار۔ گھر
 ساچی سچ سہندڑا، گھر ستا پیر پیار۔ گھر شبد نادگیت سوندڑا، گھر گائے اپنی وار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، دوسر
 اور نہ کوئے سٹار۔ دوسر اور نہ کوئی دیسے، لوک مات ویکھ دکھایا۔ کرے کھیل جگت جگدیشے، جاگرت جوت جگت رُشایا۔ شاہ سلطانا کرے خالی کھیسے،
 کوڈی کوڈی ہٹ وکایا۔ لہنا دینا چکائے موسیٰ عیسے، سنگ محمد چاری ویکھ دکھایا۔ نو کھنڈ پر تھی کرے پرکاش بیس اکیسے، بیس یسارہ نکایا۔ ایکا چھتر
 جھلائے ہر ہر سہیسے، دوسر سہیس نہ کوئی ٹکایا۔ چار ورن پڑھے اک حدیشے، پڑکھ ابناشی لئے پڑھایا۔ لیکھا جانے راگ چھتیسے، بہتر ناڑی تاڑا آپ وجایا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نرگن سرگن سرگن نرگن کھیلے کھیل والی دو جہان، جیواں
 جنناں ویکھ دکھایا۔

★ ۱۳ اَسُو ۲۰۱۷ بکرمی موتا سنگھ دے گرہ پنڈ کلسیاں ★

پاربرہم ابناشی اچت، چیتن اپنی کھیل کھلائیندا۔ اک اُپجائے اپنا سٹ، شبد دلارا ناؤں دھرائیندا۔ جگ جگ لوک مات ویکھے رُت، دھرت دھول
 ڈیرہ لائیندا۔ نرگن سرگن کر اُتت، سرگن نرگن وچ سہائیندا۔ لیکھا جانے اپنی مت، برہم مت اک دکھائیندا۔ چرن کول ساچانت، ناتا بدھاتا آپ
 جڑائیندا۔ امرت آتم ایکا گھت، ترسنا بھکھ مٹائیندا۔ نام نیچے ساچے وت، بھل بھلواری آپ مہکائیندا۔ آد انت آپے لئے کٹ، جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، اپنی دست اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ابناشی اچت سرب گن ٹھاکر، ہر وڈا وڈا وڈیاں۔ کرے کھیل کرتا کریم قادر، قدرت اپنی ویکھ دکھایا۔
 ساچے سٹ دیوے آدر، جگ جگ ہوئے سہائیا۔ سچ دوشالہ ایکا چادر، نام دھارا اک دکھایا۔ در کرائے ونج سوداگر، ساچی دست ہٹ وکایا۔ بھاگ لگائے

بیخ ت کا یا گاگر، گرہ مندر ہوئے سہائیا۔ آد جگاد دیوے آدر، چرن کول بخشے سچ سرنائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچے سٹ دئے
 وڈیائیا۔ ساچا سٹ انملڑا لال، پُرکھ ابناشی اک اُپایا۔ آد جگاد چلے نال، جگ جگ سیو کمایا۔ آپ وسائے سچھنڈ سچی دھر مسال، ساچا مندر آپ سہایا۔
 امرت آتم رس امیوں رسیا ایک دئے کھوال، ترپت ترپتاس ترکھا رہے نہ رایا۔ زرگن زوریر گھالے گھال، سرگن گھالی گھال لیکھے پایا۔ جگ جگ چلے اولڑی
 چال، لوک مات راہ چلایا۔ کلجگ انتم بن دلال، شبد وچولا پھیری پایا۔ ساچا ڈھولا گائے دو جہان، جگت جہان دیکھ وکھایا۔ ایک سٹ سوربیر بلوان، صاحب
 زادہ اپنی رَد وچ رکھایا۔ جگا جگنتر بنیا رہے کاہن، ساچے تخت سو بھاپایا۔ لکھ چوراسی دیوے دان، منگن گھر نہ کسے جایا۔ ایک اوٹ سری بھگوان، بھگوان ہر
 گھٹ ہوئے سہایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک سٹ ایک پوت، آپ وسائے چارے کوٹ، خالی در نہ کوئے رکھایا۔ ساچا سٹ جگ چار
 مالک، دین ذنی دیکھ وکھایا۔ لیکھا جانے خلق خالق، بے پرواہ بے پرواہیا۔ زرگن سرگن بن بن ثالث، لہنا دینا دئے مکائیا۔ دوس رین نہ نندرا آلس، غفلت
 ہو نہ کوئے وکھایا۔ لیکھا چکائے پُن اماوس، ودی سدی سیو لگایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک سٹ سرب سکھدایا۔ سٹ ڈلارا ہر نرنکار،
 ایک ایک رکھائیندا۔ جگا جگنتر کرے پیار، لوک مات میل ملائیندا۔ داتا دانی ہر داتار، وست امولک جھولی پائیندا۔ سچجگ تریتا دوپر دیندا آیا آپ بھنڈار،
 کلجگ آنت آپ ورتائیندا۔ ناتا توڑ سرب سنسار، جگت کُٹب نہ کوئے سہائیندا۔ زرگن جوت کر اُجیار، ساچے مندر سو بھاپائیندا۔ انادی سٹ کرے پیار،
 سرشٹ سبائی سکھیا اک سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، آپ اپنی دیا کمائیندا۔ ایک سٹ ایک مات پت، پیت پیتمبر
 اک سہائیا۔ ایک پُرکھ ابناشی کرے ہت، ایک دیکھے تھاؤں تھانیا۔ ایک جوت پرگٹائے نت نوت، رپ انوپ آپ درسائیا۔ ایک لیکھا چکائے وار تھت، تھت
 وار نہ کوئے وکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل ساچا ہر، لکھ چوراسی کرے پڑھائیا۔ لکھ چوراسی رہیا پڑھا، زرگن شہنشاہ پاتشاہ۔
 سٹ ڈلارا اک اُپجا، شبد ناد رہیا وجا۔ ایک اکھر جگت دھرا، جیو جنت لئے سمجھا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہربان مہربان مہربان آپے
 ہوئے مہربان۔ مہربان ہر نرنکار، کلجگ انتم کھیل کھلائیندا۔ گر سکھاں دیوے سچ بھنڈارا، شبد ڈلارا آپ ورتائیندا۔ سکھی سکھیا کر وچارا، سکھ سنگر رپ

وٹائیندا۔ سَنگُ سِکھ سوہے اک دوارا، دوسر سنگ نہ کوئے رکھائیندا۔ جگت واسناج گُر چرن کرے نِمسکارا، سو گُر سِکھ سَنگُ پورے بھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گُر گھ میلے اپنے در، دُوبے در نہ پھیرا پائیندا۔ سَت شبد کر پیار، لوک مات کھیل کھلائیا۔ گُر سِکھ ساچے لئے اُبھار، آپ اپنے در بہائیا۔ میل ملائے ساچے یار، جگت ستر رہن نہ پائیا۔ دوس رین پاوے سار، گھر سجن ساچا ماہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گُر گھ ساچے لئے وڈیائیا۔ گُر سِکھاں دیوے دات، جنم کرم دُکھ دلدر بھو گوائیندا۔ میٹے رین اندھیری رات، سَنگُ ساچا چند چڑھائیندا۔ در در گھر گھر چچھے وات، جو جن من کا مان گوائیندا۔ گُر کھاں وسے سدا پاس، دوسر بنس نہ کوئے بنائیندا۔ نرگن نہ کوئی بھوگ نہ بلاس، جگت بیج نہ کوئے ہنڈھائیندا۔ کام کامنی کھیل تماش، پنج تت کا یا رنگ رنگائیندا۔ اپنی کر پہلے بند خلاص، گُر سِکھاں بند خلاصی پھیر کرائیندا۔ جو جن چرن کول رکھے دھرواس، دُھر دی دھار آپ سمجھائیندا۔ سرب وست ہر ساچے پاس، اتوٹ اٹ بھنڈار آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لیکھا جانے ساچا ہر، اور بھيو کوئے نہ پائیندا۔ اور بھيو نہ جانے کوئے، ہر ہر مہما کہن نہ جائیا۔ آد جگاد جگا جگنتر جن بھگتاں سنے ساچی سوئے، سویا کوئے رہن نہ پائیا۔ غریب نماںیاں آپے دیوے ساچے ڈھوئے، ڈھوئے ڈھور جوں روداس چُھاریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گُر گھ ساچے لائے لڑ، دوسر اور نہ کوئے سہاریا۔ نہ کوئی گھر نہ کوئی گھاٹ، نہ کوئی مندر چار دیوار بنائیندا۔ نہ کوئی تیر تھ نہ کوئی تاٹ، جل سرودر نہ کوئے بھرائیندا۔ نہ کوئی بستر نہ کوئی کھاٹ، نہ کوئی بھوشن تن سہائیندا۔ نہ کوئی مستک نہ کوئی للاٹ، جوتی جوت نہ کوئے جگائیندا۔ نہ کوئی پنڈھ نہ کوئی واٹ، نہ کوئی قدم اٹھائیندا۔ نہ کوئی شبد نہ کوئی گاتھ، نہ کوئی راگ ناد سناائیندا۔ نہ کوئی سیوانہ کوئی ہاتھ، پنج تت نہ کوئے پائیندا۔ نرگن رُپ پُرکھ سمر تھ، نہ کھلک کھیل کھلائیندا۔ پتر دھیاں نہ جگت نت، ناتا بدھاتا اک رکھائیندا گُر گھ گُر سِکھ اپنے انگن آپے رکھ، آپ اپنی گود سہائیندا۔ نو نو چار بھانڈے کرے سکھ، در در گھر گھر ہر ہر ویکھ دکھائیندا۔ ساچا مارگ ایکا دس، گُر سِکھ پر بھ ملن کا چاو، دوس رین راہ تکائیندا۔ گُر گھ سجن سَنگُ پورا پکڑے باہوں، جم پھاس کٹ جگت حرص مٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہ کھلک نرائن نر، مہاراج شیر سَنگھ وشنوں بھگوان، آد جگادی کھیل مہان، جگ جگ اپنا کھیل کھلائیندا۔

★ ۱۳ اَسُو ۲۰۱۷ پکرمی گنڈا سنگھ دے گھر پنڈ دراجکے ضلع امرتسر ★

سو پُرکھ نرنجن کھیل کھلائیندا، جگا جگتر ساچی کار۔ نرگن نرور اپنا ویس وٹائیندا، جوئی رہت اگم اپار۔ نرہو اپنا ناواں دھرائیندا، بھے جنائے سرب سنسار۔ مورت اکال آپ اکھوائیندا، انھو پرکاش کر اُجیار۔ ساچے تخت سو بھاپائیندا، کرتا پُرکھ ہر کر نیہار۔ ترے گن مایا وچ نہ آئیندا، آد جگادی کھیل نیار۔ دُھر فرمانا شبد جنائیندا، اگم اگم اگمڑی کار۔ اکھ نرنجن ایکا اکھ جگائیندا، در گھر ساچے بول جیکار۔ شبد انادی ناد و جائیندا، لوآں پُریاں کرے خبردار۔ وشن برہما شو آپ اُٹھائیندا، اُٹھاونہار ہر نرنکار۔ بھيو اُجھیدا آپ کھلائیندا، لوک مات لے اوتار۔ گر پیر آپ اکھوائیندا، بھکت بھگونت میل ملائے ناری کنت بھتار۔ ساچے سنت سنگ رکھائیندا، شبد جنائے بودھ گیان۔ گرگھ اپنے رنگ رنگائیندا، سور پیر وڈ بلوان۔ گر سکھ اپنی گود بہائیندا، دیونہارا دُھر فرمان۔ نام انملا جھولی پائیندا، لیکھا جانے دو جہان۔ سنجگ ساچا سچ ورتائیندا، تخت نوآسی وڈ مہربان۔ تریتا ترے ترے ویس وٹائیندا، رُوپ انُوپ سری بھگوان۔ دوپر دوئے دوئے نین کھلائیندا، کول نین نوجوان۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل سچی سرکار۔ جگ جگ کھیل کھلائیندا، اک اکلا ایکنکار۔ نرگن اپنا رتھ چلائیندا، درگاہ ساچی کھول کواڑ۔ ساچے مندر سو بھاپائیندا، تھر گھر بیٹھ سچے دربار۔ دُھر فرمانا حکم سٹائیندا، حکمی حکم کر آکار۔ برہما وشن شو اُٹھائیندا، ترے گن مایا بھر بھنڈار۔ لکھ چوڑاسی بھانڈا آپ گھڑائیندا، نرگن سرگن کر پیار۔ تتوت وچ کائیندا، جوتی جاتا ہو اُجیار۔ شبد ناد دُھن و جائیندا، دُھنی ناد سچی سرکار۔ اپنا حکم آپ ورتائیندا، دیکھے وگسے کرے وچار۔ لوک مات کھیل کھلائیندا، پنچ تت سہائے بنک دوار۔ من مت بُدھ راہ چلائیندا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ کھیل کرے اپار۔ جگ جگ کھیل اولڑا، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ سچکھنڈ دوارے بیٹھا اک اکلا، دُھر فرمانا حکم سٹائیندا۔ لکھ چوڑاسی پھڑائے پلڑا، نرگن سرگن میل ملائیندا۔ شبد سندیش ایکا گھلڑا، گر شبدی رُوپ وٹائیندا۔ سچ سگھاسن ایکا ملڑا، برہم پاربرہم دیکھ وکھائیندا۔ اپنی جوتی آپے رلڑا، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ جگ جگ مارگ لائے اک سکھلڑا، لکھ چوڑاسی پاندھی آپ ترائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر مندر سو بھاپائیندا۔ جگ جگ مندر سہنجنا، سو پُرکھ نرنجن آپ سہائیا۔ کھیلے کھیل درد دُکھ بھے

بھنجنا، رُوپ انُوپ آپ وٹایا۔ جوت جگائے آد زرخنا، ایکا نور نور رُشانیا۔ جن بھگتاں بنے ساک سین سجناء، ایکا ناتا جوڑ جڑایا۔ چرن کول کرائے ساچا
 مجنا، سر سرور اک نہایا۔ جام پیائے ایکا مدھنا، امرت جھرنا آپ جھرایا۔ لیکھا جانے وشنوں یدنا، وشو اپنا رُوپ درسایا۔ آد آنت کسے نہ بدھنا، جس سر
 اپنا ہتھ ٹکایا۔ آنکال گھر اپنے سدنا، درگاہ ساچی وجے ودھایا۔ نو کھنڈ پر تھمی ست دیپ جیو جنت لکھ چوراسی آپے ہویا رہے ادنا، مان نمانا آپ ہو جایا۔
 آپے وسے چوتھے گھر ساچے پدنا، پاربرہم وڈی وڈیایا۔ آپے برہم برہماد وجائے ندنا، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں شبد سنایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، جگا جگنتر بے پرواہیا۔ جگا جگنتر بے پرواہ، ساچا کھیل کھلائیندا۔ زرگن زرویر بن ملاح، ساچا بیڑا آپ ترانیندا۔ جن
 بھگتاں دیوے سچ صلاح، صفت صلاحی آپ اکھوائیندا۔ اک چپائے ساچاناں، ناؤں زرنکارا آپ پرگٹائیندا۔ دو جہاناں پکڑے بانہہ، سگلا سنگ نبھائیندا۔ آد
 جگاد کرے سچ نیاں، ساچے تخت سو بھاپائیندا۔ گرگھاں بنے پتاماں، بال انجانے گود بہائیندا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاں، کاگوں ہنس آپ اڈائیندا۔ جس سر
 رکھے ٹھنڈی چھاں، سو جن در گھر ساچے سو بھاپائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگا جگنتر ساچی کار، کرے کرائے اینکار، اک اکلا
 ویس وٹائیندا۔ ویس وٹائے اک اکلا، سری بھگوان وڈی وڈیایا۔ وسے نہچل دھام اٹلا، سچھنڈ دوار سہایا۔ کرے کھیل اچھل اچھلا، ول چھل دھاری بھیونہ
 رایا۔ سچ سگھاسن ایکا ملا، شاہو بھوپ سو بھاپایا۔ آپے رویا جلا تھلا، جل تھل مہینل آپ سہایا۔ ایکا شبد اناد جگا جگنتر لوک مات گھلا، گر پیر اوتار دین
 گواہیا۔ ہر سنت پھڑائے ساچا پلا، ست ستوادی ڈوری ہتھ رکھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد جگ اپنی جوت کرے رُشانیا۔
 جگا جگنتر ساچی جوت، زرگن زرویر آپ پرگٹائیندا۔ نہ کوئی قلعہ نہ کوئی کوٹ، ساچے مندر آپ سہائیندا۔ لکھ چوراسی اندر لائے شبد چوٹ، گھٹ گھٹ نگارہ
 آپ وجائیندا۔ نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت، ذات پات نہ کوئے دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ جگ
 جگ اپنا ناؤں رکھ، زرگن سرگن ویکھ دکھائیندا۔ ست سرُوپی ہو پرتکھ، برہم پاربرہم دیا کمائیندا۔ آپ آپا کرے دکھ، آپ اپنی کل دھرائیندا۔ اپنا مارگ
 آپے دس، گر پیر اوتار سیوا لائیندا۔ سنتن ہر دے آپے وس، ہر کی پوڑی آپ چڑھائیندا۔ بھگتاں مارے تیر نرالا کس، بجر کپائی توڑ تڑائیندا۔ گرگھ میل

ملائے ہسّ ہسّ، ہنس مکھ سوہا پائیندا۔ گر سکھاں دیوے ایکا رس، امرت آتم جام پپائیندا۔ کرے پرکاش میٹے اندھیر رین مس، ساچا چند آپ چڑھائیندا۔
 ترے گن مایا نہ ڈسنی سکے ڈس، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا رنگ رنگائیندا۔ جگ جگ رنگ رتڑا، پاربرہم گر کرتار۔ آد
 جگادی نہ ٹھنڈا نہ تڑا، ایکا وسے دھام نیار۔ جن بھگتاں دیوے ایکا متر، برہم مت کر اجیار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ بنھے اپنی
 دھار۔ جگ جگ دھار چلائیندا، دھرنی دھرت دھول کر وچار۔ جگ جگ کار کمائیندا، لکھ چوراسی پاوے سار۔ جگ جگ ویکھ وکھائیندا، چار ورن کر پیار۔
 جگ جگ بھیکھ وٹائیندا، شبد اناد بول جیکار۔ جگ جگ لیکھ لکھائیندا، چارے وید کرن پکار۔ جگ جگ جوگ سکھائیندا، جاگرت جوت کر اجیار۔ جگ جگ
 بھوگ بھوگائیندا، ناری کنت دے آدھار۔ جگ جگ سنجوگ ہنڈھائیندا، گرگھ سجن کر تیار۔ جگ جگ ہوئے روگ مٹائیندا، چنتا سوگ دے نوار۔ جگ
 جگ ساچی چوگ چکائیندا، ہر کانوں اپر اپار۔ جگ جگ درس اموگھ وکھائیندا، مات لوک لے اوتار۔ جگ جگ چوواں لوک پھیرا پائیندا، اک اکلا ایکنکار۔
 جگ جگ آپ سلوک سنائیندا، نرگن بولے بولنہار۔ جگ جگ وید پُران شاستر سمتر لیکھ لکھائیندا، جگ جگ گیتا گیان دے آدھار۔ جگ جگ انجیل
 قرآن پڑھائیندا، لیکھا جانے عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد چار یار۔ جگ جگ نانک نرگن ویکھ وکھائیندا، ست نام کرے پردھان۔ جگ جگ جوتی جوت ڈگمگائیندا، ایکا
 شبد اک گیان۔ جگ جگ چارے بانی ویکھ وکھائیندا، جگ جگ چارے کھانی کرے کلیان۔ جگ جگ سرت سوانی شبد ملائیندا، امرت پانی دیوے ٹھنڈی
 آن۔ جگ جگ ست دلارا اپنا ناؤں رکھائیندا، گوہند سورا نوجوان۔ جگ جگ چند پر چند چکائیندا، جگ جگ لیکھا جانے دو جہان۔ جگ جگ برہم برہمنڈ ویکھ
 وکھائیندا، لوآں پُریاں ویکھے مار دھیان۔ جگ جگ جیرج انڈج ڈیرہ ڈھائیندا، اُتبیج سیتج کرے ویران۔ جگ جگ کھنڈ کھنڈ کرائیندا، خالق میٹے جیو
 بے ایمان۔ جگ جگ لکھ چوراسی رنڈ وکھائیندا، ناتا توڑے سری بھگوان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، جگ جگ
 اپنی دھار چلائیندا۔ جگ جگ دھار چلاونہارا، ایکا رنگ سائیا۔ آد جگادی لے اوتارا، گر گر ویس دھرائیا۔ شبد انادی بول جیکارا، برہم برہمادی آپ سنائیا۔
 بھگت بھگوت بخشے چرن پیارا، سنت ساجن لئے ملائیا۔ گرگھاں کھولے بند کواڑا، گر سکھ ایکا رنگ رنگائیا۔ منمکھاں مارے آد آنت مارا، بچیا کوئے رہن نہ

پایا۔ سبج تریتا دوا پر اتریا پار کنارہ، تھر کوئے رہن نہ پایا۔ کلجگ آئی اتم وارا، چاروں گنٹ زین اندھیری چھایا۔ نو کھنڈ پر تھی بنیا جگت اکھاڑا، چار ورن دین دُہایا۔ اچی کوئے پنچم دھاڑا، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار ہوئے ہلکایا۔ لگی اگ بہتر ناڑا، ساتک ست نہ کوئے ورتایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا ویس وٹایا۔ جگ جگ ویس وٹایا، لکھ اگوچر اگم اپار۔ زرگن سرگن کھیل کھلایا، کھیلنہار بے عیب پروردگار۔ نورو نور ڈمگائیندا، خلق خدائی سانجھ یار۔ ساچے در سو بھاپائیندا، حق حقیقت کرے وچار۔ لاشریک روپ وٹایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، جگ جگ ساچی دھار بندھائیندا۔ جگ جگ دھار بندھائیندا، پاربرہم بے آنت۔ کلجگ اتم ویس وٹایا، پورن جوت سری بھگونت۔ زرگن نر نرائن اپنا ناؤں رکھائیندا، لیکھا جانے آد آنت۔ نہکلنکا ویس وٹایا، سرشٹ سبائی ساچا کنت۔ لکھ چوراسی آپ پرناپیندا، پچیا رہے نہ کوئے جیو جنت۔ گرگھ ناری سگھڑ سوانی ساچے در بہائیندا، مایا رانی کرے بھسنت۔ سر سروور امرت آتم ٹھنڈا پانی آپ پیائیندا، ہر ہر مہاگنت آگنت۔ کھانی بانی پھول بھلاییندا، لیکھا جانے ساچے سنت۔ شبد ہانی اک ملائیندا، میل ملاوا آد آنت۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ویس وٹائے جگا جگنت۔ جگ جگ ویس وٹایا، نردھن سردھن کرے پیار۔ کلجگ اتم کھیل کھلایا، کل کلکی لے اوتار۔ سمبل نگری دھام سہائیندا، ساڈھے تن ہتھ مندر کر تیار۔ نہکلنک جوت جگائیندا، جوتی جوت ہوئے اُجیار۔ شبد ڈنکا اک وجائیندا، شاہ سلطانا کرے خبردار۔ ایکا انک شبد سٹائیندا، سوہنگ روپ سچی سرکار۔ برہم پاربرہم ملائیندا، ایکا دو جا دو جا ایکا لیکھا چکے ایکا وار۔ اندر باہر اپنی کھیل کھلایا، گپت ظاہر کرے پیار۔ ساچا ساتی جام پیائیندا، امرت پیالہ بھر بھنڈار۔ گرگھ بند تاکی آپ کھلایا، ڈونگھی کندر کر اُجیار۔ ساچا راکی شبد دوڑائیندا، ساچے آسو ہو آسوار۔ جگ جگ لہنا دینا باقی آپ چکائیندا، کلجگ رہے نہ وچ سنسار۔ اتم آنت کال خاکی خاک ملائیندا، چاروں گنٹ اڈے چھار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ کھیل کرے کرتار۔ جگ جگ کھیل کرے کرتار، قدرت قادر ویکھ وکھایا۔ کلجگ اتم آئی وارا، بسمل ویکھے تھاوں تھانیا۔ انا الحق حقیقت نعرہ، لاشریک آپ سٹایا۔ لیکھا جانے ملا شیخ مسائق پیر دستگیر سانجھ یار، لاشریک اک خدایا۔ چو داں طبقات کھول کواڑا، نوری جلوہ دے درسایا۔ زمیں اسماناں چکے پاڑا، مہبان مہربان کھیل کھلایا۔ نو

کھنڈ پر تھمی ملک الموت بہتر ناڑ وجائے تاڑا، کائنات رہی گر لائیا۔ دُھر درگاہی چھیل چھیلایا اک اکلّا ساچا لاڑا، ساچے آسو سولاں کلیاں آسن پائیا۔ نو کھنڈ
 پر تھمی ویکھے اک اکھاڑا، پنجم دھاڑا نال ملایا۔ کرے کھیل جنگل جوہ اُجاڑا پہاڑا، سمند ساگر پھیرا پائیا۔ کوڑی کریا کرے پار کنارہ، جوٹھ جھوٹھ بیڑا دئے
 ڈبائیا۔ نہ کوئی دیسے شاہ سِکدارا، سیس تاج نہ کوئے رکھائیا۔ لکھ چوڑا سی آوے ہارا، ایکا بُھلیا ہر ہر سچّا ماہیا۔ چار ورن اٹھاراں برن روون زارو زارا، ظاہر
 ظہور دس نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا کھیل آپ کھلایا۔ کجگ انتم کھیل کھلاونا، پُرکھ ابناشی ساچی کار۔ جیو جنت
 جگت زلوانا، چاروں کُنٹ دھواں دھار۔ گرگھ وِرا آپ بچاونا، جس جن بخشے چرن پیار۔ شاہ سلطاناں خاک ملاونا، خاکی خاک اڈے چھار۔ مایا ممتا ہوئے
 ہنگتا گرٹھ تڑوانا، نام کھنڈا مار کٹار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ کھیل کرے اگم اپار۔ اگم اپار اکھنا لکھ، لیکھا لکھت وِچ نہ آئیا۔
 لکھ چوڑا سی بھانڈے کرے سکھ، پاربرہم برہم اپنے وِچ سمائیا۔ جوُن اجوُن ہوئے پرتکھ، بے آنت سچّا شہنشاہیا۔ بھگت بھگونت ساچے سنت کرے دکھ، لکھ
 چوڑا سی پھول بُھلایا۔ ممتکھ جیواں انتم لپے نہ کوڈی لکھ، ہٹو ہٹ آپ وکایا۔ گر سکھاں سگل وِسورے جائن لٹھ، جس سنگر پورا درس دکھایا۔ ایکا
 دیوے دست نام ساچی وتھ، واہ واہ گرو وڈی وڈیائیا۔ گر گوبند سنگھ سورا ایکا مارگ گیا دس، پُرکھ اکال اک منایا۔ گر سکھ تیرا سیس دوجے در نہ جائے
 ڈھٹھ، تیری قیمت کرتا آپے پائیا۔ آد جگاد لئے رکھ، رکھنہارا اک اکھوایا۔ جس داستھر ہوں بیٹھا گھت، لیکھا جانے تھاؤں تھانیا۔ گر سکھ تیرا بوٹا لگایا
 اپنی رت، رتی رت آپ سکایا۔ میرا ناؤں تیری مت، دوجی دھار نہ کوئے دکھایا۔ ایکا لے کملاپت، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ ویلے انتم لئے رکھ، رائے
 دھرم نہ دئے سزایا۔ دیوے درس ہو پرتکھ، نہہکنک نرگن نور نور رُشائیا۔ ہر کا مندر گرودوار کدے نہ جائے ڈھٹھ، اٹ گارا نہ کوئے لگایا۔ دوس رین
 وجائے اندھ سٹ، تال تلوڑا اپنے ہتھ رکھایا۔ تیرے اندر دُئی دویت نہ ہووے پھٹ، اپنا پھٹ انتم گیا کھلایا۔ نو کھنڈ دکھائے تیرا ہٹ، لوک مات دئے
 وڈیائیا۔ آون جاون چھٹے تیر تھ تھ، گنگا گوداوری جمناسرتی پھیرا کوئے نہ پائیا۔ ساچا مارگ ایکا دس، سبجگ ساچا راہ دکھایا۔ ایکا تخت ہے سج، تخت

تاجاں والا سچا شہنشاہیا۔ اپنا چرن دوار دکھائے ساچج، مکہ مدینہ پھیرا کوئے نہ پائیا۔ سرشٹ سبائی پردہ لئے کج، جو جن آئے سرنایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکٹک نرائن نہ، کرے کھیل ساچا ہر، کلج تیری انتم ور، گر پیر اوتار اشٹ دیو نمو نمو اپنا سیس آپ جھکایا۔

★ ۱۳ اَسُو ۲۰۱۷ بکرمی کچھن سنگھ دے گرہ پنڈ بھورے ضلع امرتسر ★

سو پڑکھ نرنجن سچ سلطانا، تخت نواسی کھیل کھلائیندا۔ ہر پڑکھ نرنجن کھیلے کھیل دو جہاناں، اک اکلّا ویس وٹائیندا۔ ایکنکارا وڈ بلوانا، جودھا سور پیر بلی بلوان آپ اکھوائیندا۔ آد نرنجن نور مہانا، جوتی جوت ڈمگائیندا۔ سری بھگوان وسے سچ مکانا، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔ ابناشی کرتا در دوار ہوئے دربانا، در درویش سیو کمائیندا۔ پاربرہم پر بھ گن ندھانا، بھيو اھیدا بھيو چھپائیندا۔ ساچا تخت کر پروانہ، آسن سنگھاسن اک سہائیندا۔ آد جگادی دھر فرمانا، شبد انادی ناد سٹائیندا۔ جگا جگتر کھیلے کھیل مہانا، کھیلنہارا دس نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکلّا ویس وٹائیندا۔ اک اکلّا ایکنکارا، آد جگاد سمايا۔ سچکھنڈ سہائے اک دوارا، تھر گھر ساچی سچ ہنڈھایا۔ الکھ اگوچر اگم اپارا، بے پرواہ بھيو نہ رایا۔ حکمی حکم ورتے ورتارا، جگ کرتا ناؤں رکھایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، آد اپنی دھار آپ چلایا۔ ساچی دھار ہر چلاییندا، پاربرہم کرتار۔ درگاہ ساچی دھام سہائیندا، نرنجن جوت کر اُجیار۔ آپ اپنا رُپ پر گٹائیندا، نرؤیر نر اکار۔ جونی رہت آپ اکھوائیندا، مورت اکال ہو اُجیار۔ ست نام اپنا آپ دھرائیندا، آد جگادی ساچی کار۔ کرتا پڑکھ کرت کرائیندا، در گھر ساچا کھول کواڑ۔ حکمی حکم اک سٹائیندا، دھر فرمانا بول جیکار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، درگاہ ساچے دھام وڈیائیندا۔ درگاہ ساچی دھام اولّ، سو پڑکھ نرنجن آپ سہائیا۔ ہر پڑکھ نرنجن بیٹھا اک اکلّا، ایکنکارا رُپ وٹایا۔ آد نرنجن اپنے دیپک آپے بلا، نور نورانہ ڈمگائیا۔ ابناشی کرتا سچ سنگھاسن نہچل دھام آپے کھلا، سری بھگوان سنگ نبھایا۔ پاربرہم سچ سندیش نرنیش نر اکار ایکا گھلا، ایکا دُھن ناد سٹائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دوارا سچ سنگھاسن آپ سوہے پڑکھ ابناشن، دوجا سنگ نہ کوئے رکھائیندا۔ سچکھنڈ دوارا

سوبھاؤنت، ست پُرکھ نرنجن آپ سہائیندا۔ نرگن بنائے نرگن بنت، نرگن نرگن ویکھ وکھائیندا۔ نرگن نار نرگن کنت، نرگن ساچی سچ ہنڈھائیندا۔ نرگن مہما گائے اگنت، بودھ اگادھا اپنا ناؤں اُچائیندا۔ نرگن آد نرگن آنت، نرگن اپنا ویس وٹائیندا۔ نرگن نام نرگن منت، نرگن شبدی شبد دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دوارا کھول کوڑا، ایکنکارا آسن لائیندا۔ سچکھنڈ دوارا ہر سہائیندا، اک اکلایکنکار۔ دیپک جوتی اک اکلایکندا، آد جُگاد رہے اُجیار۔ سورج چن نہ کوئے چڑھائیندا، منڈل منڈپ نہ کوئے سہار۔ برہما وشن شو نہ کوئے ویکھ وکھائیندا، ترے گن مایا نہ کوئے بھنڈار۔ پنچ تت نہ جوڑ جڑائیندا، کایا گڑھ نہ کوئے آکار۔ وید پُران نہ کوئے گائیندا، شاستر سمرت نہ کوئے وچار۔ چارے کھانی نہ کوئے بنائیندا، انڈج جیرج اُتبیج سیتیج نہ بٹھے کوئے دھار۔ چارے بانی نہ کوئی سٹائیندا، پراپسنتی مدھم بیکھری نہ دے اُچار۔ چارے جگ نہ وند وندائیندا، سٹیجک تریتا دواپر کلجک کوئے نہ جانے وار۔ گر پیر نہ کوئے اکھوائیندا، سادھ سنت نہ کوئے پیار۔ بھگت بھگوت نہ کوئے گائیندا، رسنا جہوا کر آدھار۔ بٹی دند نہ کوئے صالاجندا، پون سواس نہ پاوے سار۔ جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ نہ کوئے وکھائیندا، سمنڈ ساگر نہ کوئے جلدھار۔ کروڑ تیتیسنا نہ ناچ نچائیندا، سُرپت اند نہ واجاں رہیا مار۔ گن گندھرب نہ کوئے وکھائیندا، کسر بچھپ نہ کوئے نچار۔ چوڑاں ودیا نہ کوئے پڑھائیندا، چوڑاں لوک نہ کوئے پیار۔ چوڑاں طبق نہ ہٹ کھلائییندا، کھیلے کھیل اگم اپار۔ سچکھنڈ دوارا اک سہائیندا، آپ اپنی کرپا دھار۔ نرگن ساچا سوبھا پائیندا، پاربرہم سچی سرکار۔ سچ سنگھاسن اک سہائیندا، شاہو بھوپ بن سیکدار۔ سیس اپنے تاج اُکائیندا، پنچم کھ کھ پیار۔ ست رنگ نشانہ آپ چڑھائیندا، درگاہ ساچی پروردگار۔ مقامے حق ڈیرہ لائیندا، جوتی نور کر اُجیار۔ آد جُگادی ڈگمگائیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا وسے ساچے گھر، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔ سچکھنڈ دوارا ہر سہائیندا، ایکا رنگ سمائے۔ پُرکھ ابناشی کھیل کھلائییندا، جوئی رہت بے پروا ہے۔ انھو اپنا پرکاش کرائیندا، پرکاش پرکاش وچ اُکائے۔ نرہو بھے نہ کوئے جنائیندا، بھے بھیانک اپنا آپ ہوئے سہائے۔ اچن اچانک اپنا رُپ پرگٹائیندا، مات پت نہ کوئے سہائے۔ جگت سیانپ نہ کوئے رکھائیندا، دُھر فرمانا حکم سنائے۔ ونج ونجارا ہٹ نہ کوئے کھلائییندا، درگھر ساچا اک اُپائے۔ آپ اپنی جوت جگائیندا، بمل رُپ سچا شہنشاہے۔ سچ سنگھاسن آسن لائیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا وسے ساچے گھر،

سچکھنڈ دوارا آپ وڈیائے۔ سچکھنڈ دوار سُنہنجا، پُرکھ ابناشی آپ سُنہایا۔ جوت جگائے اک نرنجا، آد جگاد رہے رُشنایا۔ نہ گھڑیا نہ بھجنا، نہ مرے نہ جایا۔ نہ کوئی سرور نہ کوئی مجا، نہاؤن نہون نہ کوئے نہایا۔ نہ کوئی نگارہ نہ کوئی تال وجنا، نادان نہ کوئے سنایا۔ اک اکلّا گھر ساچے بیٹھا ایکا سجنہ، آپ اپنا سنگ نبھایا۔ آد جگاد چلائے اپنا جہازنا، رتھ رتھو ای ہر رگھرایا۔ سچکھنڈ دوارے بہہ کرے اپنا کاجنا، کرتا پُرکھ سیو کمایا۔ شبد اگمی مارے واجنا، ناؤں نرنکارا آپ پرگٹایا۔ آپے دیوے اپنا واجنا، اپنی دست آپے جھولی پایا۔ آپے کرے اپنی سازنا، سازنہار آپ اھوایا۔ آپے رکھے اپنی لاجنا، پاربرہم وڈ وڈیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، سچکھنڈ دوارا اک سُنہایا۔ سچکھنڈ دوار سُنہاونا، سو پُرکھ نرنجن آپ سُنہائے۔ ہر پُرکھ نرنجن ڈیرہ لاونا، اینکارا جوت جگائے۔ آد نرنجن ڈمگاونہ، ساچے مندر ہوئے رُشنائے۔ سری بھگوان تخت سُنہاونا، ابناشی کرتا بیج ہنڈھائے۔ پاربرہم نیوں نیوں اپنے آگے سیس جھکاونا، ایکا منگن منگ منگائے۔ ست پُرکھ نرنجن دیا کماونہ، دیونہارا بے پرواہے۔ اپنی ونڈ آپ ونڈاونا، نرنجن ونڈ ویس دھرائے۔ اپنا رنگ آپ رنگاونا، رُپ رنگ نہ کوئے جنائے۔ اپنا سنگ آپ نبھاونہ، دُوسر سنگ نہ کوئے دکھائے۔ اپنا بنک آپ سُنہاونا، سچکھنڈ وچے ودھائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ور داتا آپ ہو جائے۔ نرنجن داتا بن بھنڈاری، نرنجن دست ونڈا ایندا۔ نرنجن درویش بنے بھکھاری، نرنجن بھچھیا جھولی پائیندا۔ نرنجن کھیلے کھیل اگم اپاری، نرنجن الکھ اگوچر آپ اھو ایندا۔ نرنجن جوت جگے نرنکاری، نرنجن نرنائن اپنا ناؤں دھرائیندا۔ نرنجن جوتی رہے کواری، نرنجن ناری کنت آپ پرنائیندا۔ نرنجن بیج رہیا سواری، سچ سگھاسن اک وچھائیندا۔ نرنجن میلا ہر بھتاری، کنت کنتوہل سو بھا پائیندا۔ نرنجن اندر نرنجن باہری، نرنجن گپت ظاہری ویس وٹائیندا۔ نرنجن ----- بھوگ بلاس کرائیندا۔ نرنجن سُنہائے اُچ محل اٹل مناری، نرنجن سو بھا پائیندا۔ نرنجن جوت جگائے اک اجیاری، دیوا بٹی نہ کوئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، نرنجن میلا اپنا آپ ملائیندا۔ نرنجن میل ملائیندا، نرنجن کر پیار۔ نرنجن انگ لگائیندا، نرنجن دئے آدھار۔ نرنجن نرنجن وچ سمانیندا، نرنجن نرنجن وچوں آئے باہر۔ نرنجن ست ڈلارا جائیندا، جننی بنے آپ نرنکار۔ آپے اپنی گود سُنہائیندا، آپے ویکھے نین اگھاڑ۔ آپے اپنا رس پائیندا، رس رسیا رساں وسے باہر۔ آپے اپنا داس بنائیندا، کر کرپا ہر

مہربان۔ آپے اپنا واس رکھائیںدا، دیونہارا ساچا دان۔ آپے جوت پرکاش کرائیںدا، آد جگاد رہے نگہبان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، اک اُپجائے ساچا سٹ، شبد شبدی کھیل کھلائیںدا۔ شبد دُلارا ساچا لال، سو پُرکھ زرنجن آپ اُپایا۔ ہر پُرکھ زرنجن کرے سدا پرتپال، آد جگاد ہوئے سہایا۔ ایکنکارا بنے دلال، دو جہاناں ویکھ دکھایا۔ آد زرنجن دیپک بال، کرے کرائے سچی رُشایا۔ ابناشی کرتا دیوے سچ سچا دھن مال، سچ خزینہ اک بھرایا۔ سیری بھگوان داس بنائے کال مہاکال، دھر مسال اک سہایا۔ پار برہم پر بھ لائے بھل ڈال، بھل بھلوڑی ویکھ دکھایا۔ آد پُرکھ چلے اولڑی چال، لیکھا لیکھ نہ کوئے لکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دوارا اک سہایا۔ سچکھنڈ دوارا ہر اُپایا، مہما اکھ کتھی نہ جائیا۔ چار دیوار نہ کوئے بنایا، چھپر چھن نہ کوئے جُھہائیا۔ اک اِکلا بیٹھا آسن لایا، سو پُرکھ سرُپ بے پرواہیا۔ شاہو بھوپ بنک سہایا، آد انت کھیل کھلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر سچا شہنشاہیا۔ شہنشاہ شاہ پاتشاہ، پار برہم آپ اکھوائیںدا۔ اکال پُرکھ بن ملج، اپنا بیڑا آپ چلائیںدا۔ زرنجن زرویر دیوے اک صلاح، صفت صالحی بھو نہ آئیںدا۔ سچکھنڈ دوارا رچن رچا، اپنا مندر ویکھ دکھائیںدا۔ اپنی اچھیا اپنی بھچھیا آپے جھولی دے بھرا، آسا آسا وچ ٹکائیںدا۔ سچکھنڈ اندر تھر گھر لئے اُپا، گھر گھر وچ جوت جگائیںدا۔ شبد سٹ وچ دے بہا، دھر فرمانا آپ سنائیںدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ کھلائیںدا۔ گھر وچ گھر اُپایا، تھر گھر خوشی منائیا۔ اپنا جایا وچ بہایا، جوتی جاتا ویکھ دکھائیا۔ دائی دایا سیو کمایا، پار برہم وڈی وڈیائیا۔ حکمی حکم آپ ورتایا، ورتے حکم سچا شہنشاہیا۔ ہر ہر کرتے کھیل رچایا، اپنا بنس آپ اُپایا۔ اپنا پرچہ اپنے آگے آپے پایا، دوجا کرے نہ کوئے پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر ویکھے ایکا ہر، سٹ دُلارا رہیا سہائیا۔ سٹ دُلارا بال انجانا، شبدی سپس جُھکائیںدا۔ تُوں صاحب سُلطانا سچا رانا، ساچے تخت سو بھاپائیںدا۔ ہوں یاچک غریب نمانا، در تیرے الکھ جگائیںدا۔ سمر تھ پُرکھ سر ہتھ ٹکانا، تیری اوٹ اک ٹکائیںدا۔ تیرا ناؤں میرا گانا، میرا گانا تیرا ناؤں لائیںدا۔ تیرا حکم میرا بھانا، میرا بھانا تیرا حکم منائیںدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر ساچا ویکھے کھڑ، اپنا دوارا آپ کھلائیںدا۔ شبد دُلارا کرے پُکار، پر بھ آگے سپس جُھکائیا۔ ہوں سیوک بردا سیو ادار، تُوں پاتشاہاں سر پاتشاہیا۔ آد جگاد بنیا رہاں کھھار، سچکھنڈ دوارا راہ ٹکائیا۔ تُوں بنیا رہنا

ورتار، میری ترسنا بھکھ مٹائیا۔ بن تڈھ اور نہ منگاں کوئے دربار، دوجی اور نہ کوئے سرنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور،
 بخشش تیرے ہتھ وڈیائیا۔ پُرکھ ابناشی دیا دان، ساچے سٹ سٹ سمجھائیندا۔ آد جگاد سنائے دھر فرمان، اپنا ناؤں تیری جھولی پائیندا۔ تیرا ناؤں میرا نشان،
 دو جہان اک وکھائیندا۔ تیرا مان میرا تان، نگہبان آپ الائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، ساچا میل میل ملائیندا۔ شبہ
 سٹ نوائے سیس، نیوں نیوں کرے نمسکارا۔ پاربرہم سچ جگدیش، ہوں سیوک کھڑا دوارا۔ ایکا چھتر ویکھاں تیرے سیس، دو جہان بنیا رہے سچا سکدارا۔
 جگا جگنتر تیرا پیس لوں پیس، حکمی حکم ورتے ورتار۔ اک اُپجائے سچ حدیث، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، دیوے ور
 ایکنکارا۔ ایکنکار دیا کمائیندا، دیاندھ سری بھگوان۔ اپنے سٹ سیو لگائیندا، ابناشی اچت وڈ مہربان۔ دھر فرمانا اک سنائیندا، ونڈے ونڈگن ندھان۔ نرگن
 نرگن انگ کٹائیندا، وشو روپ کر پروان۔ وشن اپنی انس بنائیندا، آپے رکھنہارا مان۔ نرکار ساکار ہو جائیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 دیونہارا ساچا ور، ساچا تخت آپ سہائیندا۔ شبہ دلارا اٹھیا، تھر گھر ساچے لئے انگڑائیا۔ سو پُرکھ نرنجن ایکا تھھیا، وست امولک جھولی پائیا۔ آد جگاد نہ جائے
 لٹیا، جگ جگ وجے ودھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، کون س ویلا سوہاں در، آد پُرکھ دئے سمجھائیا۔ آد پُرکھ سمجھائیندا،
 کر کرپا مہربان۔ سٹ شبہ آپ اٹھائیندا، داتا دانی دیاوان۔ حکمی حکم آپ ورتائیندا، شاہو بھوپ ٹھمران۔ اپنا بھيو آپ گھلائیندا، لیکھا لکھے نہ کوئے گن
 ندھان۔ تیری ساچی ونڈ ونڈائیندا، ونڈنہارا آپ بھگوان۔ وشن برہما شو تیری جھولی پائیندا، انس بنس کر سنتان۔ ترے گن مایا روپ پرگٹائیندا، کرے کھیل
 کھیل مہان۔ لکھ چوڑا سی بھانڈے آپ گھٹائیندا، گھاڑن گھڑے وڈ مہربان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، ساچے شبہ آپ
 سمجھائیندا۔ سٹ دلارے کر دھیان، ہر ساچا سچ جنائیا۔ برہمنڈ کھنڈ لو آں پُریاں تیرا اک نشان، گگن منڈل تیری وڈیائیا۔ سورج چن منگن تیرے کولوں
 دان، کرن کرن وچ سمائیا۔ منڈل منڈپ زمیں اسمان، تیری گود بہائیا۔ جل بنب کر پروان، نیر نیر وچ سمائیا۔ لکھ چوڑا سی نگہبان، گھٹ گھٹ جوت کرے
 رُشائیا۔ تیرا سنگ نبھائے برہما وشن شو ایکا دینا ساچا دان، داتا دانی آپ سمجھائیا۔ وشنوں گھر گھر رزق پُچائے آن، بھل رہے نہ رائیا۔ برہما برہم کرے

پردھان، کوٹن کوٹ گڑھ وسایا۔ شکر آنت کرے کلیان، ترے گن ترسول ہتھ اٹھایا۔ کرے کھیل سری بھگوان، پاربرہم وڈی وڈیایا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، تھر گھر ساچے آپے کھر، ایک شبد دے وڈیایا۔ شبد ڈلارا نوجوان، اپنی سیو کمائیدا۔ برہما وشن شو کر
 پردھان، ساچی سکھیا اک سمجھائیدا۔ پاربرہم برہم چرن دھیان، دوجی لونہ کوئے دھرائیدا۔ نش اکھر دیوے اک گیان، لکھن پڑھن وچ نہ آئیدا۔ نام
 ندھانا مارے بان، تکھی مکھی مکھ صالاجندا۔ چاروں گنٹ ہو پردھان، دہ دشا ویکھ وکھائیدا۔ چارے وید گائے گان، گیت گوہند الائیدا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک دیوے ساچا ور، ساچے ست ہر سمجھائیدا۔ ہر سمجھائے اپنی دھار، نش اکھر کرے پڑھائیا۔ لکھ چوراسی کرپسار، گھٹ گھٹ
 بیٹھا جوت جگایا۔ زرگن زرگن دے آدھار، سرگن زرگن وچ ٹکایا۔ بنے وچولا آپ کرتار، ساچا ڈھولا شبد سناپیا۔ بنیا تولا تولنہار، اتول اٹل آپ اکھوایا۔
 کرے کھیل اپر اپار، اگم اگمڑی کار کمایا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہار، ست سمندر مس رووے شاہیا۔ پُرکھ ابناشی سب توں وسیا باہر، بھيو بھیدا بھيو چھپایا۔ اپنی
 رچنارچ سنسار، لوک مات ویکھ وکھایا۔ گھاڑن گھڑے اپر اپار، ساچی بھٹھی اگن تپایا۔ جوتی لنبو لائے ایک وار، متوت اک رکھایا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچے شبد بھيو گھلایا۔ بھيو گھلایے پاربرہم، مہما کتھ نہ سکے کوئی راپیا۔ آد جگاد نہ مرے نہ پئے جم، جگ جگ اپنی
 رچن رچایا۔ جگا جگنتر کرتا پُرکھ کرے کارج کم، کرنہار آپ ہو جایا۔ لکھ چوراسی دیوے دم، پون سواسی سواس سناپیا۔ چارے کھانی بیڑا بنھ، ڈھر دی بانی
 آپ الاپیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، ایک سکھیا ہر سمجھایا۔ سکھیا سکھ چھوٹا بالا، شبدی سیس جھکائیدا۔ تیرا کھیل پُرکھ
 اکالا، لوک مات کھلاییدا۔ توں دینا بندھو دین دایا، دے دیا تیری منگ منگائیدا۔ لکھ چوراسی رچی دھر مسالہ، گھر گھر تیرا مندر بنائیدا۔ ایک شبد وجائے
 تالا، انحد ساچی سیو لگائیدا۔ اپنا مارگ دسنا اک سکھالا، کون ویلا میل ملائیدا۔ کون جگ پوری ہوئے گھالا، چوکڑی جگ کون بتائیدا۔ کون روپ ہوئے
 دلالا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، ساچی منگن منگ منگائیدا۔ دیوے ور پُرکھ ابناشا، بھيو رہے نہ راپیا۔ ساچے ست رکھ
 بھرواسا، پُرکھ اکال اکال سمجھایا۔ نو سو پُرانویے چوکڑی جگ رہنا داسی داسا، لکھ چوراسی سیو کمایا۔ گنگن منڈل لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں پاؤنی راسا،

لکھ چوڑاسی گونپا کاہن نچایا۔ گر اوتار دیون آنن جگت دلاسا، حکمی حکم اک سنایا۔ بھگتاں اندر کر کر واسا، جگت واسنا باہر کڈھایا۔ ستن پوری کرے آسا، آلس نندرا رہے نہ رانیا۔ گر گھساں امرت رس چوائے کایا کاسہ، نچھر جھرنا آپ جھرایا۔ گر سکھاں اندر کرے واسا، گر منتر کرے پڑھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ گھلایا۔ زرگن زرگن بھیو گھلایا، لکھن پڑھن وچ نہ آیا۔ پتا پوت آپ سمجھانیدا، ساچا لیکھا لیکھے لئے لگایا۔ نو نو چار پنڈھ مکھانیدا، جگ چوکڑی گھرا آپ دویا۔ سورج چن آپ بھوانیدا، زمیں اسمان ویکھ دکھایا۔ لکھ چوڑاسی کھیل گھلایا، خالق خلق روپ وٹایا۔ جگ جگ اپنا مردنگ وجانیدا، ایکا ناؤں کر رُشایا۔ جگ جگ اپنا پنڈھ مکھانیدا، پاندھی ہوئے ہر شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ایکا ناؤں دے درڑایا۔ ناؤں درڑائے آپ زرنکار، زرویر کھیل گھلایا۔ جگ جگ بیڑا جائے تار، پڑکھ ابناشی بے پرواہیا۔ لیکھا جانے لکھ چوڑاسی کر وچار، نوست پھول بھلایا۔ برہم مت دے ادھار، ایکا توت سمجھایا۔ گت مت ہتھ رکھے کرتا، آد جگاد وڈی وڈیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، نو نو چار بھیو گھلایا۔ نو نو چار بھیو گھلایا، زرنان دیا مکھانیدا۔ آد جگاد شبد برہما دیساچا ناد وجایا، لوآں پریاں آپ سنایا۔ اپنے وچوں کاڈھ اپنی سیوا لایا، آپے ویکھ دکھانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھانیدا۔ لیکھا ہتھ رکھے کرتا، کرتا بھیو نہ کوئے پانیدا۔ آد جگادی لے اوتار، گر گر اپنا ناؤں دھرائیدا۔ شبد اگمی بول جیکار، لوک مات مات پرگٹانیدا۔ بھگت بھگونت کر پیار، ساچے سنت میل ملائیدا۔ پنچ تت کایا کرے شنکار، رنگ مجیٹھی اک چڑھانیدا۔ جوت جگائے ڈونگھی غار، اندھ اندھیر سرب مٹانیدا۔ سکھمن ناڑی کرے پار، ٹیڈھی بنک ویکھ دکھانیدا۔ ایڑا پنگل کر وچار، ساچے مارگ آپے لائیدا۔ نا بھی کولا امرت دھار، نچھر جھرنا آپ جھرائیدا۔ کول کولا کھ اگھاڑ، امرت رس آپ وہانیدا۔ اپنا نیتز آپ اگھاڑ، اپنا روپ آپ درسانیدا۔ ناتا توڑے پنچم دھاڑ، پنچم دھن شبد اچھانیدا۔ انھد گائے اپنی وار، گیت انادی آپ سنایا۔ ساچا لائے اک اکھاڑ، ساچی سخیاں میل ملائیدا۔ ساچا ہانی شبد کرے پیار، سرت سوانی ویکھ دکھانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا ست شبد وڈیایا۔ ست شبد بل لینا رکھ، سمرتھ پڑکھ دے وڈیایا۔ جگ جگ ہوئے آپ پرتکھ، لوآں پریاں ویکھ دکھایا۔ لکھ چوڑاسی قیمت کرتا

آپے پائے کروڑی لکھ، لکھ لکھ آپ وکانیا۔ نرگن نرویر مارگ ایکا دس، چار ورن راہ وکھانیا۔ شبد بان مارے کس، بجر کپائی دے تڑائیا۔ آتم سیجا ہے ہس۔ ہس، گھر ساچی بیج سہانیا۔ بھوگ بلاس دیوے ایکا رس، رس بھناں اک سمجھانیا۔ رین بھنڑی راہ تے نس نس، ملے میل ساچے ماہیا۔ گرگھ پیار اندر جائے پھس، لکھ چوڑاسی توڑے پھاہیا۔ گھر کرے پرکاش کوٹن کوٹ رو سس، برہم پاربرہم ملائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے ساچا ہر، جگ جگ گہرا اپنے ہتھ رکھانیا۔ جگ جگ گہرا گہرا، گہرا گہرا آپ نرکار۔ سبج تریتا دوا پر پندھ مکھانیا، کلج آئے اتم وار۔ نو سو چرانوے چو کڑی جگ کولو چلی چک بھوانیا، ترے بھون کر خوار۔ اون گون دیکھ وکھانیا، نرگن روپ نرکار۔ لکھ چوڑاسی پندھ مکھانیا، جو گھریا بھنے وچ سنسار۔ تھر کوئے رہن نہ پائیندا، کھیلے کھیل اگم اپار۔ ست ڈلارا آپ سہانیا، پاربرہم پر بھ کر وچار۔ کلج اتم ویس وٹانیا، نرگن روپ ہوئے اجیار۔ تیری قیمت آپے پائیندا، گن اوگن لئے وچار۔ سن پکار دیا مکھانیا، دھرت دھول دے سہار۔ وشنوں لیکھا مول چکانیا، پاوے سار آپ بھنڈار۔ برہے برہم میل ملائیندا، میلنہارا اینکار۔ شکر ہتھ ترسول سٹانیا، پرکھ ابناشی کرے وچار۔ چاروں کٹ اندھیرا چھانیا، رین اندھیری دھواں دھار۔ بھیناں بھنیا بیج ہنڈانیا، ست مات کرے وبھار۔ ناری کنت نہ کوئے منانیا، نو سو چرانوے چو کڑی جگ آئی ہار۔ پرکھ ابناشی دیا مکھانیا، شبد ست کرے پیار۔ اپنا بھيو آپ گھلانیا، لکھ اگوچر اگم اپار۔ دیوی دیو نہ کوئے وکھانیا، گر پیر نہ کوئے اوتار۔ وشنوں بیج نہ کوئے ہنڈانیا، سانگو پانگ کرے پیار۔ برہما وید نہ کوئے لکھانیا، ویداں والا پاوے سار۔ شکر باسک تشکانہ گل لٹکانیا، کنٹھ مالا نہ سوہے ہار۔ اندر بیج نہ کوئے ہنڈانیا، کروڑ تینتیس نہ میت مرار۔ لکھ چوڑاسی پھول بھلانیا، اک اگلا اینکار۔ گھٹ گھٹ اپنی بیج وچھانیا، آپے ستا پیر پسار۔ اپنی کروٹ نر ہر پرگٹانیا، بدلے کروٹ نہ نرکار۔ کلج کوڑے دھندے لائیندا، کوڑی کریا دے آہار۔ جوٹھ جھوٹھ ہتھ پھڑانیا، چاروں کٹ کرے پکار۔ آسا ترسنا میل ملائیندا، گڑھ وسائے کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار۔ ہر کا نام نہ کوئے دھیانیا، رسنا جہوا بھریا اک وکار۔ اشٹ دیو نہ کوئے منانیا، درشت کھولے نہ کوئے سنسار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ایکا شبد دے آدھار۔ شبد ڈلارا ہر سمجھاؤنا، آد پرکھ بے پرواہیا۔ نو سو چرانوے چو کڑی جگ پندھ مکاؤنا، کال کال بیت بتائیا۔

کھجک ویلا آنت سہاؤنا، نرگن نرؤیر کھیل کھلایا۔ بل باؤن ہر بھیکھ وٹاؤنا، رام راون دے گھایا۔ کاہنا کنسامیٹ مٹاؤنا، کول نین اک اکھوایا۔ عیسیٰ موسیٰ
 کالا سوساتن چھہاؤنا، کلمہ کائنات اک پڑھایا۔ سنگ محمد چار یار ڈھولا ایکا گاؤنا، انا الحق نعرہ لایا۔ نانک نرگن ویس وٹاؤنا، ست نام نام پڑھایا۔ چار ورنان
 میل ملاؤنا، اویچ نیچ رہن نہ پایا۔ آد شبد گُر اک وکھاؤنا، گُر ار جن گُر گُر سمجھایا۔ جودھا سور پیر ناؤں دھراؤنا، پُرکھ اکال سٹ دُلارا اک پرگٹایا۔ چند
 پرچنڈ ہتھ اٹھاؤنا، کیکھی دھار آپ وکھایا۔ کھجک انتم راہ نکاؤنا، نانک گوہند دے صلاحیا۔ وید ویاسا لیکھ لکھاؤنا، پُران اٹھاراں سلوک لکھ چار ہزار ستاراں گیا
 لکھایا۔ نہکٹک پر بھ جامہ پاؤنا، نرگن جوت کرے رُشٹایا۔ کل کلکی اوتار اک اکھوایا، دوسر اور نہ کوئے جنایا۔ پُرکھ اکال اک مناؤنا، آد جُگاد سچا
 گوسانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، آد جُگاد جُگاد آد اپنے تھم آپ پھرائیا۔ اپنے تھم اندر آپے وسیا، باہر تھم نہ کوئے۔
 پُرکھ ابناشی پھرے نسیا، جُگ جگنتر تینوں لوئے۔ جن بھگتاں مارگ ساچا دسیا، نام سنائے ساچی سوئے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جُگاد
 جُگاد آد اپنا یج آپے بوئے۔ اپنا یج آپے یج دا، یجین ہار آپ نرکار۔ اپنے امرت آپے سجدہ، سچ کیاری ویکھے ہر اور نہ جانے کوئے۔ اپنے اندر آپے
 بھنج دا، رس لہنا دیوے ساچے ڈھوئے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جُگاد اپنے جیہا آپے ہوئے۔ اپنے جیہا آپے ہویا، دوسر روپ نہ
 کوئے وٹایا۔ نہ جنم نہ کدے مویا، آون جاون کھیل کھلایا۔ آلس نندرا ویچ نہ کدے سویا، دوس رین نہ کوئے وڈیایا۔ جُگ جگنتر دیوے ساچا ڈھوآ، نام
 ناماں لئے پرگٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جُگاد جُگاد آد اپنی کھیل کھلایا۔ آپے کھیلے کھیل کھلاری، کھیلنہارا آپ اکھوایا۔ آپے
 نرگن جوت کرے اُجیاری، آپے سُن سادھ سمایا۔ آپے جُگ جُگ لے اوتاری، کرتا پُرکھ اپنا ویس وٹایا۔ آپے اپنی بازی جائے ہاری، جت ہار اپنے ہتھ
 رکھایا۔ آپے اپنی تیج جائے سواری، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا وسے ساچے گھر، گھر سچکھنڈ دوارا ساچا کھول، شبد راگی ایکا بول، آد
 جُگاد تولے تولے، لکھ چوراسی اندر جائے مول، آپ اپنا روپ درسایا۔ روپ درسائے پُرکھ اکالا، گھٹ گھٹ جوت رُشٹایا۔ جن بھگتاں کرے سدا پرتپالا،
 پرتپاک اک اکھوایا۔ سچکھنڈ وکھائے سچی دھر مسالہ، جس جن اپنی دیا کمایا۔ لکھ چوراسی توڑے جنجالا، رائے دھر نہ دے سزایا۔ پار برہم برہم گل پائے

ملا، سوہنگ اکھر ہنگ برہم پڑھایا۔ سبج چلے اولڑی چالا، چال نرالی اک رکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنا دیوے ور، شبدی شبد وڈ وڈیایا۔ شبد
گر وڈ بلوانا، آد جگاد سمایا۔ جگا جگتر نوجوانا، دو جہاناں کھیل کھلایا۔ لیکھا جانے مرد مردانہ، محرم اپنا بھیو کھلایا۔ کھجگ اتم ہوئے پردھانا، نرگن نر ویر ناؤں
رکھایا۔ کھتری براہمن شودر ویش چار ورن بٹھے گانا، جو جن ہر ہر رہے دھیایا۔ نام جنائے دھر فرمانا، دھر دی بانی بان لگایا۔ اشٹ دیوگر شبد منانا، پنج
تت ناتا توڑ تڑایا۔ آد جگاد جگا جگتر ہری ہر ورتائے اپنا بھانا، ہر بھانے وچ سمایا۔ کھجگ اتم تختوں لاپے راجارانا، سیس تاج نہ کوئے رکھایا۔ نو کھنڈ پر تھی
رکھے ایکا آنا، بیس یسا ہوئے رُشایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، شبدی ڈنکا اک وجایا۔ ہر ڈنکا شبد وجائیندا، نرگن
چوٹ اگم اپار۔ راؤ رنکاں آپ اٹھائیندا، شاہ سلطاناں کرے بے دار۔ ملا شیخ مسائق پیر آپ جگائیندا، سویا رہے نہ کوئے وچ سنسار۔ پنڈت پاندھے اکھ
کھائیندا، جوت للائی کرے وچار۔ سادھاں سنتاں بھیو جنائیندا، آتم کھولے بند کواڑ۔ گرگھ ساچے در بہائیندا، ناتا توڑ پنچم دھاڑ۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار
نیڑ نہ آئیندا، جس جن سنگر پورا کرے پیار۔ گرگھ ورا ناک گوہند درشن پائیندا، لکھ چوراسی سنی پیر پسا۔ کاہنا کرشنا نظر کسے نہ آئیندا، کھجگ گوپی کوڑا
کریا تن شنکار۔ پیتا سرت نہ کوئے پرنائیندا، جنک پتتری نہ کوئے ڈلار۔ رام دھنکھ نہ کوئے اٹھائیندا، گھر گھر کاج رچیا و بھچار۔ نمونمو سرب گرا لائیندا،
پار برہم کرے نہ کوئے نمسکار۔ رسنا جہوا جیو جنت سب گائیندا، اجپا جاپ نہ کرے پیار۔ دوئے دوئے لوچن ویکھ وکھائیندا، تیجا نیتر کھولے نہ کوئے کواڑ۔
اٹھسٹھ تیر تھ جا جانہاؤن نہائیندا، ڈرمت میل نہ دیوے کوئے اتار۔ بن سنگر پورے بند تاک نہ کوئے کھائیندا، آتم برہم نہ پائے سار۔ ایش جیو نہ میل
ملائیندا، جیون جگتی دئے سوار۔ آد شکتی شکت دھرائیندا، چتر بھج کھیل اپار۔ سچ بھوانی آپ پرگٹائیندا، سچ نشانی ہتھ نر نکار۔ دو جہانی کھیل کھائیندا، کھجگ
ویکھے اتم وار۔ سور پیر بلکار اپنا بل دھرائیندا، اک اگلا پروردگار۔ کھ نقاب پردہ لائیندا، احباب رباب وجائے ستار۔ گرگھ ساچے میل ملائیندا، پورب کرماں
کر وچار۔ جنم جگ وچھڑے میل ملائیندا، میل ملائے میلنہار۔ کھجگ سترے آپ اٹھائیندا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکٹنک نرائن نر،
ہر نر نرائن نر ہر سچھی سرکار۔

★ ۱۳ اَسُو ۲۰۱۷ بکرمی بلی سنگھ دے گھر پنڈ کیروں ضلع امرتسر ★

سو پُرکھ زرنجن کھیل کھلائیندا، الکھ اگوچر اگم اتھاہ۔ ہر پُرکھ زرنجن ویکھ وکھائیندا، آد جگادی اک ملاح۔ اینکارا بنک سہائیندا، سچکھنڈ دوارا آپ اُپا۔ آد زرنجن جوت جگائیندا، گھر ساچے کرے رُشنا۔ سری بھگوان سیو کمائیندا، تھر گھر ساچی بنت بنا۔ ایناشی کرتا سو بھا پائیندا، سچ سنگھاسن ویکھ وکھا۔ پاربرہم پربھ اپنا چرن ٹکائیندا، شہنشاہ سچا پاتشاہ۔ زرنجن اپنی دھار بندھائیندا، زرویر کل ورتا۔ جوتی ریت نظر نہ آئیندا، انھو پرکاش رہیا وکھا۔ پُرکھ اکال ناؤں دھرائیندا، ناؤں زرنکار آپ پرگٹا۔ اپنا آپ آپے ویکھ وکھائیندا، اپنا پردہ لئے اٹھا۔ درگاہ ساچی سو بھا پائیندا، آد جگادی، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے وسے اپنے تھاں۔ ساچا تھاں سہائیندا، سو بھاؤنت گھر گبھیر۔ اک اگلا آسن لائیندا، اینکارا چوٹی چٹھ اخیر۔ ساچی بیج آپ ہنڈھائیندا، پاتشاہ وڈ پیرن پیر۔ ایک حکم آپ ورتائیندا، آپے دیونہارا دھیر۔ اپنا راج آپ کمائیندا، آپے ہوئے شاہ فقیر۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، زرنجن بٹھے اپنی بیڑ۔ زرنجن داتا ہر بھگونت، ایک رنگ سمایا۔ آپ بنائے اپنی بنت، دوجا گھاٹن نہ کوئے گھڑایا۔ لیکھا جانے آد انت، جگ جگ اپنا کھیل کھلایا۔ آپ اُپجائے اپنا ناؤں منت، ایک منتر آپ درڑایا۔ لیکھا جانے ناری کنت، زرنجن سچ ہنڈھایا۔ اک سہائے رت بسنت، درگاہ ساچی دھام وڈایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد آد اپنا کھیل آپ کھلایا۔ اپنا کھیل کھلندڑا، ایک اینکار۔ سچکھنڈ دوار سہنڈڑا، زرنجن دیا باقی کر اُجیار۔ ساچا تخت آپ وچھنڈڑا، ہر سچ سنگھاسن کرتیار۔ شاہو بھوپ آسن آپ گنڈڑا، راج راجانا بن سکدار۔ حکمی حکم آپ ورتنڈڑا، دو جہاناں پاوے سار۔ شبد ناد اک وجنڈڑا، ناد انادی کرتیار۔ تھر گھر ساچا آپ کھلندڑا، بنک دواری کھول کواڑ۔ اپنا روپ آپ رگنڈڑا، ریکھ رنگ نہ کوئے وچار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد آد آپے بٹھے اپنی دھار۔ اپنی دھار بندھائیندا، زرنجن روپ سری بھگوان۔ سچکھنڈ دوارا آپ سہائیندا، ساچے تخت بیٹھ سلطان۔ شبدی شبد حکم ورتائیندا، دیونہارا دھر فرمان۔ شاہو بھوپ اک اکھوائیندا، وڈ داتا راج راجان۔ لوآں پُریاں رچن رچائیندا، برہمنڈ کھنڈ کرے پردھان۔ اپنا بنس آپ سہائیندا، وشن دیوے ایک دان۔ امرت رس آپ چوائیندا، نا بھی کول ہو مہربان۔ برہم روپ آپ پرگٹائیندا، پاربرہم کر پچھان۔ سُن اگم آپ

سہائندا، آپے ہوئے جانی جان۔ اپنا پردہ آپے لہندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ہر مہان۔ ہر ساچا کھیل کھلایندا، کھیلنہار
 پُرکھ اگم۔ سچکھنڈ دوار سہائندا، اپنا بیڑا آپے بٹھ۔ نرگن اپنا نور رکھائندا، نہ مرے نہ پئے جم۔ جاگرت جوت جوت ڈگمگائندا، کرے پرکاش رُوس
 سورج چن۔ وشن برہما شو آپ پرگٹائندا، ایک راگ سنائے کن۔ ترے گن مایا رنگ رنگائندا، دیوے دست املٹا دھن۔ پنج تت ناتا جوڑ جڑائندا، اپ تیج
 وائے پر تھی آکاش لیکھا جانے چھپر چھن۔ ساچا مارگ آپے لائندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد آد آپے جننی آپے جن۔ آپے جن
 جنیندی مائی، پاربرہم اکھوائندا۔ آپے نرگن جوت نور کر رُشنائی، آد شکت ویس وٹائندا۔ آپے پتر پُنج ساچا تھان رہیا سہائی، درگاہ ساچی سو بھاپائندا۔ آپے
 ناد دُھن دُھن ناد رہیا وجائی، شبد انادی ناد لائندا۔ آپے الکھ اگوچر اگم اتھا، بے پرواہ بیڑا رہیا چلائی، سچ ملاح سیو کمائندا۔ آپے سچ سگھاسن پُرکھ ابناشن
 سو بھارہیا پائی، سپیس تاج آپ لکائندا۔ آپے ست نشانہ ست ستوادی رہیا جھلائی، ست پُرکھ نرنجن اپنی کار آپ کرائندا۔ آپے برہمنڈ کھنڈ رچنارہیا رچائی،
 رچ رچ آپے ویکھ وکھائندا۔ آپے وشن برہما شو رہیا اُپجائی، آپے اپنا حکم سنائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ پُرکھ ابناشا، آپے
 ویکھے اپنا کھیل تماشا، دوسر سنگ نہ کوئے رکھائندا۔ نہ کوئی سنگ نہ کوئی ساتھا، اک اکل کھیل کھلایندا۔ پاربرہم پر بھ پُرکھ سمراتھا، درگھر ساچے سو بھا
 پائندا۔ آپ چلائے اپنا راتھا، رتھ رتھو ہی دس نہ آئندا۔ شبد اگئی گائے گاتھا، لکھن پڑھن وچ نہ آئندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 آد جگاد سو ایک اکھر نش اکھر آپ اپائندا۔ نش اکھر ہر کی دھار، جوتی جوت جوت جگائیا۔ نش اکھر ایکنکار، اونکار لئے وڈیائیا۔ نش اکھر سانجھیا، آد جگاد
 رہیا سمائیا۔ نش اکھر ہر بھنڈار، جگ جگنتر رہیا ورتائیا۔ نش اکھر وسے دھام نیار، درگاہ ساچی آپ بہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی مہما
 آپ گنائیا۔ اپنی مہما آپے گائے، رسنا جہوانہ کوئے ہلائی۔ اپنی دُھن آپ اُپجائے، دُھن دُھن وچ لکائیا۔ اپنی سُن آپ کھلائے، سُن سادھ ویکھ وکھائیا۔
 اپنی کل آپ پرگٹائے، کلونتا سچا شہنشاہیا۔ اپنی جوت آپ جگائے، نرگن نرگن میل ملائی۔ اپنا کوٹ آپ بنائے، تھر گھر ساچا ہر مندر آپ سہائیا۔ اپنی
 اوٹ آپ تکائے، آپے ہوئے سدا سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا سہائے در، در دروازہ آپ کھلائی۔ در دروازہ غریب نواز،

در گھر ساچے آپ گھلایند۔ سچ سنگھاسن ساچا راجا، تخت نواسی سو بھاپائند۔ شبد اگمی مارے واجا، اپنا ناؤں آپ صلاحیندا۔ لیکھا جانے انحد واجا، ہوئے ہوئے نہ کوئے دکھائند۔ ساچے مندر بہہ بہہ رچیا کاجا، کرتا پڑکھ کار کرائند۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پڑکھ ابناشی کرتا، اپنی کرنی آپ کرائند۔ اپنی کرنی آپے کر، آپے دئے صلاحیا۔ آپے دیونہارا ور، آپے جھولی رہیا بھرائیا۔ آپے کرے سچ پیار، ناری کنت رپ وٹایا۔ آپے کرے ست سنگار، ست ستوادی بے پرواہیا۔ آپے گائے اپنا منگلاچار، گھر وجدی رہے ودھایا۔ آپے لیکھا جانے اگم اپار، الکھ اگوچر بھو نہ رایا۔ آپے سٹ ڈلارا کریا خبردار، شبدی شبد دئے وڈیایا۔ آپے وشن وشن دیوے دھار، نرگن نرور دیا کمایا۔ آپے پاربرہم برہم لئے آدھار، آپ اپنی گود سہایا۔ آپے شکر سنسدا دئے نوار، ایکا کھلی تھم سنایا۔ آپے تپاں کرے سچ پیار، ایکا چیلار گر مایا۔ آپے دیوے داتا دان، گن ندھان وست امولک جھولی پایا۔ آپ جنائے ڈھر فرمان، سو پڑکھ نرنجن کرے پڑھایا۔ ہنگ رپ ہوئے پردھان، سوہنگ اپنی بنت بنایا۔ نہ کوئی زمیں نہ اسمان، دھرت دھول نہ کوئے وڈیایا۔ لیکھا جانے سری بھگوان، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ گھلایا۔ سری بھگوان گھر گن ساگر، بھو کوئے نہ آئند۔ آد جگادی اک سوڈاگر، ساچا ونج اک کرائند۔ وشن برہما شو کر اجاگر، اپنا اکھر آپ پڑھائند۔ آپے دیوے ساچا آدر، سر اپنا ہتھ رکھائند۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لیکھا جانے ساچا ہر، دوسر بھو کوئے نہ پائند۔ ہر کا بھو نہ جانے کوئے، مہما اکھ کتھی نہ جایا۔ سچھنڈ دوارے ایکا سوئے، نرگن بیٹھا سچ وچھایا۔ آد جگادی ایکا ہوئے، نہ مرے نہ جایا۔ نرگن جوت بخشے لوئے، لوئن اپنا آپ گھلایا۔ وشن برہما شو نینج آپے بوئے، مات پت نہ کوئے بنایا۔ ایکارا دیوے ساچے ڈھوئے، نام وست امولک جھولی پایا۔ امرت کھ سچا چوئے، چرن چرنودک سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکلایکارا، آد پڑکھ اپنا کرے سچ پساوا، سچ ساچی جوت لکایا۔ وشن پساوا سچے ہر، سچ ساچا میل ملایا۔ کول کولا کر اُتپت، ناہی امرت آپ بھرایا۔ پاربرہم برہم اُپجائے اپنی رت، رکت بوند نہ میل ملایا۔ اپنے مندر آپے رکھ، آپے بنے جنیندی مایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پڑکھ کھیل اپارا، کرے کرائے کر نہارا، ڈھر دربارا آپ سہایا۔ ڈھر دربارا سو بھاؤنت، سو پڑکھ نرنجن آپ سہائند۔ ہر پڑکھ نرنجن ایکا

کنت، نر نرائن ناؤں وڈیائیندا۔ ایکنکارا بنائے اپنی بنت، ساچا گھاڑن ویکھ وکھائیندا۔ آد نر نجن مہما انگت، لیکھا کھت وچ نہ آئیندا۔ سری بھگوان روپ
 انوپ آد آنت، جگ جگ اپنی کھیل کھلائیندا، ابناشی کرتا آپ اپائے اپنا منت، ناؤں نر نکارا آپ سٹائیندا۔ پار برہم پر بھ بنیا رہے منگت، اپنی جھولی اپنے
 آگے ڈاہندا۔ وشنوں چاڑھے ایکا رنگت، رنگ رنگیلا رنگ اک وکھائیندا۔ برہما در بھکھار پر بھ لائے اپنے انگت، انگیکار آپ ہو جائیندا۔ جوتی جوت سرپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل ساچا ہر، در گھر ساچے سو بھاپائیندا۔ ساچا گھر پُرکھ بدھاتا، ایکا ایک سہائیا۔ آد جگادی گائے اپنی گاتھا، نر ویر کرے
 پڑھائیا۔ ایکا پوجا ایکا پاٹھا، ایکا منتر لائے اُچھائیا۔ ایکا سنگتنگ نبھائیا۔ ایکا دیونہارا داتا، داتا دانی اک اکھوائیا۔ ایکا ترے گن مایا روپ
 پچھاتا، کرے کرپا سچا گوسائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہما وشن شو اپنی جوت دھر، نورو نور کرے رُشنائیا۔ نور اُجالا ہر گوپالا، پار برہم
 پر بھ دیا کھائیندا۔ کرے کھیل سچے دھر مسالہ، در دوار آپ سہائیندا۔ شبد سرپ بن دللا، آد پُرکھ سیو کھائیندا۔ اپنی چلی اولڑی چالا، لیکھا لیکھ نہ کوائے
 وکھائیندا۔ شبد جنائے دیا کھائے سیو لگائے روپ مہاکالا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس وٹائیندا۔ ویس وٹائے اک اکلا، ایکا
 رنگ سما۔ وسنہارا اُچ محلہ، سچ منارا سو بھاپایا۔ سچ سندیش ایکا گھلا، وشن برہما شو سمجھایا۔ ترے گن مایا پھڑائے پلا، رجو طمو ستو سنگ نبھایا۔ آپے کرے
 کھیل کر کرول چھلا، اچھل چھل دھاری اپنا ویس وٹایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیش نر نریش، نر نرائن آپ الایا۔ سچ سندیش ہر
 کاناؤں، پُرکھ ابناشی آپ جنائیا۔ سچھنڈ دوار سے ایکا نگر گراؤں، ساچے کھڑے ملے وڈیائیا۔ تئاں میلا ایکا پتا ایکا ماؤں، ایکا نین ویکھ وکھائیا۔ ایکا پکڑنہارا
 باہوں، سمرتھ پُرکھ اک ہو جائیا۔ ایکا دیوے ٹھنڈی چھاؤں، جگ جگ ہوئے سدا سہائیا۔ ایکا کرے سچ نیاؤں، نر نکار بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دوارے گھاڑن گھڑ، لوآں پُریاں آپے وڑ، نر گن نر اکار ساکار کھیل کھلائیا۔ ساکار کھیل اپارا، نر اکارا آپ کھلائیندا۔ جوتی جوت کر
 اُجیارا، تتوت میل ملائیندا۔ ترے گن مایا اک بھنڈارا، ہر نر نکارا آپ ورتائیندا۔ وشنوں بنے سیو ادارا، ساچی سیوا اک وکھائیندا۔ برہما بنے گھاڑن گھڑنہار
 ٹھٹھیارا، لکھ پچوراسی بھانڈے آپ گھڑائیندا۔ شکر لیکھا اتم دے نوارا، ست ترسول ہتھ پھڑائیندا۔ تئاں وچولا بن گردھارا، گرہ اپنے سیو کھائیندا۔ جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سکھیا شاہ سلطان ایکا ایک سمجھائیندا۔ ایکا سکھیا ایکا گر، ایکا رُپ دے درسائیا۔ ایکا میلا پاربرہم پر بھ درگاہ ساچی دھر، دھر بیٹھا سچا شہنشاہیا۔ آد جگاد چڑھیا رہے اپنے گھوڑ، شاہ سوارا ناؤں رکھائیا۔ وشن برہما شو ہر ساچا جائے بہر، ایکا دو جا بھو چکائیا۔ ایکا نین دے نہ کوئے اور اور، گھر گمبھیر وڈی وڈیائیا۔ چوتھے پد لایا پوڑ، گھر سہنجننا بیج سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، ور داتا سچا شہنشاہیا۔ دیوے ور سری بھگوان، داتا دانی اک اھوائیا۔ لکھ چوڑاسی ہوئے پروان، گھٹ گھٹ اپنی جوت کرے رُشائیا۔ پنج تت ویکھے جگت مکان، کایا بنک آپ سہائیا۔ نو در ویکھے مات دکان، ویکھنہارا دس نہ آئیا۔ گھر وچ گھر کھیل مہان، دُو نگھی کندر پھول بھلاییا۔ آد نرنجن جوت نرنجن جگائے مہان، دیپک دیا ڈمگائیا۔ امرت آتم دیوے دان، نچھر جھرنا آپ جھرائیا۔ آتم سیجا کرے پروان، برہم میلا سچ سبھائیا۔ شبد ناد وجائے انحد دھنکان، تار ستار نہ کوئے ہلاییا۔ ایش جیو کرے کلیان، کاغد قلم نہ لکھے شاہیا۔ جگ جگ ہوئے مات پردھان، نرنجن سرگن رُپ وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، ایکا کرے سچ پڑھائیا۔ سچ پڑھائی ایککار، ایکا اکھر آپ جنائیندا۔ ترے گن مایا و سے باہر، ترے گن اتپتا کھیل کھلاییندا۔ لکھ چوڑاسی کر تیار، گھٹ گھٹ اپنا نور ٹکائیندا۔ مانس مانس کرے وچار، مانگھ اپنا میل ملاییندا۔ دھرت دھول پاوے سار، آد جگاد ویس وٹائیندا۔ جگا جگتر ساچی کار، کر نیہارا آپ کرائیندا۔ وشن برہما شو رہنا خبردار، آلس نندرا نہ کوئے وکھائیندا۔ جگ چوکڑی ورتے ورتار، دھر فرمانا حکم سٹائیندا۔ شبد اگنی بول جیکار، اپنا حکم آپ الائیندا۔ چارے گھ کرے پکار، چارے کوٹاں پھول بھلاییندا۔ چارے جگ بٹھے دھار، چارے ویداں آپے گائیندا۔ ایکا چوکڑ کر پیار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد کھیل اپارا، وشن برہما شو اوتارا، لوک مات ہر کر اُجیارا، و سے دھام نیارا، ساچی سیوا سیو لگائیندا۔ ساچی سیوا کر پروان، تے بیٹھے سیس جھکائیا۔ پُرکھ ابناشی ویکھے مار دھیان، نین نین اک کھلاییا۔ ایکا دیوے نام ندھان، دست اموک جھولی پائیا۔ جگ جگ اپنے ہتھ رکھے نشان، سرشٹ سبائی آپ اٹھایا۔ لکھ چوڑاسی بنیا رہے کاہن، نو ست گونی آپ نچایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، ایکا اکھر رہیا سمجھایا۔ ایکا اکھر لینا پڑھ، برہم پاربرہم پڑھایا۔ اگنی ہون نہ جانا سڑ، مڑھی گور نہ کوئے دبا یا۔ تانا پیٹا

بہتر نر، ہڈ ماس ناڑی رت جوڑ جڑایا۔ اپ تیج وائے پر تھی آکاش گھاڑن گھڑ، من مت بده وچ رکھایا۔ گھر وچ سہائے گھر، برہم ساچی ونڈ ونڈایا۔
 ڈونگھی کنڈر بیٹھا وڑ، دس کسے نہ آیا۔ اک پھڑائے اپنا لڑ، ایک ڈوری ہتھ رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، جگ چوکڑی
 کھیل کھلایا۔ جگ چوکڑی کھیلے جگ چار، چار وید کرے پڑھانیا۔ چارے کھانی پاوے سار، اُتبیج سیتیج جیرج انڈ ونڈ ونڈایا۔ چارے بانی کرے پیار، پرا
 پسنتی مدھم بیکھری آپے گانیا۔ چارے ورننا دئے آدھار، کھتری براہمن شودر ویش ایک رنگ رنگانیا۔ چاروں کُنٹ ہوئے اجیار، اُترپورب پچھم دکھن پھیرا
 پانیا۔ چارے جگ کرے وچار، سنجگ تریتا دوپر کلجگ نرگن سرگن ویس وٹانیا۔ چارے گھر کرے خبردار، چوتھے پد اک وڈیانیا۔ ترے گن مایا تیری دھار،
 لوک مات آپ چلایا۔ ٹھانڈا سینتا وسے سچ دربار، سچکھنڈ نواسی بے پرواہیا۔ اپنی ریتا جانے آپ نرکار، پتت پُنیتا بھو نہ رانیا۔ نو در کھولے جگت دوار،
 دسواں اپنے ہتھ رکھانیا۔ نو کھنڈ پر تھی کرپسار، لکھ چوراسی جوُن گیڑا رہیا دوانیا۔ چارے جگ کر خوار، جگ جگ اپنا حکم ورتانیا۔ نو نو چار ایک دھار، نو سو
 چرانوے چوکڑی جگ جوڑ جڑانیا۔ وشن برہما شو بنیا رہنا سیوادار، تیرا منوتر تیری جھولی پانیا۔ پاربرہم ابناشی کرتا انتم لہنا دینا لے وچار، اُبھل اُبھل سچا
 شہنشاہیا۔ کرتا قیمت پائے وچ سنسار، نرگن نرگن نرگن ویکھ وکھانیا۔ کلجگ آئے انتم وار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، تتاں
 ایک گن رہیا سمجھانیا۔ نو سو چرانوے چوکڑی پنڈھ مُکاؤنا، اپنا گیڑا آپ دوانیا۔ کلجگ ویلا انتم آؤنا، پُرکھ ابناشی ہوئے سہانیا۔ پُریاں لوآں برہمنڈاں کھنڈاں
 پھیرا پاؤنا، گگن لگنتر ویکھے تھاوں تھانیا۔ زمیں اسماناں پنڈھ مُکاؤنا، پاندھی بنے سچا ماہیا۔ چوڈاں لوک ویکھ وکھاؤنا، چوڈاں طبقات ہٹ کُنڈا لاہیا۔ تیرتھ
 تتاں بھو کھاؤنا، اٹھسٹھ پھولے پھول بھلایا۔ چار ورن چار کُنٹ اٹھاراں برن اندر مندر ویکھ وکھاؤنا، کایا بنک کون سہانیا۔ گر پیر اوتار سادھ سنت
 بھگونت ساچے مندر آپ بہاؤنا، محل اٹل اُچ مینار سو بھا پانیا۔ شبد اناد برہما دھم سناؤنا، ناد انادی ڈھولا گانیا۔ ترے گن مایا پھند کٹاؤنا، جگت جنجال رہن نہ
 پانیا۔ نہ کھنکا ناؤں دھراؤنا، نرگن نرگن نرگن پُرکھ اکال برہما وشن شو رہیا سمجھانیا۔ وشنو سچا سنگ رکھاؤنا، وچھڑ کدے نہ جانیا۔ برہمے پاربرہم برہم میل
 ملاؤنا، ایک گھر وچے ودھانیا۔ شکر جوتی جوت سماؤنا، ہتھ ترسول رہن نہ پانیا۔ ایک ڈھولا دو جہاناں سب نے گاؤنا، سوہنگ شبد سچ پڑھانیا۔ تخت نواسی ساچا

تخت سہاؤنا، ساچے تخت بہے سچا شہنشاہیا۔ چارے بانی ایک راگ الاؤنا، چارے کھانی دے وڈیاہیا۔ چارے ورنان ایک رنگ رنگاؤنا، اوج پینچ راؤ رنگ کوئے رہن نہ پانیا۔ سرشٹ سبائی اشٹ درشٹ اک دکھاؤنا، ایک روپ انوپ پرگٹاہیا۔ گھر گھر دپیک مندر جوت جگاؤنا، گھر گھر وچ کرے رُشناہیا۔ گھر گھر انحد شد وجاؤنا، چھٹی راگ رہے جس گانیا۔ گھر گھر برہم پاربرہم ملاؤنا، جگت وچھوڑا رہے نہ رانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد جگا جگنتر آپ چلائے اپنا منتر، اپنے نام کرے پڑھانیا۔ ساچا نام ہری ہر منتر، نمو دیو واستک روپ سرب سماہیا۔ لیکھا جانے جگا جگنتر، جگ کرتا سچا پاتشاہیا۔ سرب جیاں بدھ جانے آتر، گھٹ گھٹ بیٹھا آسن لایا۔ ستجگ ساچی بنائے بتز، کلجک میٹھ جھوٹھی شاہیا۔ ایک ناؤں پرگٹائے گگن گگنتر، لوک مات پُریاں لو آں برہمنڈاں کھنڈاں ایک پُرکھ اکال دین دیال اپنا ناؤں رہیا سناہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، کلجک تیری اتم ور، نہہکنک نرائن ز، نرگن داتا پُرکھ بدھاتا اتم رکھے اپنی ذاتا، سرشٹ سبائی پتا ماتا، لکھ پورا سی پوت سپوتا دیکھنہارا دہ دشا چارے کوٹاں، گرگھ گرگھ ہرجن ہر بھگت میل ملائے تھاؤں تھانیا۔ ست ستوادی لائے بوٹا، امرت سچ ہریا آپ کراہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن ز، لیکھا جانے دو جہان، اپنا لیکھا اپنے لیکھے پانیا۔

★ ۱۴ اَسو ۲۰۱۷ بکرمی کھن سنگھ دے گرہ پنڈ جوڑا ضلع امرتسر ★

ست پُرکھ نرنجن صاحب سلطانا، آد جگاد سامیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن کھیل مہانا، اک اکلآ آپ کرائیندا۔ اینکارا جودھا سورپیر بلی بلوانا، سچکھنڈ دوارے سوہا پائیندا۔ آد نرنجن نورو نور مہانا، جوت اُجالا ڈگمگائیندا۔ سری بھگوان گن ندھانا، گھر گھیر بھیونہ آئیندا۔ ابناشی کرتا کھیلے دو جہانا، سچ سنگھان آسن لائیندا۔ پاربرہم پرہم آپے ہوئے جانی جانا، بھیو ابھیدا آپ گھلاہیندا۔ ساچے تخت بیٹھ ہر راج راجانا، شاہو بھوپ حکم سناہیندا۔ ناد انادی دھر فرمانا، شد انادی ناد وجائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن داتا بے پرواہ، آد جگادی اک ملاح، ساچا بیڑا آپ چلاہیندا۔ ساچا بیڑا چلاونہارا، ایک

رنگ سما۔ درگاہ سے ساچے دھام نیارا، محل اٹل اُج آپ اُپایا۔ زرِ گن دیا باقی کر اُجیارا، جوتی جوت کرے رُشایا۔ تھر گھر کھولے ٹھانڈا دربارا، نرا کارا ویس وٹایا۔ سچ سگھاسن اپرا، الکھ اگوچر آپ سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر اپنا روپ آپ پرگٹایا۔ ہر زرِ گن روپ پرگٹائیندا، دوسر اور نہ کوئے جنایا۔ مات پت نہ کوئے دکھائیندا، ساک سجن نہ کوئے بنایا۔ روپ رنگ ریکھ نہ کوئے جنائیندا، سٹح پرکاس آپ کرایا۔ سچا شہنشاہ انہو اپنی دھار چلائیندا، الکھ اکھٹنا بھو نہ رانیا۔ سچکھنڈ دوارے سو بھاپائیندا، اینکارا اپنی کل دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، نر نرائن اک اکھوائیا۔ نر نرائن اینکارا، عقل کل آپ اکھوائیا۔ آپے جانے اپنی دھارا، دھار دھار دھار وچ ٹکایا۔ آپے اندر آپے باہر، گپت ظاہر اپنی کھیل کھلایا۔ سو پُرکھ نرنجن ساچا مندر کر تیارا، جوئی رہت بیٹھا تخت سہایا۔ مورت اکال کھیل اپرا، دین دیال وڈی وڈیایا۔ جاگرت جوت ہوئے اُجیارا، آد نرنجن اک رُشایا۔ سری بھگوان سانجھ یارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، در گھر ساچے دئے وڈیایا۔ در گھر ساچا پُرکھ اکال، اک اکلآ آپ سہائیندا۔ آد جگادی چلے اولڑی چال، ہر کا بھو کوئے نہ پائیندا۔ سچکھنڈ دوارے زرِ گن زرِ گن بنے دلال، تھر گھر واسی ویکھ دکھائیندا۔ اپنی کرے آپ پرتپال، جگ جگ ساچی سیو کمائیندا۔ ساچے مندر وجائے ایک تال، شبد انادی ناد سٹنائیندا۔ اپنی اچھیا آپ پرگٹائے مہاکال، شبدی سیو سنگ نبھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ در سہنجنا سو بھاؤنت، ست پُرکھ نرنجن آپ سہایا۔ زرِ گن زرویر بیٹھا ایک کنت، نر ہر وڈی وڈیایا۔ آپ بنائے اپنی بنت، گھرن بھنہار بھو نہ رانیا۔ لیکھا جانے آد آنت، جگ کرتا سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، در دروازہ اک کھلایا۔ در دروازہ کھولنہارا، ایک ایک رنگ سما۔ سچکھنڈ دوارے بھو نیارا، بھو ابھیدا آپ کھلایا۔ ایک شبد بول جیکارا، ایک نام دئے وڈیایا۔ تھر گھر واسی میت مرارا، پیا پریم اک اکھوائیا۔ سچ سگھاسن کر تیارا، پُرکھ ابناشی ڈیرہ لایا۔ سیوک بن کر سیوادارا، در درویش اپنی سیو کمایا۔ آپے بھوپ راج راجان بنے سکدارا، پاتشاہ شاہ پاتشاہ آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھو ابھیدا آپ کھلایا۔ ہر اپنا بھو کھلائیندا، الکھ اگوچر اگم اپرا۔ سچکھنڈ دوارا اک سہائیندا، زرِ گن نور کر اُجیارا۔ اپنا

ویس آپ وٹائیندا، ویس اولّا کر کرتار۔ اپنی رچن آپ رچائیندا، آپے بنے ویکھنہار۔ اپنی ونڈ آپ ونڈائیندا، نرگن نرگن کر پیار۔ نرگن ساچا تاج آپ سہائیندا، سیس جگدیش رکھ ایکنکار۔ ساچے مندر سو بھاپائیندا، ست ستوادی جھلائے اک نشان۔ دُھر فرمانا اک الائیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھار آپ بندھائیندا۔ اپنی دھار بندھاونہارا، نرگن نرُور اکھوائیا۔ ساچے مندر ہو اُجیارا، اپنی کرنی کرت کمائیا۔ نرگن نرگن کر پیار، نرگن میلا سہج سُبھائیا۔ نرگن اُپجائے سُنّت ڈلارا، نرگن وشن برہما شو آپ اُپجائیا۔ نرگن ترے گن دیوے تت بھنڈارا، نرگن پنچم کرے گُٹمائیا۔ نرگن لو آں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں لائے اک اکھاڑا، نرگن لو آں پُریاں تال وجائیا۔ نرگن گنگن منڈل دیوے سہارا، نرگن زمیں اسماناں ہوئے سہائیا۔ نرگن جوت جگائے رُو سس ستارا، نرُور نرُور نرُور رُشنائیا۔ نرگن اپنا کھولے بنک کواڑا، اپنا بھيو آپ جنائیا۔ نرگن شبد اگئی بول جیکارا، ناؤں نرکارا آپ پرگٹائیا۔ نرگن وشنو دے آدھارا، چرن کول بخشے سچ سرنائیا۔ نرگن برہمے پاوے سارا، برہم وِدیا اک پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ابناشی کرتا، اپنی قُدرت آپ رچائیا۔ قُدرت رچن رچائیندا، ہر قادر بے پرواہ۔ حق مقامے ڈیرہ لائیندا، نرُور نرُور جلوہ اک خُدا۔ ساچا کھیل آپ کھلائیندا، بسمل اپنا رُپ وٹا۔ گھر مندر سو بھاپائیندا، دیا باتی دے جگا۔ ایکا کلمہ نبی پڑھائیندا، ایکا شریعت دے وکھا۔ ایکا تحم تحم الائیندا، کاغذ قلم نہ لکھے را۔ ایکا اپنی آیت سنائیندا، کسے آیت وِچ نہ جائے آ۔ ایکا اپنی دھار بندھائیندا، دو جہاناں والی بے پرواہ۔ آد جگادی اپنا ناؤں دھرائیندا، نہ جے نہ مر جا۔ قلعہ کوٹ اک وکھائیندا، سچھمنڈ دوارا رہیا وسا۔ تھر گھر ساچے اپنا کاتب شبد رکھائیندا، دوسر سنگ نہ لئے کوئے نہجا۔ وشن برہمے شو ایکا لیکھا لکھ لکھ آپ پُچائیندا، ایکا حکم دے ورتا۔ دُھر فرمانا آپ سنائیندا، گا ونہارا آپے گا۔ نرگن اپنی ونڈ ونڈائیندا، سرگن میلا سہج سُبھار۔ سرگن ساچا جوڑ جُڑائیندا، پنچ تت گھاڑن لئے گھرا۔ ترے گن مایا بندھن پائیندا، بندی پاوے سچا شہنشاہ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ہر کھیل اپارا، کرے کرائے کرنیہارا، اپنی کرنی آپ کمائیا۔ کرے کرائے کرتا پُرکھ، بے آنت بے پرواہیا۔ آد جگاد نہ سوگ ہرکھ، چنتا روگ نہ کوئے وکھایا۔ اپنا ناؤں آپے کرے پرکھ، ویکھنہار اپنا رُپ وٹایا۔ نرگن نرُور دیوے اپنا درس، وشن برہما شو آپ ترپتایا۔ آپے میٹنہارا حرص، چرن چرنودک کھ چوایا۔ آپے لیکھا جانے اپنے عرش، دوجاگرہ

نہ کوئے ونڈایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد آد اپنی کھیل آپ کھلایا۔ ہر ساچا کھیل کھلائیندا، خالق خلق کر وچار۔
 وشن برہما شو سیو لگائیندا، ترے گن مایا بھر بھنڈار۔ ایک توت سمجھائیندا، رتی رت کر پیار۔ گت مت آپ جنائیندا، برہم مت اپر اپار۔ ساچا ست اک
 دکھائیندا، جوت جگت جگت سچ کار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کر آپ پسا۔ اپنا پسا کر نہارا، اپنا کھیل کھلایا۔ زرگن زرگن بن ورتارا،
 زرگن بھچھیا ہتھ اٹھایا۔ زرگن دیکھے در دوارا، زرگن در در لکھ جگایا۔ زرگن جوت زرگن اجیارا، زرگن شبد دُھن اُچھایا۔ زرگن سروور امرت ٹھنڈا ٹھارا،
 زرگن بھر پیالہ جام پیایا۔ زرگن لکھ چوراسی گھاڑن گھڑے وچ سنسارا، سرگن ساچا جوڑ جڑایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل
 بے پرواہیا۔ لکھ چوراسی گھاڑن گھڑیا، برہما وشن شو سیو کمائیندا۔ کرے کھیل پر بھ ساچا ہریا، ہری ہر اپنا میل ملائیندا۔ گھر وچ گھر ایک دھریا، بنک دوارا
 اک سہائیندا۔ پار برہم برہم اندر وڑیا، دس کسے نہ آئیندا۔ ساچے پوڑے آپے چڑھیا، چوتھا پوڑا آپ لگائیندا۔ ساچے مندر آپے کھڑیا، ہر مندر سو بھا
 پائیندا۔ اپنا اکھر آپے پڑھیا، بودھ اگادھی شبد سنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، آد پُرکھ ابناشی کرتا، اپنی رچن
 آپ رچائیندا۔ رچن رچائے ہر برہمنڈ، اپنی رچن آپ رچایا۔ لیکھا جانے جیرج انڈ، اُتج سیتج دیکھے تھاوں تھانیا۔ گھر گھر جوت جگائے سورا سربنگ،
 جوت زرنجن کر رُشائیا۔ اک سنائے سہاگی چھنڈ، انحد دُھن آپ الائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوراسی رچنارچ، اندر وڑ کے بیٹھا
 سچ، کایا ماٹی بھانڈا کچ، نو دوارے کھوج کھوجایا۔ نو دوارے کھیل اپارا، جگت واسنا وچ بھرائیندا۔ من مت بدھ پاوے سارا، دُو نگھی کندر پھول پھلاییندا۔
 کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار جگت شنگارا، آسا ترسنا دیکھ دکھائیندا۔ ہوئے ہنگتا گڑھ ہنکارا، زرگن سرگن بُرج سہائیندا۔ جوٹھ جھوٹھ کر پسا، من آہارا اک
 دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوراسی گھاڑن گھڑ، گھٹ گھٹ اپنا کھیل کھلائیندا۔ گھٹ اندر دیا باقی، ہر ساچی جوت جگایا۔ گھٹ
 اندر بوند سوانتی، پر بھ کول نابھ بھرائیا۔ گھر کھولے بند تاکی، بجر کپاٹ تڑایا۔ گھر بنے ساچا ساتی، بھر پیالہ جام پیایا۔ گھر دیوے شبد راکی، شاہ سوارا سچا
 شہنشاہیا۔ گھر لیکھا مکائے باقی، جس ملیا بے پرواہیا۔ گھر سہائے سیجا کھاٹی، آتم آنتر دیکھ دکھایا۔ گھر لیکھا چکے چوداں ہائی، چوداں طبقال چرناں ہیٹھ دباہیا۔

گھر جگے جوت للائی، زرگن نور کرے رُشنائیا۔ گھر نیڑے دکھائے واٹی، اگلا پندھ مُکائیا۔ گھر تھ تیر تھ دتے ساچا تاٹی، تھ کنارہ سو بھاپائیا۔ گھر بچھنہارا
 واتی، آلس نندرا وچ نہ آئیا۔ گھر اتم کرے ذاتی، ورن گوت نہ کوئے دکھائیا۔ گھر مٹے اندھیری راتی، اندھ اندھیر رہن نہ پائیا۔ گھر ملے کملاپاتی، کول نین
 آپ گھلائیا۔ گھر وگسے ساچا ساتھی، سگلا سنگ اک جنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی رچنارچ، کایا مندر آپے رہیا سہائیا۔ کایا مندر بنایا گڑھ، سترگر
 ست پڑھ نہ نرنجن دیا کمائندا۔ زرگن اُپر بیٹھا چڑھ، سچ سنگھاسن سو بھاپائندا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، چوٹی جڑ نہ کوئے دکھائندا۔ اپنا نش اکھر آپے
 پڑھ، اپنا شب آپ لائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہما وشن شو دیوے ور، ور داتا بھو نہ آئندا۔ وشن برہما شو آپ سمجھایا، لکھ چوڑاسی
 ویکھ دکھائیا۔ ترے گن گھاڑن آپ گھرایا، پنچ تھ ہوئی گُرمائیا۔ من مت بدھ راہ چلایا، آتم برہم بیٹھا کھ چھپائیا۔ شبدا نادی اپنے ہتھ رکھایا، تال تلواڑا
 آپ وجائیا۔ برہم برہمادی کھیل رچایا، رچ رچ ویکھے دُھر در گاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، برہما وشن شو سمجھائیا۔
 وشن برہما شو کر صلاح، نیتز نیناں نیر وہائیا۔ توں داتا دیتا بے پروا، تیرا بھو کوئے نہ آئیا۔ در درویش بن بھگھار بیٹھے آ، نیوں نیوں چرناں سیس جھکائیا۔
 اپنا تھم اک جنا، کون تھم سچا شہنشاہیا۔ لکھ چوڑاسی گھاڑن لیا گھڑا، تیرا رُپ سر شٹ سبائیا۔ کون ویس لئے دھرا، دھرنی دھرت دھول لئے وڈیائیا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، اپنا بھو رہیا گھلائیا۔ بھو گھلائے سری بھگوان، ترے ترے آپ جنائندا۔ لوک مات رکھائے اپنا اک
 نشان، جگ جگ ویس وٹائندا۔ چارے وید جگت گیان، چار جگ ونڈ ونڈائندا۔ چارے کھانی کرے پروان، چارے بانی کھ صلاحندا۔ بن ہر نہ چھکے کسے
 کان، آنت پندھ نہ کوئے مُکائندا۔ پرگٹ ہوئے وچ جہان، زرگن اپنا بھو گھلائندا۔ سرگن برہم کرے پروان، پار برہم میل ملائندا۔ شبدا دکھائے سچ
 نشان، دُھر دی بانی بان لگائندا۔ چارے جگ ویکھے آن، سترجگ تریتا دوا پر کلج اپنے انگ لگائندا۔ اپنی اچھیا دیوے دان، لکھ چوڑاسی وچوں بھگت بھگونت
 آپ اٹھائندا۔ سرتی شبدا ملے آن، شبدا گر راہ دکھائندا۔ سنتن دیوے ایک مان، من کا منکا آپ بھوائندا۔ گرگھ لیکھے لائے آن، لکھ لکھ اکھر آپ
 پڑھائندا۔ گرگھ بخشے چرن دھوڑ اشان، دُرمت میل آپ دُھوائندا۔ سترجگ ست کرے کلیان، ست ستوادی ویس وٹائندا۔ تریتا تریا ہو پردھان، رام راما

ڈنک وجائیندا۔ دوپر کھیلے کھیل بھگوان، کند منوہر لکھمی نرائن اپنا روپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پُرکھ اکالا دین دیا، آپے چلے اولڑی چالا، جگ کرتا چال چلائیندا۔ چال چلائے ہر نرالی، لکھن پڑھن وچ نہ آئی۔ جوت جگائے اک اکالی، جگ جگ اپنا حکم ورتائی۔ جن بھگتاں کرے سچ دلالی، دو جہان پھیرا پائی۔ بوٹا لائے ایک مالی، گرسکھ بھل بھلوڑی آپ مہکائی۔ لیکھا جانے پت ڈالی، کلی کلی آپ مہکائی۔ آپے پھرے ہتھاں خالی، خالق خلق سیو کمائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، ساچی بھچھیا جھولی پائی۔ ساچی بھچھیا جھولی پا، ایک حکم سٹائیندا۔ سنجگ بیڑا دئے چلا، روپ انوپ آپ پرگٹائیندا۔ وار اٹھاراں جوت جگا، نرگن سرگن ویس دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے ساچا ہر، ہر مندر سو بھاپائیندا۔ جگ جگ ویس اولڑا، ہر جو ہر ہر آپ کرائیندا۔ کرے کھیل اک اکلا، عقل کل اپنی دھار وٹائیندا۔ وسائے نچل دھام اٹل اٹلا، اُچ منارا ہر نرکارا سو بھاپائیندا۔ سنجگ پھڑایا اپنا پلڑا، پار کنارہ آپ وکھائیندا۔ تریے لوک مات آسن ملڑا، ترے گن لیکھا آپ جنائیندا، سچ سندیش ایک گھلڑا، نر نریش روپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر ہر اپنی کار کمائیندا۔ اپنی کار کماون جوگ، جاگرت جوت کرے رُشائیا۔ نرگن سرگن دھر سنجوگ، دھر دامیلا میل ملایا۔ لیکھا جانے چوڈاں لوک، چوڈاں وڈیا کرے پڑھائیا۔ رام نام سدھاکھر اک سلوک، نش اکھر آپ اپائی۔ آپے داتا دانی دیونہارا کت موکھ، آپے کتی چرناں ہیٹھ دبا ئیا۔ آپے مٹائے ہرکھ سوگ، ہر میلا سچ سُبھائیا۔ آپے چگائے ساچی چوگ، نام مانک موتی ہتھ رکھائیا۔ آپے دیوے درس اموگھ، روپ انوپ آپ پرگٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا ویس دھرائیا۔ جگ جگ ویس دھرائیندا، پاربرہم کرتار۔ انہو اپنا کھیل کھلائیندا، مورت اکال ہو اُجیار۔ جوئی رہت جوئی وچ نہ آئیندا، انڈج جیرج اُتھج سبتج پاوے سار۔ دھر فرمانا حکم سٹائیندا، رام نامہ کر پیار۔ جنک پیٹری آپ پرنائیندا، راون توڑے گڑھ ہنکار۔ پدر سُداما آپ ترائیندا، جگا جگنتر ساچی کار۔ سخیاں منگل آپے گائیندا، لیکھا جانے گوپی کاہن۔ ایک بنسری نام وجائیندا، بال گوالا گئوآں چارے آن۔ غریب بنانے گلے لگائیندا، لُجیا رکھے سبھا وچ بھگوان۔ دُشت ہنکاری آپ مٹائیندا، گھر در بن نگہبان۔ ایک اکھر آپ پڑھائیندا، اٹھاراں دھیائے کر پردھان۔ وید ویاسا گھ صالا جندا، پُران

اٹھاراں دے گیان۔ نارد برہما سنگ رلائیندا، لیکھا جانے دھر فرمان۔ اپنی کل آپ ورتائیندا، کال اٹھائے آپ بھگوان۔ مہاکال حکم سنایندا، بیٹھا سچ سچّی
دھر مسال۔ جو گھڑیا بھنّ وکھائیندا، گر پیر اوتار چلن نال نال۔ اپنے بھانے سد سائیندا، شبد سروپی بن دلال۔ لکھّ چوڑاسی برہما وشن شوپتّ ڈالی آپ
مہکائیندا، آپے بُھل بُھلوڑی ویکھے آن۔ سبجگ تریتا دواپر پار کرائیندا، جھوٹھی شاہی مٹے نشان۔ درگھر ساچے سو بھاپائیندا، ساچے تخت بہے سری بھگوان۔
کلجک ویلا لوک مات آئیندا، اٹھ اٹھ چاروں کُنٹ کرے دھیان۔ کون داتا حکم سنایندا، کون دیوے دھر فرمان۔ کون راجا رعیت ویکھ وکھائیندا، کون
دیوے پین کھان۔ کون محل دوار وسائیندا، کون آد جگاد کرے پچھان۔ پُرکھ ابناشی شبد آواز لگائیندا، ایکا دیوے دھر فرمان۔ کلجک کر کرپا میل ملائیندا،
پاربرہم پر بھ پتر سُجان۔ ساچی سکھیا اک سمجھائیندا، دیونہارا اک گیان۔ ایکنکارا اونکارا اپنا روپ پرگٹائیندا، ایڈا اکھر کرے پردھان۔ ایکا تیری اکھ
کھلائیندا، کلجک اٹھاؤنا اک نشان۔ لکھّ چوڑاسی کیتا تیری جھولی پائیندا، تیری چولی رنگے ہر بھگوان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا
ور، دیونہارا دانی دان۔ سُنیا ناؤں شبد نرنکارا، کلجک لئے اک انگڑائیا۔ نیتز کھول پایا درس اگم اپارا، رو رو رہیا گر لائیا۔ لوک مات رت آئی چوتھے جگ انتم
وارا، دھرت دھول تن پیر رہی بھٹائیا۔ چوتھے پیر نہ چکھیا جائے بھارا، لکھّ چوڑاسی بھار رہی دبائیا۔ تیرا حکم میرا ورتارا، چار کُنٹ دیاں ورتائیا۔ گھر گھر اندر
کراں دھواں دھارا، دھر دی بانی اک بھلائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، آنت ملے سچّی سرنائیا۔ ہر سنگر سچّا بولیا، نرگن
داتا گن ندھان۔ کلجک تیرا کنڈا تولیا، تولنہار سری بھگوان۔ کلجک وجے ایکا ڈھولیا، مردنگ دسے نہ کوئے نشان۔ سچ وست رکھے نہ کوئے کولیا، جوٹھ
جھوٹھ ہوئے پردھان۔ رام نام نہ کسے مولیا، کاہنا کرشاناہ ملے مان۔ دھرتی بھار نہ چکھے اپنا دھولیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا
ور، دیوے دھر فرمان۔ کلجک کوڑا کر پسارا، ہر ساچا سچ جنائیا۔ تیرا لیکھا اگم اپارا، الکھ اگوچر آپ لکھائیا۔ سرشٹ سبائی کر خوارا، پنج تت تت ہلائی۔ رین
اندھیری ہوئے اندھیارا، ساچا چند نہ کوئے چڑھائیا۔ تیرا سنگ رکھائے عیسیٰ موسیٰ سنگ محمدی یارا، اللہ رانی وجے ودھائیا۔ ایکا کلمہ کرے پسارا، کائنات
خدی خدائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، محبان بیدوبی خیر یا اللہ بسمل اپنی کھیل کھلائیا۔ کلجک منگے منگ اپارا، دوئے چرن سپیس نوایا۔

پُرکھ ابناشی کرپا دھار، در بھکاری منگن آیا۔ کالا سوسا تن شنکار، ہتھیں مہندی رنگ رنگیا۔ عیسیٰ موسیٰ دے آدھار، ایکا اپنا کھیل کھلایا۔ ایکا رُوپ پرگٹائے آپ کرتار، سنگ محمد جوڑ جڑایا۔ چار یاری سچ دھار، کھجک چوتھا جگ ویکھ وکھایا۔ سرشٹ سبائی کرے خوار، ایکا کلمہ امام پڑھایا۔ راہ تگے پروردگار، چوڈاں چوڈاں ونڈ ونڈایا۔ چوڈاں طبقات دے آدھار، چوڈس چند آپ چڑھایا۔ چوڈاں صد بنے سکدار، آنت تاج سیس نہ کوئے کُکایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، جگ جگ اپنا کھیل کھلایا۔ دیوے ور ہر کرتار، اپنی بو جھ بھجھایا۔ کھجک رہنا خبردار، پُرکھ ابناشی ایہہ سمجھایا۔ نانک نرگن لئے اوتار، سنے پکار سچا شہنشاہیا۔ نام ست منتر دے اُچار، چار ورن کرے پڑھایا۔ اک وکھائے سچکھنڈ دوار، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں چرناں ہیٹھ رکھایا۔ اک وجائے رباب ستار، اپنی سارنگی سارنگ آپ وجایا۔ رسنا گائے کرتار کرتار، کرتا کیرت آپ کرایا۔ ایکا جوتی نور اُجیار، گھر گھر مندر کرے رُشنائیا۔ دُبدے پاتھر جائے تار، جو جن آئن سرنائیا۔ لیکھا لکھے اگم اپار، لکھا ونہارا بے پرواہیا۔ ایکا وسے دھام نیار، سچکھنڈ دوارا سو بھاپایا۔ نرگن سرگن کر پیار، لوک مات وجے ودھایا۔ اک اکلّا کر پیار، ایک آکار سرشٹ سبائی رہیا وکھایا۔ ست نام بھر بھنڈار، اپنا ناؤں ست ست جنایا۔ کرتا پُرکھ ہوتیار، اپنی کرنی رہیا کمایا۔ اکال مورت مہاکال رکھے چرن دوار، کال اپنی سیوا آپ سمجھایا۔ نہ بھو کھیل کرے آپ کرتار، بھے وکھائے سرشٹ سبایا۔ جونی رہت آوے جاوے وارو وار، جگا جگنتر اپنی بنت بنایا۔ کھجک جیواں سنے پکار، اندر مندر بہہ بہہ ڈیرہ لایا۔ دُکھیاں دیوے درد نوار، درد ونڈے ساچا ماہیا۔ جگت غریبی اپنے گل پائے ہار، جگت چاکری آپ کمایا۔ اوچاں نیچاں راؤ رنگاں راج راجاناں کرے پیار، اٹھاراں برناں بخشے اک سرنائیا۔ ایکا شبد بول جیکار، نش اکھر کرے پڑھایا۔ اوچی کوگ گیا پکار، کھجک آنت اندھیرا چھایا۔ نہ ہکٹک اترے اپنی وار، کوئی جنم نہ پتا مایا۔ لیکھا جانے دُھر دربار، دُھر دادا اک رگھرائیا۔ نو کھنڈ پر تھی ہوئے اُجیار، ستاں دیپاں کرے رُشنائیا۔ کوڑی کریا دے نوار، جوٹھ جھوٹھ رہن نہ پائیا گر کاشد جو جن رہے وچار، گر کرتا گر کرنے یوگ گر قیمت اپنی آپے پائیا۔ ایکا جوتی نور اُجیار، دوئے دوئے دھارا ویکھ وکھایا۔ انگد کریا انگیکار، امر داس امر اپد بہایا۔ رام داس وکھایا اک دربار، در دروازہ آپ کھلایا۔ گر ار جن شبد جنایا پئی دھنکار، دُھر دی بانی بان لگایا۔ ایکا ور پاپا پُرکھ کرتار، ایکا سُنہنجنی سچ سُبھایا۔ سنت بھگونت

بھگت کر پیار، میل ملائے سچ سُبھائیا۔ گرو گرنٹھ گورو کرتیار، لکھ چوراسی گیا سُبھائیا۔ نو کھنڈ پر تھی بیڑا کرے پار، پار برہم وڈی وڈیائیا۔ دیہہ جوت کرے پیار، ہر گوہند شاہ اسوار اک شہنشاہیا۔ ہر رائے دے آدھار، ہر کرشن جوتی جوت ملایا۔ گر تیغ بہادر رکھی تکیھی دھار، دو جہاناں آپ رکھایا۔ کلج تیرا کوڑ پسارا دے نوار، اپنا ساچا چند چڑھایا۔ اُبجیا چند وچ سنسار، گوہند کرن کرن چمکایا۔ پُرکھ ابناشی کرے پیار، سوت ڈلارا ویکھ وکھایا۔ ایک دیوے سچ بھنڈار، ست ستوادی آپ ورتایا۔ ایک بخشے نام کٹار، چند پر چند ہتھ پھڑایا۔ ایک اسوار، ایک آسن سنگھاسن رہیا لگایا۔ ایک بھوپ اک سیکدار، ایک حکم رہیا ورتایا۔ ایک بھکاری بھکھک منگے آن، ایک دانا جھولی پائی۔ ایک شبد دھر فرمان، آد جگاد رہیا سٹایا۔ ایک مندر اک مکان، ایک بیٹھا آسن لایا۔ ایک جوت سری بھگوان، نانک گوہند کری رُشناایا۔ لوک مات ویکھے مار دھیان، کلج جیو کوکن دین دہایا۔ گھر گھر بھلیا سینا رام، رادھا کرشن نہ کوئے لایا۔ اٹھیا جودھا سور پیر بلی بلوان، نام کھنڈا اک چمکایا۔ چلے چڑھیا تیر کمان، سچ نشان اک لگایا۔ لیکھا جانے دو جہان، دو جہاناں والی بے پرواہیا۔ اپنی ریتی کرے آپ پردھان، پت پت پت پت کھیل کھلایا۔ چارے ورن اک گیان امرت پان آپ کرایا۔ تن گاترا اک وکھان، نام شستر وچ لکایا۔ نہ کوئی گھڑے لوہار ترکھان، تکیھی سان نہ کوئے کرایا۔ پہلاں کام کردھ لوہہ موہ ہنکار لاہوے گھان، دوجی آسا ترسنا دے مٹایا۔ تیجی تیجی نیز درس کرائے سری بھگوان، گوہند میلا سچ سُبھائیا۔ چوتھے پد کرے پروان، چوتھے گھر وے ودھایا۔ پنچم دیوے سچ نشان، پنچم دیوے مان وڈیائیا۔ پنچ پیارے کر پردھان، پنچم گھ آپ صالاحیا۔ پنچم آگے منگے دان، نیوں نیوں اپنا سیس جھکایا۔ آپے حکم سنائے دھر فرمان، شبد اگئی آپ لایا۔ کوئی نہ لکھے بن نادان، کاغذ قلم شاہی سب دے ہتھوں دے سٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کریا کھیل اگم اپار، لوک مات ویس وٹایا۔ گوہند گر کر نمسکار، پنجاں آگے سیس جھکائیندا۔ سر رکھ آگے سچی سرکار، اپنا آپ بھیٹ وکھائیندا۔ میرا منارا اُچ نشان، پنچم رنگ رنگائیندا۔ پنچم تاج سری بھگوان، آد پُرکھ اپنی ہتھیں آپ گھرائیندا۔ کلج انتم کھیل کرے مہان، لیکھا لیکھ نہ کوئے لکھائیندا۔ میرا تن نہ دے کوئے نشان، میرا شبد سرب سمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ ایک ویس وٹائیندا۔ دیا سنگھ اک بول جیکارا، گوہند آگے سیس جھکایا۔ توں صاحب سنگر ہوں چاکر سیوادارا، کون روپ کھیل کھلایا۔

ہوں بھکاری منگدے رہے تیرا دوارا، کیوں منگن داتا توں بنکے لوک مات وچ آیا۔ اپنی دسدے ساچی گاتھا، پردہ اوہلا دے اٹھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، گوہند اپنا بھو کھلایا۔ گر گوہند بھو کھلایا، چو اکھر رسنا بول۔ چارے جگ مول چکانیدا، میرا سیس تولے تول۔ جگدیش کھیل کھلایا، ستے رہنا نہ بن انہول۔ کلجک ویلا اتنم آسیندا، نو کھنڈ پر تھی جائے ڈول۔ چاروں کٹ اندھیرا چھانیدا، چار ورنناں پیناں گھول۔ گر پیر نہ کوئے چھڈانیدا، بھانا دیکھے اپنا ہول۔ پاربرہم اپنا کھیل آپ کھلایا، گر گوہند پنجاں پیاریاں نال کرے قول۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ہر گھٹ آپے رہیا مول۔ گر گوہند قول لیا کر، پنچ پیارے میل ملایا۔ کلجک اتنم جائے ہر، چاروں کٹ اندھیرا چھانیدا۔ گوہند سورا آئے چڑھ، نیلے والا ساچا ماہیا۔ شبد اگئی کھنڈا ہتھ وچ پھڑ، بہتر ناڑی دے سزایا۔ پرکھ اکال بنائے ایک گڑھ، ساڈھے تن ہتھ مندر سہانیا۔ سمبل نگر جوت دھر، ایک نور کرے رُشانیا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھر، شبدی شبد حکم ورتایا۔ کلجک کوڑ کوڑیارا اُکھیرے جڑ، تھر کوئے رہن نہ پانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو اپنے وچ چھپایا۔ کلجک ویلا اتنم آونا، گر سنگر آپ جنانیدا۔ نہہکنک کل جامہ پاونا، جوتی جامہ بھیکھ وٹانیدا۔ واسی پری گھنک عقل کل آپ ورتاونا، کل دھاری دس نہ آسیندا۔ اچھل چھل کھیل کھلاونا، ول چھل اپنی کھیل آپ کھلایا۔ جل تھل مہینل آپ سماونا، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ ڈونگھی کندر ڈیرہ لائیندا۔ گگن منڈل ویکھ دکھاونا، منڈل منڈپ پھیرا پائیندا۔ کروڑ تینتیس مول چکاونا، سرپت راجا اند رہن نہ پائیندا۔ شکر انکر وچ سماونا، آپ اپنا حکم ورتانیدا۔ برہے برہم جوت جگاونا، پاربرہم اپنے رنگ رنگانیدا۔ وشنوں وشو دھار چلاونا، واسنک اپنی کھیل کھلایا۔ چارے ویداں پندھ مُکاونا، چارے جگ پار کرانیدا۔ پُران اٹھاراں راہ نکاونا، وید ویاسا راہ نکانیدا۔ گیتا گیان اک درڑاونا، بودھ گیانا وچ سامانیدا۔ انجیل قرآناں پار کراونا، سچ امامہ ویس دھرانیدا۔ لاشریک ایک ڈھولا گاونا، ساچا سوہلا آپ لائیندا۔ کھانی بانی ویکھ دکھاونا، دھر دی بانی بان لگانیدا۔ چھتی راگاں بھو چکاونا، نارد سرتی آپ سہانیدا۔ برہما وشن شو اپنے لیکھے لاونا، پچھلا لہنا جھولی پائیندا۔ ترے گن مایا پھند کٹاونا، جگت جنجالا توڑ تڑانیدا۔ پتر گپت لیکھ دکھاونا، رائے دھرم سنگ رلائیندا۔ لاڑی موت شنگار کراونا، نیناں کجل ایک پائیندا۔ لکھ چوراسی پھول بھلاونا، جو گھڑیا بھن دکھانیدا۔ سورج چن مکھ

شرماؤنا، کرن کرن وچ سمائندا۔ منڈل منڈپ ڈیرہ ڈھاؤنا، دوجا گڑھ نہ کوئے بنائندا۔ پُرکھ ابناشی ویکھ وکھاؤنا، ویکھنہارا دس نہ آئندا۔ گوہند سورا اک
 پرگٹاؤنا، نام کھنڈا ہتھ چکائندا۔ کلجگ کوڑا پار کراؤنا، ٹھوٹھا خالی ہتھ وکھائندا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں تختوں لاہنا، سیس تاج نہ کوئے ٹکائندا۔ نہہکلنگ
 کلکی اوتار جامہ پاؤنا، کال قلندر آپ نچائندا۔ رنگ محل اک وساؤنا، سمبل نگری ڈیرہ لائندا۔ آتم رنگیلا پلنگ وچھاؤنا، پاوا چول نہ کوئے بنائندا۔ سورج
 چن نہ کوئے چڑھاؤنا، نرگن جوت ڈمگائندا۔ لکھیا لیکھ نہ کوئے الاؤنا، نش اکھر آپے گائندا۔ اپنا حکم آپ ورتاؤنا، پُرکھ اکال کھیل کھائندا۔ سو پُرکھ
 نرنجن سچ نشانہ ہتھ اٹھاؤنا، ست ستوا دی آپ جھلائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن ہر مندر آپ وڈیاؤنا، وڈی وڈیائی ہر وڈا اپنے ہتھ رکھائندا۔ ایکنارا ایکا کار کماؤنا،
 کرتا قیمت اپنی آپے پائندا۔ آد نرنجن جوت اجالا نورو نور ڈمگائونا، نوری نور آپ اکھوائندا۔ ابناشی کرتا خالق خلق ویکھ وکھاؤنا، مخلوق اپنا تال وچائندا۔
 سری بھگوان سانجھا در دوار اک وکھاؤنا، در دروازہ آپ سہائندا۔ پاربرہم برہم میل ملاؤنا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم
 ور، نہہکلنگ نرائن نر، نر ہر اپنا کھیل کھائندا۔ کھیل کھلائے ہر نرنکارا، کلجگ انتم ویکھ وکھائیا۔ چوتھے جگ لے اوتارا، نرگن نرگن کرے رُشائیا۔ سرشٹ
 سبائی پاوے سارا، نوست وجے ودھائیا۔ لیکھا جانے مندر مسجد مٹھ گرو دوارا، اٹھسٹھ تیرتھ تھ کنارہ ویکھ وکھائیا۔ سادھاں سنتاں جیاں جنتاں کایا مندر
 ویکھے بنک کواڑا، پنچم دھاڑا مول چکائیا۔ چاروں کُنٹ نار دھاگن و بھچار لگایا اک اکھاڑا، گلکھنی نار مت ڈومنی رہی نچائیا۔ سنگر پورا گرسکھاں گر کرے پیارا،
 گرگر اپنی دیا کمائیا۔ ہر جن ہر بھگت دیوے نام سہارا، رسنا جہوا ایگاگن وکھائیا۔ اجپا جاپ نہ ورسرے ہر کرتارا، جیت جیت سہج سکھ پائیا۔ کلجگ انتم نرگن
 نرور پُرکھ اکال جوئی رہت پاوے سارا، جو جن رہے دھیائیا۔ آون جاون لکھ چوراسی جم کی پھاسی کرے پار کنارہ، رائے دھرم نہ دے سزائیا۔ ناتا ٹے
 کوڑ گڑیارا، مات پت بھائی بھین ساک سین بندھپ نہ کوئے پیارا، جس جن بخشے سچ سچ سرنائیا۔ لیکھا جانے آر پار کنارہ، منجھدھار بیڑا آپ چلائیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکلنگ نرائن نر، کرے کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر اگم اتھاہ شہنشاہ سچا شہنشاہیا۔ شہنشاہ ہر وڈ وڈا راجا، راج جوگ
 اک کمائندا۔ کلجگ سنجگ رچیا کاجا، دوہاں وچولا آپ اکھوائندا۔ پرگٹ جوت دیس ماجھے پایا ماجھا، چارے جگ چاروں کُنٹ پھرائندا۔ نوست چلائے آپ

جہاز، ایک چپو ہتھ اٹھائیں۔ گرسکھاں ستیاں مارے شبد واجا، رین دوس سیو کمائیں۔ جگا جگنتر رکھے لاجا، بھگت وچھل اپنا برد دھرائیں۔ آد جگاد پھرے
 بھاجا، نرگن سرگن میل ملائیں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، درگھر ساچا اک سہائیں۔ درگھر ساچا ہر سہائیں، سمبل
 نگر دھام نیار۔ گر گوہند جوت جگائیں، جوتی جاتا آپ کرتار۔ آد آنت اپنی کھیل کھلائیں، ایک گراک اوتار۔ اپنی مہما آپے گائیں، آپے ہوئے گا ونہار۔
 سنجگ تریتا دواپر پار کرائیں، کلجگ انتم کرے خوار۔ نو سو پُرانوے چوکڑی جگ پندھ مکائیں، کرے کھیل آپ کرتار۔ گرگھ ساجن میت مرار کر پیار
 گلے لگائیں، جوں بالک ماتا ست کرے پیار۔ امرت سیر اک پیائیں، کایا کرے ٹھنڈی ٹھار۔ پنج چور نیڑ نہ آئیں، ٹھکوری ٹھکے نہ کوئے ہنکار۔ ترے گن
 اگنی تت بھجائیں، سچ شبد دے سچی ڈھنکار۔ واہ واہ سخیاں منگل گائیں، کایا مندر بیٹھ سچے دوار۔ ہر مندر سو بھاپائیں، نرمل جوت جگے اگم اپار۔ تیل باقی
 نہ کوئے رکھائیں، ایک ہون سچی سرکار۔ آد جگاد ساقط نندک دشت آپ مٹائیں، گرگھ ساچے لائے پار۔ سنجگ ست ستوادی راہ دکھائیں، جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، ایک و سے درگاہ ساچی ٹھانڈے دربار۔ نانک نرگن ہر ہر پایا، سچکھنڈ وٹی ودھائیا۔ نرگن نانک وچ سمایا،
 نانک نرگن بھیو نہ رائیا۔ نرگن نانک چولا آپ ہنڈھایا، نانک نرگن رنگ چڑھایا۔ نرگن نانک گولا آپ بنایا، نانک گولا نرگن سیو کمائیا۔ نرگن نانک تولا
 آپ بنایا، تولے تول سچا پانتھایا۔ نانک نرگن اپنا حکم آپ جنایا، نانک نرگن حکم وچ سمائیا۔ پُرکھ ابناشی کھیل کھلایا، لوک مات وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ابھل ابھل اک اکھوائیا۔ نانک نرگن شبد دھار، ست پُرکھ نرنجن آپ جنائیں۔ ست پُرکھ نرنجن
 وجائے ستار، سچ ستار آپ ہلائیں۔ نرگن سرگن کرے پیار، سرگن نرگن ویکھ دکھائیں۔ لالو بنے آپ نرنکار، اپنا روپ آگے آپ درسائیں۔ وچولا بن سچی
 سرکار، سرشٹ سبائی آپ سمجھائیں۔ پنج تت نہ کوئے آکار، من مت بدھ نہ کوئے دکھائیں۔ آپے سنائے آپے سننیہار، آپے لالوناں دھرائیں۔ آپے
 گائے اپنی وار، آپے خصم حکم منائیں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مارگ آپے لائیں۔ نرگن اندر نانک نرگن دھار، سرگن وچ سرگن
 روپ وٹائیا۔ نرگن اندرے اندر کرے گفتار، سرگن نانک رسنا جہوا ہلایا۔ نرگن نرور کرے پیار، پراپسنٹی آپے گائیا۔ سرگن سنائے سرب سنسار،

مدھم بیکھری رُوپ وٹایا۔ لالو لالن سد بیٹھا رہے وچکار، شبدی شبد رُوپ پرگٹایا۔ نانک اکھر کوئی نہ سکے وچار، من مت بُدھ بھیونہ رانیا۔ ترے گن وسیا باہر، پاربرہم وڈی وڈیایا۔ نانک خصم دی بانی رہیا وچار، ایکا لالو کرے جنایا۔ لکھن پڑھن توں رکھی باہر، جو ہر ہر بانی رہیا سناٹا۔ جو نانک رسنا دے اچار، کلجک جیواں راہ وکھانیا۔ لکھ چوراسی وکھائے ایکنکار، جگت اشارہ اک سمجھانیا۔ پچھے ساچے تخت بیٹھا آپ نرنکار، نانک سیوا رہیا کمائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد اناد سچی دھنکار، کایا مندر اندر دیوے کر پیار، رسنا جہوا کڈھے باہر، قلم شاہی دے آدھار، کاغذ لیکھا اپر اپار، جیواں جتناں کرے پڑھانیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نانک نرنگن نرنگن نانک ایکا ہر آپے اکھر آپے وکھر آپے رہیا پڑھانیا۔

★ ۱۵ اَسو ۲۰۱۷ بکرمی کیشوداس دے گھر پنڈ جنڈو کے سرہالی ضلع امرتسر ★

آد جگادی ہر بھگوان، ہر جو ہری ہر مندر سو بھاپانیا۔ ہری اوم دیوے تت شبد گیان، پاربرہم وڈی وڈیایا۔ سندرہ بالا کرے پروان، سرینس اپنا رُوپ درسایا۔ بن مہہ کھیل دو جہان، بس اپ جس اپنی دھار چلایا۔ جگا جگنتر ہو پردھان، گنہبان رُوپ پرگٹایا۔ نش اکھر بنائے ویدانت ودھان، ودوت اپنا رُوپ درسایا۔ راگ ناد اگم دھنکار، شبد شمشان آپ سمانیا۔ کرے کھیل گن ندھان، گھر گنہیر بے پرواہیا۔ چتر بُجج نوجوان، نہ مرے نہ جانیا۔ اشٹ درشٹ رُوپ ساچا کاہن، واستک وششٹ کھیل کھلایا۔ لیکھا جانے دھر دی بان، دھر فرمانا آپ الایا۔ گوت گیت گوہند گائے مہان، اکھر وکھر اکھر پڑھانیا۔ گن ندھان وکھائے اک نشان، نردھن نرویر آپ جھلایا۔ اوانگ کھیل کرے بے بچان، مہان اپنی دھار بندھانیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایکا ہر، ہر مندر رہیا سہانیا۔ ہر مندر سو ہے اُچ محلہ، پر م پُرکھ سہانیا۔ نرنکار نرنج گھر واسی بیٹھا اک اگلا، عقل کل اپنی کھیل کھلایا۔ جگا جگنتر رُوپ انوپ اچھل اچھلا، ول چھلدھاری بھیونہ رانیا۔ سچ سندیش نرنیش نرنکار ایکا گھلا، دھن اناد برہما آپ سناٹا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی ایکا ہر، ایکا مندر دے وڈیایا۔ ہر مندر وڈیائی وڈے، سو پُرکھ نرنجن آپ وڈیائیندا۔ اپنے وچوں آپا کڈھے، آپ اپنا رُوپ

دھرائیندا۔ اپنے مندر آپ لڈائے لڈ، پریم پیار پیار پریم پریماناری آپ کرائیندا۔ اگم اگمرا الکھ اکھنا آپ سنائے اپنا چھند، بودھ اگادھ آپ الائیندا۔ آپے اپنا لیکھا جانے بندی بند، دوسر بندھن نہ کوئے وکھائیندا۔ ایکنکارا اک اکل سدا سہیلا سد بخشند، بخشش اپنی آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایکا ہر، ہر مندر تھان سہائیندا۔ ہر مندر تھان سہندڑا، سہائے آپ کرتار۔ انھو پرکاش کرنڈا، نرمل جوت جوت اجیار۔ آد جگادی ویکھ وکھندڑا، جگ کرتا بے عیب پروردگار۔ داتا دانی گنی گھندڑا، گہر گہچہر سچی سرکار۔ نرگن نرگن کھیل کھلندڑا، کھیلے کھیل اگم اپار۔ ایکا منتر ناؤں درڈندڑا، ہری اوم ایکا تت وچار۔ رُوپ رُوپ آپ دسندڑا، شاہو بھوپ سچا سکدار۔ دو جہاناں لیکھ لکھندڑا، لکھ لکھ لیکھا ویکھے ویکھنہار۔ کاغذ قلم نہ کوئے رکھندڑا، مس بناسپت نہ کوئے آدھار۔ اپنی اچھیا آپے پور کرنڈا، بھوکھت بھچھیا پائے ہر گردھار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر مندر سوہے ایکا گھر، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ در گھر ہر نر سہائیندا، نرگن نر ویر پُرکھ اکال۔ جونی رہت اپنا رُوپ آپ پرگٹائیندا، بھاگ لگائے سچکھنڈ سچی دھر مسال۔ جوتی جاتا کھیل کھلائیندا، جاگرت جوت دین دیال۔ اپنا ویلا وقت آپ سہائیندا، تھت وار نہ سکے کوئے سرت سنجال۔ ایکا اکھر آپ پرگٹائیندا، اک اوم ہو مہربان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر مندر رنگ رنگائیندا۔ ہر مندر رنگ رنگیلا، رنگ رنگ وچ چکائی۔ آد نرنجن چھیل چھیلیلا، جو بن ونت سچ سکھائیلا۔ رُوپ پرگٹائے لال کنچن سوہا چٹاپیلا، نیلا کالا بھو نہ رائیلا۔ درگاہ ساچی آد جگادی اپنا بنیارسے آپ وکیلا، اپنی دلیل دے سوائیلا۔ دوسر کرے نہ کوئے اپیلا، حکمی حکم نہ کوئے سنائیلا۔ نرگن نرگن بنائے اک قبیلہ بنس سر بنس آپ سہائیلا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر مندر وکھائے ایکا گھر، گھر مندر سوہا پائیلا۔ گھر مندر ہر سہاونا، ست پُرکھ نرنجن آپ سہایلا۔ مورت اکال آسن لاؤنا، بھو ابھیدا بھو چھپایلا۔ بھگوان بھگوانت رُوپ اک درساونا، آد شکت جوت رُشائیلا۔ رکت بوند نہ میل ملاونا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، در ساچا اک سہاونا۔ در سہائے پاربرہم، اُچ اگم اتھاہ۔ آپ اُپجائے اپنا نام، دو جہان بنائے سچ ملال۔ پورن کرے اپنا کام، صفتی دیوے صفت صلاح۔ درگاہ ساچی وسے دھام، دھام اولٹا رہیا سہا۔ کرے پرکاش ایکا رام، رمیارسے سبنی تھال۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی ساچا ہر، اپنا

تھم آپے رہیا سنا۔ ایک تھم ہر کرتار، ایک سکھیا سچ جنایا۔ ایک مندر اک دوار، ایک ہر ہر سو بھاپایا۔ ایک شبد اک جیکار، ایک نمو نمو نمسکار، ایک بیٹھا سیس جھکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد نمو اپنی آپے ریت چلایا۔ آد نمو نمسکار گردیو، دیو دیوا کھیل کھلایا۔ پاربرہم پر بھ الکھ ابھیو، اگم اتھاہ بے پرواہ در گھر ساچا آپ سہانیدا۔ آپے جانے اپنی سیو، سیوک سیوادار ساچی سیوا آپ کرانیدا۔ رُوپ اُوپ بھوپ شاہو سچی سرکار، ساچے تخت سو بھاپانیدا۔ تخت تاج سر رکھ دستار، ایک تھم نام درڑانیدا۔ نمو ست ورتے ورتار، ست ست اپنی دھار بندھانیدا۔ ست رُوپ ہر کرتار، ست رُوپ پاربرہم آدھار، ست رُوپ سب توں وسے باہر، ست سنگھاسن ست پُرکھ ابناشن ست ستوادی آپ سہانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک وسے ساچا ہر، ساچا مندر آپ وڈیانیدا۔ ساچا مندر سو بھاؤنت، ست پُرکھ زرنجن آپ سہایا۔ اپنی گائے مہما گنت، گا ونہارا دس نہ آیا۔ لیکھا جانے جگا جگنت، جگ کرتا بے پرواہیا۔ اپنی اچھیا بنائے اپنا منت، اپنا ناؤں آپ درڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک ست ایک ات، پاربرہم پر بھ اپنا آپ پرگٹایا۔ ست ست ست کر پردھان، ست پُرکھ زرنجن کھیل کھلایا۔ ست شبد ناد دھنکان، ست نادی ناد وجانیدا۔ ست سنگھنڈ دوارا اک مکان، ست تھر گھر ساچا آپ سہانیدا۔ ست زرنجن دیوے دان، ست وستو جھولی آپ بھرانیدا۔ ست وشن کر پردھان، ست امرت کول لکانیدا۔ ست برہما برہم نشان، ست سروپ آپ دکھانیدا۔ ست شکر گن ندھان، گنوتا ویکھ دکھانیدا۔ ایک ست کر پروان، تینا ایک رنگ رنگانیدا۔ ایک ست دیوے دان، ساتک ست ست سمجھانیدا۔ ایک ست دیوے گیان، برہما چارے وید گانیدا۔ ایک ست کرے پچھان، شکر ہتھ ترسول اٹھانیدا۔ ایک ست کرے دھیان، وشنوؤں سانگو پانگ سچ ہنڈھانیدا۔ ایک ست ہوئے مہربان، ترے گن ونڈن ونڈ ونڈانیدا۔ ایک ست پائے آن، پنچ تت آپ پرگٹانیدا۔ ایک ست کرے دکھیان، اپنا تھم آپ سنانیدا۔ ایک ست لکھ چوراسی گھاڑن گھڑے آن، وشن برہما شو سیو لگانیدا۔ ایک ست کایا مندر اندر گھر وچ گھر دکھائے سچ مکان، آتم برہم آپ بہانیدا۔ ایک ست امرت آتم دیوے پین کھان، ایک اپنے رنگ رنگانیدا۔ ایک ست شبد ناد وجائے سچی دھنکان، انڈ اپنا تال وجانیدا۔ ایک ست ایش جیو کر پروان، پر م آتما اپنا کھیل کھلایا۔ ایک ست پنچ تت دیوے دان، کام کرودھ لو بھ موہ ہنکار جگت واسنا وچ

رکھائیندا۔ ایک سَت آسا ترسنا کھول دکان، جوٹھ جھوٹھ وچ وکائیندا۔ ایک سَت ہوئے جانی جان، جانہارا دس نہ آئیندا۔ ایک سَت دو جہاناں ونڈے ونڈ سِری
 بھگوان، لوک مات پھیرا پائیندا۔ ایک سَت سَتجک تریتا دواپر کلج کرے کلیان، سَت سَت اپنی دھار وکھائیندا۔ ایک سَت گر اوتار ہوئے مہربان، سَت
 بھگونت سَت ستوادی میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اُچایا نام سَت، شبد اگئی رچنارچ، پاربرہم پر بھ کھیل کھلائیندا۔ کھیل
 کھلائے سَت کرتار، سَت بانی شبد چلائی۔ آد جگادی ساچی کار، جگا جگنتر ویس وٹائی۔ ہر جو ہر مندر سہائے بنک دوار، گھر سہنجنا اک وڈیائی۔ نمو سَت
 برہمت اک تت، لکھ چوڑاسی جیو جنت آتم برہم سچ سکھدیو، نیہکیو نہکرمی کرے پڑھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر مندر بیٹھا ساچا ہر،
 ساچا پوڑا اک لگائی۔ ہر جو ہر مندر لائے پوڑا، چوتھا جگ ویکھ وکھائی۔ رُپ انُپ وٹائے براہمن گوڑا، رُپ رنگ ریکھ نہ کوئے وکھائی۔ سمبل نگر کوئے
 نہ جانے اُچالماں چوڑا، رُوداس چیمار گیا سمجھائی۔ چار کُنٹ چار دیوار چار جگ سسے اُپر پائے ہوڑا، نرگن سرگن کھیل کھلائیا۔ ہنگ برہم آپ بُجھائے لگی
 اوڑا، امرت میگھ میگھ تھر سائی۔ لکھ چوڑاسی ویکھے پھل مٹھا کوڑا، سَت است اپنی دھار بندھائی۔ نرکار نروریر پُرکھ اکال، آد جگاد جگنت پھرے دوڑا،
 سخی سلطان داتا دانی گہر گمبھیر گنی گہند گر گر اپنا رُپ وٹائی۔ شاہو بھوپ وڈ پیرن پیر، نام ندھان ساگر سندھ، بھگت وچھل میت مُرار، در درویش در در
 اکھ جگائی۔ بھگت بھگونت لئے ابھار، ساچے سَت اک پیار، گرگھ گر سکھ آتم آتر میل ملائی۔ ناتا توڑ سرب سنسار، دیوے نام اک آدھار، برہم تت کرے
 وچار، من مت بُدھ بھیو نہ رائی۔ سہائے ایک بنک دوار، ہر مندر کھول کوڑا، سَت سرُپ سَت ستوادی کرے ساچی کار، ہر جن ساچے میل ملائی۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکُنک نرائن نر، آد آنت ایک ہر، نہ جنمے نہ جائے مر، ہر مندر اندر بیٹھا وڑ، سچ سنگھاسن آسن سو بھا پائی۔
 مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جس جن لگائے اپنے لڑ، لکھ چوڑاسی لڑ چھڈائی۔

★ ۱۵ اَسُو ۲۰۱۷ بکرمی سنتا سنگھ دے گھر، ترنتارن ضلع امرتسر ★

سنت پُرکھ زرنجن اگم اتھاہ، اک اگلا کھیل کھلائیندا۔ سو پُرکھ زرنجن بن ملاح، زرنجن اپنی کل ورتائیندا۔ ہر پُرکھ زرنجن سچا شہنشاہ، درگھر ساچے سو بھا پائیندا۔ اینکارا اپنا ناؤں پرگٹا، نام نامہ آپ اپائیندا۔ آد زرنجن نور نورانہ ڈگمگا، زرنجن جوتی جوت جگائیندا۔ ابناشی کرتا اپنا کھیل آپ کھلا، ہر آپے ویکھ وکھائیندا۔ سری بھگوان اپنی رچنا آپ رچا، اپنا بندھن آپے پائیندا۔ پاربرہم و سنہارا ساچے تھاں، درگھر ساچا آپ سہائیندا۔ سچکھنڈ دوارا آپ وڈیا، آپ اپنا رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اگلا کھیل اپارا، کرے کرائے کرنہارا، آپ اپنی دھار چلائیندا۔ دھار چلائے ہر کرتار، مہما کتھ کتھی نہ جائیا۔ سچکھنڈ سہائے اک دربار، درگھر ساچے سو بھا پائیا۔ زرنجن دیا باقی کر اجیار، کملا پاتی ویکھ وکھائیا۔ ساچے تخت بیٹھ سچا سکدار، راج راجا شاہ سلطانا آپ اکھوائیا۔ ایک حکم ورتے ورتار، حکمی حکم کھیل کھلائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا ویس آپ وٹائیا۔ ویس وٹائے اک اگلا، درگھر ساچے سو بھا پائیندا۔ سچ سنگھاسن ایک ملا، پُرکھ ابناشی آسن لائیندا۔ اپنی جوتی آپے رلا، نورو نور ڈگمگائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر مندر آپ سہائیندا۔ ہر مندر سو بھاؤنت، ہر پُرکھ زرنجن آپ سہائیا۔ اینکارا وسے ساچا کنت، کنت کنٹول بے پرواہیا۔ اپنی مہما جانے اگنت، لیکھا لیکھ نہ کوئے لکھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، و سنہارا ساچے گھر، گھر سہنجنا آپ سہائیا۔ ساچا گھر کر اجیار، اپنی دھار چلائیا۔ آد پُرکھ ہر کھیل اپارا، اینکارا آپ کرائیا۔ زرنجن نور کر اجیار، نورو نور ڈگمگائیا۔ سچکھنڈ وسائے اک دوارا، دھر دربارا بے پرواہیا۔ سچ سنگھاسن کرتیار، اگم اپارا آپ سہائیا۔ شاہو بھوپ بن سکدارا، راج راجان وڈ وڈیائیا۔ ایک حکم ورتے ورتار، حکمی حکم آپ الایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، انہو اپنی دھار چلائیا۔ انہو دھار ہر پرکاش، نورو نور سمایا۔ کرے کھیل پُرکھ ابناش، ابناسی کرتا ویس وٹایا۔ آد جگاد نہ جائے وناس، جگ کرتا بھيو نہ رایا۔ ساچے منڈل پاوے راس، اینکارا کھیل کھلایا۔ شاہو بھوپ وڈ شاہو شاباش، سچ سلطانا ناؤں دھرایا۔ اپنے اگے اپنی آپ کرے ارداس، اپنی بھچھیا منگ منگایا۔ اپنی دست آپے رکھے پاس، زرنجن زرنجن دئے ورتایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے ساچا ہر، ہر

مندر آپ سہایا۔ ہر مندر ہر سہائیندا، درگاہ ساچی دھام نیا۔ سو پُرکھ نرنجن آسن لائیندا، ہر پُرکھ نرنجن میت مُرار۔ ایکنکارا میل ملائیندا، آد نرنجن جوت
 اُجیار۔ سری بھگوان چھتر بھلائیندا، ابناشی کرتا بنے بھکھار۔ پاربرہم منگ منگائیندا، دیونہار آپ نراکار۔ ساچی وست ونڈ ونڈائیندا، آپ آپا وچوں کڈھے
 باہر۔ آپ اپنی کل ورتائیندا، کھیلے کھیل اپر اپار۔ الکھ اگوچر اگم اتھا بے پرواہ اپنا بیڑا آپ چلائیندا، آپے ہوئے سیوادار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ایکا گھر آپ وسائیندا۔ ایکا گھر ہر وسایا، مہما اکھ کتھی نہ جائیا۔ سچکھنڈ دوارا آپ وڈیایا، اپنا روپ آپ پرگٹائیا۔ سورج چن نہ
 کوئے چڑھایا، دیا باقی نہ کوئے رُشنائیا۔ کملاپاتی ویکھ وکھایا، دوس راتی نہ کوئے وڈیایا۔ زمیں اسمان نہ کوئے سہایا، گگن منڈل نہ کوئے رُشنائیا۔ اک اکل کھیل
 کھلایا، ناں آد پُرکھ سچا شہنشاہیا۔ اپنا بھانا اپنے وچ ٹکایا، اپنے بھانے آپے رہیا پھرائیا۔ ساچا رانا آپ اھوایا، ساچے تخت سو بھاپائیا۔ ساچی ونڈن آپ ونڈایا،
 آد آد بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دوارا آپے کھول، آپے تولے اپنا تول، تولنہارا اک اھوایا۔ تولنہارا تولے تول، آد
 جُگاد اپنا تول تُلانیندا۔ اپنے مندر در دروازہ آپے کھول، آپے ویکھ وکھائیندا۔ آپے بیٹھا رہے اڈول، اڈل اپنی دھار آپ چلائیندا۔ آپے جانے اپنا تول، کیتا
 قول آپے پور کرانیندا۔ اپنی جوت آپے جائے مول، اپنے مندر اندر آپے سو بھاپائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا
 حکم آپ سنائیندا۔ آپے رانا دھر دربار، شہنشاہ آپ اھوایا۔ آپے فرمانا دیوے سچّی سرکار، ست پُرکھ وڈی وڈیایا۔ آپے کرے اپنا آکار، نراکار نرویر اپنی
 کھیل کھلایا۔ جوئی رہت نہ کوئے دھار، مورت اکال بے پرواہیا۔ ساچے مندر پینج سوار، کرے کھیل سچ سچّی درگاہ ایکا دھر درگاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، وست اموک اپنے ہتھ رکھائیا۔ ساچی وست ہر کرتار، اپنی آپ اپائیندا۔ نرگن نرگن کر پیار، نرگن نرگن وچ
 ٹکائیندا۔ نرگن نار نرگن بھتار، نرگن کنت سہاگ ہنڈھائیندا۔ نرگن سیجا ستا پیر پسا، نرگن آلس نندرا وچ نہ آسیندا۔ نرگن سچکھنڈ کھول کواڑ، نرگن تھر
 گھر کُنڈا لائیندا۔ ساچی جننی بن کرتار، اپنا جن اک اپائیندا۔ سُنّت دُلا رے کر پیار، اپنی گود بہائیندا۔ دیوے حکم سچّی سرکار، دھر فرمانا آپ سنائیندا۔
 برہنڈ کھنڈ لوآں پُریاں ایکا محل لینا اُسار، جوگ جگت آپ جنائیندا۔ جوتی جاتا دیوے دھار، اک اکانتا ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا

کر، تھر گھر ساچے دیوے ور، شبد سُت آپ سمجھائیندا۔ شبد سُت اٹھایا ڈلارا، پُرکھ ابناشی کرے جنائیا۔ ایکا بختے چرن پیارا، ایکا اوٹ پُرکھ اکال وکھائیا۔ ایکا وست دیوے ہر تھارا، اتوٹ اتٹ آپ ورتائیا۔ ایکا رنگ رنگائے ہر ہر اپارا، اتر کدے نہ جائیا۔ دو جہاناں کریا خبردارا، لوآں پُریاں برہمنڈ کھنڈاں سیو کمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، اپنی بوجھ آپ بُجھائیا۔ ہر ہر اپنی بوجھ بُجھائیندا، شبد سُت کرتیار۔ سچکھنڈ دوارے خوشی منائیندا، تھر گھر ساچا رہیا سوار۔ ناد انادی تال وجائیندا، دُھنی دُھن کرے وچار۔ الکھ اگوچر کھیل کھلائیندا، بے عیب پروردگار۔ اپنی رچنا آپ رچائیندا، ایکا سُت دئے ہلار۔ ساچا منڈل منڈپ آپ سہائیندا، آپ اپنی کرپا دھار۔ اپنا انگ آپ کٹائیندا، کرے کھیل آپ کرتار۔ وشن برہما شو اُپجائیندا، شبدی شبد کر وچار۔ ترے گن مایا بندھن پائیندا، پنج ت دئے آدھار۔ وشنوں بنس آپ سہائیندا، لیکھا جانے دُھر دربار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، کرے کھیل اپار۔ وشن برہما شو اُپایا، ہر شبد وڈی وڈیایا۔ شبد راگ شبد دُھن شبد ناد شبد شبدی رہیا سٹایا۔ شبد سُن شبد سادھ، شبد بانی بودھ اگادھ، شبد برہمنڈ کھنڈ لوآں پُریاں ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، دُھر دی بانی بان لگایا۔ دُھر دی بانی شبد نیش اکھر، ہر پُرکھ زرنجن آپ جنائیا۔ وشن نیتز نیر ورو لے اتھر، رو رو چرن کول منگے اک سرنائیا۔ برہما وچھائے اپنا ستھر، پاربرہم اگے جھولی ڈاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، اپنی اچھیا پائے بھچھیا، سچ بھنڈار آپ ورتائیا۔ شبد سوربیر سلطان، سو پُرکھ زرنجن آپ اٹھایا۔ شبد آد جگادی نوجوان، نہ مرے نہ جایا۔ شبد برہمنڈ کھنڈ لوآں پُریاں وسائے اک مکان، شبد شبدی ویکھ وکھایا۔ شبد وشن برہما شو دیوے اک گیان، ایکا منتر آپ درڑایا۔ شبد ترے گن مایا کرے پردھان، ستو طمو رجو میل ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا بھو آپ کھلایا۔ ہر شبدی بھو کھلائیندا، پاربرہم پُرکھ اگم۔ وشنوں بنس آپ اٹھائیندا، اک جنائے ساچا کم۔ برہما برہم رُپ پرگٹائیندا، پاربرہم بن جننی جن۔ شکر سُن سادھ اٹھائیندا، ایکا راگ سنائے کن۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا کھیل آپ کھلائیندا۔ کھیل کھلندڑا سری بھگوان، برہما وشن شو سیو لگائیا۔ دیونہارا داتا دانی دان، دیاندھ بے پرواہیا۔ حکمی حکم کرے فرمان، دُھر فرمانا آپ سنائیا۔ لکھ چوراسی کر پردھان، گھڑ بھانڈے آپ

گھڑائیا۔ لیکھا جانے گن ندھان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچی وست آپ اُپائیا۔ لکھ چوڑاسی گھاڑن گھڑ، وشن برہما شو سیو لگانیدا۔ پنچ تت اندر آپے وڈ، نرگن سرگن میل ملائیدا۔ نرؤیر پُرکھ اکال نوری درس دیوے کھڑ، آتم برہم ناؤں دھرائیدا۔ ایش جیو بندھائے لڑ، جگدیش ویس وٹائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا بھو آپ جنائیدا۔ ہر کا بھو بودھ اگادھ، شبدری شبد کرے شنوائیا۔ پاربرہم برہم دیوے ایک داد، ایک وست وند وندائیا۔ سرگن وجائے انادی ناد، تریا راگ آپ الائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، وست امولک اک وکھائیا۔ وست امولک دیوے کر پیار، اپنے ناؤں رکھے وڈیائیا۔ چارے کھ پاوے سار، چارے کوٹاں دین گواہیا۔ چارے وید دے اُچار، چارے جگ وند وندائیا۔ چارے بانی دے ہلار، پراپسنتی مدھم بیکھری آپے گائیا۔ چار ورن دے آدھار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا آپ سمجھائیا۔ ہر لیکھا آپ سمجھائیدا، رچنارچ رچ وید چار۔ وشنو ساچا حکم سنائیدا، لکھ چوڑاسی دینا آدھار۔ برہما برہم رُپ پرگٹائیدا، گھٹ گھٹ اندر کرے اُجیار۔ شکر اتم لیکھ مکائیدا، جو گھڑے سو بھنے وچ سنسار۔ تئاں میلاں آپ ملائیدا، گر چیل کھیل اپار۔ ساچا سٹیا ویکھ وکھائیدا، نیا چلائے ہر کرتار۔ وشن برہما شو نیوں نیوں سپس جھکائیدا، در بیٹھے بن بھکھار۔ تیرا بھو کوئے نہ آئیدا، بے آنت بے آنت کہن کرتار۔ کون رتھ مات چلائیدا، رتھ رتھو ہی ہوئے آسوار۔ کون گاتھ مات چلائیدا، رسنا گائے جیو جنت آدھار۔ کون سگلا سنگ نبھائیدا، آد جگادی چلے نال۔ کون برہم برہمادی کھوج کھجائیدا، لیکھا جانے شاہ کنگال۔ کون شبد انادی تال و جائیدا، کون دیوے دُھر فرمان۔ کون آد آد اپنی کھیل کھلائیدا، کون جگاد کرے سنبھال۔ کون مدھ ویس وٹائیدا، لوک مات چلے اولڑی چال۔ کون برہم میل ملائیدا، پاربرہم کر دھیان۔ کون کایا بنک سہائیدا، پنچ تت وکھائے نشان۔ کون امرت جام پیائیدا، کون لیکھا منگے آن۔ کون ساچا بنک سہائیدا، کون سو بھا ہوئے سچی دھر مسال۔ کوٹی جنم جنم جوئی جوئی بھوائیدا، لکھ چوڑاسی کرے پروان۔ کون جگ وند وندائیدا، کون ہوئے گہبان۔ کون سبجگ راہ وکھائیدا، کون تریتے کرے کلیان۔ کون دوپر پندھ مکائیدا، کون کلجک میٹے نشان۔ کون چار وید لکھائیدا، دیونہارا دُھر فرمان۔ کون اپنے وچوں آپا کاڈھ، گھٹ گھٹ جوت جگائیدا، آد نرنجن اک نشان۔ جوتی جوت سرُپ

ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، وشن برہما شو سچ جنائیندا۔ پُرکھ ابناشی اٹھیا، نرگن داتا بے پرواہ۔ شبد سروپی ہو ہو شٹھیا، جوتی نور ڈمگ۔ چار جگ نرگن سرگن سرگن نرگن اپنی کھیل کرے لگیا، کایا چولات ہنڈھا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا دے سمجھا۔ لیکھا ہر سمجھائیندا، وشن کرنا اک دھیان۔ برہم آپ جنائیندا، دیوے پاربرہم گیان۔ وشنوں اپنے رنگ رنگائیندا، شبد جنائے دھر فرمان۔ چارے جگاں ونڈ ونڈائیندا، ونڈنہار سری بھگوان۔ گرو پیر اوتار سادھ سنت سیوا لائیندا، جگ جگ دیوے اک فرمان۔ راگ انادی کن سنائیندا، برہم برہادی کر پہچان۔ ساچا ناؤں راہ چلائیندا، مارگ پنٹھ اک دکھان۔ دھرت دھول آپ سہائیندا، نرگن سرگن ہو پردھان۔ جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ ویکھ دکھائیندا، اُچے ٹلے پر بت ویکھے مار دھیان۔ سمنند ساگر وول دکھائیندا، نام مدھانا ایک ڈال۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل کرے بھگوان۔ بھگوان اپنی کھیل کھلائیندا، آد جگادی ساچی کار۔ وشن برہما شو آپ سمجھائیندا، چارے جگ وچار۔ چارے ویداں آپے گائیندا، دیونہارا دھر دی دھار۔ اپنی ونڈ آپ ونڈائیندا، کرے کھیل اپر اپار۔ ستاراں لکھ اٹھائی ہزار سنجگ جھولی پائیندا، پُرکھ ابناشی کرپا دھار۔ باراں لکھ چھینویں ہزار تریتا رنگ رنگائیندا، رنگ رنگیلا کنت بھتار۔ اٹھ لکھ چوسٹھ ہزار دواپر جھولی پائیندا، گوکل متھرا کر وچار۔ کلج ساچا سنگ نبھائیندا، لیکھا جانے چار لکھ تپتی ہزار۔ چار تن بیس بیس اپنی کھیل کھلائیندا، پاربرہم سچی سرکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے ساچا ہر، دوسر اور نہ کوئے وچار۔ لیکھا لکھیا دھر درگاہ، پُرکھ ابناشی آپ لیکھائیندا۔ جگا جگنتر بن ملاح، نرگن سرگن بیڑا آپ چلائیندا۔ شبد سروپی دیوے سچ صلاح، اپنے مارگ آپے لائیندا۔ گرو پیر اوتار آپ اکھوا، روپ انوپ آپ پرگنائیندا۔ سنجگ دوارے لئے بہا، اپنا حکم آپ ورتائیندا۔ ست ست ست اک سمجھا، سامتک ست روپ درسائیندا۔ مت گت جانے بے پرواہ، رتی رت نہ کوئے تپائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، جگت اوتار لائے کار، گرو گرو اُپدیش دے سنسار، ہر ساچا حکم چلائیندا۔ بھانے اندر گر اوتار، بھانے اندر سرشٹ سبایا۔ بھانے اندر روس اجیار، بھانے اندر منڈل منڈپ آپ سہایا۔ بھانے اندر لکھ چوراسی کر پسا، بھانے اندر ڈیرہ ڈھاہیا۔ بھانے اندر آیو دیوے آپ کرتار، بھانے اندر لئے ملایا۔ سنجگ تریتا اپنا آپ گیا ہار، تھر کوئے رہن نہ پائیا۔ دواپر رووے زاروزار، پورا تول نہ کوئے تلایا۔ کلج

نہکلنک مارنی مار، نام کھنڈا ہتھ اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی کھیل آپ کھلایا۔ چوتھا وید اتھربن دھار، ایڑا اکھ
اک کھلایا۔ پُرکھ ابناشی کھیل اپار، اگم اپارا آپ کرائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ کر تیار، کالا سوسا تن چھہائیندا۔ سنگ محمد کر پیار، چار یاری چوتھے جگ ویکھ
وکھائیندا۔ ایکا کلمہ کر تیار، چار لکھ پنڈھ مکائیندا۔ شرع شریعت مارے مار، حق حقیقت آپ جنائیندا۔ لاشریک سانجھ یار، بھو کوئے نہ پائیندا۔ کوڑ کوڑا کر
پسار، کوڑ کوڑی کھیل کھلایا۔ نانک جوتی اک اوتار، ورن گوتی پار کرائیندا۔ شبدری سوٹی پھڑ نرکار، لوک مات پھیرا پائیندا۔ ایکا نور دس دس دھار، گوہند
سورا آپ رکھائیندا۔ شبد کھنڈا تیز کٹار، تن گاترے آپ پہنائیندا۔ پنج پنج پنج پنج کر تیار، پنج ہزار اک اک چرناں ہیٹھ دہائیندا۔ فتح زورا ور سنگھ چلیا
پار، اک دو پنج ست کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر کا بھو کوئے نہ پائیندا۔ چار لکھ بتی ہزار کلج
ونجارا، کاجی ونگ ہتھ اٹھایا۔ چاروں گنت اچی کوک کوک سنائے ہلکارا، دوس رین دے ڈھایا۔ پھرے دوارے گلی محلہ، گھر گھر واجاں مارے، جوتی جوت
سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر کا بھو کوئے نہ پائیا۔ کلج ونج ونجارا، چار گنت اٹھ دھایا۔ پُرکھ ابناشی کھیل نیارڈا، چوتھے جگ
آپ ورتایا۔ چار یاری چار لکھ کرے پیارڈا، چار لکھ مانس جون ویکھ وکھایا۔ نو دس گیاراں بیس تیس چار دے آدھارڈا، چوراسی پنڈھ آپ مکایا۔ پنجم ملیا
میت مرارڈا، پنج پچیس ناتا دے تڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، کلج تیری اتم ور، تیرا لہنا جھولی پایا۔ جیو جنت ہر
اپائیندا، جگا جگنتر ساچی کار۔ جنم کرم اپنے ہتھ رکھائیندا، دھرم ناتا جوڑ سنسار۔ مات لکھ کوٹن کوٹ گرائیندا، دس دس ماس نہ دے آدھار۔ کوٹن کوٹ
بال روپ میٹ مٹائیندا، تن ماٹی کرے چھار۔ کوٹن کوٹ جو بن اوستھ پنڈھ مکائیندا، ناتا توڑ سرب سنسار۔ کوٹن کوٹ جگت بڈھیپا ویکھ وکھائیندا، کایا گڑھ
پنج سوار۔ اٹلی کھیل آپ کھلایا، اٹا کوآں گگن دھار۔ اٹاڑکھ آپ لکھائیندا، مات گر بھ کھیل اپار۔ بڈھیپا ستجگ روپ وکھائیندا، پُرکھ ابناشی ساچی کار۔
جو بن تریتا مات ہنڈھائیندا، تریا تریمت کر پیار۔ دواپر بالی بڈھ شرمائیندا، بالی بالا جائے ہار۔ کلج کچا پھل آپے توڑ تڑائیندا، ناتا توڑ چار لکھ بتی ہزار۔ جیو
جنت کرم ویکھ وکھائیندا، مایا بھرم سرب سنسار۔ ہر کا نام نہ کوئے دھیائیندا، چاروں گنت کوڑ کوڑ یار۔ ساچا کنت نہ کوئے ہنڈھائیندا، جیو جنت نار

و بچار۔ زرگن سرگن درس کوئے نہ پائیندا، ملے میل نہ میت مُرار۔ چار ورن ایکا رنگ نہ کوئے سہائیندا، سرشٹ سبائی ہوئی خوار۔ جاگرت جوت نہ کوئے جگائیندا، نو کھنڈ پر تھمی دھواں دھار۔ ست دیپ ساچا اشٹ نہ کوئے دکھائیندا، شاستر سمرت وید پُران گئے ہار۔ کلجگ اپنی کالکھ اپنے مکھ لگائیندا، اپنے کرم لگرمماں کر وچار۔ پُرکھ ابناشی اگے سیس جھکائیندا، ہوں مورکھ گلدھ گوار۔ دھرت دھول میرا بھار نہ کوئے اٹھائیندا، دھرنی رووے زار و زار۔ وشن رزق نہ کوئے پچائیندا، گھر گھر غریب نمانے کرن گریزار۔ برہما برہم روپ نہ کوئے درسائیندا، آتم جوتی کر اجیار۔ شکر ترسول نہ کوئے اٹھائیندا، باسک تشکانہ کوئے شنکار۔ تیاں ایکا رنگ دکھائیندا، دکھاونہار آپ کرتار۔ ترے گن مایا بندھن پائیندا، لکھ چوراسی اک جنجال۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، کلجگ لیکھا چکائے کال مہاکال۔ کال ونڈے ونڈے، چار یاری سنگ نبھائیا۔ مہاکال پھرے برہمنڈ، پنچ پچیس رہن نہ پائیا۔ دوئے دھار کرے رنڈ، دو جہاناں سچا شہنشاہیا۔ پنجم چڑھائے ساچا چند، پنجم موکھ دیوے سچا پانتشاہیا۔ چوداں لوک کرے کھنڈ کھنڈ، چوداں طبقات دے سزائیا۔ دئی دوتی میٹے جھوٹھی کندھ، قلعہ کوٹ نہ کوئے دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، کلجگ آيو اپنے وچ سائیا۔ کلجگ آيو مکے پنڈھ، پُرکھ ابناشی آپ مکائیندا۔ لیکھا جانے بندی بند، بندی خانہ کھول گھلائییندا۔ آد جگادی ہوئے سدا بخشند، بخشنہارا بھيو نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کل آپے رکھ، کلجگ کرپا کرے دکھ، پنچ پنچ وچ لکائیندا۔ پنچ پنچ کر باہرا، پنچ پچیس دے مکائیا۔ چارے جگ پاوے سارا، چار یاری دے وڈیائیا۔ جگ جگ گیرا پر اپارا، لکھ لکھ گیرا آپ بھوائیا۔ رسنا جہوانہ کرے وچارا، من مت بدھ بھيو نہ رائیا۔ پڑھ پڑھ تھکے چيو گوارا، لکھ زرنجن لکھیا نہ جائیا۔ راگاں ناداں وسے باہرا، چھٹی راگ دین گواہیا۔ اپنا کھیل کرے آپ کرتارا، جگ کرتا ساچا ماہیا۔ آپے گھڑے آپے بھٹنہارا، سمرتھ پُرکھ وڈ وڈیائیا۔ جگت لیکھا جگت چيو وچارا، جگت جگت جگت ہتھ رکھائیا۔ اپنا بھيو سب توں رکھے باہرا، وید پُران شاستر سمرت انجیل قرآن بھيو کوئے نہ پائیا۔ کرے کھیل گپت ظاہرا، ظاہرا ظہور شہنشاہیا۔ دیونہارا راج جوگ سچا سکدارا، جوت جگت اپنے ہتھ رکھائیا۔ نو نو چار لیکھا جانے آر پار کنارہ، منجھدھار آپ سائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگا جگت ساچی کار، کرے کرائے کرنہارا، کرتا پُرکھ اک اکھوائیا۔ کرتا

پُرکھ ہر کرنے جوگ، آد پُرکھ ابناسیا۔ جگ جگ لیکھا جانے دُھر سنجوگ، پار برہم پُرکھ ابناسیا۔ اک اکلّا سنائے سچ سلوک، لکھ چوڑاسی رسنا جہوا آپ
 پرکاسیا۔ اپنا بھانا آد آنت آپ نہ سکے روک، کرے کھیل ہر تماشیا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، لکھ چوڑاسی کرے بند خلاصیا۔
 ساچی وست آپ اُپا، چار لکھ بتی ہزار ناؤں دھرائیندا۔ اپنی ہتھیں دے ونڈ ونڈا، ونڈنہارا آپ اکھوائیندا۔ کرے کھیل نرگن نوری نور خُدا، جلوہ جلال
 آپ پرگٹائیندا۔ مقامے حق ڈیرہ لا، لاشریک کھیل کھلائیندا۔ کلمہ امام اک بنا، کائنات ویس وٹائیندا۔ ست ستوادی ایکا اکھر لیا پڑھا، ست ست ست آپ
 سمجھائیندا۔ دوئے جوڑ کرے دُعا، سیس جگدیش اک جھکائیندا۔ اک چار لے ملا، ایکا چوکا رنگ رنگائیندا۔ چوڑاں چوڑاں ونڈ ونڈا، چوڑاں چوڑاں کھیل
 کھلائیندا۔ چار یاری دیوے اک پناہ، بے پرواہ سیس ہتھ رکھائیندا۔ صدی سدپوی کرے گناہ، ابلیس میل ملائیندا۔ اعلی اللہ ناؤں رکھا، دو جہاناں پھیرا
 پائیندا۔ بسمل روپ آپ وٹا، قلعے کوٹ آپ سہائیندا۔ چوڑاں صد چھلا لے کما، چار یاری سنگ نبھائیندا۔ چار لکھ اپنی جھولی لے پاء، وکھ وکھ وکھ وکھائیندا۔
 قادر کریم بخشے سرب گناہ، صفت صلاح دیا کمائیندا۔ پیر پیراں آئے پکڑے بانہہ، دستگیراں ویکھ وکھائیندا۔ ملا شیخ مسائق کوئی نہ اگوں کرے ناہہ، مُرید
 مُرشد مُرشد مُرید ایکا دھام بہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، لکھ چار بتی ہزار آپے ور، اپنی جھولی آپے پائیندا۔
 آپے دیونہارا دات، آپے ونڈ ونڈائیا۔ آپے جانے اپنی گاتھ، سمرتھ پُرکھ بے پرواہیا۔ آپے لیکھ لکھائے سیاں ساڈھے تن تن ہاتھ، روداس چمارا دے
 گواہیا۔ آپے لیکھا جانے پوجا پاٹھ، انتر منتر کرے پڑھائیا۔ آپے بھیو گھلائے تیرتھ اٹھساٹھ، سر سرور اک جنائیا۔ آپے جگ جگ جانے آر پار اپنا
 گھاٹ، منجھدار بیڑا آپ چلائیا۔ آپے لکھ چوڑاسی آتم سبجاستا کھاٹ، آپے بیٹھا کھ چھپائیا۔ آپے چوڑاں لوک وکے ہاٹو ہاٹ، کرتا قیمت کوئے نہ پائیا۔
 آپے کھیلے کھیل بازی گرناٹ، سوانگی اپنا سانگ رچائیا۔ آپے کلج انتم پنڈھ مُکائے جھوٹھی واٹ، گیزا گیزے وچ بھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، جگا جگنتر آپ بُجھائے لگی بسنتر، سرب جیاں بدھ جانے انتر، شبد منتر اک پرگٹائیا۔ ناؤں پرگٹائے گہر گبھیر، گن
 ندھان دیا کمائیندا۔ لیکھا جانے آد آنت اخیر، دو جہان ویکھ وکھائیندا۔ جن بھگتاں بخشے امرت آتم سیر، نام پیالہ اک پیائیندا۔ سنتن دیوے ساچی دھیر،

دھیرج جت ست سنتو کھ ایکا رنگ رنگائیندا۔ گُرمکھاں بنھے آپے بیر، جگ جگ پیرا آپ چکائیندا۔ گُرمکھاں تن پہنائے بستر ساچا چیر، شبد دوشالہ ہتھ اٹھائیندا۔ کلجگ انتم نیز رووے وہائے نیر، سگلا سنگ نہ کوئے دکھائیندا۔ نو ست پنچ تت وجھا اک زنجیر، ترے ترے بندھن نہ کوئے تڑائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، نرگن داتا پُرکھ بدھاتا اپنی کل آپ ورتائیندا۔ ورتائے کل نہکٹک نرکار، کلجگ کوڑی میٹے شاہیا۔ شبد ڈنک وجے سنسار، نو کھنڈ پر تھی سویا کوئے رہن نہ پائیا۔ راو رنگاں شاہ سلطاناں کرے خبردار، راج راجاناں دے اٹھائیا۔ ست رنگ نشانہ جھلائے آپ سچی سرکار، ست ستوادی راہ دکھائیا۔ بودھ اگادھی شبد دھنکار، اگم اگمڑی کار کمائیا۔ دھر دی وادی دھر دی بان، غریب نمائے گلے لگائیا۔ چار ورتاں دیوے اک گیان، کھتری براہمن شودر ویش کرے اک پڑھائیا۔ روپ پرگٹائے سینتا رام، کاہنا بنسری آپ وجائیا۔ عیسیٰ موسیٰ کرے سلام، دین اسلام آپے ہوئے سہائیا۔ چار یاری سنگ محمد دیوے اک پیغام، اعظمتو کسمتو اجبواتلھے محبان بیدو اک خدائیا۔ نانک نرگن سرگن کرے پروان، نام ست منتر درڑائیا۔ گوہند سنگھ سوربیر نوجوان، نہ مرے نہ جائیا۔ نام کھنڈا تیز کرپان، چنڈ پرچنڈ آپ چکائیا۔ سرشٹ سبائی ویکھے مار دھیان شبد گرو بے پرواہیا۔ چار کٹ میٹے کوڑ نشان، پنچ شیطان دے کھپائیا۔ آنت کل نہ دیسے کوئی بے ایمان، نانک کنڈا تیراں تیراں تول تلائیا۔ راہ تکتے نہکٹک بلی بلوان، ساڈھے تن ہتھ کایا مندر پیچ سہائیا۔ پرگٹ ہوئے والی دو جہان، کلجگ میٹے جھوٹھی شاہیا۔ سرشٹ اشٹ درشٹ دکھائے اک بھگوان، پُرکھ اکال اک سرنائیا۔ ہنگ برہم دیوے مان، پاربرہم سچی سرنائیا۔ چار جگ ایکا ایک گان، بتی دند دند صلاحیا۔ بتی دند بتی ہزار موہن مگان، جس بھلیا بے پرواہیا۔ چار لکھ چوتھے جگ چار کٹ خالی کریا مگان، ست نام کسے نہ ہٹ وکائیا۔ پرگٹ ہووے پاربرہم سخی سلطان، شہنشاہ سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد جگاد ہر برہماد، شبد ناد اک وجائیا۔ شبد ناد جگ وچیا، سو پُرکھ نرنجن آپ وجائیندا۔ کوڑ گڑیا را جائے بھجیا، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائیندا۔ اینکارا ساچے مندر بہہ بہہ سبیا، سچ نشان آپ جھلائییندا۔ آد نرنجن پھرے بھجیا، دو جہاناں جوت جگائیندا۔ ابناشی کرتا چڑھے ساچے تازیا، شبد آسو آپ دوڑائیندا۔ سری بھگوان راجن راجیا، لکھ چوراسی رعیت ویکھ دکھائیندا۔ پاربرہم برہم آپے سازن سازیا، چو جنت آپ اپائیندا۔ جگ جگ رچیا اپنا

کاجیا، سَتَجگ تریتا دواپر پندھ مُکانیندا۔ کَلجگ اتم نرِگن نرِویر ہو ہو گاجیا، پُرکھ اکال رُپ وٹانیندا۔ بھاگ لگائے سمبل نگر دیس ماجھیا، ہر مندر چھ چھ جوجن ویکھ وکھانیندا۔ کرے کھیل کل کہ آجیا، ہر کا بھو کوئے نہ پانیندا۔ تختوں لاپے شاہ نوابیا، سیس تاج نہ کوئے کُکانیندا۔ جن بھگتاں رکھے ہر جو لاجیا، ہری ہر ساچی سیو کمانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرِگن داتا نرِاکار، کَلجگ اتم پاوے سار، مہاسار تھی آپ ہو جانیندا۔ مہاسار تھی چلائے رتھ، رتھ رتھو ہی آپ اکھوانیندا۔ نو کھنڈ ست دیپ لکھ چوراسی پائے نٹھ، شبد ڈوری ہتھ اٹھانیندا۔ ورن برن دُئی دویت ہوئے ہنگت پنچ وکارا کرے بھٹھ، ترے گن اگنی جوتی لنبو ایکا لائیندا۔ جگا جگنتر آپے گیرے اپنی لٹھ، کَلجگ گیرا اپنے ہتھ رکھانیندا۔ لہنا دینا چکے اٹھسٹھ، گھر گھر امرت جھرنا نچھر آپ جھرانیندا۔ گرگھاں مارگ ایکا دس، سنت سَنگر میل ملائیندا۔ گرُوبانی گرُو کارس، مکھ رسنا آپ صلاحندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر مندر سو بھا پانیندا۔ ہر مندر ہر سہانیندا، سو بھا وٹ سِری بھگوان۔ ایکا اکھر آپے گانیندا، گاونہارا گن ندھان۔ بھگت بھگوانت آپ اٹھانیندا، آتم دیوے برہم گیان۔ سنت ساجن میل ملائیندا، شبد جنائے دُھر فرمان۔ گرگھ اپنے رنگ رنگانیندا، کایا چولی کرے پچھان۔ گرگھ اپنے در بہانیندا، چرن کول ہر بھگوان بخشے اک دھیان۔ ایکا مندر سو بھا پانیندا، سچکھنڈ دوارا سچ نشان۔ برہما وشن شو گرگھ ساچے سیس جھکانیندا، جس ملیا ہر بھگوان۔ کَلجگ کوٹا رہن نہ پانیندا، ناتا توٹے جگت نادان۔ سَتَجگ ساچا بل دھرانیندا، لوک مات ہوئے پردھان۔ بیس بیسارہاہ تکانیندا، جگت جگدیشا دیوے اک فرمان۔ گوہند سورا حاضر حضورا جاگرت جوت اک جگانیندا، لکھ چوراسی پائے آن۔ نو کھنڈ پر تھی ایکا حکم سنانیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر ہر اپنا کھیل کھلانیندا۔

★ ۲۲ اَسو ۲۰۱۷ بکرمی جیٹھووال دربار وچ ★

پاربرہم پر بھ آتم دھار، نرِگن نرِویر آپ چلانیندا۔ پُرکھ اکال کھیل اپار، لکھ اگوچر آپ کھلانیندا۔ سچکھنڈ وسے دھام نیار، دھام اولٹا سو بھا پانیندا۔ مکھاپاتی اینکار، اک اکلآ آپ سہانیندا۔ دیا باقی کر اجیار، آد نرنجن ڈمگکانیندا۔ سگلا ساتھی میت مُرار، آد جگادی سنگ نبھانیندا۔ لکھ چوراسی کرپسار، گھٹ

گھٹ اپنی جوت جگانیندا۔ تتوت اک وچار، رتی رت رت رنگانیندا۔ روس سورج چن پاوے سار، منڈل منڈپ ویس وٹانیندا۔ گگن گگنتر دے سہار،
 جل تھل مہیئل ڈیرہ لائیندا۔ نرگن سرگن کھیل اپار، نرکار بھوونہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پاربرہم اپنا ناؤں دھرائیندا۔
 پاربرہم کرپسار، آدجگادی کھیل کھلائیندا۔ مورت اکال ہو اُجیارا، گھر گھر مندر سوہا پائیندا۔ شبد اناد وجائے پتی دھنکارا، گیت سہاگی آپ لائیندا۔
 لیکھا جانے دھر دربارا، در گھر ساچا آپ سہانیندا۔ رنگ رنگیلا موہن مادھو ہر نرکارا، چھیل چھیل بھوونہ آئیندا۔ ست ستوادی ست پڑکھ نرنجن ساچے
 دھام وسے نیارا، تھر گھر ساچے آسن لائیندا۔ سچ سنگھاسن کر پیارا، رُپ انوپ آپ پرگٹانیندا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہارا، وید کتیب بھوونہ پائیندا۔ جوئی رہت
 وسے سب توں باہرا، نر بھو اپنی کل آپ دھرائیندا۔ جوتی جاتا ہو اُجیارا، نور نورانہ نور دھرائیندا۔ پاربرہم برہم دے آدھارا، لکھ چوراسی پھول بھلائیندا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پاربرہم برہم اپنا میل ملائیندا۔ پاربرہم پربھ پڑکھ بدھاتا، آدجگادی ایک رنگ سمایا۔ برہم برہم دیوے
 ساچی داتا، نرگن نرگن ونڈ ونڈایا۔ ناد انادی سنائے ایک گاتھا، شبد اگنی ناد وجایا۔ رتھ رتھوہی چلائے ایک راتھا، جگ جگنتر سیو کمایا۔ آپے جانے اپنی پوجا
 پاٹھا، ایک منتر نام درڑایا۔ لیکھا جانے پر تھی آکاش چوداں لوک ایک ہاٹا، گھر مندر کھوج کھجایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پاربرہم برہم
 آپے لئے اپایا۔ پاربرہم برہم آپ اپایا، انس بنس آپ سہانیندا۔ اپنا بھل آپ اپایا، کول کولاناؤں دھرائیندا۔ ساچے مندر آپ ٹکایا، نر ویر امرت سنج ہرا
 کرانیندا۔ چوٹی جڑ نہ کوئی دکھایا، اپنی دھار دھار وچ ٹکانیندا۔ اپنا رُپ آپ پرگٹایا، پت ڈالی ویکھ دکھانیندا۔ ساچی کلی آپ مہکایا، نام سنگدھی وچ
 رکھانیندا۔ بندی خانہ توڑ اپنا بندھن آپ کٹایا، رُپ رنگ رکھ نہ کوئے دکھانیندا۔ شبد سہاگی چھندن ایک گایا، رسنا جہوانہ کوئے ہلائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پاربرہم برہم دیوے ور، در گھر ساچا اک سمجھانیندا۔ پاربرہم برہم پاوے سار، شاہ پاتشاہ وڈی وڈیایا۔ اک اکلا کرے پیار،
 گھر مندر وجے ودھانیا۔ نہ کوئی جانے تھت وار، رُڑی رُت نہ کوئے وڈیایا۔ اک اکلا نرکارا، لیکھا جانے سچ سبھانیا۔ نرگن سرگن سرگن نرگن اپنے
 رنگ روے کرتار، کرتا پڑکھ پڑکھ وڈیایا۔ لکھ چوراسی بھر بھنڈار، ایک وست اتوٹ اٹھ ورتانیا۔ نام داتا سرجنہار، سر سر دیوے رزق سبایا۔ گھٹ گھٹ

اندر ہو اُجیار، جوت نرنجن آپ جگایا۔ امرت بوند سوانتی ٹھنڈی ٹھار، بھر پیالہ جام پیایا۔ ساتک ست ست کرے ورتار، ست سنتو کھی بے پرواہیا۔
 راگ راگنی کرن پکار، اُچی کوکن دین ڈھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، برہم اپنا کھیل کھلایا۔ پاربرہم برہم کھیل اولاء، نرنجن نرنجن آپ
 کرانیدا۔ سچ سنگھاسن بیٹھ اُچ اٹلا، تھر دربارے سوہا پانیدا۔ کرے کھیل ولا چھلا، اچھل چھل دھاری بھیونہ آمیندا۔ سچ سنگھاسن ایکلا، نرنجن نرنجن
 سوہا پانیدا۔ پاربرہم برہم پھڑائے اپنا پلا، شبد ڈوری نال بندھانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، برہم پاربرہم اپانیدا۔
 پاربرہم برہم کر پسار، گھٹ گھٹ اپنی جوت جگایا۔ نورو نور نور اُجیار، نور نورانہ سچا شہنشاہیا۔ تتوت دے آدھارا، پنچ تت کرے گڑمانیا۔ من مت بدھ
 پاوے سارا، سارنگ دھر بھگوان پیٹھلو اک اھوایا۔ حکلی حکم ورتے ورتار، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ جگا جگنتر لے اوتارا، نرنجن سرگن انگ لگایا۔ سرگن
 میلا وچ سنسارا، نرنجن دیکھے تھاوں تھانیا۔ شبد ڈھولا گائے اپنی وارا، ایکلا اھڑ کر پڑھانیا۔ تولا بنے گرو گر دھارا، لکھ چوراسی تول تُلایا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہم میلا ساچے گھر، پاربرہم میل ملایا۔ پاربرہم برہم میل ملایندا، کر کرپا گن ندھان۔ ساچے تخت آپ سہانیدا، سوہا ونت سری
 بھگوان۔ آتم برہم دیکھ وکھانیدا، دھر درگاہی ہر مہربان۔ اپنا بھیو آپ گھلانیدا، اک دکھائے سچ نشان۔ اپنی سیوا آپ کمانیدا، آپے دیوے دھر فرمان۔
 اپنا راگ آپ الایندا، آپے گیت گاون گائے گان۔ اپنا مردنگ آپ وجانیدا، آپے سارنگ سارنگی کر پچھان۔ نام ستار اک ہلانیدا، لیکھا جانے دھر
 دیبان۔ اپنا مان آپ دھرانیدا، پاربرہم برہم دیوے ایکلا دان۔ جیا داتا آپ اھوانیدا، جیون جگت دے جہان۔ ساچی سکھیا اک سمجھانیدا، ساکھیا سرب
 گیان۔ ایکلا اھڑ آپ پڑھانیدا، لیکھا جانے نہ وید پُران۔ شاستر سمرت سرب صلاحندا، صفت صلاحی وڈ مہربان۔ برہم اپنے لیکھے پانیدا، پاربرہم کر
 کلیان۔ اپنے رنگ آپ رنگانیدا، رنگ رنگیلا گن ندھان۔ ساچے مندر آپ سہانیدا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پاربرہم برہم دیوے ایکلا
 مان۔ پاربرہم برہم مان رکھانیدا، جگا جگنتر ساچی کار۔ وشن ساچی سیو کمانیدا، بھگوان جوتی کر پیار۔ برہما پاربرہم راہ تکانیدا، ایکلا نیتز نین اگھاڑ۔ شنکر شہنشاہ
 ایکلا سپس جھکانیدا، ایکلا اوٹ سری بھگوان۔ پُرکھ ابناشی کھیل کھلانیدا، جگا جگنتر کھیل مہان۔ نام ندھانا منتر آنتر اک پڑھانیدا، جوتی جاتا کر پروان۔

بودھ اگادھا بھو نہ آئیندا، شبد انادا دھر فرمان۔ ستن سادھ آپ سمجھائیندا، بھگت بھگونت کھیل مہان۔ گرگھ چتر سنگھڑ آپ بنائیندا، گو بند میلا ایک رام۔
 گرگھ ایک مارگ لائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہم میلا ایک گھر، پاربرہم سنگ نبھائیندا۔ پاربرہم برہم سگلا ساتھ، وچھڑ کدے نہ جایا۔
 جگا جگتر چلائے راتھ، رتھ رتھوا ہی سیو کمایا۔ زرگن سرگن سنائے اپنی گاتھ، نش اکھر ڈھولا آپ الایا۔ آپے جانے اپنی واٹ، آپ اپنا پنڈھ مکایا۔ آپے
 ستا اپنی کھاٹ، آپے سیجا رہیا ہنڈھایا۔ آپے برہما میلا کملاپات، پاربرہم سچ سکھایا۔ آپے میٹے اندھیری رات، ساچا چند آپ چڑھایا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، پاربرہم برہم سچی سرنایا۔ پاربرہم برہم اک سرنای، ایک ایشٹ وکھائیندا۔ ہر مندر وجے نام ودھائی، پُرکھ ابناشی آپ
 وجائیندا۔ برہم میلا چائیں چائیں، زرگن زرگن ویکھ وکھائیندا۔ لیکھا جانے بے پرواہی، بے پرواہ اپنے رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، ایک برہم پاربرہم دھار، دھرنی دھرت دھول دے سہار، پنج ت چولا آپ ہنڈھائیندا۔ پنج ت چولا کایا گڑھ، پاربرہم برہم ایک گھر وکھائیندا۔ زرگن
 نردھن ہے اندر وڑ، دس کسے نہ آئیندا۔ دست بدست نہ سکے کوئی پھڑ، بندی بندھن نہ کوئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 اک اکل کھیل اپارا، پاربرہم برہم دے آدھارا، انس بنس آپ سہائیندا۔ انس بنسا سوربیر سورا سربنگ، پاربرہم وڈی وڈیایا۔ جگ جگ وجائے اپنا مردنگ،
 ست مردنگا ہتھ اٹھایا۔ کھج اتنم کال مہاکال رکھے سنگ، جگت سنگت ویکھے تھاؤں تھانیا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں آپے لگھ، نو کھنڈاں پھیری
 پائیا۔ ست دیپ وندے وند، جیرج انڈ ویکھ وکھایا۔ لکھ چوراسی توڑے مان گھمنڈ، گھنک پُر واسی سچا شہنشاہیا۔ گرگھماں وکھائے ایک پرمانند، نجاند نج گھر
 نج رس دے چوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پاربرہم برہم میلا ایک در، در سہنجنا اک سہایا۔ در سہنجنا سوبھاؤنت، سو پُرکھ زرنجن آپ
 سہائیندا۔ بھگت وچھل مہما گنت، لیکھا لیکھ نہ کوئے لکھائیندا۔ جگت جگت گاؤے بھگت بھگونت، ساچے سنت آپ اٹھائیندا۔ رسنا جہوا نیا منت، من
 واستک روپ در سائیندا۔ برہم پاربرہم بنائے بنت، گھرن بھٹنہار دس نہ آئیندا۔ لکھ چوراسی جیو جنت، گھٹ گھٹ اپنا روپ وکھائیندا۔ لیکھا جانے آد آنت،
 مدھ اپنی کھیل کھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پاربرہم برہم رت بسنت آپ سہائیندا۔ رت بسنت جائے مول، پاربرہم برہم کھیل

کھلایا۔ لیکھا جانے دھرت دھول دھول، دھرنی دھر ویکھ وکھایا۔ امرت رس بھرے ایکا نابھ کول، کول کولا ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، پاربرہم برہم ویکھے تھاؤں تھانیا۔ تھان تھنتر ویکھنہار، ایکا اینکاریا۔ آدجگادی لے اوتارا، لوک مات ہوئے اُجیاریا۔ کلجگ انتم پاوے سارا،
 چاروں کُنٹ میٹے اندھ اندھیاریا۔ نام کھنڈا پھڑ کٹارا، چند پرچنڈ آپ چکارہیا۔ ور بھنڈی کرے خوارا، مورکھ موڑھے انجانے کوڑے دھندے آپ لگا رہیا۔
 گرکھ سجن کرے پیار، کایا چولی رنگ چاڑھے گوڑھا، ایکا رنگن آپ رنگا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پاربرہم برہم میلا ایکا گھر، گھر
 مندر آپ سہا رہیا۔ گھر مندر سو بھاؤنت، ہری ہر ہر کھیل کھلایا۔ گھر بھلوڑی رت بسنت، گھر کلی کلی مہکائیدا۔ گھر گھر لیکھا جانے جیو جنت، جنت جیو
 ویکھ وکھائیدا۔ گھر گھر نام نیا منت، دوس رین آپ سٹائیدا۔ گھر گھر میلا پورن بھکونت، پورن برہم برہم گیان آپ درڑائیدا۔ گھر گھر سچ سہائے ہر ہر
 کنت، سہنجنی سچ آپ ہنڈھائیدا۔ گھر گھر گیان بودھ اگادھا پنڈت، اپنی وِدیا آپ پڑھائیدا۔ گھر گھر ہنکار وکار کرے کھنڈت، گھر گھر کھڑک کھنڈا آپ
 چکائیدا۔ گھر گھر بنیا رہے منگت، پاربرہم برہم بھچھیا منگ منگائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در گھر ساچے سو بھا پائیدا۔ در گھر ہر
 سہائیدا، پاربرہم برہم کرپا دھار۔ کایا بنک ویکھ وکھائیدا، کچن گڑھ اگم اپار۔ زرگن اندر آسن لائیدا، سرگن میلا ناری کنت بھتار۔ سچ سہنجنی سچ
 ہنڈھائیدا، پیا پریتم میت مرار۔ ایکا اپنا حکم سٹائیدا، سٹے سٹاوے سٹنیہار۔ راگ راگنی بھو نہ آئیدا، گا گا تھکے وید چار۔ شاستر سمرت سرب گر لائیدا،
 پُرکھ ابناشی سب توں وسے باہر۔ جو جن اپنا پردہ لائیدا، دُئی دوتی کرے پار۔ برہم پاربرہم سٹائیدا، ناتا تٹے سرب سنسار۔ ساچے مندر سو بھا پائیدا،
 جگمگ جوت جگے اپار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر مندر ویکھے اک دوار۔ ہر مندر ہر سہایا، گن اوگن نہ جانے کوئے۔ اک اکلا ویکھ
 وکھایا، ویکھنہار آپے ہوئے۔ نیترنن آپ گھلایا، اپنے لوئن دیوے آپے لوئے۔ چوتھے پد آپ سمایا، پنچم دیوے ساچے ڈھوئے۔ چھیویں چھپر چھن
 چھہایا، ستویں ست پُرکھ زرنجن، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پاربرہم برہم لئے ور، اپنا نور آپ بلوئے۔ نور نورانہ کر پرکاش، پر تھی
 آکاش ویکھ وکھایا۔ پاربرہم برہم داسی داس، سیوک ساچی سیوا سچ کمانیا۔ گرہ مندر پاوے راس، ہر مندر کر رُشٹانیا۔ سچ سنگھاسن کر نواس، تخت سہائے

سچا شہنشاہیا۔ کرے کھیل شاہو شہاباش، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پاربرہم برہم ایک دھار، ورتے ورتاوی وچ سنسار۔ لیکھا جانے آر پار، آد آنت اک اکھوایا۔ آد آنت سری بھگوان، ایک ایک اکھوایا۔ جگا جگنتر دانی دان، اپنا بھنڈار آپ ورتاؤنیدا۔ کھیلے کھیل دو جہان، لوک مات ویکھ وکھائیدا۔ شہد اگمی دیوے دُھر فرمان، لکھ چوراسی آپ سناؤنیدا۔ گرگھ گرگھ کر پچھان، آپ اپنا میل ملاؤنیدا۔ ہوئے ہنگنٹا تئے مان، مایا ممتا موہ چکاؤنیدا۔ اک وکھائے سچ نشان، درگاہ ساچی آپ جھلاؤنیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک برہم لئے پھڑ، پاربرہم اپنا بندھن پائیدا۔ پاربرہم برہم بندھن ڈور، شہدی تند ہتھ رکھایا۔ لیکھا جانے اندھ گھور، گھوری رُپ بھو نہ رانیا۔ پکڑنہارا ٹھگ چور، جگت ٹھگوری آپے پانیا۔ پھل ویکھے لکھ چوراسی ریٹھا کوڑ، پت ڈالی پھول بھلایا۔ پاربرہم برہم وکھائے ایک پوڑ، سچ محلہ سو بھاپانیا۔ جن بھگتاں آپے جائے بہر، آنت کنت بھگونت ہوئے سہانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پاربرہم برہم ملائے اپنے گھر، درگھر ہر نر سچا سہانیا۔

★ پہلی سنگ ۲۰۱۷ بکرمی جیٹھووال دربار وچ ★

گرگھ آنت کدے نہ آیا، نہ مرے نہ جائیا۔ جس سنگر پُرکھ منایا، پر بھ پایا ساچا ماہیا۔ ایتھے اوتھے ہوئے سہایا، دو جہاناں لئے ترانیا۔ ایک اپنا نام جپایا، رسنا جپت جپت سکھ پانیا۔ کایا نگر کھیڑا ویکھ وکھایا، اندر بیٹھا بے پرواہیا۔ گرگھ جیٹھاسٹ آپے جایا، دھن دھن جنیندی مانیا۔ دائی دایا آپ اکھوایا، دوس رین سیو کمائیا۔ کاغذ قلم نہ لکھے شاہیا، چار وید رہے جس گانیا۔ گرگھ تیرا آنت کسے نہ پایا، چارے بانی رہی گر لایا۔ پراپسنتی مدھم بیکھری راگ الایا، ناد انادا ناد وجانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگا جگنتر، جن بھگتاں بھجائے لگی بسنتر، لیکھا جانے آتم انتر، اپنی انترگت جنانیا۔ گرگھ کدے نہ رُلیا، جس ملیا بے پرواہ۔ در دوار جو آیا بھلیا، پُرکھ ابناشی، اپنے گلے لئے لگا۔ ساچے کنڈے جو جن ٹلیا، تولنہارا رہیا ٹلا۔ باز سنگھ تیرا بوٹا لوک مات پھلیا، پت ڈالی دئے مہکا۔ لوک مات نہ رُلیا، کرتا قیمت دیوے پا۔ دیوے نام انملیا، سچ دست امولک آپ ورتا۔ امرت آتم اچے نہ ڈھلیا،

نا بھی کول رکھیا بند کرا۔ ویلے انتم پاوے ملیا، عمل اپنا ناؤں اکھوا۔ گر سکھ بوٹا کدے نہ ہلیا، سنگر پورا دین دیا لا وڈ کر پالا ایکا ہتھ سس دے ٹکا۔ جو جن چرن پریتی گھول گھلیا، لکھ چوراسی دیوے پھند کٹا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی اینکارا، لکھ چوراسی ویکھنہارا، نرگن سرگن بنھے دھارا، گرگھ ساچے پار کرانیدا۔ گرگھ لیکھ اوٹڑا، پاربرہم آپ لکھانیدا۔ پُرکھ ابناشی اک اکلڑا، جگا جگنتر ویس وٹانیدا۔ مارگ دسے اک سکھڑا، چرن پریتی جوڑ جڑانیدا۔ نام پھڑائے ایکا پلڑا، ساچا پلڑا آپ اٹھانیدا۔ جوتی شبدی آپے رڑا، سرتی شبدی میل ملائیدا۔ انھو پرکاش شبد اناد دھر درگاہی وچ برہما آپے گھلڑا، پاربرہم ہر ویکھ وکھانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ اپنے رنگ رنگانیدا۔ گرگھ رنگ رنگانیدا، کرپا گن ندهان۔ ایکا دست جھولی پانیدا، شبد انادی دھر دیبان۔ نیتز نین اک گھلانیدا، آتم آتم برہم گیان۔ آتم سیجا آپ سہانیدا، نرگن روپ سری بھگوان۔ شبد ڈنکا اک وجانیدا، انحد دھن پٹی دھنکان۔ سچ مکان آپ بہانیدا، چوواں لوک بند کرائے دکان۔ تخت نواسی دیا کمانیدا، شاہو بھوپ وڈ راجان۔ دلپ سگھ کیوں گھبرانیدا، جس سنگر ملیا آن۔ آلیوں ڈگے بوٹ آپ اٹھانیدا، پرگٹ ہویا جودھا سورپیر ملی بلوان۔ شاہ سلطاناں خاک ملائیدا، ہتھ رکھے نہ کوئے تیر کمان۔ نو کھنڈ پر تھی پھیرا پانیدا، ستاں دیپاں کرے پچھان۔ برہما وشن شو آپ اٹھانیدا، کروڑ تینتیس دے گیان۔ روس جوت اٹھانیدا، پُرکھ ابناشی وڈ مہربان۔ منڈل منڈپ ڈیرہ لائیدا، دھرت دھول زمیں اسمان۔ بودھ اگادھا شبد جنانیدا، شاہو بھوپ وڈ سلطان۔ دھر فرمانا آپ لائیدا، تخت نواسی راج راجان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، گرگھ ساچے میل ملائیدا۔ گرگھ ساچا میلیا، کرپا گن ندهان۔ ایکا رنگ رنگائے گرو گریچلیا، گر چیللا سورپیر بلوان۔ پر بھ ملیا سجن سہیلیا، لکھ چوراسی وچوں کرے پچھان۔ لیکھا جانے اک اکیلیا، اک اکل گن ندهان۔ آپے جانے اپنا وقت ویلیا، تھت وار نہ کوئی پچھان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، لیکھا لکھے کایا مندر بیٹھ مکان۔ کایا مندر ہر دوار، ہر جو ہر ہر آپ صلاحندا۔ اندر بیٹھ سری بھگوان، نرگن ساچی سچ ہنڈھانیدا۔ امرت آتم دیوے پین کھان، امیوں رس اپنا آپ چکھانیدا۔ ناتا توڑے پنج شیطان، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نیڑ نہ آئیدا۔ اک سنائے ساچا گان، گیت گوہند آپ لائیدا۔ کرے پرکاش کوٹن بھان، اگیان اندھیر گوانیدا۔ لکھ

چوڑاسی پُن چھان، گرگھ لال انملڑے وِ رول اپنے کنڈے آپے پائیندا۔ دیونہارا دانی دان، داتا دانی سیو کمانیندا۔ گرگھ سخی ہر ہر ملیا ساچا کاہن، نام بنسری اک و جائیندا۔ ناتا جڑیا سینتا رام، سینتا سرتی آپ پرنائیندا۔ کرے کرائے پورا کام، پورن اچھیا بھچھیا وچ کائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چرن دھیان اک دکھائیندا۔

سو پُرکھ نرنجن سچا پاتشاہ، آد جگاد سمانیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن بے پرواہ، اک اگلا بھو نہ آئیندا۔ اینکارا دُھر ملاح، دُھر دا بیڑا آپ چلائیندا۔ آد نرنجن نرنجن جوت جگا، درگھر ساچا آپ سہائیندا۔ ابناشی کرتا اپنا ناؤں دھرا، سری بھگوان آپے جس گائیندا۔ پاربرہم پر بھ ویس وٹا، ویس اویسا آپ کرائیندا۔ سچکھنڈ دوارا اک اپا، چھپر چھن نہ کوئے پُھہائیندا۔ گھر وچ گھر لئے کجا، تھر گھر ساچی رچن رچائیندا۔ ست پُرکھ نرنجن ڈگمگا، نور نور آپ دھرائیندا۔ اپنی دیا آپ کما، اپنی کل ورتائیندا۔ اپنا رنگ آپ رنگا، آپے ویکھ دکھائیندا۔ آپے بنے شاہ پاتشاہ، راج راجان آپ اکھوائیندا۔ اپنا کھیل آپ کرا، کھیلنہارا ویس دھرائیندا۔ اپنا تخت آپ بنا، سچ سنگھاسن ناؤں اپائیندا۔ سچ دوارے آپے ڈاہ، آپے آسن لائیندا۔ اپنا حکم آپ چلا، حکمی حکم آپ ورتائیندا۔ اپنے بھانے آپ سما، وڈ بھانا ہتھ رکھائیندا۔ اک اگلا بے پرواہ، تخت نواسی سو بھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، درگھر ساچا اک اپائیندا۔ در گھر ساچا سو بھاؤنت، سچکھنڈ دوار وڈی وڈیا۔ سو پُرکھ نرنجن بیٹھا ایکانت، نرویر کھیل کھلائیا۔ اینکارا مہما گنت، لیکھا لکھت وچ نہ آئیا۔ آد نرنجن دیپ جلنت، جوتی جاتا بے پرواہیا۔ ابناشی کرتا آد آنت، اپنی دھار آپ بندھائیا۔ سری بھگوان ساچے دھام سو بھاؤنت، تھر دربارا وڈ وڈیا۔ پاربرہم پر بھ بنے منگت، نرنجن نرنجن جھولی آگے ڈاہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ابناشی کرتا، اپنی دھار آپ چلائیا۔ سو پُرکھ نرنجن ساچی دھار، سچکھنڈ دوارے آپ چلائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن کھیل اپار، مورت اکال روپ پرگٹائیندا۔ اینکارا ہوتیار، انبو پرکاش آپ دکھائیندا۔ آد نرنجن نور اجیار، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ سری بھگوان آپ سہائے بنک دوار، سچ دوارا سو بھائیندا۔ ابناشی کرتا کرپسار، آپ اپنا ویکھ دکھائیندا۔ پاربرہم بھو نیار، گپت ظاہر اپنی

کل دھرائیندا۔ سچھنڈ دوار کھیل اپار، کرے کرائے کرنیہار، کرتا پُرکھ آپ کرائیندا۔ زبھو رُوپ اگم اپار، الکھ اگوچر دس نہ آئیندا۔ آپے بنے سچی سرکار، ساچے چرن اُکائیندا۔ آپے بنے چوہدار، آپے نیوں نیوں سیس جھکائیندا۔ آپے حکمی حکم کرے درتار، حکم حاکم اپنا آپ الائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی رچنا آپ رچائیندا۔ اپنی رچنا ہر بھگوان، آپا آپ اُپائیا۔ آد آد کھیل مہان، کھیل کھلنتا بھيو نہ رانیا۔ مات پت نہ کوئی بال نادان، گودی گود نہ کوئے سہانیا۔ اک اکل نوجوان، نہ مرے نہ جانیا۔ اپنا رُوپ آپ پچھان، انوپ ست سرُوپ شاہو بھوپ وڈ وڈیائیا۔ آپ دسائے اپنا سچ مکان، سچھنڈ دوارا بنت بنائیا۔ تخت نواسی راج راجان، سوبھاؤنت سوہنگ اک رگھرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی بنت آپ بنائیا۔ آپے گھاڑن گھڑے گھڑنیہار، نہ کوئی بھنے بھن بھنائیندا۔ اپنے مندر آپے ورے ورینیہار، در دروازہ نہ کوئے دکھائیندا۔ اپنی کرنی کرے آپے کرنیہار، کرتا پُرکھ ناؤں دھرائیندا۔ اپنی سرنی آپے پڑے پڑنیہار، دوسر سیس نہ کسے جھکائیندا۔ اپنی مرنی آپے مرے مرنیہار، جیون مرن وچ نہ آئیندا۔ اپنی ترنی آپے ترے ترینیہار، ترینیہار آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچھنڈ نواسا پُرکھ ابناشا، زرگن ویکھے سچ تماشا، اپنا واسا آپ کرائیندا۔ اپنا واسا آپے رکھ، آپ آپا ویکھ دکھائیا۔ زرگن رُوپ کر پرتکھ، زرگن زرگن لئے جانیا۔ زرگن اندر زرگن وکھ، زرگن اپنا پکھ نبھائیا۔ زرگن زرگن مارگ دیوے دس، ساچا راہ آپ چلائی۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا ہر، درگاہ ساچی دھام سہانیا۔ درگاہ ساچی دھام نیارا، سچھنڈ وچے ودھائیا۔ ایکارہ سے ایککارا، عقل کل بے پرواہیا۔ الکھ اگوچر اگم اپار، اوچو اوچ سچا شہنشاہیا۔ الکھ اکھٹنا بھيو نیارا، بھيو ابھیدا بھيو چھپائیا۔ زرگن نور ہو اُجیارا، آد جگاد ڈگمگائیا۔ ساچے تخت بیٹھ سچی سکدارا، شاہ سلطان آپ کمائیا۔ اپنا تاج کر تیارا ساچی سیوا سیوا کمائیا۔ پنچم گھ گھ آپ اگھاڑا، کھھی گھ نہ کوئے صلاحیا۔ نہ کوئی ناری نہ کوئی نار، زر نرائن کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنچم گھ تاج سیس جگدیش اپنا آپ اُکائیا۔ ساچا تاج زرگن رنگ، پُرکھ ابناشی آپ چڑھایا۔ داتا بن سورا سربنگ، ست پُرکھ زرنجن کھیل کھلایا۔ ابناشی کرتا در دوارا اپنا لنگھ، در دروازہ دئے کھلایا۔ سچھنڈ دوار وچھائی سچ پلنگ، زرویر آپ ہنڈھایا۔ پاربرہم نردھن ہوئے مگے مگ، نیوں نیوں اپنا سیس جھکایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے

وِجِ ٹکائیندا، پاربرہم سُت ایکا جائیا۔ گُن اوگن نہ کوئے جنائیندا، لیکھا لکھ نہ کوئے سناٹیا۔ ساچے مارگ آپے پائیندا، اپنے نام کرے کُڑمائیا۔ ایکا راگ ایکا تال آپ و جائیندا، تال تلواڑا جگت ستار، نہ کوئے وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، تھر گھر ساچا آپ سہائیا۔ تھر گھر ساچا سنگر دین دِیالا، ایکا رنگ رنگائیا۔ کرے کھیل گر گوپالا، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ زرویر چلے اولڑی چالا، مورت اکال بھیو نہ رائیا۔ شبدی سُت اُچھایا ساچا لالا، لالو لال لالن رنگ رنگائیا۔ چرناں کول بہائے مہاکالا، آپ اپنی دھار دھار وچوں اُچھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر وکھائے ساچا گھر، دھر مسال اک اُچھایا۔ دھر مسال ہر وسیا، پاربرہم ہر زرنکار۔ آد جگادی پھرے نسیا، آپے کرے اپنی کار۔ اپنا مارگ آپے دسیا، دسنہارا بھیو نیار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے ساچا ہر، اک اُچھائے سُت دُلا۔ سُت دُلارا شبد اُپایا، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ زرگن سرگن ڈنک وجایا، زرویر آپ سناٹیا۔ پُرکھ اکالا آپے گایا، دین دِیالا سُننیہار بھیو نہ رائیا۔ اولڑی چالا آپ چلایا، سچھنڈ ویکھے تھاوں تھانیا۔ اپنی گھالا آپ گھول گھمایا، گھولی گھول نہ کوئے گھمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا شبد اُپنیا، پاربرہم پُرکھ پر میثور آپے جنیا، دھن دھن جنیندی مایا۔ دھن ماتا دھن پتا، پر م پُرکھ اکال آپ اکھوائیندا۔ آپے دیوے ساچی داتا، ونڈنہارا اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ آپے جانے اپنی اتم ذاتا، ذات پات نہ کوئے رکھائیندا۔ آپے جانے اپنی گاتھا، اپنا اکھر وکھر آپ پڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا ساچا آپ نبھائیندا۔ ساچا ساتھ سگلا سنگ، ایکا ایکنکارا آپ نبھائیا۔ سُت دُلا رے منگی منگ، پُرکھ ابناشی جھولی پائیا۔ ایکا ڈوری اک پتنگ، ایکا رہیا اڈائیا۔ ایکا وسے سدا سنگ، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ آد جگادی جگ جگنتر نہ ہوئے بھنگ، سمرتھ پُرکھ دئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سکھیا دئے سمجھایا۔ سُت دُلا رے جاگنا، پُرکھ ابناشی آپ جگائیندا۔ تیرے اندر اک ویراگنا، ویراگی ویراگ آپ اُچھائیندا۔ میرا تیرا میل کنت سہاگنا، سچ سہاگی سچ سہاگ ہنڈھائیندا۔ میرا تھم تیرا نادنا، نادی ناد اک و جائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا بھیو گھلائی۔ بھیو گھلائے ہر کرتار، شبدی شبد سمجھایا۔ تیرا رُپ اگم اپار، الکھ اگوچر آپ اُپایا۔ سچھنڈ دوارے کرے پیار، سچھنڈ نواسی اپنا میل ملایا۔ تھر گھر میلا سچی سرکار، شاہ شاہانہ ہوئے سہایا۔

اپنے رنگ رنگے کرتا، رنگ رنگیلا اتر کدے نہ جایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، ساچی دست جھولی پایا۔ ساچی دست سیری بھگوان، ایکا جھولی پائیندا۔ نرگن نرکار دیوے دان، ساکار ونڈ ونڈائیندا۔ دوہاں وچولا بنے آپ کرتا، اپنا بھیو آپ گھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر مندر سو بھائیندا۔ ہر مندر سو بھنیک، ست پُرکھ نرنجن آپ سہایا۔ واحد سے لاشریک، پروردگار نور نور ڈمگایا۔ اپنے دوارے اپنی رکھی اک تاریخ، آپ اپنا حکم سنایا۔ شبد منگے اک بھکاری بھیکھ، ساچی بھچھیا جھولی پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا سچا ور، اپنا پردہ دے اٹھایا۔ اپنا پردہ آپ اٹھائیندا، کرپا گن نیدھان۔ ساچے ست آپ سمجھائیندا، نرگن نرگن ہو مہربان۔ تیرا محل اک وسائیندا، لوآں پُریاں برہمنڈ کھنڈ بنائے ڈکان۔ اپنی دھارا دھار چلائیندا، نرکار ساکار ہوئے مہربان۔ وشو اپنا روپ وٹائیندا، وشنوں دیوے ساچا دان۔ امرت چرن کول وٹائیندا، نا بھی کول کرے پروان۔ تیرا روپ سنج ہرا کرائیندا، نیچ نیچے آپ مہربان۔ مات پت نہ کوئے بنائیندا، لیکھا جانے گوپی کاہن۔ کول کولا آپ گھلائیندا، نا بھی روپ ہو پردھان۔ وشنوں ساچی سیو کمائیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچے شبد آپ سمجھائیندا۔ وشنوں اپایا وشو دھار، واستک روپ آپ پرگٹایا۔ کول کولا کر اُجیار، نا بھی امرت آپ دکھایا۔ بھل پنکھڑی کرتیا، بھل بھلو اڑی آپ مہکایا۔ آپے اندر آپے باہر، روپ انوپ آپ ونڈایا۔ پاربرہم برہم ہو تیار، برہم اپنا روپ دھرایا۔ اُچی کوک کرے پکار، دوئے جوڑے سرنایا۔ وشنوں برہے ایکا دھار، پُرکھ ابناشی پتاما۔ آپے سے دھواں دھار، سُن اگمی ڈیرہ لایا۔ شبدی شبد کر پسا، شبد شبدی کھیل گھلایا۔ شکر میلا ہر کرتا، ہر کاروپ انوپ وٹایا۔ ایکا گر اک اوتار، ایکا اکھر کرے پڑھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ایکا شبد ست سمجھایا۔ ایکا شبد ست دلارا، پُرکھ ابناشی آپ اپایا۔ ایکا روپ ہر نرکارا، نرگن اپنا ناؤں رکھایا۔ ایکا جوتی جوت اُجیارا، جوتی جوت ڈمگایا۔ ایکا مات پت کرے پیارا، ایکا میا ناؤں دکھایا۔ ایکا کرے ست پسا، وشن برہما شو آپے جایا۔ اک بنائے سیو ادارا، ساچی سیوا آپ سمجھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے ساچا ہر، ساچے شبد شبد وڈیایا۔ برہما وشن شو دیوے دان، پاربرہم وڈی وڈیایا۔ ایکا اکھر اک گیان، ایکا اک کرے پڑھایا۔ ایکا نور سیری

بھگوان، رُوپ انُوپ اک درساڻيا۔ اڪا مندر اک مڪان، اڪا بيٺا آسن لائيا۔ اڪا ديوي دُهر فرمان، اڪا حڪمي حڪم چلائيا۔ اڪا رکھ ساڄي آن، آد جُگاد سڄا
 شهنشاهيا۔ برهما وشن شو بھل نہ جانا بن نادان، پر بھ ويڪھنھارا تھاوَن تھانڻيا۔ دو جھان رکھ مان، بخشے چرن کول سڄي سرناڻيا۔ جوتي جوت سرُوپ هر، آپ
 اپني ڪرپا ڪر، ديونھارا ساڄا ور، ساڄے شبد آپ سمجھائيا۔ برهما وشن شو سُنيا ڪر دھيان، جو سَنگر پُرکھ سُنايا۔ آد جُگاد جُگا جُگنتر تيرے چرن کول اک دھيان،
 دُسر اوڻ نہ کوءَ تڪايا۔ تيرا رُوپ سري بھگوان، اڪا اِشٽ اِشٽ منايا۔ اوم اوم نوجوان، سوم تيرا در سُهايا۔ جوتي جوت سرُوپ هر، آپ اپني ڪرپا ڪر،
 ديونھارا ساڄا ور، آپ اپنا بھيو دے گھلایا۔ وشن برهما شو ڪرن پُڪار، پر بھ اگے سيس جُھڪائيا۔ کون ناوَن تيرا لئيه اُچار، ناوَن نر نڪارا بے پرواھيا۔ کون گن
 گائے وارو وار، گوت گوت گيت گوبند لائيا۔ کون گھر منگے بن بھگھار، در اکھننا الڪھ جگائيا۔ جوتي جوت سرُوپ هر، آپ اپني ڪرپا ڪر، اڪا دينا ساڄا ور،
 اپني وست امولڪ آپ وڪھائيا۔ پُرکھ ابناشي ديا ڪمائيندا، ڪرپا بندھ گن ندھان۔ برھے وشن شو آپ سمجھائيندا، ديونھارا داني دان۔ آد پُرکھ اپني ڪل ورتائيندا،
 رُوپ رنگ نہ دسے کوءَ پڇھان۔ پُرکھ اڪال آپ اڪھوائيندا، اپنا ليڪھا جانے آپ سري بھگوان۔ ساڄا شبد تال وڃائيندا، اڪا ناد سڄي دُھنڪان۔ ترے ترے اپنا
 ميل ملائيندا، چيلا گر هوءَ مھربان۔ اڪا حڪمي حڪم سُنائيندا، نر گن سر گن ويڪھ نشان۔ سو پُرکھ نرنجن اپنا ناوَن دھرائيندا، دُهر دي باني مارے بان۔ هر پُرکھ
 نرنجن ويڪھ وڪھائيندا، در گاه ساڄي سچ نشان۔ ايڪنارا پنچم تاج سيس آپ ڳائيندا، تخت سوھے راج راجان۔ آد نرنجن در درویش حڪم ڪمائيندا، جوتي جوت جگے
 مھان۔ ابناشي ڪر تا اُڻھ اُڻھ ويڪھ وڪھائيندا، آد جُگادي نگھبان۔ سري بھگوان اپنا سنگ آپ نبھائيندا، وچھڙ جائے نہ دو جھان۔ پار برهم برهم اپني ونڌ ونڌائيندا،
 آپے ويڪھ مار دھيان۔ اڪا دُو آ آپ هو ڄائيندا، ايڪنارا سري بھگوان۔ انجو پرڪاش اپنا آپ وڪھائيندا، رُوپ رنگ نہ کوءَ نشان۔ مورت صورت ڏگمائيندا،
 نوري نور نور مھان۔ جوتي جوت سرُوپ هر، آپ اپني ڪرپا ڪر، ديونھارا ساڄا ور، اپنا ناوَن آپ ڄپائيندا۔ اپنا ناوَن هر ڄپائيندا، ڪر ڪرپا گن ندھان۔
 وشنوُن باھون پھڙ اُڻھائيندا، پُرکھ ابناشي وڏ مھربان۔ برھے اڪا راگ لائيندا، آتم دُهن سڄي دُھنڪان۔ شکر ہتھ ترسول پھرائيندا، اڪا بخشے چرن دھيان۔ دُوئي
 قُدرت ويڪھ وڪھائيندا، جوتي جوت سرُوپ هر، آپ اپني ڪرپا ڪر، داتا داني گن ندھان۔ برهما وشن شو هر سمجھايا، اپنا ناوَن گھر گھيھر۔ سوھنگ رُوپ آپ

وٹایا، نہ کوئی بستر پہرے چیر۔ ہنگ برہم سروپ سبایا، کرے کھیل انت اخیر۔ ساچی دھیر آپ دھرایا، ترے ترے بنھنہارا بیڑ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، لیکھا جانے شاہ حقیر۔ برہے وشن شو ہر جنایا، سوہنگ روپ بھیو نہ رانیا۔ ہنگ برہم پرہم میل ملایا، پاربرہم سچی سرنائیا۔ نہ مرے نہ پے جم امگم اگمڑا اگمڑی کار کرایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ایک ات اپنا آپ دکھانیا۔ ہر ہر ت جنانیدا، نرگن روپ اپار۔ وشنو وشنو دھار دکھانیدا، آپ اپنی کر وچار۔ پاربرہم برہم ونڈ ونڈانیدا، اکھ اکھنا کھیل نیار۔ شکر سنساروگ مٹانیدا، آپ اپنا کر پیار۔ اپنی اچھیا بھچھیا جھولی پانیدا، ترے گن مایا کر ورتار۔ ستور جو طمو سنگ رکھانیدا، سگلا سنگ آپ نرکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، دیوے اک سچا بھنڈار۔ سچ بھنڈار ورتانیدا، برہما وشن شو کر تیار۔ ترے گن مایا جھولی پانیدا، دیوے حکم سچی سرکار۔ لکھ چوراسی بنت بنانیدا، پنچ تت کر اجیار۔ پر تھی آکاش کھیل کھلانیدا، اپ تیج وائے کرے پیار۔ ایک رنگن رنگ چڑھانیدا، آپے وسے سب توں باہر۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا حکم آپ سنانیدا۔ وشنو سنا کر دھیان، ہر پڑکھ نرنجن آپ جنانیدا۔ توں داتا رازق دو جہان، گھر گھر رزق پچانیدا۔ برہما تیری برہم ستان، لکھ چوراسی آپ دکھانیدا۔ شکر تیرے ہتھ نشان، جو گھڑیا بھن دکھانیدا۔ تناں ہوئے نگہبان، سچھنڈ دوار سہانیدا۔ شبی دیوے ڈھر فرمان، آد جگادی آپ الانیدا۔ شاہو بھوپ بن راجان، سیس اپنے تاج دکھانیدا۔ ترے گن مایا کر پردھان، ایک پلے گنڈھ بندھانیدا۔ پنچ تت دیوے مان، آپ اپنا رنگ رنگانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سکھیا اک سمجھانیدا۔ برہما وشن شو کر وچار، پرہم اگے ڈھیہہ ڈھیہہ پے سرنائیا۔ تیرا حکم سچی سرکار، سیس اپنے لئے دکھانیا۔ لکھ چوراسی محل رہے اُسار، گھر بھانڈے آپ گھڑانیا۔ تیری وست نرادھار، نرگن تیرے وچ سمانیا۔ توں کرپا کر انتم وار، آتم برہم میل ملانیا۔ ایش جیو اک پیار، جگت جگدیش تیری دڈیانیا۔ تیرے سیس سوہے دستار، شاہ پاتشاہ توں اک اکھوانیا۔ توں داتا دانی دیونہار، ہوں منگدے ترے ترے بھکاری در تیرے بیٹھے اکھ جگانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، بھل کدے نہ جانیا۔ ساچا ور پڑکھ ابناشی دینا، بھل کدے نہ جانیا۔ تیرا بستر ساچا گہنا، ساچے نیناں رنگ چڑھانیا۔ تیرے

بھانے سدا رہنا، سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، در گھر ساچے سچی سچ ملے سر نایا۔ پُرکھ ابناشی دین دیا لا، اپنی دیا کمائیندا۔ آپ اٹھائے سوت مہاکالا، ساچا سنگ وکھائیندا۔ آپے چلے اولڑی چالا، چال اولڑی اک رکھائیندا۔ ترے گن تیرا جنجالا، اپنی ہتھیں آپ تڑائیندا۔ آپے لکھ چوراسی پھل لگائے ڈالا، پنچم بھسم اپنے آپ کرائیندا۔ آپے ہوئے شاہ کنگالا، راج راجن شاہو بھوپ در دربان آپ اکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، برہما وشن شو اپنے بھانے آپ رکھائیندا۔ مننا بھانا ہر کرتار، بھل رہے نہ رانیا۔ آواں جاواں وچ سنسار، لوک مات کر رُشائیا۔ نرگن سرگن بٹھاں دھار، دو جہان وڈ وڈیائیا۔ رُو سس سورج چن کر اں اجیار، منڈل منڈپ آپ سہائیا۔ دھرت دھول دے سہار، جل بنب آپ ٹکایا۔ لکھ چوراسی کرپسار، اُتھج سیتج جیرج انڈ رچن رچایا۔ ایک شبد دُھن جیکار، چارے ویداں رہیا گائیا۔ ایک ناد وجائے وجا ونہار، چارے بانی آپ سٹایا۔ ایک ونڈن ونڈ ونڈے کرتار، چارے جگاں ونڈ ونڈایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، برہما وشن شو ایک گھر وکھایا۔ ایک گھر اک وچولا، پاربرہم پر بھ آپ اکھائیندا۔ ایک شبد ایک ڈھولا، ایک آپے گائیندا۔ ایک رسنا ایک بولا، ایک گن آپ وکھائیندا۔ ایک وست ایک تولا، ایک کنڈا ہتھ اٹھائیندا۔ ایک بدلے اپنا چولا، جگ جگ اپنا روپ پر گٹھائیندا۔ ایک گائے ساچا سوہلا، کل کل اپنی آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وسنہارا ساچے گھر، برہما وشن شو بھيو جنائیندا۔ بھيو جنایا پُرکھ اکال، مہما اکھ کتھی نہ جائیا۔ کرے کھیل دین دیا ل، دیا ندھ وڈی وڈیائیا۔ سچھنڈ بہہ سچ سچی دھر مسال، بنک دوارا آپ سہائیا۔ آپ اٹھایا مہاکال، کال بھے نہ کوئی جنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ایک گھر وکھ وکھایا۔ ایک گھر سہنجنا، ہر ساچا آپ سہائیندا۔ جوت جگے آد نرنجنا، دیا باقی نہ کوئی ٹکائیندا۔ داتا دانی درد دُکھ بھے بھنجنا، اپنی دھارا آپ بندھائیندا۔ اپنا کرے آپے مجنا، اپنی میل گوائیندا۔ آپے بنے اپنا سجننا، آد جگادی سنگ نبھائیندا۔ نہ گھڑیا نہ بھجنا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچے شبد آپ اُچائیندا۔ برہما وشن شو کرن پکار، پر بھ ساچے تیری وڈ وڈیائیا۔ کون روپ لوک مات لئے اوتار، کون روپ ناؤں وکھایا۔ کون گن گائے وچ سنسار، کون اکھر وکھر کرے پڑھایا۔ کون جن لئے پچھان، آپ اپنا رنگ رنگایا۔ کون تن کرے پیار، کون

تت بت بندھائیا۔ کون جن دے ادھار، کون بدھی رہے سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، لوک مات تیری کون وڈیائیا۔ پاربرہم سمجھائیندا، برہما وشن شو اٹھ اٹھ دیکھ وچار۔ لکھ چوراسی جوت جگائیندا، گھٹ گھٹ کرے آپ پسا۔ پرہہ اپنا رُپ وٹائیندا، ایش چو دے ادھار۔ پنج تت چولا آپ ہنڈھائیندا، ترے گن مایا کھیل نرنکار۔ اٹھاں تتاں بندھن پائیندا، گھر مندر سوہے بنک دوار۔ گھر گھر وچ آپ رکھائیندا، گھر دیپک جوت کرے اجیار۔ گھر سر سرور امرت آتم آپ بھرائیندا، گھر رکھے ٹھنڈا ٹھار۔ گھر جوت نرنجن دیپ جگائیندا، آٹھ پہر ہوئے اجیار۔ گھر انحد شبد وجائیندا، دُھنی دُھن سنائے سچی دُھنکار۔ گھر ساچی تیج وچھائیندا، گھر پلنگ رنگیلا کرتیار۔ گھر ناری کنت ہنڈھائیندا، گھر سخیاں منگلپار۔ گھر گیت گوہند الائیندا، گھر میلا کنت بھتار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہے وشن شو دیوے ور، سیوا کرے وچ سنسار۔ برہے وشن شو تیری ساچی سیوا، ترے گن مایا جوڑ جڑایا۔ پنج تت کرے کھیل الکھ ابھیوا، آد نرنجن بھیونہ رایا۔ کروڑ تینتیس دیوی دیوا، ساچے مارگ آپے لایا۔ لکھ چوراسی جیو جنت گاوے رسنا جہوا، اپنا ناؤں لئے درڑایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جڑ چیتن اپنا کھیل کھلایا۔ آپے جانے جڑ چیتن کھیل کرے کرتار، کنت بھتار بے پرواہیا۔ آپے ور تے اپنا ورتار، لکھ چوراسی جون اجونی آپ بھوایا۔ آپے نو دس گیاراں بیس تیس دے ادھار، چار یار جوڑ جڑایا۔ آپے سب توں وسے باہر، آپے سچھنڈ دوارے سو بھاپایا۔ آپے آد نرنجن ہو اجیار، گھٹ گھٹ جوت نرنجن کرے رُشائیا۔ آپے تھر گھر وجائے شبد دُھنکار، جیو جنت آپ سنائیا۔ اپنا رُپ پرگٹے آپ کرتار، نرگن سرگن ویس وٹایا۔ اپنی کرے آپ پچھان، اپنا گن آپ بھجائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، برہے وشن شو کرے پڑھائیا۔ برہے وشن شو اکھر ایکا پڑھنا، سو پڑھ نرنجن آپ پڑھایا۔ ساچے مندر ایکا وڑنا، چار دیوار نہ کوئی دکھایا۔ اگنی ہون کدے نہ سڑنا، مڑھی گور نہ کوئی دبا یا۔ بن سنگر پورے تیرا گھاڑن کسے نہ گھڑنا، نہ کوئی پلے بٹھ بھایا۔ اپنا مستک اپنی موتی ہیرا لال جواہر آپے جڑنا، آپے دیکھ دکھایا۔ اپنے پوڑے آپے چٹھنا، اپنا مندر آپے دے سہایا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑنا، دھرت دھول نہ کوئے وڈیایا۔ تیرے دوارے آد جگاد برہم برہما د ہر جو آپے کھڑنا، ہر مندر سو بھاپایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، برہما وشن شو آپ سمجھایا۔ برہما وشن شو چیلگر، ہر

مندر سوہا پائیندا۔ میل ملاوا کھیا دھر، دھر دروازہ آپ گھلائیندا۔ ایک راگ ایک تال ایک سُر، ایک ناد و جائیندا۔ ایک چرن پریتی گئی جُڑ، نہ کوئی توڑے توڑ
تڑائیندا۔ ایک شبد اگمی چڑھیا گھوڑ، لوآں پُریاں ویکھ وکھائیندا۔ ایک وشن برہمے شو جائے بہڑ، لوک پرلوک اپنا حکم چلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا تخت آپ وڈیائیندا۔ ساچے تخت شاہ سلطانا، ساچی حکمت حکم چلائیا۔ جودھا سورُ بلی بلوانا، بل اپنا آپ رکھایا۔ لوک
مات ویکھے مار دھیانا، چوڈاں لوکاں پھول پھلایا۔ برہمے وشن شو دیوے اک گیانا، نش اکھر کرے پڑھایا۔ اپنا پہرے آپے بانا، باؤن اکھری اکھر اکھر
اکھر وچ سمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے ساچا ہر، اک اکلا اینکار، دوجی بٹھے قدرت دھار، تیجانن رہے اگھاڑ، چوتھے پد
پاوے سار، پنچم میلانکت بھتار، چھیویں چھپر لے اُسار، ستویں ست ستوادی ساچی کار، اٹھائیں تال بندھن پائے سرب سنسار، نو دوارے کھولے کواڑ،
دسم دوارے اپنا ڈیرہ لایا۔ دسم دواری ساچا ڈیرہ، پُرکھ ابناشی آپ لگائیندا۔ برہما وشن شو جانے اپنا ہیرا پھیرا، بھو ابھیدا بھو چھپائیندا۔ آپے جانے اپنا
دور نیڑا، نیڑ دُورا اپنا پنڈھ مکائیندا۔ آپے گیرا اپنا گیرا، گیرنہارا آپ اکھوائیندا۔ آپے پائے اپنا جھیرا، کایا مندر اندر پنچ ت اپنی کھیل گھلائیندا۔ آپے
کرے حق نہیرا، جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ آپے بٹھے اپنا بیڑا، کھیوٹ کھیٹا سچ ملاح بے پرواہ ایک بن جائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا
کر، ایک دتا ساچا ور، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ ساچا کھیوٹ کھیٹا داتار، آد جگاد اکھوایا۔ جگ جگ بیڑا چلائے وچ سنسار، رتھ رتھو ہی بھو نہ رایا۔ لکھ
چوڑا سی پاوے سار، گھر گھر مندر جوت جگایا۔ گرگھ ساچے لے اُبھار، سادھ سنت لے اٹھایا۔ بھگت بھگونت دے ادھار، آپ اپنی بوجھ بُجھایا۔ ناری کنت
سچ بھتار، کنت کنتوہل سچ سہایا۔ آتم سیجا برکھے پھول، بھل بھلواری آپ مہکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، ایک
وست اموک کایا گوک وچ ٹکایا۔ کایا گوک سچ ٹکانا، ہر ساچی وست ٹکانیا۔ شبد سروپی ایک گانا، دُھن آتمک آپ سنایا۔ آد جگادی ایک رانا، ایک حکم رہیا
سنایا۔ ترے گن ورتے ایک بھانا، ترے ترے بھو نہ رانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی بوجھ بُجھایا۔ برہمے سنیا لا کر کن، وشن نال
رلایا۔ شکر کرے دھن دھن، پر بھ تیری وڈ وڈیایا۔ توں دانا بینا توں جننی جن، دھن دھن جنیندی مایا۔ آد جگاد بیڑا بٹھ، بن تڈھ اور نہ کوئی چلایا۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، ساچا حکم آپ سُنایا۔ آد آنت بیڑا بٹھ چلاونا، بھل رہے نہ رانیا۔ پُرکھ ابناشی کھیل کھلاونا، آد پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ آد شکت میل ملاونا، نورو نور نور بے پرواہیا۔ پروردگار ناؤں دھراونا، عقل کل آپ اکھوایا۔ وشنوں اپنا رنگ رنگاونا، وشو ایکا رُپ درسایا۔ برہمے برہم وِدیا آپ پڑھاونا، چارے کھ کھ صلاحیا۔ چارے ویداں آپے گاونا، چارے جگ وند وندائیا۔ سبجگ ساچا ست ورتاونا، ست ستوادی سچا شہنشاہیا۔ باؤن اپنا رُپ وٹاونا، ول چھل کھیلے کھیل دُھر درگاہیا۔ وار اٹھاراں جوت جگاونا، جوتی جوت ڈگمگایا۔ تریتا تریا رُپ پرگٹاونا، رُپ رکھ نہ کوئے دکھایا۔ رام راما دھنکھ اٹھاونا، ساچا چلہ آپ چڑھایا۔ گڑھ ہنکاری توڑ تڑاونا، ترے گن مایا پھند نہ کوئے پانیا۔ آپ اپنی چال چلاونا، چال نرالی اک رکھایا۔ زمیں اسماناں ویکھ دکھاونا، دھرت دھول دھرنی دے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، برہمے وشن شو دے سمجھایا۔ سبجگ تریتا کرنا پار، پُرکھ ابناشی کھیل کھلاونا۔ جگ جگ لئے اپنا اوتار، رُپ انوپ آپ وٹاونا۔ نرگن سرگن کرے پیار، کاغد قلم بھیو نہ لاونا۔ چارے وید نہ کرن وچار، کھ لکھ لیکھ نہ کسے سُناونا۔ برہمے تیری برہم دھار، لوک مات آپ پرگٹاونا۔ گھر گھر مندر کر تیار، کایا بنک سہاونا۔ اندر وڑ سچّی سرکار، اپنا تخت دکھاونا۔ بھگت بھگونت کر پیار، آپ اپنا میل ملاونا۔ ساچے سنت دے ہلار، ساچے پوڑے آپ چڑھاونا۔ ڈونگھی کندر کر کر پار، سکھمن ٹیڈھی بنک پندھ مُکاونا۔ ترینی نینی کر خوار، آپ اپنا درس دکھاونا۔ امرت بخشے ٹھنڈی ٹھار، کول نا بھی بھل کھلاونا۔ دُرمت میل دے اُتار، ساچی کل آپ سہاونا۔ ہنس نہ اڈے کاگاں ڈار، کاگوں ہنس آپ بناونا۔ آتم سیجا کر پیار، آتم برہم میل ملاونا۔ ناری کنت اک شنکار، پیا پریتم اک ہندھاونا۔ سبجگ تریتا اُترے پار، سینا سرتی ایکا رام پرناونا۔ شبد نشانہ مارے مار، تیر نرالا اک چلاونا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، برہما وشن شو آپ سمجھاونا۔ برہمے وشن شو سبجگ تریتا اُترے پار، دوپر دے دُہایا۔ پُرکھ ابناشی پاوے سار، نرگن نرگن بے پرواہیا۔ سرگن رُپ پرگٹ ہوئے آپ کرتار، بیخ تت میلا سبج سُبھایا۔ ترے گن مایا دے آدھار، رُپ انوپ وڈی وڈیائیا۔ ساچا گائے منگلاچار، ساچی سخیاں ویکھ دکھایا۔ گند منوہر لکھی نرائن سندر کُنڈل مکٹ بین، سیس جگدیش آپ سہایا۔ نام بنسری وجائے بجاونہار، گیتا گیان اک درڑایا۔ بھگت بھگونت کرے پیار، غریب نمانے گلے لگایا۔

دُوتاں دُشٹاں مارے کر خوار، چاروں کُنٹ دے ہلایا۔ دھرت دھول کرے پُکار، دھرتی نیز نیناں نیر وہایا۔ وید ویاسا بن لکھار، پُران اٹھاراں دے لکھایا۔ چار لکھ ہزار ستاراں سلوک گنے اپنی وار، بھدر پُران لکھ بنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہمے وشن شو دیوے ور، لیکھا لیکھے اپنے پانیا۔ سنجگ تریتا دواپر اترے اپنے گھاٹ، پُرکھ ابناشی اپنا کھیل کھلاونا۔ مانس دیہی چولا جائے پاٹ، جوتی جوت ملاونا۔ آپے سوہے اپنی کھاٹ، اپنا پلنگ آپ ہنڈھاونا۔ آپے جگے اپنی جوت للاٹ، اپنا نور اپنے وچ ٹکاونا۔ آپے وکے اپنے ہاٹ، اپنی قیمت آپے پاون۔ آپے کرے اپنا پورا گھاٹ، اپنا لیکھا آپے لاہونا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہمے وشن شو دیوے ور، اپنا پردہ آپ دکھاونا۔ برہمے وشن شو سنجگ تریتا دواپر پار کرایا۔ نہ کوئی مات پت بیڑی پاڑ، پتا پوت نہ کوئے وڈیایا۔ نہ کوئی گود سہائے تھاڑ، آلس نندرا نہ کوئے مٹایا۔ لکھ چوراسی ویلے پاڑ، ہر کا بھيو کوئے نہ پانیا۔ ورن برن شاستر سمتر وید پُران گیتا گیان دیون آدر، آدرش روپ نہ کوئے درسایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہمے وشن شو دیوے ور، اپنا تت آپ بُجھایا۔ اپنا تت سمجھانیدا، پاربرہم پُرکھ اگم۔ اپنی مت اپنے وچ ٹکانیدا، نہ ہرکھ سوگ نہ خوشی غم۔ اپنا ست آپ جنانیدا، نہ مرے نہ پئے جم۔ بن تھماں گنگن رہانیدا، آپے جانے اپنا کم۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آپے گھڑے آپے دیوے بھن۔ گھرن بھنہار سمتر، پاربرہم وڈی وڈیایا۔ برہمے وشن شو لکھ چوراسی چلائے تیرا رتھ، رتھ رتھوہی بے پرواہیا۔ شبد جنائے مہما اکھ، اپنا ناؤں آپ پرگٹایا۔ کلج دیوے ساچی و تھ، چوتھے جگ وڈی وڈیایا۔ چارے بانی دکھائے ہٹھ، ہٹھ تپ جوگ ابھیاس اک سکھایا۔ پنڈھ مُکائے نٹھ نٹھ، دو جہاناں سچا ماہیا۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، لکھ چوراسی جوت کر رُشایا۔ لیکھا جانے تیر تھ تٹ، اٹھسٹھ پھول پُھلایا۔ پاوے سار مندر مٹھ، شو دوالے کھوج کھوجایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچے ور، برہمے وشن شو ایکا اکھر کرے پڑھایا۔ کلج دھار چلائے ہر، ہر وڈا وڈ وڈیایا۔ لوک مات آیا دھر، مانس جنم دوائیا۔ لکھ چوراسی اندر وڑ، اپنی حکمت حکم لئے چلایا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھر، آؤندا جاندا دس نہ آیا۔ اپنی ویدا آپے پڑھ، پنچ تت دے پڑھایا۔ کایا چولے آپے وڑ، جگت وجود آپ ہنڈھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، برہمے وشن شو اک سمجھایا۔ کایا تت آپ

ہنڈھاؤنا، لاشریک کھیل کھلائیندا۔ محبان بیدو اپنا رنگ رنگاؤنا، محبوب اپنا رُپ آپ وٹائیندا۔ ساچا مندر آپ سہاؤنا، مقامے حق ڈیرہ لائیندا۔ ایکا کلمہ آپ پڑھاؤنا، ایکا نبی آپ اکھوائیندا۔ ایکا حق بحق اپنا ویکھ وکھاؤنا، لاشریک اپنا بھو جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، جگ جگ اپنی دھار چلائیندا۔ جگ جگ دھار چلائے اوٹی، اول اللہ اپنا ناؤں رکھائیندا۔ نرگن جوت اک اگلی، کال مہاکال کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، در گھر ساچے آپ سمجھائیندا۔ لوک مات کھیل اپارا، کلجگ ویکھے ویکھ وکھائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ کر تیار، کالا سوسا تن چھہائیندا۔ ایکا شبد اک ہلارا، ایکا کلمہ آپ پڑھائیندا۔ ایکا نبی رسول کرے پیارا، ایکا اپنا رُپ وٹائیندا۔ ایکا کھولے کھولنہار کواڑا، بند دروازہ اک وکھائیندا۔ ایکا محمد محمدی یارا، چار چاراں میل ملائیندا۔ ایکا حق حق نعرہ، انا الحق رنگ رنگائیندا۔ ایکا راہ رہیا تک، ساچے تخت سو بھا پائیندا۔ ایکا اپنا پردہ بیٹھا ڈھک، مکھ نقاب رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، جگ جگ اپنی رچن رچائیندا۔ جگ جگ رچن رچائے سلوک، مہما اکھ کتھی نہ جائیا۔ سنگ محمد چار یار لیکھا جانے چو داں لوک، طبق طبقاں پھیرا پائیا۔ نہ کوئی ہرکھ نہ کوئی سوگ، عالم علما کرے پڑھائیا۔ اپنا بھانا آپے لئے روک، اپنے بھانے آپ سمایا۔ لکھ چوڑا سی دیوے جھوک، نہ کوئی میٹے خلق خدائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہے وشن شو وکھائے اک در، در دروازہ آپ کھلائیا۔

گر گو بند میلا سہج سُبھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ڈنکا وجائے دُھر دربارا، راؤ رنکاں شاہ سلطاناں دئے جگائیا۔ ایکا ڈنکا وجیا، پار برہم آپ وجایا۔ گو بند سورا آیا بھجیا، لوک مات لئے انگڑایا۔ غریب نمائیاں پردہ کھیا، ایکا شبد پردہ پایا۔ ایٹھے اوٹھے رکھے لجا، جو جن سرنائی آیا۔ اپنا گھر آپے تجیا، گر سکھاں کھیڑا دئے وسایا۔ اک چلائے سچ جہازیا، چپو نام ہتھ اٹھایا۔ اندر مندر بیٹھ مارے واجیا، برہما وشن شو بھو نہ رایا۔ دُھر درگا ہی لے کے آیا داجیا، سر اپنے بھار اٹھایا۔ کلجگ انتم رچے کاجیا، جگ جگ اپنی رچن رچایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، برہے شو تیری اکھ کھلایا۔ برہے شو نیز لینا کھول، پر بھ ساچا آپ سمجھائیندا۔ چوتھے جگ پر بھ تولے تول، نرگن سرگن رُپ وٹائیندا۔ چار گنٹ اگلی وجائے ڈھول، شبد نگارہ ہتھ

اُٹھائیندا۔ اپنا اکھر آپے بول، لوآں پُریاں آپ سٹھائیندا۔ گرسکھاں اندر وڑ وڑ کرے چوہل، آپ اپنے میل ملائیندا۔ سرتی شبدی جائے مَوَل، مَوَلا اپنا ناؤں رکھائیندا۔ اُلٹا کرے نابھ کول، امرت ساچا جام پیاہیندا۔ مان وڈیائی دیوے اُپر دھول، دھرنی دھرتی دھول ہولا بھار کرائیندا۔ لکھ چوڑا سی پنج وکار ترے گن مایا اُبلے رت، نہ کوئی سہائیندا۔ سرشٹ سبائی جانے مت گت، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، برہما وشن شو آپ سمجھائیندا۔ برہے وشن شو نیز نین اگھاڑ، پرہہ ساچا آپ اُٹھائیندا۔ کلجگ انتم دیکھے اک اکھاڑ، گر گوہند پھیرا پائیندا۔ چارے سوت دُلا رے آپے وار، سنجگ تریتا دو پر پندھ مکھائیندا۔ آپے نینہاں ہیٹھ دے اُسار، آپے کلر کندھ ڈھائیندا۔ آپے رکھے تکھی تیز دھار کٹار، آر پار آپ کرائیندا۔ آپے سپس دھڑ لیکھے لائے اپنے آپ نرکار، چوٹی جڑ آپ سہائیندا۔ آپے اندر وڑ کرے پکار، آپے اُچی کوک سٹھائیندا۔ آپے سٹا پیر پسا، آپے اپنی نندرا میٹ مٹھائیندا۔ آپے پُرکھ اکال بنائے میت مُرار، ستھریار آپ ہنڈھائیندا۔ آپے راکھا بنے سرب سنسار، رکھک اپنی اچھیا آپ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہما وشن شو دیوے ور، بھولے ناتھ آپ اُٹھائیندا۔ بھولے ناتھ اُٹھ اُٹھ جاگ، پُرکھ ابناشی آپ جگائیندا۔ کلجگ انتم گنا بھاگ، نہر ساچا کھیل کھلاہیندا۔ برہے تیری پکڑے واگ، لکھ چوڑا سی اپنے ہتھ وکھائیندا۔ وشنوں تیرے من اُچے اک ویراگ، تیرا بھنڈار نہ کوئی ورتائیندا۔ تنہا گر بنھے ایک تاگ، تے چیلے دیکھ وکھائیندا۔ لکھ چوڑا سی دیکھے جیو کاگ، چاروں کُنٹ سرب گراہیندا۔ بن گرسکھ کسے ملے نہ ہر جو کنت سہاگ، جگت رنڈیا سرب ہنڈھائیندا۔ ترے گن مایا تے گنی آگ، پنج تت چولا سرب جلاہیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، برہے وشن شو ایک نین نیز آپ سمجھائیندا۔ برہے نیز نین اگھاڑنا، پُرکھ ابناشی حکم سٹھائیندا۔ ہر کے شبد ہر جو تارنا، ترے گن مایا بھیٹ چڑھائیندا۔ نو نو دیکھے اک اکھاڑنا، ست ست سرُپ جنائیندا۔ بھاگ لگائے ایک ہاڑکا ہاڑنا، ایک ساچا میل ملاہیندا۔ ناتا تے پُرکھ نارنا، ناری بیج نہ کنت ہنڈھائیندا۔ گوہند آیا آپ اتوں وارنا، واری واری بھیٹ چڑھائیندا۔ نو سو چرانوے چو کڑی جگ کھیل کھلاونا، گر پیر اوتار رُپ وٹھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، اپنا بھیو آپ کھلاہیندا۔ نو سو چرانوے جگ ورتارا، جگ کرتا آپ کرائیا۔ آد جگادی لئے اوتارا گر رُپ وٹھائیا۔ بھگت بھگونت دے سہارا، سنت ساجن لئے

ملائیا۔ نو نو اترے پار کنارہ، نو نو ڈیرہ دیوے ڈھائیا۔ چار چار کر خوارا، چار چار لئے ملائیا۔ چوتھے پد سہائے اک دوارا، در دروازہ آپ گھلائیا۔ نو سو
 چرانوے چوکڑی جگ پار کنارہ، کلجگ انتم دے دکھائیا۔ اک ویسا بن لکھارا، لوک مات دے گواہیا۔ عیسیٰ موسیٰ کرے نمسکارا، پر بھہ اگے سیس جھکائیا۔
 راہ تگے محمدی یارا، چو داں لوک ادھ وچکارے ڈیرہ لائیا۔ نانک نرگن ہو اُجیارا، ایکا جوت کرے رُشائیا۔ راہ تگے ایکنکارا، ایکا نین نین اٹھائیا۔ کلجگ آوے
 انتم وارا، پُرکھ ابناشی لئے ملائیا۔ مہابلی اترے وچ سنسارا، مات گکھ نہ کوئی جائیا۔ پنج تت نہ کوئی آکارا، من مت بدھ نہ کوئی وڈیائیا۔ کرے کھیل اگم
 اپارا، اگم اگمڑی چال چلائیا۔ رکھے نہکلنک ناؤں نرؤیر کرے کھیل وچ سنسارا، ورن برن نہ کوئی بنائیا۔ شاستر سمرت وید پُران نہ پاؤن سارا، کھانی بانی رہی
 جس گائیا۔ کلجگ آوے اپنی وارا، نرگن جوت کرے رُشائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہے وشن شو تیرا لیکھا ویکھ دکھائیا۔ نو سو
 چرانوے چوکڑی جگ اترنا پار کنار، پار کنار آپ کرائیندا۔ پُرکھ ابناشا لئے اوتار، نرگن نرگن ویکھ دکھائیندا۔ نانک راہ تگے اک داتار، در دوارا منگ
 منگائیندا۔ تیرا رُپ اپر اپار، نرؤیر کھیل کھلائیندا۔ تیری شبد سچّی ڈھکار، برہمنڈ کھنڈ ناد و جائیندا۔ جیرج انڈج دے ہلار، اُتسج سیتج ویکھ دکھائیندا۔ پرا
 پسنتی تیری گھال، مدھم بیکھری آپے گائیندا۔ ایکا جوتی دیوے دوئے دھار، جوتی جاتا ویس وٹائیندا۔ انگد امر کر پیار، رام داس سروور امرت اک نہائیندا۔
 ارجن لیکھا اگم اپار، بودھ اگادھا شبد جنائیندا۔ ایکا گرو کر تیار، گرشدی گرو گرنھ وڈیائیندا۔ نرگن نرگن بھر بھنڈار، ترے ترے ونڈ ونڈائیندا۔ چولا
 بدلے وچ سنسار، کایا ڈولا ویکھ دکھائیندا۔ ہر گوبند ہر دھار، تیز کٹار آپ چکائیندا۔ ہر رائے رُپ اپار، ہر کرشن سنگ نبھائیندا۔ گرتیغ بہادر دھرنی
 دھول تیرا ہولا کرے بھار، اپنی رت بھیٹ چڑھائیندا۔ اُچی کوک کرے پکار، پر بھ تیرا بھانا موہے بھائیندا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ پچھوں آئی میری
 وار، میرا تیرا تیرا میرا مول چکائیندا۔ تیرا رنگ سچّی سرکار، اتر کدے نہ جائیندا۔ تیرا کھیل اپر اپار، دس کسے نہ آئیندا۔ توں ماتا توں پتا کرے پیار، گوبند
 تیرا سٹ دُلا را اکھوائیندا۔ پُرکھ اکال تیری جیکار، تیرا ڈنک اک و جائیندا۔ نو نو لیکھا کر پار، چوتھا جگ ویکھ دکھائیندا۔ بال اوستھا کھیل اپار، نوویں سال
 گرو گوبند آپ جکائیندا۔ نو دوارے کرے پار، کایا کھیڑا پندھ مکائیندا۔ امرت بخشے نخبھر دھار، سچ پیالہ ہتھ اٹھائیندا۔ دین دایالا آپ کرتار، کرتا پُرکھ ویس

وٹائیندا۔ جو دھا سُو ریرِ بلی بلکار، بل اپنا آپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، چو تھے جگ آپ سمجھائیندا۔ سَتجگ تریتا
 دوپر پار کنارہ، کلجگ انتم واری آئی۔ برہما وشن شو لے ہلارہ، پُرکھ ابناشی سوئے آپ جگایا۔ گر گوہند گوہند سنگھ سَت ڈلارہ، ہر کرتارا آپ اٹھایا۔ شستر
 کھنڈا تیز کٹارہ، چند پرچنڈا آپ چکایا۔ ونڈاں ونڈے اگم اپارہ، برہمنڈ کھنڈ ویکھ وکھایا۔ توڑنہارا گڑھ ہنکارہ، چاروں گنٹ ویکھے خلق خدایا۔ نور نورانہ ہو
 اُجیارہ، نورو نور ڈگمگایا۔ اپنا لیکھا آپ لکھنہارا، آپے لکھ لکھ دے سمجھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے ساچا ہر، سیس جگدیش
 دے وڈیایا۔ کلغی توڑا ہر جگدیش، گر گوہند سنگھ آپ سہائیندا۔ آپے گائے تیس بتیس، تیس بتیس لہنا آپ چکائیندا۔ آپے بھو کھلائے بیس ایکس، ایکس
 بیس آپے ہو جائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنچم کھ ویکھ دستار، درشن پایا ہر نرنکار، گر گوہند خوشی منائیندا۔ ہر نرنکار گوہند درشن پا،
 کایا گھر خوشی منائیندا۔ پر بھ ملیا بے پرواہ، پُرکھ اکال وچھڑ نہ جائیندا۔ جگمگ جوت رہیا ڈگمگا، نورو نور آپ پرگٹائیندا۔ نہ کوئی دوسر دیوے کوئی ہور صلاح،
 متا ہور نہ سنگ پکائیندا۔ اک اکلا بن خدہ، خالق اپنی خلق ویکھ وکھائیندا۔ جگا جگنتر چلائے راہ، گر پیر اوتار سادھ سنت اپنا حکم سنائیندا۔ گر گوہند چیلایا بنا،
 سنگر اپنا ناؤں وکھائیندا۔ سجن سہیلا ہوئے سہائی سبھی تھاں، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ پنچم کھ تاج دے وکھا، پردہ اوہلا آپ ہٹائیندا۔ ایک حکم دے سنا، دھر
 فرمانا آپ جنائیندا۔ چو تھے جگ چار یاری یاراں نال لئی ہنڈھا، تھر کوئی رہن نہ پائیندا۔ پنچ پیارے جوت جگا، غریب نمانے گلے لگائیندا۔ کاگوں ہنس دیں
 بنا، کاگ ہنس تیری چال چلائیندا۔ ایک امرت جام دیں پیا، پُرکھ اکال ہتھ پھڑائیندا۔ نانک ملیا اک ملاح، کلجگ بیڑا آپ چلائیندا۔ گر ار جن لیکھا گیا لکھا،
 لکھیا لیکھ نہ کوئی مٹائیندا۔ پنچم پنچم کر رُشنا، پنچم پردھان اپنا ناؤں دھرائیندا۔ پنچم وچ جائے سما، پنچم روگ گوائیندا۔ پنچم چوگ دے چگا، ترسنا بھکھ
 مٹائیندا۔ پنچم جوگ دے سکھا، وڈ جگیشتر سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ درس اموگھ دے کرا، گر گوہند میل ملائیندا۔ چو داں لوک روون مارن دھا، تیرا تیج نہ جھلیا
 جائیندا۔ پُرکھ ابناشی ایک اکھر دے پڑھا، واہ واہ اپنا روپ وٹائیندا۔ ایک ڈنک دے وچا، چاروں گنٹ آپ سنائیندا۔ ایک فتح دے گجا، ایک حکم سنائیندا۔ چار
 ورن خالص خالص دے بنا، ہنکار وکار نیڑ نہ آئیندا۔ ثالث بنے آپ مہرباں، مہربان مہربان مہربان اپنا ناؤں دھرائیندا۔ جگت نیا دے چلا، غریب نمانے اُپر

بہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گوہند میلا ساچے گھر، پُرکھ اکال آپ کرانیندا۔ گوہند سُنیا ہر فرمانا، گھر ساچے وٹی ودھائیا۔ توں صاحب سلطان ساچا رانا، شاہ پاتشاہ تیری وڈیائیا۔ پنچم رُپ شاہو بھوپ کرے کلینا، کلجگ کال نیڑ نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، بن تَدھ اور نہ کوئی دھیائیا۔ دانا پینا ہر کرتارا، آد جگاد سمایا۔ گر گوہند میلا وچ سنسارا، گر چیلارُپ وٹایا۔ لیکھا جانے دُھر دربارا، دُھر دی دھار دھار بندھایا۔ ایکا ہون ہون کر اُجیارا، نینن نین ویکھ دکھایا۔ پار برہم پر بھ کر پیارا، شبد اگمی کھنڈا ہتھ پھڑایا۔ نہ کوئی گھڑے لوہار ترکھانا، جگت پان نہ کوئی لگایا۔ پُرکھ ابناشی پھرے اپنا بانا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ایکا تت دے سمجھایا۔ ایکا تت ہر سمجھانیندا، پار برہم وڈی وڈیائیا۔ چار ورن میل ملائیندا، گر گوہند کرے گُڑمائیا۔ امرت ساچا آپ بنائیندا، گر ار جن بانی بانی وچ سمایا۔ گر سکھاں پیار مٹھاس وچ پائیندا، شبد اگمی کھنڈا رہیا پھڑایا۔ پُرکھ اکال ایکا رسنا گائیندا، نانک زرگن دے سالاحیا۔ جگت وچولا دس نہ آئیندا، بھلی جھوٹھی شاہیا۔ اُچی کوک بول سنانیندا، واہرُ فتح اک گجایا۔ پنچ پیارے موکھ دھرائیندا، پنچم دیوے مان وڈیائیا۔ پنچاں اگے اپنا سپس جھکائیندا، نیوں نیوں پے سرناٹیا۔ پنچم آپے منگ منگائیندا، بھکھیا منگے سچا شہنشاہیا۔ اپنی دست نہ کوئی دکھائیندا، آپے چلے حکم رجاٹیا۔ گر سکھاں کایا کوٹ قلعے بنائیندا، اندر رہیا سچ وچھائیا۔ اُپر اپنا آسن لائیندا، سنگھ دیا دیا کماٹیا۔ سرگن رُپ آپ پرگٹائیندا، زرگن ویکھے چائیں چائیا۔ تیز دھار تلوار آپ چکائیندا، کھنڈ برہمنڈ رہے گر لائیا۔ برہما وشن شو نیوں نیوں سپس جھکائیندا، گر گوہند تیری سچ سچی سرناٹیا۔ تیرا پیار گر سکھاں وچوں نظری آئیندا، تیرا بنس ہو نہ کوئی دساٹیا۔ تیری رت گر سکھاں رت رنگائیندا، رنگ رنگیلا اک چڑھایا۔ تیرا کھنڈا آر پار دو جہاناں پار کرانیندا، ادھ وچکار نہ کوئی اٹکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گوہند دیوے حکم سنانیا۔ گر گوہند شبد سنانیا، پُرکھ ابناشی ہو مہربان۔ شبد اگمی کھنڈا ہتھ پھڑایا، دامنی دکے دو جہان۔ چند پرچنڈ رہیا دکھایا، جودھا سور بیر بلی بلوان۔ پنچ پیارے منگ منگایا، منگے سپس کرے پروان۔ ننگی کٹار رہیا چکایا، آپے ویکھے مار دھیان۔ اپنا میلا آپ ملایا، دُشٹ دمن دمن پروان۔ سنگھ دیا اگے آیا، آگیا کری آپ بھگوان۔ تیرا تیرے وچ سمایا، وچھڑ نہ جائے دو جہان۔ گوہند اپنا کھنڈا اپنے ہتھ اٹھایا، اپنا سپس کرے قربان۔ آر پار دھار چلایا، لہورنگے نال میان۔

اُچی کوک سرب سنایا، لیکھا جانے سری بھگوان۔ ساچا بنس آپ اُپجایا، نو سوچرانوے چوکڑی جگ رہے نشان۔ چوتھا جگ میٹ مٹایا، نو کھنڈ پر تھی ہوئے بیابان۔ سُج مسان دیوا مٹی نہ کوئے جگایا، سورج چن روشن ہوئے نہ کوئے بھان۔ پُرکھ اکال مردنگ وجایا، ناتا تئے جگت شیطان۔ کوڑی کلج کایا کنگ رڑھایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کریا کھیل وچ جہان۔ پنچم پیتا اک اتیتا، پنچم رنگ رنگائیندا۔ پنچم در ٹھانڈا پنچم سینا، پنچم لیکھا جانے ہست کیٹا، پنچم اوچ نیچ میٹ مٹائیندا۔ پنچم امرت جام پیائے انڈیٹھا، پنچم رس بھرائے ایکا میٹھا، کوڑا ریٹھانہ کوئے دکھائیندا۔ پنچم وسے آپے چیتا، پنچم کرے پتت پُنتیتا، پنچم لہنا دینا چکائے مندر مسیتا، گر چرن دھیان اک دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ پنچم میلا آپ کرایا، پنچم پنچم رہے نہ رانیا۔ پنچم رنگ آپ رنگایا، اتر کدے نہ جانیا۔ پنچم مردنگ آپ وجایا، سارنگ سارنگانہ کوئے ہلایا۔ پنچم سنگ آپ نبھایا، وچھڑ کدے نہ جانیا۔ پنچم پرمانند آپ سمایا، نجمانند کرے رُشانیا۔ پنچم بہہ بہہ منگل گایا، گھر وجدی رہے ودھانیا۔ پنچم کنت کنتوہلا میل ملایا، ساچی ناری خوشی منانیا۔ پنچم گرگھ لئے جگایا، پنچ پیارے دئے وڈیانیا۔ پنچ ناد شبد دُھن آپے گایا، راگ راگنی مکھ شرمایا۔ چھتھی راگ رہے راہ تکایا، پاربرہم تیری وڈی وڈیانیا۔ گر گوہند اوچ اگم اپارا ایکا پایا، پاربرہم ابناشی کرتا شاہ پاتشاہ سچی سرناپا۔ آون جاون کھیل رچایا، جگا جگنتر پھیری پانیا۔ گر پیر اوتار اک اکھوایا، نہ مرے نہ جانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گوہند میلا ساچے گھر، پنچم دیوے جگت وڈیانیا۔ پنچم پنچم کر تیار، پنچم رنگ رنگائیندا۔ آپا آپا اتوں وار، چار چار لیکھا مول چکائیندا۔ چار یاری کر خوار، چار دلارے بھیٹ چڑھائیندا۔ ماتا گجری دئے آدھار، دھرت دھول تیرا ہو لا بھار کرائیندا۔ غریب نمانے لئے اُبھار، آپ اپنی گود بہائیندا۔ بھگتاں بھگونت کرے پیار، ساچے سنتاں اک اٹھائیندا۔ دھن دھن جنیندی مائی پوت سپوتا جن جمیا وچ سنسار، جاگرت جوت جوتی جاتا اک جگائیندا۔ ورن گوت وسے باہر، ہرکھ سوگ نہ کوئے دکھائیندا۔ قلعے کوٹ نہ لیا محل اُسار، شبد نگارے چوٹ اک لگائیندا۔ رنجیت نگارہ وجائے آپ کرتار، دُھر دربارے آپ سنائیندا۔ ہنکاریاں توڑ گڑھ ہنکار، گڑھی چمکور سہائیندا۔ سرسا تیری ڈو گھھی دھار، گرگھ آپ بہائیندا۔ بائی کروڑ کر نہ کوئی پیار، ہیرے جواہر مانک موتی تیرے وچ لگائیندا۔ گرنتھ گرنتھ گرنتھ اپنی انس پاوے سار، شبد ناد دُھن جل

واپو وچ سمانندا۔ اپنا کھیل کر کرتار، کرتا پُرکھ کرنی کرت کرت وچ کمانندا۔ قدرت قادر دے آدھار، کریم غنیم صنیم صادق صبر صبوری آپ ہنڈھانندا۔
 اپنی ترمیم کرے آپ زرنکار، ترے گن وچ کدے نہ آئندا۔ کلج تیرا کھیل اپار، نو سو پُرانوے چو کڑی جگ ویکھ وکھانندا۔ جگا جگنتر ساچی کار، کرنہارا
 آپ کرائندا۔ گو بند بنے لیکھ لکھار، اپنا لیکھا بھوکھت آپ جانندا۔ ستھر چنگا کرے یار تیار، سولاں سیج آپ ہنڈھانندا۔ راہ تے میت مرار، نیتز نین اک
 اٹھانندا۔ پون سنہیا دیوے جاندی وار، انجا پونا کھ شرمانندا۔ پُرکھ اکال ہو تیار، زرگن سرگن ویکھ وکھانندا۔ لوک مات آئے کرپا دھار، دس کسے نہ
 آئندا۔ گر گو بند لیا اٹھال، ساچی گود آپ بہانندا۔ امرت جام اک پیال، امر اپد اک وکھانندا۔ نیڑ نہ آئے کال مہاکال، کال مہاکال تیرے در دوار
 بہانندا۔ تیری چلے اولڑی چال، چار جگ بھو نہ آئندا۔ تیرا امرت اک اچھال، اپنے پیالے آپ رکھانندا۔ تیرا رُوپ ساچے لال، چار ورن نو کھنڈ
 پر تھی آپ پرگٹانندا۔ تیری گھالن آپے گھال، پُرکھ ابناشی تیری گھال لیکھے لائندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیون آیا ساچا ور، لوک
 مات پھیری پائندا۔ لوک مات پُرکھ اکالا، زرگن زرگن اپنا کھیل کھلائیا۔ گو بند ستا سیج دوسالا، سولاں ستھر ہیٹھ وچھانیا۔ پُرکھ ابناشی اپنی چلی اولڑی چالا،
 چال زرا لی اک رکھانیا۔ اپنا مارگ دس سکھالا، بودھ اگادھا کرے سنائیا۔ کھیا لیکھ بیٹھ سچی دھر مسالہ، گھر مندر وے ودھانیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، لیکھا جانے ساچا ہر، اپنات دے سمجھانیا۔ گر گو بند شبد پایا دھر فرمانا، پُرکھ ابناشی میل ملانیا۔ ایک گھر دو جا کانا، تیجے گھر ہوئے پروانیا۔
 چوتھے پد ہوئے پروانہ، پنجم میل سری بھگوانیا۔ چھویں چھپر چھن نہ کوئے سہانا، ست پُرکھ زرنجن ایک رنگ رنگانیا۔ لوک مات کرے پردھانا ناد انادی ایک
 ناد وچنیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، لیکھا جانے دو جہانیا۔ گر گو بند آتم انتر ایکا بوجھ، بوجھ بھنتر آپ بھنندا۔ لیکھا
 چکے ایکا دُوج، دُوج ایکا ایک رنگ سمانندا۔ اپنا لیکھا جانے گو جھ، گو جھ گو جھ آپ ہو جانندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے ساچا ہر، نو
 نو چار ویکھ وکھانندا۔ نو نو چار پنڈھ مکاؤنا، گر گو بند شبد جنایا۔ بھوکھت واکي واک لکھاؤنا، لکھ لکھ لیکھا اپنا آپ اپایا۔ مچھ داہری کیس نہ کوئے رکھاؤنا، نہ
 کوئی مونڈ منڈایا۔ دس دسمیسی ویس وٹاؤنا، شبد انادی ناد وچایا۔ چار گنٹ پھیرا پاؤنا، دہ دشا چرناں ہیٹھ دباوا۔ چو داں لوک چرناں دباؤنا، چو داں لوک

پھول بھلایا۔ برہاوشن شو تیرا وقت چکاؤنا، تھر کوئے رہن نہ پایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، اپنی رچنا آپ رچایا۔ کھجک
ویلا کھیل کھلندڑا، گر گوہند بنت بنائیدا۔ لیکھا لیکھ اگم اگمڑا، نہ کوئی میٹ میٹ مٹائیدا۔ پاربرہم ابناشی کرتا ہڈ ماس ناڑی نہ کوئی چڑا، امڑی امڑا نہ کوئے
رکھائیدا۔ نہ کوئی رکھے پلے پیسا دی دمڑا، ترے گن مایا اپنا کھیل کھلائیدا۔ نہ مرے نہ کدے جمڑا، مات گود نہ کوئے سہائیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر،
آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل پڑکھ اکال، آد جگادی دین دیال، ایکا ایک کال مہاکال، اپنے رنگ رنگائیدا۔ گوہند لیکھا لیکھ اپارا، پڑکھ ابناشی آپ لکھایا۔
کھجک آئے انتم وارا، چوڈاں چوڈاں پندھ مکایا۔ چوڈاں چوڈاں دے ہلارا، چوڈاں لوک رہے نہ رایا۔ تیرا نام ہوئے اُجیارا، تیرا ڈنکا اک سنایا۔ تیرا نگر
وسائے اگم اپارا، سمبل ایکا ناؤں دھرایا۔ دیوا جوتی کملاپاتی کرے اُجیارا، نورو نور نور ہوئے رُشنا یا۔ ساچا ساقی بنے آپ نرنکارا، ایکا جام دے پیایا۔ لیکھا
چکائے باقی اگم اپارا، لیکھا لیکھے وچ پایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، بھيو ابھیدا آپ گھلایا۔ گر گوہند لیکھ لکھائیدا،
سوربیر بلوان۔ سرشٹ سبائی آپ سمجھائیدا، شبد جنائی دھر فرمان۔ کھجک انتم راہ تکائیدا، چوتھا جگ مار دھیان۔ چار کُنٹ اندھیرا چھائیدا، جوٹھ جھوٹھ
ہوئے پردھان۔ کام کرودھ ہنکار لوبھ موہ ونڈ ونڈائیدا، آساتر سنا کھلے ڈکان۔ سورج چن نگھ شرمائیدا، پرکاش دے نہ کوئے بھان۔ گگن آکاش پاتال ویکھ
وکھائیدا، دھرت دھول کرے دھیان۔ ناری کنت نہ کوئے ہنڈھائیدا، و بچار ہویا جیو جہان۔ مات پتر سچ وسائیدا، بھینا بھینا ناتا توڑے جیو شیطان۔ کایا
چولی رنگ نہ کوئے رنگائیدا، نظر نہ آئے سری بھگوان۔ گر کا منتر نہ کوئے درڑائیدا، گر چرن نہ دھرے کوئے دھیان۔ نانک نرگن میل نہ کوئے
ملائیدا، کھجک جیو ہون بے ایمان۔ نو دوارے پندھ نہ کوئے مکھائیدا، تیغ بہادر نوواں گر نہ چکائے آن۔ دسم دوا ری نہ کوئے گھلائیدا، دسم گر و نہ کرے
کوئی پروان۔ پنچم شبد ناد دُھن نہ کوئے تن وجائیدا، کھجک کایا ہوئے ویران۔ رسنا بہہ بہہ جیو جہان سرب گائیدا، ہتھ آئے نہ گن ندھان۔ جوٹھا جھوٹھا
واک سنائیدا، گیانی گیان نہ کرے دھیان۔ من کا مکا نہ کوئے پھرائیدا، مایا ممتا توڑے نہ کوئے ابھمان۔ ہوئے شتکاروگ نہ کوئے گوائیدا، امرت لے
نہ پین کھان۔ چار کُنٹ سرب گر لائیدا، گر ار جن بانی مارے نہ کوئے تن بان۔ انجیل قرآن تیس بتیس نہ کوئے سہائیدا، ملا شیخ مسائق پیر دستگیر ہوئے

خیران۔ پنڈت پاندھا گیتا گیان نہ کوئے درڑائیندا، مایا ممتا ہوئے ہنگتا اُتوں اپنا آپ کر رہے قربان۔ ساچا مٹھ نہ کوئے تپائیندا، نام اہوتی نہ دیوے وچ جہان۔ کلجک کایا سرب تپائیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچا بھیو آپ گھلائیندا۔ کلجک ویلا انتم آؤنا، نو نو چار رہن نہ پائیا۔ پُرکھ ابناشی جامہ پاؤنا، جوتی جوت کرے رُشائیا۔ نہہکنک ناؤں رکھاؤنا، نہریر وڈی وڈیائیا۔ انادی ناد ڈنک و جاؤنا، برہم برہماد دے سناپیا۔ وشن برہما شو آپ جگاؤنا، آپ اپنا حکم ورتائیا۔ جگت جگدیش کھیل رچاؤنا، جگت و دیا ویکھ پڑھائیا۔ سینتیس اکھری پھول پھلاؤنا، ترے پنچ و بے ودھائیا۔ باؤن اکھری اپنا انک چلاؤنا، باؤن باؤن کرے پڑھائیا۔ ایکاساتا جوڑ جڑاؤنا، دس ست ستاراں دے صلاحیا۔ وپہ سو ستاراں بکرمی نرگن نور ڈمگاؤنا، جوتی جوت کرے رُشائیا۔ نہہکنک نرائن نہ اپنا آپ مات پرگٹاؤنا، سرشٹ سبائی دے سناپیا۔ سیس تاج اک ٹکاؤنا، پنچم کھ کھ وڈیائیا۔ چارے کھ چار جگ چار وید چارے کھانی چارے بانی بھیو گھلاؤنا، بھل رہے نہ رائیا۔ پنچم کھ پنچ پیارے مات وڈیائیا، پنچم راج جوگ اک سمجھائیا۔ پنچم شبد ناد دُھن اُچھاؤنا، رسنا جہوانہ کوئے ہلاپیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نہ، وشن برہم شو تیرا پندھ دے مکائیا۔ نہہکنک کل جامہ پا، برہم وشن شو تیری سار سالیا۔ چوتھے جگ پندھ دے مُکا، جوتی نور ہوئے اک اکالیا۔ گرگھ ساچے لئے جگا، آپ بہائے سچی دھر مسالیا۔ سنگھ شیر شیر اپنا روپ وٹا، بھل ویکھے پت ڈالیا۔ شاہو بھوپ سچ سنگھاسن ڈیرہ لا، پردہ چکے دو جہانیا۔ برہما ویتا اپنے وچ لئے ملا، برہم اپنا روپ کرے پردھانیا۔ شکر لیکھا دے چکا، نال رلائے شاستر سمرت وید پُرانیا۔ اپنی رچنا آپ رچا، آپے انت مٹانیا۔ گرگھ ساجن آپ اٹھا، دیونہارا دھر فرمانیا۔ پنچ تت چولا دے چھڈا، آتم انتم کرے دھیانیا۔ نرگن نرگن لئے ملا، نرگن جوت کھیل سری بھگوانیا۔ پہلا اپنا حکم ورتا، دوجا بھانا اک دکھانیا۔ اپنا چولا آپ تجا، اپنا روپ پرگٹ کرے وشنوں بھگوانیا۔ سو سو اپنی رچن رچا، ہنگ ویکھے جگت نشانیا۔ مہاراج غریب نواز دیا کما، غریب نمانے کرے پروانیا۔ شیر روپ آپ وٹا، سنگھ گرجے وچ میدانیا۔ نو سو پُرانوں چوکڑی جگ اپنا کھ آپ چھپا، گروآں پیراں دیندا رہیا دھر فرمانیا۔ کلجک انتم ویس وٹا، پرگٹ ہو یا والی دو جہانیا۔ برہم تیری صفا دے اٹھا، کلجک ستھر اک وچھانیا۔ سنگر پورا دیا رہیا کما، گرتیغ بہادر تیرا جھلائے اک نشانیا۔ تیرا سیس جگدیش لیکھے لا، لیکھا جانے گن ندھانیا۔ بھل بھلو اڑی مات

اُپا، سَنگھ پالا کرے پروانیا۔ برہم پُری دے ٲکا، مستک ٲکا لائے آپ بھگوانیا۔ امرت جھرنارہیا جھرا، آد جگاد اک مہانیا۔ دُوجے در نہ منگن جا، دیونہار آپ اکھوانیا۔ سب داسنسا رہیا چُکا، جگے جوت اک مہانیا۔ شکر لیکھا دے لکھا، لکھنہار آپ اکھوانیا۔ ہتھ ترسول دے سٹا، جٹا جوٹ کرے پروانیا۔ دھوڑی خاک رہیا رما، اودھوت ہوئے پروانیا۔ چار کوٹ ڈنک دے وجا، جو گھڑیا بھن وکھانیا۔ پُرکھ ابناشی رہیا سٹا، ساچے تخت بیٹھ سُلطانیا۔ کلجگ انتم گیا آ، نہ کوئی دسے راج راجانیا۔ شاہ سُلطاناں کرنا سواہ، سیس تاج نہ کوئے ٲکانیا۔ پرگٹ ہویا ایکا اینکار سچا شہنشاہ، مہاراج شیر سَنگھ وشنوں بھگوانیا۔ ویہہ سؤ ستاراں بکرمی اپنا حکم رہیا ورتا، تختوں لاپے راجے رانیاں۔ شبد کھنڈا ہتھ چکا، نر بھے اپنا رُپ پرگٹانیا۔ جگت سیاست دے مٹا، وراست دسے نہ کوئے نشانیا۔ ناستک آستک ایکا رنگ دے رنگا، اپنا بل آپ اکھوانیا۔ اپنی و دیا سرب دے پڑھا، آتم پر ماتم ویکھ وکھانیا۔ گھر گھر رام راما دے جنا، پیتا سوانی سُر ت اپنے انگ لگانیا۔ گھر گھر سخی لئے پرنا، کاہنا گوپی ویکھ وکھانیا۔ گھر گھر کلمہ دے پڑھا، کائنات چتر سُبجانیا۔ گھر گھر دامامہ دے وجا، سچ امامہ وڈ مہربانیا۔ گھر گھر شاما دے مٹا، اندھ اندھیر رہن نہ پانیا۔ گھر گھر بندی خانہ دے تڑا، بندی چھوڑ ہوئے مہربانیا۔ گھر گھر امرت آتم دے بھرا، سچ بھنڈار اک ورتانیا۔ گھر گھر میلے خلق خُدا، عرش فرش قرص فلک ویکھے وڈ مہربانیا۔ مہبان بید و اپنی رحمت آپ کما، بی خیر یا اللہ عظمتو کسمتو اپنی دھار وکھانیا۔ چارے چار سیوارہے کما، عزرائیل جبرائیل میکائیل اسرافیل ہوئے دربانیا۔ اک محمد چرنی ڈگا آ، چار یاری گل وچ پلّو پانیا۔ اللہ رانی نیوں نیوں سیس رہی جھکا، نیتز نین نین شرمانیا۔ پُرکھ ابناشی تیرے دوارے منگاں اک دُعا، دوزخ دسے جگت جہانیا۔ کلجگ ویلا انتم پلا پھڑا، دامنگیر وڈ مہربانیا۔ ضامن ہوئے آپ شہنشاہ، نہہکلنک سری بھگوانیا۔ چوڈاں طبقات کلنک دے مٹا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل کھیل مہانیا۔ چوڈاں لوک ایکا نعرہ، ایکا رُپ درسائیندا۔ چوڈاں طبقات اک ہلارا، اک ہلار بنائیندا۔ چوڈاں لوک اک پسارا، ایکا ایک ویکھ وکھائیندا۔ چوڈاں لوک اک اکھاڑا، ایکا ناچ کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اکلّا اپنا رنگ رنگائیندا۔ اپنا رنگ رنگا ونہارا، پیرن پیر آپ اکھوانیا۔ عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد چار یارا پاوے سارا، شرع شریعت ویکھ وکھانیا۔ رُپ انوپ پرگٹائے محمدی یارا، احمد محمد دے صلاحیا۔ نوبت و بے ڈھر دربارا، نوبت ہور نہ کوئی بنانیا۔ سخی سرور بنے سچا سکدارا،

رحمت رحمان رحیم بسمِ اپنی بھیٹ چڑھائیا۔ طلب طالب کرے تعلیم بے عیب پروردگارا، ایکا الف نقطہ نوُن نہ کوئی دکھائیا۔ ہمجا دے نہ کوئی سہارا، ہوس میٹے خلق خُداِیا۔ عین عین وسے باہرا، ہزارا درود کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری اتم ور، آپے عاشق آپے معشوق، آپے اپنے اُپر ہوئے مشکوک، آپے احباب رباب ستار وجائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہمے شو اک سمجھائیا۔ اک اکلّا ایکنکارا، عقل کل آپ اکھوائیندا۔ ویس وٹائے وارو وارا، جگ جگ اپنی دھار چلائیندا۔ نانک نرگن کر پیارا، ستنام نال ست منتر اک درڑائیندا۔ سرشٹ سبائی بن ونجارا، گھر گھر ونج اک دکھائیندا۔ ایکا نور کرے پیارا، ظاہر ظہور اپنی کل ورتائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری اتم ور، آدجگاد کھیل برہما، شبد اناد اپنا آپ سنائیندا۔ شبد انادی اٹھیا، کلجک تیری اتم وار۔ پُرکھ اکال ٹٹھیا، سنائے دُھن سچّی دُھنکار۔ گر سکھ منائے چار جگ دارٹھیا، پورب کرماں لے وچار، گُیا رہے نہ کوئی گٹھیا، لکھ چوراسی پاوے سار۔ شکر تیرا ویلا اتم گُیا، جگت جگدیشا ہوئے اجیار۔ سنگر پورا ایکا گُیا، کلجک جگت آئی ہار۔ ہر کا بھانا کدے نہ رُکیا، نہ کوئی روکے تیر تلوار۔ نرگن روپ ہو ہو اٹھیا، کلجک تیری اتم وار۔ والی ہند نہ رہنا ستیا، سوئے کوئے نہ پیر پیار۔ پہلی چیت سہاؤنی رتیا، سیس رکھ پنچ وست اپار۔ کچھ کٹار ننگی آئے تیرے در ڈھکیا، پنچ پیارے کرے شنکار۔ گوبند تیرا بوٹا کدے نہ سکیا، پُرکھ اکال لایا نال پیار۔ تیرا بھار اپنے سیس چکیا، سٹ ڈلارے ساچے وار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کرائے ساچی کار۔ ساچی کار کرنہار، جگ جگ ویس وٹائیندا۔ نرگن سرگن لے اوتار، سنجگ تریتا دوپر پار کرائیندا۔ کلجک آئی اتم وار، چار ویداں پھول بھلائیندا۔ شاستر سمرت لے اٹھال، کھانی بانی پھول بھلائیندا۔ بانی مارے نرالا بان، شبد گر اک وڈائیندا۔ ہر کاروپ نہ سکے کوئی پچھان، نانک سنگر اک سنائیندا۔ ایکا انگ کر پروان، کلجک اتم راہ تکائیندا۔ کھیلے کھیل سری بھگوان، نہہکنکا ویس وٹائیندا۔ آدجگادی نوجوان، گر گوبند میل ملائیندا۔ میل ملاوا دو جہان، ساچی پُریاں دھام سہائیندا۔ نہچل وسے اک استھان، سمت ستاراں لوک مات مار جھات، گرگھ دوارا سچھنڈ بنائیندا۔ تھر گھر وسے آپ بھگوان، شبد انادی ناد وجائیندا۔ دُھر درگا ہی اک فرمان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اکلّا نوجوان۔ نوجوان پر بھ آگیا، کلجک کل اپنی دھار۔ سرشٹ سبائی آپ سوار رہیا،

ترے گن مایا اُپر ڈار۔ گرگھ ساچے آپ جگا رہیا، جگا جگنتر پاوے سار۔ ترے گنی آپ بُجھا رہیا، امرت بخشے ٹھنڈی ٹھار۔ جوگ ابھیاں نہ کوئی کر رہیا،
 دیوے درس آپ کرتار۔ لکھ چوڑا سی پھند کٹا رہیا، رائے دھرم نہ کرے خوار۔ پتر گیت حساب دکھا رہیا، لاڑی موت گیت سنار۔ جون اجوئی نہ کوئی پھرا
 رہیا، جوئی رہت آپ نرنکار۔ گرگھ ساچے میل ملا رہیا، جو آئے چرن دوار۔ راتی نستیاں گھر گھر درس دکھا رہیا، پاندھی بنیا سرجنہار۔ دو جہاناں پنہدھ مُکا
 لیا، پائی گنڈھ وچ سنسار۔ گرگھیں اپنے رنگ رنگ رہیا، مُمکھاں کرے خوار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلنک نرائن نر، شو شکر شوپری
 وچوں لئے اٹھال۔ پاربرہم بے انت، نہکلنک جامہ پایا۔ پرگٹ ہوئے سری بھگونت، تن خاکی خاک رلایا۔ کنت ناری پھیر پرناون آیا، گر پیر بنائی بنت۔
 ساچے سنت لئے جگیا، لیکھا جانے آد انت۔ جیو جنت سرب گرلایا، پر بھ مایا پائے بے انت۔ شاہ سلطان دین دُباہا، گرگھ توڑے نہ ہوئے ہنگت۔ بن سنگر
 پورے کوئی نہ دیا کمایا، تن نانک لائے نہ کوئی انگد۔ کلجک ویلا انتم آیا، ہر جو ویکھے ساچی سنگت۔ نرگن بن بھکاری منگن آیا، آد جگاد بنیا رہے منگت۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، گرگھیں کٹے بھکھ ننگت۔ گرگھ سنگر میلیا، میل ملایا چرن دوار۔ سنگر ملیا سجن سہیلیا، ناتاٹے
 سرب سنسار۔ در پایا اک اکیلیا، ناری کنت میل بھتار۔ گھر وسیا سجن سہیلیا، گرہ مندر ہويا اجیار۔ کلجک انتم سہائے ویلیا، گرگھیں پائے سار۔ شکر تیرا
 دھام اک نویلیا، کرے کھیل آپ کرتار۔ گرگھ آپ اپنا رہیا، کرپا دین دیال۔ گوہند سٹ اک رلایا، جگت جگدیشا چھوٹا بالا لال۔ تنان لیکھ آپ
 سمجھایا، لیکھا توڑے جگت جنجال۔ ست رنگ نشانہ ہتھ اٹھایا، در بھکاری کال مہاکال۔ پنچم تاج سوہے ہر گردھاریا، بھگت وچھل بنے کرپال۔ گرگھ ساچے
 پوڑے آپے چاڑھیا، آپے بنیا ہر رکھوال۔ پری شو آپے واڑیا، آپے دیوے سچا دھن مال۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور،
 کرے کھیل ہر نرال۔ کھیل نرالی جوت اکالی، کلجک انتم آپ کرائیا۔ پرگٹ ہويا دو جہاناں والی، نرنکار کرے پرتپالی، پرتپالک بے پرواہیا۔ دوسر گھر کرے
 پالی، پت نہ دے کسے ڈالی، سنمئل رُکھ سرب لہرائیا۔ کلجک کوڑا کرے دلالی، کسے نہ دے حق حلالی، خالق خلق ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، نہکلنک نرائن نر، چارگنٹ کرے رُشنائیا۔ چارگنٹ اُجالا، ہر گوپالا ایکا نور ڈمگائیا۔ دین دیالا کھیل نرالا، دو جہاناں آپ کرائیا۔ گوہند تیری

گھال گھالا، لیکھے لائے دین دیا، ایکا ہتھ وڈی وڈیا۔ نو کھنڈ ایکا روپ بنائے سچی دھر مسالہ، ایکا اکھر پڑھائے وچ پاٹھشالا، سوہنگ اکھر کرے پڑھایا۔ گل پائے ایکا مالا، سوہنگ توڑے جگت جنجالا، ترے رنگ وچا رہے نہ کوئی تالا، بجر کپائی آپ تڑایا۔ سنجگ دسے راہ سٹھالا، برہم میلا سنگھ پالا، شو شکر سنگھ جگدیش ہوئے رکھوالا، مہما اکھ کتھی نہ جایا۔ اند انداسن کڈھے دوالا، کروڑ تیتیسنا نہ سرت سمبھالا، سرب دیوت نہ کوئی وڈیا۔ لیکھا چکے آد شکت جوالا، سُبھ نِسبہ نہ ڈھالے کوئی ڈھالا، سنگھ آسوار ا شنبھج نہ روپ پرگٹایا۔ اپنا لیکھا جانے بے پرواہ دین دیا، برہما وشن شو نہ کوئی رکھوالا، لوک مات نہ کوئی سہایا۔ اٹھسٹھ تیر تھ نہ کوئی رکھوالا، دُرمت میل نہ کوئی دُھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری اتم ور، ایکا حکم دے جنا۔ بند ان دانا وشنوں تیرا کیتا، جگت بھنڈار نہ کوئی ورتائیندا۔ پاربرہم برہے مارگ ایکا دسنا، روپ انوپ آپ دھرائیندا۔ لوک مات میری کوئی نہ کرے لکھنا، برہم بوٹے آپے لائیندا۔ کلجک تیرا کڈھے ڈھکنا، ڈھکیاں ڈکھ آپ گوائیندا۔ گرگھ جگ جگ سکھدے رہے سٹھنا، کون ویلا سنگر میل ملائیندا۔ بیس پیسا گر سکھ گر اک دوجے گھر آپے ڈھکنا، ناری کنت کنت ناری اپنا روپ پرگٹائیندا۔ سنت جناں ایکا مارگ دسنا، جگت وکار دے گوائیا۔ منٹمکھاں چاروں کُنٹ نسنا، خالی ٹھوٹھا سرب وکھایا۔ راج راجانا شاہ سلطانا تخت تاج تجنا، سیس تاج نہ کوئی ہنڈھایا۔ پاربرہم پت پریشور نہہکک ایکا بگنا، زرگن داتا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، گرگھ ساچے آپ ملایا۔ گرگھ میل ملنیا، میلا ہر دوار۔ سنگر پورا چڑھائے چنیا، زرگن جوت کرے آکار۔ جو گھڑیا سو بھنیا، تھر رہے نہ وچ سنسار۔ کلجک جیو اتم جانا ڈنیا، جس بھلیا ہر کرتار۔ دھرگ جنم جنم ماں جس ہر بھگت مات نہ جنیا، مانس جنم ہو یا خوار۔ بانجھ رہندی مات کتیا، سچ آئے نہ کنت بھتار۔ مانس منگھ جو ویلے اتم جائے ڈنیا، لکھ چوڑا سی ہوئے خوار۔ بن گر سکھ ہر کاراگ نہ سنے کوئی کتیا، سنگر پورا آپ سناے سچی گفتر۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری اتم ور، نہہکک نرائن نر، گر سکھاں پیچ رہیا سوار۔ گر سکھاں پیچ سوار دا، کر کرپا گن ندھان۔ پورب پورب جنم وچا دا، لیکھا لکھنہار بھگوان۔ کلجک کنڈھا آیا پار دا، ناتا ٹا جیو جہان۔ کلجک اپنا کھیل کھلار دا، سار پاشا دین ایمان۔ ورنی ورن ورن وکھان دا، بھرمی بھرم بھرم شیطان۔ بن گرگھ اک سرن نہ کوئی جان دا، دین مذہب ہوئے حیران۔ اتم آنتر کوئی

نام نہ جانے برہم گیان دا، جگت و دیا کرن دکھان۔ ساچا گھر نہ کوئی پچھان دا، جھوٹے دھن جگت مکان۔ کسے فکر نہیں پین کھان دا، جگت مایا ہوئے غطان۔ کسے بھے نہیں شاہ سلطان دا، جھوٹی رعیت ہوئی حکمران۔ کلجک ویلا اتم سری بھگوان دا، پرگٹ ہوئے والی دو جہان۔ کلجک ناتا تھے جھوٹے نشان دا، سچ نشان ہوئے پردھان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرکھیاں دیوے ایکامان۔ گرگھ مان بنمانیا، دیوے دیونہار۔ راتیں ستیاں کھڑا رہے سرہانیا، پُرکھ ابناشی ہو مہربان۔ گھر گھر سنائے گانیا، آپ اپنے کر پروان۔ بیڑا چلائے بن ونجھ مہانیا، سنگر پورا ہویا مہربان۔ کوئی رہنے نہیں تحصیل ٹھانیا، نہ کوئی کسے پھڑے آن۔ ایکا ورتے محم بھگوانیا، ڈھر دی بانی مارے بان۔ کلجک جھوٹھانہ دسے جہانیا، اتم کرے ویران۔ پہلی چیتر اک سمجھانیا، نو کھنڈ پریمی ایکا پرگٹ ہوئے حکمران۔ پنج مکھ سیس تاج ٹکانیا، شبد کھنڈا تیز کرپان۔ والی ہند کرنا چرن دھیانیا، سرشٹ سبائی دینا پھیر گیان۔ پنڈت نہر و بہتر دیش کھنڈا لکھ لکھ بھیجنا اک پروانیا، پُرکھ ابناشی آیا وچ جہان۔ جس ٹٹیا جگت نشانیا، لکھ پوراسی کرنی ویران۔ اک جھلاؤنا ست رنگ نشانیاں، زمیں اسمان کرن سلام۔ سورج چن سیس جھکانیا، برہما وشن شو کرے پرنام۔ لوک پر لوک راہ تکانیا، گن گندھرب گان گان۔ گر پیر ویکھ وکھانیا، سادھ سنت بھگت بھگونت گن ندھان۔ سب داداتا اک سری بھگوانیا، کلجک کھیل کرے مہان۔ جھوٹھانانا توڑے جیو جہانیا، ستجگ ساچا کرے پردھان۔ دلی دوارے چرن ٹکانیا، ساچے تخت بہے راج راجان۔ نو کھنڈ پر تھی سنائے اک فرمانیا، ستاں دیپاں پائے آن۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا محم آپے ورتے آن۔ اپنا محم آپ ورتاونا، لوک مات ہو اجیار۔ چار ورتاں ایکا گوانا، اک اگلا اینکار۔ گردوار مندر مسجد مٹھ شو دوالا ایکا رنگ رنگاونا، ایکا اشٹ سچی سرکار۔ درشٹ سرشٹ آپ گھلاونا، میل ملاوا جوں وششٹ رام اوتار۔ ایکا گیان گیان درڑاونا، جوں گیتا ار جن کرے پیار۔ ایکا کلمہ آپ پڑھاونا، انا لحت بول جیکار۔ ایکا منتر نام درڑاونا، ست نام کرے پیار۔ ایکا واہگرو فتح گجاونا، فتح ڈنکا وچ وجے سنسار۔ نہہکنک نو کھنڈ پر تھی گھر گھر اپنا دیپ جگاونا، کلجک مٹے رین اندھیار۔ اتم پر ماتم ایکا رنگ رنگاونا، ایش جیو دے آدھار۔ سو پُرکھ زرنجن وقت سہاونا، ہر پُرکھ زرنجن کرے وچار۔ اینکارا گیت گوانا، آد زرنجن جائے بلہار۔ سری بھگوان سہاگ ہنڈھاونا، ابناشی کرتا کنت بھتار۔ پار برہم برہم میل ملاونا، میل ملائے ایکا وار۔ سچکھنڈ دوار لوک مات سہاونا، ستجگ

ساچی چلے دھار۔ ہنگ برہم ویکھ وکھاونا، سوئم رُوپ آپ نرنکار۔ سوہنگ اکھر جاپ جپاونا، برہم پاربرہم دئے آدھار۔ ورن گوت نہ کوئے وکھاونا،
 اٹھاراں برن نہ کوئے سہار۔ چار ورن پنڈھ مُکاونا، کھتری براہمن شوڈر ویش وندن وند وندے نہ کوئے سنسار۔ منوں سمرتی پنڈھ چکاونا، اپنا لیکھا جانے
 آپ گردھار۔ سرشٹ سبائی ساچا بھوپ اک اکھواونا، گھر گھر بنے نہ کوئے سکدار۔ ویہہ سو ویہہ بکرمی پنڈراں کتک جگت ودھان آپ بناونا، لیکھا کھ آپ
 نرنکار۔ تعزیرات ہند تیرا پنڈھ مُکاونا، گوہند ہند شاہی بنے وچ سنسار۔ ساگر سندھ کھ شرمونا، اٹھاراں بھار بنا سبت کھے نہ لکھنہار۔ ست سمندر مس گرلاونا،
 آنت پائے نہ پاراوار۔ پُرکھ ابناشی اپنی رتی رت کڈھاونا، سوارتی کرے پنج پیار۔ پنجاں ہتھ ڈور پھڑاونا، سرشٹ سبائی کرے پیار۔ جوٹھ جھوٹھ سنجگ وچ
 رہن نہ پاونا، نہ کوئی ویکھے دوجی نار۔ ناری ایکا کنت ہنڈھاونا، مات لوک رہے نہ کوئے و بھچار۔ بن پتر خالی نہ کوئے جاونا، ویلے آنت نہ رووے دھاپیں مار۔
 بن سنگر درس دیہہ نہ کسے تجاونا، جس ملیا گر کرتار۔ ایکا اکھر آپ سمجھاونا، والی ہند کرنا خبردار۔ اپنا پردہ اُپروں لاہونا، پرگٹ ہو وچ سنسار۔ ساقی بن
 ساچا جام پیانا، جو آئے چل دربار۔ پھڑ باہوں تخت بہاونا، سچھنڈ دوارے ہر نرنکار۔ راہ وچ نہ کسے اٹکاونا، تھر گھر وسائے دھام نیار۔ لاڑی موت کھ
 شرمونا، کھ گھنگٹ پا رووے زاروزار۔ برہے وشن شو تیرا راہ تکاونا، چارے کوٹاں رہے وچار۔ دھرت دھول تیرے چرن چم چم خوشی مناونا، جس چرناں
 آیا چل دربار۔ تیرے چرناں دھوڑتیاں لوکاں پار کرانا، آپ رمائی ہر کرتار۔ وشنوں جٹا جوٹ آئے اپنا سپس کھلاونا، گر سکھ تیری خاک لائے تن چھار۔
 جگت جگدیشا بہہ بہہ اُچی گاونا، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان پرگٹ ہویا وچ سنسار۔ راگ چھتیسارہن نہ پاونا، گر نانک بنیا اک لکھار۔ ہر کارو پ
 پرگٹ نظری آونا، سنگر پورا کرپا کرے آپ نرنکار۔ تیر تھ تھ نہ کسے نہاونا، اٹھسٹھ کرے آپ خوار۔ گر سکھ تیرے چرن چمے آن۔ مندر مسجد مٹھ
 شو دوالے سپس نہ کسے جھکاونا، کایا مندر اندر اپنے سچا گرودوار۔ گھر رام راماسینا سرتی آپ پرناونا، ساچا چلہ کھچے دھنش بان۔ کاہنا کرشنا بنسری اک وجاونا،
 رادھا سرتی کرے دھیان۔ ساچا سوامی سنگ نبھاونا، میل ملائے سری بھگوان۔ نام ست ست نام ساچے گھر بہاونا، نانک نرنگن میلا دو جہان۔ گر گوہند
 درس گرگھ ورلے پاونا، کلجک جیو نہ سکے کوئے پچھان۔ ہوئے ہنگتا ڈکھ سرب گرلاونا، اُجل کھ نہ کوئے جہان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،

دیونہارا ساچا ور، گرگھ ساچے آپ تراونا۔ گرگھ تیرا پار کنارہ، تیری ترنی ترن کوئے نہ جانیا۔ تیرا میل اک نرنکارا، کسے ہتھ نہ آئے راجے رانیا۔ تیرا کھلیا سچھنڈ دوارا، ملیا ہر پورن بھگوانیا۔ لوک مات کرے پیارا، دیوے دان ساچا دانیا۔ چرن کول اک سہارا، شبد جنائے اکتھنا اکتھ ڈھر درگاہی ڈھر دی بانیا۔ پاربرہم ایکا پڑکھ سمرتھ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ میلے چتر سُبَانیا۔ گرگھ میلا ساچے گھر، گھر سُنہنجا آپ سُنہانیدا۔ جگت دکھائے نو در، گرگھوں نو دوارے پنڈھ مکانیدا۔ ست رنگ نشانہ رہیا چڑھ، ست ستوادی آپ چڑھانیدا۔ نرگن اندر سرگن وڑ، سرگن اندر نرگن وڑ، نرگن سرگن کھیل کھلانیدا۔ جگت حکومت نہ کوئی سکے پھر، ہتھ کسے نہ آئیندا۔ سنگھ پورن بدھا اپنے لڑ، کایا تہ ہنڈھانیدا۔ جھوٹھیاں نال جوٹھ رہیا کر، سچ نہ کسے دکھانیدا۔ راشترپتی بھون جائے وڑ، مہاراج شیر سنگھ دس کسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اچھل اچھیدا بھو اچھیدا اپنا بھو اپنے وچ رکھانیدا۔ اپنا بھو اپنے وچ کایا، لیکھا لکھ نہ سکے کوئی رانیا۔ بن گرگھ پورے پورن بوچھ نہ کسے بھجھایا، بھرے بھلی سرب لوکانیا۔ جس نوں کہے گوہند آیا، اگوں کردے جگت لڑانیا۔ سرشٹ سبائی رہیا سمجھایا، بھرم بھلیکھا رہے نہ رانیا۔ جس اپنے سپس تاج کایا، کر کے جائے سچی شہنشاہیا۔ اپنے ہتھ بند رکھایا، کوئی پکڑے سچا ماہیا۔ گرگھوں دا ڈر آپے لاہیا، تیر تلوار نہ ہتھ پھڑانیا۔ والوں نکی کھنڈیوں کھلی پھڑ کے آیا، لوہار ترکان نہ کسے گھڑانیا۔ گوہند کیتا قول بھل نہ جایا، اُبھل داتا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہلنک نرائن نر، نر ہر اپنی رچنا دیکھ دکھانیا۔ گرگھوں ہولا بھار کرانیدا، سر اپنے چلیا بھار۔ اپنی خاک خاک وچ رلانیدا، جوتی جوت کرے اُجیار۔ شیر سنگھ دس کسے نہ آئیندا، اُچی کوک نہ سکے کوئی پکار۔ گوہند باز نہ ہتھ کوئی کھانیدا، نیلا گھوڑا نہ کوئی آسوار۔ شبد اپنا ناؤں دکھانیدا، نہ جنمے نہ مرے وچ سنسار۔ ساچا بھانا اپنیاں آپ جنانیدا، کلج تیری آتر دھار۔ رین اندھیری آپ مٹانیدا، ساچا ست کرے اُجیار۔ کوڑ گڑیا کوڑے دھندے پانیدا، کوڑی رعیت کوڑی شخصیت کوڑا میٹے سرب سنسار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، گرگھوں کرے سچ پیار۔ گرگھ تیرا مول چکاونا، کرتا قیمت آپے پانیا۔ رسنا جہوا ایکا گاونا، گنونتے پرواہیا۔ دوسراوٹ نہ کوئے رکھاونا، پڑکھ اکال سچی سرانیا۔ بیخ تہ نہ گر کوئی بناونا، گر گر بیخ تہ کرے کڑمانیا۔ جس دوارے شبد وجاونا، تہس دوارے سرتال رکھانیا۔ سو

پُرکھ نرنجن کیوں منوں بھلاؤنا، جس بھلیاں ملے نہ کوئے تھانیا۔ بھگتی مارگ کلجگ انتم اوکھا کوئے کسے نہ پور کراؤنا، ساچی گھاٹی نہ کوئے چڑھانیا۔ کبیر روداس سب نے گاؤنا، کبیر روداس روپ نہ کوئے وٹانیا۔ جوگ ابھیاں تپ ہٹھ ڈونگھی بھور نہ کوئے پار لنگھاؤنا، سرشٹ سبائی رہی رڑھانیا۔ نیتز موند نہ کسے ملاؤنا، کول نین نہ کوئے سرناٹیا۔ اٹھسٹھ تیر تھ نہا نہا دُرمت میل نہ کسے گواؤنا، کاگ ہنس نہ روپ وٹانیا۔ دیپک دیوالی جوت جگت جگاؤنا، آتم جوتی جوت نہ کرے کوئے رُشانیا۔ جس جن سَنگَر پورے درشن پاؤنا، آسا ترسنا رہے نہ رانیا۔ ویلا آنت کنت بھگونت مناؤنا، ساچے سنت خوشی منانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، سمت سترہ اک ست دھار، کرے کھیل اپر اپار، گرگھ ساچے ویکھ دکھانیا۔ گرگھ ساچا پیکھیا، کر کرپا ہر مہربان۔ بچھلا کرم چکلیا لیکھیا، اگلا لیکھا کرے پروان۔ جو جن رہے بھرم بھلیکھیا، چاروں کُٹ کسے ہتھ نہ آئے پچی دکان۔ ہر کا روپ مچھ داہری نہ دسے کیسیا، موند مُنڈائے نہ وچ جہان۔ سَنگَر پورا دس دسمیسیا، دہ دشا ہونے پردھان۔ سَنجگ بنے اک نریشیا، نر ویر ہونے نگہبان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان۔

★ ۱۹ کتک ۲۰۱۷ بکرمی اجیت سنگھ دے گھر بٹالے ★

ہر سلطان سری بھگونت، آد جگاد سامیندا۔ اینکارا مہا اگنت، لیکھا لیکھ نہ کوئی جنائندا۔ کھیلے کھیل جگا جگنت، جگ کرتا ویس وٹانندا۔ آپ بنائے اپنی بنت، گھرن بھننہار پُرکھ سمر تھ اپنا ناؤں دھرائندا۔ سچکھنڈ دوارا سوبھاؤنت، نرگن نر ویر آسن لائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وسنہارا ساچے گھر، سچکھنڈ نواسا کھیل تماشا، پُرکھ اپناشا آپ کرائندا۔ سچ سلطان شاہ پاتشاہ، پاربرہم وڈی وڈیانیا۔ اک اگلا سچ ملاج، نرگن بیڑا بنھ آپ چلانیا۔ دو جہاناں مارگ ایکا لا، پُرکھ اکال ویکھ دکھانیا۔ سچکھنڈ نواسی دھر دربارے کرے سچ صلاح، چھپر چھن نہ کوئی چھہانیا۔ اپنی پکڑے آپے بانہہ، آپے ویکھے تھاوں تھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اگلا اینکارا، کرے کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر بے پرواہیا۔ سچ سلطان آد نرنجن،

مہما کتھی نہ جانی۔ تھر گھر واسی درد دُکھ بھے بھجن، نر بھے اپنا ناؤں دھرائیا۔ نر بھے بنے ساچا سجن، ست پُرکھ وڈی وڈیائی۔ اک دوارا ایکا مجن، ایکا گھر آپ سہائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نر گن داتا پُرکھ بدھاتا، اپنی کل آپ ورتائی۔ سچ سلطان عقل کل دھار، اجونی ریت ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت جوت اُجیار، نور نورانہ ڈمگائیندا۔ سچھنڈ سہائے بنک اپار، چار دیوار نہ کوئی جنائیندا۔ تخت نواسی ساچا شاہکار، شہنشاہ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ نہ کوئی دیسے چوہدار، سیس جگدیش نہ کوئی جھکائیندا۔ اک اگلا کھیل اپار، ابناشی کرتا آپ کرائیندا۔ سچ محلے سوبھاؤنت ---، آپ سہائے سچا دربارا آپ کھلائیندا۔ آپے رعیت بن سچی سرکار، آسن سنگھاسن آپ سہائیندا۔ آپے حکمی حکم ورتے ورتار، حکم حاکم آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دوارا ایکا کھول، اپنا اکھر آپے بول، نش اکھر ویکھ وکھائیندا۔ سچ سلطان گھر گسھیرا، بھيو اُبھید نہ کوئی پائیندا۔ آد جگادی شاہ حقیرا، نر گن نردھن اپنا کھیل کھلائیندا۔ آپے ہوئے پیرن پیرا، شاہ پاتشاہ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ آپے بنے در حقیرا، آپے اپنی الکھ جگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اگلا سچ محلہ، تھر دربارا آپ سہائیندا۔ سچ سلطان پاربرہم، ایکا رنگ سمايا۔ نہ مرے نہ پائے جم، نر گن نور ڈمگائیندا۔ اپنا بیڑا آپے بٹھ، کھیوٹ کھیٹا آپ ملایا۔ آپے جننی آپے جن، جن جنیندی آپے مایا۔ آپے راگ دُھن آپے سُننہارا رہیائُن، تار ستار نہ کوئی ہلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وسنہارا ساچے گھر، در گھر ساچا آپ سہایا۔ سچ سلطان در سہائیندا، سچھنڈ دوارا اک بنا۔ سو پُرکھ نر جن آسن لائیندا، نر گن رُپ اگم اپار۔ ہر پُرکھ نر جن ویس وٹائیندا، رُپ رکھ و سیا باہر۔ ایکنکارا اپنی دھار بندھائیندا، دھرنی دھرت دھول نہ کوئی اُجیار۔ ابناشی کرتا سوبھا پائیندا، اک اگلا نر گن نر اکار۔ سری بھگوان اپنی رچنا آپ رچائیندا، آپے ہوئے گھرن بھننہار۔ پاربرہم برہم اپنا ناؤں دھرائیندا، اپنی اچھیا اپنی بھچھیا آپے بھرے بھنڈار۔ ایکا رُپ انوپ آپ پرگٹائیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر مندر سوبھا پائیندا۔ سچ سلطان دین دیالا، دیناں ناتھ وڈی وڈیائی۔ کرے کھیل پُرکھ اکالا، عقل کل دھاری بھيو نہ رانی۔ سچھنڈ وسے سچی دھر مسالہ، دس کسے نہ آئی۔ چلے چلائے اولڑی چالا، مارگ پنتھ اپنا ویکھ وکھائی۔ آد جگادی دین دیالا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر وڈا وڈ وڈیائی۔ سچ سلطان ہر ہر میتا،

ایکا اینکاریا۔ آد جگادی ٹھانڈا سیتا، جگا جگتر کھیل اپاریا۔ زرگن رہے اک اتیتا، ترے گن بندھن کوئی نہ پارہیا۔ اپنا نام ندھان آپے پیتا، امرت آپے رس بنا رہیا۔ آپے ہست آپے کیٹا، اپنی کھیل آپ کھلا رہیا۔ آپے جانے اپنا بھانا میٹھا، سد بھانے وچ سما رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویکھنہارا ساچے گھر، تھر گھر ساچا آپ سہا رہیا۔ سنگھاسن تھر گھر سہانیدا، گھر گھر وچ کرتیار۔ سچ آسن سو بھاپانیدا، ست پڑکھ زرنجن اگم اپار۔ سو پڑکھ زرنجن روپ پرگٹانیدا، ہر پڑکھ زرنجن دے ادھار۔ اینکارا کل دھرانیدا، آد زرنجن ہو اجیار۔ ابناشی کرتا ویکھ وکھانیدا، سری بھگوان پاوے سار۔ پاربرہم ہر اپنی لکھ جگانیدا، لکھ لکھنا پروردگار۔ تھر گھر ساچا اک سہانیدا، لیکھا جانے اندر باہر۔ سچکھنڈ دوارا ایک رنگ رنگانیدا، رنگ رنگیلا میت مرار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وسنہارا ساچے گھر، در ٹھانڈا اک دربار۔ ہر سلطانا ٹھانڈا دربار، تخت نواسی تخت سہانیدا۔ ساچا مندر کر اجیار، دیک جوتی جوت جگانیدا۔ آد آد ویکھنہارا، انجو اپنا پرکاش آپ دھرانیدا۔ روس نہ کوئی ستارا، منڈل منڈپ نہ کوئی سہانیدا۔ شبد ناد نہ کوئی ڈھنکارا، تال تلوڑا نہ کوئی وجانیدا۔ اک اکلا کھیل اپارا، زرگن اپنا آپ کرانیدا۔ شاہو بھوپ بن سکدارا، تخت نواسی اپنی کل آپ ورتانیدا۔ پنجم لکھ سپس دستارا، اینکارا آپ سہانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا پردہ آپے لائندا۔ ہر جو کھیل اگم اپارا، اپنا بھو آپ گھلایا۔ سو پڑکھ زرنجن ہو اجیار، نور زانہ ڈگمگایا۔ سچکھنڈ وسائے اک دربار، درگاہ ساچی وجے ودھایا۔ روپ انوپ سچی سرکارا، بے عیب پروردگار اپنا ناؤں رکھایا۔ جلوہ جلال ہو اجیار، نور ظہور اک چکانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وسنہارا ساچے گھر، گھر مندر وڈ وڈیایا۔ گھر مندر ہر وڈیایا، اک اکلا اینکار۔ سچ پرکاس آپ کرانیدا، انجو کھیل کرے اپار۔ ست ستوادی ساچی دھار چلانیدا، چلاونہار اک کرتار۔ کاغذ قلم نہ لیکھ لکھانیدا، نہ کوئی لیکھا لکھنہار۔ اپنی بنت آپ بنانیدا، سو پڑکھ زرنجن ہو تیار۔ ناری کنت اپنا روپ پرگٹانیدا، آپے پیا پریتم بنے سچ بھتار۔ زرگن آپے ساچی سچ ہنڈھانیدا، زرگن میلا ٹھانڈے دربار۔ ساچا پلنگ آپ سہانیدا، پاوا چول نہ دے کوئی گھاڑن گھڑے نہ کوئے ترکھان۔ شبد اگمی ڈیرہ لائیدا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وسنہارا ساچے گھر، در گھر ساچا آپ اپانیدا۔ در گھر ساچا ہر اپانیدا، سچکھنڈ دوارا کھول۔ پڑکھ ابناشی آسن لائیدا، زرگن زرگن اندر

جائے مول۔ کول نابھ نہ کوئے بنائندا، نہ کوئے امرت بھریا کول۔ جوتی جوت جوت جگانندا، ناد اناد ناد بول۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے اندر آپے وڑ، آپے ویکھ وکھائندا۔ آپے ناری کنت بھتار، ہر ساچا کھیل کھلائندا۔ آپے زرگن زرگن کرے پیارا، نرُور ساچی سچ ہنڈھائندا۔ آپے گائے اپنا منگلپارا، گیت گوہند آپ لائندا۔ آپے اندر آپے باہر، گُپت ظاہر آپے کھیل کھلائندا۔ آپ سہائے سچ دوارا، سچھنڈ دوارا سوہا پائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ناری کنت ایک بنک وڈیائندا۔ بنک وڈیائی دیونہار، در دروازہ آپ سہائندا۔ زرگن جنے سٹ ڈلار، زرگن پتا پوت ویس وٹائندا۔ زرگن ماتا اک آدھار، زرگن دائی دایا ناؤں رکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا بنس آپ اُچھائندا۔ سچ سلطانا ہر نرکارا، ایک رنگ سما۔ آپ اپنا کرپسار، آپے ویکھ وکھایا۔ آپے جننی جنے سٹ ڈلار، شبدی ناؤں دھرایا۔ آپے جودھا سورپیر بلی بکارا، بل اپنا آپ وکھایا۔ آپے شاہ بھوپ بن سکدارا، ساچے تخت سوہا پایا۔ آپے حکمی حکم ورتے ورتار، دُھر سندیشہ آپ لایا۔ آپے شبد سٹ کریا خبردارا، آلس نندرا نہ کوئے وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ایک اپنا بھيو جنایا۔ ہر پُرکھ نرنجن بھيو جنائندا، الکھ اگوچر گم اپار۔ سو پُرکھ نرنجن حکم سنائندا، ساچے تخت بیٹھ سچی سرکار۔ اینکارا ویکھ وکھائندا، ویکھنہار آپ کرتار۔ آد نرنجن ڈگمگائندا، نور نورانہ ہو اُجیار۔ سری بھگوان سیس جُھکائندا، ابناشی کرتا فرماں بردار۔ پاربرہم آگے اپنی جھولی ڈائندا، بھرنہار آپ ہر بھنڈار۔ دیونہار آپ اُھوائندا، آد جُگادی ساچی کار۔ شبد ڈلارا اک اُٹھائندا، حکمی حکم ورتے ورتار۔ اپنا بنس آپ اُچھائندا، مات پت بن ڈلار۔ اپنی گود آپ سہائندا، آپے ویکھے ویکھنہار۔ قلعے کوٹ نہ کوئے بنائندا، دائی دایا اینکار۔ کاغذ قلم نہ لیکھ لکھائندا، گھاٹن گھڑے نہ کوئے سنیار۔ ساچے مندر سوہا پائندا، سچھنڈ دوارا کھول کوڑ۔ اک اِکلا ڈیرہ لائندا، مرے نہ جے پروردگار۔ بے آنت بے آنت آپ اُھوائندا، اپنے اندر اپنی پائے آپے سار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر جو اپنا کھیل کھلائندا۔ ہر جو کھیل کھلایا، آد پُرکھ وڈ وڈیائیا۔ اپنا حکم آپ سنایا، حکمی حکم اک لاہیا۔ شبد ڈلارا آپ اُٹھایا، اپنا بل آپ دھرایا۔ ایک بنک آپ سہایا، بنک دواری سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، وڈ داتا ور داتا دانی بھل نہ جائیا۔ ور دیونہار داتار، داتا دانی آپ

اکھوائیندا۔ اپنی وست آپ وچار، آپے جھولی پائیندا۔ آپے ویکھے ویکھنہار، نرگن دس کسے نہ آئیندا۔ اپنے مندر اپنا آپا کر تیار، اپنا گھاڑن آپ گھڑائیندا۔
 آپے بنیا میت مرار، آپے ستھریار وچھائیندا۔ آپے پُرکھ پُرکھوتم ہو تیار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچے شبد آپ
 سٹائیندا۔ شبد جنائے ہر نرنگار، ایکارگ الایا۔ وشن برہما شو کر تیار، تیری سیواست درڑایا۔ نرگن ویس نرکارا، نرُویر کھیل کھلایا۔ اپنی بنھے آپے دھارا،
 دھار دھار وچ ٹکایا۔ جوتی جوت جوت اجیار، نُور و نُور سُمایا۔ شبد ناد ناد دھنکارا، نادی ناد ناد وجایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے
 ساچا ور، شبد شبدی آپ اٹھایا۔ شبد دُلارا اٹھیا، کرپا کری آپ بھگوان۔ پُرکھ ابناشی ایکا ٹٹھیا، دیونہارا ساچا دان۔ اپنے اندر بہہ بہہ آپے لگیا، آپے ہوئے
 ہر پردھان۔ آپے اُچی کوک کوک بگیا، آپے وسیا سچ مکان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے دُھر فرمان۔ شبد سُنیا دُھر فرمانا، پر بھ
 آگے سپس جھکائیندا۔ تُوں شاہ پاتشاہ ساچا رانا، ہوں سیوک سیوک کمائیندا۔ نرگن تیرا رُپ نرگن پہریا میں تیرا بانا، دس کسے نہ آئیندا۔ نرگن پینا نرگن
 کھانا، آساتر سنا نہ کوئے جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ساچا شبد آپ اپنائیندا۔ شبد سٹائے ہر نرنگار، دوئے جوڑ کرے
 نمسکاریا۔ تیرا تھم سچی سرکار، ورتے ورتا وے سچ درباریا۔ کرے سیوا شبد دُلار، پُوت سپوتا سپس جھکا رہیا۔ ایکا منگ منگے ایکا وار، بھل نہ جائے اگم اپاریا۔
 وشنوؤں اُتےجے تیری دھار، وشنو تیرا رُپ درسا رہیا۔ تیرا رُپ اپرا پار، ست سرُپ اک سمارہیا۔ چارے کوٹ ہوئے اجیار، دہ دشا ونڈ ونڈا رہیا۔ تیرا
 پیار میری دھار، امرت ناؤں رکھا رہیا۔ امرت رکھے تیرے کوڑا، تیری کھیل کھلا رہیا۔ تیرے اندروں آئے باہر، نرگن سرگن رُپ پرگٹا لیا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، سٹ دُلارا سپس جھکا رہیا۔ شبد دُلارا سپس جھکائیندا، کرپا سیری بھگوان۔ وشن وشنو رُپ دیکھ
 دکھائیندا، آتم آتم ایکا امرت پین کھان۔ امرت امر امر کرائیندا، کرے کھیل گن ندھان۔ نرگن اندر نرگن پینج بجائیندا، کول کولا ہوئے پردھان۔ نا بھی
 کول آپ سہائیندا، لیکھا لکھے نہ کوئے جہان۔ پت بھل پتھریاں آپ کھلائیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، درگھر ساچا اک
 سہائیندا۔ ایکا بھل کولا دھار، کول کول گھ صلاحیا۔ تیرا رُپ اگم اپرا، مہما کتھ کتھی نہ جائیا۔ وشنوؤں اندر وشنو باہر، برہم رُپ انوپ پرگٹا لیا۔ جوتی جوت

سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، واستک تیری وڈ وڈیاں۔ واستک رُپ عقل کل دھار، برہم اپنا ویس وٹا۔ وشن تیرا اک پیار، بھل کدے نہ جایا۔ دوہاں وچولا شبد ڈلار، شبد شبدی گنڈھ پوایا۔ کرے کھیل ساچے دربار، در درویش نہ کوئے بہایا۔ نر نریش سچّی سرکار، سیس تاج اک ٹکایا۔ آد جُگاد رہے ہمیش مرے نہ جے ایکنکار، جنم مرن وچ کدے نہ آیا۔ اپنی کرے آپے کار، کرتا پُرکھ اپنی کھیل کھلایا۔ جوئی رہت سانجھیا، متوت نہ کوئے بنایا۔ وسنہارا دھواں دھار، سُنّ اگم ڈیرہ لایا۔ رکت بوند نہ کوئے پیار، جوڑی جوڑ نہ کوئے دکھایا۔ اپنی اچھیا کر کرتا، شکر اپنا رُپ دھرایا۔ ایکانگ دیوے دیونہار، رُپ انوپ دے درسیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد وچولا وچ دھر، اپنا کھیل کرے بے پرواہیا۔ کرے کھیل کرنیہارا، کرتا پُرکھ وڈی وڈیاں۔ وشن برہما شو کرتا، ترے ترے میلا سچ سبھایا۔ لیکھا جانے دھر دربار، دھر دی دھار اک دکھایا۔ اک اکلا ایکنکار، ایک رنگ رہیا سماں۔ ساکھیا سجن میت پرگٹ ہوئے اگم اپارا، نر بھو نر بھے نر ویر اپنی کل دھرائیا۔ وشن کرے نیوں نیوں نمسکارا، چرن کول سچّی سرناں۔ برہما بنے در بھکارا، اپنی جھولی آگے ڈاہیا۔ شکر نیتیر وہائے زارو زارا، بھولا بھاؤ اک دکھایا۔ تئاں وچولا شبد ڈلار، در گھر ساچے میلا لئے ملاں۔ منگے منگ بن بھکارا، اپنی الکھ الکھ نرنجن آگے آپ جگایا۔ ایک بھرنا سچ بھنڈارا، توٹ رہے نہ رانیا۔ تیرا بنس سر بنس بنایا اپرا، ترے ترے میلا ایک تھانیا۔ ترے گن اتیت تیرا ناؤں نراکارا، آد جُگاد وڈی وڈیاں۔ تیرا وسد ارہے دوارا، اُجڑ کدے نہ جایا۔ توں شاہ پاتشاہ سلطان، تیرے در تیرے گھر چرن کول سچّی نمسکارا، نیوں نیوں جگدیش سیس جھکانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، برہما وشن شو نیوں نیوں بیٹھے سیس جھکانیا۔ پاربرہم سرب گنوتا، اپنا کھیل آپ کھلائیندا۔ پورن جوت سری بھگنوتا، پر م پُرکھ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ اپنی کھیل کرے بے اتنا، بھو کوئے نہ پائیندا۔ وشن برہما شو تیری بنائی بنا، اپنا انگ سورا سربنگ آپ کٹائیندا۔ اپنی چولی آپے رنگدا، رنگ مچھٹی اک چٹھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ وشن سُننا کر دھیان، ہر ساچا سچ درڑائیندا۔ برہما دیوے اک گیان، پاربرہم اپنی وڈیا آپ پڑھائیندا۔ شکر بخشے اک گیان، لو آتر اک سمجھائیندا۔ بن وچولا سری بھگوان، اپنا بندھن آپے پائیندا۔ لیکھا جانے دو جہان، دو جہاناں کھیل کھلائیندا۔ شبدی شبد بن بلوان، بل اپنا آپ

دکھائیندا۔ تختِ نواسی راجِ راجان، شاہِ سلطانِ ڈیرہ لائیندا۔ ایکا حکمِ دُھر فرمان، دُھر دی بانی آپ سنائیندا۔ بھل نہ جائے گنِ ندھان، جوتی جوتِ سرُپ ہر، آپ اپنی جوتِ دھر، اپنا کھیل آپے کر، آپے ویکھ دکھائیندا۔ وشن تیرا سچ وہارا، ست پُرکھ زرنجن آپ جنائیندا۔ برہما تیرا برہم پسارا، پاربرہم پرہم سیو لگائیندا۔ شکر تیرا کھیل نیارا، سنسا سرب چُکائیندا۔ شبدی شبدِ رنگِ روے آپ زرنکارا، دس کسے نہ آسیندا۔ جوتی جوتِ سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ایکا حکم سنائیندا۔ ایکا حکم ہر جنائیندا، پاربرہم بے پرواہ۔ وشن تیری سیو لگائیندا، سچ بھنڈار ہتھ پھڑا۔ برہما تیرا ناؤں دھر آسیندا، پاربرہم اپنی انس اُچھا۔ شکر تیرا کھیل کھلائیندا، آپ اپنا بھيو چُکا۔ اپنی رچنا آپ رچائیندا، آپے بن سچ ملاح۔ آپے گھر گھر رزق پُچائیندا، آپے لکھ چوراسی گھاٹن لئے گھڑا۔ آپے ترے گنِ روپ پرگٹائیندا، رجو طمو ستو ویکھ دکھا۔ آپے اپنا بھيو جنائیندا، تیج ت ایکا رنگ رنگ۔ اپ تیج وائے پر تھی آکاش اپنی دھار دکھائیندا، آپ اپنے وچوں لئے پرگٹا۔ جوتی جوتِ سرُپ ہر، آپ اپنی جوتِ دھر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنی اچھیا آپے پور کر آسیندا۔ وشن برہما شو ور گھر پایا، پرہم پورن بوجھ بُجھائیا۔ بھنڈاری سنساری کھیل رچایا، لائے دیان اک لگائیا۔ ایکا حکم آپ سنایا، حکمی حکم آپ پھرائیا۔ اپنا تانا آپ تنایا، ترے گن ایکا تند بندھائیا۔ پنچم ناتا جوڑ جڑایا، پنچم ویکھے تھاؤں تھانیا۔ قادر اپنا کھیل کھلایا، قدرت اپنی رچن رچائیا۔ اپنا نور نور پرگٹایا، روس کرے رُشنائیا۔ منڈل منڈپ آپ سہایا، آپے دھرت دھول جل بنب لئے کٹائیا۔ اپنا راگ آپ سنایا، چارے کھ کرے پڑھائیا۔ چارے ویداں آپے گایا، ایکا بوجھ بُجھائیا۔ چارے بانی آپ سنایا، پراپسنتی مدھم بیکھری ایکا دئے سمجھائیا۔ چارے کھانی اپنے رنگ رنگایا، انڈج جیرج اُتہج سیتج ست ست دئے وڈیائیا۔ اپنا بندھن آپے پایا، جگ چوکڑی کھیل کھلایا۔ آپے ونڈن رہیا ونڈایا، اپنا حصہ آپ رکھائیا۔ سنجگ تریتا دوپر کلجگ اپنی جھولی پایا، گیرا گیر آپ بھوائیا۔ شبدِ دلارا سٹ اک سمجھایا، پُرکھ ابناشی حکم سنائیا۔ جوتی جوتِ سرُپ ہر، آپ اپنی جوتِ دھر، لیکھا جانے سچا شہنشاہیا۔ شبدِ دلارا بولیا، کر کرپا گنِ ندھان۔ ایکا قول ساچا تولیا، تولنہارا دو جہان۔ آد جگاد کدے نہ ڈولیا، ڈلاونہار زمیں اسمان۔ ساچی دست رکھ کولیا، ایکا نام دیویں دان۔ گھٹ گھٹ اندر آپے مولیا، آتم برہم کر پچھان۔ آپے بھریا امرت کولیا، آپے انتر ہوئے پردھان۔ آپ سنائے ساچا ڈھولیا، انخد شبد گائیں گان۔ آپے وسے پردے اولیا، کرے

کھیل پنج تت کا یا جگت مکان۔ آپے چاروں گنت پائیں رولیا، آپے لیکھا جانے پنج شیطان۔ آپ بھار اٹھائے دھرت دھولیا، آپے گائیں اپنا گان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، سو ویلا کون وقت برہما وشن شو لیکھا مکے آن۔ ساچا ویلا ہر سمجھاؤنا، ہر شبد کرے عرضوئیا۔ کون ویلا وقت سہاؤنا، زرگن زرگن لئے ملائیا۔ کون جگ بھاگ لگاؤنا، لوک مات وجے ودھائیا۔ کون گکھ آپ سہاؤنا، کون مات ملے وڈیائیا۔ کون سکھ برہمے وشن شو اُچاؤنا، جگت ناتا توڑ تڑائیا۔ کون روپ کھ دکھاؤنا، انھو پرکاش کرائیا۔ کون گودی چک اپنے دھام بہاؤنا، سچھنڈ وجے ودھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، تیرا تیرے وج جائے سمائیا۔ پُرکھ ابناشی اک سمجھائیندا، شبدی شبد گیان۔ برہما وشن شو سیوا لائیندا، ترے ترے کر پردھان۔ اک اکیلا ویکھ دکھائیندا، ویکھنہارا شاہ سلطان۔ نو سو چرانوے جگ گیرا اک بنائیندا، جگ چوکڑی مٹے نشان۔ لوک مات لکھ چوراسی کھل لائیندا، پنج تت کر پردھان۔ اپنا نام آپ پرگٹائیندا، سچ سندیشہ دیوے گن ندھان۔ مائس مانکھ آپ وڈیائیندا، آپ اپنی کرے پچھان۔ ناد دُھن اک سٹائیندا، شبد اگئی ہر فرمان۔ لکھ چوراسی پھول پھل لائیندا، ساچے سنت کرے پردھان۔ بھگت اپنی بھگتی لائیندا، ایک دیوے برہم گیان۔ ساچی شکتی وج رکھائیندا، آد شکت بخشے مان۔ گر پیر اوتار اپنی جوت جگائیندا، لوک مات ویس کرے آپ مہربان۔ انتم چوکڑی رنگ رنگائیندا، نو نو چار چکے کان۔ ست ست اپنا رنگ رنگائیندا، ست ستوادی ہو مہربان۔ ست پُرکھ زرنجن شاہ پاتشاہ اپنی کل دھرائیندا، روپ انوپ چارے کوٹ اک نشان۔ ستجگ تریتا دوا پر پار کرائیندا، کلجگ انتم ویکھے آن۔ چارے ویداں پھول پھل لائیندا، لیکھا جانے اٹھاراں پُران۔ شاستر سمتر آپ پڑھائیندا، آپے دیوے گیتا گیان۔ انجیل قرآناں آپ سٹائیندا، تیس بتیسا ہو پردھان۔ کھانی بانی آپ اپائیندا، پُرکھ ابناشی وڈ مہربان۔ نت نوت اپنا روپ پرگٹائیندا، جگ جگ چلے اولڑی چال۔ کلجگ انتم کھیل کھل لائیندا، خالق خلق ویکھے آن۔ جگ چوتھے بھار اٹھائیندا، نو نو چار کرے پچھان۔ گرگھ ساچے میل ملائیندا، میلنہار سری بھگوان۔ پورب لہنا جھولی پائیندا، ویکھنہارا چوداں لوک دکان۔ چوداں طبقال ڈیرہ ڈھائیندا، شبد اگئی مارے بان۔ شبد سٹ اک سمجھائیندا، پاربرہم گن ندھان۔ وشن برہما شو میل ملائیندا، ترے گن پینڈا مکے آن۔ جو گھڑیا سو بھن دکھائیندا، تھر رہے نہ کوئے نشان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، تباں دیوے ایک

مان۔ کلجک ویلا انتم آؤنا، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ برہما ہر اپنے پاؤنا، لیکھا ہور نہ کوئے دکھائیندا۔ پاربرہم برہم میل ملاؤنا، جگت وچھوڑا پندھ مکھائیندا۔ شکر سنسا دُور کراؤنا، ساکھیات اپنی گود سہائیندا۔ اپنے پیٹے آپے پاؤنا، پون پانی سیو نہ کوئے مکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے شبد دیوے ور، ایکا سکھیا آپ پڑھائیندا۔ ساچی سکھیا ہر سمجھائے، ساکھیات رُپ پرگٹائیا۔ کلجک انتم کھیل کھلائے، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ زرگن زرویر جوتی جوت ڈمگائے، اندھ اندھیار رہن نہ پائیا۔ شبد سوٹی ہتھ اٹھائے، ساچا کھنڈا نام چکائیا۔ اچی چوٹی ڈیرہ لائے، سچ سنگھاسن سو بھاپائیا۔ کوٹن کوٹی ہتھ نہ آئے، لہ لہ تھکی سرب لوکائیا۔ واسنا کھوٹی دے مٹائے، اپنی درستی سرشٹ سبائی ایکا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد دیوے ساچا ور، واہ واہ وجدی رہے ودھائیا۔ واہوا چوتھا جگ آؤنا، نو سو پُرانوے چوکڑی پندھ مکھائیندا۔ باون رُپ نہ کسے وٹاؤنا، سینتا رام نہ کوئے پرنائیندا۔ راون گڑھ نہ کوئے تڑاؤنا، چلہ دھنش نہ کوئے چٹھائیندا۔ سخیاں منگل کوئے نہ گاؤنا، ساچی راس نہ کوئے رچائیندا۔ رتھ رتھوا ہی کوئے دس نہ آؤنا، گیتا گیان نہ کوئے درڑائیندا۔ پنج تت نہ کوئے رکھاؤنا، پنچم میل نہ کوئے ملائیندا۔ کالا سوسا نہ تن چُھہاؤنا، عیسیٰ موسیٰ نہ میل ملائیندا۔ کلمہ امام نہ کوئے پڑھاؤنا، نبی رسول نہ کوئے اکھوائیندا۔ کائنات نہ پھیرا پاؤنا، نور ظہور نہ کوئی دکھائیندا۔ انا الحق نعرہ کسے نہ لاؤنا، اچی کوک نہ کوئے سنائیندا۔ جگت مصلانہ کوئے وچھاؤنا، سجدہ سیس نہ کوئے جُھکائیندا۔ اپ تیج وائے پر تھمی آکاش کھیل نہ کسے کھلاؤنا، نانک نام نہ کوئے رکھائیندا۔ کھڑگ کھنڈا نہ کوئے چکاؤنا، تیر کمان نہ ہتھ اٹھائیندا۔ امرت جام نہ کسے پیاؤنا، امرت میگھ نہ کوئے برسائیندا۔ پُرکھ ابناشی رُپ پرگٹاؤنا، ساچے سبت شبد سمجھائیندا۔ برہمے وشن شو تیرا پندھ مکھاؤنا، لکھیا لیکھ نہ کوئے پڑھائیندا۔ اپنا رُپ آپ پرگٹاؤنا، پاربرہم اپنی جوت آپ جگائیندا۔ ورن گوت وچ کسے نہ آؤنا، کھتری براہمن شو در ویش ونڈ نہ کوئے ونڈائیندا۔ مندر مسجد مٹھ شو دوالے کسے نہ بہاؤنا، گرسکھاں اندر ڈیرہ لائیندا۔ اٹھسٹھ تیر تھ گنگا گوداوری جمناسرتی باہوں پھرنہ کسے گلے لگاؤنا، اپنی دھوڑ گرسکھاں مستک ٹکا لائیندا۔ اچے ٹلے چڑھ چڑھ ہتھ کسے نہ پاؤنا، جوگی جتی جتی جتا جوٹ دھار سرب گرا لائیندا۔ سنیاں ویراگ نہ کوئے دکھاؤنا، برہمچاری گرهستی اپنے چرناں نال ملائیندا۔ جس جن اپر اپنی دیا کماؤنا، کوٹن کوٹ کوٹ جنم دے پاپ گوائیندا۔ نہہکنک اپنا ناؤں رکھاؤنا، شبد ڈنکا ہتھ رکھائیندا۔ شاہ

سُلطاناں راج راجاناں راو رنگاں اچاں نیچاں ایکا رنگ رنگاؤنا، ورن گوت نہ کوئے بنائیندا۔ ایکا برہم سرب سمجھاؤنا، پاربرہم پر بھ پردہ لائیندا۔ گھٹ گھٹ اندر دیپ جوت جگاؤنا، جوت نرنجن سیوا لائیندا۔ دئی دوتی پردہ لائینا، مایا ممتا موہ مٹائیندا۔ ہوئے ہنگتا گڑھ تڑاؤنا، من راون آپ کھپائیندا۔ سینا سرت سوانی آپ پرناؤنا، نرگن نرگن میل ملائیندا۔ کلجک جیو کاگ پھڑ پھڑ ہنس بناؤنا، جس جن اپنے نام چوگ چکائیندا۔ لوک پر لوک آپ سہاؤنا، انت بھگونت میل ملائیندا۔ رائے دھرم در دُرکاؤنا، چتر گپت نیڑ نہ آئیندا۔ کلجک کوڑا پندھ مُکاؤنا، جوٹھ جھوٹھ ڈیرہ ڈھائیندا۔ وشو رُپ سرب درساؤنا، وشن اپنا ناؤں رکھائیندا۔ پاربرہم برہم پر گٹاؤنا، برہم ودیا اک پڑھائیندا۔ شکر ہتھ ترسول سٹاؤنا، باسک تشکا مکھ شرمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا شبد دیوے ور، پُرکھ ابناشی کرپا کر، کر کرپا کھیل کھلائیندا۔ شبد دلارے سچ وچارنا، بن رسنا جہوا ہر گن گائیا۔ کاغد قلم نہ کسے وچارنا، جگت ودیا بھو نہ رائیا۔ گر پیر اوتار در دوار بن سوانا، منگن بھچھیا بھکھک بھچھیا جھولی پائیا۔ آپے اپنی پوری کرے کامنا، کرتا پُرکھ سچا شہنشاہیا۔ نو سو پُرانوی چو کڑی جگ گر پیر اوتار بن دا رہیا ضامنا، رام کرشن رادھا کرشن اللہ ہو اکبر ستنام واگر و جگ جگ کرے پڑھائیا۔ انتم انت سری بھگونت نو کھنڈ پر تھی ست دیپ چو داں لوک ترے بھون برہما وشن شو کروڈ تیتیا گن گندھرب سُر نر من جن کنر یچھپ آپے میٹے اندھیری شامنا، اک نرگن جوت کرے رشائیا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں جیرج انڈاں وسے باہر اک رکھائے سچ گرامنا، سچکھنڈ دوارا ہر نرنکارا نگر کھیڑا آپ وسائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر، ہر جو ہر ہر بیٹھا ویس وٹائیا۔ ویس اولا ایکنکارا، ہر ساچا سچ کرائیندا۔ لوک مات مات لئے اوتارا، مات پت پتا پوت ویکھ دکھائیندا۔ چاروں گنٹ ہو اجیار، اتر پورب پچھم دکھن پھیرا پائیندا۔ سرشٹ سبائی ویکھے اک اکھاڑا، پنچم دھاڑ آپ اٹھائیندا۔ لیکھا جانے جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ ڈونگھی غارا، سمنڈ ساگر پھول بھلائیندا۔ جو دھا سور بیر بلی بلکارا، حکمی حکم ورتے ورتارا، ہر نرنکارا شستر ہتھ نہ کوئی اٹھائیندا۔ چاروں گنٹ کرے خوارا، دھرنی دھرت دھول کرے پکارا، زمیں اسمانا دھواں دھارا، سچ سچ نہ کوئی درڑائیا۔ لکھ چوڑاسی نار و بھچارا، ملے میل نہ ہر کرتارا، پنچ وکار ہو یا شنکارا، من مت بیٹھی ویس وٹائیا۔ آتم برہم نہ کسے وچارا، چار ورن اٹھاراں برن روون زارو زارا، پاربرہم نہ کوئی ملائیا۔ کلجک چاروں گنٹ ہوئے

دھواں دھارا، اُچی کوک لاوے نعرہ، سرشٹ سبائی رہیا بھلایا۔ ساچا مندر گرو در دوارا، گرگھ وِلا پاوے سارا، کایا مندر کھوج کھوجایا۔ اٹھے پہر رہے
 دھنکارا، ساچی سخیاں منگلچارا، امرت آتم ٹھنڈا ٹھارا، سر سرور اک سہایا۔ آتم سیجا کنت بھتارا، رنگ رلیاں مانے اگم اپارا، بھسمڑ ہوئے مرے نہ جایا۔
 جس ملیا پُرکھ کرتارا، ناتا تٹا سرب سنسارا، گھر پایا اک دوارا، ملیا میل کنت بھتارا، وچھڑ کدے نہ جایا۔ گرگھ تیرا وِسا رہے دوارا، پنچ وِکارا میٹے جھوٹھی
 دھاڑا، کرے پرکاش بہتر ناڑا، اندھ اندھیر رہن نہ پایا۔ تیرا مندر تیرے گھر وِچ سوہیا گھر اُجیارا، دیا باقی تیل نہ کوئی پسارا، جگا ونہارا اک اکھوایا۔ درس
 دکھائے اگم اپارا، سرب جیاں اک داتارا، آد جگاد جگا جگنتر جگت جگت کرے ساچی کارا، کار کما ونہارا وِشن برہما شو دے ادھارا، لکھ چوڑا سی دیکھے تھواں
 تھانیا۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنو بھگوان، آد جگاد شبد برہما وِجاے دُھن ناد، نر نرائن گھٹ گھٹ مندر اندر بیٹھا سوہا پایا۔

★ ۲۰ کنگ ۲۰۱۷ بکرمی سنت بھگوان سنگھ دے گھر پنڈ سید پُر ضلع امرتسر ★

سِت پُرکھ نرنجن سچ سلطان، سنگر داتا اک اکھوایا۔ نرگن روپ جوت مہان، انھو اپنی دھار بندھانیدا۔ اک اکلایری بھگوان، درگھر ساچے
 سوہا پانیدا۔ اگم اگمرا دیوے دان، دیونہارا اک اکھوایا۔ جگا جگنتر ہو پردھان، اپنی کل آپ دھرائنیدا۔ پُریاں لوآں برہمنڈ کھنڈ وکھائے اک نشان،
 سِت نشانہ آپ اٹھانیدا۔ وِشن برہما شو دیوے اک گیان، آنتر اپنا نام درڑانیدا۔ ترے گن مایا بخشے مان، پنچم ڈوری ہتھ رکھانیدا۔ گھاڑت گھڑے دو جہان،
 گھرن بھنہار سمرتھ پُرکھ اپنی بنت بنانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر ہر ساچا دھام سہانیدا۔ ساچا دانی دیوے
 دان، دیونہارا اک اکھوایا۔ اپنی کرے آپ پچھان، ہر آپے ویکھ وکھانیدا۔ آپے وسے اپنے سچ مکان، دُھر دربارا آپ سہانیدا۔ آد جگادی بن جانی جان،
 جگا جگنتر ویس وٹانیدا۔ لکھ چوڑا سی بے ساچا کاہن، گھٹ گھٹ منڈل راس رچانیدا۔ ایکا گائے اپنا گان، ناد انادی دُھن اُچانیدا۔ امرت امیوں رس پین
 کھان، سر سرور اک سہانیدا۔ جوت نرنجن نرگن بھان، گھٹ بھیتر آپ جگانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی وست

ہتھ رکھائیندا۔ ساچی وست نام انمل، بھگوان اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آد جگاد نہ جائے تل، توںہارا دس کوئے نہ آسیندا۔ اپنی قیمت کرتا آپ چکائے مل، سچ و نجا را آپ ہو جائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی وست اک رکھائیندا۔ ساچی وست نام بھنڈارا، سو پرکھ زرنجن آپ ورتائیندا۔ ہر پرکھ زرنجن کھیل اپارا، اینکارا کل دھرائیندا۔ آد زرنجن ٹھانڈا دربارا، سیتل دھارا پرکاش دکھائیندا۔ سری بھگوان کھول کواڑا، سچھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔ ابناشی کرتا میت مرارا، مل مل اپنی خوشی منائیندا۔ پاربرہم بنے بھگھارا، زرنجن آگے زرنجن سپس جھکائیندا۔ سنگر سچا شہنشاہ سچی سرکارا، شاہ سلطان اپنا حکم آپ سنائیندا۔ دیونہارا اتھ بھنڈارا، شبد و نجا را اک دکھائیندا۔ اپنے نام دے آدھارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ خزینہ بے پرواہ، پاربرہم پرہم اپنے ہتھ اٹھا، اپنا مارگ ویکھ دکھائیندا۔ سچ خزینہ ہر کا ناؤں، ست پرکھ زرنجن آپ اپایا۔ آپے رکھے اپنے تھاون، نگر کھیڑا نہ کوئے وسایا۔ آپے دیوے پھر پھر باہوں، اپنی اچھیا بھچھیا جھولی آپ بھرایا۔ آپے لیکھا جانے پتا ماؤں، پوت سپوتا آپے جایا۔ آپے لیکھا جانے ہنس کاؤں، آپے ہنس کاگاں ڈار اڈایا۔ آپے دیونہارا ٹھنڈی چھاؤں، سمرتھ پرکھ سدا سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے دانی دان، آد جگادی سچ نشان، نہ مرے نہ جایا۔ ساچا دان سری بھگوانت، درگھر ساچے آپ ورتائیندا۔ کھیلے کھیل جگا جگنت، جگ کرتا اپنی دھار بندھائیندا۔ ایک نام جنائے منت، منتر نام آپ درڑائیندا۔ کرے کھیل ناری کنت، واہ واہ سنگر بھیونہ آسیندا۔ ترے گن دھاری مایا بے آنت، ترے گن ویسا ویس وٹائیندا۔ لکھ چوراسی جیو جنت، گھاڑن گھڑ گھٹ گھٹ اندر اپنا روپ پرگٹائیندا۔ آد جگاد نہ ہوئے بھسنت، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا نام آپ ورتائیندا۔ سچ نام پاربرہم پرہم اچھیا، دوسر وست نہ کوئے جنائیا۔ جگ جگ دیونہارا اپنی بھچھیا، برہمنڈ کھنڈ لوآں پریاں جیرج انڈ لکھ چوراسی ویکھے سرب لوکانیا۔ زرنجن زرویر زراکار، جن بھگتاں دیوے ساچی سکھیا، ایک آتم برہم کرے پڑھائیا۔ چوڈاں لوک چوڈاں و دیا لیکھ کسے نہ لکھیا، برہما چارے وید لکھ لکھ نیز نین گیا شرمایا۔ ہر کا ناؤں کسے نہ دسیا، ہتھ پھر لوچن نین نہ کوئے بگسایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک نام وست امولک آپے رکھے اپنی گولک، دوسر ہتھ نہ دے وڈیایا۔ ہر کا ناؤں اگم اتھاہ، ہر اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جگا جگنت بے پرواہ، اپنی کھیل کھلائی۔ پنچ ت میل میل ملا،

نرگن سرگن دھار بندھائیندا۔ اپنی دیا آپ کما، اپنا لیکھا بہہ سمجھائیندا۔ سنت بھگونت لئے اُپجا، ساچا کنت ویکھ وکھائیندا۔ آد آنت اپنا گن جنا، اوگن لیکھا
 سرب مکائیندا۔ انحد راگ دُھن وجا، دُھنی دُھن آپ اُپائیندا۔ سُن مَن دے تڑا، چُن چُن اپنے لیکھے پائیندا۔ پُن چھان کرے سبنی تھاں، گھٹ بھانڈا
 پھول بھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک نام نام اٹھ، ایک کارا آپ ورتائیندا۔ ہر کا ناؤں ہر کارنگ، ہر بن اور نہ کوئے چڑھائیا۔ ہر
 داتا سورا سربنگ، سترگر اپنا بھيو جنايا۔ ہر شبد ہر مردنگ، ہر تال تلواڑا رہیا وجائیا۔ ہر سیجا ہر پلنگ، ہر بیٹھا آسن لائیا۔ ہر بھگھاری منگے منگ، ہر بھگھیا
 جھولی پائیا۔ ہر بھگھ ہر ننگ، ہر ترسنا ترپت کرائیا۔ ہر لیکھا جانے کایا ماٹی کاچی ونگ، ہر کایا گڑھ سہائیا۔ ہر ہر مندر ویکھے آپے لنگھ، بند کواڑا آپ گھلايا۔
 ہر سنتن وسیا سدا سنگ، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ ہر کا نام پوری کرے امنگ، امکا مول رہے نہ رانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا
 ناؤں، ہنجیل وکھائے ایک تھاؤں، محل اٹل مینار تھر دربارا سو بھاپائیا۔ ہر کا نام نرگن دھار، روپ رنگ ریکھ نہ کوئی جنائیندا۔ اپنے وچوں آپے لئے اُبھار،
 ویکھنہارا آپ ہو جائیندا۔ نہ کوئی سارنگ نہ ستار، ہتھ سمرتھ نہ کوئی رکھائیندا۔ نہ کوئی گز کھچے اپنی وار، تنبور کندھ نہ کوئی لٹکائیندا۔ کرے کھیل اگم اپار،
 اپنی دُھن اپنے وچوں آپ اُپجائیندا۔ ساچے سنتاں کر پیار، لوک مات آپ سٹائیندا۔ اک وکھائے ساچی کار، ساچی کارے آپے لائیندا۔ ناتا توڑ کام کرودھ
 لوبھ موہ ہنکار، آسا ترسنا میٹ مٹائیندا۔ چرن کول کول چرن بخشے اک پیار، پوجا پاٹھ نہ کوئی بنائیندا۔ اندر مندر ڈونگھی کندر، آپ سٹائے سچی گفتار، رسنا
 جہوانہ کوئی ہلائیندا۔ نرگن جوتی کر اُجیار، اٹھے پہر ڈمگائیندا۔ بن تیل باقی کرے کھیل کھیلنہار، محل اٹل سو بھاپائیندا۔ آپے سخی سلطان ملے ساچا یار،
 سہنجنی سچ آپ سہائیندا۔ آپے گائے منگلاچار، اپنا گیت آپ لائیندا۔ آپے میلا میل ملائے میلنہار، ایک کار اپنی کل آپ دھرائیندا۔ ایک شبد سچا ورتار، ہر
 اپنا ناؤں آپ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ نانک کبیر کہہ کہہ گئے پکار، ہر ہتھ کسے نہ آئیندا۔ گھڑے بھنے گھرن بھننہار، وشن برہما شو تریلوکی ناتھ کوٹن کوٹ
 سیس جھکائیندا۔ بن ہر نامے نہ کوئی اترے پار، آد جگاد جگا جگنتر گئی بسنتر نہ کوئی بھجائیندا۔ جس جن کرپا کرے آپ نرکار، جنم جنم دے روگ گوائیندا۔
 کاغد قلم نہ کھنہار، وید شاستر سمرت پُران گیتا گیان انجیل قرآن کھانی بانی چار جگ گر پپر اوتار سادھ سنت سب ہر کا جس گائیندا۔ پُرکھ ابناشی کرے

کھیل اپار، ایک نام وست اپار، اپنے ہتھ رکھے کرتا، سب دی جھولی پائیندا۔ آپے سے سب توں باہر، بیٹھا رہے اک دربار، شاہ پاتشاہ سچی سرکار، شہنشاہ
 اپنا ناؤں رکھائیندا۔ سنگر پورا کوٹن کوٹ برہمنڈاں کرے اک پیار، کوٹن کوٹ برہما وشن شو دے ادھار، کوٹن کوٹ گر پیر اوتار اپنی لکھوں لئے اُبھار،
 کوٹن کوٹ ایک شبد نام درڑائیندا۔ آد جگادی ساچی کار، جگا جگنتر کرے وچ سنسار، لوک مات ویس وٹائیندا۔ بن ہر بھگت دوسر جائے نہ کسے دوار، گر در
 مندر مسجد مٹھ، سنگر پورا کدے نہ آسن لائیندا۔ کسے نہ ہووے بند کواڑ، ست ست گنڈھی گنڈھ نہ کوئی رکھائیندا۔ کسے نہ سر رکھے اپنا بھار، سیس چک
 چاروں کٹ نہ کوئی پھرائیندا۔ گر کھ گر سکھ ہر بھگت ہر سنت اپنی گودی لئے آپ اٹھال، شاہ کنگال اپنے لیکھے پائیندا۔ ایک بنیا رہے دلال، نیڑ نہ آئے کال
 مہاکال، گر شبدی سیو کمائیندا۔ سنگر پورا کوئی نہ بٹھ کے رکھے وچ رومال، الماری وچ نہ کوئی رکھائیندا۔ دین مذہب ورن گوت سنگر پورے پورے نہ کوئی
 جنجال، داڑی مچھ کیس مونڈ نہ منڈائے نرگن اپنا روپ آپ پرگنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سچا صاحب پُرکھ سمرتھ،
 اپنی مہا جانے اکتھنا اکھ، وید کتیب سرب جس گائیندا۔ گا گاتھکے ہر کا جس، چار ورن وڈی وڈیائیا۔ اٹھسٹھ تیرتھ رہے نس، اپنا پنڈھ نہ سکے کوئی مُکائیا۔
 پڑھ پڑھ پُستک جگت مارگ رہے دس، اپنا مارگ ہتھ کسے نہ آئیا۔ کر کرپا جس ہر دے گیا وس، دوجے گھر نہ منگن جائیا۔ اندرے اندر میلے ہس ہس،
 گھر ساچے وجے ودھائیا۔ گر سکھ اپنا ستھر تیرے مندر بیٹھا گھت، تیری ترے گن سولاں سیج رہیا ہنڈھائیا۔ مایا ممتا موہ انت کال نہ ڈسے ڈسنی ڈس، جگت
 ناگنی نیڑ نہ آئیا۔ ایک تیر نرالا مارے کس، شبد کمان آپ اٹھائیا۔ نو گراہ نو کھنڈ نو دوار نو کال چرن ڈگن ڈھٹھ، ڈھیہہ ڈھیہہ ڈھیری آپ بنائیا۔ ہر کا نام
 سدا رکھے پت، جس سر سنگر پورا ہتھ ٹکائیا۔ گر کھماں انتم سامبھن آیا وٹ، اپنا بیج اپنی ہتھیں دیوے پائیا۔ اپنی فصل آپے لئے کٹ، دوجا واڈھا وڈھن
 کوئی نہ آئیا۔ اپنے کھاتے لئے گھت، سچھنڈ دوار کھائیا۔ اپنی ہتھیں لکھ چوراسی چھٹن رہیا چھٹ، نام ہلارا اک لگائیا۔ اپنا روپ وچکار رکھائی وٹ، لکھ
 چوراسی دس کسے نہ آئیا۔ ایک تولا تول تلاءے گھٹ گھٹ، اپنا کھنڈا اپنے ہتھ رکھائیا۔ چوتھے جگ چار جگ دے وچھڑے گر سکھ میلے نٹھ نٹھ، جگت چو کڑی
 دے گواہیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایک دیوے اپنا دان، سخی ملے ساچا کاہن، آتم برہم پاربرہم ایک گھر لئے ملایا۔

★ ۲۰ کنگ ۲۰۱۷ بکرمی ناظر سنگھ دے گھر پنڈ ملیاں ضلع امرتسر ★

ست پُرکھ نرنجن اگم اپارا، الکھ اکھنا اک اکھوانیدا۔ سو پُرکھ نرنجن وسے ٹھانڈے دربارا، نرگن نرکارا ویس وٹانیدا۔ ہر پُرکھ نرنجن سوہے مندر
 دوارا، سچکھنڈ دوارا آپ اپانیدا۔ اینکارا کرے کھیل نیارا، نرور اپنی کل دھرانیدا۔ آد نرنجن نور اجیارا، جوتی جوت ڈگمگانیدا۔ ابناشی کرتا آپے جانے اپنی
 دھارا، دھار دھار وچ رکھانیدا۔ سری بھگوان اُچ محل اٹل سہائے اک منارا، آسن سنگھاسن اک سہانیدا۔ پاربرہم پر بھ بھو نیارا، انھو اپنارنگ رنگانیدا۔
 شاہو بھوپ بن سکدارا، شاہ سلطان اپنی کھیل کھلانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اگلا وسنہارا سچ محلہ، در گھر ساچے آپ سہانیدا۔
 ست پُرکھ نرنجن سو بھاونت، مہما اکھ کتھی نہ جائیا۔ سو پُرکھ نرنجن بے انت بے انت بے انت، بے پرواہ بھو نہ رانیا۔ ہر پُرکھ نرنجن آد انت، اپنی کل آپ
 ورتانیا۔ اینکارا ہر نرنکارا دھام سہائے سو بھاونت، سچکھنڈ دوار دے وڈیانیا۔ آد نرنجن آپ بنائے اپنی بنت، گھرن بھنہنار ہور دس کوئے نہ آنیا۔ ابناشی
 کرتا کرے کھیل ناری کنت، نر نرائن وڈی وڈیانیا۔ سری بھگوان آپ اپنے لائے انگت، انگیکار آپ ہو جائیا۔ پاربرہم پر بھ بنے منگت، در درویش الکھ
 جگانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد آد اپنی رچنا آپ رچانیا۔ ست پُرکھ نرنجن ٹھانڈا دربارا، سچکھنڈ دوارا آپ سہانیدا۔ اگم اگمٹاروپ
 اپارا، مہما انوپ نہ کوئے جنانیدا۔ جوتی جاتا ہو اجیارا، جاگرت جوت ڈگمگانیدا۔ گھر وچ گھر کرتیارا، تھر گھر ساچا آپ سہانیدا۔ کملاپاتی بن بن میت
 مرارا، ناری کنت تیج ہنڈھانیدا۔ اندر باہر گپت ظاہرا، اپنا میلا آپ ملائیدا۔ لیکھا جانے سچی سرکارا، شاہ سلطان بھو نہ آئیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر مندر سو بھاپانیدا۔ ہر مندر اُچ منارا، پُرکھ ابناشی آپ اپچانیدا۔ سچکھنڈ نواسی کھول کواڑا، اپنا کُنڈا آپے لائیدا۔
 تھر گھر ساچے پاوے سارا، اپنی کل آپ دھرانیدا۔ چار کُنٹ نہ کوئے سہارا، دہ دشانہ ونڈ ونڈانیدا۔ اک اگلا کھیل نیارا، نرگن اپنا آپ کرانیدا۔ رو
 سس نہ کوئے ستارا، پرکاش پرکاش نہ کوئے جنانیدا۔ شبد دُھن نہ کوئے جیکارا، راگ ناد نہ کوئے سنانیدا۔ برہمنڈ کھنڈ نہ کوئے پسارا، منڈل منڈپ نہ کوئے
 وکھانیدا۔ نو کھنڈ نہ کوئے اکھاڑا، ست دھار نہ کوئے بنانیدا۔ برہما وشن شو نہ کوئے پسارا، ترے گن مایا بندھن نہ کوئے رکھانیدا۔ پنج تت نہ کوئے پسارا،

من مت بدھ نہ میل ملائیندا۔ لکھ چوراسی نہ کوئی گھاڑن گھڑے ٹھھیارا، کھانی بانی نہ کوئے وکھائیندا۔ جل بنب نہ کوئے آدھارا، دھرنی دھرت دھول نہ
 کوئے پرگٹائیندا۔ اک اگلا اینکارا، اپنے مندر آپ سوبھا پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جونی رہت پُرکھ اکالا، سچکھنڈ دوار سے سچی
 دھر مسالہ، دُھر دربارا آپ سُبھائیندا۔ دُھر دربار سُبھائیندا، پُرکھ ابناشی بے پرواہ۔ اپنی رچنا آپ رچائیندا، نرگن نرگن بن ملاح۔ ساچی سیوا آپ کرائیندا،
 آپے صفتی صفت صلاح۔ اپنا بھار آپ اٹھائیندا، کھیوٹ کھیٹا بن ملاح۔ اپنا رنگ آپ رنگائیندا، رنگنہارا ایک تھال۔ اپنا ناؤں آپ پرگٹائیندا، ناؤں نرنگارا
 لئے رکھا۔ اپنی دھارا آپ چلائیندا، جوتی جوت جوت جگا۔ اپنا گانا آپے گائیندا، شبد ناد دُھن سنا۔ اپنا مندر آپ سُبھائیندا، آد نرنجن جوت پرگٹا۔ اتر پورب
 پچھم دکھن ونڈ نہ کوئے ونڈائیندا، چارے دشا ایکاروپ رہیا درسا۔ تھر گھر ساچا آپ سُبھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ نواسا پُرکھ
 ابناشا، آپے جانے اپنے کھیل تماشا، اپنی راس آپ وکھائیندا۔ ست پُرکھ نرنجن گھر گمبھیرا، ایک رنگ سمایا۔ آپے پہنے اپنا بستر چیرا، اپنا شنگار آپ وکھایا۔
 آپے ہوئے جودھا سوربیرا، اپنا بل آپ دھرایا۔ آپے ہوئے پیرن پیرا، سنگر اپنا ناؤں رکھایا۔ آپ اپنا بندھن پائے زنجیرا، توڑنہار آپ رگھرایا۔ آپے
 چوٹی چڑھیا اخیرا، آپے نیوں نیوں سپس جُھکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ محلہ پُرکھ ابناشی سے اک اگلا، دوسر سنگ نہ کوئے
 رکھایا۔ نہ کوئی سنگ رکھائیندا، اک اگلا اینکارا۔ درگاہ ساچی سوبھا پائیندا، دُھر درگاہی ساچا یار۔ امام اماں سر آپ اکھوائیندا، نور الایہی بے عیب پروردگار۔
 حق حق مقامے حق اپنا جلوہ نور پرگٹائیندا، شاہ پاتشاہ سچی سرکار۔ ساچے تخت سوبھا پائیندا، راجن راج وڈ مہربان۔ حکم حاکم آپ سناائیندا، دُھر فرمانا بول
 جیکار۔ شبد انادی ناد و جائیندا، سنے سناے سننہیار۔ دوسر سنگ نہ کوئی وکھائیندا، نہ کوئی دسے گر پیر اوتار۔ ساچے مندر ڈیرہ لائیندا، انہو پرکاش نرگن
 جوت کر اجیار۔ پُرکھ اکال اپنا ناؤں رکھائیندا، نر بھو کھیل کرے سچی سرکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک رنگ سورا سربنگ، رُپ انوپ
 آپ پرگٹائیندا۔ رُپ انوپا شاہو بھوپا، پاربرہم وڈی وڈیائی۔ ست پُرکھ نرنجن ست سروپا، ساتک ست ست سچ سکھدایا۔ آد جگاد وسنہارا چارے کوٹا،
 اپنی دشا اپنا حصہ آپے ونڈ ونڈایا۔ ابناشی اچت نرگن نر ویر نر کار آلس نندرا وچ کدے نہ ستا، نہ مرے نہ جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا

کر، سچکھنڈ دوارا آپے کھول، اپنا ناؤں آپے بول، ہر جو ہر مندر آپے لئے سنایا۔ ہر مندر ہر کھولیا، کر کرپاگن ندھان۔ پُرکھ اکال شبد اگئی بولیا، شاہ
 پاتشاہ سچا سلطان۔ اپنا آپ اپنے کنڈے آپے تولیا، تولنہارا سری بھگوان۔ آد جگاد رہے اڈولیا، اڈول گر گرو مہربان۔ سد سے اپنے کولیا، ہتھ اٹھائے
 اک نشان۔ اپنی شکتی آپے مولیا، آپے دیونہارا دان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دوارا ہر نرنکارا لیکھا جانے جانی جان۔ جانہار
 پُرکھ سمرتھ، ایکارنگ سمایا۔ سو پُرکھ نرنجن مہما اکھ، ہر پُرکھ نرنجن رہیا جس گایا۔ اینکارا اپنے مندر آپے وس، آد نرنجن دیپک ڈگمگایا۔ سری بھگوان اپنا
 مارگ آپے دس، ابناشی کرتا راہ چلایا۔ پاربرہم اپنا پندھ مکائے نس نس، اپنا لیکھا لیکھے پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا
 ہر، اپنی مہما آپ سنایا۔ ہر مہما شبد جنائندا، اک اگلا اینکار۔ آد پُرکھ آپ اکھوائندا، جونی رہت میت مرار۔ دُھر دربارا سو بھاپائندا، جگمگ جوت جگے
 اپار۔ سچکھنڈ دوارا اک وڈیائندا، تھر گھر کھول کواڑ۔ سچ سنگھاسن اک وچھائندا، پُرکھ ابناشی ہو تیار۔ اپنا حکم آپ سنائندا، حکمی حکم ورتے ورتار۔ اپنا
 چوہدار آپ بنائندا، آپے سیوک سیوا کرے بن بھگوار۔ اپنا تاج اپنے آپ اٹھائندا، آپے ہوئے پہننہار۔ اپنا نشانہ آپ چڑھائندا، ست ستوادی ساچی
 کار۔ اپنا جو بن ویکھ وکھائندا، پُرکھ ابناشی ہو تیار۔ ساچے تخت چرن لکائندا، وڈ بھوپ جودھا سوربیر بلکار۔ اپنی رچنا ہر رچائندا، رچنہار دین دیال۔ جوتی جوت نور
 ویکھنہار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، در ساچا آپ سہائندا۔ اپنی رچنا ہر رچائندا، رچنہار دین دیال۔ جوتی جوت نور
 پرگٹائندا، نیڑ نہ آئے کال مہاکال۔ ساچا مندر آپ سہائندا، آد جگاد کرے پرتپال۔ چھپر چھن نہ کوئے بنائندا، چار دیواری نہ رکھے نال۔ سچکھنڈ دوارا
 اک وڈیائندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، بھو ابھید آپ گھائندا۔ بھو ابھیدا کھولنہارا، نرگن روپ سمایا۔ آد پُرکھ
 نرنجن ہو اجیارا، روپ انوپ آپ درسایا۔ ساچے تخت بیٹھ سچی سرکارا، تخت نواسی آسن لایا۔ ایک حکم ورتے ورتار، اپنا بندھن آپے پایا۔ لیکھا جانے
 گپت ظاہرا، ناری کنت کھیل کھلایا۔ رنگ رلیاں مانے کنت بھتار، نرگن نرگن سچ ہنڈھایا۔ آپے اُتپت کیا ست دُلارا، شبد شبدی ناؤں رکھایا۔ دائی دایا اگم
 اپارا، روپ رکھے نہ کوئے بنایا۔ وشن شو کر تیار، برہما اپنے انگ لگایا۔ شکر تیرا کھول کواڑا، ساچی دھارا وچ سمایا۔ ترے گن مایا بھر بھنڈارا، ترے ترے

لیکھا دے سمجھایا۔ پنج تت دے ادھارا، آپ اپنا میل ملایا۔ رُو سس کر اُجیارا، آکاش پرکاش وِچ سمایا۔ لو آں پُریاں دے سہارا، گگن منڈل آپ سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، نرگن داتا پُرکھ بدھاتا، پاربرہم وڈ وڈیایا۔ ہر وڈا وڈیائی وڈ، اپنا لیکھا آپ لکھائیندا۔ اپنے اندروں آپا کڈھ، وِشن برہما شو پرگٹائیندا۔ شبد سرُپی لڈائے لڈ، شبد شبدی دھار رکھائیندا۔ آپے پیکھنہارا ورجھنڈ، بھگت بھکھاری آپ اکھوائیندا۔ ترے گن مایا آپے وڈ، رجو طمو ستوسنگ نبھائیندا۔ آپے بندھن پائے بندھ، ایکا ڈوری نام ہتھ رکھائیندا۔ آپے پنج تت جوتی، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا گھاڑن آپ گھڑائیندا۔ گھاڑن گھڑنہار ہر، ہر کا بھیو کسے نہ پایا۔ اپنی کرپا آپے کر، برہما وِشن شو اُپجایا۔ آپ بہائے اپنے در، سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ آپے لیکھا دیوے ساچے گھر، ایکا اکھر آپ پڑھایا۔ آپے ناری آپے نر، نر نرائن اپنا رنگ آپ رنگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ایکا در، در در آپ گھلایا۔ در دوارا کھولیا، کر کرپا گن ندھان۔ شبد اگئی ایکا بولیا، وِشن برہما شو دیوے گیان۔ پاربرہم ابناشی کرتا ست ستوادی بنیا ایکا تولیا، تولنہارا اک بھگوان۔ ترے اندر مندر آپے مولیا، رُوپ رنگ نہ پتر سجان۔ برہما تیرا اُلٹا کرے نابھ کولیا، دانی دیوے ساچا دان۔ شکر ہولا بھار کرے دھولیا، لیکھا جانے دھرت دھول زمیں اسمان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے سچا ور، درگاہ ساچی سچا دُھر فرمان۔ سچ فرمانا ہر جنایا، بُھل رہے نہ رانیا۔ وِشن برہما شو سیوا لایا، شکر ہتھ ترسول رکھایا۔ لکھ چوراسی گھاڑن لئے گھڑایا، وڈ ٹھٹھیا سچا شہنشاہیا۔ من مت بدھ وِچ دے ٹکایا، ڈونگھی کندر سیوا لایا۔ اپنا انگ آپ کٹایا، پاربرہم اپنا ناؤں اُپجایا۔ اپنی اچھیا بھچھیا ویکھ وکھایا، ایش جیو وڈی وڈیایا۔ جگت جگدیش ویکھ وکھایا، چھتر سپس آپ ٹکایا۔ پنج دس بیس رچن رچایا، راگ چھتیس کرے پڑھایا۔ اک اکیس پھیرا پایا، گن اوگن نہ سکے کوئی جنایا۔ برہما وِشن شو سیو کمایا، ترے گن ایکا رنگ رنگایا۔ آتم وت پنج بجایا، پُرکھ سمرتھ کھیل کھلایا۔ خالق خلق رُوپ وٹایا، تیری نتھ اپنے ہتھ رکھایا۔ سچھنڈ دوارا بیٹھا آسن لایا، ایکا وتھ آپ ورتایا۔ سچ بھنڈارا نام سمجھایا، برہما وِشنو شو دے چائیں چانیا۔ سو پُرکھ نرنجن آپ پڑھایا، ہنگ رُوپ سرشٹ سبایا۔ پاربرہم اپنی کھوں آپے جایا، سوہنگ نام دے وڈیایا۔ نرگن سرگن رُوپ وٹایا، کرے کھیل بے پرواہیا۔ جگت پرواہ آپ چلایا، لیکھا جانے ایکا مایا۔ ترے

ترے چیلے سیو کمایا، واہ واہ وجدی رہے ودھائی۔ سَنگُ ساچے کھیل کھلایا، کاغذ قلم نہ لکھے شاہیا۔ چارے مکھ چارے وید برہم سَت رہیا گر لایا، ابناشی اچت بھیو نہ رایا، من مت بُدھ نہ کوئے وڈیائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، گھر سُنہنجا جگے جوت آد زرنجا، زرن گن زرویر اپنا نُور آپ دھرائیا۔ ہر اپنا نُور دھرائیندا، پُرکھ اکال اگم۔ سچکھنڈ دوارے سو بھاپائیندا، نہ مرے نہ پئے جم۔ مات پت نہ کوئے رکھائیندا، بھین بھائی جننی جنے نہ کوئے جن۔ کایا ت نہ کوئے ہنڈھائیندا، نہ کوئی پین نہ کوئی کھان۔ دھن دست نہ کوئے لٹائیندا، نہ کوئی بھار بیٹھا بٹھ۔ دیا باقی نہ کوئے جگائیندا، نہ کوئی رکھائے سورج چن۔ اپنا سنگ آپ نبھائیندا، اپنے مندر آپے من۔ اپنا کھیل آپ کھائیندا، ابناشی کرتا سُورا سرنگ۔ ساچا نام مردنگ و جائیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، در گھر ساچا ہر سُبھائیندا، پار برہم سچا شہنشاہ۔ لکھ چوراسی رچن رچائیندا، چارے کھانی بنت بنا۔ جیرج انڈج پھول بھلائییندا، اُتہج سیتج لیکھا لکھے تھاول تھال۔ نو کھنڈ پر تھی ونڈ ونڈائیندا، ستاں دیپاں حصہ پا۔ ست سرور پھول بھلائییندا، سمند ساگر بے پرواہ۔ ایک حکم نام چلائیندا، بن حکمے دے نہ کوئے تھال۔ برہما وشن شو سیس جھکائیندا، در منگن بھکھیا بٹھے آ۔ پُرکھ ابناشی دیا کمائیندا، ساچی ونڈن دے ونڈا۔ تہاں ایک مارگ لائیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچے تخت سو بھاپائیندا۔ تخت نواسی سَنگُ سُورا، صاحب سچا سلطان۔ آد جگادی حاضر حضورا، ہر والی دو جہان۔ جوت اُجالا نُور و نُورا، مہما انوپ سری بھگوان۔ شبد ناد وجائے ساچی تورا، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں دیوے اک گیان۔ آتم برہم دیوے ست سرورا، امرت بخشے پین کھان۔ برہما وشن شو ترے ترے منگن چرن دھوڑا، خاکی خاک ملے دان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگا جگتر آگیا شبد آپے کرے پورا، نہ کوئی میٹے ہر نشان۔ سچ نشانہ ہر جھلائییندا، جگا جگتر ساچی کار۔ سچکھنڈ دوارے آپ اُٹھائیندا، لیکھا جانے دُھر دربار۔ ترے ترے جگدیش سیس جھکائیندا، لوک پر لوک منن آن۔ کروڑ تینتیس تھر تھرائیندا، سُرپت رووے بال انجان۔ لکھ چوراسی بھرم مٹائیندا، شبد اگمی مارے بان۔ ترے گن ناتا توڑ تڑائیندا، پنچم لیکھا چکے جگت مکان۔ ساچے مندر جوت جگائیندا، زرن گن سرگن دیوے ایک دان۔ کایا ماٹی پھول بھلائییندا، دُو گھی بھوری کایا کوری آپے ویکھے آن۔ جوت زرنجن ڈگمگائیندا، انحد شبد سنائے سچی دُھکان۔ اپنا راگ

آپ لائیندا، پنچم میتا گن ندهان۔ ٹھانڈا سپتا در رکھائیندا، ناتا توڑے پنج شیطان۔ گھر گھر وچ آپ سہائیندا، آتم سیجا اک نشان۔ زرگن زرویر آسن لائیندا، آتم برہم ہو پردھان۔ پاربرہم پر بھ کھیل کھائیندا، خالق روپ سری بھگوان۔ برہما وشن شو سیو کمائیندا، بھل نہ جائے بن نادان۔ ترے گن اتیتا اپنا رنگ رنگائیندا، رنگ دیکھے نگہبان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا نام اک درڑائیندا۔ ساچا نام شبد انمول، پُرکھ ابناشی آپ جنائیا۔ اپنے مندر اپنے اندر لینا پھول، دوجے در نہ منگن جائیا۔ دوس رین وجے مردنگ ڈھول، انحد تار ستار ہلائیا۔ اپنا پردہ آپے لینا کھول، بجر کپاٹی کڈا لایا۔ اپنی سرتی اپنے شبد جانا مول، شبد سرت ہوئے کڑمائیا۔ گھر گھر اندر بھریا امرت نابھ کول، ساچا جھرنا آپ جھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، برہما وشن شو ایکات درڑائے، برہم مت ایکا روپ انوپ درسائیا۔ برہم مت برہم برہم دھارا، پاربرہم جنائیندا۔ ست سروپ نرکارا، زرویر اپنا ناؤں رکھائیندا۔ لکھ چوراسی کرپسارا، گھٹ گھٹ آسن لائیندا۔ کرے کھیل آگم اپارا، الکھ اگوچر اپنی الکھ آپ جگائیندا۔ ونڈن ونڈ ونڈے سنسارا، اپنا حصہ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ سنجگ تریتا دواپر کرتیارا، کلجگ ایکا منگ منگائیندا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ بن ورتارا، لکھ چوراسی کھیل وکھائیندا۔ جون اجونی بن ورتارا، استک اپنا روپ درسائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا لیکھا کھنہارا، لکھ چوراسی وسے باہرا، حکمی حکم ورتے سچ ورتارا، ساچا حکم اک چلائیا۔ حکم ورتے ہر نرکارا، آد جگاد چلایا۔ جگ چوکڑی کرے وچار، زرگن سرگن روپ وٹایا۔ بھگت بھگونت لئے ادھارا، آپ اپنا میل ملایا۔ سنت ساجن لئے اُبھارا، سنجگ ساچا در سہایا۔ گرگھاں کھولے بند کواڑ، ساچی ہاٹی ونج کرایا۔ گر سکھ پھڑ پھڑ لائے پار، جگت بیڑا آپ تریا۔ لوک مات لئے اوتارا، گر گر اپنا ناؤں دھرایا۔ نت نوت ساچی کار، ہر ہر ساچے کھیل کھلایا۔ نو نو چار اترے پار، نو نو لیکھا دئے وکھایا۔ چوتھے جگ پاوے سار، چارے وید رہے گر لایا۔ چارے کھانی کرے پکار، چارے بانی دئے دہایا۔ چارے یار روون زارو زار، چار ورن دھیر نہ کوئی دھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، جگا جگنتر اپنا روپ آپ پر گٹایا۔ جگا جگنتر ہر نرکارا، ست پُرکھ کھیل کھائیندا۔ سنجگ کریا پار کنارہ، ست ستوادی دیا کمائیندا۔ تریتا لیکھا آپ وچارا، بھيو کوئی نہ پائیندا۔ دواپر دیکھے جگت دھاڑا، سرشٹ اکھاڑا آپ لگائیندا۔ کلجگ اتتم دھواں دھارا،

چاروں کُنٹ اندھیرا چھانیندا۔ ساچا چنّ نہ کوئی اُجیارا، سا تک ست نہ کوئی کرائیندا۔ ہر کا رُوپ نہ کسے وچارا، ورن برن سرب گُرائیندا۔ جوٹھا جھوٹھا جگت اکھاڑا، مایا ممتا موہ نال رلائیندا۔ نال رلایا کام کردھ لوبھ موہ ہنکارا، آسا ترسنا ناچ نچانیندا۔ ناتا نٹا مندر گُرو دوارا مسجد مٹھ شو دوالا، ساچا رنگ نہ کوئی رکھانیندا۔ ایکا بھلیا ہر نرنکارا، ہر کا رُوپ نہ کوئی درسا نیندا۔ سادھ سنت کرن و بھچارا، آتم سیج نہ کوئی سہانیندا۔ کلجگ کوکے جو دھا سورِ بلی بلکارا، اُچی کوک سرب سنانیندا۔ جوٹھا جھوٹھا دے لکارا، ست دھرم پیراں ہیٹھ دبانیندا۔ کوئی نہ مٹے گُراوتارا، گُرا کا حکم سیس نہ کوئی رکھانیندا۔ کوٹن کوٹ لہجہ دے پھردے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑا، کایا مندر کوئے نہ پھول بھلانیندا۔ کوٹن کوٹ پڑھ پڑھ کرن وچارا، چو داں و دیا بھو نہ آئیندا۔ کوٹن کوٹ اُچی کوکن کرن پکارا، رسنا جہوا سرب ہلانیندا۔ بن سنگر پورے دُئی دویتی پردہ کوئے نہ لائیندا۔ میل لے نہ ہر جو ہر ہر کنت بھتارا، ساچی سیج نہ کوئے سہانیندا۔ گھر دے نہ میت مُرارا، دین ایمان نہ کوئے رکھانیندا۔ بھرے بھلا جیو گوارا، ایکا نام پُرکھ اکال سرب جنانیندا۔ کھتری براہمن شو در ویش اُترن پارا، نچ آتم نچ گھر نچ مندر جو جن دھیان لگانیندا۔ دیوے درس اگم اپارا، کلجگ کوڑا اندھیرا ہن نہ پانیندا۔ سچ دیکھ ہوئے اُجیارا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، جگ جگ بھگت بھگونت سادھ سنت اک وکھائے سچ دربارا، ہر بھگت سدا وڈیانیندا۔ جگا جگنتر ساچی کار، ہر سنت سدا صلاحیندا۔ لوک مات کھیل اپارا، سنجگ تریتا دوا پر پار کرائیندا۔ کلجگ اتم آئی وار، لکھ چوڑا سی پھول بھلانیندا۔ آپ اپنی کرپا دھار، گُرا گھ ساچے میل ملا نیندا۔ پورب لہنا کرم وچارا، نیتز نیناں درس دکھانیندا۔ تیجا لوچن کر اُجیارا، چوتھے پد آپ سمانیندا۔ پنچم لیکھا جھٹے سنسار، چھویں چھ گھر پھول بھلانیندا۔ ستویں ست پُرکھ نرنجن ساچی کار، اٹھاں تتاں مول چکانیندا۔ نو دوارے کر خوار، دسویں گھر آپ بہانیندا۔ جوت شبد شبد جوت وکھائے اک پیارا، قلعہ کوٹ اک دکھانیندا۔ کایا گڑھ سچی سرکار، شبد نگارے چوٹ آپ لگانیندا۔ انحد دُھن سچی دُھنکارا، گُرا گھ چُن چُن میل ملا نیندا۔ آپ اپنی کرپا دھار، کلجگ تیرا پندھ مکانیندا۔ جھوٹھی کریا کرے خوار، سرشٹ سبائی ایکا چھند سنانیندا۔ ایکا ورتے سچ ورتارا، ایشٹ دیواک منانیندا۔ آتم برہم کرے پیارا، ترے گن بندھن توڑ تڑانیندا۔ رائے دھرم نہ کرے خوار، چتر گپت نہ لیکھ دکھانیندا۔ لاڑی موٹ نہ کرے شنکارا، جس سر اپنا ہتھ لکانیندا۔ دو جہاناں کرے پار، کلجگ اتم ویس وٹانیندا۔

نہکلنکا جامہ دھار، شبد شبدي آپ اکھوانیندا۔ جوتی جوت کر پساہ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، نر ہر
اپنی کھیل کھلانیندا۔

★ ۲۱ کنگ ۲۰۱۷ بکرمی موہن سنگھ دے گھر پنڈ سکیاں والی ضلع امرتسر ★

ست پُرکھ نرنجن سچا شہنشاہ، آد جگاد سمانیندا۔ سو پُرکھ نرنجن بے پرواہ، اک اکلا کھیل کھلانیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن اگم اتھاہ، رُپ رنگ نہ کوئے
رکھانیندا۔ اینکارا اپنا ناؤں پرگٹا، آپ اپنی دھار بندھانیندا۔ آد نرنجن جوت جگا، نور نورانہ ڈمگائیندا۔ ابناشی کرتا الکھ جگا، الکھ اکھٹنا بھيو کھلانیندا۔ سری
بھگوان ساچا مندر رہیا سہا، سچکھنڈ دوارے سو بھاپانیندا۔ پاربرہم آپے دیکھے اپنا تھاں، تھر گھر ساچے ڈیرہ لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
دھر، آد پُرکھ پُرکھ ابناشا، اپنی کھیل آپ کھلانیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ہر نرنکارا، مہما اکھ کتھی نہ جائیا۔ ایکا وسے دھام نیارا، سچکھنڈ دوار وڈ وڈیائیا۔ نور نورانہ
جوت اُجیارا، شہنشاہ بے پرواہیا۔ شاہو بھوپ بن سکدارا، تخت نواسی اک اکھوانیا۔ کرنی کرے کر نیہارا، کرتا پُرکھ بے عیب نام خدائیا۔ نور ظہور اگم اپارا،
الکھ اگوچر آپ پرگٹائیا۔ سچ محلہ اُچ اٹلا کر تیارا، نہچل دھام دے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی جوت کرے رُشائیا۔ جوتی
جاتا ہر بھگوانا، مہما اکھ کتھی نہ جائیا۔ نرگن نر ویر سچ سلطانا، شاہو بھوپ وڈ وڈیائیا۔ ساچے تخت بیٹھے جودھا سور بیر ملی بلوانا، انہو اپنی دھار بندھانیا۔ ایکا
جوتی نور نور نورانہ، سچ پرکاس ڈمگائیا۔ سو پُرکھ نرنجن ہو مہربانا، ہر پُرکھ نرنجن لئے اٹھائیا۔ اینکارا دیوے دانا، آد نرنجن نیترن کھلانیا۔ سری بھگوان
ابناشی کرتا آپے وسے سچ مکانا، سچ دوارے سو بھاپانیا۔ پاربرہم پر بھ گن ندھانا، گنوتا کہن نہ جائیا۔ آد جگادی کھیل مہانا، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ شاہو
بھوپ بن ساچا رانا، اپنی کل آپ اُپائیا۔ آپے دیوے دھر فرمانا، دھر دی دھارا آپ اُپجائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایکا ہر،
در گھر ساچے سو بھاپانیا۔ در گھر ساچا سو بھاونت، ست پُرکھ نرنجن آپ سہانیندا۔ آپے ناری آپے کنت، نر نرائن ویس وٹانیندا۔ اپنی مہما جانے اگنت،

لیکھا لیکھ نہ کوئے جنائیندا۔ آپے نیا آپے منت، آپے اپنا ناؤں درڑائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی نور نور اُجالا، آد پُرکھ دین
 دیالا، دیاندھ اک اکھوائیندا۔ دیاندھ صاحب سلطانا، پاربرہم پرہم آپ اکھوائیندا۔ سری بھگوانا بن راج راجانا، حکم اپنا آپ ورتائیندا۔ ابناشی کرتا ویکھے سچ
 مکانا، تھر دربارے ڈیرہ لائیندا۔ آد زرنجن جوتی نور جگائے مہانا، پرکاش پرکاش وچ رکھائیندا۔ ایکنکارا آپے جانے اپنا بھانا، سد بھانے وچ سمانیندا۔ ہر پُرکھ
 زرنجن چتر سگھڑ سیانا، اک اکلّا ویس وٹائیندا۔ سو پُرکھ زرنجن آپے ہوئے جانی جانا، جانہار دس نہ آسیندا۔ ساچے تخت بیٹھ سچا سلطانا، زرنجن اپنا حکم آپ
 ورتائیندا۔ نہ کوئی چوہدار دسے در دربانا، سیس جگدیش نہ کوئے جھکائیندا۔ نہ کوئی راگ نہ کوئی گانا، تار ستار نہ کوئے وچائیندا۔ نہ کوئی پون نہ مسانا، آگنی
 تت نہ کوئے بناکیندا۔ نہ کوئے وشن برہما شو وکھائے پد زرابانا، رُپ رنگ رکھ نہ کوئے بناکیندا۔ نہ کوئے زمیں نہ اسمانا، گنگن منڈل برہمنڈ کھنڈ رچن نہ
 کوئے رچائیندا۔ نہ کوئے دھرت دھول نہ کوئی جل بنب نہ کوئی کھیلے کھیل دو جہانا، لوک پرلوک نہ کوئے سہائیندا۔ نہ کوئے چوڑاں لوک بٹھے گانا، چوڑاں
 طبق نہ ونڈ ونڈائیندا۔ نہ کوئی ترے گن مایا دیوے دانا، رجو طمو ستونہ رنگ رنگائیندا۔ نہ کوئے سورج چن نہ دسے نشانہ، منڈل منڈپ نہ کوئے سہائیندا۔
 سچکھنڈ دوار سے ایکا سری بھگوانا، ساچے تخت سوہا پائیندا۔ آپے ورتے اپنا بھانا، بھانے وچ آپ رہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 وسنہارا ساچے گھر، در دربارا آپ سہائیندا۔ در دربارا ٹھانڈا گھر، ست پُرکھ زرنجن آپ سہائیندا۔ زرنجن زرویر زراکار دیونہارا ور، ست سرُپ جھولی ست
 بھرائیندا۔ آپے منگے در درویش آگے کھڑ، زرنیش آپ ہو جائیندا۔ آپ پھڑائے اپنا لڑ، آپے پلو گنڈھ دوائیندا۔ اپنا گھاڑن آپے گھڑ، گھڑن بھننہار
 سمرتھ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ سچکھنڈ دوارے بیٹھا وڑ، سچ سنگھاسن سوہا پائیندا۔ اپنی کرنی آپے کر، کرتا پُرکھ کھیل کھلائیندا۔ نہ جنمے نہ جائے مر، جوتی
 رہت ویس وٹائیندا۔ مورت اکال آپے دھر، اپنا پرکاش آپے ڈگمگائیندا۔ زربھو اپنے دوارے آپے کھڑ، بھے ہو نہ کوئے رکھائیندا۔ آد جگاد نہ جائے ہر،
 اپنا بل آپ دھرائیندا۔ اپنی سرنی آپے پڑ، آپے سیس جھکائیندا۔ آپے شاہو بھوپ بن سکدار، آپے رعیت ناؤں رکھائیندا۔ آپے دھر فرمانا دیوے بھنڈارا
 بھر، اپنی ہتھیں آپ ورتائیندا۔ آپے تھر گھر ویکھے ساچا زرن، زرنرائن رُپ پرگٹائیندا۔ اپنی ناری آپے لئے ور، کنت سہاگ آپ ہو جائیندا۔ جوتی جوت

سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اِکلا اِککار، آپ اپنا کر پسا، آپ ہوئے ویکھنہار، دُجا سنگ نہ کوئے رکھائیندا۔ اِککارا کر پسا، آپے ویکھ وکھائیا۔
 وسنہارا سِکھنڈ دوارا، تھر گھر ساچے دئے وڈیائیا۔ نرِگن رُپ اِگم اپارا، اکھ اگوچر بے پرواہیا۔ کرے کھیل سچ دربارا، ٹھانڈا گھر وئے ودھائیا۔ آپے پُرکھ
 آپے ناراء ناری کنت آپ ہو جائیا۔ آپے سِجاستا پیر پسا، آپے لئے ہر انگڑائیا۔ آپے اندر آپے باہر آپے گپت ظاہرا، آپے ویکھے تھاول تھائیا۔ آپے
 سُت آپ دُلارا، آپے ہوئے بخشندی ماہیا۔ آپے راکھے راکھنہارا، آپے اپنا سِیس ہتھ لُکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سِکھنڈ دوارا ساچا
 گھر، سو پُرکھ نرِجن آپ سہائیا۔ سو پُرکھ نرِجن گھر سہائیندا، سِکھنڈ وئے ودھائیا۔ ہر پُرکھ نرِجن آسن لائیندا، اِککارا تیکھے چائیں چائیا۔ آد نرِجن ڈگمگائیندا،
 ابناشی کرتا پکڑے باہیاں۔ سری بھگوان خوشی منائیندا، پاربرہم اپنی چلے آپ رضائیا۔ دُھر دربارا آپ سہائیندا، آپے بخشے اپنی سچ سرنائیا۔ اپنا رنگ آپ
 رنگائیندا، رنگ رنگیلا ساچا ماہیا۔ چھیل چھیلآ آپ اکھوائیندا، رُپ انوپ سچا شہنشاہیا۔ اپنا سِیس جگدیش آپ سہائیندا، آپے ویکھے تھاول تھائیا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سِکھنڈ دوارے آپے وڑ، آپے کرے سچ نائینا۔ سچ نائیں کر نہارا، ایکا ایک اکھوایا۔ جگا جگنتر ہو اُجبارا، ناؤں نرِکارا اپنا
 ناؤں رکھایا۔ آپے پتا آپے مائی، آپے بال سُت دُلارا جایا۔ آپے دیونہارا ٹھنڈیاں چھائیں، سر اپنا ہتھ لُکایا۔ آپے تھر گھر بیٹھا کُندا لائی، جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سِکھنڈ دوارا ایکا گھر، گھر سُنجننا آد نرِجن، ایکا دیک رہیا جگایا۔ ایکا دیک ہوئے پرکاش، پاربرہم پر بھ آپ کرائیندا۔
 ابناشی کرتا نہ جائے وناس، سِمل اپنا رُپ وٹائیندا۔ سری بھگوان داسی داس، اپنی سیوا آپ کمائیندا۔ آد نرِجن آپے کرے پوری آس، اچھیا بھچھیا جھولی
 پائیندا۔ اِککارا ساچے گھر کر نواس، اک اِکلا کھیل کھائیندا۔ ہر پُرکھ نرِجن شاہو شاباش، تخت نواسی بھو نہ آسیندا۔ سو پُرکھ نرِجن سرب گنتاس، اپنا رنگ
 آپ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وسنہارا ساچے گھر، در دروازہ اک وڈیائیندا۔ در دروازہ غریب نوازا، اپنا آپ کھائیندا۔
 پروردگار سازن سازا، نورِ الہی ڈگمگائیندا۔ نرِویر رچیا اپنا کاجا، نرِگن نرِکار ویکھ وکھائیندا۔ آپے بنیا شاہو بھوپ وڈ راجن راجا، تخت نواسی تخت سو بھاپائیندا۔
 آپے شبدا گئی مارے واجا، چوبدار نہ کوئے رکھائیندا۔ اپنے مندر چار گنٹ دہ دشا آپے پھرے بھاجا، اپنا پندھ آپ مکھائیندا۔ آپے شاہ آپے نوابا، آپے

نوبت نام وجائیندا۔ آپ رکھے مکھ نقابا، اپنا پردہ آپ لائیندا۔ آپ اپنے ہتھ رکھائے آب حیاتا، آپ امرت جام بھرائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا وسے ساچے گھر، در گھر ساچا ایک سہائیندا۔ در گھر ساچا سہنجنا، ست پڑکھ زرنجن آپ سہایا۔ جوت جگائے آد زرنجنا، بمل روپ ڈمگایا۔ آد جگادی ساچا سہنجنا، ایکنکارا کھیل کھلایا۔ نہ گھڑیا نہ بھجنا، نہ کوئی بنت دکھایا۔ نہ کوئی دھوڑ نہ کوئی مجنا، سرور نہاؤن نہ کوئے نہایا۔ اپنا آپ چلائے جہازنا، سچھنڈ بیٹھا جوت جگایا۔ شبد اگمی چڑھے تازنا، آسو اپنا آپ اُپایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک اگلا پڑکھ اکال، کرے کھیل دین دیال، سچھنڈ وسے سچی دھر مسال، در دروازہ نہ کوئے دکھایا۔ سچھنڈ سچی دھر مسال، سو پڑکھ زرنجن آپ اُپایا۔ ہر پڑکھ زرنجن وڑیا دین دیالا، نج گھر اپنا آپ سہایا۔ ایکنکارا اپنی آپ کرے پرتپالا، پرتپالک وڈ وڈیایا۔ آد زرنجن جوت اُجالا، نورو نور نور سمایا۔ سری بھگوان کھیل نرالا، کال مہاکال رہیا دبایا۔ ابناشی کرتا اولڑی چالا، چال نرالی ایک جنایا۔ پاربرہم اپنی گھالن آپ رہیا گھالا، گھالی گھال لیکھے پانیا۔ اپنا مارگ ایک سکھالا، ست پڑکھ زرنجن آپ لگایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، زرنجن گھاڑن اپنا گھڑ، اپنے مندر بیٹھا وڑ، محل اٹل اُج مینار، آپ سہائے ہر زرنکار، دوسر سنگ نہ کوئے رکھایا۔ دوسر نہ کوئی دیسے سنگ، ایک اگلا کھیل کھلائیندا۔ سچھنڈ دوار وجائے مردنگ، دُھن ناد نہ کوئے دکھائیندا۔ اپنے مندر آپ لنگھ، آپے ویکھ دکھائیندا۔ آپے سورا صاحب سربنگ، شاہ پاتشاہ اپنا ناؤں وڈیائیندا۔ نہ کوئی سورج نہ کوئی چند، زرنجن جوت ڈمگائیندا۔ چار دیوار نہ دیسے کندھ، چھپر چھن نہ کوئے جُھہائیندا۔ نہ کوئی گائے سہاگی چھند، رسنا جہوان نہ کوئے ہلائیندا۔ نہ کوئی گر پیر اوتار منگے منگ، سادھ سنت نہ سیس جُھکائیندا۔ ایک اگلا ہری ہر گوہند، اپنا در آپ وڈیائیندا۔ آپے جانے اپنا پنڈھ، ساچا پاندھی آپ ہو آئیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دوارا ہر وسنیک، ایک اگلا لاشریک، واحد اپنا نور پرگٹائیندا۔ نور نورانہ پروردگار، مقامے حق ڈیرہ لائیندا۔ آد جگادی ایک یار، مقامے حق ایک دکھائیندا۔ لاشریک میت مرار، اپنا احباب آپ ہو جائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دوارا ایک در، در دوارا آپ سہائیندا۔ در دوار سہایا، کر کرپا گن نہدھان۔ اپنی اچھیا آپ اُپایا، آپے ویکھے مار دھیان۔ اپنی بھچھیا ونڈ ونڈایا، داتا دانی دیوے دان۔ ست ڈلارا آپ اٹھایا، شبدی جودھا سور پیر بلوان۔ دُھر فرمانا آپ سنایا، دُھر دی بانی

لایا بان۔ ایک مارگ دئے جنایا، ست وکھائے اک نشان۔ شاہو بھوپ ہتھ اٹھایا، تخت نواسی راج راجان۔ سیس اپنے تاج ٹکایا، پنجم گھ دیوے گیان۔ سو پُرکھ زرنجن اپنا ناؤں پرگٹایا، شبدی پائے ایک آن۔ ایک دو آ دو آ ایک رنگ سمایا، میل ملاوا ہانیاں ہان۔ سچھنڈ دوارا اک کھلایا، ابناشی کرتا کرے پچھان۔ ست دُلارا ایک جایا، جننی بنے سری بھگوان۔ دائی دایا آپ اکھویا، کرے کھیل کھیل مہان۔ اپنا پردہ آپے لایا، آپے وسیا لامقام۔ صفت صلاحی آپ خدایا، اپنی رحمت کرے آپ رحمان۔ اپنا روپ آپ پرگٹایا، ایک اکھر گن ندھان۔ سوہنگ ساچی دھار جنایا، نہ کوئی لکھ لکھ کرے بیان۔ شبد دُلارا اٹھ اٹھ دھایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، درگاہ ساچی دھر فرمان۔ شبد دُلارا سیس جھکائیندا، دوئے جوڑ کرے پرنام۔ پر بھ تیرا حکم سیس ٹکائیندا، ملیا دھر فرمان۔ تیری رچنا رچ وکھائیندا، وشنوں تیرا دھرے دھیان۔ امتر آتم کول بھرائیندا، نا بھی پرگٹ کرے گن ندھان۔ برہم تیری دھار بندھائیندا، پاربرہم ایک دان۔ شکر سُن اگم سمائیندا، دھواں دھار کرے پچھان۔ تئیں ایک رنگ رنگائیندا، ایک ویکھنہارا کرے پچھان۔ روپ انوپ آپ درسائیندا، مہما انوپ سری بھگوان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، آپے دیوے ساچا دان۔ ہر ساچا دان ورتائیندا، وڈ داتا گنی گہیر۔ ست دُلارا جھولی پائیندا، منگی منگ اک اخیر۔ بے پرواہ سر ہتھ رکھائیندا، شاہو بھوپ وڈ پیرن پیر۔ مستک تلک اک لگائیندا، ایک بٹھے ساچا چیر۔ تیری کھیل آپ کھلائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد ست دتا ور، آپے بٹھنہار بیڑ۔ ہر شبدی بیڑا بنھیا، کر کرپا صاحب سلطان۔ وشن برہما شو آپے جنیا، زرنگن زرنگن دیوے مان۔ ایک راگ سنائے کئی، وڈ داتا ہو مہربان۔ اپنا بھانڈا آپے بھنیا، بھننہار سری بھگوان۔ شبد ست دُلارا منیا، تئیں لیکھا کھئے آن۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، ہتھ وکھاؤنا سچ نشان۔ ست دُلارا منگدا، دوئے جوڑ کرے نمسکارا۔ وشن برہما شو کھیل سورے سربنگ دا، نہ کوئی جانے پار کنارہ۔ ویکھے کھیل پرمانند دا، گھر مندر ہوئے اجیارا۔ اپنا بنھن کوں بٹھدا، اپنے ہتھ ڈور رکھے کرتارا۔ کرے کھیل سورے سربنگ دا، شاہ پاتشاہ سچی سرکارا۔ اپنی ڈوری آپے گنڈھدا، دس نہ آئے اگم اپارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، وشن برہما شو دیوے اک ہلارا۔ سچ ہلارا آپ دوائیندا، برہما وشن شو لئے انگڑائیا۔ شبد دُلارا وچ رکھائیندا، وچولا بنیا بے پرواہیا۔ دھر فرمانا

اک سنائیندا، کاغذ قلم نہ لکھے شاہیا۔ سچ گفتار آپ رکھائیندا، رسنا جہوانہ کوئے ہلایا۔ جوت پرکاش اک کرائیندا، نورو نور ڈمگائیا۔ شبد دُھن اک اُچائیندا،
 بودھ اگادھ دئے وڈیایا۔ چرن دھیان اک رکھائیندا، چرن کول سچی سرنائیا۔ ہرن پھرن آپ گھلائیندا، اپنی بوجھ آپ بُجھائیا۔ نرویر نراکار نرگن ایک وار
 برہے وشن شو درس دکھائیندا، ساچے تخت بیٹھ سچی سرکار۔ پنچم گھ تاج آپ لکھائیندا، آپے اپنی کر وچار۔ اپنی دھار شبد بنائیندا، پہلاں اپنی کرے کار۔
 اک بھنڈارا نام ورتائیندا، وشنو وشنو کرے پیار۔ سچ ورتارا آپ اکھوائیندا، دیونہار نرنکار۔ برہما برہم درشن پائیندا، نیتر نین اگھاڑ۔ چارے گھ گھ دکھائیندا،
 پنچم گھ سیس دستار۔ اپنی ونڈ تیری جھولی پائیندا، دیوے دست اپراپار۔ اپناراگ ناد الائیندا، دُھن وجائے سچی دُھنکار۔ شکر ایک بھو گھلائیندا، اپنا کھولے
 بند کواڑ۔ سوچھ سرُپ نظری آئیندا، اندھ اندھیر نہ کوئے اندھیار۔ تیاں ایک سنگ دکھائیندا، شاہ پاتشاہ بن سکدار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، برہے وشن شو دکھائے اپنا در، اپنارُپ انُپ آپ پرگٹائیندا۔ وشن برہما شو درشن پایا، دوئے جوڑ کرن نمسکارا۔ پاربرہم وڈی وڈیایا، ست ستوادی تیرا
 ست دوارا۔ ہوں سیوک بن کے درتے آیا، منگن آئے منگ بھگھارا۔ چرن کول کول چرن بیٹھے دھیان لگایا، تیرا نور ظہور اگم اپارا۔ نرگن سرگن کھیل
 کھلایا، کریا کھیل اپنی دھارا۔ تیرا درس کون دوارے دوجی وار پایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، سچ سندیشہ اک سنایا۔ سچ
 سندیشہ دئے سری بھگوان، وشن برہما شو بھل نہ جائیا۔ تیری کھولاں اک ڈکان، برہمنڈ کھنڈ رچن رچائیا۔ لوآں پُریاں ویکھاں مار دھیان، منڈل منڈپ
 آپ سہائیا۔ ترے گن مایا دیواں دان، پنچ تت کراں کُڑمائیا۔ لکھ چوڑاسی رُپ پرگٹائے وچ جہان، لوک مات لے وڈیایا۔ جیو جنت ہر بھگونت ویکھنہارا
 ساچا کاہن، آتم برہم ایک رنگ سہائیا۔ ایش جیو کرے پچھان، جگدیش بھو نہ رانیا۔ پنچ تت دیوے مان، پنچم وکار کرے کُڑمائیا۔ پنچم شبد اک گیان، ایک
 دُھن وجائیا۔ گھر وچ گھر سچ مکان، کایا بنک دئے وڈیایا۔ آد نرنجن نور مہان، جوت نرنجن دئے جگائیا۔ امرت آتم پین کھان، کول نابھ آپ بھرائیا۔
 آتم سیجا ہو پردھان، ساچی سچ ہنڈھائیا۔ شبد اناد سچی دُھکان، گرہ مندر کرے شنوائیا۔ سخی لے ساچا کاہن، برہم پاربرہم سہائیا۔ چارے کھانی اک نشان،
 انڈج جیرج اُتھج سیج مان دکھائیا۔ چارے بانی اک گیان، پراپسنتی مد ہم بیکھری آپے گائیا۔ چارے وید ہون قربان، چارے جگ ونڈ ونڈائیا۔ چار ورن

بن نادان، اٹھاراں برن ویکھے تھاؤں تھانیا۔ لیکھا جانے زمیں اسمان، ایکا ایک سچا شہنشاہیا۔ ایکا حکم دُھر فرمان، جُگا جگتر آپ سناہیا۔ مانس مانگھ کر پردھان، جیو آتم دے وڈیاہیا۔ دیونہارا ساچا دان، داتا دانی اک اکھوایا۔ سنت بھگت آپ اپنا رنگ آپے مان، آپے میلے سچ سُبھانیا۔ جُگا جگتر کھیلے کھیل سچا شہنشاہ سلطان، سُرْتی شبد و بے ودھانیا۔ لکھ چوڑاسی گِیڑ بنائے جیو جہان، کرم نگرماں بندھن پانیا۔ چوڑاں ودیا کر پردھان، نو کھنڈ پر تھی آپ سناہیا۔ ستاں دیپاں کرے پچھان، بھل رہے نہ رانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما شو دیوے ور، شبد انادی ناد سناہیا۔ شبد انادی بولیا، کر کرپا ہر کرتار۔ ایکا کنڈے ہر جو تولیا، ترے گن مایا ت بھنڈار۔ سچھنڈ دوارا آپے پھولیا، نرگن نرگن پاوے سار۔ آد جگاد رہے اڈولیا، ڈول جائے نہ وچ سنسار۔ ساچی دست رکھے کولیا، جُگا جگتر بے ورتار۔ اپنی سرشٹی آپے مولیا، مولار روپ سرجنہار۔ آپے پرگٹے اُپر دھولیا، نرگن سرگن لے اوتار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما شو دیوے ور، بھل نہ جائے اُبھل گر اوتار۔ بھلنہار اُبھل کدے نہ بھللیا، آد جگاد سمائے۔ جُگا جگتر پائے ملیا، کرتا قیمت آپ چکائے۔ لکھ چوڑاسی بھل بھلوڑی مولیا، پت ٹہنی آپ مہکائے۔ آپے بھورا گونجے بن بن اُپر دھولیا، ہر جن ساچے لئے ملائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جونی رہت پُرکھ اکلا، آپے جانے اپنی چالا، برہما وشن شو آپ سمجھائے۔ برہما وشن شو ہر سمجھانیدا، شبد نش اکھرا ایک بول۔ تئاں سیوا ایک لائیندا، ساچی وسنت بھنڈارا دیوے کھول۔ لکھ چوڑاسی جیو اپانیدا، گھٹ گھٹ اندر جائے مول۔ سنت بھگت بھگونت آپ جگائیدا، لیکھا جانے دھرنی دھرت دھول۔ اپنا قول آپ نبھانیدا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما دیوے ور، شو اپنے حکم چلانیدا۔ برہمے تیرا جگت و ہارا، پاربرہم برہم سمجھایا۔ لکھ چوڑاسی کر پیارا، ترے گن بندھن پایا۔ وشنوں تیرا وسنت بھنڈارا، ایک وار ورتایا۔ شکر تیرا جگت اکھاڑا، تھر کوئے رہن نہ پایا۔ جو اُتجے سو بنسے اتم وارا، پُرکھ ابناشی رچن رچایا۔ تئاں وچولا بنے سوت ڈلارا، جگت و ہارا رہیا دکھایا۔ سنجگ ساچا کر پسارا، ایک منتر نام درڑایا۔ سو پُرکھ نرنجن ہو تیار، نرگن اپنا رنگ رنگایا۔ ہنگ برہم دے آدھارا، سوئم روپ سو پُرکھ نرنجن سوہنگ اپنا ناؤں دھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، اپنا بھيو رہیا گھلایا۔ ہر اپنا بھيو کھلایا، آد پُرکھ اگم اپار۔ تئاں ایک گر سمجھانیدا، کر کرپا نراکار۔ نو سو پُرانوے چو کڑی برہما وشن شو

سیوا لائیندا، جگ چوکڑی آوے وارو وار۔ سنجگ تریتا دواپر رُوپ پرگٹائیندا، کھجک ویکھے کالی دھار۔ نو نو گیار اپنے ہتھ رکھائیندا، ہر کا بھو نہ جانے کوئی
گر پیر اوتار۔ بے آنت بے آنت سرب گائیندا، بے آنت سچی سرکار۔ جگ کرتا اپنا رُوپ پرگٹائیندا، آد جگادی ساچی کار۔ سنجگ دھرت مات دی
گود سہائیندا، سر رکھ ہتھ سمرتھ کرتار۔ ساچا مارگ اک وکھائیندا، ایک برہم کرپسار۔ آتم برہم بھو چکائیندا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
سنجگ ساچا ساچی کار برہما سٹ لئے اُبھار۔ براہ رُوپ پرگٹائے نرنکار، یکے پُرش دئے ادھار، ہیگریو ہوئے اُجیار، نر نرائن وڈ وڈیائیا۔ کپل مَن پائے سار،
داتا ترے دئے ادھار، رکھجہ بخشے چرن پیار، پر تھو منگے بن بھکھار، متس وسے جل دھار، کچھپ اپنا رُوپ پرگٹائیا۔ وید دھنتر رہیا وچار، باون رُوپ اگم
اپار، ہنسا بولے ہنسا ڈار، ہری ہرناکش آپے مار، اپنا بل آپ دھرائیا۔ آپے نر نرائن بنے کرتار، بیڑا گج لائے پار، بالک دھرو لئے اُبھار، اپنا رُوپ آپ
دھرائیا۔ سنجگ آئے اٹھاراں وار، نرگن سرگن لے اوتار، نیت نوت کھیل کھلایا۔ تریتا رُوپ اپرا پار، کرے کھیل سچی سرکار، ایک کل دوئے وچار،
براہمن سٹ لائے پار، پرس پارس رُوپ پرگٹائیا۔ رام راما ہو اُجیار، دسر تھ بیٹا ہوئے خبردار، جنک سپتری کرے پیار، ساچا چلہ آپے چاڑھ، اپنا بل آپ
دھرائیا۔ آپے پھرے جنگل وچ پہاڑ، آپے سیتا سوانی کرے خوار، آپے راون دیوے گڑھ ہنکار، آپے بانر گلے لگائیا۔ آپے مارنہارا مار، آپے ڈبڈے
جائے تار، تیر کمان اپنے ہتھ رکھائیا۔ آپے غریب نمائیاں پاوے سار، آپے پھولن کرے تن شنکار، جوٹھے بیراں آپے بھوگ لگائیا۔ آپے اترے اپنے پار
کنار، تریتے ویکھے دوئے وار، بھو ابھیدا بھو چھپائیا۔ آپے تریتا لئے سنگھار، آپے دواپر کرے پسا، آپے کواری کتیا اندر بٹھے اپنی دھار، وید ویاسا
آپے رُوپ پرگٹائیا۔ آپے پُران اٹھاراں گائے اپنی وار، چار لکھ ہزار ستاراں سلوک گنائیا۔ آپے نارد دئے ادھار، آپے سُرستی مارے واج ایکار، چھتی
راگ کھ صلاحیا۔ آپ مکند منوہر لکھی نرائن ہوئے اُجیار، آپے بنسری نام وجائیا۔ آپے سخیان منگلچار، آپے گوکل متھرا بندرا بن کرے اپنا وبار، آپے
گوالا بن بن ویس وٹائیا۔ آپے بدر سدا مالائے پار، آپے دروپت سٹ لجیا رکھے وچ سنسار، آپے گیتا ارجن آپ درڑائیا۔ آپے پنچے پانڈو بنائے چرن
بھکھار، آپے توڑے گڑھ ہنکار، دُشٹ درپودھن آپ کھپائیا۔ آپے رتھ رتھوا ہی بنے سچی سرکار، کرے کرائے اپنی کار، مہاسار تھی ناؤں دھرائیا۔ آپے

دواپر کرے خوار، آپے کلجک ساچالئے اُسار، لوک مات دھرت مات رنگ رنگایا۔ کلجک جگت کر پساہ، ہر ہر کھیل کھلایا۔ ویکھنہارا ہر نرنکار، اپنا رُوپ پرگٹایا۔ ایکا حکم سچّی سرکار، کرے کرائے کرنہار، دُھر دی بانی بان لگایا۔ من مت بُدھ بھرے ہنکار، کام کرودھ لوبھ موہ ہلکایا۔ آسا ترسنا کرے شنکار، ہوئے ہنگتا گرھ بنایا۔ بُدھ بیکی اک اُجیار، بودھ گیان اک سمجھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی کھیل اولّا، کرے کرائے ایکا اللہ، عالم بھو کسے نہ آئیّا۔ اک الٰہی اللہ نُور، اپنا کھیل آپ کھلایا۔ ایکا کلمہ سچ تنبور، چو داں طبقات آپ سنانیدا۔ ایکا جوتی نُور ظہور، لوک مات پرگٹایا۔ عیسیٰ موسیٰ آسا منسا پور، من منسا آپ گوانیدا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی ساچا ہر، اپنا کھیل کھلایا۔ آپے کلمہ کانتات، عالم علما آپ پڑھایا۔ آپے ویکھے مار جھت، برہم اپنا ناؤں رکھایا۔ آپے خلق خُدائی ویکھے اک اِکانت، مقامے حق سو بھاپایا۔ آپے دیونہارا نجات ، اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ آپے سدا بچھے وات، آپ اپنا نُور درسایا۔ آپے چار یاری بنے سجن ساک، ثالث اپنا کھیل کھلایا۔ آپے ہویا پاک، پت پوت وڈ وڈیایا۔ آپے چڑھیا ساچے راک، شاہ پاتشاہ ناؤں دھرایا۔ آپے مارے اک پلاک، دو جہاناں چرن پار کرایا۔ آپے لکھ چوڑا سی کرے خاک، اُمت اُمتی ویکھ رکھایا۔ آپے اترے اپنے گھاٹ، کھیوٹ کھیٹا بھو نہ رایا۔ آپے وکے اپنے ہاٹ، دوسر قیمت کوئے نہ پانیا۔ آپے سٹا اپنی کھاٹ، پنگ رنگیلا اک ہنڈھایا۔ آپے جانے اپنی واٹ، اپنا پنڈھ آپ مُکایا۔ آپے جانے اپنی باطن بات، گُفتار گُفتار وچ رکھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، انک کل اک رگھرایا۔ اک اکلا کل آپے دھار، نرگن سرگن رُوپ وٹایا۔ پُرکھ ابناشی کھیل اپار، بھو بھیدا بھو درسایا۔ پنچ تت کر پیار، کایا چولا اک ہنڈھایا۔ نانک نرگن نرکار ہو اُجیار، لوک مات ویس وٹایا۔ دھرنی دھرت دھول ہو لا کرے بھار، سیس اپنے بھار اُٹھایا۔ منگی منگ اک دوار، دُو بے در نہ منگن جایا۔ پُرکھ ابناشی بھر بھنڈار، ست نام منتر اک درڑایا۔ چار ورنّاں کرائے ونج واپار، کھتری براہمن شو در ویش ایکا رنگ رنگایا۔ سرشٹ سبائی ساخجیا، پُرکھ اکال اک وڈیایا۔ اُچی کوک کوک گیا پکار، کلجک جیواں آپ سمجھایا۔ مہابلی اترے نہکٹک نرائن نر اوتار، مات پت نہ کوئی جایا۔ ساک سجن دسے نہ کوئی سنسار، جگت ناری نہ کنت پرنا یا۔ نرگن جوت ہوئے اُجیار، شبد گر ڈنکا ہتھ اُٹھایا۔ سرشٹ سبائی پاوے سار،

برہمنڈ کھنڈ ویکھ وکھایا۔ برہما وشن شو لئے اٹھال، سویا کوئے رہن نہ پایا۔ کروڑ تیتسیا کرے بے حال، سُرپت راجا اند دئے ڈھایا۔ کز بچھپ نہ گائن اپنا گان، مردنگ انگ نہ کوئی لگایا۔ بھکھ ننگ کٹے سرب جہان، سورا سربنگ دیا کمایا۔ کسے کولوں منگن نہ جائے کوئی دان، پُرکھ اکال دیونہار آپ اکھوایا۔ جن بھگتاں توڑے جگت جنجال، لکھ چوراسی دئے کٹایا۔ دیپک مستک وکھائے ساچا تھاں، رُو سس رہے شرمایا۔ نام وست دیوے سچا دھن مال، چور یار لٹ کوئے نہ جایا۔ گر نانک سکھیا گیا سکھال، بن شبد گر اور نہ کوئے جنایا۔ کایا مندر ویکھنا سچّی دھر مسال، اٹھے پہر رہیا دُھن گایا۔ ناڑ بہتر تال تلواڑا وجے ایکا تال، بھيو کسے نہ پایا۔ گر سکھ گر چرن پریتی ریتی گھالن لینی گھال، ساچا مارگ اک درسایا۔ سنگر پورا آد جگاد جگاد جگتر چلے نال نال، نہ مرے نہ جایا۔ نیڑ نہ آئے کال مہاکال، جس جن سنگر پورے درشن پایا۔ لاڑی موت ہوئے بے حال، نیتز نین نہ کسے اٹھایا۔ کجگ اتم پرگٹ ہووے نہکٹک بلی بلوان، آپ اپنا بل دھرایا۔ سرشٹ سبائی پائے ایکا آن، چار ورن کرے سرنایا۔ ایکا تھم دُھر فرمان، نو کھنڈ پر تھی دئے سُنایا۔ بھگت بھگونت لئے پچھان، لکھ چوراسی وچوں باہر کڈھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر جگ جگ اپنا ویس وٹایا۔ نانک جوت اگم اپار، پُرکھ اکال آپ جگنایا۔ انگد کریا انگیکار، انگ لایا بے پرواہیا۔ وکھایا گھر سچّی دھر مسال، گرہ مندر وٹی ودھانیا۔ چرن پریتی نبھی نال، نہ کوئی توڑے توڑ تڑانیا۔ بردھ اوستھا امرت آتم ماریا اک اچھال، امر و امرت رس چکھانیا۔ امر داس ہو کرپال، رام داس جوت کرے رُشانیا۔ رام داس میلا اک اکال، ار جن شبد دُھن شنوایا۔ کرے کھیل دو جہان، شاہ پاتشاہ سچّی وڈیایا۔ سنت بھگت بھگونت آپے بھال، گرکھ گر سکھ سبجن ایکا تھاں بہانیا۔ گر و گرنتھ ترے گن مایا پنج تت لکھ چوراسی پھل لگایا ڈال، امرت رس وچ رکھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا ایشٹ اک گردیو، ایکا شبد آد جگاد کرے سیو، گر شبد وڈی وڈیایا۔ گر شبد بھيو نیارا، ہر گوبند کھیل کھلانیا۔ کھرگ کھنڈا تیز کٹارا، دوئے دھارا رُوپ پرگٹانیندا۔ شبد گر و سے نیارا، گر و گرنتھ وند وند انیندا۔ جوت دیہہ کر پسارا، ہر گوبند گھوڑے آپ چڑھانیندا۔ کرے کھیل سچّی سرکارا، ہر ہر ہر رائے رُوپ سمانیندا۔ بال اوستھا پار کنارہ، ہر کرشن بھيو نہ آنیندا۔ گر تیغ بہادر ٹھانڈا دربارا، نکھی دھار نال بندھانیندا۔ پُرکھ اکال اپنا ایکا سُت ڈلارا، گر گوبند ناؤں رکھانیندا۔ سنگھ سور پیر بلکارا، سنگھ اپنا ویس وٹانیندا۔ ایکا شبد بول

جیکارا، واہ واہ گرو فتح گجائیندا۔ واہگرو شبد اپارا، واستک ایکا دھام سہائیندا۔ پیا پریتم ملیا ساچا یارا، در گھر ساچے ویکھ وکھائیندا۔ ایکا منگے منگ بھکھارا، نین نیناں آپ اٹھائیندا۔ ہونی ہون پار کنارہ، جوتی جوت ڈمگائیندا۔ پُرکھ ابناشی کرپا کر ایکا بخشے کھنڈا دو دھارا، لوہار ترکھان نہ کوئی گھڑائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد اجونی رہت پُرکھ اکال ورتے ورتارا، اپنی کار کمائیندا۔ نرگن روپ پُرکھ اکال، گر گوبند انگ لگائیندا۔ ساچے گھر سچی دھر مسال، ایکا دست جھولی پائیندا۔ لیکھا جانے شاہ کنگال، امرت بھنڈارا ہتھ پھڑائیندا۔ نرکار بن دلال، لوک مات ویکھ وکھائیندا۔ غریب نمائیاں کر پیار، چار ورن میٹ مٹائیندا۔ ورن اورنی ہو تیار، ساچی کھیل آپ کھلائییندا۔ کرے کھیل ست کرتار، اوچاں نیچاں ایکا دھام بہائیندا۔ راؤ رنگ اک پیار، دیناں ناتھ اتاھ اتاھان گلے لگائیندا۔ آپ اپنا بٹھے ہار، سگلا ساتھ آپ رکھائیندا۔ اپنی رچنا آپ وچار، امرت تال اک سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، آد جگاد جگ جگنتر، لوک مات لگی بستر آپ بھجائیندا۔ لگی بستر لوک مات، جیو جنت رہے گر لائی۔ پار برہم سرب جیاں بدھ جانے انتر، گھٹ گھٹ اپنا آسن لائی۔ اپنا جانے جنائے آپے منتر، گر منتر دے وڈیائی۔ گر گوبند بنائے بنتر، امرت آتم اک وکھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سچ بھنڈارا اک ورتائی۔ سچ بھنڈارا امرت رس، گر سنگر آپ بنایا۔ کھنڈا پھیرے ہس ہس، پنچم روپ آپ دھرایا۔ بانی بان مارے کس، جپ جپ جپت وچ رایا۔ اپنا مارگ آپے دس، گر گھ تیرا سچ پیار مٹھارس اک جنایا۔ دُھر درگا ہی آیانس، آوند ا جاندا دس نہ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، ایکا روپ رہیا درسایا۔ ایکا روپ ہر درسائیندا، نرگن نرور پُرکھ اکال۔ گھٹ گھٹ اندر گوبند نظری آسیندا، چار ورن نہ کوئی وچار۔ اوچ نیچ اندر آسن لائیندا، پار برہم سچی سرکار۔ گر گوبند میل ملائیندا، پھڑ پھڑ میلے وچھڑے یار۔ سبج تریتا دواپر کھیل کھلائییندا، کلج آئی انتم وار۔ سچ کٹارا ہتھ اٹھائیندا، دامنی دکے چمکے ایکا وار۔ اچی کوک آپ سٹائیندا، گر گھ آئے چل دوار۔ میرا کھنڈا گھ ترسائیندا، رت پپوے کر پیار۔ برہم مت اک جنائیندا، گر مت دے ادھار۔ سنگھ سورا آپ اٹھائیندا، سنگھ دیا کر پیار۔ گوبند اپنی چالی آپ چلائیندا، پہلوں اپنے اُپر کر یا وار۔ سیس دھڑ دھڑ سیس نہ کوئی رکھائیندا، جگت جگدیش سچی سرکار۔ پنچ پیارے لیکھے لائیندا، لیکھا جانے نہ کوئے جیو گوار۔

ساچا منتر اک درڑائندا، ایکا اشٹ پُرکھ اکال۔ آد جگاد ویس وٹائیندا، گر پیر لئے اوتار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گوہند میلا ساچے ہر، ہر ساچا میل ملائیندا۔ گوہند میل ملانیا، پایا پاربرہم کرتار۔ ہتھ پھڑائے تیر کمانیا، نیلے چڑھیا شاہ آسوار۔ جودھا سوربیر ملی بلوانیا، کھنڈا پھڑے اک دو دھار۔ لیکھا جانے دو جہانیا، آپ پچھانے اپنی وار۔ پتا پوت کرے قُربانیا، سٹ دُلا رے آپے وار۔ سولائ سٹھر سبج آپ ہنڈھانیا، آپے راہ تگے ساچے یار۔ ساچا بھنڈارا اک رکھانیا، نہ کوئی لکھے لکھنہار۔ پُرکھ اکال ہویا مہربانیا، گوہند ملیا آپے آن۔ لیکھا مکے دو جہانیا، پاربرہم دیوے سچ فرمان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ایکا رُپ سِری بھگوان۔ سچ سندیشہ ہر نریشا، گر گوہند آپ جنایا۔ کلجگ انتم چکے لیکھا، نو سو پُرانوںے جگ دین دُہانیا۔ راہ تگن تیرا برہما وشن مہیشا، بیٹھے آسن لائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، ایکا حکم رہیا سُنایا۔ ایکا حکم دُھر فرمانا، پُرکھ اکال آپ جنایا۔ کلجگ ورتے ایکا بھانا، ہر بھانا وڈ وڈیایا۔ نہکھنک ہر پہرے بانا، رُپ رکھ نہ کوئی دکھایا۔ تیرا سنگ اک نبھانا، شبدی تیرا ناؤں پرگٹایا۔ سمبل وسے اک مکانا، لوہار ترکھان نہ کوئی بنایا۔ ساڈھے تن ہتھ دیوے دانا، گھر گھر وچ لئے بہایا۔ نہ کوئی پینا نہ کوئی کھانا، آسا ترسنا نہ کوئی دکھایا۔ نہ کوئی راگ نہ کوئی گانا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا دیوے ساچا ور، سچ سنہسہرا آپ جنایا۔ گر گوہند سُنیا ہر سندیش، گھر ساچے وٹی ودھانیا۔ پُرکھ اکال اک نریش، ساچے تخت بیٹھا سچا پاتشاہیا۔ آد جگاد اک آدیس، جگا جگنتر وڈ وڈیایا۔ کلجگ انتم لئے ویکھ، نرگن نرُور پُرکھ اکال جوتی جامہ بھیکھ وٹانیا۔ شبد گر پرگٹے دس دسمیس، گر نانک مارگ اک دکھایا۔ سنگر پورا نہ کوئی مچھ داہری نہ دسے کیس، نہ کوئی موئڈ منڈانیا۔ برہما وشن شو تیرا لیکھا لئے ویکھ، آد آد جو گیا سمجھانیا۔ چوتھے جگ کسے نہ چلے کوئی پیش، چارے وید دین دُہانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، ایکا جوت کرے رُشائیا۔ ایکا جوت ہر نرکارا، کلجگ انتم ویس وٹائیندا۔ ناؤں رکھ نہکھنک نر اوتارا، برہما وشن شو ویکھ دکھائیندا۔ لو آں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں کرے پار کنارہ، ترے بھون ایکا ڈنک وجائیندا۔ چوڈاں لوک لگائے اک اکھاڑا، نرگن اپنا ناچ نچائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی ویکھے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑا، سمنڈ ساگر پھول بھلائیندا۔ ستاں دیپاں لائے ایکا نعرہ، سو پُرکھ نر بنجن ایکا ڈھولا گائیندا۔ چار ورنان کرے خوارا، کھتری براہمن شو در ویش وند

نہ کوئے ونڈائیندا۔ ایک گھر دکھائے سچا دربار، تھر گھر واسی آپ گھلائیندا۔ زرگن جوت کرے اُجیارا، گھٹ گھٹ دیا باقی آپ جگائیندا۔ کملاپاتی میت مُرارہ،
 پیپا پریتم سنگ نبھائیندا۔ آلس نندرا وسے باہرا، سُفن سکھوپت جاگرت تُریا اپنا ناد و جائیندا۔ آپے وسے ساچی پُریا، پُری اند آپ سہائیندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نہ، کھج تیری اتم ور، ایک ڈنک شبد دامہ، آپ وجائے رمیا راما، لیکھا جانے گھنیا شاما، ساچی کھیل آپ
 گھلائیندا۔ کھج اتم ویس وٹایا، نہہکنک بلی بلوان۔ شاہ سلطانا رہیا جگایا، بھلارہے نہ کوئے نادان۔ سمت ویہہ سو ستاراں بکرمی دئے ڈہایا، پرگٹ ہوئے والی
 دو جہان۔ نو کھنڈ پر تھی ایک چکر دئے پھرایا، لیکھا جانے زمیں اسمان۔ والی ہند دئے اٹھایا، حکمی حکم دیوے دُھر فرمان۔ تخت تاج رہن نہ پایا، کھج جھوٹھا
 مٹے نشان۔ نو کھنڈ پر تھی جگت اکھاڑا دئے دکھایا، خالی ہتھ پھرے بلوان۔ سیس اپنے تاج لکایا، دوجی مٹے نہ کسے دی آن۔ ویہہ سو اٹھاراں بکرمی ایک ڈنکا
 دئے سنایا، دُھن اُپجائے سری بھگوان۔ اُنی اُنپسا مول چکایا، مکھ نقاب اٹھائے نوجوان۔ بیس بیسارہ تکایا، ناتا مٹے پنج شیطان۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار
 رہن نہ پایا، دین مذہب نہ دیوے کوئے گیان۔ رام کرشن اوم ست برہم مت کلمہ کائنات اک امام جنایا، سجدہ سیس نہ کوئے جھکائی۔ نام ست واگرو فتح
 ایک رنگ رنگایا، ایک روپ سرب درسایا۔ ایک اشٹ ایک سرشٹ ایک درشٹ دئے گھلایا، دُئی دوتی پردہ آپ چکائی۔ سچ بہشت دئے سمجھایا، سنگر چرن سچی
 سرنائیا۔ سچ سورگ دئے دکھایا، سنگر پورا ایک نظری آئی۔ نورو نور نور ڈمگایا، اندھ اندھیر دئے گوائیا۔ بن کے ساتی ساچا جام دئے پیایا، دُھر درگاہی لے
 کے آیا سچ صراحیا۔ سبج بوٹا دئے لگایا، نہ کوئی سکے مات اکھڑائی۔ نو کھنڈ پر تھی وچوں یاراں لکھ لئے بچایا، باقی رائے دھرم دی جھولی پائی۔ بن ہر انت
 ویلے نہ ہوئے کوئے سہایا، نانک گوہند دئے گواہیا۔ گرو گرنٹھ نہ کسے منایا، من دی میل نہ کوئے دُھوائیا۔ دُئی دوتی پردہ نہ کسے اٹھایا، گھر گھر پئی لڑائی۔
 گر گوہند سور پیر نظر کسے نہ آیا، جگت سکھ روون مارن دھایا۔ گرگھ ورلے درشن پایا، جس کرپا کری سچے شہنشاہیا۔ کوٹ کوٹ جنم دے پاپ گویا،
 امرت جام اک پیائی۔ کھج جیو آلیوں ڈگے بوٹ آپ اٹھایا، پورب لہنا جھولی پائی۔ ساچا قلعہ کوٹ آپ بنایا، سمبل نگر دھام وسایا۔ شبد نگارے چوٹ
 لگایا، رنجیت نگارہ وجائے بے پرواہیا۔ ورن گوت نہ کوئے بنایا، اتم برہم کرے پڑھائی۔ پاربرہم سرب دئے دکھایا، جو چل آئے سرنائیا۔ کرم گکرماں

دے کٹایا، جم کی پھاسی دے تڑائی۔ گھنک پُر واسی جوت جگایا، عقل کل آپ ہو جایا۔ گر در مندر مسجد مٹھ بند نہ کسے رکھایا، شو دوالے پانہ بیٹھا کوئے پھاپیا۔ گھٹ گھٹ اندر اپنا ڈیرہ لایا، سوانگی بیٹھا سانگ رچایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، لکھ چوراسی گھاڑن گھڑ، آپے بھن وکھائی۔ برہے تیرا گھاڑن گھڑیا، ہر ہر ویکھ وکھائیندا۔ وشنوں تیرا بھنڈار اپریا، لکھ چوراسی کون ورتائیندا۔ شکر تیرا ترسول پھڑیا، ویلا آنت سرب سمجھائیندا۔ نر نرائن ایکا ہریا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ پُرکھ ابناشا، کلج اتم ویکھے جگت تماشا، ترے گن اتینا بھگتن پیتا، ٹھانڈا پیتا اک اکھوائیندا۔ ٹھانڈا پیتا سنگر دھار، گر شبدی ناؤں رکھائیندا۔ سنت بھگت بھگونت لئے ابھار، گرگھ اپنے لیکھے پائیندا۔ گرگھیں کرے سچ پیار، سچ سہنجی سچ سہائیندا۔ نو دوارے پار کنار، ڈونگھی بھوری کوری پھول بھلائی۔ سکھن ناڑی ٹیڈھی بنک دے آدھار، ایڑا پنگل پندھ مکھائیندا۔ جوت نرنجن کر اجیار، اندھ اندھیر گوائیندا۔ امرت اتم بخشے ٹھنڈی ٹھار، بھر پیالہ جام پیائیندا۔ بجر کپائی توڑ کواڑ، سچ سنگھاسن اک سہائیندا۔ اتم سیجا کر پیار، سرتی شبدی میل ملائی۔ ساچا مندر ہر نرنکار، اپنا کھیل کھلائی۔ بھگت وچھل بھگتن دے آدھار، بھگتی مارگ آپ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، کلج تیرا اچاڑے کھیڑا، سرشٹ سبائی بھیر بھیرا، دھرت مات دا گھلا ویہڑا، آپ کرائیا۔ دھرت مات تیری سُن پکار، نرگن اپنی دیا مکھائیندا۔ کلج اتم چوویاں لے اوتار، نہہکنک ناؤں رکھائیندا۔ دہ دشا پاوے سار، چار کُنٹ ویس وٹائیندا۔ گرگھ کرے سچ پیار، ساچی سکھیا اک سٹائیندا۔ سنگر پورا دین دیا، آد آنت ہوئے کرپالا، کرپاندھ گھر گن ٹھاکر، سرب سوامی سدا نہہکامی، اتر جامی اپنی گت آپ جنائیندا۔ گت مت جنائے جانن یوگ، گرگھیں دے وڈ وڈیائی۔ ایکا رس ایکا بھوگ، ایکا اتم سکھ سمجھائی۔ ایکا مکت ایکا موکھ، گرگھ تیرے چرناں ہیٹھ دبا ئیا۔ ست ستوادی بخشے ساچی اوٹ، ست پُرکھ نرنجن بے پرواہیا۔ منمکھ جیواں مایا ممتا بھری نہ اے جے پوٹ، جہوا کاگ وانگ گر لائی۔ بن سنگر پورے کوئے نہ کڈھے واسنا کھوٹ، دُرمت میل نہ کوئے دھوئی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، گرگھ سجن اپنی گود اٹھائی۔ گرگھ گود اٹھائیندا، گر سنگر وڈ مہربان۔ بودھ اگادھ جنائیندا، دھر دی بانی برہم گیان۔ ہنکاری قلعے کوٹ آپے ڈھائیندا، شبد اگنی مارے

آکاش، گگن منڈل سو بھا کوئی نہ پائیندا۔ رُو سس نہ کوئے پرکاش، دھرنی دھرت دھول جل بنب نہ کوئے کھائیندا۔ نہ کوئی منڈل نہ کوئی راس، گوپی کاہن نہ کوئے نچائیندا۔ نہ کوئی سیوک نہ کوئی داسی داس، ایشٹ دیو نہ کوئے منائیندا۔ نہ کوئی اندر مندر بہہ بہہ کرے واس، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ ڈُونگھی کندر پھیرا کوئے نہ پائیندا۔ نہ کوئی مات گربھ سے دس دس ماس، نو اٹھاراں کھیل نہ کوئے کرائیندا۔ نہ کوئی وشن برہما شو پوری کرے آس، کروڑ تیتسیا گن گندھرب ناچ نہ کوئے کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اِکلا اِککارا، آپے سے سچ منارا، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔ سچکھنڈ دوارا ہر پسارا، دُوسر اور نہ کوئے جنائیا۔ نہ کوئی سُت نہ دُلارا، مات پت نہ کوئے اکھوائیا۔ نہ کوئی دست نہ بھنڈارا، نہ کوئی جھولی رہیا بھرائیا۔ نہ کوئی ونج نہ ونجارا، چوڑاں ہٹ نہ کوئے کھلائیا۔ ترے گن نہ کوئے پسارا، اون گون نہ کوئے وڈیائیا۔ نہ کوئی تیرتھ تھ کنارا، جل دھارا نہ کوئے وہائیا۔ نہ کوئی پون نہ سوارا، پون پانی نہ کوئے بنائیا۔ نہ کوئی پُرکھ نہ کوئی نارا، نہ کوئی سیج رہیا ہنڈھائیا۔ نہ کوئی وِدیا دُوت کرے پکارا، سلوک گیت نہ کوئے گائیا۔ نہ کوئی دیکھے ویکھنہارا، لکھ چوڑا سی گھاٹن نہ کوئے گھرائیا۔ نہ کوئی انڈج جیرج اُتھج سیج دے ہلارا، کھانی بانی نہ کوئے سنائیا۔ نہ کوئی وید شاستر کرے پکارا، رسنا جہوانہ کوئے ہلائیا۔ اک اِکلا اِککارا، وسنہارا سچ دربارا، سچکھنڈ دوارا اک وڈیائیا۔ سچکھنڈ دوار سہائیندا، کر کرپا گن ندھان۔ دُوسر سنگ نہ کوئے رکھائیندا، نہ کوئی شاہو بھوپ راج راجان۔ جگت مردنگ نہ کوئے وجائیندا، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں نہ کرے کوئے دھیان۔ اک اِکلا کھیل کھلائیندا، آد جُگادی سری بھگوان۔ ساچے تخت سو بھا پائیندا، پاربرہم سچا سلطان۔ حکمی حکم آپ ورتائیندا، دیونہارا دُھر فرمان۔ در دربان نہ کوئے رکھائیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، انہو پرکاسا کھیل تماشا، پُرکھ ابناشا آد نرنجن درد دُکھ بھے بھنجن، سچکھنڈ دوارے نرنجن جوتی کر اُجیارے، نر ویر اپنی کھیل کھلائیندا۔ نر اکار نر ویر پُرکھ اکال، اک اکھوائیندا۔ آد جُگادی دین دیال، جاگرت جوت ڈمگائیندا۔ سچکھنڈ دوار سے سچ دھر مسال، تھر گھر اپنا بنک وڈیائیندا۔ آپے شاہ آپے کنگال، اپنا ویس آپ دھرائیندا۔ اپنی آپ کرے پرتپال، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، سچ دروازہ غریب نوازا، اپنا رچے آپے کاجا، رچنہار بھیو نہ آسیندا۔ ہر ہر کاج رچائیندا، سچکھنڈ دوارا کھول۔ اپنی بنت آپ بنائیندا، آپے تولنہارا تول۔ نرنجن

نرگن ویکھ وکھائیندا، آد جگاد وسے کول۔ ایکا مندر پھول بھلائیندا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دوارا ایکا ہر، نرگن ایکا رپ اپنا پرگٹائیندا۔ نرگن شاہ سلطان، شاہ سچا پاتشاہیا۔ نرگن راجا راج راجان، نرکار اک اکھوائیا۔ جودھا سوربیر ملی بلوان، بل اپنا آپ اپنیا۔ نہ کوئی تیر نہ کمان، چلہ ہتھ نہ کوئے اٹھائیا۔ نہ کوئی گاترا رکھے میان، ہتھ کٹار نہ کوئے اٹھائیا۔ کرے کھیل والی دو جہان، اپنی کل آپ ورتائیا۔ حکمی حکم اک فرمان، اپنا آپے دئے سنائیا۔ سچھنڈ دوارے ہو مہربان، شاہو بھوپ سچ راجن راج کرے سچ سچی شہنشاہیا۔ ساچے تخت سہائیندا، سو پڑکھ نرنجن آد انت۔ ہر پڑکھ نرنجن سیو کمائیندا، لیکھا جانے اپنی بنت۔ ایکنکارا ویکھ وکھائیندا، آد نرنجن ہوئے سوبھاؤنت۔ ابناشی کرتا دھر فرمانا آپ الائیندا، سری بھگوان منے منت۔ پاربرہم اپنی جھولی آپے پائیندا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دھر دھر فرمانا، دیونہارا ہر ہر رانا، اپنا حکم آپ ورتائیندا۔ سچا حکم سچا کرتا، سچ ساچا آپ ورتائیا۔ تخت نواسی ہو اجیار، اپنی اچھیا اپنے وچوں باہر کڈھائیا۔ اپنی دیوے آپے سکھیا، اپنی کرے آپ پڑھائیا۔ اپنا لیکھ آپے لکھیا، نہ کوئی رکھے قلم شاہیا۔ آد جگاد نہ ہوئے متھیا، ابناشی کرتا وڈ وڈیائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا حکم رہیا سنائیا۔ ہر ایکا حکم جنائیندا، کرپا کر گن ندھان۔ اپنا میل آپ ملائیندا، نرگن نرگن دیوے دان۔ نرگن نرگن سنگ نبھائیندا، اک اکل کر پچھان۔ سچھنڈ دوارے سوبھا پائیندا، دوسر اور نہ کوئے مکان۔ چار دیوار نہ کوئے وکھائیندا، چھپر چھن نہ رکھے کوئے پچھان۔ انھو اپنی دھار بندھائیندا، جوتی نور نور مہان۔ اپنا ویس آپ وٹائیندا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچھنڈ دوارا ایکا گھر، نر ہر اپنا رنگ رنگائیندا۔ سچھنڈ دوارا ہر نرنکارا، اپنا کھیل کھلائیا۔ رپ وٹائے اگم اپارا، الکھ اگوچر بھیونہ رائیا۔ ست ستوادی ہو تیارا، نرکارا اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ آپے ناری آپے نارا، ناری کنت آپ ہو جائیا۔ آپے سیجا ستا بن بھتارا، آپے کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ آپے اندر آپے باہرا، آپے نرگن مات پت بنے ست ڈلارا، دائی دایا آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دوارا ساچا گھر، ہر جو اندر بیٹھا وڈ، نہ کوئی سیس نہ کوئی دھر، نرگن اپنا رپ آپ پرگٹائیا۔ نرگن اندر نرگن دھار، ست پڑکھ نرنجن آپ رکھائیندا۔ سو پڑکھ نرنجن میت مرار، ہر پڑکھ نرنجن انگ سمائیندا۔ ایکنکارا کر پیار، آد نرنجن ویکھ وکھائیندا۔ سری بھگوان خبردار، آلس نندرا وچ نہ آئیندا۔ ابناشی کرتا ٹھانڈا

دربار، سچ دوارا اک دکھائیندا۔ پاربرہم پر بھ دے آدھار، اپنا آدھار آپ ہو جائیندا۔ شبد بنایا سٹ ڈلار، گودی گود سہائیندا۔ ایکا دیوے دُھر فرمان، اپنا حکم آپ سہائیندا۔ برہمنڈ کھنڈ کر تیار، تیری سیوا سچ دکھائیندا۔ ایشور اندر وشو دھار، وشن ایکا رُوپ پر گٹائیندا۔ ایکا امرت بھر بھنڈار، کول کولا آپ پر گٹائیندا۔ آپے اندر آپے باہر، پاربرہم برہم اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ سُن اگم ہو اُجیار، نُو نُو نُو درساہیندا۔ شکر پیتا اینکار، ساچی رچنا آپ رچائیندا۔ تیاں وچولا بن شبد ڈلار، ساچا میلا میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، نرگن داتا پُرکھ بدھاتا، آپے پتا آپے ماتا، جننی۔ جن آپ اکھوائیندا۔ آپے جننی جن جایا، سٹ ڈلارا ساچا سٹ۔ ہر جو ہر ہر کھیل کھلایا، ویس وٹایا ابناشی اچت۔ پُرکھ اکال دیا کمایا، آپ سہائی اپنی رت۔ جوتی رہت ویس وٹایا، اپنا نُو کیا اُتپت۔ پت ڈالی آپ مہکایا، آپ سہائے ساچی رت۔ برہما وشن شو آپ دھرایا، شبد نال رلایا جیٹھاپت۔ پُرکھ ابناشی اپنا مارگ آپے لایا، لیکھا جانے دہ دشا چار گنت۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا ور ایکا ہر، ایکا نر نر نر نر آپ ہو جایا۔ نر نر نر سرب سکھ داتا، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ آد جگادی اک گیاتا، گیان گیان وچ رکھائیا۔ جگا جگنتر بنھے ناتا، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیا۔ وشن شو برہما بچھے واتا، واک ایکا رُوپ درساہیا۔ اپنی سٹائے آپے گاتھا، بودھ اگادھ کرے پڑھائیا۔ ایکا جوت جوت للاٹا، نُو نُو نُو درساہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، برہما وشن شو ایکا اچھیا پوری آپ کرائیا۔ ہر اچھیا پور کرائیندا، آد جگادی گہر گجھیر۔ ساچی سکھیا اک سمجھائیندا، شبد انادی دیوے دھیر۔ ترے ترے میلا آپ ملائیندا، نام اگئی پائے زنجیر۔ چیلار رُوپ سرب پر گٹائیندا، سچکھنڈ دوارے بنھے بیر۔ دُھر فرمانا دُھر دی بان لگائیندا، چرن چرنودک بخشے امرت سیر۔ نیز نیناں درس دکھائیندا، سچ محلے چڑھ اخیر۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، وڈ داتا گنی گہیر۔ گنی گہیر گہر گن ساگر، ہر وڈا وڈ وڈیائیا۔ وشنو دیوے ایکا آدر، ساچی وست اک دکھائیا۔ برہم تیرا برہم رُوپ لوک مات ہوئے اُجاگر، لکھ چوراسی گھاڑن لئے گھرائیا۔ شکر بنے آنت سو داگر، جو گھڑیا بھن دکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیاں وچولا آپے بن، ت رہیا سمجھائیا۔ ایکا ت ہر نر نر، آتم برہم جنائیندا۔ آنتر آنتر کر پیار، ایکا رُوپ درساہیندا۔ ساچے مندر ہو اُجیار، نرگن نر ویر ڈمگائیندا۔ بوند سوانتی ٹھنڈی ٹھار، چرن چرنودک لکھ چوائیندا۔

اک اِکانتی ساچا یار، سگلا سنگ آپ نبھائیندا۔ کملاپاتی ہو تیار، تئناں ایکا رنگ وکھائیندا۔ مہاسار تھی ہوئے اُجیار، رتھ رتھو ہی رتھ چلائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی کارے آپے لائیندا۔ ساچی کار کماونی، ہر سچ سندیش سنایا۔ وشن برہما شو تیری پوری کرے بھاونی،
 جس تیری بنت بنایا۔ جگ جگ پکڑائے دامنی، دامنگیر آپ ہو جایا۔ لوک مات دیوے ضامنی، ویلے آنت ہوئے سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، بھو ابھیدا آپ کھلایا۔ برہما وشن شو کرن پکار، دوئے جوڑ چرن سرن نمسکارا۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی کون روپ آوے وچ
 سنسار، پاوے ساڈی سارا۔ لکھ چوڑاسی تیرا ورتار، ہوں سیوک سیوادارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، کون سو ویلا کون
 وقت، نرگن درس ہوئے تہارا۔ نرگن دیا کمائیندا، پاربرہم کرتار۔ وشنوں برہما شو سمجھائیندا، پُرکھ ابناشی کھیل اپار۔ ترے گن تیرا سنگ نبھائیندا، پنج تت
 دے آدھار۔ من مت بدھ تیری جھولی پائیندا، آتم برہم نراکار۔ ایش چیو کھیل کھلاییندا، لکھ چوڑاسی ورتے ورتار۔ جگ جگ اپنا ویس دھرائیندا، مانس
 مانگھ کر پیار۔ اپنا ناؤں وچ کائیندا، نام داممہ وجے وچ سنسار۔ گر پیر آپ ہو آئیندا، سادھ سنت دے آدھار۔ چارے وید وید سمجھائیندا، چارے مکھ لے
 اگھاڑ۔ پُران اٹھاراں آپ گنائیندا، شاستر سمرت لے اُبھار۔ گیتا گیان آپ درڑائیندا، ایکا بھگتن کرے پیار۔ انجیل قرآنا آپے گائیندا، تیس بتیسا ہوئے
 سہار۔ کھانی بانی آپ سنائیندا، دُھر دی بانی مارے بان۔ چار جگ چوڑی اک بنائیندا، گیرا دیوے وارو وار۔ لکھ لکھ گیرا آپ دوائیندا، پُرکھ ابناش سچی
 سرکار۔ حکم اندر سرب رکھائیندا، چند سورج پھر پھر تھکے اپنی وار۔ نو سو چرانوے چوڑی جگ برہے وشن شو تیری سیوا لائیندا، جگت منوتر کر خوار۔ اپنا
 ویلا آپ سہائیندا، نو نو چار اترے پار۔ وید ویاس گواہ رکھائیندا، لیکھ لکھے اپنی وار۔ نانک نرگن کوک جنائیندا، نہہکنک اترے مہابلی اوتار۔ گوہند ساچا مارگ
 اک سہائیندا، سرشٹ سبائی پاوے سار۔ ورننا برناں پنڈھ مکائیندا، چار ورنناں دے ایکا دھار۔ امرت جام اک پیائیندا، دُئی دوتی ہوئے ہنگتا کر خوار۔ ساچا
 تاج سیس کائیندا، شاہو بھوپ بن سکدار۔ پُرکھ اکال اک منائیندا، دوئے جوڑ کرے نمسکار۔ لکھ چوڑاسی آپ سمجھائیندا، کلجک آئے اتم وار۔ نرگن نرؤیر
 پُرکھ اکال دین دیال نہہکنک جامہ پائیندا، گوہند سورا ہو کرپال۔ ستنگر سچا سنگ نبھائیندا، جگت جگ جاگرت جوت چلے اولڑی چال۔ وید کتیب بھوونہ

آئیندا، برہما وشن شو تیری سرت لئے سنبھال۔ کیتا قول بھل نہ جائیندا، برہما برہم پُری وچوں لئے اُٹھال، جوتی جوت میل ملائیندا۔ شکر تیرا بنے نہ کوئی دلال، ہتھ ترسول آپ سٹائیندا۔ سُرپت راجا اند اپنی گھالن جائے گھال، کروڑ تیتیا سنگ نہ کوئی رکھائیندا۔ وشنوں بنے انت دلال، وشو اپنا رُوپ پرگٹائیندا۔ نال رکھائے کال مہاکال، دو جہاناں پھیری پائیندا۔ گرگھ سجن میت مرار، ہر نرنکار سچی سرکار، جگا جگنتر لئے بھال، لکھ چوڑاسی وچوں پھول پھلاییندا۔ لیکھا توڑے شاہ کنگال، غریب نمانے آپ اُٹھائیندا۔ آتم آتر دیپک جوتی دیوے بال، اگیان اندھیر گوائیندا۔ امرت آتم رس دیوے پن کھان، ترسنا بھکھ مٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اگلا ایکنکار، آد جگادی اک اوتار، نہ بھو رُوپ سچی سرکار، بھے سیس نہ کوئی رکھائیندا۔ نہ کوئی بھے بھو رکھے سیس، بھیانک رُوپ آپ نرنکار۔ کرے کھیل جگت جگدیش، کلجگ انتم ہو اُجیارا۔ لیکھا جانے بیس اکیس، نو کھنڈ پر تھی لاوے ایکا نعرہ۔ چھتر جھلائے ساچے سیس، لیکھا جانے دھر دربارا۔ کوڑی کریا جائے پیس، ناتا تھے کام کرودھ لوبھ موہ ہنکارا۔ شاہ سلطاناں کرے خالی کھیس، دربان نہ کوئی سہارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اگلا ہر جو ہر، ہری ہر مندر بیٹھا وڑ، نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، جوتی جوت نور اُجیارا۔ نور اُجالا ہر گوپالا، اک اگلا کھیل کھلائیندا۔ کلجگ انتم ویکھ وکھائے شاہ کنگالا، جگت جگت ویس وٹائیندا۔ لیکھا جانے کال مہاکالا، اپنا مردنگ سورا سربنگ ایکا نام و جائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے لئے ور، ورا داتا اک اکھوائیندا۔ ہر جن ساچا ہر دھرنا، ورن گوت نہ کوئی جنائیندا۔ آپے کھولے ہرنا پھرنا، نیتز نینا درس دکھائیندا۔ ناتا توڑے مرنا ڈرنا، لکھ چوڑاسی پھند کٹائیندا۔ رائے دھرم انت نہ پھرنا، جس سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ گرگھ ساچے شبہ گھوڑے ایکا چڑھنا، سنگر پورا آپ چڑھائیندا۔ ویلے انت کنت سنت بھگونت اک دوارے وڑنا، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔ آد جگاد جگا جگنتر گرگھیاں بخشے ساچی سرنا، سرن سرنائی اک رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایشٹ دیو دیوگر داتا، سرب جیاں جیاں پت ماتا، مات پت پت پوت ایکا رنگ رنگائیندا۔ ایکا رنگ رنگا ونہارا، رنگ رنگیلا اک چڑھایا۔ کلجگ تیری انتم وارا، نہہکنک نرائن نر، نرگن جوت کر رُشائیا۔ کاغد قلم نہ لکھنہارا، ست سمندر ساگر مس رووے شاہیا۔ بئدھا کاغد نہ کوئے پسارا، بناپت نہ سیو کمایا۔ اٹھاراں بھارتلے اپنی وارا، ایکا تولا شہنشاہیا۔ ہر کاگن نہ

کسے وچارا، بے آنت کہے لوکانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرُگن داتا گہر گسبھیر، لیکھا جانے آد آنت اخیر، مدھ اپنی کھیل کھلانیا۔ ہر ساچی کھیل کھلانیدا، سنجگ تریتا دوا پر کھجک ویکھے آ۔ اپنا بھیونہ کسے جنائندا، سنت ساجن جُگا جگنتر رہے گا۔ اپنا مارگ آپے لائندا، آپے بنے جگت ملاح۔ اپنا نام آپ درُٹائندا، رام کرشن نانک گوہند آپے جوت جگا۔ اپنا اکھر آپ پڑھائندا، نش اکھر رُپ وٹا۔ پینتیس اکھر رنگ رنگائندا، ستاراں اکھر بیٹھا اپنے وچ ٹکا۔ باؤن اکھری آپ پڑھائندا، جس گرگھ دئی دوتی پردہ دے چکا۔ چارے کُنٹ دہ دشا نو کھنڈ پر تھمی ست دیپ چوڈاں لوک چوڈاں طبق برہمنڈ کھنڈ لوآں پُریاں آکاش پرکاش گگن منڈل دھرت دھول زمیں اسمان دو جہان ایکا رُپ درسا ئندا، نرُگن داتا پکڑے بانہہ۔ مورت اکال سرب پر تپال گھٹ گھٹ وسے سبنی تھاں، تھاں تھنتر آپ سہائندا۔ گر سکھاں بنے پتا ماں، بال انجانے گود اٹھائندا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاں، مانک موتی سوہنگ سو چوگ چُکائندا۔ سدا سہیلا سر رکھے ٹھنڈی چھاں، سنجگ ساچا راہ دکھائندا۔ انتم کھجک کرے اک نیاں، ثالث کوئے نہ نال لیا ئندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، سچکھنڈ دوارا ہر نرُکارا، کرے کرائے ساچی کارا، کرتا پُرکھ نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، چنتا ڈکھ نہ کوئے رکھائندا۔ مہاراج شیر سَنگھ وشنوؤں بھگوان، نرُگن جوت نہ سکے کوئی پرکھ، جگت سنیار کسوٹی ہتھ نہ کوئے رکھائندا۔ گرگھ وِلا کرے دیدار، جس جن کرپا کرے آپ نرُکار، نردھن سردھن سردھن نردھن اپنے رنگ رنگائندا۔

★ ۲۲ کنگ ۲۰۱۷ بکرمی گیانی گرگھ سَنگھ دے گھر پنڈ بھلائی پُر ڈوگراں ضلع امرتسر ★

سد دربارا ہر نرُکارا، آد جُگاد لگائندا۔ وست امولک اک بھنڈارا، نرُگن اپنے ہتھ رکھائندا۔ ساچے کُنڈے تولے اگم اپارا، اتول اتل بھیونہ آئندا۔ سچکھنڈ نواسی کھول کواڑا، تھر گھر ساچے آپ لگائندا۔ ساچے تخت بیٹھ سچی سرکارا، شاہو بھوپ حکم سنا ئندا۔ حکمی حکم ورتے ورتارا، نر نرائن دھار چلا ئندا۔ کرے کھیل اپر اپارا، آپ اپر پیر رُپ وٹائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ دربارا آپ سہائندا۔ سچ دربارا سیری بھگوان، اپنا آپ

سہانیا۔ تخت بیٹھ نوجوان، شہنشاہ کرے سچی شہنشاہیا۔ ست چڑھائے اک نشان، زویر روپ درسایا۔ اپنی رکھے آپے آن، اک اگلا بے پرواہیا۔ ساچے مندر بیٹھ مکان، سچھنڈ کرے رُشائیا۔ ساچا حکم دُھر فرمان، زہر اپنا آپ سنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دربارا اینکارا، ایک ایک دکھائیا۔ سچ دربارا شاہ سلطان، ایک ایک سہانیدا۔ تخت نواسی وڈ مہربان، اپنی رچنا آپ رچائیدا۔ زرگن بن بن دانی دان، داتا داتار دیا کمائیدا۔ ست ست ست کر ورتار، ست ستوادی کھیل کھائیدا۔ ایک دست اپر اپار، انادی اپنے ہتھ رکھائیدا۔ اپنے در بن بھکھار، اپنی اچھیا بھچھیا جھولی پائیدا۔ اپنا رنگ رنگ زرنکار، رنگ رنگیلا اک ہو جائیدا۔ اپنا قبیلہ کرتیار، بنس سر بنس آپ سہانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دربارا آپ سہانیدا۔ سچ دربارا سوبھاونت، ست پُرکھ زرنجن آپ سہانیدا۔ اُپر بیٹھ سری بھگونت، پُرکھ اکال آسن لائیدا۔ اپنی مہما آپے جانے بے انت، بے پرواہ بھو نہ آئیدا۔ لیکھا جانے جگا جگنت، آدمہ انت ویس وٹائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ دربارا تھر گھر واسا، زرگن جوت جوت پرکاسا، انھو اپنا روپ دھر آئیدا۔ سچ دربارا انھو دھار، ست ست وچ سمایا۔ پُرکھ ابناشی کھیل اپار، کھیلے کھیل سچ سکھائیا۔ در گھر سہائے ٹھانڈا ٹھار، سیٹل دھار آپ وہائیا۔ نہ کوئی دیسے چار دیوار، دشا ونڈ نہ کوئے دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دربارا ہر زرنکارا، ایک ایک سہانیا۔ سچ دربار سہانیدا، اک اگلا اینکارا۔ آسن سنگھاسن آپ وچھائیدا، ابناشی کرتا بے عیب پروردگار۔ ساچی راسی رچن رچائیدا، کرے کھیل آپ کرتار۔ شاہو شاباشی بھو نہ آئیدا، کہنی کتھنی وسے باہر۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ دربارا اک سہائے، سچھنڈ دوارے آپ رکھائے، پاوا چول نہ کوئے بنائیدا۔ سچ دربارا ساچے گھر، ہر ساچا سچ سہانیدا۔ سو پُرکھ زرنجن گھاڑن گھر، پُرکھ سمرتھ دیا کمائیدا۔ ہر پُرکھ زرنجن آپے پھر، آپ اپنا جوڑ جڑائیدا۔ اینکارا اندر وڑ، نچ گھر اپنے ویکھ دکھائیدا۔ آد زرنجن جوتی نور اگے دھر، پرکاش پرکاش ڈگمگائیدا۔ سری بھگوان دیوے ور، در گھر ایک ایک وڈائیدا۔ ابناشی کرتا سرنی پڑ، سرب سوکھ اک دکھائیدا۔ پاربرہم آپ بندھائے اپنا لڑ، دوسر سنگ نہ کوئے رکھائیدا۔ سچ دربار ہر زرنکار سچ سنگھاسن پُرکھ ابناشن آپے بیٹھا چڑھ، ساچے تخت آسن لائیدا۔ نہ کوئی قلعہ کوٹ دسے گڑھ، باڈی بنت نہ کوئے بنائیدا۔ نہ کوئی دربان سوہے در، در درویش نہ کوئے

وکھائیندا۔ اپنی کرنی آپے کر، کرتا پُرکھ کار کمائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دربارا ہر نرنکارا، اپنا آپ سہائیندا۔ سچ دوار سچ سکھ مندر، سو پُرکھ نرنجن آپ اُپایا۔ آپے ویکھے اپنے اندر، ویکھنہارا دس نہ آیا۔ آپے لیکھا جانے اپنی ڈونگھی کندر، محل اٹل اوچ مینار آپ سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ دربارا اک پسار، دہ دشا سہارا، در دروازہ اک کھلایا۔ در دروازہ کھولیا، کر کرپا گن ندھان۔ پُرکھ ابناشی اپنا تول آپے تولیا، نرگن ہویا مہربان۔ ایک تخت آد جگاد رہے اڈولیا، اڈول اڈل سری بھگوان۔ ساچی وست رکھے کولیا، دیونہارا آپے دان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، دیونہارا دھر فرمان۔ دھر فرمانا ہر کا ناؤں، ہر ہر آپ جنائیندا۔ سچکھنڈ دوارے وسے سچ گراؤں، نہنچل اپنا آسن لائیندا۔ آپے کرے اپنا سچ نیاؤں، عدل عادل آپ ہو جائیندا۔ آپے رکھے اپنی ٹھنڈی چھاؤں، سمرتھ پُرکھ اپنا ہتھ اپنے سپس لکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دربارا نرنجھے رُپ اُپائے سچا کرتارا، بھے اور نہ کوئے جنایا۔ سچ دربارا اُچ اپارا، الکھ اگوچر اگم اپار آپ اُپائیندا۔ زمیں اسمان نہ دیوے کوئے سہارا، دھولا بھار نہ کوئے چکائیندا۔ رُوس سورج نہ کوئے اُجیارا، آفتاب نہ رُپ وٹائیندا۔ نرگن نرنکار کرے کھیل اپر اپارا، دیا باقی کملاپاتی نرگن جوت ڈگمگائیندا۔ اپنے مندر آپے کھولے تاکی، ویکھے مار جھاتی، اندر باہر گپت ظاہر اپنا رُپ پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دھر دربارا وسیا پار برہم پر بھ آپ وسائیندا۔ سچ دوارا سچا شہنشاہ، سچ دوارے سچکھنڈ دوارے آپ وسائیا۔ کرے کھیل سچّی درگاہ، درگھر ساچے وجے ودھائیا۔ اُپر بیٹھ کرے اک صلاح، وڈ داتا صفت صلاحیا۔ اپنا مارگ آپے پا، آپے ویکھے تھاوں تھانیا۔ اپنا ناؤں آپ پرگٹا، ناؤں نرنکارا آپ سٹائیا۔ اپنے در دربان در درویش لئے بہا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، درگھر ساچے سو بھاپائیا۔ سچ دربار اُپایا، کر کرپا گن ندھان۔ سچکھنڈ دوار سہایا، ست رنگ جھلائے نشان۔ تخت نواسی تخت اُپایا، شاہو بھوپ راج راجان۔ نرگن بہہ بہہ آسن لایا، جو دھا سور پیر بلوان۔ سپس ایک تاج لکایا، کرپا کر سری بھگوان۔ حکمی محکم آپ ورتایا، آپ اپنی کر پچھان۔ اپنی رچنا آپ رچایا، دیونہارا ساچا دان۔ وشن برہما شو جایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دربار کرے پروان۔ ساچے در کر پروانا، اپنا کھیل کھلائیندا۔ ترے ترے دیوے ایک دانا، ترے ترے جوڑ

جُڑائیندا۔ ایکا ناد ایکا گانا، ایکا دُھن اُپجائیندا۔ ایکا مندر اک مکانا، ایکا گھر وکھائیندا۔ اک نُور اک ظہور ایکا جوت سری بھگوانا، ایکا ہر ڈگمگائیندا۔ ایکا پینا ایکا کھانا، ایکا تربیت کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچا حکم آپ سنائیندا۔ برہما وشن شو آپ اُپایا، اپنا در دے دکھائیا۔ سچ دربارے آسن لایا، شاہو بھوپ وڈ وڈیائیا۔ تِٹاں ایکا در درشن پایا، نیتزن نین بگسائیا۔ چرن کول سِیس جھکایا، ہر تیری وڈ وڈیائیا۔ تُوں داتا سرب سکھایا، ہوں سیوک بھکھک آئے چل سرنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا دینا ساچا ور، ایکا دست ہتھ پھڑائیا۔ ایکا دست ہتھ پھڑونی، وشن اُچی کوک پکاریا۔ برہما منگے منگ ایکا نُور تیرا رُپ درسونی، درس ترس اگم اپاریا۔ شکر کرے پور بھاؤنی، بھاؤن بھاونا وچ سمارہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ست سروپ شاہو بھوپ آپ جنا رہیا۔ ست سروپ ہر جنایا، رُپ رنگ رکھ نہ کوئے۔ جوتی جوت ڈگمگایا، سوچھ سروپی آپے ہوئے۔ ساچے تخت سو بھاپایا، دیونہارا ساچے ڈھوئے۔ ایکا شبد نام درڑایا، ایکا نیچ ساچا بوئے۔ ایکا لڑ آپ پھڑایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دربارے بیٹھا چڑھ، آلس نندرا وچ کدے نہ سوئے۔ برہمے وشن شو ہر جنائیندا، شبد اگم ایکا بول۔ نرگن آسن اک وچھائیندا، آد جگادی ہر اڈول۔ سچ دربارا آپ وڈیائیندا، وجدارہے اگم ڈھول۔ اپنی جوت آپ جگائیندا، اپنے اندر آپے جائے مول۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، آد جگاد نہ جائے بھل۔ آد جگاد کدے نہ بھلیا، پاربرہم کرتار۔ بھاگ لگائے اپنی کُلیا، وشنوں وشنو کرتار۔ برہما وشن شو دیوے بھنڈار انملیا، وڈ داتا ہر نرنکار۔ سچ دوارا ایکا کھولیا، آد پُرکھ ساچی کار۔ اپنے کنڈے آپے تولیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی جاتا پُرکھ بدھاتا، آپے کرے اپنی کار۔ ساچی کار کراونہارا، ایکا رنگ سمایا۔ تِٹاں دیوے اک سہارا، ایکا گن جنایا۔ ایکا تت ست بھنڈارا، ترے گن درسی آپ ورتایا۔ ترے ترے کرے سچ پیارا، پنچم لیکھا آپ سمجھایا۔ لکھ چوراسی بن بھکھارا، گھٹ گھٹ بھانڈا آپ سہایا۔ نرگن دیکھ جوتی کر اُجیارا، گھر مندر کرے رُشنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، دیونہارا وڈ وڈیایا۔ وڈ وڈیائی دیون یوگ، ایکا ایک اکھوائیندا۔ آد انت نہ ہوئے وجوگ، ساچا میلا میل ملائیندا۔ لیکھا اپنے ہتھ رکھیا دھر سنجوگ، دوسر سنگ نہ کوئی رکھائیندا۔ وشن برہما شو سنایا اک سلوک، سو پُرکھ نرنجن آپے

گائیندا۔ ہنگ بنائے چو داں لوک، لکھ چوڑاسی وچ کائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا بھیو آپ جنائیندا۔ اپنا بھیو آپ جنایا، اپنی دیا کمانیا۔ وشن برہما شو سیوالایا، لکھ چوڑاسی گھاٹ رہیا گھڑائیا۔ نو نو چار گٹر آپ دواہا، ساچے تخت بیٹھ سچا شاہیا۔ گر پیر اوتار ساچی سیو لگایا، ایک دست جھولی پائیا۔ اپنا ناؤں دے سنایا، زرگن زور اپنا ناؤں دھرائیا۔ جگ چوڑی کھیل کھلایا، کولہو چرخہ چلی چک آپ بھوئیا۔ سادھ سنت گر پیر اوتار کوئی رہن نہ پایا، جو بھیجے سو اپنے وچ ملائیا۔ اپنی سبجے آپے بہہ بہہ آسن لایا، واہ واہ سنگر وڈی وڈیائیا۔ پڑکھ اکال شاہ پاتشاہ، آپ اکھوایا، کوٹن کوٹ برہمنڈ اپنے تھم وچ پھرائیا۔ جیرج انڈ وچ کدے نہ آیا، مات گرہ نہ تیج سہائیا۔ پنج تت کایا چولا دے وڈیایا، جس وچ اپنی دھار کائیا۔ نو سو چرانوے چوڑی جگ برہما وشن شو تیرا پندھ مکایا، کرے کھیل ساچا راہیا۔ ساچے آسوچ سنگھاسن پڑکھ ابناشی ایک پایا، شاہ آسوار ایک آسن لائیا۔ پڑیاں لو آں برہمنڈاں کھنڈاں رہیا دوڑایا، آپ اپنا بل دھرائیا۔ چار جگ جگ رہے نہ ریا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، در گھر ساچا آپ سہائیا۔ چار جگ ہر گٹر چکایا، نو نو پندھ مکائیندا۔ کلجگ انتم ویکھ دکھایا، زرگن روپ پرگنائیندا۔ ست ستوادی پھیرا پایا، برہم برہما کھوج کھائیندا۔ انادی ناد اک وجایا، تریاراگ الائیندا۔ سوانگی سوانگ اک وٹایا، بھیو کوئی نہ پائیندا۔ برہما وشن شو تیری پھاندی لئے کٹایا، ترے گن توڑ تڑائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک دکھائے ساچا گھر، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ در گھر سچا سہاون آیا، زرگن جوتی جامہ دھار۔ برہما وشن شو تیری آس پوری کراون آیا، نہکھنکائے اوتار۔ لوک مات اپنا کھیل کھلاون آیا، خالق خلق ویکھے پروردگار۔ خلق نور آپ چمکاون آیا، نور نورانہ ہو اُجیار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل سچی سرکار۔ سچی سرکار ہر زرنکارا، دوسر اور نہ کوئے جنائیا۔ جو اُتجے سو بنسے اپنی وارا، تھر مات رہن نہ پائیا۔ جگ چوڑی گئے ہارا، گر پیر اوتار سیو کمانیا۔ آد آنت نہ جانے کوئی کنارہ، ادھ وچکار تاریاں لائیا۔ برہما وشن شو منگن اک سہارا، گھاٹ بیٹھے ساچے ماہیا۔ نو نو چار اترے پارا، کرے کھیل بے پرواہیا۔ چچو لائے اگم اپارا، سو پڑکھ زرنجن گھاٹن آپ گھڑائیا۔ ہنگ برہم دے سہارا، پار برہم سچی سرنائیا۔ لوک مات ہوئے اُجیارا، جوتی جوت کر رُشنائیا۔ سچ دکھائے اک دربارا، جس تخت ہر جو آسن لائیا۔ سنگھ سورن تیری سنے پکارا، پورب جنم بھل نہ جائیا۔ مُسلم

سُنی دے سہارا، شرع شریعت میٹ مٹائیا۔ تیری بُھلے نہ کھئی دھارا، نقاب کا یا وچ لگائیا۔ تیرا سلب کیا اپنا خون ٹھنڈی ٹھارا، رتی رت جگت رنگائیا۔ اک وکھائے سچا دربارا، سنگر پورا آپ اپائیا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہارا، چار وید لکھ شرمائیا۔ ہر کا تخت سب توں نیارا، راج راجان شاہ سلطان لوک مات ہتھ کسے نہ آئیا۔ جو جن بنے در بھکھارا، کر کرپا دے وکھائیا۔ آسا ترسنا کرے دُور کنارا، ساتک ست ست کرائیا۔ ناک چینک نو آ کرے اگم اپارا، کلج بازی رہیا پائیا۔ ملا قاضی شیخ مسائق پیر جوئے جنم ہارا، ہار جت ہتھ کسے نہ آئیا۔ پنڈت پاندھاروے زارو زارا، جوت لٹا مستک ٹکا نہ کوئی لگائیا۔ گر نٹھی پنٹھی مارے نعرہ، پت پت پت پت پاؤن دس کسے نہ آئیا۔ لکھ چورا سی جیو رہیا کوارا، ہر کنت نہ کوئی پرنائیا۔ گر گھاس وکھائے سچ دربارا، کر کرپا ہر رگھرائیا۔ جس جن دیا کمائے درس وکھائے سر جنہارا، سگلی چنت دے گوائیا۔ گھر سخیاں منگلا چارا، واہ واہ وجدی رہے ودھائیا۔ سنگر پایا ایکا وارا، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ ٹھانڈا دسے اک دربارا، اگنی ت دے بُجھائیا۔ کریا کھیل اپرا اپارا، کلج جیو بھیو نہ رائیا۔ پہلوں اپنا آپ پیچ تت کا یا چولی ساڑا، جگت نشان دے مٹائیا۔ پھیر لایا شبد اکھاڑا، گر گھ سخیاں ناچ نچائیا۔ پاربرہم ابناشی کرتا آپ وجائے تال تلواڑا، گھر تار ستار ہلایا۔ دوس سہایا ستاراں ہاڑا، گر سکھ تیری اگنی اپنی جھولی پائیا۔ اک بنایا سچ دربارا، سچھنڈ روپ درسائیا۔ جگت وکھائے نو دوارا، گر سکھاں نو دوارے پنڈھ مکائیا۔ آد آنت کرے پار کنارا، لکھ چورا سی دے جھڈائیا۔ گر گھ گر گھ ہر جن ہر جن وکھایا، اک سچا دربارا، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، چرن کول کول چرن سچئی سرنائیا۔

★ ۲۳ کنگ ۲۰۱۷ بکرمی اودھم سنگھ دے گھر جلالا باد ضلع امرتسر ★

سنگر پورے دھن کھٹیا، ایکا نام وست انمول۔ قول تلمے نہ کسے وٹیا، آد جگاد رہے اڈول۔ ہٹی وچ ٹنگے نہ کوئی پھڑکے اُتے پھٹیا، بنیا رہے سدا انہول۔ جن بھگتاں آون جاون ہر جو کٹیا، نج آتم سے کول۔ کوڑی خاک نہ گھٹیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ بھنڈارا دیوے کھول۔ سچ بھنڈارا کھولیا، ہر سجن میت مرار۔ بن رسنا جہوا رہیا بولیا، شبد انادی کوک پکار۔ کرے کھیل ہوئی ہو لیا، نرگن سرگن دے ادھار۔ اپنی شکتی

آپے مَولیا، رُپ رنگ تے وسیا باہر۔ پورا کرے کیتا کولیا، بُھل نہ جائے وِچ سنسار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرائے وِچ سچا وپار۔ وِچ واپارا ساچا ہٹ، گھر مندر آپ کھلائیندا۔ اپنی قیمت آپے وٹ، اپنے پلے گنڈھ بٹھائیندا۔ جگا جگنتر کھیل بازی گر نٹ، نر نرائن ویس وٹائیندا۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، لکھ چوراسی ڈیرہ لائیندا۔ سنت ساجن کر پرگٹ، پاربرہم برہم ویکھ وکھائیندا۔ ساچی وست تھانے گھت، ساچا کھاتا آپ بھرائیندا۔ سر رکھے اپنا ہتھ، اتوٹ اتٹ ورتائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا ناؤں آپ وڈیائیندا۔ وڈ وڈیائی ہر ہر ناؤں، پاربرہم آپ وڈیائی۔ لیکھا جانے پتا ماؤں، بالک سُت دے وڈیائی۔ آد جگادی کرے سچ نیاؤں، جگ جگ داتا سچا شہنشاہیا۔ ہنس بنائے پھڑ پھڑ کاؤں، امرت رس امیوں رس چوگ چگائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اُبھل وڈی وڈیائی۔ اُبھل ہر کرتارا، بھيو کوائے نہ پائیندا۔ کوٹن کوٹ جگ اپنی چلے آپے کارا، کرتا پڑکھ کھیل کھلائیندا۔ جنم اجنم ویکھے وِچ سنسارا، کرم گکرماں کھیل کھلائیندا۔ بھگت بھگوت کھیل نیارا، سنت ساجن دیا کمائیندا۔ کھیوٹ کھیٹا بن سہارا، ساچا بیڑا آپ چلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچا مارگ ایکا لائیندا۔ ہر مارگ اپار، آد جگاد لگایا۔ راہ جانے نرگن دھار، گھ پنتھ نہ کوائے دسایا۔ نر ویرگفت کرے شنید دید اپر اپار، واحد اپنا راگ الایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، جگ جگ بیڑا رہیا چلایا۔ جگ جگ بیڑا ہر بنھ، اپنی کھیل کھلائیندا۔ اپنی ونڈ ونڈائے ساچے دھن، نام ندھانا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ اپنی سکھیا آپے من، آپے تھم ورتائیندا۔ آپے گھڑے آپے لئے بھن، گھڑن بھننہار پڑکھ سمرتھ، اپنی چال آپ چلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اچرج رُپ آپ پرگٹائیندا۔ اچرج رُپ ہر کرتارا، آچار یہ ورن کوائے نہ جائیا۔ براہمن برہم نہ کوائے پسارا، پاربرہم نہ کوائے سرنائیا۔ روی رونہ کوائے اُجیارا، داسی داس نہ سیو کمائیا۔ کنگن تن نہ کوائے شنکارا، جو بن جگت نہ کوائے ہنڈھائیا۔ کرے کھیل اگم اپارا، دو جہاناں ویکھ وکھائیا۔ پورب لہنا جنم کرم وچارا، بھرمی بھرم دے مکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا برد آپے رہیا ترائیا۔ اپنا برد آپے رکھ، آد جگاد سمائیندا۔ جگا جگنتر ہو پرتکھ، رُپ انوپ آپ پرگٹائیندا۔ آپے جانے اپنا پیکھ، کشنا شکلا گھ شرمائیندا۔ اپنا مارگ آپے دس، ساچے مارگ آپے

پائیندا۔ آپے ہر دے اندر جائے وس، ہر کے پوڑے آپ چڑھائیندا۔ آپے لیکھا جانے نسّ نسّ، دُور دُراڈا پندھ مُکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا بھیو آپ جنائیندا۔ بھیو جناوے جیو جنت، جگت جہان دیا کمائیا۔ ترے گن مایا روپ بے انت، نانا پرکار کرے رُشائیا۔ اک وسرے ہر ہر کنت، گھر مندر ٹھور نہ رائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، لہنا دیکھے تھاؤں تھائیا۔ پورب لہنا کر وچار، نو نو جنم دوائیندا۔ روداس چمارا مارے مار، نیتز نینا تیر چلائیندا۔ خاکی خاک ملائے در دربار، شاہ سلطان سیس تاج نہ کوئے کائیندا۔ گنگا گوداوری نہ کوئے آدھار، روپ انوپ نہ کوئے ترسائیندا۔ گنگا رام کی کرے پکار، اپنی کیتی آپے بھل جائیندا۔ ساچے در منگی منگ بن بھگھار، نیوں نیوں دوئے جوڑ سیس بھکائیندا۔ روداس چمارا ایک ڈور بندھی کر پیار، تندن تند ہتھ رکھائیندا۔ ڈھوئے ڈھور وچ سنسار، جگت کھڑی اپنی بیج سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، پورب لہنا دیکھ وکھائیندا۔ گنگا رام کر پکار، روداس چمارا آگے گر لایا۔ تیرا سنگ بھلیا میت مرار، تیرا کسیرا ہتھ کسے نہ آیا۔ راہ بھلیا بے نظیر، خدی روپ اک وٹایا۔ جگت مایا پایا اک زنجیر، نہ سکے کوئے تڑایا۔ ویلا آیا انت اخیر، دیونہارا شاہ سزایا۔ نہ کوئی کٹے میری بھیر، سیری بھگوان دس کسے تھاں نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، پورب لیکھا دے وکھایا۔ جگت براہمن کر پیار، نیتز نیناں نیر وھائیندا۔ لیکھا جانے روداس چمار، رویداس اپنا کھیل کھلائیندا۔ ایک نیتز ایک وار نین اگھاڑ، نو دوارے واسنا کھوٹی آپ کڈھائیندا۔ پتت پاپی کون دوارے اترے پار، پتت پُنت کون کرائیندا۔ کون گیت ڈھولا گائے وچ سنسار، ساچا سوہلا کون سناکیندا۔ کون تولا بنے تولنہار، کون کنڈا ہتھ اٹھائیندا۔ کون وچولا ہوئے انتم وار، جگت لہنا موں چکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، بھیو ابھیدا اپنا آپ جنائیندا۔ نو دوار مار جھات، رویداس دیا کمائیا۔ جگت براہمن نو جنم تیری لوک مات چڑھے برات، مانس مانس روپ وٹائیا۔ اٹھ تت اٹھ جنم پئے کھات، کھات کھاتا سکے نہ کوئے پھولائیا۔ کلجگ انتم آئے اندھیری رات، تیرا روپ انوپ لئے پرگٹائیا۔ تیری دُرمت میل دیوے کاٹ، جس تیری بنت بنائیا۔ اک وکھائے ساچا ہاٹ، دُجا ہٹ نہ کوئے جنائیا۔ تیرا لہنا دینا چکائے تیر تھ تاٹ، گنگا گوداوری جمنائستی اپنے چرناں ہیٹھ دبائیا۔ لیکھا جانے جوں بالک پتات، پوت سپوتا

گلے لگائیا۔ تیرا لیکھا چُکائے ہاتھو ہاتھ، گنگامائی پریم کنگن اپنے ہتھ چھہائیا۔ سدا سہیلا وسے ساتھ، ویلا وقت نہ کوئے دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، درگھر ساچے آپ سہائیا۔ ساچا لیکھا لکھنہارا، آد جُگاد سمایا۔ گواہ رکھایا روداس چمارا، بھل رہے نہ رایا۔ دوہاں وچولا بن نرنکارا، نرگن ایکا روپ وٹایا۔ ساچا تولا وچ سنسارا، ساچا کٹڈا لے کے آیا۔ ایکا بولے اُچ جیکارا، ہنگ برہم میل ملایا۔ براہمن براہمنی جگت جگت جگ ہوئے خوارا، نو نو لیکھا سکے نہ کوئے مکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، جگ جگ اپنے بھانے سد سمایا۔ کیا براہمن کیا شوڈر دھارا، کھتری ویش بھیو نہ رانیا۔ جنم جنم دی دُرمت میل دے اُتار، دین دیال سچا شہنشاہیا۔ نو نو جامے جنم مانس مانکھ دے وچ سنسارا، لیکھا لیکھا لیکھے پانیا۔ کلجگ آئے اتم وار، پاوے سار بے پرواہیا۔ نہ کوئی پُرکھ نہ کوئی نار، کنت کنتوئل اک اکھوائیا۔ ہر جن کرے سچ شنگار، سولاں اچھیا پور کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، جگ جگ اپنا روپ دھرائیا۔ جگ جگ روپ دھرائیندا، ہر جن ساچے لئے جگا۔ لوک مات تے آپ اٹھائیندا، آلس بندرا پردہ لاه۔ اپنا ناؤں آپ درٹائیندا، اپنی ویدا دے پڑھا۔ گرگھ ساچے گلے لگائیندا، پورب لہنا دے مُکا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سکھیا سکھ سمجھا۔ ساچی سکھیا ہر سمجھائیندا، سُن میننتی کرے وچار۔ ہر کا لیکھ سمجھ وچ کسے نہ آئیندا، من مت بدھی جائے ہار۔ ہاڑ ستاراں جو فرمائیندا، کاغذ قلم نہ لکھنہار۔ نو نو چار راہ تکائیندا، گر پیر اوتار نہ پاؤن سار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، وسنہارا سچ دوار۔ سچ دوار سہائیندا، ہر داتا بے پرواہ۔ کلجگ اتم ویس وٹائیندا، جوتی جامہ سچا شہنشاہ۔ گرگھاس سنگ سدا سہائیندا، نرگن اپنا روپ دھرا۔ جگت ہٹی وچ بہہ بہہ تول نہ کوئے تُلانیندا، دھڑی وٹی ہتھ نہ لئے اٹھا۔ مال مویشی نہ کوئے چرائیندا، گرگھاس سرتی بنھے چرن لگا۔ ٹھنڈا پانی نہ راہ تکائیندا، کھالاں اُتے بے نہ منجا ڈاہ۔ گرگھ آسن سیجا سو بھاپائیندا، اتم انتر جوت جگا۔ ٹھنڈی چھاں نہ کوئے جنائیندا، سب دے سرتے دیونہارا ٹھنڈی چھاں۔ پورب لہنا آپ مکائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھرا، کرے کرائے سچ نیاں۔ کیا میننتی کیا پکار، اپنی گت جیون جگت کہن نہ جائیا۔ من مت بدھ نہ سکے وچار، ہر کا بھیو بھیو نہ رانیا۔ کاغذ قلم کرے پکار، نیترووے جگت شاہیا۔ ہر جو ہر مندر و سیا سب توں باہر، اپنا گھاٹن

آپ گھڑائیا۔ جو بولے سوئے سُننہار، بھل کدے نہ جائیا۔ ہر کا بولیا جیو نہ سکے کوئے وچار، بھلی سرب لوکائیا۔ گُرگھ گُرگھ اپنے کنڈے آپے تولیا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ایکا ہر، ایکا ایک سہج سکھائیا۔ اپنی میننتی جانے کوَن، رسنا جہوا جگت گُرلائیا۔ دیوے سنیہا اُنجا پون، آد جگاد سیو کمائیا۔ لیکھا جانے اُون گوَن، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ کایا مندر اندر ترے گُن آہوتی پنچ تت ہون، اگنی جوتی لنبو لائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، بے پرواہ بے پرواہ اک اکھوائیا۔ جگت میننتی بھگت جواب، سَنگر پورا آپ سَنائیدا۔ کوٹن کوٹ جو چیدے رہے جاپ، سُننے وچ نظر کسے نہ آئیدا۔ لوک مات نہ گائے جس پرگٹ ہو پر بھ آپ، چار جگ مکھ شرمائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل آپے رہیا کر، اپنا رنگ آپ رنگائیدا۔ کیا مانگے کیا دیجے دان، منگن منگن کوئے نہ جائیا۔ اپنا آپ نہ سکے کوئے پچھان، کیا لیکھا لکھت جگت بانیا۔ سَنگر پورا ہوئے جس آپ مہربان، اپنی سَنائے اکھ کہانیا۔ گُرگھ بالا بنیا رہے نادان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، امرت آتم بخشے ٹھنڈا پانیا۔ کیا کہنا کیا سُننا کیا بولنا، رسنا جہوا کر وچار۔ سُن میننتی گُر سَنگر پورا تول تولنا، جھوٹھا ہوئے نہ اگم اپار۔ اپنا جھنڈارا آپے کھولنا، ورتا و نہار سَئی سرکار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سرب شکتی اک ویکتی، بھگت بھگتی اپنے ہتھ رکھے نرنکار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ہر جن جن ہر دیوے اک ادھار۔

★ ۲۳ کنگ ۲۰۱۷ بکرمی سوہن سنگھ دے گھر پنڈ رام پُر ضلع امرتسر ★

سَت پُرکھ نرنجن سچا پاتشاہ، آد جگاد سہائیدا۔ سو پُرکھ نرنجن بے پرواہ، آپ اپنا کھیل کھلائیدا۔ ہر پُرکھ نرنجن بن ملاح، نرنگن اپنا بیڑا آپ ترائیدا۔ ایکنکارا دیوے سچ صلاح، صفت صلاحی آپ اکھوائیدا۔ آد نرنجن جوت جگا، نور نورانہ رُپ پرگٹائیدا۔ ابناشی کرتا سنگ نبھا، سگلا سنگ آپ ہو جائیدا۔ سِری بھگوان وسے ساچے تھاں، درگھر ساچا سوہا پائیدا۔ پاربرہم ایکا اپنا ناؤں لئے پرگٹا، ناؤں نرنکارا آپ اکھوائیدا۔ مورت اکال رُپ دھرا، انہو

پرکاش سامیندا۔ جوئی رہت اگم اتھاہ، الکھ اگوچر اپنی کل ورتائیندا۔ نرؤیر کھیلے کھیل سبئی تھاں، بھيو ابھیدا بھيو گھلائیندا۔ آد آد اپنی بنت بنا، آپ اپنی رچن رچائیندا۔ سچھنڈ دوارا اک سہا، چار دیوار نہ کوئے بنائیندا۔ نرگن دیاباتی کملاپاتی آپ کاکا، نور ظہور اک چمکائیندا۔ ساچی تاکی بند گھلا، در دروازہ آپ سہائیندا۔ گھر وچ گھر دئے کاکا، تھر دربارا آپ اپائیندا۔ اپنی اچھیا فرنا آپ پھرا، ساچی بھچھیا ونڈ ونڈائیندا۔ اپنا حکم آپ ورتا، حکمی حکم کھیل کھلائیندا۔ آپے داتا بنے بے پرواہ، داتا دانی ناؤں دھرائیندا۔ اپنی دست اپنے ہتھ اٹھا، ہر آپے ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ کھیل اپارا، جوتی نور نور اُجیارا، رُپ رنگ رکھ نہ کوئے جنائیندا۔ ست پُرکھ نرنجن ساچی کار، ست ستوادی آپ کرائیا۔ سو پُرکھ نرنجن ہو تیار، ہر پُرکھ نرنجن لئے انکڑائیا۔ ایکنکارا وسے ٹھانڈے دربار، آد نرنجن رُپ پرگٹائیا۔ ابناشی کرتا میت مرار، سری بھگوان ساچا سنگ نبھائیا۔ پاربرہم کھیلے کھیل اپرا، الکھ اگوچر اگم اتھاہ، بے پرواہ وڈی وڈیائیا۔ سچھنڈ دوارا دئے سہا، سو بھاؤنت اک اکھوائیا۔ اپنی رچنا آپ رچا، ویکھنہارا آپ ہو جائیا۔ آپے بنے سچا شہنشاہ، شاہو بھوپ راج راجان شاہ سلطان اک اکھوائیا۔ اپنا نشانہ آپ لئے اٹھا، ست پُرکھ آپ جھلائیا۔ اپنا تاج اپنے سپس آپے لئے کاکا، نرگن سیو کمائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ پُرکھ اکالا، کرے کھیل دین دیاالا، بھيو کوئی نہ آئیندا۔ ست پُرکھ نرنجن وڈ وڈیائی، مہما اتھ کتھی نہ جائیا۔ سو پُرکھ نرنجن کھیل رچائی، انھو اپنا رُپ دھرائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن ویکھے چائیں چائیں، مورت اکال ڈمگائیا۔ ایکنکارا دئے صلاحی، آد نرنجن ویکھنہارا تھاؤں تھائیا۔ ابناشی کرتا بن ملاجی، سری بھگوان ساچا لیکھا دئے سمجھائیا۔ پاربرہم اک گوسائیں، آپ اپنی کل دھرائیا۔ سچھنڈ دوار ہر نرنکار سچ سنگھاسن ایکا رہیا وچھائی، پُرکھ ابناشی سچ سہائیا۔ اُپر بیٹھ سچا شہنشاہی، ساچے تخت دئے وڈیائیا۔ آپے چلے اپنی سچ رضائی، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اکلا ایکنکارا، آد پُرکھ لے اوتارا، درگھر ساچے سو بھاپائیا۔ ست پُرکھ نرنجن ہر نرنکارا، ایکا رنگ سمايا۔ سچھنڈ سہائے سچ دوارا، تخت نواسی ڈیرہ لایا۔ ایکا حکم ورتے ورتارا، دھر فرمانا آپ جنایا۔ ساچا بھوپ ساچا رانا، ہر ہر ساچا کھیل کھلایا۔ آپے جانے اپنا بھانا، اپنے بھانے سد سمايا۔ آپے مینا آپے دانا، آپے دات جھولی پایا۔ اپنا کھیل آپے کینا، کرتا پُرکھ ویس وٹایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکلا ساچی کار، کرے کرائے

کر نیہار، دوسر سنگ نہ کوئی رکھایا۔ اک اکلّا ہر زرنکار، درگاہ ساچی ڈیرہ لائیندا۔ سچھنڈ دوار کھول کواڑ، زرنگن دیا باقی اک جگائیندا۔ نہ کوئی دیسے اندھ
 اندھیار، اپنی کھاٹی سچ سہائیندا۔ اُپر بیٹھ سچی سرکار، ساچا تاج سیس ٹکائیندا۔ زرنگن روپ ہر زرنکار، مورت اکال ڈگمگائیندا۔ اجوئی رہت اپر اپار، ساچی
 کھیل آپ کھائیندا۔ اک اکلّا کر نیہار، اُچ محل اٹل آپ وسائیندا۔ تھر گھر ساچا کھول دوار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا آپ کرے
 اُجیار۔ اپنا آپ آپ اُپایا، مات پت نہ کوئی بنائیا۔ دائی دایا نہ کوئی لگایا، سیوک سیو نہ کوئی کمائیا۔ بوند رکت نہ میل ملایا، تتوت نہ کوئی رکھائیا۔ زرنگن
 زرنکار سچ پرکاس آپ کرایا، انجو اپنا روپ درڑائیا۔ سو پُرکھ زرنجن ویکھن آیا، پنچم پردہ آپ چُکائیا۔ اینکارا آپ اپنا رنگ رنگایا، آد زرنجن لاڈ لڈائیا۔
 سری بھگوان دے صلاحیا، ابناشی کرتا گیت لائیا۔ پاربرہم اپنا روپ آپے ویکھے نہ کوئی دوسر دے چھایا، نہ کوئی بنت بنائیا۔ ایگا گھر ایگا ز ایگا ہر ڈیرہ لایا،
 ایگا وجدی رہے ودھائیا۔ سچھنڈ دوارا سو بھاپایا، پُرکھ ابناشی دیا کمائیا۔ تھر دربارا آپ کھلایا، اندر مندر ویکھ وکھائیا۔ اپنا روپ آپ درسیا، آپے ویکھنہارا
 ویکھے چائیں چائیا۔ ایگا جوتی جوت جگایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر وڈا وڈا وڈیائیا۔ ہر وڈا شاہ سلطان، ایگا ایک
 اینکاریا۔ سچھنڈ دوارے وسے اک مکان، زرنگن جوت کر اُجیاریا۔ آپے بخشے اپنا مان، مان تان ایگا ایک وکھا رہیا۔ آپے دیوے دیونہارا دان، آپے بھکھک
 روپ وٹا رہیا۔ آپے گائے اپنا گان، آپ اپنی اچھیا باہر کڈھا رہیا۔ اپنی اچھیا کرے دُھر فرمان، شبد انادی ناؤں دھرا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، گھر ساچا اک وڈیا لیا۔ گھر وڈیائے ہر دوارا، ہر ہر اپنا روپ پرگٹائیندا۔ ایگا وسے اینکارا، آپ اپنی کل رکھائیندا۔ ساچے
 تخت بیٹھ سچی سرکار، شاہ شہانا روپ پرگٹائیندا۔ روپ انوپ ست سرُپ گپت ظاہرا، اندر باہر آپ ہو جائیندا۔ اپنا دین آپ لائے نعرہ، اپنا ناؤں آپے
 گائیندا۔ آپے کرے سچ وہارا جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایگا وسے ساچے گھر، در ساچا آپ کھائیندا۔ سچھنڈ دوارا کھول، سو پُرکھ زرنجن دیا
 کمائیندا۔ ہر پُرکھ زرنجن اپنا ناؤں آپے بول، ست جیکارا ایگا لائیندا۔ اینکارا وجائے ڈھول، مردنگا دس کسے نہ آئیندا۔ آد زرنجن تولے تول، ساچا کنڈا ہتھ
 اٹھائیندا۔ ابناشی کرتا ایگا وسے رکھے کول، آد آنت بھل نہ جائیندا۔ سری بھگوان اپنی دھارن آپے بول، اپنا گنت آپے گنائیندا۔ پاربرہم اپنے اندر آپے

مَوَل، رُوپ اَنُوپ اپنے وِچ لُکائیندا۔ سِجھنڈ دوارے ہر نرنکارا اپنا کرے آپے قول، کیتا قول پور کرائیندا۔ تھر گھر دوارا رکھے اڈول، آد جُگاد نہ کوئے
 ڈلائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچے تخت بیٹھا چڑھ، نہ کوئی سیس نہ کوئی دھر، اک اِکلا اِککارا، کرے کھیل اِگم اپارا، اِکھ اِکھنا
 کھیل کھلائیندا۔ اِکھ اِکھنا ہر نرنکارا، لیکھا لیکھ نہ کوئی جنائیندا۔ ساچے تخت بیٹھ سچی سرکار، ساچی کار آپ کرائیندا۔ شبدی شبد ست ورتار، ست ستوادی
 آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ایکا ہر، اک اِکلا ویس وٹائیندا۔ ویس وٹنڈا سری بھگوان، رُوپ اَنُوپ پرگٹائیندا۔
 ست جھلائے اک نشان، درگاہ ساچی آپ جھلائیندا۔ دُھر دی بانی دُھر فرمان، دُھر دی دھار آپ سنائیندا۔ دُھر دا مندر سچ مکان، سِجھنڈ دوارے سو بھا
 پائیندا۔ دُھر داراج دُھر دی بان، دُھر دا حکم آپ ورتائیندا۔ کھیلے کھیل دو جہان، آپ اپنا بل رکھائیندا۔ نہ کوئی چلہ تیر کمان، شستر ہتھ نہ کوئی چکائیندا۔
 جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اِکلا ساچا ہر، اپنی دھار آپ بندھائیندا۔ ہر ساچی دھار بندھائیندا، انھو کر پرکاش۔ اپنی رچنا آپ
 رچائیندا، اپنے اندر کرے واس۔ ناری کنت آپ اکھوائیندا، اپنی پوری کرے آس۔ اپنی سچ آپ ہنڈھائیندا، اپنے وسے سدا پاس۔ اپنی لکھ آپ سہائیندا،
 آپے کرے بند خلاص۔ اپنی گود آپ بہائیندا، آپے ہوئے داسی داس۔ اپنی سیوا آپ کمائیندا، آد جُگاد نہ جائے وناس۔ اپنا حکم آپ ورتائیندا، جوتی جوت
 سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل شاہو شاباش۔ ساچا حکم آپ کرایا، کر کرپا گن ندھان۔ اپنی اچھیا پور کرایا، بھچھیا پائے سری بھگوان۔ ست
 ڈلارا ایکا جایا، شبدی ناؤں اک مہان۔ سِجھنڈ دوارے آپ بہایا، تھر گھر وسدا رہے مکان۔ سر اپنا ہتھ لُکایا، بھل نہ جائے بن ندھان۔ ایکا رنگن رنگ
 رنگایا، رنگنہارا رُوپ مہان۔ سگلا سنگ آپ نبھایا، نرگن رُوپ ہو آپ مہربان۔ سچ مردنگ آپ وجایا، آپ سنائے سچی دُھکان۔ سورا سربنگ کھیل کھلایا،
 جودھا بیر بلی بلوان۔ ست رنگ نشان اک چڑھایا، آپے ہوئے گہبان۔ اپنیاں منگاں آپے پور کرایا، آپے دیونہارا دُھر فرمان۔ جوتی جوت سرُوپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ کھیل اپارا، کرے کرائے اِککارا، اک اِکلا نوجوان۔ اک اِکلا نوجوانا، اپنا بل رکھائیندا۔ پاربرہم کھیلے کھیل مہانا، سری
 بھگوان بھیو نہ آئیندا۔ ابناشی کرتا جانی جانا، آد نرنجن میل ملائیندا۔ اِککارا کرے پچھانا، ہر پُرکھ نرنجن ویکھ وکھائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن مرد مردانہ، آپ اپنا

ناؤں پر گٹائیندا۔ ست پُرکھ نرنجن ساچا کاہنا، ساچے مندر سوہا پائیندا۔ ایکا شبد کر پروانہ، حکمی حکم آپ سٹائیندا۔ ست سرؤپی بنھے گانا، ساچا سگن منائیندا۔
 کرے کھیل دیاوانا، دیندھ بھیو گھلائیندا۔ ایکا رُپ دوئے دکھانا، دوئے رُپ اک ہو جائیندا۔ آپے وشن دیوے مانا، آپے وشو واستک رُپ سٹائیندا۔ آپے
 امرت کول بھرانا، آپے نا بھی کول گھلائیندا۔ آپے برہما دیوے ایکا دانا، پاربرہم اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ آپے شکر ویکھے مار دھیانا، سُن اگتا ویکھ دکھائیندا۔ تئاں
 سٹایا ایکا گانا، بودھ اگادھ آپ لائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اگلا وسنہارا سچ محلہ، سچکھنڈ ساچے سوہا پائیندا۔ سچکھنڈ محلہ اُچ اٹاری،
 سو پُرکھ نرنجن آپ اُپائیندا۔ ایکا جوت جگے نرنکاری، نرؤیر اپنا رُپ پر گٹائیندا۔ ایکا آسو ایکا شاہ سواری، ایکا آسن لائیندا۔ ایکا بھوپ اک سیکداری، ایکا حکم
 چلائیندا۔ ایکا کھیل کرے اگم اپاری، اگم اگمرا رُپ پر گٹائیندا۔ ایکا کھڑگ اک کٹاری، ایکا چنڈ پر چنڈ چکائیندا۔ ایکا کرے سچ شنگاری، ایکا اپنا مردنگ
 وجائیندا۔ ایکا جوت ایکا دھاری، ایکا دھار دھار سٹائیندا۔ ایکا وشن ایکا برہما، ایکا شو ایکا اکھرنش اکھرن نام پڑھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 وسنہارا ساچے گھر، در گھر ساچا اک سٹائیندا۔ برہما وشن شو کر تیار، ساچی ہر ہر کرے پڑھائیا۔ ایکا میلا ڈھر دربارا، ڈھر دوارا اک دکھائیا۔ ایکا حکم اک
 سرکارا، شہنشاہ اک وڈیائیا۔ ایکا جگت ورتے ورتارا، جاگرت جوت کر رُشائیا۔ ایکا شکت بھر بھر بھنڈارا، آد شکت نال رلائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ایکا نام رہیا وڈیائیا۔ ہر کا نام وڈا وڈ، تئاں ہر ہر آپ سمجھائیندا۔ اپنے وچوں آپے کڈھ، اپنے اگے آپ پر گٹائیندا۔ آپ
 لڈائے ساچا لڈ، ساچی گود آپ سٹائیندا۔ برہما وشن شو تئے لوے بندھ، ایکا بندھن ساچا پائیندا۔ کر کرپا دیوے ایکا انند، پرمانند آپ دکھائیندا۔ نہ کوئی
 سورج نہ کوئی چند، آکاش پرکاش نہ کوئے دھرائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایکا ہر، آد اپنا ویس وٹائیندا۔ آد پُرکھ کھیل
 اپارا، برہما وشن شو اُپجایا۔ نرگن نرگن بھر بھنڈارا، وست اموک اک درسایا۔ سیوالائے سیوادارا، سیوک سیوک سیوا سچ جنایا۔ ایکا مات کرے پیارا،
 ایکا ایک دئے وڈیائیا۔ ایکا مندر اک دوارا، ایکا گھر رہیا سٹایا۔ ایکا پُرکھ ایکا نارا، ایکا جننی بن بن جایا۔ ایکا جانے ساچی کارا، ایکا ہوئے دائی دایا۔ ایکا بول
 سٹائے ایکا نعرہ، شبد انادی ناد وجایا۔ ایکا بنیا رہے ورتارا، وشنوں تیرا بھنڈار اک سٹایا۔ برہما تیرا لگے برہم اکھاڑا، لکھ چوراسی ویس وٹایا۔ شکر ہتھ پھڑائے

گھسی دھارا، ترسول تئاں مول چکایا۔ کرے کھیل اگم اپارا، لیکھا کھت وچ نہ آیا۔ آپے وسے تئاں باہرا، زرگن اپنا ناواں رکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، سچ سنگھاسن بیٹھا چڑھ، تخت تاج اک سہایا۔ تخت تاج ہر سہائیدا، سچکھنڈ دوار سچی سرکار۔ برہما وشن شو آپ پرگٹائیدا، تئاں میلا ایکا
 وار۔ رپ انوپ آپ درسائیدا، جوتی جلوہ نور اپار۔ ساچی سوٹی شبد اٹھائیدا، اپنے ہتھ رکھ کرتار۔ قلعہ کوٹ اک دکھائیدا، تھر گھر ٹھانڈا دربار۔
 وشنوں نیر اک کھائیدا، پر بھ چرن کول لگائے دھیان۔ نیر نینا نیر دھائیدا، دوئے جوڑ کرے پرنام۔ پر بھ تیرا وچھوڑا موہے نہ بھائیدا، تیرا پیارا لگے
 گرام۔ تیرے چرناں سیو کمائیدا، ہوں پکڑاں تیرا دام۔ تیرا رنگ اک دکھائیدا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، بھل نہ
 جائے تیرا نام۔ برہما نین اٹھائیدا، چارگٹ دھیان۔ پُرکھ ابناشی ایکا نظری آئیدا، جوتی جلوہ نور مہان۔ پرکاش پرکاش وچ رکھائیدا، ابناشی پُرکھ پتر
 سجان۔ اپنے منڈل راس رچائیدا، نہ کوئی گوپی نہ کوئی کاہن۔ اپنی بنسری آپ وجائیدا، اک سنائے مدھر دھنکان۔ اپنا راگ آپ الائیدا، آپے ہوئے جانی
 جان۔ برہما چرناں ہیٹھ سیس رکھائیدا، کر کرپا سیری بھگوان۔ ہوں تیری انس اکھوائیدا، برہم رپ تیری ٹیک منگے مان۔ بن تیرے در نہ کوئے سہائیدا،
 نہ کوئی میری کرے پچھان۔ ہوں یاچک بھکھک بن کے دوارے آئیدا، ایکا دینا ساچا دان۔ تیرا وچھوڑا نہ موہے سکھائیدا، ہوں بالا بال نادان۔ بن پت
 پوت نہ سو بھائیدا، سنجاد سے سرب مکان۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، آد جگاد رہنا نگہبان۔ شکر کوک پکاریا، پر بھ نیر
 درشن پا۔ بھولانا تھ لائے نیریا، ہتھ ترسول سٹا۔ تیرا در اگم اپاریا، درگاہ ساچی رہیا سہا۔ ہوں سیوک چاکر سیوکما رہیا، سیوک سیوا لینی لیکھے لا۔ جوتی
 جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، تئاں لئے ہر سمجھا۔ وشن برہما شو ہر سمجھائیدا، شبد اناد اگمی بول۔ تئاں رچنا دیکھ دکھائیدا، پُرکھ
 ابناشی تولے ساچا تول۔ زرگن سرگن رپ وٹائیدا، ترے گن بھنڈارا کھول۔ رجو طمو ستو میل ملائیدا، اپ تیج وائے پر تھی آکاش پنچ تت کرے چول۔
 لکھ چوراسی ونڈ ونڈائیدا، من مت بدھ رکھے کول۔ جیرج انڈ رنگ رنگائیدا، اتبج سیج جائے مول۔ نو نو چار کھیل کھائیدا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، اپنا پردہ آپے لائیدا۔ دیوے ور شاہ سلطانا، ہر جو ہر وڈا وڈایا۔ وشن برہما شو تیرا وسائے اک مکانا، لو آں پُریاں

برہنڈاں کھنڈاں اپنی رچن رچانیا۔ گگن منڈل منڈپ کرے پرکاش رُو سس سورج بھانا، چنّ چنّ وِچ لُکائیا۔ دھرتی جل بنّھے گانا، جل بنّ رب رُوپ
 پرگٹائیا۔ لیکھا جانے زِیں اسماناں، گگن گگنتر سو بھاپائیا۔ لکھ چوراسی ہوئے پردھانا، پنج تت میلا سہج سُبھانیا۔ گھر وِچ گھر وِچ سے مکانا، گھٹ گھٹ اپنی جوت
 کرے رُشنائیا۔ آتم برہم دیوے دانا، ایش جیو کرے کُرمائیا۔ نو دوار جگت دکھانا، دسویں اپنا بندھن پائیا۔ ساچا امرت اک مہانا، گھر گھر وِچ دے لُکائیا۔
 شبد اناد سچّی دُھکانا، گرہ مندر دے وجائیا۔ وِشن برہما شو تے سیو کمانا، ترے بینی ایکا سنگم دے بنائیا۔ ایڑا پنگل سخمّن گائے گانا، واہ واہ وجدی رہے ودھائیا۔
 بجر کپائی اک دکھانا، ایکا پردہ رہیا اُٹھائیا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار کر پردھانا، من مت دے وڈیائیا۔ آسا ترسنا سنگ رلانا، ہوئے ہنگتا ویس وٹائیا۔ بھکھا
 ننگتا پینا دانا، گھر گھر لکھ جگائیا۔ بودھ اگادھی دُھن ترانہ، آد جگاد سُنائیا۔ لکھ چوراسی وچوں کر پردھانا، مانس مانکھ دے وڈیائیا۔ اپنا رُوپ درسائے سری
 بھگوانا، انہو پرکاش دکھائیا۔ بھگت بھگونت بنّھے گانا، ساچے سنت کرے کُرمائیا۔ گرکھاں دیوے آتم گیانا، برہم میلا سہج سُبھانیا۔ اپنی ونڈ آپ ونڈانا،
 کرے کھیل سچّا شہنشاہیا۔ اپنا تھم دُھر فرمانا، برہما ویتا کرے جنائیا۔ چارے ویداں لیکھ لکھانا، چارے جگ دے صلاحیا۔ چارے بانی کر پروانہ، پرا پسنتی
 مدھم بیگھری آپے گائیا۔ چارے ورن کھیل مہانا، کھڑی براہمن شو در ویش ونڈ ونڈائیا۔ چارے جگ بن ندھانا، گر پیر اوتار اپنا رُوپ پرگٹائیا۔ نو سو
 چرانوے چوکڑی جگ وِشن برہمے شو تیرا کھیل کھلانا، جگ چوکڑی کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ کلجک ویلا اتم اک سہاؤنا، لوک مات وِجے سچ ودھائیا۔ نرگن
 نرور پُرکھ اکال جوتی جامہ پاؤنا، رُوپ رنگ رکھ نہ کوئی دکھائیا۔ نہرکنا ناؤں رکھاؤنا، شبد ڈنکا ہتھ اُٹھائیا۔ جگ چوکڑی ویلا پار کراؤنا، اپنا پاندھی پندھ
 مُکائیا۔ وِشن تیرا لیکھا تیرے ہتھ پھراؤنا، بھل رہے نہ رانیا۔ برہما برہم جوت ملاؤنا، تھر کوئی رہن نہ پائیا۔ شکر باسک تشکا گلوں سُٹاؤنا، اتم اپنی اکھ
 کھلایا۔ کروڑ تیتیس در در پھراؤنا، سرپت راجا اند تخت تاج دے تجائیا۔ لکھ چوراسی بھانڈا بھنّ دکھاؤنا، ترے گن مایا گھر گھر پنچم ماٹی پوچ پُچائیا۔ شبد کھنڈا
 اک چکاؤنا۔ نر بھو بھے اپنا اک جنائیا۔ نو کھنڈ پر تھی ویکھ دکھاؤنا، ستاں دیپاں پھیرا پائیا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں تختوں لاہنا، سپیس تاج نہ کوئی لُکائیا۔
 شبد نگارہ اک وجاؤنا، اُچی کوک سُنائیا۔ ورن برن ڈیرہ ڈھاہنا، نو اٹھاراں رہی گر لائیا۔ ایکا مارگ سرشٹ سبائی دکھاؤنا، ایکا اکھر کرے پڑھائیا۔ وِشنوں تیرا

وشو رُوپ آپ اپنے لیکھے پاؤنا، لیکھا لیکھے لئے لائیا۔ برہم پاربرہم سنگ نبھاؤنا، ہنگ برہم کرے گڑمائیا۔ بھولا ناتھ ساچے سنگ نبھاؤنا، اپنا کھیل آپ
 کھلائیا۔ ساچا مارگ ہر کرتار آپ لاؤنا، کرنی کرت کرتا آپ کرائیا۔ مورت اکال دین دیال کال مہاکال ویکھ وکھاؤنا، آپ اپنا بل رکھائیا۔ رائے دھرم پھڑ
 اٹھاؤنا، سویا کوئے رہن نہ پائیا۔ چتر گپت حساب لکھاؤنا، لکھ لکھ تھکا اپنی شاہیا۔ پُرکھ ابناشی اپنا ویلا وقت آپ سہاؤنا، تھت وار نہ کوئی جنائیا۔ برہمے وشن
 شو تیرا پندھ مکاؤنا، منوتر دیوے نہ کوئی گواہیا۔ سورج چن مکھ شرمائنا، اندھ اندھیرا رہیا گرا لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل
 ساچا ہر، آد آد پُرکھ ابناشا، جگ جگ کرے کھیل تماشا، مدھ اپنی دھار چلائیا۔ مدھ دھار ہر چلائیندا، ترے گن بھن انوپ۔ ساچا کھیل آپ کھلائیندا،
 پُرکھ اکال ست سروپ۔ لکھ چوراسی ویکھ وکھائیندا، وسنہارا دہ دشا چارے کوٹ۔ جگ جگ گیرا آپ دوئیندا، آپے پنگھوڑا آپے رہیا جھوٹ۔ سنجگ تریتا
 دواپر آپ ہنڈھائیندا، کلجگ آئی انتم رت۔ ابناشی کرتا کھیل کھلائیندا، اک پرگٹائے شبد ساچا ست۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں ایکا دوت دوڑائیندا،
 آپے بیٹھا اندر لگ۔ حکمی حکم اک ورتائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، برہمے وشن شو دیوے ور، کلجگ انتم انت لوک مات دھر، ایکا
 ویکھے ساچا ہر، ترے گن بوٹا جائے سک۔ ترے گن بوٹا سکنا، وشن برہما شو کر دھیان۔ نو نو چار پینڈا مکنا، انت مٹے نشان۔ لوک مات پُرکھ ابناشی سنگھ شیر
 ایکا بکنا، جو دھا سور پیر بلوان۔ جل بک ہوئے سب نے لگنا، ہتھ پھڑے نہ آگے کوئی تیر کمان۔ سوراجے نہ کوئی کھنا، و بچار ہوئے سب جہان۔ سنت گود
 کسے نہ چکنا، مات سیر پیائے نہ سچا آن۔ جوٹھ جھوٹھ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار کایا مندر سب نے رکھنا، ہر کانواں کرے نہ کوئی پیار۔ لکھ چوراسی بھانڈا
 دے سکھنا، امرت آتم دے نہ کسے دوار۔ پاربرہم ابناشی کرتا چھاچھ ورو لے ساچے مکھنا، گرگھ ساچے لئے نکال۔ انتم انت سری بھگونت قیمت کوئے نہ
 پائے کھنا، جس بھلیا سری بھگوان۔ بن سنگر پورے مارگ کسے نہ دسنا، نانک گوہند گر دے دے گیا دھر فرمان۔ انت کال پردہ نہ ڈھکنا، سب دے سر
 تے کوئے کال۔ گھر گھر لاڑی موت لین آئے پردھنا، ناری کنت مات پت بھائی بھین ساک سجن کوئی نہ چلے نال۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، کرے کھیل ساچا ہر، برہما وشن شو اک وکھائے سچی دھر مسال۔ سچی دھر مسال سنگر دوارا، دوسر اور نہ کوئی جنائیا۔ تیاں دیوے اک ادھارا، پاربرہم

وڈی وڈیا۔ نو سو چرانوے جگ ڈھے تیرا پسر پسار، جون اجونی پھیرا پانیا۔ کلج آئے اتم وارا، جگ چوکڑی دین گواہیا۔ لکھ لکھ تھکے وید چارا، وید ویاسا رہیا سمجھانیا۔ لیکھا جانے سنگ محمد چار یارا، چوداں چوداں ونڈ ونڈانیا۔ نرگن نانک بولے سچ جیکارا، سرشٹ سبائی اک سمجھانیا۔ گوہند سورا بن لکھارا، لیکھا آگے گیا ٹکانیا۔ اتم کلج پرگٹے نہکلنک نرائن ز اوتارا، مات پت نہ کوئی بنانیا۔ نال رکھائے ست دلارا، پُرکھ اکال وڈی وڈیا۔ کرے کھیل شاہ آسوارا، شہنشاہ سچا شہنشاہیا۔ گوہند پیتا سرجنہارا، اک اتینا بے پرواہیا۔ کھڑگ کھنڈا تیز کٹارا، نکھی دھار لئے چکانیا۔ وشن برہما شو دئے ہلارا، کروڑ تیتیا آپ اٹھانیا۔ شاہ سلطانا کرے خوارا، راج راجانا خاک ملائیا۔ کلج میٹے اندھ اندھیارا، کوڑی کریا رہن نہ پانیا۔ چار ورنناں کرے اک پیارا، اوچ نیچ نہ کوئی رکھانیا۔ سرب جیاں دا سانجھا یارا، بے عیب ناؤں خدانیا۔ خالق خلق روپ ورتے اپرا، سمل ہوئے بے پرواہیا۔ من منسا لائے نعرہ، لاشریک بول سنانیا۔ نورو نور ہو اُجیارا، جلوہ نور اک دکھانیا۔ پرگٹ ہوئے اگم اپارا، عقل کل اپنا ناؤں دھرانیا۔ گرگھ ساچے لئے اُہارا، آپے پورب جہاں ویکھ دکھانیا۔ ساچی سخیاں دکھائے اک اکھاڑا، واہ واہ منڈل راس رچانیا۔ گائے گیت ایکنکارا، اک اکلاراگ الاہیا۔ ہنگ برہم پاوے سارا، سو پُرکھ نرنجن وڈی وڈیا۔ سوہنگ روپ آپ کرتارا، برہم پاربرہم اکھوانیا۔ گھٹ گھٹ اندر کر پسارا، بیٹھا مکھ چھپانیا۔ گرگھ بنایا اک ونجارا، جس جن اپنی بوجھ بُجھانیا۔ سد ونڈا رہے نام بھنڈارا، اتوٹ اتوٹ رکھانیا۔ کلج اتم پاوے سارا، غریب نمائے گلے لگانیا۔ نہکلنک نرائن ز لے اوتارا، جوتی جوت کرے رُشانیا۔ سمبل نگری دھام نیارا، پُرکھ ابناشی دئے وڈیا۔ پوت سپوتا براہمن گوڑا ہو اُجیارا، اُچے ٹلے پربت پھیرا پانیا۔ ہر کاروہ اپرا، ناری پُرکھ نہ کوئی درسانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن ز، وشن برہما شو ایکا اکھر سنائے پڑھ، دوجی اور نہ کوئی پڑھانیا۔ ایکا اکھر ہر پڑھایا، سوہنگ اپنا روپ درسانیندا۔ اپنے مندر بند کرایا، اپنے اندروں باہر کڈھانیندا۔ نرگن سرگن دئے ورتایا، سرگن نرگن دیا کمائیندا۔ آوندنا جاندا دس نہ آیا، لکھ چوراسی دیکھ دکھانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ گرگھ ہر جن ہر بھگت جگا جگنتر لئے پھڑ، اپنا بندھن آپے پانیندا۔ سوچھ سروپی شاہو بھوپ انرنگ روپی درس دکھائے آگے کھڑ، روپ انوپ آپ پرگٹھانیندا۔ جس جن اپرا کرپا دیوے کر، آپ اپنا میل ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا

کر، اک اِکلا وسے ساچے گھر، کھلج اتم ویس دھر، لوک مات مار جھات اک اِکانت گرہ مندر ہر جن ہر جو آپ سہانیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان،
آد جگاد شبد برہما، جنم مرن جنم مرن جنم وچ نہ آئیندا۔

★ ۲۴ تک ۲۰۱۷ بکرمی سکھ دیو سنگھ دے گھر پنڈ کلا ضلع امرتسر ★

سو پڑکھ نرنجن کھیل کھلائیندا، اگم اگمرا اگمرا کار۔ ہر پڑکھ نرنجن روپ پرگٹائیندا، اک اِکلا کھیل اپار۔ ایکنکارا اپنی دھار بندھائیندا، روپ رنگ تے
وسیا باہر۔ آد نرنجن جوت جگائیندا، آد پڑکھ نور اُجیار۔ بناشی کرتا ویکھ وکھائیندا، ساچے تخت بیٹھ سچی سرکار، سری بھگوان سنگ نبھائیندا، درگاہ ساچی کر
پیار۔ پاربرہم اپنا مارگ آپے لائیندا، بھيو ابھیدا کھول کواڑ۔ سچھنڈ دوارا آپ سہانیندا، تھر گھر وسے سنہار۔ شبد انادی ناد و جائیندا، آپ اپنی کر وچار۔ اپنا
ویس آپ پرگٹائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اِکلا عقل کل اکھوائیندا۔ عقل کل ہر کھیل اپارا، اپنا روپ آپ دھرائیا۔ سچھنڈ
دوارے ہو اُجیار، نرگن نرور ناؤں دھرائیا۔ مورٹ اکال انھو پرکاش درگھر ساچے پاوے سارا، اپنا میل آپ ملائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
جوت دھر، اک اِکلا وسنہارا سچ محلہ، نرگن اپنا روپ پرگٹائیا۔ روپ پرگٹائے ہر نرنکارا، آد پڑکھ وڈی وڈیائیا۔ ست سروپی ہو اُجیار، ست ستوادی ڈگگائیا۔
ساچے تخت بیٹھ سچی سرکار، شاہو بھوپ راج راجان شہنشاہ آپ اکھوائیا۔ اپنی کرے آپے کارا، کرتا پڑکھ وڈ وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
کر، کرے کھیل ساچا ہر، بھيو ابھیدا اپنا بھيو اپنے ہتھ رکھائیا۔ بھيو ابھیدا ہر بھگوان، آد پڑکھ آپ اکھوائیندا۔ سچھنڈ وسے سچ مکان، نرگن آسن سنگھاسن
سوبھا پائیندا۔ نرور روپ شاہ سلطان، مورٹ اکال ڈگگائیندا۔ دیونہارا ساچا دان، وست امولک آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر آپ اپنی جوت دھر،
آد پڑکھ پڑکھ اپنا کھیل تماشہ، اپنا ویس آپ وٹائیندا۔ ویس وٹائے پڑکھ سلطانا، مہما اکھ کتھی نہ جائیا۔ نرگن نرگن دیوے دانا، نرگن داتا
نرگن بھکھاری، نرگن بیٹھا سپس جھکائیا۔ نرگن جودھا سورپیر بلی بلوانا، نرگن نردھن اپنا کھیل کھلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے

کھیل ایکا ہر، نر نرائن وڈی وڈیا۔ نر نرائن جو دھا بلکارا، انھو اپنا کھیل کھلائیندا۔ آد جگادی ہو اُجیارا، اپنی دھارا آپ بندھائیندا۔ شبدی شبد کر پیارا، جوتی
 دھارا آپ پرگٹائیندا۔ اپنے رنگ روے نر نکارا، رکھ رنگ نہ کوئے وکھائیندا۔ اپنا گھاٹن گھڑے پر اپارا، گھڑن بھنہنہار سمرتھ پُرکھ اپنا ناؤں دھرائیندا۔
 آپے ونج آپ ونجارا، ساچی دست اپنے ہٹ وکھائیندا۔ آپے مات پت بنے سُت دُلا، گودی گود آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 آد پُرکھ پُرکھ اکالا، آد جگادی دین دِیالا، سچھنڈ دوارے وسے سچی دھر مسالہ، سَت پُرکھ نر نجن اپنی کھیل کھلائیندا۔ سَت پُرکھ نر نجن اگم اپارا، مہما اکھ کتھی
 نہ جائیا۔ ساچے مندر ہو اُجیارا، نُور نُورانہ ڈگمگایا۔ تھر گھر کھولے آپ کواڑا، آپے ویکھنہارا دُھر درگاہیا۔ ساچے تخت ہے ساچا لاڑا، شاہ پاتشاہ وڈی
 وڈیایا۔ اپنے مندر اندر آپے لائے اک اکھاڑا، اپنی رچنا آپے ویکھ وکھایا۔ آپے دیونہارا ست ہلارا، سَت ستوادی بھو نہ رانیا۔ آپے اندر آپے باہرا، اپنی
 کل آپ پرگٹایا۔ آپے وشن برہما شو کر اُجیارا، ترے ترے میلا جوڑ جڑایا۔ آپے جگا جگنتر کرے ساچی کارا، جگ کرتا اک اکھوایا۔ آپے پنچم پنچ کر کر
 پیارا، آپے پنچم ناتا توڑ تڑایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکلا کر پیارا، کرے کھیل اگم اپارا، انھو اپنا روپ پرگٹایا۔ انھو روپ ہر
 نر نکارا، دس کسے نہ آئیندا۔ آپے جانے اپنی دھارا، نر گن سرگن روپ پرگٹائیندا۔ شبد شبدی بن ونجارا، آد جگادی پھیرا پائیندا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں
 کھنڈاں دے سہارا، سورج چن سنگ نبھائیندا۔ لکھ چوراسی گھاٹن گھڑے ہر کرتارا، ترے گن مایا بندھن پائیندا۔ گھر گھر دیپک کر اُجیارا، آد نر نجن
 ڈگمگائیندا۔ شبد اناد سچی دُھکارا، دُھن آتمک آپ وجائیندا۔ آپے گائے اپنی وارا، بودھ اگادھ شبد درڑائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 کرے کھیل ساچا ہر، آدن آنتا ہر بھگونتہا، لیکھا جانے جگا جگنتا جگ جگ اپنا روپ پرگٹائیندا۔ جگا جگنتر ساچی کارا، آد پُرکھ آپ کرائیا۔ وشن دیوے ایکا
 دھارا، وشن روپ سرب درسائیا۔ برہما سَت کر تیار، برہم روپ لئے پرگٹایا۔ شکر دیوے اک آدھارا، آسا ترسنا رہے نہ رانیا۔ تئاں وچولا بن کرتارا، شبد
 ڈھولا آپے گایا۔ آپے لیکھا جانے وید چار، دُھر دی بانی بان لگایا۔ آپے سب توں وسیا باہر، ہتھ کسے نہ آئیا۔ کاغد قلم نہ کھنہارا، مس نیتز نیناں نیر
 وہانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل پُرکھ اکالا، جگا جگنتر اولڑی چالا، چال نرالی اپنے ہتھ رکھایا۔ جگا جگنتر کھیل اوللا، سو پُرکھ

نرِجن آپ کرائیندا۔ سچھنڈ نواسی سچھنڈ دوارے بیٹھا رہے اک اِکلا، دوسر سنگ نہ کوئے رکھائیندا۔ پُرکھ ابناشی سچ سِنگھاسن ایکا ملا، تخت نواسی ڈیرہ لائیندا۔ آپ پھڑائے اپنا پلا، آد جُگاد سنگ نبھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی رہت انھو پرکاش، روپ رنگ رکھ نہ کوئے جنائیندا۔ روپ رنگ رکھ وسیا باہرا، ست پُرکھ نرِجن اپنا روپ پرگٹائیا۔ سچھنڈ دوارے ہو اُجیارا، ایکا جوت نور رُشائیا۔ جوتی جاتا پُرکھ بدھاتا اپنا بھرے آپ بھنڈارا، آپے ویکھنہارا ساچے تھانیا۔ وشن برہما شو بن ورتارا، ایکا دست جھولی پائیا۔ لکھ چوڑاسی کر تیارا، آپ اپنا رنگ رنگائیا۔ برہم برہم پاربرہم دتا ادھارا، ایش جیو کھیل کھلایا۔ گھر وچ گھر کر تیارا، ترے گن اتینا بیٹھا ساچا ماہیا۔ آپے جانے اپنی ریتا، سدا سہیلا ٹھنڈا سیتا، نہ مرے نہ جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، اک اِکلا آد انت، اپنی رچنا آپے ویکھ وکھائیا۔ اپنا کھیل ویکھنہارا، ایکا رنگ سماندا۔ جُگا جگنتر لے اوتارا، لوک مات جوت پرگٹائیندا۔ ورننا برناں وسے باہرا، ذات پات نہ کوئی رکھائیندا۔ شبد ناد سچّی دُھنکارا، ناد انادی آپ وجائیندا۔ ساچا مندر کر اُجیارا، دھواں دھار سرب مٹائیندا۔ ایکا دیک کر اُجیارا، اندھ اندھیر گوائیندا۔ گرکھ ساچے لے اُجیارا، آپ اپنی بوجھ بُجھائیندا۔ بھگتاں دیوے اک سہارا، ایکا منتر نام درڑائیندا۔ ستن وکھائے اک دوارا، چرن کول سوبھا پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اک اِکلا اینکارا، وسنہارا دھام نیارا، گھٹ گھٹ اپنا آسن لائیندا۔ گھٹ گھٹ اپنا آسن لائیندا، نرِگن روپ اگم اتھا۔ جُگ جگ بیڑا آپ چلائیندا، پُرکھ ابناشی بن ملاح۔ ایکا چپو ہتھ اُٹھائیندا، نام ندھانا ناؤں دھرا۔ گرکھ ساچے پار کرائیندا، ہر بھگت اُٹھائے پھڑ پھڑ بانہ۔ ایکا دھام آپ وکھائیندا، سچ سِنگھاسن لا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی جانے آپے ست صلاح۔ صفت صلاحی ہر نرِکارا، ایکا رنگ سمایا۔ آد جُگادی ہو اُجیارا، نرِگن سرگن روپ وٹایا۔ سبجگ تریتا دواپر کریا پار کنارہ، بھو اُجھیدا بھو اُکھلایا۔ کلجگ اتم کھیل نیارا، پُرکھ ابناشی ویس وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا دھام آپ سہایا۔ ہر ساچا دھام سہائیندا، نرِگن داتا شاہو بھوپ۔ ساچے تخت آسن لائیندا، نہ کوئی رنگ نہ کوئی روپ۔ لوآں پُریاں ویکھ وکھائیندا، گھر ویکھے چاروں کوٹ۔ ایکا اپنا حکم سناؤندا، شبد نرالا جائے چھوٹ۔ گرکھ گر سیکھ سجن سہیلے آپ جگائیندا، جس جن ہر ہر جائے تھ۔ اپنا پردہ آپے لاہندا، امرت آتم دیوے

گھٹ۔ پنج وکارا آپ مٹائیندا، جوٹھ جھوٹھ جڑ دیوے پُٹ۔ ساچا مندر آپ سہائیندا، زرگن جوت جگائے لٹ لٹ۔ بند تاکی آپ گھلائیندا، شبد انحد مارے سٹ۔ بجر کپائی توڑ تڑائیندا، بھاگ لگائے کایا ہٹ۔ سچ پیالہ جام آپ پیائیندا، گرگھ ورا لا پپوے گٹ گٹ۔ آتم سیجا آپ سہائیندا، زرگن زرویر ہو پرگٹ۔ ساچی ناری کنت ملائیندا، سرت سوانی وکے ایکا ہٹ۔ گر شبدی تن پہنائیندا، ست سرورپی ایکا پٹ۔ ساچا سالو ہتھ اٹھائیندا، دُرمت میل دیوے کٹ۔ اپنا سیس ہتھ لکائیندا، وسنہارا گھٹ گھٹ۔ کلجگ انتم جوت جگائیندا، کسے ہتھ نہ آئے تیر تھ تھ۔ جوتی جوت سرورپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی اک اکللا وسنہارا سچ محلہ، درگھر ساچے سوبھاپائیندا۔ درگھر ساچا سوبھاؤنت، ہر جو ہر مندر آپ سہائیندا۔ تھر گھر وسیا ایکا کنت، نر نرائن اپنا ناؤں دھرائیندا۔ آد جگادی مہما گنت، بے انت بھیو کوئے نہ پائیندا۔ گرگھ ورا جانے سنت، جس جن اپنی دیا کمائیندا۔ جوتی جوت سرورپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اکللا کرنیہارا، زرگن سرگن لے اوتارا، سرگن زرگن میل ملائیندا۔ سرگن زرگن میل ملایا، کر کرپا گن ندھان۔ کلجگ انتم ویکھ وکھایا، جودھا سورپیر بلوان۔ جوتی جامہ بھیکھ وٹایا، پنج تت نہ دسے کوئے نشان۔ من مت بدھ نہ میل ملایا، رکت بوند نہ کوئے پروان۔ مات پت نہ کوئے بنایا، دائی دایا نہ چتر سجان۔ بھائی بھین نہ کوئے اکھوایا، ناری ملے نہ گونی کاہن۔ جگت سیج نہ کوئے ہنڈھایا، کرے کھیل سری بھگوان۔ ابناشی کرتا روپ دھرایا، لیکھا جانے دو جہان، وشو وشن آپ اٹھایا، دیونہارا دھر فرمان۔ برہما ویتا پکڑ ہلایا، پُری برہم ویکھے مار دھیان۔ شکر سویا رہن نہ پایا، لیکھا جانے جانی جان۔ کروڑ تیتسیا آپ اٹھایا، سُرپت اند ہوئے حیران۔ لوک مات ایکا ڈنکا شبد وجایا، نو کھنڈ پر تھمی ستاں دیپاں ایکا دیوے دھر فرمان۔ شاہ سلطاناں آپ جگایا، شبد اگمی مارے بان۔ تیر نرالا اک چلایا، پُرکھ ابناشی ست کمان۔ زمیں اسماناں دئے ہلایا، چوڑاں طبق ہون ویران۔ ترے بھون پھول بھلایا، کرپا کرگن ندھان۔ جوتی جوت سرورپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، کرے کھیل ساچا ہر، وید کتیب بھیو نہ رایا۔ وید کتیب بھیو نہ پائیندا، چارے وید کرن پکار۔ اٹھاراں پُران رسنا گائیندا، شاستر سمتر منگے آدھار۔ اٹھاراں دھیائے گیتا ایکا گن وکھائیندا، ایکا بھگت کرے پیار۔ انجیل قرآناں حکم سنائیندا، دھر دی بانی دھر دی دھار۔ جگت مسلا ویکھ وکھائیندا، ابناشی کرتا بے عیب پروردگار۔ زرگن زرویر اپنی بانی بان لگائیندا، لکھ چوراسی مارے مار۔ رسنا جہوا آد جگاد جگ گجنتر

ہر کا جس سرب گائیندا، اُچی کوک کرن پکار۔ لوک مات مارگ آپے لائیندا، لیکھا جانے ورن چار۔ کھتری براہمن شوڈر ویش ونڈ ونڈائیندا، نیچاں اُوچاں کر
 پسار۔ ترے گن مایا پردہ پائیندا، آپے لکھا رہے اندر وڑ سچی سرکار۔ نو سو پُرانوے چوکڑی جگ گپڑا آپ دُائیندا، چار جگ ایک چوکڑی ہوئے آر پار۔ پُرکھ
 ابناشی رُوپ وٹائیندا، نہکٹکا جامہ دھار۔ شبد کھنڈا ہتھ اُٹھائیندا، آپے رکھے تکھی دھار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لیکھا جانے ساچا ہر،
 دوسر بھيو کونے نہ پائیندا۔ ہر کا بھيو کسے نہ پایا، آد جگاد وڈی وڈیائیا۔ سنجگ تریتا دوا پر آپ ہنڈھایا، بھگتن میلا میل ملائیا۔ ستن ساچا راہ دکھایا، آتم برہم
 پار برہم پڑھائیا۔ گرکھ ایک پوڑے لئے چڑھایا، چوتھے پد آپ سما۔ گر سکھ ایک لڑ پھرایا، شبدی شبد ناؤں وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 جوگ ابھياس جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ وچ پرہاس، اُچے ٹلے پر بت پھیری پائیا۔ دو جہاناں دیکھنہارا، جاگرت جوت اک رُشائیا۔ جتی ستی تپی ہٹھی پاوے سارا،
 نیولی کرم دیکھے تھاوں تھانیا۔ سنياس ویراگ دیوے اک آدھارا، آپ اپنا بل دھرائیا۔ ایک نام بول جیکارا، رام رام رُوپ پرگٹائیا۔ ایک شبد ناد دھنکارا،
 پُرکھ اگما آپ سٹائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ کرے کھیل ساچا ہر، نرگن سرگن میل ملائیا۔ نرگن سرگن سرگن نرگن میل،
 آد پُرکھ کھیل کھلایا۔ بن کے آیا گرو گرو چیل، چیل گرو رُوپ دھرایا۔ شبد بنایا سجن سہیلا، ساچا سنگ رکھایا۔ آپے کٹنہارا دھرم رائے دی جیلا، آپے
 کُنہجی نرک نواس دکھایا۔ آپے وسے اک اکیلا، آپے لکھ چوراسی رہیا سما۔ آپے جانے اپنا آد آنت ویلا، مدھ بھيو کسے نہ رایا۔ اچرج کھیل پار برہم کلج
 تیری انتم وار کھیل، نہکٹکا جامہ پایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ایک ڈنکا رہیا وجایا۔ ایک ڈنکا ہر وجائیندا، کل کلکی لے
 اوتار۔ برہما وشن شو آپ اُٹھائیندا، شبد ہلونا دیوے مار۔ شاہ سلطانا حکم سٹائیندا، لیکھا لکھے اگم اپار۔ کلج ویلا انتم آیا، لکھ چوراسی ہوئے خوار۔ سیس تاج نہ
 کونے لکائیندا، در دسے نہ کونے دربان۔ شاہ پاتشاہ اک ہو جائیندا، دو جہاناں کرے کار۔ کوڑی کریا میٹ مٹائیندا، جوٹھا جھوٹھا ناتا توڑے سرب سنسار۔ جو
 گھڑیا سو بھن دکھائیندا، آپے ہوئے بھٹنہار۔ برہما ویتا اُٹھ اُٹھ نینا نیر وہائیندا، دوئے جوڑ کرے نمسکار۔ شکر اپنا بل مٹائیندا، چرن دھوڑی منگے ایک خاک
 خاک چھار، وشن اپنی جھولی اگے ڈاھندا، سچ دسے نہ کونے بھنڈار۔ پُرکھ ابناشی تیرا بھانا مٹ کدے نہ جائیندا، سرشٹ سبائی میٹنہار۔ جوتی جوت سرُوپ

ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر جو ہر مندر بیٹھ سچی سرکار۔ ہر مندر ہر براجیا، آد پُرکھ اکال۔ آپے بنیا ساچا راجن راجیا، دیونہارا ڈھر
 فرمان۔ ایکا سیس رکھے تاجیا، دو جہاناں نگہبان۔ لیکھا جانے غریب نوازیا، غریب نمانے دیکھے آن۔ ساچے آسو گھوڑے چڑھے تازیا، جودھا سورِ پیرِ بلی
 بلوان۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں آپے پھرے بھاجیا، جیرج انڈج اُتبیج سیتج چارے کھانی کرے پچھان۔ جن بھگتاں رکھے لاجیا، وڈ داتا ہو مہربان۔
 مانس جنم سوارے کاجیا، لکھ چوراسی پھند کٹان۔ اک چڑھائے سچ جہازیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر
 اوتارا، کرے کھیل اپنی وارا، دوسر سنگ نہ کوئے رکھان۔ نہ کوئی سنگ نہ کوئی ساتھا، دوسراوٹ نہ کوئے تکایا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرا تھا، سمترھ پُرکھ
 وڈی وڈیایا۔ آپے جانے اپنی گاتھا، آد جگاد کرے آپ پڑھایا۔ آپے پورا کرے اپنا گھاٹا، اپنا لیکھا لیکھے پائیا۔ آپے اپنا جوڑے ناتا، برہم پاربرہم ملایا۔
 آپے دیکھے اندھیری راتا، کلج رین اندھیری چھائیا۔ آپے بھو چکائے ذاتاں پاتاں، چار ورن آپ سمایا۔ آپے جانے پوجا پاٹھا، ایکا شبد ست پڑھایا۔
 آپے لہنا دینا چکائے تیرتھ تاتا، اٹھسٹھ مول رہے نہ رانیا۔ آپے جگا جگنتر پندھ مکائے دور ڈراڈی واٹا، نیڑن نیڑ آپ ہو جائیا۔ آپے نو کھنڈ پر تھی ستاں
 دیپاں لکھ چوراسی لین دین چکائے مستک ماتھا، جیو جنت سادھ سنت بھل کدے نہ جائیا۔ آپے بھو کھلائے نو نو ناتھا، آپے سدھ چوراسی لیکھے پائیا۔ آپے
 دیکھنہارا اٹھ تت اپ تیج وائے پر تھی اکسا، من مت بدھ دیکھے تھاؤں تھانیا۔ آپے سرشٹ سبائی ہوئے کملاپاتا، کول نین سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر، ایکا ڈنکا نام وجایا۔ ڈنکا نام اگم اپارا، آد جگاد وجایا۔ سنے سنائے سننہیہارا، آپ اپنی
 کھیل کھلایا۔ گرکھاں اندر ہو اُجیارا، ساچا مندر دیکھ وکھایا۔ انحد دُھن سچی دُھنکارا، دُھن آتمک آپ سنایا۔ راگاں ناداں وسے باہرا، چھتھی راگ رہے جس
 گایا۔ کاغد قلم نہ لکھنہارا، ہر کاشد دس کسے نہ آیا۔ سو پُرکھ نرنجن بن میت مرارا، ہنگ برہم دئے سمجھایا۔ سوہنگ شبد سرگن نرگن دھارا، سرگن نرگن
 وچ ٹکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا ناؤں ایکا گراؤں ایکا وسے ہر گھٹ تھاؤں، تھان تھنتر آپ سہایا۔ سو پُرکھ نرنجن ایکنکارا، دوسراور
 نہ کوئی جنایا۔ ہنگ روپ سرب سنسارا، برہم ایکا روپ سمایا۔ دوہاں وچولا سرجنہارا، انھو اپنی کھیل کھلایا۔ سوہنگ شبد کرتیارا، برہما وشن شو کرمی گڑمایا۔

نرگن سرگن اک پیارا، سرگن نرگن بندھن پانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا شبد دے وڈیا نیا۔ سو پُرکھ نرنجن ساچی دھار، ہنگ برہم پرگٹا نیا۔ ہنگ برہم نرنکار، سوئم روپ سرب گھٹ تھانیا۔ اوم کرے کھیل نرنکار، دوجی قدرت ساچ وکھانیا۔ تیجانیتز اک اپار، اپنی جوت رکھ رُشانیا۔ چوتھا پد سچی سرکار، چوتھے گھر دے وڈیا نیا۔ پنچم مینا پروردگار، شاہ پاتشاہ آپ اکھوانیا۔ چھیویں چھپر چھن و سیا باہر، سچکھنڈ دوارا اک سہانیا۔ ستویں ست پُرکھ نرنجن الکھ اگوچر اگم اپار، اگم اگٹری دھار چلانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگ جگ ہتھ نہ آئے مندر مسجد مٹھ شودوالا گرو دوار، گرکھاں اندر ڈیرہ لانیا۔ گرکھاں اندر ہر جو وڈیا، دس کسے نہ آئیندا۔ اپنے پوڑے آپے چڑھیا، اپنا مارگ آپ وکھانیدا۔ ادھ وچکار کسے نہ اڑیا، سُخن ٹیڈھی بنک بند نہ کوئے کرائیندا۔ ایڈاپنگل تزیبی نیبی کدے نہ تریا، تارنہار آپ ہو جائیندا۔ ڈوگھی کندر کدے نہ وڈیا، جوت نرنجن ڈگمگائیندا۔ آتم سرور کدے نہ ٹھریا، ساچی دھارا آپ وہائیندا۔ سچ دوارے آپے کھڑیا، سوچھ سرپوئی روپ وٹائیندا۔ نہ کوئی سپیس نہ کوئی دھریا، چوٹی جڑ نہ کوئے بنایندا۔ اپنی وڈیا آپے پڑھیا، گرو آں پیراں اوتاراں سادھاں سنتاں آپ پڑھائیندا۔ اگنی ہون کدے نہ سڑیا، مڑھی گور نہ کوئے دہائیندا۔ اگے ہو کسے نہ پھڑیا، شاہ پاتشاہ ہتھ نہ کوئے نہ لائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اکل ساچا ہر، جگ جگ اپنا ویس دھرائیندا۔ جگ جگ ویس اولٹا، کرے کرائے کرنہار۔ کلجگ اتم مارگ دتے اک سکھلٹا، چار ورنان سچ پیار۔ شبد اناد پھڑائے پلٹا، برہما دے آدھار۔ اپنی جوتی آپے رٹا، جوت جگائے اگم اپار۔ گرکھاں در دوارے آپے کھلٹا، آپے بنیا رہے بھکھار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا داتا پُرکھ بدھاتا، ایکا گائے اپنی گاتھا، ایکا سنائے ساچی وار۔ ساچی وار ہر کاناؤں، آد جگاد سنایا۔ ہر بھگت اٹھائے پھڑ پھڑ باہوں، جوں بالک پتا مایا۔ سر رکھے ٹھنڈی چھاؤں، سنگر پورا اپنا ناؤں دھرایا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاؤں، جو جن سرنائی آیا۔ نتھوایاں دیوے ساچا تھاؤں، درگاہ ساچی دھام وڈیا یا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہہکٹک نرائن نر، ہر جن ساچے لئے تریا۔ ہر جن ساچا تاریا، گر سنگر ہو مہربان۔ کوٹن کوٹ جنم دا پاپ نواریا، کر کرپا سری بھگوان۔ مائس جنم پیج سواریا، آتم انتر ایکا دیوے برہم گیان۔ ڈبدا پتھر آپے تاریا، پاہن لیکھا جانے جانی جان۔ رائے دھرم نہ کرے خواریا، چتر گپت

لیکھا منگے نہ آن۔ لاڑی موت نہ کرے شنگاریا، جس جن اُپر ہويا آپ مہربان۔ ویلے آنت سیری بھگونت گرسکھ بٹھائے سچ بانیا، لوآں پُریاں برہمنڈاں
 کھنڈاں گنگن پاتالاں کڈھے باہر۔ اک دکھائے سچ دواریا، سچھنڈ سچا مکان۔ ابناشی کرتا ڈیرہ لا رہیا، جوتی نور نور مہان۔ ست ستوادی ساچا سیس تاج سہا
 رہیا، پنچم پنچم پنچ کر پردھان۔ ست ستوادی ست نشانہ اک چڑھا رہیا، آد جگاد رکھے ایکا آن۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری
 اتم ور، نہکلنک نرائن نر، گرسکھ گرسکھ ہر جن ہر بھگت ہری ہر آپے لئے پچھان۔

★ ۲۵ کتک ۲۰۱۷ پکرمی ہری سنگھ دے گھر پنڈ کلا ضلع امرتسر ★

سنگر پورا صاحب سچا سلطان، پاربرہم وڈی وڈیاں۔ آد جگادی ست نشان، ست دوارے آپ جھلایا۔ جگا جگنتر ڈھر فرمان، شبد انادی ناد سنایا۔ لیکھا
 جانے دو جہان، اک اکل سچا شہنشاہیا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں ایکا پائے آن، حکمی حکم آپ پھرایا۔ لکھ چوراسی ہوئے جانی جان، گھٹ گھٹ اپنی
 جوت جگایا۔ گرسکھ ویکھے چتر سجان، چاترک اپنی ترکھا بھجایا۔ لکھ چوراسی وچوں کڈھ پچھان، آپ اپنا میل ملایا۔ ایکا دیوے برہم گیان، آتم برہم نور
 درسایا۔ امرت بخشے پین کھان، امیوں رس جھرنا آپ جھرایا۔ چرن کول دکھائے سچ مکان، سچ دوارا اک سمجھایا۔ راگ سنائے اگمی کان، نرور آپ
 الاہیا۔ چار ورن بخشے مان، اوچ نیچ راؤ رنگ نہ کوئے وڈیاں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر سچا دین دیالا، لیکھا جانے کال مہاکالا، درگھر
 ساچا اک سمجھایا۔ سنگر پورا سرب گنوت، ایکا رنگ رنگایا۔ آد جگادی مہما گنت، وید کتیب بھونہ رایا۔ لیکھا جانے ساچے سنت، بھگت بھگونت ہوئے
 سہایا۔ نام ندھانا دیوے نیاں منت، من پنکھی اڈ اڈ دہ دہ نہ کوئے دھایا۔ لیکھا جانے ناری کنت، و بھچار روپ نہ کوئے وٹایا۔ دیوے مان وچ جیو جنت،
 جاگرت جوت کر رشنایا۔ گڑھ توڑے ہوئے ہنگت، نون سو اکھر اک سمجھایا۔ میل ملاوا ساچی سنگت، ناتا بدھاتا جوڑ جڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، سنگر سچا ہر نرنکارا، لیکھا جانے در دربارا، ڈھر دی کار آپ کرائیندا۔ سنگر پورا اگم اتھاہ، آد جگاد سامیندا۔ جگا جگنتر چلائے اپنا راہ، ساچا مارگ

آپ دکھائیدا۔ گُرمکھ ساجن ہر جن ساچے لئے اُٹھا، آلس نندرا موُل چُکائیدا۔ ایکا اکھر وکھر دے پڑھا، کاغذ قلم بھو نہ آئیدا۔ ساچے پوڑے آپ چڑھا، گھر مندر سو بھاپائیدا۔ لیکھا جانے دُھر درگاہ، گرہ اپنا کھوج کھجائیدا۔ کملا پاتی میل ملائے سچ سُبھا، بوند سوانتی جام پیا ئیدا۔ میٹے اندھیری راتی لیکھا جانے تھاؤں تھاں، اُبھل گُرمکھ کدے نہ جائیدا۔ گُرمکھ بال انجانے اپنی گود اُٹھائے جوں بالک ماں، امرت ساچا سیر پیا ئیدا۔ سخا سہیلا اک اکیلا سمر تھ سر رکھے ٹھنڈی چھاں، دو جہاناں سیو کمائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سَنگر سچا شاہ پاتشاہ، شہنشاہ اپنا ناؤں دھرائیدا۔ سَنگر سچا شاہو بھوپ، راجن راج اک اکھوائیدا۔ ویکھنہارا چاروں کوٹ، اُتر پورب پچھم دکھن پھیری پائیدا۔ ایکا نام ایکا تاگا ایکا سوٹ، ایکا وٹ آپ چڑھائیدا۔ ایکا ورکھ ایکا ماس ایکا رُت، تھت وار اپنے ہتھ رکھ۔ کرے کھیل ابناشی اچت، اکھ اکھنا دس کسے نہ آئیدا۔ گُرمکھ اُپجائے ساچے سُنٹ، نادی بند ناؤں دھرائیدا۔ لیکھا جانے ہر جو ہر ہر پت، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سَنگر سچا اکھ نرنجن، ایکا نیتز پائے نام انجن، اگیان اندھیر مٹائیدا۔ سَنگر صاحب گھر گمبھیر گن ندھ داتا، اکھ اکھنا اک اکھوائیا۔ اپنی رکھے اُتم ذاتا، ذات پات نہ کوئے وڈیائیا۔ جن بھگتاں لیکھا جانے مستک ماتھا، پورب کرماں ویکھ دکھائیا۔ لکھ چوراسی پورا کرے گھاٹا، نام دات جھولی پائیا۔ ایٹھے اوٹھے دو جہان نبھائے سگلا ساتھ، سگلا سنگ نبھائیا۔ سگل و سورا گُرمکھ ورلے لاٹھا، جس جن آتم انتر بوجھ بُجھائیا۔ نہ کوئی پوجا نہ کوئی پاٹھا، دین دیال دیاندھ ٹھا کر اپنی اچھیا پائے بھچھیا، ایشٹ دیو آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سَنگر پورا ہوئے سہائیا۔ دیناں ناتھا ناتھ انا تھا گلے لگائیا۔ ناتھ انا تھا سَنگر دیو، سرب کل آپ سمایا۔ لیکھا جانے اکھ ابھو، اگم اتھا بے پرواہ روپ رنگ ریکھ نہ کوئی جنایا۔ جن سنتاں جگا جگنتر جانے ساچی سیوا، سیوک اپنا روپ پرگٹایا۔ بھو چکائے دیوی دیو، دیو آتما واستک اپنا روپ سمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر جن ساچے لئے جگایا۔ ہر جن ساچا آپ جگائیدا، کر کرپا گن ندھان۔ ایکا منتر نام درڑائیدا، انتر آتم سچی دھنکان۔ دیا بائی ڈگمگائیدا، لیکھا چکے روس سورج چند بھان۔ آتم انتر امرت جام پیا ئیدا، اٹھسٹھ لیکھا کئے جگت اشان۔ کایا کنجن آپ دکھائیدا، پنج تت ماٹی کر پروان۔ سرتی شبد ڈور بندھائیدا، لہنا چکے پنج شیطان۔ ایکا اپنے رنگ رنگائیدا، رنگ رنگیلا سری بھگوان۔ ساچی سچ آپ سہائیدا، آتم برہم

کر پچھان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سَنگَر پورا حاضر حضورا، لیکھا جانے نیڑے دُورا، دُور نیڑے نہ کوئی رکھائیندا۔ سَنگَر پورا سچ دوار، ایکا ایک سہائیندا۔ جگا جگتر لے اوتار، گرگھ سجن میل ملائیندا۔ لکھ چوراسی کر خوار، جوُن اجوئی سرب بھوائیندا۔ لیکھا جانے دُھر دربار، درگاہ ساچی سو بھا پائیندا۔ حکم حاکم دُھر فرمان، آد جگاد سنائیندا۔ ایکا اکھر کر پروان، نش اکھر آپ پڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ کھیل کرے ساچا ہر، کلجگ انتم ویکھ وکھائیندا۔ کلجگ انتم ویکھنہارا، ایکا ایکا کرپا۔ سچھنڈ وسے سچ دوار، محل اٹل اُچ مناریا۔ دیپک جوتی کر اُجیارا، زرگن نورو نور ڈمگا رہیا۔ پُرکھ ابناشی ہو تیارا، اجوئی رہت ویس وٹا رہیا۔ جوتی جامہ بھیکھ نیارا، انبھو پرکاش کرارہیا۔ شبد اناد سچّی دُھکارا، برہم برہما آپ سنا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ناؤں آپ دھرا رہیا۔ اپنا ناؤں آپے رکھ، کرے کھیل بے پرواہیا۔ زرگن سرگن ہو پرکھ، لوک مات ویکھ وکھائیا۔ سرگن زرگن سرگن اپنا مارگ آپے دس، آپے ویکھے تھاؤں تھائیا۔ دو جہاناں لوآں پُریاں نوست پندھ مکائے نسّ نسّ، رو سس گھ گھ شرمائیا۔ گرگھاں درس دکھائے ہسّ ہسّ، ہست کیٹ ایکا رنگ رنگائیا۔ ہر دے اندر وس وس، وست امولک ایکا جھولی پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچے مندر آپے وڑ، سَنگَر پورا سو بھا پائیا۔ ساچا مندر گرگھ دوارا، گر کرتا قیمت آپے پائیندا۔ اندر مندر گپت ظاہرا، شبد نعرہ اک لگائیندا۔ جوتی جاتا ہو اُجیارا، دیپک دیا اک جگائیندا۔ ساڈھے تن ہتھ محل اٹل اُچ منارا، گھر گھر وچ سو بھا پائیندا۔ دین دیال دیا کمائے اک وکھائے ٹھانڈا دربارا، زرگن تت نہ کوئی جلائیندا۔ ایکا گر اک دوارا، ایکا گھر سچ گھر بارا، ایکا کملا پاتی میت مُرار وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سَنگَر سچّی ناؤں زرنکار، آد جگادی کرے کھیل اگم اپار، روپ انوپ آپ پرگٹائیندا۔ روپ انوپا ہر بھگونت، مہما اکھ کتھی نہ جائیا۔ لیکھا جانے آد آنت، آنت آد اک اکھوائیا۔ کلجگ انتم مایا پائے بے آنت، ترے گن کیڑ ہتھ اٹھائیا۔ بھر مے بھلا جیو جنت، سادھ سنت نہ کوئے پترائیا۔ ناتا ٹٹاناری کنت، سچ سہنجنی سچ نہ کوئی ہنڈھائیا۔ گرگھ ورا کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، جس جن سَنگَر پورا آپ چڑھائیا۔ دُوجے در نہ جائے منگت، جس ملیا بے پرواہیا۔ مانس جنم نہ ہوئے بھنگت، لکھ چوراسی پھند کٹائیا۔ میل ملائے ساچی سنگت، ہر کے پوڑے آپ چڑھائیا۔ لہنا دینا چکے بھکھ ننگت، نام ندھانا جھولی پائیا۔ جوتی جوت

سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر پورا دیونہارا ور، جگ جگ ساچی سیو کمائیا۔ جن بھگتاں سیو کمائیدا، پاربرہم ہر کرتار۔ جگا جگنتر ویس وٹائیدا، لوک مات لئے اوتار۔ مورکھ موڑے جھوٹھے دھندے لائیدا، ناتا جوڑ کام کردھ لوہہ موہ ہنکار۔ آسا ترسنا رنگ چڑھائیدا، ہوئے ہنگتا کرے خوار۔ گرگھ ساچے میل ملائیدا، ڈبڈے پاتھر جائے تار۔ چرن کول کول چرن اک ٹکائیدا، کایا مندر اندر ڈونگھی غار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہری ہر سچا کرتار۔ کرتا پڑکھ ہر کرنے یوگ، جگ جگ وڈی وڈیائیا۔ آتم رسیا بھوگے ایکا بھوگ، جگا جگنتر کھیل کھلایا۔ ہر جن میلے دھر سنجوگ، جگت وجوگ رہے نہ رانیا۔ شبد جنائے سچ سلوک، سنساروگ دئے گوائیا۔ پار کرائے چوواں لوک، لوک پرلوک دئے وڈیائیا۔ چرن داسی بنائے مکت موکھ، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ ناتا توڑے ہر کھ سوگ، چنتا دکھ رہے نہ رانیا۔ جس جن اپنا درس دکھائے اموگھ، کوٹن کوٹ جنم دے پاپ دئے گوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر پورا اپنا ناؤں دھرائیا۔ سنگر پورا اک اکلا ایکنکارا، جن بھگتاں اُپر ٹھیا۔ دیوے نام شبد بھنڈارا، گرگھ رہے نہ در تے رُٹھیا۔ میل ملائے پیا پریتم ساچے یارا، ہر کا نام کدے نہ جائے لٹیا۔ کسے ہتھ نہ آئے ٹھگ چور یارا، کلجگ جیواں بھاگ نکھٹیا۔ ایکا بھلیا دھر دربارا، آلیوں ڈگے تھلے بوٹیا۔ نہ کوئی سکے پھر اٹھال، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، لیکھا جانے شاہ کنگال۔ شاہ کنگالاں سرت سمبالدا، آد جگاد سمایا۔ لیکھا جانے سچھنڈ سچی دھر مسال دا، دھرم دوارے سو بھاپایا۔ برہما وشن شو آپے پرتپالدا، کروڑ تیتنسا ہوئے سہایا۔ نو کھنڈ پر تھمی لکھ چوراسی زرگن جوت کھیل اکال دا، گھٹ گھٹ اپنا دیپ جگایا۔ بنے والی دو جہان دا، شاہ سلطان سچا شہنشاہیا۔ خزانہ دئے سچے دھن مال دا، اتوٹ اٹھ آپ بھرایا۔ جگا جگنتر گرگھ ساچے آپے بھالدا، در درویش در در پھیرا پایا۔ ناتا توڑ کال مہاکال دا، سگلا سنگ آپ رکھایا۔ امرت آتم اک اچھالدا، ہنس کاگ روپ وٹایا۔ لیکھا جانے پت ڈال دا، بھل بھلو اڑی مات مہکایا۔ کلجگ ویلا اتم ہو یا بے حال دا، حال مریدا سنن کوئی نہ آیا۔ کرے کھیل اولڑی چال دا، وید کتیب بھو نہ رایا۔ گر سکھ دوارے اپنی گھال آپے گھالدا، ہر جن ہر جو بھگتی آپ کمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہ ہکنک زرائن نر، ہر جن لگائے اپنے لڑ، ایکا پلو ہتھ رکھائیدا۔ ساچا پلو ہر نرنکار، شبد ڈوری ہتھ رکھائیا۔ ویکھے وگسے سرب سنسار، ویکھنہارا دس نہ

آئیا۔ بھگت بھگونت سرت سنبھال، سنت کنت میل ملائیا۔ گرگھاں سنائے ساچا تال، ناد انادی تلوڑا آپ وجائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج سنگر سچا ایک، ہر ست ستوادی کھیل کھلائیا۔ ست ستوادی ہر نرنکارا، ہر مندر بیٹھا سوبھا پائیندا۔ تخت نواسی بے عیب پروردگارا، نور نرانا ڈمگائیندا۔ گھر گمبھیر گپت ظاہرا، رُپ انُپ شاہو بھوپ، جوت آپ پرگٹائیندا۔ ایکا ایک لگائے ساچا نعرہ، سو پُرکھ نرنجن آپ سنائیندا۔ ہنگ برہم دئے ادھارا، پاربرہم اپنی کھیل کھلائیندا۔ سوہنگ شبد ست جیکارا، سنج ساچے آپ دکھائیندا۔ کلج بھلا جیو گوارا، ہر کا بھيو کوئی نہ پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلک نرائن نر، نر ہر بنواری کرے کھیل اگم اپاری، الکھ اگوچر اگم اتھاہ، بے پرواہ سرب گن داتا، پُرکھ بدھاتا گرگھاں کرے اتم ذاتا، ورن گوت نہ کوئی رکھائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، لیکھا جانے کوٹن کوٹ، کوٹن کوئی اپنی کھیل کھلائیندا۔

★ ۲۵ کتک ۲۰۱۷ بکرمی نرائن سنگھ دے گھر پنڈ کنگ ضلع امرتسر ★

سو پُرکھ نرنجن ہر مہربان، ہر وڈا وڈا وڈیائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن نوجوان، آد جگادی ایگا رنگ سمائیا۔ اینکارا وڈ بلوان، نرکارا نہ مرے نہ جائیا۔ آد نرنجن سدا سہیلا نگہبان، نر ویر اپنی کھیل کھلائیا۔ ابناشی کرتا وسنہارا سچ مکان، سچ دوارے سوبھا پائیا۔ سری بھگوان لیکھا جانے دو جہان، اک اکلّا بے پرواہیا۔ پاربرہم پر بھ گن ندھان، گنوتا بھيو نہ رائیا۔ جوتی جوت نور مہان، جوت اُجالا ڈمگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنی دھار آپ بندھائیا۔ اپنی دھار بھنہارا، ایکا رنگ سمايا۔ اک اکلّا اینکارا، سچھنڈ دوارے سوبھا پائیا۔ اپنا کرے آپ سچ وھارا، ساچا سگن آپ منایا۔ آپے جانے اپنی کارا، کرتا پُرکھ بھيو نہ رایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر مندر ایکا ڈیرہ لایا۔ ہر مندر ہر سہائیندا، پاربرہم بے انت۔ نر گن نر ویر آسن لائیندا، لیکھا جانے آد انت، جوتی جاتا ڈمگائیندا، آپ اپنی بنائے بنت۔ آپ اپنا سنگ نبھائیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سری بھگونت۔ سری بھگونت کھیل کھلائیندا، پُرکھ اگم اگمڑی کار۔ سچھنڈ دوارے سوبھا پائیندا، تھر گھر ساچا کھول کواڑ۔ آپ اپنا

میل ملائیندا، لیکھا جانے اپنی وار۔ آپ اپنا رُوپ پرگٹائیندا، آپے بنے کنت بھتار۔ آپے ناری نر نرائن اکھوائیندا، آپے سبجا مانے ساچی سار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، آد جگادی ایکا کار۔ ساچی کار کرائیندا، ابناشی کرتا پُرکھ اکال۔ اپنا میلا آپ ملائیندا، اک اکلادین دِیال۔ ناری کنت رُوپ پرگٹائیندا، سچھنڈ بیٹھ سچی دھر مسال۔ اپنا انگ آپ لگائیندا، آپے چلے اولڑی چال۔ اپنی گود آپ سہائیندا، آپ جن جننی جننے بال۔ سْت دُلا را آپ اُپائیندا، آپے ہویا آپ کرپال۔ ایکا مندر آپ بہائیندا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سْت وسائے ایکا گھر، آپے چلے نال نال۔ سْت دُلا را جایا، کرپا کر پُرکھ اکال۔ اپنے مندر آپ بہایا، ویکھنہارا دین دِیال۔ اپنی لکھوں باہر کڈھایا، لال انملٹرا ایکا لال۔ کرتا قیمت آپے پایا، آد جگادی بن دلال۔ ساچا لیکھا بہہ سمجھایا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے ساچے بال۔ بال نادانا شبد سْت، پاربرہم اُپجائیندا۔ لیکھا جانے ابناشی اچت، لیکھا لیکھ نہ کوئی دکھائیندا۔ آپ دکھائے اپنی رت، رت رتڑی آپ مہکائیندا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھر نہ کوئی دسے بت، رُوپ رنگ نہ کوئی دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد وسائے ساچے گھر، گھر مندر آپ اُپائیندا۔ شبد دُلا را اُپایا، کر کرپا گن ندھان۔ سچھنڈ دوارے آپ بہایا، اک دکھائے سچ نشان۔ دائی دایا ایکا نظری آیا، مات پت سری بھگوان۔ پُرکھ ابناشی جوت جگایا، آد جگادی رُوپ مہان۔ اپنا بھیو آپ گھلایا، لیکھا جنائے دو جہان۔ تیرا نعرہ اگم پرگٹایا، سری بھگوان ہو مہربان۔ ساچا بیڑا بٹھ چلایا، آپے دیکھے آن۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چرن دوارے بخشے مان۔ چرن دوار ہر پیکھیا، شبد سْت کرے پر نام۔ تُوں صاحب سچا لکھنہارا لیکھیا، ہوں مورکھ بال انجان۔ کون رُوپ ہوئے تیرا بھیکھیا، کون کھیل کرے دو جہان۔ کون نام ہوئے ادیسیا، کون گھر کریں پروان۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ہوں سیوک بالک چرنی ڈگا آن۔ چرن دھیان لگایا، سْت دُلا را بال نادان۔ دوئے جوڑ سیس جھکایا، منگ منگے ایکا دان۔ تیرا وچھوڑا وچھڑ نہ جایا، تیرا رُوپ اگم سری بھگوان۔ تیرا وسیرا ایکا پایا، سچھنڈ سچا مکان۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، جھلدار ہے تیرا سچ نشان۔ پُرکھ ابناشی دیا کمائیندا، دیوے درس داتار۔ ساچی تیری سیوا اک دکھائیندا، لوآں پُریاں برہمنڈ کھنڈ کر تیار۔ برہما وشن شو تیرا سنگ نبھائیندا، لکھ چوڑاسی کر آکار۔ نر اکار تیرا کھیل

کھلیندا، گھٹ گھٹ وجائے تیری ستار۔ نو نو چار ویکھ وکھائیندا، آد جگادی میت مرار۔ ایکا چوکڑ ونڈ ونڈائیندا، ونڈن ونڈ اپر اپار۔ سبجگ تریتا دوا پر کھجگ
 جھولی پائیندا، ناتا توڑ سرب سنسار۔ بھگت بھگونت سادھ سنت سیوا لائیندا، اوتاراں دیوے اک ادھار۔ گر گر تیرا ناؤں دھرائیندا، آپ وجائے سچ ستار۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا یار۔ ساچا یار میت مرار، پتا پوت ویکھ وکھائیا۔ پُرکھ اگتا ہو تیار، سبکھنڈ دوارے دئے
 وڈیائیا۔ تیرا میرا اک پیارا، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ جگا جگنتر ساچی کارا، جگ چوکڑی گیڑا آپ دوائیا۔ ایکا چوکڑ لیکھا جانے جگت اوتارا، نو سو چرانوے
 چوکڑی جگ دئے گواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، آد پُرکھ ایکا اپنا بھيو کھلایا۔ آد پُرکھ پر بھ بھيو کھلایا، پُرکھ ابناشی
 ہو مہربان۔ ساچے سٹ آپ سمجھایا، ایکا دیوے ساچا دان۔ نو نو چار گیڑا اپنے ہتھ رکھایا، لیکھا جانے دو جہان۔ جگ جگ اپنا ویس وٹایا، ویس اولٹا سری
 بھگوان۔ کھجگ انتم ہوئے سہایا، جودھا سور پیر بلی بلوان۔ بیخ ت چولا اک ہنڈھایا، وچولا بنے گہبان۔ نانک تولنا ل رکھایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، کرے قول ہر مہربان۔ ہر ساچا قول قرار کیا، قیمت کرتا کوئے نہ پائیندا۔ اپنا بیچ آپے بیا، آپے ویکھ وکھائیندا۔ اپنی جوت آپے دیکھ دیا،
 پرکاش پرکاش آپ دھرائیندا۔ آپے بیوی آپے میاں، ناری کنت آپ ہنڈھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ لیکھا
 ہتھ کرتا، ایکا ایک جنایا۔ کھجگ آئے انتم وار، سٹ ڈلارے تیری وجے ودھایا۔ تیرا روپ دھرے آپ نرنکار، لوک مات کرے گڑمائیا۔ تیرا کھنڈا تیز
 کٹار، تیرا نام صفت صلاحیا۔ تیرا روپ برہم اپار، الکھ اگوچر اگم اتھاہ اپنی گھاٹ آپ گھڑایا۔ تیرا کرے سچ پیار، سگلا سنگ آپ ہو جائیا۔ تیرا مردنگ
 وجائے آپ کرتا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ دتا ور، آد اپنا بھيو آپ کھلایا۔ کھجگ انتم کھیل کھلاؤنا، ست ست ست
 سمجھائیندا۔ نانک نرگن جوت جگاؤنا، نو نو جامے ویس وٹائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی بھيو کھلاؤنا، نو دوارے پنڈھ مکھائیندا۔ نو نو ناتھ رہن نہ پاؤنا، چوراسی کل نہ
 کوئی وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچے سٹ دتا ور، ایکا در سمجھائیندا۔ ساچا در سمجھاؤنہارا، ایکا رنگ سمایا۔ کھجگ ویکھے اک
 دوارا، ایکا گھر دئے وڈیایا۔ ایکا جوت نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت آد انت ہوئے پسارا، نرگن اپنا روپ وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا

دیوے ساچا ور، ور داتا بھیو گھلایا۔ کھجک ویلا آنت آوئا، ہر ساچا شبد جنایا۔ سرشٹ سبائی چار ورن اٹھاراں برن گھر گھر گرلاوئا، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرا ئیا۔ شاہ سلطاناں سچ دھرم نہ کسے دکھاوئا، رعیت رووے نیتز نینا نیر وہا ئیا۔ پاربرہم ابناشی کرتے تیرا رُوپ اک پرگٹاوئا، تیرے نام دے وڈیا ئیا۔ اپنا سٹ آپ بناوئا، پُرکھ اکال بنے پتا مائیا۔ ماتا بگری کُکھ بھاگ لگاوئا، اندر وڈ کسے لہے نہ ساچا ماہیا۔ دس دس ماس نہ کسے بند رکھاوئا، گربھ واس نہ اگن تپا ئیا۔ تیغ بہادر پتا جگت مناوئا، ہر کا بھیو نہ کوئی پائیا۔ پختالی برس مات پت ست سنو کھ ہنڈھاوئا، چو تھے جگ وجے ودھا ئیا۔ ابناشی کرتے تیرا نیچ آپ بجاوئا، نرگن سرگن میل ملا ئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، سٹ دلارا اپنا آپ اُپا ئیا۔ سٹ دلارا ہر ہر ساز، اپنی دیا کمائیدا۔ پُرکھ اکال مارے اک آواز، گو بند ایکا ناوں دھرا ئیدا۔ گگا گو بند گر کر پیار، گھر گھسیر دیا کمائیدا۔ کایا گور وسیا باہر، ڈو گھی کندر نہ ڈیرہ لائیدا۔ ببا بند اک اپار، پُرکھ ابناشی اپنی آپ اُپجا ئیا۔ دڈا دیوے دیونہار، دس کسے نہ آئیدا۔ ایکا ہوڑا کر تیار، نرگن سرگن کھیل کھلا ئیدا۔ بہاری اندرے اندر کرے وچار، گھر گھر وچ بوٹا لائیدا۔ اُتے پٹی رووے زارو زار، ہر دا وچھوڑا جھلیا کدے نہ جائیدا۔ گو بند اکھرتے کر تیار، تے لواں بندی ہوڑے میل ملا ئیدا۔ تئاں تئاں وسیا باہر، تئاں گناں وچ کدے نہ آئیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا سٹ ابناشی اچت، گو بند سورا آپ اُپائیدا۔ گو بند سورا سٹ اُپایا، پُرکھ اکال دیا کمایا۔ ترے گن مایا وچ نہ آیا، کال مہاکال چرناں ہیٹھ دبا ئیا۔ پنچ تت ساچی دھر مسال اک دکھایا، گھر ملیا ساچا ماہیا۔ ناد انادی تال وجایا، دوس رین وجدی رہے ودھا ئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، در گھر ساچے سو بھا پائیا۔ گو بند اکھرا اکھرا اپارا، نش اکھرا میل ملا ئیا۔ سسا قلعہ کر تیار، سنگر ساچا ویکھ دکھایا۔ سیاری منگے بن بھکھارا، چاروں گنٹ پھیرا پایا۔ اُتے پٹی کرے ہاہاکارا، ہر کا بھیو کوئی نہ آیا۔ گھگا گھاڑن گھڑے پر اپارا، گھرن بھنہار پُرکھ سمرتھ اک اھوایا۔ جودھا سور بیر ملی بکارا، دو جہاناں اپنا ناوں دھرایا۔ گو بند سنگھ مار شبد لکار، پُرکھ اکال اپنا سٹ اُپجایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا بھیو دے جنایا۔ گو بند اکھرتن تن چھ، چھ شاستر بھیو نہ پائیدا۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی آپ مُکایا اپنا پنڈھ، چار وید دس نہ آئیدا۔ امرت برکھے ایکا مینہ، پُران اٹھاراں سرب گر لائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا

کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا بھیو اپنے ہتھ رکھائیندا۔ سوریر سُت لُپنیا، وڈ جو دھا بلکار۔ لوک مات چڑھیا چنیا، جگت اندھیر ہویا اُجیار۔ کوڑ وکارا پھرے
 بھنیا، چاروں کُنٹ آئے ہار۔ بن وسے چھپر چھنیا، کایا مندر کرے پیار۔ دوس رین پھرے بھنیا، غریب نمانے پاوے سار۔ چار ورنناں دیوے ڈنیا، ایکا
 رُوپ دکھائے پُرکھ اکال۔ گرگھ وِرا لوک مات مٹیا، لکھ چوڑا سی ہوئے خوار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے کرے قول اقرار۔ قول
 اقرار گھر ساچے، ہر ساچا سچ کرانیندا۔ کجگ ویکھے لگی آنچے، ترے گن مایا تیت تپانیندا۔ کوڑ گڑیا گھر گھر ناچے، مایا ممتا ناچ کرانیندا۔ کوئی نہ ڈھلے ساچے
 ڈھانچے، جوٹھ جوٹھ سرب ہنڈھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، اپنا بھیو آپ گھلائیندا۔ گوہند تیری ساچی کار، سنگھ
 رُوپ آپ لگائیا۔ سنگھ ہوئے سچا شاہکار، شہنشاہ وڈی وڈیائیا۔ چار ورنناں کرے پار، پار برہم صفت صلاحیا۔ پنچم دیوے اک ادھار، پنچم میلا سہج سُبھائیا۔
 امرت بخشے ٹھنڈی ٹھار، ست پیالہ ہتھ اٹھائیا۔ شبد اگلی کھچ کٹار، دو دھارا آپ چلائیا۔ آپے گرگھیاں اتوں اپنا کرے وار، آر پار اپنے پار کرانیا۔ گرگھ لہو
 لال رنگ پریم ستار، پریمی پریم نال وجائیا۔ گرگھ اپنی ہتھیں نہ کریا کوئی قربان، بھرے بھلی سرب لوکائیا۔ سنگر پورا دیونہارا جیا دان، جیو بدھ نہ سیو
 کمائیا۔ اپنا آپ کرے قربان، کربلا لیکھا دئے مکائیا۔ چار یار سنگ محمد دُور دُراڈا بیٹھے روون گُراں، اللہ رانی کھلڑے کیس گل دکھائیا۔ جبرائیل دیوے
 دُھر فرمان، اسرائیل نال رلائییا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا آپے لئے وڈیائیا۔ پنچم میلا جوڑ جڑایا، شبدی کھنڈا ہتھ اٹھائیندا۔ ورنناں
 برناں بھیو چکایا، ایکا رنگ رنگائیندا۔ امرت ساچا جام پیایا، پیر رس آپ بھرائیندا۔ ساچے پوڑے آپ چڑھایا، پوجا پاٹھ نہ کوئی کرانیندا۔ ایکا درس کر ترس،
 گرگھیاں آپ کرایا، دے درس ترپت دکھائیندا۔ پُرکھ اکال ایشٹ اک جنایا، آپ اپنا سیس جھکائیندا۔ گرگھیاں اگے جھولی آپے ڈھپیا، اپنی بھچھیا منگ
 منگائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنی دھارا آپ بندھائیندا۔ ساچی دھارا گرو گڑ چیل، گر آپ بندھائیا۔ آپے بنیا
 سجن سہیلا، آپے ہوئے ساچا ماہیا۔ آپے جانے اپنا وقت ویلا، آپے پُری انند تچائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچا
 بھانا اک سمجھائیا۔ ساچا بھانا ہر سمجھائیندا، بھل رہے نہ ریا۔ کجگ اپنی کھیل کھلائیندا، میٹنہارا آپ ہو جایا۔ لوک مات ویکھ دکھائیندا، جگت ناتا جوڑ جڑایا۔

چارے جگ پھول بھلائیندا، چارے سُت لئے پرگٹایا۔ سنجگ اجیت ناؤں دھرائیندا، ججھار تریتا ونڈ ونڈایا۔ زوراؤر سنگھ دوپر انگ لگائیندا، کلج فتح سنگھ فتح ڈنکا اک وجایا۔ چوواں اپنی ہتھیں بھیٹ چڑھائیندا، پُرکھ اکال شکر اک منایا۔ ماتا پتا نہ سنگ رکھائیندا، بردھ اوستھا لیکھے لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، در درویش اپنا بھیو کھلایا۔ در درویش گر گوہند، اپنا کھیل کھلائیندا۔ گرھی تاج گنی گہند، رُوپ انوپ آپ پرگٹائیندا۔ سنگھ سنگت کولوں منگی اک منگ، سپس سپس نال وٹائیندا۔ گر سیکھ تیرے اتوں اپنا آپ وارے والی ہند، ہند دی خاک اپنا ستھر ہیٹھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، پُرکھ اکال ساچا سُت، گوہند ایکا جائیندا۔ گوہند سُت گجری لال، سولاں تیج ہیٹھ وچھایا۔ اُپر بیٹھا مار چھال، جگت جہاناں ساچا ماہیا۔ آپے بنیا شاہ کنگال، ننگی پیریں پھیری پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے اپنے در، دوسر اور نہ کوئے جنائیا۔ یارڑا ستھر ہنڈھائیندا، گر گوہند نوجوان۔ پُرکھ اکال اک منائیندا، دیونہارا دُھر فرمان۔ حال مُریداں اک سنائیندا، آپ اپنی کر بھال۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اولڑی چال۔ گر گوہند شبد سنایا، سنگھ رُوپ آسو آسوار۔ پُرکھ ابناشی دیا کمایا، لوک مات بن دلال۔ لیکھا لیکھے آپے پایا، سُت ساچے کر سنجال۔ تیرا لہنادے چکایا، تیری پوری کرے گھال۔ کلج انتم ہوئے سہایا، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں نو کھنڈ پر تھی تیرا وجائے تال۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، زرگن رُوپ پُرکھ اکال۔ پُرکھ اکال دیا کمائیندا، گر گوہند گلے لگا۔ تیرا رُوپ انوپ مات پرگٹائیندا، شبد شبدي ناؤں دھرا۔ پنج تت چولا تیرا آپ ہنڈھائیندا، سمبل نگری ناؤں رکھا۔ جوتی جوت ڈمگائیندا، نورو نور کرے رُشنا۔ دس کسے نہ آئیندا، کوٹن کوٹ راہ رہے تکا۔ دھیان وچ کسے نہ آئیندا، سادھ سنت آد آنت اپنا بیٹھے دھیان لگا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا دئے سمجھا۔ لیکھا ہر سمجھایا، کر کرپا گن ندھان۔ گوہند سورا آپ منایا، پُرکھ ابناشی ہو مہربان۔ تیرا ناؤں ناد ساچی تورا دئے وجایا، پُریاں لوآں ہون حیران۔ کلج ناتا کوڑا دئے تڑایا، سچ سچ کرے پردھان۔ تیری مستک دھوڑا گرکھاں مستک دئے لگایا، پتر سنگھڑ بنائے مورکھ گلدھ انجان۔ تیرا بیڑا لئے ترایا، ایکا چپو لائے آن۔ جو سر سے آیا رڑھایا، لوک مات کرے پردھان۔ پہلوں اپنے چرن ملایا، ناتا توڑ سرب جہان۔ نہرکلنک اپنا ناؤں رکھایا،

پرگٹ ہوئے جو دھا سوربیرِ بلی بلوان۔ ایک بنکا دئے سہایا، بنکِ دواری ہر بھگوان۔ ایک ڈنکا دئے وجایا، پکڑ اٹھائے راجِ راجان۔ جوتی جوتِ سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ آد آد، نرگن نرگن کرپا قول، پورا کرے اُپر دھول، دھرنی دھرت دھول ویکھ وکھان۔ کلجگ انتم پور کر اونا، لکھیا لیکھ نہ کوئے مٹائیا۔ نو کھنڈ پر تھی ستاں دیپاں ایک رنگ رنگاونا، لکھ چوراسی ایک منتر نام درڑائیا۔ شاہو بھوپ راج راجان اک اکھواونا، جگت جگدیش وڈی وڈیائیا۔ ساچا چھتر سیس جھلاونا، بیس بیس سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوتِ سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے اپنے در، در درویشا نر زریشا، لیکھا جانے برہما وشن مہیش گنیشا، شکر لیکھا رہے نہ رانیا۔ برہما وشن شوپندھ مکاونا، ترے ترے اپنی کھیل کھلائیندا۔ ایک ڈنکا نام وجاونا، کروڑ تیتیس صفا اٹھائیندا۔ من مت ملیچھ کوئے رہن نہ پاونا، گنپت گنیش نہ کوئے منائیندا۔ رکھی کیش گوردھن نہ کسے سیس جھکاونا، مستک تک نہ کوئے لگائیندا۔ پُرکھ ابناشی رُپ پرگٹاونا، پُرکھ اکال ناواں رکھائیندا۔ گوبند سورانال رلاونا، شبد شبدی میل ملائیندا۔ سمبل نگری دھام سہاونا، ساڈھے تن ہتھ گڑھ اپائیندا۔ سچ سنگھاسن پُرکھ ابناشن ڈیرہ لاونا، اُچ محل اٹل منارا ایک و سے ہر نرکارا، دوسر سنگ نہ کوئے رکھائیندا۔ گوبند سوت سوت دلارا، آد جگادی اک پیارا، جگا جگنتر بھے دھارا، کلجگ ویکھے انتم وارا، کوڑ گڑیارا پندھ مکائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، آدن آنتا کھیل مہان، دیونہارا ساچا دان، جگا جگنتر اپنی رچنا آپے رچ، آپے ویکھ وکھائیندا۔

★ ۲۶ کنگ ۲۰۱۷ بکرمی گرنام سنگھ دے گھر پنڈ کنگ ضلع امرتسر ★

تھر گھر ٹھاندا ساچا در، سو پُرکھ نرنجن آپ اپایا۔ نرگن نر ویر اندر وڑ، ہر پُرکھ نرنجن آسن لایا۔ ایککارا اپنی کرپا آپے کر، ساچا مندر آپ سہایا۔ آد نرنجن دیپ اُجالا ایک کر، نور نورانہ ڈمگایا۔ سری بھگوان سچ دوارے آپے کھڑ، رُپ انوپ آپ پرگٹایا۔ ابناشی کرتا دیونہارا ور، آد جگاد اپنی کھیل کھلایا۔ پاربرہم سرن سرنائی جائے پڑ، اپنی بھکھیا منگ منگایا۔ ست پُرکھ نرنجن ست دوارے سچ سنگھاسن پُرکھ ابناشن اپنا کھیل کرے ہر، بھیا بھیدا آپ کھلایا۔ جوتی جوتِ سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر گھر وچ ڈیرہ لایا۔ سچھنڈ اندر تھر دربارا، پُرکھ ابناشی آپ اپائیندا۔ کرے کھیل اگم اپارا، لکھ اگوچر

بھیو نہ آئیندا۔ نہ کوئی دیسے چار دیوارا، چھپر چھن نہ کوئے چھہائیندا۔ رُوَس نہ کوئے اُجیارا، منڈل منڈپ نہ کوئے وکھائیندا۔ گگن گگنتر نہ کوئے اکھاڑا، لوآں پُریاں نہ ویکھ وکھائیندا۔ وشن برہاشو نہ لائے کوئے نعرہ، ترے گن مایا نہ ونڈ ونڈائیندا۔ نہ کوئی کرے پارا، سادھ سنت گر پیر اوتار جیو جنت نہ کوئے پرگٹائیندا۔ کرے کھیل پر بھ کر نیہارا، کرتا پُرکھ اپنا کھیل آپ کھلائیندا۔ جوئی رہت وسے سب توں نیارا، انہو پرکاش اپنی دھار چلائیندا۔ گھر مندر سوہے اک دوارا، محل اٹل اُچ منارا، آپ اپنا آپ اپائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر دوارا آپے کھول، آد جُگادی بیٹھا رہے اڈول، اڈل اپنا ناؤں دھرائیندا۔ تھر گھر واسا پُرکھ ابناشا، مہما اکھ کتھی نہ جائیا۔ کرے کھیل شاہو شاباشا، شہنشاہ وڈی وڈیائیا۔ آپے ہوئے تخت نواسا، تخت تاج آپ ہنڈھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر ویکھے ایک گھر، گھر سہنجنا نرگن جوت، اک رُشائیا۔ تھر گھر ساچا ہر بھگوت، آد جُگاد سہائیندا۔ اک اگلا ساچا کنت، ست پُرکھ نرنجن آسن لائیندا۔ آد جُگادی مہما اگنت، لیکھا لیکھ نہ کوئے لکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ٹھانڈا در سچا دربارا، تھر گھر کھولے آپ کوڑا، اپنا مندر ویکھ وکھائیندا۔ ساچے مندر کھول کوڑا، اپنی دیا آپ کماٹیا۔ پُرکھ ابناشی ہو اُجیارا، نرگن داتا پُرکھ بدھاتا ایک جوت کرے رُشائیا۔ بیٹھا رہے اک اکانتا، عقل کل بھیو نہ رائیا۔ اتم رکھے اپنی ذاتا، جوتی جاتا بے پرواہیا۔ سرب کل آپے سمراتھا، سمرتھ پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ آپے دیونہارا داتا، ساچی اچھیا بھچھیا جھولی پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر ویکھے ایک گھر، گھر وڈا وڈ وڈیائیا۔ گھر وڈا ہر صالاجندا، ایک ایتکار۔ پُرکھ ابناشی ویکھ وکھائیندا، نرگن روپ اگم اپار۔ پار برہم بھیو نہ آئیندا، سری بھگوان کھیلے کھیل کھیلنہار۔ سو پُرکھ نرنجن اپنا پردہ آپے لائندا، ہر پُرکھ نرنجن میلا اپر اپار۔ آد نرنجن روپ پرگٹائیندا، جوتی جوت کر اُجیارا۔ ساچے تخت سو بھاپائیندا، تخت نواسی بیٹھ سچے سرکار۔ تھر گھر ساچا اک وڈیائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ہر کرتار۔ ہر کرتا کھیل کھلائیندا، سچھنڈ دوارا کھول۔ گھر وچ گھر آپ بنائیندا، تھر مندر اک اڈول۔ تھر گھر ساچے آسن لائیندا، پُرکھ ابناش اپنا کٹڈا آپے تول۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر ویکھے ایک ہر، اپنا بھیو اکھ اکھنا آپ کھول۔ ٹھانڈا در دُھر دربارا، ہر ساچے سچ کھلایا۔ آد جُگادی ویکھے ویکھنہارا، جگ جگ اپنا روپ پرگٹایا۔ ساچا ناد سچے

دھنکارا، گرہ مندر آپ وجایا۔ ایک شبد بول جیکارا، اپنا اکھر نام پڑھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچا مندر اک سہایا۔ ساچا مندر سہانیدا، نرگن داتا بے پرواہ۔ جگا جگتتر ویس وٹانیدا، شبد گر بن ملاح۔ لوک مات ویکھ وکھانیدا، لکھ چوراسی تھاؤں تھاں۔ گرگھ ساچے آپ اٹھانیدا، آپ درڑائے اپنا ناں۔ ہر جن ساچے میل ملائیدا، لیکھا جانے پتا ماں۔ ہر سنتن ساچا رنگ رنگانیدا، رنگ مجیٹھی اک چڑھا۔ بھگت بھگتی مارگ لائیدا، آتم برہم گیان درڑا۔ رُپ انوپ آپ درسائیدا، آتم درسی درس کرا۔ اپنا بھيو آپ کھلائیدا، دُئی دوتی پردہ لاہ۔ ساچے مندر سو بھا پائیدا، پاربرہم اگم اتھاہ۔ ایک جوتی جوت جگانیدا، نور نورانہ کر رُشنا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، تھر دربارا اک سہا۔ تھر دربارا کھیل اپارا، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیدا۔ گرگھان مٹائے پنچم دھاڑا، جھوٹھانا تا توڑ تڑانیدا۔ گرگھان دیوے اک ادھارا، شبد شبدی میل ملائیدا۔ سرشٹ سبائی ساچا نعرہ، ناد انادی دُھن سٹانیدا۔ بھگتاں سہائے سچ منارا، گھر مندر کھوج کھجانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک دکھائے ٹھانڈا در، در ٹھانڈا آپ کھلائیدا۔ در دروازہ غریب نواز، ایک ایک کھلائیا۔ گرگھان مارے نت نوت آوازا، دوس رین سیو کمائیا۔ گرگھان در پھرے بھاجا، سنگر پورا وڈ وڈیائیا۔ سنتن رکھے ساچی لاجا، لاجانت سچا شہنشاہیا۔ جن بھگتاں رچے آپے کاجا، کرتا پُرکھ دیا کمائیا۔ ہتھ رکھائے انحد واجا، گھٹ گھٹ آپ وجایا۔ آسو گھوڑے چڑھے تازہ، شبد شبدی رہیا دوڑایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا آپے کھول، تھر گھر ساچے رہیا بول، بول بولا بھيو نہ کوئی جنایا۔ ساچا شبد بول جیکارا، پُرکھ نرنجن آپ لائیدا۔ رسنا جہوانہ کوئے سہارا، بتی دند نہ کوئے ہلائیدا۔ ترے گن تت نہ کوئے ونجارا، پنچ تت نہ کوئے ہنڈھانیدا۔ رکت بوند نہ لائے کوئے گارا، پُرکھ ابناشی اپنا رُپ آپے آپ دھرائیدا۔ جگا جگتتر لے اوتارا، لوک مات ویکھ وکھانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، تھر گھر ساچا اک دکھانیدا۔ تھر گھر ساچا سچ محلہ، سو پُرکھ نرنجن آپ سہانیدا۔ ابناشی کرتا بیٹھا اک اکلا، دوسر سنگ نہ کوئے رلائیدا۔ اپنا دیک آپے بلا، جوتی جوت ڈگمگائیدا۔ سچ سندیش نر نریش ایک گھلا، شبد شبدی تال وجانیدا۔ لوک مات مار جھات، پنچ تت آتم برہم پاربرہم پھڑائے پلا، سگلا سنگ نبھانیدا۔ وسنہارا جلا تھلا، جل تھل مہیئل اپنا رُپ وٹانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا

کر، کرے کھیل ساچا ہر، تھر دربارا آپ گھلانیدا۔ تھر دربارا اپر اپار، سنگر پورا آپ گھلایا۔ گرگھ ورا پاوے سار، جس جن اپنی بوجھ بُجھایا۔ جگا جگتر لکھ چورا سی ستی رہے پیر پسا، ہر کاروپ دس کسے نہ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگا جگتر ساچی کار، کرے کرائے کر نیہار، ہر جن میلے سچ سُبھایا۔ ہر جن میلے تھر گھر، تھر وجدی رہے ودھایا۔ سنگر پورا اپنی کرپا کر، کر کرپا ہوئے سہایا۔ آون جاون چکائے ڈر، لکھ چورا سی پھند کٹایا۔ رائے دھرم نہ مارے مار، ویلے آنت نہ دئے سزایا۔ نرک نو اس نہ دیکھے گھر، گر بھ واس نہ پھیرا پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ورا لے ساچا گھر دکھایا۔ ساچا گھر سچ دربارا، ہر ستن ونڈ ونڈانیدا۔ جگا جگتر لے اوتارا، گر منتر نام درڑانیدا۔ ایٹھے اوتھے دئے سہارا، دو جہاناں دیکھ دکھانیدا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں کرے پار کنارہ، جیرج انڈاں اُتہج سیتج پنڈھ مکانیدا۔ ایکا بخشے چرن دوارا، چرن چرنودک مکھ چوانیدا۔ کاغد قلم نہ لکھنہارا، چارے وید مکھ شرمینیدا۔ اٹھاراں پُراں کرن پکارا، شاستر سمرت سرب گرا لینیدا۔ گیتا گیان نہ کوئے سہارا، اٹھاراں دھیائے ایکا ایک ایکا رنگ رنگانیدا۔ تیس بتیس جگت نعرہ، جگت حدیث انجیل قرآن پڑھانیدا۔ بانی بان گر ایکا مارا، آر پار آپ کرانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اکل ساچا ہر، جگا جگتر ویس دھر، ہر جن ساچے میل ملائیدا۔ ہر جن ساچے تھر گھر وٹنا، سنگر پورا آپ بہایا۔ آتم آنتر چوتھے پوڑے آپے چڑھنا، چوتھا پد اک دکھایا۔ ترے گن گنی کدے نہ سڑنا، مایا ممتا موہ مٹایا۔ دوئے دوئے لوچن درسن کرنا، نیتز نین اک سمجھایا۔ ایکنکارا ہر نرنکارا کنت بھتارا ایکا داتا ورنہ، سہنجنی سچ سچ ہنڈھایا۔ پنجم پیتا اک اپتتا در دوارے درشن کرنا، آسا تر سنادے بُجھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر دیکھے ایکا گھر، کملا پاتی دیا باقی اک جگایا۔ گھر دیا گھر باقی، گھر کول کول پرکاسیا۔ گھر میلا ہر ہر کملا پاتی، گھر منڈل ساچی راسیا۔ گھر دیوے امرت بوند سوانتی، گھر پوری کرے آسیا۔ گھر درس دکھائے اک اکانتی، گر سکھ ہوئے نہ کوئے نراسیا۔ گھر کھولے بند تاکی، اندھ اندھیر آپ مٹاسیا۔ گھر جوت نرنجن اک پرکاسی، گھر میلا شاہو شاہباشیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگا جگتر جن بھگتاں بُجھائے لگی بسنتر، لیکھا چکائے دس دس ماسیا۔ دس دس ماس لیکھ چکاؤنا، گر گھاں گر گر دیا کمائیدا۔ ساچا مندر اک دکھاؤنا، ڈو گھی کندر پھول بُجھانیدا۔ ترے گن مایا جندر آپ تڑاؤنا، نام کھنڈا ہتھ چکائیدا۔ اُچے ٹلے

نرگن نرگن نرگن نال کرے گُفتار، بے عیب سچا ماہیا۔ بھگت بھگونت سے اک دربار، سچ دربارا آپ سہانیا۔ سنگر پورا کرے پیار، ہر سجن لئے ملائیا۔ مانس جنم پیج جائے سوار، اپنے لیکھے آپے پائیا۔ غریب نمائیاں دئے آدھار، جس بخشے سچ سرنائیا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں کرے باہر، چوڈاں لوک چرناں ہیٹھ دبانیا۔ وشن برہما شوگرگھ ساچے تیرے چرن کرن نمسکار، آدھ وچکار بیٹھے نیوں نیوں سپس جھکانیا۔ جس جن سنگر ملیا میت مرار، سنساروگ رہے نہ رائیا۔ سُن اگئی کرے پار، دھواں دھار نہ کوئے وڈیائیا۔ تھر گھر دربارا کھول کواڑ، اپنی ہتھیں سیو کمائیا۔ گرگھ ساچے اندر واڑ، آپے دیکھے تھاؤں تھانیا۔ بنیا رہے چوہدار، سیوک سیوا سچ کمائیا۔ آد جگادی خبردار، آلس نندرا وچ نہ آئیا۔ مرے نہ جمے وچ سنسار، مڑھی گور نہ کوئے دبانیا۔ چوڈاں وڈیا نہ کرے کوئے وچار، لیکھا جانے جگت پڑھائیا۔ آپے سے سب توں باہر، نرگن داتا بے پرواہیا۔ آپے گھٹ گھٹ رہیا پیار، لکھ چوڑا سی آسن سنگھاسن آتم سیجا آپ سہانیا۔ کلج تیری اتم وار، نرگن زرویر پُرکھ اکال جوئی رہت دین دیاں، جوتی جامہ بھیکھ وٹائیا۔ نہہکنکا لے اوتار، شبد ڈنکا وجائے وچ سنسار، سمند ساگر جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ ڈونگھی کندر پھول بھلائیا۔ گرگھساں کرے اک پیار، مت گُرم ت دیوے اک آدھار، ایکا ایشٹ پُرکھ اکال، آنتر دریشٹ دئے گھلائیا۔ سرتی سرت نہ ہوئے بے حال، مورت اکال ہوئے دیاں، گرگھ دیکھے ساچے لال، گر گوہند سورہا حاضر حضورا روپ انوپ شاہو بھوپ ست سرُپ انہو دھار، کھیل اپار، ہر جن ہر جو ہر مندر لئے ملائیا۔ کرپا کرگن ندھان، شبد رکھائے اک نشان، چرن کول کول چرن بخشے بھگت دھیان، بھگت بھگونت ناری کنت ساجن میت مرار ہر کرتار، جگت وچھوڑا دیوے کٹ، تھر گھر دکھائے ایکا ہٹ، گرگھ سجن بے ڈٹ، تیر تھ تٹ جگت کنار گرگھ نہاؤن کدے نہ جائیا۔ جس جن ملیا سنگر سمرتھ، مہما اپنی آپ جنائے اکتھنا اکھ، نام چڑھائے ساچے رتھ، ست سرُپی دیوے وتھ، ہوئے ہنگتا ہنکاری بُرج جائے ڈھٹھ، من منو آگیڑے اُلٹی لٹھ، آنتر جوت جگائے لٹ لٹ، دُئی دویتی میٹھ پھٹ، امرت آتم ست پیالہ ایکا جام ایکا وار ایکا دیوے گھت، لیکھا جانے ہڈ ماس ناڑی رت، میل ملاوا کملاپت، ترے گن ت نہ اگن جلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر میلے ساچا ہر، گرگھ سجن ایکا کرن مجن، دُرمت میل رہے نہ رائیا۔

★ ۲۶ کنگ ۲۰۱۷ بکرمی کرتار سنگھ دے گھر پنڈ کنگ ضلع امرتسر ★

سنگر پورا ہر سمرتھ، سچکھنڈ دوارے سوبھا پائیندا۔ آد جگاد چلائے رتھ، رتھ رتھوا ہی سیو کمائیندا۔ لوک مات ہو پرگٹ، نرگن سرگن روپ وٹائیندا۔
 وسنہارا گھٹ گھٹ، لکھ چوڑا سی ویکھ وکھائیندا۔ جن بھگتاں دیوے نام و تھ، وست اموک جھولی پائیندا۔ لہنا جانے مستک متھ، ڈھر مستک ویکھ وکھائیندا۔
 جگت وکارا پائے نتھ، شبد ڈوری ہتھ اٹھائیندا۔ ڈرمت میل دیوے کٹ، مایا ممتا موہ چکھائیندا۔ چرن دوار وکھائے ساچا ہٹ، سچ سدا اک کھائیندا۔ لیکھا
 جانے تیر تھ تھ، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر پورا دیا کمائیندا۔ سنگر پورا ہر مہربان، ایک رنگ سمایا۔ جگا جگنتر کھیل مہان، سری بھگوان
 آپ کرایا۔ شبد سرپ ست نشان، ترے گن اتپا آپ جھلایا۔ لوک مات ہوئے پردھان، نرگن سرگن ویس دھرایا۔ ساچے سنت کرے پروان، پاربرہم
 وڈی وڈیایا۔ ایک دیوے نام ندھان، لکھن پڑھن وچ نہ آیا۔ آتم انتر برہم گیان، ڈنی دوتی پردہ لایا۔ سچ وکھائے اک مکان، ہر جو ہر مندر ڈیرہ لایا۔
 جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر سچا صاحب، ہر ست پڑکھ نرنجن آپ اکھویا۔ سنگر پورا ساچا ہر، ہر بن اور نہ کوئے جنایا۔ جن بھگتاں
 وکھائے ایک در، در دروازہ آپ کھلایا۔ آتم انتر اپنا گھاٹن آپے گھڑ، گھاٹن گھڑے سرب لوکایا۔ برہما وشن شو آپے پھڑ، سیوک سیوا ساچی سچ سمجھایا۔
 لکھ چوڑا سی ناری نر، نر نرائن روپ پرگٹایا۔ اپنی کرنی آپے کر، کرتا پڑکھ کھیل کھلایا۔ سنت ساجن لئے ور، ہر سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، سنگر سچا پاتشاہ، پاربرہم پر بھ بے پرواہ، آد جگاد سمایا۔ سنگر پورا دین دیا، پڑکھ اکال اک اکھوائیندا۔ وسنہارا سچکھنڈ سچی دھر مسالہ، تھر گھر
 ساچے سوبھا پائیندا۔ آد جگاد جگا جگنتر بھگت وچھل، دین بنے کرپالا، کرپاندھ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ چلے چلائے اولڑی چالا، اپنا مارگ اپنا پنٹھ آپے لائیندا۔
 جن بھگتاں دتے راہ سکھالا، چرن کول دھیان جنائیندا۔ لیکھا جانے لکھ چوڑا سی پت ڈالا، برہم بھلوڑی ویکھ وکھائیندا۔ سیو لگائے کال مہاکالا، کال دیال
 روپ وٹائیندا۔ آپے پاونہارا ترے گن مایا جگت جنجالا، پنچم ناتا جوڑ جڑائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر پورا صاحب سلطان، لیکھا جانے
 دو جہان، جگ جگ اپنا کھیل کھلاییندا۔ سنگر پورا بھگت ادھارن، مہا اکھ کتھی نہ جائیا۔ آد جگاد آئے تیج سوارن، لوک مات دئے وڈیایا۔ شبد اگنی دتے ایک

دھارن، دھرنی دھرت دھول سماںیا۔ آپے جانے اپنا کارن، جگت کریا بند نہ کوئے کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اک اکل ساچا ہر، سنکر پورا بے پرواہیا۔ سنکر پورا بے پرواہ، اینکارا کھیل کھلائیندا۔ جگا جگنتر بن ملاح، لوک مات پھیرا پائیندا۔ ناؤں نرنکارا اپنا ناؤں پرگٹا، دو جہاناں ویکھ وکھائیندا۔ بھگت بھگونت لئے اٹھا، ساچی بھگتی اک سمجھائیندا۔ آد آنت اپنا لیکھا دئے جنا، بھيو ابھیدا آپ کھلائیندا۔ ساچے مارگ آپے لا، ساچی سکھیا سکھ سمجھائیندا۔ نتھاوایاں دیونہارا تھاں، سر سمرتھ ہتھ کھائیندا۔ غریب نمانے گلے لگا، غریب نواز اپنا ناؤں دھرائیندا۔ سدا سدا سد رکھے ٹھنڈی چھاں، اگنی تت آپ بُجھائیندا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاں، کاگوں ہنس آپ اڈائیندا۔ امرت آتم جام دئے پیا، نچھر جھرننا اک جھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد آنت سری بھگونت، سنکر پورا اپنا روپ آپ پرگٹائیندا۔ جگ جگ روپ پرگٹائیندا، ہر سنکر دین دیال۔ بھگت بھگونت ویکھ وکھائیندا، جگت جگ اولڑی چال۔ ستجگ تریتا دواپر پار کرائیندا، لیکھا جانے سچکھنڈ بیٹھ سچّی دھر مسال۔ کلجگ ویلا اتم آئیندا، نو کھنڈ پر تھی لکھ چوراسی ہوئے بے حال۔ برہما وشن شو سرب گرائیندا، کروڑ تینتیسائسرت راجا اند رلائے نال۔ راج راجا شاہ سلطان دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائیندا، در در گھر گھر منگدے پھر دے بن کنگال۔ جوٹھ جوٹھ چاروں کُنٹ ڈنک و جائیندا، سچ سچ کسے دسے نہ دھر مسال۔ مایا متا موہ سرب گرائیندا، آسا ترسنا پیا جیو جنت جنجال۔ ہر کارو پ دس کسے نہ آئیندا، مندر مسجد مٹھ شو دوالے رہے بھال۔ پُرکھ سمرتھ کھیل کھلائیندا، کلجگ تیری اتم وار۔ نہکنا جامہ پائیندا، روپ رنگ ریکھ وسیا باہر، پُرکھ اکال اپنا ناؤں دھرائیندا۔ آپے ہویا جانی جان، نور نورانہ ڈمگائیندا۔ لیکھا جانے ہڈ ماس ناڑی ماٹی کھال، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد جگادی ایکا ہر، جگ جگ بنے مات دلال۔ سنکر پورا بن دلال، جگا جگنتر سیو کمائیا۔ ہر بھگت ساچے لئے اٹھال، لکھ چوراسی پھول بھلایا۔ ترے گن مایا توڑ جنجال، جاگرت جوت کرے رُشنائیا۔ ایکا مارگ دسے سکھال، اپنا منتر آپ پڑھائیا۔ امرت آتم سرور مارے اچھال، اٹھسٹھ بیٹھے مکھ شرمائیا۔ ایکا دیوے نام سچا دھن مال، سچ خزینہ اک رکھائیا۔ ناتا توڑے کال مہاکال، رائے دھرم نہ دئے سزائیا۔ سچ دوار وکھائے سچّی دھر مسال، سچکھنڈ دوارے سو بھاپائیا۔ گرگھال کارج دئے سوار، سنکر پورا سو اکھوائیا۔ ڈبڈے پاتھر جائے تار، پاہن اپنا چرن پُجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی

کرپا کر، ہر جن ساچے لئے پھڑ، سُرتی شبد ڈور بندھائیا۔ سُرت شبدی بنھے ڈور، اپ تیج وائے پر تھی آکاش ویکھ وکھائیندا۔ وسنہارا اندھ گھور، سکھمن ٹیڈھی
 بنک پار کرانیندا۔ پنچ وکارا دیوے ہوڑ، نو دوارے پنڈھ مکائیندا۔ شبد چڑھائے ساچے گھوڑ، شاہ سوارا دیا مکائیندا۔ شبد اناد دُھن اک سنائے انحد گھنگھور،
 چھٹی راگ بھیونہ آئیندا۔ ایکانا تا ایک اور لئے جوڑ، جُڑیا جوڑ نہ کوئے تڑائیندا۔ آتم سیجا جائے بہڑ، بھر پیالہ جام پیماندا۔ بجر کپائی دیوے توڑ، ترے گُن
 ڈیرہ آپے ڈھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے ور، ستگر پورا دیا مکائیندا۔ ستگر پورا سرب گُن میت، میت مُرار اک
 اکھوائیا۔ آد جگاد چلائے اپنی ریت، دوسر سنگ نہ کوئے رکھائیا۔ گرکھاں سنائے سہاگی گیت، گھر مندر وجدی رہے ودھائیا۔ کایا کرے پتت پُنیت، پتت
 پاپی لئے ترائیا۔ ایک و سے ہر ہر چیت، چت وت ٹھگوری کوئے نہ پائیا۔ رنگ رنگائے ہست کیٹ، اوچ پنچ نہ کوئے وڈیائیا۔ دھام دکھائے اک انڈیٹھ، گھر
 وچ گھر سمجھائیا۔ نہ کوئی مندر نہ مسیت، چار دیوار نہ کوئے بنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستگر پورا ایک ہر، گرکھ میلے سچ سُبھائیا۔ گرکھ
 میل ملائیندا، جگا جگنتر ساچی کار۔ گرہ مندر کھوج کھجائیندا، گھٹ بھیتھر ہو اُجیار۔ در دروازہ اک کھائیندا، آپ اپنی کرپا دھار۔ گھر گھر وچ نظری آئیندا،
 نیتز نین دئے اگھاڑ۔ بنک دوار اک سُبھائیندا، پُرکھ ابناشی میت مُرار۔ برہم پار برہم ملائیندا، میل ملاوا ایک وار۔ جوتی جوت جوت سہائیندا، جوتی جاتا آپ
 زرنکار۔ ساچی جوڑی آپ چڑھائیندا، گرکھ سجن لئے ابھار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک ستگر اک ملاح، ایک شبدی دیوے ست صلاح،
 گر گر ہر ہر شبدی شبد ناؤں دھرائیا۔ شبد گردیو سرب جگ پت ماتا، ست پُرکھ زرنجن آپ اپایا۔ آد جگاد چلائے اپنی گاتھا، اکھر وکھر آپ پڑھایا۔ بھگت
 بھگونت دیونہارا داتا، بھل کدے نہ جایا۔ کلجگ اتم ویکھے اندھیری راتا، چاروں کُنٹ اندھیرا چھائیا۔ زرنجن بھلیا تیرا پوجا پاٹھا، سرگن بیٹھے ایشٹ منایا۔
 پُرکھ ابناشی سچکنڈ دوار بیٹھا ویکھے تماشہ، چار ورن اٹھاراں برن گھر گھر در در دین دُھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور،
 نہکلنک زرائن زر، ستگر سچا شاہ پاتشاہ، اک اکلا بن ملاح، جن بھگتاں دیوے نام صلاح، ستجگ ساچا بیڑا ہتھ دکھایا۔

★ ۲۶ کنگ ۲۰۱۷ بکرمی کُذن سَنگھ دے گھر پنڈ مالک ضلع امرتسر ★

سَنگھ پورا ہر نرنکارا، عقل کل دھاری ناؤں دھرائیندا۔ گر گر روپ اپرا، ہر شبدی شبد پر گٹائیندا۔ بھگتن پیتا وچ سنسارا، نرگن سرگن میل ملائیندا۔ ستن دکھائے اک دربارا، ٹھانڈا گھر بارا اک جنائیندا۔ گرگھیاں دیوے نام آدھارا، نام نامہ جھولی پائیندا۔ گرگھیاں بخشے امرت آتم ٹھنڈی ٹھارا، بھر پیالہ جام پیاؤندا۔ جگا جگنتر ساچی کارا، کرتا پڑکھ آپ کرائیندا۔ لوک مات لے اوتارا، آپ اپنی دھار بندھائیندا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، آدانت اپنا بھو آپ کھلائیندا۔ سَنگھ پورا گھر گبھیرا، ایک رنگ سمایا۔ گر گر داتا جودھا سوربیرا، وڈ بلوان ست نشان ہتھ اٹھایا۔ سرگن چوٹی چاڑھے اک اخیرا، سچا مندر دے دکھایا۔ ستن بخشے ساچی دھیرا، دھرت دھول دے وڈیایا۔ گرگھیاں امرت آتم دیوے نیرا، ساتک ست ست ورتایا۔ گرگھیاں کڈھے ہوئے پیڑا، برہو اگن نہ کوئے جلائی۔ ناتا توڑے جگت زنجیرا، ترے گن بندھن رہے نہ رانیا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، سَنگھ پورا ساچا ہر، مہما کتھ کتھی نہ جایا۔ سَنگھ پورا دین دیا، اگم اتھاہ بے پرواہ آپ اکھوائیندا۔ گر گر کھیلے کھیل نرالا، کھیلنہارا دس نہ آئیندا۔ بھگتن بنے آپ دلالا، درگھر ساچے میل ملائیندا۔ ستن ہوئے سدا رکھوالا، جگا جگنتر سیو کماؤندا۔ گرگھیاں دتے نام سکھالا، آنتر آتم آپ درڑائیندا۔ گرگھیاں بہائے سچی دھر مسالہ، گرہ مندر کھوج کھجائیندا۔ شبد اناد وجائے دُھن ساچا تالا، اناد انادی اپنا ناد آپ سناندا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، سَنگھ سچن ہر ہر میت، آد جگادی ٹھنڈا سیت، اگنی تت نہ کوئے دکھائیندا۔ سَنگھ سچا صاحب سلطانا، آد جگاد سمایا۔ گر گر روپ سری بھگوانا، ویس ایکا آپ کرایا۔ بھگوان بھگتی دیوے بھگتن دانا، اچھیا بھچھیا جھولی پایا۔ ستن دیوے دُھر فرمانا، تریا راگ ناد وجایا۔ گرگھیاں دکھائے اک ٹکانا، گھر گھر وچ کر رُشایا۔ گرگھیاں ہوئے جانی جانا، لکھ چوراسی وچوں لئے تریا۔ ایک بٹھے ست سرور پی سچا گانا، ہر جو ہر ہر ساچا سگن منایا۔ آپ رکھائے اپنے بھانا، ہر بھانا دے دکھایا۔ لیکھا جانے آون جانا، جون اجونی پھول بھلایا۔ شاہو بھوپ بن ساچا رانا، تخت نواسی ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ سَنگھ سچن، ہر وڈا وڈا وڈیایا۔ گر گر کرائے ایک مبن، سر سرور اک نہایا۔ بھگتن

سوارے آپے کا جن، کرتا پُرکھ اپنی کرت کما گیا۔ ستن مارے ساچی واجن، رسنا جہوانہ کوئے ہلایا۔ گرگھ چڑھائے ساچے تازن، شبد گھوڑا اک دوڑایا۔
 گرگھیں میل ملائے غریب نوازن، غریب نمانے گلے لگایا۔ لیکھا جانے کل کہ آجن، جگ چوکڑی پھول بھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر سچا شہنشاہیا۔ سنگر سچا شہنشاہ، ساچے تخت سہانیدا۔ گر گر روپ بن ملاح، لوک مات پھیرا پانیدا۔ جگ جگ اپنا ولس وٹا، ہر
 بھگتن ویکھ وکھانیدا۔ ساچے سنتاں لئے جگا، آلس نندرانہ کوئے رکھانیدا۔ گرگھ پلوئے پھڑا، نام پلا ہتھ اٹھانیدا۔ گرگھیں جنائے اپنا ناں، ناؤں نرنکارا
 آپ ہو آئیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگا جگنتر ساچی کار، کرے کرائے کرینہار، قادر قدرت وچ سہانیدا۔ قادر قدرت و سیا، نرگن
 روپ اگم اپار۔ سنگر پورا نراکار ہو ہو نسیا، آد جگادی ساچی کار۔ گر گر مارگ ایک دسیا، پار برہم پر بھ ہو تیار۔ بھگتن اندر بہہ بہہ ہسیا، کایا مندر کھول
 کواڑ۔ ستن دیوے رس رسیا، آتم رس اپر اپار۔ گرگھیں اندر کرے پرکاش کوٹن رو سسیا، جوتی جاتا ہو اجیار۔ گرگھ ہر دے اندر آپے و سیا، آپے پاونہارا
 سار۔ شبد نرالا تیر ایک کسیا، ڈوگھی کندر مارے مار۔ تت وکارا چرناں ہیٹھ جھسیا، ناتا توڑ سرب سنسار۔ میٹے رین اندھیری مسیا، ساچا چن کرے اجیار۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے لئے اُہار۔ گرگھ دیا کمانیدا، گرگھ پیتا ہر نرنکار۔ سنت ساجن میل ملائیدا، بھگت وچھل آپ کرتار۔ گر
 گر اپنا ناؤں دھرائیدا، جنمے نہ مرے وچ سنسار۔ سنگر اپنا دھام آپ سمجھانیدا، ابناشی کرتا پُرکھ اکال۔ جگ جگ اپنا روپ آپ پرگٹانیدا، سنجگ تریتا
 دواپر چلے اولڑی چال۔ کلج روپ انوپ شاہو بھوپ ست سروپ آپ وٹانیدا، ہڈ ماس ناڑی نہ دے کھال۔ رتی رت نہ کوئی اُپجانیدا، مات پت ناتا
 جوڑے نہ کوئی بال۔ جوتی جوت جوت ڈگمگائیدا، پُرکھ ابناشی کھیل نرال۔ گر شبدی نال رلائیدا، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں وجائے ساچا تال۔ انڈج
 جیرج ویکھ وکھانیدا، اُتج سنج رہیا سرت سنجال۔ چوتھے جگ ڈیرہ ڈھاہندا، لیکھا جانے شاہ کنگال، ساچا کھنڈا ہتھ چکائیدا، بھے رکھائے کال مہاکال۔
 نرہو اپنا ناؤں دھرائیدا، وسنہارا سچھنڈ سچی دھر مسال۔ درگاہ ساچی ویکھ وکھانیدا، پروردگار جلوہ نور جلال۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 سنگر سچا ایک ہر، گر گر روپ مات دھر، بھگت بھگوت لئے پھڑ، سنت سہیلے لائے لڑ، گرگھیں اندر آپے وڑ، گرگھیں لیکھا جانے چوٹی چٹھ، بھيو اہیدا

بھیو کھلایندا۔ بھیو ابھید بھیو کھلاونا، کلجک تیری انتم وار۔ زرگن جوتی جامہ ویس وٹاونا، کل کلکی لئے اوتار۔ نہکلنکا ایک ڈنک وجاونا، لوآں پُریاں کرے
 خبردار۔ برہما وشن شو اٹھاونا، کروڑ تیتیسائیز رووے زارو زار۔ نو کھنڈ پر تھی دہ دشا اپنا پھیرا پاون، آسو گھوڑے ساچے ہو آسوار۔ سولاں کلیاں آسن لاؤنا،
 سولاں اچھیا بھرے بھنڈار۔ نام کھنڈا ہتھ اٹھاونا، دو جہاناں کھھی رکھے دوویں دھار۔ گرگھ ساچے میل ملاونا، سنمکھ کرے پیار۔ سچ کٹھالی ہتھ اٹھاونا،
 سیوا کرے آپ زرنکار۔ جوتی لنبو لاؤنا، اگنی دیوے آپے اپنی وار۔ گرگھ سونا کنچن کندن وچ رکھاونا، کر کرپا ہر گردھار۔ سنگھ پارس روپ وٹاونا، جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لائے پار۔ سوننا کنچن کندن سچ کٹھالی، سننگر پورا آپے پائیندا۔ آپے کرتا قیمت پائے بن دلالی، کسے ہٹ
 لوک مات نہ جگت وکائیندا۔ درگاہ ساچی سچھنڈ دوارے جن بھگتاں تھان رکھے خالی، چار جگ اپنا گیرا آپ بھوئیندا۔ جگا جگنتر بنیا رہے مالی، ہر جن بوٹے
 لوک مات بھل بھلوڑی آپ مہکائیندا۔ زرگن آد جگا جگا جگنتر اپنے ہتھ رکھے خالی، گرگھان نام جھولی آپ بھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، سننگر سچا ایک ہر، سیس نہ رکھے کوئے ڈر، جگدیش اپنا کھیل کھلایندا۔ جگت جگدیش ہر زرنکار، جاگرت جوت کرے رُشائیا۔ ست پُرکھ زرنجن اگم اپارا،
 اگم اگمڑی کار کمائیا۔ سو پُرکھ زرنجن وسنہارا ٹھانڈے دربار، سچھنڈ دوارا اک پرگٹائیا۔ ہر پُرکھ زرنجن میت مرارا، گھر ساچے سو بھا پائیا۔ ایکنکارا زرنکارا،
 زرویر اپنا ناؤں دھرائیا۔ آد زرنجن ہو اُجیارا، جوت زرنجن لکھ چوڑاسی وچ لکائیا۔ ابناشی کرتا سانجھ یارا، سگلا سنگ آپ رکھائیا۔ سری بھگوان ہوئے سہائی
 جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑا، ڈونگھی کندر سمنڈ ساگر ویکھ وکھائیا۔ پاربرہم برہم دے آدھارا، برہم میلا ساچے ماہیا۔ بھگت بھگونت ساچے سنت بخشے چرن پیارا،
 گرگھ گرگھ ایک رنگ رنگائیا۔ کلجک انتم نہکلنک زرائن زلے اوتارا، گرگھ ساچے لئے جگائیا۔ سنجگ تریتا دواپر اُتریا پار کنارہ، کلجک کوکے دے ڈھائیا۔ جوٹھا
 جھوٹھانا سرب سنسارا، بن سننگر پورے نہ کوئے سہائیا۔ ساک سجن سین نہ کوئی میت مرارا، مات پت بھائی بھین آنت کال نہ سکے کوئے گل لگائیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ گرگھ ساچے لئے پھر، آؤندا جاندا دس نہ آئیا۔ آؤندا جاندا کدے نہ دسیا، زرگن روپ اگم اپار۔ جگ جگ
 ونڈائے اپنا حصیا، گرگھ ساچے لئے اُبھار۔ جگت وکارا لاہوے وسیا، امرت دیوے اپر اپار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ

بہائے سچ سچے دربار۔ سچ دوار گر چرن، گر دوار اک سمجھائیندا۔ سنگر پورا ترنی ترن، تار نہار اک ہو آئیندا۔ نیتز کھولے ہرن پھرن، اگیان اندھیر چکائیندا۔
 ناتا توڑے مرن ڈرن، جم کا بھونہ کوئے رکھائیندا۔ لیکھا چکے ورن برن، ذات پات نہ بندھن پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گھ
 ساچے دکھائے ایکا گھر، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ در گھر ساچا سو بھاؤنت، سنگر پورا آپ سہائیا۔ گر گھ میلے ساچے سنت، دھن دھن جنیندی مائیا۔ میل
 ملاواناری کنت، نر نرائن وڈی وڈیائیا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، جس جن اپنی دیا کمائیا۔ گر گھ توڑے ہوئے منگت، ہنکار وکار رہے نہ رائیا۔ میل
 ملائے ساچی سنگت، سنگت روپ سچا شہنشاہیا۔ گر گھ جگت دوارے نہ چڑھے منگت، سنگر پورا پوری اچھیا آپ کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، گر گھان اندر بیٹھا وڑ، چار کنت دہ دشا نو کھنڈ پر تھی ست دیپ برہمنڈ کھنڈ اپنا روپ گھٹ گھٹ رہیا در سائیا۔ اپنا روپ ہر در سائے، گر گھان دیا
 کمائیندا۔ گھٹ گھٹ ایکا نظری آئے، دوسر ہور نہ کوئے جنائیندا۔ ورن برن نہ ونڈ ونڈائے، ذات پات نہ کوئے رکھائیندا۔ آتم برہم پار برہم پر بھ رُشائے،
 نورو نور ڈمگائیندا۔ دیا باقی اک جگائے، کملا پاتی ویکھ دکھائیندا۔ ساچا ساقی بن بن جام پیائے، امرت پیالہ ہتھ اٹھائیندا۔ لہنا دینا باقی دئے چکائے، پورب
 کرم ویکھ دکھائیندا۔ آتم تاکی بند گھلائے، بجر کپائی کُنڈا لائیندا۔ گر گھ ساچے گلے لگائے آپ اپنے انگ سمائیندا۔ کُنڈن پارس آپ بنائے، اپنی بھٹھی آپے
 پائیندا۔ ثالث بنکے میل ملائے، گر شبدری ناؤں دھرائیندا۔ گر گوہند میلا سچ سبھائے، سنگھ روپ ہر آپ اکھوائیندا۔ دوہاں وچولا ایکا تھیاں، دو جہاناں کھیل
 کھائیندا۔ آد انت پکڑ نہارا باہیں، بانہوں پکڑ گود بہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر سیکھ در دوارے آگے کھڑ، لیکھا جانے سیس دھر،
 قلعے کوٹ کایا گر گھ کنچن، کٹھالی آپے پائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آد جگادی اک بھگوان، لیکھا جانے شاہ سلطان، دین دیال اپنی دیا کمائیندا۔

★ ۲۶ کنگ ۲۰۱۷ بکرمی بی بی اجیب کور دے گھر پنڈ باٹھ ضلع امرتسر ★

کرتا پُرکھ ہر کرنے جوگ، جگ جگ اپنی کھیل کھلایندا۔ جن بھگتاں میلے دھر سنجوگ، دھر سنجوگی میل ملائندا۔ جگت وچھوڑا کٹے روگ، ہوئے روگ میٹ مٹائندا۔ آتم آتر دیوے ساچی جوگ، امرت آتم رس چکھائندا۔ لیکھا جانے چوڑاں لوک، لوآں پُریاں پنڈھ مُکائندا۔ شبد سَنائے اگمی سلوک، اناد انادی ناد و جائندا۔ ناتا توڑے ہر کھ سوگ، چنتا دُکھ نہ کوئے دکھائندا۔ چرن داسی کرے مُت موکھ، جس سر اپنا ہتھ ٹکائندا۔ ہر جن اُبھارے وچوں کوٹن کوٹی کوٹ، لکھ چوڑاں پھول بھلایندا۔ تن نگارے لائے چوٹ، دُھن آتمک آپ اُچھائندا۔ کوڑی کریا کڈھے کھوٹ، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نیڑ نہ آئندا۔ چرن کول کول چرن ایکا بخشے ساچی اوٹ، پُرکھ ابناشا جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، پتت پاپی پار اُتار دا۔ پتت پاپی اُدھارن ہر، آد جگاد سمایا۔ اپنی کرپا آپے کر، دُرمت میل دے دھوایا۔ جو جن سرنائی جائے پڑ، ساچے پوڑے دے چڑھایا۔ قلعے توڑ ہنکاری گڑھ، نون سو اکھراک سمجھایا۔ سنگر پورا لگائے اپنے لڑ، شبد ڈوری ہتھ دکھایا۔ درس دکھائے آگے کھڑ، نرگن سرگن میل ملایا۔ ہر کارُپ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، کایا چولی پنج تت نہ کوئے رکھایا۔ اپنی کرنی آپے کر، قُدرت قادر ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، غریب نمائے جگا جگنتر گلے لگایا۔ جگ جگ ساچی کار، ست پُرکھ نرنجن آپ کرائندا۔ نرگن سرگن لے اوتار، لوک مات ویس وٹائندا۔ ہر جن ساچے کرپیار، آپ اپنا میل ملائندا۔ ویکھے وگسے ویکھنہار، ویکھنہارا دس نہ آئندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پتت پاپی لئے ور، پتت اُدھارن آپ ہو آئندا۔ پتت پاپی بیڑا پار، دُنگھے ساگر پار کرائیا۔ ساچے تخت بیٹھ سچی سرکار، شاہ سلطانا اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ کجگ انتم لے اوتار، جوتی جامہ ویس وٹایا۔ کھڑگ کھنڈا تیز کٹار، برہمنڈاں آپ چکائی۔ جیرج انڈاں دے ہلار، نرگن نرُور اپنا روپ آپ دھرائیا۔ گرگھ ساچے لئے اُبھار، ساچی گودی آپ سہایا۔ در دکھائے ٹھانڈا دربار، تھر گھر وجدی رہے ودھایا۔ سچکھنڈ کرے سچ پیار، ساچے تخت ساچا ماہیا۔ گن اوگن نہ کرے کوئے وچار، گنوتا سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، پتت پاپی ویکھ دکھایا۔ پتت پاپی پار کنارہ، دُرمت میل دھوائندا۔ گھٹ گھٹ اندر کر پسار، ہر ہر ویکھ

وکھائیندا۔ دیا باقی کر اُجیارا، کملا پاتی ڈگمگائیندا۔ ساچا ساتی بن ونجارا، امرت نام پیالہ اک پیائیندا۔ کھولے تاکی بند کواڑا، اندھ اندھیر گوائیندا۔ سننگر پورا
 ساچا لاڑا، دُھر درگا ہی پھیرا پائیندا۔ گرگھ ویکھے سہاگن نار، پیا پریتم میل ملائیندا۔ ساچی سخیاں منگلچارا، پیا پریتم ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ویکھے ساچے گھر، گرہ مندر کھوج کھجائیندا۔ گرہ مندر ڈونگھی غار، کایا ہٹ ویکھ وکھائیندا۔ مانس مانگھ بھلے جیو گوار، ہر کاروپ
 دس کسے نہ آئیندا۔ چاروں گنٹ اندھ اندھیار، جگت اندھیرا سارے چھائیندا۔ سرشٹ سبائی سٹی پیر پسار، ترے گن مایا پردہ ایکا پائیندا۔ گرگھ ویرا ہوئے
 اُجیارا، جس سر اپنا ہتھ لکائیندا۔ مایا ممتا ڈکھڑا دئے نوار، آسا ترسنا موہ چکائیندا۔ ساچا شبد دئے اک آدھار، آتم برہم پارہم میل ملائیندا۔ ایش جیو جانے
 کرم، جگت جگدیش ویکھ وکھائیندا۔ سننگر سرنائی ساچا دھرم، دوسر دھرم نہ کوئے بنائیندا۔ گر پورا حاضر حضورا نیز لوچن کھولے ہرن پھرن، اپنا لوٹن آپ
 پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکلاینکارا، جگا جگنتر پاوے سارا، کلجگ تیری اتم وارا، ایکا ڈنکا شبد و جائیندا۔ ڈنکا شبد ہر
 کرتار، چار گنٹ وہ دشا آپ و جائیا۔ دو جہاناں کرے خبردار، چوڈاں لوکاں آپ اٹھائیا۔ چوڈاں طبقات مارے مارے، ہر جو ویکھے خلق خدائیا۔ بے عیب خدائی
 پروردگار، جلوہ نور نور الایہا۔ نور نورانہ ہو اُجیارا، لوک مات نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ سمبل نگری دھام نیار، ایکا بیٹھا سیج وچھائیا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھولنہارا ساچا در، در دروازہ اک گھلائیا۔ در دوار سہندڑا، ہر سننگر سجن میت۔ گرگھ سجن میل ملندڑا، آد جگادی ساچی ریت۔ پتت
 پاپی آپ ترندڑا، کرے کرائے پتت پُنیت۔ ساچے دھام آپ سہندڑا، دھام وکھائے اک انڈیٹھ۔ چار وید لیکھا لیکھ نہ کوئے لکھندڑا، پُران اٹھاراں گائے
 ہر ہر گیت۔ ہر جو ساچا ویس وٹندڑا، جن بھگتاں وسے سدا چیت۔ چت وت ٹھگوری کوئے نہ پندڑا، لیکھا جانے ہست کیٹ۔ ہست کیٹ ایکا رنگ رگندڑا،
 میل ملائے اوچ نیچ۔ اوچ نیچ اندر آسن لگندڑا، نرگن داتا سوچو سوچ۔ سچ سچ اپنا نام در رندڑا، کایا ماٹی ویکھے کچ۔ کایا کنچن گڑھ آپ سہندڑا، گر سکھاں
 ہر دے آپے رچ۔ ساچے ہر دے ڈیرہ لگندڑا، ترے گن مایا نہ جائے مچ۔ ترے گن گنی تت بھجائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن
 ساچے ساچا مارگ ایکا دس۔ ساچا مارگ ہتھ کرتار، آد جگاد لگایا۔ سنجگ تریتا دواپر ویکھے اپنی وار، کلجگ اتم ویکھن آیا۔ نہنکنا جامہ دھار، شبد ڈنکا اک

سُنا یا۔ راؤ رنکاں راج راجاناں شاہ سلطاناں کرے خبردار، سویا کوئے رہن نہ پایا۔ گُرسکھ میلے وچھڑے یار، جگت وچھوڑا پھند کٹایا۔ ایکا سوہلا سُنائے اپنی وار، سو پُڑکھ زرنجن ڈھولا گایا۔ ہنگ برہم کرے پیار، آتم برہم ہوئے سہایا۔ ایکا ایک ایکنکار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پتت پاپی لائے پار۔ پتت پاپی بیڑا تاردا، کرپاندھ ہر دین دِیال۔ لیکھا جانے مورکھ مگدھ بال انجان دا، چتر سنگھڑ سِری بھگوان۔ پورب جنماں کرم پچھاندا، لہنا دیوے دو جہان۔ ہر جن ہر بھگت ہر چرن دوارے رنگ ماندا، لکھ چوراسی ناتا جُڑیا پنج شیطان۔ کلجک ویلا اتنم برہم گیان دا، کلجک بھلا جیونادان۔ ست پُڑکھ زرنجن ست ستوادی نہ کوئے پچھان دا، چار ورن ہوئے حیران۔ آتم سیج کنت کنتوہل ہر بھگونت رنگ نہ کوئے مان دا، ترے گن مایا ہیٹھ وچھائی سیج سول۔ الکھ اگوچر اگم اتھاہ بے پرواہ گھٹ گھٹ انتر آپے جان دا، آد جگاد جگا جگنتر آپ پچھانے اپنا مول۔ گرکھ گُرسکھ گُرسنگر ساچا آپ پچھان دا، لوک مات مار جھات، آپ اُپجائے دِیا کمائے بھل بھلو اڑی ساچے پھول۔

★ ۲۶ کنگ ۲۰۱۷ بکرمی مہندر سنگھ دے گھر پنڈ باٹھ ضلع امرتسر ★

جگت وکارا گہرا ساگر، کوڑی کریا تال وجائیندا۔ زمل کرم کرے اُجاگر، جس سر اپنا ہتھ لکائیندا۔ دیوے نام رتی رتناگر، رتی رتناگر لیکھے پائیندا۔ ساچے نام کرے سوڈاگر، ساچا ونج اک کرائیندا۔ بھاگ لگائے کایا گاکر، امرت آتم دھار چوائیندا۔ غریب نمائیاں دیوے آدر، جگ جگ ہر جن ہر ہر دیکھ دکھائیندا۔ کرے کھیل ہر کرتا قادر، بے عیب رُپ پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک ناتا توڑے کوڑو کوڑ، ایکا بخشے چرن دھوڑ، چرن چرنودک مستک تلک اک لگائیندا۔ چرن دھوڑی ساچی دست انمول، گُرسکھ ہر ہر جھولی پائیندا۔ سدا سہیلا وسے کول، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ پورا کرے کیتا قول، کول اپنا آپ لگائیندا۔ دیوے وڈیائی اُپر دھول، دھرنی دھرت دھول سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر ہر اپنا رُپ پرگٹائیندا۔ کایا کوڑا جگت ناتا، سیج سچ نہ کوئے درڑائیا۔ چاروں کُنٹ اندھیری راتا، زرنجن رُپ نہ کوئے درسائیا۔ غریب نمائیاں بچھے نہ

کوئی واتا، گرہ مندر اندر ڈونگھی کندر پنچ تت کرے لڑائی۔ مایا متا پھرے نار کمذاتا، جگت دُهاگن دیوے دُہائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ایک ہر، دیناں ناتھ درد دُکھ بھے بھجن، ہرجن پائے نیز انجن، اگیان اندھیرا دے مٹائی۔ اگیان اندھیرا دیوے کٹ، ایک منتر نام درڑائیندا۔ دئی دوتی میٹے پھٹ، ایک زرگن رنگ رنگائیندا۔ ساچی دست وکائے ساچے ہٹ، جگت دوار نہ کوئے پھرائیندا۔ دیونہارا برہم مت، متوت اک سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرہ مندر دیکھے آپے وڑ، لیکھا لیکھے آپے پائیندا۔ پنچ تت جگت بندھن، اپ تیج وائے پر تھی آکاش کھیل کھلائیندا۔ ترے گن مایا بدھا تندن، من مت بدھ ویس وٹائیندا۔ گرگھ ورا جانے پرمانندن، جس جن آتم انتر میل ملائیندا۔ دُھن انادی ناد گائے سہاگی چھندن، اجپا جاپ آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے وڈ پرتاپ، میٹنہارا تینوں تاپ، جگت سنتاپ آپ گوائیندا۔ جگت سنتاپ مٹے دُکھ، کایا روگ رہے نہ رائی۔ اُجل کرے بھگت گھ، گھ مکھڑا آپ صلاحیا۔ سفل کرے مات گھ، جس جن بخشے سچ سرنائیا۔ اک لکھ آسیں ہزار اندر رہے نہ کوئے لگ، پسو پریت بھوت چکر جن خبیث دے کھپائی۔ سعید ملا شیخ پیر مسائق کوئے نہ مارے آئے چکر، در دوارے دے دُرکائی۔ مڑھی مسانا لاہے ستھر، شبد کھنڈا اک چکائی۔ کوڑی کریا کرے وکھر، ساچی دست امولک ایک نام جھولی پائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، غریب نمانے جائے تار، تار نہار اک سچا شہنشاہیا۔ تار نہارا آگیا، زرگن جوتی جامہ دھار۔ غریب نمانے گلے لگا رہیا، ہرکھ سوگ توں وسیا باہر۔ اوچ پنچ نہ کوئے جنا رہیا، ایک سرن بخشے سچی سرنار۔ امرت جام پیالہ ساچی مد آپ پیا رہیا، اٹھے پہر رہے نمار۔ برہم ند اک وجا رہیا، سد وجدی رہے ستار۔ لکھ چوراسی وچوں کڈھ ہر سنگت میل ملا لیا، ناتا توڑ سرب سنسار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بخشش بخشے اک اکلّا بخشنہار۔

★ ۲۶ کنگ ۲۰۱۷ بکرمی دارا سنگھ دے گھر پنڈ نورنگباد ضلع امرتسر ★

تخت نواسی شاہ پاتشاہ، پُرکھ ابناشی اک اکھوائیندا۔ شاہو شتاباشی بے پرواہ، نرگن نرور ناواں رکھائیندا۔ وسنہارا ساچے تھان، سچکھنڈ دوارے سوہا پائیندا۔ آد جگادی کرے اک نیاں، حکم حاکم اک سناہیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آدن آنتا اک بھگونت، اپنی رچنا آپ رچائیندا۔ شاہ پاتشاہ ہر بھگوانا، پر م پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ کھیلے کھیل دو جہانا، جاگرت جوت کر رُشائیا۔ شبد سناے دھر فرمانا، بودھ اگادھا آپ الایا۔ آپے جانے اپنا بھانا، سد بھانے ہر سائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ شہنشاہ سچ دربارا، درگاہ ساچی آپ سہائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن بن سکدارا، ساچے تخت سوہا پائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن ورتنہارا ست ورتارا، ست ستوادی دھار جنائیندا۔ ایکنکارا بنے گھرن بھٹنہارا، سمرتھ پُرکھ رُپ وٹائیندا۔ آد نرنجن کرپسارا، جوت اُجالا ویکھ وکھائیندا۔ سری بھگوان در دربار بنے بھگھارا، منگنہارا رُپ وٹائیندا۔ ابناشی کرتا دیونہارا اتوٹ بھنڈارا، اتٹ آپ ورتائیندا۔ پاربرہم آپے جانے اپنی کارا، کرنی کرت کرتا پُرکھ آپ کرائیندا۔ جگا جگتتر ہو اُجیارا، لوک مات ویس وٹائیندا۔ وشن برہما شو دے آدھارا، ترے ترے لیکھا بہہ سمجھائیندا۔ شبد اناد سچّی دھنکارا، گرہ مندر آپ وچائیندا۔ لیکھا جانے شاہ دارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا کھیل آپ کھلائیندا۔ شہنشاہ ہر غریب نوازا، مہما اکھ کتھی نہ جائیا۔ بھوپن بھوپ وڈ وڈ راجا، راج راجان اک اکھوائیا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں رچیا کاجا، رُوس کرے رُشائیا۔ آد جگاد پھرے بھاجا، نرگن نرگن ویس وٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر وڈا وڈ وڈیائیا۔ شاہ پاتشاہ ہر بھگونت، در گھر ساچے سوہا پائیندا۔ لیکھا جانے جگا جگت، جگ چوکڑی ونڈ ونڈائیندا۔ اپنی مہما جانے بے آنت، لیکھا لیکھ نہ کوئے وکھائیندا۔ دھار بندھائے ناری کنت، نران سچ سہائیندا۔ لیکھا جانے جیو جنت، لکھ چوراسی بندھن پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، درگاہ ساچی دھام سہائیندا۔ شاہ پاتشاہ سچا سلطانا، ہر پُرکھ نرنجن آپ اکھوائیندا۔ آد جگادی نوجوانا، بردھ بال نہ رُپ وٹائیندا۔ ہتھ اٹھائے ست نشانہ، سچ دربارے آپ جھلائیندا۔ آپے جانے اپنا آون جانا، جگ جگ اپنا ویس دھرائیندا۔ آپ پرگٹائے اپنا بانا، انھو اپنی جوت ڈگمگائیندا۔ آپے گائے

اپنا گانا، تریا راگ ناد وجائیندا۔ وسنہارا سچ مکانا، سچکھنڈ دوارے سوبھا پائیندا۔ تھر گھر دیونہارا مانا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ایک ہر، آد آنت اپنا رُپ آپ پرگنائیندا۔ شاہ پاتشاہ پاربرہم، اک اکلّا اینکاریا۔ نہ مرے نہ پئے جم، نرگن جوت نُور اُجیاریا۔ گنگن پاتال رہائے بن بن تھم، کرے کھیل اپر اپاریا۔ ساچے مندر وسے بن چھپر چھن، چار دیوار نہ بنت بنا رہیا۔ نہ کوئی جننی جنے جن، مات پت نہ کوئے دکھا رہیا۔ اپنا بیڑا آپے بنھ، پُرکھ اکال آپ چلا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، سیس تاج آپ سہا لیا۔ شاہ پاتشاہ سیس سہائے تاج، اک اکلّا وڈ وڈیا لیا۔ دو جہاناں کرے ساچا راج، شہنشاہ بے پرواہیا۔ جگا جگنتر رچ رچ کاج، نرگن سرگن رُپ وٹا لیا۔ گرو آں پیراں سادھاں سنتاں دیونہارا ایک دا ج، نام وست امولک جھولی پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ کرتا ہر کر نیہارا، کرے کھیل اگم اپارا، الکھ اگوچر بھو بھیدا بھو کھلایا۔ شاہ پاتشاہ ہر دین دیا، دیندھ آپ اکھوائیندا۔ ایک وسے سچکھنڈ سچّی دھر مسالہ، سچکھنڈ دوارے سوبھا پائیندا۔ سیوالائے کال مہاکالا، جگ چوکڑی گیڑا آپ دُائیندا۔ لکھ چوراسی بھل بھلواری ویکھے پت ڈالا، نو کھنڈ پر تھی پھول بھلائیندا۔ شبد اگنی بن دللا، پون سواسی دی مول مُکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، توڑنہارا جگت جنجالا، ترے گن مایا پنڈھ مُکائیندا۔ شاہ پاتشاہ ہر ساچا سنگر، ایک ایک اکھوائیندا۔ لیکھا جانے کھیا دھر، دھر لیکھا آپ لکھائیندا۔ جگا جگنتر دو جہاناں لائے ایک پوڑ، لوک پر لوک ویکھ دکھائیندا۔ وسنہارا اندھ گھور، دیک جوت گیان آپے ڈگمگائیندا۔ لیکھا جانے پنچ چور، پنچم شبد ناد دُھن آپ وجائیندا۔ پنچم ناتا آپے جوڑ، پنچم موہ مٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر سچا ساچا ہر، راج راجان اک اکھوائیندا۔ راج راجانا شاہو بھوپ، ست پُرکھ وڈی وڈیا لیا۔ اپنا جانے ست سرُپ، مہما کہن نہ جائیا۔ لیکھا جانے چارے کوٹ، چارے جگ پھول بھلا لیا۔ شبد دوڑائے ساچا دُوت، دوس رین سیو کما لیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، نُورو نُور نُور رُشائیا۔ نُور اُجالا ہر گوپالا، ہر جو ہر ہر کھیل کھلائیندا۔ جگا جگنتر بن دللا، لوک مات ویس وٹائیندا۔ جن بھگتاں دتے راہ سکھالا، ساچا مارگ ایک لائیندا۔ گرگھاں چلے نال نالا، گر سکھ ساچی گود بہائیندا۔ ایک دیوے نام سچا دھنّ مالا، ٹھگ چور یار لٹ کوئے نہ جائیندا۔ لیکھا جانے شاہ کنگالا، راج راجاناں شاہ سلطاناں غریب نمائے پھول بھلائیندا۔ نمائیاں

دیوے ایکا مانا، آپ چلائے اپنے بھانا، دُھر فرمانا راگ سنانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا کھیل آپ کھلائیندا۔
جگ جگ کھیل کھلائیندا، گر سَنگَر لے اوتار۔ لوک مات ویکھ وکھائیندا، نرِگن سرِگن پاوے سار۔ ویلا وقت اپنے ہتھ رکھائیندا، کوئے نہ جانے تھت وار۔
گر پیر اوتار آپ پرگٹائیندا، آپے دیونہارا سچ سہار۔ بھگت بھگونت کھیل کھلائیندا، سنت ساجن لے اُبھار۔ گرگھ ساچے رنگ رنگائیندا، اتر نہ جائے وچ
سنسار۔ گر سیکھ ایکا درس دکھائیندا، ترسنا بھکھ دے نوار۔ عرش فرش چار کُنٹ دہ دشا اپنی ونڈ آپ ونڈائیندا، برہمنڈ کھنڈ ونڈنہار۔ جگ چوکڑی پندھ
مُکائیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آدی جگادی ساچی کار۔ آد جگاد ساچی کار، کرتا پُرکھ آپ کرائیا۔ سَنجگ تریتا
دواپر نرِگن سرِگن دھر دھر آپے اوتار، مانس مانکھ پنچھی پسو رُپ وٹائیا۔ لیکھا جانے دُھر دربار، دُھر درباری اک ملائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
کرپا کر، نو نو لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ نو نو لیکھا ہتھ کرتار، چار چار وجے ودھائیا۔ چارے جگ روون وارو وار، چارے وید رہے گر لائیا۔ چارے بانی کرے
پُکار، چارے کھانی دے دُہائیا۔ چارے ورن نہ کوئے آدھار، چار یاری اُچی کوکے کوک کوک سَنائیا۔ چار کُنٹ دھواں دھار، ساچا چند نہ کوئے چڑھائیا۔ نو نو
ہوئے مات خوار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد آنت اپنے ہتھ رکھائیا۔ آد آنت کھیل کھلائیندا، مدھ اپنی کرپا دھار۔
سَنجگ تریتا دواپر پار کرائیندا، کلجگ آئے انتم وار۔ گر پیر اوتار سب ہر ہر رسنا گائیندا، ایکا ایشٹ دیو اگم اپار۔ نیوں نیوں سیس سرب جھکائیندا، در منگن
بن بھکھار۔ پُرکھ ابناشی دیا کمائیندا، نرِگن داتا بنے ست ورتار۔ ست وستو ایکا جھولی پائیندا، بھریا رہے بھنڈار۔ لوک مات کھیل کھلائیندا، جیاں جنناں دے
آدھار۔ ایکا شکتی برہم وکھائیندا، پار برہم پر بھ پاوے سار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، جگ جگنتر ہو تیار۔ جگ جگ
کھیل اولٹا، ہر ساچا سچ کرائیندا۔ وسنہارا اک اِکٹا، درگاہ ساچی دھام سہائیندا۔ تینی دس اٹھاراں پھڑائے اپنا پلڑا، پیچ اک میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ
ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ایکا دوجا دوجا ایکا اپنے انگ لگائیندا۔ اک اِکلا کھیل اپارا، دوجی قدرت رُپ وٹائیا۔ تیجے نیتر ہو اُجیارا، چوتھا پد
ویکھ وکھائیا۔ پنچم شبد ناد دُھنکارا، چھیویں گھر آپ سَنائیا۔ ستویں ست پُرکھ نرِجن ست ستوادی بول جیکارا، آد جگاد ایکا نعرہ لائیا۔ اٹھائیں تتاں وسے باہرا،

اپ تیج وائے پر تھمی آکاش من مت بدھ نہ کوئے چتر ائیآ۔ نو دوارے دئے ہلارا، جگت واسنا وچ رکھائیآ۔ دسویں کھولے اک کوڑا، گھر گھر وچ آپ بنائیآ۔
 وانہ لگے تتی ہاڑا، اگنی تت نہ کوئے جلائیآ۔ سخیاں دکھائے ساچا اک اکھاڑا، واہ واہ گیت گوہند گائیآ۔ تال وجائے انحد تلواڑا، دُھنی ناد ناد شنوائیآ۔ امرت
 بخشے ٹھنڈی ٹھارا، بھر پیالہ جام پیائیآ۔ گرگھ گر سکھ ہر جن میلے اپنی وارا، جگا جگنتر ویس وٹائیآ۔ کلجگ انتم کوکے کرے پکارا، چاروں کُنٹ ہوئے ہلکائیآ۔ ورن
 برن ہوئے خوارا، خالق خلق روپ دیکھ دکھائیآ۔ ساچا حق نہ کسے وچارا، شرع شریعت بیٹھی گھ چھپائیآ۔ لیکھا جانے بے عیب پروردگارا، مقامے حق سچا
 شہنشاہیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، جگا جگنتر لگی بسنتر، لوک مات دئے بُجھائیآ۔ کلجگ انتم لگی اگت، ترے گن مایات
 جلائیآ۔ جگت اندھیری رہی وگ، دھواں دھار سرب دکھائیآ۔ مائس مانگھ ہوئے سگت، ہنس روپ نہ کوئے وٹائیآ۔ کوڑی کرپا پیتی مد، امرت رس ہتھ
 کسے نہ آئیآ۔ گر کا شبد کایا وچوں کڈھ، پنجاں چوراں جڑ لگائیآ۔ خالی دسے کایا مائی بہتر ناڑ تِن سو سٹھ ہڈ، رتی رت نہ کوئے جلائیآ۔ گرہ مندر سنگر پورا
 نہ لڈائے کسے لڈ، سر ہتھ نہ کوئے لگائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، جگت پسارا دیکھ دکھائیآ۔ جگت پسارا دیکھن آیا،
 نرگن روپ نرکار۔ دائی دایا بن جس جگت بنایا، لیکھا جانے انتم وار۔ وشن برہما شو جس اپنی گودی جایا، اک ہلارا دیوے مار۔ رجو طمو ستو جس گھاڑن آپ
 گھرایا، آپے ہوئے گھرن بھنہار۔ پنج تت جس رنگ چڑھایا، انتم اپنی آپ کرے وچار۔ لکھ چوراسی جس ویس وٹایا، گھر گھر بیٹھا کر جوت اُجیار۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، کلجگ تیری انتم ور، نہکلنک نرائن نر اوتار۔ کلجگ انتم کوڑ پسارا، کل کلکی دیکھ دکھائیآ۔ وید پُران
 شاستر سمتر کرن پکارا، انجیل قرآن تیس بتیس دئے ڈھائیآ۔ کھانی بانی مارے مارا، ساچا چلہ تیر کمان نام اٹھائیآ۔ وید ویاسا کر پکارا، اُچی کوک گیا سنائیآ۔
 کرے کھیل براہمن گوڑا سُت دُلارا، اُچے ٹلے پر بت چڑھ چڑھ پھیری پائیآ۔ ہر کا بھو نہ کسے وچارا آد جگا دُجگا جگنتر سب بیٹھے دھیان لگائیآ۔ آپے وسے
 سب توں باہرا، گپت ظاہر روپ رنگ رکھ نہ کوئے جلائیآ۔ کاغد قلم نہ لکھنہارا، لکھ لکھ تھکے ست سمندر مس جگت شاہیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، اپنا لیکھا آپے جانے، کرے کھیل سری بھگوان، ہر سچا شہنشاہیآ۔ شہنشاہ ہر سنگر پورا، ایکا ایکناریآ۔ کلجگ انتم اپنا کارج کرے پورا، نہ کوئی جانے

جیو گواریا۔ بل دھارے جودھا سورا، جوتی جامہ بھیکھ اپاریا۔ کلجک ناتا توڑے کوڑا، کوڑ گڑیارا کرے خواریا۔ جن بھگتاں مستک لائے چرن دھوڑا، جنم مرن گیز نواریا۔ رنگ چڑھائے ایک گوڑھا، لالن لال آپ رنگا رہیا۔ اپنا بچن آپے کرے پورا، گوہند قول آپ دکھا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر، شاہ پاتشاہ اپنا ناؤں دھرا لیا۔ شاہ پاتشاہ ہر ناؤں رکھ، ایک ڈنکا شبد وجائیندا۔ لیکھا جانے چورا سی لکھ، لکھا کوئے رہن نہ پائیندا۔ بھگت بھگونت کرے دکھ، نرگن نرور ونڈ ونڈائیندا۔ سنجگ مارگ ساچا دس، ساچا پنٹھ اک بنائیندا۔ چار ورن ملاوا ہس ہس، کھتری براہمن شو در ویش ایک رنگ رنگائیندا۔ دو جہاناں پنڈھ مکائے نس نس، ساچا آسو آپ دوڑائیندا۔ دئی دوتی میٹے رین اندھیری مس، نرگن ساچا چند اک چڑھائیندا۔ اوچاں نیچاں راو رنگاں ہر دے اندر جائے وس، مایا ممتا موہ مٹائیندا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار آسا ترسنا چرناں ہیٹھاں دیوے جھس، جس سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک انتم کرے کھیل ساچا ہر، ساچا کھیل آپ کھلائیندا۔ ساچا کھیل ہر کھلاونا، بھو ابھیدا بھو کھول۔ شاہ سلطاناں خاک ملاونا، انتم تولے ساچا تول۔ نو نو ایک کنڈے پاونا، نام کنڈا ہتھ اٹھائے اک اڈول۔ جگت کھیڑا پھیر وساونا، لیکھا جانے دھرنی دھرت دھول۔ لکھ چوراسی انگ سماونا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری انتم ور، جوٹھا جھوٹھا پنڈھ مکاونا۔ جوٹھا جھوٹھا پنڈھ جائے مک، کوڑی کرپا رہن نہ پائیا۔ ٹھگ چور یار اندر وڈیا رہے نہ کوئے لگ، در در گھر گھر ویکھ دکھائیا۔ ڈشٹ ڈراچار جننی جنے نہ کوئے لکھ، سنگر پورا دے وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر، چار ورن میٹے ترسنا بھکھ، اٹھاراں برن دکھ نہ کوئی دکھائیا۔ ہوئے روگ دیوے کٹ، دکھ دلدر آپ نوارنا۔ دئی دوتی میٹے پھٹ، سنگر پورے کاج سوارنا۔ چوڑاں لوک دکھائے ایک ہٹ، چوڑاں طبقات پار اٹارنا۔ نو کھنڈ پر تھی دکھائے اک تیر تھ تھ، سچ سروور تیج سوارنا۔ گھر گھر جوت جگائے لٹ لٹ، اگیان اندھیر آپ نوارنا۔ سنجگ ساچا کر پرگٹ، دھرت مات دی گود بہاونا۔ ایک لاہا لئے ساچا کھٹ، نرگن درشن ہر ہر پاونا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر، سچ دربارا اک کھلاونا۔ ست دربار جائے کھل، سنگر پورا آپ کھلائیندا۔ چار ورن بنائے ایک گل، ہر ہر روپ سرب درسائیندا۔ شاہ سلطان راج راجان غریب نمائے ایک کنڈے جائن ٹل،

اوج پنج نہ کوئی بنائیںدا۔ لکھ چوراسی آپ اُجائے اپنے کول بھل، ڈالی پت پت ڈالی آپ مہکائیںدا۔ آپے پاونہرا مل، کرتا قیمت آپ چکائیںدا۔ کلج کوڑا
 دیک ہونا گل، گل چراغ نہ کوئی دکھائیںدا۔ اگنی ملے نہ کسے چلھ، گھر گھر سگن نہ کوئی منائیںدا۔ ست پرکھ زرنجن جو جن گئے بھل، اپنا لیکھا لیکھے نہ کوئی
 دکھائیںدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شاہ پاتشاہ سچا سلطانا، ساچے تخت بیٹھ سری بھگوانا، جن بھگتاں بٹھے ایک گانا، اپنا بندھن آپے
 پائیںدا۔ ساچا بندھن پائے ڈور، تندن تند ہتھ رکھائیںدا۔ سرشٹ سبائی دسے اندھ گھور، جگت اندھیرا اک دکھائیںدا۔ پنچم مچان اپنا شور، اچی کوک سرب
 سنائیںدا۔ گرکھاں سنگر پورا آپے جائے بہڑ، پھڑ باہوں باہر کڈھائیںدا۔ چرن پریت نبھائے توڑ، جس جن اپنے چرن لگائیںدا۔ شبد چڑھائے ساچے گھوڑ،
 واگا اپنے ہتھ رکھائیںدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، ہر جن ساچے ویکھ دکھائیںدا۔ ہر جن ساچا ویکھدا، ویکھنہار ہر
 کرتار۔ لیکھا جانے جنم دے بھیکھ دا، بھیکھادھاری پر اپار۔ لہنا دینا چکائے مچھ داہڑی کیس دا، ناتا ویکھے مونڈ منڈائے یار۔ کرے کھیل سری دسمیس دا،
 پرکھ اکالا ہوتیار۔ سمت ستاراں آپے اندر بہہ بہہ ویکھدا، جگت بھلیاں گجھی مارے مار۔ ناتا توڑے اولیئے پیر شیخ دا، ملا مساق کر خوار۔ پرکھ اکال دین
 دیال ناؤں ایک چیت دا، چیتن کرے آپ سرب سنسار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نہہکنک نرائن زپرگٹ ہووے
 کل کلکی اوتار۔ کل کلکی اوتار، ہر جو ہر مندر سو بھاپایا۔ ساچے تخت بیٹھ سچی سرکار، کھمی حکم اک جنایا۔ نوست نوست نو کرے خوار، شاہ سلطان راج
 راجان خاک ملایا۔ ہتھ نہ پھڑے کوئی کٹار، ترکش تیر کمان نہ کوئی اٹھایا۔ سورپیر نہ رکھے کوئی نال بلوان، گھوڑا جگت نہ کوئے دوڑایا۔ ایک شبد مارے
 بان، ایک درد گھائل سرب دکھایا۔ دو جہاناں لاہے آپے گھان، ڈرگا ا شٹبج نیوں نیوں چرن سرن سرن چرن پئے سرنایا۔ ہر کا بھاؤ بھو نہ سکے کوئی
 پچھان، گر اوتار دین گواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن ز، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، بھگون لیکھا اپنا آپے وچ ٹکایا۔

★ ۲۷ کنگ ۲۰۱۷ بکرمی مکھن سنگھ دے گھر نورنگباد ضلع امرتسر ★

ہر کرپاگر جان دا، گر کرپا بھگتن دان۔ ہر کرپاگر پچھان دا، گر کرپا ستن مان۔ ہر کرپاگر وکھان دا، گر کرپاگر گھ آتم برہم گیان۔ ہر کرپاگر
 ویکھ وکھان دا، گر کرپاگر کھیاں دیوے ساچا دان۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی اک بھگوان۔ ہر کرپاگر رنگ، گر گر رنگ
 بھگت چڑھانیا۔ ہر کرپاگر منگ، گر گر منگ سنت درسانیا۔ ہر کرپاگر سنگ، گر کھیاں گر لے ملائیا۔ ہر کرپاگر مردنگ، گر مردنگ گر گر گھ
 شبد آپ سناٹیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایکا ہر اکھوانیا۔ ہر کرپاگر بھنڈارا، گر بھنڈارا بھگت وڈانیا۔ ہر کرپاگر ورتارا، ستن
 جھولی آپ بھرائیا۔ ہر کرپاگر ونجارا، گر گھ ساچے ونج وکھانیا۔ ہر کرپاگر ادھارا، گر کھیاں مان دھرائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد
 جگادی ایکا ہر، ہر سچا شہنشاہیا۔ گر کرپاگر جوان، ہر اپنی کھیل کھلائیندا۔ ہر کرپاگر مہربان، گر بھگتن ویکھ وکھائیندا۔ ہر کرپاگر ست نشان، گر ستن ہتھ
 پھرائیندا۔ ہر کرپاگر جانی جان، گر گر کھیاں جان پچھان آپ کرائیندا۔ ہر کرپاگر اک دھیان، گر کھیاں گر اک دھیان لگائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، اک اگلا ساچا ہر، سچ دوارا سو بھاپائیندا۔ ہر کرپاگر پرگٹایا، ست پڑکھ اگم اپار۔ ہر کرپاگر جابا، مات پت ست ڈلار۔ ہر کرپاگر درس
 دکھایا، کرے کھیل اپر اپار۔ ہر کرپاگر مارگ لایا، زرگن زرگن دے ادھار۔ ہر کرپاگر راگ سناہ، شبد اناد بول جیکار۔ ہر کرپا، جوتی جوت سرپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا روپ درسایا۔ ہر کرپاگر ویس دھر، روپ انوپ آپ پرگٹائیندا۔ ہر کرپاگر کھیل کر، گھر ساچے کھیل کھلائیندا۔ ہر کرپاگر
 میل در، در در آپ سہائیندا۔ ہر کرپاگر زبھو ہوئے نہ رکھے کوئے ڈر، بھے سر نہ کوئی وکھائیندا۔ ہر کرپاگر نہ جنمے نہ جائے مر، جون اجونی نہ کوئی
 وکھائیندا۔ ہر کرپا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اک اگلا کھیل کھلائیندا۔ ہر کرپاگر شاہ سلطانا، ساچے تخت سہانیا۔ ہر
 کرپاگر جودھا سورپیر بلی بلوانا، بل اپنا آپ رکھانیا۔ ہر کرپاگر نوجوانا، بردھ بال نہ روپ وٹانیا۔ ہر کرپاگر مرد مردانہ، پڑکھ نار نہ کوئی دسانیا۔ ہر کرپاگر
 اک گیانا، نش اکھر کرے پڑھانیا۔ ہر کرپاگر وسے سچ مکانا، سچکھنڈ دوار وجے ودھانیا۔ ہر کرپاگر ویکھے مار دھیانا، تھر گھر ساچے سو بھاپانیا۔ ہر کرپاگر

گائے ترانہ، اپنی تار ستار آپ ہلایا۔ ہر کرپاگر ہر منتر جانا، اپنی گت مت آپے ویکھ وکھایا۔ ہر کرپاگر ورتے بھانا، گر بھانا وڈ وڈیایا۔ ہر کرپاگر کھیلے
 کھیل آون جانا، رُوپ انوپا آپ درسایا۔ ہر کرپاگر پائے مانا، در گھر ساچے سو بھاپایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، وڈ
 وڈا بے پرواہیا۔ ہر کرپاگر شاہو بھوپ، بھوپت بھوپ اک اکھوانیندا۔ ہر کرپاگر ست سرُوپ، رُوپ رکھ نہ کوئی جنائیندا۔ ہر کرپاگر مہما انوپ، وید
 کتیب نہ ویکھ وکھائیندا۔ ہر کرپاگر وسے چارے کوٹ، دہ دشا پھیری پائیندا۔ ہر کرپاگر ایکا رُوپ، تندن تند وکھائیندا۔ ہر کرپاگر نہ بنائے کوئی قلبوت،
 نرگن اپنا ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اگلا ایکا ہر، ایکا در سہائیندا۔ ہر کرپاگر جودھا سور پیر بکار، اک اگلا کھیل کھلائیندا۔
 ہر کرپاگر بول جیکار، اپنا نعرہ آپے لائیندا۔ ہر کرپاگر شنکار، آپ اپنی سچ سہائیندا۔ ہر کرپاگر کر پیار، آپ اپنا انگ لگائیندا۔ ہر کرپاگر بخشے دھار، دھار
 وچوں آپ پر گنائیندا۔ ہر کرپاگر اندر باہر، گپت ظاہر کھیل کھلائیندا۔ ہر کرپاگر میت مُرار، میت مُرار اک بن جائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، اپنا ویس آپ دھرائیندا۔ ہر کرپاگر ساچی ٹیک، ایکا اوٹ جنایا۔ ہر کرپاگر لکھے لیکھ، لیکھا لیکھ نہ کوئی جنایا۔ ہر کرپاگر آپا ویکھ، اپنا رُوپ
 آپ درسایا۔ ہر کرپاگر دھارے بھیکھ، نرگن سرگن رُوپ وٹایا۔ ہر کرپاگر پنج تت کرے پرویش، ترے مایا اگن انگ سمایا۔ ہر کرپاگر بنے نر زیش،
 لوآں پُریاں برہمنڈاں اپنا حکم سنایا۔ ہر کرپاگر اپنے نیتز آپے لئے پیکھ، لوچن اپنا آپ گھلایا۔ ہر کرپاگر لیکھا جانے مچھ داہری کیس، مونڈ منڈائے ویکھے
 تھاؤں تھانیا۔ ہر کرپاگر سیوالائے برہما وشن مہیش، گرہ مندر ڈیرہ لایا۔ ہر کرپاگر اک ادیس، گر اک دیہہ بُجھایا۔ ہر کرپاگر رہے ہمیش، نہ مرے نہ
 جایا۔ ہر کرپا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ ہر کرپاگر کرتارا، گر گر اپنا رُوپ وٹائیندا۔ ہر کرپاگر کھیل اگم اپارا،
 لیکھا لیکھ نہ کوئی وکھائیندا۔ ہر کرپاگر شبدی دھارا، شبد شبد وچ سہائیندا۔ ہر کرپاگر ٹھانڈا دربارا، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ ہر کرپاگر اوتارا، نت نوت
 لوک مات ویکھ وکھائیندا۔ ہر کرپاگر میت مُرار، ہر بھگت ساچے ویکھ وکھائیندا۔ ہر کرپاگر ساچا یارا، ستن ساچا سنگ نبھائیندا۔ ہر کرپاگر گرگھ ویکھے ستن
 ڈلارا، پوت سپوتتا گلے لگائیندا۔ ہر کرپاگر کرے کھیل وچ سنسارا، سنسار ساگر پھول بُجھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا ہر ایکا گر،

ایکا لیکھا جانے دُھر، دُھر لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ہر کرپا گر اٹھیا، سنگر سچا ہو مہربان۔ جن بھگتاں اُپر آپے تھیا، گر گر رُوپ سِری بھگوان۔ دیوے نام بھنڈار اٹھیا، کھٹ نہ جائے وِج جہان۔ امرت آتم دیوے گھٹیا، امرت آتم پین کھان۔ تن لگائے شبد چوٹیا، ناد سنائے سچّی دُھنکان۔ کایا رکھائے قلعے کوٹیا، گھر مندر ہر بیٹھا نگہبان۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی ایکا ہر، کرے کھیل سِری بھگوان۔ ہر کرپا گر دیا کر، دین دیاں کھیل کھائیندا۔ ہر کرپا گر گر گھ ساچے لئے ور، آپ اپنا میل ملائیندا۔ ہر کرپا گر گر گھ سبّج لئے پھڑ، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیندا۔ ہر کرپا ہر ستن دکھائے اکا گھر، گھر گھر وِج جوت جگائیندا۔ ہر کرپا گر بھگتن اندر جائے وڑ، آتم سیجا سو بھاپائیندا۔ ہر کرپا گر لیکھا جانے ناری نر، نر نرائن کھیل کھائیندا۔ ہر کرپا گر لکھ چوڑا سی گھاڑن گھڑ، گھٹ گھٹ اپنا رُوپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، گر گر اپنا ناؤں دھرائیندا۔ ہر کا ناؤں گر گر دھار، وید کتیب کتھن نہ جائیا۔ گر گر کھڑے در دوار، ہر ہر لیکھا رہیا پائیا۔ ہر ہر سچا دیونہار، گر گر ڈھیہہ پے سرنائیا۔ گر گر دیکھے اک ورتار، ہر سچا شہنشاہیا۔ بنے ہر سچّی سرکار، گر گر در دربان بہائیا۔ گر گر مگے ایکا دان، ہر ہر آگے جھولی ڈاہیا۔ ہر ہر سورا سور بیر بلی بلوان، گر گر ایکا بل رکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد پُرکھ وڈ وڈیائیا۔ ہر داتا گر بھگھاری، ایکا محل سہایا۔ ہر ونج گر وپاری، واہ واہ ایکا ونج کرائیا۔ ہر ناؤں گر دھاری، واہ واہ اک ادھار رکھایا۔ ہر گھر گر سچ دھاری، واہ واہ چاکر سیو کمایا۔ ہر کنت گر ایکا ناری، واہ واہ ناری کنت ہنڈھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا ہر، دوسر اور نہ کوئی جنایا۔ ہر کرپا گر بھٹیٹیا، بھگتن بھگوان میلا دو جہان۔ ہر کرپا گر ملیا کھیوٹ کھیٹیا، ہر ستن بیڑا چلائے آن۔ ہر کرپا گر ناتا بندھائے مات پت بیٹی بیٹیا، گر گھ ساچے سرت سنبھال۔ ہر کرپا گر گر سبھ اپنے شبد لپیٹیا، نام اگما پھڑ رومال۔ ہر کرپا گر، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھنہارا ساچا لیکھیا، جگا جگنتر بن دلال۔ ہر کرپا گر ایک، گر کرپا ہر پچھان۔ گر کرپا ہر ٹیک، لیکھا چکے دو جہان۔ آد جگاد رہیا دیکھ، وڈ داتا ہر مہروان۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، گر گر رُوپ کر پردھان۔ ہر ہر گر گر ایکا رنگ، آد جگاد سمایا۔ کرے کھیل سورا سربنگ، ازنگ رُوپ پرگٹایا۔ اک اگلا پھڑ مردنگ، سچ دوارے آپ وجایا۔ آپے جانے اپنا اند، انند منگل نہ کسے

گایا۔ آپ مکائے اپنا پندھ، پاندھی راہی سنگ نہ کوئے رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد آنت سری بھگونت، جگا جگنت ویس دھرایا۔ جگا جگنتر ساچی دھار، گر گر رُپ مات پرگٹائی۔ اپنی کل ورتے کرتار، کل وچ اپنا آپ بند رکھائی۔ نو نو چار کرپا کھیل اپار، جگ چو کڑی گیارہا دوایا۔ پنج تت تت بول جیکار، رتی رت لیکھے لائی۔ سمرتھ پُرکھ کھیل اپار، مہما اکھ آپ سٹائی۔ رتھ چلائے سرب سنسار، رتھ رتھواہی سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگا جگنتر ساچا ہر، گر گر ایکار رُپ درسائی۔ ایکار رُپ گر گر درس، درس درسی آپ کرانیندا۔ جن بھگتاں اُپر کرے ترس، سنت ساجن ویکھ وکھانیندا۔ گر گھٹاں میٹے جگت حرص، گر گھٹاں ترسنا مول مُکانیندا۔ امرت میگھ امیوں رس دیوے برس، سانک ست ست کرانیندا۔ لیکھا جانے عرش قُرس، فرش اپنا رُپ وٹانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد جگادی اپنا ناؤں دھرائیندا۔ آد جگادی ہر کرتار، ایکار دو آکھیل کھلانیندا۔ ترے ترے لوآں کرپسار، چارے جگ ونڈ ونڈانیندا۔ چارے کھانی بانی بول جیکارا، چارے ویداں ویکھ وکھانیندا۔ چار ورن کر اُجیارا، چار کُنٹ کھیل کھلانیندا۔ چار یاری کرپسار، ایکار چو کڑ بندھن پانیندا۔ آپے وسے سب توں نیارا، نہر اپنا ناؤں دھرائیندا۔ جگا جگنتر اپنا ناؤں کر اُجیارا، گر وُآں پیراں ایکار سبق پڑھانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے ہر آپے گر، آپے تال آپے سُر، آپے شبد آپے سُر ت جائے جُڑ، آپے لگی توڑ نبھانیندا۔ آپے گر آپے اوتارا، آپے اپنا رُپ پرگٹانیندا۔ آپے شاہ آپے سکدارا، شاہ سلطان اپنا ناؤں دھرائیندا۔ آپے حکم آپے ورتارا، حکمی حکم آپ پھرانیندا۔ آپے جگت جگ بنے اکھاڑا، آپے تریلوکی ناچ نچانیندا۔ آپے چو داں لوکاں دئے سہارا، آپے چو داں طبقات پھول بھلانیندا۔ آپے لکھ چو راسی کرپسار، آپے گھٹ گھٹ جوت جگانیندا۔ آپے برہما وشن شو کر سیوادارا، ساچی سکھیا اک سمجھانیندا۔ آپے کروڑ تیتیس دئے آدھارا، اند اندراسن آپ کھانیندا۔ آپے کرے کھیل وچ سنسار، قُدرت قادر ویکھ وکھانیندا۔ آپے سنجگ تریتا دو اپر کرے کھیل اپر اپارا، انک گن اپنے آپ جنانیندا۔ آپے رام بن اوتارا، آپے راون گڑھ تڑانیندا۔ آپے کاہنا کنسا مل سخیاں گائے منگلا چارا، منگل راس آپ رچانیندا۔ آپے عیسیٰ موسیٰ کالا سوسا تن شنگارا، الفی ایکار تن رنگانیندا۔ آپے نرگن نر ویر بول جیکارا، نام ست نانک منتر اک درٹانیندا۔ آپے واگر وفتح سنائے سننیہارا، ایکار ڈنکا شبد وجانیندا۔ آپے اشٹ

بنیا رہیا سرب سنسارا، گر پیر اوتار سرب دھیان لگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ایک ہر، گر گر اپنا ناؤں وڈیائیندا۔ اپنا ناؤں
 گرو گر کر تار، مہما اکھ کتھی نہ جائیا۔ لوک مات ہو اُجیار، مانس مانس لئے سمجھائیا۔ اُچی کوک کرے پکار، سرگن ساچی سیو کمائیا۔ زرگن و سیا دھام نیار،
 جیواں جنناں دئے سمجھائیا۔ گھٹ گھٹ اندر کرے پیار، جو جن آتم آتر اک لولائیا۔ گر کرپا ہر ویکھے گرگھ وِلا ویکھنہار، دوسر دس کسے نہ آئیا۔ ساچے
 بھگت بھگونت کر دیدار، سائیک سَت سَت اپنے تت ورتائیا۔ کبیر جولاہا اُتریا پار، گھر ساچے وٹی ددھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے
 کھیل ساچا ہر، بھگتن ایک لیکھا دئے سمجھائیا۔ ہر بھگت ایک در منگدا، دوسر در نہ کوئے پروان۔ بن ہر نام نہ چولی رنگ دا، اور کرے نہ کوئے پچھان۔ بن
 سچھنڈ دوارے دوجا در نہ کوئے لنگھدا، رکھے سر نہ کسے دی آن۔ میلا منگے سورے سربنگ دا، ناتا توڑ دو جہان۔ اپنا آپ سَت سروپی اندر آپے ٹنگدا،
 دوسر دسے نہ کوئے نشان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سرشٹ سبائی دیوے اک گیان۔ ہر کرپا گر دیوے گیان، گر
 کرپا کہن نہ جائیا۔ ہر کرپا بھگت ملے بھگوان، وید شاستر سمتر کرے نہ کوئے پڑھائیا۔ چارے بانی ساچے بھگت نیوں نیوں چرن سرن کرن نمسکار، بن
 بھگت بانی مات نہ کوئے پرگٹائیا۔ ساچی بانی ہر کا ناؤں وِج سنسار، گرگھ اپنی رسنا جہوا گائیا۔ گر گر کھیل کرے اپار، گرگھ ساچے لئے جگائیا۔ بن جوگ
 ابھیاس پھڑ پھڑ باہوں دیوے تار، گر نانک ساچی ریت چلائی۔ گر گوہند دیوے اک دیدار، کلغی توڑا سپس ٹکائیا۔ واہ واہ گرو بولے جو اک جیکار، سچھنڈ
 دوارے دئے بہائیا۔ ایک اشٹ دکھائے پُرکھ اکال، ساچا بھگتی مارگ رہیا دکھائیا۔ بھے نہ دکھائے کوئے سر کال، مہاکال نیڑ نہ آئیا۔ جس جن سنگر پورا
 ہوئے آپ مہربان، در گھر ساچے لئے بہائیا۔ ہر ہر روپ نظری آئے اک بھگوان، ساچے تخت بیٹھا سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، کرے کھیل ساچا ہر، گر گر ایک بھيو کھلائی۔ ہر گر بھيو کھلائی، گر ہر ایک پیار۔ ہر گر سیو کمائیندا، گر ہر ایک دھار۔ ہر گر جوت جگائیندا، گر ہر نور
 اُجیار۔ ہر گر چوٹ لگائیندا، گر ہر شبد ڈھنکار۔ ہر گر لوک پر لوک حکم چلائی، گر ہر ورتے وِج سنسار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگا
 جگنتر کرے کھیل سچی سرکار۔ ہر گر سیو کمائیندا، زرگن سرگن ہو اُجیار۔ ہر گر جوگ دکھائیندا، نہکرمی کر پیار۔ ہر گر سلوک سنائیندا، شبد اگئی اک جیکار۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، مندر بیٹھ سچے دربار۔ ہر مندر در سہاونا، گرہ وسے ہر نرنکارا۔ کرے کھیل سری بھگوانا،
 جوتی جاتا ہو اُجیارا۔ جگ جگ جھلایے اپنا ست نشاننا، لوک مات لے اوتارا۔ گرگھیاں پھڑائے ایکا دامنا، چھٹ نہ جائے وچ سنسارا۔ کھیڑا وسائے نگر
 گرامنا، کایا مندر دے سہارا۔ درگاہ ساچی بنے ضامنا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اکلّا ساچا ہر، اپنی پوری کرے آپ بھاونا۔ اپنی بھاونا
 بھاوی اندر رکھ، بھگتن دے جنائیا۔ لکھ چوراسی وچوں کر کر وکھ، نش اکھر نام کرے پڑھائیا۔ سری بھگوان ایکا مارگ دس، نرویر رُپ درسائیا۔ پُرکھ
 اکالا میل ملاوا ہس ہس، حسرت جگت رہے نہ رائیا۔ بھگتاں اندر آپے جائے وس، رُپ انوپ آپ وٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھجک
 تیری اتتم ور، ساچا مارگ اک سمجھائیا۔ ہر گر گر مارگ لایا، کھجک تیری اتتم وار۔ گر گر ہر ہر رُپ وٹایا، ہر ہر گر گر دھار۔ پنج تت نہ کوئی رکھایا،
 نرگن جوت جوت اُجیارا۔ ورن گوت نہ کوئے بنایا، راج راجان نہ شاہ سُلطان۔ اُوج پیچ نہ ونڈ ونڈایا، چارے ورن نہ کوئے گیان۔ چارے وید نہ سپس
 جھکایا، اٹھاراں پراناں نہ کرے دھیان۔ گپیتا گیان نہ رسنا گایا، انجیل قرآن نہ کرے سلام۔ کھانی بانی نہ سپس جھکایا، آپے ہو یا جانی جان۔ کھجک اتتم
 ویس وٹایا، نہہکنک بلی بلوان۔ گرگھ ساچے لئے جگایا، سویا رہے نہ کوئے نادان۔ پُرکھ اکال اک ملایا، ہر جو ہو یا آپ مہربان۔ چال اولڑی اک چلایا،
 ساچے بھگت کر پروان۔ جگت جنجالا گلوں تڑایا، لکھ چوراسی چکی کان۔ پوجا پاٹھ ابھیاس نہ کوئے وکھایا، گرگھیاں گھر گھر درس دیوے آن۔ جس جن ایکا وار
 درشن پایا، درگاہ ساچی جھلدا جائے نشان۔ ویلے انت ست بان لئے بٹھایا، پُرکھ ابناشی اپنا دیوے دھر فرمان۔ گرگھیاں بن کہار سیو کمایا، ڈولی چکی جائے
 دو جہان۔ دوسر ہتھ نہ ڈور پھڑایا، تینی اوتار ہون حیران۔ اٹھاراں بھگت رہے جس گایا، دس گرگھ کرن پروان۔ کھجک اتتم گرگھیاں لیکھا اپنے ہتھ رکھایا،
 اپنی پائی ایکا آن۔ نانک گو بند لکھیا پور کرایا، بھل نہ جائے گن ندھان۔ ناری پُرش ایکا تھاں بہایا، ونڈے ونڈ سری بھگوان۔ ہر جن ساچے وارو واری اپنی
 گودی لئے بہایا، ہرکھ سوگ کرے نہ کوئے وچ جہان۔ بھینا بھینا ناتا جگت بندھایا، سنگھ نرائن دیا گیان۔ کھن سنگھ نیتز نیر نہ کوئے وہایا، بال انجانے

آپے لئے سنبھال۔ ہر بنس انس گرسنگر اپنے بنس رلایا، جگت سٹ ساچے پتا پڑکھ ملے آن۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کجگ تیری اتم ور، نہکٹک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرسکھاں دتا دان ایکا وار، دوجی وار تھت نہ کوئے جنایا۔

★ ۲۸ کٹک ۲۰۱۷ بکرمی سرین سنگھ دے گھر پنڈ جنڈیالا گرو ضلع امرتسر ★

ست پڑکھ صاحب سلطان، اگم اگمرا وڈ وڈیائی۔ سو پڑکھ نرنجن صاحب مہربان، روپ انوپ بے پرواہیا۔ ہر پڑکھ نرنجن کھیل مہان، انہو اپنی کھیل کھلایا۔ ایکنکارا نوجوان، آد جگادی بھو نہ رایا۔ آد نرنجن نور مہان، زرویر اپنا آپ پرگٹایا۔ ابناشی کرتا کرتا پڑکھ کر نیہار، اپنی کل آپ دھرائیا۔ سری بھگوان کرے کھیل اپر اپار، اک اگلا سچا شہنشاہیا۔ پاربرہم پر بھ لیکھا جانے سچ دربار، درگاہ ساچی وڈ وڈیائی۔ سچکھنڈ وسائے ایکنکار، نرگن نور کر رُشانیا۔ گھر مندر پاوے آپے سار، تھر گھر لیکھا اگم اتھاپیا۔ اپنا جوبن ویکھ بکار، بل اپنا دے پرگٹایا۔ اپنا کھیل کرے کھیلنہار، الکھ اکھنا لکھیا نہ جانیا۔ اپنی اچھیا کر وچار، اپنی سکھیا آپے پانیا۔ اپنی گھاڑت گھڑے ہر کرتار، ساچا تخت آپ سہانیا۔ آپے شاہ پاتشاہ بنے سچی سرکار، شہنشاہ اپنا ناووں دھرائیا۔ آپے بھوپت بھوپ ہوئے داتار، راج راجان آپ اھوایا۔ آپے ست ستوادی اٹھائے ست نشان، ست پڑکھ نرنجن سیو کمائیا۔ آپے دیونہارا دھر فرمان، شبد اگمی واج سنایا۔ آپے حکمی حکم کرے پروان، پروردگار بے پرواہیا۔ آپے اپنا ہوئے جانی جان، جانہار نور خدایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اگلا سچ محلہ، ایکا رہیا وسایا۔ اک محلہ ہر وسایا، آد جگادی آسن لائیندا۔ ایکا روپ انوپ پرگٹایا، رنگ ریکھ نہ کوئے جنائیندا۔ ایکا نریش رہیا سہایا، در درویش نہ کوئے دکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، گھر ساچا آپ جنائیندا۔ گھر ساچا سوہیا بنک دوارا، سچکھنڈ وٹی ودھایا۔ گھر پرگٹیا ہر ایکنکارا، نرکار روپ دھرائیا۔ گھر بولنہارا نام ست جیکارا، ست ستوادی آپ پرگٹایا۔ گھر کرتا پڑکھ ہوئے اُجیارا، زرویر اپنی دھار چلایا۔ گھر مورت اکال ایکا وسے وسنہارا، جوئی رہت سچ سکھدایا۔ گھر لیکھا جانے دھر دربارا، سچکھنڈ نواسی سچا شہنشاہیا۔ گھر منگن مگے بن بھکھارا، گھر

اچھیا جھولی پانیا۔ گھر مندر بنے ست ورتارا، ساچی وست ہتھ اٹھانیا۔ گھر بولے شبد ناد دھنکارا، گھر راگ انادی گانیا۔ گھر امرت رکھے ٹھنڈی ٹھارا، چرن سرور اک سہانیا۔ گھر اُپجائے برہما وشن شوست ڈلارا، گھر جننی ایکا مانیا۔ گھر دکھائے روس سورج چن ستارا، گھر منڈل منڈپ دے وڈیانیا۔ گھر ترے گن مایا بھر بھنڈارا، ترے ترے لیکھا دے سمجھانیا۔ گھر پنچم تت تت پسارا، تتوت اک رکھانیا۔ گھر گھاٹ گھڑے آپ سُنیا، سچ کٹھالی آپے تانیا۔ گھر لیکھا جانے ہر نر نکارا، دوسر اور نہ سنگ رکھانیا۔ گھر نش اکھ پڑھے پڑھنہارا، گھر ساچے ویداں کرے پڑھانیا۔ گھر لکھ چوراسی کر پسارا، گھر ساچی ونڈ ونڈانیا۔ گھر بخشنہارا نام آدھارا، انملا نام اک ورتانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ایکا ایک سچا شہنشاہیا۔ گھر مندر گھر کھیل نیارا، گھر جوتی جوت جگانیدا۔ گھر برہم پاربرہم کرے پسارا، گھر اپنا ویکھ دکھانیدا۔ گھر راتی رتی تھتی جانے وارا، گھر اپنی رت سہانیدا۔ گھر پھل بھلواری ویکھے سچ بہارا، سچ سنگدھی آپ مہکانیدا۔ گھر لیکھا جانے ناری کنت بھتارا، گھر گرہ سہنجنی سچ سہانیدا۔ گھر اُپجائے مات پت گھر ست ڈلارا، گھر جننی جن میل ملائیدا۔ گھر راگ راگنی گائے اپنی وارا، گھر دُھن دُھن وچ سمانیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایکا ہر، گھر ایک سچ وسانیدا۔ ایک گھر ہر وسایا، سچھنڈ وٹی ودھانیا۔ دوجی قدرت لے پرگٹایا، تیجے نیتز ویکھے تھاؤں تھانیا۔ چوتھے پد آپ سمایا، دُھن ناد شبد گائے سچ سُبھانیا۔ چھیویں چھپر چھن کسے دس نہ آیا، پُرکھ ابناشی رچن رچانیا۔ ستویں ست ستوادی گھر گھر اپنا ڈیرہ لایا، نرگن جوت کرے رُشانیا۔ اٹھال تال بندھن پایا، میل ملاوا سچ سُبھانیا۔ نو دوارے جگت دکھایا، نو در کھیلے سرشٹ سبایا۔ دسواں اپنی ونڈ ونڈایا، گھر گھر وچ رہیا چھپانیا۔ ساچے گھر جوت جگایا، نور نورانہ نور رُشانیا۔ ساچے گھر سچ وچھایا، آتم سبجا اک دکھانیا۔ ساچے گھر میل ملایا، سرتی شبد ایکا رنگ رنگانیا۔ ساچے گھر تیل چڑھایا، ایک سگن منانیا۔ ساچے گھر کھوجت کھوجت ہر پر بھ پایا، برہم پاربرہم ہوئے کُڑمانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک دکھائے ساچا ہر، گرہ مندر آپ سہایا۔ گرہ مندر ہر سہانیدا، گھر گھر وچ کر پرکاش۔ ست سرپنی آسن لائیدا، آد جگادی نہ جائے وناس۔ جگ جگ اپنا رپ دھرائیدا، نرگن سرگن پرگٹ ہو شاہو شاباش۔ ساچا ڈنکا نام وجانیدا، لیکھا جانے سرب گنتاس۔ لکھ چوراسی ویکھ دکھانیدا، جن بھگتاں پوری کرے آس۔ ساچے سنتن میل ملائیدا، سیوا کرے

بن بن داسی داس۔ گرگھ ساچے رنگ رنگیندا، لیکھا جانے پون سواس۔ گرگھ ایکا در بہانیدا، سدا سہیلا وسے پاس۔ گھر مندر میل ملائیدا، ہر جن رہے نہ کوئی نراس۔ بٹی دندن جو جن گائیدا، پاوے سار اپ تیج وائے پر تھی آکاش۔ پرماندن اک وکھائیدا، گرہ مندر ساچی راس۔ لکھ چوراہی بندھن توڑ تڑائیدا، ناتا توڑے مات گرہ واس۔ گھر مندر آپ سہائیدا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایکا ہر، کھیلنہارا کھیل تماش۔ گرہ مندر ہر کھیل تماش، کایا منڈل راس رچائیا۔ پرگٹ ہوئے پُرکھ ابناشا، ہر جن ساچے لئے جگائیا۔ چرن کول کول چرن اُپر دھول دئے بھرواسا، دھرنی دھرت دھول نال رلائیا۔ نج گھر نج آتم نج گرہ کر واسا، نج آتم دیکھے تھاؤں تھائیا۔ لیکھا جانے کایا مائی پیج تت کاسہ، بنک دواری سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا گھر ایکا در، ایکا ہر دئے وکھائیا۔ ایکا در ساچے مندر، ہر ہر آپ وکھائیدا۔ لیکھا جانے ڈو نگھی کندر، کوری بھوری پھول بھلائیدا۔ آپے توڑنہارا جندر، ڈئی دویتی کُندا لائیدا۔ آپ جنائے اپنا ناؤں منتر، بدھ انتر ویکھ وکھائیدا۔ جگت بھجائے لگی بستر، امرت میگھ اک برسائیدا۔ لیکھا جانے گنگ گنگنتر، برہمنڈ کھنڈ کھوج کھجائیدا۔ گرگھ ورلے بنائے منتر، جس سر اپنا ہتھ لکھائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا گرہ ایکا گھر، ایکا وسے ساچا ہر، دوسر روپ نہ کوئی دھرائیدا۔ گھر وسیا ہر نرنکارا، مہما کتھ کتھی نہ جائیا۔ گھر شبد ناد دھنکارا، گھر وجدی رہے ودھائیا۔ گھر میل ملاوا پیا پریتم پُرکھ پُرکھوتم ایکا وارا، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ گھر رنگ رلیا مانے نال بھتارا، گھر ساتک ست ست سائیا۔ گھر ساچی کلیاں کھڑے گلزارا، گھر مہک مہکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگا جگنتر ساچی کار، آد جگادی کرینہار، کرن کراونہار اک اکھوائیا۔ جگ جگ کار کمائیدا، اک اکلا بے پرواہ۔ ستجگ تریتا دوپر رتھ چلائیدا، اگم اگمرا بن ملاح۔ جگت نیا ویکھ وکھائیدا، ستجگ ساگر پھول پھلا۔ ڈو نگھی بھوری ڈیرہ لائیدا، روپ انوپ آپ پرگٹا۔ گر پیر اوتار اپنا ناؤں دھرا، جگت مارگ ویکھ وکھائیدا، سرشٹ سبائی ویکھے تھاؤں تھاں۔ ایکا اکھر جاپ چائیدا، اکھر گھاڑن لئے گھڑا۔ گھر نہارا دس نہ آئیدا، گھٹ گھٹ بیٹھا مکھ چھپا۔ اپنا مندر اپنا گھر آپ سہائیدا، اپنی سیجا ستا پیر پساہ ایکنکارا شہنشاہ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگا جگنتر ساچی کار، کرے کرائے کرینہار، اپنی کھیل آپ کھلائیدا۔ ترے گن اپنا ترے گن بھن، ترے ترے ریکھا آپ مکائیا۔ ستجگ

تریتا دواپر پار کرایا ایک دوجا گن گن، تھر کوئی رہن نہ پایا۔ نت نوت لئے اوتار کرے کھیل بھن بھن، بھو ابھیدا بھو نہ رانیا۔ اپنا رُوپ رنگ نہ دسائے کسے چنھ، لیکھا لیکھے کوئی نہ پایا۔ ہر کارُوپ لما چوڑا کوئی نہ سکے من، بے انت کہہ کہہ تھکی سرب لوکایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک سہائے ساچا گھر، گرہ مندر دے وڈیایا۔ گرہ مندر ہر سہنجنا، زرگن نُو ر جوت پرکاش۔ پُرکھ ابناشی وسے ایک سجننا، وڈ داتا شاہو شتاباش۔ جگ جگ آپے جانے اپنی رچنا، لیکھا جانے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ پر بھاس۔ جگا جگنتر اپنا ناؤں دھرائے ساچو سچنا، سچ سچ کرے پرکاش۔ آپے گرہ گرہ گھر گھر زرگن سرگن ہو ہو نچنا، گھٹ بھیترا پاوے راس۔ آپے پنچ ت کا یا ماٹی ہوئے کچنا، آپے اُتجے آپے جائے وناس۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ترے گن دھار ہر زرنکار، گرہ مندر آپ چلاس۔ ساچی دھارا ہر زرنکار، گھر ساچے آپ چلایا۔ آد جگادی اک اوتارا، رُوپ انُوپ اک پرگٹایا۔ لیکھا جانے دھر دربارا، لوک مات ویکھ دکھایا۔ برہما وشن شو دے سہارا، کروڑ تیتیسا سُرپت راجا اند چرن کول بخشے سچ سرنایا۔ داتا جو دھا سُو رپیر وڈ مرگند، جگا جگنتر کھیل کھلایا۔ ہر بھگت اُپجائے اپنی بند، نادی سُنٹ ناؤں دھرایا۔ گرہ مندر میٹے سگلی چند، چنتا چکھا رہے نہ رانیا۔ امرت دھار وہائے ساگر سندھ، بھو ساگر پار کرایا۔ ہر داتا گھر گمبھیر گنی گہند، گن اوگن اپنے ہتھ رکھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ کرتا ہر کرنے یوگ، جن بھگتاں دیوے درس اموگھ، دوسر دس کسے نہ آئیا۔ ترے ترے لیکھا جانہارا، ایک رنگ سمایا۔ ترے ترے ویس وٹا ونہارا، ایک جننی ایک پت مایا۔ ترے ترے گود اٹھا ونہارا، ایک دائی دایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، تخت نو اسی ساچے تخت ڈیرہ لایا۔ ساچے تخت سہانیندا، ہر سُو رپیر بلوان۔ زرگن سرگن رُوپ پرگٹانیندا، لیکھا جانے دو جہان۔ گر اوتار اپنی سیوا لائیندا، جگ جگ دیوے دھر فرمان۔ کایا پنچ تت میل ملائیندا، ترے گن تت کر پروان۔ برہم پار برہم دکھانیندا، گھر مندر کھول دکان۔ ساچا ہٹ اک جنانیندا، بن ونجارا سری بھگوان۔ ایک وست جھولی پائیندا، داتا دانی ہو مہربان۔ نام شبد اک اُپجائیندا، دیونہارا سرب گیان۔ لوک مات آپ دھرائیندا، آپے ہوئے گہبان۔ اُچی کوک آپ سٹانیندا، گا ونہارا گائے ساچے گان۔ گر گر کایا مندر آپ وسائیندا، لیکھا جانے سچ مکان۔ در دروازہ آپ اپنے ہتھ جنانیندا، کھول سکے نہ جیو نادان۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سری

بھگوان۔ سری بھگوان کھیل کھلائیندا، جگا جگنتر ساچی کار۔ کلجگ انتم ویکھ دکھائیندا، لوک مات لے اوتار۔ جوتی جامہ ویس وٹائیندا، پنچ تت نہ کوئے شنکار۔ تن کپڑ نہ کوئے رکھائیندا، بستر بھوشن نہ کوئے ادھار۔ ان پانی نہ مکھ لگائیندا، نہ کوئی کھائے اور آہار۔ مندر مسجد گردوارا بنک نہ کوئے رکھائیندا، تیر تھ تٹ نہ رہیا پسار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اگم اپار۔ اگم اپار ہر کھیل کھلایا، کلجگ بھیو کوئے نہ پائیندا۔ ایک جوتی دس دس روپ وٹایا، گر گر اپنا رنگ رنگائیندا۔ ساچی سوٹی شبد پھڑایا، نام کھنڈا اک چکائیندا۔ کوٹن کوٹی جیو لئے ترایا، کوٹن کوٹی پار کرائیندا۔ واسنا کھوٹی دئے کڈھایا، جس جن اپنی بو جھ بھجھائیندا۔ نرمل جوتی دئے جگایا، اندھ اندھیر مٹائیندا۔ ورن گوتی ذات پات رہے نہ رایا، آتم برہم سرب درسا ئیندا۔ ورن برن بندھن نہ کوئے رکھایا، چار ورن اٹھاراں برن مکھ شرمائیندا۔ ایک رنگ گرگھیاں کایا چولی آپ رنگایا، اتر کدے نہ جائیندا۔ ساچا ڈھولا سوہنگ سو اک سنایا، آتم برہم پار برہم میل ملائیندا۔ ہر جو ہر ہر تولا بن کے آیا، ساچا کنڈا نام ہتھ اٹھائیندا۔ گولا بن بن سیو کمایا، جن بھگت دوارے پھیری پائیندا۔ دھرت مات تیرا ہولا بھار دئے کرایا، متمکھ جیو سرب مٹائیندا۔ اپنا چولا لئے بدلایا، جوتی جاتا کھیل کھلائیندا۔ اوہلا پردہ دئے چکایا، مکھ نقاب نہ کوئی رکھائیندا۔ کلا سولاں نہ کوئی رکھایا، انک کل دھاری اپنا ناؤں رکھائیندا۔ مولا روپ بنکے آیا، سمل اپنی کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک مندر ایک گرہ، ایک گھر ہر جو رہے دس کسے نہ آئیندا۔ ساچا گھر کرتیار، ہر مندر دئے وڈیائی۔ جگمگ جوت جگے اپار، اٹھے پہر رُشائی۔ دیا باقی نہ کوئی ادھار، تیل وٹی نہ کوئی ٹکائی۔ کسے کولوں منگن نہ جائے کوئی ادھار، ونج ونجارا اپنا آپے ہو جائی۔ کسے گھر سنن جائے نہ کوئی دھنکار، اپنا شبد ناد آپ وجایا۔ کسے در کرن نہ جائے نمسکار، سپس جگدیش نہ کسے جھکائی۔ بن بھگت نہ ہوئے جگت بھگھار، بھگت دوارا ایک منگن آئی۔ کلجگ انتم لے اوتار، نہنکنا ناؤں رکھائی۔ شبد ڈنکا وجے سنسار، چار کٹ دہ دشا رہیا سنائی۔ گرٹھ توڑے ہوئے ہنتا، کوڑی کریا دئے مٹائی۔ لیکھا جانے غریب نمانے برہم چولی آپے رنگدا، رنگنہارا ایک سچا شہنشاہپا۔ دکھیاں دیناں انا تھاں در در آپے ونڈدا، درد دکھ بھے بھنجن ساچا ماہپا۔ نردھن پردے آپے کجدا، نام دوشالا اُپر پائی۔ گرگھیاں گرہ آپے وسدا، بھرے بھلی سرب لوکائی۔ جس جن اپنا مارگ آپے دسدا، جگت ناتا دئے تڑائی۔ ہر جو سدا سدا بھگھار ہے بھگت جسدا، جس

بھگتاں آپے گائیا۔ منٹمکھاں کولوں آد جگاد جگا جگنتر نندا، پلّو دیوے نہ کسے پھڑائیا۔ تیر نرالا ایکا کسدا، ست کمان اک اٹھائیا۔ ترے گن مایا آپے ڈسدا، نر
 ہر پیالہ اک پیائیا۔ کرے کھیل سرب گنتاس دا، گنوتا گن کہن نہ جائیا۔ لیکھا چکاؤنا مدراماس دا، مایا متا دے کھپائیا۔ لیکھا مکاؤنا ہاس بلاس دا، کام کرودھ
 لوبھ موہ ہنکار نہ ہوئے ہلکائیا۔ کلجک ویلا اتم ناس دا، لکھ چوراسی سکے نہ کوئی بچائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر،
 گرگھن لئے ملائیا۔ گرگھ سجن میت مرارا، گر سنگر آپ الامیندا۔ لیکھا جانے اندر باہرا، گپت ظاہرا بھو نہ آئیندا۔ پورب جنم کرے وچارا، نہہرمی کرم
 کمائیندا۔ دیونہارا ست بھنڈارا، وست امولک آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن میلے اپنے گھر، گھر گھر وچ آپ سہائیندا۔ گھر
 وچ گھر کر تیار، گرگھیاں بو جھ بھجھائیندا۔ گھر وچ گھر امرت بخشے ٹھنڈی ٹھار، سنجھر جھرنا جام پیائیندا۔ گھر وچ گھر جوت کر اجیار، اگیان اندھیر گوائیندا۔ گھر
 وچ گھر شبد ڈھنکار، سچ مردنگ آپ وجائیندا۔ گھر وچ گھر سیجا اپر اپار، اگم اگمڑا آپ سہائیندا۔ گھر وچ گھر میلا ناری کنت بھتار، گھر سرتی شبد ملائیندا۔ گھر
 وچ گھر سخیاں منگلپار، گیت گو بند آپ الامیندا۔ گھر وچ گھر ویکھے ویکھنہار، گرگھ ورلے آپ دکھائیندا۔ نیتز لوچن نین پیکھے سرجنہار، جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ وکھائے ایکا گھر، دئی دوتی ڈیرہ ڈھائیندا۔ گرگھ ہر گھر ویکھیا، گھر اتم کر گیان۔ جگت ناتا تھنا بھرم بھلیکھیا، موہ چلیا پنچ
 شیطان۔ گر ملیا نر زیشیا، بل دیوے سورپیر بلوان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، گرگھ سجن لئے
 پچھان۔ گرگھ آپ پچھانیا، کر کرپا گن ندھان۔ نو کھنڈ پر تھی لکھ چوراسی پن چھانیا، چھاچھ ورو لے سری بھگوان۔ رسنا جھوا چار کٹ گائے ساچا گانیا، کسے
 ہتھ نہ آئے برہم گیان۔ سنگر چلے نہ کوئی بھانیا، من مت ہوئی پھرے پردھان۔ ہر نظر نہ آئے وڈ وڈوانیا، پڑھ پڑھ تھکے ہوئے خیران۔ گرگھ ورا پتر
 سجانیا، جس سنگر پورا درشن دیوے آن۔ اپنی سنائے اکھ کہانیا، کتھنی کتھ نہ سکے کوئی دکھیان۔ کسے ہتھ نہ آئے راجے رانیا، ہٹ وکے نہ کسے جہان۔
 غریب نمانے آپ اٹھائے بال انجانیا، صاحب سنگر ہو مہربان۔ ساچے گھر گرہ مندر سچھنڈ دوارے دیوے مانیا، چرناں ہیٹ دباے زمیں اسمان۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان۔

★ ۲۸ کنگ ۲۰۱۷ بکرمی اندر سنگھ دے گھر پنڈ بندالا ★

دین دیال سرب گن ٹھاکر سوامی، نرگن زرویر اپنا ناؤں دھرائیندا۔ گرہ مندر وسے سچ مقامی، سچکھنڈ دوارے سو بھاپائیندا۔ آد جگاد جگ جگنتر سدا سد نہہامی، نر نرائن اپنی دھار چلائیندا۔ شبد اگم چلائے بانی، بودھ اگادھ شبد الائیندا۔ چرن سروور امرت رس رکھے ٹھنڈا پانی، نجھہر اپنا رس آپ پرگٹائیندا۔ آپے جانے اپنی اکھ کہانی، رسنا جہوا اکھ نہ کوئی سٹائیندا۔ آپے لکھ چوراسی جیو جنت لیکھا جانے سرب پرانی، گھٹ گھٹ مندر جوت جگائیندا۔ آپے کرے آکار چارے کھانی، ایش جیو میل ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے کرتا آپے ٹھاکر، آپ اپنی کھیل کھلائیندا۔ ٹھاکر کرتا ہر مہربانا، ہر جو ہر ہر مندر سو بھاپائیندا۔ تھر گھر وسے اک مکانا، گھر مندر آپ درسائیندا۔ ساچا تخت اک سہانا، آسن سنگھاسن سو بھاپائیندا۔ شبد انادی سچ ترانہ، ناد انادی ناد و جائیندا۔ انجو کھیل سری بھگوانا، بھو ابھیدا بھو چھپائیندا۔ کر پرکاش دو جہانا، مورت اکال ڈمگائیندا۔ کرے کھیل گن ندھانا، جگ جگنتر ویس وٹائیندا۔ اپنا روپ آپ چھانا، روپ انوپ آپ درسائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دوارا اینکارا، کل اپنی آپ پرگٹائیندا۔ کل پرگٹے ہر گو بند، مہما اکھ کتھی نہ جائیا۔ گھر گمبھیر ساگر سندھ، الکھ اگوچر بے پرواہیا۔ لیکھا جانے برہما وشن شو سُرپت راجا اند، کوٹن کوٹ روپ دھرائیا۔ لکھ چوراسی ایکا داتا بن بخشند، بخشش اپنے ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دین دیالا سرب گن ٹھاکر، رتی نام اک رتنا گر، وست انمول اک دکھائیا۔ نام وست انمول ہر کرتار، سمرتھ پُرکھ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جگ جگنتر ہو اُجیار، لوک مات ویس وٹائیندا۔ ایکا بانی بول جیکار، اپنا ناؤں آپ صلاحیندا۔ آپے گر گر دیونہار دھار، آپے گر گر کھ وڈیائیندا۔ آپے بھگتن دیوے سچ بھنڈار، بھگتی بھگت بھگونت آپ ورتائیندا۔ آپے سستن دیوے نام ادھار، ساچی سیجا اک سہائیندا۔ آپے گر کھ سجن لے اُبھار، جگت گودڑی ویکھ دکھائیندا۔ آپے گر کھ ویکھے ساچے لال، انملٹرا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آپے لیکھا جانے کال مہاکال، دو جہان اپنی کھیل کھلائیندا۔ آپے لہنا دین چکائے شاہ کنگال، راؤ رنگاں مول مکائیندا۔ آپے شبد اناد وجائے سچا تال، ساچی نگری آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرپا ندھ ایکا ٹھاکر، آد جگادی نام سو داگر، ونج ونجارا اکو اک اکھوائیندا۔ ونج

ونجارا سری بھگوان، جگ جگ اپنا ونج کرانیدا۔ چوڑاں لوکاں ویکھے مار دھیان، لوآں پُریاں پھول بھلائیدا۔ ترے ترے دیوے اک گیان، وشو ایکا
 روپ وکھائیدا۔ ایکا منتر دُھر فرمان، دُھر دی بانی بان لگائیدا۔ ایکا مندر اک مکان، ایکا گرہ وسائیدا۔ ایکا لیکھا جانے جیو جہان، جیو جنت سادھ سنت ہر
 بھگونت ویکھ وکھائیدا۔ ایکا چکائے جم کی کان، ایکا رائے دھرم بھندن گل پائیدا۔ ایکا بخشنہارا مان، ایکا در دربار دُرکائیدا۔ ایکا دیوے پین کھان، ایکا
 بھکھیاں بھکھ مٹائیدا۔ ایکا گر ہو مہربان، سچ نشانہ اک وکھائیدا۔ چرن کول بخشے مان، موہ ابھمان سرب گوائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، سرب جیاں پر بھ ایکا ٹھا کر، دُوسر اور نہ کوئے جنائیدا۔ ٹھا کر کرتا ایکنکارا، اپنی رچنا آپ رچائیدا۔ جاگرت جوت کر اُجیارا، گھر گھر اپنا ویس وٹائیدا۔
 راگی نادی وسے باہرا، راگ راگنی بھو نہ آئیدا۔ کریا کھیل اگم اپارا، لکھ اگوچر ہو اُجیارا، نرگن نرگن بٹھے دھارا، جوتی جوت پر گٹائیدا۔ ہر جن جن ہر شبد
 ہلارا، کرے کھیل وچ سنسارا، آد جگادی ساچی کارا، کرتا پُرکھ اپنی کھیل آپ کھلائیدا۔ ٹھا کر سوامی بن ونجارا، در در مگے بن بھکھارا، ایکا الفی تن شنکارا،
 ویس انیک آپ وٹائیدا۔ لیکھا جانے وارو وارا، بیٹھا رہے دُھر در دربارا، کاغذ قلم نہ کھنہارا، لیکھا لیکھ نہ کوئی جنائیدا۔ ساقط بندک نہ پاوے کوئی سارا،
 جس جن ساچا نام ادھارا، آتم کھولے بند کوڑا، دُئی دوتی پردہ لائیدا۔ میٹے زین اندھیر اندھیارا، ساچا چن کرے اُجیارا، ملے میل پیا پریتم میت مرارا، پر
 کنت ایکا راگ ناد انادی آپ سٹائیدا۔ ساچی سکھیا منگلچارا، واہ واہ ہر ہر پایا سچ دربارا، وچھڑ نہ جائے وچ سنسارا، سگلا سنگ نبھائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ٹھا کر سوامی آپ اکھوائیدا۔ ٹھا کر سوامی سرب گنوتا، ہر جو ہر ہر اک اپائیدا۔ آپے جانے اپنی ریتا، وید کتیب
 بھو نہ پائیدا۔ جگا جگنتر ٹھانڈا سینتا، وسنہارا دھام انڈیٹھا، اپنا رس جانے پیٹھا، امرت رس آپ اپائیدا۔ لیکھا جانے ہست کیٹا، وسنہارا اوچاں نیچاں، اپنے
 رنگ آپے بھینچا، دُوسر رنگ نہ کوئی جنائیدا۔ نہ کوئی مندر نہ مسیتا، بیٹھا رہے پنت پُنیتا، گرگھ وسے سدا چیتا، کایا کنچن گڑھ سہائیدا۔ مٹھا کرے کوڑا
 ریٹھا، ایکا شبد سناے بھاؤ رکھائے اٹھاراں دھیائے گیتا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر ٹھا کر سوامی ساچا میت، جگا جگنتر لکھ چوڑا سی پرکھے
 نیت، نیت نیت اپنا ویس وٹائیدا۔ ویس اولڑا اک اکلڑا، نرگن نرؤیر آپ کرائیا۔ سچکھنڈ دوارا سچ سنگھاسن ایکا ملڑا، اپنی جوتی آپے رلڑا، نور نور وچ لکائیا۔

آپ پھڑائے اپنا پلڑا، آپے مارگ لائے ست سکھلڑا، آپے ویکھے تھاؤں تھانیا۔ سچ سندیش آپے گھلڑا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد ناد ناد دھنکارا، آپ وجائے وجا ونہارا، دو جہاناں آپ سنائیا۔ دو جہاناں شبد ناد، ست پرکھ زرنجن آپ وجایا۔ گیت گائے بودھ اگادھ، گوہند بھیو کسے نہ پایا۔ لیکھا جانے آنت آد، آد آنت اپنے ہتھ رکھایا۔ روپ درسائے برہم برہما، پاربرہم وڈی وڈیایا۔ گرکھ سجن لکھ چوڑاسی وچوں کاڈھ، جگ جگ اپنے انگ لگایا۔ دیونہارا ساچی داد، ساچی وست جھولی پایا۔ سنت سہیلے آپے لادھ، جگت چھاچھ وروں دکھایا۔ لیکھا جانے مادھو مادھ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ٹھاکر سوامی وسے ایک در، در دربارا آپ سہایا۔ در دربار سہاونا، ہر ساچا سوہا پائیا۔ جگ جگ ویس وٹاونا، پاربرہم وڈی وڈیایا۔ برہم لیکھا بہہ سمجھاونا، بھل رہے نہ رانیا۔ جوتی باقی ایک ڈمگاون، گرہ مندر کر رُشنائیا۔ سرتی شبدی میل ملاونا، جگت وچھوڑا پنڈھ مکائیا۔ ایک پکڑے پکڑائے ساچا دامنا، دامنگیر آپ ہو جائیا۔ ایٹھے اوٹھے ہوئے ضامنا، زیر زبردے مٹائیا۔ لیکھا جانے رام رامنا، رام راما ہر رگھرائیا۔ میٹے رین اندھیری شامنا، گھنٹیا شاما بنسری نام اک وجایا۔ ناتا توڑے ترسنا تامنا، مایا ممتا موہ رہن نہ پائیا۔ اک وسائے نگر گرامنا، کایا کھیڑا سچ سبھائیا۔ امرت پیائے ساچا ضامنا، ترسنا بھکھ گوائیا۔ نیڑ نہ آئے کامنی کامنا، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نہ ہوئے ہلکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرکھ ساچے لئے پھڑ، جگت وچھوڑا کٹے مات جدائیا۔ جس جن سنگر پورا پایا، آتم وجے ودھائیا۔ کایا نگر کھیڑا اک وسایا، پنچ تت ہوئے رُشنائیا۔ من مت بدھ نہ چلے کوئے چترایا، ڈھیہہ ڈھیہہ چرن کول پین سرنائیا۔ اندھ اندھیر رہے نہ رایا، ٹیڈھی بنک ویکھنہارا تھاؤں تھانیا۔ زرنجن جوت اک جگایا، جوت زرنجن کر رُشنائیا۔ امرت سرور سچ نہاؤن اک نہایا، گر سکھ دوسر در نہاؤن کوئے نہ جائیا۔ کاگ ہنس آپ بنایا، مانک موتی چوگ چگائیا۔ بجر کپاٹی پردہ آپ تڑایا، دئی دوتی رہے نہ رانیا۔ ترے گن گنی سڑدا آپ بچایا، پنجاں چوراں لئے چھڈایا۔ کنجن گرٹھ اک دکھایا، گھر انحد شبد وجائیا۔ دُھن ناد آپ سنایا، دُھن آتمک اک اپائیا۔ مل سخیاں منگل گایا، گھر ساچے خوشی منائیا۔ آتم سیجا ویکھ دکھایا، دسم دوا ری کُندا لاپیا۔ زرنجن اپنا آسن سچ سنگھاسن آپ سہایا، اُپر بیٹھا سچ وچھائیا۔ برہم روپ کر رُشنائیندا، پرکاش پرکاش وچ لکائیا۔ روس رہے شرمایا، باراں راسی بھیو نہ رانیا۔ اک اکادسی کھیل کھلایا، روپ انوپ آپ درسائیا۔ گرکھ سرتی شبد سمایا، سرتی شبد

بھیو نہ رانیا۔ اکال مورت نظری آیا، کال رہت سدا سکھانیا۔ گرگھ ساچے آپ اپنی گود بہایا، سنگر پورے وڈ وڈیا۔ رائے دھرم نہ دے سزایا، چتر گپت لیکھانہ کوئے دکھانیا۔ ہرجن ساچے درگاہ ساچی آپ بہایا، ویلے آنت ہوئے سہانیا۔ جم کا ڈنڈ نہ سیس رکھایا، شبد بہانے لئے بیٹھانیا۔ آوند جاندا کسے دس نہ آیا، برہما وشن شو بیٹھے راہ تکانیا۔ سنگر پورا حاضر حضورانہ مرے نہ جایا، شبد شبدی اپنا ناؤں پرگٹانیا۔ چارے وید بھیو نہ رایا، پُران اٹھاراں رہے جس گانیا۔ شاستر سمرت دین دُہایا، گیتا گیان دے گواہیا۔ انجیل قرآن کوک کوک رہے سنایا، تمیس بتیس ڈھولا ایک گانیا۔ نانک نرگن بان چلایا، دُھر دی بانی بان لگانیا۔ چارے کھانی ویکھ وکھایا، انڈج جیرج اُتھج سیتج اندر مندر پھول بھلایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایک ہر، ہرجن سجن لئے ور، ناری کنت آپ پرنا۔ گرگھ ناری کنت ہر پایا، وچھڑیا سنسار۔ کایا چولی رنگ بسنت چڑھایا، چڑھیا روپ اگم اپار۔ نیتز نیناں کجل اک سہایا، نام ندھانا ہر کرتار۔ جو بن ساچا ویکھ وکھایا، شبد جوانی ہو اُجیار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد ایک ہر، ہرجن ساچے لئے ملایا۔ ہرجن میل ملنیا، سنگر ملیا بے پرواہ۔ دیوے نام سچا دھن دھنیا، اتوٹ اٹھ بھنڈارا دے ورتا۔ گر سکھاں دوارے پھرے بھنیا، جگ جگ اپنا ویس وٹا۔ نیتز دے سے نہ آتم انھیاں، دُئی دوتی پردہ بیٹھے مکھ چھپا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سکھاں پھرائے ایک لڑ، لکھ چوراسی دیوے ڈنیا۔ گر سکھ ساچے لڑ پھراؤنا، گر شبدی کھیل کھلیندا۔ ساچے پوڑے آپ چڑھاؤنا، دو جہاناں پندھ مکھیندا۔ ایک دوجا بھیو چکاؤنا، تیجا نیتز نین کھلیندا۔ چوتھے پد میل ملاؤنا، گھر چوتھا آپ سہانیندا۔ پنجم میل اک کراؤنا، پنجم روپ سامیندا۔ چھویں چھپر چھن نہ کوئی رکھاؤنا، سچ دوارے آپ بہانیندا۔ ستویں ست پُرکھ نرجن سیس ہتھہ ٹکاؤنا، جگدیش ویکھ وکھانیندا۔ اٹھان تیاں ناتا جوڑ جڑاؤنا، اپ تیج وائے پر تھی آکاش من مت بدھ نہ کوئی رکھانیندا۔ نو دوارے پندھ مکاؤنا، جگت واسنا باہر کڈھانیندا۔ دسم دواہی میل ملاؤنا، گھر گھر وچ آپ بہانیندا۔ ساچی ناری ہر کنت ملاؤنا، ساچی تیج اک سہانیندا۔ اک دوجے دا پلو آپ پھراؤنا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے لائے لڑ، ایک پلو نام پھرانیندا۔ گرگھ ساچے پلو پھریا، سنگر پورے دیا کمانیا۔ اپنے اندر آپے وڑیا، دوجے در نہ منگن جائیا۔ پنچ وکارا آپے چڑھیا، ڈھیہہ ڈھیہہ ستھر ڈھیر کرانیا۔ سنگر پورا گرگھ دوارے آپے کھریا، اپنی سیوا آپ کمانیا۔ اپنی ویدیا آپے

پڑھیا، گرکھاں کرے ست پڑھائیا۔ قلعہ کوٹ ہنکاری توڑے گڑھیا، سچ مکانا دے وسائیا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑیا، روپ رنگ رکھ نہ کوئی جنائیا۔
 گرکھاں اندر آپے وڑیا، بھیو ابھیدا بھیو چھپائیا۔ اگنی ہون کدے نہ سڑیا، مڑھی گور نہ کوئی دبائیا۔ کرے پرکاش بہتر نڑیا، گرکھ روم روم کرے رُشائیا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی سیوا آپ لگائیا۔ آپے دیوے نام رتی رتناگر، رتی رت اپنے لیکھے آپے لائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں
 بھگوان، گرکھاں اتوں ہویا قربان، گرکھ کر بلا دیکھے نہ کوئے (گھمسان)، گھر وجدی رہے ودھائیا۔

★ ۲۸ کنگ ۲۰۱۷ بکرمی سرین سنگھ دے گھر جنڈیالا گرو ضلع امرتسر ★

نر ہر ہری ہر نرائن، نر ویر روپ دھرائیندا۔ گرکھ ورا لیکھے نین، جس جن اپنا کھیل کھلائیندا۔ ہر جن چکائے لہنا دین، پورب جنماں ویکھ وکھائیندا۔
 دو جہاناں بنے ساک سجن سین، سگلا سنگ نبھائیندا۔ لیکھا جانے مات پت بھائی بھین، جگت کُٹب پھول بھلائیندا۔ تن بستر پائے ایکا گھن، ست شنکارا آپ
 کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہری ہر نرائن اک اکھوائیندا۔ ہری ہر نرائن ہر نرکارا، ہر جو ہر ہر مندر سو بھاپائیندا۔ الکھ اگوچر اگم
 اپارا، آد جگاد برہم برہما کھوج کھجائیندا۔ شبد اناد سچی دھنکارا، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں آپ سنائیندا۔ صفت صالحی وسے باہرا، لیکھا لیکھ نہ کوئے
 جنائیندا۔ ترے گن سنگ نہ کوئے وچارا، اپنی کل آپ دھرائیندا۔ کرے ویس گپت ظاہرا، اندر باہرا روپ پرگٹائیندا۔ نر گن لائے ایکا نعرہ، رسنا جہوانہ
 کوئے ہلائیندا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہارا، وید کتیب بھیو نہ پائیندا۔ گرکھ ورا پاوے سارا، جس جن اپنی بوجھ بھجائیندا۔ کھولنہارا بند کواڑا، پنچم دھاڑا میٹ
 مٹائیندا۔ سخیاں وکھائے ایکا اکھاڑا، ساچی منڈل راس رچائیندا۔ گوپی کاہن کر پیارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر نر نرائن نر ہر اپنا روپ
 آپ دھرائیندا۔ ہر نر نرائن بنواری، مہما اکھ کتھی نہ جائیا۔ اک اکلا ایکنکاری، مورت اکال وڈی وڈیائیا۔ جونی رہت سچا شہنشاہ وڈ سکداری، شاہ پاتشاہ اپنا
 روپ وٹائیا۔ دو جہاناں کرے کھیل اگم اپاری، آون جاون پتت پاؤن اپنی دھار بندھائیا۔ جگا جگتتر ہو اُجیاری، جاگرت جوت کرے رُشائیا۔ جن بھگتاں

پاوے آپے ساری، بھگون اپنا روپ وٹایا۔ سدا سہیلا میت مری، لوک مات ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہ ہر ہر ایک رنگ
 سائیا۔ ایک رنگ پُرکھ اکالا، آد جگاد سمایا۔ وسنہارا سگھنڈ سچی دھر مسالہ، درگاہ ساچی دھام وڈیایا۔ انھو کرے کھیل نرالا، نرگن جوت نور پرکاش آپ
 دکھایا۔ جگت جگ اولڑی چالا، جگ کرتا آپ کرایا۔ جگا جگنتر بن دلالا، گرگھ ساچے لئے ملایا۔ نام پائے تن ساچی مالا، من کا منکا آپ پھرایا۔ دوس رین
 چلے نالا، وچھڑ کدے نہ جایا۔ پھل لگائے کایا ڈالا، بھل پھلواری ویکھ وکھایا۔ ترے گن مایا توڑ جنجالا، پنچ تت ڈیرہ دیوے ڈھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ایک ہر، نہ ہر اپنا کھیل کھلایا۔ کھیلنہار پُرکھ سمرتھ، اک اکلا کھیل کھلایا۔ نرگن نرور چلائے رتھ، جگ جگ اپنی سیو
 کمائیندا۔ نام جنائے مہما کتھ، کتھنی کتھ نہ کوئے لکھائیندا۔ بخشنہارا ساچی وتھ، وست امولک آپ ورتائیندا۔ جن بھگتاں مارگ ایک دس، لوک مات راہ
 دکھائیندا۔ ہر دے اندر آپے وس، ہر مندر ڈیرہ لائیندا۔ شبد تیر نرالا مارے کس، بجر کپائی چیر چرائیندا۔ پنچ وکارا چرناں ہیٹھ جھس، کام کرودھ لو بھ موہ
 ہنکار آساترنا ہوئے ہنگتا گڑھ تڑائیندا۔ امرت آتم دیوے ایک رس، رس رسیا اپنا ناؤں دھرائیندا۔ سگل وسورے جائن لتھ، جس جن سنگر پورا دیا کمائیندا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر جن ساچے ویکھ وکھائیندا۔ ہر جن ہر ہر ویکھنہارا، عقل کل وڈیایا۔ جگا جگنتر لے اوتارا،
 ہر جن ساچے لئے ملایا۔ سنجگ تریتا دواپر اتری پار کنارہ، کلجگ انتم ویکھ وکھایا۔ نو کھنڈ پر تھمی چار کُنٹ دھواں دھارا، ساچا چند نہ کوئے چڑھایا۔ چار ورن
 ہوئے خوارا، چارے وید رہے گر لایا۔ اٹھاراں برن مارن نعرہ، اٹھاراں پُران کوگ کوگ سنایا۔ اٹھاراں دھیائے نہ بنھے دھارا، گیتا گیان دئے گواہیا۔
 چارے جگ کرن پکارا، چار یار بیٹھے کھ شرمایا۔ چارے بانی دئے ہلارا، چارے کھانی ویکھ وکھایا۔ ایک شبد نام دُھن سچی دُھنکارا، ہتھ کسے نہ آئی۔ لکھ
 چوراسی پڑھ پڑھ تھکی سرب سنسارا، جگت ساگر سندھ پار نہ کوئے کرائیا۔ ہر جن ورا پائے سارا، نیز لوچن نین اک کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، ہر جن میلے اپنے گھر، گھر مندر اک دکھایا۔ گھر مندر ہر سہائیندا، نرگن جوت کر اجیار۔ دوس رین تال و جائیندا، آٹھے پہر رہے دُھنکار۔ ایک
 جوتی ڈگمگائیندا، تیل باقی نہ کوئے پیار۔ امرت جھرنا اک جھرائیندا، سر سروور اگم اپار۔ ساچا ساتی بن بن جام پیا ئیندا، سیوا کرے سیوادار۔ جوتی جوت

سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، ہر جن ساچے لئے سنبھال۔ ہر جن سُر ت سمبھالدا، دوس رین پر بھات۔ کرے کھیل جگت دلال دا، لیکھا جانے آد جگاد۔ ہر جن سوئے مات اٹھالدا، دیوے نام شبد سچ دات۔ ناتا توڑے جگت جنجال دا، سدا سہیلا پچھے وات۔ خزانہ دیوے نام سچے دھن مال دا، ناتا توڑ ورن گوت ذات پات۔ ایک اپنا رُپ وکھال دا، جوت سرُپِ اک اِکانت۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نر نرائن ایک ہر، ہر جن دیکھے مار جھات۔ ہر جن دیکھے دیکھے ویکھنہارا، سترگر پورا ناؤں دھرائندا۔ کلج کل کلکی لے اوتارا، کل کلکیش سرب مٹائندا۔ نر نریش ہوئے اجیارا، برہما وشن شو سیس جھکائندا۔ کروڑ تیتیس منگے منگ بھکھارا، سُرپت راجا اند اگے جھولی ڈائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ایک ہر، سچھنڈ دوارے سو بھاپائندا۔ سچھنڈ دوارا سو بھاؤنت، ہر ساچا تخت سہایا۔ اُپر بیٹھ سری بھگوانت، نرگن اپنا آسن لایا۔ اپنی مہما جانے اگت، انہو اپنا کھیل کھلایا۔ نرگن رُپ سرگن دھرائے جگا جگنت، لوک مات ویس وٹایا۔ ویکھ دکھائے ساچے سنت، گرگھ ساچے گلے لگایا۔ دیوے نام منیا منت، آتم برہم گیان درڑایا۔ گرگھ توڑے ہوئے ہنگت، ہر کے پوڑے آپ چڑھایا۔ کایا چولی چاڑھے رنگت، رنگ مچھی اِک رنگایا۔ ناتا توڑے بھکھ ننگت، سچ بھنڈارا اِک ورتایا۔ گرگھ دو بے در نہ جائے منگت، ساچی بھچھیا جھولی پایا۔ مانس جنم نہ ہوئے کھنڈت، لکھ چوڑا سی دئے کٹایا۔ ناتا توڑے جیرج انڈت، اُتبھج سیتج نہ رُپ وٹایا۔ ہر کا بھو نہ جانے کوئی پاندھا پنڈت، شاستر سمرت بیٹھے کھ شرمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک ہر ایک نر، نر نرائن اپنا ناؤں دھرایا۔ نر نرائن ہر نرکارا، عقل کل وڈی وڈیایا۔ کلج اتم کھیل کرے اپارا، رُپ رنگ رکھ نہ کوئے جنایا۔ نہ کھنکا لے اوتارا، لوک مات کرے رُشانیا۔ چاروں کُنٹ دیکھے دھواں دھارا، دھرنی دھرت دھول پھول بھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ایک ہر، کرنہار دس نہ آئی۔ کرنہار ہر کرنے یوگ، قُدرت قادر ویکھ دکھایا۔ جن بھگت ملائے دھر سنجوگ، دھر دا لیکھا لیکھے پایا۔ جگت وچھوڑا کٹے روگ، سوگ چنت نہ کوئے جنایا۔ آپ سوارے لوک پر لوک، پر م پُرکھ وڈی وڈیایا۔ اِک سنائے سچ سلوک، ہنگ برہم پار برہم لئے ملائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے ور، ورنہار اِک اکھوائیا۔ ورنہار سترگر صاحب سلطان، وڈ وڈی وڈیایا۔ ہر جن ساچے لئے پچھان، گھٹ گھٹ اندر کھوج کھوجایا۔ چرن

کول بخشے سچ دھیان، سرن چرن سچّی سرناہیا۔ ایک دیوے نام ندھان، نردھن ہر ہر جھولی پائیا۔ اٹھے پہر ناد دھنکان، دھن آتمک وجدی رہے ودھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، ہر جن میلے اپنے گھر، ہر کی مہما کہن نہ جائیا۔ ہر مہما پار، وید کتیب جس گایا۔ ہر مہما پار، بھگت بھگونت لئے ملایا۔ ہر مہما پار، ساچے سنت گود بہایا۔ ہر مہما پار، گرگھ ساچے لئے جگایا۔ ہر مہما پار، گرگھ سجن انگ لگایا۔ ہر مہما پار، منمکھ موڑھے جھوٹھے دھندے لایا۔ ہر مہما پار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، کرے کرائے ساچی کار، لیکھا جانے دھر دربار، دو جہاناں پاوے سار، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں اک ادھار، ہر جن جن ہر میلانِ نرگن جوت اک اکال، کال پھاس رہن نہ پایا۔

★ ۲۹ کتک ۲۰۱۷ بکرمی بی بی بلونت کور دے گھر پنڈ دھارڈ ضلع امرتسر ★

سنگر صاحب جانئے، نرگن روپ سیری بھگونت۔ سنگر صاحب جانئے، آد جگادی مہما اگنت۔ سنگر صاحب جانئے، ہر وڈا وڈا بے آنت۔ سنگر صاحب جانئے درگاہ ساچی دھام سہنت۔ سنگر صاحب جانئے، لیکھا جانے آد آنت۔ سنگر صاحب جانئے، آپے جانے اپنا ناؤں، آپے گائے اپنا منت۔ سنگر صاحب جانئے، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ بنائے ساچی بنت۔ سنگر صاحب جانئے، سرب کلا بھرپور۔ سنگر صاحب جانئے، آد جگادی جوتی نور۔ سنگر صاحب جانئے، وسنہارا نیڑے دور۔ سنگر صاحب جانئے، سدا سہیلا حاضر حضور۔ سنگر صاحب جانئے، آسا نسا پور۔ سنگر صاحب جانئے، ناتا توڑے کوڑو کوڑ۔ سنگر صاحب جانئے، ایک دیوے مستک دھوڑ۔ سنگر صاحب جانئے، چتر سنگھ بنائے مورکھ موڑھ۔ سنگر صاحب جانئے، گرھ توڑے ہوئے ہنگتا غور۔ سنگر صاحب جانئے، امرت آتم بخشے ست سرور۔ سنگر صاحب جانئے، سرب کل ہوئے بھرپور۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے ہوئے ظاہر ظہور۔ سنگر صاحب جانئے، آد جگاد سمائے۔ سنگر صاحب جانئے، اک اکلا کھیل کھلائے۔ سنگر صاحب جانئے، برہما وشن شو اُپجائے۔ سنگر صاحب جانئے، رو سس کرے رُشنائے۔ سنگر صاحب جانئے، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں رچن رچائے۔ سنگر صاحب جانئے،

ترے گن مایا سنگ نبھائے۔ سنگر صاحب جانے، پنج ت گھاڑن لئے گھڑائے۔ سنگر صاحب جانے، لکھ چوراسی ونڈن ونڈ ونڈائے۔ سنگر صاحب جانے، جیرج انڈج اُتبیج سبتج رنگن رنگ رنگائے۔ سنگر صاحب جانے، گرہ گرہ گھر گھر وجائے مردنگن، برہم برہماد آپ سنائے۔ سنگر صاحب جانے، دوجے در نہ جائے منگن، سرب بھنڈاری آپ اکھوائے۔ سنگر صاحب جانے، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اگلا ساچا ہر، کرے کھیل بے پرواہے۔ سنگر صاحب جانے، ہر سنگر ساجن میت۔ جگ جگ ویکھ وکھانے، اک اگلا بیٹھا رہے اتیت۔ سدا سنائے اکھ کھانے، شبد اناد اگمی گیت۔ لیکھا جانے دو جہانے، لکھ چوراسی بن بن میت۔ بھگتن دیوے ایکارنے، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنی ریت۔ سنگر صاحب ساچی ریت، ست پڑکھ نرنجن آپ چلائیندا۔ اک اگلا پت پت، پت پاپی آپ ترانیندا۔ لیکھا جانے ہست کیٹ، اوچ پنچ ویکھ وکھانیندا۔ ہرجن میلے ساچے میت، متر پیارا آپ اکھوائیندا۔ ساچا مندر وکھائے دیہرا مسیت، کایا بنک آپ گھلائیندا۔ جگ جگ پرکھنہار انیت، نرنجن اپنا کھیل اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ایکار سے دھام انڈیٹھ، دس کسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اگلا ساچا ہر، صاحب سنگر آپ ہو جائیندا۔ سنگر صاحب دین دیالا، دینن رچھیا آپ کرائیا۔ جگا جگنتر کھیل نرالا، کھیلے کھیل سچا شہنشاہیا۔ جوتی نور نور اجالا، نورو نور ڈمگائیا۔ وسنہارا سچھنڈ سچی دھر مسالہ، تھر گھر بیٹھا سچ ہنڈھائیا۔ لیکھا جانے کال مہاکالا، مہاکال بل اپنا آپ وکھائیا۔ جگا جگنتر کھیل نرالا، نرنجن سرگن میل ملائیا۔ توڑنہارا جگت جنجالا، جاگرت جوت کرے رُشائیا۔ لیکھا جانے شاہ کنگالا، نردھن سردھن ویکھے تھاوں تھانپا۔ شبد سروپی بن دلالا، نوکھنڈ پر تھمی لوآں پریاں پھیری پائیا۔ نام انملڑی ایکار مالا، من کامکا آپ پھرائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر صاحب وڈی وڈیائیا۔ سنگر صاحب سچا شہنشاہ، ایکار اک اکھوائیندا۔ ست ستوادی بن ملاح، ساچا بیڑا آپ چلائیندا۔ ناؤں نرنکارا آپ دھرا، نرنکارا سچ جیکارا آپ سنائیندا۔ انحد مردنگا اک وجا، اناہد سیو کمانیندا۔ سورا سربنگا بھیو نہ را، انرنکا روپ آپ وٹائیندا۔ کھکھاننگا بے پرواہ، نام بھنڈارا اک ورتائیندا۔ جگا جگنتر ویس وٹا، لوک مات روپ دھرائیندا۔ ہرجن ساچے لئے ملا، آپ اپنا میل ملائیندا۔ کملاپاتی کھیل کھلا، اندھیری راتی میٹ مٹائیندا۔ امرت بوند سوانتی جام پیا، گرگھیا ترسنا بھکھ آپ گوائیندا۔ چرن کول ناتا لئے بندھا، ناتا

بدھاتا جوڑ جڑائیندا۔ ساچی کھاٹی دے سہا، آتم سیجا آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، صاحب سَنگر رُپ
 دھرائیندا۔ صاحب سَنگر رُپ دھر، نرگن سرگن رُپ وٹائیا۔ نرکار آکار کر، کرتا پُرکھ ویکھ وکھائیا۔ در دروازہ کھولے در، درگاہ سچّی وڈ وڈیائیا۔ نر نریش
 ایکا نر، ہر نرائن سچّا شہنشاہیا۔ آپے وسے اپنے گھر، گرہ مندر کر رُشنائیا۔ آپے توڑے اپنا گڑھ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، صاحب سَنگر
 وسنہارا ایکا تھائیا۔ ایکا تھان ہر تھنتر، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ ایکا گرہ ایکا گر ایکا منتر، ایکا نام درڑائیندا۔ ایکا سرب جیاں بدھ جانے انتر، انتر جامی آپ
 اکھوائیندا۔ ایکا بُجھائے لگی بسنتر، ترے گن گنی تت مٹائیندا۔ ایکا رُپ پرگٹائے جُگا جگنتر، گر پیر اوتار اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 سَنگر صاحب بے عیب اپنا ناؤں دھرائیندا۔ بے عیب سَنگر پروردگار، نورو نورو ڈمگائیا۔ سرب جیاں داسا نچھایا، خالق خلق رُپ درسائیا۔ مقامے حق ہو
 اُجیار، جلوہ جلال اک درسائیا۔ انا الحق کر پکار، حق حق رہیا سمجھائیا۔ لاشریک کھیل اپار، واحد اپنا رُپ دھرائیا۔ ایکا کلمہ کر تیار، کلام الہی دے پڑھائیا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سَنگر صاحب اک اکھوائیا۔ سَنگر صاحب ساچا رام، رام رانا ناؤں دھرائیندا۔ پورن کرے اپنا کام، پورب لہنا ویکھ
 وکھائیندا۔ لیکھا جانے ساچے نگر گرام، کنچن گڑھ آپ سہائیندا۔ آپ وجائے ست دمام، شبد نگارہ آپ سہائیندا۔ آپ پیائے سچّا جام، امرت جھرنا آپ
 جھرائیندا۔ آپے کرے پرکاش کوٹن بھان، نورو نورو نورو درسائیندا۔ آپے ہووے آتم پنڈت بودھ گیان، برہم گیان آپ درڑائیندا آپے کرے کرائے
 سرب کلیان، جون اجونی آپ پھرائیندا۔ آپ وکھائے سچ نشان، درگاہ ساچی آپ جھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، صاحب سَنگر
 ویس وٹائیندا۔ صاحب سَنگر گھننیا شام، ایکا بنسری نام وجائیا۔ لیکھا جانے بڈ ماس ناڑی چام، تتوت پھول بھلائیا۔ نرگن سرگن کر پچھان، سرگن نرگن
 میل ملائیا۔ ایکا راگ سنائے کان، ایکا وجدی رہے ودھائیا۔ ایکا مندر اک مکان، ایکا ہر جوُ درس دکھائیا۔ ایکا گوپی ایکا کاہن، ایکا منڈل راس رچائیا۔ ایکا
 دیوے دھر فرمان، ایکا سخیاں منگل گائیا۔ ایکا کرے سچ گھر بسرام، آلس ندرانہ کونے وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، صاحب سچّا ایکا
 ہر، ہر جو اپنا ناؤں دے وڈیائیا۔ صاحب سچّا نرگن دھار، نرور پُرکھ اکھوائیندا۔ مورت اکال ہو اُجیار، جوئی رہت ڈمگائیندا۔ مرے نہ جئے وچ سنسار،

انہو اپنی کھیل کھلائیندا۔ لکھ چوراسی وسیا باہر، لکھ چوراسی اپنا ڈیرہ لائیندا۔ لیکھا جانے دُھر دربار، درگاہ ساچی ویکھ وکھائیندا۔ جُگا جُگنتر ساچی کار، سَتجگ تریتا
دواپر کر کر پار، کُجگ انتم ویکھ وکھائیندا۔ نہ پُرکھ نہ دسے نار، پنج تت نہ کوئے آکار، رتی رت نہ کوئے پیار، ہڈ ماس ناڑی رت بندھن کوئے نہ پائیندا۔
جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، صاحب سچا ایکا ہر، اپنی کھیل آپ کھلائیندا۔ کرے کھیل پر بھ سمرتھ، ہر وڈا وڈ وڈیائیا۔ جُگ جُگ چلائے ایکا
رتھ، رتھ رتھو ہی دس نہ آئی۔ کُجگ انتم ہو پرگٹ، نہہکنکا ناؤں دھرائیا۔ سرب کل آپے سمرتھ، سمرتھ پُرکھ اک اکھوائیا۔ لکھ چوراسی پائے نتھ،
چاروں کُنٹ لئے بھوائیا۔ جن بھگتاں دیوے ایکا وتھ، نام امولک وست جھولی پائیا۔ شبد جنائے اکتھنا اکتھ، اگم اگمڑی دھار وکھائیا۔ لیکھا جانے چوڈاں لوک
چوڈاں ہٹ، چوڈاں طبقات کھوج کھوجائیا۔ پاوے سار تیرتھ تٹ، تٹ کنار اٹھسٹھ پھول بھلائی۔ لیکھا جانے جو جن رسنا جہوار ہے رٹ، اندر مندر ویکھ
وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستگر سچا ایکا صاحب، درگھر ساچے سو بھاپائیا۔ درگھر ساچے سو بھاپائیندا، ست پُرکھ زرنجن وڈ مہربان۔
سو پُرکھ زرنجن ناؤں دھرائیندا، آد جگادی کھیل مہان۔ ہر پُرکھ زرنجن رُپ پرگٹائیندا، لیکھا جانے دو جہان۔ اینکارا کل ورتائیندا، عقل کل نہ سکے کوئے
پچھان۔ آد زرنجن ڈگمگائیندا، نور نورانہ سچ مکان۔ ابناشی کرتا کھیل کھلائیندا، کھیلے کھیل سری بھگوان۔ پار برہم پر بھ رُپ دھرائیندا، آد جگادی نوجوان۔
برہم انس آپ دھرائیندا، لیکھا جانے دو جہان۔ سوہنگ اپنا رُپ وٹائیندا، زرنجن سرگن کر پروان۔ لکھ چوراسی کھیل کھلائیندا، جُگ چو کڑی ہو پردھان۔
گر اوتار سیوا لائیندا، سنتن دیوے دُھر فرمان۔ بھگتن لیکھا اک سمجھائیندا، اپنی وڈیا کر بلوان۔ چوڈاں وڈیا کھ شرمائیندا، ہر کار رُپ نہ سکن پچھان۔ جوتی
جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جُگا جُگنتر ساچا ہر، کرے کھیل وچ جہان۔ جگت جہان کھیل کھلائیندا، کُجگ انتم لے اوتار۔ دوئے دوئے دھارا آپ
وکھائیندا، زرنجن سرگن رُپ اپار۔ سرگن لیکھا آپ مکائیندا، زرنجن داتا ہو اجیار۔ زرنجن ایکا ڈنک و جائیندا، شبد ناد سچی دھنکار۔ گرگھ ساچے آپ جگائیندا،
میل ملائے اپنی وار۔ گھر گھر در در کایا مندر پھول بھلائی، ڈو گھی کندر پاوے سار۔ من بندر اٹھ نہ دہ دیش دھائیندا، مت بدھ نہ ہوئے خوار۔ جس سر
اپنا ہتھ لکھائیندا، سرت شبد دئے ادھار۔ شبد سرت میل ملائی، سرتی شبدی اک پیار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک زرائن ز، کرے

کھیل ساچا ہر، کلج تیری انتم وار۔ کلج تیری انتم وار، ہر ساچی کھیل کھلائیندا۔ نہہکنک لئے اوتارا، نام ڈنکا اک وجائیندا۔ سمت سمتی پاوے سارا، برس
 ماس دوس رین گھڑی پل ویکھ وکھائیندا۔ لیکھا جانے دُھر دربارا، دُھر دی دھار اپنے ہتھ رکھائیندا۔ چار وید نہ پاؤن سارا، پُراں اٹھاراں سرب گُرائیندا۔
 کرے کھیل اگم اپارا، اکھ اگوچر اگم اتھاہ شبدي دھار آپ چلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر، بھیو
 ابھیدا اچھل اچھیدا، ول چھل اپنا کھیل کھلائیندا۔ ول چھل اچھل اڈول، اچھل اچھل کار کمائیا۔ آپے بنیا رہے انھول، گرگھ ساچے اپنے بھانے چلائیا۔ آد
 جُگادی تولنہارا تول، ایکا کھنڈا ہتھ اٹھائیا۔ نو کھنڈ پر تھی ست دیپ لکھ چوراسی گھٹ گھٹ ویکھے سچ دست نہ کسے کول، خالی ہٹ سرب وکھائیا۔ کلج کوک
 پکارے اچی بول، ایکا ایک رہیا سٹائیا۔ میرا رُپ گھٹ گھٹ اندر گیا مَوَل، مولا ہتھ کسے نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل
 ساچا ہر، کلج مٹے کوڑی شاہیا۔ کلج کوڑ چکاونا، کل کلکی لئے اوتار۔ سنجگ ساچا راہ وکھاونا، لوک مات ہو اُجیار۔ نو کھنڈ ایکا رنگ رنگاونا، ست ستوادی
 بول جیکار۔ ایکا اکھر نام جپاونا، چار ورنان دے ادھار۔ ایکا منتر ست پڑھاونا، پھرے منتر وچ سنسار۔ ایکا انتم کھیل کھلاونا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، سرشٹ سبائی ویکھے دھواں دھار۔ ---- جگت اندھیرا، ساچا چند نہ کوئی چڑھائیا۔ کسے نہ دسے سنجھ سویرا، چاروں گنٹ اندھیرا چھائیا۔ کوڑ
 گُریارے پایا گھیرا، مایا ممتا موہ پھندن اک وکھائیا۔ بھرماں ڈھائے سب دا ڈیرہ، ساچا گڑھ نہ کوئی وکھائیا۔ کلج کوکے بن دلیرا، سادھ سنت سر سکے نہ
 کوئی اٹھائیا۔ پرگٹ ہوئے سنگھ شیر شیر دلیرا، جوتی جوت کر رُشائیا۔ چوتھے جگ دیوے آپے گیرا، جگت لٹھ دے بھوائیا۔ آنت لگائے اک اُکھیرا، سب
 دی جڑ دے اُکھرائیا۔ جن بھگتاں بھے آپے بیڑا، ساچا کھیوٹ کھیٹا سیو کمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، گرگھ ساچے
 ویکھ وکھائیا۔ گرگھ سچا مانک موتی، سنگر ساچے ہٹ رکھایا۔ دوس رین جگدی رہے جوتی، جگت اندھیر نہ کوئی جنایا۔ آپ اٹھائے سرتی سوتی، سوانی ہانی اک
 ملایا۔ ناتا توڑے ورن گوتی، ورنان برناں پھند کٹایا۔ نام پھڑائے ساچی سوٹی، پنچ وکارا دے ڈرکایا۔ شبد چڑھائے ساچی چوٹی، ادھ وچکار نہ کوئی وکھایا۔ نو
 دوارے کڈھے واسنا کھوٹی، وشواک رُپ درسایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، صاحب سچا ایکا ہر، ہر بیٹھا تخت سہایا۔ تخت نو اسی آپ ہر،

لوک مات کھیل کھلائیندا۔ گرکھاں چکائے جم کا ڈر، بھے بھیانک نہ کوئی جنائیندا۔ اپنی کرپا آپے کر، کر کرپا میل ملائیندا۔ امرت نہائے ساچے سر، گھر سرور اک دکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن گرکھ گرکھ لئے پھر، نام ڈوری چوری چوری آپ اپنی ہتھیں بندھن پائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایکا رکھے ساچا تندن، آد جگاد سدا بخشنن، بخشش بخشیش گرکھاں سپس جگدیش سچ سیہرا نام بندھائیندا۔

★ پہلی گھر ۲۰۱۷ بکری جیٹھووال دربار وچ ★

سنگر پورا جانئے، جو آد جگاد سمائے۔ سنگر پورا جانئے، سو پڑکھ نرنجن ناؤں دھرائے۔ سنگر پورا جانئے، ہر پڑکھ نرنجن کھیل کھلائے۔ سنگر پورا جانئے، اینکارا ایکا ایک لئے اُپائے۔ سنگر پورا جانئے، آد نرنجن جوتی جوت ڈمگائے۔ سنگر پورا جانئے، سری بھگوان وسے ہر گھٹ تھائیں۔ سنگر پورا جانئے، ابناشی کرتا اپنے سنگھاسن آپے سو بھاپائے۔ سنگر پورا جانئے، پاربرہم پر بھ وڈی وڈیائے۔ سنگر پورا جانئے، سچکھنڈ دوارے آپ اپنا ویکھ دکھائے۔ سنگر پورا جانئے، شاہو بھوپ وڈ راج راجان، سپس ساچا تاج لکائے۔ سنگر پورا جانئے، اک اکلا وسے سچ محلہ، محل مینار آپ سہائے۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہے۔ سنگر سچا شہنشاہ، ایکا رنگ سہائیندا۔ تخت نواسی بے پرواہ، بھيو کوئی نہ پائیندا۔ آد جگادی بن ملاح، جگ جگ کھیل کھلائیندا۔ اپنا ناؤں آپ پرگٹا، اپنا لیکھا آپ سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچ دوارا اک سہائیندا۔ سچ دوارا سنگر میت، ایکا ایک سہائیندا۔ آد جگادی ساچی ریت، ہر کرتا آپ کرائیندا۔ بیٹھارہے اک اتیت، درگاہ ساچی سو بھاپائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نرور اپنا ناؤں دھر، پڑکھ اکال ویس وٹائیندا۔ پڑکھ اکالا کھیل اولاء، سچکھنڈ دوارے آپ کرائیا۔ روپ پرگٹائے اک اکلا، انجو پرکاش کرے رُشنائیا۔ سچ سنگھاسن ایکا ملا، راج راجانا ایکا ایک اپنا بل دھرائیا۔ وسنہارا سچ محلہ، تھر گھر ساچا آپ کھلائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر مندر ڈیرہ لائیا۔ ہر مندر سری بھگوان، ست ستوادی آپ سہائیندا۔ ست سرپوئی اک نشان، نرور پڑکھ

آپ جھلائیندا۔ آپے ہوئے جانی جان، اپنا بھیو آپ گھلائیندا۔ اپنا کھیل کرے مہان، لیکھا لیکھ نہ کوئی دکھائیندا۔ شاہو بھوپ بن سلطان، سچ سکدارا ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنی دھارا آپ بندھائیندا۔ ہر ساچی دھار بندھائیندا، نرگن رپ اگم اپار۔ ساچے مندر سو بھاپائیندا، کملاپاتی ہو اُجیار۔ نرگن باقی دیپ جگائیندا، نور نورانہ ہو اُجیار۔ سگلا ساتھی آپ ہو آئیندا، کرے کھیل کر نیہار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنی کار۔ ہر ساچی کار کمائیندا، کرتا پُرکھ کرنے یوگ۔ ساچے مندر ڈیرہ لائیندا، نرگن نرگن کرے سنجوگ۔ جوتی جوت میل ملائیندا، جوتی جاتا بھوگے بھوگ۔ اپنا موہ آپ دکھائیندا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے رکھے اپنی اوٹ۔ اپنی آپے اوٹ رکھ، اپنی دیا کمائیا۔ اپنے مندروں آپا کر دکھ، پتا پوت کھیل کھلائیا۔ شبد شبدی ناؤں رکھ، سوت ابناشی اچت دے وڈیائیا۔ کرے کھیل اکھننا اکھ، اکھ اگوچر بھیو نہ رائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، درگاہ ساچی سو بھاپائیا۔ درگاہ ساچی ہر سہائیندا، نرگن داتا بے عیب پروردگار۔ سوت دلارا ایجا جائیندا، جاگرت جوت کر اُجیار۔ ساچی بھچھیا جھولی پائیندا، اتوٹ اتوٹ اک بھنڈار۔ نرگن اپنا آپ ورتائیندا، آپے ہوئے ویکھنہار۔ ست سرپ آپ دھرائیندا، اپنی گل آپ وچار۔ آپے وشنوں باہر کڈھائیندا، آپے نا بھی کول بھل اُجیار۔ آپے برہما ویکھ دکھائیندا، آپے شکر دے ادھار۔ آپے ترے ترے میل ملائیندا، آپے تیاں وسے باہر۔ آپے روس اپنی جوت جگائیندا، آپے منڈل منڈپ دے سہار۔ آپے شبد ناد و جائیندا، آپے برہما وید گاوے چار۔ آپے پنچ تت گھاٹ گھرائیندا، اپ تیج وائے پرتھی آکاش پاوے سار۔ آپے لکھ چوراسی کھیل کھلائیندا، آپے چارے کھانی بنے میت مرار۔ آپے چارے بانی ڈھولا گائیندا، آپے چار ورنان دے سہار۔ آپے چار جگ وند وندائیندا، آپے چوکڑی کر نیہارا پار۔ آپے نو کھنڈ کھیل کھلائیندا، آپے نو دوار کھولے جگت کواڑ۔ آپے چوتھے پد سائیندا، پُرکھ ابناشی کھیل اپار۔ ایجا جون اجونی پھرائیندا، آپے مار نہارا مار۔ آپے کنبھی نرک رکھائیندا، آپے ویکھے سورگی دھار۔ آپے چرناں نال ملائیندا، آپے تیاں لوکاں کرے باہر۔ آپے چوڈاں لوک چرناں ہیٹھ دہائیندا، آپے چوڈاں طبقات کرے خوار۔ آپے چوڈاں و دیامات پڑھائیندا، آپے شبد اگمی بولے ہر جیکار۔ آپے منتر نام درڑائیندا، آپے بولے ہنکار وکار۔ آپے ساچے مندر بہائیندا،

آپے وسے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ۔ آپے دھواں دھار سمانیندا، آپے جوتی نور کرے اُجیار۔ آپے سُن سادھ ڈیرہ لائیندا، آپے اُچی کوکے کرے پیار۔ آپے گر
اوتار اکھوانیندا، آپے پیرن پیر بنے سکدار۔ آپے بھگت بھگونت اُپجائیندا، آپے سنتن دے ادھار۔ آپے گرگھ لیکھ لکھائیندا، آپے گرگھ لے اُبھار۔ آپے
گرگھ ویکھ وکھائیندا، آد جگادی ویکھنہار۔ جگ گیرا اپنے ہتھ رکھائیندا، حکمی حکم ورتے ورتار۔ کاغذ قلم لکھ لکھ بھیو کوئی نہ پائیندا، پُران اٹھاراں گئے ہار۔
چھ شاستر سرب گر لائیندا۔ منو سمرتی نہ کرے وچار۔ کرشن اٹھاراں دھیائے گیتا گائیندا، ایکار جن دے ادھار۔ انجیل قرآناں تمیں بتیسا ملا شیخ مسائق پیر
آپ سمجھائیندا، آپے ہوئے بے عیب خدائی پروردگار۔ حق حقیقت نعرہ آپے لائیندا، آپے انا الحق واجاں رہیا مار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
آد جگادی ایکار ہر، کرے کھیل ساچے گھر، اُچے مندر بیٹھا چڑھ، دس کسے نہ آئیندا۔ ساچے مندر ہر جو چڑھیا، بھیو کسے نہ رایا۔ نرگن دوارے نرگن
کھڑیا، بیٹھا لکھ جگایا۔ نرگن اندر نرگن وڈیا، در دوار نہ کوئی کھلایا۔ نرگن وڈیا نرگن پڑھیا، رسنا جھوانہ کوئی ہلایا۔ نرگن پلا نرگن پھڑیا، نہ مرے نہ
جایا۔ جگا جگنتر آپ اپنا کھیل کریا، برہما وشن شو سیوا لایا۔ ترے گن در درویش پھرے دریا، در دربانا، سیو کمایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
کرے کھیل ساچا ہر، آد جگادی ویکھنہارا برہم برہما، لوک پرلوک ویکھ وکھایا۔ برہم برہما ہر ویکھدا، آد جگادی ساچی کار۔ جگ جگ ویس اوٹرا کرے نر
نریش دا، سرگن نرگن دے ادھار۔ دُھر دا لیکھا آپے ویکھدا، سرشٹ سبائی سانجھیا۔ گھٹ گھٹ اندر آپے کھیلدا، جوتی جاتا ہو اُجیار۔ گرگھ ساچے مات
میلدا، آپ اپنی کرپا دھار۔ دھام وسے اک نویل دا، چھپر چھن نہ کوئی چار دوار۔ ناتا جوڑے سجن سہیل دا، تھ نہ جائے وچ سنسار۔ جوتی جوت سرپ
ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگا جگنتر ساچی کار۔ جگ جگ کار کمائیندا، پار برہم وڈی وڈیا۔ نو نو چوکڑی ویکھ وکھائیندا، چار چار کرے گڑمائیا۔ سرشٹ سبائی بھیو
نہ آئیندا، بھیو نہ جانے کوئے لیکھا لکھ نہ سکے چيو گوار۔ اپنی دھارا آپ بندھائیندا، لوک مات لے اوتار۔ گر گر اپنا ناؤں پرگٹائیندا، شبدی ناد وجائے سچی
دُھنکار۔ گھٹ گھٹ مندر آپ سنانیندا، دوس رین سنانہار۔ چوتھے جگ ویس وٹائیندا، پار برہم بے عیب پروردگار۔ تینی اوتار اپنی گود بہائیندا، دس گر بجنشے
سیس پیار۔ اٹھاراں بھگت چرناں نال چُھبائیندا، اک اکلا اینکار۔ کلجگ اتم ویکھ وکھائیندا، نہہکلکی جامہ دھار۔ کل کلکی آپ اکھوانیندا، پرگٹ ہوئے اگم

اپار۔ کلغی توڑا سیس ڈکائیندا، بھل نہ رہے جیو گوار۔ ساچی سخیاں سکھ سمجھائیندا، لکھ چوڑاسی گیڑ نوار۔ جم کی پھاسی پھند کٹائیندا، رائے دھرم نہ کرے خوار۔ ہر کا بھيو پنڈت کاشی کوئی نہ پائیندا، جگت و دیا رووے دھاہاں مار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہہکلنک نرائن نر، اپنا روپ آپ پرگٹائیندا۔ روپ پرگٹائے ہر بنواری، ایک رنگ سیاہ۔ پرگٹ جوت جوت نرنکاری، نرگن اپنا ناؤں دھرایا۔ دو جہاناں پاوے ساری، بھيو ابھید بھيو کھلایا۔ توڑنہارا گڑھ ہنکاری، نام کھنڈا ہتھ چکایا۔ جن بھگتاں تیج جائے سواری، گرگھ ساچے لئے جگایا۔ ایکا بخشے نام ادھاری، نام ندھانا جھولی پایا۔ چرن پیرتی بخشے ساچی یاری، یارڑا ستھراک وچھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہہکلنک نرائن نر، اپنا روپ ست سروپ، چارگنٹ دہ دشا کرے رُشایا۔ دہ دشا کھیل کھلاونا، نو کھنڈ پر تھی دھار۔ ستاں دیپاں دیپ جگوانا، جوتی نور نور اجیار۔ ہست کپٹ ویکھ وکھاون، اوچاں نیچاں پاوے سار۔ راو رنگ آپ اٹھاون، شاہ سلطانا دے ہلار۔ ایکا ڈنکا نام وجاونا، لوآں پریاں کرے خبردار۔ گرگھ ساچے آپ جگوانا، آلس نندرا دے نوار۔ باہوں پکڑ گلے لگاونا، کلجگ تیری اتم وار۔ بھیکھ اولآ آپ دھراونا، نرگن روپ ہو اجیار۔ جلاں تھلاں ڈیرہ لاونا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر جو ہر سچی سرکار۔ سچ سرکار سچا شہنشاہ، جگ جگ کھیل کھلائیندا۔ کلجگ اتم بن ملاح، لوک مات بیڑا اپنے کندھ اٹھائیندا۔ ایکا چپو دیوے لاء، دس کسے نہ آئیندا۔ جن بھگتاں دیوے سچ صلاح، ایکا منتر نام درڑائیندا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ پندھ رہیا مکا، گیڑا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ نرگن نرویر مورٹ اکال درس دے دکھا، جوئی رہت ڈمگائیندا۔ کال مہاکال در دے ڈرکا، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ دین دیال آپ اکھوا، گرگھ لال میل ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہہکلنک نرائن نر، ہر داتارا کرے کھیل وچ سنسارا، سمند ساگر پھول بھلائیندا۔ سمند ساگر تت وروے، دھرنی دھرت دھول ویکھ وکھائیندا۔ آد جگادی سدا اڈولے، ڈول کدے نہ جائیندا۔ نرگن نرویر لکھ چوڑاسی اپنے کٹڈے تولے، تولنہارا دس نہ آئیندا۔ شبد اگئی دھارن بولے، بھيو کوئے نہ پائیندا۔ کرے کھیل پردے اوہلے، کایا بیخ تت پردہ اک وکھائیندا۔ سرب جیاں دی آتم پھولے، انتر اپنا کھیل کھلائیندا۔ گرگھ ویکھے ساچے گولے، چرن بھکھاری آپ اٹھائیندا۔ بجر کپاٹ کایا ہاٹ اندر آپے کھولے، تیجانن نین درسا ئیندا۔

انحد شبد انادی آپے بولے، سو پُرکھ نرنجن ہنگ برہم میل ملانیندا۔ اپنی وست اپنے رکھے کولے، آد انت آپ ورتانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر، دو جہاناں ویکھ وکھانیندا۔ دو جہاناں ویکھن آیا، پاربرہم ہر کرتار۔ گر گر رُپ نہ کولے وٹایا، پنچ تت نہ کولے آکار۔ جوتی جامہ ویس دھرایا، پُرکھ ابناشی بھو نیار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، در گھر ساچے ہو تیار۔ در گاہ ساچی کھیل نیارا، ہر کرتارا آپ کرائیا۔ کلجک ویکھے جگت کنارہ، چاروں کُنٹ پھیرا پائیا۔ نو کھنڈ پر تھی دھواں دھارا، ساچا چند نہ کولے چڑھائیا۔ سادھاں سنتاں من ہنکارا، تن شنگارا نہ کولے کرائیا۔ مت بدھ کلکھنی ڈومنی ہوئی و بھچارا، ہر کنت نہ کولے پرنائیا۔ ہر کا مندر نہ دے سچ دوارا، اثاں مندر رہے بنائیا۔ جوٹھ جھوٹھ لایا گارا، ندی کنارے کلر کندھ جگت محل رہے وسائیا۔ کلجک انتم پُرکھ ابناشی دیوے اک ہلارا، سب دے دھولر دے ڈھاہیا۔ اچا نہ دے کولے منارا، اچی کوک نہ کولے سنائیا۔ سمت سولاں کریا سچ و ہارا، در شٹ اشٹ دے سمجھائیا۔ سنگھ بھگوان اج تک رہیا کوارا، ناری سرت نہ کولے پرنائیا۔ پاربرہم ابناشی کرتا نرنجن نرنجن سرگن لے آیا اوتارا، سرگن نرنجن وچ سمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا بھو دے گھلائیا اپنا چرن سدھا دھر، سچھنڈ دوارے وچ لکائیا۔ دو جا چرن پٹھا کر، منمکھاں کُنہی نرک وکھائیا۔ دوہاں وچولا آپے بن، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ سنتاں چکاؤن آیا ڈر، اپنا بھو آپ گھلائیا۔ جو نہہکنک نرائن نر سرنی جائے پڑ، دوجی وار نہ پھیرا پائیا۔ جو دو بے در لڑ رہے پھڑ، پٹھا پیر پٹھا گیرا لکھ چوراسی وچ بھوئیا۔ کرن آیا حق نیڑا، بھل رہے نہ رانیا۔ سچھنڈ وساؤنا ایک کھیرا، گرگھ ساچے وچ بہائیا۔ دھرت مات دا گھلا ویڑا، چاروں کُنٹ دے وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، کسے نہ دیوے اپنا ور، بھگت منگن چائیں چائیا۔ سُننے وچ برڈائے کے، جس درشن دیوے آن۔ کبیر جولاہا منگے آن در دوارے جائے کے، تیرے پگ کی پانہی میرے تن کو چام۔ پُرکھ ابناشی لوک مات نہ دتی ضامنی، کلام نال نہ کری کلام۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، جن بھگتاں پکڑے دامنی۔ سدھا چرن ہر نرنکارا، لوک پر لوک آپ رکھانیندا۔ گرگھ کچھے وارو وارا، لڑ نال لڑ آپ بندھانیندا۔ ایکا بخشے سچ پیارا، چرن کول پریت سکھانیندا۔ چوڈاں طبقاں کرے خوارا، چرناں ہیٹھ دبانیندا۔ برہما وشن شو

راہ تگن آدھ وچکارا، نیز نین سرب اٹھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا چرن آگے رکھ، ہر جن ہر بھگت لکھ چوڑاسی وچوں کرے دکھ، ساچا کچھ آپ رکھائیندا۔ اٹا پیر کلج دھار، سرشٹ سبائی ویکھ دکھائیا۔ کلج کایا ہوئے خوار، پنچ تت گڑھ رہن نہ پائیا۔ ناتا تے جگت سنسار، سگلا سنگ نہ کوئے رکھائیا۔ مٹمکھاں مکھ مارے مار، نندیا نندک مکھ مستک ویکھے شاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ پہلی گھر کھیل رچایا، گرکھاں دیا کمائیندا۔ مٹمکھاں درتوں دے ڈرکایا، جوئی جون گیڑ دکھائیندا۔ گرکھ ساچے لئے ملایا، جگ جگ وچھڑے آپ ملائیندا۔ مٹمکھ لیکھا رہے نہ رایا، لیکھا لیکھے جھولی پائیندا۔ گرکھ ساچے لئے تریا، تارنہارا دیا کمائیندا۔ مٹمکھاں بیڑا دے ڈبایا، پارکنار نہ کوئے لگائیندا۔ دوہاں وچولا بنکے آیا، پڑکھ اکال کھیل کھلائیندا۔ برہما لیکھا دے مکایا، پورب لہنا جھولی پائیندا۔ شکر ترسول ہتھ دے سٹایا، بھولانا تھ نین اٹھائیندا۔ سرپت راجا اند تخت چھڈ چھڈ نیز نیناں نیر وہایا، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائیندا۔ کلج اتم کوئے دے ڈبایا، چاروں گنٹ کوئے سنائیندا۔ شاہ سلطان سیس تاج نہ کوئے لکایا، راج راجان نہ کوئے اکھوائیندا۔ چار ورنناں ویکھ دکھایا، کھتری براہمن شوڈر ویش پردہ کوئے نہ پائیندا۔ اٹھاراں برناں پھول بھلایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا کھیل آپ کھلائیندا۔ دو جہاناں کھیل اپارا، سو پڑکھ زرنجن آپ کرائیندا۔ درگاہ ساچی دھام نیارا، گھر مندر سو بھا پائیندا۔ سچھنڈ کھول کوڑا، گھر گھر وچ آپ اچھائیندا۔ تھر گھر و سیا آپ زرنکارا، سچ سنگھاسن آسن لائیندا۔ بھگتن مینا بھگتن پاوے سارا، جگ جگ میل ملائیندا۔ کلج اتم لیکھا جانے دھر دربارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلنک زرائن نہ، اپنا بھو لکھ ا بھو آگم اگوچر اپنے ہتھ رکھائیندا۔ لوک مات مار جھات، لکھ چوڑاسی ویکھ دکھائیا۔ مٹمکھاں ناتا جڑیا جگت ساک، مایا موہ بندھن ایک پائیا۔ جوٹھ جھوٹھ ملیا راک، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار شاہ سوارا رہیا دوڑائیا۔ کوئے نہ دے پاکی پاک، پوت روپ نہ کوئے وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ویکھنہارا سرب لوکائیا۔ ویکھنہارا سرب گھٹ گھٹ آنتر، گھٹ گھٹ آپ سمایا۔ کلج لگی جگت بسنتر، ترے گن لنبو ایک لایا۔ ست نہ دپسے کوئے منتر، پڑھ پڑھ تھکے چو سبایا۔ نہ کوئے بنائے ساچی بنتر، من کا بھو نہ کوئے جنایا۔ پاربرہم پر بھ سرب جیاں بدھ جانے آنتر، بھل رہے نہ رایا۔ جوتی جوت سروپ ہر،

آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، دو جہاناں ویکھ وکھایا۔ دو جہاناں ویکھنہارا، دوئے دوئے دھار چلائیندا۔ پٹھا سیدھا کر وہارا، سنسار ساگر پھول
 بھلائیندا۔ نو دھاراں کرے خوارا، اٹھاراں سیدھاں مول چکائیندا۔ اپنی بدھ آپے جانے ہر نرنکارا، دوسر سنگ نہ کوئے رلائیندا۔ ہر جن میلے چرن دوارا،
 منمکھ در دُرکائیندا۔ آد جگادی کھیل نیارا، خالق خلق رُوپ وٹائیندا۔ ثالث بنے اگم اپارا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا
 ہر، ہر مندر سو بھاپائیندا۔ ساچا چرن ساچی دھار، اگلا مارگ سبجگ راہ چلائیا۔ پچھلا چرن کلجک جیواں مارے مارن، مڑھی گور دئے ڈھائیا۔ دوہاں وچولا بن
 سچی سرکارن، لیکھ لیکھا ویکھ وکھائیا۔ کرتا پُرکھ کرے اپنا کارن، کرنہار وڈ وڈیائیا۔ ویس وٹائے گپت ظاہر، اندر باہر پھول بھلائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، دو جہاناں پھیرا پائیا۔ گرگھ اگے چرن لکاؤنا، پچھلا پندھ رہے نہ رائیا۔ کوڑا نانا توڑ تڑاؤنا، کوڑی کریا نہ ویکھ وکھائیا۔
 پُرکھ بدھاتا سنگ نبھاؤنا، سگلا سنگ اک درسائیا۔ سچ بانے آپ چڑھاؤنا، کسے راجے رانے ہتھ نہ آئیا۔ غریب نمانے گلے لگاؤنا، جس بخشے سچ سرنائیا۔
 سچکھنڈ دوارے آپ بہاؤنا، پُرکھ ابناشی سیو کمائیا۔ ساچا چور سیس جھلاؤنا، انجا پون کھ شرمائیا۔ اتم جوتی جوت ملاؤنا، جوتی جوت سمائیا۔ جوتی جوت
 سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، اگے چرن اک وکھائیندا۔ اگے چرن سنگر دھار، ست سرُوپ سمجھائیندا۔ دو جہاناں بیڑا
 کرے پار، جس جن اپنے چرن لگائیندا۔ اتھے اتھے ہوئے سہار، سگلا سنگ آپ نبھائیندا۔ گرگھ آئے نہ دوجی وار، لکھ چوراسی گیرانہ کوئے رکھائیندا۔
 اپنے سنگ رکھے کرتار، جوں بھاوے تیوں چلائیندا۔ جگا جگنتر لئے اوتار، اپنا بیڑا آپ ترائیندا۔ ساچے بھگت کرتیار، لوک مات نال لیا ئیندا۔ مانس جنم مانس
 جنم مانس جنم دئے ادھار، تیناں لوکاں پار وسائیندا۔ چوتھے گھر سچے دربار، چوتھے پد میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اگے چرن ایک
 کر، گرگھیاں چکائے جگت ڈر، نہ بھو بھے نہ کوئے جنائیندا۔ پچھلا چرن کلجک واٹ، پاندھی پندھ نہ کوئے مکائیا۔ من مت وکے کوڑے ہاٹ، کرتا قیمت
 کوئے نہ پائیا۔ نہ کوئی دیسے کھیوٹ کھاٹ، بیڑا لوک مات چلائیا۔ کلجک کھیل نو آناٹ، سوانگی سوانگ اک رچائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، کرے کھیل ساچا ہر، رُوپ رکھ نہ کوئی جنائیا۔ پٹھی پانہی چرن لکا، چوتھا جگ گرا لائے۔ کلجک جیو ساچا گھر کوئے نہ پائے۔ جس جن کھادھا کٹھا،

ہر ساچا دئے سزائے۔ دھرم رائے درٹنگے پٹھا، ویلے آنت نہ کوئے جھڈائے۔ مانس جنم جائے لٹا، پنج چور نقب رہے لگائے۔ انتم بھاگ مٹمکھاں کھٹھا،
 دیوے درس نہ ہر رگھرائے۔ جم پُر جائے کھائے چوٹا، اگنی اگت تپائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل بے پرواہے۔ پٹھا چرن جگت
 خواری، چارکٹ جنائیا۔ مانس جنم کلجک جیو رہے ہاری، امولک ہیرا ہتھ نہ آئیا۔ بھرے بھلا نرناری، نر ہر نرائن نہ درشن پائیا۔ کوڑا ویس کر شنکاری،
 نیز نیناں کجل رہے مٹکایا۔ ناری پُرش کرن پیاری، ساچی سیج نہ کوئی ہنڈھائیا۔ سرشٹ سبائی ہوئے وِ بھاری، گھر گھر ویسوارُپ وٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا اک سزایا۔ گرکھاں کرے پیار، دیا کمائیندا۔ مٹمکھاں مارے مار، نہ کوئی جھڈائیندا۔ گرکھاں پیج سوار، لیکھے لائیندا۔
 مٹمکھاں کر خوار، دہ دشا پھیرا پائیندا۔ گرکھاں نورُ اجیار، جوت ڈمگائیندا۔ مٹمکھاں اندھ اندھیار، دوس رین اندھیرا چھائیندا۔ گرکھاں بخشے نام ادھار، نام
 امولا جھولی پائیندا۔ مٹمکھاں کوڑا ونج واپار، جھوٹا ناتا جوڑ جڑائیندا۔ کرے کھیل اگم اپار، نرگن سرگن بھيو کوئی نہ آئیندا۔ برہما وِشن شو روون در کرن
 پکار، نیوں نیوں سرب سپس جھکائیندا۔ کروڑ تیتیس بن بھکھار، اگے جھولی اپنی ڈاھندا۔ کلجک رووے زارو زار، ویلا آنت نہ کوئی جھڈائیندا۔ مٹمکھ تے پیر
 پسا، ذئی دویتی پردہ نہ کوئی اٹھائیندا۔ گرگھ گرگھ راہ تنگن میت مُرار، نیز بند اک ٹھلائیندا۔ پاربرہم ابناشی کرتا کرے کھیل اگم اپار، کرپا میل ملائیندا۔
 اگے پچھے پچھے اگے پاوے سار، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ آپے سنگر لیکھا جانے دھر دربار، آپے گر گرُ روپ پرگٹے وِچ سنسار، دو جہاناں ویکھ وکھائیندا۔ مہاراج
 شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، آپے ہوئے جانی جان، جانہارا دس نہ آئیندا۔

من مرے من چٹھے پھاس، من لہنا دئے چکائیا۔ من رووے من کرے ہاس، من ویکھے وجدی ودھائیا۔ سنگر پورا گرکھاں کرے پوری آس،
 آس نراس نہ کوئی جنائیا۔ جیوندیاں اپنی ہتھیں کٹی پھاس، مویاں گل نہ کوئی پائیا۔ مغل جامہ نہ جانیا کر کر ہاس، گرکھاں ہتھوں دتی آپ سزایا۔ کلجک
 انتم پرگٹ ہو نہ ہکنک نرائن گھنک پُر واس، پچھلا لہنا اپنی جھولی پائیا۔ گھر وِچ گھر جوت ہوئی پرکاش، پُرکھ اکال دین دیاں نال رکھائیا گو بند لال، پیلا بستر

تن چُھہائی۔ لیکھا چُکھا شاہ کنگال، آپے بنیا ہر دلال، سنگت رکھے نال نال، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ چیت اتیت آپے بھال، ساون سرت لئے سنبھال، آنت نہ کھائے کوئی جم کال، جم کال گراس نہ کوئی کرائیا۔ گرگھ تیرا ونگا ہوئے نہ وال، پھل لگے کایا ڈال، پت ڈالی آپ مہکایا۔ دسمیں جامے نال رکھایا چوہدار سنگھ پال، جس شستر ہتھ اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکٹک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان۔

★ ۲ گھڑ ۲۰۱۷ پکرمی گرنام سنگھ دے گھر پنڈ ویرکا ضلع امرتسر ★

سو پُرکھ نرنجن سچا شہنشاہ، ہر وڈا وڈا وڈیائی۔ سو پُرکھ نرنجن بے پرواہ، آد جگاد سمائی۔ ہر پُرکھ نرنجن اک ملاح، اک اکل بیڑا رہیا چلائی۔ ایکنکارا وسے ساچے تھاں، دھام سہیلڈا اک سہایا۔ آد نرنجن جوت جگا، نور نورانہ ڈگمگایا۔ ابناشی کرتا دیونہارا سچ صلاح، درگاہ ساچی سچ سہایا۔ سری بھگوان کرنیہارا سچ نیاں، روپ انوپ بھیو نہ رایا۔ پاربرہم پر بھ اپنا آپ آپ پرگٹا، ویکھنہارا آپ ہو جائیا۔ سچکھنڈ دوارا سچ دربارا کھیل کھلا، خالق اپنا نور کرے رُشٹایا۔ گھر وچ گھر آپ ابا، تھر گھر ساچے دے وڈیائی۔ ست سروپی سچ سنگھاسن آپ بنا، نرنجن سچ محلے آپ رکھایا۔ شاہو بھوپ بن بے پرواہ، نرنجن نرور اپنا بل آپ دھرایا۔ اک اکل آسن لاء، ست محلہ دے وسایا۔ تخت نواسی شاہو بھوپ راج راجان آپ اکھوا، کھیل اولٹا آپ کھلایا۔ الکھ اگوچر اگم اتھاہ، بھیو ابھیدا بھیو کھلایا۔ اپنا ناؤں آپ دھرا، ناؤں نرنکارا آپ گایا۔ در دربان سیوکما، در درویش نرنیش ویکھ وکھایا۔ حکمی حکم حکم ورتا، دھر فرمانا آپ سٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ پُرکھ ابناشا، اپنا ویکھے آپ تماشا، دوسر سنگ نہ کوئے رکھایا۔ نہ کوئی سنگ نہ کوئی ساتھ، سو پُرکھ نرنجن کھیل کھلایا۔ ہر پُرکھ نرنجن چلائے اپنا راتھ، رتھ رتھو ہی دس نہ آئیندا۔ ایکنکارا آپے جانے اپنی گاتھ، اپنا ناؤں آپ الائیندا۔ آد نرنجن اپنی جوت آپ پرگٹائے اپنے ہاٹ، ساچے مندر سو بھاپائیندا۔ سری بھگوان سچ سنگھاسن آپے ستا اپنے کھاٹ، سچکھنڈ دوارا آسن اک سہائیندا۔ سری بھگوان آپے جانے اپنی واٹ، آد جگادی پنڈھ مکائیندا۔ پاربرہم پر بھ کھیلے کھیل نٹو آناٹ، سوانگی سوانگ آپ رچائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی

کرپا کر، اک اِکلا ساچا ہر، در گھر ساچے سو بھا پائیندا۔ در گھر ساچا سو بھا و انت، سچھنڈ دوار و بے ودھائیا۔ وسنہارا ایکا کنت، نرگن زرویر اپنا ناؤں دھرائیا۔ پُرکھ اکال مہما گنت، لیکھا لیکھ نہ کوئے جنائیا۔ اکھ اگوچر بے انت بے انت، بھيو اھیدا بھيو چھپائیا۔ آپے جانے اپنا منت، نام ندھانا آپ پرگٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اِکلا ایککار، کرے کھیل اگم اپار، اگم اگڑی کار کرائیا۔ اگڑی کار ہر کرائیندا، سچھنڈ دوارا کھول۔ اکھ نرنجن ایکا اکھ آپ جگائیندا، شبد اناد اگمی بول۔ ساچا تخت آپے سو بھا پائیندا، آد جگاد رہے اڈول۔ در دربان نہ کوئے رکھائیندا، اک اِکلا وسے کول۔ ساچا تھم آپ ورتائیندا، اپنی جوتی آپے مۆل۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر اُپر دھول۔ ساچا کھیل کھلا ونہارا، اپنی دیا کمائیندا۔ سچھنڈ نواسی ساچا کھول دوارا، تھر گھر ساچے سو بھا پائیندا۔ شاہو بھوپ بن سکدارا، اپنا تھم آپ ورتائیندا۔ اپنی بٹھے آپے دھارا، اپنا کھیل آپ کھلا پائیندا۔ آپے بنے کنت نارا، ناری نر نرائن آپ ہنڈھائیندا۔ آپے ہوئے سوت دارا، آپے سیوک سیو کمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایکا ہر، وسنہارا ساچے گھر، سچھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔ سچھنڈ دوار سہنجنا، ہر ساچا سچ سہائے۔ جوت جگائے آد نرنجنا، نور نورانا ڈمگائے۔ اک اِکلا ساچا سچنا، گھر ساچے میل ملائے۔ نہ گھڑیا نہ بھجنا، اپناشی پُرکھ اپنا ناؤں دھرائے۔ آد جگاد اپنی رکھے آپے لجننا، سر اپنا ہتھ آپے لکائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر جو ہر مندر ڈیرہ لائے۔ ہر مندر ہر کھیل اپارا، سچھنڈ و بے ودھائیا۔ تھر گھر کھولے بند کوڑا، اپنی سیوا آپ کمائیا۔ آپے وسے سچ دربارا، درگاہ ساچی دھام سہائیا۔ آپے پُرکھ آپے نارا، آپے سوت دلارا گود سہائیا۔ آپے شبدی شبد بول جیکارا، ناد انادی اک سنائیا۔ آپے سیوا لائے سیوا دارا، ساچی سیوا آپ کمائیا۔ آپے دیوے ست بھنڈارا، ساچی وست جھولی پائیا۔ آپے برہما وشن کر تیارا، آپے شکر کھیل کھلا پائیا۔ آپے روس کر اُجیارا، نور نور وچ لکائیا۔ آپے منڈل منڈپ دئے سہارا، گنگن گگنتر آپے سو بھا پائیا۔ آپے ترے گن تت کرے وچارا، آپے لیکھا دئے سمجھائیا۔ آپے نرگن نرگن بن ورتارا، اپنی اچھیا بھکھیا اک دکھائیا۔ آپے وشنوں سدے چرن دوارا، چرن کول اک درسائیا۔ آپے برہما نیتز کھولے ویکھے وارو وارا، چاروں کنت نین اٹھائیا۔ آپے شکر لیکھا جانے دھواں دھارا، سُن اگم پھول بھلا پائیا۔ آپے تئاں وسے باہرا، انجو اپنی کھیل کھلا پائیا۔

شبد اناد سچّی دُھنکارا، گرہ مندر آپ وجایا۔ دیوے ور سچّی سرکارا، شہنشاہ سچّی شہنشاہیا۔ پُرکھ اکال سچّی سِکدارا، نِراکارا بھيو نہ رانیا۔ ایکنکارا ویکھنہارا، آپ اپنا اپنے وِج رکھانیا۔ وِشن برہما شو کر بھکھارا، ایکا دست جھولی پانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ایکا سکھیا دے سمجھانیا۔ سچّی سکھیا ہر سمجھانیندا، وِشنوں اٹھ بال نادان۔ پاربرہم پر بھ کھیل کھلانیندا، نِرگن سرگن کر پردھان۔ اپنی جوتی جوت جگانیندا، آپے ہوئے نگہبان۔ اپنا ت آپ پرگٹانیندا، آپے ویکھے مار دھیان۔ آپے رتی رت سہانیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے دیونہارا دان۔ وِشن سُنیا ہر سندیش، نیوں نیوں چرنی سیس جھکایا۔ پُرکھ ابناشی سدا آدیس، ہوں سیوک سیوکمایا۔ تیرا در منگدا رہاں ہمیش، بھل کدے نہ جایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، دوسر در نہ منگن جایا۔ پُرکھ ابناشی کرپا دھار، دست امولک جھولی پانیا۔ ایکا بخشے چرن پیار، چرن چرنودک کھ چوانیا۔ دست نام ساچی جھولی دیوے ڈار، اتوٹ اتوٹ آپ رکھانیا۔ ورتے ورتا وے ورتا وہار، بھيو کوئی نہ پانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، اک اکلّا سچّی شہنشاہیا۔ وِشنوں ور گھر ساچا پایا، بھل رہے نہ رانیا۔ ایکا میت مُرارادے ورتایا، اتوٹ اتوٹ رکھانیا۔ آد آد اپنا لہنا دے سمجھایا، سیس جگدیش چرن چُھانیا۔ کون ویلا کون رت انت لے ملایا، جوتی جوت جوت ملانیا۔ کون روپ ہر کھیل کھلایا، کون نور کرے رُشانیا۔ کون تت لئے پرگٹایا، کون ناد وے ودھانیا۔ کون برہما کھوج کھجایا، کون برہم لئے اٹھانیا۔ کون پنڈھ دے مُکایا، بن پاندھی ساچا راہیا۔ کون نِرگن چھند دے سُنایا، ساچا ڈھولا ایکا گانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، آد پُرکھ تیری سچّی سرانیا۔ آد پُرکھ نِرگن داتا، جوتی جوت ڈگمگانیندا۔ شبدی شبد سُنائے گاتھا، وِشنوں آپ سمجھانیندا۔ پاربرہم پر بھ اپنا ویکھے کھیل تماشا، ساچی رچنا آپ رچانیندا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ پائے منڈل راسا، منڈل اپنا کھیل کھلانیندا۔ انتم تیری پوری کرے آسا، نِرگن نِرگن ویکھ وکھانیندا۔ آپے بنے داسی داسا، داسی داسا بھيو نہ آسیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وِشنوں دیوے ایکا ور، اپنا بھيو آپ کھلانیندا۔ وِشنوں سُن کر دھیان، ہر ساچا سچّی جنانیندا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ کر پروان، سیوک سیوک سچّی وکھانیندا۔ انتم میلے والی دو جہان، نِرگن اپنا روپ دھرانیندا۔ نہنکنا بلی بلوان، ایکنکارا ہر نرنکارا اپنا وِیس آپ وٹانیندا۔ جودھا سور پیر بلی

بلکارا، ایکا کھنڈا ہتھ چکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، نو نو چار پنڈھ آپ مُکائیندا۔ نو نو چار پنڈھ مُکاؤنا، تھر رہن نہ کوئی پائیا۔ پُرکھ ابناسی ویس وٹاؤنا، جوتی جوت کر رُشنائیا۔ لہنا دینا آپ چُکاؤنا، دیونہار آپ ہو جائیا۔ وشنوؤں بھگوان میل ملاؤنا، بھيو کوءے نہ پائیا۔ سو پُرکھ زرنجن اپنی دھار آپ چلاؤنا، سو رُپ سچا شہنشاہیا۔ ہنگ رُپ وشنوؤں وچ ساؤنا، سوہنگ ایکا رنگ رنگائیا۔ آد آد اپنا لہنا تیری جھولی پاؤنا، جُگاد رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سکھیا اک سمجھائیا۔ ساچی سکھیا سُن کر پرنام، دوئے چرن سِیس جُھکائیندا۔ تُوں داتا صاحب سِری بھگوان، ہوؤں بال انجانا بھيو نہ آئیندا۔ تیرا جُھلدار ہے نشان، سچکھنڈ دوارا اک سُبھائیندا۔ ہوؤں ویکھاں مار دھیان، تُوں ہی تُوں نظری آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا پھڑیا تیرا لڑ، چُھٹ کدے نہ جائیندا۔ وشن ہر لڑ پھڑایا، برہما ویتا لئے جگائیا۔ پاربرہم برہم لئے اٹھایا، انس بنس ویکھ وکھائیا۔ کول کولا کھول کھلایا، نا بھی اپنی دھار بندھائیا۔ اپنا نور نور درسایا، جلوہ جلوہ سچا شہنشاہیا۔ اپنا مردنگ انگ انگ وجایا، نام ندھانا اک سنائیا۔ ساچے رنگ آپ رنگایا، اتر کدے نہ جائیا۔ سُبھائی چھند اک سنایا، برہم پاربرہم وٹی ودھائیا۔ اپنا اند آپ وکھایا، رس رس وچ بھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ اپنی کھیل آپ کھلایا۔ آپے برہما کر اُتپت، پت ڈالی آپ مہکائیا۔ آپ بنایا اپنا سُت، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ ہر لیکھا جانے ابناشی اچت، دوسر بھيو کوءے نہ رائیا۔ نہ کوئی جانے ساچی رُت، تھت وار نہ کوءے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہمے دیوے ایکا ور، ایکا برہم سمجھائیا۔ ایکا برہم ہر سمجھائیندا، پاربرہم پر بھ کرپا دھار۔ مات پت آپ اکھوائیندا، جنم داتا بن سچي سرکار۔ دائی دایا ویکھ وکھائیندا، ویکھنہار اگم اپار۔ ساچا لیکھا آپ لکھائیندا، لکھنہار ایکنکار۔ کاغذ قلم نہ ہتھ رکھائیندا، نہ کوئی کاتب کرے وچار۔ اپنا بھيو آپ جنائیندا، شبد اگمی بول جیکار۔ بودھ اگادھا آپ سنائیندا، ویکھے وگسے کرے وچار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچا لیکھا اک سمجھائیندا۔ برہمے لیکھا ہر سمجھایا، کر کرپا گن ندھان۔ ایکا نش اکھر دے پڑھایا، چارے ویداں کر گیان۔ ایکا حکم دے سنایا، پُرکھ ابناشی ہو مہربان۔ لکھ پوراسی تیری جھولی پایا، بیخ ت کر پردھان۔ اپ تیج وائے پر تھی آکاش کھیل کھلایا، آپے ہویا جانی جان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، دیونہارا

دُھر فرمان۔ دُھر فرمانا ہر جنایا، بھل رہے نہ رانیا۔ ترے گن مایا پنج تت ناتا جوڑ جڑایا، میل ملاوا سچ سُبھانیا۔ لکھ چوڑاسی بھانڈا دئے گھڑایا، تن مائی خاک
 دکھانیا۔ پون سواس دئے دھرایا، اپنی آسا آپے پور کرائیا۔ نو دوارے کھول دکھایا، وڈ داتا بے پرواہیا۔ کایا بنک دئے سُبھایا، زرگن سرگن روپ دھرایا۔
 آتم برہم دئے کُکایا، پاربرہم وڈی وڈیانیا۔ ایش جیو روپ دھرایا، روپ انوپ دس نہ آئیا۔ ہر جگدیش کھیل کھلایا، جاگرت جوت کر رُشانیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، برہما دتا ایکا ور، پاربرہم ہر دیا کمائیا۔ برہمے در ہر ساچا پایا، گھر ساچے خوشی منائیندا۔ لکھ چوڑاسی دیکھ دکھایا، گھٹ گھٹ
 جوت جگانیندا۔ گھر وچ گھر دئے سُبھایا، زرگن اپنا آسن لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے دیوے سچ سمگری، نال رکھائے جوت
 انگری، پُرکھ اکال دیا کمائیندا۔ لکھ چوڑاسی گھاڑن گھڑنا، ہر ساچا سچ سمجھائیندا۔ زرگن ہر ہر اندر وڑنا، دس کسے نہ آئیندا۔ ست سروپی زرگن اپنے پوڑے
 چڑنا، در اپنا آپ کھلائیندا۔ اپنی ودیا آپے پڑھنا، دوسر ودیا نہ کوئی رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنی رچنا دیکھ
 دکھائیندا۔ لکھ چوڑاسی کرتیار، برہمانیوں نیوں سیس جھکائیندا۔ پُرکھ ابناشی تیرے چرن کول پنہار، ہوں سیوک سیو کمائیندا۔ ترے گن مایا تت وچار، پنچم
 ناتا جوڑ جڑائیندا۔ سرگن روپ اگم اپار، زرگن تیری ونڈ تیرے ہتھ رکھائیندا۔ کرپا کر سچ سرکار، دُھر فرمانا آپ سناائیندا۔ من مت بُدھ دئے ادھار،
 گڑھ مندر آپ وسائیندا۔ گھر وچ گھر اگم اپار، ڈونگھی بھوری دیکھ دکھائیندا۔ ترینی نینی اک ادھار، ٹیڈھی بنک آپ سناائیندا۔ سر سروور ٹھنڈا ٹھار، ناہی
 کول جل بھرائیندا۔ آپے کرے بند کواڑ، ترے گن پردہ آپے پائیندا۔ آپے آتم سیجا ہو تیار، جوتی جوت ڈمگائیندا۔ آد برہم روپ دیکھے دیکھنہار، پاربرہم
 اپنی سیو آپ کمائیندا۔ لیکھا جانے ہڈ ناڑی ماس چم، متوت آپ ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہمے دتا ایکا ور، لکھ چوڑاسی رچن
 رچائیندا۔ لکھ چوڑاسی رچن رچایا، برہم برہما دجے ودھانیا۔ تیرا بھانا موہے اک سُبھایا، سیس جگدیش آپ جھکائیا۔ کون ویلا کون وقت ہر جو ہر ہر ہوئے
 سُبھایا، لیکھا لیکھے لہنے پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا دینا ساچا ور، آد پُرکھ تیری سچ سرنائیا۔ آد پُرکھ ہر سمجھائیندا، برہمے اٹھ اٹھ
 کر دھیان۔ نو نو چار تیری سیوا لائیندا، کرے کھیل سری بھگوان۔ زرگن زرگن دیکھ دکھائیندا، دیکھنہارا وڈ مہربان۔ جگ جگ تیری ونڈ ونڈائیندا، لوک

مات کر پردھان۔ نوست کھیل کھلائیندا، ناتا جوڑ زمیں اسمان۔ گنگن گگنتر پھیرا پائیندا، برہمنڈاں کھنڈاں دیوے اک گیان۔ شبد ڈنکا اک وجائیندا، پرگٹ
 ہو ہو والی دو جہان، آدن آتا اپنا گن آپے ویکھ وکھائیندا، دوسر سکے نہ کوئی پچھان۔ تیرا لہنا تیری جھولی اتم پائیندا۔ ہر جو ہر آپے ویکھے آن۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے دھر فرمان۔ دھر فرمانا شبد جنایا، برہے نیتز نین اگھڑیا۔ پُرکھ ابناشی نظری آیا، اک اگلا اینکاریا۔ چرن
 کول کول چرن ڈھیہہ پیا سرنایا، مستک دھوڑ منگے ساچی چھاریا۔ سمرتھ پُرکھ سر ہتھ لکایا، دیوے وست اپر اپاریا۔ نو سو پُرانوے چوکڑی جگ تیرا پندھ
 دے مکایا، نرگن نرگن لے اوتاریا۔ نہکلنکا جامہ پایا، آپے ویکھے ویکھنہاریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، لکھ چوراسی
 بھانڈا گھڑ، لوک مات بن ٹھٹھاریا۔ شکر ہر پرگٹائیندا، کر کرپا گن ندھان۔ سُن اگئی ویکھ وکھائیندا، آپے ویکھے ویکھنہار۔ اپنی جوت آپ جگائیندا، نرگن
 سرگن کر آکار۔ اپنا کھنڈا ہتھ پھڑائیندا، ترے گن ترسول مارے مار۔ جو گھڑیا بھن وکھائیندا، حکمی حکم ورتے ورتار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، آد پُرکھ ایک ہر، نرہو چکائے بھے ڈر، بھیانک روپ نہ کوئے درسائیندا۔ شکر کر نِمسکاری، نیتز نیناں نیر وہائیندا۔ توں صاحب سچا بے عیب پروردگاری،
 ہوں بھکھاری یاچک منگن در تیرے آئیندا۔ ایک وست دے اپاری، آگے اپنی جھولی ڈائیندا۔ پُرکھ ابناشی کھیل اپاری، کرتا پُرکھ آپ کھلائیندا۔ ایک حکم
 ورتے ورتاری، جو گھڑیا بھن وکھائیندا۔ لکھ چوراسی کرنی داری، گُلیا کوئے رہن نہ پائیندا۔ انڈج جیرج اُتبیج سبتج چارے کھانی ہوئے پنہاری، جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہار ساچا ور، شبد سندیشہ اک سنائیندا۔ شبد سندیشہ سُنیا بھولے ناتھ، باسک تشکا گل لٹکائیا۔ پُرکھ ابناشی کھیلے کھیل تماش،
 آد جگاد وڈی وڈیائیا۔ لکھ چوراسی گھٹ گھٹ اندر پائے راس، گوپی کاہن آپ نچائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایک ہر، ایک اشٹ
 دے سمجھائیا۔ ایک اشٹ ہر سمجھایا، ایک ات گیان۔ ایک کھنڈا ہتھ پھڑایا، ایک ویکھے مار دھیان۔ اک پرچنڈا دے چکایا، چند چنڈکا ہوئے گہبان۔ اتم لیکھا
 دے سمجھایا، نو نو چار کرے کلیان۔ نرگن جوتی جامہ ویس وٹایا، پرگٹ ہووے سری بھگوان۔ نہکلنکا ناو دھرایا، گھر گھر آپے ویکھے آن۔ تیرا لہنا دے
 چکایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے ور سچا سلطان۔ وشن برہما شو ہر سمجھایا، سچکھنڈ نواسی دیا کمائیا۔ لکھ چوراسی گھاڑن لیا گھڑایا، نرگن

اپنی جوت کر رُشائیا۔ نو کھنڈ پر تھمی آپ سما، دھرنی دھرت دھول دے سہائیا۔ جل بنب ویکھ وکھایا، پُری آکاش وجے ودھائیا۔ ساچا مارگ آپے لایا، چارے ویداں کرے پڑھائیا۔ چارے جگ ونڈ ونڈایا، چارے کھانی جھولی پائیا۔ چارے بانی شبد سنایا، اکھ اکھنا اکھ جگائیا۔ چاروں کُنٹ ویکھ وکھایا، ویکھنہارا سچا شہنشاہیا۔ چارے ورنان رنگ چڑھایا، کھتری براہمن شوڈر ویش آپ پرگٹائیا۔ جگا جگنتر پھیرا پایا، زرگن زرگن سرگن ویکھے تھاؤں تھائیا۔ اپنا گیرا اپنے ہتھ رکھایا، اپنی لٹھ آپ گڑائیا۔ گر پیر اوتار آپے سیوا لایا، ساچی سکھیا اک سمجھائیا۔ بھگت بھگونت لئے اٹھایا، میل ملاوا سچ سبھائیا۔ ساچے سنت لئے جگایا، برہم گیان اک درڑائیا۔ گرگھ ساچے مارگ پایا، اندھ اندھیر رہن نہ پائیا۔ گر سکھ اپنی گود بہایا، جوں بالک مات سکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ آد پُرکھ ہر کھیل کھلائیندا، وشن برہما شو کر تیار ترے گن مایا جھولی پائیندا، تیج تت تت آکار۔ رتی رت میل ملائیندا، لیکھا جانے ویکھنہار۔ کایا قلعے کوٹ بنائیندا، ساچا مندر کر تیار۔ شبد چوٹ اک لگائیندا، سچ دوارے آپ زرنکار۔ کوٹن کوٹی کوٹ جیو پرگٹائیندا، انڈج جیرج اُتھج سیتیج کر تیار۔ جونی جوں آپ پھرائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اپرا۔ لکھ چوراسی کر پسار، سکھنڈ نواسی دیا کمائیندا۔ اپنی اچھیا بھر بھنڈارا، اپنی بھچھیا ویکھ وکھائیندا۔ اپنا روپ کر اُجیارا، مہاکال ناؤں دھرائیندا۔ کرے کھیل سرجنہارا، دیال اپنی دیا کمائیندا۔ اپنے اندروں آئے باہرا، تھر گھر ساچے کُنڈا لائیندا۔ تھر گھر ساچے پار کنارہ، سُن اگم آپ سمائیندا۔ آپے ویکھے دھواں دھارا، دھر دی دھار آپ بندھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، زرگن سرگن روپ دھرائیندا۔ زرگن سرگن برہما وشن شو دھار، سنساروگ رہے نہ رائیا۔ کرتا پُرکھ کھیل اپرا، پار برہم پر بھ آپ کھلائیا۔ اپنا ویکھے آپ دوار، در دروازہ سو بھاپائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہاکال ایکا در، دین دیال ہتھ رکھے وڈیائیا۔ مہاکال ہر کانواں، ہر بن اور نہ کوئے جنائیندا۔ آد جگاد وسے ہر گھٹ تھاؤں، تھان تھنتر سو بھاپائیندا۔ جگا جگنتر کرے سچ نیاؤں، سچ سنگھاسن آسن لائیندا۔ ہر جی پکڑے آپے باہوں، گرگھ ساچے میل ملائیندا۔ ہنس بنائے پھڑ پھڑ کاؤں، امرت سروور آپ نہائیندا۔ لیکھا جانے پتا ماؤں، گرگھ گر سکھ بال انجانے گود بہائیندا۔ سدا سہیلا دیوے ٹھنڈی چھاؤں، سر اپنا ہتھ لگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی

کرپا کر، اپنی رچنا آپ رچائیندا۔ برہما وشن شو کر اُجیار، ہر ساچے کھیل کھلایا۔ وشنوں منگے اک بھنڈار، سچ بھنڈارا ہر ورتایا۔ برہمے تیرا برہم پیار، لکھ چوڑاسی وچ سمایا۔ شکر رووے کرے گریزار، پرہم آگے سپس جھکایا۔ کون روپ ماراں مار سرب سنسار، جو گھڑیا بھن وکھایا۔ پاربرہم پرہم کرپا دھار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، اپنی بھچھیا جھولی پایا۔ سچ بھچھیا جھولی پائیندا، گنوتا گن ندھان۔ کال اپنے وچوں آپ پرگٹائیندا، کرپا دین دیال۔ دھواں دھار کھیل کھلائیندا، پت لائے ساچے ڈال۔ تیرا سگلا سنگ نبھائیندا، گلی پریتی نبھے نال۔ جو اُتے سو اپنے پیٹے پائیندا، میٹے جگت نشان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا دان۔ مہاکال کال ہر کھیل کھلایا، برہما وشن شو میل ملانیا۔ دو جہاناں ویکھ وکھایا، ترے ترے پھرے بھٹیا۔ چوڑاں چوڑاں کھوج کھجایا، جوتی نور سیری بھگوانیا۔ روس لے جگایا، لیکھا جانے چھپر چھٹیا۔ سچ دربارا آپ وکھایا، دیونہارا دھر فرمانیا۔ برہما آگے جھولی رہیا ڈاہیا، منگے منگ بن نمانیا۔ لکھ چوڑاسی چو جنت جومات پرگٹایا، کون لیکھا لکھے سیری بھگوانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، کرے کھیل گن ندھانیا۔ لیکھا لکھن لگائیندا، دیا ندھ دین دیال۔ کال سوت ایک جائیندا، چتر گپت کر پرتپال۔ مہاکال دیا کمائیندا، اپنی گودی لے سنجال۔ دھرم رائے وچ بہائیندا، آد جگاد کرے پرتپال۔ دھرم رائے اچھیا اک پرگٹائیندا، ویکھنہار جگت جہان۔ اپنی اچھیا اک پنتری جائیندا، لاڑی موت کر پردھان۔ برہما وشن شو میل ملانیا، کال مہاکال کھیل مہان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، اپنا کھیڑا آپ سہائیندا۔ جگت کھیڑا آپ سہایا، لکھ چوڑاسی بنت بنانیا۔ گھر گھر ڈیرہ آپے لایا، زرگن سرگن سچ ہنڈھانیا۔ جگ جگ گیڑا آپ دواہیا، سنجگ تریتا دوا پر کلجگ ونڈ ونڈانیا۔ جگ جگ اپنا روپ دھرایا، گر اوتار ناؤں رکھانیا۔ لو آں پُریاں کھوج کھجایا، برہمنڈ کھنڈ ویکھے تھواں تھانیا۔ نو سو پُرانوے چوکڑی جگ گیڑا آپ دواہیا، چارے جگ دین گواہیا۔ ست ست جھیرا دے مکایا، شہنشاہ سچا پاتشاہیا۔ کلجگ ویلا انتم آیا، کرے کھیل بے پرواہیا۔ تیئی اوتار دس گرُو پورب لہنا پھول بھلایا، بھگت اٹھاراں کر گُرمائیا۔ زرگن سرگن کھیل کرایا، اپنا بھیکھ وٹانیا۔ باؤن روپ بن کے آیا، پاربرہم وڈی وڈیانیا۔ باؤن اکھر پڑھ کے آیا، بیہنتی اکھر کرے پڑھانیا۔ ستاراں نش اکھر اپنے وچ بند رکھایا، گر پیر بھیونہ رانیا۔ پیر دستگیر سگلا سنگ نبھایا، ملا شیخ

مساقت آپ اکھوائیا۔ آد جگادی روپ پرگٹایا، جگا جگنتر بل وکھائیا۔ اپنا ڈھولا آپے گایا، پُران اٹھاراں آپ سنایا۔ شاستر سمترت آپ پڑھایا، اپنی ودیا آپ سنایا۔ اٹھ دس گیان آپ درڑایا، بھگت بھگونت دے وڈیایا۔ ایکا کلمہ آپ سنایا، کانٹ کر رُشنائیا۔ حق حقیقت ویکھ وکھایا، لاشریک سچا شہنشاہیا۔ بے عیب پروردگار اپنا ناؤں دھرایا، مہان بیرو وڈی وڈیایا۔ مقامے حق ڈیرہ لایا، حق حق رہیا سنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ پُرکھ اپناشا، جگا جگنتر ویکھے کھیل تماشا، اپنی راس آپ رچایا۔ آپے لے اوتار، دیا کمائیندا۔ آپے نرگن دھار، جوت جگائیندا۔ ایکا شبد ڈنک اپار، آد جگاد وجائیندا۔ آپے سخیاں منگلپار، آپے بھگتن ویکھ وکھائیندا۔ آپے وسیا محل اٹار، اچے مندر آپے آسن لائیندا۔ آپے رنگ رلیاں مانے کنت بھتار، آپے ساچی بیج ہنڈھائیندا۔ آپے نر نرائن ستا پیر پسا، آپے آس نندرا وچ نہ آئیندا۔ آپے تریتا سبجگ دوپر کرپا پار، سبجگ تریتا دوپر آپے کھیل کھلاییندا۔ آپے کلجگ ہو اُجیار، عیسیٰ موسیٰ کالا سوساتن چھہائیندا۔ آپے لیکھا جانے سنگ محمد چار یار، اللہ رانی مکھ گھنگٹ آپے لائیندا۔ آپے نرگن جوتی جاتا ہو تیار، کملاپات اپنا ناؤں دھرائیندا۔ نانک سنگر ملیا ہر سچے نرکار، سچکھنڈ دوارے سوبھاپائیندا۔ ست نام منتر کر تیار، ست نام سرشٹ سبائی آپ پڑھائیندا۔ اوچاں نیچاں راؤ رنگاں راج راجاناں شاہ سلطاناں کرے اک پیار، کھتری براہمن شودر ویش ایکا دھام بہائیندا۔ آپے شبد ناد دُھن جیکار، آپ اپنا بھيو کھلاییندا۔ آپے گرو گرو گرو کر تیار، گرو گرنھ گرو وڈیائیندا۔ آپے دسویں جوتی ہو اُجیار، سٹ دلارا ناؤں دھرائیندا۔ آپے اچی کوکے کرے پکار، پُرکھ اکال راہ وکھائیندا۔ آد جگادی ایکا دھار، کرے کرائے کر نیہار، نرگن سرگن لے اوتار، جگا جگنتر پاوے سار، وید کتیب بھيو نہ آئیندا۔ وید کتیب رہے جس گا، ہر کا بھيو کوئے نہ پائیا۔ سچکھنڈ دوارے وسے سچا شہنشاہ، شاہ پاتشاہ اک اکھوائیا۔ جگ جگ بنے مات ملاح، ساچا بیڑا لئے چلایا۔ بھگتاں دیوے سچ صلاح، ایکا منتر نام درڑایا۔ ہر جو وکھائے ہر گھٹ تھاں، چاروں کُنٹ ایکا روپ درسایا۔ چار ورن بنائے بھین بھرا، دوسر ناتا نہ کوئے وکھائیا۔ برہمنڈ ایکا کھیڑا دے وساء، نو ست وچ ٹکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا ت برہم مت پار برہم دے سمجھایا۔ برہم مت ساچی دھار، ہر ساچا سچ سمجھائیندا۔ جگا جگنتر لے اوتار، لوک مات ویکھ وکھائیندا۔ کلجگ اتم کھیل نیار، نرگن نرویر اپنی کل آپ وکھائیندا۔ پرگٹ ہو وچ سنسار، نہکٹکا ناؤں رکھائیندا۔ شبد

اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، نرگن سرگن سرگن نرگن اپنی کھیل کھلایا۔ نرگن داتا نرکار، سرگن جوت مات پرگٹایا۔ کرے کھیل اگم اپار، چوڈاں لوک چوڈاں طبق ترے بھون کھوج کھوجانیا۔ سناونہارا سچ سلوک، لوآں پریاں کرے جنایا۔ کلجگ انتم ہر کا بھانا کوئے نہ سکے روک، نانک گوہند گیا لکھانیا۔ بن سنگر پورے کوئے نہ دسے دوجی اوٹ، سیس ہتھ نہ کوئے ٹکانیا۔ کلجگ جیو آلیوں ڈگے بوٹ، ساچی گود نہ کوئے بہانیا۔ آسا ترسنا ہوئے ہنگتا مایا ممتا کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار کوئے نہ کڈھے کھوٹ، سچ سچ نہ کوئے درڑانیا۔ جھوٹا ناتا اوت پوت، پیا پریتم نہ کوئے منانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، ہرجن ساچے لئے جگانیا۔ ہرجن شبد جگایا، کرپا سری بھگوان، گرکھ ساچے میل ملایا، ایک دیا دھر فرمان۔ جگ جگ وچھوڑا پھند کٹایا، کلجگ انتم ہو مہربان۔ گرہ مندر چند چڑھایا، جوتی جوت جگے مہان۔ بھرماں کندھ آپے ڈھایا، اک دکھائے سچ نشان۔ شبد سہاگی چھند ایک گایا، سوکنت سو ایک روپ پچھان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن بخشے چرن دھیان۔ چرن کول ہر سچ دھیانا، گرکھاں لکھ صلاحندا۔ ایک دیوے نام ندھانا، نردھن جھولی آپ بھرائیندا۔ شبد اگمی اک بانا، ہرجن ساچے آپ بہانیندا۔ سچکھند دوار دکھائے اک مکانا، پُرکھ ابناشی آپ سہانیندا۔ کرے کھیل مرد مردانہ، روپ رنگ نہ کوئے دکھانیندا۔ سرب جیاں دا ایک کاہنا، لکھ چوڑا سی گوپی آپ ہنڈھانیندا۔ گرکھاں دیوے ایک مانا، مان ابھمان گوانیندا۔ سرب جیاں پر بھ جانی جانا، پردہ اولہ نہ کوئے دکھانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر، ہر سچن میل ملانیندا۔ ہر سچن ہر میلیا، کرپا وڈ مہربان۔ ایک رنگ رنگائے گرو گرو چیلیا، گر چیل کر پروان۔ بنیا رہے سچن سہیلیا، ہر سدا سدا مہربان۔ جوت نرنجن چاڑھے تیلیا، پُرکھ ابناشی دیکھے آن۔ آپے جانے اپنا وقت ویلیا، اپنی تھت وار آپے لئے دکھان۔ اچرج کھیل پاربرہم کلجگ کھیلیا، نرگن روپ بلی بلوان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، وڈ داتا وچ جہان۔ دو جہاناں کھیل کھندڑا، اک اکلا اینکار۔ وشن برہما شو پندھ گندڑا، جگ چوکڑی کر خوار۔ ساچا مارگ اک دکھندڑا، ست ستوادی ساچی دھار۔ پُرکھ اکال اشٹ اک رکھندڑا، نرگن سرگن دے ادھار۔ شبد گر سرب دکھندڑا، پنچ تت نہ کوئے پیار۔ برہم پاربرہم کرے بندنا، جیو ایش کرے نمسکار۔ نرگن بنھے ساچا تندنا، سرگن ناتا چھٹ نہ جائے وچ سنسار۔ جس

جن ہر گایا بتی دندنا، کلجک لیکھا چکے چار لکھ بتی ہزار۔ دوس رین اٹھے پہر پرماندنا، لگے اگ نہ تتی ہاڑ۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن دیوے ساچا ور، کرے پرکاش بہتر ناڑ۔ بہتر ناڑی دیوے چانن، چت وت ٹھکوری کوئے نہ پائیا۔ جس جن پھڑائے اپنا دامن، دامنگیر ہوئے سہائیا۔ نیڑ نہ آئے کامنی کامن، دھیرج جت ست اک دکھائیا۔ میٹے رین اندھیری شامن، ساچا نور کر رُشائیا۔ کایا کھیڑا وسائے گرامن، گھر گھر وچ میل ملائیا۔ ستگر پورا گرکھاں ہوئے آپے ضامن، ویلے آنت لئے جھڈائیا۔ بیڑا کوئی نہ کرے انتم پار ، ملا شیخ پنڈت پاندھے جگت گرنتھی ہوئے نہ کوئے سہائیا۔ سرب جیاں دا ایک رامن، آد جگاد ایک رامن اپنا ناؤں دھرائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، وشن برہما شو آپے پھڑ، آپے لیکھا دئے دکھائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آد آنت اک بھگونت، زرگن سرگن سرگن زرگن اپنی کھیل کھلائیا۔

★ ۳ گھڑ ۲۰۱۷ بکرمی پچھوڑا سنگھ دے گھر پنڈ ویرکا ضلع امرتسر ★

سو پڑکھ زرنجن سد مہربان، آد آنت بے پرواہیا۔ ہر پڑکھ زرنجن کھیل مہان، زرگن زرویر آپ کرائیا۔ ایکنکارا جودھا سور پیر بلی بلوان، بل اپنا آپ دھرائیا۔ آد زرنجن نور مہان، جوتی جوت جوت رُشائیا۔ ابناشی کرتا ساچا کاہن، اک اکلاناؤں پرگٹائیا۔ سری بھگوان والی دو جہان، الکھ اگوچر ام اتھاہ بے پرواہ بھیو نہ رائیا۔ پاربرہم آپ اپنا لئے اُپا، نام نامہ آپ اُپائیا۔ سچکھنڈ دوار وسے سچ مکاں، چھپر چھن نہ کوئی چھہائیا۔ اپنی اچھیا اپنے وچ دھرا، لیکھا جانے سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اکلاناؤں دھرائیا۔ آد پڑکھ ناؤں دھارا، آد پڑکھ سچکھنڈ، درگھر ساچا ویس وٹائیندا۔ اپنے اندر آپ آپے کرے بند، دوسر سنگ نہ کوئی رکھائیندا۔ کرے کھیل گھر گھبر گئی گھنڈ، بھیو ابھیدا بھیو کوئی نہ پائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پڑکھ ابناشی کرتا اپنی کل آپ ورتائیندا۔ کل ورتے عقل کل دھار، مہما اکھ کتھی نہ جائیا۔ سو پڑکھ زرنجن وسنہارا ٹھانڈے دربار، ہر پڑکھ زرنجن ویکھ دکھائیا۔ ایکنکارا کرے پیار، آد زرنجن میلا سچ سبھائیا۔ ابناسی کرتا میت مرار، سری بھگوان دئے ملائیا۔ پاربرہم پر بھ ہو تیار،

اپنی آپ لئے انگڑائیا۔ سچکھنڈ دوارا کھول کواڑ، اپنا مندر سو بھاپائیا۔ کرے کرائے ساچی کار، کرتا پُرکھ کرنی کرت آپ کمائیا۔ گھاٹ گھڑے اگم اپار، گھرن بھنہار پُرکھ سمرتھ رُپ رنگ رکھ نہ کوئی جنائیا۔ اپنی پرگٹائے آپے وتھ، ویکھنہار آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر وڈا وڈ وڈیائیا۔ ہر وڈا صاحب سلطان، در گھر ساچے سو بھاپائیندا۔ ست سرُپی ست نشان، ست ستوادی آپ اٹھائیندا۔ آپے ہوئے جانی جان، جانہار دس نہ آئیندا۔ در گاہ ساچی ہو پردھان، در دوار آپ پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچا گھاٹن آپ گھڑائیندا۔ ساچا گھاٹن گھڑنہارا، ایک رنگ سمایا۔ اپنے مندر وڑنہارا، رُپ انُپ بے پرواہیا۔ اپنی کرنی آپے کرنہارا، گھر گھر دیکھے ہر گھٹ تھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا ساچا گھر، ایکا وسے ہر ہر، دُوسر رُپ نہ کوئے درسایا۔ سچکھنڈ دوارا کرتیار، انجو اپنا رُپ پرگٹائیا۔ پُرکھ ابناشی کھیل اپار، کھیلے کھیل سہج سکھائیا۔ نرگن داتا بے عیب پروردگار، جلوہ نور نور اُچائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر مندر آپ سہائیا۔ ہر مندر سو بھاؤنت، سچکھنڈ دوارا آپ سہایا۔ پُرکھ ابناشی ایکا کنت، نرگن بیٹھا آسن لایا۔ ساچے تخت بنائے بنت، ساچے تخت آپ سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے تخت آپے چڑھ، آپ اپنا حکم ورتائیا۔ ساچا حکم آپ ورتائیندا، آپ اپنی کرپا دھار۔ آپ اپنا ناؤں سٹائیندا، نرگن نرگن کر پکار۔ در گھر ساچے کھیل کھلائیندا، تخت نواسی بن سچّی سرکار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، الکھ اگوچر اگم اپار۔ الکھ اگوچر کھیل کھلایا، پاربرہم بھو نہ آئیندا۔ اپنا حکم آپ جنایا، اپنا لیکھا اپنے وچ کائیندا۔ اپنے تخت آپے آسن لایا، پُرکھ ابناشی کھیل کھلائیندا۔ اپنی سیوا آپ کمایا، در دربان نہ کوئی رکھائیندا۔ سیس جگدیش آپ نہ کوئی جھکایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ایکا ناؤں آپ دھرائیندا۔ ناؤں نرکارا آپے دھر، اپنا کھیل آپ کھلائیا۔ آپ وسے اپنے در، در دروازہ آپ کھلائیا۔ آپے ہبے اندر وڑ، سچ سگھاسن سو بھاپائیا۔ آپے پُرکھ ناری نر، نر نرائن سچّا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا دیوے آپے ور، اپنی جھولی آپے اگے ڈاہیا۔ آپے بنے کھلاری، ہر سچّی کھیل کھلائیندا۔ آپے بنے بھنڈاری، اپنی دست آپے جھولی پائیندا۔ آپے نرگن جوت جگے نرکارا، آپے سُن سادھ سمائیندا۔ آپے

وسے دھام نیاری، نہچل دھام آپ وڈیائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا دیوے آپے ور، اپنی بھچھیا آپ ورتائیندا۔ اپنی بھچھیا آپے منگ، ہر ساچا کھیل کھلائیندا۔ نرگن چاڑھے نرگن رنگ، نرگن نرگن ویکھ وکھائیندا۔ نرگن نام نرگن مردنگ، نرگن تال و جائیندا۔ نرگن ساتھی نرگن سنگ، نرگن سگلا سنگ نبھائیندا۔ نرگن لائے اپنے انگ، نرگن نرگن میل ملائیندا۔ نرگن ویکھے نرگن پندھ، دوسر بھیونہ کوئی آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے دیوے ایکا ور، اپنا بھیو آپ کھلائیندا۔ اپنا بھیو کھلاونہارا، ایکا حکم جنائیندا۔ نرگن کھیل کرے اگم اپارا، آپ اپنی دھار چلائیندا۔ آپے بنیا رہے نہہکنک آد انت نہ پاراوارا، وار تھت نہ کوئی وکھائیندا۔ دوسر دے نہ کوئی دوارا، منگن در نہ کسے جائیندا۔ آپے ونج آپ ونجارا، ہٹ ہٹوانا آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ لیکھا جانے نہہکنک، سو پُرکھ نرنجن ناؤں دھرائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن سہائے اپنا بنک، ایکنکارا ویکھے تھاوں تھائیا۔ آد نرنجن مہما گنت، نرگن جوت جوت رُشائیا۔ سری بھگوان ساچا کنت، کنت کنتوہل آپ اکھوائیا۔ ابناشی کرتا آپے جانے اپنی بنت، اپنا ناؤں آپ وڈیائیا۔ پاربرہم در درویش رہے منگت، سیس جگدیش اپنی کھیل آپ کھلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، نہہکنک اپنا بھیو دے کھلائیا۔ ہر کارُپ نہہکنک، انہو پرکاشیا۔ سو پُرکھ نرنجن نہہکنک، آد جگاد نہ کدے وناسیا۔ ہر پُرکھ نرنجن نہہکنک، سچھنڈ دوارے پاوے راسیا۔ ایکنکارا نہہکنک، اپنا جانے آپ بھرواسیا۔ آد نرنجن نہہکنک، جوتی جوت سدا پرکاشیا۔ سری بھگوان نہہکنک، ویکھنہار کھیل تماشیا۔ ابناشی کرتا نہہکنک، اپنی کرے آپے پوری آسیا۔ پاربرہم پر بھ نہہکنک، سیوک سیوک بنیا رہے داسی داسیا۔ شبد انادی نہہکنک، سچھنڈ دوارے کرے داسیا۔ برہما وشن شو دھار نہہکنک، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آپے جانے لیکھا اپنے در، اپنے گھر آپ کرے نواسیا۔ وشن برہما شو ساچی دھار، نہہکنک نرگن رُپ آپ پرگٹائیا۔ آپے برہمنڈ کھنڈ لو آں پُریاں محل لئے اُسار، نہہکنک نرگن جوت کرے رُشائیا۔ آپے رُوس لئے اُبھار، نہہکنک ہر جوتی جوت جگائیا۔ آپے شبد ناد دُھنکار، بودھ اگادھ آپ پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد ایکا ہر، اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ وشن برہما شو کھیل اپارا، ہر ساچا آپ کرائیندا۔ سیوالائے سیوادارا، ساچی سیوا

اک سمجھائیندا۔ دیونہارا ست بھنڈارا، سچ دست جھولی پائیندا۔ کرے کھیل گھٹن بھنڈارا، ساچی گھاڑت آپ گھڑائیندا۔ لیکھا جانے انتم وارا، ست شنکارا اپنا ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نہ، اپنا بل آپ رکھائیندا۔ نہہکنک سری بھگوان، دوسر در نہ کوئی جنائیا۔ سچھنڈ دوارے سے وڈ مہربان، مہما اکھ کتھی نہ جائیا۔ درگاہ ساچی جھلائے اک نشان، تخت نواسی سچا شہنشاہیا۔ دیونہارا دھر فرمان، بے عیب نام خدائیا۔ شبدی شبد کر بلوان، ست دلارا ویکھ وکھائیا۔ وشنوؤں دیونہارا دان، ایکا دست جھولی پائیا۔ برہمے بخشے اک گیان، نش اکھر نام سنائیا۔ شکر کرے آپ کلیان، سر اپنا ہتھ لکائیا۔ بن وچولا گھبان، ویکھنہارا تھاؤں تھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، نرگن نرور پڑکھ اکال، وسنہارا سچھنڈ سچّی دھر مسال، درگاہ ساچی آپ سہائیا۔ وشن برہما شو کرتیا، ایکا حکم آپ ورتائیندا۔ پڑکھ ابناشی گھٹ گھٹ اندر ہو اجیار، ایکا چیلاروپ درسائیندا۔ ایکا ناد سچّی ڈھنکار، گرہ گرہ اپنا ناد و جائیندا۔ ایکا بخشے چرن پیار، چرن دوارا اک وکھائیندا۔ روپ انوپ سچّی سرکار، سوچھ سروپی آپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنی دھار گم اپار اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ساچی دھار آد نرنجن، اپنے ہتھ رکھائیا۔ آپے ہوئے درد دُکھ بھے بھجن، سگلا سنگ آپ نبھائیا۔ آپے بخشے چرن دھوڑ نیر انجن، گیان گیان وچ چکائیا۔ آپے بخشے ساچے مجن، چرن سروور اک نہائیا۔ آپے بنے ساچا سجن، ساکھیات روپ پرگٹائیا۔ آپے ہوئے پردہ کجن، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اک اکلا بے پرواہیا۔ اک اکلا سچ محلہ، ست پڑکھ نرنجن آپ سہائیندا۔ وسنہارا اُچ اٹلا، نہیل اپنا گڑھ بنائیندا۔ اپنی جوتی آپے رلا، جوتی جوت آپ سائیندا۔ اپنا پھڑے آپے پلا، دامنگیر آپ ہو جائیندا۔ اپنا شبد سندیش آپے گلا، اپنا نام آپ پرگٹائیندا۔ آپے کرے دل چھلا، اچھل چھلدھاری اپنا کھیل کھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد آد اپنی رچنا آپے ویکھ وکھائیندا۔ اپنی رچنا ویکھنہارا، ایکنکارا ناؤں دھرائیندا۔ نرگن نرگن پاوے سارا، روپ رکھ رنگ نہ کوئے جنائیندا۔ کرے کرائے ساچی کارا، کرتا پڑکھ کل ورتائیندا۔ تیاں پیتا اک دوارا، ایکا ریتا آپ درسائیندا۔ ٹھانڈا سیتا دھر دربارا، امرت میگھ اک برسائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا بھو وڈ دیوی دیو آپ جنائیندا۔ برہما وشن شو ہر جنائیندا، کر کرپا گن

ندھان۔ ساچی سیوا اک وکھائیندا، دیوے دُھر فرمان۔ ترے گن وست جھولی پائیندا، پنچم دیونہارا مان۔ نو نو چار کھیل کھائیندا، بھيو ابھیدا سري بھگوان۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد جگادی وکھائے اک نشان۔ وشن جنایا ہر نرنکار، بھل رہے نہ رایا۔ نہہکنک میرا ناؤں
 اپار، نہ مرے نہ جائیا۔ برہے نیزا اک گھاڑ، نین نیناں دے درسایا۔ آد جگادی ساچا یار، میت مرار اک اکھوایا۔ وسنہارا سچھنڈ سچے دربار، تخت نواسی
 سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ست سچا اک اکھوایا۔ شو جنایا شکر دھار، سنساروگ رہے نہ رایا۔ نہہکنک اک
 اوتار، آد جگاد سمایا۔ شبد ڈنکا اگم اپار، ناد انادی ناد وجایا۔ سہائے بنکا اک دوار، وار انکا کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل
 ساچا ہر، تخت نواسی بھيو نہ رایا۔ نہہکنک وڈ اتار، اک اکلا کھیل کھائیندا۔ وشن برہما شو دے بھنڈارا، ترے گن وست جھولی پائیندا۔ پنچ تت دے آدھارا،
 اپ تیج وائے پر تھمی آکاش کھیل کھائیندا۔ لکھ چوراسی گھاٹن گھر بن ٹھھیارا، چارے کھانی ونڈ ونڈائیندا۔ انڈج جیرج دے سہارا، اتبھج سبتج میل ملائیندا۔
 نو در ویکھے جگت دوار، نو کھنڈ ساچا ویس وٹائیندا۔ چار جگ پاوے سارا، چار وید آپ پڑھائیندا۔ چار بانی کرے پکارا، چارے کھانی بہہ سمجھائیندا۔ چار ورنناں
 دے آدھارا، چار یاری سنگ نبھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، آد پرکھ ابناشی کرتا اپنا ویس آپ دھرائیندا۔ وشن برہما
 شو کر پیار، ساچی وست جھولی پائیا۔ نو نو چار ورتے تیرا ورتار، جون اجونی کھیل کھلایا۔ لکھ چوراسی کر شنکار، تن مائی آپ سہایا۔ کھیوٹ کھیٹا بن نرنکار،
 جگ جگ بیڑا لے چلایا۔ ساچی ہائی کرے ونج وپار، نام بھنڈارا اک ورتایا۔ چووداں لوک دے سہار، لوک پر لوک اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ جگا جگنتر
 پاوے سار، اپنا منتر آپ چلایا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہار، ہر کا بھيو نہ کوئے پائیا۔ نو سو پُرانوے چوکڑی جگ لوک مات ورتے ورتار، ترے ترے ویس انیک
 کرایا۔ پنچ تت تت اجیار، برہم مت کرے پڑھایا۔ گر پیر لیکھا جانے اوتار، آد جگاد سچا شہنشاہیا۔ بھگتن دیوے نام آدھار، ساچے سنت لے جگایا۔
 گر گھاں کھول کواڑ، اندھ اندھیرا دے مٹایا۔ گر سکھاں ناتا توڑ پنچم دھاڑ، پنچ وکارا دے کھپایا۔ کرے کھیل آپ کرتار، قدرت قادر ویکھ وکھایا۔ گھٹ
 گھٹ اندر ہو اجیار، جوت نرنجن دے جگایا۔ گھر گھر وچ ست بھنڈارا، الٹا کول نا بھی آپ بھرائیا۔ گھر گھر شبد ناد دھنکار، انحد ساچا تال وجایا۔ گھر گھر

سخیاں منگلچار، گھر گھر گیت گوہند گانیا۔ گھر گھر آتم سیجا کرے پیار، گھر گھر وچ ہوئے سہانیا۔ گھر میلا ناری کنت بھتار، گھر وجدی رہے ودھانیا۔ گھر ملے
 پیا پریتم مرار، آتم برہم پار برہم سرنا نیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، برہما وشن شو تیرا لکھ چوراسی گھاٹن گھڑ، جگ
 جگ دیکھے سچا شہنشاہیا۔ جگ جگ کھیل کھلاونا، زرگن سرگن ساچی دھار۔ لکھ چوراسی دیکھ وکھاونا، گھٹ بھانڈے ہو اُجیار۔ جوتی نور ڈگمگاونا، مٹ جائے
 اندھ اندھیار۔ ساچا ساقی بن بن جام پیاونا، بھر پیالہ ایک وار۔ ساچا راکی اک دوڑاونا، شبد گھوڑے ہو آسوار۔ دو جہاناں پنڈھ مکاونا، لیکھا جانے آون جان۔
 جن بھگتاں پھند کٹاونا، میل ملائے سری بھگوان۔ اپنا منتر آپ درڑاونا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے کرے اپنا کام۔ ہر ساچی کار
 کرانیندا، جگا جگنتر کھیل اول۔ زرگن سرگن روپ دھرانیندا، پنچت دیکھے کایا جگت محلہ۔ گرگر اپنا ناؤں دھرانیندا، اپنی جوت آپے رلا۔ اپنا ناؤں آپ
 پڑھانیندا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نو نو لیکھا پار کر، چار چار دیکھ وکھانیندا۔ چار چار ہر دیکھن آیا، کلجگ تیری اتم وار۔ وشنوں بنسی نال
 رکھایا، ایک دیوے شبد ہلار۔ برہما بھل رہے نہ رایا، ابھل بنے آپ زرنکار۔ شکر ساچا مارگ وکھایا، لیکھا جانے دھر دربار۔ تیاں وچولا بن کے آیا، نہہکنک
 لے اوتار۔ راو رنکاں بھیو نہ رایا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچی دھار آپ چلایا۔ ساچی دھار چلاونہارا، جگ جگ
 ویس وٹانیندا۔ سنجگ تریتا دوا پر پار کنارہ، کلجگ اتم دیکھ وکھانیندا۔ برہما وشن شو روون زارو زارا، نیتز نیر سرب وھانیندا۔ کروڑ تیتیا سُرپت راجا اندگن
 گندھرب ہاہاکارا، کھنڈ برہمنڈ دھیرج دھیر نہ کوئے وکھانیندا۔ لوک مات کھیل نیارا، چار ورن اٹھاراں برن ساتک ست نہ کوئے ورتانیندا۔ ناتا تیا پُرکھ نار،
 و بھچارا سرب کمانیندا۔ پنچت بنیا گڑھ ہنکارا، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار ناچ نچانیندا۔ آسا ترسنا کر شنگارا، مایا ممتا میل ملانیندا۔ من منو آ بنیا جھوٹھ سکدارا،
 ساچا وچ نہ کوئے وکھانیندا۔ بدھ مت مت بدھ نہ کرے کوئے وچارا، سچ بیک نہ کوئے جنانیندا۔ گر کاشد نہ کسے وچارا، رسنا جہوا سرب ہلانیندا۔ بتی دند
 گاؤن وارو وارا، کملا پاتی میل نہ کوئے ملانیندا۔ گھر مندر اندر نہ ہوئے اُجیار، جوت زرنجن دیک باقی نہ کوئے جگانیندا۔ گھر ملے نہ امرت ٹھنڈا ٹھارا، تیرتھ
 تال سرب جگت نہانیندا۔ گھر وجے نہ شبد انحد دھنکارا، تال تلواڑا سب دیکھ وکھانیندا۔ گھر ملے نہ میت مرار، اُچی کوک کوک جیو جنت گُرا لانیندا۔ گھر

کرے نہ کوئے سچ شنگارا، کلج کپڑ سرب ہنڈھائیندا۔ گھر سوہے نہ سچ کنت بھتارا، جگت سولاں سچ سرب ہنڈھائیندا۔ من مت نار دُہاگن ہوئی مٹیارا، چاروں کُنٹ نو کھنڈ ست دیپ نین اٹھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، جگ جگ اپنا روپ دھرائیندا۔ جگ جگ روپ دھرائیندا، زرگن سرگن جامہ دھار۔ لکھ چوراسی پھول پھلاییندا، اُتبیج سبیج جیرج اندج پاوے سار۔ برہم پاربرہم ویکھ وکھائیندا، ایش جیو دئے آدھار۔ جگت جگدیش سیو کمائیندا، نر نریش در درویش بن دربان۔ اپنا کیتا آپے آپ مٹائیندا، شبد سنائے دُھر فرمان۔ انک ناؤں اپنے آپ جنائیندا، سہنسر گھ نہ سکے کوئے پچھان۔ وشن برہما شو ساچی سیوا لائیندا، ترے گن اتینا دیوے دُھر فرمان۔ کلجگ انتم ویکھ وکھائیندا، پرگٹ ہو ہو والی دو جہان۔ تیج تت نہ کوئے رکھائیندا، من مت بدھ نہ کوئے دھیان۔ ساک سین نہ کوئے بناکیندا، مات پت نہ کوئے جہان۔ ایشٹ دیو نہ کوئے منائیندا، اک اگلا سری بھگوان۔ ساچے تخت آپ سہائیندا، شاہو بھوپ راج راجان۔ کلجگ کوڑی کریا میٹ مٹائیندا، ایک منتر دیوے نام گیان۔ چارے ورنناں آپ پڑھائیندا، کھتری براہمن شودر ویش مار ویکھے اک دھیان۔ ایک کلمہ آپ سنائیندا، نبی رسولاں پاوے آن۔ شرع شریعت بھو گھلاییندا، لاشریک وڈ مہربان۔ کائنات پھول پھلاییندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک بلی بلوان۔ نہہکنک سری بھگوانا، آد انت بے پرواہیا۔ جگا جگنتر کھیل مہانا، جگت بسنتر دئے بُجھایا۔ اپنا ناؤں مارے تیر نشانہ، ترے ترے لوکاں پار کرائیا۔ جن بھگتاں بٹھے ساچا گانا، ست سروپی ساچا سگن منایا۔ ستن بخشے اک دھیانا، چرن کول سچی سرنا یا۔ گرگھیاں دیوے برہم گیانا، پاربرہم وڈی وڈیا یا۔ گرگھ ساچا چتر سنگھڑ سیانا، مورکھ موڑھے دئے سمجھایا۔ ایک راگ سنائے ترانہ، دُھر دی بانی آپ الایا۔ پراپسنتی آپے گائے گانا، مدھم بیکھری آپ سنایا۔ گھٹ گھٹ اندر کرے پچھانا، بھل رہے نہ رایا۔ میٹ مٹائے جیو نادانا، گر کاشد ردے نہ کوئی وسایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ نہہکنکا سچا شہنشاہ، ست ست اپنا ناؤں دھرائیندا۔ پرگٹ ہووے جگت ملاح، بھگت بھگونت ویکھ وکھائیندا۔ سنتاں دیوے سچ صلاح، صفت صلاحی آپ اکھوائیندا۔ گرگھیاں پکڑ نہارا بانہہ، دُبدے پاتھر آپ ترائیندا۔ گرگھیاں دیوے ٹھنڈی چھاں، سر اپنا ہتھ لکھائیندا۔ لیکھا جانے پتا ماں، بال انجانے گود بہائیندا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کال، جس جن سوہنگ ساچی چوگ چکائیندا۔ نتھاویاں دیوے

ساچا تھاں، درگاہ ساچی آپ بہائیندا۔ برہما وشن شو لئے جگا، سویا کوئے رہن نہ پائیندا۔ سب دا لیکھا دئے سمجھا، پورب لہنا پھول بھلائیندا۔ وشنوؤں وشن
 نال رلا، آپ اپنا رنگ رنگائیندا۔ برہمے چارے ویداں دئے جنا، لیکھا لیکھ آپ جنائیندا۔ شکر تیری ترسول دئے سٹا، باسک تشکا گلوں لائیندا۔ نو نو لیکھا
 آپ چکا، نو چار پندھ مکائیندا۔ کلج جیڑی دئے کٹا، گل الفی نہ کوئی رکھائیندا۔ لال بھوشن تن نہ سکے کوئی چھہا، کنچن رنگ نہ کوئی چڑھائیندا۔ سوہا ویس
 نہ سکے کوئی وٹا، چٹی دھاری پھول بھلائیندا۔ پنچم ویکھے تھاؤں تھاں، نیلا نیلی دھاروں پار کرائیندا۔ کلج کالا سوہا لیکھا جانے عیسیٰ موسیٰ، تن شنگار اک
 کرائیندا۔ تیس بتیسا جانے حدیثا، لاشریک کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلنک نرائن نر، اک اکلا کھیل کھلائیندا۔ نہکلنک نر
 نرائن، روپ رنگ ریکھ نہ کوئی جنائیا۔ شبد انادی ایکا کہن، گر شبد دئے وڈیائیا۔ بھگت بھگونت بنائے ساک سجن سین، سگلا سنگ آپ نبھائیا۔ سنتاں چکائے
 لین دین، پورب لیکھا رہے نہ رائیا۔ گرسکھ گرسکھ ہر جن سدا رسنا کہن، رسنا جہوا ایگان گائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا
 ہر، کلج تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، برہما وشن شو بخشے اک سرنائیا۔ شکر تیرا پندھ مکایا، تھر کوئے رہن نہ پائیا۔ تیرا لیکھا دئے چکایا، بھولے ناتھ
 سیو لگائیا۔ تن تیناں ویکھنہارا ویکھن آیا، بھل رہے نہ رائیا۔ مجھ داہڑی کیس نہ کوئی رکھایا، نہ کوئی مونڈ منڈائیا۔ گر گر اپنا روپ دھرایا، گوہند روپ
 انوپ درسائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلنک نرائن نر، ناد انادی کھیل کھلائیا۔ برہما برہم دکھائیندا، دیوے برہم گیان۔ تیرا ویلا اتم
 آئیندا، لکھ چوراسی تیرا مٹے نشان۔ جو گھڑیا بھن دکھائیندا، کرے کھیل سری بھگوان۔ تیرا پندھ آپ مکائیندا، پرگٹ ہووے والی دو جہان۔ تیرا بھار
 اپنے کندھ اٹھائیندا، آپے بنے بلی بلوان۔ جو دھا سورپیر اپنا ناؤں دھرائیندا، مرد مردانہ گن ندھان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد اگمی
 مارے بان۔ وشنوؤں تیرا کھیل جنایا، ہر ساچا سچ سمجھائیندا۔ سانگو پانگ تیج ہنڈھایا، باسک تشکا آسن لائیندا۔ چرن دوارے اک بہایا، کچھی ایکا سیو کرائیندا۔
 دیوی دیوا لکھ اھیو پار برہم ابناشی ویکھن آیا، نرگن اپنا روپ دھرائیندا۔ ایگان تن چیلے لئے سمجھایا، ساچا میل میل لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، آد پڑکھ ایکا ہر، ایکا نام دئے درڑایا۔ وشنوؤں درڑائے ہر ہر مہربانا، اک اکلا اینکاریا۔ برہمے دیوے اک گیانا، چارے ویداں وید سما رہیا۔

شکر بخشنے ایک مان، سر سمرتھ ہتھہ لکا رہیا۔ اتم لیکھا چکا کان، کلجک ویلا اتم آرہیا۔ دھرے جوت سری بھگوان، جوتی جامہ بھیکھ وٹا رہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر مندر ایک تخت سہا لیا۔ ہر مندر تخت سہانیدا، تخت نواسی اینکار۔ پر بھ پاربرہم آسن لائیدا، ابناشی کرتا ہوتیار۔ سری بھگوان سو بھ پائیدا، آد زرنجن کرے اجیار۔ اینکارا کھیل کھلائیدا، ہر پُرکھ زرنجن پاوے سار۔ سو پُرکھ زرنجن ڈمگائیدا، آد جگادی بھيو نیار۔ سچکنڈ دوارا اک وڈائیدا، کرے کرائے ساچی کار۔ ساچی گھاٹ آپ گھرائیدا، بنیا رہے سچا سنیار۔ شبد ٹھگوری آپے پائیدا، کرے کھیل اگم اپار۔ کوٹن کوٹ برہما وشن شو دھیان لگائیدا، تیرا اتم نہ پاراوار۔ گر اوتار کھیل کھلائیدا، لوک مات ساچی کار۔ جگ چوکڑی آپ بھوائیدا، سچگ تریتا دواپر کلجک بٹھے دھار۔ نو نو پندھ مکائیدا، ویکھنہارا چار چار۔ اپنا بھانا اپنے ہتھ رکھائیدا، وید پُران شاستر سمرت پائے نہ کوئی سار۔ گیتا گیان ہر جس گائیدا، اٹھ دس کر وچار۔ انجیل قرآناں صفت صلاحیندا، صفتی صفت بھرے بھنڈار۔ کھانی بانی رنگ رنگائیدا، رنگ رتڑا آپ زرنکار۔ گر گر دھارا آپ چلائیدا، آد جگادی ساچی کار۔ شبد شبدی ڈنک و جائیدا، لوک مات سنے سنائے سننہار۔ اپنی اچھیا آپے ویکھ وکھائیدا، کرے کھیل اپر اپار۔ اپنی دیکھیا اپنی بھیکھیا آپے بھچھیا جھولی پائیدا، آپے ہوئے دیونہار۔ وید ویاسا ہر جس گائیدا، پُران اٹھاراں لے اچار۔ کلجک اتم راہ تکائیدا، نہکلنک لے اوتار۔ عیسیٰ موسیٰ صفت صلاحیندا، کھ کلمہ نہی اچار۔ انا الحق ایک حق راہ تکائیدا، نام حق پروردگار۔ اپنی نقاب آپے کھ توں پردہ لائیدا، نور نورانہ جلوہ کر اجیار۔ ایک الفی گل ہنڈھائیدا، عارف کوئی نہ کرے وچار۔ اپنی دھارا آپ چلائیدا، دھرنی دھرت دے سہار۔ چوڈاں طبقال ایک نور درسا ئیدا، محمد بیٹھا ادھ وچکار۔ اپنا رنگ آپ رنگائیدا، رنگ رنگیلا سچا شاہکار۔ زراکار ساکار روپ دھرائیدا، زرنگن سرگن پاوے سار۔ ایک جوت ڈمگائیدا، پُرکھ ابناشی کھیل اپار۔ پنچ تت چولا جگت ہنڈھائیدا، سائنک ست کرے پیار۔ ستنام منتر درڑائیدا، دھر دی بانی دھر دی دھار۔ چار ورناناں ایک تھاں بہائیدا، اوچ نیچ نہ کوئی وچار۔ کھتری براہمن شودر ویش کایا مائی ویکھ وکھائیدا، ساچی ہائی ونج واپار۔ تیرا تیری دھار چلائیدا، کوڑی کریا لے وچار۔ اچی کوک آپ سنائیدا، بن ہر ہر کوئی نہ اترے پار۔ کلجک کوڑ گڑیا را چاروں گنٹ اندھیرا چھائیدا، ساچا چن نہ کوئی اجیار۔ دھواں دھار سرب وکھائیدا، جوتی نور نہ کوئی اجیار۔ ایک منتر نام

پڑھائیندا، پھرے منتر وچ سنسار۔ ساقط بندک دُشٹ میٹ مٹائیندا، گرگھال دے ادھار۔ کھجگ انتم ویکھ وکھائیندا، ویکھنہارا گر کرتار۔ ست سمندر مس
بھیو نہ آئیندا، بنا سبت کھ لکھ جائے ہار۔ بسدھا اُپر لیکھ نہ کوئی جنائیندا، پاربرہم سچی سرکار۔ اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا، لکھن پڑھن توں وسے باہر۔ کھجگ
انتم جوت جگائیندا، جوتی جاتا ہوئے اُجیار۔ نہہکنک ناؤں رکھائیندا، اُتر آئے اپنی دھار۔ مات پت کوئے نہ گود بہائیندا، جننی کرے نہ کوئے پیار۔ شرع
مذہب دین ایمان نہ کوئے رکھائیندا، سرب جیاں دا سانجھیا۔ جو جن رسنا گائیندا، گھر گھر لے آن۔ چار دیوار بند نہ کوئے کرائیندا، نرگن روپ سری
بھگوان۔ گر گوہند سنگھ راہ تکائیندا، شہنشاہ سچا سلطان۔ کل کلکی اوتار روپ پرگنائیندا، بے انت بے انت مہما مہان۔ سادھ سنت سرب جس گائیندا،
جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، کھجگ تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر، آپے ہوئے جانی جان۔ داتا دانی دُنی دار، لکھ
چوڑاسی بنت بنائیا۔ کرے کھیل اپر اپار، آؤندا جاندا دس نہ آئیا۔ لیکھا لکھے لکھنہار، اُبھل اُبھل کدے نہ جائیا۔ وشنوں تیرا قرضہ دے اُتار، تیری سیوا
اپنے لیکھے پائیا۔ برہما تیرا برہم پسا، پاربرہم اپنے وچ لگائیا۔ شکر تیری لکھی دھار، گھاٹ گھڑے سچا شہنشاہیا۔ تئاں وچولا ہر نرنگار، کھجگ انتم ویکھ
وکھائیا۔ ایک ڈھولا سنائے دھر جیکار، سوہنگ سو اپنا گن وکھائیا۔ بنیا تولا سرجنہار، نام کنڈا ہتھ اُٹھائیا۔ تول نہ تُلے اٹھاراں بھار، لوآں پُریاں رہیا گھ
شرمائیا۔ گرگھ ورا اُچی کوک کرے پکار، پر بھ ملیا سچا ماہیا۔ وچھڑ نہ جانے وچ سنسار، جگت وچھوڑا دے کٹائیا۔ سرت سوانی ملیا شبد میت مُرار، ساچا ہانی
ہانی ویکھ وکھائیا۔ سچ سہنجی آتم ٹھنڈی ٹھار، سیتل دھارا اک وہائیا۔ گھر سکھیاں منگلچار، واہ واہ وجدی رہے ودھائیا۔ تئاں ناتا تھار جو طمو ستونہ کوئے وچار،
ایک گیتا گر شبد ساچی بانی آپ جنائیا۔ مانس جنم نہ جائے ہار، لکھ چوڑاسی رہے نہ پھاپیا۔ دھرم رائے نہ کھڑے دوار، چتر گپت نہ لیکھ وکھائیا۔ لاڑی موت
نہ کرے شنگار، گر سکھ دوارے نہ پھیرا پائیا۔ جس جن ملیا کل کلکی اوتار، کل کلکیش دے مٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھجگ تیری
انتم ور، نہہکنک نرائن نر، چار ورن بخشے ایک سرن، اوچ نیچ راؤ رنک راج راجان شاہ سلطان ایک دھام بہائیا۔ ساچا دھام سہایا، ہر سنگر دین دیال۔ غریب
نمانے گلے لگائیندا، آد جگاد کرے پرتپال۔ جھوٹا ناتا توڑ تڑائیندا، درس دکھائے دین دیال۔ جم کا پھاس آپ کٹائیندا، نیڑ نہ آئے کھجگ کال۔ مہاکال ویکھ

و کھائیندا، گرسکھاں سرت سنبھال۔ جگ جگ اپنے نال چلائیندا، جگت رکھے اولڑی چال۔ منمکھاں در در کائیندا، نو کھنڈ پر تھی کرے بے حال۔ شبد کھنڈا
اک چکائیندا، تھی رکھے دھار۔ دو جہاناں پھیری پائیندا، شاہو بھوپ سچا شاہکار۔ زرگن زرویر پُرکھ اکال اپنا ناؤں دھرائیندا، جوئی رہت جوئی اجوئی وسے
باہر۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، نہکلنک زرائن زر، کوڑی کریا کلج دے نوار۔ کلج کوڑا پندھ مکاؤنا، سمت سمتی
دیکھ وکھائیا۔ نو کھنڈ پر تھی ستاں دیپاں پھیرا پاؤنا، شبد اگئی گھوڑا اک دوڑائیا۔ سچ سنگھاسن آسن لاؤنا، سولاں کلیاں آسن پائیا۔ برہمنڈ کھنڈ تیج چند پر چند نام
کھنڈا اک چکاؤنا، لوہار ترکھان نہ کوئے گھرائیا۔ کھنڈ کھنڈ آپ کراؤنا، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ تیر تینگ نہ کوئے ہتھ اٹھاؤنا، حکمی حکم اک ورتائیا۔ جو
گھریا سو بھن وکھاؤنا، سوانگی اپنا سانگ رچائیا۔ جگت اکھاڑا اک لگاؤنا، پنج ت ناچ کرائیا۔ وشن شو برہما اٹھ اٹھ ہر ہر راہ نکاؤنا، کون کوئے رہیا جوت
جگائیا۔ پُرکھ ابناشی دیا کماؤنا، دیناں ناتھ دین ہوئے سہائیا۔ اپنا گھاٹ اپنا ہاٹ آپ درساؤنا، سمبل نگری دے وڈیائیا۔ ساڈھے تن ہتھ بنت بناؤنا، پُرکھ
اکال سیو کمائیا۔ گھر وچ گھر آپ لگاؤنا، گھر جوتی جوت رُشائیا۔ اچے ٹلے پر بت چڑھ کے آسن لاؤنا، پوت سپوتا براہمن گوڑا دس کسے نہ آئیا۔ گوبند سور
سنگر حاضر حضورا جوتی نورا، ایکاشدی ڈنک وجائیا۔ اپنا قول کرے پورا، کیتا قول بھل نہ جائیا۔ گر کا بچن نہ ہوئے ادھورا، بھل جائے سرب لوکائیا۔ کلج
انتم زرگن جوت نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت، کسے نہ وسے قلعے کوٹ، ہتھ کسے نہ آئیا۔ دھر شبد نگارہ وجے چوٹ، جن بھگتاں کڈھے واسنا کھوٹ، کایا
دُرم ت میل دھوائیا۔ جس جن پُرکھ اکال دین دیال ایک اوٹ، دوسر در نہ منگن جائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک زرائن زر، ہر
سچا سرب سکھدائیا۔ سرب جیاں دا اکو داتا، آد جگاد سمائے۔ پاربرہم پر بھ پُرکھ بدھاتا، جنم مرن وچ نہ آئے۔ جن بھگتاں دیوے ساچی داتا، نام ندھانا
جھولی پائے۔ کلج انت سنجگ چلائے ساچی گاتھا، سوہنگ منتر نام چلائے۔ لیکھا جانے تریلوکی ناتھا، رام کرشن دیکھے تھاوں تھائیں۔ کرے کھیل ہر گھٹ
وسنہارا دیکھے تیر تھ تاتا، گنگا گوداوری جمنا سرتی اٹھسٹھ پھیرا پائے۔ بن سنگر پورے کوئے نہ دیوے نام باا، امرت امیوں رس امرت دھار نجھر جھرنانہ
کوئے جھرائے۔ چار ورن وکے جھوٹھے ہاٹا، کایا کچ کچ رہی ہنڈائے۔ من بندر نو دوارے اٹھ اٹھ ناچا، سرتی سرت نہ کوئے بھوائے۔ نانک گوبند شبد جس

جن واپا، پُرکھ اکال لئے ملائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، نہہک نک نرن نر، آپ اپنا کھیل کھلائے۔ ہر ساچا کھیل کھلائیندا، اگم اگمرا اگمڑی کار۔ نرگن اپنا ناؤں پرگنائیندا، آپ اپنی جوت کر آکار۔ شبد سٹ نال رلائیندا، کرے کرائے ساچی کار۔ برہما وشن شو ایکا حکم آپ سٹائیندا، کروڑ تیتپسا ایکا دھکا دیوے مار۔ سُرپت راجا اند آنت گرائیندا، کوئی نہ پاوے سار۔ ترے گن مایا ڈیرہ ڈھاپیندا، پنچ تت نہ کوئی وچار۔ لکھ چوراسی کھیل کھلائیندا، خالق خلق روپ کرتار۔ اپنا کھیل آپ کھلائیندا، ویکھنہار سرب سنسار۔ گھٹ گھٹ ویکھ وکھائیندا، اندر مندر ڈو نگھی کندر پاوے ہر ہر سار۔ جوٹھ جوٹھ جگت تت جھوٹھ رت ویکھ وکھائیندا، برہم مت بٹھے دھار۔ ست سنوٹھ دھیرج جت ست نہ کوئے رکھائیندا، ہٹھ کرے نہ کوئے جیو سنسار۔ ترے گن مایا مٹھ تپائیندا، امرت ملے نہ ٹھنڈی ٹھار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہک نک نرن نر، ہر جن ساچے لئے ابھار۔ ہر جن آپ ابھاردا، ہر سنگر سجن میت۔ جگ جگ پنچ سوار دا، لیکھا جانے ہست کیٹ۔ راہ وکھائے سچ گھر بار دا، دھام وکھائے اک انڈیٹھ۔ توڑے گڑھ موہ ہنکار دا، آپے سے ہر جو چیت۔ لیکھا جانے آر پار کنار دا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ نبھائے چرن پریت۔ چرن پریتی ناتا جوڑ، گرسکھاں دیا کمائیندا۔ ست چڑھائے شبد گھوڑ، ست ستوادی میل ملائیندا۔ لکھ چوراسی ویکھے پھل ریٹھا کوڑ، گرسکھ ورلے آپ جگائیندا۔ پنچ وکارا دیوے در توں ہوڑ، سسے اُپر ہوڑا لائیندا۔ ہنگ برہم پر بھ پے بہڑ، بوہ جنم نہ پھیر پھرائیندا۔ جگاں جگاں دی لگی پیاس بُجھائے اوڑ، دے درس سانت کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ میلے اپنے گھر، مڑھی گور نہ کوئے دباہیندا۔ مڑھی گور کسے نہ سڑنا، خاکی خاک نہ کوئے ملائیا۔ گرسکھ اگنی پھیر نہ سڑنا، تتوت نہ کوئے جنائیا۔ سنگر پورے لڑ ایکا پھڑنا، پھر چھٹ کدے نہ جائیا۔ تیجے لوچن نین درشن کرنا، لو آنتر دے بُجھائیا۔ چوتھے پد چوتھے گھر گرسکھ ایکا وڑنا، ادھ وچکار نہ کوئے اٹکائیا۔ برہما وشن شو گرسکھ تیری منگن سرن، واہ واہ تیری وڈ وڈیائیا۔ تیرا چکے مرنا ڈرنا، بھے بھیانک نہ کوئے وکھائیا۔ پُرکھ ابناشی کنت کتھل ایکا ورن، دوسر تیج نہ کوئے ہنڈھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ میلے اپنے گھر، گھر سہنجنا اک سہائیا۔ گھر سہنجنا سوبھاؤنت، ہر پُرکھ نرنجن سہائیا۔ ناری ملیا ایکا کنت، گھر ساچے منگل گایا۔ چڑھیارنگ اک بسنت، اتر کدے نہ جائیا۔ ملیا ناؤں نیا منت، رسنا جہوا

نہ کوئے ہلایا۔ لیکھاٹھا آد آنت، مدھ بھیترا گیا سمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے ترایا۔ ہر جن ہر ہر ایک ادھار، دوجا روپ
 نہ کوئے درسا نیا۔ شبدی شبد شبد پیار، شبد شبد وچ ٹکایا۔ جوتی جوت جوت اجیار، جوتی جوت وچ سما نیا۔ آپے اندر آپے باہر، گپت ظاہر اپنی کھیل کھلایا۔
 گرسکھ سنگر مل ایک روپ درسائے نہ پڑکھ نہ کوئے نار، انھو پرکاش درسا نیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرسکھ ساچے لئے ور، درنہار
 بے پروا ہیا۔ جگ جگ گرسکھ ساچے وردا، بھگت بھگونت کر پیار۔ ساچے گھوڑے آپے چڑھدا، شاہ سوارا ہو آسوار۔ لو آں پریاں برہمنڈاں کھنڈاں دو جہاناں
 بیڑا پار آپے کردا، گرسکھ سجن لئے اٹھال۔ ساچی ڈولی آپے اپنے کندھے دھردا، نال رکھائے نہ کوئے کہار۔ گرسکھاں بنیا رہے بردا، گرسنگر سیوادار۔
 چائیں چائیں سیوا کردا، لوک مات لے اوتار۔ زربھو ہونے کدے نہ ڈردا، بھے رکھے نہ کوئے سنسار۔ اپنا کیتا قول کدے نہ ہردا، جگ جگ لوک مات
 پاوے سار۔ زرسن اپنا کھیل آپے کردا، سرگن کرے نہ کوئے وچار۔ کوٹن کوٹ برہما وشن شو چرناں سیس دھردا، دوئے دوئے جوڑ کرن نمسکار۔ تینی
 اوتار ور دیوے سچا ایک گھر دا، ساچے تخت بیٹھ سچی سرکار۔ دس گرسروپ زہر دا، پنچ تت دے ادھار۔ اٹھاراں بھگتاں اندر آپے وڑدا، کرپا کر آپ
 کرتار۔ گرسبد اپنا ناؤں ہردا، ہار مئے نہ وچ سنسار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، ایک ایک نہہکنک زرائن ز اوتار۔
 نہہکنکا پڑکھ اکال، کال مہاکال چرناں ہیٹھ دباوندا۔ دو جہاناں سرت رہیا سنجال، کرے کھیل شاہ کنگال دا۔ جوتی جلوہ نور جلال، گھٹ گھٹ دیپک آپے
 بالدا۔ شبد اگئی ایک تال، لکھ چوراسی سوئی آپ اٹھالدا۔ گرسکھ ورا گھالے ساچی گھال، منمٹھ گوڑھی نیند سوادا۔ دن دہاڑے لیکھا جانے خزانہ سچے دھن
 مال، راج راجان کوئے نہ کسے سچ سواردا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک زرائن ز، کرے کھیل اگم پار دا۔ اگم پار اتھاہ بے آنت،
 وید کتیب کہن نہ پانیا۔ آد پڑکھ ابناشی کرتا پاربرہم مہما گنت، الکھ اکھنا لکھیا نہ جائیا۔ آپے جانے اپنا آد آنت، آنت آد اپنا کھیل کھلایا۔ کلج انتم مایا
 پائے بے آنت، ترے گن چاروں گنٹ پھیرا پانیا۔ بھرے بھلا جیو جنت، جاگرت جوت نہ کوئے رشنا نیا۔ مایا متا ہوئے ہنگتا کلج سنت، کوڑی کرپا جو بن
 رہے ہنڈھانیا۔ رسنا بولن ہر کا ناؤں منت، من کا منکا نہ کوئے بھوانیا۔ گا گا تھکے راگ راگنی چھنت، سنگر صاحب دیال نہ کوئے ملا نیا۔ ایتھے اوتھے دو

جہاناں کسے نہ کیا پندھ، پاندھی بھلے کلجک راہیا۔ چوتھے جگ چار لواوں لے لے ہنڈھایا جھوٹھا کنت، پُرکھ ابناشی ور گھر ساچا کوئے نہ پانیا۔ کوٹن کوٹ پڑھ
 پڑھ تھکے اند، اند وچ نہ کوئے سائیا۔ جس سنگر پورا ملیا بخشند، دُبا بیڑا لئے ترانیا۔ آد جگاد کدے نہ دیوے کنڈ، اپنی کروٹ آپے لئے بدلائیا۔ کلجک
 اودھ گئی ہنڈھ، چار لکھ بتی ہزار چوتھے جگ بتی دند چار ورن اپنے پیٹے رہے پانیا۔ انتم ٹٹ جائے بدھی گنڈھ، کوڑی کریا بند نہ کوئے رکھائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، ایک ڈنکا رہیا وجانیا۔ ہر ڈنکا شبد وجانیندا، لوآں پُریاں برہمنڈاں کرے خبردار۔ وشن برہما شو سسپس
 نواینندا، چرن کول ہوئے خاک سار۔ کلجک منہ وچ پلا پانیندا، نیتز رووے زاروزار۔ کلجک میت نہ کوئے دسانیندا، سگلا سنگ نہ دسے وچ سنسار۔ جیو جنت
 سرب گرلائیندا، غریب نمانے دھاہاں رہے مار۔ ساچا گھر نہ کوئے دکھائیندا، پنڈت پاندھے جگت پتری رہے وچار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا
 کر، کلجک تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر، اک اگلا ہویا خبردار۔ اک اگلا اٹھیا، ہر سنگر سوربیر۔ آد جگاد نہ جائے لٹیا، سد بھنڈارا رکھے بھر پور۔ جگ جگ
 جن بھگتاں اُپر ٹھیا، پندھ مکائے نیڑا دور۔ اپنی گودی آپے چکيا، آپے بیڑا بٹھے پور۔ سنگر پورا لوک مات نہ رہے لگیا، ظاہر ہوئے حاضر حضور۔ مسمکھاں
 جو کھوں تھک سٹیا، کلجک انتم چٹنا پئے ضرور۔ سنگھ شیر دلیر نر نرنکار وچ سنسار ہو کے بگیا، شاہ سلطاناں توڑے غرور۔ نو سو چرانوے چو کڑی جگ دا بیٹھا
 بھکھیا، آسانسا اپنی کرے پور۔ گرگھ ور لے جگ جگ سکھنا رہے سکھیا، گر داتا ملے اک ضرور۔ سفل کرائے مات سکھیا، لیکھے لگے ماتا پتا نور۔ جو جن آ
 سرنائی جھکيا، کلجک ناتا توڑے کوڑو کوڑ۔ اُجل کرے مات سکھیا، جس جن بخشے چرن دھوڑ۔ مات گر بھ نہ ہوئے اُلٹا رکھیا، دس دس تپے نہ اگن تندور۔
 گر سکھ گرگھ سنت بھگونت آد انت اپنی گودی آپے چکيا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، ایک بخشے جوتی نور۔ مہاراج شیر سنگھ
 وشنوں بھگوان، جن ہر دیوے جیا دان، آد انا د برہم برہما، برہم ویکھے حاضر حضور۔

★ ۱۴ گھنٹہ ۲۰۱۷ بکرمی گردیپ سنگھ دے گھر پنڈ ہر دو پھر الا ضلع جالندھر ★

سو پڑکھ نرنجن کھیل کھلاؤنا، ہر پڑکھ نرنجن وڈی وڈیا۔ اینکارا روپ پرگٹاؤنا، آد نرنجن ناؤں رُشنا۔ ایناشی کرتا بھیو چکاؤنا، ایناشی کرتا بے پرواہیا۔ پاربرہم پر بھ اپنا ناؤں دھراؤنا، نرنجن نرویر آپ اکھوایا۔ پڑکھ اکال ایکا مندر گھر سہاؤنا، سچھنڈ دوارے سو بھاپایا۔ تخت نواسی تخت ڈیرہ لاؤنا، روپ رنگ نہ کوئی دکھایا۔ شاہ پاتشاہ ناؤں رکھاؤنا، راجن راج دیا کمایا۔ دھر فرمانا حکم سناؤنا، اُبھل اُبھل نہ جایا۔ اجوئی رہت ویس وٹاؤنا، آد پڑکھ ایناشی کرتا آپ دھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ایکا ایک آپ اکھوایا۔ سو پڑکھ نرنجن اک اگلا، آد جگاد سمانیدا۔ ہر پڑکھ نرنجن وسنہارا سچ محلہ، در گھر ساچے سو بھاپانیدا۔ اینکارا اپنے نور آپے رلا، نور نورانہ نور سمانیدا۔ آد نرنجن اپنے پرکاش آپے بلا، روپ ریکھ نہ کوئی جنانیدا۔ سری بھگوان اچھلا، اچھلا اچھلا اپنا کھیل کھلایانیدا۔ ایناشی کرتا در دروازہ ایکا ملا، تھر گھر ساچے ڈیرہ لائیندا۔ پاربرہم پر بھ آپ پھڑائے اپنا پلا، سکلا سنگ آپ رکھانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اگلا اینکارا، آد پڑکھ کھیل اپار، بھیو کوئی نہ پانیدا۔ آد پڑکھ ہر کھیل اپار، مہما کتھی نہ جایا۔ نرنجن نرویر کرپسار، روپ انوپ آپ دھرایا۔ آپے اندر آپے باہرا، گپت ظاہر دھار چلائی۔ کرے کھیل سچھنڈ دوارا، در گھر ساچے و بے ودھایا۔ ساچے تخت بیٹھ سچی سرکارا، شہنشاہ کرے شہنشاہیا۔ حکمی حکم ورتے ورتارا، دھر فرمانا آپ جنایا۔ در درویش بنے دربانا، تھر گھر ساچے سیس جھکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل بے پرواہ آپے ویکھ دکھایا۔ اپنا کھیل ویکھنہارا، اینکارا اپنی کل دھرانیدا۔ اپنے مندر ہو اجیارا، تھر گھر ساچے ڈگمگائیندا۔ تخت نواسی شاہ سکدارا، ست سروپی روپ پرگٹائیندا۔ اگم اگمڑی کرے کارا، الکھ اگوچر بھیو نہ آئیندا۔ اپنا نور کر اجیارا، نورو نور نظر سمانیدا۔ لیکھا جانے دھر دربارا، درگاہ ساچی آپ وڈیائیندا۔ آپے ناری بن کنت بھتارا، ساچی بیج آپ ہنڈھانیدا۔ آپے جانے ست دُلا، شبدی شبد پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھار آپ چلائی۔ ست دُلا شبد ہر دھار، اپنی آپ اُچھلایا۔ کرے کرائے کرنہار، کرتا پڑکھ وڈ وڈیائیا۔ لیکھا جانے شاہ سکدارا، پڑکھ ایناشی بھیو نہ رانیا۔ اپنی بھکھیا آپے بنے بھکھار، دیونہار آپ ہو جایا۔ جوتی جوت سروپ ہر،

آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ایکا ہر، ہر مندر سو بھا پائیا۔ ہر مندر ہر دھام نیارا، سچھنڈ دوارا آپ اپائیندا۔ اک اکل کر پسارا، نرگن اپنا آسن لائیندا۔ ساچا سٹ کر نیارا، جن جننی گود بہائیندا۔ پُرکھ اکال دے ہلارا، پاربرہم پر بھ سیو کمائیندا۔ دوسر کوئی نہ کرے وچارا، سگلا سنگ نہ کوئی رکھائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن کھیل نیارا، کھیلنہارا آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اکل دسنہارا سچ محلہ، ایککارا اپنا ناؤں دھرائیندا۔ سچھنڈ دوارے دیکھے کھیل تماشہ، ساچی منڈل راس رچائیا۔ اپنے اندر آپے کرے واسا، روپ انوپ آپ درسائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنی دھار آپ چلائیا۔ شبد دھار ہر چلائیندا، پُرکھ اگم اگمڑی کار۔ الکھ اکھنا الکھ جگائیندا، ڈھنی ناد ناد جیکار۔ ایکا اپنا ناؤں پرگٹائیندا، آپے ہوئے سُننہار۔ اپنا مندر آپ سُبھائیندا، آپے دیکھے سَت دوار۔ اپنا سٹ اپنی گود بہائیندا۔ آپے لیکھا جانے پروردگار، اپنی مہما آپ سُنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوئی رہت اک ایککار۔ جوئی رہت پُرکھ اکالا، ایکا رنگ سمایا۔ اپنے اُپر ہو دیالا، اپنی دیا کمایا۔ آپے چلے اولڑی چالا، بھيو کوئی نہ پایا۔ سچھنڈ وسے سچّی دھر مسالہ، تھر گھر ساچے ڈیرہ لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، انھو پرکاش کرایا۔ انھو پرکاش ہر نرنکارا، روپ رنگ رکھے نہ کوئی جنائیا۔ وسنہارا دھام نیارا، چھپر چھن نہ کوئی چھہائیا۔ دیا باقی نہ کوئی اُجیارا، جوتی نور ڈگمگائیا۔ سٹ دلارا کرے پُکارا، اُچی کوک سُنائیا۔ ہوں سیوک سیوادر، توں پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ آد آد ہوں یاچک منگے دان بن بھکھارا، توں دیونہار سچّا شہنشاہیا۔ سو پُرکھ نرنجن بن ورتارا، دست امولک جھولی پائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن دے سہارا، سگلا سنگ اک دکھائیا۔ ایککارا کر پیارا، سیس اپنا ہتھ ٹکائیا۔ آد نرنجن اک اُجیارا، اندھ اندھیار نہ کوئی دکھائیا۔ سری بھگوان سانجھ یارا، ایکا تت سمجھائیا۔ ابناشی کرتا دے ہلارا، سچھنڈ وجے ودھائیا۔ پاربرہم پر بھ پاوے سارا، ہر شبدی شبد سمجھائیا۔ اک دست دیوے تھارا، اتوٹ اتوٹ رکھائیا۔ حکمی حکم ورتے ورتارا، دھر فرمانا آپ جنائیا۔ وشن برہما شو کر پسارا، لوآں پُریاں رچن رچائیا۔ ترے گن مایا بھر بھنڈارا، دست امولک ہتھ پھرائیا۔ پنج تت بنے اکھاڑا، اپ تیج وائے پر تھی آکاش رنگ رنگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ پُرکھ ابناشا، آپے پائے اپنی راسا، جوتی نور نور رُشنائیا۔ ساچے منڈل ساچی راس، سٹ پُرکھ نرنجن آپ رچائیندا۔ ایکا دست رکھے پاس، آد

جُگاد ورتائیندا۔ جُگا جُگتر نہ ہوئے وناس، بھسٹر ہوئے نہ رُپ وٹائیندا۔ نہ کوئی پرتھی نہ آکاش، سورج چن نہ کوئی چڑھائیندا۔ نہ کوئی برس نہ کوئی ماس، گھڑی پل نہ کھیل کھلائیندا۔ برہما وشن شو نہ وسے پاس، لکھ چوڑاسی گھاڑن نہ کوئی گھڑائیندا۔ ترے گن مایا نہ داسی داس، پنچ تت چولا نہ کوئی ہنڈھائیندا۔ جیو جنت نہ بُجھائے کوئی پیاس، رسن سواس نہ کوئی چلائیندا۔ ایک جوت جوت پرکاش، آد پرکھ نرگن اپنا رُپ دھرائیندا۔ شبدی شبد کر داس، سرب گنتاس کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنی دھار اپنے ہتھ رکھائیندا۔ شبد سُت ہر سیوالا، ایکا حکم سنائیندا۔ وشن وشنوں وشنو رُپ پرگٹا، واستک اپنا ناؤں رکھائیندا۔ ایکا بوند کر تیار، کول کولا آپ کھلائیندا۔ اپنی نا بھی کول تال بھرا، تال سہاوا آپ سہائیندا۔ اپنا کول آپ اکھوا، بُھل بُھلوڑی آپ مہکائیندا۔ آپے پنکھڑیاں لئے کھلا، رُت بسنتی آپ سہائیندا۔ آپے برہما لئے پرگٹا، پار برہم برہم اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ آپے چارے مکھ لئے کھلا، چارے کوٹاں ویکھ وکھائیندا۔ آپے چارے ویداں لئے گا، شبد انادی ناد لائیندا۔ آپے چارے کھانی رچن رچا، انڈج جیرج اُتھج سیتج آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہما وشن شو اپنے آگے دھر، اپنا حکم آپ سنائیندا۔ وشن برہما شو شکر ہر جو ہر اُپایا، ترے ترے کھیل کھلائیندا۔ شبد سُت اک سمجھایا، ابناشی اچت ویکھ وکھائیندا۔ اپنی رُت آپ سہایا، دوسر سنگ نہ کوئی وکھائیندا۔ اپنی چوٹی اپنا مردنگ آپ وجایا، نام ست راگ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہما وشن شو دیوے ایکا حکم سنایا۔ ایکا حکم ہر سنائیندا، وشن برہما کر پروان۔ نو نو چار کھیل کھلائیندا، لیکھا جانے دو جہان۔ جگ چوکڑی ونڈ ونڈائیندا، سنجگ تریتا دوپر کلجگ کر پروان۔ لکھ چوڑاسی کھیل کھلائیندا، پنچ تت گن ندھان۔ اٹھ تت ویکھ وکھائیندا، من مت بدھ کر پردھان۔ بہتر ناڑی جوڑ جڑائیندا، تن سو سٹھ کرے کلیان۔ پنچم ناچ آپ نچائیندا، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار بلوان۔ ہر شبد ناد دُھن وجائیندا، گھر مندر اک نشان۔ گھر جوتی نور ڈگمگائیندا، گھر ویکھے سنج مسان۔ گھر سخیاں منگل گائیندا، گھر پنچم ہوئے پردھان۔ گھر اپنا مکھ چھپائیندا، دس نہ آئے سیری بھگوان۔ گھر برہم رُپ دھرائیندا، گھر آتم سیجا کرے پروان۔ گھر شبدی ند وجائیندا، انحد راگ سچی دُھنکان۔ گھر سرتی کھیل کھلائیندا، اکال مورت وڈ مہربان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما شو تیری سیوا سچ وکھائیندا، بُھل نہ جانے بن نادان۔ لکھ چوڑاسی گھاڑن گھڑیا،

وِشن برہما شو سیو لگائیا۔ پُرکھ ابناشی کارج کریا، کرتا پُرکھ اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ بھگتاں اندر آپے وڈیا، نرگن جوت کر رُشائیا۔ ساچے پوڑے آپے چڑھیا، گھر بیٹھا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ پُرکھ ابناشا، اپنی رچنا آپ رچائیا۔ لکھ چوڑاسی رچن رچایا، پاربرہم برہم اپنی ونڈ ونڈائیا۔ نرگن سرگن ویس وٹایا، پنچ تت کرے کُڑمائیا۔ ترے گن ناتا جوڑ بڑایا، لوک مات کھیل کھلائیا۔ بودھ اگادھ شبد جنایا، گھر گھر وچ آپ سٹائیا۔ برہم ند ہر ناد وجایا، تریا راگ راگ الائیا۔ سنت سادھ لئے اٹھایا، جگا جگنتر وڈی وڈیائیا۔ لکھ چوڑاسی وچوں کاڈھ آپ اپنا لئے بھجھایا، بھل رہے نہ رائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وِشن برہما شو آپ سمجھائیا۔ وِشن برہما شو ہر سمجھائیا، ترے گن داتا وڈ بلکار۔ نو سو پُرانوں چو کڑی جگ سیوا ساچی لائیندا، حکمی حکم ورتے ورتار۔ چار جگ اک چو کڑی بندھن پائیندا، جگ جگ گیرا آوے وارو وار۔ لکھ چوڑاسی کھیل کھلائیندا، چارے کھانی کرے پیار۔ چارے بانی شبد لائیندا، چارے جگ دے آدھار۔ چارے ورنناں ویکھ دکھائیندا، چارے گنٹ ہوئے اُجیار۔ اوتار گر اپنا ناؤں دھرائیندا، سادھ سنت دے آدھار۔ پیر دستگیر اپنا کھیل کھلائیندا، شاہ حقیر ہوئے پروردگار۔ جگ کرتا اپنی کار کمائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وِشن برہما شو دیوے ایک ور، آپے کرے کرائے خبردار۔ وِشن خبردار رہنا، ہر ساچا شبد جنائیندا۔ لوک مات تھر گھر ساچے تخت بیٹھ بیٹھ حکم نام کہنا، حکمی حکم سرب بھوائیندا۔ برہمے اپنا نیز آپ اپنا ویکھ لینا، سوئم تیرا روپ درسائیندا۔ نو نو چار لیکھا دینا پینا، ویلا وقت آپ چکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دُھر فرمانا آپ سٹائیندا۔ شکر اُٹھ کر دھیان، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ نو نو چار چو کڑی جگ انت مٹے سرب نشان، پُرکھ ابناشی آپ مٹائیندا۔ پرگٹ ہوئے سری بھگوان، اپنی کل آپ ورتائیندا۔ اپنا دیوے شبد گیان، اپنا حکم آپ سٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ لیکھا آپ سمجھائیندا۔ جگ جگ لیکھا ہر سمجھائیندا، وِشن برہما شو کر پیار۔ چارے وید کھ صلاحندا، برہمے دیوے ایک دھار۔ پُران اٹھاراں آپ سٹائیندا، آپے کرے ساچی کار۔ شاستر سمرت آپ لائیندا، لیکھا جانے وارو وار۔ گیتا گیان آپ درڑائیندا، آپے بول جگت جیکار۔ انجیل قرآنا آپ سٹائیندا، تیس بتیسا وچ سنسار۔ کھانی بانی آپے گائیندا، نرگن سرگن ہوتیار۔ سنجگ تریتا دوپر آپ ہنڈھائیندا، کلجگ کھیل کرے کرتار۔ تینی دس اٹھاراں روپ پرگٹائیندا، پنچ

اک دے آدھار۔ باؤن اپنا ناؤں دھرائیندا، لیکھا لکھے نہ کوئے وچ سنسار۔ تن پنج میل ملائیندا، نو نو کھول کواڑ۔ نو کھنڈ پھیرا پائیندا، چار چار ہو اجیار۔
 چاروں گنٹ ویکھ وکھائیندا، ست ست دے پسار۔ دہ دشا پھول بھلائیندا، اکھ اگوچر اگم اپار۔ زبھو اپنا ناؤں دھرائیندا، بھے رکھے نہ وچ سنسار۔ جوئی
 رہت دس کسے نہ آئیندا، روپ رکھ رنگ نہ سکے کوئے وچار۔ انھو اپنی دھار بندھائیندا، دھرت دھول دے سہار۔ جوتی نور ڈگگائیندا، لیکھا جانے سورج
 چن ستار۔ اتم انت کلج اپنا ویس دھرائیندا، پرگٹ ہووے وچ سنسار۔ نہکلنک بھیو نہ آئیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنی
 سار۔ کلج اتم جامہ پا، نہکلنک ہر ناؤں رکھائیا۔ وشنو بنسی دیکھے تھاوں تھان، تھان تھنتر پھول بھلائیا۔ برہما برہم لکھ چوراسی لئے جگا، اتم برہم
 کھوج کھوجائیا۔ شکر تیری جھوتی تیرے تن دے رما، جگت خاک آپ اڈائیا۔ وشنو تیرا بھنڈارا دے جھڈا، سچ بھنڈار نہ کوئے ورتائیا۔ برہما تیرا برہم
 روپ اپنے وچ لئے سما، لکھ چوراسی نہ کوئے بھوائیا۔ شکر تیرا مان دے گوا، ہتھ ترسول نہ کوئے دکھائیا۔ کرے کھیل بے پرواہ، جو گھڑیا بھن دکھائیا۔
 بھانے اپنے وچ سدا رہیا چلا، ہر بھانا وڈ وڈائیا۔ نو سو چرانوے جگ چوکڑی پنڈھ رہیا مکا، تخت نواسی سچا شہنشاہیا۔ سچکھنڈ دوارا لیا کھلا، تھر گھر اپنی سچ
 ہنڈھائیا۔ سن اگمی پنڈھ مکا، لوآں پریاں چرناں ہیٹھ دباہیا۔ لوک مات زرگن جوت کر رشنا، نور نورانہ اپنا نور کرے رشناہیا۔ ساچے مندر ڈیرہ لا، سچ
 سنگھاسن سو بھاپائیا۔ پُرکھ ابناشی اپنا کھیل کرے سچ سبھا، وید کتیب بھیو نہ رانیا۔ بے انت بے انت بے انت سب گئے گا، جو پنج تت کا یا چولا جگت
 ہنڈھائیا۔ نہکلنک تیرا راہ رہے تکا، گر گوہند دے صلاحیا۔ سمبل نگری ایک دھام سہا، سچ سنگھاسن سو بھاپائیا۔ جو دھا سور بیر ملی بلوان اتم پرگٹ ہووے آ،
 شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ شاہ سلطاناں دیوے خاک ملا، راج راجان تخت تاج نہ کوئے ہنڈھائیا۔ نو کھنڈ پر تھی ستاں دیپاں اک نشانہ دے چڑھا، پُرکھ اکال
 وڈی وڈیائیا۔ اک سرنا سرب جائے جنا، سرنگت اک اکھوائیا۔ جن بھگتاں بنے پتا ماں، بال انجانے گود اٹھائیا۔ اٹھاراں برناں دے مٹا، چاروں گنٹ دیکھ
 دکھائیا۔ گرکھاں دیوے ٹھنڈی چھاں، سمرتھ پُرکھ اک اکھوائیا۔ چرن کول کول چرن بخشے سچ سرنا، جڑ ہنکاریاں دے پٹائیا۔ کلج اتم ہر بھگونت سہائی
 ہووے آ، جو جن رسنا جہوار ہے ہر گن گائیا۔ کرنہارا سچ نیاں، سچکھنڈ بیٹھا سچا پاتشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور،

نہہکنک نرائن نر، برہما وشن شو لیکھا دے مُکایا۔ وشنوں تیرا لیکھ مُکاؤنا، لیکھا لیکھے رہے نہ رانیا۔ پُرکھ ابناشی کھیل کھلاؤنا، لوک مات وڈی وڈیایا۔ سنجگ
 ساچا مارگ لاؤنا، سائتک ست ست سمجھایا۔ راگ راگنی مکھ شرمائونا، چھتی راگ بھیونہ پانیا۔ گرگھ ساجن اک وڈیائونا، جس آتم اتر کرے نام پڑھایا۔
 نیش اکھر جاپ اک جپاؤنا، اجپا جاپ مول چکایا۔ تینوں تاپ میٹ مٹاؤنا، ترے گن بھانڈا دے بھٹایا۔ ساچا مندر اک دکھاؤنا، کایا مندر آپ سہایا۔ جوت
 نرنجن دیپ جگاؤنا، گھر گھر وچ کرے رُشایا۔ شبد انادی انحد تال وجاؤنا، دُھنی ناد ناد وجایا۔ بجر کپائی پردہ لاہنا، دُئی دویتی رہے نہ رانیا۔ امرت جام نجھر
 جھرننا آپ جھراؤنا، گر سیکھ اٹھسٹھ تیرتھ نہاون کوئے نہ جایا۔ آتم سیجا آتم برہم پاربرہم ملاؤنا، ایش جیو کرے کُڑمایا۔ ناری کنت اک ہنڈھاؤنا، سچ
 سہنجنی اک سہایا۔ کنت کنتویل سپس ہتھ لکاؤنا، جگدیش دیا کمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھجگ تیری اتم ور، وشن تیرا وشنورُپ،
 واستک ایکا ایک درسایا۔ برہے تیرا مکنا پندھ، پاربرہم پرہم آپ مُکائیدا۔ ہنگ برہم سنایا ایکا چھند، سو پُرکھ نرنجن آپے گائیدا۔ ایتھے اوتھے دو جہان
 جانے اپنا پرمانند، اند اند آپ اُپجائیدا۔ آپے توڑے آپے لئے گنڈھ، گھرن بھنہار آپ اھوائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے
 کھیل ساچا ہر، برہے تیرا برہم پسار، ہر جو ویکھے ویکھنہارا، اپنا روپ آپ دھرائیدا۔ برہے برہم ہر ویکھن آیا، نہہکنکی جامہ دھار۔ نرنجن سرگن وچ سما،
 اندر وڑ وڑ دُنگھی غار۔ دُنگھی بھوری آپے ڈیرہ لایا، دس نہ آئے سرجنہار۔ لکھ چوراہی سوئی نہ کوئے جگایا، سرشٹ دبی پاپاں بھار۔ ترے گن گنی اگت
 نہ کوئے بچھایا، امرت دیوے نہ ٹھنڈی ٹھار۔ برہے تیرا برہم کول، نجھر جھرننا نہ دے جھرائیا۔ ست سروپی بخشے نہ کوئے بچھار، چار کُنٹ اندھیرا چھایا،
 جیو جنت سادھ سنت روون زارو زار۔ پورن بھگونت نظر کسے نہ آیا، مندر مسجد ہوئے خوار۔ من بندر بنھ نہ کسے دکھایا، دہ دشمارے اڈار۔ کایا جندر کسے
 نہ توڑ تڑایا، ناتا تٹا نہ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار۔ سنگر پورا نظر نہ آیا، نرنجن جوتی جوت کرے اجیار۔ کایا قلعہ کوٹ دے دکھایا، گھر ملے میت مُرار۔
 سرتی شبد لئے ملایا، شبد سرت کرے پیار۔ گر سیکھ ناری گر شبد لئے پرنا، ساچے گھوڑے ہو آسوار۔ شاہ آسوارا پھیرا پایا، دھاروں پار نہ کوئے درسایا،
 لال کنچن سوہا ویس جگت وٹایا، سنت بھگت نہ کوئے پیار۔ پیلا بستر ویکھ دکھایا، نیلا اُچی کوک کرے پکار۔ کالا سوسا جگت وکار ودھایا، آتم جوتی جوت نہ

کوئے جگایا، جگتی ہتھ نہ آئے کسے کرتار۔ کلج کوڑا دھندا اک دکھایا، ورن برن ہوئے و بچار۔ دُئی دویتی پردہ وچ ٹکایا، کوئے نہ کرے پار۔ دین مذہب
 ونڈ ونڈایا، ذات پات ہوئے پنہار۔ برہے تیرا برہم روپ دس کسے نہ آیا، سرشٹ سبائی گئی ہار۔ کلج انتم پار برہم پرہہ ویکھن آیا، نہہکلگی جامہ دھار۔
 تیرا لہنا دینا دے چکایا، لیکھا رہے نہ وچ سنسار۔ نیتز نیناں دے دکھایا، آپ اپنی کرپا دھار۔ بھینا بھینا ناتا دے تڑایا، مات پت نہ کوئے آدھار۔ ساچی
 تھت دے سمجھایا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، نہہکلنک نرائن نر، کرے کھیل اگم اپار۔ برہے تیرا برہم روپ چھپاؤنا،
 سرشٹ سبائی لیکھا دے مُکائی۔ ستّ سمندر نظر کوئے نہ آؤنا، ستّ دیپ نہ ونڈ ونڈائی۔ نو کھنڈ ڈیرہ کسے نہ لاؤنا، سورج چن گگن منڈل نہ کوئی رُشائی۔
 تارکا منڈل نہ ڈمگاؤنا، دھرو لیکھا رہے نہ رائی۔ وشنو تیرا وشو روپ اپنے وچ ملاؤنا، شکر دیوے پنڈھ مُکائی۔ باسک تشکا گلوں لاہنا، جٹا جوٹ نہ کوئی
 دکھائی۔ تار ستار نہ کوئی دکھاؤنا، نارد سُرستی راگ نہ کوئی گائی۔ گر پیراوتار نظر کوئی نہ آؤنا، سادھ سنت نہ کوئی وڈیائی۔ جو گھڑیا سو بھن دکھاؤنا، پار برہم
 اپنا کھیل آپ کھلایا۔ چار جگ چار وید پنڈھ مُکاؤنا، چارے کھانی ویکھنہارا ویکھے تھاوں تھانیا۔ چارے بانی راگ نہ کسے الاؤنا، پراپسنستی مدھم بیکھری کوئی نہ
 گائی۔ اپنا ویس آپ دھراؤنا، دھرت دھرنی دھول دے وڈیائی۔ کرنی کرتا قدرت قادر ویکھ دکھاؤنا، کلج انتم ویکھ دکھائی۔ ساچا کلمہ اک پڑھاؤنا، نبی
 رسول امام اک ہو جائیا۔ کائنات ایکا رنگ رنگاؤنا، اک نجات دے سمجھائی۔ واحد خدائے نور اک درساؤنا، مقامے حق اک رُشائی۔ پرماتما آتما اک اُچھاؤنا،
 پار برہم وڈی وڈیائی۔ واہ واہ ناد گر اک سناؤنا، شبد انادی ناد و جائیا۔ اشٹ درشٹ اک جناؤنا، سرشٹ سبائی پردہ دے چکائی۔ پُرکھ اکال نو کھنڈ پر تھی لکھ
 چوراسی اک مناؤنا، دوجا ناؤں نہ کوئی دکھائی۔ ایکا دو آ دو آ ایکا گھر گھر مٹاؤنا، سو پُرکھ نرنجن اپنا پردہ آپے پائی۔ ہنگ اپنے وچوں آپ پرگٹاؤندا، سرگن
 سکلا سنگ نبھائی۔ سوہنگ روپ سری بھگوان نرگن سرگن سرگن نرگن دو جہان چلاؤنا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور،
 نہہکلنک نرائن نر، ساچا مارگ اک دکھائی۔ ستجگ ساچا مارگ لاؤنا، کوڑ گڑیا را کر خوار۔ بھگت بھگونت آپ اٹھاؤنا، تیجے لوچن نین دیوے درس دیدار۔ شبد
 شبدی اک سناؤنا، ناد انادی اک دھنکار۔ برہم برہادی بھيو کھلاؤنا، آد جگادی ساچی کار۔ بودھ اگادھی ایکا شبد جناؤنا، ککھن پڑھن توں رکھے باہر۔ چوڈاں

وِدیامیٹ مٹاونا، لیکھا چکے سولا شنکار۔ سولاں اچھیا نہ کوئی دکھاونا، آسا ترسنا دیوے مار۔ ساچی سکھیا اک سمجھاونا، چار ورن کرے پیار۔ سو پُرکھ نرنجن ایکا
 گاونا، مرے نہ جے وچ سنسار۔ ہنگ تیرا رُوپ اپنے وچ لُکاونا، ہنگ برہم آپ نرنکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری انتم ور،
 نہکلنک نرائن نر، سنجگ ساچی بنھے دھار۔ سنجگ ساچامات دھراونا، کلجک کوڑا دئے اٹھال۔ سرشٹ سبائی ایکا رنگ رنگاونا، چار ورن کرے خوار۔ نو کھنڈ
 پر تھی مندر اک سہاونا، کایا کھولے بند کواڑ۔ گھر گھر دیپ اک جگاونا، جوت اپنی کر اُجیار۔ گھٹ گھٹ امرت جام پیانا، جھرنا جھرے اگم اپار۔ ساچا
 تیرتھ اک دکھاونا، سر سروور بھریا تال۔ سک کدے نہ جاونا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری انتم ور، نہکلنک نرائن نر، سنجگ
 مارگ دسے سکھال۔ سنجگ مارگ دسنا، داسی داس سیوکما۔ گرگھیاں ہر دے ہر جو وسنا، اپنا پردہ آپے لاہ۔ جگت وکارا در توں نسا، نیڑ نہ آئے پنج شیطان۔
 سنگر پورے گرگھیاں نال کایا مندر آتم سیجا بہہ بہہ ہسنا، کایا وسے کھیڑا گراں۔ ایکا تیر نرالا کسنا، انیالا تیر دئے لگا۔ مٹے رین اندھیری مسنا، گھر ساچا چند
 دئے دکھا۔ مانس جنم نہ ہوئے بھٹھنا، بھٹھ کھیڑا کرے سناہ۔ کایا اندر من منوآ تیری اُلٹی گیڑے لٹھنا، شودوالا ایکا گھر وچ گھر دئے پرگٹا۔ امرت
 دکھائے ساچا رسنا، رس رسیا اک چوا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری انتم ور، نہکلنک نرائن نر، سنجگ ساچا مارگ دئے لگا۔ سنجگ
 ساچا مارگ جائے لگ، لوک مات و بے ودھائیا۔ کرے کھیل سورا سرگ، ست پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ ترے گن مایا لگی بُجھے اگ، تتوت اک رکھائیا۔
 گرگھیاں سنگر پورا پردے لئے کج، جنم جنم دی دھوے لگی شاہیا۔ گھر وچ گھر دکھائے مکہ کعبہ ساچا حج، مکہ مدینہ پھیری کوئی نہ پائیا۔ گرگھ گرگھ
 ہر بھگت بھگونت ایکا دھام بہنا سچ، دوسر دھام نہ کوئی وڈیائیا۔ ایکا ناد ایکا شبد، ایکا دُھن ایکا ساز جائے وچ، سارنگ سارنگا نہ کوئی دکھائیا۔ گرگھ تیری
 دکھائے چوتھا پد حد، برہما وشن شو تیرے اگے سیس جھکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری انتم ور، نہکلنک نرائن نر، سنجگ ساچا
 دئے دکھائیا۔ سنجگ ساچا ہر دکھاونا، جن بھگتاں دیا کما۔ لکھ چورا سی خاک رلاونا، وسدا کھیڑا دئے ڈھاہ۔ سمت اٹھاراں راہ تکاونا، بیس یسا دئے صلاح۔
 گوہند سورا ایکا ڈنک و جاونا، لوآں پُریاں دئے ہلا۔ برہما شو آپ اٹھاونا، اُچی روون مارن دھا۔ کروڑ تینتیسارہن نہ پاونا، سُرپت راجا اند لہے نہ کوئی راہ۔

کھج کوڑا کھ چھپاونا، جھوٹھا بھلے اتم ناں۔ سنجگ ساچا مارگ لاونا، ساچا کھیڑا دے سہا۔ ست رنگ نشانہ اک چڑھاونا، ستاں دیہاں دے وڈیا۔ نو کھنڈ پھیرا پاون، نو دوارے پندھ مُکا۔ چنڈ پرچنڈ اک چمکاون، برہنڈاں کھنڈاں ونڈن آپ ونڈا۔ اُتبیج سبیج رہن نہ پاون، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ ڈونگھی کندر کرے نیاں۔ ست سمندر جل سُکاونا، اگنی رکھے ایکا بھاہ۔ پُرکھ ابناشی کھیل کھلاونا، اپنا بھانا دے ورتا۔ ہر کا بھانا نہ کسے مٹاونا، گر پیر اوتار رہے سپس جھکا۔ نہہکنک ناؤں ہر ابناشی اپنا آپ دھراونا، نرگن جوت کر رُشنا۔ سنجگ ساچا ست ورتاونا، ست ستوادی ہوئے آپ ملاح۔ آد جگادی اپنا بیڑا آپ چلاونا، آپے دیونہار صلاح۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، سنجگ ساچے اک جپائے ساچا ناں۔ ایکا ناؤں چار ورن، سنجگ کرے پڑھایا۔ ایکا بخشے سچی سرن، ہر سچا سچ سرنایا۔ ایکا کھولے ہرن پھرن، نیز تین اک کھلایا۔ ایکا کرے کرنی کرن، کرتا پُرکھ اک اکھوایا۔ ایکا لیکھا جانے دھرنی دھرن، دھرت دھول دے وڈیایا۔ بھو چکائے مرن ڈرن، بھے بھیانک ہوئے سہایا۔ ایکا ہوئے ترنی ترن، تارنہار اک ہو جایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، نر نرائن اک اِکلا سچا شہنشاہیا۔ سنجگ سچا شہنشاہ، ست پُرکھ نرنجن اک اکھوایا۔ اک جپائے اپنا ناں، ناؤں نرنکارا آپ اکھوایا۔ سچ سندیش نرنیش دیوے تھاؤں تھاں، وشن برہما شو آپ سمجھاندا۔ گرگھ ہنس بنائے پھڑ پھڑ کاں، جس جن سوہنگ چوگ چگائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھج تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، نر ہر بنواری اپنا بندھن آپے پائندا۔ گرگھ بندھن پایا، شبد ڈوری بنھیا تند۔ لوک مات نہ کوئی تڑایا، جس گایا سہاگی چھند۔ بتی دند لیکھے لایا، اتم اُپجائے پرمانند۔ رسن وکارا گند تجایا، گھر جوت نرنجن چڑھیا چند۔ سنگر پورا درس دکھایا، مانس جنم ٹٹی لئے گنڈھ۔ لکھ چوراسی چھند دے کٹایا، رائے دھرم نہ منگے کوئی منگ۔ چتر گپت نہ حساب دکھاندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جن بھگتاں ہوئے سدا بخشند۔ بخشنہار دین دیال، دیاندھ وڈی وڈیایا۔ گرگھ ویکھے ساچے لال، لکھ چوراسی وچوں پھول بھلایا۔ نرگن سرگن بن دلال، سچ ونجارا ایکا ونج کرایا۔ اپنے سانچے آپے ڈھال، اپنے نام دے وڈیایا۔ کرے کرائے سدا ہر تپال، ہر رگھرایا۔ نیڑ نہ آئے کال مہاکال، جس بخشے سچ سرنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے لئے ملایا۔ گرگھ سجن میلایا، کرپا گن ندھان۔ ایکا دھام

وکھائے گروگر چیلیا، سنگر پورا ہو مہربان۔ ہر ملیا سجن سہیلیا، سنایا دھر فرمان۔ رائے دھرم دی کٹے جیلیا، سچھنڈ دوارا دسے اک مکان۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، گرگھ ویکھے بال انجان۔

★ ۱۵ گھڑ ۲۰۱۷ بکرمی لال سنگھ دے گھر پنڈ ڈلے وال ضلع جاندھر ★

گر سکھ سنمل رہے نہ خالی، سنگر پورا دیا کمائیدا۔ گر ملیا دو جہاناں والی، لوک مات ویکھ وکھائیدا۔ اینکارا بنیا ساچامالی، امرت سنج ہرا کرائیدا۔ آپ ویکھے پت ڈالی، پھل بھلوڑی ویکھ وکھائیدا۔ جگت جگ چلے اولڑی چالی، چال نرالی اک رکھائیدا۔ دو جہان سری بھگوان گرگھاں کرے سچ دلالی، ونج ونجارا اک اکھوائیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے ویکھ وکھائیدا۔ گر سکھ سرتی لئے ہلارا، سنگر پورا آپ دوائیا۔ دو جہاناں کرے پار کنارہ، ادھ وچکار نہ کوئی ڈبائیا۔ اک وکھائے سچ دربارا، سچھنڈ دوارا کھول جنائیا۔ جوت جگائے دیا کمائے اُچ منارا، نہچل دھام وڈی وڈیائیا۔ گر سکھ گر گر کر پیارا، گر منتر نام وڈیائیا۔ لکھ چوراسی وچوں کڈھے باہرا، جون اجونی نہ کوئی پھرائیا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہارا، مہما کتھ کتھی نہ جائیا۔ جگا جگتر کھیل اپارا، ہر کرتارا آپ کرائیا۔ بھگت بھگونت بنیا رہے سیوادارا، سیوک ساچی سیوکمائیا۔ شبد اگئی ناد انادی بول جیکارا، اپنا منتر دے سمجھائیا۔ سنمل رکھ گرگھ گر گر پائے سارا، ہر گھر وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ سنمل رکھ جگت یاد، لکھ چوراسی دے وڈیائیا۔ کلج انتم صاحب سنگر سنے آپ فریاد، خالی کوئے رہن نہ پائیا۔ جس جن دیوے نام داد، وست امولک آپ ورتائیا۔ شبد جنائے بودھ اگادھ، گرہ مندر وجے ودھائیا۔ چرن کول دوار لڈائے لاڈ، جننی جن آپ اکھوائیا۔ میل بلاوا موہن مادھو مادھ، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ لیکھا دے سمجھائیا۔ گرگھ لیکھا ہر دوار، سو پڑکھ نرنجن آپ جنائیدا۔ ہر پڑکھ نرنجن میت مرار، وچھڑ کدے نہ جائیدا۔ اینکارا خبردار، آلس نندرا نہ کوئی وکھائیدا۔ آد نرنجن نور اجیار، نور نورانہ ڈگرگائیدا۔ سری بھگوان ہوتیار، گھر مندر پھول بھلائییدا۔ ابناشی کرتا آپے ویکھے ویکھنہارا، ویکھنہارا دس نہ آئییدا۔ پاربرہم

برہم بوٹا کرتی، لوک مات آپ لگائیں۔ آد جگاد جگا جگنتر پاوے سار، مہا سار تھی اپنی کھیل کھلائیں۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی
 دھار آپ بندھائیں۔ آپے جانے سنمل رُکھ، سچ سچ وڈی وڈیاں۔ آپے میٹھنہارا ڈکھ، پورب لیکھا ویکھ دکھائیا۔ آپے سچھل کرائے گکھ، مانس مانگھ بھیو نہ
 رائیا۔ اپنا پھل اپنے کول رکھے گرہ مندر بیٹھا لگ، نور ظہور نہ کوئی جنائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھیو ابھیدا دئے کھلائیا۔ ہر بھیو ابھید
 کھلائیں، کر کرپا گن ندھان۔ اپنی رچنا آپ رچائیں، آد جگادی کھیل مہان۔ نرگن نرگن جوت جگائیں، جوتی جاتا وڈ مہربان۔ ساچے تخت سو بھا پائیں،
 تخت نواسی شاہ سلطان۔ دُھر فرمانا حکم جنائیں، دُھر دی بانی ایک بان۔ شاہو بھوپ وڈ راجن راج اکھوائیں، کرے کھیل دو جہان۔ شبد انادی ناد وجائیں،
 آپے سنے سنائے سُننہار۔ دوسر سنگ نہ کوئی رکھائیں، اک اِکلا ایککار۔ بچھنڈ دوارے سو بھا پائیں، تھر کھولے اک کواڑ۔ ہر مندر وڈ وڈیاں، نہ کوئی
 دیسے چار دیوار۔ سورج چند نہ کوئی چٹھائیں، منڈل منڈپ نہ کوئی آکار۔ گر پیر اوتار نہ کوئی اکھوائیں، سادھ سنت کرے نہ کوئی پیار۔ جوتی جوت سرپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اک اِکلا پروردگار۔ اک اِکلا پروردگار، در گھر ساچے سو بھا پائیں۔ کرے کھیل اگم اگمرا اگمڑی کارا، الکھ
 اگوچر روپ وٹائیں۔ اُچے مندر ہو اُجیارا، اپنا روپ آپ پرگٹائیں۔ حکمی حکم ورتے ورتارا، حکمی حکم آپ چلائیں۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، کرے کھیل ساچا ہر، در گھر ساچا آپ وڈیاں۔ در گھر ساچا سو بھا ورت، ست پُرکھ نرجن آپ سہائیا۔ ایک و سے نر ہر نرائن کنت، کنت کنتوہل
 بے پرواہیا۔ اپنی مہا جانے بے انت، بے انت اپنا ناؤں رکھائیا۔ لیکھا جانے جگاں جگنت، جگ کرتا سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 اپنا بھیو وڈ دیوی دیو آپ جنائیا۔ مات پت نہ کوئی پیار، جننی گود نہ کوئی سہائیں۔ بال روپ نہ سیر خوار، سیس ہتھ نہ کوئے ٹکائیں۔ جگدیش دیوے نہ
 کوئی سہار، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا آپے لئے اُبھار۔ ہر اپنا آپ اُبھاریا، کر کرپا گن ندھان۔ نرگن دیپ کر اُجیاریا، ویکھنہارا
 آپے ہوئے نگہبان۔ آد انت نہ پاراواریا، ہر سچا شاہ سکدار وڈ وڈا مہربان۔ ساچا تخت آپ سہا رہیا، بھوپ بن راج راجان۔ سیس تاج اک لکا رہیا، پنچم
 روپ گن ندھان۔ ست ستوادی دھار دکھا رہیا، نہ کوئی زمیں نہ اسمان۔ گگن منڈل نہ کوئی رچن رچا لیا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے

کھیل ہر بھگوان۔ اپنا لیکھا ہر بھگوان لکھائی، برہما وشن شیو سیو لگایا۔ ترے ترے لیکھا اک سمجھائی، ایکامائی گود بہایا۔ جننی جن دیکھے چائیں چائیں، دائی دایا
 ہر رگھرایا۔ آد پڑکھ سیو کمائی، برہم برہما دیکھ دکھایا۔ وڈ وڈا شہنشاہی، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، ساچی سکھیا اک
 سکھایا۔ ساچی سکھیا کرنی کرتا، ہر شبدری منگ منگانیندا۔ کون روپ وشن ہوئے اجیار، واستک تیرا روپ درسائیندا۔ کون برہما کرے پسا، پاربرہم ونڈ
 ونڈائیندا۔ کون شکر کرے کھیل نیار، ساکھیات روپ دھرائیندا۔ کون دیوے انت ادھار، کون جوتی جوت ملائیندا۔ کون بھرے سچ بھنڈار، ست بھنڈاری
 کون اکھوائیندا۔ کون لکھ چوراسی کرے تیار، روپ انوپ کون وٹائیندا۔ کون انتم دے سنگھار، لیکھا کون ہتھ رکھائیندا۔ کون کھیل کرے وچ سنسار، ست
 ڈلارا دوئے جوڑ منگ منگانیندا۔ منگ بھکھ ڈھیہہ ڈھیہہ پے دوار، چرن چرنودک مستک لائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور،
 ہوں ساچی منگ منگانیندا۔ سو پڑکھ نرنجن تھیا، ست ڈلارا لے اٹھا۔ اپنے وچوں آپے بھٹیا، اپنا روپ لے پرگٹا۔ وشنوں روپ نہ جائے لٹیا، وشنوں اپنا
 ناؤں رکھا۔ وشنوں پیائے امرت گھٹیا، چرن چرنودک گھ چو۔ کول نا بھی آپے بھٹیا، پاربرہم ہو رشتا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو
 دے گھلا۔ ہر ساچا بھو گھلائی، سن بالک بال نادان۔ وشنوں اپنا روپ دھرائیندا، آد جگادی اک بھگوان۔ برہم اپنی انس اپائیندا، پاربرہم ہو ہو مہربان۔
 شکر اپنا بل دھرائیندا، آپے دیکھے گہبان۔ تئاں تیری گود سہائیندا، داتا دیوے ساچا دان۔ اپنا بھنڈارا اٹھ نکھٹ رکھائیندا، نکھٹ نہ جائے دو جہان۔
 وشنوں ورتارا آپے لائیندا، دیوے ڈھر فرمان۔ برہما برہم روپ دھرائیندا، لوک مات کرے پردھان۔ شکر ایک رنگ دکھائیندا، انتم میٹے سرب نشان۔ تئاں
 وچولا تیرا روپ دھرائیندا، شبد شبدری گن ندھان۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دے آپ پچھان۔ ہر اپنی پچھان جنائیندا، بھو ابھیدا
 کھول۔ ترے گن مایات پرگٹائیندا، پنچ تت کر پروان۔ رجو طمو ستو رنگ رنگائیندا، اپ تیج دے پر تھی آکاش کرے کلیان۔ لکھ چوراسی گھاڑت آپ
 گھرائیندا، آپے ہوئے گہبان۔ لوک مات کھیل کھلائیندا، منڈل منڈپ دیکھے مار دھیان۔ روس جوت جگائیندا، کرنی کرن دے ندھان۔ جل بنب آپ
 سہائیندا، دھرت دھول رکھائے آن۔ نوست وند وندائیندا، ایکات کرے دھیان۔ لکھ چوراسی جوت جگائیندا، روپ انوپ سری بھگوان۔ جوتی جوت

سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا دان۔ ساچا دان ہر ہر دیا، دیونہار نرنکارا۔ گھر گھر جیوت جیے جیا، جاگرت نوری جوت اجیارا۔ برہم نیچ آپے
 بیاء آپے ویکھے بھل بھلوٹا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اگم اپارا۔ اگم اپار کھیل کھلایا، بھو کوئی نہ پانیا۔ اپنا اکھراک پڑھایا،
 پاربرہم برہم کرے پڑھانیا۔ چارے ویداں آپے گایا، چارے جگ ونڈ ونڈانیا۔ چارے کھانی رچن رچایا، اندج جیرج اُتبیج سیج ویکھے تھاوں تھانیا۔ چارے
 بانی بان لگایا، انھورُپ اپنا آپ بُجھانیا۔ چارے کٹاں پھول پھلایا، دُور نیڑا پندھ مُکانیا۔ اپنا پردہ گھٹ گھٹ اندر آپ چھپایا، گھر گھر وچ آسن لانیا۔ کایا
 مندر اک وڈیایا، نو دوارے آپ کھلایا۔ جگت وستو وچ رکھایا، جگت ترسنا کر کُٹمایا۔ پنچ تت پنچ وکارا بندھن پایا، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار اک جنایا۔
 اپنا کھیل اپنے ہتھ رکھایا، دُوسر ہتھ کسے نہ آنیا۔ گھر گھر وچ ناد وجایا، انحد شبد ذھن وجانیا۔ گھر گھر وچ دیپ جگایا، جوت نرنجن کر رُشنانیا۔ گھر گھر وچ
 کُندا لایا، بجر کپائی دے تڑانیا۔ گھر گھر وچ امرت تال بھرایا، نا بھی امرت اک دکھانیا۔ گھر گھر وچ سیج سہایا، آتم سیجا ڈیرہ لانیا۔ گھر گھر وچ ہر ہر ونڈ
 ونڈایا، پاربرہم ویکھے چائیں چانیا۔ گھر گھر وچ دے سمجھایا، آپ اپنا پردہ لایا۔ ساچے سوت تیری وڈیایا، تیرے ناؤں وجے ودھانیا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، رُپ انوپ اک درسایا۔ رُپ انوپ آپ درساون، ہر ساچی سچ چچان۔ بھگت بھگونت آپ اُٹھانا، دیوے
 دُھر فرمان۔ ساچے سنتاں سنگ نبھاون، ہوئے سہائی اتم آن۔ گرگھ گرگھ میل ملاونا، چکے جم کی کان۔ گرگھ اپنی گود بہاونا، دو جہاناں دیوے مان۔ جگ
 جگ گیرا آپ گڑاونا، لوک مات نہ رہے نشان۔ دوپر اپنا کھ چھپاونا، سخی ملے نہ ساچا کاہن۔ کلج اپنا بل دھراونا، چاروں کُنٹ کرے ویران۔ سرشٹ
 سبائی سنمل رُکھ نظری آونا، پھل دے نہ کسے ٹاہن۔ پھل پھلکے بھل بک بکے کم کسے نہ آونا، بھرے بھلے بن ندھان۔ گرگھ ورا گر سنگر آپ جگاونا،
 جس دیوے دُھر فرمان۔ آتم انتر برہم گیان اک درڈاونا، نیڑ نہ آن پنچ شیطان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سری بھگوان۔
 کلج اتم سنمل دھار، چار کُنٹ رہی گر لانیا۔ ہر سنگر صاحب کرے نہ کسے پیار، جیو جنت رہے گر لانیا۔ امرت پھل نہ ملے کسے دوار، آتم ترسنا نہ کوئی
 گوانیا۔ جوٹھ جھوٹھ لئے ہلار، کلج جھگھر رہیا جھلایا۔ گڑھ ہنکاری بنیا اُچ مینار، ہوئے دیرگھ روگ رہیا ستانیا۔ مائس جنم رہے ہار، پت ڈالی گئے سکایا۔

لوک مات کھڑی نہ دسے کوئی گلزار، رُت بسنت نہ کوئی سہانیا۔ منمکھ ناری نہ ملیا کنت بہتار، سہنجی سیج نہ کوئی ہنڈھانیا۔ چاروں کُنٹ دسے وِ بھار، ست ست بیٹھا مکھ چھپانیا۔ کلجک منمکھ جیو سنمل رووے دھاہاں مار، اُچی کوک کوک سنانیا۔ جڑ اُکھڑے انتم وار، جگت نشان رہن نہ پانیا۔ سیس دھڑ نہ کوئی پیار، پنج تت خاکی ماٹی خاک ملائیا۔ ناتا تے ساک سجن سین یار، نہ کوئی سہائی پتا مانیا۔ ناری کنت نہ کوئی پیار، سکلا سنگ نہ کوئی رکھانیا۔ اُٹھ جیو کل ہو تیار، ویلا انتم انت سمجھانیا۔ جھوٹا دسے تن شنکار، جگت وکار رہے ہنڈھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت سُر ارا سنمل رُکھ، مایا متا ترسانہ لتھی بھکھ، سُپھل ہوئی نہ مات گُکھ، مانس جنم رہے گوانیا۔ گرگھ بوٹا سنمل جائے بھل، رُت بسنت انتم آئیا۔ پاربرہم ابناشی کرتا اپنی جوتی جائے مول، پت ٹہنی آپ مہکانیا۔ انتم انت ہر بھگونت کرتا قیمت پائے ل، لکھ کروڑی نہ کوئے چکانیا۔ گرگھ ساچے کندے جائے ل، اٹھاراں بھار چرناں ہیٹھ دبانیا۔ دیوے نام نام انمل، کرتا قیمت کوئے نہ لائیا۔ جو جن دوارے آئے بھل، سنمل روپ نہ کوئے دکھانیا۔ بھاگ لگائے ساچی گل، کالکھ ٹکا میٹھ شاہیا۔ سیج نشانہ جائے بھل، سنگر پورا آپ جھلانیا۔ گرگھ ترے گن مایا وچ نہ جائے ل، جگت جنجالا آپ کٹانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ سجن لے پھڑ، آوندا جاندا دس نہ آئیا۔ زرگن سرگن آپے پھڑ، سرگن زرگن وچ ملانیدا۔ اپنے پوڑے آپے چڑھ، ساچا مندر کھوج کھجانیدا۔ کر پرکاش بہتر نڑ، اندھ اندھیر گوانیدا۔ شبا گمی آپے پڑھ، تریاراگ سنانیدا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، جوتی جوت ڈگمگانیدا۔ قلعے توڑ ہنکاری گڑھ، اپنا مندر آپ سہانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ بنھائے اپنے لڑ، بندی خانہ آپ تڑانیدا۔ گرگھ گر ایکا جانیا، گرہ مندر کر وچار۔ گر سنگر آپ پچھانیا، ایکا بخشے چرن پیار۔ دیوے نام گن ندھانیا، امرت برکھے ٹھنڈا ٹھار۔ لکھ چوراسی پُن چھانیا، کلجک تیری انتم وار۔ کوڑی کریا چولا ہویا پُرنیا، انتم چیتھڑا دیوے ہار۔ پچھے وات نہ کوئے راجے رانیاں، رائے دھرم کرے خوار۔ لاڑی موت پرنائے پتر سگھڑ سیانیا، عالم علما مارے مار۔ پھڑ پھڑ کھائے وڈ جروانیا، توڑے گڑھ ہنکار۔ گرگھ وِ رلا چلے سنگر بھانیا، جس سر ہتھ دھرے کرتار۔ کلجک جیو بال انجانیا، سنمل رُکھ لے ہلار۔ لاڑی موت بھنے ڈانیا، انتم کرے چھار چھار۔ جس جن سنگر پورا ملیا سری بھگوانیا، ناتا توڑے سرب سنسار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے لائے

پار۔ گرسکھ پار اُتاریا، کر کرپا ہر کرتار۔ جنم جنم داروگ نواریا، لکھ چوڑاسی گیڑ نوار۔ مانس جنم پیچ سواریا، مات گربھ نہ آئے دوجی وار۔ گھر مندر اک
 وکھالیا، سچھنڈ دوارا کھول کوڑ۔ اپنی گودی آپ بہالیا، جوں ماتا بالک لال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری انتم ور، گرسکھ سدا
 کرے پرتپال۔ گرسکھاں پرتپالدا، آد جگاد سمائے۔ گرسکھاں آپ اٹھالدا، جگا جگنتر سیو کمائے۔ ستن گھال آپے گھالدا، ویس اینکا رُپ پرگٹائے۔ بھگتن
 بھگون راہ وکھال دا، ساچے مارگ آپے پائے۔ لیکھا جانے دو جہان دا، کال مہاکال اپنے حکم پھرائے۔ گرسکھ ساچے سدا سد سرت سمبھالدا، شبدی ڈوری
 بندھن پائے۔ لیکھا جانے شاہ کنگال دا، بھل رہے نہ رائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری انتم ور، ہر جن ساچے لئے ملائے۔
 ہر جن میل ملنیا، کل کوڑا ناتا توڑ۔ دیوے نام سچا دھن دھنیا، دوسر در نہ کوئے لوڑ۔ دس نہ آئے نیز انھیاں، کلجک کایا ریٹھا ہویا کوڑ۔ گرسکھ ورلے ہر
 ہر مٹیا، جس درس دکھائے بہڑ۔ لکھ چوڑاسی دیوے ڈنیا، شبد اگئی چڑھیا گھوڑ۔ گرسکھاں بیڑا بنھیا، سچھنڈ دوارے لائے ایکا پوڑ۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری انتم ور، ہر جن بھجھائے لگی اوڑ۔ ہر جن بھجھے لگی پیاس، ستنگر پورا آپ بھجھائیا۔ درس دکھائے داسی داس، دوس رین سیو کمائیا۔
 لیکھا جانے پرتھی آکاش، گنگن گگنتر پھول بھلائیا۔ گرسکھاں اندر کر کر واس، اپنا رُپ انوپ آپ سمجھائیا۔ ست سرُپی کر پرکاش، اندھ اندھیر مٹائیا۔
 کرے کرائے بند خلاص، بندی چھوڑ سچا شہنشاہیا۔ انتم کلجک پوری کرے آس، جو جن رہے دھیان لگائیا۔ ہوئے سہائی جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ وچ پر بھاس،
 اچے ٹلے پربت ڈونگھی کندر پھول بھلائیا۔ ستنگر پورا آد جگاد نہ ہوئے وناس، نہ مرے نہ جائیا۔ گرسکھاں سد وسیا پاس، گھر گھر وچ جوت جگائیا۔ نو کھنڈ
 پرتھی لکھ چوڑاسی سنمل لکڑی دسے کاٹھ، کلجک انتم دئے جلائیا۔ گرسکھ ورا اترے ساچے گھاٹ، جس ستنگر ملیا اک ملاہیا۔ دو جہاناں کئے واٹ، پاندھی
 اپنا پنڈھ مکائیا۔ پورب جنماں پورا کرے گھاٹ، جس سر اپنا ہتھ رکھائیا۔ دُرمت میل دیوے کاٹ، نرمل نیر اک درسائیا۔ لیکھا چکائے چوڑاں لوک
 چوڑاں ہاٹ، چوڑس رُپ نہ کوئے وٹائیا۔ اک رکھائے ساچی کھاٹ، سچ ستنگھاسن سو بھاپائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ میلے اپنے

در، سمنل سرائیر اچھے ڈر، گھر رُتڑی گھر بہار، گھر سخیای منگلاچار، گھر میلاکت بہتار، گھر سہنجنی سیج، گھر وجدی رہے ودھایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جس جن ہو یا آپ مہربان، خالی رکھے نہ کوئے نشان، ست نشانہ آپ جُھلایا۔

★ ۱۶ مگھ ۲۰۱۷ بکرمی کیسر سنگھ تیرتھ سنگھ دے گھر پنڈ ڈیوال ضلع جالندھر ★

سنگر دوارا ساچا ہٹ، جگا جگنتر آپ دکھایا۔ گرگھ ورا لاہائے کھٹ، سرشٹ سبائی نیترو رو نیر وہایا۔ گر سنگر ڈرمت میل دیوے کٹ، نرمل نیر سیر اک پلایا۔ ڈئی دوتی میٹے پھٹ، ساچا مارگ اک درسایا۔ انحد شبد کر پرگٹ، گرہ مندر دے وڈیایا۔ ناتا توڑ پنج وکارا نو آنت، آسا ترسنا دے کھپایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے آتم کھٹ، سہنجنی سیج اک سہایا۔ سیج سہنجنی آتم آنتر، ہر جو ہر ہر مندر آپ سہانیدا۔ سرب جیاں بدھ جانے آنتر، جیو جنت ویکھ دکھانیدا۔ گرگھ جنائے اپنا منتر، نرگن سرگن میل ملائیدا۔ اگنی اگت بچھے بسنتر، سیتل امرت میگھ برسائیدا۔ لیکھا جانے گگن گگنتر، گگن منڈل کھوج کھانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرہ آسن پُرکھ ابناسن، برہم لیکھا اپنے ہتھ رکھانیدا۔ برہم نواسا پُرکھ ابناشا، پاربرہم وڈی وڈیایا۔ گر سکھاں پائے ساچی راسا، نام بنسری اک وجایا۔ جگت جگت جگت دے دلاسا، چرن بھرواسا اک سمجھایا۔ جن ہر ہر جن مات لوک نہ ہوئے نراسا، نردھن سردھن ویکھے تھاؤں تھانیا۔ جو جن درس درشن رہے پیاسا، دے درس ترکھا بھجھایا۔ کایا مندر کر کراسا، رسن سواسا لیکھے لایا۔ کدے نہ آئے ہار پاسا، جس سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ لکھ چوراسی کرے بند خلاصا، بندی چھوڑ سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن لیکھا لیکھے لایا۔ ہر جن ہر ہر جانا، جانہار اک کرتار۔ آد جگاد چلے اپنے بھانیا، بھانا ورتے سرب سنسار۔ گرگھ ورا لے ہر رنگ مانیا، آنتر آتم کر پیار۔ گر سنگر بخشے چرن دھیانیا، چرن کول دے آدھار۔ کسے ہتھ نہ آئے پتر سگھڑ سیانیا، مورکھ موڑھے لائے پار۔ جس جن اپنے در کرے پروانیا، لوک پر لوک نہ ہوئے خوار۔ نام پھڑائے ست نشانیا، دو جہاناں دے ہلار۔ دکھائے اک پد نربانیا، پریم پُرکھ آپ کرتار۔ جس جن گایا سوہنگ

گانیا، ہنگ برہم پاربرہم آپ سُنائے اپنی سچ گفتار۔ درگاہ ساچی سچھنڈ در دربار دیوے مانیا، اک اِکلا کر پیار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 گرگھ سجن لئے اُبھار۔ گر کرتا گر کر نہار، گر گر اپنا ویس وٹائیندا۔ گر گھاٹ گھڑے بن سُنیا، گر گر نام سٹھالی ایکا تائیندا۔ گر گر رُپ بنے ٹھھیار، گر
 گر گرگھ بھانڈے آپ بنائیندا۔ گر کنچن رُپ اگم اپار، نام پارس سنگ ملائیندا۔ گر گر سکھ مستک چھہائے چرن کول چرنار، چیتن رُپ سرب درسا ئیندا۔
 نیتن نیت کرے پیار، نیت نوت ویس وٹائیندا۔ ساچا ہت سرجنہار، ہرجن اپنا میل ملائیندا۔ پتت پوت کر جائے تار، پتت پاپی اپنے رنگ رنگائیندا۔ وار
 تھت نہ جانے کوئے چیوسنسا، وید کتیب شاستر سمرت کھانی بانی بھو کوئے نہ پائیندا۔ آد جگاد جانے اپنی کار، برہم برہما کھوج کھجائیندا۔ کلجگ انتم ویس
 اولٹا نراکار، ساکار نہ رُپ وٹائیندا۔ جگ جگ ویکھے وچھڑے یار، کر کرپا میل ملائیندا۔ ناری پُرکھ نہ کوئے وچار، سرب جیاں داتا اک اکھوائیندا۔ گر سکھ
 ڈبڈے پاتھر لائے پار، پاہن اپنا چرن چھہائیندا۔ گرہ مندر گھر دیوے درس دیدار، گر سکھ دید اپنی عید منائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 کرے کھیل ساچا ہر، ہرجن ساچے ویکھ وکھائیندا۔

